BÍBLIA

Η Αγία Γραφή

Versão Bilingue

Português – Grego (Moderno)

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Grego - Η Αγία Γραφή (Παλαιά και Καινή Διαθήκη)

2020

BÍBLIA

Η Αγία Γραφή

Versão Bilingue

Português – Grego (Moderno)

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Grego - Η Αγία Γραφή (Παλαιά και Καινή Διαθήκη)

2020

Índice dos Livros da Bíblia

Velho Testamento	Antiguo Testamento	
Naum	Ναουμ	2.884
Habacuque	Αββακουμ	2.891
Sofonias	Σοφονιασ	2.899
Ageu	Αγγαιοσ	2.907
Zacarias	Ζαχαριασ	2.912
Malaquias	Μαλαχιασ	2.943

Novo Testamento	Nuevo Testamento	
Mateus	Κατα Ματθαιον	2.952
Marcos	Κατα Μαρκον	3.072
Lucas	Κατα Λουκαν	3.149
João	Κατα Ιωαννην	3.278
Atos	Πραξεισ Αποστολων	3.375
Romanos	Προσ Ρωμαιουσ	3.500
1 Coríntios	Προσ Κορινθιουσ Α´	3.555
2 Coríntios	Προσ Κορινθιουσ Β´	3.610
Gálatas	Προσ Γαλατασ	3.643
Efésios	Προσ Εφεσιουσ	3.661
Filipenses	Προσ Φιλιππησιουσ	3.679
Colossenses	Προσ Κολοσσαεισ	3.692
1 Tessalonicenses	Προσ Θεσσαλονικεισ Α´	3.705
2 Tessalonicenses	Προσ Θεσσαλονικεισ Β´	3.716
1 Timóteo	Α´ Προσ Τιμοθεον	3.723
2 Timóteo	Β´ Προσ Τιμοθεον	3.737
Tito	Προσ Τιτον	3.747
Filemom	Προσ Φιλημονα	3.753
Hebreus	Προσ Εβραιουσ	3.756
Tiago	Ιακωβου	3.795
1 Pedro	Α´ Πετρου	3.808
2 Pedro	Β´ Πετρου	3.823
1 João	Α´ Ιωαννου	3.832
2 João	Β´ Ιωαννου	3.846
3 João	Γ´ Ιωαννου	3.848
Judas	Ιουδα	3.850
Apocalipse	Αποκαλυψισ Ιωαννου	3.854

VERSÃO BILINGUE

Português – Grego Moderno

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

ΠΑΛΑΙΆ ΔΙΑΘΉΚΗ

Grego Moderno

Η Αγία Γραφή (Παλαιά και Καινή Διαθήκη)

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

ΓΕΝΕΣΙΣ

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

[1] No princípio, criou Deus os céus e a terra.

[2] A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

[3] Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

[4] E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

[5] Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

[6] E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

[7] Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.

ΓΕΝΕΣΙΣ 1

ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

(Κεφ. 1–11)

Η δημιουργία του κόσμου και του ανθρώπου

[1]Στην αρχή ο Θεός δημιούργησε τον ουρανό και τη γη.

[2]Η γη όμως ήταν έρημη και ασχημάτιστη· ήταν σκοτάδι πάνω από την άβυσσο, και πάνω στα νερά έπνεε Πνεύμα Θεού.

[3]Τότε είπε ο Θεός: «Να γίνει φως»· κι έγινε φως.

[4]Ο Θεός είδε ότι το φως ήταν καλό και το χώρισε από το σκοτάδι.

[5]Το φως το ονόμασε «ημέρα» και το σκοτάδι «νύχτα». Ήρθε το βράδυ, ήρθε το πρωί· πρώτη ημέρα.

[6]Μετά είπε ο Θεός: «Στερέωμα να γίνει στα νερά ανάμεσα, για να χωρίζει νερά από νερά».

[7]Έτσι κι έγινε· δημιούργησε ο Θεός το στερέωμα και χώρισε τα νερά που ήταν κάτω απ' αυτό, από κείνα που ήταν πάνω απ' αυτό.

[8] E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.

[8]Κι ονόμασε ο Θεός το στερέωμα «ουρανό». Ήρθε το βράδυ, ήρθε το πρωί· δεύτερη ημέρα.

[9] Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.

[9]Τότε είπε ο Θεός: «Να συναχθούν σε έναν τόπο τα νερά που είναι κάτω από τον ουρανό, και να φανεί η στεριά». Έτσι κι έγινε. Τα νερά που ήταν κάτω από τον ουρανό συνάχθηκαν στον τόπο τους, και φάνηκε η στεριά

[10] À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.

[10]Κι ονόμασε ο Θεός «γη» τη στεριά, και το σύναγμα των υδάτων το είπε «θάλασσες». Και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.

[11] E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.

[11]Μετά είπε ο Θεός: «Να πρασινίσει η γη: Να βλαστήσουν πάνω σ' αυτήν χορτάρια που να βγάζουν σπόρους, και καρποφόρα δέντρα, που ανάλογα με το είδος τους να κάνουν καρπούς, οι οποίοι να περιέχουν τους σπόρους τους». Έτσι κι έγινε.

[12] A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

[12]Πρασίνισε η γη: Βλάστησε χορτάρια που έβγαζαν σπόρους ανάλογα με το είδος τους, και καρποφόρα δέντρα, που οι καρποί τους περιείχαν τους σπόρους τους, ανάλογα με το είδος τους. Και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.

[13] Houve tarde e manhã, o terceiro dia.

[13]Ήρθε το βράδυ, ήρθε το πρωί· τρίτη ημέρα.

[14] Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.

[14]Τότε είπε ο Θεός: «Να γίνουν φωτεινά σώματα στο στερέωμα του ουρανού, για να χωρίζουν την ημέρα από τη νύχτα, για να είναι σημάδια για τις εποχές, τις ημέρες και τα έτη,

[15] E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.

[15]ώστε από το στερέωμα του ουρανού να φωτίζουν τη γη». Έτσι κι έγινε.

16 Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para governar a noite; e fez também as estrelas.

17 E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,

18 para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.

19 Houve tarde e manhã, o quarto dia.

20 Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

21 Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

22 E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

23 Houve tarde e manhã, o quinto dia.

24 Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

25 E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais

16Δημιούργησε ο Θεός τα δύο μεγάλα φωτεινά σώματα –το μεγαλύτερο για να κυριαρχεί την ημέρα, και το μικρότερο για να κυριαρχεί τη νύχτα· δημιούργησε και τ' αστέρια.

17Και τα έβαλε όλα στο στερέωμα του ουρανού για να φωτίζουν τη γη,

18για να κυριαρχούν την ημέρα και τη νύχτα και να χωρίζουν το φως απ' το σκοτάδι. Και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.

19Ήρθε το βράδυ, ήρθε το πρωί· τέταρτη ημέρα.

20Τότε είπε ο Θεός: «Να γεμίσουν τα νερά με ζωντανές υπάρξεις πλήθος, και να πετάνε πτηνά πάνω από τη γη προς το στερέωμα του ουρανού».

21Έτσι δημιούργησε ο Θεός τα μεγάλα κήτη και όλα τα είδη των ζωντανών οργανισμών, που κολυμπούν και γεμίζουν τα νερά. Επίσης δημιούργησε όλα τα είδη των πτηνών. Και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.

22Τα ευλόγησε λοιπόν όλα ο Θεός και τους είπε: «Να πολλαπλασιάζεστε και να γεμίσετε τα νερά των θαλασσών· και τα πτηνά ας πληθαίνουν πάνω στη γη».

23Ήρθε το βράδυ, ήρθε το πρωί· πέμπτη ημέρα.

24Τότε είπε ο Θεός: «Να βγάλει η γη κάθε είδος ζωντανού οργανισμού: Όλα τα είδη των ζώων, των ερπετών και των θηρίων». Έτσι κι έγινε.

25Δημιούργησε ο Θεός όλα τα είδη των αγρίων ζώων, των ήμερων ζώων και των

domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

ερπετών της γης. Και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.

[26] Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus, sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

[26]Μετά είπε ο Θεός: «Ας φτιάξουμε τον άνθρωπο σύμφωνα με την εικόνα τη δική μας και την ομοίωση, κι ας εξουσιάζει στης θάλασσας τα ψάρια, στου ουρανού τα πτηνά, στα ζώα και γενικά σ' όλη τη γη και στα ερπετά που σέρνονται πάνω σ' αυτήν».

[27] Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

[27]Δημιούργησε, λοιπόν, ο Θεός τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του την εικόνα, «κατ' εικόνα Θεού» τον δημιούργησε, τους δημιούργησε άντρα και γυναίκα.

[28] E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.

[28]Τους ευλόγησε και τους είπε: «Να κάνετε πολλά παιδιά, ώστε να πολλαπλασιαστείτε, να γεμίσετε τη γη και να κυριαρχήσετε σ' αυτήν. Να εξουσιάσετε στης θάλασσας τα ψάρια, στου ουρανού τα πτηνά και σε κάθε ζώο που κινείται πάνω στη γη».

[29] E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.

[29]Και συνέχισε ο Θεός: «Να, όλα τα φυτά πάνω στη γη, που βγάζουν σπόρους, σάς τα δίνω, καθώς και όλα τα δέντρα που έχουν καρπούς γεμάτους σπόρους· αυτά θα είναι για τροφή σας.

[30] E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.

[30]Και όλα τα χλωρά χόρτα τα δίνω για τροφή στα ζώα της γης, σε όσα πετούν στον ουρανό και σε όσα έρπουν στη γη κι έχουν ζωή». Έτσι κι έγινε.

[31] Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

[31]Ο Θεός είδε τα δημιουργήματά του και ήταν όλα πάρα πολύ καλά. Ήρθε το βράδυ, ήρθε το πρωί· έκτη ημέρα.

Gênesis 2

[1] Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.

[2] E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.

[3] E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

A formação do homem

[4] Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

[5] Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

[6] Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

[7] Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

[8] E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

[9] Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida

ΓΕΝΕΣΙΣ 2

[1]Έτσι ολοκληρώθηκαν ο ουρανός και η γη και ό, τι υπάρχει σ’ αυτά.

[2]Μέχρι την έκτη μέρα ο Θεός είχε τελειώσει το έργο του και την έβδομη μέρα σταμάτησε να δημιουργεί.

[3]Την έβδομη ημέρα την ευλόγησε και την καθαγίασε, γιατί αυτή την ημέρα ολοκλήρωσε τη δημιουργία του και αναπαύθηκε.

[4]Έτσι, λοιπόν, δημιουργήθηκαν σταδιακά ο ουρανός και η γη.

Ο Θεός βάζει τον άνθρωπο στον κήπο της Εδέμ

Την ημέρα που ο Κύριος ο Θεός δημιούργησε τη γη και τον ουρανό,

[5]δεν υπήρχαν θάμνοι στη γη ούτε είχαν φυτρώσει χόρτα, γιατί ο Κύριος ο Θεός δεν είχε ακόμη βρέξει πάνω στη γη και δεν υπήρχε άνθρωπος για να καλλιεργήσει το έδαφος.

[6]Από τη γη όμως ανέβλυζε νερό και πότιζε όλη την επιφάνεια του εδάφους.

[7]Τότε ο Κύριος ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο από το χώμα της γης και φύσηξε μέσα στα ρουθούνια του πνοή ζωής. Έτσι έγινε ο άνθρωπος ζωντανό ον.

[8]Ύστερα ο Κύριος ο Θεός φύτεψε έναν κήπο στην Εδέμ προς την ανατολή, όπου έβαλε τον άνθρωπο που είχε πλάσει.

[9]Έκανε να βλαστήσουν από τη γη όλα τα είδη των δέντρων. Ήταν ωραία στην εμφάνιση και οι καρποί τους ήταν

no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

εύγευστοι. Στη μέση του κήπου ήταν το δέντρο της ζωής· εκεί ήταν και το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού.

[10] E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

[10]Από την Εδέμ πήγαζε ένα ποτάμι και πότιζε τον κήπο, κι από 'κει διαχωριζόταν σε τέσσερις παραποτάμους.

[11] O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

[11]Το όνομα του ενός είναι Φισών και περικυκλώνει όλη τη χώρα Ευειλά, όπου υπάρχει το χρυσάφι.

[12] O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

[12]Το χρυσάφι εκείνης της χώρας είναι καθαρό· εκεί υπάρχει και το βδέλλιο και ο λίθος όνυχας.

[13] O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

[13]Το όνομα του δεύτερου ποταμού είναι Γιχών και περικυκλώνει όλη τη χώρα Χους.

[14] O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

[14]Το όνομα του τρίτου ποταμού είναι Τίγρης. Αυτός ρέει ανατολικά της Ασσυρίας. Κι ο τέταρτος ποταμός είναι ο Ευφράτης.

[15] Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

[15]Πήρε, λοιπόν, ο Κύριος ο Θεός τον άνθρωπο και τον έβαλε μέσα στον κήπο της Εδέμ για να τον καλλιεργεί και να τον προσέχει.

[16] E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,

[16]Του έδωσε αυτήν την εντολή: «Απ' όλα τα δέντρα του κήπου μπορείς να τρως.

[17] mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

[17]Από το δέντρο όμως της γνώσης του καλού και του κακού να μη φας· γιατί την ίδια μέρα που θα φας απ' αυτό, εξάπαντος θα πεθάνεις».

A formação da mulher

[18] Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.

[18]Ο Κύριος ο Θεός είπε: «Δεν είναι καλό να είναι ο άνθρωπος μόνος. Θα του φτιάξω έναν σύντροφο όμοιον μ' αυτόν».

[19] Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do

[19]Ο Κύριος έπλασε από το έδαφος όλα τα ζώα του αγρού και τα πτηνά του ουρανού

campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.

[20] Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem, todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.

[21] Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu; tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.

[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.

[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.

[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.

[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?

και τα έφερε μπροστά στον άνθρωπο, για να δει πώς θα τα ονομάσει. Και ό, τι όνομα έδινε ο άνθρωπος σε κάθε ζωντανή ύπαρξη, αυτό ήταν και το όνομά της.

[20]Έδωσε ονόματα σε όλα τα ζώα, στα πτηνά του ουρανού και στα άγρια θηρία. Για τον άνθρωπο όμως δεν βρέθηκε σύντροφος όμοιός του.

[21]Τότε ο Κύριος ο Θεός τον έριξε σε βαθύ ύπνο κι αποκοιμήθηκε· πήρε μία από τις πλευρές του και τη θέση της τη συμπλήρωσε με σάρκα.

[22]Μετά, από την πλευρά που πήρε από τον Αδάμ, σχημάτισε μια γυναίκα και την οδήγησε σ’ αυτόν.

[23]Τότε ο Αδάμ είπε: «Αυτό επιτέλους είναι κόκαλο από τα κόκαλά μου και σάρκα από τη σάρκα μου. “Γυναίκα” αυτή θα λέγεται, γιατί απ’ τον άντρα πάρθηκε».

[24]Γι’ αυτόν το λόγο θα εγκαταλείπει ο άντρας τον πατέρα του και τη μητέρα του και θα ενώνεται με τη γυναίκα του· θα γίνονται ένας άνθρωπος.

[25]Ο Αδάμ και η γυναίκα του ήταν και οι δύο γυμνοί και δεν ντρέπονταν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 3

Η πτώση του ανθρώπου

[1]Απ’ όλα τα ζώα του αγρού, που είχε δημιουργήσει ο Κύριος ο Θεός, το φίδι ήταν το πιο πανούργο. Είπε λοιπόν το φίδι στη γυναίκα: «Αλήθεια είπε ο Θεός να μη φάτε απο κανένα δέντρο του κήπου; »

2 Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,

3 mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.

4 Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.

5 Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.

6 Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e árvore desejável para dar entendimento, tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

7 Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.

8 Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.

9 E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?

10 Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.

2Η γυναίκα τού απάντησε: «Μπορούμε να φάμε καρπούς απ’ όλα τα δέντρα,

3εκτός από κείνο που βρίσκεται στη μέση του κήπου. Ο Θεός είπε να μη φάμε τον καρπό του, ούτε καν να τον αγγίξουμε, για να μην πεθάνουμε».

4Τότε το φίδι είπε στη γυναίκα: «Όχι βέβαια! Δε θα πεθάνετε·

5ξέρει όμως ο Θεός ότι την ημέρα που θα φάτε απ’ αυτό, θα ανοιχτούν τα μάτια σας και θα γίνετε σαν θεοί, και θα γνωρίζετε το καλό και το κακό».

6Η γυναίκα είδε ότι οι καρποί του δέντρου ήταν εύγευστοι, ελκυστικοί και ξεσήκωναν την επιθυμία για την απόκτηση γνώσης. Πήρε, λοιπόν, από τους καρπούς του κι έφαγε· έδωσε και στον άντρα της που ήταν μαζί της, και έφαγε κι αυτός.

7Τότε άνοιξαν τα μάτια και των δύο και κατάλαβαν ότι ήταν γυμνοί. Έραψαν, λοιπόν, φύλλα συκιάς και έφτιαξαν καλύμματα για να σκεπάσουν τη γύμνια τους.

8Τότε άκουσαν το θόρυβο που έκανε ο Κύριος ο Θεός, καθώς περπατούσε στον κήπο το δειλινό, και κρύφτηκαν απ’ αυτόν ο Αδάμ και η γυναίκα του ανάμεσα στα δέντρα του κήπου.

9Αλλά ο Κύριος ο Θεός φώναξε τον Αδάμ και του είπε: «Πού είσαι; »

10Εκείνος απάντησε: «Σε άκουσα στον κήπο, φοβήθηκα και κρύφτηκα, γιατί είμαι γυμνός».

[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?

[11]«Ποιος σου είπε πως είσαι γυμνός; » ρώτησε ο Θεός. «Μήπως έφαγες από το δέντρο που σου είχα απαγορέψει να φας; »

[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.

[12]Ο Αδάμ αποκρίθηκε: «Η γυναίκα που μου έδωσες, εκείνη μου πρόσφερε έναν καρπό και έφαγα».

[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.

[13]Ο Κύριος ο Θεός ρώτησε τη γυναίκα: «Γιατί το έκανες αυτό; » Εκείνη απάντησε: «Το φίδι με εξαπάτησε και έφαγα».

[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.

[14]Τότε είπε ο Κύριος ο Θεός στο φίδι: «Γι' αυτό που έκανες, καταραμένο να 'σαι μόνο εσύ απ' όλα τα ζώα της γης! Με την κοιλιά θα σέρνεσαι, και χώμα θα τρως σ' όλη σου τη ζωή.

[15] Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

[15]Έχθρα θα βάλω ανάμεσα σ' εσένα και στη γυναίκα, κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της. Εκείνος θα σου συντρίψει το κεφάλι κι εσύ θα του πληγώσεις τη φτέρνα».

[16] E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua gravidez; em meio de dores darás à luz filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

[16]Και στη γυναίκα είπε: «Θ' αυξήσω κατά πολύ τη θλίψη και τους πόνους της κυοφορίας σου, και με πόνους θα γεννάς τα παιδιά σου. Η επιθυμία σου θα στρέφεται προς τον άντρα σου, αλλά αυτός θα σε εξουσιάζει».

[17] E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás dela o sustento durante os dias de tua vida.

[17]Μετά είπε στον Αδάμ: «Επειδή άκουσες τη γυναίκα σου κι έφαγες από το δέντρο, απ' το οποίο σε είχα διατάξει να μη φας, καταραμένη θα είναι η γη εξαιτίας σου. Με μόχθο θα την καλλιεργείς σ' όλη σου τη ζωή.

[18] Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

[18]Αγκάθια και τριβόλια θα σου βλασταίνει και θα τρως το χορτάρι του αγρού.

[19] No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

[20] E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

[21] Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

[22] Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

[23] O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.

[24] E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

[19]Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, ώσπου να ξαναγυρίσεις στη γη από την οποία προήλθες, γιατί χώμα είσαι, και στο χώμα θα επιστρέψεις».

[20]Ο Αδάμ ονόμασε τότε τη γυναίκα του «Εύα» γιατί αυτή έγινε μητέρα όλης της ανθρωπότητας.

[21]Ο Κύριος ο Θεός έφτιαξε για τον Αδάμ και τη γυναίκα του δερμάτινους χιτώνες και τους έντυσε.

[22]Και σκέφτηκε: «Τώρα πια ο άνθρωπος έγινε σαν ένας από μας στο να γνωρίζει το καλό και το κακό. Υπάρχει, λοιπόν, κίνδυνος ν' απλώσει το χέρι του και να φάει από το δέντρο της ζωής και να ζήσει αιώνια».

[23]Ετσι, ο Κύριος ο Θεός έδιωξε τον άνθρωπο από τον κήπο της Εδέμ, για να καλλιεργεί τη γη απ' την οποία είχε προέλθει.

[24]Αφού, λοιπόν, έδιωξε τον άνθρωπο, έβαλε στα ανατολικά του κήπου τα χερουβίμ και το πύρινο περιστρεφόμενο ξίφος, για να φυλάνε το δρόμο που οδηγούσε στο δέντρο της ζωής.

Gênesis 4

Abel e Caim

[1] Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim; então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

[2] Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

ΓΕΝΕΣΙΣ 4

Ο Κάιν και ο Άβελ

[1]Ο Αδάμ συνευρέθηκε με την Εύα τη γυναίκα του, κι εκείνη έμεινε έγκυος και γέννησε τον Κάιν και είπε: «Απέκτησα άνθρωπο με τη βοήθεια του Κυρίου».

[2]Έπειτα γέννησε τον αδερφό του τον Άβελ. Ο Άβελ έγινε βοσκός προβάτων και ο Κάιν γεωργός.

[3] Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

[3]Ύστερα από καιρό, ο Κάιν πρόσφερε στον Κύριο θυσία από τους καρπούς της γης.

[4] Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

[4]Ο Άβελ πρόσφερε κι αυτός από τα πρωτότοκα πρόβατα του κοπαδιού του και μάλιστα τα παχύτερα μέρη τους. Ο Κύριος είδε με ευμένεια τον Άβελ και τη θυσία του.

[5] ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

[5]Στον Κάιν όμως και στη δική του θυσία δεν έδειξε ευμένεια. Τότε εξοργίστηκε ο Κάιν και σκυθρώπιασε.

[6] Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?

[6]Κι ο Κύριος του είπε: «Γιατί οργίστηκες και σκυθρώπιασες;

[7] Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

[7]Αν πράξεις το σωστό, θα ξαναβρείς το κέφι σου. Αν όχι, η αμαρτία δεν παύει να παραμονεύει σαν θηρίο στην πόρτα. Εσένα επιθυμεί· εσύ όμως πρέπει να κυριαρχήσεις πάνω της».

O primeiro homicídio

[8] Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

[8]Τότε ο Κάιν είπε στον Άβελ, τον αδερφό του: «Πάμε στα χωράφια». Κι εκεί, στα χωράφια, όρμησε ο Κάιν εναντίον του Άβελ και τον σκότωσε.

[9] Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

[9]Ο Κύριος ρώτησε τον Κάιν: «Πού είναι ο αδερφός σου ο Άβελ; » Εκείνος απάντησε: «Δεν ξέρω. Μήπως φύλακας του αδερφού μου είμαι εγώ; »

[10] E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.

[10]Είπε τότε ο Κύριος: «Τι πήγες κι έκανες; Άκου! Το αίμα του αδερφού σου μου φωνάζει γοερά από τη γη!

[11] És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.

[11]Από 'δω και πέρα θα σε καταριέται η ίδια η γη, που άνοιξε για να δεχτεί το αίμα του αδερφού σου, που εσύ τον σκότωσες.

[12] Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.

[12]Όταν θα την καλλιεργείς, δεν θα σου δίνει πια τους καρπούς της. Φυγάς θα είσαι και περιπλανώμενος για πάντα πάνω στη γη».

[13] Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.

[13]Τότε ο Κάιν είπε στον Κύριο: «Βαριά είναι η τιμωρία μου! Δεν μπορώ να την αντέξω!

[14] Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.

[14]Σήμερα με διώχνεις από τη χώρα, και πρέπει να χαθώ από μπροστά σου και να γίνω φυγάς, περιπλανώμενος στη γη. Όποιος με βρει θα με σκοτώσει».

[15] O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.

[15]Κι ο Κύριος του αποκρίθηκε: «Δε θα συμβεί αυτό, γιατί οποιοσδήποτε σκοτώσει τον Κάιν, θα αντιμετωπίσει επταπλάσια εκδίκηση». Κι έβαλε σημάδι στον Κάιν, ώστε όποιος θα τον συναντούσε να μην τον σκοτώσει.

[16] Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

[16]Έτσι ο Κάιν έφυγε από τον τόπο όπου του είχε μιλήσει ο Κύριος και πήγε να ζήσει στη χώρα Νωδ, ανατολικά της Εδέμ.

Descendentes de Caim

Οι απόγονοι του Κάιν

[17] E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.

[17]Ο Κάιν συνευρέθηκε με τη γυναίκα του κι εκείνη έμεινε έγκυος και γέννησε τον Ενώχ. Έπειτα έχτισε μια πόλη και την ονόμασε με το όνομα του γιου του, Ενώχ.

[18] A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.

[18]Από τον Ενώχ γεννήθηκε ο Ιράδ και ο Ιράδ απέκτησε το Μεχουϊαήλ· ο Μεχουϊαήλ απέκτησε το Μαθουσάλα κι ο Μαθουσάλα απέκτησε το Λάμεχ.

[19] Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.

[19]Ο Λάμεχ πήρε δύο γυναίκες. Το όνομα της μιας ήταν Αδά και της άλλης Σιλλά.

[20] Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.

[20]Η Αδά γέννησε τον Ιαβάλ. Αυτός έγινε ο γενάρχης των σκηνιτών και των κτηνοτρόφων.

[21] O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.

[22] Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

[23] E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque, escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.

[24] Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.

[25] Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.

[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

Gênesis 5

Descendentes de Adão
1 Crônicas 1.1-4

[1] Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;

[2] homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.

[21]Το όνομα του αδερφού του ήταν Ιουβάλ. Αυτός έγινε γενάρχης εκείνων που παίζουν κιθάρα και αυλό.

[22]Η Σιλλά γέννησε κι αυτή τον Τουβάλ-Κάιν, το γενάρχη εκείνων που επεξεργάζονται το χαλκό και το σίδερο. Αδερφή του Τουβάλ-Κάιν ήταν η Νααμά.

[23]Τότε είπε ο Λάμεχ στις γυναίκες του, την Αδά και τη Σιλλά: «Ακούστε με, γυναίκες του Λάμεχ, στα λόγια μου δώστε προσοχή: Άνθρωπο σκότωσα γιατί με πλήγωσε, έναν νέο γιατί με χτύπησε.

[24]Αν στην περίπτωση του Κάιν προβλεπόταν επταπλάσια εκδίκηση, στην περίπτωση του Λάμεχ προβλέπεται εβδομήντα εφτά φορές μεγαλύτερη».

Ο Σηθ και οι απόγονοί του

[25]Ο Αδάμ συνευρέθηκε πάλι με τη γυναίκα του κι εκείνη γέννησε γιο. «Ο Θεός μού έδωσε άλλον απόγονο», είπε, «αντί για τον Άβελ, που τον σκότωσε ο Κάιν». Και τον ονόμασε Σηθ.

[26]Ο Σηθ απέκτησε κι εκείνος γιο και τον ονόμασε Ενώς. Τότε ήταν που οι άνθρωποι άρχισαν να προσεύχονται στο Θεό ονομάζοντάς τον «Κύριο».

ΓΕΝΕΣΙΣ 5

Οι απόγονοι του Αδάμ
(Α΄ Χρ 1,1-4)

[1]Αυτό είναι το βιβλίο των γενεαλογιών του ανθρώπου. Όταν ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, τον δημιούργησε «καθ' ομοίωση Θεού».

[2]Τους δημιούργησε άντρα και γυναίκα, τους ευλόγησε και τους ονόμασε «άνθρωπο».

[3] Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.	[3]Όταν ο Αδάμ ήταν εκατόν τριάντα ετών, απέκτησε γιο όμοιόν του και τον ονόμασε Σηθ.
[4] Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.	[4]Μετά τη γέννηση του Σηθ ο Αδάμ έζησε οχτακόσια χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.
[5] Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.	[5]Όλη η διάρκεια της ζωής του Αδάμ ήταν εννιακόσια τριάντα χρόνια· έπειτα πέθανε.
[6] Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.	[6]Όταν ο Σηθ ήταν εκατό πέντε ετών, απέκτησε τον Ενώς.
[7] Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.	[7]Μετά τη γέννηση του Ενώς ο Σηθ έζησε οχτακόσια εφτά χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.
[8] Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.	[8]Ο Σηθ έζησε συνολικά εννιακόσια δώδεκα χρόνια· έπειτα πέθανε.
[9] Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.	[9]Όταν ο Ενώς ήταν ενενήντα ετών, απέκτησε τον Καινάν.
[10] Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.	[10]Μετά τη γέννηση του Καινάν ο Ενώς έζησε οχτακόσια δεκαπέντε χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.
[11] Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.	[11]Ο Ενώς έζησε συνολικά εννιακόσια πέντε χρόνια· έπειτα πέθανε.
[12] Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.	[12]Όταν ο Καινάν ήταν εβδομήντα ετών, απέκτησε το Μααλαλεήλ.
[13] Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.	[13]Μετά τη γέννηση του Μααλαλεήλ ο Καινάν έζησε οχτακόσια σαράντα χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.
[14] Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.	[14]Ο Καινάν έζησε συνολικά εννιακόσια δέκα χρόνια· έπειτα πέθανε.
[15] Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.	[15]Όταν ο Μααλαλεήλ ήταν εξήντα πέντε ετών, απέκτησε τον Ιάρεδ.
[16] Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.	[16]Μετά τη γέννηση του Ιάρεδ ο Μααλαλεήλ έζησε οχτακόσια τριάντα χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

17 Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.

17Ο Μααλαλεήλ έζησε συνολικά οχτακόσια ενενήντα πέντε χρόνια· έπειτα πέθανε.

18 Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.

18Όταν ο Ιάρεδ ήταν εκατόν εξήντα δύο ετών, απέκτησε τον Ενώχ.

19 Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

19Μετά τη γέννηση του Ενώχ ο Ιάρεδ έζησε οχτακόσια χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

20 Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.

20Ο Ιάρεδ έζησε συνολικά εννιακόσια εξήντα δύο χρόνια· έπειτα πέθανε.

21 Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.

21Όταν ο Ενώχ ήταν εξήντα πέντε ετών, απέκτησε το Μαθουσάλα.

22 Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.

22Ο Ενώχ ζούσε θεάρεστα. Μετά τη γέννηση του Μαθουσάλα έζησε τριακόσια χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

23 Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.

23Ο Ενώχ έζησε συνολικά τριακόσια εξήντα πέντε χρόνια.

24 Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.

24Έζησε θεάρεστα και εξαφανίστηκε, γιατί τον παρέλαβε ο Θεός.

25 Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.

25Όταν ο Μαθουσάλα ήταν εκατόν ογδόντα εφτά ετών, απέκτησε το Λάμεχ.

26 Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.

26Μετά τη γέννηση του Λάμεχ ο Μαθουσάλα έζησε εφτακόσια ογδόντα δύο χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

27 Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.

27Ο Μαθουσάλα έζησε συνολικά εννιακόσια εξήντα εννέα χρόνια· έπειτα πέθανε.

28 Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;

28Όταν ο Λάμεχ ήταν εκατόν ογδόντα δύο ετών, απέκτησε γιο.

29 pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.

29«Αυτός θα μας ανακουφίσει από τα έργα μας», είπε, «από τον κόπο της χειρωνακτικής δουλειάς κι από τη γη, που την καταράστηκε ο Κύριος». Και τον ονόμασε Νώε.

[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.

[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.

[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.

[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus possuíram as filhas dos homens, as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

[5] Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

[6] então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

[7] Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem

[30]Μετά τη γέννηση του Νώε ο Λάμεχ έζησε πεντακόσια ενενήντα πέντε χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

[31]Ο Λάμεχ έζησε συνολικά εφτακόσια εβδομήντα εφτά χρόνια· έπειτα πέθανε.

[32]Όταν ο Νώε ήταν πεντακοσίων ετών, απέκτησε το Σημ, το Χαμ, και τον Ιάφεθ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 6

Η διαφθορά του ανθρώπινου γένους

[1]Όταν άρχισαν οι άνθρωποι να γίνονται πολλοί πάνω στη γη και απέκτησαν κόρες,

[2]είδαν οι γιοι του Θεού τις κόρες των ανθρώπων ότι ήταν όμορφες, και πήραν για γυναίκες τους εκείνες που τους άρεσαν.

[3]Τότε είπε ο Κύριος: «Δε θα παραμείνει το ζωοποιό Πνεύμα μου στους ανθρώπους για πάντα, γιατί είναι σαρκικοί· η ζωή τους θα διαρκεί μόνον εκατόν είκοσι χρόνια».

[4]Εκείνο τον καιρό και αργότερα, ζούσαν στη γη οι γίγαντες, απόγονοι των γιων του Θεού από την ένωσή τους με τις κόρες των ανθρώπων. Αυτοί οι γίγαντες έζησαν την πανάρχαια εποχή και ήταν άντρες ονομαστοί.

[5]Όταν ο Κύριος είδε πόσο είχε αυξηθεί η κακία των ανθρώπων στη γη και ότι όλες τους οι σκέψεις ήταν πάντα μόνο πονηρές,

[6]μετάνιωσε που είχε δημιουργήσει τον άνθρωπο στη γη και λυπήθηκε κατάκαρδα.

[7]Τότε είπε: «Θα εξαφανίσω από την επιφάνεια της γης τους ανθρώπους που δημιούργησα. Ακόμη θα εξαφανίσω όλα τα

e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

[8] Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

[9] Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

[10] Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

Deus anuncia o dilúvio

[11] A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.

[12] Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.
[13] Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.

[14] Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.

[15] Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.

[16] Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.

κτήνη, τα ερπετά και τα πτηνά του ουρανού. Μετάνιωσα που τα δημιούργησα».

[8]Ο Νώε όμως ευνοήθηκε από τον Κύριο.

Ο Νώε κατασκευάζει την κιβωτό

[9]Αυτές είναι οι διηγήσεις για το Νώε: Ο Νώε ήταν άνθρωπος δίκαιος και τέλειος ανάμεσα στους συγχρόνους του, ζούσε θεάρεστα,
[10]και απέκτησε τρεις γιους: το Σημ, το Χαμ και τον Ιάφεθ.

[11]Ο υπόλοιπος κόσμος, όμως, ζούσε μέσα στη διαφθορά κι οι άνθρωποι είχαν γεμίσει τη γη με τις αδικίες τους.
[12]Ο Θεός, όταν είδε τη γη πως είχε διαφθαρεί, γιατί όλοι είχαν πάρει στραβό δρόμο,
[13]είπε στο Νώε: «Για μένα έφτασε το τέλος των ανθρώπων, γιατί γέμισε η γη από τις αδικίες τους. Θα τους εξαφανίσω, λοιπόν, μαζί με τη γη.
[14]Εσύ όμως κάνε μια κιβωτό από ξύλα ρητινοφόρου δέντρου, χώρισέ την σε δωμάτια και άλειψέ την από μέσα και απ’ έξω με πίσσα.
[15]Να πώς θα την κατασκευάσεις: Το μήκος της θα είναι τριακόσιοι πήχεις, το πλάτος της πενήντα πήχεις και το ύψος της τριάντα.

[16]Θα της βάλεις στέγη, αφήνοντας ανάμεσα σ’ αυτήν και στην κουπαστή απόσταση ενός πήχεως, και την πόρτα της θα την τοποθετήσεις στο πλευρό της. Θα

κατασκευάσεις ένα χαμηλότερο όροφο, ένα δεύτερο και έναν τρίτο.

[17] Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.

[17]Κι εγώ θα φέρω κατακλυσμό νερών για να καταστρέψω κάθε σάρκινο ον, που έχει πνοή ζωής. Καθετί που υπάρχει πάνω στη γη θα πεθάνει.

[18] Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.

[18]Μ’ εσένα όμως θα συνάψω τη διαθήκη μου· θα μπεις στην κιβωτό εσύ και μαζί σου οι γιοι σου, η γυναίκα σου και οι γυναίκες των γιων σου.

[19] De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás entrar na arca, para os conservares vivos contigo.

[19]Επίσης μαζί σου στην κιβωτό θα μπουν από ένα ζευγάρι απ’ όλα τα ζώα, όλα τα όντα, για να επιζήσουν μαζί σου –ένα αρσενικό κι ένα θηλυκό.

[20] Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

[20]Ένα ζευγάρι απ’ όλα τα είδη των πτηνών, των κτηνών και των ερπετών της γης θα έρθουν σ’ εσένα στην κιβωτό, για να επιζήσουν.

[21] Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

[21]Πάρε και κάθε είδους τροφή και αποθήκευσέ τες μαζί σου, για να τρώτε εσύ κι εκείνα».

[22] Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

[22]Ο Νώε έκανε ακριβώς όλα όσα τον διέταξε ο Θεός.

Gênesis 7

ΓΕΝΕΣΙΣ 7

Noé e sua família entram na arca

[1] Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.

[1]Μετά ο Κύριος είπε στο Νώε: «Μπες στην κιβωτό εσύ και όλη σου η οικογένεια, γιατί μέσα από τούτη τη γενιά μόνον εσένα βρήκα δίκαιο.

[2] De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.

[2]Μαζί σου πάρε εφτά ζευγάρια από κάθε είδος από τα καθαρά ζώα κι από ένα ζευγάρι από κάθε είδος από τά μη καθαρά.

[3] Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.

[4] Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.

[5] E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.

[6] Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.

[7] Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[8] Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,

[9] entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.

[10] E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

[11] No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,

[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.

[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;

[3]Επίσης από τα πτηνά πάρε από εφτά ζευγάρια απ’ το κάθε είδος, για να διατηρηθεί το είδος τους πάνω στη γη.

[4]Κι εγώ ύστερα από εφτά μέρες θα στείλω βροχή επί σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες, και θα εξαφανίσω από την επιφάνεια της γης κάθε ύπαρξη που δημιούργησα».

[5]Ο Νώε έκανε όλα όσα τον διέταξε ο Κύριος.

Ο Κατακλυσμός

[6]Όταν έγινε ο κατακλυσμός, ο Νώε ήταν εξακοσίων ετών.

[7]Μπήκε λοιπόν στην κιβωτό αυτός, και μαζί του οι γιοι του, η γυναίκα του και οι γυναίκες των γιων του, για να προστατευτούν από τα νερά.

[8]Από τα καθαρά και τα μη καθαρά ζώα, από τα πτηνά κι απ’ όλα τα ερπετά

[9]ανά δύο, αρσενικό και θηλυκό, μπήκαν μαζί με το Νώε στην κιβωτό, όπως είχε διατάξει ο Θεός.

[10]Ύστερα από εφτά μέρες, άρχισαν να πέφτουν τα νερά του κατακλυσμού στη γη.

[11]Το εξακοσιοστό έτος της ζωής του Νώε, τη δέκατη έβδομη μέρα του δεύτερου μήνα, ξεχύθηκαν από κάτω όλες οι πηγές της μεγάλης αβύσσου κι από πάνω άνοιξαν οι καταρράχτες του ουρανού.

[12]Για σαράντα μερόνυχτα έβρεχε στη γη.

[13]Εκείνη ακριβώς την ημέρα μπήκε στην κιβωτό ο Νώε, οι γιοι του ο Σημ, ο Χαμ και

ο Ιάφεθ και μαζί τους η γυναίκα του Νώε και οι τρεις γυναίκες των γιων του.

[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.

[14]Μαζί μ’ αυτούς μπήκαν και όλα τα είδη των θηρίων, των κτηνών και των ερπετών της γης και όλα τα είδη των πτηνών και των φτερωτών.

[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;

[15]Μπήκαν στην κιβωτό ζευγάρια από κάθε ον που είχε πνοή ζωής,

[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

[16]αρσενικά και θηλυκά, όπως είχε διατάξει ο Θεός το Νώε. Μετά την είσοδο και του Νώε ο Κύριος έκλεισε την κιβωτό πίσω του.

O dilúvio

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.

[17]Σαράντα μέρες κράτησε ο κατακλυσμός.

[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.

[18]Τα νερά πλήθαιναν και σήκωναν την κιβωτό πάνω από τη γη. Ανέβαιναν και πλήθαιναν, η κιβωτός όμως επέπλεε στην επιφάνεια του νερού.

[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.

[19]Τα νερά συνέχισαν ν’ ανεβαίνουν όλο και πιο πολύ και σκέπασαν όλα τα ψηλά βουνά κάτω από τον ουρανό.

[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

[20]Έφτασαν δεκαπέντε πήχεις πάνω από τα βουνά και τα σκέπασαν.

[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.

[21]Κάθε ζωντανή ύπαρξη που εκινείτο πάνω στη γη χάθηκε: τα πτηνά, τα ζώα, τα άγρια θηρία, τα ερπετά της γης και όλοι οι άνθρωποι.

[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.

[22]Ό, τι ανέπνεε και βρισκόταν πάνω στη στεριά πέθανε.

[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

[23]Έτσι ο Θεός εξαφάνισε κάθε ύπαρξη από την επιφάνεια της γης: τους ανθρώπους, τα ζώα, τα ερπετά και τα πτηνά του ουρανού. Όλα εξαφανίστηκαν και δεν απέμεινε παρά ο Νώε και ό, τι ήταν μαζί του μέσα στην κιβωτό.

[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

[24]Τα νερά έμειναν στη γη για εκατόν πενήντα μέρες.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais domésticos que com ele estavam na arca; Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

[4] No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

[5] E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

[6] Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

ΓΕΝΕΣΙΣ 8

Το τέλος του κατακλυσμού

[1]Ο Θεός όμως δεν είχε ξεχάσει το Νώε και τα θηρία και τα ζώα που ήταν μαζί του στην κιβωτό· έστειλε λοιπόν έναν άνεμο στη γη και τα νερά άρχισαν να υποχωρούν.

[2]Οι πηγές της αβύσσου και οι καταρράχτες του ουρανού έκλεισαν και σταμάτησε η βροχή.

[3]Τα νερά διαρκώς αποτραβιούνταν από τη γη, και ύστερα από εκατόν πενήντα μέρες είχαν κατέβει αρκετά.

[4]Τον έβδομο μήνα, τη δέκατη μέρα, η κιβωτός κάθισε πάνω στην οροσειρά του Αραράτ.

[5]Τα νερά διαρκώς υποχωρούσαν ως το δέκατο μήνα. Και την πρώτη μέρα του δέκατου μήνα φάνηκαν οι κορυφές των βουνών.

[6]Ύστερα από σαράντα μέρες, ο Νώε άνοιξε το παράθυρο της κιβωτού του,

[7] e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.
[8] Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

[9] mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

[10] Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.
[11] À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.
[12] Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

Noé e sua família saem da arca

[13] Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

[14] E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.
[15] Então, disse Deus a Noé:

[16] Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

[17] Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil

[7]κι άφησε ελεύθερο τον κόρακα. Αυτός πήγαινε κι ερχόταν, ώσπου στέγνωσαν τα νερά πάνω στη γη.
[8]Στο μεταξύ ο Νώε άφησε ελεύθερο και το περιστέρι, για να δει αν τα νερά είχαν υποχωρήσει.
[9]Αλλά το περιστέρι δε βρήκε μέρος να πατήσει το πόδι του, και γύρισε πίσω στην κιβωτό, γιατί υπήρχαν ακόμα νερά στην επιφάνεια της γης. Ο Νώε άπλωσε το χέρι του, έπιασε το περιστέρι και το έφερε μέσα στην κιβωτό.
[10]Περίμενε άλλες εφτά μέρες κι έστειλε πάλι το περιστέρι από την κιβωτό.
[11]Εκείνο γύρισε πίσω το βράδυ, και στο ράμφος του είχε ένα χλωρό φύλλο ελιάς. Έτσι ο Νώε κατάλαβε ότι η στάθμη του νερού είχε πια κατέβει αρκετά.
[12]Περίμενε ακόμη άλλες εφτά μέρες και ξανάστειλε το περιστέρι, που όμως δε γύρισε πια πίσω.

[13]Το εξακοσιοστό πρώτο έτος της ζωής του Νώε, την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα τα νερά είχαν αποτραβηχτεί για καλά από τη γη. Ο Νώε σήκωσε τη σκεπή της κιβωτού, κοίταξε, και είδε την επιφάνεια της γης ότι ήταν στεγνή.
[14]Την εικοστή έβδομη μέρα του δεύτερου μήνα η γη είχε τελείως στεγνώσει.
[15]Τότε ο Θεός είπε στο Νώε:
[16]«Βγες από την κιβωτό εσύ, και μαζί σου η γυναίκα σου, οι γιοι σου και οι γυναίκες τους.
[17]Όλα τα ζώα, τα πτηνά, και τα ερπετά που σέρνονται στο χώμα, ας βγουν κι αυτά

que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

μαζί σου για ν' αρχίσουν να πολλαπλασιάζονται και να εξαπλωθούν πάνω στη γη».

[18] Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[18]Βγήκε λοιπόν από την κιβωτό ο Νώε μαζί με τους γιους του, τη γυναίκα του και τις γυναίκες των γιων του.

[19] E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

[19]Επίσης βγήκαν και όλα τα θηρία, τα κτήνη, τα πτηνά και τα ερπετά της γης κατά τα είδη τους.

Noé levanta um altar

[20] Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

[20]Τότε ο Νώε έχτισε ένα θυσιαστήριο για τον Κύριο και πήρε απ' όλα τα καθαρά κτήνη και τα καθαρά πτηνά και τα πρόσφερε θυσία πάνω στο θυσιαστήριο.

[21] E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque é mau o desígnio íntimo do homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

[21]Ο Κύριος δέχτηκε με ευχαρίστηση τη θυσία και σκέφτηκε: «Δε θα καταραστώ πια τη γη εξαιτίας του ανθρώπου, γιατί η σκέψη του είναι πονηρή από τη νεότητά του. Δε θα καταστρέψω πια καμιά ζωή, όπως έκανα τώρα.

[22] Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

[22]Στο εξής, όσο θα υπάρχει η γη, δε θα πάψουν να υπάρχουν σπορά και θερισμός, κρύο και ζέστη, καλοκαίρι και χειμώνας, ημέρα και νύχτα».

Gênesis 9

ΓΕΝΕΣΙΣ 9

A aliança de Deus com Noé

Η διαθήκη του Θεού με το Νώε

[1] Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.

[1]Ο Θεός ευλόγησε το Νώε και τους γιους του και τους είπε: «Να κάνετε πολλά παιδιά, ώστε οι απόγονοί σας να εξαπλωθούν πάνω στη γη.

[2] Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra

[2]Όλα τα ζώα της γης, τα πτηνά του ουρανού και καθετί που κινείται πάνω στη γη, καθώς και τα ψάρια της θάλασσας θα

e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.

3 Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.

4 Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

5 Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.

6 Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.

7 Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.

8 Disse também Deus a Noé e a seus filhos:

9 Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,

10 e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.

11 Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

12 Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre

σας φοβούνται και θα σας τρέμουν· έχουν όλα παραδοθεί στην εξουσία σας.

3Κάθε ερπετό που έχει ζωή μπορείτε να το τρώτε. Όλα αυτά σας τα δίνω, όπως σας έχω δώσει και τα χλωρά χόρτα.

4Μόνο δε θα τρώτε κρέας στο οποίο υπάρχει η ζωή, δηλαδή το αίμα του.

5Αλλά και το δικό σας αίμα, που είναι η ζωή σας, θα το απαιτήσω· θα το ζητήσω από κάθε ζώο και από κάθε άνθρωπο· για κάθε άνθρωπο, θα ζητήσω τη ζωή του από το συνάνθρωπό του.

6Όποιος αφαιρέσει τη ζωή άλλου ανθρώπου, κάποιος άλλος θα του πάρει και τη δική του τη ζωή· γιατί ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ’ εικόνα του.

7Κι εσείς να κάνετε πολλά παιδιά, ώστε οι απόγονοί σας να εξαπλωθούν πάνω στη γη».

8Ακόμα ο Θεός είπε στο Νώε και στους γιους του:

9«Θα συνάψω τώρα τη διαθήκη μου μαζί σας και με τους απογόνους σας,

10με κάθε ζωντανή ύπαρξη, με όλα τα πτηνά, τα κτήνη και τα θηρία της γης που βγήκαν μαζί σας από την κιβωτό.

11Η διαθήκη μου είναι να μην καταστραφεί πια καμιά ύπαρξη με κατακλυσμό. Δε θα ξαναγίνει κατακλυσμός που να καταστρέψει τη γη.

12Αυτό είναι το σημείο της διαθήκης μου μαζί σας και με κάθε ζωντανή ύπαρξη για όλες τις γενιές στο μέλλον:

todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

[13] porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.

[13]Βάζω το τόξο μου στα σύννεφα, ως σημείο της διαθήκης μου με τη γη.

[14] Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,

[14]Όταν θα συνάζω σύννεφα πάνω από τη γη και θα παρουσιάζεται το τόξο μέσα στα σύννεφα,

[15] então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

[15]τότε θα θυμάμαι τη διαθήκη μου μ' εσάς και με τα ζώα, και ο κατακλυσμός δε θα καταστρέφει τις ζωντανές υπάρξεις.

[16] O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

[16]Όταν λοιπόν θα εμφανίζεται το τόξο μέσα στα σύννεφα, εγώ θα το βλέπω και θα θυμάμαι την αιώνια διαθήκη μου με τις ζωντανές υπάρξεις πάνω στη γη.

[17] Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

[17]Αυτό», είπε ο Θεός στο Νώε, «είναι το σημείο της διαθήκης που συνάπτω ανάμεσα σ' εμένα και σε κάθε ζωντανή ύπαρξη πάνω στη γη».

Ο Νώε και οι γιοι του

[18] Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

[18]Οι τρεις γιοι του Νώε, που βγήκαν από την κιβωτό, ήταν ο Σημ, ο Χαμ και ο Ιάφεθ. Ο Χαμ ήταν ο πατέρας του Χαναάν.

[19] São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

[19]Από αυτούς τους τρεις γιους του Νώε προήλθαν οι άνθρωποι όλης της γης.

Noé pronuncia bênção e maldição

[20] Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

[20]Ο Νώε ήταν γεωργός, και ο πρώτος που άρχισε να φυτεύει αμπέλια.

[21] Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

[21]Μια μέρα ήπιε πολύ κρασί, μέθυσε και ξεγυμνώθηκε μέσα στη σκηνή του.

[22] Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

[22]Ο Χαμ, πατέρας του Χαναάν, όταν είδε τη γύμνια του πατέρα του, βγήκε έξω και το είπε στους δύο αδερφούς του.

[23] Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de

[23]Τότε, ο Σημ και ο Ιάφεθ πήραν ένα μανδύα, τον έβαλαν στον ώμο τους και με

ambos e, andando de costas, rostos desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

τα πρόσωπα γυρισμένα αλλού, πήγαν πισωπατώντας και σκέπασαν τη γύμνια του πατέρα τους, χωρίς να τη δουν.

24 Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

24Όταν ο Νώε συνήλθε απ’ το μεθύσι και έμαθε τι του είχε κάνει ο νεότερος γιος του,

25 e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

25είπε: «Καταραμένος να είναι ο Χαναάν! Χειρότερος κι από δούλος να γίνει για τ’ αδέρφια του».

26 E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

26Μετά είπε: «Ευλογημένος να είναι ο Κύριος, ο Θεός του Σημ! Ο Χαναάν να είναι δούλος του.

27 Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

27Να αυξήσει ο Θεός το λαό τού Ιάφεθ! Οι απόγονοί του να κατοικούν μαζί με το λαό του Σημ, κι ο Χαναάν να είναι δούλος του Ιάφεθ».

28 Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

28Μετά τον κατακλυσμό, ο Νώε έζησε τριακόσια πενήντα χρόνια.

29 Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

29Συνολικά έζησε εννιακόσια πενήντα χρόνια· έπειτα πέθανε.

Gênesis 10

Descendentes dos filhos de Noé
1 Crônicas 1.5-23

1 São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

2 Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

3 Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.

4 Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.

5 Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo

ΓΕΝΕΣΙΣ 10

Οι απόγονοι των γιων του Νώε
(Α΄ Χρ 1,5-23)

1Αυτές είναι οι γενεαλογίες των γιων του Νώε, δηλαδή του Σημ, του Χαμ και του Ιάφεθ, από τους γιους που αυτοί απέκτησαν μετά τον κατακλυσμό.

2Απόγονοι του Ιάφεθ ήταν οι Γόμερ, Μαγώγ, Μαδαΐ, Ιαυάν, Τουβάλ, Μεσέχ και Θειράς.

3Απόγονοι του Γόμερ ήταν οι Ασκενάζ, Ριφάθ και Θωγαρμά.

4Απόγονοι του Ιαυάν ήταν οι Ελισά, Θαρσείς, Κίτιοι και Δωδανίμ.

5Απ’ αυτούς προήλθαν οι παράκτιοι λαοί σε διάφορες χώρες· κάθε λαός με την

a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.	ιδιαίτερη γλώσσα του και τη φυλή του, διαφοροποιήθηκαν σε έθνη.
6 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.	6Οι γιοι του Χαμ ήταν ο Χους, ο Μισραΐμ, ο Φουτ και ο Χαναάν –γενάρχες των αντίστοιχων λαών.
7 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.	7Απόγονοι του Χους ήταν οι λαοί Σεβά, Ευειλά, Σαβτά, Ραγμά και Σαβτεχά· απόγονοι του Ραγμά ήταν οι λαοί Σεβά και Δεδάν.
8 Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.	8Ο Χους απέκτησε το Νεμρώδ. Αυτός ήταν ο πρώτος κατακτητής πάνω στη γη.
9 Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.	9Ήταν γενναίος κυνηγός ενώπιον του Κυρίου. Γι' αυτό συνηθίζεται να λέγεται: «Γενναίος κυνηγός ενώπιον του Κυρίου, όπως ο Νεμρώδ».
10 O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.	10Η πρώτη περιοχή της κυριαρχίας του ήταν η Βαβέλ, η Έρεχ, η Αχάδ και η Χαλνή στη χώρα Σεναάρ.
11 Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.	11Από 'κει έφυγε και πήγε στην Ασσούρ, όπου έχτισε τη Νινευή, τη Ρεχωβώθ-Είρ, την Κάλαχ
12 E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.	12και τη Ρεσέν, ανάμεσα στη Νινευή και στη μεγάλη πόλη Κάλαχ.
13 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,	13Από τον Μισραΐμ προήλθαν οι λαοί: Λουδίμ, Ανανίμ, Λεεβίμ, Ναφτουχίμ,
14 a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.	14Πατρουσίμ, Κασλουχίμ και οι Καφθωρίμ, από τους οποίους προήλθαν οι Φιλισταίοι.
15 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,	15Ο Χαναάν απέκτησε τον Σιδώνα, που ήταν ο πρωτότοκος, και το Χετταίο –γενάρχες των αντίστοιχων λαών.
16 e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,	16Επιπλέον από το Χαναάν προήλθαν οι Ιεβουσαίοι, οι Αμορραίοι, οι Γεργεσαίοι,
17 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,	17οι Ευαίοι, οι Αρουκαίοι, οι Ασενναίοι,

[18] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.

[19] E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.

[20] São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.

[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.

[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.

[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.

[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.

[26] Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[27] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[28] a Obal, a Abimael, a Sabá,

[29] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

[30] E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

[31] São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[18]οι Αραδαίοι, οι Σεμαραίοι και οι Αμαθαίοι. Στη συνέχεια διαχωρίστηκαν οι φυλές των Χαναναίων,

[19]που τα όριά τους έφταναν από τη Σιδώνα προς τα Γέραρα ως τη Γάζα, και προς τα Σόδομα και Γόμορρα, Αδαμά και Σεβωίμ ως τη Λασά.

[20]Αυτοί ήταν οι γιοι του Χαμ κατά τις φυλές τους, καθεμιά στις χώρες τους με τις ιδιαίτερες γλώσσες τους.

[21]Ο Σημ, ο μεγαλύτερος αδερφός του Ιάφεθ, είναι ο γενάρχης όλων των Εβραίων.

[22]Γιοι του Σημ ήταν οι Αιλάμ, Ασσούρ, Αρφαξάδ, Λουδ και Αράμ –γενάρχες των αντίστοιχων λαών.

[23]Απόγονοι του Αράμ ήταν οι λαοί Ουτς, Ουλ, Γεθέρ και Μας.

[24]Ο Αρφαξάδ απέκτησε το Σελάχ και ο Σελάχ τον Έβερ.

[25]Ο Έβερ απέκτησε δύο γιους: Ο ένας ονομαζόταν Πελέγ, επειδή στην εποχή του διαιρέθηκε η ανθρωπότητα, και ο αδερφός του ονομαζόταν Ιεκτάν.

[26]Ο Ιεκτάν απέκτησε τον Αλμωδάδ, το Σαλέφ, τον Ασαρμαβέθ, τον Ιαράχ,

[27]τον Αδωράμ, τον Ουζάλ, το Δικλά,

[28]τον Οβάλ, τον Αβιμαήλ, το Σεβά,

[29]τον Οφείρ, τον Ευειλά και τον Ιωβάβ. Όλοι αυτοί ήταν απόγονοι του Ιεκτάν.

[30]Κατοικούσαν απ' τη Μισά ως τη Σεφαρά των ανατολικών ορέων.

[31]Αυτοί ήταν οι απόγονοι του Σημ κατά τις φυλές τους, καθεμιά στις χώρες τους, με τις ιδιαίτερες γλώσσες τους.

[32] São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

[32]Αυτές είναι οι φυλές των γιων του Νώε, από τις οποίες προήλθαν οι διάφοροι λαοί. Από αυτούς, μετά τον κατακλυσμό, εξαπλώθηκαν οι λαοί πάνω στη γη.

Gênesis 11

A torre de Babel

[1] Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.

[2] Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.

[3] E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.

[4] Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.

[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;

[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.

[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.

ΓΕΝΕΣΙΣ 11

Ο πύργος της Βαβέλ

[1]Αρχικά οι κάτοικοι της γης μιλούσαν όλοι μία γλώσσα και χρησιμοποιούσαν τις ίδιες λέξεις.

[2]Καθώς μετακινούνταν από την ανατολή, βρήκαν μια πεδιάδα στη χώρα της Σενναάρ κι εγκαταστάθηκαν εκεί.

[3]Τότε είπαν μεταξύ τους: «Ελάτε να κατασκευάσουμε πλίθρες και να τις ψήσουμε στη φωτιά». Έτσι για τις οικοδομές άρχισαν να χρησιμοποιούν πλίθρες αντί για πέτρες και πίσσα αντί για λάσπη.

[4]Μετά είπαν: «Ελάτε να χτίσουμε μια πόλη, κι έναν πύργο που η κορφή του να φτάνει στους ουρανούς. Έτσι θα γίνουμε ονομαστοί και δε θα διασκορπιστούμε πάνω στη γη».

[5]Κατέβηκε, λοιπόν, ο Κύριος να δει την πόλη και τον πύργο, που έχτιζαν οι άνθρωποι.

[6]Και είπε ο Κύριος: «Τώρα όλοι αυτοί αποτελούν ένα λαό με κοινή γλώσσα· και τούτο ’δω είναι η αρχή των πράξεών τους. Από ’δω και πέρα τίποτε απ’ όσα θα σκέφτονται να κάνουν δε θα τους είναι αδύνατο.

[7]Εμπρός, ας κατεβούμε κι ας επιφέρουμε εκεί σύγχυση στη γλώσσα τους, ώστε να

μην καταλαβαίνει ο ένας τη γλώσσα του άλλου».

[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.

[8]Έτσι ο Κύριος τους διασκόρπισε από ’κει σε όλη τη γη και σταμάτησαν να χτίζουν την πόλη.

[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

[9]Γι’ αυτό ονόμασαν την πόλη εκείνη Βαβέλ, γιατί εκεί ο Κύριος προκάλεσε σύγχυση στη γλώσσα των ανθρώπων και από ’κει τους διασκόρπισε σε όλη τη γη.

Descendentes de Sem
1 Crônicas 1.24-27

Οι απόγονοι του Σημ
(Α΄ Χρ 1,24-27)

[10] São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;

[10]Αυτές είναι οι γενεαλογίες του Σημ: Δυο χρόνια μετά τον κατακλυσμό, όταν ο Σημ ήταν εκατό ετών, απέκτησε τον Αρφαξάδ.

[11] e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

[11]Μετά τη γέννηση του Αρφαξάδ ο Σημ έζησε πεντακόσια χρόνια, και απέκτησε γιους και κόρες.

[12] Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;

[12]Όταν ο Αρφαξάδ ήταν τριάντα πέντε ετών, απέκτησε το Σαλάχ.

[13] e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[13]Μετά τη γέννηση του Σαλάχ ο Αρφαξάδ έζησε τετρακόσια τρία χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

[14] Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;

[14]Όταν ο Σαλάχ ήταν τριάντα ετών, απέκτησε τον Έβερ.

[15] e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

[15]Μετά τη γέννηση του Έβερ ο Σαλάχ έζησε τετρακόσια τρία χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

[16] Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;

[16]Όταν ο Έβερ ήταν τριάντα τεσσάρων ετών, απέκτησε τον Πελέγ.

[17] e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

[17]Μετά τη γέννηση του Πελέγ ο Έβερ έζησε τετρακόσια τριάντα χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

[18] Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;

[18]Όταν ο Πελέγ ήταν τριάντα ετών, απέκτησε το Ρεού.

19 e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

20 Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;

21 e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

22 Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;

23 e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

24 Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;

25 e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

26 Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

27 São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

28 Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.

29 Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.

30 Sarai era estéril, não tinha filhos.

31 Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai,

19Μετά τη γέννηση του Ρεού ο Πελέγ έζησε διακόσια εννέα χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

20Όταν ο Ρεού ήταν τριάντα δύο ετών, απέκτησε το Σερούγ.

21Μετά τη γέννηση του Σερούγ ο Ρεού έζησε διακόσια εφτά χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

22Όταν ο Σερούγ ήταν τριάντα ετών, απέκτησε το Ναχώρ.

23Μετά τη γέννηση του Ναχώρ ο Σερούγ έζησε διακόσια χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

24Όταν ο Ναχώρ ήταν είκοσι εννέα ετών, απέκτησε το Θάρα.

25Μετά τη γέννηση του Θάρα ο Ναχώρ έζησε εκατόν δέκα εννέα χρόνια και απέκτησε γιους και κόρες.

26Όταν ο Θάρα ήταν εβδομήντα ετών, απέκτησε τον Άβραμ, το Ναχώρ και τον Αράν.

27Αυτοί είναι οι απόγονοι του Θάρα: Ο Θάρα απέκτησε τον Άβραμ, το Ναχώρ και τον Αράν και ο Αράν απέκτησε το Λωτ.

28Ο Αράν πέθανε πριν από το Θάρα, τον πατέρα του, στην πατρίδα του, την Ουρ των Χαλδαίων.

29Ο Άβραμ και ο Ναχώρ πήραν γυναίκες. Η γυναίκα του Άβραμ λεγόταν Σάρα και του Ναχώρ Μελχά, κόρη του Αράν, ο οποίος ήταν επίσης πατέρας της Ιεσκά.

30Η Σάρα όμως ήταν στείρα· δεν είχε παιδιά.

31Ο Θάρα πήρε το γιο του τον Άβραμ, τον εγγονό του το Λωτ, γιο του Αράν, και τη

sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.

[32] E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

[1] Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;

[2] de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!

[3] Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.

[4] Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.

[5] Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.

[6] Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.

νύφη του τη Σάρα, γυναίκα του Άβραμ και τους οδήγησε έξω από την Ουρ των Χαλδαίων, για να πάνε στη Χαναάν. Έφτασαν όμως μέχρι τη Χαρράν κι εγκαταστάθηκαν εκεί.

[32]Ο Θάρα έζησε διακόσια πέντε χρόνια και πέθανε εκεί στη Χαρράν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 12

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ

(12,1–25,18)

Η κλήση του Άβραμ από το Θεό

[1]Ο Κύριος είπε στον Άβραμ: «Φύγε από τη χώρα σου, από τους συγγενείς σου κι από το σπίτι του πατέρα σου, και πήγαινε σε μια χώρα που εγώ θα σου δείξω.

[2]Θα κάνω από σένα ένα μεγάλο έθνος και θα σε ευλογήσω. Θα κάνω το όνομά σου ξακουστό και θα είσαι ευλογία για τους άλλους.

[3]Θα ευλογώ όποιον σε ευλογεί και θα καταριέμαι όποιον σε καταριέται. Μ' εσένα θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης».

[4]Έτσι ο Άβραμ αναχώρησε όπως του είπε ο Κύριος και μαζί του πήγε και ο Λωτ. Ήταν εβδομήντα πέντε ετών όταν έφυγε από τη Χαρράν.

[5]Μαζί του πήρε τη γυναίκα του τη Σάρα και το Λωτ, γιο του αδερφού του, όλα τα υπάρχοντά τους που είχαν συγκεντρώσει, καθώς επίσης τους δούλους και τις δούλες που είχαν αποκτήσει στη Χαρράν· και έφτασαν στη Χαναάν.

[6]Ο Άβραμ διέσχισε τη χώρα ως την περιοχή της Συχέμ, στη Δρυ Μορέχ. Στη χώρα τότε κατοικούσαν οι Χαναναίοι.

[7] Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

[7]Εκεί του φανερώθηκε ο Κύριος και του είπε: «Αυτήν τη γη θα τη δώσω στον απόγονό σου». Τότε ο Άβραμ έχτισε εκεί ένα θυσιαστήριο για τον Κύριο, που του φανερώθηκε.

[8] Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

[8]Από 'κει προχώρησε προς τα βουνά, ανατολικά της Βαιθήλ και στρατοπέδευσε ανάμεσα στη Βαιθήλ δυτικά, και στη Γαι ανατολικά. Εκεί έχτισε ακόμη ένα θυσιαστήριο για τον Κύριο και προσευχήθηκε σ' αυτόν.

[9] Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

[9]Έπειτα συνέχισε την πορεία του με κατεύθυνση προς νότον.

Abrão no Egito

Ο Άβραμ στην Αίγυπτο

[10] Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.

[10]Εκείνο τον καιρό ξέσπασε πείνα στη Χαναάν και ο Άβραμ κατέβηκε στην Αίγυπτο για να μείνει εκεί, γιατί η πείνα ήταν μεγάλη.

[11] Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora, bem sei que és mulher de formosa aparência;

[11]Όταν πλησίαζε στην Αίγυπτο, είπε στη Σάρα, τη γυναίκα του: «Ξέρω πως είσαι γυναίκα με ωραία εμφάνιση.

[12] os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.

[12]Αν σε δουν οι Αιγύπτιοι θα καταλάβουν πως είσαι γυναίκα μου. Τότε θα με σκοτώσουν· εσένα όμως θα σ' αφήσουν να ζήσεις.

[13] Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.

[13]Να λες λοιπόν ότι είσαι αδερφή μου, για να μου φερθούν καλά και να μ' αφήσουνε να ζήσω για χάρη σου».

[14] Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.

[14]Όταν ο Άβραμ έφτασε στην Αίγυπτο, οι Αιγύπτιοι είδαν πράγματι ότι η γυναίκα ήταν πάρα πολύ ωραία.

[15] Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.

[15]Την είδαν και οι αυλικοί του Φαραώ, τού την παίνεψαν και την έφεραν στο ανάκτορό του.

[16] Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.

[17] Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.

[18] Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?
[19] E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.

[20] E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

[1] Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.

[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.

[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,

[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.

[16]Για χάρη της Σάρας φέρθηκαν καλά στον Άβραμ, και του έδωσαν πρόβατα, βόδια, γαϊδούρια αρσενικά και θηλυκά, δούλους, δούλες, και καμήλες.
[17]Αλλά ο Κύριος χτύπησε με μεγάλες συμφορές το Φαραώ και τους αυλικούς του εξαιτίας της Σάρας, της γυναίκας του Άβραμ.
[18]Τότε ο Φαραώ κάλεσε τον Άβραμ και του είπε: «Τι ήταν αυτό που μου έκανες! Γιατί δε μου το είπες ότι αυτή είναι γυναίκα σου;
[19]Γιατί είπες ότι είναι αδερφή σου, κι εγώ την πήρα γυναίκα μου; Τώρα λοιπόν να η γυναίκα σου. Πάρ’ την και φύγε».
[20]Και έδωσε ο Φαραώ διαταγή στους άντρες του να συνοδέψουν έξω από τη χώρα τον Άβραμ, τη γυναίκα του και όλα όσα είχε.

ΓΕΝΕΣΙΣ 13

Αποχωρισμός Άβραμ και Λωτ

[1]Ο Άβραμ ανέβηκε από την Αίγυπτο προς το νότιο τμήμα της Χαναάν, μαζί με τη γυναίκα του και όλα τα υπάρχοντά του· μαζί του ήταν και ο Λωτ.
[2]Ο Άβραμ ήταν πάρα πολύ πλούσιος σε κοπάδια, ασήμι και χρυσάφι.
[3]Προχώρησε με ενδιάμεσους σταθμούς από τα νότια της Χαναάν ως τη Βαιθήλ. Ήρθε και στον τόπο όπου είχε κατασκηνώσει την προηγούμενη φορά, δηλαδή μεταξύ Βαιθήλ και Γαι,

[4]και είχε χτίσει αρχικά το θυσιαστήριο. Εκεί ο Άβραμ προσευχήθηκε στον Κύριο.

5 Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.

5Ο Λωτ, που συνόδευε τον Άβραμ, είχε κι αυτός αποκτήσει πρόβατα, βόδια και σκηνές.

6 E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.

6Η χώρα όμως δεν επαρκούσε για να κατοικήσουν και οι δύο μαζί, γιατί τα υπάρχοντά τους ήταν πάρα πολλά.

7 Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.

7Οι βοσκοί του Άβραμ μάλωναν με τους βοσκούς του Λωτ. Στη χώρα τότε κατοικούσαν οι Χαναναίοι και οι Φερεζαίοι.

8 Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.

8Είπε λοιπόν ο Άβραμ στο Λωτ: «Ας μην υπάρχει διαμάχη ανάμεσά μας κι ανάμεσα στους βοσκούς μου και στους βοσκούς σου. Εμείς είμαστε αδέρφια.

9 Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.

9Όλη η χώρα είναι στη διάθεσή σου. Ας χωρίσουμε, λοιπόν. Αν εσύ πας προς τα αριστερά, εγώ θα πάω προς τα δεξιά· κι αν εσύ πας προς τα δεξιά, εγώ θα πάω προς τα αριστερά».

10 Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR destruído Sodoma e Gomorra), como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

10Ο Λωτ κοίταξε ολόγυρα και είδε την κοιλάδα του Ιορδάνη, που ποτιζόταν ολόκληρη μέχρι τη Σηγώρ. Πριν καταστρέψει ο Κύριος τα Σόδομα και τα Γόμορρα, η περιοχή ήταν σαν παράδεισος, σαν τη χώρα της Αιγύπτου.

11 Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

11Διάλεξε λοιπόν για τον εαυτό του την κοιλάδα του Ιορδάνη και μετακόμισε προς τ' ανατολικά· έτσι χωρίστηκαν ο ένας από τον άλλο.

12 Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

12Ο Άβραμ έμεινε στη Χαναάν και ο Λωτ έστησε τις σκηνές του ανάμεσα στις πόλεις της κοιλάδας, κοντά στα Σόδομα.

[13] Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

[13]Οι άνθρωποι όμως των Σοδόμων ήταν κακοί και πάρα πολύ αμαρτωλοί ενώπιον του Κυρίου.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

[14] Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

[14]Αφού ο Άβραμ είχε αποχωριστεί από το Λωτ, ο Κύριος του είπε: «Σήκωσε τα μάτια σου και κοίτα ένα γύρο από τον τόπο που βρίσκεσαι, προς το βορρά και το νότο, προς την ανατολή και τη δύση.

[15] porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

[15]Όλη τη χώρα που βλέπεις θα τη δώσω σ' εσένα και στους απογόνους σου για πάντα.

[16] Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

[16]Θα σου δώσω τόσους πολλούς απογόνους σαν τους κόκκους της σκόνης στη γη. Αν ποτέ κανείς μπορέσει να μετρήσει τους κόκκους της σκόνης πάνω στη γη, τότε θα είναι δυνατό να μετρηθούν και οι απόγονοί σου.

[17] Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

[17]Σήκω να περιδιαβείς τη χώρα σε μάκρος και σε πλάτος, γιατί σ' εσένα θα τη δώσω».

[18] E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

[18]Έτσι ο Άβραμ μάζεψε τις σκηνές του και ήρθε να κατοικήσει κοντά στη Δρυ Μαμβρή, στη Χεβρών, όπου και έχτισε ένα θυσιαστήριο για τον Κύριο.

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

[1] Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

[2] fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra

ΓΕΝΕΣΙΣ 14

Ο Άβραμ ελευθερώνει το Λωτ

[1]Εκείνη την εποχή, ο Αμραφέλ, βασιλιάς της Σεναάρ, ο Αριώχ, βασιλιάς της Ελλασάρ, ο Χοδολλογομέρ, βασιλιάς της Αιλάμ, και ο Θιδάλ, βασιλιάς των Γκογίμ,

[2]κήρυξαν τον πόλεμο στο Βερά, βασιλιά των Σοδόμων, στο Βαρσά, βασιλιά των Γομόρρων, στο Σινόβ, βασιλιά της Αδαμά, στο Σεμαίβερ, βασιλιά της Σεβωίμ, κι

Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

επίσης στο βασιλιά της Βελά, δηλαδή της Σηγώρ.

3 Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

3Όλοι αυτοί οι τελευταίοι συγκεντρώθηκαν στην Κοιλάδα Σιδδίμ, δηλαδή στη Νεκρά Θάλασσα.

4 Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

4Δώδεκα χρόνια ήταν υπόδουλοι στο Χοδολλογομέρ, και το δέκατο τρίτο έτος επαναστάτησαν.

5 Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

5Το δέκατο τέταρτο έτος, όμως, ο Χοδολλογομέρ και οι σύμμαχοί του βασιλιάδες ήρθαν και σύντριψαν τους Ρεφαΐτες στην Ασταρώθ-Καρνάιμ, τους Ζουζίτες κοντά στην Αμ, τους Εμαίους στην πεδιάδα της Κιριαθάιμ,

6 e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

6και τους Χορραίους στα βουνά Σηείρ, ως την Ελ-Φαράν, στην έρημο.

7 De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

7Έπειτα ξαναγύρισαν στην Αιν-Μισπά, δηλαδή στην Κάδης· κατέστρεψαν όλη τη χώρα των Αμαληκιτών και νίκησαν τους Αμορραίους, που κατοικούσαν στη Χασεσών-Ταμάρ.

8 Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

8Τότε οι βασιλιάδες των Σοδόμων, των Γομόρρων, της Αδαμά, της Σεβωίμ και της Βελά (δηλαδή της Σηγώρ) βγήκαν στην Κοιλάδα Σιδδίμ και παρατάχθηκαν για πόλεμο

9 contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel, rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

9εναντίον του Χοδολλογομέρ βασιλιά της Αιλάμ, του Τιδάλ βασιλιά των Γκογίμ, του Αμραφέλ βασιλιά της Σεναάρ και του Αριώχ βασιλιά της Ελλασάρ –τέσσερις βασιλιάδες εναντίον πέντε.

10 Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

10Αλλά η Κοιλάδα Σιδδίμ είχε πολλούς λάκκους με πίσσα και κατά την υποχώρησή τους οι βασιλιάδες των

Σοδόμων και των Γομόρρων έπεσαν μέσα εκεί· οι υπόλοιποι έφυγαν προς τα βουνά.

11 Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

11Οι νικητές λεηλάτησαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα και πήραν όλα τα αποθέματα τροφίμων.

Ló é levado cativo

12 Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

12Πήραν ακόμη αιχμάλωτο τον ανηψιό του Άβραμ, το Λωτ, που κατοικούσε στα Σόδομα, και όλα τα υπάρχοντά του, και έφυγαν.

13 Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

13Κάποιος όμως που γλίτωσε, ήρθε και τα ανάγγειλε όλα αυτά στον Άβραμ τον Εβραίο. Αυτός κατοικούσε κοντά στη Δρυ του Μαμβρή του Αμορραίου, αδερφού του Εσκώλ και του Ανέρ, οι οποίοι ήταν σύμμαχοι του Άβραμ.

14 Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

14Όταν ο Άβραμ άκουσε ότι αιχμαλωτίστηκε ο συγγενής του, εξόπλισε τριακόσιους δεκαοχτώ από τους υπηρέτες του, που είχαν γεννηθεί στο σπίτι του, και καταδίωξε τους τέσσερις βασιλιάδες ως τη Δαν.

15 E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

15Τη νύχτα χώρισε τους άντρες του σε μικρές ομάδες, επιτέθηκε στους εχθρούς και τους κατατρόπωσε. Τους καταδίωξε ως τη Χοβά, βόρεια της Δαμασκού,

16 Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

16και πήρε πίσω όλα τους τα λάφυρα. Έφερε πίσω και τον συγγενή του το Λωτ και όλα του τα υπάρχοντα, μαζί με τις γυναίκες και τους άλλους αιχμαλώτους.

Ο Μελχισεδέκ ευλογεί τον Άβραμ

17 Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

17Καθώς ο Άβραμ επέστρεφε, μετά τη συντριβή του Χοδολλογομέρ και των συμμάχων του βασιλιάδων, βγήκε ο βασιλιάς των Σοδόμων να τον

προϋπαντήσει στην Κοιλάδα Σαβέ, που λέγεται και «Κοιλάδα του Βασιλιά».

Melquisedeque abençoa a Abrão

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

[18]Επίσης και ο Μελχισεδέκ, ο βασιλιάς της Σαλήμ, που ήταν και ιερέας του ύψιστου Θεού, ήρθε κι έφερε στον Άβραμ ψωμί και κρασί.

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[19]Τον ευλόγησε και του είπε: «Ευλογημένος να είσαι, Άβραμ, από τον ύψιστο Θεό, το δημιουργό του ουρανού και της γης!

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[20]Ευλογημένος να είναι κι ο ύψιστος Θεός, που παρέδωσε τους εχθρούς σου στην εξουσία σου! » Ο Άβραμ τότε έδωσε στο Μελχισεδέκ το ένα δέκατο απ’ όλα του τα λάφυρα.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.

[21]Ο βασιλιάς των Σοδόμων είπε στον Άβραμ: «Δώσ’ μου μόνο τους άντρες και κράτησε για τον εαυτό σου τα λάφυρα».

[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,

[22]Αλλά ο Άβραμ τού απάντησε: «Ορκίζομαι στον Κύριο, τον ύψιστο Θεό, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη:

[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;

[23]Ούτε μία κλωστή, ούτε ένα κορδόνι από σανδάλι, τίποτα δε θα κρατήσω απ’ όσα σου ανήκουν, για να μην πεις, “εγώ έκανα πλούσιο τον Άβραμ”.

[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

[24]Τίποτα δε θα κρατήσω για τον εαυτό μου, παρά μόνον όσα έφαγαν οι άντρες μου. Επίσης οι σύμμαχοί μου Ανέρ, Εσκώλ και Μαμβρή θα πάρουν το μερίδιο τους».

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu

ΓΕΝΕΣΙΣ 15

Η διαθήκη του Θεού με τον Άβραμ

[1]Ύστερα απ’ αυτά τα γεγονότα, ο Κύριος είπε σε όραμα στον Άβραμ: «Μη φοβάσαι, Άβραμ. Εγώ είμαι η ασπίδα σου. Η

escudo, e teu galardão será sobremodo grande.	ανταμοιβή σου θα είναι πάρα πολύ μεγάλη».
[2] Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?	[2]Ο Άβραμ απάντησε: «Δέσποτα Κύριε, τι θα μου δώσεις; Εγώ φεύγω άτεκνος· και κληρονόμος του σπιτιού μου είναι ο Ελιέζερ από τη Δαμασκό».
[3] Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo nascido na minha casa será o meu herdeiro.	[3]Και πρόσθεσε: «Αφού δεν μου έδωσες απογόνους, θα με κληρονομήσει ο δούλος του σπιτιού μου».
[4] A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.	[4]Ο Κύριος του αποκρίθηκε: «Δε θα σε κληρονομήσει αυτός, αλλά εκείνος που θα βγει από τα σπλάχνα σου».
[5] Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.	[5]Τον έφερε τότε έξω και του είπε: «Κοίτα τον ουρανό και μέτρα τ' αστέρια, αν μπορείς να τα μετρήσεις. Έτσι αναρίθμητοι θα είναι και οι απόγονοί σου».
[6] Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.	[6]Ο Άβραμ πίστεψε στον Κύριο και γι' αυτή του την πίστη ο Κύριος τον αναγνώρισε δίκαιο.
[7] Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.	[7]Του είπε ακόμα: «Εγώ είμαι ο Κύριος, που σε έβγαλα από την Ουρ των Χαλδαίων, για να σου δώσω αυτή τη χώρα για ιδιοκτησία σου».
[8] Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?	[8]Ο Άβραμ ρώτησε: «Δέσποτα Κύριε, πώς θα ξέρω ότι θα είναι δική μου; »
[9] Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.	[9]Τότε ο Κύριος του είπε: «Φέρε μου ένα δαμάλι τριών ετών κι ένα κατσίκι τριών ετών, ένα κριάρι τριών ετών, ένα τρυγόνι και ένα περιστέρι».
[10] Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.	[10]Ο Άβραμ έφερε όλα αυτά τα ζώα, τα έκοψε στη μέση και τα έβαλε σε δύο σειρές, κάθε μισό απέναντι στο άλλο. Μόνο τα πουλιά δεν τα έκοψε στα δύο.

[11] Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

[11]Πάνω στα σφαγμένα ζώα άρχισαν να ορμούν αρπακτικά όρνια κι ο Άβραμ τα έδιωχνε.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

[12] Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;

[12]Καθώς ο ήλιος άρχισε να βασιλεύει, ο Άβραμ έπεσε σε βαθύ ύπνο, και τον έπιασε έντονο και φοβερό άγχος.

[13] então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.

[13]Τότε του είπε ο Κύριος: «Να το ξέρεις καλά πως κάποτε οι απόγονοί σου θα πάνε να ζήσουν σε μια ξένη χώρα. Εκεί θα γίνουν δούλοι και θα τους καταπιέσουν για τετρακόσια χρόνια.

[14] Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.

[14]»Αλλά εγώ θα τιμωρήσω το λαό που θα τους υποδουλώσει και τότε θα φύγουν από τη χώρα εκείνη με πλούτη πολλά.

[15] E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.

[15]Εσύ θα πεθάνεις ειρηνικά σε βαθιά γεράματα και θα ταφείς.

[16] Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

[16]Όταν φτάσουν στην τέταρτη γενιά θα επιστρέψουν εδώ, γιατί ως τότε δεν θα έχει ακόμη ολοκληρωθεί η ανομία των Αμορραίων για να τιμωρηθούν».

[17] E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.

[17]Όταν ο ήλιος βασίλεψε τελείως κι έπεσε το σκοτάδι, φάνηκε ξαφνικά ένα καμίνι να καπνίζει, και μια πύρινη φλόγα πέρασε ανάμεσα σ' εκείνα τα κομμάτια των ζώων.

[18] Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:

[18]Μ' αυτόν τον τρόπο ο Κύριος έκανε διαθήκη με τον Άβραμ και του είπε: «Στους απογόνους σου θα δώσω αυτή τη χώρα, από τον ποταμό της Αιγύπτου μέχρι το μεγάλο ποταμό, δηλαδή τον Ευφράτη,

[19] o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,

[19]που τώρα την κατοικούν οι Κεναίοι, οι Κενεζαίοι, οι Κεδμωναίοι,

[20] o heteu, o ferezeu, os refains,

[20]οι Χετταίοι, οι Φερεζαίοι, οι Ρεφαΐτες,

[21] o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

[21]οι Αμορραίοι, οι Χαναναίοι, οι Γεργεσαίοι και οι Ιεβουσαίοι».

Gênesis 16

Sarai e Agar

1 Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,

2 disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.

3 Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter ele habitado por dez anos na terra de Canaã.

4 Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.

5 Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

6 Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.

7 Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,

ΓΕΝΕΣΙΣ 16

Η Άγαρ και ο Ισμαήλ

1Η Σάρα, η γυναίκα του Άβραμ, δεν του γεννούσε παιδιά. Στην υπηρεσία της είχε μια δούλη Αιγύπτια, που ονομαζόταν Άγαρ.

2Είπε λοιπόν η Σάρα στον Άβραμ: «Ο Κύριος μου στέρησε την ικανότητα να γεννώ. Πήγαινε, λοιπόν, στη δούλη μου, και ίσως αποκτήσω μέσω αυτής ένα γιο». Ο Άβραμ άκουσε τα λόγια της Σάρας.

3Έτσι, δέκα χρόνια μετά την εγκατάστασή του στη Χαναάν, η γυναίκα του η Σάρα του έδωσε την Άγαρ, την Αιγύπτια δούλη της, για γυναίκα.

4Ο Άβραμ, λοιπόν, συνευρέθηκε με την Άγαρ κι εκείνη έμεινε έγκυος. Όταν η Άγαρ είδε ότι ήταν έγκυος, άρχισε να φέρεται στην κυρά της με περιφρόνηση.

5Τότε είπε η Σάρα στον Άβραμ: «Εσύ είσαι η αιτία για την προσβολή που μου γίνεται. Εγώ σου έδωσα τη δούλη μου στην αγκαλιά σου κι εκείνη όταν είδε ότι έμεινε έγκυος άρχισε να με περιφρονεί. Ο Κύριος ας είναι κριτής ανάμεσα σ' εμένα και σ' εσένα».

6Ο Άβραμ απάντησε στη Σάρα: «Ορίστε η δούλη σου, στη διάθεσή σου. Κάνε της ό, τι σου αρέσει». Τότε η Σάρα άρχισε να κακομεταχειρίζεται την Άγαρ, κι εκείνη έφυγε από κοντά της.

7Κοντά σε μια νεροπηγή στην έρημο, στο δρόμο προς τη Σουρ, τη συνάντησε ένας άγγελος του Κυρίου

[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.

[8]και της είπε: «Άγαρ, δούλη της Σάρας, από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις; » Εκείνη απάντησε: «Έφυγα απ' την κυρά μου τη Σάρα».

[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.

[9]Ο άγγελος της είπε: «Γύρνα πίσω στην κυρά σου και υποτάξου σ' αυτήν».

[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.

[10]Της είπε ακόμα: «Θα σου δώσω τόσους πολλούς απογόνους, που κανείς δε θα μπορεί να τους μετρήσει.

[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.

[11]Τώρα είσαι έγκυος· θα γεννήσεις γιο και θα τον ονομάσεις Ισμαήλ, γιατί ο Κύριος άκουσε τον πόνο σου.

[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.

[12]Αυτός θα είναι άνθρωπος αγροίκος. Θα φέρεται σε όλους με σκληρότητα και όλοι γύρω του θα του φέρνονται με σκληρότητα· θα ζει χώρια από τους υπόλοιπους συγγενείς του».

[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[13]Η Άγαρ απέδωσε στον Κύριο που της μιλούσε το όνομα: «Εσύ είσαι ο Ελ-Ροΐ» (ο Θεός που με βλέπει), επειδή σκέφτηκε: «Είδα άραγε εδώ εκείνον που με βλέπει; »

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

[14]Γι' αυτό και το πηγάδι εκείνο το ονόμασε «Μπεέρ-Λαχαΐ-Ροΐ», δηλαδή «Πηγάδι του αληθινού Θεού που με βλέπει» –αυτό βρίσκεται ανάμεσα στην Κάδης και στη Βαράδ.

Nascimento de Ismael

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[15]Η Άγαρ γέννησε στον Άβραμ γιο κι εκείνος τον ονόμασε Ισμαήλ.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

[16]Εκείνη την εποχή ο Άβραμ ήταν ογδόντα έξι ετών.

Gênesis 17

Deus muda o nome de Abrão

[1] Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

[2] Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

[3] Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

[4] Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

[5] Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

[6] Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

[7] Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

[8] Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

Institui-se a circuncisão

[9] Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

[10] Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

ΓΕΝΕΣΙΣ 17

Η περιτομή σημείο της διαθήκης

[1]Όταν ο Άβραμ ήταν ενενήντα εννέα ετών, του φανερώθηκε ο Κύριος και του είπε: «Εγώ είμαι ο Ελ-Σαδδάι (Θεός παντοκράτορας). Να ζεις σύμφωνα με το θέλημά μου και να είσαι τέλειος.

[2]Θα συνάψω μαζί σου διαθήκη, και θα σου δώσω πολλούς απογόνους».

[3]Ο Άβραμ έπεσε με το πρόσωπό του στη γη και ο Θεός τού είπε:

[4]«Αυτή είναι η διαθήκη που κάνω μαζί σου: Θα γίνεις πατέρας ενός πλήθους εθνών.

[5]Δε θα ονομάζεσαι πια Άβραμ αλλά Αβραάμ, γιατί θα σε κάνω πατέρα πλήθους εθνών.

[6]Θα κάνω ν' αποκτήσεις πολλούς απογόνους και να γίνεις γενάρχης λαών· και βασιλιάδες θα προέλθουν από σένα.

[7]Τη διαθήκη μου τη συνάπτω μαζί σου αλλά θα ισχύει και για όλες τις γενιές των απογόνων –διαθήκη αιώνια, ώστε να είμαι Θεός δικός σου και των απογόνων σου.

[8]Σ' εσένα και τους απογόνους σου θα δώσω τη χώρα όπου τώρα κατοικείς σαν ξένος, όλη τη χώρα της Χαναάν, για αιώνια ιδιοκτησία και θα είμαι Θεός τους».

[9]Είπε ακόμα ο Θεός στον Αβραάμ: «Θα πρέπει, όμως, να τηρείς τη διαθήκη μου τόσο εσύ όσο και οι επόμενες γενιές των απογόνων σου.

[10]Αυτή είναι η διαθήκη μου που θα τηρείτε: Κάθε αρσενικό παιδί σας θα περιτέμνεται.

[11] Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

[11]Θα κάνετε την περιτομή, κι αυτή θ' αποτελεί σημείο της διαθήκης ανάμεσα σ' εμένα και σ' εσάς.

[12] O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas gerações, tanto o escravo nascido em casa como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

[12]Κάθε παιδί θα περιτέμνεται την όγδοη ημέρα από τη γέννησή του. Αυτό ισχύει για κάθε αρσενικό παιδί σε όλες τις γενιές σας, καθώς και για κάθε δούλο, είτε είναι γεννημένος στο σπίτι είτε αγορασμένος από ξένους και δεν περιλαμβάνεται στους απογόνους σας.

[13] Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

[13]Θα πρέπει οπωσδήποτε καθένας που γεννήθηκε στο σπίτι σου ή αγοράστηκε με χρήματα, να περιτέμνεται. Έτσι η διαθήκη μου θα μαρτυρείται στο σώμα σας, διαθήκη αιώνια.

[14] O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

[14]Ο απερίτμητος, δηλαδή αυτός που δε θα έχει κάνει περιτομή, θα αποκόπτεται από το λαό του, γιατί θα έχει παραβεί τη διαθήκη μου».

Deus muda o nome de Sarai

Η υπόσχεση του Θεού για τη Σάρρα

[15] Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

[15]Έπειτα ο Θεός είπε στον Αβραάμ: «Η Σάρα η γυναίκα σου δεν θα ονομάζεται πια Σάρα, αλλά Σάρρα.

[16] Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

[16]Θα την ευλογήσω και θα σου δώσω γιο απ' αυτήν. Θα την ευλογήσω και θα προέλθουν απ' αυτήν λαοί και βασιλιάδες λαών».

[17] Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

[17]Τότε ο Αβραάμ έσκυψε το πρόσωπο και γέλασε, γιατί σκέφτηκε: «Είναι δυνατόν ένας άντρας εκατό χρονών ν' αποκτήσει γιο, και η Σάρρα, ενενήντα χρονών, να γεννήσει; »

[18] Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

[18]Και είπε στο Θεό: «Μακάρι ν' αφήσεις να ζήσει ο Ισμαήλ! »

[19] Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás

[19]Αλλά ο Θεός απάντησε: «Και όμως, η Σάρρα η γυναίκα σου θα σου γεννήσει γιο

Isaque; estabelecerei com ele a minha aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

[20] Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

[24] Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[25] Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

[26] Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

[27] E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

Gênesis 18

και θα τον ονομάσεις Ισαάκ. Μ' αυτόν θα συνάψω τη διαθήκη μου και με τους απογόνους του, διαθήκη αιώνια.

[20]Σχετικά με τον Ισμαήλ σε άκουσα. Θα τον ευλογήσω, και θα του δώσω αμέτρητα παιδιά και απογόνους. Δώδεκα ηγεμόνες θα προέλθουν απ' αυτόν· θα τον κάνω μεγάλο έθνος.

[21]Τη διαθήκη μου όμως θα τη συνάψω με τον Ισαάκ, που θα σου γεννήσει η Σάρρα, του χρόνου τέτοιον καιρό».

[22]Όταν ο Θεός τελείωσε τη συνομιλία με τον Αβραάμ έφυγε απ' αυτόν.

[23]Την ίδια εκείνη μέρα, ο Αβραάμ έκανε περιτομή στο γιο του τον Ισμαήλ και σε κάθε αρσενικό από το προσωπικό του, δηλαδή στους δούλους που είχαν γεννηθεί στο σπίτι του και σ' εκείνους που τους είχε αποκτήσει με χρήματα, όπως του είπε ο Θεός.

[24]Ο Αβραάμ ήταν ενενήντα εννέα ετών όταν έκανε περιτομή στον εαυτό του,

[25]κι ο γιος του ο Ισμαήλ δεκατριών.

[26]Την ίδια εκείνη μέρα, λοιπόν, περιτμήθηκαν ο Αβραάμ και ο γιος του ο Ισμαήλ,

[27]μαζί και όλοι οι υπηρέτες του σπιτιού του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

[1] Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.

[2] Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra

[3] e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;

[4] traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;

[5] trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.

[6] Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.

[7] Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.

[8] Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.

[9] Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.

[10] Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher,

Η επαγγελία για τη γέννηση του Ισαάκ

[1]Ο Κύριος παρουσιάστηκε στον Αβραάμ, κοντά στη Δρυ Μαμβρή, ενώ αυτός καθόταν στο άνοιγμα της σκηνής του κατά το μεσημέρι.

[2]Σήκωσε τα μάτια του και είδε τρεις άντρες να στέκονται απέναντί του. Αμέσως έτρεξε να τους προϋπαντήσει και τους προσκύνησε ως τη γη.

[3]«Κύριέ μου», είπε, «αν έχω την εύνοιά σου, μην προσπεράσεις το δούλο σου.

[4]Ας φέρουν λίγο νερό να πλύνετε τα πόδια σας, και μετά μπορείτε ν’ αναπαυθείτε κάτω από το δέντρο.

[5]Θα φέρω και λίγο ψωμί να πάρετε δύναμη, και μετά μπορείτε να πηγαίνετε. Περάστε λοιπόν από το δούλο σας». Εκείνοι απάντησαν: «Κάνε όπως είπες».

[6]Τότε ο Αβραάμ έτρεξε στη σκηνή και είπε στη Σάρρα: «Πάρε γρήγορα τρεις γαβάθες αλεύρι εκλεκτό, ζύμωσέ το και κάνε πίττες».

[7]Μετά έτρεξε στα βόδια, πήρε ένα μοσχάρι τρυφερό και καλό, το έδωσε στον υπηρέτη, κι εκείνος το ετοίμασε στα γρήγορα.

[8]Πήρε ακόμα βούτυρο, γάλα και το μοσχάρι που είχε ετοιμάσει και τα έβαλε μπροστά στους άντρες. Αυτός στεκόταν απέναντί τους κάτω από τα δέντρα κι εκείνοι έτρωγαν.

[9]Τότε ρώτησαν τον Αβραάμ: «Πού είναι η Σάρρα η γυναίκα σου; » Αυτός απάντησε: «Εκεί, στη σκηνή».

[10]Κι ο Κύριος είπε: «Του χρόνου τέτοια εποχή θα ξανάρθω και η γυναίκα σου η

dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.

Σάρρα θα έχει γιο». Η Σάρρα τα άκουγε όλα αυτά, γιατί στεκόταν από πίσω του, στο άνοιγμα της σκηνής.

[11] Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.

[11]Ο Αβραάμ και η Σάρρα ήταν γέροντες προχωρημένης ηλικίας, και η Σάρρα δεν είχε πια περίοδο.

[12] Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?

[12]Η Σάρρα λοιπόν γέλασε κρυφά καθώς σκεφτόταν: «Αφού γέρασα, είναι δυνατό να έχω ορμές; Κι ο άντρας μου είναι κι αυτός γέροντας».

[13] Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?

[13]Αλλά ο Κύριος είπε στον Αβραάμ: «Γιατί γέλασε η Σάρρα; Γιατί αμφιβάλλει ότι θ' αποκτήσει γιο τώρα που γέρασε;

[14] Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.

[14]Τίποτα δεν είναι αδύνατο για τον Κύριο! Όταν την ίδια εποχή ύστερα από ένα χρόνο θα ξανάρθω σπίτι σου, η Σάρρα θα έχει γιο».

[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

[15]Η Σάρρα αρνήθηκε και είπε: «Δε γέλασα» –γιατί φοβήθηκε. Αλλά κείνος της είπε: «Κι όμως, γέλασες».

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

Ο Αβραάμ μεσολαβεί για τα Σόδομα

[16] Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.

[16]Από 'κει οι άντρες έφυγαν και κατευθύνθηκαν προς τα Σόδομα. Ο Αβραάμ βάδιζε μαζί τους για να τους κατευοδώσει.

[17] Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,

[17]Τότε ο Κύριος είπε: «Είναι σωστό να κρύψω από τον Αβραάμ αυτό που πρόκειται να πράξω;

[18] visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

[18]Ένα μεγάλο και ισχυρό έθνος θα προέλθει, λοιπόν, από τον Αβραάμ και στο πρόσωπό του θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης.

[19] Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim de que guardem o caminho do SENHOR e pratiquem a justiça e o juízo; para que o

[19]Αυτόν διάλεξα για να διατάξει τους γιους του και τους απογόνους του ν' ακολουθούν το δρόμο του Κυρίου, να κάνουν το σωστό και το δίκαιο, ώστε ο Κύριος να

SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

[20] Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

[21] Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

[22] Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

[23] E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

[24] Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

[25] Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

[26] Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

[27] Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

[28] Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda

πραγματοποιήσει όσα έχει υποσχεθεί στον Αβραάμ».

[20]Είπε λοιπόν ο Κύριος: «Η κακή φήμη των Σοδόμων και των Γομόρρων διαδόθηκε πολύ και η αμαρτία τους είναι πολύ βαριά.

[21]θα κατεβώ, λοιπόν, να εξακριβώσω αν αληθεύουν όλες αυτές οι διαδόσεις που έφτασαν ως εμένα».

[22]Οι δύο από τους άντρες έφυγαν από ’κει και κατευθύνθηκαν προς τα Σόδομα. Αλλά ο Κύριος παρέμεινε ακόμη μαζί με τον Αβραάμ.

[23]Πλησίασε τότε ο Αβραάμ και του είπε: «θα καταστρέψεις τους δικαίους μαζί με τους αμαρτωλούς;

[24]Ίσως υπάρχουν πενήντα δίκαιοι στην πόλη. Θα τους καταστρέψεις κι αυτούς; Δε θα συγχωρήσεις την περιοχή για χάρη των πενήντα δικαίων που βρίσκονται σ’ αυτήν;

[25]Δε γίνεται να το κάνεις εσύ αυτό, να θανατώσεις δηλαδή δικαίους κι αμαρτωλούς μαζί, σαν να ήταν όλοι το ίδιο. Δεν είναι δυνατό! Ο κριτής όλης της γης δεν πρέπει να αποδώσει δικαιοσύνη; »

[26]Ο Κύριος απάντησε: «Αν βρω στην πόλη των Σοδόμων πενήντα δικαίους, θα συγχωρήσω για χάρη τους ολόκληρη την περιοχή».

[27]Ο Αβραάμ αποκρίθηκε: «Συγχώρησέ με, Κύριέ μου, που τολμώ να σου μιλάω, ενώ είμαι χώμα και σκόνη.

[28]Ίσως όμως από τους πενήντα δικαίους να λείπουν πέντε· θα καταστρέψεις εξαιτίας

a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.

τών πέντε όλη την πόλη; » Ο Κύριος απάντησε: «Δε θα την καταστρέψω αν βρω εκεί σαράντα πέντε δικαίους».

[29] Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.

[29]Ο Αβραάμ συνέχισε: «Ίσως όμως βρεθούν εκεί μόνο σαράντα». Ο Κύριος απάντησε: «Για χάρη των σαράντα δε θα κάνω τίποτα».

[30] Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta? Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

[30]Ο Αβραάμ ξαναμίλησε: «Μη θυμώσεις, Κύριέ μου, που θα σου μιλήσω πάλι: Ίσως βρεθούν εκεί τριάντα δίκαιοι». Κι ο Κύριος απάντησε: «Δε θα κάνω τίποτα αν βρω εκεί τριάντα».

[31] Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

[31]Ο Αβραάμ επέμεινε: «Τώρα που άρχισα να μιλάω με τον Κύριό μου, ας πω κάτι ακόμα: Αν βρεθούν εκεί είκοσι; » Ο Κύριος απάντησε: «Δε θα καταστρέψω την πόλη για χάρη των είκοσι».

[32] Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.

[32]Ο Αβραάμ επανήλθε: «Μη θυμώσεις, Κύριέ μου, που θα σου μιλήσω για μια φορά ακόμα: Ίσως βρεθούν εκεί δέκα δίκαιοι». Ο Κύριος απάντησε: «Δε θα καταστρέψω την πόλη, για χάρη των δέκα».

[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

[33]Μόλις ο Κύριος τελείωσε τη συνομιλία του με τον Αβραάμ έφυγε· κι ο Αβραάμ ξαναγύρισε στη σκηνή του.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.

[2] E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo,

ΓΕΝΕΣΙΣ 19

Η καταστροφή των Σοδόμων και των Γομόρρων

[1]Οι δύο άγγελοι έφτασαν στα Σόδομα το βράδυ, και ο Λωτ καθόταν στην πύλη της πόλης. Μόλις τους είδε, σηκώθηκε να τους προϋπαντήσει και τους προσκύνησε, πέφτοντας με το πρόσωπο στη γη.

[2]«Παρακαλώ, κύριοί μου», τους είπε, «ελάτε στο σπίτι του δούλου σας να

pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

[3] Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.

[4] Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;

[5] e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.

[6] Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si

[7] e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;

[8] tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.

[9] Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem, contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.

περάσετε τη νύχτα. Να πλύνετε τα πόδια σας, και το πρωί σηκώνεστε και συνεχίζετε το δρόμο σας». Εκείνοι απάντησαν: «Όχι, θα περάσουμε τη νύχτα έξω».

[3]Ο Λωτ όμως επέμενε κι έτσι αποφάσισαν να μείνουν μαζί του και πήγαν σπίτι του. Τους ετοίμασε δείπνο, έψησε άζυμα ψωμιά και έφαγαν.

[4]Πριν όμως κοιμηθούν, οι άντρες των Σοδόμων περικύκλωσαν από παντού το σπίτι. Ήταν εκεί όλος ο αντρικός πληθυσμός της πόλης, νέοι και γέροι.

[5]Φώναζαν στο Λωτ και του έλεγαν: «Πού είναι εκείνοι οι άνθρωποι που ήρθαν σπίτι σου απόψε; Φέρ' τους μας έξω, να συνευρεθούμε μαζί τους! »

[6]Τότε ο Λωτ βγήκε έξω να τους μιλήσει κι έκλεισε πίσω του την πόρτα.

[7]«Σας παρακαλώ αδέρφια μου», τους έλεγε, «μην κάνετε κανένα κακό.

[8]Να, έχω δύο κόρες, που δεν έχουν γνωρίσει άντρα. Θα σας τις φέρω, κι εσείς κάντε τους ό, τι σας αρέσει. Μόνο στους ανθρώπους αυτούς μην κάνετε τίποτε· είναι φιλοξενούμενοί μου κι ήρθαν να προστατευτούν στο σπίτι μου».

[9]Εκείνοι όμως φώναζαν: «Φύγε από 'κει! » Και μεταξύ τους έλεγαν: «Ήρθε ένας ξένος και θέλει να μας κρίνει! » «Τώρα θα σου κάνουμε χειρότερα απ' ό, τι σ' εκείνους». Και σπρώχνοντας με βία το Λωτ προσπαθούσαν να του σπάσουν την πόρτα.

[10] Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;

[11] e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de modo que se cansaram à procura da porta.

[12] Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;

[13] pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

[14] Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.

[15] Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas, que aqui se encontram, para que não pereças no castigo da cidade.

[16] Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.

[17] Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes

[10]Τότε οι φιλοξενούμενοι άπλωσαν το χέρι τους και τράβηξαν το Λωτ μέσα στο σπίτι και έκλεισαν την πόρτα.

[11]Και τύφλωσαν όλους όσοι ήταν απ' έξω, μικρούς και μεγάλους, έτσι που άδικα προσπαθούσαν να βρουν την πόρτα του σπιτιού.

[12]Είπαν τότε οι δυο άντρες στο Λωτ: «Ποιον άλλον έχεις εδώ; Το γαμπρό σου, τους γιους σου και τις κόρες σου και όποιον δικό σου έχεις στην πόλη πάρ' τους από δωπέρα,

[13]γιατί θα καταστρέψουμε αυτό τον τόπο. Είναι μεγάλη η κατακραυγή που υψώνεται στον Κύριο ενάντια στους κατοίκους της περιοχής κι ο Κύριος μας έστειλε να καταστρέψουμε τα Σόδομα».

[14]Ο Λωτ πήγε και μίλησε στους γαμπρούς του, που επρόκειτο να παντρευτούν τις θυγατέρες του και τους είπε: «Σηκωθείτε και φύγετε από δωπέρα γιατί ο Κύριος θα καταστρέψει την πόλη». Αυτό όμως φάνηκε αστείο στους γαμπρούς του.

[15]Όταν ξημέρωσε, οι άγγελοι πίεζαν το Λωτ και του έλεγαν: «Σήκω, πάρε τη γυναίκα σου και τις δυο σου κόρες, που βρίσκονται εδώ, για να μην καταστραφείς για τις αμαρτίες της πόλης».

[16]Κι επειδή καθυστερούσε, οι άντρες τον πήραν από το χέρι, αυτόν, τη γυναίκα του και τις θυγατέρες του και τους έβγαλαν έξω από την πόλη, γιατί τους λυπήθηκε ο Κύριος.

[17]Καθώς τους έβγαζαν έξω, είπε ο ένας: «Φύγε, για να σώσεις τη ζωή σου! Μην

para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.

κοιτάξεις πίσω σου και μη σταθείς πουθενά σε όλη την περιοχή. Τρέξε να σωθείς στα βουνά, για να μην καταστραφείς».

[18] Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

[18]Τότε ο Λωτ του είπε: «Σε παρακαλώ, κύριέ μου, μην το κάνεις αυτό!

[19] Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia que me mostraste, salvando-me a vida; não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

[19]Ξέρω πως ευεργετήθηκα από σένα και μου έδειξες μεγάλη αγάπη που μου έσωσες τη ζωή. Αλλά εγώ δεν μπορώ να τρέχω στα βουνά. Θα με προλάβει το κακό και θα πεθάνω.

[20] Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

[20]Εκεί κοντά είναι εκείνη η πόλη. Άσε με να καταφύγω σ' αυτήν. Είναι αρκετά ασήμαντη και θα είμαι ασφαλής εκεί».

[21] Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

[21]Ο Κύριος του είπε: «Θ' ακούσω κι αυτόν το λόγο σου, και δε θα καταστρέψω την πόλη που λες.

[22] Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

[22]Τρέξε να καταφύγεις σ' αυτήν, γιατί δεν μπορώ να κάνω τίποτε, μέχρις ότου φτάσεις εκεί». Γι' αυτό ονόμασαν την πόλη εκείνη Σηγώρ.

A destruição de Sodoma e Gomorra

[23] Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

[23]Είχε ανατείλει ο ήλιος όταν ο Λωτ έφτασε στη Σηγώρ.

[24] Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.

[24]Τότε ο Κύριος άφησε να βρέξει θειάφι και φωτιά στα Σόδομα και στα Γόμορρα εκ μέρους του Κυρίου, από τον ουρανό.

[25] E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

[25]Οι πόλεις εκείνες και οι κάτοικοί τους καθώς και όλη η γύρω περιοχή και η βλάστησή της καταστράφηκαν.

[26] E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

[26]Η γυναίκα όμως του Λωτ κοίταξε πίσω και έγινε στήλη άλατος.

[27] Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;

[27]Το άλλο πρωί, σηκώθηκε ο Αβραάμ και πήγε στον τόπο όπου είχε συναντηθεί με το Θεό.

[28] e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.

[29] Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

A origem dos moabitas e dos amonitas

[30] Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

[31] Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.

[32] Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

[33] Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[34] No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite, com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

[35] De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o

[28]Κοίταξε προς τα Σόδομα και τα Γόμορρα και σ' όλη τη γύρω περιοχή και είδε ν' ανεβαίνει από τη γη καπνός, σαν να ήταν καπνός από καμίνι.

[29]Όταν ο Θεός κατέστρεψε τις πόλεις της περιοχής, όπου κατοικούσε ο Λωτ, θυμήθηκε τον Αβραάμ και έσωσε το Λωτ από την καταστροφή.

Η καταγωγή των Μωαβιτών και των Αμμωνιτών

[30]Ο Λωτ φοβόταν να μείνει στη Σηγώρ. Γι' αυτό έφυγε από 'κει και κατοίκησε στα βουνά σε μια σπηλιά μαζί με τις δύο κόρες του.

[31]Μια μέρα, η μεγαλύτερη κόρη είπε στη μικρότερη: «Ο πατέρας μας γέρασε και δεν υπάρχει στην περιοχή άντρας να συνευρεθεί μαζί μας, όπως γίνεται σ' όλον τον κόσμο.

[32]Έλα να μεθύσουμε τον πατέρα μας με κρασί και να πλαγιάσουμε μαζί του για ν' αφήσουμε απογόνους απ' αυτόν».

[33]Μέθυσαν λοιπόν τον πατέρα τους με κρασί εκείνη τη νύχτα, και πήγε η μεγαλύτερη και κοιμήθηκε μαζί του. Εκείνος όμως δεν την κατάλαβε ούτε όταν ξάπλωσε ούτε όταν σηκώθηκε.

[34]Την άλλη μέρα η μεγάλη κόρη είπε στη μικρή: «Χτες βράδυ πλάγιασα εγώ με τον πατέρα μας. Έλα να τον μεθύσουμε κι απόψε και μετά πήγαινε να κοιμηθείς κι εσύ μαζί του, για ν' αφήσουμε απογόνους απ' αυτόν».

[35]Μέθυσαν λοιπόν και εκείνη τη νύχτα τον πατέρα τους και πήγε η μικρότερη και πλάγιασε μαζί του. Αλλά και πάλι εκείνος

notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

δεν την κατάλαβε ούτε όταν ξάπλωσε ούτε όταν σηκώθηκε.

36 E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

36Έτσι οι δύο κόρες του Λωτ έμειναν έγκυοι από τον πατέρα τους.

37 A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

37Η μεγαλύτερη γέννησε γιο και τον ονόμασε Μωάβ. Αυτός είναι ο γενάρχης των σημερινών Μωαβιτών.

38 A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

38Γέννησε κι η μικρότερη γιο και τον ονόμασε Βεν-Αμμί. Αυτός είναι ο γενάρχης των σημερινών Αμμωνιτών.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

1 Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

2 Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

3 Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

4 Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?

5 Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.

6 Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares

ΓΕΝΕΣΙΣ 20

Αβραάμ και Αβιμέλεχ

1Ο Αβραάμ αναχώρησε από ’κει για τα νότια της Χαναάν και εγκαταστάθηκε ανάμεσα στην Κάδης και στη Σουρ, κατοικώντας ως ξένος στα Γέραρα.

2Εκεί έλεγε για τη γυναίκα του τη Σάρρα ότι ήταν αδερφή του. Έτσι, ο βασιλιάς των Γεράρων Αβιμέλεχ έστειλε και πήρε τη Σάρρα στο παλάτι του.

3Τη νύχτα όμως παρουσιάστηκε ο Θεός στο όνειρό του και του είπε: «Πρόσεξε, θα πεθάνεις εξαιτίας της γυναίκας που πήρες, γιατί αυτή είναι γυναίκα άλλου».

4Ο Αβιμέλεχ όμως δεν είχε ακόμα πλησιάσει τη Σάρρα, και είπε: «Κύριε, μη με θανατώσεις δίκαιο άνθρωπο!

5Ο ίδιος ο Αβραάμ μού είπε ότι είναι αδερφή του, κι αυτή η ίδια με βεβαίωσε ότι αυτός είναι αδερφός της. Εγώ ό, τι έκανα το έκανα με καλή πρόθεση· δεν έπραξα τίποτε κακό».

6Τότε ο Θεός τού είπε, στο όνειρό του πάντα: «Το ξέρω κι εγώ ότι το έκανες με καλή πρόθεση· γι’ αυτό και σε προφύλαξα

contra mim e não te permiti que a tocasses.

από του να αμαρτήσεις ενώπιόν μου, και δε σε άφησα να την αγγίξεις.

[7] Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

[7]Τώρα λοιπόν δώσε πίσω τη γυναίκα αυτού του ανθρώπου, γιατί είναι προφήτης· θα προσευχηθεί για σένα και θα ζήσεις. Αν όμως δεν του την επιστρέψεις, να ξέρεις ότι εξάπαντος θα πεθάνεις εσύ και όλοι οι δικοί σου».

[8] Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.

[8]Ο Αβιμέλεχ σηκώθηκε νωρίς το πρωί, κάλεσε όλους τους αξιωματούχους του και τους ανακοίνωσε τα συμβάντα. Όλοι τους φοβήθηκαν πολύ.

[9] Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.

[9]Έπειτα κάλεσε τον Αβραάμ και του είπε: «Τι μας έκανες! Τι σου έφταιξα εγώ, και έφερες σ' εμένα και στο βασίλειό μου μια τόσο μεγάλη αμαρτία; Μου έκανες κάτι, που δεν επιτρέπεται να κάνει κανείς.

[10] Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?

[10]Πού απέβλεπες όταν έκανες αυτό το πράγμα; »

[11] Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

[11]Ο Αβραάμ απάντησε: «Σκέφτηκα απλώς ότι δεν υπάρχει καθόλου φόβος Θεού σ' αυτόν τον τόπο, και θα με σκότωναν εξαιτίας της γυναίκας μου.

[12] Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.

[12]Κι έπειτα είναι πράγματι αδερφή μου· είναι κόρη του πατέρα μου, όχι όμως και της μάνας μου. Γι' αυτό και έγινε γυναίκα μου.

[13] Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor me farás: em todo lugar em que entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

[13]Όταν ο Θεός με οδήγησε μακριά από την πατρίδα μου στην ξενητειά, τής είπα: "Έτσι θα δείξεις την αγάπη σου σ' εμένα: σε κάθε τόπο που θα πηγαίνουμε, θα λες για μένα ότι είμαι αδερφός σου"».

[14] Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

[14]Τότε ο Αβιμέλεχ πήρε πρόβατα και βόδια, δούλους και δούλες και τα έδωσε στον Αβραάμ. Μαζί τού έδωσε πίσω και τη Σάρρα τη γυναίκα του.

[15] Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.

[15]Και του είπε ο Αβιμέλεχ: «Όλη η χώρα είναι μπροστά σου. Μείνε όπου σου αρέσει».

[16] E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.

[16]Και στη Σάρρα είπε: «Δίνω στον αδερφό σου χίλια αργύρια. Αυτά θα αποτελούν απόδειξη για όλους τους δικούς σου, που θα βεβαιώνει σε όλους την αθωότητά σου».

[17] E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;

[17]Τότε ο Αβραάμ προσευχήθηκε για τον Αβιμέλεχ και ο Θεός τον απάλλαξε από την ποινή. Επίσης θεράπευσε τη γυναίκα του και τις δούλες του και μπορούσαν πάλι να γεννούν·

[18] porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

[18]γιατί εξαιτίας του περιστατικού με τη Σάρρα, τη γυναίκα του Αβραάμ, ο Κύριος είχε κάνει ώστε καμιά γυναίκα στο παλάτι του Αβιμέλεχ να μην μπορεί να γεννήσει.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

[1] Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.

[2] Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.

[3] Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.

[4] Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.

ΓΕΝΕΣΙΣ 21

Η γέννηση του Ισαάκ

[1]Ο Κύριος φρόντισε για τη Σάρρα, όπως είχε πει, και έκανε γι’ αυτήν ό, τι είχε υποσχεθεί.

[2]Έτσι η Σάρρα έμεινε έγκυος και γέννησε ένα γιο στον Αβραάμ, στα γηρατειά του, το χρόνο που του είχε ορίσει ο Θεός.

[3]Ο Αβραάμ ονόμασε το γιο που του γέννησε η Σάρρα, Ισαάκ,

[4]και μετά από οκτώ μέρες τού έκανε περιτομή, όπως τον είχε διατάξει ο Θεός.

[5] Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.	[5]Ο Αβραάμ ήταν εκατό ετών όταν γεννήθηκε ο Ισαάκ, ο γιος του.
[6] E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.	[6]Και είπε η Σάρρα: «Περίγελω μ’ έκανε ο Θεός. Όποιος ακούει ότι έκανα γιο θα γελάει μ’ εμένα! »
[7] E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.	[7]Και συνέχισε: «Ποιος να το ’λεγε στον Αβραάμ ότι η Σάρρα θα θήλαζε παιδιά! Στα γηρατειά του του γέννησα παιδί».
Agar no deserto	
[8] Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.	[8]Το παιδί μεγάλωσε και ήρθε η μέρα να το απογαλακτίσουν κι ο Αβραάμ έκανε μεγάλο δείπνο την ημέρα εκείνη.
	Εκδίωξη της Άγαρ και του Ισμαήλ
[9] Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,	[9]Μια μέρα η Σάρρα είδε το γιο που γέννησε στον Αβραάμ η Άγαρ, η Αιγύπτια, να παίζει.
[10] disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.	[10]Και είπε στον Αβραάμ: «Διώξε αυτή τη δούλα και το παιδί της, γιατί το παιδί αυτηνής δεν πρέπει να κληρονομήσει μαζί με το γιο μου, τον Ισαάκ».
[11] Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.	[11]Τα λόγια αυτά για το γιο του δεν άρεσαν καθόλου στον Αβραάμ.
[12] Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.	[12]Αλλά ο Θεός τού είπε: «Μη λυπάσαι για το παιδί και τη δούλη σου. Κάνε ό, τι σου λέει η Σάρρα, γιατί από τον Ισαάκ θ’ αποκτήσεις τους απογόνους σου.
[13] Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.	[13]Αλλά και από το γιο της δούλης θα κάνω ένα λαό· γιος σου είναι κι εκείνος».
[14] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.	[14]Την άλλη μέρα σηκώθηκε ο Αβραάμ, πήρε ψωμί κι ένα ασκί νερό και τα έδωσε στην Άγαρ. Έβαλε στους ώμους της το παιδί και την έδιωξε. Εκείνη έφυγε και περιπλανιόταν στην έρημο της Βέερ-Σεβά.

[15] Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos

[15]Όταν το νερό από το ασκί τελείωσε, έριξε το παιδί κάτω από ένα θάμνο

[16] e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia: Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.

[16]κι εκείνη πήγε και κάθισε αντίκρυ σε απόσταση βολής τόξου, γιατί δεν μπορούσε να βλέπει το παιδί της να πεθαίνει. Καθόταν, λοιπόν, εκεί και έκλαιγε με γοερές κραυγές.

[17] Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.

[17]Ο Θεός όμως άκουσε τις φωνές του παιδιού, κι ένας άγγελος Θεού φώναξε στην Άγαρ από τον ουρανό και της είπε: «Τι σου συμβαίνει Άγαρ; Μη φοβάσαι! Ο Θεός άκουσε το παιδί σου που φωνάζει πέρα ’κει.

[18] Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.

[18]Σήκω, πάρε το παιδί και κράτησέ το στην αγκαλιά σου, γιατί απ’ αυτό θα κάνω ένα μεγάλο λαό».

[19] Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.

[19]Τότε ο Θεός τής άνοιξε τα μάτια και είδε ένα πηγάδι με νερό. Πήγε και γέμισε το ασκί της νερό, και έδωσε στο παιδί να πιει.

[20] Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;

[20]Ο Θεός ήταν μαζί με το παιδί. Όταν μεγάλωσε πήγε κι έζησε στην έρημο και έγινε τοξότης.

[21] habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

[21]Εγκαταστάθηκε στην έρημο Φαράν και η μάνα του του διάλεξε γυναίκα μια από την Αίγυπτο.

Abraão faz aliança com Abimeleque

Συμφωνία μεταξύ Αβραάμ και Αβιμέλεχ

[22] Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

[22]Εκείνη την εποχή, ο Αβιμέλεχ κι ο αρχιστράτηγός του ο Φιχόλ είπαν στον Αβραάμ: «Ο Θεός είναι μαζί σου ό, τι κι αν επιχειρείς.

[23] agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[23]Τώρα, λοιπόν, ορκίσου μου στο Θεό ότι δε θα εξαπατήσεις ποτέ ούτε εμένα ούτε τα παιδιά μου ούτε τους απογόνους μου. Τη φιλία που σου έδειξα εγώ, την ίδια θα

δείξεις κι εσύ σ' εμένα και σ' αυτή τη χώρα, όπου έχεις εγκατασταθεί ως ξένος».

[24] Respondeu Abraão: Juro.

[24]Ο Αβραάμ απάντησε: «Σου το υπόσχομαι με όρκο».

[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.

[25]Ο Αβραάμ όμως παραπονέθηκε στον Αβιμέχελ για το πηγάδι με το νερό που οι δούλοι του Αβιμέχελ το είχαν πάρει με τη βία.

[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.

[26]Εκείνος απάντησε: «Δεν ξέρω ποιος το έκανε αυτό· ούτε εσύ μου ανέφερες ποτέ κάτι τέτοιο ούτε εγώ άκουσα τίποτα μέχρι σήμερα».

[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.

[27]Τότε ο Αβραάμ πήρε πρόβατα και βόδια, τα έδωσε στον Αβιμέλεχ και έκαναν οι δυο τους συμφωνία.

[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.

[28]Ο Αβραάμ ξεχώρισε εφτά θηλυκά αρνιά.

[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?

[29]«Τι σημαίνουν αυτά τα εφτά αρνιά, που ξεχωρίζεις; » τον ρώτησε ο Αβιμέλεχ.

[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.

[30]Εκείνος του απάντησε: «Θα πάρεις αυτά τα εφτά αρνιά από μένα, ως απόδειξη ότι εγώ έσκαψα αυτό το πηγάδι».

[31] Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.

[31]Έτσι ονόμασαν τον τόπο εκείνο Βέερ-Σεβά, γιατί εκεί ορκίστηκαν οι δυο τους.

[32] Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.

[32]Αφού έκαναν τη συμφωνία τους εκεί, ο Αβιμέλεχ και ο αρχιστράτηγός του ο Φιχόλ επέστρεψαν στη χώρα των Φιλισταίων.

[33] Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.

[33]Ο Αβραάμ φύτεψε στη Βέερ-Σεβά ένα κυπαρίσσι και προσευχήθηκε εκεί στον Κύριο, τον αιώνιο Θεό.

[34] E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

[34]Και έμεινε σαν ξένος στη χώρα των Φιλισταίων για πολύν καιρό.

Gênesis 22

Deus prova Abraão

[1] Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!

[2] Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.

[3] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.

[4] Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.

[5] Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.

[6] Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.

[7] Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

[8] Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

ΓΕΝΕΣΙΣ 22

Η θυσία του Ισαάκ

[1]Ύστερα από τα γεγονότα αυτά, ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ και του είπε: «Αβραάμ! » Εκείνος απάντησε: «Ορίστε».

[2]«Πάρε το γιο σου», του λέει ο Θεός, «το μονογενή, που τον αγαπάς, τον Ισαάκ, και πήγαινε να τον θυσιάσεις στη χώρα Μοριά, σ' ένα από τα βουνά που εγώ θα σου δείξω».

[3]Ο Αβραάμ σηκώθηκε νωρίς το πρωί, σαμάρωσε το γαϊδουράκι του και πήρε μαζί του δύο από τους δούλους του και το γιο του τον Ισαάκ. Έσχισε τα ξύλα για τη θυσία και ξεκίνησε για τον τόπο που του είπε ο Θεός.

[4]Την τρίτη μέρα κοίταξε πέρα και είδε τον τόπο από μακριά.

[5]Τότε είπε στους δούλους του: «Καθίστε εσείς εδώ με το γαϊδουράκι, κι εγώ με το παιδί θα πάμε ως εκεί να προσκυνήσουμε κι έπειτα θα γυρίσουμε».

[6]Πήρε ο Αβραάμ τα ξύλα της θυσίας και τα φόρτωσε πάνω στον Ισαάκ το γιο του, πήρε στο χέρι του τη φωτιά και το μαχαίρι, και βάδιζαν οι δυο μαζί.

[7]Κάποια στιγμή ο Ισαάκ είπε στον πατέρα του: «Πατέρα μου». Κι εκείνος αποκρίθηκε: «Ορίστε, παιδί μου». «Έχουμε τη φωτιά και τα ξύλα», είπε το παιδί, «αλλά πού είναι το αρνί για τη θυσία; »

[8]Ο Αβραάμ αποκρίθηκε: «Ο Θεός θα φροντίσει για το αρνί της θυσίας, παιδί μου». Και συνέχισαν το δρόμο τους.

9 Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar, sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque, seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

10 e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

11 Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

12 Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

13 Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

14 E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

15 Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

16 e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

17 que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

9Όταν έφτασαν στον τόπο που τους είχε πει ο Θεός, ο Αβραάμ έχτισε εκεί το θυσιαστήριο, ετοίμασε τα ξύλα, έδεσε το γιο του τον Ισαάκ και τον έβαλε στο θυσιαστήριο πάνω από τα ξύλα.

10Ύστερα άπλωσε το χέρι του και πήρε το μαχαίρι για να σφάξει το παιδί του.

11Αλλά ο άγγελος του Κυρίου τού φώναξε από τον ουρανό και του είπε: «Αβραάμ, Αβραάμ! » Κι εκείνος απάντησε: «Ορίστε».

12Και του είπε: «Μην απλώσεις χέρι στο παιδί και μην του κάνεις τίποτε, γιατί τώρα ξέρω ότι φοβάσαι το Θεό και δε μου αρνήθηκες το μοναχογιό σου».

13Ο Αβραάμ κοίταξε τριγύρω και είδε ένα κριάρι πιασμένο από τα κέρατα σ’ ένα θάμνο. Έτρεξε, το πήρε και το θυσίασε αντί για το γιο του.

14Τον τόπο εκείνο ο Αβραάμ τον ονόμασε Γιαχβέ-Ιερέ, γι’ αυτό μέχρι σήμερα λέγεται: «Σ’ αυτό το βουνό παρουσιάστηκε ο Κύριος».

15Ο άγγελος του Κυρίου φώναξε για δεύτερη φορά στον Αβραάμ από τον ουρανό

16και του είπε: «Εγώ ο Κύριος ορκίζομαι στον εαυτό μου, ότι επειδή έκανες την πράξη αυτή και δε μου αρνήθηκες το μοναχογιό σου,

17θα σε ευλογήσω με το παραπάνω και θα σου δώσω αναρίθμητους απογόνους σαν τ’ αστέρια του ουρανού και σαν την άμμο που είναι στις ακτές της θάλασσας. Ο

απόγονός σου θα κατακτήσει τις πόλεις των εχθρών του.

[18] nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

[18]Με τον απόγονό σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης, επειδή υπάκουσες στην εντολή μου».

[19] Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

[19]Μετά ο Αβραάμ γύρισε στους δούλους του και ξεκίνησαν όλοι μαζί για τη Βέερ-Σεβά, κι ο Αβραάμ εγκαταστάθηκε εκεί.

Descendência de Naor

Οι απόγονοι του Ναχώρ

[20] Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:

[20]Ύστερα από τα γεγονότα αυτά, αναγγέλθηκε στον Αβραάμ ότι και η Μελχά γέννησε γιους στο Ναχώρ τον αδερφό του:

[21] Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,

[21]Τον Ουτς, που ήταν πρωτότοκος, τον αδερφό του το Βουζ και τον Κεμουήλ, γενάρχη των Αραμαίων,

[22] Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

[22]τον Κέσεδ, τον Αζό, τον Πιλδάς, τον Ιδλάφ και το Βεθουήλ.

[23] Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

[23]Ο Βεθουήλ απέκτησε τη Ρεβέκκα. Αυτούς τους οκτώ γιους γέννησε η Μελχά στο Ναχώρ, τον αδερφό τού Αβραάμ.

[24] Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

[24]Αλλά και μια παλλακίδα του, η Ρεουμά, γέννησε κι αυτή τον Τεβάχ, το Γαχάμ, τον Ταχάς και το Μααχά.

Gênesis 23

ΓΕΝΕΣΙΣ 23

A morte de Sara

Θάνατος και ταφή της Σάρρας

[1] Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

[1]Η Σάρρα έζησε εκατόν είκοσι εφτά χρόνια

[2] morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.

[2]και πέθανε στην Κιριάθ-Αρβά, δηλαδή στη Χεβρών, στη Χαναάν. Ο Αβραάμ ήρθε να κάνει επικήδειο θρήνο για τη γυναίκα του και να την πενθήσει εκεί.

[3] Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:

[3]Ύστερα έφυγε από τον τόπο όπου κειτόταν η νεκρή του και μίλησε στους Χετταίους:

[4] Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.

[4]«Εγώ είμαι ένας ξένος, πάροικος ανάμεσά σας. Δώστε μου έναν ιδιόκτητο τάφο εδώ κοντά σας για να θάψω τη νεκρή μου».

[5] Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:

[5]Οι Χετταίοι τού αποκρίθηκαν:

[6] Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.

[6]«Άκουσέ μας, κύριε: Εμείς σε θεωρούμε άρχοντα ευνοημένο απ' το Θεό. Θάψε τη νεκρή σου στον καλύτερο τάφο που έχουμε. Κανείς από μας δε θα σου αρνηθεί τον τάφο του για να θάψεις τη νεκρή σου».

[7] Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

[7]Ο Αβραάμ σηκώθηκε, προσκύνησε το λαό της χώρας, τους Χετταίους,

[8] E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,

[8]και τους είπε: «Αν θέλετε να θάψω τη νεκρή μου, ακούστε με και παρακαλέστε για χάρη μου τον Εφρών γιο του Σωχάρ

[9] para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.

[9]να μου δώσει το σπήλαιο Μαχπελά, που ανήκει σ' αυτόν και βρίσκεται στην άκρη του αγρού του· ας μου το πουλήσει στην πραγματική του αξία εδώ μπροστά σας, για ιδιόκτητο τάφο».

[10] Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:

[10]Ο Εφρών βρισκόταν μαζί με άλλους Χετταίους στην πύλη της πόλης. Αποκρίθηκε λοιπόν στον Αβραάμ για να τον ακούσουν όλοι όσοι περνούσαν από 'κει:

[11] De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

[11]«Όχι, κύριε μου! Άκουσέ με: Σου χαρίζω τον αγρό, σου χαρίζω και το σπήλαιο που βρίσκεται σ' αυτόν. Σου τα χαρίζω με μάρτυρες τους ομοεθνείς μου. Μπορείς να θάψεις τη νεκρή σου».

[12] Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

[12]Τότε ο Αβραάμ προσκύνησε πάλι τους Χετταίους

[13] e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.
[14] Respondeu-lhe Efrom:
[15] Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

[16] Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

[17] Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo, a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

[18] se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

[19] Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.
[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

[13]και είπε στον Εφρών για να τον ακούσουν όλοι: «Αν θέλεις, άκουσέ με: Εννοώ να σου πληρώσω την αξία του αγρού. Δέξου από μένα το τίμημα και θα θάψω τη νεκρή μου εκεί».
[14]Ο Εφρών απάντησε στον Αβραάμ:
[15]«Κύριέ μου, άκουσέ με: Η γη αξίζει τετρακόσιους ασημένιους σίκλους· αλλά τι σημασία έχει αυτό για μένα και για σένα; Θάψε τη νεκρή σου».
[16]Τότε ο Αβραάμ συμφώνησε με τον Εφρών και του ζύγισε την ποσότητα του ασημιού που είχε αυτός ορίσει παρουσία των Χετταίων: τετρακόσιους ασημένιους σίκλους, με βάση το ζύγι που χρησιμοποιούσαν οι έμποροι μεταξύ τους.
[17]Έτσι, ο αγρός του Εφρών στη Μαχπελά, απέναντι από τη Μαμβρή, μαζί με το σπήλαιο και όλα τα δέντρα που ήταν μέσα σ' αυτόν σε όλη του την έκταση,
[18]περιήλθε στην ιδιοκτησία του Αβραάμ. Το δικαίωμά του αυτό αναγνωρίστηκε από όλους τους Χετταίους που ήταν εκεί παρόντες στην πύλη της πόλης.
[19]Έπειτα απ' αυτά, ο Αβραάμ έθαψε τη γυναίκα του τη Σάρρα στο σπήλαιο του αγρού της Μαχπελά απέναντι από τη Μαμβρή, δηλαδή τη Χεβρών, στη Χαναάν.
[20]Έτσι ο αγρός μαζί με το σπήλαιο, περιήλθε από τους Χετταίους στην ιδιοκτησία του Αβραάμ, ως ιδιόκτητος τάφος.

ΓΕΝΕΣΙΣ 24

Ο γάμος του Ισαάκ και της Ρεβέκκας

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.

[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.

[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.

[1]Ο Αβραάμ τώρα είχε φτάσει σε βαθιά γεράματα και ο Κύριος τον είχε ευλογήσει σε όλα.

[2]Μια μέρα, ο Αβραάμ είπε στον πιο ηλικιωμένο δούλο του σπιτιού του, που διαχειριζόταν την περιουσία του: «Βάλε το χέρι σου κάτω από το μηρό μου,

[3]και ορκίσου στον Κύριο, το Θεό του ουρανού και της γης, ότι δε θα πάρεις για το γιο μου τον Ισαάκ γυναίκα από τις θυγατέρες των Χαναναίων, που εδώ ανάμεσά τους κατοικώ,

[4]αλλά θα πας στη χώρα μου και στους συγγενείς μου, να πάρεις γυναίκα για το γιο μου».

[5]Ο δούλος τού είπε: «Ίσως η γυναίκα να μη θελήσει να με ακολουθήσει σ’ αυτήν εδώ τη χώρα. Θα πρέπει τότε να πάω το γιο σου στη χώρα απ’ όπου έφυγες; »

[6]«Πρόσεξε», του είπε ο Αβραάμ, «να μην πας το γιο μου εκεί!

[7]Ο Κύριος, ο Θεός του ουρανού, που με πήρε από το σπίτι του πατέρα μου, από την πατρίδα μου, που μου μίλησε και μου ορκίστηκε ότι θα δώσει στους απογόνους μου αυτή τη χώρα, αυτός θα στείλει τον άγγελό του μπροστά σου, ώστε να μπορέσεις να πάρεις από ’κει γυναίκα για το γιο μου.

[8]Κι αν η γυναίκα δε θελήσει να σε ακολουθήσει, τότε είσαι ελεύθερος από τον όρκο σου. Αλλά το γιο μου σε καμιά περίπτωση δε θα τον πας εκεί».

[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.

[9]Ο δούλος έβαλε το χέρι του κάτω απ’ το μηρό του Αβραάμ, του κυρίου του, και του ορκίστηκε γι’ αυτό το θέμα.

[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[10]Μετά πήρε δέκα από τις καμήλες του κυρίου του και διάφορα δώρα από τα αγαθά του σπιτιού, κι έφυγε να πάει στη Μεσοποταμία, στην πόλη όπου κατοικούσε ο Ναχώρ.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.

[11]Όταν έφτασε έξω από την πόλη, προς το βράδυ, άφησε τις καμήλες να ξεκουραστούν κοντά στο πηγάδι· ήταν η ώρα που έρχονταν οι γυναίκες για να πάρουν νερό.

[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!

[12]Και προσευχήθηκε: «Κύριε, Θεέ του κυρίου μου του Αβραάμ», είπε, «βοήθησέ με σήμερα, και δείξε την εύνοιά σου στον κύριό μου.

[13] Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;

[13]Εγώ θα σταθώ κοντά στην πηγή του νερού, όπου οι θυγατέρες των κατοίκων της πόλης έρχονται να πάρουν νερό.

[14] dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

[14]Θα πω σε μια κόρη: “κατέβασέ μου τη στάμνα σου να πιω”. Αν εκείνη μου αποκριθεί: “πιες, και θα ποτίσω και τις καμήλες σου”, τότε θα καταλάβω ότι αυτή θα είναι που προόρισες για το δούλο σου τον Ισαάκ. Έτσι θα ξέρω ότι έδειξες την εύνοιά σου στον κύριό μου».

O encontro de Rebeca

[15] Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

[15]Δεν είχε ακόμα τελειώσει την προσευχή του, και να η Ρεβέκκα, η κόρη του Βεθουήλ, γιου της Μελχά, γυναίκας του Ναχώρ, αδερφού του Αβραάμ, ερχόταν με μια στάμνα στον ώμο.

[16] A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia

[16]Η κόρη ήταν πολύ όμορφη στην εμφάνιση και παρθένα· κανένας άντρας δεν την είχε

possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

17 Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

18 Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

19 Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

20 E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

21 O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

22 Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

23 e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

24 Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

25 E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

αγγίξει. Κατέβηκε στην πηγή, γέμισε τη στάμνα της και ξανανέβηκε.

17Τότε έτρεξε ο δούλος να την συναντήσει και της είπε: «Άφησέ με να πιω λίγο νερό απ’ το σταμνί σου».

18Εκείνη απάντησε: «Πιες, κύριέ μου». Και πρόθυμα κατέβασε το σταμνί που κρατούσε και του έδωσε να πιει.

19Όταν πια είχε πιει αρκετά, του είπε: «Θα φέρω νερό και για τις καμήλες σου να πιουν, να ξεδιψάσουν».

20Έτρεξε, άδειασε το σταμνί της στην ποτίστρα, και πήγε πίσω στην πηγή να πάρει νερό για όλες τις καμήλες.

21Ο άνθρωπος την κοιτούσε σιωπηλός και με προσοχή, για να διακρίνει αν ο Κύριος είχε φέρει σε αίσιο τέλος το ταξίδι του ή όχι.

22Όταν ποτίστηκαν οι καμήλες, ο δούλος πήρε ένα χρυσό κρίκο για τη μύτη, βάρους μισού σίκλου, και δυο βραχιόλια για τα χέρια της κοπέλας, βάρους δέκα σίκλων χρυσού.

23Και τη ρώτησε: «Πες μου, ποιανού κόρη είσ’ εσύ; Υπάρχει χώρος στο σπίτι του πατέρα σου για να διανυκτερεύσουμε απόψε; »

24Εκείνη απάντησε: «Εγώ είμαι κόρη του Βεθουήλ, του γιου που η Μελχά γέννησε στο Ναχώρ.

25Στο σπίτι μας υπάρχει και χορτάρι κι άφθονο άχυρο· υπάρχει ακόμα και χώρος για να περάσετε τη νύχτα».

[26] Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.
[27] E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.
[28] E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.

[29] Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.
[30] Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

[31] E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.

[32] Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.

[33] Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.

[34] Então, disse: Sou servo de Abraão.

[26]Τότε ο άνθρωπος έπεσε στη γη και προσκύνησε τον Κύριο:
[27]«Ας είν' ευλογημένος ο Κύριος, ο Θεός του κυρίου μου του Αβραάμ», είπε, «που δεν έπαψε να δείχνει την αγάπη του και την πιστότητά του στον κύριό μου. Κι εμένα ο Κύριος με οδήγησε κατευθείαν στο σπίτι του αδερφού του κυρίου μου».
[28]Η κόρη έτρεξε στο σπίτι της μητέρας της και ανάγγειλε όλα αυτά τα συμβάντα.

Το συνοικέσιο για τη Ρεβέκκα

[29-30]Η Ρεβέκκα είχε έναν αδερφό, που ονομαζόταν Λάβαν. Μόλις αυτός είδε τον κρίκο και τα βραχιόλια στα χέρια της αδερφής του και άκουσε τα λόγια που της είχε πει ο άνθρωπος, έτρεξε να τον συναντήσει έξω από την πόλη κοντά στην πηγή, όπου στεκόταν ακόμη μαζί με τις καμήλες και περίμενε.

[31]«Έλα στο σπίτι μας, ευλογημένε του Κυρίου! » του είπε. «Τι στέκεσαι εδώ έξω; Έχω ετοιμάσει το σπίτι και υπάρχει τόπος και για τις καμήλες σου».
[32]Ήρθε λοιπόν, ο άνθρωπος στο σπίτι, έβγαλε τα χαλινάρια από τις καμήλες, τούς έδωσαν χορτάρι και άχυρο, και έφεραν νερό σ' αυτόν και στους άντρες που ήταν μαζί του για να πλύνουν τα πόδια τους.

[33]Έπειτα του έφεραν να φάει· αυτός όμως είπε: «Δε θα φάω πριν σας πω αυτό που έχω να σας πω». Τότε του είπαν: «Μίλα».

[34]Κι εκείνος είπε: «Εγώ είμαι δούλος του Αβραάμ.

[35] O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

[35]Ο Κύριος ευλόγησε πολύ τον κύριό μου κι έχει γίνει πάρα πολύ πλούσιος. Ο Θεός τού έδωσε πρόβατα και βόδια, ασήμι και χρυσάφι, δούλους και δούλες, καμήλες και γαϊδούρια.

[36] Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

[36]Η Σάρρα, η γυναίκα του κυρίου μου, του γέννησε γιο στα γεράματά της κι ο κύριός μου μεταβίβασε σ' αυτόν όλα όσα του ανήκαν.

[37] E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

[37]Και με όρκισε ο κύριός μου: "Δε θα πάρεις γυναίκα για το γιο μου από τις θυγατέρες των Χαναναίων, που στη χώρα τους κατοικώ,

[38] porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

[38]αλλά θα πας στο σπίτι του πατέρα μου, στους συγγενείς μου, να πάρεις γυναίκα για το γιο μου".

[39] Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.

[39]Είπα τότε στον κύριό μου: "Μπορεί η γυναίκα να μη θελήσει να με ακολουθήσει".

[40] Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

[40]Κι εκείνος μου απάντησε: "Ο Κύριος, που σύμφωνα με το θέλημά του εγώ έζησα, θα στείλει τον άγγελό του μαζί σου και θα σε βοηθήσει να πετύχεις στο ταξίδι σου. Θα πάρεις για το γιο μου γυναίκα από τους συγγενείς μου, από το σπίτι του πατέρα μου.

[41] Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

[41]Αν όμως πας στους συγγενείς μου κι εκείνοι δε θελήσουν να σου δώσουν γυναίκα, τότε θα είσαι ελεύθερος από τον όρκο σου".

[42] Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

[42]Όταν σήμερα έφτασα στην πηγή, είπα: "Κύριε, Θεέ, του κυρίου μου, του Αβραάμ, βοήθησε να πετύχει το ταξίδι που ανέλαβα!

[43] eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

[43]Εγώ θα σταθώ κοντά στη νεροπηγή. Από το κορίτσι που θα ’ρθεί να πάρει νερό, θα ζητήσω να πιω λίγο απ’ το σταμνί της.

[44] e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

[44]Αν μου απαντήσει: ’πιες εσύ κι εγώ θα φέρω νερό να πιουν και οι καμήλες σου’, θα καταλάβω ότι αυτή είναι η γυναίκα που έχει προορίσει ο Κύριος για το γιο του κυρίου μου”.

[45] Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

[45]Πριν ακόμα τελειώσω την προσευχή μου, η Ρεβέκκα ερχόταν με το σταμνί στον ώμο, και κατέβηκε στην πηγή να πάρει νερό. Τότε της είπα: “δώσ’ μου να πιω”.

[46] Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

[46]Εκείνη κατέβασε πρόθυμα το σταμνί της από τον ώμο και μου είπε: “πιες, και θα δώσω και στις καμήλες σου να πιουν”. Τότε εγώ ήπια, κι εκείνη πότισε τις καμήλες μου.

[47] Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

[47]Έπειτα τη ρώτησα: “ποιανού κόρη είσ’ εσύ; ” Και μου απάντησε ότι είναι κόρη του Βεθουήλ, του γιου που η Μελχά γέννησε στο Ναχώρ. Τότε έβαλα τον κρίκο στη μύτη της και τα βραχιόλια στα χέρια της.

[48] E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

[48]Ύστερα έπεσα και προσκύνησα τον Κύριο, το Θεό του κυρίου μου του Αβραάμ. Τον ευχαρίστησα που με είχε οδηγήσει στο σωστό δρόμο, ώστε να πάρω την κόρη του αδερφού τού κυρίου μου σύζυγο για το γιο του.

[49] Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não, declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

[49]Τώρα, λοιπόν, αν θέλετε να δείξετε αγάπη κι εμπιστοσύνη στον κύριό μου, δηλώστε το μου. Αν όχι, πέστε μου, για να στραφώ αλλού».

[50] Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

[51] Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

O casamento de Isaque e Rebeca

[52] Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

[53] e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

[54] Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram a noite. De madrugada, quando se levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

[55] Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

[56] Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

[57] Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.

[58] Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.

[50]Ο Λάβαν και ο Βεθουήλ αποκρίθηκαν: «Από τον Κύριο προέρχεται αυτό το πράγμα! Εμείς δεν μπορούμε να σου πούμε ούτε ναι ούτε όχι.

[51]Να η Ρεβέκκα, είναι στη διάθεσή σου. Πάρ’ την και πήγαινε, κι ας γίνει σύζυγος του γιου του κυρίου σου, όπως το είπε ο Κύριος».

[52]Όταν ο δούλος τού Αβραάμ άκουσε αυτά τα λόγια, έπεσε στη γη και προσκύνησε τον Κύριο.

[53]Έπειτα έβγαλε κοσμήματα ασημένια και χρυσά και φορέματα και τα έδωσε στη Ρεβέκκα. Κι ακόμη έκανε πλούσια δώρα στον αδερφό της και στη μητέρα της.

[54]Μετά, αυτός και οι άντρες, που ήταν μαζί του, έφαγαν και ήπιαν και πέρασαν τη νύχτα εκεί. Το πρωί, όταν σηκώθηκαν, ο δούλος είπε: «Επιτρέψτε μου τώρα να γυρίσω πίσω στον κύριο μου».

[55]Τότε ο αδερφός της και η μητέρα της είπαν: «Ας μείνει η κόρη μαζί μας λίγον καιρό ακόμα, καμιά δεκαριά μέρες, κι ύστερα φεύγεις».

[56]«Μη με καθυστερείτε», τους απάντησε εκείνος. «Αφού ο Θεός έκανε να πετύχει ο σκοπός του ταξιδιού μου, αφήστε με να φύγω και να πάω στον κύριό μου».

[57]Εκείνοι είπαν: «Ας καλέσουμε και το κορίτσι να το ρωτήσουμε».

[58]Φώναξαν, λοιπόν, τη Ρεβέκκα και τη ρώτησαν: «Θέλεις να πας μαζί μ’ αυτόν τον άνθρωπο; » «Θέλω», απάντησε εκείνη.

[59] Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.

[60] Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.

[61] Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.

[62] Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.

[63] Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.

[64] Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,

[65] e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.

[66] O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.

[67] Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

Gênesis 25

Descendentes de Abraão e Quetura
1 Crônicas 1.32,33

[59]Τότε άφησαν να φύγει η αδερφή τους και η παραμάνα της μαζί με το δούλο τού Αβραάμ και τους ανθρώπους του.

[60]Επίσης ευλόγησαν τη Ρεβέκκα μ’ αυτά τα λόγια: «Εσύ αδερφή μας, χιλιάδες μυριάδων ας γίνουν τα παιδιά σου, κι οι απόγονοί σου ας κατακτήσουν τις πόλεις των εχθρών τους! »

[61]Σηκώθηκε τότε η Ρεβέκκα και οι δούλες της, ανέβηκαν στις καμήλες τους για ν’ ακολουθήσουν τον άνθρωπο, και ξεκίνησαν όλοι μαζί.

[62]Στο μεταξύ ο Ισαάκ είχε έρθει στην περιοχή του πηγαδιού Λαχαΐ-Ροΐ και κατοικούσε στα νότια της Χαναάν.

[63]Ένα βράδυ που είχε βγει στους αγρούς για να περπατήσει, κοίταξε πέρα και είδε κάτι καμήλες που πλησίαζαν.

[64]Όταν η Ρεβέκκα είδε τον Ισαάκ, κατέβηκε αμέσως από την καμήλα,

[65]και ρώτησε το δούλο: «Ποιος είναι αυτός ο άνθρωπος που έρχεται από τους αγρούς να μας συναντήσει; » Ο δούλος απάντησε: «Είναι ο κύριός μου». Τότε εκείνη πήρε το πέπλο και σκεπάστηκε.

[66]Ο δούλος διηγήθηκε στον Ισαάκ όλα όσα είχε πράξει.

[67]Τότε ο Ισαάκ οδήγησε τη Ρεβέκκα στη σκηνή της μητέρας του της Σάρρας, και την πήρε για γυναίκα του. Την αγάπησε, και έτσι παρηγορήθηκε για το θάνατο της μητέρας του.

ΓΕΝΕΣΙΣ 25

Οι απόγονοι του Αβραάμ και της Χεττούρας
(Α΄ Χρ 1,32-33)

[1] Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.
[2] Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.
[3] Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.
[4] Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.
[5] Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.
[6] Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida, os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

A morte de Abraão

[7] Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.
[8] Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.
[9] Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,
[10] o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.
[11] Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Descendentes de Ismael

1 Crônicas 1.28-31

[1]Ο Αβραάμ πήρε κι άλλη γυναίκα, που ονομαζόταν Χεττούρα.
[2]Αυτή του γέννησε το Ζιμράν, τον Ιοξάν, το Μαδά, το Μαδιάν, τον Ισβάκ και το Σουάχ.
[3]Ο Ιοξάν απέκτησε το Σεβά και το Δεδάν. Απόγονοι του Δεδάν ήταν οι Ασσουρίμ, οι Λετουσίμ και οι Λεουμίμ.
[4]Οι γιοι του Μαδιάν ήταν ο Γαιφά, ο Εφέρ, ο Χανώχ, ο Αβειδά και ο Ελδαγά. Όλοι αυτοί ήταν παιδιά της Χεττούρας.
[5]Ο Αβραάμ μεταβίβασε όλη του την περιουσία στον Ισαάκ.
[6]Στα παιδιά των παλλακίδων του έδωσε δώρα και τα έστειλε, ενώ ακόμα ζούσε, μακριά από τον Ισαάκ το γιο του, στη χώρα της Ανατολής.

Θάνατος και ταφή του Αβραάμ

[7]Ο Αβραάμ έζησε εκατόν εβδομήντα πέντε χρόνια
[8]και πέθανε σε βαθιά γεράματα· πήγε μαζί με τους νεκρούς του λαού του.
[9]Τον έθαψαν ο Ισαάκ και ο Ισμαήλ οι γιοι του, στο σπήλαιο Μαχπελά, στον αγρό του Εφρών, γιου του Σωχάρ του Χετταίου, απέναντι από τη Μαμβρή.
[10]Είναι ο αγρός, που είχε αγοράσει ο Αβραάμ από τους Χετταίους. Εκεί ενταφιάστηκαν ο Αβραάμ και η γυναίκα του η Σάρρα.
[11]Μετά το θάνατο του Αβραάμ, ο Θεός ευλόγησε τον Ισαάκ, το γιο του. Ο Ισαάκ κατοικούσε κοντά στο πηγάδι Λαχαΐ-Ροΐ.

Οι απόγονοι του Ισμαήλ

(Α΄ Χρ 1,28-31)

[12] São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

[13] E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

[14] Misma, Dumá, Massá,

[15] Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

[16] São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus acampamentos: doze príncipes de seus povos.

[17] E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

[18] Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

Descendentes de Isaque

[19] São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

[20] era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

[21] Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

[12]Αυτές είναι οι φυλές του Ισμαήλ, γιου του Αβραάμ που του γέννησε η Άγαρ η Αιγύπτια, δούλη της Σάρρας.

[13]Τα ονόματα των γιων του κατά σειρά γεννήσεως είναι: Νεβαϊώθ ο πρωτότοκος του Ισμαήλ, Κηδάρ, Αδβεήλ και Μιβσάμ,

[14]Μισμά, Δουμά, Μασσά,

[15]Χαδάδ, Θαιμά, Ιετούρ, Ναφίς και Κεδμά.

[16]Αυτοί ήταν και οι αρχηγοί των δώδεκα φυλών του Ισμαήλ. Καθένας έδωσε το όνομά του στη φυλή του και στους διάφορους τόπους όπου η φυλή εγκαθίστατο και κατασκήνωνε.

[17]Ο Ισμαήλ έζησε εκατόν τριάντα εφτά χρόνια και πέθανε· πήγε μαζί με τους νεκρούς του λαού του.

[18]Οι απόγονοί του εγκαταστάθηκαν από την Ευειλά ως τη Σουρ, ανατολικά της Αιγύπτου, προς την κατεύθυνση της Ασσυρίας. Εγκαταστάθηκαν δηλαδή χώρια από τους άλλους απογόνους του Αβραάμ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΣΑΑΚ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

(25,19–35,29)

Η γέννηση του Ησαύ και του Ιακώβ

[19]Αυτό είναι το βιβλίο των γενεαλογιών του Ισαάκ: Ο Ισαάκ ήταν γιος του Αβραάμ.

[20]Σε ηλικία σαράντα ετών πήρε γυναίκα του τη Ρεβέκκα, κόρη του Βεθουήλ του Αραμαίου από τη Μεσοποταμία, αδερφή του Λάβαν, του Αραμαίου.

[21]Η Ρεβέκκα όμως ήταν στείρα, κι ο Ισαάκ προσευχήθηκε στον Κύριο γι’ αυτό. Ο Κύριος άκουσε την προσευχή του και η

Ρεβέκκα έμεινε έγκυος με δίδυμα στην κοιλιά της.

22 Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

22Τα παιδιά όμως συγκρούονταν μέσα της, κι εκείνη φώναζε: «Αν είναι έτσι, γιατί να μείνω έγκυος; » Πήγε λοιπόν να ρωτήσει τον Κύριο.

23 Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

23Ο Κύριος της απάντησε: «Δύο έθνη είναι στην κοιλιά σου, δύο λαοί θα βγουν από τα σπλάχνα σου. Ο ένας λαός θα υποτάξει τον άλλο, ο μεγαλύτερος θα γίνει δούλος στον μικρότερο».

24 Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

24Όταν έφτασε η μέρα της γέννας, η Ρεβέκκα έκανε πράγματι δίδυμους γιους.

25 Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.

25Αυτός που βγήκε πρώτος ήταν εντελώς κόκκινος και τριχωτός σαν μανδύας, και τον ονόμασαν Ησαύ.

26 Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

26Μετά βγήκε ο αδερφός του, που με το χέρι του κρατούσε τη φτέρνα του Ησαύ, και τον ονόμασαν Ιακώβ. Ο Ισαάκ ήταν εξήντα χρονών όταν γεννήθηκαν οι γιοι του.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

Ο Ησαύ πουλάει τα δικαιώματα του πρωτοτόκου

27 Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

27Τα παιδιά μεγάλωσαν. Ο Ησαύ έγινε εξαίρετος κυνηγός, άνθρωπος της υπαίθρου, ενώ ο Ιακώβ ήταν ήσυχος άνθρωπος, που του άρεσε να μένει στη σκηνή.

28 Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

28Ο Ισαάκ αγαπούσε τον Ησαύ, γιατί του άρεσαν τα φαγητά του κυνηγιού· η Ρεβέκκα όμως αγαπούσε τον Ιακώβ.

29 Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

29Κάποτε που ο Ιακώβ ετοίμαζε ένα φαγητό, έτυχε να γυρίσει ο Ησαύ κατάκοπος από τους αγρούς.

30 e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado

30Ο Ησαύ είπε στον Ιακώβ: «Έλα, άσε με να φάω απ’ αυτό το κοκκινωπό φαγητό,

vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.

31 Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.

32 Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?

33 Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.

34 Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

Gênesis 26

Isaque na terra dos filisteus

1 Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.

2 Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;

3 habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

4 Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas

γιατί είμαι εξαντλημένος». Γι’ αυτό και τον Ησαύ τον ονόμασαν Εδώμ.

31Ο Ιακώβ του απάντησε: «Πούλησέ μου σήμερα τα δικαιώματά σου του πρωτοτόκου».

32Κι ο Ησαύ είπε: «Εγώ πεθαίνω τώρα! Τι να τα κάνω τα δικαιώματα του πρωτοτόκου; »

33«Ορκίσου τό μου τώρα! » του είπε ο Ιακώβ. Ο Ησαύ τού το ορκίστηκε και πούλησε στον αδερφό του τα δικαιώματα του πρωτοτόκου.

34Τότε ο Ιακώβ έδωσε στον Ησαύ ψωμί και φακή. Εκείνος έφαγε, ήπιε κι ύστερα σηκώθηκε και έφυγε. Έτσι ο Ησαύ παραιτήθηκε από τα δικαιώματα του πρωτοτόκου.

ΓΕΝΕΣΙΣ 26

Ο Ισαάκ στα Γέραρα

1Στη χώρα έπεσε πείνα, εκτός από την πρώτη πείνα που είχε πέσει τον καιρό του Αβραάμ, κι ο Ισαάκ πήγε στον Αβιμέλεχ, το βασιλιά των Φιλισταίων, στα Γέραρα.

2Ο Κύριος είχε παρουσιαστεί στον Ισαάκ και του είχε πει: «Μην κατεβείς στην Αίγυπτο· μείνε στη χώρα που εγώ σου λέω.

3Μείνε σαν ξένος σ’ αυτήν εδώ τη χώρα, κι εγώ θα είμαι μαζί σου και θα σε ευλογήσω· γιατί σ’ εσένα και στους απογόνους σου θα δώσω όλα αυτά τα εδάφη και θα κρατήσω τον όρκο που έδωσα στον πατέρα σου τον Αβραάμ.

4Θα σου δώσω αναρίθμητους απογόνους σαν τ’ αστέρια του ουρανού· σ’ εκείνους θα δώσω όλες αυτές τις περιοχές και μέσω

terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

5 porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

6 Isaque, pois, ficou em Gerar.

7 Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.

8 Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.

9 Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa; como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.

10 Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.

11 E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.

αυτών θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης·

5γιατί ο Αβραάμ με υπάκουσε και τήρησε όλες τις προσταγές μου και τις εντολές μου, τους όρους μου και τους νόμους μου».

6Έτσι, ο Ισαάκ εγκαταστάθηκε στα Γέραρα.

7Όταν οι άνθρωποι του τόπου τον ρωτούσαν για τη γυναίκα του, εκείνος έλεγε ότι ήταν αδερφή του, γιατί φοβόταν μήπως, αν έλεγε πως ήταν γυναίκα του, τον σκότωναν εξαιτίας της Ρεβέκκας, επειδή ήταν όμορφη.

8Είχε μείνει εκεί πολύν καιρό. Κάποτε ο βασιλιάς των Φιλισταίων Αβιμέλεχ, κοιτάζοντας απ' το παράθυρο είδε τον Ισαάκ να ερωτοτροπεί με τη Ρεβέκκα, τη γυναίκα του.

9Τον κάλεσε και του είπε: «Ώστε αυτή είναι γυναίκα σου! Γιατί είπες πως είναι αδερφή σου; » Ο Ισαάκ του απάντησε: «Σκέφτηκα ότι αλλιώς θα κινδύνευα να πεθάνω εξαιτίας της».

10«Τι ήταν αυτό που μας έκανες! » του είπε ο Αβιμέλεχ. «Εύκολα θα μπορούσε ένας από το λαό να κοιμηθεί με τη γυναίκα σου, και τότε θα γινόσουν αιτία να αμαρτήσουμε».

11Τότε ο Αβιμέλεχ έδωσε σ' όλο το λαό αυτή τη διαταγή: «Όποιος πειράξει τον άνθρωπο αυτό και τη γυναίκα του, εξάπαντος θα θανατωθεί».

[12] Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.

[12]Ο Ισαάκ έσπειρε σ' αυτήν τη χώρα και θέρισε τη χρονιά εκείνη το εκατονταπλάσιο –ο Κύριος τον είχε ευλογήσει.

[13] Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;

[13]Τα αγαθά του όλο και πλήθαιναν, ωσότου έγινε πάμπλουτος.

[14] possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.

[14]Απέκτησε πρόβατα, βόδια και πολλούς δούλους, και γι' αυτό οι Φιλισταίοι τον φθόνησαν.

[15] E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

[15]Όλα τα πηγάδια που είχαν ανοίξει οι δούλοι του πατέρα του τον καιρό του Αβραάμ, οι Φιλισταίοι τα έφραξαν και τα γέμισαν με χώμα.

[16] Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

[16]Ο Αβιμέλεχ είπε τότε στον Ισαάκ: «Φύγε από κοντά μας, γιατί έγινες πολύ δυνατότερος από μας».

[17] Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

[17]Έτσι ο Ισαάκ έφυγε από 'κει και κατασκήνωσε κοντά στην Κοιλάδα των Γεράρων και εγκαταστάθηκε εκεί.

[18] E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai (porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

[18]Απέφραξε τα πηγάδια, που είχαν ανοιχθεί τον καιρό του πατέρα του του Αβραάμ, και οι Φιλισταίοι τα είχαν κλείσει μετά το θάνατό του· και τους έδωσε τα ίδια ονόματα που τους είχε δώσει κι ο πατέρας του.

[19] Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

[19]Μια μέρα οι δούλοι του Ισαάκ έσκαψαν στο φαράγγι και ανακάλυψαν μια πηγή με δροσερό νερό.

[20] Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.

[20]Οι βοσκοί των Γεράρων άρχισαν τότε να φιλονικούν με τους βοσκούς του Ισαάκ κι έλεγαν: «Σ' εμάς ανήκει το νερό». Γι' αυτό ο Ισαάκ ονόμασε το πηγάδι Εσέκ (Φιλονικία), γιατί φιλονίκησαν μαζί του.

[21] Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

[21]Άνοιξαν κι άλλο πηγάδι και φιλονίκησαν και για κείνο· κι ο Ισαάκ το ονόμασε Σιτνά (Εχθρότητα).

[22] Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

[22]Μετά έφυγε από 'κει και άνοιξε άλλο ένα πηγάδι, που γι' αυτό όμως δεν φιλονίκησαν πια. Έτσι το ονόμασε Ρεχωβώθ, (Άνεση - Ευρυχωρία). «Επιτέλους», είπε, «ο Κύριος μας έδωσε άνεση κι έτσι θα προκόψουμε σ' αυτό τον τόπο».

[23] Dali subiu para Berseba.

[23]Από 'κει ανηφόρισε προς τη Βέερ-Σεβά.

[24] Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.

[24]Ο Κύριος του παρουσιάστηκε εκείνη τη νύχτα και του είπε: «Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ, του πατέρα σου. Μη φοβάσαι! Εγώ θα είμαι μαζί σου· θα σε ευλογήσω και θα σου δώσω πάρα πολλούς απογόνους, για χάρη του Αβραάμ του δούλου μου».

[25] Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

[25]Εκεί ο Ισαάκ έχτισε θυσιαστήριο και προσευχήθηκε στον Κύριο. Εκεί κατασκήνωσε, και οι δούλοι του άνοιξαν ένα πηγάδι.

Isaque faz aliança com Abimeleque

Συμφωνία μεταξύ Ισαάκ και Αβιμέλεχ

[26] De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.

[26]Ο Αβιμέλεχ ήρθε από τα Γέραρα να βρει τον Ισαάκ. Μαζί του ήταν ο Αχουζάθ ο έμπιστός του, κι ο Φιχόλ, ο αρχηγός του στρατού του.

[27] Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

[27]Ο Ισαάκ τους είπε: «Γιατί ήρθατε σ' εμένα, αφού με μισείτε και με διώξατε από κοντά σας; »

[28] Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então, dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

[28]Εκείνοι απάντησαν: «Είδαμε καθαρά ότι ο Κύριος είναι μαζί σου, και γι' αυτό είπαμε να κάνουμε μια ένορκη συμφωνία. Να συνάψουμε δηλαδή συνθήκη μαζί σου,

[29] Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos

[29]ότι δε θα μας κάνεις κανένα κακό, όπως κι εμείς δε σε πειράξαμε και δε σου κάναμε παρά μόνο καλό, και σε αφήσαμε να

ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.

30 Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

31 Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

32 Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.

33 Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

34 Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

35 Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

1 Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

2 Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

3 Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

φύγεις ειρηνικά. Εσύ τώρα είσαι ο ευλογημένος του Κυρίου».

30Ο Ισαάκ τους παρέθεσε πλούσιο γεύμα, έφαγαν και ήπιαν.

31Την άλλη μέρα σηκώθηκαν νωρίς το πρωί κι ορκίστηκαν ο ένας στον άλλο. Έπειτα, ο Ισαάκ τους κατευόδωσε, κι εκείνοι έφυγαν ειρηνικά.

32Την ίδια εκείνη μέρα οι δούλοι του Ισαάκ ήρθαν να του μιλήσουν για το πηγάδι που έσκαβαν, και του είπαν: «Βρήκαμε νερό».

33Κι ο Ισαάκ ονόμασε το πηγάδι Σεβά (Όρκος). Γι' αυτό και το όνομα της πόλης μέχρι σήμερα είναι Βέερ-Σεβά (Πηγάδι του Όρκου).

34Ο Ησαύ σε ηλικία σαράντα ετών πήρε γυναίκες την Ιουδίθ, κόρη του Βηρί του Χετταίου, και τη Βασεμάθ, κόρη του Αιλών του Χετταίου.

35Αυτές έγιναν αιτία να πικραθούν ο Ισαάκ και η Ρεβέκκα.

ΓΕΝΕΣΙΣ 27

Ο Ιακώβ παίρνει την ευλογία του Ισαάκ

1Ο Ισαάκ είχε πια γεράσει. Τα μάτια του είχαν εξασθενήσει τόσο που δεν έβλεπε καθόλου. Μια μέρα κάλεσε τον Ησαύ, το μεγαλύτερο γιο του και του είπε: «Γιε μου!» Εκείνος απάντησε: «Ορίστε».

2«Εγώ γέρασα», του λέει ο πατέρας του, «και δεν ξέρω ποια μέρα θα πεθάνω.

3Πάρε, λοιπόν, τα κυνηγετικά σου όπλα, τη φαρέτρα και το τόξο σου, και πήγαινε στην εξοχή να μου φέρεις κυνήγι.

[4] e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

[4]Ετοίμασέ μου ένα νόστιμο φαγητό, όπως μου αρέσει, και φέρε μου να φάω για να σε ευλογήσω πριν πεθάνω».

[5] Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

[5]Η Ρεβέκκα άκουσε αυτά που έλεγε ο Ισαάκ στο γιο του τον Ησαύ. Όταν λοιπόν αυτός βγήκε στην εξοχή να κυνηγήσει και να φέρει το κυνήγι στον πατέρα του,

[6] Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

[6]εκείνη είπε στο γιο της τον Ιακώβ: «Άκουσα τον πατέρα σου να λέει στον αδερφό σου τον Ησαύ:

[7] Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.

[7]“φέρε μου κυνήγι και κάνε μου ένα νόστιμο φαγητό για να φάω και να σε ευλογήσω ενώπιον του Κυρίου πριν πεθάνω”.

[8] Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.

[8]Τώρα λοιπόν γιε μου πρόσεξέ με και κάνε ό, τι σου πω:

[9] Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;

[9]Πήγαινε στο κοπάδι και φέρε μου δυο καλά κατσικάκια. Εγώ θα τα μαγειρέψω για τον πατέρα σου πολύ νόστιμα, όπως του αρέσουν.

[10] levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.

[10]Εσύ θα του τα πας, και θα τα φάει, για να σε ευλογήσει πριν πεθάνει».

[11] Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.

[11]Ο Ιακώβ της λέει: «Ναι, αλλά ο αδερφός μου ο Ησαύ είναι τριχωτός, ενώ εγώ δεν είμαι.

[12] Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.

[12]Ίσως ο πατέρας μου με ψηλαφίσει και καταλάβει ότι τον κοροϊδεύω· έτσι θα προκαλέσω κατάρα εναντίον μου αντί για ευλογία».

[13] Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.

[13]Αλλά η μητέρα του του είπε: «Η κατάρα πάνω μου, παιδί μου! Μόνο άκουσε αυτά που σου λέω και πήγαινε να μου φέρεις τα κατσίκια».

[14] Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.

[14]Ο Ιακώβ πήγε, τα πήρε και τα έφερε στη μητέρα του. Εκείνη του έκανε ένα πολύ νόστιμο φαγητό, όπως το ήθελε ο πατέρας του.

[15] Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.

[15]Μετά πήρε από τα ρούχα του Ησαύ, του μεγαλύτερου γιου της, τα πιο καλά που υπήρχαν στο σπίτι και έντυσε τον Ιακώβ, το μικρότερο γιο της.

[16] Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.

[16]Με το δέρμα των κατσικιών κάλυψε τα χέρια του και τον άτριχο λαιμό του

[17] Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

[17]και του έβαλε στα χέρια το νόστιμο φαγητό, που είχε ετοιμάσει, καθώς και το ψωμί.

[18] Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

[18]Ο Ιακώβ πήγε στον πατέρα του και του είπε: «Πατέρα μου! » Εκείνος του απάντησε: «Ορίστε! Ποιος είσαι γιε μου; »

[19] Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

[19]Ο Ιακώβ τού αποκρίθηκε: «Είμαι ο Ησαύ, ο πρωτότοκός σου. Έκανα όπως μου είπες. Σήκω, λοιπόν, και κάτσε να φας απ' το κυνήγι μου για να με ευλογήσεις».

[20] Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

[20]Αλλά ο Ισαάκ ρώτησε: «Πώς έγινε γιε μου και το βρήκες τόσο γρήγορα; » Εκείνος απάντησε: «Ο Κύριος ο Θεός σου το έφερε μπροστά μου».

[21] Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.

[21]«Πλησίασε λοιπόν να σε ψηλαφίσω, γιε μου», του είπε ο Ισαάκ, «για να δω αν είσαι εσύ το παιδί μου ο Ησαύ ή όχι».

[22] Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.

[22]Ο Ιακώβ πλησίασε τον πατέρα του κι εκείνος τον ψηλάφισε και είπε: «Η φωνή είναι του Ιακώβ αλλά τα χέρια του Ησαύ».

[23] E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.

[23]Και δεν τον αναγνώρισε, γιατί τα χέρια του ήταν τριχωτά σαν τα χέρια του Ησαύ. Και τον ευλόγησε.

[24] E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.

[25] Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.

[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.

[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;

[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.

[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.

[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

[24]Μετά όμως ξαναρώτησε: «Εσύ είσαι γιε μου, Ησαύ; » Κι ο Ιακώβ απάντησε: «Εγώ είμαι».

[25]«Φέρε μου», του λέει, «να φάω απ’ το κυνήγι, για να σε ευλογήσω». Ο Ιακώβ του έφερε κοντά το φαγητό και έφαγε, του έφερε και κρασί και ήπιε.

[26]Τότε του είπε ο Ισαάκ: «Πλησίασε και φίλησέ με, παιδί μου».

[27]Ο Ιακώβ πλησίασε και τον φίλησε. Ο Ισαάκ μύρισε τότε τη μυρωδιά από τα ρούχα του, και τον ευλόγησε μ’ αυτά τα λόγια: «Αλήθεια, η μυρωδιά του γιου μου είναι σαν του αγρού που τον έχει ευλογήσει ο Κύριος.

[28]Ο Θεός να σου δώσει απ’ τη δροσιά του ουρανού κι από την ευφορία της γης, άφθονο στάρι και κρασί.

[29]Λαοί ας δουλεύουνε για σένα κι έθνη μπροστά σου ας προσκυνούν· των αδερφών σου να γίνεις κύριος και της μητέρας σου οι γιοι να σε προσκυνούν. Καταραμένος όποιος σε καταριέται. κι ευλογημένος όποιος σε ευλογεί».

[30]Μόλις ο Ισαάκ τέλειωσε την ευλογία του προς τον Ιακώβ κι ο Ιακώβ απομακρύνθηκε από τον πατέρα του, γύρισε ο αδερφός του ο Ησαύ από το κυνήγι.

[31]Ετοίμασε κι αυτός ένα νόστιμο φαγητό και το έφερε στον πατέρα του. «Σήκω, πατέρα μου», του λέει, «να φας απ’ το κυνήγι του γιου σου για να με ευλογήσεις».

[32] Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.

[33] Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

[34] Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

[35] Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

[36] Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

[37] Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

[38] Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me, também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

[39] Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

[32]Ο Ισαάκ ρώτησε: «Ποιος είσαι εσύ; » Κι αυτός απάντησε: «Είμαι ο γιος σου, ο πρωτότοκός σου, ο Ησαύ».

[33]Τότε ο Ισαάκ ταράχτηκε βαθιά και είπε: «Ποιος λοιπόν ήταν αυτός που μου έφερε το κυνήγι; Έφαγα πια πριν έρθεις εσύ και τον ευλόγησα, και θα παραμείνει ευλογημένος».

[34]Όταν ο Ησαύ άκουσε τα λόγια του πατέρα του, άρχισε να φωνάζει δυνατά, γεμάτος πίκρα: «Ευλόγησέ με κι εμένα, πατέρα μου! » έλεγε.

[35]Ο Ισαάκ του είπε: «Ο αδερφός σου ήρθε με απάτη και πήρε την ευλογία σου».

[36]Ο Ησαύ απάντησε: «Καλά τον είπαν Ιακώβ, αφού δύο φορές με υποσκέλισε: Άρπαξε τα δικαιώματά μου του πρωτοτόκου, και τώρα πήρε και την ευλογία μου! » Και συνέχισε: «Δεν κράτησες καμιά ευλογία και για μένα; »

[37]Ο Ισαάκ του απάντησε: «Τον έκανα κύριό σου, του έδωσα όλους τους αδερφούς του για δούλους και τον εφοδίασα με στάρι και κρασί. Τι μπορώ να κάνω για σένα γιε μου; »

[38]Ο Ησαύ είπε: «Μόνο αυτήν την ευλογία έχεις, πατέρα μου; Ευλόγησέ με κι εμένα! » και έκλαιγε με δυνατές φωνές.

[39]Τότε είπε ο Ισαάκ: «Μακριά από τα εύφορα μέρη της γης θα κατοικείς, στερημένος απ’ τη δροσιά του ουρανού.

[40] Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

[40]Από το ξίφος σου θα ζεις και δούλος θα 'σαι του αδερφού σου. Αν όμως επαναστατήσεις θ' αποτινάξεις το ζυγό του από τον τράχηλό σου».

Η φυγή του Ιακώβ στη Χαρράν

[41] Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

[41]Ο Ησαύ μίσησε τον Ιακώβ εξαιτίας της ευλογίας, που του είχε δώσει ο πατέρας του. «Κοντεύει ο καιρός», έλεγε, «που θα πενθήσουμε για το θάνατο του πατέρα μου. Τότε θα σκοτώσω τον αδερφό μου τον Ιακώβ».

[42] Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

[42]Όταν έφτασαν στ' αυτιά της Ρεβέκκας τα λόγια του μεγαλύτερου γιου της, έστειλε και κάλεσε τον Ιακώβ, και του είπε: «Ο αδερφός σου ο Ησαύ σχεδιάζει εκδίκηση και θέλει να σε σκοτώσει.

[43] Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

[43]Άκουσέ με λοιπόν, παιδί μου: Σήκω και φύγε. Πήγαινε στον αδερφό μου το Λάβαν, στη Χαρράν,

[44] fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

[44]και μείνε εκεί μαζί του λίγον καιρό, ώσπου να περάσει ο θυμός του αδερφού σου.

[45] e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, providenciarei e te farei regressar de lá. Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

[45]Όταν, λοιπόν, ξεθυμάνει η οργή του αδερφού σου εναντίον σου και ξεχάσει τι του έκανες, τότε εγώ θα στείλω και θα σε πάρω από 'κει. Γιατί να σας χάσω και τους δύο μέσα σε μια μέρα; »

[46] Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

[46]Η Ρεβέκκα είπε στον Ισαάκ: «Αρκετά είμαι αηδιασμένη από τις θυγατέρες των Χετταίων. Αν κι ο Ιακώβ πάρει γυναίκα σαν κι αυτές, τότε τι τη θέλω πια τη ζωή; »

Gênesis 28

ΓΕΝΕΣΙΣ 28

A fuga de Jacó

[1] Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.

[2] Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

[3] Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

[4] e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

[5] Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

[6] Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

[7] e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;

[8] sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,

[1]Ο Ισαάκ κάλεσε τον Ιακώβ, τον ευλόγησε και τον πρόσταξε: «Μην πάρεις γυναίκα από τις κόρες της Χαναάν.

[2]Σήκω, πήγαινε στη Μεσοποταμία, στο σπίτι του Βεθουήλ, του πατέρα της μητέρας σου, και πάρε από ’κει για γυναίκα σου μια απ’ τις κόρες του Λάβαν, του αδερφού της.

[3]Κι ο παντοδύναμος Θεός να σε ευλογήσει, να σου δώσει πάρα πολλούς απογόνους, και να σε κάνει γενάρχη ενός πλήθους λαών.

[4]Να σου δώσει την ευλογία του Αβραάμ σ’ εσένα και στους απογόνους σου, ώστε να πάρεις ιδιοκτησία σου τη χώρα όπου τώρα σαν ξένος κατοικείς, και που την έδωσε ο Θεός στον Αβραάμ».

[5]Έτσι, ο Ισαάκ κατευόδωσε τον Ιακώβ, κι εκείνος έφυγε για τη Μεσοποταμία να πάει στο Λάβαν, γιο του Βεθουήλ του Αραμαίου και αδερφό της Ρεβέκκας, μάνας του Ιακώβ και του Ησαύ.

[6]Ο Ησαύ είδε ότι ο Ισαάκ ευλόγησε τον Ιακώβ και τον έστειλε να φύγει στη Μεσοποταμία για να πάρει από ’κει γυναίκα. Επίσης είδε ότι καθώς ο Ισαάκ τον ευλογούσε, τον πρόσταξε να μην πάρει γυναίκα από τις κόρες της Χαναάν,

[7]κι ότι ο Ιακώβ άκουσε τον πατέρα του και τη μητέρα του και έφυγε στη Μεσοποταμία.

[8]Τότε κατάλαβε ότι οι κόρες της Χαναάν δεν άρεσαν στον πατέρα του.

[9] foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

A visão da escada

[10] Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.

[11] Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

[12] E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

[13] Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.

[14] A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul. Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.

[15] Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.

[16] Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

[9]Γι’ αυτό πήγε στον Ισμαήλ, γιο του Αβραάμ και πήρε για γυναίκα την κόρη του τη Μαχαλάθ, αδερφή του Νεβαϊώθ, χώρια απ’ τις άλλες γυναίκες που είχε.

Το όνειρο του Ιακώβ στη Βαιθήλ

[10]Ο Ιακώβ έφυγε από τη Βέερ-Σεβά και πήγαινε προς τη Χαρράν.

[11]Όταν έδυε ο ήλιος έφτασε σ’ έναν τόπο όπου και έμεινε για να διανυκτερεύσει. Έβαλε ένα λιθάρι για προσκέφαλό του και κοιμήθηκε εκεί.

[12]Στον ύπνο του τη νύχτα είδε μια σκάλα, που στηριζότανε στη γη και η κορυφή της άγγιζε τον ουρανό. Πάνω της ανέβαιναν και κατέβαιναν άγγελοι του Θεού.

[13]Κι ο Κύριος στάθηκε πάνω της και του είπε: «Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός των πατέρων σου Αβραάμ και Ισαάκ. Αυτή τη χώρα που κοιμάσαι θα τη δώσω σ’ εσένα και στους απογόνους σου.

[14]Πλήθος θα είναι οι απόγονοί σου όπως οι κόκκοι της σκόνης στη γη. Θα επεκταθείς δυτικάκαι ανατολικά, βόρεια και νότια, και θα ευλογηθούν στο πρόσωπό σου και μέσω των απογόνων σου όλα τα έθνη της γης.

[15]Εγώ θα είμαι μαζί σου και θα σε φυλάω όπου κι αν πηγαίνεις, και θα σε φέρω πίσω σ’ αυτήν εδώ τη χώρα. Δε θα σε αφήσω ώσπου να πραγματοποιήσω την υπόσχεσή μου».

[16]Ο Ιακώβ ξύπνησε τρομαγμένος και είπε: «Αλήθεια, ο Κύριος είναι σ’ αυτό τον τόπο κι εγώ δεν το ήξερα!

[17] E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

A coluna de Betel

[18] Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

[19] E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

[20] Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,

[21] de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;

[22] e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

Gênesis 29

Jacó encontra-se com Raquel

[1] Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.

[2] Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

[3] Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

[17]Τι φοβερός τόπος! Εδώ δεν είναι παρά ο οίκος του Θεού, κι αυτή είναι η πύλη του ουρανού».

[18]Το πρωί που σηκώθηκε, πήρε το λιθάρι που το είχε για προσκέφαλό του, το έστησε ως ιερή στήλη, κι έχυσε λάδι πάνω στην κορφή της.

[19]Και ονόμασε τον τόπο εκείνο Βαιθήλ (Οίκος Θεού), ενώ πρωτύτερα ονομαζόταν Λουζ.

[20]Τότε ο Ιακώβ έκανε τάξιμο: «Αν ο Θεός είναι μαζί μου και με προστατεύσει στο ταξίδι που τώρα αρχίζω, αν μου δίνει τροφή να τρώω και ρούχα να φορώ,

[21]και με βοηθήσει να γυρίσω γερός στο σπίτι του πατέρα μου, τότε ο Κύριος θα είναι ο Θεός μου.

[22]Αυτό το λιθάρι που έστησα ως ιερή στήλη θα γίνει τόπος λατρείας του Θεού· κι από όλα όσα αυτός θα μου δίνει, εγώ θα του δίνω το ένα δέκατο».

ΓΕΝΕΣΙΣ 29

Ο Ιακώβ δουλεύει στο Λάβαν για τη Ραχήλ και τη Λεία

[1]Ο Ιακώβ κίνησε προς τις χώρες της Ανατολής.

[2]Μια μέρα κοίταξε και είδε ένα πηγάδι στον αγρό, κι εκεί πλάι τρία κοπάδια πρόβατα που ξαπόσταιναν, γιατί απ’ το πηγάδι εκείνο πότιζαν τα κοπάδια. Ένα μεγάλο λιθάρι έκλεινε το στόμιο του πηγαδιού.

[3]Όταν συγκεντρώνονταν εκεί όλα τα κοπάδια, κυλούσαν το λιθάρι από το στόμιο του πηγαδιού, πότιζαν τα πρόβατα κι έβαζαν πάλι το λιθάρι στη θέση του.

[4] Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.

[4]Ο Ιακώβ ρώτησε τους βοσκούς: «Αδέρφια μου, από πού είστε; » Εκείνοι απάντησαν: «Είμαστε από τη Χαρράν».

[5] Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.

[5]«Μήπως γνωρίζετε το Λάβαν, το γιο του Ναχώρ; » ξαναρώτησε. «Τον γνωρίζουμε», του απάντησαν.

[6] Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

[6]«Είναι καλά; » ρώτησε ο Ιακώβ. «Καλά είναι», είπαν εκείνοι· «να κι η κόρη του η Ραχήλ, που έρχεται με τα πρόβατα».

[7] Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

[7]Ο Ιακώβ τους είπε: «Ακόμα είναι μέρα· δεν ήρθε η ώρα να μαζευτούν τα κοπάδια. Γιατί δεν ποτίζετε τα πρόβατα κι ύστερα να πάτε να τα βοσκήσετε; »

[8] Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

[8]Εκείνοι αποκρίθηκαν: «Αυτό δε γίνεται πριν να μαζευτούν όλα τα κοπάδια. Τότε κυλάμε το λιθάρι από πάνω από το άνοιγμα του πηγαδιού και ποτίζουμε τα πρόβατα».

[9] Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

[9]Ενώ ακόμα μιλούσε ο Ιακώβ μαζί τους, φτάνει η Ραχήλ με τα πρόβατα του πατέρα της του Λάβαν, γιατί αυτή τα έβοσκε.

[10] Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

[10]Μόλις ο Ιακώβ είδε τη Ραχήλ, την κόρη του Λάβαν, αδερφού της μητέρας του, με τα πρόβατα, πήγε μπροστά, κύλισε το λιθάρι από το άνοιγμα του πηγαδιού και πότισε τα πρόβατα του Λάβαν.

[11] Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

[11]Έπειτα φίλησε τη Ραχήλ κι άρχισε να κλαίει δυνατά.

[12] Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

[12]Ο Ιακώβ είπε στη Ραχήλ ότι είναι συγγενής του πατέρα της και γιος της Ρεβέκκας, κι εκείνη έτρεξε να το αναγγείλει στον πατέρα της.

[13] Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro,

[13]Μόλις ο Λάβαν άκουσε να γίνεται λόγος για τον Ιακώβ, το γιο της αδερφής του,

abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

έτρεξε να τον προϋπαντήσει. Τον αγκάλιασε, τον φίλησε και τον έφερε στο σπίτι του. Ο Ιακώβ διηγήθηκε στο Λάβαν όλα αυτά τα γεγονότα.

[14] Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

[14]Ο Λάβαν του είπε: «Πράγματι, είσαι συγγενής μου και αίμα μου». Και έμεινε ο Ιακώβ κοντά του ένα μήνα.

[15] Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

[15]Ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: «Επειδή είσαι συγγενής μου δε σημαίνει ότι πρέπει να μου δουλεύεις χωρίς μισθό. Πες μου, ποιος θέλεις να είναι ο μισθός σου; »

[16] Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

[16]Ο Λάβαν είχε δύο κόρες. Το όνομα της μεγαλύτερης ήταν Λεία και της μικρότερης Ραχήλ.

[17] Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

[17]Τα μάτια της Λείας ήταν άτονα, ενώ η Ραχήλ είχε ωραία κορμοστασιά και όμορφο πρόσωπο.

[18] Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

[18]Ο Ιακώβ είχε αγαπήσει τη Ραχήλ. Απάντησε λοιπόν: «Θα σου δουλέψω εφτά χρόνια για τη Ραχήλ, τη μικρότερη κόρη σου».

[19] Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

[19]«Είναι προτιμότερο να τη δώσω σ' εσένα», του λέει ο Λάβαν, «παρά σ' έναν ξένο. Μείνε κοντά μου».

[20] Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

[20]Έτσι ο Ιακώβ δούλεψε για τη Ραχήλ εφτά χρόνια· του φάνηκαν όμως σαν λίγες μέρες, γιατί την αγαπούσε.

Lia e Raquel

[21] Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

[21]Μετά είπε στο Λάβαν: «Ο χρόνος της δουλειάς μου συμπληρώθηκε· δώσ' μου τη γυναίκα μου να μείνω μαζί της».

[22] Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

[22]Τότε ο Λάβαν προσκάλεσε όλους τους ανθρώπους του τόπου και οργάνωσε συμπόσιο.

[23] À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

[23]Όταν όμως νύχτωσε, πήρε την κόρη του τη Λεία και την έφερε στον Ιακώβ, κι εκείνος πλάγιασε μαζί της.

[24] (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

[24]Ο Λάβαν έδωσε στη Λεία για δούλη τη Ζελφά, που ήταν δική του δούλη.

[25] Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

[25]Όταν όμως ξημέρωσε το πρωί, αποκαλύφθηκε ότι ήταν η Λεία. Τότε ο Ιακώβ είπε στο Λάβαν: «Τι ήταν αυτό που μου έκανες; Δε σου δούλεψα για τη Ραχήλ; Γιατί με εξαπάτησες; »

[26] Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

[26]Ο Λάβαν απάντησε: «Δεν έχουμε τη συνήθεια στον τόπο μας να δίνουμε τη μικρότερη πριν από τη μεγαλύτερη.

[27] Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.

[27]Πέρασε αυτή τη βδομάδα μαζί της και θα σου δώσω και την άλλη αν μου δουλέψεις άλλα εφτά χρόνια».

[28] Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

[28]Ο Ιακώβ συμφώνησε, και πέρασε την εβδομάδα εκείνη με τη Λεία. Μετά ο Λάβαν τού έδωσε την κόρη του τη Ραχήλ για γυναίκα.

[29] (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)

[29]Στη Ραχήλ ο Λάβαν έδωσε για δούλη τη Βαλλά, που ήταν δική του δούλη.

[30] E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

[30]Ο Ιακώβ πλάγιασε και με τη Ραχήλ· και την αγαπούσε περισσότερο από τη Λεία. Δούλεψε λοιπόν στο Λάβαν άλλα εφτά χρόνια.

Os filhos de Jacó

Τα παιδιά του Ιακώβ

[31] Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.

[31]Όταν ο Κύριος είδε ότι η Λεία παραγκωνιζόταν, της έδωσε την ικανότητα να κάνει παιδιά, ενώ η Ραχήλ έμενε στείρα.

[32] Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.

[32]Η Λεία λοιπόν έμεινε έγκυος και γέννησε γιο. «Ο Θεός είδε τη δυστυχία μου», είπε· «ασφαλώς τώρα θα με αγαπήσει ο άντρας μου»· και τον ονόμασε Ρουβήν.

[33] Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.

[34] Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.

[35] De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

Gênesis 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?

[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.

[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[33]Ξανάμεινε έγκυος και γέννησε γιο. «Ασφαλώς ο Κύριος με άκουσε», είπε, «γιατί είμαι παραγκωνισμένη, και μου έδωσε κι ετούτον το γιο»· και τον ονόμασε Συμεών.

[34]Έμεινε πάλι έγκυος και γέννησε γιο. «Αυτή τη φορά ο άντρας μου θα προσηλωθεί περισσότερο σ' εμένα», είπε, «γιατί του γέννησα τρεις γιους»· και τον ονόμασε Λευί.

[35]Μετά έμεινε πάλι έγκυος και γέννησε γιο. «Αυτή τη φορά θα δοξολογήσω τον Κύριο», είπε· και τον ονόμασε Ιούδα. Κι έπαψε να γεννάει.

ΓΕΝΕΣΙΣ 30

[1]Βλέποντας η Ραχήλ ότι δε γεννούσε παιδιά στον Ιακώβ, ζήλεψε την αδερφή της και είπε στον άντρα της: «Δώσ' μου παιδιά, αλλιώς θα πεθάνω».

[2]Ο Ιακώβ θύμωσε με τη Ραχήλ και της είπε: «Θεός είμ' εγώ; Αυτός σου στέρησε την ικανότητα να γεννάς».

[3]Τότε η Ραχήλ είπε: «Να η δούλη μου η Βαλλά. Πήγαινε μαζί της κι ας γεννήσει στα γόνατά μου. Έτσι θ' αποχτήσω κι εγώ παιδιά μέσω αυτής».

[4]Του έδωσε, λοιπόν, τη δούλη της τη Βαλλά για γυναίκα, κι ο Ιακώβ κοιμήθηκε μαζί της.

[5]Η Βαλλά έμεινε έγκυος και του γέννησε γιο.

[6]Τότε είπε η Ραχήλ: «Ο Θεός με δικαίωσε! Άκουσε την προσευχή μου και μου έδωσε γιο»· και τον ονόμασε Δαν.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.
[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.
[9] Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.
[10] Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.
[11] Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.
[12] Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.
[13] Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.

[14] Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.

[15] Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel: Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.

[16] À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.

[7]Η Βαλλά έμεινε πάλι έγκυος και γέννησε δεύτερο γιο στον Ιακώβ.
[8]Τότε είπε η Ραχήλ: «Μεγάλους αγώνες έκανα ενάντια στην αδερφή μου και νίκησα»· και τον ονόμασε Νεφθαλί.
[9]Η Λεία βλέποντας ότι έπαψε να γεννάει, πήρε τη δούλη της τη Ζελφά και την έδωσε στον Ιακώβ για γυναίκα.
[10]Η Ζελφά γέννησε στον Ιακώβ γιο.
[11]Τότε είπε η Λεία: «Τι ευτυχία! » –και τον ονόμασε Γαδ.
[12]Η Ζελφά γέννησε και δεύτερο γιο στον Ιακώβ.
[13]Τότε είπε η Λεία: «Είμαι ευτυχισμένη και θα με καλοτυχίζουν οι γυναίκες»· και τον ονόμασε Ασήρ.
[14]Την εποχή του θερισμού των σιτηρών ο Ρουβήν βγήκε στους αγρούς και βρήκε μήλα του μανδραγόρα και τα έφερε στη Λεία τη μητέρα του. Τότε η Ραχήλ είπε στη Λεία: «Δώσ' μου από τα μήλα του μανδραγόρα που βρήκε ο γιος σου».
[15]Εκείνη της απάντησε: «Λίγο είναι που μου πήρες τον άντρα μου, θέλεις να μου πάρεις και τα μήλα του μανδραγόρα του γιου μου; » Και είπε η Ραχήλ: «Σε αντάλλαγμα για τα μήλα του μανδραγόρα του γιου σου, θα κοιμηθεί ο Ιακώβ μαζί σου απόψε».
[16]Το βράδυ, την ώρα που ο Ιακώβ γύριζε από τον αγρό, βγήκε η Λεία να τον προϋπαντήσει και του είπε: «Σ' εμένα θα έρθεις, γιατί σε πλήρωσα με αντίτιμο τα μήλα του μανδραγόρα του γιου μου». Ο Ιακώβ κοιμήθηκε μ' αυτήν εκείνη τη νύχτα

[17] Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.
[18] Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.
[19] E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.
[20] E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.
[21] Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

[22] Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

[23] Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.

[24] E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

Labão faz novo pacto com Jacó

[27] Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.
[28] E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

[17]και ο Θεός άκουσε τη Λεία. Έμεινε έγκυος και γέννησε πέμπτο γιο στον Ιακώβ.
[18]«Ο Θεός με αντάμειψε», είπε, «γιατί έδωσα τη δούλη μου στον άντρα μου»· και τον ονόμασε Ισσάχαρ.
[19]Μετά έμεινε πάλι έγκυος και γέννησε έκτο γιο στον Ιακώβ.
[20]«Ο Θεός μού έδωσε ένα ωραίο δώρο», είπε. «Αυτή τη φορά ο άντρας μου θα με παραδεχτεί, γιατί του γέννησα έξι γιους»· και τον ονόμασε Ζαβουλών.
[21]Έπειτα γέννησε κόρη και την ονόμασε Δείνα.
[22]Τότε ο Θεός θυμήθηκε τη Ραχήλ· άκουσε την προσευχή της και της έδωσε την ικανότητα να ξανακάνει παιδιά.
[23]Εκείνη έμεινε έγκυος και γέννησε γιο. «Ο Θεός έβγαλε από πάνω μου την ντροπή μου», είπε.
[24]«Ας μου δώσει ο Κύριος κι άλλον γιο»· και τον ονόμασε Ιωσήφ.

Ο Λάβαν και ο Ιακώβ χωρίζουν την περιουσία τους

[25]Όταν πια η Ραχήλ γέννησε και τον Ιωσήφ, ο Ιακώβ είπε στο Λάβαν: «Άσε με να φύγω και να πάω στον τόπο μου, στην πατρίδα μου.
[26]Δώσε μου τις γυναίκες μου, που γι' αυτές σου δούλεψα, και τα παιδιά μου, και να φύγω. Εσύ ξέρεις πόσο σου δούλεψα».

[27]Ο Λάβαν του είπε: «Αν μου επιτρέπεις να σου πω, έχω καταλάβει ότι ο Κύριος με ευλόγησε εξαιτίας σου.
[28]Ορισέ μου», του λέει, «την αμοιβή σου κι εγώ θα σου τη δώσω».

[29] Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

[30] Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

[31] Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

[32] Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados, e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

[33] Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

[34] Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

[35] Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

[29]Ο Ιακώβ του είπε: «Εσύ ξέρεις πόσο σου δούλεψα, και πόσα έγιναν τα κοπάδια σου με τη δική μου φροντίδα.

[30]Είχες λίγα πριν έρθω, και έγιναν πολλά· πράγματι, ο Θεός σε ευλόγησε με τον ερχομό μου. Τώρα πρέπει κι εγώ να φροντίσω το σπίτι μου».

[31]Ο Λάβαν ρώτησε: «Τι να σου δώσω για μισθό; » Κι ο Ιακώβ απάντησε: «Δε θα μου δώσεις τίποτε. Αν μου κάνεις αυτό που θα σου πω, εγώ πάλι θα βοσκήσω τα πρόβατά σου και θα σου τα φυλάξω:

[32]Θα περάσω σήμερα απ' όλα τα κοπάδια σου. Βάλε στην άκρη όσα πρόβατα είναι διάστικτα και παρδαλά, και όσα είναι τελείως μαύρα· κι από τα κατσίκια όσα είναι διάστικτα και παρδαλά. Αυτά θα είναι ο μισθός μου.

[33]»Έτσι θ' αποδεικνύεται η εντιμότητά μου στο μέλλον, όταν θα έρχεσαι για να ελέγξεις το μισθό μου: Αν θα έχω κατσίκια που δε θα είναι διάστικτα ή παρδαλά ή πρόβατα που δε θα είναι μαύρα, αυτά θα θεωρούνται ότι τα έχω κλέψει».

[34]«Σύμφωνοι», είπε ο Λάβαν, «ας γίνει όπως το λες».

[35]Την ίδια μέρα όμως ξεχώρισε ο Λάβαν όσους τράγους είχαν ραβδώσεις ή ήταν διάστικτοι και παρδαλοί κι όσες κατσίκες ήταν διάστικτες και παρδαλές, καθώς και όλα τα πρόβατα που ήταν σκουρόχρωμα ή τελείως μαύρα, και τα έδωσε να τα φυλάνε οι γιοι του.

[36] E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

[36]Και απομακρύνθηκε σε απόσταση τριών ημερών από τον Ιακώβ. Ο Ιακώβ έβοσκε τα υπόλοιπα πρόβατα του Λάβαν.

Jacó se enriquece

[37] Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

[37]Τότε κι ο Ιακώβ πήρε χλωρές βέργες από λεύκα, αμυγδαλιά και πλάτανο, τις ξεφλούδισε σε ορισμένα σημεία, για να φανεί το άσπρο,

[38] as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e nos bebedouros, aonde os rebanhos vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

[38]και τις έβαλε μέσα στις ποτίστρες όπου θα πήγαιναν τα κοπάδια να ποτιστούν, ακριβώς εκεί που κυλούσε το νερό, για να τις βλέπουν τα ζώα. Καθώς εκείνα έρχονταν να πιουν, ζευγάρωναν.

[39] E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

[39]Τα θηλυκά πρόβατα ζευγάρωναν μπροστά στις παρδαλές βέργες κι έτσι γεννούσαν αρνιά ραβδωτά και διάστικτα ή παρδαλά.

[40] Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

[40]Ο Ιακώβ ξεχώριζε τα αρνιά από τις κατσίκες, και τα έβαζε να κοιτάζουν προς τα ραβδωτά και προς τα μαύρα πρόβατα των κοπαδιών του Λάβαν. Μ' αυτόν τον τρόπο έκανε δικά του κοπάδια, τα οποία τα κράτησε ξέχωρα από κείνα του Λάβαν.

[41] E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.

[41]Κάθε φορά που τα δυνατά θηλυκά πρόβατα ήταν σε οργασμό, έβαζε ο Ιακώβ τις παρδαλές βέργες μπροστά τους μέσα στις ποτίστρες, για να ζευγαρώνουν μπροστά στις βέργες.

[42] Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

[42]Όταν όμως τα θηλυκά πρόβατα ήταν ασθενικά δεν έβαζε τις βέργες. Έτσι, τα πρόβατα που ανήκαν στο Λάβαν ήταν τα αδύνατα, ενώ του Ιακώβ ήταν τα δυνατά.

[43] E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

[43]Έτσι ο άνθρωπος αυτός έγινε πάμπλουτος· απέκτησε πάρα πολλά κοπάδια, δούλες και δούλους, καμήλες και γαϊδούρια.

Gênesis 31

Jacó retorna à terra de seus pais

[1] Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.

[2] Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.

[3] E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.

[4] Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,

[5] e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.

[6] Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;

[7] mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.

[8] Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.

[9] Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

[10] Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi

ΓΕΝΕΣΙΣ 31

Ο Ιακώβ φεύγει από το Λάβαν

[1]Μια μέρα ο Ιακώβ άκουσε τα παιδιά του Λάβαν να λένε: «Ο Ιακώβ τα πήρε όλα όσα είχε ο πατέρας μας· από την περιουσία του πατέρα μας έκανε όλον αυτό τον πλούτο».

[2]Πρόσεξε επίσης ο Ιακώβ ότι ο Λάβαν δεν του φερνόταν πια όπως πρώτα.

[3]Τότε, είπε ο Κύριος στον Ιακώβ: «Γύρνα στη χώρα των προγόνων σου, εκεί όπου γεννήθηκες, κι εγώ θα είμαι μαζί σου».

[4]Ο Ιακώβ έστειλε και κάλεσε τη Ραχήλ και τη Λεία στους αγρούς, εκεί που έβοσκε τα κοπάδια του,

[5]και τους είπε: «Βλέπω ότι ο πατέρας σας δε μου φέρνεται πια όπως πρώτα. Ο Θεός όμως του πατέρα μου ήταν πάντα μαζί μου.

[6]Εσείς οι ίδιες ξέρετε ότι δούλεψα στον πατέρα σας με όλη μου τη δύναμη.

[7]Αλλά εκείνος με εξαπάτησε και μου άλλαξε δέκα φορές το μισθό μου. Κι όμως, ο Θεός δεν τον άφησε να μου κάνει κακό.

[8]Όταν έλεγε "όσα έχουν στίγματα θα είναι η αμοιβή σου", τότε όλα τα κοπάδια γεννούσαν με στίγματα. Όταν έλεγε "τα ραβδωτά θα είναι η αμοιβή σου", όλα τα κοπάδια γεννούσαν ραβδωτά.

[9]Έτσι πήρε ο Θεός τα πρόβατα από τον πατέρα σας και τα έδωσε σ' εμένα.

[10]Την εποχή που ζευγάρωναν τα κοπάδια, είδα στον ύπνο μου ότι τα κριάρια που

em sonhos que os machos que cobriam as ovelhas eram listados, salpicados e malhados.

ανέβαιναν στις προβατίνες ήταν ραβδωτά, διάστικτα και παρδαλά.

[11] E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!

[11]Ο άγγελος του Θεού μού είπε μέσα στο όνειρο: “Ιακώβ” κι απάντησα: “Ορίστε”.

[12] Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.

[12]“Κοίτα ένα γύρω”, μου είπε, “και δες: Όλα τα κριάρια που ανεβαίνουν στις προβατίνες είναι ραβδωτά, διάστικτα και παρδαλά· είδα, πράγματι, αυτά που σου έκανε ο Λάβαν.

[13] Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.

[13]Εγώ είμαι ο Θεός της Βαιθήλ, που του αφιέρωσες εκεί μια ιερή στήλη και του έκανες τάξιμο. Τώρα, λοιπόν σήκω και φύγε από τη χώρα αυτή και γύρνα στην πατρίδα σου”».

[14] Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

[14]Η Ραχήλ και η Λεία αποκρίθηκαν: «Μήπως έχουμε εμείς πια μερίδιο στην κληρονομιά από το σπίτι του πατέρα μας;

[15] Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.

[15]Εμάς μας θεωρεί ξένες· μας πούλησε κι ύστερα έφαγε τα χρήματά μας.

[16] Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.

[16]Όλη η περιουσία που ο Θεός αφαίρεσε απ’ τον πατέρα μας ανήκει σ’ εμάς και στα παιδιά μας. Τώρα λοιπόν κάνε ό, τι σου είπε ο Θεός».

[17] Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,

[17]Τότε ο Ιακώβ ανέβασε τους γιους του και τις γυναίκες του στις καμήλες,

[18] levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

[18]πήρε κι όλα τα κοπάδια του και όλα τα υπάρχοντά του που τα είχε αποκτήσει στη Μεσοποταμία και ξεκίνησε να πάει στον Ισαάκ, τον πατέρα του, στη Χαναάν.

[19] Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

[19]Ο Λάβαν είχε πάει να κουρέψει τα πρόβατά του και η Ραχήλ επωφελήθηκε κι έκλεψε τα ειδώλια του πατέρα της.

[20] E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

[21] E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

[22] No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

[23] Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

Labão segue no encalço de Jacó

[24] De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua com seus irmãos, na montanha de Gileade.

[26] E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?

[27] Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?

[28] E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.

[20]Ο Ιακώβ εξαπάτησε το Λάβαν τον Αραμαίο, γιατί έφυγε χωρίς να του το αναγγείλει.

[21]Έφυγε βιαστικά μαζί με όλα όσα του ανήκαν. Πέρασε τον ποταμό Εφράτη και κατευθύνθηκε προς τα βουνά της Γαλαάδ.

Ο Λάβαν καταδιώκει τον Ιακώβ

[22]Μετά από τρεις μέρες ανάγγειλαν στο Λάβαν τον Αραμαίο ότι ο Ιακώβ είχε φύγει.

[23]Τότε αυτός πήρε μαζί του τους συγγενείς του και καταδίωξε τον Ιακώβ εφτά μέρες δρόμο, και τον πρόφτασε στα βουνά της Γαλαάδ.

[24]Ο Θεός όμως την ίδια εκείνη νύχτα του παρουσιάστηκε στ' όνειρό του και του είπε: «Πρόσεξε, να μην πεις στον Ιακώβ ούτε καλό ούτε κακό».

[25]Πρόφτασε λοιπόν ο Λάβαν τον Ιακώβ, όταν εκείνος είχε κατασκηνώσει στα βουνά. Ο Λάβαν με τους συγγενείς του κατασκήνωσε κι αυτός στα βουνά της Γαλαάδ.

[26]Ο Λάβαν άρχισε να ρωτάει τον Ιακώβ: «Γιατί με ξεγέλασες και πήρες μαζί σου τις θυγατέρες μου, σαν να ήταν αιχμάλωτες πολέμου;

[27]Γιατί έφυγες κρυφά και με εξαπάτησες; Γιατί δεν με ειδοποίησες να σε ξεπροβοδίσω με γιορτές και με τραγούδια, με τύμπανα και με κιθάρες;

[28]Γιατί δε μ' άφησες να φιλήσω τα εγγόνια μου και τις κόρες μου; Φέρθηκες ανόητα!

[29] Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[29]Θα μπορούσα να σου κάνω κακό. Αλλά ο Θεός του πατέρα σου μου είπε χτες τη νύχτα: "Πρόσεξε να μην πεις στον Ιακώβ ούτε καλό ούτε κακό".

[30] E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?

[30]Τώρα λοιπόν έφυγες γιατί νοστάλγησες πολύ το σπίτι του πατέρα σου. Γιατί όμως έκλεψες τους θεούς μου; »

[31] Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.

[31]Ο Ιακώβ αποκρίθηκε στο Λάβαν: «Φοβήθηκα, και σκέφτηκα ότι θα μου έπαιρνες τις θυγατέρες σου.

[32] Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.

[32]Αλλά εκείνος στον οποίο θα βρεις τους θεούς σου δε θα ζήσει. Ψάξε εδώ μπροστά στους συγγενείς μας και ό, τι είναι δικό σου και το έχω εγώ, πάρ' το». Αλλά ο Ιακώβ δεν ήξερε ότι η Ραχήλ ήταν που είχε κλέψει τους θεούς.

[33] Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.

[33]Ο Λάβαν πήγε στη σκηνή του Ιακώβ, στη σκηνή της Λείας και στη σκηνή των δύο δούλων γυναικών, αλλά δε βρήκε τίποτε. Όταν βγήκε από τη σκηνή της Λείας μπήκε στη σκηνή της Ραχήλ.

[34] Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

[34]Η Ραχήλ είχε πάρει τα ειδώλια, τα είχε βάλει κάτω από το σαμάρι της καμήλας και είχε καθίσει από πάνω. Ο Λάβαν έψαξε όλη τη σκηνή αλλά δε βρήκε τίποτα.

[35] Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele procurou, contudo não achou os ídolos do lar.

[35]Η Ραχήλ είπε στον πατέρα της: «Μη θυμώσεις, κύριέ μου, που δεν μπορώ να σηκωθώ μπροστά σου, αλλά έχω την περίοδό μου». Ο Λάβαν έψαξε αλλά δε βρήκε τα είδωλα.

[36] Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

[36]Θύμωσε λοιπόν ο Ιακώβ κι άρχισε να φιλονικεί με το Λάβαν: «Ποια είναι η ανομία μου», του λέει, «και ποια η αμαρτία μου που με καταδιώκεις;

[37] Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

[38] Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

[39] Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

[40] De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

[41] Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

[42] Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo me despedirias agora de mãos vazias. Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

A aliança entre Labão e Jacó

[43] Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

[37]Έψαξες όλα μου τα υπάρχοντα. Βρήκες τίποτε που ν' ανήκει στο σπίτι σου; Βάλ' τα μπροστά στους δικούς μου συγγενείς και στους δικούς σου για να κρίνουν ανάμεσά μας.

[38]Είκοσι χρόνια τώρα είμαι μαζί σου. Οι προβατίνες σου και οι κατσίκες σου ποτέ δεν απέβαλαν, κι ένα κριάρι απ' τα κοπάδια σου ποτέ δεν έφαγα.

[39]Ποτέ δε σου έφερα ένα κατασπαραγμένο ζωντανό· εγώ σου το αντικαθιστούσα από τα δικά μου. Από μένα ζητούσες αυτό που μου έκλεβαν, είτε τη μέρα είτε τη νύχτα.

[40]Την ημέρα μ' έτρωγε η ζέστη και τη νύχτα το κρύο. Είχα χάσει τον ύπνο μου.

[41]Είκοσι χρόνια τώρα είμαι στο σπίτι σου. Δεκατέσσερα χρόνια σού δούλεψα για τις δύο κόρες σου και έξι για τα κοπάδια σου, κι άλλαξες δέκα φορές την αμοιβή μου.

[42]Αν ο Θεός του προπάτορά μου του Αβραάμ, ο Θεός που τον τρέμει ο Ισαάκ, δεν ήταν μαζί μου, ασφαλώς τώρα θα με ξαπόστελνες με χέρια αδειανά. Αλλά ο Θεός είδε την ταλαιπωρία και τους κόπους μου, κι έβγαλε κρίση χτες τη νύχτα».

Η συμφωνία μεταξύ Ιακώβ και Λάβαν

[43]Ο Λάβαν αποκρίθηκε στον Ιακώβ: «Οι κόρες αυτές είναι κόρες μου, κι αυτά τα παιδιά παιδιά μου· τα κοπάδια σου είναι κοπάδια μου και καθετί που βλέπεις ανήκει σ' εμένα. Κι όμως δεν μπορώ να κάνω τίποτα για τις θυγατέρες μου και για τα παιδιά, που έφεραν στον κόσμο!

[44] Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

[44]Έλα τώρα λοιπόν να κάνουμε μια συμφωνία εγώ κι εσύ, κι ας βάλουμε κάτι για μνημείο ανάμεσά μας».

[45] Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

[45]Πήρε τότε ο Ιακώβ ένα λιθάρι και το έστησε για αναμνηστική στήλη.

[46] E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.

[46]«Μαζέψτε πέτρες», είπε στους συγγενείς του. Εκείνοι μάζεψαν πέτρες και έκαναν ένα σωρό, και έφαγαν εκεί, απάνω στο σωρό.

[47] Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.

[47]Ο Λάβαν ονόμασε το σωρό εκείνο Ιεγάρ-Σαχαδουθά, κι ο Ιακώβ τον ονόμασε Γαλεέδ.

[48] E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede

[48]Ο Λάβαν είπε: «Ο σωρός αυτός οι πέτρες ας είναι σήμερα μάρτυρας ανάμεσά μας». Γι' αυτό η τοποθεσία ονομάστηκε Γαλεέδ.

[49] e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.

[49]Ο Λάβαν επίσης είπε: «Ο Κύριος ας επιβλέπει ανάμεσά μας όταν χωρίσουμε ο ένας από τον άλλο». Έτσι ονόμασαν την τοποθεσία και Μισπά.

[50] Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

[50]«Αν κακομεταχειριστείς τις κόρες μου ή αν πάρεις κι άλλες γυναίκες εκτός από τις κόρες μου, ακόμη κι αν κανένας μάρτυρας δεν θα βρίσκεται μπροστά, σκέψου ότι ο Θεός θα είναι μάρτυρας ανάμεσά μας».

[51] Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.

[51]Ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: «Να ο σωρός αυτός, και η στήλη, που έστησα ανάμεσά μας.

[52] Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

[52]Μάρτυρας θα είναι και ο σωρός και η στήλη, ότι εγώ δε θα τα διαβώ προς εσένα ούτε εσύ θα τα διαβείς προς εμένα με κακό σκοπό.

[53] O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

[53]Ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ναχώρ ας κρίνει μεταξύ μας». Και έδωσε όρκο ο Ιακώβ στο Θεό που τον έτρεμε ο πατέρας του ο Ισαάκ.

[54] E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.

[54]Μετά πρόσφερε θυσία πάνω στο βουνό, και κάλεσε τους συγγενείς του να φάνε όλοι μαζί. Έφαγαν και πέρασαν τη νύχτα στο βουνό.

[55] Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

ΓΕΝΕΣΙΣ 32

[1]Ο Λάβαν σηκώθηκε το πρωί, φίλησε τα εγγόνια του και τις κόρες του και τους ευλόγησε. Ύστερα έφυγε και γύρισε στον τόπο του.

Gênesis 32

[1] Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.

[2] Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

Ο Ιακώβ ετοιμάζεται να συναντήσει τον αδερφό του

[2]Ο Ιακώβ εξακολούθησε το δρόμο του. Τότε τον συνάντησαν άγγελοι του Θεού.

[3]Μόλις τους είδε είπε: «Στρατόπεδο του Θεού θα είν' αυτό! » Κι ονόμασε τον τόπο εκείνο Μαχαναΐμ.

Jacó reconcilia-se com Esaú

[3] Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,

[4]Ο Ιακώβ έστειλε αγγελιοφόρους να προπορευτούν προς τον Ησαύ, τον αδερφό του, στη χώρα Σηείρ, στους αγρούς της Εδώμ,

[4] e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

[5]και τους διέταξε να του πουν εκ μέρους του: «Κύριέ μου Ησαύ, εγώ ο Ιακώβ ο δούλος σου έμεινα κοντά στο Λάβαν μέχρι σήμερα.

[5] Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

[6]Απέκτησα βόδια, γαϊδούρια και πρόβατα, δούλους και δούλες. Και τώρα στέλνω να σου το αναγγείλω, κυριέ μου, για να κερδίσω την εύνοιά σου».

[6] Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú; também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

[7]Οι αγγελιοφόροι γύρισαν στον Ιακώβ και του είπαν: «Πήγαμε στον αδερφό σου τον Ησαύ αλλά κι εκείνος έρχεται να σε συναντήσει με τετρακόσιους άντρες μαζί του».

7 Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

8 Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

9 E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

10 sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

11 Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

12 E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

13 E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:

14 duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

8Ο Ιακώβ φοβήθηκε πάρα πολύ και τον έπιασε αγωνία. Χώρισε λοιπόν σε δύο στρατόπεδα τους ανθρώπους που ήταν μαζί του, τα πρόβατα, τα βόδια και τις καμήλες.

9Και σκέφτηκε: «Αν ο Ησαύ έρθει και χτυπήσει το ένα τμήμα, το άλλο θα μπορέσει να διαφύγει».

10Ύστερα ο Ιακώβ προσευχήθηκε: «Θεέ του προπάτορά μου Αβραάμ και του πατέρα μου Ισαάκ, Κύριε, εσύ μου είπες να γυρίσω στη χώρα μου και στους συγγενείς μου και ότι εσύ θα κάνεις να πάνε όλα καλά για μένα.

11Δεν αξίζω όλη αυτή την αγάπη και την πιστότητα που έδειξες στο δούλο σου. Πέρασα τον Ιορδάνη έχοντας μόνο το ραβδί μου· και τώρα έχω αυτά τα δύο στρατόπεδα.

12Γλίτωσέ με τώρα λοιπόν από τον αδερφό μου τον Ησαύ. Φοβάμαι, μήπως έρθει και με σκοτώσει και δεν αφήσει ούτε τις γυναίκες ούτε τα παιδιά.

13Εσύ είπες ότι θα κάνεις να πάνε όλα καλά για μένα, και θα κάνεις τους απογόνους μου σαν την άμμο της θάλασσας, που από την πληθώρα της δεν μπορεί να μετρηθεί».

14Ο Ιακώβ πέρασε εκεί τη νύχτα εκείνη. Από τα υπάρχοντά του ξεχώρισε ένα μέρος για δώρο στον αδερφό του τον Ησαύ:

15Διακόσιες κατσίκες και είκοσι τράγους, διακόσιες προβατίνες και είκοσι κριάρια,

[15] trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.

[16] Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos: Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.

[17] Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?

[18] Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú; e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.

[19] Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.

[20] Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.

[21] Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

[22] Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.

[16]τριάντα καμήλες που θήλαζαν τα μικρά τους, σαράντα αγελάδες και δέκα ταύρους, είκοσι θηλυκά γαϊδούρια και δέκα πουλάρια.

[17]Τα παρέδωσε στους δούλους του, κάθε κοπάδι χωριστά, και τους είπε: «Περάστε εσείς μπροστά, κι αφήστε απόσταση ανάμεσα στα κοπάδια».

[18]«Όταν σε συναντήσει ο αδερφός μου ο Ησαύ», διέταξε τον πρώτο, «και σε ρωτήσει τίνος είσαι, πού πηγαίνεις και σε ποιον ανήκουν αυτά που είναι μπροστά σου,

[19]θα απαντήσεις: “ανήκω στο δούλο σου τον Ιακώβ. Αυτά είναι ένα δώρο που στέλνει στον κύριό μου τον Ησαύ, και έρχεται κι ο ίδιος πίσω μας”».

[20]Την ίδια διαταγή έδωσε και στο δεύτερο και στον τρίτο και σε όλους όσοι συνόδευαν τα κοπάδια: «Έτσι θα μιλήσετε στον Ησαύ όταν τον συναντήσετε.

[21]Θα του πείτε: “Ο δούλος σου ο Ιακώβ έρχεται κι εκείνος πίσω μας”». Στην πραγματικότητα σκεφτόταν: «Ας τον καλοπιάσω με τα δώρα που θα προπορεύονται, και μετά να τον συναντήσω. Ίσως μου φερθεί φιλικά».

[22]Πέρασαν λοιπόν μπροστά απ’ αυτόν τα δώρα, ενώ ο ίδιος έμεινε εκείνη τη νύχτα στο στρατόπεδο.

Η πάλη του Ιακώβ

[23]Την ίδια εκείνη νύχτα ο Ιακώβ σηκώθηκε και πήρε τις δυο γυναίκες του, τις δυο δούλες του και τους έντεκα γιους του και τους πέρασε από το χείμαρρο του Ιαβόκ αντίπερα.

[23] Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,
[24] ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.
[25] Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa; deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.
[26] Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.
[27] Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.
[28] Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.
[29] Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.
[30] Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.
[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.
[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[24]Μαζί μ' αυτούς πέρασε από το χείμαρρο και όλα τα υπάρχοντά του.
[25]Εκείνος έμεινε πίσω μόνος. Τότε πάλεψε κάποιος μαζί του ως την αυγή.
[26]Όταν είδε ότι δεν μπορούσε να νικήσει τον Ιακώβ, τον χτύπησε καθώς πάλευαν στην κλείδωση του μηρού του και εξαρθρώθηκε ο γοφός του.
[27]Τότε ο άνθρωπος του είπε: «Άφησέ με! Ξημέρωσε». Αλλά ο Ιακώβ απάντησε: «Δε θα σε αφήσω αν δεν με ευλογήσεις».
[28]Εκείνος τον ρώτησε: «Ποιο είναι το όνομά σου; » Κι απάντησε: «Ιακώβ».
[29]«Το όνομά σου» του λέει, «δε θα είναι πια Ιακώβ αλλά Ισραήλ, γιατί αγωνίστηκες με το Θεό και τους ανθρώπους και νίκησες».
[30]Ο Ιακώβ τον ρώτησε: «Πες μου το όνομά σου». Κι εκείνος είπε: «Τι ζητάς το όνομά μου; » Και τον ευλόγησε εκεί.
[31]Τότε ο Ιακώβ είπε: «Είδα το Θεό κατά πρόσωπο κι ακόμα ζω! » Κι ονόμασε τον τόπο εκείνο Φανουήλ.
[32]Ο ήλιος έβγαινε όταν ο Ιακώβ περνούσε τη Φανουήλ, και κούτσαινε στην κλείδωση του μηρού.
[33]Γι' αυτό οι Ισραηλίτες μέχρι σήμερα δεν τρώνε το μέρος εκείνο γύρω από την κλείδωση του μηρού, γιατί εκεί χτυπήθηκε ο Ιακώβ, στο ισχυακό νεύρο.

ΓΕΝΕΣΙΣ 33

Συμφιλίωση Ιακώβ και Ησαύ

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.	[1]Ο Ιακώβ κοίταξε πέρα και είδε τον Ησαύ να έρχεται με τετρακόσιους άντρες μαζί του. Τότε μοίρασε τα παιδιά στη Λεία, στη Ραχήλ και στις δύο δούλες.
[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.	[2]Έβαλε μπροστά τις δούλες με τα παιδιά τους, έπειτα τη Λεία με τα παιδιά της, και ύστερα τη Ραχήλ με τον Ιωσήφ.
[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.	[3]Ο ίδιος πέρασε μπροστά και προσκύνησε στη γη εφτά φορές πριν πλησιάσει τον αδερφό του.
[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.	[4]Τότε ο Ησαύ έτρεξε να τον συναντήσει και τον αγκάλιασε· έπεσε στο λαιμό του και τον φιλούσε κι έκλαιγαν μαζί.
[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.	[5]Όταν σήκωσε τα μάτια του και είδε τις γυναίκες με τα παιδιά ρώτησε: «Τι σου είναι αυτά; » Ο Ιακώβ απάντησε: «Είναι τα παιδιά που χάρισε ο Θεός στο δούλο σου».
[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.	[6]Πλησίασαν οι δούλες με τα παιδιά τους και προσκύνησαν,
[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.	[7]έπειτα πλησίασε η Λεία με τα παιδιά της και προσκύνησαν, τέλος πλησίασε ο Ιωσήφ με τη Ραχήλ και προσκύνησαν κι αυτοί.
[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei? Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.	[8]Ο Ησαύ ρώτησε τον αδερφό του: «Τι σκόπευες να κάνεις με όλο εκείνο το πλήθος που συνάντησα; » Ο Ιακώβ απάντησε: «Ήθελα να κερδίσω την εύνοιά σου, κύριέ μου».
[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.	[9]Ο Ησαύ του είπε: «Έχω αρκετά, αδερφέ μου! Κράτησέ τα· σου ανήκουν».
[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.	[10]«Όχι, σε παρακαλώ! » του απάντησε ο Ιακώβ. «Αν έχω κερδίσει την εύνοιά σου, δέξου τα δώρα μου. Γιατί όταν είδα το πρόσωπό σου, ήταν σαν να είδα το

πρόσωπο του Θεού. Τόσο καλά με δέχτηκες.

[11] Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

[11]Δέξου λοιπόν τα δώρα που σου έφερα, γιατί ο Θεός με βοήθησε και έχω απ' όλα». Και επέμενε τόσο, ώστε ο Ησαύ τα δέχτηκε.

[12] Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

[12]Τότε ο Ησαύ είπε: «Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, κι ας πάμε. Εγώ θα έρχομαι μαζί σου».

[13] Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

[13]Ο Ιακώβ όμως του απάντησε: «Ξέρεις, κύριέ μου, ότι τα παιδιά είναι αδύνατα, και ότι τα πρόβατα και τα μοσχάρια που θηλάζουν χρειάζονται φροντίδα· έστω και μία μέρα αν κουραστούν, όλα τα κοπάδια θα ψοφήσουν.

[14] Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

[14]Πήγαινε εσύ, κύριέ μου, μπροστά απ' το δούλο σου. Εγώ θα προχωρώ σιγά, σύμφωνα με το βάδισμα των ζώων, που θα προπορεύονται, και με το βάδισμα των παιδιών, ωσότου σε φτάσω στη Σηείρ».

[15] Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

[15]Ο Ησαύ είπε: «Να σου αφήσω ένα τμήμα από τους άντρες που είναι μαζί μου». Αλλά ο Ιακώβ απάντησε: «Τι χρειάζεται; Φτάνει μόνο που κέρδισα την εύνοια του κυρίου μου».

[16] Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

[16]Ο Ησαύ πήρε την ίδια μέρα το δρόμο της επιστροφής στη Σηείρ.

[17] E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

[17]Ο Ιακώβ όμως προχώρησε προς τη Σουκκώθ, όπου έχτισε σπίτι για τον εαυτό του και έφτιαξε μαντριά για τα κοπάδια του. Γι' αυτό ο τόπος ονομάστηκε Σουκκώθ.

Jacó chega a Siquém

[18] Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na

[18]Ο Ιακώβ επιστρέφοντας απ' τη Μεσοποταμία έφτασε ασφαλής στην πόλη

terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

[19] A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

[20] E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

[1] Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

[2] Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.

[3] Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.

[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.

[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.

[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

Συχέμ, που βρίσκεται στη Χαναάν. Εκεί κατασκήνωσε κοντά στην πόλη,

[19]σ’ ένα τμήμα γης που το αγόρασε γιά εκατό νομίσματα από τους απογόνους του Χαμώρ, πατέρα του Συχέμ.

[20]Εκεί έστησε θυσιαστήριο και το ονόμασε «Ο Θεός είναι Θεός του Ισραήλ».

ΓΕΝΕΣΙΣ 34

Εκδίκηση για την ατίμωση της Δείνας

[1]Μια μέρα η Δείνα, η κόρη που η Λεία είχε γεννήσει στον Ιακώβ, βγήκε για να δει τα κορίτσια της περιοχής.

[2]Την είδε κι ο Συχέμ, ο γιος του Χαμώρ του Ευαίου, του άρχοντα της περιοχής· την πήρε λοιπόν και πλάγιασε μαζί της και τη βίασε.

[3]Τη συμπάθησε όμως πολύ τη Δείνα· το αγάπησε το κορίτσι και μίλησε στην καρδιά του.

[4]Και είπε ο Συχέμ στον πατέρα του: «Πάρε μου το κορίτσι αυτό για γυναίκα μου».

[5]Ο Ιακώβ έμαθε ότι ο Συχέμ είχε ατιμάσει την κόρη του τη Δείνα, αλλά επειδή οι γιοι του ήταν με τα κοπάδια στους αγρούς, δεν είπε τίποτα ωσότου επέστρεψαν.

[6]Ο Χαμώρ, πατέρας του Συχέμ, πήγε στον Ιακώβ για να του μιλήσει.

[7]Όταν οι γιοι του Ιακώβ γύρισαν από τους αγρούς και έμαθαν τα καθέκαστα, τους κατέλαβε μεγάλη οργή και αγανάκτηση για το Συχέμ. Πλάγιασε με την κόρη του Ιακώβ ατιμάζοντας έτσι ολόκληρη την οικογένεια του Ισραήλ. Τέτοιο πράγμα δεν έπρεπε να γίνει.

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.

[8]Ο Χαμώρ όμως τους έλεγε: «Ο Συχέμ, ο γιος μου, συμπάθησε πολύ την κόρη σας. Δεχτείτε να του τη δώσετε για γυναίκα.

[9] Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;

[9]Συγγενέψτε μαζί μας. Δώστε μας τις κόρες σας και πάρτε τις δικές μας.

[10] habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

[10]Κατοικήστε εδώ μαζί μας. Η χώρα είναι στη διάθεσή σας. Εγκατασταθείτε σ' αυτήν, κινηθείτε ελεύθερα σ' αυτήν και αποκτήστε πλούτο απ' αυτήν».

[11] E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

[11]Ο Συχέμ ο ίδιος έλεγε στον πατέρα του κοριτσιού και στ' αδέρφια της: «Την εύνοιά σας να κερδίσω και ό, τι μου ζητήσετε θα το δώσω.

[12] Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

[12]Αυξήστε όσο θέλετε το τίμημα της νύφης και τα δώρα, και θα σας τα δώσω –ό, τι κι αν μου ζητήσετε. Δώστε μου όμως την κοπέλα για γυναίκα».

[13] Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná, responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

[13]Επειδή ο Συχέμ είχε ατιμάσει την αδερφή τους τη Δείνα, τα παιδιά του Ιακώβ απάντησαν στο Συχέμ και στον πατέρα του το Χαμώρ με πονηριά:

[14] Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

[14]«Δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό», τους είπαν, «να δώσουμε δηλαδή την αδερφή μας σε άνθρωπο απερίτμητο, γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν ντροπή για μας.

[15] Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;

[15]Μόνο μ' αυτόν τον όρο θα συγκατατεθούμε: Να γίνετε όπως κι εμείς· δηλαδή κάθε αρσενικό σας να περιτμηθεί.

[16] então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.

[16]Τότε θα σας δώσουμε τις κόρες μας και θα πάρουμε τις δικές σας για γυναίκες· θα κατοικήσουμε μαζί σας και θα γίνουμε ένας λαός.

[17] Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.

[18] Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

[19] Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

[20] Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:

[21] Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.

[22] Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

[24] E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

A traição de Simeão e Levi

[25] Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná,

[17]Αν όμως δε δεχτείτε να περιτμηθείτε, θα πάρουμε την κόρη μας και θα φύγουμε».

[18]Τα λόγια τους αυτά φάνηκαν σωστά στο Χαμώρ και στο Συχέμ, το γιο του.

[19]Ο νέος δεν δίστασε να το κάνει αυτό, γιατί αγαπούσε την κόρη του Ιακώβ. Ο ίδιος ήταν ο πιο σπουδαίος σ' όλη την οικογένεια του πατέρα του.

[20]Πήγαν λοιπόν ο Χαμώρ και ο γιος του ο Συχέμ στην πύλη της πόλης τους και μίλησαν στους άντρες της:

[21]«Οι άνθρωποι αυτοί», τους είπαν, «έχουν ειρηνικές διαθέσεις απέναντί μας. Ας εγκατασταθούν στη χώρα μας κι ας κινηθούν ελεύθερα σ' αυτήν. Η χώρα μας είναι αρκετά μεγάλη και γι' αυτούς. Θα παίρνουμε γυναίκες τις κόρες τους και θα τους δίνουμε τις κόρες μας.

[22]Αλλά οι άνθρωποι αυτοί θα δεχτούν να κατοικήσουν μαζί μας και να γίνουμε ένας λαός μονάχα με μία προϋπόθεση: Ότι όλα τα αρσενικά μας θα περιτμηθούν όπως είναι κι αυτοί περιτμημένοι.

[23]Τα κοπάδια τους, τα υπάρχοντά τους και τα ζώα τους θα είναι όλα δικά μας, αρκεί να δεχτούμε τον όρο τους και να κατοικήσουν μαζί μας».

[24]Όλοι οι άντρες της πόλης, όλοι όσοι διάβαιναν την πύλη της, υπάκουσαν στον Χαμώρ και στο Συχέμ, το γιο του, και έκαναν περιτομή σε όλα τα αρσενικά τους.

[25]Αλλά την τρίτη μέρα, ενώ είχαν ακόμη πόνους, οι δυο γιοι του Ιακώβ, ο Συμεών και ο Λευί, αδερφοί της Δείνας, πήραν τα

tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.

[26] Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

[27] Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.

[28] Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;

[29] todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

[30] Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus e os ferezeus; sendo nós pouca gente, reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

[31] Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

Gênesis 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

ξίφη τους, μπήκαν στην ανυποψίαστη πόλη και έσφαξαν όλους τους άντρες.

[26]Έσφαξαν και το Χαμώρ και το Συχέμ το γιο του, πήραν τη Δείνα από το σπίτι του Συχέμ και έφυγαν.

[27]Οι υπόλοιποι γιοι του Ιακώβ όρμησαν στα πτώματα και λεηλάτησαν την πόλη, γιατί οι κάτοικοί της είχαν ατιμάσει την αδερφή τους.

[28]Τους πήραν τα πρόβατά τους, τα βόδια τους, τα γαϊδούρια τους και ό, τι υπήρχε στην πόλη και στους αγρούς.

[29]Πήραν για λάφυρα όλα τους τα υπάρχοντα, τα παιδιά τους και τις γυναίκες τους, κι άρπαξαν ό, τι βρήκαν στα σπίτια.

[30]Αλλά ο Ιακώβ είπε στο Συμεών και στο Λευί: «Δυστυχία μού φέρατε, γιατί με κάνατε μισητό στους κατοίκους της χώρας, στους Χαναναίους και στους Φερεζαίους. Εγώ έχω λίγους ανθρώπους, ενώ αυτοί μπορούν να συνασπιστούν εναντίον μου και να με χτυπήσουν, και να καταστραφώ εγώ και το σπίτι μου».

[31]Κι εκείνοι του απάντησαν: «Έπρεπε να μεταχειριστούν σαν πόρνη την αδερφή μας; »

ΓΕΝΕΣΙΣ 35

Ο Θεός ευλογεί τον Ιακώβ στη Βαιθήλ

[1]Ο Θεός είπε στον Ιακώβ: «Σήκω, πήγαινε στη Βαιθήλ και μείνε εκεί. Και χτίσε εκεί θυσιαστήριο σ’ εμένα το Θεό, που σου φανερώθηκα όταν έφευγες για να γλιτώσεις απ’ τον αδερφό σου τον Ησαύ».

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;

[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.

[4] Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

[5] E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

[6] Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

[7] E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe revelou quando fugia da presença de seu irmão.

[8] Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

[9] Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

[2]Τότε ο Ιακώβ είπε στην οικογένειά του και σ' όλους όσοι ήταν μαζί του: «Πετάξτε τους ξένους θεούς που βρίσκονται ανάμεσά μας. Καθαριστείτε, αλλάξτε ρούχα

[3]κι ας ετοιμαστούμε ν' ανεβούμε στη Βαιθήλ. Εκεί θα χτίσω θυσιαστήριο στο Θεό που με άκουσε τις μέρες της θλίψης μου και που ήταν μαζί μου στο δρόμο που πορεύτηκα».

[4]Εκείνοι έδωσαν στον Ιακώβ όλους τους ξένους θεούς που είχαν στην κατοχή τους και τα σκουλαρίκια που κρεμούσαν στ' αυτιά τους, κι ο Ιακώβ τα έθαψε κάτω απ' τη βελανιδιά που ήταν κοντά στη Συχέμ.

[5]Έπειτα έφυγαν. Και φόβος Θεού απλώθηκε στις πόλεις γύρω τους· γι' αυτό δεν καταδίωξαν τους γιους του Ιακώβ.

[6]Έτσι ο Ιακώβ και όλος ο λαός που ήταν μαζί του, έφτασαν στη Λουζ, δηλαδή στη Βαιθήλ, στη χώρα της Χαναάν.

[7]Εκεί ο Ιακώβ έχτισε θυσιαστήριο, και ονόμασε την τοποθεσία «Θεός της Βαιθήλ», γιατί εκεί του αποκαλύφθηκε ο Θεός, όταν έφευγε για να γλιτώσει από τον αδερφό του.

[8]Εκείνη την εποχή πέθανε η Δεβόρα, η τροφός της Ρεβέκκας, και την έθαψαν νότια της Βαιθήλ, κάτω απ' τη βελανιδιά, που έκτοτε την ονόμασαν «Βελανιδιά των Θρήνων».

[9]Ο Θεός εμφανίστηκε πάλι στον Ιακώβ, όταν επέστρεφε από τη Μεσοποταμία και τον ευλόγησε:

[10] Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.

[11] Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

[12] A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

[13] E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

[14] Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

[15] Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

[16] Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

[17] Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.

[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.

[10]«Το όνομά σου είναι Ιακώβ», του είπε. «Δε θα ονομάζεσαι πια Ιακώβ αλλά Ισραήλ». Έτσι ο Θεός τον ονόμασε Ισραήλ.

[11]Επίσης του είπε: «Εγώ είμαι ο Ελ-Σαδδάι (Θεός παντοκράτορας). Πολυάριθμοι να είναι οι απόγονοί σου. Από σένα θα βγει λαός και άθροισμα λαών, και βασιλιάδες θα προέλθουν από σένα.

[12]Σ’ εσένα και στους απογόνους σου θα δώσω τη χώρα που έδωσα στον Αβραάμ και στον Ισαάκ».

[13]Μετά ο Θεός απομακρύνθηκε από τον τόπο όπου μιλούσε με τον Ιακώβ.

[14]Ο Ιακώβ έστησε μια λίθινη στήλη στον τόπο όπου είχε μιλήσει μαζί του ο Θεός, και πάνω σ’ αυτήν πρόσφερε σπονδή και έχυσε λάδι.

[15]Και ονόμασε τον τόπο εκείνο Βαιθήλ.

Θάνατος της Ραχήλ

[16]Στη συνέχεια ο Ιακώβ και η οικογένειά του έφυγαν από τη Βαιθήλ, και ενώ έμενε ακόμα μικρή απόσταση για να φτάσουν στην Εφραθά, ήρθε η ώρα της Ραχήλ να γεννήσει· είχε δύσκολη γέννα.

[17]Όταν οι πόνοι της γέννας είχαν φτάσει στο αποκορύφωμα, η μαμή τής είπε: «Μη φοβάσαι, έκανες πάλι αγόρι».

[18]Τη στιγμή που έβγαινε η ψυχή της, γιατί τελικά πέθανε, τον ονόμασε Βεν-Ονί, αλλά ο πατέρας του τον ονόμασε Βενιαμίν.

[19]Πέθανε η Ραχήλ, και την έθαψαν στο δρόμο προς την Εφραθά, δηλαδή στη Βηθλεέμ.

[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.

[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.

[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

Descendentes de Jacó
1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;

[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;

[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;

[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

Gênesis 36

Os descendentes de Esaú

[20]Ο Ιακώβ έστησε πάνω στον τάφο της μια λίθινη στήλη. Είναι η λίθινη στήλη του τάφου της Ραχήλ, που σώζεται μέχρι σήμερα.

[21]Μετά ο Ισραήλ έφυγε από ’κει και κατασκήνωσε πέρα από τη Μιγδάλ-Έδερ.

Οι γιοι του Ιακώβ
(Α΄ Χρ 2,1-2)

[22]Την εποχή που ο Ισραήλ έμενε σ’ αυτήν τη χώρα, ο Ρουβήν πήγε και πλάγιασε με τη Βαλλά, την παλλακίδα του πατέρα του, και το ’μαθε αυτό ο Ισραήλ. Οι γιοι του Ιακώβ ήταν δώδεκα:

[23]Ο Ρουβήν, που ήταν πρωτότοκος, ο Συμεών, ο Λευί, ο Ιούδας, ο Ισσάχαρ και ο Ζαβουλών από τη Λεία.

[24]Ο Ιωσήφ και ο Βενιαμίν, από τη Ραχήλ.

[25]Ο Δαν και ο Νεφθαλί από τη Βαλλά, δούλη της Ραχήλ,

[26]και ο Γαδ κι ο Ασήρ από τη Ζελφά, δούλη της Λείας. Αυτοί είναι οι γιοι που απέκτησε ο Ιακώβ στη Μεσοποταμία.

Θάνατος του Ισαάκ

[27]Ο Ιακώβ ήρθε στον πατέρα του τον Ισαάκ στη Μαμβρή, κοντά στην Κιριάθ-Αρβά, δηλαδή στη Χεβρών. Εδώ είχαν κατοικήσει ως ξένοι ο Αβραάμ και ο Ισαάκ.

[28]Ο Ισαάκ έζησε εκατόν ογδόντα χρόνια.

[29]Πέθανε και πήγε μαζί με τους νεκρούς του λαού του γέροντας και μακροήμερος. Τον έθαψαν οι γιοι του ο Ησαύ και ο Ιακώβ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 36

ΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΟΥ ΗΣΑΥ

1 Crônicas 1.35-37	(36,1-43) **Οι απόγονοι του Ησαύ** (Α΄ Χρ 1,34-37)
[1] São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.	[1]Αυτές εδώ είναι οι γενεαλογίες του Ησαύ, δηλαδή του Εδώμ:
[2] Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;	[2]Ο Ησαύ πήρε γυναίκες από τις κοπέλες της Χαναάν, την Αδά, κόρη του Αιλών του Χετταίου, την Ολιβαμά, κόρη του Ανά και εγγονή του Σιβεγών του Ευαίου,
[3] e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.	[3]και τη Βασεμάθ, κόρη του Ισμαήλ και αδερφή του Νεβαϊώθ.
[4] A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;	[4]Η Αδά γέννησε στον Ησαύ τον Ελιφάζ, η Βασεμάθ γέννησε το Ρεγουήλ,
[5] e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.	[5]και η Ολιβαμά γέννησε τον Ιεούς, τον Ιεγλάμ και τον Κορέ. Αυτοί είναι οι γιοι που απέκτησε ο Ησαύ στη Χαναάν.
[6] Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.	[6]Ο Ησαύ πήρε τις γυναίκες του, τους γιους του και τις θυγατέρες του, όλους όσοι ήταν στο σπίτι του, τα κοπάδια του, όλα τα ζώα του και όλη την περιουσία που είχε αποκτήσει στη Χαναάν, και πήγε να μείνει σε άλλη χώρα, μακριά από τον αδερφό του τον Ιακώβ.
[7] Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.	[7]Η περιουσία τους ήταν τόσο πολύ μεγάλη, ώστε δεν μπορούσαν να κατοικήσουν μαζί, και η χώρα όπου έμεναν ως ξένοι δεν ήταν δυνατό να τους χωρέσει απ’ τα πολλά κοπάδια τους.
[8] Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.	[8]Έτσι ο Ησαύ κατοίκησε στα βουνά Σηείρ. Ο Ησαύ είναι ο Εδώμ.
[9] Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.	[9]Αυτές εδώ είναι οι γενεαλογίες του Ησαύ, του γενάρχη των Εδωμιτών, στα βουνά Σηείρ.
[10] São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.	[10]Τα ονόματα των γιων του Ησαύ είναι: Ελιφάζ και Ρεγουήλ από τις γυναίκες του Αδά και Βασεμάθ αντίστοιχα.

[11] Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.
[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.
[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.

[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,
[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.
[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes os príncipes que nasceram a Reuel na terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.
[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

Descendentes de Seir
1 Crônicas 1.38-42

[11]Οι γιοι του Ελιφάζ είναι ο Θαιμάν, ο Ωμάρ, ο Σεφώ, ο Γαετάμ και ο Κενάζ.
[12]Η Τιμνά ήταν παλλακή του Ελιφάζ και του γέννησε τον Αμαλήκ. Αυτοί ήταν εγγονοί της Αδά, γυναίκας του Ησαύ.
[13]Οι γιοι του Ρεγουήλ είναι ο Ναχάθ, ο Ζεράχ, ο Σαμμά και ο Μιζζά. Αυτοί ήταν εγγονοί της Βασεμάθ, γυναίκας του Ησαύ.
[14]Αυτοί εδώ είναι οι γιοι της Ολιβαμά, κόρης του Ανά και εγγονής του Σιβεγών, γυναίκας του Ησαύ: του γέννησε τον Ιεούς, τον Ιεγλάμ και τον Κορέ.

[15-16]Αυτοί εδώ είναι οι αρχηγοί των φυλών που προήλθαν από τον Ησαύ: Θαιμάν, Ωμάρ, Σεφώ, Κενάζ, Κορέ, Γαετάμ, Αμαλήκ. Είναι γιοι του Ελιφάζ, πρωτοτόκου του Ησαύ από τη γυναίκα του την Αδά, και ζούσαν στη χώρα της Εδώμ.

[17]Οι αρχηγοί Ναχάθ, Ζεράχ, Σαμμά, Μιζζά, που κατοικούσαν στη χώρα της Εδώμ, ήταν γιοι του Ρεγουήλ και εγγονοί της Βασεμάθ, γυναίκας του Ησαύ.

[18]Οι αρχηγοί Ιεούς, Ιεγλάμ και Κορέ ήταν γιοι του Ησαύ από τη γυναίκα του την Ολιβαμά, κόρη του Ανά.

[19]Όλοι αυτοί λοιπόν ήταν γιοι του Ησαύ και αρχηγοί των φυλών που προήλθαν απ’ αυτούς. Αυτοί αποτελούν τους Εδωμίτες.

Οι απόγονοι του Σηείρ
(Α΄ Χρ 1,38-42)

20 São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

21 Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.

22 Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.

23 São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

24 São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

25 São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.

26 São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

27 São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.

28 São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.

29 São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

30 o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

Reis e príncipes de Edom

1 Crônicas 1.43-54

31 São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

32 Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

20-21 Οι πρώτοι κάτοικοι της χώρας του Εδώμ ήταν οι απόγονοι του Σηείρ του Χορραίου. Οι αρχηγοί των Χορραίων ήταν ο Λωτάν, ο Σωβάλ, ο Σιβεγών, ο Ανά, ο Δισών, ο Εσέρ και ο Δισάν, γιοι του Σηείρ.

22 Οι γιοι του Λωτάν ήταν ο Χορρί και ο Αιμάμ. Αδερφή του Λωτάν ήταν η Τιμνά.

23 Οι γιοι του Σωβάλ ήταν ο Αλβάν, ο Μαναχάθ, ο Αιβάλ, ο Σεφώ και ο Ωνάμ.

24 Οι γιοι του Σιβεγών ήταν ο Αϊά και ο Ανά. Ο Ανά είν’ εκείνος που βρήκε πηγές στην έρημο, όταν έβοσκε τα γαϊδούρια του Σιβεγών του πατέρα του.

25 Τα παιδιά του Ανά ήταν ο γιος του ο Δισών και η κόρη του η Ολιβαμά.

26 Οι γιοι του Δισών είναι ο Χεμδάν, ο Εσβάν, ο Ιθράν και ο Χεράν.

27 Οι γιοι του Αισέρ είναι ο Βιλάν, ο Ζααβάν και ο Ακάν.

28 Οι γιοι του Δισάν είναι ο Ουτς και ο Αράν.

29-30 Οι αρχηγοί των φυλών των Χορραίων στη χώρα Σηείρ είναι ο Λωτάν, ο Σωβάλ, ο Σιβεγών, ο Ανά, ο Δισών, ο Αισέρ και ο Δισάν.

Οι βασιλιάδες των Εδωμιτών

(Α΄ Χρ 1,43-50)

31-39 Αυτοί εδώ είναι οι βασιλιάδες που βασίλεψαν διαδοχικά στην Εδώμ, πριν αναδειχθεί βασιλιάς στους Ισραηλίτες: Ο Βελά, γιος του Βεώρ, στην πόλη Διναβά. Ο Ιωβάβ, γιος του Ζαράχ, από τη Βοσρά. Ο

[33] Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.
[34] Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.
[35] Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.
[36] Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.
[37] Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.
[38] Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.
[39] Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[40] São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,
[41] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,
[42] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,
[43] o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

Gênesis 37

Χουσάμ από τη χώρα των Θαιμανιτών. Ο Αδάδ, γιος του Βεδάδ, στην πόλη Αβίθ· αυτός νίκησε τους Μαδιανίτες στους αγρούς της Μωάβ. Ο Σαμλά από τη Μαρσεκά. Ο Σαούλ από τη Ρεχωβώθ, κοντά στον ποταμό. Ο Βάαλ-Χανάν, γιος του Αχβώρ. Ο Αδάρ στην πόλη Παού. Η γυναίκα του ονομαζόταν Μεεταβεήλ· ήταν κόρη του Ματραΐδ και εγγονή του Με-Ζαάβ.

Οι φυλές των Εδωμιτών
(Α΄ Χρ 1,51-54)

[40-43]Οι αρχηγοί των φυλών των Εδωμιτών είναι οι Τιμνά, Αλβά, Ιεθέθ, Ολιβαμά, Ηλάς, Πινών, Κενάζ, Θαιμάν, Μιβσάρ, Μαγεδιήλ, Ιράν. Όλοι αυτοί κατοίκησαν σε διάφορες περιοχές με τις φυλές τους στη χώρα που κατέλαβαν, και έδωσαν στις περιοχές το όνομα της φυλής τους. Ο Ησαύ ήταν ο γενάρχης τους.

ΓΕΝΕΣΙΣ 37

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΔΕΡΦΩΝ ΤΟΥ

(37,1–45,28)

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.

[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.

[4] Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos, odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.

[5] Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.

[6] Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:

[7] Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.

[8] Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.

Ο Ιωσήφ και τα αδέρφια του

[1]Ο Ιακώβ κατοικούσε στη Χαναάν, εκεί όπου είχε μείνει και ο πατέρας του ως ξένος.

[2]Αυτές είναι οι διηγήσεις για την οικογένειά του: Ο γιος του ο Ιωσήφ, όταν ήταν ακόμη παιδί δεκαεφτά ετών, έβοσκε τα πρόβατα μαζί με τους αδερφούς του, τους γιους της Βαλλάς και της Ζελφάς, γυναικών του πατέρα του. Κι ο Ιωσήφ ανέφερε στον πατέρα τους την κακή τους φήμη.

[3]Ο Ισραήλ περισσότερο απ’ όλα τα παιδιά του αγαπούσε τον Ιωσήφ, γιατί τον είχε αποκτήσει στα γηρατειά του. Γι’ αυτό και του έκανε έναν πολύχρωμο χιτώνα.

[4]Όταν είδαν οι αδερφοί του ότι ο πατέρας του τον αγαπούσε περισσότερο από όλους τους, άρχισαν να τον μισούν· δεν μπορούσαν πια να του φέρονται φιλικά.

[5]Κάποτε ο Ιωσήφ είδε ένα όνειρο και το διηγήθηκε στους αδερφούς του, κι εκείνοι τότε τον μίσησαν ακόμη περισσότερο.

[6]«Ακούστε ένα όνειρο που είδα! » τους είπε.

[7]«Δέναμε, λέει, δεμάτια από άχυρα καταμεσίς στους αγρούς. Ξάφνου το δικό μου δεμάτι σηκώθηκε και στάθηκε όρθιο, και τα δικά σας δεμάτια περικύκλωσαν και προσκύνησαν το δικό μου».

[8]Τότε τ’ αδέρφια του του είπαν: «Σιγά μη βασιλέψεις κιόλας σ’ εμάς και μας γίνεις κι άρχοντας! » Και τον μισούσαν ακόμα περισσότερο για τα όνειρά του και για τα λόγια του.

[9] Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.

[10] Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?

[11] Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

[12] E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,

[13] perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

[14] Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

[15] E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?

[16] Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?

[17] Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então,

[9]Είδε ακόμη ένα όνειρο και το διηγήθηκε στους αδερφούς του: «Είδα κι άλλο όνειρο», τους είπε. «Ο ήλιος, λέει, και το φεγγάρι και έντεκα αστέρια με προσκυνούσαν».

[10]Το όνειρο αυτό, εκτός από τους αδερφούς του, το διηγήθηκε και στον πατέρα του. Εκείνος τον μάλωσε και του είπε: «Τι σημαίνει αυτό το όνειρο που είδες; Μήπως τάχα θα έρθουμε εγώ, η μητέρα σου και τ’ αδέρφια σου να πέσουμε στη γη και να σε προσκυνήσουμε; »

[11]Τ’ αδέρφια του λοιπόν τον φθόνησαν, ενώ ο πατέρας του συγκρατούσε στη μνήμη του αυτά τα όνειρα.

Ο Ιωσήφ πουλιέται στην Αίγυπτο

[12]Μια μέρα, τα αδέρφια του Ιωσήφ είχαν πάει να βοσκήσουν τα πρόβατα του πατέρα τους στη Συχέμ.

[13]Τότε είπε ο Ισραήλ στον Ιωσήφ: «Τ’ αδέρφια σου βόσκουν τα πρόβατα στη Συχέμ. Έλα να σε στείλω σ’ αυτούς». Κι εκείνος του απάντησε: «Είμαι πρόθυμος».

[14]«Πήγαινε λοιπόν», του είπε, «δες αν είναι καλά τ’ αδέρφια σου και τα πρόβατα, και φέρε μου τα νέα». Τον έστειλε, κι ο Ιωσήφ πήγε απ’ την Κοιλάδα της Χεβρών στη Συχέμ.

[15]Καθώς περιπλανιόταν στα χωράφια, τον συνάντησε κάποιος και τον ρώτησε: «Τι ψάχνεις; »

[16]Ο Ιωσήφ απάντησε: «Ψάχνω για τ’ αδέρφια μου. Μπορείς να μου πεις πού βόσκουν τα κοπάδια; »

[17]Ο άνθρωπος του είπε: «Έφυγαν από ’δω, γιατί τους άκουσα να λένε: “πάμε προς τη

seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.

Δωθάν"». Ο Ιωσήφ ακολούθησε τα ίχνη τους και τους βρήκε στη Δωθάν.

[18] De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.

[18]Μόλις εκείνοι τον είδαν από μακριά και πριν ακόμα τους πλησιάσει, κατέστρωσαν σχέδιο να τον σκοτώσουν.

[19] E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!

[19]«Να, έρχεται αυτός που βλέπει τα όνειρα», είπαν μεταξύ τους.

[20] Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.

[20]«Μπρος λοιπόν να τον σκοτώσουμε και να τον ρίξουμε σ' ένα ξεροπήγαδο. Μετά θα πούμε ότι τον κατασπάραξε ένα άγριο θηρίο. Και να δούμε τότε τι θ' απογίνουν τα όνειρά του! »

[21] Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.

[21]Όταν το άκουσε αυτό ο Ρουβήν, προσπάθησε να τον γλιτώσει απ' τα χέρια τους και τους είπε: «Ας μην του στερήσουμε τη ζωή».

[22] Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.

[22]Και πρόσθεσε: «Μη χύσετε αίμα. Ρίξτε τον σ' αυτό το ξεροπήγαδο, εδώ στην έρημο, αλλά χέρι μη βάλετε πάνω του» – είχε σκοπό να τον ελευθερώσει και να τον πάει πίσω στον πατέρα του.

[23] Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.

[23]Όταν ο Ιωσήφ έφτασε κοντά στ' αδέρφια του, του έβγαλαν τον πολύχρωμο χιτώνα που φορούσε,

[24] E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.

[24]και τον πήραν και τον έριξαν σ' ένα πηγάδι. Αυτό το πηγάδι ήταν άδειο, δεν είχε νερό.

[25] Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.

[25]Ύστερα κάθισαν να φάνε. Καθώς κοίταζαν τριγύρω, είδαν καραβάνια Ισμαηλιτών να έρχονται από τη Γαλαάδ. Μετέφεραν με τις καμήλες τους αρώματα, μαστίχα και λάβδανο, και πήγαιναν να τα πουλήσουν στην Αίγυπτο.

[26] Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?

[26]Τότε είπε ο Ιούδας στους αδερφούς του: «Τι θα κερδίσουμε αν σκοτώσουμε τον αδερφό μας και αποκρύψουμε το θάνατό του;

[27] Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

[27]Ας τον πουλήσουμε σ' εκείνους τους Ισμαηλίτες κι ας μη βάλουμε χέρι πάνω του, γιατί είναι αδερφός μας και αίμα μας». Και τον άκουσαν οι αδερφοί του.

[28] E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

[28]Καθώς, λοιπόν, περνούσαν οι Μαδιανίτες έμποροι, ανέβασαν τον Ιωσήφ απ' το πηγάδι και τον πούλησαν για είκοσι σίκλους ασήμι στους Ισμαηλίτες· εκείνοι τον μετέφεραν στην Αίγυπτο.

[29] Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

[29]Όταν γύρισε ο Ρουβήν πίσω στο πηγάδι κι ο Ιωσήφ δεν ήταν πια εκεί, έσκισε τα ρούχα του.

[30] E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?

[30]Πήγε στ' αδέρφια του και τους είπε: «Το παιδί δεν είν' εκεί! Τι θα κάνω τώρα, που είμαι υπεύθυνος γι' αυτό; »

[31] Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.

[31]Εκείνοι πήραν το χιτώνα του Ιωσήφ, έσφαξαν ένα κατσίκι και τον έβαψαν με το αίμα.

[32] E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.

[32]Μετά έστειλαν τον πολύχρωμο χιτώνα και τον παρουσίασαν στον πατέρα τους, και του μήνυσαν: «Κοίτα τι βρήκαμε. Μπορείς ν' αναγνωρίσεις αν αυτό είναι ο χιτώνας του γιου σου; »

[33] Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.

[33]Ο Ιακώβ τον αναγνώρισε και είπε: «Ο χιτώνας του παιδιού μου! Κάποιο άγριο θηρίο τον έφαγε. Πάει, κατασπαράχτηκε ο Ιωσήφ! »

[34] Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.

[34]Έσκισε τότε τα ρούχα του, φόρεσε στη μέση του ένα πένθιμο τρίχινο ρούχο και θρηνολογούσε το παιδί του για πολύν καιρό.

[35] Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

[36] Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

[35]Ήρθαν κι όλα τα παιδιά του και οι θυγατέρες του να τον παρηγορήσουν. Αλλά αυτός ήταν απαρηγόρητος κι έλεγε: «Πενθώντας θα κατεβώ στο παιδί μου στον άδη» –και συνέχεια τον έκλαιγε.

[36]Οι Μαδιανίτες πούλησαν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο, στον Πετεφρή, τον αυλικό του Φαραώ, που ήταν και αρχηγός της σωματοφυλακής του.

Gênesis 38

Judá e Tamar

[1] Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.

[2] Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.

[3] E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.

[4] Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.

[5] Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.

[6] Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.

[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.

[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.

ΓΕΝΕΣΙΣ 38

Ο Ιούδας και η Ταμάρ

[1]Εκείνον τον καιρό ο Ιούδας έφυγε από τ' αδέρφια του και εγκαταστάθηκε κοντά σ' έναν Οδολλαμίτη, που λεγόταν Ιράς.

[2]Εκεί ο Ιούδας είδε την κόρη κάποιου Χαναναίου, που τον έλεγαν Σουά, την πήρε γυναίκα του και πλάγιασε μαζί της.

[3]Εκείνη έμεινε έγκυος και γέννησε γιο που τον ονόμασε Ηρ.

[4]Έμεινε και πάλι έγκυος και γέννησε γιο που τον ονόμασε Αυνάν.

[5]Και ξαναγέννησε γιο και τον ονόμασε Σηλά. Ο Ιούδας βρισκόταν στη Χαζβί όταν γεννήθηκε ο Σηλά.

[6]Για τον πρωτότοκο γιο του τον Ηρ ο Ιούδας τού πήρε σύζυγο μια γυναίκα, που ονομαζόταν Ταμάρ.

[7]Ο Ηρ όμως δυσαρέστησε τον Κύριο, και ο Κύριος τον θανάτωσε.

[8]Τότε ο Ιούδας είπε στον Αυνάν: «Πήγαινε στη γυναίκα του αδερφού σου και εκπλήρωσε το καθήκον σου ως αδερφός του άντρα της, να δώσεις απόγονο στον αδερφό σου».

[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.

[9]Ο Αυνάν, επειδή ήξερε ότι ο απόγονος δε θα ανήκε σ’ αυτόν, κάθε φορά που πλάγιαζε με τη γυναίκα του αδερφού του, έριχνε το σπέρμα στη γη, για να μη δώσει απόγονο στον αδερφό του.

[10] Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.

[10]Αυτό που έκανε όμως δυσαρέστησε τον Κύριο, γι’ αυτό τον θανάτωσε κι αυτόν.

[11] Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.

[11]Τότε ο Ιούδας είπε στην Ταμάρ τη νύφη του: «Μείνε χήρα στο σπίτι του πατέρα σου, ώσπου να μεγαλώσει ο γιος μου ο Σηλά» –γιατί φοβήθηκε μήπως θανατωθεί κι αυτός όπως τ’ αδέρφια του. Έτσι, η Ταμάρ πήγε κι έμεινε στο σπίτι του πατέρα της.

[12] No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas, em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

[12]Μετά από καιρό, πέθανε η γυναίκα του Ιούδα, κόρη του Σουά. Όταν τελείωσε το πένθος, ο Ιούδας πήγε μαζί με το φίλο του τον Ιρά τον Οδολλαμίτη στην Τιμνά, να δει αυτούς που κούρευαν τα κοπάδια του.

[13] E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

[13]Ειδοποίησαν λοιπόν την Ταμάρ ότι ο πεθερός της ανέβαινε στην Τιμνά για το κούρεμα των κοπαδιών.

[14] Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

[14]Τότε εκείνη έβγαλε τα φορέματα της χηρείας της, σκεπάστηκε με πέπλο, καλλωπίστηκε και κάθισε στο σημείο όπου ο δρόμος που οδηγεί στην Τιμνά διασταυρώνεται με το δρόμο προς την Αιναΐμ· γιατί έβλεπε ότι ο Σηλά είχε μεγαλώσει αλλά δεν του την είχαν δώσει για γυναίκα.

[15] Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

[15]Ο Ιούδας όταν την είδε τη νόμισε για πόρνη, γιατί είχε σκεπασμένο το πρόσωπό της.

[16] Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

[17] Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

[18] Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

[19] Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

[20] Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

[21] Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que se achava junto ao caminho de Enaim? Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

[22] Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

[23] Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em

[16]Πήγε λοιπόν προς το μέρος της και της είπε: «Άσε με να πλαγιάσω μαζί σου». Δεν την αναγνώριζε βέβαια ότι ήταν νύφη του. Εκείνη όμως του είπε: «Τι θα μου δώσεις για να πλαγιάσεις μαζί μου; »

[17]Αυτός απάντησε: «Θα σου στείλω ένα κατσίκι από το κοπάδι μου». «Σύμφωνοι», του λέει εκείνη, «αλλά θα μου αφήσεις ένα ενέχυρο ώσπου να μου στείλεις το κατσίκι».

[18]Εκείνος τη ρώτησε: «Τι ενέχυρο να σου δώσω; » Και του απάντησε: «Το δαχτυλίδι σου με το σφραγιδόλιθο, το περιλαίμιό σου και το ραβδί που κρατάς στο χέρι σου». Της τα έδωσε και πήγε μαζί της, κι εκείνη έμεινε έγκυος απ’ αυτόν.

[19]Έπειτα σηκώθηκε κι έφυγε· έβγαλε το πέπλο από πάνω της, και ξαναφόρεσε τα φορέματα της χηρείας της.

[20]Ο Ιούδας έστειλε το κατσίκι με το φίλο του τον Οδολλαμίτη για να πάρει πίσω τα ενέχυρα από τη γυναίκα, αλλά εκείνος δεν τη βρήκε.

[21]Ρώτησε τους ανθρώπους του τόπου εκεί: «Πού είν’ εκείνη η πόρνη που καθόταν στην Αιναΐμ, πλάι στο δρόμο; » Αλλά αυτοί του απάντησαν: «Δεν ήταν εδώ καμιά πόρνη».

[22]Τότε γύρισε πίσω στον Ιούδα και του είπε: «Δεν τη βρήκα· κι οι άνθρωποι του τόπου εκείνου μου είπαν ότι δεν ήταν εκεί καμιά πόρνη».

[23]Ο Ιούδας είπε: «Ας τα κρατήσει· μόνο να μη γελοιοποιηθούμε. Εγώ το κατσίκι το ’στειλα αλλά εσύ δεν τη βρήκες».

opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

[24] Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

[25] Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

[26] Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

[27] E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

[28] Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

Gênesis 39

José na casa de Potifar

[24]Μετά από τρεις περίπου μήνες, ήρθαν και είπαν στον Ιούδα: «Η νύφη σου η Ταμάρ πόρνεψε, και μάλιστα έμεινε έγκυος από την πορνεία της». Τότε ο Ιούδας είπε: «Βγάλτε την έξω από την πόλη για να καεί».

[25]Την ώρα που την οδηγούσαν έξω, έστειλε να πουν στον πεθερό της: «Από τον άντρα που του ανήκουν αυτά τα πράγματα, απ' αυτόν είμαι έγκυος. Αναγνώρισε, λοιπόν», του λέει, «ποιανού είναι αυτό το περιλαίμιο, το ραβδί και το δαχτυλίδι με το σφραγιδόλιθο; »

[26]Ο Ιούδας τα αναγνώρισε και είπε: «Αυτή είναι πιο δίκαιη από μένα, γιατί δεν την έδωσα στο Σηλά το γιο μου για γυναίκα». Και δεν ξαναπλάγιασε μαζί της.

[27]Όταν ήρθε ο καιρός να γεννήσει η Ταμάρ, βρέθηκαν δίδυμα στην κοιλιά της.

[28]Την ώρα της γέννας, το ένα παιδί έβγαλε έξω το χέρι του. Η μαμή το έπιασε και του έδεσε ένα κόκκινο νήμα, και είπε: «Αυτός βγήκε πρώτος».

[29]Εκείνος όμως τράβηξε το χέρι του κι αμέσως βγήκε ο αδερφός του. Τότε η μαμή είπε: «Τι σκίσιμο έκανες! » Γι' αυτό τον ονόμασαν Φαρές.

[30]Έπειτα βγήκε ο αδερφός του, που είχε στο χέρι του το κόκκινο νήμα και τον ονόμασαν Ζαράχ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 39

Ο Ιωσήφ και η σύζυγος του Πετεφρή

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,

[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.

[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.

[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.

[7] Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.

[8] Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois

[1]Όταν οι Ισμαηλίτες έφεραν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο, τον αγόρασε απ’ αυτούς ο Πετεφρής ο Αιγύπτιος, αξιωματούχος του Φαραώ και αρχηγός των σωματοφυλάκων.

[2]Ο Κύριος όμως ήταν μαζί με τον Ιωσήφ, κι αποδείχτηκε άνθρωπος ικανός. Έμενε στο σπίτι του αφεντικού του του Αιγυπτίου.

[3]Το αφεντικό του είδε ότι ο Κύριος ήταν μαζί του και πως αυτός με τη βοήθεια του Κυρίου πετύχαινε κάθε έργο που αναλάμβανε.

[4]Έτσι ο Ιωσήφ κέρδισε την εύνοια του αφεντικού του, κι εκείνος τον έκανε επιστάτη στο σπίτι του· όλα τα υπάρχοντά του τα εμπιστεύτηκε στα χέρια του.

[5]Από τότε που τον έκανε επιστάτη στο σπίτι του και στην περιουσία του, ο Κύριος ευλόγησε το σπίτι, τα υπάρχοντα και τα κτήματα του Αιγυπτίου, εξαιτίας του Ιωσήφ.

[6]Ο Πετεφρής είχε αφήσει όλα του τα υπάρχοντα στα χέρια του Ιωσήφ, και ενόσω είχε εκείνον, δε φρόντιζε για τίποτε εκτός απ’ την τροφή που έτρωγε. Ο Ιωσήφ είχε ωραίο παράστημα κι όμορφο πρόσωπο.

[7]Ύστερα από τα γεγονότα εκείνα, η γυναίκα του αφεντικού του έριξε τα μάτια της στον Ιωσήφ και του είπε: «Έλα να πλαγιάσεις μαζί μου».

[8]Αλλά εκείνος αρνήθηκε και της είπε: «Ο αφέντης μου δε φροντίζει για τίποτε σ’ αυτό το σπίτι ενόσω είμ’ εγώ, και όλη του

tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.

την περιουσία την έχει εμπιστευθεί στα χέρια μου.

9 Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

9Δεν έχει άλλος μεγαλύτερη δύναμη από μένα στο σπίτι αυτό. Τίποτα δε μου στέρησε, εκτός από σένα, που είσαι γυναίκα του. Πώς θα μπορούσα να κάνω ένα τόσο μεγάλο κακό και ν' αμαρτήσω στο Θεό; »

10 Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

10Αυτή εξακολούθησε να προκαλεί κάθε μέρα τον Ιωσήφ, αλλά εκείνος δεν πειθόταν να πάει μαζί της.

11 sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

11Κάποια μέρα ο Ιωσήφ ήρθε στο σπίτι για να κάνει την εργασία του, και κανείς από τους υπηρέτες του σπιτιού δεν ήταν εκεί.

12 Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

12Τότε εκείνη τον άρπαξε απ' τα ρούχα και του έλεγε: «Έλα να πλαγιάσεις μαζί μου». Εκείνος, όμως, έτρεξε και βγήκε έξω αφήνοντας το ρούχο του στα χέρια της.

13 Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

13Όταν αυτή είδε ότι το ρούχο του Ιωσήφ είχε μείνει στο χέρι της κι εκείνος είχε φύγει έξω,

14 chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

14φώναξε τους υπηρέτες του σπιτιού της και τους είπε: «Βλέπετε; Ο άντρας μου μας έφερε έναν Εβραίο να παίξει μαζί μας! Ήρθε εδώ να πλαγιάσει μαζί μου κι εγώ έβαλα τις φωνές.

15 Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

15Μόλις αυτός είδε ότι άρχισα να φωνάζω, έτρεξε έξω κι άφησε το ρούχο του εδώ».

16 Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

16Η γυναίκα κράτησε το ρούχο του Ιωσήφ ως την ώρα που γύρισε στο σπίτι το αφεντικό του.

17 Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos

17Τότε του διηγήθηκε την ίδια ιστορία: «Ο δούλος ο Εβραίος που μας έφερες ήρθε εδώ για να παίξει μαζί μου.

trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[23] E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

[18]Αλλά μόλις εγώ άρχισα να φωνάζω, έτρεξε έξω κι άφησε εδώ δίπλα το ρούχο του».

[19]Όταν ο Πετεφρής άκουσε τη γυναίκα του να του λέει: «αυτά μου έκανε ο δούλος σου», άναψε απ' το θυμό του.

[20]Έδωσε διαταγή να πιάσουν τον Ιωσήφ και να τον βάλουν στη φυλακή, όπου κρατούνται οι φυλακισμένοι του βασιλιά. Έτσι ο Ιωσήφ έμεινε εκεί στη φυλακή.

[21]Ο Κύριος όμως ήταν μαζί του και τον ελέησε, ώστε να κερδίσει την εύνοια του αρχιδεσμοφύλακα.

[22]Εκείνος εμπιστεύτηκε στον Ιωσήφ όλους τους κρατούμενους, και καθετί που γινόταν στη φυλακή αυτός το φρόντιζε.

[23]Ο αρχιδεσμοφύλακας δεν νοιαζόταν για τίποτα απ' όσα είχε αναλάβει ο Ιωσήφ, γιατί ο Κύριος ήταν μαζί του, και με τη βοήθεια του Κυρίου κάθε έργο που αναλάμβανε πετύχαινε.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

[1] Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

[2] Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

ΓΕΝΕΣΙΣ 40

Ο Ιωσήφ εξηγεί τα όνειρα των φυλακισμένων

[1]Ύστερα από τα γεγονότα αυτά, ο οινοχόος του βασιλιά της Αιγύπτου και ο αρχιαρτοποιός, έκαναν κάτι που πρόσβαλε τον κύριό τους το βασιλιά.

[2]Ο Φαραώ οργίστηκε εναντίον των δύο αυτών αυλικών του,

[3] E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

[3]και τους έβαλε σε περιορισμό στο σπίτι του αρχηγού των σωματοφυλάκων, στη φυλακή, στο μέρος όπου ήταν φυλακισμένος και ο Ιωσήφ.

[4] O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

[4]Έμειναν σε περιορισμό αρκετόν καιρό και ο αρχηγός των σωματοφυλάκων τοποθέτησε κοντά τους τον Ιωσήφ για να τους υπηρετεί.

[5] E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

[5]Μια νύχτα, τόσο ο οινοχόος όσο και ο αρχιαρτοποιός είδαν εκεί στη φυλακή από ένα όνειρο, με τη δική του ξεχωριστή σημασία το καθένα.

[6] Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

[6]Το πρωί, όταν ο Ιωσήφ ήρθε να τους δει, πρόσεξε ότι ήταν ταραγμένοι.

[7] Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

[7]Τους ρώτησε λοιπόν, «Γιατί σήμερα τα πρόσωπά σας είναι σκυθρωπά; »

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

[8]«Είδαμε ένα όνειρο», του αποκρίθηκαν, «και δεν υπάρχει κανείς να το εξηγήσει». Τότε ο Ιωσήφ τους είπε: «Στο Θεό δεν ανήκει κάθε εξήγηση; Διηγηθείτε το λοιπόν σ' εμένα».

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

[9]Ο οινοχόος τού είπε: «Στο όνειρό μου είδα μπροστά μου ένα κλήμα,

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[10]με τρεις κληματόβεργες. Το κλήμα βλάστησε, άνθισε, και τα τσαμπιά του έγιναν ώριμα σταφύλια.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[11]Στα χέρια μου κρατούσα το ποτήρι του Φαραώ. Πήρα τα σταφύλια, τα έστιψα στο ποτήρι του και του το έδωσα στα χέρια».

[12] Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;

[13] dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.

[14] Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

[15] porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

O sonho do padeiro-chefe

[16] Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;

[17] e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.

[18] Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;

[19] dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.

[20] No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no

[12]Ο Ιωσήφ τού είπε: «Να ποια είναι η εξήγηση του ονείρου: Οι τρεις κληματόβεργες είναι τρεις μέρες.

[13]Τρεις μέρες ακόμη κι ο Φαραώ θα σε εξυψώσει και θα σε αποκαταστήσει στη θέση σου. Τότε θα του δίνεις το ποτήρι στο χέρι του, όπως έκανες και πρωτύτερα, που ήσουν ο οινοχόος του.

[14]Αλλά θυμήσου κι εμένα, όταν όλα θα έχουν πάει για σένα καλά, και δείξε μου καλοσύνη. Μίλησε για μένα στο Φαραώ και βγάλε με απ' αυτό εδώ το μέρος.

[15]Με άρπαξαν απ' τη χώρα των Εβραίων κι εδώ δεν έκανα τίποτε για να με ρίξουν στη φυλακή».

[16]Ο αρχιαρτοποιός είδε ότι η εξήγηση που έδωσε ο Ιωσήφ ήταν ευνοϊκή, και του είπε: «Κι εγώ είδα στο όνειρό μου ότι είχα τρία καλάθια με αρτοσκευάσματα πάνω στο κεφάλι μου.

[17]Στο πάνω καλάθι ήταν διάφορα γλυκίσματα για το Φαραώ, απ' αυτά που ψήνονται στο φούρνο, αλλά τα πουλιά τα έτρωγαν απ' το καλάθι που ήταν πάνω στο κεφάλι μου».

[18]Ο Ιωσήφ τού αποκρίθηκε: «Να ποια είναι η εξήγηση: Τα τρία καλάθια είναι τρεις μέρες.

[19]Τρεις μέρες ακόμα και ο Φαραώ θα σου πάρει το κεφάλι, θα σε κρεμάσει σ' ένα ξύλο και τα πουλιά θα τρώνε τις σάρκες σου».

[20]Την τρίτη μέρα, που ήταν τα γενέθλια του Φαραώ, αυτός παρέθεσε δείπνο σ' όλους τους αυλικούς του. Θυμήθηκε τότε

meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.

21 Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;

22 mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.

23 O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

τον οινοχόο και τον αρχιαρτοποιό ανάμεσα στους αυλικούς του.

21Τον οινοχόο τον αποκατέστησε στο αξίωμά του, κι εκείνος έδωσε πάλι το ποτήρι στο χέρι του Φαραώ.

22Τον αρχιαρτοποιό όμως τον κρέμασε, όπως ακριβώς τους είχε εξηγήσει ο Ιωσήφ.

23Αλλά ο οινοχόος δε θυμήθηκε τον Ιωσήφ· τον είχε ξεχάσει.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

1 Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.

2 Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.

3 Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.

4 As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

5 Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.

6 E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.

7 As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.

ΓΕΝΕΣΙΣ 41

Τα όνειρα του Φαραώ

1Μετά από δύο χρόνια, ο Φαραώ είδε ένα όνειρο: Στεκόταν, λέει, κοντά στον ποταμό Νείλο,

2και είδε ν' ανεβαίνουν από το ποτάμι εφτά αγελάδες εύρωστες και παχιές, κι έβοσκαν στο χορτάρι.

3Ύστερα απ' αυτές, ανέβηκαν από το Νείλο άλλες εφτά αγελάδες άσχημες και καχεκτικές και στάθηκαν κοντά στις πρώτες, πλάι στις όχθες του ποταμού.

4Οι εφτά άσχημες και καχεκτικές αγελάδες έφαγαν τις άλλες εφτά, τις ομορφόκορμες και παχιές. Τότε ο Φαραώ ξύπνησε.

5Ξανακοιμήθηκε και είδε δεύτερο όνειρο: Εφτά στάχυα βλάστησαν πάνω στο ίδιο στέλεχος, μεστωμένα και ωραία.

6Και μετά από κείνα, βλάστησαν άλλα εφτά στάχυα, λεπτά και καμένα από το λίβα·

7και τα λεπτά στάχυα κατάπιαν τα εφτά στάχυα τα μεστωμένα και παχειά. Ο Φαραώ ξύπνησε και κατάλαβε πως ήταν όνειρο.

[8] De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.

[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.

[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,

[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.

[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda; contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.

[13] E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.

[14] Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.

[15] Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.

[16] Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.

[8]Το πρωί ο Φαραώ ήταν ανήσυχος. Έστειλε λοιπόν και κάλεσε όλους τους μάγους και τους σοφούς της Αιγύπτου και τους διηγήθηκε τα όνειρά του. Κανείς όμως δεν μπόρεσε να του τα εξηγήσει.

[9]Τότε ο οινοχόος είπε: «Κύριέ μου, Φαραώ, τώρα θυμάμαι ένα λάθος που ’χω κάνει!

[10]Όταν είχες οργιστεί εναντίον των δούλων σου και με είχες φυλακίσει εμένα και τον αρχιαρτοποιό στο σπίτι του αρχηγού των σωματοφυλάκων,

[11]είδαμε ένα όνειρο την ίδια νύχτα, εγώ κι εκείνος, διαφορετικό όνειρο καθένας, με τη δική τους ιδιαίτερη σημασία.

[12]Εκεί μαζί μας ήταν κι ένας νεαρός Εβραίος, δούλος του αρχηγού των σωματοφυλάκων. Του διηγηθήκαμε λοιπόν τα όνειρά μας, κι εκείνος μας εξήγησε τη σημασία τους.

[13]Και όπως μας τα εξήγησε έτσι κι έγινε: Εμένα με αποκατέστησαν στη θέση μου και τον αρχιαρτοποιό τον κρέμασαν».

Ο Ιωσήφ εξηγεί τα όνειρα του Φαραώ

[14]Τότε ο Φαραώ έστειλε και κάλεσε τον Ιωσήφ. Τον έβγαλαν γρήγορα από τη φυλακή, έκοψε τα μαλλιά του, άλλαξε ρούχα και παρουσιάστηκε στο Φαραώ.

[15]Ο Φαραώ τού είπε: «Είδα ένα όνειρο, αλλά κανείς δεν μπόρεσε να μου το εξηγήσει. Άκουσα να λένε για σένα ότι εξηγείς ένα όνειρο όταν το ακούσεις».

[16]Ο Ιωσήφ τού απάντησε: «Όχι εγώ· ο Θεός μπορεί να απαντήσει ευνοϊκά στο Φαραώ».

[17] Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,

[18] e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.

[19] Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.

[20] E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;

[21] e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.

[22] Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

[23] após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

[24] As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

[25] Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

[26] As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

[17]Τότε ο Φαραώ του είπε: «Είδα στο όνειρό μου ότι στεκόμουν κοντά στην όχθη του Νείλου.

[18]Και ξάφνου από το Νείλο ανέβηκαν εφτά αγελάδες, παχιές και εύρωστες, κι έβοσκαν στο χορτάρι.

[19]Ύστερα, μετά απ’ αυτές, ανέβηκαν άλλες εφτά αγελάδες ισχνές, πολύ άσχημες και καχεκτικές. Ποτέ δεν έχω δει σ’ όλη την Αίγυπτο τόσο άσχημες αγελάδες όσο αυτές.

[20]Οι αγελάδες λοιπόν οι αδύνατες και άσχημες έφαγαν τις πρώτες, τις παχιές.

[21]Και αφού τις κατάπιαν στην κοιλιά τους, κανείς δεν καταλάβαινε ότι ήταν εκεί μέσα. Τόσο η όψη τους ήταν το ίδιο άσχημη όπως και πριν. Και τότε ξύπνησα.

[22]Κοιμήθηκα πάλι και είδα άλλο όνειρο, ότι εφτά στάχυα βλάστησαν από ένα στέλεχος, γεμάτα και ωραία.

[23]Και άλλα εφτά στάχυα ξερά, λεπτά και καμένα από το λίβα βλάστησαν μετά απ’ αυτά.

[24]Και τα λεπτά στάχυα κατάπιαν τα εφτά στάχυα, τα ωραία. Τα διηγήθηκα αυτά στους μάγους, αλλά κανείς δεν μπόρεσε να μου τα εξηγήσει».

[25]Ο Ιωσήφ τότε είπε στο Φαραώ: «Το όνειρο του Φαραώ είναι ένα. Ο Θεός φανέρωσε στο Φαραώ εκείνο που πρόκειται να κάνει.

[26]Οι εφτά ωραίες αγελάδες σημαίνουν εφτά χρόνια, και τα εφτά ωραία στάχυα σημαίνουν εφτά χρόνια. Πρόκειται για ένα και το αυτό όνειρο.

[27] As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[27]Οι εφτά αγελάδες, οι αδύνατες και άσχημες, που ανέβηκαν κατόπιν, σημαίνουν εφτά χρόνια, όπως και τα εφτά στάχυα τα λεπτά και καμένα από το λίβα, σημαίνουν εφτά χρόνια πείνας.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.

[28]Αυτό είναι που είπα στο Φαραώ, ότι ο Θεός τού φανέρωσε εκείνο που πρόκειται να κάνει:

[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.

[29]Θα έρθουν εφτά χρόνια μεγάλης αφθονίας σ’ ολόκληρη τη Αίγυπτο.

[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;
[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.

[30-31]Ύστερα όμως απ’ αυτά θα έρθουν εφτά χρόνια πείνας, η οποία θα ερημώσει τη χώρα. Τόσο βαριά θα είναι εκείνη η πείνα, που κανένας στην Αίγυπτο δε θα θυμάται πια την προηγούμενη αφθονία στη χώρα.

[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

[32]Το γεγονός ότι ο Φαραώ είδε το όνειρο να επαναλαμβάνεται και δεύτερη φορά, σημαίνει ότι το πράγμα είναι αποφασισμένο απ’ το Θεό, και ότι θα το πραγματοποιήσει γρήγορα.

[33] Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

[33]Και τώρα, ας φροντίσει ο Φαραώ να βρει έναν άνθρωπο μυαλωμένο και σοφό, και να τον διορίσει άρχοντα σ’ όλη την Αίγυπτο.

[34] Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.

[34]Επίσης, ας φροντίσει ώστε να διοριστούν επόπτες στη χώρα, για να κρατούν απ’ αυτήν το ένα πέμπτο κατά τα εφτά χρόνια της αφθονίας.

[35] Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

[35]Θα συγκεντρώσουν όλα τα τρόφιμα των καλών χρόνων που έρχονται, και θα αποθηκεύσουν τα σιτηρά με εξουσιοδότηση του Φαραώ για τη διατροφή των πόλεων, και θα τα φυλάξουν.

[36] Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

José como governador do Egito

[37] O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.

[38] Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?

[39] Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

[40] Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo; somente no trono eu serei maior do que tu.

[41] Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.

[42] Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.

[43] E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.

[44] Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

[36]Αυτές οι προμήθειες θα φυλαχτούν για τα εφτά χρόνια της πείνας που θα έρθουν στην Αίγυπτο, κι έτσι η χώρα δε θα αφανιστεί από την πείνα».

Ο Ιωσήφ γίνεται άρχοντας στην Αίγυπτο

[37]Αυτή η πρόταση φάνηκε καλή στο Φαραώ και σ’ όλους τους αξιωματούχους του,

[38]και τους είπε: «Υπάρχει άλλος άνθρωπος σαν αυτόν εδώ, που να έχει μέσα του το Πνεύμα του Θεού»

[39]Και στον Ιωσήφ είπε: «Αφού ο Θεός σε έκανε να τα ξέρεις όλα αυτά, δεν υπάρχει κανένας άλλος τόσο συνετός και σοφός, όπως εσύ.

[40]Εσύ θα προΐστασαι στο ανάκτορό μου και όλος ο λαός μου θα υπακούει στις διαταγές σου. Μόνον ως προς το θρόνο θα είμαι ανώτερός σου.

[41]Σ’ εσένα», του είπε, «παραδίδω την εξουσία πάνω σε όλη την Αίγυπτο».

[42]Μ’ αυτά τα λόγια ο Φαραώ έβγαλε από το χέρι του το δαχτυλίδι με το σφραγιδόλιθό του και το πέρασε στο χέρι του Ιωσήφ, τον έντυσε με λινή φορεσιά, και του έβαλε τη χρυσή αλυσίδα στο λαιμό του.

[43]Τον ανέβασε στο δεύτερο μετά το δικό του άρμα, και οι προπορευόμενοι αξιωματούχοι φώναζαν: «Γονατίστε! » Έτσι ο Φαραώ έδωσε στον Ιωσήφ εξουσία πάνω σε όλη την Αίγυπτο.

[44]«Εγώ είμαι ο Φαραώ», του είπε. «Χωρίς όμως τη δική σου έγκριση, κανείς δε θα κάνει τίποτα σ’ όλη τη χώρα».

[45] E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.
[46] Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.
[47] Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

[48] E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

[49] Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

[50] Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[51] José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.
[52] Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.
[53] Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,
[54] começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

[45-46]Ο Ιωσήφ ήταν τριάντα χρονών όταν παρουσιάστηκε στο Φαραώ, το βασιλιά της Αιγύπτου. Αυτός τον ονόμασε Σοφνάχ-Πανεάχ, και του έδωσε για γυναίκα την Ασενάθ, κόρη του Ποτιφερά, ιερέα της Ηλιούπολης. Μετά ο Ιωσήφ έφυγε να επιθεωρήσει όλη τη χώρα.
[47]Στα εφτά χρόνια της αφθονίας, η παραγωγή της χώρας ήταν υπερεπαρκής.
[48]Ο Ιωσήφ συγκέντρωσε όλη την παραγωγή αυτών των εφτά χρόνων στην Αίγυπτο και αποθήκευσε τα τρόφιμα στις πόλεις. Σε κάθε πόλη αποθήκευε την παραγωγή των χωραφιών που ήταν γύρω απ’ αυτήν.
[49]Έτσι συσσώρευσε σιτηρά αναρίθμητα σαν την άμμο της θάλασσας. Τόσο πολλά ήταν, ώστε έπαψε πια να τα μετράει.
[50]Πριν έρθουν τα χρόνια της πείνας, ο Ιωσήφ απέκτησε από την Ασενάθ, που ήταν κόρη του Ποτιφερά, ιερέα της Ηλιούπολης, δύο παιδιά.
[51]Τον πρώτο τον ονόμασε Μανασσή, και είπε: «Ο Θεός μ’ έκανε να λησμονήσω όλες μου τις δυστυχίες και το σπίτι του πατέρα μου».
[52]Τον δεύτερο τον ονόμασε Εφραΐμ, και είπε: «Ο Θεός μού έδωσε παιδιά στη χώρα της δυστυχίας μου».
[53]Τα εφτά χρόνια της αφθονίας στην Αίγυπτο πέρασαν,

[54]κι άρχισαν να έρχονται τα εφτά χρόνια της πείνας, όπως το είχε προβλέψει ο Ιωσήφ. Και ενώ σε όλες τις χώρες

επικρατούσε πείνα, στην Αίγυπτο υπήρχε ψωμί.

[55] Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

[55]Όταν όμως η Αίγυπτος άρχισε κι αυτή να πεινάει και ο λαός φώναζε στο Φαραώ για ψωμί, ο Φαραώ είπε στους Αιγυπτίους: «Πηγαίνετε στον Ιωσήφ και κάνετε ό, τι σας πει».

[56] Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

[56]Η πείνα γινόταν όλο και μεγαλύτερη κι απλωνόταν σ' ολόκληρη τη χώρα. Ο Ιωσήφ τότε άνοιξε τις αποθήκες και πουλούσε στους Αιγυπτίους όσο σιτάρι υπήρχε σ' αυτές.

[57] E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

[57]Απ' όλες τις χώρες έρχονταν στην Αίγυπτο, στον Ιωσήφ, για να αγοράσουν σιτηρά, γιατί η πείνα ήταν φοβερή σ' ολόκληρη τη γη.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

[1] Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?

[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.

[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.

[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

ΓΕΝΕΣΙΣ 42

Τα αδέρφια του Ιωσήφ έρχονται στην Αίγυπτο για σιτάρι

[1]Ο Ιακώβ έμαθε ότι στην Αίγυπτο υπήρχε σιτάρι, και είπε στους γιους του: «Τι περιμένετε; »

[2]Άκουσα πως υπάρχει σιτάρι στην Αίγυπτο. Κατεβείτε λοιπόν εκεί να μας αγοράστε για να ζήσουμε και να μην πεθάνουμε.

[3]Κατέβηκαν λοιπόν στην Αίγυπτο οι δέκα από τους αδερφούς του Ιωσήφ, για να αγοράσουν σιτάρι.

[4]Αλλά το Βενιαμίν, τον αδερφό του Ιωσήφ, ο Ιακώβ δεν τον έστειλε μαζί με τ' αδέρφια του, γιατί φοβήθηκε μήπως του συμβεί κανένα κακό.

[5]Έφτασαν λοιπόν οι γιοι του Ισραήλ στην Αίγυπτο για ν' αγοράσουν σιτάρι, μαζί με άλλους που έρχονταν κι αυτοί, γιατί η

πείνα είχε επικρατήσει παντού στη Χαναάν.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

[6]Ο Ιωσήφ ήταν ο άρχοντας στη χώρα. Αυτός προσωπικά πουλούσε το σιτάρι σε όλους τους ξένους. Έτσι ήρθαν τα αδέρφια του και τον προσκύνησαν, σκύβοντας ως τη γη.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou: Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

[7]Εκείνος τους είδε και τους αναγνώρισε, αλλά έκανε σαν να τους ήταν ξένος και τους μίλησε σκληρά: «Από πού ερχόσαστε; » τους ρώτησε. «Από τη Χαναάν», απάντησαν αυτοί, «για ν' αγοράσουμε τροφές».

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[8]Τ' αδέρφια του Ιωσήφ δεν τον αναγνώρισαν, εκείνος όμως τους αναγνώρισε.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[9]Θυμήθηκε τα όνειρα που είχε δει γι' αυτούς, και τους είπε: «Εσείς είστε κατάσκοποι, και ήρθατε για να επισημάνετε τα ανοχύρωτα σημεία της χώρας».

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

[10]Εκείνοι του απάντησαν: «Όχι, κύριε, οι δούλοι σου ήρθαμε ν' αγοράσουμε τροφές.

[11] Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

[11]Είμαστε όλοι παιδιά του ίδιου ανθρώπου. Οι δούλοι σου είμαστε ειλικρινείς άνθρωποι· δεν είμαστε κατάσκοποι».

[12] Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

[12]«Όχι», τους ξαναείπε εκείνος. «Ήρθατε για να παρατηρήσετε σε ποια σημεία η χώρα είναι ανοχύρωτη».

[13] Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

[13]Εκείνοι άρχισαν πάλι: «Οι δούλοι σου είμαστε δώδεκα αδέρφια, παιδιά του ίδιου ανθρώπου, που ζει στη χώρα της Χαναάν. Ο μικρότερος είναι τώρα μαζί με τον πατέρα μας κι ο άλλος δεν υπάρχει πια».

[14] Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

[15] Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.

[16] Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

[17] E os meteu juntos em prisão três dias.

[18] Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

[19] Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.

[20] E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.

[21] Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.

[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.

[14]«Καλά σάς είπα εγώ πως είσαστε κατάσκοποι! » τους φώναξε ο Ιωσήφ.

[15]«Και να πώς θ' αποδειχτεί το αντίθετο: Μα τη ζωή του Φαραώ, δε θα φύγετε από 'δω αν δεν έρθει εδώ ο αδερφός σας ο μικρότερος.

[16]Στείλτε έναν από σας να τον πάρει. Όσο για σας θα μείνετε φυλακισμένοι. Έτσι θ' αποδειχτεί αν είναι αληθινά αυτά που λέτε. Κι αν δεν είναι, μα τη ζωή του Φαραώ, είστε κατάσκοποι! »

[17]Τους έβαλε λοιπόν στη φυλακή όλους μαζί για τρεις μέρες.

[18]Την τρίτη μέρα ο Ιωσήφ τούς είπε: «Να τι θα κάνετε για να ζήσετε, γιατί εγώ φοβάμαι το Θεό:

[19]Αν είστε ειλικρινείς, ένας από όλους σας θα μείνει κλεισμένος στη φυλακή, κι εσείς οι άλλοι να φύγετε και να πάτε σιτάρι στις πεινασμένες οικογένειές σας.

[20]Ύστερα θα μου φέρετε τον αδερφό σας το μικρότερο, για να φανεί αν είναι αληθινά τα λόγια σας και να μην πεθάνετε». Έτσι κι έκαναν.

[21]Τότε είπαν αναμεταξύ τους: «Πράγματι, είμαστε ένοχοι απέναντι στον αδερφό μας. Βλέπαμε την αγωνία του όταν μας παρακαλούσε, κι εμείς δεν ακούγαμε. Γι' αυτό μας βρήκε αυτή η στενοχώρια».

[22]Ο Ρουβήν τούς είπε: «Δε σας έλεγα εγώ να μην κάνετε κακό σ' αυτό το παιδί; Εσείς όμως δεν ακούγατε. Να που τώρα ήρθε η ώρα της τιμωρίας».

[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.
[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

Os irmãos de José regressam do Egito

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.
[26] E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.
[27] Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.
[28] Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e, atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?
[29] E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:
[30] O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.
[31] Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;
[32] somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais

[23]Αυτοί όμως δεν ήξεραν ότι ο Ιωσήφ τους καταλάβαινε, γιατί χρησιμοποιούσε διερμηνέα.
[24]Τότε εκείνος αποσύρθηκε και έκλαψε. Έπειτα ξανάρθε και τους μίλησε. Πήρε απ' ανάμεσά τους το Συμεών και τον αλυσόδεσε μπροστά στα μάτια τους.

Η επιστροφή των αδερφών του Ιωσήφ στη Χαναάν

[25]Ο Ιωσήφ διέταξε να γεμίσουν τα σακιά των αδερφών του με σιτάρι, να βάλουν τα χρήματα του καθενός στο σακί του και να τους δώσουν τροφή για το δρόμο. Έτσι και τους έκαναν.
[26]Εκείνοι φόρτωσαν το σιτάρι στα γαϊδούρια τους και έφυγαν.
[27]Όταν όμως ένας άνοιξε το σακί του να δώσει τροφή στο γαϊδούρι του, εκεί που διανυκτέρευαν, είδε μέσα τα χρήματά του. Ήταν στο άνοιγμα του σάκου του.
[28]«Μου επέστρεψαν τα χρήματά μου! » φώναξε στους αδερφούς του. «Να τα, εδώ μέσα στο σακί μου». Τους ήρθε λιποθυμία και τρέμοντας έλεγε ο ένας στον άλλο: «Τι είναι αυτό που μας έκανε ο Θεός! »
[29]Όταν ήρθαν στον πατέρα τους τον Ιακώβ, στη Χαναάν, του διηγήθηκαν όλα όσα είχαν συμβεί και του είπαν:
[30]«Ο άνθρωπος, που είναι ο άρχοντας της χώρας, μάς μίλησε σκληρά και μας φέρθηκε σαν να ήμασταν κατάσκοποι.
[31]Εμείς όμως του είπαμε ότι είμαστε ειλικρινείς κι όχι κατάσκοποι.
[32]Ότι είμαστε αδέρφια, παιδιά του ίδιου πατέρα, κι ότι ο ένας δεν υπάρχει πια και

novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

ο μικρότερος είναι με τον πατέρα μας στη Χαναάν.

[33] Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;

[33]Αλλά εκείνος μας είπε: “Να πώς θα εξακριβώσω αν είστε ειλικρινείς: ο ένας από σας θα παραμείνει κοντά μου, κι εσείς πάρτε σιτάρι για τις οικογένειές σας που πεινούν και φύγετε.

[34] trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

[34]Αλλά θα μου φέρετε τον αδερφό σας το μικρότερο, και τότε θα πεισθώ ότι δεν είστε κατάσκοποι αλλά άνθρωποι ειλικρινείς. Θα σας απελευθερώσω και τον αδερφό σας, και θα είστε ελεύθεροι να κυκλοφορείτε στη χώρα”».

[35] Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal; e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

[35]Μετά άρχισαν ν’ αδειάζουν τα σακιά τους. Κι ο καθένας έβρισκε μέσα στο σακί του το κομπόδεμά του. Όταν αυτοί και ο πατέρας τους είδαν τα χρήματά τους, φοβήθηκαν.

[36] Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[36]Ο Ιακώβ τούς είπε: «Μου παίρνετε τα παιδιά μου. Ο Ιωσήφ δεν υπάρχει· ο Συμεών δεν είν’ εδώ· και τώρα θέλετε να πάρετε και το Βενιαμίν. Πάνω σ’ εμένα πέφτουν όλα! »

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[37]Τότε ο Ρουβήν είπε στον πατέρα του: «Έχεις το δικαίωμα να θανατώσεις τα δύο μου παιδιά, αν δε σου φέρω πίσω το Βενιαμίν. Εμπιστέψου τον σ’ εμένα προσωπικά και εγώ θα σου τον ξαναφέρω».

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

[38]Αλλά ο Ιακώβ είπε: «Όχι. Ο γιος μου δεν θα έρθει μαζί σας· γιατί ο αδερφός του πέθανε, και μόνον αυτός έχει απομείνει. Αν του συμβεί κάτι κακό στο ταξίδι σας, τότε θα κάνετε τ’ άσπρα μου μαλλιά να κατεβούνε με πόνο στον άδη».

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[6] Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

[7] Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

[8] Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos levantaremos e iremos; para que vivamos

ΓΕΝΕΣΙΣ 43

Νέα μετάβαση των αδερφών του Ιωσήφ στην Αίγυπτο

[1]Η πείνα όμως δυνάμωνε στη χώρα.

[2]Κι όταν στην οικογένεια του Ιακώβ σώθηκε όλο το στάρι που είχαν φέρει από την Αίγυπτο, τους είπε ο πατέρας τους: «Πηγαίνετε πάλι να μας αγοράσετε λίγα τρόφιμα».

[3]Ο Ιούδας όμως του απάντησε: «Ο άνθρωπος εκείνος μας προειδοποίησε ξεκάθαρα: “δε θα παρουσιαστείτε μπροστά μου αν δεν έχετε μαζί σας τον αδερφό σας”.

[4]Αν λοιπόν έχεις τη διάθεση να στείλεις μαζί μας τον αδερφό μας, τότε θα κατεβούμε να σου αγοράσουμε τροφές.

[5]Αν όμως δε θέλεις να τον στείλεις, εμείς δεν κατεβαίνουμε, γιατί ο άνθρωπος μας είπε: “δε θα παρουσιαστείτε μπροστά μου χωρίς να έχετε μαζί σας τον αδερφό σας”».

[6]Τότε ο Ισραήλ είπε: «Γιατί μου κάνατε αυτό το κακό να φανερώσετε σ’ εκείνον τον άνθρωπο ότι έχετε έναν ακόμη αδερφό; »

[7]Αυτοί απάντησαν: «Ο άνθρωπος εκείνος μας ρωτούσε συνέχεια για μας και για την οικογένειά μας: “Ζει ακόμα ο πατέρας σας; ” έλεγε. “Έχετε άλλον αδερφό; ” Κι εμείς του αποκριθήκαμε σ’ αυτά τα ερωτήματα. Πού να ξέραμε ότι θα μας ζητούσε να του πάμε τον αδερφό μας! »

[8]Τότε ο Ιούδας είπε στον Ισραήλ: «Άσε το παιδί να ’ρθεί μαζί μου, και να σηκωθούμε να φύγουμε για να επιβιώσουμε και να μην

e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

πεθάνουμε της πείνας κι εμείς κι εσύ και τα παιδιά μας.

[9] Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

[9]Μπαίνω εγώ εγγυητής γι' αυτό το παιδί· από μένα θα το ζητήσεις. Αν δεν σου το φέρω πάλι πίσω και δε σου το παρουσιάσω, εγώ θα είμαι ο ένοχος απέναντί σου για όλη μου τη ζωή.

[10] Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

[10]Αν δεν είχαμε καθυστερήσει, τώρα θα είχαμε γυρίσει πίσω για δεύτερη φορά».

[11] Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel, arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

[11]Τότε ο πατέρας τους τους είπε: «Αφού λοιπόν είναι ανάγκη να γίνει αυτό, έτσι να κάνετε. Πάρτε στις αποσκευές σας τα καλύτερα από τα προϊόντα της χώρας για να τα προσφέρετε δώρα σ' εκείνον τον άνθρωπο: λίγο βάλσαμο, λίγο μέλι, αρώματα, λάβδανο, φιστίκια και μύγδαλα.

[12] levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

[12]Πάρτε μαζί σας και διπλάσια χρήματα: πάρτε δηλαδή κι εκείνα που είχαν βάλει στο άνοιγμα των σάκων σας· ίσως έγινε κάποιο λάθος.

[13] Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

[13]Πάρτε και τον αδερφό σας και σηκωθείτε να πάτε πίσω σ' εκείνον τον άνθρωπο.

[14] Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

[14]Κι ο παντοδύναμος Θεός ας κάνει ώστε ο άνθρωπος αυτός να σας σπλαχνιστεί και ν' αφήσει να ξανάρθει μαζί σας ο άλλος αδερφός σας και ο Βενιαμίν. Και εγώ, αν πρέπει να στερηθώ τα παιδιά μου, ας τα στερηθώ».

José hospeda seus irmãos

[15] Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

[15]Εκείνοι πήραν τα δώρα, πήραν μαζί τους και διπλάσια χρήματα και το Βενιαμίν, και ξεκίνησαν να κατεβούν στην Αίγυπτο. Εκεί παρουσιάστηκαν στον Ιωσήφ.

[16] Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

[16]Όταν ο Ιωσήφ είδε ότι είχαν μαζί τους το Βενιαμίν, είπε στον προϊστάμενο του σπιτιού του: «Οδήγησε αυτούς τους ανθρώπους στο σπίτι, σφάξε κάτι και ετοίμασε, γιατί θα φάνε μαζί μου το μεσημέρι».

[17] Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

[17]Εκείνος έκανε όπως τον διέταξε ο Ιωσήφ, κι οδήγησε τους ανθρώπους στο σπίτι του.

[18] Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

[18]Αυτοί φοβήθηκαν που τους οδήγησαν στο σπίτι του Ιωσήφ, και είπαν: «Το χρήμα που βρέθηκε την πρώτη φορά στα σακιά μας είναι η αιτία που μας έφεραν εδώ. Θέλουν να μας συκοφαντήσουν και να μας επιτεθούν για να μας πάρουν τα γαϊδούρια, και εμάς να μας πάρουν δούλους».

[19] E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

[19]Τότε πλησίασαν τον προϊστάμενο του σπιτιού του Ιωσήφ και του 'πιασαν κουβέντα στην είσοδο του σπιτιού:

[20] e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

[20]«Παρακαλούμε, κύριε», του έλεγαν, «εμείς έχουμε έρθει κι άλλη φορά για ν' αγοράσουμε τρόφιμα.

[21] quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal, nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

[21]Όταν όμως φτάσαμε στον τόπο που θα διανυκτερεύαμε και ανοίξαμε τα σακιά μας, ο καθένας μας βρήκε τα χρήματά του στο άνοιγμα του σακιού του. Τα χρήματά μας ακριβώς. Και τα φέραμε πάλι μαζί μας.

[22] Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

[22]Φέραμε ακόμα κι άλλα χρήματα για ν' αγοράσουμε τρόφιμα. Δεν ξέρουμε ποιος είχε βάλει τα χρήματά μας στα σακιά μας».

[23] Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal;

[23]Εκείνος τους είπε: «Ησυχάστε και μη φοβόσαστε. Ο Θεός σας κι ο Θεός του πατέρα σας αυτός έβαλε το θησαυρό στα

o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

24 Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

25 Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

26 Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

27 Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

28 Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.

29 Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.

30 José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo, para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

31 Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

σακιά σας. Το χρήμα σας έφτασε στα χέρια μου». Και τους έφερε το Συμεών.

24Ο άνθρωπος τους έφερε μέσα στο σπίτι του Ιωσήφ και τους έδωσε νερό να πλύνουν τα πόδια τους καθώς και τροφή για τα γαϊδούρια τους.

25Εκείνοι ετοίμασαν τα δώρα τους ώσπου να έρθει ο Ιωσήφ το μεσημέρι, γιατί τους είχαν πει ότι θα έτρωγαν εκεί μαζί του.

26Όταν ο Ιωσήφ γύρισε στο σπίτι, τού πρόσφεραν τα δώρα που τα είχαν φέρει μαζί τους, μέσα στο σπίτι, και τον προσκύνησαν ως τη γη.

27Αυτός τους ρώτησε για την υγεία τους και ύστερα τους είπε: «Είναι καλά ο γέροντας πατέρας σας, που μου ’χετε μιλήσει γι’ αυτόν; Ζει ακόμη; »

28Αυτοί απάντησαν: «Καλά είναι ο δούλος σου ο πατέρας μας. Ζει ακόμη». Κι έσκυψαν και προσκύνησαν.

29Όταν ο Ιωσήφ είδε το Βενιαμίν, τον αδερφό του από την ίδια μάνα, ρώτησε: «Αυτός είναι ο αδερφός σας ο μικρότερος που μου λέγατε; Ο Θεός να σε ευλογεί παιδί μου», του είπε.

30Ύστερα έφυγε βιαστικά, γιατί άρχισε να δακρύζει· είχε συγκινηθεί βαθιά που είδε τον αδερφό του και ήθελε να κλάψει. Μπήκε στο ιδιαίτερο δωμάτιό του κι εκεί έκλαψε.

31Έπειτα έπλυνε το πρόσωπό του, βγήκε απ’ το δωμάτιο και προσπαθώντας να συγκρατηθεί πρόσταξε: «Φέρτε το φαγητό».

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.

[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade; disto os homens se maravilhavam entre si.

[34] Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

[32]Έφεραν το φαγητό, χωριστά σ’ αυτόν και χωριστά στους Αιγύπτιους, που έτρωγαν μαζί του. Δεν επιτρεπόταν στους Αιγύπτιους να τρώνε μαζί με τους Εβραίους· ήταν γι’ αυτούς βδελυρό.

[33]Τ’ αδέρφια του Ιωσήφ κάθισαν απέναντί του κατά σειρά ηλικίας, από τον μεγαλύτερο ως τον μικρότερο. Και έκπληκτοι κοίταζαν ο ένας τον άλλο.

[34]Ο Ιωσήφ διέταξε να τους προσφέρουν από τα φαγητά που είχε στο δικό του τραπέζι. Και η μερίδα του Βενιαμίν ήταν πέντε φορές μεγαλύτερη από όλων των άλλων. Ήπιαν μαζί του και μέθυσαν.

Gênesis 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

[1] Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que estes homens trouxeram, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

[2] O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

[3] De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

[4] Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao mordomo de sua casa: Levanta-te e segue

ΓΕΝΕΣΙΣ 44

Το ασημένιο ποτήρι του Ιωσήφ στο σακί του Βενιαμίν

[1]Ο Ιωσήφ διέταξε τον προϊστάμενο του σπιτιού του: «Γέμισε τα σακιά αυτών των ανθρώπων με τρόφιμα, όσο χωράνε, και βάλε τα χρήματα του καθενός στο άνοιγμα του σακιού του.

[2]Στο άνοιγμα του σακιού του νεότερου, μαζί με τα χρήματα για το σιτάρι του, βάλε και το ποτήρι μου το ασημένιο». Εκείνος έκανε όπως του είπε ο Ιωσήφ.

[3]Το πρωί μόλις χάραξε, άφησαν τους ανθρώπους να φύγουν με τα γαϊδούρια τους.

[4]Βγήκαν απ’ την πόλη, αλλά πριν απομακρυνθούν, ο Ιωσήφ είπε στον προϊστάμενο του σπιτιού του: «Σήκω, τρέξε πίσω απ’ αυτούς τους ανθρώπους, κι όταν

após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

[5] Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

[6] E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

[7] Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

[8] O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

[9] Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

[10] Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

[11] E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

[12] O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo; e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

[13] Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

A defesa de Judá

τους φτάσεις θα τους πεις: “γιατί ανταποδώσατε κακό αντί καλού;

[5]Εσείς δεν έχετε το ποτήρι που χρησιμοποιεί ο κύριός μου για να πίνει και να προλέγει το μέλλον; Κάνατε πολύ άσχημα που φερθήκατε έτσι! ”»

[6]Ο άνθρωπος τους έφτασε και τους είπε αυτά τα λόγια.

[7]Αυτοί απάντησαν: «Γιατί μιλάει έτσι ο κύριός μας; Δεν είναι δυνατόν οι δούλοι σου να κάναμε τέτοιο πράγμα!

[8]Αν το χρήμα που βρήκαμε στο άνοιγμα των σακιών μας σου το επιστρέψαμε από τη Χαναάν, πώς είναι δυνατό να κλέψουμε ασήμι ή χρυσάφι μέσ’ από το σπίτι του κυρίου σου;

[9]Σε όποιον απ’ τους δούλους σου βρεθεί αυτό το ποτήρι, να θανατωθεί, κι εμείς θα γίνουμε δούλοι του κυρίου μας».

[10]«Ας γίνει λοιπόν όπως είπατε», απάντησε αυτός. «Αλλά μόνον εκείνος στον οποίο θα βρεθεί το ποτήρι, θα γίνει δούλος μου· οι υπόλοιποι θα είστε ελεύθεροι».

[11]Αμέσως κατέβασαν ο καθένας το σακί τους στη γη και το άνοιξαν.

[12]Ο προϊστάμενος άρχισε την έρευνα ξεκινώντας από τον μεγαλύτερο και τέλειωσε με τον νεότερο. Το ποτήρι βρέθηκε στο σακί του Βενιαμίν.

[13]Τότε τα αδέρφια του έσκισαν τα ρούχα τους, φόρτωσαν καθένας το γαϊδούρι του και γύρισαν πίσω στην πόλη.

[14] E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.

[15] Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?

[16] Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.

[17] Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.

[18] Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.

[19] Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?

[20] E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

[21] Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

[14]Ο Ιωσήφ ήταν ακόμα στο σπίτι του, όταν έφτασαν εκεί ο Ιούδας και τ' αδέρφια του. Και έπεσαν μπροστά του στο έδαφος.

[15]Τότε ο Ιωσήφ τους είπε: «Τι πράξη ήταν αυτή που κάνατε; Δεν ξέρετε ότι ένας άνθρωπος όπως εγώ μπορεί και μαντεύει σωστά; »

[16]Ο Ιούδας απάντησε: «Τι να πούμε στον κύριό μας; πώς να μιλήσουμε και πώς να δικαιολογηθούμε; Ο Θεός αποκάλυψε την αμαρτία των δούλων σου. Είμαστε δούλοι του κυρίου μας και εμείς και εκείνος στον οποίο βρέθηκε το ποτήρι».

[17]Ο Ιωσήφ όμως είπε: «Δεν είναι δυνατόν να κάνω κάτι τέτοιο! Ο άνθρωπος στον οποίο βρέθηκε το ποτήρι, αυτός θα γίνει δούλος μου. Εσείς, γυρίστε ήσυχα πίσω στον πατέρα σας».

[18]Τότε ο Ιούδας τον πλησίασε και του είπε: «Παρακαλώ, κύριέ μου. Επίτρεψε στο δούλο σου να σου μιλήσει ελεύθερα, χωρίς να οργιστείς εναντίον μου γιατί εσύ είσαι σαν Φαραώ.

[19]Ο κύριός μου ήταν που είχε ρωτήσει τους δούλους του αν έχουμε πατέρα ή αδερφό.

[20]Και απαντήσαμε στον κύριό μου ότι έχουμε ένα γέροντα πατέρα και ένα μικρό αδερφό, που ο πατέρας μας τον απέκτησε στα γηρατειά του. Ο αδερφός αυτού του μικρού πέθανε· αυτός έμεινε ο μόνος από την ίδια μάνα, και ο πατέρας μας τον αγαπάει.

[21]Τότε είπες στους δούλους σου να σου τον φέρουμε για να τον δεις με τα μάτια σου.

[22] Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

[23] Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.

[24] Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,

[25] disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[26] Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.

[27] Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

[28] um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;

[29] se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.

[30] Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,

[22]Και απαντήσαμε στον κύριό μου ότι δεν μπορεί το παιδί ν' αφήσει τον πατέρα του. "Αν αφήσει τον πατέρα του τότε εκείνος θα πεθάνει", σου είπαμε.

[23]Τότε είπες στους δούλους σου πως αν δεν ερχόταν μαζί μας ο μικρότερος αδερφός μας δε θα είχαμε την άδεια να παρουσιαστούμε μπροστά σου.

[24]Όταν λοιπόν γυρίσαμε πίσω στον πατέρα μου το δούλο σου, του μεταφέραμε όλα όσα μας είχες πει.

[25]Και όταν ο πατέρας μας μας είπε να ξαναπάμε να τους αγοράσουμε λίγα τρόφιμα,

[26]εμείς απαντήσαμε ότι δεν μπορούμε να κατεβούμε στην Αίγυπτο, εκτός αν είναι μαζί μας ο μικρότερος αδερφός μας· "δεν μπορούμε", είπαμε, "να παρουσιαστούμε σ' εκείνον τον άνθρωπο, χωρίς να είναι μαζί μας ο μικρότερος αδερφός μας".

[27]Τότε ο δούλος σου ο πατέρας μου μας είπε: "εσείς ξέρετε ότι δύο παιδιά μού γέννησε η γυναίκα μου.

[28]Το ένα με άφησε, και φαντάζομαι ότι θα κατασπαράχτηκε, γιατί μέχρι τώρα δεν το έχω ξαναδεί.

[29]Αν μου πάρετε από κοντά μου κι αυτόν εδώ και του συμβεί κανένα κακό, θα κάνετε να κατεβούν τα άσπρα μου μαλλιά με πόνο στον άδη".

[30]Τώρα, λοιπόν, αν γυρίσω πίσω στο δούλο σου τον πατέρα μου, και δεν είναι μαζί μας αυτό το παιδί, η ζωή του είναι τόσο δεμένη με τη ζωή του πατέρα του,

[31] vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

[32] Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

[33] Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.

[34] Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

[1] Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele, bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

[2] E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.

[3] E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.

[31]ώστε εκείνος, μόλις δει ότι το παιδί δεν υπάρχει, θα πεθάνει. Κι εμείς οι δούλοι σου θα γίνουμε αιτία να κατεβούν τα άσπρα μαλλιά του δούλου σου πατέρα μας με θλίψη στον άδη.

[32]Ο δούλος σου έχω εγγυηθεί στον πατέρα μου για το παιδί, ότι αν δεν του το φέρω πίσω, θα είμαι ισόβια ένοχος απέναντί του.

[33]Τώρα λοιπόν, επίτρεψε να παραμείνει ο δούλος σου αντί για το παιδί δούλος στον κύριό μου, και το παιδί ας γυρίσει πίσω με τους αδερφούς του.

[34]Πώς μπορώ να γυρίσω πίσω στον πατέρα μου, χωρίς να είναι μαζί μου και το παιδί; Καλύτερα να μη δω τη δυστυχία που θα τον βρει».

ΓΕΝΕΣΙΣ 45

Ο Ιωσήφ φανερώνεται στους αδερφούς του

[1]Ο Ιωσήφ δεν μπορούσε πια να συγκρατηθεί μπροστά σ’ όλους εκείνους που τον περιστοίχιζαν και φώναξε: «Να φύγουν όλοι από μπροστά μου! » Έτσι, ήταν μόνος με τ’ αδέρφια του όταν τους φανερώθηκε.

[2]Τότε ξέσπασε σ’ ένα κλάμα τόσο δυνατό, που τον άκουγαν οι Αιγύπτιοι και το έμαθαν ακόμα και στο ανάκτορο του Φαραώ.

[3]Ο Ιωσήφ είπε στους αδερφούς του: «Εγώ είμαι ο Ιωσήφ! Ζει ακόμα ο πατέρας μου; » Οι αδερφοί του όμως δεν μπορούσαν να του απαντήσουν και στέκονταν μπροστά του εμβρόντητοι.

[4] Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse: Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

[4]«Πλησιάστε με, λοιπόν! » τους είπε ο Ιωσήφ. Εκείνοι τον πλησίασαν, και τους είπε: «Εγώ είμαι ο Ιωσήφ ο αδερφός σας, που τον πουλήσατε στην Αίγυπτο.

[5] Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.

[5]Αλλά τώρα μη λυπάστε και μην έχετε τύψεις που με πουλήσατε, γιατί ο Θεός με έστειλε εδώ πριν από σας για να σας σώσω τη ζωή.

[6] Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.

[6]Είναι δύο χρόνια τώρα που η πείνα κυριαρχεί στη χώρα. Και για πέντε ακόμα χρόνια δε θα υπάρχει ούτε όργωμα ούτε θερισμός.

[7] Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.

[7]Ο Θεός όμως με έστειλε εδώ πριν από σας για να σας διασώσω με θαυμαστό τρόπο, και να μπορέσετε να επιβιώσετε στη χώρα.

[8] Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.

[8]Δε με στείλατε, λοιπόν, εσείς εδώ, αλλά ο Θεός. Με έκανε σύμβουλο του Φαραώ, υπεύθυνο στο ανάκτορό του, και κυβερνήτη όλης της Αιγύπτου.

[9] Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.

[9]Τώρα βιαστείτε να πάτε πίσω στον πατέρα μου και να του πείτε ότι ο γιος του ο Ιωσήφ λέει: “ο Θεός με έκανε κύριο όλης της Αιγύπτου. Έλα σ’ εμένα, μην αργείς.

[10] Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.

[10]Θα εγκατασταθείς στην περιοχή της Γεσέν, και θα είσαι κοντά μου εσύ, τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου, τα πρόβατά σου και τα βόδια σου, και ό, τι άλλο έχεις.

[11] Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.

[11]Εγώ θα φροντίσω για τη συντήρησή σου εκεί, γιατί μένουν ακόμα πέντε χρόνια πείνας. Δε θα στερηθείς τίποτα εσύ και το σπίτι σου και τα κοπάδια σου”.

[12] Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.

[13] Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

[14] E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

[15] José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

[16] Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

[17] Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

[18] tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

[19] Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

[20] Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

[12]Βλέπετε λοιπόν με τα ίδια σας τα μάτια, και με βλέπει κι ο αδερφός μου ο Βενιαμίν, ότι εγώ είμαι που σας μιλάω.

[13]Διηγηθείτε στον πατέρα μου όλη τη δόξα που έχω εδώ στην Αίγυπτο και όλα όσα είδατε, και βιαστείτε να τον φέρετε εδώ».

[14]Ύστερα έπεσε στο λαιμό του Βενιαμίν του αδερφού του και έκλαψε. Έκλαψε κι ο Βενιαμίν πεσμένος στον τράχηλό του.

[15]Φίλησε ακόμα όλους τους αδερφούς του κλαίγοντας. Μετά απ' αυτά οι αδερφοί του μπόρεσαν να μιλήσουν μαζί του.

[16]Το γεγονός μαθεύτηκε στο ανάκτορο του Φαραώ, ότι είχαν έρθει τ' αδέρφια του Ιωσήφ, και χάρηκαν ο Φαραώ και οι άρχοντές του.

[17]Ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: «Να πεις στ' αδέρφια σου να φορτώσουν τα ζώα τους και να φύγουν για τη Χαναάν.

[18]Να πάρουν τον πατέρα τους και τις οικογένειές τους και να έρθουν κοντά μου. Θα σας δώσω ό, τι καλύτερο υπάρχει στην Αίγυπτο και θ' απολαύσουν την αφθονία της χώρας.

[19]Πες τους επίσης να πάρουν από την Αίγυπτο αμάξια για τα παιδιά τους και τις γυναίκες τους, ν' ανεβάσουν τον πατέρα τους και να έρθουν.

[20]Να μη λυπηθούν τα πράγματά τους που θ' αφήσουν πίσω, γιατί τα καλύτερα αγαθά όλης της Αιγύπτου θα είναι δικά τους».

[21] E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

[22] A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

[24] E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

[25] Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

[26] e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.

[27] Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.

[28] E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

Gênesis 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

[21]Έτσι κι έκαναν οι γιοι του Ισραήλ. Ο Ιωσήφ τούς έδωσε αμάξια, σύμφωνα με τη διαταγή του Φαραώ, τούς έδωσε και εφόδια για το δρόμο.

[22]Έδωσε σ' όλους τους από μια γιορτινή φορεσιά, αλλά στο Βενιαμίν έδωσε τριακόσιους σίκλους ασήμι και πέντε γιορτινές φορεσιές.

[23]Στον πατέρα του έστειλε δέκα γαϊδούρια φορτωμένα με τα καλύτερα προϊόντα της Αιγύπτου, και δέκα θηλυκά γαϊδούρια φορτωμένα σιτάρι, ψωμί και τρόφιμα για το ταξίδι του πατέρα του.

[24]Ύστερα κατευόδωσε τους αδερφούς του, και καθώς ξεκινούσαν τους είπε: «Μη μαλώνετε στο δρόμο».

[25]Εκείνοι ανέβηκαν από την Αίγυπτο και ήρθαν στη Χαναάν, στον πατέρα τους τον Ιακώβ.

[26]«Ζει ακόμα ο Ιωσήφ! » του είπαν. «Και μάλιστα αυτός είναι που διοικεί όλη την Αίγυπτο». Αλλά ο Ιακώβ έμενε ασυγκίνητος, γιατί δεν τους πίστευε.

[27]Του επανέλαβαν τότε όλα όσα τους είχε πει ο Ιωσήφ. Ύστερα είδε τ' αμάξια που είχε στείλει ο Ιωσήφ για να τον μεταφέρουν, και τότε ο Ιακώβ συνήλθε.

[28]Και είπε: «Μου φτάνει ότι ζει ακόμα ο Ιωσήφ, το παιδί μου· θα πάω να τον δω πριν πεθάνω».

ΓΕΝΕΣΙΣ 46

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΙΩΝ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

(46,1–50,26)

Ο Θεός ενθαρρύνει τον Ιακώβ να κατέβει στην Αίγυπτο

[1] Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

[1]Ο Ισραήλ έφυγε παίρνοντας μαζί του όλα του τα υπάρχοντα. Όταν έφτασε στη Βέερ-Σεβά, πρόσφερε θυσία στο Θεό του πατέρα του, του Ισαάκ.

[2] Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[2]Κι ο Θεός τού είπε τη νύχτα στ' όνειρό του: «Ιακώβ, Ιακώβ». Εκείνος απάντησε: «Ορίστε».

[3] Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.

[3]Και του είπε: «Εγώ είμαι ο Θεός, ο Θεός του πατέρα σου. Μη φοβηθείς να κατεβείς στην Αίγυπτο, γιατί εκεί θα σε κάνω μεγάλο έθνος.

[4] Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.

[4]Εγώ ο ίδιος θα κατεβώ μαζί σου στην Αίγυπτο κι εγώ ο ίδιος θα σε φέρω πάλι πίσω. Και ο Ιωσήφ θα σου κλείσει τα μάτια».

[5] Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.

[5]Τα παιδιά λοιπόν του Ισραήλ ανέβασαν τον πατέρα τους, μαζί με τα παιδιά τους και τις γυναίκες τους πάνω στ' αμάξια που είχε στείλει ο Φαραώ για να τους μεταφέρουν. Έτσι έφυγε ο Ιακώβ από τη Βέερ-Σεβά.

[6] Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.

[6]Πήραν ακόμη τα κοπάδια τους και όλη τους την περιουσία, που είχαν αποκτήσει στη Χαναάν, και ήρθαν στην Αίγυπτο, ο Ιακώβ μαζί με τους απογόνους του.

[7] Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.

[7]Έφερε μαζί του στην Αίγυπτο τα παιδιά του και τα εγγόνια του, τις θυγατέρες του και τις θυγατέρες των παιδιών του –όλους τους απογόνους του.

[8] São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.

[8]Τα ονόματα των γιων του Ισραήλ που ήρθαν στην Αίγυπτο, είναι: Ρουβήν, ο πρωτότοκος,

[9] Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[9]και οι γιοι του: Χανώχ, Φαλλού, Χεσρών και Χαρμί.

[10] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.

[10]Ο Συμεών και οι γιοι του: Ιεμουήλ, Ιαμείν, Οάδ, Ιαχείν, Σωχάρ και Σαούλ, ο γιος της Χαναναίας.

[11] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[11]Ο Λευί και οι γιοι του: Γηρσών, Καάθ και Μεραρί.

[12] Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.

[12]Ο Ιούδας και οι γιοι του: Ηρ, Αυνάν, Σηλά, Φαρές και Ζάραχ· αλλά ο Ηρ και ο Αυνάν πέθαναν στη Χαναάν. Γιοι του Φαρές ήταν ο Χεσρών και ο Χαμούλ.

[13] Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.

[13]Ο Ισσάχαρ και οι γιοι του: Τωλά, Φουβά, Ιώβ και Σιμρών.

[14] Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.

[14]Ο Ζαβουλών και οι γιοι του: Σερέδ, Αιλών και Ιαχσεήλ.

[15] São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.

[15]Αυτοί ήταν οι γιοι που γέννησε η Λεία στον Ιακώβ, στη Μεσοποταμία, καθώς και τη Δείνα την κόρη του. Οι γιοι και οι κόρες του ήταν συνολικά τριάντα τρία άτομα.

[16] Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.

[16]Ο Γαδ και οι γιοι του: Σιφών, Αγγί, Σουνί, Εσβών, Ηρί, Αροδί και η Αριηλί.

[17] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.

[17]Ο Ασήρ και οι γιοι του: Ιεμνά, Ισβά, Ισβί, Βεριά, και η αδερφή τους Σεράχ. Γιοι του Βερά ήταν ο Χέβερ και ο Μαλχιήλ.

[18] São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.

[18]Αυτοί ήταν οι γιοι που γέννησε στον Ιακώβ η Ζελφά, που την είχε δώσει ο Λάβαν δούλη στη θυγατέρα του τη Λεία – συνολικά δεκάξι άτομα.

[19] Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.

[19]Οι γιοι της Ραχήλ, γυναίκας του Ιακώβ, ήταν ο Ιωσήφ και ο Βενιαμίν.

[20] Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[20]Ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο απέκτησε το Μανασσή και τον Εφραΐμ από την Ασενάθ, την κόρη του Ποτιφερά, ιερέα της Ηλιούπολης.

[21] Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.

[21]Ο Βενιαμίν και οι γιοι του: Βελά, Βεχέρ, Ασβήλ, Γηρά, Νααμάν, Ηχί, Ρως, Μουπίμ, Χουπίμ και Αρέδ.

[22] São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.

[23] O filho de Dã: Husim.

[24] Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.

[25] São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.

[26] Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;

[27] e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

[28] Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

[29] Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

[30] Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

[31] E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

[22]Αυτοί ήταν οι γιοι που γέννησε η Ραχήλ στον Ιακώβ, όλοι μαζί δεκατέσσερα άτομα.

[23]Ο Δαν και ο γιος του ο Χουσίμ.

[24]Ο Νεφθαλί και οι γιοι του: Ιαχσεήλ, Γουνί, Ιέσερ και Σιλλήμ.

[25]Αυτοί ήταν οι γιοι που γέννησε στον Ιακώβ η Βαλλά, που ο Λάβαν την είχε δώσει δούλη στην κόρη του τη Ραχήλ, συνολικά εφτά άτομα.

[26]Όλοι όσοι ήρθαν μαζί με τον Ιακώβ στην Αίγυπτο και προέρχονταν απ’ αυτόν, εκτός απ’ τις γυναίκες των γιων του, ήταν εξήντα έξι άτομα.

[27]Οι γιοι του Ιωσήφ που του γεννήθηκαν στην Αίγυπτο ήταν δύο. Όλοι όσοι ανήκαν στην οικογένεια του Ιακώβ και ήρθαν στην Αίγυπτο ήταν εβδομήντα άτομα.

Ο Ιακώβ και η οικογένειά του στην Αίγυπτο

[28]Ο Ιακώβ έστειλε τον Ιούδα να προπορευτεί προς τον Ιωσήφ, ώστε να είναι στη Γεσέν πριν απ’ αυτόν.

[29]Σαν έφτασαν στην περιοχή της Γεσέν, ο Ιωσήφ έζεψε το αμάξι του κι ανέβηκε να συναντήσει τον πατέρα του τον Ισραήλ εκεί. Μόλις τον είδε, έπεσε στο λαιμό του και έκλαιγε συνέχεια στην αγκαλιά του.

[30]«Ας πεθάνω τώρα», είπε ο Ισραήλ, «αφού σε είδα και ακόμα ζεις».

[31]Ύστερα ο Ιωσήφ είπε στους αδερφούς του και στην οικογένεια του πατέρα του: «Ανεβαίνω να ειδοποιήσω το Φαραώ ότι τ’ αδέρφια μου και η οικογένεια του πατέρα μου που ήταν στη Χαναάν, ήρθαν κοντά μου.

[32] Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

[33] Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

[34] Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

[32]Θα πω ότι είστε κτηνοτρόφοι, βοσκοί προβάτων και ότι φέρατε τα πρόβατά σας και τα βόδια σας και όλα όσα έχετε.

[33]Έτσι, αν ο Φαραώ σάς καλέσει και σας ρωτήσει ποιο είναι το επάγγελμά σας,

[34]θα του απαντήσετε: "οι δούλοι σου είμαστε κτηνοτρόφοι από την παιδική μας ηλικία μέχρι σήμερα, κι εμείς και οι πρόγονοί μας". Μ' αυτό τον τρόπο θα κατοικήσετε στην περιοχή της Γεσέν. Γιατί όλοι οι βοσκοί προβάτων είναι βδελυροί για τους Αιγύπτιους».

Gênesis 47

Israel é apresentado a Faraó

[1] Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

[2] E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

[3] Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

[4] Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome é severa na terra de Canaã; agora, pois, te rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

ΓΕΝΕΣΙΣ 47

[1]Ο Ιωσήφ πήγε και ειδοποίησε το Φαραώ: «Ο πατέρας μου και τ' αδέρφια μου έφτασαν από τη Χαναάν με τα πρόβατά τους, τα βόδια τους και όλα τους τα υπάρχοντα, και τώρα βρίσκονται στην περιοχή της Γεσέν».

[2]Είχε πάρει μαζί του και πέντε από τους αδερφούς του και τους παρουσίασε στο Φαραώ.

[3]Εκείνος τους ρώτησε: «Ποιο είναι το επάγγελμά σας; » Αυτοί απάντησαν στο Φαραώ: «Οι δούλοι σου είμαστε βοσκοί όπως κι οι πρόγονοί μας».

[4]Και πρόσθεσαν: «Ήρθαμε να μείνουμε ως ξένοι στη χώρα, γιατί δεν υπάρχουν πια βοσκότοποι για τα πρόβατα των δούλων σου. Πείνα μεγάλη έχει κατακλύσει τη Χαναάν. Επίτρεψε λοιπόν τώρα στους δούλους σου να εγκατασταθούμε στην περιοχή της Γεσέν».

O Ιακώβ παρουσιάζεται στο Φαραώ

5 Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

6 A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

7 Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

8 Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

9 Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

10 E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

11 Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

12 E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

13 Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que

5Ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: «Ο πατέρας σου και τ’ αδέρφια σου ήρθαν κοντά σου.

6Η Αίγυπτος είναι στη διάθεσή σου. Εγκατάστησε τον πατέρα σου και τ’ αδέρφια σου στο καλύτερο μέρος της χώρας. Ας κατοικήσουν στην περιοχή της Γεσέν. Και αν βρεις ανθρώπους ικανούς, βάλε τους επόπτες στα δικά μου κοπάδια».

7Μετά ο Ιωσήφ έφερε τον πατέρα του τον Ιακώβ και τον παρουσίασε στο Φαραώ. Ο Ιακώβ χαιρέτησε το Φαραώ με λόγους ευλογίας.

8Ο Φαραώ ρώτησε τον Ιακώβ: «Πόσων ετών είσαι; »

9Κι εκείνος απάντησε: «Τα χρόνια των περιπλανήσεών μου είναι εκατόν τριάντα. Λίγα και δύστυχα ήταν τα χρόνια της ζωής μου, και δε φτάνουν τα χρόνια της ζωής των προγόνων μου, που πέρασαν στις περιπλανήσεις τους».

10Ο Ιακώβ αποχαιρέτησε το Φαραώ πάλι με λόγους ευλογίας και αποχώρησε.

11Ο Ιωσήφ εγκατέστησε τον πατέρα του και τ’ αδέρφια του στο καλύτερο μέρος της Αιγύπτου· τους παραχώρησε για ιδιοκτησία την περιοχή Ραμεσσή, όπως είχε διατάξει ο Φαραώ,

12και φρόντιζε για τη διατροφή του πατέρα του, των αδερφών του και όλης της οικογένειας του πατέρα του, ανάλογα με τον αριθμό των ατόμων.

Η Αίγυπτος πωλείται στο Φαραώ

13Έφτασε να μην υπάρχει πια τροφή σ’ ολόκληρη τη χώρα, γιατί η πείνα είχε γίνει

desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

πολύ βαριά· η Αίγυπτος και η Χαναάν είχαν εξαντληθεί τελείως από την πείνα.

[14] Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

[14]Ο Ιωσήφ μάζεψε όλο το χρήμα που υπήρχε στην Αίγυπτο και στη Χαναάν κι ήταν το αντάλλαγμα για το σιτάρι που αγόραζε ο κόσμος, και το έφερε στο ανάκτορο του Φαραώ.

[15] Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

[15]Όταν το χρήμα έλειψε από την Αίγυπτο και τη Χαναάν, έρχονταν όλοι οι Αιγύπτιοι στον Ιωσήφ και του έλεγαν: «Δώσε μας ψωμί! Γιατί να πεθάνουμε εδώ μπροστά σου; Το χρήμα τελείωσε».

[16] Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

[16]Ο Ιωσήφ τούς αποκρίθηκε: «Φέρτε τα κοπάδια σας κι εγώ σε αντάλλαγμα θα σας δώσω ψωμί, αφού το χρήμα σας τέλειωσε».

[17] Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de rebanhos, de gado e de jumentos; e os sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

[17]Έφεραν λοιπόν τα κοπάδια τους στον Ιωσήφ, κι αυτός εκείνη τη χρονιά τούς αντάλλαξε τα άλογα, τα πρόβατα, τα βόδια και τα γαϊδούρια με ψωμί.

[18] Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos a meu senhor que se acabou totalmente o dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

[18]Όταν πέρασε εκείνη η χρονιά, ήρθαν στον Ιωσήφ και την άλλη χρονιά και του είπαν: «Δεν κρύβουμε από τον κύριό μας ότι το χρήμα τελείωσε και τα κοπάδια των ζώων ανήκουν σ' εσένα. Δε μένει πια παρά να σου προσφέρουμε τα σώματά μας και τα χωράφια μας.

[19] Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para

[19]Γιατί να πεθάνουμε μπροστά στα μάτια σου, και να ερημωθούν τα χωράφια μας; Αγόρασε εμάς και τα χωράφια μας ως αντάλλαγμα για το ψωμί, και θα γίνουμε εμείς δούλοι του Φαραώ, και τα χωράφια μας ιδιοκτησία του. Αλλά δώσε μας σπόρο

que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

να σπείρουμε για να ζήσουμε και να μην πεθάνουμε, και να μην ερημωθούν τα χωράφια μας».

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo, porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

[20]Ο Ιωσήφ, λοιπόν, αγόρασε όλα τα χωράφια των Αιγυπτίων για λογαριασμό του Φαραώ, αφού οι Αιγύπτιοι πούλησαν ο καθένας το χωράφι του, γιατί τους είχε αναγκάσει η πείνα. Έτσι όλη η χώρα έγινε ιδιοκτησία του Φαραώ.

[21] Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

[21]Και μετέβαλε το λαό σε δούλους από άκρη σ' άκρη στην Αίγυπτο.

[22] Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

[22]Μόνο τα χωράφια των ιερέων δεν αγόρασε, γιατί ο Φαραώ είχε χορηγήσει επίδομα στους ιερείς για να συντηρούνται μ' αυτό. Γι' αυτό το λόγο δεν ήταν ανάγκη οι ιερείς να πουλήσουν τα χωράφια τους.

[23] Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

[23]Ο Ιωσήφ είπε στο λαό: «Σήμερα αγόρασα εσάς και τα χωράφια σας για το Φαραώ. Θα έχετε σπόρο για να σπείρετε τα χωράφια.

[24] Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

[24]Από τη σοδειά θα δώσετε το ένα πέμπτο στο Φαραώ, και θα έχετε τα άλλα τέσσερα πέμπτα για να σπείρετε τα χωράφια και για να φάτε εσείς και οι οικογένειές σας».

[25] Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.

[25]Εκείνοι του έλεγαν: «Μας έσωσες τη ζωή! Ας έχουμε την εύνοια του κυρίου μας και θα γίνουμε δούλοι του Φαραώ».

[26] E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

[26]Ο Ιωσήφ το έκανε αυτό νόμο, που ισχύει μέχρι σήμερα για τα χωράφια της Αιγύπτου. Σύμφωνα με το νόμο αυτό, το ένα πέμπτο από τα εισοδήματά τους

ανήκει στο Φαραώ. Μόνο τα χωράφια των ιερέων δεν ανήκουν στο Φαραώ.

Η τελευταία επιθυμία του Ιακώβ

[27] Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.

[27]Έτσι οι Ισραηλίτες εγκαταστάθηκαν στην Αίγυπτο, στην περιοχή της Γεσέν. Εκεί απέκτησαν κτήματα, και πάρα πολλά παιδιά.

[28] Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.

[28]Ο Ιακώβ έζησε στην Αίγυπτο δεκαεφτά χρόνια. Η διάρκειά της ζωής του ήταν εκατό σαράντα εφτά χρόνια.

[29] Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

[29]Όταν πλησίαζε ο καιρός του θανάτου του, κάλεσε το γιο του τον Ιωσήφ και του είπε: «Αν έχω την εύνοιά σου, βάλε το χέρι σου κάτω από το μηρό μου και δείξε μου καλοσύνη και πιστότητα. Μη με θάψεις στην Αίγυπτο.

[30] porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.

[30]Όταν πεθάνω να με πάρεις απ’ την Αίγυπτο και να με θάψεις στον τάφο των πατέρων μου». Ο Ιωσήφ απάντησε: «Θα κάνω ό, τι μου πεις».

[31] Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

[31]Τότε ο Ιακώβ είπε: «Ορκίσου το μου». Ο Ιωσήφ του το ορκίστηκε, κι ο Ισραήλ προσκύνησε εκεί πάνω στο προσκέφαλο του κρεβατιού του.

Gênesis 48

ΓΕΝΕΣΙΣ 48

Jacó adoece

Ο Ιακώβ ευλογεί τα παιδιά του Ιωσήφ

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[1]Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα ανάγγειλαν στον Ιωσήφ ότι ο πατέρας του ήταν άρρωστος. Πήρε τότε τα δυο του παιδιά, το Μανασσή και τον Εφραΐμ, κι έφυγε να πάει στον πατέρα του.

2 E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.	2Όταν ανάγγειλαν και στον Ιακώβ ότι ο γιος του ο Ιωσήφ πήγαινε να τον δει, ο Ισραήλ έβαλε όλες του τις δυνάμεις και ανακάθισε πάνω στο κρεβάτι του.
3 Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,	3Και είπε στον Ιωσήφ: «Ο Ελ-Σαδδάι (Θεός παντοκράτορας), που μου εμφανίστηκε στη Λουζ, στη Χαναάν, με ευλόγησε
4 e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.	4και μου είπε: "θα σου δώσω πολλά παιδιά· θα κάνω να προέλθει από σένα πλήθος λαών και θα δώσω τη χώρα αυτή στους απογόνους σου για παντοτινή ιδιοκτησία".
5 Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.	5Τα δύο παιδιά, ο Εφραΐμ και ο Μανασσής, που τα απέκτησες εδώ στην Αίγυπτο πριν έρθω εγώ, θα είναι δικά μου. Θα μου είναι όπως ο Ρουβήν κι ο Συμεών.
6 Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.	6Αλλά τα παιδιά που θα αποκτήσεις μετά απ' αυτούς θα ανήκουν σ' εσένα και θα λάβουν το κληρονομικό τους μερίδιο στα εδάφη των πρωτότοκων αδερφών τους.
7 Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.	7Όταν επέστρεφα από τη Μεσοποταμία, μού πέθανε η Ραχήλ στη Χαναάν, στο δρόμο προς την Εφραθά, λίγο πριν από την πόλη, και την έθαψα εκεί». (Η Εφραθά σήμερα είναι γνωστή ως Βηθλεέμ).
8 Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?	8Ο Ισραήλ είδε τους γιους του Ιωσήφ και ρώτησε: «Αυτοί εδώ ποιοι είναι; »
9 Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.	9Ο Ιωσήφ του απάντησε: «Είναι οι γιοι που μου έδωσε ο Θεός εδώ». Ο Ισραήλ είπε: «Φέρε τους σε παρακαλώ κοντά μου να τους ευλογήσω».
10 Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo	10Τα μάτια του ήταν αδυνατισμένα από τα γεράματα και δεν μπορούσε πια να δει. Ο

que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

Jacó abençoa José e os filhos deste

11 Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

12 E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.

13 Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

14 Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.

15 E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,

16 o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles chamado o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.

17 Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

Ιωσήφ τους έφερε κοντά του, κι ο Ισραήλ τους αγκάλιασε και τους φίλησε.

11Μετά είπε στον Ιωσήφ: «Δεν έλπιζα να σε ξαναδώ, και να τώρα, που ο Θεός με αξιώνει να δω και τους απογόνους σου».

12Ο Ιωσήφ τους πήρε από τα γόνατα του πατέρα του και τον προσκύνησε ως το έδαφος.

13Ύστερα πήρε τους δυο γιους του, τον Εφραΐμ με το δεξί του χέρι, ώστε να σταθεί στ’ αριστερά του Ισραήλ και τον Μανασσή με το αριστερό του, ώστε να σταθεί στα δεξιά, και τους έφερε κοντά του.

14Αλλά ο Ισραήλ άπλωσε το δεξί του χέρι και το έβαλε στο κεφάλι του Εφραΐμ, σαν να ήταν ο πρωτότοκος, και το αριστερό του χέρι στο κεφάλι του Μανασσή. Διασταύρωσε δηλαδή τα χέρια του, γιατί πρωτότοκος ήταν ο Μανασσής.

15Ύστερα ευλόγησε τον Ιωσήφ και είπε: «Ο Θεός, που ενώπιόν του έζησαν οι πατέρες μου Αβραάμ και Ισαάκ, ο Θεός, που ήταν οδηγός μου αφ’ ότου υπάρχω μέχρι σήμερα,

16ο άγγελος που μ’ έσωσε από κάθε κακό, ας ευλογήσει αυτά τα παιδιά. Χάρη σ’ αυτά ας συνεχίσουν να επικαλούνται το όνομά μου και το όνομα των πατέρων μου Αβραάμ και Ισαάκ· ας κάνουν πολλά παιδιά, πολλούς απογόνους πάνω στη γη».

17Ο Ιωσήφ είδε με δυσαρέσκεια ότι ο πατέρας του έβαλε το δεξί του χέρι στο κεφάλι του Εφραΐμ. Γι’ αυτό έπιασε το χέρι του πατέρα του για να το πάρει πάνω

απ' το κεφάλι του Εφραΐμ και να το φέρει πάνω στο κεφάλι του Μανασσή.

[18] E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.

[18]«Όχι έτσι πατέρα μου! » του είπε. «Αυτός εδώ είναι ο πρωτότοκος· βάλε το δεξί σου χέρι πάνω σ' αυτού το κεφάλι».

[19] Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e a sua descendência será uma multidão de nações.

[19]Αλλά ο πατέρας του αρνήθηκε και είπε: «Το ξέρω, γιε μου, το ξέρω. Κι αυτός επίσης θα γίνει λαός, κι αυτός επίσης θα γίνει μεγάλος. Αλλά ο μικρότερος αδερφός του θα γίνει μεγαλύτερος απ' αυτόν και οι απόγονοί του θ' αποτελέσουν πλήθος λαών».

[20] Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.

[20]Τους ευλόγησε λοιπόν ο Ιακώβ εκείνη την ημέρα και είπε: «Το δικό σας όνομα θα χρησιμοποιεί ο λαός του Ισραήλ όταν θα ευλογούν ο ένας τον άλλο, και θα λένε: "Ο Θεός να σε κάνει σαν τον Εφραΐμ και το Μανασσή"». Έτσι έβαλε τον Εφραΐμ πριν από το Μανασσή.

[21] Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.

[21]Ύστερα είπε στον Ιωσήφ: «Τώρα εγώ πεθαίνω, αλλά ο Θεός θα είναι μαζί σας και θα σας φέρει πίσω στη γη των πατέρων σας.

[22] Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

[22]Σ' εσένα, όμως, δίνω περισσότερα απ' ό, τι στους αδερφούς σου: Μια περιοχή, που την πήρα από τους Αμορραίους, με το ξίφος και το τόξο μου».

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:

[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.

ΓΕΝΕΣΙΣ 49

Ο Ιακώβ ευλογεί τα παιδιά του

[1]Ο Ιακώβ κάλεσε τους γιους του και τους είπε: «Συγκεντρωθείτε για να σας αναγγείλω τι θα συμβεί στο μέλλον.

[2]Μαζευτείτε γιοι του Ιακώβ, ν' ακούσετε τον Ισραήλ, τον πατέρα σας:

3 Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

4 Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

5 Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

6 No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não se ajunte; porque no seu furor mataram homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

7 Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

8 Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

9 Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

10 O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

11 Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais

3Ρουβήν εσύ, πρωτότοκέ μου, δύναμή μου και απαρχή του ανδρισμού μου, υπέροχε σε αξία κι υπέροχε σε δύναμη,

4ξεχειλίζεις σαν τα νερά. Δε θα υπερισχύσεις, γιατί στο κρεβάτι του πατέρα σου ανέβηκες, και μόλυνες το στρώμα μου όταν ανέβηκες σ’ αυτό.

5Ο Συμεών και ο Λευί είναι αδέρφια, όργανα του κακού τα ξίφη τους.

6Ας μην πάει η ψυχή μου στη συνωμοσία τους, στη συνάθροισή τους ας μην παρευρεθεί η καρδιά μου· μέσ’ στο θυμό τους ανθρώπους δολοφόνησαν, με την αυθαιρεσία τους ακρωτηρίασαν ταύρους.

7Καταραμένος ο θυμός τους, γιατ’ ήταν βίαιος· και η οργή τους, γιατ’ ήταν βάναυση. Θα τους διαμοιράσω μέσα στον Ιακώβ, θα τους διασκορπίσω μέσα στον Ισραήλ.

8Εσένα, Ιούδα, θα σε εγκωμιάζουν οι αδερφοί σου. Η δύναμή σου θα εξουσιάζει τους εχθρούς σου, θα σε προσκυνήσουν του πατέρα σου οι γιοι.

9Λιονταρόπουλο είναι ο Ιούδας. Γιε μου, με αρπαγές μεγάλωσες. Ξάπλωσε και κοιμήθηκε σαν το λιοντάρι και σαν το λιονταρόπουλο· να τον ξυπνήσει ποιος τολμά;

10Ποτέ ο Ιούδας την εξουσία δε θα χάσει, ούτε το σκήπτρο του αρχηγού μέσ’ απ’ τα πόδια του, ωσότου έρθει “άρχοντας”, σ’ αυτόν που οι λαοί θα υπακούσουν.

11Στ’ αμπέλι δένει το πουλάρι του, το γαϊδουράκι του στο κλήμα. Πλένει μες στο

excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

[12] Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.

[13] Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.

[14] Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.

[15] Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.

[16] Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.

[17] Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.

[18] A tua salvação espero, ó SENHOR!

[19] Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.

[20] Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.

[21] Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.

[22] José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.

[23] Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.

κρασί τα ρούχα του, στο αίμα των σταφυλιών τη φορεσιά του.

[12]Θολά τα μάτια του είν’ απ’ το κρασί κι άσπρα τα δόντια του απ’ το γάλα.

[13]Ο Ζαβουλών στην παραλία θα κατοικήσει κι αυτός λιμάνι για τα πλοία θα ’ναι. Θ’ απλώνονται τα σύνορα προς της Σιδώνας τη μεριά.

[14]Ο Ισσάχαρ, γεροδεμένος γάιδαρος, που κείτεται μες στο φραγμένο το λιβάδι.

[15]Είδε πως η ησυχία είναι καλή κι η χώρα τόσο ευχάριστη. Γι’ αυτό χαμήλωσε τη ράχη του να φορτωθεί και θεληματικά έγινε δούλος.

[16]Ο Δαν θα κυβερνήσει το λαό του σαν μια από τις φυλές του Ισραήλ.

[17]Ο Δαν θα είναι σαν φίδι μες στο δρόμο, σαν έχιδνα στο μονοπάτι, τις φτέρνες που δαγκώνει του αλόγου κι ο καβαλάρης πέφτει πίσω ανάποδα.

[18]Τη σωτηρία μου από σένα περιμένω, Κύριε!

[19]Στο Γαδ ενάντια συμμορίες θα επιτεθούν, αλλά θα τους καταδιώξει εκείνος κατά πόδας.

[20]Του Ασήρ πλούσιο είναι το ψωμί και φαγητά βασιλικά θα δίνει.

[21]Σαν το ελάφι το ελεύθερο ο Νεφθαλί, λόγια ομορφιάς προφέρει.

[22]Σαν νέο δέντρο καρποφόρο ο Ιωσήφ. Νέο καρποφόρο δέντρο στην πηγή κοντά· τα κλαδιά του υψώνονται πάνω απ’ τον τοίχο.

[23]Τον πίκραναν, τον τόξεψαν· εκείνοι που τα βέλη ρίχνουν τον πολέμησαν.

[24] O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,

[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.

[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.
[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.

[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,

[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom com aquele campo, em posse de sepultura.

[24]Αλλά συντρίφτηκε το τόξο τους, παρέλυσαν τα μπράτσα τους, με τη βοήθεια του ισχυρού τού Ιακώβ, βοήθεια από το βράχο του Ισραήλ,
[25]απ’ του πατέρα σου το Θεό που σε βοηθάει, απ’ το Θεό τον παντοδύναμο, που σ’ ευλογεί. Του ουρανού ευλογίες από πάνω και της αβύσσου ευλογίες, που κάτω απλώνεται, των μαστών ευλογίες και της μήτρας.
[26]Οι ευλογίες του πατέρα σου ξεπέρασαν τις ευλογίες των αιώνιων βουνών, την ομορφιά των αιωνίων λόφων. Ας έρθουν στο κεφάλι του Ιωσήφ, στο μέτωπο εκείνου που ξεχωρίζει από τ’ αδέρφια του.
[27]Ο Βενιαμίν είναι σαν λύκος που ξεσκίζει. Το πρωί τρώει το θήραμα και το βράδυ τα λάφυρα μοιράζει».

Θάνατος και ταφή του Ιακώβ

[28]Όλοι αυτοί αποτελούν τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ, κι αυτά ήταν τα λόγια που τους είπε ο πατέρας τους, καθώς τους ευλογούσε, τον καθένα με ξεχωριστή ευλογία.
[29]Ύστερα τους έδωσε αυτές τις προσταγές: «Τώρα εγώ θα πάω μαζί με τους νεκρούς του λαού μου. Να με θάψετε κοντά στους προγόνους μου, στο σπήλαιο που βρίσκεται στο χωράφι του Εφρών, του Χετταίου,

[30]στον αγρό Μαχπελά, απέναντι στη Μαμβρή, στη Χαναάν. Τον αγρό εκείνο τον έχει αγοράσει ο Αβραάμ από τον Εφρών το Χετταίο, για ιδιόκτητο τάφο.

[31] Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;

[31]Εκεί έθαψαν τον Αβραάμ και τη γυναίκα του τη Σάρρα. Εκεί έθαψαν τον Ισαάκ και τη γυναίκα του τη Ρεβέκκα, και εκεί έθαψα εγώ τη Λεία,

[32] o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.

[32]στον αγρό που αγοράστηκε από το Χετταίο, μαζί με το σπήλαιό του».

[33] Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

[33]Όταν ο Ιακώβ τελείωσε τις εντολές του προς τους γιους του, μάζεψε τα πόδια του στο κρεβάτι και ξεψύχησε· πήγε μαζί με τους νεκρούς του λαού του.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

ΓΕΝΕΣΙΣ 50

Ο θρήνος για τον Ιακώβ

[1] Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

[1]Τότε ο Ιωσήφ έπεσε πάνω στο πρόσωπο του πατέρα του και τον έκλαιγε και τον φιλούσε.

[2] Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,

[2]Ύστερα διέταξε τους γιατρούς που ήταν στην υπηρεσία του να βαλσαμώσουν τον πατέρα του τον Ισραήλ.

[3] gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.

[3]Οι γιατροί τον βαλσάμωναν σαράντα μέρες –τόσος χρόνος απαιτείται γι' αυτή την εργασία. Οι Αιγύπτιοι κήρυξαν κι αυτοί πένθος εβδομήντα ημερών για τον Ιακώβ.

[4] Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:

[4]Όταν πέρασαν οι μέρες του θρήνου, είπε ο Ιωσήφ στους αυλικούς του Φαραώ: «Αν έχω την εύνοιά σας, πείτε στο Φαραώ αυτά τα λόγια:

[5] Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.

[5]Ο πατέρας μου πεθαίνοντας με όρκισε να τον θάψω στον τάφο που είχε κατασκευάσει για τον εαυτό του στη Χαναάν. Τώρα, λοιπόν, θα ήθελα να πάω να θάψω τον πατέρα μου και να επιστρέψω».

[6] Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.

[6]Ο Φαράω απάντησε: «Πήγαινε και θάψε τον πατέρα σου, όπως σε όρκισε».

[7] José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,

[7]Τότε ο Ιωσήφ ανέβηκε να θάψει τον πατέρα του, και μαζί του ανέβηκαν όλοι οι άρχοντες του Φαραώ, οι αξιωματούχοι των ανακτόρων του και όλοι οι αξιωματούχοι της Αιγύπτου.

[8] como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.

[8]Επίσης ανέβηκε όλη η οικογένεια του Ιωσήφ και του πατέρα του, και τ' αδέρφια του. Δεν άφησαν στην περιοχή της Γεσέν παρά μόνο τα παιδιά τους, τα πρόβατά τους και τα βόδια τους.

[9] E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.

[9]Ανέβηκαν ακόμη μαζί του άμαξες και καβαλλάρηδες, πάρα πολύ μεγάλη συνοδεία.

[10] Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.

[10]Όταν έφτασαν στο Αλώνι Ατάδ, που είναι πέρα από τον Ιορδάνη, έκαναν εκεί μεγάλο και επίσημο θρήνο, κι ο Ιωσήφ τέλεσε για τον πατέρα του πένθος εφτά ημερών.

[11] Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade, disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

[11]Όταν οι κάτοικοι της χώρας, οι Χαναναίοι, είδαν τις εκδηλώσεις του πένθους στο Αλώνι Ατάδ, είπαν: «Πένθος επίσημο έχουν οι Αιγύπτιοι». Γι' αυτό, τον τόπο πέρα από τον Ιορδάνη τον ονόμασαν Αβέλ-Μισραΐμ.

[12] Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

[12]Έπειτα, οι γιοι του Ιακώβ έκαναν γι' αυτόν όπως τους είχε διατάξει.

[13] levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

[13]Τον έφεραν στη Χαναάν και τον έθαψαν στο σπήλαιο του αγρού Μαχπελά, που το είχε αγοράσει ο Αβραάμ για τάφο από τον Εφρών το Χετταίο, και που βρίσκεται απέναντι από τη Μαμβρή.

[14] Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

[14]Μετά την ταφή του πατέρα του, ο Ιωσήφ επέστρεψε στην Αίγυπτο μαζί με τ' αδέρφια του και με όλους όσους είχαν πάει μαζί του.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

[15] Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

[16] Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:

[17] Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.

[18] Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.

[19] Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?

[20] Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.

[21] Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

[22] José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

A morte de José

[23] Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.

Ο Ιωσήφ καθησυχάζει τους αδερφούς του

[15]Όταν τ’ αδέρφια του Ιωσήφ είδαν ότι πέθανε ο πατέρας τους, φοβήθηκαν μήπως ο Ιωσήφ τούς φερθεί εχθρικά και τους ανταποδώσει το κακό που του είχαν κάνει. [16]Γι’ αυτό έστειλαν μήνυμα στον Ιωσήφ: «Ο πατέρας σου πριν πεθάνει έδωσε αυτή την εντολή:

[17]“να πείτε στον Ιωσήφ να συγχωρήσει την αμαρτία των αδερφών του και την ανομία τους, το μεγάλο κακό που του έκαναν”. Συγχώρησε λοιπόν τώρα την αμαρτία των δούλων του Θεού του πατέρα σου». Όταν ο Ιωσήφ άκουσε αυτά τα λόγια έκλαψε.

[18]Μετά οι αδερφοί του ήρθαν οι ίδιοι και έπεσαν μπροστά του και του είπαν: «Να, εμείς είμαστε δούλοι σου».

[19]Ο Ιωσήφ τούς είπε: «Μη φοβάστε! Μήπως εγώ μπορώ ν’ αντικαταστήσω το Θεό;

[20]Εσείς σκεφτήκατε να μου κάνετε κακό, ο Θεός όμως το μετέτρεψε σε καλό, για να κάνω αυτό που γίνεται σήμερα, να διατηρήσω δηλαδή στη ζωή έναν πολυάριθμο λαό.

[21]Τώρα λοιπόν μη φοβάστε! Εγώ θα σας συντηρήσω εσάς και τα παιδιά σας». Έτσι τους παρηγόρησε μιλώντας τους στοργικά.

Θάνατος του Ιωσήφ

[22]Ο Ιωσήφ εξακολουθούσε να κατοικεί στην Αίγυπτο, μαζί με την οικογένεια του πατέρα του. Έζησε εκατόν δέκα χρόνια.

[23]Είδε γιους από τον Εφραΐμ, ως την τρίτη γενιά· και τα παιδιά του Μαχίρ, γιου του Μανασσή, γεννήθηκαν πάνω στα γόνατα του Ιωσήφ.

[24] Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.

[24]Τέλος ο Ιωσήφ είπε στους αδερφούς του: «Εγώ θα πεθάνω. Αλλά ο Θεός το δίχως άλλο θα σας προστατέψει, και θα σας φέρει από τη χώρα αυτή πίσω στη χώρα, που ορκίστηκε να δώσει στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ».

[25] José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.

[25]Μετά όρκισε τ' αδέρφια του, τους γιους του Ισραήλ, μ' αυτά τα λόγια: «Όταν ο Θεός σάς δείξει μ' αυτό τον τρόπο την προστασία του, τότε να πάρετε από 'δω τα οστά μου».

[26] Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

[26]Ο Ιωσήφ πέθανε σε ηλικία εκατόν δέκα ετών. Τον βαλσάμωσαν και τον έβαλαν σε μια σαρκοφάγο στην Αίγυπτο.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo	ΕΞΟΔΟΣ

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

[1] São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:
[2] Rúben, Simeão, Levi e Judá,
[3] Issacar, Zebulom e Benjamim,
[4] Dã, Naftali, Gade e Aser.
[5] Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.
[6] Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.
[7] Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.
[8] Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.
[9] Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.
[10] Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.
[11] E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

ΕΞΟΔΟΣ 1

Η καταπίεση των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο

[1]Τα παιδιά του Ιακώβ, που πήγαν μαζί του στην Αίγυπτο, καθένας με την οικογένειά του, ήταν οι
[2]Ρουβήν, Συμεών, Λευί, Ιούδας,
[3]Ισσάχαρ, Ζαβουλών, Βενιαμίν,
[4]Δαν, Νεφθαλί, Γαδ και Ασήρ.
[5]Όλοι μαζί οι απόγονοι του Ιακώβ ήταν εβδομήντα άτομα. Ο Ιωσήφ ήταν ήδη στην Αίγυπτο.
[6]Έπειτα πέθανε ο Ιωσήφ και τ' αδέρφια του, ολόκληρη εκείνη η γενιά.
[7]Οι Ισραηλίτες όμως πολλαπλασιάζονταν και πλήθαιναν και γίνονταν πολύ ισχυροί· έτσι που όλη η χώρα γέμισε απ' αυτούς.
[8]Τότε στο θρόνο της Αιγύπτου ανέβηκε ένας νέος βασιλιάς, που δε γνώριζε τον Ιωσήφ.
[9]Είπε, λοιπόν, στο λαό του: «Βλέπετε ότι αυτοί οι Ισραηλίτες είναι λαός πολυάριθμος και ισχυρότερος από μας!
[10]Πρέπει να βρούμε έναν τρόπο για να μην πολλαπλασιάζονται συνεχώς. Γιατί αν γίνει κανένας πόλεμος, τότε αυτοί θα ενωθούν με τους εχθρούς μας, θα μας πολεμήσουν και θα φύγουν από τη χώρα.
[11]Όρισαν, λοιπόν, οι Αιγύπτιοι εργοδηγούς για να εξουθενώνουν τους Ισραηλίτες επιβάλλοντάς τους βαριά έργα. Με τον τρόπο αυτό έχτισαν για το Φαραώ τις

πόλεις Πιθώμ και Ραμεσσή, που χρησίμευαν για την αποθήκευση εφοδίων.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel;

[12]Όσο όμως τους καταπίεζαν, τόσο οι Ισραηλίτες πλήθαιναν και απλώνονταν στη χώρα, κι έφτασαν να τους φοβούνται οι Αιγύπτιοι.

[13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel

[13]Συνέχισαν, λοιπόν, να τους καταδυναστεύουν.

[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

[14]Τους έκαναν τη ζωή αβάστακτη με τη σκληρή δουλειά στη λάσπη και στις πλίθρες. Τους φόρτωναν όλες τις αγροτικές δουλειές, και κάθε λογής αγγαρεία.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,

[15]Τότε ο βασιλιάς της Αιγύπτου έδωσε την ακόλουθη διαταγή στη Σεπφώρα και στην Πινά, που ήταν μαίες των Εβραίων: »

[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.

[16]«Όταν ξεγεννάτε τις Εβραίες, να προσέχετε τι παιδί γεννιέται: Αν είναι αγόρι, θα το σκοτώνετε. Αν είναι κορίτσι, θα το αφήνετε να ζει».

[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.

[17]Οι μαίες όμως φοβήθηκαν το Θεό και δεν έκαναν αυτό που τις είχε διατάξει ο βασιλιάς των Αιγυπτίων. Άφηναν, λοιπόν, όλα τα παιδιά να ζουν.

[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?

[18]Τότε ο βασιλιάς κάλεσε τις μαίες και τους είπε: «Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί αφήνετε τα αγόρια να ζουν; »

[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.

[19]Οι μαίες του Φαραώ αποκρίθηκαν: «Οι Εβραίες δεν είναι σαν τις γυναίκες των Αιγυπτίων. Είναι γερές και γεννούν εύκολα. Πριν ακόμη φτάσει η μαία, αυτές έχουν γεννήσει».

[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.

[20]Ο Θεός χάριζε επιδεξιότητα στις μαίες, οπότε ο λαός συνέχιζε να πληθαίνει και να γίνεται όλο και πιο ισχυρός.

[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.

[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

[21]Επειδή, μάλιστα, οι μαίες σέβονταν το Θεό, έδωσε και στις ίδιες πολλά παιδιά.

[22]Έβγαλε τότε διαταγή ο Φαραώ για όλο το λαό του και είπε: «Κάθε αγόρι που γεννιέται απ' τους Εβραίους να το ρίχνετε στο Νείλο. Τα κορίτσια να τα αφήνετε να ζουν».

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

[1] Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

[2] E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

[3] Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

[4] A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

[5] Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

[6] Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

[7] Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

ΕΞΟΔΟΣ 2

Η γέννηση του Μωυσή

[1]Εκείνη την εποχή, ένας άντρας από την φυλή Λευί πήρε για σύζυγο μια κοπέλα, επίσης από τη φυλή Λευί.

[2]Η γυναίκα έμεινε έγκυος και γέννησε αγόρι. Όταν είδε πόσο ωραίο ήταν το παιδί, το έκρυψε για τρεις μήνες.

[3]Δεν ήταν όμως δυνατό να το κρύβει περισσότερο. Πήρε λοιπόν ένα καλάθι από πάπυρο, το άλειψε με πίσσα, έβαλε μέσα το παιδί και το άφησε στις καλαμιές, στις όχθες του Νείλου.

[4]Έβαλε και την αδερφή του παιδιού να παρακολουθεί από μακριά τι θα γίνει.

[5]Μια μέρα η κόρη του Φαραώ ήρθε να λουστεί στο Νείλο και μπήκε στο ποτάμι, ενώ οι υπηρέτριές της περπατούσαν στην όχθη του. Κάποια στιγμή, εκείνη είδε το καλάθι ανάμεσα στα καλάμια κι έστειλε τη δούλη της να το πάρει.

[6]Το άνοιξε κι είδε μέσα ένα μικρό αγόρι που έκλαιγε· το λυπήθηκε και είπε: «Αυτό είναι εβραιόπουλο».

[7]Τότε η αδερφή του παιδιού ρώτησε την κόρη του Φαραώ: «Να πάω να σου φωνάξω μια τροφό από τις Εβραίες, να σου θηλάζει το παιδί; »

[8] Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

[9] Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

[10] Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

[11] Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

[12] Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

[13] Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

[14] O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

[15] Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

[8]Η κόρη του Φαραώ της λέει: «Πήγαινε». Πάει το κορίτσι και φωνάζει τη μητέρα του παιδιού.

[9]«Πάρε αυτό το παιδί», της λέει η κόρη του Φαραώ, «και θήλασέ το για μένα, κι εγώ θα σου δίνω την αμοιβή σου». Έτσι πήρε η γυναίκα το παιδί και το θήλαζε.

[10]Όταν το παιδί μεγάλωσε, το έφερε στη θυγατέρα του Φαραώ. Εκείνη το υιοθέτησε και του έδωσε το όνομα Μωυσής, «επειδή», είπε, «τον έβγαλα απ' το νερό».

Ο Μωυσής καταφεύγει στη Μαδιάμ

[11]Όταν ο Μωυσής είχε πια μεγαλώσει, πήγε μια μέρα να δει τους συμπατριώτες του. Καθώς παρακολουθούσε τις βαριές δουλειές που τους υποχρέωναν να κάνουν, βλέπει κι έναν Αιγύπτιο να χτυπάει έναν Εβραίο συμπατριώτη του.

[12]Κοίταξε τριγύρω, κι όταν είδε πως δεν ήταν εκεί κανείς, σκότωσε τον Αιγύπτιο και τον έκρυψε στην άμμο.

[13]Την άλλη μέρα πήγε πάλι και είδε δύο Εβραίους να φιλονικούν. Και είπε σ' εκείνον που είχε το άδικο: «Γιατί χτυπάς το συμπατριώτη σου; »

[14]Εκείνος του απάντησε: «Ποιος σ' έβαλε άρχοντα και δικαστή σ' εμάς; Ή μήπως θέλεις να με σκοτώσεις κι εμένα όπως σκότωσες τον Αιγύπτιο; » Τότε φοβήθηκε ο Μωυσής και σκέφτηκε: «Ώστε το επεισόδιο μαθεύτηκε! »

[15]Όταν έμαθε ο Φαραώ αυτή την πράξη, ζητούσε να σκοτώσει το Μωυσή. Ο Μωυσής όμως κρύφτηκε και κατέφυγε στη Μαδιάμ. Εκεί κάθισε κοντά σ' ένα πηγάδι.

[16] O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

[16]Ο ιερέας της Μαδιάμ είχε εφτά κόρες. Αυτές ήρθαν να βγάλουν νερό για να γεμίσουν τις ποτίστρες και να ποτίσουν τα πρόβατα του πατέρα τους.

[17] Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

[17]Ήρθαν όμως κάτι βοσκοί και τις έδιωχναν. Τότε σηκώθηκε ο Μωυσής και τις υπερασπίστηκε, και πότισε αυτός τα πρόβατά τους.

[18] Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

[18]Όταν οι κοπέλες γύρισαν στον πατέρα τους το Ραγουήλ, εκείνος τις ρώτησε: «Γιατί ήρθατε σήμερα τόσο νωρίς; »

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

[19]Αυτές του απάντησαν: «Ένας Αιγύπτιος μας γλίτωσε από τους βοσκούς, έβγαλε μάλιστα ο ίδιος νερό και πότισε τα πρόβατα».

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[20]Τότε ο πατέρας τους τις ρώτησε: «Πού είναι, λοιπόν, αυτός ο άνθρωπος; Γιατί τον αφήσατε εκεί; Καλέστε τον για φαγητό».

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[21]Έτσι ο Μωυσής αποφάσισε να μείνει κοντά σ' αυτόν τον άνθρωπο, κι εκείνος του έδωσε για γυναίκα τη θυγατέρα του τη Σεπφώρα.

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

[22]Αυτή γέννησε γιο κι ο Μωυσής τον ονόμασε Γερσώμ, «επειδή», είπε, «είμαι πάροικος σε ξένη χώρα».

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

[23]Ύστερα από πολύν καιρό πέθανε ο βασιλιάς της Αιγύπτου. Οι Ισραηλίτες όμως εξακολουθούσαν να στενάζουν στη σκλαβιά και να φωνάζουν για βοήθεια· κι έφτασε η κραυγή τους στο Θεό.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[24]Άκουσε, λοιπόν, ο Θεός το στεναγμό τους, κι αναλογίστηκε τη διαθήκη που είχε κάνει με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

[25]Έστρεψε το βλέμμα του προς τους Ισραηλίτες και ενδιαφέρθηκε γι' αυτούς.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando o rebanho para o lado ocidental do deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

[2] Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça; Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

[3] Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

[4] Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[5] Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[6] Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

[7] Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

ΕΞΟΔΟΣ 3

Η κλήση του Μωυσή

[1]Ο Μωυσής έβοσκε τα πρόβατα του Ιοθόρ, του πεθερού του, ιερέα της Μαδιάμ. Κάποτε, οδηγώντας τα πρόβατα πέρα από την έρημο, έφτασε στο βουνό του Θεού, το Χωρήβ.

[2]Τότε του φανερώθηκε ο άγγελος του Κυρίου μέσα σε πύρινη φλόγα που έβγαινε από μια βάτο. Ο Μωυσής είδε πως ενώ η βάτος είχε πάρει φωτιά κι ήταν μέσα στις φλόγες, δεν καιγόταν να γίνει στάχτη.

[3]Είπε, λοιπόν: «Ας πάω, να δω αυτό το παράδοξο θέαμα: γιατί δεν καίγεται η βάτος; »

[4]Όταν ο Κύριος είδε ότι ο Μωυσής πλησίαζε για να παρατηρήσει, του φώναξε μέσα από τη βάτο: «Μωυσή, Μωυσή». Αυτός απάντησε: «Ορίστε».

[5]«Μην πλησιάσεις εδώ», είπε ο Κύριος. «Βγάλε τα σανδάλια σου από τα πόδια σου, γιατί ο τόπος όπου στέκεσαι είναι τόπος άγιος.

[6]Εγώ», του λέει, «είμαι ο Θεός των προγόνων σου, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ». Τότε ο Μωυσής σκέπασε το πρόσωπό του, γιατί φοβόταν να κοιτάξει το Θεό.

[7]Ο Κύριος συνέχισε: «Είδα τη δυστυχία του λαού μου στην Αίγυπτο, και άκουσα την κραυγή τους εξαιτίας των καταπιεστών τους. Ξέρω τα βάσανά τους.

[8] por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

[8]Γι' αυτό κατέβηκα να τους γλιτώσω από τους Αιγύπτιους και να τους φέρω από αυτή τη χώρα, σε μια χώρα μεγάλη και εύφορη, στη χώρα όπου ρέει γάλα και μέλι, εκεί που τώρα κατοικούν οι Χαναναίοι, οι Χετταίοι, οι Αμορραίοι, οι Φερεζαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι.

[9] Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.

[9]Και τώρα που η κραυγή των Ισραηλιτών έφτασε ως εμένα, και είδα πώς τους καταπιέζουν οι Αιγύπτιοι,

[10] Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

[10]τώρα εγώ σε στέλνω στο Φαραώ, να βγάλεις το λαό μου, τους Ισραηλίτες, από την Αίγυπτο».

[11] Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?

[11]Ο Μωυσής είπε στο Θεό: «Ποιος είμαι εγώ, για να πάω στο Φαραώ και να βγάλω τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο; »

[12] Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

[12]«Εγώ θα είμαι μαζί σου», του απάντησε ο Θεός. «Και να ποιο θα είναι το σημείο ότι εγώ σε έστειλα: Όταν θα βγάλεις το λαό από την Αίγυπτο, θα λατρεύσετε το Θεό σ' αυτό εδώ το βουνό».

[13] Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?

[13]Αλλά ο Μωυσής είπε πάλι: «Καλά, εγώ θα πάω στους Ισραηλίτες και θα τους πω, "ο Θεός των προγόνων σας με έστειλε σ' εσάς". Αυτοί όμως θα με ρωτήσουν "ποιο είναι το όνομά του; " Τι θα τους πω; »

[14] Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.

[14]Τότε ο Θεός απάντησε στο Μωυσή: «Εγώ είμαι εκείνος που είμαι. Έτσι», του λέει, «θα μιλήσεις στους Ισραηλίτες: "Εκείνος που είναι μ' έστειλε σ' εσάς"».

[15] Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me

[15]Είπε ακόμα ο Θεός στο Μωυσή: «Θα πεις στους Ισραηλίτες: "Ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων σας, ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, αυτός με έστειλε σ'

enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.

εσάς". Αυτό είναι το όνομά μου στον αιώνα, και με αυτό θα με επικαλούνται όλες οι γενιές.

16 Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

16Πήγαινε, λοιπόν, συγκέντρωσε τους πρεσβυτέρους των Ισραηλιτών και πες τους ότι σου παρουσιάστηκε ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων τους, ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, και είπε: "σας παρακολουθώ προσεκτικά και είδα τι σας κάνουν στην Αίγυπτο.

17 Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

17Έτσι, αποφάσισα να σας βγάλω από τη δυστυχία της Αιγύπτου και να σας φέρω στη χώρα των Χαναναίων, των Αμορραίων, των Φερεζαίων, των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, σε μια χώρα όπου ρέει γάλα και μέλι".

18 E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

18»Αυτοί θα σε υπακούσουν. Κι έτσι θα πας, εσύ και οι πρεσβύτεροι των Ισραηλιτών, στο βασιλιά της Αιγύπτου και θα του πεις: "Μας φανερώθηκε ο Κύριος, ο Θεός των Εβραίων. Τώρα λοιπόν θέλουμε να πάμε τρεις μέρες πορεία στην έρημο, για να θυσιάσουμε στον Κύριο το Θεό μας".

19 Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.

19Εγώ ξέρω ότι ο βασιλιάς της Αιγύπτου δε θα σας αφήσει να φύγετε, παρά μόνο αν εξαναγκαστεί με τη βία.

20 Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

20Θα απλώσω, λοιπόν, το χέρι μου και θα τιμωρήσω τους Αιγύπτιους με κάθε λογής τρομερά έργα που θα κάνω στη χώρα τους· ύστερα από αυτά θα σας αφήσει να φύγετε.

21 Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.

21Θα διαθέσω, μάλιστα, ευνοϊκά τους Αιγύπτιους προς το λαό, ώστε όταν θα

[22] Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

έρθει η ώρα να φύγετε, να μη φύγετε με άδεια χέρια.

[22]Κάθε Ισραηλίτισσα θα ζητήσει από την Αιγύπτια γειτόνισσά της και από την Αιγύπτια συγκάτοικό της, ασημένια και χρυσά αντικείμενα και ρούχα, και θα τα φορέσετε στα αγόρια και στα κορίτσια σας· κι έτσι θα τους γδύσετε τους Αιγύπτιους».

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

[1] Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.

[2] Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.

[3] Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);

[5] para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[6] Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis que a mão estava leprosa, branca como a neve.

ΕΞΟΔΟΣ 4

[1]Τότε αποκρίθηκε ο Μωυσής: «Κι αν δε με πιστέψουν και δε με υπακούσουν, κι αμφισβητήσουν ότι μου παρουσιάστηκε ο Κύριος; »

[2]Τότε ο Κύριος τον ρώτησε: «Τι είναι αυτό που κρατάς στο χέρι σου; » Αυτός απάντησε: «Ραβδί».

[3]«Ρίξ' το στη γη», του είπε ο Κύριος. Ο Μωυσής το έριξε στη γη, και το ραβδί μεταμορφώθηκε σε φίδι. Ο Μωυσής έτρεξε να φύγει.

[4]Αλλά ο Κύριος του είπε: «Άπλωσε το χέρι σου και πιάσ' το απ' την ουρά». Ο Μωυσής άπλωσε το χέρι του, το έπιασε, κι αυτό έγινε πάλι ραβδί στο χέρι του.

[5]«Έτσι», του λέει, «θα πιστέψουν οι Ισραηλίτες ότι σου παρουσιάστηκε ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων τους, του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ».

[6]Και συνέχισε ο Κύριος: «Βάλε το χέρι σου στη μασχάλη σου». Έβαλε το χέρι του στη μασχάλη του ο Μωυσής, αλλά όταν το έβγαλε, το χέρι του ήταν άσπρο σαν χιόνι.

[7] Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se havia tornado como o restante de sua carne.

[7]Τότε του είπε ο Κύριος: «Βάλε πάλι το χέρι σου στη μασχάλη σου». Κι όταν το έβγαλε, αυτή τη φορά το χέρι του είχε ξαναγίνει όπως το υπόλοιπο σώμα του.

[8] Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.

[8]«Και αν δε σε πιστέψουν», είπε ο Κύριος, «αν δεν πεισθούν με το πρώτο θαύμα, θα πιστέψουν με το δεύτερο.

[9] Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.

[9]Και αν δε πεισθούν με τα δυο αυτά θαύματα και δεν ακούσουν αυτά που θα τους πεις, τότε θα πάρεις λίγο νερό από το Νείλο και θα το χύσεις στο έδαφος· και το νερό αυτό του ποταμού θα γίνει αίμα».

[10] Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

[10]Ο Μωυσής όμως είπε στον Κύριο: «Εγώ, Κύριέ μου, ποτέ μέχρι σήμερα δεν ήμουν επιδέξιος ομιλητής, ούτε κι έγινα από την ώρα που άρχισες να μου μιλάς. Είμαι βραδύγλωσσος, τραυλίζω».

[11] Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

[11]Ο Κύριος του είπε: «Ποιος έδωσε το στόμα στον άνθρωπο; Και ποιος κάνει τον άνθρωπο άλαλο ή κουφό, να βλέπει ή να 'ναι τυφλός; Εγώ, ο Κύριος.

[12] Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

[12]Πήγαινε, λοιπόν, τώρα κι εγώ θα είμαι μαζί σου όταν θα μιλάς, και θα σου υποδεικνύω τι να λες».

[13] Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

[13]Ο Μωυσής απάντησε: «Σε παρακαλώ, Κύριέ μου, στείλε κανέναν άλλον».

[14] Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

[14]Τότε οργίστηκε ο Κύριος με το Μωυσή και του είπε: «Έχεις τον αδερφό σου τον Ααρών, το Λευίτη. Ξέρω ότι αυτός μιλάει με ευκολία. Έρχεται μάλιστα να σε συναντήσει και θα χαρεί όταν σε δει.

[15] Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

[15]Θα του μιλήσεις και θα του υπαγορεύσεις τι να πει, κι εγώ θα είμαι μαζί μ' εσένα και μ' εκείνον όταν θα μιλάτε, και θα σας υποδεικνύω τι να κάνετε.

[16] Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

[16]Αυτός θα μιλάει αντί για σένα στο λαό και θα είναι το στόμα σου, κι εσύ θα είσαι για κείνον σαν Θεός, να του υπαγορεύεις τι να λέει.

[17] Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

[17]Πάρε στο χέρι σου αυτό το ραβδί. Μ' αυτό θα κάνεις τα θαύματα».

Moisés regressa ao Egito

Ο Μωυσής επιστρέφει στην Αίγυπτο

[18] Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

[18]Ο Μωυσής έφυγε και πήγε στον πεθερό του τον Ιοθόρ και του είπε: «Θα φύγω και θα γυρίσω πίσω στους αδερφούς μου στην Αίγυπτο για να δω αν ζουν ακόμα». Ο Ιοθόρ τού απάντησε: «Πήγαινε στο καλό».

[19] Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.

[19]Ενόσω ο Μωυσής ήταν ακόμα στη Μαδιάμ, ο Κύριος του είπε: «Φύγε, γύρνα στην Αίγυπτο, γιατί πέθαναν οι άνθρωποι που ήθελαν να σε σκοτώσουν».

[20] Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

[20]Πήρε τότε ο Μωυσής τη γυναίκα του και τους γιους του, τους ανέβασε στο υποζύγιο και έφυγε για την Αίγυπτο. Πήρε και το θαυματουργό ραβδί του Θεού στο χέρι του.

[21] Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

[21]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Όταν θα φτάσεις στην Αίγυπτο, πρόσεξε να κάνεις μπροστά στο Φαραώ όλα τα θαύματα που σου έδωσα τη δύναμη να κάνεις. Εγώ όμως θα ενισχύσω την άκαμπτη διάθεσή του, ώστε να μην αφήσει το λαό να φύγει.

[22] Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.

[22]Θα πεις στο Φαραώ: "Αυτά λέει ο Κύριος: Ο Ισραήλ είναι ο πρωτότοκος γιος μου.

[23] Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.

[24] Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.

[25] Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.

[26] Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

[27] Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés. Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.

[28] Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

[29] Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

[30] Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.

[31] E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

Êxodo 5

[23]Γι’ αυτό σου λέω, άσε το γιο μου να φύγει για να με λατρεύσει. Αν αρνηθείς να τον αφήσεις, εγώ θα θανατώσω το γιο σου τον πρωτότοκο”».

[24]Στο δρόμο, εκεί που σταμάτησε για να διανυκτερεύσει, όρμησε εναντίον του ο Κύριος και ζητούσε να τον θανατώσει.

[25]Τότε η Σεπφώρα πήρε ένα λιθάρι κοφτερό κι έκοψε το άκρο του δέρματος του γεννητικού μορίου του γιου της, και αγγίζοντας τα πόδια του Μωυσή τού είπε: «Σύζυγος αίματος είσαι για μένα ».

[26]Έτσι ο Κύριος έφυγε από το Μωυσή. Η Σεπφώρα χρησιμοποίησε την έκφραση «Σύζυγος του αίματος» για την περιτομή.

[27]Στο μεταξύ ο Κύριος είχε πει στον Ααρών: «Πήγαινε να συναντήσεις το Μωυσή στην έρημο». Αυτός πήγε και τον συνάντησε στο βουνό του Θεού και τον καταφίλησε.

[28]Ο Μωυσής ανακοίνωσε στον Ααρών όλα όσα ο Κύριος του είχε αναθέσει να πει και όλα τα θαύματα που τον είχε διατάξει να κάνει.

[29]Πήγαν, λοιπόν, ο Μωυσής και ο Ααρών και συγκέντρωσαν όλους τους πρεσβυτέρους των Ισραηλιτών.

[30]Ο Ααρών τούς ανακοίνωσε όλα όσα είχε πει ο Κύριος στο Μωυσή κι ο Μωυσής έκανε τα θαύματα μπροστά στο λαό.

[31]Αυτοί πίστεψαν, και κατάλαβαν ότι ο Κύριος είχε στρέψει το ενδιαφέρον του στους Ισραηλίτες και είχε δει τη δυστυχία τους. Έσκυψαν τότε και προσκύνησαν.

ΕΞΟΔΟΣ 5

Moisés e Arão falam a Faraó

[1] Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

[2] Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.

[3] Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.

[4] Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

[5] Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

Faraó aflige os israelitas

[6] Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

[7] Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

[8] E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela;

Ο Μωυσής και ο Ααρών στο Φαραώ

[1]Μετά απ’ αυτά, ο Μωυσής κι ο Ααρών πήγαν στο Φαραώ και του είπαν: «Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: “Άσε το λαό μου να φύγουν και να πάνε να κάνουν μια γιορτή στην έρημο για να με τιμήσουν”».

[2]Ο Φαραώ απάντησε: «Ποιος είναι ο Κύριος, που πρέπει να τον υπακούσω και ν’ αφήσω τους Ισραηλίτες να φύγουν; Δε γνωρίζω τον Κύριο, και δε θ’ αφήσω τους Ισραηλίτες να φύγουν».

[3]Εκείνοι του είπαν: «Ο Θεός των Εβραίων μάς φανερώθηκε. Πρέπει να βαδίσουμε τρεις μέρες πορεία στην έρημο για να προσφέρουμε θυσία στον Κύριο, το Θεό μας. Αλλιώς θα στραφεί εναντίον μας με καμιά επιδημία ή με πόλεμο».

[4]Ο βασιλιάς της Αιγύπτου τους είπε: «Γιατί, Μωυσή και Ααρών, θέλετε ν’ αποσπάτε το λαό από τα έργα του; Πηγαίνετε στη δουλειά σας.

[5]Τώρα που ο λαός αυτός πλήθυνε μέσα στη χώρα, εσείς θέλετε να τον σταματήσετε από τη δουλειά του».

[6]Την ίδια εκείνη μέρα ο Φαραώ έδωσε αυτή τη διαταγή στους εργοδηγούς του λαού και στους επιστάτες:

[7]«Δε θα δίνετε πια άχυρο στο λαό για να κατασκευάζουν πλίθρες, όπως γινόταν μέχρι σήμερα. Οι ίδιοι θα πηγαίνουν και θα μαζεύουν το άχυρο.

[8]Αλλά θα τους αναγκάσετε να παράγουν πλίθρες στην ίδια ποσότητα όπως μέχρι σήμερα. Καθόλου λιγότερες. Γιατί είναι

estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.	τεμπέληδες. Γι’ αυτό φωνάζουν και λένε, “θέλουμε να προσφέρουμε θυσία στο Θεό μας”.
9 Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não dêem ouvidos a palavras mentirosas.	9Η δουλειά τους πρέπει να γίνει πιο βαριά, ώστε να είναι συνέχεια απασχολημένοι, και να μην ξεσηκώνονται με παραπλανητικά λόγια».
10 Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.	10Οι εργοδηγοί του λαού και οι επιστάτες τους βγήκαν και είπαν στο λαό: «Ακούστε τι είπε ο Φαραώ: “Δε θα σας δίνουμε πια εμείς άχυρο.
11 Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.	11Εσείς θα πηγαίνετε και θα μαζεύετε όπου το βρίσκετε, αλλά η παραγωγή σας δε θα ελαττωθεί”».
12 Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.	12Σκορπίστηκε, λοιπόν, ο λαός σ’ ολόκληρη την Αίγυπτο, για να μαζέψουν άχυρο.
13 Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.	13Οι εργοδηγοί όμως τους πίεζαν και τους έλεγαν: «Θα βγάζετε κάθε μέρα την ίδια παραγωγή που είχατε όταν σας δινόταν το άχυρο».
14 E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?	14Χτυπούσαν ακόμα και τους επιστάτες των Ισραηλιτών που οι εργοδηγοί του Φαραώ τούς είχαν διορίσει για να τους επιτηρούν, και τους έλεγαν: «Γιατί δεν κάνετε και σήμερα τόσες πλίθρες όσες κάνατε ως τώρα; ».
Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão	
15 Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?	15Τότε οι επιστάτες των Ισραηλιτών πήγαν και παραπονέθηκαν στο Φαραώ: «Γιατί συμπεριφέρεσαι έτσι στους δούλους σου;
16 Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.	16Άχυρο δεν μας δίνουν και παρ’ όλα αυτά μας διατάζουν να κάνουμε πλίθρες και μας χτυπούν κι από πάνω, πράγμα που είναι αδικία για το λαό σου.

[17] Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

[18] Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

[19] Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

[20] Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

[21] e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

[22] Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?

[23] Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

Êxodo 6

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

[17]Ο Φαραώ απάντησε: «Τεμπέληδες είστε, ακαμάτηδες. Γι’ αυτό λέτε, “θέλουμε να πάμε να προσφέρουμε θυσία στον Κύριο”.

[18]Τώρα λοιπόν πηγαίνετε στη δουλειά σας. Άχυρο δεν θα σας δίνεται, αλλά εσείς οφείλετε να παραδίνετε τις πλίθρες στην ίδια ποσότητα».

[19]Έτσι, οι επιστάτες των Ισραηλιτών βρέθηκαν σε δύσκολη θέση, γιατί διατάχθηκαν να παράγουν κάθε μέρα πλίθρες στην ίδια ποσότητα όπως και πριν.

[20]Βγαίνοντας από το Φαραώ, συνάντησαν το Μωυσή και τον Ααρών, που τους περίμεναν.

[21]«Ο Κύριος ας αναλάβει να σας κρίνει», τους είπαν. «Μας δυσφημίσατε στο Φαραώ και στους αυλικούς του και τους δώσατε όπλα για να μας εξοντώσουν».

Η προσευχή του Μωυσή

[22]Τότε ο Μωυσής στράφηκε στον Κύριο και του είπε: «Κύριέ μου, γιατί κακομεταχειρίζεσαι τόσο πολύ τούτο το λαό; Γιατί με έστειλες εδώ;

[23]Αφότου ήρθα στο Φαραώ να του μιλήσω εξ ονόματός σου, αυτός τους φέρνεται σκληρά, κι εσύ δεν έκανες τίποτα για να ελευθερώσεις το λαό σου».

ΕΞΟΔΟΣ 6

Η κλήση του Μωυσή επαναλαμβάνεται

[1]Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Τώρα θα δεις τι θα κάνω εγώ στο Φαραώ: Θα τον εξαναγκάσω με τη δύναμή μου και θα σας αφήσει να φύγετε· και μάλιστα θα τον

κάνω να σας διώξει ο ίδιος από τη χώρα του! »

Deus promete livrar os israelitas

2 Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

3 Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

4 Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.

5 Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.

6 Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço estendido e com grandes manifestações de julgamento.

7 Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

8 E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

9 Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

Νέα κλήση του Μωυσή

2Ο Θεός ξαναμίλησε στο Μωυσή και του είπε: «Εγώ είμαι ο Κύριος.

3Παρουσιάστηκα στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ ως Θεός Σαδδάι (Θεός παντοκράτορας), αλλά δεν τους έκανα γνωστό το όνομά μου “Κύριος”.

4Έκανα επίσης μαζί τους διαθήκη να τους δώσω τη Χαναάν, τη χώρα όπου είχαν πάει να μείνουν σαν μετανάστες.

5Άκουσα τώρα τους Ισραηλίτες να στενάζουν κάτω απ’ το βάρος της δουλείας τους στην Αίγυπτο και θυμήθηκα τη διαθήκη μου.

6Γι’ αυτό πες τους: “Εγώ είμαι ο Κύριος. Θα σας απαλλάξω από το βάρος της δουλείας που σας έχουν επιβάλει οι Αιγύπτιοι, θα σας λυτρώσω από την καταπίεσή τους. Θα σας ελευθερώσω με τη μεγάλη μου δύναμη και επιβάλλοντάς τους βαριές ποινές.

7Θα σας κάνω λαό μου και θα είμαι ο Θεός σας· και θα μάθετε ότι είμαι εγώ, ο Κύριος ο Θεός σας, που σας απάλλαξα από την καταδυνάστευση της Αιγύπτου.

8Θα σας φέρω στη χώρα που υποσχέθηκα με όρκο να τη δώσω στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ. Σ’ εσάς θα τη δώσω για ιδιοκτησία σας. Εγώ είμαι ο Κύριος! ”»

9Ο Μωυσής μετέβιβασε τα λόγια αυτά στους Ισραηλίτες, αλλά εκείνοι δεν έδωσαν καμιά σημασία, γιατί ήταν απογοητευμένοι από τη σκληρή δουλεία.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:
[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.
[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.
[13] Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

Genealogias de Moisés e Arão

[14] São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.
[15] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.
[16] São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.
[17] Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.
[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

[10]Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή:
[11]«Πήγαινε, και πες στο Φαραώ, το βασιλιά της Αιγύπτου, ν' αφήσει τους Ισραηλίτες να φύγουν από τη χώρα του».
[12]Αλλά ο Μωυσής αποκρίθηκε στον Κύριο: «Αφού οι Ισραηλίτες δε μ' ακούνε, πώς θα μ' ακούσει ο Φαραώ, τη στιγμή μάλιστα που είμαι κι αδέξιος ομιλητής; »
[13]Τότε μίλησε ο Κύριος στο Μωυσή και στον Ααρών, και τους έδωσε διαταγές για τους Ισραηλίτες και για το Φαραώ, το βασιλιά της Αιγύπτου, ώστε να βγάλουν τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο.

Ο γενεαλογικός κατάλογος του Μωυσή και του Ααρών

[14]Οι αρχηγοί των συγγενειών των Ισραηλιτών είναι οι εξής: Οι γιοι του Ρουβήν, πρωτότοκου γιου του Ισραήλ: Χανώχ, Φαλλού, Χεσρών και Χαρμί. Αυτοί είναι και οι γενάρχες των αντίστοιχων συγγενειών του Ρουβήν.
[15]Οι γιοι του Συμεών: Ιεμουήλ, Ιαμίν, Ωχάδ, Ιαχίν, Σωχάρ και Σαούλ, ο γιος της Χαναναίας. Αυτοί είναι και οι γενάρχες των αντίστοιχων συγγενειών του Συμεών.
[16]Οι γιοι του Λευί, γενάρχες των αντίστοιχων συγγενειών κατά σειρά: Γηρσών, Καάθ και Μεραρί. Ο Λευί έζησε εκατόν τριάντα εφτά χρόνια.
[17]Γιοι του Γηρσών ήταν οι Λιβνί και Σιμεΐ, γενάρχες των αντίστοιχων οικογενειών.
[18]Γιοι του Καάθ ήταν οι Αμράμ, Ισάρ, Χεβρών και Ουζζιήλ. Ο Καάθ έζησε εκατόν τριάντα τρία χρόνια.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

[19]Γιοι του Μεραρί ήταν οι Μαχλί και Μουσί. Αυτοί είναι οι γενάρχες των συγγενειών του Λευί, με τους απογόνους τους κατά σειρά.

[20] Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

[20]Ο Αμράμ πήρε γυναίκα την Ιωχαβέδ, τη θεία του, η οποία του γέννησε τον Ααρών και το Μωυσή. Ο Αμράμ έζησε εκατόν τριάντα εφτά χρόνια.

[21] Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

[21]Γιοι του Ισάρ ήταν οι Κορέ, Νέφεγ και Ζιχρί.

[22] Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

[22]Γιοι του Ουζζιήλ ήταν οι Μισαήλ, Ελισαφάν και Σιθρί.

[23] Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[23]Ο Ααρών πήρε γυναίκα την Ελισάβετ, θυγατέρα του Αμιναδάβ, και αδερφή του Ναχσών, η οποία του γέννησε το Ναδάβ, τον Αβιού, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ.

[24] Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

[24]Γιοι του Κορέ ήταν οι Ασσείρ, Ελκανά και Αβιάσαφ. Αυτοί είναι και οι γενάρχες των αντίστοιχων συγγενειών των Κοριτών.

[25] Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

[25]Ο Ελεάζαρ, γιος του Ααρών, πήρε γυναίκα μια από τις θυγατέρες του Φουτιήλ, η οποία του γέννησε τον Φινεές. Αυτοί είναι οι αρχηγοί των συγγενειών και των οικογενειών της φυλής Λευί.

[26] São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.

[26]Ο Ααρών και ο Μωυσής ήταν εκείνοι, στους οποίους είπε ο Θεός: «Βγάλτε τους Ισραηλίτες από τη Αίγυπτο σε διάταξη στρατεύματος».

[27] São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

[27]Κι αυτοί μίλησαν στο Φαραώ, το βασιλιά της Αιγύπτου, για να βγάλουν τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο.

Moisés fala novamente a Faraó

[28] No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

Οδηγίες του Κυρίου στο Μωυσή και στον Ααρών

[28]Την ημέρα που ο Κύριος μίλησε στο Μωυσή, στην Αίγυπτο,

[29] disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.

[30] Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

[29]του είπε: «Εγώ είμαι ο Κύριος. Πες στο Φαραώ, το βασιλιά της Αιγύπτου, όλα όσα θα σου πω».

[30]Ο Μωυσής όμως είπε στον Κύριο: «Εγώ είμαι αδέξιος ομιλητής· πώς είναι δυνατόν να με ακούσει ο Φαραώ; »

Êxodo 7

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

[2] Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.

[3] Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

[4] Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito, com grandes manifestações de julgamento.

[5] Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

[6] Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

[7] Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.

ΕΞΟΔΟΣ 7

[1]Ο Κύριος απάντησε στο Μωυσή: «Σε έκανα να είσαι για το Φαραώ Θεός, κι ο αδερφός σου ο Ααρών, να είναι ο προφήτης σου.

[2]Εσύ θα του διαβιβάζεις όλα όσα θα σε διατάζω, κι εκείνος θα μιλάει στο Φαραώ, ώστε ν' αφήσει τους Ισραηλίτες να φύγουν από τη χώρα του.

[3]Εγώ όμως θα κάνω ακόμα πιο άκαμπτη τη διάθεση του Φαραώ. Παρ' όλες τις πολυάριθμες αποδείξεις μου και τα τρομερά θαύματα που θα κάνω στην Αίγυπτο,

[4]αυτός δεν θα σας ακούσει. Τότε θ' απλώσω το χέρι μου εναντίον των Αιγυπτίων και θα τους τιμωρήσω με βαριές ποινές και θα οδηγήσω το λαό μου τον Ισραήλ να βγει με τάξη απ' αυτήν τη χώρα.

[5]Όταν λοιπόν απλώσω το χέρι μου εναντίον των Αιγυπτίων και βγάλω τους Ισραηλίτες απ' ανάμεσά τους, τότε θα δουν οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

[6]Ο Μωυσής κι ο Ααρών έκαναν ό, τι ακριβώς τους διέταξε ο Κύριος.

[7]Ο Μωυσής ήταν ογδόντα ετών κι ο Ααρών ογδόντα τριών, όταν παρουσιάστηκαν και μίλησαν στο Φαραώ.

[8] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:

[9] Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.

[10] Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.

[11] Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.

[12] Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.

[13] Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

[14] Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

[15] Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente

[16] e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer: Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

Το ραβδί του Ααρών

[8]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ααρών:

[9]«Αν ο Φαραώ σας πει, “κάμετέ μου ένα θαύμα”, τότε εσύ, Μωυσή, θα πεις στον Ααρών: “πάρε το ραβδί σου και ρίξε το μπροστά στο Φαραώ και θα γίνει φίδι”».

[10]Ήρθαν λοιπόν, ο Μωυσής και ο Ααρών στο Φαραώ, και έκαναν όπως τους είχε διατάξει ο Κύριος: Ο Ααρών έριξε το ραβδί του μπροστά στο Φαραώ και στους αυλικούς του, και το ραβδί έγινε φίδι.

[11]Τότε ο Φαραώ κάλεσε τους σοφούς και τους μάγους των Αιγυπτίων, και έκαναν κι εκείνοι τα ίδια με την τέχνη τους.

[12]Έριξε ο καθένας το ραβδί του κάτω, και τα ραβδιά έγιναν φίδια. Αλλά το ραβδί του Ααρών κατάπιε τα ραβδιά των μάγων.

[13]Παρ’ όλα αυτά η καρδιά του Φαραώ έμεινε σκληρή και δεν τους άκουσε, όπως το είχε πει ο Κύριος.

Οι καταστροφές που έπληξαν την Αίγυπτο
1. Το αίμα

[14]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Ο Φαραώ παραμένει άκαμπτος και αρνείται ν’ αφήσει το λαό να φύγει.

[15]Πήγαινε, λοιπόν, αύριο το πρωί, όταν αυτός θα βγαίνει για το ποτάμι και στάσου απέναντί του κοντά στην όχθη του Νείλου· πάρε στο χέρι σου και το ραβδί που είχε γίνει φίδι.

[16]Και θα του πεις: “Ο Κύριος, ο Θεός των Εβραίων, με έστειλε σ’ εσένα να σου πω ν’ αφήσεις το λαό του να φύγει, για να τον

λατρεύσει στην έρημο. Εσύ όμως δεν άκουσες μέχρι σήμερα.

17 Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

17Τώρα ο Κύριος λέει ότι μ' αυτό που θα κάνει, θα γνωρίσεις πως αυτός είναι ο Κύριος. Με το ραβδί που κρατώ στο χέρι μου, θα χτυπήσω τα νερά του Νείλου και θα γίνουν αίμα.

18 Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

18Τα ψάρια του ποταμού θα ψοφήσουν και θα βρωμήσει ο Νείλος· και οι Αιγύπτιοι θα σιχαίνονται να πιουν νερό απ' αυτόν"».

19 Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

19Είπε ακόμα ο Κύριος στο Μωυσή: «Πες στον Ααρών να πάρει το ραβδί του και ν' απλώσει το χέρι του προς τα νερά της Αιγύπτου, τα ποτάμια, τα κανάλια και τις λίμνες της χώρας, και προς κάθε μέρος όπου υπάρχουν μαζεμένα νερά, ώστε τα νερά να γίνουν αίμα σ' όλη την Αίγυπτο· ακόμα και μέσα στα ξύλινα και στα πέτρινα δοχεία το νερό θα γίνει αίμα».

20 Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio, à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

20Ο Μωυσής με τον Ααρών έκαναν όπως ακριβώς τους είχε διατάξει ο Κύριος. Σήκωσε το ραβδί του ο Ααρών και χτύπησε τα νερά του Νείλου, μπροστά στα μάτια του Φαραώ και των αυλικών του, κι όλο το νερό του ποταμού έγινε αίμα.

21 De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

21Τα ψάρια ψόφησαν, και βρώμησε ο Νείλος, έτσι που οι Αιγύπτιοι δεν μπορούσαν να πιουν νερό απ' αυτόν. Ολόκληρη η χώρα της Αιγύπτου γέμισε αίμα.

22 Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas; de maneira que o coração de

22Αλλά το ίδιο έκαναν και οι μάγοι των Αιγυπτίων με την τέχνη τους· έτσι ο Φαραώ έμεινε άκαμπτος, όπως το είχε πει

Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

o Κύριος, και δεν άκουσε το Μωυσή και τον Ααρών.

[23] Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.

[23]Ο Φαραώ γύρισε στο παλάτι του χωρίς να λάβει υπόψη ούτε αυτό το γεγονός.

[24] Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.

[24]Αλλά όλοι οι Αιγύπτιοι έσκαβαν γύρω από τον Νείλο, για να βρουν νερό να πιουν, γιατί το νερό του Νείλου δεν πινόταν.

2. Οι βάτραχοι

[25] Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

[25]Πέρασαν εφτά μέρες, αφότου ο Κύριος χτύπησε το Νείλο.

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[26]Τότε ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή να πάει στο Φαραώ και να του πει: «Ο Κύριος λέει: “άσε το λαό μου να πάει να με λατρεύσει.

[2] Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.

[27]Και αν αρνηθείς να τον αφήσεις, εγώ θα στείλω σ’ ολόκληρη την περιοχή σου βατράχους.

[3] O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.

[28]Ο Νείλος θα βγάλει βατράχους, που θ’ ανεβούν και θα μπουν στο ανάκτορό σου, στα υπνοδωμάτιά σου και πάνω στο κρεβάτι σου· θα μπουν στα σπίτια των αυλικών σου και του λαού σου, στους φούρνους και στα ζυμωτήρια.

[4] As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.

[29]Θα πηδάνε πάνω σου, πάνω στους αυλικούς σου και πάνω σ’ όλο το λαό σου”».

ΕΞΟΔΟΣ 8

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

[1]Ο Κύριος έδωσε ακόμη εντολή στο Μωυσή να πει στον Ααρών: «Άπλωσε το χέρι σου με το ραβδί σου προς τα ποτάμια, τα κανάλια και τις λίμνες, και κάνε να γεμίσει η Αίγυπτος βατράχους».

[6] Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.	[2]Ο Ααρών άπλωσε το χέρι του προς τα νερά της Αιγύπτου και βγήκαν βάτραχοι που σκέπασαν όλη τη χώρα.
[7] Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.	[3]Το ίδιο όμως έκαναν και οι μάγοι με την τέχνη τους και έφεραν κι αυτοί βατράχους στην Αίγυπτο.
[8] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; então, deixarei ir o povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.	[4]Τότε κάλεσε ο Φαραώ το Μωυσή και τον Ααρών και τους είπε: «Παρακαλέστε τον Κύριο να πάρει τους βατράχους από μένα κι από το λαό μου, και τότε θ' αφήσω το λαό να φύγει για να προσφέρει θυσία στον Κύριο».
[9] Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.	[5]Ο Μωυσής είπε στο Φαραώ: «Μην ανησυχείς· πότε θέλεις να παρακαλέσω το Θεό για σένα, για τους αυλικούς σου και το λαό σου; Οι βάτραχοι θα εξαφανιστούν από σένα κι από τα ανάκτορα σου, και θα περιοριστούν μόνο στο Νείλο».
[10] Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.	[6]Ο Φαραώ απάντησε: «Αύριο το πρωί». Ο Μωυσής του είπε: «Θα γίνει όπως ζητάς, για να δεις ότι δεν υπάρχει άλλος σαν τον Κύριο, το Θεό μας.
[11] Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.	[7]Οι βάτραχοι θα φύγουν από σένα, από τα ανάκτορά σου, από τους αυλικούς σου κι από το λαό σου, και θα περιοριστούν στο Νείλο».
[12] Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.	[8]Όταν ο Μωυσής κι ο Ααρών έφυγαν από το Φαραώ, ο Μωυσής προσευχήθηκε στον Κύριο να γλιτώσει το Φαραώ από τους βατράχους.
[13] E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.	[9]Ο Κύριος έκανε όπως τον παρακάλεσε ο Μωυσής, και ψόφησαν οι βάτραχοι στα σπίτια, στις αυλές και στα χωράφια.

[14] Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

[15] Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Terceira praga: piolhos

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

[17] Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e houve muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

[18] E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

[19] Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Quarta praga: moscas

[20] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[10]Και τους μάζευαν σε σωρούς αμέτρητους, τόσους που βρώμησε η χώρα.

[11]Μόλις όμως ο Φαραώ ανέπνευσε, πεισμάτωσε πάλι όπως το είχε πει ο Κύριος, και δεν άκουγε το Μωυσή και τον Ααρών.

3. Τα κουνούπια

[12]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή να πει στον Ααρών: «Άπλωσε το ραβδί σου και χτύπα το χώμα της γης και θα μεταβληθεί σε κουνούπια σ᾽ όλη την Αίγυπτο».

[13]Έτσι κι έκαναν: Άπλωσε ο Ααρών το χέρι του με το ραβδί του και χτύπησε το χώμα της γης και μεταβλήθηκε σε κουνούπια που ορμούσαν στους ανθρώπους και στα ζώα. Όλη η σκόνη της γης έγινε κουνούπια σ᾽ ολόκληρη τη χώρα.

[14]Το ίδιο επιχείρησαν να κάνουν και οι μάγοι με την τέχνη τους, να βγάλουν δηλαδή κουνούπια, αλλά δεν μπόρεσαν. Τα κουνούπια εξακολουθούσαν να ορμούν στους ανθρώπους και στα ζώα.

[15]Τότε είπαν οι μάγοι στο Φαραώ: «Αυτό είναι επέμβαση Θεού». Αλλά ο Φαραώ παρέμεινε άκαμπτος όπως το είχε πει ο Κύριος και δεν έκανε ό, τι του ζητούσαν ο Μωυσής και ο Ααρών.

4. Οι μύγες

[16]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Σήκω αύριο το πρωί και πήγαινε να παρουσιαστείς στο Φαραώ, όταν θα πηγαίνει προς το ποτάμι, και να του πεις ότι ο Κύριος λέει: “άσε το λαό μου να φύγει για να με λατρεύσει.

[21] Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

[22] Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

[23] Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

[24] Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

[25] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.

[26] Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?

[27] Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.

[17]Αν όμως δεν τον αφήσεις, εγώ θα στείλω σ' εσένα, στους αυλικούς σου, στο λαό σου και στ' ανάκτορό σου μύγες, που θα γεμίσουν τα σπίτια της Αιγύπτου και θα καλύψουν το έδαφος της χώρας.

[18]Ωστόσο, την ημέρα εκείνη θα εξαιρέσω την περιοχή της Γεσέν, όπου κατοικεί ο λαός μου. Εκεί δε θα βρεθούν μύγες· για να δεις ότι εγώ, ο Κύριος, είμαι παρών ακόμη και στη χώρα σου.

[19]Θα κάνω διάκριση ανάμεσα στο λαό μου και στο λαό σου. Αυτό το θαύμα θα γίνει αύριο το πρωί"».

[20]Έτσι κι έκανε ο Κύριος. Κι έπεσε η μύγα σύννεφο στο ανάκτορο του Φαραώ, στα σπίτια των αυλικών του και σ' όλη τη χώρα της Αιγύπτου. Και ήταν η μύγα καταστροφή για τη χώρα.

[21]Τότε κάλεσε ο Φαραώ το Μωυσή και τον Ααρών και τους είπε: «Πηγαίνετε, θυσιάστε στο Θεό σας· αλλά μέσα στη χώρα μου».

[22]«Όχι», απάντησε ο Μωυσής. «Δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό, γιατί οι θυσίες που προσφέρουμε στον Κύριο, το Θεό μας, θεωρούνται βδελυρές από τους Αιγύπτιους. Αν λοιπόν θυσιάσουμε μπροστά τους, και κάνουμε κάτι που οι Αιγύπτιοι το θεωρούν βδελυρό, θα μας λιθοβολήσουν.

[23]Εμείς πρέπει να πάμε τρεις μέρες πορεία στην έρημο και να θυσιάσουμε εκεί στον Κύριο, το Θεό μας, όπως μας έχει πει».

[28] Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que, saindo, não vades muito longe; orai também por mim.

[24]Ο Φαραώ απάντησε: «Καλά, θα σας αφήσω να φύγετε για να θυσιάσετε στον Κύριο, το Θεό σας, στην έρημο, μόνο να μην απομακρυνθείτε πολύ· παρακαλέστε και για μένα».

[29] Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR; amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[25]Ο Μωυσής είπε: «Μόλις εγώ φύγω από τη χώρα σου αύριο το πρωΐ, θα παρακαλέσω τον Κύριο και θα σας απαλλάξει από τις μύγες εσένα, τους αυλικούς σου και το λαό σου. Μόνο μη μας γελάσεις και εμποδίσεις πάλι το λαό να φύγει για να προσφέρει θυσίες στον Κύριο».

[30] Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

[26]Αφού βγήκε ο Μωυσής από το Φαραώ, προσευχήθηκε στον Κύριο.

[31] E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.

[27]Ο Κύριος έκανε ό, τι τον παρακάλεσε ο Μωυσής, και απάλλαξε από τις μύγες το Φαραώ, τους αυλικούς του και το λαό του· δεν έμεινε ούτε μία.

[32] Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

[28]Αλλά και αυτή τη φορά ο Φαραώ έμεινε άκαμπτος και δεν άφησε το λαό να φύγει.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[2] Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

[3] eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

ΕΞΟΔΟΣ 9

5. Το θανατικό στα ζώα

[1]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή να παρουσιαστεί στο Φαραώ και να του πει: «Ο Κύριος, ο Θεός των Εβραίων, λέει: “άσε το λαό μου να πάει να με λατρεύσει.

[2]Αν όμως αρνηθείς να τους αφήσεις, και τους κρατήσεις κι άλλο με τη βία,

[3]τότε εγώ, ο Κύριος, θα επέμβω και θα χτυπήσω τα ζώα σου που είναι στο χωράφι: Θα φέρω φοβερό θανατικό στα άλογα, στα γαϊδούρια, στις καμήλες, στα βόδια και στα πρόβατα.

[4] E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

[4]Θα κάνω όμως διάκριση ανάμεσα στα ζώα των Αιγυπτίων και των Ισραηλιτών, έτσι που κανένα ζώο των Ισραηλιτών δεν θα ψοφήσει”».

[5] O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

[5]Και όρισε ο Κύριος προθεσμία και είπε: «Αύριο εγώ ο Κύριος θα το πραγματοποιήσω αυτό στη χώρα».

[6] E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

[6]Την άλλη μέρα το πρωί ο Κύριος πραγματοποίησε το λόγο του. Όλα τα ζώα των Αιγυπτίων ψόφησαν ενώ από τα ζώα των Ισραηλιτών δεν ψόφησε ούτε ένα.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

[7]Ο Φαραώ έστειλε να εξακριβώσουν το γεγονός, και είδε ότι από τα ζώα των Ισραηλιτών δεν είχε ψοφήσει ούτε ένα. Παρ’ όλα αυτά όμως έμεινε άκαμπτος και δεν άφησε το λαό να φύγει.

Sexta praga: úlceras

6. Ο καπνός

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[8]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ααρών: «Πάρτε καπνιά από το φούρνο και γεμίστε τις χούφτες σας, κι ο Μωυσής ας τη διασκορπίσει στον αέρα, μπροστά στο Φαραώ.

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[9]Αυτή η καπνιά θα ξαναπέσει σαν σκόνη πάνω σ’ ολόκληρη την Αίγυπτο και θα προξενήσει στους ανθρώπους και στα ζώα εξανθήματα και πληγές».

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[10]Πήραν, λοιπόν, καπνιά από το φούρνο, στάθηκαν μπροστά στο Φαραώ κι ο Μωυσής τη σκόρπισε στον αέρα και προξενήθηκαν εξανθήματα και πληγές στους ανθρώπους και στα ζώα.

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[11]Οι μάγοι δεν μπορούσαν να παρουσιαστούν στο Μωυσή γιατί είχαν γεμίσει κι αυτοί πληγές, όπως όλοι οι Αιγύπτιοι.

12 Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

12Ο Κύριος όμως έκανε ακόμα πιο άκαμπτη τη διάθεση του Φαραώ, και δεν έκανε αυτό που του ζητούσαν ο Μωυσής κι ο Ααρών, όπως το είχε πει ο Κύριος στο Μωυσή.

Sétima praga: chuva de pedras

13 Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

14 Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que saibas que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

15 Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

16 mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

17 Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

18 Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.

19 Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.

7. Το χαλάζι

13Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Σήκω αύριο το πρωί και πήγαινε να παρουσιαστείς στο Φαραώ και να του πεις ότι ο Κύριος, ο Θεός των Εβραίων λέει: “άσε το λαό μου να πάει να με λατρεύσει,

14γιατί αυτή τη φορά, εγώ θα στρέψω όλα μου τα χτυπήματα σ’ εσένα τον ίδιο, στους αυλικούς σου και στο λαό σου, για να μάθεις ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός σαν εμένα σ’ ολόκληρη τη γη.

15Αν είχα απλώσει το χέρι μου και σε είχα χτυπήσει εσένα και το λαό σου με θανατικό, θα είχατε εξαφανιστεί από τη γη.

16Αλλά σε άφησα να ζήσεις, για να δεις τη δύναμή μου και να κηρυχτεί το όνομά μου σ’ ολόκληρη τη γη.

17Ωστόσο εσύ εξακολουθείς να καταφρονείς το λαό μου και να μην τον αφήνεις να φύγει.

18Γι’ αυτό κι εγώ, αύριο την ίδια ώρα, θα κάνω να πέσει τέτοιο χοντρό χαλάζι, που όμοιο του ποτέ δεν έπεσε στη Αίγυπτο, αφότου αυτή υπήρξε μέχρι σήμερα.

19Και τώρα, στείλε και ειδοποίησε να σταβλίσουν τα κοπάδια σου και να μαζέψουν ό, τι άλλο έχεις και είναι έξω στα χωράφια· όλοι οι άνθρωποι και τα ζώα που θα βρεθούν στο ύπαιθρο και δε

θα έχουν συναχθεί κάτω από κάποια στέγη, θα πέσει το χαλάζι πάνω τους και θα πεθάνουν”».

[20] Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

[20]Όσοι από τους αξιωματούχους του Φαραώ σεβάστηκαν το λόγο του Κυρίου, φρόντισαν κι έβαλαν σε υπόστεγα τους δούλους και τα ζώα τους.

[21] aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.

[21]Όσοι δεν υπολόγισαν το λόγο του Κυρίου, άφησαν τους δούλους και τα ζώα τους στο ύπαιθρο.

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.

[22]Είπε λοιπόν ο Κύριος στο Μωυσή: «Σήκωσε το χέρι σου στον ουρανό, κι ας πέσει χαλάζι σ’ ολόκληρη την Αίγυπτο, πάνω στους ανθρώπους, στα ζώα και στα σπαρτά έξω στους αγρούς».

[23] E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.

[23]Ο Μωυσής σήκωσε το ραβδί του στον ουρανό, κι ο Κύριος άρχισε να στέλνει βροντές και χαλάζι. Κεραυνοί πέφτανε στη γη και αστραπές συνόδευαν το χαλάζι σ’ όλη τη χώρα.

[24] De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

[24]Από τότε που η Αίγυπτος είχε γίνει έθνος, δεν είχε ξαναπέσει χαλάζι τόσο δυνατό.

[25] Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

[25]Σ’ ολόκληρη τη χώρα το χαλάζι κατέστρεψε όσους ανθρώπους και ζώα βρέθηκαν έξω στα χωράφια, καθώς και όλη τη βλάστηση· επίσης έσπασαν όλα τα δέντρα στο ύπαιθρο.

[26] Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.

[26]Και μόνο στην περιοχή της Γεσέν, όπου κατοικούσαν οι Ισραηλίτες, δεν έπεσε χαλάζι.

[27] Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.

[27]Τότε έστειλε ο Φαραώ και κάλεσε το Μωυσή και τον Ααρών και τους είπε: «Αυτή τη φορά αμάρτησα· ο Κύριος είναι δίκαιος, ενώ εγώ κι ο λαός μου είμαστε ένοχοι.

[28] Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

[28]Παρακαλέστε τον Κύριο, να σταματήσουν οι βροντές και το χαλάζι κι εγώ θα σας αφήσω να φύγετε· δεν είστε υποχρεωμένοι να μείνετε άλλο εδώ».

[29] Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.

[29]Ο Μωυσής τού απάντησε: «Μόλις βγω από την πόλη, θα υψώσω τα χέρια μου στον Κύριο. Θα πάψουν οι βροντές, και θα σταματήσει το χαλάζι, για να δεις ότι η γη ανήκει στον Κύριο.

[30] Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.

[30]Ξέρω όμως ότι εσύ και οι αυλικοί σου δεν φοβόσαστε ακόμη τον Κύριο, το Θεό».

[31] (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.

[31]Το λινάρι και το κριθάρι είχαν καταστραφεί, γιατί το κριθάρι είχε κιόλας στάχυα και το λινάρι ανθό.

[32] Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)

[32]Το σιτάρι όμως κι η βρίζα δεν είχαν καταστραφεί, γιατί βλασταίνουν αργότερα.

[33] Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.

[33]Ο Μωυσής έφυγε από το Φαραώ κι από την πόλη και ύψωσε τα χέρια του προς τον Κύριο. Τότε έπαψαν οι βροντές και το χαλάζι και σταμάτησε να βρέχει.

[34] Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.

[34]Μόλις είδε ο Φαραώ ότι έπαψε η βροχή, το χαλάζι και οι βροντές, έπεσε πάλι στην ίδια αμαρτία: Παρέμεινε άκαμπτος κι αυτός και οι αυλικοί του,

[35] E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

[35]και δεν άφησε τους Ισραηλίτες να φύγουν, όπως το είχε πει ο Κύριος στο Μωυσή.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

[2] e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

[3] Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[4] Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;

[5] eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;

[6] e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.

[7] Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este

ΕΞΟΔΟΣ 10

8. Οι ακρίδες

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Πήγαινε στο Φαραώ, γιατί εγώ θα κάνω ακόμα πιο άκαμπτη τη διάθεση του ίδιου και των αυλικών του, ώστε να πραγματοποιήσω τα σημεία μου ανάμεσά τους.

[2]Για να διηγείσαι στα παιδιά σου και στα παιδιά των παιδιών σου πώς φέρθηκα στους Αιγυπτίους και τι σημεία έκανα στη χώρα τους, και για να ξέρετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

[3]Ήρθε, λοιπόν, ο Μωυσής και ο Ααρών στο Φαραώ και του είπαν: «Ο Κύριος, ο Θεός των Εβραίων λέει: “Ως πότε θα αρνείσαι να υποταχθείς σ’ εμένα; Άσε το λαό μου να φύγει για να με λατρεύσει.

[4]Αν όμως αρνηθείς να τους αφήσεις, τότε εγώ θα στείλω αύριο ακρίδες σ’ όλη την επικράτειά σου.

[5]Αυτές θα καλύψουν την επιφάνεια της γης, τόσο που δε θα φαίνεται το έδαφος· και θα καταβροχθίσουν ό, τι έχει γλιτώσει από το χαλάζι, κι όλα τα δέντρα που βρίσκονται στους αγρούς.

[6]Θα γεμίσουν ακρίδες τα ανάκτορά σου, τα σπίτια των αυλικών σου και τα σπίτια όλων των Αιγυπτίων, πράγμα που δεν το είδαν ποτέ οι πρόγονοί σου ούτε οι πρόγονοι των προγόνων σου, από την ημέρα που ήρθαν σ’ αυτή τη χώρα μέχρι σήμερα”». Και έφυγε αμέσως ο Μωυσής από το Φαραώ.

[7]Τότε οι αυλικοί του Φαραώ τού είπαν: «Ως πότε αυτός εδώ θα μας προκαλεί

homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?

συμφορές; Άσε τους ανθρώπους να φύγουν και να λατρεύσουν τον Κύριο, τον Θεό τους. Δεν καταλαβαίνεις ότι η Αίγυπτος καταστρέφεται; »

8 Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?

8Τότε έφεραν το Μωυσή και τον Ααρών πίσω στο Φαραώ, κι αυτός τους είπε: «Πηγαίνετε, λατρέψτε τον Κύριο, το Θεό σας. Αλλά ποιοι θα φύγουν; »

9 Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.

9Ο Μωυσής απάντησε: «Θα φύγουμε όλοι: νέοι και γέροι με τους γιους μας και τις θυγατέρες μας, με τα πρόβατά μας και τα βόδια μας, γιατί πρέπει να τιμήσουμε τον Κύριο με μια γιορτή».

10 Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.

10Ο Φαραώ τούς αποκρίθηκε: «Ο Θεός να 'ναι μαζί σας! Ούτε να διανοηθείτε όμως ότι θα σας αφήσω να φύγετε με τις οικογένειες σας. Είναι ολοφάνερο πως έχετε κακό σκοπό.

11 Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

11Αυτό δεν γίνεται. Μόνον οι άντρες θα φύγετε για να λατρεύσετε τον Κύριο, αφού αυτό ζητάτε». Και τους έδιωξαν από το Φαραώ.

12 Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

12Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Άπλωσε το χέρι σου πάνω στην Αίγυπτο για να 'ρθουν οι ακρίδες. Θα πέσουν στη χώρα της Αιγύπτου και θα φάνε όλα τα σπαρτά της γης, όσα απόμειναν από το χαλάζι».

13 Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; quando amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

13Άπλωσε, λοιπόν, το ραβδί του ο Μωυσής πάνω στην Αίγυπτο, και ο Κύριος έστειλε έναν ανατολικό άνεμο πάνω στη χώρα, που φυσούσε όλη τη μέρα εκείνη και όλη τη νύχτα. Το πρωί ο ανατολικός άνεμος έφερε τις ακρίδες.

[14] E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

[15] Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

[16] Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

[17] Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

Nona praga: trevas

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

[14]Αυτές σκόρπισαν και κάθισαν παντού, πλήθος αμέτρητο. Ποτέ στο παρελθόν δεν είχαν φανεί τόσες πολλές ακρίδες, ούτε στο μέλλον πρόκειται να ξαναφανούν.

[15]Σκέπασαν όλη την επιφάνεια της χώρας, έτσι που μαύρισε η γη. Καταβρόχθισαν τα σπαρτά και όλους τους καρπούς των δέντρων, ό, τι είχε απομείνει από το χαλάζι· δεν έμεινε ίχνος πράσινο σ' ολόκληρη την Αίγυπτο, ούτε στα δέντρα ούτε στους αγρούς.

[16]Τότε ο Φαραώ έστειλε βιαστικά και κάλεσε το Μωυσή και τον Ααρών και τους είπε: «Αμάρτησα στον Κύριο, το Θεό σας, και σ' εσάς.

[17]Συγχωρήστε κι αυτή τη φορά την αμαρτία μου και παρακαλέστε τον Κύριο, το Θεό σας, να διώξει μακριά μου ετούτο το θανατηφόρο πλήγμα».

[18]Ο Μωυσής έφυγε από το Φαραώ και παρακάλεσε τον Κύριο.

[19]Τότε ο Κύριος έφερε έναν αντίθετο δυνατό άνεμο από τα δυτικά, ο οποίος έδιωξε τις ακρίδες και τις έριξε στην Ερυθρά Θάλασσα· δεν έμεινε ούτε μία ακρίδα σ' ολόκληρη την επιφάνεια της Αιγύπτου.

[20]Αλλά ο Κύριος έκανε ακόμα πιο άκαμπτη τη διάθεση του Φαραώ, κι έτσι δεν άφησε τους Ισραηλίτες να φύγουν.

9. Το σκοτάδι

[21]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Σήκωσε το χέρι σου στον ουρανό και θα γίνει σκοτάδι στην Αίγυπτο, τόσο πυκνό σκοτάδι που θα είναι ψηλαφητό».

[22] Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;
[23] não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.
[24] Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso gado; as vossas crianças irão também convosco.
[25] Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

[26] E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

[27] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.
[28] Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.
[29] Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

Êxodo 11

Deus anuncia a décima praga

[22]Ο Μωυσής σήκωσε το χέρι του στον ουρανό, κι έπεσε βαθύ σκοτάδι σ’ ολόκληρη τη χώρα για τρεις μέρες.
[23]Δεν έβλεπε ο ένας τον άλλο, και δε μετακινήθηκε κανείς από τη θέση του για τρεις μέρες. Αλλά εκεί που κατοικούσαν οι Ισραηλίτες υπήρχε φως.
[24]Τότε ο Φαραώ κάλεσε το Μωυσή και του είπε: «Πηγαίνετε να λατρεύσετε τον Κύριο. Τα πρόβατά σας όμως και τα βόδια σας θα μείνουν πίσω. Τα παιδιά σας μπορούν να έρθουν μαζί σας».

[25]Ο Μωυσής απάντησε: «Τότε να μας δώσεις εσύ θυσίες και ολοκαυτώματα για να προσφέρουμε στον Κύριο, το Θεό μας.

[26]Αλλά και πάλι τότε τα κοπάδια μας πρέπει να έρθουν κι αυτά μαζί μας. Τίποτα δε θα μείνει πίσω, γιατί απ’ αυτά θα πάρουμε για να προσφέρουμε θυσία στον Κύριο, το Θεό μας. Ωστόσο δεν θα ξέρουμε από ποια ζώα θα θυσιάσουμε, ωσότου φτάσουμε εκεί».
[27]Ο Κύριος όμως έκανε ακόμα πιο άκαμπτη τη διάθεση του Φαραώ κι έτσι δε θέλησε να τους αφήσει να φύγουν.
[28]Είπε, λοιπόν, ο Φαραώ στο Μωυσή: «Φύγε από ’δω. Κοίτα να μη σε ξαναδώ μπροστά μου, γιατί αν σε ξαναδώ, την ίδια μέρα θα πεθάνεις».
[29]Κι ο Μωυσής τού απάντησε: «Όπως το είπες: Δε θα με ξαναδείς».

ΕΞΟΔΟΣ 11

Η προαγγελία του θανάτου των πρωτοτόκων

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

[2] Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

[3] E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios; também o homem Moisés era mui famoso na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.

[4] Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.

[5] E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.

[6] Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;

[7] porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.

[8] Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue.

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Ακόμη ένα πλήγμα θα φέρω στο Φαραώ και στους Αιγύπτιους. Μετά απ’ αυτό θα σας αφήσει να φύγετε. Και μάλιστα τότε θα σας διώξει από ’δω οριστικά.

[2]Δώσε, λοιπόν, διαταγή στο λαό να ζητήσει καθένας από το γείτονά του και κάθε γυναίκα από τη γειτόνισσά της αντικείμενα ασημένια και χρυσά».

[3]Ο Κύριος διέθεσε ευνοϊκά τους Αιγύπτιους απέναντι στους Ισραηλίτες. Άλλωστε ο Μωυσής ο ίδιος εθεωρείτο πολύ σπουδαίο πρόσωπο στην Αίγυπτο, τόσο από τους αυλικούς του Φαραώ όσο και από το λαό.

[4]Ο Μωυσής είπε στο Φαραώ: «Ο Κύριος λέει: “Εγώ θα περάσω τα μεσάνυχτα μέσα από την Αίγυπτο.

[5]Κάθε πρωτότοκος γιος στη χώρα θα πεθάνει· από τον πρωτότοκο του Φαραώ, το διάδοχο του θρόνου, ως τον πρωτότοκο της δούλης που εργάζεται στους μύλους, και ως τα πρωτογέννητα των ζώων.

[6]Θα γίνει τόσο μεγάλος θρήνος σ’ ολόκληρη την Αίγυπτο, που όμοιός του δεν έγινε ποτέ στο παρελθόν ούτε και πρόκειται να γίνει στο μέλλον.

[7]Αλλά στους Ισραηλίτες ούτε σκύλος δε θα γαυγίσει ενάντια σε ζώο ή άνθρωπο. Έτσι θα μάθετε ότι εγώ ο Κύριος κάνω διάκριση ανάμεσα στους Αιγύπτιους και στους Ισραηλίτες.

[8]Κι όλοι ετούτοι οι αυλικοί σου», συνέχισε ο Μωυσής, «θα ’ρθούν και θα με προσκυνήσουν λέγοντας: “φύγε εσύ και όλος ο λαός που σε ακολουθεί”. Και τότε

E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.

9 Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.

10 Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

θα φύγω». Ο Μωυσής βγήκε οργισμένος απ' το παλάτι του Φαραώ.

9Τότε ο Κύριος του είπε: «Ο Φαραώ δεν πρόκειται να σας ακούσει, κι έτσι θα αυξήσω τις τρομερές καταστροφές μου στην Αίγυπτο».

10Ο Μωυσής κι ο Ααρών είχαν ήδη επιτελέσει όλα αυτά τα τρομερά έργα μπροστά στο Φαραώ. Ο Κύριος όμως έκανε τόσο άκαμπτη τη διάθεση του βασιλιά, ώστε δεν ήθελε ν' αφήσει τους Ισραηλίτες να φύγουν από τη χώρα του.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

1 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:

2 Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

3 Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a casa dos pais, um cordeiro para cada família.

4 Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

5 O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

ΕΞΟΔΟΣ 12

Το πρώτο Πάσχα των Εβραίων

1Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ααρών, στην Αίγυπτο:

2«Ο μήνας αυτός θα είναι για σας η αρχή του έτους. Θα είναι ο πρώτος μήνας του χρόνου.

3Να πείτε στην ισραηλιτική κοινότητα: Τη δέκατη μέρα αυτού του μήνα, καθένας να πάρει από ένα αρνί ή κατσίκι για την οικογένειά του.

4Αν η οικογένειά του είναι μικρή για να το φάει ολόκληρο, ας συνεννοηθεί με τον πιο κοντινό του γείτονα, και ανάλογα με τον αριθμό των μελών της οικογένειας, ας υπολογίσουν πόσο μπορεί να φάει ο καθένας ώστε να διαλέξουν το κατάλληλο αρνί ή κατσίκι.

5Το αρνί ή το κατσίκι που θα διαλέξετε πρέπει να είναι αρτιμελές, αρσενικό, ενός έτους.

[6] e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

[6]»Θα το κρατήσετε ζωντανό ως τη δέκατη τέταρτη μέρα του μήνα, και το βράδυ θα το σφάξετε. Έτσι θα κάνει όλη η ισραηλιτική κοινότητα.

[7] Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;

[7]Μετά θα πάρετε λίγο από το αίμα του και θα αλείψετε τις δύο παραστάδες και το ανώφλι της πόρτας σε κάθε σπίτι όπου θα φάτε το αρνί ή το κατσίκι.

[8] naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[8]Θα το ψήσετε στη φωτιά και θα το φάτε την ίδια εκείνη νύχτα, μαζί με άζυμο ψωμί και χόρτα πικρά.

[9] Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.

[9]Δε θα φάτε απ' αυτό καθόλου ωμό ή βραστό κρέας, αλλά θα το ψήσετε ολόκληρο μαζί με το κεφάλι, τα πόδια και τα εντόσθια.

[10] Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.

[10]Δε θ' αφήσετε να περισσέψει τίποτα ως το πρωί. Αν τυχόν έχει μείνει κάτι το πρωί, θα το κάψετε στη φωτιά.

[11] Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.

[11]Και να τώρα με ποιον τρόπο θα το φάτε: Θα είστε ζωσμένοι τη ζώνη σας, με τα σανδάλια στα πόδια και με το ραβδί στο χέρι. Θα το φάτε γρήγορα. Αυτή θα είναι η γιορτή του Πάσχα, για να τιμήσετε εμένα, τον Κύριο.

[12] Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.

[12]»Κι εγώ τη νύχτα εκείνη θα περάσω μέσα από την Αίγυπτο και θα θανατώσω κάθε πρωτότοκο στη χώρα: τα πρωτότοκα των ανθρώπων και τα πρωτογέννητα των ζώων. Εγώ ο Κύριος θα εκτελέσω την απόφασή μου ενάντια σ' όλους τους θεούς της Αιγύπτου.

[13] O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue, passarei por vós, e não haverá entre vós

[13]Αλλά στα σπίτια που θα βρίσκεστε εσείς, το αίμα θα είναι το σημάδι που θα σας προστατέψει. Θα το δω και θα σας προσπεράσω. Έτσι θα γλιτώσετε από το

praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.

14 Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

15 Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer coisa levedada, desde o primeiro dia até ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

16 Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

17 Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

18 Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

19 Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.

20 Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

21 Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai

χτύπημα του θανάτου, όταν θα τιμωρώ την Αίγυπτο.

14Την ημέρα αυτή πρέπει να τη θυμάστε. Θα τη γιορτάζετε επίσημα για να τιμάτε εμένα, τον Κύριο. Αυτό θα είναι για σας νόμος αιώνιος σ' όλες τις γενιές σας.

15»Εφτά μέρες θα τρώτε άζυμο ψωμί. Από την πρώτη μέρα θα εξαφανίσετε τελείως το προζύμι από τα σπίτια σας, και όποιος φάει ψωμί φτιαγμένο με προζύμι θα αποκοπεί από την ισραηλιτική κοινότητα.

16Την πρώτη μέρα και την έβδομη πρέπει να γίνεται ιερή σύναξη. Καμιά εργασία δεν θα γίνεται αυτές τις μέρες. Θα ετοιμάζετε μόνον όσο χρειάζεται καθένας σας να φάει.

17Θα τελείτε αυτή τη γιορτή των Αζύμων, γιατί ακριβώς αυτή την ημέρα έβγαλα το λαό σας από την Αίγυπτο. Θα γιορτάζετε την ημέρα αυτή από γενιά σε γενιά στο μέλλον, κι αυτό θα είναι νόμος αιώνιος.

18Από τις δεκατέσσερις του πρώτου μήνα, το βράδυ, ως το βράδυ της εικοστής πρώτης, θα τρώτε άζυμο ψωμί.

19Εφτά μέρες δεν θα υπάρχει καθόλου προζύμι στα σπίτια σας. Όποιος φάει ψωμί φτιαγμένο με προζύμι, θα αποκλειστεί από την ισραηλιτική κοινότητα, είτε είναι ξένος είτε Ισραηλίτης.

20Δε θα τρώτε τίποτα που να περιέχει προζύμι· όπου κι αν κατοικείτε θα τρώτε άζυμο ψωμί».

21Ο Μωυσής κάλεσε όλους τους πρεσβυτέρους των Ισραηλιτών και τους

cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.

είπε: «Πηγαίνετε, πάρτε αρνιά για τις οικογένειές σας και σφάξτε τα για το Πάσχα.

[22] Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de vós saia da porta da sua casa até pela manhã.

[22]Θα πάρετε μια δεσμίδα ύσσωπο, θα τη βουτήξετε στη λεκάνη, που θα περιέχει το αίμα του αρνιού, και θα αλείψετε το ανώφλι και τις δύο παραστάδες της πόρτας. Κανένας να μη βγει από την πόρτα του σπιτιού του ως το πρωί.

[23] Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.

[23]Όταν θα περάσει ο Κύριος για να χτυπήσει τους Αιγύπτιους και δει το αίμα στο ανώφλι και στις παραστάδες της πόρτας, θα προσπεράσει και δε θ' αφήσει να 'ρθεί η καταστροφή να χτυπήσει τα σπίτια σας.

[24] Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.

[24]»Θα εφαρμόσετε αυτά τα λόγια· και θα τα έχετε για αιώνιο νόμο από γενιά σε γενιά.

[25] E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.

[25]Όταν θα μπείτε στη χώρα που υποσχέθηκε ο Κύριος να σας δώσει, θα τηρείτε αυτή την τελετουργία.

[26] Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?

[26]Και όταν θα σας ρωτάνε τα παιδιά σας τι νόημα έχει αυτή για σας,

[27] Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.

[27]θα απαντάτε: "είναι η πασχαλινή θυσία για να τιμήσουμε τον Κύριο, που, όταν χτυπούσε τους Αιγύπτιους, προσπέρασε τα σπίτια των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο και γλίτωσαν οι οικογένειές μας"». Τότε ο λαός έσκυψε και προσκύνησε.

[28] E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[28]Οι Ισραηλίτες έφυγαν και έκαναν όπως διέταξε ο Κύριος το Μωυσή και τον Ααρών.

Décima praga: morte dos primogênitos

[29] Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra

Η τελευταία πληγή:
10. Ο θάνατος των πρωτοτόκων

[29]Τα μεσάνυχτα της ίδιας νύχτας, ο Κύριος θανάτωσε κάθε πρωτότοκο αγόρι

do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.

[30] Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.

[31] Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse: Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

[32] Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.

[33] Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

[34] O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

[35] Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

[36] E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

A saída dos israelitas do Egito

[37] Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos

στην Αίγυπτο: από τον πρωτότοκο γιο του Φαραώ, διάδοχο του θρόνου, ως τον πρωτότοκο γιο του αιχμαλώτου που ήταν στη φυλακή, καθώς και όλα τα πρωτογέννητα των ζώων.

[30]Εκείνη τη νύχτα ξύπνησε ο Φαραώ, οι αυλικοί του, όλοι οι Αιγύπτιοι, κι έγινε θρήνος μεγάλος στην Αίγυπτο, γιατί δεν υπήρχε σπίτι που να μην έχει νεκρό.

[31]Τότε ο Φαραώ κάλεσε το Μωυσή και τον Ααρών μέσα στη νύχτα και τους είπε: «Να σηκωθείτε και να φύγετε από το λαό μου, κι εσείς και οι Ισραηλίτες, και να πάτε να λατρεύσετε τον Κύριο, όπως το ζητήσατε.

[32]Πάρτε και τα πρόβατά σας και τα βόδια σας όπως είπατε, και πηγαίνετε· και ζητήστε μια ευλογία και για μένα».

[33]Οι Αιγύπτιοι πίεζαν τους Ισραηλίτες να βιαστούν να φύγουν από τη χώρα, γιατί σκέφτονταν ότι όσο έμεναν εκεί, αυτοί θα πέθαιναν όλοι τους.

[34]Έτσι, πήρε ο λαός στους ώμους τις γαβάθες με το ζυμάρι, πριν προλάβει να φουσκώσει, τυλιγμένες στα πανωφόρια τους.

[35]Και έκαναν όπως τους είχε πει ο Μωυσής: Ζήτησαν από τους Αιγύπτιους ασημένια και χρυσά αντικείμενα, και ρούχα.

[36]Ο Κύριος διέθεσε ευνοϊκά τους Αιγύπτιους να τους δώσουν ό, τι ζήτησαν· κι έτσι τους έγδυσαν τους Αιγύπτιους.

Οι Ισραηλίτες φεύγουν από την Αίγυπτο

[37]Ξεκίνησαν, λοιπόν, οι Ισραηλίτες από τη Ραμεσσή και κατευθύνθηκαν προς τη

mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

Σουκκώθ, περίπου εξακόσιες χιλιάδες πεζοί, χώρια τα παιδιά.

[38] Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

[38]Μαζί τους έφυγε κι ένα πλήθος αλλοεθνών ανάμικτο, πάρα πολλά κατσίκια, πρόβατα και βόδια.

[39] E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha levedado, porque foram lançados fora do Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

[39]Έψησαν το ζυμάρι που είχαν πάρει μαζί τους από την Αίγυπτο κι έγινε σαν πίτα, γιατί δεν είχε προλάβει να φουσκώσει. Έτσι βιαστικά που τους έδιωξαν από την Αίγυπτο, δεν μπορούσαν να καθυστερήσουν για να ετοιμάσουν προμήθειες για το δρόμο.

[40] Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

[40]Οι Ισραηλίτες έμειναν συνολικά στην Αίγυπτο τετρακόσια τριάντα χρόνια.

[41] Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

[41]Την ημέρα ακριβώς που έκλειναν τα τετρακόσια τριάντα χρόνια, ο λαός του Κυρίου βγήκε κατά ομάδες από τη χώρα.

[42] Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

[42]Κι όπως ο Κύριος ξαγρύπνησε τη νύχτα εκείνη για να βγάλει το λαό του από την Αίγυπτο, έτσι και οι Ισραηλίτες θα γιορτάζουν από γενιά σε γενιά αυτήν τη νύχτα με ολονύκτια αγρυπνία, για να τιμήσουν τον Κύριο.

Συμπληρωματικές διατάξεις για το Πάσχα

[43] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

[43]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ααρών: «Αυτός είναι ο κανονισμός για το Πάσχα: Κανένας ξένος δεν πρέπει να συμμετάσχει στο δείπνο του Πάσχα.

[44] Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

[44]Ο δούλος όμως που έχει αγορασθεί με χρήματα, αν κάνει περιτομή, μπορεί να φάει.

[45] O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

[45]Επίσης ξένος ή μισθωτός εργάτης δεν επιτρέπεται να συμμετάσχει στο δείπνο.

[46] O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

[46]Το δείπνο πρέπει να γίνει μέσα στο σπίτι. Δε θα βγάλετε καθόλου κρέας έξω, και δε θα σπάσετε κανένα κόκαλό του.

[47] Toda a congregação de Israel o fará.

[47]Ολόκληρη η ισραηλιτική κοινότητα θα γιορτάσει το Πάσχα.

[48] Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

[48]Αν κάποιος ξένος μένει μαζί σας και θέλει να γιορτάσει το Πάσχα του Κυρίου, πρέπει αυτός και όλοι οι αρσενικοί στην οικογένειά του να περιτμηθούν. Τότε μόνο μπορεί να έρθει και να συμμετάσχει στη γιορτή, και να θεωρηθεί Ισραηλίτης. Κανείς απερίτμητος όμως δεν επιτρέπεται να συμμετάσχει στο δείπνο.

[49] A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

[49]Ο ίδιος νόμος θα ισχύει και για τον Ισραηλίτη και για τον ξένο που κατοικεί μαζί σας».

[50] Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[50]Όλοι οι Ισραηλίτες έκαναν ό, τι διέταξε ο Κύριος το Μωυσή και τον Ααρών.

[51] Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

[51]Εκείνη ακριβώς την ημέρα έβγαλε ο Κύριος τους Ισραηλίτες κατά ομάδες από την Αίγυπτο.

Êxodo 13

Consagração dos primogênitos

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.

[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o

ΕΞΟΔΟΣ 13

Η αφιέρωση των πρωτοτόκων

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[2]«Θα αφιερώσεις σ' εμένα όλα τα αρσενικά πρωτότοκα. Κάθε αρσενικό των Ισραηλιτών που γεννιέται πρώτο, είτε άνθρωπος είναι είτε ζώο, θα ανήκει σ' εμένα».

Η γιορτή των Αζύμων

[3]Ο Μωυσής είπε στο λαό: «Να τη θυμάστε την ημέρα αυτή που βγήκατε από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας. Ο Κύριος σας έβγαλε από 'κει με δυναμικές

SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.

ενέργειες. Γι’ αυτό δεν θα τρώτε ψωμί φτιαγμένο με προζύμι.

[4] Hoje, mês de abibe, estais saindo.

[4]Σήμερα αναχωρείτε, το μήνα Αβίβ.

[5] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.

[5]Κι όταν ο Κύριος σας φέρει στη χώρα των Χαναναίων, των Χετταίων, των Αμορραίων, των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, που υποσχέθηκε στους προγόνους σας ότι θα σας δώσει, στη χώρα όπου ρέει γάλα και μέλι, πρέπει να διατηρήσετε αυτή τη γιορτή, τον ίδιο τούτο μήνα.

[6] Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.

[6]Για εφτά μέρες θα τρώτε άζυμο ψωμί, και η έβδομη μέρα θα είναι γιορτή αφιερωμένη στον Κύριο.

[7] Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem ainda fermento será encontrado em todo o teu território.

[7]Τις εφτά αυτές ημέρες ψωμί και ο, τιδήποτε είναι φτιαγμένο με προζύμι θα εξαφανίζεται απ’ όλη την περιοχή σας.

[8] Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.

[8]»Την ημέρα αυτή θα εξηγείτε στους γιους σας ότι ο Κύριος τα έκανε όλα αυτά για σας, κατά την έξοδό σας.

[9] E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.

[9]Αυτή η γιορτή θα είναι για σας μια υπόμνηση, κάτι σαν ανεξίτηλο σημάδι στο χέρι ή στο μέτωπό σας. Θα σας θυμίζει ότι το νόμο του Κυρίου πρέπει να τον ψιθυρίζετε συνεχώς στο στόμα σας, γιατί ο Κύριος σας έβγαλε από την Αίγυπτο με δυναμικές ενέργειες.

[10] Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.

[10]Τη γιορτή αυτή θα την τηρείτε κάθε χρόνο στην ορισμένη ημερομηνία της».

Οι διατάξεις για τα πρωτότοκα

[11] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,

[11]Ο Μωυσής συνέχισε: «Όταν ο Κύριος σας φέρει στη χώρα των Χαναναίων και σας τη δώσει, όπως το ορκίστηκε σ’ εσάς και στους προγόνους σας,

[12] apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

[13] Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

[14] Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.

[15] Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

[16] E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

Deus guia o povo pelo caminho

[17] Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.

[12]θ’ αφιερώνετε σ’ αυτόν κάθε αρσενικό που γεννιέται πρώτο. Κάθε πρωτογέννητο αρσενικό ζώο απ’ τα κοπάδια σας θα ανήκει στον Κύριο.

[13]Κάθε πρωτογέννητο πουλάρι, όμως, θα το εξαγοράζετε με ένα αρνί ή μ’ ένα κατσίκι. Αν δεν θέλετε να το εξαγοράσετε, πρέπει να του σπάσετε το σβέρκο. Επίσης κάθε πρωτότοκο γιο σας θα τον εξαγοράζετε.

[14]»Αν κάποτε σας ρωτήσουν τα παιδιά σας τι σημαίνει αυτό, θα τους απαντήσετε: “ο Κύριος μας έβγαλε από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας, με δυναμικές ενέργειες.

[15]Όταν ο Φαραώ αρνιόταν πεισματικά να μας αφήσει να φύγουμε, ο Κύριος θανάτωσε όλα τα πρωτότοκα στην Αίγυπτο, ανθρώπους και ζώα. Αυτός είναι ο λόγος που θυσιάζουμε κάθε πρωτογέννητο αρσενικό ζώο κι εξαγοράζουμε κάθε πρωτότοκο γιο μας”.

[16]Αυτές οι θυσίες πρέπει να είναι για σας μια υπόμνηση, κάτι σαν ανεξίτηλο σημάδι στο χέρι ή στο μέτωπό σας, ότι με ενέργειες δυναμικές μάς έβγαλε ο Κύριος από την Αίγυπτο».

Ο Θεός συνοδεύει το λαό του στην έρημο

[17]Όταν ο Φαραώ άφησε το λαό να φύγει, ο Θεός δεν τους οδήγησε από το δρόμο της χώρας των Φιλισταίων, που ήταν κι ο συντομότερος, γιατί σκέφτηκε πως υπήρχε φόβος να μετανιώσουν και να ξαναγυρίσουν στην Αίγυπτο, αν βρίσκονταν στην ανάγκη να πολεμήσουν.

[18] Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.
[19] Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo: Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.
[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.
[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.
[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

[18]Γι' αυτό άφησε το λαό να πάρει το δρόμο προς την έρημο, προς την Ερυθρά Θάλασσα. Όταν οι Ισραηλίτες βγήκαν από την Αίγυπτο ήταν καλά οπλισμένοι.
[19]Ο Μωυσής πήρε μαζί του και τα οστά του Ιωσήφ, γιατί εκείνος είχε ορκίσει τους Ισραηλίτες να πάρουν από την Αίγυπτο μαζί τους τα οστά του, όταν ο Θεός θα τους απελευθέρωνε.
[20]Οι Ισραηλίτες έφυγαν από τη Σουκκώθ και στρατοπέδευσαν στην Εθάμ, εκεί που αρχίζει η έρημος.
[21]Ο Θεός προχωρούσε μπροστά τους τη μέρα μέσα σε μια στήλη νεφέλης για να τους δείχνει το δρόμο, και τη νύχτα μέσα σε στήλη φωτιάς, για να τους φωτίζει, ώστε να πορεύονται μέρα και νύχτα.
[22]Η στήλη της νεφέλης δεν έλειπε ποτέ μπροστά από το λαό τη μέρα ούτε η στήλη της φωτιάς τη νύχτα.

Êxodo 14

Perseguição de Israel

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.

[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.
[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os

ΕΞΟΔΟΣ 14

Η διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:
[2]«Πες στους Ισραηλίτες να γυρίσουν πίσω και να στρατοπεδεύσουν μπροστά στην Πι-Αχιρώθ, ανάμεσα στη Μιγδώλ και στη Θάλασσα. Εκεί πρέπει να στρατοπεδεύσετε, αντίκρυ στη Βάαλ-Σεφών, δίπλα στη θάλασσα.
[3]Ο Φαραώ θα νομίσει ότι χάσατε το δρόμο σας στη χώρα κι αποκλειστήκατε από την έρημο.
[4]Θα ξυπνήσω λοιπόν την άκαμπτη διάθεσή του και θα σας καταδιώξει. Τότε θα αποδείξω ότι εγώ είμαι ισχυρότερος

egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.	από το Φαραώ κι απ' όλο το στρατό του, και θα μάθουν οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος». Έτσι κι έκαναν οι Ισραηλίτες.
5 Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?	5Όταν οι Αιγύπτιοι ανάγγειλαν στο Φαραώ ότι ο λαός έφυγε, τότε εκείνος κι οι αξιωματούχοι του άλλαξαν γνώμη σχετικά με το λαό και είπαν: «Τι ήταν αυτό που κάναμε κι αφήσαμε τους Ισραηλίτες να φύγουν από τη δούλεψή μας! »
6 E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;	6Τότε ο Φαραώ έζεψε τις άμαξές του και πήρε μαζί του τους πολεμιστές του.
7 e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.	7Πήρε όλες τις άμαξες των Αιγυπτίων, κι ανάμεσα τους τις εξακόσιες καλύτερες. Πάνω σε καθεμιά τοποθέτησε και τρίτον αναβάτη.
8 Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.	8Ο Κύριος ενίσχυσε την άκαμπτη διάθεση του Φαραώ και καταδίωξε τους Ισραηλίτες, ενώ εκείνοι έφευγαν γεμάτοι αυτοπεποίθηση.
9 Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.	9Ο στρατός των Αιγυπτίων με όλο τους το ιππικό, οι άμαξες του Φαραώ και οι καβαλάρηδες, καταδίωξαν τους Ισραηλίτες και έφτασαν στο στρατόπεδό τους, κοντά στην Πι-Αχιρώθ, μπροστά στη Βάαλ-Σεφών, δίπλα στη Θάλασσα.
10 E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.	10Καθώς ο Φαραώ πλησίαζε, κοίταξαν οι Ισραηλίτες και είδαν ότι οι Αιγύπτιοι έρχονταν ξοπίσω τους. Τότε τους κυρίεψε μεγάλος φόβος κι άρχισαν να φωνάζουν ζητώντας βοήθεια από τον Κύριο.
11 Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que	11«Δεν υπήρχαν τάφοι στην Αίγυπτο; » έλεγαν στο Μωυσή. «Γιατί μας έφερες να πεθάνουμε εδώ στην έρημο; Τι ήταν αυτό

nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

που μας έκανες να μας βγάλεις από την Αίγυπτο;

[12] Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios? Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

[12]Δε σου τα 'χαμε πει εμείς όλα αυτά εκεί; Δε σου λέγαμε να μας αφήσεις στην ησυχία μας; Εμείς θέλαμε να δουλεύουμε στους Αιγύπτιους· προτιμότερο ήταν αυτό για μας, παρά να πεθάνουμε εδώ στην έρημο».

[13] Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

[13]Ο Μωυσής απάντησε στο λαό: «Μη φοβόσαστε! Σταθείτε και θα δείτε πώς θα σας γλιτώσει σήμερα ο Κύριος. Τους Αιγύπτιους, που βλέπετε σήμερα δε θα τους ξαναδείτε ποτέ πια!

[14] O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

[14]Ο Κύριος θα πολεμήσει για σας. Εσείς μην ανησυχείτε».

A passagem pelo meio do mar

[15] Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

[15]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Τι μου φωνάζεις να σε βοηθήσω; Πες στους Ισραηλίτες να προχωρήσουν.

[16] E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

[16]Κι εσύ πάρε το ραβδί σου στο χέρι σου και ύψωσέ το πάνω από τη θάλασσα. Χώρισέ την στα δύο να περάσουν από μέσα οι Ισραηλίτες, πατώντας σε στεριά.

[17] Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

[17]Εγώ θα κάνω τους Αιγύπτιους να πεισμώσουν, και θα σας καταδιώξουν. Τότε θα δείξω στο Φαραώ και σ' όλο το στρατό του, στις άμαξές του και στους αναβάτες του ότι είμαι ισχυρότερος απ' αυτούς.

[18] e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

[18]Έτσι θα μάθουν οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν θα τους δείξω τη δύναμή μου».

[19] Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou para trás deles; também a coluna de

[19]Τότε, ο άγγελος του Θεού, που βάδιζε μπροστά από το στρατό των Ισραηλιτών, έφυγε και πήρε θέση πίσω τους. Η στήλη

nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

της νεφέλης έφυγε κι αυτή από μπροστά τους και στάθηκε πίσω τους,

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite; de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[20]και μπήκε ανάμεσα στο στρατόπεδο των Αιγυπτίων και σ' εκείνο των Ισραηλιτών. Το σύννεφο από τη μεριά των Αιγυπτίων δημιουργούσε σκοτάδι, ενώ φώτιζε την πλευρά των Ισραηλιτών τη νύχτα. Έτσι, τα δύο στρατόπεδα δεν μπόρεσαν να πλησιάσουν το ένα το άλλο όλη τη νύχτα.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

[21]Ο Μωυσής άπλωσε το χέρι του πάνω στη θάλασσα, και ο Κύριος, μ' έναν ισχυρότατο ανατολικό άνεμο, που φυσούσε όλη τη νύχτα, έκανε τα νερά να υποχωρήσουν. Έτσι η θάλασσα έγινε στεριά. Τα νερά χωρίστηκαν στα δύο,

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[22]και οι Ισραηλίτες πέρασαν από μέσα, πατώντας σε στεριά, ενώ τα νερά σχημάτιζαν τείχος δεξιά τους κι αριστερά τους.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[23]Οι Αιγύπτιοι τους καταδίωξαν και τους ακολούθησαν μέσα στη θάλασσα, με ολόκληρο το ιππικό του Φαραώ, τις άμαξές του και τους αναβάτες τους.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[24]Την ώρα που αλλάζει η πρωινή βάρδια των φρουρών, ο Κύριος μέσ' από τη στήλη της φωτιάς και το σύννεφο έριξε τη ματιά του στο στρατόπεδο των Αιγυπτίων και τους έφερε πανικό.

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

[25]Έκανε να κολλήσουν οι τροχοί των αμαξών τους και προχωρούσαν με δυσκολία. Τότε οι Αιγύπτιοι είπαν: «Πάμε να φύγουμε από τους Ισραηλίτες, γιατί ο Κύριος πολεμάει μαζί τους εναντίον μας».

Os egípcios perecem no mar

[26] Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

[27] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã, retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

[28] E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

[29] Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

[30] Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

[31] E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

[1] Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram: Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[26]Ο Κύριος τότε είπε στο Μωυσή: «Άπλωσε το χέρι σου πάνω απ’ τη θάλασσα, και τα νερά θα γυρίσουν να σκεπάσουν τους Αιγύπτιους, τις άμαξές τους και τους αναβάτες τους».

[27]Ο Μωυσής άπλωσε το χέρι του πάνω από τη θάλασσα και καθώς ξημέρωνε, αυτή ξαναγύρισε στη θέση της. Οι Αιγύπτιοι καθώς έφευγαν βρέθηκαν αντιμέτωποι με τα νερά, κι ο Κύριος τους καταπόντισε στη μέση της θάλασσας.

[28]Τα νερά ξαναγύρισαν και σκέπασαν τις άμαξες και τους αναβάτες, όλο το στρατό του Φαραώ, που είχαν καταδιώξει τους Ισραηλίτες μέσα στη θάλασσα. Δε γλίτωσε απ’ αυτούς ούτε ένας.

[29]Όσο για τους Ισραηλίτες, αυτοί είχαν περάσει μέσα απ’ τη θάλασσα πατώντας σε στεριά, ενώ τα νερά σχημάτιζαν τείχος δεξιά κι αριστερά τους.

[30]Εκείνη την ημέρα ο Κύριος γλίτωσε τους Ισραηλίτες από τη δύναμη των Αιγυπτίων, και είδαν τους Αιγύπτιους στην ακρογιαλιά νεκρούς.

[31]Όταν οι Ισραηλίτες είδαν με πόση δύναμη ο Κύριος εξόντωσε τους Αιγύπτιους, τον φοβήθηκαν και πίστεψαν σ’ αυτόν και στο Μωυσή, το δούλο του.

ΕΞΟΔΟΣ 15

Ο ύμνος του Μωυσή

[1]Τότε ο Μωυσής και οι Ισραηλίτες έψαλαν τον ύμνο αυτό στον Κύριο: Στον Κύριο θα ψάλω: Κέρδισε νίκη λαμπρή και ένδοξη· άλογα και καβαλάρηδες στη θάλασσα τους έριξε.

[2] O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

[2]Ο Κύριος είναι η δύναμή μου κι αυτόν υμνώ· εκείνος μ' έσωσε. Αυτός είν' ο Θεός μου, θα τον δοξολογώ· και του πατέρα μου ο Θεός, θα τον εγκωμιάζω.

[3] O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.

[3]Είναι πολεμιστής ο Κύριος· Κύριος τ' όνομά του.

[4] Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.

[4]Στη θάλασσα έριξε τις άμαξες και το στρατό του Φαραώ. Τους εκλεκτούς πολεμιστές του η Ερυθρά Θάλασσα τους κατάπιε.

[5] Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

[5]Τα κύματα τους σκέπασαν· μέσα στα βάθη τα απύθμενα βουλιάξανε σαν πέτρες.

[6] A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.

[6]Η δεξιά σου, Κύριε, δοξάστηκε σε δύναμη· η δεξιά σου, Κύριε, σύντριψε τον εχθρό.

[7] Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.

[7]Με τη μεγαλοσύνη σου την άφθαστη τους αντιπάλους σου αφανίζεις. Σαν τα καλάμια καίγονται μες στης οργής σου τη φωτιά.

[8] Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.

[8]Εφύσηξες όλο θυμό και τα νερά σωρεύτηκαν· όρθια σαν τείχη στάθηκαν πλήθος τρεχούμενα νερά, και πήξανε οι άβυσσοι στης θάλασσας τα βάθη.

[9] O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.

[9]Ο εχθρός σκεφτόταν: «Θα ριχτώ πίσω τους, θα τους πιάσω· και θα μοιράσω λάφυρα, θα χορτάσει η ψυχή μου. Θα τραβήξω το ξίφος μου, το χέρι μου θα φέρει την καταστροφή τους».

[10] Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.

[10]Με την πνοή σου φύσηξες κι η θάλασσα τους σκέπασε· σαν το μολύβι βούλιαξαν στα μανιασμένα τα νερά.

[11] Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em

[11]Ποιος, Κύριε, απ' τους θεούς συγκρίνεται μ' εσένα; Ποιος είναι σαν εσένα στην

santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?

αγιοσύνη ένδοξος, στα έργα φοβερός και τεχνουργός θαυμάτων;

[12] Estendeste a destra; e a terra os tragou.

[12]Τη δεξιά σου άπλωσες κι η γη τους εκατάπιε.

[13] Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

[13]Με την αγάπη σου οδήγησες το λαό τούτον που τον λύτρωσες· με την ισχύ σου τους κατεύθυνες στην ιερή σου γη.

[14] Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.

[14]Οι λαοί τ' άκουσαν και τρόμαξαν. Φόβος κυρίεψε της Παλαιστίνης τους κατοίκους.

[15] Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

[15]Αλαφιαστήκαν οι ηγεμόνες της Εδώμ, τους πολεμάρχους της Μωάβ τους έπιασε τρεμούλα· οι κάτοικοι της Χαναάν όλοι παρέλυσαν.

[16] Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

[16]Φόβος και τρόμος τούς κυρίεψε. Μπρος στις δυναμικές σου ενέργειες μείναν βουβοί σαν πέτρες, ώσπου ο λαός σου, Κύριε, να διαβεί, να περάσει ο λαός που τονε κέρδισες.

[17] Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

[17]Θα τον πας στης κληρονομιάς σου το βουνό κι εκεί θα τον φυτέψεις στον τόπο που ετοίμασες για κατοικία σου, Κύριε, στο Ιερό σου, Κύριε, τα χέρια σου που ιδρύσαν.

[18] O SENHOR reinará por todo o sempre.

[18]Θα βασιλεύεις, Κύριε, παντοτινά στους αιώνες τους ατέλειωτους.

[19] Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

[19]Όταν τα άλογα του Φαραώ, οι άμαξες και οι αναβάτες του προχώρησαν μέσα στη θάλασσα, ο Κύριος γύρισε πάνω τους τα νερά, ενώ οι Ισραηλίτες πέρασαν μέσα από τη θάλασσα πατώντας σε στεριά.

Antífona de Miriã e das mulheres

[20] A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

[20]Τότε η προφήτισσα Μαριάμ, αδερφή του Ααρών, πήρε στο χέρι της το τύμπανο κι

όλες οι γυναίκες την ακολούθησαν με τύμπανα στο χορό.

[21] E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[21]Η Μαριάμ τραγουδούσε πρώτη και οι άλλες επαναλάμβαναν: «Ψάλτε στον Κύριο, γιατί κέρδισε νίκη λαμπρή και ένδοξη· άλογα και καβαλάρηδες στη θάλασσα τους έριξε».

As águas amargas tornam-se doces

Το πικρό νερό της Μερά

[22] Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur; caminharam três dias no deserto e não acharam água.

[22]Ύστερα απ' αυτά πήρε ο Μωυσής τους Ισραηλίτες κι έφυγαν από την Ερυθρά Θάλασσα. Ακολούθησαν το δρόμο για την έρημο Σουρ και βάδισαν στην έρημο τρεις μέρες δρόμο, χωρίς να βρουν νερό.

[23] Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

[23]Μετά έφτασαν στη Μερά, αλλά δεν μπόρεσαν να πιουν απ' τα νερά της γιατί ήταν πικρά· γι' αυτό και την είχαν ονομάσει Μερά (πικρός, πικρία).

[24] E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

[24]Τότε ο λαός τα 'βαλε με το Μωυσή και τον ρωτούσε: «Τι θα πιούμε τώρα; »

[25] Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

[25]Ο Μωυσής προσευχήθηκε με δυνατή φωνή στον Κύριο, κι αυτός του υπέδειξε ένα κομμάτι ξύλο· ο Μωυσής το 'ριξε στα νερά και τα νερά έγιναν γλυκά. Εκεί ο Κύριος έδωσε στους Ισραηλίτες νόμους και εντολές. Εκεί επίσης τους δοκίμασε.

[26] e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

[26]Ο Κύριος τους είπε: «Αν υπακούτε σ' εμένα, τον Κύριο, το Θεό σας, και κάνετε ό, τι εγώ θεωρώ σωστό, αν υπακούτε στις εντολές μου και εφαρμόζετε όλους τους νόμους μου, δε θα σας στείλω κανένα από τα πλήγματα εκείνα που έστειλα στους Αιγύπτιους. Εγώ είμαι ο Κύριος, αυτός που σας γιατρεύει».

[27] Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

[27]Κατόπιν έφτασαν στην Αιλίμ, όπου υπήρχαν δώδεκα νεροπηγές κι εβδομήντα

φοίνικες. Εκεί στρατοπέδευσαν κοντά στα νερά.

Êxodo 16

Deus manda o maná

[1] Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

[2] Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

[3] disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

[4] Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

[5] Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

[6] Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,

ΕΞΟΔΟΣ 16

Ο Θεός δίνει το μάννα

[1]Έπειτα όλοι οι Ισραηλίτες αναχώρησαν από την Αιλίμ και έφτασαν στην έρημο Σιν, μεταξύ της Αιλίμ και του Σινά, τη δέκατη πέμπτη μέρα του δεύτερου μήνα μετά την έξοδό τους από την Αίγυπτο.

[2]Τότε ολόκληρη η ισραηλιτική κοινότητα άρχισε εκεί στην έρημο τα παράπονα ενάντια στο Μωυσή και στον Ααρών:

[3]«Καλύτερα να μας είχε θανατώσει ο Κύριος στην Αίγυπτο», τους έλεγαν, «εκεί που είχαμε άφθονο το κρέας και χορταίναμε το ψωμί, παρά που μας φέρατε εδώ στην έρημο, για να πεθάνει όλο αυτό το πλήθος από την πείνα».

[4]Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Εγώ θα κάνω να πέσει από τον ουρανό ψωμί για σας. Κάθε μέρα, θα βγαίνει ο λαός να μαζεύει την απαραίτητη ποσότητα για κείνη την ημέρα. Έτσι, θα τους δοκιμάσω αν θα ζουν σύμφωνα με τις οδηγίες μου ή όχι.

[5]Μόνο την έκτη μέρα, εκείνο που θα μαζεύουν και θα φέρνουν στο σπίτι θα είναι διπλάσιο από κείνο που θα μαζεύουν τις άλλες μέρες».

[6]Ο Μωυσής κι ο Ααρών είπαν σ’ όλους τους Ισραηλίτες: «Το βράδυ θα δείτε ότι ο Κύριος είναι που σας έβγαλε από την Αίγυπτο.

[7] e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?
[8] Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.
[9] Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.
[10] Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

Deus manda codornizes

[11] E o SENHOR disse a Moisés:

[12] Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[13] À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

[14] E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

[7]Και το πρωί θα δείτε τη δόξα του Κυρίου. Γιατί άκουσε τα παράπονά σας εναντίον του. Εμείς, αλήθεια, τι είμαστε που τα βάζετε μαζί μας; »
[8]Είπε ακόμη ο Μωυσής: «Ο Κύριος θα σας δώσει το βράδυ κρέας να φάτε, και το πρωί θα σας δώσει όσο ψωμί θέλετε για να χορτάσετε. Ο Κύριος άκουσε τα παράπονά σας εναντίον του. Εμείς, αλήθεια, τι είμαστε; Τα παράπονά σας δεν στρέφονται ενάντια σ' εμάς, αλλά ενάντια στον Κύριο».
[9]Μετά είπε ο Μωυσής στον Ααρών: «Πες σ' ολόκληρη την ισραηλιτική κοινότητα να πλησιάσουν και να σταθούν ενώπιον του Κυρίου, γιατί άκουσε τα παράπονά τους».
[10]Κι ενώ μιλούσε ακόμη ο Ααρών στην κοινότητα, κοίταξαν προς την έρημο, και ξάφνου φάνηκε η δόξα του Κυρίου μέσα στο σύννεφο.

[11]Μίλησε τότε ο Κύριος στο Μωυσή και του είπε:
[12]«Άκουσα τα παράπονα των Ισραηλιτών. Πες τους, λοιπόν, ότι το βράδυ θα φάνε κρέας και το πρωί θα χορτάσουν ψωμί. Έτσι θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός τους».
[13]Το βράδυ ήρθε ένα σμήνος από ορτύκια και σκέπασε το στρατόπεδο· και το πρωί τριγύρω στο στρατόπεδο υπήρχε ένα στρώμα δροσιάς.

[14]Όταν διαλύθηκε η δροσιά, σχηματίστηκε πάνω στην επιφάνεια της ερήμου κάτι λεπτό σαν πάχνη.

[15] Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

[16] Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número de vossas pessoas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

[17] Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.

[18] Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.

[19] Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.

[20] Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.

[21] Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

O povo de Israel recolhe o maná

[22] Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

[23] Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo

[15]Το είδαν οι Ισραηλίτες, αλλά δεν ήξεραν τι ήταν, και ρωτούσαν ο ένας τον άλλο: «Τι είν' ετούτο; » Ο Μωυσής τούς είπε: «Αυτό είναι το ψωμί που σας δίνει ο Κύριος να φάτε.

[16]Ο Κύριος διέταξε να μαζεύετε απ' αυτό, ο καθένας όσο χρειάζεται: ένα γομόρ, για κάθε άτομο. Καθένας θα μαζεύει ανάλογα με τον αριθμό των ατόμων που μένουν μαζί του στην ίδια σκηνή».

[17]Έτσι κι έκαναν οι Ισραηλίτες· μάζεψαν άλλος πολύ και άλλος λίγο.

[18]Αλλά όταν το μέτρησαν με το γομόρ, εκείνος που είχε μαζέψει πολύ δεν είχε περίσσευμα, κι εκείνος που είχε μαζέψει λίγο δεν είχε έλλειμμα. Καθένας είχε μαζέψει ανάλογα με τις ανάγκες του.

[19]Τους είπε ακόμα ο Μωυσής: «Κανένας δε θα κρατήσει απ' αυτό για την άλλη μέρα».

[20]Μερικοί όμως δεν τον άκουσαν και φύλαξαν και για την άλλη μέρα, αλλά σκουλήκιασε και βρώμισε. Και θύμωσε ο Μωυσής μαζί τους.

[21]Κάθε πρωί μάζευαν οι Ισραηλίτες το μάννα, καθένας ανάλογα με τις ανάγκες του. Όταν όμως ζέσταινε ο ήλιος, το μάννα έλιωνε.

[22]Την έκτη μέρα μάζεψαν διπλάσια ποσότητα: δύο γομόρ για κάθε άτομο. Τότε οι αρχηγοί της κοινότητας ήρθαν και το ανέφεραν στο Μωυσή.

[23]Εκείνος τους είπε: «Αυτό διέταξε ο Κύριος. Αύριο είναι ημέρα ανάπαυσης,

sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.	αφιερωμένη στον Κύριο. Ψήστε και βράστε όσο θέλετε, και το υπόλοιπο φυλάξτε το ως αύριο το πρωί».
24 E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.	24Το φύλαξαν ως το πρωί, όπως διέταξε ο Μωυσής, και δε βρώμισε ούτε σκουλήκιασε.
25 Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.	25«Φάτε το σήμερα», τους είπε ο Μωυσής, «γιατί σήμερα είναι ημέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη στον Κύριο και δε θα το βρείτε στους αγρούς.
26 Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.	26Τις έξι μέρες της εβδομάδας μπορείτε να το μαζεύετε, αλλά την έβδομη, που είναι μέρα ανάπαυσης, δεν θα υπάρχει μάννα».
27 Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.	27Ωστόσο την έβδομη μέρα, βγήκαν μερικοί από το λαό να μαζέψουν μάννα, αλλά δε βρήκαν.
28 Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?	28Τότε είπε ο Κύριος στο Μωυσή: «Ως πότε θα αρνείσθε να τηρείτε τις εντολές μου και τους νόμους μου;
29 Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.	29Ο Κύριος σας έδωσε μία μέρα ανάπαυσης και γι' αυτό την έκτη μέρα σάς δίνει τροφή για δύο μέρες. Την έβδομη μέρα καθένας θα μένει εκεί που βρίσκεται· κανένας δε θα βγαίνει από το σπίτι του».
30 Assim, descansou o povo no sétimo dia.	30Έτσι, ο λαός αναπαυόταν την έβδομη μέρα.
31 Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.	31Οι Ισραηλίτες ονόμασαν αυτό που μάζευαν, «μάννα». Ήταν λευκό σαν σπόρος κορίαννου, και η γεύση του ήταν σαν γλύκισμα από μέλι.
32 Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um gômer e o guardarás para as vossas	32Ο Μωυσής είπε: «Ο Κύριος διέταξε να γεμίσετε ένα γομόρ μάννα και να το φυλάξετε για τις επόμενες γενιές, ώστε να

gerações, para que vejam o pão com que vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

33 Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

34 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.

35 E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.

36 Gômer é a décima parte do efa.

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

1 Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo suas paradas, segundo o mandamento do SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

2 Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

3 Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

βλέπουν το ψωμί, με το οποίο σας έθρεψε στην έρημο, όταν σας έβγαλε από την Αίγυπτο».

33Ύστερα είπε ο Μωυσής στον Ααρών: «Πάρε μια στάμνα, βάλε μέσα ένα γομόρ μάννα και τοποθέτησέ την ενώπιον του Κυρίου, ώστε να φυλαχθεί για τις επόμενες γενιές».

34Ο Ααρών, την τοποθέτησε μπροστά στην κιβωτό της διαθήκης για να φυλαχθεί, όπως διέταξε ο Κύριος το Μωυσή.

35Σαράντα χρόνια έτρωγαν οι Ισραηλίτες το μάννα, ωσότου ήρθαν σε κατοικημένη χώρα, στα σύνορα της Χαναάν.

36(Ένα γομόρ είναι το δέκατο του εφά).

ΕΞΟΔΟΣ 17

Νερό από το βράχο

(Αρ 20,1-13)

1Ολόκληρη η Ισραηλιτική κοινότητα έφυγε από την έρημο Σιν και έφτασε, με ενδιάμεσους σταθμούς, στη Ραφιδίν, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου. Εκεί στρατοπέδευσαν, αλλά δεν υπήρχε νερό να πιουν.

2Άρχισαν τότε να τα βάζουν με το Μωυσή: «Δώσε μας νερό να πιούμε», του φώναζαν. Ο Μωυσής τους είπε: «Γιατί τα βάζετε μαζί μου; Γιατί προκαλείτε τον Κύριο; »

3Αλλά ο λαός διψούσε όλο και περισσότερο και συνέχισαν να καταφέρονται ενάντια στο Μωυσή: «Τι μας ξεσήκωσες από την Αίγυπτο; » του έλεγαν. «Για να πεθάνουμε από τη δίψα εμείς και τα παιδιά μας και τα ζώα μας; »

[4] Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

[4]Τότε ο Μωυσής προσευχήθηκε στον Κύριο και είπε: «Τι να κάνω γι' αυτόν το λαό; Λίγο ακόμα και θα με λιθοβολήσουν».

[5] Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

[5]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Προχώρα μπροστά από το λαό, πάρε μαζί σου τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ, πάρε στο χέρι και το ραβδί σου με το οποίο χτύπησες το Νείλο, και πήγαινε.

[6] Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

[6]Εγώ θα βρίσκομαι εκεί πριν από σένα, πάνω στο βράχο, στο όρος Χωρήβ. Χτύπα το βράχο, και θα βγει από 'κει νερό για να πιει ο λαός». Έτσι κι έκανε ο Μωυσής ενώπιον των πρεσβυτέρων του λαού Ισραήλ.

[7] E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

[7]Ο τόπος εκείνος ονομάστηκε Μασσά (Πειρασμός) και Μεριβά (Λοιδορία), επειδή εκεί αγανάκτησαν οι Ισραηλίτες και προκάλεσαν τον Κύριο λέγοντας: «Είναι μαζί μας ο Κύριος ή όχι; »

Amaleque peleja contra os israelitas

Ο πόλεμος με τους Αμαληκίτες

[8] Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

[8]Στη Ραφιδίν ήρθαν οι Αμαληκίτες να πολεμήσουν τους Ισραηλίτες.

[9] Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

[9]Είπε τότε ο Μωυσής στον Ιησού: «Διάλεξε άντρες ικανούς να μας υπερασπιστούν και πήγαινε να πολεμήσεις αύριο τους Αμαληκίτες. Εγώ θα σταθώ στην κορυφή του λόφου κρατώντας στο χέρι μου το ραβδί του Θεού».

[10] Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.

[10]Ο Ιησούς έκανε ό, τι ακριβώς του είπε ο Μωυσής, και πήγε να πολεμήσει τους Αμαληκίτες, ενώ ο Μωυσής, ο Ααρών και ο Χουρ ανέβηκαν στην κορυφή του λόφου.

[11] Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.

[11]Όσο ο Μωυσής είχε υψωμένα τα χέρια του, νικούσαν οι Ισραηλίτες· όταν τα κατέβαζε, νικούσαν οι Αμαληκίτες.

[12] Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.

[12]Τα χέρια όμως του Μωυσή κουράζονταν. Τότε ο Ααρών και ο Χούρ πήραν μια πέτρα, την έβαλαν εκεί που στεκόταν ο Μωυσής, κι αυτός κάθισε πάνω της. Ο Ααρών και ο Χουρ ο ένας από τη μια μεριά κι ο άλλος από την άλλη, στήριζαν τα χέρια του. Μ' αυτό τον τρόπο, τα χέρια του Μωυσή έμειναν σταθερά υψωμένα ως τη δύση του ήλιου.

[13] E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

[13]Έτσι, ο Ιησούς κατατρόπωσε τους Αμαληκίτες και το στρατό τους.

[14] Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.

[14]Τότε είπε ο Κύριος στο Μωυσή: «Γράψ' το αυτό το περιστατικό σε βιβλίο, για να μην ξεχαστεί, και θέσε το υπόψη του Ιησού, ότι εξάπαντος θα εξαφανίσω τους Αμαληκίτες, ακόμα και τη θύμησή τους, από τη γη».

[15] E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.

[15]Ο Μωυσής έχτισε ένα θυσιαστήριο και το ονόμασε Γιαχβέ-Νισσί,

[16] E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

[16]και είπε: «Οι Αμαληκίτες επαναστάτησαν ενάντια στην εξουσία του Κυρίου. Γι' αυτό και θα τους μάχεται ο Κύριος από γενιά σε γενιά».

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

[1] Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.

[2] Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

ΕΞΟΔΟΣ 18

Ο Ιοθόρ επισκέπτεται το Μωυσή

[1]Ο Ιοθόρ, ιερέας της Μαδιάμ και πεθερός του Μωυσή, άκουσε όλα όσα έκανε ο Κύριος ο Θεός για το Μωυσή και για τους Ισραηλίτες, το λαό του, ότι δηλαδή τους έβγαλε από την Αίγυπτο.

[2]Ήρθε λοιπόν στο Μωυσή, έχοντας μαζί του τη Σεπφώρα, σύζυγο του Μωυσή, ο οποίος του την είχε στείλει πίσω, καθώς και τους δυο γιους της.

[3] com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;	[3]Ο ένας ονομαζόταν Γερσώμ (γιατί όταν γεννήθηκε, είχε πει ο Μωυσής: «Μετανάστης είμαι σε ξένη χώρα») κι ο άλλος Ελιέζερ
[4] e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.	[4](γιατί όταν γεννήθηκε είχε πει ο Μωυσής: «Ο Θεός του πατέρα μου ήρθε σε βοήθειά μου και μ' έσωσε από το ξίφος του Φαραώ»).
[5] Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,	[5]Ο Ιοθόρ λοιπόν, μαζί με τα παιδιά και τη γυναίκα του Μωυσή, ήρθαν στην έρημο, όπου είχε κατασκηνώσει ο Μωυσής κοντά στο βουνό του Θεού.
[6] e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.	[6]Προηγουμένως τον είχε ειδοποιήσει ότι θα πήγαινε να τον επισκεφθεί, μαζί με τη γυναίκα του και τα δυο παιδιά της.
[7] Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.	[7]Βγήκε λοιπόν ο Μωυσής να προϋπαντήσει τον πεθερό του. Τον προσκύνησε, τον φίλησε, κι αφού αλληλοχαιρετήθηκαν και ευχήθηκε ο ένας στον άλλον «ειρήνη», μπήκαν στη σκηνή.
[8] Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.	[8]Ο Μωυσής διηγήθηκε στον πεθερό του όλα όσα είχε κάνει ο Κύριος στο Φαραώ και στους Αιγύπτιους για χάρη του λαού Ισραήλ· όλες τις δυσκολίες που συνάντησαν στην έρημο και πώς τους είχε γλιτώσει ο Κύριος.
[9] Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,	[9]Ο Ιοθόρ χάρηκε για τις ευεργεσίες που ο Κύριος είχε κάνει στους Ισραηλίτες και τους είχε ελευθερώσει από την εξουσία των Αιγυπτίων,
[10] e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;	[10]και είπε: «Ευλογημένος ας είναι ο Κύριος, που σας απάλλαξε από την εξουσία του Φαραώ και των Αιγυπτίων, ο

Κύριος που ελευθέρωσε το λαό του από την καταπίεση της Αιγύπτου.

[11] agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

[11]Τώρα αναγνωρίζω ότι ο Κύριος είναι μεγαλύτερος απ' όλους τους θεούς, για τα όσα έκανε εναντίον των Αιγυπτίων».

[12] Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

[12]Έπειτα ο Ιοθόρ πρόσφερε ολοκαύτωμα και θυσίες στο Θεό, και ήρθε ο Ααρών και όλοι οι πρεσβύτεροι των Ισραηλιτών να συμμετάσχουν με τον πεθερό του Μωυσή στο ιερό γεύμα ενώπιον του Κυρίου.

A nomeação de auxiliares
Deuteronômio 1.9-18

Ο διορισμός δικαστών
(Δτ 5,1-21)

[13] No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

[13]Την άλλη μέρα ο Μωυσής κάθισε για να δικάσει. Απ' το πρωί ως το βράδυ ο λαός συνωστιζόταν μπροστά του για να τους λύνει τις διαφορές.

[14] Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

[14]Όταν είδε ο πεθερός του πόσο εργαζόταν γι' αυτούς, του είπε: «Τι είναι όλα αυτά που κάνεις για το λαό; Τι κάθεσαι εσύ και δικάζεις μόνος σου, κι ο λαός είναι στημένος μπροστά σου από το πρωί ως το βράδυ; »

[15] Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;

[15]Ο Μωυσής τού απάντησε: «Οι άνθρωποι έρχονται σ' εμένα για να ρωτήσουν το Θεό.

[16] quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

[16]Όταν έχουν κάποια υπόθεση, έρχονται σ' εμένα κι εγώ διευθετώ τις διαφορές τους, και τους δείχνω τις εντολές του Θεού και τις οδηγίες του».

[17] O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.

[17]Τότε ο Ιοθόρ τού είπε: «Δεν είναι σωστό αυτό που κάνεις.

[18] Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.

[18]Κι εσύ θα εξαντληθείς κι ετούτος ο λαός που είναι μαζί σου, γιατί η εργασία αυτή ξεπερνάει τις δυνάμεις σου. Δε θα μπορέσεις να την κάνεις μόνος σου.

[19] Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo; representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,

[20] ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

[21] Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;

[22] para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.

[23] Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

[24] Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

[25] Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.

[26] Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.

[19]Τώρα άκου τη γνώμη μου. Θα σου δώσω μια συμβουλή κι ο Θεός να είναι μαζί σου: Εσύ θα είσαι ο αντιπρόσωπος του λαού ενώπιον του Θεού. Εσύ θα φέρνεις τις υποθέσεις στο Θεό.

[20]Θα τους διδάσκεις τις εντολές και τους νόμους και θα τους μαθαίνεις πώς να συμπεριφέρονται και τι πρέπει να κάνουν.

[21]Για τα υπόλοιπα, διάλεξε από το λαό άντρες ικανούς και αξιόπιστους, που να φοβούνται το Θεό, και να αποστρέφονται τη δωροδοκία, και δώσ' τους δικαστική εξουσία πάνω σε χίλια, σε εκατό, σε πενήντα και σε δέκα άτομα.

[22]Αυτοί θα είναι οι μόνιμοι δικαστές του λαού, και θα ασχολούνται με τις μικρές υποθέσεις. Τις μεγάλες θα τις φέρνουν σ' εσένα. Έτσι θα ελαφρώσουν το βάρος σου και θα σε βοηθήσουν.

[23]Αν ρυθμίσεις έτσι αυτό το θέμα, όπως σε προστάζει ο Θεός, τότε θα μπορέσεις να τα βγάλεις πέρα. Και όλος αυτός ο λαός θα γυρίζουν στα σπίτια τους μονιασμένοι».

[24]Ο Μωυσής άκουσε τη γνώμη του πεθερού του κι έκανε ό, τι του είπε.

[25]Διάλεξε ανάμεσα από τους Ισραηλίτες άντρες ικανούς, και τους έβαλε επικεφαλής του λαού σε κάθε χίλια, εκατό, πενήντα και δέκα άτομα.

[26]Αυτοί ήταν οι μόνιμοι δικαστές του λαού και ασχολούνταν με τις μικροδιαφορές. Τις δύσκολες υποθέσεις τις έφερναν στο Μωυσή.

27 Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

27Ύστερα ο Μωυσής αποχαιρέτησε τον πεθερό του κι ο Ιοθόρ επέστρεψε στη χώρα του.

Êxodo 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

1 No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.
2 Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.

3 Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:

4 Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.
5 Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;
6 vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

7 Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

8 Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

ΕΞΟΔΟΣ 19

Οι Ισραηλίτες στο όρος Σινά

1-2Οι Ισραηλίτες έφυγαν από τη Ραφιδίν, και την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα μετά την έξοδό τους από την Αίγυπτο έφταναν στην έρημο Σινά. Εκεί κατασκήνωσαν απέναντι από το όρος Σινά,

3κι ο Μωυσής ανέβηκε στο βουνό για να συναντήσει το Θεό. Τον κάλεσε ο Κύριος από το βουνό και του είπε: «Να τι θα αναγγείλεις στους Ισραηλίτες, τους απογόνους του Ιακώβ:
4“Είδατε τα όσα έκανα στους Αιγύπτιους, και πώς σας σήκωσα πάνω σε φτερούγες αετού και σας έφερα κοντά μου.
5Τώρα, αν πραγματικά θελήσετε ν’ ακούσετε τα λόγια μου και να φυλάξετε τη διαθήκη μου, θα είστε δικοί μου, μόνο εσείς, απ’ όλους τους άλλους λαούς. Στην εξουσία μου είναι ολόκληρη η γη,
6αλλά εσείς θα είστε για μένα βασίλειο ιερέων και έθνος ξεχωριστό”. Αυτά να πεις στους Ισραηλίτες».
7Ήρθε, λοιπόν, ο Μωυσής, συγκέντρωσε τους πρεσβυτέρους του λαού, και τους ανακοίνωσε όλα αυτά τα λόγια, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

8Τότε όλος ο λαός αποκρίθηκε ομόφωνα: «Ό, τι είπε ο Κύριος θα το πράξουμε». Κι ο

Μωυσής ανέφερε τα λόγια του λαού στον Κύριο.

[9] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

[9]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Εγώ θα έρθω κοντά σου μέσα σε πυκνό σύννεφο, ώστε ν' ακούει ο λαός όταν μιλάω μαζί σου και να σου έχει πάντοτε εμπιστοσύνη». Όταν ο Μωυσής ανέφερε στον Κύριο την απάντηση του λαού,

[10] Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

[10]ο Κύριος του είπε: «Πήγαινε στο λαό και φρόντισε να εξαγνιστούν και να μείνουν καθαροί σήμερα και αύριο. Να πλύνουν τα ρούχα τους,

[11] e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

[11]και να είναι έτοιμοι για την τρίτη μέρα, γιατί την τρίτη μέρα θα κατεβώ στο όρος Σινά, μπροστά στα μάτια όλου του λαού.

[12] Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.

[12]Γύρω από το βουνό θα βάλεις όρια για το λαό και θα τους πεις να προσέξουν να μην ανέβουν στο βουνό ούτε καν να αγγίξουν τους πρόποδές του. Όποιος πατήσει το πόδι του στο βουνό εξάπαντος θα πεθάνει.

[13] Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá. Quando soar longamente a buzina, então, subirão ao monte.

[13]Δε θα τον πιάσετε με τα χέρια· θα θανατωθεί από μακριά με πέτρες ή με βέλη, είτε ζώο είναι είτε άνθρωπος. Μόνο όταν η σάλπιγγα σημάνει, τότε θα μπορέσουν κάποιοι ν' ανέβουν στο βουνό».

[14] Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.

[14]Ο Μωυσής κατέβηκε από το βουνό, ήρθε κοντά στο λαό και τον εξάγνισε· έπλυναν και τα ρούχα τους.

[15] E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.

[15]Έπειτα είπε στο λαό: «Ετοιμαστείτε για την τρίτη μέρα· από γυναίκα να απέχετε».

[16] Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa nuvem sobre o monte, e mui forte clangor

[16]Την τρίτη μέρα, λοιπόν, όταν ξημέρωσε, άρχισαν βροντές και αστραπές, κι ένα πυκνό σύννεφο ήρθε και κάθισε πάνω στο

de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.

[17] E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

[18] Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.

[19] E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.

[20] Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,

[21] e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.

[22] Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

[23] Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.

[24] Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não

βουνό, ενώ η φωνή της σάλπιγγας αντηχούσε δυνατά. Φόβος μεγάλος κατέλαβε όλο το λαό που ήταν στο στρατόπεδο.

[17]Τότε ο Μωυσής κάλεσε το λαό να βγει από το στρατόπεδο για να συναντήσει το Θεό και στάθηκαν κοντά στους πρόποδες του βουνού.

[18]Το όρος Σινά είχε καλυφθεί ολόκληρο με καπνό, γιατί πάνω του είχε κατεβεί ο Κύριος μέσα σε φωτιά. Ο καπνός ανέβαινε σαν από καμίνι, και το βουνό ολόκληρο σειόταν δυνατά.

[19]Ο ήχος της σάλπιγγας ολοένα δυνάμωνε. Ο Μωυσής μιλούσε και ο Θεός τού αποκρινόταν με βροντές.

[20]Ο Κύριος, που είχε κατέβει στην κορυφή του όρους Σινά κάλεσε το Μωυσή στην κορυφή του βουνού. Ο Μωυσής ανέβηκε,

[21]κι ο Κύριος του είπε: «Κατέβα και ειδοποίησε το λαό να μην πλησιάσουν για να με δουν, γιατί τότε πολλοί απ' αυτούς θα χάσουν τη ζωή τους.

[22]Ακόμα και οι ιερείς, που με πλησιάζουν, πρέπει να εξαγνιστούν για να μην οργιστώ εναντίον τους».

[23]Ο Μωυσής είπε στον Κύριο: «Δεν είναι δυνατό να ανεβεί ο λαός στο όρος Σινά, γιατί εσύ μας το απαγόρεψες ρητά και μας είπες να το απομονώσουμε βάζοντας όρια, και να το ανακηρύξουμε άγιο».

[24]Ο Κύριος απάντησε: «Πήγαινε, κατέβα κι έπειτα ανέβα πάλι μαζί με τον Ααρών. Οι ιερείς όμως και ο λαός να μην περάσουν

traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.

[25] Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

τα όρια για να με πλησιάσουν, γιατί θα ξεσπάσει η οργή μου εναντίον τους».

[25]Ο Μωυσής κατέβηκε πάλι και τα είπε αυτά στο λαό.

Êxodo 20

Os dez mandamentos
Deuteronômio 5.1-21

[1] Então, falou Deus todas estas palavras:

[2] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

[3] Não terás outros deuses diante de mim.

[4] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

[5] Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

[6] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[7] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

ΕΞΟΔΟΣ 20

Οι Δέκα Εντολές
(Δτ 5,1-21)

[1]Ο Θεός μίλησε στο λαό και είπε αυτούς τους λόγους:

[2](Α) «Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλα από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας.

[3]Δεν θα υπάρχουν για σένα άλλοι θεοί εκτός από μένα.

[4](Β) »Δεν θα κατασκευάσεις για σένα είδωλα και κανενός είδους ομοίωμα που να αντιπροσωπεύει ο, τιδήποτε βρίσκεται ψηλά στον ουρανό ή εδώ κάτω στη γη ή μέσα στα νερά, κάτω απ' τη γη.

[5]»Δεν θα τα προσκυνάς ούτε θα τα λατρεύεις, γιατί εγώ ο Κύριος, ο Θεός σου, είμαι Θεός που απαιτώ αποκλειστικότητα. Για την αμαρτία των πατέρων που μου αντιστέκονται, τιμωρώ τα παιδιά ακόμη κι ως την τρίτη και την τέταρτη γενιά.

[6]Δείχνω όμως την αγάπη μου σε χιλιάδες γενιές αυτών που με αγαπούν και τηρούν τις εντολές μου.

[7](Γ) »Δεν θα προφέρεις καταχρηστικά το όνομα του Κυρίου, του Θεού σου. Πράγματι, εγώ ο Κύριος δεν θ' αθωώσω κανέναν που προφέρει το όνομά μου καταχρηστικά.

8 Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

9 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

10 Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

11 porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

12 Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

13 Não matarás.

14 Não adulterarás.

15 Não furtarás.

16 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

17 Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Deuteronômio 5.22-33

8(Δ) »Να θυμάσαι την ημέρα του Σαββάτου, για να την ξεχωρίζεις και να την αφιερώνεις στον Κύριο.

9Έξι μέρες θα εργάζεσαι και θα κάνεις όλες τις εργασίες σου.

10Αλλά η έβδομη μέρα είναι μέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη σ’ εμένα, τον Κύριο το Θεό σου. Την ημέρα αυτή δεν επιτρέπεται να κάνεις καμιά εργασία ούτε εσύ ούτε ο γιος σου ούτε η θυγατέρα σου ούτε ο δούλος σου ούτε η δούλη σου ούτε τα ζώα σου ούτε ο ξένος που κατοικεί στις πόλεις σου.

11Σε έξι μέρες εγώ, ο Κύριος, δημιούργησα τον ουρανό, τη γη και τη θάλασσα, καθώς και όλα όσα υπάρχουν μέσα σ’ αυτά, και την έβδομη μέρα αναπαύθηκα. Γι’ αυτό ευλόγησα την ημέρα του Σαββάτου και την ξεχώρισα για τον εαυτό μου.

12(Ε) »Να τιμάς τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, για να ζήσεις πολλά χρόνια στη χώρα που εγώ ο Κύριος, ο Θεός σου, θα σου δώσω.

13(ΣΤ) »Δεν θα φονεύσεις.

14(Ζ) »Δεν θα μοιχεύσεις.

15(Η) »Δεν θα κλέψεις.

16(Θ) »Δεν θα καταθέσεις ψεύτικη μαρτυρία ενάντια στο συνάνθρωπό σου.

17(Ι) »Δεν θα επιθυμήσεις τίποτε απ’ ό, τι ανήκει στο συνάνθρωπό σου: ούτε το σπίτι του ούτε τη γυναίκα του ούτε το δούλο του ούτε τη δούλη του ούτε το βόδι του ούτε το υποζύγιό του».

Ο φόβος του λαού
(Δτ 5,22-33)

18 Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

19 Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

20 Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

21 O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

Leis acerca dos altares

22 Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

23 Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

24 Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

25 Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

26 Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

18Όλος ο λαός άκουγε τις βροντές και τον ήχο της σάλπιγγας κι έβλεπε τις αστραπές και το βουνό που κάπνιζε. Φοβήθηκαν λοιπόν και στέκονταν μακριά.

19Και είπαν στο Μωυσή: «Μίλα μας εσύ κι εμείς θ' ακούμε· αλλά ας μη μας μιλάει απευθείας ο Θεός, γιατί θα πεθάνουμε».

20Ο Μωυσής τούς απάντησε: «Μη φοβάστε! Ο Θεός ήρθε να σας δοκιμάσει· θέλει να τον υπολογίζετε, για να μην αμαρτάνετε».

21Ο λαός στεκόταν μακριά, ενώ ο Μωυσής πλησίασε το σκοτεινό σύννεφο όπου ήταν ο Θεός.

Διατάξεις για το θυσιαστήριο

22Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή να πει εκ μέρους του στους Ισραηλίτες: «Εσείς είδατε ότι σας μίλησα από τον ουρανό.

23Δεν θα κατασκευάσετε για τον εαυτό σας θεούς από ασήμι ή από χρυσάφι για να τους λατρεύετε κι αυτούς κοντά σ' εμένα.

24Θα μου κατασκευάσετε ένα θυσιαστήριο από χώμα και πάνω του θα προσφέρετε τις θυσίες σας των ολοκαυτωμάτων, τις θυσίες κοινωνίας, τα πρόβατά σας και τα βόδια σας. Σε κάθε τόπο που εγώ θα τον ξεχωρίζω για να με λατρεύετε, θα έρχομαι εκεί και θα σας ευλογώ.

25»Σε περίπτωση που θα μου κατασκευάσετε πέτρινο θυσιαστήριο, δεν θα το οικοδομήσετε με λαξεμένες πέτρες, γιατί αν τις επεξεργαστείτε με τη σμίλη σας, θα τις βεβηλώσετε.

26Δε θ' ανεβαίνετε με σκαλοπάτια στο θυσιαστήριό μου, για να μην

αποκαλύπτονται από πάνω του τα απόκρυφα μέλη σας».

Êxodo 21

Leis acerca dos servos
Deuteronômio 15.12-18

1 São estes os estatutos que lhes proporás:

2 Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

3 Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

4 Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

5 Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

6 Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

7 Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.

8 Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de

ΕΞΟΔΟΣ 21

Η μεταχείριση των δούλων
(Δτ 15,12-18)

1«Αυτές είναι διάφορες άλλες εντολές που θα τους δώσεις:

2»Αν ένας Ισραηλίτης αγοράσει δούλο Εβραίο, θα του δουλέψει έξι χρόνια. Τον έβδομο θα φύγει ελεύθερος, χωρίς να δώσει χρήματα.

3»Αν ήρθε μόνος, μόνος θα φύγει. Αν ήρθε με τη γυναίκα του, θα ελευθερωθεί κι εκείνη μαζί του.

4Αν τη γυναίκα του του την έδωσε ο κύριός του, κι αυτή τού γέννησε γιους ή κόρες, τότε η γυναίκα και τα παιδιά θα παραμείνουν ιδιοκτησία του κυρίου του, και μόνον αυτός θα φύγει ελεύθερος.

5»Αν όμως ο δούλος δηλώσει ρητά ότι αγαπάει τον κύριό του, τη γυναίκα του και τα παιδιά του, και δε θέλει να τους αφήσει για να απελευθερωθεί,

6τότε ο κύριός του θα τον οδηγήσει ενώπιον του Θεού στους δικαστές· θα τον φέρει στην πόρτα ή στις παραστάδες και θα του τρυπήσει το αυτί μ’ ένα τρυπητήρι, κι έτσι θα παραμείνει δούλος του για πάντα.

7»Αν κάποιος πουλήσει τη θυγατέρα του για δούλη, τότε αυτή δεν θα απελευθερωθεί όπως απελευθερώνονται οι αρσενικοί δούλοι.

8Αν δεν αρέσει στον κύριό της, που την είχε παλλακίδα του, πρέπει αυτός να

permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

Leis acerca da violência

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

επιτρέψει στον πατέρα της να την εξαγοράσει. Δεν έχει το δικαίωμα να την πουλήσει σε αλλοδαπούς, γιατί δεν τήρησε την υπόσχεσή του στη δούλη του.

[9]»Αν ο κύριος είχε αγοράσει τη δούλη για να τη δώσει στο γιο του, θα της συμπεριφέρεται σύμφωνα με το δίκαιο που ισχύει για τις θυγατέρες.

[10]»Αν ο κύριος της δούλης πάρει και άλλη γυναίκα, δεν επιτρέπεται να περικόψει την τροφή της, το ρουχισμό της, και τις συζυγικές σχέσεις μαζί της.

[11]Αν δεν της χορηγεί αυτά τα τρία, τότε αυτή μπορεί να γίνει ελεύθερη χωρίς να δώσει χρήματα».

Διατάξεις για τις πράξεις βίας

[12]«Εκείνος που θα διαπράξει φόνο, θα τιμωρείται εξάπαντος με θάνατο.

[13]Αν όμως δεν το έκανε προμελετημένα αλλά ήταν ατύχημα, τότε θα ορίσετε έναν τόπο, όπου θα μπορεί να καταφύγει, για να είναι ασφαλής.

[14]Αντιθέτως, αν κάποιος διαπράξει με δόλο το αμάρτημα αυτό κατά του συνανθρώπου του, τότε ακόμη κι αν έχει καταφύγει στο θυσιαστήριό μου, θα τον αποσπάσετε απ’ αυτό και θα τον θανατώσετε.

[15]»Όποιος χτυπήσει τον πατέρα του ή τη μητέρα του θα τιμωρείται εξάπαντος με θάνατο.

[16]»Όποιος κάνει απαγωγή ανθρώπου, είτε τον πουλήσει είτε βρεθεί να τον κατακρατεί, θα τιμωρείται εξάπαντος με θάνατο.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[17]Όποιος καταρασθεί τον πατέρα του ή τη μητέρα του θα τιμωρείται εξάπαντος με θάνατο.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

[18]»Σε περίπτωση που δύο άντρες φιλονικήσουν κι ο ένας χτυπήσει τον άλλο με πέτρα ή γροθιά και το θύμα δεν πεθάνει αλλά τραυματιστεί βαριά,

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

[19]αν σηκωθεί και περπατήσει έξω ακουμπώντας στο ραβδί του, τότε ο δράστης δεν θα τιμωρηθεί. Θα καταβάλει όμως αποζημίωση για το χρόνο που το θύμα δε θα μπορεί να εργαστεί, και θα αναλάβει τα έξοδα μέχρι την πλήρη αποθεραπεία του.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;

[20]»Αν κάποιος χτυπήσει το δούλο του ή τη δούλη του με το ραβδί του κι ο δούλος πεθάνει επί τόπου, τότε ο δράστης θα τιμωρηθεί.

[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.

[21]Αν όμως ο δούλος ζήσει για μια ή δυο μέρες, ο δράστης δεν θα τιμωρηθεί, επειδή είναι ιδιοκτησία του.

[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.

[22]»Αν δύο συμπλακούν και πέσουν πάνω σε μια γυναίκα έγκυο και της προκαλέσουν αποβολή, χωρίς άλλες συνέπειες, τότε ο υπαίτιος θα τιμωρηθεί με υποχρεωτική καταβολή της αποζημιώσεως που θα του ζητήσει ο σύζυγος της εγκύου, σύμφωνα με δικαστική απόφαση.

[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,

[23]»Αν όμως προκληθεί σωματική βλάβη στη γυναίκα, τότε θα εφαρμόσετε την αρχή “ζωή αντί ζωής”,

[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,

[24]“οφθαλμόν αντί οφθαλμού”, “οδόντα αντί οδόντος”, “χέρι αντί χεριού”, “πόδι αντί ποδιού”,

[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.

[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.

[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.

[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.

[29] Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o prendeu, e o boi matar homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.

[30] Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.

[31] Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

[32] Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

[25]“έγκαυμα αντί εγκαύματος”, “πληγή αντί πληγής”, “χτύπημα αντί χτυπήματος”.

[26]»Αν ένας χτυπήσει το δούλο του ή τη δούλη του στο μάτι και του το καταστρέψει, υποχρεούται να αποδώσει στον παθόντα την ελευθερία του ως αποζημίωση για το μάτι του.

[27]Αν ένας σπάσει το δόντι του δούλου του ή της δούλης του, υποχρεούται να αποδώσει στον παθόντα την ελευθερία του ως αποζημίωση για το δόντι του».

Διατάξεις για την ευθύνη ιδιοκτητών ζώων

[28]«Αν ένα βόδι χτυπήσει κάποιον άντρα ή γυναίκα, και το θύμα πεθάνει, τότε το βόδι πρέπει εξάπαντος να λιθοβοληθεί, αλλά το κρέας του δεν θα φαγωθεί. Κι ο ιδιοκτήτης του βοδιού θα μείνει ατιμώρητος.

[29]»Αν όμως το βόδι συνήθιζε να χτυπάει, και ο ιδιοκτήτης του ενώ το ήξερε δεν έλαβε τα μέτρα του, και το βόδι σκοτώσει κάποιον άντρα ή γυναίκα, τότε το βόδι θα λιθοβοληθεί, και ο ιδιοκτήτης του θα τιμωρηθεί με θάνατο.

[30]Αν όμως του επιτραπεί να πληρώσει χρηματικό πρόστιμο, για να εξαγοράσει την ποινή του, υποχρεούται να πληρώσει ολόκληρο το ποσό που θα του ζητηθεί.

[31]»Αν το βόδι σκοτώσει ένα παιδί, αγόρι ή κορίτσι, θα εφαρμοστεί το ίδιο μέτρο.

[32]Αν το βόδι σκοτώσει ένα δούλο ή μια δούλη, τότε ο ιδιοκτήτης του ζώου θα καταβάλει στον κύριο του θύματος

τριάντα ασημένιους σίκλους και το ζώο θα λιθοβοληθεί.

[33] Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,

[33]»Αν κάποιος αφήσει ανοιχτό έναν λάκκο ή αν σκάψει έναν λάκκο και δεν καλύψει το σκάμμα, και πέσει μέσα εκεί ένα βόδι ή ένα υποζύγιο,

[34] o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.

[34]τότε αυτός που έχει το σκάμμα θα πληρώσει χρήματα στον ιδιοκτήτη του ζώου ως αποζημίωση, και το ζώο που σκοτώθηκε θα ανήκει σ' αυτόν.

[35] Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.

[35]»Αν το βόδι κάποιου χτυπήσει και σκοτώσει το βόδι ενός άλλου, τότε θα πουλήσουν το ζωντανό βόδι και θα μοιραστούν τα χρήματα· επίσης θα μοιραστούν και το ζώο που σκοτώθηκε.

[36] Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

[36]Αν όμως ήταν γνωστό ότι το βόδι συνήθιζε να χτυπάει, και ο ιδιοκτήτης του δεν έλαβε κανένα μέτρο, τότε θα δώσει ένα βόδι ζωντανό αντί για το βόδι που σκοτώθηκε, και το σκοτωμένο θα ανήκει στον ίδιο».

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

[1] Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

Διατάξεις σχετικές με την αποζημίωση

[37]«Αν κάποιος κλέψει ένα βόδι ή ένα πρόβατο και το σφάξει ή το πουλήσει, θα δώσει πέντε βόδια για το βόδι και πέντε πρόβατα για το πρόβατο.

ΕΞΟΔΟΣ 22

[2] Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.

[3] Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue; neste caso, o ladrão fará restituição total.

[1-3]»Οφείλει πάντως ο κλέφτης να αποζημιώσει τον ιδιοκτήτη. Αν δεν έχει τίποτε για να πληρώσει, τότε θα πουληθεί ο ίδιος για να πληρώσει αυτό που έκλεψε. Αν το κλεμμένο βρεθεί στα χέρια του ζωντανό, είτε βόδι είναι είτε υποζύγιο είτε

Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

[4] Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

[5] Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

[6] Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

[7] Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

[8] Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

[9] Em todo negócio fraudulento, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes se levará perante os juízes; aquele a quem

πρόβατο, θα το επιστρέψει δίνοντας μαζί κι άλλο ένα. Αν ο κλέφτης συλληφθεί επ' αυτοφόρω να κλέβει, θα εκτελείται επί τόπου· κι εκείνος που θα τον σκοτώσει δεν θα φέρει ευθύνη για το φόνο του. Αν όμως ο φόνος διαπραχθεί αφού ξημερώσει η επόμενη μέρα, τότε αυτός που φονεύει είναι ένοχος για το φόνο.

[4]»Αν κάποιος κάψει ενός τον αγρό ή τον αμπελώνα ή αφήσει τα ζώα του ελεύθερα να βόσκουν στο χωράφι του άλλου, τότε ο δράστης θα δώσει αποζημίωση μέρος από τα καλύτερα προϊόντα του δικού του αγρού και του δικού του αμπελώνα.

[5]»Αν ένας ανάψει φωτιά και προκληθεί πυρκαγιά και καούν οι θημωνιές των σιτηρών ή τα αθέριστα στάχυα κάποιου άλλου, τότε εκείνος που προκάλεσε την πυρκαγιά θα πληρώσει τη ζημιά.

[6]»Αν κάποιος δώσει σ' έναν άλλο χρήματα ή αντικείμενα να του τα φυλάξει και του τα κλέψουν από το σπίτι του, αν βρεθεί ο κλέφτης, θα τα πληρώσει διπλά.

[7]Αν όμως δεν βρεθεί ο κλέφτης, τότε αυτός που τα φύλαγε στο σπίτι του θα πλησιάσει ενώπιον του Θεού, για να εξακριβωθεί ότι δεν καταχράστηκε τα πράγματα που του εμπιστεύθηκαν.

[8]»Σε κάθε περίπτωση διεκδίκησης κυριότητος απωλεσθέντος, είτε πρόκειται για βόδι, για υποζύγιο, για ρουχισμό ή για οποιοδήποτε χαμένο αντικείμενο που καθένας από τους διεκδικητές ισχυρίζεται πως είναι δικό του, θα αναφέρουν και οι δύο την υπόθεση στο Θεό. Κι εκείνος, που

os juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

[10] Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

[11] então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

[12] Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

[13] Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

[14] Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

[15] Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

Leis civis e religiosas

[16] Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

ο Θεός θα τον αποκαλύψει ένοχο, θα πληρώσει στον άλλο τα διπλά.

[9]Αν ένας δώσει στο γείτονά του να του φυλάξει ένα υποζύγιο ή ένα βόδι ή ένα πρόβατο ή οποιοδήποτε άλλο ζώο κι αυτό ψοφήσει ή σπάσει κάποιο πόδι ή το κλέψουν, χωρίς να υπάρχει αυτόπτης μάρτυρας,

[10]τότε ο γείτονας θα δώσει όρκο στο όνομα του Θεού, ότι δεν ιδιοποιήθηκε αυτό που ανήκε στον άλλο. Αυτό θα είναι αρκετό για τον ιδιοκτήτη του ζώου, και ο άλλος δεν θα πρέπει να πληρώσει.

[11]Αν όμως αποδειχθεί ότι το ιδιοποιήθηκε, τότε θα αποζημιώσει τον ιδιοκτήτη.

[12]Αν πάλι ένα άγριο θηρίο κατασπάραξε το ζώο και ο γείτονας που το φύλαγε παρουσιάσει ως απόδειξη ό, τι έμεινε απ' αυτό, τότε δεν θα πληρώσει για το κατασπαραγμένο.

[13]»Αν κάποιος δανειστεί από το γείτονά του ένα ζώο, κι αυτό σπάσει κάποιο πόδι ή ψοφήσει χωρίς να είναι μπροστά ο ιδιοκτήτης του, το δίχως άλλο αυτός που δανείστηκε το ζώο θα το πληρώσει.

[14]Αν ο ιδιοκτήτης ήταν παρών, ο άλλος δεν θα πληρώσει. Αν το ζώο είχε νοικιαστεί, ο ιδιοκτήτης θα εισπράξει το «ενοίκιο».

Διατάξεις για την ηθική και τη θρησκεία

[15]«Αν κάποιος αποπλανήσει μια κόρη μη μνηστευμένη και πλαγιάσει μαζί της, υποχρεούται να καταβάλει τη γαμήλια δωρεά και να την πάρει σύζυγό του.

[17] Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

[18] A feiticeira não deixarás viver.

[19] Quem tiver coito com animal será morto.

[20] Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

[21] Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

[22] A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor;

[24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.

[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;

[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

[16]Αν όμως ο πατέρας της αρνείται να του τη δώσει, τότε ο δράστης θα καταβάλει το ποσόν που δίνεται ως γαμήλια δωρεά σε μια παρθένο.

[17]»Καμιά μάγισσα δεν πρέπει να αφήνεις να ζει.

[18]»Όποιος κτηνοβατεί θα θανατώνεται.

[19]»Όποιος θυσιάζει σε άλλους θεούς, εκτός από τον Κύριο και μόνο, θα τιμωρείται με θάνατο.

[20]»Ξένον δεν πρέπει να τον καταπιέζετε ούτε να τον εκμεταλλεύεστε, γιατί κι εσείς ήσασταν κάποτε ξένοι στην Αίγυπτο.

[21]Χήρα και ορφανό δεν θα τους καταπιέζετε.

[22]Αν τους καταπιέσετε και προσφύγουν σ' εμένα φωνάζοντας για βοήθεια, εγώ θα ανταποκριθώ στο αίτημά τους.

[23]Θα εξοργιστώ και θα σας στείλω να σκοτωθείτε στον πόλεμο. Και τότε οι δικές σας γυναίκες θα μείνουν χήρες και τα δικά σας παιδιά ορφανά.

[24]»Όταν δανείζεις χρήματα σ' έναν φτωχό συμπολίτη σου, μην του φέρεσαι όπως οι άλλοι δανειστές –μην του ζητάς τόκο.

[25]Αν πάρεις το πανωφόρι κάποιου για ενέχυρο, φρόντισε να του τον επιστρέψεις πριν από τη δύση του ήλιου,

[26]γιατί είναι το μοναδικό του σκέπασμα, με το οποίο προστατεύεται από το κρύο. Με τι θα κοιμηθεί; Αν μου φωνάξει για βοήθεια, εγώ θα τον ακούσω γιατί είμαι σπλαχνικός.

[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.

[27]»Το Θεό δεν πρέπει να τον βλαστημάς, ούτε κανέναν άρχοντα του λαού σου να βρίζεις.

[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[28]»Μην καθυστερείς να μου προσφέρεις το μερίδιό μου απ' ό, τι βγάζει το αλώνι σου ή το πατητήρι σου. Θα μου προσφέρεις ό, τι αναλογεί στην προσφορά του πρωτότοκου γιου σου.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[29]Το ίδιο θα κάνεις και με τα βόδια σου και με τα πρόβατά σου. Εφτά μέρες θα μένουν τα πρωτότοκα κοντά στη μάνα τους και την όγδοη μέρα θα μου τα προσφέρεις θυσία.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

[30]»Οφείλετε να είστε αφιερωμένοι σ' εμένα. Δεν πρέπει να τρώτε ζώο που βρέθηκε στους αγρούς κατασπαραγμένο. Να το ρίχνετε στα σκυλιά».

Êxodo 23

O testemunho falso e a injúria

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda, inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

ΕΞΟΔΟΣ 23

Δικαιοσύνη και αλληλεγγύη

[1]«Μη διαδίδεις φήμες ψεύτικες. Μη δίνεις, για χάρη ενός ανθρώπου αδίκου, μαρτυρία αναληθή.

[2]Να μην ακολουθείς τους πολλούς στο κακό, και σε περίπτωση δίκης να μην καταθέτεις παίρνοντας το μέρος των πολλών για να διαστρέφεις το δίκαιο.

[3]Να μη μεροληπτείς στη δίκη ούτε για χάρη του αδύνατου διαδίκου.

[4]»Αν συναντήσεις το βόδι του εχθρού σου ή το υποζύγιό του να περιπλανιέται, πρέπει να το οδηγήσεις στον αφέντη του.

[5]Αν δεις το υποζύγιο του εχθρού σου να γονατίζει από το φορτίο του, μην τραβήξεις το δρόμο σου, αλλά να τον βοηθήσεις πρόθυμα.

Deveres dos juízes
Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[6]»Μην αφήσεις να καταπατηθεί το δίκιο ενός γνωστού σου φτωχού κατά τη δίκη του.

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[7]Μείνε μακριά από κάθε υπόθεση απάτης. Μην προκαλέσεις το θάνατο ενός αθώου κι ενός που είναι δίκαιος, γιατί εγώ δε θα αθωώσω τον άδικο.

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

[8]Να μη δέχεσαι δώρα, γιατί τα δώρα εμποδίζουν την ορθή κρίση και καταστρέφουν τις υποθέσεις των δίκαιων ανθρώπων.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

[9]»Ξένον μην καταπιέζετε, γιατί ξέρετε πώς αισθάνεται ο ξένος, αφού κι εσείς ήσασταν κάποτε ξένοι στην Αίγυπτο».

O Ano de Descanso
Levítico 25.1-7

Σαββατικό έτος και Σάββατο

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

[10]»Έξι χρόνια θα σπέρνεις τη γη σου και θα κάνεις τη συγκομιδή των προϊόντων της.

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

[11]Τον έβδομο χρόνο θα την αφήνεις ν' αναπαύεται. Όσα παράγει δεν θα τα μαζεύεις αλλά θα τα αφήνεις ελεύθερα για να τρέφονται οι φτωχοί του λαού σου, και απ' ό, τι περισσέψει, τα άγρια ζώα. Το ίδιο θα γίνεται και με το αμπέλι σου και με τον ελαιώνα σου.

O Sábado
Levítico 23.3

[12] Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

[12]»Έξι μέρες θα κάνεις τις εργασίες σου και την έβδομη θα γιορτάζεις το Σάββατο, για ν' αναπαύεται το βόδι και το υποζύγιο σου, και να μπορεί ν' ανασάνει ο δούλος σου και ο ξένος που σου δουλεύουν.

[13] Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses

[13]»Όλα αυτά που σας είπα, να τα τηρείτε. Και το όνομα άλλων θεών ούτε να το

nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

As três festas
Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

14 Três vezes no ano me celebrareis festa.

15 Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

16 Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

17 Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

18 Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

19 As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Deus promete a posse da terra

επικαλείσθε, ούτε να βγαίνει καν από το στόμα σας».

Οι τρεις μεγάλες γιορτές

14«Με τρεις γιορτές θα με τιμάτε κάθε χρόνο:

15Η πρώτη είναι η γιορτή των Αζύμων. Εφτά μέρες το μήνα Αβίβ θα τρώτε άζυμο ψωμί, όπως σας έχω διατάξει, γιατί αυτόν το μήνα βγήκατε από την Αίγυπτο. Κανένας δεν θα εμφανίζεται ενώπιόν μου με άδεια χέρια.

16Ακόμη θα τηρείτε τη γιορτή του Θερισμού των πρωτογεννημάτων από τα σιτηρά που θα ’χετε σπείρει. Τρίτη θα τηρείτε τη γιορτή της Συγκομιδής στο τέλος του χρόνου, όταν θα ’χετε συγκεντρώσει τους καρπούς από τους αμπελώνες σας και τους δεντρόκηπούς σας.

17Τρεις φορές το χρόνο θα παρουσιάζονται ενώπιόν μου, μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου, όλα τα αρσενικά μέλη των οικογενειών σας.

18»Όταν μου προσφέρετε θυσία ένα ζώο, δεν πρέπει να το συνοδεύετε με ένζυμο ψωμί· και το λίπος των θυσιών, που θα μου προσφέρετε την ημέρα της γιορτής, δεν πρέπει να το φυλάτε ως την άλλη μέρα το πρωί.

19»Τα καλύτερα από τα πρωτογεννήματα της γης σας θα τα φέρνετε στον οίκο του Κυρίου του Θεού σας. Δεν πρέπει όμως να βράζετε το κατσικάκι στο γάλα της μάνας του».

Υποσχέσεις και οδηγίες

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.

[20]Ο Κύριος είπε: «Εγώ θα σας στείλω έναν άγγελο να προπορεύεται, για να σας φυλάει στην πορεία σας και να σας οδηγήσει στον τόπο που σας ετοίμασα.

[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.

[21]Να τον προσέχετε σ' ό, τι σας λέει και να τον υπακούτε. Να μην του εναντιώνεστε, γιατί αυτό δε θα σας το συγχωρήσει· αυτός θα ενεργεί εξ ονόματός μου.

[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

[22]Αν όμως τον υπακούτε και κάνετε πρόθυμα ό, τι σας προστάζω, τότε εγώ θα είμαι εχθρός των εχθρών σας και αντίπαλος των αντιπάλων σας.

[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.

[23]»Ο άγγελός μου, που θα προπορεύεται μπροστά σας, θα σας οδηγήσει στους Αμορραίους, στους Χετταίους, στους Φερεζαίους, στους Χαναναίους, στους Ευαίους και στους Ιεβουσαίους, και εγώ θα τους εξολοθρεύσω.

[24] Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.

[24]Δε θα προσκυνήσετε τους θεούς τους ούτε θα τους λατρεύσετε, ούτε θα κάνετε ό, τι κάνουν αυτοί στις λατρείες τους. Αντιθέτως, θα γκρεμίσετε τους θεούς τους και θα συντρίψετε τις ιερές στήλες τους.

[25] Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.

[25]Εσείς θα λατρεύσετε τον Κύριο το Θεό σας, κι εγώ θα ευλογήσω το ψωμί που τρώτε και το νερό που πίνετε, και θα εξαφανίσω όλες τις αρρώστιες σας.

[26] Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.

[26]Στη χώρα σας δεν θα υπάρχει γυναίκα που ν' αποβάλλει ή να είναι άτεκνη· και θα σας χαρίσω μακροζωΐα.

[27] Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.

[27]»Θα στείλω το φόβο μου να πηγαίνει μπροστά σας. Θα φέρνω σύγχυση σε κάθε λαό που θα πολεμάτε και θα κάνω τους εχθρούς σας να τρέπονται σε φυγή.

[28] Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.
[29] Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.
[30] Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

[31] Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

[32] Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

[33] Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

[28]Θα προκαλέσω πανικό, που θα διώξει τους Ευαίους, τους Χαναναίους και τους Χετταίους από μπροστά σας.
[29]Αλλά δε θα τους διώξω μέσα σε ένα χρόνο, για να μην ερημωθεί η χώρα και γίνουν τα άγρια θηρία περισσότερα από σας.
[30]Θα τους διώχνω από μπροστά σας λίγο λίγο, ώσπου εσείς να πολλαπλασιαστείτε και να κυριαρχήσετε στη χώρα.
[31]»Θα βάλω τα σύνορά σας να εκτείνονται από την Ερυθρά Θάλασσα ως τη Μεσόγειο Θάλασσα κι από την έρημο του Σινά ως τον ποταμό Ευφράτη. Θα παραδώσω στην εξουσία σας τους κατοίκους εκείνης της χώρας και θα τους διώξετε από ’κει.
[32]Δε θα συνάψετε καμιά συνθήκη ούτε μ’ αυτούς ούτε με τους θεούς τους.
[33]Δε θα παραμείνουν αυτοί οι λαοί στη χώρα σας για να μη σας κάνουν και αμαρτήσετε απέναντί μου. Γιατί αν λατρεύσετε τους θεούς τους, αυτό θα είναι για σας παγίδα».

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

[1] Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

[2] Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

ΕΞΟΔΟΣ 24

Η επικύρωση της διαθήκης

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Ανέβα σ’ εμένα στο βουνό εσύ, ο Ααρών, ο Ναδάβ, ο Αβιού και εβδομήντα από τους πρεσβυτέρους του λαού Ισραήλ, κι ας προσκυνήσουν από μακριά.
[2]Μόνον εσύ θα πλησιάσεις προς εμένα· κανείς από τους άλλους δεν θα πλησιάσει. Ο λαός δεν θ’ ανέβει καν στο βουνό».

[3] Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

[3]Ο Μωυσής γύρισε και ανακοίνωσε στο λαό όλους τους λόγους του Κυρίου και τις αποφάσεις του. Κι ο λαός αποκρίθηκε με μια φωνή: «Ό, τι προστάζει ο Κύριος θα το εφαρμόσουμε».

[4] Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

[4]Τότε ο Μωυσής κατέγραψε όλους τους λόγους του Κυρίου. Την άλλη μέρα το πρωί σηκώθηκε νωρίς και έχτισε θυσιαστήριο στους πρόποδες του βουνού, κι έστησε δώδεκα πέτρινες στήλες για τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ.

[5] E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.

[5]Έπειτα ανέθεσε σε νέους από το λαό να προσφέρουν ολοκαυτώματα και να θυσιάσουν στον Κύριο μοσχάρια ως θυσίες κοινωνίας.

[6] Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.

[6]Πήρε το μισό από το αίμα των ζώων και το έβαλε σε δοχεία, ενώ με το άλλο μισό ράντισε το θυσιαστήριο.

[7] E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.

[7]Ύστερα πήρε ο Μωυσής το βιβλίο της διαθήκης και το διάβασε στο λαό. Και είπαν όλοι: «Όλα όσα είπε ο Κύριος θα υπακούσουμε σ' αυτά και θα τα εφαρμόσουμε».

[8] Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.

[8]Τότε πήρε αίμα από τα δοχεία και ράντισε το λαό και τους είπε: «Αυτό είναι το αίμα της διαθήκης που έκανε μαζί σας ο Κύριος, με βάση όλους αυτούς τους λόγους».

[9] E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.

[9]Ο Μωυσής, ο Ααρών, ο Ναδάβ και ο Αβιού, καθώς και εβδομήντα από τους πρεσβυτέρους των Ισραηλιτών ανέβηκαν στο βουνό

[10] E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra

[10]και είδαν το Θεό του Ισραήλ. Κάτω από τα πόδια του ήταν ένα είδος πλάκας από ζαφείρι καθαρό, γαλάζιο σαν τον ουρανό.

de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.

[11] Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.

Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.

[13] Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,

[14] disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

[15] Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

[16] E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

[17] O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.

[18] E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

Êxodo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo
Êxodo 35.4-9

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[11]Αλλά ο Θεός δεν έκανε κανένα κακό σ' αυτούς τους επιφανείς Ισραηλίτες. Αντίκρυσαν το Θεό και έφαγαν και ήπιαν.

Ο Μωυσής στο όρος Σινά

[12]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Ανέβα σ' εμένα στο βουνό και μείνε εκεί για να σου δώσω τις λίθινες πλάκες, το νόμο και τις εντολές που έγραψα για να διδάσκεται ο λαός».

[13]Ετοιμάστηκαν ο Μωυσής κι ο βοηθός του ο Ιησούς και άρχισε ο Μωυσής ν' ανεβαίνει στο βουνό του Θεού.

[14]«Περιμένετέ μας εδώ ώσπου να επιστρέψουμε», είπε στους πρεσβυτέρους. «Ο Χουρ κι ο Ααρών θα μείνουν μαζί σας. Όποιος έχει κάποια υπόθεση ν' απευθύνεται σ' αυτούς».

[15]Όταν ανέβηκε στο βουνό ο Μωυσής, το βουνό καλύφθηκε από ένα σύννεφο.

[16-17]Η δόξα του Κυρίου ήρθε και σκέπασε το όρος Σινά για έξι μέρες. Στα μάτια των Ισραηλιτών φαινόταν σαν φωτιά που λαμπάδιαζε στην κορυφή του βουνού. Την έβδομη μέρα κάλεσε ο Κύριος το Μωυσή μέσα από το σύννεφο.

[18]Ο Μωυσής μπήκε στο σύννεφο κι ανέβηκε στο βουνό, όπου και έμεινε σαράντα μερόνυχτα.

ΕΞΟΔΟΣ 25

Η συνεισφορά των Ισραηλιτών
(35,4-9)

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[2] Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o mover para isso, dele recebereis a minha oferta.

[3] Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,

[4] e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,

[5] e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,

[6] azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,

[7] pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.

[8] E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.

[9] Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

A arca
Êxodo 37.1-5

[10] Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

[11] De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

[12] Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas

[2]«Πες στους Ισραηλίτες να κάνουν μια συνεισφορά για μένα. Θα μαζέψετε προσφορές από όσους έχουν τη διάθεση να δώσουν για μένα προαιρετικά.

[3]Αυτά που θα προσφέρουν είναι: χρυσάφι, ασήμι και χαλκός,

[4]μάλλινα υφάσματα σε χρώμα γαλάζιο, πορφυρό ή κόκκινο, λεπτά λινά υφάσματα και κατσικίσιο μαλλί·

[5]κόκκινα δέρματα τράγων και τομάρια· ξύλα ακακίας,

[6]λάδι για τις λυχνίες, αρωματικές ουσίες για το μύρο του χρίσματος και το εύοσμο θυμίαμα.

[7]Επίσης θα φέρουν λίθους όνυχες και άλλα πολύτιμα πετράδια για το εφώδ και το επιστήθιο του αρχιερέα.

[8]Θα μου κατασκευάσουν ένα ιερό, για να κατασκηνώσω ανάμεσά τους.

[9]Θα τα φτιάξετε όλα σύμφωνα με το σχέδιο της σκηνής και με τα πρότυπα όλων των σκευών της, που εγώ θα σου δείξω».

Η κιβωτός της διαθήκης
(37,1-9)

[10]«Οι Ισραηλίτες θα κατασκευάσουν μια κιβωτό από ξύλο ακακίας, δυόμισυ πήχεις μάκρος, ενάμισυ πήχυ πλάτος και ενάμισυ ύψος.

[11]Θα την επιχρυσώσουν με καθαρό χρυσάφι από μέσα και απ’ έξω, και θα κατασκευάσουν γύρω της μια χρυσή στεφάνη.

[12]Θα χύσουν τέσσερις χρυσούς κρίκους και θα τους τοποθετήσουν στις τέσσερις

argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[13] Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.

[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

O propiciatório
Êxodo 37.6-9

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;

[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.

[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei

γωνιές της, δύο κρίκους από την κάθε πλευρά.

[13]Θα κατασκευάσουν δοκούς από ξύλο ακακίας, που θα τις επιχρυσώσουν,

[14]και θα τις περάσουν μέσα από τους κρίκους στις πλευρές της κιβωτού, για να τη σηκώνουν μ' αυτές.

[15]Οι δοκοί θα μένουν περασμένες στους κρίκους της κιβωτού –δε θα τις βγάζουν.

[16]Μέσα στην κιβωτό θα βάλεις το νόμο που θα σου δώσω.

[17]»Θα κατασκευάσουν το ιλαστήριο, δηλαδή ένα σκέπασμα από καθαρό χρυσάφι, δυόμισυ πήχεις μάκρος και ενάμισυ πλάτος.

[18-19]Επίσης θα κατασκευάσουν δύο χερουβίμ από χρυσάφι σφυρηλατημένο και θα τα τοποθετήσουν, ένα σώμα με το ιλαστήριο στις δύο άκρες του, ένα σε κάθε άκρη.

[20]Θα έχουν ανοιχτές τις φτερούγες τους προς τα πάνω, έτσι που να σκεπάζουν μ' αυτές το ιλαστήριο, και θα είναι τοποθετημένα αντικρυστά, με τα πρόσωπα στραμμένα προς αυτό.

[21]Μέσα στην κιβωτό θα βάλεις τους νόμους που θα σου δώσω και από πάνω της θα βάλεις το ιλαστήριο.

[22]Κι εγώ θα σου φανερώνομαι εκεί πάνω από το ιλαστήριο, πάνω από την κιβωτό του νόμου, ανάμεσα στα δύο χερουβίμ.

contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

A mesa
Êxodo 37.10-16

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;

[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.

[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.

[30] Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

O candelabro
Êxodo 37.17-24

Από ’κει θα σου μιλάω κάθε φορά που θα θέλω να σου δώσω κάποια εντολή για τους Ισραηλίτες».

Η τράπεζα με τους άρτους της προθέσεως
(37,10-16)

[23]«Θα κατασκευάσουν μια τράπεζα από ξύλο ακακίας, δυο πήχεις μάκρος, έναν πήχυ πλάτος και ενάμισυ ύψος.

[24]Θα την επιχρυσώσουν με καθαρό χρυσάφι και γύρω γύρω θα της κατασκευάσουν μια χρυσή στεφάνη.

[25]Θα κάνουν ένα πλαίσιο μία παλάμη πλάτος στις τέσσερις πλευρές της και θα κατασκευάσουν μια χρυσή στεφάνη γύρω στο πλαίσιο.

[26]Θα φτιάξουν τέσσερις χρυσούς κρίκους και θα τους τοποθετήσουν στις τέσσερις γωνιές της πάνω από τα τέσσερα πόδια της.

[27]Οι κρίκοι πρέπει να είναι κολλημένοι στο πλαίσιο, για να περνούν απ’ αυτούς δοκούς, με τις οποίες θα σηκώνουν την τράπεζα.

[28]Οι δοκοί θα είναι από ξύλο ακακίας και επιχρυσωμένες.

[29]Επίσης θα κατασκευάσουν τα σκεύη για την τράπεζα: δίσκους, λεκάνες, κανάτες, ποτήρια για τις σπονδές, όλα από καθαρό χρυσάφι.

[30]Πάνω στην τράπεζα θα βάλουν τους άρτους της προθέσεως, που θα βρίσκονται συνεχώς ενώπιόν μου».

Η χρυσή λυχνία
(37,17-24)

[31] Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.

[31]«Θα κατασκευάσουν μια λυχνία από καθαρό χρυσάφι, σφυρηλατημένο, όλη ένα σώμα: ο κορμός και οι λαβές της, οι κάλυκες των λουλουδιών, τα πέταλα και οι ροΐσκοι.

[32] Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.

[32]Έξι κλάδοι θα βγαίνουν από τα πλάγια της: τρεις από τη μια μεριά και τρεις από την άλλη.

[33] Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.

[33]Κάθε κλάδος θα είναι διακοσμημένος με τρεις κάλυκες άνθους αμυγδαλιάς, με ροΐσκους και με άνθη.

[34] Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[34]Στον κορμό της λυχνίας θα υπάρχουν τέσσερις κάλυκες άνθους αμυγδαλιάς, και οι ανάλογοι ροΐσκοι και άνθη.

[35] Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

[35]Θα υπάρχει ένας ροΐσκος κάτω από κάθε ζεύγος των κλάδων της λυχνίας, τρεις ροΐσκοι συνολικά για τους έξι κλάδους.

[36] As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[36]Οι ροΐσκοι και οι κλάδοι θα είναι ένα σώμα με τον κορμό της λυχνίας, όλο το έργο από καθαρό χρυσάφι, σφυρηλατημένο.

[37] Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

[37]»Θα κατασκευάσουν γι’ αυτήν εφτά λύχνους και θα τους τοποθετήσουν στη λυχνία, έτσι που να φωτίζουν το χώρο προς τα εμπρός.

[38] As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.

[38]Οι λαβίδες και οι σταχτοθήκες για τη λυχνία θα είναι καμωμένες από καθαρό χρυσάφι.

39 De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.

40 Vê, pois, que tudo faças segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

39Για την κατασκευή της λυχνίας και των εξαρτημάτων της θα χρειαστεί ένα τάλαντο καθαρό χρυσάφι.

40Πρόσεξε να γίνουν όλα σύμφωνα με το σχέδιο που σου έδειξα εδώ πάνω στο βουνό».

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 36.8-18

1 Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

2 O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas serão de igual medida.

3 Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.

4 Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

5 Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

6 Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

ΕΞΟΔΟΣ 26

Η σκηνή του Μαρτυρίου
(36,8-38)

1«Για τη σκηνή οι τεχνίτες θα κατασκευάσουν δέκα τάπητες από ανθεκτικό λινό, υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί και πάνω τους θα κεντηθούν χερουβίμ.

2Κάθε τάπητας θα έχει μήκος είκοσι οκτώ πήχεις και πλάτος τέσσερις. Τις ίδιες διαστάσεις θα έχουν όλοι.

3Οι πέντε τάπητες θα ενώνονται μαζί και οι άλλοι πέντε το ίδιο.

4Θα κάνουν θηλιές σε χρώμα γαλάζιο στην άκρη του πρώτου παραπετάσματος της μιας πεντάδας, το ίδιο και στην άκρη του τελευταίου παραπετάσματος της άλλης πεντάδας.

5Θα κάνουν πενήντα θηλιές στην άκρη του ενός συνόλου και πενήντα θηλιές στην άκρη του άλλου, έτσι που οι υποδοχές ν' αντιστοιχούν μία προς μία.

6Έπειτα θα κατασκευάσουν πενήντα χρυσά άγκιστρα και θα συνδέσουν μ' αυτά το ένα σύνολο με το άλλο. Έτσι η σκηνή θα γίνει ενιαία.

[7] Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

[7]»Επίσης θα κατασκευάσουν τάπητες από τρίχες κατσίκας, για να καλύψουν τη σκηνή. Έντεκα τέτοιοι τάπητες θα κατασκευαστούν.

[8] O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

[8]Το μήκος κάθε τάπητα θα είναι τριάντα πήχεις και το πλάτος τέσσερις. Τις ίδιες διαστάσεις θα έχουν και οι έντεκα τάπητες.

[9] Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

[9]Τους πέντε τάπητες θα τους συνδέσουν χωριστά και χωριστά τους άλλους έξι. Ο έκτος τάπητας θα διπλωθεί πάνω από την πρόσοψη της σκηνής.

[10] Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[10]Θα κάνουν πενήντα θηλιές στην άκρη του ενός εξωτερικού τάπητα του πρώτου συνόλου, και πενήντα θηλιές στην άκρη του δεύτερου συνόλου.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[11]Θα κατασκευάσουν πενήντα χάλκινα άγκιστρα και θα τα περάσουν στις θηλιές, και μ’ αυτό τον τρόπο θα συνδεθεί η σκηνή ώστε να είναι ενιαία.

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[12]»Τον μισό τάπητα που θα περισσεύει στο φάρδος της σκηνής, θα τον αφήσουν να κρέμεται στο πίσω μέρος της.

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

[13]Το περίσσευμα που θα υπάρχει στο μήκος της σκηνής, θα το αφήσουν να κρέμεται από τις δύο παράλληλες πλευρές της, έναν πήχυ από τη μια πλευρά και έναν από την άλλη, για να τη σκεπάζουν.

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[14]Θα κατασκευάσουν ένα ακόμη κάλυμμα της σκηνής από κόκκινα δέρματα κριαριών, κι από πάνω άλλο ένα κάλυμμα από τομάρι.

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.

[15]»Έπειτα θα κατασκευάσουν σανίδες για τη σκηνή από ξύλο ακακίας, και θα τις στήσουν όρθιες.

[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[16]Το μάκρος κάθε σανίδας θα είναι δέκα πήχεις και το πλάτος ενάμισυ πήχυς.

[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

[17]Κάθε σανίδα θα έχει δύο παράλληλες προεξοχές. Το ίδιο θα κάνουν σε όλες τις σανίδες της σκηνής.

[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.

[18]Έτσι θα τις κατασκευάσουν: Είκοσι σανίδες για τη νότια πλευρά,

[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[19]και σαράντα ασημένιες βάσεις κάτω από τις είκοσι προεξοχές –δύο βάσεις για τις δυο προεξοχές τής κάθε σανίδας.

[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[20]Για τη δεύτερη πλευρά της σκηνής, τη βορινή, θα κατασκευάσουν πάλι είκοσι σανίδες,

[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[21]και σαράντα ασημένιες βάσεις γι’ αυτές –δύο βάσεις κάτω από κάθε σανίδα. Το ίδιο για όλες τις σανίδες.

[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.

[22]Για τη δυτική πλευρά της σκηνής θα κατασκευάσουν έξι σανίδες,

[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;

[23]και δύο σανίδες για τις γωνίες της σκηνής, στο πίσω μέρος.

[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.

[24]Οι γωνιακές αυτές σανίδες θα είναι διπλές, ενωμένες από το δάπεδο ως την κορυφή, δηλαδή ως το ύψος του πρώτου συνδετικού κρίκου. Έτσι θα είναι κατασκευασμένες οι δύο σανίδες που σχηματίζουν τις δυο γωνίες.

[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

O véu, o reposteiro e as colunas
Êxodo 36.35-38

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará

[25]Έτσι οι σανίδες γίνονται οκτώ με δυο ασημένιες βάσεις κάτω από καθεμιά, δηλαδή συνολικά δεκαέξι βάσεις.

[26]»Επίσης θα κατασκευάσουν συνδετικές δοκούς από ξύλο ακακίας, πέντε για τις σανίδες της μιας πλευράς της σκηνής,

[27]πέντε για τις σανίδες της απέναντι πλευράς και άλλες πέντε δοκούς για τις σανίδες της πίσω πλευράς, της δυτικής.

[28]Η μεσαία συνδετική δοκός θα περνάει μέσα από τις σανίδες οριζόντια από την μία άκρη ως την άλλη.

[29]Τις σανίδες θα τις επικαλύψουν με χρυσό, και τους κρίκους απ' τους οποίους θα περνούν οι δοκοί θα τους κάνουν επίσης χρυσούς. Θα επιχρυσώσουν και τις δοκούς.

[30]Έτσι, λοιπόν, θα κατασκευάσουν τη σκηνή, σύμφωνα με το σχέδιο που σου έδειξα εδώ στο βουνό.

[31]»Οι τεχνίτες θα κατασκευάσουν ένα καταπέτασμα από ανθεκτικό λινό, υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί, και πάνω του θα κεντήσουν χερουβίμ.

[32]Θα το στερεώσουν με χρυσά καρφιά πάνω σε τέσσερις στύλους από ακακία, επιχρυσωμένους, που θα στηρίζονται σε τέσσερις ασημένιες βάσεις.

[33]Θα κρεμάσουν το καταπέτασμα από τους κρίκους και πίσω απ' αυτό θα εναποτεθεί η κιβωτός της διαθήκης. »Το

separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

καταπέτασμα θα είναι για σας το χώρισμα ανάμεσα στα άγια και στα άγια των αγίων.

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.

[34]Στη συνέχεια θα τοποθετήσουν το ιλαστήριο πάνω στην κιβωτό της διαθήκης, μέσα στα άγια των αγίων.

[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás para o lado norte.

[35]Μπροστά από το καταπέτασμα, στη βορινή πλευρά της σκηνής, θα τοποθετηθεί η τράπεζα και απέναντι από την τράπεζα η λυχνία, στη νότια πλευρά.

[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.

[36]»Για το άνοιγμα της σκηνής θα κατασκευάσουν ένα ακόμη παραπέτασμα από ανθεκτικό λινό υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί, καλλιτεχνικά κεντημένο.

[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

[37]Το παραπέτασμα θα το στερεώσουν με χρυσά καρφιά πάνω σε πέντε στύλους από ξύλο ακακίας, επιχρυσωμένους. Επίσης θα κατασκευάσουν για τους στύλους πέντε χυτές βάσεις από χαλκό».

Êxodo 27

O altar do holocausto
Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.

[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e

ΕΞΟΔΟΣ 27

Το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων
(38,1-7)

[1]«Οι τεχνίτες θα κατασκευάσουν ένα θυσιαστήριο από ξύλο ακακίας, πέντε πήχεις μήκος και πέντε πλάτος. Θα είναι τετράγωνο, ύψους τριών πήχεων.

[2]Στις τέσσερις γωνίες του θα κατασκευάσουν τα τέσσερα κέρατα του θυσιαστηρίου, που θ’ αποτελούν ένα σώμα μ’ αυτό, και θα το επικαλύψουν με χαλκό.

[3]Θα κατασκευάσουν τους λέβητες για να μαζεύουν τη λιπαρή στάχτη, τα φτυάρια,

garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.

[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,

[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

O átrio do tabernáculo
Êxodo 38.9-20

[9] Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

[10] Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

[11] De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

τις λεκάνες, τα πιρούνια και τις σχάρες, όλα από χαλκό.

[4]»Θα κατασκευάσουν ένα κιγκλίδωμα για το θυσιαστήριο, με χάλκινο πλέγμα, και σ' αυτό θα κάνουν τέσσερις χάλκινους κρίκους στις τέσσερις γωνίες.

[5]Το πλέγμα θα τοποθετηθεί κάτω από τη χοάνη του θυσιαστηρίου, ώστε να φτάνει ως τη μέση του ύψους του.

[6]Μετά θα κατασκευάσουν τις δοκούς του θυσιαστηρίου από ξύλα ακακίας, και θα τις καλύψουν με χαλκό.

[7]Οι δοκοί θα περνάνε μέσα από τους κρίκους στις δυο παράλληλες πλευρές του θυσιαστηρίου για να το σηκώνουν.

[8]»Το θυσιαστήριο θα είναι από σανίδες, κούφιο από μέσα, όπως σου έδειξα εδώ στο βουνό».

Η αυλή της σκηνής
(38,9-20)

[9]«Θα κάνουν αυλή για τη σκηνή. Για τη νότια πλευρά της θα κατασκευάσουν παραπετάσματα από λινό ύφασμα, εκατό πήχεις μήκος.

[10]Τα παραπετάσματα θα τα στερεώσουν σε είκοσι χάλκινους στύλους, που θα στηρίζονται σε είκοσι χάλκινες βάσεις, με άγκιστρα και κρίκους ασημένιους.

[11]Το ίδιο και στη βόρεια πλευρά: θα κάνουν παραπετάσματα μάκρους εκατό πήχεων, στερεωμένα σε είκοσι χάλκινους στύλους με τις είκοσι χάλκινες βάσεις τους, με άγκιστρα και κρίκους ασημένιους.

[12] Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

[12]Το πλάτος της αυλής προς τη δυτική πλευρά θα έχει παραπετάσματα πενήντα πήχεις μάκρος, στερεωμένα σε δέκα στύλους με τις δέκα βάσεις τους.

[13] A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

[13]»Το πλάτος της αυλής προς την ανατολική πλευρά θα είναι πενήντα πήχεις.

[14] As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[14]Από τη μία πλευρά της εισόδου θα υπάρχουν παραπετάσματα δεκαπέντε πήχεις μάκρος, στερεωμένα σε τρεις στύλους με τις τρεις βάσεις τους.

[15] Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[15]Το ίδιο κι από την άλλη πλευρά της εισόδου: παραπετάσματα δεκαπέντε πήχεις μάκρος, με τρεις στύλους και τις τρεις βάσεις τους.

[16] À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

[16]Στην είσοδο της αυλής θα υπάρχει παραπέτασμα είκοσι πήχεις από ανθεκτικό λινό, υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί, κεντημένο καλλιτεχνικά· θα είναι στερεωμένο σε τέσσερις στύλους με τις τέσσερις βάσεις τους.

[17] Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

[17]»Όλοι οι στύλοι της αυλής θα ενώνονται με ασημένιους κρίκους· τα άγκιστρά τους θα είναι ασημένια και οι βάσεις τους χάλκινες.

[18] O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

[18]Το μάκρος της αυλής θα είναι εκατό πήχεις και το πλάτος της πενήντα. Τα παραπετάσματα από λινό θα έχουν ύψος πέντε πήχεις και οι βάσεις των στύλων θα είναι από χαλκό.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

[19]Όλα τα σκεύη της σκηνής τα αναγκαία για τη λατρεία και όλοι οι στύλοι της, καθώς και οι στύλοι της αυλής θα είναι από χαλκό».

O azeite para o candelabro

Η επιμέλεια της λυχνίας

Levítico 24.1-4

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

(Λευ 24,1-4)

[20]«Κι εσύ, Μωυσή, θα διατάξεις τους Ισραηλίτες να σου φέρουν αγνό λάδι ελιάς για τη λυχνία, που τα λυχνάρια της πρέπει να καίνε συνεχώς.

[21]Ο Ααρών και οι γιοι του θα τοποθετήσουν τη λυχνία στη σκηνή του Μαρτυρίου, απ' έξω από το καταπέτασμα, που κρύβει την κιβωτό της διαθήκης. Αυτοί θα τη φροντίζουν κιόλας να καίει από το βράδυ ως το πρωί ενώπιόν μου. Αυτός θα είναι νόμος παντοτινός, που θα τηρείται από όλες τις γενιές των Ισραηλιτών».

Êxodo 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

[1] Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

As vestes sacerdotais
Êxodo 39.1-31

[2] Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

[3] Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.

[4] As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu

ΕΞΟΔΟΣ 28

Οι στολές των ιερέων
(39,1-31)

[1]«Μωυσή, κάλεσε τον αδερφό σου τον Ααρών και τους γιους του: Ναδάβ, Αβιού, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. Θα τους ξεχωρίσεις ανάμεσα απ' όλους τους Ισραηλίτες για να γίνουν ιερείς μου.

[2]Θα κάνουν για τον Ααρών ιερατική στολή, λαμπρή και μεγαλόπρεπη.

[3]Κι εσύ δώσε οδηγίες σε όλους τους επιδέξιους τεχνίτες, που τους έχω προικίσει με ιδιαίτερη ικανότητα, να κατασκευάσουν τη στολή του Ααρών για να τον καθιερώσεις και να εκτελεί τα ιερατικά του καθήκοντα.

[4]Η στολή θα περιλαμβάνει: Το επιστήθιο και το εφώδ, το σάκο και τον πλεκτό χιτώνα, τη μίτρα και τη ζώνη. Θα κατασκευάσουν ιερές στολές για τον αδερφό σου τον Ααρών και για τους γιους

irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.

του, για να εκτελούν τα ιερατικά τους καθήκοντα.

[5] Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino

[5]Τα υλικά που θα χρησιμοποιήσουν είναι: χρυσή κλωστή, γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί, και λεπτό λινό.

[6] e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.

[6]»Επιδέξιοι τεχνίτες θα κατασκευάσουν το εφώδ από ανθεκτικό λινό, υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί και κεντημένο με χρυσή κλωστή.

[7] Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.

[7]Θα συγκρατείται στους ώμους με δύο φαρδιές τιράντες, που πρέπει να είναι ραμμένες στα δύο άκρα του.

[8] E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.

[8]Η ζώνη του, κατασκευασμένη από τα ίδια υλικά με το εφώδ, και με την ίδια τέχνη, θα πρέπει ν' αποτελεί ένα σώμα με το εφώδ.

[9] Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:

[9]Έπειτα πάνω σε δύο λίθους από όνυχα θα χαράξουν τα ονόματα των γιων του Ιακώβ.

[10] seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.

[10]Έξι ονόματα πάνω στον ένα λίθο και έξι ονόματα πάνω στον άλλο, κατά σειρά γεννήσεώς τους.

[11] Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.

[11]Τα ονόματα θα τα χαράξουν στους λίθους όπως χαράζονται οι σφραγίδες. Μετά θα στερεώσουν τους λίθους μέσα σε δύο χρυσά πλαίσια

[12] E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

[12]και τα πλαίσια θα τα στερεώσουν στις τιράντες που συγκρατούν το εφώδ. Θα είναι λίθοι μνημονεύσεως των φυλών του Ισραήλ. Ο Ααρών θα φέρνει ενώπιόν μου τα ονόματα των φυλών, πάνω στους δυο του ώμους, ώστε εγώ ο Κύριος να θυμάμαι πάντα το λαό μου.

[13] Farás também engastes de ouro

[14] e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

[15] Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.

[16] Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.

[17] Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;

[18] a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;

[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[13]»Τα πλαίσια θα τα κατασκευάσουν από καθαρό χρυσάφι.

[14]Θα κάνουν και δύο αλυσίδες στριφτές σαν σχοινί από καθαρό χρυσάφι και θα τις προσαρμόσουν στα πλαίσια».

Το επιστήθιο

(39,8-21)

[15]«Οι υφαντουργοί τεχνίτες θα κατασκευάσουν το επιστήθιο, όπως κατασκευάστηκε το εφώδ, από ανθεκτικό λινό, υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί, και κεντημένο με χρυσή κλωστή.

[16]Πρέπει να είναι μια τετράγωνη θήκη με μία πιθαμή μήκος και μία πλάτος.

[17]»Θα το καλύψουν με πολύτιμους λίθους, τοποθετημένους σε τέσσερις σειρές: η πρώτη σειρά θα έχει ένα ρουμπίνι, ένα χρυσόλιθο κι ένα σμαράγδι.

[18]Η δεύτερη σειρά θα έχει έναν μαλαχίτη, ένα ζαφείρι και ένα διαμάντι.

[19]Η τρίτη σειρά θα έχει έναν υάκινθο, έναν αχάτη κι έναν αμέθυστο.

[20]Η τέταρτη σειρά θα έχει ένα τοπάζι, έναν όνυχα και έναν ίασπι. Κάθε λίθος θα προσαρμοστεί μέσα σε χρυσό πλαίσιο,

[21]δώδεκα συνολικά λίθοι. Πάνω σε κάθε λίθο θα χαραχθεί, σαν σφραγίδα, το όνομα ενός από τους δώδεκα γιους του Ιακώβ, που αντιπροσωπεύουν και τα ονόματα των δώδεκα φυλών.

[22]»Θα κατασκευάσουν για το επιστήθιο αλυσίδες στριφτές σαν κορδόνι, από καθαρό χρυσάφι.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.
[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[23-24]Θα κατασκευάσουν και δύο χρυσούς κρίκους και θα τους προσαρμόσουν με τα χρυσά κορδόνια στις δύο πάνω άκρες του επιστήθιου.

[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.

[25]Τις άλλες δύο άκρες των κορδονιών αυτών θα τις δέσουν στα δύο χρυσά πλαίσια των τιραντών κι έτσι θα κρεμαστεί το επιστήθιο από τις τιράντες, στο μπροστινό μέρος του εφώδ.

[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.

[26]Μετά θα κατασκευάσουν δύο χρυσούς κρίκους και θα τους προσαρμόσουν στις δύο κάτω άκρες του επιστήθιου, από τη μέσα μεριά, εκείνη που ακουμπάει στο εφώδ.

[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[27]Θα κατασκευάσουν κι άλλους δύο χρυσούς κρίκους και θα τους προσαρμόσουν χαμηλά, εκεί που καταλήγουν οι δυο τιράντες του εφώδ, κοντά στο σημείο σύνδεσης, πάνω από τη λινή ζώνη.

[28] E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.

[28]Τέλος, θα συνδέσουν τους κρίκους του επιστήθιου με τους δυο αυτούς κρίκους του εφώδ με γαλάζιο κορδόνι, έτσι ώστε να στερεώνεται κάπου το επιστήθιο πάνω από τη ζώνη του εφώδ και να μη μετακινείται.

[29] Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

[29]»Κάθε φορά που θα μπαίνει ο Ααρών στο αγιαστήριο, θα φοράει το επιστήθιο με τα ονόματα των φυλών του Ισραήλ, ώστε εγώ, ο Κύριος, να θυμάμαι πάντα το λαό μου.

[30] Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre

[30]Μέσα στο επιστήθιο θα βάλουν τα Ουρίμ και τα Θουμμίμ για να τα έχει ο Ααρών

o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

πάνω στην καρδιά του όταν παρουσιάζεται ενώπιόν μου και να μπορεί να διακρίνει ποιο είναι το θέλημά μου για τους Ισραηλίτες».

Τα άλλα εξαρτήματα της στολής των ιερέων
(39,22-31)

[31] Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

[31]«Θα κατασκευάσουν το σάκο του εφώδ ολόκληρον από καθαρό γαλάζιο μαλλί.

[32] No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

[32]Στο κέντρο θα υπάρχει ένα άνοιγμα για το κεφάλι, και γύρω του μια παρυφή υφαντή, σαν αυτή του ανοίγματος του θώρακα, για να μη σκίζεται.

[33] Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

[34] Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

[33-34]Γύρω γύρω σε όλο το κράσπεδο του σάκου θα κατασκευάσουν μικρά ρόδια από γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί, και χρυσά κουδουνάκια ανάμεσά τους, εναλλάξ ανά ένα με τα ρόδια.

[35] Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

[35]Όταν ο Ααρών τελετουργεί θα φοράει το σάκο, και θα ακούγεται ο ήχος των κουδουνιών όταν μπαίνει στο αγιαστήριο ενώπιόν μου και όταν βγαίνει, για να μην πεθάνει.

[36] Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

[36]»Θα κατασκευάσουν ένα έλασμα από καθαρό χρυσάφι και πάνω του θα χαράξουν σαν σφραγίδα τη φράση: “Αφιερωμένος στον Κύριο”.

[37] Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

[37]Θα το στερεώσουν μ’ ένα γαλάζιο κορδόνι στο μπροστινό μέρος της μίτρας,

[38] E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa

[38]κι έτσι θα βρίσκεται πάντα στο μέτωπο του Ααρών. Χάρη σ’ αυτό εγώ, ο Κύριος, θα αποδέχομαι τις ιερές θυσίες που θα μου προσφέρουν οι Ισραηλίτες, έστω κι αν

de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

συμβαίνει ο λαός να κάνει κάποιο λάθος κατά τη διαδικασία των προσφορών.

[39] Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.

[39]»Τέλος οι τεχνίτες θα κατασκευάσουν για τον Ααρών ένα χιτώνα από λινό ύφασμα, μια μίτρα επίσης από λινό, καθώς και μια ζώνη κεντημένη καλλιτεχνικά.

[40] Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.

[40]»Χιτώνες θα κατασκευάσουν και για τους γιους του Ααρών, κι επίσης ζώνες και κεφαλοκαλύμματα για να τους προσδίδουν τιμή και μεγαλοπρέπεια.

[41] E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.

[41]Μ’ αυτά, Μωυσή, θα ντύσεις τον αδερφό σου τον Ααρών, και τους γιους του, και θα τους χρίσεις με λάδι· έτσι θα τους καθιερώσεις και θα τους ξεχωρίσεις για να είναι ιερείς μου.

[42] Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.

[42]Ακόμη θα φτιάσουν γι’ αυτούς λινές περισκελίδες, από τη μέση ως τους μηρούς, για να είναι καλυμμένα τα απόκρυφα μέλη τους.

[43] E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

[43]Θα τις φορούν ο Ααρών και οι γιοι του, όταν θα μπαίνουν στη σκηνή του Μαρτυρίου ή όταν θα πλησιάζουν στο θυσιαστήριο για να τελέσουν το λειτούργημά τους στο αγιαστήριο, ώστε να μην αμαρτήσουν και πεθάνουν. Αυτός είναι νόμος αιώνιος, που θα ισχύει γι’ αυτόν και για τους απογόνους του».

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração

Levítico 8.1-36

[1] Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

ΕΞΟΔΟΣ 29

Η καθιέρωση του Ααρών και των γιων του

(Λευ 8,1-36)

[1]«Αυτά πρέπει να κάνεις, Μωυσή, για να αγιάσεις τον Ααρών και τους γιους του και να τους καθιερώσεις ως ιερείς μου: Θα

πάρεις ένα μοσχάρι και δύο κριάρια χωρίς ελάττωμα.

[2] e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

[2]Με λεπτό αλεύρι θα παρασκευάσεις άζυμα ψωμιά, άζυμα γλυκίσματα ζυμωμένα με λάδι, και άζυμες λαγάνες αλειμμένες με λάδι.

[3] e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

[3]Θα τα βάλεις σ' ένα καλάθι και θα τα φέρεις στο θυσιαστήριο, όταν θα πρόκειται να θυσιάσεις το μοσχάρι και τα δυο κριάρια.

[4] Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

[4]Θα οδηγήσεις τον Ααρών και τους γιους του κοντά στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου και θα τους πλύνεις με νερό.

[5] depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

[5]Ύστερα θα πάρεις τις στολές και θα ντύσεις τον Ααρών με το χιτώνα του, το σάκο του εφώδ, το εφώδ, και το επιστήθιο, και θα τον περιζώσεις με τη ζώνη του εφώδ.

[6] pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

[6]Θα βάλεις στο κεφάλι του τη μίτρα και πάνω της θα στερεώσεις το άγιο διάδημα.

[7] Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.

[7]Μετά θα πάρεις το λάδι του χρίσματος, θα το χύσεις στο κεφάλι του κι έτσι θα τον χρίσεις.

[8] Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,

[8]»Μετά θα πεις να πλησιάσουν οι γιοί του Ααρών και θα τους φορέσεις τους χιτώνες τους.

[9] e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.

[9]Θα τους περιζώσεις με τις ζώνες τους και θα τους φορέσεις τα κεφαλοκαλύμματα, διακριτικό γνώρισμα της ιεροσύνης, σύμφωνα με νόμο αιώνιο. Έτσι θα εγκαταστήσεις τον Ααρών και τους γιους του στο αξίωμα της ιεροσύνης.

[10] Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[10]»Στη συνέχεια θα φέρεις μπροστά στη σκηνή του Μαρτυρίου το μοσχάρι, κι ο

Αρών και οι γιοι του θα βάλουν τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του μοσχαριού.

[11] Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[11]Μετά θα σφάξεις το μοσχάρι ενώπιόν μου κοντά στην είσοδο της σκηνής.

[12] Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.

[12]Θα πάρεις από το αίμα του μοσχαριού και θα αλείψεις με το δάχτυλό σου τα κέρατα του θυσιαστηρίου, ενώ όλο το υπόλοιπο θα το χύσεις στη βάση του θυσιαστηρίου.

[13] Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;

[13]Έπειτα θα πάρεις όλο το λίπος που καλύπτει τα έντερα, το λοβό του συκωτιού και τα νεφρά μαζί με το λίπος τους, και θα τα ρίξεις στο θυσιαστήριο να καούν.

[14] mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.

[14]Το κρέας όμως του μοσχαριού, το δέρμα του και την κοπριά του θα τα κάψεις έξω από το στρατόπεδο, γιατί πρόκειται για θυσία εξιλέωσης των ιερέων.

[15] Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[15]»Μετά θα πάρεις το ένα κριάρι, κι ο Ααρών και οι γιοί του θα βάλουν τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του ζώου.

[16] Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;

[16]Θα σφάξεις το κριάρι και με το αίμα του θα ραντίσεις το θυσιαστήριο γύρω γύρω.

[17] partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.

[17]Θα το τεμαχίσεις στα μέρη του, θα πλύνεις τα εντόσθιά του και τα πόδια του, και θα τα αποθέσεις πάνω στο θυσιαστήριο κοντά στα άλλα κομμάτια και στο κεφάλι.

[18] Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[18]Θ' αφήσεις ολόκληρο το σφάγιο να καεί στο θυσιαστήριο. Είναι ολοκαύτωμα που προσφέρεται σ' εμένα, τον Κύριο, και η οσμή του με ευχαριστεί.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[19]»Μετά θα πάρεις το δεύτερο κριάρι, κι ο Ααρών και οι γιοι του θα βάλουν πάλι τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του ζώου.

[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.

[20]Στη συνέχεια θα το σφάξεις· θα πάρεις από το αίμα του και θ' αλείψεις το δεξί αυτί του Ααρών και των γιων του, τον αντίχειρα του δεξιού χεριού τους και το μεγάλο δάκτυλο του δεξιού ποδιού τους· με το υπόλοιπο αίμα θα ραντίσεις το θυσιαστήριο γύρω γύρω.

[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

[21]Μετά θα πάρεις από το αίμα που θα είναι πάνω στο θυσιαστήριο κι από το λάδι του χρίσματος και θα ραντίσεις μ' αυτά τον Ααρών, τους γιους του και τις φορεσιές τους. Έτσι θα αγιάσεις αυτόν, τους γιους του και τις φορεσιές τους.

[22] Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

[22]»Ύστερα θα πάρεις από το κριάρι το λίπος και την ουρά του, το λίπος που σκεπάζει τα εντόσθια, το λοβό του συκωτιού και τα δυο νεφρά μαζί με το λίπος τους, καθώς και το δεξιό μηρό, γιατί αυτό είναι το κριάρι της καθιέρωσης.

[23] e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

[23]Κι από το καλάθι με τα άζυμα παρασκευάσματα, που θα έχεις φέρει ενώπιόν μου, θα πάρεις ένα καρβέλι άζυμο ψωμί, ένα γλύκισμα από αλεύρι ζυμωμένο με λάδι, και μία λαγάνα αλειμμένη με λάδι.

[24] Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.

[24]Θα τα παραδώσεις όλα στα χέρια του Ααρών και στα χέρια των γιων του και θα τους πεις να μου τα προσφέρουν με την ειδική τελετουργική κίνηση.

[25] Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

[25]Μετά θα τα πάρεις από τα χέρια τους και θα τα ρίξεις στο θυσιαστήριο, να καούν πάνω στο ολοκαύτωμα. Αυτό θα είναι θυσία που καίγεται και μου προσφέρεται ως ευχάριστη οσμή.

[26] Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

[26]»Κατόπιν θα πάρεις το στήθος από το κριάρι της καθιέρωσης του Ααρών και θα κάνεις εσύ με αυτό την ειδική τελετουργική κίνηση ενώπιόν μου· αυτό το τμήμα του ζώου θα είναι η δική σου μερίδα.

[27] Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

[27]Από το κριάρι, που χρησιμοποιήθηκε για την καθιέρωση του Ααρών και των γιων του, θα ξεχωρίσεις το στήθος και το μηρό, με τα οποία έκανες την ειδική τελετουργική κίνηση και ύψωση. Υποδηλώνεις έτσι ότι είναι άγια και θ' ανήκουν για πάντα στους ιερείς.

[28] Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

[28]Αυτό θα είναι αιώνιο δικαίωμα του Ααρών και των απογόνων του, και καθήκον των Ισραηλιτών να τους προσφέρουν το στήθος και το μηρό. Κάθε φορά που θα μου προσφέρουν θυσίες κοινωνίας, θα κάνουν και αυτή την προσφορά υψώσεως που γίνεται σ' εμένα.

[29] As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

[29]»Η ιερή στολή του Ααρών μετά το θάνατό του θα περιέλθει στους γιους του, που θα τη φορούν όταν χρισθούν και καθιερωθούν ως ιερείς.

[30] Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

[30]Εκείνος από τους γιους του που θα γίνει ιερέας στη θέση του και θα εισέρχεται στη σκηνή του Μαρτυρίου για να τελετουργήσει στο αγιαστήριο, θα φοράει τη στολή εφτά μέρες.

[31] Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;

[31]»Θα πάρεις το κρέας από το κριάρι που θα έχει προσφερθεί για την καθιέρωση, και θα το βράσεις σε τόπο ιερό.

[32] e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

[32]Ο Ααρών και οι γιοι του θα το φάνε στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου, μαζί με τα ψωμιά που θα έχουν μείνει στο καλάθι.

[33] e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.

[33]Μόνο αυτοί μπορούν να φάνε από τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για να γίνει η εξιλέωσή τους, όταν τους καθιέρωναν και τους αγίαζαν. Κανένας άλλος δεν έχει το δικαίωμα να φάει απ' αυτά, γιατί είναι ιερά.

[34] Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.

[34]Και αν μείνει υπόλοιπο από το κρέας της θυσίας της αφιερώσεως και από το ψωμί ως την άλλη μέρα το πρωί, θα το κάψεις στη φωτιά. Δεν πρέπει να φαγωθεί, γιατί είναι ιερό.

[35] Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.

[35]»Αυτά θα κάνεις στον Ααρών και στους γιους του, ακριβώς όλα όσα σε διέταξα. Η τελετή της καθιέρωσης θα διαρκεί εφτά μέρες.

[36] Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

[36]Κάθε μέρα θα προσφέρεις κι από ένα μοσχάρι για την εξιλέωση των αμαρτιών. Έτσι, με τη θυσία για την εξιλέωση που θα γίνεται πάνω του, το θυσιαστήριο θα εξαγνίζεται. Έπειτα θα το χρίεις για να αγιάζεται.

[37] Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

[37]Εφτά μέρες θα κάνεις τους εξαγνισμούς στο θυσιαστήριο και θα το αγιάζεις για να είναι εντελώς άγιο. Και καθετί που το αγγίζει θα γίνεται άγιο».

Ofertas contínuas
Números 28.1-8

[38] Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.

[39] Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

[40] Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido;

Οι καθημερινές προσφορές
(Αρ 28,1-8)

[38]«Κάθε μέρα για πάντα στο μέλλον θα προσφέρετε πάνω στο θυσιαστήριο δύο αρνιά ενός χρόνου.

[39]Το ένα αρνί θα το θυσιάζετε το πρωί και το δεύτερο το βράδυ.

[40]Μαζί με το πρώτο αρνί θα προσφέρετε ένα δέκατο του εφά λεπτό αλεύρι, ανακατεμένο με ένα τέταρτο του χιν λάδι

e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

ελιάς, και μία σπονδή από ένα τέταρτο του χιν κρασί.

41 o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

41Το δεύτερο αρνί θα το προσφέρετε το βράδυ, και μαζί του τις ίδιες ποσότητες αλεύρι, λάδι και κρασί, όπως στην πρωινή προσφορά· θα είναι προσφορά σ’ εμένα, τον Κύριο, που θα τη δέχομαι ως ευχάριστη οσμή.

42 Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

42Δε θα πάψετε ποτέ στις κατοπινές γενιές σας, να μου προσφέρετε ολοκαυτώματα στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου. »Εκεί εγώ θα σας αποκαλύπτομαι και θα μιλάω σ’ εσένα, Μωυσή.

43 Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

43Θα αποκαλύπτομαι στους Ισραηλίτες, κι ο τόπος θα αγιάζεται με την ένδοξη παρουσία μου.

44 e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

44Θα εξαγιάσω τη σκηνή του Μαρτυρίου και το θυσιαστήριο. Επίσης εκεί θα ξεχωρίσω τον Ααρών και τους γιους του για να είναι ιερείς μου.

45 E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

45»Θα κατοικήσω ανάμεσα στους Ισραηλίτες και θα είμαι ο Θεός τους.

46 E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

46Και θα γνωρίζουν ότι εγώ ο Κύριος, ο Θεός τους, τους έβγαλα από την Αίγυπτο, για να κατοικήσω ανάμεσά τους».

Êxodo 30

O altar do incenso
Êxodo 37.25-28

1 Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

2 Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de

ΕΞΟΔΟΣ 30

Το θυσιαστήριο των θυμιαμάτων
(37,25-28)

1«Οι τεχνίτες θα κατασκευάσουν ένα θυσιαστήριο για το θυμίαμα από ξύλα ακακίας.

2Ένας πήχυς θα είναι το μήκος του κι ένας πήχυς το πλάτος του· τετράγωνο θα είναι. Το ύψος του θα είναι δύο πήχεις. Τα

altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

κέρατα του θυσιαστηρίου θα είναι ένα σώμα μ' αυτό.

[3] De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[3]Θα επιστρώσουν με καθαρό χρυσάφι την πλάκα του, τα τοιχώματά του γύρω γύρω και τα κέρατά του, και θα βάλουν μια χρυσή στεφάνη γύρω γύρω.

[4] Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

[4]Κάτω από τη στεφάνη του, θα βάλουν δύο χρυσούς κρίκους στις δύο παράλληλες πλευρές του, για να περνούν τις δοκούς, με τις οποίες θα το μεταφέρουν.

[5] De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

[5]Οι δοκοί θα είναι από ξύλα ακακίας επιχρυσωμένες.

[6] Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

[6]»Το θυσιαστήριο θα τοποθετηθεί μπροστά από το καταπέτασμα που κρύβει την κιβωτό της διαθήκης, εκεί που σου αποκαλύπτομαι.

[7] Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

[7]Κάθε πρωί ο Ααρών θα προσφέρει σ' αυτό το θυσιαστήριο εύοσμο θυμίαμα, όταν θα πηγαίνει να καθαρίζει τους λύχνους.

[8] Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

[8]Επίσης θα προσφέρει θυμίαμα το βράδυ, όταν θ' ανάβει τους λύχνους. Δε θα σταματήσετε ποτέ σ' όλες τις γενιές σας να προσφέρετε τη θυσία του θυμιάματος σ' εμένα, τον Κύριο.

[9] Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

[9]»Βέβηλο θυμίαμα δεν θα προσφέρετε σ' αυτό το θυσιαστήριο ούτε ολοκαυτώματα ούτε θυσίες καρπών ούτε θα χύνετε πάνω του σπονδές.

[10] Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

[10]Μία φορά το χρόνο ο Ααρών θα τελεί τον εξαγνισμό του θυσιαστηρίου, βάζοντας πάνω στα κέρατά του αίμα από τη θυσία για την εξιλέωση των αμαρτιών. Το ίδιο θα επαναλαμβάνεται μία φορά κάθε χρόνο σ' όλες τις γενιές σας. Αυτό το

θυσιαστήριο θα είναι εντελώς άγιο, αφιερωμένο σ' εμένα τον Κύριο».

O pagamento do resgate

11 Disse mais o SENHOR a Moisés:

12 Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

13 Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

14 Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

15 O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

16 Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

A bacia de bronze

Êxodo 38.8

17 Disse mais o SENHOR a Moisés:

18 Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

Το χρηματικό αντίλυτρο

11Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

12«Όταν θα κάνεις την απογραφή των Ισραηλιτών, πρέπει καθένας τους να δώσει ένα χρηματικό ποσό, ως αντίλυτρο για τη ζωή του στον Κύριο, για να μην πέσει πάνω τους καμιά μάστιγα, εξαιτίας της απογραφής.

13Καθένας που έχει υποχρέωση ν' απογραφεί, θα δώσει μισό σίκλο, με βάση τον ιερό σίκλο, που περιλαμβάνει είκοσι γερά. Αυτός ο μισός σίκλος θ' αποτελεί προσφορά σ' εμένα, τον Κύριο,

14και επιβάλλεται σε όλους τους Ισραηλίτες από είκοσι ετών και πάνω.

15Όταν θα δίνουν την προσφορά τους σ' εμένα τον Κύριο, ως αντίλυτρο της ζωής τους, οι πλούσιοι δεν θα δίνουν περισσότερο ούτε οι φτωχοί λιγότερο από μισό σίκλο.

16Το χρήμα που θα εισπράξεις ως αντίλυτρο θα το χρησιμοποιήσεις για τη συντήρηση της σκηνής του Μαρτυρίου. Αυτό θα μου θυμίζει το λαό του Ισραήλ και εγώ, ο Κύριος, θα προστατεύω τη ζωή τους».

Η λεκάνη

17Είπε ακόμη ο Κύριος στο Μωυσή:

18«Για τους καθαρισμούς να κάνουν μια χάλκινη λεκάνη με χάλκινη βάση. Θα την τοποθετήσουν ανάμεσα στη σκηνή του Μαρτυρίου και στο θυσιαστήριο και θα βάλουν μέσα νερό.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

O óleo da santa unção
Êxodo 37.29

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

[24] e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

[25] Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

[26] Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

[19]Ο Ααρών και οι γιοι του θα τη χρησιμοποιούν για να πλένουν τα χέρια και τα πόδια τους.

[20]Θα πλένονται με νερό κάθε φορά που θα μπαίνουν στη σκηνή του Μαρτυρίου ή που θα πλησιάζουν το θυσιαστήριο για να τελετουργήσουν, για να κάψουν στη φωτιά τη θυσία που γίνεται σ' εμένα, τον Κύριο. Έτσι δεν θα κινδυνεύουν να πεθάνουν.

[21]Πρέπει οπωσδήποτε να πλένουν τα χέρια και τα πόδια τους, για να μην πεθάνουν. Αυτό θα ισχύει ως νόμος αιώνιος γι' αυτόν και για τους απογόνους του».

Το λάδι του χρίσματος και το λιβάνι

[22]Ο Κύριος είπε επίσης στο Μωυσή:

[23]«Πάρε αρωματικές ουσίες πρώτης ποιότητας, πεντακόσιους σίκλους μύρο ως εξής: το μισό μέρος, δηλαδή διακόσιοι πενήντα σίκλοι, να είναι αρωματικό λάδι κανέλας, και οι άλλοι διακόσιοι πενήντα σίκλοι να είναι λάδι αρωματικό από καλάμι·

[24]επίσης πάρε και πεντακόσιους σίκλους κασσία –με βάση τον ιερό σίκλο– και ένα χιν ελαιόλαδο.

[25]Απ' αυτά ένας αρωματοποιός θα παρασκευάσει το λάδι του ιερού χρίσματος, ένα εύοσμο μύρο.

[26]»Μ' αυτό θα χρίσεις τη σκηνή του Μαρτυρίου και την κιβωτό της διαθήκης·

[27] e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

[27]την τράπεζα και τα σκεύη της, τη λυχνία και τα εξαρτήματά της και το θυσιαστήριο του θυμιάματος·

[28] e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

[28]το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων και τα σκεύη του, τη λεκάνη και τη βάση της.

[29] Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

[29]Θα τα αγιάσεις όλα και θα θεωρούνται εντελώς άγια. Καθετί που θα τα εγγίζει θα αγιάζεται.

[30] Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

[30]»Επίσης μ' αυτό θα χρίσεις και τον Ααρών και τους γιους του, και θα τους καθιερώσεις για να είναι ιερείς μου.

[31] Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

[31]Και θα πεις στους Ισραηλίτες: αυτό είναι το λάδι του αγίου χρίσματος· σ' όλες τις γενιές σας θα είναι μόνο για τον Κύριο.

[32] Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.

[32]Κανενός ανθρώπου το σώμα δεν πρέπει να αλειφθεί μ' αυτό, ούτε επιτρέπεται να παρασκευάσετε κάτι παρόμοιο με την ίδια συνταγή. Αυτό το λάδι είναι άγιο, και άγιο πρέπει να το θεωρείτε.

[33] Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

[33]Όποιος απομιμηθεί τη σύνθεσή του ή όποιος το χρησιμοποιήσει στο σώμα κάποιου που δεν είναι ιερέας, πρέπει να αποκοπεί από το λαό του».

O incenso sagrado

[34] Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;

Το θυμίαμα

[34]Ο Κύριος είπε ακόμη στο Μωυσή: «Πάρε σε ίσες ποσότητες αρωματικές ουσίες: μαστίχα, όνυχα, γάλβανο και καθαρό λιβάνι.

[35] e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.

[35]Από αυτά ένας αρωματοποιός θα παρασκευάσει το θυμίαμα, ένα εύοσμο μίγμα. Πρόσθεσε και λίγο αλάτι για να γίνει καθαρό, άγιο.

[36] Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da

[36]Θα τρίψουν λίγο απ' αυτό να γίνει λεπτή σκόνη και θα φέρουν λίγη μπροστά στην κιβωτό της διαθήκης, εκεί όπου θ'

congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.

αποκαλύπτομαι σ' εσένα. »Το θυμίαμα πρέπει να το θεωρείτε εντελώς άγιο.

37 Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

37Δε θα παρασκευάζετε θυμίαμα παρόμοιο μ' αυτό για δική σας χρήση. Θα το θεωρείτε άγιο, και θα το έχετε φυλαγμένο αποκλειστικά για δική μου χρήση.

38 Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

38Όποιος παρασκευάσει θυμίαμα παρόμοιο μ' αυτό για ν' απολαύσει τη μυρωδιά του, αυτός πρέπει να αποκοπεί από το λαό του».

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo
Êxodo 35.30–36.1

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

3 e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,

4 para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

5 para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

6 Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

ΕΞΟΔΟΣ 31

Η κλήση του Βεσαλεήλ και του Ολιάβ
(35,30–36,1)

1Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

2«Άκου: Επέλεξα το Βεσαλεήλ, γιο του Ουρία και εγγονό του Χουρ, από τη φυλή Ιούδα.

3Του έχω δώσει άφθονο το πνεύμα μου, κι έτσι έχει ιδιαίτερη ικανότητα και αντίληψη. Είναι βαθύς γνώστης κάθε τέχνης.

4Σχεδιάζει και κατασκευάζει με επιδεξιότητα έργα με χρυσάφι, ασήμι και χαλκό.

5Επεξεργάζεται πολύτιμους λίθους και τους συναρμολογεί, κάνει ξυλοτεχνία και εκτελεί γενικά κάθε καλλιτεχνική εργασία.

6»Του όρισα για βοηθό τον Ολιάβ, γιο του Αχισαμάχ, από τη φυλή Δαν. Αλλά και σε όλους τους άλλους επιδέξιους τεχνίτες έχω δώσει ιδιαίτερη ικανότητα για να εκτελέσουν όλα όσα σε διέταξα:

[7] a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;

[8] e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

[9] e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;

[10] e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;

[11] e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o profanar morrerá; pois qualquer que nele fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

[15] Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

[7]Τη σκηνή του Μαρτυρίου, την κιβωτό της διαθήκης, το ιλαστήριο που τη σκεπάζει, κι όλα τα σκεύη της σκηνής·

[8]την τράπεζα και τη λυχνία από καθαρό χρυσάφι με όλα τα εξαρτήματά τους, και το θυσιαστήριο του θυμιάματος·

[9]το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων με όλα τα σκεύη του, τη λεκάνη με τη βάση της·

[10]τις πολυτελείς στολές, την ιερή στολή του ιερέα Ααρών και τις στολές των γιων του, για να τελετουργούν ως ιερείς,

[11]το λάδι του χρίσματος και το εύοσμο θυμίαμα για το αγιαστήριο. Όλα θα τα κατασκευάσουν όπως σε διέταξα».

Το Σάββατο ως σημείο

[12]Ο Κύριος έδωσε εντολή στον Μωυσή να πει στους Ισραηλίτες:

[13]«Προσέχετε να τηρείτε τις ημέρες του Σαββάτου, που είναι αφιερωμένες σ’ εμένα. Αυτές θα είναι σημείο για όλες τις γενιές σας ανάμεσα σ’ εμένα και σ’ εσάς, που θα δείχνει ότι εγώ ο Κύριος είμαι εκείνος που σας ξεχώρισα για λαό μου.

[14]Οφείλετε να τηρείτε το Σάββατο, γιατί είναι άγια μέρα. Όποιος τη βεβηλώσει και εργαστεί εκείνη την ημέρα, αυτός πρέπει να αποκοπεί από το λαό του.

[15]Έξι μέρες θα εργάζεστε· η έβδομη μέρα όμως είναι το Σάββατο, μέρα αργίας, αφιερωμένη σ’ εμένα τον Κύριο. Όποιος εργαστεί μέρα Σάββατο, εξάπαντος θα πεθάνει.

[16] Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.

[17] Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

[18] E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

Êxodo 32

O bezerro de ouro
Deuteronômio 9.6-21

[1] Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

[2] Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

[3] Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

[4] Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[16]»Οι Ισραηλίτες πρέπει να τηρούν από γενιά σε γενιά το Σάββατο ως διαθήκη αιώνια, και να το γιορτάζουν.

[17]Αυτή η μέρα θα είναι σημάδι αιώνιο ανάμεσα σ’ εμένα και τους Ισραηλίτες, γιατί σε έξι μέρες εγώ, ο Κύριος, δημιούργησα τον ουρανό και τη γη, και την έβδομη μέρα σταμάτησα και αναπαύθηκα».

[18]Όταν ο Θεός τελείωσε μ’ αυτά που έλεγε στο Μωυσή πάνω στο όρος Σινά, τού έδωσε τις δύο λίθινες πλάκες του νόμου, γραμμένες με το ίδιο του το χέρι.

ΕΞΟΔΟΣ 32

Ο χειροποίητος θεός
(Δτ 9,9-12)

[1]Όταν οι Ισραηλίτες είδαν ότι ο Μωυσής αργούσε να κατεβεί από το βουνό, μαζεύτηκαν γύρω από τον Ααρών και του έλεγαν: «Σήκω, φτιάξε μας θεούς, που να προπορεύονται στο δρόμο μας, γιατί αυτός ο Μωυσής, ο άνθρωπος που μας έβγαλε από την Αίγυπτο, δεν ξέρουμε τι έγινε».

[2]Ο Ααρών τούς είπε: «Βγάλτε τα χρυσά σκουλαρίκια που έχουν στ’ αυτιά τους οι γυναίκες σας, οι γιοι σας και οι κόρες σας και φέρτε τα σ’ εμένα».

[3]Έβγαλαν τότε όλοι τα χρυσά τους σκουλαρίκια και τα έφεραν στον Ααρών.

[4]Εκείνος τα πήρε και τα έλειωσε, τα έχυσε σ’ ένα καλούπι και έκανε απ’ αυτά ένα άγαλμα μοσχαριού. Φώναξε τότε ο λαός: «Αυτοί είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, που σ’ έβγαλαν από την Αίγυπτο! »

[5] Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

[6] No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[7] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

[8] e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um bezerro fundido, e o adorou, e lhe sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

[10] Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

Moisés intercede pelo povo
Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

[11] Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

[12] Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da

[5]Όταν τα είδε αυτά ο Ααρών, έφτιαξε ένα θυσιαστήριο μπροστά στο είδωλο και έβγαλε διακήρυξη: «Αύριο θα γίνει γιορτή για τον Κύριο».

[6]Ξύπνησαν, λοιπόν, το πρωί και πρόσφεραν ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας· όλοι κάθισαν να φάνε και να πιουν, κι έπειτα σηκώθηκαν και διασκέδαζαν.

[7]Τότε είπε ο Κύριος στο Μωυσή: «Πήγαινε, κατέβα, γιατί ο λαός που έβγαλες από την Αίγυπτο έπεσε σε μεγάλη αμαρτία.

[8]Έφυγαν γρήγορα από το δρόμο που τους έδειξα. Έφτιαξαν ένα χυτό μοσχάρι και το προσκύνησαν· θυσίασαν σ' αυτό και είπαν: "Αυτοί είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, που σ' έβγαλαν από την Αίγυπτο! "»

Ο Μωυσής υπερασπίζεται το λαό
(Δτ 9,13-14.26-29)

[9]«Είδα τι είναι ο λαός αυτός», συνέχισε ο Κύριος. «Είναι λαός απείθαρχος.

[10]Άσε με, λοιπόν, τώρα, να ξεσπάσει ο θυμός μου πάνω τους και να τους αφανίσω· και θα κάνω να προέλθει από σένα ένα μεγάλο έθνος».

[11]Ο Μωυσής όμως προσπάθησε να καταπραΰνει τον Κύριο, το Θεό του, και είπε: «Γιατί, Κύριε, να ξεσπάσει ο θυμός σου πάνω στο λαό σου, που τον έβγαλες από την Αίγυπτο με τη μεγάλη σου δύναμη και με ενέργειες τόσο δυναμικές;

[12]Γιατί να πουν οι Αιγύπτιοι ότι τους έβγαλες με κακό σκοπό από την Αίγυπτο, για να τους θανατώσεις στα βουνά και να

terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

τους εξαφανίσεις από τη γη; Ας σταματήσει ο φλογερός θυμός σου· άλλαξε γνώμη για το κακό που θέλεις να κάνεις στο λαό σου.

[13] Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

[13]Θυμήσου τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους δούλους σου, που τους υποσχέθηκες να τους δώσεις τόσο πολλούς απογόνους, όσα τ' αστέρια του ουρανού, και σ' αυτούς τους απογόνους να δώσεις ολόκληρη αυτή τη χώρα, για ιδιοκτησία παντοτινή».

[14] Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

[14]Έτσι, ο Κύριος άλλαξε γνώμη για το κακό που είπε ότι θα έκανε στο λαό του.

Ο Μωυσής συντρίβει τις πλάκες του νόμου
(Δτ 9,15-17.21)

[15] E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

[15]Ο Μωυσής γύρισε κι άρχισε να κατεβαίνει από το βουνό, κρατώντας στα χέρια του τις δύο πλάκες του νόμου, γραμμένες κι από τις δυο πλευρές τους.

[16] As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

[16]Οι πλάκες ήταν έργο του Θεού καθώς και η γραφή, που ήταν χαραγμένη σ' αυτές.

[17] Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

[17]Ο Ιησούς άκουσε τη βοή του λαού και είπε στο Μωυσή: «Πολεμική βοή ακούω στο στρατόπεδο».

[18] Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

[18]Εκείνος απάντησε: «Αυτό δεν είναι ούτε ιαχές νικητών ούτε κραυγές νικημένων. Εγώ ακούω φωνές γιορτής».

[19] Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então, acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

[19]Όταν πλησίασαν στο στρατόπεδο, είδε ο Μωυσής το μοσχάρι και τους χορούς. Τότε φούντωσε ο θυμός του και πέταξε τις πλάκες από τα χέρια του και τις έσπασε στους πρόποδες του βουνού.

[20] e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou

[20]Πήρε το μοσχάρι που είχαν φτιάξει οι Ισραηλίτες και το έκαψε στη φωτιά και το κατακομμάτιασε ώσπου να γίνει σκόνη· τη

sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

[21] Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

[22] Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

[23] Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

[24] Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

Moisés manda matar os idólatras

[25] Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

[26] pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

[27] aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

σκόνη αυτή την έριξε στο νερό και τους έδωσε να την πιουν.

[21]Και είπε στον Ααρών: «Τι σου έκανε αυτός ο λαός και τους παρέσυρες σε μια τόσο μεγάλη αμαρτία; »

[22]Ο Ααρών απάντησε: «Μη θυμώνεις, κύριέ μου. Ξέρεις ότι ο λαός αυτός είναι κακός.

[23]Αυτοί μου είπαν, “κάνε μας θεούς να προπορεύονται στο δρόμο μας, γιατί αυτός ο Μωυσής, ο άνθρωπος που μας έβγαλε από την Αίγυπτο, δεν ξέρουμε τι απέγινε”.

[24]Κι εγώ τους είπα, “όποιος έχει χρυσαφικά ας τα βγάλει από πάνω του”. Μου τα ’δωσαν, τα έριξα στη φωτιά και βγήκε αυτό το μοσχάρι».

Τιμωρία των Ισραηλιτών

[25]Ο Μωυσής είδε ότι ο λαός είχε αφεθεί ελεύθερος κι έκανε ό, τι ήθελε, γιατί ο Ααρών τον είχε κάνει τέτοιο, και τους είχε εκθέσει στην καταφρόνια των εχθρών τους.

[26]Στάθηκε τότε στην είσοδο του στρατοπέδου και φώναξε: «Όποιος είναι με τον Κύριο ας έρθει μαζί μου». Συγκεντρώθηκαν λοιπόν κοντά του όλοι οι απόγονοι του Λευί.

[27]Ο Μωυσής τούς είπε: «Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, προστάζει να ζωστεί καθένας σας το σπαθί του, και να διασχίσετε το στρατόπεδο, από τη μια είσοδο ως την άλλη, και να σκοτώσετε καθένας τον αδερφό του, το φίλο του και το συγγενή του».

[28] E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

[28]Οι Λευίτες εκτέλεσαν τη διαταγή του Μωυσή, και θανατώθηκαν από τον λαό εκείνη τη μέρα περίπου τρεις χιλιάδες άντρες.

[29] Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

[29]Τότε ο Μωυσής τούς είπε: «Σήμερα τελέσατε την πράξη καθιέρωσής σας στον Κύριο, αφού δε διστάσατε να σκοτώσετε ο καθένας το γιο του και τον αδερφό του, και ο Κύριος σας ευλόγησε».

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

[30] No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

[30]Την άλλη μέρα είπε ο Μωυσής στο λαό: «Έχετε διαπράξει μεγάλη αμαρτία. Θ' ανέβω τώρα στον Κύριο και ίσως πετύχω την εξιλέωση γι' αυτή την αμαρτία σας».

[31] Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

[31]Πήγε πίσω λοιπόν στον Κύριο και του είπε: «Αλίμονο, Κύριε! Ο λαός αυτός διέπραξε μεγάλη αμαρτία. Κατασκεύασαν θεούς χρυσούς.

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[32]Τώρα όμως αν θέλεις, συγχώρησε την αμαρτία τους· αν όχι, τότε διάγραψε, σε παρακαλώ, το όνομά μου από το βιβλίο σου».

[33] Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

[33]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Αυτόν που αμάρτησε σ' εμένα, αυτόν θα διαγράψω από το βιβλίο μου.

[34] Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

[34]Τώρα πήγαινε, οδήγησε το λαό στον τόπο που σου είπα, κι ο άγγελός μου θα προπορεύεται μπροστά σου. Όταν έρθει ο χρόνος της ανταπόδοσης, θα τους τιμωρήσω για την αμαρτία τους».

[35] Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

[35]Ο Κύριος, λοιπόν, έστειλε συμφορά στο λαό, επειδή είχαν βάλει τον Ααρών να τους φτιάξει το μοσχάρι.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

ΕΞΟΔΟΣ 33

Εντολή για αναχώρηση

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do Egito, para a terra a respeito da qual jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Πήγαινε, φύγε από ’δω, εσύ και ο λαός που έβγαλες από την Αίγυπτο. Βαδίστε προς τη χώρα που έχω υποσχεθεί στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ να τη δώσω στους απογόνους τους.

[2] Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[2]Θα σας στείλω έναν άγγελο να σας οδηγεί και θα διώξω από μπροστά σας τους Χαναναίους, τους Αμορραίους, τους Χετταίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους.

[3] Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

[3]Έτσι, θα μπορέσετε να μπείτε στη χώρα που ρέει γάλα και μέλι. Εγώ ο ίδιος όμως δε θα έρθω μαζί σας, γιατί είστε απείθαρχος λαός, και υπάρχει ο κίνδυνος να σας καταστρέψω στο δρόμο».

[4] Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

[4]Όταν ο λαός άκουσε αυτόν τον απειλητικό λόγο λυπήθηκε, και κανείς δε στολιζόταν πια.

[5] Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira, pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

[5]Ο Κύριος είχε διατάξει το Μωυσή να πει στους Ισραηλίτες: «Εσείς είστε ανυπότακτος λαός. Και μια μόνο στιγμή αν πορευόμουν μαζί σας, θα μπορούσα να σας εξαφανίσω. Βγάλτε τώρα τα στολίδια από πάνω σας και θα δω τι θα κάνω μ’ εσάς».

[6] Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

[6]Έτσι, έβγαλαν οι Ισραηλίτες τα στολίδια τους, κοντά στο όρος Χωρήβ.

Η σκηνή του Μαρτυρίου

[7] Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial; e lhe chamava a tenda da congregação. Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

[7]Ο Μωυσής πήρε τη σκηνή και την έστησε έξω, μακριά από το στρατόπεδο, και την ονόμασε σκηνή του Μαρτυρίου. Όποιος ήθελε να ρωτήσει για κάτι τον Κύριο, πήγαινε στη σκηνή του Μαρτυρίου, έξω από το στρατόπεδο.

[8] Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

[8]Όσες φορές πήγαινε ο Μωυσής στη σκηνή, όλος ο λαός σηκωνόταν και ο καθένας στεκόταν στην πόρτα της σκηνής του και τον παρακολουθούσε ώσπου αυτός να μπει στη σκηνή.

[9] Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

[9]Όταν ο Μωυσής έμπαινε στη σκηνή, μια στήλη νεφέλης κατέβαινε και στεκόταν στην πόρτα. Και ο Θεός συνομιλούσε με το Μωυσή.

[10] Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

[10]Όταν έβλεπε ο λαός τη στήλη της νεφέλης να στέκεται μπροστά στην πόρτα της σκηνής, σηκώνονταν και προσκυνούσαν, καθένας κοντά στην πόρτα της σκηνής του.

[11] Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

[11]Ο Κύριος μιλούσε με το Μωυσή πρόσωπο με πρόσωπο, όπως συζητάει κανείς με το φίλο του. Κατόπιν ο Μωυσής επέστρεφε στο στρατόπεδο, ενώ ο βοηθός του, ο νεαρός Ιησούς, γιος του Ναυή, παρέμενε στη σκηνή.

Moisés roga a Deus a sua presença

[12] Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

Η υπόσχεση του Κυρίου για την παρουσία του

[12]Ο Μωυσής είπε στον Κύριο: «Με πρόσταξες να οδηγήσω αυτό το λαό, αλλά δε μου φανέρωσες ποιον θα στείλεις μαζί μου. Μου είπες ότι με γνωρίζεις με το όνομά μου και ότι έχω την εύνοιά σου.

[13] Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.

[13]Τώρα, λοιπόν, αν έχω την εύνοιά σου, φανέρωσέ μου ως απόδειξη την πρόθεσή σου. Σκέψου ότι το έθνος αυτό είναι ο λαός σου».

[14] Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.

[14]Τότε είπε ο Κύριος: «Θα έρθω εγώ προσωπικά, και μην ανησυχείς».

[15] Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

[15]Ο Μωυσής απάντησε: «Αν δεν έρθεις εσύ ο ίδιος μαζί μας, καλύτερα να μη μας πάρεις καθόλου από ’δω.

[16] Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

[16]Γιατί πώς θα γίνει γνωστό ότι εγώ και ο λαός σου έχουμε την εύνοιά σου, αν δεν έρθεις μαζί μας κι αν δε δοξαστούμε εγώ και ο λαός σου πάνω απ’ όλους τους λαούς της γης; »

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

[17] Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.

[17]Τότε ο Κύριος απάντησε στο Μωυσή: «Κι αυτό που είπες θα το κάνω, γιατί έχεις πράγματι την εύνοιά μου και σε γνωρίζω με το όνομά σου».

[18] Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.

[18]Ο Μωυσής είπε: «Δείξε μου τη δόξα σου».

[19] Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

[19]Και ο Κύριος απάντησε: «Θα περάσω με όλη τη μεγαλοπρέπειά μου μπροστά σου και θα πω το όνομά μου μπροστά σου: “Κύριος”. Θα συγχωρώ εκείνον που θέλω να συγχωρήσω και θα σπλαχνίζομαι εκείνον που θέλω να σπλαχνιστώ.

[20] E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

[20]Δε θα μπορέσεις όμως», του λέει, «να δεις το πρόσωπό μου, γιατί κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να με δει και να μείνει ζωντανός».

[21] Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

[21]Μετά πρόσθεσε ο Κύριος: «Να μια θέση κοντά μου. Στάσου πάνω στο βράχο.

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.

[22]Και όταν θα διαβαίνω μέσα στη δόξα της παρουσίας μου, θα σε βάλω στη σχισμή του βράχου, και θα σε σκεπάσω με το χέρι μου ώσπου να περάσω.

[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

[23]Μετά θα πάρω το χέρι μου και θα δεις τα νώτα μου· το πρόσωπό μου όμως δεν θα το δεις».

Êxodo 34

ΕΞΟΔΟΣ 34

As segundas tábuas da lei
Deuteronômio 10.1-5

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.

[2] E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.

[3] Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.

[4] Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.

[5] Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.

[6] E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

[7] que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

Οι δεύτερες πέτρινες πλάκες
(Δτ 10,1-5)

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Κόψε δύο πέτρινες πλάκες σαν τις προηγούμενες, για να γράψω πάνω σ’ αυτές τους λόγους που ήταν σ’ εκείνες που έσπασες.

[2]Να είσαι έτοιμος νωρίς αύριο το πρωί ν’ ανεβείς στο όρος Σινά. Θα σταθείς εκεί μπροστά μου, στην κορυφή του βουνού.

[3]Κανένας δε θ’ ανεβεί μαζί σου και κανένας δε θα εμφανιστεί πουθενά σ’ όλη την περιοχή του βουνού. Ούτε πρόβατα ούτε βόδια θα βόσκουν στους πρόποδες».

[4]Ο Μωυσής λάξεψε δύο πλάκες από πέτρα σαν τις πρώτες και νωρίς το πρωί σηκώθηκε κι ανέβηκε στο όρος Σινά, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος. Πήρε στα χέρια του και τις δυο πλάκες.

[5]Ο Κύριος κατέβηκε μέσα σε σύννεφο και στάθηκε κοντά του και είπε το όνομά του: «Κύριος».

[6]Έπειτα πέρασε μπροστά από το Μωυσή και φώναξε: «Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Κύριος ο Θεός. Είμαι γεμάτος καλοσύνη και έλεος, υπομονετικός, πιστός και πρόθυμος να συγχωρήσω.

[7]Δίνω τη χάρη μου σε χιλιάδες. Συγχωρώ την ανομία, τα σφάλματα, την αμαρτία. Αλλά και δεν αφήνω τίποτε ατιμώρητο. Η τιμωρία για τις ανομίες των πατέρων πέφτει στα παιδιά τους και στων παιδιών τους τα παιδιά, ως την τρίτη και την τέταρτη γενιά».

[8] E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

[9] e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio conosco; porque este povo é de dura cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

[10] Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

[11] Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus, os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[12] Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

[13] Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

[14] (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

[8]Τότε ο Μωυσής έπεσε με βιάση στη γη και προσκύνησε.

[9]«Αν λοιπόν έχω την εύνοιά σου, Κύριέ μου», του είπε, «τότε σε ικετεύω να έρθεις μαζί μας, γιατί αυτός ο λαός είναι απείθαρχος. Συγχώρησε την ανομία μας και την αμαρτία μας και λογάριασέ μας για λαό σου».

Η διαθήκη επαναλαμβάνεται

(23,14-19· Δτ 7,1-5· 16,1-17)

[10]Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Εγώ θα συνάψω διαθήκη μπροστά σ’ ολόκληρο το λαό σου. Θα κάνω θαύματα τέτοια, που όμοια τους δεν έγιναν πουθενά σ’ όλη τη γη, σε κανένα έθνος. Και όλος ο λαός που σε περιβάλλει θα δει τα έργα μου, γιατί θα είναι φοβερά αυτά που εγώ, ο Κύριος, θα κάνω μέσω εσού.

[11]Τηρήστε τις εντολές που σήμερα σας δίνω, κι εγώ θα διώξω από μπροστά σας τους Αμορραίους, τους Χαναναίους, τους Χετταίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους.

[12]Προσέξτε να μην κάνετε συνθήκη με τους κατοίκους της χώρας στην οποία θα μπείτε, γιατί αυτό θα μπορούσε να γίνει παγίδα για σας.

[13]Αντίθετα, να καταστρέψετε τα θυσιαστήρια τους, να συντρίψετε τις λίθινες και τις ξύλινες λατρευτικές τους στήλες.

[14]»Δεν επιτρέπεται να προσκυνήσετε άλλο θεό, γιατί εγώ, ο Κύριος, δεν ανέχομαι αντίζηλους. Το όνομά μου είναι “Θεός που απαιτεί αποκλειστικότητα”.

[15] para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

[15]Να μη συνάψετε, λοιπόν, συνθήκη με τους κατοίκους της χώρας εκείνης, γιατί, όταν αυτοί τελούν λατρεία αθέμιτη στους θεούς τους και θυσιάζουν σ' αυτούς, υπάρχει φόβος να σας προσκαλέσουν να φάτε απ' αυτά που θυσιάζουν.

[16] e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.

[16]Μπορεί ακόμη να πάρετε από τις θυγατέρες τους γυναίκες για τους γιους σας, κι αυτές να πορνεύσουν, ακολουθώντας τους θεούς τους και να παρασύρουν έτσι τα παιδιά σας στην ειδωλολατρία.

[17] Não farás para ti deuses fundidos.

[17]»Να μην κάνετε είδωλα θεών χυτά για να τα λατρεύετε.

As três festas

Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[18] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

[18]»Να τηρείτε τη γιορτή των Αζύμων. Εφτά μέρες θα τρώτε άζυμο ψωμί το μήνα Αβίβ, όπως σας έχω διατάξει, γιατί αυτό το μήνα βγήκατε από την Αίγυπτο.

[19] Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

[19]»Κάθε πρωτότοκος γιος σας θα ανήκει σ' εμένα, καθώς και κάθε πρωτογέννητο αρσενικό από τα ζώα σας, είτε είναι βόδια είτε πρόβατα.

[20] O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

[20]Το πρωτογέννητο πουλάρι όμως θα το εξαγοράζετε μ' ένα πρόβατο ή μ' ένα κατσίκι. Κι αν δεν θέλετε να το εξαγοράσετε, θα του σπάζετε τον τράχηλο. Επίσης θα εξαγοράζετε κάθε πρωτότοκο γιο σας. Δε θα εμφανίζεστε μπροστά μου με άδεια χέρια.

[21] Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

[21]»Έξι μέρες θα εργάζεστε, αλλά την έβδομη θα αναπαύεστε, είτε είναι εποχή οργώματος είτε συγκομιδής.

[22] Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

[23] Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.

[24] Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

[25] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

[26] As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[27] Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

[28] E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

O rosto de Moisés resplandece

[29] Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do Testemunho, sim, quando desceu do

[22]»Θα γιορτάζετε τη γιορτή των Εβδομάδων (στο θερισμό των πρώτων σιτηρών) και τη γιορτή της Συγκομιδής (των πρώτων καρπών) το φθινόπωρο.

[23]Τρεις φορές το χρόνο όλοι οι άντρες σας θα πρέπει να παρουσιάζονται μπροστά σ' εμένα, το Θεό του λαού Ισραήλ.

[24]Τρεις φορές το χρόνο θα παρουσιάζεστε μπροστά σ' εμένα, το Θεό σας, όταν θα έχω διώξει από μπροστά σας τα άλλα έθνη για να σας δώσω τα εδάφη τους και κανείς πια δε θα έχει βλέψεις στη χώρα σας.

[25]»Δεν πρέπει να μου προσφέρετε ένζυμο ψωμί όταν θυσιάζετε ένα ζώο σ' εμένα. Κρέας από την πασχαλινή θυσία δεν πρέπει να το φυλάτε ως την άλλη μέρα το πρωί.

[26]»Τα καλύτερα από τα πρώτα προϊόντα του αγρού σας θα τα φέρνετε στον οίκο του Κυρίου, του Θεού σας. Δεν πρέπει όμως να βράζετε το κατσικάκι στο γάλα της μάνας του».

[27]Τέλος ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Γράψε αυτά που σου λέω, γιατί με βάση αυτά τα λόγια εγώ θα συνάψω διαθήκη μαζί σου και με τους Ισραηλίτες».

[28]Ο Μωυσής έμεινε εκεί μαζί με τον Κύριο σαράντα μερόνυχτα. Ψωμί δεν έφαγε και νερό δεν ήπιε. Και έγραψε στις πλάκες τους λόγους της διαθήκης, τις δέκα εντολές.

Η κάθοδος του Μωυσή από το βουνό

[29]Όταν ο Μωυσής κατέβαινε από το όρος Σινά και οι δυο πλάκες του νόμου ήταν στα χέρια του, δεν ήξερε ότι το δέρμα του

monte, não sabia Moisés que a pele do seu rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

[30] Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

[31] Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

[32] Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

[33] Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

[34] Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e, saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

[35] Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu rosto resplandecia; porém Moisés cobria de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

Êxodo 35

O Sábado

[1] Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

προσώπου του είχε γίνει λαμπερό όση ώρα μιλούσε με το Θεό, και ακτινοβολούσε.

[30]Ο Ααρών και όλος ο λαός κοίταξαν το Μωυσή, και είδαν ότι το δέρμα του προσώπου του έλαμπε· γι’ αυτό φοβόντουσαν να τον πλησιάσουν.

[31]Ο Μωυσής όμως τους κάλεσε, και τότε ο Ααρών και όλοι οι άρχοντες της κοινότητας πήγαν κοντά του κι αυτός τους μίλησε.

[32]Ύστερα πλησίασαν κι οι υπόλοιποι Ισραηλίτες, κι ο Μωυσής τούς ανακοίνωσε όλες τις εντολές που του είχε δώσει ο Κύριος στο όρος Σινά.

[33]Όταν ο Μωυσής τελείωσε τη συνομιλία του μαζί τους σκέπασε το πρόσωπό του μ’ ένα κάλυμμα.

[34]Κάθε φορά που ο Μωυσής ερχόταν ενώπιον του Κυρίου για να μιλήσει μαζί του, έβγαζε το κάλυμμα, ως την ώρα που έβγαινε από τη σκηνή και ανακοίνωνε στο λαό τις εντολές που του είχαν δοθεί.

[35]Τότε οι Ισραηλίτες έβλεπαν ότι το πρόσωπό του έλαμπε. Ύστερα έβαζε πάλι το κάλυμμα στο πρόσωπό του, ώσπου να ξαναμπεί στη σκηνή και να μιλήσει με τον Κύριο.

ΕΞΟΔΟΣ 35

Οι διατάξεις για το Σάββατο

[1]Ο Μωυσής συγκέντρωσε όλη την κοινότητα των Ισραηλιτών και τους είπε: «Αυτές είναι οι εντολές που ο Κύριος διέταξε να τηρούμε:

[2] Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

[3] Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 25.1-9

[4] Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

[5] Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

[6] estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

[7] peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

[8] azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

[9] pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

Os utensílios do tabernáculo

Êxodo 39.32-43

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[2]“Έξι μέρες θα εργάζεστε, η έβδομη όμως θα είναι για σας μέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη σ’ εμένα τον Κύριο. Όποιος εργαστεί τότε, πρέπει να υποστεί την ποινή του θανάτου.

[3]Δε θ’ ανάβετε ούτε φωτιά στα σπίτια σας μέρα Σάββατο”».

Η προσφορά για τον Κύριο

(25,1-9)

[4]Ο Μωυσής είπε στην κοινότητα των Ισραηλιτών: «Αυτή την εντολή έδωσε ο Κύριος:

[5]Να κάνετε μια συνεισφορά στον Κύριο απ’ αυτά που έχετε. Όποιος έχει διάθεση, ας προσφέρει με την καρδιά του το δώρο του στον Κύριο, χρυσάφι, ασήμι ή χαλκό·

[6]μαλλί βαμμένο πορφυρό, γαλάζιο ή κόκκινο· λεπτό λινό και κατσικίσιο μαλλί·

[7]κόκκινα δέρματα κριαριών, δέρματα φώκιας, ξύλα ακακίας,

[8]λάδι για τη λυχνία, αρωματικές ύλες για το λάδι του χρίσματος και για το εύοσμο θυμίαμα,

[9]λίθους όνυχες κι άλλα πολύτιμα πετράδια για το εφώδ, και για το επιστήθιο».

Ο εφοδιασμός των υλικών για την κατασκευή της σκηνής

(39,32-43)

[10]«Όσοι από σας είναι τεχνίτες επιδέξιοι, ας έρθουν να κατασκευάσουν αυτά που διέταξε ο Κύριος:

[11]Την κιβωτό της διαθήκης, τη σκηνή με τους τάπητες και το προστατευτικό της κάλυμμα, τους κρίκους της και τις σανίδες της, τις δοκούς, τους στύλους της και τις βάσεις της·

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;
[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;
[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;

[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,
[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a oferta ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.

[12]την κιβωτό και τις δοκούς της, το ιλαστήριο το χρυσό, και το διαχωριστικό καταπέτασμα·
[13]την τράπεζα με τις δοκούς της, τα σκεύη της και τους άρτους της προθέσεως·
[14]τη λυχνία για το φωτισμό και τα εξαρτήματά της, τους λύχνους της και το λάδι για το φως,
[15]το θυσιαστήριο του θυμιάματος και τις δοκούς του, το λάδι του χρίσματος και το εύοσμο θυμίαμα, και το παραπέτασμα για την είσοδο της σκηνής.
[16]Ακόμη θα κατασκευάσετε το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων και το χάλκινο κιγκλίδωμά του, τις δοκούς του και τα εξαρτήματά του, τη λεκάνη και τη βάση της·
[17]τα παραπετάσματα της αυλής, τους στύλους τους και τις βάσεις τους· το παραπέτασμα της εισόδου της αυλής,
[18]τους στύλους της σκηνής και τους στύλους της αυλής μαζί με τα σχοινιά τους·
[19]τα μεγαλοπρεπή ενδύματα για την τελετουργία στο αγιαστήριο, την ιερή στολή του ιερέα Ααρών και των γιων του, για όταν θα τελούν τα ιερατικά τους καθήκοντα».

Ο λαός φέρνει τις προσφορές του

[20]Έφυγε λοιπόν η κοινότητα των Ισραηλιτών από το Μωυσή·

[21]κι όσοι είχαν τη διάθεση ήρθαν κι έφεραν τη συνεισφορά τους για να κατασκευαστεί η σκηνή του Μαρτυρίου, τα εξαρτήματά της και οι ιερές στολές.

[22] Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

[22]Όσοι ήθελαν, άντρες και γυναίκες, έφερναν βραχιόλια, σκουλαρίκια, δαχτυλίδια και κάθε είδος χρυσό κόσμημα και τ' αφιέρωναν όλα ενώπιον του Κυρίου.

[23] e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

[23]Καθένας που του βρισκόταν μαλλί βαμμένο πορφυρό, γαλάζιο ή κόκκινο, λεπτό λινό, μαλλί κατσίκας, δέρματα κριαριών βαμμένα κόκκινα, ή τομάρια, τα έφερνε.

[24] Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia; e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

[24]Όλοι όσοι ήθελαν να προσφέρουν ασήμι ή χαλκό, έφερναν την εισφορά τους ενώπιον του Κυρίου· και όλοι όσοι είχαν ξύλα ακακίας κατάλληλα για οποιαδήποτε εργασία, τα έφερναν κι αυτοί.

[25] Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[25]Ακόμη, όσες γυναίκες ήξεραν καλά την τέχνη, έφερναν λεπτό λινό και μαλλί βαμμένο πορφυρό, γαλάζιο ή κόκκινο, κλωσμένο με τα χέρια τους.

[26] E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

[26]Άλλες τεχνίτρες έκλωθαν το κατσικίσιο μαλλί.

[27] Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

[27]Οι αρχηγοί έφερναν τους λίθους από όνυχα και τα πολύτιμα πετράδια για το εφώδ και το επιστήθιο·

[28] e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

[28]τις αρωματικές ύλες και το λάδι για τη λυχνία, για το χρίσμα, και για το εύοσμο θυμίαμα.

[29] Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs para trazerem uma oferta para toda a obra que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

[29]Όσοι Ισραηλίτες, άντρες και γυναίκες, είχαν τη διάθεση να συνεισφέρουν για την κατασκευή των έργων που είχε διατάξει ο Κύριος με το Μωυσή, έφεραν πρόθυμα τις προσφορές τους ενώπιον του Κυρίου.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe

Η κλήση του Βεσαλεήλ και του Ολιάβ

Êxodo 31.1-11

[30] Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[31] e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,

[32] e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[33] e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

[34] Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

[35] Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

(31,1-11)

[30]Ο Μωυσής είπε στους Ισραηλίτες: «Ακούστε: Ο Κύριος επέλεξε το Βεσαλεήλ, γιο του Ουρία και εγγονό του Χούρ, από τη φυλή Ιούδα,

[31-32]και του έδωσε άφθονο το πνεύμα του. Έτσι έχει ιδιαίτερη ικανότητα και αντίληψη. Είναι γνώστης κάθε τέχνης. Μπορεί και σχεδιάζει έργα τέχνης και κατασκευάζει με επιδεξιότητα έργα με χρυσάφι, ασήμι και χαλκό·

[33]επεξεργάζεται πολύτιμους λίθους και τους συναρμόζει, κάνει ξυλοτεχνία και εκτελεί κάθε καλλιτεχνική εργασία.

[34]Ο Κύριος του έχει δώσει επίσης την ικανότητα να διδάσκει και τον Ολιάβ, γιο του Αχισαμάχ, από τη φυλή Δαν.

[35]Τους έδωσε επιδεξιότητα να κάνουν τη δουλειά του σμιλευτή πολύτιμων λίθων, του σχεδιαστή, του υφαντή πορφυρού, γαλάζιου και κόκκινου μαλλιού, του υφαντή λεπτού λινού και κάθε άλλου είδους υφάσματος. Έχουν την ικανότητα να κάνουν κάθε άλλη τεχνική εργασία, και είναι επιδέξιοι σχεδιαστές.

Êxodo 36

[1] Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem fazer toda obra para o serviço do santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

ΕΞΟΔΟΣ 36

[1]»Έτσι, ο Βεσαλεήλ, ο Ολιάβ και οι υπόλοιποι τεχνίτες, στους οποίους ο Θεός έχει δώσει την απαραίτητη ικανότητα, γνώση και αντίληψη για κάθε τεχνική εργασία, θα κατασκευάσουν καθετί που θα χρειαστεί για τη λατρεία μέσα στο αγιαστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κυρίου».

Ο λαός φέρνει άφθονες προσφορές

[2] Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.

[3] Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.

[4] Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário

[5] e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

[6] Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

[7] Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

As cortinas do tabernáculo
Êxodo 26.1-13

[8] Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

[2]Ο Μωυσής κάλεσε το Βεσαλεήλ, τον Ολιάβ και τους τεχνίτες, στους οποίους ο Κύριος είχε δώσει ιδιαίτερη ικανότητα και που είχαν τη διάθεση να αναλάβουν τις εργασίες και να τις εκτελέσουν,

[3]και τους παρέδωσε όλες τις συνεισφορές που είχαν προσφέρει οι Ισραηλίτες για το αγιαστήριο, για να αρχίσουν την κατασκευή του. Ωστόσο, ο λαός συνέχιζε να φέρνει κάθε πρωί στο Μωυσή τις προσφορές του.

[4]Τότε οι τεχνίτες που ήταν απασχολημένοι με την κατασκευή του αγιαστηρίου, διέκοψαν τις εργασίες τους

[5]κι ήρθαν στο Μωυσή και του είπαν: «Ο λαός προσφέρει περισσότερα απ’ όσα χρειάζονται για την εκτέλεση αυτών που διέταξε ο Κύριος».

[6]Αμέσως ο Μωυσής έδωσε εντολή ν’ αναγγελθεί στο στρατόπεδο να μην ετοιμάζει κανένας πια συνεισφορές για το αγιαστήριο, ούτε άντρας ούτε γυναίκα. Έτσι, ο λαός σταμάτησε να προσφέρει.

[7]Το υλικό που είχαν φέρει ήταν αρκετό για ολόκληρη την εργασία που έπρεπε να κάνουν κι ακόμα περισσότερο.

Η κατασκευή της σκηνής του Μαρτυρίου
(26,1-37)

[8]Οι πιο επιδέξιοι από τους τεχνίτες απασχολήθηκαν στην κατασκευή της σκηνής. Έκαναν δέκα τάπητες από ανθεκτικό λινό, υφασμένο με πορφυρό γαλάζιο και κόκκινο μαλλί, και διακοσμημένους με χερουβίμ.

[9] O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

[9]Το μάκρος κάθε τάπητα ήταν είκοσι οκτώ πήχεις και το πλάτος τέσσερις. Όλοι είχαν το ίδιο μέγεθος,

[10] Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

[10]και τους σύνδεσαν ανά πέντε.

[11] Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento; e de igual modo fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

[11]Ύστερα κατασκεύασαν θηλιές από γαλάζιο λινό στην άκρη του τελευταίου τάπητα της πρώτης συναρμογής. Το ίδιο έκαναν και στην άκρη του τελευταίου τάπητα της δεύτερης συναρμογής.

[12] Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

[12]Πενήντα θηλιές έκαναν στον ένα τάπητα και πενήντα στον άλλο, που ανήκε στη δεύτερη συναρμογή. Οι θηλιές ήταν η μια απέναντι στην άλλη.

[13] Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

[13]Κατασκεύασαν και πενήντα χρυσά άγκιστρα, με τα οποία σύνδεσαν τον ένα τάπητα με τον άλλο, ώστε η σκηνή να γίνει ενιαία.

[14] Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

[14]Μετά κατασκεύασαν έντεκα τάπητες από τρίχες κατσίκας για σκέπασμα πάνω από τη σκηνή.

[15] O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

[15]Το μάκρος κάθε τάπητα ήταν τριάντα πήχεις και το πλάτος του τέσσερις. Και οι έντεκα τάπητες είχαν το ίδιο μέγεθος.

[16] Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

[16]Σύνδεσαν τους πέντε τάπητες, ώστε ν' αποτελούν ένα σώμα, και τους άλλους έξι για να αποτελούν επίσης ένα σώμα.

[17] E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

[17]Έκαναν πενήντα θηλιές στην άκρη του τελευταίου τάπητα στο σημείο σύνδεσης, κι άλλες πενήντα θηλιές στην άκρη του άλλου τάπητα, στο σημείο σύνδεσης.

[18] Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

[18]Τέλος κατασκεύασαν πενήντα χάλκινα άγκιστρα για να συνδέσουν τους τάπητες της σκηνής, ώστε ν' αποτελέσουν ένα σύνολο.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[19]Έπειτα κατασκεύασαν ένα ακόμη κάλυμμα για τη σκηνή από κόκκινα δέρματα κριαριών, κι από πάνω άλλο ένα σκέπασμα από τομάρια.

A coberta de peles e as tábuas
Êxodo 26.14-30

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[20]Στη συνέχεια, κατασκεύασαν τις σανίδες για το αγιαστήριο από ξύλο ακακίας, που τοποθετήθηκαν όρθιες.

[21] Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[21]Το μάκρος κάθε σανίδας ήταν δέκα πήχεις και το πλάτος ενάμισυς πήχυς.

[22] Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

[22]Κάθε σανίδα είχε δύο προεξοχές παράλληλες μεταξύ τους. Μ' αυτό τον τρόπο κατασκεύασαν όλες τις σανίδες της σκηνής.

[23] No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

[23]Έκαναν είκοσι σανίδες για τη νότια πλευρά.

[24] Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[24]Κάτω από τις είκοσι σανίδες κατασκεύασαν σαράντα ασημένιες βάσεις, δύο βάσεις κάτω από κάθε σανίδα για τις δύο προεξοχές της.

[25] Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[25]Για τη βορινή πλευρά κατασκεύασαν άλλες είκοσι σανίδες,

[26] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[26]και τις σαράντα ασημένιες βάσεις τους, δύο βάσεις κάτω από την κάθε σανίδα.

[27] ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.

[27]Για τη δυτική πλευρά κατασκεύασαν έξι σανίδες

28 Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,

29 as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.

30 Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

31 Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

32 cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.

33 A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.

34 Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 26.31-37

35 Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.

36 E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.

28και δυο σανίδες κατασκεύασαν για τις γωνιές της σκηνής στο πίσω μέρος.

29Αυτές ήταν διπλές, ενωμένες μαζί από κάτω στο δάπεδο μέχρι την κορυφή, δηλαδή στο ύψος του πρώτου συνδετικού κρίκου. Έτσι έκαναν με όλες τις γωνιακές σανίδες.

30Αυτές ήταν οχτώ για όλο το οίκημα, με δεκαέξι ασημένιες βάσεις, δύο κάτω από κάθε σανίδα.

31Μετά κατασκεύασαν πέντε δοκούς από ξύλο ακακίας, για να συγκρατούν τις σανίδες της μιας πλευράς του οικήματος·

32πέντε δοκούς για τις σανίδες της δεύτερης πλευράς και πέντε για τις σανίδες της δυτικής πλευράς του οικήματος.

33Τη μεσαία συνδετική δοκό στη μέση του ύψους των σανίδων την έκαναν διαμπερή, από το ένα άκρο στο άλλο.

34Επιχρύσωσαν τις σανίδες και κατασκεύασαν από χρυσάφι τους κρίκους απ’ όπου θα περνούσαν οι δοκοί, που κι αυτές τις επιχρύσωσαν.

35Οι τεχνίτες κατασκεύασαν το καταπέτασμα από ανθεκτικό λινό, υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί και το διακόσμησαν με χερουβίμ.

36Κατασκεύασαν τέσσερις στύλους από ξύλο ακακίας για να το κρατούν και τους επιχρύσωσαν. Τα άγκιστρά τους τα

[37] Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,

[38] e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

έκαναν από χρυσάφι, και έχυσαν γι’ αυτούς τέσσερις ασημένιες βάσεις.

[37]Για την είσοδο της σκηνής κατασκεύασαν παραπέτασμα από ανθεκτικό λινό, υφασμένο με πορφυρό, γαλάζιο και κόκκινο μαλλί, κεντημένο καλλιτεχνικά.

[38]Έκαναν τους πέντε στύλους και τα άγκιστρα και επιχρύσωσαν τα κιονόκρανά τους και τους κρίκους τους· επίσης κατασκεύασαν και πέντε χάλκινες βάσεις για να στηρίζονται.

Êxodo 37

A arca
Êxodo 25.10-15

[1] Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.
[2] De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.
[3] Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.
[4] Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;

[5] meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

O propiciatório
Êxodo 25.17-22

[6] Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu

ΕΞΟΔΟΣ 37

Η κατασκευή της κιβωτού
(25,10-22)

[1]Ο Βεσαλεήλ κατασκεύασε την κιβωτό από ξύλο ακακίας, δυόμισυ πήχεις το μάκρος της, ενάμισυ το πλάτος της και ενάμισυ το ύψος της.
[2]Την έντυσε με καθαρό χρυσάφι από μέσα κι απ’ έξω, και κατασκεύασε μια χρυσή στεφάνη γύρω γύρω.
[3]Έχυσε τέσσερις χρυσούς κρίκους και τους προσάρμοσε στις τέσσερις γωνιές της για να την κρατούν, δυο κρίκους από τη μία πλευρά και δυο από την άλλη.
[4]Επίσης κατασκεύασε δοκούς από ξύλο ακακίας, τις επιχρύσωσε
[5]και τις πέρασε μέσα από τους κρίκους, στις πλευρές της κιβωτού, για να τη σηκώνουν.

[6]Έπειτα κατασκεύασε το ιλαστήριο από καθαρό χρυσάφι, δυόμισυ πήχεις το μάκρος της και ενάμισυ το πλάτος της.

comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

7 Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.

7Κατασκεύασε δύο χρυσά χερουβίμ από χρυσάφι σφυρηλατημένο στις δυο άκρες του ιλαστηρίου.

8 Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fez os querubins nas duas extremidades dele.

8Τα χερουβίμ τα έκανε ένα σώμα με το ιλαστήριο στις δύο άκρες του: ένα χερούβ στη μια άκρη κι ένα στην άλλη.

9 Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

9Είχαν τις φτερούγες ανοιχτές προς τα πάνω, ώστε να σκεπάζουν μ' αυτές το ιλαστήριο· ήταν τοποθετημένα αντικρυστά και τα πρόσωπά τους ήταν στραμμένα προς το ιλαστήριο.

A mesa
Êxodo 25.23-30

Η κατασκευή της τράπεζας
(25,23-30)

10 Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.

10Μετά ο Βεσαλεήλ κατασκεύασε την τράπεζα από ξύλο ακακίας, δύο πήχεις το μάκρος της, έναν πήχυ το πλάτος της και ενάμισο το ύψος της.

11 De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

11Την επιχρύσωσε με καθαρό χρυσάφι και κατασκεύασε γύρω γύρω μια χρυσή στεφάνη.

12 Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

12Στις τέσσερις πλευρές της έκανε ένα πλαίσιο μιας παλάμης και γύρω του έβαλε μια χρυσή στεφάνη.

13 Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.

13Έχυσε γι' αυτήν τέσσερις κρίκους χρυσούς, και τους έβαλε στις τέσσερις γωνίες, πάνω από τα τέσσερα πόδια της.

14 Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

15 Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.

14-15Οι κρίκοι ήταν κολλημένοι στο πλαίσιο· απ' αυτούς περνούσαν οι δοκοί που μ' αυτούς σήκωναν την τράπεζα και ήταν κατασκευασμένοι από ξύλο ακακίας και επιχρυσωμένοι.

[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

[16]Μετά κατασκεύασε τα σκεύη που θα ήταν πάνω στην τράπεζα: δίσκους, λεκάνες, ποτήρια, και τις κανάτες με τις οποίες έκαναν τις σπονδές –όλα από καθαρό χρυσάφι.

O candelabro

Êxodo 25.31-39

Η κατασκευή της λυχνίας

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formavam com ele uma só peça.

[17]Έπειτα ο Βεσαλεήλ κατασκεύασε τη λυχνία από καθαρό χρυσάφι σφυρηλατημένο, ολόκληρη ένα σώμα: ο κορμός της, οι λαβές της, οι ροΐσκοι, οι κάλυκες των λουλουδιών της και τα πέταλά τους.

[18] Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.

[18]Από τα πλάγια της λυχνίας έβγαιναν έξι κλάδοι, τρεις από τη μια πλευρά και τρεις από την άλλη.

[19] Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.

[19]Κάθε κλάδος ήταν διακοσμημένος με τρεις κάλυκες άνθους μυγδαλιάς, ροΐσκους και άνθη. Έτσι και οι έξι κλάδοι της λυχνίας ήταν ομοιόμορφοι.

[20] Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[20]Στον κορμό της λυχνίας υπήρχαν τέσσερις κάλυκες άνθους μυγδαλιάς, και οι αντίστοιχοι ροΐσκοι και τα άνθη.

[21] Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

[21]Υπήρχε ένας ροΐσκος κάτω από κάθε ζεύγος των κλάδων της λυχνίας· τρεις ροΐσκοι συνολικά για τους έξι κλάδους.

[22] As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[22]Οι ροΐσκοι και οι κλάδοι ήταν ένα σώμα με τη λυχνία. Όλο το έργο έγινε από καθαρό χρυσάφι σφυρηλατημένο.

[23] Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

[23]Έπειτα κατασκεύασε τους εφτά λύχνους της, τις λαβίδες και τις σταχτοθήκες της από καθαρό χρυσάφι.

[24] De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

[24]Για να κατασκευάσει τη λυχνία και τα εξαρτήματά της χρησιμοποίησε ένα τάλαντο καθαρό χρυσάφι.

O altar do incenso

Êxodo 30.1-10

Η κατασκευή του θυσιαστηρίου του θυμιάματος

(30,1-5)

[25] Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

[25]Για την καύση του θυμιάματος ο Βεσαλεήλ κατασκεύασε θυσιαστήριο από ξύλο ακακίας· το μάκρος του ήταν ένας πήχυς και το πλάτος του επίσης ένας πήχυς· ήταν τετράγωνο ύψους δύο πήχεων. Τα κέρατά του ήταν ενιαία μ' αυτό.

[26] De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[26]Το επιχρύσωσε όλο με καθαρό χρυσάφι: την πλάκα του, τα τοιχώματά του γύρω γύρω, και τα κέρατά του. Γύρω γύρω έκανε μια χρυσή στεφάνη.

[27] Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

[27]Ακόμη του έκανε δύο χρυσούς κρίκους και τους εφάρμοσε κάτω από τη στεφάνη, στις δύο παράλληλες πλευρές του, απ' τους οποίους θα περνούσαν τις δοκούς για να το μεταφέρουν.

[28] de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

[28]Τις δοκούς τις κατασκεύασε από ξύλο ακακίας και τις επιχρύσωσε.

O óleo sagrado e o incenso santo

Êxodo 30.22-38

Η παρασκευή του λιβανιού και του λαδιού για το χρίσμα

[29] Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

[29]Ύστερα ένας αρωματοποιός κατασκεύασε το άγιο λάδι του χρίσματος και το καθαρό, εύοσμο θυμίαμα.

Êxodo 38

ΕΞΟΔΟΣ 38

O altar do holocausto

Êxodo 27.1-8

Η κατασκευή του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων

(27,1-8)

[1] Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

[3] Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

[4] Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

[5] Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

[6] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

[7] Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

A bacia de bronze
Êxodo 30.17-21

[8] Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

O átrio e o reposteiro
Êxodo 27.9-19

[9] Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

[1]Για τα ολοκαυτώματα ο Βεσαλεήλ κατασκεύασε θυσιαστήριο από ξύλο ακακίας· το μάκρος του ήταν πέντε πήχεις και το πλάτος του επίσης πέντε· ήταν τετράγωνο ύψους τριών πήχεων.

[2]Τα κέρατα που του έφτιασε στις τέσσερις γωνίες ήταν ένα σώμα μ’ αυτό, και το επένδυσε όλο με χαλκό.

[3]Επίσης κατασκεύασε όλα τα εξαρτήματα του θυσιαστηρίου: τους λέβητες, τα φτυάρια, τις λεκάνες, τα πιρούνια και τις σχάρες, όλα από χαλκό.

[4]Για το θυσιαστήριο κατασκεύασε ένα κιγκλίδωμα με χάλκινο πλέγμα, κάτω από τη χοάνη του, που έφτανε στο μισό του ύψους του.

[5-7]Έπειτα έχυσε τέσσερις κρίκους για τις τέσσερις γωνιές του χάλκινου πλέγματος απ’ τους οποίους θα περνούσαν οι δοκοί για να σηκώνουν το θυσιαστήριο. Τις δοκούς τις έκανε από ξύλο ακακίας, τις επένδυσε με χαλκό, και τις πέρασε μέσα από τους κρίκους στις πλευρές του θυσιαστηρίου. Το θυσιαστήριο ήταν από σανίδες, κούφιο από μέσα.

Η κατασκευή της λεκάνης
-30,18

[8]Τη λεκάνη και τη βάση της ο Βεσαλεήλ τις κατασκεύασε από χαλκό, από τα κάτοπτρα των γυναικών που υπηρετούσαν στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

Η αυλή της σκηνής
(27,9-19)

[9]Στη συνέχεια ο Βεσαλεήλ κατασκεύασε την αυλή. Για τη νότια πλευρά της, έφτιαξε παραπετάσματα από ανθεκτικό λινό, εκατό πήχεις μάκρος

[10] As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[11] De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[12] Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[13] Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.

[14] As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[15] Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[16] Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.

[17] As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[18] O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; o

[10]και τα στερέωσε σε είκοσι χάλκινους στύλους, τοποθετημένους στις χάλκινες βάσεις τους· τα άγκιστρα και τους κρίκους των στύλων τα έκανε από ασήμι.

[11]Για τη βόρεια πλευρά κατασκεύασε παραπετάσματα εκατό πήχεις μάκρος. Οι είκοσι στύλοι τους με τις βάσεις τους έγιναν επίσης από χαλκό· τα άγκιστρα και οι κρίκοι των στύλων από ασήμι.

[12]Για τη δυτική πλευρά κατασκεύασε παραπετάσματα πενήντα πήχεις μάκρος· δέκα στύλους γι’ αυτά, με τις βάσεις τους· τα άγκιστρα και οι κρίκοι των στύλων ήταν επίσης από ασήμι.

[13]Για την ανατολική πλευρά κατασκεύασε παραπετάσματα πενήντα πήχεις μάκρος.

[14]Από τη μια πλευρά της εισόδου τα παραπετάσματα είχαν μάκρος δεκαπέντε πήχεις, στερεωμένα σε τρεις στύλους με τις τρεις βάσεις τους.

[15]Το ίδιο κι από την άλλη πλευρά της εισόδου: Τα παραπετάσματα ήταν δεκαπέντε πήχεις μάκρος, με τους τρεις στύλους τους και τις τρεις βάσεις τους.

[16]Όλα τα παραπετάσματα γύρω από την αυλή ήταν από ανθεκτικό λινό.

[17]Οι βάσεις των στύλων ήταν από χαλκό, τα άγκιστρα και οι κρίκοι τους από ασήμι και τα κιονόκρανά τους επαργυρωμένα· οι στεφάνες όλων των στύλων της αυλής ήταν από ασήμι.

[18]Το παραπέτασμα της εισόδου της αυλής ήταν από ανθεκτικό λινό, υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί,

comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.

κεντημένο καλλιτεχνικά· είχε είκοσι πήχεις μάκρος και πέντε πήχεις ύψος, όσο και το πλάτος των παραπετασμάτων της αυλής.

19 As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.

19Ήταν στερεωμένο σε τέσσερις χάλκινους στύλους. Οι βάσεις των στύλων ήταν χάλκινες και τα άγκιστρά τους ασημένια, όπως και τα κιονόκρανά τους και τα στεφάνια τους.

20 Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

20Όλοι οι στύλοι της σκηνής και της αυλής ολόγυρα ήταν από χαλκό.

A enumeração das coisas do tabernáculo

Τα μέταλλα που χρησιμοποιήθηκαν για τη σκηνή

21 Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

21Ακολουθεί κατάλογος των ποσοτήτων των διαφόρων μετάλλων που χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή της σκηνής του Μαρτυρίου. Η δαπάνη αυτή έγινε από τους Λευίτες με διαταγή του Μωυσή και υπό την επιστασία του Ιθάμαρ, γιου του ιερέα Ααρών.

22 Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.

22Ο Βεσαλεήλ, γιος του Ουρία και εγγονός του Χουρ, από τη φυλή Ιούδα, κατασκεύασε όλα όσα ο Κύριος διέταξε το Μωυσή.

23 E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

23Μαζί του ήταν ο Ολιάβ, γιος του Αχισαμάχ από τη φυλή Δαν. Αυτός ήταν σμιλευτής πολύτιμων λίθων, σχεδιαστής, κεντητής μαλλιού γαλάζιου, κόκκινου και πορφυρού και επίσης κεντητής του λινού.

24 Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.

24Το χρυσάφι που προσφέρθηκε και δαπανήθηκε για όλη την εργασία του αγιαστηρίου έφτασε τα είκοσι εννέα τάλαντα και εφτακόσιους τριάντα σίκλους, με βάση τον ιερό σίκλο.

25 A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e

25Το ασήμι που συνάχθηκε από την απογραφή της κοινότητας έφτασε τα

setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:

εκατό τάλαντα και χίλιους εφτακόσιους εβδομήντα πέντε σίκλους, με βάση τον ιερό σίκλο.

[26] um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer dos arrolados, de vinte anos para cima, que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[26]Η ποσότητα αυτή αντιστοιχεί σε μισό σίκλο κατά άτομο, με βάση τον ιερό σίκλο, για όλους όσους απογράφτηκαν από είκοσι χρόνων και πάνω. Αυτοί ήταν εξακόσιες τρεις χιλιάδες πεντακόσια πενήντα άτομα.

[27] Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.

[27]Τα εκατό τάλαντα ασήμι δαπανήθηκαν για να χυθούν οι βάσεις του αγιαστηρίου και οι βάσεις του καταπετάσματος –ένα τάλαντο για κάθε βάση.

[28] Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.

[28]Με τους χίλιους εφτακόσιους εβδομήντα πέντε σίκλους κατασκευάστηκαν τα άγκιστρα των στύλων, επαργυρώθηκαν τα κιονόκρανά τους και έγιναν οι στεφάνες τους.

[29] O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

[29]Ο χαλκός που προσφέρθηκε και δαπανήθηκε έφτασε τα εβδομήντα τάλαντα και δύο χιλιάδες τετρακόσιους σίκλους.

[30] Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,

[30]Μ’ αυτόν κατασκευάστηκαν οι βάσεις της εισόδου της σκηνής του Μαρτυρίου, το χάλκινο θυσιαστήριο με το χάλκινο πλέγμα και όλα τα σκεύη του θυσιαστηρίου·

[31] e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

[31]οι στύλοι της αυλής γύρω γύρω, και της εισόδου της, με τις βάσεις τους, και οι στύλοι του οικήματος.

Êxodo 39

As vestes dos sacerdotes
Êxodo 28.1-43

ΕΞΟΔΟΣ 39

Η κατασκευή των ιερατικών στολών
(28,1-43)

[1] Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas, para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[2] Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[3] De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.

[4] Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.

[5] O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[6] Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

[7] e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[1]Από μαλλί κυανό, πορφυρό και κόκκινο ο Βεσαλεήλ και ο Ολιάβ κατασκεύασαν μεγαλοπρεπείς ενδυμασίες για την υπηρεσία στο αγιαστήριο. Κατασκεύασαν τις ιερές στολές του Ααρών, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

[2]Κατασκεύασαν το εφώδ από ανθεκτικό λινό υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί και κεντημένο με χρυσή κλωστή.

[3]Έπειτα σφυρηλάτησαν χρυσάφι σε φύλλα, τα έκοψαν σε σύρματα, και τα πέρασαν από μέσα από το λινό το υφασμένο με κυανό, πορφυρό και ερυθρό μαλλί ώστε να είναι καλλιτεχνική εργασία.

[4]Για το εφώδ κατασκεύασαν δύο φαρδιές τιράντες, προσαρμοσμένες στις δύο άκρες από πάνω.

[5]Η ζώνη του αποτελούσε ένα σώμα μ' αυτό, καμωμένη από ανθεκτικό λινό υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί, κεντημένο με χρυσή κλωστή, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

[6]Ακόμα επεξεργάστηκαν τους λίθους από όνυχα και τους τοποθέτησαν τον καθένα μέσα σε χρυσή στεφάνη, και χάραξαν πάνω τους σαν σφραγίδες, τα ονόματα των γιων του Ισραήλ.

[7]Τους λίθους αυτούς τους τοποθέτησαν στους ώμους του εφώδ, για να υπενθυμίζουν τις δώδεκα φυλές των Ισραηλιτών στον Κύριο, όπως ο ίδιος είχε διατάξει το Μωυσή.

[8] Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

[9] Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.

[10] Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;

[11] a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;

[12] a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;

[13] e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[14] As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

[15] E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[16] Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[17] E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[8]Κατασκεύασαν το επιστήθιο με υφαντουργική τέχνη, από τα ίδια υλικά όπως του εφώδ: ανθεκτικό λινό υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί, κεντημένο με χρυσή κλωστή.

[9]Το επιστήθιο ήταν μια τετράγωνη θήκη, μιας σπιθαμής μήκους και μιας πλάτους·

[10]την επιφάνειά του την κάλυψαν με τέσσερις σειρές πολύτιμους λίθους: η πρώτη σειρά είχε ένα ρουμπίνι, ένα χρυσόλιθο και ένα σμαράγδι.

[11]Η δεύτερη σειρά είχε ένα μαλαχίτη, ένα ζαφείρι και ένα διαμάντι.

[12]Η τρίτη σειρά είχε έναν υάκινθο, έναν αχάτη και έναν αμέθυστο.

[13]Και η τέταρτη σειρά είχε ένα τοπάζι, έναν όνυχα και έναν ίασπι· κάθε λίθος ήταν μέσα σε χρυσό πλαίσιο.

[14]Πάνω σε κάθε λίθο ήταν χαραγμένο σαν σφραγίδα το όνομα ενός από τους δώδεκα γιους του Ιακώβ, συνολικά δώδεκα λίθοι, και καθένας αντιπροσώπευε μια από τις δώδεκα φυλές.

[15]Για το επιστήθιο έκαναν από καθαρό χρυσάφι αλυσίδες στριφτές σαν σχοινί.

[16]Κατασκεύασαν δύο χρυσούς κρίκους, τους έραψαν στις δύο πάνω άκρες του επιστηθίου,

[17]και έδεσαν τις δύο χρυσές αλυσίδες στους δύο κρίκους.

[18] As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

[19] Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

[20] Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[21] E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

[23] No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

[24] Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

[25] Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

[18]Τις δύο άλλες άκρες των αλυσίδων τις έδεσαν στα δύο χρυσά πλαίσια των επωμίδων, κι έτσι κρεμάστηκε το επιστήθιο στις επωμίδες, στο μπροστινό μέρος του εφώδ.

[19]Μετά κατασκεύασαν δύο χρυσούς κρίκους και τους προσάρμοσαν στις δύο κάτω άκρες του επιστήθιου, από τη μέσα μεριά, εκείνη που ακουμπούσε στο εφώδ.

[20]Κατασκεύασαν κι άλλους δύο χρυσούς κρίκους και τους προσάρμοσαν στο κάτω μέρος του επιστήθιου, εκεί που καταλήγουν οι τιράντες του εφώδ, μπροστά, χαμηλά κοντά στο σημείο της σύνδεσης, πάνω από τη λινή ζώνη.

[21]Τέλος σύνδεσαν τους κρίκους του επιστήθιου με τους κρίκους του εφώδ με γαλάζιο κορδόνι. Έτσι το επιστήθιο στερεώθηκε πάνω στη ζώνη του εφώδ και δε μετακινιόταν, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

[22]Έπειτα κατασκεύασαν το σάκο του εφώδ, υφαντό, ολόκληρον από καθαρό γαλάζιο μαλλί.

[23]Στο κέντρο υπήρχε ένα άνοιγμα για το κεφάλι και γύρω του μια παρυφή υφαντή, σαν αυτή του ανοίγματος του θώρακα, για να μη σκίζεται.

[24-26]Γύρω γύρω σε όλο το κράσπεδο του σάκου κατασκεύασαν μικρά ρόδια από γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί, και χρυσά κουδουνάκια ανάμεσά τους εναλλάξ ανά ένα με τα ρόδια.

[26] uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

Προορίζονταν για την υπηρεσία, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

[27] Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

[27]Έπειτα κατασκεύασαν από λινό ύφασμα τους χιτώνες για τον Ααρών και τους γιους του,

[28] e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,

[28]τη μίτρα για το κεφάλι του, τα κεφαλοκαλύμματα των ιερέων και τις περισκελίδες τους, όλα από λινό ύφασμα.

[29] e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[29]Τη ζώνη την έκαναν από ανθεκτικό λινό υφασμένο με γαλάζιο, πορφυρό και κόκκινο μαλλί, κεντημένη καλλιτεχνικά, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

[30] Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.

[30]Επίσης κατασκεύασαν το έλασμα, την ιερή ένδειξη της αφιέρωσης, από καθαρό χρυσάφι και χάραξαν πάνω του σαν σφραγίδα τη φράση «Αφιερωμένος στον Κύριο».

[31] E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[31]Μ’ ένα γαλάζιο κορδόνι το στερέωσαν πάνω στο κάλυμμα του κεφαλιού, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

Os utensílios do tabernáculo completados
Êxodo 35.10-19

Η ολοκλήρωση των εργασιών
(35,10-29)

[32] Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.

[32]Έτσι, τελείωσε όλη η εργασία της κατασκευής της σκηνής του Μαρτυρίου. Οι Ισραηλίτες τα κατασκεύασαν όλα, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

[33] Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas, as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;

[33]Και έφεραν το αγιαστήριο στο Μωυσή: τη σκηνή και όλο τον εξοπλισμό της, τους κρίκους, τις σανίδες, τις δοκούς, τους στύλους και τις βάσεις της·

34 a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;

35 a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

36 a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

37 o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;

38 também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;

39 o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;

40 as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;

41 as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

42 Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.

43 Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia

34τα καλύμματα από κόκκινα δέρματα κριαριών κι από τομάρια, και το καταπέτασμα.

35Ακόμη έφεραν την κιβωτό του νόμου, τις δοκούς της και το ιλαστήριο·

36την τράπεζα με όλα τα σκεύη της και τους άρτους της προθέσεως·

37τη λυχνία από καθαρό χρυσάφι με όλη τη σειρά των λύχνων της, όλα τα εξαρτήματά της και το λάδι για το φωτισμό·

38το χρυσό θυσιαστήριο, το λάδι του χρίσματος, το εύοσμο θυμίαμα και το παραπέτασμα για την είσοδο της σκηνής·

39το χάλκινο θυσιαστήριο με το χάλκινο κιγκλίδωμά του, τις δοκούς του κι όλα τα εξαρτήματά του, και τη λεκάνη με τη βάση της.

40Έφεραν ακόμη τα παραπετάσματα της αυλής με τους στύλους τους και τις βάσεις τους· τα παραπέτασμα της εισόδου της αυλής, τα σχοινιά της και τους στύλους της, καθώς και όλα τα σκεύη για τη λειτουργία του οικήματος της σκηνής του Μαρτυρίου·

41τις μεγαλοπρεπείς ενδυμασίες για την τελετουργία στο αγιαστήριο, και την ιερή στολή του ιερέα Ααρών και των γιων του, που θα τις φορούσαν για να εκτελούν τα ιερατικά τους καθήκοντα.

42Οι Ισραηλίτες έκαναν όλη την εργασία σύμφωνα με τις διαταγές που είχε δώσει στο Μωυσή ο Κύριος.

43Όταν ο Μωυσής επιθεώρησε το έργο και είδε ότι όλα είχαν γίνει όπως ακριβώς

ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

είχε διατάξει ο Κύριος, ευλόγησε τους Ισραηλίτες.

Êxodo 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés:

2 No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.

3 Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.

4 Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.

5 Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.

6 Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

7 Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.

8 Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.

9 E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

ΕΞΟΔΟΣ 40

Το στήσιμο και ο καθαγιασμός της σκηνής

1Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

2«Την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα, θα στήσεις τη σκηνή του Μαρτυρίου, το άγιο κατοικητήριο.

3Εκεί μέσα θα βάλεις την κιβωτό της διαθήκης και θα την κρύψεις πίσω από το καταπέτασμα.

4Θα βάλεις μέσα την τράπεζα, και θα τακτοποιήσεις πάνω σ’ αυτήν όλα της τα σκεύη· επίσης θα φέρεις μέσα τη λυχνία, και θα τοποθετήσεις τους λύχνους της.

5Θα βάλεις στη θέση του το χρυσό θυσιαστήριο του θυμιάματος μπροστά στην κιβωτό της διαθήκης και θα κρεμάσεις το παραπέτασμα της εισόδου της σκηνής.

6Επίσης θα βάλεις στη θέση του το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων μπροστά στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

7Θα τοποθετήσεις τη λεκάνη ανάμεσα στη σκηνή του Μαρτυρίου και στο θυσιαστήριο, και θα βάλεις μέσα νερό.

8Γύρω απ’ τη σκηνή θα στήσεις το περίφραγμα της αυλής και θα κρεμάσεις το παραπέτασμα της εισόδου της.

9»Θα πάρεις μετά από το λάδι του χρίσματος και θα χρίσεις τη σκηνή και όλα όσα βρίσκονται μέσα σ’ αυτήν· έτσι θα καθαγιαστεί μαζί με όλο τον εξοπλισμό της.

[10] Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

[10]Επίσης θα καθαγιάσεις το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων και όλο τον εξοπλισμό του, ώστε να είναι εντελώς άγιο.

[11] Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

[11]Τέλος θα χρίσεις τη λεκάνη και τη βάση της και θα την καθαγιάσεις.

[12] Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

[12]»Μετά θα φέρεις στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου τον Ααρών και τους γιους του και θα τους πλύνεις με νερό.

[13] Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

[13]Θα ντύσεις τον Ααρών με την ιερή στολή και θα τον χρίσεις· έτσι θα τον καθιερώσεις ώστε να υπηρετεί ως ιερέας μου.

[14] Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

[14]Θα πεις και στους γιους του να πλησιάσουν και θα τους ντύσεις με τους χιτώνες.

[15] e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

[15]Θα τους χρίσεις κι εκείνους, όπως θα έχεις χρίσει τον πατέρα τους, ώστε να υπηρετούν ως ιερείς μου. Με τη δύναμη του χρίσματος που θα λάβουν, η ιεροσύνη θα ανήκει σ' αυτούς και σ' όλες τις επόμενες γενιές τους για πάντα στο μέλλον».

O tabernáculo é levantado

[16] E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

[16]Ο Μωυσής έκανε όλα όσα τον διέταξε ο Κύριος.

[17] No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

[17]Και την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα, του δεύτερου έτους μετά την έξοδό τους από την Αίγυπτο, στήθηκε η σκηνή του Μαρτυρίου.

[18] Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

[18]Ο Μωυσής έβαλε τις βάσεις του οικήματος, τοποθέτησε τις σανίδες του, πέρασε τις δοκούς και έστησε τους στύλους του.

[19] estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[19]Ύστερα άπλωσε τους τάπητες της σκηνής πάνω από το οίκημα, κι από πάνω έβαλε το προστατευτικό κάλυμμα, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

[20] Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.

[20]Ο Μωυσής πήρε τις πλάκες του νόμου και τις τοποθέτησε μέσα στην κιβωτό, πέρασε τις δοκούς της κι έβαλε από πάνω της το ιλαστήριο.

[21] Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[21]Μετά έφερε την κιβωτό μέσα στο οίκημα και κρέμασε το καταπέτασμα που θα την έκρυβε, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

[22] Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,

[22]Τοποθέτησε την τράπεζα μέσα στη σκηνή, στη βόρεια πλευρά του οικήματος, μπροστά στο καταπέτασμα.

[23] e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[23]Πάνω της τακτοποίησε τους άρτους της προθέσεως ενώπιον του Κυρίου, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

[24] Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,

[24]Τοποθέτησε τη λυχνία μέσα στη σκηνή, απέναντι από την τράπεζα, στη νότια πλευρά του οικήματος,

[25] e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[25]και άναψε τους λύχνους της ενώπιον του Κυρίου, όπως αυτός τον είχε διατάξει.

[26] Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,

[26]Τοποθέτησε μέσα στη σκηνή, μπροστά στο καταπέτασμα, το χρυσό θυσιαστήριο,

[27] e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[27]και άναψε πάνω σ' αυτό το εύοσμο θυμίαμα, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

[28] Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,

[28]Μετά κρέμασε το παραπέτασμα της εισόδου του οικήματος.

[29] pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de

[29]Μπροστά στην είσοδο έβαλε το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων και πρόσφερε πάνω του το ολοκαύτωμα και

cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

30 Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

31 Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

32 quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

33 Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

A nuvem cobre o tabernáculo

Números 9.15-23

34 Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

35 Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

36 Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

37 se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

38 De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia

τη θυσία των καρπών, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

30Έβαλε τη λεκάνη ανάμεσα στη σκηνή και στο θυσιαστήριο και έβαλε μέσα νερό για να πλένονται.

31Ο Μωυσής, ο Ααρών και οι γιοι του έπλυναν μ' αυτό τα χέρια τους και τα πόδια τους.

32Έτσι πλένονταν κάθε φορά που έπρεπε να μπουν στη σκηνή του Μαρτυρίου ή να πλησιάσουν στο θυσιαστήριο, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

33Τέλος ο Μωυσής έστησε το περίφραγμα της αυλής γύρω από τη σκηνή και το θυσιαστήριο, και κρέμασε το παραπέτασμα της εισόδου. Έτσι, τέλειωσε ο Μωυσής όλες τις εργασίες.

Η νεφέλη σκεπάζει τη σκηνή

(Αρ 9,15-23)

34-35Τότε η νεφέλη ήρθε και σκέπασε τη σκηνή του Μαρτυρίου και η δόξα του Κυρίου γέμισε το οίκημα, έτσι που ο Μωυσής δεν μπορούσε να μπει μέσα.

36-37Σε όλες τις συνεχείς μετακινήσεις τους οι Ισραηλίτες ξεκινούσαν μόνο την ημέρα που η νεφέλη σηκωνόταν από το οίκημα. Κι αν η νεφέλη δε σηκωνόταν, δεν έφευγαν.

38Όσον καιρό διήρκεσε η πορεία του λαού, έβλεπαν όλοι τη νεφέλη της παρουσίας του Κυρίου να σκεπάζει τη σκηνή κάθε

fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

μέρα και μια πύρινη ανταύγεια πάνω της τη νύχτα.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico	ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

Levítico 1

Os holocaustos

[1] Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.

[3] Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.

[4] E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.

[5] Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

[6] Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.

[7] E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.

[8] Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 1

Οι θυσίες των ολοκαυτωμάτων

[1-2]Ο Κύριος κάλεσε το Μωυσή και του μίλησε μέσα από τη σκηνή του Μαρτυρίου. Τον διέταξε να δώσει στους Ισραηλίτες τις ακόλουθες εντολές: Όταν κάποιος από σας προσφέρει ένα ζώο θυσία στον Κύριο, αυτό θα πρέπει να είναι βόδι, πρόβατο ή κατσίκι.

[3]Αν θέλει να προσφέρει ολοκαύτωμα από τα βόδια του, το ζώο πρέπει να είναι αρσενικό, χωρίς ελάττωμα. Θα το προσφέρει στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου, για να γίνει δεκτός από τον Κύριο.

[4]Θα βάλει το χέρι του πάνω στο κεφάλι του θύματος και θα γίνει δεκτό για χάρη του, ως θυσία για τη συγχώρηση των αμαρτιών του.

[5]Θα σφάξει το μοσχάρι ενώπιον του Κυρίου, και οι γιοι του Ααρών, οι ιερείς, θα προσφέρουν το αίμα και θα ραντίσουν μ' αυτό γύρω στο θυσιαστήριο που βρίσκεται μπροστά στην είσοδο της σκηνής.

[6]Έπειτα θα γδάρει το θύμα και θα το τεμαχίσει στα κομμάτια του.

[7]Οι ιερείς, θ' ανάψουν τη φωτιά στο θυσιαστήριο και πάνω της θα βάλουν ξύλα.

[8]Πάνω στα ξύλα θα τοποθετήσουν τα κομμάτια, το κεφάλι, και το λίπος των νεφρών.

[9] Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará tudo isso sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[10] Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

[11] E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

[12] Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

[13] porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[14] Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

[15] O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;

[9]Αυτός που προσφέρει το ολοκαύτωμα θα πλύνει με νερό τα εντόσθια και τα πόδια, κι ο ιερέας θα τα κάψει όλα εντελώς πάνω στο θυσιαστήριο. Αυτή είναι θυσία ολοκαυτώματος, που η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

[10]Αν κανείς θέλει να προσφέρει ολοκαύτωμα ένα μικρό ζώο, δηλαδή πρόβατο ή κατσίκι, αυτό θα πρέπει να είναι αρσενικό χωρίς ελάττωμα.

[11]Θα το σφάξει ενώπιον του Κυρίου στη βόρεια πλευρά του θυσιαστηρίου, και οι γιοι του Ααρών, οι ιερείς, θα ραντίσουν το αίμα του γύρω από το θυσιαστήριο.

[12]Μετά θα το τεμαχίσει στα κομμάτια του, και ο ιερέας θα τα τοποθετήσει, μαζί με το κεφάλι και το λίπος των νεφρών πάνω στη φωτιά του θυσιαστηρίου.

[13]Αυτός που προσφέρει το ολοκαύτωμα θα πλύνει με νερό τα εντόσθια και τα πόδια, κι ο ιερέας θα τα προσφέρει όλα και θα τα κάψει εντελώς πάνω στο θυσιαστήριο. Αυτή είναι θυσία ολοκαυτώματος, που η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

[14]Αν κανείς θέλει να προσφέρει στον Κύριο ολοκαύτωμα ένα πτηνό, τότε αυτό θα πρέπει να είναι τρυγόνι ή πιτσούνι.

[15]Ο ιερέας θα φέρει το πτηνό στο θυσιαστήριο και πιέζοντας το λαιμό του θα αποκόψει το κεφάλι και θα το κάψει στο θυσιαστήριο· έπειτα θα στραγγίσει το αίμα του στην πλευρά του θυσιαστηρίου.

[16] tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

[16]Θα αφαιρέσει τη γούσα του μαζί με το περιεχόμενό της και θα τα ρίξει στην ανατολική πλευρά του θυσιαστηρίου, εκεί που πετούν τις στάχτες από τα λίπη.

[17] rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima da lenha que está no fogo; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[17]Έπειτα θα σκίσει το πουλί σε δύο κομμάτια ανάμεσα στις φτερούγες του, χωρίς να κόψει τις φτερούγες. Ο ιερέας θα το κάψει εντελώς στη φωτιά πάνω στο θυσιαστήριο. Αυτή είναι θυσία ολοκαυτώματος, που η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

Levítico 2

As ofertas de manjares

[1] Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

[2] Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[3] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[4] Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 2

Οι αναίμακτες θυσίες

[1]Όταν κάποιος προσφέρει στον Κύριο αναίμακτη θυσία, η προσφορά του θα είναι σιμιγδάλι, που πάνω του θα βάλει λάδι και λιβάνι,

[2]και θα τη φέρει στους γιους του Ααρών, τους ιερείς. Ο ιερέας θα πάρει μια γεμάτη χούφτα από το σιμιγδάλι με το λάδι και όλο το λιβάνι, και θα τα κάψει στο θυσιαστήριο, για να υπενθυμίσει την προσφορά στον Κύριο. Αυτή είναι θυσία που γίνεται με φωτιά και η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

[3]Το υπόλοιπο της αναίμακτης αυτής θυσίας θα ανήκει στον Ααρών και στους γιους του· είναι αγιότατο, γιατί προέρχεται από θυσία που προσφέρεται με φωτιά στον Κύριο.

[4]Αν ένας προσφέρει αναίμακτη θυσία από τα είδη που πλάθονται και ψήνονται στο φούρνο, η προσφορά θα πρέπει να είναι καρβέλια από σιμιγδάλι χωρίς προζύμι,

πλασμένα με λάδι, ή λαγάνες χωρίς προζύμι, αλειμμένες με λάδι.

5 Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

5Αν η προσφορά είναι πίτα ψημένη στο τηγάνι, θα πρέπει να είναι από σιμιγδάλι, ποτισμένη με λάδι, χωρίς προζύμι.

6 Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

6Θα την κόβετε σε κομμάτια και θα την περιχύνετε με λάδι. Αυτή είναι θυσία αναίμακτη.

7 Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

7Αν η προσφορά είναι πίτα ψημένη στο ταψί, τότε θα πρέπει να έχει γίνει από σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι.

8 E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

8Θα φέρετε στον Κύριο την αναίμακτη προσφορά, που θα έχει γίνει απ' αυτά τα υλικά, και θα τη δώσετε στον ιερέα για να τη φέρει στο θυσιαστήριο.

9 Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

9Ο ιερέας θα πάρει από την αναίμακτη προσφορά ένα μέρος που θα υπενθυμίζει στον Κύριο τη θυσία, και θα το κάψει πάνω στο θυσιαστήριο. Είναι θυσία που γίνεται με φωτιά και η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

10 O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

10Το υπόλοιπο από την αναίμακτη προσφορά θα ανήκει στον Ααρών και στους γιους του· είναι αγιότατο, γιατί προέρχεται από θυσία που προσφέρεται με φωτιά στον Κύριο.

11 Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

11Καμιά από τις προσφορές σας δε θα περιέχει προζύμι. Ποτέ δεν πρέπει να προσφέρετε στον Κύριο θυσία με φωτιά, ο, τιδήποτε παρασκευάζεται με προζύμι ή με μέλι.

12 Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

12Αυτά μπορείτε να τα χρησιμοποιείτε στις προσφορές των πρωτογεννημάτων. Όχι όμως και να τα καίτε πάνω στο

[13] Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

[14] Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

[15] Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

[16] Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

θυσιαστήριο για ευχάριστη μυρωδιά στον Κύριο.

[13]Σε κάθε αναίμακτη προσφορά σας πρέπει να βάζετε αλάτι. Ποτέ δε θα παραλείψετε το αλάτι της διαθήκης του Θεού σας από όλες τις αναίμακτες προσφορές σας. Πρέπει πάντοτε να το προσθέτετε.

[14]Όταν προσφέρετε αναίμακτη θυσία στον Κύριο από τα πρωτογεννήματά σας, θα προσφέρετε στάχυα καβουρδισμένα ή αποφλοιωμένους κόκκους χλωρών σιτηρών.

[15]Θα χύνετε από πάνω λάδι και θα προσθέτετε λιβάνι. Αυτή είναι αναίμακτη προσφορά.

[16]Και για να υπενθυμίζει την προσφορά στον Κύριο, ο ιερέας θα καίει ένα μέρος από τους αποφλοιωμένους κόκκους, ένα μέρος από το λάδι και όλο το λιβάνι. Είναι προσφορά που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

[1] Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

[2] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 3

Οι θυσίες κοινωνίας

[1]Όταν κάποιος προσφέρει ένα από τα βόδια του θυσία κοινωνίας, τότε θα φέρει ενώπιον του Κυρίου έναν τράγο ή μια αγελάδα χωρίς ελάττωμα.

[2]Θα βάλει το χέρι του πάνω στο κεφάλι του θύματος και θα το σφάξει μπροστά στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου· και οι γιοι του Ααρών, οι ιερείς, θα ραντίσουν το αίμα γύρω από το θυσιαστήριο.

[3] Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[3]Ως θυσία κοινωνίας θα προσφέρει στον Κύριο για να καούν στη φωτιά όλο το λίπος που περιβάλλει τα εντόσθια,

[4] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[4]τα δυο νεφρά με το λίπος γύρω τους ως στους γοφούς, καθώς και το λοβό του συκωτιού, που θα τον αφαιρέσει μαζί με τα νεφρά.

[5] E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[5]Οι γιοι του Ααρών θα τα κάψουν αυτά στο θυσιαστήριο μαζί με το ολοκαύτωμα. Είναι θυσία που γίνεται με φωτιά και η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

[6] Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

[6]Αν κανείς προσφέρει θυσία κοινωνίας στον Κύριο από τα γιδοπρόβατά του, τότε αυτό θα πρέπει να είναι αρσενικό ή θηλυκό χωρίς ελάττωμα.

[7] Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.

[7]Αν προσφέρει θυσία πρόβατο, πρέπει να το φέρει ενώπιον του Κυρίου,

[8] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[8]θα βάλει το χέρι του πάνω στο κεφάλι του ζώου, και θα το σφάξει μπροστά στη σκηνή του Μαρτυρίου, και οι γιοι του Ααρών θα ραντίσουν το αίμα του γύρω στο θυσιαστήριο.

[9] Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[9]Ως θυσία κοινωνίας, θα προσφέρει στον Κύριο για να καούν στη φωτιά το λίπος, την ουρά, που θα την κόψει από την ρίζα της ράχης, το λίπος που περιβάλλει τα εντόσθια,

[10] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[10]τα δυο νεφρά με το λίπος γύρω τους ως στους γοφούς, καθώς και το λοβό του συκωτιού, που θα τον αφαιρέσει μαζί με τα νεφρά.

[11] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.

[12] Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.

[13] E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[14] Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[15] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[16] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

[17] Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

[11]Ο ιερέας θα τα κάψει όλα αυτά στο θυσιαστήριο ως προσφορά τροφής για τον Κύριο.

[12]Αν η προσφορά είναι κατσίκι, θα το φέρει ενώπιον του Κυρίου,

[13]θα βάλει το χέρι του πάνω στο κεφάλι του θύματος και θα το σφάξει μπροστά στη σκηνή του Μαρτυρίου και οι γιοι του Ααρών θα ραντίσουν το αίμα του γύρω στο θυσιαστήριο.

[14]Ως θυσία προς τον Κύριο θα προσφέρει να καούν στη φωτιά όλο το λίπος, που περιβάλλει τα εντόσθια,

[15]τα δυο νεφρά του μαζί με το λίπος γύρω τους ως στους γοφούς, και το λοβό του συκωτιού, που θα τον αφαιρέσει μαζί με τα νεφρά.

[16]Ο ιερέας θα τα κάψει όλα αυτά στο θυσιαστήριο. Είναι θυσία που γίνεται με φωτιά ως προσφορά τροφής, που η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο. Όλο το λίπος ανήκει στον Κύριο.

[17]Νόμος παντοτινός θα είναι αυτός για όλες τις γενιές σας, οπουδήποτε πάτε να κατοικήσετε. Δε θα τρώτε ούτε το λίπος ούτε το αίμα.

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância contra qualquer dos mandamentos do

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 4

Οι θυσίες εξιλέωσης

[1]Ο Κύριος διέταξε το Μωυσή,

[2]να πει στους Ισραηλίτες: Αν κάποιος παραβεί από αμέλεια κάποια από τις εντολές του Κυρίου και διαπράξει κάτι απαγορευμένο, τότε:

SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

3 se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

3Αν είναι ο χρισμένος ιερέας αυτός που αμάρτησε κι έκανε έτσι ένοχο και το λαό, πρέπει να προσφέρει στον Κύριο ένα μοσχάρι χωρίς ελάττωμα, ως θυσία για την εξιλέωσή του.

4 Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

4Θα φέρει το μοσχάρι στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου, θα βάλει το χέρι του πάνω στο κεφάλι του μοσχαριού και θα το σφάξει εκεί.

5 Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

5Έπειτα, ο αρχιερέας θα πάρει από το αίμα του μοσχαριού και θα το πάει μέσα στη σκηνή του Μαρτυρίου.

6 e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

6Θα βουτήξει το δάχτυλό του στο αίμα και μ’ αυτό θα ραντίσει εφτά φορές το καταπέτασμα του αγιαστηρίου ενώπιον του Κυρίου.

7 Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

7Μετά θα βάλει λίγο από το αίμα στα κέρατα του θυσιαστηρίου του θυμιάματος, που βρίσκεται μέσα στη σκηνή του Μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου, και όλο το άλλο αίμα του μοσχαριού θα το χύσει στη βάση του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, που βρίσκεται στην είσοδο της σκηνής.

8 Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

8Από το μοσχάρι θα αφαιρέσει όλο το λίπος, αυτό που περιβάλλει τα εντόσθια,

9 como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

9τα δυο νεφρά μαζί με το λίπος γύρω τους ως στους γοφούς, καθώς και το λοβό του συκωτιού, που θα τον αφαιρέσει μαζί με τα νεφρά,

[10] como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

[10]όπως ακριβώς αφαιρούνται όλα αυτά από το βόδι που προορίζεται για τη θυσία κοινωνίας. Έπειτα ο αρχιερέας θα τα κάψει πάνω στο θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων.

[11] Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

[11]Το δέρμα του μοσχαριού και όλο το κρέας του, το κεφάλι του, τα πόδια του, τα εντόσθιά του και την κοπριά του,

[12] a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

[12]όλο το υπόλοιπο μοσχάρι, θα το φέρει έξω από το στρατόπεδο, σ' έναν καθαρό τόπο, εκεί που χύνεται η στάχτη από τα λίπη και θα το κάψει στη φωτιά, πάνω σε ξύλα.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação
Números 15.22-26

[13] Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

[13]Αν αμαρτήσει από αμέλεια όλη η ισραηλιτική κοινότητα και παραβεί, χωρίς να το αντιληφθεί, μια από τις εντολές του Κυρίου, αν διαπράξουν κάτι απαγορευμένο και αποδειχθούν όλοι μαζί ένοχοι,

[14] e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.

[14]τότε, μόλις αποκαλυφθεί η αμαρτία τους, η κοινότητα θα προσφέρει ένα μοσχάρι ως θυσία εξιλέωσης, και θα το οδηγήσουν μπροστά στη σκηνή του Μαρτυρίου.

[15] Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.

[15]Οι πρεσβύτεροι της κοινότητας θα βάλουν τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του μοσχαριού ενώπιον του Κυρίου και θα το σφάξουν εκεί.

[16] Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;

[16]Έπειτα, ο αρχιερέας θα φέρει λίγο από το αίμα του μοσχαριού μέσα στη σκηνή του Μαρτυρίου,

[17] molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

[17]θα βουτήξει το δάχτυλό του στο αίμα και μ' αυτό θα ραντίσει εφτά φορές το καταπέτασμα, ενώπιον του Κυρίου.

[18] E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[18]Μετά θα αλείψει με λίγο αίμα τα κέρατα του θυσιαστηρίου, που είναι ενώπιον του Κυρίου μέσα στη σκηνή· όλο το άλλο αίμα θα το χύσει στη βάση του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, που βρίσκεται στην είσοδο της σκηνής.

[19] Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;

[19]Θα αφαιρέσει και όλο το λίπος του μοσχαριού και θα το κάψει στο θυσιαστήριο.

[20] e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.

[20]Σχετικά με το μοσχάρι, θα κάνει τα ίδια όπως και με το μοσχάρι που προσφέρεται για την εξιλέωση. Μ’ αυτό τον τρόπο ο ιερέας θα τελέσει τη τελετουργία για την εξιλέωση της κοινότητας, και θα συγχωρηθούν όλοι.

[21] Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

[21]Έπειτα, θα μεταφέρει το μοσχάρι έξω από το στρατόπεδο και θα το κάψει, όπως το προηγούμενο. Αυτή είναι η θυσία εξιλέωσης της κοινότητας.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

[22] Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

[22]Αν ένας πρεσβύτερος αμαρτήσει από αμέλεια και παραβεί μια απ’ τις εντολές του Κυρίου του Θεού του, διαπράττοντας κάτι απαγορευμένο, και αποδειχθεί έτσι ένοχος,

[23] ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.

[23]όταν του υποδείξουν και αναγνωρίσει την αμαρτία του, τότε πρέπει να προσφέρει θυσία έναν τράγο, χωρίς ελάττωμα.

[24] E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

[24]Θα βάλει το χέρι του πάνω στο κεφάλι του τράγου, και θα τον σφάξει στον τόπο όπου σφάζουν τα ζώα που προορίζονται για τη θυσία του ολοκαυτώματος ενώπιον του Κυρίου. Αυτή είναι θυσία εξιλέωσης.

[25] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

[25]Ο ιερέας θα πάρει με το δάχτυλό του λίγο από το αίμα του ζώου και θα αλείψει τα κέρατα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων· το υπόλοιπο αίμα θα το χύσει στη βάση του θυσιαστηρίου.

[26] Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

[26]Έπειτα θα κάψει όλο το λίπος στο θυσιαστήριο, όπως το λίπος του ζώου που προορίζεται για τη θυσία της κοινωνίας. Μ’ αυτό τον τρόπο θα κάνει ο ιερέας την τελετουργία για την εξιλέωση της αμαρτίας του πρεσβυτέρου κι αυτός θα συγχωρηθεί.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

[27] Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

[27]Αν κάποιος από το λαό της χώρας αμαρτήσει από αμέλεια και παραβεί μία από τις εντολές του Κυρίου, διαπράττοντας κάτι απαγορευμένο και αποδειχθεί ένοχος,

[28] ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

[28]αν του υποδειχθεί η αμαρτία του και αναγνωρίσει, τότε θα προσφέρει θυσία εξιλέωσης γι’ αυτήν ένα θηλυκό κατσίκι χωρίς ελάττωμα.

[29] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.

[29]Θα βάλει το χέρι του πάνω στο κεφάλι του ζώου και θα το σφάξει στον τόπο που θυσιάζονται τα ζώα της θυσίας του ολοκαυτώματος.

[30] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[30]Ο ιερέας θα πάρει από το αίμα με το δάχτυλό του, θα αλείψει τα κέρατα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, και όλο το υπόλοιπο αίμα θα το χύσει στη βάση του θυσιαστηρίου.

[31] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma

[31]Έπειτα θα αφαιρέσει όλο το λίπος, καθώς αφαιρείται το λίπος από το ζώο που προορίζεται για τη θυσία κοινωνίας, και θα το κάψει στο θυσιαστήριο ως

agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

ευχάριστη ευωδιά για τον Κύριο. Μ' αυτό τον τρόπο θα κάνει ο ιερέας την τελετουργία για την εξιλέωση του ενόχου κι αυτός θα συγχωρηθεί.

32 Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.

32Αν πάλι θέλει να προσφέρει πρόβατο ως θυσία για την εξιλέωσή του, θα φέρει ένα θηλυκό χωρίς ελάττωμα.

33 E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.

33Θα βάλει το χέρι του πάνω στο κεφάλι του ζώου και θα το σφάξει ως θυσία εξιλέωσης στον τόπο που θυσιάζουν τα ζώα του ολοκαυτώματος.

34 Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

34Ο ιερέας θα πάρει με το δάχτυλό του λίγο από το αίμα του θύματος και θ' αλείψει τα κέρατα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, και όλο το υπόλοιπο αίμα θα το χύσει στη βάση του θυσιαστηρίου.

35 Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

35Θα αφαιρέσει όλο το λίπος του, όπως αφαιρείται το λίπος του προβάτου που προορίζεται για τη θυσία κοινωνίας, και θα το κάψει στο θυσιαστήριο, μαζί με τις άλλες θυσίες που προσφέρονται στον Κύριο. Μ' αυτό τον τρόπο θα κάνει ο ιερέας την τελετουργία για την εξιλέωση της αμαρτίας του ενόχου κι αυτός θα συγχωρηθεί.

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

1 Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 5

Άλλες διατάξεις για τη θυσία εξιλέωσης

1Αν κάποιος ακούσει ότι σχεδιάζεται μια συνομωσία και μπορεί να χρησιμεύσει ως μάρτυρας για κάτι που είδε ή έμαθε, αλλά δεν το καταγγείλει, είναι ένοχος γι' αυτό.

2 ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-

2Ή αν κάποιος αγγίξει κάτι ακάθαρτο, χωρίς να το ξέρει, λόγου χάρη το πτώμα

fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;

ενός άγριου ζώου ή ενός κατοικίδιου ζώου ή το πτώμα ενός ερπετού, θα γίνει κι αυτός ακάθαρτος και θα είναι ένοχος.

3 ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

3Ή αν αγγίξει μια ανθρώπινη ακαθαρσία, ο, τιδήποτε κι αν είναι αυτή, χωρίς να το ξέρει, από τη στιγμή που θα το συνειδητοποιήσει θα είναι ακάθαρτος.

4 ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

4Ή αν κάποιος ορκιστεί απερίσκεπτα ότι θα κάνει κάτι κακό ή καλό, ο, τιδήποτε κι αν είναι αυτό, από τότε που θα το συνειδητοποιήσει, θα θεωρείται ένοχος.

5 Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

5Αν, λοιπόν, είναι ένοχος για μια απ' αυτές τις περιπτώσεις, πρέπει να ομολογήσει την αμαρτία του·

6 Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

6και για να του συγχωρηθεί η αμαρτία του, θα προσφέρει θυσία επανόρθωσης στον Κύριο ένα θηλυκό ζώο από το κοπάδι του, προβατίνα ή κατσίκα. Ο ιερέας θα κάνει την τελετουργία για την εξιλέωσή του.

7 Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

7Αν κάποιος δεν μπορεί να προσφέρει ένα πρόβατο ή ένα κατσίκι για την επανόρθωση της αμαρτίας του, τότε θα προσφέρει στον Κύριο δύο τρυγόνια ή δύο πιτσούνια, το ένα θυσία εξιλέωσης και το άλλο θυσία ολοκαυτώματος.

8 Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

8Θα τα φέρει στον ιερέα, ο οποίος θα προσφέρει πρώτα το προορισμένο για την εξιλέωση της αμαρτίας: Θα το πνίξει χωρίς να του κόψει το κεφάλι.

[9] Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

[9]Θα ραντίσει με το αίμα του θύματος τον τοίχο του θυσιαστηρίου και το υπόλοιπο αίμα θα το χύσει στη βάση του θυσιαστηρίου. Αυτή είναι η θυσία εξιλέωσης.

[10] E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[10]Κατόπιν θα προσφέρει το δεύτερο πουλί, θυσία ολοκαυτώματος, σύμφωνα με τα καθορισμένα. Μ' αυτό τον τρόπο θα κάνει ο ιερέας την τελετουργία για την εξιλέωση κι ο ένοχος θα συγχωρηθεί.

[11] Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

[11]Αν πάλι κάποιος δεν έχει τη δυνατότητα να προσφέρει δύο τρυγόνια ή δύο πιτσούνια, τότε θα φέρει ως προσφορά για την εξιλέωσή του ένα δέκατο του εφά σιμιγδάλι, χωρίς να προσθέσει λάδι ή να βάλει λιβάνι σ' αυτά· είναι θυσία εξιλέωσης.

[12] Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

[12]Θα το φέρει στον ιερέα ο οποίος θα πάρει απ' αυτό μια χούφτα γεμάτη, για να υπενθυμίσει στον Κύριο την προσφορά και θα την κάψει στο θυσιαστήριο, όπως τις άλλες θυσίες, που προσφέρονται στον Κύριο. Αυτή είναι θυσία εξιλέωσης.

[13] Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; o restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

[13]Το υπόλοιπο θα ανήκει στον ιερέα, όπως γίνεται με την αναίμακτη προσφορά. Μ' αυτό τον τρόπο θα κάνει ο ιερέας την τελετουργία για την εξιλέωση της αμαρτίας που διαπράχθηκε σε μια από τις παραπάνω περιπτώσεις κι ο ένοχος θα συγχωρείται.

O sacrifício pelo sacrilégio

Οι θυσίες επανόρθωσης

[14] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[14]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[15] Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por

[15]Αν κάποιος διαπράξει από αμέλεια κάποιο βαρύ παράπτωμα σχετικά με πράγματα που όφειλε ν' αφιερώσει στον

oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

Κύριο, θα πρέπει να προσφέρει από το κοπάδι του ως θυσία επανόρθωσης ένα κριάρι χωρίς ελάττωμα· η αξία του θα υπολογιστεί σε ασημένιους σίκλους, με βάση τον ιερό σίκλο.

[16] Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

[16]Ό, τι είχε κατακρατήσει από το αγιαστήριο θα το επιστρέψει προσθέτοντας επιπλέον το ένα πέμπτο της αξίας του και θα τα δώσει στον ιερέα. Ο ιερέας θα τελέσει τη θυσία της επανόρθωσης με το κριάρι, κι ο ένοχος θα συγχωρηθεί.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

[17] E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

[17]Αν κάποιος χωρίς να το ξέρει, αμαρτήσει και παραβεί μία από τις εντολές του Κυρίου, αυτός θα είναι ένοχος και υπόλογος για την ανομία του.

[18] E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

[18]Θα φέρει λοιπόν στον ιερέα ένα κριάρι από το κοπάδι του, χωρίς ελάττωμα· αυτός θα το εκτιμήσει και θα το προσφέρει θυσία επανόρθωσης. Θα κάνει την τελετουργία για την εξιλέωση της παρανομίας που διαπράχθηκε από αμέλεια και ο ένοχος θα συγχωρηθεί.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

[19]Αυτή είναι η θυσία για την επανόρθωση της αμαρτίας που είχε πράξει αυτός ο άνθρωπος ενώπιον του Κυρίου.

Levítico 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[20]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que este lhe deu em depósito,

[21]Αν κάποιος αμαρτήσει ενώπιον του Κυρίου κι εξαπατήσει έναν συμπατριώτη του σχετικά με ένα αντικείμενο που του το είχε εμπιστευθεί να το φυλάξει ή που του

ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;

3 ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

4 será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,

5 ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte; àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.

6 E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.

7 E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

A lei do holocausto

8 Disse mais o SENHOR a Moisés:

9 Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

το είχε δώσει ως ενέχυρο, αν κλέψει ή εκβιάσει το συμπατριώτη του,

22ή αν αρνείται να δώσει κάτι χαμένο που βρήκε, ή αν ακόμη δώσει ψεύτικο όρκο σχετικά με μια απ’ αυτές τις πράξεις που είναι αμαρτήματα,

23-24τότε είναι ένοχος. Την ημέρα που θ’ αποδειχτεί η ενοχή του, θα πρέπει να επιστρέψει στο νόμιμο ιδιοκτήτη το αντικείμενο που είχε κλέψει ή το είχε αρπάξει ή του το είχαν εμπιστευθεί ή ήταν χαμένο και το βρήκε ή έδωσε γι’ αυτό ψεύτικο όρκο. Θα επιστρέψει ολόκληρη την αρχική του αξία αυξημένη κατά το ένα πέμπτο.

25Έπειτα θα φέρει στον ιερέα ως θυσία επανόρθωσης ενώπιον του Κυρίου ένα κριάρι χωρίς ελάττωμα από το κοπάδι του, σύμφωνα με την εκτίμηση που θα του γίνει.

26Ο ιερέας θα κάνει την τελετουργία για την εξιλέωσή του ενώπιον του Κυρίου και αυτός θα συγχωρηθεί, για οποιαδήποτε πράξη κι αν ήταν ένοχος.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 6

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΥΣΙΕΣ

Το ολοκαύτωμα

1-2Ο Κύριος διέταξε το Μωυσή να δώσει στον Ααρών και στους γιους του τις ακόλουθες εντολές, σχετικά με το τυπικό του ολοκαυτώματος: Το ολοκαύτωμα θα μένει πάνω στη σχάρα του θυσιαστηρίου όλη τη νύχτα ως το πρωί και η φωτιά πρέπει να καίει συνέχεια.

[10] O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

[11] Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

[12] O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

[13] O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

A lei da oferta de manjares

[14] Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

[15] Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

[16] O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação, o comerão.

[17] Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa

[3]Μετά ο ιερέας φορώντας το λινό χιτώνα του και τις λινές περισκελίδες θα μαζέψει από πάνω απ’ το θυσιαστήριο τη στάχτη από τα λίπη του ολοκαυτώματος, το οποίο θα έχει όλο καεί, και θα τη σωριάσει πλάι στο θυσιαστήριο.

[4]Αφού βγάλει τα ρούχα του και φορέσει άλλα, θα μεταφέρει τη στάχτη έξω από το στρατόπεδο, σε τόπο καθαρό.

[5]Η φωτιά θα καίει πάνω στο θυσιαστήριο· δεν θα σβήνει ποτέ. Κάθε πρωί ο ιερέας θα την τροφοδοτεί με ξύλα, θα τοποθετεί πάνω στο θυσιαστήριο το ζώο που προσφέρεται για ολοκαύτωμα και θα καίει εκεί τα λίπη από τις θυσίες κοινωνίας.

[6]Η φωτιά θα καίει αδιάκοπα στο θυσιαστήριο, χωρίς να σβήνει ποτέ.

Οι αναίμακτες θυσίες

[7]Η αναίμακτη θυσία στον Κύριο θα γίνεται από έναν απόγονο του Ααρών μπροστά στο θυσιαστήριο. Το τυπικό της είναι το εξής:

[8]Θα παίρνει μια γεμάτη χούφτα από το σιμιγδάλι της προσφοράς με το λάδι της και με όλο το λιβάνι που τη συνοδεύει και θα τα καίει στο θυσιαστήριο για να υπενθυμίσει την όλη θυσία στον Κύριο. Η ευωδιά αυτή ευχαριστεί τον Κύριο.

[9-10]Το υπόλοιπο της προσφοράς θα το τρώνε ο Ααρών και οι γιοι του. Το μερίδιό τους αυτό θα το κάνουν ψωμί αλλά χωρίς προζύμι, και θα τρώνε το άζυμο ψωμί σε τόπο ιερό, στην αυλή της σκηνής του Μαρτυρίου. Τους το δίνω εγώ από τη θυσία που μου προσφέρεται με φωτιά.

santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

[18] Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

[23] Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

A lei da oferta pelo pecado

[24] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a

Είναι αγιότατο, όπως και το υπόλοιπο από τη θυσία εξιλέωσης κι από τη θυσία επανόρθωσης.

[11]Κάθε αρσενικό παιδί του Ααρών έχει δικαίωμα να το τρώει. Αυτός είναι νόμος αιώνιος, που θα ισχύει για τους απογόνους σας, σχετικά με τις θυσίες που προσφέρονται με φωτιά στον Κύριο. Όποιος τις αγγίζει θα αγιάζεται.

[12]Ο Κύριος έδωσε ακόμη στο Μωυσή τις ακόλουθες εντολές:

[13]Την ημέρα που θα χρίονται ως ιερείς ο Ααρών και οι απόγονοί του, θα προσφέρουν στον Κύριο ένα δέκατο του εφά σιμιγδάλι, δηλαδή την ίδια ποσότητα με την καθημερινή αναίμακτη θυσία, τη μισή το πρωί και τη μισή το βράδυ.

[14]Θα αναμειγνύεται με λάδι, θα ψήνεται σε μορφή λαγάνας και θα προσφέρεται σε κομμάτια ως αναίμακτη θυσία, που η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

[15]Το ίδιο θα κάνει κάθε απόγονος του Ααρών που θα χρίεται στη θέση του. Αυτό θα είναι νόμος αιώνιος. Η προσφορά θα καίγεται ολόκληρη για τον Κύριο.

[16]Κάθε αναίμακτη προσφορά του ιερέα θα καίγεται ολόκληρη· δε θα τρώγεται τίποτε απ’ αυτήν.

Η θυσία εξιλέωσης

[17-18]Ο Κύριος διέταξε επίσης το Μωυσή να δώσει στον Ααρών και στους γιους του τις ακόλουθες οδηγίες σχετικά με το τυπικό της θυσίας εξιλέωσης: Στον τόπο όπου σφάζεται το ζώο του ολοκαυτώματος

oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

[26] O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

[27] Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

[28] E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

[29] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

[30] Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

ενώπιον του Κυρίου, εκεί θα σφάζεται κι αυτό που προορίζεται για τη θυσία εξιλέωσης· είναι αγιότατο.

[19]Ο ιερέας που προσφέρει τη θυσία εξιλέωσης θα τρώει το κρέας της σε ιερόν τόπο, στην αυλή της σκηνής του Μαρτυρίου.

[20]Όποιος αγγίζει το κρέας θα αγιάζεται. Αν από το αίμα της θυσίας ραντισθεί κάποιο ένδυμα, τότε η κηλίδα του αίματος θα πλένεται σε τόπο ιερό.

[21]Το πήλινο δοχείο όπου θα έχει ψηθεί το κρέας, πρέπει να σπάζεται· αλλά αν έχει ψηθεί σε χάλκινο δοχείο, αυτό πρέπει να τρίβεται καλά και να ξεπλένεται με νερό.

[22]Κάθε αρσενικό από τις οικογένειες των ιερέων επιτρέπεται να φάει απ' αυτό το κρέας. Είναι αγιότατο.

[23]Αν όμως έχει μεταφερθεί αίμα στη σκηνή του Μαρτυρίου για να γίνει τελετουργία εξιλέωσης στο αγιαστήριο, το ζώο της θυσίας δεν επιτρέπεται να τρώγεται. Πρέπει να καίγεται στη φωτιά.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

[1] Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.

[2] No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.

[3] Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 7

Η θυσία επανόρθωσης

[1]Το τυπικό της θυσίας επανόρθωσης, που είναι αγιότατη, είναι το εξής:

[2]Στον τόπο όπου σφάζουν το ζώο για τη θυσία του ολοκαυτώματος, εκεί θα σφάζεται κι εκείνο που προορίζεται για τη θυσία επανόρθωσης· με το αίμα του θα ραντίζεται το θυσιαστήριο ολόγυρα.

[3]Θα προσφέρεται όλο το λίπος του, δηλαδή η ουρά, το λίπος που περιβάλλει τα εντόσθια,

[4] também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.
[5] O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.
[6] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.

[7] Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

[8] O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,
[9] como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

[10] Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

A lei das ofertas pacíficas

[11] Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

[12] Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

[4]τα δυο νεφρά και το λίπος γύρω τους ως στους γοφούς, καθώς και ο λοβός του συκωτιού.
[5]Ο ιερέας θα τα κάψει στο θυσιαστήριο ως προσφορά στον Κύριο. Αυτή είναι η θυσία επανόρθωσης.
[6]Κάθε αρσενικό από τις οικογένειες των ιερέων θα τρώει απ' αυτήν. Θα τρώγεται σε τόπο ιερό, γιατί είναι αγιότατη.
[7]Όπως γίνεται η θυσία εξιλέωσης, έτσι γίνεται και η θυσία επανόρθωσης. Ο νόμος είναι ο ίδιος και για τις δύο. Η προσφορά ανήκει στον ιερέα που εκτελεί την τελετουργία της εξιλέωσης.
[8]Το δέρμα του ζώου που φέρνει κάποιος στον ιερέα για να το προσφέρει ολοκαύτωμα, ανήκει στον ιερέα.

[9]Οι αναίμακτες προσφορές, που ψήνονται στο φούρνο, στο ταψί ή στη σχάρα, θα ανήκουν στον ιερέα που τις προσφέρει.

[10]Αλλά οι αμαγείρευτες προσφορές, είτε είναι αναμειγμένες με λάδι είτε στεγνές, ανήκουν σε όλους τους απογόνους του Ααρών, σε ίσα μερίδια.

Η θυσία κοινωνίας

[11]Το τυπικό για τη θυσία κοινωνίας που θα προσφέρει κάποιος στον Κύριο είναι το εξής:
[12]Αν κάποιος θέλει να την προσφέρει ως ευχαριστήρια θυσία, τότε μαζί με τη θυσία κοινωνίας θα προσφέρει και πίτες άζυμες πλασμένες με λάδι ή λαγάνες επίσης άζυμες, αλειμμένες με λάδι και πίτες φτιαγμένες με σιμιγδάλι ποτισμένο με λάδι.

[13] Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

[13]Εκτός από τις πίτες, θα προσφέρει και ψωμί με προζύμι για να συνοδέψει την ευχαριστήρια θυσία κοινωνίας.

[14] E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

[14]Θα προσφέρει στον Κύριο ένα μέρος από κάθε προσφορά αντί του συνόλου, και το υπόλοιπο θα ανήκει στον ιερέα που ράντισε το αίμα της θυσίας κοινωνίας.

[15] Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

[15]Το κρέας της θυσίας κοινωνίας που προσφέρεται ως δοξολογία πρέπει να τρώγεται την ίδια μέρα που γίνεται η προσφορά. Τίποτα δε θα μένει απ’ αυτό ως την άλλη μέρα το πρωί.

[16] E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

[16]Αν κάποιος προσφέρει θυσία για να εκπληρώσει ένα τάμα ή για να κάνει μια προαιρετική προσφορά, το κρέας της θυσίας πρέπει να τρώγεται την ίδια μέρα και ό, τι περισσέψει, την επόμενη.

[17] Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

[17]Ό, τι όμως μείνει από το κρέας της θυσίας ως την τρίτη μέρα, θα καίγεται στη φωτιά.

[18] Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

[18]Αν κάτι φαγωθεί από το κρέας της θυσίας κοινωνίας την τρίτη μέρα, αυτός που την προσφέρει δεν θα γίνεται δεκτός, ούτε η θυσία του θα του υπολογίζεται. Το κρέας αυτό θα θεωρείται ακάθαρτο. Οποιοσδήποτε φάει απ’ αυτό θα είναι ένοχος.

[19] A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

[19]Το κρέας που θα έχει έρθει σε επαφή με ο, τιδήποτε ακάθαρτο δεν πρέπει να τρώγεται· θα καίγεται στη φωτιά. Όποιος είναι καθαρός μπορεί να τρώει από το κρέας.

[20] Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício

[20]Αν όμως, κάποιος ακάθαρτος φάει από το κρέας της θυσίας κοινωνίας, το οποίο

pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

[21] Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

Deus proíbe comer gordura e sangue

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

[24] A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

[25] porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

[26] Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

[27] Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

A porção dos sacerdotes

[28] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[29] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

[30] trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do

ανήκει στον Κύριο, αυτός θα αποκοπεί από το λαό του.

[21]Και όποιος αγγίξει ο, τιδήποτε ακάθαρτο, είτε είναι ανθρώπινη ακαθαρσία ή ακάθαρτο ζώο ή ακάθαρτο ερπετό, και έπειτα φάει από το κρέας της θυσίας κοινωνίας το οποίο ανήκει στον Κύριο, αυτός θα αποκοπεί από το λαό του.

Το μερίδιο του ιερέα

[22-23]Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή τις ακόλουθες εντολές για όλους τους Ισραηλίτες: Ποτέ να μη φάτε λίπος βοδιού, ή προβάτου ή κατσικιού.

[24]Το λίπος ενός ζώου που ψόφησε ή κατασπαράχθηκε μπορείτε να το χρησιμοποιείτε για οποιαδήποτε χρήση. Ποτέ όμως για να το φάτε.

[25]Όποιος φάει το λίπος του ζώου που προσφέρεται στον Κύριο θυσία με φωτιά, θα αποκοπεί από το λαό του.

[26]Επίσης, όπου κι αν κατοικείτε, δεν επιτρέπεται να φάτε αίμα πτηνού ή ζώου.

[27]Όποιος φάει αίμα οποιουδήποτε ζώου, αυτός θα αποκοπεί από το λαό του.

[28-29]Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή τις ακόλουθες εντολές για τους Ισραηλίτες: Εκείνος που προσφέρει στον Κύριο θυσία κοινωνίας, πρέπει να φέρει ένα μέρος από την προσφορά του ως ειδικό δώρο στον Κύριο.

[30]Με τα ίδια του τα χέρια θα φέρει ό, τι πρόκειται να καεί στη φωτιά ενώπιον του

peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

Κυρίου. Θα φέρει το λίπος του ζώου μαζί με το στήθος του και θα το προσφέρει με την ειδική τελετουργική κίνηση στον Κύριο.

[31] O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

[31]Ο ιερέας θα κάψει το λίπος πάνω στο θυσιαστήριο, και το στήθος θα ανήκει στον Ααρών και στους γιους του.

[32] Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

[32]Τον δεξιό μηρό από τις θυσίες σας κοινωνίας θα τον δίνετε στον ιερέα για να τον προσφέρει με την ειδική τελετουργική ύψωση.

[33] Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

[33]Όποιος από τους απογόνους του Ααρών προσφέρει το αίμα και το λίπος της θυσίας κοινωνίας, αυτός θα παίρνει για τον εαυτό του τον δεξιό μηρό.

[34] porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

[35] Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

[36] a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

[34-36]Πράγματι, ο ίδιος ο Κύριος πήρε από τις θυσίες κοινωνίας των Ισραηλιτών το στήθος, που προσφέρθηκε με την ειδική τελετουργική κίνηση και τον δεξιό μηρό, που προσφέρθηκε με την ειδική τελετουργική ύψωση, και τα έδωσε στον ιερέα Ααρών και τους γιους του, από την ημέρα που χρίσθηκαν ιερείς. Επίσης διέταξε τους Ισραηλίτες ότι αυτό θα είναι το μερίδιό τους από τις θυσίες την ημέρα που ο Ααρών και οι γιοι του θα χρίονται ως ιερείς. Θα τους το δίνουν οι Ισραηλίτες ως αιώνια οφειλή αυτών και των απογόνων τους.

[37] Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,

[37]Αυτοί είναι οι νόμοι σχετικά με τη θυσία του ολοκαυτώματος, την αναίμακτη θυσία, τη θυσία εξιλέωσης, τη θυσία επανόρθωσης, τη θυσία της καθιέρωσης και τη θυσία κοινωνίας.

[38] que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

[38]Αυτό το νόμο, ο Κύριος τον έδωσε στο Μωυσή, στο όρος Σινά, τη μέρα που διέταξε τους Ισραηλίτες να φέρνουν τις προσφορές τους στον Κύριο, στην έρημο Σινά.

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos
Êxodo 29.1-37

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

[3] e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

[4] Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.

[5] Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

[6] E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.

[7] Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.

[8] Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

[9] e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 8

Η καθιέρωση του Ααρών και των γιων του
(Εξ 29,1-37)

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[2]«Φέρε στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου τον Ααρών και τους γιους του, καθώς και τα ιερατικά ενδύματα, το λάδι για το χρίσμα, το μοσχάρι για τη θυσία εξιλέωσης, τα δύο κριάρια και το καλάθι των άζυμων άρτων.

[3]Έπειτα, συγκέντρωσε και όλη την κοινότητα στο ίδιο σημείο».

[4]Ο Μωυσής έπραξε όπως τον διέταξε ο Κύριος, και μαζεύτηκε η κοινότητα μπροστά στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

[5]Τότε ο Μωυσής τούς είπε: «Αυτό διέταξε ο Κύριος να γίνει».

[6]Έφερε κοντά του τον Ααρών και τους γιους του και τους έπλυνε με νερό.

[7]Έπειτα του φόρεσε το χιτώνα και τον έζωσε με τη ζώνη, τού έβαλε το σάκο και το εφώδ και έσφιξε πάνω του την κεντητή του ζώνη.

[8]Επίσης του πέρασε το επιστήθιο και μέσα έβαλε τα Ουρίμ και τα Θουμμίμ.

[9]Ακόμη έβαλε στο κεφάλι του τη μίτρα, και στο μπροστινό μέρος της μίτρας έβαλε

ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

10 Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

11 e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

12 Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.

13 Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.

14 Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

15 e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

16 Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

17 Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

το χρυσό έλασμα, το άγιο διάδημα, όπως ο Κύριος είχε διατάξει το Μωυσή.

10Μετά πήρε ο Μωυσής το λάδι του χρίσματος και έχρισε τη σκηνή και ό, τι βρισκόταν μέσα σ' αυτήν και τα αγίασε.

11Μ' αυτό ράντισε εφτά φορές το θυσιαστήριο και το έχρισε, μαζί με όλα τα σκεύη του, καθώς και τη λεκάνη με τη βάση της, για να τα αγιάσει.

12Έπειτα έχυσε από το λάδι του χρίσματος στο κεφάλι του Ααρών και τον έχρισε για να τον αγιάσει.

13Μετά έφερε ο Μωυσής κοντά του τους γιους του Ααρών και τους φόρεσε τους χιτώνες, τους έζωσε με τη ζώνη και τους έβαλε καλύμματα στο κεφάλι, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

14Τότε έφερε το μοσχάρι που θα προσφερόταν θυσία εξιλέωσης, κι ο Ααρών και οι γιοι του έβαλαν τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του ζώου.

15Ο Μωυσής το έσφαξε, πήρε το αίμα και άλειψε τα κέρατα του θυσιαστηρίου ολόγυρα με το δάχτυλό του, καθάρισε το θυσιαστήριο και έχυσε το αίμα στη βάση του και το αγίασε, κάνοντας πάνω σ' αυτό την τελετουργία της εξιλέωσης.

16Έπειτα πήρε όλο το λίπος που κάλυπτε τα εντόσθια και το λοβό του συκωτιού, πήρε επίσης τα δύο νεφρά με το λίπος τους και τα έκαψε στο θυσιαστήριο.

17Το υπόλοιπο μοσχάρι, δηλαδή το δέρμα του, το κρέας του και την κοπριά του, τα έκαψε έξω από το στρατόπεδο, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

[18] Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.	[18]Στη συνέχεια ο Μωυσής έφερε κοντά του το κριάρι που προοριζόταν για τη θυσία του ολοκαυτώματος, και ο Ααρών και οι γιοι του έβαλαν τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του ζώου.
[19] E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.	[19]Μετά το έσφαξε και έχυσε το αίμα γύρω στο θυσιαστήριο.
[20] Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.	[20]Τεμάχισε το κριάρι στα μέρη του, και έκαψε το κεφάλι, τα κομμάτια και το λίπος.
[21] Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.	[21]Αφού έπλυνε τα εντόσθια και τα πόδια με το νερό, έκαψε όλο το κριάρι στο θυσιαστήριο, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος. Ήταν θυσία ολοκαυτώματος, που η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.
[22] Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.	[22]Μετά ο Μωυσής έφερε κοντά του το άλλο κριάρι, που προοριζόταν για την καθιέρωση, και ο Ααρών και οι γιοι του έβαλαν τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του ζώου.
[23] E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.	[23]Ο Μωυσής το έσφαξε, και πήρε από το αίμα του κι έχρισε το λοβό του δεξιού αυτιού του Ααρών, το δεξιό του αντίχειρα και το μεγάλο δάχτυλο του δεξιού του ποδιού.
[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.	[24]Έπειτα έφερε κοντά του τους γιους του Ααρών, και έχρισε με το αίμα το λοβό του δεξιού αυτιού τους, το δεξιό τους αντίχειρα και το μεγάλο δάχτυλο του δεξιού τους ποδιού· το υπόλοιπο αίμα το σκόρπισε γύρω στο θυσιαστήριο.
[25] Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o	[25]Πήρε το λίπος, δηλαδή την ουρά και όλο το λίπος γύρω από τα εντόσθια, το λοβό

redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

26 Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, um bolo de pão azeitado e uma obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

27 E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

28 Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

29 Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

30 Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

31 Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

του συκωτιού, τα δυο νεφρά με το λίπος τους και τον δεξιό μηρό.

26Από το καλάθι με το άζυμο ψωμί που ήταν τοποθετημένο ενώπιον του Κυρίου, πήρε μια άζυμη πίτα, ένα ψωμί ζυμωμένο με λάδι και μια λαγάνα, και τα έβαλε πάνω στο λίπος και στον δεξιό μηρό.

27Όλα αυτά τα έβαλε στα χέρια του Ααρών και των γιων του, κι εκείνοι τα πρόσφεραν με την ειδική τελετουργική κίνηση στον Κύριο.

28Έπειτα τα πήρε από τα χέρια τους και τα έκαψε στο θυσιαστήριο μαζί με το ολοκαύτωμα, ως θυσία καθιέρωσης, που γίνεται με φωτιά και η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

29Τότε ο Μωυσής πήρε το στήθος και το πρόσφερε με την ειδική τελετουργική κίνηση στον Κύριο. Αυτό ήταν το μερίδιο του Μωυσή από το κριάρι της καθιέρωσης, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

30Ο Μωυσής πήρε από το λάδι του χρίσματος και από το αίμα που ήταν πάνω στο θυσιαστήριο και ράντισε τον Ααρών και τους γιους του, καθώς και τα ενδύματά τους.

31Είπε τότε ο Μωυσής στον Ααρών και στους γιους του: «Βράστε το κρέας μπροστά στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου και φάτε το εκεί, μαζί με το ψωμί που είναι στο καλάθι των καθιερώσεων, καθώς σας έχω παραγγείλει.

32 Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

33 Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

34 Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

35 Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

36 E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

32Το υπόλοιπο από το κρέας και από το ψωμί να το κάψετε.

33Για εφτά μέρες, δεν θα απομακρυνθείτε από την είσοδο της σκηνής, ώσπου να συμπληρωθεί ο καιρός της καθιέρωσής σας, που θα είναι εφτά μέρες.

34Ό, τι έγινε σήμερα, ο Κύριος διέταξε να συνεχίζεται και στο μέλλον για να επιτυγχάνεται η εξιλέωσή σας.

35Εφτά μέρες συνέχεια, θα κάθεστε μέρα και νύχτα, στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου, και θα τηρείτε τις εντολές του Κυρίου για να μην πεθάνετε· τέτοια διαταγή μού δόθηκε από τον Κύριο».

36Ο Ααρών και οι γιοι του έκαναν όλα όσα τους διέταξε ο Κύριος μέσω του Μωυσή.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

1 Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

2 e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

3 Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

4 e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 9

Ο Ααρών προσφέρει θυσίες

1Την όγδοη μέρα, ο Μωυσής κάλεσε τον Ααρών και τους γιους του, καθώς και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ,

2και είπε στον Ααρών: «Πάρε ένα μικρό μοσχάρι, για θυσία εξιλέωσης και ένα κριάρι, για θυσία ολοκαυτώματος, και τα δύο χωρίς ελάττωμα, και πρόσφερέ τα ενώπιον του Κυρίου.

3Έπειτα θα πεις στους Ισραηλίτες να πάρουν έναν τράγο, για θυσία εξιλέωσης, ένα μοσχάρι κι ένα πρόβατο ενός χρόνου, και τα δυο χωρίς ελάττωμα, κατάλληλα για θυσία ολοκαυτώματος·

4ένα βόδι κι ένα κριάρι, για τη θυσία κοινωνίας ενώπιον του Κυρίου, και μια

SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

[5] Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

[6] Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

[7] Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

[8] Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

[9] Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

[10] Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[11] Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

[12] Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

αναίμακτη προσφορά ποτισμένη με λάδι. Σήμερα θα σας φανερωθεί ο Κύριος».

[5]Έφεραν λοιπόν όσα διέταξε ο Μωυσής μπροστά στη σκηνή του Μαρτυρίου κι έπειτα όλη η κοινότητα πλησίασε και στάθηκε ενώπιον του Κυρίου.

[6]Ο Μωυσής τους είπε: «Προσέξτε τι διέταξε ο Κύριος να κάνετε, ώστε να σας φανερωθεί η δόξα του».

[7]Και είπε στον Ααρών: «Πλησίασε στο θυσιαστήριο και πρόσφερε τη θυσία σου εξιλέωσης και τη θυσία του ολοκαυτώματός σου και κάνε την εξιλαστήρια τελετουργία για σένα και για το λαό· πρόσφερε επίσης τη θυσία του λαού, και κάνε την τελετουργία για την εξιλέωσή του, όπως διέταξε ο Κύριος».

[8]Ο Ααρών πλησίασε στο θυσιαστήριο και έσφαξε το μοσχάρι της θυσίας εξιλέωσης για τη δική του αμαρτία.

[9]Έπειτα οι γιοι του του έφεραν το αίμα, βούτηξε το δάχτυλό του σ’ αυτό και άλειψε τα κέρατα του θυσιαστηρίου, και το υπόλοιπο αίμα το έχυσε στη βάση του.

[10]Το λίπος του ζώου που προσφέρθηκε για την εξιλέωση της αμαρτίας, τα νεφρά και το λοβό του συκωτιού, τα έκαψε πάνω στο θυσιαστήριο, όπως ο Κύριος το είχε διατάξει στο Μωυσή.

[11]Το κρέας και το δέρμα τα έκαψε έξω από το στρατόπεδο.

[12]Κατόπιν έσφαξε το ζώο που προοριζόταν για το ολοκαύτωμα. Οι γιοι του του

έφεραν το αίμα και το έχυσε γύρω στο θυσιαστήριο.

[13] Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

[13]Έπειτα του έφεραν το ζώο του ολοκαυτώματος κομμένο σε τεμάχια καθώς και το κεφάλι, κι αυτός τα έκαψε στο θυσιαστήριο.

[14] E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

[14]Έπλυνε τα εντόσθια και τα πόδια και τα έκαψε μαζί με το ολοκαύτωμα στο θυσιαστήριο.

[15] Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

[15]Μετά έφερε κοντά του την προσφορά του λαού. Πήρε τον τράγο που ήταν να θυσιαστεί για τη συγχώρηση των αμαρτιών του λαού, τον έσφαξε και τον πρόσφερε θυσία εξιλέωσης, όπως είχε κάνει με το προηγούμενο ζώο.

[16] Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

[16]Έπειτα έφερε το ζώο που προοριζόταν για τη θυσία του ολοκαυτώματος και το πρόσφερε σύμφωνα με τα κανονισμένα.

[17] Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

[17]Κατόπιν, αφού έφερε κοντά του την αναίμακτη προσφορά, πήρε απ' αυτήν μια χούφτα καλά γεμάτη και την έκαψε πάνω στο θυσιαστήριο, εκτός από το ολοκαύτωμα της πρωινής θυσίας.

[18] Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,

[18]Τέλος έσφαξε το βόδι και το κριάρι για τη θυσία κοινωνίας του λαού· οι γιοι του έφεραν το αίμα κι αυτός το ράντισε γύρω στο θυσιαστήριο.

[19] como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.

[19]Το λίπος από το βόδι και το κριάρι, δηλαδή την ουρά και το λίπος που περιβάλλει τα εντόσθια, τα νεφρά κι αυτό που είναι στο λοβό του συκωτιού,

[20] E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;

[20]όλο αυτό το λίπος, το έβαλαν πάνω στα κομμάτια του στήθους και αυτός το έκαψε πάνω στο θυσιαστήριο.

[21] mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

[21]Ο Ααρών πήρε τα δύο στήθη και τον δεξιό μηρό απ’ το κάθε ζώο και τα πρόσφερε με την ειδική τελετουργική κίνηση στον Κύριο, όπως το είχε διατάξει ο Μωυσής.

[22] Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

[22]Τότε ο Ααρών σήκωσε τα χέρια του προς το λαό και τους ευλόγησε· έπειτα κατέβηκε απ’ το θυσιαστήριο, αφού είχε προσφέρει τις θυσίες εξιλέωσης, ολοκαυτώματος και κοινωνίας.

[23] Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

[23]Ο Μωυσής και ο Ααρών μπήκαν στη σκηνή του Μαρτυρίου· έπειτα βγήκαν και ευλόγησαν το λαό. Τότε η δόξα του Κυρίου φανερώθηκε σ’ όλο το λαό.

[24] E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

[24]Ξαφνικά, ο Κύριος έστειλε φωτιά και κατέφαγε το ολοκαύτωμα και τα λιπαρά μέρη που ήταν πάνω στο θυσιαστήριο. Όταν ο λαός το είδε αυτό, φώναζαν όλοι από χαρά και έπεσαν με το πρόσωπο κατά γης.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 10

Το αμάρτημα του Ναδάβ και του Αβιού

[1] Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

[1]Οι γιοι του Ααρών, Ναδάβ και Αβιού, πήραν ο καθένας το θυμιατήρι του, έβαλαν σ’ αυτά αναμμένα κάρβουνα, πρόσθεσαν θυμίαμα και πρόσφεραν στον Κύριο μια φωτιά που δεν ήταν ιερή, γιατί δεν είχαν λάβει εντολή να την προσφέρουν.

[2] Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.

[2]Ο Κύριος όμως έστειλε φωτιά και έγιναν παρανάλωμα· πέθαναν εκεί, ενώπιον του Κυρίου.

[3] E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim

[3]Τότε είπε ο Μωυσής στον Ααρών: «Εδώ εκπληρώνεται αυτό που είπε ο Κύριος: “εκείνοι που με πλησιάζουν πρέπει να

e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.

σέβονται την αγιότητά μου, για να με δοξάζει ο λαός”». Ο Ααρών όμως έμεινε σιωπηλός.

4 Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

4Τότε ο Μωυσής κάλεσε το Μισαήλ και τον Ελσαφάν, τους γιους του Ουζζιήλ, θείου του Ααρών, και τους είπε: «Πλησιάστε και πάρτε τους συγγενείς σας μακριά από το αγιαστήριο, έξω από το στρατόπεδο».

5 Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

5Τότε αυτοί πλησίασαν και έβγαλαν τους νεκρούς, όπως ήταν, με τις στολές τους, έξω από το στρατόπεδο, όπως διέταξε ο Μωυσής.

6 Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande ira sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

6Ο Μωυσής είπε στον Ααρών, και στους γιους του, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ: «Μην αφήσετε τα μαλλιά σας αχτένιστα και μη σκίσετε σε ένδειξη πένθους τα ρούχα σας, για να μην πεθάνετε και να μην πέσει η θεία οργή πάνω σε όλη την ισραηλιτική κοινότητα. Αφήστε τους συμπατριώτες σας, όλους τους άλλους Ισραηλίτες, να κλάψουν για τη φωτιά αυτή που μας άναψε ο Κύριος.

7 Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

7Εσείς δεν θα φύγετε καθόλου από την είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου, για να μην πεθάνετε· είναι πάνω σας το λάδι του χρίσματος του Κυρίου». Έτσι κι έκαναν, όπως είπε ο Μωυσής.

Deveres e porções dos sacerdotes

Τα καθήκοντα των ιερέων

8 Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

8Ο Κύριος είπε στον Ααρών:

9 Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

9«Κρασί ή άλλα δυνατά ποτά δεν θα πίνεις εσύ και οι γιοι σου, πριν μπείτε στη σκηνή του Μαρτυρίου, για να μην πεθάνετε. Αυτό θα είναι νόμος παντοτινός για τους απογόνους σας.

[10] para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

[11] e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

[12] Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

[13] Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

[14] Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

[15] A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

[16] Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se

[10]Έτσι θα μπορείτε να διακρίνετε το άγιο από το βέβηλο, το καθαρό από το ακάθαρτο,

[11]και να διδάσκετε τους Ισραηλίτες όλους τους νόμους που τους έχω δώσει μέσω του Μωυσή».

[12]Ο Μωυσής είπε στον Ααρών και στους γιους του που είχαν απομείνει, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ: «Την αναίμακτη προσφορά, που απομένει από τις θυσίες που γίνονται με φωτιά ενώπιον του Κυρίου, να την κάνετε άζυμο ψωμί και να την τρώτε κοντά στο θυσιαστήριο· είναι αγιότατη.

[13]Να την τρώτε σε τόπο ιερό, γιατί αυτό είναι το μερίδιο το δικό σου και των γιων σου από τις θυσίες που προσφέρονται με φωτιά στον Κύριο, σύμφωνα με την εντολή που μου δόθηκε.

[14]Επίσης το στήθος και τον δεξιό μηρό, που προσφέρθηκαν με την ειδική τελετουργική κίνηση και ύψωση, θα τα τρώτε σε τόπο καθαρό, εσύ μαζί με τους γιους σου και τις κόρες σου· αυτά είναι το μερίδιό σας από τις θυσίες κοινωνίας των Ισραηλιτών.

[15]Τον δεξιό μηρό και το στήθος θα τα φέρνουν μαζί με τα λίπη των θυσιών που προορίζονται να καούν στη φωτιά. Θα τα προσφέρουν με την ειδική τελετουργική κίνηση στον Κύριο και μετά θα ανήκουν σ' εσένα και στους γιους σου, όπως το έχει διατάξει ο Κύριος».

[16]Όταν ο Μωυσής αναζήτησε τον τράγο που είχε προσφερθεί ως θυσία εξιλέωσης, είδε ότι τον είχαν κάψει. Τότε οργίστηκε

grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

[17] Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

[18] Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

[19] Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

Levítico 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos
Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:

εναντίον του Ελεάζαρ και του Ιθάμαρ, των γιων που είχαν απομείνει στον Ααρών, και τους είπε:

[17]«Γιατί δεν φάγατε σε ιερό τόπο, το κρέας του ζώου που είχε θυσιαστεί για τη συγχώρηση της αμαρτίας; Είναι αγιότατο και σας το παραχώρησε ο Κύριος, για να παίρνετε πάνω σας την αμαρτία της κοινότητας και να κάνετε γι' αυτούς την τελετουργία της εξιλέωσης ενώπιον του Κυρίου.

[18]Αφού το αίμα του δεν μεταφέρθηκε στο εσωτερικό του αγιαστηρίου, έπρεπε οπωσδήποτε να φάτε το κρέας στο αγιαστήριο, όπως σας το έχω διατάξει».

[19]Ο Ααρών είπε στο Μωυσή: «Σήμερα που οι Ισραηλίτες πρόσφεραν τη θυσία εξιλέωσης και το ολοκαύτωμά τους ενώπιον του Κυρίου, μου συνέβησαν εμένα όλα αυτά. Αν θα έτρωγα μια τέτοια μέρα από τον τράγο της θυσίας εξιλέωσης, θα φαινόταν αυτό καλό στα μάτια του Κυρίου; »

[20]Όταν ο Μωυσής άκουσε αυτά τα λόγια, τα επιδοκίμασε.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 11

Ζώα καθαρά και ακάθαρτα
(Δτ 14,3-21)

[1-3]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή και στον Ααρών να πουν στους Ισραηλίτες: Από τα ζώα της γης μπορείτε να τρώτε όλα τα τετράποδα που έχουν σχισμένη

[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.
[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;
[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;
[6] a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

[7] Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;

[8] da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

[9] De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.
[10] Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.
[11] Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.
[12] Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.

την οπλή, εντελώς χωρισμένη σε δύο νύχια, και είναι μηρυκαστικά.

[4-6]Απ’ αυτά όμως, δεν μπορείτε να φάτε την καμήλα, το κουνέλι και το λαγό, τα οποία είναι μεν μηρυκαστικά αλλά δεν έχουν διχαλωτή οπλή. Αυτά θα είναι ακάθαρτα για σας.

[7]Το γουρούνι, που έχει δύο νύχια και μάλιστα τελείως χωρισμένα, αλλά δεν είναι μηρυκαστικό· για σας είναι ακάθαρτο.
[8]Δε θα τρώτε το κρέας τους, ούτε θα αγγίζετε το πτώμα τους· για σας είναι ακάθαρτα.

[9-12]Από τα υδρόβια ζώα θα τρώτε όλα όσα έχουν πτερύγια και λέπια και ζουν είτε στη θάλασσα είτε στα ποτάμια. Απ’ αυτά όμως, όσα δεν έχουν πτερύγια και λέπια, για σας θα είναι βδελυρά. Θα τα αποστρέφεσθε. Δε θα τρώτε το κρέας τους και θα θεωρείτε βδελυρά τα πτώματά τους.

[13] Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;
[14] o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,
[15] todo corvo, segundo a sua espécie,
[16] o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,
[17] o mocho, o corvo marinho, a íbis,
[18] a gralha, o pelicano, o abutre,
[19] a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.
[20] Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.
[21] Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.
[22] Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto devorador, segundo a sua espécie, o grilo, segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.
[23] Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.
[24] E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.
[25] Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.
[26] Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não

[13-19]Από τα πτερωτά θα είναι για σας βδελυρά και δεν θα τρώτε: τον αετό, το γυπαετό και το θαλασσαετό, το γύπα και όλα τα είδη του ικτίνου, όλα τα είδη του κόρακα, τη στρουθοκάμηλο, την κουκουβάγια, το γλάρο και όλα τα είδη του γερακιού, την κουκουβάγια της ερήμου, το φαλακροκόρακα και τη μεγάλη κουκουβάγια, τον κύκνο, τον πελεκάνο και την κίσσα, τον πελαργό, όλα τα είδη του ερωδιού, τον τσαλαπετεινό και τη νυχτερίδα.
[20]Όλα τα πτερωτά ζωΰφια που βαδίζουν με τα τέσσερα θα είναι βδελυρά για σας,
[21]εκτός από εκείνα που έχουν πάνω απ’ τα πόδια τους σκέλη, για να πηδάνε πάνω στο έδαφος.
[22]Απ’ αυτά θα τρώτε τα εξής: όλα τα είδη της κοινής ακρίδας, της καταστρεπτικής ακρίδας, της ακρίδας που πετάει και της ακρίδας που πηδάει.
[23]Όλα τα άλλα πτερωτά έντομα που έχουν απλώς τέσσερα πόδια θα είναι βδελυρά για σας.
[24]Τα παρακάτω ζώα σάς καθιστούν ακάθαρτους. Όποιος αγγίξει το πτώμα τους, θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.
[25]Και όποιος μεταφέρει το πτώμα τους θα πρέπει να πλύνει τα ρούχα του και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ:
[26-28]Κάθε ζώο που έχει σχισμένη οπλή, αλλά όχι τελείως χωρισμένη, και δεν

rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

[27] Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

[28] E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

[29] Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,

[30] o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;

[31] estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

[32] E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou pano de saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.

[33] E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.

[34] Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.

είναι μηρυκαστικό, κι απ’ τα τετράποδα όποιο βαδίζει με το πέλμα. Αυτά θα τα θεωρείτε ακάθαρτα.

[29-31]Από τα ζώα που σέρνονται, θα θεωρούνται για σας ακάθαρτα τα εξής: το κουνάβι, ο ποντικός και όλα τα είδη της σαύρας, ο σκαντζόχοιρος, το σαμιαμίδι, ο τυφλοπόντικας, ο χαμαιλέων και ο βασιλίσκος. Όποιος τα αγγίξει ψόφια, θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[32]Κάθε αντικείμενο, είτε είναι ξύλινο, είτε ρούχο, είτε δέρμα, είτε σακί, είτε δοχείο που το χρησιμοποιείτε, θα είναι ακάθαρτο αν πέσει πάνω του ένα από τα παραπάνω ζώα ψόφιο. Τότε το αντικείμενο αυτό θα βουτηχτεί στο νερό, αλλά θα εξακολουθεί να είναι ακάθαρτο μέχρι το βράδυ, μετά θα είναι καθαρό.

[33]Αν κάποιο απ’ αυτά τα πτώματα πέσει μέσα σε πήλινο δοχείο, πρέπει να το σπάσετε, και ό, τι υπάρχει μέσα σ’ αυτό θα είναι ακάθαρτο.

[34]Κάθε τροφή που θα βραχεί με το νερό αυτού του δοχείου, θα είναι ακάθαρτη· το ίδιο και κάθε ποτό, που θα το πιείτε από ένα τέτοιο δοχείο.

[35] E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

[35]Κάθε αντικείμενο που πάνω του θα πέσει κάτι από το πτώμα τους, θα είναι ακάθαρτο· είτε φούρνος είναι είτε τζάκι θα τα γκρεμίσετε, γιατί θα είναι ακάθαρτα.

[36] Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.

[36]Προκειμένου για πηγή ή δεξαμενή όπου αποθηκεύεται νερό, αυτές θα είναι καθαρές. Ο, τιδήποτε όμως αγγίξει το πτώμα των ζώων αυτών θα είναι ακάθαρτο.

[37] Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

[37]Αν κάτι από το πτώμα τους πέσει στο σπόρο που προορίζεται για τη σπορά, ο σπόρος παραμένει καθαρός.

[38] mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

[38]Αν όμως ο σπόρος έχει βραχεί με νερό και πέσει πάνω του κάτι από το πτώμα τους, ο σπόρος θα είναι για σας ακάθαρτος.

[39] Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

[39]Αν ένα από τα φαγώσιμα ζώα ψοφήσει, όποιος αγγίξει το πτώμα του θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[40] quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[40]Όποιος φάει το πτώμα του ζώου ή το μεταφέρει, θα πλύνει τα ρούχα του και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[41-42]Όποιο ζώο σέρνεται στο έδαφος με την κοιλιά ή βαδίζει με τέσσερα ή περισσότερα πόδια, δε θα το τρώτε· είναι βδελυρό.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.

[43]Μη μιαίνεστε κι εσείς, τρώγοντας κάποιο απ’ αυτά τα ερπετά. Μη μολύνεστε απ’ αυτά, μη γίνεστε ακάθαρτοι εξαιτίας τους.

[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.

[44]Εγώ ο Κύριος είμαι ο Θεός σας. Αγιάστε τους εαυτούς σας γιατί εγώ είμαι άγιος. Μη μιαίνεστε εξαιτίας κανενός ζώου, απ' αυτά που σέρνονται στη γη.

[45] Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.

[45]Εγώ είμαι ο Κύριος, που σας έβγαλα από την Αίγυπτο, για να είμαι ο Θεός σας. Πρέπει λοιπόν να είστε άγιοι, επειδή εγώ είμαι άγιος.

[46] Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,

[46]Αυτός λοιπόν είναι ο νόμος σχετικά με τα ζώα, τα πουλιά και τα ζωντανά που κινούνται μέσα στα νερά και με τα ζωντανά που σέρνονται στο έδαφος.

[47] para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem comer e os animais que se não podem comer.

[47]Πρέπει να διακρίνετε το ακάθαρτο από το καθαρό, τα ζώα που τρώγονται από εκείνα που δεν τρώγονται.

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.

[3] E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

[4] Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

[5] Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação;

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 12

Ο καθαρισμός των λεχωΐδων

[1-2]Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή για τους Ισραηλίτες τις ακόλουθες οδηγίες: Αν μια γυναίκα μείνει έγκυος και γεννήσει αγόρι, θα είναι ακάθαρτη για εφτά μέρες, όπως συμβαίνει και με τις ημέρες της περιόδου της.

[3]Την όγδοη μέρα θα γίνει η περιτομή του παιδιού.

[4]Θα παραμείνει στο σπίτι τριάντα τρεις ακόμη μέρες για τον καθαρισμό της από το αίμα· δεν θ' αγγίξει τίποτε άγιο, ούτε θα μπει στο αγιαστήριο, ωσότου συμπληρωθούν οι μέρες του καθαρισμού της.

[5]Αν γεννήσει κορίτσι, θα είναι ακάθαρτη δύο βδομάδες, όπως και κατά το χρόνο

depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.

της περιόδου της, και θα παραμείνει στο σπίτι εξήντα έξι ακόμη μέρες για τον καθαρισμό της από το αίμα.

[6] E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;

[6]Όταν συμπληρωθεί ο χρόνος του καθαρισμού της, είτε πρόκειται για γιο είτε για κόρη, πρέπει να προσφέρει στον ιερέα στην είσοδο της σκηνής του μαρτυρίου ως θυσία ολοκαυτώματος ένα αρνί ενός έτους και ένα πιτσούνι ή τρυγόνι ως θυσία εξιλέωσης.

[7] o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

[7]Ο ιερέας θα τα προσφέρει ενώπιον του Κυρίου και θα κάνει την τελετουργία για την εξιλέωσή της. Έτσι η γυναίκα θα καθαριστεί από τη ροή του αίματός της. Αυτός είναι ο νόμος σχετικά με τη γυναίκα που θα γεννήσει αγόρι ή κορίτσι.

[8] Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta pelo pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

[8]Αν δεν έχει τη δυνατότητα να προσφέρει αρνί, τότε θα προσφέρει δύο τρυγόνια ή δύο περιστέρια, το ένα για τη θυσία του ολοκαυτώματος και το άλλο για τη θυσία εξιλέωσης. Ο ιερέας θα κάνει γι’ αυτήν την τελετουργία του εξιλασμού και η γυναίκα θα καθαριστεί.

Levítico 13

As leis acerca da lepra

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco,

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 13

Νόμοι που αφορούν τη λέπρα

[1]Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή και στον Ααρών τις ακόλουθες οδηγίες:

[2]Αν κάποιος παρουσιάσει στο δέρμα του ένα πρήξιμο, εξάνθημα ή κηλίδα, που μπορεί να εξελιχθεί σε πληγή λέπρας, αυτός πρέπει να οδηγηθεί στον Ααρών, τον ιερέα, ή σ’ έναν από τους γιους του, τους ιερείς.

[3]Ο ιερέας θα εξετάσει την πληγή στο δέρμα· κι αν οι τρίχες της έχουν γίνει

e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

άσπρες και η επιφάνειά της φαίνεται βαθύτερη από την επιφάνεια του γύρω δέρματος, τότε πρόκειται για πληγή λέπρας. Ο ιερέας θα τον χαρακτηρίσει ακάθαρτο.

4 Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

4 Αν όμως η κηλίδα είναι άσπρη, η επιφάνειά της δεν είναι βαθύτερη από το γύρω δέρμα και οι τρίχες δεν έχουν ασπρίσει, τότε ο ιερέας πρέπει να απομονώσει τον άρρωστο για εφτά μέρες.

5 Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

5 Την έβδομη μέρα θα τον εξετάσει πάλι· κι αν διαπιστώσει ότι η πληγή έμεινε στάσιμη και δεν απλώθηκε στο δέρμα, τότε θα τον απομονώσει άλλες εφτά μέρες.

6 O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

6 Την έβδομη μέρα, ο ιερέας θα τον εξετάσει για δεύτερη φορά· κι αν βρει ότι η πληγή ξεράθηκε και δεν απλώθηκε στο δέρμα, τότε θα τον κρίνει καθαρό. Ήταν ένα απλό εξάνθημα. Ο άρρωστος θα πλύνει τα ρούχα του και θα είναι καθαρός.

7 Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

7 Αν εξάλλου το εξάνθημα έχει απλωθεί πάνω στο δέρμα, αφού ο ασθενής είχε επισκεφθεί τον ιερέα για να τον κρίνει καθαρό, τότε θα παρουσιαστεί σ' αυτόν εκ νέου.

8 Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

8 Ο ιερέας θα τον εξετάσει· κι αν βρει ότι το εξάνθημα έχει απλωθεί στο δέρμα, τότε θα τον κρίνει ακάθαρτο. Πρόκειται για λέπρα.

9 Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

9 Αν σε κάποιον παρουσιαστεί πληγή λέπρας, θα οδηγηθεί στον ιερέα,

10 E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o

10 ο οποίος θα τον εξετάσει· κι αν βρει ότι υπάρχει στο δέρμα άσπρο πρήξιμο που έχει

pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

κάνει και τις τρίχες άσπρες, και ότι υπάρχει ίχνος ανοιχτής πληγής στο πρήξιμο,

[11] é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

[11]τότε πρόκειται για χρόνια λέπρα στο δέρμα του. Ο ιερέας θα τον κρίνει ακάθαρτο αλλά δε θα τον απομονώσει, γιατί είναι πλέον εμφανώς ακάθαρτος.

[12] Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

[12]Αν όμως η λέπρα είναι απλωμένη πάνω σ' όλη την επιφάνεια του δέρματος απ' το κεφάλι ως τα πόδια, όπου κι αν τον κοιτάξει ο ιερέας,

[13] então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

[13]τότε θα τον εξετάσει· κι αν βρει ότι πράγματι είναι έτσι, θα τον κρίνει καθαρό, γιατί έχει γίνει πια ολόκληρος άσπρος.

[14] Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

[14]Την ημέρα όμως που θα εμφανιστεί κάποια ανοιχτή πληγή, θα είναι ακάθαρτος.

[15] Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

[15]Ο ιερέας θα εξετάσει αυτή την πληγή και θα τον κρίνει ακάθαρτο. Η ανοιχτή πληγή είναι ακάθαρτη· πρόκειται για λέπρα.

[16] Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

[16]Αν όμως η ανοιχτή πληγή ξαναγίνει άσπρη, τότε ο ασθενής πρέπει να πάει πάλι στον ιερέα.

[17] e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.

[17]Εκείνος θα τον εξετάσει και, αν βρει ότι η πληγή έγινε άσπρη, τότε θα κρίνει τον άρρωστο καθαρό. Είναι καθαρός.

[18] Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,

[18]Αν κάποιος έχει στο δέρμα του ένα σπυρί που έχει θεραπευτεί

[19] e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa, branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.

[19]και έπειτα στο μέρος του σπυριού παρουσιαστεί άσπρο πρήξιμο ή ασπροκόκκινη κηλίδα, τότε αυτός θα παρουσιαστεί στον ιερέα.

[20] O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se

[20]Εκείνος θα τον εξετάσει και αν δει ότι η επιφάνεια της κηλίδας είναι βαθύτερη

tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.

από αυτήν του γύρω δέρματος και ότι οι τρίχες της έγιναν άσπρες, θα τον κρίνει ακάθαρτο. Πρόκειται για λέπρα, που εκδηλώθηκε στην ουλή του σπυριού.

[21] Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

[21]Αν όμως ο ιερέας δει ότι δεν υπάρχουν άσπρες τρίχες στην κηλίδα, ότι δεν είναι πιο βαθιά από το γύρω δέρμα και ότι έχει γίνει ανοιχτόχρωμη, θα τον απομονώσει για εφτά μέρες.

[22] Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.

[22]Αν η κηλίδα έχει απλωθεί πολύ πάνω στο δέρμα, ο ιερέας θα τον κρίνει ακάθαρτο· πρόκειται για λέπρα.

[23] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

[23]Αν όμως η κηλίδα μένει στάσιμη και δεν απλώνεται, τότε είναι ουλή σπυριού και ο ιερέας θα τον κρίνει καθαρό.

[24] Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,

[24]Αν κάποιος είχε στο δέρμα του έγκαυμα από φωτιά και πάνω στην ουλή του εγκαύματος παρουσιαστεί κηλίδα άσπρη ή ασπροκόκκινη,

[25] o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

[25]θα τον εξετάσει ο ιερέας. Αν βρει ότι οι τρίχες της κηλίδας έγιναν άσπρες και ότι η επιφάνειά της είναι βαθύτερη από την επιφάνεια του γύρω δέρματος, τότε πρόκειται για λέπρα που εκδηλώθηκε στο έγκαυμα· πρέπει να τον κρίνει ακάθαρτο.

[26] Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

[26]Αν όμως ο ιερέας βρει ότι στην κηλίδα δεν υπάρχουν άσπρες τρίχες, ότι δεν είναι βαθύτερη από το γύρω δέρμα και ότι έχει γίνει ανοιχτόχρωμη, θα τον απομονώσει για εφτά μέρες.

[27] Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

[27]Την έβδομη μέρα θα τον εξετάσει πάλι· κι αν βρει ότι η κηλίδα απλώθηκε στο δέρμα, τότε θα τον κρίνει ακάθαρτο. Πρόκειται για λέπρα.

[28] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

[28]Αν όμως η κηλίδα έχει παραμείνει στάσιμη και δεν έχει απλωθεί στο δέρμα, αλλά έχει γίνει ανοιχτόχρωμη, τότε δεν είναι παρά ένα απλό πρήξιμο εγκαύματος. Ο ιερέας θα τον κρίνει καθαρό, επειδή πρόκειται για σημάδι εγκαύματος.

[29] Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

[29]Αν ένας άντρας ή μια γυναίκα έχει πληγή στο κεφάλι ή στο σαγόνι,

[30] o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

[30]ο ιερέας θα εξετάσει την πληγή. Αν δει ότι η επιφάνειά της είναι βαθύτερη από το γύρω δέρμα και ότι έχει κιτρινωπές λεπτές τρίχες, τότε πρέπει να κρίνει τον άρρωστο ακάθαρτο. Πρόκειται για ψώρα, δηλαδή λέπρα στο κεφάλι ή στο σαγόνι.

[31] Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

[31]Αν ο ιερέας δει ότι η πληγή της ψώρας δε φαίνεται βαθύτερη από το γύρω δέρμα, έστω κι αν υπάρχουν ακόμη σ’ αυτήν μαύρες τρίχες, θα απομονώσει τον ασθενή για εφτά μέρες.

[32] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

[32]Την έβδομη μέρα θα εξετάσει πάλι την πληγή· κι αν η ψώρα δεν έχει απλωθεί, αν δεν υπάρχουν σ’ αυτήν κιτρινωπές τρίχες και αν η επιφάνειά της δε φαίνεται να είναι πιο βαθιά από το γύρω δέρμα,

[33] então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

[33]τότε ο άνθρωπος αυτός θα ξυριστεί, χωρίς όμως να ξυρίσει το σημείο της ψώρας, και ο ιερέας θα τον απομονώσει άλλες εφτά μέρες.

[34] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

[34]Την έβδομη μέρα ο ιερέας θα εξετάσει εκ νέου την ψώρα· κι αν αυτή δεν έχει απλωθεί πάνω στο δέρμα και δε φαίνεται βαθύτερη από το γύρω δέρμα, θα τον κρίνει καθαρό. Ο άρρωστος θα πλύνει τα ρούχα του και θα είναι καθαρός.

[35] Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

[35]Αν όμως η ψώρα έχει απλωθεί πάνω στο δέρμα, αφού κρίθηκε καθαρός,

[36] então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

[36]ο ιερέας θα τον εξετάσει· κι αν η ψώρα έχει απλωθεί πάνω στο δέρμα, ο ιερέας θα χρειαστεί να ψάξει αν υπάρχουν κιτρινωπές τρίχες· κι αν υπάρχουν είναι ακάθαρτος.

[37] Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

[37]Αν όμως δει ότι η ψώρα είναι στάσιμη και ότι βγαίνουν σ' αυτήν τρίχες μαύρες, τότε η ψώρα θεραπεύτηκε· ο άνθρωπος είναι καθαρός κι ο ιερέας θα τον κρίνει καθαρό.

[38] E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

[38]Αν ένας άντρας ή μια γυναίκα έχει άσπρες κηλίδες στο δέρμα του,

[39] então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

[39]ο ιερέας θα εξετάσει τον άρρωστο· κι αν υπάρχουν στο δέρμα του λευκωπές κηλίδες, τότε πρόκειται απλώς για λειχήνα που εκδηλώθηκε στο δέρμα. Ο άρρωστος είναι καθαρός.

[40] Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

[40]Αν κάποιος χάσει τα μαλλιά του, πρόκειται για φαλάκρα· είναι καθαρός.

[41] Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

[41]Αν χάσει τα μαλλιά του στο μπροστινό μέρος του κεφαλιού, πρόκειται για φαλάκρα του μετώπου· είναι καθαρός.

[42] Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

[42]Αν όμως στη φαλάκρα του μπροστινού ή του πίσω μέρους του κεφαλιού παρουσιαστεί ασπροκόκκινη πληγή, τότε πρόκειται για λέπρα, που εκδηλώθηκε στο πίσω ή στο εμπρός φαλακρό μέρος του κρανίου.

[43] Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou

[43]Θα τον εξετάσει ο ιερέας· κι αν υπάρχει ασπροκόκκινο πρήξιμο πληγής στο πίσω ή

antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,

[44] é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.

[45] As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

[46] Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

[47] Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,

[48] seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,

[49] se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.

[50] O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.

[51] Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.

στο εμπρός φαλακρό μέρος του κεφαλιού, που μοιάζει με τη λέπρα του δέρματος,

[44]τότε πρόκειται για λεπρό, που η λέπρα του έχει προσβάλλει το κεφάλι. Είναι ακάθαρτος, κι ο ιερέας θα τον κρίνει ακάθαρτο.

[45]Ο λεπρός πρέπει να φοράει σκισμένα ρούχα, να μην έχει κάλυμμα στο κεφάλι, να σκεπάζει το κάτω μέρος του προσώπου του και να φωνάζει «ακάθαρτος, ακάθαρτος! »

[46]Όσον καιρό διαρκεί η αρρώστια του, θα θεωρείται ακάθαρτος και θα ζει μακριά από τους άλλους· η κατοικία του θα είναι έξω από το στρατόπεδο.

Κηλίδα στα ρούχα

[47]Αν εμφανιστεί κηλίδα μούχλας σ' ένα ρούχο, μάλλινο ή λινό,

[48]ή σ' ένα ύφασμα λινό ή μάλλινο, υφαντό ή πλεχτό, ή σε δέρμα ή σε ο, τιδήποτε δερμάτινο,

[49]και η κηλίδα είναι πρασινωπή ή κοκκινωπή, πρόκειται για κηλίδα μούχλας και πρέπει να τη δει ο ιερέας.

[50]Εκείνος θα εξετάσει την κηλίδα και θα απομονώσει για εφτά μέρες το αντικείμενο που έχει προσβληθεί απ' αυτήν.

[51-52]Την έβδομη μέρα θα εξετάσει πάλι την κηλίδα· αν αυτή έχει απλωθεί πάνω στο αντικείμενο, τότε πρόκειται για χρόνια μούχλα. Το αντικείμενο είναι ακάθαρτο και πρέπει να καεί στη φωτιά.

[52] Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho, ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

[53] Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,

[53]Αν όμως ο ιερέας δει ότι η κηλίδα δεν απλώθηκε πάνω στο αντικείμενο,

[54] então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;

[54]τότε θα διατάξει να πλύνουν το αντικείμενο που έχει προσβληθεί και θα το απομονώσει άλλες εφτά μέρες.

[55] o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.

[55]Ο ιερέας θα εξετάσει την κηλίδα μετά το πλύσιμο· και αν δεν αλλάξει το χρώμα της, ακόμα κι αν δεν απλώθηκε, το αντικείμενο είναι ακάθαρτο. Θα καεί στη φωτιά· κάποιο μέρος της όψης ή της ανάποδης έχει διαβρωθεί.

[56] Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.

[56]Αν ο ιερέας δει ότι η κηλίδα μετά το πλύσιμο έγινε ανοιχτόχρωμη, θα την κόψει από το ρούχο ή από το δέρμα, από το υφαντό ή από το πλεκτό.

[57] Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.

[57]Αν όμως εξακολουθεί να φαίνεται στο αντικείμενο, τότε πρόκειται για μούχλα. Το αντικείμενο που έχει προσβληθεί θα καεί στη φωτιά.

[58] Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.

[58]Το ρούχο όμως, το υφαντό ή το πλεκτό ή το οποιοδήποτε δερμάτινο αντικείμενο, από το οποίο μετά το πλύσιμο η κηλίδα θα εξαφανιστεί, θα ξαναπλυθεί και θα είναι καθαρό.

[59] Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles,

[59]Αυτός ήταν ο νόμος σχετικά με τη μούχλα όταν προσβάλει κάποιο μάλλινο ή λινό ρούχο, υφαντό ή πλεκτό ή

para se poder declará-las limpas ou imundas.

οποιοδήποτε δερμάτινο αντικείμενο, και σύμφωνα μ’ αυτό το νόμο θα κρίνονται καθαρά ή ακάθαρτα.

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

3 este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

4 então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.

5 Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.

6 Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.

7 E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.

8 Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 14

Ο καθαρισμός του λεπρού

1Ο Κύριος είπε στο Μωυσή

2ποιος θα είναι ο κανονισμός σχετικά με τον καθαρισμό του λεπρού: Την ημέρα που θα είναι ν’ ανακηρυχθεί καθαρός, θα τον φέρουν μπροστά στον ιερέα.

3Ο ιερέας θα βγει έξω από το στρατόπεδο και θα τον εξετάσει. Αν ο λεπρός έχει θεραπευθεί από τη λέπρα,

4ο ιερέας θα διατάξει να φέρουν γι’ αυτόν δύο ζωντανά καθαρά πουλιά, ξύλο κέδρου, κόκκινη κλωστή και ύσσωπο.

5Έπειτα ο ιερέας θα διατάξει να σφάξουν το ένα πουλί πάνω σε πήλινο δοχείο που περιέχει νερό πηγής.

6Θα πάρει το ζωντανό πουλί, το ξύλο του κέδρου, την κόκκινη κλωστή και τον ύσσωπο, και θα τα βουτήξει μαζί με το ζωντανό πουλί στο αίμα του πουλιού που σφάχτηκε πάνω από το νερό της πηγής.

7Θα ραντίσει εφτά φορές αυτόν που καθαρίζεται από τη λέπρα. Έπειτα θα τον χαρακτηρίσει καθαρό, και θ’ αφήσει το ζωντανό πουλί να πετάξει στους αγρούς.

8Αυτός που καθαρίζεται θα πλύνει τα ρούχα του, θα ξυρίσει όλες τις τρίχες του και θα πλυθεί με νερό· τότε θα είναι καθαρός. Έπειτα θα μπορεί να μπει στο στρατόπεδο· αλλά θα μείνει εφτά μέρες έξω από τη σκηνή του.

[9] Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

[9]Την έβδομη μέρα θα ξυρίσει πάλι τις τρίχες του κεφαλιού του, τα γένια του, τα φρύδια του και όλες τις υπόλοιπες τρίχες του σώματός του· θα πλύνει τα ρούχα του, θα λούσει το σώμα του με νερό και θα είναι καθαρός.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares, amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;

[10]Την όγδοη μέρα θα πάρει δύο αρσενικά αρνιά χωρίς ελάττωμα, μία προβατίνα ενός χρόνου χωρίς ελάττωμα και τρία δέκατα του εφά σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, ως αναίμακτη προσφορά, και ένα λογ λάδι.

[11] e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;

[11]Ο ιερέας που θα κάνει τον καθαρισμό, θα φέρει τον άνθρωπο που πρόκειται να καθαριστεί και τα είδη της προσφοράς του ενώπιον του Κυρίου στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

[12] tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[12]Ο ιερέας θα πάρει το ένα αρνί και θα το προσφέρει μαζί με το ένα λογ λάδι ως θυσία επανόρθωσης· θα τα προσφέρει με την ειδική τελετουργική κίνηση στον Κύριο.

[13] Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

[13]Έπειτα θα σφάξει το αρνί στον τόπο όπου προσφέρουν τη θυσία εξιλέωσης και τη θυσία ολοκαυτώματος, δηλαδή σε τόπο ιερό· γιατί όπως η θυσία εξιλέωσης έτσι και η θυσία επανόρθωσης, είναι αγιότατη και ανήκει στον ιερέα.

[14] O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[14]Έπειτα ο ιερέας θα πάρει λίγο από το αίμα του ζώου της θυσίας επανόρθωσης και θ' αλείψει το λοβό του δεξιού αυτιού εκείνου που πρόκειται να καθαριστεί, το δεξιό του αντίχειρα και το μεγάλο δάκτυλο του δεξιού ποδιού του.

[15] Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

[15]Έπειτα θα πάρει από το λογ του λαδιού και θα χύσει στη δική του αριστερή χούφτα.

[16] Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

[16]Θα βουτήξει μέσα το δεξί του δάχτυλο και θα ραντίσει με το λάδι εφτά φορές ενώπιον του Κυρίου.

[17] do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

[17]Με το υπόλοιπο λάδι που βρίσκεται στη χούφτα του, θ' αλείψει το λοβό του δεξιού αυτιού εκείνου που καθαρίζεται, το δεξιό του αντίχειρα, το μεγάλο δάχτυλο του δεξιού του ποδιού, πάνω από 'κει που έχει αλείψει με το αίμα του ζώου που προσφέρεται ως θυσία επανόρθωσης.

[18] o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

[18]Το υπόλοιπο λάδι που θα μείνει στη χούφτα του, ο ιερέας θα το χύσει στο κεφάλι του ανθρώπου που καθαρίζεται και θα κάνει γι' αυτόν την τελετουργία της εξιλέωσης ενώπιον του Κυρίου.

[19] Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

[19]Έπειτα θα προσφέρει τη θυσία εξιλέωσης και θα κάνει την τελετουργία της εξιλέωσης γι' αυτόν που καθαρίζεται από το μόλυσμά του. Κατόπιν θα σφάξει το ζώο που προορίζεται για τη θυσία του ολοκαυτώματος.

[20] e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

[20]Ο ιερέας θα προσφέρει το ολοκαύτωμα και την αναίμακτη προσφορά πάνω στο θυσιαστήριο· θα κάνει γι' αυτόν τον άνθρωπο την τελετουργία της εξιλέωσης κι αυτός θα είναι καθαρός.

[21] Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha,

[21]Αν όμως αυτός είναι φτωχός και δεν μπορεί να προσφέρει τόσα πολλά, θα πάρει μόνο ένα αρνί που θα το προσφέρει στον Κύριο με την ειδική τελετουργική κίνηση ως θυσία επανόρθωσης, για να

amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,

γίνει μ’ αυτό η τελετουργία της εξιλέωσής του· ακόμη θα φέρει ένα δέκατο του εφά σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι ως αναίμακτη προσφορά και επιπλέον ένα λογ λάδι.

[22] duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

[22]Θα φέρει επίσης δύο τρυγόνια ή δύο πιτσούνια, ανάλογα με την οικονομική του δυνατότητα· το ένα για θυσία εξιλέωσης και το άλλο για θυσία ολοκαυτώματος.

[23] Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

[23]Την όγδοη μέρα θα τα φέρει για τον καθαρισμό του στον ιερέα, στην είσοδο της σκηνής του μαρτυρίου, ενώπιον του Κυρίου.

[24] O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[24]Ο ιερέας θα πάρει το αρνί, που προσφέρεται ως θυσία επανόρθωσης, και το λογ του λαδιού και θα τα προσφέρει με την ειδική τελετουργική κίνηση ενώπιον του Κυρίου.

[25] Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[25]Μετά θα σφάξει το αρνί της θυσίας επανόρθωσης, θα πάρει από το αίμα του ζώου και θ’ αλείψει το λοβό του δεξιού αυτιού του ανθρώπου που καθαρίζεται, το δεξιό του αντίχειρα και το μεγάλο δάχτυλο του δεξιού του ποδιού.

[26] Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;

[26]Έπειτα ο ιερέας θα χύσει από το λάδι στη δική του αριστερή χούφτα

[27] e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

[27]και απ’ αυτό θα ραντίσει με το δεξί του δάχτυλο εφτά φορές ενώπιον του Κυρίου.

[28] porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;

[28]Με το ίδιο λάδι θ’ αλείψει το λοβό του δεξιού αυτιού εκείνου που καθαρίζεται, το δεξιό του αντίχειρα και το μεγάλο δάχτυλο του δεξιού του ποδιού, στα ίδια σημεία όπου είχε βάλει αίμα από το ζώο της θυσίας επανόρθωσης.

[29] o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

[29]Το υπόλοιπο του λαδιού που έμεινε στη χούφτα του θα το χύσει στο κεφάλι του ανθρώπου που καθαρίζεται, για να κάνει γι' αυτόν την τελετουργία της εξιλέωσης ενώπιον του Κυρίου.

[30] Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

[30]Κατόπιν αυτός που καθαρίζεται θα προσφέρει το ένα από τα τρυγόνια ή το ένα από τα πιτσούνια,

[31] será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

[31]ό, τι μπόρεσε να προμηθευτεί. Θα προσφέρει το ένα ως θυσία εξιλέωσης και το άλλο ως θυσία ολοκαυτώματος μαζί με την αναίμακτη προσφορά κι ο ιερέας θα κάνει γι' αυτόν που καθαρίζεται την τελετουργία της εξιλέωσης ενώπιον του Κυρίου.

[32] Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

[32]Αυτός ήταν ο νόμος για όποιον πάσχει από λέπρα και δεν μπορεί να προσφέρει όσα χρειάζονται για τον καθαρισμό του.

A lei acerca da lepra numa casa

Κηλίδες μούχλας στους τοίχους

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[33]Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή και στον Ααρών τις ακόλουθες οδηγίες:

[34] Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

[34]Όταν θα μπείτε στη Χαναάν, τη χώρα που εγώ σας δίνω για ιδιοκτησία, και κάνω να εμφανιστεί κηλίδα μούχλας σε κάποιο σπίτι,

[35] o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

[35]πρέπει ο ιδιοκτήτης του να έρθει και να πει στον ιερέα ότι παρουσιάστηκε κάποια κηλίδα στο σπίτι του.

[36] O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a praga, para que não seja contaminado tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

[36]Τότε ο ιερέας θα διατάξει ν' αδειάσουν το σπίτι προτού πάει να εξετάσει την κηλίδα, για να μη μολυνθούν τα αντικείμενα που βρίσκονται στο σπίτι. Έπειτα θα μπει για να εξετάσει το σπίτι.

[37] e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou

[37]Θα εξετάσει την κηλίδα· κι αν δει ότι έχει κάνει βαθουλώματα στους τοίχους, πρασινωπά ή κοκκινωπά, και ότι η

avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

[38] então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

[39] Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

[40] ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

[41] e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.

[42] Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.

[43] Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,

[44] então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.

[45] Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

[46] Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.

επιφάνειά τους είναι πιο βαθιά από την επιφάνεια του υπόλοιπου τοίχου,

[38]τότε θα βγει από την πόρτα του σπιτιού και θα κλείσει το σπίτι για εφτά μέρες.

[39]Την έβδομη μέρα ο ιερέας θα ξανάρθει και θα το εξετάσει πάλι· κι αν η κηλίδα έχει απλωθεί στους τοίχους του σπιτιού,

[40]τότε θα διατάξει να βγάλουν τις πέτρες που έχουν προσβληθεί από τη μούχλα και να τις πετάξουν σε τόπο ακάθαρτο, έξω από την πόλη.

[41]Έπειτα θα φροντίσει να ξύσουν το εσωτερικό του σπιτιού ολόγυρα, και τα χώματα από τα ξυσίματα να τα ρίξουν σε τόπο ακάθαρτο, έξω από την πόλη.

[42]Θα βάλουν άλλες πέτρες στη θέση που ήταν οι προηγούμενες και άλλη λάσπη για να σοβατίσουν το σπίτι.

[43]Αν ξαναφανεί η κηλίδα της μούχλας στο σπίτι, αφού θα έχουν βγάλει τις καινούριες πέτρες και θα έχουν ξύσει και ξανασοβατίσει το σπίτι,

[44]τότε θα έρθει πάλι ο ιερέας να το εξετάσει. Κι αν δει ότι η κηλίδα απλώθηκε στο σπίτι, τότε πρόκειται για χρόνια μούχλα στο σπίτι, και θα θεωρηθεί ακάθαρτο.

[45]Θα γκρεμίσουν το σπίτι και θα μεταφέρουν τις πέτρες του, τα ξύλα του και τους σοβάδες του, όλα έξω από την πόλη σε τόπο ακάθαρτο.

[46]Όποιος μπει σ' εκείνο το σπίτι το διάστημα που θα είναι κλειστό, θα θεωρείται ακάθαρτος ως το βράδυ.

47 Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.
48 Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.
49 Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,
50 imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,
51 tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.
52 Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.
53 Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.
54 Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,
55 e da lepra das vestes, e das casas,
56 e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,
57 para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

47Όποιος φάει ή κοιμηθεί στο σπίτι, θα πρέπει να πλύνει τα ρούχα του.
48Αν όμως ο ιερέας έρθει και διαπιστώσει ότι η κηλίδα δεν απλώθηκε στο σπίτι μετά το σοβάτισμα, θα χαρακτηρίσει το σπίτι καθαρό, γιατί η μούχλα εξαφανίστηκε.
49Και για να καθαρίσει το σπίτι, θα πάρει δύο πουλιά, ξύλο κέδρου, κόκκινη κλωστή και ύσσωπο.
50Το ένα πουλί θα το σφάξει σε πήλινο δοχείο που να περιέχει νερό πηγής.
51Έπειτα θα πάρει το ξύλο του κέδρου, τον ύσσωπο, την κόκκινη κλωστή και το άλλο πουλί, το ζωντανό, και θα τα βουτήξει στο αίμα του σφαγμένου πουλιού και στο νερό της πηγής, και θα ραντίσει το σπίτι εφτά φορές.
52Έτσι το σπίτι θα καθαριστεί με το αίμα του πουλιού, με το νερό της πηγής, με το ζωντανό πουλί, με το ξύλο του κέδρου, με τον ύσσωπο και με την κόκκινη κλωστή.
53Τέλος θ’ αφήσει το ζωντανό πουλί να πετάξει έξω από την πόλη, στους αγρούς· έτσι θα κάνει για το σπίτι την τελετουργία της εξιλέωσης και θα είναι καθαρό.
54Αυτοί ήταν οι νόμοι για κάθε είδος λέπρας και για την ψώρα,
55για τη μούχλα των ρούχων και του σπιτιού,
56για τα πρηξίματα, τα εξανθήματα και τις κηλίδες.
57Οι νόμοι αυτοί καθορίζουν πότε ένα πράγμα είναι ακάθαρτο και πότε καθαρό.

Levítico 15

Imundícias do homem e da mulher

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.

[3] Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.

[4] Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[5] Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[6] Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[7] Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[8] Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.

[9] Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

[10] Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 15

Ακαθαρσία που απορρέει από το σώμα

[1-3]Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή και στον Ααρών τις ακόλουθες οδηγίες για τους Ισραηλίτες: Αν ένας άντρας έχει οποιαδήποτε ρεύση από το σώμα του, η ρεύση αυτή τον καθιστά ακάθαρτο. Είτε διαρκεί η ρεύση από το γεννητικό του όργανο είτε έχει σταματήσει και δεν τρέχει, αυτός είναι ακάθαρτος.

[4]Το κρεβάτι όπου θα κοιμηθεί αυτός ο άνθρωπος, θα είναι ακάθαρτο.

[5-7]Όποιος αγγίξει το κρεβάτι του ή καθίσει εκεί που αυτός καθόταν ή αγγίξει το σώμα του, θα πρέπει να πλύνει τα ρούχα του, να λουστεί με νερό και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[8]Αν ο άνθρωπος που έχει τη ρεύση φτύσει πάνω σ' έναν καθαρό, αυτός πρέπει να πλύνει τα ρούχα του, να λουστεί με νερό και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[9]Κάθε σαμάρι που πάνω του θα καθίσει εκείνος που έχει τη ρεύση, θα είναι ακάθαρτο.

[10]Καθένας που θ' αγγίξει ο, τιδήποτε είχε βρεθεί κάτω απ' αυτόν, θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ. Και όποιος το μεταφέρει, θα πλύνει τα ρούχα του, θα

vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[11] Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[11]Όποιον αγγίξει αυτός που έχει τη ρεύση, χωρίς να έχει πλύνει προηγουμένως τα χέρια του με νερό, αυτός πρέπει να πλύνει τα ρούχα του, να λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[12] O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

[12]Κάθε πήλινο δοχείο που θα αγγίξει εκείνος που έχει τη ρεύση, πρέπει να κομματιστεί και κάθε ξύλινο δοχείο πρέπει να πλυθεί με νερό.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes, banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[13]Όταν εκείνος που έχει οποιαδήποτε ρεύση καθαριστεί απ' αυτήν, θα υπολογίσει εφτά μέρες για τον καθαρισμό του· μετά θα πλύνει τα ρούχα του, θα λούσει το σώμα του με νερό πηγής και θα είναι καθαρός.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[14]Την όγδοη μέρα θα πάρει δύο τρυγόνια ή δύο πιτσούνια, θα έρθει ενώπιον του Κυρίου, στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου, και θα τα δώσει στον ιερέα.

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[15]Ο ιερέας θα προσφέρει το ένα απ' αυτά θυσία εξιλέωσης και το άλλο θυσία ολοκαυτώματος· και θα κάνει γι' αυτόν ενώπιον του Κυρίου την τελετουργία της εξιλέωσης από τη ρεύση του.

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[16]Όταν ένας άντρας πάθει εκσπερμάτωση, πρέπει να λούσει με νερό όλο του το σώμα και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[17]Κάθε ρούχο και κάθε δερμάτινο αντικείμενο που πάνω του θα πέσει σπέρμα, πρέπει να πλυθεί με νερό και θα είναι ακάθαρτο ως το βράδυ.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se

[18]Αν ένας άντρας πλαγιάσει με γυναίκα και πάθει εκσπερμάτωση, πρέπει να

banharão em água e serão imundos até à tarde.

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

λουστούν και οι δυο με νερό και θα είναι ακάθαρτοι ως το βράδυ.

[19]Αν μια γυναίκα έχει ροή αίματος και πρόκειται για τη συνηθισμένη ρύση της περιόδου της, θα είναι ακάθαρτη για εφτά μέρες· κι όποιος την αγγίξει θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[20]Κάθε τι που πάνω του θα κοιμάται ή θα καθίσει όσο θα είναι στην κατάσταση αυτή, θα είναι ακάθαρτο.

[21-22]Εκείνος που θ’ αγγίξει το κρεβάτι της ή οποιοδήποτε αντικείμενο, που πάνω του θα έχει καθίσει η γυναίκα, θα πλύνει τα ρούχα του, θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[23]Εκείνος που θ’ αγγίξει ο, τιδήποτε βρίσκεται πάνω στο κρεβάτι της ή πάνω στο κάθισμά που αυτή κάθεται, θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[24]Αν ένας άντρας πλαγιάσει μαζί της και η έμμηνος ρύσις της έρθει σε επαφή μ’ αυτόν, τότε θα είναι κι αυτός ακάθαρτος για εφτά μέρες· και κάθε κρεβάτι που πάνω του θα κοιμηθεί αυτός, θα είναι ακάθαρτο.

[25]Αν μια γυναίκα έχει αιμορραγία για πολλές μέρες πέρα από το χρόνο της περιόδου της ή αν η έμμηνος ρύσις της παρατείνεται, αυτή θα είναι ακάθαρτη όλο τον καιρό που τρέχει το αίμα, όπως ακριβώς το χρόνο της εμμήνου ρύσεως.

[26] Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

[26]Κάθε κρεβάτι όπου θα κοιμάται όλο το διάστημα της αιμορραγίας της, θα είναι όπως το κρεβάτι τον καιρό που είχε την έμμηνο ρύση της· και κάθε τι που πάνω του θα κάθεται θα είναι ακάθαρτο, όπως ακριβώς τον καιρό της εμμήνου ρύσεώς της.

[27] Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[27]Όποιος θα τα αγγίξει θα είναι ακάθαρτος· θα πλύνει τα ρούχα του, θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[28] Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

[28]Όταν σταματήσει η ρύση της, θα υπολογίσει εφτά μέρες κι έπειτα θα είναι καθαρή.

[29] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

[29]Την όγδοη μέρα θα πάρει δύο τρυγόνια ή δύο περιστέρια και θα τα φέρει στον ιερέα, στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

[30] Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela, expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

[30]Εκείνος θα προσφέρει το ένα ως θυσία εξιλέωσης και το άλλο ως θυσία ολοκαυτώματος. Ο ιερέας θα κάνει γι’ αυτήν ενώπιον του Κυρίου την τελετουργία του εξιλασμού για τη ρύση της, που την καθιστούσε ακάθαρτη.

[31] Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

[31]«Έτσι θα προφυλάξετε τους Ισραηλίτες από τις ακαθαρσίες τους», είπε ο Κύριος στο Μωυσή και στον Ααρών, «για να μην πεθάνουν εξαιτίας τους, βεβηλώνοντας τη σκηνή μου, που είναι ανάμεσά τους».

[32] Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

[32]Αυτός ήταν ο νόμος για τον άντρα που έχει οποιαδήποτε ρεύση ή παθαίνει εκσπερμάτωση και έχει καταστεί ακάθαρτος,

[33] e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo,

[33]για τη γυναίκα που είναι αδιάθετη από την έμμηνο ρύση της, καθώς και για

seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

Levítico 16

O Dia da Expiação

[1] Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

[2] Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

[3] Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[4] Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

[5] Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[6] Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

όποιον συνευρίσκεται με μια γυναίκα ακάθαρτη.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 16

Η ημέρα του Εξιλασμού

[1-2]Μετά το θάνατο των δύο γιων του Ααρών, όταν πρόσφεραν αντικανονική θυσία ενώπιον του Κυρίου, ο Κύριος μίλησε στο Μωυσή και του είπε: «Πες στον αδερφό σου τον Ααρών, ότι δεν επιτρέπεται να μπαίνει οποιαδήποτε στιγμή στο αγιαστήριο, πίσω από το καταπέτασμα, μπροστά στο ιλαστήριο, που σκεπάζει την κιβωτό, γιατί πάνω στο ιλαστήριο εμφανίζομαι εγώ μέσα σε σύννεφο. Αν παρακούσει θα πεθάνει.

[3]Μέσα στο αγιαστήριο θα μπαίνει με ένα μοσχάρι, για τη θυσία εξιλέωσης και με ένα κριάρι για τη θυσία του ολοκαυτώματος.

[4]Θα φοράει τον ιερό λινό χιτώνα, τις λινές περισκελίδες και τη λινή ζώνη, και στο κεφάλι του θα φοράει τη λινή μίτρα· αυτά είναι τα ιερά ενδύματα. Θα τα φορέσει αφού λούσει το σώμα του με νερό.

[5]Η ισραηλιτική κοινότητα θα του δώσει δύο τράγους που θα θυσιαστούν για την εξιλέωση της αμαρτίας και ένα κριάρι για τη θυσία του ολοκαυτώματος.

[6]Ο Ααρών θα προσφέρει το μοσχάρι θυσία εξιλέωσης και θα κάνει την τελετουργία του εξιλασμού για τον εαυτό του και για το σπίτι του.

[7] Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[7]Έπειτα θα πάρει τους δύο τράγους και θα τους στήσει ενώπιον του Κυρίου στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

[8] Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

[8]Εκεί θα τραβήξει κλήρους για τους δύο τράγους: έναν κλήρο για να οριστεί ο τράγος για τον Κύριο και έναν κλήρο για τον Αζαζήλ.

[9] Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

[9]Θα φέρει τον τράγο, στον οποίο έπεσε ο κλήρος "του Κυρίου", και θα τον προσφέρει θυσία εξιλέωσης.

[10] Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

[10]Τον τράγο στον οποίο έπεσε ο κλήρος "του Αζαζήλ", θα τον στήσει ζωντανό ενώπιον του Κυρίου, για να κάνουν πάνω σ' αυτόν την τελετουργία του εξιλασμού· έπειτα θα τον διώξουν στον Αζαζήλ, στην έρημο.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

[11] Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

[11]»Ο Ααρών θα προσκομίσει το δικό του μοσχάρι της θυσίας εξιλέωσης για να κάνει την τελετουργία του εξιλασμού για τον εαυτό του και για την οικογένειά του, και θα το σφάξει.

[12] Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante do SENHOR, e dois punhados de incenso aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

[12]Έπειτα θα πάρει ένα θυμιατήρι γεμάτο αναμμένα κάρβουνα από το θυσιαστήριο που είναι ενώπιον του Κυρίου, θα γεμίσει τα δυο του χέρια με ψιλοκομμένο αρωματικό θυμίαμα και θα το φέρει πίσω από το καταπέτασμα.

[13] Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

[13]Θα ρίξει το θυμίαμα στη φωτιά ενώπιον του Κυρίου, ώστε ο καπνός του θυμιάματος να σκεπάσει το ιλαστήριο που βρίσκεται πάνω από το νόμο, για να μην πεθάνει ο Ααρών.

[14] Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do propiciatório; e, diante do propiciatório,

[14]Ύστερα θα πάρει από το αίμα του μοσχαριού και θα ραντίσει με το δάχτυλό του την ανατολική πλευρά του

aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

ιλαστηρίου. Επίσης μπροστά στο ιλαστήριο θα ραντίσει με το δάχτυλό του εφτά φορές από το αίμα αυτό.

O sacrifício pelo povo

[15] Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

[15]Μετά θα σφάξει τον τράγο της θυσίας για την εξιλέωση του λαού, και θα φέρει το αίμα του μέσα από το καταπέτασμα. Μ’ αυτό το αίμα θα κάνει ό, τι έκανε και με το αίμα του μοσχαριού, δηλαδή θα το ραντίσει πάνω στο ιλαστήριο και μπροστά απ’ αυτό.

[16] Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

[16]Μ’ αυτόν τον τρόπο θα κάνει για τα άγια των αγίων την τελετουργία του εξιλασμού για τις ανομίες των Ισραηλιτών που τις προξένησαν οι παραβάσεις τους και οι αμαρτίες τους. Το ίδιο θα κάνει και για ολόκληρη τη σκηνή του Μαρτυρίου, που βρίσκεται ανάμεσά τους, στο ακάθαρτο στρατόπεδό τους.

[17] Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

[17]»Κανένας άνθρωπος δεν πρέπει να βρίσκεται στη σκηνή του Μαρτυρίου, από τη στιγμή που ο Ααρών μπαίνει στο αγιαστήριο για να κάνει την τελετουργία του εξιλασμού. Αφού θα έχει κάνει την τελετουργία του εξιλασμού γι’ αυτόν τον ίδιο, για την οικογένειά του και για την ισραηλιτική κοινότητα,

[18] Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

[18]τότε θα βγει και θα πάει στο θυσιαστήριο που βρίσκεται ενώπιον του Κυρίου και θα κάνει την τελετουργία του εξιλασμού για το θυσιαστήριο. Θα πάρει από το αίμα του μοσχαριού και από το αίμα του τράγου και θ’ αλείψει τα κέρατα του θυσιαστηρίου ολόγυρα.

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o

[19]Θα ραντίσει πάνω στο θυσιαστήριο από το αίμα με το δάχτυλό του εφτά φορές·

santificará das impurezas dos filhos de Israel.

[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

[22] Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.

[23] Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

[24] Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

[25] Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.

[26] E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

έτσι θα το καθαρίσει από τις ανομίες των Ισραηλιτών και θα το αγιάσει».

Ο αποπομπαίος τράγος

[20]«Αφού τελειώσει ο Ααρών την τελετουργία του εξιλασμού για τα άγια των αγίων, για την υπόλοιπη σκηνή του Μαρτυρίου και για το θυσιαστήριο, τότε θα φέρει κοντά του το ζωντανό τράγο.

[21]Θα βάλει τα δυο του χέρια πάνω στο κεφάλι του ζώου και θα εξομολογηθεί πάνω του όλες τις ανομίες τις παραβάσεις και τις αμαρτίες των Ισραηλιτών και έτσι θα τις αποθέσει στο κεφάλι του τράγου. Μετά θα τον διώξει στην έρημο, με ειδικό άνθρωπο που έχει οριστεί γι’ αυτό.

[22]Ο τράγος θα σηκώσει πάνω του όλες τις ανομίες και θα τις φέρει σε άγονη χώρα· ο άνθρωπος θ’ αφήσει ελεύθερο τον τράγο στην έρημο.

[23]»Μετά ο Ααρών θα μπει στη σκηνή του Μαρτυρίου, θα βγάλει τα λινά ενδύματα, που φόρεσε για να μπει στα άγια των αγίων και θα τα αφήσει εκεί.

[24]Θα λούσει το σώμα του με νερό σε τόπο ιερό και θα φορέσει τα ρούχα του. Στη συνέχεια, θα βγει και θα προσφέρει τη θυσία του ολοκαυτώματος για τον εαυτό του και για το λαό· και θα κάνει την τελετουργία του εξιλασμού για τον εαυτό του και για το λαό.

[25]Το λίπος της θυσίας εξιλέωσης θα το κάψει στο θυσιαστήριο.

[26]»Ο άνθρωπος που θα οδηγήσει τον τράγο στον Αζαζήλ θα πρέπει να πλύνει τα ρούχα του και να λούσει το σώμα του με

νερό· έπειτα θα μπορεί να μπει στο στρατόπεδο.

27 Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

27Το μοσχάρι και τον τράγο που θα έχουν προσφερθεί θυσία εξιλέωσης και που το αίμα τους θα έχει μεταφερθεί στο αγιαστήριο για την τελετουργία του εξιλασμού, θα τα βγάλουν έξω από το στρατόπεδο, και θα κάψουν το δέρμα τους, το κρέας τους και την κοπριά τους.

28 Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

28Ο άνθρωπος που θα τα κάψει, θα πρέπει να πλύνει τα ρούχα του και να λούσει το σώμα του με νερό· κατόπιν θα μπορεί να μπει στο στρατόπεδο».

A Festa anual das Expiações

Η τήρηση της ημέρας του Εξιλασμού

29 Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

29«Αυτά θα είναι για σας νόμος παντοτινός· τη δέκατη μέρα του έβδομου μήνα θα ταπεινώνεστε. Δεν θα κάνετε καμιά εργασία, ούτε οι Ισραηλίτες ούτε οι ξένοι που ζουν ανάμεσά σας.

30 Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

30Αυτή την ημέρα θα γίνεται για σας η τελετουργία του εξιλασμού, για να καθαρίζεστε απ' όλες τις αμαρτίες σας, ώστε να είστε καθαροί ενώπιον του Κυρίου.

31 É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

31Η ημέρα του Εξιλασμού θα είναι για σας αγιότατη, μέρα απόλυτης ανάπαυσης και ταπείνωσης· αυτός είναι νόμος παντοτινός.

32 Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

32Τον εξιλασμό θα τον τελεί ο ιερέας που θα έχει χριστεί και καθιερωθεί για να διαδεχθεί τον πατέρα του στην ιεροσύνη. Αυτός θα φοράει τα άγια λινά ενδύματα,

33 fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

33και θα τελεί τον εξιλασμό για τα άγια των αγίων, την υπόλοιπη σκηνή του Μαρτυρίου και το θυσιαστήριο. Επίσης θα

τελεί τον εξιλασμό για τους ιερείς και για όλο το λαό της κοινότητας.

34 Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

34Αυτό θα είναι για σας νόμος παντοτινός. Μία φορά το χρόνο θα τελείτε για τους Ισραηλίτες τον εξιλασμό για όλες τις αμαρτίες τους». Ο Ααρών έκανε όλα όσα ο Κύριος διέταξε το Μωυσή.

Levítico 17

Leis referentes à matança dos animais

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:

3 Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,

4 e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem será imputada a culpa do sangue; derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;

5 para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

6 O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.

7 Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 17

Ένας μόνο τόπος για τις θυσίες

1Ο Κύριος διέταξε το Μωυσή

2να πει στον Ααρών, στους γιους του και σ' όλους τους Ισραηλίτες: «Ακούστε τι απαιτεί από σας ο Κύριος:

3Αν κάποιος Ισραηλίτης σφάξει ένα βόδι ή αρνί ή κατσίκι μέσα ή έξω από το στρατόπεδο

4και δεν το φέρει στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου, ώστε να αποδώσει την ανάλογη προσφορά στον Κύριο, ο άνθρωπος αυτός πρέπει να θεωρείται ένοχος αιματοχυσίας. Έχυσε αίμα και πρέπει να αποκοπεί από το λαό του.

5Έτσι οι Ισραηλίτες, θα πρέπει να φέρνουν ενώπιον του Κυρίου τις θυσίες τους, που συνηθίζουν να τις κάνουν στο ύπαιθρο. Θα τις φέρνουν στον ιερέα, στην είσοδο της σκηνής, και θα τις προσφέρουν στον Κύριο ως θυσίες κοινωνίας.

6Ο ιερέας θα ραντίζει με το αίμα το θυσιαστήριο του Κυρίου στην είσοδο της σκηνής και θα καίει το λίπος, για να ευχαριστηθεί με την ευωδιά του ο Κύριος.

7Δε θα προσφέρουν, λοιπόν, πια θυσίες στους δαίμονες, τους οποίους ακολουθούν απιστώντας στον Κύριο· αυτό θα είναι

prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.

νόμος παντοτινός γι' αυτούς και για τους απογόνους τους.

8 Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

8»Θα τους πεις επίσης: Αν ένας Ισραηλίτης ή ξένος που ζει ανάμεσά τους, προσφέρει ολοκαύτωμα ή άλλη θυσία,

9 e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

9αλλά δεν το κάνει αυτό μπροστά στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου, ώστε να το προσφέρει στον Κύριο, αυτός ο άνθρωπος πρέπει να αποκόπτεται από το λαό του».

A proibição de comer sangue

Η βρώση αίματος απαγορεύεται

10 Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

10«Αν ένας Ισραηλίτης ή ξένος που ζει ανάμεσά τους φάει ο, τιδήποτε κρέας με το αίμα του, εγώ θα στραφώ εναντίον του και θα τον αποκόψω από το λαό του.

11 Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

11Στο αίμα βρίσκεται η ζωή του σώματος. Γι' αυτό σας έδωσα εντολή να χύνετε το αίμα πάνω στο θυσιαστήριο, ώστε να χρησιμεύει για την εξιλέωσή σας· το αίμα, που είναι ζωή, φέρνει τη συγχώρηση των αμαρτιών.

12 Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

12Να γιατί είπα στους Ισραηλίτες ότι κανένας δεν επιτρέπεται να φάει αίμα· ούτε οι ξένοι που ζουν ανάμεσά τους.

13 Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

13»Αν κάποιος Ισραηλίτης ή ξένος που ζει ανάμεσά τους, πιάσει στο κυνήγι ένα ζώο ή ένα πουλί, από εκείνα που επιτρέπεται να τρώγονται, πρέπει να χύσει το αίμα του και να το σκεπάσει με χώμα.

14 Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a vida de toda carne é o seu

14Στο αίμα βρίσκεται η ζωή κάθε σώματος. Να γιατί απαγόρευσα στους Ισραηλίτες να τρώνε το αίμα· όποιος φάει αίμα, θα πρέπει ν' αποκοπεί από το λαό του.

sangue; qualquer que o comer será eliminado.

15 Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

16 Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

15»Όποιος φάει ζώο σκοτωμένο ή κατασπαραγμένο, είτε αυτός είναι Ισραηλίτης είτε ξένος, θα πλύνει τα ρούχα του, θα λουστεί με νερό και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ· έπειτα θα είναι καθαρός.

16Αν όμως δεν πλύνει τα ρούχα του, και δε λούσει το σώμα του, θα φέρνει πάνω του το βάρος της ανομίας του».

Levítico 18

Casamentos ilícitos

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

3 Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

4 Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

5 Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

6 Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

7 Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 18

Απαγόρευση ανήθικων πράξεων

1-2Ο Κύριος διέταξε το Μωυσή να πει στους Ισραηλίτες: «Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας.

3Δεν πρέπει να τηρείτε τα έθιμα της Αιγύπτου, όπου ζούσατε κάποτε, ούτε τα έθιμα της Χαναάν, όπου θα σας οδηγήσω· δεν πρέπει να ζείτε σύμφωνα με τους νόμους εκείνων των λαών.

4Θα τηρείτε τις δικές μου εντολές και θα εφαρμόζετε τους δικούς μου νόμους και σύμφωνα μ’ αυτούς θα ζείτε. Εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας.

5Γι’ αυτό πρέπει να τηρείτε τους δικούς μου νόμους και τις δικές μου εντολές. Όποιος τις εφαρμόζει, αυτός θα ζήσει. Εγώ είμαι ο Κύριος.

6»Κανένας σας δεν πρέπει να πλησιάζει τον εξ αίματος συγγενή του για να συνευρεθεί μαζί του. Εγώ είμαι ο Κύριος.

7»Δε θα συνευρεθείς με τη μητέρα σου προσβάλλοντας έτσι την τιμή του πατέρα

σου. Είναι μάνα σου και δεν επιτρέπεται να πλαγιάσεις μαζί της.

[8] Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

[8]»Ούτε με άλλη γυναίκα του πατέρα σου επιτρέπεται να συνευρεθείς· ατιμάζεις έτσι τον πατέρα σου.

[9] A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

[9]»Δε θα συνευρεθείς με αδερφή σου, θυγατέρα του πατέρα σου ή της μητέρας σου, είτε είναι ετεροθαλής είτε όχι. Δεν επιτρέπεται να πλαγιάσεις μαζί τους.

[10] A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

[10]»Δεν επιτρέπεται να πλαγιάσεις με θυγατέρα του γιου σου ή της κόρης σου, γιατί έτσι ατιμάζεις τον εαυτό σου.

[11] Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

[11]»Δεν επιτρέπεται να πλαγιάσεις με θυγατέρα μιας γυναίκας του πατέρα σου, αφού κι αυτή γεννήθηκε από τον πατέρα σου.

[12] A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

[13] A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

[12-13]»Δεν επιτρέπεται να πλαγιάσεις με αδερφή του πατέρα σου ή αδερφή της μητέρας σου, γιατί είναι συγγενείς εξ αίματος του πατέρα σου και της μητέρας σου.

[14] A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

[14]»Δεν επιτρέπεται να ατιμάσεις τον αδερφό του πατέρα σου· δεν θα πλαγιάσεις λοιπόν με τη γυναίκα του, γιατί είναι θεία σου.

[15] A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

[15]»Δεν επιτρέπεται να πλαγιάσεις με τη νύφη σου, γιατί είναι γυναίκα του γιου σου.

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

[16]»Δεν επιτρέπεται να συνευρεθείς με γυναίκα του αδερφού σου, γιατί έτσι ατιμάζεις τον αδερφό σου.

[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe

[17]»Δεν επιτρέπεται να πλαγιάσεις με μια γυναίκα και με την κόρη της, ούτε με την εγγονή της από τον γιο της ή την κόρη της,

descobrir a nudez; parentes são; maldade é.

γιατί είναι συγγενείς της εξ αίματος. Θα ήταν πράξη ανήθικη.

[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.

[18]»Δεν επιτρέπεται να πάρεις, εκτός από τη γυναίκα σου, την αδερφή της για παλλακίδα και να πλαγιάσεις μαζί της, όσο η γυναίκα σου ζει.

Uniões abomináveis

[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.

[19]»Δεν επιτρέπεται να πλησιάσεις γυναίκα που βρίσκεται στην έμμηνο ρύση της και να πλαγιάσεις μαζί της.

[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.

[20]»Δεν πρέπει να πλαγιάσεις με τη γυναίκα ενός άλλου, γιατί έτσι θα γίνεις ακάθαρτος.

[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[21]»Κανέναν από τους απογόνους σου δεν πρέπει να προσφέρεις θυσία στο Μολόχ, για να μη βεβηλώσεις έτσι το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος.

[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.

[22]»Δεν πρέπει να πλαγιάσεις με άντρα όπως πλαγιάζεις με γυναίκα, είναι βδελυρό.

[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.

[23]»Δεν επιτρέπεται να συνευρεθείς με κανένα ζώο, γιατί έτσι θα καταστείς ακάθαρτος· ούτε η γυναίκα πρέπει να πλησιάζει ζώο για να συνευρεθεί μαζί του, είναι αισχρό.

[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.

[24]»Δεν πρέπει να μολύνεστε με καμιά απ’ αυτές τις πράξεις· με τέτοιες πράξεις μολύνθηκαν τα έθνη, αυτά που εγώ τα διώχνω από μπροστά σας.

[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.

[25]Μ’ αυτές τις πράξεις μολύνθηκε η χώρα· γι’ αυτό θα την τιμωρήσω για την ανομία της και θα ξεράσει τους κατοίκους της.

[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[26-27]Αυτοί που κατοικούσαν στη χώρα πριν από σας, τη μόλυναν με όλες αυτές τις βδελυρές πράξεις. Αλλά εσείς δεν πρέπει να κάνετε τα ίδια. Εσείς να

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.

τηρήσετε τους νόμους μου και τις εντολές μου, τόσο οι Ισραηλίτες όσο και οι ξένοι που ζουν μαζί σας.

[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[28]Έτσι δεν θα σας ξεράσει η χώρα, όπως ξέρασε τα έθνη που ήταν εκεί πριν από σας, αφού δεν θα τη μολύνετε.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[29]Όσοι διαπράττουν οποιαδήποτε απ' αυτές τις βδελυρές πράξεις, όποιοι κι αν είναι αυτοί, θα αποκόπτονται από το λαό τους.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[30]Να τηρείτε, λοιπόν, τις εντολές μου, και να μη μολύνεστε με καμιά βδελυρή πράξη απ' αυτές που συνήθιζαν οι προηγούμενοί σας. Εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας».

Levítico 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 19

Νόμοι αγιότητας και δικαιοσύνης

[1]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή:

[2]να πει σ' όλη την ισραηλιτική κοινότητα: «Να είστε άγιοι, γιατί εγώ ο Κύριος, ο Θεός σας, είμαι άγιος.

[3]»Να σέβεται καθένας τον πατέρα του και την μητέρα του και να τηρείτε τα Σάββατά μου. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας.

[4]»Να μην προτιμάτε τα είδωλα αντί για μένα, και να μη φτιάχνετε θεούς από λιωμένο μέταλλο για να τους προσκυνάτε. Εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας.

[5]»Όταν μου προσφέρετε θυσία κοινωνίας, πρέπει να την προσφέρετε με τρόπο που να γίνεται αποδεκτή.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.	[6]Η θυσία πρέπει να τρώγεται την ημέρα που την προσφέρετε ή την επομένη· ό, τι απομείνει ως την τρίτη μέρα πρέπει να καίγεται στη φωτιά,
[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.	[7]γιατί είναι ακάθαρτο. Αν φαγωθεί την τρίτη μέρα, η θυσία δεν θα γίνει αποδεκτή.
[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.	[8]Όποιος φάει από τη θυσία αυτή, θα είναι ένοχος και πρέπει ν' αποκοπεί από το λαό του, γιατί θα έχει βεβηλώσει αυτό που ανήκει σ' εμένα, τον Κύριο.
[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.	[9]»Όταν θερίζετε τα χωράφια σας, μην κόβετε τα στάχυα ως την τελευταία γωνιά του χωραφιού σας· και μη γυρίζετε πίσω, μετά το θερισμό, για να μαζέψετε τα στάχυα που παρέπεσαν.
[10] Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.	[10]Ούτε να γυρνάτε πίσω στο αμπέλι σας για να μαζέψετε τα τσαμπιά που έμειναν ή τις ρώγες που έχουν πέσει· να τ' αφήνετε για τον φτωχό και για τον ξένο. Εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός.
[11] Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;	[11]»Μην κλέβετε, μη λέτε ψέματα, μην εξαπατάτε ο ένας τον άλλον.
[12] nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.	[12]Μην ορκίζεστε ψέματα στο όνομά μου, γιατί έτσι βεβηλώνετε το όνομα του Θεού σας. Εγώ είμαι ο Κύριος.
[13] Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.	[13]»Μην εκμεταλλεύεσαι τον άλλο και μην τον ληστεύεις. Το ημερομίσθιο του εργάτη μην το κατακρατείς ούτε για μία μέρα.
[14] Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.	[14]Μη βρίζεις τον κουφό και μην βάζεις εμπόδια στον τυφλό, αλλά να φοβάσαι το Θεό σου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
[15] Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo	[15]»Μην είσαι άδικος όταν δικάζεις. Μην παίρνεις το μέρος του αδύνατου αλλά μην

ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

ευνοείς και τον ισχυρό· να κρίνεις δίκαια το συμπολίτη σου.

[16] Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

[16]»Μην τριγυρνάς και σκορπάς συκοφαντίες ανάμεσα στους συμπατριώτες σου, ούτε να σηκώνεσαι στη δίκη και να μιλάς εναντίον του συμπολίτη σου, όταν κινδυνεύει να καταδικαστεί σε θάνατο. Εγώ είμαι ο Κύριος.

[17] Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.

[17]»Μην κρατάς πικρία στην καρδιά σου για τον άλλο· εξηγήσου μαζί του ανοιχτά, για να μη σε βαραίνει καμιά αμαρτία εξαιτίας του.

[18] Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

[18]Μην είσαι εκδικητικός και μνησίκακος απέναντι στους άλλους, αλλά ν' αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Εγώ είμαι ο Κύριος».

Διάφορες διατάξεις για το λαό

[19] Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies; nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[19]«Να τηρείτε τους νόμους μου. Δε θα ζευγαρώνετε στο κοπάδι σας ζώα διαφορετικού είδους. Δε θα σπέρνετε το χωράφι σας με σπόρους δύο ειδών και δε θα φοράτε ρούχα φτιαγμένα με δύο ειδών νήματα.

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[20]Αν ένας άντρας πλαγιάσει με μια δούλη που είναι αρραβωνιασμένη με άλλον άντρα, όχι όμως εξαγορασμένη ή απελεύθερη, θα τιμωρηθούν και οι δυο· αλλά όχι με ποινή θανάτου, γιατί η γυναίκα δεν ήταν ελεύθερη.

[21] O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[21]Ο άντρας θα προσφέρει στον Κύριο ως θυσία επανόρθωσης ένα κριάρι, στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

[22] Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o

[22]Με το κριάρι ο ιερέας θα κάνει γι' αυτόν ενώπιον του Κυρίου, την τελετουργία του

SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

εξιλασμού για την αμαρτία που έπραξε· και η αμαρτία του θα συγχωρηθεί.

23 Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

23Όταν θα μπείτε στη χώρα και φυτέψετε κάθε είδους καρποφόρα δέντρα, τους καρπούς τους θα τους θεωρείτε ακάθαρτους για τρία χρόνια και δε θα τους τρώτε σ' όλο αυτό το διάστημα.

24 Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.

24Τον τέταρτο χρόνο, όλοι οι καρποί θα αφιερωθούν σ' εμένα τον Κύριο ως ευχαριστήρια προσφορά.

25 No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

25Τον πέμπτο χρόνο θα μπορείτε να φάτε απ' τους καρπούς και θα συνεχίσετε να έχετε πλούσια συγκομιδή. Εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας.

26 Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

26Μην τρώτε κρέας με το αίμα του. Μην εξασκείτε μαντεία ούτε μαγεία.

27 Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

27Μην κουρεύετε κυκλικά τις άκρες των μαλλιών σας και μην κόβετε την άκρη της γενειάδας σας.

28 Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

28Μην κάνετε χαρακιές στο σώμα σας για χάρη νεκρού, και μην χαράζετε ανεξίτηλα σχέδια στο δέρμα σας. Εγώ είμαι ο Κύριος.

29 Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

29Μη εξωθήσετε τις θυγατέρες σας να γίνουν ιερόδουλες· θα τις μολύνετε και η χώρα θα πέσει σε πορνεία και θα γεμίσει ανηθικότητα.

30 Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

30Να τηρείτε τα σάββατά μου και να σέβεστε το αγιαστήριό μου. Εγώ είμαι ο Κύριος.

31 Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

31Μην απευθύνεστε σ' εκείνους που καλούν τα πνεύματα ούτε στους μάντεις. Μην τους συμβουλεύεστε για να μη μολύνεστε απ' αυτούς. Εγώ, ο Κύριος είμαι ο Θεός σας.

[32] Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[33] Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.

[34] Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Pesos e medidas justos
Deuteronômio 25.13-16

[35] Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

[36] Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

[37] Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

Levítico 20

As penas de diversos crimes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.

[3] Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque,

[32]Να σηκώνεστε μπροστά στους ηλικιωμένους, τιμώντας έτσι το πρόσωπο του γέροντα. Να σέβεστε το Θεό σας. Εγώ είμαι ο Κύριος.

[33]Αν κάποιος ξένος έρθει να μείνει μαζί σας στη χώρα σας, μην τον εκμεταλλευτείτε.

[34]Να του φέρεστε όπως σ’ έναν συμπατριώτη σας· να τον αγαπάτε σαν τον εαυτό σας, γιατί κι εσείς ξένοι ήσασταν στην Αίγυπτο. Εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας.

[35]Μην αδικείτε κανέναν στις δίκες· μην εξαπατάτε τους άλλους χρησιμοποιώντας λειψά μέτρα βάρους και όγκου.

[36]Να μεταχειρίζεστε ακριβείς πλάστιγγες, ακριβή ζύγια, ακριβές εφά και ακριβές χιν. Εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας, που σας έβγαλα από την Αίγυπτο.

[37]Να τηρείτε όλους τους νόμους μου και τα διατάγματά μου και να τα εφαρμόζετε. Εγώ είμαι ο Κύριος».

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 20

Ποινές για βαριά παραπτώματα

[1]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή

[2]να πει στους Ισραηλίτες: «Αν κάποιος, είτε από τους Ισραηλίτες είτε από τους ξένους που ζουν στη χώρα σας, προσφέρει ένα παιδί του θυσία στο Μολόχ, εξάπαντος θα θανατωθεί. Ο λαός της χώρας πρέπει να τον λιθοβολήσει.

[3]Αλλά κι εγώ θα στραφώ εναντίον του ανθρώπου αυτού και θα τον αποκόψω από το λαό του. Πρόσφερε το παιδί του θυσία στο Μολόχ και μόλυνε το

contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.

4 Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,

5 então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

6 Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.

7 Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

8 Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.

9 Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.

10 Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.

11 O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

αγιαστήριό μου· βεβήλωσε το άγιο όνομά μου.

4Κι αν ακόμη ο λαός της χώρας αγνοήσει την πράξη αυτού του ανθρώπου και δεν τον θανατώσει,

5τότε εγώ θα στραφώ εναντίον του και εναντίον της οικογένειάς του· θα τον αποκόψω από το λαό του και μαζί μ’ αυτόν όλους όσοι τον ακολουθούν στην παράνομη λατρεία του Μολόχ.

6»Αν κάποιος στραφεί σ’ αυτούς που καλούν τα πνεύματα και στους μάντεις για να τους συμβουλευτεί, αυτό είναι μορφή ειδωλολατρίας· θα στραφώ εναντίον του ανθρώπου εκείνου και θα τον αποκόψω από το λαό του.

7Να εξαγνίζεστε και να είστε άγιοι, γιατί εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας.

8Να τηρείτε τους νόμους μου και να τους εφαρμόζετε. Εγώ, ο Κύριος, είμαι αυτός που σας αγιάζω.

9»Όποιος καταραστεί τον πατέρα του ή τη μάνα του, πρέπει εξάπαντος να θανατωθεί· είναι ο ίδιος υπεύθυνος για το θάνατό του, γιατί καταράστηκε τους γονείς του.

10»Αν ένας διαπράξει μοιχεία με γυναίκα έγγαμη, δηλαδή με τη γυναίκα ενός άλλου, ο μοιχός και η μοιχαλίδα πρέπει εξάπαντος να θανατωθούν.

11»Αν κάποιος συνευρεθεί με τη γυναίκα του πατέρα του, ντροπιάζει τον πατέρα του. Αυτός και η γυναίκα πρέπει εξάπαντος να θανατωθούν και η ευθύνη για το θάνατό τους θα είναι δική τους.

[12] Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.

[12]»Αν κάποιος συνευρεθεί με τη γυναίκα του γιου του, πρόκειται για πράξη ανήθικη. Πρέπει και οι δύο εξάπαντος να θανατωθούν, και η ευθύνη για το θάνατό τους θα είναι δική τους.

[13] Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.

[13]»Αν κάποιος συνευρεθεί με άντρα όπως συνευρίσκεται με γυναίκα, διαπράττουν και οι δύο πράξη βδελυρή. Πρέπει εξάπαντος να θανατωθούν και θα είναι οι ίδιοι υπεύθυνοι για το θάνατό τους.

[14] Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.

[14]»Αν κάποιος νυμφευθεί μια γυναίκα και μαζί μ' αυτή νυμφευθεί και τη μητέρα της, πρόκειται για πράξη αισχρή· πρέπει να τους κάψουν στη φωτιά κι αυτόν κι εκείνες, για να μην υπάρχει αυτή η ασέλγεια ανάμεσά σας.

[15] Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.

[16] Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.

[15-16]»Αν ένας άντρας συνευρεθεί με ζώο ή αν μια γυναίκα συνευρεθεί με ζώο, πρέπει εξάπαντος να θανατωθούν, και το ζώο πρέπει να το σκοτώσετε. Η ευθύνη για το θάνατό τους είναι δική τους.

[17] Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é; portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

[17]»Αν κάποιος νυμφευθεί την αδερφή του, την κόρη του πατέρα του ή την κόρη της μητέρας του, και συνευρεθούν μαζί, τότε πρόκειται για αισχρή πράξη και πρέπει δημόσια να αποκοπούν από το λαό τους. Αυτός που συνευρέθηκε με την αδερφή του, θα είναι υπεύθυνος για την τιμωρία της αμαρτίας του.

[18] Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela

[18]»Αν κάποιος πλαγιάσει με γυναίκα στη διάρκεια της εμμήνου ρύσεώς της και συνευρεθεί μαζί της, πρέπει να αποκοπούν και οι δυο από το λαό τους, γιατί από

descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

19 Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

20 Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

21 Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

22 Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

23 Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

24 Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la darei para a possuirdes, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

25 Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais

κοινού παραβίασαν τις διατάξεις για την καθαρότητα.

19»Δεν πρέπει να συνευρεθείς με την αδερφή της μητέρας σου ή με την αδερφή του πατέρα σου· πρόκειται για συνεύρεση με στενό συγγενή. Είναι και οι δύο υπεύθυνοι για την τιμωρία της αμαρτίας τους.

20»Αν ένας συνευρεθεί με τη γυναίκα του θείου του, ντροπιάζει το θείο του. Είναι και οι δύο υπεύθυνοι για την τιμωρία της αμαρτίας τους. Θα πεθάνουν χωρίς να κάνουν παιδί.

21»Αν κάποιος νυμφευθεί τη γυναίκα του αδερφού του, είναι πράξη μιαρή. Ντρόπιασε τον αδερφό του. Θα πεθάνουν χωρίς να κάνουν παιδί.

22»Να τηρείτε όλους τους νόμους μου και όλα τα προστάγματά μου και να τα εφαρμόζετε, για να μη σας ξεράσει η χώρα, όπου εγώ σας φέρνω να εγκατασταθείτε.

23Μην υιοθετήσετε τις συνήθειες των εθνών που εγώ διώχνω από μπροστά σας· μ' όλα τους αυτά τα έθιμα εγώ τους σιχάθηκα.

24Γι' αυτό σας είπα ότι εσείς θα κληρονομήσετε τη χώρα τους. Θα σας δώσω κληρονομιά τη χώρα που ρέει γάλα και μέλι. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας, που σας ξεχώρισα μέσα από όλους τους λαούς.

25Να ξεχωρίζετε λοιπόν κι εσείς τα καθαρά από τα ακάθαρτα τετράποδα και πουλιά· δε θα τα τρώτε για να μην

abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

μολυνθείτε. Σας έχω μάθει ποια από τα τετράποδα, τα πουλιά και τα ζώα που σέρνονται στη γη να ξεχωρίζετε ως ακάθαρτα.

[26] Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

[26]Θα είστε άγιοι και θ' ανήκετε σ' εμένα, γιατί εγώ, ο Κύριος, είμαι άγιος· και σας ξεχώρισα μέσα από τους άλλους λαούς για να είστε δικοί μου.

[27] O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

[27]»Κάθε άντρας ή γυναίκα που ασκούν νεκρομαντεία ή μαντεία, πρέπει εξάπαντος να θανατώνονται. Πρέπει να τους λιθοβολούν, και η ευθύνη για το θάνατό τους θα είναι δική τους».

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

[2] salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

[3] e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

[4] Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

[5] Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 21

Η αγιότητα των ιερέων

[1]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή να πει στους ιερείς, τους γιους του Ααρών: «Κανείς ιερέας δεν πρέπει να καθίσταται ακάθαρτος ανάμεσα στον λαό του, αγγίζοντας νεκρό,

[2]παρά μόνο αν πρόκειται για τους πλησιέστερους συγγενείς του, δηλαδή τη μητέρα του, τον πατέρα του, το γιο του, την κόρη του και τον αδερφό του.

[3]Τα ίδια ισχύουν και για την άγαμη αδερφή του· παραμένει στενή συγγενής του, εφόσον δεν παντρεύτηκε· αυτήν μπορεί να την αγγίζει χωρίς να καθίσταται ακάθαρτος.

[4]Δεν θα πρέπει όμως να καθίσταται ακάθαρτος ανάμεσα στον λαό του με το θάνατο των εξ αγχιστείας συγγενών του.

[5]Οι ιερείς δεν πρέπει να κουρεύονται έτσι ώστε να φαίνεται το δέρμα του κεφαλιού τους, ούτε να κόβουν τις άκρες της

γενειάδας τους, ούτε να κάνουν χαρακιές στο σώμα τους.

[6] Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

[6]»Οι ιερείς πρέπει να είναι αφιερωμένοι στο Θεό τους, άγιοι, και να μη βεβηλώνουν το όνομά του, γιατί αυτοί προσφέρουν στον Κύριο τις θυσίες που γίνονται με φωτιά, και είναι τροφή του Θεού τους.

[7] Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

[7]Ο ιερέας δεν πρέπει να παντρεύεται γυναίκα πόρνη ή ατιμασμένη, ούτε γυναίκα χωρισμένη από τον άντρα της· είναι αφιερωμένος στο Θεό του.

[8] Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

[8]Ο λαός πρέπει να τον θεωρεί άγιο, γιατί προσφέρει την τροφή του Θεού σου, και γιατί άγιος είμαι εγώ, ο Κύριος, ο οποίος κάνω άγιο το λαό μου.

[9] Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

[9]Αν η κόρη ενός ιερέα ατιμαστεί με πορνεία, πρέπει να καεί στη φωτιά, γιατί ντροπιάζει τον πατέρα της.

[10] O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

[10]»Ο αρχιερέας είναι ανώτερος από τους αδερφούς του· πάνω στο κεφάλι του χύθηκε το λάδι του χρίσματος και έτσι καθιερώθηκε στο αξίωμα αυτό ώστε να μπορεί να φορέσει την αρχιερατική στολή· δεν πρέπει λοιπόν ν’ αφήνει τα μαλλιά του να κρέμονται, ούτε να εκδηλώνει το πένθος του σκίζοντας τα ρούχα του.

[11] Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

[11]Δεν πρέπει να μπει σε κανένα σπίτι όπου υπάρχει νεκρός και να καταστεί ακάθαρτος, ούτε για τον πατέρα του ούτε για τη μητέρα του.

[12] Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

[12]Δεν επιτρέπεται να βγει έξω από το αγιαστήριο του Θεού του, για να μην το βεβηλώσει. Φέρνει πάνω του το σημάδι

από το άγιο λάδι του χρίσματος του Θεού του. Εγώ είμαι ο Κύριος.

[13] Ele tomará por mulher uma virgem.
[14] Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

[13-14]Δεν πρέπει να πάρει για γυναίκα του χήρα ή χωρισμένη ή ατιμασμένη ή πόρνη, αλλά μια παρθένα από το λαό του,

[15] E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.

[15]για να μη γίνουν ακάθαρτοι οι απόγονοί τους ανάμεσα στο λαό του. Επειδή εγώ, ο Κύριος, είμαι που τον κάνω άγιο».

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[16]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή:

[17] Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[17]να πει στον Ααρών: «Κανένας από τους απογόνους σου, στις επερχόμενες γενιές δεν πρέπει να πλησιάσει για να προσφέρει την τροφή του Θεού του, αν έχει κάποιο σωματικό ελάττωμα.

[18] Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,

[18]Κανένας με σωματικό ελάττωμα δεν μπορεί να πλησιάζει το θυσιαστήριο: Κανείς τυφλός, χωλός ή με κομμένη μύτη ή παραμορφωμένος·

[19] ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,

[19]κανείς με σπασμένο πόδι ή χέρι·

[20] ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.

[20]κανείς καμπούρης ή πολύ αδύνατος, κανείς με ελάττωμα στο μάτι ή με ψώρα ή με λειχήνες ή με σπασμένους όρχεις.

[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

[21]Όποιος από τους απογόνους του Ααρών του ιερέα έχει κάποιο σωματικό ελάττωμα, αυτός δεν μπορεί να πλησιάσει για να προσφέρει στον Κύριο τις θυσίες που γίνονται με φωτιά, την τροφή του Θεού του.

[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.

[22]Μπορεί να τρώει από την τροφή του Θεού του, από τα αγιότατα και από τα άγια.

[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para

[23]Αλλά δεν επιτρέπεται να περάσει πίσω από το καταπέτασμα, ούτε να πλησιάσει

que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

το θυσιαστήριο με σωματικό ελάττωμα, για να μη βεβηλώσει το αγιαστήριό μου· γιατί εγώ, ο Κύριος, είμαι που κάνω άγιους τους ιερείς».

[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

[24]Αυτά είπε ο Μωυσής στον Ααρών, στους γιους του και σ' όλους τους Ισραηλίτες.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

[4] Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

[5] ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

[6] O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 22

Η αγιότητα των προσφορών

[1]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή:

[2]να πει στον Ααρών και στους γιους του: «Οι ιερείς πρέπει να προσέχουν τις άγιες προσφορές και να μη βεβηλώνουν το άγιο μου όνομα. Εγώ είμαι ο Κύριος.

[3]Όποιος από τους απογόνους σας, σε οποιαδήποτε γενιά, πλησιάσει, ενώ θα είναι ακάθαρτος, τις ιερές προσφορές που αφιερώνουν οι Ισραηλίτες στον Κύριο, αυτός ο άνθρωπος θ' αποκλεισθεί από την υπηρεσία ενώπιόν μου. Εγώ είμαι ο Κύριος.

[4]»Όποιος από τους απογόνους του Ααρών είναι λεπρός ή έχει οποιαδήποτε ρεύση, δεν επιτρέπεται να φάει από τις ιερές προσφορές ωσότου καθαριστεί. Το ίδιο και όποιος αγγίξει κάποιον που είναι ακάθαρτος, επειδή ήρθε σ' επαφή με νεκρό σώμα ή όποιος έπαθε εκσπερμάτωση.

[5]Επίσης όποιος άγγιξε κάποιο ερπετό ή έναν ακάθαρτο άνθρωπο και μολύνθηκε.

[6]Όποιος είχε τέτοιες επαφές, θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ· δεν επιτρέπεται

να φάει από τις ιερές προσφορές, παρά μόνο αφού πλύνει το σώμα του με νερό.

[7] Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

[7]Μόλις δύσει ο ήλιος, θα είναι καθαρός και μπορεί να φάει από τις ιερές προσφορές, γιατί αυτές είναι η τροφή του.

[8] Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

[8]Δεν επιτρέπεται να φάει ζώο που ψόφησε ή κατασπαράχθηκε, για να μη μολυνθεί απ' αυτό. Εγώ είμαι ο Κύριος.

[9] Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

[9]»Οι ιερείς οφείλουν να τηρούν τις άγιες εντολές μου· διαφορετικά, αν τις παρακούσουν, θα αμαρτήσουν και θα πεθάνουν. Εγώ ο Κύριος είμαι που τους αγιάζω.

[10] Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.

[10]»Όποιος δεν είναι ιερέας δεν επιτρέπεται να φάει από την ιερή προσφορά· ούτε ο συγκάτοικός του ούτε ο μισθωτός του επιτρέπεται να φάνε απ' αυτήν.

[11] Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.

[11]Ο δούλος του όμως, που ο ιερέας τον έχει αγοράσει με χρήματα ή έχει γεννηθεί στο σπίτι του, επιτρέπεται να τρώει από την τροφή που δίδεται στον ιερέα.

[12] Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.

[12]Η κόρη του ιερέα, αν έχει παντρευτεί λαϊκό, αυτή δεν επιτρέπεται να τρώει από το μερίδιο που προέρχεται από τις άγιες προσφορές.

[13] Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.

[13]Αν όμως είναι χήρα ή χωρισμένη χωρίς παιδιά κι έχει γυρίσει και μένει στο πατρικό της, όπως πριν παντρευτεί, τότε επιτρέπεται να τρώει από την τροφή που δίδεται στον πατέρα της. Κανένας ξένος όμως δεν επιτρέπεται να τρώει απ' αυτήν.

[14] Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.

[14]»Αν κάποιος χωρίς να το προσέξει, φάει από την ιερή προσφορά, θα επιστρέψει την αξία της στον ιερέα, αυξημένη κατά το ένα πέμπτο.

[15] Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,

[16] pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em cumprimento de seus votos ou como ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

[19] para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

[20] Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

[21] Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em cumprimento de voto ou como oferta voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

[22] O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

[15]Οι ιερείς δεν πρέπει να βεβηλώνουν τις άγιες προσφορές των Ισραηλιτών προς τον Κύριο,

[16]αφήνοντας να τις τρώει ένας άσχετος άνθρωπος· αυτό θα έφερνε ενοχή και τιμωρία σ' αυτόν τον άνθρωπο. Επειδή εγώ, ο Κύριος, είμαι που τους αγιάζω».

Οδηγίες για τα σφάγια

[17]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή

[18]να πει στον Ααρών, στους γιους του και σ' όλους τους Ισραηλίτες: «Όταν ένας Ισραηλίτης ή ένας ξένος, που ζει ανάμεσά σας, προσφέρει θυσία ολοκαυτώματος στον Κύριο, είτε ως τάμα είτε ως προαιρετική προσφορά,

[19]αν θέλει να ευαρεστήσει το Θεό, τότε πρέπει να προσφέρει ένα αρσενικό ζώο χωρίς ελάττωμα, βόδι, πρόβατο ή κατσίκι.

[20]Δεν πρέπει να προσφέρει ελαττωματικό ζώο, γιατί αυτό δεν θα ήταν ευπρόσδεκτο.

[21]Αν κάποιος προσφέρει θυσία κοινωνίας στον Κύριο, είτε ως εκπλήρωση τάματος είτε ως προαιρετική προσφορά, βόδι πρόβατο ή κατσίκι, το ζώο πρέπει να μην έχει κανένα σωματικό ελάττωμα για να είναι ευπρόσδεκτο.

[22]Δεν θα προσφέρετε στον Κύριο ζώο τυφλό, ανάπηρο ή ακρωτηριασμένο, ζώο με πληγές, με ψώρα ή λειχήνα· τέτοια ζώα δεν επιτρέπεται να τα προσφέρετε στο θυσιαστήριο ως θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.

[23] Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

[23]Ένα βόδι ή ένα πρόβατο με ένα μέλος μακρύτερο ή κοντύτερο από το φυσικό, αυτό μπορείτε να το προσφέρετε ως προαιρετική προσφορά. Αν όμως πρόκειται για τάξιμο, δε θα είναι ευπρόσδεκτο.

[24] Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

[24]Ζώο, που τα γεννητικά του όργανα είναι χτυπημένα, σπασμένα, σκισμένα ή κομμένα, δεν πρέπει να το προσφέρετε στον Κύριο. Αυτό δεν επιτρέπεται να γίνεται στη χώρα σας.

[25] Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

[25]Δεν πρέπει να προσφέρετε ως τροφή του Θεού σας κανένα απ' αυτά τα ζώα που θα σας τα έδινε ένας ξένος· ο ακρωτηριασμός τους αποτελεί ελάττωμα και η προσφορά σας δε θα είναι ευπρόσδεκτη».

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26]Ο Κύριος είπε επίσης στο Μωυσή:

[27] Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

[27]«Όταν γεννιέται ένα μοσχάρι, ένα αρνί ή ένα κατσίκι, θα μένει κοντά στη μάνα του εφτά μέρες. Από την όγδοη μέρα και μετά θα είναι ευπρόσδεκτο να προσφερθεί ως θυσία, που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.

[28] Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.

[28]Δεν επιτρέπεται να θυσιάζετε αγελάδα ή πρόβατο μαζί με το νεογνό τους, την ίδια μέρα.

[29] Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.

[29]Αν θέλετε να προσφέρετε ευχαριστήρια θυσία στον Κύριο, πρέπει να την προσφέρετε με τρόπο που να γίνεστε ευπρόσδεκτοι.

[30] No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.

[30]Πρέπει να την τρώτε την ίδια μέρα, και να μην αφήνετε τίποτε απ' αυτήν ως το άλλο πρωί. Εγώ είμαι ο Κύριος.

[31] Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[31]»Να τηρείτε τις εντολές μου στην πράξη. Εγώ είμαι ο Κύριος.

[32] Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,

[33] que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[32]Να μη βεβηλώνετε το άγιο όνομά μου, αλλά όλος ο λαός του Ισραήλ ν' αναγνωρίζει την αγιότητά μου. Εγώ είμαι ο Κύριος, εγώ είμαι που σας αγιάζω,

[33]και που σας έβγαλα από την Αίγυπτο, για να είμαι ο Θεός σας. Εγώ είμαι ο Κύριος».

Levítico 23

As festas solenes do SENHOR

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

O Sábado

Êxodo 23.12

[3] Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

[4] São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

[5] no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.

[6] E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.

[7] No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 23

Οι καθορισμένες γιορτές

(Αρ 28,16–29,40)

[1]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή

[2]να πει στους Ισραηλίτες: Οι καθορισμένες γιορτές του Κυρίου, στις οποίες θα συγκαλείτε ιερές συνάξεις, αυτές είναι οι γιορτές μου.

[3]Έξι μέρες θα εργάζεστε, αλλά η έβδομη μέρα θα είναι Σάββατο, μέρα απόλυτης ανάπαυσης. Δε θα κάνετε καμιά εργασία, αλλά θα γίνεται ιερή σύναξη. Το Σάββατο ανήκει στον Κύριο, όπου κι αν κατοικείτε.

[4]Οι γιορτές του Κυρίου, στις οποίες θα συγκαλείτε ιερές συνάξεις και θα τις γιορτάζετε στον καθορισμένο καιρό τους, είναι οι ακόλουθες:

Οι γιορτές του Πάσχα και των Αζύμων

(Αρ 28,16-25)

[5]Τη δέκατη τέταρτη μέρα του πρώτου μήνα το βράδυ, είναι το Πάσχα του Κυρίου.

[6]Τη δέκατη πέμπτη του ίδιου μήνα, θα είναι η γιορτή των Αζύμων. Εφτά μέρες συνέχεια θα τρώτε ψωμί χωρίς προζύμι.

[7]Την πρώτη μέρα θα έχετε ιερή σύναξη. Δε θα κάνετε καμιά χειρωνακτική εργασία.

[8] mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[8]Εφτά μέρες θα προσφέρετε στον Κύριο θυσία που γίνεται με φωτιά· την έβδομη μέρα θα έχετε ιερή σύναξη. Δε θα κάνετε καμιά χειρωνακτική εργασία.

As Primícias

Êxodo 23.16; 34.22,26

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;

[9-10]Επίσης ο Κύριος έδωσε στους Ισραηλίτες και τις ακόλουθες οδηγίες μέσω του Μωυσή: Όταν μπείτε στη χώρα που εγώ θα σας δώσω και μαζέψετε τη σοδειά της, από τα πρώτα δεμάτια της συγκομιδής σας θα φέρετε ένα στον ιερέα.

[11] este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;

[11]Αυτός, την επομένη του Σαββάτου, θα το προσφέρει με την ειδική τελετουργική κίνηση στον Κύριο, ώστε να γίνετε ευπρόσδεκτοι.

[12] no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

[12]Την ημέρα που θα προσφέρετε το δεμάτι, θα προσφέρετε κι ένα χρονιάρικο αρνί, χωρίς ελάττωμα, θυσία ολοκαυτώματος στον Κύριο.

[13] A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

[13]Την ίδια μέρα θα προσφέρετε ως αναίμακτη θυσία δύο δέκατα του εφά σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, ως θυσία που γίνεται με φωτιά και η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο· θα κάνετε μαζί και σπονδή με ένα τέταρτο του χιν κρασί.

[14] Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[14]Δε θα φάτε όμως, ούτε ψωμί ούτε σιτηρά, καβουρδισμένα ή νωπά, ως την ημέρα που θα φέρετε την προσφορά στο Θεό σας· αυτός θα είναι νόμος παντοτινός για σας και για τους απογόνους σας, όπου κι αν κατοικείτε.

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

Οι γιορτές της Πεντηκοστής και των Πρωτογεννημάτων

(Αρ 28,26-31)

[15] Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

[15]Έπειτα θα μετρήσετε εφτά πλήρεις εβδομάδες από την επόμενη του Σαββάτου εκείνου, που θα φέρετε το δεμάτι να το προσφέρετε με την ειδική τελετουργική κίνηση στον Κύριο.

[16] Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

[16]Θα μετρήσετε πενήντα μέρες ως την επόμενη του έβδομου Σαββάτου και τότε θα προσφέρετε στον Κύριο νέα αναίμακτη θυσία από σιτηρά.

[17] Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

[17]Κάθε οικογένεια θα προσφέρει με την ειδική τελετουργική κίνηση στον Κύριο δύο ψωμιά, φτιαγμένα το καθένα από δύο δέκατα του εφά σιμιγδάλι ζυμωμένο με προζύμι, ως προσφορά πρωτογεννημάτων στον Κύριο.

[18] Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18]Μαζί με τα ψωμιά πρέπει να προσφέρετε εφτά αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα, ένα μοσχάρι και δύο κριάρια· θα προσφερθούν ως θυσία ολοκαυτώματος στον Κύριο, μαζί με την αναίμακτη θυσία των σιτηρών και τις σπονδές, ως θυσία που γίνεται με φωτιά και η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

[19] Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

[19]Ακόμη θα προσφέρετε έναν τράγο, θυσία εξιλέωσης και δυο αρνιά ενός έτους, ως θυσία κοινωνίας.

[20] Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

[20]Ο ιερέας, με την ειδική τελετουργική κίνηση, θα προσφέρει τα δύο αρνιά μαζί με τα ψωμιά των πρωτογεννημάτων στον Κύριο για τους ιερείς.

[21] No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

[21]Την ίδια μέρα, θα συγκαλέσετε ιερή σύναξη και δε θα κάνετε καμιά χειρωνακτική εργασία. Αυτός θα είναι

νόμος παντοτινός για σας και για τους απογόνους σας όπου κι αν κατοικείτε.

22 Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

22Όταν θερίζετε τα χωράφια σας, μην κόβετε τα στάχυα ως την τελευταία γωνιά του χωραφιού σας, και μετά το θερισμό, μη γυρίζετε πίσω να μαζέψετε τα στάχυα που παρέπεσαν· αυτά να τα αφήνετε για τον φτωχό και τον ξένο. Εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας.

Η πρώτη του έτους

(Αρ 29,1-6)

23 Disse mais o SENHOR a Moisés:

24 Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

23-24Επίσης ο Κύριος έδωσε στους Ισραηλίτες τις ακόλουθες οδηγίες μέσω του Μωυσή: Η πρώτη ημέρα του έβδομου μήνα, θα είναι μέρα απόλυτης ανάπαυσης, που θα την υπενθυμίζετε με σαλπίσματα και θα έχετε ιερή σύναξη.

25 Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

25Δεν επιτρέπεται να κάνετε καμιά χειρωνακτική εργασία και θα προσφέρετε στον Κύριο θυσία που γίνεται με φωτιά.

O Dia da Expiação

Οι γιορτές του Εξιλασμού και της Σκηνοπηγίας

(Αρ 29,7-40)

26 Disse mais o SENHOR a Moisés:

27 Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

26-27Η δέκατη μέρα αυτού του έβδομου μήνα, συνέχισε ο Κύριος, θα είναι η μέρα του Εξιλασμού. Εκείνη την ημέρα θα συγκαλείτε ιερή σύναξη, θα ταπεινώνεστε και θα προσφέρετε στον Κύριο θυσία που γίνεται με φωτιά.

28 Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

28Δεν επιτρέπεται να κάνετε καμιά χειρωνακτική εργασία· είναι η ημέρα του Εξιλασμού, όπου γίνεται για σας η τελετουργία της εξιλέωσής σας ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας.

29 Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

29Όποιος δεν ταπεινώνεται εκείνη την ημέρα, θα αποκόπτεται από το λαό του.

[30] Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

[30]Εκείνον που θα κάνει τότε οποιαδήποτε εργασία εγώ θα τον αποκόψω από το λαό του.

[31] Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[31]Δεν επιτρέπεται να κάνετε καμιά εργασία. Αυτός θα είναι νόμος παντοτινός για σας και για τους απογόνους σας, όπου κι αν κατοικείτε.

[32] Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

[32]Εκείνη η ημέρα θα είναι για σας Σάββατο, δηλαδή μέρα απόλυτης ανάπαυσης και ταπείνωσης. Την ένατη μέρα του μήνα, από το βράδυ ως το άλλο βράδυ, θα τηρήσετε αυτό το Σάββατο.

A Festa dos Tabernáculos

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[34] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

[33-34]Ο Κύριος έδωσε επίσης τις ακόλουθες οδηγίες στους Ισραηλίτες μέσω του Μωυσή: Τη δέκατη πέμπτη μέρα αυτού του έβδομου μήνα, θα είναι η γιορτή της Σκηνοπηγίας για τον Κύριο, και θα διαρκεί εφτά μέρες.

[35] Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[35]Την πρώτη μέρα θα γίνεται ιερή σύναξη. Δεν θα κάνετε καμιά χειρωνακτική εργασία.

[36] Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

[36]Εφτά μέρες συνέχεια θα προσφέρετε στον Κύριο θυσία που γίνεται με φωτιά. Την όγδοη μέρα θα συγκαλείτε ιερή σύναξη και θα προσφέρετε θυσία που γίνεται με φωτιά. Αυτή θα είναι πανηγυρική συγκέντρωση. Δεν θα κάνετε καμιά χειρωνακτική εργασία.

[37] São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

[37]Αυτές είναι οι καθορισμένες γιορτές του Κυρίου, στις οποίες πρέπει να συγκαλείτε ιερές συνάξεις, για να προσφέρετε στον Κύριο θυσίες που γίνονται με φωτιά: τη θυσία ολοκαυτώματος, την αναίμακτη, τις θυσίες κοινωνίας και τις σπονδές, καθεμιά την ορισμένη μέρα της.

[38] além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

[39] Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

[40] No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

[41] Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

[42] Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,

[43] para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[44] Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

Levítico 24

[38]Επιπλέον θα τηρείτε τα Σάββατα του Κυρίου και θα εξακολουθείτε να του προσφέρετε τα δώρα σας, τις θυσίες για την εκπλήρωση ενός τάματος και τις προαιρετικές προσφορές σας.

[39]Εξάλλου τη δέκατη πέμπτη μέρα του έβδομου μήνα, όταν θα έχετε μαζέψει τη σοδειά της χώρας, θα γιορτάζετε προς τιμήν του Κυρίου για εφτά μέρες. Την πρώτη και την όγδοη μέρα θα έχετε απόλυτη ανάπαυση.

[40]Την πρώτη μέρα θα παίρνετε τους καλύτερους καρπούς από τα καρποφόρα δέντρα, κλαδιά από φοίνικες, κλαδιά από δέντρα με πυκνά φύλλα και από ιτιές του ποταμού και θα εκδηλώνετε τη χαρά σας ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας για εφτά μέρες.

[41]Αυτή τη γιορτή προς τιμήν του Κυρίου θα την τηρείτε κάθε χρόνο τον έβδομο μήνα για εφτά μέρες. Αυτό θα είναι νόμος παντοτινός για σας και για τους απογόνους σας.

[42]Εφτά μέρες θα μένετε σε σκηνές, όλοι οι Ισραηλίτες.

[43]Κι ο Κύριος κατέληξε: «Για να ξέρουν οι απόγονοί σας ότι έβαλα τους Ισραηλίτες να μείνουν σε σκηνές, όταν τους έβγαλα από την Αίγυπτο. Εγώ ο Κύριος είμαι ο Θεός σας».

[44]Έτσι ο Μωυσής είπε στους Ισραηλίτες ποιες είναι οι καθορισμένες γιορτές του Κυρίου.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 24

O azeite para o candelabro
Êxodo 27.20,21

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[3] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.

[4] Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

O pão para a mesa do SENHOR

[5] Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.

[6] E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.

[7] Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

[8] Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

[9] E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas

Η φροντίδα της λυχνίας
(Εξ 27,20-21)

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[2]«Δώσε εντολή στους Ισραηλίτες να σου φέρουν λάδι καθαρό από κοπανιστές ελιές για το φως της λυχνίας, ώστε να είναι αναμμένη διαρκώς.

[3]Ο Ααρών θα φροντίζει ώστε έξω από το καταπέτασμα όπου φυλάσσεται ο νόμος, στη σκηνή του Μαρτυρίου, το φως να καίει συνεχώς, από το βράδυ ως το πρωί, ενώπιον του Κυρίου. Αυτός θα είναι νόμος παντοτινός για σας και για τους απογόνους σας.

[4]Θα φροντίζει τα λυχνάρια που βρίσκονται πάνω στη λυχνία, τη φτιαγμένη από καθαρό χρυσάφι, ώστε να καίνε διαρκώς ενώπιον του Κυρίου».

Οι άρτοι της προθέσεως

[5]«Θα πάρεις σιμιγδάλι και θα ψήσεις μ' αυτό δώδεκα άρτους· δύο δέκατα του εφά σιμιγδάλι για κάθε άρτο.

[6]Θα τους τοποθετήσεις ενώπιον του Κυρίου σε δύο στήλες, από έξι στην καθεμιά, πάνω στην τράπεζα τη φτιαγμένη από καθαρό χρυσάφι.

[7]Πάνω σε κάθε στήλη θα βάλεις καθαρό λιβάνι, και αυτό θα καίγεται για να θυμίζει ότι όλοι αυτοί οι άρτοι ανήκουν στον Κύριο.

[8]Κάθε Σάββατο, και για πάντα, οι άρτοι θα τοποθετούνται εκ νέου ενώπιον του Κυρίου. Αυτή είναι μια διαθήκη παντοτινή, για τους Ισραηλίτες.

[9]Τα ψωμιά αυτά θα ανήκουν στον Ααρών και στους απογόνους του. Θα τα τρώνε σε τόπο ιερό, επειδή είναι γι' αυτούς

queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

αγιότατο μερίδιο από τις θυσίες που γίνονται με φωτιά για τον Κύριο· είναι νόμος παντοτινός».

A pena do pecado de blasfêmia

[10] Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.

[11] Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

[12] E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

[13] Disse o SENHOR a Moisés:

[14] Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.

[15] Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

[16] Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

[17] Quem matar alguém será morto.

[18] Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.

Η βλασφημία και ο νόμος της ανταπόδοσης

[10-11]Κάποτε έγινε στο στρατόπεδο φιλονικία ανάμεσα σ’ έναν Ισραηλίτη και στο γιο ενός Αιγύπτιου και μιας Ισραηλίτισσας, που το όνομά της ήταν Σελωμείθ, κόρη του Διβρή, από τη φυλή Δαν. Ο γιος της Ισραηλίτισσας βλαστήμησε το όνομα του Κυρίου. Τον έφεραν λοιπόν στο Μωυσή

[12]και τον έβαλαν στη φυλακή περιμένοντας μια συγκεκριμένη εντολή από τον Κύριο.

[13]Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[14]«Βγάλε έξω από το στρατόπεδο εκείνον που έβρισε· κι όλοι όσοι τον άκουσαν ας βάλουν τα χέρια τους στο κεφάλι του κι ας τον λιθοβολήσει όλη η κοινότητα.

[15]Έπειτα θα πεις στους Ισραηλίτες: »Όποιος βρίσει το Θεό του θα είναι υπεύθυνος για την τιμωρία της αμαρτίας του.

[16]Αυτός που θα βλαστημήσει το όνομα του Κυρίου, πρέπει οπωσδήποτε να θανατωθεί· ολόκληρη η κοινότητα θα τον λιθοβολήσει, είτε είναι ξένος είτε Ισραηλίτης. Αφού βλαστήμησε το όνομα του Κυρίου πρέπει να θανατωθεί.

[17]»Όποιος σκοτώσει άνθρωπο, πρέπει οπωσδήποτε να θανατωθεί.

[18]Όποιος σκοτώσει ζώο πρέπει να το αντικαταστήσει. Ζωή αντί ζωής.

[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:

[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.

[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[19]Αν κάποιος προξενήσει σωματική βλάβη σ' έναν άλλο, πρέπει να του κάνουν ό, τι έκανε κι αυτός στον άλλο.

[20]Σπάσιμο αντί σπασίματος, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος. Πρέπει να του προξενήσουν την ίδια βλάβη που προξένησε κι αυτός στον άλλον.

[21]Όποιος σκοτώσει ζώο, πρέπει να το αντικαταστήσει· κι όποιος σκοτώσει άνθρωπο, πρέπει να πληρώσει ο ίδιος με τη ζωή του.

[22]Ο ίδιος νόμος θα ισχύει τόσο για τον Ισραηλίτη όσο και για τον ξένο· γιατί εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας».

[23]Όταν τα είπε αυτά ο Μωυσής στους Ισραηλίτες, εκείνοι έβγαλαν έξω από το στρατόπεδο αυτόν που είχε βλαστημήσει και τον λιθοβόλησαν. Έτσι, έκαναν όπως διέταξε ο Κύριος το Μωυσή.

Levítico 25

O Ano de Descanso

Êxodo 23.10,11

[1] Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

[3] Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.

[4] Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 25

Έτος σαββατικό (αγρανάπαυσης) και ιωβηλαίο (άφεσης)

[1]Πάνω στο όρος Σινά ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή

[2]να πει στους Ισραηλίτες: «Όταν θα μπείτε στη χώρα που εγώ θα σας δώσω, η γη πρέπει να αναπαύεται, να τηρεί ένα “Σάββατο” για τον Κύριο.

[3]Έξι χρόνια θα σπέρνετε τα χωράφια σας, θα κλαδεύετε τα αμπέλια σας και θα συνάζετε τη σοδειά.

[4]Ο έβδομος χρόνος, όμως, θα είναι σαββατικός, ένα έτος για ν' αναπαυθεί η γη, σάββατο προς τιμήν του Κυρίου. Εκείνο

ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

5 O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.

6 Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

7 e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.

O Ano do Jubileu

8 Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

9 Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

10 Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os seus moradores; ano de jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

11 O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

το χρόνο δεν θα σπείρετε τα χωράφια σας, ούτε θα κλαδέψετε τα αμπέλια σας.

5Δε θα θερίσετε ό, τι φύτρωσε μόνο του από τους σπόρους του περασμένου θερισμού και δε θα τρυγήσετε τα σταφύλια από τ’ αμπέλια σας, που έχουν μείνει ακλάδευτα. Θα είναι χρόνος αγρανάπαυσης.

6Ακόμα, όμως, και το χρόνο αυτό η γη θα μπορέσει να σας θρέψει, εσάς, τους δούλους σας και τις δούλες σας, τους εργάτες σας και τους ξένους που μένουν μαζί σας.

7Επίσης θα θρέψει τα κτήνη σας και τα άγρια ζώα της χώρας· ό, τι προϊόντα δώσει η γη θα είναι για τροφή τους.

8»Έπειτα θα μετρήσετε εφτά εβδομάδες ετών, δηλαδή συνολικά σαράντα εννιά χρόνια.

9-10Και τη δέκατη μέρα του έβδομου μήνα του πεντηκοστού έτους, θα ηχήσετε δυνατά τις σάλπιγγες σ’ όλη τη χώρα και θα το ανακηρύξετε άγιο· είναι το ιωβηλαίο έτος. Την ίδια εκείνη ημέρα του Εξιλασμού, θα κηρύξετε απελευθέρωση για όλους τους κατοίκους της χώρας. Κάθε ιδιοκτησία που έχει πουληθεί, θα επιστραφεί στον αρχικό ιδιοκτήτη της και καθένας που έχει πουληθεί ως δούλος, θα γυρίσει στην οικογένειά του.

11Αυτό το πεντηκοστό έτος θα είναι για σας έτος ιωβηλαίο. Δεν θα σπέρνετε ούτε θα θερίζετε αυτό που βλασταίνει από

μόνο του, ούτε θα τρυγάτε τα αμπέλια που θα έχουν μείνει ακλάδευτα.

[12] Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

[12]Θα είναι έτος ιωβηλαίο, άγιο για σας. Θα τρώτε μόνον ό, τι θα βλασταίνει από μόνο του στα χωράφια.

[13] Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

[13]»Κατά το ιωβηλαίο έτος, καθένας θα μπορεί να αποκτήσει πάλι την κυριότητα της ιδιοκτησίας του αν αυτή είχε πουληθεί.

[14] Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

[14]Έτσι, όταν πουλάτε ή αγοράζετε, μην ξεγελάτε ο ένας τον άλλο.

[15] Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

[15]Όταν αγοράζετε ή πουλάτε στο συμπολίτη σας θα υπολογίζετε τα χρόνια της συγκομιδής μέχρι το επόμενο ιωβηλαίο.

[16] Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

[16]Όσο περισσότερα χρόνια απομένουν, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η τιμή της αγοράς και όσο λιγότερα χρόνια απομένουν τόσο μικρότερη θα είναι· γιατί εκείνο που μεταβιβάζεται είναι ο αριθμός των χρόνων της συγκομιδής.

[17] Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[17]Κανείς σας να μην εκμεταλλεύεται το διπλανό του, αλλά να σέβεστε το Θεό σας· εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας.

[18] Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

[18]»Να εκτελείτε τους νόμους μου, να τηρείτε τις εντολές μου στην πράξη, ώστε να κατοικήσετε ασφαλείς στη χώρα.

[19] A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

[19]Η χώρα θα δίνει τον καρπό της και θα έχετε να τρώτε και να χορταίνετε· και θα ζείτε ασφαλείς.

[20] Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

[20]Αλλά κάποιος μπορεί να ρωτήσει: “Τι θα φάμε τον έβδομο χρόνο, αφού δε θα σπείρουμε ούτε θα συνάξουμε τη συγκομιδή μας; ”

[21] Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

[21]Εγώ θα σας στέλνω την ευλογία μου τον έκτο χρόνο και η γη θα παράγει σοδειά για τρία χρόνια.

[22] No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

[22]Όταν θα σπέρνετε τον όγδοο χρόνο, θα έχετε ακόμη να τρώτε από την παλιά σοδειά. Ως τον ένατο χρόνο, που θα έρθει η νέα σοδειά, θα τρώτε ακόμη από την παλιά».

Η γη ως ιδιοκτησία του Θεού και ο άνθρωπος

[23] Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

[23]«Η γη δεν πρέπει να πωλείται οριστικά, γιατί ανήκει σ' εμένα κι εσείς είστε σαν ξένοι που τους δόθηκε η άδεια να την κατοικούν.

[24] Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

[24]Γι' αυτό, σ' όλη εκείνη τη χώρα, που θα την έχετε ιδιοκτησία σας, πρέπει να αναγνωρίζετε το δικαίωμα εξαγοράς της γης:

[25] Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

[25]Αν ένας Ισραηλίτης φτωχύνει κι αναγκαστεί να πουλήσει ένα μέρος από την ιδιοκτησία του, τότε ο πλησιέστερος συγγενής του έχει το δικαίωμα εξαγοράς· πρέπει να έρθει και να πάρει πίσω με εξαγορά αυτό που πούλησε ο συγγενής του.

[26] Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

[26]Είναι δυνατόν κάποιος που δεν έχει κανένα συγγενή με δικαίωμα εξαγοράς, να ευπορήσει αργότερα και να μπορεί να προσφέρει ο ίδιος το τίμημα για την εξαγορά.

[27] então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

[27]Τότε πρέπει να αφαιρέσει τα χρόνια που πέρασαν από την ημέρα που έγινε η πώληση, και να πληρώσει στον δανειστή του τα υπόλοιπα χρόνια μέχρι το επόμενο ιωβηλαίο· έτσι θα ξαναποκτήσει την ιδιοκτησία του.

[28] Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

[28]Αν όμως δεν μπορεί να πληρώσει το τίμημα για να εξαγοράσει το κτήμα του, αυτό θα παραμείνει στα χέρια του δανειστή του ως το επόμενο ιωβηλαίο. Το χρόνο εκείνο το κτήμα θ' αποδεσμευτεί και θα γυρίσει στον αρχικό ιδιοκτήτη του.

[29] Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

[29]»Αν κάποιος αναγκαστεί να πουλήσει μια κατοικία που βρίσκεται σε περιτειχισμένη πόλη, έχει δικαίωμα εξαγοράς επί ένα χρόνο από την πώληση.

[30] Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

[30]Όταν παρέλθει ο χρόνος, τότε το σπίτι αυτό θα ανήκει για πάντα στον αγοραστή και στους απογόνους του. Δεν θ' αποδεσμευτεί στο ιωβηλαίο.

[31] Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

[31]Τα σπίτια όμως που βρίσκονται σε χωριά μη περιτειχισμένα, πρέπει να θεωρούνται χωράφια. Ο αρχικός ιδιοκτήτης έχει το δικαίωμα εξαγοράς, και στο ιωβηλαίο έτος το σπίτι θ' αποδεσμεύεται.

[32] Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

[32]Όσο για τις πόλεις των Λευιτών, και για τα σπίτια που έχουν στην ιδιοκτησία τους σ' αυτές τις πόλεις, οι Λευίτες διατηρούν πάντοτε το δικαίωμα εξαγοράς.

[33] Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

[33]Αν κάποιος αγοράσει σπίτι από τους Λευίτες, σε μια απ' αυτές τις πόλεις, και το σπίτι δεν εξαγοραστεί, η αγορά αυτή θα ακυρώνεται με το ιωβηλαίο. Γιατί τα σπίτια που έχουν οι Λευίτες μέσα στις πόλεις τους είναι η μόνιμη ιδιοκτησία τους ανάμεσα στους υπόλοιπους Ισραηλίτες.

[34] Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

[34]Ο βοσκότοπος γύρω από τις πόλεις των Λευιτών δεν επιτρέπεται να πουληθεί· είναι παντοτινή ιδιοκτησία τους».

Leis a favor dos pobres

Deuteronômio 15.7-11

Οι Ισραηλίτες και η δουλεία

[35] Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás. Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

[35]«Αν ένας συμπατριώτης σου, που ζει κοντά σου, φτωχύνει και δυστυχήσει, εσύ πρέπει να τον ενισχύσεις, όπως θα έκανες αν ήταν ξένος ή πάροικος, ώστε να μπορέσει να ζήσει κι αυτός μαζί σου.

[36] Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.

[37] Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

[36-37]Δεν επιτρέπεται να του πάρεις τόκο ή κάποιο πρόσθετο ποσό από τα χρήματα που θα του δανείσεις, ούτε θα βγάλεις κανένα κέρδος από την τροφή που θα του πουλήσεις. Να υπολογίζεις το Θεό σου, ώστε να επιβιώσει κι ο συμπατριώτης σου μαζί σου.

[38] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

[38]Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας, που σας έβγαλα από την Αίγυπτο, για να σας δώσω τη χώρα της Χαναάν και να είμαι Θεός σας.

Leis a favor dos escravos

[39] Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

[39]»Αν ο συμπατριώτης σου, που ζει κοντά σου, φτωχύνει και πουληθεί σ' εσένα, δεν πρέπει να τον μεταχειρίζεσαι σαν δούλο.

[40] Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

[40]Ας μείνει στο σπίτι σου σαν μισθωτός εργάτης και να σε υπηρετεί ως το επόμενο ιωβηλαίο έτος.

[41] então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

[41]Τότε θα φύγει από το σπίτι σου μαζί με τα παιδιά του και θα γυρίσει στους συγγενείς του και στην ιδιοκτησία των προγόνων του.

[42] Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.

[42]Οι Ισραηλίτες είναι δούλοι μου, που τους έβγαλα από την Αίγυπτο· δεν πρέπει να πουλιούνται ως δούλοι.

[43] Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.

[44] Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.

[45] Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

[46] Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

[47] Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao estrangeiro, ou peregrino que está contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

[48] depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

[49] seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

[43]Δεν πρέπει να τους συμπεριφέρεσαι με σκληρότητα, αλλά να υπολογίζεις το Θεό σου.

[44]Ο δούλος και η δούλη σου, όσους έχεις, θα πρέπει να προέρχονται από τα γύρω σας έθνη· από ’κει θα αγοράζεις δούλους.

[45]Επίσης θ’ αγοράζεις από τα παιδιά των πάροικων που ζουν ανάμεσά σας και γεννήθηκαν στη χώρα σας, κι απ’ τις οικογένειές τους. Αυτοί μπορούν να αποτελούν ιδιοκτησία σας.

[46]Μπορείτε να τους μεταβιβάζετε κληρονομικά στους γιους σας, που μετά από σας θα τους έχουν ιδιοκτησία τους. Μπορείτε να τους έχετε δούλους σας για πάντα· αλλά ανάμεσα στους συμπατριώτες σας τους Ισραηλίτες κανένας ας μην καταδυναστεύει τον άλλον με σκληρότητα.

[47]»Αν ένας ξένος ή πάροικος που μένει στον τόπο σου πλουτίσει, ενώ κάποιος Ισραηλίτης, που συναλλάσσεται μαζί του, φτωχύνει και πουληθεί στον ξένο ή στον πάροικο ή σε κάποιο μέλος της οικογένειάς τους,

[48]διατηρεί και μετά την πώλησή του το δικαίωμα να εξαγοραστεί. Μπορεί να τον εξαγοράσει ένας από τ’ αδέρφια του,

[49]ο θείος του ή ο ξάδερφός του, κάποιος από τους πλησιέστερους συγγενείς του. Επίσης, αν αυτός ο ίδιος έχει στο μεταξύ κερδίσει αρκετά χρήματα, μπορεί να εξαγοράσει τον εαυτό του.

[50] Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

[50]Πρέπει, από κοινού μ' εκείνον που τον αγόρασε, να υπολογίσουν το χρόνο από τότε που πουλήθηκε ως το επόμενο ιωβηλαίο έτος και να καθορίσουν την τιμή της πώλησής του με βάση το ημερομίσθιο που δίνεται σ' έναν εργάτη, και ανάλογα με τα χρόνια που έμεινε με τον αγοραστή του·

[51] Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

[51]Αν υπολείπονται πολλά χρόνια, οφείλει να επιστρέψει ένα μέρος από το ποσόν της αγοράς του, ανάλογα μ' αυτά τα χρόνια.

[52] Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

[52]Αν αντιθέτως υπολείπονται λίγα χρόνια ως το ιωβηλαίο έτος, θα υπολογίσει και θα πληρώσει απλώς την εξαγορά του, ανάλογα με τα χρόνια που υπολείπονται.

[53] Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

[53]Θα θεωρηθεί ως εργάτης μισθωμένος με το χρόνο. Κι αυτός που τον έχει στην υπηρεσία του δεν πρέπει να τον μεταχειρίζεται βάναυσα.

[54] Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

[54]Αν ο Ισραηλίτης δούλος δεν εξαγοραστεί με έναν απ' αυτούς τους τρόπους, θα απελευθερωθεί στο ιωβηλαίο έτος μαζί με τα παιδιά του.

[55] Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[55]Όλοι οι Ισραηλίτες είναι δικοί μου δούλοι· εγώ τους έβγαλα από την Αίγυπτο. Εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας».

Levítico 26

Admoestação contra a idolatria

[1] Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 26

Ευλογίες για την υπακοή στο νόμο

(Δτ 7,12-24· 28,1-14)

[1]Ο Κύριος είπε: «Να μην κατασκευάσετε είδωλα ούτε να στήσετε ξυλόγλυπτα και πέτρινες στήλες ούτε να βάλετε στη χώρα σας αγάλματα για να τα προσκυνάτε· εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας.

[2] Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

[2]Να τηρείτε τα Σάββατά μου και να σέβεστε το αγιαστήριό μου. Εγώ είμαι ο Κύριος.

Bênçãos decorrentes da obediência

Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

[3] Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

[3]»Αν ζείτε σύμφωνα με τους νόμους μου και τηρείτε στην πράξη τις εντολές μου,

[4] então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.

[4]τότε θα σας στέλνω τις βροχές στον καιρό τους, η γη θα δίνει τα γεννήματά της και τα δέντρα του κάμπου τον καρπό τους.

[5] A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

[5]Το αλώνισμα του σταριού στη χώρα σας θα κρατάει ως τον τρυγητό των αμπελιών, κι ο τρυγητός ως τη σπορά· θα έχετε άφθονο ψωμί για να χορταίνετε, και θα κατοικείτε στη χώρα σας με ασφάλεια.

[6] Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

[6]»Θα χαρίσω ειρήνη στη χώρα και κανείς δε θα ταράζει τον ύπνο σας· θα εξαφανίσω τα καταστρεπτικά ζώα από τη χώρα σας, και δε θα κινδυνεύετε από σφαγή.

[7] Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

[7]Θα καταδιώκετε τους εχθρούς σας κι αυτοί θα υποκύπτουν μπροστά στο ξίφος σας.

[8] Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

[8]Πέντε από σας θα καταδιώκουν εκατό, κι εκατό από σας θα καταδιώκουν δέκα χιλιάδες· και οι εχθροί σας θα πέφτουν μπροστά στο ξίφος σας.

[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.

[9]»Θα σας ευλογήσω, θα σας κάνω γόνιμους και θα σας πληθύνω· θα μείνω πιστός στη διαθήκη που έχω κάνει μαζί σας.

[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.

[10]Θα τρώτε από την παλιά συγκομιδή και θα σας περισσεύουν τόσα σιτηρά, που θα πρέπει να τα πετάτε, για να κάνετε χώρο για τη νέα σοδειά.

[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.
[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.

[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

[11]Θα στήσω ανάμεσά σας την κατοικία μου και ποτέ δε θα σας αποστραφώ.
[12]Θα περπατάω ανάμεσά σας και θα είμαι ο Θεός σας κι εσείς θα είστε ο λαός μου.
[13]Εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός σας, που σας έβγαλα από την Αίγυπτο, για να μην είστε πια δούλοι. Εγώ σύντριψα τα δεσμά της δουλείας σας και σας έκανα να βαδίζετε με το κεφάλι ψηλά».

Os castigos da desobediência
Deuteronômio 28.15-68

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;
[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,
[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.

[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.
[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

Κατάρες για την παρακοή στο νόμο
(Δτ 28,15-68)

[14-15]«Αν όμως απορρίψετε τους νόμους μου, αν δεν με υπακούσετε και δεν τηρήσετε όλες αυτές τις εντολές μου, αν αθετήσετε τη διαθήκη μου,

[16]τότε κι εγώ θα σας τιμωρήσω: Θα σας στείλω συμφορές, ανίατες ασθένειες και πυρετό, που θα σας εξασθενίσουν τα μάτια και θα σας φθείρουν τη ζωή· άδικα θα σπέρνετε τις σπορές σας, γιατί απ' αυτές θα τρέφονται οι εχθροί σας.
[17]Θα στραφώ εναντίον σας και θα νικηθείτε από τους εχθρούς σας· εκείνοι που σας μισούν θα σας υποδουλώσουν· και θα φεύγετε ακόμα κι όταν κανείς δεν θα σας καταδιώκει.
[18]»Και αν παρ' όλα αυτά δε με ακούσετε, θα επταπλασιάσω την τιμωρία μου για τις αμαρτίες σας.
[19]Θα συντρίψω την ισχυρογνωμοσύνη σας· και θα κάνω τον ουρανό σας σίδερο και τη γη σας χαλκό.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,

[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[27] Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,

[28] eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[20]Μάταια θα σπαταλάτε τη δύναμή σας· η γη δεν θα σας δίνει πια τα γεννήματά της και δε θα καρπίζουν τα δέντρα της.

[21]»Αν εξακολουθήσετε να στρέφεστε εναντίον μου και δεν εννοείτε να με υπακούσετε, τότε θα επταπλασιάσω την τιμωρία για τις αμαρτίες σας.

[22]Θα εξαπολύσω εναντίον σας τα άγρια θηρία, που θα αρπάξουν τα παιδιά σας, θα σκοτώσουν τα ζώα σας και θα σας αποδεκατίσουν σε τέτοιο σημείο που οι δρόμοι σας να μείνουν έρημοι.

[23]»Κι αν με όλα αυτά δεν συνετιστείτε αλλά εξακολουθήσετε να στρέφεστε εναντίον μου,

[24]τότε και εγώ θα στραφώ εναντίον σας. Θα σας χτυπήσω εφτά φορές σκληρότερα για τις αμαρτίες σας.

[25]Θα κάνω να πέσει πάνω σας σφαγή που θα λάβει εκδίκηση για τη διαθήκη που παραβιάσατε. Κι αν συγκεντρωθείτε στις πόλεις σας, εγώ θα στείλω θανατικό ανάμεσά σας και θα αναγκαστείτε να παραδοθείτε στην εξουσία του εχθρού.

[26]Όταν θα σας στερήσω το ψωμί σας, ένας μόνο φούρνος θα αρκεί σε δέκα γυναίκες για να ψήσουν το ψωμί σας και θα σας το φέρνουν μετρημένο. Θα τρώτε και δε θα χορταίνετε.

[27]»Κι αν με όλα αυτά δεν με υπακούσετε αλλά εξακολουθήσετε να εναντιώνεστε στο θέλημά μου,

[28]τότε κι εγώ θα σας εναντιωθώ με θυμό και θα σας τιμωρήσω για τις αμαρτίες σας επταπλάσια απ' ό, τι στο παρελθόν.

29 Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.

30 Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.

31 Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.

32 Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

33 Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

34 Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

35 Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

36 Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas terras dos seus inimigos, que o ruído de uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

29Θα φάτε τις σάρκες των γιων σας και τις σάρκες των θυγατέρων σας.

30Θα σας αποστραφώ και θα καταστρέψω τους ιερούς τόπους λατρείας σας, θα συντρίψω τα θυσιαστήρια των θυμιαμάτων σας, θα σωριάσω τα πτώματά σας πάνω στα νεκρά είδωλά σας.

31Θα καταστρέψω τις πόλεις σας, θα ερημώσω τους ναούς σας και δε θα δέχομαι πια την ευχάριστη μυρωδιά των θυσιών σας.

32Εγώ ο ίδιος θα ερημώσω τη χώρα και θα φρίξουν γι’ αυτήν οι εχθροί σας, που θα ’ρθούν να κατοικήσουνε σ’ αυτήν.

33Θα σας διασκορπίσω ανάμεσα στα έθνη και θα σας ρίξω σε πόλεμο· η χώρα σας θα ερημωθεί και οι πόλεις σας θα μεταβληθούν σε ερείπια.

34-35Τότε η γη θα ξεκουραστεί, όσον καιρό θα μείνει έρημη κι εσείς θα βρίσκεστε αιχμάλωτοι στη χώρα των εχθρών σας. Θ’ αναπαυθεί η γη και θ’ απολαύσει τα σαββατικά της έτη, που δεν είχε μπορέσει να τα απολαύσει όταν την κατοικούσατε εσείς.

36»Θα γεμίσω με φόβο την καρδιά όσων από σας θα επιζήσουν μέσα στις εχθρικές χώρες. Ακόμη και στο θόρυβο ενός φύλλου που πέφτει, θα νομίζουν ότι τους κυνηγούν. Θα φεύγουν, όπως ένας φεύγει στη θέα του ξίφους και θα πέφτουν, χωρίς να τους καταδιώκει κανείς.

[37] Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.

[37]Θα σκοντάφτουν ο ένας πάνω στον άλλον, όπως αυτοί που φεύγουν μπροστά από τον εχθρό, κι ωστόσο κανείς δε θα τους καταδιώκει. Δε θα μπορείτε να αντιμετωπίσετε τους εχθρούς σας.

[38] Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

[38]Θα πεθάνετε στην αιχμαλωσία και θα σας καταβροχθίσει η χώρα των εχθρών σας.

[39] Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.

[39]»Όσοι από σας επιζήσουν, θα χαθούν εξαιτίας της αμαρτίας τους στις χώρες των εχθρών σας· κι όχι μόνο για τις δικές τους αμαρτίες αλλά και για τις αμαρτίες των προγόνων τους.

[40] Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como também confessarem que andaram contrariamente para comigo,

[40]Όταν όμως οι απόγονοί τους θ’ αναγνωρίσουν την αμαρτία τη δική τους και των προγόνων τους, δηλαδή την απιστία που μου έδειξαν όταν μου εναντιώνονταν

[41] pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,

[41]και έκαναν κι εμένα να εναντιωθώ σ’ αυτούς και να τους φέρω αιχμάλωτους στη χώρα των εχθρών τους, όταν λοιπόν θα έχουν πληρώσει για την αμαρτία τους και η σκληρή τους καρδιά θα έχει ταπεινωθεί,

[42] então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.

[42]τότε θα θυμηθώ τη διαθήκη μου με τον Ιακώβ, με τον Ισαάκ και με τον Αβραάμ, σχετικά με τη χώρα τους.

[43] Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

[43]Η χώρα όμως πρώτα θα εγκαταλειφθεί απ’ αυτούς και θ’ απολαύσει τα σαββατικά της έτη όλο αυτό το διάστημα. Πρέπει να πληρώσουν για την αμαρτία τους, γιατί αγνόησαν τις εντολές μου και περιφρόνησαν τους νόμους μου.

[44] Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

[44]Αλλά και τότε ακόμη, όταν θα βρίσκονται στη χώρα των εχθρών τους, εγώ δεν θα τους απαρνηθώ, ούτε θα τους αποστραφώ σε σημείο που να τους εξαφανίσω τελείως. Δε θα ακυρώσω τη διαθήκη μου μαζί τους, γιατί εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Θεός τους.

[45] Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

[45]Για χάρη τους θα λάβω υπόψη μου τη διαθήκη μου με τους προγόνους τους, όταν τους έβγαλα από την Αίγυπτο μπροστά στα μάτια των άλλων εθνών, για να γίνω Θεός τους. Εγώ είμαι ο Κύριος».

[46] São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

[46]Αυτές είναι οι διαταγές και οι νόμοι, που καθόρισε ο Κύριος ανάμεσα σ' αυτόν τον ίδιο και στους Ισραηλίτες, στο όρος Σινά, με το Μωυσή.

Levítico 27

Votos particulares e a avaliação deles

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

[3] Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

[4] Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

[5] Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 27

Νόμοι που αφορούν τα τάματα

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή

[2]να δώσει στους Ισραηλίτες τις ακόλουθες οδηγίες: Αν κάποιος έχει προσφερθεί στον Κύριο για να εκπληρώσει ένα τάμα, αυτός ο άνθρωπος, μπορεί να ελευθερωθεί πληρώνοντας σε χρήμα ανάλογα με την επίσημη εκτίμηση.

[3]Αυτή θα είναι για έναν άντρα από είκοσι ως εξήντα ετών, πενήντα ασημένιοι σίκλοι, με βάση τον ιερό σίκλο.

[4]Για μία γυναίκα, τριάντα σίκλοι.

[5]Για ηλικίες από πέντε ως είκοσι ετών, η εκτίμηση θα είναι για το αγόρι είκοσι σίκλοι, για το κορίτσι δέκα.

[6] Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.

[6]Για ηλικίες από ενός μηνός ως πέντε ετών, η εκτίμηση θα είναι για το αγόρι πέντε ασημένιοι σίκλοι και για το κορίτσι τρεις.

[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

[7]Για ηλικίες από εξήντα ετών και πάνω, η εκτίμηση θα είναι για τον άντρα δεκαπέντε σίκλοι, για τη γυναίκα δέκα.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

[8]Αν αυτός που έκανε το τάξιμο είναι πολύ φτωχός και δεν μπορεί να πληρώσει το καθορισμένο τίμημα, αυτός θα παρουσιάσει τον άνθρωπο τον οποίο είχε τάξει μπροστά στον ιερέα, ο οποίος θα τον εκτιμήσει ανάλογα με τη δυνατότητα εκείνου που έκανε το τάξιμο.

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.

[9]Αν το τάξιμο είναι ένα ζώο, από 'κείνα που είναι ευπρόσδεκτα ως προσφορά στον Κύριο, τότε και το ζώο είναι πράγμα άγιο.

[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

[10]Δεν πρέπει να το αντικαταστήσει με άλλο, ούτε να ανταλλάξει ένα καλό ζώο μ' ένα κακό ή ένα κακό μ' ένα καλό. Αν ανταλλάξει ένα ζώο με άλλο, τότε και τα δύο θα είναι άγια.

[11] Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

[11]Αν πρόκειται για ακάθαρτο ζώο, από κείνα που δεν είναι ευπρόσδεκτα ως προσφορά στον Κύριο, τότε ο άνθρωπος θα φέρει το ζώο μπροστά στον ιερέα,

[12] O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

[12]κι εκείνος θα το εκτιμήσει αν είναι καλό ή ελαττωματικό· η εκτίμηση του ιερέα θα είναι τελεσίδικη.

[13] Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

[13]Αν όμως ο άνθρωπος αυτός θελήσει να εξαγοράσει το ζώο, τότε θα προσθέσει το ένα πέμπτο της τιμής που του ορίστηκε.

[14] Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a

[14]Αν κάποιος αφιερώσει το σπίτι του ως ιερή προσφορά στον Κύριο, τότε ο ιερέας θα το εκτιμήσει ανάλογα με τα

avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

πλεονεκτήματα ή τα μειονεκτήματά του· η εκτίμηση του ιερέα θα είναι τελεσίδικη.

[15] Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

[15]Αν αυτός που αφιέρωσε το σπίτι του, θελήσει να το εξαγοράσει, θα προσθέσει το ένα πέμπτο της τιμής που του ορίστηκε σε χρήμα, και τότε το σπίτι θ’ ανήκει πάλι σ’ αυτόν.

Voto de um campo e o resgate dele

[16] Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua avaliação será segundo a semente necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

[16]Αν κάποιος αφιερώσει ένα μέρος από το ιδιόκτητο χωράφι του στον Κύριο, η αξία του θα καθορίζεται ανάλογα με την ποσότητα του σπόρου που μπορεί κανείς να σπείρει σ’ αυτό: ένα χομόρ σπόρου κριθαριού θ’ αντιστοιχεί σε πενήντα ασημένιους σίκλους.

[17] Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

[17]Αν αφιερώσει κανείς το χωράφι του αμέσως μετά το ιωβηλαίο έτος, η τιμή που έχει καθοριστεί θα ισχύσει ολόκληρη.

[18] Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

[18]Αν αφιερώσει το χωράφι του οποιοδήποτε χρόνο μετά το ιωβηλαίο, τότε ο ιερέας θα υπολογίσει το ποσόν ανάλογα με τα χρόνια που απομένουν ως το επόμενο ιωβηλαίο έτος· και θα ορίσει την τιμή μειωμένη.

[19] Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

[19]Αν αυτός που αφιέρωσε το χωράφι θελήσει να το εξαγοράσει, τότε θα αυξήσει την τιμή που του ορίστηκε κατά το ένα πέμπτο σε χρήμα και το χωράφι θα παραμείνει σ’ αυτόν.

[20] Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

[20]Αν όμως δεν εξαγοράσει το χωράφι αλλά το πουλήσει σε κάποιον άλλον, τότε πια δεν είναι δυνατόν να εξαγοραστεί·

[21] Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

[21]το επόμενο ιωβηλαίο έτος, όταν το χωράφι αποδεσμευτεί, θα είναι πράγμα άγιο, αφιερωμένο στον Κύριο. Θα περιέρχεται στον ιερέα ως ιδιοκτησία του.

22 Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

22Αν κάποιος αφιερώσει στον Κύριο ένα χωράφι που το αγόρασε και που δεν είναι από τα χωράφια της ιδιοκτησίας του,

23 então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

23τότε ο ιερέας θα εκτιμήσει την αξία του ανάλογα με τον αριθμό των ετών που απομένουν ως το ιωβηλαίο έτος. Και ο άνθρωπος πρέπει να πληρώσει την τιμή αυτή την ίδια μέρα. Τα χρήματα αυτά ανήκουν στον Κύριο.

24 No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

24Όταν έρθει το ιωβηλαίο, το χωράφι θα επιστραφεί σ' εκείνον από τον οποίο είχε αγοραστεί και αποτελούσε μέρος της ιδιοκτησίας του.

25 Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

25Κάθε εκτίμηση θα γίνεται με βάση το σίκλο του αγιαστηρίου· είκοσι γερά αντιστοιχούν σ' ένα σίκλο.

Προσθήκες επί ζητημάτων εξαγοράς

26 Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

26Βέβαια, κανένας δεν έχει δικαίωμα ν' αφιερώσει στον Κύριο ένα πρωτογέννητο από τα ζώα του, είτε είναι βόδι είτε πρόβατο, επειδή ως «πρωτότοκο» ανήκει ήδη δικαιωματικά στον Κύριο.

27 Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

27Αν είναι ακάθαρτο ζώο, μπορεί κανείς να το εξαγοράσει στην καθορισμένη τιμή, αυξημένη κατά το ένα πέμπτο· αν δεν εξαγοραστεί, μπορεί να πουληθεί στην ορισμένη τιμή χωρίς προσαύξηση.

Não há resgate para certas coisas consagradas

28 No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

28Ό, τι όμως αφιέρωσε κανείς ολοκληρωτικά στον Κύριο, απ' όλα όσα έχει, είτε πρόκειται για άνθρωπο είτε για ζώο είτε για ιδιόκτητο χωράφι, αυτό δεν μπορεί ούτε να πουληθεί ούτε να εξαγοραστεί. Είναι αγιότατο, ξεχωρισμένο για τον Κύριο.

29 Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

29Ακόμα κι ένας άνθρωπος αφιερωμένος ολοκληρωτικά δεν μπορεί να εξαγοραστεί. Πρέπει οπωσδήποτε να θανατωθεί.

Sobre as dízimas

30 Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

30Το ένα δέκατο από την παραγωγή της γης, είτε από τα γεννήματα των χωραφιών είτε από τους καρπούς των δέντρων, ανήκει στον Κύριο· είναι πράγμα ξεχωρισμένο για τον Κύριο.

31 Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

31Αν κάποιος θέλει να εξαγοράσει ένα μέρος της δεκάτης του, πρέπει να προσθέσει στην καθορισμένη τιμή το ένα πέμπτο της αξίας τους.

32 No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

32Η δεκάτη των βοδιών και των προβάτων, δηλαδή κάθε δέκατο ζώο που περνάει κάτω από το ραβδί του βοσκού, είναι πράγμα άγιο, αφιερωμένο στον Κύριο.

33 Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

33Δεν πρέπει να εξετάζει κανείς αν το ζώο είναι καλό ή ελαττωματικό, ούτε να το αλλάζει με άλλο· αν αντικαταστήσει ένα ζώο μ’ ένα άλλο, τότε και τα δύο ζώα θα είναι άγια· δεν μπορούν να εξαγοραστούν.

34 São estes os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

34Αυτές είναι οι εντολές που έδωσε ο Κύριος στο Μωυσή για τους Ισραηλίτες, πάνω στο όρος Σινά.

O quarto livro de Moisés chamado Números	ΑΡΙΘΜΟΙ

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

[1] No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

[3] Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

[4] De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

[5] Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

[6] de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

[7] de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

[8] de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[9] de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

[10] dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

ΑΡΙΘΜΟΙ 1

Απαρίθμηση των Ισραηλιτών στο Σινά

[1]Το δεύτερο χρόνο μετά την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο, την πρώτη μέρα του δεύτερου μήνα, ο Κύριος είπε στο Μωυσή μέσα στη σκηνή του Μαρτυρίου, στην έρημο Σινά.

[2-3]«Απογράψτε, εσύ κι ο Ααρών, ολόκληρη την κοινότητα των Ισραηλιτών. Καταρτίστε κατάλογο κατά συγγένειες και οικογένειες. Καταχωρίστε ένα προς ένα τα ονόματα όλων των αντρών από είκοσι ετών και πάνω, δηλαδή όλους τους στρατεύσιμους Ισραηλίτες, που συγκροτούν τις διάφορες στρατιωτικές μονάδες.

[4]Μαζί σας θα είναι και ένας αρχηγός συγγενείας από κάθε φυλή για να σας βοηθάει.

[5]Τα ονόματα των αντρών που θα σας βοηθήσουν είναι: Από τη φυλή Ρουβήν ο Ελισούρ, γιος του Σεδιούρ·

[6]από τη φυλή Συμεών ο Σελουμιήλ, γιος του Σουρισαδαΐ·

[7]από τη φυλή Ιούδα ο Ναχσών, γιος του Αμιναδάβ·

[8]από τη φυλή Ισσάχαρ ο Ναθαναήλ, γιος του Σουάρ·

[9]από τη φυλή Ζαβουλών ο Ελιάβ, γιος του Χαιλών·

[10]από τους γιους του Ιωσήφ: από τον Εφραΐμ ο Ελισαμά, γιος του Αμιούδ· και

από το Μανασσή ο Γαμαλιήλ, γιος του Πεδασούρ·

[11] de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

[11]από τη φυλή Βενιαμίν ο Αβιδάν, γιος του Γιδεωνί·

[12] de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

[12]από τη φυλή Δαν ο Ιέζερ, γιος του Αμμισαδαΐ·

[13] de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

[13]από τη φυλή Ασήρ ο Φαγεϊήλ, γιος του Οχράν·

[14] de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

[14]από τη φυλή Γαδ ο Ελιασάφ, γιος του Δεουήλ·

[15] de Naftali, Aira, filho de Enã.

[15]από τη φυλή Νεφθαλί ο Αχιρά, γιος του Αινάν».

[16] Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

[16]Αυτοί επελέγησαν από την κοινότητα για να ηγούνται στις φυλές των προγόνων τους και παράλληλα να είναι χιλίαρχοι του λαού του Ισραήλ.

[17] Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.

[17]Ο Μωυσής και ο Ααρών, με τη βοήθεια αυτών των αντρών, που είχαν οριστεί ονομαστικά,

[18] E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.

[18]συγκέντρωσαν όλη την κοινότητα, την πρώτη μέρα του δεύτερου μήνα, και την απέγραψαν κατά συγγένειες και οικογένειες· κατέγραψαν ένα προς ένα τα ονόματα των αντρών από είκοσι ετών και πάνω.

[19] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

[19]Ο Μωυσής απέγραψε το λαό στην έρημο Σινά, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

[20] Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[20-46]Τα ονόματα όλων των στρατευσίμων, από είκοσι ετών και πάνω καταγράφτηκαν ένα προς ένα κατά συγγένειες και οικογένειες. Τα αποτελέσματα της απογραφής ήταν τα ακόλουθα: Η φυλή Ρουβήν, πρώτου γιου του Ισραήλ, σαράντα έξι χιλιάδες πεντακόσιοι άντρες. Η φυλή Συμεών,

πενήντα εννιά χιλιάδες τριακόσιοι· η φυλή Γαδ, σαράντα πέντε χιλιάδες εξακόσιοι πενήντα· η φυλή Ιούδα, εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες εξακόσιοι· η φυλή Ισσάχαρ, πενήντα τέσσερις χιλιάδες τετρακόσιοι· η φυλή Ζαβουλών, πενήντα εφτά χιλιάδες τετρακόσιοι˙ η φυλή Εφραΐμ, σαράντα χιλιάδες πεντακόσιοι˙ η φυλή Μανασσή, τριάντα δύο χιλιάδες διακόσιοι˙ η φυλή Βενιαμίν, τριάντα πέντε χιλιάδες τετρακόσιοι˙ η φυλή Δαν, εξήντα δύο χιλιάδες εφτακόσιοι˙ η φυλή Ασήρ, σαράντα μία χιλιάδες πεντακόσιοι και η φυλή Νεφθαλί, πενήντα τρεις χιλιάδες τετρακόσιοι άντρες. Σύνολο απογραφέντων: εξακόσιες τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι πενήντα άντρες.

21 foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

22 Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

23 foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

24 Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

25 foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

26 Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte

anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[27] foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

[28] Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[29] foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[30] Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[33] foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

[34] Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[35] foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

[36] Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[37] foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.
[38] Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[39] foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.
[40] Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[41] foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.
[42] Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,
[43] foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.
[44] Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

[45] Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[46] todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

Os levitas não são contados

[47] Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

[48] porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

[49] Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;

[50] mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

[51] Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

[52] Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.

[53] Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.

Η τοποθέτηση των Λευιτών στην υπηρεσία της σκηνής του Μαρτυρίου

[47]Όσοι όμως ανήκαν στη φυλή Λευί δεν απογράφτηκαν μαζί με τους άλλους,

[48]επειδή ο Κύριος είχε πει στο Μωυσή:

[49]«Τη φυλή Λευί δεν θα την απογράψεις· δε θα τους καταγράψεις έναν προς ένα μαζί με τους άλλους Ισραηλίτες.

[50]Στους Λευίτες θα αναθέσεις να φροντίζουν τη σκηνή του Μαρτυρίου, τα σκεύη της και καθετί που της ανήκει. Αυτοί θα μεταφέρουν τη σκηνή και τα σκεύη της, θα υπηρετούν σ' αυτήν και θα κατασκηνώνουν γύρω απ' αυτήν.

[51]Όταν πρόκειται να μετακινηθεί η σκηνή, οι Λευίτες θα τη λύνουν και όταν πρόκειται να κατασκηνώσετε κάπου, οι Λευίτες θα τη στήνουν. Οποιοσδήποτε άλλος πλησιάζει, θα θανατώνεται.

[52]Όλοι οι άλλοι Ισραηλίτες θα κατασκηνώνουν καθένας στο στρατόπεδό του, κοντά στη σημαία του, κατά στρατιωτικές μονάδες.

[53]Αλλά οι Λευίτες θα κατασκηνώνουν γύρω από τη σκηνή του Μαρτυρίου, για να μην ξεσπάσει η οργή μου πάνω στην ισραηλιτική κοινότητα. Οι Λευίτες θα

είναι οι φύλακες της σκηνής του Μαρτυρίου».

[54] Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

[54]Οι Ισραηλίτες συμμορφώθηκαν ακριβώς με όλα όσα διέταξε ο Κύριος το Μωυσή.

Números 2

A ordem das tribos no acampamento

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.

[3] Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte do arraial de Judá, segundo as suas turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

[4] E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.

ΑΡΙΘΜΟΙ 2

Τα στρατόπεδα και οι αρχηγοί των φυλών

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ααρών:

[2]«Οι Ισραηλίτες πρέπει να στρατοπεδεύουν απέναντι στη σκηνή του Μαρτυρίου και γύρω της, καθένας κοντά στη σημαία του με τα εμβλήματα της συγγένειάς του.

[3-8]»Στα ανατολικά θα βρίσκεται το στρατόπεδο του Ιούδα με τη σημαία του, στο οποίο υπάγονται στρατιωτικές μονάδες τριών φυλών, καθεμιά με τον αρχηγό της ως εξής: Για τη φυλή Ιούδα, αρχηγός θα είναι ο Ναχσών γιος του Αμιναδάβ, με εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες εξακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή. Για τη φυλή Ισσάχαρ, αρχηγός θα είναι ο Ναθαναήλ γιος του Σουάρ, με πενήντα τέσσερις χιλιάδες τετρακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή. Για τη φυλή Ζαβουλών, αρχηγός θα είναι ο Ελιάβ γιος του Χαιλών, με πενήντα εφτά χιλιάδες τετρακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή.

[5] E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.
[6] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.
[7] Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.
[8] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.
[9] Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.

[9]Το στρατόπεδο του Ιούδα θα απαριθμεί συνολικά εκατόν ογδόντα έξι χιλιάδες τετρακόσιους άντρες. Αυτοί θα ξεκινούν πρώτοι.

[10] O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.
[11] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.
[12] E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

[10-15]»Στα νότια θα βρίσκεται το στρατόπεδο του Ρουβήν με τη σημαία του, στο οποίο υπάγονται στρατιωτικές μονάδες τριών φυλών, καθεμιά με τον αρχηγό της ως εξής: Για τη φυλή Ρουβήν, αρχηγός θα είναι ο Ελισούρ γιος του Σεδιούρ, με σαράντα έξι χιλιάδες πεντακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή. Για τη φυλή Συμεών, αρχηγός θα είναι ο Σελουμιήλ γιος του Σουρισαδαΐ, με πενήντα εννιά χιλιάδες τριακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή. Για τη φυλή Γαδ, αρχηγός θα είναι ο Ελιασάφ γιος του Δεουήλ, με σαράντα πέντε χιλιάδες εξακόσιους πενήντα άντρες, σύμφωνα με την απογραφή.

[13] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.
[14] Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.
[15] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.
[16] Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.

[17] Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.

[18] O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

[16]Το στρατόπεδο του Ρουβήν θα απαριθμεί συνολικά εκατόν πενήντα μία χιλιάδες τετρακόσιους πενήντα άντρες. Αυτοί θα ξεκινούν δεύτεροι.

[17]»Έπειτα θ’ αναχωρούν οι Λευίτες μεταφέροντας τη σκηνή του Μαρτυρίου. Θα παρατάσσονται ανάμεσα στα άλλα δύο στρατόπεδα. Στην πορεία τα στρατιωτικά τμήματα θ’ ακολουθούν τη σειρά με την οποία θα είναι στρατοπεδευμένα, καθένα στη θέση του με τη σημαία του.
[18-23]»Στα δυτικά θα βρίσκεται το στρατόπεδο του Εφραΐμ με τη σημαία του, στο οποίο υπάγονται στρατιωτικές μονάδες τριών φυλών, καθεμιά με τον αρχηγό της ως εξής: Για τη φυλή Εφραΐμ, αρχηγός θα είναι ο Ελισαμά γιος του Αμιούδ, με σαράντα χιλιάδες πεντακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή. Για τη φυλή Μανασσή, αρχηγός θα είναι ο Γαμαλιήλ γιος του Πεδασούρ, με τριάντα δύο χιλιάδες διακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή. Για τη φυλή Βενιαμίν, αρχηγός θα είναι ο Αβιδάν γιος του Γιδεωνί, με τριάντα πέντε χιλιάδες

τετρακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή.

[19] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.

[20] E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

[21] E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.

[22] Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

[23] O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

[24] Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.

[24]Το στρατόπεδο του Εφραΐμ θα απαριθμεί συνολικά εκατόν οχτώ χιλιάδες εκατό άντρες. Αυτοί θα ξεκινούν τρίτοι.

[25-30]»Στα βόρεια θα βρίσκεται το στρατόπεδο του Δαν με τη σημαία του, στο οποίο υπάγονται στρατιωτικές μονάδες τριών φυλών, καθεμιά με τον αρχηγό της ως εξής: Για τη φυλή Δαν, αρχηγός θα είναι ο Ιέζερ γιος του Αμμισαδαΐ, με εξήντα δύο χιλιάδες εφτακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή. Για τη φυλή Ασήρ, αρχηγός θα είναι ο Φαγεϊήλ γιος του Οχράν, με σαράντα μία χιλιάδες πεντακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή. Για τη φυλή Νεφθαλί, αρχηγός θα είναι ο Αχιρά γιος του Αινάν, με πενήντα τρεις χιλιάδες τετρακόσιους άντρες, σύμφωνα με την απογραφή.

[25] O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

[26] E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.

[27] E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

[28] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.

[29] Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

[30] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[31] Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

[31]Το στρατόπεδο του Δαν θα απαριθμεί συνολικά εκατόν πενήντα εφτά χιλιάδες εξακόσιους άντρες. Αυτοί θα ξεκινούν τελευταίοι».

[32] São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[32]Το σύνολο των Ισραηλιτών που απογράφτηκαν κατά φυλές και στρατιωτικές μονάδες ήταν εξακόσιες τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι πενήντα άντρες.

[33] Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[33]Οι Λευίτες δεν απογράφτηκαν μαζί με τους Ισραηλίτες, όπως διέταξε ο Κύριος το Μωυσή.

[34] Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

[34]Οι Ισραηλίτες συμμορφώθηκαν με όλα όσα διέταξε ο Κύριος το Μωυσή· έτσι στρατοπέδευαν, καθένας κάτω από τη σημαία του, και ξεκινούσαν καθένας με τη σειρά της συγγένειάς του και της προγονικής φυλής του.

Números 3

Número e ofício dos levitas

[1] São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

ΑΡΙΘΜΟΙ 3

Οι γιοι του Ααρών

[1]Τα μέλη των οικογενειών του Ααρών και του Μωυσή, την εποχή που ο Κύριος

μίλησε στο Μωυσή πάνω στο όρος Σινά, έχουν ως εξής:

[2] E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

[2]Ο Ααρών είχε τέσσερις γιους: Το Ναδάβ, που ήταν κι ο πρωτότοκος, τον Αβιού, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ.

[3] Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

[3]Αυτοί έλαβαν το χρίσμα του ιερέως και καθιερώθηκαν στην άσκηση της ιεροσύνης.

[4] Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

[4]Αλλά ο Ναδάβ και ο Αβιού πέθαναν επί τόπου όταν πρόσφεραν στον Κύριο αντικανονική θυσία, στην έρημο Σινά. Γιους δεν είχαν· έτσι έγιναν ιερείς ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ, ενώ ακόμα ζούσε ο Ααρών, ο πατέρας τους.

Οι Λευίτες στην υπηρεσία των ιερέων

[5] Disse o SENHOR a Moisés:

[5]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[6] Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

[6]«Πες να πλησιάσει η φυλή Λευί και διόρισέ τους στην υπηρεσία του Ααρών του ιερέα.

[7] e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.

[7]Αυτοί θ’ αναλάβουν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις του Ααρών και ολόκληρης της κοινότητας, οι οποίες αφορούν τη σκηνή του Μαρτυρίου και τη λατρεία σ’ αυτήν.

[8] Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.

[8]Θα φροντίζουν για όλα τα σκεύη της σκηνής και για ό, τι έχει σχέση με τις λατρευτικές υποχρεώσεις των Ισραηλιτών.

[9] Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.

[9]Θα θέσεις τους Λευίτες στην υπηρεσία του Ααρών και των γιων του. Αυτοί θα είναι απόλυτα αφιερωμένοι, δοσμένοι σ’ αυτόν από μέρους των Ισραηλιτών.

[10] Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.

[10]Θα ορίσεις τον Ααρών και τους γιους του, για να εκτελούν τα ιερατικά καθήκοντα. Κάθε άλλος που θα πλησιάζει

για να συμμετάσχει σ' αυτά, θα θανατώνεται».

11 Disse o SENHOR a Moisés:

12 Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

13 Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.

14 Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:

15 Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás todo homem da idade de um mês para cima.

16 E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.

17 São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.

18 E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

19 E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.

20 E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.

11Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

12«Εγώ διάλεξα τους Λευίτες μέσα από όλο το λαό αντί για τα πρωτότοκα των Ισραηλιτών. Οι Λευίτες θα ανήκουν σ' εμένα.

13Σ' εμένα ανήκει κάθε πρωτότοκο· την ημέρα που εξολόθρευσα τα πρωτότοκα στην Αίγυπτο, ξεχώρισα για μένα όλα τα πρωτότοκα των Ισραηλιτών, τόσο των ανθρώπων όσο και των ζώων. Σ' εμένα ανήκουν. Εγώ είμαι ο Κύριος».

Η απογραφή των Λευιτών

14Ο Κύριος είπε στον Μωυσή, στην έρημο Σινά:

15«Απόγραψε τους Λευίτες κατά συγγένειες και οικογένειες. Θα καταγράψεις όλα τα αρσενικά ηλικίας από ενός μηνός και πάνω».

16Ο Μωυσής έκανε την απογραφή σύμφωνα με τη διαταγή που του έδωσε ο Κύριος.

17Οι γιοι του Λευί ονομάζονταν Γηρσών, Καάθ και Μεραρί.

18Γιοι του Γηρσών ήταν οι Λιβνί και Σιμεΐ, αρχηγοί οικογενειών που έφεραν το όνομά τους.

19Γιοι του Καάθ ήταν οι Αμράμ, Ισάρ, Χεβρών και Ουζζιήλ, αρχηγοί οικογενειών που έφεραν το όνομά τους.

20Γιοι του Μεραρί ήταν οι Μαχλί και Μουσί, αρχηγοί οικογενειών που έφεραν το όνομά τους. Οι συγγένειες των Λευιτών με τις οικογένειές τους είναι οι εξής:

[21] De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.

[21]Από τον Γηρσών προέρχονται οι οικογένειες των Λιβνιτών και των Σιμεϊτών.

[22] Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.

[22]Όλοι οι αρσενικοί που απογράφτηκαν από ενός μηνός και πάνω, ήταν εφτά χιλιάδες πεντακόσιοι.

[23] As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.

[23]Η συγγένεια των Γηρσωνιτών στρατοπέδευε πίσω από τη σκηνή, δυτικά.

[24] O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

[24]Αρχηγός της ήταν ο Ελιασάφ γιος του Λαήλ.

[25] Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,

[25]Σχετικά με τη σκηνή του Μαρτυρίου, οι Γηρσωνίτες ανέλαβαν την υποχρέωση να φροντίζουν τη σκηνή και τον περίβολο, τα καλύμματά της και το παραπέτασμα της εισόδου,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.

[26]τα παραπετάσματα της αυλής γύρω από τη σκηνή και το θυσιαστήριο, το παραπέτασμα της εισόδου της, καθώς και όλα τα σχοινιά που χρειάζονται για το στήσιμο της σκηνής.

[27] De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.

[27]Από τον Καάθ προέρχονται οι οικογένειες των Αμραμιτών, των Ισαριτών, των Χεβρωνιτών και των Ουζζιηλιτών.

[28] Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.

[28]Όλοι οι αρσενικοί που απογράφτηκαν, από ενός μηνός και πάνω, ήταν οκτώ χιλιάδες εξακόσιοι. Αυτοί ανέλαβαν τη φροντίδα του αγιαστηρίου.

[29] As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

[29]Η συγγένεια των Κααθιτών στρατοπέδευε στη νότια πλευρά της σκηνής.

[30] O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

[30]Αρχηγός της ήταν ο Ελισαφάν γιος του Ουζζιήλ.

[31] Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do

[31]Σ’ αυτούς ανέθεσαν να φροντίζουν την κιβωτό, την τράπεζα, τη λυχνία, τα

santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

θυσιαστήρια και τα σκεύη του αγιαστηρίου με τα οποία εκτελούν το λατρευτικό έργο, το καταπέτασμα και ό, τι σχετίζεται μ' αυτό.

32 O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

32Επικεφαλής των αρχηγών του Λευί ήταν ο Ελεάζαρ γιος του Ααρών, του ιερέα, ο οποίος επόπτευε αυτούς που είχαν αναλάβει την φροντίδα του αγιαστηρίου.

33 De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

33Από το Μεραρί προέρχονται οι οικογένειες των Μαχλιτών και των Μουσιτών.

34 Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

34Όλοι οι αρσενικοί που απογράφτηκαν, από ενός μηνός και πάνω, ήταν έξι χιλιάδες διακόσιοι.

35 O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail; acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

35Αρχηγός της συγγένειας των Μεραριτών ήταν ο Σουριήλ γιος του Αβιχαΐλ. Αυτοί στρατοπέδευαν στη βόρεια πλευρά της σκηνής.

36 Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do tabernáculo, as suas travessas, as suas colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

36Οι Μεραρίτες ανέλαβαν την υποχρέωση να φυλάνε και να φροντίζουν τις σανίδες της σκηνής, τις δοκούς της, τους στύλους της και τις βάσεις τους, όλα τα σκεύη της και όλα τα εξαρτήματά τους,

37 também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

37τους στύλους της αυλής ολόγυρα, τις βάσεις τους, τους πασσάλους τους και τα σχοινιά τους.

38 Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

38Μπροστά στη σκηνή, ανατολικά στρατοπέδευαν ο Μωυσής, ο Ααρών και οι γιοι του. Αυτοί είχαν αναλάβει τις τελετουργίες του αγιαστηρίου, για λογαριασμό των Ισραηλιτών. Κάθε άλλος που θα πλησίαζε, θα θανατωνόταν.

[39] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

O resgate dos primogênitos

[40] Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel, cada um nominalmente, de um mês para cima,

[41] e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

[42] Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

[43] Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima, segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

[44] Disse o SENHOR a Moisés:

[45] Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

[46] Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,

[39]Το σύνολο των Λευιτών που απογράφτηκαν από το Μωυσή και τον Ααρών, με διαταγή του Κυρίου, κατά συγγένειες όλοι οι αρσενικοί από ενός μηνός και πάνω, ήταν είκοσι δύο χιλιάδες άτομα.

Οι Λευίτες και η εξαγορά των πρωτοτόκων

[40]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Απόγραψε όλα τα αρσενικά πρωτότοκα των Ισραηλιτών, από ενός μηνός και πάνω, και κάνε κατάλογο με τα ονόματά τους.

[41]Τους Λευίτες, όμως, θα τους απογράψεις χωριστά και θ’ ανήκουν σ’ εμένα –εγώ είμαι ο Κύριος– στη θέση των πρωτοτόκων των Ισραηλιτών. Το ίδιο θα υπολογίσεις τα ζώα των Λευιτών στη θέση των πρωτογέννητων ζώων των Ισραηλιτών.

[42]Ο Μωυσής έκανε την απογραφή όλων των πρωτοτόκων των Ισραηλιτών, όπως τον διέταξε ο Κύριος.

[43]Το σύνολο των πρωτότοκων αρσενικών από ενός μηνός και πάνω, καταγεγραμμένα σε ονομαστικό κατάλογο, ήταν είκοσι δύο χιλιάδες διακόσια εβδομήντα τρία άτομα.

[44]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[45]«Αφιέρωσέ μου τους Λευίτες στη θέση των πρωτοτόκων των Ισραηλιτών· το ίδιο και τα ζώα των Λευιτών στη θέση των πρωτογέννητων ζώων του λαού. Σ’ εμένα θα ανήκουν οι Λευίτες· εγώ είμαι ο Κύριος.

[46]Τα διακόσια εβδομήντα τρία πρωτότοκα των Ισραηλιτών που υπερβαίνουν τον αριθμό των Λευιτών, θα τα εξαγοράσεις.

[47] tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.

[47]Θα υπολογίσεις για τον καθένα πέντε σίκλους, με βάση τον ιερό σίκλο, που ισοδυναμεί με είκοσι γερά,

[48] E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.

[48]και θα δώσεις τα χρήματα της εξαγοράς στον Ααρών και στους γιους του».

[49] Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.

[49]Έτσι κι έκανε ο Μωυσής· πήρε

[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

[50]το χρηματικό ποσό των χιλίων τριακοσίων εξήντα πέντε ιερών σίκλων

[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[51]και το έδωσε στον Ααρών και στους γιους του, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

Números 4

ΑΡΙΘΜΟΙ 4

Deveres dos coatitas

Οι υποχρεώσεις των Λευιτών

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ααρών:

[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;

[2]«Κάνε έναν κατάλογο κατά υπο-συγγένειες και οικογένειες όλων των Καaθιτών Λευιτών

[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[3]από τριάντα ως πενήντα χρόνων, όσοι είναι κατάλληλοι να προσφέρουν υπηρεσία στη σκηνή του Μαρτυρίου.

[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[4]Οι υπηρεσίες των Καaθιτών αφορούν τα άγια των αγίων.

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

[5]»Όταν θα πρόκειται να ξεκινήσει το στρατόπεδο, ο Ααρών και οι γιοι του θα έρχονται και θα ξεκρεμούν το

καταπέτασμα και θα σκεπάζουν μ' αυτό την κιβωτό της διαθήκης.

6 e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

6Θα βάζουν πάνω της ένα κάλυμμα από τομάρι κι από πάνω θα απλώνουν άλλο σκέπασμα από γαλάζιο ύφασμα. Έπειτα θα περνούν τις δοκούς της κιβωτού.

7 Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.

7»Πάνω στην τράπεζα της προθέσεως των άρτων θα απλώνουν ένα γαλάζιο ύφασμα και θα βάζουν από πάνω τις γαβάθες, τις λεκάνες, τους δίσκους της θυσίας και τις κανάτες για τις σπονδές. Πάνω στην τράπεζα θα υπάρχουν πάντα άρτοι.

8 Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.

8Πάνω σ' όλα αυτά θα απλώνουν ένα κατακόκκινο ύφασμα, θα το περιτυλίξουν με ένα κάλυμμα από τομάρι και θα περνούν τις δοκούς της τράπεζας.

9 Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

9»Θα παίρνουν ένα γαλάζιο ύφασμα και θα σκεπάζουν την επτάφωτη λυχνία, τα λυχνάρια της, τις λαβίδες, τις σταχτοθήκες και τα δοχεία με το λάδι, που είναι απαραίτητα για τη λειτουργία της.

10 E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

10Θα τη σκεπάζουν, αυτήν και τα εξαρτήματά της, με κάλυμμα από τομάρι και θα τη βάζουν πάνω στο φορείο της.

11 Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

11»Πάνω στο χρυσό θυσιαστήριο θα απλώνουν ένα γαλάζιο ύφασμα κι από πάνω ένα κάλυμμα από τομάρι· έπειτα θα περνούν τις δοκούς του.

12 tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os envolverão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.

12Θα παίρνουν όλα τα σκεύη που χρησιμεύουν για την λατρεία μέσα στο αγιαστήριο, θα τα βάζουν μέσα σε γαλάζιο ύφασμα και θα τα σκεπάζουν με κάλυμμα από τομάρι· έπειτα θα τα βάζουν πάνω σε φορείο.

[13] Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.

[13]Θα καθαρίζουν το θυσιαστήριο από τη στάχτη και θα απλώνουν πάνω του ένα ύφασμα ολοκόκκινο.

[14] Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos, as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma coberta de peles finas e lhe porão os varais.

[14]Θα βάζουν πάνω του όλα τα σκεύη που προορίζονται για τη λειτουργία του, δηλαδή τις σχάρες, τα πιρούνια, τα φτυάρια και τις λεκάνες, και θα απλώνουν πάνω τους ένα κάλυμμα από τομάρι. Έπειτα θα περνούν τις δοκούς του θυσιαστηρίου.

[15] Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da congregação que os filhos de Coate devem levar.

[15]Όταν ο Ααρών και οι γιοι του θα έχουν τελειώσει με το σκέπασμα του αγιαστηρίου και των σκευών του, την ώρα που το στρατόπεδο ξεκινάει, θα έρχονται οι Κααθίτες να σηκώσουν τα άγια σκεύη· δεν θα τα αγγίζουν όμως καθόλου, γιατί θα πεθάνουν. Η υπηρεσία που ανατέθηκε στους απόγονους του Καάθ, σχετικά με τη σκηνή του Μαρτυρίου, ήταν να μεταφέρουν τα άγια σκεύη.

[16] Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

[16]»Ο Ελεάζαρ, γιος του ιερέα Ααρών, θα επιβλέπει τη σκηνή και τα σκεύη του αγιαστηρίου· θα φροντίζει για το λάδι της λυχνίας, για το εύοσμο θυμίαμα, για τις αναίμακτες θυσίες και για το λάδι του χρίσματος».

[17] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[17]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ααρών:

[18] Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

[18]«Μην αφήσετε να χαθεί μέσα από τους Λευίτες η συγγένεια των Κααθιτών,

[19] Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos

[19]καθώς θα πλησιάζουν τα άγια των αγίων. Για να μη συμβεί κάτι τέτοιο, ο Ααρών και οι γιοι του θα έρχονται και θα

entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

[20] Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

Deveres dos gersonitas

[21] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[22] Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

[23] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

[24] É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

[25] levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

[28] Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o

ορίζουν στον καθένα τους την υπηρεσία του και ποιο αντικείμενο θα μεταφέρει.

[20]Αλλά οι Κααθίτες δε θα μπούν ούτε για μια στιγμή να δουν τα άγια όταν σκεπάζονται, γιατί αλλιώς θα πεθάνουν».

Τα καθήκοντα των Γηρσωνιτών και των Μεραριτών

[21]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[22]«Απογράψτε επίσης τους Γηρσωνίτες κατά υπο-συγγένειες και οικογένειες

[23]από τριάντα έως πενήντα χρόνων, όλους όσοι είναι κατάλληλοι να προσφέρουν υπηρεσία στη σκηνή του Μαρτυρίου.

[24]Αυτές είναι οι υπηρεσίες για τις οποίες θα είναι υπεύθυνοι:

[25]Θα μεταφέρουν τη σκηνή του Μαρτυρίου και τα παραπετάσματά της, το εσωτερικό κάλυμμά της και το κάλυμμα από τομάρι, που τοποθετείται από πάνω, καθώς και το παραπέτασμα της εισόδου της·

[26]τα παραπετάσματα της αυλής γύρω από τη σκηνή και το θυσιαστήριο· το παραπέτασμα της εισόδου της αυλής, τα σχοινιά τους και όλα τα σχετικά εργαλεία. Θα κάνουν όλη την εργασία που απαιτείται γι’ αυτά.

[27]Στις υπηρεσίες τους οι Γηρσωνίτες θ’ ακολουθούν τις εντολές του Ααρών και των γιων του για όλα όσα θα μεταφέρουν και για τις εργασίες που θα πρέπει να κάνουν. Θα τους καθορίζετε όλα όσα πρέπει να μεταφέρουν.

[28]Αυτά είναι τα λειτουργήματα της συγγένειας των Γηρσωνιτών στη σκηνή

seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Deveres dos filhos de Merari

29 Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

30 Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

31 Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

32 as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis, nome por nome, os objetos que devem levar.

33 É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Número dos coatitas

34 Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

του Μαρτυρίου. Αυτή είναι η εργασία τους που θα γίνεται με την καθοδήγηση του Ιθάμαρ, γιου του ιερέα Ααρών.

29»Να απογράψεις και τους απογόνους του Μεραρί, κατά υπο-συγγένειες και οικογένειες,

30από τριάντα ως πενήντα ετών, όσοι είναι κατάλληλοι να προσφέρουν υπηρεσία στη σκηνή του Μαρτυρίου.

31Θα τους ανατεθεί η φροντίδα να μεταφέρουν τις σανίδες της σκηνής του Μαρτυρίου, τις δοκούς της, τους στύλους της, και τις βάσεις της·

32τους στύλους, τις βάσεις τους, τους πασσάλους και τα σχοινιά της αυλής γύρω από τη σκηνή, μαζί με τα εξαρτήματά τους και όλα τα σχετικά εργαλεία. Θα καταγράψετε με το όνομά τους όλα τα σκεύη για τα οποία καθένας τους θα είναι υπεύθυνος να μεταφέρει.

33Αυτές είναι οι υπηρεσίες της συγγένειας των Μεραριτών, στη σκηνή του Μαρτυρίου, και θα τις εκτελούν με την καθοδήγηση του Ιθάμαρ, γιου του ιερέα Ααρών».

Η απαρίθμηση των ικανών Λευιτών

34-48Σύμφωνα λοιπόν με τη διαταγή του Κυρίου, ο Μωυσής, ο Ααρών και οι αρχηγοί της κοινότητας απέγραψαν τις τρεις λευιτικές συγγένειες, δηλαδή τους απογόνους του Καάθ, του Γηρσών και του Μεραρί. Η απογραφή έγινε κατά υπο-συγγένειες και οικογένειες· καταγράφηκαν όλοι οι άντρες από τριάντα ως πενήντα

ετών, όσοι ήταν κατάλληλοι να προσφέρουν υπηρεσία στη σκηνή του Μαρτυρίου: Οι απόγονοι του Καάθ ήταν δύο χιλιάδες εφτακόσιοι πενήντα, του Γηρσών δύο χιλιάδες εξακόσιοι τριάντα και του Μεραρί τρεις χιλιάδες διακόσιοι, σύνολο οχτώ χιλιάδες πεντακόσιοι ογδόντα άντρες.

35 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

36 Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

37 São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

Número dos filhos de Gérson

38 Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

39 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

40 os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

41 São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

Número dos filhos de Merari

[42] Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,
[43] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,
[44] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.
[45] São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

Número de todos os levitas

[46] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,
[47] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,
[48] os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

[49] Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[49]Η απογραφή αυτή έγινε ύστερα από διαταγή του Κυρίου, που δόθηκε με το Μωυσή, και με διαταγή του Κυρίου υποδεικνυόταν στον καθένα η υπηρεσία που έπρεπε να προσφέρει ή το φορτίο που έπρεπε να σηκώνει.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o

ΑΡΙΘΜΟΙ 5

Η απομάκρυνση των ακαθάρτων από το στρατόπεδο

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:
[2]«Πρόσταξε τους Ισραηλίτες να διώξουν από το στρατόπεδο όλους τους λεπρούς

que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;

[3] tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.

[4] Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

[7] Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

[8] Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote, além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

[9] Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

[10] e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

και όποιον έχει γονόρροια ή κατέστη ακάθαρτος από το άγγιγμα νεκρού,

[3]είτε άντρες είναι είτε γυναίκες. Να τους απομακρύνετε από ανάμεσά σας, για να μη μολύνουν το στρατόπεδο στο μέσο του οποίου εγώ κατοικώ».

[4]Έτσι έκαναν οι Ισραηλίτες και τους έδιωξαν όλους αυτούς έξω από το στρατόπεδο, όπως διέταξε ο Κύριος το Μωυσή.

Ο νόμος της επανόρθωσης

[5-6]Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή για τους Ισραηλίτες τις ακόλουθες οδηγίες: Αν ένας άντρας ή γυναίκα προξενήσει σε άλλον κάποια από τις συνηθισμένες ζημιές, θεωρείται ότι δείχνει απιστία στον Κύριο, οπότε είναι ένοχος.

[7]Θα πρέπει να ομολογήσει την αμαρτία του και να επανορθώσει, καταβάλλοντας στον αδικηθέντα όλη την αξία της ζημιάς που προξένησε, αυξημένη κατά το ένα πέμπτο.

[8]Αν δεν υπάρχει κανείς που να έχει δικαίωμα στην επανόρθωση της ζημιάς, τότε αυτό ανήκει στον Κύριο. Θα δίνεται στον ιερέα μαζί με το κριάρι που προσφέρεται ως θυσία επανόρθωσης, με το οποίο θα γίνει η τελετουργία εξιλέωσης του ενόχου.

[9]Επίσης ο, τιδήποτε προσφέρεται με την ειδική τελετουργική ύψωση από τις ιερές προσφορές των Ισραηλιτών, θα ανήκει στον ιερέα, στον οποίο το φέρνουν.

[10]Σ' αυτόν θα ανήκουν όλες οι ιερές προσφορές που του φέρνουν.

A prova da mulher suspeita de adultério

11 Disse mais o SENHOR a Moisés:

12 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

13 de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

14 e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

15 então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

16 O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

17 O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

18 Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

Ο νόμος για τη ζηλοτυπία

11-12Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή για τους Ισραηλίτες τις ακόλουθες οδηγίες: Είναι δυνατόν μια γυναίκα να απιστήσει στο σύζυγό της και να τον απατήσει

13με άλλον άντρα. Μπορεί αυτό να μην μαθευτεί από τον άντρα της –ίσως μολύνθηκε στα κρυφά, χωρίς να υπάρχει μάρτυρας ή χωρίς να συλληφθεί επαυτοφόρω.

14Αν ο άντρας της την υποπτευθεί και καταληφθεί από ζηλοτυπία ή αν καταληφθεί από ζηλοτυπία και την υποπτευθεί χωρίς αυτή να έχει μολυνθεί,

15τότε θα οδηγήσει τη γυναίκα του στον ιερέα και θα φέρει προσφορά γι’ αυτήν ένα δέκατο του εφά κριθαρένιο αλεύρι. Δε θα χύσει όμως σ’ αυτό λάδι ούτε θα βάλει λιβάνι· πρόκειται για προσφορά ζηλοτυπίας, προσφορά ανάμνησης που υπενθυμίζει μια παρανομία.

16Ο ιερέας θα οδηγήσει τη γυναίκα να ’ρθεί και να σταθεί όρθια ενώπιον του Κυρίου.

17Θα πάρει αγιασμένο νερό μέσα σε πήλινο δοχείο και μέσα θα ρίξει σκόνη από το δάπεδο της σκηνής.

18Ο ιερέας θα φέρει τη γυναίκα να σταθεί όρθια ενώπιον του Κυρίου, θα λύσει τα μαλλιά της και θα της δώσει στα χέρια της την προσφορά της ανάμνησης, την προσφορά της ζηλοτυπίας. Ο ιερέας κρατώντας στα χέρια του το πικρό νερό που φέρνει την κατάρα,

[19] O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

[19]θα εξορκίσει τη γυναίκα και θα της πει: «αν κανένας άντρας δεν πλάγιασε μαζί σου και αν, όσο είσαι στην εξουσία του άντρα σου, δεν τον απάτησες και δε μολύνθηκες, τότε αυτό το πικρό νερό που φέρνει την κατάρα δε θα σε βλάψει.

[20] Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

[20]Αν όμως, όσο είσαι στην εξουσία του άντρα σου, τον απάτησες και μολύνθηκες, γιατί κάποιος άλλος πλάγιασε μαζί σου,

[21] (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

[21]τότε ο Κύριος να σε τιμωρήσει: Να φέρει πάνω σου κατάρα για παραδειγματισμό ανάμεσα στο λαό σου. Να επιτρέψει να πέσει η μήτρα σου και να πρηστεί η κοιλιά σου.

[22] e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

[22]Αυτό το νερό, που φέρνει την κατάρα, να μπει στα σπλάχνα σου για να πρηστεί η κοιλιά σου και να πέσει η μήτρα σου». Η γυναίκα θα απαντήσει: «Αμήν, αμήν».

[23] O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

[23]Μετά ο ιερέας θα γράψει αυτές τις κατάρες σε βιβλίο και θα σβήσει τη γραφή στο πικρό νερό.

[24] E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

[24]Πριν δώσει στη γυναίκα να πιει το νερό που μπορεί να της φέρει πίκρα,

[25] Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

[25]θα πάρει από τα χέρια της την προσφορά της ζηλοτυπίας, θα την κινήσει ενώπιον του Κυρίου και θα την φέρει στο θυσιαστήριο.

[26] Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

[26]Έπειτα θα πάρει μια χούφτα από αυτήν την προσφορά για να υπενθυμίσει τη θυσία στον Κύριο, και θα την κάψει πάνω στο θυσιαστήριο. Τέλος θα δώσει στη γυναίκα να πιει το νερό.

27 E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

27Αν είχε μολυνθεί και είχε απατήσει τον άντρα της, το νερό που φέρνει τις κατάρες θα μπει μέσα της και θα της φέρει πίκρα· θα πρηστεί η κοιλιά της και θα πέσει η μήτρα της και θα είναι καταραμένη ανάμεσα στο λαό της.

28 Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

28Αν όμως η γυναίκα δεν είχε μολυνθεί και είναι καθαρή, δε θα πάθει τίποτα και θα μπορεί να κάνει παιδιά.

29 Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

29Αυτός είναι ο νόμος της ζηλοτυπίας. Αφορά την περίπτωση που μια γυναίκα, ενώ βρίσκεται κάτω από την εξουσία του άντρα της, θα τον απατήσει και θα μολυνθεί·

30 ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

30ή που ένας άντρας θα καταληφθεί από ζηλοτυπία και θα υποπτευθεί τη γυναίκα του· τότε ο ιερέας θα οδηγήσει τη γυναίκα να σταθεί όρθια ενώπιον του Κυρίου και θα της εφαρμόσει αυτόν το νόμο στο σύνολό του.

31 O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

31Ο άντρας θα απαλλαγεί από την αμαρτία, αλλά η γυναίκα θα υποστεί την ποινή της παρανομίας της.

Números 6

A lei do nazireado

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

3 abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens

ΑΡΙΘΜΟΙ 6

Ο νόμος για τους ναζηραίους

1-2Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή για τους Ισραηλίτες τις ακόλουθες οδηγίες: Αν ένας άντρας ή μια γυναίκα κάνει τάμα να γίνει ναζηραίος, δηλαδή να αφιερωθεί στον Κύριο,

3πρέπει να απέχει από το κρασί και από τα άλλα οινοπνευματώδη: Να μην πίνει ξύδι από κρασί ούτε ξύδι από άλλα οινοπνευματώδη ποτά, να μην πίνει

de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

κανένα ποτό φτιαγμένο από σταφύλια και να μην τρώει νωπά σταφύλια ή σταφίδες.

4 Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

4Όλο το διάστημα της αφιέρωσής του δεν θα τρώει τίποτε από τα παράγωγα του αμπελιού, ούτε ακόμα τους σπόρους του σταφυλιού ή τη φλούδα του.

5 Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

5Όλο το διάστημα για το οποίο έχει αφιερωθεί στον Κύριο δε θα κόψει τα μαλλιά του ή τα γένια του· πρέπει να είναι άγιος. Πρέπει να αφήσει να μεγαλώσουν τα μαλλιά του και τα γένια του.

6 Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

6Ούτε πρέπει να αγγίξει νεκρό σώμα σ' αυτό το διάστημα.

7 Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

7Αν ο πατέρας του ή η μάνα του, ο αδερφός του ή η αδερφή του πεθάνουν, ο ναζηραίος δεν πρέπει να καταστεί ακάθαρτος αγγίζοντας το πτώμα τους· στο κεφάλι του έχει την ευχή της αφιέρωσης στο Θεό του.

8 Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

8Όλο το διάστημα της αφιέρωσής του πρέπει να είναι άγιος για τον Κύριο.

9 Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.

9Αν πεθάνει ξαφνικά κανείς μπροστά στο ναζηραίο και μολυνθεί έτσι το κεφάλι του, που έχει την ευχή, θα περιμένει εφτά μέρες για να κόψει τα μαλλιά του ή τα γένια του και τότε θα είναι καθαρός.

10 Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

10Την όγδοη μέρα θα φέρει στον ιερέα δύο τρυγόνια ή δύο πιτσούνια, στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

11 o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou

11Ο ιερέας θα προσφέρει το ένα ως θυσία εξιλέωσης και το άλλο θυσία ολοκαυτώματος, και θα κάνει γι' αυτόν την τελετουργία της συγχώρησης από την

relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.

αμαρτία του, εξαιτίας αυτού του νεκρού. Την ίδια μέρα ο ναζηραίος θα εξαγιάσει εκ νέου το κεφάλι του,

12 Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

12και θα αφιερωθεί και πάλι στον Κύριο για το διάστημα που είχε τάξει τον εαυτό του. Οι προηγούμενες μέρες δεν θα υπολογιστούν, γιατί η ευχή του είχε διακοπεί. Ως θυσία επανόρθωσης θα προσφέρει αρνί ενός χρόνου.

Η αφιέρωση του ναζηραίου

13 Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.

13Αυτός είναι ο νόμος για τον ναζηραίο. Όταν τελειώσουν οι μέρες της αφιέρωσής του, θα έρθει στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου

14 Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,

14και θα προσφέρει το δώρο του στον Κύριο· ένα αρνί ενός χρόνου χωρίς ελάττωμα ως θυσία ολοκαυτώματος, μια αρνάδα ενός χρόνου χωρίς ελάττωμα ως θυσία εξιλέωσης και ένα κριάρι χωρίς ελάττωμα ως θυσία κοινωνίας.

15 e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

15Ένα καλάθι με άζυμα ψωμιά από ψιλό αλεύρι, πίτες ζυμωμένες με λάδι, και άζυμα παξιμάδια αλειμμένα με λάδι, μαζί με την αναίμακτη προσφορά και τη σπονδή.

16 O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;

16Ο ιερέας θα τα φέρει όλα αυτά ενώπιον του Κυρίου και θα προσφέρει τη θυσία εξιλέωσης και τη θυσία του ολοκαυτώματος.

17 oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.

17Θα προσφέρει το κριάρι ως θυσία κοινωνίας στον Κύριο, και μαζί το καλάθι με τα ψωμιά, την αναίμακτη προσφορά του και τη σπονδή.

18 O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o

18Ο ναζηραίος θα κόψει στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου τα μαλλιά του κεφαλιού του, που το είχε αφιερωμένο,

fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

και θα τα ρίξει στη φωτιά στην οποία καίγεται η θυσία κοινωνίας.

[19] Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.

[19]Ο ιερέας θα πάρει την ωμοπλάτη του κριαριού όταν θα έχει ψηθεί και από το καλάθι μια πίτα άζυμη κι ένα άζυμο παξιμάδι, και θα τα βάλει στα χέρια του ναζηραίου αφού θα έχει κόψει τα μαλλιά του.

[20] O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

[20]Μετά ο ιερέας θα τα προσφέρει με την ειδική τελετουργική κίνηση στον Κύριο. Πρόκειται για ιερή προσφορά προς τον ιερέα, μαζί με το στήθος και τον μηρό, που σύμφωνα με το νόμο ανήκουν στον ιερέα. Μετά απ’ αυτά ο ναζηραίος μπορεί να πιει κρασί.

[21] Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

[21]Αυτοί είναι οι κανονισμοί για όποιον κάνει τάμα να γίνει ναζηραίος. Αν όμως ένας ναζηραίος, εκτός από το δώρο που πρέπει να προσφέρει στον Κύριο για την αφιέρωσή του, υποσχεθεί μια προαιρετική προσφορά, τότε πρέπει να εκπληρώσει με ακρίβεια την υπόσχεσή του.

A bênção sacerdotal

Η ιερατική ευλογία

[22] Disse o SENHOR a Moisés:

[22]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[23] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:

[23]«Όταν ο Ααρών και οι γιοι του θα ευλογούν το λαό του Ισραήλ, θα τους ορίσεις να λένε αυτά τα λόγια:

[24] O SENHOR te abençoe e te guarde;

[24]“Ο Κύριος να σε ευλογεί και να σε φυλάει.

[25] o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;

[25]Ο Κύριος να σου δείξει την εύνοιά του και να σ’ ελεήσει.

[26] o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.

[26]Ο Κύριος να σου συμπαραστέκεται και να σου δίνει ειρήνη”.

[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

[27]»Μ’ αυτόν τον τρόπο θα διακηρύττουν το όνομά μου στους Ισραηλίτες και θα τους

θυμίζουν ότι είναι λαός μου, κι εγώ θα τους ευλογώ».

Números 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram

[3] e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro, e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.

[4] Disse o SENHOR a Moisés:

[5] Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.

[6] Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.

[7] Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;

[8] quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

ΑΡΙΘΜΟΙ 7

Οι προσφορές για τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου

[1]Όταν ο Μωυσής τελείωσε το στήσιμο της σκηνής, την έχρισε και την αγίασε αυτήν και τα σκεύη της, καθώς και το θυσιαστήριο και τα σκεύη του. Τα έχρισε όλα και τα αγίασε.

[2]Τότε οι αρχηγοί των φυλών του Ισραήλ –αρχηγοί συγγενειών– πρόσφεραν τη θυσία τους. Ήταν οι ίδιοι αρχηγοί που είχαν βοηθήσει στην απογραφή.

[3]Η προσφορά που έφεραν ενώπιον του Κυρίου ήταν έξι σκεπαστές άμαξες και δώδεκα βόδια· μία άμαξα ανά δύο αρχηγούς και ένα βόδι από τον καθένα τους. Και τα πρόσφεραν μπροστά στη σκηνή.

[4]Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[5]«Πάρε απ’ αυτούς τα δώρα τους για να χρησιμοποιηθούν στην υπηρεσία της σκηνής του Μαρτυρίου και δώσ’ τα στους Λευίτες, στον καθένα ανάλογα με την υπηρεσία του».

[6]Ο Μωυσής πήρε τις άμαξες και τα βόδια και τα παρέδωσε στους Λευίτες.

[7]Έδωσε δύο άμαξες και τέσσερα βόδια στους Γηρσωνίτες, ανάλογα με την υπηρεσία τους,

[8]τέσσερις άμαξες και οκτώ βόδια στους Μεραρίτες, ανάλογα με την υπηρεσία τους, που γινόταν με την καθοδήγηση του Ιθάμαρ, γιου του ιερέα Ααρών.

[9] Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.

[10] Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.

[12] O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

[9]Στους Κααθίτες ο Μωυσής δεν έδωσε τίποτε, γιατί αυτοί είχαν να μεταφέρουν στους ώμους τους τα άγια αντικείμενα, για τα οποία ήταν υπεύθυνοι.

[10]Την ημέρα της χρίσεως του θυσιαστηρίου, οι άρχοντες έφεραν επίσης προσφορές για την καθιέρωσή του. Όταν όμως άρχισαν να φέρνουν τα δώρα τους μπροστά στο θυσιαστήριο,

[11]είπε ο Κύριος στο Μωυσή: «Οι άρχοντες θα έρχονται ένας ένας σε διαφορετικές μέρες να φέρνουν την προσφορά τους για τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου».

[12-83]Έφερναν λοιπόν τις προσφορές τους με την ακόλουθη σειρά: Την πρώτη μέρα ήρθε ο Ναχσών, γιος του Αμμιναδάβ, από τη φυλή Ιούδα. Τη δεύτερη μέρα ήρθε ο Ναθαναήλ, γιος του Σουάρ, από τη φυλή Ισσάχαρ. Την τρίτη μέρα ήρθε ο Ελιάβ, γιος του Χαιλών, από τη φυλή Ζαβουλών. Την τέταρτη μέρα ήρθε ο Ελισούρ, γιος του Σεδιούρ, από τη φυλή Ρουβήν. Την πέμπτη μέρα ήρθε ο Σελουμιήλ, γιος του Σουρισαδαΐ, από τη φυλή Συμεών. Την έκτη μέρα ήρθε ο Ελιασάφ, γιος του Δεουήλ, από τη φυλή Γαδ. Την έβδομη μέρα ήρθε ο Ελισαμά, γιος του Αμιχούδ, από τη φυλή Εφραΐμ. Την όγδοη μέρα ήρθε ο Γαμαλιήλ, γιος του Πεδασούρ, από τη φυλή Μανασσή. Την ένατη μέρα ήρθε ο Αβιδάν, γιος του Γιδεωνί, από τη φυλή Βενιαμίν. Τη δέκατη μέρα ήρθε ο Ιέζερ, γιος του Αμμισαδαΐ, από τη φυλή Δαν. Την ενδέκατη μέρα ήρθε ο Φαγεϊήλ, γιος του Οχράν, από τη φυλή Ασήρ. Και τη δωδέκατη μέρα ήρθε ο Αχιρά, γιος του Αινάν, από τη φυλή Νεφθαλί. Καθένας έφερε τα ακόλουθα δώρα: Μια ασημένια γαβάθα βάρους εκατό τριάντα σίκλων, μια ασημένια λεκάνη βάρους εβδομήντα σίκλων, με βάση τον

ιερό σίκλο, και τις δυο γεμάτες ψιλό αλεύρι, ανακατωμένο με λάδι, για την αναίμακτη προσφορά· ένα χρυσό πιάτο βάρους δέκα σίκλων, γεμάτο λιβάνι· ένα μοσχάρι, ένα κριάρι κι ένα αρνί ενός χρόνου για τη θυσία του ολοκαυτώματος, έναν τράγο, για τη θυσία εξιλέωσης· και δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους και πέντε αρνιά ενός χρόνου για τη θυσία κοινωνίας.

13 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

14 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

15 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

16 um bode, para oferta pelo pecado;

17 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

18 No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

19 Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

20 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

21 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

22 um bode, para oferta pelo pecado;

[23] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.

[24] No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

[25] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[26] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[27] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[28] um bode, para oferta pelo pecado;

[29] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.

[30] No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

[31] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[32] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[33] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[34] um bode, para oferta pelo pecado;

[35] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.
[36] No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.
[37] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[38] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[39] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[40] um bode, para oferta pelo pecado;
[41] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.
[42] No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.
[43] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[44] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[45] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[46] um bode, para oferta pelo pecado;

[47] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

[48] No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

[49] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[50] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[51] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[52] um bode, para oferta pelo pecado;

[53] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

[54] No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

[55] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[56] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[57] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[58] um bode, para oferta pelo pecado;

[59] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

[60] No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

[61] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[62] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[63] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[64] um bode, para oferta pelo pecado;

[65] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

[66] No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

[67] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[68] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[69] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[70] um bode, para oferta pelo pecado;
[71] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.
[72] No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.
[73] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[74] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[75] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[76] um bode, para oferta pelo pecado;
[77] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.
[78] No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.
[79] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[80] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[81] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[82] um bode, para oferta pelo pecado;

[83] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.

[84] Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

[84]Αυτές ήταν οι προσφορές των αρχηγών του Ισραήλ για τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου την ημέρα της χρίσεώς του. Συνολικά ήταν δώδεκα ασημένιες γαβάθες, δώδεκα ασημένιες λεκάνες και δώδεκα χρυσά πιάτα.

[85] cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi de dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

[85]Κάθε ασημένια γαβάθα ζύγιζε εκατόν τριάντα σίκλους και κάθε λεκάνη εβδομήντα σίκλους. Όλα αυτά τα ασημένια σκεύη ζύγιζαν δύο χιλιάδες τετρακοσίους σίκλους, με βάση τον ιερό σίκλο.

[86] doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

[86]Δώδεκα χρυσά πιάτα γεμάτα λιβάνι. Κάθε πιάτο ζύγιζε δέκα σίκλους με βάση τον ιερό σίκλο. Όλο το χρυσάφι των πιάτων ήταν εκατόν είκοσι σίκλοι.

[87] todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

[87]Τα ζώα για τις θυσίες του ολοκαυτώματος ήταν συνολικά δώδεκα μοσχάρια, δώδεκα κριάρια, δώδεκα αρνιά ενός χρόνου, μαζί με τις αναίμακτες προσφορές που τα συνοδεύουν, καθώς και δώδεκα τράγοι για τις θυσίες εξιλέωσης.

[88] E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

[88]Τέλος, τα ζώα για τις θυσίες κοινωνίας ήταν είκοσι τέσσερα μοσχάρια, εξήντα κριάρια, εξήντα τράγοι και εξήντα αρνιά ενός χρόνου.

[89] Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima

[89]Όταν ο Μωυσής μπήκε στη σκηνή του Μαρτυρίου για να μιλήσει με τον Κύριο, άκουσε τη φωνή που του μιλούσε από το

do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

Números 8

As sete lâmpadas do santuário

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

[3] E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[4] O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

A consagração dos levitas

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

[7] assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;

[8] e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.

ύψος του ιλαστηρίου, που ήταν πάνω στην κιβωτό της διαθήκης, ανάμεσα στα δύο χερουβίμ.

ΑΡΙΘΜΟΙ 8

Η επτάφωτη λυχνία

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[2]«Να πεις στον Ααρών πως όταν θα τοποθετήσει τα εφτά λυχνάρια πάνω στη λυχνία, αυτά πρέπει να ρίχνουν το φως τους στο μπροστινό μέρος της λυχνίας».

[3]Έτσι κι έκανε ο Ααρών. Έβαλε στο μπροστινό μέρος της λυχνίας τα λυχνάρια, όπως ο Κύριος είχε διατάξει το Μωυσή.

[4]Η λυχνία ήταν φτιαγμένη από σφυρηλατημένο χρυσάφι. Ως και ο κορμός της και οι κλάδοι της ήταν από σφυρηλατημένο χρυσάφι. Ο Μωυσής έκανε τη λυχνία σύμφωνα με το σχέδιο που του έδειξε ο Κύριος.

Η καθιέρωση των Λευιτών

[5]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[6]«Θα ξεχωρίσεις από τους υπόλοιπους Ισραηλίτες τους Λευίτες και θα τους εξαγνίσεις,

[7]ως εξής: Θα τους ραντίσεις με το νερό του καθαρισμού· θα ξυρίσουν όλες τις τρίχες στο σώμα τους, θα πλύνουν τα ρούχα τους, και έτσι θα είναι καθαροί.

[8]Έπειτα θα πρέπει να πάρουν ένα μοσχάρι και την αναίμακτη προσφορά από ψιλό αλεύρι, ανακατωμένο με λάδι, κι εσύ θα πάρεις ένα δεύτερο μοσχάρι, για τη θυσία εξιλέωσης.

[9] Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.

[9]Θα φέρεις τους Λευίτες μπροστά στη σκηνή του Μαρτυρίου και θα συγκεντρώσεις ολόκληρη την ισραηλιτική κοινότητα.

[10] Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.

[10]Οι Λευίτες θα σταθούν ενώπιον του Κυρίου και οι Ισραηλίτες θα βάλουν τα χέρια πάνω τους.

[11] Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.

[11]Μετά ο Ααρών θα αφιερώσει τους Λευίτες σ’ εμένα τον Κύριο ως προσφορά από μέρους των Ισραηλιτών, και θα είναι ξεχωρισμένοι για την υπηρεσία μου.

[12] Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para oferta pelo pecado e o outro para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

[12]Οι Λευίτες θα βάλουν τα χέρια τους στο κεφάλι των δύο μοσχαριών. Θα προσφέρεις το ένα ως θυσία εξιλέωσης και το άλλο ως θυσία ολοκαυτώματος, για να γίνει η τελετουργία του καθαρισμού των Λευιτών.

[13] Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.

[13]Θα φέρεις τους Λευίτες να σταθούν όρθιοι μπροστά στον Ααρών και στους γιους του και θα τους αφιερώσεις ως ειδική προσφορά σ’ εμένα τον Κύριο.

[14] E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.

[14]Μ’ αυτό τον τρόπο θα ξεχωρίσεις τους Λευίτες από τους υπόλοιπους Ισραηλίτες, για να μου ανήκουν.

[15] Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

[15]»Μετά οι Λευίτες θα μπουν να υπηρετήσουν μέσα στη σκηνή του Μαρτυρίου, αφού θα τους έχεις καθαρίσει και θα τους έχεις αφιερώσει ως ειδική προσφορά.

[16] porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

[16]Είναι απόλυτα αφιερωμένοι σ’ εμένα. Τους έχω ξεχωρίσει για τον εαυτό μου στη θέση των πρωτοτόκων των Ισραηλιτών.

[17] Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de

[17]Σ’ εμένα ανήκει κάθε πρωτότοκο των Ισραηλιτών, είτε άνθρωπος είτε ζώο. Την

animais; no dia em que, na terra do Egito, feri todo primogênito, os consagrei para mim.

ημέρα που εξολόθρευσα τα πρωτότοκα στην Αίγυπτο, τα ξεχώρισα για τον εαυτό μου.

[18] Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

[18]Κι αντί για τα πρωτότοκα των Ισραηλιτών πήρα τους Λευίτες

[19] E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

[19]και τους έθεσα στη διάθεση του Ααρών και των γιων του ως αντιπροσωπευτικό δώρο από τους υπόλοιπους Ισραηλίτες. Αυτοί θα προσφέρουν τις υπηρεσίες τους αντί για τους Ισραηλίτες στη σκηνή του Μαρτυρίου. Έτσι ο λαός θα είναι προστατευμένος από κάθε καταστροφή που θα μπορούσε να ξεσπάσει πάνω του, αν τυχόν κάποιος πλησίαζε το αγιαστήριο».

[20] E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

[20]Ο Μωυσής, λοιπόν, ο Ααρών και η ισραηλιτική κοινότητα αφιέρωσαν τους Λευίτες σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος είχε διατάξει το Μωυσή σχετικά μ' αυτούς.

[21] Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

[21]Οι Λευίτες καθαρίστηκαν και έπλυναν τα ρούχα τους, και ο Ααρών τους αφιέρωσε ως ειδική προσφορά στον Κύριο. Επίσης ο Ααρών έκανε γι' αυτούς την τελετουργία του εξιλασμού για να τους εξαγνίσει.

[22] Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação, perante Arão e seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

[22]Μετά απ' αυτά οι Λευίτες μπήκαν για να εκτελέσουν την υπηρεσία τους μέσα στη σκηνή του Μαρτυρίου με την καθοδήγηση του Ααρών και των γιων του. Ο λαός έκανε ό, τι ο Κύριος είχε διατάξει το Μωυσή σχετικά με τους Λευίτες.

Τα έτη της υπηρεσίας των Λευιτών

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[24] Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão,

[24]«Σχετικά με τους Λευίτες θα ισχύουν τα ακόλουθα: Από είκοσι πέντε ετών και

para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

[25] mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

[26] porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

πάνω, κάθε Λευίτης θα αναλαμβάνει υπηρεσία στη σκηνή του Μαρτυρίου.

[25]Μετά τα πενήντα του θα σταματάει να υπηρετεί.

[26]Θα μπορεί και τότε να βοηθάει τους άλλους Λευίτες μέσα στη σκηνή του Μαρτυρίου όταν εκτελούν την υπηρεσία τους· μόνος του όμως δε θα κάνει καμιά εργασία. Έτσι θα κανονίσεις τα καθήκοντα των Λευιτών».

Números 9

A celebração da Páscoa

[1] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

[2] Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

[4] Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

[5] Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

[6] Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um homem, de maneira que não puderam celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

ΑΡΙΘΜΟΙ 9

Ο εορτασμός του Πάσχα

[1]Τον πρώτο μήνα του δεύτερου χρόνου από τότε που οι Ισραηλίτες βγήκαν από την Αίγυπτο, ο Κύριος είπε στο Μωυσή στην έρημο Σινά:

[2-3]«Την καθορισμένη ημερομηνία, δηλαδή στις δεκατέσσερις αυτού του μήνα, οι Ισραηλίτες πρέπει να γιορτάζουν το Πάσχα. Θα το γιορτάζετε αρχίζοντας από το βράδυ, σύμφωνα με όλους τους σχετικούς νόμους και τις διατάξεις».

[4]Ο Μωυσής, λοιπόν, είπε στους Ισραηλίτες να γιορτάζουν το Πάσχα,

[5]και το γιόρτασαν στις δεκατέσσερις του πρώτου μήνα, το βράδυ, στην έρημο Σινά. Ο λαός συμμορφώθηκε με όλες τις διαταγές που είχε δώσει ο Κύριος στο Μωυσή.

[6]Βρέθηκαν όμως μερικοί που έτυχε να είναι ακάθαρτοι εξαιτίας ενός νεκρού, και δεν μπορούσαν να γιορτάσουν το Πάσχα εκείνη την ημέρα. Παρουσιάστηκαν λοιπόν στο Μωυσή και στον Ααρών,

[7] disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

[7]και είπαν: «Εμείς είμαστε ακάθαρτοι· έχουμε αγγίξει νεκρό. Γιατί θα πρέπει να μας απαγορευτεί να φέρουμε στον καθορισμένο χρόνο την προσφορά μας στον Κύριο μαζί με τους άλλους Ισραηλίτες; »

[8] Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

[8]Ο Μωυσής τους απάντησε: «Περιμένετε, ώσπου να λάβω οδηγίες από τον Κύριο σχετικά μ' εσάς».

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[9]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[10] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

[10]«Πες στους Ισραηλίτες: Αν κάποιος από σας ή από τους απογόνους σας είναι ακάθαρτος επειδή άγγιξε νεκρό, ή αν βρίσκεται σε μακρινό ταξίδι, και θέλει να γιορτάσει το Πάσχα για να τιμήσει τον Κύριο,

[11] No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[11]μπορείτε να το γιορτάζετε ένα μήνα αργότερα, στις δεκατέσσερις του δεύτερου μήνα, το βράδυ. Να τρώτε το αρνί του Πάσχα με άζυμο ψωμί και πικρά χόρτα.

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[12]Να μην αφήνετε τίποτε απ' αυτό ως το πρωί και να μη σπάτε κανένα κόκαλό του· να το γιορτάζετε σύμφωνα με όλες τις διατάξεις του Πάσχα.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[13]Αν όμως ένας είναι καθαρός και δε βρίσκεται σε ταξίδι, αλλά παραλείψει να γιορτάσει το Πάσχα, αυτός θα αποκοπεί από το λαό του, γιατί δεν πρόσφερε το δώρο του στον Κύριο στον καθορισμένο χρόνο. Πρέπει να τιμωρηθεί για την αμαρτία του.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto

[14]Αν ένας ξένος που ζει μαζί σας θέλει να γιορτάσει το Πάσχα του Κυρίου, θα συμμορφωθεί με τους νόμους και τις διατάξεις του Πάσχα. Ένας νόμος θα

haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

A nuvem sobre o tabernáculo
Êxodo 40.34-38

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

ισχύει για όλους, και για τον ξένο και για τον Ισραηλίτη».

Η νεφέλη πάνω από τη σκηνή του Μαρτυρίου

[15]Την ημέρα που στήθηκε η σκηνή του Μαρτυρίου, ήρθε μια νεφέλη και σκέπασε το οίκημα. Το βράδυ η νεφέλη γινόταν κάτι σαν φωτιά κι έμενε πάνω από τη σκηνή μέχρι το πρωί.

[16]Έτσι γινόταν πάντοτε. Τη μέρα η νεφέλη σκέπαζε τη σκηνή, τη νύχτα όμως γινόταν κάτι σαν φωτιά.

[17]Όταν η νεφέλη σηκωνόταν πάνω από τη σκηνή, τότε ξεκινούσαν οι Ισραηλίτες· και στον τόπο όπου στεκόταν η νεφέλη, εκεί στρατοπέδευαν.

[18]Σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου ξεκινούσαν οι Ισραηλίτες και σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου στρατοπέδευαν. Όσο η νεφέλη έμενε πάνω από τη σκηνή, έμεναν κι αυτοί στρατοπεδευμένοι.

[19]Αν η νεφέλη έμενε πολύν καιρό πάνω από τη σκηνή, οι Ισραηλίτες τηρούσαν τη διαταγή του Κυρίου και δεν έφευγαν.

[20]Κι αν η νεφέλη έμενε λίγες μόνο μέρες πάνω από τη σκηνή, τότε πάλι σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου έμεναν στρατοπεδευμένοι και σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου ξεκινούσαν.

[21]Καμιά φορά η νεφέλη έμενε μόνο από το βράδυ ως το πρωί· μόλις έφευγε, τότε ξεκινούσε και ο λαός. Είτε μέρα είτε νύχτα έφευγε η νεφέλη, ξεκινούσαν και οι Ισραηλίτες.

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[22]Όσο κι αν έμενε η νεφέλη πάνω από τη σκηνή, αδιάφορο αν ήταν για δύο μέρες, ένα μήνα ή ένα χρόνο, οι Ισραηλίτες έμεναν στρατοπεδευμένοι και δεν ξεκινούσαν. Όταν αυτή σηκωνόταν, τότε μόνο ξεκινούσαν.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

[23]Στρατοπέδευαν και ξεκινούσαν πάντα σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου, υπακούοντας στην εντολή που τους είχε δώσει μέσω του Μωυσή.

Números 10

As duas trombetas de prata

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

[3] Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

[4] Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

[5] Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

[6] Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

ΑΡΙΘΜΟΙ 10

Οι ασημένιες σάλπιγγες

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[2]«Να κατασκευάσεις δυο ασημένιες σάλπιγγες, από σφυρηλατημένο ασήμι. Θα σου χρησιμεύουν για να συγκαλείς την κοινότητα και για να ξεκινούν τα στρατόπεδα.

[3]Όταν σαλπίζουν και με τις δύο, θα συγκεντρώνεται κοντά σου ολόκληρη η κοινότητα, στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

[4]Όταν σαλπίζουν μόνο με τη μία, τότε θα συγκεντρώνονται κοντά σου οι άρχοντες, οι χιλίαρχοι του Ισραήλ.

[5]Όταν σαλπίζουν δυνατά, τότε θα φεύγουν οι φυλές που θα έχουν στρατοπεδεύσει στα ανατολικά.

[6]Όταν σαλπίζουν δυνατά για δεύτερη φορά, τότε θα φεύγουν οι φυλές που θα έχουν στρατοπεδεύσει στα νότια. Το δυνατό σάλπισμα θα είναι για αναχώρηση.

[7] Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.

[8] Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

[9] Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

[10] Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Os israelitas partem do Sinai

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.

[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.

[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas

[7]Όταν θα σαλπίζουν για να συγκεντρωθεί η κοινότητα, το σάλπισμα δεν πρέπει να είναι δυνατό.

[8]Οι γιοι του Ααρών, οι ιερείς, αυτοί θα σαλπίζουν με τις σάλπιγγες. Αυτό θα είναι νόμος παντοτινός για σας και για τους απογόνους σας.

[9]»Όταν στη χώρα σας θα βγαίνετε να πολεμήσετε ενάντια σ' έναν εχθρό που σας επιτίθεται, τότε θα σαλπίζετε με τις σάλπιγγες δυνατά και ο Κύριος ο Θεός σας θα σας θυμάται και θα σας γλιτώνει από τους εχθρούς σας.

[10]Θα σαλπίζετε με τις σάλπιγγες στις χαρούμενες μέρες σας, στις γιορτές σας και στις νουμηνίες σας, όταν θα προσφέρετε τις θυσίες των ολοκαυτωμάτων σας και τις θυσίες σας κοινωνίας, για να σας θυμάται ο Θεός σας. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας».

Η αναχώρηση των Ισραηλιτών από το Σινά

[11]Στις είκοσι του δεύτερου μήνα του δεύτερου χρόνου, η νεφέλη σηκώθηκε πάνω από τη σκηνή του Μαρτυρίου.

[12]Τότε ξεκίνησαν κι οι Ισραηλίτες από την έρημο Σινά με τη σειρά που είχε οριστεί για την πορεία τους. Η νεφέλη στάθηκε στην έρημο Φαράν.

[13]Αυτή ήταν η πρώτη τους αναχώρηση σύμφωνα με τη διαταγή που έδωσε ο Κύριος, μέσω του Μωυσή.

[14]Πρώτη ξεκίνησε η σημαία του στρατοπέδου του Ιούδα, με τις στρατιωτικές μονάδες των τριών φυλών

turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;

του. Αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Ιούδα ήταν ο Ναχσών, γιος του Αμιναδάβ.

[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

[15]Αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Ισσάχαρ ήταν ο Ναθαναήλ, γιος του Σουάρ.

[16] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

[16]Και αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Ζαβουλών ήταν ο Ελιάβ, γιος του Χαιλών.

[17] Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.

[17]Τότε έλυσαν τη σκηνή και ξεκίνησαν οι Γηρσωνίτες και οι Μεραρίτες, που τη μετέφεραν.

[18] Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;

[18]Έπειτα ξεκίνησε η σημαία του στρατοπέδου του Ρουβήν με τις στρατιωτικές μονάδες των τριών φυλών του. Αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Ρουβήν ήταν ο Ελισούρ, γιος του Σεδιούρ.

[19] sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

[19]Αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Συμεών ήταν ο Σελουμιήλ, γιος του Σουρισαδαΐ.

[20] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

[20]Και αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Γαδ ήταν ο Ελιασάφ, γιος του Δεουήλ.

[21] Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.

[21]Έπειτα ξεκίνησαν οι Κααθίτες, που μετέφεραν τα ιερά σκεύη. Έτσι θα μπορούσε να στηθεί η σκηνή, ώσπου να φτάσουν οι υπόλοιποι.

[22] Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;

[22]Έπειτα ξεκίνησε η σημαία του στρατοπέδου του Εφραΐμ με τις στρατιωτικές μονάδες των τριών φυλών του. Αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Εφραΐμ ήταν ο Ελισαμά, γιος του Αμιούδ.

[23] sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

[24] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

[25] Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;

[26] sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

[27] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

[28] Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

[29] Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.

[30] Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

[31] Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

[23]Αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Μανασσή ήταν ο Γαμαλιήλ, γιος του Πεδασούρ.

[24]Και αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Βενιαμίν ήταν ο Αβιδάν, γιος του Γιδεωνί.

[25]Τέλος ξεκίνησε η σημαία του στρατοπέδου του Δαν, το οποίο αποτελούσε την οπισθοφυλακή των άλλων στρατοπέδων, με τις στρατιωτικές μονάδες των τριών φυλών του. Αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Δαν ήταν ο Ιέζερ, γιος του Αμμισαδαΐ.

[26]Αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Ασήρ ήταν ο Φαγειήλ, γιος του Οχράν.

[27]Και αρχηγός της στρατιωτικής μονάδας του Νεφθαλί ήταν ο Αχιρά, γιος του Αινάν.

[28]Αυτή τη διάταξη είχαν οι στρατιωτικές μονάδες των Ισραηλιτών, όταν ξεκινούσαν την πορεία τους.

[29]Ο Μωυσής είπε στο Χοβάβ, γιο του Ραγουήλ του πεθερού του, του Μαδιανίτη: «Εμείς φεύγουμε για τον τόπο που είπε ότι θα μας δώσει ο Κύριος. Έλα λοιπόν να μοιραστείς μαζί μας την ευτυχία που ο Κύριος υποσχέθηκε να δώσει στον Ισραήλ».

[30]Ο Χοβάβ του απάντησε: «Δεν θα έρθω, αλλά θα πάω στη χώρα μου και στους συγγενείς μου».

[31]Ο Μωυσής του είπε: «Σε παρακαλώ, μη μας αφήνεις. Εσύ ξέρεις πού μπορούμε να κατασκηνώνουμε στην έρημο· θα είσαι λοιπόν ο οδηγός μας.

[32] Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

[32]Αν έρθεις μαζί μας, θα μοιραστούμε μαζί σου την ευτυχία που θα μας δώσει ο Κύριος».

[33] Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

[33]Όταν έφυγαν από το βουνό του Κυρίου, περπάτησαν τρεις ημέρες. Η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου προπορευόταν, κατά τρεις ημέρες, για να αναζητήσει γι' αυτούς τόπο να κατασκηνώσουν.

[34] A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

[34]Η νεφέλη του Κυρίου ήταν πάνω τους όλη την ημέρα, όταν έφευγαν από κάθε στρατόπεδο.

[35] Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

[35]Όταν η κιβωτός ξεκινούσε, ο Μωυσής έλεγε: «Σήκω, Κύριε, κι ας διασκορπιστούν οι εχθροί σου! Ας φύγουν από μπροστά σου αυτοί που σε μισούν! »

[36] E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

[36]Όταν η κιβωτός στεκόταν, έλεγε: «Γύρνα πίσω, Κύριε, στις μυριάδες των χιλιάδων του Ισραήλ».

Números 11

As murmurações dos israelitas

[1] Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

[2] Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

[3] Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

[4] E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel

ΑΡΙΘΜΟΙ 11

Ο Κύριος υπόσχεται κρέας

[1]Κάποτε ο λαός άρχισε να παραπονιέται στον Κύριο για τα βάσανά του. Όταν ο Κύριος τους άκουσε, εξοργίστηκε κι έστειλε εναντίον τους φωτιά, η οποία έκαψε μια άκρη του στρατοπέδου.

[2]Τότε ο λαός φώναξε στο Μωυσή για βοήθεια· εκείνος προσευχήθηκε στον Κύριο και η φωτιά έσβησε.

[3]Τον τόπο εκείνο τον ονόμασαν Ταβερά (Πυρκαγιά) γιατί άναψε ανάμεσά τους η φωτιά του Κυρίου.

[4]Ανάμεσά τους βρίσκονταν και διάφοροι ξένοι, που εκλιπαρούσαν για κρέας· αλλά ακόμα και οι ίδιοι οι Ισραηλίτες άρχισαν

tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

να γκρινιάζουν και να λένε: «Ποιος θα μας δώσει να φάμε κρέας;

5 Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

5Θυμόμαστε τα ψάρια που τρώγαμε στην Αίγυπτο χωρίς να τα πληρώνουμε, τα αγγούρια, τα πεπόνια, τα πράσα, τα κρεμμύδια και τα σκόρδα.

6 Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

6Τώρα όμως έχουμε εξαντληθεί. Δεν υπάρχει τίποτε να φάμε, εκτός από τούτο ’δω το μάννα».

7 Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

7Το μάννα ήταν σαν σπόρος κορίαννου. και το χρώμα του έμοιαζε με του βδέλλιου.

8 Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

8Ο λαός διασκορπιζόταν και το μάζευε, το άλεθε στις μυλόπετρες ή το κοπάνιζε στο γουδί, και το έβραζε στη χύτρα ή το έκανε πίτες· η γεύση του ήταν σαν της τηγανίτας.

9 Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

9Τη νύχτα, όταν έπεφτε η δροσιά στο στρατόπεδο, έπεφτε μαζί και το μάννα.

Moisés acha pesado o seu cargo

10 Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

10Ο Μωυσής άκουσε το λαό που γκρίνιαζαν καθώς στέκονταν κατά ομάδες μπροστά στις σκηνές τους, και λυπήθηκε γιατί ο Θεός είχε θυμώσει πολύ μαζί τους.

11 Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

11Είπε, λοιπόν, ο Μωυσής στον Κύριο: «Γιατί με ταλαιπωρείς, εμένα τον δούλο σου; Τόσο δυσαρεστημένος είσαι μαζί μου, και μου φόρτωσες το βάρος όλου αυτού του λαού; Γιατί;

12 Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

12Ούτε τον είχα εγώ στην κοιλιά μου ούτε εγώ τον γέννησα, για να μου λες να τον πάρω στην αγκαλιά μου, όπως παίρνει η παραμάνα το βρέφος, σ’ όλο το δρόμο ως τη χώρα, που ορκίστηκες να τη δώσεις στους προγόνους τους!

[13] Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

[13]Πού να βρω εγώ κρέας, να δώσω σ' όλον ετούτο το λαό; Όλο μου γκρινιάζουν και μου λένε να τους δώσω να φάνε κρέας.

[14] Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

[14]Δεν μπορώ εγώ μόνος μου να βαστάξω όλον αυτό το λαό· είναι μεγάλο βάρος για μένα.

[15] Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

[15]Αν είναι να με μεταχειρίζεσαι έτσι, κάνε μου τη χάρη και εξόντωσέ με τώρα αμέσως, για να μη βλέπω πια τη δυστυχία μου».

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

[16]Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Μάζεψέ μου εβδομήντα άντρες από τους γέροντες του Ισραήλ, που τους γνωρίζεις ότι είναι οι πρεσβύτεροι και επόπτες του λαού, κι οδήγησέ τους στη σκηνή του Μαρτυρίου να σταθούν εκεί μαζί σου.

[17] Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

[17]Εγώ θα κατέβω εκεί και θα σου μιλήσω. Θα πάρω από το πνεύμα που έχω δώσει σ' εσένα και θα δώσω σ' αυτούς· έτσι θα σηκώνουν μαζί σου το βάρος του λαού, για να μην το σηκώνεις μόνος σου.

[18] Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

[18]Τώρα πες στο λαό: "Εξαγνιστείτε για αύριο και θα φάτε κρέας. Ο Κύριος σας άκουσε που του γκρινιάζατε και λέγατε ποιος θα σας δώσει να φάτε κρέας, κι ότι ήσασταν καλά στην Αίγυπτο. Θα σας δώσει λοιπόν κρέας να φάτε.

[19] Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

[19]Και θα το τρώτε όχι μία μέρα ούτε δύο, ούτε πέντε, ούτε δέκα, ούτε είκοσι μέρες.

[20] mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está

[20]Ολόκληρο μήνα θα τρώτε κρέας, ώσπου να σας βγει από τη μύτη και να το αηδιάσετε. Κι αυτό γιατί περιφρονήσατε τον Κύριο, που είναι ανάμεσά σας, και του

no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

21 Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.

22 Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

23 Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

24 Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.

25 Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

26 Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade. Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

παραπονεθήκατε που φύγατε από την Αίγυπτο"».

21Ο Μωυσής είπε στον Κύριο: «Εξακόσιες χιλιάδες είναι οι οδοιπόροι που αποτελούν το λαό που οδηγώ, κι εσύ λες ότι θα τους δώσεις κρέας για να τρώνε ένα μήνα;

22Όσα πρόβατα και βόδια να σφάξει κανείς, δε θα τους φτάσουν. Κι όλα τα ψάρια της θάλασσας να συγκεντρωθούν γι' αυτούς, πάλι δε θα είναι αρκετά! »

23Τότε ο Κύριος απάντησε στο Μωυσή: «Μήπως ελαττώθηκε η δύναμη του Θεού; Θα δεις αν θα εκπληρωθεί ο λόγος μου ή όχι».

Οι πρεσβύτεροι προφητεύουν

24Ο Μωυσής βγήκε από τη σκηνή και ανακοίνωσε στο λαό τα λόγια του Κυρίου. Συγκέντρωσε εβδομήντα άντρες από τους γέροντες του λαού και τους έβαλε να σταθούν γύρω από τη σκηνή.

25Τότε ο Κύριος κατέβηκε μέσα στη νεφέλη και μίλησε στο Μωυσή. Πήρε από το πνεύμα που του είχε δώσει και έδωσε στους εβδομήντα πρεσβυτέρους. Μόλις ήρθε το πνεύμα πάνω τους, άρχισαν να προφητεύουν, αλλά δε συνέχισαν.

26Δύο όμως από τους πρεσβυτέρους είχαν μείνει στο στρατόπεδο. Ο ένας λεγόταν Ελδάδ και ο άλλος Μεδάδ. Και ήρθε και σ' εκείνους το πνεύμα, γιατί ήταν κι αυτοί από τους γραμμένους, αλλά δεν είχαν πάει στη σκηνή. Άρχισαν, λοιπόν, κι αυτοί να προφητεύουν στο στρατόπεδο.

[27] Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.

[28] Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.

[29] Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

[30] Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

Deus manda codornizes

[31] Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.

[32] Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

[33] Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.

[34] Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.

[27]Τότε έτρεξε ένας νέος και το ανάγγειλε στο Μωυσή: «Ο Ελδάδ και ο Μεδάδ προφητεύουν στο στρατόπεδο! » του είπε.

[28]Τότε ο Ιησούς, γιος του Ναυή, που ήταν από νέος βοηθός του Μωυσή, πήρε το λόγο και είπε: «Κύριέ μου, Μωυσή, εμπόδισέ τους».

[29]Αλλά ο Μωυσής του απάντησε: «Ζηλεύεις εσύ για λογαριασμό μου; Μακάρι να ’δινε ο Κύριος το Πνεύμα του σε όλο το λαό και να τους έκανε προφήτες! »

[30]Μετά ο Μωυσής και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, γύρισαν πίσω στο στρατόπεδο.

Ο Κύριος στέλνει ορτύκια

[31]Στο μεταξύ, ο Κύριος σήκωσε έναν αέρα που παρέσυρε από τη θάλασσα ορτύκια· τα έριξε γύρω από το στρατόπεδο σε απόσταση μιας μέρας δρόμου από το ένα μέρος κι άλλο τόσο από το άλλο, και σε πάχος δυο πήχεις από το έδαφος.

[32]Ο λαός σηκώθηκε και μάζευε ορτύκια όλη εκείνη την ημέρα, όλη τη νύχτα κι όλη την άλλη μέρα. Το λιγότερο που μάζεψε ο καθένας ήταν δέκα γόμερ. Και τα άπλωσαν να ξεραθούν τριγύρω στο στρατόπεδο.

[33]Ενώ όμως το κρέας ήταν ακόμη στο στόμα τους, πριν το μασήσουν, ξέσπασε η οργή του Κυρίου εναντίον του λαού, και τους χτύπησε με μια πολύ μεγάλη συμφορά.

[34]Έτσι ο τόπος εκείνος ονομάστηκε Κιβρώθ-Αττααβά (Τάφοι Επιθυμίας), γιατί εκεί θάφτηκαν όσοι είχαν

35 De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

1 Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

2 E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

3 Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

4 Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

5 Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

6 Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

7 Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

8 Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do

καταληφθεί από έντονη επιθυμία να φάνε κρέας.

35Από την Κιβρώθ-Αττααβά ο λαός ξεκίνησε για την Ασηρώθ, όπου και κατασκήνωσε.

ΑΡΙΘΜΟΙ 12

Η Μαριάμ και ο Ααρών κατακρίνουν το Μωυσή

1Ο Μωυσής είχε παντρευτεί γυναίκα Αιθιόπισσα, και η Μαριάμ και ο Ααρών τον κατέκριναν εξαιτίας της.

2«Μήπως μόνο στο Μωυσή μίλησε ο Κύριος; » έλεγαν. «Μίλησε και σ' εμάς! » Και τους άκουσε ο Κύριος.

3Ο Μωυσής ήταν πολύ ταπεινός άνθρωπος, περισσότερο από κάθε άλλον άνθρωπο πάνω στη γη.

4Ξαφνικά ο Κύριος είπε στο Μωυσή, στον Ααρών και στη Μαριάμ: «Πηγαίνετε και οι τρεις σας στη σκηνή του Μαρτυρίου». Όταν έφτασαν εκεί οι τρεις τους,

5κατέβηκε ο Κύριος μέσα σε στήλη νεφέλης. Στάθηκε στην είσοδο της σκηνής και φώναξε τον Ααρών και τη Μαριάμ. Αυτοί προχώρησαν μπροστά

6κι ο Κύριος τους είπε: «Ακούστε τώρα το λόγο μου. Αν υπάρχει προφήτης ανάμεσά σας, εγώ ο Κύριος του φανερώνομαι σε όραμα και του μιλάω με όνειρο.

7Δε συμβαίνει όμως το ίδιο με το δούλο μου το Μωυσή. Σ' αυτόν έχω εμπιστευθεί όλο το λαό μου.

8Στόμα με στόμα του μιλάω και φανερά· όχι με λόγους σκοτεινούς· και τη μορφή μου ακόμα βλέπει. Πώς λοιπόν εσείς

SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?

τολμήσατε να μιλήσετε ενάντια στο δούλο μου το Μωυσή; »

[9] E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.

[9]Οργίστηκε, λοιπόν, ο Κύριος εναντίον τους και έφυγε.

[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.

[10]Η νεφέλη αποτραβήχτηκε από πάνω απ' τη σκηνή και τότε η Μαριάμ γέμισε λέπρα κι έγινε άσπρη σαν το χιόνι. Ο Ααρών γύρισε να την κοιτάξει και είδε πως ήταν λεπρή.

[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.

[11]Τότε ο Ααρών είπε στο Μωυσή: «Παρακαλώ, κύριέ μου, μην αφήσεις να υποστούμε την ποινή της αμαρτίας μας, που από ανοησία διαπράξαμε.

[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.

[12]Μην την αφήσεις να γίνει σαν το παιδί που γεννιέται νεκρό, που βγαίνει από την κοιλιά της μάνας του με μισοφαγωμένη σάρκα».

[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.

[13]Τότε ο Μωυσής φώναξε προς τον Κύριο: «Θεέ, θεράπευσέ την, σε παρακαλώ! »

[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.

[14]Ο Κύριος του απάντησε: «Αν ο πατέρας της την είχε φτύσει στο πρόσωπο, δε θα έπρεπε να σηκώσει το βάρος της ντροπής της εφτά μέρες; Ας μείνει λοιπόν εφτά μέρες περιορισμένη έξω από το στρατόπεδο κι έπειτα ας τη φέρουν μέσα».

[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.

[15]Έμεινε λοιπόν η Μαριάμ εφτά μέρες έξω από το στρατόπεδο, και ο λαός δεν ξεκίνησε ως την ημέρα που την έφεραν πάλι μέσα.

[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

[16]Μετά από αυτά έφυγαν από την Ασηρώθ και στρατοπέδευσαν στην έρημο Φαράν.

Números 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã

Deuteronômio 1.19-25

ΑΡΙΘΜΟΙ 13

Αποστολή δώδεκα κατασκόπων στη Χαναάν

[1] Disse o SENHOR a Moisés:	[1]O Κύριος είπε στο Μωυσή:
[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.	[2]«Στείλε ανθρώπους να κατασκοπεύσουν τη Χαναάν, τη χώρα που θα δώσω στους Ισραηλίτες, έναν αρχηγό από κάθε προγονική τους φυλή».
[3] Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.	[3]Ο Μωυσής, λοιπόν, σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου, έστειλε από την έρημο Φαράν τους εξής αρχηγούς των Ισραηλιτών:
[4] São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;	[4]Από τη φυλή Ρουβήν, το Σαμμουά, γιο του Ζακκούρ.
[5] da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;	[5]Από τη φυλή Συμεών, το Σαφάτ, γιο του Χορί.
[6] da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;	[6]Από τη φυλή Ιούδα, το Χάλεβ, γιο του Ιεφοννή.
[7] da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;	[7]Από τη φυλή Ισσάχαρ, τον Ιγάλ, γιο του Ιωσήφ.
[8] da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;	[8]Από τη φυλή Εφραΐμ, τον Οσέα, γιο του Ναυή.
[9] da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;	[9]Από τη φυλή Βενιαμίν, το Φαλτί, γιο του Ραφού.
[10] da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;	[10]Από τη φυλή Ζαβουλών, το Γαδδιήλ, γιο του Σοδί.
[11] da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;	[11]Από τη φυλή Μανασσή, γιου του Ιωσήφ, το Γαδδί, γιο του Σουσί.
[12] da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;	[12]Από τη φυλή Δαν, τον Αμιήλ, γιο του Γεμαλλί.
[13] da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;	[13]Από τη φυλή Ασήρ, το Σεθούρ, γιο του Μιχαήλ.
[14] da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;	[14]Από τη φυλή Νεφθαλί, το Ναχβί, γιο του Βαφσί.
[15] da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.	[15]Από τη φυλή Γαδ, το Γουδιήλ, γιο του Μαχί.

[16] São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

[16]Αυτά είναι τα ονόματα των αντρών που έστειλε ο Μωυσής, για να εξερευνήσουν τη χώρα. Τον Οσέα, γιο του Ναυή, τον ονόμασε Ιησού.

[17] Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.

[17]Όταν τους έστειλε να κατασκοπεύσουν τη Χαναάν, τους είπε: «Προχωρήστε με κατεύθυνση προς βορράν από το νότιο μέρος και ανεβείτε στην ορεινή χώρα.

[18] Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.

[18]Παρατηρήστε τι λογής χώρα είναι πόσος είναι ο λαός που την κατοικεί και πόση δύναμη έχουν.

[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

[19]Δείτε αν η χώρα τους είναι εύφορη ή άγονη, και αν οι πόλεις τους είναι οχυρωμένες ή ατείχιστες.

[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram aqueles dias os dias das primícias das uvas.

[20]Εξακριβώστε αν το έδαφος είναι πλούσιο ή φτωχό κι αν υπάρχουν δέντρα. Δείξτε θάρρος και φέρτε μας από τους καρπούς της χώρας». Ήταν ο καιρός που αρχίζουν να ωριμάζουν τα σταφύλια.

[21] Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

[21]Προχώρησαν, λοιπόν, οι άντρες βόρεια και εξερεύνησαν τη χώρα από την έρημο Σιν ως τη Ρεχώβ, εκεί που ο δρόμος πάει προς τη Χαμάθ.

[22] E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

[22]Μπήκαν στη χώρα από τα νότια και έφτασαν ως τη Χεβρών, όπου κατοικούσαν οι φυλές Αχιμάν, Σεσαΐ και Ταλμαΐ, οι απόγονοι του γίγαντα Ανάκ. (Η Χεβρών είχε χτιστεί εφτά χρόνια πριν από τη Σοάν της Αιγύπτου).

[23] Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

[23]Έφτασαν ως την κοιλάδα Εσκώλ, όπου έκοψαν μια κληματόβεργα με ένα τσαμπί σταφύλι που το σήκωναν δύο, περασμένο σ' ένα ξύλο. Έκοψαν επίσης ρόδια και σύκα.

[24] Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

O relatório dos espias recebido com incredulidade
Deuteronômio 1.26-33

[25] Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

[26] caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

[27] Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

[28] O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

[29] Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

[30] Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

[31] Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

[24]Ο τόπος ονομάστηκε Κοιλάδα Εσκώλ (Βότρυος), από το σταφύλι που έκοψαν εκεί οι Ισραηλίτες.

Η αναφορά των κατασκόπων

[25]Οι κατάσκοποι, αφού εξερεύνησαν τη χώρα για σαράντα μέρες, γύρισαν

[26]στο Μωυσή, στον Ααρών και σ' ολόκληρη την ισραηλιτική κοινότητα στην έρημο Φαράν, στην Κάδης. Τους έδωσαν την αναφορά τους και τους έδειξαν τους καρπούς της χώρας.

[27]«Πήγαμε στη χώρα που μας έστειλες», είπαν στο Μωυσή. «Είναι πράγματι μια χώρα όπου ρέει γάλα και μέλι. Να και οι καρποί της.

[28]Αλλά ο λαός που κατοικεί εκεί είναι δυνατός· οι πόλεις είναι οχυρωμένες και πολύ μεγάλες. Είδαμε εκεί και τους απογόνους του Ανάκ, τους γίγαντες.

[29]Οι Αμαληκίτες κατοικούν στο νότιο τμήμα της χώρας, οι Χετταίοι, οι Ιεβουσαίοι και οι Αμορραίοι κατοικούν στα βουνά, ενώ οι Χαναναίοι κατοικούν στα παραθαλάσσια και στις όχθες του Ιορδάνη».

[30]Ο Χάλεβ όμως καθησύχασε το λαό που ήταν γύρω στο Μωυσή και τους είπε: «Τώρα πρέπει να προχωρήσουμε και να καταλάβουμε αυτή τη χώρα! Το δίχως άλλο θα νικήσουμε».

[31]Οι άντρες όμως που είχαν πάει μαζί του έλεγαν: «Δεν μπορούμε να επιτεθούμε σ' αυτό το λαό, γιατί είναι ισχυρότερος από μας».

[32] E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.

[32]Άρχισαν, λοιπόν, να διαδίδουν στους Ισραηλίτες φοβερά πράγματα σχετικά με τη χώρα που είχαν εξερευνήσει: «Η χώρα που πήγαμε να εξερευνήσουμε», έλεγαν, «είναι μια χώρα που κατατρώει τους κατοίκους της, και όλοι όσους είδαμε εκεί είναι άντρες μεγαλόσωμοι.

[33] Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

[33]Είδαμε ακόμα εκεί γίγαντες, τους απογόνους του Ανάκ, από τη γενιά των γιγάντων! Εμείς νιώθαμε σαν ακρίδες μπροστά τους, αλλά και στα δικά τους μάτια έτσι φαινόμασταν».

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.

[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!

[3] E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

[4] E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

[5] Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

ΑΡΙΘΜΟΙ 14

Η διαμαρτυρία του λαού εναντίον του Κυρίου

[1]Τότε ολόκληρη η κοινότητα άρχισε να φωνάζει και να οδύρεται· κι όλος ο λαός ξενύχτησε κλαίγοντας.

[2]Παραπονιούνταν ενάντια στο Μωυσή και στον Ααρών, και τους έλεγαν: «Μακάρι να ’χαμε πεθάνει στην Αίγυπτο ή σ’ αυτήν εδώ την έρημο.

[3]Γιατί μας έφερε ο Κύριος σ’ αυτή τη χώρα; Για να σκοτωθούμε στον πόλεμο; Για να αιχμαλωτιστούν οι γυναίκες μας και τα παιδιά μας; Καλύτερα να γυρίσουμε στην Αίγυπτο! »

[4]Κι έλεγαν μεταξύ τους: «Ελάτε να ορίσουμε έναν αρχηγό και να γυρίσουμε πίσω στην Αίγυπτο».

[5]Τότε ο Μωυσής κι ο Ααρών έπεσαν με το πρόσωπό τους στη γη, μπροστά σ’ όλη την κοινότητα των Ισραηλιτών, που είχε συναχθεί εκεί.

[6] E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

[6]Ο Ιησούς, γιος του Ναυή κι ο Χάλεβ, ο γιος του Ιεφοννή, που ήταν από τους εξερευνητές που κατασκόπευσαν τη χώρα, έσκισαν τα ρούχα τους απ' την απόγνωση,

[7] e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

[7]και είπαν στην κοινότητα: «Η χώρα που πήγαμε να εξερευνήσουμε είναι μια θαυμάσια χώρα.

[8] Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

[8]Αν ο Κύριος μας ευνοήσει, θα μας οδηγήσει σ' αυτή και θα μας τη δώσει. Είναι χώρα όπου ρέει γάλα και μέλι.

[9] Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra, porquanto, como pão, os podemos devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

[9]Μόνο μην επαναστατείτε εναντίον του Θεού και μη φοβάστε το λαό της χώρας! Θα τους κάνουμε μια μπουκιά! Οι θεοί που τους προστάτευαν, τους εγκατέλειψαν· αλλά μ' εμάς είναι ο Κύριος. Μη φοβάστε! »

[10] Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

[10]Κι ενώ ολόκληρη η κοινότητα σκεφτόταν να τους λιθοβολήσει, φάνηκε η δόξα του Κυρίου πάνω από τη σκηνή του Μαρτυρίου μπροστά στα μάτια των Ισραηλιτών.

Ο Μωυσής ικετεύει υπέρ του λαού

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

[11]Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Ως πότε ο λαός αυτός θα με περιφρονεί; Ως πότε δεν θα με εμπιστεύονται παρ' όλα τα θαύματα που έχω κάνει ανάμεσά τους;

[12] Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

[12]Θα τους στείλω πανούκλα και θα τους καταστρέψω. Και θα κάνω από σένα ένα άλλο έθνος μεγαλύτερο και ισχυρότερο απ' αυτούς».

Moisés intercede pelo povo

[13] Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a

[13]Ο Μωυσής όμως απάντησε στον Κύριο: «Εσύ με την δύναμή σου έβγαλες το λαό

tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

αυτό από την Αίγυπτο. Όταν οι Αιγύπτιοι μάθουν κάτι τέτοιο,

[14] mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

[14]θα το πουν στους κατοίκους της Χαναάν. Αυτοί ξέρουν ότι εσύ, Κύριε, είσαι ανάμεσα στο λαό αυτό, ότι τους παρουσιάζεσαι πρόσωπο με πρόσωπο, ότι η νεφέλη σου στέκεται πάνω τους, και ότι εσύ βαδίζεις μπροστά τους σε στήλη νεφέλης τη μέρα και σε στήλη φωτιάς τη νύχτα.

[15] Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

[15]Αν λοιπόν θανατώσεις αυτόν το λαό σαν να ήταν ένας άνθρωπος, τότε τα έθνη, που έχουν ακούσει για σένα, θα πουν ότι

[16] Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

[16]επειδή δεν μπορούσες να φέρεις το λαό αυτό στη χώρα που είχες ορκιστεί να τους δώσεις, γι' αυτό τους εξολόθρεψες στην έρημο.

[17] Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

[17]Τώρα λοιπόν ας φανερωθεί η δύναμή σου, Κύριε, σ' όλη τη μεγαλοσύνη της όπως το έχεις πει:

[18] O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

[18]"Ο Κύριος είναι υπομονετικός και πολυεύσπλαγχνος, συγχωρεί την ανομία και την αμαρτία, αλλά δεν αφήνει και τίποτε ατιμώρητο. Τιμωρεί τους γιους για την ανομία των πατέρων ως την τρίτη και την τέταρτη γενιά".

[19] Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

[19]Συγχώρησε την ανομία του λαού αυτού με βάση τη μεγαλοσύνη της αγάπης σου, όπως τους ανέχθηκες από την Αίγυπτο ως εδώ».

O castigo dado por Deus

Deuteronômio 1.34-40

[20] Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

[20]Τότε ο Κύριος είπε: «Τους συγχωρώ, όπως το ζήτησες.

[21] Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,
[22] nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,
[23] nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim, nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

[24] Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

[25] Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[26] Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:
[27] Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.
[28] Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

[29] Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos

[21]Αλλά, ορκίζομαι στον εαυτό μου και στη δόξα μου, που γεμίζει ολόκληρη τη γη:

[22]Επειδή όλοι αυτοί είδαν τη δόξα μου και τα θαύματα, που έκανα στην Αίγυπτο και στην έρημο κι ωστόσο έβαλαν επανειλημμένα σε δοκιμασία την υπομονή μου κι αρνήθηκαν να με υπακούσουν,
[23]κανένας απ’ αυτούς που με περιφρόνησαν δε θα δει τη χώρα που υποσχέθηκα με όρκο στους προγόνους τους.
[24]Αλλά το δούλο μου το Χάλεβ, επειδή έχει άλλο φρόνημα και με ακολούθησε πιστά, θα τον φέρω στη χώρα που εξερεύνησε, και θα την κληρονομήσουν οι απόγονοί του.
[25]Στην πεδιάδα όμως κατοικούν τώρα οι Αμαληκίτες και οι Χαναναίοι. Αύριο, λοιπόν, σηκωθείτε και γυρίστε πίσω στην έρημο προς την κατεύθυνση της Ερυθράς Θάλασσας».

Η τιμωρία του Θεού: 40 χρόνια στην έρημο

[26]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ααρών:

[27]«Ως πότε θα παραπονιέται εναντίον μου αυτός ο διεφθαρμένος λαός; Αρκετά άκουσα τα παράπονά τους!

[28]Πες τους εκ μέρους μου: Ορκίζομαι στον εαυτό μου πως θα σας κάνω ό, τι ακριβώς μου ζητήσατε.
[29]Τα κορμιά σας θα μείνουν σ’ ετούτη εδώ την έρημο, όλοι εσείς που απογραφτήκατε, όλοι όσοι έχετε καταχωρηθεί από είκοσι ετών και πάνω –

para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

εσείς που δυσανασχετήσατε εναντίον μου.

[30] não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[30]Δε θα μπείτε στη χώρα, όπου υποσχέθηκα με όρκο να σας εγκαταστήσω, εκτός από το Χάλεβ, γιο του Ιεφοννή και τον Ιησού, γιο του Ναυή.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[31]Τα παιδιά σας όμως, που είπατε γι' αυτά ότι θα αιχμαλωτιστούν, θα τα φέρω εκεί και θα γνωρίσουν τη χώρα που εσείς περιφρονήσατε.

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

[32]Τα κόκαλά σας θα μείνουν σ' αυτήν εδώ την έρημο.

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

[33]Τα παιδιά σας θα περιπλανιούνται εδώ σαράντα χρόνια. Θα τιμωρούνται για τη δική σας απιστία, ώσπου όλοι εσείς να πεθάνετε στην έρημο.

[34] Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

[34]Όπως κάνατε σαράντα μέρες για να εξερευνήσετε τη χώρα, έτσι θα πληρώνετε τις αμαρτίες σας σαράντα χρόνια, ένα χρόνο για κάθε μέρα. Και έτσι θα μάθετε τι σημαίνει να σας εγκαταλείψω εγώ.

[35] Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

[35]Εγώ το λέω, ο Κύριος! Μ' αυτό τον τρόπο θα φερθώ απέναντι σ' αυτή τη διεφθαρμένη κοινότητα, που συνωμοτεί εναντίον μου. Στην έρημο αυτή θα λειώσουν· εδώ θα πεθάνουν».

Ο θάνατος των δέκα κατασκόπων

[36] Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

[37] esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

[36-37]Οι άντρες που είχε στείλει ο Μωυσής για να κατασκοπεύσουν τη χώρα, όταν επέστρεψαν, διέδιδαν συκοφαντίες γι' αυτήν και τη δυσφημούσαν, κι έτσι έκαναν όλη την κοινότητα να παραπονιέται εναντίον του Κυρίου. Γι' αυτό ο Κύριος τους χτύπησε με θανατικό και πέθαναν.

[38] Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

O povo derrotado em Horma
Deuteronômio 1.41-46

[39] Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

[40] Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

[41] Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

[42] Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

[43] Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

[44] Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

[45] Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[38]Από τους κατασκόπους εκείνους, οι μόνοι που επέζησαν ήταν ο Ιησούς, γιος του Ναυή και ο Χάλεβ, γιος του Ιεφοννή.

Η ήττα των Ισραηλιτών στη Χορμά

[39]Ο Μωυσής τα διαβίβασε όλα αυτά στους Ισραηλίτες και ο λαός έπεσε σε βαρύ πένθος.

[40]Σηκώθηκαν νωρίς το πρωί και άρχισαν ν' ανεβαίνουν στα γύρω υψώματα κι έλεγαν: «Πράγματι, αμαρτήσαμε! Αλλά τώρα εμείς είμαστε έτοιμοι να πάμε στον τόπο που μας όρισε ο Κύριος».

[41]Αλλά ο Μωυσής τούς είπε: «Τι πάτε να κάνετε! Παραβαίνετε την προσταγή του Κυρίου; Θα αποτύχετε!

[42]Μην πάτε πουθενά, γιατί ο Κύριος δεν είναι μαζί σας. Θα νικηθείτε από τους εχθρούς σας.

[43]Θα πέσετε πάνω στους Αμαληκίτες και στους Χαναναίους και θα σας ξεκάνουν με τα ξίφη τους. Αφού αρνηθήκατε ν' ακολουθήσετε τον Κύριο, ο Κύριος δεν θα είναι μαζί σας».

[44]Παρ' όλα αυτά, εκείνοι τόλμησαν κι ανέβηκαν προς τα υψώματα. Αλλά η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου και ο Μωυσής δεν έφυγαν από το στρατόπεδο.

[45]Τότε κατέβηκαν οι Αμαληκίτες και οι Χαναναίοι, που κατοικούσαν σ' εκείνα τα βουνά, τους χτύπησαν και τους καταδίωξαν ως τη Χορμά.

ΑΡΙΘΜΟΙ 15

Ο νόμος για την προσφορά θυσιών

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

1-2Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή τις ακόλουθες εντολές για τους Ισραηλίτες: Όταν θα μπείτε στη χώρα που θα σας δώσω να κατοικήσετε,

3 e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,

3θα προσφέρετε στον Κύριο θυσίες. Δυνατόν να προσφέρετε από τα βόδια σας ή τα πρόβατά σας θυσία που γίνεται με φωτιά, είτε αυτή είναι ολοκαύτωμα είτε θυσία για εκπλήρωση τάματος είτε εκούσια προσφορά, είτε θυσία με την ευκαιρία κάποιας γιορτής σας –η ευωδιά αυτών των θυσιών ευχαριστεί τον Κύριο.

4 então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.

4Σ' αυτές τις περιπτώσεις, εκείνος που θα προσφέρει αναίμακτη θυσία στον Κύριο, θα προσφέρει ένα δέκατο του εφά ψιλό αλεύρι ανακατωμένο με ένα τέταρτο του χιν λάδι.

5 E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.

5Και μαζί με το ολοκαύτωμα ή τη θυσία θα προσφέρει σπονδή, ένα τέταρτο του χιν κρασί για κάθε αρνί.

6 Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;

6Μαζί με κάθε κριάρι θα προσφέρονται ως αναίμακτη προσφορά δύο δέκατα του εφά ψιλό αλεύρι, ανακατωμένο με ένα τρίτο του χιν λάδι,

7 e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.

7και θα γίνεται σπονδή με ένα τρίτο του χιν κρασί. Αυτές τις θυσίες να τις προσφέρετε ως ευχάριστη μυρωδιά για τον Κύριο.

8 Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

8Όταν προσφέρετε ένα μοσχάρι ως θυσία ολοκαυτώματος ή για εκπλήρωση τάματος ή ως θυσία κοινωνίας στον Κύριο,

9 com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor

9τότε, εκτός από το μοσχάρι, θα προσφέρετε ως αναίμακτη θυσία τρία

de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

10 e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

11 Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.

12 Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.

13 Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

14 Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver entre vós durante as vossas gerações, e trouxer uma oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

15 Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.

16 A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.

17 Disse mais o SENHOR a Moisés:

18 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

19 ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

δέκατα του εφά ψιλό αλεύρι ανακατωμένο με μισό χιν λάδι,

10και να κάνετε σπονδή με μισό χιν κρασί. Αυτή είναι θυσία που γίνεται με φωτιά και η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

11Αυτά θα προσφέρετε μαζί με κάθε βόδι, κάθε κριάρι, κάθε πρόβατο ή κατσίκι.

12Όσα ζώα κι αν θυσιάζετε μαζί, θα φέρνετε τις ίδιες αναλογίες προσφορών για το κάθε ζώο.

13-14Αυτά θα εφαρμόζονται από τους Ισραηλίτες αλλά κι από τους ξένους που μένουν μαζί σας σε όλες σας τις γενιές, όταν προσφέρουν θυσίες που γίνονται με φωτιά και η ευωδιά τους ευχαριστεί τον Κύριο.

15Ο ίδιος νόμος θα ισχύει για πάντα στο μέλλον για όλη τη σύναξη, τόσο για σας όσο και για τους ξένους, που είναι μαζί σας. Όπως είστε εσείς, έτσι θα είναι και οι ξένοι απέναντι στον Κύριο.

16Ένας νόμος και μία εντολή θα ισχύει για σας και για τους ξένους, που μένουν μαζί σας.

Το πρώτο καρβέλι προσφορά στον Κύριο

17-18Ο Κύριος είπε στο Μωυσή να δώσει στους Ισραηλίτες τις ακόλουθες οδηγίες: Όταν θα μπείτε στη χώρα που θα σας οδηγήσω,

19και θ’ αρχίσετε να τρώτε το ψωμί της, θα ξεχωρίζετε ένα μέρος για να το προσφέρετε στον Κύριο.

[20] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

[21] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância
Levítico 4.13-21

[22] Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,
[23] sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

[24] será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

[25] O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.
[26] Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

[20]Όταν ζυμώνετε ψωμί, το πρώτο καρβέλι που θα ζυμωθεί με το πρώτο αλεύρι της νέας σοδειάς θα το προσφέρετε στον Κύριο ως απαρχή. Θα το προσφέρετε όπως τις απαρχές από το αλώνι σας.
[21]Θα ξεχωρίζετε για τον Κύριο ως απαρχή ένα μέρος από το ψωμί που θα ζυμώνετε· κι αυτό θα ισχύει για όλες τις επόμενες γενιές σας.

Η εξιλέωση των εξ αμελείας παραβάσεων

[22-23]Μπορεί όμως κάποτε να αμαρτήσετε και να παραβείτε άθελά σας κάποια από όλες αυτές τις εντολές που εγώ ο Κύριος έδωσα στο Μωυσή για σάς και τους απογόνους σας.

[24]Αν η παράβαση έγινε χωρίς να το γνωρίζει η κοινότητα, τότε ολόκληρη η κοινότητα θα προσφέρει ένα μοσχάρι ως ολοκαύτωμα, που η ευωδιά του ευχαριστεί τον Κύριο· θα φέρουν μαζί και την αναίμακτη προσφορά και τη σπονδή, σύμφωνα με την εντολή και έναν ακόμη τράγο ως θυσία εξιλέωσης.
[25]Ο ιερέας θα κάνει την τελετουργία της εξιλέωσης για ολόκληρη την ισραηλιτική κοινότητα κι αυτοί θα συγχωρηθούν. Πρόκειται για αμαρτία που έγινε άθελά σας, και φέρατε στον Κύριο το δώρο σας, θυσία εξιλέωσης που γίνεται με φωτιά.

[26]Έτσι θα συγχωρηθεί ολόκληρη η ισραηλιτική κοινότητα μαζί και οι ξένοι που μένουν προσωρινά ανάμεσά σας, γιατί

αυτή η αθέλητη αμαρτία βαραίνει όλο το λαό.

[27] Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

[27]Αν όμως αμαρτήσει ένας μεμονωμένα χωρίς να το θέλει, τότε θα προσφέρει ένα κατσίκι ενός χρόνου ως θυσία εξιλέωσης.

[28] O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

[28]Ο ιερέας θα κάνει γι' αυτόν την τελετή για τη συγχώρηση της ακούσιας αμαρτίας, και η αμαρτία θα του συγχωρηθεί.

[29] Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

[29]Τόσο για τους Ισραηλίτες όσο και για τους ξένους που ζουν ανάμεσά τους, ένας νόμος θα ισχύει για κείνον που αμαρτάνει χωρίς τη θέλησή του.

[30] Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

[30]Αν όμως κάποιος αμαρτήσει θεληματικά, είτε είναι Ισραηλίτης είτε ξένος, αυτός προσβάλλει τον Κύριο και πρέπει να αποκοπεί από το λαό του.

[31] pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

[31]Περιφρόνησε το λόγο του Κυρίου και παρέβηκε την εντολή του. Εξάπαντος θα αποκοπεί και θα είναι ο ίδιος υπεύθυνος για την αποκοπή του.

Castigo pela violação do sábado

Η παραβίαση του Σαββάτου

[32] Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

[32]Ενώ οι Ισραηλίτες ήταν στην έρημο, βρήκαν κάποιον που μάζευε ξύλα μέρα Σάββατο.

[33] Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

[33]Εκείνοι που τον είδαν τον έφεραν στο Μωυσή και στον Ααρών μπροστά σ' όλη την κοινότητα.

[34] Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

[34]Τον φυλάκισαν όμως, γιατί δεν ήξεραν τι έπρεπε να του κάνουν.

[35] Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

[35]Τότε είπε ο Κύριος στο Μωυσή: «Ο άνθρωπος αυτός πρέπει εξάπαντος να πεθάνει· να τον λιθοβολήσει όλη η κοινότητα έξω από το στρατόπεδο».

[36] Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[36]Έτσι όλη η κοινότητα τον έβγαλε έξω από το στρατόπεδο και τον εκτέλεσε με λιθοβολισμό, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

A lei acerca das borlas das vestes

Deuteronômio 22.12

Κρόσσια στα ενδύματα

[37] Disse o SENHOR a Moisés:

[37]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή

[38] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

[38]να πει στους Ισραηλίτες: «Θα φτιάξετε κρόσσια στις άκρες των ρούχων σας και πάνω από το κάθε κρόσσι θα δέσετε ένα γαλάζιο κορδόνι.

[39] E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis os desejos do vosso coração, nem os dos vossos olhos, após os quais andais adulterando,

[40] para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

[39-40]Θα ’χετε αυτά τα κρόσσια για να τα βλέπετε και να θυμόσαστε όλες τις εντολές μου και να τις εκτελείτε. Έτσι δεν θα παρασύρεστε από τις επιθυμίες της καρδιάς και των ματιών σας, και θα είστε άγιοι για το Θεό σας.

[41] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[41]Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας, που σας έβγαλα από την Αίγυπτο, για να είμαι Θεός σας. Ναι, εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας».

Números 16

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

ΑΡΙΘΜΟΙ 16

Ανταρσία των Κορέ, Δαθάν και Αβιρώμ

[1] Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

[1]Ο Κορέ, γιος του Ισάρ, από τη λευιτική συγγένεια του Καάθ, μαζί με το Δαθάν και τον Αβιρώμ, γιους του Ελιάβ, και με τον Ων, γιο του Πελέθ, και οι τρεις τους απόγονοι του Ρουβήν,

[2] Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

[2]επαναστάτησαν εναντίον του Μωυσή. Μαζί τους ήταν και διακόσιοι πενήντα ονομαστοί άντρες από τους Ισραηλίτες, αρχηγοί της κοινότητας, εκπρόσωποι του λαού.

[3] e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?	[3]Μαζεύτηκαν λοιπόν εναντίον του Μωυσή και του Ααρών, και τους έλεγαν: «Αρκετά μ' εσάς! Όλα τα μέλη της κοινότητας είναι άγιοι κι ανάμεσα σε όλους μας είναι ο Κύριος. Γιατί εσείς υψώνετε τον εαυτό σας παραπάνω από την κοινότητα του Κυρίου; »
[4] Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.	[4]Όταν ο Μωυσής το άκουσε αυτό, έπεσε με το πρόσωπο στη γη,
[5] E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.	[5]και είπε στον Κορέ και στην ομάδα του: «Αύριο το πρωί ο Κύριος θα μας δείξει ποιος ανήκει σ' αυτόν και ποιος είναι άγιος, ώστε να του επιτρέπεται να τον πλησιάζει. Ο Κύριος θα διαλέξει σε ποιον θα επιτρέψει να τον πλησιάζει.
[6] Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;	[6]Να τι να κάνετε: Θα πάρετε θυμιατήρια, ο Κορέ και όλη η ομάδα του.
[7] e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.	[7]Αύριο, βάλτε τους φωτιά και ρίξτε τους λιβάνι ενώπιον του Κυρίου. Όποιον διαλέξει ο Κύριος, αυτός θα είναι άγιος. Αρκετά μ' εσάς, Λευίτες».
[8] Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:	[8]Ο Μωυσής είπε επίσης στον Κορέ: «Ακούστε, λοιπόν, Λευίτες·
[9] acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;	[9]μικρό πράγμα είναι για σας, ότι ο Θεός του Ισραήλ σάς ξεχώρισε από την ισραηλιτική κοινότητα, για να μπορείτε να τον πλησιάζετε, να εκτελείτε την υπηρεσία της σκηνής του και να υπηρετείτε ενώπιον της κοινότητος;
[10] e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?	[10]Κι αφού επέτρεψε σ' εσένα, Κορέ, και σ' όλους τους άλλους Λευίτες να τον πλησιάζετε, τώρα ζητάτε και την ιεροσύνη;

[11] Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

[11]Γι' αυτό ξεσηκωθήκατε εναντίον του Κυρίου εσύ και η ομάδα σου; Και ποιος είναι ο Ααρών για να παραπονιέστε εναντίον του; »

[12] Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

[12]Μετά ο Μωυσής έστειλε να καλέσουν τους γιους του Ελιάβ, Δαθάν και Αβιρώμ. Αυτοί όμως απάντησαν: «Δεν ερχόμαστε.

[13] porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

[13]Δε φτάνει που μας έβγαλες από μια χώρα όπου έρεε γάλα και μέλι για να μας πεθάνεις στην έρημο, είναι ανάγκη να μας κυβερνάς κιόλας σαν τύραννος;

[14] Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

[14]Δεν μας έφερες σε χώρα που ρέει μέλι και γάλα, ούτε μας έδωσες για ιδιοκτησία χωράφια και αμπέλια. Θέλεις να ρίξεις στάχτη στα μάτια αυτών των ανθρώπων; Δεν ερχόμαστε! »

[15] Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

[15]Τότε ο Μωυσής οργίστηκε φοβερά και είπε στον Κύριο: «Μη δώσεις προσοχή στην προσφορά τους! Ούτε ένα γαϊδούρι δεν πήρα ποτέ απ' αυτούς και κανέναν τους δεν έβλαψα».

Οι διάδικοι ενώπιον του Κυρίου

[16] Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

[16]Στη συνέχεια ο Μωυσής είπε στον Κορέ: «Εσύ και η ομάδα σου να παρουσιαστείτε αύριο ενώπιον του Κυρίου· εσύ, αυτοί κι ο Ααρών.

[17] Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.

[17]Να πάρετε καθένας το θυμιατήρι του, να βάλετε μέσα λιβάνι και να τα φέρετε ενώπιον του Κυρίου. Πρέπει να είναι διακόσια πενήντα θυμιατήρια. Εσύ και ο Ααρών θα πάρετε επίσης ο καθένας το θυμιατήρι του».

[18] Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles deitaram incenso e se puseram perante a

[18]Πήραν, λοιπόν, τα θυμιατήρια τους, έβαλαν μέσα φωτιά, έριξαν λιβάνι και στάθηκαν στην είσοδο της σκηνής του

porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

Μαρτυρίου μαζί με το Μωυσή και τον Ααρών.

[19] Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

[19]Ο Κορέ είχε συγκεντρώσει όλη την κοινότητα εναντίον του Μωυσή και του Ααρών στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου. Τότε παρουσιάστηκε η δόξα του Κυρίου μπροστά σ' όλη την κοινότητα,

Os rebeldes castigados

[20] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[20]κι ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ααρών:

[21] Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.

[21]«Απομακρυνθείτε απ' αυτή την κοινότητα! Θα την εξαφανίσω σε μια στιγμή».

[22] Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?

[22]Τότε εκείνοι έπεσαν με το πρόσωπό τους κάτω και είπαν: «Θεέ, πηγή κάθε ζωής, ένας αμαρτάνει και οργίζεσαι εναντίον ολόκληρης της κοινότητας; »

Η γη καταπίνει τους στασιαστές

[23] Respondeu o SENHOR a Moisés:

[23]Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[24] Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

[24]«Πες στην κοινότητα να φύγουν μακριά από τις κατοικίες του Κορέ, του Δαθάν και του Αβιρώμ».

[25] Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

[25]Ο Μωυσής σηκώθηκε και πήγε να βρει το Δαθάν και τον Αβιρώμ· οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ ακολουθούσαν.

[26] E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens perversos e não toqueis nada do que é seu, para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

[26]Και έλεγε στην κοινότητα: «Φύγετε μακριά από τις σκηνές αυτών των ασεβών και μην αγγίζετε τίποτε απ' ό, τι ανήκει σ' αυτούς, για να μη χαθείτε κι εσείς εξαιτίας των αμαρτιών τους».

[27] Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

[27]Απομακρύνθηκαν λοιπόν όλοι από τις σκηνές του Κορέ, του Δαθάν και του Αβιρώμ. Ο Δαθάν κι ο Αβιρώμ βγήκαν και στάθηκαν στην είσοδο των σκηνών τους

μαζί με τις γυναίκες τους, τους γιους τους και τα άλλα μέλη των οικογενειών τους.

[28] Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

[28]Τότε ο Μωυσής είπε: «Να πως θα γνωρίσετε ότι ο Κύριος με έστειλε για να κάνω όλα αυτά τα έργα και ότι δεν ενεργώ από μόνος μου:

[29] se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.

[29]Αν οι άνθρωποι αυτοί πεθάνουν με φυσιολογικό θάνατο, κοινό για όλους, τότε δεν με έστειλε ο Κύριος.

[30] Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.

[30]Αν όμως ο Κύριος κάνει κάτι ανήκουστο, αν ανοίξει η γη το στόμα της και τους καταπιεί μαζί με όλα τους τα υπάρχοντα, και κατέβουν ζωντανοί στον άδη, να ξέρετε τότε ότι οι άνθρωποι αυτοί περιφρόνησαν τον Κύριο».

[31] E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,

[31]Καθώς τελείωνε τα λόγια αυτά, σκίστηκε η γη κάτω απ’ τα πόδια τους,

[32] abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.

[32]και άνοιξε το στόμα της και τους κατάπιε, αυτούς, τις οικογένειές τους, τους ανθρώπους του Κορέ και όλα τα υπάρχοντά τους.

[33] Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

[33]Κατέβηκαν στον άδη ζωντανοί μαζί με τις περιουσίες τους· η γη έκλεισε από πάνω τους και έτσι εξαφανίστηκαν μέσα από την κοινότητα.

[34] Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não suceda que a terra nos trague a nós também.

[34]Όλοι οι Ισραηλίτες που ήταν γύρω τους έφυγαν στο άκουσμα της κραυγής τους, γιατί σκέφτηκαν: «Πάμε να φύγουμε μήπως μας καταπιεί κι εμάς η γη».

Ποιοι είναι κατάλληλοι να πλησιάζουν τον Κύριο

[35] Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.

[35]Μετά ο Κύριος έστειλε φωτιά και κατάκαψε τους διακόσιους πενήντα άντρες που είχαν προσφέρει το λιβάνι.

ΑΡΙΘΜΟΙ 17

[36] Disse o SENHOR a Moisés:

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[37] Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

[2]«Πες στον Ελεάζαρ το γιο του Ααρών, του ιερέα, να πάρει τα θυμιατήρια από τον τόπο που έπεσε η φωτιά, και να σκορπίσει μακριά τη φωτιά τους. Τα θυμιατήρια αυτά είναι ιερά·

[38] quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

[3]όταν προσφέρθηκαν ενώπιον του Κυρίου, εξαγνίστηκαν. Με τα θυμιατήρια, λοιπόν, αυτών των ανθρώπων που πλήρωσαν την αμαρτία τους με τη ζωή τους, ας κάνουν πλάκες σφυρηλατημένες για την επένδυση του θυσιαστηρίου· και θα χρησιμεύουν στους Ισραηλίτες ως υπενθύμιση».

[39] Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os converteram em lâminas para cobertura do altar,

[4]Έτσι ο Ελεάζαρ ο ιερέας πήρε τα χάλκινα θυμιατήρια, με τα οποία είχαν προσφέρει το λιβάνι αυτοί που κάηκαν, και έκανε απ' αυτά σφυρηλατημένες πλάκες για την επένδυση του θυσιαστηρίου.

[40] por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo, como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

[5]Θα ήταν μια υπενθύμιση στους Ισραηλίτες, ότι κανένας βέβηλος, δηλαδή ξένος προς τους απογόνους του Ααρών, δεν πρέπει να πλησιάζει για να προσφέρει λιβάνι ενώπιον του Κυρίου, όπως το είχε πει ο Κύριος στον Ααρών μέσω του Μωυσή. Αλλιώς θα πάθει ό, τι έπαθε ο Κορέ και η ομάδα του.

Novo tumulto e seu castigo

[41] Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel

Ο Μωυσής και ο Ααρών σώζουν το λαό

[6]Την άλλη μέρα, ολόκληρη η ισραηλιτική κοινότητα δυσαναχετούσε εναντίον του Μωυσή και του Ααρών και έλεγαν: «Εσείς

murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

42 Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

43 Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

44 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

45 Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

46 Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

47 Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo), deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

48 Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

49 Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

προκαλέσατε το θάνατο του λαού του Κυρίου».

7Αλλά καθώς η κοινότητα ήταν συγκεντρωμένη για να διαμαρτυρηθεί εναντίον του Μωυσή και του Ααρών, στράφηκαν προς τη σκηνή του Μαρτυρίου και είδαν ότι τη σκέπαζε η νεφέλη και είχε φανεί η δόξα του Κυρίου.

8Ο Μωυσής κι ο Ααρών πλησίασαν μπροστά στη σκηνή,

9κι ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

10«Φύγετε μέσα απ’ αυτή την κοινότητα! Θα την καταστρέψω σε μια στιγμή». Αυτοί τότε έπεσαν με το πρόσωπό τους στη γη.

11Και είπε ο Μωυσής στον Ααρών: «Πάρε το θυμιατήρι, βάλε μέσα φωτιά από το θυσιαστήριο και ρίξε λιβάνι. Μετά πήγαινε γρήγορα στην κοινότητα και κάνε γι’ αυτούς την τελετή του εξιλασμού. Βιάσου, γιατί ο Κύριος οργίστηκε κι άρχισε η συμφορά».

12Ο Ααρών πήρε το θυμιατήρι, όπως του είπε ο Μωυσής, έτρεξε στο μέσο της κοινότητας αλλά η συμφορά είχε αρχίσει ανάμεσα στο λαό. Έριξε τότε το λιβάνι και έκανε για το λαό την τελετή του εξιλασμού.

13Στάθηκε ανάμεσα στους νεκρούς και στους ζωντανούς και σταμάτησε η συμφορά.

14Δεκατέσσερις χιλιάδες εφτακόσιοι πέθαναν από την συμφορά, εκτός από εκείνους που πέθαναν εξαιτίας του Κορέ.

[50] Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

[15]O Ααρών ξαναγύρισε κοντά στο Μωυσή, στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου. Η συμφορά είχε σταματήσει.

Números 17

O bordão de Arão floresce

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.

[3] Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.

[4] E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.

[5] O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.

[6] Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões; cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.

[7] Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.

[8] No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.

[9] Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de

Το ραβδί του Ααρών

[16]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[17]«Πες στους Ισραηλίτες κάθε αρχηγός φυλής να σου δώσει από ένα ραβδί. Θα μαζέψεις δώδεκα ραβδιά, δηλαδή ένα από κάθε φυλή, και θα γράψεις το όνομα του κάθε αρχηγού στο ραβδί του.

[18]Το όνομα του Ααρών θα το γράψεις στο ραβδί της φυλής Λευί· θα υπάρχει ένα ραβδί για κάθε αρχηγό φυλής.

[19]Θα τοποθετήσεις τα ραβδιά στη σκηνή του Μαρτυρίου μπροστά στο Μαρτύριο, εκεί που σας φανερώνομαι.

[20]Το ραβδί του άντρα που θα εκλέξω θα ανθίσει κι έτσι θα ησυχάσω από τα παράπονα που οι Ισραηλίτες διατυπώνουν εναντίον σου».

[21]Ο Μωυσής μίλησε στους Ισραηλίτες και όλοι οι αρχηγοί των φυλών τους του έδωσαν καθένας από ένα ραβδί. Ανάμεσα στα δώδεκα ραβδιά ήταν και το ραβδί του Ααρών.

[22]Ο Μωυσής έστησε τα ραβδιά ενώπιον του Κυρίου, στη σκηνή του Μαρτυρίου.

[23]Την άλλη μέρα, όταν ο Μωυσής μπήκε στη σκηνή, το ραβδί του Ααρών, της φυλής Λευί, είχε ανθίσει. Είχαν ανοίξει τα μπουμπούκια, είχαν σχηματιστεί λουλούδια και είχαν δέσει μύγδαλα.

[24]Τότε ο Μωυσής έβγαλε όλα τα ραβδιά ενώπιον του Κυρίου και τα έδειξε στους

Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.

[10] Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

[11] E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

[12] Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

[13] Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

Ισραηλίτες· αυτοί είδαν τι είχε συμβεί και πήραν ο καθένας το ραβδί του πίσω.

[25]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Βάλε πάλι το ραβδί του Ααρών μπροστά στο Μαρτύριο, ώστε να φυλάσσεται ως προειδοποίηση για τους αποστάτες. Έτσι θα σταματήσουν τα παράπονά τους εναντίον μου και δε θα πεθάνουν».

[26]Έτσι κι έκανε ο Μωυσής. Συμμορφώθηκε προς τη διαταγή που του έδωσε ο Κύριος.

Η ευθύνη των ιερέων και των Λευιτών

[27]Οι Ισραηλίτες είπαν τότε στο Μωυσή: «Κοίτα, πεθαίνουμε! Χανόμαστε, όλοι μας χανόμαστε!

[28]Όποιος πλησιάζει τη σκηνή του Κυρίου, τον χτυπάει ο θάνατος. Έτσι άραγε θα αφανιστούμε όλοι; »

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

[2] Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam, quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

[3] Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário,

ΑΡΙΘΜΟΙ 18

[1]Τότε ο Κύριος είπε στον Ααρών: «Εσύ και οι γιοι σου, και όλοι οι αδερφοί σας οι Λευίτες θα φέρετε την ευθύνη για κάθε παράβαση σχετικά με την υπηρεσία στο αγιαστήριο. Αλλά για παραβάσεις σχετικά με την άσκηση της ιεροσύνης σας, υπεύθυνοι θα είστε μόνον εσύ και οι γιοι σου.

[2]Φέρε επίσης κοντά σου τους αδερφούς σου, τη φυλή του προγόνου σου Λευί, για να σου παραστέκουν και να σε βοηθούν όταν εσύ και οι γιοι σου θα υπηρετείτε στη σκηνή του Μαρτυρίου.

[3]Θα υπηρετούν εσένα και θα εκτελούν τα καθήκοντά τους στη σκηνή, αλλά χωρίς να πλησιάζουν τα σκεύη του αγιαστηρίου

nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

ούτε το θυσιαστήριο· αλλιώς θα πεθάνουν κι εκείνοι κι εσείς.

[4] Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

[4]Θα σε παραστέκουν, θα εκτελούν την υπηρεσία της σκηνής του Μαρτυρίου και κάθε εργασία της σκηνής· αλλά κανένας βέβηλος, δηλαδή ξένος προς τη φυλή Λευί δε θα σας πλησιάζει.

[5] Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

[5]Μόνον εσείς θα εκτελείτε την υπηρεσία στο αγιαστήριο και στο θυσιαστήριο, ώστε να μην ξεσπάσει πια οργή εναντίον των Ισραηλιτών.

[6] Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

[6]Εγώ διάλεξα μέσα από τους Ισραηλίτες τους αδερφούς σας, τους Λευίτες, και τους έθεσα στη διάθεσή σας. Είναι αφιερωμένοι στον Κύριο, για να εκτελούν την υπηρεσία της σκηνής του Μαρτυρίου.

[7] Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

[7]Εσύ και οι γιοι σου, θα ασκείτε την ιεροσύνη σας σ' ό, τι αφορά το θυσιαστήριο και σ' ό, τι βρίσκεται πίσω από το καταπέτασμα. Αυτές θα είναι οι αρμοδιότητες της ιεροσύνης σας, που εγώ σας τη δίνω ως δώρο. Κάθε άλλος εκτός από σας που θα πλησιάζει τα ιερά σκεύη, θα πεθαίνει».

Το μερίδιο των ιερέων

[8] Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

[8]Ο Κύριος είπε στον Ααρών: «Εγώ σου ανέθεσα την ευθύνη για τις προσφορές που μου αφιερώνουν οι Ισραηλίτες. Τις δίνω σ' εσένα ως το μερίδιο που ορίστηκε για σένα και τους απογόνους σου με νόμο αιώνιο.

[9] Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me

[9]Από τις ιερότατες προσφορές, που καίγονται στη φωτιά, θα ανήκουν σ' εσένα και στους γιους σου: ό, τι απομένει από τις αναίμακτες προσφορές, από τις

apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

[10] No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

[11] Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

[12] Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

[13] Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

[14] Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

[15] Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

θυσίες εξιλέωσης κι από τις θυσίες επανόρθωσης.

[10]Θα τις τρώτε σε τόπο ιερότατο, και μόνο οι άντρες θα μπορούν να τρώνε απ' αυτές. Θα είναι για σας ιερές.

[11]»Επιπλέον θα σου ανήκουν όλα τα δώρα που προσφέρουν οι Ισραηλίτες με την ειδική τελετουργική ύψωση και κίνηση. Τα δίνω με νόμο αιώνιο σ' εσένα, στους γιους σου και στις κόρες σου που μένουν μαζί σου· όποιος είναι καθαρός μέσα στο σπίτι σου, θα μπορεί να τρώει απ' αυτά.

[12]Το καλύτερο από το λάδι της νέας σοδειάς, το καλύτερο απ' το καινούργιο κρασί και τα καλύτερα σιτηρά, τις απαρχές που προσφέρουν στον Κύριο οι Ισραηλίτες, τα δίνω σ' εσένα.

[13]Επίσης τα πρωτογεννήματα που προσφέρουν στον Κύριο, απ' όλα όσα παράγει η γη, σ' εσένα θα ανήκουν. Όποιος είναι καθαρός μέσα στο σπίτι σου θα μπορεί να τρώει απ' αυτά.

[14]Κάθε αφιέρωμα του Ισραήλ σ' εσένα θα ανήκει.

[15]Τα πρωτότοκα κάθε ζωντανής ύπαρξης, που προσφέρονται σ' εμένα, τον Κύριο, είτε άνθρωπος είναι είτε ζώο, θα ανήκουν σ' εσένα. Μόνο που τα πρωτότοκα των ανθρώπων και τα πρωτογέννητα των ακαθάρτων ζώων θα τα εξαγοράζεις.

[16]»Θα εξαγοράζεις τα πρωτότοκα αγόρια από ενός μηνός και πάνω, κατά την εκτίμησή σου, δίνοντας πέντε ασημένιους σίκλους με βάση τον ιερό σίκλο που είναι είκοσι γερά ο καθένας.

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu sangue aspergirás sobre o altar e a sua gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[17]Αλλά δεν θα εξαγοράζεις τα πρωτογέννητα των βοδιών, των προβάτων και των κατσικιών, γιατί αυτά είναι ιερά. Θα χύνεις το αίμα τους στο θυσιαστήριο και θα καις το λίπος στη φωτιά, για ευχάριστη μυρωδιά σ' εμένα τον Κύριο.

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.

[18]Το κρέας τους ανήκει σ' εσένα, όπως σου ανήκει το στήθος, που προσφέρεται με την ειδική τελετουργική κίνηση, και η δεξιά ωμοπλάτη.

[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

[19]Ό, τι μου προσφέρουν οι Ισραηλίτες με την ειδική τελετουργική ύψωση το δίνω με νόμο αιώνιο σ' εσένα, στους γιους σου και στις κόρες σου που μένουν μαζί σου. Αυτή είναι διαθήκη αμετάκλητη, αιώνια, που εγώ συνάπτω μ' εσένα και τους απογόνους σου».

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

Το μερίδιο των Λευιτών

[20]Ο Κύριος είπε ακόμη στον Ααρών: «Εσύ δεν θα έχεις κληρονομικό μερίδιο στη χώρα των Ισραηλιτών. Εγώ είμαι το μερίδιό σου και η ιδιοκτησία σου ανάμεσα στους Ισραηλίτες.

Os dízimos e os levitas

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[21]Όσο για τους Λευίτες, τούς δίνω για ιδιοκτησία το δέκατο από τα εισοδήματα των Ισραηλιτών, για την υπηρεσία που θα εκτελούν στη σκηνή του Μαρτυρίου.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

[22]Οι υπόλοιποι Ισραηλίτες δεν θα πλησιάζουν πια στη σκηνή για να μην αμαρτήσουν και πεθάνουν.

[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles

[23]Μόνον οι Λευίτες θα εκτελούν την υπηρεσία της σκηνής και αυτοί θα είναι οι υπεύθυνοι γι' αυτήν· νόμος αιώνιος θα είναι αυτός για τους απογόνους σας. Οι

nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.

[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta, dei-os por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.

[25] Disse o SENHOR a Moisés:

[26] Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

[27] Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

[28] Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

[29] De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

[30] Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.

Λευίτες δεν θα έχουν ιδιοκτησία όπως οι άλλοι Ισραηλίτες,

[24]αλλά εγώ τους δίνω για ιδιοκτησία τη δεκάτη από τα εισοδήματα των Ισραηλιτών που προσφέρονται στον Κύριο. Γι’ αυτό τους είπα ότι δε θα έχουν ιδιοκτησία όπως οι άλλες φυλές».

[25]Ο Κύριος έδωσε εντολή στο Μωυσή

[26]να πει στους Λευίτες: «Όταν θα παίρνετε από τους Ισραηλίτες τη δεκάτη, που εγώ σας τη δίνω εκ μέρους των για ιδιοκτησία σας, θα προσφέρετε σ’ εμένα ως ειδική συνεισφορά το ένα δέκατο της δεκάτης.

[27]Αυτή η ειδική συνεισφορά θα αντιστοιχεί στο σιτάρι που προσφέρουν από το αλώνι και στο μούστο που προσφέρουν από το πατητήρι τους οι άλλοι συμπατριώτες σας.

[28]Έτσι κι εσείς θα φέρνετε την προσφορά σας που ανήκει στον Κύριο από όλα τα δέκατα, που παίρνετε από τους Ισραηλίτες. Αυτή την προσφορά που θα την έχετε ξεχωρίσει για τον Κύριο θα τη δίνετε στον ιερέα Ααρών.

[29]Από όλα τα δώρα που θα σας δίνονται, θα ξεχωρίζετε προσφορές για τον Κύριο. Από ό, τι καλύτερο υπάρχει θα προσφέρετε το καθιερωμένο μερίδιο.

[30]Και αφού προσφέρετε σ’ εμένα το καλύτερο, το υπόλοιπο θα ανήκει σ’ εσάς τους Λευίτες, όπως αυτό που μένει από το αλώνι κι από το πατητήρι μετά τη προσφορά του ιδιοκτήτη τους.

[31] Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.

[31]Μπορείτε να τρώτε απ' αυτά τα προϊόντα σε οποιονδήποτε τόπο εσείς και οι οικογένειές σας. Αυτά είναι η αμοιβή σας για την εργασία σας στη σκηνή του Μαρτυρίου.

[32] Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

[32]Αυτή η πράξη δεν θα σας καταλογίζεται ως αμαρτία, εφόσον βέβαια θα έχετε προσφέρει πρωτύτερα το καλύτερο στον Κύριο. Αλλιώς βεβηλώνετε τις ιερές προσφορές των Ισραηλιτών και θα πεθάνετε».

Números 19

A água purificadora

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos filhos de Israel que vos tragam uma novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

[3] Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

[4] Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

[5] À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.

[6] E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.

ΑΡΙΘΜΟΙ 19

Η στάχτη του κόκκινου δαμαλιού

[1]Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή και στον Ααρών

[2]την περιγραφή του τυπικού που ακολουθεί: «Δώστε εντολή στους Ισραηλίτες», τους είπε, «να σας φέρουν ένα κόκκινο δαμάλι χωρίς κανένα σωματικό ελάττωμα και που να μην έχει ακόμη ζευτεί.

[3]Παραδώστε το δαμάλι στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, για να το φέρει έξω από το στρατόπεδο και να το σφάξουν μπροστά του.

[4]Ο Ελεάζαρ θα πάρει από το αίμα του δαμαλιού με το δάχτυλό του και μ' αυτό θα ραντίσει εφτά φορές το μπροστινό μέρος της σκηνής του Μαρτυρίου.

[5]Μετά θα κάψουν όλο το δαμάλι μπροστά του, δηλαδή το δέρμα του, το κρέας του και το αίμα του, μαζί με την κοπριά του.

[6]Ο ιερέας θα πάρει ξύλο κέδρου, ύσσωπο και κόκκινη κλωστή και θα τα ρίξει μέσα στη φωτιά που θα καίει το δαμάλι.

[7] Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

[8] Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

[9] Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.

[10] O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.

[11] Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

[12] Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.

[13] Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi

[7]Ο ιερέας θα πλύνει τα ρούχα του και θα λούσει το σώμα του με νερό· έπειτα θα γυρίσει στο στρατόπεδο και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[8]»Εκείνος που θα έχει κάψει το δαμάλι θα πλύνει κι αυτός τα ρούχα του με νερό, θα λούσει το σώμα του με νερό και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[9]Έπειτα κάποιος που θα είναι καθαρός θα μαζέψει τη στάχτη από το δαμάλι και θα την φέρει έξω από το στρατόπεδο σε τόπο καθαρό. Η στάχτη θα φυλαχτεί για την ισραηλιτική κοινότητα, για να ετοιμάσουν μ’ αυτήν το νερό του καθαρισμού. Αυτή η τελετουργία γίνεται για τη συγχώρηση της αμαρτίας.

[10]Εκείνος που θα μαζέψει τη στάχτη από το δαμάλι θα πλύνει τα ρούχα του και θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ. Αυτό θα είναι νόμος αιώνιος για τους Ισραηλίτες και για τους ξένους που θα κατοικούν ανάμεσά τους».

Η επαφή με σώμα νεκρού

[11]«Όποιος αγγίξει νεκρό, θα είναι ακάθαρτος για εφτά μέρες.

[12]Θα πρέπει να καθαριστεί μ’ αυτό το νερό την τρίτη μέρα και την έβδομη, και τότε θα είναι καθαρός. Αν όμως δεν καθαριστεί την τρίτη μέρα και την έβδομη, θα παραμείνει ακάθαρτος.

[13]Όποιος αγγίξει νεκρό και δεν καθαριστεί, μολύνει την κατοικία του Κυρίου. Αυτός πρέπει να αποκόπτεται από το λαό Ισραήλ. Αν δεν χυθεί πάνω του το νερό

aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

14 Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

15 Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

16 Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

17 Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

18 Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

19 O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao sétimo dia; e aquele que era imundo lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

20 No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio da congregação, porquanto contaminou o

του καθαρισμού θα εξακολουθεί να είναι ακάθαρτος.

14»Ο νόμος είναι ο εξής: Αν ένας άνθρωπος πεθάνει μέσα σε μια σκηνή, όποιος μπει στη σκηνή και όποιος βρίσκεται μέσα σ' αυτήν θα είναι ακάθαρτος για εφτά μέρες.

15Κάθε ανοιχτό δοχείο, που δεν έχει σκέπασμα δεμένο με σχοινί, θα είναι ακάθαρτο.

16Όποιος αγγίξει στην ύπαιθρο έναν σκοτωμένο με μαχαίρι ή έναν πεθαμένο από φυσικό θάνατο ή αγγίξει ανθρώπινα κόκαλα ή έναν τάφο, θα είναι ακάθαρτος για εφτά μέρες.

17»Θα πάρουν για τον ακάθαρτο στάχτη από το δαμάλι που είχε καεί για τη συγχώρηση της αμαρτίας και θα ρίξουν πάνω της νερό τρεχούμενο, μέσα σε δοχείο.

18Κάποιος που θα είναι καθαρός θα πάρει ύσσωπο, θα τον βρέξει στο νερό και θα ραντίσει τη σκηνή και όλα τα σκεύη, καθώς και όλους όσοι βρέθηκαν εκεί. Επίσης για τη δεύτερη περίπτωση, θα ραντίσει εκείνον που άγγιξε τα κόκαλα ή άγγιξε τον σκοτωμένο ή τον πεθαμένο ή τον τάφο.

19Ο καθαρός θα ραντίσει τον ακάθαρτο την τρίτη μέρα και την έβδομη μέρα. Την έβδομη μέρα ο ακάθαρτος θα πλύνει τα ρούχα του και θα λούσει το σώμα του με νερό και το ίδιο βράδυ θα είναι καθαρός.

20»Ο ακάθαρτος εκείνος που δε θα καθαριστεί, θα αποκοπεί από την κοινότητα, γιατί μολύνει το άγιο

santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.

κατοικητήριο του Κυρίου. Είναι ακάθαρτος, γιατί δε ραντίστηκε με το νερό του καθαρισμού.

[21] Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.

[21]Νόμος αιώνιος θα είναι αυτό για σας· εκείνος που ραντίζει με το νερό του καθαρισμού, θα πλένει τα ρούχα του. Κι όποιος έρχεται σε επαφή με το νερό του καθαρισμού, θα είναι ακάθαρτος ως το βράδυ.

[22] Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

[22]Καθετί που θα αγγίζει ο ακάθαρτος θα είναι ακάθαρτο· και όποιος τον αγγίζει, θα είναι κι αυτός ακάθαρτος ως το βράδυ».

Números 20

A morte de Miriã

[1] Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

Moisés fere a rocha em Meribá

[2] Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

[3] E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

[4] Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

[5] E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

ΑΡΙΘΜΟΙ 20

Νερό από το βράχο

(Εξ 17,1-7)

[1]Τον πρώτο μήνα, ολόκληρη η ισραηλιτική κοινότητα έφτασε στην έρημο Σιν και στρατοπέδευσαν στην Κάδης. Εκεί πέθανε η Μαριάμ και ενταφιάστηκε.

[2]Στην περιοχή δεν υπήρχε καθόλου νερό για την κοινότητα και όλοι ξεσηκώθηκαν εναντίον του Μωυσή και του Ααρών.

[3]Ο λαός άρχισε να φιλονικεί με το Μωυσή: «Μακάρι να είχαμε πεθάνει όταν πέθαναν και τ’ αδέρφια μας ενώπιον του Κυρίου! » του έλεγαν.

[4]«Γιατί φέρατε την κοινότητα του Κυρίου σ’ αυτή την έρημο; Για να πεθάνουμε εδώ εμείς και τα ζώα μας;

[5]Γιατί μας βγάλατε από την Αίγυπτο και μας φέρατε σ’ ετούτο τον απαίσιο τόπο, που δε φυτρώνει τίποτα; Ούτε συκιές υπάρχουν εδώ ούτε αμπέλια ούτε ροδιές ούτε νερό να πιούμε! »

[6] Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

[6]Τότε ο Μωυσής κι ο Ααρών απομακρύνθηκαν από την κοινότητα και ήρθαν στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου. Έπεσαν με το πρόσωπο στη γη και τους φανερώθηκε η δόξα του Κυρίου.

[7] Disse o SENHOR a Moisés:

[7]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[8] Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

[8]«Πάρε το ραβδί σου και συγκάλεσε την κοινότητα, εσύ κι ο αδερφός σου ο Ααρών. Μιλήστε στο βράχο μπροστά τους κι ο βράχος θα δώσει νερό. Ναι, θα βγει γι’ αυτούς νερό και θα δώσεις στην κοινότητα και στα ζώα τους να πιουν».

[9] Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

[9]Τότε ο Μωυσής πήρε το ραβδί που φυλασσόταν στο αγιαστήριο, όπως τον διέταξε ο Κύριος.

[10] Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora, rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

[10]Συγκάλεσε μαζί με τον Ααρών την κοινότητα μπροστά στο βράχο και τους είπε: «Ακούστε εσείς, οι επαναστάτες· είναι δυνατόν από το βράχο αυτό να βγάλουμε για σας νερό; »

[11] Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

[11]Σηκώνει το χέρι του, χτυπάει το βράχο με το ραβδί του δύο φορές και τότε ξεπήδησε άφθονο νερό και ήπιε η κοινότητα και τα ζώα τους.

[12] Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

[12]Ο Κύριος όμως είπε στο Μωυσή και στον Ααρών: «Δε μου δείξατε αρκετή εμπιστοσύνη και δεν προβάλατε στα μάτια των Ισραηλιτών την αγιότητα και τη δύναμή μου. Γι’ αυτό δε θα φέρετε εσείς αυτή την κοινότητα στη χώρα που εγώ τους δίνω».

[13] São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

[13]Αυτές είναι οι πηγές της Μεριβά (Φιλονικία). Εκεί φιλονίκησαν οι Ισραηλίτες με τον Κύριο, ο οποίος και τους φανέρωσε την αγιότητά του.

Moisés solicita passagem por Edom

[14] Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

[15] como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

[16] e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

[17] Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

[18] Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

[19] Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

Ο βασιλιάς της Εδώμ αρνείται τη διέλευση στους Ισραηλίτες

[14]Από την Κάδης ο Μωυσής έστειλε αγγελιοφόρους στο βασιλιά της Εδώμ με το ακόλουθο μήνυμα: «Ο συγγενικός σου λαός, ο Ισραήλ, λέει: Εσύ ξέρεις όλη την ταλαιπωρία που μας βρήκε.

[15]Οι πρόγονοί μας κατέβηκαν στην Αίγυπτο, και κατοικήσαμε εκεί για πολύν καιρό. Αλλά οι Αιγύπτιοι μας κακομεταχειρίστηκαν και εμάς και εκείνους.

[16]Επικαλεστήκαμε τη βοήθεια του Κυρίου κι εκείνος μας άκουσε. Έστειλε έναν άγγελο και μας έβγαλε από την Αίγυπτο. Τώρα, λοιπόν, έχουμε φτάσει στην Κάδης, στην πόλη που βρίσκεται στην άκρη των συνόρων σου.

[17]Άφησέ μας, λοιπόν, να περάσουμε μέσα από τη χώρα σου. Δε θα περάσουμε μέσα από τα χωράφια σας ούτε από τα αμπέλια σας· δε θα πιούμε νερό από τα πηγάδια σας. Θα ακολουθήσουμε το βασιλικό δρόμο χωρίς να παρεκκλίνουμε δεξιά ή αριστερά, ώσπου να διαβούμε την περιοχή σου».

[18]Ο βασιλιάς της Εδώμ του απάντησε: «Δεν θα περάσετε από τη χώρα μου! Αλλιώς θα βγω με τα όπλα εναντίον σας».

[19]Οι Ισραηλίτες του είπαν: «Θα χρησιμοποιήσουμε το μεγάλο δρόμο· και αν τυχόν εμείς ή τα ζώα μας πιούμε από το νερό σας, θα το πληρώσουμε. Δε θα κάνουμε τίποτε άλλο· απλώς θα περάσουμε πεζοί».

[20] Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

[21] Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

A morte de Arão
Números 33.38,39

[22] Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

[23] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

[24] Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.

[25] Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;

[26] depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.

[27] Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.

[28] Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.

[29] Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

[20]Αλλά ο βασιλιάς της Εδώμ απάντησε: «Δε θα περάσετε». Και βγήκε εναντίον τους με πολυάριθμο και ισχυρό στρατό.

[21]Αφού ο βασιλιάς της Εδώμ αρνήθηκε να επιτρέψει στους Ισραηλίτες να περάσουν από το έδαφός του, αυτοί άλλαξαν κατεύθυνση.

Θάνατος του Ααρών

[22]Η ισραηλιτική κοινότητα έφυγε από την Κάδης και ήρθε στο όρος Ωρ.

[23]Εκεί, στα σύνορα με τη χώρα Εδώμ, ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ααρών:

[24]«Ο Ααρών θα πεθάνει· δε θα μπει στη χώρα που εγώ θα δώσω στους Ισραηλίτες, γιατί εναντιωθήκατε στη διαταγή μου, στις πηγές της Μεριβά.

[25]»Πάρε λοιπόν τον Ααρών και το γιο του τον Ελεάζαρ κι ανέβασέ τους στο όρος Ωρ.

[26]Βγάλε τη στολή του Ααρών και φόρεσέ την στον Ελεάζαρ. Εκεί ο Ααρών θα πεθάνει· θα πάει μαζί με τους προγόνους του».

[27]Ο Μωυσής έκανε όπως τον διέταξε ο Κύριος. Ανέβηκε στο όρος Ωρ να τον βλέπει όλη η κοινότητα,

[28]έβγαλε τη στολή του Ααρών και τη φόρεσε στον Ελεάζαρ, το γιο του. Εκεί, στην κορυφή, πέθανε ο Ααρών. Έπειτα ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ κατέβηκαν από το βουνό.

[29]Όταν η κοινότητα είδε πως ο Ααρών πέθανε, κήρυξαν επίσημο πένθος τριάντα ημερών, στο οποίο συμμετείχαν όλοι οι Ισραηλίτες.

Números 21

Derrota do rei de Arade

[1] Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.

[2] Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.

[3] Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

A serpente de bronze

[4] Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.

[5] E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.

[6] Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

ΑΡΙΘΜΟΙ 21

Οι Ισραηλίτες χτυπούν τους Χαναναίους

[1]Όταν ο βασιλιάς της Αράδ, ένας Χαναναίος που κατοικούσε στα νότια της χώρας, έμαθε ότι έρχονται οι Ισραηλίτες από το δρόμο της Αθαρίμ, επιτέθηκε εναντίον τους και έπιασε μερικούς απ’ αυτούς αιχμαλώτους.

[2]Τότε οι Ισραηλίτες έκαναν τάμα στο Θεό: «Αν μας παραδώσεις αυτό το λαό στην εξουσία μας, εμείς θα σου αφιερώσουμε ολοκληρωτικά τις πόλεις τους».

[3]Ο Κύριος άκουσε την παράκληση του λαού και τους βοήθησε να νικήσουν τους Χαναναίους. Κατέστρεψαν, λοιπόν, ολοσχερώς αυτούς και τις πόλεις τους· και ονόμασαν τον τόπο εκείνο «Χορμά» (Καταστροφή).

Τα φαρμακερά φίδια

[4]Όταν οι Ισραηλίτες έφυγαν από το όρος Ωρ πήραν την κατεύθυνση της Ερυθράς Θάλασσας, για να παρακάμψουν τη χώρα των Εδωμιτών. Αλλά στη διάρκεια της πορείας, άρχισαν να χάνουν την υπομονή τους,

[5]και να τα βάζουν με το Θεό και με το Μωυσή: «Γιατί μας βγάλατε από την Αίγυπτο; » του έλεγαν. «Για να πεθάνουμε στην έρημο; Ούτε ψωμί υπάρχει εδώ ούτε νερό, κι αηδιάσαμε πια αυτή την άθλια τροφή».

[6]Τότε ο Κύριος έστειλε στο λαό φίδια φαρμακερά που τους δάγκωναν και πολλοί απ’ αυτούς πέθαιναν.

[7] Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

[8] Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

[9] Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

Jornadas dos israelitas

[10] Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

[11] Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

[12] Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

[13] E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no deserto que se estende do território dos amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

[14] Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,

[15] e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.

[7]Πήγαν λοιπόν στο Μωυσή και του έλεγαν: «Αμαρτήσαμε που μιλήσαμε εναντίον του Κυρίου και εναντίον σου. Παρακάλεσε τον Κύριο να διώξει τα φίδια». Ο Μωυσής προσευχήθηκε στον Κύριο για το λαό,

[8]κι ο Κύριος του είπε: «Φτιάξε ένα χάλκινο φίδι και βάλε το πάνω σ' ένα κοντάρι. Όποιος δαγκώνεται από κάποιο φίδι, θα το κοιτάζει και δε θα πεθαίνει».

[9]Ο Μωυσής κατασκεύασε ένα χάλκινο φίδι και το έβαλε πάνω σ' ένα κοντάρι. Κι όταν ένα φίδι δάγκωνε κάποιον, αυτός κοιτούσε το χάλκινο φίδι και δεν πέθαινε.

Η πορεία των Ισραηλιτών γύρω από τη Μωάβ

[10]Από 'κει οι Ισραηλίτες έφυγαν και στρατοπέδευσαν στην Ωβώθ,

[11]από 'κει στην Ιιέ-Aαβαρίμ, στην έρημο ανατολικά της Μωάβ,

[12]και μετά στην Κοιλάδα Ζαρέδ.

[13]Έφυγαν κι από 'κει και στρατοπέδευσαν βόρεια του ποταμού Αρνών, που περνάει από την έρημο η οποία εκτείνεται μέσα στην περιοχή των Αμορραίων. Ο Αρνών είναι το σύνορο ανάμεσα στη Μωάβ και στους Αμορραίους.

[14]Γι' αυτό και στο βιβλίο των πολέμων του Κυρίου αναφέρονται «η πόλη Βαέβ στην περιοχή Σουφά, οι κοιλάδες του Αρνών,

[15]και το οροπέδιο που εκτείνεται ως την πόλη Αρ και φτάνει μέχρι τα σύνορα της Μωάβ».

[16] Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.

[16]Από ’κει έφτασαν σ’ έναν τόπο που λεγόταν Μπεέρ (Πηγάδι). Πρόκειται για το πηγάδι για το οποίο ο Κύριος είχε πει στο Μωυσή: «Συγκέντρωσε το λαό και θα τους δώσω νερό».

[17] Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!

[17]Τότε ο λαός του Ισραήλ τραγούδησε αυτό το τραγούδι: «Βγάλε νερό πηγάδι μου! Πείτε για χάρη του τραγούδια!

[18] Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.

[18]Πηγάδι που το σκάψαν οι άρχοντες που το χτυπήσαν του λαού οι ευγενείς· το σκάψαν με της εξουσίας το σκήπτρο, με τα δικά της τα ραβδιά το βάθυναν». Από την έρημο ήρθαν στη Ματτανά.

[19] E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.

[19]Από τη Ματτανά ήρθαν στη Ναχαλιήλ κι από ’κει στη Βαμώθ.

[20] De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

[20]Από τη Βαμώθ ήρθαν στην κοιλάδα που βρίσκεται στην περιοχή της Μωάβ, στην κορυφή Φασγά, που βλέπει στην έρημο.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Deuteronômio 2.26-37

Οι Ισραηλίτες νικούν το Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων

[21] Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:

[21]Οι Ισραηλίτες έστειλαν αγγελιοφόρους στο Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων και του είπαν:

[22] Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.

[22]«Άφησέ μας να περάσουμε μέσα από τη χώρα σου. Δε θα βγούμε από την πορεία μας για να μπούμε στα χωράφια και στα αμπέλια σας ούτε θα πιούμε νερό από τα πηγάδια σας. Θ’ ακολουθήσουμε το βασιλικό δρόμο μέχρις ότου βγούμε από τα σύνορά σου».

[23] Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.

[23]Ο Σιχόν όμως δεν τους επέτρεψε να περάσουν από το έδαφός του. Συγκέντρωσε όλο το στρατό του και βγήκε εναντίον τους στην έρημο. Έφτασε στην Ιαχσά και επιτέθηκε στους Ισραηλίτες.

24 Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.

24Οι Ισραηλίτες όμως τον νίκησαν στη μάχη και κυρίεψαν τη χώρα του, από τον ποταμό Αρνών, βόρεια, ως τον ποταμό Ιαβόκ, νότια, και ως την πόλη Ιαζήρ, ανατολικά, στα σύνορα των Αμμωνιτών.

25 Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

25Ο Ισραήλ κυρίεψε όλες τις πόλεις των Αμορραίων με τα περίχωρά τους, μαζί και την Εσεβών, κι εγκαταστάθηκε σ' αυτές.

26 Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.

26Η Εσεβών ήταν η πρωτεύουσα, όπου κατοικούσε ο Σιχόν, βασιλιάς των Αμορραίων. Αυτός στο παρελθόν είχε πολεμήσει εναντίον του βασιλιά της Μωάβ και είχε κυριέψει όλη τη χώρα του ως τον ποταμό Αρνών.

27 Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!

27Γι αυτό λένε οι τραγουδιστές: «Στην Εσεβών ελάτε, χτίστε και οχυρώστε την πόλη του Σιχόν.

28 Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.

28Φωτιά βγήκε απ' την Εσεβών, φλόγα απ' την πόλη του Σιχόν. Κατάκαψε την Αρ-Μωάβ και τα ψηλώματα του Αρνών.

29 Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

29Αλίμονο σ' εσένανε Μωάβ, καταστροφή σε βρήκε του Χεμώς λαέ! Φυγάδες έκανες τους γιους κι αιχμάλωτες τις κόρες της στο βασιλιά των Αμορραίων, το Σιχόν.

30 Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

30Τώρα οι απόγονοί τους αφανίστηκαν από την Εσεβών ως τη Διβών κι απ' τη Νασίμ ως τη Νοφά, κοντά στη Μεδεβά».

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Deuteronômio 3.1-11

Οι Ισραηλίτες νικούν τον Ωγ, βασιλιά της Βασάν

31 Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

31Οι Ισραηλίτες εγκαταστάθηκαν στη χώρα των Αμορραίων.

32 Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.

32Ο Μωυσής έστειλε ανθρώπους σε αναγνωριστική αποστολή στην Ιαζήρ. Οι Ισραηλίτες κυρίεψαν τα περίχωρά της και έδιωξαν τους Αμορραίους που ήταν εκεί.

[33] Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[33]Έπειτα γύρισαν και ανέβαιναν από το δρόμο της Βασάν. Ο βασιλιάς της Βασάν, ο Ωγ, βγήκε με το στρατό του να τους πολεμήσει κοντά στην Εδρεΐ.

[34] Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[34]Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Μην τον φοβάσαι τον Ωγ. Εγώ θα τον παραδώσω στην εξουσία σου, αυτόν, το λαό του και τη χώρα του. Θα του κάνεις τα ίδια που έκανες στο Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων, που κατοικούσε στην Εσεβών».

[35] De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

[35]Έτσι οι Ισραηλίτες χτύπησαν αυτόν, τους γιους του και το στρατό του. Δεν άφησαν κανέναν ζωντανό, και κυρίεψαν και τη χώρα τους.

Números 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.

[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;

[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;

[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

ΑΡΙΘΜΟΙ 22

Η παραγγελία του Βαλάκ στο Βαλαάμ

[1]Οι Ισραηλίτες έφυγαν από ’κει και κατασκήνωσαν στις στέπες της Μωάβ, πέρα από τον Ιορδάνη, απέναντι από την Ιεριχώ.

[2]Ο Βαλάκ, γιος του Σιππώρ, που εκείνη την εποχή ήταν βασιλιάς των Μωαβιτών, έμαθε αυτά που είχαν κάνει οι Ισραηλίτες στους Αμορραίους.

[3]Φοβήθηκαν, λοιπόν, πολύ οι Μωαβίτες το λαό του Ισραήλ, που ήταν τόσο πολυάριθμος,

[4]και είπαν στους αρχηγούς των Μαδιανιτών: «Τώρα το πλήθος αυτό θα καταστρέψει τα πάντα γύρω μας, όπως τα βόδια κατατρώνε το χορτάρι στα χωράφια».

[5] Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

[5]Έτσι ο βασιλιάς Βαλάκ έστειλε αγγελιοφόρους στο Βαλαάμ, γιο του Βεώρ, στην Πεθόρ, κοντά στον Ευφράτη ποταμό, στη χώρα των Αμοβιτών, με το ακόλουθο μήνυμα: «Ένας λαός που βγήκε από την Αίγυπτο, πλημμύρισε την περιοχή μας και έχει εγκατασταθεί απέναντί μου.

[6] Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

[6]Έλα τώρα λοιπόν να καταραστείς για χάρη μου το λαό αυτό, γιατί είναι ισχυρότερος από μένα. Ίσως έτσι μπορέσω να τον νικήσω και να τον διώξω από τη χώρα. Εγώ ξέρω ότι όποιον εσύ ευλογείς είναι ευλογημένος και όποιον καταριέσαι είναι καταραμένος».

[7] Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

[7]Ξεκίνησαν, λοιπόν οι αρχηγοί των Μωαβιτών και των Μαδιανιτών, έχοντας και την αμοιβή της μαντείας μαζί τους, και ήρθαν στο Βαλαάμ να του ανακοινώσουν το μήνυμα του Βαλάκ.

[8] Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

[8]Ο Βαλαάμ τους είπε: «Μείνετε εδώ απόψε και θα σας απαντήσω ανάλογα με το τι θα μου πει ο Κύριος». Έτσι οι άρχοντες της Μωάβ έμειναν με το Βαλαάμ.

[9] Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

[9]Τη νύχτα ο Θεός ήρθε στο Βαλαάμ και τον ρώτησε: «Ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι που μένουν μαζί σου; »

[10] Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

[10]Ο Βαλαάμ απάντησε: «Ο βασιλιάς της Μωάβ, ο Βαλάκ γιος του Σιππώρ, τούς έστειλε να μου πουν

[11] Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

[11]ότι βγήκε ένας λαός από την Αίγυπτο και πλημμύρισε τη χώρα. “Έλα λοιπόν”, μου είπε, “και δώσ’ τους την κατάρα σου. Ίσως έτσι μπορέσω και τους πολεμήσω και τους διώξω”».

[12] Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

[12]Ο Θεός είπε στο Βαλαάμ: «Δε θα πας μαζί τους. Δε θα καταραστείς το λαό αυτό, γιατί είναι ευλογημένος».

[13] Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

[13]Ο Βαλαάμ σηκώθηκε το πρωί και είπε στους άρχοντες του Βαλάκ: «Γυρίστε στη χώρα σας, γιατί ο Κύριος δε μου επιτρέπει να έρθω μαζί σας».

[14] Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

[14]Έτσι, οι άρχοντες της Μωάβ σηκώθηκαν και γύρισαν πίσω στο Βαλάκ και του είπαν: «Ο Βαλαάμ αρνήθηκε να έρθει μαζί μας».

[15] De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

[15]Τότε ο Βαλάκ ξανάστειλε άλλους άρχοντες, πιο επίσημους από τους προηγούμενους.

[16] os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

[16]Αυτοί ήρθαν στο Βαλαάμ και του είπαν: «Ο Βαλάκ, γιος του Σιππώρ λέει: "Σε παρακαλώ, μην αρνηθείς να έρθεις σ' εμένα.

[17] porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

[17]Θα σε ανταμείψω γενναιόδωρα και ό, τι μου πεις θα το κάνω. Έλα, λοιπόν, να καταραστείς για χάρη μου αυτό το λαό"».

[18] Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

[18]Αλλά ο Βαλαάμ αποκρίθηκε στους ανθρώπους του Βαλάκ: «Κι αν ακόμη ο Βαλάκ μού έδινε το σπίτι του γεμάτο ασήμι και χρυσάφι, εγώ δεν θα μπορούσα να παραβώ τη διαταγή του Κυρίου, του Θεού μου και να κάνω κάτι λιγότερο ή περισσότερο.

[19] agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

[19]Μείνετε κι εσείς εδώ απόψε, και θα μάθω τι θα μου πει πάλι ο Κύριος».

[20] Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens vieram chamar-te, levanta-te, vai com

[20]Τη νύχτα ήρθε ο Θεός στο Βαλαάμ και του είπε: «Αφού αυτοί οι άντρες ήρθαν να σε καλέσουν, σήκω και πήγαινε μαζί τους.

eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

Αλλά θα κάνεις μόνο αυτό που θα σου λέω εγώ».

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

Ο άγγελος και το υποζύγιο του Βαλαάμ

21 Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

21Ο Βαλαάμ σηκώθηκε το πρωί, σαμάρωσε το γαϊδουράκι του και πήγε μαζί με τους άρχοντες της Μωάβ.

22 Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

22Ο Θεός οργίστηκε που ο Βαλαάμ έφυγε, και καθώς ο ίδιος καθόταν πάνω στο ζώο του και τον συνόδευαν οι δυο του υπηρέτες, ο άγγελος του Κυρίου στάθηκε στο δρόμο για να τον εμποδίσει.

23 Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se desviou a jumenta do caminho, indo pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

23Όταν το υποζύγιο είδε τον άγγελο που στεκόταν εκεί με ένα κοφτερό σπαθί στο χέρι του, βγήκε απ' το δρόμο και μπήκε στα χωράφια. Ο Βαλαάμ το χτύπησε για να το ξαναφέρει πίσω.

24 Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

24Τότε ο άγγελος στάθηκε σ' ένα μονοπάτι ανάμεσα στ' αμπέλια, που είχε τοίχο από τη μια μεριά και τοίχο από την άλλη.

25 Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

25Βλέποντας τον άγγελο, το ζώο στριμώχτηκε στον τοίχο και πίεσε το πόδι του Βαλαάμ πάνω στον τοίχο. Ο Βαλαάμ το χτύπησε και πάλι.

26 Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

26Ο άγγελος του Κυρίου πέρασε άλλη μια φορά μπροστά και στάθηκε σ' ένα στενό πέρασμα όπου δεν υπήρχε διέξοδος ούτε από δεξιά, ούτε από αριστερά.

27 Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

27Το γαϊδουράκι είδε τον άγγελο του Κυρίου και γονάτισε κάτω από το Βαλαάμ. Αυτός τότε θύμωσε και άρχισε να το χτυπάει με το ραβδί.

28 Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

28Τότε ο Κύριος έκανε το ζώο να μιλήσει, και είπε στο Βαλαάμ: «Τι σου έκανα και με χτύπησες τρεις φορές ως τώρα; »

[29] Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

[29]«Δε με λογαριάζεις καθόλου! » του αποκρίθηκε ο Βαλαάμ. «Μακάρι να είχα στο χέρι μου ένα σπαθί να σε σκότωνα τώρα».

[30] Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

[30]Το γαϊδουράκι τού λέει: «Δεν είμαι εγώ το γαϊδούρι σου, που από πάντα καθόσουν πάνω μου; Σου συμπεριφέρθηκα ποτέ μ' αυτόν τον τρόπο; » Εκείνος απάντησε: «Όχι».

Ο Θεός αποτρέπει το Βαλαάμ

[31] Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.

[31]Εκείνη τη στιγμή ο Κύριος άνοιξε τα μάτια του Βαλαάμ και είδε τον άγγελο που στεκόταν στο δρόμο με το κοφτερό σπαθί στο χέρι του. Γονάτισε τότε ο Βαλαάμ και προσκύνησε με το πρόσωπο στη γη.

[32] Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;

[32]Ο άγγελος του Κυρίου τού είπε: «Γιατί χτύπησες το γαϊδουράκι σου τρεις φορές; Βλέπεις ότι εγώ βγήκα να σε εμποδίσω, επειδή δεν μου αρέσει ο δρόμος που 'χεις πάρει.

[33] a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu, agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.

[33]Το ζώο με είδε κι άλλαξε δρόμο τρεις φορές. Αν δεν μου είχε ξεφύγει, θα σε είχα σκοτώσει κι εκείνο θα το είχα αφήσει να ζήσει».

[34] Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.

[34]Τότε ο Βαλαάμ απάντησε στον άγγελο: «Αμάρτησα! Δεν ήξερα ότι εσύ στεκόσουν στον δρόμο για να με σταματήσεις. Και τώρα, αν αυτό που κάνω δεν σου αρέσει, εγώ γυρίζω πίσω».

[35] Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.

[35]Ο άγγελος του Κυρίου όμως του είπε: «Πήγαινε μ' αυτούς τους ανθρώπους, αλλά θα πεις μόνο ό, τι θα σου πω εγώ». Έτσι ο Βαλαάμ πήγε μαζί με τους άρχοντες του Βαλάκ.

Συνάντηση Βαλαάμ και Βαλάκ

[36] Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.

[37] Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?

[38] Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

[39] Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

[40] Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

[41] Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

[1] Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.

[2] Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.

[3] Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to

[36]Όταν άκουσε ο Βαλάκ ότι έρχεται ο Βαλαάμ, βγήκε να τον προϋπαντήσει στην Αρ-Μωάβ, πλάι στον ποταμό Αρνών, στα σύνορα της Μωάβ.

[37]Ο Βαλάκ είπε στο Βαλαάμ: «Δεν έστειλα επειγόντως να σε καλέσω; Γιατί δεν ερχόσουν; Μήπως δεν έχω τη δυνατότητα να σε τιμήσω; »

[38]Ο Βαλαάμ απάντησε στο Βαλάκ: «Να, λοιπόν, που ήρθα! Αλλά μήπως και τώρα μπορώ να πω τίποτε; Θα πω μόνο τα λόγια που θα βάλει στο στόμα μου ο Θεός».

[39]Έτσι ο Βαλαάμ μαζί με το Βαλάκ πήγαν στην πόλη Κιριάθ-Ουζώθ.

[40]Εκεί ο Βαλάκ έσφαξε βόδια και πρόβατα και τα πρόσφερε στον Βαλαάμ και στους άρχοντες που ήταν μαζί του.

Πρώτος χρησμός του Βαλαάμ

[41]Την άλλη μέρα πήρε ο Βαλάκ το Βαλαάμ και τον ανέβασε στη Βαμώθ-Βάαλ, απ’ όπου ο Βαλαάμ μπορούσε να δει ένα τμήμα του λαού του Ισραήλ.

ΑΡΙΘΜΟΙ 23

[1]Ο Βαλαάμ είπε στο Βαλάκ: «Χτίσε μου εδώ εφτά θυσιαστήρια και ετοίμασέ μου εφτά μοσχάρια κι εφτά κριάρια».

[2]Ο Βαλάκ έκανε ό, τι του είπε ο Βαλαάμ, και θυσίασαν μαζί από ένα μοσχάρι κι ένα κριάρι σε κάθε θυσιαστήριο.

[3]Μετά ο Βαλαάμ είπε στο Βαλάκ: «Εσύ μείνε κοντά στο ολοκαύτωμά σου κι εγώ θα κάνω έναν περίπατο, μήπως με συναντήσει ο Κύριος. Ό, τι μου φανερώσει

notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.

θα σου το αναγγείλω». Έτσι ο Βαλαάμ ανέβηκε μόνος στην κορυφή ενός λόφου.

[4] Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.

[4]Πράγματι, ο Θεός συνάντησε το Βαλαάμ κι εκείνος του είπε: «Έχω ετοιμάσει εφτά θυσιαστήρια και πρόσφερα από ένα μοσχάρι κι ένα κριάρι σε κάθε θυσιαστήριο».

[5] Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.

[5]Ο Κύριος τότε έδωσε χρησμό στο Βαλαάμ και τον έστειλε πίσω στο Βαλάκ να του τον διαβιβάσει.

[6] E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

[6]Ο Βαλαάμ γύρισε στο Βαλάκ και τον βρήκε να στέκεται κοντά στο ολοκαύτωμά του μαζί με όλους τους άρχοντες της Μωάβ.

[7] Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.

[7]Ο Βαλαάμ τότε άρχισε να απαγγέλλει αυτόν το χρησμό: «Απ' την Αράμ με έφερε ο Βαλάκ, ο βασιλιάς της Μωάβ, απ' τα βουνά της Ανατολής. "Έλα", μού είπε, "δώσ' την κατάρα σου για χάρη μου στον Ιακώβ, έλα κι αναθεμάτισε τον Ισραήλ".

[8] Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?

[8]Πώς να καταραστώ αυτούς, που δεν τους καταριέται ο Θεός; Πώς ν' αναθεματίσω εκείνους, που δεν τους αναθεματίζει ο Κύριος;

[9] Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que habita só e não será reputado entre as nações.

[9]Τους βλέπω από τις κορφές των βράχων απ' τα ψηλώματα των λόφων τούς διακρίνω. Είναι λαός που ζει μονάχος του και που στα έθνη δεν ανήκει.

[10] Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

[10]Ποιος μπορεί ν' αριθμήσει τον Ιακώβ; Ποιος να μετρήσει τον πολυάριθμο Ισραήλ; Μακάρι κι εγώ σαν αυτούς τους δίκαιους να πεθάνω! Το τέλος μου σαν το δικό τους να είναι! »

[11] Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.

[12] Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.

[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.

[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?

[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:

[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele

[11]Τότε είπε ο Βαλάκ στο Βαλαάμ: «Τι μου κάνεις! Εγώ σε πήρα να καταραστείς τους εχθρούς μου, κι εσύ τους ευλόγησες».

[12]Ο Βαλαάμ απάντησε: «Δεν έπρεπε να πω αυτό που έβαλε ο Κύριος στο στόμα μου; »

Δεύτερος χρησμός του Βαλαάμ

[13]Τότε του είπε ο Βαλάκ: «Έλα τώρα μαζί μου σ’ ένα άλλο σημείο, από όπου θα μπορείς να βλέπεις μόνο ένα τμήμα τους, όχι όλους. Από ’κει να τους καταραστείς για χάρη μου».

[14]Τον έφερε λοιπόν στα χωράφια Ζωφίμ, στην κορυφή Φασγά. Εκεί έχτισε πάλι εφτά θυσιαστήρια και θυσίασε από ένα μοσχάρι κι ένα κριάρι σε κάθε θυσιαστήριο.

[15]Ο Βαλαάμ είπε στο Βαλάκ: «Εσύ μείνε εδώ κοντά στο ολοκαύτωμά σου, κι εγώ θα πάω να συναντήσω τον Κύριο πέρα εκεί».

[16]Ο Κύριος συνάντησε το Βαλαάμ, του έδωσε χρησμό και τον έστειλε πίσω στον Βαλάκ να του τον διαβιβάσει.

[17]Αυτός γύρισε στο Βαλάκ και τον βρήκε να στέκεται κοντά στο ολοκαύτωμά του μαζί με τους άρχοντες της Μωάβ. «Τι σου είπε ο Κύριος; » τον ρώτησε.

[18]Τότε ο Βαλαάμ άρχισε να απαγγέλλει αυτόν το χρησμό: «Σήκω, Βαλάκ και άκου· πρόσεξέ με, γιε του Σιπφώρ!

[19]Ο Θεός δεν είν’ άνθρωπος να λέει ψέματα, θνητός δεν είναι, για να αλλάζει γνώμη. Όταν λέει κάτι, το κάνει κιόλας,

prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?

[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.

[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.

[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.

[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!

[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?

[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.

και όταν κάτι υπόσχεται, το πραγματοποιεί.

[20]Πήρα την εντολή να ευλογήσω· ο Θεός ευλόγησε, και δεν μπορώ ν' ανακαλέσω εγώ.

[21]Ανομία δεν βλέπει στον Ιακώβ, δε βλέπει συμφορά στον Ισραήλ. Ο Κύριος, ο Θεός τους, είναι μαζί τους, κι αυτοί το διαλαλούν ότι είναι ο βασιλιάς τους.

[22]Από την Αίγυπτο τους έβγαλε ο Θεός για κείνους πολεμάει με δύναμη αγριόταυρου.

[23]Μαγεία δεν ισχύει στον Ιακώβ ενάντια, ούτε μαντεία ενάντια στον Ισραήλ· τώρα είν' ο καιρός να ειπωθεί: "Δείτε τι έκανε ο Θεός για το λαό του Ισραήλ! "

[24]Σαν λέαινα σηκώνεται αυτός ο λαός· ορθώνεται σαν ύπουλο λιοντάρι. Δεν ησυχάζει ως να καταβροχθίσει το κυνήγι του κι ώσπου να πιει των πληγωμένων το αίμα».

[25]Τότε είπε ο Βαλάκ στο Βαλαάμ: «Καλά, δεν τους καταριέσαι, αλλά τουλάχιστον μην τους ευλογείς! »

[26]Ο Βαλαάμ τού απάντησε: «Δε σου είπα ότι θα κάνω εκείνο που θα μου πει ο Κύριος; »

Τρίτος χρησμός του Βαλαάμ

[27]Τότε είπε ο Βαλάκ στο Βαλαάμ: «Έλα να σε πάω σ' ένα άλλο μέρος. Ίσως ο Θεός θελήσει να τους καταραστείς από 'κει για χάρη μου».

[28]Τον έφερε, λοιπόν, στην κορυφή Φεγώρ, που βλέπει προς την έρημο.

[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.
[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

[29]Ο Βαλαάμ τού είπε: «Χτίσε μου εδώ εφτά θυσιαστήρια κι ετοίμασέ μου εφτά μοσχάρια και εφτά κριάρια».
[30]Ο Βαλάκ έκανε όπως του είπε ο Βαλαάμ και θυσίασε από ένα μοσχάρι κι ένα κριάρι σε κάθε θυσιαστήριο.

Números 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.

[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.

[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;

[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!
[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.
[7] Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.

ΑΡΙΘΜΟΙ 24

[1]Ο Βαλαάμ είδε ότι ο Κύριος ήθελε να ευλογήσει τον Ισραήλ, και δεν πήγε, όπως προηγουμένως, να αναζητήσει μαντεία, αλλά πήγε προς στην έρημο.

[2]Γύρισε τη ματιά του και είδε το λαό του Ισραήλ που είχε κατασκηνώσει κατά φυλές. Τότε ήρθε πάνω του το Πνεύμα του Θεού,
[3]κι άρχισε να απαγγέλλει αυτον το χρησμό: «Λόγος του Βαλαάμ, γιου του Βεώρ, λόγος του ανθρώπου, που έχει ανοιχτά τα μάτια του.
[4]Λόγος αυτού που ακούει τα λόγια του Θεού, που βλέπει οράματα του Παντοδύναμου, και που όταν πέφτει σ' έκσταση, τα μάτια του ανοίγονται.
[5]Πόσο ωραίες είναι οι σκηνές σου, Ιακώβ, οι κατοικίες σου, Ισραήλ!
[6]Απλώνονται καθώς κοιλάδες, σαν κήποι σ' ακροποταμιά, σαν δέντρα αλόης φυτεμένα από τον Κύριο, σαν κέδροι πλάι στων ποταμών τις όχθες.

[7]Τρέχει νερό από τους κάδους τους τους σπόρους τους φυτεύουν σε καλοποτισμένη γη. Πιο δυνατός κι απ' τον Αγάγ ο

βασιλιάς τους και ισχυρή θα είναι η βασιλεία του.

[8] Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.

[8]Από την Αίγυπτο τους έβγαλε ο Θεός· για κείνους πολεμάει με δύναμη αγριόταυρου. Αυτός ο λαός τα εχθρικά του έθνη τα κάνει μια μπουκιά· σπάζει τα κόκαλά τους, τα βέλη τους συντρίβει.

[9] Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.

[9]Ξαπλώνει κι αναπαύεται σαν το λιοντάρι και σαν το λιονταρόπουλο· να τον ξυπνήσει ποιος τολμά; Ας είν' ευλογημένος όποιος σε ευλογεί, κι όποιος σε καταριέται, καταραμένος να 'ναι».

[10] Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.

[10]Τότε ο Βαλάκ οργίστηκε εναντίον του Βαλαάμ κι άρχισε να χτυπάει τις γροθιές του. «Σε κάλεσα για να καταραστείς τους εχθρούς μου», του φώναζε, «κι εσύ, αντίθετα, τρεις φορές τους ευλόγησες πλουσιοπάροχα.

[11] Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.

[11]Φύγε, λοιπόν, τώρα και πήγαινε στον τόπο σου. Είχα σκεφτεί να σε τιμήσω πάρα πολύ, αλλά ο Κύριος σου στέρησε τις τιμές».

[12] Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:

[12]Ο Βαλαάμ απάντησε: «Εγώ είπα στους αγγελιοφόρους που μου έστειλες,

[13] ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia traspassar o mandado do SENHOR, fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?

[13]ότι κι αν ακόμα ο Βαλάκ μου δώσει το σπίτι του γεμάτο ασήμι και χρυσάφι, δε θα μπορέσω να παραβώ τη διαταγή του Κυρίου και να κάνω από μόνος μου καλό ή κακό· θα πω μόνο ό, τι μου πει ο Κύριος».

Τελευταίοι χρησμοί του Βαλαάμ

[14] Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

[14]«Τώρα λοιπόν εγώ γυρίζω στο λαό μου. Έλα όμως να σου αποκαλύψω τι θα κάνει στο μέλλον ο λαός αυτός στο λαό σου».

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

[15] Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,

[15]Τότε ο Βαλαάμ άρχισε ν’ απαγγέλλει αυτόν το χρησμό: «Λόγος του Βαλαάμ, γιου του Βεώρ, λόγος του ανθρώπου, που έχει ανοιχτά τα μάτια του.

[16] palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo; daquele que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[16]Λόγος εκείνου που ακούει τα λόγια του Θεού και που τις σκέψεις του Υψίστου τις γνωρίζει· που βλέπει οράματα του Παντοδύναμου, και που όταν πέφτει σ’ έκσταση τα μάτια του ανοίγονται.

[17] Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, de Israel subirá um cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

[17]Τον βλέπω, αλλά όχι τώρα· τον ατενίζω, μα όχι από κοντά. Ένα αστέρι θ’ ανατείλει απ’ τον Ιακώβ, ραβδί ηγεμονικό θα υψωθεί απ’ τον Ισραήλ, που θα χτυπήσει τα μηλίγγια της Μωάβ και την κορφή του κεφαλιού όλων του Σηθ των απογόνων.

[18] Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

[18]Θα κατακτήσει την Εδώμ θα κατακτήσει τη Σεείρ ο Ισραήλ, νικώντας τους εχθρούς του κι όλο θα γίνεται πιο δυνατός.

[19] De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

[19]Θα βγει εξουσιαστής από τον Ιακώβ και θ’ αφανίσει όσους απόμειναν στην Αρ».

[20] Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

[20]Όταν ο Βαλαάμ αντίκρυσε την περιοχή των Αμαληκιτών είπε αυτόν το χρησμό: «Ο Αμαλήκ είναι το πρώτο από τα έθνη, αλλά στο τέλος, για πάντα θα καταστραφεί».

[21] Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

[21]Όταν αντίκρυσε την περιοχή των Κεναίων είπε αυτόν το χρησμό: «Στέρεη είναι η κατοικία σας κι ασφαλισμένη σαν φωλιά ψηλά στους βράχους.

[22] Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

[22]Αλλά σεις οι Κεναίοι θα καταστραφείτε όταν θα σας αιχμαλωτίσουν οι Ασσύριοι».

[23] Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

[23]Ο Βαλαάμ άρχισε να λέει αυτόν το χρησμό: «Αλίμονο! Ποιος θα επιζήσει μετά την πράξη τούτη του Θεού;

[24] Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

[24]Θα 'ρχονται πλοία απ' του Κιτίου τα παράλια, θα ταπεινώσουνε τους Ασσυρίους· τους απογόνους του Έβερ θα τους υποδουλώσουνε για πάντα».

[25] Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

[25]Μετά ο Βαλαάμ έφυγε και γύρισε στον τόπο του. Επίσης κι ο Βαλάκ πήρε κι αυτός το δικό του δρόμο.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

[1] Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

[2] Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.

[3] Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

[4] Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.

[5] Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.

[6] Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.

ΑΡΙΘΜΟΙ 25

Ο Ισραήλ λατρεύει το Βάαλ-Φεγώρ

[1]Όταν ο λαός του Ισραήλ εγκαταστάθηκε στη Σιττίμ, άρχισε να πορνεύεται με τις Μωαβίτισσες.

[2]Αυτές τους προσκάλεσαν να συμμετάσχουν στις θυσίες των θεών τους κι εκείνοι έφαγαν απ' τις θυσίες και λάτρεψαν τους θεούς των Μωαβιτών.

[3]Ο Κύριος οργίστηκε πάρα πολύ που ο λαός Ισραήλ πήρε μέρος στη λατρεία του Βάαλ-Φεγώρ

[4]και είπε στο Μωυσή: «Πιάσε όλους τους αρχηγούς του λαού και θανάτωσέ τους για μένα απέναντι στον ήλιο. Έτσι θα πάψει ο καταστροφικός θυμός μου εναντίον του λαού».

[5]Τότε είπε ο Μωυσής στους δικαστές του Ισραήλ: «Καθένας από σας να θανατώσετε όσους από τους ανθρώπους σας πήραν μέρος στη λατρεία του Βάαλ-Φεγώρ».

[6]Εκείνη τη στιγμή έφτασε ένας Ισραηλίτης φέρνοντας στους δικούς του μια Μαδιανίτισσα· και τον είδε ο Μωυσής και όλη η ισραηλιτική κοινότητα, την ώρα που αυτοί έκλαιγαν μπροστά στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

[7] Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do meio da congregação, e, pegando uma lança,

[8] foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

[9] Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.

[10] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[11] Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado com o meu zelo entre eles; de sorte que, no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

[12] Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

[13] E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

[14] O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.

[15] O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] Afligireis os midianitas e os ferireis,

[7]Μόλις το είδε αυτό ο Φινεές, γιος του Ελεάζαρ και εγγονός του ιερέα Ααρών, σηκώθηκε μέσα από την κοινότητα και μ’ ένα δόρυ στο χέρι του

[8]καταδίωξε τον Ισραηλίτη ως μέσα στη σκηνή του και τους διαπέρασε και τους δύο, έτσι που το δόρυ βγήκε από την κοιλιά της γυναίκας. Τότε σταμάτησε η συμφορά ανάμεσα στους Ισραηλίτες.

[9]Αυτοί που πέθαναν από τη συμφορά ήταν είκοσι τέσσερις χιλιάδες.

[10]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[11]«Ο Φινεές, γιος του Ελεάζαρ και εγγονός του Ααρών του ιερέα, απέτρεψε την οργή μου από τους Ισραηλίτες, γιατί συγκριτικά μ’ αυτούς έδειξε μεγάλο ζήλο για μένα· έτσι δεν εξολόθρευσα τους Ισραηλίτες στην οργή μου.

[12]Γι’ αυτό να του πεις ότι εγώ κλείνω μαζί του συμφωνία φιλίας.

[13]Γι’ αυτόν και για τους απογόνους του θα ισχύει διαθήκη αιώνιας ιεροσύνης, γιατί έδειξε ζήλο για το Θεό του και έφερε στους Ισραηλίτες τη συγχώρηση των αμαρτιών τους».

[14]Ο Ισραηλίτης που θανατώθηκε μαζί με τη Μαδιανίτισσα ήταν ο Ζιμβρή, γιος του Σαλού, αρχηγού οικογενείας στη φυλή Συμεών.

[15]Και η Μαδιανίτισσα λεγόταν Καζβί, κόρη του Σουρ, αρχηγού φυλής, από πατριαρχική οικογένεια της Μαδιάν.

[16]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[17]«Επιτεθείτε στους Μαδιανίτες και χτυπήστε τους

[18] porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

[18]για το κακό που σας έκαναν και σας αποπλάνησαν με τις πονηριές τους στην υπόθεση του Φεγώρ και στην υπόθεση της συμπατριώτισσάς τους της Καζβί, που θανατώθηκε τη μέρα που σας βρήκε η συμφορά».

Números 26

O censo de todos os israelitas

[1] Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:

[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.

[3] Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:

[4] Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:

[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

ΑΡΙΘΜΟΙ 26

Απογραφή των Ισραηλιτών στη Μωάβ

[1]Έπειτα ο Κύριος είπε στο Μωυσή και στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, γιο του Ααρών:

[2]«Απογράψτε όλη την ισραηλιτική κοινότητα από είκοσι χρόνων και πάνω, κατά οικογένειες, όλους τους στρατεύσιμους».

[3]Ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ μίλησαν στο λαό στις πεδιάδες της Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, απέναντι στην Ιεριχώ,

[4]και του είπαν ότι ο Κύριος είχε διατάξει το Μωυσή να απογράψει όλους τους άντρες του λαού από είκοσι ετών και πάνω. Αυτοί λοιπόν που βγήκαν από την Αίγυπτο ήταν:

[5]Η φυλή Ρουβήν. (Ο Ρουβήν ήταν ο πρωτότοκος γιος του Ιακώβ). Απόγονοι του Ρουβήν ήταν: Από το Χανώχ η συγγένεια των Χανωχιτών, από το Φαλλού η συγγένεια των Φαλλουϊτών,

[6]από το Χεσρών η συγγένεια των Χεσρωνιτών, από το Χαρμί η συγγένεια των Χαρμιτών.

[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

[8] O filho de Palu: Eliabe.

[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.

[11] Mas os filhos de Corá não morreram.

[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.

[15] Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

[16] de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

[7]Οι συγγένειες των απογόνων του Ρουβήν κατά την απογραφή ήταν σαράντα τρεις χιλιάδες εφτακόσιοι τριάντα άντρες.

[8]Γιος του Φαλλού ήταν ο Ελιάβ.

[9]Γιοι του Ελιάβ ήταν οι Νεμουήλ, Δαθάν και Αβιρώμ. Ο Δαθάν και ο Αβιρώμ, ήταν εκπρόσωποι του λαού. Αυτοί ήταν εναντίον του Μωυσή και του Ααρών και είχαν προσκολληθεί στην ομάδα του Κορέ, που είχε επαναστατήσει εναντίον του Κυρίου.

[10]Τότε άνοιξε η γη και τους κατάπιε και πέθαναν μαζί με τον Κορέ και τους οπαδούς του, όταν η φωτιά έκαψε διακόσιους πενήντα άντρες. Έτσι έμειναν παράδειγμα για το λαό.

[11]Οι γιοι όμως του Κορέ δεν πέθαναν.

[12]Απόγονοι του Συμεών κατά συγγένειες ήταν: Από το Νεμουήλ η συγγένεια των Νεμουηλιτών, από τον Ιαμίν, η συγγένεια των Ιαμινιτών και από τον Ιαχίν η γενιά των Ιαχινιτών.

[13]Από τον Ζεράχ η συγγένεια των Ζεραχιτών, από τον Σαούλ η συγγένεια των Σαουλιτών.

[14]Οι συγγένειες των απογόνων του Συμεών κατά την απογραφή ήταν είκοσι δύο χιλιάδες διακόσιοι άντρες.

[15]Απόγονοι του Γαδ κατά συγγένειες ήταν: Από το Σαφών η συγγένεια των Σαφωνιτών, από τον Αγγί η συγγένεια των Αγγιτών, από το Σουνί η συγγένεια των Σουνιτών.

[16]Από τον Οζνί η συγγένεια των Οζνιτών, από τον Ηρί η συγγένεια των Ηριτών.

[17] de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

[17]Από τον Αρώδ η συγγένεια των Αρωδιτών, από τον Αριήλ η συγγένεια των Αριηλιτών.

[18] São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.

[18]Οι συγγένειες των απογόνων του Γαδ κατά την απογραφή ήταν σαράντα χιλιάδες πεντακόσιοι άντρες.

[19] Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

[19]Γιοι του Ιούδα ήταν ο Ηρ και ο Αυνάν. Αλλά αυτοί είχαν πεθάνει στη Χαναάν.

[20] Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.

[20]Απόγονοι του Ιούδα κατά συγγένειες ήταν: Από το Σηλάν η οικογένεια των Σηλανιτών, από το Φαρές η οικογένεια των Φαρεσιτών, από το Ζεράχ η οικογένεια των Ζεραχιτών.

[21] Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

[21]Απόγονοι του Φαρές ήταν: Από το Χεσρών η συγγένεια των Χεσρωνιτών, από τον Αμούλ η συγγένεια των Αμουλιτών.

[22] São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

[22]Οι συγγένειες των απογόνων του Ιούδα κατά την απογραφή ήταν εβδομήντα έξι χιλιάδες πεντακόσιοι άντρες.

[23] Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;

[23]Απόγονοι του Ισσάχαρ κατά συγγένειες ήταν: Από το Θωλά η συγγένεια των Θωλαϊτών, από το Φουά η συγγένεια των Φουαϊτών.

[24] de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.

[24]Από τον Ιασούβ η συγγένεια των Ιασουβιτών, από το Σιμρών η συγγένεια των Σιμρωνιτών.

[25] São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.

[25]Οι συγγένειες των απογόνων του Ισσάχαρ κατά την απογραφή ήταν εξήντα τέσσερις χιλιάδες τριακόσιοι άντρες.

[26] Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.

[26]Απόγονοι του Ζαβουλών κατά συγγένειες ήταν: Από τον Σερέδ η συγγένεια των Σερεδιτών, από τον Αιλών η συγγένεια των Αιλωνιτών, από τον Ιαχλεήλ η συγγένεια των Ιαχλεηλιτών.

[27] São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.
[28] Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.
[29] Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.
[30] São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;
[31] de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.
[32] De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.
[33] Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.
[34] São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.
[35] São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.
[36] De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.
[37] São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e

[27]Οι συγγένειες των απογόνων του Ζαβουλών κατά την απογραφή ήταν εξήντα χιλιάδες πεντακόσιοι άντρες.
[28]Γιοι του Ιωσήφ ήταν ο Μανασσής και ο Εφραΐμ.
[29]Απόγονοι του Μανασσή ήταν από το Μαχίρ, η συγγένεια των Μαχιριτών. Ο Μαχίρ απέκτησε το Γαλαάδ κι απ' αυτόν προήλθε η συγγένεια των Γαλααδιτών.
[30]Απόγονοι του Γαλαάδ ήταν: Από τον Αχιέζερ η συγγένεια των Αχιεζεριτών, από το Χέλεκ η συγγένεια των Χελεκιτών.
[31]Από τον Ασριήλ η συγγένεια των Ασριηλιτών, από το Συχέμ η συγγένεια των Συχεμιτών.
[32]Από το Σεμιδά η συγγένεια των Σεμιδαϊτών, από το Χέφερ η συγγένεια των Χεφεριτών.
[33]Ο Σελαφχάδ, γιος του Χέφερ, δεν είχε γιους· μόνον κόρες. Τα ονόματά τους ήταν: Μαχλά, Νωά, Χογλά, Μιλχά και Τιρσά.
[34]Οι συγγένειες του Μανασσή κατά την απογραφή ήταν πενήντα δύο χιλιάδες εφτακόσιοι άντρες.
[35]Απόγονοι του Εφραΐμ κατά συγγένειες ήταν: Από το Σουθελάχ η συγγένεια των Σουθελαχιτών, από το Βέχερ η συγγένεια των Βεχεριτών, από τον Τάχαν η συγγένεια των Ταχανιτών.
[36]Απόγονοι του Σουθελάχ ήταν: Από τον Εράν η συγγένεια των Ερανιτών.
[37]Οι συγγένειες των απογόνων του Εφραΐμ κατά την απογραφή ήταν τριάντα δύο χιλιάδες πεντακόσιοι άντρες. Όλοι αυτοί

quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.

ήταν απόγονοι του Ιωσήφ κατά συγγένειες.

[38] Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

[38]Απόγονοι του Βενιαμίν κατά συγγένειες ήταν: Από το Βελά η συγγένεια των Βελαϊτών, από τον Ασβήλ η συγγένεια των Ασβηλιτών, από τον Αχιράμ η γενιά των Αχιραμιτών.

[39] de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

[39]Από το Σουφάμ η συγγένεια των Σουφαμιτών, από το Χουφάμ η συγγένεια των Χουφαμιτών.

[40] Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

[40]Γιοι του Βελά ήταν ο Αρδ και ο Νααμάν. Από τον Αρδ προήλθε η συγγένεια των Αρδιτών κι από το Νααμάν η συγγένεια των Νααμιτών.

[41] São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

[41]Οι συγγένειες των απογόνων του Βενιαμίν κατά την απογραφή ήταν σαράντα πέντε χιλιάδες εξακόσιοι άντρες.

[42] São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

[42]Απόγονοι του Δαν κατά συγγένειες ήταν: Από τον Σουχάμ η συγγένεια των Σουχαμιτών,

[43] Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.

[43]οι οποίοι κατά την απογραφή ήταν εξήντα τέσσερις χιλιάδες τετρακόσιοι άντρες.

[44] Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

[44]Απόγονοι του Ασήρ κατά συγγένειες ήταν: Από τον Ιμνά η συγγένεια των Ιμναϊτών, από τον Ισεβί η συγγένεια των Ισεβιτών, από το Βεριά η συγγένεια των Βεριαϊτών.

[45] Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

[45]Απόγονοι του Βεριά ήταν: Από το Χέβερ η συγγένεια των Χεβεριτών, από το Μαλχιήλ η συγγένεια των Μαλχιηλιτών.

[46] O nome da filha de Aser foi Sera.

[46]Το όνομα της κόρης του Ασήρ ήταν Σάρα.

[47] São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.

[47]Οι συγγένειες των απογόνων του Ασήρ ήταν κατά την απογραφή πενήντα τρεις χιλιάδες τετρακόσιοι άντρες.

[48] Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;

[48]Απόγονοι του Νεφθαλί κατά συγγένειες ήταν: Από τον Ιαχσεήλ η συγγένεια των Ιαχσεηλιτών, από το Γουνί η συγγένεια των Γουνιτών,

[49] de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

[49]από τον Ιεσέρ η συγγένεια των Ιεσεριτών, από το Σιλλήμ η συγγένεια των Σιλλημιτών.

[50] São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

[50]Οι συγγένειες των απογόνων του Νεφθαλί κατά γενεαλογικές σειρές όπως απογράφηκαν ήταν σαράντα πέντε χιλιάδες τετρακόσιοι άντρες.

[51] São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.

[51]Ο συνολικός αριθμός των Ισραηλιτών που απογράφτηκαν ήταν εξακόσιες μία χιλιάδες επτακόσιοι τριάντα άντρες.

A lei acerca da divisão da terra

[52] Disse o SENHOR a Moisés:

[52]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[53] A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.

[53]«Η χώρα να μοιραστεί με κλήρο στις φυλές για ιδιοκτησία τους ανάλογα με το μέγεθος κάθε φυλής.

[54] À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.

[55] Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

[56] Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

[54-56]Το μερίδιο κάθε φυλής θα είναι ανάλογο με τον αριθμό των ατόμων που απογράφτηκαν, κατά συγγένειες. Στις πιο πολυάριθμες φυλές θα δώσεις μεγαλύτερο μερίδιο και στις ολιγάριθμες μικρότερο».

O censo dos levitas

[57] São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate,

Η φυλή Λευί και οι οικογένειες Ααρών και Μωυσή

[57]Κατά την απογραφή, η φυλή Λευί αποτελείτο από τις συγγένειες των Γηρσωνιτών, απογόνων του Γηρσών, των

a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

[58] São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

[59] A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

[60] A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[61] Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

[62] Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

[63] São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.

[64] Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.

[65] Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles

Κααθιτών, απογόνων του Καάθ και των Μεραριτών, απογόνων του Μεραρί.

[58]Οι απόγονοί αυτών αποτελούσαν τις υπο-συγγένειες των Λιβνιτών, των Χεβρωνιτών, των Μαχλιτών, των Μουσιτών και των Κοραϊτών. Ο Καάθ απέκτησε τον Αμράμ.

[59]Γυναίκα του Αμράμ ήταν η Ιωχαβέδ, κόρη του Λευί, η οποία γεννήθηκε στην Αίγυπτο. Αυτή γέννησε στον Αμράμ τον Ααρών, το Μωυσή και τη Μαριάμ, την αδερφή τους.

[60]Ο Ααρών απέκτησε το Ναδάβ, τον Αβιού, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ.

[61]Ο Ναδάβ και ο Αβιού πέθαναν όταν πρόσφεραν αντικανονικό θυμίαμα ενώπιον του Κυρίου.

[62]Όλοι οι αρσενικοί, από ενός μηνός και πάνω, σύμφωνα με την απογραφή τους, ήταν είκοσι τρεις χιλιάδες. Αυτοί δεν απογράφτηκαν μαζί με τους Ισραηλίτες, γιατί δεν τους δόθηκε καμιά ιδιοκτησία, όπως στους άλλους Ισραηλίτες.

[63]Αυτά ήταν τα αποτελέσματα της απογραφής των Ισραηλιτών που έκαναν ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, στις πεδιάδες της Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, απέναντι στην Ιεριχώ.

[64]Κι ανάμεσα σ’ αυτούς δεν βρισκόταν ούτε ένας από εκείνους που είχαν απογραφτεί από το Μωυσή και τον Ααρών, τον ιερέα, στην έρημο του Σινά.

[65]Ο Κύριος είχε πει γι’ αυτούς ότι θα πέθαιναν όλοι στην έρημο· έτσι δεν

ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

απέμεινε κανείς τους, εκτός από το Χάλεβ, γιο του Ιεφοννή και τον Ιησού, γιο του Ναυή.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

[1] Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[2] Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:

[3] Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

[4] Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

[5] Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

[6] Disse o SENHOR a Moisés:

[7] As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

ΑΡΙΘΜΟΙ 27

Το αίτημα των θυγατέρων του Σελαφχάδ

[1]Ο Σελαφχάδ, από τη φυλή Μανασσή, γιος του Χέφερ, γιου του Γαλαάδ, γιου του Μαχίρ, γιου του Μανασσή, γιου του Ιωσήφ, είχε κόρες που ονομάζονταν Μαχλά, Νωά, Χογλά, Μιλχά και Τιρσά.

[2]Αυτές πλησίασαν και στάθηκαν μπροστά στο Μωυσή και στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, μπροστά στους αρχηγούς και σ' όλη την κοινότητα, στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου.

[3]«Ο πατέρας μας πέθανε στην έρημο», τους είπαν, «χωρίς ν' αφήσει γιο. Δεν ανήκε στην ομάδα του Κορέ, που επαναστάτησαν εναντίον του Κυρίου, αλλά πέθανε εξαιτίας μιας δικής του αμαρτίας.

[4]Γιατί όμως να εξαφανιστεί το όνομα του πατέρα μας από τη συγγένειά του; Επειδή δεν είχε γιο; Δώσε μας εμάς το μερίδιο, όπως έδωσες και στους αδερφούς του πατέρα μας».

[5]Ο Μωυσής παρουσίασε την υπόθεσή τους στο Κύριο

[6]κι ο Κύριος του είπε:

[7]«Σωστά μίλησαν οι κόρες του Σελαφχάδ. Ασφαλώς και πρέπει να τους δώσεις κληρονομικό μερίδιο, όπως έδωσες και στους αδερφούς του πατέρα τους. Θα

τους μεταβιβάσεις την ιδιοκτησία του πατέρα τους.

[8] Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

[8]Θα πεις στους Ισραηλίτες: Αν κάποιος πεθάνει χωρίς να έχει γιο, η ιδιοκτησία του θα μεταβιβάζεται στην κόρη του.

[9] E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

[9]Αν δεν έχει κόρη, θα μεταβιβάζεται στους αδερφούς του.

[10] Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

[10]Αν δεν έχει αδερφούς, θα μεταβιβάζεται στους αδερφούς του πατέρα του.

[11] Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

[11]Και αν δεν υπάρχουν αδερφοί του πατέρα του, τότε η ιδιοκτησία του θα μεταβιβάζεται στον πλησιέστερο συγγενή του, μέσα στη συγγένειά του και θα γίνεται αυτός κληρονόμος του. Αυτό θα ισχύει για τους Ισραηλίτες ως νόμιμη απαίτηση, όπως εγώ, ο Κύριος, σε διέταξα».

Deus prediz a morte de Moisés
Deuteronômio 3.23-29

Ο Ιησούς του Ναυή διάδοχος του Μωυσή

[12] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

[12]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Ανέβα στο βουνό αυτό, το Αβαρίμ, να δεις από ψηλά τη χώρα που δίνω στους Ισραηλίτες.

[13] E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

[13]Θα τη δεις, αλλά μετά θα πεθάνεις, όπως πέθανε κι ο αδερφός σου ο Ααρών,

[14] porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas águas diante dos seus olhos. São estas as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

[14]γιατί εναντιωθήκατε στη διαταγή μου, στην έρημο Σιν, όταν γόγγυζε όλη η κοινότητα και ζητούσε νερό. Δεν προβάλατε τότε στα μάτια των Ισραηλιτών την αγιότητα και τη δύναμή μου, όταν βγάλατε νερό από το βράχο». Πρόκειται για τα νερά της Μεριβά στην Κάδης, στην έρημο Σιν.

[15] Então, disse Moisés ao SENHOR:

[15]Τότε ο Μωυσής είπε στον Κύριο:

16 O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

17 que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

Josué designado sucessor de Moisés

18 Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;

19 apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.

20 Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

21 Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e, segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

22 Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

23 e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

16«Κύριε Θεέ, πηγή κάθε ζωής, όρισε έναν άντρα αρχηγό στην κοινότητα,

17που να μπορεί να τους οδηγεί σε όλες τις περιστάσεις, για να μη μείνει η κοινότητα του Κυρίου σαν κοπάδι χωρίς βοσκό».

18Τότε ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Πάρε τον Ιησού, γιο του Ναυή, που είναι άντρας με ικανότητες και βάλε το χέρι σου πάνω του.

19Φέρε τον να σταθεί μπροστά στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και στην κοινότητα και θα του δώσεις αρμοδιότητες εκεί μπροστά σε όλους.

20Θα του δώσεις μερικές από τις εξουσίες σου, ώστε να υπακούει σ’ αυτόν όλη η ισραηλιτική κοινότητα.

21Θα μπορεί να παρουσιάζεται στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, ο οποίος θα ζητάει γι’ αυτόν απάντηση σχετικά με το θέλημά μου, χρησιμοποιώντας τα Ουρίμ. Σύμφωνα μ’ αυτή τη διαταγή θα εκστρατεύουν και σύμφωνα με αυτή τη διαταγή θα επιστρέφουν, αυτός και ολόκληρη η κοινότητα των Ισραηλιτών μαζί του».

22Ο Μωυσής έπραξε όπως τον διέταξε ο Κύριος. Πήρε τον Ιησού και τον έφερε μπροστά στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και σ’ ολόκληρη την κοινότητα.

23Έβαλε τα χέρια του πάνω του και του έδωσε αρμοδιότητες, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

Números 28

Ofertas contínuas

Êxodo 29.38-42

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.

3 Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

4 um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

5 e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

6 É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

7 A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

8 E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

ΑΡΙΘΜΟΙ 28

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Για κάθε μέρα

1Ο Κύριος διέταξε το Μωυσή

2να δώσει τις ακόλουθες οδηγίες στους Ισραηλίτες για να φροντίζουν να του προσφέρουν στον καθορισμένο χρόνο τις θυσίες που γίνονται με φωτιά, ως προσφορά τροφής σ’ αυτόν που η ευωδιά τους τον ευχαριστεί.

3Αυτές θα είναι οι θυσίες προς τον Κύριο, που γίνονται με φωτιά: Δύο αρνιά ενός έτους, χωρίς ελάττωμα, κάθε μέρα, τακτικό ολοκαύτωμα.

4Το ένα αρνί θα το προσφέρετε το πρωί και το άλλο το βράδυ.

5Μαζί μ’ αυτά θα προσφέρετε ένα δέκατο του εφά ψιλό αλεύρι, ανακατωμένο με ένα τέταρτο του χιν λάδι από κοπανισμένες ελιές ως αναίμακτη προσφορά.

6Αυτό είναι το καθημερινό ολοκαύτωμα, θυσία που η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο, και προσφέρθηκε για πρώτη φορά στο όρος Σινά.

7Μαζί με το πρώτο αρνί θα κάνετε σπονδή ένα τέταρτο του χιν κρασί. Τη σπονδή θα την προσφέρετε στον Κύριο μέσα στο αγιαστήριο.

8Το δεύτερο αρνί θα το προσφέρετε το βράδυ, μαζί με μια αναίμακτη προσφορά και με σπονδή όπως το πρωί. Είναι κι αυτή θυσία που γίνεται με φωτιά και η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

Για το Σάββατο

[9] No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

[10] é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

[11] Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[12] e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

[13] e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[14] As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

[15] Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

[16] No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

[9]Το Σάββατο θα προσφέρετε δύο αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα, και ως αναίμακτη προσφορά δύο δέκατα του εφά ψιλό αλεύρι ανακατωμένο με λάδι, μαζί με τη σπονδή.

[10]Αυτό το ολοκαύτωμα θα το προσφέρετε κάθε Σάββατο, εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα και τη σπονδή του.

Για την πρώτη μέρα του μήνα

[11]Την πρώτη μέρα του μήνα θα προσφέρετε ως ολοκαύτωμα στον Κύριο δύο μοσχάρια, ένα κριάρι και εφτά αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα.

[12]Ως αναίμακτη προσφορά θα προσφέρετε ψιλό αλεύρι ανακατωμένο με λάδι, τρία δέκατα του εφά για κάθε μοσχάρι, δύο δέκατα για κάθε κριάρι,

[13]και ένα δέκατο για κάθε αρνί. Είναι θυσία ολοκαυτώματος και η ευωδιά της ευχαριστεί τον Κύριο.

[14]Οι σπονδές θα είναι μισό χιν κρασί για κάθε μοσχάρι, ένα τρίτο του χιν για κάθε κριάρι και ένα τέταρτο του χιν για κάθε αρνί. Αυτό είναι το ολοκαύτωμα που θα το προσφέρετε την πρώτη μέρα κάθε μηνός.

[15]Εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα και τη σπονδή, θα προσφέρετε στον Κύριο έναν τράγο για θυσία εξιλέωσης.

Για το Πάσχα

(Λευ 23,5-14)

[16]Τη δέκατη τέταρτη μέρα του πρώτου μήνα, θα γιορτάζετε το Πάσχα του Κυρίου.

[17] Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

[17]Τη δέκατη πέμπτη μέρα του ίδιου μήνα θα είναι γιορτή· εφτά μέρες θα τρώτε άζυμο ψωμί.

[18] No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

[18]Την πρώτη μέρα θα γίνεται ιερή σύναξη. Δε θα κάνετε καμιά από τις καθημερινές εργασίες,

[19] mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[19]και θα προσφέρετε ολοκαύτωμα στον Κύριο δύο μοσχάρια, ένα κριάρι και εφτά αρσενικά αρνιά ενός έτους, όλα χωρίς ελάττωμα.

[20] A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.

[20]Θα προσθέτετε σ' αυτά την αναίμακτη προσφορά από ψιλό αλεύρι ανακατωμένο με λάδι, τρία δέκατα για κάθε μοσχάρι, δύο δέκατα για κάθε κριάρι,

[21] Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;

[21]και ένα δέκατο για καθένα από τα εφτά αρνιά.

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.

[22]Θα προσφέρετε και έναν τράγο θυσία εξιλέωσης, ώστε να γίνεται έτσι η τελετουργία του εξιλασμού σας.

[23] Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

[24] Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

[23-24]Αυτές τις θυσίες θα τις προσφέρετε εκτός από το τακτικό πρωινό ολοκαύτωμα και τη σπονδή του. Θα τα προσφέρετε κάθε μέρα και τις εφτά μέρες, ως θυσία τροφής που γίνεται με φωτιά, ο Κύριος την αποδέχεται και η ευωδιά της τον ευχαριστεί.

[25] No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[25]Την έβδομη μέρα θα έχετε ιερή σύναξη· δεν θα κάνετε καμιά από τις καθημερινές εργασίες.

Για την Πεντηκοστή

(Λευ 23,15-22)

[26] Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a

[26]Την ημέρα της Πεντηκοστής θα προσφέρετε στον Κύριο την αναίμακτη προσφορά από τη νέα σοδειά σας. Θα

vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

έχετε ιερή σύναξη και δε θα κάνετε καμιά από τις καθημερινές εργασίες.

[27] Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

[27]Θα προσφέρετε ως ολοκαύτωμα για ευχάριστη μυρωδιά στον Κύριο δύο μοσχάρια, ένα κριάρι και εφτά αρσενικά αρνιά ενός έτους, όλα χωρίς ελάττωμα.

[28] a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três décimas de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,

[28]Θα προσθέτετε σ' αυτά και την αναίμακτη προσφορά, από ψιλό αλεύρι ανακατωμένο με λάδι, τρία δέκατα για κάθε μοσχάρι, δύο δέκατα για κάθε κριάρι,

[29] uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[29]και ένα δέκατο για καθένα από τα εφτά αρνιά.

[30] e um bode, para fazer expiação por vós.

[30]Θα προσφέρετε και έναν τράγο ώστε να γίνεται για σας η τελετουργία του εξιλασμού.

[31] Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

[31]Αυτές τις θυσίες μαζί με τις σπονδές τους θα τις προσφέρετε εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά.

Números 29

Ofertas nas outras festas solenes

ΑΡΙΘΜΟΙ 29

Για την πρώτη μέρα του νέου έτους

(Λευ 23,23-25)

[1] No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.

[1]Την πρώτη μέρα του έβδομου μήνα θα έχετε ιερή σύναξη. Δε θα κάνετε καμιά από τις καθημερινές εργασίες. Αυτή τη μέρα θα τη γιορτάζετε με πανηγυρικά σαλπίσματα.

[2] Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;

[2]Θα προσφέρετε ολοκαύτωμα για ευχάριστη μυρωδιά στον Κύριο ένα μοσχάρι, ένα κριάρι και εφτά αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα.

[3] e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[3]Θα προσθέτετε σ' αυτά και την αναίμακτη προσφορά από ψιλό αλεύρι ανακατωμένο με λάδι, τρία δέκατα του

εφά για κάθε μοσχάρι, δύο δέκατα για κάθε κριάρι,

4 e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

4και ένα δέκατο για καθένα από τα εφτά αρνιά.

5 e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,

5Θα προσφέρετε και έναν τράγο θυσία εξιλέωσης, για να γίνεται η τελετουργία του εξιλασμού σας.

6 além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

6Αυτά θα τα προσφέρετε, εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα και την αναίμακτη προσφορά της νουμηνίας και εκτός από το καθημερινό ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά του και τη σπονδή του, σύμφωνα με τις καθορισμένες διατάξεις. Είναι θυσίες που γίνονται με φωτιά και η ευωδιά τους ευχαριστεί τον Κύριο.

Για την ημέρα του Εξιλασμού
(Λευ 23,26-32)

7 No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

7Τη δέκατη ημέρα αυτού του έβδομου μήνα θα έχετε ιερή σύναξη και θα νηστεύετε. Δεν θα κάνετε καμιά από τις καθημερινές εργασίες.

8 Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

8Θα προσφέρετε ολοκαύτωμα για ευχάριστη μυρωδιά στον Κύριο ένα μοσχάρι, ένα κριάρι κι εφτά αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα.

9 Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

9Θα προσθέτετε σ' αυτά και την αναίμακτη προσφορά τους, ψιλό αλεύρι ανακατωμένο με λάδι, τρία δέκατα για κάθε μοσχάρι, δύο δέκατα για κάθε κριάρι,

10 e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

10κι ένα δέκατο για καθένα από τα εφτά αρνιά.

11 um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da

11Θα προσφέρετε ακόμη έναν τράγο θυσία εξιλέωσης, εκτός από τον τράγο που προσφέρεται για την τελετουργία του εξιλασμού και εκτός από το τακτικό

sua oferta de manjares com as suas libações.

ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά του και την κανονική σπονδή του.

Για τη Σκηνοπηγία
(Λευ 23,33-43)

12 Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

12Τη δέκατη πέμπτη μέρα του έβδομου μήνα θα έχετε ιερή σύναξη. Δεν θα κάνετε καμιά από τις καθημερινές εργασίες, αλλά θα γιορτάζετε και θα τιμάτε τον Κύριο εφτά μέρες.

13 Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

13Την πρώτη μέρα Θα προσφέρετε ολοκαύτωμα για ευχάριστη μυρωδιά στον Κύριο δεκατρία μοσχάρια, δύο κριάρια και δεκατέσσερα αρνιά ενός έτους, χωρίς ελάττωμα.

14 Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

14Θα προσθέτετε σ’ αυτά και την αναίμακτη προσφορά τους, ψιλό αλεύρι, ανακατωμένο με λάδι, τρία δέκατα για καθένα από τα δεκατρία μοσχάρια, δύο δέκατα για καθένα από τα δύο κριάρια,

15 e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

15και ένα δέκατο για καθένα από τα δεκατέσσερα αρνιά.

16 e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

16Επίσης θα προσφέρετε κι έναν τράγο θυσία εξιλέωσης. Αυτά θα τα προσφέρετε εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά του και τη σπονδή του.

17 No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

17Τη δεύτερη μέρα θα προσφέρετε δώδεκα μοσχάρια, δύο κριάρια και δεκατέσσερα αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα,

18 com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

18μαζί με την αναίμακτη προσφορά τους και τις σπονδές για τα μοσχάρια, για τα κριάρια και τα αρνιά, ανάλογα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις.

[19] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[19]Επίσης θα προσφέρετε κι έναν τράγο θυσία εξιλέωσης, εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά του και τη σπονδή του.

[20] No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[20]Την τρίτη μέρα θα προσφέρετε έντεκα μοσχάρια, δύο κριάρια και δεκατέσσερα αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα,

[21] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[21]μαζί με την αναίμακτη προσφορά τους και τις σπονδές για τα μοσχάρια, τα κριάρια και τα αρνιά, ανάλογα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις.

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[22]Επίσης θα προσφέρετε κι έναν τράγο, θυσία εξιλέωσης, εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά του και τη σπονδή του.

[23] No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[23]Την τέταρτη μέρα θα προσφέρετε δέκα μοσχάρια, δύο κριάρια και δεκατέσσερα αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα,

[24] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[24]μαζί με την αναίμακτη θυσία τους και τις σπονδές για τα μοσχάρια, τα κριάρια και τα αρνιά, ανάλογα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις.

[25] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[25]Επίσης θα προσφέρετε κι έναν τράγο θυσία εξιλέωσης, εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά του και τη σπονδή του.

[26] No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[26]Την πέμπτη μέρα θα προσφέρετε εννιά μοσχάρια, δύο κριάρια και δεκατέσσερα αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα,

[27] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[27]μαζί με την αναίμακτη προσφορά τους και τις σπονδές για τα μοσχάρια, τα κριάρια και τα αρνιά ανάλογα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις.

[28] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[28]Επίσης θα προσφέρετε και ένα τράγο θυσία εξιλέωσης, εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά του και τη σπονδή του.

[29] No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[29]Την έκτη μέρα θα προσφέρετε οκτώ μοσχάρια, δύο κριάρια και δεκατέσσερα αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα,

[30] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[30]μαζί με την αναίμακτη προσφορά τους και τις σπονδές για τα μοσχάρια, τα κριάρια και τα αρνιά, ανάλογα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις.

[31] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[31]Επίσης θα προσφέρετε κι έναν τράγο θυσία εξιλέωσης, εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά του και τη σπονδή του.

[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[32]Την έβδομη μέρα, θα προσφέρετε εφτά μοσχάρια, δύο κριάρια, δεκατέσσερα αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα,

[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[33]μαζί με την αναίμακτη προσφορά τους και τις σπονδές για τα μοσχάρια, τα κριάρια και τα αρνιά, ανάλογα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις.

[34] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[34]Επίσης θα προσφέρετε κι έναν τράγο θυσία εξιλέωσης, εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά του και τη σπονδή του.

[35] No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;

[35]Την όγδοη μέρα θα έχετε πανηγυρική σύναξη· δε θα κάνετε καμιά από τις καθημερινές εργασίες.

[36] e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[36]Θα προσφέρετε ως ολοκαύτωμα για ευχάριστη μυρωδιά στον Κύριο ένα μοσχάρι, ένα κριάρι κι εφτά αρνιά ενός έτους χωρίς ελάττωμα,

[37] com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[38] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[39] Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

[40] E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

Números 30

Acerca de votos
Deuteronômio 23.21-23

[1] Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

[2] Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

[3] Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

[37]μαζί με την αναίμακτη προσφορά τους και τις σπονδές για το μοσχάρι, το κριάρι και τα αρνιά, ανάλογα με τον αριθμό τους, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις.

[38]Επίσης θα προσφέρετε κι έναν τράγο θυσία εξιλέωσης, εκτός από το τακτικό ολοκαύτωμα με την αναίμακτη προσφορά του και τη σπονδή του.

[39]Αυτές είναι οι διατάξεις σχετικά με τα ολοκαυτώματά σας, τις αναίμακτες προσφορές σας, τις σπονδές σας και τις θυσίες κοινωνίας που θα προσφέρετε στον Κύριο στις γιορτές σας, εκτός από τις θυσίες για την εκπλήρωση ενός τάματος και εκτός από τις προαιρετικές προσφορές σας.

ΑΡΙΘΜΟΙ 30

[1]Ο Μωυσής λοιπόν είπε στους Ισραηλίτες όλα όσα τον διέταξε ο Κύριος.

Ο νόμος για τα τάματα των γυναικών

[2]Στη συνέχεια ο Μωυσής έδωσε στους αρχηγούς των φυλών των Ισραηλιτών εκ μέρους του Κυρίου τις ακόλουθες οδηγίες:

[3]Αν ένας άντρας κάνει στον Κύριο τάμα ή ορκιστεί να δεσμευθεί με υπόσχεση αποχής από κάτι, δεν μπορεί να παραβεί το λόγο του· πρέπει να τηρήσει όλα όσα υποσχέθηκε.

[4]Αν μια νέα γυναίκα, που ζει ακόμα στο σπίτι του πατέρα της, κάνει τάμα στον Κύριο και δεσμευτεί με υπόσχεση αποχής από κάτι,

[4] e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.
[5] Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.
[6] Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,
[7] e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.
[8] Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.
[9] No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.
[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,
[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[5]οι δεσμεύσεις της ισχύουν· εκτός αν ο πατέρας της, όταν μάθει γι’ αυτά, της φέρει αντίρρηση.
[6]Κι αν ο πατέρας της δεν τα εγκρίνει, τότε όλα της τα τάματα και οι υποσχέσεις της αποχής δεν ισχύουν. Ο Κύριος όμως θα την συγχωρήσει, γιατί ο πατέρας της δεν της επέτρεψε να τις εκπληρώσει.
[7]Αν μια ανύπαντρη γυναίκα κάνει τάμα ή υπόσχεση αποχής άθελά της ή χωρίς να το σκεφτεί,
[8]και μετά, όταν παντρευτεί, το μάθει ο άντρας της, αλλά δεν της φέρει αντίρρηση, τότε τα τάματά της και οι δεσμεύσεις της αποχής ισχύουν.
[9]Αν όμως ο άντρας της δεν τα εγκρίνει, τότε τα τάματα και οι δεσμευτικοί της λόγοι ακυρώνονται, και ο Κύριος θα τη συγχωρήσει.
[10]Το τάμα και οποιαδήποτε υπόσχεση αποχής της χήρας ή της χωρισμένης ισχύουν γι’ αυτήν.
[11]Αν μια παντρεμένη γυναίκα κάνει τάμα ή δεσμευτεί με όρκο αποχής από κάτι,
[12]και το μάθει ο άντρας της αλλά δεν της το απαγορεύσει, τότε θα ισχύουν όλα της τα τάματα και οι δεσμευτικές υποσχέσεις.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

[14] Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

[15] Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

[16] São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

[13]Αν όμως της τα ακυρώσει ο άντρας της όταν τα μάθει, τότε αυτά δεν ισχύουν. Κι αφού ο άντρας της τα ακύρωσε, ο Κύριος θα τη συγχωρήσει.

[14]Ο σύζυγος έχει δικαίωμα να επικυρώνει ή να ακυρώνει κάθε τάμα ή όρκο αποχής της συζύγου από κάτι.

[15]Αν ο άντρας της δεν της εκφράσει την αντίρρησή του ως την επόμενη μέρα, επικυρώνει με τη σιωπή του όλα τα τάματα ή τις υποσχέσεις της, που τη δεσμεύουν.

[16]Αν όμως αποφασίσει να τα ακυρώσει πολύ μετά από την ημέρα που τα έμαθε, τότε θα είναι αυτός ένοχος για την αμαρτία της γυναίκας του.

[17]Αυτοί είναι οι νόμοι που έδωσε ο Κύριος στο Μωυσή σχετικά με τους όρκους της παντρεμένης γυναίκας και της ανύπαντρης που ζει ακόμα στο σπίτι του πατέρα της.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

[3] Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

ΑΡΙΘΜΟΙ 31

Τιμωρία των Μαδιανιτών και καθαρισμοί

[1]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[2]«Πάρε εκδίκηση από τους Μαδιανίτες για χάρη των Ισραηλιτών. Μετά απ’ αυτό θα πεθάνεις».

[3]Τότε ο Μωυσής μίλησε στο λαό και τους είπε: «Ας εξοπλιστούν μερικοί άντρες από σας για πόλεμο. Θα επιτεθούν στους Μαδιανίτες για να πραγματοποιήσουν την εκδίκηση του Κυρίου εναντίον τους.

[4] Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

[5] Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

[6] Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

[7] Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

[8] e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

[9] Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

[10] Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

[11] Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

[12] Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

O tratamento dos cativos

[4]Θα στείλετε στον πόλεμο χίλιους άντρες από κάθε φυλή, από όλες τις φυλές του Ισραήλ».

[5]Συγκεντρώθηκαν λοιπόν απ’ όλο το λαό χίλιοι από κάθε φυλή, δηλαδή δώδεκα χιλιάδες άντρες οπλισμένοι για πόλεμο.

[6]Όλους αυτούς τους έστειλε ο Μωυσής στον πόλεμο και μαζί τους το γιο τού ιερέα Ελεάζαρ, τον Φινεές. Αυτός κρατούσε στα χέρια του τα ιερά σκεύη και τις σάλπιγγες για τα διάφορα παραγγέλματα.

[7]Πολέμησαν εναντίον των Μαδιανιτών, όπως ο Κύριος είχε διατάξει το Μωυσή και σκότωσαν όλους τους άντρες τους.

[8]Στους νεκρούς περιλαμβάνονταν και οι πέντε βασιλιάδες της Μαδιάμ: Ευΐ, Ρέκεμ, Σουρ, Ουρ και Ρεβά. Σκότωσαν επίσης και το Βαλαάμ, γιο του Βεώρ.

[9]Οι Ισραηλίτες αιχμαλώτισαν τις γυναίκες των Μαδιανιτών μαζί με τα παιδιά τους και λεηλάτησαν τα ζώα τους, τα κοπάδια τους, όλα τα υπάρχοντά τους

[10]και πυρπόλησαν όλες τις πόλεις τους και τις κατασκηνώσεις τους.

[11]Όλη αυτή τη λεία και τα λάφυρα, ανθρώπους και ζώα,

[12]τα έφεραν στο Μωυσή και στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και στην ισραηλιτική κοινότητα, που ήταν στρατοπεδευμένοι στις πεδιάδες της Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, απέναντι από την Ιεριχώ.

[13] Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

[13]O Μωυσής και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, καθώς και οι υπόλοιποι αρχηγοί της κοινότητας βγήκαν από το στρατόπεδο για να προϋπαντήσουν το στρατό.

[14] Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

[14]Τότε ο Μωυσής οργίστηκε με τους αρχηγούς του στρατού, τους χιλίαρχους και τους εκατόνταρχους, που γύριζαν από την εκστρατεία.

[15] Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

[15]«Γιατί αφήσατε ζωντανές τις γυναίκες; » τους έλεγε.

[16] Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[16]«Αυτές είναι που με συμβουλή του Βαλαάμ παρέσυραν τους Ισραηλίτες να απιστήσουν στον Κύριο κι έτσι στη Φεγώρ ξέσπασε η πληγή πάνω στην κοινότητα του Κυρίου.

[17] Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

[17]Τώρα λοιπόν θα σκοτώσετε κάθε αρσενικό παιδί και κάθε γυναίκα που έχει πλαγιάσει με άντρα και συνευρέθηκε μαζί του.

[18] Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

[18]Τα κορίτσια όμως που είναι παρθένες αφήστε τα να ζήσουν για σας.

A purificação dos soldados e da presa

[19] Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

[19]Εσείς θα μείνετε έξω από το στρατόπεδο εφτά μέρες. Όλοι όσοι από σας σκοτώσατε άνθρωπο και αγγίξατε νεκρό πρέπει να καθαριστείτε την τρίτη και την έβδομη μέρα, εσείς και οι αιχμάλωτες γυναίκες σας.

[20] Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

[20]Επίσης θα καθαρίσετε όλα τα ρούχα, τα δερμάτινα αντικείμενα ό, τι είναι φτιαγμένο από τρίχες κατσίκας και όλα τα ξύλινα αντικείμενα».

[21] Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra:

[21]Ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, είπε στους πολεμιστές που είχαν γυρίσει από τη

Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

[22] Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

[23] tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

[24] Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

A divisão da presa

[25] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[26] Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os

μάχη: «Ακούστε τι ορίζει ο νόμος που έδωσε ο Θεός στο Μωυσή:

[22]Το χρυσάφι, το ασήμι, το χαλκό και το σίδερο, το κασσίτερο και το μολύβι,

[23]ο, τιδήποτε είναι ανθεκτικό στη φωτιά, να το περάσετε από φωτιά, για να καθαριστεί· αλλά θα πρέπει να το καθαρίσετε και με το νερό του καθαρισμού· και ό, τι δεν αντέχει στη φωτιά να το πλύνετε με το νερό.

[24]Την έβδομη μέρα θα πλύνετε τα ρούχα σας και θα είστε καθαροί. Έπειτα θα μπορείτε να μπείτε στο στρατόπεδο».

Η διανομή των λαφύρων

[25]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[26]«Εσύ και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, μαζί με τους άλλους αρχηγούς της κοινότητας θα καταγράψετε τα λάφυρα του πολέμου, τους αιχμαλώτους και τα ζώα.

[27]Θα μοιράσεις τα λάφυρα σε δύο μέρη, το ένα για τους πολεμιστές που πολέμησαν στη μάχη και το άλλο για την υπόλοιπη κοινότητα.

[28]Από το μερίδιο των πολεμιστών θα πάρεις προσφορά για τον Κύριο, τόσο από τους αιχμαλώτους, όσο και από τα βόδια, από τα γαϊδούρια και από τα πρόβατα, ένα στα πεντακόσια.

[29]Αυτά θα τα πάρεις από τα μισά λάφυρα και θα τα δώσεις στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, για προσφορά στον Κύριο.

[30]Από τα άλλα μισά, που ανήκουν στους Ισραηλίτες, θα πάρεις ένα στα πενήντα, τόσο από τους αιχμαλώτους, όσο κι από τα βόδια, τα γαϊδούρια, τα πρόβατα και

animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

31 Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

32 Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

33 setenta e dois mil bois,

34 sessenta e um mil jumentos

35 e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

36 E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

37 O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

38 E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

39 E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

40 As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.

41 Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.

όλα τα ζώα, και θα τα δώσεις στους Λευίτες, που υπηρετούν στη σκηνή του Κυρίου».

31Ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ έκαναν αυτό που τους διέταξε ο Κύριος.

32Τα λάφυρα, ό, τι δηλαδή είχε μείνει από τη λεηλασία που έκαναν οι πολεμιστές για τους εαυτούς τους, ήταν εξακόσιες εβδομήντα πέντε χιλιάδες πρόβατα,

33εβδομήντα δύο χιλιάδες βόδια,

34και εξήντα μία χιλιάδες γαϊδούρια.

35Όσο για τους ανθρώπους, ο αριθμός των παρθένων γυναικών ήταν τριάντα δύο χιλιάδες.

36Τα μισά απ’ αυτά, δηλαδή το μερίδιο των πολεμιστών, ήταν τριακόσιες τριάντα εφτά χιλιάδες πεντακόσια πρόβατα.

37Η προσφορά για τον Κύριο από τα πρόβατα αυτά ήταν εξακόσια εβδομήντα πέντε.

38Από τις τριάντα έξι χιλιάδες βόδια, η προσφορά για τον Κύριο ήταν εβδομήντα δύο.

39Από τις τριάντα χιλιάδες πεντακόσια γαϊδούρια, η προσφορά στον Κύριο ήταν εξήντα ένα,

40και από τις δεκαέξι χιλιάδες αιχμαλώτους, η προσφορά για τον Κύριο ήταν τριάντα δύο.

41Ο Μωυσής παρέδωσε την προσφορά που προοριζόταν για τον Κύριο στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

[42] E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

[42]Το άλλο μισό ανήκε στους Ισραηλίτες κι ο Μωυσής το είχε ξεχωρίσει από το μισό που ανήκε στους πολεμιστές,

[43] (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

[43]και αποτελούσε το μερίδιο της κοινότητας. Αυτό ήταν: τριακόσιες τριάντα εφτά χιλιάδες πεντακόσια πρόβατα,

[44] em bois, trinta e seis mil;

[44]και τριάντα έξι χιλιάδες βόδια,

[45] em jumentos, trinta mil e quinhentos;

[45]και τριάντα χιλιάδες πεντακόσια γαϊδούρια

[46] e, em pessoas, dezesseis mil),

[46]και δεκαέξι χιλιάδες άνθρωποι.

[47] desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[47]Από αυτό το μισό, που ήταν το μερίδιο των Ισραηλιτών, ο Μωυσής πήρε ένα στα πενήντα, από τους αιχμαλώτους και από τα ζώα, και τα έδωσε στους Λευίτες, που υπηρετούσαν στη σκηνή του Κυρίου, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος.

A oferta voluntária dos capitães

[48] Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,

[48]Τότε ήρθαν στο Μωυσή οι αρχηγοί του στρατού, οι χιλίαρχοι και οι εκατόνταρχοι,

[49] e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.

[49]και του είπαν: «Οι δούλοι σου καταγράψαμε τους πολεμιστές, που ήταν κάτω από τις διαταγές μας και δε λείπει ούτε ένας.

[50] Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

[50]Φέρνουμε, λοιπόν, ως προσφορά στον Κύριο ό, τι βρήκε ο καθένας από χρυσά αντικείμενα, αλυσίδες, βραχιόλια, δαχτυλίδια, σκουλαρίκια και περιλαίμια, ώστε να γίνει για μας η τελετουργία του εξιλασμού ενώπιον του Κυρίου».

[51] Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.

[51]Ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, έλαβαν όλα αυτά τα αντικείμενα, που ήταν από κατεργασμένο χρυσάφι.

[52] Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.

[53] Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.

[54] Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

Números 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

[1] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

[2] Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:

[3] Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,

[4] a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

[5] Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

[52]Όλο το χρυσάφι της προσφοράς των χιλιάρχων και των εκατοντάρχων προς τον Κύριο ζύγιζε δεκαέξι χιλιάδες επτακόσιους πενήντα σίκλους.

[53]Οι απλοί πολεμιστές κράτησαν ο καθένας για τον εαυτό του τα λάφυρα που είχαν πάρει.

[54]Ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ πήραν το χρυσάφι από τους χιλίαρχους και τους εκατόνταρχους και το έφεραν στη σκηνή του Μαρτυρίου, για να θυμάται τους Ισραηλίτες ο Κύριος.

ΑΡΙΘΜΟΙ 32

Οι φυλές ανατολικά του Ιορδάνη

[1-2]Οι απόγονοι του Ρουβήν και του Γαδ είχαν πάρα πολλά κοπάδια. Όταν είδαν, λοιπόν, ότι οι περιοχές Ιαζήρ και Γαλαάδ, ήταν κατάλληλοι βοσκότοποι για τα ζώα τους, ήρθαν στο Μωυσή και στον ιερέα Ελεάζαρ και τους αρχηγούς της κοινότητας, και είπαν:

[3-4]«Η χώρα που ο Κύριος υπέταξε στους Ισραηλίτες –οι πόλεις Αταρώθ, Διβών, Ιαζήρ, Νιμρά, Εσεβών, Ελεαλή, Σεβάμ, Νεβώ και Βαιών– είναι τόπος κατάλληλος για ζώα, και οι δούλοι σου έχουμε πολλά ζώα.

[5]Αν έχουμε την εύνοιά σου, Μωυσή», συνέχισαν, «ας δοθεί αυτή η γη για ιδιοκτησία στους δούλους σου και μη μας φέρεις πέρα από τον Ιορδάνη».

[6] Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?

[7] Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

[8] Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

[9] Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

[11] Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

[12] exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

[13] Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

[14] Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais, para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

[6]Ο Μωυσής απάντησε στους απογόνους του Γαδ και του Ρουβήν: «Οι συμπατριώτες σας θα πολεμούν κι εσείς θα κάθεστε εδώ;

[7]Γιατί θέλετε ν’ αποθαρρύνετε τους Ισραηλίτες να περάσουν στη χώρα που τους δίνει ο Κύριος;

[8]Έτσι έκαναν κι οι πατεράδες σας, όταν τους έστειλα από την Κάδης Βαρνή για να εξερευνήσουν τη χώρα.

[9]Πήγαν μέχρι την Κοιλάδα Εσκώλ και είδαν τη χώρα που τους έδωσε ο Κύριος αλλά όταν γύρισαν πίσω, αποθάρρυναν τους Ισραηλίτες να μπουν σ’ αυτήν.

[10]Εκείνη την ημέρα οργίστηκε ο Κύριος και ορκίστηκε:

[11]“Επειδή όλοι οι άντρες εκείνοι που βγήκαν από την Αίγυπτο, από είκοσι ετών και πάνω, δεν ακολούθησαν εντελώς το δρόμο μου, δε θα δουν τη χώρα που υποσχέθηκα να δώσω στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ”.

[12]Εξαιρέθηκαν μόνον ο Χάλεβ, γιος του Ιεφοννή του Κενεζίτη κι ο Ιησούς, γιος του Ναυή, που ακολούθησαν τον Κύριο.

[13]Ο Κύριος οργίστηκε τότε εναντίον των Ισραηλιτών και τους άφησε να περιπλανιούνται στην έρημο σαράντα χρόνια, ώσπου να σβήσει ολόκληρη εκείνη η γενιά που είχε πράξει το κακό ενώπιόν του.

[14]Και να που τώρα εσείς παίρνετε τη θέση των πατεράδων σας, νέα γενιά αμαρτωλών ανθρώπων, για να επιτείνετε

ακόμη περισσότερο το θυμό του Κυρίου εναντίον του Ισραήλ.

[15] Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

[15]Γιατί, αν εσείς απομακρυνθείτε απ' αυτόν, θα συνεχίσει ν' αφήνει τον Ισραήλ στην έρημο και θα γίνετε αιτία να καταστραφεί ολόκληρος ο λαός».

[16] Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

[16]Τότε πλησίασαν το Μωυσή και του είπαν: «Εμείς πρώτα θα χτίσουμε εδώ μάντρες για τα κοπάδια μας και πόλεις για τα παιδιά μας.

[17] porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

[17]Έπειτα θα πάρουμε γρήγορα τα όπλα και θα πάμε εμπροσθοφυλακή στη μάχη μαζί με τους άλλους Ισραηλίτες, ώσπου να τους φέρουμε στον τόπο που προορίζεται γι' αυτούς. Στο μεταξύ όμως τα παιδιά μας θα κατοικούν στις οχυρωμένες πόλεις, για να μην κινδυνεύουν από τους κατοίκους αυτής της χώρας.

[18] Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

[18]Δε θα γυρίσουμε σπίτια μας, μέχρις ότου κι ο τελευταίος Ισραηλίτης πάρει το κληρονομικό του μερίδιο.

[19] Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante, porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

[19]Εμείς δεν θα πάρουμε κληρονομικό μερίδιο μαζί μ' εκείνους από την άλλη μεριά του Ιορδάνη, γιατί θα έχουμε το μερίδιό μας σ' αυτήν εδώ τη μεριά, ανατολικά του Ιορδάνη».

Ο Μωυσής θέτει όρο

[20] Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

[20]Ο Μωυσής απάντησε: «Αν σκοπεύετε να εκπληρώσετε αυτό που λέτε, τότε πάρτε τα όπλα σας κι ελάτε για πόλεμο υπό τις διαταγές του Κυρίου.

[21] e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

[21]Όλοι οι πολεμιστές σας θα περάσουν τον Ιορδάνη υπό τις διαταγές του Κυρίου, ώσπου να διώξει τους εχθρούς του από μπροστά του.

[22] e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.

[22]Και θα επιστρέψετε μόνο αφού υποταχθεί η χώρα σ' αυτόν. Μετά απ' αυτά θα έχετε απαλλαγεί από την υποχρέωσή σας απέναντι στον Κύριο και στους υπόλοιπους Ισραηλίτες. Τότε κι αυτή εδώ η χώρα θα σας ανήκει με τη συγκατάθεση του Κυρίου.

[23] Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.

[23]Αν όμως δεν κάνετε έτσι, θα έχετε αμαρτήσει απέναντι στον Κύριο· και να ξέρετε ότι η αμαρτία σας θα φέρει την τιμωρία.

[24] Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.

[24]Χτίστε πόλεις για τις οικογένειές σας και μάντρες για τα κοπάδια σας και κάνετε όπως είπατε».

[25] Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

[25]Οι απόγονοι του Γαδ και του Ρουβήν απάντησαν στο Μωυσή: «Κύριέ μας, οι δούλοι σου θα κάνουμε όπως διατάζεις.

[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,

[26]Τα παιδιά μας, οι γυναίκες μας, τα κοπάδια μας και όλα τα ζώα μας θα παραμείνουν εδώ στις πόλεις της Γαλαάδ.

[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.

[27]Οι δούλοι σου όμως, θα πάρουμε όλοι τα όπλα και θα έρθουμε παραταγμένοι για μάχη υπό τις διαταγές του Κυρίου, όπως μας είπες».

[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[28]Τότε ο Μωυσής έδωσε την ακόλουθη διαταγή γι' αυτούς στον ιερέα Ελεάζαρ, στον Ιησού γιο του Ναυή, και στους αρχηγούς των φυλών του Ισραήλ:

[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra, perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;

[29]«Αν οι απόγονοι του Γαδ και του Ρουβήν», τους είπε, «πάρουν όλοι τα όπλα και περάσουν μαζί σας τον Ιορδάνη, υπό τις διαταγές του Κυρίου και υποταχθεί η χώρα σ' εσάς, τότε θα τους δώσετε τη χώρα της Γαλαάδ για ιδιοκτησία τους.

[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.

[30]Αν όμως δεν έρθουν στη μάχη μαζί σας, τότε θα πρέπει να λάβουν ιδιοκτησία μαζί μ' εσάς στη Χαναάν».

[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.

[31]Τότε αποκρίθηκαν οι απόγονοι του Γαδ και του Ρουβήν: «Ό, τι είπε ο Κύριος στους δούλους σου, θα το κάνουμε.

[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

[32]Θα πάρουμε τα όπλα και θα έρθουμε μαζί σας στη μάχη στη Χαναάν υπό τις διαταγές του Κυρίου, για να μας δοθεί για ιδιοκτησία η χώρα σ' αυτήν εδώ τη μεριά του Ιορδάνη».

Distribuição da Transjordânia
Deuteronômio 3.12-17

[33] Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

[33]Ο Μωυσής, λοιπόν, έδωσε στους απογόνους του Γαδ και του Ρουβήν και στο μισό της φυλής του Μανασσή, γιου του Ιωσήφ, το βασίλειο του Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων και το βασίλειο του Ωγ, βασιλιά της Βασάν, τη χώρα με τις πόλεις της και τα γύρω εδάφη.

[34] Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;

[34]Οι απόγονοι του Γαδ έχτισαν τη Διβών, την Αταρώθ, την Αροήρ,

[35] Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;

[35]την Ατρώθ-Σωφάν, την Ιαζήρ, την Ιοχβεχά,

[36] Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.

[36]τη Βαιθ-Νιμρά και τη Βαιθ-Αράν, όλες πόλεις οχυρωμένες· έφτιαξαν και μάντρες για τα κοπάδια τους.

[37] Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;

[37]Οι απόγονοι του Ρουβήν έχτισαν την Εσεβών, την Ελεαλή και την Κιριαθαΐμ,

[38] Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.

[38]τη Νεβώ και την Βάαλ-Μεών –που τους άλλαξαν τα ονόματά τους– και τη Σιβμά. Και έδωσαν νέα ονόματα στις πόλεις που έχτισαν.

Η εγκατάσταση της μισής φυλής Μανασσή

[39] Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e

[39]Η συγγένεια του Μαχίρ, γιου του Μανασσή, επιτέθηκε στη Γαλαάδ, την

desapossaram os amorreus que estavam nela.

[40] Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

[41] Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.

[42] Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

[1] São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.

[2] Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:

[3] partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,

[4] enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.

[5] Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

[6] E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

κυρίεψε και έδιωξε τους Αμορραίους που την κατοικούσαν.

[40]Την πόλη αυτή ο Μωυσής την έδωσε στο Μαχίρ, ο οποίος και εγκαταστάθηκε εκεί.

[41]Ο Ιαείρ, από τη φυλή Μανασσή, επιτέθηκε σε μερικά χωριά, τα κατέλαβε και τα ονόμασε χωριά του Ιαείρ.

[42]Τέλος ο Νοβάχ επιτέθηκε στην Καινάθ και στα περίχωρά της, την κυρίεψε και της έδωσε το όνομά του, Νοβάχ.

ΑΡΙΘΜΟΙ 33

Οι σταθμοί της πορείας του λαού του Ισραήλ

[1]Αυτοί είναι οι σταθμοί της πορείας των Ισραηλιτών, από τότε που βγήκαν από την Αίγυπτο σε οργανωμένες ομάδες, με την καθοδήγηση του Μωυσή και του Ααρών.

[2]Ο Μωυσής κατέγραψε με την οδηγία του Κυρίου τους τόπους όπου στάθμευαν κατά την πορεία τους, και από τους οποίους ξεκινούσαν πάλι.

[3]Τη δέκατη πέμπτη μέρα του πρώτου μήνα, επαύριο του Πάσχα, ξεκίνησαν οι Ισραηλίτες από τη Ραμεσσή, με την προστασία του Κυρίου, μπροστά στα μάτια όλων των Αιγυπτίων,

[4]ενώ εκείνοι έθαβαν τα πρωτότοκά τους που τους τα είχε εξολοθρεύσει ο Κύριος. Μ' αυτό τον τρόπο ο Κύριος αποδεικνυόταν δυνατότερος από τους θεούς των Αιγυπτίων.

[5]Από τη Ραμεσσή οι Ισραηλίτες έφυγαν και στρατοπέδευσαν στη Σουκκώθ.

[6]Από 'κει επόμενος σταθμός ήταν η Εθάμ, που βρίσκεται στην άκρη της ερήμου.

[7] E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.

[7]Από 'κει έφυγαν με κατεύθυνση προς την Πι-Αχιρώθ, που βρίσκεται απέναντι από τη Βάαλ-Σεφών, και στρατοπέδευσαν μπροστά στη Μιγδώλ.

[8] E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.

[8]Έφυγαν από την Πι-Αχιρώθ και πέρασαν από τη θάλασσα στην έρημο. Μετά από τρεις μέρες πορεία μέσα στην έρημο Εθάμ, στρατοπέδευσαν στη Μαρά.

[9] E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.

[9]Από τη Μαρά ήρθαν και στρατοπέδευσαν στην Αιλίμ. Εκεί βρίσκονταν δώδεκα πηγές νερού και εβδομήντα φοίνικες.

[10] E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;

[10]Από την Αιλίμ ήρθαν και στρατοπέδευσαν κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα,

[11] partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;

[11]από 'κει στην έρημο Σιν,

[12] partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;

[12]από 'κει στη Δοφκά,

[13] partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;

[13]από 'κει στην Αλούς,

[14] partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;

[14]κι από 'κει στη Ρεφιδίμ, όπου δεν υπήρχε νερό για να πιει ο λαός.

[15] partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;

[15]Από τη Ρεφιδίμ ήρθαν και στρατοπέδευσαν στην έρημο του Σινά.

[16] partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;

[16]Μετά την έρημο Σινά ήρθαν και στρατοπέδευσαν στην Κιβρώθ-Χατταβά.

[17] partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;

[17]Από 'κει ήρθαν και στρατοπέδευσαν στην Ασηρώθ,

[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;

[18]από 'κει στη Ριθμά,

[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;

[19]από 'κει στη Ριμμών-Φαρές,

[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;

[20]από 'κει στη Λιβνά,

[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;
[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;
[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;
[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;
[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;
[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;
[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;
[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;
[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;
[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;
[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;
[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;
[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;
[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;
[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;
[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;

[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.

A morte de Arão

[21]από ’κει στη Ρισσά,

[22]από ’κει στην Κεελαθά,

[23]κι από ’κει στο όρος Σαφέρ.

[24]Από το όρος Σαφέρ ήρθαν και στρατοπέδευσαν στη Χαραδά,

[25]από ’κει στη Μακηλώθ,

[26]από ’κει στην Τάχαθ,

[27]από ’κει στην Τάραχ,

[28]από ’κει στη Μιθκά,

[29]από ’κει στην Ασμωνά,

[30]από ’κει στη Μωσερώθ,

[31]από ’κει στη Βενέ-Ιαακάν,

[32]από ’κει στο Χωρ-Αγιδγάδ,

[33]από ’κει στην Ιατβαθά,

[34]από ’κει στην Αβρωνά,

[35]από ’κει στη Εσιών-Γάβερ

[36]κι από ’κει στην έρημο Σιν, δηλαδή στην Κάδης.

[37]Έφυγαν κι από την Κάδης και στρατοπέδευσαν στο όρος Ωρ, κοντά στα σύνορα της Εδώμ.

Números 20.22-29

[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

[39] Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.

[40] Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

[41] E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;

[42] partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;

[43] partiram de Punom e acamparam-se em Obote;

[44] partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;

[45] partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;

[46] partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;

[47] partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;

[48] partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[49] E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

[38-39]Με διαταγή του Κυρίου ο ιερέας Ααρών ανέβηκε στο όρος Ωρ, και πέθανε εκεί, τον τεσσαρακοστό χρόνο μετά την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο, τον πέμπτο μήνα, την πρώτη μέρα, σε ηλικία εκατόν είκοσι τριών ετών.

[40]Τότε ήταν που ο βασιλιάς της Αράδ, ένας Χαναναίος που κατοικούσε στο νότιο μέρος της Χαναάν, έμαθε για την άφιξη των Ισραηλιτών.

[41]Από ’κει οι Ισραηλίτες ήρθαν και στρατοπέδευσαν στη Σαλμωνά,

[42]από ’κει στη Φουνών,

[43]από ’κει στην Ωβώθ,

[44]κι από ’κει στην Ιέ-Ααβαρίμ, στα σύνορα της Μωάβ.

[45]Από ’κει ήρθαν και στρατοπέδευσαν στη Διβών-Γαδ,

[46]από ’κει στην Αλμών-Διβλαθαΐμ,

[47]κι από ’κει ήρθαν και στρατοπέδευσαν στα όρη Αβαρίμ, απέναντι από τη Νεβώ.

[48-49]Από τα όρη Αβαρίμ ήρθαν και στρατοπέδευσαν κοντά στον Ιορδάνη, απέναντι από την Ιεριχώ, μεταξύ Βαίθ-Ιεσιμώθ και Αβέλ-Σιττίμ, στις στέπες της Μωάβ.

Τα όρια και η κατανομή της Χαναάν

[50] Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:
[51] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,
[52] desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;
[53] tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;
[54] herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.
[55] Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.
[56] E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

[50]Ενώ βρίσκονταν εκεί, στις στέπες της Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη απέναντι από την Ιεριχώ, ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή
[51]τις ακόλουθες οδηγίες σχετικά με τους Ισραηλίτες: «Όταν θα περάσετε τον Ιορδάνη και θα μπείτε στη Χαναάν,
[52]θα πρέπει να διώξετε από τη χώρα όλους τους κατοίκους της και να καταστρέψετε τα είδωλά τους, τα ανάγλυφα ή χυτά, καθώς και τους ιερούς τους τόπους πάνω στους λόφους.
[53]Να κατακτήσετε τη χώρα και να την κατοικήσετε, αφού εγώ σας τη δίνω για δική σας.
[54]Να μοιράσετε τη γη με κλήρωση στις φυλές σας και στις συγγένειές σας. Στις μεγαλύτερες συγγένειες θα δίνετε μεγαλύτερο κλήρο και στις μικρότερες μικρότερο. Ό, τι κληρωθεί στον καθένα αυτό θα του ανήκει.
[55]Αν όμως δε διώξετε από τη χώρα όλους τους κατοίκους της, εκείνοι που θα τους αφήσετε να μείνουν θα είναι αγκάθια στα μάτια σας και κεντριά στα πλευρά σας. Θα σας πολεμούν μέσα στην ίδια τη χώρα που θα έχετε εγκατασταθεί.
[56]Και τότε θα κάνω σ’ εσάς ό, τι είχα αποφασίσει να κάνω σ’ εκείνους».

Números 34

Os confins da terra

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.

ΑΡΙΘΜΟΙ 34

[1]Ο Κύριος διέταξε το Μωυσή
[2]να δώσει στους Ισραηλίτες τις ακόλουθες οδηγίες: «Όταν θα μπείτε στη Χαναάν, τη χώρα που θα σας δώσω για ιδιοκτησία, τα σύνορά της θα είναι τα εξής:

[3] A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.

[4] Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.

[5] Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.

[6] Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.

[7] Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.

[8] Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;

[9] dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.

[10] E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

[11] O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois, descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;

[12] descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos

[3]Η νότια περιοχή θα εκτείνεται από την έρημο Σιν κατά μήκος των συνόρων της Εδώμ. Θα αρχίζουν ανατολικά από το νότιο άκρο της Νεκράς Θάλασσας.

[4]Στη συνέχεια θα στρίβουν νότια προς την ανωφέρεια της Ακραββίμ, θα περνούν από τη Σιν και θα καταλήγουν στα νότια της Κάδης-Βαρνή. Έπειτα θα προχωρούν βόρεια προς την Ασάρ-Αδδάρ και θα φτάνουν ως την Ασμών.

[5]Από 'κει θα στρίβουν πάλι προς το χείμαρρο της Αιγύπτου και θα καταλήγουν στη Θάλασσα.

[6]Τα δυτικά σύνορά σας θα είναι η μεγάλη Θάλασσα.

[7]Τα βόρεια σύνορά σας θα ακολουθούν τη γραμμή από τη Μεγάλη Θάλασσα ως το όρος Ωρ,

[8]κι από 'κει στη Χαμάθ. Στη συνέχεια θα περνούν από τη Σεδαδά,

[9]και τη Ζιφρωνά και θα καταλήγουν στην Ασάρ-Ενάν.

[10]Τα ανατολικά σας σύνορα θα ακολουθούν τη γραμμή από την Ασάρ-Ενάν ως τη Σεφάμα.

[11]Μετά θα κατευθύνονται προς την Αριβλά, ανατολικά της Άγιν· από 'κει θα κατεβαίνουν κατά μήκος των ανατολικών κλιτύων της Θάλασσας Κιννέρεθ,

[12]θα συνεχίζουν καθ' όλο το μήκος του Ιορδάνη και θα καταλήγουν στη Νεκρά

será a terra, segundo os limites de seu contorno.

Θάλασσα. Αυτά θα είναι τα σύνορα της χώρας σας».

[13] Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

[13]Ο Μωυσής μετέφερε αυτή τη διαταγή στους Ισραηλίτες και τους είπε: «Αυτή είναι η χώρα που θα μοιράσετε με κλήρωση και που ο Κύριος αποφάσισε να δώσει στις εννιάμισυ φυλές σας.

[14] Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.

[15] Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

[14-15]Οι οικογένειες των φυλών Ρουβήν, Γαδ και της μισής φυλής Μανασσή, δυόμισυ φυλές, έλαβαν την ιδιοκτησία τους στην ανατολική όχθη του Ιορδάνη, απέναντι από την Ιεριχώ».

Os homens que devem repartir a terra

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[16]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή:

[17] São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

[17]«Αυτοί που θα σας μοιράσουν τη χώρα είναι ο ιερέας Ελεάζαρ και ο Ιησούς, γιος του Ναυή.

[18] Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

[18]Επίσης θα πάρετε έναν αρχηγό από κάθε φυλή, για να τους βοηθήσει στη διανομή της χώρας.

[19] São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[19]Αυτοί είναι: Από τη φυλή Ιούδα ο Χάλεβ, γιος του Ιεφοννή,

[20] da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

[20]από τη φυλή Συμεών ο Σεμουέλ, γιος του Αμμιούδ,

[21] da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

[21]από τη φυλή Βενιαμίν ο Ελιδάδ, γιος του Κισλών,

[22] da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

[22]από τη φυλή Δαν ο Βουκκί, γιος του Ιογλί,

[23] dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

[23]Από τους απογόνους του Ιωσήφ: από τη φυλή Μανασσή ο Αννιήλ, γιος του Εφώδ,

[24] da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

[24]από τη φυλή Εφραΐμ ο Κεμουήλ, γιος του Σιφτάν,

[25] da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;
[26] da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;
[27] da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;
[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.
[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

[25]από τη φυλή Ζαβουλών ο Ελισαφάν, γιος του Φαρνάχ,
[26]από τη φυλή Ισσάχαρ ο Φαλτιήλ, γιος του Αζζάν,
[27]από τη φυλή Ασήρ ο Αχιούδ, γιος του Σελωμί,
[28]από τη φυλή Νεφθαλί ο Πεδαήλ, γιος του Αμμιούδ».
[29]Αυτοί είναι εκείνοι που όρισε ο Κύριος να μοιράσουν στους Ισραηλίτες τη χώρα της Χαναάν.

Números 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:
[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também, em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.
[3] Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.
[4] Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.
[5] Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

ΑΡΙΘΜΟΙ 35

Οι πόλεις των Λευιτών

[1]Στις στέπες της Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, απέναντι από την Ιεριχώ, είπε ο Κύριος στο Μωυσή:
[2]«Διάταξε τους Ισραηλίτες, από την ιδιοκτησία που θα αποκτήσουν με κλήρο, να δώσουν στους Λευίτες πόλεις για να κατοικήσουν και βοσκότοπους γύρω απ’ αυτές.
[3]Σ’ αυτές θα εγκατασταθούν οι Λευίτες και θα χρησιμοποιούν τους γύρω βοσκότοπους για τα κοπάδια τους και για τα διάφορα άλλα ζώα τους.
[4]Τα λιβάδια των πόλεων, που θα τους δώσετε, θα εκτείνονται έξω από τα τείχη τους σε ακτίνα χιλίων πήχεων.
[5]Θα μετρήσετε έξω από την κάθε πόλη, από δύο χιλιάδες πήχεις στην κάθε πλευρά ανατολικά, νότια, δυτικά και βόρεια. Η πόλη θα είναι στη μέση. Αυτά θα είναι τα λιβάδια των πόλεων.

[6] Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

[6]Από τις πόλεις που θα δώσετε στους Λευίτες, οι έξι θα είναι πόλεις καταφυγής. Σ' αυτές θα μπορεί να καταφεύγει ένας που φόνευσε χωρίς να το θέλει. Επιπλέον θα τους δώσετε σαράντα δύο πόλεις.

[7] Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

[7]Οι πόλεις που θα δώσετε στους Λευίτες θα είναι συνολικά σαράντα οκτώ, μαζί με τα λιβάδια τους.

[8] Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena, tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

[8]Θα προέρχονται από την ιδιοκτησία των υπόλοιπων Ισραηλιτών, και θα δοθούν ανάλογα με το μέγεθος της ιδιοκτησίας που θα κληρωθεί στην κάθε φυλή.

Seis cidades de refúgio

Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

[9-10]Ο Κύριος έδωσε στο Μωυσή τις ακόλουθες οδηγίες για τους Ισραηλίτες: «Όταν θα περάσετε τον Ιορδάνη και θα μπείτε στη Χαναάν,

[11] escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

[11]να διαλέξετε μερικές πόλεις για να είναι πόλεις καταφυγής. Σ' αυτές θα μπορεί να καταφεύγει κάθε φονιάς, που θα έχει σκοτώσει άνθρωπο χωρίς να το θέλει.

[12] Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

[12]Θα χρησιμεύουν ως άσυλο γι' αυτόν, για να μην τον σκοτώσει ο εκδικητής του θύματος. Δε θα εκτελείται ο φονιάς αν δεν παρουσιαστεί για να κριθεί μπροστά στην κοινότητα.

[13] As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

[13]Οι πόλεις καταφυγής, που θα ορίσετε, θα είναι έξι.

[14] Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

[14]Τρεις στην από 'δω όχθη του Ιορδάνη και τρεις στη Χαναάν.

[15] Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e

[15]Αυτές οι πόλεις θα χρησιμεύουν ως άσυλο στους Ισραηλίτες, στους ξένους και

para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

Execução do homicida
Deuteronômio 19.11-13

[16] Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[17] Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[18] Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[19] O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[20] Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

[21] ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Deuteronômio 19.4-10

[22] Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,

[23] ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a

σ’ εκείνους που μένουν προσωρινά μεταξύ σας. Εκεί θα μπορεί να καταφεύγει καθένας που θα έχει σκοτώσει άνθρωπο χωρίς να το θέλει.

[16]Αν όμως κάποιος χτυπήσει έναν άλλο με σιδερένιο αντικείμενο και το θύμα πεθάνει, τότε αυτός γίνεται φονιάς και τιμωρείται με θάνατο.

[17]Αν του δώσει θανατηφόρο χτύπημα με λιθάρι, και το θύμα πεθάνει, ο δράστης είναι φονιάς και τιμωρείται με θάνατο.

[18]Αν το χτύπημα είναι με ξύλινο αντικείμενο, και το θύμα πεθάνει, ο δράστης είναι φονιάς και τιμωρείται με θάνατο.

[19]Ο πλησιέστερος συγγενής είναι ο αρμόδιος να θανατώσει το φονιά. Όταν τον συναντήσει πρέπει να τον σκοτώσει.

[20]Αν κάποιος σπρώξει έναν άλλο από μίσος ή του πετάξει προμελετημένα κάτι που θα έχει ως επακόλουθο το θάνατο,

[21]ή αν εχθρικά φερόμενος τον χτυπήσει με το χέρι του και τον σκοτώσει, τότε ο δράστης πρέπει να τιμωρηθεί με θάνατο. Είναι φονιάς· κι ο πλησιέστερος συγγενής του θύματος, όταν τον συναντήσει, πρέπει να τον σκοτώσει.

[22]Είναι δυνατόν όμως κάποιος να σπρώξει έναν άλλο τυχαία, χωρίς έχθρα, ή να του πετάξει κάτι χωρίς προμελέτη,

[23]ή να του πετάξει ένα λιθάρι χωρίς να τον έχει δει και να τον σκοτώσει, χωρίς να

morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,

έχει μίσος εναντίον του και χωρίς να θέλει το κακό του.

[24] então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

[24]Τότε η κοινότητα οφείλει να κρίνει σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις, ανάμεσα στο δράστη και στον πλησιέστερο συγγενή του θύματος, που ζητάει εκδίκηση.

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[25]Η κοινότητα θα γλιτώσει το φονιά από τη μανία του εκδικητή και θα τον επαναφέρει στην πόλη καταφυγής όπου είχε καταφύγει. Εκεί θα παραμείνει ως το θάνατο του αρχιερέα, του χρισμένου με το αγιασμένο λάδι.

[26] Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

[26]Αν όμως ο φονιάς βγει από την περιοχή της πόλης καταφυγής όπου ήταν κρυμμένος

[27] e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

[27]και εκεί, έξω από τα σύνορα της πόλης, τον συναντήσει ο πλησιέστερος συγγενής του θύματος και τον σκοτώσει, τότε ο εκδικητής του φόνου δεν θα είναι ένοχος.

[28] Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém, depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

[28]Ο φονιάς πρέπει να μένει στην πόλη καταφυγής ως τον θάνατο του αρχιερέα. Μόνο μετά το θάνατο του αρχιερέα θα μπορεί να γυρίζει πίσω στο σπίτι του.

[29] Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[29]Αυτοί είναι οι κανόνες του δικαίου για σας και για τους απογόνους σας παντού, όπου θα έχετε εγκατασταθεί».

Ο νόμος για τη μαρτυρία και για την εξαγορά της ζωής

[30] Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.

[30]«Αν κάποιος σκοτώσει άνθρωπο, αυτό πρέπει να αποδειχθεί με πάνω από έναν μάρτυρες, ώστε η κοινότητα να θανατώσει το φονιά. Αλλά ένας μόνο μάρτυρας δεν είναι αρκετός για να καταδικαστεί κάποιος σε θάνατο.

31 Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.

32 Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.

33 Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.

34 Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

31»Δεν θα δέχεστε λύτρα για εξαγορά της ζωής ενός φονιά που είναι ένοχος θανάτου. Η θανατική ποινή πρέπει εξάπαντος να εκτελείται.

32Ούτε θα δέχεστε λύτρα, προκειμένου κάποιος που έχει κρυφτεί σε μια πόλη καταφυγής να γυρίσει πίσω στον τόπο του πριν από το θάνατο του αρχιερέα.

33»Αν το κάνετε αυτό θα μολύνετε τη χώρα όπου θα κατοικείτε. Ο φόνος μολύνει τη χώρα, και εκτός από τη θανάτωση του δράστη, καμιά τελετουργία καθαρισμού δεν μπορεί να γίνει γι’ αυτήν.

34Δεν πρέπει να μολύνετε τη χώρα που θα κατοικείτε, γιατί εκεί, ανάμεσα στους Ισραηλίτες, θα κατοικώ και εγώ, ο Κύριος».

Números 36

Casamento de herdeiras

1 Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,

2 e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

3 Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da

ΑΡΙΘΜΟΙ 36

Ο νόμος για το γάμο και την κληρονομιά

1Οι αρχηγοί των οικογενειών της συγγένειας του Γαλαάδ, γιου του Μαχέρ και εγγονού του Μανασσή, γιου του Ιωσήφ, πλησίασαν μπροστά στο Μωυσή και στους αρχηγούς των ισραηλιτικών φυλών

2και είπαν: «Ο Κύριος σε διέταξε να μοιράσεις με κλήρο τη γη στους Ισραηλίτες. Επίσης έλαβες εντολή από τον Κύριο να δώσεις το μερίδιο του Σελαφχάδ, του συγγενή μας, στις κόρες του.

3Αλλά αν αυτές πάρουν άντρα από άλλη ισραηλιτική φυλή, τότε το μερίδιό τους θα αφαιρεθεί από την ιδιοκτησία των

herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

[4] Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

[5] Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

[6] Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

[7] Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

[8] Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

[9] Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.

[10] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,

προγόνων μας και θα προστεθεί στην ιδιοκτησία της φυλής που θα ανήκουν πλέον· έτσι το δικό μας μερίδιο που μας κληρώθηκε θα ελαττωθεί.

[4]Κι όταν έρθει το ιωβηλαίο έτος, το μερίδιό τους θα προστεθεί στην ιδιοκτησία της φυλής στην οποία αυτές θα ανήκουν πλέον, και θα αφαιρεθεί από την κληρονομία της φυλής των δικών μας προγόνων».

[5]Ο Μωυσής μετέφερε στους Ισραηλίτες τις εντολές του Κυρίου και είπε: «Σωστά μίλησε η φυλή των απογόνων του Ιωσήφ.

[6]Να τι διατάζει ο Κύριος σχετικά με τις κόρες του Σελαφχάδ: Θα μπορούν να παντρευτούν όποιον θέλουν, αρκεί να πάρουν άντρα από οικογένεια της δικής τους φυλής.

[7]Καμία ιδιοκτησία των Ισραηλιτών δεν θα μεταβιβάζεται από τη μια φυλή στην άλλη. Κάθε Ισραηλίτης θα είναι άρρηκτα δεμένος με την ιδιοκτησία της προγονικής του φυλής.

[8]Επίσης κάθε κόρη, που θα έχει ιδιοκτησία στη φυλή της, θα πρέπει να παίρνει άντρα από οικογένεια της ίδιας φυλής. Έτσι κάθε Ισραηλίτης θα κληρονομεί την ιδιοκτησία των προγόνων του,

[9]και η ιδιοκτησία δε θα μεταβιβάζεται από τη μια φυλή στην άλλη. Κάθε ισραηλιτική φυλή θα μένει άρρηκτα δεμένη με τη γη που της κληρώθηκε».

[10-11]Οι κόρες λοιπόν του Σελαφχάδ, Μαχλά, Τιρσά, Χογλά, Μιλχά και Νωά,

[11] pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.

[12] Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.

[13] São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

συμμορφώθηκαν με τη διαταγή που έδωσε ο Κύριος στο Μωυσή και πήραν άντρες από τους γιους των θείων τους,

[12]από τις οικογένειες των απογόνων του Μανασσή, γιου του Ιωσήφ. Έτσι η ιδιοκτησία τους παρέμεινε στη φυλή του πατέρα τους.

[13]Αυτές είναι οι εντολές και οι διατάξεις που έδωσε ο Κύριος με το Μωυσή στους Ισραηλίτες, στις στέπες της Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, απέναντι από την Ιεριχώ.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio	ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão
Moisés conta a história de Israel

[1] São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

[2] Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

[3] Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

[4] depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

[5] Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

[6] O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

[7] Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 1

Ο Μωυσής υπενθυμίζει στους Ισραηλίτες τις υποσχέσεις του Κυρίου

[1]Αυτά είναι τα λόγια που είπε ο Μωυσής στους Ισραηλίτες, ενώ ακόμα βρίσκονταν στην έρημο, ανατολικά του Ιορδάνη. Ήταν στην πεδιάδα κοντά στη Σουφ, ανάμεσα στην έρημο Φαράν από τη μια μεριά και στις πόλεις Τόφελ, Λαβάν, Ασηρώθ και Διζαάβ από την άλλη.

[2](Από το όρος Χωρήβ ως την Κάδης-Βαρνή είναι πορεία έντεκα ημερών, περνώντας κανείς από το όρος Σηείρ).

[3]Το τεσσαρακοστό έτος μετά την έξοδο από την Αίγυπτο, την πρώτη του ενδέκατου μήνα, μίλησε ο Μωυσής στους Ισραηλίτες και τους είπε όλα όσα τον είχε διατάξει ο Κύριος σχετικά μ’ αυτούς.

[4]Αυτό έγινε αφού είχε νικήσει το Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων, που κατοικούσε στην Εσεβών, και τον Ωγ, βασιλιά της Βασάν, που κατοικούσε στην Ασταρώθ και στην Εδρεΐ.

[5]Πέρα, λοιπόν, από τον Ιορδάνη, στη Μωάβ, ο Μωυσής άρχισε να εξηγεί αυτόν το νόμο:

[6]Όταν ήμασταν στο όρος Χωρήβ, ο Κύριος ο Θεός μας μας είπε: «Αρκετά καθίσατε σ’ αυτό το βουνό.

[7]Γυρίστε τώρα και πάρτε το δρόμο που οδηγεί στο βουνό των Αμορραίων και σ’ όλη τη γύρω περιοχή –στην πεδιάδα, στο βουνό και στην κοιλάδα του Ιορδάνη, στο

à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

8 Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

A nomeação de auxiliares
Êxodo 18.13-27

9 Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

10 O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

11 O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

12 Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

13 Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

14 Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

15 Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

νότιο μέρος και στην ακτή της θάλασσας, στη χώρα των Χαναναίων και στο Λίβανο ως τον μεγάλο ποταμό, τον Ευφράτη.

8Βλέπετε, σας παραχωρώ όλη αυτή τη χώρα. Μπείτε και κυριέψτε την. Είναι η χώρα που εγώ, ο Κύριος, την υποσχέθηκα με όρκο να τη δώσω στους προγόνους σας Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ, καθώς και στους απογόνους τους μετά απ’ αυτούς».

Ο διορισμός κριτών
(Εξ 18,13-27)

9Εκείνη την εποχή εγώ σας είπα: «Δεν μπορώ να έχω μόνος μου την ευθύνη για όλους εσάς.

10Ο Κύριος ο Θεός σας σας πλήθυνε και τώρα είστε πολλοί, όσα τ’ αστέρια του ουρανού·

11Μακάρι ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων σας, να σας κάνει χίλιες φορές περισσότερους και να σας ευλογήσει, όπως σας το υποσχέθηκε.

12Αλλά πώς να σηκώσω εγώ μόνος μου το βάρος του διακανονισμού των διαφορών σας, των απαιτήσεων και των προστριβών σας;

13Διαλέξτε, λοιπόν, από κάθε φυλή σας άντρες ικανούς, έμπειρους και δοκιμασμένους, για να τους βάλω αρχηγούς σας».

14Κι εσείς μου αποκριθήκατε: «Καλό είναι αυτό που μας προτείνεις να κάνουμε».

15Στους αρχηγούς, λοιπόν, των φυλών σας, οι οποίοι ήταν άντρες ικανοί και έμπειροι, έδωσα εξουσία πάνω σε χίλια, σε εκατό, σε πενήντα και σε δέκα άτομα,

και σε άλλους απ’ αυτούς ανέθεσα την επίβλεψη ολόκληρης φυλής.

[16] Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

[16]Επίσης, με την ευκαιρία, έδωσα στους δικαστές σας αυτούς ορισμένες οδηγίες: «Ν’ ακούτε», τους είπα, «με προσοχή τις υποθέσεις των συμπατριωτών σας και να κρίνετε δίκαια τις διαφορές του καθενός, είτε αυτές είναι μ’ έναν Ισραηλίτη είτε μ’ έναν ξένο.

[17] Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

[17]Να μη μεροληπτείτε όταν κρίνετε. Ν’ ακούτε με την ίδια προσοχή και τους ασήμαντους και τους σπουδαίους. Μη φοβάστε κανέναν, γιατί η κρίση είναι έργο θεϊκό. Κι αν κάποια περίπτωση είναι πολύ δύσκολη για σας, να τη φέρνετε σ’ εμένα κι εγώ θα βγάζω την απόφαση».

[18] Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

[18]Τότε σας έδωσα οδηγίες για όλα όσα έπρεπε να κάνετε.

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã

Números 13.1-24

Αποστολή κατασκόπων στην Κάδης-Βαρνή

(Αρ 13,1-33)

[19] Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

[19]Έπειτα φύγαμε από το Χωρήβ και διασχίσαμε όλη εκείνη τη μεγάλη και φοβερή έρημο που είδατε, ακολουθώντας το δρόμο προς τα βουνά των Αμορραίων, όπως μας διέταξε ο Κύριος, ο Θεός μας. Έτσι φτάσαμε στην Κάδης-Βαρνή.

[20] Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[20]Τότε σας είπα: «Να που φτάσατε στα βουνά των Αμορραίων, που μας τα δίνει ο Κύριος, ο Θεός μας.

[21] Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

[21]Κοιτάξτε! Αυτός σας δίνει τη χώρα που απλώνεται μπροστά σας. Πηγαίνετε και κατακτήστε την, όπως σας είπε ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων σας. Μη φοβάστε και μη χάνετε το θάρρος σας! »

[22] Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de

[22]Τότε ήρθατε όλοι σας και μου είπατε: «Να στείλουμε μερικούς άντρες πριν από

nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

μας, για να κατασκοπεύσουν τη χώρα και να μας δώσουν πληροφορίες σχετικά με το δρόμο που πρέπει ν’ ακολουθήσουμε και με τις πόλεις που θα συναντήσουμε».

23 Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

23Η ιδέα μού φάνηκε καλή και έστειλα από σας δώδεκα άντρες, έναν από κάθε φυλή.

24 E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

24Έφυγαν, πέρασαν το βουνό και έφτασαν στην Κοιλάδα Εσκώλ και την εξερεύνησαν.

25 e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram, dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

25Μάζεψαν και καρπούς από τη χώρα και μας τους έφεραν. Στην αναφορά που μας έδωσαν μας είπαν: «Η χώρα που μας δίνει ο Κύριος, ο Θεός μας, είναι πολύ εύφορη».

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Números 13.25-33

26 Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

26Εσείς, όμως δεν θελήσατε να προχωρήσετε και αρνηθήκατε να υπακούσετε στη διαταγή του Κυρίου, του Θεού σας.

27 Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

27Μέσα στις σκηνές σας δυσανασχετούσατε και λέγατε: «Ο Κύριος μας μισούσε και γι’ αυτό μας έβγαλε από την Αίγυπτο. Θέλει να μας παραδώσει στην εξουσία των Αμορραίων, για να μας εξοντώσουν.

28 Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

28Πού ξεκινάμε να πάμε; Χάσαμε πια το θάρρος μας, μετά απ’ όσα μας είπαν αυτοί που γύρισαν από ’κει. Μας είπαν ότι ο λαός εκείνος είναι ισχυρότερος και πολυπληθέστερος από μας· ότι οι πόλεις τους είναι μεγάλες και οχυρωμένες, με τείχη που φτάνουν ως τον ουρανό· κι ακόμα ότι είδαν εκεί και τους απογόνους του γίγαντα Ανάκ».

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[31] como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

[32] Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

[33] que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

O castigo de Deus

Números 14.20-38

[34] Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:

[35] Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,

[36] salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

[37] Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.

[29]Εγώ τότε σας έλεγα: «Μην τρομάζετε και μην τους φοβάστε.

[30]Ο Κύριος, ο Θεός σας, πηγαίνει μπροστά από σας κι αυτός θα πολεμήσει για σας, όπως ακριβώς έκανε μπροστά στα μάτια σας στην Αίγυπτο

[31]καθώς και στην έρημο. Είδατε πώς σας σήκωσε στα χέρια του, όπως ένας σηκώνει το παιδί του, σ’ όλο το δρόμο που πορευτήκατε, ώσπου να φτάσετε σ’ αυτόν εδώ τον τόπο».

[32]Στο ζήτημα εκείνο όμως δε δείξατε εμπιστοσύνη στον Κύριο, το Θεό σας,

[33]που πήγαινε μπροστά από σας για να σας βρίσκει τόπο να κατασκηνώνετε. Και για να σας δείχνει το δρόμο που έπρεπε να βαδίζετε προπορευόταν τη νύχτα μέσα σε φωτιά και τη μέρα μέσα στη νεφέλη.

Ο Θεός τιμωρεί τους Ισραηλίτες

(Αρ 14,20-35· 39-45)

[34]Ο Κύριος άκουσε τα παράπονά σας, οργίστηκε και υποσχέθηκε με όρκο:

[35]«Κανένας από τους ανθρώπους αυτής της κακής γενιάς δεν θα δει την εύφορη γη, που υποσχέθηκα με όρκο να δώσω στους προγόνους σας,

[36]εκτός από το Χάλεβ, γιο του Ιεφοννή· αυτός θα τη δει και θα δώσω σ’ αυτόν και στους γιους του, τη χώρα που κατασκόπευσε, γιατί ακολούθησε με απόλυτη πιστότητα εμένα, τον Κύριο».

[37]Ακόμα κι εναντίον μου οργίστηκε ο Κύριος, εξαιτίας σας, και μου είπε: «Ούτε εσύ θα μπεις εκεί.

38 Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.

39 E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal, esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.

40 Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

O povo derrotado em Horma
Números 14.39-45

41 Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.

42 Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

43 Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.

38Ο υπηρέτης σου, ο Ιησούς γιος του Ναυή, αυτός θα μπει εκεί. Αυτόν να ενθαρρύνεις, γιατί αυτός θα οδηγήσει τους Ισραηλίτες να κατακτήσουν τη χώρα».

39Έπειτα ο Κύριος απευθύνθηκε σε όλους σας και σας είπε: «Τα μικρά παιδιά σας, όμως, για τα οποία λέγατε ότι θα γίνουν λάφυρα, και οι γιοι σας, που σήμερα δεν μπορούν ακόμη να διακρίνουν ανάμεσα στο καλό και στο κακό, αυτοί θα μπουν εκεί. Σ' αυτούς θα δώσω τη χώρα για ιδιοκτησία τους.

40Όσο για σας, γυρίστε πίσω και φύγετε στην έρημο, από τον δρόμο της Ερυθράς Θάλασσας».

41Εσείς τότε μου αποκριθήκατε σ' όλα αυτά: «Αμαρτήσαμε στον Κύριο. Αλλά τώρα θα φύγουμε, να πάμε να πολεμήσουμε, σύμφωνα με όλα όσα μας διέταξε ο Κύριος, ο Θεός μας». Ζωστήκατε, λοιπόν, ο καθένας την πολεμική του εξάρτυση και νομίσατε πως ήταν εύκολο να φτάσετε σ' εκείνη την ορεινή περιοχή.

42Αλλά ο Κύριος μου είπε: «Πες τους, να μην ξεκινήσουν για πόλεμο, γιατί εγώ δεν θα είμαι μαζί τους. Να μην πάνε πουθενά, για να μην τους νικήσουν οι εχθροί τους».

43Εγώ σας μετέφερα αυτό το μήνυμα, αλλά εσείς δε δώσατε καμιά σημασία. Αρνηθήκατε να συμμορφωθείτε με τη διαταγή του Κυρίου και με απερισκεψία αποτολμήσατε ν' ανεβείτε να κατακτήσετε την περιοχή.

[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.

[44]Τότε βγήκαν να σας πολεμήσουν οι Αμορραίοι, που κατοικούσαν σ' εκείνα τα βουνά· σας νίκησαν στην περιοχή του όρους Σηείρ και σας καταδίωξαν ως τη Χορμά, σαν να σας κυνηγούσαν μέλισσες.

[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.

[45]Όταν γυρίσατε, κλαφτήκατε στον Κύριο αλλά εκείνος δεν ήθελε ν' ακούσει τίποτε κι ούτε σας έδωσε καθόλου προσοχή.

[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

[46]Έτσι μείνατε στην Κάδης, κι ο καιρός που περάσατε εκεί ήταν πολύς.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:

[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.

[5] Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 2

Τα χρόνια που πέρασαν στην έρημο

[1]Γυρίσαμε, λοιπόν, πίσω και ξαναφύγαμε μέσα από την έρημο προς την κατεύθυνση της Ερυθράς Θάλασσας, όπως μας είπε ο Κύριος. Και για πολλές μέρες τριγυρίζαμε στην ορεινή περιοχή του Σηείρ.

[2]Μια μέρα ο Κύριος μου είπε

[3]να στραφούμε προς τα βόρεια, γιατί είχαμε περάσει αρκετόν καιρό γυρίζοντας στην ορεινή περιοχή του Σηείρ.

[4]Επίσης μου είπε να σας δώσω τις ακόλουθες οδηγίες: «Διασχίστε την περιοχή του Σηείρ, εκεί που κατοικούν οι συγγενικές φυλές σας, οι απόγονοι του Ησαύ. Αυτοί θα σας φοβηθούν, αλλά εσείς φυλαχτείτε.

[5]Μην αρχίσετε πόλεμο εναντίον τους, γιατί δεν πρόκειται να σας δώσω ούτε μια σπιθαμή γης από τη χώρα τους. Το όρος Σηείρ το έχω δώσει στους απογόνους του Ησαύ για ιδιοκτησία.

[6] Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

[7] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

[8] Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

[9] Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

[10] (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;

[11] também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

[12] Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante de si, e habitaram no lugar deles, assim

[6]Θα αγοράζετε απ’ αυτούς με χρήματα την τροφή που θα χρειάζεστε· ακόμα και το νερό θα το αγοράζετε απ’ αυτούς».

[7]Και πράγματι, ο Κύριος ο Θεός σας σας ευλόγησε σ’ όλα τα έργα που καταπιαστήκατε. Θυμηθείτε το δρόμο σας μέσα απ’ αυτήν τη μεγάλη έρημο. Όλα αυτά τα σαράντα χρόνια ο Κύριος ο Θεός σας ήταν μαζί σας και δε σας έλειψε τίποτα.

[8]Περάσαμε, λοιπόν, σε κάποια απόσταση από τις συγγενικές μας φυλές, τους απογόνους του Ησαύ, που κατοικούσαν στο όρος Σηείρ. Επίσης αποφύγαμε το δρόμο της πεδιάδας, που περνάει από την Αιλάθ και τη Γεσιών-Γάβερ. Αλλάξαμε κατεύθυνση και προχωρήσαμε προς την έρημο της Μωάβ.

[9]Ο Κύριος μου είπε: «Μην ενοχλήσεις τους Μωαβίτες και μην αρχίσεις πόλεμο εναντίον τους, γιατί δεν πρόκειται να σου δώσω στην κατοχή σου τίποτε από τη χώρα τους. Τη χώρα της Αρ την έχω δώσει στους απογόνους του Λωτ για ιδιοκτησία».

[10](Πριν απ’ αυτούς κατοικούσαν εκεί οι Εμμαίοι, λαός ισχυρός, πολυάριθμος και μεγαλόσωμος, όπως οι Ανακίμ.

[11]Θεωρούνταν κι αυτοί γίγαντες, όπως οι Ανακίμ. Οι Μωαβίτες όμως τους ονόμαζαν Εμμαίους.

[12]Στο Σηείρ κατοικούσαν άλλοτε οι Χορραίοι, αλλά οι απόγονοι του Ησαύ τους έδιωξαν, τους εξόντωσαν κι εγκαταστάθηκαν εκείνοι στη θέση τους,

como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

όπως έκαναν οι Ισραηλίτες με τη δική τους χώρα, που ο Κύριος τους έδωσε για ιδιοκτησία).

[13] Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

[13]«Και τώρα», διέταξε ο Κύριος, «σηκωθείτε και περάστε το χείμαρρο Ζαρέδ». Έτσι περάσαμε το χείμαρρο Ζαρέδ.

[14] O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

[14]Από τότε που ξεκινήσαμε από την Κάδης-Βαρνή μέχρι που διαβήκαμε το χείμαρρο Ζαρέδ, πέρασαν τριάντα οχτώ χρόνια. Στο διάστημα αυτό πέθανε κι έφυγε από το στρατόπεδο ολόκληρη εκείνη η γενιά των πολεμιστών, όπως ακριβώς τους το είχε ορκιστεί ο Κύριος.

[15] Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

[15]Πράγματι, ο ίδιος ο Κύριος επενέβαινε εναντίον τους, ώσπου τους εξαφάνισε μέσα από το στρατόπεδο.

A travessia de Ar e Arnom

[16] Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

[16]Κι όταν όλοι εκείνοι οι πολεμιστές πέθαναν κι έφυγαν μέσα από το λαό,

[17] o SENHOR me falou, dizendo:

[17]μού είπε ο Κύριος:

[18] Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

[18]«Σήμερα θα διασχίσετε την Αρ, αφού περάσετε τα σύνορα της Μωάβ.

[19] e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

[19]Όταν φτάσετε κοντά στους Αμμωνίτες, μην τους ενοχλήσετε και μην αρχίσετε πόλεμο εναντίον τους, γιατί δεν πρόκειται να σας δώσω τίποτε από τη χώρα των Αμμωνιτών για ιδιοκτησία σας. Ανήκουν κι αυτοί στους απογόνους του Λωτ, και τους έχω δώσει αυτήν τη χώρα για ιδιοκτησία».

[20] (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

[20](Εθεωρείτο ότι αυτές οι περιοχές ήταν η χώρα των Ρεφαϊτών. Πράγματι, προηγουμένως κατοικούσαν εκεί οι

Ρεφαΐτες, τους οποίους οι Αμμωνίτες τους ονόμαζαν Ζαμζουμμίμ.

[21] povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

[21]Ήταν λαός ισχυρός, πολυάριθμος και μεγαλόσωμος όπως οι Ανακίμ. Ο Κύριος όμως τους εξαφάνισε όταν ήρθαν οι Αμμωνίτες, οι οποίοι τους έδιωξαν κι εγκαταστάθηκαν στη θέση τους.

[22] assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus. Os filhos de Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

[22]Το ίδιο έκανε ο Κύριος για τους απογόνους του Ησαύ, τους Εδωμίτες, που κατοικούσαν στην περιοχή του Σηείρ: εξολόθρευσε τους Χορραίους όταν ήρθαν οι Εδωμίτες· αυτοί τους έδιωξαν κι εγκαταστάθηκαν στη θέση τους μέχρι σήμερα.

[23] também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

[23]Τους Αυίμ, που κατοικούσαν στα χωριά της περιοχής της Γάζας, τους εξόντωσαν οι Καφθωρίμ, που προέρχονταν από την Καφθώρ, κι έχουν εγκατασταθεί αυτοί στη θέση τους).

Η κατάκτηση του βασιλείου του Σιχόν
(Αρ 21,21-30)

[24] Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

[24]Μετά ο Κύριος διέταξε: «Ξεκινήστε και διασχίστε τον ποταμό Αρνών. Σας παραδίνω το Σιχόν, τον Αμορραίο βασιλιά της Εσεβών, μαζί με τη χώρα του. Κηρύξτε του τον πόλεμο κι αρχίστε να κατακτάτε τη χώρα.

[25] Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

[25]Από σήμερα εγώ αρχίζω να σκορπάω τον τρόμο και το φόβο σας σ' όλους τους λαούς που βρίσκονται κάτω απ' τον ουρανό και οι οποίοι, στο άκουσμα και μόνο του ονόματός σας θα τρέμουν από αγωνία».

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom
Números 21.21-30

[26] Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

[26]Από την έρημο Κεδεμώθ, έστειλα τότε αγγελιοφόρους στο Σιχόν, βασιλιά της Εσεβών, με τα εξής φιλικά λόγια:

[27] deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

[27]«Άφησέ μας να περάσουμε μέσα από τη χώρα σου. Θ' ακολουθήσουμε το δρόμο, χωρίς να παρεκκλίνουμε ούτε προς τα δεξιά, ούτε προς τ' αριστερά.

[28] A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

[28]Θα αγοράζουμε από σένα με χρήματα τα τρόφιμα για τη διατροφή μας, καθώς επίσης και το νερό που θα πίνουμε. Μόνο άφησέ μας να περάσουμε πεζοί,

[29] como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[29]όπως μας άφησαν οι απόγονοι του Ησαύ, που κατοικούν στην περιοχή του όρους Σηείρ, και οι Μωαβίτες, που κατοικούν στην Αρ. Στη συνέχεια θα περάσουμε τον Ιορδάνη, για να φτάσουμε στη χώρα που θα μας δώσει ο Κύριος, ο Θεός μας».

[30] Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

[30]Ο Σιχόν όμως δε μας άφησε να περάσουμε μέσα από τη χώρα του, γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας, ενίσχυσε την άκαμπτη διάθεσή του και την αλύγιστη καρδιά του, για να παραδώσει σ' εσάς τη χώρα του την οποία και κατέχετε μέχρι σήμερα.

[31] Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

[31]Ο Κύριος μου είπε: «Άκουσε. Σου παραδίνω από τώρα τον Σιχόν και τη χώρα του. Άρχισε την κατάληψή της».

[32] Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

[32]Ο Σιχόν και ο στρατός του ξεκίνησαν και ήρθαν να μας πολεμήσουν στην Ιασά.

[33] E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

[33]Αλλά ο Κύριος ο Θεός μας μας τον παρέδωσε και νικήσαμε αυτόν, τους γιους του και το στρατό του.

[34] Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os

[34]Καταλάβαμε όλες τις πόλεις του, τις καταστρέψαμε εντελώς κι εξοντώσαμε

seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.

[35] Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

[36] Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.

[37] Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

άντρες, γυναίκες και παιδιά. Δεν αφήσαμε κανέναν ζωντανό.

[35]Το μόνο που πήραμε για λεία ήταν τα ζώα και ό, τι λάφυρα από τις πόλεις που κυριεύσαμε.

[36]Από την πόλη Αροήρ, στις όχθες του ποταμού Αρνών, και από την άλλη πόλη που βρίσκεται στην ίδια κοιλάδα, ως τη Γαλαάδ, καμιά πόλη δεν υπήρξε τόσο ισχυρή που να μπορέσει να μας αντισταθεί. Ο Κύριος, ο Θεός μας, τις παρέδωσε όλες σ' εμάς.

[37]Μόνο τη χώρα των Αμμωνιτών δεν πλησιάσαμε, ούτε καμιά από τις πόλεις, που βρίσκονται κοντά στις όχθες του ποταμού Ιαβόκ. Επίσης δεν πλησιάσαμε καμιά από τις πόλεις της ορεινής περιοχής, ούτε τους τόπους όπου ο Κύριος, ο Θεός μας, μας απαγόρεψε να πολεμήσουμε.

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Números 21.31-35

[1] Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[2] Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[3] Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã,

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 3

Νίκη εναντίον του Ωγ, βασιλιά της Βασάν

[1]Στη συνέχεια κατευθυνθήκαμε προς το οροπέδιο της Βασάν· ο βασιλιάς της Βασάν, ο Ωγ, βγήκε μαζί με όλο το στρατό του να μας πολεμήσουν κοντά στην Εδρεΐ.

[2]Τότε μου είπε ο Κύριος: «Μην τον φοβηθείς. Εγώ θα σου παραδώσω αυτόν, το στρατό του και τη χώρα του στην εξουσία σου και θα του κάνεις ό, τι έκανες στο Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων, που κατοικούσε στην Εσεβών».

[3]Έτσι ο Κύριος ο Θεός μας παρέδωσε και το βασιλιά Ωγ με όλο το στρατό του στην

e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

4 Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

5 Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

6 Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

7 Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

8 Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

9 (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),

10 tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã

11 (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

Distribuição da Transjordânia

Números 32.33-42

εξουσία μας. Τον νικήσαμε, ως το σημείο να μην του μείνει ούτε ένας ζωντανός.

4Μετά κυριεύσαμε όλες τις πόλεις του. Δεν υπήρξε πόλη, που να μην τους την πάρουμε –εξήντα πόλεις, ολόκληρη την περιοχή της Αργόβ, το βασίλειο του Ωγ, στη Βασάν.

5Ήταν όλες πόλεις οχυρωμένες με ψηλά τείχη, με πύλες που έκλειναν με μοχλούς. Εκτός απ' αυτές, υπήρχαν και πάρα πολλές ατείχιστες πόλεις.

6Καταστρέψαμε λοιπόν εντελώς όλες τις πόλεις κι εξοντώσαμε άντρες, γυναίκες και παιδιά, όπως είχαμε κάνει και στη χώρα του Σιχόν, βασιλιά της Εσεβών.

7Αλλά κρατήσαμε για μας όλα τα ζώα και τα λάφυρα από τις πόλεις.

8Εκείνο τον καιρό πήραμε από τα χέρια δύο Αμορραίων βασιλιάδων τη χώρα που βρίσκεται πέρα από τον Ιορδάνη, από τον ποταμό Αρνών ως το όρος Ερμών.

9(Το ίδιο βουνό οι Σιδώνιοι το ονομάζουν Σιριών, ενώ οι Αμορραίοι Σενίρ).

10Κατακτήσαμε όλες τις πεδινές πόλεις κι ακόμα τις περιοχές της Γαλαάδ και της Βασάν ως τη Σαλχά και την Εδρεΐ, πόλεις του βασιλείου του Ωγ στη Βασάν.

11(Ο Ωγ, βασιλιάς της Βασάν, ήταν ο μόνος που είχε απομείνει από τους Ρεφαΐτες. Μπορεί κανείς ακόμη να δει τη σαρκοφάγο του που βρίσκεται στη Ραββάθ την πρωτεύουσα των Αμμωνιτών. Είναι σιδερένια, εννέα κοινούς πήχεις μήκος και τέσσερις πλάτος).

Εγκατάσταση των δυόμιση φυλών ανατολικά του Ιορδάνη

(Αρ 32,1-42)

[12] Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.

[12]Αφού κυριεύσαμε αυτή τη χώρα, έδωσα στους απογόνους του Ρουβήν και του Γαδ την περιοχή που ξεκινάει από την Αροήρ, στις όχθες του ποταμού Αρνών, και το μισό της ορεινής περιοχής της Γαλαάδ μαζί με τις εκεί πόλεις.

[13] O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.

[13]Στη μισή φυλή Μανασσή έδωσα το υπόλοιπο της Γαλαάδ και ολόκληρη τη Βασάν, το βασίλειο του Ωγ. (Μαζί οι περιοχές της Αργόβ και της Βασάν είναι γνωστές ως χώρα των Ρεφαϊτών).

[14] Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.

[14]Ο Ιαΐρ, απόγονος του Μανασσή, πήρε ιδιοκτησία του όλη την περιοχή της Αργόβ, ως τα σύνορα των Γεσουριτών και των Μααχαθιτών. Αυτές οι περιοχές της Βασάν πήραν το όνομά του· ονομάζονται χωριά του Ιαΐρ, μέχρι σήμερα.

[15] A Maquir dei Gileade.

[15]Στον Μαχίρ έδωσα τη Γαλαάδ.

[16] Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,

[16]Στους απογόνους του Ρουβήν και του Γαδ έδωσα την περιοχή ανάμεσα στη Γαλαάδ και στον ποταμό Αρνών. Το μέσον της κοιλάδας ήταν το νότιο σύνορο, ενώ ο ποταμός Ιαβόκ ήταν το βόρειο με τη χώρα των Αμμωνιτών.

[17] como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

[17]Το δυτικό σύνορο ακολουθούσε την κοιλάδα του Ιορδάνη από την Κιννέρεθ ως τη θάλασσα της Αραβά, δηλαδή τη Νεκρά Θάλασσα, κοντά στους πρόποδες του όρους Φασγά στα ανατολικά.

[18] Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

[18]Τότε ειδικά σ' εσάς έδωσα τις ακόλουθες εντολές: «Ο Κύριος, ο Θεός σας, σας έδωσε τη χώρα αυτή για να την κατακτήσετε. Γι' αυτό, όλοι οι πολεμιστές σας θα πάρουν τα όπλα και θα τεθούν επικεφαλής των

συμπατριωτών σας, των άλλων ισραηλιτικών φυλών.

[19] Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

[19]Μόνο οι γυναίκες σας, τα παιδιά σας και τα ζώα σας –ξέρω πως έχετε πολλά– θα μείνουν στις πόλεις που σας έδωσα.

[20] até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

[20]Όταν οι συμπατριώτες σας αποκτήσουν κι εκείνοι τη χώρα που θα τους δώσει ο Κύριος, πέρα από τον Ιορδάνη, και τους εγκαταστήσει, όπως εσάς, να ζουν ειρηνικά σ' αυτήν, τότε θα επιστρέψετε κι εσείς καθένας στην ιδιοκτησία που σας έδωσα».

[21] Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

[21]Έδωσα επίσης προσταγές και στον Ιησού: «Είδες με τα μάτια σου», του είπα, «όλα όσα έκανε ο Κύριος, ο Θεός μας, στους δυο αυτούς βασιλιάδες. Τα ίδια θα κάνει και σ' όλα τα βασίλεια απ' όπου θα περάσετε.

[22] Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

[22]Μην τα φοβηθείτε, γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας, αυτός θα πολεμήσει για σας».

A oração de Moisés para entrar em Canaã
Números 27.12-23

Απαγόρευση στο Μωυσή να μπει στην Χαναάν

[23] Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:

[23]Τότε παρακάλεσα τον Κύριο και του είπα:

[24] Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?

[24]«Κύριε, Θεέ. Έχεις αρχίσει πια να δείχνεις στο δούλο σου το μεγαλείο σου και τη μεγάλη σου δύναμη. Ποιος Θεός υπάρχει στον ουρανό και στη γη, που να μπορεί να κάνει έργα σαν τα δικά σου και πράξεις δυνατές, σαν τις δικές σου;

[25] Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.

[25]Άφησέ με, σε παρακαλώ, να περάσω και να δω τη χώρα την εύφορη που είναι πέρα από τον Ιορδάνη, τα ωραία αυτά βουνά και το Λίβανο».

[26] Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.

[26]Ο Κύριος όμως είχε οργιστεί εναντίον μου εξαιτίας σας, και δε με άκουγε. «Φτάνει πια», μου είπε. «Μη μου ξαναμιλήσεις γι’ αυτό το θέμα.

[27] Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.

[27]Ανέβα στην κορυφή του Φασγά και γύρισε να δεις προς τα δυτικά, τα βόρεια, τα νότια και τ’ ανατολικά. Απόλαυσε το θέαμα με τα μάτια σου, γιατί εσύ δεν πρόκειται να διαβείς τον Ιορδάνη.

[28] Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.

[28]Δώσε εντολές στον Ιησού, ενθάρρυνέ τον και δυνάμωσέ τον, γιατί αυτός θα οδηγήσει τούτο το λαό, κι αυτός θα τους παραδώσει για ιδιοκτησία τους τη χώρα που θα δεις».

[29] Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

[29]Παραμείναμε λοιπόν σε μια κοιλάδα, απέναντι από τη Βαιθ-Φεγώρ.

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

[1] Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

[2] Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

[3] Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 4

Ο Μωυσής καλεί τους Ισραηλίτες σε υπακοή

[1]Ο Μωυσής συνέχισε: Ισραηλίτες, να υπακούτε στους νόμους και στις εντολές που εγώ σας διδάσκω, για να ζήσετε και να μπείτε στη χώρα που ο Θεός των προγόνων σας σας δίνει να κατακτήσετε.

[2]Δε θα προσθέσετε τίποτε σ’ αυτά που εγώ σας διατάζω, ούτε θα αφαιρέσετε απ’ αυτά. Θα τηρείτε τις εντολές του Κυρίου, του Θεού σας, όπως ακριβώς εγώ σας τις διατάζω.

[3]Είδατε με τα μάτια σας πώς ενήργησε ο Κύριος εξαιτίας του Βάαλ- Φεγώρ. Εξόντωσε όλους όσους από σας λάτρεψαν το Βάαλ-Φεγώρ.

[4] Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.

[5] Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.

[6] Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.

[7] Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?

[8] E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?

[9] Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

[10] Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os

[4]Ενώ όσοι μείνατε προσκολλημένοι στον Κύριο το Θεό σας είστε σήμερα όλοι ζωντανοί.

[5]Βλέπετε, σας δίδαξα νόμους και εντολές, όπως με διέταξε ο Κύριος, ο Θεός μου, για να τους εφαρμόζετε στη χώρα που θα μπείτε να την κατακτήσετε.

[6]Προσέχετε, λοιπόν, να τα εφαρμόζετε, γιατί αυτό θα είναι απόδειξη της σοφίας σας και της σύνεσής σας στα μάτια των άλλων λαών. Όταν θα μάθουν όλους αυτούς τους νόμους, θα πουν: «Το μεγάλο αυτό έθνος θα πρέπει να είναι λαός πολύ σοφός και μυαλωμένος! »

[7]Υπάρχει άραγε άλλο έθνος, όσο μεγάλο κι αν είναι, που ο Θεός να είναι τόσο κοντά του, όσο είναι σ' εμάς ο Κύριος, ο Θεός μας, κάθε φορά που τον επικαλούμαστε;

[8]Υπάρχει άλλο έθνος, όσο μεγάλο κι αν είναι αυτό, που να έχει τόσο δίκαιους, νόμους και εντολές, όπως ολόκληρος αυτός ο νόμος που εγώ σας δίνω σήμερα;

Ο Θεός του Ισραήλ είναι μοναδικός

[9]Μόνο να προσέχετε πολύ τους εαυτούς σας και να φροντίζετε να μην ξεχνάτε ποτέ τα γεγονότα που είδατε με τα μάτια σας. Ποτέ, ούτε για μια στιγμή στη ζωή σας να μη φύγουν απ' την καρδιά σας. Να τα διηγείστε στα παιδιά σας και στα εγγόνια σας.

[10]Μη λησμονήσετε ποτέ εκείνη την ημέρα, που σταθήκατε ενώπιον του Κυρίου, του Θεού σας, στο Χωρήβ, όταν μου είπε: «Μάζεψέ μου το λαό. Θέλω ν' ακούσουν τα λόγια μου, για να μάθουν να με

dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

[11] Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

[12] Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

[13] Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

[14] Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

[15] Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;

[16] para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,

[17] semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,

[18] semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.

[19] Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a

σέβονται όσον καιρό θα ζουν πάνω στη γη, και να τα διδάσκουν και στα παιδιά τους».

[11]Τότε εσείς πλησιάσατε και σταθήκατε στους πρόποδες του βουνού, ενώ αυτό καιγόταν με φωτιά που υψωνόταν ως τον ουρανό, μέσα στο σκοτάδι, στα σύννεφα και στην καταχνιά.

[12]Μετά σας μίλησε ο Κύριος μέσα από τη φωτιά. Τον ακούγατε να μιλάει αλλά δε βλέπατε καμιά μορφή· μόνο τη φωνή ακούγατε.

[13]Σας αποκάλυψε τη διαθήκη του, τις δέκα εντολές. Τις έγραψε πάνω σε δύο πέτρινες πλάκες και σας διέταξε να τις τηρείτε.

[14]Επίσης με διέταξε να σας διδάξω τους νόμους και τις εντολές, ώστε να τις εφαρμόζετε στη χώρα που θα μπείτε να κατακτήσετε.

[15]Προσέξτε πολύ τον εαυτό σας! Τη μέρα που σας μίλησε ο Κύριος στο Χωρήβ, μέσα από τη φωτιά, δεν είδατε καμιά μορφή. Προσέξτε, λοιπόν,

[16]να μη διαφθαρείτε ποτέ και κατασκευάσετε κάποιο είδωλο, κάποια εικόνα οποιασδήποτε μορφής, ομοίωμα άντρα ή γυναίκας,

[17]κάποιου ζώου της γης ή πτερωτού που πετάει στον ουρανό,

[18]ομοίωμα κάποιου ερπετού ή ψαριού που ζει στα νερά, κάτω από τη γη.

[19]Προσέξτε μήπως, κοιτάζοντας ψηλά στον ουρανό και βλέποντας τον ήλιο, το

saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

20 Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.

21 Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

22 Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

23 Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

24 Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

25 Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

φεγγάρι και τ' αστέρια, όλα τα ουράνια σώματα, παρασυρθείτε και τα προσκυνήσετε και τα λατρέψετε. Αυτά ο Κύριος, ο Θεός σας, τα έδωσε να τα μοιράζονται όλοι οι λαοί της γης.

20Εσάς όμως, σας πήρε ο Κύριος και σας έβγαλε από το σιδερένιο καμίνι, από την Αίγυπτο, για να γίνετε ο λαός του, η ιδιοκτησία του, όπως είστε σήμερα.

21Ωστόσο ο Κύριος ο Θεός σας οργίστηκε εξαιτίας σας εναντίον μου και ορκίστηκε να μη διαβώ τον Ιορδάνη και να μην μπω στη χώρα την εύφορη, που σας δίνει για ιδιοκτησία.

22Έτσι εγώ θα πεθάνω σ' αυτήν εδώ τη χώρα· δεν θα περάσω τον Ιορδάνη. Εσείς θα τον περάσετε και θα αποκτήσετε την εύφορη εκείνη χώρα.

23Προσέξτε τους εαυτούς σας, να μην ξεχάσετε τη διαθήκη που έκανε μαζί σας ο Κύριος, ο Θεός σας, και κατασκευάσετε κάποιο είδωλο, εικόνα οποιουδήποτε πράγματος από εκείνα που αυτός σας απαγόρευσε.

24Γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας, είναι φωτιά που κατακαίει. Είναι Θεός που απαιτεί αποκλειστικότητα.

25Όταν θα έχετε μείνει για πολύν καιρό σ' εκείνη τη χώρα και θα έχετε αποκτήσει παιδιά κι εγγόνια, μη διαφθαρείτε και κατασκευάσετε είδωλο με οποιαδήποτε μορφή. Αν το κάνετε αυτό, πράγμα κακό ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας, και τον εξοργίσετε,

[26] hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

[26]τότε, επικαλούμαι σήμερα για μάρτυρες εναντίον σας τον ουρανό και τη γη, ότι γρήγορα θα εξαφανιστείτε τελείως από τη χώρα που πηγαίνετε να κατακτήσετε διαβαίνοντας τον Ιορδάνη. Δε θα ζήσετε για πολύν καιρό σ' αυτήν· θα εξοντωθείτε πλήρως.

[27] O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

[27]Ο Κύριος θα σας διασκορπίσει ανάμεσα στους λαούς, και λίγοι από σας θα επιβιώσουν ανάμεσα στα έθνη που θα σας έχει φέρει.

[28] Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

[28]Εκεί θα λατρέψετε θεούς, που είναι ανθρώπινα κατασκευάσματα από ξύλο και πέτρα. Αυτοί οι θεοί ούτε βλέπουν, ούτε ακούν, ούτε τρώνε, ούτε οσφραίνονται.

[29] De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[29]Από εκεί θ' αποζητήσετε τον Κύριο, το Θεό σας, και θα τον βρείτε, αν τον ζητήσετε μ' όλη σας την καρδιά και μ' όλη σας την ψυχή.

[30] Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

[30]Όταν βρεθείτε σε στενοχώρια και σας βρουν όλα αυτά τα δεινά, στο τέλος θα επιστρέψετε στον Κύριο, το Θεό σας, και θα τον υπακούσετε.

[31] então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

[31]Είναι Θεός σπλαχνικός. Δε θα σας εγκαταλείψει ούτε θα σας καταστρέψει· δε θα λησμονήσει τη διαθήκη που υποσχέθηκε με όρκο στους προγόνους σας.

[32] Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;

[32]Ερευνήστε τους αρχαίους καιρούς, πολύ πριν από σας, από τότε που ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο πάνω στη γη, αν έγινε ποτέ κάτι τόσο μεγάλο ή αν ποτέ ακούστηκε κάτι σαν κι αυτό, σ' ολόκληρη τη γη.

[33] ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

[33]Υπήρξε ποτέ λαός που άκουσε τη φωνή του Θεού, να του μιλάει μέσα από τη φωτιά, όπως τον ακούσατε εσείς, και να μείνει ζωντανός;

[34] ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos, segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

[34]Δοκίμασε ποτέ ένας θεός να έρθει και να πάρει για δικό του ένα έθνος μέσα από ένα άλλο έθνος; Έφερε συμφορές και πόλεμο, έκανε θαύματα και σημεία με δύναμη ακαταμάχητη και με γεγονότα φοβερά και τρομερά; Όλα αυτά τα έκανε για σας ο Κύριος ο Θεός σας στην Αίγυπτο, μπροστά στα μάτια σας.

[35] A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

[35]Σ' εσάς δόθηκε το προνόμιο να δείτε και να καταλάβετε ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός, κι εκτός απ' αυτόν δεν υπάρχει άλλος.

[36] Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.

[36]Από τον ουρανό έκανε ν' ακούσετε τη φωνή του, για να σας διδάξει, και στη γη έκανε να δείτε τη μεγάλη του φωτιά, μέσα από την οποία ακούσατε τα λόγια του.

[37] Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,

[37]Αγάπησε τους προγόνους σας και γι' αυτό διάλεξε τους απογόνους τους, δηλαδή εσάς, και σας έβγαλε ο ίδιος από την Αίγυπτο με τη μεγάλη του δύναμη.

[38] para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.

[38]Έδιωξε από μπροστά σας έθνη μεγάλα και ισχυρότερα από σας για, να σας φέρει στη δική τους χώρα και να σας τη δώσει για ιδιοκτησία, όπως συμβαίνει σήμερα.

[39] Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

[39]Αναγνωρίστε το, λοιπόν, σήμερα και κρατήστε το στην καρδιά σας: Ο Κύριος, αυτός είναι Θεός στον ουρανό και στη γη. Δεν υπάρχει άλλος εκτός απ' αυτόν.

[40] Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de

[40]Τηρήστε τους νόμους του και τις εντολές του, που εγώ σας δίνω σήμερα, για να ευτυχήσετε εσείς και οι απόγονοί σας και

ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

41 Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

42 para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

43 Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

O Segundo Discurso de Moisés

Moisés conta a história da legislação

44 Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

45 São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

46 além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

47 e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;

για να ζήσετε πολλά χρόνια στη χώρα, που ο Κύριος, ο Θεός σας, σας δίνει για ιδιοκτησία παντοτινή.

Οι πόλεις καταφυγής ανατολικά του Ιορδάνη

41Τότε ο Μωυσής ξεχώρισε τρεις πόλεις καταφυγής πέρα από τον Ιορδάνη προς τα ανατολικά.

42Σ’ αυτές θα μπορούσε να καταφεύγει οποιοσδήποτε σκοτώσει το συνάνθρωπό του χωρίς να το θέλει ή να τον μισεί προηγουμένως. Θα καταφεύγει σε μια απ’ αυτές τις πόλεις και θα ζει ασφαλής.

43Οι πόλεις ήταν: Η Βεσέρ στην έρημο του οροπεδίου, για τους Ρουβηνίτες· η Ραμώθ στη Γαλαάδ, για τους Γαδίτες και η Γωλάν στη Βασάν, για τους Μανασσίτες.

Εισαγωγή στην ανάπτυξη του νόμου

44Αυτός είναι ο νόμος που έδωσε ο Μωυσής στους Ισραηλίτες.

45Αυτές είναι οι οδηγίες, οι νόμοι και οι εντολές που έδωσε ο Μωυσής στους Ισραηλίτες, μετά την έξοδό τους από την Αίγυπτο.

46Βρίσκονταν ανατολικά του Ιορδάνη, στην κοιλάδα απέναντι από τη Βαιθ-Φεγώρ, στη χώρα του Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων, που κατοικούσε στην Εσεβών. Μετά την έξοδό τους από την Αίγυπτο ο Μωυσής και οι Ισραηλίτες τον νίκησαν

47και κυρίευσαν τη χώρα του και τη χώρα του Ωγ, βασιλιά της Βασάν. Αυτοί ήταν οι δυο βασιλιάδες των Αμορραίων, που η χώρα τους βρισκόταν πέρα από τον Ιορδάνη, στα ανατολικά.

[48] desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,

[49] e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

[48]Έτσι οι Ισραηλίτες κυρίευσαν όλη την περιοχή που εκτείνεται από την Αροήρ, στην όχθη του ποταμού Αρνών, ως το όρος Σηών, δηλαδή το Ερμών.

[49]Επίσης σ' αυτήν περιλαμβάνεται ολόκληρη η έρημος ανατολικά του Ιορδάνη, ως τη Νεκρά Θάλασσα στους πρόποδες του όρους Φασγά.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos
Êxodo 20.1-17

[1] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.

[2] O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.

[3] Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.

[4] Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo

[5] (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:

[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.

[7] Não terás outros deuses diante de mim.

[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 5

Οι Δέκα Εντολές
(Εξ 20,1-17)

[1]Ο Μωυσής κάλεσε όλους τους Ισραηλίτες και τους είπε: Άκου, λαέ του Ισραήλ, τους νόμους και τις εντολές που εγώ σας δίνω σήμερα. Φροντίστε να τους μάθετε και να τους εφαρμόζετε.

[2]Ο Κύριος, ο Θεός μας, έκανε μ' εμάς διαθήκη στο όρος Χωρήβ.

[3]Δεν την έκανε μόνο με τους προγόνους μας, αλλά και μ' όλους εμάς που βρισκόμαστε σήμερα εδώ, ζωντανοί.

[4]Εκεί στο βουνό ο Κύριος μίλησε μαζί σας πρόσωπο με πρόσωπο μέσα από τη φωτιά.

[5]Εγώ στεκόμουν ανάμεσα σ' εκείνον και σ' εσάς, για να σας μεταδίδω τα λόγια του, γιατί φοβόσασταν τη φωτιά και δεν ανεβήκατε στο βουνό. Τα λόγια ήταν τα εξής:

[6](Α) «Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σου, που σ' έβγαλα από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας.

[7]Δεν θα υπάρχουν για σένα άλλοι θεοί εκτός από μένα.

[8]Δεν θα κατασκευάσεις για σένα είδωλα, και κανενός είδους ομοίωμα που ν'

cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;

[9] não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

[10] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[11] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[12] Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

[13] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[14] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

[15] porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus,

αντιπροσωπεύει ο, τιδήποτε βρίσκεται ψηλά στον ουρανό ή εδώ κάτω στη γη ή μέσα στα νερά κάτω από τη γη.

[9]Δεν θα τα προσκυνάς ούτε θα τα λατρεύεις, γιατί εγώ ο Κύριος, ο Θεός σου, είμαι Θεός που απαιτώ αποκλειστικότητα. Για την αμαρτία των πατέρων που μου αντιστέκονται τιμωρώ τα παιδιά, ακόμα κι ως την τρίτη και την τέταρτη γενιά.

[10]Δείχνω όμως την αγάπη μου σε χιλιάδες γενιές αυτών που με αγαπούν και τηρούν τις εντολές μου.

[11](Β) »Δεν θα προφέρεις καταχρηστικά το όνομα του Κυρίου, του Θεού σου. Γιατί εγώ ο Κύριος, δε θ’ αθωώσω κανέναν που προφέρει το όνομά μου καταχρηστικά.

[12](Γ) »Να τηρείς την ημέρα του Σαββάτου. Να την ξεχωρίζεις και να την αφιερώνεις σ’ εμένα τον Κύριο, το Θεό σου, όπως εγώ σ’ έχω διατάξει.

[13]Έξι μέρες θα εργάζεσαι και θα κάνεις όλες τις εργασίες σου.

[14]Αλλά η έβδομη μέρα είναι μέρα ανάπαυσης, αφιερωμένη σ’ εμένα τον Κύριο το Θεό σου. Την ημέρα αυτή δεν επιτρέπεται να κάνεις καμιά εργασία ούτε εσύ ούτε ο γιος σου ή η κόρη σου, ο δούλος σου, η δούλη σου, το βόδι σου, το γαϊδούρι σου και γενικά κανένα ζώο σου, ή ο ξένος που κατοικεί στις πόλεις σου. Ο δούλος σου και η δούλη σου πρέπει να αναπαύονται, όπως εσύ.

[15]Μην ξεχνάς ότι ήσουν δούλος στην Αίγυπτο, αλλά εγώ ο Κύριος, ο Θεός σου,

te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

σε έβγαλα από ’κει με το δυνατό μου χέρι, με την ακαταμάχητη δύναμή μου. Γι’ αυτό σε διέταξα να τηρείς τη μέρα του Σαββάτου.

16 Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

16(Δ) »Να τιμάς τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, όπως σ’ έχω διατάξει εγώ ο Κύριος, ο Θεός σου, για να ζήσεις πολλά χρόνια και να ευτυχήσεις στη χώρα που σου δίνω.

17 Não matarás.

17(Ε) »Δεν θα φονεύσεις.

18 Não adulterarás.

18(ΣΤ) »Δεν θα μοιχεύσεις.

19 Não furtarás.

19(Ζ) »Δεν θα κλέψεις.

20 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

20(Η) »Δεν θα καταθέσεις ψεύτικη μαρτυρία ενάντια στο συνάνθρωπό σου.

21 Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

21(Θ) »Δεν θα επιθυμήσεις τη γυναίκα του συνανθρώπου σου. (Ι) »Δεν θα επιθυμήσεις το σπίτι ενός άλλου ή τα χωράφια του, το δούλο του, τη δούλη του, το βόδι του, το υποζύγιό του, ο, τιδήποτε ανήκει σ’ αυτόν».

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Êxodo 20.18-21

22 Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

22Αυτά τα λόγια είπε ο Κύριος στην κοινότητά σας στο βουνό, μέσα από τη φωτιά, το σύννεφο και τη σκοτεινιά, με φωνή δυνατή. Δεν πρόσθεσε τίποτ’ άλλο. Τα έγραψε σε δύο πέτρινες πλάκες και μου τις παρέδωσε.

Ο φόβος του λαού
(Εξ 20,18-21)

23 Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

23Όταν ακούσατε τη φωνή μέσα στο σκοτάδι, ενώ το βουνό ήταν τυλιγμένο στις φωτιές, με πλησιάσατε, όλοι οι άρχοντες των φυλών σας και οι πρεσβύτεροί σας,

24 e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua

24και μου είπατε: «Ο Κύριος, ο Θεός μας, μας έδειξε τη δόξα του και το μεγαλείο

grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

του κι ακούσαμε τη φωνή του μέσα από τη φωτιά. Σήμερα είδαμε ότι είναι δυνατόν ο Θεός να μιλάει με τον άνθρωπο κι ο άνθρωπος να εξακολουθεί να ζει.

25 Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

25Τώρα όμως γιατί να πεθάνουμε; Θα μας εξαφανίσει αυτή η μεγάλη φωτιά! Αν συνεχίσουμε ν' ακούμε τη φωνή του Κυρίου, του Θεού μας, είναι βέβαιο ότι θα πεθάνουμε.

26 Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

26Ποια ανθρώπινη ύπαρξη άκουσε τη φωνή του αληθινού Θεού να μιλάει μέσα από τη φωτιά, όπως εμείς, και έζησε;

27 Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

27Πλησίασε εσύ ν' ακούσεις αυτά που θα σου πει ο Κύριος, ο Θεός μας και θα μας τα επαναλάβεις. Εμείς θα τ' ακούσουμε και θα τα εφαρμόσουμε».

28 Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

28Όταν άκουσε ο Κύριος αυτά που λέγατε, μου είπε: «Άκουσα τα όσα σου είπε αυτός ο λαός. Καλά έκαναν και σου τα είπαν.

29 Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

29Μακάρι να μπορούσε η καρδιά τους να είναι πάντα έτσι. Να με σέβονται και να τηρούν τις εντολές μου, για να ευτυχούν για πάντα αυτοί και τα παιδιά τους.

30 Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.

30Πήγαινε και πες τους να γυρίσουν στις σκηνές τους.

31 Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

31Εσύ, όμως, στάσου εδώ κοντά μου, και θα σου ανακοινώσω όλες τις εντολές, τους νόμους και τα προστάγματα που θα τους διδάξεις, για να τα έχουν να τα εφαρμόζουν στη χώρα που εγώ θα τους δώσω για ιδιοκτησία τους».

[32] Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

[32]Προσέξτε, λοιπόν, συνέχισε ο Μωυσής, να κάνετε απαρέγκλιτα όπως σας διέταξε ο Κύριος, ο Θεός σας.

[33] Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

[33]Να βαδίζετε πάντα στο δρόμο που αυτός σας έδειξε, για να ζήσετε και η ζωή σας να είναι μακρόχρονη κι ευτυχισμένη στη χώρα που πηγαίνετε να την κατακτήσετε.

Deuteronômio 6

O fim da lei é a obediência

[1] Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;

[2] para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

[3] Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

[5] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

[6] Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 6

Η μεγάλη εντολή

[1]Αυτές είναι οι εντολές, οι νόμοι και τα προστάγματα, που με διέταξε ο Κύριος, ο Θεός σας, να σας διδάξω. Φροντίστε να τα εφαρμόζετε στην χώρα που πάτε να την κυριεύσετε.

[2]Να σέβεστε τον Κύριο, το Θεό σας, εσείς και οι απόγονοί σας. Σ’ όλη σας τη ζωή να υπακούτε όλους τους νόμους και τις εντολές του, που εγώ σας δίνω, για να ζήσετε πολλά χρόνια.

[3]Άκου, λοιπόν, λαέ του Ισραήλ, και φρόντιζε να εφαρμόζεις τους νόμους, για να ευτυχήσετε στη χώρα που ρέει γάλα και μέλι, και να αποκτήσετε πάρα πολλούς απογόνους, όπως σας υποσχέθηκε ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων σας.

[4]Άκου, λαέ του Ισραήλ: Ο Κύριος είναι ο Θεός μας –μόνον ο Κύριος.

[5]Ν’ αγαπάς, λοιπόν, τον Κύριο, το Θεό σου, μ’ όλη την καρδιά σου, μ’ όλη την ψυχή σου και μ’ όλη τη δύναμή σου.

[6]Να μείνουν στην καρδιά σου οι εντολές αυτές, που εγώ σήμερα σου δίνω.

[7] tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

[8] Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.

[9] E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

[10] Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;

[11] e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos, que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,

[12] guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

[13] O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.

[14] Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,

[15] porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.

[7]Να τις διδάσκεις στα παιδιά σου και να μιλάς γι’ αυτές όταν κάθεσαι στο σπίτι σου κι όταν βαδίζεις στο δρόμο, όταν ξαπλώνεις για ύπνο κι όταν σηκώνεσαι.

[8]Να τις δέσεις σαν σημάδι στο χέρι σου και να τις έχεις σαν έμβλημα στο μέτωπό σου, ανάμεσα στα μάτια σου.

[9]Να τις γράψεις στις παραστάδες της πόρτας του σπιτιού σου και στις πύλες της πόλης σου.

Προειδοποιήσεις για την περίπτωση ανυπακοής

[10]Ο Κύριος, ο Θεός σας, θα σας φέρει στη χώρα που υποσχέθηκε με όρκο στους προγόνους σας, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ να σας δώσει. Είναι μια χώρα με πόλεις μεγάλες και ωραίες, που δεν τις οικοδομήσατε εσείς,

[11]με σπίτια γεμάτα απ’ όλα τα αγαθά, που δεν τα φέρατε εσείς, με δεξαμενές έτοιμες, που δεν τις σκάψατε εσείς, με αμπέλια και λιοστάσια που δεν τα φυτέψατε εσείς. Αφού, λοιπόν, φάτε και χορτάσετε,

[12]προσέξτε, μήπως ξεχάσετε τον Κύριο, που σας έβγαλε από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας.

[13]Να σέβεστε τον Κύριο, το Θεό σας. Αυτόν να λατρεύετε και στ’ όνομά του να ορκίζεστε.

[14]Μην παραδοθείτε στη λατρεία άλλων θεών, αυτών των γύρω σας λαών,

[15]για να μην ξεσπάσει εναντίον σας ο θυμός του Κυρίου, του Θεού σας, που είναι ανάμεσά σας, και σας εξαφανίσει από τη

γη. Γιατί ο Κύριος, είναι Θεός που απαιτεί αποκλειστικότητα.

[16] Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.

[16]Μην τον προκαλέσετε, όπως τον προκαλέσατε στη Μασσά.

[17] Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.

[17]Τηρήστε πιστά τις εντολές του, τις οδηγίες του και τους νόμους που σας έχει δώσει.

[18] Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,

[18]Να κάνετε το σωστό και το καλό ενώπιον του Κυρίου, για να ευτυχήσετε και να πάτε να πάρετε ιδιοκτησία σας την εύφορη χώρα, που υποσχέθηκε με όρκο ο Κύριος στους προγόνους σας·

[19] lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

[19]θα διώξετε από μπροστά σας όλους τους εχθρούς σας, σύμφωνα με την υπόσχεσή του.

[20] Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

[20]Όταν στο μέλλον θα σας ρωτάνε τα παιδιά σας ποια σημασία έχουν οι οδηγίες, οι νόμοι και τα προστάγματα που σας έδωσε ο Κύριος, ο Θεός σας,

[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.

[21]εσείς θα τους απαντάτε: «Ήμασταν κάποτε δούλοι στο Φαραώ, στην Αίγυπτο, και ο Κύριος μας έβγαλε από 'κει με τη μεγάλη του δύναμη.

[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;

[22]Έκανε μεγάλα και φοβερά σημεία και θαύματα ενάντια στους Αιγύπτιους, στο Φαραώ και σ' όλη του την οικογένεια, μπροστά στα μάτια μας.

[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.

[23]Έτσι μας έβγαλε από την Αίγυπτο και μας έφερε για να μας δώσει τη χώρα που είχε υποσχεθεί με όρκο στους προγόνους μας.

[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o SENHOR, nosso Deus, para o nosso

[24]Και μας διέταξε ο Κύριος ο Θεός μας να εφαρμόζουμε όλους αυτούς τους νόμους και να τον σεβόμαστε, για να είμαστε

perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.

[25] Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

πάντα ευτυχισμένοι και μακροήμεροι, όπως συμβαίνει σήμερα.

[25]Αν φροντίζουμε να εφαρμόζουμε όλες αυτές τις εντολές ενώπιόν του, όπως μας διέταξε, τότε κι αυτός θα είναι δίκαιος απέναντί μας».

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade
Êxodo 34.10-17

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

[2] e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;

[3] nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;

[4] pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

[5] Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 7

Λαός ξεχωρισμένος για τον Κύριο
(Εξ 34,11-16)

[1]Όταν ο Κύριος, ο Θεός σας, σας φέρει στη χώρα, που τώρα πάτε να την κατακτήσετε, θα διώξετε στο πέρασμά σας πολλά έθνη: τους Χετταίους, τους Γεργεσαίους, τους Αμορραίους, τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, εφτά έθνη μεγαλύτερα και ισχυρότερα από σας.

[2]Θα τους παραδώσει ο Κύριος, ο Θεός σας, στην εξουσία σας για να τους νικήσετε και να τους εξοντώσετε πλήρως. Δεν πρέπει να κάνετε μ' αυτούς καμιά συνθήκη, ούτε να τους λυπηθείτε.

[3]Δε θα έρθετε σε επιμειξία μαζί τους: δε θα δώσετε τα κορίτσια σας στους γιους τους, ούτε θα πάρετε τις θυγατέρες τους γυναίκες για τους γιους σας.

[4]Γιατί θ' απομακρύνουν τα παιδιά σας από τον Κύριο και θα λατρεύσουν άλλους θεούς· και τότε θα ξεσπάσει ο θυμός του Κυρίου εναντίον σας και θα σας εξολοθρεύσει αμέσως.

[5]Αντίθετα, θα τους κάνετε τα εξής: Θα καταστρέψετε τα θυσιαστήριά τους, θα συντρίψετε τις πέτρινες και τις ξύλινες

λατρευτικές τους στήλες και θα κάψετε τα είδωλά τους.

[6] Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

[6]Εσείς είστε λαός αφιερωμένος στον Κύριο, το Θεό σας. Αυτός σας διάλεξε μέσα απ' όλους τους λαούς της γης, για να είστε λαός δικός του.

[7] Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

[7]Σας αγάπησε και σας διάλεξε από τους άλλους λαούς, όχι επειδή είσαστε οι πιο πολυάριθμοι, αφού στην πραγματικότητα είσαστε οι πιο ολιγάριθμοι από όλους τους λαούς.

[8] mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

[8]Σας διάλεξε όμως από αγάπη για σας, και για να κρατήσει την υπόσχεση που έδωσε με όρκο στους προγόνους σας. Σας έβγαλε ο Κύριος με τη μεγάλη του δύναμη και σας λύτρωσε από τον τόπο της δουλείας, από τα χέρια του Φαραώ, του βασιλιά της Αιγύπτου.

[9] Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

[9]Να ξέρετε, λοιπόν, ότι ο Κύριος, ο Θεός σας, αυτός είναι ο μόνος αληθινός Θεός, Θεός αξιόπιστος, που τηρεί τη διαθήκη του και δείχνει την αγάπη του σε χίλιες γενιές, γι' αυτούς που τον αγαπούν και φυλάνε τις εντολές του,

[10] e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

[10]αλλά τιμωρεί με καταστροφή αμέσως και χωρίς καμιά καθυστέρηση αυτούς που τον μισούν.

[11] Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

[11]Γι' αυτό πρέπει ν' ακολουθείτε τις εντολές, τους νόμους και τα προστάγματα που εγώ σας διατάζω σήμερα να εφαρμόζετε.

Bênçãos decorrentes da obediência
Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

Ευλογίες που προέρχονται από την υπακοή
(Λευ 24,3-13· Δτ 28,1-14)

[12] Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu

[12]Αν προσέχετε να τηρείτε αυτές τις εντολές και να τις εφαρμόζετε, τότε και ο

Deus, te guardará a aliança e a misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

Κύριος, ο Θεός σας, θα μείνει πιστός στην διαθήκη του και στην ευσπλαχνία, που υποσχέθηκε με όρκο στους προγόνους σας.

13 ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

13Θα σας αγαπάει, θα σας ευλογεί και θα σας κάνει πολυάριθμους. Θα πολλαπλασιάσει τα παιδιά σας και τον καρπό της γης σας, το στάρι σας, το κρασί σας και το λάδι σας, τα γελάδια σας και τα πρόβατά σας εκεί στη χώρα την οποία υποσχέθηκε με όρκο στους προγόνους σας να σας δώσει.

14 Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.

14Εσείς θα είστε ευλογημένοι περισσότερο από όλους τους άλλους λαούς. Κανείς σας δε θα είναι στείρος, ούτε άντρας ούτε γυναίκα ούτε κανένα ζώο σας.

15 O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

15Ο Κύριος θα διώξει μακριά σας όλες τις αρρώστιες και δεν θα φέρει εναντίον σας καμία από κείνες τις πληγές των Αιγυπτίων, που τις έχετε γνωρίσει· θα τις στείλει σε όλους εκείνους που σας μισούν.

16 Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

16Πρέπει να εξολοθρεύσετε όλους τους λαούς που θα παραδώσει στην εξουσία σας ο Κύριος, ο Θεός σας. Δε θα τους λυπηθείτε ούτε θα λατρεύσετε τους θεούς τους, γιατί αυτό θ' αποτελέσει παγίδα για σας.

Ο λαός του Ισραήλ και τα γύρω έθνη

17 Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?

17Μη σκεφθείτε πως τα έθνη εκείνα είναι πολυαριθμότερα από σας και δε θα μπορέσετε να τα διώξετε.

18 Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;

18Μην τα φοβηθείτε. Να θυμάστε καλά τα όσα έκανε ο Κύριος, ο Θεός σας, στο Φαραώ και στους Αιγυπτίους.

19 das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o

19Έχετε δει με τα μάτια σας τις σκληρές δοκιμασίες, τα σημεία, τα θαύματα, τη μεγάλη και ακαταμάχητη δύναμη, με τα

SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.

[20] Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.

[21] Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.

[22] O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.

[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.

[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.

[26] Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

οποία ο Κύριος, ο Θεός σας, σας ελευθέρωσε. Τα ίδια θα κάνει σ’ όλους τους λαούς που εσείς φοβάστε.

[20]Ακόμη και σφήκες θα στείλει εναντίον τους, ωσότου καταστραφούν όσοι θα έχουν γλιτώσει και θα κρύβονται από σας.

[21]Μη σας τρομάζουν όλοι αυτοί, γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας θα είναι μαζί σας, που είναι Θεός μεγάλος και φοβερός.

[22]Αυτός θα διώξει σιγά σιγά όλα αυτά τα έθνη από μπροστά σας. Δε θα μπορέσετε να τα εξοντώσετε μονομιάς, γιατί έτσι θα πλήθαιναν τα άγρια θηρία εναντίον σας.

[23]Αλλά ο Κύριος, ο Θεός σας, θα τους υποτάξει σ’ εσάς· θα τους προκαλέσει μεγάλο πανικό, που θα τους οδηγήσει στην καταστροφή.

[24]Θα παραδώσει στην εξουσία σας τους βασιλιάδες τους και θα εξαφανίσετε το όνομά τους από την οικουμένη. Κανένας τους δε θα μπορέσει να σας αντισταθεί· θα τους εξοντώσετε όλους.

[25]Θα κάψετε τα είδωλα των θεών τους. Δε θα επιθυμήσετε το ασήμι και το χρυσάφι που είναι πάνω σ’ αυτά ούτε θα το πάρετε δικό σας, για να μην προκαλέσετε τη δυστυχία σας. Καθετί που έχει σχέση με τα είδωλα είναι μισητό στον Κύριο.

[26]Δεν θα φέρετε στα σπίτια σας κανένα απ’ αυτά τα είδωλα, γιατί θα καταστραφείτε κι εσείς μαζί τους. Τέτοια πράγματα πρέπει να καταστρέφονται. Θα

τα αποστρέφεστε τελείως και θα τα μισείτε.

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

[1] Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.

[2] Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

[3] Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam, para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.

[4] Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

[5] Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.

[6] Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;

[7] porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 8

Η εύφορη χώρα που πρόκειται να κατακτηθεί

[1]Φροντίστε να εκτελείτε όλες τις εντολές που εγώ σας δίνω σήμερα, για να ζήσετε και να πολλαπλασιαστείτε και να μπείτε να κατακτήσετε τη χώρα που υποσχέθηκε με όρκο ο Κύριος στους προγόνους σας.

[2]Να θυμάστε όλη την πορεία στην οποία ο Κύριος, ο Θεός σας, σας οδήγησε αυτά τα σαράντα χρόνια μέσα απ’ την έρημο, για να σας ταπεινώσει, να σας δοκιμάσει, και να διαγνώσει τα βάθη της καρδιάς σας, αν θα τηρήσετε τις εντολές του ή όχι.

[3]Σας ταπείνωσε και σας άφησε να πεινάσετε. Σας έδωσε να φάτε το μάννα, που ούτ’ εσείς το γνωρίζατε, ούτε οι πρόγονοί σας, με σκοπό να σας διδάξει ότι ο άνθρωπος δε ζει μόνο με ψωμί αλλά και με ό, τι ο Κύριος προστάζει.

[4]Τα ρούχα σας δεν έλιωσαν πάνω σας και τα πόδια σας δεν πρήστηκαν όλα αυτά τα σαράντα χρόνια.

[5]Πρέπει να καταλάβετε καλά ότι όπως εκπαιδεύει ένας το παιδί του, έτσι σας εκπαίδευσε ο Κύριος ο Θεός σας.

[6]Να τηρείτε λοιπόν τις εντολές του για να ακολουθείτε το δρόμο του και να τον σέβεστε.

Η καινούρια χώρα - δώρο του Θεού

[7]Η χώρα που σας φέρνει ο Κύριος, ο Θεός σας, είναι χώρα εύφορη, με ποτάμια, με

profundos, que saem dos vales e das montanhas;

πηγές και υπόγεια νερά, που αναβλύζουν από κοιλάδες και βουνά·

[8] terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;

[8]είναι χώρα με άφθονα σιτάρια και κριθάρια, με αμπέλια, συκιές και ροδιές, ελιές και μέλι.

[9] terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.

[9]Σ' εκείνη τη χώρα δεν θα υπάρχει φτώχεια και δε θα έχετε τίποτε να στερηθείτε· οι βράχοι της έχουν σίδερο κι από τα βουνά της θα βγάζετε χαλκό.

[10] Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

[10]Εκεί θα φάτε και θα χορτάσετε και θα δοξολογήσετε τον Κύριο, το Θεό σας, για την πλούσια χώρα που σας έδωσε.

Ο κίνδυνος να λησμονηθεί ο Κύριος

[11] Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;

[11]Προσέξτε όμως να μην ξεχάσετε τον Κύριο, το Θεό σας, παραβαίνοντας τις εντολές του, τα προστάγματά του και τους νόμους του, που εγώ σας δίνω σήμερα.

[12] para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;

[12]Θα φάτε και θα χορτάσετε, θα χτίσετε ωραία σπίτια και θα εγκατασταθείτε σ' αυτά·

[13] depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,

[13]θα πολλαπλασιαστούν τα βόδια σας και τα πρόβατά σας, και θ' αυξηθεί το ασήμι σας, το χρυσάφι σας κι όλα σας τα υπάρχοντα.

[14] se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,

[14]Προσέξτε όμως τότε να μην υπερηφανευτείτε και ξεχάσετε τον Κύριο, το Θεό σας. Γιατί αυτός είναι που σας έβγαλε από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας·

[15] que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não havia água; e te fez sair água da pederneira;

[15]αυτός σας οδήγησε μέσα από τη μεγάλη και φοβερή έρημο, όπου υπήρχαν φίδια και φαρμακεροί σκορπιοί κι άνυδρα μέρη, κι έβγαλε νερό για σας από το βράχο το σκληρό.

[16] que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.

[17] Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.

[18] Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.

[19] Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires, e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.

[20] Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

[16]Ο Κύριος σας έθρεψε στην έρημο με το μάννα, που δεν το είχαν γνωρίσει οι πρόγονοί σας, για να σας ταπεινώσει και να σας δοκιμάσει, και τέλος να σας χαρίσει τις ευλογίες του.

[17]Προσέξτε, λοιπόν, μήπως σκεφτείτε πως η δική σας υπεροχή και η δύναμή σας έφερε όλον αυτό τον πλούτο.

[18]Να θυμάστε τον Κύριο, το Θεό σας, γιατί αυτός σας δίνει τη δύναμη να αποκτάτε τον πλούτο. Έτσι επιβεβαιώνει ότι ακόμη μέχρι σήμερα είναι πιστός στη διαθήκη του, που την υποσχέθηκε με όρκο στους προγόνους σας.

[19]Αν, πράγματι, ξεχάσετε τον Κύριο, το Θεό σας, κι ακολουθήσετε άλλους θεούς, τους λατρέψετε και τους προσκυνήσετε, σας βεβαιώνω σήμερα ότι εξάπαντος θα καταστραφείτε.

[20]Όπως θα καταστρέψει ο Κύριος, ο Θεός σας, τα έθνη στο πέρασμά σας, έτσι θα καταστραφείτε κι εσείς, αν δεν υπακούτε σ’ αυτόν.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

[1] Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

[2] povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes: Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 9

Η αναξιότητα του λαού Ισραήλ

[1]Ακούτε, Ισραηλίτες! Σήμερα εσείς θα περάσετε τον Ιορδάνη, για να πάτε να κυριεύσετε έθνη μεγαλύτερα και ισχυρότερα από σας, πόλεις μεγάλες κι οχυρωμένες, με τείχη που φτάνουν ως τον ουρανό,

[2]κι έναν λαό μεγάλο και γιγαντόσωμο, τους Ανακίμ, που τους έχετε γνωρίσει κι ακούσατε να λένε γι’ αυτούς ότι κανείς

δεν μπορεί να σηκώσει κεφάλι στους απογόνους του Ανάκ.

[3] Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

[3]Σήμερα λοιπόν θα μάθετε ότι ο Κύριος, ο Θεός σας, προπορεύεται μπροστά σας και είναι φωτιά καταλυτική. Αυτός θα τους συντρίψει και θα τους υποτάξει σ' εσάς· κι εσείς θα τους διώξετε και θα τους εξοντώσετε στη στιγμή, όπως σας το υποσχέθηκε.

[4] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

[5] Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[4-5]Όταν όμως ο Κύριος, ο Θεός σας, θα τους έχει πια διώξει από μπροστά σας, μη σκεφτείτε ότι επειδή είστε δίκαιοι και ακέραιοι σας έφερε στη χώρα εκείνη να την κατακτήσετε και να εγκατασταθείτε εκεί. Στην πραγματικότητα, επειδή τα άλλα έθνη είναι ασεβή, γι' αυτό ο Κύριος θα τα διώξει από μπροστά σας. Επιπλέον, θέλει να πραγματοποιήσει την υπόσχεση, που με όρκο έδωσε στους προγόνους σας τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ.

As infidelidades de Israel

Êxodo 32.1-20

[6] Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

[6]Να ξέρετε, λοιπόν, ότι ο Κύριος, ο Θεός σας, θα σας δώσει εκείνη την εύφορη χώρα να την πάρετε ιδιοκτησία σας, αλλά όχι εξαιτίας της δικαιοσύνης σας· γιατί εσείς στην πραγματικότητα είστε λαός ισχυρογνώμων.

Η ανυπακοή του λαού προς το Θεό

[7] Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

[7]Θυμηθείτε πόσο έχετε εξοργίσει τον Κύριο, το Θεό σας, στην έρημο. Μην ξεχνάτε ότι από τη μέρα που βγήκατε από την Αίγυπτο ως τότε που φτάσατε στον

τόπο αυτό, συνεχώς επαναστατούσατε εναντίον του.

[8] pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

[8]Στο όρος Χωρήβ εξοργίσατε τον Κύριο, κι εκείνος θύμωσε εναντίον σας τόσο πολύ, που ήθελε να σας εξοντώσει.

[9] Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

[9]Εγώ είχα τότε ανέβει στο βουνό για να πάρω τις πέτρινες πλάκες της διαθήκης, την οποία ο Κύριος έκανε μαζί σας, κι έμεινα στο βουνό σαράντα μερόνυχτα, χωρίς τίποτε να φάω ή να πιω.

[10] Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

[10]Μου έδωσε τις δυο πέτρινες πλάκες που πάνω τους ήταν γραμμένα από τον ίδιο το Θεό, όλα τα λόγια, που σας είχε πει μέσα από τη φωτιά τη μέρα που είχατε συγκεντρωθεί στο βουνό.

[11] Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

[11]Αφού, λοιπόν, πέρασαν τα σαράντα εκείνα μερόνυχτα, ο Κύριος μου έδωσε τις δυο πέτρινες πλάκες της διαθήκης,

[12] E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

[12]και μου είπε: «Σήκω, κατέβα γρήγορα, γιατί ο λαός σου, αυτός που τον έβγαλες από την Αίγυπτο, διαφθάρηκε κιόλας. Ξεστράτισαν από το δρόμο που τους έχω καθορίσει κι έφτιαξαν ένα είδωλο από χυτό μέταλλο».

[13] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

[13]Μου είπε ακόμα ο Κύριος: «Βλέπω πως αυτός ο λαός είναι λαός πεισματάρης.

[14] Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais forte e mais numerosa do que esta.

[14]Άφησέ με να τους εξοντώσω και να τους εξαφανίσω από την οικουμένη. Κι εσένα θα σε κάνω έθνος δυνατότερο και πολυαριθμότερο απ’ αυτούς».

[15] Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da

[15]Τότε πήρα το δρόμο και κατέβηκα από το βουνό, ενώ αυτό ήταν τυλιγμένο στις

aliança estavam em ambas as minhas mãos.

16 Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

17 Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

18 Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

19 Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

20 O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

21 Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

22 Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

φλόγες· κρατούσα και τις δυο πλάκες της διαθήκης στα χέρια μου.

16Τότε είδα ότι, πράγματι, είχατε αμαρτήσει στον Κύριο, το Θεό σας. Είχατε κατασκευάσει ένα χυτό μοσχάρι· βιαστήκατε να ξεστρατίσετε από το δρόμο που σας είχε ορίσει ο Κύριος.

17Τότε έπιασα τις δυο πλάκες και τις πέταξα κάτω με τα χέρια μου και τις έσπασα μπροστά στα μάτια σας.

18Έπειτα έπεσα στη γη ενώπιον του Κυρίου κι έμεινα όπως την πρώτη φορά, σαράντα μερόνυχτα χωρίς τίποτε να φάω ή να πιω, εξαιτίας των αμαρτιών σας· είχατε διαπράξει το κακό ενώπιον του Κυρίου και τον εξοργίσατε.

19Κι εγώ φοβήθηκα αυτή την οργή και το θυμό του Κυρίου εναντίον σας, ο οποίος είχε φτάσει στο σημείο να θέλει να σας εξοντώσει. Αλλά και τη φορά αυτή με άκουσε.

20Ήταν πάρα πολύ οργισμένος ο Κύριος και εναντίον του Ααρών, τόσο που ήθελε να τον εξοντώσει. Τότε προσευχήθηκα και για τον Ααρών.

21Πήρα λοιπόν το έργο της αμαρτίας σας, το μοσχάρι που είχατε κατασκευάσει, και το έριξα στη φωτιά. Το κοπάνισα τόσο που έγινε λεπτή σκόνη, και τη σκόνη του αυτή την έριξα στο χείμαρρο που κατεβαίνει απ’ το βουνό.

22Αλλά και στην Ταβερά και στη Μασσά και στην Κιβρώθ-Ατταβά εξοργίσατε τον Κύριο.

[23] Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

[24] Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

Moisés intercede pelo povo
Êxodo 32.11-14,30-35

[25] Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

[26] Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

[27] Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

[28] para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

[29] Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

[23]Επίσης στην Κάδης-Βαρνή, όταν ο Κύριος ο Θεός σας σας έστειλε με την εντολή να επιτεθείτε και να κατακτήστε τη χώρα που σας έδωσε, εσείς αντισταθήκατε στη διαταγή του· δεν του δείξατε εμπιστοσύνη και δε δώσατε σημασία στα λόγια του.

[24]Ανέκαθεν στασιάζατε εναντίον του Κυρίου, από τη μέρα που σας γνώρισα.

Μεσολάβηση του Μωυσή υπέρ του λαού

[25]Εκείνα τα σαράντα μερόνυχτα, λοιπόν, έπεσα στη γη ενώπιον του Κυρίου, γιατί είχε πει ότι σκόπευε να σας εξοντώσει,

[26]και τον παρακαλούσα: «Κύριε Θεέ, μην καταστρέψεις το λαό σου, που σου ανήκει, που τον λύτρωσες με τη μεγαλοσύνη σου και τον έβγαλες από την Αίγυπτο με τη μεγάλη σου δύναμη.

[27]Θυμήσου τους δούλους σου, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ. Μη λάβεις υπόψη σου το πείσμα του λαού αυτού, την ασέβειά του και την αμαρτία του.

[28]Οι κάτοικοι της χώρας από την οποία μας έβγαλες θα πουν ότι δεν μπορούσες να φέρεις το λαό σου στη χώρα που του υποσχέθηκες και τον ελευθέρωσες μόνο και μόνο για να τον θανατώσεις στην έρημο, επειδή τον μισούσες.

[29]Αυτοί, όμως είναι λαός σου και σου ανήκουν, είναι αυτοί που τους ελευθέρωσες με τη μεγάλη, την ακαταμάχητη δύναμή σου».

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 10

Οι δεύτερες λίθινες πλάκες

(Εξ 34,1-10)

[1] Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

[1]Τότε μου είπε ο Κύριος: «Κόψε δυο πέτρινες πλάκες, σαν τις προηγούμενες κι ανέβα να με βρεις στο βουνό· φτιάξε και μια ξύλινη κιβωτό.

[2] Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

[2]Εγώ θα γράψω πάνω στις πλάκες τα λόγια που υπήρχαν στις πρώτες πλάκες που έσπασες, κι εσύ θα τις βάλεις μέσα στην κιβωτό».

[3] Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

[3]Έφτιαξα, λοιπόν, μια κιβωτό από ξύλα ακακίας, έκοψα και δύο πέτρινες πλάκες, σαν τις πρώτες, κι ανέβηκα στο βουνό, κρατώντας τις πλάκες.

[4] Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

[4]Ο Κύριος έγραψε πάνω στις πλάκες με την ίδια γραφή, όπως την πρώτη φορά, τις δέκα εντολές, που σας τις είχε πει στο βουνό, μέσα από την φωτιά, όταν είχατε συγκεντρωθεί εκεί, και μου τις παρέδωσε.

[5] Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

[5]Κατέβηκα πάλι από το βουνό και έβαλα τις πλάκες στην κιβωτό που είχα φτιάξει· και έμειναν εκεί όπως μου το είχε διατάξει ο Κύριος.

Da vocação da tribo de Levi

Θάνατος του Ααρών και τα καθήκοντα των Λευιτών

[6] Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

[6]Οι Ισραηλίτες αναχώρησαν από τη Βηρώθ-Βενέ-Ιαακάν και πήγαν στη Μωσερώθ. Τότε πέθανε κι ο Ααρών και θάφτηκε εκεί. Ιερέας στη θέση του έγινε ο γιος του ο Ελεάζαρ.

[7] Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

[7]Από τη Μωσερώθ έφυγαν και πήγαν στη Γουδγωθά, κι από ’κει στην Ιοτβαθά, περιοχή με τρεχούμενα νερά.

[8] Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

[8]Τότε ξεχώρισε ο Κύριος τη φυλή Λευί, για να σηκώνουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου, να στέκονται ενώπιον του Κυρίου, να τον υπηρετούν, και να ευλογούν στο

όνομά του. Αυτά είναι τα καθήκοντά τους μέχρι σήμερα.

[9] Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

[9]Γι' αυτό και δε δόθηκε στους Λευίτες κληρονομικό μερίδιο γης ανάμεσα στους άλλους Ισραηλίτες. Ο Κύριος ο Θεός σας είναι το μερίδιό τους, σύμφωνα με την υπόσχεσή του.

[10] Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

[10]Έμεινα στο βουνό, όπως την πρώτη φορά, σαράντα μερόνυχτα. Και αυτή τη φορά με άκουσε πάλι ο Κύριος και δεν επέμεινε να σας καταστρέψει.

[11] Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[11]«Σήκω αμέσως», μου είπε, «και πήγαινε επικεφαλής του λαού, για να μπουν στη χώρα που υποσχέθηκα με όρκο στους προγόνους τους να τους δώσω και να την πάρουν ιδιοκτησία τους».

Exortação à obediência

[12] Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

[13] para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

[14] Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

[15] Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

Οι απαιτήσεις του Θεού

[12]Και τώρα, Ισραηλίτες, τι άλλο σας ζητάει ο Κύριος, ο Θεός σας, παρά να τον σέβεστε, να βαδίζετε σύμφωνα με τις εντολές του, να τον αγαπάτε και να τον λατρεύετε με όλη την καρδιά σας και με όλη την ψυχή σας,

[13]να τηρείτε τις εντολές του και τους νόμους του, που εγώ σας έδωσα σήμερα, για να ευτυχήσετε.

[14]Στον Κύριο ανήκουν οι ουρανοί ως το απώτατο σημείο τους, η γη και όλα όσα υπάρχουν σ' αυτήν.

[15]Κι όμως, ο Κύριος προτίμησε μόνο τους προγόνους σας· αυτούς αγάπησε, και μετά απ' αυτούς διάλεξε, όπως βλέπετε, απ' όλους τους άλλους λαούς εσάς, που είστε οι απόγονοι εκείνων.

[16] Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

[17] Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

[18] que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

[19] Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

[20] Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

[21] Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

[22] Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

Deuteronômio 11

[1] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

[2] Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus),

[16]Γι' αυτό, να υπακούετε με την καρδιά σας στον Κύριο και να μην είστε ισχυρογνώμονες.

[17]Γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας, αυτός είναι ο Θεός των θεών και ο Κύριος των κυρίων, ο μεγάλος Θεός, ο ισχυρός και φοβερός, που δε μεροληπτεί για κανέναν και δεν εξαγοράζεται με δώρα.

[18]Είναι εκείνος που αποδίδει στον ορφανό και στη χήρα το δίκιο τους, που αγαπάει τον ξένο και του δίνει ψωμί και ρούχα.

[19]Να αγαπάτε, λοιπόν, τους ξένους, γιατί κι εσείς ήσασταν ξένοι στην Αίγυπτο.

[20]Να σέβεστε τον Κύριο, το Θεό σας· αυτόν να λατρεύετε και σ' αυτόν να είστε αφοσιωμένοι και στ' όνομά του να ορκίζεστε.

[21]Αυτός είναι το καύχημά σας κι αυτός είναι ο Θεός σας, που έκανε για σας τα μεγάλα και φοβερά εκείνα έργα, που τα είδατε με τα ίδια σας τα μάτια.

[22]Εβδομήντα άτομα ήταν οι πρόγονοί σας όταν κατέβηκαν στην Αίγυπτο και τώρα ο Κύριος, ο Θεός σας σας έκανε έναν πολυάριθμο, λαό, σαν τ' αστέρια του ουρανού.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 11

Η μεγαλοσύνη του Κυρίου

[1]Να αγαπάτε τον Κύριο, το Θεό σας, και να τηρείτε διαπαντός τα παραγγέλματά του, δηλαδή τους νόμους του, τα προστάγματά του και τις εντολές του.

[2]Εσείς –και όχι τα παιδιά σας, που δε γνώρισαν και δεν είδαν– γνωρίζετε σήμερα τη διαπαιδαγώγηση του Κυρίου, του Θεού

considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

σας, το μεγαλείο του, το δυνατό του χέρι και την ακαταμάχητη δύναμή του.

[3] e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

[3]Έχετε δει τα σημεία και τα θαύματα που έκανε ο Κύριος στην Αίγυπτο, ενάντια στο βασιλιά της το Φαραώ και σ' όλη του τη χώρα·

[4] e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

[4]τα όσα έκανε στο στρατό των Αιγυπτίων, στο ιππικό τους και στ' άρματά τους, όταν άφησε να τους σκεπάσουν τα νερά της Ερυθράς Θάλασσας, καθώς αυτοί σας καταδίωκαν, και τους κατέστρεψε ο Κύριος, για πάντα.

[5] e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

[5]Είδατε αυτά που έκανε για χάρη σας στην έρημο, ώσπου να φτάσετε σ' αυτόν εδώ τον τόπο·

[6] e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

[6]επίσης τα όσα έκανε στο Δαθάν και στον Αβιρώμ, τους γιους του Ελιάβ, από τη φυλή Ρουβήν, όταν ενώπιον όλου του λαού άνοιξε η γη το στόμα της, και τους κατάπιε αυτούς και τις οικογένειές τους, τις σκηνές τους, και όλους όσους τους είχαν ακολουθήσει.

[7] porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

[7]Έχετε δει λοιπόν με τα μάτια σας τα μεγάλα έργα, που έκανε ο Κύριος.

Os benefícios da obediência

[8] Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

[8]Γι' αυτό, να τηρείτε όλες τις εντολές που εγώ σας δίνω σήμερα, για να πάρετε δύναμη και να μπορέσετε να κυριεύσετε τη χώρα στην οποία πρόκειται να μπείτε.

[9] para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

[9]Έτσι, επίσης, θα ζήσετε πολλά χρόνια στη χώρα, που ο Κύριος την υποσχέθηκε με όρκο στους προγόνους σας και στους απογόνους τους, μια χώρα όπου ρέει γάλα και μέλι.

[10] Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

[10]Η χώρα στην οποία μπαίνετε για να την κατακτήσετε, δεν είναι όπως η Αίγυπτος, απ' όπου φύγατε. Εκεί σπέρνατε τους σπόρους σας κι έπρεπε να ποτίζετε τα χωράφια σας σαν να ήταν λαχανόκηποι, δουλεύοντας σκληρά με τα πόδια σας.

[11] mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

[11]Η χώρα όμως που πάτε τώρα να κατακτήσετε είναι χώρα με βουνά και κοιλάδες, που ποτίζεται από τη βροχή.

[12] terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

[12]Είναι χώρα, για την οποία θα φροντίζει ο Κύριος, ο Θεός σας. Τα μάτια του είναι πάντοτε πάνω της, από την αρχή ως το τέλος της χρονιάς.

[13] Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,

[13]Αν υπακούσετε πραγματικά στις εντολές που εγώ σας δίνω σήμερα κι αν αγαπάτε τον Κύριο, το Θεό σας, και τον λατρεύετε μ' όλη σας την καρδιά και μ' όλη σας την ψυχή,

[14] darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

[14]τότε αυτός θα στέλνει βροχή στη χώρα σας στον κατάλληλο καιρό της, τη φθινοπωρινή και την ανοιξιάτικη, και θα 'χετε καλή σοδειά στο στάρι, στο κρασί και στο λάδι σας.

[15] Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

[15]Αυτός θα κάνει να φυτρώνει χορτάρι στα χωράφια σας για τα ζώα σας. Κι εσείς θα τρώτε και θα χορταίνετε.

Η παρακοή του λαού καθορίζει το μέλλον του

[16] Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;

[16]Προσέξτε, όμως, μήπως η καρδιά σας πλανηθεί και απομακρυνθείτε από τον Κύριο, και προσκυνήσετε άλλους θεούς για να τους λατρεύσετε·

[17] que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.

[17]γιατί τότε θα ξεσπάσει ο θυμός του εναντίον σας. Θα κλείσει τον ουρανό και δεν θα πέσει βροχή· η γη δεν θα δώσει τα προϊόντα της κι εσείς θα εξαφανιστείτε

στη στιγμή από την εύφορη χώρα που ο Κύριος σας δίνει.

[18] Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.

[18]Βάλτε, λοιπόν αυτά τα λόγια στην καρδιά σας και στην ψυχή σας. Να τα δέσετε για σημάδι στο χέρι σας και να τα έχετε σαν έμβλημα στο μέτωπό σας ανάμεσα στα μάτια σας.

[19] Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.

[19]Διδάξτε τα στα παιδιά σας και μιλάτε γι' αυτά όταν κάθεστε στο σπίτι σας ή όταν βαδίζετε στο δρόμο, όταν ξαπλώνετε για ύπνο κι όταν σηκώνεστε.

[20] Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,

[20]Γράψτε τα στους παραστάδες της πόρτας του σπιτιού σας και στις πύλες της πόλης σας.

[21] para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.

[21]Τότε, όσο θα υπάρχει ο ουρανός πάνω απ' τη γη, θα πληθαίνουν οι μέρες σας και οι μέρες των παιδιών σας στη χώρα που ο Κύριος υποσχέθηκε με όρκο στους προγόνους σας να τους τη δώσει.

[22] Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

[22]Αν τηρήσετε με ακρίβεια όλες αυτές τις εντολές που σας δίνω εδώ, δηλαδή αν αγαπάτε τον Κύριο, το Θεό σας, αν ακολουθείτε πλήρως το δρόμο του κι αν είστε αφοσιωμένοι σ' αυτόν,

[23] o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

[23]τότε εκείνος θα διώξει όλα αυτά τα έθνη από μπροστά σας, μολονότι θα είναι μεγαλύτερα και ισχυρότερα από σας.

[24] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.

[24]Κάθε τόπος όπου θα πατήσει το πέλμα του ποδιού σας, θ' ανήκει σ' εσάς: Από την έρημο νότια, ως το Λίβανο βόρεια· κι από το μεγάλο ποταμό, τον Ευφράτη, ανατολικά, ως τη Μεσόγειο Θάλασσα, δυτικά. Αυτά θα είναι τα σύνορά σας.

[25] Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda

[25]Κανείς δεν θα μπορεί να σας αντισταθεί· παντού όπου κι αν περνάτε στη χώρα, ο

terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

A bênção e a maldição

[26] Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

[27] a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;

[28] a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

[29] Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

[30] Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá, defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

[31] Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

[32] Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

Κύριος, ο Θεός σας θα κάνει όλοι να σας τρέμουν και να σας φοβούνται, όπως σας το υποσχέθηκε.

[26]Κοιτάξτε· εγώ σήμερα βάζω μπροστά σας την ευλογία και την κατάρα.

[27]Την ευλογία, αν υπακούσετε στις εντολές του Κυρίου, του Θεού σας, που εγώ σας δίνω σήμερα,

[28]και την κατάρα, αν δεν τις υπακούσετε κι απομακρυνθείτε από τον δρόμο που εγώ σήμερα σας δείχνω, κι ακολουθήσετε άλλους θεούς, που δεν τους γνωρίζετε.

[29]Όταν σας φέρει ο Κύριος, ο Θεός σας, στη χώρα, που πηγαίνετε να κατακτήσετε, τότε θα εκφωνείτε την ευλογία από το όρος Γεριζίμ και την κατάρα από το όρος Εβάλ.

[30](Τα βουνά αυτά βρίσκονται πέρα από τον Ιορδάνη, προς τη δύση, στη χώρα των Χαναναίων, οι οποίοι κατοικούν στην Άραβα, απέναντι από τη Γιλγάλ, κοντά στη Δρυ Μορέχ).

[31]Τώρα εσείς είστε έτοιμοι να περάσετε τον Ιορδάνη, για να μπείτε και να κυριεύσετε τη χώρα, που σας δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας. Όταν, λοιπόν, την κυριεύσετε και εγκατασταθείτε σ' αυτήν,

[32]τότε προσέξτε να εφαρμόσετε όλους τους νόμους και τα προστάγματα, που εγώ σήμερα σας μεταβιβάζω.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 12

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

(Κεφ. 12 - 26)

[1] São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

[1]Αυτοί είναι οι νόμοι και τα προστάγματα που θα προσέξτε να εφαρμόζετε, όλες τις μέρες της ζωής σας στη χώρα, που σας δίνει για ιδιοκτησία ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων σας.

Ένας μόνον ιερός τόπος για όλο το λαό

[2] Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

[2]Θα καταστρέψετε εντελώς όλους τους ιερούς τόπους που βρίσκονται πάνω στα ψηλά βουνά, στους λόφους, κάτω από τις σκιές των δέντρων, όπου τα έθνη που θα διώξετε λατρεύουν τους θεούς τους.

[3] deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

[3]Θα γκρεμίσετε τα θυσιαστήριά τους, θα συντρίψετε τις πέτρινες και θα κάψετε τις ξύλινες λατρευτικές τους στήλες, θα κομματιάσετε τα είδωλα των θεών τους και θα εξαφανίσετε τα ονόματά τους απ' αυτόν τον τόπο.

[4] Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

[4]Κατά τη λατρεία του Κυρίου, του Θεού σας, εσείς δεν θα κάνετε ό, τι κάνουν αυτά τα έθνη.

[5] mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

[5]Θα πηγαίνετε και θα τον λατρεύετε μόνο στον τόπο που απ' όλα τα εδάφη των φυλών σας θα διαλέξει εκείνος. Αυτός θα είναι ο τόπος κατοικίας του και λατρείας του ονόματός του.

[6] A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

[6]Εκεί θα προσφέρετε τα ολοκαυτώματά σας, τις θυσίες σας, τις δεκάτες σας, τις εκούσιες προσφορές σας, τα τάματά σας, και τα πρωτογέννητα των βοδιών και των προβάτων σας.

[7] Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

[7]Εκεί, ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας, θα τρώτε μαζί με τις οικογένειές σας και θα χαιρόσαστε για όσα θα έχετε πετύχει, και που θα τα έχει αυτός ευλογήσει.

[8] Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

[9] porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

[10] Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

[11] Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,

[12] e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.

[13] Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

[14] mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

[8]Δε θα λατρεύετε τον Κύριο όπως εμείς εδώ σήμερα, που κάνουμε ό, τι νομίζει σωστό ο καθένας.

[9]Αυτό γίνεται επειδή δεν έχετε ακόμα μπει στη χώρα που θα σας δώσει για ιδιοκτησία σας ο Κύριος, ο Θεός σας· εκεί θα ζείτε ειρηνικά.

[10]Έχετε ακόμη να περάσετε τον Ιορδάνη, πριν εγκατασταθείτε στη χώρα που σας δίνει ο Κύριος, για να την κατακτήσετε. Εκεί θα σας εξασφαλίσει ειρήνη απ' όλους τους γύρω εχθρούς σας και θα ζείτε με ασφάλεια.

[11]Τότε, στον τόπο που θα διαλέξει ο Κύριος, ο Θεός σας, για να λατρεύεται το όνομά του, εκεί θα προσφέρετε όλα όσα σας έχω διατάξει: τα ολοκαυτώματά σας, τις θυσίες σας, τις δεκάτες σας, τις προσφορές και ό, τι αποφασίζετε να προσφέρετε για να εκπληρώσετε τα τάματά σας προς αυτόν.

[12]Θα χαιρόσαστε ενώπιόν του εσείς, οι γιοι σας και οι κόρες σας, οι δούλοι και οι δούλες σας, καθώς και οι Λευίτες που θα ζουν στις πόλεις σας, γιατί αυτοί δεν θα έχουν κληρονομικό μερίδιο όπως εσείς.

Διάκριση μεταξύ θυσίας και σφαγίου

[13]Προσέχετε, να μην προσφέρετε τα ολοκαυτώματά σας σε οποιονδήποτε τόπο βρίσκετε μπροστά σας.

[14]Θα τα προσφέρετε στον τόπο που θα διαλέξει ο Κύριος, στο έδαφος μιας από τις φυλές σας· μόνον εκεί θα προσφέρετε τα ολοκαυτώματά σας και εκεί θα κάνετε όλα όσα εγώ σας διατάζω.

De como comer a carne e as ofertas

[15] Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

[15]Μπορείτε, όμως να σφάζετε και να τρώτε κρέας παντού όπου θα κατοικείτε, όσες φορές θέλετε, ανάλογα με τις ευλογίες που θα σας δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας. Από το κρέας αυτό μπορούν να τρώνε τόσο οι καθαροί όσο και οι ακάθαρτοι, σαν αυτό να ήταν ζαρκάδι ή ελάφι.

[16] Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[16]Μόνο που δε θα τρώτε το αίμα του ζώου· θα το χύνετε στη γη, όπως το νερό.

[17] Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

[17]Δεν μπορείτε εκεί που θα κατοικείτε να τρώτε τη δεκάτη του σταριού, του κρασιού ή του λαδιού σας ούτε τα πρωτογέννητα των βοδιών και των προβάτων σας, που θα τα προσφέρετε ως τάματα ή ως εκούσιες προσφορές.

[18] mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

[18]Όλα αυτά θα τα τρώτε εσείς και τα παιδιά σας, οι δούλοι σας και οι Λευίτες που μένουν στις πόλεις σας, αλλά ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας, στον τόπο που εκείνος θα έχει διαλέξει. Έτσι θα χαιρόσαστε ενώπιόν του για όσα θα έχετε πετύχει.

[19] Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

[19]Προσέχετε να μην παραμελήσετε τους Λευίτες όσο θα ζείτε στη χώρα σας.

[20] Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

[20]Όταν ο Κύριος, ο Θεός σας, διευρύνει τα σύνορά σας, όπως σας το υποσχέθηκε, κι επιθυμήσετε κρέας, μπορείτε να φάτε όσο θέλετε.

[21] Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver

[21]Αν είναι μακριά σας ο τόπος που θα διαλέξει ο Κύριος, ο Θεός σας, για να λατρεύεται εκεί το όνομά του, τότε θα σφάζετε ένα ζώο από τα βόδια σας ή από τα πρόβατά σας, που θα σας έχει δώσει ο

dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

Κύριος και θα τρώτε εκεί στις πόλεις σας, όσο τραβά η όρεξή σας, σύμφωνα με όσα σας διέταξα.

[22] Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.

[22]Όλοι, καθαροί και ακάθαρτοι, θα μπορούν να παίρνουν μέρος σ' αυτό το γεύμα, όπως όταν τρώτε ζαρκάδι ή ελάφι.

[23] Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

[23]Μόνο να φροντίζετε να μην τρώτε το αίμα, γιατί το αίμα είναι ζωή, και δεν πρέπει να τρώτε τη ζωή μαζί με το κρέας.

[24] Não o comerás; na terra o derramarás como água.

[24]Δε θα τρώτε λοιπόν το αίμα· θα το χύνετε στη γη, όπως το νερό.

[25] Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.

[25]Δεν θα το τρώτε, για να ευτυχείτε εσείς και οι απόγονοί σας. Έτσι θα κάνετε το σωστό ενώπιον του Κυρίου.

[26] Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

[26]Αλλά τα ζώα που τα έχετε αφιερώσει στον Κύριο, καθώς κι εκείνα που τα έχετε τάξει, θα τα παίρνετε και θα τα φέρνετε στον τόπο που εκείνος θα έχει διαλέξει.

[27] E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

[27]Όταν θα φέρνετε τα ολοκαυτώματά σας, θα προσφέρετε το κρέας μαζί με το αίμα στο θυσιαστήριο του Κυρίου, του Θεού σας· το αίμα, όμως, των άλλων θυσιών σας θα πρέπει να το χύνετε πλάι στο θυσιαστήριο και το κρέας θα το τρώτε.

[28] Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

[28]Να ακούτε και να εφαρμόζετε όλα αυτά τα λόγια που σας διατάζω· έτσι θα κάνετε το καλό και το αρεστό στον Κύριο, το Θεό σας, και θα είστε για πάντα ευτυχισμένοι εσείς και οι απόγονοί σας.

Αποφυγή της ειδωλολατρίας

[29] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,

[29]Ο Κύριος, ο Θεός σας, θα εξολοθρεύσει στο πέρασμά σας τα έθνη που είναι εγκατεστημένα στη χώρα που πάτε να κυριεύσετε, και θα εγκατασταθείτε εσείς σ' αυτήν.

[30] guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses, dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

[30]Προσέξτε τότε μήπως παγιδευτείτε κι ακολουθήσετε, το παράδειγμα εκείνων, μετά που θα τους έχει εξολοθρεύσει ο Κύριος, και ζητήσετε πληροφορίες για το πώς λάτρευαν τους θεούς τους, για να κάνετε κι εσείς τα ίδια.

[31] Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

[31]Μη λατρεύσετε τον Κύριο, το Θεό σας, με τον τρόπο που λατρεύουν εκείνοι τους θεούς τους, γιατί κατά τη λατρεία των θεών τους κάνουν αισχρές πράξεις, που τις μισεί ο Κύριος· ακόμα και τους γιους τους και τις κόρες τους τους καίνε στη φωτιά, θυσία στους θεούς τους.

[32] Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 13

Η αρτιότητα των διαταγμάτων

[1]Προσέξτε να εφαρμόζετε όλα τα λόγια που εγώ σας διατάζω· δε θα προσθέσετε ούτε θ’ αφαιρέσετε τίποτε απ’ αυτά.

[1] Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

Ενάντια στην πλάνη των ειδώλων

[2]Αν παρουσιαστεί ανάμεσά σας κάποιος προφήτης ή ονειροκρίτης και σας δώσει ένα σημείο ή κάνει κάποιο θαύμα

[2] e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

[3]και το σημείο ή το θαύμα πραγματοποιηθεί, με σκοπό μετά να σας προσκαλέσει ν’ ακολουθήσετε και να λατρεύσετε άλλους θεούς, που δεν τους γνωρίζετε,

[3] não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[4]μην τον ακούσετε εκείνο τον προφήτη ή τον ονειροκρίτη, γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας, θέλει να σας δοκιμάσει για να δει αν τον αγαπάτε με όλη την καρδιά σας και μ’ όλη την ψυχή σας.

[4] Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus

[5]Αυτόν ν’ ακολουθείτε, αυτόν να σέβεστε· ν’ ακούτε τα λόγια του και να τηρείτε τις

mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

[5] Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[6] Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo que amas como à tua alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,

[7] dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,

[8] não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,

[9] mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.

[10] Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

εντολές του· αυτόν να λατρεύετε και σ' αυτόν να είστε αφοσιωμένοι.

[6]Και ο προφήτης εκείνος ή ο ονειροκρίτης πρέπει να θανατωθεί, γιατί κήρυξε την αποστασία από τον Κύριο το Θεό σας, που σας έβγαλε από την Αίγυπτο και σας λύτρωσε από τον τόπο της δουλείας. Προσπάθησε να σας απομακρύνει από το δρόμο στον οποίο σας διέταξε ο Κύριος, ο Θεός σας, να βαδίζετε. Έτσι θα εξαφανίσετε το κακό απ' ανάμεσά σας.

[7]Ακόμη κι αν ο αδερφός κάποιου από σας, από την ίδια μάνα, ή ο γιος του ή η κόρη του, η γυναίκα του ή ο φίλος του, που είναι δυνατό να τον αγαπάει όπως τη ζωή του, τον παρασύρουν κρυφά να πάνε να λατρεύσουν άλλους θεούς, που ούτ' εσείς, ούτε οι πρόγονοί σας γνώρισαν,

[8]κάποιους από τους θεούς των λαών που είναι γύρω σας, κοντά ή μακριά σας, σ' οποιοδήποτε σημείο στη γη,

[9]μην υποχωρήσετε και μην τον ακούσετε. Μην τον λυπηθείτε ούτε να τον καλύψετε,

[10]αλλά να τον θανατώσετε με λιθοβολισμό. Την πρώτη πέτρα θα τη ρίξει το χέρι εκείνου που εναντίον του έγινε η απόπειρα της παραπλάνησης και έπειτα θα υψωθούν τα χέρια όλου του λαού.

[11]Θα τον εκτελέσετε με λιθοβολισμό, γιατί προσπάθησε να σας απομακρύνει από τον Κύριο, το Θεό σας, που σας έβγαλε από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας.

11 E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.

12 Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer

13 que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,

14 então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,

15 então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.

16 Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.

17 Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

12Όλοι οι Ισραηλίτες θα το ακούσουν και θα φοβηθούν και κανείς τους πια δεν θα ξανακάνει τέτοιο κακό πράγμα.

13Όταν θα 'χετε πια εγκατασταθεί στις πόλεις που σας δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας, μπορεί ν' ακούσετε κάποτε να λένε ότι σε κάποια απ' αυτές

14βγήκαν από το λαό άνθρωποι κακοί και παραπλάνησαν τους κατοίκους της πόλης τους παρακινώντας τους να πάνε να λατρεύσουν άλλους θεούς, που εσείς δεν τους γνωρίζετε.

15Τότε να εξετάσετε καλά την υπόθεση και να τη διερευνήσετε σε βάθος ζητώντας από παντού πληροφορίες. Κι αν πραγματικά συνέβηκε ανάμεσά σας τέτοια βδελυρή πράξη, και το πράγμα είναι βέβαιο,

16τότε πρέπει να σφάξετε αλύπητα τους κατοίκους εκείνης της πόλης καθώς και τα ζώα της. Θα καταστρέψετε την πόλη μαζί με ό, τι βρίσκεται μέσα σ' αυτήν.

17Θα μαζέψετε όλα τα υπάρχοντα των κατοίκων της στη μέση της πλατείας της, θα τους βάλετε φωτιά και μαζί τους θα κάψετε όλη την πόλη ολοκαύτωμα στον Κύριο, το Θεό σας. Η πόλη εκείνη θα μείνει για πάντα ερείπια. Δε θα ξαναχτιστεί ποτέ πια.

18Κανείς δεν θα κρατήσει για τον εαυτό του τίποτε από όσα πρόκειται να καταστραφούν. Έτσι ο Κύριος θα σταματήσει το φοβερό θυμό του και θα σας δείξει ευσπλαχνία και αγάπη. Θα σας

[18] se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

δώσει πολλούς απογόνους, όπως έχει υποσχεθεί με όρκο στους προγόνους σας.
[19]Πρέπει βέβαια να υπακούτε στα λόγια του Κυρίου, του Θεού σας, να τηρείτε όλες τις εντολές του, που εγώ σήμερα σας δίνω, και να κάνετε το σωστό ενώπιόν του.

Deuteronômio 14

Mutilação do corpo proibida

[1] Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

[2] Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos
Levítico 11.1-47

[3] Não comereis coisa alguma abominável.

[4] São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,
[5] o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.
[6] Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.

[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 14

Ένα απαγορευμένο έθιμο πένθους

[1]Εσείς είστε παιδιά του Κυρίου, του Θεού σας. Έτσι, όταν πενθείτε για έναν νεκρό, δεν πρέπει να κάνετε χαρακιές στο σώμα σας, ούτε να ξυρίζετε το μπροστινό μέρος του κεφαλιού σας.
[2]Είστε λαός αφιερωμένος στον Κύριο, το Θεό σας, κι εσάς διάλεξε ο Κύριος από όλους τους λαούς της γης για να του ανήκετε.

Ζώα καθαρά και ακάθαρτα
(Λευ 11,1-47)

[3]Δεν πρέπει να τρώτε τίποτε από εκείνα που ο Κύριος τα θεωρεί ακάθαρτα.
[4]Τα ζώα που επιτρέπεται να τρώτε είναι τα εξής: το βόδι, το πρόβατο, το κατσίκι,
[5]το ελάφι, το ζαρκάδι, το πλατώνι, το αγριοκάτσικο, η αντιλόπη, η γαζέλα και το αγριοπρόβατο.
[6]Μπορείτε ακόμη να τρώτε όλα τα ζώα που έχουν οπλή σχισμένη σε δυο νύχια και είναι μηρυκαστικά.
[7]Δε θα τρώτε, όμως, αυτά που είναι μόνο μηρυκαστικά κι εκείνα που έχουν μόνο νύχι σχιστό. Δε θα τρώτε, δηλαδή την καμήλα, το λαγό, τον ποντικό και το κουνέλι, επειδή είναι βέβαια μηρυκαστικά, αλλά δεν έχουν σχιστό νύχι. Αυτά θα τα θεωρείτε ακάθαρτα.

[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.

[8]Επίσης δεν θα τρώτε το γουρούνι, επειδή έχει βέβαια οπλή σχισμένη σε δύο νύχια, αλλά δεν είναι μηρυκαστικό. Θα το θεωρείτε κι αυτό ακάθαρτο. Δε θα τρώτε το κρέας τους ούτε θ' αγγίζετε το πτώμα τους.

[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.

[9]Από τα υδρόβια ζώα μπορείτε να τρώτε όλα όσα έχουν πτερύγια ή λέπια.

[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

[10]Όσα όμως δεν έχουν πτερύγια και λέπια δε θα τα τρώτε. Θα τα θεωρείτε ακάθαρτα.

[11] Toda ave limpa comereis.

[11]Τα καθαρά πτηνά επιτρέπεται να τα τρώτε.

[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,

[12]Εκείνα που δε θα τρώτε είναι: ο αετός, ο γυπαετός και ο θαλασσαετός,

[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;

[13]ο ικτίνος και ο γύπας –όλα τα είδη τους,

[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;

[14]όλα τα είδη των κοράκων,

[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;

[15]η στρουθοκάμηλος, η κουκουβάγια, ο γλάρος και όλα τα είδη του γερακιού,

[16] o mocho, a íbis, a gralha,

[16]ο γκιώνης, η μεγάλη κουκουβάγια και η ίβις,

[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,

[17]ο πελεκάνος, η κίσσα, ο φαλακροκόρακας,

[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

[18]ο πελαργός και ο ερωδιός –όλα τα είδη τους– ο τσαλαπετεινός και η νυχτερίδα.

[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.

[19]Όλα τα πτερωτά ζωΰφια θα τα θεωρείτε ακάθαρτα και δε θα τα τρώτε.

[20] Toda ave limpa comereis.

[20]Τα καθαρά πτερωτά όμως μπορείτε να τα τρώτε.

[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR,

[21]Δε θα τρώτε το πτώμα κανενός ζώου. Μπορείτε να το δίνετε να το τρώνε οι ξένοι που κατοικούν στις πόλεις σας ή να το πουλάτε στους αλλοδαπούς. Εσείς είστε λαός αφιερωμένος στον Κύριο, το Θεό

vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Os dízimos para o serviço do SENHOR

22 Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.

23 E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.

24 Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

25 então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

26 Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;

27 porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.

σας. Δεν πρέπει να βράζετε το κατσικάκι στο γάλα της μάνας του.

Ο νόμος της δεκάτης

22Κάθε χρόνο θα ξεχωρίζετε το ένα δέκατο από τα σπαρτά σας, απ’ όλη τη σοδειά που θα σας δίνουν τα χωράφια σας.

23Θα πηγαίνετε στον τόπο που θα ’χει διαλέξει ο Κύριος, ο Θεός σας, για να λατρεύεται το όνομά του, και θα τρώτε εκεί ενώπιόν του το δέκατο από το στάρι σας, από το κρασί σας κι από το λάδι σας, κι επίσης τα πρωτογέννητα των βοδιών σας και των προβάτων σας. Έτσι θα μάθετε να σέβεστε πάντοτε τον Κύριο, το Θεό σας.

24Ίσως όμως ο Κύριος σας ευλογήσει και η σοδειά σας να είναι τόσο μεγάλη, που να μην μπορείτε να μεταφέρετε το δέκατο· πιθανόν κι ο τόπος που θα έχει διαλέξει ο Κύριος, ο Θεός σας, για να λατρεύεται εκεί το όνομά του, να είναι μακριά από σας.

25Τότε θα πουλήσετε το δέκατο, θα φυλάξετε τα χρήματα και θα τα φέρετε στον τόπο που θα ’χει διαλέξει ο Κύριος, ο Θεός σας.

26Εκεί μ’ αυτά τα χρήματα μπορείτε ν’ αγοράσετε ό, τι θέλετε: βόδια, πρόβατα, κρασί και δυνατά ποτά ή ό, τι άλλο σας ευχαριστεί, και να τα φάτε για να ευφρανθείτε μαζί με τις οικογένειές σας εκεί, ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας.

27Μην ξεχάσετε και τους Λευίτες που κατοικούν στις πόλεις σας, γιατί αυτοί δεν έχουν κληρονομικό μερίδιο όπως οι άλλοι Ισραηλίτες.

[28] Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.

[29] Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

[28]Στο τέλος κάθε τρίτης χρονιάς θα χωρίζετε τη δεκάτη από τη σοδειά σας εκείνης της χρονιάς και θα την καταθέτετε στις πόλεις σας.

[29]Οι Λευίτες, που δεν έχουν κληρονομικό μερίδιο, καθώς και οι ξένοι, τα ορφανά και οι χήρες της πόλης θα μπορούν να έρχονται να τρώνε απ’ αυτά και να χορταίνουν. Τότε ο Κύριος ο Θεός σας θα σας ευλογεί σ’ ό, τι κι αν καταπιάνεστε.

Deuteronômio 15

O ano da remissão

[1] Ao fim de cada sete anos, farás remissão.

[2] Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.

[3] Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;

[4] para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,

[5] se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 15

Το έτος της αφέσεως

(Λευ 25,1-7)

[1-2]Στο τέλος κάθε έβδομου χρόνου θα κάνετε παραγραφή χρεών προς τιμήν του Κυρίου. Η διαδικασία της παραγραφής θα είναι η ακόλουθη: Όταν θα κηρυχθεί παραγραφή, κάθε δανειστής που θα ’χει δανείσει σε κάποιον Ισραηλίτη, θα παραιτείται από το δικαίωμά του. Δεν θα πιέζει το συνάνθρωπό του, το συμπατριώτη του, να εξοφλήσει το χρέος του.

[3]Από τον ξένο μπορείτε να απαιτήσετε το δάνειο. Αλλ’ αυτό που βρίσκεται στα χέρια του συμπατριώτη σας θα του το αφήνετε.

[4]Ωστόσο, δεν θα υπάρχει φτωχός ανάμεσά σας, γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας, το δίχως άλλο θα σας ευλογήσει στη χώρα, που σας δίνει για ιδιοκτησία σας.

[5]Αρκεί μόνον να δίνετε προσοχή στα λόγια του και να φροντίζετε να εφαρμόζετε όλες αυτές τις εντολές, που εγώ σήμερα σας δίνω.

[6] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

[6]Ο Κύριος, ο Θεός σας, θα σας ευλογήσει σύμφωνα με την υπόσχεσή του. Τότε θα δανείζετε πολλά έθνη, αλλά εσείς δε θα χρειάζεται να δανείζεστε. Θα κυριαρχήσετε σε πολλά έθνη, αλλά κανείς δεν θα κυριαρχήσει πάνω σας.

Leis a favor dos pobres
Levítico 25.35-38

[7] Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

[7]Αν σε κάποια από τις πόλεις σας στη χώρα που θα σας δώσει ο Κύριος, ο Θεός σας, βρεθεί ένας φτωχός, μην του φερθείτε με σκληρότητα και του κλείσετε την καρδιά σας.

[8] antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

[8]Ανοίξτε του διάπλατα το χέρι σας και δανείστε του γενναιόδωρα όσα χρειάζεται για τις ανάγκες του.

[9] Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[9]Προσέξτε, μη σκεφτείτε πονηρά, ότι πλησιάζει το σαββατικό έτος, που θα γίνει η παραγραφή, και φερθείτε σκληρά στον φτωχό συμπατριώτη σας και δεν του δανείσετε. Γιατί τότε εκείνος θα καταφύγει στον Κύριο εναντίον σας και οι ένοχοι θα είστε εσείς.

[10] Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

[10]Να δανείζετε, λοιπόν, πλουσιοπάροχα, κι όχι με μισή καρδιά. Κι ο Κύριος, ο Θεός σας, θα σας ευλογήσει γι αυτή την πράξη σας σ’ όλα τα έργα με τα οποία θα καταπιάνεστε.

[11] Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente, abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

[11]Κι επειδή οι φτωχοί δε θα λείψουν από τη χώρα σας, γι’ αυτό κι εγώ σας δίνω αυτή την προσταγή: να είστε γενναιόδωροι με τους φτωχούς και τους δυστυχισμένους συμπατριώτες σας που θα βρίσκονται στη χώρα σας.

Leis acerca dos servos
Êxodo 21.1-11

Η μεταχείριση των δούλων
(Εξ 21,1-11)

[12] Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

[12]Αν ένας ομοεθνής σας, Εβραίος ή Εβραία, πουληθεί σε κάποιον από σας, αυτός θα του δουλέψει για έξι χρόνια· τον έβδομο χρόνο ο κύριός του θα τον αφήσει ελεύθερο να φύγει από το σπίτι του.

[13] E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

[13]Δε θα τον αφήσει όμως να φύγει με άδεια τα χέρια.

[14] Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

[14]Θα του δώσει πάρα πολλά πρόβατα, κι άφθονο σιτάρι και κρασί, απ' όλα με όσα ο Κύριος, ο Θεός του, τον ευλόγησε.

[15] Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

[15]Ποτέ να μην ξεχάσετε ότι ήσασταν δούλοι στην Αίγυπτο, και σας ελευθέρωσε ο Κύριος, ο Θεός σας· γι' αυτό εγώ σας δίνω σήμερα αυτή την εντολή.

[16] Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

[16]Αν όμως ο δούλος πει στον κύριό του: «Δε θα φύγω από κοντά σου», επειδή αγαπάει αυτόν και την οικογένειά του και είναι ευχαριστημένος κοντά τους,

[17] então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

[17]τότε ο κύριός του θα πάρει ένα τρυπητήρι και θα του τρυπήσει το αυτί μπροστά στην πόρτα του σπιτιού του, και θα είναι δούλος του για πάντα. Το ίδιο θα κάνει και για τη δούλη του.

[18] Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

[18]Μη σας φανεί σκληρό που θ' απελευθερώσετε το δούλο σας από το σπίτι σας· θα σας έχει δουλέψει έξι χρόνια, διπλάσιο δηλαδή απ' ό, τι ο μισθωτός σας. Έτσι ο Κύριος ο Θεός σας θα ευλογήσει όλα σας τα έργα.

Leis acerca dos primogênitos do gado

[19] Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu gado não trabalharás,

Η αφιέρωση των πρωτοτόκων

[19]Κάθε πρωτογέννητο αρσενικό των βοδιών σας και των προβάτων σας, θα το αφιερώνετε στον Κύριο, το Θεό σας· δε θα μεταχειρίζεστε στις δουλειές σας τα

nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

[20] Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

[21] Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.

[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

Deuteronômio 16

As três festas dos judeus
A Páscoa
Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

[1] Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

[2] Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

πρωτογέννητα βόδια σας και δε θα κουρεύετε τα πρωτογέννητα πρόβατά σας.

[20]Θα τα τρώτε κάθε χρόνο ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας μαζί με τις οικογένειές σας, στον τόπο που εκείνος θα διαλέξει.

[21]Αν όμως το ζώο έχει κάποιο σοβαρό ελάττωμα, είναι κουτσό ή τυφλό ή ό, τι άλλο, δε θα το θυσιάζετε στον Κύριο το Θεό σας.

[22]Θα το τρώτε στις πόλεις σας και θα μπορεί να φάει και ο ακάθαρτος και ο καθαρός, όπως τρώτε το ζαρκάδι και το ελάφι.

[23]Δε θα τρώτε όμως το αίμα. Θα το χύνετε στη γη, όπως το νερό.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 16

Η γιορτή του Πάσχα
(Εξ 12,1-20)

[1]Να τηρείτε τη γιορτή του Πάσχα προς τιμήν του Κυρίου του Θεού σας το μήνα Αβίβ· γιατί αυτόν το μήνα, μια νύχτα σας έβγαλε ο Κύριος ο Θεός σας από την Αίγυπτο.

[2]Θα προσφέρετε στον Κύριο πασχαλινή θυσία ένα πρόβατο κι ένα μοσχάρι, στον τόπο που αυτός θα διαλέξει για να λατρεύεται το όνομά του εκεί.

[3]Με το γεύμα το Πάσχα δεν θα τρώτε ψωμί φτιαγμένο με προζύμι. Εφτά μέρες θα τρώτε άζυμο ψωμί, το ψωμί της θλίψης, όπως τότε που βγήκατε με βιάση από την Αίγυπτο. Έτσι θα θυμόσαστε σ’ όλη σας τη ζωή την ημέρα της εξόδου σας από την Αίγυπτο.

[4] Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

[4]Για εφτά μέρες θα εξαφανισθεί το προζύμι απ' όλη τη χώρα σας. Επίσης από το κρέας του ζώου, που θα θυσιάσετε από βραδίς την πρώτη μέρα, δε θα πρέπει να 'χει μείνει καθόλου υπόλοιπο το πρωί.

[5] Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

[5]Δεν μπορείτε να προσφέρετε την πασχαλινή θυσία σε μια οποιαδήποτε από τις πόλεις που σας δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας·

[6] senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

[6]θα την προσφέρετε μόνο στον τόπο που ο ίδιος θα διαλέξει για να λατρεύεται το όνομά του εκεί. Τη θυσία θα την προσφέρετε το δειλινό, με τη δύση του ήλιου, την ώρα ακριβώς που βγήκατε από την Αίγυπτο.

[7] Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

[7]Θα ψήνετε το κρέας και θα το τρώτε στον τόπο που θα έχει διαλέξει ο Κύριος, ο Θεός σας· το πρωί θα γυρνάτε πίσω στις σκηνές σας.

[8] Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

[8]Έξι μέρες θα τρώτε άζυμο ψωμί. Την έβδομη μέρα θα έχετε επίσημη σύναξη προς τιμήν του Κυρίου του Θεού σας και δε θα κάνετε καμιά εργασία.

O Pentecostes

Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

Η γιορτή των Εβδομάδων (ή Πρωτογεννημάτων)

(Εξ 34,22· Λευ 23,15-21)

[9] Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

[9]Από την ημέρα που θα βάλετε δρεπάνι στα σιτηρά θα μετρήσετε εφτά εβδομάδες,

[10] E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

[10]και τότε θα γιορτάσετε τη γιορτή των Εβδομάδων προς τιμήν του Κυρίου, του Θεού σας: Ανάλογα με τις ευλογίες που αυτός θα σας έχει δώσει, θα φέρνετε τις προαιρετικές προσφορές σας,

[11] Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está

[11]στον τόπο που αυτός θα έχει διαλέξει για να λατρεύεται το όνομά του εκεί. Να χαιρόσαστε ενώπιον του Κυρίου του Θεού

dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

σας εσείς, οι γιοι σας και οι κόρες σας, οι δούλοι σας και οι δούλες σας, οι Λευίτες που κατοικούν στις πόλεις σας, οι ξένοι, τα ορφανά και οι χήρες που κατοικούν ανάμεσά σας.

[12] Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

[12]Έτσι θα θυμόσαστε ότι κάποτε ήσασταν δούλοι στην Αίγυπτο· γι' αυτό να τηρείτε τους νόμους και να τους εφαρμόζετε.

Os Tabernáculos
Levítico 23.33-43

Η γιορτή της Σκηνοπηγίας
(Λευ 23,33-43)

[13] A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

[13]Τη γιορτή της Σκηνοπηγίας θα τη γιορτάζετε για εφτά μέρες αφού θα έχετε μαζέψει τη σοδειά σας από τ' αλώνια κι από τα πατητήρια σας.

[14] Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

[14]Να χαιρόσαστε στη γιορτή σας αυτή εσείς, οι γιοι σας και οι κόρες σας, οι δούλοι σας και οι δούλες σας, οι Λευίτες και οι ξένοι, τα ορφανά και οι χήρες που κατοικούν στις πόλεις σας.

[15] Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

[15]Εφτά μέρες θα γιορτάζετε προς τιμήν του Κυρίου του Θεού σας, στον τόπο που αυτός θα έχει διαλέξει. Να είστε πραγματικά χαρούμενοι, γιατί ο Κύριος ο Θεός σας θα σας έχει δώσει αφθονία στα γεννήματα της γης σας και επιτυχία στις δουλειές σας.

[16] Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

[16]Τρεις φορές το χρόνο, τις γιορτές των Αζύμων, των Εβδομάδων και της Σκηνοπηγίας, θα παρουσιάζονται όλοι οι άντρες και τ' αγόρια του λαού ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας, στον τόπο που αυτός θα έχει διαλέξει. Αλλά δε θα παρουσιάζεστε με άδεια χέρια.

[17] cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

[17]Ο καθένας θα προσφέρει ό, τι μπορεί ανάλογα με την ευλογία, που θα του έχει δώσει ο Κύριος ο Θεός σας.

Deveres dos juízes

Η απονομή της δικαιοσύνης

Êxodo 23.6-9

[18] Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

[19] Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno; porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

[20] A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[21] Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

[22] Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

Deuteronômio 17

O castigo da idolatria

[1] Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.

[2] Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,

[18]Σε όλες τις πόλεις που θα σας δώσει ο Κύριος ο Θεός σας, θα διορίσετε δικαστές και αξιωματούχους κατά φυλές. Αυτοί θα αποδίδουν το δίκαιο στο λαό, με ευθυκρισία.

[19]Δε θα διαστρεβλώνετε το δίκαιο, δε θα μεροληπτείτε και δε θα δέχεστε δωροδοκία, γιατί το δώρο τυφλώνει τα μάτια των σοφών και διαστρέφει τα λόγια των δικαίων.

[20]Το δίκαιο, μόνο το δίκαιο να επιδιώκετε, για να ζήσετε και να πάρετε ιδιοκτησία σας τη χώρα που σας δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας.

Η καθαρότητα της λατρείας του Θεού

[21]Δε θα στήσετε καμιά ξύλινη λατρευτική στήλη από οποιοδήποτε ξύλο πλάι στο θυσιαστήριο που θα κατασκευάσετε για τον Κύριο, το Θεό σας.

[22]Ούτε θα στήσετε καμιά λίθινη λατρευτική στήλη· αυτά τα μισεί ο Κύριος, ο Θεός σας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 17

[1]Δε θα προσφέρετε στον Κύριο, το Θεό σας, θυσία βόδι ή αρνί δύσμορφο ή με οποιοδήποτε ελάττωμα· κάτι τέτοιο είναι μισητό σ’ αυτόν.

Η αντιμετώπιση της ειδωλολατρίας μέσα στο λαό

[2]Ίσως βρεθεί ανάμεσά σας, σε κάποια από τις πόλεις που σας δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας, ένας άντρας ή γυναίκα που πράττει το κακό στα μάτια του Κυρίου, και παραβαίνει τη διαθήκη του:

3 que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

3Πηγαίνει και λατρεύει άλλους θεούς και τους προσκυνάει, όπως τον ήλιο, το φεγγάρι ή οποιοδήποτε άλλο ουράνιο σώμα, πράγμα που εγώ δεν διέταξα.

4 e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

4Όταν ακούσετε να μιλάνε για κάτι τέτοιο, να το ερευνήσετε προσεκτικά. Αν το γεγονός αποδειχθεί πραγματικό και βέβαιο, ότι πράγματι έλαβε χώρα αυτή η βδελυρή πράξη μέσα στο λαό,

5 então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.

5τότε θα βγάλετε έξω απ' τις πύλες της πόλης τον άντρα ή τη γυναίκα που έκαναν αυτή την κακή πράξη, και θα τους θανατώσετε με λιθοβολισμό.

6 Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.

6Χρειάζεται όμως η μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων για να καταδικαστεί σε θάνατο ο κατηγορούμενος· με τη μαρτυρία ενός μόνο μάρτυρα δεν θα θανατώνεται.

7 A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

7Πρώτοι οι μάρτυρες θα σηκώσουν το χέρι για να τον λιθοβολήσουν και να τον θανατώσουν, κι έπειτα θα σηκώσει τα χέρια όλος ο λαός. Έτσι θα εξαφανίσετε το κακό απ' ανάμεσά σας.

Julgamento de questões difíceis

Η ανώτατη δικαιοδοσία

8 Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

8Αν στο δικαστήριο κάποιας πόλης παρουσιαστεί μια δύσκολη υπόθεση να την εκδικάσετε, όπως ένας φόνος ή μια νόμιμη απαίτηση ή κακομεταχείριση ή υποθέσεις αντιδικιών, τότε θα σηκωθείτε και θα 'ρθείτε στον τόπο που θα έχει διαλέξει ο Κύριος, ο Θεός σας.

9 Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

9Θα πάτε στους ιερείς-Λευίτες και στο δικαστή που θα είναι της υπηρεσίας εκείνες τις μέρες, κι αυτοί θα εξετάσουν την υπόθεση και θα σας αναγγείλουν την απόφαση.

[10] E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.

[10]Εσείς θα εκτελέσετε ακριβώς την απόφαση που θα σας αναγγείλουν από τον τόπο αυτόν, που θα τον έχει διαλέξει ο Κύριος· θα προσέξετε να πράξετε σύμφωνα με όλες τις οδηγίες τους.

[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

[11]Θα ενεργήσετε σύμφωνα με την εντολή του νόμου που θα σας ανακοινώσουν και με την απόφαση που θα εκδώσουν. Θα εκτελέσετε απαρέγκλιτα την απόφαση.

[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,

[12]Αν όμως κάποιος ενεργήσει αυθαίρετα και δε λάβει υπόψη του τις οδηγίες του ιερέα, που είναι εκεί ταγμένος στην υπηρεσία του Κυρίου του Θεού σας, ή αγνοήσει την απόφαση του δικαστή, ο άνθρωπος εκείνος να θανατωθεί. Έτσι θα εξαφανίσετε το κακό μέσα από το λαό του Ισραήλ.

[13] para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

[13]Τότε όλος ο λαός θα ακούσει και θα φοβηθεί και δε θα κάνουν πια αυθαιρεσίες.

A eleição e os deveres de um rei

Οδηγίες σχετικά με το βασιλιά

[14] Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres: Estabelecerei sobre mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

[14]Όταν θα μπείτε στη χώρα, που σας δίνει, ο Κύριος, ο Θεός σας και την πάρετε ιδιοκτησία σας και εγκατασταθείτε σ' αυτήν, ίσως αποφασίσετε να βάλετε επικεφαλής σας ένα βασιλιά, όπως έχουν όλα τα έθνη γύρω σας.

[15] estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

[15]Τότε, εκείνον που θα βάλετε επικεφαλής σας, θα πρέπει οπωσδήποτε να τον έχω εκλέξει για βασιλιά εγώ ο Κύριος, ο Θεός σας. Θα πρέπει να είναι Ισραηλίτης· δεν μπορείς να βάλεις επικεφαλής σου έναν ξένο που δεν είναι ομοεθνής σου.

[16] Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

[17] Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

[18] Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

[19] E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

[1] Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em

[16]Ο βασιλιάς σας δεν θα πρέπει να έχει στην ιδιοκτησία του πολλά άλογα ούτε να στείλει στην Αίγυπτο ανθρώπους από το λαό να του φέρουν κι άλλα, για ν' αυξήσει το ιππικό του. Ο Κύριος σας το έχει πει: «δε θα επιστρέψετε ποτέ πια από εκείνο το δρόμο».

[17]Ούτε πολλές γυναίκες δικές του θα πρέπει να έχει ο βασιλιάς σας, για να μην ξεστρατίσει η καρδιά του· ούτε πάρα πολύ ασήμι και χρυσάφι πρέπει να έχει στην ιδιοκτησία του.

[18]Όταν καθίσει στο θρόνο, θα πρέπει να γράψει για τον εαυτό του ένα αντίγραφο αυτού εδώ του νόμου σε βιβλίο, από το βιβλίο που φυλάσσεται από τους ιερείς-Λευίτες.

[19]Το βιβλίο αυτό πρέπει να το έχει μαζί του και να το διαβάζει όλες τις μέρες της ζωής του, για να μάθει να σέβεται τον Κύριο, το Θεό του, και να προσέχει να εφαρμόζει όλες τις εντολές και τις διατάξεις αυτού του νόμου.

[20]Να μη θεωρήσει τον εαυτό του ανώτερο από τους ομοεθνείς του και να τηρήσει απαρέγκλιτα τις εντολές. Έτσι η βασιλεία η δική του και των γιων του στο λαό Ισραήλ θα είναι μακρόχρονη.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 18

Το μερίδιο των ιερέων και των Λευιτών

[1]Οι ιερείς-Λευίτες δεν θα έχουν κληρονομικό μερίδιο στη χώρα, όπως οι άλλοι Ισραηλίτες. Αυτοί θα τρώνε από τις

Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

θυσίες του Κυρίου, που προσφέρονται με φωτιά στο θυσιαστήριο, και αναλογούν σ' αυτόν.

2 Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

2Αυτοί δεν θα έχουν κλήρο γης όπως οι άλλοι, οι ομοεθνείς τους· ο ίδιος ο Κύριος θα είναι ο κλήρος τους, όπως τους το υποσχέθηκε.

3 Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

3Οι ιερείς θα δικαιούνται να παίρνουν από το λαό, απ' αυτούς που προσφέρουν θυσία βόδι ή πρόβατο, την ωμοπλάτη, τα δυο σαγόνια και το στομάχι.

4 Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

4Τα πρωτογεννήματα από το στάρι, το κρασί και το λάδι σας κι επίσης από το μαλλί των προβάτων σας θα τα δίνετε σ' αυτούς.

5 Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

5Αυτούς διάλεξε ο Κύριος, ο Θεός σας, απ' όλες τις φυλές σας, για να του προσφέρουν αδιάκοπα τις υπηρεσίες τους, αυτοί και οι απόγονοί τους.

6 Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

6Αν ένας Λευίτης, έχει την επιθυμία να φύγει από κάποια πόλη του Ισραήλ, όπου κατοικεί σαν ξένος, και να έρθει στον τόπο που θα έχει διαλέξει ο Κύριος για να λατρεύεται το όνομά του,

7 e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

7μπορεί να έρθει και να υπηρετεί τον Κύριο, το Θεό του, όπως όλοι οι άλλοι Λευίτες, που βρίσκονται εκεί, και υπηρετούν ενώπιον του Κυρίου.

8 porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

8Θα παίρνει κι αυτός το ίδιο μερίδιο τροφής μ' εκείνους, ανεξάρτητα από τα εισοδήματα που έχει από την πατρική του περιουσία.

Contra os adivinhos e os feiticeiros

Αποφυγή ειδωλολατρικών εθίμων

[9] Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.

[9]Όταν θα μπείτε στη χώρα, που σας δίνει, ο Κύριος, ο Θεός σας, δεν πρέπει να μάθετε να τηρείτε τα βδελυρά έθιμα εκείνων των εθνών.

[10] Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;

[10]Δε θα βρεθεί κανείς ανάμεσά σας, που να προσφέρει το γιο του ή την κόρη του να καούν θυσία ή που ν' ασκεί μαντεία ή οιωνοσκοπία ή απόκρυφες τέχνες ή μαγεία·

[11] nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;

[11]κανείς δεν πρέπει να γίνει μάγος ή εξορκιστής πνευμάτων, μάντης ή νεκρομάντης.

[12] pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.

[12]Όποιος τα κάνει αυτά είναι μισητός στον Κύριο. Άλλωστε εξαιτίας αυτών των βδελυρών πράξεων θα διώξει ο Κύριος αυτά τα έθνη από μπροστά σας.

[13] Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.

[13]Πρέπει, λοιπόν, να είστε απόλυτα πιστοί στον Κύριο, το Θεό σας.

Αληθινοί και ψευδείς προφήτες

[14] Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

[14]Αυτά τα έθνη που θα διώξετε, δίνουν προσοχή στους οιωνοσκόπους και στους μάντεις. Τέτοια πράγματα όμως δεν τα επιτρέπει σ' εσάς ο Κύριος, ο Θεός σας.

A promessa do grande profeta

[15] O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,

[15]Αυτός θα αναδείξει έναν προφήτη από σας, μέσα από το λαό σας, σαν εμένα. Αυτόν ν' ακούτε.

[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

[16]Αυτό ακριβώς ζητήσατε από τον Κύριο, το Θεό σας την ημέρα που είχατε συναχθεί στο όρος Χωρήβ. «Δε θέλουμε ν' ακούμε πια τη φωνή του Κυρίου, του Θεού μας», λέγατε. «Δε θέλουμε πια να βλέπουμε αυτή τη μεγάλη φωτιά, για να μην πεθάνουμε».

[17] Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.

[17]Τότε ο Κύριος μου είπε· «Σωστά είναι αυτά που είπαν.

[18] Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

[18]Εγώ θ’ αναδείξω μέσα από τον ίδιο τους το λαό έναν προφήτη γι’ αυτούς, σαν εσένα. Θα βάλω τα λόγια μου στο στόμα του και θα τους λέει όλα όσα εγώ θα τον διατάζω.

[19] De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

[19]Αν κάποιος δεν δώσει προσοχή στα λόγια μου, δηλαδή σ’ αυτά που θα λέει ο προφήτης εξ ονόματός μου, εγώ ο ίδιος, θα τον τιμωρήσω.

[20] Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

[20]Αν όμως κάποιος προφήτης αρχίσει από ασέβεια να λέει εξ ονόματός μου πράγματα που δεν τον διέταξα εγώ να τα πει ή αν μιλάει εξ ονόματος άλλων θεών, ο προφήτης αυτός πρέπει να θανατωθεί».

[21] Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?

[21]Ίσως τώρα να διερωτηθείτε: «Πώς θα ξεχωρίζουμε το λόγο που δεν τον είπε ο Κύριος; »

[22] Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

[22]Λοιπόν: Αν ένας προφήτης μιλήσει εξ ονόματος του Κυρίου αλλά ο λόγος του δεν πραγματοποιηθεί και δεν επαληθευτεί, τότε το λόγο αυτόν δεν τον είπε ο Κύριος· ο προφήτης μίλησε με ασέβεια. Μην τον φοβηθείτε.

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

[2] três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 19

Οι πόλεις της καταφυγής

(Αρ 35,9-28· Ιησ 20,1-9)

[1]Όταν ο Κύριος ο Θεός σας εξαφανίσει τα άλλα έθνη, και δώσει σ’ εσάς τη χώρα τους κι εσείς τα διώξετε και εγκατασταθείτε στις πόλεις τους και στα σπίτια τους,

[2-3]τότε θα πρέπει να χωρίσετε τη χώρα που θα σας δώσει ο Κύριος σε τρία τμήματα και στο καθένα να ορίσετε μία

[3] Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

πόλη. Θα κατασκευάσετε και δρόμο γι' αυτές τις πόλεις, ώστε να μπορεί εύκολα να καταφεύγει σ' αυτές κάθε φονιάς.

[4] Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

[4]Ένας φονιάς θα μπορεί να καταφεύγει εκεί για ασφάλεια μόνο αν έχει σκοτώσει το συνάνθρωπό του χωρίς να το θέλει, κι ενώ δεν τον μισούσε προηγουμένως.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio

Números 35.22-28

[5] Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal se acolherá em uma destas cidades e viverá;

[5]Όπως, για παράδειγμα, όταν μπει κάποιος στο δάσος με έναν άλλον για να κόψουν ξύλα· ενδέχεται να σηκώσει με το χέρι του το τσεκούρι για να χτυπήσει ένα δέντρο, αλλά να φύγει το σίδερο από το στυλιάρι και να χτυπήσει τον άλλο θανάσιμα. Ο δράστης αυτός θα μπορεί να καταφεύγει σε μια από τις πόλεις εκείνες και να ζει ασφαλής.

[6] para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

[6]Αλλιώς, θα μπορούσε ο εκδικητής του θύματος να καταδιώξει το φονιά πάνω στο θυμό του, να τον προλάβει –αν μάλιστα ο δρόμος είναι μακρύς– και να τον σκοτώσει· ενώ ο δράστης δεν είναι ένοχος θανάτου, εφ' όσον δεν μισούσε προηγουμένως το θύμα του.

[7] Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

[7]Γι' αυτό σας διατάζω να ξεχωρίσετε τρεις πόλεις.

[8] Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

[9] desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os

[8-9]Κι εφ' όσον εσείς φροντίζετε να εφαρμόζετε όλες αυτές τις εντολές που εγώ σας δίνω σήμερα, εφόσον αγαπάτε τον Κύριο, τον Θεό σας και βαδίζετε πάντοτε στο δρόμο του, τότε αυτός θα διευρύνει τα σύνορά σας και θα σας δώσει όλη τη χώρα που έχει υποσχεθεί με όρκο στους προγόνους σας. Όταν γίνει αυτό,

dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

τότε θα προσθέσετε τρεις ακόμα πόλεις στις πρώτες τρεις.

[10] para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

[10]Έτσι δεν θα σκοτώνονται αθώοι άνθρωποι στη χώρα, που σας δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας για ιδιοκτησία· αλλιώς η ευθύνη γι’ αυτούς τους θανάτους θα είναι όλη δική σας.

Execução do homicida
Números 35.16-21

[11] Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

[11]Αν όμως ένας μισεί κάποιον και του στήσει ενέδρα κι ορμήσει εναντίον του και του επιφέρει θανατηφόρο χτύπημα και μετά καταφύγει σε μια απ’ αυτές τις πόλεις,

[12] os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

[12]τότε οι πρεσβύτεροι της πόλης του θα στείλουν να τον πάρουν από ’κει και θα τον παραδώσουν στον εκδικητή του θύματος για να θανατωθεί.

[13] Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

[13]Δε θα τον λυπηθείτε· θα εξαφανίσετε από το λαό του Ισραήλ το δολοφόνο ενός αθώου, αν θέλετε να ευτυχήσετε.

Acerca dos limites e das testemunhas

[14] Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

[14]Μη μετακινείτε τα σύνορα του γείτονά σας από τη θέση που θα καθορίσουν οι πρώτοι κάτοχοι, στον κλήρο που θα λάβετε, στη χώρα που σας δίνει για ιδιοκτησία ο Κύριος, ο Θεός σας.

Ο νόμος για τους μάρτυρες

[15] Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.

[15]Ένας μόνο μάρτυρας δεν αρκεί για να καταδικαστεί κάποιος που κατηγορείται για οποιοδήποτε έγκλημα, παρανομία ή αμαρτία. Κάθε γεγονός θα επιβεβαιώνεται με τη μαρτυρική κατάθεση δύο ή τριών μαρτύρων.

[16] Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,

[16]Αν παρουσιαστεί ένας ψευδομάρτυρας εναντίον κάποιου και τον κατηγορεί για παρανομία,

[17] então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

[18] Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

[19] far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;

[20] para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.

[21] Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

[1] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.

[2] Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

[3] e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

[17]τότε θα παρουσιαστούν ενώπιον του Κυρίου και οι δύο αντίδικοι μπροστά στους ιερείς και στους δικαστές που θα είναι σε υπηρεσία εκείνες τις μέρες.

[18]Οι δικαστές θα εξετάσουν καλά την υπόθεση και, αν αποδειχθεί ότι ο μάρτυρας είπε ψέματα και κατηγόρησε άδικα το συμπατριώτη του,

[19]τότε θα του επιβληθεί η τιμωρία που αυτός υπολόγιζε να επιβληθεί στο συμπατριώτη του. Έτσι θα εξαλείψετε το κακό από ανάμεσά σας.

[20]Οι υπόλοιποι θ' ακούσουν και θα φοβηθούν και δε θα ξανακάνουν πια τέτοιο αδίκημα.

[21]Κανένα δε θα λυπάστε. Θ' ανταποδίδετε ζωή αντί ζωής, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, χέρι αντί χεριού και πόδι αντί ποδιού.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 20

Ο νόμος για τον πόλεμο

[1]Όταν θα βγαίνετε να πολεμήσετε τους εχθρούς σας, και τύχει να δείτε ιππικό, άρματα και στρατό περισσότερα από σας, μην τους φοβηθείτε, γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας, που σας έβγαλε από την Αίγυπτο, θα είναι μαζί σας.

[2]Αλλά όταν πρόκειται να βγείτε για πόλεμο, ο ιερέας θα πλησιάσει και θα μιλήσει στους στρατιώτες.

[3]Θα τους πει: «Ακούστε, Ισραηλίτες! Σήμερα βγαίνετε να πολεμήσετε τους εχθρούς σας. Μη δειλιάζετε, μη φοβάστε, μην πανικοβάλλεστε και μην τρομάζετε μπροστά τους·

[4] pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

[5] Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e ainda não a consagrou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

[6] Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

[7] Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.

[8] E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

[9] Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.

[10] Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.

[11] Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.

[4]γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας, έρχεται μαζί σας, για να πολεμήσει για σας εναντίον των εχθρών σας και να σας βοηθήσει».

[5]Μετά θα μιλήσουν στους στρατιώτες οι αξιωματικοί και θα τους πουν: «Είναι κανείς από σας που έχει χτίσει καινούριο σπίτι και δεν έκανε ακόμη τα εγκαίνιά του; Να φύγει και να γυρίσει σπίτι του, μήπως σκοτωθεί στον πόλεμο και πάει άλλος και το εγκαινιάσει.

[6]Είναι κανείς από σας που έχει φυτέψει αμπέλι και δε δοκίμασε ακόμα τους καρπούς του; Να φύγει και να γυρίσει σπίτι του, μήπως σκοτωθεί στον πόλεμο και τους δοκιμάσει άλλος.

[7]Είναι κανείς από σας που έχει αρραβωνιαστεί αλλά δεν παντρεύτηκε ακόμα; Να φύγει και να γυρίσει σπίτι του, μήπως σκοτωθεί στον πόλεμο και τη γυναίκα του την πάρει άλλος».

[8]Επίσης οι αξιωματικοί θα πουν: «Είναι κανείς από σας που φοβάται κι έχει χάσει το θάρρος του; Να φύγει και να γυρίσει σπίτι του, για να μη γίνει αιτία να δειλιάσουν και οι άλλοι όπως αυτός».

[9]Όταν οι αξιωματικοί τελειώσουν την ομιλία τους στους στρατιώτες, τότε θα ορίσουν τους επικεφαλής των διαφόρων τμημάτων του στρατού.

Κανόνες σχετικά με τους εμπολέμους

[10]Όταν πλησιάσετε σε μια πόλη για να της επιτεθείτε, πρώτα θα στείλετε σ' αυτήν ειρηνικές προτάσεις.

[11]Κι αν οι κάτοικοι σας απαντήσουν ότι θέλουν ειρήνη και σας ανοίξουν τις πύλες,

τότε όλος ο πληθυσμός της πόλης θα σας είναι υποτελής και θα δουλεύει για σας.

[12] Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.

[12]Αν όμως δεν κάνουν ειρήνη μαζί σας και σας πολεμήσουν, τότε θα πολιορκήσετε την πόλη.

[13] E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;

[13]Και όταν ο Κύριος, ο Θεός σας, θα την παραδώσει στην εξουσία σας, τότε θα κατασφάξετε όλους τους άντρες της.

[14] mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[14]Τις γυναίκες και τα παιδιά, τα ζώα και όλα τα λάφυρα που θα βρείτε στην πόλη μπορείτε να τα πάρετε δικά σας. Μπορείτε να επωφεληθείτε απ' ό, τι ανήκει στους εχθρούς σας· ο Κύριος, ο Θεός σας σας τα δίνει.

[15] Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.

[15]Έτσι θα κάνετε με όλες τις πόλεις που βρίσκονται μακριά και δεν ανήκουν σ' αυτά εδώ τα έθνη, στη χώρα που θα εγκατασταθείτε.

[16] Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.

[16]Στις πόλεις όμως ετούτων των λαών, που ο Κύριος, ο Θεός σας, σας δίνει για ιδιοκτησία, κανένας άνθρωπος δεν πρέπει να μείνει ζωντανός.

[17] Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[17]Θα τους εξοντώσετε τελείως όλους: Τους Χετταίους, τους Αμορραίους, τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, όπως σας έχει διατάξει ο Κύριος, ο Θεός σας.

[18] para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

[18]Αλλιώς, αυτοί θα σας μάθουν να κάνετε τις βδελυρές τους πράξεις, αυτές που κάνουν στις λατρείες των θεών τους, και έτσι θα αμαρτήσετε στον Κύριο, το Θεό σας.

[19] Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo

[19]Όταν πολιορκείτε μια πόλη για πολλές μέρες για να την κυριέψετε, μην κόβετε τα οπωροφόρα δέντρα γύρω της. Μπορείτε να

nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

τρέφεστε από τους καρπούς τους, αυτά όμως μην τα κόβετε. Τα δέντρα στους αγρούς δεν είναι άνθρωποι, για να φέρεστε σ' αυτά όπως στους πολιορκημένους.

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti, edificarás baluartes, até que seja derribada.

[20]Μόνο τα δέντρα που ξέρετε ότι δεν κάνουν φαγώσιμο καρπό, αυτά μπορείτε να τα καταστρέφετε και να τα κόβετε για να κατασκευάζετε οχυρώματα ενάντια στην πόλη, που βρίσκεστε σε πόλεμο μαζί της, ώσπου αυτή να πέσει.

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.

[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada, que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 21

Μέτρα για τους άγνωστους φονιάδες

[1]Αν στη χώρα που σας δίνει ο Κύριος ο Θεός σας για ιδιοκτησία βρεθεί έξω στα χωράφια κάποιος σκοτωμένος, χωρίς να είναι γνωστό ποιος τον σκότωσε,

[2]τότε θα βγουν οι πρεσβύτεροί σας και οι δικαστές σας και θα μετρήσουν την απόσταση των πόλεων που είναι γύρω από τον τόπο όπου βρέθηκε ο σκοτωμένος.

[3]Όταν καθοριστεί η πλησιέστερη πόλη, τότε οι πρεσβύτεροι της πόλης εκείνης θα πάρουν ένα δαμάλι που δεν έχει ποτέ χρησιμοποιηθεί για εργασία κάτω από ζυγό·

[4]θα το κατεβάσουν σ' έναν χείμαρρο που έχει τρεχούμενο νερό, σ' έναν τόπο που δεν έχει ποτέ οργωθεί ούτε σπαρθεί, κι εκεί πλάι στο χείμαρρο θα του σπάσουν το σβέρκο.

[5]Επίσης θα πάνε εκεί οι ιερείς, οι απόγονοι του Λευί, που ο Κύριος, ο Θεός σας, τους έχει επιλέξει να τον υπηρετούν, και να απαγγέλλουν την ευλογία στο όνομά του.

sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.

Αυτοί είναι που αποφασίζουν για κάθε φιλονικία και κάθε πράξη βίας.

6 Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale

6Τότε όλοι οι πρεσβύτεροι της πόλης εκείνης, της πλησιέστερης στον σκοτωμένο, θα πλύνουν τα χέρια τους πάνω από το δαμάλι που του έσπασαν το σβέρκο πλάι στο χείμαρρο,

7 e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.

7και θα δηλώσουν δημόσια: «Δεν κάναμε εμείς αυτό το φόνο ούτε είδαμε τι έγινε.

8 Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a culpa do sangue inocente no meio do teu povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.

8Συγχώρησε, Κύριε, το λαό σου, τον Ισραήλ, που τον λύτρωσες. Μην καταλογίσεις σ' αυτόν την ευθύνη για το θάνατο ενός αθώου». Έτσι θα συγχωρηθούν για το φόνο.

9 Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

9Κι εσείς, εκτελώντας ό, τι ευχαριστεί τον Κύριο, θα αποσείσετε από πάνω σας την ευθύνη γι' αυτό το θάνατο.

Acerca da mulher prisioneira

Η μεταχείριση των αιχμαλώτων γυναικών

10 Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

10Όταν κάνετε πόλεμο με τους εχθρούς σας και ο Κύριος, ο Θεός σας, τους παραδώσει στην εξουσία σας και πιάσετε αιχμαλώτους,

11 e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

11αν κάποιος από σας δει ανάμεσά τους μια ωραία γυναίκα και την ερωτευθεί και θελήσει να την πάρει γυναίκα του,

12 então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,

12μπορεί να τη φέρει στο σπίτι του. Η γυναίκα θα ξυρίσει το κεφάλι της, θα κόψει τα νύχια της,

13 e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

13και θα βγάλει τα φορέματα της αιχμαλωσίας από πάνω της· θα μείνει στο σπίτι και θα κλάψει τον πατέρα της και τη μάνα της για ένα μήνα· τότε μόνο ο άντρας μπορεί να την πλησιάσει και να την κάνει γυναίκα του.

[14] E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

O direito do primogênito

[15] Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

[16] no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.

[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

Acerca dos filhos desobedientes

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,

[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[14]Αν αργότερα δεν του αρέσει πια η γυναίκα, μπορεί να την αφήσει ελεύθερη· πάντως απαγορεύεται να την πουλήσει ή να την μεταχειριστεί σαν δούλη, αφού την υποχρέωσε να γίνει γυναίκα του.

Ο νόμος για τον πρωτότοκο

[15]Ίσως κάποιος έχει δύο γυναίκες και αγαπάει τη μια περισσότερο από την άλλη. Αν του γεννήσουν και οι δύο γιους κι ο πρωτότοκος γιος δεν προέρχεται από την ευνοούμενη σύζυγο,

[16]ο πατέρας, όταν θελήσει να μοιράσει την περιουσία του στους γιους του, δεν δικαιούται να δώσει στο γιο της ευνοούμενης συζύγου τα δικαιώματα του πρωτοτόκου εις βάρος του άλλου γιου, του πραγματικού πρωτοτόκου.

[17]Είναι υποχρεωμένος ν' αναγνωρίσει ως πρωτότοκο, το γιο της μη ευνοουμένης, δίνοντάς του διπλάσιο μερίδιο απ' όλα του τα υπάρχοντα. Γιατί αυτός είναι στην πραγματικότητα ο πρώτος καρπός της γεννητικής του δύναμης· σ' αυτόν ανήκουν τα δικαιώματα του πρωτοτόκου.

Ο δύστροπος γιος

[18]Ίσως κάποιος έχει έναν γιο κακό και δύστροπο, που δεν ακούει τους γονείς του, παρ' όλες τις τιμωρίες που του επιβάλλουν.

[19]Τότε ο πατέρας και η μάνα θα πάρουν το γιο τους και θα τον φέρουν στους πρεσβυτέρους, στην πύλη της πόλης τους,

[20]και θα τους πουν: «Αυτός ο γιος μας είναι δύστροπος και πεισματάρης, άσωτος και μέθυσος· ποτέ δεν μας ακούει».

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente, o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

[21]Τότε όλοι οι άντρες της πόλης θα τον πάρουν και θα τον θανατώσουν με λιθοβολισμό. Έτσι θα εξαλείψετε το κακό από ανάμεσά σας, και όλος ο λαός του Ισραήλ θ’ ακούσει και θα φοβηθεί.

Διάφοροι άλλοι νόμοι

[22]Αν κάποιος διαπράξει ένα αμάρτημα που τιμωρείται με θάνατο και καταδικαστεί γι’ αυτό, και τον κρεμάσουν σε ξύλο,

[23]το σώμα του δεν πρέπει να μείνει κρεμασμένο όλη τη νύχτα. Πρέπει οπωσδήποτε να το θάψετε την ίδια μέρα, για να μη μολύνετε τη χώρα που σας δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας για ιδιοκτησία. Όποιος κρεμιέται είναι καταραμένος από το Θεό.

Deuteronômio 22

Acerca do que se perdeu

[1] Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

[2] Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

[3] Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

[4] O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 22

[1]Αν δεις το βόδι του συμπατριώτη σου ή το αρνί του να περιπλανιέται, μην αδιαφορήσεις γι’ αυτό, αλλά να το οδηγήσεις οπωσδήποτε στον κάτοχό του.

[2]Κι αν αυτός δε μένει κοντά σου ή δεν τον γνωρίζεις, θα το φέρεις στο σπίτι σου και θα το κρατήσεις κοντά σου, ωσότου ο κύριός του το αναζητήσει· τότε θα του το επιστρέψεις.

[3]Το ίδιο θα κάνεις και για το γαϊδούρι του και για τα ρούχα του και για καθετί που ενδέχεται να χάσει ο συμπατριώτης σου και το βρεις εσύ. Δεν μπορείς ν’ αδιαφορήσεις.

[4]Αν δεις το γαϊδούρι του συμπατριώτη σου ή το βόδι του πεσμένο στο δρόμο, μην

αδιαφορήσεις· πρέπει οπωσδήποτε να τον βοηθήσεις να το σηκώσει.

Diversas leis

[5] A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

[6] Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

[7] deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

[8] Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

[9] Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

[10] Não lavrarás com junta de boi e jumento.

[11] Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

A lei acerca das borlas

[12] Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

Leis da castidade e do casamento

[13] Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

Διάφοροι άλλοι νόμοι

[5]Η γυναίκα δεν πρέπει να φοράει τα ρούχα του άντρα, ούτε ο άντρας τα ρούχα της γυναίκας. Όποιον κάνει αυτά τα πράγματα, τον αποστρέφεται ο Κύριος, ο Θεός σας.

[6]Αν στο δρόμο σου συναντήσεις, είτε πάνω σε κάποιο δέντρο είτε καταγής, μια φωλιά με μικρά πουλιά ή με αυγά, με τη μητέρα τους να κάθεται πάνω τους, μην πάρεις τη μητέρα μαζί με τα πουλιά.

[7]Πρέπει οπωσδήποτε ν’ αφήσεις τη μητέρα να φύγει και να πάρεις μόνο τα πουλιά, για να ευτυχήσεις και να ζήσεις πολλά χρόνια.

[8]Όταν χτίσεις καινούριο σπίτι, να φτιάξεις στηθαίο γύρω στο δώμα σου, για να μην πέσει από ’κει κανείς και σκοτωθεί· και θα είσαι εσύ υπεύθυνος για το θάνατό του.

[9]Μη φυτέψεις στο αμπέλι σου σπόρους άλλων φυτών, γιατί τότε όλη η παραγωγή και του αμπελιού και των φυτών, που έσπειρες, θα πρέπει ν’ αφιερωθεί στον Κύριο.

[10]Μην οργώνεις μ’ ένα βόδι κι ένα γαϊδούρι ζεμένα μαζί.

[11]Μη ντύνεσαι με ύφασμα φτιαγμένο από μαλλί και βαμβάκι μαζί.

[12]Θα κάνεις κρόσσια στις τέσσερις άκρες του μανδύα που φοράς.

Νόμοι σχετικοί με την αγνότητα

[13]Ίσως κάποιος παντρευτεί μια γυναίκα και ενωθεί μαζί της αλλά αργότερα δεν τη θέλει άλλο,

[14] e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

[15] então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

[16] O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

[17] e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha; todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

[18] os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

[19] e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[20] Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

[21] então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a apedrejarão até que morra, pois fez

[14]κι αρχίσει να την κατηγορεί για τη συμπεριφορά της, και τη δυσφημεί λέγοντας: «παντρεύτηκα αυτή τη γυναίκα κι όταν την πλησίασα δεν τη βρήκα παρθένα».

[15]Τότε ο πατέρας της νέας κι η μητέρα της θα πάρουν τις αποδείξεις της παρθενίας της και θα τις φέρουν στους πρεσβυτέρους της πόλης, στην πύλη.

[16]Ο πατέρας της νέας θα πει στους πρεσβυτέρους: «Την κόρη μου την έδωσα σ’ αυτόν τον άντρα για γυναίκα, αλλά αυτός δεν τη θέλει πια.

[17]Τώρα την κατηγορεί για ανήθικη συμπεριφορά και μου λέει ότι δεν την βρήκε παρθένα. Εδώ όμως είναι οι αποδείξεις της παρθενίας της κόρης μου» – και θ’ απλώσουν οι γονείς το σεντόνι μπροστά στους πρεσβυτέρους.

[18]Τότε οι πρεσβύτεροι της πόλης θα συλλάβουν τον άντρα και θα τον μαστιγώσουν·

[19]επιπλέον θα του επιβάλουν χρηματική ποινή εκατό σίκλους, που θα τους παραδώσει στον πατέρα της νέας, επειδή δυσφήμισε μια παρθένα Ισραηλίτισσα. Τέλος αυτή θα παραμείνει γυναίκα του για πάντα· δεν θα μπορεί να τη χωρίσει σ’ όλη του τη ζωή.

[20]Αν όμως η κατηγορία αποδειχτεί αληθινή και δε βρεθούν οι αποδείξεις της παρθενίας της νέας,

[21]τότε θα την οδηγήσουν μπροστά στην πόρτα του πατρικού της σπιτιού, και οι άντρες της πόλης της θα τη θανατώσουν

loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

με λιθοβολισμό, γιατί διέπραξε ατιμία μέσα στο λαό του Ισραήλ· είχε σχέσεις με άντρα, ενώ ακόμα έμενε στο πατρικό της σπίτι. Έτσι θα εξαλείψετε το κακό απ' ανάμεσά σας.

[22] Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

[22]Αν κάποιος πιαστεί να πλαγιάζει με παντρεμένη γυναίκα, τότε θα θανατωθούν και οι δυό. Έτσι θα εξαλείψετε το κακό μέσα από το λαό του Ισραήλ.

[23] Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

[23]Αν ένας άντρας συναντήσει στην πόλη μια νέα παρθένα, αρραβωνιασμένη και πλαγιάσει μαζί της,

[24] então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[24]τότε θα τους βγάλουν και τους δύο στην πύλη της πόλης εκείνης και θα τους θανατώσουν με λιθοβολισμό· τη νέα, επειδή δεν φώναξε για βοήθεια, αν και βρισκόταν στην πόλη, και τον άντρα, επειδή ταπείνωσε τη γυναίκα του συνανθρώπου του. Έτσι θα εξαλείψετε το κακό απ' ανάμεσά σας.

[25] Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

[25]Αν, όμως, ο άντρας συναντήσει την αρραβωνιασμένη παρθένα έξω στα χωράφια και τη βιάσει, τότε θα θανατωθεί μόνον ο άντρας.

[26] à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

[26]Στη νέα δεν θα κάνετε τίποτε· η νέα δεν διέπραξε αμαρτία που να τιμωρείται με θάνατο. Η περίπτωση αυτή είναι σαν του ανθρώπου που κάποιος του επιτίθεται και τον σκοτώνει.

[27] Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

[27]Ο άντρας τη βρήκε στα χωράφια· η νέα μπορεί να φώναξε, αλλά να μην ήταν κανείς εκεί για να τη σώσει.

[28] Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

[28]Αν ένας άντρας συναντήσει μια νέα που δεν είναι αρραβωνιασμένη, και τη βιάσει και τους ανακαλύψουν,

[29] então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[29]τότε ο άντρας που βίασε την κοπέλα, θα δώσει στον πατέρα της πενήντα ασημένιους σίκλους και θα την πάρει γυναίκα του, επειδή την ταπείνωσε· και σ' όλη του τη ζωή δεν θα μπορεί να τη χωρίσει.

[30] Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 23

[1]Να μην πάρει κανείς τη γυναίκα του πατέρα του για να μην ατιμάσει τον πατέρα του.

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

[1] Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

Ποιοι αποκλείονται από την κοινότητα

[2]Όποιος ευνουχίστηκε με θλάση ή αποκοπή των γεννητικών του οργάνων, δεν μπορεί να γίνει δεκτός στην κοινότητα του Κυρίου.

[2] Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

[3]Νόθος δεν μπορεί να γίνει δεκτός στην κοινότητα του Κυρίου ακόμα κι ως τη δέκατη γενιά των απογόνων του.

[3] Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

[4]Οι Αμμωνίτες κι οι Μωαβίτες δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί στην κοινότητα του Κυρίου ποτέ, ακόμα κι ως τη δέκατη γενιά των απογόνων τους.

[4] Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

[5]Αυτοί αρνήθηκαν να έρθουν και να σας προμηθεύσουν ψωμί και νερό στο δρόμο, όταν βγήκατε από την Αίγυπτο. Αντίθετα, έστειλαν και κάλεσαν εναντίον σας το Βαλαάμ, γιο του Βεώρ, από την Πεθόρ, της Μεσοποταμίας και τον πλήρωσαν για να σας καταραστεί.

5 Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

6 Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

7 Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

8 Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

Limpeza do acampamento

9 Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

10 Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

11 Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

12 Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

13 Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

14 Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos;

6Αλλά ο Κύριος, ο Θεός σας, δε θέλησε ν' ακούσει το Βαλαάμ, και μετέτρεψε για σας την κατάρα σε ευλογία, επειδή σας αγαπάει.

7Μην επιδιώξεις ποτέ στη ζωή σου την προκοπή τους και το καλό τους.

8Τους Εδωμίτες μην τους αποστρέφεστε γιατί αυτοί είναι συγγενικός σας λαός. Επίσης μην αποστρέφεστε τους Αιγυπτίους, γιατί έχετε μείνει ως ξένοι στη χώρα τους.

9Η τρίτη γενιά των απογόνων τους μπορεί να γίνει δεκτή στην κοινότητα του Κυρίου.

Η καθαρότητα του στρατοπέδου

10Όταν εκστρατεύετε εναντίον των εχθρών σας και μένετε σε στρατόπεδο, να φυλάγεστε από ο, τιδήποτε μπορεί να σας καταστήσει ακάθαρτους.

11Αν υπάρχει ανάμεσά σας κάποιος που δεν είναι καθαρός, επειδή έπαθε ονείρωξη, αυτός θα βγει έξω από το στρατόπεδο και δε θα μπει μέσα όλη την ημέρα.

12Το δειλινό, θα πλυθεί με νερό και με τη δύση του ήλιου μπορεί να μπει στο στρατόπεδο.

13Θα ορίζετε έναν τόπο έξω από το στρατόπεδο που να πηγαίνετε για τις φυσικές σας ανάγκες.

14Καθένας να έχει μαζί με τον εξοπλισμό του ένα τσαπί και όταν πηγαίνει εκεί έξω, να σκάβει μ' αυτό και μετά να σκεπάζει τα κόπρανά του.

15Ο Κύριος, ο Θεός σας, πηγαινοέρχεται μέσα στο στρατόπεδό σας, για να σας προστατεύει και να κάνει τους εχθρούς

portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

σας να παραδίνονται μπροστά σας. Γι’ αυτό πρέπει το στρατόπεδο σας να είναι τόπος καθαρός· για να μη δει ο Κύριος εκεί κάτι ακάθαρτο και σας εγκαταλείψει.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

Διάφοροι άλλοι νόμοι

15 Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

16Αν ένας δούλος φύγει από τον κύριό του και ζητήσει καταφύγιο κοντά σας, μην τον παραδώσετε στον κύριό του.

16 Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

17Θα εγκατασταθεί ανάμεσά σας, στον τόπο που θα διαλέξει σε μία από τις πόλεις σας, όπου του αρέσει· δε θα τον εκμεταλλευτείτε όμως.

17 Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

18Κανείς Ισραηλίτης, άντρας ή γυναίκα, δεν πρέπει να επιδοθεί στην ιερή πορνεία.

18 Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

19Δε θα φέρετε στο ναό του Κυρίου, του Θεού σας την αμοιβή πόρνης ή το χρήμα κίναιδου, για να εκπληρώσετε οποιοδήποτε τάμα· είναι και τα δυο βδελυρές πράξεις για τον Κύριο, το Θεό σας.

19 A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.

20Μη δανείσεις στο συμπατριώτη σου χρήματα με τόκο ή τρόφιμα με τόκο ή ο, τιδήποτε άλλο δανειστεί από σένα.

20 Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

21Από τον ξένο θα παίρνεις τόκο, αλλά από τον ομοεθνή σου δεν θα πάρεις, για να σε ευλογεί ο Κύριος, ο Θεός σου, σε ο, τιδήποτε επιχειρείς, στη χώρα που πηγαίνετε για να την πάρετε για ιδιοκτησία σας.

Acerca de votos

21 Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

22Αν κάνεις ένα τάμα στον Κύριο, το Θεό σου, μην αργήσεις να το εκπληρώσεις, γιατί αυτός θα σου το ζητήσει και θα σου καταλογιστεί ως αμαρτία.

[22] Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.
[23] O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.
[24] Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.
[25] Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as espigas; porém na seara não meterás a foice.

[23]Όταν όμως αποφεύγεις να τάξεις δεν έχεις αμαρτία.
[24]Τον λόγο σου να τον τηρείς και να εκπληρώνεις ό, τι έταξες στον Κύριο τον Θεό σου, όπως ακριβώς και τις προαιρετικές προσφορές σου.
[25]Αν μπεις στο αμπέλι του γείτονά σου, μπορείς να φας όσα σταφύλια θέλεις, ώσπου να χορτάσεις, αλλά δεν έχεις το δικαίωμα να πάρεις και μαζί σου.
[26]Αν μπεις στα σπαρτά του γείτονά σου μπορείς να κόψεις στάχυα με το χέρι σου, αλλά δρεπάνι δε θα βάλεις στα σπαρτά του.

Deuteronômio 24

Acerca do divórcio

[1] Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa indecente nela, e se ele lhe lavrar um termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;
[2] e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;
[3] e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,
[4] então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 24

Ο νόμος για το διαζύγιο

[1]Αν κάποιος πάρει μια γυναίκα και παντρευτούν αλλά αργότερα την αντιπαθήσει, επειδή βρήκε σ' αυτήν κάποιον ψόγο, τότε μπορεί να της εγχειρίσει ένα έγγραφο διαζυγίου και να τη διώξει από το σπίτι του.
[2]Αν αυτή, αφού φύγει από το σπίτι του, πάει και παντρευτεί άλλον άντρα,
[3]και ο δεύτερος αυτός άντρας πάψει να την αγαπάει και της εγχειρίσει ένα έγγραφο διαζυγίου και τη διώξει από το σπίτι του, ή αν αυτός πεθάνει,
[4]τότε ο πρώτος της άντρας, που την είχε διώξει, δεν μπορεί να την ξαναπάρει πάλι γυναίκα του, επειδή θεωρείται ακάθαρτη. Θα ήταν πράξη βδελυρή για τον Κύριο, το Θεό σας, και δεν πρέπει να μολύνετε με αμαρτία τη χώρα, που αυτός σας δίνει για ιδιοκτησία.

Leis de caráter humanitário

[5] Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

[6] Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

[7] Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende, esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[8] Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

[9] Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

[10] Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

[11] Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

[12] Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

[13] em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu

Διάφοροι άλλοι νόμοι

[5]Όταν είναι κανείς νιόπαντρος, δε θα πηγαίνει στην εκστρατεία και δε θα του ανατίθεται καμιά δημόσια υπηρεσία· για ένα χρόνο θα είναι ελεύθερος, για να μείνει σπίτι του και να κάνει ευτυχισμένη τη γυναίκα που πήρε.

[6]Να μην πάρει κανείς για ενέχυρο το χερόμυλο ή έστω και την πάνω πέτρα του, γιατί είναι σαν να παίρνει για ενέχυρο την ίδια τη ζωή.

[7]Αν κανείς από τους Ισραηλίτες απαγάγει έναν ομοεθνή του και τον κάνει σκλάβο του ή τον πουλήσει για δούλο, τότε ο απαγωγέας θα θανατώνεται. Έτσι θα εξαλείψετε το κακό απ’ ανάμεσά σας.

[8]Να προσέχετε τις πληγές των δερματικών νόσων· να φροντίζετε να τηρείτε με σχολαστικότητα όλες τις οδηγίες που θα σας διδάξουν οι ιερείς-Λευίτες, σύμφωνα με όσα τους έχω διατάξει.

[9]Θυμηθείτε τι έκανε ο Κύριος ο Θεός σας στη Μαριάμ, στο δρόμο, όταν βγήκατε απ’ την Αίγυπτο.

Η προστασία των αδυνάτων

[10]Αν δώσεις στο συμπατριώτη σου ένα δάνειο, μη μπεις μέσα στο σπίτι του όταν πας να του πάρεις το ενέχυρο.

[11]Θα σταθείς έξω, κι ο οφειλέτης θα σου φέρει έξω το ενέχυρο.

[12]Αν ο άνθρωπος αυτός είναι φτωχός, και σου έδωσε ως ενέχυρο το πανωφόρι του, εσύ μην το κρατήσεις όλη τη νύχτα.

[13]Πρέπει το δίχως άλλο να του το επιστρέψεις με τη δύση του ήλιου, για να

manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

μπορέσει να τυλιχτεί μέσα στο πανωφόρι του και να κοιμηθεί. Θα σε ευγνωμονεί μετά, κι αυτό θα υπολογιστεί για δίκαιη πράξη από τον Κύριο το Θεό σου.

[14] Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

[14]Μην εκμεταλλεύεσαι ποτέ τον μισθωτό, το δυστυχισμένο και το φτωχό συμπατριώτη σου ή τον ξένο που ζει σε μια από τις πόλεις της χώρας σου.

[15] No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[15]Να του δίνεις κάθε μέρα το ημερομίσθιό του, πριν απ' τη δύση του ήλιου· γιατί είναι φτωχός και το έχει ανάγκη. Αλλιώς αυτός θα φωνάξει με αγανάκτηση εναντίον σου στον Κύριο, κι αυτό θα σου καταλογιστεί για αμαρτία.

[16] Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.

[16]Δεν πρέπει να τιμωρούνται με θάνατο οι γονείς για τις αμαρτίες των παιδιών τους, ούτε τα παιδιά για τις αμαρτίες των γονιών τους. Ο καθένας θα τιμωρείται με θάνατο μόνο για τη δική του αμαρτία.

[17] Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

[17]Μη διαστρεβλώνεις το δίκιο του ξένου ή του ορφανού, και μην παίρνεις για ενέχυρο το φόρεμα της χήρας·

[18] Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

[18]να θυμόσαστε ότι κάποτε ήσασταν δούλοι στην Αίγυπτο και σας λύτρωσε από 'κει ο Κύριος, ο Θεός σας· γι' αυτό κι εγώ σας διατάζω να τηρείτε αυτή την εντολή.

[19] Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas, não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.

[19]Όταν θερίζετε τη σοδειά σας και λησμονήσετε ένα χερόβολο στάχυα στο χωράφι, μη γυρίσετε να το πάρετε· αυτό είναι για τον ξένο, το ορφανό και τη χήρα· έτσι θα σας ευλογεί ο Κύριος, ο Θεός σας, σ' ό, τι κι αν καταπιανόσαστε.

[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o

[20]Το ίδιο όταν ραβδίζετε τις ελιές σας: μην ξαναγυρνάτε να μαζέψετε τον ξεχασμένο

estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

21 Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

22 Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

καρπό· ό, τι απόμεινε είναι για τον ξένο, το ορφανό και την χήρα.

21Τέλος όταν τρυγάτε το αμπέλι σας, μην ξαναπερνάτε ανάμεσα στα κλήματα για να μαζέψετε τα ξεχασμένα τσαμπιά. Όσα έμειναν είναι για τον ξένο, το ορφανό και τη χήρα.

22Να θυμάστε ότι ήσασταν δούλοι στην Αίγυπτο. Γι' αυτό κι εγώ σας διατάζω να τηρείτε αυτή την εντολή.

Deuteronômio 25

A pena de açoites

1 Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

2 Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

3 Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

4 Não atarás a boca ao boi quando debulha.

O levirato

5 Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 25

Καθορισμός των μαστιγωμάτων

1Αν παρουσιαστεί κάποια διαφορά ανάμεσα σε δυο ανθρώπους και πάνε στο δικαστήριο για να γίνει δίκη, ο ένας θα δικαιωθεί κι ο άλλος θα καταδικαστεί.

2Αν ο ένοχος καταδικαστεί να μαστιγωθεί, ο δικαστής θα διατάξει να τον ρίξουν χάμω και να τον μαστιγώσουν μπροστά του· τα χτυπήματα που θα του δώσουν με το μαστίγιο θα είναι σε αριθμό ανάλογα με τη σοβαρότητα της ενοχής του.

3Δεν πρέπει να ξεπεράσουν τα σαράντα, γιατί αν τον χτυπήσουν περισσότερο, ο συμπατριώτης σας θα εξευτελιστεί στα μάτια σας.

Η προστασία των ζώων

4Μη βάλεις φίμωτρο στο βόδι που αλωνίζει.

Ο ανδραδελφικός γάμος

5Αν συμβαίνει δυο αδέρφια να συγκατοικούν και να πεθάνει ένας απ' αυτούς χωρίς ν' αφήσει γιο, τότε η χήρα του δεν θα παντρευτεί ξένον άντρα· ο αδερφός του άντρα της θα πάει σ' αυτή

recebera por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

[6] O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

[7] Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

[8] Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

[9] então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

[10] e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

[11] Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

και θα την πάρει γυναίκα του κι έτσι θα εκπληρώσει το ανδραδελφικό καθήκον του, προς αυτήν.

[6]Ο πρωτότοκος γιος που θα γεννήσει η χήρα, θα θεωρείται γιος εκείνου που πέθανε, για να μην εξαφανιστεί το όνομά του από τον Ισραήλ.

[7]Αν όμως ο άντρας αυτός δεν θέλει να πάρει γυναίκα του τη χήρα του αδερφού του, τότε αυτή θα πάει στην πύλη, στους πρεσβυτέρους και θα τους πει: «Ο αδερφός του άντρα μου αρνείται να συνεχίσει το όνομα του αδερφού του στον Ισραήλ· δε θέλει να εκπληρώσει το ανδραδερφικό καθήκον του σ’ εμένα».

[8]Οι πρεσβύτεροι της πόλης του θα τον καλέσουν και θα του μιλήσουν· αν αυτός επιμένει και λέει, «δεν θέλω να την πάρω αυτή για γυναίκα μου»,

[9]τότε η χήρα θα τον πλησιάσει μπροστά στους πρεσβυτέρους, θα του βγάλει το σανδάλι από το πόδι του και θα τον φτύσει στο πρόσωπο λέγοντας: «Αυτά παθαίνει ο άντρας, που αρνείται να δημιουργήσει οικογένεια στον αδερφό του».

[10]Από ’κει και πέρα η οικογένεια αυτού του ανθρώπου θα ονομάζεται «οικογένεια γυμνοπόδη» μέσα σ’ όλο το λαό του Ισραήλ.

Διάφοροι άλλοι νόμοι

[11]Αν δυο άνθρωποι μαλώνουν, και πλησιάσει η γυναίκα του ενός για να γλιτώσει τον άντρα της από τα χέρια εκείνου που τον χτυπάει και απλώσει το

χέρι της και πιάσει τον επιτιθέμενο από τα απόκρυφά του μέρη,

[12] cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

[12]τότε θα της κόψετε το χέρι· δε θα τη λυπηθείτε.

Pesos e medidas justos

[13] Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

[13]Στο σακί σου δεν θα έχεις δύο ειδών σταθμά, ένα μεγάλο (για ν' αγοράζεις) κι ένα μικρό (για να πουλάς).

[14] Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

[14]Στο σπίτι σου δεν θα έχεις δύο ειδών εφά, ένα μεγάλο κι ένα μικρό.

[15] Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[15]Θα έχεις σωστά και ακριβή σταθμά, σωστό και ακριβές εφά, για να ζήσεις πολλά χρόνια στη χώρα που σου δίνει ο Κύριος, ο Θεός σου.

[16] Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

[16]Γιατί αυτός αποστρέφεται όποιον διαπράττει τέτοιου είδους αδικία.

Amaleque será destruído

Εντολή για την εξολόθρευση των Αμαληκιτών

[17] Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

[17]Ποτέ να μην ξεχάσετε τι σας έκαναν οι Αμαληκίτες κατά την πορεία σας, όταν βγήκατε από την Αίγυπτο.

[18] como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

[18]Σας περίμεναν στο δρόμο και σας χτύπησαν από τα νώτα σκοτώνοντας έτσι όλους τους βραδυπορούντες, ενώ εσείς ήσασταν εξαντλημένοι κι αποκαμωμένοι· δε φοβήθηκαν το Θεό.

[19] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

[19]Γι' αυτό, όταν εγκατασταθείτε στη χώρα που ο Κύριος, ο Θεός σας, σας δίνει για ιδιοκτησία και ησυχάσετε από τους γύρω εχθρούς σας, τότε θα εξαλείψετε τη μνήμη των Αμαληκιτών από την υφήλιο· μην το ξεχάσετε.

Deuteronômio 26

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 26

As primícias da terra

Ορισμοί για τα πρωτογεννήματα και τη δεκάτη

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[5] Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

[6] Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

[7] Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

[8] e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e

[1]Όταν θα μπείτε στη χώρα, που σας δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας, για ιδιοκτησία και την κυριέψετε και εγκατασταθείτε σ' αυτήν,

[2]καθένας από σας θα πάρει τους πρώτους απ' όλους τους καρπούς της γης που θα μαζέψετε εκεί, θα τους βάλει σ' ένα καλάθι και θα τους πάει στον τόπο που θα έχει διαλέξει ο Κύριος, ο Θεός σας, για να λατρεύεται το όνομά του εκεί.

[3]Θα βρει τον ιερέα, που θα είναι της υπηρεσίας την ημέρα εκείνη, και θα του πει: «Δηλώνω σήμερα στον Κύριο, το Θεό σου, ότι μπήκα στη χώρα που ο Κύριος είχε υποσχεθεί με όρκο στους προγόνους μας να μας δώσει».

[4]Ο ιερέας θα πάρει το καλάθι από το χέρι του και θα το αποθέσει μπροστά στο θυσιαστήριο του Κυρίου, του Θεού σας.

[5]Τότε θα πάρεις το λόγο και θα πεις ενώπιον του Κυρίου του Θεού σου: «Ένας περιπλανώμενος Αραμαίος ήταν ο προπάτοράς μου. Κατέβηκε στην Αίγυπτο κι έζησε εκεί σαν ξένος, με λίγους ανθρώπους γύρω του. Εκεί έγινε έθνος μεγάλο, ισχυρό και πολυάριθμο.

[6]Αλλά οι Αιγύπτιοι μας κακομεταχειρίζονταν, μας καταπίεζαν και μας επέβαλλαν σκληρή δουλεία.

[7]Τότε επικαλεστήκαμε τον Κύριο, το Θεό των προγόνων μας κι εκείνος άκουσε τη φωνή μας και είδε τη δυστυχία μας, την ταλαιπωρία μας και την καταπίεσή μας.

[8]Μας έβγαλε απ' την Αίγυπτο με το δυνατό του χέρι, με την ακαταμάχητη

com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

[9] e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

[10] Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

[11] Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

Os dízimos

[12] Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

[13] Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

[14] Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus;

δύναμή του, με σημεία και θαύματα, σκορπίζοντας τρόμο μεγάλο.

[9]Και μας έφερε σ’ αυτό τον τόπο και μας έδωσε τη χώρα αυτή, χώρα που ρέει γάλα και μέλι.

[10]Και τώρα, να, έφερα τους πρώτους καρπούς της γης που μας έδωσες, Κύριε». Μετά θα τους τοποθετήσεις ενώπιον του Κυρίου, του Θεού σου, και θα τον προσκυνήσεις.

[11]Έτσι μαζί με τους Λευίτες και τους ξένους που ζουν ανάμεσά σας θα απολαμβάνετε όλα τα αγαθά, που ο Κύριος, ο Θεός σας θα δίνει σ’ εσάς και στις οικογένειές σας.

Η προσευχή για τις προσφορές υπέρ των Λευιτών κλπ.

[12]Κάθε τρίτο έτος θα είναι «το έτος της δεκάτης». Όταν θα έχετε τελειώσει με τη συλλογή της δεκάτης, δηλαδή του δεκάτου όλων των προϊόντων σας, θα τα καταθέτετε στις πόλεις σας, για να βρίσκονται στη διάθεση των Λευιτών, των ξένων, των ορφανών και των χηρών.

[13]Μετά θα πεις ενώπιον του Κυρίου του Θεού σου: «Ξεχώρισα, Κύριε, την ιερή μερίδα από το σπίτι μου και την έδωσα στους Λευίτες, στους ξένους, στα ορφανά και στις χήρες. Εκτέλεσα όλες τις εντολές που μου έχεις δώσει, χωρίς να παραβώ ή να ξεχάσω καμιά απ’ αυτές.

[14]Απ’ αυτή την ιερή μερίδα τίποτα δεν έφαγα τον καιρό που είχα πένθος, τίποτα δεν άγγιξα όταν ήμουν ακάθαρτος και τίποτα δεν έδωσα για κάποιον νεκρό.

segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

[15] Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

Exortação à obediência

[16] Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse, e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés
Solene promulgação da lei

Υπάκουσα στα λόγια σου, Κύριε Θεέ μου, κι έκανα όπως με διέταξες.

[15]Κοίταξε τώρα από το άγιο σου κατοικητήριο, από τους ουρανούς, κι ευλόγησε τον λαό σου, τον Ισραήλ, και τη χώρα που μας έδωσες, όπως υποσχέθηκες με όρκο στους προγόνους μας, τη χώρα που ρέει γάλα και μέλι».

Λαός αφιερωμένος στον Κύριο

[16]Ο Μωυσής είπε: «Σήμερα ο Κύριος, ο Θεός σας, σας διατάζει να εκτελείτε τους νόμους αυτούς και τα προστάγματα, και να τους τηρείτε και να τους εφαρμόζετε μ' όλη σας την καρδιά και την ψυχή.

[17]Σήμερα αποσπάσατε από τον Κύριο την υπόσχεση ότι θα είναι ο Θεός σας, με τον όρο να βαδίζετε στο δρόμο του, να φυλάτε τους νόμους του, τις εντολές του και τα προστάγματά του και να υπακούετε σ' ό, τι σας λέει.

[18]Και ο Κύριος απέσπασε σήμερα από σας την υπόσχεση ότι θα είστε ο εκλεκτός λαός του, η περιουσία του, όπως σας έχει πει, και ότι θα τηρείτε όλες τις εντολές του.

[19]Θα σας κάνει έναν λαό ανώτερο απ' όλα τα άλλα έθνη που έχει δημιουργήσει –ανώτερον σε δόξα, σε φήμη και σε μεγαλείο. Και θα είστε ένας λαός αφιερωμένος στον Κύριο, το Θεό σας, όπως ο ίδιος το έχει διακηρύξει».

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 27

Η αναγραφή του νόμου στο όρος Εβάλ

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

[1]Ο Μωυσής, συνοδευόμενος από τους πρεσβυτέρους του λαού Ισραήλ, απευθύνθηκε στο λαό και είπε: «Να τηρείτε όλες τις εντολές, που εγώ σας δίνω σήμερα.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

[2]Την ημέρα που θα περάσετε τον Ιορδάνη για να πάτε στη χώρα, που σας δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας, θα πάρετε μεγάλα λιθάρια και θα τα στήσετε όρθια, θα τα ασβεστώσετε

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

[3]και πάνω τους θα γράψετε όλα τα λόγια αυτού του νόμου. Έτσι θα μπορέσετε να μπείτε στη χώρα που ρέει γάλα και μέλι, που σας τη δίνει ο Κύριος, ο Θεός σας και Θεός των προγόνων σας, σύμφωνα με την υπόσχεσή του.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

[4]Αυτά τα λιθάρια, θα τα στήσετε στο όρος Εβάλ και θα τα ασβεστώσετε, σύμφωνα με τη διαταγή που σας δίνω σήμερα, αφού θα ’χετε περάσει τον Ιορδάνη.

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.

[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.

[5-6]Εκεί θα χτίσετε ένα πέτρινο θυσιαστήριο στον Κύριο, το Θεό σας, με πέτρες απελέκητες, χωρίς να τις επεξεργαστείτε με σιδερένιο εργαλείο, και πάνω σ’ αυτό θα προσφέρετε ολοκαυτώματα σ’ αυτόν.

[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.

[7]Επίσης θα προσφέρετε θυσίες κοινωνίας, και θα τρώτε εκεί και θα χαιρόσαστε ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας.

[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.

[8]Πάνω στα όρθια λιθάρια θα γράψετε ευανάγνωστα όλα τα λόγια αυτού του νόμου».

[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo:

[9]Στη συνέχεια, ο Μωυσής, μαζί με τους ιερείς-Λευίτες, μίλησε σ’ όλους τους Ισραηλίτες και τους είπε: «Σωπάστε κι

Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.

[10] Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

Maldições do monte Ebal

[11] Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:

[12] Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.

[13] E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.

[14] Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:

[15] Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!

[16] Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[17] Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!

[18] Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!

ακούστε, Ισραηλίτες. Σήμερα γίνατε λαός του Κυρίου, του Θεού σας.

[10]Να υπακούτε στα λόγια του και να εκτελείτε τις εντολές του και τους νόμους του, που εγώ σήμερα σας δίνω».

Οι κατάρες για την ανυπακοή – όρος Εβάλ

[11]Επίσης ο Μωυσής είπε στους Ισραηλίτες:

[12]«Όταν θα περάσετε τον Ιορδάνη, οι φυλές Συμεών, Λευί, Ιούδα, Ισσάχαρ, Ιωσήφ και Βενιαμίν, θα σταθούν στο όρος Γεριζίμ, για να απαγγείλουν τις ευλογίες προς το λαό.

[13]Και οι φυλές Ρουβήν, Γαδ, Ασήρ, Ζαβουλών, Δαν και Νεφθαλί, θα σταθούν στο όρος Εβάλ για να απαγγείλουν τις κατάρες.

[14]Οι Λευίτες θα πάρουν το λόγο, και με δυνατή φωνή, θα πουν στους Ισραηλίτες:

[15]«Καταραμένος ο άνθρωπος, που θα κατασκευάσει κάποιο είδωλο ή χυτό ομοίωμα, και θα το βάλει κάπου στα κρυφά να το λατρεύει. Αυτά τα πράγματα ο Κύριος τα αποστρέφεται. Είναι κατασκευάσματα τεχνίτη». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[16]«Καταραμένος όποιος προσβάλλει τον πατέρα του και τη μητέρα του». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[17]«Καταραμένος όποιος μετακινεί τα σύνορα του γείτονά του». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[18]«Καταραμένος όποιος παραπλανάει έναν τυφλό στο δρόμο». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[19] Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!

[20] Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!

[21] Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!

[22] Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[23] Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!

[24] Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!

[25] Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!

[26] Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência
Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

[1] Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

[19]«Καταραμένος όποιος διαστρεβλώνει το δίκιο του ξένου, του ορφανού και της χήρας». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[20]«Καταραμένος όποιος συνευρίσκεται με τη γυναίκα του πατέρα του, γιατί ατιμάζει τον πατέρα του». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[21]«Καταραμένος όποιος συνευρίσκεται με οποιοδήποτε ζώο». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[22]«Καταραμένος όποιος συνευρίσκεται με την αδερφή του, κόρη του πατέρα του ή κόρη της μητέρας του». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[23]«Καταραμένος όποιος συνευρίσκεται με την πεθερά του». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[24]«Καταραμένος όποιος χτυπήσει το συνάνθρωπό του ύπουλα». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[25]«Καταραμένος όποιος παίρνει λεφτά για να σκοτώσει έναν αθώο». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

[26]«Καταραμένος όποιος δε μένει πιστός στα λόγια αυτού του νόμου, και δεν τα εφαρμόζει». Κι όλος ο λαός θα πει: «Αμήν».

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 28

Οι ευλογίες για την υπακοή
(Λευ 26,3-13· 7,12-24)

[1-2]Στη συνέχεια ο Μωυσής είπε: «Αν υπακούτε πραγματικά στα λόγια του Κυρίου, του Θεού σας, και προσέχετε να εφαρμόζετε όλες τις εντολές του, που εγώ σας δίνω σήμερα, ο Κύριος, ο Θεός σας θα

[2] Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:

σας κάνει το πρώτο απ' όλα τα έθνη της γης, και θα έρθουν πάνω σας ετούτες οι ευλογίες:

[3] Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

[3]Ευλογημένος θα 'σαι στην πόλη και στο χωράφι.

[4] Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[4]Ευλογημένος θα 'ναι της κοιλιάς σου ο καρπός, και ο καρπός της γης σου, και ο καρπός των ζωντανών σου, των γελαδιών σου οι γέννες και των προβάτων σου.

[5] Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

[5]Ευλογημένο θα 'ναι το καλάθι σου κι ευλογημένη η σκάφη που ζυμώνεις το ψωμί σου.

[6] Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.

[6]Ευλογημένος θα 'σαι, σ' ό, τι κι αν κάνεις.

[7] O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.

[7]Ο Κύριος θα σου παραδώσει τους εχθρούς σου, αυτούς που θα ξεσηκωθούν να σε χτυπήσουν, νικημένους μπροστά σου. Από έναν δρόμο θα έρχονται εναντίον σου, κι από εφτά δρόμους θα φεύγουν από μπρος σου.

[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[8]»Ο Κύριος θα διατάξει την ευλογία να 'ναι μαζί σου στις αποθήκες σου και σ' ό, τι επιχειρείς, και θα σε ευλογήσει στη χώρα που σου δίνει.

[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

[9]Ο Κύριος, ο Θεός σου θα σε αναδείξει σε δικό του λαό, αφιερωμένον σ' αυτόν, όπως με όρκο σού υποσχέθηκε, αν εκτελείς τις εντολές του και βαδίζεις στο δρόμο του.

[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.

[10]Τότε θα δουν όλοι οι λαοί της γης, ότι ο Κύριος σε προστατεύει, και θα σε φοβούνται.

[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto do teu solo, na terra que

[11]»Ο Κύριος θα σου δώσει άφθονα τ' αγαθά, πλούσιο της κοιλιάς σου τον καρπό, και τον καρπό των ζωντανών σου

o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

και τον καρπό της γης σου, στη χώρα που ο Κύριος υποσχέθηκε στους προγόνους σου πως θα σου δώσει.

12 O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

12Ο Κύριος για χάρη σου θ' ανοίγει τις δεξαμενές του νερού στον ουρανό, για να δίνει βροχή στη χώρα σου, στον κατάλληλο καιρό και να ευλογεί όλα σου τα έργα. Σε πολλά έθνη θα δανείζεις, ενώ εσύ δεν θα 'χεις ανάγκη να δανείζεσαι.

13 O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

13Έτσι ο Κύριος, ο Θεός σου θα σε κάνει αρχηγό και όχι ουραγό. Πάντα θα υπερέχεις και ποτέ δεν θα μειονεκτείς, αν τηρείς τις εντολές του που εγώ σήμερα σου δίνω κι αν φροντίζεις να τις εφαρμόζεις.

14 Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

14Να μην ξεφύγετε από καμιά εντολή που εγώ σας δίνω σήμερα, ούτε δεξιά ούτε αριστερά, για να ακολουθήσετε άλλους θεούς και να τους λατρέψετε».

Os castigos da desobediência
Levítico 26.14-46

Οι συνέπειες της ανυπακοής
(Λευ 26,14-46)

15 Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

15«Αν όμως δεν υπακούσετε στον Κύριο, το Θεό σας, και δεν προσέχετε να εφαρμόζετε τις εντολές του και τους νόμους του, που εγώ σας δίνω σήμερα, τότε θα σας βρουν και θα πέσουν πάνω σας όλες ετούτες οι κατάρες:

16 Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

16Καταραμένος θα 'σαι στην πόλη και στο χωράφι.

17 Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

17Καταραμένο θα 'ναι το καλάθι σου και η σκάφη που ζυμώνεις το ψωμί σου.

18 Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

18Καταραμένος της κοιλιάς σου ο καρπός και ο καρπός της γης σου, των γελαδιών σου οι γέννες και των προβάτων σου.

19 Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

19Καταραμένος θα 'σαι, σ' ό, τι κι αν κάνεις.

[20] O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

[20]Αν εγκαταλείψεις τον Κύριο πράττοντας το κακό, αυτός θα στείλει πάνω σου την κατάρα, τον τρόμο και τη θλίψη σ' ό, τι κι αν καταπιάνεσαι· και πολύ γρήγορα θα καταστραφείς τελείως.

[21] O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

[21]»Ο Κύριος θα επιτρέψει να σε βρει θανατικό, ωσότου σ' εξαφανίσει από τη χώρα που πηγαίνεις να την πάρεις ιδιοκτησία σου.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento, e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[22]Ο Κύριος θα σε χτυπήσει με φθίση, με πυρετό, με ρίγος, με καύσωνα, με ξηρασία, με μαρασμό κι αρρώστια των φυτών. Όλα αυτά θα σε καταδιώκουν ωσότου καταστραφείς.

[23] Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

[23]Χαλκός θα είν' ο ουρανός πάνω από το κεφάλι σου και σίδερο η γη κάτω απ' τα πόδια σου.

[24] Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

[24]Ο Κύριος θα μετατρέψει τη βροχή στη χώρα σου σε σκόνη και σε χώμα. Θα πέφτει πάνω σου απ' τον ουρανό, ώσπου να εξοντωθείς.

[25] O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

[25]»Ο Κύριος θα επιτρέψει να σε νικούν οι εχθροί σου. Από ένα δρόμο θα βαδίζεις εναντίον τους, κι από εφτά δρόμους θα φεύγεις από μπροστά τους. Όλα τα βασίλεια της γης θα φρίττουν όταν θα βλέπουν το κατάντημά σου.

[26] O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[26]Το πτώμα σου θα γίνει τροφή για τ' αρπαχτικά πουλιά του ουρανού και για τα θηρία της γης· και δε θα υπάρχει ούτ' ένας να τα διώξει.

[27] O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

[27]Ο Κύριος θα σε χτυπήσει με το αιγυπτιακό έλκος, με έκζεμα και ψώρα, αρρώστιες αγιάτρευτες.

[28] O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

[28]Ο Κύριος θα σε χτυπήσει με τρέλα, με τύφλωση και με σύγχυση του μυαλού.

[29] Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

[29]Μες στο καταμεσήμερο θα βαδίζεις ψηλαφώντας, όπως μες στο σκοτάδι του ο τυφλός. Τίποτε απ' ό, τι κάνεις δεν θα πετυχαίνει· πάντα θα σε καταπιέζουν και θα σε ληστεύουν και δε θα βρίσκεται κανείς για να σε σώσει.

[30] Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

[30]»Θ' αρραβωνιάζεσαι γυναίκα, κι άλλος μαζί της θα πλαγιάζει. Θα χτίζεις σπίτι, μα δε θα κατοικείς σ' αυτό. Αμπέλι θα φυτεύεις, μα δε θα το τρυγάς.

[31] O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

[31]Το βόδι σου θα το σφάζουν μπροστά σου, αλλά απ' το κρέας του εσύ δεν θα τρως. Θ' αρπάζουν το γαϊδούρι σου από μπροστά σου και σε σένα δεν θα ξαναγυρνά. Θα παραδίνονται τα πρόβατά σου στους εχθρούς σου και δε θα υπάρχει ούτε ένας να σου παρασταθεί.

[32] Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

[32]Οι γιοι και οι θυγατέρες σου θα παραδίνονται σ' άλλον λαό· εσύ θα το βλέπεις και τα μάτια σου θα λιώνουν την κάθε μέρα να τους καρτεράς, μα δε θα μπορείς τίποτα να κάνεις.

[33] O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

[33]Της γης σου τους καρπούς και τη σοδειά ολόκληρη του κόπου σου, ένας λαός που δεν τον ξέρεις θα τα τρώει· κι εσύ, μονάχα θα καταπιέζεσαι και θα τσακίζεσαι την κάθε μέρα.

[34] e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

[34]»Κι από το θέαμα που θα βλέπουνε τα μάτια σου, θα τρελαθείς.

[35] O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[35]Ο Κύριος θα σε χτυπήσει με κακές πληγές στα γόνατα και στους μηρούς, που απ' αυτές να γιατρευτείς δε θα μπορείς –

από των ποδιών σου τις πατούσες ίσαμε της κεφαλής σου την κορφή.

[36] O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

[36]Ο Κύριος θα σε παραδώσει, εσένα και το βασιλιά σου που θα 'χεις βάλει για αρχηγό σου, σ' έναν λαό που ούτ' εσύ, ούτε οι πρόγονοί σου τον γνωρίζαν, και θα λατρέψεις εκεί άλλους θεούς, φτιαγμένους από ξύλο κι από πέτρα.

[37] Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

[37]Θα προκαλείς τη φρίκη, το χλευασμό και τον περίγελο σ' όλους εκείνους τους λαούς, όπου ο Κύριος θα σε φέρει.

[38] Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

[38]»Σπόρο πολύ θα ρίχνεις στο χωράφι, μα λίγο θα μαζεύεις, γιατί η ακρίδα θα τον έχει καταφάει.

[39] Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem colherás as uvas, porque o verme as devorará.

[39]Αμπέλια θα φυτεύεις και θα τα καλλιεργείς, μα ούτε κρασί θα πίνεις ούτε καν θα τρυγάς, γιατί θα τα 'χει καταφάει το σκουλήκι.

[40] Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

[40]Λιόδεντρα θα 'χεις σ' όλη σου τη χώρα, αλλά δε θα 'χεις λάδι ν' αλειφτείς, γιατί οι ελιές θα πέφτουν.

[41] Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

[41]Γιους θα γεννάς και θυγατέρες, δικά σου όμως δε θα μπορείς να τα 'χεις, γιατί θα τα πηγαίνουν στην αιχμαλωσία.

[42] Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

[42]Όλα τα δένδρα σου και τους καρπούς της γης σου, τα σκουλήκια θα τα χαίρονται.

[43] O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

[43]Οι ξένοι που θα ζουν ανάμεσά σας θα προοδεύουν πιότερο από σένα, όλο και πιο ψηλά· ενώ εσύ ολοένα και πιο χαμηλά θα πέφτεις.

[44] Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

[44]Αυτοί θα σου δανείζουν, εσύ δε θα 'χεις πια να τους δανείσεις. Αυτοί θα είν' οι αρχηγοί κι εσύ ο ουραγός.

45 Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

45»Όλες ετούτες οι κατάρες θα σας βρουν και θα πέσουν πάνω σας, ωσότου αφανιστείτε, αν δεν υπακούσετε τον Κύριο, το Θεό σας, και δεν εφαρμόσετε τις εντολές του και τους νόμους του, εκείνα που σας πρόσταξε.

46 Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

46Κι αυτά θα 'ναι παντοτινά σημεία κι αποδείξεις θαυμαστές σ' εσάς και στους απογόνους σας.

47 Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

47»Αν δεν λατρεύσετε τον Κύριο, το Θεό σας, με χαρά και μ' όλη σας την καρδιά, όταν θα έχετε όλα τ' αγαθά σας άφθονα,

48 Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

48τότε θα γίνετε δούλοι στους εχθρούς σας, που θα τους στείλει ο Κύριος εναντίον σας. Θα πεινάτε, θα διψάτε, θα είστε γυμνοί και θα στερείστε τα πάντα· στον τράχηλό σας θα βάλει σιδερένιο ζυγό, ώσπου να σας εξοντώσει.

49 O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;

49Ο Κύριος θα ξεσηκώσει εναντίον σας ένα έθνος από μακριά, από της γης την άκρη, που επιτίθεται όπως ο αετός· ένα έθνος, που τη γλώσσα του δεν θα μπορείτε να καταλάβετε.

50 nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.

50Θα 'ναι ένα έθνος με άγριο πρόσωπο, που δε θα σέβεται τον γέροντα κι ούτε τον νέο θα σπλαχνίζεται.

51 Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

51Θα καταφάει τον καρπό των ζωντανών σας και τον καρπό της γης σας, ώσπου ν' αφανιστείτε· δε θα σας αφήσει ούτε στάρι, ούτε κρασί, ούτε λάδι, ούτε τις γέννες των γελαδιών και των προβάτων σας, ωσότου σας εξαφανίσει.

52 Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te

52Θα πολιορκήσει όλες σας τις πόλεις, τα ψηλά και δυνατά σας τείχη, μέσα στα οποία νιώθατε ασφαλείς, ώσπου να

sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[53] Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

[54] O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;

[55] de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.

[56] A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e delicadeza não tentaria pôr a planta do pé sobre a terra, será mesquinha para com o marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

[57] mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.

πέσουν, παντού στη χώρα που θα σας δώσει ο Κύριος, ο Θεός σας.

[53]Κι όταν θα σας πολιορκεί ο εχθρός σας και θα στενεύει τον κλοιό του απελπιστικά, τότε εσείς θ’ αναγκαστείτε να φάτε τα ίδια τα παιδιά σας, θα καταβροχθίσετε τις σάρκες των γιων σας και των θυγατέρων σας, που σας έδωσε ο Κύριος, ο Θεός σας.

[54]Ο τρυφερότερος και ο πιο ευαίσθητος άνθρωπος ανάμεσά σας θα βλέπει με κακό μάτι τον αδερφό του και την αγαπημένη του γυναίκα και τα υπόλοιπα παιδιά του, που θα ’χουν απομείνει.

[55]Σε κανέναν απ’ αυτούς δε θα δίνει από τις σάρκες των παιδιών του· θα τις τρώει όλες αυτός, γιατί τίποτε πια δεν θα του έχει απομείνει στη διάρκεια της πολιορκίας· τόση θα είναι η απόγνωση που θα ’χει φέρει ο εχθρός σας σ’ όλες τις πόλεις σας.

[56]Η τρυφερότερη κι η πιο ευαίσθητη γυναίκα ανάμεσά σας, που απ’ την ευαισθησία και τη χλιδή απέφευγε και το πόδι της ακόμα να πατήσει στη γη, τώρα θα βλέπει με κακό μάτι τον αγαπημένο της άντρα, το γιο της και την κόρη της.

[57]Θα σκέφτεται να φάει κρυφά το νεογέννητο βρέφος της, ως και τον πλακούντα που θα βγει από την κοιλιά της, γιατί θα στερείται τα πάντα στη διάρκεια της πολιορκίας· τόση θα είναι η απόγνωση που θα έχει φέρει ο εχθρός σας στις πόλεις σας.

[58] Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

[58]»Φροντίστε, λοιπόν, να εφαρμόζετε όλα τα λόγια του νόμου, τα γραμμένα σ' αυτό το βιβλίο, και να σεβόσαστε αυτό το όνομα, το δοξασμένο και φοβερό, τον Κύριο το Θεό σας.

[59] então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;

[59]Αλλιώς, ο Κύριος θα φέρει σ' εσάς και στους απογόνους σας φοβερές πληγές, μεγάλες και μακρόχρονες, αρρώστιες βαριές και χρόνιες.

[60] fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.

[60]Θα φέρει πάνω σας όλα τα πλήγματα που έφερε στους Αιγυπτίους, τα οποία τόσο σας είχαν τρομάξει· δε θα φεύγουν από πάνω σας.

[61] Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.

[61]Ακόμη ο Κύριος θα φέρει εναντίον σας ασθένειες και πληγές που δεν είναι γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο του νόμου, ώσπου να εξαφανιστείτε.

[62] Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

[62]Και θ' απομείνετε ελάχιστοι, εσείς που ήσασταν τόσοι πολλοί σαν τ' άστρα του ουρανού, αν δεν υπακούσετε στον Κύριο, το Θεό σας.

[63] Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, da mesma sorte o SENHOR se alegrará em vos fazer perecer e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.

[63]»Όπως ο Κύριος χαιρόταν να σας κάνει ευτυχισμένους και πολυάριθμους, έτσι τώρα θα χαίρεται να σας καταστρέφει και να σας εξαφανίζει· θα ξεριζωθείτε από τη χώρα που πάτε να πάρετε για ιδιοκτησία σας.

[64] O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da terra. Servirás ali a outros deuses que não conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

[64]Ο Κύριος θα σας διασκορπίσει ανάμεσα σ' όλους τους λαούς, από τη μια άκρη της γης ως την άλλη· κι εκεί θα λατρέψετε άλλους θεούς, φτιαγμένους από ξύλο κι από πέτρα, που ούτε εσείς τους γνωρίζατε ούτε οι πρόγονοί σας.

[65] Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá

[65]Αλλά κι ανάμεσα στα έθνη εκείνα δεν θα ησυχάσετε. Τα πόδια σας δεν θα

repouso, porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

βρίσκουν τόπο ν' αναπαυτούν· ο Κύριος θα βάλει τον τρόμο στην καρδιά σας, θα κάνει τα μάτια σας να σβήνουν, την ψυχή σας να μαραίνεται.

[66] A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

[66]Η ζωή σας θα κρέμεται από μια κλωστή· νύχτα και μέρα θα φοβάστε και θ' αμφιβάλλετε για την ίδια σας την ύπαρξη.

[67] Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

[67]Το πρωί θα εύχεστε να ήταν βράδυ και το βράδυ θα εύχεστε να ήταν πρωί. Τόσος θα είναι ο φόβος που θα πλημμυρίζει την καρδιά σας από το θέαμα που θ' αντικρύζετε.

[68] O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

[68]Ο Κύριος θα σας πάει πάλι με πλοία στην Αίγυπτο· θα πάρετε το δρόμο πίσω για τη χώρα, που σας υποσχέθηκα ότι πια δε θα την ξαναδείτε. Εκεί θα θέλετε να πουληθείτε στους εχθρούς σας σκλάβοι και σκλάβες και δε θα υπάρχει κανείς για να σας αγοράσει».

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés
Deus faz nova aliança com o povo

[1] São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

Η διαθήκη του Κυρίου με τον Ισραήλ στη Μωάβ

[69]Αυτά είναι τα λόγια της διαθήκης που σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου, έκανε ο Μωυσής με τους Ισραηλίτες, στη Μωάβ, εκτός από τη διαθήκη, που είχε κάνει μ' αυτούς στο όρος Χωρήβ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 29

[2] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

[1]Ο Μωυσής κάλεσε όλους τους Ισραηλίτες και τους είπε: «Όταν ήσασταν στην Αίγυπτο, είδατε με τα ίδια σας τα μάτια όλα όσα έκανε ο Κύριος στο Φαραώ, στους άρχοντές του και σ' ολόκληρη τη χώρα του·

[3] as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

[4] porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

[5] Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

[6] Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7] Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

[8] tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

[9] Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

[10] Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

[11] os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,

[2]είδατε τις μεγάλες δοκιμασίες, τα σημεία και τα φοβερά εκείνα θαύματα.

[3]Αλλά ο Κύριος μέχρι σήμερα δεν σας έδωσε καρδιά για να καταλάβετε τα όσα περάσατε· τα μάτια σας και τ’ αυτιά σας στην πραγματικότητα δε βλέπουν και δεν ακούν.

[4]Σαράντα χρόνια σας οδήγησα μέσα στην έρημο. Τα ρούχα σας δεν έλιωσαν επάνω σας, ούτε και τα ποδήματά σας στα πόδια σας·

[5]ψωμί δεν είχατε να φάτε ούτε κρασί και άλλα δυνατά ποτά να πιείτε. Αλλά ο Κύριος σας φρόντισε για να μπορέσετε να καταλάβετε ότι αυτός είναι ο Κύριος, ο Θεός σας.

[6]Κι όταν ήρθατε σ’ αυτόν εδώ τον τόπο, ο Σιχόν, βασιλιάς της Εσεβών και ο Ωγ, βασιλιάς της Βασάν, βγήκαν για να μας πολεμήσουν, εμείς όμως τους νικήσαμε.

[7]Κυριέψαμε τη χώρα τους και τη δώσαμε για ιδιοκτησία στους Ρουβηνίτες, στους Γαδίτες και στο μισό της φυλής Μανασσή.

[8]Να τηρείτε, λοιπόν, τα λόγια αυτής της διαθήκης και να τα εκτελείτε, για να πετυχαίνετε σε ό, τι αναλαμβάνετε να κάνετε».

Επίσημη αποδοχή της διαθήκης του Θεού

[9]«Όλοι εσείς στεκόσαστε σήμερα ενώπιον του Κυρίου του Θεού σας, οι αρχηγοί των φυλών σας, οι πρεσβύτεροί σας, οι άρχοντές σας, και όλος ο λαός:

[10]τα παιδιά σας, οι γυναίκες σας και οι ξένοι που ζουν μέσα στο στρατόπεδό σας, ως κι εκείνοι που σας κόβουν ξύλα ή βγάζουν για σας νερό.

[12] para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;

[13] para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[14] Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,

[15] porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.

[16] Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;

[17] vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;

[18] para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,

[19] ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo, dizendo: Terei paz, ainda que ande na

[11]Είστε όλοι εδώ για να δεχτείτε τη διαθήκη του Κυρίου, του Θεού σας, τη σφραγισμένη με όρκο, την οποία συνάπτει μαζί σας σήμερα.

[12]Έτσι θα σας κάνει σήμερα λαό του, κι αυτός θα είναι Θεός σας, όπως σας το είπε και το ’χει υποσχεθεί με όρκο στους προπάτορές σας τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ.

[13]Αλλά αυτή η διαθήκη και η ένορκη επισφράγισή της δεν ισχύει μόνο για σας

[14]και για όσους στέκονται σήμερα εδώ μαζί σας, ενώπιον του Κυρίου του Θεού μας· ισχύει και για τους απογόνους σας, που δε γεννήθηκαν ακόμα».

Προειδοποιήσεις κατά της ειδωλολατρίας

[15]«Εσείς γνωρίζετε πώς ήταν η ζωή μας στην Αίγυπτο και ποια ήταν η πορεία μας ανάμεσα στα έθνη απ’ όπου περάσαμε.

[16]Έχετε δει τα βδελυρά είδωλά τους, είδωλα ξύλινα, πέτρινα, ασημένια και χρυσά.

[17]Ας μη βρεθεί, λοιπόν, ανάμεσά σας κανένας άντρας ή γυναίκα, οικογένεια ή φυλή, από όσους στέκονται σήμερα εδώ, που η καρδιά τους θ’ απομακρυνθεί από τον Κύριο, τον Θεό μας, για να πάει να λατρέψει τους θεούς εκείνων των εθνών. Κανείς ας μη μοιάσει με ρίζα, που θα βγάλει ένα πικρό, φαρμακερό φυτό ανάμεσά μας.

[18]Κανείς να μη βρεθεί που θ’ ακούσει τους όρους αυτής της διαθήκης, της σφραγισμένης με όρκο, και θα καθησυχάσει τον εαυτό του ότι όλα θα

perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.

πάνε καλά, ακόμη κι αν πεισματικά κάνει ό, τι του αρέσει. Αυτό θα φέρει όλων την καταστροφή· κοντά στο ξερό θα καεί και το χλωρό.

[20] O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

[19]Έναν τέτοιο άνθρωπο ο Κύριος δε θα στέρξει να τον συγχωρήσει, αλλά θα ξεσπάσουν εναντίον του ο θυμός και η οργή του· θα πέσουν πάνω του όλες οι κατάρες που είναι γραμμένες στο βιβλίο αυτό, και θα σβήσει ο Κύριος τη μνήμη του από τη γη.

[21] O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

[20]Ο Κύριος θα τον αποκόψει απ' όλες τις φυλές του Ισραήλ και θα τον καταστρέψει τελείως, σύμφωνα με τις κατάρες της διαθήκης τις γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο του νόμου.

[22] Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

[21]»Οι επόμενες γενιές, οι απόγονοί σας, και οι ξένοι που θα έρχονται από χώρες μακρινές, όταν θα βλέπουν τις συμφορές και τις αρρώστιες που θα 'χει στείλει ο Κύριος εναντίον της χώρας σας, θα λένε:

[23] e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

[22]"Κάηκε όλη η χώρα αυτή από το θειάφι και το αλάτι· τίποτα δεν μπορεί πια να σπαρθεί σ' αυτήν ούτε να φυτρώσει· ούτε χορτάρι μπορεί να βλαστήσει. Καταστράφηκε όπως τα Σόδομα και τα Γόμορρα, όπως η Αδαμά και η Σεβωίμ, που τις κατέστρεψε ο Κύριος πάνω στο θυμό του και στην οργή του".

[24] isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

[23]Τότε θ' αναρωτιούνται όλα τα έθνη: "Γιατί ο Κύριος φέρθηκε έτσι σ' αυτή τη χώρα; Γιατί άναψε τόσο πολύ η οργή του;"

[25] Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

[26] e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.

[27] Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.

[28] O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.

[29] As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

[24]Και θ' απαντούν: "Επειδή εγκατέλειψαν τη διαθήκη που έκανε μαζί τους ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων τους, όταν τους έβγαλε από την Αίγυπτο.

[25]Πήγαν και λάτρεψαν άλλους θεούς και τους προσκύνησαν, θεούς που δεν τους γνώριζαν και που ο Κύριος δεν τους είχε επιτρέψει να λατρεύουν.

[26]Γι' αυτό ξέσπασε ο θυμός του Κυρίου ενάντια στη χώρα αυτή, κι έκανε να 'ρθούν πάνω της όλες οι κατάρες που 'ναι γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο.

[27]Αγανακτισμένος και οργισμένος τους έδιωξε ο Κύριος από τη χώρα τους και τους έριξε σε μιαν άλλη χώρα, όπου και βρίσκονται ακόμα μέχρι σήμερα".

[28]»Τα κρυφά ανήκουν στον Κύριο, το Θεό μας. Εκείνα όμως που έχουν αποκαλυφθεί ανήκουν για πάντα σ' εμάς και στους απογόνους μας, ώστε να εφαρμόζουμε όλα τα λόγια αυτού του νόμου».

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

[1] Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

[2] e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 30

Προϋποθέσεις για αποκατάσταση και ευλογία

[1]«Όλα αυτά που σας είπα θα πραγματοποιηθούν. Κι εκεί που θα βρίσκεστε ανάμεσα στα έθνη, όπου θα σας έχει διασκορπίσει ο Κύριος ο Θεός σας, θα θυμηθείτε αυτήν τη δυνατότητα εκλογής ανάμεσα στην ευλογία και στην κατάρα που σας έδωσα.

[2]Αν, λοιπόν, τότε εσείς και οι απόγονοί σας επιστρέψετε στον Κύριο, το Θεό σας, και θελήσετε μ' όλη σας την καρδιά και

την ψυχή να υπακούσετε στις εντολές του, που εγώ σας δίνω σήμερα,

3 então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

3τότε ο Κύριος θα σας σπλαχνιστεί και θ' αλλάξει την κατάστασή σας. Θα σας συνάξει πάλι μέσα απ' όλους τους λαούς όπου θα σας έχει διασκορπίσει.

4 Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

4Ακόμα και στην άκρη του κόσμου αν υπάρχουν διασκορπισμένοι Ισραηλίτες, ακόμη κι από 'κει θα σας πάρει, θα σας συνάξει

5 O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

5και θα σας φέρει ο Κύριος, ο Θεός σας, στη χώρα των προγόνων σας. Θα την ξαναπάρετε ιδιοκτησία σας κι ο Κύριος θα σας κάνει πιο ευτυχισμένους και πιο πολυάριθμους από τους προγόνους σας.

6 O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência, para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

6»Ο Κύριος, ο Θεός σας θα μαλακώσει την καρδιά τη δική σας και των απογόνων σας, για να τον αγαπάτε μ' όλη σας την καρδιά και την ψυχή και να μπορέσετε να ζήσετε ασφαλείς.

7 O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

7Κι όλες τις κατάρες που σας περιέγραψα, θα τις ρίξει ο Κύριος ο Θεός σας απάνω στους εχθρούς σας, σ' εκείνους που θα σας μισήσουν και θα σας καταδιώξουν,

8 De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

8ενώ εσείς θα ξαναρχίσετε να υπακούτε τον Κύριο και να εφαρμόζετε όλες τις εντολές του που εγώ σας δίνω σήμερα.

9 O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

9Τότε ο Κύριος, ο Θεός σας, θα σας δίνει επιτυχία σ' ό, τι επιχειρείτε· θα σας δώσει πολλά παιδιά και πολλά ζώα, και στα χωράφια σας άφθονη σοδειά. Ο Κύριος θα χαίρεται να σας ξανακάνει ευτυχισμένους, όπως χαιρόταν όταν έκανε ευτυχισμένους τους προγόνους σας.

[10] se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da Lei, se te converteres ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[10]Αρκεί εσείς να επιστρέψετε σ' αυτόν μ' όλη σας την καρδιά και την ψυχή, να τον υπακούτε και να εκτελείτε τις εντολές του και τισ διατάξεις του, τις γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο του νόμου».

Ο λόγος του Θεού προσιτός σε όλους

[11] Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

[11]«Η εντολή αυτή, που εγώ σας δίνω σήμερα δεν είναι ακατόρθωτη για σας, ούτε και είναι δύσκολο να εκπληρωθεί.

[12] Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[12]Δε βρίσκεται στον ουρανό, ώστε να πείτε, "ποιος θ' ανεβεί για μας στον ουρανό, να πάει να μας τη φέρει για να την ακούσουμε και να την εφαρμόσουμε; "

[13] Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[13]Ούτε βρίσκεται πέρα από τη θάλασσα, ώστε να πείτε "ποιος θα διαβεί για μας τη θάλασσα, να πάει να μας τη φέρει, για να την ακούσουμε και να την εφαρμόσουμε; "

[14] Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

[14]Κάθε άλλο! Η εντολή είναι πολύ κοντά σας· μπορείτε να την απαγγείλετε με το στόμα και να τη βάλετε στην καρδιά σας. Πρέπει όμως και να την κάνετε πράξη».

A vida ou a morte

Η εκλογή ανάμεσα στο θάνατο και στη ζωή

[15] Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

[15]«Κοιτάξτε· εγώ βάζω σήμερα μπροστά σας τη ζωή και την ευτυχία από τη μια μεριά, το θάνατο και την δυστυχία από την άλλη.

[16] se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te

[16]Δώστε προσοχή σ' αυτό που σας διατάζω σήμερα. Δηλαδή ν' αγαπάτε τον Κύριο, το Θεό σας, και να βαδίζετε στο δρόμο του τηρώντας τις εντολές του, τους νόμους του και τα προστάγματά του. Τότε θα ζήσετε και θα γίνετε πολυάριθμοι. Ο Κύριος θα σας ευλογήσει στη χώρα που

abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

[17] Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

[18] então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

[19] Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições
Josué, sucessor de Moisés

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel

[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.

μπαίνετε για να την πάρετε ιδιοκτησία σας.

[17]Αν όμως αλλάξετε διάθεση και δεν υπακούτε σ’ αυτόν, αν παρασυρθείτε στην πλάνη να προσκυνήσετε άλλους θεούς και να τους λατρέψετε,

[18]τότε σας το δηλώνω από σήμερα, ότι εξάπαντος θ’ αφανιστείτε, και δε θα μείνετε για πολύ στη χώρα που πηγαίνετε να πάρετε για ιδιοκτησία σας, διαβαίνοντας τον Ιορδάνη.

[19]»Καλώ για μάρτυρες σήμερα εναντίον σας τον ουρανό και την γη, ότι έβαλα μπροστά σας τη ζωή και το θάνατο, την ευλογία και την κατάρα. Διαλέξτε λοιπόν τη ζωή για να ζήσετε, εσείς και οι απόγονοί σας.

[20]Να αγαπάτε τον Κύριο, το Θεό σας, να τον υπακούτε και να είστε αφοσιωμένοι σ’ αυτόν, γιατί αυτός είναι η ζωή σας κι αυτός είναι που θα σας δώσει να ζήσετε πολλά χρόνια εγκατεστημένοι στη χώρα, που την υποσχέθηκε με όρκο στους προγόνους σας, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ».

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 31

Ο Ιησούς του Ναυή διάδοχος του Μωυσή

[1]Ο Μωυσής είπε ακόμα σ’ όλη τη σύναξη των Ισραηλιτών:

[2]«Εγώ είμαι σήμερα εκατόν είκοσι ετών. Δεν μπορώ πια να συνεχίσω να είμαι αρχηγός σας. Άλλωστε ο Κύριος μου είπε: “εσύ δεν θα διαβείς αυτόν εδώ τον ποταμό, τον Ιορδάνη”.

[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.

[3]Ο Κύριος, ο Θεός σας, θα διαβεί ο ίδιος πριν από σας και θα εξοντώσει αυτά τα έθνη από το δρόμο σας, ώστε να κυριέψετε τη χώρα τους. Επικεφαλής σας θα είναι ο Ιησούς, όπως το έχει πει ο Κύριος.

[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.

[4]Ο ίδιος θα εξοντώσει αυτά τα έθνη, όπως εξόντωσε τον Σιχόν και τον Ωγ, τους βασιλιάδες των Αμορραίων, και τη χώρα τους.

[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.

[5]Θα σας τους παραδώσει και θα τους μεταχειριστείτε σύμφωνα με όλα όσα σας έχω διατάξει.

[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.

[6]Να είστε θαρραλέοι και δυνατοί. Μη φοβάστε και μην τρέμετε μπροστά τους, γιατί ο Κύριος ο Θεός σας θα πορευτεί ο ίδιος μαζί σας· δε θα σας αφήσει, δε θα σας εγκαταλείψει».

[7] Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.

[7]Μετά ο Μωυσής κάλεσε τον Ιησού και του είπε μπροστά σ' όλους τους Ισραηλίτες: «Να είσαι θαρραλέος και δυνατός, γιατί εσύ θα οδηγήσεις το λαό αυτό στη χώρα που ο Κύριος την υποσχέθηκε με όρκο στους προγόνους τους, κι εσύ θα τους τη μοιράσεις.

[8] O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

[8]Ο Κύριος ο ίδιος θα προπορεύεται μπροστά σου· θα είναι μαζί σου· δε θα σ' αφήσει, δε θα σ' εγκαταλείψει. Μη φοβάσαι και μη δειλιάζεις».

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

Ανάγνωση του νόμου κάθε εφτά χρόνια

[9] Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

[9]Ο Μωυσής έγραψε αυτόν το νόμο και τον παρέδωσε στους ιερείς, απογόνους του Λευί, που μεταφέρουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου, και σ' όλους τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ.

[10] Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

[11] quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

[12] Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

[13] para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR, vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

A futura rebeldia de Israel

[14] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

[15] Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após deuses estranhos na terra para cujo meio

[10]Και τους διέταξε τα εξής: «Στο τέλος κάθε έβδομου έτους, του έτους της παραγραφής, στη γιορτή της Σκηνοπηγίας, [11]όταν όλοι οι Ισραηλίτες θα έρχονται να παρουσιαστούν ενώπιον του Κυρίου, του Θεού σας, στον τόπο που αυτός θα ’χει διαλέξει, θα διαβάζετε αυτόν το νόμο να τον ακούει όλος ο λαός.

[12]Θα συγκεντρώνετε όλο το λαό: άντρες, γυναίκες και παιδιά, μαζί και τους ξένους που θα κατοικούν στις πόλεις σας, για ν’ ακούσουν και να μάθουν να σέβονται τον Κύριο, το Θεό σας, και να φροντίζουν να εφαρμόζουν όλον αυτόν το νόμο.

[13]Και τα παιδιά τους, που δε θα ’χουν ακόμα γνωρίσει το νόμο, όταν θα τον ακούσουν, θα μάθουν να σέβονται τον Κύριο, το Θεό σας, όσο θα ζείτε στη χώρα που θα πάρετε για ιδιοκτησία σας, όταν θα διαβείτε τον Ιορδάνη».

Οι τελευταίες οδηγίες του Κυρίου στο Μωυσή

[14]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Πλησιάζει η ώρα σου που θα πεθάνεις. Κάλεσε τον Ιησού και σταθείτε στη σκηνή του Μαρτυρίου, κι εγώ θα σου δώσω τις οδηγίες μου». Πήγαν, λοιπόν, ο Μωυσής κι ο Ιησούς και στάθηκαν στη σκηνή του Μαρτυρίου.

[15]Εκεί τους παρουσιάστηκε ο Κύριος μέσα σε μια στήλη νεφέλης, η οποία ήρθε και στάθηκε στην είσοδο της σκηνής.

[16]Ο Κύριος είπε στο Μωυσή: «Πλησίασε η ώρα που θ’ αναπαυθείς μαζί με τους προγόνους σου. Ετούτος ο λαός, όμως, θ’ αρχίσει να λατρεύει τους ξένους θεούς της χώρας στην οποία πρόκειται να μπει, κι

vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

εμένα θα μ' εγκαταλείψει και θα παραβιάσει τη διαθήκη που έχω κάνει μαζί τους.

[17] Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

[17]Όταν θα συμβεί αυτό, θα ξεσπάσει ο θυμός μου εναντίον τους, θα τους εγκαταλείψω και θα τους αποστραφώ. Τότε θα τους βρουν πολλές συμφορές και θλίψεις, και θ' αναρωτιούνται: "μήπως άραγε μας βρήκαν όλα αυτά τα δεινά επειδή ο Θεός μας δεν είναι πια ανάμεσά μας; "

[18] Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

[18]Εγώ όμως θα τους έχω τελείως αποστραφεί εκείνο τον καιρό, γιατί θα έχουν πράξει το μεγάλο αυτό κακό, να λατρέψουν άλλους θεούς.

[19] Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

[19]Θα σας δώσω, λοιπόν, να γράψετε ένα τραγούδι και θα το διδάξετε στους Ισραηλίτες, για να μπορούν να το τραγουδάνε. Κι αυτό το τραγούδι εμένα θα μου χρησιμεύσει για μάρτυρας εναντίον τους.

[20] Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

[20]Γιατί αφού τους οδηγήσω στη χώρα που την υποσχέθηκα με όρκο στους προγόνους τους, όπου ρέει γάλα και μέλι, κι αφού φάνε και χορτάσουν και ευημερήσουν, αυτοί θα πάνε να λατρέψουν άλλους θεούς· κι εμένα θα με περιφρονήσουν και θα παραβιάσουν τη διαθήκη μου.

[21] e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o

[21]Τότε, όταν τους βρουν οι συμφορές και οι θλίψεις, το τραγούδι αυτό θα χρησιμεύει για μάρτυρας εναντίον τους. Οι απόγονοί τους θα το θυμούνται ακόμη και θα το τραγουδάνε. Ξέρω καλά εγώ τις σκέψεις που κάνει αυτός ο λαός από σήμερα κιόλας, προτού ακόμα τον

introduza na terra que, sob juramento, prometi.

[22] Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

[23] Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

O Livro da Lei posto ao lado da arca

[24] Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

[25] deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:

[26] Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

[27] Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o SENHOR, quanto mais depois da minha morte?

[28] Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.

[29] Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e

οδηγήσω στη χώρα που τους την υποσχέθηκα με όρκο».

[22]Εκείνη την ημέρα, λοιπόν, ο Μωυσής έγραψε το τραγούδι και το δίδαξε στους Ισραηλίτες.

[23]Έπειτα ο Κύριος έδωσε τις οδηγίες του στον Ιησού, γιο του Ναυή. «Να είσαι θαρραλέος και δυνατός», του είπε, «γιατί εσύ θα οδηγήσεις τους Ισραηλίτες στη χώρα που τους την υποσχέθηκα με όρκο, κι εγώ θα είμαι μαζί σου».

Το βιβλίο του νόμου μάρτυρας εναντίον του λαού

[24]Όταν τέλειωσε ο Μωυσής να γράφει τα λόγια αυτού του νόμου σε βιβλίο,

[25]έδωσε την ακόλουθη προσταγή στους Λευίτες που μεταφέρουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου:

[26]«Πάρτε αυτό το βιβλίο του νόμου και βάλτε το πλάι στην κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου, του Θεού σας, για να υπάρχει εκεί για μάρτυρας εναντίον σας.

[27]Την ξέρω εγώ την ανυπακοή σας και το σκληρό σας πείσμα. Εσείς επαναστατείτε εναντίον του Κυρίου ενώ εγώ είμαι ακόμη ζωντανός μαζί σας· πόσο μάλλον μετά το θάνατό μου!

[28]Συγκεντρώστε, λοιπόν, κοντά μου όλους τους πρεσβυτέρους των φυλών σας και τους αρχηγούς σας, για να τους προειδοποιήσω ακόμη μια φορά και να καλέσω μάρτυρες εναντίον τους τον ουρανό και τη γη.

[29]Γιατί ξέρω ότι μετά το θάνατό μου θα πέσετε οπωσδήποτε στην αμαρτία και θα

vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

O cântico de Moisés

30 Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

ξεστρατίσετε από το δρόμο που σας έδειξα. Και τελικά δεν θ' αποφύγετε τη συμφορά, αφού θα πράξετε αυτό που ο Κύριος θεωρεί κακό και θα τον προσβάλετε με τα έργα σας».

Το τραγούδι του Μωυσή

30Στη συνέχεια ο Μωυσής απάγγειλε τα λόγια αυτού του τραγουδιού απ' την αρχή ως το τέλος, δυνατά για να τ' ακούσει όλη η ισραηλιτική κοινότητα:

Deuteronômio 32

1 Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

2 Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho, como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.

3 Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.

4 Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo; Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.

5 Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

6 É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

7 Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 32

1Ακούστε, ουρανοί, που θα μιλήσω· κι άκουσε γη, τα λόγια που θα πω.

2Ας στάξει σαν βροχή η διδασκαλία μου κι ο λόγος μου, ας σταλάξει σαν δροσιά, καθώς πάνω στη χλόη το ψιλόβροχο και σαν ψιχάλα πάνω στο χορτάρι.

3Θα διαλαλήσω του Κυρίου τ' όνομα, το μεγαλείο υμνήστε του Θεού μας.

4Γιατί είναι βράχος, τέλεια τα έργα του· οι δρόμοι του όλοι με δικαιοσύνη. Θεός πιστός και δίχως αδικία, Θεός ευθύς και δίκαιος.

5Μα σεις πράξατε το κακό, μες στη βρωμιά βουτήξατε, δεν είστε πια παιδιά του. Γενιά της διαστροφής και της ψευτιάς!

6Είν' αυτός τρόπος για να φέρεσαι στον Κύριο, λαέ ανόητε, άμυαλε; Αυτός δεν είναι ο πατέρας σου, που σ' εξαγόρασε; Αυτός δεν είναι που σε δημιούργησε, που σ' έκανε λαό;

7Τις μέρες τις παλιές θυμήσου, σκέψου το πέρασμα των χρόνων από γενιά σ' άλλη γενιά. Ρώτησε τον πατέρα σου, και θα σ'

informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

[8] Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

[9] Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

[10] Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.

[11] Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,

[12] assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

[13] Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

[14] coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.

[15] Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou

το μάθει, τους πρεσβυτέρους σου και θα σ' το πουν.

[8]Όταν έδινε ο Ύψιστος στο κάθε έθνος τη χώρα του, όταν χώριζε τους ανθρώπους, των λαών τα σύνορα τα όρισε, ανάλογα με τους αγγέλους τους.

[9]Αλλά μερίδιο κράτησε δικό του, το λαό τού Ισραήλ, και πήρε αυτός στην προστασία του του Ιακώβ τους απογόνους.

[10]Βρήκε ο Κύριος τον Ισραήλ στην έρημο μες στης ερμιάς τη φρίκη και στων θεριών τα ουρλιαχτά. Τον φρόντισε, τον παιδαγώγησε, και τον εφύλαξε καθώς την κόρη των ματιών του.

[11]Σαν τον αετό, που προστατεύει τη φωλιά του, πετάει πάνω απ' τα μικρά του και τα μαθαίνει να πετούν, τις φτερούγες του απλώνει, τα παίρνει, και τα σηκώνει στ' απλωμένα του φτερά.

[12]Μόνος ο Κύριος το λαό του οδήγησε, κανένας δεν τον βοήθησε ξένος θεός.

[13]Τον εγκατέστησε στης χώρας τα ψηλώματα, τον έθρεψε με τα γεννήματα του αγρού. Του 'δωσε μέλι να ρουφήξει από τα βράχια και λάδι από λιόδεντρα που φύτρωσαν στις πέτρες τις σκληρές.

[14]Βούτυρο του 'δωσε αγελαδινό και γάλα πρόβειο, κρέας από αρνιά κι από κριάρια, θρέμματα της Βασάν, κι από τραγιά· αλεύρι από το στάρι το καλύτερο, κρασί από των σταφυλιών το αίμα.

[15]Και πλούτισε ο Ισραήλ κι άρχισε να κλωτσάει· πάχυνε, χόντρυνε, έγινε

nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.	θρεφτάρι, και εγκατέλειψε το Θεό, τον πλάστη του και καταφρόνεσε το Βράχο που σωτηρία τού δίνει.
16 Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.	16Προκάλεσαν τη ζηλοτυπία του λατρεύοντας ξένους θεούς, τον ερεθίσανε με βδελυρές λατρείες.
17 Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.	17Θυσίασαν στους δαίμονες, που δεν είναι θεοί, σε θεούς, που δεν γνώρισαν, καινούριους, νιοφερμένους, που δεν είχαν γι’ αυτούς οι πρόγονοί τους κανένα σεβασμό.
18 Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.	18Το Βράχο που σε γέννησε, Ισραήλ, τον παραμέλησες και λησμόνησες το Θεό, τον πλαστουργό σου.
19 Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;	19Ο Κύριος το είδε και οργίστηκε κι απόρριψε τις κόρες και τους γιους του.
20 e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.	20Και είπε: «Θα τους αποστραφώ να δω τι θ’ απογίνουν. Γιατί αυτοί είναι γενιά διεστραμμένη, παιδιά, χωρίς καθόλου πίστη μέσα τους.
21 A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.	21Προκάλεσαν τη ζηλοτυπία μου λατρεύοντας ανύπαρκτους θεούς, μ’ εξόργισαν με τα είδωλά τους. Αλλά κι εγώ θα προκαλέσω τη ζηλοτυπία τους μ’ εκείνους που δεν είν’ αληθινός λαός, με ένα έθνος ανόητο θα διεγείρω την οργή τους.
22 Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.	22Ναι, ο θυμός μου άρπαξε φωτιά και καίει ίσαμε τα βάθη του άδη, και κατατρώει τη γη με τους καρπούς της και λιώνει τα θεμέλια των βουνών.
23 Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.	23»Θα επισωρεύσω συμφορές επάνω τους, κι ενάντια τους τα βέλη μου θ’ αδειάσω.

[24] Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.

[24]Θα εξαντληθούν από την πείνα και θα λιώσουν από τον πυρετό κι από φαρμακερό κεντρί· τα δόντια άγριων θηρίων θα τους στείλω, και το δηλητήριο των ερπετών της γης.

[25] Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.

[25]Έξω το ξίφος θα θερίζει και μέσα ο τρόμος τους νέους και τις νέες θα σκοτώνει, τα βρέφη και τους γέροντες.

[26] Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,

[26]»Θα τους διασκόρπιζα, τελείως θα τους εξαφάνιζα, κανένας να μην τους θυμάται πια,

[27] se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.

[27]αν δεν φοβόμουν των εχθρών την πρόκληση· μήπως οι εχθροί τους το παρεξηγήσουν μήπως και πουν: "με τη δική μας δύναμη νικήσαμε, δεν είναι ο Κύριος που έπραξε όλα ετούτα".

[28] Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

[28]Αυτοί είναι λαός ανόητος, και η σοφία ολότελα τους λείπει.

[29] Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.

[29]Λίγη φρόνηση να 'χαν, θα καταλάβαιναν· θα συλλογίζονταν τι έμελλε να πάθουν:

[30] Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?

[30]Πώς θα μπορούσε ένας να καταδιώξει χίλιους και δυο να τρέψουν σε φυγή δέκα χιλιάδες, αν δεν τους είχε ο Βράχος τους πουλήσει αν δεν τους είχε εγκαταλείψει ο Κύριος;

[31] Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.

[31]Γιατί ο βράχος των εχθρών μας δεν είναι σαν το Βράχο μας, κι αυτό μπορούνε να το κρίνουνε κι οι ίδιοι ακόμα.

[32] Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;

[32]Αλλά το κλήμα τους είν' από τη ρίζα των Σοδόμων κι απ' των Γομόρρων τους αγρούς τα σταφύλια τους, σταφύλια δηλητηριώδη και πικρά.

[33] o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.

[34] Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?

[35] A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.

[36] Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos, quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.

[37] Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?

[38] Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!

[39] Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.

[40] Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:

[41] se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.

[33]Και το κρασί τους, δηλητήριο ερπετών, φοβερό έχιδνας φαρμάκι.

[34]Αυτό είναι που εγώ, ο Κύριος, ενάντιά τους το φυλάω και το ’χω σφραγισμένο στις αποθήκες μου.

[35]Σ’ εμένα ανήκει η εκδίκηση κι η ανταπόδοση τη μέρα που θα τρικλίζουνε τα πόδια τους. Κοντά είν’ η μέρα που αυτοί θ’ αφανιστούν κι ό, τι τους περιμένει δεν θ’ αργήσει».

[36]Αλήθεια, ο Κύριος θα δικαιώσει το λαό του, όταν θα δει πως χάθηκε η δύναμή τους και δεν υπάρχει πια, ούτε δούλος ούτ’ ελεύθερος. Θ’ αλλάξει γνώμη για χάρη των δούλων του.

[37]Τότε ο Κύριος θα πει: «Πού είναι οι θεοί τους; ο βράχος, που σ’ αυτόν κατέφευγαν;

[38]Αυτοί οι θεοί που τρώγανε το πάχος των θυσιών τους και πίναν’ των σπονδών τους το κρασί; Ας σηκωθούνε να σας βοηθήσουν, να σας σκεπάσουν με την προστασία τους!

[39]Δείτε, τώρα, ότι εγώ, εγώ μονάχα είμαι, και δεν υπάρχει εκτός από μένα άλλος θεός. Εγώ θανατώνω κι εγώ δίνω ζωή, εγώ πληγώνω κι εγώ θεραπεύω και δεν μπορεί κανείς να ελευθερώσει κάποιον από τα χέρια μου.

[40]Στον ουρανό το χέρι μου σηκώνω και ορκίζομαι: “όπως είν’ αλήθεια ότι υπάρχω αιώνια,

[41]έτσι είν’ αλήθεια πως θ’ ακονίσω τ’ αστραφτερό μου το σπαθί και θα αρχίσω ν’ αποδίδω δικαιοσύνη· τότε θα πάρω

εκδίκηση απ’ τους εχθρούς μου, θα κάνω ανταπόδοση σ’ αυτούς που με μισούν”.

[42] Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.

[42]Τα βέλη μου θα τα μεθύσω με αίμα και το σπαθί μου θα κατατρώει κορμιά, αίμα των πληγωμένων και των αιχμαλώτων, κεφάλια των αρχηγών του εχθρού».

[43] Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.

[43]Έθνη, δοξάστε του Κυρίου το λαό! Ο Κύριος εκδικιέται το αίμα των δούλων του· παίρνει εκδίκηση απ’ τους εχθρούς του και του λαού του τη χώρα θα καθαρίσει.

[44] Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.
[45] Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,

[44-45]Ο Μωυσής, έχοντας μαζί του και τον Ιησού, γιο του Ναυή, ήρθε και απήγγειλε σε όλο το λαό του Ισραήλ αυτό το τραγούδι. Όταν τελείωσε,

[46] disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.

[46]τους είπε: «Βάλτε τα στην καρδιά σας όλα αυτά τα λόγια του νόμου, που εγώ σας είπα σήμερα. Να τα μεταδώσετε στα παιδιά σας ως εντολές, για να φροντίζουν να τα εφαρμόζουν.

[47] Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

[47]Αυτά για σας δεν είναι λόγια αδειανά, αλλά είναι η ίδια σας η ζωή. Χάρη στα λόγια αυτά θα ζήσετε πολλά χρόνια στη χώρα που θα πάρετε ιδιοκτησία σας, αφού περάσετε τον Ιορδάνη».

O Último Dia da Vida de Moisés
Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

Επιτρέπεται στο Μωυσή να δει τη Χαναάν

[48] Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[48]Ο Κύριος μίλησε στο Μωυσή την ίδια εκείνη μέρα και του είπε·

[49] Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.

[49]«Γύρισε να πας στην οροσειρά Αβαρίμ, που βρίσκεται στη Μωάβ, απέναντι από την Ιεριχώ· ανέβα στην κορυφή του όρους Νεβώ και κοίταξε τη Χαναάν, τη χώρα που δίνω στους Ισραηλίτες για ιδιοκτησία τους.

[50] E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,

[51] porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

[52] Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

Deuteronômio 33

A bênção de Moisés

[1] Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.

[2] Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.

[3] Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.

[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.

[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.

[50]Θα πεθάνεις πάνω σ' εκείνο στο βουνό και θα πας μαζί με τους προγόνους σου, όπως πέθανε κι ο αδερφός σου Ααρών στο όρος Ωρ, και πήγε μαζί με τους προγόνους του.

[51]Εσύ κι ο Ααρών απιστήσατε σ' εμένα και δεν προβάλατε την αγιότητά μου στα μάτια των Ισραηλιτών, όταν βρισκόσασταν στα νερά της Μεριβά στην Κάδης, στην έρημο Σιν.

[52]Γι' αυτό λοιπόν, θα δεις από μακριά τη χώρα που δίνω στους Ισραηλίτες, αλλά δεν θα μπεις σ' αυτήν».

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 33

Ο Μωυσής ευλογεί τις φυλές του Ισραήλ

[1]Αυτά είναι τα λόγια με τα οποία ο Μωυσής, ο άνθρωπος του Θεού, ευλόγησε τους Ισραηλίτες, προτού πεθάνει:

[2]Ο Κύριος ήρθε απ' το Σινά κι ανέτειλε για το λαό του απ' το Σηείρ· ακτινοβόλησε απ' το όρος Φαράν κι ήρθε με μυριάδες γύρω του αγγέλους, στο χέρι του κρατώντας τον νόμο τον φλεγόμενο.

[3]Αληθινά, αγαπάει το λαό του. Όλοι που του ανήκουν είναι στα χέρια του· πέφτουν αυτοί στα πόδια του τις προσταγές του να δεχτούν.

[4]Νόμο μάς έδωσε ο Μωυσής, το πιο πολύτιμο απόκτημα για την κοινότητα του Ιακώβ·

[5]Ο Κύριος έγινε βασιλιάς στον Ισραήλ, όταν οι αρχηγοί συγκεντρωθήκαν του λαού, όταν εμαζευτήκαν οι φυλές του Ισραήλ. Και συνέχισε ο Μωυσής:

[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.

[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.

[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.

[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.

[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.

[13] De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,

[6]«Να ζήσει ο Ρουβήν, ποτέ να μην πεθάνει, παρ' όλο που ο λαός του είν' ολιγάριθμος».

[7]Για τη φυλή Ιούδα είπε· «Άκουσε, Κύριε, τη φωνή του Ιούδα και φέρ' τον στο λαό του. Ας υπερασπιστεί τον εαυτό του με τα χέρια του. Κι εσύ βοήθα τον ενάντια στους εχθρούς του».

[8]Για τη φυλή Λευί είπε: «Τα Θουμμίμ σου και τα Ουρίμ σου, Κύριε, στον όσιό σου τα εμπιστεύτηκες, που τον δοκίμασες στη Μασσά, και που μαζί του φιλονίκησες κοντά στα νερά της Μεριβά.

[9]Αυτός είπε: "πατέρα και μάνα εγώ δεν ξέρω" κι ούτε τ' αδέρφια του λογάριασε, και τα παιδιά του τα αγνόησε, για να τηρήσει την εντολή σου, και φύλαξε έτσι τη διαθήκη σου.

[10]Τις εντολές σου θα διδάξουν στον Ιακώβ, στον Ισραήλ το νόμο σου. Λιβάνι θα προσφέρουνε μπροστά σου και στο θυσιαστήριό σου ολοκαύτωμα.

[11]Ευλόγησε τα υπάρχοντά του Κύριε, και κοίταξε με ευμένεια τα έργα του. Τσάκισε των εχθρών του τα πλευρά, ώστε να μην ξεσηκωθούν ενάντιά του αυτοί που τον μισούν.

[12]Για τη φυλή Βενιαμίν ο Μωυσής είπε: «Ο αγαπημένος του Κυρίου, με ασφάλεια κοντά του θα κατοικεί, ο Κύριος θα τον προστατεύει την κάθε μέρα, κι ανάμεσα στους ώμους του ο Κύριος θ' αναπαύεται».

[13]Για τη φυλή του Ιωσήφ είπε: «Ευλογημένη από τον Κύριο είναι η χώρα του με τα καλύτερα του ουρανού τα

δώρα, με τη δροσιά, και τα υπόγεια νερά της,

[14] com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,

[14]με τους καλύτερους καρπούς που ωρίμασαν στον ήλιο, με τα καλύτερα δώρα όλων των εποχών,

[15] com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,

[15]με τα εκλεκτότερα αγαθά των πανάρχαιων βουνών και τα καλύτερα των αιώνιων λόφων,

[16] com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência daquele que apareceu na sarça; que tudo isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

[16]με τα καλύτερα τα δώρα ολόκληρης της γης. Η αγάπη εκείνου που φανερώθηκε στη βάτο, ας έρθει πάνω στο κεφάλι του Ιωσήφ στην κορυφή του εκλεκτού απ' όλα του τ' αδέρφια.

[17] Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

[17]Είν' η μεγαλοπρέπειά του σαν του ταύρου του πρωτογέννητου και σαν τα κέρατα του αγριόταυρου τα κέρατά του· μ' αυτά θα χτυπάει τους λαούς, όλους μαζί ως της γης τα πέρατα. Τέτοιες είναι οι μυριάδες του Εφραΐμ και τέτοιες είναι του Μανασσή οι χιλιάδες».

[18] De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.

[18]Για τη φυλή Ζαβουλών ο Μωυσής είπε: «Να ευφραίνεσαι, Ζαβουλών, στις περιοδείες σου κι εσύ, Ισσάχαρ, στις σκηνές σου.

[19] Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

[19]Στο βουνό θα καλούν ξένους λαούς και θα προσφέρουν εκεί κανονικές θυσίες. Τον πλούτο θα ρουφούν της θάλασσας, και τους κρυμμένους θησαυρούς στην άμμο».

[20] De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

[20]Για τη φυλή Γαδ είπε: «Ευλογημένος να 'ναι ο Κύριος, που πλάτος έδωσε στου Γαδ τη χώρα! Ο Γαδ σαν το λιοντάρι αναπαύεται, τη λεία του έτοιμος να ξεσκίσει, ποδάρι ή κεφαλή.

[21] E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele

[21]Για τον εαυτό του διάλεξε το πρώτο το μερίδιο, αυτό που ήταν φυλαγμένο για

marchou adiante do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

τον αρχηγό. Σύναξε του λαού τους άρχοντες, κι εκπλήρωσε το σχέδιο του Κυρίου και τα προστάγματά του για τον Ισραήλ».

22 De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.

22Για τη φυλή Δαν ο Μωυσής είπε: «Ο Δαν είν' ένα λιονταράκι, που εξορμάει απ' τη Βασάν».

23 De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.

23Για τη φυλή Νεφθαλί είπε: «Είσαι χορτάτος, Νεφθαλί, από εύνοιες, ξέχειλος απ' τις ευλογίες του Κυρίου· τη λίμνη και τον νότο πάρε κληρονομιά».

24 De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.

24Για τη φυλή Ασήρ ο Μωυσής είπε: «Από τους γιους ο πιο ευλογημένος να 'ναι ο Ασήρ· ας είναι ο πιο αγαπημένος απ' τους αδερφούς του· στο λάδι ας κολυμπάει το πόδι σου.

25 Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.

25Από χαλκό και σίδερο ας είναι των πυλών σου οι μοχλοί κι όσο θα ζεις, να διαρκεί το σφρίγος σου.

26 Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.

26»Κανείς θεός δεν είναι σαν το Θεό σου, Ισραήλ, που δρασκελάει τους ουρανούς για να σε βοηθήσει κι ιππεύει τις νεφέλες σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια.

27 O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.

27Ο Θεός ο αιώνιος είναι το καταφύγιό σου, και στήριγμά σου οι αιώνιοι βραχίονες. Έδιωξε αυτός από μπροστά σου τον εχθρό και σου 'δωσε την προσταγή: "εξολόθρευε! "

28 Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.

28Ο Ισραήλ είν' εγκατεστημένος με ασφάλεια· η πηγή του Ιακώβ κυλάει ξέχωρα, πάει σε χώρα πλούσια σε στάρι και κρασί που οι ουρανοί της τη δροσιά σταλάζουν.

29 Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te

29Ευτυχισμένος είσ' εσύ, Ισραήλ! Ποιος είναι σαν εσέ λαός, που σ' έχει σώσει ο

socorre, espada que te dá alteza. Assim, os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

Κύριος; Αυτός είν' η ασπίδα που σε προστατεύει, το ξίφος που σου δίνει υπεροχή! Άδικα θα σε κολακεύουν οι εχθροί σου· εσύ θα την ποδοπατήσεις την υψηλοφροσύνη τους».

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

1 Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;

2 e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;

3 e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.

4 Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.

5 Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.

6 Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.

7 Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 34

Θάνατος του Μωυσή

1Έπειτα ο Μωυσής, από τις πεδιάδες Μωάβ ανέβηκε στο όρος Νεβώ, στην κορυφή Φασγά, ανατολικά της Ιεριχώ. Από 'κει ο Κύριος του έδειξε όλη τη χώρα: την περιοχή της Γαλαάδ μέχρι τη Δαν,

2τις περιοχές των φυλών Νεφθαλί, Εφραΐμ, Μανασσή και Ιούδα, ως τη θάλασσα πέρα στη δύση

3και την περιοχή της Νεγκέβ. Τέλος του έδειξε στην Κοιλάδα του Ιορδάνη την Ιεριχώ (την πόλη με τις φοινικιές) ως τη Σηγώρ.

4Ο Κύριος του είπε: «Αυτή είναι η χώρα που υποσχέθηκα με όρκο στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ, να τη δώσω στους απογόνους τους. Σε άφησα να τη δεις με τα μάτια σου, δε θα περάσεις όμως για να πας εκεί».

5Έτσι, ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου πέθανε εκεί, στη Μωάβ, όπως το είχε πει ο Κύριος.

6Και τον έθαψε ο Κύριος σε μια κοιλάδα της Μωάβ, απέναντι από τη Βαιθ-Φεγώρ. Κανείς όμως μέχρι σήμερα δεν ξέρει πού βρίσκεται ο τάφος του.

7Όταν πέθανε ο Μωυσής ήταν εκατόν είκοσι ετών. Η όρασή του δεν είχε

escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.

[8] Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.

[9] Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[10] Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,

[11] no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;

[12] e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

αδυνατίσει, ούτε είχε ελαττωθεί το σφρίγος του.

[8]Οι Ισραηλίτες έκλαψαν το Μωυσή στις πεδιάδες της Μωάβ τριάντα μέρες, ώσπου συμπληρώθηκε η περίοδος του πένθους.

[9]Ο Ιησούς, γιος του Ναυή, ήταν γεμάτος με πνεύμα σοφίας, γιατί ο Μωυσής είχε επιθέσει τα χέρια του πάνω του. Οι Ισραηλίτες ήταν υπάκουοι σ’ αυτόν, κι ακολουθούσαν τις οδηγίες που είχε δώσει ο Κύριος στο Μωυσή.

[10]Ανάμεσα στους Ισραηλίτες δεν παρουσιάστηκε πια άλλος προφήτης σαν το Μωυσή· ο Κύριος τον γνώριζε πρόσωπο με πρόσωπο.

[11]Κανένας δεν είναι ισάξιός του όσον αφορά τα σημεία και τα θαύματα που τον έστειλε ο Κύριος να κάνει στην Αίγυπτο, μπροστά στο Φαραώ, στους αξιωματούχους του και σ’ όλο το λαό του.

[12]Κανείς δεν είναι εφάμιλλος του Μωυσή όσον αφορά τη μεγάλη του δύναμη και τα φοβερά έργα που έκανε μπροστά στα μάτια όλων των Ισραηλιτών.

O livro de Josué	ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

[1] Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:

[2] Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.

[3] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.

[4] Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.

[5] Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.

[6] Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[7] Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 1

Ο Ιησούς του Ναυή διάδοχος του Μωυσή

[1]Όταν πέθανε ο δούλος του Κυρίου ο Μωυσής, ο Κύριος είπε στο βοηθό του τον Ιησού, γιο του Ναυή:

[2]«Ο δούλος μου ο Μωυσής πέθανε. Ετοιμάσου, λοιπόν, τώρα εσύ και όλος αυτός ο λαός, να διαβείτε τον Ιορδάνη που είναι μπροστά σας και να μπείτε στη χώρα που δίνω σ' εσάς, τους Ισραηλίτες.

[3]Όπως υποσχέθηκα στο Μωυσή, σας δίνω κάθε τόπο όπου θα πατούν τα πόδια σας.

[4]Η περιοχή σας θ' απλώνεται από την έρημο, νότια, ως το Λίβανο, βόρεια, κι απ' το μεγάλο ποταμό, τον Ευφράτη, ανατολικά, μέσα από τη χώρα των Χετταίων, ως τη Μεσόγειο Θάλασσα, δυτικά.

[5]Κανείς δε θα μπορέσει να σου αντισταθεί όσο θα ζεις. Εγώ θα είμαι μαζί σου, όπως ήμουν και με το Μωυσή· δε θα σ' αφήσω, δε θα σ' εγκαταλείψω.

[6]»Να είσαι θαρραλέος και δυνατός, γιατί εσύ θα οδηγήσεις αυτόν το λαό να πάρει ιδιοκτησία του τη χώρα που την υποσχέθηκα με όρκο στους προγόνους τους.

[7]Μόνο να είσαι θαρραλέος και δυνατός και να φροντίζεις να ενεργείς απαρέγκλιτα σύμφωνα με το σύνολο του νόμου που σου παρέδωσε ο δούλος μου, ο Μωυσής. Έτσι θα έχεις επιτυχία σε καθετί που θα επιχειρείς.

[8] Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer segundo tudo quanto nele está escrito; então, farás prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

[9] Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

Preparação para atravessar o Jordão

[10] Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

[11] Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

[12] Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

[13] Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

[14] Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

[8]Μην πάψεις ποτέ να επαναλαμβάνεις τις εντολές αυτού του βιβλίου του νόμου και να το μελετάς μέρα και νύχτα, για να εφαρμόζεις πιστά όλα όσα είναι γραμμένα σ' αυτό· τότε θα έχεις επιτυχία στα έργα σου και θα ευημερείς.

[9]»Σου είπα να είσαι θαρραλέος και δυνατός. Μη φοβάσαι και μη δειλιάζεις, γιατί ο Κύριος ο Θεός σου θα είναι μαζί σου όπου κι αν πας».

Ο Ιησούς ετοιμάζει την προέλαση

[10]Τότε ο Ιησούς διέταξε τους άρχοντες του λαού

[11]να διασχίσουν το στρατόπεδο και να δώσουν στο λαό την εξής εντολή: «Εφοδιαστείτε με τρόφιμα, γιατί ύστερα από τρεις μέρες θα περάσετε τον Ιορδάνη, για να πάτε να καταλάβετε τη χώρα που σας δίνει για ιδιοκτησία σας ο Κύριος, ο Θεός σας».

[12]Έπειτα ο Ιησούς μίλησε στους απογόνους του Ρουβήν και του Γαδ και στο μισό της φυλής Μανασσή:

[13]«Θυμηθείτε», τους είπε, «την εντολή που σας έδωσε ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, όταν σας δήλωσε ότι ο Κύριος, ο Θεός σας, θα σας δώσει αυτήν εδώ τη χώρα, για να εγκατασταθείτε.

[14]Οι γυναίκες σας, λοιπόν, τα παιδιά σας και τα ζώα σας μπορούν να μείνουν από τώρα εδώ, στη χώρα που σας έδωσε ο Μωυσής, ανατολικά του Ιορδάνη. Εσείς όμως, όλοι οι πολεμιστές, θα πάρετε τα όπλα και θα περάσετε επικεφαλής των συμπατριωτών σας για να τους βοηθήσετε,

[15] até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, servo do SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

[16] Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

[17] Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.

[18] Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

[15]ώσπου ο Κύριος, ο Θεός σας, να δώσει και σ’ αυτούς, όπως έδωσε και σ’ εσάς, τη χώρα τους και να εγκατασταθούν σ’ αυτήν. Μετά θα γυρίσετε κι εσείς να εγκατασταθείτε εδώ, στη χώρα που σας έδωσε ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, για ιδιοκτησία σας, ανατολικά του Ιορδάνη».

[16]Αυτοί απάντησαν στον Ιησού: «Θα εκτελέσουμε όλες τις προσταγές σου και θα πάμε παντού όπου μας στείλεις.

[17]Όπως ακούγαμε σε όλα το Μωυσή, έτσι θ’ ακούμε κι εσένα· μόνο να είναι ο Κύριος ο Θεός σου μαζί σου, όπως ήταν και με το Μωυσή.

[18]Όποιος σου εναντιωθεί και αρνηθεί να υπακούσει οποιαδήποτε προσταγή σου, αυτός θα θανατωθεί· αρκεί εσύ να είσαι θαρραλέος και δυνατός».

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

[1] De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.

[2] Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

[3] Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 2

Κατάσκοποι στέλνονται στην Ιεριχώ

[1]Έπειτα ο Ιησούς, γιος του Ναυή, έστειλε από τη Σιττίμ κρυφά δύο κατασκόπους, με την εντολή να πάνε να δουν την περιοχή και την πόλη της Ιεριχώ. Αυτοί έφυγαν κι έφτασαν στο σπίτι μιας γυναίκας πόρνης, που ονομαζόταν Ραάβ· εκεί έμειναν να διανυκτερεύσουν.

[2]Αμέσως έφτασε στο βασιλιά της Ιεριχώ η είδηση ότι κάτι Ισραηλίτες είχαν φτάσει εκείνη τη νύχτα, για να κατασκοπεύσουν τη χώρα.

[3]Τότε εκείνος έστειλε και είπε στη Ραάβ: «Βγάλε έξω τους ανθρώπους που ήρθαν

ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

[4] A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.

[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.

[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.

[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.

[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado

[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.

[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.

στο σπίτι σου· αυτοί είναι εδώ για να κατασκοπεύσουν τη χώρα».

[4]Η γυναίκα έκρυψε τους δυο άντρες κι ύστερα είπε: «Ήρθαν πράγματι στο σπίτι μου αυτοί οι άντρες, αλλά δεν ήξερα από πού ήταν.

[5]Όταν σκοτείνιασε έφυγαν και βγήκαν απ' την πόλη πριν κλείσει η πύλη. Δεν ξέρω πού πήγαν αλλά αν τρέξετε γρήγορα πίσω τους, σίγουρα θα τους προλάβετε».

[6]Στο μεταξύ αυτή τους είχε ανεβάσει στο δώμα και τους είχε κρύψει ανάμεσα σε θημωνιές από λινάρι, που ήταν στοιβαγμένες εκεί.

[7]Οι άνθρωποι του βασιλιά έτρεξαν να βρουν τους κατασκόπους και μόλις βγήκαν απ' την πόλη, η πύλη έκλεισε. Στην καταδίωξή τους, πήραν το δρόμο που φτάνει ως τα περάσματα του Ιορδάνη.

Ο φόβος των Ισραηλιτών απλώνεται στη Χαναάν

[8]Προτού οι κατάσκοποι κοιμηθούν, η Ραάβ ανέβηκε να τους βρει στο δώμα του σπιτιού της

[9]και τους είπε: «Εγώ ξέρω πως ο Κύριος σας έχει δώσει αυτήν εδώ τη χώρα. Εξαιτίας σας μας έχει πιάσει φόβος, κι όλοι οι κάτοικοι τρέμουν μπροστά σας.

[10]Ακούσαμε ότι, καθώς βγήκατε από την Αίγυπτο, ο Κύριος ξέρανε τα νερά της Ερυθράς Θάλασσας μπροστά σας. Μάθαμε ακόμα τα όσα κάνατε στους δυο βασιλιάδες των Αμορραίων, ανατολικά του Ιορδάνη, στο Σιχόν και στον Ωγ, που τους εξοντώσατε.

11 Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.

11Όταν τ' ακούσαμε αυτά, έπεσε το ηθικό μας και κανένας από μας δεν είχε το θάρρος να σας αντιμετωπίσει. Πραγματικά, ο Κύριος, ο Θεός σας, είναι Θεός ψηλά στους ουρανούς κι εδώ κάτω στη γη.

12 Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo

12Τώρα, λοιπόν, σας παρακαλώ, ορκιστείτε μου στον Κύριο, ότι θα δείξετε στο σπίτι του πατέρα μου την ίδια καλοσύνη, που έδειξα κι εγώ σ' εσάς. Δώστε μου κι ένα σίγουρο σημάδι για να σας πιστέψω,

13 de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

13ότι δε θα σκοτώσετε τους γονείς μου και τ' αδέρφια μου, ότι θ' αφήσετε απείραχτα όλα όσα τους ανήκουν».

14 Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

14Τότε οι άντρες τής είπαν: «Σου ορκιζόμαστε στη ζωή μας να κάνουμε ό, τι ζητάς, αρκεί να μην προδώσεις τα σχέδιά μας. Όταν ο Κύριος μας δώσει αυτήν τη χώρα, εμείς θα σου δείξουμε καλοσύνη και δε θα παρασπονδήσουμε».

Η φυγάδευση των κατασκόπων

15 Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

15Τότε η γυναίκα τούς κατέβασε με σκοινί απ' το παράθυρο, γιατί το σπίτι της ήταν χτισμένο μέσα στο τείχος της πόλης.

16 E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

16«Τρέξτε», τους είπε, «να κρυφτείτε στα βουνά, για να μη σας συναντήσουν αυτοί που σας καταδιώκουν· μείνετε εκεί τρεις μέρες, ώσπου να γυρίσουν πίσω, και έπειτα συνεχίζετε το δρόμο σας».

17 Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

17Οι άντρες τής είπαν: «Εμείς θα τηρήσουμε όσα μας έβαλες να σου ορκιστούμε:

[18] se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

[18]Αλλά άκου κι εσύ τι πρέπει να κάνεις: Όταν θα μπούμε μέσα στη χώρα, θα δέσεις αυτό το κόκκινο σχοινί στο παράθυρο απ' όπου μας κατεβάζεις, και θα έχεις συγκεντρώσει στο σπίτι σου τους γονείς σου και τ' αδέρφια σου, και όλη την οικογένεια του πατέρα σου.

[19] Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

[19]Όποιος βγει έξω από την πόρτα του σπιτιού σου, θα είναι ο ίδιος υπεύθυνος για το θάνατό του κι όχι εμείς. Αν όμως, κάποιος πειράξει οποιονδήποτε απ' αυτούς που θα βρίσκονται μαζί σου, στο σπίτι σου, θα είμαστε εμείς υπεύθυνοι για το θάνατό του.

[20] Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

[20]Αν πάλι μας προδώσεις, εμείς θα είμαστε ελεύθεροι από τον όρκο που μας έβαλες να σου δώσουμε».

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[21]Εκείνη απάντησε: «Θα γίνει όπως τα λέτε». Έπειτα τους φυγάδευσε· κι όταν έφυγαν, έδεσε στο παράθυρό της το κόκκινο σκοινί.

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[22]Οι κατάσκοποι έφυγαν και πήγαν στα βουνά· εκεί έμειναν τρεις μέρες, ώσπου να γυρίσουν πίσω εκείνοι που τους καταδίωκαν. Τους είχαν αναζητήσει παντού αλλά δεν τους βρήκαν.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[23]Μετά οι δυο άντρες κατέβηκαν από τα βουνά, πέρασαν τον Ιορδάνη και ήρθαν στον Ιησού, γιο του Ναυή, στον οποίο και διηγήθηκαν όλα όσα τους είχαν συμβεί.

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

[24]«Είναι βέβαιο», του είπαν, «ότι ο Κύριος μας έχει παραδώσει ολόκληρη τη χώρα και μάλιστα όλοι οι κάτοικοί της μας τρέμουν».

Josué 3

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[3] e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

[4] Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.

[5] Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

[6] E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

[7] Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.

[8] Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.

Οι Ισραηλίτες διαβαίνουν τον Ιορδάνη

[1]Νωρίς την άλλη μέρα το πρωί ο Ιησούς και όλος ο λαός έφυγαν από τη Σιττίμ και κατέβηκαν στις όχθες του Ιορδάνη. Εκεί στρατοπέδευσαν ως την ημέρα που θα περνούσαν τον ποταμό.

[2]Ύστερα από τρεις μέρες, οι αρχηγοί διέσχισαν το στρατόπεδο,

[3]κι έδωσαν στο λαό την προσταγή: «Όταν θα δείτε τους ιερείς-Λευίτες να σηκώνουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου, του Θεού σας, θα ξεκινήσετε κι εσείς από τις θέσεις σας και θα την ακολουθήσετε.

[4]Πρέπει όμως να υπάρχει ανάμεσα σ' εσάς και σ' αυτήν μία απόσταση δύο χιλιάδες πήχεις. Δε θα πηγαίνετε κοντά της, για να μπορείτε να βλέπετε το δρόμο που θα πρέπει ν' ακολουθήσετε· γιατί δεν έχετε ποτέ ξαναπεράσει απ' αυτόν».

[5]Ο Ιησούς έλεγε στο λαό: «Καθαριστείτε, γιατί ο Κύριος αύριο θα κάνει θαύματα ανάμεσά σας».

[6]Και στους ιερείς είπε: «Εσείς σηκώστε την κιβωτό της διαθήκης και περάστε μπροστά επικεφαλής του λαού». Έτσι κι έκαναν.

[7]Τότε είπε ο Κύριος στον Ιησού: «Από σήμερα θ' αρχίσω να σε αναδεικνύω σε μεγάλον άντρα στα μάτια όλων των Ισραηλιτών, για να ξέρουν ότι εγώ θα είμαι μαζί σου όπως ήμουν και με το Μωυσή.

[8]Και τώρα δώσε διαταγή στους ιερείς που θα σηκώνουν την κιβωτό της διαθήκης, μόλις φτάσουν στα νερά του Ιορδάνη, να σταθούν εκεί, μέσα στον ποταμό».

[9] Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.

[9]Έπειτα ο Ιησούς είπε στους Ισραηλίτες: «Πλησιάστε εδώ κι ακούστε τα λόγια του Κυρίου, του Θεού σας».

[10] Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.

[10]«Ο αληθινός Θεός είναι ανάμεσά σας και θα διώξει το δίχως άλλο από μπροστά σας τους Χαναναίους, τους Χετταίους, τους Ευαίους, τους Φερεζαίους, τους Γεργεσαίους, τους Αμορραίους και τους Ιεβουσαίους. Και θα το καταλάβετε απ' αυτό:

[11] Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

[11]Η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου όλης της γης θα διαβεί τον Ιορδάνη πρώτη από σας.

[12] Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

[12]Διαλέξτε, λοιπόν, δώδεκα άντρες από τις φυλές του Ισραήλ, έναν άνδρα από κάθε φυλή.

[13] porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão, serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

[13]Μόλις οι ιερείς που σηκώνουν την κιβωτό του Κυρίου όλης της γης, βάλουν τα πόδια τους στα νερά του Ιορδάνη, η ροή του ποταμού θα διακοπεί και τα νερά που κατεβαίνουν από πάνω θα σταθούν σε ένα σωρό».

[14] Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

[14]Ο λαός βγήκαν από τις σκηνές τους για να περάσουν τον Ιορδάνη και οι ιερείς που σήκωναν την κιβωτό της διαθήκης βάδιζαν πρώτοι μπροστά.

[15] e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

[15]Ήταν η εποχή του θερισμού και οι όχθες του Ιορδάνη είχαν ξεχειλίσει. Όταν οι ιερείς με την κιβωτό έφτασαν στο ποτάμι και τα πόδια τους βράχηκαν στην άκρη του νερού,

[16] pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da

[16]τότε, τα νερά που κατέβαιναν από πάνω στάθηκαν και μαζεύτηκαν σ' ένα σωρό, σε μεγάλη απόσταση, κοντά στην πόλη Αδάμ, που βρίσκεται στην περιοχή της

Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

Ζαρετάν. Τα νερά που κατέβαιναν προς τη Νεκρά Θάλασσα αποκόπηκαν, κι έτσι ο λαός πέρασε απέναντι από την Ιεριχώ.

[17] Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

[17]Οι ιερείς που σήκωναν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου σταμάτησαν στο στεγνό έδαφος στη μέση του ποταμού, ώσπου πέρασε από ’κει όλος ο λαός Ισραήλ και διάβηκαν τον Ιορδάνη.

Josué 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

[1] Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:
[2] Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,

[3] e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

[4] Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

[5] um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,
[6] para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,
[7] então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 4

Οι δώδεκα πέτρες του Ιορδάνη

[1]Αφού πέρασε όλος ο λαός τον Ιορδάνη, είπε ο Κύριος στον Ιησού:
[2]«Διαλέξτε από το λαό δώδεκα άντρες, έναν από κάθε φυλή,
[3]και δώστε τους εντολή να βγάλουν δώδεκα πέτρες από την κοίτη του Ιορδάνη, από τον τόπο ακριβώς όπου είχαν σταθεί οι ιερείς και πατούσαν τα πόδια τους, και να τις φέρουν μαζί τους για να τις τοποθετήσουν στον τόπο όπου θα στρατοπεδεύσετε απόψε».
[4]Ο Ιησούς κάλεσε τους δώδεκα άντρες που διάλεξε μέσα από το λαό, έναν από κάθε φυλή,
[5]και τους είπε: «Περάστε μπροστά από την κιβωτό του Κυρίου, του Θεού σας, και κατεβείτε στην κοίτη του Ιορδάνη. Από ’κει θα πάρετε καθένας σας στον ώμο από μια πέτρα, μία για κάθε φυλή του Ισραήλ.
[6]Αυτές οι πέτρες θα σας θυμίζουν αυτό που συνέβηκε εδώ. Όταν θα σας ρωτούν στο μέλλον τα παιδιά σας τι σημαίνουν αυτές οι πέτρες για σας,
[7]εσείς θα τους απαντάτε ότι τα νερά του Ιορδάνη σταμάτησαν μπροστά στην

do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.

κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου. Διακόπηκε η ροή του ποταμού, όταν η κιβωτός περνούσε μέσα από τον Ιορδάνη. Έτσι, αυτές οι πέτρες θα είναι για τους Ισραηλίτες μια υπόμνηση παντοτινή».

[8] Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

[8]Οι άντρες έκαναν όπως τους διέταξε ο Ιησούς: Έβγαλαν δώδεκα πέτρες μέσα από τον Ιορδάνη, μία για κάθε φυλή του Ισραήλ, και τις έφεραν μαζί τους στον τόπο όπου θα διανυκτέρευαν και τις απόθεσαν εκεί, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου προς τον Ιησού.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

[9]Ο Ιησούς έστησε επίσης δώδεκα πέτρες μέσα στον Ιορδάνη, στο σημείο ακριβώς όπου πάτησαν τα πόδια των ιερέων που μετέφεραν την κιβωτό της διαθήκης. Αυτές οι πέτρες σώζονται εκεί μέχρι σήμερα.

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[10]Στο μεταξύ οι ιερείς που σήκωναν την κιβωτό στέκονταν μέσα στον Ιορδάνη, ωσότου έγιναν όλα όσα είχε διατάξει ο Κύριος τον Ιησού να πει στο λαό. Έτσι ο Ιησούς έπραξε σύμφωνα με τις υποδείξεις του Μωυσή. Ο λαός τάχυνε το βήμα και πέρασε·

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.

[11]κι όταν πέρασαν όλοι στην άλλη όχθη, πέρασε και η κιβωτός του Κυρίου. Οι ιερείς πήγαν πάλι με την κιβωτό μπροστά από το λαό.

[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;

[12]Η φυλή Ρουβήν, η φυλή Γαδ και το μισό της φυλής Μανασσή πέρασαν με τα όπλα τους επικεφαλής των Ισραηλιτών, όπως τους είχε πει ο Μωυσής.

[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.

[13]Περίπου σαράντα χιλιάδες ένοπλοι πολεμιστές πέρασαν ενώπιον του Κυρίου βαδίζοντας προς τις πεδιάδες της Ιεριχώ.

[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.

[14]Εκείνη τη μέρα ο Κύριος ανέδειξε τον Ιησού μεγάλον άντρα στα μάτια των Ισραηλιτών. Τον σέβονταν σ' όλη τη διάρκεια της ζωής του, όπως είχαν σεβαστεί το Μωυσή.

[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:

[15]Μετά ο Κύριος είπε στον Ιησού:

[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.

[16]«Δώσε διαταγή στους ιερείς που σηκώνουν την κιβωτό του μαρτυρίου ν' ανεβούν από τον Ιορδάνη».

[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.

[17]Ο Ιησούς διέταξε τους ιερείς ν' ανέβουν.

[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.

[18]Μόλις αυτοί ανέβηκαν από την κοίτη του ποταμού και τα πόδια τους πάτησαν στην όχθη, τα νερά του Ιορδάνη ξαναγύρισαν στον τόπο τους και πλημμύρισαν όλες τις όχθες του, όπως και πριν.

[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.

[19]Ήταν τη δέκατη μέρα του πρώτου μήνα που ο λαός διάβηκε τον Ιορδάνη και στρατοπέδευσε στα Γάλγαλα, ανατολικά της Ιεριχώ.

[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.

[20]Εκεί στα Γάλγαλα έστησε ο Ιησούς τις δώδεκα πέτρες που είχαν πάρει από τον ποταμό,

[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus pais, dizendo: Que significam estas pedras?,

[21]και είπε στους Ισραηλίτες: «Όταν στο μέλλον ρωτούν τα παιδιά σας τους πατέρες τους τι σημαίνουν αυτές οι πέτρες,

[22] fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.

[22]θα τους εξηγείτε πώς οι Ισραηλίτες πέρασαν αυτόν εδώ τον ποταμό, τον Ιορδάνη, βαδίζοντας σε έδαφος στεγνό.

[23] Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.

[24] Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

[23]Ο Κύριος, ο Θεός σας, αποξέρανε μπροστά σας τα νερά του Ιορδάνη για να περάσατε, όπως ακριβώς είχε αποξηράνει την Ερυθρά Θάλασσα για να περάσουμε εμείς.

[24]Όλα αυτά τα έκανε ο Κύριος ο Θεός σας για να γνωρίσουν όλοι οι λαοί της γης πόσο μεγάλη είναι η δύναμή του και για να τον σέβεστε πάντοτε».

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

[1] Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

[2] Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.

[3] Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

[4] Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 5

[1]Όταν οι βασιλιάδες όλοι των Αμορραίων, που κατοικούσαν στα δυτικά του Ιορδάνη, και οι βασιλιάδες των Χαναναίων, που κατοικούσαν στα παραθαλάσσια, έμαθαν ότι αποξήρανε ο Θεός τα νερά του Ιορδάνη για να περάσουν οι Ισραηλίτες, πανικοβλήθηκαν και δεν είχαν πια το θάρρος να τους αντιμετωπίσουν.

Περιτομή και Πάσχα στον Ιορδάνη

[2]Εκείνο το χρόνο ο Κύριος είπε στον Ιησού: «Φτιάξε κοφτερά μαχαίρια από πέτρα και κάνε πάλι περιτομή στους Ισραηλίτες, για δεύτερη φορά».

[3]Ο Ιησούς έφτιαξε κοφτερά μαχαίρια από πέτρα κι έκανε περιτομή σ’ όλους τους Ισραηλίτες, κοντά στο Λόφο των Ακροβυστιών.

[4-6]Ο λόγος που ο Ιησούς έκανε την περιτομή, ήταν ο εξής: Όλοι οι μάχιμοι άντρες που είχαν βγει από την Αίγυπτο ήταν ήδη περιτμημένοι· ενώ τα αρσενικά μωρά που γεννήθηκαν μετά στην έρημο,

[5] Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

[6] Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

στη διάρκεια της σαραντάχρονης περιπλάνησης του λαού, δεν είχαν περιτμηθεί. Επίσης, ως το τέλος αυτής της περιόδου πέθαναν όλοι όσοι την εποχή της εξόδου από την Αίγυπτο ήταν σε στρατεύσιμη ηλικία, επειδή δεν υπάκουσαν στα λόγια του Κυρίου. Ο Κύριος τους ορκίστηκε ότι δε θα έβλεπαν τη χώρα που είχε υποσχεθεί με όρκο στους πατέρες τους να δώσει σ' εμάς, τη χώρα που ρέει γάλα και μέλι.

[7] Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

[7]Στη θέση εκείνων, λοιπόν, ο Κύριος έβαλε τα παιδιά τους, και σ' αυτά έκανε την περιτομή ο Ιησούς, γιατί δεν είχαν περιτμηθεί στη διάρκεια της πορείας στην έρημο.

[8] Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

[8]Όταν περιτμήθηκε όλος ο λαός, έμειναν εκεί που είχαν κατασκηνώσει, ώσπου να επουλωθούν οι πληγές τους.

[9] Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

[9]Ο Κύριος είπε στον Ιησού: «Σήμερα αφαίρεσα την ντροπή της Αιγύπτου από πάνω σας». Γι' αυτό ονομάστηκε ο τόπος εκείνος Γάλγαλα, όπως λέγεται μέχρι σήμερα.

Celebra-se a Páscoa

[10] Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

[10]Οι Ισραηλίτες έμειναν στρατοπεδευμένοι στα Γάλγαλα και γιόρτασαν εκεί, στις πεδιάδες της Ιεριχώ, το Πάσχα, το βράδυ της δέκατης τέταρτης μέρας εκείνου του μήνα.

[11] Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

[11]Την επομένη του Πάσχα έφαγαν άζυμο ψωμί και καβουρδισμένο σιτάρι, όλα φτιαγμένα από τα προϊόντα της περιοχής.

[12] No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

[12]Από κείνη την ημέρα σταμάτησε να πέφτει το μάννα, αφού πια μπορούσαν κι έτρωγαν από τα προϊόντα της Χαναάν. Έτσι, από τη χρονιά εκείνη οι Ισραηλίτες δεν είχαν πια το μάννα.

Deus aparece a Josué

[13] Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

Ο Ιησούς του Ναυή και ο άνθρωπος με το ξίφος

[13]Μια μέρα, όταν ο Ιησούς του Ναυή βρισκόταν κοντά στην Ιεριχώ, είδε ξαφνικά έναν άντρα να στέκεται μπροστά του με ένα γυμνό σπαθί στο χέρι του. Ο Ιησούς τον πλησίασε και του είπε: «Είσαι μαζί μας ή με τους εχθρούς μας; »

[14] Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

[14]Ο άντρας απάντησε: «Όχι· εγώ είμαι ο αρχηγός των στρατευμάτων του Κυρίου και τώρα μόλις ήρθα». Τότε ο Ιησούς έπεσε με το πρόσωπο στη γη, τον προσκύνησε και του είπε: «Τι διατάζει ο Κύριός μου το δούλο του; »

[15] Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

[15]Ο αρχηγός των στρατευμάτων του Κυρίου απάντησε στον Ιησού: «Βγάλε τα ποδήματά σου από τα πόδια σου, γιατί ο τόπος που πατάς είναι άγιος». Και ο Ιησούς υπάκουσε.

Josué 6

A destruição de Jericó

[1] Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

[2] Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

[3] Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 6

Η πτώση της Ιεριχώ

[1]Η Ιεριχώ είχε τα τείχη της κλειστά κι αμπαρωμένα για να μην μπορέσουν να μπουν οι Ισραηλίτες. Κανείς δεν έβγαινε ούτε έμπαινε στην πόλη.

[2]Τότε είπε ο Κύριος στον Ιησού: «Σου παραδίνω την Ιεριχώ, το βασιλιά της και τους πολεμιστές της στα χέρια σου.

[3]Εσύ και όλος ο στρατός θα παρελάσετε γύρω από την πόλη, κάνοντας μια φορά την ημέρα επί έξι μέρες το γύρο της.

[4] Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

[5] E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

[6] Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

[7] E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

[8] Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

[9] Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

[10] Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da

[4]Εφτά ιερείς θα πηγαίνουν μπροστά από την κιβωτό και θα κρατούν εφτά κεράτινες σάλπιγγες. Την έβδομη μέρα θα κάνετε εφτά φορές το γύρο της πόλης, ενώ οι ιερείς θα σαλπίζουν με τις σάλπιγγες.

[5]Όταν τους ακούσετε να δώσουν παρατεταμένο σάλπισμα, τότε όλος ο στρατός θα βγάλει μεγάλον αλαλαγμό και το τείχος της πόλης θα πέσει κάτω. Αμέσως οι Ισραηλίτες θα ορμήσουν στην επίθεση και θα μπουν κατ' ευθείαν στην πόλη».

[6]Ο Ιησούς, γιος του Ναυή, κάλεσε τους ιερείς και τους είπε: Σηκώστε την κιβωτό της διαθήκης και εφτά ιερείς θα προπορεύονται μπροστά της κρατώντας εφτά κεράτινες σάλπιγγες».

[7]Έπειτα διέταξε το λαό: «Εμπρός! Αρχίστε να κάνετε το γύρο της πόλης· η εμπροσθοφυλακή, όμως, να πηγαίνει μπροστά από την κιβωτό του Κυρίου».

[8]Σύμφωνα με τις διαταγές του Ιησού, οι εφτά ιερείς που κρατούσαν τις κεράτινες σάλπιγγες πήγαιναν μπροστά από την κιβωτό και σάλπιζαν, ενώ εκείνοι που μετέφεραν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου τούς ακολουθούσαν.

[9]Η εμπροσθοφυλακή του στρατού βάδιζε μπροστά από τους ιερείς, οι οποίοι σάλπιζαν ασταμάτητα με τις σάλπιγγες, και το υπόλοιπο του στρατεύματος ήταν οπισθοφυλακή της κιβωτού.

[10]Ο Ιησούς είχε δώσει στο στρατό ρητή διαταγή: «Δε θα βγάλετε άχνα. Λέξη δε θα βγει από το στόμα σας, ως τη μέρα που θα

vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

σας πω εγώ να αλαλάξετε. Μόνο τότε θα φωνάξετε».

11 Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

11Έτσι, η κιβωτός του Κυρίου έκανε μια φορά το γύρο της πόλης κι έπειτα επέστρεψαν στο στρατόπεδο και πέρασαν εκεί τη νύχτα.

12 Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

12Νωρίς το άλλο πρωί σηκώθηκε ο Ιησούς, και οι ιερείς σήκωσαν πάλι την κιβωτό του Κυρίου.

13 Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia após a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

13Οι εφτά ιερείς με τις κεράτινες σάλπιγγες βάδιζαν μπροστά από την κιβωτό σαλπίζοντας συνεχώς. Η εμπροσθοφυλακή προχωρούσε μπροστά τους και η οπισθοφυλακή ακολουθούσε την κιβωτό του Κυρίου.

14 No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

14Τη δεύτερη μέρα έκαναν μία φορά το γύρο της πόλης και επέστρεψαν στο στρατόπεδο. Έξι μέρες έκαναν το ίδιο.

15 No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

15Την έβδομη μέρα σηκώθηκαν με την αυγή κι έκαναν εφτά φορές το γύρο της πόλης με τον ίδιο τρόπο. Ήταν η μόνη μέρα που έκαναν το γύρο της πόλης εφτά φορές.

16 E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

16Την έβδομη φορά, όταν οι ιερείς ήταν να σαλπίσουν με τις σάλπιγγες, ο Ιησούς είπε στο λαό: «Αλαλάξτε τώρα! Ο Κύριος σας παρέδωσε την πόλη!

17 Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

17Η πόλη και ό, τι υπάρχει σ' αυτήν θα γίνει ανάθεμα και θα καταστραφεί ως αφιέρωμα στον Κύριο. Μόνο τη Ραάβ την πόρνη θ' αφήσετε να ζήσει –αυτήν και όλους όσοι είναι μαζί της στο σπίτι της– επειδή έκρυψε τους απεσταλμένους μας.

[18] Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

[18]Εσείς όμως φυλαχτείτε από το ανάθεμα· μην πάρετε τίποτε απ’ αυτά που είναι προορισμένα να καταστραφούν, γιατί τότε θα επιφέρετε κατάρα στο στρατόπεδο των Ισραηλιτών και θα προξενήσετε σ’ αυτό καταστροφή.

[19] Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

[19]Όλο το ασήμι και το χρυσάφι, τα χάλκινα και τα σιδερένια σκεύη θα αφιερωθούν στον Κύριο και θα τοποθετηθούν στο θησαυροφυλάκιο του Κυρίου».

[20] Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o povo o sonido da trombeta e levantado grande grito, ruíram as muralhas, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

[20]Μετά οι ιερείς σάλπισαν με τις σάλπιγγες· και μόλις ο λαός άκουσε τον ήχο της σάλπιγγας, ξέσπασε σε μεγάλον αλαλαγμό και σωριάστηκε το τείχος. Τότε ο στρατός επιτέθηκε στην πόλη, όρμησαν κατ’ ευθείαν μέσα και την κατέλαβαν.

[21] Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

[21]Καθετί που υπήρχε στην πόλη, άνδρες και γυναίκες, νέοι, γέροι, βόδια, πρόβατα και γαϊδούρια, όλα παραδόθηκαν στη σφαγή.

Raabe é salva

Η οικογένεια της Ραάβ σώζεται

[22] Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

[22]Τότε είπε ο Ιησούς στους δύο άνδρες, που είχαν κατασκοπεύσει τη χώρα: «Μπείτε στο σπίτι εκείνης της πόρνης και βγάλτε την από ’κει, αυτήν και όλους όσοι είναι μαζί της, όπως της ορκιστήκατε».

[23] Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

[23]Εκείνοι μπήκαν στο σπίτι κι έβγαλαν έξω τη Ραάβ, τους γονείς της, τ’ αδέρφια της και όλους τους υπόλοιπους συγγενείς της και τα υπάρχοντά της. Τους πήραν και τους εγκατέστησαν σε ασφαλές μέρος έξω από το στρατόπεδο των Ισραηλιτών.

[24] Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

[24]Ύστερα έβαλαν φωτιά στην πόλη κι έκαναν στάχτη ό, τι βρισκόταν μέσα σ' αυτήν. Μόνο το ασήμι, το χρυσάφι, τα χάλκινα και τα σιδερένια αντικείμενα τα πήραν και τα τοποθέτησαν στο θησαυροφυλάκιο του οίκου του Κυρίου.

[25] Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

[25]Αλλά ο Ιησούς χάρισε τη ζωή στη Ραάβ την πόρνη, στην οικογένεια του πατέρα της και σε όλους τους δικούς της, επειδή είχε κρύψει τους ανθρώπους που αυτός είχε στείλει για να κατασκοπεύσουν την Ιεριχώ. Η Ραάβ εγκαταστάθηκε ανάμεσα στους Ισραηλίτες και οι απόγονοί της ζουν μέχρι σήμερα.

[26] Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

[26]Εκείνες τις μέρες, ο Ιησούς έδωσε αυτόν τον όρκο σχετικά με την Ιεριχώ: «Καταραμένος να είναι από τον Κύριο ο άνθρωπος που θα επιχειρήσει να ξαναχτίσει αυτή την πόλη. Με τίμημα το γιο του τον πρωτότοκο θα βάλει τα θεμέλιά της, τις πύλες της θα στήσει με τίμημα το νιότερο το γιο».

[27] Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

[27]Ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιησού, και η φήμη του απλώθηκε σ' ολόκληρη τη χώρα.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

[1] Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 7

Η αλλαγή τροπής του πολέμου

[1]Οι Ισραηλίτες όμως αμάρτησαν σοβαρά στο θέμα των αφιερωμάτων: Ο Αχάν, γιος του Χαρμί, εγγονός του Ζαβδί και δισέγγονος του Ζεράχ, από τη φυλή Ιούδα, πήρε για δικά του μερικά από τα αφιερώματα. Εξαιτίας αυτού, λοιπόν, ο Κύριος οργίστηκε εναντίον των Ισραηλιτών.

[2] Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

[2]Από την Ιεριχώ ο Ιησούς έστειλε ανθρώπους στη Γαι, που βρίσκεται κοντά στη Βαιθ-Αυέν, ανατολικά της Βαιθήλ με τη διαταγή να κατασκοπεύσουν την περιοχή. Πράγματι, εκείνοι πήγαν και κατασκόπευσαν τη Γαι.

[3] E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.

[3]Όταν επέστρεψαν στον Ιησού του ανάφεραν: «Δεν είναι ανάγκη να πάει όλος ο στρατός για να καταλάβει τη Γαι και να μπουν όλοι σε τέτοιον κόπο. Δεν είναι μεγάλη πόλη. Δυο τρεις χιλιάδες άντρες είναι αρκετοί».

[4] Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

[4]Ξεκίνησαν, λοιπόν, να πολεμήσουν περίπου τρεις χιλιάδες άντρες, αλλά αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν μπροστά στους κατοίκους της Γαι.

[5] Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

[5]Σκότωσαν από τους Ισραηλίτες περίπου τριάντα έξι άντρες και τους υπόλοιπους τους καταδίωξαν από την πύλη της πόλης ως τη Σιβαρίμ, και τους σύντριψαν στην κατωφέρεια. Έτσι ο λαός λύγισε κι έχασε το θάρρος του.

[6] Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.

[6]Τότε ο Ιησούς έσκισε τα ρούχα του, έριξε χώμα στο κεφάλι του κι έπεσε με το πρόσωπο στη γη μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου ως το βράδυ. Τα ίδια έκαναν και οι πρεσβύτεροι του λαού.

[7] Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

[7]Ο Ιησούς προσευχήθηκε: «Παντοδύναμε Κύριε, γιατί άφησες αυτό το λαό να διαβεί τον Ιορδάνη; Για να μας παραδώσεις στην εξουσία των Αμορραίων και να μας εξοντώσουν; Μακάρι να είχαμε μείνει από την άλλη μεριά του ποταμού.

8 Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

8Σε παρακαλώ, Κύριε, τι να πω τώρα που οι Ισραηλίτες κατατροπώθηκαν από τους εχθρούς τους;

9 Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

9Όταν το μάθουν οι Χαναναίοι και οι άλλοι κάτοικοι της χώρας θα μας περικυκλώσουν και θα μας εξαφανίσουν από τη γη. Και τι θα κάνεις τότε για να περισωθεί η δόξα του μεγάλου σου ονόματος; »

Αιτία η ανυπακοή

10 Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

10Ο Κύριος απάντησε στον Ιησού: «Σήκω πάνω. Τι έπεσες με το πρόσωπο καταγής;

11 Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

11Οι Ισραηλίτες αμάρτησαν· παρέβηκαν τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν απέναντί μου. Πήραν πράγματα από τα αφιερώματα, τα έκλεψαν, τα συγκάλυψαν με ψέματα και τα έκρυψαν ανάμεσα στα πράγματά τους.

12 Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco, se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

12Γι' αυτό και δε θα μπορέσουν πια ν' αντισταθούν στους εχθρούς τους. Θα τρέπονται σε φυγή μπροστά τους, γιατί τώρα αυτοί οι ίδιοι καταδίκασαν τους εαυτούς τους. Δε θα είμαι πια μαζί σας, αν δεν πετάξετε μακριά σας τα απαγορευμένα αντικείμενα.

13 Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

13Σήκω, λοιπόν, προετοίμασε το λαό και πες τους: "καθαριστείτε για αύριο, γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας, λέει πως το ανάθεμα είναι ανάμεσά σας, Ισραηλίτες. Δε θα μπορέσετε πια ν' αντισταθείτε στους εχθρούς σας, ωσότου πετάξετε μακριά σας τα απαγορευμένα αντικείμενα.

14 Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR designar por sorte se

14Αύριο το πρωί θα πλησιάστε κάθε φυλή χωριστά μία μία· και η φυλή που θα υποδείξει ο Κύριος με κλήρο θα πλησιάσει

chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

κατά συγγένειες. Η συγγένεια που θα υποδείξει ο Κύριος με κλήρο, θα πλησιάσει κατά οικογένειες. Και η οικογένεια που θα υποδείξει ο Κύριος με κλήρο θα πλησιάσει, ο ένας άντρας μετά τον άλλο.

15 Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

15Κι ο Κύριος θα φανερώσει ποιος απ' αυτούς έχει τα απαγορευμένα αντικείμενα. Τότε θα καεί αυτός μαζί με όλα του τα υπάρχοντα, γιατί παρέβηκε τις υποχρεώσεις του απέναντί μου και ντρόπιασε τους Ισραηλίτες"».

Η αποκάλυψη και τιμωρία της αμαρτίας

16 Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.

16Την άλλη μέρα το πρωί, σηκώθηκε ο Ιησούς και διέταξε να πλησιάσουν οι Ισραηλίτες κατά φυλές. Πλησίασαν μία μία χωριστά και κληρώθηκε η φυλή Ιούδα.

17 Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;

17Μετά διέταξε να πλησιάσουν μία μία οι συγγένειες της φυλής Ιούδα. Πλησίασαν και κληρώθηκε η συγγένεια των Ζαρχιτών. Κάλεσε τότε τη συγγένεια των Ζαρχιτών να πλησιάσουν κατά οικογένειες μία μία και κληρώθηκε η οικογένεια του Ζαβδί.

18 e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.

18Τέλος κάλεσε να πλησιάσει η οικογένεια του Ζαβδί, ο ένας άντρας μετά τον άλλο και κληρώθηκε ο Αχάν, γιος του Χαρμί, εγγονός του Ζαβδί και δισέγγονος του Ζαρά, από τη φυλή Ιούδα.

19 Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.

19Τότε είπε ο Ιησούς στον Αχάν: «Αναγνώρισε, παιδί μου, το μεγαλείο του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ και εξομολογήσου σ' αυτόν. Πες μου τώρα τι έχεις κάνει· μη μου κρύψεις τίποτα».

[20] Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.

[20]Ο Αχάν απάντησε στον Ιησού: «Πράγματι, εγώ είμαι που αμάρτησα στον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ. Έκανα το εξής:

[21] Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.

[21]Όταν είδα ανάμεσα στα λάφυρα έναν ωραίο μανδύα από τη Σινάρ, διακόσιους σίκλους ασήμι και ένα χρυσό ραβδί που ζύγιζε πενήντα σίκλους, τα πεθύμησα και τα πήρα. Βρίσκονται κρυμμένα στο έδαφος μέσα στη σκηνή μου· το ασήμι είναι από κάτω.

[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido nela, e a prata, por baixo.

[22]Ο Ιησούς έστειλε ανθρώπους στη σκηνή του Αχάν. Αυτοί έτρεξαν εκεί και πραγματικά όλα αυτά ήταν κρυμμένα στη σκηνή του, και το ασήμι ήταν από κάτω.

[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

[23]Τα έβγαλαν, λοιπόν, απ' τη σκηνή, τα έφεραν στον Ιησού και στους Ισραηλίτες και τα άπλωσαν ενώπιον του Κυρίου.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[24]Τότε ο Ιησούς κι όλος ο λαός μαζί του συνέλαβαν τον Αχάν, γιο του Χαρμί και τον έφεραν στην Κοιλάδα Αχώρ, μαζί μ' αυτόν έφεραν το ασήμι, το μανδύα και το χρυσό ραβδί, τους γιους του, τις κόρες του, τα βόδια του, τα γαϊδούρια του, τα πρόβατά του, τη σκηνή του, όλα του τα υπάρχοντα.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[25]Ο Ιησούς είπε στον Αχάν: «Γιατί μας προξένησες αυτήν τη δυστυχία; Ο Κύριος σήμερα θα προξενήσει δυστυχία σ' εσένα». Τότε όλοι οι Ισραηλίτες θανάτωσαν αυτόν και τους συγγενείς του με λιθοβολισμό και μετά τους έκαψαν.

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje;

[26]Έπειτα ύψωσαν πάνω από τον Αχάν έναν μεγάλο σωρό από πέτρες, ο οποίος

assim, o SENHOR apagou o furor da sua ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

σώζεται μέχρι σήμερα. Έτσι σταμάτησε η οργή του Κυρίου. Εξαιτίας αυτού του περιστατικού ο τόπος εκείνος ονομάστηκε Κοιλάδα Αχώρκι έτσι λέγεται μέχρι σήμερα.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós outros saqueareis os seus despojos e o seu gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

[3] Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

[4] Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

[5] Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que, quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

[6] Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 8

Το στρατήγημα του Ιησού

[1]Ο Κύριος είπε στον Ιησού: «Μη φοβάσαι και μην δειλιάζεις. Πάρε μαζί σου όλο το στρατό και πήγαινε να επιτεθείς εναντίον της Γαι. Θα παραδώσω στα χέρια σου το βασιλιά της, το λαό του, την πόλη και τη χώρα του.

[2]Θα κάνεις στη Γαι και στο βασιλιά της ό, τι έκανες στην Ιεριχώ και στο βασιλιά της. Αλλά τα λάφυρά της και τα κτήνη της θα τα πάρετε εσείς. Στήστε ενέδρα από το πίσω μέρος της πόλης».

[3]Τότε ο Ιησούς ετοιμάστηκε να επιτεθεί στη Γαι με όλο του το στρατό. Διάλεξε τρεις χιλιάδες γενναίους άντρες και τους έστειλε τη νύχτα,

[4]με την εξής διαταγή: «Προσέξτε, να στήσετε ενέδρα από το πίσω μέρος της πόλης, χωρίς ν' απομακρυνθείτε πολύ από την πόλη, και να είστε όλοι σας σε επιφυλακή.

[5]Εγώ θα πλησιάσω με τους άντρες μου στην πόλη. Όταν οι άντρες της Γαι βγουν εναντίον μας, όπως την άλλη φορά, εμείς θα υποχωρήσουμε.

[6]Όσο αυτοί θα μας καταδιώκουν εμείς θα υποχωρούμε, ώσπου να τους απομακρύνουμε από την πόλη, γιατί θα

νομίζουν ότι τραπήκαμε σε φυγή όπως την πρώτη φορά».

[7] Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

[7]Τότε εσείς θα βγείτε από την ενέδρα και θα καταλάβετε την πόλη. Θα σας την παραδώσει ο Κύριος, ο Θεός σας.

[8] Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.

[8]Κι όταν καταλάβετε την πόλη, θα την παραδώστε στη φωτιά, σύμφωνα με την προσταγή του Κυρίου. Αυτές είναι οι διαταγές που σας δίνω».

[9] Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.

[9]Με διαταγή του Ιησού, λοιπόν, πήγαν κι έστησαν την ενέδρα τους ανάμεσα στη Βαιθήλ και στη Γαι, δυτικά της Γαι· ο Ιησούς πέρασε τη νύχτα εκείνη στο στρατόπεδο.

[10] Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.

[10]Το πρωί σηκώθηκε, επιθεώρησε τους άντρες του και βάδισε επικεφαλής τους, μαζί με τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ, προς τη Γαι.

[11] Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.

[11]Οι άντρες του προχώρησαν κι έφτασαν απέναντι από τη Γαι και πήραν θέσεις στα βόρεια της πόλης· ανάμεσα σ’ αυτούς και στην πόλη ήταν κοιλάδα.

[12] Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.

[12]Ο Ιησούς διάλεξε περίπου πέντε χιλιάδες άντρες και τους έβαλε σε ενέδρα ανάμεσα στη Βαιθήλ και στη Γαι, στα δυτικά της πόλης.

[13] Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.

[13]Έτσι, ο κυρίως στρατός είχε πάρει θέσεις στα βόρεια της πόλης, με την οπισθοφυλακή στα δυτικά· ο Ιησούς διανυκτέρευσε στην κοιλάδα.

[14] E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de

[14]Μόλις ο βασιλιάς της Γαι είδε τους Ισραηλίτες έσπευσε με όλο το στρατό του να βγει από την πόλη και να τους

encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.

πολεμήσει στην κοιλάδα του Ιορδάνη, στην ίδια θέση όπως και προηγουμένως. Δεν ήξερε όμως ότι υπήρχε εναντίον του ενέδρα, στα δυτικά της πόλης.

[15] Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.

[15]Ο Ιησούς και οι Ισραηλίτες προσποιήθηκαν ότι είχαν νικηθεί απ' αυτούς και τράπηκαν δήθεν σε φυγή προς την έρημο.

[16] Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

[16]Τότε όλος ο πληθυσμός της πόλης διατάχθηκαν να βγουν και να καταδιώξουν τον Ιησού· έτσι απομακρύνθηκαν από την πόλη.

[17] Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

[17]Κανείς δεν έμεινε στη Γαιπου να μη βγει να καταδιώξει τους Ισραηλίτες· κι άφησαν την πόλη ανυπεράσπιστη.

Κατάκτηση και καταστροφή της Γαι

[18] Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

[18]Τότε ο Κύριος είπε στον Ιησού: «Άπλωσε προς τη Γαι τη λόγχη που κρατάς στο χέρι σου, γιατί θα σου παραδώσω την πόλη». Ο Ιησούς άπλωσε τη λόγχη του προς τη Γαι.

[19] Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

[19]Οι στρατιώτες της ενέδρας σηκώθηκαν γρήγορα από τη θέση τους, έτρεξαν μέσα στην πόλη και την κατέλαβαν, κι αμέσως της έβαλαν φωτιά.

[20] Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

[20]Όταν οι άντρες της Γαι κοίταξαν πίσω τους και είδαν τον καπνό ν' ανεβαίνει από την πόλη προς τον ουρανό, κατάλαβαν πως δεν μπορούσαν να ξεφύγουν από πουθενά. Οι Ισραηλίτες που δήθεν έφευγαν κυνηγημένοι προς την έρημο, στράφηκαν τώρα εναντίον τους.

[21] Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a

[21]Όταν ο Ιησούς και ο στρατός του είδαν ότι οι άντρες της ενέδρας είχαν κυριέψει

fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

την πόλη, κι είδαν και τον καπνό που ανέβαινε απ' αυτήν, γύρισαν και χτύπησαν τους άντρες της Γαι.

22 Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

22Οι Ισραηλίτες από την πόλη βγήκαν κι αυτοί στην καταδίωξη, κι έτσι οι άντρες της Γαι βρέθηκαν περικυκλωμένοι απ' όλες τις μεριές. Οι Ισραηλίτες τους νίκησαν και δεν άφησαν ούτε έναν ζωντανό ούτε έναν φυγάδα.

23 Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

23Το βασιλιά της Γαι, τον συνέλαβαν ζωντανό και τον έφεραν στον Ιησού.

24 Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

24Οι Ισραηλίτες θανάτωσαν όλους τους κατοίκους της Γαι στους αγρούς και στην έρημο, εκεί όπου κι αυτοί τους είχαν καταδιώξει· δεν έμεινε ούτε ένας ζωντανός. Μετά γύρισαν πίσω στη Γαι και εξόντωσαν τον υπόλοιπο πληθυσμό.

25 Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

25Την ημέρα εκείνη σκοτώθηκαν όλοι οι κάτοικοι της Γαι, δώδεκα χιλιάδες, άντρες και γυναίκες.

26 Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

26Στο μεταξύ ο Ιησούς κρατούσε το χέρι του με τη λόγχη τεντωμένο προς την κατεύθυνση της Γαι, ωσότου θανατώθηκαν όλοι οι κάτοικοί της.

27 Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

27Οι Ισραηλίτες πήραν για τον εαυτό τους μόνο τα κτήνη και τα λάφυρα εκείνης της πόλης, σύμφωνα με τη διαταγή που είχε δώσει ο Κύριος στον Ιησού.

28 Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

28Έτσι, ο Ιησούς πυρπόλησε τη Γαι και τη μετέβαλε σε σωρό ερειπίων· και μέχρι σήμερα είναι τόπος έρημος.

29 Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e

29Το βασιλιά της Γαι τον κρέμασε σ' ένα δέντρο, κι έμεινε εκεί κρεμασμένος ως το βράδυ. Με το ηλιοβασίλεμα ο Ιησούς διέταξε να κατεβάσουν το πτώμα από το

sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

δέντρο και να το ρίξουν μπρος στην πύλη της πόλης. Πάνω του έριξαν ένα μεγάλο σωρό πέτρες, ο οποίος σώζεται μέχρι σήμερα.

Renovação da aliança

[30] Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,

[31] como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.

[32] Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.

[33] Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.

Η αναγραφή του νόμου στο όρος Εβάλ
(Δτ 27,1-26)

[30]Στο όρος Εβάλ ο Ιησούς έχτισε θυσιαστήριο στον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ.

[31]Έτσι είχε διατάξει τους Ισραηλίτες ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, και είναι γραμμένο στο βιβλίο του νόμου του Μωυσή. Το θυσιαστήριο ήταν από αλάξευτες πέτρες, που δεν τις είχε αγγίξει σιδερένιο εργαλείο. Πάνω σ' αυτό, πρόσφεραν στον Κύριο ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας.

[32]Εκεί, πάνω στις πέτρες του θυσιαστηρίου, ο Ιησούς χάραξε ενώπιον των Ισραηλιτών ένα αντίγραφο του νόμου που είχε γράψει ο Μωυσής.

[33]Έπειτα όλος ο λαός του Ισραήλ με τους πρεσβυτέρους τους, τους αρχηγούς τους και τους κριτές τους, καθώς και οι ξένοι που ζούσαν ανάμεσά τους, στάθηκαν από τη μια κι από την άλλη μεριά της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου· απέναντί τους στέκονταν οι ιερείς-Λευίτες, που βάσταζαν την κιβωτό. Οι μισοί στάθηκαν από τη μεριά του όρους Γεριζίμ και οι άλλοι μισοί από την πλευρά του όρους Εβάλ. Αυτό τους είχε διατάξει για πρώτη φορά ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, όταν θα 'ρχόταν ο καιρός να δεχτεί την ευλογία ο ισραηλιτικός λαός.

[34] Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.

[35] Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

[34]Κατόπιν, ο Ιησούς διάβασε όλες τις εντολές του νόμου, τις ευλογίες και τις κατάρες, που ήταν γραμμένες στο βιβλίο του νόμου.

[35]Δεν έμεινε καμιά εντολή από όλες όσες είχε δώσει ο Μωυσής, που να μην τη διάβασε ο Ιησούς στους Ισραηλίτες, οι οποίοι ήταν εκεί συναθροισμένοι μαζί με τις γυναίκες τους, τα παιδιά τους και τους ξένους που ζούσαν ανάμεσά τους.

Josué 9

O estratagema dos gibeonitas

[1] Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[2] se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.

[3] Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,

[4] usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;

[5] e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 9

Η απάτη των Γαβαωνιτών

[1]Τα κατορθώματα των Ισραηλιτών τα έμαθαν οι βασιλιάδες δυτικά του Ιορδάνη, στις ορεινές και στις πεδινές περιοχές και στα παράλια της Μεσογείου μέχρι το Λίβανο, δηλαδή οι βασιλιάδες των Χετταίων, των Αμορραίων, των Χαναναίων, των Φερεζαίων, των Ευαίων και των Ιεβουσαίων.

[2]Συνασπίστηκαν, τότε, για να πολεμήσουν ενωμένοι τον Ιησού και τους Ισραηλίτες.

[3]Οι κάτοικοι όμως της Γαβαών, οι Ευαίοι, όταν έμαθαν τι είχε κάνει ο Ιησούς στην Ιεριχώ και στη Γαι,

[4]αποφάσισαν να ενεργήσουν με πανουργία. Ξεκίνησαν, λοιπόν, έχοντας φορτωμένα τα γαϊδούρια τους με παλιά σακιά και με μπαλωμένα ασκιά κρασιού·

[5]φόρεσαν παλιά παπούτσια και κουρελιασμένα ρούχα και πήραν για το δρόμο ξερό, τριμμένο ψωμί.

[6] Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[6]Ήρθαν στο στρατόπεδο, στα Γάλγαλα, και είπαν στον Ιησού και στους Ισραηλίτες: «Εμείς ερχόμαστε από μακρινή χώρα και σας ζητάμε να κάνετε συμμαχία μαζί μας».

[7] E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos aliança convosco?

[7]Οι Ισραηλίτες απάντησαν στους Ευαίους: «Εσείς μπορεί να κατοικείτε στη γύρω περιοχή· πώς μπορούμε εμείς να κάνουμε συμμαχία μαζί σας; »

[8] Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

[8]Τότε εκείνοι είπαν στον Ιησού: «Δούλοι σου είμαστε». Ο Ιησούς τους ρώτησε: «Μα ποιοι είστε εσείς και από πού έρχεστε; »

[9] Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

[9]Αυτοί του απάντησαν: «Εμείς, οι δούλοι σου, ερχόμαστε από χώρα πολύ μακρινή. Έφτασε σ' εμάς η φήμη του Κυρίου του Θεού σου και όλα όσα έκανε στην Αίγυπτο,

[10] e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

[10]αυτά που έκανε στους δύο βασιλιάδες των Αμορραίων, ανατολικά του Ιορδάνη, δηλαδή στο Σιχόν, βασιλιά της Εσεβών και στον Ωγ, βασιλιά της Βασάν, που ζούσε στην Ασταρώθ.

[11] Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[11]Έτσι οι αρχηγοί μας και ο λαός της χώρας μας μας είπαν να πάρουμε μαζί μας τρόφιμα για το δρόμο και να έρθουμε να σας συναντήσουμε και να σας δηλώσουμε πως είμαστε δούλοι σας. Τώρα, λοιπόν, κάνετε συνθήκη μαζί μας.

[12] Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

[12]Κοιτάξτε το ψωμί μας: ζεστό το πήραμε από τα σπίτια μας, όταν ξεκινήσαμε να 'ρθούμε σ' εσάς, και τώρα είναι ξερό και τριμμένο.

[13] e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas

[13]Αυτά τα ασκιά του κρασιού ήταν καινούρια όταν τα γεμίσαμε, και τώρα είναι σκισμένα· τα ρούχα μας και τα

sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

14 Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

15 Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

16 Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

17 Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

18 Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

19 Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

20 Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

21 Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a

παπούτσια μας πάλιωσαν απ’ αυτήν την τόσο μακρινή οδοιπορία».

14Οι Ισραηλίτες δοκίμασαν από τα τρόφιμά τους, χωρίς όμως να ζητήσουν τη συμβουλή του Κυρίου.

15Έτσι ο Ιησούς έκανε μαζί τους συνθήκη ειρήνης, να τους αφήσει να ζήσουν. Και οι αρχηγοί της κοινότητας του Ισραήλ τους το επιβεβαίωσαν με όρκο.

16Τρεις μέρες, όμως, μετά τη σύναψη αυτής της συνθήκης, οι Ισραηλίτες πληροφορήθηκαν ότι αυτοί ήταν γείτονές τους και κατοικούσαν εκεί γύρω.

17Οι Ισραηλίτες έφυγαν από ’κει και την τρίτη μέρα έφτασαν στις πόλεις των Γαβαωνιτών, δηλαδή στη Γαβαών, στην Κεφιρά, στη Βερώθ και στην Κιριάθ-Ιαρίμ.

18Δεν μπορούσαν όμως να σκοτώσουν τους κατοίκους, επειδή οι αρχηγοί της κοινότητας τους είχαν δώσει επίσημο όρκο στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ. Κι όλοι οι Ισραηλίτες είχαν παράπονα εναντίον των αρχηγών τους.

19Οι αρχηγοί όμως τους απάντησαν: «Εμείς έχουμε δώσει όρκο στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ και τώρα δεν μπορούμε να τους βλάψουμε.

20Είμαστε υποχρεωμένοι να τους αφήσουμε να ζήσουν, για να μην ξεσπάσει πάνω μας η οργή του Θεού, εξαιτίας του όρκου που τους δώσαμε. Να τι θα κάνουμε όμως:

21Θα τους αφήσουμε να ζήσουν, αλλά θα τους υποχρεώσουμε να γίνουν ξυλοκόποι και νεροκουβαλητές, για ολόκληρη την

congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

[22] Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

[23] Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos, rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

[24] Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

[25] Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

[26] Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

[27] Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a congregação e para o altar do SENHOR, até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

Josué 10

Gibeão sitiada por cinco reis

[1] Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia

κοινότητα». Αυτά εισηγήθηκαν οι αρχηγοί.

[22]Τότε ο Ιησούς κάλεσε τους Γαβαωνίτες και τους είπε: «Γιατί μας εξαπατήσατε λέγοντας ότι ερχόσαστε από πολύ μακριά, ενώ κατοικείτε εδώ κοντά μας;

[23]Καταραμένοι να είστε! Θα είστε παντοτινά δούλοι μας, να κόβετε ξύλα και να βγάζετε νερό για το κατοικητήριο του Θεού μου».

[24]Εκείνοι του αποκρίθηκαν: «Οι δούλοι σου ακούσαμε πολλές φορές ότι ο Κύριος ο Θεός σου είχε διατάξει το Μωυσή, το δούλο του, να σας δώσει όλη αυτή τη χώρα και να εξολοθρεύσει όλους τους κατοίκους της στο πέρασμά σας. Σας φοβηθήκαμε, λοιπόν, μήπως μας σκοτώσετε και γι’ αυτό κάναμε αυτή την πράξη.

[25]Και τώρα, είμαστε στη διάθεσή σου. Κάνε μ’ εμάς ό, τι νομίσεις καλό και σωστό».

[26]Ο Ιησούς συμπεριφέρθηκε σ’ αυτούς όπως είχε αποφασιστεί: Τους γλίτωσε από τους Ισραηλίτες και δεν τους σκότωσαν.

[27]Αλλά από κείνη τη μέρα, τους έβαλε να κόβουν ξύλα και να βγάζουν νερό για το θυσιαστήριο του Κυρίου, στον τόπο που ο Κύριος θα διάλεγε· κι αυτό γίνεται μέχρι σήμερα.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 10

Η ήττα των πέντε Αμορραίων βασιλιάδων

[1]Ο Αδωνισέδεκ, βασιλιάς της Ιερουσαλήμ, έμαθε τα όσα ο Ιησούς έκανε στη Γαι και

destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

στον βασιλιά της, ότι δηλαδή την κατέλαβε και την κατέστρεψε, καθώς και όσα έκανε στην Ιεριχώ και στο δικό της βασιλιά· επίσης έμαθε ότι οι Γαβαωνίτες έκαναν ειρήνη με τους Ισραηλίτες και ζούσαν ανάμεσά τους.

[2] temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

[2]Φοβήθηκε, λοιπόν, πάρα πολύ, γιατί η Γαβαών ήταν μεγάλη πόλη, ακόμα μεγαλύτερη από τη Γαι, και σημαντική όπως οι πόλεις που έχουν βασιλιά. Επίσης οι άντρες της ήταν όλοι γενναίοι πολεμιστές.

[3] Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

[3]Έστειλε, λοιπόν, ο Αδωνισέδεκ το εξής μήνυμα στον Ωάμ, βασιλιά της Χεβρών, στον Πιράμ, βασιλιά της Ιαρμούθ, στον Ιαφιά, βασιλιά της Λαχίς και στο Δεβείρ, βασιλιά της Εγλών:

[4] Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

[4]«Ελάτε να με βοηθήσετε να επιτεθούμε στη Γαβαών, επειδή έκανε ειρήνη με τον Ιησού και με τους Ισραηλίτες».

[5] Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

[5]Έτσι πέντε Αμορραίοι βασιλιάδες, ο βασιλιάς της Ιερουσαλήμ, της Χεβρών, της Ιαρμούθ, της Λαχίς και της Εγλών, συμμάχησαν να εκστρατεύσουν με όλα τους τα στρατεύματα. Πολιόρκησαν, λοιπόν, την πόλη της Γαβαών και στη συνέχεια της επιτέθηκαν.

Josué socorre a Gibeão

[6] Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-nos, pois todos os reis dos amorreus que habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

[6]Οι Γαβαωνίτες έστειλαν μήνυμα στον Ιησού, στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα και του έλεγαν: «Μην εγκαταλείψεις τους δούλους σου. Έλα γρήγορα κοντά μας, βοήθησέ μας και σώσε μας, γιατί όλοι οι βασιλιάδες των Αμορραίων που κατοικούν στην ορεινή περιοχή έχουν συνασπισθεί εναντίον μας.

[7] Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

[8] Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

[9] Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

[10] O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

[11] Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

O sol e a lua são detidos

[12] Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

[13] E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol,

[7]Αμέσως ο Ιησούς έφυγε από τα Γάλγαλα, μαζί με όλο το στρατό του και τους επίλεκτους πολεμιστές.

[8]Ο Κύριος του είπε: «Μην τους φοβάσαι, γιατί εγώ θα τους παραδώσω στην εξουσία σου· κανένας απ' αυτούς δε θα μπορέσει να σου αντισταθεί».

[9]Έτσι, ο Ιησούς, μετά από ολονύκτια πορεία από τα Γάλγαλα ως τη Γαβαών, επιτέθηκε αιφνιδιαστικά εναντίον των Αμορραίων.

[10]Ο Κύριος τότε τους έκανε να υποχωρήσουν μπροστά στους Ισραηλίτες και υπέστησαν φοβερή ήττα εκεί στη Γαβαών. Οι Ισραηλίτες τους καταδίωξαν στην ανωφέρεια προς τη Βαιθ-Χωρών και συνέχισαν να τους χτυπούν ως την Αζεκά και τη Μακκηδά.

[11]Και ενώ οι Αμορραίοι έφευγαν κυνηγημένοι από τους Ισραηλίτες, και είχαν φτάσει στην κατωφέρεια της Βαιθ-Χωρών, ο Κύριος έριξε πάνω τους από τον ουρανό χαλάζι χοντρό σαν πέτρες ως την Αζηκά· και σκοτώθηκαν από το χαλάζι αυτό πολύ περισσότεροι απ' όσους εξόντωσαν οι Ισραηλίτες.

[12]Την ημέρα που ο Κύριος παρέδωσε τους Αμορραίους στους Ισραηλίτες, ο Ιησούς μπροστά σ' όλους προσευχήθηκε στον Κύριο και φώναξε: «Στάσου, ήλιε, πάνω από τη Γαβαών· κι εσύ, φεγγάρι, πάνω από την κοιλάδα της Αιλών».

[13]Κι ο ήλιος στάθηκε και το φεγγάρι ακινητοποιήθηκε, ωσότου ο λαός εκδικήθηκε τους εχθρούς του. Πράγματι, ο

pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

ήλιος στάθηκε καταμεσής του ουρανού και δεν πήγαινε να δύσει· κι αυτό κράτησε σχεδόν μια μέρα. Αυτά είναι γραμμένα στο βιβλίο των Ηρώων.

[14] Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

[14]Ποτέ στο παρελθόν δεν είχε υπάρξει μέρα σαν αυτήν κι ούτε υπήρξε στο μέλλον, που ο Κύριος να υπακούσει σ' έναν άνθρωπο. Αλλά ο ίδιος ο Κύριος πολεμούσε στο πλευρό των Ισραηλιτών. Το ίδιο βιβλίο απαντάται εις Β΄ Σαμ 1, 18.

[15] Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

[15]Έπειτα ο Ιησούς και όλοι οι Ισραηλίτες γύρισαν στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα.

Josué prende os cinco reis e mata-os

Η εκτέλεση των πέντε βασιλιάδων

[16] Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

[16]Οι πέντε εκείνοι Αμορραίοι βασιλιάδες έφυγαν και κρύφτηκαν στη σπηλιά της Μακκηδά.

[17] E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

[17]Όταν αυτό αναφέρθηκε στον Ιησού,

[18] Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

[18]εκείνος διέταξε: «Κυλήστε μεγάλες πέτρες στην είσοδο της σπηλιάς και βάλτε άντρες να τους φυλάνε.

[19] persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

[19]Εσείς όμως μη στέκεστε· καταδιώξτε τους εχθρούς σας και χτυπήστε τους από τα νώτα. Μην τους αφήσετε να μπουν στις πόλεις τους· ο Κύριος, ο Θεός σας, τους παρέδωσε στην εξουσία σας! »

[20] Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

[20]Ο Ιησούς και οι Ισραηλίτες ολοκλήρωσαν την εξόντωση των Αμορραίων, εξόντωση τελειωτική. Όσοι απ' αυτούς μπόρεσαν να ξεφύγουν, κατέφυγαν στις οχυρωμένες πόλεις τους.

[21] voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não

[21]Μετά όλοι οι άντρες των Ισραηλιτών γύρισαν σώοι στον Ιησού, στο στρατόπεδο της Μακκηδά. Και κανένας δεν τολμούσε

havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

πια να πει κουβέντα εναντίον των Ισραηλιτών.

[22] Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

[22]Κατόπιν ο Ιησούς διέταξε: «Ανοίξτε την είσοδο της σπηλιάς και φέρτε μου έξω αυτούς τους πέντε βασιλιάδες».

[23] Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

[23]Άνοιξαν, λοιπόν, τη σπηλιά και του έφεραν έξω τους πέντε βασιλιάδες: Το βασιλιά της Ιερουσαλήμ, της Χεβρών, της Ιαρμούθ, της Λαχίς και της Εγλών.

[24] Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

[24]Τότε ο Ιησούς, κάλεσε όλους τους Ισραηλίτες, και έδωσε την εξής διαταγή στους αρχηγούς του στρατού που είχαν πολεμήσει μαζί του: «Πλησιάστε, βάλτε τα πόδια σας πάνω στον τράχηλο των βασιλιάδων αυτών». Εκείνοι πλησίασαν κι έβαλαν τα πόδια τους πάνω στον τράχηλό τους.

[25] Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

[25]«Μη φοβάστε και μη δειλιάζετε», τους είπε. «Να είστε θαρραλέοι και δυνατοί, γιατί αυτά θα κάνει ο Κύριος σε όλους τους εχθρούς σας που εναντίον τους θα πολεμήσετε».

[26] Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

[26]Έπειτα ο Ιησούς θανάτωσε τους βασιλιάδες και τους κρέμασε σε πέντε δένδρα· εκεί έμειναν κρεμασμένοι ως το βράδυ.

[27] Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

[27]Όταν βασίλευε ο ήλιος, ο Ιησούς πρόσταξε και τους κατέβασαν από τα δένδρα και τους έριξαν στην ίδια σπηλιά όπου είχαν κρυφτεί· στην είσοδο της σπηλιάς κύλισαν μεγάλες πέτρες οι οποίες και βρίσκονται εκεί μέχρι σήμερα.

Josué vence mais sete reis

[28] No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei; destruiu-os totalmente e a todos os que

Η κατάκτηση των πόλεων του νότου

[28]Την ημέρα εκείνη ο Ιησούς κατέλαβε την πόλη της Μακκηδά και θανάτωσε το βασιλιά της κι όλους τους κατοίκους της·

nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

κανένα δεν άφησε να ξεφύγει. Στο βασιλιά της Μακκηδά έκανε ό, τι είχε κάνει και στο βασιλιά της Ιεριχώ.

29 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

29Από τη Μακκηδά ο Ιησούς και οι Ισραηλίτες επιτεθήκαν στη Λιβνά.

30 E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

30Ο Κύριος τους την παρέδωσε κι αυτήν μαζί με το βασιλιά της. Οι Ισραηλίτες σκότωσαν όλους τους κατοίκους της. Κανένα δεν άφησαν να ξεφύγει. Ο Ιησούς έκανε στο βασιλιά της ό, τι είχε κάνει και στο βασιλιά της Ιεριχώ.

31 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;

31Από τη Λιβνά πήγε μαζί με τους Ισραηλίτες στη Λαχίς, στρατοπέδευσε έξω από την πόλη και της επιτέθηκε.

32 e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

32Ο Κύριος παρέδωσε τη Λαχίς στους Ισραηλίτες: Τη δεύτερη μέρα της μάχης ο Ιησούς κατέλαβε την πόλη και σκότωσε όλους τους κατοίκους της, όπως ακριβώς είχε κάνει στη Λιβνά.

33 Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

33Ο Ωράμ, βασιλιάς της Γεζέρ, βγήκε τότε στον πόλεμο για να βοηθήσει τη Λαχίς, αλλά ο Ιησούς τον χτύπησε, αυτόν και το στρατό του, και κανένα δεν άφησε να ξεφύγει.

34 E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

34Από τη Λαχίς ο Ιησούς και οι Ισραηλίτες πήγαν στην Εγλών· στρατοπέδευσαν έξω απ' την πόλη κι επιτεθήκαν εναντίον της.

35 e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

35Την ίδια μέρα την κατέλαβαν, σκότωσαν όλους τους κατοίκους της, και κατέστρεψαν εντελώς την πόλη, όπως είχαν κάνει και στη Λαχίς.

36 Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

36Από την Εγλών ο Ιησούς και οι Ισραηλίτες πήγαν στη Χεβρών. Επιτεθήκαν στην πόλη,

[37] e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e todos os que nelas estavam, sem deixar nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

[38] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

[39] e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que nelas estavam, destruiu-os totalmente sem deixar nem sequer um; como fizera a Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

[40] Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

[41] Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

[42] E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

[37]την κατέλαβαν και σκότωσαν όλους τους κατοίκους της και το βασιλιά της. Επίσης κατέλαβαν όλες τις γύρω πόλεις και σκότωσαν τους κατοίκους τους· δεν άφησαν κανένα να ξεφύγει, όπως ακριβώς είχαν κάνει και στην Εγλών· κατέστρεψαν και την πόλη κι εξολόθρευσαν όλους τους κατοίκους της.

[38]Στη συνέχεια ο Ιησούς και οι Ισραηλίτες στράφηκαν εναντίον της Δεβείρ και της επιτεθήκαν.

[39]Κατέλαβαν την πόλη μαζί με το βασιλιά της, καθώς και όλες τις γύρω πόλεις, και σκότωσαν τους κατοίκους τους· κανένα δεν άφησαν να ξεφύγει. Ο Ιησούς έκανε στη Δεβείρ και στο βασιλιά της, ό, τι ακριβώς είχε κάνει στη Χεβρών κι επίσης στη Λιβνά και στο βασιλιά της.

[40]Ο Ιησούς κυρίεψε όλη τη χώρα: Την ορεινή περιοχή και τις περιοχές του νότου, την πεδινή περιοχή και τις πλαγιές των βουνών. Εξολόθρευσε όλους τους βασιλιάδες της χώρας, καθώς και κάθε πλάσμα ζωντανό. Δεν άφησε κανένα να ξεφύγει, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ.

[41]Κατέκτησε όλη τη χώρα από την Κάδης-Βαρνή και τη Γάζα στο νότο, ως και την περιοχή της Γεσένκαι τη Γαβαών, στο βορρά.

[42]Με μία εκστρατεία κατέκτησε όλες αυτές τις περιοχές και νίκησε τους βασιλιάδες τους, γιατί ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, πολεμούσε με το μέρος των Ισραηλιτών.

[43] Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

Josué 11

Outras vitórias de Josué

[1] Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

[2] e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

[3] aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

[4] Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

[5] Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

[6] Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante

[43]Ύστερα ο Ιησούς και οι Ισραηλίτες επέστρεψαν στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 11

Ο Ιησούς κατατροπώνει τους βασιλιάδες του βορρά

[1]Όταν έμαθε αυτές τις κατακτήσεις ο Ιαβείν, βασιλιάς της Ασώρ, έστειλε μήνυμα στον Ιωβάβ, βασιλιά της Μαδών, στους βασιλιάδες της Σιμρών και της Αχσάφ,

[2]στους βασιλιάδες των ορεινών περιοχών στα βόρεια, στην κοιλάδα του Ιορδάνη νότια της λίμνης Χιννερώθ, στις πεδινές περιοχές και στα υψώματα της Δωρ, δυτικά.

[3]Επίσης ήρθε σε συνεννόηση με τους Χαναναίους στα ανατολικά και στα δυτικά, καθώς και με τους Αμορραίους, τους Χετταίους, τους Φερεζαίους και τους Ιεβουσαίους της ορεινής περιοχής και με τους Ευαίους, στους πρόποδες του όρους Ερμών, στη Μισπά.

[4]Όλοι αυτοί οι βασιλιάδες ξεκίνησαν με αναρίθμητο στρατό, σαν την άμμο στην ακροθαλασσιά, με πάρα πολλά άλογα και άμαξες.

[5]Ένωσαν τις δυνάμεις τους κι ήρθαν και στρατοπέδευσαν όλοι μαζί κοντά στα νερά της Μερώμ, με σκοπό να πολεμήσουν τους Ισραηλίτες.

[6]Ο Κύριος όμως είπε στον Ιησού: «Μην τους φοβάσαι όλους αυτούς· αύριο τέτοια ώρα, εγώ θα τους παραδώσω νεκρούς στους Ισραηλίτες· θα κόψεις τους τένοντες από

dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

[7] Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.

[8] O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.

[9] Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.

[10] Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

[11] A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

[12] Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada, destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

[13] Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.

[14] E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à

τα πόδια των αλόγων τους και θα κάψεις τις άμαξές τους».

[7]Έτσι ο Ιησούς και οι πολεμιστές του, ήρθαν και τους επιτεθήκαν με ορμή αιφνιδιαστικά στα νερά της Μερώμ.

[8]Ο Κύριος τους παρέδωσε στους Ισραηλίτες· αυτοί τους χτύπησαν και τους καταδίωξαν ως τη Σιδώνα, τη μεγάλη πόλη, ως τη Μισρεφώθ-Μαΐμ κι ως τη Κοιλάδα της Μισπά, ανατολικά. Τους εξόντωσαν όλους· δεν ξέφυγε κανένας.

[9]Ο Ιησούς έκανε σ’ αυτούς ό, τι του είχε πει ο Κύριος· έκοψε τους τένοντες από τα πόδια των αλόγων τους και έκαψε τις άμαξές τους.

Η κατάκτηση της βόρειας Χαναάν

[10]Την ίδια εποχή, επιστρέφοντας ο Ιησούς κατέλαβε την Ασώρ που άλλοτε ήταν η πρωτεύουσα όλων εκείνων των βασιλείων. Έσφαξε το βασιλιά της

[11]και παρέδωσε στη σφαγή όλους τους κατοίκους της· δεν έμεινε κανένα πλάσμα ζωντανό. Τέλος έβαλε φωτιά στην πόλη.

[12]Έτσι, ο Ιησούς κατέκτησε όλες εκείνες τις πόλεις και παρέδωσε τους βασιλιάδες τους και όλους τους κατοίκους τους στη σφαγή, όπως είχε διατάξει ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου.

[13]Ωστόσο οι Ισραηλίτες, δεν έκαψαν τις πόλεις που βρίσκονταν στα υψώματα, εκτός από την Ασώρ, που την είχε πυρπολήσει ο Ιησούς.

[14]Πήραν για τον εαυτό τους όλα τα λάφυρα των πόλεων εκείνων και τα κτήνη· τους ανθρώπους όμως τους

espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.

[15] Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

[16] Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

[17] desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

[18] Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

[19] Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus, moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

[20] Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

[21] Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as

κατέσφαξαν και τους εξαφάνισαν όλους. Δεν άφησαν κανένα πλάσμα ζωντανό.

[15]Τις προσταγές που είχε δώσει ο Κύριος στο Μωυσή, το δούλο του, ο Μωυσής τις μεταβίβασε στον Ιησού, κι εκείνος τις εκτέλεσε, χωρίς να παραλείψει τίποτα.

Ο Ιησούς του Ναυή κατακτά όλη τη χώρα

[16]Ο Ιησούς κατέλαβε ολόκληρη τη χώρα: Την ορεινή περιοχή, την περιοχή του νότου, όλη την περιοχή της Γεσέν, την πεδινή περιοχή, την κοιλάδα του Ιορδάνη, καθώς και τα ορεινά και τα πεδινά του βορρά.

[17]Νίκησε και θανάτωσε τους βασιλιάδες των περιοχών που εκτείνονται από τις ορεινές ερήμους κοντά στο όρος Σηείρ, νότια, μέχρι τη Βάαλ-Γαδ στην Κοιλάδα του Λιβάνου, στους πρόποδες του Ερμών, βόρεια.

[18]Για πολύν καιρό πολεμούσε ο Ιησούς εναντίον όλων αυτών των βασιλιάδων.

[19]Καμιά πόλη δεν έκανε ειρήνη με τους Ισραηλίτες, εκτός από τη Γαβαών, που την κατοικούσαν Ευαίοι. Όλες τις άλλες πόλεις τις κατέλαβαν με πόλεμο.

[20]Κι αυτό, γιατί ο Κύριος επέτρεψε να σκληρυνθεί η καρδιά αυτών των λαών και να πολεμήσουν τους Ισραηλίτες. Αυτοί όμως τους εξόντωσαν χωρίς έλεος και τους αφάνισαν, όπως είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή.

[21]Εκείνο τον καιρό ο Ιησούς πήγε και εξολόθρευσε τους Ανακίμ που ζούσαν στα βουνά, στη Χεβρών, στη Δεβείρ και στην

montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

22 Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.

23 Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

Ανάβ και σ' ολόκληρη την ορεινή περιοχή του Ιούδα και του Ισραήλ. Τους αφάνισε και κατέστρεψε τις πόλεις τους.

22Δεν απόμεινε πια απόγονος του Ανάκ στη χώρα των Ισραηλιτών, παρά μόνο μερικοί στη Γάζα, στη Γαθ και στην Ασδώδ.

23Έτσι, ο Ιησούς κατέλαβε ολόκληρη τη χώρα, καθώς είχε διατάξει ο Κύριος το Μωυσή, και κατόπιν την έδωσε για ιδιοκτησία στους Ισραηλίτες, κατανέμοντας σε κάθε φυλή το μερίδιό της. Έτσι η χώρα ησύχασε από τους πολέμους.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

1 São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram dalém do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente:

2 Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;

3 desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 12

Οι βασιλιάδες που είχε νικήσει ο Μωυσής.

1Οι Ισραηλίτες είχαν ήδη νικήσει δύο βασιλιάδες ανατολικά του Ιορδάνη και είχαν καταλάβει τις χώρες τους, που εκτείνονταν από τον ποταμό Αρνών ως το όρος Ερμών και καταλάμβαναν την ανατολική περιοχή της κοιλάδας του Ιορδάνη.

2Ο ένας ήταν ο Σιχόν, βασιλιάς των Αμορραίων, που κατοικούσε στην Εσεβών. Αυτός βασίλευε στο μισό της κοιλάδας του ποταμού Αρνών, από την πλευρά της Αροήρ, και στο μισό της περιοχής της Γαλαάδ, ως το χείμαρρο Ιαβόκ, που είναι το σύνορο με τη χώρα των Αμμωνιτών.

3Είχε ακόμα στην κατοχή του το ανατολικό μέρος της κοιλάδας του Ιορδάνη, από τη θάλασσα Χιννερώθ στο βορρά, ως τη Νεκρά Θάλασσα, κοντά στη

Βαιθ-Ιασιμώθ, και νοτιότερα την περιοχή στους πρόποδες του όρους Φασγά.

[4] Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;

[4]Ο άλλος βασιλιάς ήταν ο Ωγ, βασιλιάς της Βασάν, που προερχόταν από τα υπολείμματα των Ρεφαϊτών, και κατοικούσε στην Ασταρώθ και στην Εδρεΐ.

[5] e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

[5]Στο βασίλειό του ανήκε το όρος Ερμών, η Σαλχά, ολόκληρη η Βασάν ως τα σύνορα των Γεσουριτών και των Μααχαθιτών, καθώς και η μισή περιοχή της Γαλαάδ, ως τα σύνορα του Σιχόν, βασιλιά της Εσεβών.

[6] Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

[6]Ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, και οι Ισραηλίτες είχαν νικήσει αυτούς τους δύο βασιλιάδες και ο Μωυσής είχε δώσει τις χώρες τους στις φυλές Ρουβήν και Γαδ και στο μισό της φυλής Μανασσή για ιδιοκτησία.

Os reis vencidos por Josué

Οι βασιλιάδες που νίκησε ο Ιησούς του Ναυή

[7] São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,

[7]Στη συνέχεια ο Ιησούς και οι Ισραηλίτες νίκησαν τους βασιλιάδες των χωρών δυτικά του Ιορδάνη, από τη Βάαλ-Γαδ της Κοιλάδας του Λιβάνου, στο βορρά, ως τις ορεινές ερήμους κοντά στο όρος Σηείρ, στο νότο. Ο Ιησούς έδωσε τις χώρες αυτών των βασιλιάδων για ιδιοκτησία στους Ισραηλίτες, κατανέμοντας σε κάθε φυλή το μερίδιό της.

[8] a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:

[8]Στο τμήμα αυτό περιλαμβανόταν η ορεινή και η πεδινή περιοχή, η κοιλάδα του Ιορδάνη, η περιοχή με τις βουνοπλαγιές, η έρημος και η νότια περιοχή. Σ’ αυτά τα εδάφη ζούσαν οι Χετταίοι, οι Αμορραίοι, οι Χαναναίοι, οι Φερεζαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι.

[9] o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;

[10] o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;

[11] o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;

[12] o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;

[13] o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;

[14] o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;

[15] o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;

[16] o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;

[17] o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;

[18] o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;

[19] o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;

[20] o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;

[21] o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;

[22] o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;

[23] o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;

[24] o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

[9]Οι βασιλιάδες που νικήθηκαν ήταν αυτοί των παρακάτω πόλεων: της Ιεριχώ, της Γαι, που βρίσκεται κοντά στη Βαιθήλ,

[10]της Ιερουσαλήμ, της Χεβρών,

[11]της Ιαρμούθ, της Λαχίς,

[12]της Εγλών, της Γέζερ,

[13]της Δεβείρ, της Γέδερ,

[14]της Χορμά, της Αράδ,

[15]της Λιβνά, της Αδουλλάμ,

[16]της Μακκηδά, της Βαιθήλ,

[17]της Ταπουά, της Χέφερ,

[18]της Αφέκ, της Λασσαρών,

[19]της Μαδών, της Ασώρ,

[20]της Σιμρών-Μερών, της Αχσάφ,

[21]της Τανάχ, της Μεγιδδώ,

[22]της Κέδες, της Ιοκνεάμ στον Κάρμηλο,

[23]της Δωρ στις βουνοπλαγιές της Δωρ, της Γαλιλαίας των Εθνών,

[24]και της Τιρσά –συνολικά τριάντα ένας βασιλιάδες.

Josué 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho,

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 13

Η χώρα που απέμεινε να κατακτηθεί

[1]Όταν ο Ιησούς έφτασε σε βαθιά γεράματα, του είπε ο Κύριος: «Εσύ πια

entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.

γέρασες· αλλά απομένει ακόμα μεγάλο μέρος της χώρας για να κατακτηθεί.

[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;

[2]Απομένει ολόκληρη η περιοχή των Φιλισταίων και των Γεσουριτών·

[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;

[3]δηλαδή από τον ποταμό Σιχώρ, που αποτελεί το ανατολικό σύνορο της Αιγύπτου, ως τα σύνορα της Εκρών, στο βορρά· η περιοχή αυτή θεωρείται ότι ανήκει στους Χαναναίους. Εκεί βρίσκονται τα πέντε βασίλεια των Φιλισταίων με τις πόλεις τους: τη Γάζα, την Ασδώθ, την Ασκάλωνα, τη Γαθ και την Εκρών, καθώς και τα εδάφη των Αβιτών,

[4] ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;

[4]στο νότο. Απομένει επίσης ολόκληρη η χώρα των Χαναναίων, από τη Μεαρά, που ανήκει στους Σιδώνιους, ως την Αφέκ, στα σύνορα των Αμορραίων.

[5] e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

[5]Επίσης απομένει η περιοχή των Λιβνιτών κι ο Λίβανος ανατολικά της Βάαλ-Γαδ, στους πρόποδες του Ερμών, ως την είσοδο της Χαμάθ.

[6] todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

[6]Επίσης η ορεινή περιοχή από το Λίβανο ως τη Μισρεφώθ-Μαΐμ, που την κατοικούν Σιδώνιοι. Καθώς οι Ισραηλίτες θα προχωρούν, εγώ θα διώχνω από μπροστά τους τους κατοίκους όλων αυτών των περιοχών. Κι εσύ θα τους μοιράσεις τη χώρα με κλήρο όπως σε διέταξα.

[7] Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

[7]Χώρισε, λοιπόν, αυτά τα εδάφη σε μερίδια και μοίρασέ τα στις εννέα φυλές και στο μισό της φυλής Μανασσή».

Η περιοχή που κληρώθηκε στις δυόμισυ φυλές

[8] Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém

[8]Οι φυλές Ρουβήν και Γαδ και το πρώτο μισό της φυλής Μανασσή είχαν πάρει ήδη το μερίδιό τους. Τους το είχε δώσει ο

do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

[9] Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

[10] e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.

[11] E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

[12] todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

[13] Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

As heranças distribuídas por Moisés

[14] Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

[15] Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, ανατολικά του Ιορδάνη.

[9]Τα εδάφη τους εκτείνονταν νότια της Αροήρ (στην όχθη του ποταμού Αρνών) κι ως την πόλη που βρίσκεται στο μέσο της ίδιας κοιλάδας. Περιλάμβαναν ολόκληρη την πεδιάδα, από τη Μεδεβά ως τη Διβών,

[10]καθώς και όλες τις πόλεις του Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων, που βασίλευε στην Εσεβών, ως τα σύνορα των Αμμωνιτών.

[11]Επίσης περιλάμβαναν τη Γαλαάδ και την περιοχή των Γεσουριτών και των Μααχαθιτών, το όρος Ερμών, τη Βασάν ως τη Σαλχά·

[12]και ολόκληρο το βασίλειο του Ωγ, ο οποίος βασίλευε στην Ασταρώθ και στην Εδρεΐ, στη Βασάν. Μόνον αυτός είχε απομείνει από τους Ρεφαΐτες· όλους τους άλλους ο Μωυσής τους είχε υποτάξει και τους είχε διώξει απ' τη χώρα.

[13]Οι Ισραηλίτες όμως δεν μπόρεσαν να διώξουν τους Γεσουρίτες και τους Μααχαθίτες, και έτσι αυτοί έμειναν ανάμεσά τους μέχρι σήμερα.

[14]Μόνο στη φυλή Λευί δεν έδωσε ο Μωυσής μερίδιο γης, γιατί το μερίδιο που τους ανήκει το παίρνουν από τις θυσίες που προσφέρονται με φωτιά ενώπιον του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, όπως τους το είχε ο ίδιος υποσχεθεί.

[15]Στη φυλή των απογόνων του Ρουβήν ο Μωυσής είχε δώσει μερίδιο γης ανάλογο με τις συγγένειές τους.

[16] começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;

[17] Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,

[18] Jaza, Quedemote, Mefaate;

[19] Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;

[20] Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;

[21] e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.

[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.

[16]Τους δόθηκε η περιοχή που ορίζεται από την πόλη Αροήρ, στην όχθη του ποταμού Αρνών, κι από την πόλη που βρίσκεται στο μέσο της ίδιας κοιλάδας. Περιλάμβανε ολόκληρη την πεδιάδα ως τη Μεδεβά·

[17]επίσης περιλάμβανε την Εσεβών και όλες τις πόλεις της πεδιάδας, δηλαδή τη Διβών, τη Βαμώθ-Βάαλ, τη Βαιθ-Βάαλ-Μεών,

[18]την Ιασά, την Κεδεμώθ, τη Μεφαάθ,

[19]την Κιριαθαΐμ, τη Σιβμά και τη Σαρέθ-Σαχάρ στο λόφο πάνω από την κοιλάδα,

[20]τη Βαιθ-Φεγώρ, τις πλαγιές του όρους Φασγά και τη Βαιθ-Ιεσιμώθ.

[21]Επίσης περιλαμβάνονταν όλες οι πόλεις της πεδιάδας και ολόκληρο το βασίλειο του Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων που βασίλευε στην Εσεβών. Αυτόν τον είχε υποτάξει ο Μωυσής, καθώς και τους ηγεμόνες της Μαδιάμ, τον Ευΐ, τον Ρέκεμ, τον Σουρ, τον Ουρ και τον Ρεβά, οι οποίοι είχαν υποδουλωθεί στο Σιχόν και κατοικούσαν στη χώρα.

[22]Ανάμεσα σ' αυτούς που κατέσφαξαν οι Ισραηλίτες ήταν κι ο Βαλαάμ ο μάντης, γιος του Βεώρ.

[23]Έτσι, ο Ιορδάνης, ήταν το δυτικό σύνορο της περιοχής των Ρουβηνιτών. Όλες αυτές οι πόλεις και τα γύρω τους χωριά, ήταν το μερίδιο γης που δόθηκε στους Ρουβηνίτες, ανάλογα με τις συγγένειές τους.

[24]Στη φυλή των απογόνων του Γαδ ο Μωυσής είχε δώσει μερίδιο γης ανάλογα με τις συγγένειές τους.

[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;

[25]Μέσα στα όριά τους ήταν η Ιαζήρ, όλες οι πόλεις της Γαλαάδ και το μισό της χώρας των Αμμωνιτών ως την Αροήρ, απέναντι από τη Ραββά.

[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;

[26]Η περιοχή τους εκτεινόταν από την Εσεβών ως τη Ραμάθ-Μισπέ και τη Βετομίμ, και από τη Μαχαναΐμ ως τα σύνορα της Δεβείρ.

[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.

[27]Στην κοιλάδα του Ιορδάνη περιλάμβανε τη Βαιθ-Αράμ, τη Βαιθ-Νιμρά, τη Σουκκώθ και τη Σαφών, τοποθεσίες του υπολοίπου του βασιλείου του Σιχόν, βασιλιά της Εσεβών. Τα εδάφη αυτά βρίσκονταν ανατολικά του Ιορδάνη, ο οποίος αποτελούσε σύνορο ως την άκρη της Θάλασσας Κιννέρεθ.

[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[28]Όλες αυτές οι πόλεις και τα γύρω τους χωριά, ήταν το μερίδιο γης των Γαδιτών, ανάλογα με τις συγγένειές τους.

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.

[29]Στο μισό της φυλής Μανασσή ο Μωυσής είχε δώσει επίσης μερίδιο γης ανάλογα με τις συγγένειές τους.

[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;

[30]Η περιοχή τους είχε όριο στο νότο τη Μαχαναΐμ, και καταλάμβανε ολόκληρη τη Βασάν, ολόκληρο το βασίλειο του Ωγ, βασιλιά της Βασάν, και όλες τις κωμοπόλεις του Ιαείρ, συνολικά εξήντα, που βρίσκονται στην ίδια περιοχή.

[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.

[31]Επίσης περιλάμβανε το μισό της χώρας της Γαλαάδ, με τις πόλεις Ασταρώθ και Εδρεΐ, που ήταν άλλοτε πρωτεύουσες του βασιλείου του Ωγ, βασιλιά της Βασάν. Όλα αυτά τα εδάφη δόθηκαν στο μισό της φυλής των απογόνων του Μαχίρ, γιου του

Μανασσή, ανάλογα με τις συγγένειές τους.

[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.

[32]Αυτά είναι τα μερίδια γης της περιοχής ανατολικά της Ιεριχώ και του Ιορδάνη, τα οποία ο Μωυσής τα μοίρασε όταν βρισκόταν στις πεδιάδες της Μωάβ.

[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

[33]Στη φυλή του Λευί δεν έδωσε μερίδιο γης, αλλά τους είπε ότι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, αυτός θα ήταν η κληρονομιά τους.

Josué 14

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir

[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.

[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.

[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 14

Η Χαναάν κατανέμεται με κλήρο

[1]Ακολουθούν τώρα οι περιοχές που δόθηκαν με κλήρο στους Ισραηλίτες, στη Χαναάν, αυτές που τους μοίρασαν ο ιερέας Ελεάζαρ, ο Ιησούς, γιος του Ναυή, και οι αρχηγοί των οικογενειών των Ισραηλιτικών φυλών.

[2]Όπως είχε διατάξει ο Κύριος με το Μωυσή, η κατανομή της γης έγινε με κλήρο, στις εννέα φυλές και στη μισή φυλή (του Μανασσή).

[3]Ο Μωυσής είχε ήδη δώσει μερίδα γης στις υπόλοιπες δυόμισυ φυλές, ανατολικά του Ιορδάνη. Στους Λευίτες, βέβαια, δεν είχε δώσει μερίδιο γης όπως στις άλλες φυλές.

[4]Αλλά, οι απόγονοι του Ιωσήφ αποτελούσαν δύο φυλές, του Μανασσή και του Εφραΐμ. Δεν έδωσαν, λοιπόν, στους Λευίτες μερίδιο στη χώρα, αλλά μόνο μερικές πόλεις και τις γύρω τους περιοχές για να μένουν σ’ αυτές με τα ζώα τους και τα υπάρχοντά τους.

[5] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

Josué dá Hebrom a Calebe

[6] Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus, em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

[7] Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

[8] Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

[9] Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

[10] Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

[11] Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha força naquele dia, tal ainda agora para o

[5]Έτσι οι Ισραηλίτες μοίρασαν τη χώρα, σύμφωνα με τις οδηγίες που είχε δώσει ο Κύριος στο Μωυσή.

Η Χεβρών δίνεται στο Χάλεβ

[6]Οι απόγονοι του Ιούδα πήγαν να συναντήσουν τον Ιησού στα Γάλγαλα κι ο Χάλεβ, γιος του Ιεφοννή, ο Κενεζίτης, του είπε: «Εσύ ξέρεις τι είπε ο Κύριος στο Μωυσή, τον άνθρωπο του Θεού, σχετικά μ' εμένα και μ' εσένα, στην Κάδης-Βαρνή.

[7]Ήμουν σαράντα χρονών όταν ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, μ' έστειλε από την Κάδης-Βαρνή για να κατασκοπεύσω τη χώρα· και του έφερα πολύ σωστές πληροφορίες.

[8]Οι σύντροφοί μου, όμως, που είχαν έρθει μαζί μου, αποθάρρυναν τον λαό· ενώ εγώ υπάκουσα πλήρως τον Κύριο, το Θεό μου.

[9]Εκείνη την ημέρα ο Μωυσής μου υποσχέθηκε με όρκο ότι η χώρα όπου πάτησε το πόδι μου θα ήταν το δίχως άλλο ο κλήρος μου· θα ανήκει για πάντα σ' εμένα και στους απογόνους μου, επειδή υπάκουσα πλήρως στον Κύριο, το Θεό μου.

[10]Ο Κύριος με φύλαξε στη ζωή, όπως το υποσχέθηκε. Πέρασαν σαράντα πέντε χρόνια, από τότε που ο Κύριος είπε αυτά τα λόγια στο Μωυσή, τον καιρό που οι Ισραηλίτες πορεύονταν στην έρημο. Και τώρα εγώ είμαι ογδόντα πέντε χρονών.

[11]Ωστόσο είμαι ακόμα και σήμερα τόσο δυνατός, όπως τότε που ο Μωυσής μου ανέθεσε την αποστολή· έχω τις ίδιες

combate, tanto para sair a ele como para voltar.

δυνάμεις όπως και τότε, είτε πρόκειται για πόλεμο, είτε για ο, τιδήποτε άλλο.

12 Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR, porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

12Τώρα, λοιπόν, δώσε μου αυτό το βουνό που ο Κύριος μου το υποσχέθηκε εκείνη την ημέρα. Τότε σας είχα φέρει την πληροφορία ότι εκεί κατοικούν οι Ανακίτες και ότι υπάρχουν πόλεις μεγάλες και οχυρές. Αν ο Κύριος είναι μαζί μου, θα τους διώξω, σύμφωνα με την υπόσχεσή του».

13 Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

13Τότε ο Ιησούς ευλόγησε το γιο του Ιεφοννή, το Χάλεβ, και του έδωσε τη Χεβρών για ιδιοκτησία του.

14 Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

14Έτσι η Χεβρών πέρασε στην ιδιοκτησία του Χάλεβ, γιου του Ιεφοννή, του Κενεζίτη και εξακολουθεί να ανήκει στους απογόνους του μέχρι σήμερα, γιατί ο Χάλεβ υπάκουσε πλήρως στον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ.

15 Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

15Πρωτύτερα η Χεβρών ονομαζόταν «Κιριάθ-Αρβά» (Πόλη του Αρβά) –ο Αρβά ήταν ο πιο μεγαλόσωμος άνθρωπος ανάμεσα στους Ανακίτες. Μετά απ’ αυτά η χώρα ησύχασε από τους πολέμους.

Josué 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

1 A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

2 Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 15

Η περιοχή που κληρώθηκε στον Ιούδα

1Η περιοχή που δόθηκε με κλήρο στις συγγένειες της φυλής Ιούδα εκτεινόταν ως το νοτιότερο άκρο της ερήμου Σιν, στα σύνορα της Ιδουμαίας.

2Έτσι, τα νότια σύνορα της περιοχής ξεκινούσαν από τον κόλπο που βρίσκεται στο νότιο άκρο της Νεκράς Θάλασσας,

[3] e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

[3]προχωρούσαν από τα νότια της ανωφέρειας Ακραββίμ, περνούσαν από τη Σιν κι ύστερα από τα νότια της Κάδης-Βαρνή περνούσαν από την Εσρών και ανέβαιναν στην Αδδάρ, απ' όπου γύριζαν προς την Καρκαά.

[4] passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

[4]Έπειτα περνούσαν από την Ασμών, συνέχιζαν ως τον χείμαρρο της Αιγύπτουκαι κατέληγαν στη θάλασσα. Αυτά ήταν τα νότια σύνορα της φυλής Ιούδα.

[5] O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,

[5]Το ανατολικό σύνορο ήταν η Νεκρά Θάλασσα ως την εκβολή του Ιορδάνη. Από κείνο το σημείο, άρχιζαν τα βόρεια σύνορα.

[6] limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,

[6]Ανέβαιναν προς τη Βαιθ-Χογλά, περνούσαν βόρεια της Βαιθ-Αραβά και ανέβαιναν προς την Πέτρα που ονομαζόταν «του Βοάν», ενός από τους γιους του Ρουβήν.

[7] subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

[7]Κατόπιν τα σύνορα ανέβαιναν προς τη Δεβείρ περνώντας από την Κοιλάδα Αχώρ, κι έπειτα βορινότερα γύριζαν προς τα Γάλγαλα, που βρίσκονται απέναντι από την ανωφέρεια της Αδουμμίμ, νότια της χαράδρας· στη συνέχεια περνούσαν από τις πηγές της Εν-Σεμές και προχωρούσαν ως την Εν-Ρωγήλ.

[8] Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

[8]Έπειτα ανέβαιναν την Κοιλάδα Εννόμ, προς τη νότια πλευρά του λόφου της Ιεβούς, δηλαδή της Ιερουσαλήμ· περνούσαν από την κορυφή του βουνού που βρίσκεται στα δυτικά της Κοιλάδας Εννόμ και στο βόρειο άκρο της Κοιλάδας Ρεφαείμ.

[9] Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.

[9]Από 'κει τα σύνορα γύριζαν προς τις πηγές της Νεφτωάχ, έβγαιναν στις πόλεις του όρους Εφρών και κατόπιν συνέχιζαν προς την Βααλά, δηλαδή την Κιριάθ-Ιαρίμ.

[10] Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

[10]Από τη Βααλά τα σύνορα γύριζαν δυτικά προς το όρος Σηείρ και συνέχιζαν προς τη βόρεια κορυφή του όρους Ιαρίμ, δηλαδή στη Χεσαλών, κατέβαιναν προς τη Βαιθ-Σεμές και περνούσαν από την Τιμνά.

[11] Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

[11]Έπειτα, συνέχιζαν προς τη βόρεια πλευρά της πόλης Εκρών, γύριζαν προς την Σικρών, περνούσαν από το όρος Βααλά, προχωρούσαν προς την Ιαβνεήλ και κατέληγαν στη θάλασσα.

[12] O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

[12]Το δυτικό όριο ήταν η Μεγάλη Θάλασσα. Αυτά ήταν τα σύνορα της περιοχής που δόθηκε στη φυλή Ιούδα, ανάλογα με τις συγγένειές τους.

Calebe conquista Hebrom

Juízes 1.11-15

Ο Χάλεβ κατακτάει τη Χεβρών και τη Δεβείρ

(Κρ 1,10-15)

[13] A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

[13]Στο Χάλεβ, γιο του Ιεφοννή, ο Ιησούς έδωσε μερίδιο από τα εδάφη της φυλής Ιούδα, όπως τον είχε διατάξει ο Κύριος. Τους έδωσε την πόλη του Αρβά, πατέρα του Ανάκ, τη σημερινή Χεβρών.

[14] Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.

[14]Ο Χάλεβ έδιωξε από 'κει τις τρεις συγγένειες των Ανακιτών: του Σεσαΐ, του Αχιμάν και του Ταλμαΐ.

[15] Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.

[15]Από εκεί ξεκίνησε για να χτυπήσει τους κατοίκους της Δεβείρ, η οποία παλιότερα λεγόταν Κιριάθ-Σεφέρ.

[16] Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.

[16]Τότε ο Χάλεβ έκανε την ανακοίνωση: «Όποιος χτυπήσει την Κιριάθ-Σεφέρ και την κυριέψει, θα του δώσω την κόρη μου Αχσά για γυναίκα».

[17] Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.

[17]Την κυρίεψε ο Οθνιήλ, γιος του Κενά, αδερφού του Χάλεβ, κι έτσι ο Χάλεβ έδωσε σ’ αυτόν την κόρη του για γυναίκα.

[18] Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela; e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?

[18]Την ημέρα του γάμου αυτή ζήτησε από τον Οθνιήλ τη συγκατάθεσή του να γυρέψει από τον πατέρα της ένα χωράφι. Χτύπησε τα χέρια της πάνω από το γαϊδούρι κι ο Χάλεβ τη ρώτησε: «Τι σου συμβαίνει; »

[19] Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

[19]Αυτή του απάντησε: «Θέλω να μου δώσεις ένα δώρο. Η περιοχή που μου παραχώρησες νότια είναι άνυδρη· γι’ αυτό να μου δώσεις και πηγές με νερό». Έτσι ο Χάλεβ της έδωσε τις πηγές στα ορεινά και στα πεδινά.

As cidades de Judá

Η περιοχή που εγκρίθηκε στον Ιούδα (συνέχεια από στ. 15,12)

[20] Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.

[20]Αυτή είναι λοιπόν η περιοχή που δόθηκε με κλήρο στη φυλή Ιούδα, ανάλογα με τις συγγένειές τους:

[21] São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,

[21]Στο νότιο τμήμα της περιοχής του Ιούδα, κοντά στα σύνορα της Εδώμ οι πόλεις: Καβσεήλ, Έδερ και Ιαγούρ,

[22] Quiná, Dimona, Adada,

[22]Κινά, Διμωνά, Αδαδά,

[23] Quedes, Hazor, Itnã,

[23]Κέδες, Ασώρ, Ιθνάν,

[24] Zife, Telém, Bealote,

[24]Ζιφ, Τέλεμ, Βεαλώθ,

[25] Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),

[25]Ασώρ-Αδαττά, Κιριώθ-Εσρών, που λέγεται και Ασώρ,

[26] Amã, Sema, Molada,

[26]Αμάμ, Σεμά, Μωλαδά,

[27] Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,

[27]Ασάρ-Γαδδά, Εσμών, Βαιθ-Παλέτ,

[28] Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,

[28]Ασάρ-Σουάλ, Βέερ-Σεβά με τις γύρω περιοχές της,

[29] Baalá, Iim, Ezém,

[29]Βααλά, Ιείμ, Ασέμ,

[30] Eltolade, Quesil, Horma,

[30]Ελτωλάδ, Χεσίλ, Χορμά,

[31] Ziclague, Madmana, Sansana,

[31]Σικλάγ, Μαδμαννά, Σανσαννά,

[32] Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.

[32]Λεβαώθ, Σιλίμ και Άειν-Ριμμών – συνολικά είκοσι εννέα πόλεις με τα χωριά τους.

[33] Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,

[33]Στην πεδιάδα οι πόλεις: Εσταόλ, Σωρεά, Ασνά,

[34] Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,

[34]Ζανωάχ, Εν-Γαννίμ, Ταπουάχ, Ενάμ,

[35] Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,

[35]Ιαρμούθ, Αδουλλάμ, Σοχώ, Αζεκά,

[36] Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.

[36]Σααραΐμ, Αδιδαΐμ, η Γεδερά και οι επαύλεις της –δεκατέσσερις πόλεις με τα χωριά τους.

[37] Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,

[37]Επίσης οι πόλεις: Σενάν, Αδασά, Μιγδάλ-Γαδ,

[38] Dileã, Mispa, Jocteel,

[38]Διλεάν, Μισπέ, Ιοκθεήλ,

[39] Laquis, Boscate, Eglom,

[39]Λαχίς, Βασκάθ, Εγλών,

[40] Cabom, Laamás, Quitlis,

[40]Χαββών, Λαχμάς, Χιθλίς,

[41] Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[41]Γεδερώθ, Βαιθ-Δαγών, Νααμά, και Μακκηδά –δεκαέξι πόλεις με τα χωριά τους.

[42] Libna, Eter, Asã,

[42]Επίσης οι πόλεις: Λιβνά, Έθερ, Ασάν,

[43] Ifta, Asná, Nezibe,

[43]Ιφτάχ, Ασνά, Νεσίβ,

[44] Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

[44]Κεϊλά, Αχζίβ και Μαρεσά –εννιά πόλεις με τα χωριά τους.

[45] Ecrom com suas vilas e aldeias;

[45]Επίσης η Εκρών με τις γύρω περιοχές και τα χωριά της.

[46] desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.

[46]Όλες οι πόλεις που βρίσκονται κοντά στην Ασδώδ με τα χωριά τους, από την Εκρών ως τη θάλασσα.

[47] Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.

[47]Η Ασδώδ με τις γύρω περιοχές και τα χωριά της, η Γάζα με τις γύρω περιοχές και τα χωριά της, ως το χείμαρρο της Αιγύπτου και τη Μεγάλη Θάλασσα, που ήταν και το σύνορο.

[48] Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,

[48]Στην ορεινή περιοχή οι πόλεις: Σαμίρ, Ιαθείρ, Σωχώ,

[49] Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,

[50] Anabe, Estemoa, Anim,

[51] Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.

[52] Arabe, Dumá, Esã,

[53] Janim, Bete-Tapua, Afeca,

[54] Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

[55] Maom, Carmelo, Zife, Jutá,

[56] Jezreel, Jocdeão, Zanoa,

[57] Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.

[58] Halul, Bete-Zur, Gedor,

[59] Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[60] Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.

[61] No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,

[62] Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[63] Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em Jerusalém; assim, habitam os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

Josué 16

A herança de Efraim

[49]Δαννά, Κιριάθ-σαννά (η σημερινή Δεβείρ),

[50]Ανάβ, Εστεμώ, Ανίμ,

[51]Γεσέν, Χωλών και Γιλώ –έντεκα πόλεις με τα χωριά τους.

[52]Επίσης οι πόλεις: Αράβ, Δουμά, Εσάν,

[53]Ιανίμ, Βαιθ-Ταπποuάχ, Αφεκά,

[54]Χουμτά, Κιριάθ-Αρβά, (η σημερινή Χεβρών) και η Σιώρ –εννιά πόλεις με τα χωριά τους.

[55]Επίσης οι πόλεις Μαών, Καρμέλ, Ζιφ, Ιουτά,

[56]Ιζρεέλ, Ιοκδεάμ, Ζανωάχ,

[57]Κάιν, Γιβεά και Τιμνά –δέκα πόλεις με τα χωριά τους.

[58]Επίσης οι πόλεις: Χαλχούλ, Βαιθ-Σουρ, Γεδώρ,

[59]Μααράθ, Βαιθ-Ανώθ και Ελτεκών –έξι πόλεις με τα χωριά τους.

[60]Επίσης η Κιριάθ-Βαάλ, (η σημερινή Κιριάθ-Ιαρίμ) και η Ραββά –δύο πόλεις με τα χωριά τους.

[61]Επίσης στην έρημο οι πόλεις: Βαιθ-Αραβά, Μιδδίν, Σεχαχά,

[62]Νιβσάν, η Πόλη του Άλατος, και η Εν-Γεδί –έξι πόλεις με τα χωριά τους.

[63]Ωστόσο, οι απόγονοι του Ιούδα δεν μπόρεσαν να εκδιώξουν τους Ιεβουσαίους, κατοίκους της Ιερουσαλήμ· έτσι αυτοί ζουν στην πόλη μαζί με τη φυλή Ιούδα μέχρι σήμερα.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 16

Η περιοχή που κληρώθηκε στις φυλές Εφραΐμ και Μανασσή

[1] O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.

[1]Στους απογόνους του Ιωσήφ δόθηκε με κλήρο μια περιοχή που τα σύνορά της ξεκινούσαν από τον Ιορδάνη κοντά στην Ιεριχώ, ανατολικά της πηγής απ’ όπου υδρευόταν η Ιεριχώ. Από την Ιεριχώ προχωρούσαν στην έρημο και ανέβαιναν στα βουνά της Βαιθήλ·

[2] De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote

[2]συνέχιζαν από τη Βαιθήλ προς την Λουζ και κατευθύνονταν προς τα σύνορα των Αρκιτών, ως την Αταρώθ.

[3] e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

[3]Έπειτα κατέβαιναν δυτικά, προς τα σύνορα των Ιαφλαιτιτών, ως τα σύνορα της κάτω Βαιθ-Χωρών κι ως τη Γεζέρ, και κατέληγαν στη θάλασσα.

[4] Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.

[4]Οι απόγονοι του Ιωσήφ, δηλαδή οι φυλές Εφραΐμ και Μανασσή, μοιράστηκαν αυτή την περιοχή.

[5] Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;

[5]Οι συγγένειες της φυλής Εφραΐμ έλαβαν ένα μέρος της περιοχής, που τα σύνορά της άρχιζαν από την Αταρώθ-Αδδάρ, νοτιοανατολικά, ως την άνω Βαιθ-Χωρών.

[6] e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;

[6]Από ’κει συνεχίζονταν δυτικά ως τη θάλασσα. Στα βόρεια, περνούσαν κοντά από τη Μιχμεθάθ. Κατόπιν γύριζαν ανατολικά προς την Ταανάθ-Σιλώ, την προσπερνούσαν κι έφταναν στην Ιανωχά.

[7] desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.

[7]Από την Ιανωχά κατέβαιναν προς την Αταρώθ και τη Νααράθ, έφταναν στην Ιεριχώ και κατέληγαν στον Ιορδάνη.

[8] De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,

[8]Δυτικά της Μιχμεθάθ, τα σύνορα συνέχιζαν από την Ταππουάχ ως τον ποταμό Κανά και κατέληγαν στη θάλασσα. Αυτή είναι η περιοχή που δόθηκε με κλήρο στις συγγένειες της φυλής Εφραΐμ.

[9] mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.

[10] Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

[9]Επίσης τους δόθηκαν ορισμένες πόλεις, μαζί με τα χωριά τους, μέσα στην περιοχή της φυλής Μανασσή, οι οποίες ήταν ξεχωρισμένες για τους Εφραϊμίτες.

[10]Οι απόγονοι του Εφραΐμ δεν εκδίωξαν τους Χαναναίους που κατοικούσαν στη Γεζέρ· έτσι οι Χαναναίοι παρέμειναν ανάμεσα στους Εφραϊμίτες μέχρι σήμερα, αλλά ήταν υποτελείς τους.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

[1] Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.

[2] Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

[3] Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, não teve filhos, mas só filhas, cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[4] Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 17

[1]Μετά απ’ αυτά, έγινε κλήρωση για τη φυλή του Μανασσή, πρωτότοκου γιου του Ιωσήφ. Πρωτότοκος γιος του Μανασσή και γενναίος πολεμιστής, ήταν ο Μαχίρ, πατέρας του Γαλαάδ. Στο Μαχίρ, λοιπόν, δόθηκε η περιοχή της Γαλαάδ και της Βασάν.

[2]Μερίδιο πήραν και οι υπόλοιπες συγγένειες, που προέρχονταν όλες από τους γιους του Μανασσή, γιου του Ιωσήφ: Οι συγγένειες του Αβιέζερ, του Χέλεκ, του Ασριήλ, του Συχέμ, του Χέφερ και του Σεμιδά.

[3]Ο Σαλπαάδ, όμως, γιος του Χέφερ και εγγονός του Γαλαάδ, γιου του Μαχίρ και εγγονού του Μανασσή, δεν είχε γιους· είχε μόνο κόρες· τα ονόματά τους ήταν Μαχλά, Νωά, Χογλά, Μιλχά και Τιρσά.

[4]Αυτές παρουσιάστηκαν στον ιερέα Ελεάζαρ, στον Ιησού, γιο του Ναυή και στους άρχοντες και τους είπαν: «Ο Κύριος είχε διατάξει το Μωυσή να δώσει και σ’

desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

5 Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

6 porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

7 O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

8 Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.

9 Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

10 Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

εμάς με κλήρο γη, όπως και στους άντρες της φυλής μας». Έδωσαν, λοιπόν, και σ' αυτές, σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου, μερίδιο γης όπως και στους αδερφούς του πατέρα τους.

5Έτσι στη φυλή Μανασσή έπεσαν δέκα μερίδια, εκτός από τη Γαλαάδ και τη Βασάν, που βρίσκονται ανατολικά του Ιορδάνη,

6γιατί πήραν μερίδιο γης όχι μόνον οι άντρες απόγονοι του Μανασσή, αλλά και γυναίκες της ίδιας φυλής· η περιοχή της Γαλαάδ δόθηκε στους υπόλοιπους απογόνους του Μανασσή.

7Τα σύνορα της φυλής Μανασσή άρχιζαν από την περιοχή της φυλής Ασήρ κι έφταναν στην Μιχμεθάθ, ανατολικά της Συχέμ· από 'κει κατέβαιναν νότια ως τις κατοικίες της Εν-Ταππουάχ.

8Η περιοχή της Ταππουάχ ανήκε στη φυλή Μανασσή, ενώ η πόλη Ταππουάχ, που ήταν χτισμένη πάνω στα σύνορα του Μανασσή, ανήκε στη φυλή Εφραΐμ.

9Έπειτα, τα σύνορα κατέβαιναν στη νότια όχθη του ποταμού Κανά, ενώ οι πόλεις στα νότια του ποταμού ανήκαν στους Εφραϊμίτες, μολονότι βρίσκονταν στην περιοχή του Μανασσή· από 'κει, τα σύνορα προχωρούσαν βόρεια του ποταμού και κατέληγαν στη θάλασσα.

10Η νότια περιοχή ανήκε στη φυλή Εφραΐμ και η βόρεια στη φυλή Μανασσή· η θάλασσα αποτελούσε το δυτικό σύνορό τους· προς βορράν συνόρευαν με την

περιοχή της φυλής Ασήρ και ανατολικά με την περιοχή της φυλής Ισσάχαρ.

[11] Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas, os habitantes de Taanaque e suas vilas e os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.

[11]Μέσα στις περιοχές των φυλών Ισσάχαρ και Ασήρ, η φυλή Μανασσή έλαβε τις πόλεις Βαιθ-Σαν και Ιβλεάμ με τα περίχωρά τους, κι επίσης τις πόλεις Δωρ, Εν-Δωρ, Τανάχ και Μεγιδδώ με τους κατοίκους τους και τα περίχωρά τους.

[12] E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.

[12]Οι απόγονοι όμως του Μανασσή δεν μπόρεσαν να εκδιώξουν τους Χαναναίους, τους κατοίκους αυτών των πόλεων· έτσι οι Χαναναίοι παρέμειναν στην περιοχή.

[13] Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

[13]Ακόμα κι όταν οι Ισραηλίτες απέκτησαν μεγαλύτερη ισχύ, δεν μπόρεσαν να εκδιώξουν τελείως τους Χαναναίους· τους έκαναν όμως υποτελείς τους.

[14] Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

[14]Οι απόγονοι του Ιωσήφ ήρθαν και είπαν στον Ιησού: «Γιατί μας έδωσες μόνο ένα κληρονομικό μερίδιο; Εμάς ο Κύριος εξακολουθεί ως τώρα να μας ευλογεί, κι έχουμε γίνει πολυάριθμοι».

[15] Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

[15]Ο Ιησούς τους απάντησε: «Αφού είστε τόσο πολυάριθμοι, και δε σας αρκεί η ορεινή περιοχή του Εφραΐμ, ανεβείτε και ξεχερσώστε χώρο στα δάση που ανήκουν στους Φερεζαίους και στους Ρεφαΐτες».

[16] Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale têm carros de ferro, tanto os que estão em Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

[16]Οι απόγονοι του Ιωσήφ απάντησαν: «Πράγματι δε μας αρκεί η ορεινή μας περιοχή· ωστόσο οι Χαναναίοι που κατοικούν στην πεδιάδα, έχουν σιδερένια άρματα, το ίδιο κι αυτοί που κατοικούν στη Βαιθ-Σαν και στα περίχωρά της, κι αυτοί που κατοικούν στην πεδιάδα Ιζρεέλ».

[17] Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;

[18] porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às suas extremidades será todo teu; porque expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

[17]Τότε ο Ιησούς είπε στους απογόνους του Ιωσήφ, δηλαδή στις φυλές Εφραΐμ και Μανασσή: «Πράγματι είστε πολυάριθμοι κι έχετε μεγάλη δύναμη. Δε θα πάρετε μόνο έναν κλήρο,

[18]αλλά θα σας δοθεί όλη η ορεινή περιοχή που είναι γεμάτη δάση· θα τα ξεχερσώσετε και θα είναι δική σας απ' την μιαν άκρη ως την άλλη. Και τους Χαναναίους θα κατορθώσετε να τους διώξετε, μολονότι έχουν σιδερένια άρματα και είναι ισχυροί».

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

[1] Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da congregação; e a terra estava sujeita diante deles.

[2] Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

[3] Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

[4] De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.

[5] Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 18

Η κατανομή της χώρας στη Σιλώ

[1]Όταν η χώρα είχε πια υποταχθεί στους Ισραηλίτες, συγκεντρώθηκε όλη η κοινότητα στη Σιλώ κι εγκατέστησαν εκεί τη σκηνή του Μαρτυρίου.

[2]Από τους Ισραηλίτες είχαν μείνει εφτά φυλές που δεν είχαν ακόμα λάβει το μερίδιό τους σε γη.

[3]Τότε τους είπε ο Ιησούς: «Ως πότε θα αμελείτε να πάτε να καταλάβετε τη χώρα που σας έδωσε ο Κύριος, ο Θεός των πατέρων σας;

[4]Διαλέξτε τρεις άντρες από κάθε φυλή, κι εγώ θα τους στείλω να πάνε να γυρίσουν όλη τη χώρα, να τη σχεδιάσουν πώς θα μοιραστεί σε κάθε φυλή και να γυρίσουν να μου την περιγράψουν.

[5]Έπειτα, θα τη χωρίσουν σε εφτά μερίδια· η φυλή Ιούδα θα παραμείνει στη περιοχή της νότια, και οι φυλές του Ιωσήφ θα παραμείνουν στην περιοχή τους βόρεια.

[6] Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

[6]Θα κάμετε ένα σχέδιο της χώρας, χωρισμένης σε εφτά μερίδια και θα μου το φέρετε· κι εγώ θα ρίξω για σας κλήρο εδώ, ενώπιον του Κυρίου του Θεού μας.

[7] Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

[7]Οι Λευίτες δεν θα πάρουν μερίδιο γης όπως εσείς, γιατί το μερίδιό τους είναι τα ιερατικά τους καθήκοντα προς τον Κύριο. Οι φυλές Γαδ, Ρουβήν και το μισό της φυλής Μανασσή έχουν ήδη πάρει την περιοχή τους ανατολικά του Ιορδάνη, αυτήν που τους έδωσε ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου».

[8] Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

[8]Οι άντρες ετοιμάστηκαν να φύγουν και ο Ιησούς, πριν πάνε να κάνουν το σχέδιο της χώρας, τους έδωσε την εξής εντολή: «Πηγαίνετε, περιδιαβείτε όλη τη χώρα, κάμετε το σχέδιό της και γυρίστε να μου την περιγράψετε. Κι εγώ θα ρίξω για σας κλήρο εδώ, στη Σιλώ, ενώπιον του Κυρίου».

[9] Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

[9]Οι άντρες πήγαν και περιηγήθηκαν τη χώρα, κατέγραψαν σε βιβλίο τα εφτά μερίδια κι έκαναν έναν κατάλογο με όλες τις πόλεις· έπειτα γύρισαν στον Ιησού, στο στρατόπεδο της Σιλώ.

[10] Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

[10]Ο Ιησούς έριξε γι’ αυτούς εκεί κλήρο, ενώπιον του Κυρίου, κι έτσι τους μοίρασε τη χώρα δίνοντας στην κάθε φυλή την περιοχή της.

A herança de Benjamim

[11] Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

Η περιοχή που δόθηκε στη φυλή Βενιαμίν

[11]Ο πρώτος κλήρος έπεσε στις συγγένειες της φυλής Βενιαμίν, και κληρώθηκε γι’ αυτούς η περιοχή που βρισκόταν ανάμεσα στα εδάφη της φυλής Ιούδα και σ’ εκείνα των απογόνων του Ιωσήφ.

[12] O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o norte, e subia pela montanha, para o ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

[12]Τα βορινά τους σύνορα άρχιζαν από τον Ιορδάνη, ανέβαιναν βόρεια της Ιεριχώ και συνέχιζαν μέσα από την ορεινή περιοχή προς τα δυτικά καταλήγοντας στην έρημο Βαιθ-Αυέν.

[13] E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

[13]Από 'κει κατευθύνονταν προς τη Λουζ, που ονομάζεται και Βαιθήλ, περνούσαν από τη νότια πλευρά της και κατέβαιναν προς την Αταρώθ-Αδδάρ, μέσα απ' το βουνό που βρίσκεται νότια της κάτω Βαιθ-Χωρών.

[14] Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

[14]Στα δυτικά αυτού του βουνού, τα σύνορα άλλαζαν κατεύθυνση: Γύριζαν προς τα νότια και κατέληγαν στην Κιριάθ-Βαάλ, τη σημερινή Κιριάθ-Ιαρίμ, που ανήκει στη φυλή Ιούδα. Αυτή ήταν η δυτική μεριά των συνόρων.

[15] O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;

[15]Τα νότια σύνορα άρχιζαν από το άκρο της Κιριάθ-Ιαρίμ, προχωρούσαν στα δυτικά και συνέχιζαν ως την πηγή της Νεφτωάχ.

[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;

[16]Από 'κει κατέβαιναν στην άκρη του βουνού αντίκρυ στην Κοιλάδα Εννόμ, βόρεια της κοιλάδας Ρεφαείμ· κατόπιν κατέβαιναν την Κοιλάδα Εννόμ προς την νότια πλαγιά της Ιεβούς και έφθαναν στην Εν-Ρωγήλ.

[17] volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;

[17]Από 'κει γύριζαν προς τα βορινά και κατευθύνονταν προς την Εν-Σεμές, έφθαναν στην Γελιλώθ, απέναντι στην ανωφέρεια Αδουμμίμ και έπειτα κατέβαιναν προς την Πέτρα του Βοάν, ενός γιου του Ρουβήν·

[18] passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.

[19] Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.
[20] Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

As cidades de Benjamim

[21] As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,
[22] Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,
[23] Avim, Pará, Ofra,
[24] Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.
[25] Gibeão, Ramá, Beerote,
[26] Mispa, Cefira, Mosa,
[27] Requém, Irpeel, Tarala,
[28] Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

Josué 19

A herança de Simeão

[1] Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.
[2] Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,

[18]περνούσαν από τη βόρεια πλαγιά αντίκρυ στην κοιλάδα του Ιορδάνη και κατέβαιναν αυτή την κοιλάδα.
[19]Συνέχιζαν στη βόρεια πλευρά της Βαιθ-Χογλά και κατέληγαν στον βόρειο κόλπο της Νεκράς Θάλασσας, στις εκβολές του Ιορδάνη. Αυτά ήταν τα νότια σύνορα.
[20]Ο Ιορδάνης αποτελούσε το ανατολικό σύνορο. Αυτά ήταν τα σύνορα της περιοχής που δόθηκε με κλήρο στις συγγένειες της φυλής Βενιαμίν.

[21]Οι πόλεις που ανήκαν στις συγγένειες της φυλής Βενιαμίν ήταν οι Ιεριχώ, Βαιθ-Χογλά, Εμέκ-Κεσείς,
[22]Βαιθ-Αραβά, Σεμαραΐμ, Βαιθήλ,
[23]Αυΐμ, Παράχ, Οφρά,
[24]Χεφάρ-Αμμωναΐ, Οφνεί, Γαβαά –δώδεκα πόλεις με τα χωριά τους.
[25]Επίσης οι Γαβαών, Ραμά, Βερώθ,
[26]Μισπέ, Κεφιρά, Μωσά,
[27]Ρεκέμ, Ιρπεήλ, Ταραλά,
[28]Σηλά, Έλεφ, Ιεβούς, που είναι η Ιερουσαλήμ, Γιβεάθ, Κιριάθ-Ιαρίμ – δεκατέσσερις πόλεις με τα χωριά τους. Αυτό ήταν το μερίδιο που δόθηκε στις συγγένειες της φυλής Βενιαμίν.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 19

Η περιοχή που δόθηκε στη φυλή Συμεών

[1]Ο δεύτερος κλήρος έπεσε στις συγγένειες της φυλής Συμεών. Η περιοχή τους περιτριγυριζόταν από εκείνη της φυλής Ιούδα.
[2]Για τη φυλή Συμεών κληρώθηκαν οι πόλεις: Βέερ-Σεβά, Σεμά, Μωλαδά,

[3] Hazar-Sual, Balá, Ezém,

[4] Eltolade, Betul, Horma,

[5] Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,

[6] Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.

[7] Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.

[8] E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

[9] A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

A herança de Zebulom

[10] Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.

[11] Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.

[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;

[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,

[3]Ασάρ-Σουάλ, Βαλά, Άσεμ,

[4]Ελτωλάδ, Βεθούλ, Χορμά,

[5]Σικλάγ, Βαιθ-Μαρκαβώθ, Ασάρ-Σουσά,

[6]Βαιθ-Λεβαώθ και Σαρουχέν – δεκατρείς πόλεις με τα χωριά τους.

[7]Επίσης η Άειν, η Ριμμών, η Εθέρ, η Ασάν – τέσσερις πόλεις με τα χωριά τους–

[8]καθώς και όλες οι περιοχές γύρω απ’ αυτές τις πόλεις, ως τη Βαλάθ-Βηρ και τη Ραμάθ, του νότου. Όλα αυτά αποτελούσαν το μερίδιο που έπεσε στις συγγένειες της φυλής Συμεών.

[9]Από το μερίδιο της φυλής Ιούδα δόθηκε ένα μέρος ως κλήρος γης στη φυλή Συμεών, επειδή η φυλή Ιούδα είχε λάβει μια περιοχή υπερβολικά μεγάλη γι’ αυτούς. Έτσι η φυλή Συμεών έλαβε μια περιοχή περικυκλωμένη από την περιοχή που είχε δοθεί στη φυλή Ιούδα.

Η περιοχή που δόθηκε στη φυλή Ζαβουλών

[10]Ο τρίτος κλήρος έπεσε στις συγγένειες της φυλής Ζαβουλών· η περιοχή που τους δόθηκε εκτεινόταν νότια ως τη Σαρείδ.

[11]Από κεί τα σύνορά τους ανέβαιναν δυτικά ως τη Μαραλά, έπειτα ως τη Δαββασαίθ και πλησίαζαν τον ποταμό που ρέει ανατολικά της Ιοκνεάμ.

[12]Από την άλλη μεριά της Σαρείδ γύριζαν ανατολικά, έφταναν στα σύνορα της Κισλώθ-Ταβώρ, περνούσαν από τη Δαβεράθ κι ανέβαιναν προς την Ιαφιά.

[13]Από ’κει προχωρούσαν πιο ανατολικά ως τη Γιτά-Χέφερ και την Ιττά-Κασίν, συναντούσαν τη Ριμμών και έστριβαν προς τη Νεά.

[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.

[14]Στο βορρά τα σύνορα περικύκλωναν την Ανναθών και κατέληγαν στην Κοιλάδα Ιφταχήλ.

[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.

[15]Η περιοχή τους περιλάμβανε επίσης τις πόλεις Καττάθ, Νααλάλ, Σιμρών, Ιδαλά και Βηθλεέμ –συνολικά δώδεκα πόλεις με τα χωριά τους.

[16] Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[16]Αυτό ήταν το μερίδιο που δόθηκε στις συγγένειες της φυλής Ζαβουλών, με τις πόλεις και τα χωριά τους.

A herança de Issacar

Η περιοχή που δόθηκε στη φυλή Ισσάχαρ

[17] A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

[17]Ο τέταρτος κλήρος έπεσε στις συγγένειες της φυλής Ισσάχαρ.

[18] O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Suném,

[18]Στην περιοχή τους βρίσκονταν οι πόλεις: Ιζρεέλ, Κεσουλώθ, Σουνήμ,

[19] Hafaraim, Siom, Anacarate,

[19]Αφεραΐμ, Σαιών, Αναχαράθ,

[20] Rabite, Quisião, Ebes,

[20]Δαβεράθ, Κισιών, Αβές,

[21] Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.

[21]Ρεμέθ, Εν-Γαννίμ, Εν-Αδδά και Βαιθ-Πασσής.

[22] O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[22]Τα σύνορά τους άγγιζαν τη Θαβώρ, τη Σαχασειμά και τη Βαιθ-Σεμές και κατέληγαν στον Ιορδάνη –συνολικά δεκαέξι πόλεις με τα χωριά τους.

[23] Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[23]Αυτό ήταν το μερίδιο που δόθηκε στις συγγένειες της φυλής Ισσάχαρ, με τις πόλεις και τα χωριά τους.

A herança de Aser

Η περιοχή που δόθηκε στη φυλή Ασήρ

[24] Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

[24]Ο πέμπτος κλήρος έπεσε στις συγγένειες της φυλής Ασήρ.

[25] O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,

[25]Στην περιοχή τους βρίσκονταν οι πόλεις Χελκάθ, Αλεί, Βετέν, Αχσάφ·

[26] Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;

[26]Αλαμμέλεχ, Αμάδ και Μισάλ· και δυτικά τα σύνορά της έφταναν στο όρος Κάρμηλος ακολουθώντας τον ποταμό Σιώρ-Λιβνάθ.

[27] volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,

[27]Ανατολικά ανέβαιναν ως τη Βαιθ-Δαγών, άγγιζαν την περιοχή της φυλής Ζαβουλών και την Κοιλάδα της Ιφταχήλ, έπειτα κατευθύνονταν βόρεια για να συναντήσουν τη Βαιθ-Εμέκ και τη Νεϊήλ· συνέχιζαν στην ίδια κατεύθυνση, περνούσαν από τη Χαβούλ,

[28] Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.

[28]την Αβδών, τη Ρεχώβ, την Αμμών και την Κανά, για να καταλήξουν στη μεγάλη πόλη Σιδώνα.

[29] Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;

[29]Τα σύνορα γύριζαν προς την Ραμά και την οχυρή πόλη της Τύρου, έπειτα κατευθύνονταν προς τη Χοσά και κατέληγαν στη θάλασσα, περνώντας από τη Χέλεβ, την Αχζιβά,

[30] também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.

[30]την Ουμμά, την Αφέκ και τη Ρεχώβ – συνολικά είκοσι δύο πόλεις με τα χωριά τους.

[31] Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

[31]Αυτό ήταν το μερίδιο που δόθηκε στις συγγένειες της φυλής Ασήρ, με τις πόλεις και τα χωριά τους.

A herança de Naftali

Η περιοχή που δόθηκε στη φυλή Νεφθαλί

[32] Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.

[32]Ο έκτος κλήρος έπεσε στις συγγένειες της φυλής Νεφθαλί.

[33] Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.

[33]Τα νότια σύνορά τους άρχιζαν από την Ελέφ, περνούσαν από την Αλλόν-Βεσααναννίμ, την Αδαμί-Νεκέβ και την Ιαβνεήλ έφθαναν στη Λακκούμ και κατέληγαν στον Ιορδάνη.

[34] Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser, ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.

[34]Δυτικά τα σύνορα έστριβαν προς την Αζνώθ-Θαβώρ, συναντούσαν την Ουκκώκ και έφταναν νότια ως την περιοχή Ζαβουλών, δυτικά στην περιοχή Ασήρ και ανατολικά στην περιοχή του Ιούδα, στον Ιορδάνη.

[35] As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,
[36] Adamá, Ramá, Hazor,
[37] Quedes, Edrei, En-Hazor,
[38] Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.
[39] Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Dã

[40] A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.

[41] O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,

[42] Saalabim, Aijalom, Itla,
[43] Elom, Timna, Ecrom,
[44] Elteque, Gibetom, Baalate,
[45] Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,
[46] Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.

[47] Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.

[48] Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Josué

[49] Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios,

[35]Οι οχυρωμένες πόλεις ήταν οι Σιδδίμ, Σερ, Χαμμάθ, Ρακκάθ, Κιννέρεθ,
[36]Αδαμά, Ραμά, Ασώρ,
[37]Κέδες, Εδρεΐ, Εν-Ασώρ,
[38]Ιρών, Μιγδάλ-Ηλ, Ωρέμ, Βαιθ-Ανάθ και Βαιθ-Σεμές –συνολικά δεκαεννιά πόλεις με τα χωριά τους.
[39]Αυτό ήταν το μερίδιο που δόθηκε στις συγγένειες της φυλής Νεφθαλί, με τις πόλεις και τα χωριά τους.

Η περιοχή που δόθηκε στη φυλή Δαν

[40]Ο έβδομος κλήρος έπεσε στις συγγένειες της φυλής Δαν.
[41]Στην περιοχή που κληρώθηκε σ' αυτούς, περιλαμβάνονταν οι πόλεις: Σωρεά, Εσταόλ, Ιρ-Σαμές,
[42]Σααλαββίν, Αϊαλών, Ιθελά,
[43]Αιλών, Τιμναθά, Εκρών,
[44]Ελτεκώ, Γιβεθών, Βααλάθ,
[45]Ιούδ, Βενί-Βεράκ, Γαθ-Ριμμών,
[46]Μεϊαρκών, Ρακκών και η περιοχή γύρω στην Ιόππη.
[47]Όταν τα μέλη της φυλής Δαν έχασαν την περιοχή τους, πήγαν κι επιτεθήκαν στη Λεσέμ· την κυρίεψαν και κατέσφαξαν τους κατοίκους της, την υπέταξαν εντελώς και εγκαταστάθηκαν σ' αυτήν, και την ονόμασαν Λεσέμ-Δαν, όπως το όνομα του Δαν, του γενάρχη τους.
[48]Αυτό ήταν το μερίδιο που δόθηκε στις συγγένειες της φυλής Δαν, με τις πόλεις και τα χωριά τους.

Η περιοχή που δόθηκε στον Ιησού του Ναυή

[49]Όταν οι Ισραηλίτες τελείωσαν τη διανομή όλης της χώρας, έδωσαν στον

deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.

50 Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

51 Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

1 Disse mais o SENHOR a Josué:

2 Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

3 para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

4 E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

Ιησού, γιο του Ναυή, έναν κλήρο γης από τα εδάφη τους.

50Σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου, τού έδωσαν την πόλη που ζήτησε, τη Θαμνάθ-Σαράχ, στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ. Ο Ιησούς ανοικοδόμησε την πόλη και εγκαταστάθηκε σ’ αυτήν.

51Αυτά ήταν τα μερίδια που μοίρασαν με κλήρο στις φυλές των Ισραηλιτών ο ιερέας Ελεάζαρ, ο Ιησούς, γιος του Ναυή και οι αρχηγοί των οικογενειών τους. Αυτό έγινε ενώπιον του Κυρίου στη Σιλώ, στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου. Έτσι τελείωσαν με τη διανομή της χώρας.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 20

Ο καθορισμός των πόλεων καταφυγής
(Αρ 35,6-34· Δτ 4,41-43· 19,1-13)

1Τότε ο Κύριος έδωσε εντολή στον Ιησού

2να πει στους Ισραηλίτες: «Διαλέξτε τις πόλεις που θα χρησιμεύουν για άσυλο, για τις οποίες σας μίλησα μέσω του Μωυσέως.

3Εκεί θα καταφεύγει ο φονιάς που θα τύχει να σκοτώσει άνθρωπο από αμέλεια, χωρίς να το θέλει· οι πόλεις αυτές θα σας χρησιμεύουν για άσυλο από τον εκδικητή του θύματος.

4Όταν ο φονιάς καταφύγει σε μια απ’ αυτές τις πόλεις, θα σταθεί στην είσοδο της πύλης και θ’ αναπτύξει στους πρεσβυτέρους της την περίπτωσή του· τότε αυτοί θα τον πάρουν στην πόλη και θα του παραχωρήσουν έναν τόπο, όπου θα μπορεί να μείνει μαζί τους.

[5] Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida, porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

[6] Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que for naqueles dias; então, tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

[7] Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.

[8] Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

[9] São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

Josué 21

As cidades dos levitas
1 Crônicas 6.54-81

[5]Κι αν καταδιώξει το φονιά ο εκδικητής του θύματος, δε θα του τον παραδώσουν, γιατί σκότωσε άνθρωπο χωρίς να το θέλει, χωρίς προηγουμένως να τον μισεί.

[6]Ο φονιάς θα μείνει σ' εκείνη την πόλη ωσότου παρουσιαστεί μπροστά στην κοινότητα για να κριθεί απαλλακτικά, όταν θα πεθάνει ο αρχιερέας που θα ιερατεύει εκείνη την εποχή. Τότε μπορεί ο φονιάς να επιστρέψει στο σπίτι του, στην πόλη απ' όπου είχε δραπετεύσει».

[7]Ξεχώρισαν, λοιπόν, την Κέδες στη Γαλιλαία, στην ορεινή περιοχή της φυλής Νεφθαλί, τη Συχέμ στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ και την Κιριάθ-Αρβά, που είναι η σημερινή Χεβρών, στην ορεινή περιοχή της φυλής Ιούδα.

[8]Πέρα από τον Ιορδάνη, ανατολικά της Ιεριχώ, διάλεξαν τη Βεσέρ στην έρημο του οροπεδίου, για τη φυλή Ρουβήν, τη Ραμώθ στη Γαλαάδ, για τη φυλή Γαδ και τη Γωλάν στη Βασάν, για τη φυλή Μανασσή.

[9]Αυτές ήταν, λοιπόν, οι πόλεις που ορίστηκαν για όλους τους Ισραηλίτες και για τους ξένους που έμεναν ανάμεσά τους. Θα μπορούσε να καταφεύγει σ' αυτές καθένας που θα σκότωνε άνθρωπο εξ αμελείας, κι έτσι δεν θα κινδύνευε να θανατωθεί από τον εκδικητή του θύματος, μέχρις ότου ο δράστης παρουσιαστεί στην κοινότητα για να δικαστεί.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 21

Οι πόλεις των Λευιτών
(Α΄ Χρ 6,39-66)

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;
[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.
[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do SENHOR, estas cidades e os seus arredores.
[4] Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que eram dos levitas, tiveram, por sorte, da tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.
[5] Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.
[6] Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.
[7] Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.
[8] Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte,

[1-2]Στη Σιλώ, στη Χαναάν, οι αρχηγοί των συγγενειών των Λευιτών, πήγαν και συνάντησαν τον ιερέα Ελεάζαρ, τον Ιησού, γιο του Ναυή και τους αρχηγούς των συγγενειών των φυλών του λαού Ισραήλ, και τους είπαν: «Ο Κύριος διέταξε με το Μωυσή να μας δώσετε πόλεις να μείνουμε και βοσκοτόπια για τα ζώα μας».
[3]Έτσι, οι Ισραηλίτες έδωσαν στους Λευίτες από το μερίδιό τους, σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου, μερικές πόλεις μαζί με τα βοσκοτόπια τους.
[4]Ο πρώτος κλήρος έπεσε στους Καα θίτες. Όσοι απ' αυτούς ήταν απόγονοι του ιερέα Ααρών, έλαβαν με κλήρο δεκατρείς πόλεις, που βρίσκονταν στις περιοχές των φυλών Ιούδα, Συμεών και Βενιαμίν.
[5]Οι υπόλοιποι Καα θίτες έλαβαν με κλήρο δέκα πόλεις, που βρίσκονταν στις περιοχές των φυλών Εφραΐμ, Δαν και της μισής φυλής Μανασσή, η οποία είχε εγκατασταθεί δυτικά.
[6]Οι Γηρσωνίτες έλαβαν με κλήρο δεκατρείς πόλεις, που βρίσκονταν στις περιοχές των φυλών Ισσάχαρ, Ασήρ, Νεφθαλί και της μισής φυλής Μανασσή, η οποία είχε εγκατασταθεί στη Βασάν.
[7]Οι Μεραρίτες έλαβαν δώδεκα πόλεις, που βρίσκονταν στις περιοχές των φυλών Ρουβήν, Γαδ και Ζαβουλών.
[8]Οι Ισραηλίτες έδωσαν με κλήρο στους Λευίτες όλες αυτές τις πόλεις μαζί με τα

como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

βοσκοτόπια τους, όπως είχε διατάξει ο Κύριος με το Μωυσή.

Οι πόλεις των Κααθιτών

[9] Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades que, nominalmente, foram designadas,

[9]Στις περιοχές των φυλών Ιούδα και Συμεών έδωσαν τις πόλεις που αναφέρονται εδώ ονομαστικά:

[10] para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.

[10]Τις έλαβαν όσοι από τους απογόνους του Καάθ, γιου του Λευί ήταν απόγονοι του Ααρών, γιατί σ' αυτούς έπεσε ο πρώτος κλήρος.

[11] Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.

[11]Τους έδωσαν, λοιπόν, την Κιριάθ-Αρβά με τα βοσκοτόπια της, που είναι η σημερινή Χεβρών (ο Αρβά ήταν πατέρας του Ανάκ), στην ορεινή περιοχή της φυλής Ιούδα.

[12] Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

[12]Τους αγρούς όμως της πόλης και τα χωριά της τα έδωσαν στο Χάλεβ, γιο του Ιεφοννή, για ιδιοκτησία του.

[13] Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,

[13]Στους απογόνους του ιερέα Ααρών, μαζί με τη Χεβρών και τα βοσκοτόπια της, που ήταν πόλη καταφυγής, έδωσαν και τις πόλεις: Λιβνά,

[14] Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,

[14]Ιαθείρ, Εστεμοά,

[15] Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,

[15]Χωλών, Δεβείρ,

[16] Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.

[16]Άειν, Ιουττά και Βαιθ-Σεμές, συνολικά εννιά πόλεις, καθεμιά μαζί με τα βοσκοτόπια τους, μέσα στις περιοχές των φυλών Ιούδα και Συμεών.

[17] Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,

[17]Στην περιοχή της φυλής Βενιαμίν τους έδωσαν τη Γαβαών, τη Γεβά,

[18] Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[18]την Αναθώθ και την Αλμών, συνολικά τέσσερις πόλεις, καθεμιά μαζί με τα βοσκοτόπια τους.

[19] Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.

[19]Έτσι, όλες οι πόλεις των απογόνων του Ααρών, των ιερέων, ήταν δεκατρείς μαζί με τα βοσκοτόπια τους.

[20] As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

[20]Οι υπόλοιπες οικογένειες της λευιτικής συγγένειας των Κααθιτών έλαβαν με κλήρο ορισμένες πόλεις στην περιοχή της φυλής Εφραΐμ:

[21] Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

[21]Τους έδωσαν τη Συχέμ, πόλη καταφυγής, στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ, τη Γεζέρ,

[22] Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[22]την Κιβσαείμ και τη Βαιθ-Χωρών συνολικά τέσσερις πόλεις, καθεμιά με τα βοσκοτόπια τους.

[23] Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,

[23]Στην περιοχή της φυλής Δαν την Ελτεκώ, τη Γιββεθών,

[24] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[24]την Αιαλών και τη Γαθ-Ριμμών με τα βοσκοτόπια τους –τέσσερις πόλεις.

[25] Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[25]Στην περιοχή της μισής φυλής Μανασσή στα δυτικά, έδωσαν την Τανάχ και τη Γαθ-Ριμμών με τα βοσκοτόπια τους –δύο πόλεις.

[26] Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.

[26]Όλες οι πόλεις μαζί με τα βοσκοτόπια τους, που δόθηκαν στις υπόλοιπες οικογένειες των Κααθιτών, ήταν συνολικά δέκα.

Οι πόλεις των Γηρσωνιτών

[27] Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e

[27]Στη λευιτική συγγένεια των Γηρσωνιτών δόθηκαν: Στην περιοχή της μισής φυλής Μανασσή στα ανατολικά, η Γωλάν, πόλη καταφυγής στη Βασάν, και η Βεεστερά με τα βοσκοτόπια τους –δύο πόλεις.

Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[28] Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[28]Στην περιοχή της φυλής Ισσάχαρ έλαβαν την Κισιών, τη Δαβεράθ,

[29] Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[29]την Ιαρμούθ και την Εν-Γαννίμ με τα βοσκοτόπια τους –τέσσερις πόλεις.

[30] Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[30]Στην περιοχή της φυλής Ασήρ έλαβαν τη Μισάλ, την Αβδών,

[31] Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[31]τη Χελκάθ και τη Ρεχώβ με τα βοσκοτόπια τους –τέσσερις πόλεις.

[32] Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Hamote-Dor com seus arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.

[32]Στην περιοχή της φυλής Νεφθαλί έλαβαν την Κέδες, πόλη καταφυγής στη Γαλιλαία, την Χαμμώθ-Δωρ και την Καρτάν με τα βοσκοτόπια τους –τρεις πόλεις.

[33] Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

[33]Οι οικογένειες των Γηρσωνιτών, έλαβαν συνολικά δεκατρείς πόλεις καθεμιά μαζί με τα βοσκοτόπια τους.

Οι πόλεις των Μεραριτών

[34] Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,

[34]Οι υπόλοιπες λευιτικές οικογένειες, οι Μεραρίτες, έλαβαν: Στην περιοχή της φυλής Ζαβουλών, την Ιοκνεάμ, την Κερτά,

[35] Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[35]τη Διμνά και τη Νααλάλ με τα βοσκοτόπια τους –τέσσερις πόλεις.

[36] Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,

[36]Στην περιοχή της φυλής Ρουβήν έλαβαν τη Βεσέρ, την Ιασά,

[37] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[37]την Κεδεμώθ και τη Μεφαάθ με τα βοσκοτόπια τους –τέσσερις πόλεις.

[38] Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[38]Στην περιοχή της φυλής Γαδ έλαβαν τη Ραμώθ, πόλη καταφυγής στη Γαλαάδ, τη Μαχαναΐμ,

[39] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[40] Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.

[41] As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;

[42] cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.

[43] Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

[44] O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

[45] Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

[1] Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

[39]την Εσεβών και την Ιαζέρ με τα βοσκοτόπια τους –συνολικά τέσσερις πόλεις.

[40]Οι πόλεις που δόθηκαν στις υπόλοιπες λευιτικές οικογένειες, στους Μεραρίτες, ήταν συνολικά δώδεκα.

[41]Οι πόλεις των Λευιτών, που τους δόθηκαν μέσα στις περιοχές των άλλων ισραηλιτικών φυλών, ήταν συνολικά σαράντα οκτώ, μαζί με τα βοσκοτόπια τους.

[42]Καθεμιά από τις πόλεις αυτές είχε γύρω της τα βοσκοτόπια της.

Ο Θεός πραγματοποιεί τις υποσχέσεις του

[43]Έτσι, ο Κύριος έδωσε στους Ισραηλίτες ολόκληρη τη χώρα που είχε υποσχεθεί με όρκο στους προπάτορές τους να τους δώσει· την πήραν ιδιοκτησία τους κι εγκαταστάθηκαν σ’ αυτήν.

[44]Ο Κύριος τους εξασφάλισε ειρήνη ολόγυρά τους, σύμφωνα με τις υποσχέσεις του στους προπάτορές τους. Τους βοήθησε να νικήσουν όλους τους εχθρούς τους· κανένας δεν μπόρεσε να τους αντισταθεί.

[45]Απ’ τις ωραίες υποσχέσεις που είχε δώσει ο Κύριος στους Ισραηλίτες καμιά δεν έμεινε απραγματοποίητη. Εκπληρώθηκαν όλες.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 22

Οι φυλές ανατολικά του Ιορδάνη

[1]Ο Ιησούς κάλεσε τους Ρουβηνίτες, τους Γαδίτες και τη μισή φυλή Μανασσή,

[2] e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.	[2]και τους είπε: «Εσείς τηρήσατε όλα όσα σας διέταξε ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου· επίσης υπακούσατε και όσα εγώ σας διέταξα.
[3] A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes; antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.	[3]Στο μεγάλο αυτό χρονικό διάστημα μέχρι σήμερα δεν εγκαταλείψατε τους συμπατριώτες σας, και τηρήσατε πιστά την εντολή του Κυρίου, του Θεού σας.
[4] Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.	[4]Τώρα, όμως, ο Κύριος ο Θεός σας βοήθησε τους συμπατριώτες σας να εγκατασταθούν στις περιοχές τους, όπως τους το είχε υποσχεθεί· μπορείτε λοιπόν κι εσείς να επιστρέψετε στις σκηνές σας, να κατοικήσετε στη χώρα που σας έδωσε ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, πέρα από τον Ιορδάνη, και να την έχετε ιδιοκτησία σας.
[5] Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.	[5]Μόνο, να φροντίζετε να τηρείτε τις εντολές και το νόμο που σας μετέδωσε ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, να αγαπάτε τον Κύριο, το Θεό σας, να βαδίζετε πάντα στο δρόμο του, να είστε προσηλωμένοι σ' αυτόν και να τον λατρεύετε μ' όλη σας την καρδιά και την ψυχή σας».
[6] Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.	[6]Έπειτα, ο Ιησούς τους ευλόγησε και τους άφησε να φύγουν και να πάνε στις σκηνές τους.
[7] Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou	[7]Στο ένα μισό της φυλής Μανασσή, ο Μωυσής είχε δώσει μια περιοχή στη Βασάν, και στο άλλο μισό ο Ιησούς έδωσε μια περιοχή ανάμεσα στους υπόλοιπους συμπατριώτες τους, δυτικά του Ιορδάνη. Όταν ο Ιησούς τους άφησε να πάνε στις σκηνές τους, τους ευλόγησε

[8] e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

[9] Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

O altar junto ao Jordão

[10] Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

[11] Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

[12] Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

[13] E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

[8]μ' αυτά τα λόγια: «Γυρίστε στις σκηνές σας μαζί με όλο σας το ασήμι, το χρυσάφι, το χαλκό, το σίδερο, με τ' αναρίθμητα ζώα και το ρουχισμό, όλον αυτό το θησαυρό. Πηγαίνετε και μοιραστείτε αυτά τα λάφυρα με τους άλλους συμπατριώτες σας στις φυλές σας».

Θυσιαστήριο πέρα από τον Ιορδάνη

[9]Έτσι, οι Ρουβηνίτες, οι Γαδίτες και η μισή φυλή Μανασσή άφησαν τους άλλους Ισραηλίτες, κι έφυγαν από τη Σιλώ, στη Χαναάν, για να πάνε στη Γαλαάδ, τη χώρα που είχαν λάβει για ιδιοκτησία τους και είχαν ήδη εγκατασταθεί, σύμφωνα με τη διαταγή που ο Κύριος τους είχε δώσει με το Μωυσή.

[10]Όταν έφτασαν στην περιοχή του Ιορδάνη, κι ενώ ήταν ακόμα στη μεριά της Χαναάν, έχτισαν εκεί ένα επιβλητικό θυσιαστήριο πλάι στον ποταμό.

[11]Οι άλλοι Ισραηλίτες άκουσαν να λέγεται ότι οι Ρουβηνίτες, οι Γαδίτες και η μισή φυλή Μανασσή έχτισαν θυσιαστήριο στο σύνορο της Χαναάν, στην περιοχή του Ιορδάνη, κοντά στη διάβαση των Ισραηλιτών.

[12]Συγκεντρώθηκε τότε ολόκληρη η κοινότητα των Ισραηλιτών στη Σιλώ, για να εκστρατεύσουν εναντίον των δυόμισυ φυλών.

[13]Οι Ισραηλίτες έστειλαν στις δυόμισυ αυτές φυλές, στη Γαλαάδ, το Φινεές, γιο του ιερέα Ελεάζαρ,

[14] e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais entre os grupos de milhares de Israel.

[15] Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:

[16] Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR, edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

[17] Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,

[18] para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR, amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.

[19] Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

[14]και μαζί του δέκα αρχηγούς, έναν από κάθε φυλή· καθένας τους ήταν αρχηγός κάποιας από τις χιλιάδες οικογένειες των Ισραηλιτών.

[15-16]Ήρθαν λοιπόν και τους είπαν εξ ονόματος όλης της κοινότητας του Κυρίου: «Τι προδοσία είναι αυτή που διαπράξατε εναντίον του Θεού του Ισραήλ; Γιατί ξεστρατίσατε σήμερα από το δρόμο του Κυρίου; Χτίζοντας το δικό σας θυσιαστήριο, επαναστατήσατε σήμερα εναντίον του.

[17]Δεν ήταν αρκετή η αμαρτία μας στη Φεγώρ, από την οποία ακόμα μέχρι σήμερα δεν καθαριστήκαμε, μολονότι έπεσε πληγή πάνω στην κοινότητα του Κυρίου;

[18]Και παρεκκλίνετε σήμερα κι εσείς από το δρόμο του Κυρίου; Αν εσείς σήμερα επαναστατείτε εναντίον του, αύριο η οργή του θα πέσει πάνω σε ολόκληρη την ισραηλιτική κοινότητα.

[19]Αν νομίζετε ότι η χώρα που σας δόθηκε για ιδιοκτησία είναι ακάθαρτη, τότε ελάτε στη χώρα που ανήκει στον Κύριο, όπου είναι στημένη η σκηνή του Κυρίου και πάρτε για ιδιοκτησία σας γη ανάμεσά μας. Αλλά, προπάντων, μην επαναστατείτε εναντίον του Κυρίου, ούτε εναντίον μας, χτίζοντας άλλο, δικό σας θυσιαστήριο, εκτός από το θυσιαστήριο του Κυρίου, του Θεού μας.

[20] Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

[21] Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

[22] O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

[23] Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele, oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

[24] Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

[25] Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e, assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

[20]Όταν ο Αχάν, γιος του Ζεράχ, διέπραξε απιστία σχετικά με το απαγορευμένο αφιέρωμα, ξέρετε πολύ καλά ότι έπεσε η οργή πάνω σ' ολόκληρη την κοινότητα του Ισραήλ. Και δεν ήταν μόνο εκείνος που θανατώθηκε για την ανομία του».

[21]Τότε οι Ρουβηνίτες, οι Γαδίτες και η μισή φυλή Μανασσή απάντησαν στους αρχηγούς των οικογενειών των άλλων φυλών:

[22]«Ο Θεός, ο Κύριος ο Θεός, ας είναι μάρτυρας! Ο Θεός, ο Κύριος ο Θεός, αυτός γνωρίζει και όλος ο λαός του Ισραήλ πρέπει να μάθει. Αν σκοπεύαμε να γίνουμε στασιαστές και ν' απιστήσουμε στον Κύριο, να μη μας βοηθήσει σήμερα!

[23]Κι αν χτίσαμε δικό μας θυσιαστήριο για ν' απομακρυνθούμε απ' αυτόν και να προσφέρουμε πάνω σ' αυτό ολοκαυτώματα, προσφορές αναίμακτες και θυσίες κοινωνίας, ο Κύριος να μας τιμωρήσει.

[24]Εμείς το χτίσαμε αυτό περισσότερο από φόβο για ένα πράγμα: Σκεφτήκαμε ότι κάποτε στο μέλλον είναι δυνατό οι απόγονοί σας να πούνε στους δικούς μας απογόνους: "ποια σχέση έχετε εσείς με τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ;

[25]Ο Κύριος έβαλε τον Ιορδάνη ως σύνορο ανάμεσα σ' εμάς και σ' εσάς, Ρουβηνίτες και Γαδίτες. Δεν υπάρχει για σας θέση κοντά στον Κύριο". Έτσι οι απόγονοί σας θα μπορούσαν να κάνουν τους απογόνους μας να πάψουν να φοβούνται τον Κύριο.

[26] Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

[26]Γι' αυτό είπαμε: Ας επιχειρήσουμε να χτίσουμε ένα θυσιαστήριο, όχι για να προσφέρουμε σ' αυτό ολοκαυτώματα ή άλλες θυσίες,

[27] mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

[27]αλλά για να είναι σαν μαρτυρία ανάμεσα σ' εμάς και σ' εσάς κι ανάμεσα στους απογόνους μας στο μέλλον, ότι έχουμε κι εμείς το δικαίωμα να λατρεύουμε τον Κύριο με τα ολοκαυτώματά μας, τις θυσίες μας και τις ειρηνικές προσφορές μας· και να μην μπορούν να πουν αύριο οι απόγονοί σας στους απογόνους μας ότι δεν έχουν θέση κοντά στον Κύριο.

[28] Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

[28]Σκεφτήκαμε, λοιπόν, ότι αν αύριο τα πουν αυτά σ' εμάς ή στους απογόνους μας, εμείς θ' απαντήσουμε: "κοιτάξτε αυτό το θυσιαστήριο του Κυρίου, που το έχτισαν οι πρόγονοί μας· δεν το έχτισαν για να προσφέρουν ολοκαυτώματα ή άλλες θυσίες, αλλά σαν μαρτυρία ανάμεσα σ' εμάς και σ' εσάς".

[29] Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

[29]Μακριά από μας, όμως, η σκέψη να επαναστατήσουμε εναντίον του Κυρίου και ν' απιστήσουμε σήμερα σ' αυτόν χτίζοντας θυσιαστήριο για να προσφέρουμε ολοκαυτώματα, προσφορές αναίμακτες και θυσίες αλλού, εκτός από το θυσιαστήριο του Κυρίου, του Θεού μας, που βρίσκεται μπροστά στη σκηνή του».

[30] Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos

[30]Όταν ο ιερέας Φινεές, οι άρχοντες της κοινότητας και οι αρχηγοί των οικογενειών των άλλων φυλών που ήταν μαζί του άκουσαν τα λόγια που είπαν οι

de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

Ρουβηνίτες, οι Γαδίτες και οι Μανασσίτες, τους φάνηκαν λογικά.

[31] E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje, sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora, livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

[31]Κι ο Φινεές, γιος του ιερέα Ελεάζαρ, τους απάντησε: «Τώρα ξέρουμε ότι ο Κύριος είναι ανάμεσά μας, γιατί δεν διαπράξατε εναντίον του αυτή την απιστία που φοβόμασταν· έτσι γλιτώσατε όλους τους Ισραηλίτες από την τιμωρία του Κυρίου».

[32] Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

[32]Τότε ο Φινεές και οι αρχηγοί άφησαν τους Ρουβηνίτες και τους Γαδίτες στη Γαλαάδ, κι αυτοί γύρισαν στη Χαναάν, στους υπόλοιπους Ισραηλίτες και τους έφεραν την απάντηση.

[33] Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para destruírem a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

[33]Η απάντηση άρεσε στους Ισραηλίτες και δόξασαν το Θεό· κι ούτε που ξανασκέφτηκαν πια να εκστρατεύσουν εναντίον των φυλών Ρουβήν και Γαδ και να καταστρέψουν τη χώρα τους.

[34] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

[34]Οι Ρουβηνίτες και οι Γαδίτες τότε είπαν: «Αυτό το θυσιαστήριο είναι μαρτυρία ανάμεσα σ’ όλους μας ότι ο Κύριος είναι ο Θεός μας». Και το ονόμασαν «Εδ» (Μαρτυρία).

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

[1] Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

[2] chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 23

Παραγγελίες του Ιησού του Ναυή στο λαό

[1]Πέρασε πολύς καιρός από τότε που ο Θεός εξασφάλισε την ειρήνη στο λαό Ισραήλ από όλους τους γύρω εχθρούς του. Ο Ιησούς είχε πια γεράσει και είχε φτάσει σε μεγάλη ηλικία.

[2]Τότε κάλεσε όλους τους Ισραηλίτες, τους πρεσβυτέρους τους, τους αρχηγούς τους,

os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

τους κριτές τους, τους άρχοντές τους και τους αξιωματούχους τους και τους είπε: «Εγώ πια γέρασα. Έχω φτάσει σε μεγάλη ηλικία.

3 e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

3Εσείς είδατε τα όσα έκανε ο Κύριος, ο Θεός σας, σε όλα αυτά τα έθνη για χάρη σας· αυτός ήταν που πολέμησε για σας.

4 Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

4Βλέπετε ότι μοίρασα με κλήρο στις φυλές σας αυτά τα έθνη που έχουν απομείνει για να τα πάρετε ιδιοκτησία σας, μαζί με όλα τα έθνη που εξόντωσα από τον Ιορδάνη ως τη Μεγάλη Θάλασσα, δυτικά.

5 O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

5Ο Κύριος, ο Θεός σας, αυτός θα τους εκδιώξει από μπροστά σας και θα τους κάνει να τραπούν σε φυγή μόλις σας δουν· κι εσείς θα πάρετε ιδιοκτησία σας τη χώρα τους, όπως σας το υποσχέθηκε ο Κύριος, ο Θεός σας.

6 Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

6»Πάρτε, λοιπόν, σταθερά την απόφαση να τηρείτε και να εκτελείτε απαρέγκλιτα όλα όσα είναι γραμμένα στο βιβλίο του νόμου του Μωυσή.

7 para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

7Να μην αναμιχθείτε μ’ αυτά τα έθνη που έχουν απομείνει ανάμεσά σας· ούτε να μνημονεύετε το όνομα των θεών τους ή να ορκίζεστε σ’ αυτούς ή να τους λατρεύετε ή να τους προσκυνάτε.

8 Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

8Αλλά να είστε προσκολλημένοι στον Κύριο, το Θεό σας, όπως κάνατε μέχρι σήμερα.

9 pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a

9»Γι’ αυτό ο Κύριος έδιωξε από μπροστά σας μεγάλα και ισχυρά έθνη και κανείς

vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

[10] Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

[11] Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.

[12] Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,

[13] sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[14] Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR, vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

[15] E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós

δεν μπόρεσε να σας αντισταθεί μέχρι σήμερα.

[10]Ένας άντρας από σας μπορούσε να καταδιώξει χίλιους, γιατί ο Κύριος, ο Θεός σας, αυτός πολεμούσε για σας, όπως σας το είχε υποσχεθεί.

[11]Γι’ αυτό προσέχετε πολύ να αγαπάτε τον Κύριο, το Θεό σας.

[12]Αν όμως ποτέ αποστατήσετε απ’ αυτόν και ενωθείτε με τα κατάλοιπα των εθνών που απόμειναν ανάμεσά σας, αν έρθετε σ’ επιμειξία μ’ αυτούς, κι αυτοί μ’ εσάς,

[13]τότε να είστε βέβαιοι, ότι ο Κύριος, ο Θεός σας, θα σταματήσει να διώχνει τα έθνη αυτά από μπροστά σας. Έτσι αυτά θα γίνουν για σας παγίδα και ενέδρα, μαστίγια στα πλευρά σας και αγκάθια στα μάτια σας. Ώσπου στο τέλος να εξαφανιστείτε από την όμορφη αυτή χώρα, που σας έδωσε ο Κύριος, ο Θεός σας.

[14]»Βλέπετε, εγώ σήμερα παίρνω το δρόμο που κάποτε παίρνει όλος ο κόσμος· αλλά εσείς πρέπει ν’ αναγνωρίσετε με όλη την καρδιά σας και την ψυχή σας ότι καμιά από τις ωραίες υποσχέσεις που σας έδωσε ο Κύριος, ο Θεός σας, δεν έμεινε ανεκπλήρωτη. Εκπληρώθηκαν όλες στο ακέραιο.

[15]Όπως όμως εκπληρώθηκαν όλες οι ωραίες υποσχέσεις που σας έδωσε ο Κύριος, ο Θεός σας, έτσι ο Κύριος θα πραγματοποιήσει εναντίον σας όλες τις

outros todas as ameaças até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

[16] Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

απειλές του, ωσότου σας εξαφανίσει από την όμορφη αυτή χώρα που σας έδωσε.

[16]Αν παραβείτε τη διαθήκη που αυτός σας έδωσε και πάτε και λατρεύσετε άλλους θεούς και τους προσκυνήσετε, τότε θα ξεσπάσει ο θυμός του εναντίον σας και θα εξαφανιστείτε στη στιγμή από την όμορφη αυτή χώρα που σας έδωσε ο Κύριος».

Josué 24

Josué despede-se do povo

[1] Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

[2] Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

[3] Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

[4] A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 24

Ο αποχαιρετισμός του Ιησού του Ναυή

[1]Ο Ιησούς συγκέντρωσε όλες τις φυλές του Ισραήλ στη Συχέμ. Κάλεσε τους πρεσβυτέρους του λαού, τους αρχηγούς, τους κριτές και τους αξιωματούχους του και παρουσιάστηκαν όλοι ενώπιον του Θεού.

[2]Τότε είπε ο Ιησούς στο λαό: «Ακούστε τι λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: “Τα παλιά τα χρόνια οι πρόγονοί σας κατοικούσαν πέρα από τον ποταμό Ευφράτη και λάτρευαν άλλους θεούς. Ένας απ’ τους προγόνους σας ήταν και ο Θάρα, πατέρας του Αβραάμ και του Ναχώρ.

[3]Πήρα λοιπόν τον προπάτορά σας, τον Αβραάμ, από την χώρα που εκτείνεται πέρα από τον Ευφράτη και τον οδήγησα μέσα από ολόκληρη τη Χαναάν. Του έδωσα πολλούς απογόνους· του έδωσα και τον Ισαάκ,

[4]και στον Ισαάκ έδωσα γιους τον Ιακώβ και τον Ησαύ· στον Ησαύ έδωσα το όρος Σηείρ για ιδιοκτησία του, ενώ ο Ιακώβ και οι γιοι του κατέβηκαν στην Αίγυπτο.

[5] Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.

[5]"Αργότερα έστειλα το Μωυσή και τον Ααρών και χτύπησα την Αίγυπτο με πληγές, πριν να βγάλω το λαό σας από 'κει.

[6] Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.

[6]Αφού έβγαλα τους προγόνους σας από την Αίγυπτο κι έφτασαν στην Ερυθρά Θάλασσα, οι Αιγύπτιοι τους καταδίωξαν ως εκεί με άμαξες και ιππικό.

[7] E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.

[7]Τότε οι πρόγονοί σας επικαλέσθηκαν εμένα, τον Κύριο, κι άπλωσα ανάμεσα σ' εκείνους και στους Αιγυπτίους ένα σκοτεινό σύννεφο και γύρισα καταπάνω τους τη θάλασσα και τους σκέπασε. Ξέρετε πολύ καλά τα όσα έκανα εναντίον των Αιγυπτίων. "Στην έρημο μείνατε για πολύν καιρό.

[8] Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

[8]Έπειτα σας έφερα στη χώρα των Αμορραίων, που κατοικούσαν ανατολικά του Ιορδάνη. Αυτοί πολέμησαν εναντίον σας, αλλά τους παρέδωσα στην εξουσία σας· και καταλάβατε τη χώρα τους γιατί εγώ τους εξολόθρευσα στο πέρασμά σας.

[9] Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

[9]Τότε ήρθε να πολεμήσει εναντίον σας ο βασιλιάς της Μωάβ Βαλάκ, γιος του Σιπτώρ. Έστειλε μάλιστα και κάλεσε το Βαλαάμ, γιο του Βεώρ, για να σας καταραστεί.

[10] Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.

[10]Εγώ όμως δε θέλησα ν' ακούσω το Βαλαάμ· αναγκάστηκε μάλιστα να σας ευλογήσει πλούσια, κι έτσι σας γλίτωσα από την εξουσία του Βαλάκ.

[11] Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os

[11]"Ύστερα περάσατε τον Ιορδάνη και φτάσατε στην Ιεριχώ. Οι άντρες της Ιεριχώ πολέμησαν εναντίον σας, το ίδιο και οι Αμορραίοι, οι Φερεζαίοι, οι

girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.

12 Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

13 Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

Renovação da aliança

14 Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

15 Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

16 Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

17 porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão,

Χαναναίοι, οι Χετταίοι, οι Γεργεσαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι. Εγώ όμως τους παρέδωσα όλους στην εξουσία σας.

12Έστειλα πριν από σας σφήκες που έδιωξαν στο πέρασμά σας τους δύο βασιλιάδες των Αμορραίων. Δεν ήταν ούτε το ξίφος σας ούτε το τόξο σας που τους έδιωξαν!

13Ακόμα σας έδωσα μια χώρα, που γι’ αυτήν δεν εργαστήκατε και πόλεις που δεν τις χτίσατε εσείς αλλά απλώς εγκατασταθήκατε σ’ αυτές· αμπέλια και λιοστάσια, που τρώτε τους καρπούς τους, αν και δεν τα φυτέψατε εσείς”».

Οι Ισραηλίτες μπροστά στη μεγάλη απόφαση

14«Τώρα λοιπόν», συνέχισε ο Ιησούς, «να σέβεστε τον Κύριο και να τον λατρεύετε με ειλικρίνεια και αφοσίωση. Πετάξτε μακριά τους θεούς που λάτρεψαν οι πρόγονοί σας, όταν ακόμα βρίσκονταν πέρα από τον Ευφράτη ή στην Αίγυπτο, και λατρέψτε τον Κύριο.

15Αν όμως δεν σας αρέσει να λατρεύετε τον Κύριο, τότε διαλέξτε σήμερα τους θεούς που θέλετε να λατρεύετε: Αυτούς που λάτρευαν οι πρόγονοί σας, όταν ήταν πέρα από τον Ευφράτη, ή τους θεούς των Αμορραίων, που τώρα κατοικείτε στη χώρα τους. Εγώ όμως και η οικογένειά μου θα λατρεύουμε τον Κύριο».

16Τότε ο λαός απάντησε και είπε: «Μακριά από μας η σκέψη να εγκαταλείψουμε τον Κύριο και να λατρέψουμε άλλους θεούς!

17Ο Κύριος, ο Θεός μας, είναι αυτός που έβγαλε εμάς και τους προγόνους μας από την Αίγυπτο, τη χώρα της δουλείας, κι

quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

αυτός έκανε μπροστά στα μάτια μας εκείνα τα μεγάλα θαύματα. Αυτός είναι που μας φύλαξε σε όλη την πορεία μας, κι απ' όλους τους λαούς από τους οποίους περάσαμε.

18 O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu, morador da terra; portanto, nós também serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

18Κι ακόμα ο Κύριος έδιωξε στο πέρασμά μας όλους εκείνους τους λαούς, ιδιαίτερα τους Αμορραίους, που κατοικούσαν σ' αυτή τη χώρα. Γι' αυτό, λοιπόν, κι εμείς θα λατρεύουμε τον Κύριο, γιατί αυτός είναι ο Θεός μας».

19 Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

19Αλλά ο Ιησούς είπε στο λαό: «Δε θα μπορέσετε να λατρεύσετε τον Κύριο, γιατί αυτός είναι Θεός άγιος, Θεός που απαιτεί αποκλειστικότητα, και δε θα συγχωρήσει τις ανομίες σας και τις αμαρτίες σας.

20 Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

20Αν τον εγκαταλείψετε και λατρέψετε ξένους θεούς, τότε κι αυτός θα στραφεί εναντίον σας. Θα σας προξενήσει συμφορές, θα σας εξολοθρεύσει, μολονότι στο παρελθόν σάς ευεργέτησε».

21 Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

21Και ο λαός απάντησε στον Ιησού: «Όχι! Τον Κύριο θα λατρεύουμε».

22 Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

22Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Είστε μάρτυρες για τον εαυτό σας, ότι εσείς διαλέξατε να λατρεύετε τον Κύριο». Και αυτοί απάντησαν: «Είμαστε μάρτυρες».

23 Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

23«Τότε, λοιπόν», τους είπε, «πετάξτε μακριά τους ξένους θεούς που έχετε μαζί σας και προσκολληθείτε μ' όλη σας την καρδιά στον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ».

24 Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

24Και ο λαός απάντησε στον Ιησού: «Ναι, θα λατρεύουμε τον Κύριο, το Θεό μας, και θα υπακούμε στα λόγια του».

[25] Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

A pedra-testemunha

[26] Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

[27] Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu todas as palavras que o SENHOR nos tem dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

[28] Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

A morte de Josué e de Eleazar
Juízes 2.6-9

[29] Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.

[30] Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.

[31] Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.

[32] Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.

[25]Έτσι εκείνη την ημέρα στη Συχέμ ο Ιησούς έκανε διαθήκη με το λαό και τους έδωσε νόμους και εντολές.

[26]Τα λόγια αυτά τα έγραψε στο βιβλίο του νόμου του Θεού. Έπειτα πήρε μια μεγάλη πέτρα και την έστησε εκεί, κάτω από τη βελανιδιά που βρισκόταν κοντά στο αγιαστήριο του Κυρίου,

[27]και είπε στο λαό: «Να, αυτή η πέτρα ας είναι μάρτυρας για μας. Αυτή άκουσε όλα τα λόγια που μας είπε ο Κύριος· θα είναι, λοιπόν, μάρτυρας εναντίον σας, που θα σας εμποδίσει να αρνηθείτε το Θεό σας».

[28]Τέλος ο Ιησούς απέλυσε το λαό και πήγαν καθένας στο μερίδιο γης που του ανήκε.

Θάνατος του Ιησού του Ναυή και του Ελεάζαρ
(Κρ 2,6-10)

[29]Μετά τα γεγονότα αυτά πέθανε ο Ιησούς γιος του Ναυή, ο δούλος του Κυρίου, σε ηλικία εκατόν δέκα ετών.

[30]Τον έθαψαν στην περιοχή που είχε λάβει ως μερίδιο, στη Θαμνάθ-Σαράχ, στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ, βόρεια του όρους Γαάς.

[31]Οι Ισραηλίτες λάτρευαν τον Κύριο, όσον καιρό ζούσε ο Ιησούς και μετά το θάνατό του, όσον καιρό ζούσαν οι πρεσβύτεροι που είχαν δει όλα τα έργα που είχε επιτελέσει, ο Κύριος, για χάρη του λαού.

[32]Οι Ισραηλίτες έθαψαν στην Συχέμ τα οστά του Ιωσήφ, που τα είχαν φέρει μαζί τους από την Αίγυπτο. Τα απόθεσαν στο τμήμα του αγροκτήματος που είχε αγοράσει ο Ιακώβ από τους απογόνους του Χαμώρ, πατέρα του Συχέμ, για εκατό

αργύρια, και που είχε περιέλθει στους απογόνους του Ιωσήφ ως ιδιοκτησία.

[33] Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

[33]Πέθανε κι ο Ελεάζαρ, ο γιος του Ααρών και τον έθαψαν στο λόφο που είχε δοθεί στο γιο του το Φινεές, στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ.

Juízes	ΚΡΙΤΑΙ

Juízes 1

A Guerra contra os Cananeus Restantes

[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”

[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.

[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.

[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.

[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.

[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.

[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da

ΚΡΙΤΑΙ 1

Οι άντρες των φυλών Ιούδα και Συμεών αιχμαλωτίζουν τον Αδωνί-Βεζέκ

[1]Μετά το θάνατο του Ιησού, οι Ισραηλίτες ρώτησαν τον Κύριο: «Ποια από τις φυλές μας θα πάει πρώτη να πολεμήσει τους Χαναναίους; »

[2]Ο Κύριος απάντησε: «Θα πάνε οι άντρες της φυλής Ιούδα· τους παραδίδω τη χώρα».

[3]Τότε οι άντρες της φυλής Ιούδα είπαν στους άντρες της φυλής Συμεών, αδερφού του Ιούδα: «Ελάτε μαζί μας στη χώρα που μας δόθηκε με κλήρο, για να πολεμήσουμε τους Χαναναίους, κι εμείς πάλι θα ’ρθούμε μαζί σας να κατακτήσουμε τη χώρα που κληρώθηκε σ’ εσάς». Έτσι οι άντρες της φυλής Συμεών, πήγαν και πολέμησαν μαζί μ’ εκείνους της φυλής Ιούδα.

[4]Ο Κύριος πράγματι τους παρέδωσε τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους και σκότωσαν απ’ αυτούς δέκα χιλιάδες άντρες στη Βεζέκ.

[5]Εκεί, μέσα στην πόλη της Βεζέκ, βρήκαν το βασιλιά Αδωνί-Βεζέκ· πολέμησαν εναντίον του και νίκησαν τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους.

[6]Ο Αδωνί-Βεζέκ, έφυγε για να σωθεί, αλλά τον καταδίωξαν, τον έπιασαν και του έκοψαν τα μεγάλα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών του.

[7]Τότε είπε ο Αδωνί-Βεζέκ: «Εβδομήντα βασιλιάδες με κομμένα τα μεγάλα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών τους

minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz". Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.

μάζευαν ό, τι έπεφτε κάτω από το τραπέζι μου. Ό, τι έκανα, ο Θεός τώρα μου το ανταπέδωσε». Τον έφεραν στην Ιερουσαλήμ και πέθανε εκεί.

Οι άντρες του Ιούδα κυριεύουν την Ιερουσαλήμ και τη Χεβρών

[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.

[8]Οι άντρες της φυλής Ιούδα πολέμησαν εναντίον της Ιερουσαλήμ, την κυρίεψαν, κατέσφαξαν τους κατοίκους της και παρέδωσαν την πόλη στη φωτιά.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[9]Έπειτα έφυγαν για να πολεμήσουν τους Χαναναίους που κατοικούσαν στην ορεινή περιοχή, στην νότια περιοχή και κάτω στην πεδιάδα.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[10]Χτύπησαν επίσης τους Χαναναίους που κατοικούσαν στη Χεβρών, πόλη που τ' όνομά της μέχρι τότε ήταν Κιριάθ-Αρβά. Εκεί νίκησαν τις συγγένειες των Σεσαΐ, Αχιμάν και Ταλμαΐ.

Ο Οθνιήλ κυριεύει τη Δεβείρ και παντρεύεται την Αχσά

(Ιησ 15,13-19)

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[11]Από 'κει οι άντρες της φυλής Ιούδα έφυγαν για να πολεμήσουν τους κατοίκους της Δεβείρ, που μέχρι τότε τ' όνομά της ήταν Κιριάθ-Σεφέρ.

[12]E disse Calebe: "Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer".

[12]Ο Χάλεβ έκανε τη διακήρυξη: «Όποιος χτυπήσει την Κιριάθ-Σεφέρ και την κυριέψει, σ' αυτόν θα δώσω την κόρη μου Αχσά για γυναίκα».

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[13]Την κυρίεψε ο Οθνιήλ, γιος του Κενεζίτη, νεότερου αδερφού του Χάλεβ, κι έτσι ο Χάλεβ έδωσε σ' αυτόν την κόρη του για γυναίκα.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela.

[14]Την ημέρα του γάμου αυτή ζήτησε από τον Οθνιήλ τη συγκατάθεσή του να γυρέψει απ' τον πατέρα της ένα χωράφι.

Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: “O que você quer?”

Χτύπησε τα χέρια της πάνω από το γαϊδούρι, κι ο Χάλεβ τη ρώτησε: «Τι σου συμβαίνει; »

[15]Ela respondeu: “Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água”. E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[15]Αυτή του απάντησε: «Θέλω να μου δώσεις ένα δώρο. Η περιοχή που μου παραχώρησες νότια είναι άνυδρη. Γι’ αυτό να μου δώσεις πηγές με νερό». Έτσι ο Χάλεβ της έδωσε τις πηγές στα ορεινά και στα πεδινά.

Οι κατακτήσεις των φυλών Ιούδα και Βενιαμίν

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

[16]Οι Κεναίοι, απόγονοι του πεθερού του Μωυσή, έφυγαν από την Ιεριχώ, την πόλη με τις φοινικιές, μαζί με τους άντρες της φυλής Ιούδα και πήγαν να εγκατασταθούν στην έρημο του Ιούδα, νότια της Αράδ, ανάμεσα στους Αμαληκίτες.

[17]Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os cananeus que viviam em Zefate e destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

[17]Οι άντρες της φυλής Ιούδα μ’ αυτούς της φυλής Συμεών, αδερφού του Ιούδα, πήγαν και χτύπησαν τους Χαναναίους που κατοικούσαν στη Σεφάθ, και κατέστρεψαν εντελώς την πόλη, η οποία από τότε ονομάστηκε Χορμά (Καταστροφή).

[18]Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

[18]Οι άντρες της φυλής Ιούδα κυρίεψαν τη Γάζα, την Ασκάλωνα και την Ακκαρών μαζί με τα περίχωρά τους.

[19]O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

[19]O Κύριος ήταν μαζί με τους άντρες της φυλής Ιούδα και κυρίεψαν την ορεινή περιοχή. Δεν μπόρεσαν όμως να εκδιώξουν τους κατοίκους της πεδιάδας, γιατί αυτοί είχαν σιδερένιες άμαξες.

[20]Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

[20]Στο Χάλεβ έδωσαν τη Χεβρών, όπως είχε διατάξει ο Μωυσής. Κι ο Χάλεβ εκδίωξε τις τρεις συγγένειες των Ανακιτών, που κατοικούσαν εκεί.

[21]Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

[22]Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

[23]Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

[24]Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: "Mostre-nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida".

[25]Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada, mas pouparam o homem e toda a sua família.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[21]Οι Βενιαμινίτες όμως δεν μπόρεσαν να εκδιώξουν τους Ιεβουσαίους, που κατοικούσαν στην Ιερουσαλήμ, κι έτσι αυτοί ζουν ακόμη μαζί τους στην ίδια πόλη μέχρι σήμερα.

Οι απόγονοι του Ιωσήφ κυριεύουν την Βαιθήλ

[22]Οι απόγονοι του Ιωσήφ πήγαν να πολεμήσουν εναντίον της Βαιθήλ, κι ο Κύριος ήταν μαζί τους.

[23]Πρώτα, όμως, έστειλαν ανθρώπους να κατασκοπεύσουν την πόλη, που τ' όνομά της ήταν άλλοτε Λουζ.

[24]Οι κατάσκοποι είδαν κάποιον που έβγαινε από την πόλη και του είπαν: «Δείξε μας, σε παρακαλούμε, πώς μπορούμε να εισβάλουμε στην πόλη κι εμείς θα σου φερθούμε με καλοσύνη».

[25]Αυτός τους έδειξε τις οχυρές θέσεις της πόλης, κι έτσι οι απόγονοι του Ιωσήφ μπήκαν σ' αυτήν και κατέσφαξαν τους κατοίκους της. Εκείνο τον άνθρωπο όμως τον άφησαν να φύγει μαζί με όλη του την οικογένεια.

[26]Αυτός πήγε στη χώρα των Χετταίων, κι εκεί έχτισε μια πόλη που την ονόμασε επίσης Λουζ. Αυτό είναι το όνομά της μέχρι σήμερα.

Περιοχές όπου δεν επικράτησαν οι Ισραηλίτες

[27]Οι απόγονοι του Μανασσή δεν μπόρεσαν κι αυτοί να εκδιώξουν τους κατοίκους από τις πόλεις Βαιθ-Σεάν, Τανάκ, Δωρ, και Μεγιδδώ κι από τα περίχωρά τους. Έτσι οι Χαναναίοι συνέχισαν να κατοικούν σ' αυτήν την περιοχή.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[28]Όταν οι Ισραηλίτες ισχυροποιήθηκαν, υποχρέωσαν τους Χαναναίους να εκτελούν καταναγκαστικά έργα γι’ αυτούς, αλλά δε μπόρεσαν να τους εκδιώξουν εντελώς.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[29]Ούτε οι απόγονοι του Εφραΐμ μπόρεσαν να εκδιώξουν τους Χαναναίους που κατοικούσαν στη Γεζέρ, κι έτσι οι Χαναναίοι συνέχισαν να κατοικούν μαζί τους στην πόλη αυτή.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[30]Επίσης οι απόγονοι του Ζαβουλών δεν μπόρεσαν κι αυτοί να διώξουν τους κατοίκους της Κιδρών και της Νααλάλ, κι έτσι οι Χαναναίοι συνέχισαν να κατοικούν μαζί τους και να εκτελούν καταναγκαστικά έργα.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[31]Ούτε οι απόγονοι του Ασήρ μπόρεσαν να εκδιώξουν τους κατοίκους των πόλεων Ακκώ, Σιδώνα, Ααλάβ, Αχζίβ, Χελβά, Αφίκ και Ρεχώβ.

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

[32]Γι’ αυτό η φυλή Ασήρ αναγκάστηκε να συγκατοικήσει με τους Χαναναίους που ζούσαν στη χώρα.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

[33]Επίσης οι απόγονοι του Νεφθαλί δεν μπόρεσαν κι αυτοί να διώξουν τους κατοίκους της Βαιθ-Σέμες και της Βαιθ-Ανάθ· έτσι εγκαταστάθηκαν ανάμεσα στους Χαναναίους που κατοικούσαν στη χώρα, αλλά τους υποχρέωσαν να εκτελούν καταναγκαστικά έργα γι’ αυτούς.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[34]Οι Αμορραίοι περιόρισαν τους απογόνους του Δαν στα βουνά και δεν τους άφηναν να κατεβούν στην πεδιάδα.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as tribos de José ficaram mais poderosas, eles também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

[35]Έτσι, οι Αμορραίοι συνέχισαν να κατοικούν στη Χαρ-Χέρες, στην Αϊαλών και στη Σααλβίμ. Όταν όμως οι απόγονοι του Ιωσήφ, ισχυροποιήθηκαν, τους υποχρέωσαν να εκτελούν καταναγκαστικά έργα γι’ αυτούς.

[36]Βόρεια της Σελά, τα νότια σύνορα των Αμορραίων προχωρούσαν μέσα από την ανωφέρεια της Ακραββίμ.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: “Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês”.

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

ΚΡΙΤΑΙ 2

Ο άγγελος του Κυρίου στη Βοχίμ

[1]Ο άγγελος του Κυρίου ήρθε από τα Γάλγαλα στη Βοχίμ και είπε στους Ισραηλίτες: «Σας έβγαλα από την Αίγυπτο και σας έφερα στη χώρα που είχα υποσχεθεί με όρκο στους προπάτορές σας. Και έχω διακηρύξει ότι δε θα ακυρώσω ποτέ τη διαθήκη μου μαζί σας,

[2]εφόσον εσείς δεν συνάψετε καμιά συνθήκη με τους κατοίκους της χώρας αυτής και καταστρέψετε τα θυσιαστήριά τους. Εσείς όμως δεν υπακούσατε σε όσα σας είπα· γιατί το κάνατε αυτό;

[3]Σας δηλώνω λοιπόν: Δε θα διώξω από μπροστά σας τους κατοίκους αυτής της χώρας. Θα είναι εχθροί σας, και οι θεοί τους θα γίνουν παγίδα για σας».

[4]Ενώ ο άγγελος του Κυρίου έλεγε αυτά τα λόγια στους Ισραηλίτες, ο λαός φώναζε δυνατά και έκλαιγε.

[5]Γι’ αυτό ονόμασαν εκείνο τον τόπο Βοχίμ (Κλαυθμός), και πρόσφεραν εκεί θυσίες στον Κύριο.

Ο θάνατος του Ιησού του Ναυή

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.

[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.

[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.

[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.

[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.

[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.

[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos

[6]Όταν ο Ιησούς απέλυσε το λαό, οι Ισραηλίτες πήγαν καθένας στο μερίδιο γης που του ανήκε και έτσι κατέλαβαν τη χώρα.

[7]Ο λαός λάτρευε τον Κύριο όσο ζούσε ο Ιησούς και μετά το θάνατό του, όσο ζούσαν οι πρεσβύτεροι, που είχαν δει όλα τα μεγάλα έργα που έκανε ο Κύριος για χάρη των Ισραηλιτών.

[8]Ο Ιησούς, γιος του Ναυή, ο δούλος του Κυρίου, πέθανε σε ηλικία εκατόν δέκα ετών.

[9]Τον έθαψαν στην περιοχή που του είχε δοθεί με κλήρο, στην Θιμνάθ-Χέρες, στην ορεινή περιοχή του Εφραΐμ, βόρεια του όρους Γαάς.

[10]Πέθανε επίσης και όλη εκείνη η γενιά κι ύστερα ήρθε άλλη, που δε γνώριζε προσωπικά τον Κύριο ούτε τα έργα που είχε κάνει για χάρη των Ισραηλιτών.

Οι Ισραηλίτες εγκαταλείπουν τον Κύριο

[11]Έτσι οι Ισραηλίτες δυσαρέστησαν με τις πράξεις τους τον Κύριο, και λάτρεψαν το Βάαλ.

[12]Εγκατέλειψαν τον Κύριο, το Θεό των προγόνων τους, που τους είχε βγάλει από την Αίγυπτο, και λάτρεψαν άλλους θεούς, αυτούς που λάτρευαν οι γύρω τους λαοί· προσκύνησαν αυτούς τους θεούς κι εξόργισαν έτσι τον Κύριο.

[13]Εγκατέλειψαν τον Κύριο και λάτρεψαν το Βάαλ και την Αστάρτη,

[14]κι ο Κύριος ξέσπασε οργισμένος εναντίον τους. Τους παρέδωσε σε επιδρομείς, οι οποίοι τους ρήμαζαν· τους πούλησε στους

inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.

[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.

[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.

[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros deuses e os adoraram. Ao contrário dos seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: “Como este povo violou a aliança que fiz com os seus

γύρω εχθρούς τους και δεν μπορούσαν πια να τους αντιμετωπίσουν.

[15]Παντού όπου πήγαιναν να πολεμήσουν, ο Κύριος ήταν εναντίον τους και δε νικούσαν, όπως τους το είχε πει με όρκο. Κι αυτό τους έριχνε σε βαθιά κατάθλιψη.

[16]Τότε ο Κύριος τους έδωσε για αρχηγούς Κριτές, οι οποίοι τους γλίτωναν από τους επιδρομείς.

[17]Αλλά ούτε στους Κριτές τους υπάκουαν, γιατί επιδίδονταν στη λατρεία άλλων θεών και τους προσκυνούσαν. Πολύ σύντομα ξεστράτισαν από το δρόμο των προγόνων τους, οι οποίοι υπάκουαν στις εντολές του Κυρίου. Ετούτοι δεν τους μιμήθηκαν.

[18]Κάθε φορά που ο Κύριος τους έστελνε έναν Κριτή, ήταν ο ίδιος μαζί του και γλίτωνε τους Ισραηλίτες από τους εχθρούς τους όσον καιρό ζούσε ο Κριτής· ο Κύριος τους λυπόταν, όταν οι εκμεταλλευτές και οι καταπιεστές τους τους έκαναν να στενάζουν.

[19]Όταν όμως πέθαινε ο Κριτής, οι Ισραηλίτες ξανάπεφταν στην απιστία, χειρότερη από κείνη των προγόνων τους. Επιδίδονταν στη λατρεία άλλων θεών και τους προσκυνούσαν. Δεν απαρνούνταν τις κακές τους πράξεις και τη διεστραμμένη τους συμπεριφορά.

[20]Γι’ αυτό το λόγο ξέσπασε ο Κύριος οργισμένος εναντίον τους και είπε: «Επειδή αυτό το έθνος αθέτησε τη διαθήκη που

antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se andará nele como o fizeram os seus antepassados”.

[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

είχα διατάξει τους προγόνους τους να τη σέβονται, και δε με υπάκουσαν,

[21]γι’ αυτό κι εγώ δεν θα διώξω πια από μπροστά τους κανένα από τα έθνη που είχαν παραμείνει στη χώρα τον καιρό που πέθανε ο Ιησούς.

[22]Θα χρησιμοποιήσω αυτά τα έθνη για να δοκιμάσω τους Ισραηλίτες αν θα θελήσουν ή όχι ν’ ακολουθήσουν το δρόμο μου και να με υπακούσουν, όπως τον ακολούθησαν οι πρόγονοί τους».

[23]Έτσι ο Κύριος άφησε να υπάρχουν στη χώρα τα έθνη εκείνα, που δεν τα είχε παραδώσει στον Ιησού· ο Ιησούς δεν είχε βιαστεί να τα εκδιώξει.

Juízes 3

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã

[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que

ΚΡΙΤΑΙ 3

Τα έθνη που παρέμειναν στη χώρα

[1]Ο Κύριος άφησε ορισμένα έθνη στη χώρα, για να δοκιμάσει μ’ αυτά τους Ισραηλίτες εκείνους, που δεν είχαν πάρει μέρος σ’ όλους τους πολέμους για την κατάκτηση της Χαναάν.

[2]Επίσης ήθελε να μάθουν την τέχνη του πολέμου οι νέες γενιές, τουλάχιστον εκείνες που δεν είχαν ακόμα πολεμήσει. Αυτά, λοιπόν, τα έθνη ήταν:

[3]Οι πέντε ηγεμονίες των Φιλισταίων, όλοι οι Χαναναίοι, οι Σιδώνιοι και οι Ευαίοι, που κατοικούσαν στα βουνά του Λιβάνου, από το όρος Βάαλ-Ερμών ως την είσοδο της Χαμάθ.

[4]Αυτοί οι λαοί χρησίμευαν στον Κύριο για να δοκιμάζει μ’ αυτούς τους Ισραηλίτες και να βλέπει αν είχαν σκοπό να

o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.

υπακούσουν στις εντολές που είχε δώσει στους προγόνους τους με το Μωυσή.

[5]Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[5]Έτσι οι Ισραηλίτες εγκαταστάθηκαν ανάμεσα στους Χαναναίους, στους Χετταίους, στους Αμορραίους, στους Φερεζαίους, στους Ευαίους και στους Ιεβουσαίους.

[6]Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

[6]Πήραν τις κόρες τους για γυναίκες τους, και έδωσαν τις δικές τους κόρες στους γιους εκείνων· και λάτρεψαν τους θεούς τους.

Otoniel

[7]Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

[8]Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

[9]Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

[10]O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

[11]E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

Ο Οθνιήλ

[7]Οι Ισραηλίτες δυσαρέστησαν με τις πράξεις τους τον Κύριο το Θεό τους· τον λησμόνησαν και λάτρεψαν το Βάαλ και την Αστάρτη.

[8]Γι’ αυτό ο Κύριος ξέσπασε οργισμένος εναντίον τους και τους παρέδωσε στον Κουσάν-Ρισαθαΐμ, βασιλιά της Μεσοποταμίας, κι έγιναν οι Ισραηλίτες υποτελείς στον Κουσάν-Ρισαθαΐμ για οχτώ χρόνια.

[9]Τότε οι Ισραηλίτες επικαλέστηκαν τον Κύριο κι αυτός τους έστειλε τον Οθνιήλ, γιο του Κενεζίτη, νεοτέρου αδερφού του Χάλεβ, για να τους ελευθερώσει.

[10]Το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε στον Οθνιήλ και αναδείχθηκε Κριτής του λαού Ισραήλ. Βγήκε να πολεμήσει τον Κουσάν-Ρισαθαΐμ, βασιλιά της Μεσοποταμίας, κι ο Κύριος τον παρέδωσε στην εξουσία του και τον νίκησε ολοσχερώς.

[11]Η χώρα ησύχασε για σαράντα χρόνια. Έπειτα πέθανε ο Οθνιήλ, γιος του Κενεζίτη.

Eúde

Ο Εούδ

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[12]Οι Ισραηλίτες δυσαρέστησαν πάλι με τις πράξεις τους τον Κύριο. Γι’ αυτό ο Κύριος οδήγησε εναντίον τους τον Εγλών, βασιλιά της Μωάβ.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[13]Αυτός έκανε συμμαχία με τους Αμμωνίτες και τους Αμαληκίτες να επιτεθεί στους Ισραηλίτες, και κυρίεψε την Ιεριχώ, την πόλη με τις φοινικιές.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[14]Έτσι οι Ισραηλίτες έγιναν υποτελείς στον Εγλών για δεκαοχτώ χρόνια.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

[15]Επικαλέστηκαν όμως τον Κύριο, κι αυτός τους έστειλε ελευθερωτή τον Εούδ, γιο του Γηρά, από τη φυλή Βενιαμίν. Ο Εούδ ήταν αριστερόχειρας. Οι Ισραηλίτες τον έστειλαν να πάει δώρα στον Εγλών, βασιλιά της Μωάβ.

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[16]Ο Εούδ έφτιαξε ένα δίκοπο ξίφος έναν πήχυ μήκος και το ζώστηκε κάτω από τα ρούχα του, στον δεξιό του μηρό.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[17]Έπειτα πήγε να προσφέρει τα δώρα στον Εγλών, ο οποίος ήταν πάρα πολύ παχύς.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

[18]Αφού τέλειωσε η προσφορά των δώρων, ο Εούδ συνόδεψε τους ανθρώπους που τα είχαν φέρει.

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: “Tenho uma mensagem secreta para ti, ó rei”. O rei respondeu: “Calado!” E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

[19]Όταν όμως έφτασαν στα αγάλματα των θεών που ήταν στα Γάλγαλα, ο Εούδ γύρισε πίσω και είπε στον Εγλών: «Έχω ένα απόρρητο μήνυμα για σένα, βασιλιά». Ο βασιλιάς διέταξε τότε τους υπηρέτες του να βγουν όλοι έξω.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: “Tenho uma

[20]Ο Εούδ πήγε κοντά του –ο βασιλιάς καθόταν μόνος του στο δροσερό ανώγι– και του είπε: «Έχω ένα μήνυμα για σένα

mensagem de Deus para ti". Quando o rei se levantou do trono,

απ' το Θεό». Ο Εγλών σηκώθηκε από το θρόνο του.

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[21]Τότε ο Εούδ άπλωσε το αριστερό του χέρι και έπιασε το ξίφος, που ήταν στον δεξιό του μηρό και το έχωσε στην κοιλιά του βασιλιά

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[22]τόσο βαθιά, ώστε μπήκε μέσα του και η λαβή μαζί με τη λεπίδα, και το πάχος ήρθε και έκλεισε από πάνω. Και χωρίς να τραβήξει πίσω το ξίφος βγήκε από το παράθυρο.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[23]Βγήκε κι από τον προθάλαμο, αφού πρώτα έκλεισε την πόρτα του δωματίου πίσω του και την κλείδωσε.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: "Ele deve estar fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo".

[24]Όταν πια είχε φύγει, ήρθαν οι δούλοι του βασιλιά· είδαν ότι οι πόρτες ήταν κλειδωμένες και σκέφτηκαν πως θα έκανε την ανάγκη του στο αποχωρητήριο, στο δροσερό ανώγι.

[25]Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

[25]Περίμεναν αρκετή ώρα, ώσπου άρχισαν ν' ανησυχούν που ο Εγλών δεν άνοιγε τις πόρτες του δωματίου. Πήραν τότε το κλειδί, ανοίγουν και τι να δουν: Ο κύριός τους ήταν ξαπλωμένος καταγής νεκρός.

[26]Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

[26]Στο μεταξύ ο Εούδ, όσο αυτοί καθυστερούσαν, είχε φύγει· πέρασε τα αγάλματα των θεών και κατέφυγε ασφαλής στη Σεϊραθά.

[27]Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

[27]Όταν έφτασε εκεί, σάλπισε με τη σάλπιγγα προς την ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ για να συγκεντρώσει τους Ισραηλίτες. Όταν αυτοί κατέβηκαν από το βουνό και ήρθαν μαζί του, ο Εούδ μπήκε επικεφαλής τους

[28]“Sigam-me”, ordenou, “pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de vocês, em suas mãos.” Eles o seguiram, tomaram posse do lugar de passagem do Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

[28]και τους είπε: «Ακολουθήστε με, γιατί ο Κύριος θα σας παραδώσει τους εχθρούς σας, τους Μωαβίτες». Τον ακολούθησαν κι έπιασαν τα περάσματα του Ιορδάνη, αντίκρυ στη Μωάβ και δεν άφηναν κανένα να περάσει.

[29]Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.

[29]Εκείνη την ημέρα σκότωσαν περίπου δέκα χιλιάδες Μωαβίτες. Ήταν όλοι τους ρωμαλέοι και γεροί πολεμιστές, αλλά δε γλίτωσε κανείς τους.

[30]Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

[30]Έτσι από κείνη την ημέρα οι Μωαβίτες έγιναν υποτελείς στους Ισραηλίτες και η χώρα ησύχασε για ογδόντα χρόνια.

Sangar

[31]Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

Ο Σαμγάρ

[31]Μετά τον Εούδ, αναδείχθηκε ο Σαμγάρ, γιος του Ανάθ, ο οποίος μ’ ένα βούκεντρο σκότωσε εξακόσιους Φιλισταίους στρατιώτες και ελευθέρωσε κι αυτός το λαό Ισραήλ.

Juízes 4

Débora

[1]Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.

ΚΡΙΤΑΙ 4

Η Δεβόρα και ο Βαράκ

[1]Όταν πέθανε ο Εούδ, οι Ισραηλίτες δυσαρέστησαν πάλι με τις πράξεις τους τον Κύριο.

[2]Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.

[2]Και ο Κύριος τους παρέδωσε στον Ιαβίν, έναν Χαναναίο βασιλιά, που βασίλευε στην Ασώρ. Αρχηγός του στρατού του ήταν ο Σίσερα, που κατοικούσε στη Χαρώσεθ των Εθνών.

[3]Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.

[3]Αυτός είχε εννιακόσιες σιδερένιες άμαξες και καταπίεζε σκληρά τους Ισραηλίτες είκοσι ολόκληρα χρόνια. Έτσι οι Ισραηλίτες επικαλέστηκαν τον Κύριο να τους ελευθερώσει.

[4]Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.

[4]Εκείνο τον καιρό Κριτής του Ισραήλ ήταν η προφήτισσα Δεβόρα, γυναίκα του Λαπιδώθ.

[5]Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.

[5]Αυτή καθόταν συνήθως κάτω από έναν φοίνικα, που αργότερα ονομάστηκε «Φοίνικας της Δεβόρας», μεταξύ των πόλεων Ραμά και Βαιθήλ, στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ, και οι Ισραηλίτες πήγαιναν σ’ αυτήν για να δικάζει τις υποθέσεις τους.

[6]Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: “O Senhor, o Deus de Israel, ordena a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.

[6]Μια μέρα η Δεβόρα έστειλε και κάλεσε το Βαράκ, γιο του Αβινωάμ, από την Κέδες, στην περιοχή της φυλής Νεφθαλί, και του είπε: «Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, δίνει αυτήν την προσταγή: “πάρε μαζί σου δέκα χιλιάδες άντρες από τις φυλές Νεφθαλί και Ζαβουλών και πήγαινε στο όρος Θαβώρ.

[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos”.

[7]Κι εγώ θα ξεσηκώσω το Σίσερα, αρχιστράτηγο του Ιαβίν, να ’ρθεί να σου επιτεθεί με τις άμαξές του και το πεζικό του στο χείμαρρο Κισών· και θα τον παραδώσω στην εξουσία σου”».

[8]Baraque disse a ela: “Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei”.

[8]Ο Βαράκ της είπε: «Αν έρθεις κι εσύ μαζί μου, θα πάω· αν όχι, δεν πάω».

[9]Respondeu Débora: “Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher”. Então Débora foi a Quedes com Baraque,

[9]Εκείνη του απάντησε: «Θα έρθω, λοιπόν, μαζί σου. Η εκστρατεία όμως αυτή δε θα φέρει δόξα σ’ εσένα, γιατί ο Κύριος θα παραδώσει το Σίσερα σε μια γυναίκα». Έτσι η Δεβόρα σηκώθηκε και πήγε μαζί με το Βαράκ στην Κέδες.

[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.

[10]Ο Βαράκ συγκέντρωσε εκεί τις φυλές Ζαβουλών και Νεφθαλί. Δέκα χιλιάδες άντρες ανέβηκαν στο βουνό

ακολουθώντας τον· ανέβηκε και η Δεβόρα μαζί του.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[11]Κοντά στην Κέδες ζούσε ο Χέβερ ο Κεναίος. Αυτός είχε αποχωριστεί από τους άλλους Κεναίους, απογόνους του Χοβάβ, ενός συγγενή του Μωυσή και είχε στήσει τη σκηνή του κοντά στη Βελανιδιά Σααναννείμ.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[12]Όταν ανάγγειλαν στο Σίσερα ότι ο Βαράκ, γιος του Αβινωάμ, ανέβαινε στο όρος Θαβώρ,

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

[13]αυτός συγκέντρωσε τις εννιακόσιες σιδερένιες άμαξές του, και όλο το στρατό του, και πήγε από τη Χαρώσεθ των Εθνών στον ποταμό Κισών.

[14]E Débora disse também a Baraque: “Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à sua frente!” Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

[14]Τότε είπε η Δεβόρα στο Βαράκ: «Πάμε, γιατί σήμερα ο Κύριος θα σου παραδώσει το Σίσερα· ο Κύριος ο ίδιος βαδίζει μπροστά σου». Ο Βαράκ κατέβηκε από το όρος Θαβώρ με τις δέκα χιλιάδες άντρες πίσω του.

[15]Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus carros de guerra e o seu exército ao fio da espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

[15]Κι όταν αυτός εξαπέλυσε επίθεση, προκάλεσε ο Κύριος σύγχυση στο Σίσερα, στις άμαξές του και στο στρατό του. Ο ίδιος κατέβηκε από το αμάξι του κι έφυγε πεζός.

[16]Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

[16]Αλλά ο Βαράκ καταδίωξε τις άμαξες και το στρατό των εχθρών ως τη Χαρώσεθ των Εθνών και κατέσφαξε όλους τους στρατιώτες του Σίσερα. Δεν έμεινε ούτε ένας ζωντανός.

Ο θάνατος του αρχιστρατήγου των αντιπάλων

[17]Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

[17]Ο Σίσερα κατέφυγε τρέχοντας στη σκηνή της Ιαήλ, της γυναίκας του Χέβερ του Κεναίου. Εκείνο τον καιρό υπήρχε

ειρήνη ανάμεσα στον Ιαβίν, βασιλιά της Ασώρ, και στην οικογένεια του Χέβερ.

[18]Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: “Venha, entre na minha tenda, meu senhor. Não tenha medo!” Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.

[18]Η Ιαήλ βγήκε να συναντήσει το Σίσερα και του είπε: «Έλα, κύριέ μου, έλα στη σκηνή μου, μη φοβάσαι». Μπήκε, λοιπόν, στη σκηνή κι αυτή τον έκρυψε με ένα σκέπασμα.

[19]“Estou com sede”, disse ele. “Por favor, dê-me um pouco de água.” Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

[19]Της λέει: «Διψάω· δώσ’ μου σε παρακαλώ να πιω λίγο νερό». Εκείνη άνοιξε το ασκί με το γάλα, του έδωσε να πιει, και τον ξανασκέπασε.

[20]E Sísera disse à mulher: “Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não”.

[20]Ο Σίσερα της είπε πάλι: «Στάσου στην πόρτα της σκηνής, κι αν έρθουν και σε ρωτήσουν αν υπάρχει εδώ κανείς, εσύ να τους απαντήσεις “όχι”».

[21]Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.

[21]Αποκαμωμένος καθώς ήταν κοιμήθηκε βαθειά. Τότε η Ιαήλ πήρε έναν πάσσαλο από τη σκηνή κι ένα σφυρί, πλησίασε αθόρυβα κι έμπηξε το παλούκι στο μηνίγγι του, έτσι που καρφώθηκε στη γη κι ο Σίσερα πέθανε.

[22]Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. “Venha”, disse ela, “eu mostrarei a você o homem que você está procurando.” E entrando ele na tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.

[22]Τότε έφτασε κι ο Βαράκ που καταδίωκε το Σίσερα. Η Ιαήλ βγήκε να τον προϋπαντήσει και του είπε: «Έλα και θα σου δείξω τον άνθρωπο που ζητάς». Ο Βαράκ μπήκε στη σκηνή και είδε το Σίσερα κάτω νεκρό, με το παλούκι στο μηνίγγι του.

[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

[23]Έτσι εκείνη την ημέρα μπροστά στους Ισραηλίτες ταπείνωσε ο Θεός τον Ιαβίν, το Χαναναίο βασιλιά.

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

[24]Οι Ισραηλίτες εξαπέλυαν όλο και πιο ορμητικές επιθέσεις εναντίον του, ωσότου τον εξουδετέρωσαν.

Juízes 5

ΚΡΙΤΑΙ 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:

[2]"Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

[3]"Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[4]"Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[6]"Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas; os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu, Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

Το τραγούδι της Δεβόρας και του Βαράκ

[1]Εκείνη την ημέρα η Δεβόρα και ο Βαράκ, γιος του Αβινωάμ, τραγούδησαν αυτόν τον ύμνο:

[2]Τον Κύριο δοξολογήστε, γιατί καλοί αρχηγοί δίνουν στον Ισραήλ προστάγματα, γιατί ο λαός πρόθυμος έτρεξε να πολεμήσει.

[3]Ακούστε, βασιλιάδες! Δώστε, ηγεμόνες, προσοχή! Εγώ στον Κύριο θα τραγουδήσω· στον Κύριο θα ψάλω, στο Θεό του Ισραήλ:

[4]Κύριε, όταν έβγαινες από το όρος Σηείρ, όταν ξεκίναγες απ' της Εδώμ τους κάμπους, έτρεμε η γη κι οι ουρανοί ταράζονταν και στάλαζαν τα σύννεφα νερό.

[5]Έτρεμαν τα βουνά μπροστά στον Κύριο, – στον Κύριο του Σινά– μπρος στου Κυρίου την παρουσία, του Θεού του Ισραήλ.

[6]Στις μέρες του Σαμγάρ, γιου του Ανάθ, στις μέρες της Ιαήλ, τα καραβάνια εξαφανίστηκαν, κι όσοι ταξίδευαν παίρνανε πλάγιους δρόμους.

[7]Αρχηγοί δεν υπήρχαν πια· καθόλου πια αρχηγοί στου Ισραήλ τη χώρα· ώσπου εμφανίστηκες εσύ, Δεβόρα, ώσπου εσύ εμφανίστηκες, μητέρα για τον Ισραήλ.

[8]Νέους διαλέξανε θεούς, θεούς που δεν τους γνώριζαν. Σε σαράντα χιλιάδες άντρες στον Ισραήλ ζήτημα αν εύρισκες μια ασπίδα ή ένα ακόντιο.

[9]Είν' η καρδιά μου με του Ισραήλ τους αρχηγούς, μ' εκείνους από τον λαό, που πρόθυμοι στον πόλεμο ετρέξαν. Τον Κύριο δοξολογήστε!

[10]"Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!	[10]Εσείς που ιππεύετε στις άσπρες γαϊδουρίτσες, εσείς που πάνω σε χαλιά καθόσαστε, κι εσείς που μες στους δρόμους περπατάτε, σκεφτείτε το.
[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. "Então o povo do Senhor desceu às portas.	[11]Ακούτε! Φλύαρα πλήθη στα πηγάδια ολόγυρα διηγούνται του Κυρίου τους θριάμβους, τις νίκες του λαού του Ισραήλ. Τότε κατέβη του Κυρίου ο λαός στις πύλες.
[12]'Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!'	[12]Εμπρός, εμπρός Δεβόρα! Εμπρός, εμπρός, τραγούδησε. Σήκω, Βαράκ, γιε του Αβινοάμ και ξαναφέρε πίσω τους αιχμαλώτους σου.
[13]"Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.	[13]Τότε πολέμησε ωσάν γενναίος ο Ισραήλ. Του Κυρίου ο λαός πολέμησαν σαν ήρωες.
[14]Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.	[14]Οι αρχηγοί του Εφραΐμ βρίσκονται στην πεδιάδα, πίσω του ο Βενιαμίν με το λαό του. Και κατεβήκαν αρχηγοί απ' τη συγγένεια του Μαχείρ κι απ' τη φυλή του Ζαβουλών ακούραστοι αξιωματούχοι.
[15]Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale. Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.	[15]Και του Ισσάχαρ οι αρχηγοί ήταν μαζί με τη Δεβόρα. Και όπως ο Ισσάχαρ, έτσι και ο Βαράκ όρμησε να τον κυνηγάει στην πεδιάδα. Μα στις τάξεις του Ρουβήν μεγάλες συζητήσεις γίνονταν.
[16]Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.	[16]Γιατί καθόσουν στα μαντριά, Ρουβήν, ν' ακούς που τα κοπάδια τους φωνάζουν οι βοσκοί; Στις τάξεις του Ρουβήν μεγάλες συζητήσεις γίνονταν.
[17]Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.	[17]Ο Γαλαάδ έμεινε πέρα απ' τον Ιορδάνη· ο Δαν γιατί έχει τα πλοία μόνιμη κατοικία του; Ο Ασήρ καθόταν στην ακρογιαλιά, κι αναπαυόταν στα λιμάνια του.

[18]O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

[18]Ο Ζαβουλών είναι λαός που με το θάνατο έπαιξε κι ο Νεφθαλί το ίδιο, στων μαχών τα πεδία.

[19]“Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

[19]Ήρθαν οι βασιλιάδες και πολέμησαν, πολέμησαν οι Χαναναίοι βασιλιάδες στην πολιτεία Τανάχ, κοντά στης Μεγιδδώ τα κεφαλάρια, αλλά δεν πήραν ασημένια λάφυρα.

[20]Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

[20]Από τον ουρανό πολέμησαν τ’ αστέρια, από τις τροχιές τους πολέμησαν τον Σίσερα.

[21]O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh’alma! Seja forte!

[21]Τους πήρε το ποτάμι του Κισών, ο Κισών, το πανάρχαιο ποτάμι. Περπάτησε με δύναμη, ψυχή μου!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[22]Τότε μ’ ορμή χτυπήσαν των αλόγων οι οπλές καθώς καλπάζουν, φεύγοντας οι καβαλάρηδες.

[23]‘Amaldiçoem Meroz’, disse o anjo do Senhor. ‘Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.’

[23]«Καταραστείτε τη Μηρώζ», είπε ο άγγελος Κυρίου· «σκληρά καταραστείτε τους κατοίκους της! Δεν ήρθαν σε βοήθεια του Κυρίου, δεν πολεμήσανε μαζί με τους γενναίους του ήρωες».

[24]“Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

[24]Η πιο ευλογημένη ας είναι απ’ τις γυναίκες η Ιαήλ, του Χέβερ η γυναίκα, του Κεναίου. Απ’ τις γυναίκες όλες που κατοικούνε σε σκηνές, αυτή ας είν’ η πιο ευλογημένη.

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[25]Νερό της ζήτησε ο Σίσερα, κι εκείνη γάλα του ’δωσε· γάλα ολόπαχο του πρόσφερε μες σε πολύτιμη γαβάθα.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[26]Το ’να της χέρι άδραξε τον πάσσαλο και το δεξί της το σφυρί των εργατών. Και χτύπησε το Σίσερα, το κεφάλι του το κομμάτιασε· του τρύπησε απ’ άκρη σ’ άκρη το μηλίγγι.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

[28]"Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: 'Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?'

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[30]'Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo para Sísera, roupas coloridas e bordadas, tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?'

[31]"Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força". E a terra teve paz durante quarenta anos.

Juízes 6

Gideão

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.

[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.

[27]Στα πόδια της αυτός σωριάστηκε, έπεσε κι εκεί έμεινε. Μπροστά στα πόδια της σωριάστηκε, έπεσε κάτω. ’Κει που σωριάστηκε, εκεί έμεινε νεκρός.

[28]Κοίταζε η μαύρη η μάνα του από το παραθύρι κι εθρηνολόγα του Σίσερα η μάνα μέσ’ από το καφασωτό: «Γιατί αργεί να ’ρθεί η άμαξά του; Γιατί οι τροχοί του τόσο αργά κυλάνε; »

[29]Από τις πριγκιπέσσες της η πιο σοφή τής απαντά, κι αυτή το ξαναλέει στον εαυτό της:

[30]«Σίγουρα, βρήκαν λάφυρα και τα μοιράζονται. Μια, δυο κοπέλες σκλάβες για κάθε μαχητή, λάφυρα από υφάσματα πολύχρωμα για το Σίσερα κεντημένα, μαντήλι πλουμιστό, κι από τις δυο του όψεις κεντημένο, για το λαιμό του νικητή».

[31]Έτσι να καταστρέφονται όλοι οι εχθροί σου, Κύριε· κι αυτοί που σ’ αγαπούν ας λάμπουνε καθώς ο ήλιος που ανατέλλει. Και η χώρα ησύχασε για σαράντα χρόνια.

ΚΡΙΤΑΙ 6

Ο Γεδεών

[1]Οι Ισραηλίτες δυσαρέστησαν πάλι τον Κύριο με τις πράξεις τους κι ο Κύριος τους παρέδωσε στους Μαδιανίτες για εφτά χρόνια.

[2]Οι Μαδιανίτες καταπίεζαν σκληρά τους Ισραηλίτες· κι αυτοί για να προστατεύονται έφτιαχναν κρησφύγετα πάνω στα βουνά, σπηλιές και οχυρά.

3Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas e outros povos da região a leste deles as invadiam.

4Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho, até Gaza, e não deixavam nada vivo em Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.

5Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.

6Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.

7Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

8ele lhes enviou um profeta, que disse: “Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: ‘Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

9Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.

10E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos’ ”.

11Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia

3Όποτε οι Ισραηλίτες έσπερναν, οι Μαδιανίτες, οι Αμαληκίτες και διάφοροι νομάδες της Ανατολής έκαναν επιδρομές εναντίον τους.

4Στρατοπέδευαν στα χωράφια τους και κατέστρεφαν τις καλλιέργειες ως την είσοδο της Γάζας περίπου· επίσης δεν άφηναν στους Ισραηλίτες ούτε πρόβατα ούτε βόδια ούτε γαϊδούρια.

5Έρχονταν με τα κοπάδια τους και τις σκηνές τους σαν ακρίδες πολυάριθμες· αναρίθμητοι αυτοί και οι καμήλες τους έμπαιναν στη χώρα και την κατέστρεφαν.

6-7Εξαιτίας, λοιπόν, των Μαδιανιτών οι Ισραηλίτες είχαν τρομερά εξαθλιωθεί και επικαλέστηκαν τον Κύριο. Κι όταν επικαλέστηκαν τον Κύριο,

8εκείνος τους έστειλε έναν προφήτη, ο οποίος τους είπε: «Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: “εγώ σας έβγαλα από την Αίγυπτο, τη χώρα της δουλείας,

9σας ελευθέρωσα από την εξουσία των Αιγυπτίων και των άλλων καταπιεστών σας· έδιωξα τους εχθρούς σας στο πέρασμά σας κι έδωσα σ’ εσάς τη χώρα τους.

10Και σας είπα: Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας. Μη λατρέψετε τους θεούς των Αμορραίων, στων οποίων τη χώρα έχετε εγκατασταθεί. Αλλά εσείς δε με υπακούσατε”».

Η κλήση του Γεδεών

11Τότε ήρθε ο άγγελος του Κυρίου στο χωριό Οφρά και κάθισε κάτω από τη

ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás, estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

βελανιδιά που ανήκει στον Ιωάς της συγγένειας του Αβιέζερ. Ο γιος του Ιωάς, ο Γεδεών, κοπάνιζε σιτάρι μέσα στο πατητήρι για να το κρύψει από τους Μαδιανίτες.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: “O Senhor está com você, poderoso guerreiro”.

[12]Ο άγγελος του Κυρίου εμφανίστηκε στο Γεδεών και του είπε: «Ο Κύριος είναι μαζί σου, γενναίε πολεμιστή».

[13]“Ah, Senhor”, Gideão respondeu, “se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: ‘Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?’ Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã”.

[13]Ο Γεδεών του απάντησε: «Αχ, κύριέ μου, αν ο Κύριος είναι μαζί μας, γιατί μας βρήκαν όλα αυτά τα δεινά; Και πού είναι εκείνα τα θαυμαστά του έργα που μας διηγούνταν οι πατέρες μας και μας έλεγαν πως ο Κύριος τους είχε βγάλει από την Αίγυπτο; Τώρα ο Κύριος μας εγκατέλειψε και μας έχει παραδώσει στους Μαδιανίτες».

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: “Com a força que você tem, vá libertar Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?”

[14]Τότε ο Κύριος στράφηκε σ’ αυτόν και του είπε: «Μ’ αυτή τη δύναμη που έχεις, πήγαινε, και θα ελευθερώσεις τον Ισραήλ από τους Μαδιανίτες. Εγώ σε στέλνω».

[15]“Ah, Senhor”, respondeu Gideão, “como posso libertar Israel? Meu clã é o menos importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família.”

[15]«Μα πώς, κύριέ μου, θα γλιτώσω εγώ τον Ισραήλ; » αποκρίθηκε ο Γεδεών. Η συγγένειά μου είναι η πιο ταπεινή ανάμεσα στη φυλή Μανασσή κι εγώ ο πιο μικρός της οικογένειας του πατέρα μου».

[16]“Eu estarei com você”, respondeu o Senhor, “e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem”.

[16]Τότε του είπε ο Κύριος: «Ναι, αλλά εγώ θα είμαι μαζί σου, και θα νικήσεις τους Μαδιανίτες σαν να ’ταν ένας μόνον άνθρωπος».

[17]E Gideão prosseguiu: “Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.

[17]Ο Γεδεών του απάντησε: «Λοιπόν: Αν έχω την εύνοιά σου, δώσε μου ένα σημάδι ότι εσύ που μιλάς μαζί μου είσαι ο Κύριος.

[18]Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque

[18]Μη φύγεις σε παρακαλώ από ’δω, ώσπου να επιστρέψω· πάω να φέρω τη

diante de ti". E o Senhor respondeu: "Esperarei até você voltar".

θυσία μου που θέλω να σου προσφέρω». Κι εκείνος είπε: «Θα μείνω ώσπου να επιστρέψεις».

[19]Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez pães sem fermento. Pôs a carne num cesto e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.

[19]Ο Γεδεών πήγε κι ετοίμασε ένα κατσίκι βραστό κι έφτιαξε άζυμα ψωμιά μ' ένα εφά αλεύρι. Έβαλε το κρέας σ' ένα καλάθι και το ζουμί σε μια χύτρα, τα έφερε κάτω από τη βελανιδιά και τα πρόσφερε στον άγγελο του Κυρίου.

[20]E o Anjo de Deus lhe disse: "Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo". Gideão assim o fez.

[20]Ο άγγελος του Θεού τού είπε: «Πάρε το κρέας και τα άζυμα ψωμιά και βάλε τα σ' εκείνο το βράχο και χύσε πάνω τους το ζουμί». Έτσι κι έκανε.

[21]Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

[21]Ο άγγελος του Κυρίου άπλωσε το χέρι του και με την άκρη του ραβδιού του άγγιξε το κρέας και τα άζυμα ψωμιά. Και βγήκε φωτιά από το βράχο κι έκαψε εντελώς το κρέας και τα ψωμιά. Μετά ο άγγελος του Κυρίου έγινε άφαντος.

[22]Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: "Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!"

[22]Τότε κατάλαβε ο Γεδεών ότι αυτός ήταν ο άγγελος του Κυρίου, και είπε: «Αχ, Κύριε Θεέ, τρομάζω, γιατί στ' αλήθεια είδα τον άγγελο του Κυρίου πρόσωπο με πρόσωπο».

[23]Disse-lhe, porém, o Senhor: "Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá".

[23]Κι ο Κύριος του απάντησε: «Ηρέμησε· μη φοβάσαι, δε θα πεθάνεις».

[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[24]Ο Γεδεών έχτισε σ' εκείνο το σημείο θυσιαστήριο στον Κύριο και το ονόμασε «Ιεοβά-Σαλόμ» (ο Κύριος είναι Ειρήνη). Το θυσιαστήριο σώζεται μέχρι σήμερα στην Οφρά, το χωριό της συγγένειας του Αβιέζερ.

Ο Γεδεών καταστρέφει το ειδωλολατρικό θυσιαστήριο

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: "Separe o segundo novilho do

[25]Εκείνη τη νύχτα είπε ο Κύριος στο Γεδεών: «Πάρε τον εφτάχρονο,

rebanho de seu pai, aquele de sete anos de idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

καλοθρεμμένο ταύρο του πατέρα σου, και κατάστρεψε το θυσιαστήριο του Βάαλ, που έχει χτίσει ο πατέρας σου και κομμάτιασε την ξύλινη λατρευτική στήλη που είναι δίπλα του.

26Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar".

26Έπειτα χτίσε θυσιαστήριο στον Κύριο, το Θεό σου, στην κορυφή αυτού του βράχου, με στρώσεις λιθαριών, και πρόσφερε τον καλοθρεμμένο ταύρο ολοκαύτωμα με τα ξύλα της λατρευτικής στήλης που θα έχεις κομματιάσει».

27Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara. Mas, com medo da sua família e dos homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

27Τότε ο Γεδεών πήρε δέκα από τους δούλους του, κι έκανε όπως του είπε ο Κύριος. Κι επειδή φοβόταν να το κάνει τη μέρα για να μην τον δουν από την οικογένεια του πατέρα του ή οι συμπολίτες του, το έκανε τη νύχτα.

28De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado, cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

28Το πρωί σηκώθηκαν οι άντρες της πόλης και είδαν το θυσιαστήριο του Βάαλ γκρεμισμένο, την ξύλινη λατρευτική στήλη πλάι του κομματιασμένη, κι έναν ταύρο θυσιασμένο πάνω στο νεόκτιστο θυσιαστήριο.

29Perguntaram uns aos outros: "Quem fez isso?" Depois de investigar, concluíram: "Foi Gideão, filho de Joás".

29Ρωτούσαν, λοιπόν, ο ένας τον άλλον: «Ποιος το 'κανε αυτό; » Ζήτησαν πληροφορίες, ερεύνησαν κι ανακάλυψαν πως ο Γεδεών, ο γιος του Ιωάς, το είχε κάνει.

30Os homens da cidade disseram a Joás: "Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado".

30Τότε πήγαν στον Ιωάς και του είπαν: «Βγάλε έξω το γιο σου να θανατωθεί, γιατί γκρέμισε το θυσιαστήριο του Βάαλ και κατακομμάτιασε την ξύλινη λατρευτική στήλη του».

31Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: "Vocês vão defender

31Ο Ιωάς όμως απάντησε σ' όλους αυτούς που είχαν ξεσηκωθεί εναντίον του: «Εσείς

a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia defender-se quando derrubaram o seu altar”.

32Por isso naquele dia chamaram Gideão de “Jerubaal”, dizendo: “Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar”.

33Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

34Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.

35Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.

36E Gideão disse a Deus: “Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.

37Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o chão estiver seco, saberei que tu libertarás

θ’ αγωνιστείτε για το Βάαλ; Εσείς θα τον βοηθήσετε; Όποιος αγωνιστεί γι’ αυτόν, θα έχει θανατωθεί ως αύριο το πρωί. Αλλά αν ο Βάαλ είναι πραγματικός θεός, ας πάρει εκδίκηση ο ίδιος για τον εαυτό του, αφού κάποιος του γκρέμισε το θυσιαστήριο».

32Από τη μέρα εκείνη τον Γεδεών τον ονόμασαν «Ιερουβάαλ» (Ο Βάαλ ας πάρει Εκδίκηση), από τα λόγια που είχε πει ο Ιωάς: «Ας πάρει ο Βάαλ εκδίκηση για τον εαυτό του, αφού κάποιος του γκρέμισε το θυσιαστήριο».

Ο Γεδεών ζητάει σημάδι από το Θεό

33Οι Μαδιανίτες, οι Αμαληκίτες και οι νομάδες της Ανατολής συνενώθηκαν, πέρασαν τον Ιορδάνη και στρατοπέδευσαν στην Κοιλάδα Ιζρεέλ.

34Αλλά το Πνεύμα του Κυρίου εμψύχωσε το Γεδεών και σάλπισε με τη σάλπιγγα για να καλέσει τους άντρες της συγγένειας του Αβιέζερ να τον ακολουθήσουν.

35Έστειλε και αγγελιοφόρους σ’ όλη τη φυλή Μανασσή και την κάλεσε κι αυτήν να τον ακολουθήσει. Έπειτα έστειλε αγγελιοφόρους στις φυλές Ασήρ, Ζαβουλών και Νεφθαλί, και οι άντρες τους ήρθαν κι ενώθηκαν μαζί του.

36Τότε ο Γεδεών είπε στο Θεό: «Αν θέλεις πράγματι να χρησιμοποιήσεις εμένα για να γλιτώσεις τους Ισραηλίτες, όπως είπες,

37κοίτα: εγώ θα βάλω στο αλώνι μια τουλούπα μαλλί από πρόβατα. Αν τη νύχτα πέσει η δροσιά μονάχα πάνω στο μαλλί, και το έδαφος τριγύρω μείνει

Israel por meu intermédio, como prometeste".

στεγνό, τότε θα καταλάβω ότι θα με χρησιμοποιήσεις για να γλιτώσεις τον Ισραήλ, όπως είπες».

[38]E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.

[38]Έτσι κι έγινε. Την άλλη μέρα το πρωί, όταν ο Γεδεών σηκώθηκε κι έστιψε το μαλλί, βγήκε τόση δροσιά, ώστε γέμισε μια χύτρα νερό.

[39]Disse ainda Gideão a Deus: "Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho".

[39]Τότε ο Γεδεών είπε στο Θεό: «Μην οργιστείς εναντίον μου, αν σου ζητήσω κάτι για τελευταία φορά· ας δοκιμάσω, σε παρακαλώ, μονάχα μια φορά ακόμα με το μαλλί. Τώρα, λοιπόν, θέλω να μείνει μόνο το μαλλί στεγνό και να πέσει δροσιά στο έδαφος τριγύρω».

[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

[40]Έτσι κι έκανε ο Θεός τη νύχτα εκείνη. Μόνο το μαλλί έμεινε στεγνό, ενώ στο έδαφος τριγύρω έπεσε δροσιά.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

ΚΡΙΤΑΙ 7

Ο Γεδεών νικάει τους Μαδιανίτες

[1]Νωρίς το πρωί σηκώθηκε ο Γεδεών, που λεγόταν και Ιερουβάαλ, κι ο στρατός που ήταν μαζί του και στρατοπέδευσαν κοντά στην πηγή Αράδ, ενώ το στρατόπεδο των Μαδιανιτών ήταν στα βόρεια της Γιβεάθ-Μορέχ, στην πεδιάδα.

[2]E o Senhor disse a Gideão: "Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

[2]Ο Κύριος είπε στο Γεδεών: «Ο στρατός σου είναι πάρα πολύς για να παραδώσω τους Μαδιανίτες στην εξουσία τους. Μπορεί οι Ισραηλίτες να καυχηθούν ότι νίκησαν με τη δική τους δύναμη και ν' αποδώσουν στον εαυτό τους τη δόξα που θα ανήκει σ' εμένα.

[3]anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade". Então vinte e

[3]Βγάλε, λοιπόν, τώρα ανακοίνωση να σ' ακούσουν όλοι και πες τους: "όποιος φοβάται και είναι δειλός ας φύγει απ' το

dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

όρος Γαλαάδ κι ας επιστρέψει στο σπίτι του”». Έτσι έφυγαν είκοσι δύο χιλιάδες άντρες από το στρατό κι έμειναν δέκα χιλιάδες.

[4]Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: “Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d’água, e eu separarei os que ficarão com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá”.

[4]Ο Κύριος είπε πάλι στο Γεδεών: «Ο στρατός είναι ακόμη πάρα πολύς· οδήγησέ τους στις όχθες του ποταμού κι εκεί θα κάνω εγώ για σένα την επιλογή: Για όποιον σου πω, “να ’ρθεί μαζί σου”, αυτός θα έρθει· και για όποιον σου πω, “να μην έρθει μαζί σου”, αυτός δε θα ’ρθεί».

[5]Assim Gideão levou os homens à beira d’água, e o Senhor lhe disse: “Separe os que beberem a água lambendo-a como faz o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber”.

[5]Ο Γεδεών οδήγησε το στρατό στις όχθες του ποταμού. Τότε ο Κύριος του είπε: «Αυτούς που θα πιουν νερό με τη γλώσσα τους, όπως πίνει ο σκύλος, να τους χωρίσεις από κείνους που θα γονατίσουν για να πιουν».

[6]O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

[6]Αυτοί που έπιναν νερό με τη γλώσσα τους ήταν τριακόσιοι· όλοι οι υπόλοιποι γονάτισαν για να πιουν.

[7]O Senhor disse a Gideão: “Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens”.

[7]Ο Κύριος είπε στο Γεδεών: «Μόνο με τους τριακόσιους άντρες, που ήπιαν με τη γλώσσα τους, θα σας ελευθερώσω και θα σου παραδώσω τους Μαδιανίτες. Όλοι οι υπόλοιποι ας πάνε στα σπίτια τους».

[8]Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

[8]Ο Γεδεών κράτησε τους τριακόσιους άντρες. Όλους τους άλλους Ισραηλίτες τους έστειλε στις σκηνές τους αφού τους πήρε πίσω τις προμήθειες και τις σάλπιγγές τους.

Ο Γεδεών βεβαιώνεται για τη νίκη και επιτίθεται

Το στρατόπεδο των Μαδιανιτών ήταν σε χαμηλότερο σημείο από των Ισραηλιτών.

[9]Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: "Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.
[10]Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura

[11]e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar". Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.

[12]Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.
[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. "Tive um sonho", dizia ele. "Um pão de cevada vinha rolando dentro do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou."
[14]Seu amigo respondeu: "Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os midianitas e todo o acampamento nas mãos dele".
[15]Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: "Levantem-se! O Senhor entregou o

[9]Εκείνη τη νύχτα ο Κύριος είπε στο Γεδεών: «Σήκω, κατέβα να επιτεθείς στο στρατόπεδο, κι εγώ θα σου το παραδώσω.
[10]Αν φοβάσαι να επιτεθείς, κατέβα πρώτα μαζί με το δούλο σου τον Φουρά, στο στρατόπεδο,
[11]ν' ακούσεις τι λένε. Μετά θα έχεις το θάρρος να πας και να επιτεθείς». Κατέβηκε, λοιπόν, ο Γεδεών μαζί με το δούλο του, τον Φουρά, ως την προφυλακή του εχθρικού στρατοπέδου.

[12]Οι Μαδιανίτες, οι Αμαληκίτες και οι νομάδες της Ανατολής είχαν απλωθεί στην πεδιάδα, αμέτρητοι σαν ακρίδες· αμέτρητες ήταν και οι καμήλες τους, σαν τους κόκκους της άμμου στην ακροθαλασσιά.
[13]Όταν έφτασε εκεί ο Γεδεών, ένας στρατιώτης διηγόταν στο σύντροφό του ένα όνειρο, που είχε δει: «Είδα στ' όνειρό μου», του έλεγε, «ένα κρίθινο καρβέλι ψωμί που κυλούσε μέσα στο στρατόπεδό μας κι έφτασε σε μια σκηνή· τη χτύπησε, την αναποδογύρισε και τη διέλυσε».
[14]Ο σύντροφός του του αποκρίθηκε: «Αυτό δεν συμβολίζει τίποτ' άλλο, παρά το ξίφος του Γεδεών, γιου του Ιωάς, του Ισραηλίτη. Ο Θεός τού έχει παραδώσει τους Μαδιανίτες και όλο το στρατόπεδο».
[15]Ο Γεδεών, όταν άκουσε τη διήγηση του ονείρου και τη σημασία του, προσκύνησε, γύρισε πίσω στο στρατόπεδο των Ισραηλιτών και φώναξε: «Σηκωθείτε,

acampamento midianita nas mãos de vocês”.

[16]Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.

[17]E ele lhes disse: “Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

[18]Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!”

[19]Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois da meia-noite, assim que foram trocadas as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

[20]as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: “À espada, pelo Senhor e por Gideão!”

[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.

[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os

γιατί ο Κύριος σας έχει παραδώσει το στρατόπεδο των Μαδιανιτών».

[16]Μοίρασε τους τριακόσιους άντρες σε τρία μέρη και έδωσε στον καθένα τους από μία σάλπιγγα και μία άδεια στάμνα, με μια λαμπάδα μέσα.

[17]Μετά τους είπε: «Θα κοιτάζετε εμένα κι ό, τι κάνω θα κάνετε, από τη στιγμή που θα φτάσω στην άκρη του εχθρικού στρατοπέδου.

[18]Όταν σαλπίσω με τη σάλπιγγα εγώ κι αυτοί που είναι μαζί μου, τότε θα σαλπίσετε κι εσείς γύρω από το στρατόπεδο και θα φωνάξετε: “για τον Κύριο και για το Γεδεών”».

[19]Λίγο αργότερα την ίδια νύχτα ο Γεδεών και οι εκατό άντρες του έφτασαν στην άκρη του στρατοπέδου, την ώρα που άρχιζε η δεύτερη σκοπιά, μόλις είχαν αλλάξει οι φρουροί. Σάλπισαν τότε με τις σάλπιγγες κι έσπασαν τις στάμνες που κρατούσαν στα χέρια τους.

[20]Αμέσως σάλπισαν και τα άλλα δύο τμήματα, έσπασαν τις στάμνες και κρατώντας με το αριστερό τους χέρι τις λαμπάδες και με το δεξί τις σάλπιγγες, σάλπιζαν και φώναζαν: «Για τον Κύριο και για το Γεδεών».

[21]Πήραν όλοι θέσεις γύρω από το στρατόπεδο, ενώ μέσα, οι στρατιώτες έτρεχαν, φώναζαν και προσπαθούσαν να διαφύγουν.

[22]Όταν σάλπισαν και οι τριακόσιοι με τις σάλπιγγες, ο Κύριος έκανε ώστε μέσα στο εχθρικό στρατόπεδο ο ένας να στρέψει το

outros com as suas espadas. Mas muitos fugiram para Bete-Sita, na direção de Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

ξίφος του εναντίον του άλλου και ν' αλληλοσκοτωθούν. Όσοι από τους στρατιώτες γλίτωσαν, έφτασαν τρέχοντας ως τη Βαιθ-Ασσιτά, προς την κατεύθυνση της Σερεθά, κι ως την άκρη της Αβέλ-Μεχολά, κοντά στην Ταββάθ.

Οι Εφραϊμίτες βοηθούν στην καταδίωξη των Μαδιανιτών

[23]Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

[23]Τότε κάλεσαν τους Ισραηλίτες των φυλών Νεφθαλί, Ασήρ και όλης της φυλής του Μανασσή για να καταδιώξουν τους Μαδιανίτες.

[24]Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: “Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara”. Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.

[24]Ο Γεδεών έστειλε αγγελιοφόρους σ' όλη την ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ με το εξής μήνυμα: «Κατεβείτε και αποκλείστε τους Μαδιανίτες να μη διαφύγουν! Καταλάβετε πριν απ' αυτούς τα περάσματα του Ιορδάνη ως τη Βαιθ-Βαρά». Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, όλοι οι Εφραϊμίτες κι έπιασαν τα περάσματα του Ιορδάνη ως τη Βαιθ-Βαρά.

[25]Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe e a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

[25]Συνέλαβαν αιχμαλώτους τους δύο αρχηγούς των Μαδιανιτών, τον Ωρήβ και τον Ζεέβ. Τον Ωρήβ τον σκότωσαν στο βράχο Ωρήβ και τον Ζεέβ στο πατητήρι του Ζεέβ· και κατατρόπωσαν τους Μαδιανίτες. Το κεφάλι του Ωρήβ και του Ζεέβ τα έφεραν στο Γεδεών στην άλλη όχθη του Ιορδάνη.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

[1]Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: “Por que você nos tratou dessa forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?” E o criticaram duramente.

ΚΡΙΤΑΙ 8

Ολοκληρωτική καταστροφή των Μαδιανιτών

[1]Οι Εφραϊμίτες είπαν στο Γεδεών: «Τι είναι αυτό που μας έκανες! Γιατί δε μας κάλεσες κι εμάς, όταν πήγαινες να πολεμήσεις εναντίον των Μαδιανιτών; » Και του παραπονιούνταν έντονα γι' αυτό.

[2]Ele, porém, lhes respondeu: “Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

[3]Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que vocês fizeram!” Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.

[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: “Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna”.

[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: “Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?”

[7]“É assim?”, replicou Gideão. “Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto.”

[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.

[2]Ο Γεδεών τους είπε: «Τι έκανα εγώ σε σύγκριση με τα δικά σας κατορθώματα; Το μικρό αυτό επίτευγμα της φυλής Εφραΐμ δεν είναι καθόλου υποδεέστερο απ’ όσα κατόρθωσε η δική μου συγγένεια του Αβιέζερ.

[3]Σ’ εσάς παρέδωσε ο Θεός τους αρχηγούς των Μαδιανιτών, τον Ωρήβ και τον Ζεέρ. Τι έκανα λοιπόν εγώ περισσότερο από σας; » Όταν είπε αυτά τα λόγια ο Γεδεών, σταμάτησε ο θυμός τους εναντίον του.

[4]Ο Γεδεών και οι τριακόσιοι άντρες του διάβηκαν τον Ιορδάνη εξαντλημένοι και πεινασμένοι, αλλά συνέχιζαν να καταδιώκουν τον εχθρό.

[5]Ο Γεδεών είπε στους κατοίκους της Σουκκώθ: «Δώστε, παρακαλώ, ψωμί στο λαό που με ακολουθεί, γιατί είναι εξαντλημένοι· εγώ θα συνεχίσω την καταδίωξη των βασιλιάδων των Μαδιανιτών Ζεβάχ και Σαλμουννά».

[6]Οι άρχοντες όμως της πόλης τού απάντησαν: «Μήπως τους έχεις κιόλας στο χέρι σου το Ζεβάχ και τον Σαλμουννά, για να δώσουμε ψωμί στο στρατό σου; »

[7]«Καλά», τους είπε ο Γεδεών· «όταν ο Κύριος θα μου παραδώσει το Ζεβάχ και το Σαλμουννά, τότε θα ξεσκίσω τις σάρκες σας με τ’ αγκάθια και τα τριβόλια της ερήμου».

[8]Από ’κει ανέβηκε στη Φανουήλ και μίλησε στους κατοίκους της με τον ίδιο τρόπο, και του απάντησαν κι αυτοί όπως του είχαν απαντήσει οι κάτοικοι της Σουκκώθ.

[9]Aos homens de Peniel ele disse: “Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza”.

[9]Και ο Γεδεών είπε στους άντρες της Φανουήλ: «Όταν θα επιστρέψω με το καλό, θα καταστρέψω αυτό το φρούριο».

[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.

[10]Ο Ζεβάχ κι ο Σαλμουννά με τα στρατεύματά τους, περίπου δεκαπέντε χιλιάδες, βρίσκονταν όλοι στην Καρκόρ. Τόσοι είχαν απομείνει από ολόκληρο το στράτευμα των νομάδων της Ανατολής· είχαν σκοτωθεί εκατόν είκοσι χιλιάδες ετοιμοπόλεμοι στρατιώτες.

[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.

[11]Ο Γεδεών ανέβηκε από το δρόμο που ακολουθούν οι νομάδες, που ζουν σε σκηνές, ανατολικά της Νόβαχ και της Ιογβεά, και χτύπησε τον εχθρικό στρατό, την ώρα που αναπαυόταν.

[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[12]Οι δυο βασιλιάδες των Μαδιανιτών, Ζεβάχ και Σαλμουννά, ξέφυγαν αλλά ο Γεδεών τους καταδίωξε· τους αιχμαλώτισε κι έτσι ο στρατός τους κατατροπώθηκε.

Η εκδίκηση του Γεδεών

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[13]Καθώς γύριζε από τον πόλεμο ο Γεδεών, γιος του Ιωάς, ακολουθώντας την ανηφόρα της Χέρες,

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[14]συνέλαβε έναν νεαρό από τους κατοίκους της Σουκκώθ και τον υποχρέωσε να του πει ποιοι ήταν οι άρχοντες της πόλης και οι πρεσβύτεροί της. Εκείνος του έδωσε γραπτώς εβδομήντα εφτά ονόματα.

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: “Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: ‘Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por

[15]Ύστερα πήγε στους κατοίκους της Σουκκώθ και τους είπε: «Εσείς κάποτε με ειρωνευτήκατε και μου είπατε: “γιατί να δώσουμε ψωμί στους άντρες σου που είν’ εξαντλημένοι; Μήπως έχεις στο χέρι σου τον Ζεβάχ και τον Σαλμουννά; ” Ε,

que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?' "

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;

[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.

[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: "Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?" "Eram como você", responderam, "cada um tinha o porte de um príncipe."

[19]Gideão prosseguiu: "Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês".

[20]E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: "Mate-os!" Jéter, porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

[21]Mas Zeba e Zalmuna disseram: "Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem". Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

O Manto Sacerdotal de Gideão

[22]Os israelitas disseram a Gideão: "Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã".

λοιπόν, σας έφερα εδώ τον Ζεβάχ και τον Σαλμουννά».

[16]Τότε πήρε αγκάθια και τριβόλια από την έρημο και τα χρησιμοποίησε για να τιμωρήσει μ' αυτά τους πρεσβυτέρους της πόλης.

[17]Επίσης κατέστρεψε το φρούριο της Φανουήλ και σκότωσε τους κατοίκους της πόλης.

[18]Έπειτα, είπε στον Ζεβάχ και στον Σαλμουννά: «Πώς ήταν αυτοί που σκοτώσατε στη Θαβώρ; » Εκείνοι του απάντησαν: «Ακριβώς όπως εσύ. Καθένας τους έμοιαζε με βασιλόπουλο».

[19]Τότε τους είπε: «Αυτοί ήταν τ' αδέρφια μου, παιδιά της μάνας μου. Μα τον αληθινό Κύριο, αν τους είχατε χαρίσει τη ζωή, εγώ τώρα δε θα σας σκότωνα».

[20]Και είπε στον Ιεθέρ, τον πρωτότοκο γιο του: «Εμπρός σκότωσέ τους». Αλλά ο νεαρός δεν έσυρε το ξίφος του, γιατί ήταν ακόμα παιδί και φοβόταν.

[21]Τότε ο Ζεβάχ και ο Σαλμουννά είπαν στο Γεδεών: «Έλα, σκότωσέ μας εσύ, γιατί αυτό ταιριάζει να το κάνει ένας πραγματικός άντρας». Έτσι ο Γεδεών όρμησε και σκότωσε τον Ζεβάχ και τον Σαλμουννά και πήρε τα στολίδια που είχαν οι καμήλες τους στο λαιμό τους.

Το χρυσό είδωλο του Γεδεών

[22]Ύστερα απ' αυτά οι Ισραηλίτες είπαν στο Γεδεών: «Γίνε εσύ κυβερνήτης μας, έπειτα ο γιος σου και μετά ο εγγονός σου, γιατί εσύ μας ελευθέρωσες από τους Μαδιανίτες».

[23]“Não reinarei sobre vocês”, respondeu-lhes Gideão, “nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês.”

[24]E prosseguiu: “Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos”. (Os ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

[25]Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

[26]O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

[27]Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se, fazendo dele objeto de adoração; e veio a ser uma armadilha para Gideão e sua família.

A Morte de Gideão

[28]Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça. Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

[29]Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

[30]Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

[23]Ο Γεδεών όμως τους απάντησε: «Δε θα σας κυβερνήσω εγώ, ούτε κι ο γιος μου· ο Κύριος θα σας κυβερνάει».

[24]Επίσης τους είπε: «Θα σας ζητήσω μια χάρη: Να μου δώσει ο καθένας ένα σκουλαρίκι από τα λάφυρα που πήρε. Γιατί οι Μαδιανίτες φορούσαν χρυσά σκουλαρίκια, όπως οι νομάδες της ερήμου.

[25]Αυτοί απάντησαν: «Ευχαρίστως θα σου τα δώσουμε». Έστρωσαν, λοιπόν, ένα πανωφόρι κι έριχναν εκεί ο καθένας τα σκουλαρίκια από τα λάφυρά του.

[26]Το βάρος των χρυσών σκουλαρικιών που ζήτησε ο Γεδεών έφτασε τους χίλιους εφτακόσιους χρυσούς σίκλους, χώρια τα στολίδια και τα κρεμαστά σκουλαρίκια και τα κόκκινα ρούχα που φορούσαν οι βασιλιάδες των Μαδιανιτών, και χώρια οι πολύτιμες αλυσίδες που είχαν οι καμήλες στο λαιμό τους.

[27]Μ’ αυτά ο Γεδεών έφτιαξε ένα είδωλο και το τοποθέτησε στην πόλη του, την Οφρά. Όλοι οι Ισραηλίτες άρχισαν να το λατρεύουν εκεί, κι έγινε αυτό παγίδα για το Γεδεών και την οικογένειά του.

[28]Οι Μαδιανίτες υποδουλώθηκαν στους Ισραηλίτες και δε σήκωσαν πια κεφάλι. Έτσι ησύχασε η χώρα για σαράντα χρόνια, όσο δηλαδή ζούσε ο Γεδεών.

Ο θάνατος του Γεδεών

[29]Ο Ιερουβάαλ, δηλαδή ο Γεδεών, γιος του Ιωάς, πήγε τότε να μείνει στο σπίτι του.

[30]Είχε εβδομήντα γιους, δικά του παιδιά, επειδή είχε πολλές γυναίκες.

[31]Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

[31]Μια παλλακίδα του, που έμενε στη Συχέμ, του γέννησε κι αυτή γιο και τον ονόμασαν Αβιμέλεχ.

[32]Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

[32]Ο Γεδεών, πέθανε σε μεγάλη ηλικία και θάφτηκε στον τάφο του Ιωάς, του πατέρα του, στην Οφρά, την πόλη των Αβιεζεριτών.

[33]Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

[33]Μετά το θάνατο του Γεδεών, οι Ισραηλίτες άρχισαν πάλι να λατρεύουν τους Βάαλ κι έκαναν θεό τους το Βάαλ-Βερίθ (Βάαλ της Διαθήκης).

[34]não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

[34]Ξέχασαν τον Κύριο, το Θεό τους, που τους είχε ελευθερώσει από όλους τους εχθρούς ολόγυρά τους.

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

[35]Κι ούτε έδειξαν καθόλου ευγνωμοσύνη στην οικογένεια του Ιερουβάαλ, δηλαδή του Γεδεών, για τα όσα καλά είχε κάνει στο λαό Ισραήλ.

Juízes 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

[2]“Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando sobre eles, ou somente um homem? Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue”.

[3]Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: “Ele é nosso irmão”.

ΚΡΙΤΑΙ 9

Ο Αβιμέλεχ

[1-2]Ο Αβιμέλεχ, γιος του Ιερουβάαλ, πήγε στη Συχέμ να μιλήσει σε όλη τη συγγένεια της μητέρας του από τη μεριά του πατέρα της. «Μιλήστε, σας παρακαλώ», τους είπε, «να σας ακούσουν όλοι οι κάτοικοι της Συχέμ και ρωτήστε τους: “τι είναι καλύτερο για σας: να σας κυβερνούν εβδομήντα άνθρωποι, δηλαδή όλοι οι γιοι του Ιερουβάαλ, ή να σας κυβερνάει μόνο ένας; ” Θυμηθείτε, ακόμα, ότι εγώ είμαι σάρκα σας και αίμα σας».

[3]Οι συγγενείς της μητέρας του, ανέφεραν όλα αυτά τα λόγια στους κατοίκους της Συχέμ και πήραν το μέρος του. Έτσι οι Συχεμίτες αποφάσισαν ν’ ακολουθήσουν

	τον Αβιμέλεχ, γιατί σκέφτηκαν: «Συγγενής μας είναι».
[4]Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.	[4]Έδωσαν, λοιπόν, στον Αβιμέλεχ εβδομήντα ασημένιους σίκλους από το ναό του Βάαλ-Βερίθ και μίσθωσε κάτι τυχοδιώκτες και άχρηστους τύπους, οι οποίοι έγιναν ακόλουθοί του.
[5]Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal, sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.	[5]Πήγε στο σπίτι του πατέρα του, στην Οφρά, και σκότωσε τους άλλους γιους του Ιερουβάαλ, τους αδερφούς του, εβδομήντα άντρες· τους σκότωσε όλους πάνω στην ίδια πέτρα. Έμεινε μόνο ο Ιωθάμ, ο μικρότερος γιος του Ιερουβάαλ, γιατί κατάφερε να κρυφτεί.
[6]Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.	[6]Τότε συγκεντρώθηκαν όλοι οι κάτοικοι της Συχέμ και της Μιλλώ, πήγαν στη Βελανιδιά της Συχέμ, πλάι στην πέτρα που είχε στήσει εκεί ο Ιησούς του Ναυή, κι ανακήρυξαν βασιλιά τον Αβιμέλεχ.
	Το αίνιγμα του Ιωθάμ
[7]Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: “Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.	[7]Όταν ανάγγειλαν αυτά τα γεγονότα στον Ιωθάμ, αυτός πήγε και στάθηκε στην κορφή του όρους Γεριζίμ και φώναξε όσο πιο δυνατά μπορούσε: «Ακούστε με», είπε, «κάτοικοι της Συχέμ, αν θέλετε και ο Θεός να σας ακούσει!
[8]Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: ‘Seja o nosso rei!’	[8]Κάποτε τα δέντρα πήγαν να διαλέξουν ποιον θα χρίσουν βασιλιά τους. Είπαν στην ελιά: “έλα να γίνεις βασιλιάς μας”.
[9]“A oliveira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?’	[9]Αλλά η ελιά τούς αποκρίθηκε: “ν’ αφήσω εγώ το λάδι που παράγω, που μ’ αυτό τιμούν θεούς κι ανθρώπους για να κυβερνήσω τα δέντρα; ”
[10]“Então as árvores disseram à figueira: ‘Venha ser o nosso rei!’	[10]Τότε τα δέντρα είπαν στη συκιά: “έλα εσύ να γίνεις βασιλιάς μας”.

[11]“A figueira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?’

[12]“Depois as árvores disseram à videira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[13]“A videira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?’

[14]“Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: ‘Venha ser o nosso rei!’

[15]“O espinheiro disse às árvores: ‘Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra; do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!’

[16]“Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?

[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.

[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.

[11]Μα κι η συκιά τούς αποκρίθηκε: “ν’ αφήσω εγώ τους ωραίους και γλυκούς καρπούς που κάνω, για να κυβερνήσω τα δέντρα; ”

[12]Τότε τα δέντρα είπαν στο αμπέλι: “έλα εσύ να γίνεις βασιλιάς μας”.

[13]Μα και το αμπέλι τούς αποκρίθηκε: “ν’ αφήσω εγώ το κρασί που βγάζω, που το χαίρονται θεοί και άνθρωποι, για να κυβερνήσω τα δέντρα; ”

[14]Τότε τα δέντρα είπαν στην αγκαθιά: “έλα εσύ να γίνεις βασιλιάς μας”.

[15]Και η αγκαθιά τούς αποκρίθηκε: “αν θέλετε στ’ αλήθεια να με χρίσετε βασιλιά σας, ελάτε να κρυφτείτε στη σκιά μου· αν δεν έρθετε, φωτιά θα βγει από τ’ αγκάθια μου και θα κατακάψει τους κέδρους του Λιβάνου”».

[16]«Τώρα, λοιπόν», συνέχισε ο Ιωθάμ, «ενεργήσατε άραγε ειλικρινά και τίμια όταν κάνατε βασιλιά τον Αβιμέλεχ; Φερθήκατε σωστά στον Ιερουβάαλ και στην οικογένειά του; Του δείξατε καθόλου ευγνωμοσύνη για όλα όσα έκανε για σας;

[17]Ο πατέρας μου πολέμησε για σας κι έβαλε σε κίνδυνο τη ζωή του, για να σας ελευθερώσει από τους Μαδιανίτες.

[18]Κι εσείς σήμερα ξεσηκωθήκατε ενάντια στην οικογένεια του πατέρα μου, σκοτώσατε τους γιους του, εβδομήντα άντρες, πάνω στην ίδια πέτρα κι ανακηρύξατε βασιλιά των Συχεμιτών τον Αβιμέλεχ, γιο της δούλης του, επειδή είναι συγγενής σας.

[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!

[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!"

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

[19]Αν, λοιπόν, σήμερα ενεργήσατε ειλικρινά και τίμια απέναντι στον Ιερουβάαλ και στην οικογένειά του, τότε να τον χαίρεστε τον Αβιμέλεχ και να σας χαίρεται κι αυτός.

[20]Αν όχι, φωτιά θα βγει από τον Αβιμέλεχ και θα κατακάψει τους κατοίκους της Συχέμ και της Μιλλώ· και φωτιά θα βγει από τους κατοίκους της Συχέμ και της Μιλλώ και θα κατακάψει τον Αβιμέλεχ».

[21]Μετά ο Ιωθάμ έφυγε με βιάση και κατέφυγε στη Βέερ, μακριά από τον Αβιμέλεχ, τον αδερφό του.

Διαφωνία ανάμεσα στον Αβιμέλεχ και στους Συχεμίτες

[22]Ο Αβιμέλεχ κυβέρνησε τον Ισραήλ τρία χρόνια.

[23]Έπειτα έστειλε ο Θεός πνεύμα διχόνοιας ανάμεσα σ' αυτόν και στους κατοίκους της Συχέμ κι επαναστάτησαν εναντίον του.

[24]Έτσι θα πλήρωναν όλοι για τα κακουργήματά τους: Ο Αβιμέλεχ για το φόνο στη Συχέμ των εβδομήντα γιων του Ιερουβάαλ, των αδερφών του, και οι Συχεμίτες, γιατί είχαν βοηθήσει τον Αβιμέλεχ να σκοτώσει τους αδερφούς του.

[25]Έτσι, για να κάνουν κακό στον Αβιμέλεχ οι Συχεμίτες, έστησαν ενέδρες στα γύρω βουνά και λήστευαν όλους όσοι περνούσαν από το δρόμο κοντά στην πόλη. Και τα 'μαθε αυτά ο Αβιμέλεχ.

[26]Μια μέρα ήρθε στη Συχέμ ο Γαάλ, γιος του Εβέδ, με τους συγγενείς του· οι Συχεμίτες του έδειξαν εμπιστοσύνη.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: “Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam aos homens de Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!”

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

[31]Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: “Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

[32]Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.

[33]De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor”.

[34]E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam

[27]Βγήκαν στα χωράφια, τρύγησαν τ' αμπέλια τους, πάτησαν τα σταφύλια και γιόρτασαν· έπειτα μπήκαν στο ναό του Θεού τους, έφαγαν και ήπιαν, κι έβρισαν τον Αβιμέλεχ:

[28]«Ποιος είναι πια αυτός ο Αβιμέλεχ», έλεγε ο Γαάλ, «που εμείς οι Συχεμίτες θα του είμαστε δούλοι; Ένας γιος του Ιερουβάαλ είναι, και κυβερνάει την πόλη μέσω του Ζεβούλ. Εσείς κοιτάξτε να τα 'χετε καλά με το Χαμόρ, τον ιδρυτή της Συχέμ.

[29]Αν είχα εγώ αυτό το λαό στα χέρια μου, θα έδιωχνα τον Αβιμέλεχ. Θα του 'λεγα· “πάρε όλο το στρατό σου και βγες να με πολεμήσεις”».

[30]Ο Ζεβούλ, ο άρχοντας της πόλης, έμαθε αυτά που είπε ο Γαάλ κι οργίστηκε.

[31]Έστειλε, λοιπόν, κρυφά αγγελιοφόρους στον Αβιμέλεχ στην Αρουμά με το εξής μήνυμα: «Ο Γαάλ, γιος του Εβέδ, ήρθε με τους συγγενείς του στη Συχέμ και ξεσηκώνουν την πόλη εναντίον σου.

[32]Σήκω, λοιπόν, τη νύχτα με τους άντρες σου και στήσε ενέδρα στην ύπαιθρο.

[33]Το πρωί με την ανατολή του ήλιου, θα σηκωθείς νωρίς και θα εξαπολύσεις επίθεση στην πόλη. Κι όταν ο Γαάλ με τους άντρες του βγουν να σε αντιμετωπίσουν, τότε κάνε τους ό, τι περνάει απ' το χέρι σου».

[34]Ο Αβιμέλεχ σηκώθηκε τη νύχτα μαζί με όλους τους άντρες του κι έστησαν ενέδρα κοντά στην Συχέμ με τέσσερις ομάδες.

emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.

35Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.

36Quando Gaal os viu, disse a Zebul: “Veja, vem gente descendo do alto das colinas!” Zebul, porém, respondeu: “Você está confundindo as sombras dos montes com homens”.

37Mas Gaal tornou a falar: “Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores”.

38Disse-lhe Zebul: “Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: ‘Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?’ Não são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!”

39Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.

40Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

41Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

35Όταν ο Γαάλ βγήκε από την πόλη και στάθηκε στην είσοδο της πύλης, τότε σηκώθηκε από την ενέδρα ο Αβιμέλεχ και η ομάδα του.

36Ο Γαάλ τους είδε και είπε στο Ζεβούλ: «Κοίτα! Λαός κατεβαίνει από τις κορφές των βουνών». Ο Ζεβούλ του είπε: «είναι η σκιά των βουνών κι εσύ την παίρνεις για ανθρώπους».

37Ο Γαάλ ξαναείπε: «Μα κοίτα, είναι λαός που κατεβαίνει από το βουνό που είναι στο κέντρο της περιοχής, και μια ομάδα έρχεται από τον δρόμο της Βελανιδιάς των Μάντεων».

38Τότε ο Ζεβούλ του απάντησε: «Πού είναι τώρα τα μεγάλα λόγια που έλεγες: “ποιος είναι ο Αβιμέλεχ, που θα γίνουμε δούλοι του! ”; Αυτοί είναι οι άντρες του που περιφρονούσες. Βγες, λοιπόν, τώρα να τον πολεμήσεις».

39Έτσι, βγήκε ο Γαάλ επικεφαλής των αντρών της Συχέμ και πολέμησε εναντίον του Αβιμέλεχ.

40Ο Αβιμέλεχ όμως τον έτρεψε σε φυγή και έπεσαν πολλοί θανάσιμα τραυματισμένοι, πριν φτάσουν στην είσοδο της πύλης.

41Ο Αβιμέλεχ γύρισε στην Αρουμά κι ο Ζεβούλ έδιωξε από τη Συχέμ το Γαάλ και τους συγγενείς του, και τους απαγόρευσε να ξαναγυρίσουν στην πόλη.

Ο Αβιμέλεχ κυριεύει και καταστρέφει τη Συχέμ

[42]No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

[43]Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

[44]Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

[45]E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

[46]Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

[47]Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

[48]ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: “Rápido! Façam o que eu estou fazendo!”

[49]Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava

[42]Την άλλη μέρα οι άντρες της Συχέμ ετοιμάστηκαν να βγουν από την πόλη στους αγρούς. Ο Αβιμέλεχ ειδοποιήθηκε σχετικά,

[43]και πήρε τους άντρες του, τους μοίρασε σε τρεις ομάδες και έστησε ενέδρα στην ύπαιθρο. Μόλις είδε το λαό να βγαίνει από την πόλη, όρμησε εναντίον τους και τους χτύπησε.

[44]Ο ίδιος και η ομάδα του προχώρησαν προς την πόλη και στάθηκαν στην είσοδο της πύλης, ενώ οι άλλες δύο ομάδες επιτεθήκαν σ’ αυτούς που βρίσκονταν στους αγρούς και τους σκότωσαν.

[45]Ο Αβιμέλεχ πολέμησε ενάντια στην πόλη ολόκληρη εκείνη την ημέρα και την κυρίεψε. Σκότωσε τους κατοίκους της, την ερείπωσε και κάλυψε το έδαφός της με αλάτι.

[46]Όταν τα ’μαθαν αυτά οι κάτοικοι του φρουρίου της Συχέμ, κλείστηκαν όλοι στο υπόγειο του ναού του Βάαλ-Βερίθ.

[47]Όταν ειδοποιήθηκε ο Αβιμέλεχ ότι όλοι οι κάτοικοι του φρουρίου της Συχέμ είχαν συγκεντρωθεί στο υπόγειο του ναού,

[48]ανέβηκε μαζί με τους άντρες του στο όρος Σαλμών, έκοψε με το τσεκούρι ένα κλαδί δένδρου, το έβαλε στον ώμο του και τους είπε: «Ό, τι είδατε να κάνω, κάντε το κι εσείς γρήγορα».

[49]Έκοψαν λοιπόν όλοι από ένα κλαδί κι ακολούθησαν τον Αβιμέλεχ· έβαλαν τα κλαδιά τους στην είσοδο του υπογείου, τους έβαλαν φωτιά και τα έκαψαν μαζί

na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

μ' εκείνους που βρίσκονταν στο φρούριο. Έτσι πέθαναν όλοι οι άνθρωποι του φρουρίου της Συχέμ, περίπου χίλιοι άντρες και γυναίκες.

Το τέλος του Αβιμέλεχ

[50]A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

[50]Έπειτα ο Αβιμέλεχ πήγε και επιτέθηκε στη Θαιβαίς· πολιόρκησε την πόλη και την κυρίεψε.

[51]Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

[51]Υπήρχε όμως ένα ισχυρό φρούριο στο κέντρο της πόλης όπου κατέφυγαν και κλείστηκαν όλοι οι κάτοικοι, άντρες και γυναίκες, κι ανέβηκαν στη στέγη του φρουρίου.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[52]Ο Αβιμέλεχ έφτασε στο φρούριο, του επιτέθηκε και πλησίασε στην πύλη για να του βάλει φωτιά.

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[53]Εκείνη τη στιγμή μια γυναίκα έριξε στο κεφάλι του ένα κομμάτι από μυλόπετρα και του 'σπασε το κρανίο.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: “Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou”. Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[54]Τότε ο Αβιμέλεχ φώναξε αμέσως τον νεαρό οπλοφόρο του και του είπε: «Τράβα το ξίφος σου και σκότωσέ με, για να μην πουν ότι με σκότωσε μια γυναίκα». Ο νέος τον διαπέρασε με το ξίφος του και πέθανε.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.

[55]Όταν οι Ισραηλίτες είδαν ότι ο Αβιμέλεχ ήταν νεκρός, γύρισαν καθένας στο σπίτι του.

[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.

[56]Έτσι ο Θεός έκανε να πέσει πάνω στον Αβιμέλεχ, το κακό που είχε κάνει στον πατέρα του, όταν σκότωσε τους εβδομήντα αδερφούς του.

[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

[57]Κι έκανε επίσης ο Θεός να πέσει πάνω στους κατοίκους της Συχέμ όλο το κακό που είχαν κάνει. Έτσι εκπληρώθηκε σ' αυτούς η κατάρα του Ιωθάμ, γιου του Ιερουβάαλ.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.

[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são chamadas "povoados de Jair" e ficam em Gileade.

[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

Jefté

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos deuses dos filisteus. E como os israelitas abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

[7]a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

ΚΡΙΤΑΙ 10

Ο Τωλά

[1]Μετά το θάνατο του Αβιμέλεχ, αναδείχθηκε σωτήρας του λαού Ισραήλ ο Τωλά, γιος του Πουά κι εγγονός του Δωδώ, από τη φυλή Ισσάχαρ· αυτός κατοικούσε στη Σαμίρ, στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ.

[2]Κυβέρνησε τον Ισραήλ είκοσι τρία χρόνια. Έπειτα πέθανε, και τον έθαψαν στη Ζαμίρ.

Ο Ιαΐρ

[3]Μετά τον Τωλά εμφανίστηκε ο Ιαΐρ, ο Γαλααδίτης, ο οποίος κυβέρνησε τον Ισραήλ είκοσι δύο χρόνια.

[4]Αυτός είχε τριάντα γιους, που ίππευαν σε τριάντα πουλάρια και είχαν ιδιοκτησία τους τριάντα κεφαλοχώρια. Αυτά μέχρι σήμερα ονομάζονται «Κεφαλοχώρια του Ιαΐρ» και βρίσκονται στην περιοχή της Γαλαάδ.

[5]Όταν πέθανε ο Ιαΐρ, τον έθαψαν στην Καμών.

Ο Ιεφθάε

[6]Οι Ισραηλίτες έπραξαν πάλι ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο και λάτρεψαν τους Βάαλ και τις Αστάρτες, τους θεούς των Αραμαίων, των Σιδωνίων, των Μωαβιτών, των Αμμωνιτών, και των Φιλισταίων· τον Κύριο τον εγκατέλειψαν και δεν τον λάτρευαν πια.

[7]Τότε οργίστηκε ο Κύριος εναντίον των Ισραηλιτών και τους παρέδωσε στους Φιλισταίους και στους Αμμωνίτες.

[8]que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

[8]Από τότε και για δεκαοχτώ χρόνια αυτοί καταπίεζαν και τυραννούσαν τους Ισραηλίτες, αυτούς που ήταν εγκατεστημένοι ανατολικά του Ιορδάνη, στην περιοχή της Γαλαάδ, στη χώρα των Αμορραίων.

[9]Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

[9]Επίσης οι Αμμωνίτες διάβηκαν τον Ιορδάνη, για να πολεμήσουν εναντίον των φυλών Ιούδα, Βενιαμίν και Εφραΐμ. Έτσι οι Ισραηλίτες βρέθηκαν σε μεγάλη απόγνωση.

[10]Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: "Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!"

[10]Τότε επικαλέστηκαν τον Κύριο: «Θεέ μας, αμαρτήσαμε απέναντί σου», του είπαν, «γιατί εγκαταλείψαμε εσένα και λατρέψαμε τους Βάαλ».

[11]O Senhor respondeu: "Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

[11]Ο Κύριος είπε στους Ισραηλίτες: «Δεν σας έσωσα από τους Αιγύπτιους και τους Αμορραίους, από τους Αμμωνίτες και τους Φιλισταίους;

[12]os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

[12]Όταν οι Σιδώνιοι, οι Αμαληκίτες και οι Μαδιανίτες σάς καταπίεζαν και μ' επικαλεστήκατε, εγώ δεν σας ελευθέρωσα τότε απ' αυτούς;

[13]Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

[13]Εσείς όμως με αφήσατε και λατρέψατε άλλους Θεούς. Γι' αυτό δεν θα σας ελευθερώσω άλλη φορά.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!"

[14]Πηγαίνετε και ζητήστε βοήθεια από τους θεούς που διαλέξατε. Αυτοί να σας βοηθήσουν στον καιρό της δυστυχίας σας».

[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: "Nós pecamos. Faze conosco o que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora".

[15]Είπαν τότε οι Ισραηλίτες στον Κύριο: «Αμαρτήσαμε· κάνε σ' εμάς ό, τι σου αρέσει, μόνο ελευθέρωσέ μας, σε παρακαλούμε, σήμερα».

[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.

[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.

[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: “Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade”.

[16]Μετά πέταξαν τους ξένους θεούς που είχαν και λάτρεψαν τον Κύριο. Κι εκείνος δεν μπορούσε πια να υπομένει τη δυστυχία τους.

Ο Ιεφθάε γίνεται αρχηγός των Ισραηλιτών

[17]Οι Αμμωνίτες συγκεντρώθηκαν για πόλεμο και στρατοπέδευσαν στη Γαλαάδ. Μαζεύτηκαν και οι Ισραηλίτες και στρατοπέδευσαν στη Μισπά.

[18]Ο λαός και οι άρχοντες των φυλών που είχαν εγκατασταθεί στη Γαλαάδ, έλεγαν μεταξύ τους: «Ποιος θα ξεκινήσει τον πόλεμο εναντίον των Αμμωνιτών; Αυτός θα γίνει αρχηγός σ’ όλους τους κατοίκους της Γαλαάδ».

Juízes 11

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.

[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: “Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher”.

[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.

[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,

[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.

ΚΡΙΤΑΙ 11

[1]Ο Ιεφθάε, ο Γαλααδίτης, ήταν γενναίος πολεμιστής. Ήταν γιος πόρνης. Πατέρας του ήταν ο Γαλαάδ.

[2]Η νόμιμη γυναίκα του Γαλαάδ του είχε γεννήσει γιους, οι οποίοι όταν μεγάλωσαν, έδιωξαν τον Ιεφθάε και του είπαν: «Εσύ δεν έχεις μερίδιο στην περιουσία του πατέρα μας, γιατί είσαι γιος άλλης γυναίκας».

[3]Τότε έφυγε ο Ιεφθάε μακριά απ’ τους αδερφούς του κι εγκαταστάθηκε στη χώρα Τωβ. Εκεί μάζεψε γύρω του μερικούς τυχοδιώκτες, οι οποίοι έβγαιναν μαζί του στις επιδρομές που έκανε.

[4]Ύστερα από λίγον καιρό οι Αμμωνίτες έκαναν πόλεμο εναντίον του Ισραήλ.

[5]Κατά τη διάρκεια του πολέμου, οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ πήγαν να πάρουν τον Ιεφθάε από την Τωβ.

[6]“Venha”, disseram. “Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas.”
[7]Disse-lhes Jefté: “Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai? Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?”

[8]“Apesar disso, agora estamos apelando para você”, responderam os líderes de Gileade. “Venha conosco combater os amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade.”

[9]Jefté respondeu: “Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?”
[10]Os líderes de Gileade responderam: “O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz”.
[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: “Que é que tens contra nós, para teres atacado a nossa terra?”

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: “Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o Arnom até o Jaboque e até o Jordão.

[6]«Έλα», του είπαν, «να γίνεις αρχηγός μας, για να πολεμήσουμε εναντίον των Αμμωνιτών».
[7]Αλλά ο Ιεφθάε τους είπε: «Εσείς δεν είστε εκείνοι που με μισήσατε και με διώξατε από το σπίτι του πατέρα μου; Γιατί ήρθατε σ’ εμένα τώρα που έχετε ανάγκη; »
[8]Αυτοί του απάντησαν: «Να, λοιπόν, γιατί ερχόμαστε τώρα σ’ εσένα: για να έρθεις μαζί μας και να πολεμήσεις τους Αμμωνίτες, και να γίνεις αρχηγός μας και αρχηγός όλων των κατοίκων της Γαλαάδ».
[9]Ο Ιεφθάε τους είπε: «Αν με φέρετε πίσω για να πολεμήσω τους Αμμωνίτες κι ο Κύριος τους παραδώσει σ’ εμένα, είναι βέβαιο πως θα γίνω αρχηγός σας; »
[10]Οι πρεσβύτεροι του απάντησαν: «Ο Κύριος ας είναι μάρτυρας ανάμεσά μας, ότι οπωσδήποτε θα κάνουμε ό, τι είπες».
[11]Τότε ο Ιεφθάε έφυγε μαζί τους και ο λαός τον έκανε αρχηγό και ηγεμόνα του. Και επανέλαβε ο Ιεφθάε όλα τα λόγια της συμφωνίας ενώπιον του Κυρίου στη Μισπά.

Ο Ιεφθάε κάνει ανώφελες διαπραγματεύσεις με τους Αμμωνίτες

[12]Ο Ιεφθάε έστειλε αγγελιοφόρο στο βασιλιά των Αμμωνιτών και του έλεγε: «Τι συμβαίνει ανάμεσα σ’ εμένα και σ’ εσένα κι ήρθες στη χώρα μου να πολεμήσεις εναντίον μου; »
[13]Ο βασιλιάς των Αμμωνιτών απάντησε στους αγγελιοφόρους του Ιεφθάε: «Όταν οι Ισραηλίτες βγήκαν από την Αίγυπτο, κατέλαβαν τη χώρα μου, από την

Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

κοιλάδα Αρνών ως το χείμαρρο Ιαββόκ και ως τον Ιορδάνη. Τώρα λοιπόν δώστε πίσω ειρηνικά όλα αυτά τα εδάφη».

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[14]Ο Ιεφθάε έστειλε πάλι αγγελιοφόρους στο βασιλιά των Αμμωνιτών,

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

[15]για να του πουν εκ μέρους του: «Δεν κατέλαβαν οι Ισραηλίτες τα εδάφη των Μωαβιτών ούτε των Αμμωνιτών.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[16]Όταν βγήκαν από την Αίγυπτο, πέρασαν μέσα από την έρημο ως την Ερυθρά Θάλασσα κι έφτασαν στην Κάδης.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra’, mas o rei de Edom não quis ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

[17]Τότε έστειλαν αγγελιοφόρους στο βασιλιά της Εδώμ, και του είπαν: “άφησέ μας, σε παρακαλούμε, να περάσουμε μέσα από τη χώρα σου”. Αλλά εκείνος δεν τους άκουσε. Έστειλαν και στο βασιλιά της Μωάβ αγγελιοφόρους, αλλά ούτ’ εκείνος θέλησε να τους αφήσει. Έτσι οι Ισραηλίτες έμειναν στην Κάδης.

[18]“Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam do outro lado do Arnom. Não entraram no território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

[18]Στη συνέχεια πέρασαν μέσα από την έρημο, παρέκαμψαν τις χώρες της Εδώμ και της Μωάβ κι έφτασαν ανατολικά της Μωάβ και στρατοπέδευσαν από την άλλη όχθη του ποταμού Αρνών· δεν πέρασαν όμως μέσα από τη Μωάβ, αφού ο Αρνών αποτελεί το σύνορό της.

[19]“Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!’

[19]Τότε οι Ισραηλίτες έστειλαν αγγελιοφόρους στο Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων, που βασίλευε στην Εσεβών, και του είπαν: “άφησέ μας σε παρακαλούμε, να περάσουμε μέσα από τη χώρα σου για να πάμε στον τόπο μας”.

[20]Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território;

[20]Αλλά ο Σιχόν δεν εμπιστεύτηκε τους Ισραηλίτες να τους αφήσει να περάσουν μέσ’ από τη χώρα του. Μάζεψε όλο το

assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

[21]“Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,

[22]conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.

[23]“Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

[24]Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

[25]És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma vez em conflito com Israel ou lutou com ele?

[26]Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom. Por que não os reconquistaste todo esse tempo?

[27]Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas”.

στρατό του και στρατοπέδευσε στην Ιασά και πολέμησε εναντίον τους.

[21]Τότε ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, παρέδωσε το Σιχόν και όλο τον στρατό του στους Ισραηλίτες. Τον νίκησαν, και κυρίεψαν όλη την περιοχή όπου κατοικούσαν οι Αμορραίοι,

[22]από την κοιλάδα Αρνών ως το χείμαρρο Ιαββόκ και από την έρημο ως τον Ιορδάνη.

[23]Ήταν ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, που έδιωξε τους Αμορραίους μπροστά από το λαό του· κι εσύ τώρα θέλεις να μας πάρεις την ιδιοκτησία μας;

[24]Μήπως εσύ δεν έχεις στην κατοχή σου τη χώρα που σου έδωσε ο Χεμώς, ο θεός σου; Το ίδιο κι εμείς έχουμε στην ιδιοκτησία μας ό, τι μας έδωσε ο Κύριος, ο Θεός μας.

[25]Μήπως νομίζεις ότι εσύ είσαι καλύτερος από το Βαλάκ, γιο του Σιπκώρ και βασιλιά της Μωάβ; Αλλά εκείνος δε φιλονίκησε ποτέ με τους Ισραηλίτες ούτε πολέμησε ποτέ εναντίον τους.

[26]Εδώ και τριακόσια χρόνια οι Ισραηλίτες κατοικούν στην Εσεβών, στην Αρώρ και στα περίχωρά τους, καθώς και σ’ όλες τις πόλεις πλάι στις όχθες του Αρνών. Γιατί δεν τους τις πήρατε όλον αυτό τον καιρό;

[27]Εγώ δε σου έκανα κανένα κακό, ενώ εσύ μου κάνεις κακό, πολεμώντας εναντίον μου. Ο Κύριος, ο κριτής όλων, ας αποφασίσει σήμερα ανάμεσα στους Ισραηλίτες και στους Αμμωνίτες! »

Το τάμα του Ιεφθάε

[28]Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

[29]Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

[30]E Jefté fez este voto ao Senhor: "Se entregares os amonitas nas minhas mãos,

[31]aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto".

[32]Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

[33]Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite, chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

[34]Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

[35]Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: "Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz

[28]Ο βασιλιάς των Αμμωνιτών, όμως, δεν έδωσε σημασία στα λόγια που του διαβίβασε ο Ιεφθάε.

[29]Τότε ήρθε το Πνεύμα του Κυρίου στον Ιεφθάε κι αυτός πέρασε μέσα από τη Γαλαάδ και την περιοχή της φυλής Μανασσή· έφτασε στη Μισπά της Γαλαάδ και από 'κει πέρασε στα εδάφη των Αμμωνιτών.

[30]Κι έκανε τάμα ο Ιεφθάε στον Κύριο: «Αν πράγματι παραδώσεις τους Αμμωνίτες στην εξουσία μου», του είπε,

[31]«τότε όποιος βγει πρώτος από την πόρτα του σπιτιού μου να με προϋπαντήσει, όταν με το καλό θα επιστρέφω από τον πόλεμο των Αμμωνιτών, αυτός θ' ανήκει σ' εσένα, Κύριε, και θα σου τον προσφέρω ολοκαύτωμα».

[32]Έτσι ο Ιεφθάε πέρασε τα σύνορα για να πολεμήσει τους Αμμωνίτες κι ο Κύριος τους παρέδωσε σ' αυτόν.

[33]Τους χτύπησε από την Αρώρ ως τη Μινίθ, περιοχή με είκοσι πόλεις, κι ως την Αβέλ-Κεραμίμ. Η ήττα τους ήταν πολύ μεγάλη· έτσι οι Αμμωνίτες έγιναν υποτελείς στους Ισραηλίτες.

Η κόρη του Ιεφθάε

[34]Όταν ο Ιεφθάε γυρνούσε στο σπίτι του, στη Μισπά, βγήκε η κόρη του να τον προϋπαντήσει με τύμπανα και με χορούς. Ήταν το μοναχοπαίδι του. Εκτός απ' αυτήν δεν είχε ούτε γιο ούτε άλλη κόρη.

[35]Όταν την είδε ο Ιεφθάε έσχισε μ' απόγνωση τα ρούχα του και είπε: «Αχ, κόρη μου, με βύθισες στη δυστυχία! Πόση θλίψη μού 'φερες κι εσύ! Έχω δεσμευτεί

ao Senhor um voto que não posso quebrar”.

με λόγο ενώπιον του Κυρίου και δεν μπορώ ν’ ανακαλέσω την υπόσχεσή μου».

[36]“Meu pai”, respondeu ela, “sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas.”

[36]Εκείνη αποκρίθηκε: «Πατέρα μου, αν έδωσες λόγο στον Κύριο, κάνε για μένα ό,τι του υποσχέθηκες, αφού ο Κύριος εκδικήθηκε για σένα τους εχθρούς σου, τους Αμμωνίτες».

[37]E prosseguiu: “Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar com as minhas amigas, porque jamais me casarei”.

[37]Είπε ακόμα στον πατέρα της: «Κάνε μου μόνο αυτή τη χάρη: άφησέ με δυο μήνες, να πάω ν’ ανέβω στα βουνά και να κλάψω την παρθενία μου μαζί με τις φίλες μου».

[38]“Vá!”, disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.

[38]Εκείνος της είπε: «Πήγαινε». Έτσι την έστειλε για δυο μήνες μαζί με τις φίλες της και πήγαν πάνω στα βουνά να κλάψουν την παρθενία της.

[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel

[39]Όταν τέλειωσαν οι δύο μήνες, γύρισε στον πατέρα της κι αυτός εκπλήρωσε με την κόρη του το τάξιμο που είχε κάνει. Η κοπέλα δεν είχε γνωρίσει άντρα. Από τότε έγινε έθιμο στο λαό Ισραήλ,

[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

[40]να πηγαίνουν κάθε χρόνο οι κόρες των Ισραηλιτών και να κλαίνε την κόρη του Ιεφθάε, του Γαλααδίτη, για τέσσερις μέρες.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: “Por que você foi lutar contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!”

ΚΡΙΤΑΙ 12

Ο Ιεφθάε και οι Εφραϊμίτες

[1]Οι άντρες της φυλής Εφραΐμ συγκεντρώθηκαν και πήγαν βόρεια· βρήκαν τον Ιεφθάε και του είπαν: «Γιατί πήγες να πολεμήσεις τους Αμμωνίτες και δε μας κάλεσες να πολεμήσουμε κι εμείς μαζί σου; Τώρα θα κάψουμε το σπίτι σου κι εσένα μαζί».

[2]Jefté respondeu: “Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.

[2]Ο Ιεφθάε τους απάντησε: «Όταν εγώ και ο λαός μου βρισκόμασταν σε πολύ μεγάλες διαμάχες με τους Αμμωνίτες, σας κάλεσα, αλλά εσείς δεν μ’ ελευθερώσατε απ’ αυτούς.

[3]Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os amonitas, e o Senhor me deu a vitória sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?”

[3]Αφού είδα ότι εσείς δεν ερχόσασταν να με βοηθήσετε, ριψοκινδύνεψα κι επιτέθηκα εναντίον τους κι ο Κύριος τους παρέδωσε στην εξουσία μου. Γιατί, λοιπόν, σήμερα ερχόσαστε να με πολεμήσετε; »

[4]Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: “Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés”.

[4]Ο Ιεφθάε συγκέντρωσε τότε όλους τους άντρες της Γαλαάδ και πολέμησε τους Εφραϊμίτες. Οι Γαλααδίτες νίκησαν τους Εφραϊμίτες. Αυτοί έλεγαν: «Πρόσφυγες της φυλής Εφραΐμ είσαστε εσείς οι Γαλααδίτες, ανάμεσα στους Εφραϊμίτες και στους Μανασσίτες».

[5]Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: “Deixem-me atravessar”, os homens de Gileade perguntavam: “Você é efraimita?” Se respondesse que não,

[5]Μετά οι Γαλααδίτες έπιασαν τα περάσματα του Ιορδάνη για να μη μπορούν να γυρίσουν πίσω οι Εφραϊμίτες. Κάθε φορά που ένας απ’ τους καταδιωγμένους Εφραϊμίτες ζητούσε να περάσει, οι Γαλααδίτες τον ρωτούσαν: «Μήπως είσαι Εφραϊμίτης; » Κι αν εκείνος απαντούσε «όχι»,

[6]diziam: “Então diga: Chibolete”. Se ele dissesse: “Sibolete”, sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

[6]τον έβαζαν να προφέρει τη λέξη «Σχιββώλεθ». Αυτός έλεγε: «Σιββώλεθ», γιατί δεν μπορούσε να προφέρει σωστά τη λέξη. Τότε τον έπιαναν και τον σκότωναν. Έτσι, εκεί στα περάσματα του Ιορδάνη σκοτώθηκαν τότε σαράντα δύο χιλιάδες Εφραϊμίτες.

[7]Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

Ibsã, Elom e Abdom

[8]Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

[9]Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

[10]Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

[11]Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.

[12]Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

[13]Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

[14]Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

[15]Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

Juízes 13

O Nascimento de Sansão

[1]Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

[7]Ο Ιεφθάε ο Γαλααδίτης κυβέρνησε τον Ισραήλ έξι χρόνια. Έπειτα πέθανε και τον έθαψαν στη γενέτειρα πόλη του, στη Γαλαάδ.

Οι Κριτές Ιβσάν, Αιλών και Αβδών

[8]Μετά τον Ιεφθάε κυβέρνησε τον Ισραήλ ο Ιβσάν από τη Βηθλεέμ.

[9]Αυτός είχε τριάντα γιους και τριάντα κόρες. Έδωσε τις κόρες του σε γάμο έξω από τη φυλή του κι έφερε για τους γιους του τριάντα κόρες από άλλη φυλή. Κυβέρνησε τον Ισραήλ εφτά χρόνια.

[10]Όταν πέθανε ο Ιβσάν, τον έθαψαν στη Βηθλεέμ.

[11]Μετά απ' αυτόν, κυβέρνησε τον Ισραήλ ο Αιλών από τη φυλή Ζαβουλών. Κυβέρνησε δέκα χρόνια τον Ισραήλ.

[12]Όταν πέθανε, τον έθαψαν στην Αϊαλών, στην περιοχή της φυλής Ζαβουλών.

[13]Μετά απ' αυτόν, κυβέρνησε τον Ισραήλ, ο Αβδών, γιος του Ιλλέλ, ο Πιραθωνίτης.

[14]Αυτός είχε σαράντα γιους και τριάντα εγγόνια, που ίππευαν σε εβδομήντα πουλάρια. Κυβέρνησε τον Ισραήλ οκτώ χρόνια.

[15]Όταν πέθανε ο Αβδών, τον έθαψαν στην Πιραθών, στην περιοχή της φυλής Εφραΐμ, στο βουνό των Αμαληκιτών.

ΚΡΙΤΑΙ 13

Προαναγγέλλεται η γέννηση του Σαμψών

[1]Οι Ισραηλίτες δυσαρέστησαν πάλι με τις πράξεις τους τον Κύριο κι αυτός τους παρέδωσε στους Φιλισταίους για σαράντα χρόνια.

[2]Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

[3]Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: “Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.

[4]Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;

[5]e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus desde o nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus”.

[6]Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: “Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,

[7]mas ele me assegurou: ‘Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte’ ”.

[8]Então Manoá orou ao Senhor: “Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer”.

[2]Εκείνο τον καιρό ζούσε στη Σωρεά κάποιος που ονομαζόταν Μανωάχ και προερχόταν από τη φυλή Δαν. Η γυναίκα του ήταν στείρα· δε γεννούσε παιδιά.

[3]Μια μέρα παρουσιάστηκε στη γυναίκα ο άγγελος του Κυρίου και της είπε: «Εσύ τώρα είσαι στείρα και δε γεννάς· αλλά θα μείνεις έγκυος και θα γεννήσεις γιο.

[4]Πρόσεχε, λοιπόν, από τώρα να μην πίνεις κρασί και άλλα δυνατά ποτά και να μην τρως τίποτε ακάθαρτο,

[5]εξαιτίας της εγκυμοσύνης σου. Γιατί ο γιος που θα γεννήσεις θα είναι Ναζηραίος, δηλαδή αφιερωμένος στο Θεό απ’ την κοιλιά της μάνας του, και δε θα του κόψουν τα μαλλιά. Αυτός θ’ αρχίσει να ελευθερώνει τον Ισραήλ από τους Φιλισταίους».

[6]Η γυναίκα ήρθε και είπε στον άντρα της: «Μου παρουσιάστηκε ένας άνθρωπος του Θεού. Η όψη του ήταν σαν όψη αγγέλου του Θεού και προκαλούσε μεγάλον τρόμο. Δεν τον ρώτησα από πού έρχεται ούτε αυτός μου είπε τ’ όνομά του.

[7]Αλλά μου είπε ότι θα μείνω έγκυος και θα γεννήσω γιο· δεν πρέπει, λοιπόν, να πίνω κρασί και άλλα δυνατά ποτά ούτε να τρώω τίποτε ακάθαρτο, γιατί το παιδί θα είναι αφιερωμένο στο Θεό από την κοιλιά της μάνας του ως την ημέρα του θανάτου του».

[8]Τότε ο Μανωάχ προσευχήθηκε στον Κύριο: «Κύριε», είπε, «σε παρακαλώ, ας ξανάρθει ο άνθρωπος του Θεού, κι ας μας

διδάξει τι πρέπει να κάνουμε στο παιδί που θα γεννηθεί».

[9]Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

[9]Ο Θεός άκουσε την προσευχή του και ξανάρθε ο άγγελος του Θεού στη γυναίκα, την ώρα που αυτή βρισκόταν στο χωράφι. Ο άντρας της, δεν ήταν μαζί της.

[10]Mas ela foi correndo contar ao marido: “O homem que me apareceu outro dia está aqui!”

[10]Εκείνη τότε έτρεξε γρήγορα να του το αναγγείλει: «Μου παρουσιάστηκε πάλι ο άνθρωπος που είχε έρθει εκείνη την μέρα», του είπε.

[11]Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem, perguntou: “Foste tu que falaste com a minha mulher?” “Sim”, disse ele.

[11]Ο Μανωάχ σηκώθηκε αμέσως κι ακολούθησε τη γυναίκα του, πλησίασε τον άνθρωπο και του είπε: «Εσύ είσαι ο άνθρωπος που μίλησες στη γυναίκα μου; » Κι αυτός απάντησε: «Εγώ είμαι».

[12]“Quando as tuas palavras se cumprirem”, Manoá perguntou, “como devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?”

[12]Ο Μανωάχ τον ρώτησε: «Αν τώρα εκπληρωθούν τα λόγια σου, τι θα πρέπει να προσέξουμε σχετικά με το παιδί και τι θα πρέπει να κάνουμε γι’ αυτό; »

[13]O Anjo do Senhor respondeu: “Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você.

[13]Ο άγγελος του απάντησε: «Η γυναίκα να φυλαχτεί απ’ όλα όσα της είπα.

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você”.

[14]Δε θα τρώει τίποτε απ’ ό, τι παράγεται στο αμπέλι, δε θα πίνει κρασί και άλλα δυνατά ποτά και δε θα τρώει τίποτε ακάθαρτο. Θα τηρήσει όλα όσα τη διέταξα».

Ο ίδιος ο Κύριος φέρνει το μήνυμα

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: “Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito”.

[15]Ο Μανωάχ είπε στον άγγελο του Κυρίου: «Δέξου να σε κρατήσουμε, λοιπόν· θα σου ετοιμάσουμε ένα κατσικάκι».

[16]O Anjo do Senhor respondeu: “Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o

[16]Αλλά ο άγγελος του Κυρίου τού απάντησε: «Κι αν ακόμα με κρατήσεις, δε θα φάω από το φαγητό σου· αν όμως θέλεις να προσφέρεις ολοκαύτωμα,

ao Senhor”. Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: “Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?”

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[22]“Sem dúvida vamos morrer!” disse ele à mulher, “pois vimos a Deus!”

[23]Mas a mulher respondeu: “Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou”.

πρόσφερέ το στον Κύριο». Ο Μανωάχ δεν ήξερε ότι αυτός ήταν ο άγγελος του Κυρίου.

[17]Τότε ρώτησε τον άγγελο: «Ποιο είναι το όνομά σου, για να σε τιμήσουμε όταν εκπληρωθεί ο λόγος σου; »

[18]Ο άγγελος του Κυρίου του απάντησε: «Γιατί ρωτάς για τ’ όνομά μου; Είναι όνομα θαυμαστό».

[19]Τότε πήρε ο Μανωάχ ένα κατσίκι και την αναίμακτη θυσία και τα πρόσφερε πάνω σ’ ένα βράχο στον Κύριο, ο οποίος κάνει θαύματα. Κι ενώ μαζί με τη γυναίκα του παρατηρούσαν

[20]τις φλόγες που ανέβαιναν από το θυσιαστήριο στον ουρανό, είδαν τον άγγελο του Κυρίου να υψώνεται μέσα στις φλόγες. Ο Μανωάχ και η γυναίκα του, βλέποντάς το έπεσαν με το πρόσωπο στη γη.

[21]Ο άγγελος του Κυρίου δεν παρουσιάστηκε πια στο Μανωάχ και στη γυναίκα του. Τότε αυτός κατάλαβε ότι επρόκειτο για τον άγγελο του Κυρίου.

[22]Ο Μανωάχ είπε στη γυναίκα του: «Τώρα το δίχως άλλο θα πεθάνουμε, γιατί είδαμε το Θεό».

[23]Αλλά η γυναίκα του του είπε: «Αν ο Κύριος ήθελε να μας θανατώσει, δε θα δεχόταν από τα χέρια μας τη θυσία του ολοκαυτώματος και την αναίμακτη προσφορά, και δεν θα μας άφηνε να τα δούμε όλα αυτά, ούτε ν’ ακούσουμε τέτοια πράγματα».

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: "Vi uma mulher filisteia em Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa".

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: "Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?" Sansão, porém, disse ao pai: "Consiga-a para mim. É ela que me agrada".

[4]Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

[5]Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

[24]Η γυναίκα, λοιπόν, γέννησε γιο και τον ονόμασαν Σαμψών· το παιδί μεγάλωνε και ο Κύριος το ευλογούσε.

[25]Βρισκόταν στο στρατόπεδο του Δαν, ανάμεσα στη Σωρεά και στην Εσταόλ, όταν το Πνεύμα του Θεού άρχισε να τον οδηγεί σε δράση.

ΚΡΙΤΑΙ 14

Ο Σαμψών και η γυναίκα της Τιμναθά

[1]Κάποτε ο Σαμψών κατέβηκε στην Τιμναθά κι εκεί είδε μια νεαρή Φιλισταία.

[2]Όταν γύρισε σπίτι του, μίλησε στους γονείς του: «Στην Τιμναθά», τους είπε, «γνώρισα μια κοπέλα Φιλισταία. Θέλω να τη ζητήσετε για να γίνει γυναίκα μου».

[3]Οι γονείς του του είπαν: «Καλά, δεν υπάρχει καμιά γυναίκα ανάμεσα στις κόρες των ομοεθνών σου, στο λαό μας, και θέλεις να πάρεις γυναίκα από τους Φιλισταίους, αυτούς τους απερίτμητους; » Αλλά ο Σαμψών απάντησε στον πατέρα του: «Εμένα αυτή μ' αρέσει· ζήτησέ την για μένα να την παντρευτώ».

[4]Οι γονείς του δεν ήξεραν ότι αυτό προερχόταν από τον Κύριο, ο οποίος ζητούσε αφορμή για να τα βάλει με τους Φιλισταίους, γιατί εκείνο τον καιρό οι Φιλισταίοι ήταν επικυρίαρχοι στον Ισραήλ.

[5]Κατέβηκαν, λοιπόν, ο Σαμψών και οι γονείς του στην Τιμναθά. Όταν έφτασαν στα αμπέλια της πόλης, ένα λιονταράκι όρμησε μουγγρίζοντας πάνω στον Σαμψών.

[6]O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

[7]Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

[8]Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

[9]Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

[10]Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

[11]Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.

[12]"Vou propor um enigma para vocês", disse-lhes Sansão. "Se vocês puderem dar-me a resposta certa durante os sete dias da festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.

[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas." "Proponha-nos o seu enigma", disseram. "Vamos ouvi-lo."

[6]Τότε το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε πάνω στο Σαμψών και με μόνο τα χέρια του το ξέσκισε, όπως θα ξέσκιζε ένα κατσικάκι. Δεν είπε όμως τίποτε στους γονείς του γι' αυτό του το κατόρθωμα.

[7]Κατέβηκε στην πόλη και συνάντησε τη γυναίκα, η οποία του άρεσε πολύ.

[8]Μετά από μέρες, επιστρέφοντας πάλι στην Τιμναθά, για να πάρει την κοπέλα γυναίκα του, βγήκε λίγο απ' το δρόμο του, για να δει το πτώμα του λιονταριού, και βλέπει μες στο πτώμα ένα σμάρι μέλισσες και μέλι.

[9]Μάζεψε μέλι στις χούφτες του και καθώς προχωρούσε στο δρόμο του, έτρωγε. Όταν πήγε στους γονείς του τους έδωσε μέλι κι έφαγαν. Αλλά δεν τους είπε ότι το είχε πάρει μέσα απ' το κουφάρι του λιονταριού.

Η πρώτη διαμάχη του Σαμψών με τους Φιλισταίους

[10]Ο πατέρας του επισκέφθηκε το σπίτι της νύφης του κι ο Σαμψών ετοίμασε εκεί γαμήλιο συμπόσιο, όπως συνήθιζαν τότε οι νέοι.

[11]Όταν τον είδαν οι Φιλισταίοι έστειλαν τριάντα νέους να τον συντροφεύουν.

[12]Ο Σαμψών τους είπε: «Θα σας πω ένα αίνιγμα· αν μου το λύσετε στις εφτά μέρες που θα διαρκέσει το συμπόσιο, θα σας δώσω τριάντα λινές πουκαμίσες και τριάντα γιορτινές φορεσιές·

[13]αν όμως δεν μπορέσετε να μου το λύσετε, τότε εσείς θα μου δώσετε τριάντα λινές πουκαμίσες και τριάντα γιορτινές

[14]Disse ele então: “Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura”. Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.

[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: “Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?”

[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: “Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!” “Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o enigma”, respondeu ele. “Por que deveria explicá-lo a você?”

[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo. Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.

[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: “O que é mais doce que o mel? O que é mais forte que o leão?” Sansão lhes disse: “Se vocês não tivessem arado com a minha

φορεσιές. Αυτοί του απάντησαν: «Πες μας το αίνιγμά σου, να το ακούσουμε».

[14]Ο Σαμψών τους είπε: «Από ’κείνον που τρώει, βγήκε εκείνο που τρώγεται. Απ’ αυτόν που ’χει δύναμη βγήκε αυτό που ’χει γλύκα. Τι είναι; » Τρεις μέρες, πέρασαν, και δεν μπόρεσαν να λύσουν το αίνιγμα οι νέοι.

[15]Την τέταρτη μέρα είπαν στη γυναίκα του Σαμψών: «Προσπάθησε με κολακείες να καταφέρεις τον άντρα σου να μας εξηγήσει το αίνιγμα, για να μην βάλουμε φωτιά και σας κάψουμε κι εσένα και το σπίτι του πατέρα σου. Μας καλέσατε εδώ, για να μας γδύσετε; »

[16]Τότε η γυναίκα του Σαμψών έπεσε στο λαιμό του κλαίγοντας και του είπε: «Σίγουρα με μισείς· δεν μ’ αγαπάς! Έβαλες ένα αίνιγμα στους συμπατριώτες μου και σ’ εμένα δεν το εξήγησες». Ο Σαμψών της είπε: «Εγώ δεν το εξήγησα στον πατέρα μου και στη μάνα μου· θα το εξηγήσω σ’ εσένα; »

[17]Αυτή συνέχισε να πέφτει στο λαιμό του και να κλαίει, ώσπου τέλειωσαν οι εφτά μέρες που κράτησε το συμπόσιο. Την έβδομη πια μέρα, της έδωσε τη λύση, γιατί τον είχε ταλαιπωρήσει πολύ. Κι αυτή έδωσε τη λύση του αινίγματος στους συμπατριώτες της.

[18]Την έβδομη μέρα, πριν βασιλέψει ο ήλιος και μπει στο νυφικό δωμάτιο, οι άντρες της πόλεις τού είπαν: «Τι απ’ το μέλι πιο γλυκό; κι απ’ το λιοντάρι πιο δυνατό; » Κι αυτός τους απάντησε: «Αν με

novilha, não teriam solucionado o meu enigma”.

[19]Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

[20]E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

τη δαμαλίτσα μου δεν είχατε οργώσει, λύση στο αίνιγμά μου δεν θα είχατε δώσει».

[19]Τότε ήρθε σ’ αυτόν το Πνεύμα του Κυρίου και κατέβηκε στην Ασκάλωνα, σκότωσε τριάντα άντρες, πήρε τα υπάρχοντά τους, έδωσε τα ρούχα σ’ εκείνους που έλυσαν το αίνιγμα και πήγε οργισμένος στο σπίτι του πατέρα του.

[20]Τη γυναίκα του Σαμψών την έδωσαν στον κουμπάρο του, που ήταν φίλος του.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

[1]Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. “Vou ao quarto da minha mulher”, disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

[2]“Eu estava tão certo de que você a odiava”, disse ele, “que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã”.

[3]Sansão lhes disse: “Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!”

[4]Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois prendeu uma tocha em cada par de caudas,

[5]acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim

ΚΡΙΤΑΙ 15

Η διαμάχη με τους Φιλισταίους διευρύνεται

[1]Ύστερα από λίγον καιρό, την εποχή που θέριζαν τα στάρια, ο Σαμψών επισκέφθηκε τη γυναίκα του και της έφερε ένα κατσίκι. Αλλά όταν ζήτησε να πλαγιάσει με τη γυναίκα του στο νυφικό δωμάτιο, ο πατέρας της δεν τον άφησε να μπει.

[2]«Σκέφτηκα, αλήθεια», του είπε, «πως εσύ τη μισείς θανάσιμα, και γι’ αυτό την έδωσα στον κουμπάρο σου. Αλλά η μικρή αδερφή της είναι ωραιότερη από κείνην. Μπορείς να πάρεις αυτήν αντί για κείνην».

[3]Τότε είπε ο Σαμψών: «Αυτή τη φορά δε θα φταίω εγώ για το κακό που θα κάνω στους Φιλισταίους».

[4]Πήγε, λοιπόν, κι έπιασε τριακόσιες αλεπούδες, βρήκε και δαυλούς· έδεσε ουρά με ουρά τις αλεπούδες και έβαλε από έναν δαυλό ανάμεσα σε κάθε ζευγάρι ουρές.

[5]Άναψε τους δαυλούς κι άφησε τις αλεπούδες ελεύθερες στα σπαρτά των

ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

[6]Os filisteus perguntaram: “Quem fez isso?” Responderam-lhes: “Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi dada ao seu amigo”. Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

[7]Sansão lhes disse: “Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês”.

[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.

[10]Os homens de Judá perguntaram: “Por que vocês vieram lutar contra nós?” Eles responderam: “Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou”.

[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: “Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o que nos fez?” Ele respondeu: “Fiz a eles apenas o que eles me fizeram”.

[12]Disseram-lhe: “Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus”. Sansão disse: “Jurem-me que vocês mesmos não me matarão”.

Φιλισταίων. Έτσι κάηκαν τα πάντα· τα δεμάτια ως και τα αθέριστα σπαρτά, ακόμη και τ’ αμπέλια και οι ελιές.

[6]Τότε ρώτησαν οι Φιλισταίοι: «Ποιος το έκανε αυτό; ». Και τους απάντησαν: «Ο Σαμψών, ο γαμπρός του Τιμναθίτη, γιατί ο πεθερός του πήρε τη γυναίκα του και την έδωσε στον κουμπάρο του». Τότε ανέβηκαν οι Φιλισταίοι κι έκαψαν κι αυτήν και το σπίτι του πατέρα της.

[7]Ο Σαμψών τους είπε: «Έτσι που φερθήκατε, δε θα ησυχάσω αν δεν σας εκδικηθώ».

[8]Και τους χτύπησε αλύπητα με μεγάλη σφαγή. Έπειτα πήγε κι έμεινε σε μια σπηλιά του βράχου της Ετάμ.

Ο Σαμψών νικάει τους Φιλισταίους στην Λεχί

[9]Οι Φιλισταίοι ανέβηκαν και στρατοπέδευσαν στην περιοχή της φυλής Ιούδα και απλώθηκαν ως τη Λεχί.

[10]Οι άντρες της φυλής Ιούδα τους ρώτησαν: «Γιατί ήρθατε να μας χτυπήσετε; » Αυτοί αποκρίθηκαν: «Ήρθαμε για να δέσουμε το Σαμψών και να του κάνουμε ό, τι μας έκανε».

[11]Τότε κατέβηκαν τρεις χιλιάδες άντρες της φυλής Ιούδα στη σπηλιά του βράχου της Ετάμ και είπαν στο Σαμψών: «Δεν ξέρεις ότι οι Φιλισταίοι μας εξουσιάζουν; Τι είναι, λοιπόν, αυτό που μας έκανες; » Εκείνος τους απάντησε: «Ό, τι μου έκαναν, αυτό τους έκανα».

[12]Τότε του είπαν: «Εμείς ήρθαμε εδώ να σε δέσουμε και να σε παραδώσουμε στους Φιλισταίους». Και τους είπε ο Σαμψών:

«Ορκιστείτε μου ότι δε θα με σκοτώσετε εσείς».

13“Certamente que não!”, responderam. “Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos.” E o prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

14Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.

15Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.

16Disse ele então: “Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens”.

17Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.

18Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: “Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?”

19Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse

13Του απάντησαν: «Όχι, αλλά θα σε δέσουμε γερά και θα σε παραδώσουμε σ’ αυτούς. Πάντως δε θα σε σκοτώσουμε». Τον έδεσαν, λοιπόν, με δύο καινούρια σχοινιά και τον έβγαλαν έξω από τον βράχο.

14Όταν έφτασε στη Λεχί, οι Φιλισταίοι έτρεχαν με αλαλαγμούς να τον συναντήσουν. Τότε το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε πάνω του, και τα σχοινιά που έδεναν τα μπράτσα του έσπασαν σαν λινές κλωστές καμένες στη φωτιά, και οι χειροπέδες του κομματιάστηκαν κι έπεσαν απ’ τα χέρια του.

15Κάπου εκεί βρήκε το σαγόνι ενός πρόσφατα σκοτωμένου γαϊδουριού, το πήρε στο χέρι του και σκότωσε μ’ αυτό χίλιους άντρες.

16Τότε είπε: «Μ’ ένα σαγόνι γαϊδουριού τους ξέκανα, μ’ ένα σαγόνι γαϊδουριού σκότωσα χίλιους άντρες».

17Μετά απ’ αυτό, πέταξε το σαγόνι από το χέρι του. Κι ονόμασαν εκείνο τον τόπο Ραμάθ-Λεχί (Απόρριψη).

18Ξάφνου δίψασε πάρα πολύ και φώναξε στον Κύριο: «Εσύ μέσω του δούλου σου έδωσες τη μεγάλη αυτή σωτηρία· και τώρα να πεθάνω από δίψα και να πέσω στα χέρια των απερίτμητων; »

19Τότε ο Θεός έσχισε το κοίλωμα του βράχου που βρίσκεται στη Λεχί, και βγήκε από ’κει νερό· ήπιε ο Σαμψών κι αναζωογονήθηκε και έζησε. Γι’ αυτό

motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.

ονόμασε την πηγή εκείνη Αιν-Ακκορέ (Πηγή Επικαλουμένου)· κι αυτή σώζεται μέχρι σήμερα στη Λεχί.

[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

[20]Ο Σαμψών κυβέρνησε τον Ισραήλ στις μέρες των Φιλισταίων για είκοσι χρόνια.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.

[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.

[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

[4]Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

[5]Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

ΚΡΙΤΑΙ 16

Ο Σαμψών στην Γάζα

[1]Μια μέρα ο Σαμψών πήγε στη Γάζα κι εκεί είδε μια πόρνη και πλάγιασε μαζί της.

[2]Ανάμεσα στους κατοίκους της Γάζας κυκλοφόρησε η είδηση: «Ο Σαμψών ήρθε εδώ». Τον περικύκλωσαν, λοιπόν, και παραμόνευαν όλη τη νύχτα περιμένοντας την αυγή, με σκοπό να τον σκοτώσουν όταν θα φώτιζε».

[3]Αλλά ο Σαμψών κοιμήθηκε ως τα μεσάνυχτα. Εκείνη περίπου την ώρα σηκώθηκε, έπιασε τα θυρόφυλλα της πύλης της πόλεως μαζί με τους δύο παραστάτες, τα φόρτωσε στους ώμους του μαζί με την αμπάρα και τα ανέβασε στην κορυφή του βουνού που υψώνεται απέναντι στη Χεβρών.

Σαμψών και Δαλιδά

[4]Μετά απ’ αυτά, αγάπησε μια γυναίκα, που ονομαζόταν Δαλιδά και κατοικούσε στην πεδιάδα Σωρέκ.

[5]Οι άρχοντες των Φιλισταίων πήγαν και τη βρήκαν και της είπαν: «Προσπάθησε με κολακείες να μάθεις από το Σαμψών πού βρίσκεται η μεγάλη δύναμή του και πώς μπορούμε να τον νικήσουμε, για να τον δέσουμε και να τον υποτάξουμε. Κι εμείς θα σου δώσουμε χίλιους εκατό ασημένιους σίκλους ο καθένας».

[6]Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

[7]Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[8]Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

[9]Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as tiras de couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

[10]Disse Dalila a Sansão: “Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado”.

[11]Ele disse: “Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[6]Τότε η Δαλιδά ρώτησε το Σαμψών: «Πες μου, σε παρακαλώ, από πού προέρχεται η μεγάλη δύναμή σου και πώς μπορεί κανείς να σε δέσει για να σε υποτάξει; »

[7]Ο Σαμψών της είπε: «Αν με δέσουν με εφτά νωπά νεύρα, που δεν έχουν ακόμη ξεραθεί, τότε θα χάσω τη δύναμή μου και θα γίνω σαν ένας κοινός άνθρωπος».

[8]Τότε οι άρχοντες των Φιλισταίων της έφεραν εφτά νωπά νεύρα και μ’ αυτά τον έδεσε.

[9]Στο μεταξύ αυτή είχε κρύψει ανθρώπους, που περίμεναν έτοιμοι, στο εσωτερικό του σπιτιού. Ξαφνικά του φώναξε: «Σαμψών, οι Φιλισταίοι έρχονται εναντίον σου! » Τότε αυτός έσπασε τα νεύρα, όπως σπάει η κλωστή του στουπιού, όταν πλησιάζει στη φωτιά. Έτσι δεν αποκαλύφθηκε το μυστικό της δύναμής του.

[10]Τότε είπε η Δαλιδά στο Σαμψών: «Με γέλασες και μου είπες ψέματα. Πες μου, λοιπόν, τώρα, πώς μπορεί κανείς να σε δέσει; »

[11]Αυτός της απάντησε: «Αν με δέσουν γερά με καινούρια σχοινιά, που δεν τα ’χουν ακόμα χρησιμοποιήσει σε καμιά δουλειά, τότε θα χάσω τη δύναμή μου και θα γίνω σαν ένας κοινός άνθρωπος».

[12]Η Δαλιδά πήρε καινούρια σχοινιά και τον έδεσε μ’ αυτά. Και ξαφνικά του φώναξε: «Σαμψών, οι Φιλισταίοι έρχονται εναντίον σου! » Στο μεταξύ είχε κρύψει πάλι ανθρώπους, που περίμεναν έτοιμοι στο εσωτερικό του σπιτιού. Αυτός

όμως έσπασε τα σχοινιά από τα μπράτσα του, σα να ήταν κλωστές.

[13]Disse Dalila a Sansão: "Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado". Ele respondeu: "Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem". Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

[13]Η Δαλιδά είπε στο Σαμψών: «Ως τώρα με γέλασες και μου είπες ψέματα. Φανέρωσέ μου, λοιπόν, πώς μπορεί κανείς να σε δέσει». Αυτός της είπε: «Αν πλέξεις τις εφτά πλεξίδες του κεφαλιού μου στο στημόνι του αργαλειού, τότε θα χάσω τη δύναμή μου και θα γίνω σαν ένας κοινός άνθρωπος». Έτσι, η Δαλιδά κοίμισε τον Σαμψών, πήρε τις εφτά πλεξούδες του κεφαλιού του και τις ύφανε στο στημόνι,

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Ele despertou do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

[14]και τις στερέωσε με τη σφήνα. Έπειτα του φώναξε: «Σαμψών, οι Φιλισταίοι έρχονται εναντίον σου! » Αυτός ξύπνησε και τράβηξε με τα μαλλιά του και το αντί και το στημόνι.

[15]Então ela lhe disse: "Como você pode dizer que me ama se não confia em mim? Esta é a terceira vez que você me fez de boba e não contou o segredo da sua grande força".

[15]Η Δαλιδά τού είπε πάλι: «Πώς μπορείς να λες ότι μ' αγαπάς, ενώ η καρδιά σου δεν είναι μαζί μου; Τρεις φορές με γέλασες και δε μου φανέρωσες πού βρίσκεται η μεγάλη σου δύναμη».

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[16]Κι αφού κάθε μέρα τον ταλαιπωρούσε με τα λόγια της και τον τυραννούσε, σε σημείο να θέλει να πεθάνει,

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: "Jamais se passou navalha em minha cabeça", disse ele, "pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem".

[17]της άνοιξε όλη την καρδιά του και της είπε: «Ξυράφι δεν πέρασε ποτέ από το κεφάλι μου, γιατί εγώ είμαι Ναζηραίος, δηλαδή αφιερωμένος στο Θεό από την κοιλιά της μάνας μου. Αν ξυρίσω τα μαλλιά μου, τότε θα χάσω τη δύναμή μου και θα γίνω σαν ένας κοινός άνθρωπος».

[18]Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus:

[18]Η Δαλιδά κατάλαβε ότι της άνοιξε όλη του την καρδιά, κι έστειλε και κάλεσε τους άρχοντες των Φιλισταίων: «Αυτή τη

“Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo”. Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

φορά», τους είπε, «μπορείτε να ’ρθετε, γιατί μου άνοιξε όλη την καρδιά του». Οι άρχοντες των Φιλισταίων πήγαν στο σπίτι της φέρνοντας και το ασήμι μαζί τους.

[19]Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

[19]Αυτή τον κοίμισε στα γόνατά της και φώναξε έναν άνθρωπο ο οποίος ξύρισε τις εφτά πλεξίδες του Σαμψών. Άρχισε έτσι να τον υποτάσσει στην εξουσία της, αφού η δύναμή του είχε φύγει.

[20]Então ela chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele acordou do sono e pensou: “Sairei como antes e me livrarei”. Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

[20]Μετά του φώναξε: «Σαμψών, οι Φιλισταίοι έρχονται εναντίον σου! » Ο Σαμψών ξύπνησε και σκέφτηκε: «Θα γλιτώσω όπως τις άλλες φορές και θ’ απελευθερωθώ». Αλλά δεν ήξερε ότι ο Κύριος είχε φύγει μακριά του.

[21]Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

[21]Τότε οι Φιλισταίοι τον συνέλαβαν, του έβγαλαν τα μάτια και τον κατέβασαν στη Γάζα· τον έδεσαν με χάλκινες αλυσίδες και τον έβαλαν ν’ αλέθει με τον μύλο στάρι στη φυλακή.

[22]Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

[22]Ωστόσο τα μαλλιά του κεφαλιού του είχαν αρχίσει να μεγαλώνουν από τότε που του τα είχαν ξυρίσει.

A Morte de Sansão

Ο θάνατος του Σαμψών

[23]Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: “O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos”.

[23]Κάποτε οι άρχοντες των Φιλισταίων είχαν συγκεντρωθεί για να προσφέρουν μεγάλη θυσία στο Δαγών, το θεό τους, και να πανηγυρίσουν. Τραγουδούσαν κι έλεγαν: «Στα χέρια μας παρέδωσε ο θεός μας τον Σαμψών που ήταν ο εχθρός μας».

[24]Quando o povo o viu, louvou o seu deus: “O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra, aquele que multiplicava os nossos mortos”.

[24]Όταν ο λαός τον είδε, δόξασαν το θεό τους και είπαν: «Στα χέρια μας παρέδωσε ο θεός μας τον Σαμψών που ήταν ο εχθρός μας· αυτόν που ερήμωσε τη χώρα μας κι αποδεκάτισε τον πληθυσμό μας».

[25]Com o coração cheio de alegria, gritaram: “Tragam-nos Sansão para nos divertir!” E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

[26]Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: “Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas”.

[27]Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia cerca de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

[28]E Sansão orou ao Senhor: “Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!”

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra,

[30]disse: “Que eu morra com os filisteus!” Em seguida, ele as empurrou com toda a força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim, na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

[25]Και όταν ήρθαν στο κέφι είπαν: «Φωνάξτε το Σαμψών να μας διασκεδάσει». Έστειλαν, λοιπόν, κι έβγαλαν το Σαμψών από τη φυλακή, τον έβαλαν να σταθεί ανάμεσα στις κολόνες του ναού τους και διασκέδαζαν με το θέαμα.

[26]Τότε ο Σαμψών είπε στον νέο που τον οδηγούσε από το χέρι: «Φέρε με ν' αγγίξω τις κολόνες που στηρίζουν το ναό· θέλω ν' ακουμπήσω πάνω τους».

[27]Το κτίριο ήταν κατάμεστο από κόσμο. Εκεί ήταν όλοι οι άρχοντες των Φιλισταίων, και πάνω στη στέγη ήταν κάπου τρεις χιλιάδες άντρες και γυναίκες που διασκέδαζαν βλέποντας τον Σαμψών.

[28]Τότε φώναξε ο Σαμψών στον Κύριο και είπε: «Κύριε, Θεέ, θυμήσου με, σε παρακαλώ, και κάνε με δυνατό μονάχα ετούτη τη φορά, Θεέ, για να εκδικηθώ μια για πάντα τους Φιλισταίους για τα δύο μου μάτια».

[29]Μετά έπιασε τις δύο κεντρικές κολόνες που στήριζαν το ναό κι ακούμπησε πάνω τους, στη μια με το δεξί του χέρι και στην άλλη με το αριστερό,

[30]και είπε: «Ας πεθάνω κι εγώ μαζί με τους Φιλισταίους». Έσπρωξε με όλη του τη δύναμη κι έπεσε ο ναός πάνω στους άρχοντες και σ' όλο τον λαό που ήταν εκεί. Έτσι, αυτοί που ο Σαμψών σκότωσε με το θάνατό του ήταν περισσότεροι από εκείνους που είχε σκοτώσει σ' όλη τη ζωή του.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

[31]Τότε κατέβηκαν τ’ αδέρφια του και όλη η οικογένεια του πατέρα του και τον πήραν· τον έφεραν και τον έθαψαν ανάμεσα στη Σωρεά και στην Εσταόλ, στον τάφο του Μανωάχ, του πατέρα του. Ο Σαμψών κυβέρνησε τον Ισραήλ είκοσι χρόνια.

Juízes 17

Os Ídolos de Mica

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[2]que disse certa vez à sua mãe: “Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei”. Disse-lhe sua mãe: “O Senhor o abençoe, meu filho!”

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: “Consagro solenemente a minha prata ao Senhor para que o meu filho faça uma imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você”.

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e

ΚΡΙΤΑΙ 17

Τα είδωλα του Μιχαΐα

[1]Στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ ζούσε κάποιος που ονομαζόταν Μιχαΐας.

[2]Μια μέρα αυτός είπε στη μάνα του: «Οι χίλιοι εκατό ασημένιοι σίκλοι που σου τους είχαν κλέψει και μάλιστα καταριόσουν τους κλέφτες μπροστά μου, νάτοι, εγώ τους έχω. Εγώ τους είχα πάρει». Τότε η μητέρα του του είπε: «Να ’σαι ευλογημένος από τον Κύριο, γιε μου».

[3]Ο Μιχαΐας επέστρεψε τους χίλιους εκατό ασημένιους σίκλους στη μάνα του, κι εκείνη του είπε: «Τα χρήματα αυτά τα έχω αφιερώσει όλα στον Κύριο· προέρχονται από μένα για χάρη του παιδιού μου, για να κάνω ένα είδωλο επικαλυμμένο με χυτό μέταλλο. Γι’ αυτό και σου τα επιστρέφω τώρα».

[4]Αυτός όμως ξανάδωσε πίσω τα χρήματα στη μάνα του. Εκείνη πήρε διακόσιους ασημένιους σίκλους και τους έδωσε σ’ έναν χρυσοχόο· αυτός κατασκεύασε ένα είδωλο επικαλυμμένο με χυτό μέταλλο και το τοποθέτησαν στο σπίτι του Μιχαΐα.

[5]Ο Μιχαΐας είχε στο σπίτι του ένα θυσιαστήριο. Κατασκεύασε ένα εφώδ και ειδώλια και όρισε έναν από τους γιους του

alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[9]Mica lhe perguntou: “De onde você vem?” “Sou levita, de Belém de Judá”, respondeu ele. “Estou procurando um lugar para morar.”

[10]“Fique comigo”, disse-lhe Mica. “Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida.”

[11]O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.

[12]Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.

[13]E Mica disse: “Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote”.

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

να ασκεί γι’ αυτόν το λειτούργημα του ιερέα.

[6]Εκείνη την εποχή δεν υπήρχε ακόμη βασιλιάς στο λαό του Ισραήλ. Καθένας έκανε ό, τι ήθελε.

[7]Εκείνο τον καιρό ένας νεαρός Λευίτης που έμενε στη Βηθλεέμ, στην περιοχή της φυλής Ιούδα,

[8]έφυγε για να πάει να μείνει αλλού, όπου θα έβρισκε κατάλληλο τόπο. Ο δρόμος του τον έφερε στο σπίτι του Μιχαΐα, στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ.

[9]Ο Μιχαΐας τον ρώτησε: «Από πού έρχεσαι; ». Και αυτός του απάντησε: «Εγώ, είμαι Λευίτης, από τη Βηθλεέμ του Ιούδα, και πηγαίνω να μείνω όπου βρω κατάλληλο τόπο».

[10]Ο Μιχαΐας του είπε: «Μείνε μαζί μου και γίνε ιερέας μου και πνευματικός μου πατέρας, κι εγώ θα σου δίνω δέκα ασημένιους σίκλους το χρόνο, τα ρούχα σου και την τροφή σου». Ο Λευίτης συμφώνησε,

[11]και δέχτηκε να μείνει μ’ αυτόν τον άνθρωπο, ο οποίος τον είχε σαν έναν από τους γιους του.

[12]Ο Μιχαΐας χειροτόνησε το Λευίτη ιερέα του και τον πήρε να μείνει στο σπίτι του.

[13]«Τώρα ξέρω», του είπε, «ότι ο Κύριος θα με ευεργετήσει, αφού έχω για ιερέα μου έναν Λευίτη».

ΚΡΙΤΑΙ 18

Ο Μιχαΐας και οι Δανίτες

[1]Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

[1]Την εποχή εκείνη δεν υπήρχε ακόμη βασιλιάς στο λαό του Ισραήλ. Η φυλή Δαν ζητούσε να πάρει για ιδιοκτησία της ένα μερίδιο γης για να εγκατασταθεί, γιατί ως εκείνη την ημέρα δεν της είχε δοθεί μερίδιο, όπως είχαν οι άλλες φυλές του Ισραήλ.

[2]Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: “Vão, explorem a terra”. Os homens chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

[2]Από τις πόλεις Σωρεά και Εσταόλ οι Δανίτες έστειλαν απ’ όλες τις οικογένειες της φυλής τους πέντε γενναίους άντρες για να κατασκοπεύσουν τη χώρα και να την εξερευνήσουν. «Πηγαίνετε», τους είπαν, «να εξερευνήστε τη χώρα». Αυτοί έφτασαν στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ, σταμάτησαν στο σπίτι του Μιχαΐα και διανυκτέρευσαν εκεί.

[3]Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: “Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?”

[3]Καθώς όμως πλησίαζαν στο σπίτι του Μιχαΐα, αναγνώρισαν τη φωνή του Λευίτη νέου, τον πλησίασαν και του είπαν: «Εσένα ποιος σ’ έφερε εδώ; τι κάνεις εδώ; και για ποιο λόγο μένεις εδώ; »

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: “Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote”.

[4]Αυτός τους απάντησε: «Αυτό κι αυτό έκανε μ’ εμένα ο Μιχαΐας· μου δίνει μισθό και είμαι ιερέας του».

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[5]«Τότε λοιπόν», του είπαν, «ρώτησε, σε παρακαλούμε, το Θεό να ξέρουμε αν το ταξίδι μας θα έχει επιτυχία».

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

[6]Ο ιερέας τούς είπε: «Πηγαίνετε και μη φοβάστε. Το ταξίδι σας είναι αρεστό στον Κύριο».

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava

[7]Οι πέντε άντρες συνέχισαν το δρόμο τους κι έφτασαν στη Λαϊσά. Εκεί είδαν ότι οι κάτοικοί της ζούσαν ασφαλείς, όπως οι Σιδώνιοι, ήσυχοι και ξένοιαστοι· καμιά

prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: “O que descobriram?”

[9]Eles responderam: “Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!”

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.

[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.

[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.

[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: “Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família, uma imagem esculpida e um ídolo de

έλλειψη δεν υπήρχε στη χώρα και καμιά καταπίεση. Ήταν μακριά από τους Σιδωνίους και καμιά σχέση δεν είχαν με τους Αραμαίους.

[8]Γύρισαν, λοιπόν, πίσω στους ομοεθνείς τους, στην Σωρεά και στην Εσταόλ, κι εκείνοι τους ρώτησαν: «Τι έχετε να μας πείτε; »

[9]«Σηκωθείτε», τους απάντησαν, «να πάμε να τους επιτεθούμε. Είδαμε τη χώρα και είναι πάρα πολύ ωραία· γιατί διστάζετε; Μην καθυστερείτε! Ξεκινήσετε να πάτε να την κατακτήσετε.

[10]Όταν φτάσετε εκεί, θα συναντήσετε ένα λαό ασφαλή και μια χώρα απέραντη. Τίποτα δε λείπει απ’ αυτόν τον τόπο· έχει όλα τ’ αγαθά της γης. Ο Θεός θα σας τον παραδώσει στην εξουσία σας.

Ο Μιχαΐας ακολουθεί τους άντρες της φυλής Δαν

[11]Ξεκίνησαν, λοιπόν, από τη Σωρεά και την Εσταόλ εξακόσιοι άντρες της φυλής Δαν, οπλισμένοι για πόλεμο.

[12]Πήγαν και στρατοπέδευσαν στην Κιριάθ-Ιαρίμ, στην περιοχή της φυλής Ιούδα. Γι’ αυτό ο τόπος εκείνος στα δυτικά της Κιριάθ-Ιαρίμ ονομάζεται Μαχανέ-Δαν (Στρατόπεδο Δαν) μέχρι σήμερα.

[13]Από ’κει προχώρησαν στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ, κι έφτασαν ως το σπίτι του Μιχαΐα.

[14]Τότε, οι πέντε άντρες που είχαν πάει για να κατασκοπεύσουν τη Λαϊσά είπαν στους συντρόφους τους: «Το ξέρετε ότι σ’ ένα απ’ αυτά τα σπίτια εδώ υπάρχει ένα εφώδ, μικρά ειδώλια και ένα είδωλο καλυμμένο

metal? Agora vocês sabem o que devem fazer”.

[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.

[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.

[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e os seiscentos homens armados permaneciam à porta.

[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: “Que é que vocês estão fazendo?”

[19]Eles lhe responderam: “Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai e sacerdote. Não será melhor para você servir como sacerdote uma tribo e um clã de Israel do que apenas a família de um só homem?”

[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.

[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.

[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de

με χυτό μέταλλο; Σκεφτείτε λοιπόν, τώρα, τι πρέπει να κάνετε».

[15]Έπειτα, οι πέντε άντρες προχώρησαν προς το σπίτι του Μιχαΐα, μπήκαν μέσα και ρώτησαν το νεαρό Λευίτη που έμενε εκεί, πώς τα πάει.

[16]Την ίδια ώρα οι εξακόσιοι Δανίτες στέκονταν οπλισμένοι στην είσοδο της πύλης.

[17]Οι πέντε κατάσκοποι προχώρησαν μέσα στο σπίτι και πήραν τα ειδώλια, το εφώδ, και το είδωλο το καλυμμένο με χυτό μέταλλο. Ο ιερέας στεκόταν στην είσοδο της πύλης με τους εξακόσιους οπλισμένους άντρες.

[18]Όταν ο ιερέας τους είδε να τα παίρνουν όλα αυτά, τους είπε: «Τι κάνετε εκεί; »

[19]Αυτοί του είπαν: «Σώπα· κλείσ’ το στόμα σου κι έλα μαζί μας να γίνεις για μας ιερέας και πνευματικός πατέρας. Τι είναι προτιμότερο: Να είσαι ιερέας στο σπίτι ενός μόνο ανθρώπου ή σε μια ολόκληρη ισραηλιτική φυλή; »

[20]Ο ιερέας χάρηκε· πήρε τα ειδώλια, το εφώδ και το είδωλο κι ανακατεύτηκε με τους στρατιώτες.

[21]Ξεκίνησαν πάλι να φύγουν κι έβαλαν μπροστά τα παιδιά, τα ζώα και τα πράγματά τους.

[22]Όταν πια είχαν απομακρυνθεί από το σπίτι του Μιχαΐα, οι γείτονες του σπιτιού συγκεντρώθηκαν κι έτρεξαν ξοπίσω τους.

Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.

23Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: "Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?"

24Ele respondeu: "Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu sacerdote. O que me sobrou? Como é que ainda podem perguntar: 'Qual é o seu problema?' "

25Os homens de Dã responderam: "Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida".

26E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

27Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

28Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

29Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.

23Έβαλαν τις φωνές στους Δανίτες, κι αυτοί γύρισαν και είπαν στο Μιχαΐα: «Τι έπαθες; Γιατί συγκέντρωσες όλο αυτό το πλήθος; »

24Αυτός τους απάντησε: «Πήρατε το θεό μου, που τον είχα φτιάξει για μένα, πήρατε και τον ιερέα μου και φύγατε. Δε μου απομένει τίποτα πια. Και τολμάτε να μου λέτε τι έπαθα»;

25Οι Δανίτες του αποκρίθηκαν: «Μη μας σκοτίζεις με τα παράπονά σου· μπορεί μερικοί ευέξαπτοι από μας να σας επιτεθούν και να πεθάνεις κι εσύ και η οικογένειά σου».

26Ο Μιχαΐας όταν είδε ότι αυτοί ήταν ισχυρότεροι απ' αυτόν, γύρισε πίσω στο σπίτι του. Έτσι οι Δανίτες συνέχισαν το δρόμο τους.

27Πήραν τα είδωλα που είχε κατασκευάσει ο Μιχαΐας και τον ιερέα του και πήγαν και χτύπησαν τη Λαϊσά. Κατέσφαξαν τους ήσυχους και φιλειρηνικούς κατοίκους της κι έβαλαν φωτιά στην πόλη.

28Κανένας δε βρέθηκε να τη σώσει, γιατί ήταν χτισμένη μακριά από τη Σιδώνα, στην πεδιάδα της Βαιθ-Ρεχώβ και οι κάτοικοί της δεν είχαν σχέση με τους Αραμαίους. Οι Δανίτες ξανάχτισαν την πόλη κι εγκαταστάθηκαν σ' αυτήν.

29Άλλαξαν το όνομα της πόλης κι από Λαϊσά την ονόμασαν Δαν, όπως έλεγαν το γενάρχη τους το Δαν, γιο του Ιακώβ.

[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.

[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

[30]Οι Δανίτες έστησαν το είδωλο του Μιχαΐα για τις τελετουργίες τους κι ο Ιωνάθαν, γιος του Γερσώμ και εγγονός του Μανασσή, έγινε ιερέας της φυλής· το ίδιο και οι γιοι του, ως την εποχή που αιχμαλωτίστηκε ο πληθυσμός της χώρας.

[31]Το είδωλο που είχε κατασκευάσει ο Μιχαΐας, το είχαν στημένο εκεί όλο τον καιρό που ο ναός του Θεού βρισκόταν στη Σιλώ.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.

[2]Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,

[3]seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.

[4]O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.

[5]No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai

ΚΡΙΤΑΙ 19

Ο Λευίτης και η παλλακίδα του

[1]Εκείνο τον καιρό, πριν ακόμη αναδειχθεί βασιλιάς στο λαό Ισραήλ, κάποιος Λευίτης που ζούσε στ' απομακρυσμένα μέρη της ορεινής περιοχής της φυλής Εφραΐμ, πήρε για παλλακίδα του μια γυναίκα από τη Βηθλεέμ, στην περιοχή της φυλής Ιούδα.

[2]Αλλά η παλλακίδα του τσακώθηκε μαζί του, τον άφησε και γύρισε στο πατρικό της σπίτι, στη Βηθλεέμ, κι έμεινε εκεί τέσσερις μήνες.

[3]Ο άντρας της ξεκίνησε να πάει να τη βρει, για να τα φτιάξει πάλι μαζί της και να την κάνει να γυρίσει. Είχε μαζί του τον υπηρέτη του και δυο γαϊδούρια. Αυτή τον υποδέχτηκε στο πατρικό της κι ο πατέρας της, όταν τον είδε, χάρηκε πολύ για τη συνάντηση.

[4]Τον κράτησε, λοιπόν, ο πεθερός του στο σπίτι κι έμεινε τρεις μέρες· έτρωγαν κι έπιναν και περνούσαν τη νύχτα εκεί.

[5]Την τέταρτη μέρα σηκώθηκαν νωρίς το πρωί κι ο Λευίτης ετοιμάστηκε να φύγει.

da moça disse ao genro: “Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir”.

[6]Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: “Eu peço a você que fique esta noite, e que se alegre”.

[7]E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

[8]Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: “Vamos comer! Espere até a tarde!” E os dois comeram juntos.

[9]Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: “Veja, o dia está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa”.

[10]Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é, Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

[11]Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor: “Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui”.

Τότε του είπε ο πεθερός του: «Φάε πρώτα κάτι, για να έχεις δύναμη κι έπειτα φεύγετε».

[6]Έτσι κάθισαν κι οι δυο τους στο τραπέζι, έφαγαν και ήπιαν· μετά είπε ο πατέρας της γυναίκας στο Λευίτη: «Μείνε, σε παρακαλώ, κι απόψε να διασκεδάσεις».

[7]Ο άνθρωπος είχε σηκωθεί να φύγει, αλλά ο πεθερός του τον πίεσε, κι έτσι έμεινε και διανυκτέρευσε εκεί.

[8]Την πέμπτη μέρα σηκώθηκε νωρίς το πρωί να φύγει. Αλλά ο πεθερός του του είπε: «Φάε, πρώτα σε παρακαλώ. Και μείνετε ώσπου να πέσει ο ήλιος». Κάθισαν, λοιπόν, οι δυό τους κι έφαγαν.

[9]Μετά ο Λευίτης σηκώθηκε να φύγει μαζί με την παλλακίδα του και τον υπηρέτη του. Αλλά ο πεθερός του του είπε πάλι: «Κοίτα, η μέρα έγειρε και σκοτεινιάζει· περάστε, σας παρακαλώ, τη νύχτα σας εδώ. Το βλέπεις ότι νυχτώνει πια. Κοιμήσου εδώ τη νύχτα, να περάσεις καλά, κι αύριο σηκώνεστε νωρίς το πρωί για το ταξίδι σας και φεύγεις να πας σπίτι σου».

[10]Αυτή τη φορά όμως ο Λευίτης δε θέλησε να διανυκτερεύσει εκεί. Σηκώθηκε κι έφυγε, κι έφτασε απέναντι από την Ιεβούς, δηλαδή την Ιερουσαλήμ, μαζί με τα δυο σαμαρωμένα γαϊδούρια του, την παλλακίδα του και τον υπηρέτη του.

[11]Όταν πλησίασαν στην Ιεβούς, είχε πια αρκετά νυχτώσει κι ο υπηρέτης είπε στον κύριό του: «Έλα, σε παρακαλώ, να σταματήσουμε σ’ αυτή την πόλη των

Ιεβουσαίων και να διανυκτερεύσουμε εδώ».

[12]O seu senhor respondeu: “Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá”.

[12]Αλλά ο κύριός του του απάντησε: «Δε θα σταματήσουμε σ’ αυτή την πόλη των ξένων, που οι κάτοικοί της δεν είναι Ισραηλίτες, αλλά θα συνεχίσουμε ως τη Γαβαά.

[13]E acrescentou: “Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares”.

[13]Πάμε, να προσπαθήσουμε να φτάσουμε στη Γαβαά ή στη Ραμά κι εκεί να διανυκτερεύσουμε».

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.

[14]Έτσι συνέχισαν την πορεία τους.

Η διανυκτέρευση στη Γαβαά

Ο ήλιος είχε βασιλέψει όταν βρίσκονταν πια κοντά στη Γαβαά, που ανήκει στη φυλή Βενιαμίν.

[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.

[15]Κατευθύνθηκαν, λοιπόν, προς τα εκεί για να πάνε να διανυκτερεύσουν στην πόλη. Μόλις μπήκαν στην πόλη, στάθμευσαν στην πλατεία της, αλλά κανείς δεν τους πήρε σπίτι του για να κοιμηθούν.

[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[16]Το ίδιο βράδυ, ένας γέροντας γύριζε απ’ τη δουλειά του στα χωράφια. Καταγόταν από την ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ αλλά ζούσε στη Γαβαά. Οι άνθρωποι του τόπου ήταν Βενιαμινίτες.

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: “Para onde você está indo? De onde vem?”

[17]Όταν είδε τον ταξιδιώτη στην πλατεία της πόλης, τον ρώτησε: «Από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις»;

[18]Ele respondeu: “Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.

[18]Εκείνος του απάντησε: «Πηγαίνουμε από τη Βηθλεέμ της περιοχής του Ιούδα στα απομακρυσμένα μέρη της ορεινής περιοχής της φυλής Εφραΐμ· από ’κει κατάγομαι. Είχα πάει στη Βηθλεέμ και τώρα επιστρέφω σπίτι μου, αλλά κανείς δε με πήρε να με φιλοξενήσει.

[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim, para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada”.
[20]“Você é bem-vindo em minha casa”, disse o homem idoso. “Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça.”

[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: “Traga para fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!”

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: “Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!”
[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram

[19]Έχουμε, ωστόσο, άχυρο και χορτάρι για τα γαϊδούρια μας· έχουμε ακόμα ψωμί και κρασί για μένα, για τη γυναίκα μου και για τον υπηρέτη που συνοδεύει τους δούλους σου. Δε μας λείπει τίποτα».
[20]Ο γέροντας του είπε: «Μην ανησυχείς· εγώ θα φροντίσω για ό, τι χρειαστείς· πάντως δεν θα περάσεις τη νύχτα στην πλατεία».
[21]Τον έφερε στο σπίτι του και έβαλε τροφή στα γαϊδούρια, οι ταξιδιώτες έπλυναν τα πόδια τους, έφαγαν και ήπιαν.

Μια πρωτάκουστη ατιμία

[22]Ενώ αυτοί απολάμβαναν τη φιλοξενία, οι άντρες της πόλης, άνθρωποι ανήθικοι, περικύκλωσαν το σπίτι, χτυπούσαν την πόρτα και φώναζαν στο γέροντα, τον οικοδεσπότη: «Βγάλε μας έξω τον άνθρωπο που μπήκε στο σπίτι σου! » του έλεγαν. «Θέλουμε να πλαγιάσουμε μαζί του».
[23]Ο οικοδεσπότης βγήκε και τους είπε: «Όχι φίλοι μου, μην κάνετε, σας παρακαλώ αυτό το κακό. Αφού αυτός ο άνθρωπος μπήκε να μείνει σπίτι μου, μην κάνετε αυτή την αισχρή πράξη.
[24]Ακούστε: Έχω την κόρη μου που είναι παρθένα κι αυτός έχει μια παλλακίδα· θα σας τις φέρω έξω κι εσείς ατιμάστε τις και κάνετέ τους ό, τι σας αρέσει. Αλλά σ’ αυτόν τον άνθρωπο μην κάνετε αυτή την αισχρή πράξη».
[25]Αυτοί όμως δεν ήθελαν ν’ ακούσουν. Τότε πήρε ο άνθρωπος την παλλακίδα του και τους την έβγαλε έξω. Τη βίασαν και

dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

ασέλγησαν επάνω της όλη τη νύχτα, ως το πρωί. Με την αυγή, την άφησαν ελεύθερη.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[26]Όταν άρχισε να φωτίζει, η γυναίκα ήρθε κι έπεσε στην πόρτα του σπιτιού του γέροντα, όπου βρισκόταν ο άντρας της· κι έμεινε εκεί, ώσπου ξημέρωσε καλά.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[27]Το πρωί, όταν σηκώθηκε ο άντρας της κι άνοιξε την πόρτα για να βγει να συνεχίσει τον δρόμο του, βλέπει την παλλακίδα του πεσμένη στην πόρτα του σπιτιού με τα χέρια της πάνω στο κατώφλι.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[28]«Σήκω να φύγουμε» της είπε. Αλλ’ αυτή δεν απαντούσε. Τότε ο άντρας της, φόρτωσε το σώμα της πάνω στο ένα γαϊδούρι κι έφυγε για να πάει στον τόπο του.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

[29]Όταν έφτασε στο σπίτι του, πήρε ένα μαχαίρι και διαμέλισε τη νεκρή παλλακίδα του σε δώδεκα κομμάτια και τα έστειλε σ’ όλες τις φυλές του Ισραήλ.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!”

[30]Όσοι τα είδαν αυτά, είπαν: «Τέτοιο πράγμα δεν ξανάδαμε ούτε ξανάγινε από την ημέρα που οι Ισραηλίτες βγήκαν από την Αίγυπτο μέχρι σήμερα. Πρέπει να το σκεφτούμε, να το συζητήσουμε και να πάρουμε μια απόφαση».

Juízes 20

ΚΡΙΤΑΙ 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

Ο πόλεμος κατά των Βενιαμινιτών

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

[1]Όλοι οι Ισραηλίτες, από Δαν βόρεια έως Βηρ-Σαβεέ νότια, κι από τη Γαλαάδ ανατολικά, συγκεντρώθηκαν ενώπιον του Κυρίου στη Μισπά, μ’ έναν κοινό σκοπό.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia

[2]Στη συγκέντρωση αυτή του λαού του Θεού παραβρέθηκαν οι αρχηγοί όλων των

do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

φυλών του ισραηλιτικού λαού, καθώς και τετρακόσιες χιλιάδες ένοπλοι άντρες, πεζοί.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: "Como aconteceu essa perversidade?"

[3]Στο μεταξύ, οι Βενιαμινίτες έμαθαν ότι οι Ισραηλίτες είχαν ανέβει στη Μισπά. Οι Ισραηλίτες τους ρώτησαν: «Πέστε μας, πώς έγινε αυτό το κακό; »

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: "Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[4]Ο Λευίτης, που είχε την παλλακίδα και του τη σκότωσαν, απάντησε: «Εγώ είχα πάει μαζί με την παλλακίδα μου στη Γαβαά, πόλη που ανήκει στη φυλή Βενιαμίν, για να μείνουμε εκεί τη νύχτα.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa, com a intenção de matar-me. Então violentaram minha concubina, e ela morreu.

[5]Οι κάτοικοι της Γαβαά ξεσηκώθηκαν εναντίον μου τη νύχτα και περικύκλωσαν το σπίτι όπου είχαμε καταλύσει. Σκόπευαν να κάνουν κακό σ' εμένα· κακοποίησαν όμως την παλλακίδα μου, μέχρι του σημείου να πεθάνει.

[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.

[6]Τότε πήρα το πτώμα της, το κομμάτιασα και έστειλα τα κομμάτια της σε όλες τις περιοχές που είχαν πάρει ιδιοκτησία τους οι φυλές του Ισραήλ. Αυτό που έκαναν ήταν αισχρό ανοσιούργημα μέσα στο λαό Ισραήλ.

[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto".

[7]Τώρα, λοιπόν, όλοι εσείς που είστε Ισραηλίτες, συζητήστε το μεταξύ σας κι αποφασίστε εδώ τι θα κάνετε».

[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: "Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.

[8]Τότε όλος ο λαός σηκώθηκαν και είπαν από κοινού: «Κανείς μας δε θα πάει στη σκηνή του ή στο σπίτι του,

[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[9]και θα κάνουμε το εξής: Θα επιτεθούμε εναντίον της Γαβαά με στρατιώτες που θα τους διαλέξουμε με κλήρο.

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel”.

[10]Θα ορίσουμε το ένα δέκατο των αντρών απ’ όλες τις φυλές του Ισραήλ, δηλαδή εκατό στους χίλιους, χίλιους στις δέκα χιλιάδες, για να φροντίζουν για την τροφοδοσία του στρατού. Ο υπόλοιπος στρατός θα πάει να τιμωρήσει τη Γαβαά για την αισχρή πράξη που έκαναν μέσα στο λαό του Ισραήλ».

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.

[11]Συγκεντρώθηκαν λοιπόν όλοι οι Ισραηλίτες με κοινό σκοπό, να επιτεθούν όλοι μαζί στην πόλη.

[12]As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: “O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?

[12]Οι φυλές των Ισραηλιτών έστειλαν αγγελιοφόρους στη φυλή Βενιαμίν και τους είπαν: «Τι ήταν αυτό το έγκλημα που έγινε εκεί σ’ εσάς;

[13]Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel”. Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

[13]Τώρα λοιπόν παραδώστε μας τους διεστραμμένους αυτούς ανθρώπους που βρίσκονται στη Γαβαά για να τους σκοτώσουμε και να εξαλείψουμε το κακό από τον Ισραήλ». Οι Βενιαμινίτες όμως δεν ήθελαν ν’ ακούσουν τους συμπατριώτες τους Ισραηλίτες.

[14]Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

[14]Βγήκαν, λοιπόν, όλοι από τις πόλεις τους και συγκεντρώθηκαν στη Γαβαά για ν’ αντιμετωπίσουν τους άλλους Ισραηλίτες.

[15]Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada que vieram das suas cidades, além dos setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

[15]Μετρήθηκαν και βρέθηκαν ότι ήταν είκοσι έξι χιλιάδες οπλίτες, χώρια οι εφτακόσιοι επίλεκτοι πολεμιστές, κάτοικοι της Γαβαά.

[16]Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

[16]Οι εφτακόσιοι αυτοί επίλεκτοι πολεμιστές, όλοι αριστερόχειρες, έρριχναν το λιθάρι με τη σφεντόνα και

μπορούσαν να χτυπήσουν και τρίχα ακόμα χωρίς να αστοχήσουν.

[17]Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

[17]Μετρήθηκαν και οι άλλοι Ισραηλίτες και βρέθηκαν τετρακόσιες χιλιάδες άντρες, εκπαιδευμένοι οπλίτες.

[18]Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. “Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?”, perguntaram. O Senhor respondeu: “Judá irá primeiro”.

[18]Οι Ισραηλίτες ξεκίνησαν κι ανέβηκαν στη Βαιθήλ. Εκεί ρώτησαν το Θεό: «Ποια από τις φυλές μας ν’ ανεβεί πρώτη για να πολεμήσει τους Βενιαμινίτες; » Ο Κύριος απάντησε: «Η φυλή Ιούδα θ’ ανεβεί πρώτη».

[19]Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.

[19]Έτσι το πρωί σηκώθηκαν οι Ισραηλίτες και στρατοπέδευσαν κοντά στη Γαβαά.

[20]Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.

[20]Προέλασαν για να επιτεθούν στους Βενιαμινίτες και παρατάχθηκαν σε θέση μάχης εναντίον τους μπροστά στη Γαβαά.

[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.

[21]Οι Βενιαμινίτες όμως βγήκαν από την πόλη και σκότωσαν εκείνη την ημέρα είκοσι δύο χιλιάδες Ισραηλίτες.

[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: “Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?” O Senhor respondeu: “Vocês devem atacar”.

[22-23]Τότε οι Ισραηλίτες ανέβηκαν στη Βαιθήλ και θρήνησαν ενώπιον του Κυρίου μέχρι το βράδυ. Μετά ρώτησαν τον Κύριο: «Να πάμε να πολεμήσουμε τους συμπατριώτες μας τους Βενιαμινίτες; » Ο Κύριος απάντησε: «Να πάτε». Αναθάρρησαν λοιπόν οι Ισραηλίτες και παρατάχθηκαν πάλι για μάχη στις θέσεις που είχαν παραταχθεί την προηγούμενη μέρα.

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.

[24]Επιτεθήκαν για δεύτερη φορά στους Βενιαμινίτες,

[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram

[25]κι εκείνοι βγήκαν πάλι από τη Γαβαά, τους χτύπησαν και σκότωσαν δέκα οχτώ

outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.

[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,

[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: "Sairemos de novo ou não, para lutar contra os nossos irmãos benjamitas?" O Senhor respondeu: "Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos".

[29]Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.

[30]Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.

[31]Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.

[32]Enquanto os benjamitas diziam: "Nós os derrotamos como antes", os israelitas

χιλιάδες εκπαιδευμένους Ισραηλίτες στρατιώτες.

[26]Τότε όλος ο λαός Ισραήλ ανέβηκαν στη Βαιθήλ. Εκεί θρηνούσαν και κάθονταν σιωπηλοί ενώπιον του Κυρίου νηστεύοντας όλη εκείνη την ημέρα μέχρι το βράδυ. Επίσης πρόσφεραν στον Κύριο ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας.

[27-28]Η κιβωτός της διαθήκης του Θεού βρισκόταν τότε εκεί. Επίσης εκείνο τον καιρό υπηρετούσε εκεί ο Φινεές, γιος του Ελεάζαρ και εγγονός του Ααρών. Ρώτησαν λοιπόν πάλι οι Ισραηλίτες τον Κύριο: «Να ξαναβγούμε να πολεμήσουμε τους συμπατριώτες μας τους Βενιαμινίτες ή να παραιτηθούμε; » Ο Κύριος απάντησε: «Να πάτε, γιατί αύριο θα τους παραδώσω στην εξουσία σας».

[29]Αυτή τη φορά οι Ισραηλίτες τοποθέτησαν ενέδρες γύρω από τη Γαβαά.

[30]Βγήκαν για τρίτη μέρα να πολεμήσουν τους Βενιαμινίτες και παρατάχθηκαν σε θέση μάχης μπροστά στη Γαβαά, όπως και προηγουμένως.

[31]Οι Βενιαμινίτες βγήκαν να πολεμήσουν και απομακρύνονταν από την πόλη. Άρχισαν να χτυπούν τους Ισραηλίτες όπως και τις άλλες φορές και τους καταδίωκαν στο δρόμο που οδηγεί στη Βαιθήλ και σ' εκείνον που οδηγεί στη Γαβαά και στους αγρούς. Σκότωσαν περίπου τριάντα άντρες.

[32]Οι Βενιαμινίτες σκέφτονταν: «Πάλι τους σκοτώνουμε, όπως και τις άλλες φορές». Αλλά το σχέδιο των Ισραηλιτών ήταν να

diziam: “Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas”.

υποχωρήσουν δήθεν, για να τους παρασύρουν μακριά από την πόλη, προς τους δύο δρόμους.

[33]Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.

[33]Τότε οι Ισραηλίτες άλλαξαν θέσεις κι ανασυντάχθηκαν στη Βάαλ-Ταμάρ, ενώ εκείνοι που είχαν στήσει την ενέδρα βγήκαν από τις κρυψώνες τους κι επιτεθήκαν αιφνιδιαστικά από την πεδιάδα της Γαβαά.

[34]Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra Gibeá. O combate foi duro, e os benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.

[34]Έτσι βρέθηκαν μπροστά στην πόλη δέκα χιλιάδες επίλεκτοι πολεμιστές απ’ όλον το λαό Ισραήλ. Η μάχη ήταν λυσσαλέα, αλλά οι Βενιαμινίτες δε φαντάζονταν την καταστροφή που τους περίμενε.

[35]O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.

[35]Ο Κύριος τους έκανε να νικηθούν από το στρατό των Ισραηλιτών, οι οποίοι σκότωσαν εκείνη την ημέρα είκοσι πέντε χιλιάδες εκατό άντρες.

[36]Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.

[36]Τότε κατάλαβαν οι Βενιαμινίτες ότι είχαν πια ηττηθεί.

Πώς κέρδισαν τη μάχη οι Ισραηλίτες

Οι Ισραηλίτες είχαν υποχωρήσει μπροστά στους Βενιαμινίτες, επειδή υπολόγιζαν στην ενέδρα, που είχαν στήσει γύρω από τη Γαβαά.

[37]Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá, espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.

[37]Αυτοί που ήταν κρυμμένοι στην ενέδρα όρμησαν αιφνιδιαστικά, μπήκαν στην πόλη και κατέσφαξαν όλους τους κατοίκους της.

[38]Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

[38]Στο μεταξύ είχαν ορίσει ένα σύνθημα με τον κυρίως στρατό των Ισραηλιτών: να υψώσουν ένα σύννεφο καπνού όταν θα έμπαιναν στην πόλη.

[39]e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham começado a ferir os israelitas, matando

[39]Όταν οι Ισραηλίτες οπισθοχώρησαν στη διάρκεια της μάχης, οι Βενιαμινίτες άρχισαν να χτυπούν και σκότωσαν τους

cerca de trinta deles, e disseram: “Nós os derrotamos como na primeira batalha”.

[40]Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.

[41]Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.

[42]Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate. E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

[43]Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.

[44]Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.

[45]Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao longo das estradas. Até Gidom eles pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.

[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.

τριάντα Ισραηλίτες, πιστεύοντας ότι τους εξόντωναν όπως την προηγούμενη φορά.

[40]Εκείνη τη στιγμή όμως άρχισε να υψώνεται η στήλη του καπνού από την πόλη. Οι Βενιαμινίτες κοίταξαν πίσω τους και είδαν ν’ ανεβαίνουν φλόγες στον ουρανό.

[41]Τότε οι Ισραηλίτες στράφηκαν πίσω ενάντια στους Βενιαμινίτες και τους καταδίωξαν· εκείνοι είχαν πανικοβληθεί βλέποντας τη συμφορά που πλησίαζε.

[42]Τράπηκαν σε φυγή από τους Ισραηλίτες κι έφευγαν απο το δρόμο της ερήμου. Αλλά οι διώκτες τους τους πρόλαβαν. Βρέθηκαν ανάμεσα στον κυρίως στρατό των Ισραηλιτών και σ’ αυτούς που έρχονταν από την πόλη και τους σκότωναν.

[43]Οι Ισραηλίτες περικύκλωσαν τους Βενιαμινίτες, τους καταδίωξαν ασταμάτητα και τους σύντριψαν ως απέναντι από τη Γαβαά στ’ ανατολικά.

[44]Από τους Βενιαμινίτες σκοτώθηκαν δέκα οχτώ χιλιάδες άντρες, όλοι τους γενναίοι πολεμιστές.

[45]Οι υπόλοιποι Βενιαμινίτες στράφηκαν κι έφυγαν προς την έρημο, στο βράχο της Ριμμών. Οι Ισραηλίτες σκότωσαν στους δρόμους πέντε χιλιάδες άντρες και τους άλλους τους καταδίωξαν μέχρι τη Γιδώμ και σκότωσαν απ’ αυτούς άλλες δύο χιλιάδες άντρες.

[46]Εκείνη την ημέρα σκοτώθηκαν συνολικά είκοσι πέντε χιλιάδες Βενιαμινίτες

στρατιώτες, όλοι τους γενναίοι πολεμιστές.

[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[47]Ωστόσο εξακόσιοι άντρες από κείνους που διέφυγαν στην έρημο γλίτωσαν και έφτασαν στο βράχο της Ριμμών, όπου έμειναν τέσσερις μήνες.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

[48]Οι Ισραηλίτες γύρισαν πίσω και καταδίωξαν τους υπόλοιπους Βενιαμινίτες. Σ' όλες τις πόλεις, απ' όπου περνούσαν σκότωναν ό, τι έβρισκαν μπροστά τους, ανθρώπους και ζώα, κι ύστερα έβαζαν φωτιά.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: "Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita".

[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.

[3]"Ó Senhor Deus de Israel", lamentaram, "por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?"

[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.

[5]Os israelitas perguntaram: "Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?" Pois tinham feito um juramento solene de que

ΚΡΙΤΑΙ 21

Η φυλή Βενιαμίν επιβιώνει

[1]Όταν οι Ισραηλίτες είχαν συγκεντρωθεί στη Μισπά, ορκίστηκαν κανείς τους να μη δώσει την κόρη του για γυναίκα στους Βενιαμινίτες.

[2]Τώρα ο λαός ήρθε στη Βαιθήλ κι έμειναν εκεί καθισμένοι ως το βράδυ ενώπιον του Θεού. Φώναζαν δυνατά και έκλαιγαν θρηνολογώντας.

[3]«Γιατί Κύριε, Θεέ του Ισραήλ», έλεγαν, «γιατί έγινε αυτό το κακό στον Ισραήλ, να λείπει σήμερα απ' ανάμεσά μας μία φυλή; »

[4]Την άλλη μέρα σηκώθηκε ο λαός νωρίς το πρωί κι έχτισε εκεί θυσιαστήριο, και πρόσφερε ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας.

[5]Έπειτα είπαν: «Ποιος απ' όλες τις φυλές του λαού Ισραήλ δεν ήρθε στη συγκέντρωση ενώπιον του Κυρίου; » (Είχαν δώσει επίσημο όρκο ότι όποιος δεν θ' ανέβαινε ενώπιον του Κυρίου στη

qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.

[6]Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. “Hoje uma tribo foi eliminada de Israel”, diziam.

[7]“Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?”

[8]Então perguntaram: “Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?” Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.

[9]Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.

[10]Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.

[11]“É isto o que vocês deverão fazer”, disseram, “matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens.”

[12]No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

Μισπά, θα έπρεπε οπωσδήποτε να θανατωθεί).

[6]Μετά όμως οι Ισραηλίτες μετάνιωσαν για τους Βενιαμινίτες τους συμπατριώτες τους και είπαν: «Σήμερα χάθηκε μία φυλή από τους Ισραηλίτες.

[7]Τι να κάνουμε για να βρουν γυναίκες αυτοί που έμειναν από τη φυλή Βενιαμίν, αφού ορκιστήκαμε στον Κύριο να μη τους δώσουμε τις κόρες μας για γυναίκες; »

[8]Τότε είπαν: «Υπάρχει κανείς από τις φυλές του Ισραήλ, που δεν ήρθε ενώπιον του Κυρίου, στη Μισπά; » Και βρήκαν ότι στο στρατόπεδο όπου γινόταν η συγκέντρωση δεν είχε έρθει κανείς από την Ιαβές της Γαλαάδ.

[9]Πραγματικά, όταν μετρήθηκε ο λαός, βρέθηκε ότι δεν ήταν εκεί κανείς από τους κατοίκους της Ιαβές.

[10]Τότε η συνέλευση αποφάσισε κι έστειλε εκεί δώδεκα χιλιάδες άντρες από τους πιο γενναίους με την εξής διαταγή: «Πηγαίνετε και σφάξτε τους κατοίκους της Ιαβές στη Γαλαάδ, μαζί και τις γυναίκες και τα παιδιά τους.

[11]Θα σκοτώσετε όλους τους αρσενικούς και όλες τις γυναίκες που έχουν σχέση με άντρα. Τις παρθένες όμως θα τις αφήσετε να ζήσουν». Έτσι κι έκαναν.

[12]Βρήκαν ανάμεσα στους κατοίκους της Ιαβές τετρακόσιες νέες παρθένες, που δεν είχαν σχετιστεί με άντρα, και τις έφεραν στο στρατόπεδο στη Σιλώ, που βρίσκεται στη Χαναάν.

[13]Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

[14]Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

[15]O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

[16]E os líderes da comunidade disseram: “Mortas as mulheres de Benjamim, como conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

[17]Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

[18]Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

[19]Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona”.

[20]Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: “Vão, escondam-se nas vinhas

[21]e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês

[13]Τότε η συνέλευση έστειλε αγγελιοφόρους και μίλησαν στους Βενιαμινίτες που είχαν καταφύγει στο βράχο της Ριμμών, και τους κάλεσαν να συνάψουν ειρήνη.

[14]Όταν γύρισαν οι Βενιαμινίτες τούς έδωσαν τις γυναίκες της Ιαβές που τις είχαν αφήσει στη ζωή, αλλά δεν έφτασαν για όλους.

Γυναίκες για τους Βενιαμινίτες

[15]Ο λαός ήταν μετανιωμένος για τους Βενιαμινίτες, γιατί ο Κύριος είχε προξενήσει ρήγμα στις φυλές του Ισραήλ.

[16]Τότε είπαν οι επικεφαλής της συνέλευσης: «Τι θα κάνουμε για να βρούμε γυναίκες για τους υπόλοιπους; Δεν υπάρχουν γυναίκες στη φυλή Βενιαμίν».

[17]«Πρέπει», είπαν, «να εξασφαλιστούν απόγονοι των Βενιαμινιτών που γλίτωσαν, ώστε να μην εξαφανιστεί μια ολόκληρη φυλή από το λαό Ισραήλ.

[18]Εμείς δεν μπορούμε να τους δώσουμε τις κόρες μας για γυναίκες». Είχαν ήδη ορκιστεί μ’ αυτά τα λόγια: «Καταραμένος όποιος δώσει την κόρη του για γυναίκα στους Βενιαμινίτες».

[19-20]Τότε έδωσαν την ακόλουθη οδηγία στους Βενιαμινίτες: «Κάθε χρόνο γίνεται γιορτή του Κυρίου στη Σιλώ». (Η πόλη βρίσκεται βόρεια της Βαιθήλ, ανατολικά του δρόμου που ανεβαίνει από τη Βαιθήλ στη Συχέμ, και νότια της Λεβανά). Πηγαίνετε και κρυφτείτε στ’ αμπέλια,

[21]και περιμένετε εκεί. Όταν τα κορίτσια της Σιλώ βγουν από την πόλη για να πάρουν μέρος στους χορούς, τότε βγείτε κι

apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

[22]Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas".

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança, reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

εσείς από τ' αμπέλια κι αρπάξτε ο καθένας για τον εαυτό του τη γυναίκα του και πηγαίνετε στην περιοχή της φυλής Βενιαμίν.

[22]Αν έρθουν οι πατεράδες τους ή οι αδερφοί τους να μας παραπονεθούν, εμείς θα τους πούμε: «Πρέπει να δείξετε κατανόηση, γιατί δεν μπορέσαμε στον πόλεμο της Ιαβές στη Γαλαάδ να πάρουμε γυναίκες για όλους. Αλλά κι εσείς δεν είστε ένοχοι καταπάτησης του όρκου σας, γιατί δεν δώσατε τις κόρες σας με τη θέλησή σας».

[23]Έτσι κι έκαναν οι Βενιαμινίτες και πήραν γυναίκες απ' αυτές που χόρευαν, όσες τους αντιστοιχούσαν. Τις άρπαξαν κι έφυγαν και γύρισαν στην περιοχή που τους είχε δοθεί ιδιοκτησία τους. Ξανάχτισαν τις πόλεις κι εγκαταστάθηκαν σ' αυτές.

[24]Οι άλλοι Ισραηλίτες διέλυσαν τη συγκέντρωση και πήγε καθένας στη φυλή του και στη συγγένειά του, στις περιοχές που τους είχαν δοθεί για ιδιοκτησία τους.

[25]Την εποχή εκείνη δεν υπήρχε ακόμη βασιλιάς στο λαό του Ισραήλ. Καθένας έκανε ό, τι ήθελε.

O livro de Rute	ΡΟΥΘ

Rute 1

Noemi e Rute

1 Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.

2 Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.

3 Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,

4 os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

5 Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.

6 Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.

7 Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,

ΡΟΥΘ 1

Ο Ελιμέλεχ και η οικογένειά του στη Μωάβ

1Την εποχή που τους Ισραηλίτες τους κυβερνούσαν οι Κριτές, έπεσε πείνα στη χώρα. Τότε, ένας άνθρωπος από τη Βηθλεέμ της φυλής Ιούδα πήγε να μείνει προσωρινά στη Μωάβ μαζί με τη γυναίκα του και τους δύο γιους του.

2Το όνομα του ανθρώπου ήταν Ελιμέλεχ, της γυναίκας του Νωεμίν και τα ονόματα των δυο γιων του, Μαχλών και Χιλιών. Ήταν Εφραθαίοι, από τη Βηθλεέμ του Ιούδα. Έφτασαν στη Μωάβ κι εγκαταστάθηκαν εκεί.

3Ο Ελιμέλεχ όμως πέθανε και η Νωεμίν έμεινε μόνη της με τους δυο γιους της.

4Αυτοί παντρεύτηκαν Μωαβίτισσες· το όνομα της μιας ήταν Ορφά και της άλλης Ρουθ· έμειναν εκεί περίπου δέκα χρόνια.

5Έπειτα ο Μαχλών και ο Χιλιών πέθαναν κι αυτοί· και η Νωεμίν έμεινε μόνη, χωρίς τους δυο γιους της και χωρίς τον άντρα της.

Η Νωεμίν και η Ρουθ πηγαίνουν στη Βηθλεέμ

6Μετά απ’ αυτά τα συμβάντα, η Νωεμίν ετοιμάστηκε να φύγει από τη Μωάβ μαζί με τις νύφες της, γιατί ενώ ήταν ακόμα εκεί άκουσε ότι ο Κύριος ευνόησε το λαό του και τους έδωσε καλές σοδειές.

7Έτσι έφυγε από τον τόπο όπου κατοικούσε και πήρε το δρόμο της επιστροφής στη χώρα της φυλής Ιούδα, μαζί με τις δυο νύφες της.

[8] disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

[8]Η Νωεμίν είπε στις νύφες της: «Πηγαίνετε, γυρίστε καθεμιά στο σπίτι της μητέρας σας. Ο Κύριος να σας δείξει την αγάπη του όπως εσείς δείξατε αγάπη σ’ εμένα και σ’ εκείνους που είναι τώρα νεκροί.

[9] O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

[9]Να δώσει ο Κύριος να βρείτε η καθεμιά σας έναν άντρα και την οικογενειακή ευτυχία». Έπειτα τις φίλησε κι αυτές ξέσπασαν σε κλάματα.

[10] e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

[10]«Όχι», της είπαν, «θα γυρίσουμε μαζί σου στο λαό σου».

[11] Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

[11]Τότε η Νωεμίν απάντησε: «Πηγαίνετε, κόρες μου, γιατί να έρθετε μαζί μου; Δεν μπορώ πια να γεννήσω άλλους γιους για να γίνουν άντρες σας.

[12] Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

[12]Γυρίστε, κόρες μου, πηγαίνετε, εγώ είμαι γριά για να ξαναπαντρευτώ. Ακόμα κι αν έλεγα ότι υπάρχει ελπίδα να παντρευτώ απόψε και να γεννήσω γιους,

[13] esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

[13]δε θα μπορούσατε να τους περιμένατε ώσπου να μεγαλώσουν. Θέλετε να μείνετε ανύπαντρες για πάντα; Όχι, κόρες μου· σ’ εμένα ενάντια στράφηκε ο Κύριος, και λυπάμαι στ’ αλήθεια πάρα πολύ για σας».

[14] Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

[14]Εκείνες τότε ξέσπασαν πάλι σε κλάματα και τελικά η Ορφά αποχαιρέτησε την πεθερά της, η Ρουθ όμως την ακολούθησε.

[15] Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

[15]Η Νωεμίν της είπε: «Δε βλέπεις τη συννυφάδα σου που γύρισε στο λαό της και στο θεό της; Ακολούθησέ την κι εσύ».

[16] Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te;

[16]Αλλά η Ρουθ απάντησε: «Μη με πιέζεις να σ’ αφήσω και να φύγω από κοντά σου.

porque, aonde quer que fores, irei eu e, onde quer que pousares, ali pousarei eu; o teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

Όπου πας, θα πάω κι όπου μείνεις, θα μείνω· ο λαός σου θα είναι λαός μου κι ο Θεός σου, Θεός μου·

[17] Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

[17]όπου πεθάνεις εσύ, εκεί θα πεθάνω και θα ταφώ κι εγώ. Κι ας με τιμωρήσει ο Κύριος, αν κάτι άλλο εκτός απ' το θάνατο με χωρίσει από σένα».

[18] Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

[18]Όταν είδε η Νωεμίν ότι η Ρουθ ήταν αποφασισμένη να πάει μαζί της, σταμάτησε πια να επιμένει.

[19] Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

[19]Προχώρησαν κι οι δυο τους, ώσπου έφτασαν στη Βηθλεέμ. Όταν έφτασαν εκεί, όλη η πόλη αναστατώθηκε εξαιτίας τους· οι γυναίκες έλεγαν: «Αυτή είναι η Νωεμίν; »

[20] Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

[20]Κι εκείνη τους απάντησε: «Μη με λέτε πια Νωεμίν (Ευτυχία)· να με φωνάζετε Μαρά (Πίκρα), γιατί ο Παντοδύναμος με πίκρανε αφάνταστα.

[21] Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

[21]Έφυγα από 'δω με οικογένεια, κι ο Κύριος μ' έφερε πίσω μόνη. Γιατί να με ονομάζετε Νωεμίν, αφού ο παντοδύναμος Κύριος με ταπείνωσε και μου έστειλε τόσες θλίψεις; »

[22] Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

[22]Γύρισε λοιπόν η Νωεμίν από τη Μωάβ μαζί με τη Ρουθ, τη Μωαβίτισσα νύφη της. Κι όταν έφτασαν στη Βηθλεέμ είχαν μόλις αρχίσει να θερίζουν το κριθάρι.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

[1] Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

ΡΟΥΘ 2

Η Ρουθ στο χωράφι του Βοόζ

[1]Από τον άντρα της τον Ελιμέλεχ, η Νωεμίν είχε έναν συγγενή, άνθρωπο ισχυρό και πλούσιο, ο οποίος ονομαζόταν Βοόζ.

[2] Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!

[2]Μια μέρα η Ρουθ είπε στη Νωεμίν: «Άφησέ με να πάω σ' ένα χωράφι να μαζέψω τα στάχυα που αφήνουν οι θεριστές. Κάποιον θα βρω που θα μ' αφήσει να το κάνω». Η Νωεμίν της είπε: «Πήγαινε, κόρη μου».

[3] Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.

[3]Έτσι η Ρουθ έφυγε και πήγε και μάζευε στάχυα σ' ένα χωράφι, πίσω από τους θεριστές. Συμπτωματικά, βρέθηκε το κομμάτι αυτό της γης ν' ανήκει στο Βοόζ, το συγγενή του Ελιμέλεχ.

[4] Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!

[4]Μετά από λίγο ήρθε ο Βοόζ από τη Βηθλεέμ και χαιρέτισε τους θεριστές: «Ο Κύριος να 'ναι μαζί σας», τους είπε. «Ο Κύριος να σ' ευλογεί», του απάντησαν εκείνοι.

[5] Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?

[5]Τότε ο Βοόζ ρώτησε τον υπηρέτη του, τον επιστάτη των θεριστών: «Ποιανού είναι αυτή η νέα; »

[6] Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.

[6]Αυτός του απάντησε: «Είναι η νεαρή Μωαβίτισσα, που συνόδεψε τη Νωεμίν στην επιστροφή της από τη Μωάβ.

[7] Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

[7]Μας παρακάλεσε να την αφήσουμε να μαζεύει τα στάχυα που αφήνουν οι θεριστές να πέφτουν από τα δεμάτια. Ήρθε από το πρωί, κι ως τώρα δεν έχει καθόλου ξεκουραστεί».

Boaz fala a Rute benignamente

[8] Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.

[8]Τότε ο Βοόζ είπε στη Ρουθ: «Άκουσε, κόρη μου: μη φύγεις από 'δω για να μαζέψεις στάχυα σ' άλλο χωράφι· μείνε με τις υπηρέτριές μου.

[9] Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos, que te não toquem? Quando tiveres sede,

[9]Κοίτα σε ποιο χωράφι θερίζουν και πήγαινε ξωπίσω τους. Έχω διατάξει τους υπηρέτες να μη σ' αγγίξει κανείς. Κι όταν

vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.

[10] Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

[11] Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra, depois da morte de teu marido, e como deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

[12] O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

[13] Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

[14] À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

[15] Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

διψάς, να πηγαίνεις στις στάμνες που τις γεμίζουν οι υπηρέτες και να πίνεις νερό».

[10]Τότε η Ρουθ έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσκύνησε. «Γιατί μου δείχνεις τόση καλοσύνη», του είπε, «κι ενδιαφέρεσαι τόσο για μένα, που είμαι μια ξένη; »

[11]Ο Βοόζ της αποκρίθηκε: «Μου είπαν καταλεπτώς όλα όσα έκανες για την πεθερά σου μετά το θάνατο του άντρα σου, κι ότι άφησες τους γονείς σου και τη χώρα που γεννήθηκες, και ήρθες σ' έναν λαό που δεν τον γνώριζες από πριν.

[12]Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, ν' ανταμείψει την πράξη σου και να σου το ξεπληρώσει στο ακέραιο, που ήρθες κάτω απ' τα φτερά του να σκεπαστείς».

[13]Εκείνη απάντησε: «Ας έχω την εύνοιά σου, κύριέ μου! Μου 'δωσες θάρρος και μίλησες στην καρδιά της δούλης σου, αν κι εγώ δεν είμαι καν σαν μια από τις δούλες σου».

[14]Την ώρα του φαγητού τής είπε ο Βοόζ: «Έλα κοντά και φάγε μαζί μας ψωμί και βούτηξε τη μπουκιά σου στο ζουμί με το ξύδι». Εκείνη κάθισε δίπλα στους θεριστές κι ο Βοόζ της πρόσφερε ψημένο στάρι κι έφαγε, χόρτασε και της περίσσεψε κιόλας.

[15]Όταν σηκώθηκε να πάει να μαζέψει στάχυα, ο Βοόζ διέταξε τους υπηρέτες του: «Αφήνετέ την να παίρνει στάχυα ακόμη κι από τα δεμάτια· μην την αποπαίρνετε.

[16] Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.

[16]Να βγάζετε μάλιστα μόνοι σας μερικά στάχυα από τα δεμάτια γι' αυτήν και να την αφήνετε να τα μαζεύει χωρίς να τη μαλώνετε».

Η πεθερά της Ρουθ διακρίνει το θέλημα του Θεού

[17] Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

[17]Η Ρουθ σταχυολόγησε στο χωράφι του Βοόζ ως το βράδυ· έπειτα κοπάνισε τα στάχυα που είχε μαζέψει και έβγαλε περίπου ένα μεγάλο σακί κριθάρι.

[18] Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

[18]Το σήκωσε και γύρισε στην πόλη· έδειξε στην πεθερά της ό, τι είχε μαζέψει κι έβγαλε και της έδωσε το περίσσευμα από το φαγητό που της είχαν προσφέρει.

[19] Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

[19]Η πεθερά της τη ρώτησε: «Πού μάζεψες στάχυα σήμερα; σε ποιανού το χωράφι εργάστηκες; Ας είναι ευλογημένος αυτός που ενδιαφέρθηκε για σένα». Τότε η Ρουθ φανέρωσε στην πεθερά της σε ποιο χωράφι είχε δουλέψει: «Ο άνθρωπος στον οποίο δούλεψα σήμερα ονομάζεται Βοόζ», της είπε.

[20] Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

[20]Η Νωεμίν είπε στη νύφη της: «Ο Κύριος δεν έπαψε να δείχνει την αγάπη του σ' εμάς τους ζωντανούς, όπως την είχε δείξει στους νεκρούς μας. Ο Κύριος να ευλογεί αυτόν τον άνθρωπο». Και κατέληξε: «Αυτός είναι συγγενής μας κι από τους πιο κοντινούς μας».

[21] Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

[21]Τότε η Ρουθ πρόσθεσε: «Μου είπε ακόμη να μείνω με τους υπηρέτες του, ώσπου να τελειώσουν όλον το θερισμό».

[22] Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

[22]Η Νωεμίν είπε στη νύφη της: «Είναι πολύ καλά, κόρη μου, να δουλεύεις με τις υπηρέτριες του Βοόζ! Σε οποιοδήποτε

άλλο χωράφι θα μπορούσαν να σε κακομεταχειριστούν».

[23] Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

[23]Έτσι η Ρουθ πήγαινε μαζί με τις υπηρέτριες του Βοόζ και μάζευε στάχυα, ώσπου θέρισαν όλο το κριθάρι και το στάρι· στο μεταξύ έμενε μαζί με την πεθερά της.

Rute 3

Rute e Boaz na eira

[1] Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

[2] Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

[3] Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

[4] Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

[5] Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

Boaz promete a Rute casar com ela

[6] Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

[7] Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

ΡΟΥΘ 3

Η Νωεμίν βρίσκει σύζυγο για τη Ρουθ

[1]Μια μέρα η Νωεμίν είπε στη Ρουθ: «Κόρη μου, πρέπει να σου βρω έναν σύζυγο, που να σε κάνει ευτυχισμένη.

[2]Πρόσεξε τώρα: Ο Βοόζ, που δούλευες με τις υπηρέτριές του, είναι συγγενής μας· κι απόψε θα πάει στο αλώνι του να λιχνίσει το κριθάρι.

[3]Λούσου, λοιπόν, κι αλείψου με αρώματα, βάλε τα γιορτινά σου και κατέβα στο αλώνι· αλλά μην του φανερωθείς ωσότου τελειώσει το φαγητό και το πιοτό του.

[4]Όταν πάει να πλαγιάσει, φρόντισε να δεις πού θα κοιμηθεί. Πλησίασε, σήκωσε τα σκεπάσματα των ποδιών του και πλάγιασε εκεί. Μετά αυτός θα σου πει τι να κάνεις».

[5]Η Ρουθ της απάντησε: «Θα κάνω όλα όσα μου είπες».

[6]Κατέβηκε, λοιπόν, στο αλώνι κι έκανε όλα όσα της είχε υποδείξει η πεθερά της.

[7]Ο Βοόζ αφού έφαγε και ήπιε κι ήταν σε εξαιρετική διάθεση, πήγε και πλάγιασε στην άκρη του σωρού του κριθαριού. Τότε η Ρουθ ήρθε ήσυχα ήσυχα, σήκωσε τα

σκεπάσματα των ποδιών του και πλάγιασε εκεί.

[8] Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

[8]Γύρω στα μεσάνυχτα, ο Βοόζ ξύπνησε απότομα, ανασηκώθηκε και είδε μια γυναίκα να κοιμάται στα πόδια του.

[9] Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

[9]«Ποια είσ' εσύ; » τη ρώτησε. Κι αυτή απάντησε: «Εγώ είμαι η Ρουθ, η δούλη σου. Πάρε με στην προστασία σου, γιατί εσύ είσαι ο κοντινότερος συγγενής μου».

[10] Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.

[10]Τότε ο Βοόζ είπε: «Ο Κύριος να σ' ευλογεί, κόρη μου! Αυτό που κάνεις τώρα δείχνει την πιστότητά σου στην οικογένεια της πεθεράς σου, περισσότερο απ' ό, τι το δείχνει η προηγούμενη πράξη σου. Πράγματι, δεν αναζήτησες για άντρα σου κάποιον νεαρό, φτωχό ή πλούσιο.

[11] Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

[11]Τώρα, λοιπόν, κόρη μου, μη φοβάσαι. Εγώ θα κάνω για σένα ό, τι μου ζητήσεις, γιατί όλη η πόλη ξέρει ότι είσαι ενάρετη γυναίκα.

[12] Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.

[12]Είν' αλήθεια ότι εγώ είμαι ο πλησιέστερος συγγενής σου, αλλά υπάρχει κι άλλος ένας, πιο κοντινός συγγενής από μένα.

[13] Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.

[13]Μείνε απόψε εδώ, και το πρωί, αν θέλει να σε παντρευτεί εκείνος, έχει καλώς, ας σε παντρευτεί. Αν όμως δε θελήσει, τότε θα σε παντρευτώ εγώ· σου το υπόσχομαι ενώπιον του αληθινού Θεού. Κοιμήσου ως το πρωί».

[14] Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.

[14]Έτσι η Ρουθ ξάπλωσε εκεί στα πόδια του Βοόζ ως το πρωί. Αλλά σηκώθηκε στο σύθαμπο, πριν ακόμη φωτίσει και μπορέσει κανείς να τη δει. Εκείνος της

είπε: «Ας μη γίνει γνωστό ότι ήρθε γυναίκα στο αλώνι».

[15] Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.

[15]Μετά της είπε: «Φέρε την κάπα που έχεις στους ώμους σου και άπλωσέ την». Εκείνη την άπλωσε κι ο Βοόζ μέτρησε και της άδειασε μέσα έξι γαβάθες κριθάρι· τη βοήθησε να το φορτωθεί και η Ρουθ ήρθε στην πόλη.

[16] Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.

[16]Όταν γύρισε στην πεθερά της, εκείνη τη ρώτησε: Πώς τα πήγες κόρη μου; Κι εκείνη της διηγήθηκε όλα όσα έκανε γι’ αυτήν ο Βοόζ.

[17] E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.

[17]«Μου έδωσε κι αυτές τις έξι γαβάθες το κριθάρι», πρόσθεσε, «και μου είπε πως δε θα πρέπει να πάω μ’ άδεια χέρια στην πεθερά μου».

[18] Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

[18]Τότε η Νωεμίν απάντησε: «Περίμενε, κόρη μου, ώσπου να δεις πώς θα πάει το πράγμα, γιατί αυτός ο άνθρωπος δεν θα ησυχάσει αν δεν τελειώσει αυτή την υπόθεση σήμερα».

Rute 4

Boaz casa com Rute

[1] Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

ΡΟΥΘ 4

Γάμος του Βοόζ με τη Ρουθ

[1]Ο Βοόζ πήγε στην πύλη και κάθισε εκεί. Μετά από λίγο περνούσε από ’κει ο στενός συγγενής του Ελιμέλεχ, για τον οποίο είχε μιλήσει ο Βοόζ στη Ρουθ. «Έλα και κάθισε εδώ», του είπε ο Βοόζ. Εκείνος γύρισε και κάθισε.

[2] Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

[2]Τότε ο Βοόζ πήρε δέκα άντρες από τους πρεσβυτέρους της πόλης και τους είπε: «Καθίστε εδώ». Και κάθισαν.

[3] Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão,

[3]Μετά είπε στον πλησιέστερο συγγενή: «Η Νωεμίν, που γύρισε από τη Μωάβ,

Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

πουλάει το μερίδιο του χωραφιού που ανήκει στο συγγενή μας τον Ελιμέλεχ.

[4] Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

[4]Σκέφτηκα να σου το ανακοινώσω αυτό και να σου προτείνω να αγοράσεις το χωράφι εδώ μπροστά στους κατοίκους και στους πρεσβυτέρους του λαού μου, γιατί εσύ είσαι ο πλησιέστερος συγγενής. Αν θέλεις, λοιπόν, να ασκήσεις το δίκαιωμά σου της εξαγοράς, καλώς· αν όχι, πες το μου να το ξέρω· γιατί δεν υπάρχει άλλος στενότερος συγγενής να το αγοράσει. Μετά από σένα είμαι εγώ». Εκείνος απάντησε: «Θα το αγοράσω».

[5] Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

[5]Τότε ο Βοόζ είπε: «Αν αγοράσεις το χωράφι από τη Νωεμίν, πρέπει να πάρεις γυναίκα σου και τη Ρουθ, τη Μωαβίτισσα, τη χήρα του γιου της, ώστε η ιδιοκτησία του χωραφιού να παραμείνει στην οικογένεια του νεκρού άντρα της».

[6] Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

[6]Ο άλλος συγγενής απάντησε: «Εγώ δεν μπορώ να εκπληρώσω το συγγενικό μου χρέος, γιατί έτσι καταστρέφω τη δική μου ιδιοκτησία· ανάλαβε εσύ το δικαίωμά μου της εξαγοράς. Εγώ δεν προτίθεμαι να αγοράσω το χωράφι».

[7] Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

[7](Υπήρχε παλιά ένα έθιμο στο λαό Ισραήλ, σχετικά με την εξαγορά και την ανταλλαγή, για την εγκυρότητα των συμφωνιών: Ο ένας έλυνε το σανδάλι του και το έδινε στον άλλον· αυτό ήταν σαν μαρτυρία ανάμεσα στους Ισραηλίτες).

[8] Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

[8]Γι' αυτό, όταν ο κοντινός συγγενής είπε στον Βοόζ, «αγόρασέ το εσύ το χωράφι», έλυσε το σανδάλι του και του το έδωσε.

[9] Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

[9]Τότε ο Βοόζ είπε στους πρεσβυτέρους και σ' όλους τους παρισταμένους: «Σήμερα είσαστε μάρτυρες, ότι αγόρασα από τη Νωεμίν, όλα όσα ανήκαν στον Ελιμέλεχ, στο Χιλιών και στο Μαχλών·

[10] e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

[10]κι ακόμα ότι πήρα για γυναίκα μου τη Ρουθ τη Μωαβίτισσα, χήρα του Μαχλών. Έτσι η περιουσία θα παραμείνει στην οικογένεια του νεκρού και θα δημιουργηθούν απόγονοι που θα διατηρήσουν το όνομά του ανάμεσα στους συμπατριώτες του και στις δικαστικές αρχές του τόπου του. Εσείς είστε σήμερα μάρτυρες γι' αυτό».

[11] Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu, Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

[11]Τότε όλοι οι παριστάμενοι εκεί στην πύλη και οι πρεσβύτεροι είπαν: «Ναι είμαστε μάρτυρες γι' αυτό· ο Κύριος ας κάνει τη γυναίκα που μπαίνει στο σπίτι σου σαν τη Ραχήλ και σαν τη Λεία, που οι δυό τους γέννησαν γιους στον Ιακώβ, και να γίνεις ισχυρός στην Εφραθά και ξακουστός στη Βηθλεέμ.

[12] Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

[12]Μακάρι οι απόγονοι που θα σου δώσει ο Κύριος απ' αυτή τη νέα γυναίκα, να κάνουν την οικογένειά σου σαν την οικογένεια του Φαρές, γιου του Ιούδα από τη Θάμαρ».

Rute dá à luz Obede

[13] Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

[13]Έτσι ο Βοόζ πήρε τη Ρουθ γυναίκα του. Ο Κύριος την ευλόγησε· έμεινε έγκυος και γέννησε γιο.

[14] Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu

[14]Τότε οι γυναίκες είπαν στη Νωεμίν: «Ας είναι δοξασμένος ο Κύριος! Σήμερα έκανε να γεννηθεί ένας κοντινός συγγενής για

resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

[15] Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

[16] Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

[17] As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

[18] São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

[19] Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

[20] Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

[21] Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

[22] Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

σένα, που τ' όνομά του θα γίνει ξακουστό μέσα στο λαό του Ισραήλ.

[15]Αυτός θ' ανακουφίσει την ψυχή σου και θα σε φροντίσει στα γεράματά σου. Η νύφη σου, αξίζει για σένα περισσότερο κι από εφτά γιους γιατί σ' αγαπάει και σου χάρισε αυτόν τον εγγονό».

[16]Η Νωεμίν πήρε το παιδί, το κράτησε στην αγκαλιά της κι ανέλαβε την υποχρέωση της ανατροφής του.

[17]Οι γειτόνισσες φώναζαν: «Η Νωεμίν απέκτησε γιο! » και το ονόμασαν «Ωβήδ»· αυτός είναι ο πατέρας του Ιεσσαί, πατέρα του Δαβίδ.

[18-22]Η γενεαλογική γραμμή από τον Φαρές μέχρι το Δαβίδ έχει ως εξής: Χεσρών, Αράμ, Αμιναδάβ, Ναχσών, Σαλμών, Βοόζ, Ωβήδ, Ιεσσαί και Δαβίδ.

O primeiro livro de Samuel

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

[1] Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.

[2] Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.

[3] Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.

[4] No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.

[5] A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.

[6] (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)

[7] E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄)

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 1

Η πικρία της Άννας

[1]Στη Ραμαθαΐμ, στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ, ζούσε κάποτε ένας που καταγόταν από τα μέρη της οικογένειας Σουφ. Το όνομά του ήταν Ελκανά· πατέρας του ήταν ο Ιεροχάμ, παππούς του ο Ελιού, και προπάππος του ο Τόχου, ο οποίος ανήκε στην οικογένεια Σουφ των Εφραϊμιτών.

[2]Αυτός είχε δύο γυναίκες· το όνομα της μιας ήταν Άννα και της άλλης Φενίννα. Η Φενίννα είχε παιδιά, ενώ η Άννα δεν είχε.

[3]Κάθε χρόνο ο άνθρωπος αυτός ανέβαινε από την πόλη του στο αγιαστήριο της Σιλώ για να προσκυνήσει και να προσφέρει θυσία στον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ. Εκεί ιερείς του Κυρίου ήταν οι δυο γιοι του Ηλεί, ο Χοφνί και ο Φινεές.

[4]Όταν ο Ελκανά θυσίαζε, έδινε μερίδες από τη θυσία στη γυναίκα του τη Φενίννα, στους γιους της και στις κόρες της.

[5]Στην Άννα, όμως, αν και την αγαπούσε, έδινε μία μόνο μερίδα, επειδή ο Κύριος την είχε κάνει στείρα.

[6]Τότε η Φενίννα, ως αντίζηλή της, ταπείνωνε την Άννα για να την εξοργίζει που ο Κύριος την είχε κάνει στείρα.

[7]Αυτό γινόταν κάθε χρόνο. Κάθε φορά που ανέβαιναν στον οίκο του Κυρίου, η Φενίννα εξόργιζε την Άννα, κι εκείνη έκλαιγε και δεν έτρωγε.

[8] Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

[8]Τότε της έλεγε ο Ελκανά, ο άντρας της: «Άννα, γιατί κλαις και δεν τρως, γιατί είν' η καρδιά σου πικραμένη; Δεν αξίζω εγώ για σένα περισσότερο από δέκα γιους; »

A oração e o voto de Ana

[9] Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,

[9]Μια φορά, αφού είχαν φάει κι είχαν πιει στη Σιλώ, η Άννα σηκώθηκε. Ο ιερέας Ηλεί καθόταν στη θέση του, κοντά στην είσοδο του οίκου του Κυρίου.

[10] levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.

[10]Η Άννα ήταν πολύ πικραμένη, και προσευχόταν κλαίγοντας στον Κύριο.

[11] E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

[11]Έκανε τάμα και είπε: «Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, αν σκύψεις πάνω από την ταλαιπωρία της δούλης σου, αν δεν με ξεχάσεις και πράγματι μου δώσεις αρσενικό παιδί, τότε εγώ θα το αφιερώσω σ' εσένα, Κύριε, για όλη του τη ζωή και ξυράφι δε θ' αγγίξει το κεφάλι του.

Ο Θεός ακούει την προσευχή της Άννας

[12] Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,

[12]Ενώ αυτή συνέχιζε να προσεύχεται ενώπιον του Κυρίου, ο Ηλεί παρατηρούσε το στόμα της.

[13] porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada

[13]Η Άννα μιλούσε από μέσα της· τα χείλη της μόνο κινιόνταν, αλλά η φωνή της δεν ακουγόταν. Έτσι ο Ηλεί την πέρασε για μεθυσμένη.

[14] e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!

[14]«Ως πότε θα είσαι μεθυσμένη; » της είπε. «Πήγαινε να ξεμεθύσεις».

[15] Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.

[15]«Όχι, κύριέ μου», του αποκρίθηκε η Άννα, «είμαι μια γυναίκα καταστενοχωρημένη. Δεν ήπια κρασί ούτε άλλα δυνατά ποτά· απλώς άνοιξα την καρδιά μου ενώπιον του Κυρίου.

[16] Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.

[16]Μη θεωρήσεις τη δούλη σου καμιά τιποτένια· αν προσευχήθηκα ως τώρα, ήταν απ' τον πολύ μου πόνο και τη θλίψη».

[17] Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.

[17]Ο Ηλεί της αποκρίθηκε: «Πήγαινε στο καλό, κι ο Θεός του Ισραήλ ας σου δώσει αυτό που του ζήτησες».

[18] E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

[18]Κι εκείνη απάντησε: «Ας έχω η δούλη σου την εύνοιά σου». Τότε η Άννα πήγε κι έφαγε και το πρόσωπό της δεν ήταν πια μελαγχολικό.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

[19] Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,

[19]Την άλλη μέρα το πρωί ο Ελκανά και η οικογένειά του σηκώθηκαν νωρίς, προσκύνησαν ενώπιον του Κυρίου, και γύρισαν στο σπίτι τους, στη Ραμαθά. Ο Ελκανά συνευρέθηκε με τη γυναίκα του την Άννα, κι ο Κύριος θυμήθηκε την προσευχή της.

[20] ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

[20]Εκείνη έμεινε έγκυος κι όταν συμπληρώθηκε ο καιρός, γέννησε γιο. Τότε είπε: «Τον ζήτησα από τον Κύριο» και τον ονόμασε «Σαμουήλ».

Το παιδί αφιερώνεται στον Κύριο

[21] Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

[21]Τον επόμενο χρόνο, ο Ελκανά ανέβηκε μαζί μ' όλη του την οικογένεια να προσφέρει στον Κύριο την ετήσια θυσία και ένα τάμα που είχε κάνει.

[22] Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.

[22]Η Άννα όμως δεν ανέβηκε. «Θα περιμένω ώσπου ν' απογαλακτιστεί το παιδί», είπε στον άντρα της, «κι έπειτα θα το φέρω να παρουσιαστεί ενώπιον του Κυρίου και να μείνει εκεί για πάντα».

[23] Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o

[23]Ο Ελκανά τής απάντησε: «Κάνε ό, τι νομίζεις σωστό. Μείνε ώσπου να το απογαλακτίσεις. Μακάρι ο Κύριος να

SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.

[24] Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um efa de farinha e um odre de vinho, e o apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

[25] Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

[26] E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.

[27] Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.

[28] Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

εκπληρώσει την επιθυμία σου». Έτσι κάθισε η γυναίκα και θήλαζε το γιο της, ώσπου τον απόκοψε.

[24]Όταν τον απόκοψε, κι ενώ ήταν ακόμα πολύ μικρός, τον πήρε μαζί της, πήρε κι ένα βόδι τριών χρονών, ένα εφά αλεύρι κι ένα ασκί κρασί και ήρθε στον οίκο του Θεού, στη Σιλώ.

[25]Εκεί έσφαξαν το βόδι κι έφεραν το παιδί στον Ηλεί.

[26]Τότε η Άννα του είπε: «Κύριέ μου, εγώ είμαι η γυναίκα που στάθηκε εδώ κοντά σου για να προσευχηθεί στον Κύριο. Είναι αλήθεια, όπως με βλέπεις και σε βλέπω.

[27]Για το παιδί αυτό προσευχήθηκα· κι ο Κύριος μου έδωσε αυτό που του ζήτησα.

[28]Έτσι κι εγώ το αφιερώνω τώρα στον Κύριο. Για όλη του τη ζωή θα είναι αφιερωμένο σ' αυτόν». Κι όλη η οικογένεια προσκύνησαν εκεί τον Κύριο.

1 Samuel 2

O cântico de Ana

[1] Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

[2] Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.

[3] Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 2

Η προσευχή της Άννας

[1]Ύστερα η Άννα έκανε αυτή την προσευχή: «Κύριε», είπε, «Γέμισες την καρδιά μου με χαρά· με σήκωσες και με δυνάμωσες. Τώρα μπορώ με τους εχθρούς μου να γελάω. Με βοήθησες, για τούτο είμαι χαρούμενη.

[2]»Μόνον ο Κύριος είναι άγιος! Άλλος Θεός έξω από κείνον δεν υπάρχει. Κανένας δεν μπορεί να προστατεύει όπως αυτός.

[3]Μην υπερηφανεύεστε και τους σπουδαίους μην κάνετε! Για τα αμαρτωλά σας σχέδια μην καυχιέστε. Ο Κύριος τα

sabedoria e pesa todos os feitos na balança.

ξέρει όλα όσα κάνετε· κάθε επαίσχυντη πράξη τη δικάζει.

4 O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.

4»Τα όπλα κομματιάζει των ισχυρών κι ανανεώνει τη δύναμη των αδυνάτων και των απελπισμένων.

5 Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos não sofrem mais fome; até a estéril tem sete filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

5Οι πλούσιοι πρέπει με τον κόπο τους, να βγάζουν το ψωμί τους. Ας μη στενάζουν πια οι φτωχοί! Μπορούνε να πανηγυρίζουν. »Εφτά παιδιά θε ν' αποκτήσει η άτεκνη και όλα θα τα χάσει η πολύτεκνη.

6 O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.

6Ο Κύριος δίνει το θάνατο δίνει και τη ζωή· αυτός στον άδη κατεβάζει κι από το θάνατο ανεβάζει στη ζωή.

7 O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

7Ο Κύριος κάνει κάποιον πλούσιο· κι ο Κύριος φτωχό τον κάνει· εκείνος ταπεινώνει, αλλά κι εκείνος ανεβάζει ψηλά.

8 Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.

8Βγάζει απ' τη δυστυχία του τον καταφρονεμένο, στη δόξα τον περνά. Τον βάζει να σταθεί ανάμεσα στους διακεκριμένους, θέση τού δίνει τιμητική. Γιατί όλη η γη στον Κύριο ανήκει· αυτός την έχτισε πάνω σε ασάλευτα θεμέλια.

9 Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.

9»Ο Κύριος οδηγεί και προστατεύει όλους εκείνους που τον εμπιστεύονται. Μα οι εχθροί του καταλήγουν στο σκοτάδι. Απ' όσους εμπιστεύονται στην ίδια τους τη δύναμη, κανείς δε θα νικήσει.

10 Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

10Εκείνος που επαναστατεί ενάντια στον Κύριο, θα χαθεί. Ο Ύψιστος στον ουρανό ενάντια του βροντάει. Ο Κύριος κρίνει όλη τη γη· το βασιλιά του διάλεξε και τον εγκατέστησε. Τη νίκη τού χαρίζει και δύναμη τρανή».

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

Os crimes dos filhos de Eli

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;

[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;

[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si; assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

[15] Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.

[16] Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.

[17] Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

A mocidade de Samuel

[11]Μετά ο Ελκανά γύρισε σπίτι του, στη Ραμά, ενώ το παιδί έμεινε στη Σιλώ και υπηρετούσε τον Κύριο με την επίβλεψη του ιερέα Ηλεί.

Οι γιοι του Ηλεί

[12]Οι γιοι του Ηλεί ήταν αχρείοι άνθρωποι· δε σέβονταν τον Κύριο,

[13]ούτε τις διατάξεις για τις απολαβές των ιερέων από τις προσφορές του λαού. Όταν ερχόταν κανείς να θυσιάσει, ενώ έβραζε ακόμη το κρέας, έφτανε ο υπηρέτης του ιερέα, κρατώντας μια πηρούνα με τρία δόντια.

[14]Έχωνε την πηρούνα στο καζάνι, στην κατσαρόλα, στη χύτρα ή στο τσουκάλι κι ό, τι έπιανε το έπαιρνε ο ιερέας για τον εαυτό του. Τα ίδια έκαναν σ' όλους τους Ισραηλίτες που έρχονταν να θυσιάσουν εκεί στη Σιλώ.

[15]Επίσης πριν ακόμη καεί το λίπος του ζώου, ερχόταν ο υπηρέτης του ιερέα κι έλεγε στον άνθρωπο που πρόσφερε τη θυσία: «Δώσε μου κρέας να το κάνω ψητό για τον ιερέα· δε θα πάρει από σένα κρέας βρασμένο, το θέλει ωμό».

[16]Κι αν ο άνθρωπος του έλεγε: «Άφησε πρώτα να καεί το λίπος κι ύστερα πάρε όσο θέλεις», τότε ο υπηρέτης απαντούσε: «Όχι, τώρα θα μου το δώσεις, διαφορετικά θα το πάρω με τη βία».

[17]Έτσι, η αμαρτία αυτών των νέων ήταν πάρα πολύ μεγάλη ενώπιον του Κυρίου, γιατί δεν είχαν κανένα σεβασμό για τις θυσίες που προσφέρονταν σ' αυτόν.

Ο Σαμουήλ στη Σιλώ

[18] Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.

[19] Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

[20] Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

[21] Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

Eli repreende os seus filhos

[22] Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

[23] E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.

[24] Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.

[25] Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

[18]Στο μεταξύ ο Σαμουήλ, παιδί ακόμα, υπηρετούσε ενώπιον του Κυρίου φορώντας το λινό εφώδ.

[19]Κάθε χρόνο η μητέρα του του έφτιαχνε έναν μικρό ιερατικό χιτώνα και του τον έφερνε όταν ερχόταν με τον άντρα της για να προσφέρει την ετήσια θυσία.

[20]Τότε ο Ηλεί ευλογούσε τον Ελκανά και τη γυναίκα του κι έλεγε στον Ελκανά: «Εύχομαι ο Κύριος να σου δώσει απογόνους απ' αυτήν τη γυναίκα στη θέση του παιδιού που αυτή αφιέρωσε στον Κύριο». Έπειτα γύριζαν στο σπίτι τους.

[21]Ο Θεός ενδιαφέρθηκε για την Άννα κι έμεινε έγκυος και γέννησε τρεις γιους και δύο κόρες. Ωστόσο, ο μικρός Σαμουήλ μεγάλωνε υπηρετώντας τον Κύριο.

Ο Ηλεί και οι γιοι του

[22]Ο Ηλεί είχε πια γεράσει πολύ. Όταν μάθαινε πώς φέρονταν οι γιοι του στους Ισραηλίτες, κι ακόμα ότι πλάγιαζαν με τις γυναίκες που υπηρετούσαν στην είσοδο της σκηνής του Μαρτυρίου, τούς έλεγε:

[23]«Τι πράγματα είναι αυτά που κάνετε; Τι είναι αυτά τα αίσχη σας, που έρχονται στ' αυτιά μου απ' όλο το λαό;

[24]Σταματήστε, παιδιά μου! Είναι τρομερά αυτά που ακούω και που έχουν διαδοθεί μέσα στο λαό του Κυρίου.

[25]Αν κάποιος αμαρτήσει απέναντι σ' έναν άλλον, τότε ο Θεός μπορεί να τον υπερασπιστεί. Αν όμως αμαρτήσει απέναντι στον Κύριο, τότε ποιος θα τον υπερασπιστεί; » Αυτοί όμως δεν έδιναν

26 Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.

Profecia contra a casa de Eli

27 Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

28 Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e para trazer a estola sacerdotal perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

29 Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?

30 Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

σημασία στα λόγια του πατέρα τους, γιατί ο Κύριος ήθελε να τους θανατώσει.

26Ο μικρός Σαμουήλ συνέχιζε να μεγαλώνει και να κερδίζει την αγάπη του Κυρίου και των ανθρώπων.

Προφητεία εναντίον της οικογένειας του Ηλεί

27Τότε ένας προφήτης ήρθε στον Ηλεί και του είπε: «Άκου τι λέει ο Κύριος: “ξέρεις καλά πως όταν ο προπάτοράς σου ο Ααρών ήταν στην Αίγυπτο, του φανέρωσα εκεί τον εαυτό μου, τον καιρό που όλη η οικογένειά του ήταν δούλοι στη δυναστεία του Φαραώ.

28Απ’ όλες τις φυλές του λαού του Ισραήλ διάλεξα αυτόν να γίνει ιερέας μου, ν’ ανεβαίνει στο θυσιαστήριό μου, να καίει το θυμίαμα και να φοράει το εφώδ ενώπιόν μου. Επίσης όρισα το μερίδιο που θα παίρνει η οικογένεια του προγόνου σου από όλες τις θυσίες των Ισραηλιτών που προσφέρονται με φωτιά.

29Γιατί τώρα εσείς δεν έχετε κανένα σεβασμό για τις θυσίες και τις αναίμακτες προσφορές που διέταξα να μου φέρνουν στο θυσιαστήριό μου οι Ισραηλίτες; Γιατί εκτιμάς τους γιους σου περισσότερο από μένα και παχαίνετε από τα καλύτερα μέρη των προσφορών του λαού μου του Ισραήλ; ”

30»Γι’ αυτό, να τι λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: “πραγματικά είχα υποσχεθεί ότι η οικογένειά σου, η συγγένεια του πατέρα σου θα ήταν ιερείς μου για πάντα. Τώρα όμως, εγώ ο Κύριος λέω: Μακριά από μένα κάτι τέτοιο! Εγώ θα τιμήσω αυτούς που με

τιμούν· κι αυτοί που με καταφρονούν θα ντροπιαστούν.

31 Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

31Κοίτα, έρχεται ο καιρός που θα συντρίψω όλους τους νέους στην οικογένειά σου και στη συγγένειά σου, έτσι που κανείς τους δε θα προλάβει να γεράσει.

32 E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

32Θα βλέπεις έναν αντίπαλο να υπηρετεί στο θυσιαστήριο, και θα φθονείς κάθε ευτυχία που θα δίνω στους Ισραηλίτες. Αλλά στην οικογένειά σου ποτέ πια δε θα υπάρξουν μακροήμεροι.

33 O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

33Θ' αφήσω έναν από τους απογόνους σου ζωντανό να υπηρετεί στο θυσιαστήριό μου, μόνο και μόνο για να μαραζώνει από τη ζήλεια και την απογοήτευση. Όλοι οι άλλοι απόγονοι της οικογένειάς σου θα πεθαίνουν πάνω στο άνθος της ηλικίας τους.

34 Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

34Σημάδι για όλα αυτά που σου προλέγω, θα είναι αυτό που θα συμβεί στους δυο σου γιους, στο Χοφνί και στο Φινεές: Θα πεθάνουν κι οι δυο μαζί την ίδια μέρα.

35 Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

35Και θ' αναδείξω έναν ιερέα που θα μου είναι πιστός, και θα πράττει ό, τι εγώ σκέφτομαι και θέλω· θα του δώσω απογόνους που θα με υπηρετούν παντοτινά, πλάι στο βασιλιά που θα έχω εκλέξει.

36 Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

36Και όποιος απομείνει από τους απογόνους σου, θα έρχεται να τον προσκυνάει για λίγα χρήματα ή για ένα κομμάτι ψωμί, και θα του λέει: Βάλε με σε μια από τις ιερατικές υπηρεσίες για να τρώω ένα πιάτο φαΐ"».

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

[1] O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 3

Ο Κύριος καλεί το Σαμουήλ

[1]Ο νεαρός Σαμουήλ υπηρετούσε τον Κύριο, με την επίβλεψη του Ηλεί. Την εποχή εκείνη σπάνια ο Κύριος μιλούσε ή εμφανιζόταν απ’ ευθείας σε άνθρωπο.

[2]Μια νύχτα, ο Ηλεί κοιμόταν στο δωμάτιό του. Τα μάτια του είχαν εξασθενήσει και δεν έβλεπε.

[3]Ο Σαμουήλ κοιμόταν κι αυτός μέσα στον οίκο του Κυρίου, όπου βρισκόταν η κιβωτός του Θεού. Η λυχνία του Θεού δεν είχε ακόμα σβήσει,

[4]κι ο Κύριος φώναξε το Σαμουήλ. Εκείνος απάντησε: «Εδώ είμαι! »

[5]κι έτρεξε στον Ηλεί. «Με φώναξες; Εδώ είμαι», του είπε. Αλλά ο Ηλεί του απάντησε: «Δε σε φώναξα. Πήγαινε να κοιμηθείς». Έτσι ο Σαμουήλ πήγε και κοιμήθηκε.

[6]Αλλά ο Κύριος φώναξε πάλι το Σαμουήλ. Αυτός ξανασηκώθηκε και πήγε στον Ηλεί. «Με φώναξες; Εδώ είμαι», του λέει. Ο Ηλεί του απάντησε: «Παιδί μου, δε σε φώναξα. Πήγαινε να κοιμηθείς».

[7]Ο Σαμουήλ δεν είχε ακόμα γνωρίσει ο ίδιος τον Κύριο ούτε είχε ακούσει προσωπικά τη φωνή του.

[8]Ο Κύριος φώναξε πάλι το Σαμουήλ για τρίτη φορά. Κι ο Σαμουήλ σηκώθηκε, πήγε στον Ηλεί και του είπε: «Με φώναξες; Εδώ είμαι». Τότε κατάλαβε ο Ηλεί ότι ήταν ο Κύριος που μιλούσε στο παιδί.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.

[9]Και είπε στο Σαμουήλ: «Πήγαινε, κοιμήσου. Και αν κανείς σε φωνάξει, να του απαντήσεις: “μίλα, Κύριε· ο δούλος σου ακούει”». Ο Σαμουήλ έφυγε και πήγε να κοιμηθεί στη γωνιά του.

[10] Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel, Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

[10]Ο Κύριος ήρθε και παρουσιάστηκε εκεί και φώναξε, όπως τις προηγούμενες φορές: «Σαμουήλ, Σαμουήλ! » Κι ο Σαμουήλ απάντησε: «Μίλα, ο δούλος σου ακούει».

[11] Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

[11]Ο Κύριος τότε του είπε: «Κοίτα· εγώ θα κάνω στο λαό του Ισραήλ κάτι, που όποιος το ακούει θα του έρχεται ζάλη.

[12] Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.

[12]Την ημέρα εκείνη θα πραγματοποιήσω σχετικά με τον Ηλεί όλα όσα έχω πει για την οικογένειά του, χωρίς να παραλείψω τίποτε.

[13] Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

[13]Του έχω αναγγείλει ότι θα τιμωρήσω την οικογένειά του μια για πάντα, γιατί οι γιοι του περιφρόνησαν εμένα το Θεό· κι ενώ αυτός ήξερε την αμαρτία τους, δεν τους τιμώρησε.

[14] Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

[14]Γι’ αυτό δήλωσα με όρκο στην οικογένεια του Ηλεί ότι η αμαρτία τους δε θα συγχωρηθεί ποτέ, ούτε με θυσίες ούτε με προσφορές».

Samuel conta a visão a Eli

[15] Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

[15]Ο Σαμουήλ κοιμήθηκε ως το πρωί· έπειτα σηκώθηκε κι άνοιξε τις πόρτες του οίκου του Κυρίου. Φοβόταν όμως να φανερώσει στον Ηλεί το όραμά του.

[16] Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[16]Ο Ηλεί τον φώναξε και του είπε: «Σαμουήλ, γιε μου». Κι εκείνος απάντησε: «Ορίστε».

[17] Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras;

[17]«Τι σου είπε ο Κύριος; » τον ρώτησε. «Μη μου κρύψεις τίποτα. Ο Θεός να σε

assim Deus te faça o que bem lhe aprouver se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

τιμωρήσει αυστηρά, αν μου κρύψεις κάτι απ' αυτά που σου είπε».

18 Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

18Έτσι ο Σαμουήλ του ανέφερε όλα όσα άκουσε, χωρίς να του κρύψει τίποτα. Τότε ο Ηλεί είπε: «Ο Κύριος ήταν! Ας κάνει ό, τι αυτός κρίνει καλό».

19 Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.

19Ο Σαμουήλ μεγάλωνε κι ο Κύριος ήταν μαζί του. Κανένας από τους λόγους του Κυρίου δεν έμενε απραγματοποίητος.

20 Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.

20Έτσι οι Ισραηλίτες, από Δαν έως Βέερ-Σεβά, ήξεραν όλοι πως ο Σαμουήλ είχε οριστεί προφήτης του Κυρίου.

21 Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

21Ο Κύριος εξακολούθησε να φανερώνεται στη Σιλώ. Εκεί εμφανιζόταν στο Σαμουήλ και του αποκάλυπτε το λόγο του,

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 4

1 Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

1κι ο Σαμουήλ μεταβίβαζε αυτόν το λόγο σε όλο το λαό του Ισραήλ.

Οι Φιλισταίοι αιχμαλωτίζουν την κιβωτό

Μια μέρα, οι Ισραηλίτες βγήκαν να πολεμήσουν τους Φιλισταίους και στρατοπέδευσαν κοντά στην Έβεν-Έζερ, ενώ εκείνοι στρατοπέδευσαν κοντά στην Αφέκ.

2 Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.

2Οι Φιλισταίοι παρατάχθηκαν για να αντιμετωπίσουν τους Ισραηλίτες. Όταν ξέσπασε η μάχη, οι Φιλισταίοι νίκησαν τους Ισραηλίτες, και σκότωσαν στο πεδίο της μάχης περίπου τέσσερις χιλιάδες άντρες.

3 Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus?

3Όταν γύρισαν οι στρατιώτες στο στρατόπεδο, είπαν οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ: «Γιατί ο Κύριος, άφησε να

Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.

νικηθούμε σήμερα από τους Φιλισταίους; Ας πάρουμε από τη Σιλώ την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου. Αν είναι αυτή ανάμεσά μας, θα μας σώσει από τους εχθρούς μας».

4 Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos, entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

4Έτσι έστειλαν ανθρώπους στη Σιλώ και πήραν από 'κει την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου των ισραηλιτικών δυνάμεων, ο οποίος έχει το θρόνο του πάνω από τα χερουβίμ. Οι δυο γιοι του Ηλεί, ο Χοφνί κι ο Φινεές ήταν εκεί μαζί με την κιβωτό.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

5 Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.

5Όταν έφτασε η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου στο στρατόπεδο, όλοι οι Ισραηλίτες αλάλαξαν τόσο, ώστε σείστηκε η γη.

6 Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

6Οι Φιλισταίοι άκουσαν τη βοή του αλαλαγμού και είπαν: «Τι σημαίνει αυτή η βοή στο στρατόπεδο των Εβραίων; » Κι έμαθαν ότι η κιβωτός του Κυρίου είχε φτάσει εκεί.

7 E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

7Τότε οι Φιλισταίοι φοβήθηκαν, γιατί σκέφτηκαν ότι ο Θεός είχε έρθει στο στρατόπεδο. Και είπαν: «Αλίμονό μας! Τέτοιο πράγμα δεν έχει ξαναγίνει ως τώρα.

8 Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

8Αλίμονό μας! Ποιος θα μας σώσει από τα χέρια του δυνατού αυτού Θεού; Αυτός είναι που χτύπησε τους Αιγυπτίους στην έρημο με όλα εκείνα τα πλήγματα.

9 Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

9Πάρτε δύναμη και φανείτε άντρες, Φιλισταίοι, για να μη γίνετε δούλοι στους Εβραίους, όπως είχαν γίνει αυτοί δούλοι σ' εσάς. Σταθείτε σαν άντρες και πολεμήστε».

[10] Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

[10]Οι Φιλισταίοι, λοιπόν, ρίχτηκαν στη μάχη κι οι Ισραηλίτες νικήθηκαν κι έφυγαν καθένας για το σπίτι του. Έγινε πάρα πολύ μεγάλη σφαγή, κι έπεσαν από τους Ισραηλίτες τριάντα χιλιάδες πεζοί.

[11] Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

[11]Οι Φιλισταίοι άρπαξαν την κιβωτό του Θεού και οι δυο γιοι του Ηλεί, Χοφνί και Φινεές, σκοτώθηκαν.

A morte de Eli

Ο θάνατος του Ηλεί

[12] Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

[12]Τότε ένας Βενιαμινίτης έτρεξε από τη γραμμή της μάχης και έφτασε την ίδια μέρα στη Σιλώ με σχισμένα τα ρούχα του και χώμα στο κεφάλι του.

[13] Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

[13]Ο Ηλεί καθόταν στο κάθισμά του κοντά στην πόρτα, κοιτάζοντας προσεκτικά προς το δρόμο, γιατί έτρεμε για την κιβωτό του Θεού. Όταν ο άνθρωπος έφτασε στην πόλη και ανάγγειλε τι έγινε, τότε όλη η πόλη ξέσπασε σε κραυγές.

[14] Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

[14]Ο Ηλεί άκουσε τη βοή απ' τις κραυγές και ρώτησε: «Τι σημαίνει αυτή η οχλοβοή; » Ο αγγελιοφόρος έτρεξε και του ανάγγειλε τι είχε συμβεί.

[15] Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

[15]Ο Ηλεί τότε ήταν ενενήντα οχτώ χρονών· τα μάτια του είχαν αδυνατίσει και δεν μπορούσε να δει.

[16] Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

[16]Ο άνθρωπος είπε στον Ηλεί: «Έρχομαι από την γραμμή της μάχης· σήμερα έφυγα από 'κει». Και ο Ηλεί ρώτησε: «Τι έγινε, γιε μου; »

[17] Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus, houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e

[17]Αυτός απάντησε: «Οι Ισραηλίτες κατατροπώθηκαν κι έγινε μεγάλη σφαγή στο στρατό· κι ακόμα οι δυο γιοι σου, ο Χοφνί και ο Φινεές, σκοτώθηκαν· και η

Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

[18] Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

[19] Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram, encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

[20] Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

[21] Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse, porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.

[22] E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

1 Samuel 5

A arca na casa de Dagom

[1] Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.

[2] Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.

[3] Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava

κιβωτός του Θεού έπεσε στα χέρια των Φιλισταίων».

[18]Μόλις ο αγγελιοφόρος ανέφερε για την κιβωτό του Θεού, ο Ηλεί έπεσε από το κάθισμα προς τα πίσω πλάι στην πόρτα, κι έσπασε ο τράχηλός του και πέθανε, γιατί ήταν πολύ γέρος και βαρύς. Είχε κυβερνήσει τον Ισραήλ σαράντα χρόνια.

Ο θάνατος της χήρας του Φινεές

[19]Η νύφη του Ηλεί, η γυναίκα του Φινεές, ήταν έγκυος και πλησίαζε να γεννήσει. Μόλις άκουσε την είδηση ότι άρπαξαν την κιβωτό του Θεού κι ότι ο πεθερός της και ο άντρας της πέθαναν, γονάτισε και γέννησε, γιατί την έπιασαν οι πόνοι.

[20]Ενώ αυτή πέθαινε, της είπαν οι γυναίκες που την παραστέκονταν: «Μη φοβάσαι, γέννησες γιο». Αλλ’ αυτή δεν απάντησε ούτε έδωσε σημασία.

[21-22]Σκέφτηκε μόνο πως είχαν αρπάξει την κιβωτό του Θεού κι ότι ο πεθερός της και ο άντρας της πέθαναν και είπε: «Έφυγε η δόξα από τον Ισραήλ! Χάθηκε η κιβωτός του Θεού! » Κι ονόμασε το παιδί της Ιχαβώδ (Έφυγε η Δόξα).

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 5

Η κιβωτός στη χώρα των Φιλισταίων

[1]Οι Φιλισταίοι πήραν την κιβωτό του Θεού και την έφεραν από την Έβεν-Έζερ στην Ασδώδ,

[2]στο ναό του θεού τους Δαγών και την τοποθέτησαν πλάι στο άγαλμα του Δαγών.

[3]Την άλλη μέρα το πρωί, όταν σηκώθηκαν οι κάτοικοι της Ασδώδ, είδαν το Δαγών να

caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.

είναι πεσμένος με το πρόσωπο καταγής, μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου. Τον πήραν, λοιπόν, και τον έστησαν πάλι στη θέση του.

4 Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.

4Την άλλη μέρα το πρωί, όταν σηκώθηκαν, πάλι ο Δαγών ήταν πεσμένος με το πρόσωπο καταγής, μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου. Το κεφάλι του ήταν κομμένο, το ίδιο και οι δυό παλάμες των χεριών του, και βρίσκονταν στο κατώφλι. Μόνο το σώμα του είχε μείνει σώο.

5 Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.

5Γι’ αυτό οι ιερείς του Δαγών και όλοι όσοι μπαίνουν στο ναό του στην Ασδώδ, δεν πατούν το κατώφλι του ναού.

6 Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.

6Ο Κύριος όμως έκανε τους κατοίκους της Ασδώδ να νιώσουν βαριά τη δύναμή του πάνω τους. Χτύπησε τους ίδιους και τους κατοίκους των γύρω περιοχών με πρηξίματα.

7 Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

7Όταν οι κάτοικοι της Ασδώδ είδαν αυτό που τους συνέβη, είπαν: «Ο Θεός του Ισραήλ τιμώρησε βαριά κι εμάς και το Δαγών, το θεό μας. Δεν πρέπει να μείνει άλλο μαζί μας η κιβωτός του».

8 Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja levada a arca do Deus de Israel até Gate e, depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

8Έτσι έστειλαν και συγκέντρωσαν όλους τους ηγεμόνες των Φιλισταίων και τους είπαν: «Τι θα κάνουμε με την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ; » Αυτοί απάντησαν: «Ας μεταφερθεί στη Γαθ». Και μετέφεραν εκεί την κιβωτό.

9 Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens

9Αλλά όταν τη μετέφεραν εκεί, ο Κύριος έκανε τους κατοίκους της πόλης να νιώσουν βαριά τη δύναμή του πάνω τους.

daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

Τους χτύπησε όλους με πρηξίματα, μικρούς και μεγάλους, και πανικοβλήθηκαν τρομερά.

10 Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo: Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

10Γι’ αυτό έστειλαν την κιβωτό του Θεού στην Εκρών. Όταν η κιβωτός έφτασε στην Εκρών, οι κάτοικοί άρχισαν να φωνάζουν και να λένε: «Έφεραν σ’ εμάς την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ, για να μας θανατώσει όλους».

11 Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar, para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

11Έτσι έστειλαν και συγκέντρωσαν όλους τους ηγεμόνες των Φιλισταίων και είπαν: «Διώξτε την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ να γυρίσει στον τόπο της, για να μη μας θανατώσει όλους μας». Πραγματικά, η κιβωτός είχε προκαλέσει πανικό θανάτου σ’ ολόκληρη την πόλη, γιατί ο Θεός είχε κάνει να νιώσουν όλοι βαριά τη δύναμή του πάνω τους.

12 Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

12Όσοι από τους κατοίκους δεν πέθαναν, χτυπήθηκαν με πρηξίματα και οι κραυγές τους για βοήθεια έφτασαν ως τον ουρανό.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

1 Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

2 Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

3 Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 6

Οι Φιλισταίοι επιστρέφουν την κιβωτό

1Η κιβωτός του Κυρίου έμεινε στην περιοχή των Φιλισταίων εφτά μήνες.

2Οι Φιλισταίοι κάλεσαν τους ιερείς και τους μάγους τους και τους ρώτησαν: «Τι να κάνουμε με την κιβωτό του Κυρίου; Πέστε μας πώς να την στείλουμε πίσω στον τόπο της».

3Εκείνοι απάντησαν: «Αν στείλετε πίσω την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ, να μην τη στείλετε άδεια, αλλά να του την επιστρέψετε μαζί με μια προσφορά

sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

[4] Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

[5] Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

[6] Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

[7] Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

[8] Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

[9] Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos

επανόρθωσης. Τότε θα θεραπευτείτε και θα καταλάβετε γιατί σας τιμωρούσε».

[4]Αυτοί ρώτησαν: «Ποια πρέπει να είναι η προσφορά που θα δώσουμε σ’ αυτόν για επανόρθωση; » Οι ιερείς και οι μάγοι απάντησαν: «Θα προσφέρετε πέντε χρυσά ομοιώματα πρηξιμάτων, όσοι δηλαδή είναι και οι ηγεμόνες των Φιλισταίων, και πέντε χρυσά ομοιώματα ποντικών, αφού η ίδια πληγή έπεσε σ’ όλους σας: στους ηγεμόνες σας και σ’ εσάς.

[5]Κατασκευάστε, λοιπόν, προς τιμήν του Θεού του Ισραήλ ομοιώματα των πρηξιμάτων σας και των ποντικών, που καταστρέφουν τη χώρα σας. Ίσως ο Θεός περιορίσει την τιμωρία του σ’ εσάς, στους θεούς σας και στη χώρα σας.

[6]Μην πεισμώσετε όπως πείσμωσαν οι Αιγύπτιοι κι ο Φαραώ. Θυμηθείτε πώς τους τιμώρησε ο Κύριος, ώσπου ν’ αφήσουν τους Ισραηλίτες να φύγουν.

[7]Φτιάξτε αμέσως μια καινούρια άμαξα· πάρτε και δύο αγελάδες που θηλάζουν τα μικρά τους και που δεν έχουν ακόμα μπει σε ζυγό, και ζέψτε τις στην άμαξα. Τα μοσχάρια τους πάρτε τα στους στάβλους.

[8]Βάλτε την κιβωτό του Κυρίου πάνω στην άμαξα και δίπλα στην κιβωτό τοποθετήστε μέσα σ’ ένα κιβώτιο τα χρυσά αντικείμενα που θα δώσετε στον Κύριο για προσφορά επανόρθωσης. Μετά αφήστε την άμαξα να φύγει,

[9]κι ακολουθήστε την με το βλέμμα: Αν ανεβαίνει από το δρόμο της χώρας των

fez este grande mal; e, se não, saberemos que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

Ισραηλιτών προς τη Βαιθ-Σεμές, τότε ο Κύριος είναι που μας έκανε το μεγάλο αυτό κακό. Αν όχι, τότε θα καταλάβουμε ότι δε μας χτύπησε αυτός, αλλά ό, τι μας συνέβη ήταν εντελώς τυχαίο».

A arca chega a Bete-Semes

[10] Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

[10]Οι Φιλισταίοι ακολούθησαν αυτές τις συμβουλές. Πήραν δύο αγελάδες που θήλαζαν, τις έζεψαν στην άμαξα και κράτησαν τα μοσχάρια τους στους στάβλους.

[11] Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

[11]Μετά τοποθέτησαν στην άμαξα την κιβωτό του Κυρίου, το κιβώτιο με τα χρυσά ομοιώματα των ποντικών και των πρηξιμάτων τους.

[12] As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

[12]Οι αγελάδες πήραν ίσια το δρόμο της Βαιθ-Σεμές· ακολουθούσαν πάντα τον ίδιο δρόμο μουκανίζοντας, χωρίς να ξεφύγουν δεξιά ή αριστερά, ενώ οι ηγεμόνες των Φιλισταίων βάδιζαν πίσω τους, μέχρι τα σύνορα της Βαιθ-Σεμές.

[13] Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

[13]Οι κάτοικοι της Βαιθ-Σεμές θέριζαν τα στάρια στην πεδιάδα. Όταν αντίκρυσαν την κιβωτό, χάρηκαν πολύ που την είδαν.

[14] O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

[15] Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo dia, os homens de Bete-Semes ofereceram

[14-15]Η άμαξα μπήκε στο χωράφι του Ιησού, του Βαιθσεμίτη, και σταμάτησε εκεί, κοντά σ' ένα μεγάλο βράχο. Οι Λευίτες της πόλης κατέβασαν την κιβωτό του Κυρίου και το κιβώτιο με τα χρυσά αντικείμενα και τα τοποθέτησαν πάνω στο βράχο. Μετά έσχισαν τα ξύλα της άμαξας και πρόσφεραν τις αγελάδες ολοκαύτωμα στον Κύριο. Οι κάτοικοι της Βαιθ-Σεμές πρόσφεραν κι αυτοί

holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

[16] Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

[17] São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

[18] como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

A arca chega a Quiriate-Jearim

[19] Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

[20] Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

[21] Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

ολοκαυτώματα και άλλες θυσίες στον Κύριο.

[16]Οι πέντε ηγεμόνες των Φιλισταίων τα είδαν αυτά και γύρισαν στην Εκρών την ίδια μέρα.

[17]Τα χρυσά ομοιώματα των πρηξιμάτων που πρόσφεραν οι Φιλισταίοι ως επανόρθωση στον Κύριο αντιστοιχούσαν στις πόλεις: Ασδώδ, Γάζα, Ασκάλων, Γαθ και Εκρών.

[18]Τα χρυσά ποντίκια αντιστοιχούσαν σε όλες τις άλλες πόλεις, από την πιο οχυρωμένη ως τα ανοχύρωτα χωριά, πού ανήκαν στις πέντε ηγεμονίες των Φιλισταίων. Μνημείο αυτού του γεγονότος είναι το μεγάλο λιθάρι που πάνω του τοποθέτησαν την κιβωτό του Κυρίου και το οποίο υπάρχει μέχρι σήμερα στο χωράφι του Ιησού του Βαιθσεμίτη.

[19]Από τους κατοίκους όμως της Βαιθ-Σεμές ο Κύριος θανάτωσε πέντε χιλιάδες εβδομήντα άντρες, γιατί κοίταξαν την κιβωτό του Κυρίου. Και πένθησε ο λαός για τη μεγάλη συμφορά που τους έφερε ο Κύριος.

[20]Και έλεγαν: «Ποιος μπορεί να σταθεί μπροστά στον Κύριο, στον άγιο αυτόν Θεό; Η κιβωτός του πρέπει να φύγει από μας, αλλά πού πρέπει να τη στείλουμε; »

[21]Έστειλαν, λοιπόν, αγγελιοφόρους στους κατοίκους της Κιριάθ-Ιαρίμ και τους είπαν: «Οι Φιλισταίοι έφεραν πίσω την κιβωτό του Κυρίου. Ελάτε και πάρτε την στην πόλη σας».

1 Samuel 7

1 Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

Exortação de Samuel ao arrependimento

2 Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

3 Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

4 Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

Os filisteus são vencidos

5 Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

6 Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 7

1Έτσι ήρθαν οι άντρες της Κιριάθ-Ιαρίμ, σήκωσαν την κιβωτό του Κυρίου και την έφεραν στο σπίτι του Αβιναδάβ, το οποίο βρισκόταν πάνω σ' ένα λόφο. Μετά καθιέρωσαν το γιο του τον Ελεάζαρ να φυλάει την κιβωτό.

2Από την ημέρα που τοποθετήθηκε η κιβωτός στην Κιριάθ-Ιαρίμ πέρασε πολύς καιρός, είκοσι χρόνια. Κι όλοι οι Ισραηλίτες ζητούσαν απελπισμένα τον Κύριο.

Ο Σαμουήλ αναλαμβάνει τη διακυβέρνηση του λαού Ισραήλ

3Τότε ο Σαμουήλ είπε στους Ισραηλίτες: «Αν έχετε σκοπό να στραφείτε μ' όλη σας την καρδιά στον Κύριο, πρέπει να πετάξετε μακριά σας τους ξένους θεούς και τις Αστάρτες, και να λατρέψετε μονάχα αυτόν. Τότε αυτός θα σας απελευθερώσει από την καταπίεση των Φιλισταίων».

4Έτσι οι Ισραηλίτες πέταξαν τα είδωλα των Βάαλ και της Αστάρτης, και λάτρευαν μόνο τον Κύριο.

5Μετά ο Σαμουήλ διέταξε: «Συγκεντρώστε όλους τους Ισραηλίτες στη Μισπά, κι εγώ θα προσευχηθώ εκεί για σας στον Κύριο».

6Όταν συγκεντρώθηκαν στη Μισπά, έβγαλαν νερό και το έχυσαν στο έδαφος ενώπιον του Κυρίου· επίσης εκείνη την ημέρα νήστεψαν εκεί και έλεγαν: «Αμαρτήσαμε στον Κύριο! » Και ήταν εκεί, στη Μισπά, που ο Σαμουήλ έκρινε τις

διαφορές των Ισραηλιτών και τους έδωσε τις οδηγίες του.

[7] Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

[7]Όταν έμαθαν οι Φιλισταίοι ότι οι Ισραηλίτες ήταν όλοι συγκεντρωμένοι στη Μισπά, οι ηγεμόνες τους αποφάσισαν να πάνε να τους χτυπήσουν. Οι Ισραηλίτες, όταν τ' άκουσαν αυτό, φοβήθηκαν τους Φιλισταίους,

[8] Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

[8]και είπαν στο Σαμουήλ: «Μη σταματήσεις να παρακαλείς για μας τον Κύριο, το Θεό μας, για να μας σώσει από τους Φιλισταίους».

[9] Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

[9]Ο Σαμουήλ πήρε ένα τρυφερό αρνί και το πρόσφερε ολοκαύτωμα στον Κύριο και τον παρακάλεσε για τους Ισραηλίτες· κι ο Κύριος τον άκουσε.

[10] Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

[10]Ενώ ο Σαμουήλ πρόσφερε το ολοκαύτωμα, πλησίασαν οι Φιλισταίοι για να πολεμήσουν τους Ισραηλίτες. Αλλά εκείνη τη στιγμή βρόντησε ο Κύριος με δυνατό θόρυβο πάνω στους Φιλισταίους και τους προκάλεσε σύγχυση και νικήθηκαν από τους Ισραηλίτες:

[11] Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

[11]Βγήκαν αυτοί από τη Μισπά και καταδίωξαν τους Φιλισταίους ως πιο κάτω από τη Βαιθ-Καρ και τους νίκησαν.

[12] Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

[12]Τότε ο Σαμουήλ πήρε ένα λιθάρι και το έστησε ανάμεσα στη Μισπά και στη Σεν. «Ως εδώ μας βοήθησε ο Κύριος», είπε, κι ονόμασε το λιθάρι Έβεν-Έζερ (Λίθος Βοηθού).

[13] Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel,

[13]Έτσι ταπεινώθηκαν οι Φιλισταίοι και δεν προχώρησαν πια να φτάσουν στα σύνορα των Ισραηλιτών. Ο Κύριος έκανε

porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

αισθητή τη δύναμή του πάνω στους Φιλισταίους σ' όλη τη διάρκεια της ζωής του Σαμουήλ.

[14] As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

[14]Οι πόλεις που είχαν πάρει οι Φιλισταίοι από τους Ισραηλίτες στην περιοχή από την Εκρών ως τη Γαδ, τούς τις έδωσαν πίσω· έτσι οι Ισραηλίτες απελευθέρωσαν την περιοχή τους από την καταπίεση των Φιλισταίων. Ειρήνη υπήρχε επίσης ανάμεσα στους Ισραηλίτες και στους Αμοραίους.

[15] E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

[15]Ο Σαμουήλ κυβέρνησε τον Ισραήλ σ' όλη τη διάρκεια της ζωής του.

[16] De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

[16]Κάθε χρόνο πήγαινε και περιόδευε στη Βαιθήλ, στα Γάλγαλα και στη Μισπά κι απέδιδε δικαιοσύνη στους Ισραηλίτες σ' όλα αυτά τα μέρη.

[17] Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

[17]Μετά όμως γύριζε πίσω στη Ραμά, όπου ήταν το σπίτι του και κυβερνούσε από 'κει τον Ισραήλ. Εκεί έχτισε και θυσιαστήριο στον Κύριο.

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

[1] Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

[2] O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

[3] Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 8

Οι Ισραηλίτες ζητούν βασιλιά

[1]Όταν γέρασε ο Σαμουήλ, τοποθέτησε τους γιους του Κριτές στον Ισραήλ.

[2]Ο πρωτότοκος γιος του ονομαζόταν Ιωήλ και ο δευτερότοκος, Αβιά. Αυτοί ήταν Κριτές στη Βέερ-Σεβά.

[3]Αλλά οι γιοι του Σαμουήλ δεν ακολούθησαν το δικό του δρόμο. Παραδόθηκαν στο άνομο κέρδος, εξαγοράζονταν με δώρα και διέστρεφαν το δίκαιο.

[4] Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

[5] e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.

[6] Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei, para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.

[7] Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.

[8] Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.

[9] Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.

[10] Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

[11] e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os vossos filhos e os empregará no serviço dos seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;

[4]Τότε συγκεντρώθηκαν όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και ήρθαν στο Σαμουήλ, στη Ραμά.

[5]«Τώρα, εσύ γέρασες», του είπαν, «και οι γιοι σου δεν ακολουθούν το δρόμο σου. Γι' αυτό, όρισε έναν βασιλιά να μας κυβερνάει, όπως γίνεται σ' όλα τα άλλα έθνη».

[6]Αυτό δεν άρεσε στο Σαμουήλ, που του είπαν: «Δώσε μας έναν βασιλιά για να μας κυβερνάει», και προσευχήθηκε στον Κύριο.

[7]Ο Κύριος του απάντησε: «Άκουσε το λαό και δέξου όλα όσα σου ζητούν· δεν περιφρόνησαν εσένα, αλλά εμένα, κι αρνήθηκαν να είμαι πια βασιλιάς τους.

[8]Από την ημέρα που τους έβγαλα από την Αίγυπτο μέχρι σήμερα με εγκαταλείπουν και λατρεύουν άλλους θεούς. Όπως συμπεριφέρθηκαν σ' εμένα, τα ίδια κάνουν και σ' εσένα.

[9]Τώρα, λοιπόν, κάνε ό, τι σου ζητάνε, αλλά ξεκαθάρισέ τους με σαφήνεια ποια θα είναι τα δικαιώματα του βασιλιά που θα τους κυβερνάει».

[10]Ο Σαμουήλ ανακοίνωσε όλα τα λόγια του Κυρίου στο λαό, που του ζητούσε βασιλιά:

[11]«Να ποια θα είναι τα δικαιώματα του βασιλιά, που θα σας κυβερνάει: » τους είπε. «Θα παίρνει τους γιους σας και θα τους χρησιμοποιεί για τον εαυτό του στις άμαξές του και στ' άλογά του, και για να τρέχουν μπροστά από τη δική του άμαξα.

[12] e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

[12]Θα διορίζει για τον εαυτό του χιλίαρχους και πεντηκόνταρχους, θα παίρνει άλλους για να οργώνουν τα χωράφια του, να θερίζουν τα σπαρτά του ή για να του κατασκευάζουν τα πολεμικά του όπλα και τα εξαρτήματα των αμαξών του.

[13] Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

[13]Θα παίρνει τις κόρες σας για να του φτιάχνουν αρώματα, να του μαγειρεύουν και να του ζυμώνουν.

[14] Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.

[14]Θα πάρει τα καλύτερα χωράφια σας και τα αμπέλια σας και τους ελαιώνες σας και θα τα δώσει στους αξιωματούχους του.

[15] As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.

[15]Κι από τα σπαρτά σας κι από τα αμπέλια σας θα παίρνει το δέκατο και θα το δίνει στους ευνούχους και στους αξιωματούχους του.

[16] Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

[16]Τους υπηρέτες σας και τις υπηρέτριές σας, και τα καλύτερα βόδια και τα γαϊδούρια σας θα τα παίρνει να δουλεύουν γι' αυτόν.

[17] Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

[17]Από τα πρόβατά σας θα παίρνει το δέκατο κι εσείς θα είστε δούλοι του.

[18] Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

[18]Θ' αρχίσετε τότε να παραπονιέστε στον Κύριο για το βασιλιά σας, που εσείς τον εκλέξατε να σας κυβερνάει, αλλά ο Κύριος δε θα σας απαντάει».

[19] Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

[19]Ο λαός αρνήθηκε ν' ακούσει αυτά που του έλεγε ο Σαμουήλ και έλεγαν: «Όχι! εμείς θέλουμε βασιλιά,

[20] Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

[20]για να είμαστε κι εμείς σαν τα άλλα έθνη. Θέλουμε βασιλιάς να μας κυβερνάει, να είναι αρχηγός μας και να διεξάγει τους πολέμους μας».

[21] Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.
[22] Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei. Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

[21]Ο Σαμουήλ άκουσε αυτά που του είπε ο λαός και τα ανέφερε στον Κύριο.
[22]Ο Κύριος του απάντησε: «Κάνε ό, τι σου ζητούν και δώσ' τους έναν βασιλιά». Τότε κι ο Σαμουήλ είπε στους Ισραηλίτες να γυρίσουν καθένας στην πόλη του».

1 Samuel 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

[1] Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

[2] Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

[3] Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

[4] Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

[5] Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia:

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 9

Ο Σαούλ συναντάει το Σαμουήλ

[1]Εκείνο τον καιρό υπήρχε ένας ισχυρός και πλούσιος άνθρωπος από τη φυλή Βενιαμίν που ονομαζόταν Κις, γιος του Αβιήλ. Ο Αβιήλ ήταν γιος του Σερώρ, εγγονός του Βεχωράθ και δισέγγονος του Αφίαχ, του Βενιαμινίτη.
[2]Ο Κις είχε έναν γιο που ονομαζόταν Σαούλ και ήταν νέος και ωραίος. Δεν υπήρχε ωραιότερος άνθρωπος απ' αυτόν ανάμεσα στους Ισραηλίτες. Ήταν ένα κεφάλι ψηλότερος από κάθε άλλον μέσα σ' όλο το λαό.
[3]Μια μέρα χάθηκαν τα θηλυκά γαϊδούρια του Κις, πατέρα του Σαούλ. Τότε ο Κις είπε στο γιο του: «Πάρε μαζί σου έναν από τους υπηρέτες και πήγαινε να ψάξεις για τα γαϊδούρια».
[4]Ο Σαούλ και ο υπηρέτης του πέρασαν από την ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ κι από την περιοχή Σαλισά, αλλά δεν τα βρήκαν. Πέρασαν από την περιοχή Σααλίμ, αλλά δεν ήταν ούτ' εκεί. Πέρασαν κι από την περιοχή της φυλής Βενιαμίν και δε βρήκαν τίποτε.
[5]Όταν έφτασαν στη χώρα Σουφ, ο Σαούλ είπε στον υπηρέτη που τον συνόδευε:

Vem, e voltemos; não suceda que meu pai deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

«Πάμε να γυρίσουμε πίσω, γιατί ο πατέρας μου θα πάψει να νοιάζεται για τα γαϊδούρια και θ’ αρχίσει ν’ ανησυχεί για μας».

[6] Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

[6]Εκείνος απάντησε: «Στην πόλη αυτή κατοικεί ένας άνθρωπος του Θεού. Τον εκτιμούν όλοι και καθετί που λέει βγαίνει σίγουρα αληθινό. Έλα να πάμε σ’ αυτόν· ίσως μας φανερώσει ποιο δρόμο πρέπει ν’ ακολουθήσουμε για την έρευνά μας».

[7] Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

[7]Ο Σαούλ είπε: «Αν πάμε, τι θα προσφέρουμε σ’ αυτόν τον άνθρωπο; Το ψωμί στα ταγάρια μας τέλειωσε· δεν έχουμε κάποιο δώρο να δώσουμε στον άνθρωπο αυτό του Θεού· τι άλλο έχουμε; »

[8] O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

[8]Ο δούλος αποκρίθηκε: «Εδώ έχω ένα τέταρτο του ασημένιου σίκλου· θα το δώσω στον άνθρωπο του Θεού και θα μας φανερώσει το δρόμο μας».

[9] (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

[9]Τον παλιό καιρό, όταν ένας Ισραηλίτης ήθελε να πάει να ρωτήσει για κάτι το Θεό έλεγε: «Πάμε στον Βλέποντα». Γιατί αυτός που σήμερα ονομάζεται προφήτης παλιά ονομαζόταν «Βλέπων».

[10] Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

[10]Τότε ο Σαούλ απάντησε στον υπηρέτη του: «Καλά τα λες· έλα να πάμε». Και πήγαν στην πόλη, όπου ήταν ο άνθρωπος του Θεού.

[11] Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

[11]Ενώ αυτοί ανέβαιναν την ανηφόρα για την πόλη, συνάντησαν μερικά κορίτσια, που κατέβαιναν για να βγάλουν νερό. «Είναι εδώ ο Βλέπων; » τις ρώτησαν.

[12] Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

[12]Εκείνες τους αποκρίθηκαν: «Ναι, μόλις ήρθε, λίγο πριν από σας. Ήρθε στην πόλη μας σήμερα γιατί ο λαός θα προσφέρει θυσία στον ιερό τόπο. Βιαστείτε

[13] Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

[13]να τον συναντήσετε μόλις μπείτε στην πόλη, πριν ανεβεί στον ιερό τόπο για το γεύμα. Ο λαός δεν τρώει πριν έρθει αυτός να ευλογήσει τη θυσία. Μετά τρώνε οι καλεσμένοι. Ανεβείτε, λοιπόν, τώρα γιατί αυτή την ώρα θα τον συναντήσετε».

Ο Σαούλ συναντάται με το Σαμουήλ

[14] Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

[14]Ανέβηκαν, λοιπόν, για την πόλη, και μόλις έμπαιναν σ' αυτήν, ο Σαμουήλ έβγαινε μπροστά τους, για ν' ανεβεί στον ιερό τόπο.

[15] Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:

[15]Την προηγούμενη μέρα ο Κύριος είχε φανερώσει στο Σαμουήλ τα εξής:

[16] Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.

[16]«Αύριο την ίδια ώρα, θα σου στείλω έναν άντρα από την περιοχή της φυλής Βενιαμίν, να τον χρίσεις ηγεμόνα του λαού μου, του Ισραήλ. Αυτός θα τους ελευθερώσει από τους Φιλισταίους. Είδα τη δυστυχία του λαού μου και η κραυγή τους για βοήθεια έφτασε σ' εμένα».

[17] Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.

[17]Όταν ο Σαμουήλ είδε το Σαούλ, ο Κύριος του είπε: «Να ο άνθρωπος για τον οποίο σου μίλησα· αυτός θα βασιλέψει στο λαό μου».

[18] Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.

[18]Ο Σαούλ πλησίασε το Σαμουήλ στην πύλη της πόλης και του είπε: «Δείξε μου, σε παρακαλώ, πού είναι το σπίτι του Βλέποντος».

[19] Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te

[19]Ο Σαμουήλ του αποκρίθηκε: «Εγώ είμαι ο Βλέπων. Προχώρησε πριν από μένα ν' ανεβούμε στον ιερό τόπο. Σήμερα θα φάτε

despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

[20] Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?

[21] Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a menor de todas as famílias da tribo de Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?

[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.

[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

μαζί μου και αύριο το πρωί θα σου απαντήσω για όλα όσα έχεις στο νου σου. Μετά θα σε αφήσω να φύγεις.

[20]Για τα γαϊδούρια που είναι χαμένα εδώ και τρεις μέρες μη νοιάζεσαι, γιατί βρέθηκαν. Αλλά σε ποιον στρέφονται τώρα οι προσδοκίες των Ισραηλιτών; Σ' εσένα στρέφονται και στην οικογένεια του πατέρα σου».

[21]Ο Σαούλ αποκρίθηκε: «Μα πώς; Εγώ δεν είμαι παρά ένας Βενιαμινίτης, μέλος της πιο μικρής απ' τις φυλές του Ισραήλ και η οικογένειά μου είναι η πιο μικρή απ' όλες τις οικογένειες της φυλής Βενιαμίν. Πώς μου λες τέτοια πράγματα; »

[22]Τότε ο Σαμουήλ πήρε το Σαούλ και τον υπηρέτη του, και τους οδήγησε στο δωμάτιο· τους έβαλε στην πρώτη θέση ανάμεσα στους καλεσμένους, που ήταν περίπου τριάντα άντρες.

[23]Ο Σαμουήλ είπε στο μάγειρα: «Φέρε μου τη μερίδα, που σου έδωσα και σου είπα να τη φυλάξεις».

[24]Ο μάγειρας πήρε το μπούτι και την παχιά ουρά και τα έβαλε μπροστά στο Σαούλ. Τότε ο Σαμουήλ είπε: «Αυτό που έβαλαν μπροστά σου έχει φυλαχθεί για σένα, για να το φας τώρα μαζί με τους καλεσμένους· τρώγε». Έτσι ο Σαούλ έφαγε εκείνη τη μέρα μαζί με το Σαμουήλ.

[25]Όταν κατέβηκαν από τον ιερό τόπο στην πόλη, έστρωσαν στο Σαούλ να κοιμηθεί στο δώμα του σπιτιού. Κοιμήθηκε και το πρωί σηκώθηκαν νωρίς.

Ο Σαμουήλ χρίει τον Σαούλ βασιλιά

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.

[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

[26]Όταν πρόβαλε η αυγή, ο Σαμουήλ φώναξε το Σαούλ, που ήταν στο δώμα: «Σήκω και θα σε ξεπροβοδίσω», του είπε. Σηκώθηκε ο Σαούλ και βγήκαν έξω οι δυό τους, αυτός κι ο Σαμουήλ.

[27]Ενώ έφταναν στην άκρη της πόλης, ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: «Πες στον υπηρέτη να προχωρήσει πιο μπροστά». Ο υπηρέτης προχώρησε και ο Σαμουήλ συνέχισε: «Εσύ, όμως, περίμενε λίγο να σου πω το λόγο του Θεού».

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e disse: Não te ungiu, porventura, o SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?

[2] Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

[3] Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 10

[1]Τότε πήρε ο Σαμουήλ το δοχείο με το λάδι και το έχυσε πάνω στο κεφάλι του Σαούλ, τον φίλησε και του είπε: «Ο Κύριος σε έχρισε άρχοντα στο λαό του που του ανήκει.

[2]Σήμερα όταν θα φύγεις από ’δω, θα βρεις στη Σελσά, δυο ανθρώπους κοντά στον τάφο της Ραχήλ, στα σύνορα της φυλής Βενιαμίν, δυο ανθρώπους, οι οποίοι θα σου πουν ότι βρέθηκαν τα γαϊδούρια που έψαχνες, και τώρα ο πατέρας σου έπαψε να νοιάζεται γι’ αυτά κι ανησυχεί για σας. “Τι να κάνω”, λέει, “για να βρω το γιο μου; ”

[3]Εσύ θα προχωρήσεις πέρα από ’κει, ωσότου φτάσεις στη Βελανιδιά του Θαβώρ. Εκεί θα σε βρουν τρεις άντρες, που θ’ ανεβαίνουν στο ιερό της Βαιθήλ και θα ’χουν μαζί τους για να προσφέρουν ο ένας τρία κατσίκια, ο άλλος τρία καρβέλια ψωμί και ο άλλος ένα ασκί κρασί.

4 Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

5 Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

6 O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

7 Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

8 Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

Saul entre os profetas

9 Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

10 Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

11 Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

4Θα σε χαιρετήσουν και θα σου δώσουν δύο καρβέλια ψωμί. Θα τα δεχτείς απ' αυτούς

5και θα έρθεις στο λόφο του Θεού, στη Γιβεά, όπου υπάρχει φρουρά των Φιλισταίων. Μόλις μπεις στην πόλη, θα συναντήσεις μια ομάδα προφητών, που θα κατεβαίνουν από τον ιερό τόπο, παίζοντας άρπα, τύμπανο, φλογέρα και κιθάρα, και θα προφητεύουν.

6Τότε θα έρθει το Πνεύμα του Κυρίου πάνω σου και θα προφητεύεις κι εσύ μαζί τους και θα γίνεις άλλος άνθρωπος.

7Κι όταν αυτά τα σημεία σού συμβούν, τότε μπορείς να δράσεις, γιατί ο Θεός θα είναι μαζί σου.

8Θα κατεβείς στα Γάλγαλα πριν από μένα, κι εγώ θα έρθω να σε συναντήσω, για να προσφέρω ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας. Περίμενέ με εκεί εφτά μέρες, ώσπου να 'ρθώ και τότε θα σου πω τι πρέπει να κάνεις».

9Μόλις ο Σαούλ γύρισε να φύγει από το Σαμουήλ, ο Θεός τον έκανε καινούριο άνθρωπο, και όλα εκείνα τα σημεία πραγματοποιήθηκαν την ίδια μέρα.

10Όταν έφτασε με το δούλο του στη Γιβεά τους συνάντησε η ομάδα των προφητών· τότε κατέβηκε σ' αυτόν το Πνεύμα του Θεού και προφήτευε κι αυτός μαζί τους.

11Εκείνοι που τον γνώριζαν από πρωτύτερα, όταν τον είδαν να προφητεύει μαζί με τους προφήτες, έλεγαν μεταξύ τους: «Τι συνέβη στο γιο του Κις; Κι ο Σαούλ ανάμεσα στους προφήτες; »

[12] Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

[12]Ένας απ’ αυτούς είπε: «Και ποιος είναι ο πατέρας τους; » Από ’κει βγήκε και η παροιμία: «Κι ο Σαούλ ανάμεσα στους προφήτες; »

[13] E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

[13]Όταν τέλειωσε ο Σαούλ να προφητεύει, ήρθε στον ιερό τόπο.

[14] Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

[14]Ο θείος του Σαούλ τον ρώτησε: «Πού πήγατε με τον υπηρέτη σου; » Κι ο Σαούλ απάντησε: «Πήγαμε να βρούμε τα γαϊδούρια κι επειδή δεν τα βρήκαμε, πήγαμε στο Σαμουήλ».

[15] Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

[15]Ο θείος του τον ρώτησε: «Πες μου, λοιπόν, τι σας είπε ο Σαμουήλ; »

[16] Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas. Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

[16]Ο Σαούλ απάντησε: «Μας βεβαίωσε πως τα γαϊδούρια είχαν βρεθεί». Αλλά δε φανέρωσε τίποτε απ’ όσα του είπε ο Σαμουήλ σχετικά με τη βασιλεία.

Saul escolhido rei

Ο Σαούλ βασιλιάς του λαού Ισραήλ

[17] Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

[17]Ο Σαμουήλ συγκέντρωσε το λαό ενώπιον του Κυρίου στη Μισπά,

[18] e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

[18]και είπε στους Ισραηλίτες: «Να τι λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: “εγώ σας έβγαλα από την Αίγυπτο και σας ελευθέρωσα από την εξουσία των Αιγυπτίων κι από όλους τους βασιλιάδες που σας καταπίεζαν.

[19] Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

[19]Αλλά σήμερα εσείς περιφρονήσατε το Θεό σας, εκείνον που σας απάλλαξε απ’ όλα τα δεινά και τις θλίψεις σας, και μου ζητήσατε να σας δώσω βασιλιά. Τώρα λοιπόν, παραταχθείτε ενώπιον του Κυρίου κατά φυλές και κατά συγγένειες”».

[20] Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

[20]Ο Σαμουήλ διέταξε να πλησιάσουν όλες οι φυλές των Ισραηλιτών, έριξαν κλήρο κι ο κλήρος έπεσε στη φυλή Βενιαμίν.

[21] Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

[21]Μετά διέταξε να πλησιάσει η φυλή Βενιαμίν κατά οικογένειες κι ο κλήρος έπεσε στην οικογένεια του Ματρεί· έπειτα ο κλήρος έπεσε στο Σαούλ, γιο του Κις. Αλλά όταν τον αναζήτησαν, δεν τον βρήκαν πουθενά.

[22] Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali. Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

[22]Τότε ρώτησαν πάλι τον Κύριο: «Ήρθε εδώ αυτός ο άνθρωπος; » Ο Κύριος αποκρίθηκε: «Είναι κρυμμένος ανάμεσα στις αποσκευές».

[23] Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

[23]Έτρεξαν, λοιπόν, και τον έφεραν από ’κει και στάθηκε ανάμεσα στο λαό· ήταν ένα κεφάλι ψηλότερος απ’ όλους.

[24] Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

[24]Είπε τότε ο Σαμουήλ στο λαό: «Κοιτάξτε αυτόν που διάλεξε ο Κύριος. Πραγματικά δεν υπάρχει άλλος σαν κι αυτόν μέσα σ’ όλον το λαό».

[25] Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

[25]Μετά ο Σαμουήλ τους ανακοίνωσε το βασιλικό δίκαιο και το έγραψε σε βιβλίο, το οποίο το τοποθέτησε μέσα στο αγιαστήριο. Έπειτα απέλυσε το λαό κι έφυγαν καθένας για το σπίτι του.

[26] Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.

[26]Έφυγε κι ο Σαούλ και πήγε στο σπίτι του στην Γιβεά, και τον συνόδεψαν μερικοί τίμιοι και γενναίοι άντρες, που ο Θεός είχε αγγίξει την καρδιά τους.

[27] Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

[27]Υπήρχαν όμως και μερικοί τιποτένιοι που έλεγαν: «Πώς θα μας ελευθερώσει αυτός; » Και τον περιφρονούσαν και δεν του πρόσφεραν δώρα.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 11

Ο Σαούλ νικάει τους Αμμωνίτες

[1] Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.

[1]Μετά από έναν περίπου μήνα, ήρθε ο Ναχάς, βασιλιάς των Αμμωνιτών, να πολιορκήσει την Ιαβές στη Γαλαάδ. Οι κάτοικοι της Ιαβές είπαν στο Ναχάς: «Κάνε μαζί μας συνθήκη κι εμείς θα γίνουμε δούλοι σου».

[2] Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos, trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.

[2]Ο Ναχάς τους είπε: «Θα κάνω μαζί σας συνθήκη αλλά με τον εξής όρο: να βγάλω το δεξί μάτι ολονών σας κι έτσι να εξευτελίσω όλο το λαό του Ισραήλ».

[3] Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.

[3]Οι πρεσβύτεροι της Ιαβές του απάντησαν: «Δώσε μας εφτά μέρες προθεσμία να στείλουμε αγγελιοφόρους σ’ όλη τη χώρα του Ισραήλ· αν δεν υπάρξει κανείς να έρθει για βοήθειά μας, τότε θα παραδοθούμε σ’ εσένα».

[4] Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.

[4]Οι αγγελιοφόροι ήρθαν στη Γιβεά, την πόλη του Σαούλ, και ανακοίνωσαν στο λαό της τη συμφωνία τους. Τότε όλοι ξέσπασαν σε θρήνο δυνατό.

[5] Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.

[5]Εκείνη ακριβώς την ώρα, ο Σαούλ ερχόταν από το χωράφι οδηγώντας τα βόδια του. «Τι συμβαίνει στο λαό και κλαίνε; » ρώτησε. Και του ανέφεραν τι είπαν οι άντρες που είχαν έρθει από την Ιαβές.

[6] E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

[6]Αυτός όταν τ’ άκουσε τον κατέλαβε το Πνεύμα του Θεού και φούντωσε από θυμό.

[7] Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a

[7]Πήρε ένα ζευγάρι βόδια, τα κομμάτιασε κι έστειλε τα κομμάτια τους με αγγελιοφόρους σ’ όλη τη χώρα του Ισραήλ με τα εξής λόγια: «Όποιος δεν ακολουθήσει το Σαούλ και το Σαμουήλ,

Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

[8] Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

[9] Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

[10] e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

[11] Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do arraial e feriram a Amom, até que se fez sentir o calor do dia. Os sobreviventes se espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

Saul proclamado rei

[12] Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

[13] Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

[14] Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

τα βόδια του θα πάθουν τα ίδια! » Τότε έπεσε φόβος Κυρίου πάνω στο λαό κι έτρεξαν όλοι σαν ένας άνθρωπος.

[8]Ο Σαούλ τους μέτρησε στη Βέζεκ, και βρέθηκαν τριακόσιες χιλιάδες άντρες από την περιοχή του Ισραήλ και τριάντα χιλιάδες από τον Ιούδα.

[9]Τότε είπαν στους αγγελιοφόρους που είχαν έρθει: «Πείτε στους κατοίκους της Ιαβές, στη Γαλαάδ, ότι αύριο κατά το μεσημέρι θα σας έρθει βοήθεια». Οι αγγελιοφόροι πήγαν και τα ανάγγειλαν αυτά στους κατοίκους της Ιαβές. Εκείνοι χάρηκαν,

[10]και πήγαν κι είπαν στο Ναχάς τον Αμμωνίτη: «Αύριο θα σας παραδοθούμε και κάντε μας ό, τι σας αρέσει».

[11]Την άλλη μέρα χώρισε ο Σαούλ το στρατό σε τρία τμήματα. Τα ξημερώματα μπήκαν μέσα στο εχθρικό στρατόπεδο από τη μια άκρη ως την άλλη και ως το μεσημέρι είχαν κατασφάξει τους Αμμωνίτες. Όσοι γλίτωσαν, σκόρπισαν άλλος από ’δω κι άλλος από ’κει.

[12]Τότε είπε ο λαός στο Σαμουήλ: «Ποιοι είν’ αυτοί που είπαν, να μη γίνει ο Σαούλ βασιλιάς μας; Παραδώστε μας αυτούς τους ανθρώπους να τους σκοτώσουμε».

[13]Αλλά ο Σαούλ είπε: «Κανένας δε θα θανατωθεί τη σημερινή μέρα, γιατί σήμερα ο Κύριος ελευθέρωσε τον Ισραήλ».

[14]Έπειτα ο Σαμουήλ είπε στο λαό: «Ελάτε να πάμε στα Γάλγαλα να ανακηρύξουμε το Σαούλ βασιλιά».

[15] E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

[15]Έτσι πήγε όλος ο λαός στα Γάλγαλα κι εκεί, ενώπιον του Κυρίου, ανακήρυξαν το Σαούλ βασιλιά· πρόσφεραν θυσίες κοινωνίας στον Κύριο, κι έκαναν γιορτή μεγάλη, ο Σαούλ και όλοι οι Ισραηλίτες.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

[1] Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.

[2] Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

[3] Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido: de quem tomei o boi? De quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

[4] Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.

[5] E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.

[6] Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 12

Η τελευταία ομιλία του Σαμουήλ προς το λαό

[1]Τότε είπε ο Σαμουήλ σ’ όλους τους Ισραηλίτες: «Βλέπετε, έκανα όλα όσα μου ζητήσατε και σας έδωσα βασιλιά.

[2]Από ’δω κι εμπρός ο βασιλιάς θα είναι αρχηγός σας. Εγώ ήμουν αρχηγός σας από τα νιάτα μου μέχρι σήμερα. Τώρα πια γέρασα και άσπρισα, αφού οι γιοι μου είναι πια μεγάλοι όπως κι εσείς.

[3]Εδώ είμαι· κατηγορήστε με ενώπιον του Κυρίου και μπροστά στον εκλεκτό του. Τίνος πήρα το βόδι ή τίνος πήρα το γαϊδούρι; Ποιον αδίκησα ή ποιον καταπίεσα και από ποιον δωροδοκήθηκα για να κάνω τα κλειστά μάτια; Θα σας δώσω πίσω ό, τι σας έχω πάρει».

[4]Αυτοί απάντησαν: «Ούτε μας αδίκησες ούτε μας καταπίεσες, ούτε δέχτηκες να δωροδοκηθείς από κανέναν».

[5]Ο Σαμουήλ τους είπε: «Σήμερα ας είναι μάρτυράς μου απέναντί σας ο Κύριος και ο εκλεκτός του, ότι δεν έχετε τίποτε να με κατηγορήσετε». Και είπαν: «Ας είναι μάρτυρας».

[6]Τους είπε ακόμη ο Σαμουήλ: «Ας είναι μάρτυράς μου ο Κύριος, που ανέδειξε το Μωυσή και τον Ααρών, και έβγαλε τους προγόνους σας από την Αίγυπτο.

[7] Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

[7]Τώρα σταθείτε να λογαριαστώ μαζί σας ενώπιον του Κυρίου και να σας αναφέρω όλα τα θαυμαστά έργα του Κυρίου, που έκανε για σας και στους προγόνους σας.

[8] Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

[8]Όταν ο Ιακώβ και οι γιοι του έφτασαν στην Αίγυπτο, οι Αιγύπτιοι τους υποδούλωσαν. Κι όταν οι πρόγονοί σας φώναξαν στον Κύριο για βοήθεια, αυτός έστειλε το Μωυσή και τον Ααρών και τους έβγαλαν από την Αίγυπτο και τους έφεραν να κατοικήσουν σ' αυτόν εδώ τον τόπο.

[9] Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor, e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

[9]Μετά όμως οι πρόγονοί σας λησμόνησαν τον Κύριο το Θεό τους, κι αυτός τους παρέδωσε στον Σίσερα, αρχιστράτηγο της Ασώρ, στους Φιλισταίους και στο βασιλιά της Μωάβ, οι οποίοι πολέμησαν εναντίον τους.

[10] E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora, pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

[10]Τότε επικαλέστηκαν πάλι τον Κύριο και είπαν: "Κύριε, αμαρτήσαμε, γιατί σε εγκαταλείψαμε και λατρέψαμε τα είδωλα του Βάαλ και τις Αστάρτες! Αλλά τώρα ελευθέρωσέ μας από τους εχθρούς μας, και θα λατρεύουμε εσένα".

[11] O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

[11]Τότε ο Κύριος έστειλε τον Ιερουβάαλ, τον Βεδάν, τον Ιεφθάε κι εμένα και σας ελευθέρωσε από τους γύρω εχθρούς σας και ζήσατε με ασφάλεια στη χώρα.

[12] Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

[12]Αλλά όταν είδατε ότι ο Ναχάς, βασιλιάς των Αμμωνιτών, ήρθε να σας πολεμήσει, μου είπατε: "θέλουμε βασιλιά να μας κυβερνάει", και δε θελήσατε να είναι βασιλιάς σας ο Κύριος, ο Θεός σας.

[13] Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.	[13]Νάτος, λοιπόν, ο βασιλιάς που διαλέξατε και που ζητήσατε. Ορίστε, ο Κύριος σας έδωσε βασιλιά.
[14] Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.	[14]Αν από 'δω κι εμπρός σέβεστε τον Κύριο το Θεό σας και τον λατρεύετε, αν τον υπακούτε και δεν επαναστατείτε στις διαταγές του, αν ακολουθείτε αυτόν, εσείς κι ο βασιλιάς σας, τότε ο Κύριος θα είναι μαζί σας.
[15] Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será contra vós outros, como o foi contra vossos pais.	[15]Αν όμως δεν υπακούτε τον Κύριο και επαναστατείτε στις διαταγές του, τότε κι αυτός θα σας κάνει να νιώσετε βαριά τη δύναμή του πάνω σας και πάνω στο βασιλιά σας.
[16] Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.	[16]Τώρα λοιπόν, περιμένετε και θα δείτε το μεγάλο θαύμα που θα κάνει ο Κύριος μπροστά σας:
[17] Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.	[17]Αυτή είναι η εποχή που θερίζουν τα στάρια. Θα παρακαλέσω τον Κύριο και θα στείλει βροντές και βροχή· και τότε θα καταλάβετε πόσο μεγάλη αμαρτία κάνατε ενώπιόν του, που ζητήσατε βασιλιά».
[18] Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.	[18]Παρακάλεσε, λοιπόν, ο Σαμουήλ τον Κύριο κι έστειλε βροντές και βροχή εκείνη την ημέρα, κι όλος ο λαός φοβήθηκε πάρα πολύ τον Κύριο και το Σαμουήλ.
[19] Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.	[19]Και είπαν στο Σαμουήλ: «Προσευχήσου για τους δούλους σου στον Κύριο, το Θεό σου, και παρακάλεσε να μην πεθάνουμε, γιατί σ' όλες τις αμαρτίες μας προσθέσαμε ακόμα μία: ζητήσαμε βασιλιά».
[20] Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no entanto, não vos desvieis de seguir o	[20]Τότε ο Σαμουήλ τους είπε: «Μη φοβάστε. Και βέβαια κάνατε μεγάλο κακό· μην απομακρυνθείτε όμως από τον

SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.

Κύριο, αλλά να τον λατρέψετε μ’ όλη σας την καρδιά.

21 Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.

21Μη λατρεύετε τα είδωλα, που δεν ωφελούν ούτε μπορούν να σώσουν κανέναν, αφού είναι ψεύτικα.

22 Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desamparará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.

22Ο Κύριος δεν θα εγκαταλείψει το λαό του, γιατί ο ίδιος θέλησε να σας κάνει λαό του· δε θ’ αφήσει να σπιλωθεί το όνομά του.

23 Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

23Όσο για μένα, μη γένοιτο να σταματήσω ποτέ να προσεύχομαι για σας, και να αμαρτήσω έτσι στον Κύριο! Αντίθετα, θα συνεχίσω να σας διδάσκω ποιος είναι ο ίσιος δρόμος κι ο σωστός.

24 Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.

24Αλλά κι εσείς να σέβεστε τον Κύριο και να τον λατρεύετε ειλικρινά, μ’ όλη την καρδιά σας, γιατί βλέπετε τι θαυμαστά έργα έχει κάνει για σας.

25 Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

25Αν όμως κάνετε το κακό, τότε κι εσείς κι ο βασιλιάς σας θα καταστραφείτε».

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

1 Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo,

2 escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 13

Πόλεμος με τους Φιλισταίους

1Ο Σαούλ είχε ένα χρόνο που ήταν βασιλιάς· και αφού βασίλεψε δύο χρόνια στον Ισραήλ. . .

2διάλεξε από τους Ισραηλίτες τρεις χιλιάδες άντρες. Απ’ αυτούς οι δύο χιλιάδες έμειναν μαζί του στη Μιχμάς και στην ορεινή περιοχή της Βαιθήλ, ενώ οι υπόλοιποι χίλιοι πήγαν μαζί με το γιο του τον Ιωνάθαν στη Γιβεά στην περιοχή Βενιαμίν. Τους υπόλοιπους Ισραηλίτες τους έστειλε στα σπίτια τους.

[3] Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.

[4] Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.

[5] Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

[6] Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.

[7] Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

[8] Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

[3]Ο Ιωνάθαν σκότωσε τη φρουρά των Φιλισταίων στη Γιβεά, και το ’μαθαν αυτό οι Φιλισταίοι. Τότε ο Σαούλ έστειλε μήνυμα με σάλπιγγες σ’ όλη τη χώρα, λέγοντας: «Ας το μάθουν οι Εβραίοι».

[4]Έτσι όλοι οι Ισραηλίτες έμαθαν ότι ο Σαούλ σκότωσε τη φρουρά των Φιλισταίων προκαλώντας μ’ αυτή την ενέργεια το μίσος τους εναντίον των Ισραηλιτών. Τότε συγκεντρώθηκε όλος ο στρατός στα Γάλγαλα υπό τις διαταγές του Σαούλ.

[5]Μαζεύτηκαν και οι Φιλισταίοι για να πολεμήσουν τους Ισραηλίτες· ήταν τρεις χιλιάδες άμαξες κι έξι χιλιάδες καβαλάρηδες και πεζοί αμέτρητοι, σαν την άμμο στην ακροθαλασσιά. Αυτοί στρατοπέδευσαν στη Μιχμάς, ανατολικά της Βαιθ-Αυέν.

[6]Ο ισραηλιτικός πληθυσμός είδαν ότι βρίσκονταν σε δύσκολη θέση, γιατί πιέζονταν από παντού, και κρύφτηκαν στις σπηλιές, στις σχισμές των βράχων, σε λαγούμια και σε λάκκους.

[7]Άλλοι πέρασαν τον Ιορδάνη, προς τις περιοχές Γαδ και Γαλαάδ.

Η απερισκεψία του Σαούλ

Ο Σαούλ όμως ήταν ακόμη στα Γάλγαλα κι όλος ο στρατός τον ακολουθούσε τρομαγμένος.

[8]Περίμενε εκεί εφτά μέρες, όσον χρόνο του είχε ορίσει ο Σαμουήλ, αλλά ο Σαμουήλ δεν ερχόταν στα Γάλγαλα κι ο στρατός άρχισε να εγκαταλείπει το Σαούλ και να σκορπίζεται.

[9] Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

[10] Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

[11] Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

[12] eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.

[13] Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.

[14] Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

[15] Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.

[9]Τότε ο Σαούλ διέταξε: «Φέρτε μου εδώ τα ζώα για το ολοκαύτωμα και τις θυσίες κοινωνίας! » Και πρόσφερε ο ίδιος το ολοκαύτωμα.

[10]Όταν τελείωνε η προσφορά του ολοκαυτώματος ήρθε ο Σαμουήλ. Ο Σαούλ βγήκε να τον προϋπαντήσει και να τον καλωσορίσει.

[11]Ο Σαμουήλ του είπε: «Τι έκανες; » Ο Σαούλ του απάντησε: «Όταν είδα ότι ο στρατός άρχισε να μ' εγκαταλείπει και να διασκορπίζεται, κι ότι εσύ δεν ερχόσουν την ορισμένη μέρα και οι Φιλισταίοι συγκεντρώνονταν στη Μιχμάς,

[12]σκέφτηκα: τώρα θα κατεβούν οι Φιλισταίοι να με πολεμήσουν στα Γάλγαλα, πριν προλάβω να ζητήσω την εύνοια του Κυρίου. Γι' αυτό τόλμησα και πρόσφερα το ολοκαύτωμα».

[13]Τότε ο Σαμουήλ του είπε: «Φέρθηκες ανόητα. Αν τηρούσες τις εντολές που σου έδωσε ο Κύριος, ο Θεός σου, τότε αυτός θα έκανε την οικογένειά σου να βασιλεύει για πάντα στον Ισραήλ.

[14]Τώρα όμως η βασιλεία σου δε θα διατηρηθεί. Ο Κύριος γύρεψε να βρει έναν άνθρωπο όπως τον ήθελε και τον διόρισε άρχοντα στο λαό του, γιατί εσύ δεν τήρησες αυτά που σε διέταξε».

Η οικονομική εξάρτηση των Ισραηλιτών από τους Φιλισταίους

[15]Ο Σαμουήλ έφυγε από τα Γάλγαλα και πήγε στη Γιβεά στην περιοχή Βενιαμίν. Ο Σαούλ μέτρησε το στρατό που τον

ακολουθούσε και ήταν περίπου εξακόσιοι άντρες.

[16] Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.

[16]Ο Σαούλ, ο γιος του ο Ιωνάθαν και ο στρατός που ήταν μαζί τους εγκαταστάθηκαν στη Γαβά στην περιοχή Βενιαμίν, ενώ οι Φιλισταίοι ήταν στρατοπεδευμένοι στη Μιχμάς.

[17] Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;

[17]Τότε ξεκίνησαν από το στρατόπεδο των Φιλισταίων καταδρομείς χωρισμένοι σε τρία τμήματα. Το πρώτο τμήμα πήρε το δρόμο της Οφρά, στην περιοχή της Σουάλ·

[18] outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

[18]το άλλο, πήρε το δρόμο της Βαιθ-Χωρών και το τρίτο πήρε το δρόμο της περιοχής που εκτείνεται πάνω από την Κοιλάδα Σεβωίμ προς την έρημο.

[19] Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

[19]Εκείνη την εποχή δεν βρισκόταν σιδηρουργός σ' ολόκληρη τη χώρα του Ισραήλ, γιατί οι Φιλισταίοι δεν ήθελαν να έχουν τη δυνατότητα οι Εβραίοι να κατασκευάζουν ξίφη ή λόγχες.

[20] Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

[20](Όλοι οι Ισραηλίτες πήγαιναν στους Φιλισταίους για να τροχίσουν το υνία από τα αλέτρια τους, τις αξίνες τους, τα τσεκούρια τους και τα βούκεντρά τους.

[21] Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

[21]Το ακόνισμα του υνίου στοίχιζε ένα μικρό κέρμα, του τσεκουριού και του βούκεντρου ένα τρίτο του σίκλου).

[22] Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

[22]Γι' αυτό την ημέρα της μάχης ο στρατός του Σαούλ και του Ιωνάθαν δεν είχαν ούτε ξίφη ούτε λόγχες. Μόνο ο Σαούλ κι ο Ιωνάθαν είχαν.

Το θάρρος του Ιωνάθαν

[23] Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

[23]Η φρουρά των Φιλισταίων πήγε κι έπιασε το πέρασμα της Μιχμάς.

1 Samuel 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

[1] Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

[2] Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

[3] Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

[4] Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

[5] Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

[6] Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

[7] Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 14

[1]Μια μέρα, ο Ιωνάθαν, γιος του Σαούλ, είπε στο νεαρό οπλοφόρο του: «Έλα να περάσουμε ως τη φρουρά των Φιλισταίων, που είναι εκεί απέναντι». Δε φανέρωσε όμως τίποτα στον πατέρα του.

[2]Ο Σαούλ βρισκόταν στη Γιβεά, στην άκρη της πόλης, κάτω από τη ροδιά της Μιγρών· ο στρατός που ήταν μαζί του έφτανε περίπου τους εξακόσιους άντρες.

[3]Ως ιερέας εκεί υπηρετούσε ο Αχιά, γιος του Αχιτούβ και ανεψιός του Ιχαβώδ, γιου του Φινεές και εγγονού του Ηλεί, που ήταν ιερέας του Κυρίου στη Σιλώ. Ο λαός δεν ήξερε ότι ο Ιωνάθαν είχε φύγει.

[4]Ανάμεσα στις διαβάσεις, από όπου προσπαθούσε ο Ιωνάθαν να φτάσει στη φρουρά των Φιλισταίων, υπήρχε ένα πέρασμα μέσα από δύο βραχώδεις αιχμές. Η μια αιχμή ονομαζόταν Βωσές και η άλλη Σέννε.

[5]Η πρώτη υψώνεται βόρεια και βλέπει προς τη Μιχμάς και η άλλη νότια και βλέπει προς τη Γεβά.

[6]Ο Ιωνάθαν είπε στο νέο που σήκωνε τα όπλα του: «Έλα να περάσουμε ως τη φρουρά αυτών των απερίτμητων. Ίσως ο Κύριος κάνει κάτι για μας. Τίποτα δεν τον εμποδίζει να μας δώσει τη νίκη, αδιάφορο αν είμαστε πολλοί ή λίγοι».

[7]Ο οπλοφόρος του του είπε: «Όπως νομίζεις. Εγώ είμαι μαζί σου. Ό, τι θέλεις εσύ, το θέλω κι εγώ».

[8] Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

[9] Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

[10] Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

[11] Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

[12] Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

[13] Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

[14] Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.

[8]Τότε είπε ο Ιωνάθαν: «Κοίτα, θα προχωρήσουμε προς αυτούς τους άντρες και θα τους φανερωθούμε.

[9]Αν μας πουν: “περιμένετε να έρθουμε προς το μέρος σας”, τότε θα σταθούμε στη θέση μας και δε θα προχωρήσουμε προς αυτούς.

[10]Αν όμως μας πουν: “ανεβείτε προς τα ’δω”, τότε θα ανεβούμε, γιατί αυτό θα είναι για μας το σημάδι ότι ο Κύριος θα τους παραδώσει στην εξουσία μας».

[11]Έτσι φανερώθηκαν στη φρουρά των Φιλισταίων. Εκείνοι όταν τους είδαν είπαν μεταξύ τους: «Να οι Εβραίοι, βγαίνουν απ’ τις κρυψώνες τους».

[12]Τότε οι άντρες της φρουράς φώναξαν στον Ιωνάθαν και στον οπλοφόρο του: «Ανεβείτε προς τα ’δω να σας πούμε κάτι». Τότε ο Ιωνάθαν είπε στον οπλοφόρο του: «Ακολούθησέ με, γιατί ο Κύριος θα τους παραδώσει στους Ισραηλίτες».

[13]Σκαρφάλωσε, λοιπόν, ο Ιωνάθαν με τα χέρια του και με τα πόδια του και ο οπλοφόρος του τον ακολουθούσε. Ο Ιωνάθαν χτυπούσε κι έριχνε κάτω τους Φιλισταίους, ενώ ο οπλοφόρος πίσω του τους σκότωνε.

[14]Στην πρώτη αυτή σφαγή, ο Ιωνάθαν κι ο οπλοφόρος του σκότωσαν περίπου είκοσι άντρες, μέσα σε μισό στρέμμα γης.

[15]Τρόμος επικράτησε στο στρατόπεδο, στα χωράφια και σ’ όλο τον στρατό των Φιλισταίων· η φρουρά και οι καταδρομείς τρόμαξαν κι αυτοί. Κοντά σ’ αυτά, η γη

σείστηκε και δημιουργήθηκε πανικός σαν να προερχόνταν από το Θεό.

Η ήττα των Φιλισταίων

[16] Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.

[16]Οι παρατηρητές του Σαούλ, από τη Γιβεά στην περιοχή Βενιαμίν, είδαν ότι στο στρατόπεδο των Φιλισταίων έπεσε πανικός και το πλήθος έφευγε από ’δω κι από ’κει.

[17] Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.

[17]Τότε ο Σαούλ είπε στο στρατό του: «Μετρηθείτε, να δείτε ποιος έφυγε από ’δω». Μετρήθηκαν και είδαν ότι έλειπε ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος του.

[18] Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).

[18]Τότε είπε ο Σαούλ στον Αχιά: «Φέρε το εφώδ», γιατί εκείνο τον καιρό αυτός υπηρετούσε ως ιερέας στους Ισραηλίτες.

[19] Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.

[19]Ενώ ο Σαούλ μιλούσε ακόμα με τον ιερέα, ο θόρυβος στο στρατόπεδο των Φιλισταίων γινόταν ολοένα και μεγαλύτερος. Έτσι ο Σαούλ είπε στον ιερέα: «Δε χρειάζεται να συμβουλευτείς τον Κύριο».

[20] Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

[20]Τότε ο Σαούλ και ο στρατός του συγκεντρώθηκαν και προχώρησαν στο σημείο όπου θα δινόταν η μάχη. Βλέπουν τότε τους Φιλισταίους να σφάζονται μεταξύ τους μέσα σε μια απερίγραπτη σύγχυση.

[21] Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

[21]Μερικοί Εβραίοι που είχαν προσχωρήσει στους Φιλισταίους και είχαν έρθει από ’κει γύρω στο στρατόπεδό τους, ενώθηκαν τώρα κι αυτοί με τους Ισραηλίτες που ήταν μαζί με το Σαούλ και τον Ιωνάθαν.

[22] Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus

[22]Επίσης οι Ισραηλίτες που είχαν κρυφτεί στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ, όταν άκουσαν ότι οι Φιλισταίοι είχαν

fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.

23 Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

O voto de Saul

24 Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

25 Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

26 Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

27 Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

28 Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

29 Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus

τραπεί σε φυγή, τους καταδίωξαν κι αυτοί πολεμώντας τους.

23Εκείνη την ημέρα ο Κύριος ελευθέρωσε τους Ισραηλίτες, κι ο πόλεμος επεκτάθηκε και πέρα από τη Βαιθ-Αυέν.

Η ανώφελη νηστεία εξαντλεί το λαό

24Ο στρατός που ακολουθούσε το Σαούλ έφτανε περίπου τους δέκα χιλιάδες άντρες. Ο πόλεμος επεκτάθηκε σ' όλη την ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ. Αλλά ο Σαούλ έκανε εκείνη τη μέρα ένα μεγάλο σφάλμα: Απείλησε το στρατό του με μια κατάρα. «Καταραμένος», είπε, «ο άνθρωπος που θα φάει τροφή ως το βράδυ κι ώσπου να πάρω εκδίκηση από τους εχθρούς μου». Έτσι κανένας από το λαό δεν έφαγε τίποτα.

25Ήρθαν όλοι σ' ένα δάσος, όπου υπήρχε πολύ μέλι, ακόμα και κάτω στο έδαφος.

26Μπαίνοντας στο δάσος, οι στρατιώτες είδαν το μέλι να τρέχει άφθονο αλλά κανείς δεν άπλωνε χέρι να φάει, γιατί φοβούνταν τον όρκο.

27Ο Ιωνάθαν όμως δεν ήξερε ότι ο πατέρας του είχε δεσμεύσει με τον όρκο το στρατό. Έτσι άπλωσε την άκρη του ραβδιού του, τη βούτηξε σε μια κερήθρα μέλι, έφαγε και τονώθηκε.

28Τότε ένας στρατιώτης τού φώναξε: «Ο πατέρας σου έχει επιβάλει βαρύ όρκο στο στρατό: Καταραμένος ο άνθρωπος που θα φάει σήμερα τροφή». Γι' αυτό είναι όλοι τους εξαντλημένοι.

29Ο Ιωνάθαν απάντησε: «Ο πατέρας μου έφερε δυστυχία στη χώρα. Κοιτάξτε εγώ

olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

πώς αναζωογονήθηκα μόλις δοκίμασα λίγο απ' αυτό το μέλι.

30 Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.

30Πόσο καλύτερα θα αισθανόταν ο λαός σήμερα αν έτρωγε καλά από τα λάφυρα που πήρε απ' τους εχθρούς του! Η σφαγή των Φιλισταίων θα ήταν πολύ μεγαλύτερη».

31 Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;

31Εκείνη τη μέρα οι Ισραηλίτες χτύπησαν τους Φιλισταίους από τη Μιχμάς ως την Αϊαλών, αλλά ο στρατός ήταν πάρα πολύ εξαντλημένος.

32 e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.

32Έτσι ρίχτηκαν όλοι στα λάφυρα: πήραν πρόβατα, βόδια και μοσχάρια· τα έσφαξαν επί τόπου και τα έτρωγαν με το αίμα.

33 Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.

33Όταν ανάγγειλαν στο Σαούλ ότι ο στρατός αμάρτανε ενώπιον του Κυρίου τρώγοντας και το αίμα των ζώων, αυτός είπε: «Είσαστε παραβάτες! Κυλίστε μου εδώ αμέσως ένα μεγάλο λιθάρι».

34 Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

34Μετά τους είπε: «Σκορπιστείτε ανάμεσα στους στρατιώτες και πέστε τους να μου φέρουν εδώ καθένας το βόδι του ή το αρνί του και να τα σφάξουν εδώ και να τα φάνε· και να μην αμαρτάνουν ενώπιον του Κυρίου τρώγοντας το αίμα». Εκείνη τη νύχτα, λοιπόν, έφεραν όλοι τα ζώα τους και τα έσφαξαν εκεί.

35 Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

35Έτσι έχτισε ο Σαούλ θυσιαστήριο για τον Κύριο. Αυτό ήταν το πρώτο θυσιαστήριο που έχτισε.

Jônatas salvo pelo povo

36 Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um

36Έπειτα ο Σαούλ έδωσε διαταγή: «Ας κατεβούμε να επιτεθούμε στους Φιλισταίους τη νύχτα· ως το πρωί θα τους έχουμε εξοντώσει· δε θα μείνει κανένας

homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

από δαύτους». Οι στρατιώτες τού απάντησαν: «Κάνε όπως νομίζεις». Κι ο ιερέας είπε: «Ας συμβουλευτούμε πρώτα το Θεό».

37 Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a Deus, dizendo: Descerei no encalço dos filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

37Ο Σαούλ ρώτησε το Θεό: «Να καταδιώξω τους Φιλισταίους; Θα τους παραδώσεις στην εξουσία μας; » Αλλά εκείνη την ημέρα ο Θεός δεν του αποκρίθηκε.

38 Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.

38Διέταξε τότε ο Σαούλ: «Πλησιάστε εδώ όλοι οι αξιωματικοί του στρατού και ψάξτε να βρείτε ποια αμαρτία έγινε σήμερα.

39 Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.

39Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό, που ελευθέρωσε τον Ισραήλ, ότι ακόμη κι αν ο γιος μου ο Ιωνάθαν βρεθεί ένοχος, οπωσδήποτε θα πεθάνει». Κανείς όμως από το στρατό δεν του είπε τίποτα.

40 Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

40Αυτός συνέχισε: «Όλοι εσείς σταθείτε από το ένα μέρος, κι εγώ με τον Ιωνάθαν θα σταθούμε από το άλλο». Οι στρατιώτες τού απάντησαν «Κάνε όπως νομίζεις».

41 Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

41Τότε ο Σαούλ ρώτησε τον Κύριο: «Θεέ του Ισραήλ, γιατί δεν αποκρίθηκες σήμερα στο δούλο σου; Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, αν είμαι ένοχος εγώ ή ο γιος μου Ιωνάθαν, ας βγει ο κλήρος Ουρίμ· αν όμως είναι ένοχος ο λαός Ισραήλ, τότε ας βγει ο κλήρος Θουμμίμ». Ο κλήρος έπεσε στον Ιωνάθαν και στο Σαούλ, ενώ ο στρατός αποδείχτηκε αθώος.

[42] Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.

[42]Τότε είπε ο Σαούλ: «Ρίξτε κλήρο ανάμεσα σ’ εμένα και στον Ιωνάθαν». Κι ο κλήρος έπεσε στον Ιωνάθαν.

[43] Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.

[43]Τότε ρώτησε ο Σαούλ τον Ιωνάθαν: «Πες μου τι έκανες». Κι ο Ιωνάθαν του τα φανέρωσε όλα: «Δοκίμασα λίγο μέλι», του είπε, «με την άκρη του ραβδιού μου. Αλλά, νά, είμαι έτοιμος να πεθάνω».

[44] Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.

[44]Ο Σαούλ απάντησε: «Ο Θεός να με τιμωρήσει σκληρά αν δεν πεθάνεις, Ιωνάθαν».

Η βασιλεία του Σαούλ και η οικογένειά του

[45] Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação em Israel? Tal não suceda. Tão certo como vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

[45]Αλλά οι στρατιώτες είπαν στο Σαούλ: «Ο Ιωνάθαν θα πεθάνει; Αυτός που έφερε τέτοια μεγάλη νίκη στον Ισραήλ; Αυτό δε θα γίνει ποτέ. Ορκιζόμαστε στον αληθινό Θεό, πως ούτε μια τρίχα από το κεφάλι του δε θα πέσει στη γη, γιατί με τη βοήθεια του Θεού έπραξε ό, τι έπραξε σήμερα». Έτσι ο λαός γλίτωσε τον Ιωνάθαν από βέβαιο θάνατο.

[46] E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

[46]Μετά απ’ αυτά, ο Σαούλ σταμάτησε την καταδίωξη των Φιλισταίων, κι εκείνοι γύρισαν πίσω στον τόπο τους.

Ανταγωνισμοί στην οικογένεια του Σαούλ

[47] Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

[47]Από τότε που έγινε ο Σαούλ βασιλιάς στο λαό Ισραήλ, πολέμησε όλους τους εχθρούς του ολόγυρα. Τους Μωαβίτες, τους Αμμωνίτες, τους Εδωμίτες, τα βασίλεια της Σωβά κι εκείνα των Φιλισταίων. Όπου κι αν στρεφόταν νικούσε.

[48] Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

[48]Έδειξε γενναιότητα και νίκησε τους Αμαληκίτες, και έσωσε τους Ισραηλίτες από κείνους που τους λεηλατούσαν.

[49] Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

[50] A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

[51] Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

[52] Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

[49]Γιοι του Σαούλ ήταν ο Ιωνάθαν, ο Ισβί και ο Μαλκί-Σουά. Τα ονόματα των δύο θυγατέρων του ήταν: Μεράβ της πρωτότοκης και Μιχάλ της μικρότερης.

[50]Η γυναίκα του Σαούλ ονομαζόταν Αχινοάμ, και ήταν κόρη του Αχιμάας· ο αρχιστράτηγός του ονομαζόταν Αβενήρ, και ήταν γιος του Νηρ, θείου του Σαούλ.

[51]Ο Κις, πατέρας του Σαούλ, και ο Νηρ, πατέρας του Αβενήρ, ήταν γιοι του Αβιήλ.

[52]Όσον καιρό ήταν βασιλιάς ο Σαούλ πολεμούσε σκληρά εναντίον των Φιλισταίων. Κι όταν έβλεπε κάποιον άντρα γενναίο και δυνατό, τον έπαιρνε στο στρατό του.

1 Samuel 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

[1] Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel: ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

[3] Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 15

Ο πόλεμος εναντίον των Αμαληκιτών

[1]Ο Σαμουήλ ήρθε στο Σαούλ και του είπε: «Εμένα έστειλε κάποτε ο Κύριος να σε χρίσω βασιλιά στο λαό του, τον Ισραήλ. Τώρα, λοιπόν, άκουσε τα λόγια του Κυρίου:

[2]“Θα τιμωρήσω τους Αμαληκίτες”, λέει ο Κύριος των ισραηλιτικών δυνάμεων, “γι’ αυτό που έκαναν στους Ισραηλίτες, να τους κλείσουν το δρόμο, όταν εκείνοι έβγαιναν από την Αίγυπτο.

[3]Πήγαινε, λοιπόν, τώρα να χτυπήσεις τους Αμαληκίτες και να καταστρέψεις εντελώς καθετί που έχουν· μην τους λυπηθείς. Θα εξοντώσεις άντρες, γυναίκες, παιδιά και βρέφη, βόδια και πρόβατα, καμήλες και γαϊδούρια”».

[4] Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

[5] Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

[6] E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

[7] Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

[8] Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

[9] E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

[10] Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

[11] Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

[4]Ο Σαούλ συγκέντρωσε το στρατό στην Τελαΐμ και τους καταμέτρησε· ήταν διακόσιες χιλιάδες πεζοί και επιπλέον δέκα χιλιάδες άντρες από τη φυλή Ιούδα.

[5]Ο Σαούλ οδήγησε το στρατό του στην πόλη των Αμαληκιτών κι έστησε ενέδρα στο φαράγγι.

[6]Έπειτα έστειλε μήνυμα στους Κεναίους: «Φύγετε», τους έλεγε, «βγείτε απ' την περιοχή των Αμαληκιτών, για να μην έχετε την ίδια τύχη μ' αυτούς. Εσείς δείξατε καλοσύνη στους Ισραηλίτες, όταν εκείνοι έβγαιναν από την Αίγυπτο». Έτσι οι Κεναίοι έφυγαν από τους Αμαληκίτες.

[7]Τότε ο Σαούλ χτύπησε τους Αμαληκίτες από τη Χαβιλά ως τη Σουρ, ανατολικά της Αιγύπτου.

[8]Αιχμαλώτισε τον Αγάγ, βασιλιά των Αμαληκιτών, και κατέσφαξε όλο τον πληθυσμό της περιοχής.

[9]Αλλά ο Σαούλ και ο στρατός του λυπήθηκαν τον ίδιο τον Αγάγ και τα καλύτερα λάφυρα από τη μάχη: πρόβατα και βόδια, νεογέννητα μοσχάρια και αρνιά και γενικά κάθε αγαθό αξίας δε θέλησαν να τα καταστρέψουν. Αλλά, ό, τι δεν είχε αξία και ήταν για πέταμα, αυτό το κατέστρεψαν εντελώς.

Ο Σαούλ απορρίπτεται από το βασιλικό αξίωμα

[10]Τότε ο Κύριος μίλησε στο Σαμουήλ και του είπε:

[11]«Μετάνιωσα που έκανα το Σαούλ βασιλιά, γιατί αυτός μου γύρισε τα νώτα και δεν εκτέλεσε τις εντολές μου». Ο Σαμουήλ λυπήθηκε βαθιά κι όλη εκείνη τη νύχτα προσευχόταν στο Θεό.

[12] Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

[12]Το πρωί σηκώθηκε νωρίς και πήγε να συναντήσει το Σαούλ. Αλλά τον πληροφόρησαν ότι ο Σαούλ είχε πάει στην πόλη Κάρμηλο για να χτίσει εκεί ένα μνημείο για τον εαυτό του· μετά έφυγε από ’κει και είχε κατεβεί στα Γάλγαλα.

[13] Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

[13]Ο Σαμουήλ πήγε και βρήκε το Σαούλ κι εκείνος του είπε: «Να ’σαι ευλογημένος από τον Κύριο! Εκπλήρωσα την εντολή του Κυρίου».

[14] Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

[14]Ο Σαμουήλ τότε τον ρώτησε: «Από πού, λοιπόν, προέρχονται αυτά τα βελάσματα των προβάτων και τα μουκανητά των βοδιών, που ακούω; »

[15] Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

[15]Ο Σαούλ απάντησε: «Οι στρατιώτες λυπήθηκαν τα καλύτερα πρόβατα και τα καλύτερα βόδια και τα έφεραν από τους Αμαληκίτες εδώ, για να τα προσφέρουν θυσία στον Κύριο, το Θεό σου· τα υπόλοιπα τα καταστρέψαμε».

[16] Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

[16]Τότε είπε ο Σαμουήλ στο Σαούλ: «Στάσου να σου πω τι μου είπε ο Κύριος αυτή τη νύχτα». «Λέγε», απάντησε ο Σαούλ.

[17] Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

[17]Ο Σαμουήλ είπε: «Έγινες αρχηγός των ισραηλιτικών φυλών, αν και τότε θεωρούσες μικρό τον εαυτό σου. Ο Κύριος ήταν που σε έχρισε βασιλιά του Ισραήλ,

[18] Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

[18]και τώρα σ’ έστειλε εκστρατεία και σου είπε “πήγαινε να καταστρέψεις εντελώς αυτούς τους αμαρτωλούς, τους Αμαληκίτες· πολέμησέ τους ώσπου να τους εξοντώσεις ολοσχερώς”.

[19] Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e

[19]Γιατί, λοιπόν, δεν υπάκουσες στην προσταγή του Κυρίου, αλλά όρμησες στα

fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

λάφυρα κι έτσι έκανες ό, τι ακριβώς ο Κύριος απεχθάνεται; »

[20] Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

[20]Ο Σαούλ απάντησε στο Σαμουήλ: «Κι όμως, εγώ υπάκουσα στην προσταγή του Κυρίου και πήγα εκεί που μ' έστειλε. Έφερα αιχμάλωτο τον Αγάγ, βασιλιά των Αμαληκιτών, κι εξόντωσα τους Αμαληκίτες.

[21] mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

[21]Οι στρατιώτες όμως πήραν μερικά από τα λάφυρα, τα καλύτερα πρόβατα και τα βόδια, που ήταν απαγορευμένα, για να τα προσφέρουν θυσία στον Κύριο, το Θεό σου, στα Γάλγαλα».

[22] Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

[22]Τότε ο Σαμουήλ του είπε: «Μήπως ο Κύριος επιθυμεί ολοκαυτώματα και θυσίες; Πιο πολύ επιθυμεί να υπακούμε στις εντολές του. Η υπακοή είναι γι' αυτόν καλύτερη από το πάχος των κριαριών.

[23] Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

[23]Η ανυπακοή είναι όπως η αμαρτία της μαγείας, και η ισχυρογνωμοσύνη όπως η αμαρτία της ειδωλολατρίας. Επειδή, λοιπόν, περιφρόνησες τις εντολές του Κυρίου, γι' αυτό κι εκείνος σε απέρριψε από το αξίωμα του βασιλιά».

[24] Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

[24]Ο Σαούλ είπε τότε στο Σαμουήλ: «Αμάρτησα! Δεν ακολούθησα την εντολή του Κυρίου και τις δικές σου οδηγίες, γιατί φοβήθηκα τους στρατιώτες κι έκανα ό, τι μου ζητούσαν.

[25] Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

[25]Τώρα όμως συγχώρησε, σε παρακαλώ, την αμαρτία μου κι έλα πάλι μαζί μου, για να μπορέσω να πάω να προσκυνήσω τον Κύριο».

[26] Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

[27] Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

[28] Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

[29] Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

[30] Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

[31] Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

Samuel mata a Agague

[32] Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele, confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

[33] Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.

[26]Ο Σαμουήλ όμως του απάντησε: «Δε θα ’ρθω μαζί σου, γιατί απέρριψες τις εντολές του Κυρίου, κι ο Κύριος σε απέρριψε από το αξίωμα του βασιλιά του Ισραήλ».

Ο Σαούλ αποχωρίζεται από το Σαμουήλ

[27]Όπως γύρισε ο Σαμουήλ να φύγει, τον έπιασε ο Σαούλ από την άκρη του μανδύα του και του τον έσκισε.

[28]Τότε ο Σαμουήλ του είπε: «Ο Κύριος σήμερα έσκισε κι έκοψε από πάνω σου τη βασιλεία του Ισραήλ και την έδωσε σ’ έναν άλλο, που είναι καλύτερός σου.

[29]Ο Κύριος, που είναι η δύναμη του Ισραήλ, δε λέει ψέματα ούτε αλλάζει γνώμη· δεν είναι άνθρωπος για ν’ αλλάξει γνώμη».

[30]Ο Σαούλ είπε: «Αμάρτησα· αλλά τουλάχιστον τίμησέ με, μπροστά στους πρεσβυτέρους του λαού μου και μπροστά στους Ισραηλίτες κι έλα μαζί μου για να προσκυνήσω τον Κύριο, το Θεό σου».

[31]Έτσι ακολούθησε ο Σαμουήλ το Σαούλ, και ο Σαούλ πήγε να λατρεύσει τον Κύριο.

[32]Τότε ο Σαμουήλ είπε: «Φέρτε μου εδώ τον Αγάγ, τον βασιλιά των Αμαληκιτών». Ο Αγάγ ήρθε τρέμοντας μπροστά του, γιατί σκεφτόταν: «Τι πικρός που είναι ο θάνατος! »

[33]Ο Σαμουήλ του είπε: «Όπως το σπαθί σου άφησε γυναίκες χωρίς παιδιά, έτσι και η δική σου μάνα θα μείνει χωρίς παιδί». Κι εκτέλεσε τον Αγάγ εκεί στα Γάλγαλα, ενώπιον του Κυρίου.

[34] Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.

[35] Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul. O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

[34]Μετά ο Σαμουήλ πήγε στη Ραμά, και ο Σαούλ ανέβηκε στο σπίτι του, στη Γιβεά, την πόλη του.

[35]Ο Σαμουήλ όσο ζούσε δεν είδε πια το Σαούλ· ήταν όμως βαθιά λυπημένος γι' αυτόν, όπως κι ο Κύριος είχε μετανιώσει που διάλεξε το Σαούλ για βασιλιά στον Ισραήλ.

1 Samuel 16

Samuel enviado a Jessé

[1] Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

[2] Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.

[3] Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

[4] Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

[5] Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 16

Ο Δαβίδ χρίεται βασιλιάς

[1]Ο Κύριος είπε στο Σαμουήλ: «Ως πότε θα είσαι λυπημένος για το Σαούλ, που τον απέρριψα από το βασιλικό του αξίωμα στον Ισραήλ; Γέμισε το δοχείο σου με λάδι και πήγαινε. Εγώ σε στέλνω στον Ιεσσαί, το Βηθλεεμίτη, γιατί έχω βρει ανάμεσα στους γιους του, το βασιλιά που χρειάζομαι».

[2]Ο Σαμουήλ απάντησε: «Πώς να πάω; Άμα το μάθει ο Σαούλ θα με σκοτώσει». Ο Κύριος είπε: «Πάρε μαζί σου ένα νεαρό δαμάλι και θα πεις ότι πήγες εκεί για να προσφέρεις θυσία στον Κύριο.

[3]Στην τελετή θα προσκαλέσεις και τον Ιεσσαί κι εγώ θα σου φανερώσω τι να κάνεις· θα μου χρίσεις βασιλιά εκείνον που θα σου πω».

[4]Ο Σαμουήλ έκανε όπως του είπε ο Κύριος και πήγε στη Βηθλεέμ. Οι πρεσβύτεροι της πόλης έτρεξαν φοβισμένοι να τον προϋπαντήσουν και τον ρωτούσαν: «Ήρθες για καλό; »

[5]«Για καλό» απάντησε εκείνος. «Ήρθα για να προσφέρω θυσία στον Κύριο. Εξαγνιστείτε κι ελάτε μαζί μου στην

ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

τελετή». Κάλεσε επίσης τον Ιεσσαί και τους γιους του να εξαγνιστούν και να συμμετάσχουν στη θυσία.

[6] Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

[6]Όταν έφταναν εκεί, είδε ο Σαμουήλ τον Ελιάβ και σκέφτηκε: «Ασφαλώς, ο άνθρωπος που στέκεται εδώ ενώπιον του Κυρίου, αυτός είναι ο εκλεκτός του».

[7] Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

[7]Αλλά ο Κύριος είπε στο Σαμουήλ: «Μη σου κάνει εντύπωση η μορφή του και το ψηλό του ανάστημα, γιατί εγώ δεν τον εγκρίνω. Εγώ δεν κρίνω με ανθρώπινα κριτήρια. Ο άνθρωπος βλέπει τα φαινόμενα, εγώ όμως βλέπω την καρδιά».

[8] Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

[8]Τότε κάλεσε ο Ιεσσαί τον Αβιναδάβ και τον παρουσίασε στο Σαμουήλ, αλλά ο Σαμουήλ είπε: «Ούτε αυτόν τον διάλεξε ο Κύριος».

[9] Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

[9]Μετά ο Ιεσσαί παρουσίασε τον Σαμμά. «Ούτε αυτόν τον διάλεξε ο Κύριος», είπε ο Σαμουήλ.

[10] Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

[10]Ο Ιεσσαί παρουσίασε εφτά από τους γιους του στο Σαμουήλ. Κι ο Σαμουήλ του είπε: «Κανέναν απ' αυτούς δεν έχει διαλέξει ο Κύριος».

[11] Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta o mais moço, que está apascentando as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

[11]Μετά τον ρώτησε: «Αυτά είναι όλα τα παιδιά σου; » Εκείνος απάντησε: «Απομένει ακόμα ο μικρότερος, αλλ' αυτός βόσκει τα πρόβατα». «Στείλε και φέρ' τον», του είπε ο Σαμουήλ· «δε θα καθίσουμε στο τραπέζι πριν να 'ρθεί κι αυτός εδώ».

[12] Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

[12]Ο Ιεσσαί έστειλε κι έφερε το Δαβίδ. Ήταν ξανθός, με σπινθηροβόλο βλέμμα κι ωραίο πρόσωπο. Ο Κύριος είπε στο

Σαμουήλ: «Σήκω και χρίσε τον, αυτός είναι».

[13] Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

[13]Πήρε λοιπόν ο Σαμουήλ το δοχείο με το λάδι και τον έχρισε βασιλιά μπροστά στους αδερφούς του. Τότε ήρθε το Πνεύμα του Κυρίου στο Δαβίδ κι από κείνη την ημέρα έμεινε μαζί του. Μετά ο Σαμουήλ έφυγε και γύρισε στη Ραμά.

Davi tange sua harpa perante Saul

Ο Δαβίδ παίζει άρπα για το Σαούλ

[14] Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

[14]Το Πνεύμα του Κυρίου είχε πια φύγει από το Σαούλ, και τον τυραννούσε ένα κακό πνεύμα σταλμένο από τον Κύριο.

[15] Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

[15]Οι δούλοι του Σαούλ του είπαν: «Ξέρουμε πως σε τυραννάει ένα κακό πνεύμα, σταλμένο από το Θεό.

[16] Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença, busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

[16]Δώσε όμως, κύριέ μας, μια διαταγή κι εμείς είμαστε εδώ στη διάθεσή σου. Θα ψάξουμε και θα βρούμε κάποιον που να ξέρει να παίζει άρπα· κι όταν το κακό πνεύμα έρχεται πάνω σου σταλμένο απ' το Θεό, τότε ο μουσικός θα παίζει την άρπα και θα γίνεσαι καλά».

[17] Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

[17]Ο Σαούλ διέταξε τους δούλους του: «Βρέστε μου, λοιπόν, έναν άνθρωπο που να παίζει καλά και φέρτε τον εδώ σ' εμένα».

[18] Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

[18]Ένας από τους υπηρέτες είπε: «Εγώ γνωρίζω έναν γιο του Ιεσσαί, του Βηθλεεμίτη, που ξέρει να παίζει άρπα· είναι άνθρωπος αξιόλογος και πολεμιστής γενναίος· μιλάει με φρόνηση, έχει ωραία εμφάνιση και είναι ο Κύριος μαζί του».

[19] Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

[19]Τότε ο Σαούλ έστειλε αγγελιοφόρους και είπε στον Ιεσσαί: «Στείλε μου το γιο σου το Δαβίδ, αυτόν που βόσκει τα πρόβατα».

[20] Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

[20]Τότε ο Ιεσσαί πήρε ένα γαϊδούρι, το φόρτωσε ψωμιά, ένα ασκί κρασί κι ένα κατσίκι και τα έστειλε με το Δαβίδ στο Σαούλ.

[21] Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

[21]Ο Δαβίδ ήρθε στο Σαούλ και παρουσιάστηκε μπροστά του. Εκείνος τον συμπάθησε πολύ και τον έκανε οπλοφόρο του.

[22] Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

[22]Έστειλε και μήνυμα στον Ιεσσαί: «Ας μείνει σε παρακαλώ, ο Δαβίδ μαζί μου», του έλεγε, «γιατί έχει κερδίσει την εύνοιά μου».

[23] E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava; então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

[23]Έτσι, όποτε ο Θεός έστελνε το κακό πνεύμα στο Σαούλ, ο Δαβίδ έπαιρνε στα χέρια του την άρπα κι έπαιζε, και ο Σαούλ ανακουφιζόταν· το κακό πνεύμα έφευγε από πάνω του και ηρεμούσε.

1 Samuel 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 17

Ο Γολιάθ χλευάζει τους Ισραηλίτες

[1]Οι Φιλισταίοι συγκέντρωσαν το στρατό τους για πόλεμο. Συγκεντρώθηκαν στη Σοχώ, που βρίσκεται στην περιοχή της φυλής Ιούδα· και στρατοπέδευσαν στην Εφές-Δεμμίμ μεταξύ Σοχώ και Αζεκά.

[2]Ο Σαούλ και ο στρατός των Ισραηλιτών συγκεντρώθηκαν κι αυτοί και στρατοπέδευσαν στην Κοιλάδα των Τερεβίνθων, για ν' αντιμετωπίσουν τους Φιλισταίους.

[3]Έτσι οι Φιλισταίοι παρατάχθηκαν στην πλαγιά ενός βουνού και οι Ισραηλίτες στην πλαγιά του απέναντι βουνού κι ανάμεσά τους ήταν η κοιλάδα.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

[4]Τότε βγήκε από το στρατόπεδο των Φιλισταίων, ένας μονομάχος πολεμιστής, που ονομαζόταν Γολιάθ, από τη Γαθ, που το ύψος του ήταν έξι πήχες και μια σπιθαμή.

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

[5]Φορούσε χάλκινη περικεφαλαία στο κεφάλι του και χάλκινο αλυσιδωτό θώρακα, που το βάρος του ήταν πέντε χιλιάδες σίκλοι χαλκού.

[6] Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

[6]Είχε χάλκινες περικνημίδες στα πόδια του και χάλκινο ακόντιο στους ώμους του.

[7] A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

[7]Το ξύλο του δόρατός του ήταν χοντρό σαν το αντί του αργαλιού και η αιχμή του δόρατός του ζύγιζε εξακόσιους σίκλους σίδερο· αυτός που κρατούσε την ασπίδα του βάδιζε μπροστά του.

[8] Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

[8]Ο Γολιάθ σταμάτησε και φώναξε προς τις γραμμές των Ισραηλιτών: «Γιατί βγήκατε να παραταχθείτε για πόλεμο; Εγώ είμαι ένας Φιλισταίος κι εσείς οι δούλοι του Σαούλ. Διαλέξτε, λοιπόν, απ’ ανάμεσά σας έναν άντρα κι ας έρθει ν’ αναμετρηθεί μαζί μου.

[9] Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

[9]Αν καταφέρει να με νικήσει και να με σκοτώσει, τότε εμείς θα γίνουμε δούλοι σας. Αν όμως εγώ τον νικήσω και τον σκοτώσω, τότε εσείς θα γίνετε δούλοι μας υποτελείς».

[10] Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

[10]Και κατέληξε: «Προκαλώ σήμερα τις ισραηλιτικές γραμμές: Δώστε μου έναν άντρα να μονομαχήσουμε».

[11] Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

[11]Όταν άκουσαν αυτά τα λόγια του Φιλισταίου ο Σαούλ και οι Ισραηλίτες τα ’χασαν και πανικοβλήθηκαν.

Davi enviado a seus irmãos

Ο Δαβίδ στο στρατόπεδο των Ισραηλιτών

[12] Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

[12]Ο Δαβίδ ήταν γιος του Ιεσσαί του Εφραϊμίτη από τη Βηθλεέμ της φυλής Ιούδα. Ο Ιεσσαί είχε οχτώ γιους και στις μέρες του Σαούλ ήταν πια πάρα πολύ γέρος.

[13] Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

[14] Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

[13-14]Οι τρεις μεγαλύτεροι γιοι του Ιεσσαί είχαν ακολουθήσει το Σαούλ στον πόλεμο. Ονομάζονταν ο πρωτότοκος Ελιάβ, ο δεύτερος Αβιναδάβ και ο τρίτος Σαμμά. Ο Δαβίδ ήταν ο νεότερος.

[15] Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

[15]Ο Δαβίδ πήγαινε και υπηρετούσε το Σαούλ αλλά ξαναγύριζε στη Βηθλεέμ, για να βόσκει τα πρόβατα του πατέρα του.

[16] Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

[16]Σαράντα μέρες ο Γολιάθ προχωρούσε πρωί και βράδυ προς τους Ισραηλίτες και στεκόταν αντίκρυ τους.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[17]Μια μέρα ο Ιεσσαί είπε στο Δαβίδ, το γιο του: «Πάρε, για τους αδερφούς σου ένα εφά φρυγανισμένο στάρι κι αυτά τα δέκα καρβέλια ψωμί και τρέξε να τα πας στο στρατόπεδο, στους αδερφούς σου.

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[18]Κι αυτά τα δέκα κεφάλια φρέσκο τυρί πήγαινέ τα στο χιλίαρχο. Μάθε πώς είναι οι αδερφοί σου, και πάρε απ’ αυτούς κάποιο σημάδι, για να βεβαιωθώ πως είναι καλά.

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[19]Βρίσκονται μαζί με το Σαούλ και μ’ όλο τον ισραηλιτικό στρατό στην Κοιλάδα των Τερεβίνθων πολεμώντας τους Φιλισταίους».

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé

[20]Ο Δαβίδ σηκώθηκε νωρίς το πρωί, άφησε τα πρόβατα σ’ έναν φύλακα, πήρε τα πράγματα και πήγε όπως τον διέταξε ο

lhe ordenara; e chegou ao acampamento quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

Ιεσσαί. Έφτασε στο περιχαράκωμα, την ώρα που ο στρατός προχωρούσε να πάρει θέση για τη μάχη κραυγάζοντας την πολεμική κραυγή.

21 Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

21Οι Ισραηλίτες και οι Φιλισταίοι είχαν παραταχθεί για πόλεμο, ο ένας απέναντι στον άλλον.

22 Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

22Ο Δαβίδ άφησε στη φροντίδα του φύλακα των αποσκευών τα πράγματα που είχε φέρει, κι ο ίδιος έτρεξε στις γραμμές του στρατεύματος. Μόλις έφτασε εκεί, ρώτησε τους αδερφούς του για την υγεία τους.

23 Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

23Κι ενώ μιλούσε μαζί τους, βγήκε από τις γραμμές των Φιλισταίων ο μονομάχος πολεμιστής από τη Γαθ, ο Γολιάθ, κι άρχισε να ξαναλέει τα ίδια εκείνα λόγια. Και τον άκουσε ο Δαβίδ.

O gigante Golias insulta os israelitas

24 Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

24Οι Ισραηλίτες, όταν τον έβλεπαν έφευγαν από μπροστά του τρομαγμένοι

25 e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

25κι έλεγαν μεταξύ τους: «Βλέπετε αυτόν τον άντρα, που προχωράει κατά ’δω; Έρχεται πάλι για να προκαλέσει τους Ισραηλίτες. Όποιος μπορέσει να τον σκοτώσει, ο βασιλιάς θα τον γεμίσει πλούτη, θα του δώσει την κόρη του για γυναίκα και θ’ απαλλάξει το πατρικό του σπίτι από τους φόρους».

26 Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

26Τότε ο Δαβίδ, ρώτησε τους άντρες γύρω του: «Τι θα κάνουν σ’ εκείνον που θα σκοτώσει αυτόν το Φιλισταίο και θα ξεπλύνει την ντροπή απ’ τους Ισραηλίτες; Μα ποιος είναι λοιπόν, αυτός ο

απερίτμητος, που ξευτελίζει έτσι τα στρατεύματα του αληθινού Θεού; »

[27] E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

[27]Οι στρατιώτες τού είπαν πάλι ποια ήταν η αμοιβή για όποιον θα σκότωνε το Φιλισταίο.

[28] Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

[28]Ο Ελιάβ, ο μεγαλύτερος αδερφός του, όταν άκουσε το Δαβίδ να μιλάει με τους στρατιώτες, οργίστηκε εναντίον του και του είπε: «Γιατί ήρθες εδώ; Σε ποιον τ' άφησες τα λίγα εκείνα πρόβατα στην έρημο; Εγώ ξέρω την αλαζονεία σου και την κακία σου. Σίγουρα ήρθες για να δεις τη μάχη».

[29] Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

[29]«Τι κακό έκανα λοιπόν; » είπε ο Δαβίδ. «Δεν μπορώ να ρωτήσω κάτι; »

[30] Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

[30]Άφησε τον αδερφό του και στράφηκε σ' έναν άλλο. Συνέχισε να ρωτάει το ίδιο πράγμα κι όλοι του έδιναν την ίδια απάντηση.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

Ακατάλληλα όπλα για το Δαβίδ

[31] Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

[31]Τα λόγια που έλεγε ο Δαβίδ διαδόθηκαν κι έφτασαν μέχρι το Σαούλ, ο οποίος έστειλε να του τον φωνάξουν.

[32] Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

[32]Ο Δαβίδ είπε στο Σαούλ: «Κανένας δεν πρέπει να χάνει το θάρρος του εξαιτίας αυτού του Φιλισταίου. Ο δούλος σου θα πάω και θ' αναμετρηθώ μαζί του».

[33] Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

[33]«Δε θα μπορέσεις να πας ν' αναμετρηθείς μ' αυτόν τον Φιλισταίο», του απάντησε ο Σαούλ, «γιατί εσύ είσαι παιδί κι εκείνος είναι άντρας και πολεμιστής από τα νιάτα του».

[34] Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,

[34]Τότε ο Δαβίδ του είπε: «Όταν ο δούλος σου έβοσκα τα πρόβατα του πατέρα μου κι ερχόταν κανένα λιοντάρι ή καμιά

35 eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.

36 O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.

37 Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.

38 Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

39 Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

40 Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

αρκούδα κι άρπαζε ένα πρόβατο από το κοπάδι,

35τότε εγώ έτρεχα ξωπίσω τους και τα σκότωνα και γλίτωνα το πρόβατο από το στόμα τους. Κι όταν κάποτε ένα λιοντάρι χύμηξε πάνω μου, εγώ το άρπαξα από τη χαίτη του, το χτύπησα κάτω και το σκότωσα.

36Λιοντάρια και αρκούδες έχω σκοτώσει ο δούλος σου. Ό, τι έπαθαν εκείνα, το ίδιο θα πάθει κι ετούτος εδώ ο απερίτμητος Φιλισταίος, γιατί πρόσβαλε τα στρατεύματα του αληθινού Θεού.

37Ο Κύριος, που με γλίτωσε από τα νύχια του λιονταριού και της αρκούδας, αυτός θα με γλιτώσει κι από τα χέρια αυτού του Φιλισταίου». Τότε ο Σαούλ είπε στο Δαβίδ: «Πήγαινε κι ας είναι ο Κύριος μαζί σου».

38Του φόρεσε μάλιστα τη δική του την πανοπλία: του έβαλε στο κεφάλι τη χάλκινη περικεφαλαία και του φόρεσε το θώρακα.

39Ο Δαβίδ ζώστηκε το ξίφος του Σαούλ πάνω από την πανοπλία του και προσπάθησε να περπατήσει, γιατί ποτέ δεν είχε ξαναδοκιμάσει. Τότε είπε στο Σαούλ: «Δεν μπορώ να περπατήσω μ’ αυτή την πανοπλία· δεν έχω συνηθίσει». Και την έβγαλε από πάνω του.

40Μετά πήρε στο χέρι του το ραβδί του, διάλεξε πέντε λεία λιθάρια από το ποτάμι, τα έβαλε στο ποιμενικό σακούλι που είχε μαζί του, πήρε στο χέρι του τη σφεντόνα και πλησίασε το Φιλισταίο.

Ο Δαβίδ αντιμετωπίζει το Γολιάθ

[41] O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

[41]Ο Φιλισταίος άρχισε κι αυτός να πλησιάζει το Δαβίδ, ενώ ο άντρας που κρατούσε την ασπίδα του βάδιζε μπροστά από το μονομάχο.

[42] Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

[42]Όταν ο Φιλισταίος κοίταξε και είδε το Δαβίδ, δεν του έδωσε καμιά σημασία, γιατί δεν είδε παρά ένα παιδί ξανθό, με ωραία εμφάνιση.

[43] Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

[43]«Τι είμαι εγώ; » του είπε. «Σκυλί είμαι και ήρθες εναντίον μου με ραβδιά; » Και ζήτησε ο Φιλισταίος από τους θεούς του την κατάρα τους πάνω στο Δαβίδ.

[44] Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

[44]«Έλα εδώ», του είπε μετά, «και θα δώσω τις σάρκες σου στα πουλιά του ουρανού και στ' άγρια θηρία».

[45] Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

[45]Ο Δαβίδ απάντησε στο Φιλισταίο: «Εσύ έρχεσαι εναντίον μου με ξίφος, ακόντιο και λόγχη· εγώ όμως έρχομαι εναντίον σου στο όνομα του παντοδύναμου Θεού, του Κυρίου των ισραηλιτικών στρατευμάτων, που εσύ τα ξευτέλισες.

[46] Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

[46]Σήμερα ο Κύριος θα σε παραδώσει στα χέρια μου· θα σε σκοτώσω και θα σου κόψω το κεφάλι· σήμερα θα παραδώσω τα πτώματα των Φιλισταίων στρατιωτών στα πουλιά του ουρανού και στ' άγρια θηρία. Έτσι όλοι οι άλλοι λαοί θα μάθουν ότι υπάρχει Θεός στον Ισραήλ.

[47] Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

[47]Κι όλο αυτό το πλήθος των Ισραηλιτών θα μάθει πως ο Κύριος δεν έχει ανάγκη το ξίφος και το ακόντιο για να μας χαρίσει τη νίκη· ο πόλεμος είναι δική του υπόθεση κι αυτός θα σας παραδώσει στην εξουσία μας».

[48] Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e, deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

[49] Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; a pedra encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

[50] Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

[51] Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

[52] Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom. E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

[53] Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.

[54] Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

[55] Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho

[48]Μόλις ο Φιλισταίος ξεκίνησε και προχωρούσε προς το μέρος του Δαβίδ, ο Δαβίδ έτρεξε γρήγορα στο πεδίο της μάχης για να τον αντιμετωπίσει.

[49]Άπλωσε το χέρι του στο σακούλι, πήρε ένα λιθάρι και το εκσφενδόνισε ενάντια στο Φιλισταίο. Το λιθάρι χώθηκε στο μέτωπό του κι εκείνος έπεσε με το πρόσωπο στη γη.

[50]Έτσι ο Δαβίδ μ' ένα λιθάρι και τη σφεντόνα του κατατρόπωσε το Φιλισταίο. Τον χτύπησε και τον σκότωσε, χωρίς να έχει ξίφος στα χέρια του.

[51]Έπειτα ο Δαβίδ έτρεξε, στάθηκε πάνω στο Φιλισταίο, του τράβηξε το ξίφος από τη θήκη του και τον αποτέλειωσε, κόβοντάς του το κεφάλι. Οι Φιλισταίοι, όταν είδαν ότι σκοτώθηκε ο ήρωάς τους, τράπηκαν σε φυγή.

[52]Τότε οι στρατιώτες του Ισραήλ και του Ιούδα σηκώθηκαν φωνάζοντας πολεμικές ιαχές και καταδίωξαν τους Φιλισταίους ως την είσοδο της Γαθ κι ως τις πύλες της Εκρών. Όλος ο δρόμος, από τη Σααραείμ ως τη Γαθ και την Εκρών, στρώθηκε με τους τραυματίες των Φιλισταίων.

[53]Όταν οι Ισραηλίτες γύρισαν από την καταδίωξη λεηλάτησαν κιόλας το εχθρικό στρατόπεδο.

[54]Ο Δαβίδ πήρε το κεφάλι του Γολιάθ και το έφερε στην Ιερουσαλήμ· τα όπλα του πολεμιστή τα πήρε στη σκηνή του.

Δαβίδ και Ιωνάθαν

[55]Όταν ο Σαούλ έβλεπε το Δαβίδ που πήγαινε να συναντήσει το Γολιάθ, ρώτησε τον Αβενήρ, τον αρχιστράτηγο: «Τίνος γιος

este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.

είναι ο νέος αυτός, Αβενήρ; » Ο Αβενήρ του είχε απαντήσει τότε: «Μα τη ζωή σου, βασιλιά, δεν ξέρω».

56 Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.

56Του είπε τότε ο βασιλιάς: «Ρώτησε εσύ τίνος γιος είναι ο νέος αυτός».

57 Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.

57Έτσι, τώρα που ο Δαβίδ γύρισε από το φόνο του Γολιάθ, τον πήρε ο Αβενήρ και τον παρουσίασε στο Σαούλ, ενώ ο Δαβίδ κρατούσε ακόμη το κεφάλι του Γολιάθ στο χέρι του.

58 Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

58Ο Σαούλ τον ρώτησε: «Τίνος γιος είσ' εσύ, νέε μου; » Ο Δαβίδ απάντησε: «Είμαι γιος του δούλου σου, του Ιεσσαί, του Βηθλεεμίτη».

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

1 Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.

2 Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.

3 Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.

4 Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.

5 Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo que Saul o pôs sobre tropas do seu

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 18

1Μ' αυτά τα λόγια ο Δαβίδ τέλειωσε τη συνομιλία του με το Σαούλ. Ο Ιωνάθαν, γιος του Σαούλ, συμπάθησε πολύ το Δαβίδ και τον αγάπησε σαν τον ίδιο του τον εαυτό.

2Από την ημέρα εκείνη ο Σαούλ κράτησε το Δαβίδ εκεί και δεν τον άφησε να γυρίσει στο σπίτι του πατέρα του.

3Έτσι ο Ιωνάθαν και ο Δαβίδ δημιούργησαν στενή φιλία, γιατί ο Ιωνάθαν αγαπούσε το Δαβίδ σαν τον εαυτό του.

4Έβγαλε μάλιστα το μανδύα που φορούσε και του τον έδωσε· επίσης του έδωσε την πανοπλία του, ακόμη και το ξίφος του, το τόξο και τη ζώνη του.

5Ο Δαβίδ διεξήγαγε με μεγάλη επιτυχία οποιαδήποτε αποστολή του ανέθετε ο Σαούλ. Έτσι τον τοποθέτησε αρχηγό του

exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.

στρατού του. Αυτό ευχαρίστησε όλο το στρατό και τους αξιωματούχους του βασιλιά.

6 Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

Ο Σαούλ ζηλεύει το Δαβίδ

6Καθώς ο στρατός επέστρεφε, αφού ο Δαβίδ είχε σκοτώσει το Γολιάθ, έβγαιναν οι γυναίκες από όλες τις ισραηλιτικές πόλεις, απ' όπου περνούσαν, και υποδέχονταν το βασιλιά Σαούλ με τραγούδια και χορούς, με τύμπανα, με κύμβαλα και με κραυγές χαράς.

O cântico das mulheres indigna a Saul

7 As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

7Οι γυναίκες που χόρευαν φώναζαν χαρούμενα η μια στην άλλη κι έλεγαν: «Ο Σαούλ σκότωσε χιλιάδες μα ο Δαβίδ μυριάδες».

8 Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

8Του Σαούλ του κακοφάνηκαν αυτά τα λόγια κι οργίστηκε πάρα πολύ. «Απέδωσαν στο Δαβίδ τις μυριάδες και σ' εμένα τις χιλιάδες», έλεγε. «Δεν απομένει τίποτ' άλλο πια γι' αυτόν, παρά η βασιλεία».

9 Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

9Έτσι από τη μέρα εκείνη ο Σαούλ άρχισε να ζηλεύει το Δαβίδ.

10 No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

10Την άλλη μέρα, το κακό πνεύμα ήρθε από το Θεό στο Σαούλ και τον έπιασε κρίση μέσα στο ανάκτορο, ενώ ο Δαβίδ έπαιζε την άρπα, όπως κάθε μέρα. Ο Σαούλ κρατούσε ακόντιο στα χέρια του.

11 que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

11Σε μια στιγμή έριξε το ακόντιο λέγοντας μέσα του: «Θα τον καρφώσω στον τοίχο». Αλλά ο Δαβίδ δυο φορές του ξέφυγε.

12 Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

12Ο Σαούλ φοβόταν το Δαβίδ, γιατί ο Κύριος ήταν μαζί του, ενώ αυτόν τον είχε εγκαταλείψει.

[13] Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

[14] Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

[15] Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

[16] Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

[17] Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e guerreia as guerras do SENHOR; porque Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

[18] Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

[19] Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

Mical ama a Davi e casa com ele

[20] Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus

[13]Έτσι απομάκρυνε το Δαβίδ από κοντά του και τον έκανε χιλίαρχο. Ο Δαβίδ οδηγούσε το στρατό στις μάχες.

[14]Ο Κύριος ήταν μαζί του και είχε επιτυχία σε ο, τιδήποτε επιχειρούσε.

[15]Ο Σαούλ, βλέποντας τις μεγάλες επιτυχίες του Δαβίδ, τον φοβόταν.

[16]Όλος όμως ο λαός του Ισραήλ και του Ιούδα αγαπούσε το Δαβίδ, γιατί οδηγούσε το στρατό με επιτυχία.

Ο Δαβίδ παντρεύεται την κόρη του Σαούλ

[17]Τότε ο Σαούλ είπε στο Δαβίδ: «Ορίστε η μεγαλύτερη κόρη μου, η Μεράβ. Θα σου τη δώσω για γυναίκα. Το μόνο που θέλω από σένα είναι να φανείς γενναίος, και να διεξάγεις τους πολέμους του Κυρίου». «Ας μη βάλω εγώ χέρι πάνω του» σκέφτηκε μέσα του· «ας τον βγάλουν οι Φιλισταίοι απ' τη μέση».

[18]Ο Δαβίδ είπε στο Σαούλ: «Ποιος είμ' εγώ; Είμ' ένα τίποτα! Ούτε η οικογένεια του πατέρα μου είναι κάποια μέσα στο λαό Ισραήλ, για να μπορώ να γίνω γαμπρός του βασιλιά! »

[19]Όταν όμως ήρθε ο καιρός να δώσει ο Σαούλ στο Δαβίδ τη Μεράβ, την έδωσε γυναίκα στον Αδριήλ το Μεχολαθίτη.

[20]Αλλά η Μιχάλ, η μικρότερη κόρη του Σαούλ, αγαπούσε το Δαβίδ· το ανάγγειλαν, λοιπόν, στον πατέρα της και του άρεσε η ιδέα.

[21]«Θα του τη δώσω», σκέφτηκε, «και θα τον παγιδέψω μ' αυτήν. Θα τον κάνει να

venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

22 Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

23 Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

24 Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

25 Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

26 Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

27 dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para

πέσει στα χέρια των Φιλισταίων». Έτσι, για δεύτερη φορά είπε στο Δαβίδ: «Σήμερα θα γίνεις γαμπρός μου».

22Έδωσε, λοιπόν, στους αξιωματούχους του αυτή τη διαταγή: «Πέστε στο Δαβίδ κρυφά: Ο βασιλιάς είναι ευχαριστημένος μαζί σου κι όλοι οι αξιωματούχοι του σ' αγαπάμε. Δέξου να γίνεις γαμπρός του βασιλιά».

23Όταν οι αξιωματούχοι διαβίβασαν αυτά τα λόγια στο Δαβίδ, εκείνος απάντησε: «Μικρό πράγμα είναι να γίνει γαμπρός του βασιλιά ένας όπως εγώ, που είμαι φτωχός και άσημος; »

24Οι αξιωματούχοι του Σαούλ του έδωσαν αναφορά: «Αυτό κι αυτό είπε ο Δαβίδ».

25Τότε ο Σαούλ τους είπε: «Πολύ καλά. Θα του πείτε, λοιπόν, το εξής: Ο βασιλιάς δε θέλει το συνηθισμένο δώρο για τη νύφη, αλλά εκατό ακροβυστίεςΦιλισταίων, για να εκδικηθεί τους εχθρούς του». Ο Σαούλ σκεφτόταν ότι έτσι θα κάνει το Δαβίδ να σκοτωθεί από τους Φιλισταίους.

26Οι αξιωματούχοι του Σαούλ μετέφεραν στο Δαβίδ, αυτά τα λόγια κι εκείνος δέχτηκε να γίνει γαμπρός του βασιλιά μ' αυτόν τον όρο. Έτσι, προτού μάλιστα συμπληρωθούν οι μέρες της διορίας,

27σηκώθηκε ο Δαβίδ και πήγε με τους άντρες του και σκότωσε διακόσιους Φιλισταίους κι έφερε τις ακροβυστίες τους και τις μέτρησε ακριβώς στο βασιλιά, για να γίνει γαμπρός του. Έτσι ο Σαούλ του

que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

[28] Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

[29] Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

[30] Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

έδωσε την κόρη του, τη Μιχάλ, για γυναίκα.

[28]Όταν ο βασιλιάς κατάλαβε ότι ο Κύριος ήταν με το Δαβίδ κι ότι και η Μιχάλ τον αγαπούσε,

[29]άρχισε να φοβάται ακόμη περισσότερο το Δαβίδ, και η έχθρα του γι' αυτόν έγινε μόνιμη κι οριστική.

[30]Εκείνο τον καιρό, οι αρχηγοί των Φιλισταίων βγήκαν να πολεμήσουν τους Ισραηλίτες. Αλλά σε κάθε μάχη, ο Δαβίδ είχε μεγαλύτερη επιτυχία απ' όλους τους άλλους αξιωματούχους του Σαούλ· έτσι η δόξα που απέκτησε ήταν τεράστια.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

[1] Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

[2] o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

[3] Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

[4] Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 19

Ο Σαούλ καταδιώκει το Δαβίδ

[1]Ο Σαούλ είπε στο γιο του τον Ιωνάθαν και σ' όλους τους αξιωματούχους του να σκοτώσουν το Δαβίδ. Ο Ιωνάθαν όμως τον αγαπούσε πάρα πολύ.

[2]Έτσι τον προειδοποίησε και του είπε: «Ο πατέρας μου γυρεύει να βάλει να σε σκοτώσουν· σε παρακαλώ λοιπόν, φυλάξου αύριο το πρωί· μείνε κάπου απόμερα και κρύψου εκεί.

[3]Εγώ θα βγω μαζί με τον πατέρα μου στον αγρό, όπου θα είσαι εσύ κρυμμένος· θα του μιλήσω για σένα, θα δω πώς θ' αντιδράσει και θα σε ενημερώσω».

[4]Ο Ιωνάθαν, λοιπόν, παίνεψε το Δαβίδ στον πατέρα του το Σαούλ: «Βασιλιά», του είπε, «μην κάνεις κανένα κακό στο δούλο σου, το Δαβίδ. Αυτός δεν σου έκανε τίποτε κακό· αντίθετα οι ενέργειές του ως τώρα ήταν για το καλό σου.

[5] Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente, matando Davi sem causa?

[5]Έβαλε σε κίνδυνο τη ζωή του, όταν σκότωσε το Γολιάθ, κι εκείνη την ημέρα ο Κύριος χάρισε μεγάλη νίκη σ' όλους τους Ισραηλίτες. Τα είδες κι εσύ και χάρηκες. Γιατί θέλεις να αμαρτήσεις χύνοντας το αίμα ενός αθώου, σκοτώνοντας το Δαβίδ χωρίς λόγο; »

[6] Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

[6]Ο Σαούλ υποχώρησε μετά απ' αυτά που του είπε ο Ιωνάθαν και ορκίστηκε: «Μα τον αληθινό Θεό, ο Δαβίδ δε θα πεθάνει».

[7] Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

[7]Τότε ο Ιωνάθαν πήγε και βρήκε το Δαβίδ, του ανέφερε όλα όσα είχαν συζητηθεί και τον οδήγησε στο Σαούλ. Έτσι ο Δαβίδ ανέλαβε την υπηρεσία του κοντά στο βασιλιά, όπως και πριν.

Saul procura, de novo, matar a Davi

[8] Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

[9] o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança, enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

Ο Σαούλ προσπαθεί πάλι να εξοντώσει το Δαβίδ

[8]Ο πόλεμος ξανάρχισε κι ο Δαβίδ έφυγε να πολεμήσει τους Φιλισταίους· τους νίκησε και τους έτρεψε σε φυγή.

[9]Μια μέρα ήρθε το κακό πνεύμα σταλμένο από τον Κύριο στο Σαούλ, ενώ καθόταν στο ανάκτορό του, με το ακόντιο στα χέρια του και ο Δαβίδ τού έπαιζε άρπα.

[10] Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe, indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

[10]Ο Σαούλ προσπάθησε ρίχνοντας το ακόντιο να τον καρφώσει στον τοίχο, αλλά ο Δαβίδ, ξέφυγε και το ακόντιο χτύπησε στον τοίχο. Ο Δαβίδ έφυγε και γλίτωσε. Τη νύχτα εκείνη,

[11] Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

[11]ο Σαούλ έστειλε ανθρώπους, να παραφυλάξουν στο σπίτι του Δαβίδ και το πρωί να τον σκοτώσουν. Αλλά η γυναίκα του Δαβίδ, η Μιχάλ, τον ειδοποίησε και του είπε: «Αν δεν φυλαχτείς απόψε, αύριο θα είσαι νεκρός».

Mical engana a seu pai e salva a Davi

[12] Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

[13] Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

[14] Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

[15] Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

[16] Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

[17] Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

Saul e seus mensageiros profetizam

[18] Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

[19] Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

[20] Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de

[12]Κατέβασε, λοιπόν, το Δαβίδ από το παράθυρο, κι εκείνος έτρεξε και σώθηκε.

[13]Τότε πήρε η Μιχάλ το είδωλο του σπιτιού, το τοποθέτησε στο κρεβάτι του Δαβίδ, έβαλε στο προσκέφαλο μια κατσικίσια προβιά και έριξε από πάνω τα σκεπάσματα.

[14]Όταν οι απεσταλμένοι του Σαούλ ήρθαν να τον πιάσουν, αυτή τους είπε ότι είναι άρρωστος.

[15]Ο Σαούλ έστειλε πάλι τους ανθρώπους του στο Δαβίδ, με τη διαταγή: «Φέρτε τον μου πάνω στο κρεβάτι για να τον σκοτώσω».

[16]Όταν ήρθαν οι απεσταλμένοι, δε βρήκαν στο κρεβάτι παρά το είδωλο και μια κατσικίσια προβιά στο προσκέφαλο.

[17]Τότε ο Σαούλ ρώτησε τη Μιχάλ: «Γιατί με ξεγέλασες μ' αυτό τον τρόπο κι άφησες τον εχθρό μου να φύγει και να σωθεί; » Η Μιχάλ απάντησε: «Αυτός μου είπε: Άσε με να φύγω, αλλιώς θα σε σκοτώσω».

Ο Σαούλ μαζί με τους προφήτες στη Ραμά

[18]Έτσι ο Δαβίδ κατόρθωσε να ξεφύγει. Έφτασε στο Σαμουήλ, στη Ραμά, και του διηγήθηκε όλα όσα του είχε κάνει ο Σαούλ. Τότε ξεκίνησε μαζί με το Σαμουήλ και πήγαν κι έμειναν στη Ναϊώθ.

[19]Όταν πήγαν την είδηση στο Σαούλ, ότι ο Δαβίδ βρίσκεται στη Ναϊώθ, κοντά στη Ραμά,

[20]εκείνος έστειλε ανθρώπους να τον πιάσουν. Οι απεσταλμένοι είδαν τη σύναξη των προφητών με επικεφαλής το Σαμουήλ να προφητεύουν, και τότε, το

Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

[21] Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.

[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

[23] Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.

[24] Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

Πνεύμα του Θεού ήρθε πάνω τους κι άρχισαν να προφητεύουν κι αυτοί.

[21]Όταν το έμαθε ο Σαούλ, έστειλε άλλους αγγελιοφόρους, αλλά κι αυτοί άρχισαν να προφητεύουν. Και την τρίτη φορά που έστειλε ανθρώπους άρχισαν κι εκείνοι να προφητεύουν.

[22]Τότε ξεκίνησε ο ίδιος να πάει στη Ραμά. Έφτασε στη μεγάλη δεξαμενή που βρισκόταν στη Σεκού, και ρώτησε: «Πού είναι ο Σαμουήλ και ο Δαβίδ; » «Στη Ναϊώθ, κοντά στη Ραμά», του απάντησαν.

[23]Όταν ξεκίνησε να πάει στη Ναϊώθ, το Πνεύμα του Θεού ήρθε πάνω και σ' αυτόν και συνέχισε το δρόμο του προφητεύοντας, ώσπου έφτασε στην πόλη.

[24]Έβγαλε κι αυτός τα ρούχα του όπως οι άλλοι, και προφήτευε μπροστά στο Σαμουήλ· έπεσε καταγής γυμνός κι έμεινε έτσι όλη εκείνη τη μέρα κι όλη τη νύχτα. Γι' αυτό λένε: «Κι ο Σαούλ ανάμεσα στους προφήτες; »

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

[1] Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

[2] Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 20

Ο Ιωνάθαν βοηθάει πάλι το Δαβίδ

[1]Ο Δαβίδ έφυγε από τη Ναϊώθ της Ραμά και πήγε και βρήκε τον Ιωνάθαν. «Τι έχω κάνει; » του είπε. «Ποια είναι η αδικία μου ή ποια η αμαρτία μου ενάντια στον πατέρα σου, και γυρεύει να με σκοτώσει; »

[2]Ο Ιωνάθαν του απάντησε: «Όχι, δε θα σε σκοτώσει. Ο πατέρας μου δεν κάνει τίποτα χωρίς πρωτύτερα να μου το πει –ακόμα και την πιο ασήμαντη μικροδουλειά. Γιατί

θα μου ’κρυβε κάτι τέτοιο; Δεν είναι δυνατό».

[3] Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.

[3]«Ξέρει καλά ο πατέρας σου», του λέει ο Δαβίδ, «ότι έχω κερδίσει τη συμπάθειά σου, και θα σκέφτηκε να μη μάθεις εσύ τίποτε για να μη στενοχωρηθείς. Αλλά σε βεβαιώνω, μα τη ζωή του Κυρίου και μα τη ζωή σου, ότι ένα βήμα με χωρίζει από το θάνατο».

[4] Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.

[4]Ο Ιωνάθαν του είπε: «Εγώ ό, τι θέλεις θα το κάνω για χάρη σου».

[5] Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria assentar-me com o rei para comer; mas deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

[5]Κι ο Δαβίδ απάντησε: «Λοιπόν, αύριο είναι νουμηνία κι εγώ κανονικά θα πρέπει να συμμετάσχω στο βασιλικό τραπέζι. Άφησέ με όμως να φύγω και να κρυφτώ στους αγρούς ως το βράδυ της τρίτης μέρας.

[6] Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.

[6]Αν ο πατέρας σου με αναζητήσει, θα του πεις: “ο Δαβίδ με παρακάλεσε θερμά να πάει εσπευσμένα στην πατρίδα του τη Βηθλεέμ, γιατί ολόκληρη η οικογένειά του προσφέρει ετήσια θυσία εκεί”.

[7] Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.

[7]Αν ο βασιλιάς πει: “καλά”, τότε ο δούλος σου δε διατρέχω κανέναν κίνδυνο. Αν όμως οργιστεί, τότε να ξέρεις ότι είναι αποφασισμένος να το κάνει το κακό.

[8] Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

[8]Κάνε μου αυτήν τη χάρη, σε παρακαλώ, αφού έχουμε συνδεθεί με συμφωνία φιλίας στ’ όνομα του Κυρίου. Αν όμως σε κάτι αμάρτησα, σκότωσέ με εσύ καλύτερα, παρά να με παραδώσεις στον πατέρα σου».

[9] Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse que já este mal estava, de fato,

[9]Ο Ιωνάθαν απάντησε: «Ποτέ δε θα σου συμβεί κάτι τέτοιο! Εγώ, αν μάθω ότι ο πατέρας μου αποφάσισε πραγματικά να

determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?

[10] Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

[11] Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

Jônatas faz aliança com Davi

[12] E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

[13] Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

[14] Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

[15] Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

[16] Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

[17] Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

σου κάνει κακό, σε βεβαιώνω ότι θα σου το πω».

[10]«Και ποιος θα μ' ενημερώσει εμένα, αν ο πατέρας σου σου απαντήσει με σκληρότητα; » ρώτησε ο Δαβίδ.

[11]Ο Ιωνάθαν του είπε: «Έλα, πάμε έξω». Και βγήκαν οι δυό τους έξω στα χωράφια.

[12]«Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ ας είναι μάρτυρας», είπε ο Ιωνάθαν, «πως αύριο τέτοια ώρα ή μεθαύριο θα βολιδοσκοπήσω τον πατέρα μου. Αν δω ότι σκέφτεται καλά για σένα, εγώ θα σου στείλω ανθρώπους και θα σου το φανερώσω.

[13]Ο Κύριος να με τιμωρήσει, αν ο πατέρας μου θελήσει να σου κάνει κακό, κι εγώ δεν σου το φανερώσω και δεν σ' αφήσω να φύγεις ασφαλής. Ο Κύριος να είναι μαζί σου όπως ήταν κάποτε και με τον πατέρα μου.

[14]Όσο ακόμα ζω, θέλω να μου δείχνεις την αγάπη του Κυρίου. Αλλά και μετά το θάνατό μου

[15]μη σταματήσεις ποτέ να δείχνεις την αγάπη σου στους απογόνους μου, ακόμη κι όταν ο Κύριος θα έχει εξαφανίσει όλους τους εχθρούς σου πάνω απ' τη γη».

[16](Ο Ιωνάθαν είχε συνάψει συμφωνία φιλίας με την οικογένεια του Δαβίδ λέγοντας: «Ο Κύριος να εκδικηθεί τους εχθρούς του Δαβίδ»).

[17]Ο Ιωνάθαν ζήτησε ακόμη μια φορά από το Δαβίδ να του ορκιστεί στο όνομα της αγάπης του γι' αυτόν, γιατί ο Ιωνάθαν αγαπούσε το Δαβίδ σαν τον εαυτό του.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma

[18]Ο Ιωνάθαν επανέλαβε: «Αύριο, λοιπόν, είναι νουμηνία και θα σε αναζητήσουν, γιατί η θέση σου θα είναι κενή.

[19]Την τρίτη μέρα θ’ αρχίσουν να σε αναζητούν με μεγαλύτερη επιμονή. Τότε θα πας στον τόπο όπου είχες κρυφτεί την προηγούμενη φορά, και θα καθίσεις κοντά στο Βράχο Εζήλ.

[20]Εγώ θα ρίξω τρία βέλη προς αυτή την κατεύθυνση, σαν να είχα βάλει εκεί ένα στόχο.

[21]Μετά θα στείλω τον υπηρέτη μου να πάει να βρει τα βέλη. Αν του φωνάξω: “τα βέλη δεν είναι τόσο μακριά, έλα να τα μαζέψεις”, τότε θα μπορείς να ’ρθεις, γιατί δε θα κινδυνεύεις. Το ορκίζομαι στον αληθινό Θεό πως δε θα υπάρχει λόγος ανησυχίας.

[22]Αν όμως φωνάξω στον υπηρέτη: “τα βέλη είναι ακόμα πιο μακριά”, τότε φεύγα, γιατί ο Κύριος σε στέλνει μακριά.

[23]Για ό, τι είπαμε εγώ κι εσύ, ο Κύριος ας είναι μάρτυρας ανάμεσά μας για πάντα».

Ο Δαβίδ ειδοποιείται για την οργή του Σαούλ

[24]Έτσι ο Δαβίδ πήγε και κρύφτηκε στα χωράφια. Την πρωτομηνιά, κάθισε ο βασιλιάς στο τραπέζι για να φάει.

[25]Κάθισε, όπως συνήθιζε, στο κάθισμά του, κοντά στον τοίχο. Ο Ιωνάθαν κάθισε απέναντί του κι ο Αβενήρ πλάι στο Σαούλ, ενώ η θέση του Δαβίδ ήταν άδεια.

[26]Ο Σαούλ δεν είπε τίποτα εκείνη την ημέρα, γιατί σκέφτηκε πως κάτι θα του συνέβη και δε θα πρόλαβε να εξαγνιστεί.

coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

[28] Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

[29] Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

Saul irado contra Jônatas

[30] Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

[31] Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

[32] Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

[33] Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

[27]Την επόμενη μέρα της πρωτομηνιάς η θέση του Δαβίδ ήταν πάλι άδεια. Τότε είπε ο Σαούλ στο γιο του τον Ιωνάθαν: «Γιατί ο γιος του Ιεσσαί δεν ήρθε στο γεύμα ούτε χτες, ούτε σήμερα; »

[28-29]Ο Ιωνάθαν του απάντησε: «Ο Δαβίδ με παρακάλεσε θερμά να τον αφήσω να πάει στη Βηθλεέμ, γιατί η οικογένειά του κάνει θυσία στην πόλη, και του παράγγειλε ο αδερφός του να πάει. “Αν έχω την εύνοιά σου”, μου είπε, “επίτρεψέ μου να πάω να δω τ’ αδέρφια μου”. Γι’ αυτό δεν ήρθε στο τραπέζι του βασιλιά».

[30]Τότε οργίστηκε ο Σαούλ εναντίον του Ιωνάθαν και του είπε: «Γιε διεφθαρμένης κόρης! Το ’ξερα εγώ πως συνδέεσαι με το γιο του Ιεσσαί, ρεζιλεύοντας έτσι τον εαυτό σου και τη μάνα που σε γέννησε.

[31]Όσο ζει ο γιος του Ιεσσαί πάνω στη γη, δε θα υπάρχει καμιά ελπίδα για σένα ν’ αναλάβεις τη βασιλεία. Τώρα, λοιπόν, στείλε να τον συλλάβουν και να μου τον φέρουν εδώ· πρέπει να πεθάνει».

[32]Ο Ιωνάθαν απάντησε στον πατέρα του: «Γιατί να πεθάνει; Τι έκανε; »

[33]Τότε ο Σαούλ έριξε το ακόντιο εναντίον του για να τον σκοτώσει. Και κατάλαβε ο Ιωνάθαν ότι ο πατέρας του το ’χε αποφασίσει να σκοτώσει το Δαβίδ.

[34] Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

[34]Σηκώθηκε, λοιπόν, από το τραπέζι πολύ οργισμένος, και δεν έφαγε τίποτα τη δεύτερη μέρα του μήνα. Ήταν πολύ λυπημένος για το Δαβίδ και γιατί ο πατέρας του τον είχε προσβάλει.

Jônatas despede-se de Davi

[35] Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.

[35]Την άλλη μέρα βγήκε ο Ιωνάθαν στα χωράφια, όπως είχε συμφωνήσει με το Δαβίδ, και είχε μαζί του έναν νεαρό υπηρέτη.

[36] Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.

[36]«Τρέχα», του είπε, «να μαζεύεις τα βέλη που θα ρίχνω». Ο νέος έτρεξε, και ο Ιωνάθαν έριξε το βέλος πέρα από αυτόν.

[37] Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?

[37]Όταν ο νέος έτρεξε στον τόπο όπου είχε ρίξει ο Ιωνάθαν το βέλος, αυτός του φώναξε: «Το βέλος είναι ακόμα πιο πέρα από 'κει που βρίσκεσαι! »

[38] Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.

[38]Και συνέχεια του φώναζε: «Τρέξε, κάνε γρήγορα, μη στέκεσαι». Ο υπηρέτης μάζεψε τα βέλη του Ιωνάθαν και τα έφερε στον κύριό του.

[39] O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.

[39]Ο νέος δεν ήξερε τίποτα. Μόνο ο Ιωνάθαν κι ο Δαβίδ ήξεραν την υπόθεση.

[40] Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.

[40]Μετά ο Ιωνάθαν έδωσε τα πράγματά του στον υπηρέτη του. «Τρέξε», του είπε, «και πήγαινέ τα στην πόλη».

[41] Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos; Davi, porém, muito mais.

[41]Μόλις έφυγε ο υπηρέτης, σηκώθηκε ο Δαβίδ πίσω από το βράχο κι έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσκύνησε τρεις φορές. Φίλησε ο ένας τον άλλον κι έκλαιγαν κι οι δυο τους γοερά.

[42] Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para

[42]Έπειτα είπε ο Ιωνάθαν στο Δαβίδ: «Άντε, πήγαινε στο καλό· και να θυμάσαι τον όρκο φιλίας που έχουμε δώσει ο ένας στον άλλο, στ' όνομα του Κυρίου· είναι

sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.

δεσμευτικός και για τους απογόνους μας για πάντα. Ο Κύριος είναι μάρτυράς μας».

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 21

43 Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

1 Ο Δαβίδ σηκώθηκε κι έφυγε, ενώ ο Ιωνάθαν γύρισε στην πόλη.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

Ο Δαβίδ δραπετεύει από το Σαούλ

1 Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

2 Ο Δαβίδ έφτασε στη Νωβ, στον ιερέα Αχιμέλεχ. Ο Αχιμέλεχ φοβισμένος πήγε να τον προϋπαντήσει. «Γιατί ήρθες μόνος σου, χωρίς συνοδεία; » τον ρώτησε.

2 Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse: Ninguém saiba por que te envio e de que te incumbo; quanto aos meus homens, combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

3 Ο Δαβίδ του απάντησε: «Με στέλνει ο βασιλιάς. Μου ανέθεσε μια υπόθεση και με διέταξε να μη μάθει κανείς τίποτε γι' αυτήν. Γι' αυτό κι εγώ διέταξα τους άντρες μου να με περιμένουν σ' ένα ορισμένο σημείο.

3 Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

4 Τώρα, λοιπόν, από τρόφιμα τι έχεις; Δώσε μου πέντε καρβέλια ή ό, τι άλλο σου βρίσκεται».

4 Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

5 «Δεν έχω κοινό ψωμί», του απάντησε ο ιερέας, «αλλά ψωμί αγιασμένο, αρκεί οι άντρες να έχουν φυλαχτεί καθαροί, τουλάχιστον από γυναίκα».

5 Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as mulheres, e os corpos dos homens não estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

6 Ο Δαβίδ του απάντησε: «Και βέβαια! Ήταν αδύνατο να πλησιάσουμε γυναίκα από τότε που ξεκινήσαμε, εδώ και τρεις μέρες. Τα σώματα των αντρών μου είναι πάντα καθαρά, έστω κι αν πηγαίνουμε σε μια συνηθισμένη αποστολή. Πολύ περισσότερο σήμερα που έχουμε ειδική αποστολή».

6 Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os

7 Έτσι του έδωσε ο ιερέας το αγιασμένο ψωμί. Δεν υπήρχε εκεί άλλο, εκτός από

pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

τους άρτους της προθέσεως, οι οποίοι μόλις είχαν αντικατασταθεί, και στη θέση τους είχαν τοποθετηθεί φρέσκα ψωμιά ενώπιον του Κυρίου.

7 Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

8Εκείνη τη μέρα βρισκόταν εκεί στο αγιαστήριο ένας δούλος του Σαούλ, που ονομαζόταν Δωέγ· ήταν Εδωμίτης και αρχηγός των βοσκών του Σαούλ.

8 Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

9Ο Δαβίδ είπε στον Αχιμέλεχ: «Μήπως σου βρίσκεται εδώ κανένα ακόντιο ή ξίφος; Δεν πήρα μαζί μου ούτε το ξίφος μου ούτε τα όπλα μου, γιατί η υπόθεση του βασιλιά ήταν κατεπείγουσα».

9 Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

10«Είναι το ξίφος του Γολιάθ, του Φιλισταίου», του απάντησε ο ιερέας, «που τον σκότωσες στην Κοιλάδα Ηλά. Το ’χω εδώ τυλιγμένο σ’ έναν μανδύα, πίσω από το εφώδ. Αν θέλεις πάρ’ το. Δεν υπάρχει άλλο εκτός απ’ αυτό». «Δώσ’ μου το», είπε ο Δαβίδ. «Δεν υπάρχει καλύτερο απ’ αυτό».

Davi foge para Aquis, rei de Gate

10 Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

Ο Δαβίδ καταφεύγει στο βασιλιά των Φιλισταίων

11Την ίδια εκείνη μέρα ο Δαβίδ συνέχισε τη φυγή του από το Σαούλ, ώσπου έφτασε στον Αχίς, βασιλιά της Γαθ.

11 Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

12Οι αξιωματούχοι του Αχίς είπαν στο βασιλιά τους: «Αυτός δεν είναι ο Δαβίδ, ο βασιλιάς της χώρας του Ισραήλ; Δεν είναι γι’ αυτόν που οι γυναίκες καθώς χόρευαν έλεγαν: Ο Σαούλ σκότωσε χιλιάδες μα ο Δαβίδ μυριάδες; »

12 Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.

13Ο Δαβίδ κατάλαβε τη βαρύτητα που είχαν αυτά τα λόγια, κι άρχισε να φοβάται πάρα πολύ τον Αχίς.

13 Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

14Έκανε, λοιπόν, τον τρελό μπροστά τους, συμπεριφερόταν σαν ανόητος όταν τον πιάνανε, χάραζε σχήματα πάνω στις πόρτες κι άφηνε το σάλιο του να τρέχει πάνω στα γένεια του.

14 Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

15Είπε λοιπόν ο Αχίς στους αξιωματούχους του: «Δε βλέπετε ότι ο άνθρωπος αυτός είναι τρελός; Τι μου τον φέρατε;

15 Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

16Μήπως έχω ανάγκη από τέτοιους και τον φέρατε για να κάνει τις τρέλες του μπροστά μου; Ήταν ανάγκη να ’ρθεί στο ανάκτορό μου; »

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

1 Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.

2 Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

3 Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.

4 Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.

5 Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 22

Η σφαγή των ιερέων της Νωβ

1Ο Δαβίδ έφυγε κι από ’κει και βρήκε καταφύγιο στο σπήλαιο Αδουλλάμ. Όταν το ’μαθαν οι αδερφοί του και όλοι οι συγγενείς του πατέρα του, πήγαν και τον βρήκαν εκεί.

2Επίσης συγκεντρώθηκαν κοντά του όλοι οι καταπιεσμένοι, όλοι όσοι χρωστούσαν χρήματα, όλοι οι δυσαρεστημένοι· κι έγινε αρχηγός τους. Ήταν μαζί του περίπου τετρακόσιοι άντρες.

3Από ’κει ο Δαβίδ έφυγε για τη Μισπά της Μωάβ και είπε στο βασιλιά της χώρας: «Σε παρακαλώ, ας μείνουν οι γονείς μου κοντά σας, ώσπου να δω τι θα κάνει για μένα ο Θεός».

4Έτσι τους έφερε στο βασιλιά της Μωάβ και έμειναν εκεί όσον καιρό ο Δαβίδ ζούσε στη σπηλιά.

5Μια μέρα ο προφήτης Γαδ είπε στο Δαβίδ: «Μη μείνεις άλλο στη σπηλιά.

terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

Φύγε και πήγαινε στην περιοχή του Ιούδα». Έτσι έφυγε ο Δαβίδ κι έφτασε στο δάσος Αρέθ.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

6 Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,

6Εκείνο τον καιρό ο Σαούλ βρισκόταν στη Γιβεά. Μια μέρα καθόταν κάτω από μια αρμυρίκη στο λόφο, κρατώντας το ακόντιο στο χέρι του, κι όλοι οι αξιωματούχοι του στέκονταν γύρω του. Εκεί έμαθε πως ανακαλύφθηκε ο Δαβίδ, καθώς και όλοι οι άντρες που τον ακολουθούσαν.

7 disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

7Είπε τότε ο Σαούλ στους δικούς του: «Ακούστε με, Βενιαμινίτες. Μήπως ο γιος του Ιεσσαί θα σας δώσει χωράφια και αμπέλια ή θα σας κάνει χιλίαρχους κι εκατόνταρχους;

8 para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

8Γιατί, λοιπόν, όλοι σας συνωμοτήσατε εναντίον μου; Δε βρέθηκε κανένας να μου φανερώσει ότι ο γιος μου είχε συνδεθεί με το γιο του Ιεσσαί; Κανένας σας δε βρέθηκε να με συμπαθεί και να με ειδοποιήσει, ότι ο γιος μου ξεσήκωσε το δούλο μου εναντίον μου; Να, λοιπόν, που σήμερα αυτός παραμονεύει να με σκοτώσει! »

9 Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul, e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,

9Ο Δωέγ, ο Εδωμίτης, αρχηγός των δούλων του Σαούλ, του απάντησε: «Εγώ είδα το γιο του Ιεσσαί όταν ήρθε στη Νωβ, στον Αχιμέλεχ, το γιο του Αχιτούβ.

10 e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

10Ο Αχιμέλεχ συμβουλεύτηκε τον Κύριο γι' αυτόν και του έδωσε τρόφιμα και το ξίφος του Γολιάθ, του Φιλισταίου».

11 Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

11Τότε έστειλε ο βασιλιάς να καλέσουν τον ιερέα Αχιμέλεχ κι όλη την οικογένεια του πατέρα του, που ήταν ιερείς στη Νωβ.

Ήρθαν όλοι τους και παρουσιάστηκαν στο βασιλιά.

[12] Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!

[12]Ο Σαούλ είπε: «Άκουσε, λοιπόν, γιε του Αχιτούβ». Εκείνος απάντησε: «Ορίστε, κύριέ μου».

[13] Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

[13]«Γιατί συνωμοτήσατε εναντίον μου», του είπε ο βασιλιάς, «εσύ κι ο γιος του Ιεσσαί, και του έδωσες ψωμί και ξίφος, και συμβουλεύτηκες το Θεό γι' αυτόν, ώστε να ξεσηκωθεί εναντίον μου και σήμερα να παραμονεύει να με σκοτώσει; »

[14] Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

[14]Ο Αχιμέλεχ του απάντησε: «Ποιος απ' όλους τους δούλους σου σου είναι πιστός σαν το Δαβίδ; Είναι γαμπρός του βασιλιά, αρχηγός της σωματοφυλακής σου κι απολαμβάνει μεγάλης τιμής στο ανάκτορό σου.

[15] Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

[15]Μήπως ήταν η πρώτη φορά που συμβουλεύτηκα το Θεό γι' αυτόν; Όχι βέβαια! Μην καταλογίζεις, λοιπόν βασιλιά μου, ευθύνες στο δούλο σου ούτε σε κανέναν από την οικογένεια του πατέρα μου. Ο δούλος σου δεν ήξερα τίποτε για όλη αυτή την υπόθεση».

[16] Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

[16]Ο βασιλιάς όμως απάντησε: «Εξάπαντος θα πεθάνεις, Αχιμέλεχ, εσύ και όλη η οικογένεια του πατέρα σου».

[17] Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

[17]Μετά είπε στους σωματοφύλακες που στέκονταν γύρω του: «Πηγαίνετε και σκοτώστε τους ιερείς του Κυρίου, γιατί βοήθησαν το Δαβίδ! Ήξεραν ότι αυτός προσπαθούσε να δραπετεύσει και δε μου το φανέρωσαν». Αλλά οι σωματοφύλακες του Σαούλ δε θέλησαν ν' απλώσουν χέρι

στους ιερείς του Κυρίου και να τους σκοτώσουν.

[18] Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

[18]Τότε είπε ο βασιλιάς στο Δωέγ τον Εδωμίτη: «Πήγαινε εσύ και σκότωσε τους ιερείς». Έτσι πήγε ο Δωέγ και τους σκότωσε. Εκείνη την ημέρα ο Σαούλ θανάτωσε ογδόντα πέντε άντρες, που φορούσαν το λινό εφώδ.

[19] Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

[19]Επίσης ο Σαούλ παρέδωσε στη σφαγή όλους τους κατοίκους της Νωβ, της πόλης των ιερέων· θανάτωσε άντρες, γυναίκες, παιδιά και νήπια, βόδια, γαϊδούρια και πρόβατα.

Abiatar refugia-se com Davi

[20] Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;

[20]Γλίτωσε όμως ο Αβιάθαρ, ένας από τους γιους του Αχιμέλεχ και εγγονός του Αχιτούβ. Αυτός πήγε στο Δαβίδ

[21] e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.

[21]και του ανάγγειλε ότι ο Σαούλ σκότωσε τους ιερείς του Κυρίου.

[22] Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul. Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.

[22]Τότε ο Δαβίδ είπε στον Αβιάθαρ: «Το κατάλαβα εγώ εκείνη την ημέρα, όταν είδα το Δωέγ, τον Εδωμίτη, να είναι εκεί, ότι αυτός οπωσδήποτε θα με πρόδιδε στο Σαούλ. Εγώ είμαι υπεύθυνος για όλους τους ανθρώπους της οικογένειας του πατέρα σου.

[23] Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

[23]Μείνε κοντά μου και μη φοβάσαι. Αυτός που γυρεύει να σκοτώσει εσένα θέλει να σκοτώσει κι εμένα. Κοντά μου όμως θα είσαι ασφαλής».

1 Samuel 23

Davi livra a Queila

[1] Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 23

Ο Δαβίδ σώζει την Κεϊλά

[1]Μια μέρα έφεραν στο Δαβίδ την είδηση: «Οι Φιλισταίοι έκαναν επίθεση στην Κεϊλά και λεηλατούν τ’ αλώνια της».

[2] Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.

[2]Τότε ρώτησε ο Δαβίδ τον Κύριο: «Να πάω να χτυπήσω αυτούς τους Φιλισταίους; » Ο Κύριος του απάντησε: «Πήγαινε, χτύπα τους και σώσε την Κεϊλά».

[3] Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.

[3]Αλλά οι άντρες του Δαβίδ του είπαν: «Εμείς είμαστε εδώ στην περιοχή του Ιούδα και πάλι φοβόμαστε· πόσο μάλλον αν πάμε στην Κεϊλά να πολεμήσουμε το στρατό των Φιλισταίων! »

[4] Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.

[4]Έτσι ο Δαβίδ ξαναρώτησε τον Κύριο, κι ο Κύριος του απάντησε: «Σήκω, κατέβα στην Κεϊλά, γιατί εγώ θα παραδώσω τους Φιλισταίους στην εξουσία σου».

[5] Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.

[5]Τότε ο Δαβίδ και οι άντρες του πήγαν στην Κεϊλά και πολέμησαν τους Φιλισταίους· άρπαξαν τα ζώα τους και σκότωσαν πολλούς απ’ αυτούς. Έτσι ο Δαβίδ ελευθέρωσε τους κατοίκους της πόλης.

[6] Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.

[6]Όταν ο γιος του Αχιμέλεχ, ο Αβιάθαρ κατέφυγε στο Δαβίδ, στην Κεϊλά, είχε πάρει μαζί του και το εφώδ.

[7] Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.

[7]Όταν έφεραν στο Σαούλ την είδηση ότι ο Δαβίδ έφτασε στην Κεϊλά, ο Σαούλ είπε: «Ο Θεός τον παρέδωσε στην εξουσία μου! Αφού μπήκε σε πόλη με πύλες και αμπάρες, σίγουρα έχει αποκλειστεί».

[8] Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

[8]Έτσι κάλεσε όλο το στρατό του σε πόλεμο, να πάνε στην Κεϊλά και να πολιορκήσουν το Δαβίδ και τους άντρες του.

[9] Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.

[9]Όταν έμαθε ο Δαβίδ ότι ο Σαούλ σχεδιάζει κακό εναντίον του, είπε στον Αβιάθαρ, τον ιερέα: «Φέρε το εφώδ».

[10] Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

[11] Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.

[12] Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.

[13] Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.

[14] Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região montanhosa no deserto de Zife. Saul buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

Davi e Jônatas renovam a aliança

[15] Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.

[16] Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,

[17] e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o

[10]Μετά είπε: «Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, εγώ ο δούλος σου άκουσα ότι ο Σαούλ θέλει να έρθει στην Κεϊλά και να καταστρέψει την πόλη εξαιτίας μου.

[11]Θα με παραδώσουν σ' αυτόν οι κάτοικοι της Κεϊλά; Θα έρθει ο Σαούλ, όπως άκουσα; Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, απάντησε, σε παρακαλώ, στο δούλο σου». Κι ο Κύριος απάντησε: «Θα έρθει».

[12]«Θα παραδώσουν οι κάτοικοι της Κεϊλά εμένα και τους άντρες μου στο Σαούλ; » ρώτησε ξανά. Κι ο Κύριος απάντησε: «Θα σας παραδώσουν».

[13]Έτσι ο Δαβίδ και οι άντρες του, περίπου εξακόσιοι, σηκώθηκαν κι έφυγαν από την Κεϊλά και άρχισαν πάλι να περιπλανιούνται όπως πρώτα. Σαν έφτασε η είδηση στο Σαούλ ότι ο Δαβίδ έφυγε από την Κεϊλά, ματαίωσε την εκστρατεία.

Ο Δαβίδ κρύβεται στα βουνά

[14]Ο Δαβίδ περιπλανιόταν στην έρημο Ζιφ· κι έμενε σε σπηλιές στην ορεινή περιοχή. Ο Σαούλ τον αναζητούσε καθημερινά, αλλά ο Θεός δεν επέτρεπε να πέσει ο Δαβίδ στα χέρια του.

[15]Ήξερε ο Δαβίδ ότι ο Σαούλ τον έψαχνε να τον σκοτώσει. Ενώ ο Δαβίδ έμενε στην έρημο Ζιφ, στη Χορεσά,

[16]πήγε εκεί και τον βρήκε ο Ιωνάθαν, γιος του Σαούλ, και του έδωσε θάρρος στο όνομα του Θεού.

[17]«Μη φοβάσαι! » του είπε. «Δε θα σε βρει ο πατέρας μου. Εσύ θα γίνεις βασιλιάς του Ισραήλ, κι εγώ θα είμαι ο δεύτερος, μετά

segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

[18] E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

A traição dos zifeus

[19] Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

[20] Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

[21] Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

[22] Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

[23] Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com seguras informações, e irei convosco; se ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

[24] Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

από σένα! Αυτό το ξέρει κι ο πατέρας μου».

[18]Έτσι, έκαναν οι δυό τους συμφωνία φιλίας ενώπιον του Κυρίου. Μετά ο Ιωνάθαν γύρισε στο σπίτι του κι ο Δαβίδ έμεινε στη Χορεσά.

[19]Ανέβηκαν όμως οι Ζιφίτες στο Σαούλ, στη Γιβεά, και του είπαν: «Το ξέρεις ότι ο Δαβίδ κρύβεται σ’ εμάς, στις σπηλιές κοντά στη Χορεσά, στο λόφο Χαχιλά, νότια της ερήμου;

[20]Έλα, λοιπόν, τώρα, αφού αυτό ολόψυχα επιθυμείς, βασιλιά, κι είναι δουλειά δική μας να σου τον παραδώσουμε».

[21]Ο Σαούλ απάντησε: «Ο Κύριος να σας ευλογεί, που μου δείξατε τη συμπάθειά σας!

[22]Εμπρός, λοιπόν, πηγαίνετε να μάθετε καλύτερα τον τόπο που κρύβεται και ποιος τον είδε εκεί. Γιατί μου έχουν πει ότι είναι πολύ πανούργος.

[23]Ψάξτε να βρείτε όλες τις κρυψώνες όπου μπορεί να κρύβεται, και γυρίστε σ’ εμένα όταν οι πληροφορίες σας θα είναι απόλυτα εξακριβωμένες. Τότε θα έρθω μαζί σας. Και αν βρίσκεται μέσα στη χώρα, εγώ θα εξερευνήσω σπιθαμή προς σπιθαμή τα εδάφη του Ιούδα και θα τον ανακαλύψω».

[24]Έτσι οι Ζιφίτες άφησαν το Σαούλ και πήγαν πριν απ’ αυτόν στην πόλη τους. Ο Δαβίδ όμως και οι άντρες του βρίσκονταν στα χαμηλά μέρη της ερήμου Μαών, νότια της στέπας.

[25] Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

[26] Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

[27] Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

[28] Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

[29] Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

[1] Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

[2] Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

[25]Ο Σαούλ και οι άντρες του βγήκαν ν' αναζητήσουν το Δαβίδ. Αλλά αυτός ειδοποιήθηκε και κατέβηκε να μείνει μέσα σ' ένα μεγάλο βράχο στην έρημο Μαών. Το 'μαθε ο Σαούλ και τον καταδίωξε εκεί.

[26]Ο Σαούλ εκινείτο με το στρατό του στη μια πλαγιά του βουνού ενώ ο Δαβίδ με τους άντρες του στην άλλη. Έτρεχαν να γλιτώσουν από το Σαούλ, γιατί αυτός κόντευε να τους περικυκλώσει με τους άντρες του και να τους συλλάβει.

[27]Έφτασε όμως ένας αγγελιοφόρος και είπε στο Σαούλ: «Έλα γρήγορα, γιατί οι Φιλισταίοι εισβάλλουν στη χώρα».

[28]Έτσι σταμάτησε ο Σαούλ την καταδίωξη του Δαβίδ και πήγε να πολεμήσει τους Φιλισταίους. Γι' αυτό ονόμασαν τον τόπο εκείνο Σελά-Αμμαλεκώθ (Βράχος Διαιρέσεων).

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α') 24

[1]Ο Δαβίδ έφυγε από κείνη την περιοχή και πήγε να μείνει στις σπηλιές της Εν-Γεδί.

Ο Δαβίδ αποφεύγει να σκοτώσει το Σαούλ

[2]Όταν γύρισε ο Σαούλ από την καταδίωξη των Φιλισταίων, του έφεραν την είδηση: «Ο Δαβίδ βρίσκεται στην έρημο της Εν-Γεδί».

[3]Τότε αυτός πήρε απ' όλους τους Ισραηλίτες τρεις χιλιάδες επίλεκτους άντρες και πήγε να ψάξει για το Δαβίδ και τους άντρες του κοντά στους Βράχους των Αγριοκάτσικων.

[3] Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

[4] Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

[5] Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

[6] e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

[7] Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

[8] Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

[9] Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

[10] Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta

[4]Όταν έφτασε στα μαντριά των προβάτων, κοντά στο δρόμο, μπήκε σε μια σπηλιά για την φυσική του ανάγκη. Αλλά ο Δαβίδ και οι άντρες του είχαν τρυπώσει στο εσωτερικό της σπηλιάς.

[5]Τότε οι άντρες του Δαβίδ του είπαν: «Σήμερα είναι η μέρα, για την οποία ο Κύριος σου είπε: Θα σου παραδώσω τον εχθρό σου και θα του φερθείς όπως νομίζεις». Ο Δαβίδ σηκώθηκε κι έκοψε κρυφά την άκρη από το μανδύα του Σαούλ.

[6]Αλλά αμέσως μετά τον έλεγξε η συνείδησή του γι’ αυτό που έκανε.

[7]«Ο Κύριος να με τιμωρήσει», είπε στους άντρες του, «αν κάνω στον εκλεκτό του Κυρίου αυτά που μου λέτε και ν’ απλώσω χέρι πάνω του· είναι ο εκλεκτός του Κυρίου».

[8]Έτσι, μ’ αυτά τα λόγια απέτρεψε τους ανθρώπους του και δεν τους άφησε να επιτεθούν στο Σαούλ. Σε λίγο ο Σαούλ έφυγε από τη σπηλιά και συνέχισε το δρόμο του.

[9]Ο Δαβίδ σηκώθηκε, βγήκε από τη σπηλιά και φώναξε πίσω από το Σαούλ: «Κύριέ μου, βασιλιά! » Ο Σαούλ γύρισε πίσω του να δει κι ο Δαβίδ γονάτισε με το πρόσωπο στη γη και τον προσκύνησε.

[10]«Γιατί ακούς αυτούς που σου λένε ότι ο Δαβίδ ζητάει το κακό σου; » του φώναξε.

[11]«Να, σήμερα είδες με τα μάτια σου ότι ο Κύριος σε παρέδωσε στα χέρια μου μέσα

caverna, e alguns disseram que eu te matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

στη σπηλιά! Μερικοί μού είπαν να σε σκοτώσω, αλλά εγώ σε λυπήθηκα και τους είπα ότι δεν πρόκειται ν' απλώσω το χέρι μου πάνω στον κύριό μου, γιατί αυτός είναι ο εκλεκτός του Κυρίου.

[11] Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

[12]Κοίτα, πατέρα μου, κοίτα την άκρη του μανδύα σου που την κρατώ στο χέρι μου. Έκοψα την άκρη από το μανδύα σου, εσένα όμως δεν σε σκότωσα. Βλέπεις, λοιπόν, ότι δεν έχω πρόθεση ούτε να σε βλάψω, ούτε να επαναστατήσω εναντίον σου. Βλέπεις ότι δεν αμάρτησα εναντίον σου, ενώ εσύ ζητάς ευκαιρία για να μου στερήσεις τη ζωή.

[12] Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

[13]Ο Κύριος ας κρίνει τη διαφορά μας κι ο Κύριος ας πάρει εκδίκηση για λογαριασμό μου. Εγώ όμως ποτέ δε θα στραφώ εναντίον σου.

[13] Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

[14]Μια παλιά παροιμία λέει: Απ' τους κακούς μόνο κακία βγαίνει μα εγώ δε θα στραφώ εναντίον σου.

[14] Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

[15]Ποιον βγαίνεις να κυνηγήσεις, βασιλιά του Ισραήλ; Ποιον καταδιώκεις; Ένα ψόφιο σκυλί, έναν ψύλλο!

[15] Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

[16]Ο Κύριος ας έρθει κριτής κι ας κρίνει ανάμεσα σ' εμάς τους δυο. Ας εξετάσει κι ας δικαιώσει την υπόθεσή μου και ας με γλιτώσει από την καταδίωξή σου».

[16] Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

[17]Όταν ο Δαβίδ τέλειωσε μ' αυτά που έλεγε στο Σαούλ, εκείνος ρώτησε: «Η φωνή σου είν' αυτή, γιε μου Δαβίδ; » Και ξέσπασε σε δυνατό κλάμα.

[17] Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

[18]«Εσύ είσαι δικαιότερος από μένα», του είπε μετά. «Εσύ μου έκανες καλό, ενώ εγώ σου ανταπέδωσα κακό.

[18] Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

[19] Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

[20] Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

[19]Σήμερα μου απέδειξες την καλοσύνη σου, γιατί ενώ ο Κύριος με παρέδωσε στα χέρια σου, εσύ δεν με σκότωσες.

[20]Ποιος αφήνει τον εχθρό του, όταν τον βρει μπροστά του, να συνεχίσει το δρόμο του ανενόχλητος; Ο Κύριος να σου ανταποδώσει το καλό που μου έκανες σήμερα.

[21]Ξέρω καλά ότι οπωσδήποτε εσύ θα βασιλέψεις κι ότι στα χέρια σου το βασίλειο του Ισραήλ θα είναι ακλόνητο.

[22]Τώρα, λοιπόν, ορκίσου μου στον Κύριο ότι δε θα εξαφανίσεις τη μνήμη μου και τη μνήμη της οικογένειας του πατέρα μου σκοτώνοντας τους απογόνους μου».

[23]Ο Δαβίδ έδωσε όρκο στο Σαούλ. Μετά ο Σαούλ γύρισε στο σπίτι του, ενώ ο Δαβίδ και οι άντρες του ανέβηκαν στη σπηλιά.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 25

Θάνατος του Σαμουήλ

[1]Εκείνο τον καιρό πέθανε ο Σαμουήλ. Όλοι οι Ισραηλίτες συγκεντρώθηκαν κι έκαναν θρήνο γι’ αυτόν· τον έθαψαν στο σπίτι του, στη Ραμά. Μετά ο Δαβίδ κατέβηκε στην έρημο Φαράν.

Δαβίδ και Αβιγαία

[2-4]Στη Μαών ζούσε κάποιος από τη συγγένεια του Χάλεβ, που είχε τα κτήματά του στη γειτονική πόλη Κάρμηλο. Το όνομά του ήταν Ναβάλ και ήταν πάρα πολύ πλούσιος, με τρεις χιλιάδες πρόβατα και χίλια γίδια. Η γυναίκα του, έξυπνη και με ωραία εμφάνιση, ονομαζόταν Αβιγαία. Ο ίδιος ήταν

maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.
[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,
[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!

[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.

[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.

[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.

[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.
[11] Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?

σκληρός και κακός άνθρωπος. Στην έρημο που βρισκόταν ο Δαβίδ, έμαθε ότι ο Ναβάλ είχε πάει στον Κάρμηλο να κουρέψει τα πρόβατά του.
[5]Έστειλε λοιπόν δέκα νέους και τους είπε: «Ανεβείτε στον Κάρμηλο, στο Ναβάλ και χαιρετήστε τον εκ μέρους μου,
[6]μ’ αυτά τα λόγια: “να ’σαι πολύχρονος κι όλα να σου πηγαίνουν καλά στην οικογένειά σου και σ’ όλα σου τα υπάρχοντα!
[7]Ο Δαβίδ άκουσε πως έχεις εκεί κουρευτές προβάτων. Αλλά να ξέρεις ότι τους βοσκούς σου που ήταν μαζί μας στον Κάρμηλο όλο αυτόν τον καιρό δεν τους πειράξαμε, και τίποτε απ’ όσα είχαν δε χάθηκε.
[8]Ρώτησέ τους και θα σου το βεβαιώσουν. Ο Δαβίδ ζητάει να έχουμε την εύνοιά σου, σήμερα που είναι μέρα γιορτής και ήρθαμε σ’ εσένα. Δώσε μας, σε παρακαλούμε, ό,τι μπορείς στους δούλους σου και στο γιο σου το Δαβίδ”».
[9]Ήρθαν, λοιπόν, οι νέοι του Δαβίδ και είπαν εκ μέρους του στο Ναβάλ όλα αυτά τα λόγια και περίμεναν την απάντησή του.
[10]Αλλά ο Ναβάλ τους αποκρίθηκε: «Ποιος είν’ αυτός ο Δαβίδ, ο γιος του Ιεσσαί; Πολλοί δούλοι δραπετεύουν σήμερα από τ’ αφεντικά τους.

[11]Είμαι υποχρεωμένος εγώ να πάρω το ψωμί μου και το κρασί μου και τα σφαχτά που ετοίμασα για τους κουρευτές μου και

να τα δώσω σ' ανθρώπους που δεν τους ξέρω από πού είναι; »

12 Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.

12Οι νέοι πήραν πάλι το δρόμο της επιστροφής, κι ήρθαν και διαβίβασαν στο Δαβίδ όλα αυτά τα λόγια.

13 Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

13Τότε ο Δαβίδ είπε στους άντρες του: «Ζωστείτε τα σπαθιά σας». Τα ζώστηκαν. Ζώστηκε κι εκείνος το δικό του, και τον ακολούθησαν περίπου τετρακόσιοι άντρες, ενώ διακόσιοι έμειναν στις αποσκευές.

14 Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

14Ένας από τους δούλους του Ναβάλ ειδοποίησε την Αβιγαία, τη γυναίκα του αφεντικού του. «Ο Δαβίδ», της είπε, «έστειλε αγγελιοφόρους από την έρημο να χαιρετήσουν τον κύριό μας, αλλά εκείνος τους έβρισε.

15 Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

15Εμάς οι άνθρωποι μας φάνηκαν πολύ καλοί. Δε μας έβλαψαν κι ούτε χάσαμε τίποτε όλο τον καιρό που τους συναναστρεφόμασταν, όταν ήμασταν στα λιβάδια.

16 De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

16Αυτοί ήταν γύρω μας σαν τείχος νύχτα και μέρα, όλο τον καιρό που βόσκαμε μαζί τους τα πρόβατα.

17 Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

17Τώρα, λοιπόν, σκέψου κάτι και κοίτα τι θα κάνεις, γιατί σίγουρα έχει αποφασιστεί κάτι κακό εναντίον του κυρίου μας και της οικογένειάς του. Αλλά αυτός είναι τόσο κακός, που κανένας δεν μπορεί να του μιλήσει».

Abigail apazigua a Davi

18 Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco

18Τότε έτρεξε η Αβιγαία και πήρε διακόσια καρβέλια ψωμί, δυό ασκιά κρασί, πέντε

ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

πρόβατα έτοιμα σφαγμένα, πέντε γαβάθες ψημένο στάρι, εκατό τσαμπιά ξερή σταφίδα και διακόσιες αρμαθιές ξηρά σύκα και τα φόρτωσε στα γαϊδούρια.

[19] e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

[19]«Προχωρήστε εσείς μπροστά από μένα», είπε στους δούλους της, «κι εγώ θα σας ακολουθώ». Αλλά στον άντρα της το Ναβάλ δεν είπε τίποτα.

[20] Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

[20]Ενώ αυτή κατέβαινε καβάλα στο γαϊδούρι της, κρυμμένη πίσω από ένα ύψωμα, ο Δαβίδ και οι άντρες του έρχονταν προς το μέρος της και συναντήθηκαν.

[21] Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este possui no deserto, e de nada sentiu falta de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

[21]Όλο αυτό το διάστημα ο Δαβίδ σκεφτόταν: «Πράγματι, μάταια φύλαγα τα υπάρχοντα αυτουνού στην έρημο, να μη χαθεί τίποτε. Αυτός τώρα μου ανταποδίδει κακό για το καλό που του ’κανα.

[22] Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

[22]O Θεός να με τιμωρήσει, αν αφήσω εγώ απ’ όλα τα υπάρχοντά του ένα αρσενικό ζωντανό ως αύριο το πρωί! »

[23] Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

[23]Η Αβιγαία μόλις είδε το Δαβίδ, κατέβηκε βιαστικά από το γαϊδούρι, έσκυψε το κεφάλι της μπροστά του και τον προσκύνησε ως το έδαφος.

[24] Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

[24]Έπεσε στα πόδια του και του είπε: «Δικό μου, κύριέ μου, είναι το φταίξιμο. Άσε τη δούλη σου να σου μιλήσω κι άκουσέ με.

[25] Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com

[25]Μην πάρεις, κύριέ μου, στα σοβαρά τον κακό αυτό άνθρωπο, το Ναβάλ. Αυτός είναι Ναβάλ –όνομα και πράγμα. Η ανοησία είναι το χαρακτηριστικό του.

ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

Εγώ όμως, η δούλη σου, δεν είδα τους νέους σου που μας έστειλες.

[26] Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

[26]»Και τώρα, κύριέ μου, σε βεβαιώνω ότι, όπως είναι αλήθεια πως ο Κύριος υπάρχει και πως εσύ ζεις, έτσι είναι αλήθεια ότι ο Κύριος σε εμπόδισε να κάνεις φόνο και να πάρεις εκδίκηση εσύ ο ίδιος. Είθε να καταντήσουν σαν το Ναβάλ οι εχθροί σου κι αυτοί που θέλουν το κακό σου, κύριέ μου!

[27] Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

[27]Το δώρο αυτό που σου ’φερα η δούλη σου, ας δοθεί στους άντρες που σε ακολουθούν, κύριέ μου.

[28] Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

[28]Συγχώρησε, σε παρακαλώ, το παράπτωμα της δούλης σου! Ξέρω καλά, κύριέ μου, πως ο Κύριος θα δώσει οπωσδήποτε τη βασιλεία στους δικούς σου απογόνους για πάντα, γιατί πολεμάς γι’ αυτόν· και κακό δε θα σε βρει στη ζωή σου.

[29] Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

[29]Κάποιος σε καταδιώκει και προσπαθεί να σε σκοτώσει, κύριέ μου, αλλά η ζωή σου είναι προστατευμένη κοντά στον Κύριο, το Θεό σου. Αυτός θα ξετινάξει τη ζωή των εχθρών σου σαν με σφεντόνα.

[30] E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

[30]Όταν ο Κύριος πραγματοποιήσει όλες τις ευεργεσίες του που σου έχει υποσχεθεί και σε κάνει αρχηγό στον Ισραήλ,

[31] então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas próprias mãos; quando o SENHOR te

[31]τότε, κύριέ μου, δε θα υποφέρεις από τις τύψεις της συνείδησής σου, ότι σκότωσες χωρίς λόγο ή ότι πήρες εσύ ο ίδιος εκδίκηση για τον εαυτό σου. Ωστόσο, όταν

houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

[32] Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.

[33] Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.

[34] Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te fizesse mal, se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não teria ficado a Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

[35] Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

A morte de Nabal

[36] Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.

[37] Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.

[38] Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

Davi casa com Abigail

ο Κύριος θα σ’ έχει ευεργετήσει, θυμήσου με κι εμένα, τη δούλη σου».

[32]Τότε ο Δαβίδ είπε στην Αβιγαία: «Ευλογημένος ας είναι ο Θεός του Ισραήλ, που σ’ έστειλε σήμερα να με συναντήσεις!

[33]Ευλογημένη η φρόνησή σου και ευλογημένη εσύ, που μ’ εμπόδισες να κάνω φόνο σήμερα και να πάρω εκδίκηση εγώ για τον εαυτό μου!

[34]Πράγματι είναι αληθινός ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, που με εμπόδισε να σου κάνω κακό! Αν δεν έτρεχες να ’ρθεις να με συναντήσεις, δε θα ’μενε στον Ναβάλ κανένα αρσενικό ως την αυγή».

[35]Ο Δαβίδ δέχτηκε τα δώρα που του πρόσφερε η Αβιγαία και της είπε: «Γύρνα ξένοιαστη στο σπίτι σου. Βλέπεις, εγώ υποχώρησα στα λόγια σου και τίμησα το πρόσωπό σου».

[36]Όταν η Αβιγαία γύρισε στον Ναβάλ, εκείνος είχε φαγοπότι στο σπίτι του σαν να ήταν συμπόσιο βασιλικό. Ο ίδιος είχε ’ρθεί στο κέφι και ήταν τύφλα στο μεθύσι. Γι’ αυτό δεν του είπε τίποτα ως την αυγή.

[37]Την άλλη μέρα το πρωί, όταν ο Ναβάλ είχε πια ξεμεθύσει, η γυναίκα του του διηγήθηκε όλα όσα συνέβησαν. Τότε αυτός έπαθε συμφόρηση και παρέλυσε.

[38]Μετά από δέκα περίπου μέρες, ο Κύριος έστειλε στον Ναβάλ καινούριο πλήγμα και πέθανε.

[39] Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

[39]Όταν έμαθε ο Δαβίδ ότι ο Ναβάλ πέθανε, είπε: «Ευλογημένος ας είναι ο Κύριος, που εκδικήθηκε την προσβολή που μου έκανε ο Ναβάλ κι εμπόδισε το δούλο του να κάνω κάποιο κακό! Ο Κύριος έστρεψε την κακία του Ναβάλ στο ίδιο του το κεφάλι». Κι έστειλε ο Δαβίδ ανθρώπους να προτείνουν στην Αβιγαία να γίνει γυναίκα του.

[40] Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.

[40]Ήρθαν οι δούλοι του στην Αβιγαία στην πόλη Κάρμηλο και της είπαν: «Ο Δαβίδ μας έστειλε σ' εσένα για να σε πάρει γυναίκα του».

[41] Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.

[41]Εκείνη σηκώθηκε κι έπεσε με το πρόσωπο καταγής. «Δούλη του είμαι», είπε, «που θα γίνω υπηρέτρια έτοιμη να πλύνει τα πόδια των δούλων του κυρίου μου».

[42] Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.

[42]Η Αβιγαία σηκώθηκε βιαστικά, ανέβηκε στο γαϊδούρι και ξεκίνησε με συνοδεία τις υπηρέτριές της. Ακολούθησε τους αγγελιοφόρους του Δαβίδ και έγινε γυναίκα του.

[43] Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,

[43]Ο Δαβίδ πήρε επίσης και την Αχινοάμ από την Ιζρεέλ, και ήταν και οι δύο τους γυναίκες του.

[44] porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

[44]Στο μεταξύ ο Σαούλ την κόρη του τη Μιχάλ, γυναίκα του Δαβίδ, την έδωσε στον Φαλτί, γιο του Λαΐς από τη Γαλλίμ.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

[1] Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 26

Ο Δαβίδ αποφεύγει να σκοτώσει τον Σαούλ στη Ζιφ

[1]Οι Ζιφίτες ήρθαν στο Σαούλ, στη Γιβεά, και του είπαν: «Ξέρεις ότι ο Δαβίδ

κρύβεται στο λόφο Χαχιλά, απέναντι στη στέπα; »

[2] Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

[2]Ο Σαούλ τότε σηκώθηκε και κατέβηκε στην έρημο Ζιφ με τρεις χιλιάδες επίλεκτους Ισραηλίτες, για να ψάξει για το Δαβίδ.

[3] Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho; porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

[3]Στρατοπέδευσε στο λόφο Χαχιλά, κοντά στο δρόμο. Όταν ο Δαβίδ, που έμενε στην έρημο, άκουσε πως ο Σαούλ τον αναζητούσε εκεί,

[4] enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

[4]έστειλε κατασκόπους να πάρουν σίγουρες πληροφορίες κι έμαθε ότι ο Σαούλ πράγματι είχε φτάσει εκεί.

[5] Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

[5]Τότε σηκώθηκε κι ήρθε στην τοποθεσία όπου είχε στρατοπεδεύσει ο Σαούλ. Είδε και τον τόπο όπου κοιμόταν ο Σαούλ κι ο Αβενήρ, γιος του Νηρ, ο αρχιστράτηγός του. Ο Σαούλ κοιμόταν στη μέση του στρατοπέδου, ενώ οι στρατιώτες είχαν κατασκηνώσει γύρω του.

[6] Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe: Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

[6]Τότε κάλεσε τον Αχιμέλεχ το Χετταίο και τον Αβισάι, γιο της Σερουΐας κι αδερφό του Ιωάβ. «Ποιος θα κατέβει μαζί μου», τους είπε, «στο στρατόπεδο του Σαούλ; » Ο Αβισάι απάντησε: «Κατεβαίνω εγώ μαζί σου».

[7] Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

[7]Έτσι ήρθαν ο Δαβίδ και ο Αβισάι στο στρατόπεδο τη νύχτα, και είδαν το Σαούλ που κοιμόταν στο κέντρο του στρατοπέδου, με το ακόντιό του μπηγμένο στο έδαφος, πλάι στο κεφάλι του. Ο Αβενήρ και οι άλλοι στρατιώτες κοιμόνταν γύρω του.

[8] Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo;

[8]Τότε είπε ο Αβισάι στο Δαβίδ: «Απόψε ο Θεός παρέδωσε τον εχθρό σου στα χέρια

deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

σου. Άσε με τώρα να τον καρφώσω στη γη με το ακόντιο μ’ ένα χτύπημα. Δεν θα χρειαστεί να τον χτυπήσω δεύτερη φορά».

[9] Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

[9]Αλλά ο Δαβίδ του είπε: «Μην τον σκοτώσεις· γιατί ποιος θ’ απλώσει χέρι εναντίον του εκλεκτού του Κυρίου και θα μείνει ατιμώρητος;

[10] Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

[10]Σε βεβαιώνω στο όνομα του αληθινού Θεού πως ο Κύριος ο ίδιος θα θέσει τέρμα στη ζωή του Σαούλ, είτε πεθάνει από φυσικό θάνατο, είτε σκοτωθεί στο πεδίο της μάχης.

[11] O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora, porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

[11]Ο Κύριος να με φυλάξει να μην απλώσω το χέρι μου εναντίον του εκλεκτού του! Τώρα, λοιπόν, πάρε το ακόντιο, που είναι κοντά στο κεφάλι του και το δοχείο με το νερό και πάμε να φύγουμε».

[12] Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam, porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

[12]Έτσι πήρε ο Δαβίδ το ακόντιο και το δοχείο με το νερό, που ήταν κοντά στο κεφάλι του Σαούλ, και έφυγαν. Κανένας δεν είδε και κανένας δεν κατάλαβε τίποτα, ούτε ξύπνησε κανείς. Όλοι τους κοιμόνταν, γιατί ο Κύριος τους είχε κάνει να πέσουν σε ύπνο βαθύ.

[13] Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

[13]Ο Δαβίδ πέρασε από την άλλη μεριά της κοιλάδας και στάθηκε στην κορυφή του βουνού, σε μεγάλη απόσταση από το στρατόπεδο του Σαούλ.

[14] Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então, Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

[14]Τότε φώναξε στο στρατό και στον Αβενήρ, γιο του Νηρ: «Δεν απαντάς, Αβενήρ; » Κι ο Αβενήρ απάντησε: «Ποιος είσ’ εσύ που φωνάζεις στο βασιλιά; »

[15] Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu

[15]Ο Δαβίδ του λέει: «Δεν είσαι άντρας εσύ; Μα δεν υπάρχει καλύτερος στρατιώτης από σένα στον Ισραήλ! Γιατί, λοιπόν, δε

senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

φύλαξες τον κύριό σου, το βασιλιά; Κάποιος ήρθε να τον σκοτώσει.

[16] Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

[16]Δεν ήταν σωστό αυτό που έκανες. Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό ότι θα πεθάνετε όλοι σας, γιατί δε φυλάξατε τον κύριό σας, τον εκλεκτό του Κυρίου. Και τώρα ψάξε να βρεις πού είναι το ακόντιο του βασιλιά και το δοχείο με το νερό, που ήταν πλάι στο κεφάλι του! »

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

[17] Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

[17]Ο Σαούλ αναγνώρισε τη φωνή του Δαβίδ και φώναξε: «Η φωνή σου είν' αυτή, γιε μου, Δαβίδ; » Ο Δαβίδ απάντησε: «Η φωνή μου είναι, κύριέ μου, βασιλιά.

[18] Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

[18]Γιατί, κύριέ μου, καταδιώκεις εμένα το δούλο σου; » του λέει. «Τι έκανα; τι κακό σκέφτηκα;

[19] Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje, para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

[19]Τώρα, λοιπόν, άκουσε σε παρακαλώ το δούλο σου, κύριέ μου βασιλιά: Αν ο Κύριος σε παρακίνησε εναντίον μου, ας τον εξευμενίσουμε με μια θυσία. Αν όμως σε παρακινούν άνθρωποι, ας είναι καταραμένοι ενώπιον του Κυρίου, γιατί με καταδιώκουν σήμερα, και δε μ' αφήνουν να ζήσω ήσυχος στη χώρα που έδωσε ο Κύριος στο λαό του για ιδιοκτησία τους. Είναι σαν να με στέλνουν αλλού να λατρέψω άλλους θεούς.

[20] Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

[20]Αλλά ας μη χυθεί το αίμα μου σε ξένη γη, μακριά από την παρουσία του Κυρίου, αφού ο βασιλιάς του Ισραήλ βγήκε ζητώντας να με σκοτώσει, όπως κυνηγάνε τις πέρδικες στα βουνά».

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha

[21]Ο Σαούλ απάντησε: «Αμάρτησα! Γύρνα πίσω, γιε μου, Δαβίδ! Δε θα σου κάνω πια κακό, αφού σεβάστηκες σήμερα τη ζωή

vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

μου. Φέρθηκα ανόητα και πλανήθηκα φοβερά».

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[22]Ο Δαβίδ απάντησε: «Εδώ είναι το ακόντιό σου, βασιλιά. Ας περάσει ένας από τους άντρες σου να το πάρει.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[23]Κι ο Κύριος ας ανταμείψει του καθενός μας τη δικαιοσύνη και την πιστότητα. Σήμερα σε παρέδωσε ο Κύριος στα χέρια μου, αλλά εγώ δεν θέλησα ν’ απλώσω το χέρι μου στον εκλεκτό του.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[24]Κι όπως εγώ σεβάστηκα σήμερα τη ζωή σου, έτσι ας σεβαστεί κι ο Κύριος τη δική μου ζωή κι ας με ελευθερώσει από όλα αυτά τα δεινά».

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

[25]Τότε ο Σαούλ είπε στο Δαβίδ: «Ευλογημένος να είσαι, γιε μου, Δαβίδ! Εσύ το δίχως άλλο θα κατορθώσεις μεγάλα πράγματα και τελικά θα επικρατήσεις». Ο Δαβίδ εξακολούθησε το δρόμο του, ενώ ο Σαούλ γύρισε στο σπίτι του.

1 Samuel 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

[1] Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus; para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 27

Ο Δαβίδ ζει ανάμεσα στους Φιλισταίους

[1]Ο Δαβίδ σκέφτηκε: «Κάποτε θα πέσω στα χέρια του Σαούλ· δεν είναι καλύτερα για μένα να φύγω και να πάω στη χώρα των Φιλισταίων; Έτσι αυτός θ’ απελπιστεί και θα πάψει πια να με καταδιώκει στο ισραηλιτικό έδαφος. Μ’ αυτό τον τρόπο θα γλιτώσω κι εγώ απ’ αυτόν».

[2] Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

[2]Έτσι ο Δαβίδ και οι εξακόσιοι άντρες του σηκώθηκαν και πέρασαν στον Αχίς, γιο του Μαώχ και βασιλιά της Γαθ.

[3] Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3]Ο Δαβίδ και οι άντρες του εγκαταστάθηκαν όλοι στη Γαθ κοντά στον Αχίς, καθένας με την οικογένειά του· ο Δαβίδ είχε μαζί του τις δύο γυναίκες του, την Αχινοάμ από την Ιζρεέλ και την Αβιγαία, που ήταν πριν γυναίκα του Ναβάλ, από την πόλη Κάρμηλο.

[4] Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

[4]Όταν έφτασε η είδηση στο Σαούλ ότι ο Δαβίδ έφυγε στη Γαθ, σταμάτησε πια να τον καταδιώκει.

[5] Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

[5]Μια μέρα ο Δαβίδ είπε στον Αχίς: «Αν με θεωρείς το δούλο σου άξιο της εμπιστοσύνης σου, ας μου δοθεί ένας τόπος να εγκατασταθώ σε μια από τις πόλεις της επαρχίας. Δεν υπάρχει λόγος να κατοικώ στην πρωτεύουσα του βασιλείου μαζί σου».

[6] Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

[6]Έτσι, εκείνη την ημέρα ο Αχίς του παραχώρησε την πόλη Σικλάγ. Γι' αυτό και η Σικλάγ ανήκει στους βασιλιάδες του Ιούδα μέχρι σήμερα.

[7] E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

[7]Ο Δαβίδ έμεινε στη χώρα των Φιλισταίων ένα χρόνο και τέσσερις μήνες.

[8] Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

[8]Στο μεταξύ, αυτός και οι άντρες του πήγαιναν κι έκαναν επιδρομές ενάντια στους Γεσουρίτες, στους Γεζερίτες και στους Αμαληκίτες, δηλαδή στους αρχικούς κατοίκους της περιοχής, προς την κατεύθυνση της Σουρ ως την Αίγυπτο.

[9] Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e

[9]Χτυπούσαν αυτές τις περιοχές και δεν άφηναν ζωντανούς ούτε άντρες ούτε

tomava as ovelhas, e os bois, e os jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

[10] E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

[11] Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

[12] Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

1 Samuel 28

Saul consulta a médium de En-Dor

[1] Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

[2] Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

[3] Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em

γυναίκες· έπαιρναν πρόβατα, βόδια, γαϊδούρια, καμήλες και ρουχισμό και γύριζαν στον Αχίς.

[10]Ο Αχίς τον ρωτούσε: «Πού επιτεθήκατε σήμερα; » Κι ο Δαβίδ απαντούσε: «Νότια της περιοχής Ιούδα» ή «νότια των Ιεραχμεελιτών» ή «νότια της περιοχής των Κεναίων».

[11]Ο Δαβίδ δεν άφηνε κανέναν ζωντανό, ούτε άντρα ούτε γυναίκα, για να μην πάνε στη Γαθ και μιλήσουν εναντίον του για όσα τους έκανε. Αυτή ήταν η τακτική του όλο τον καιρό που έμεινε στη χώρα των Φιλισταίων.

[12]Ο Αχίς, είχε εμπιστοσύνη στο Δαβίδ, γιατί σκεφτόταν ότι μ' αυτόν τον τρόπο ο Δαβίδ το δίχως άλλο γινόταν μισητός στον λαό του, τον Ισραήλ· έτσι θα του ήταν δούλος για πάντα.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 28

[1]Εκείνο τον καιρό οι Φιλισταίοι συγκέντρωσαν τις στρατιωτικές τους δυνάμεις για να πολεμήσουν εναντίον του Ισραήλ. Είπε τότε ο Αχίς στο Δαβίδ: «Πρέπει να ξέρεις ότι θα βγεις μαζί μου στον πόλεμο με τους άντρες σου».

[2]Ο Δαβίδ του αποκρίθηκε: «Τώρα θα δεις τι μπορώ να κάνω εγώ ο δούλος σου». Και του είπε ο Αχίς: «Γι' αυτό κι εγώ σε ορίζω ισόβιο σωματοφύλακά μου».

Ο Σαούλ συμβουλεύεται τη μάντισσα

[3]Ο Σαμουήλ είχε πια πεθάνει. Όλοι οι Ισραηλίτες είχαν συμμετάσχει στο θρήνο γι' αυτόν και μετά τον έθαψαν στην πόλη

Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

του τη Ραμά. Κι ο Σαούλ είχε διώξει τους νεκρομάντεις και τους μάντεις από τη χώρα.

4 Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

4Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, οι Φιλισταίοι και ήρθαν και στρατοπέδευσαν στη Σουνήμ. Ο Σαούλ συγκέντρωσε όλους τους Ισραηλίτες και στρατοπέδευσαν στο όρος Γελβουέ.

5 Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

5Όταν είδε ο Σαούλ το στρατόπεδο των Φιλισταίων, τον έπιασε φόβος και τρόμος μεγάλος.

6 Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

6Ρώτησε, λοιπόν, τον Κύριο, αλλά ο Κύριος δεν του απάντησε ούτε με όνειρο, ούτε με τα Ουρίμ, ούτε μέσω των προφητών.

7 Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium, para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

7Τότε διέταξε ο Σαούλ τους αξιωματούχους του: «Βρέστε μου μια γυναίκα που να επικοινωνεί με τα πνεύματα των νεκρών, για να πάω σ’ αυτήν και να τη ρωτήσω». Εκείνοι του απάντησαν: «Υπάρχει μια γυναίκα νεκρομάντισσα στην Εν-Δωρ».

8 Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me faças subir aquele que eu te disser.

8Τότε μεταμφιέστηκε ο Σαούλ κι έφυγε μαζί με δύο άντρες. Έφτασαν νύχτα στη γυναίκα και ο Σαούλ της είπε: «Μάντεψε το μέλλον για μένα με τη βοήθεια των πνευμάτων των νεκρών και φέρε μου εκείνον που θα σου πω».

9 Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os médiuns e adivinhos; por que, pois, me armas cilada à minha vida, para me matares?

9Η γυναίκα του απάντησε: «Αφού ξέρεις τι έκανε ο Σαούλ στους νεκρομάντεις και τους μάντεις και τους έδιωξε από τη χώρα! Γιατί, λοιπόν, ζητάς να με παγιδέψεις και να χάσω τη ζωή μου; »

[10] Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.
[11] Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.

[12] Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.

[13] Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.

[14] Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.

[15] Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.

[16] Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?
[17] Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera;

[10]Τότε ο Σαούλ της είπε: «Σου ορκίζομαι στον αληθινό Θεό ότι εσύ δε θα κινδυνέψεις στην όλη υπόθεση».
[11]«Ποιον θέλεις να σου φέρω; » ρώτησε η γυναίκα. Κι ο Σαούλ απάντησε: «Θέλω να μου φέρεις το Σαμουήλ».
[12]Η γυναίκα όταν είδε το Σαμουήλ, έβγαλε μια δυνατή κραυγή και φώναξε στο Σαούλ: «Γιατί με γέλασες; αφού εσύ είσαι ο Σαούλ! »
[13]«Μη φοβάσαι», της λέει ο βασιλιάς. «Τι είδες; » Η γυναίκα τού απάντησε: «Είδα ένα πνεύμα ν' ανεβαίνει από τα βάθη της γης».
[14]«Πώς είναι η μορφή του; » τη ρώτησε. «Είν' ένας γέρος», είπ' εκείνη, «που ανεβαίνει τυλιγμένος μ' ένα μανδύα». Ο Σαούλ αναγνώρισε ότι αυτός ήταν ο Σαμουήλ κι έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσκύνησε.
[15]Ο Σαμουήλ είπε στο Σαούλ: «Γιατί με κάλεσες ν' ανέβω και μ' ανησύχησες; » «Βρίσκομαι σε πάρα πολύ μεγάλη στενοχώρια», είπε ο Σαούλ. «Οι Φιλισταίοι πολεμάνε εναντίον μου κι ο Θεός έφυγε μακριά μου· δε μου απαντάει πια ούτε με προφήτες ούτε με όνειρα. Γι' αυτό κάλεσα εσένα να μου πεις τι πρέπει να κάνω».
[16]Ο Σαμουήλ απάντησε: «Αφού ο Κύριος έφυγε μακριά σου κι έγινε εχθρός σου, τι ρωτάς εμένα;
[17]Ο Κύριος έκανε εκείνο που σου είχα αναγγείλει εκ μέρους του: Αφαίρεσε τη

tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.

[18] Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.

[19] O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.

[20] De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

[21] Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

[22] Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

[23] Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

βασιλεία από τα χέρια σου και την έδωσε σ' έναν άλλο, στο Δαβίδ.

[18]Εσύ δεν υπάκουσες τις εντολές του και δεν εξόντωσες εντελώς τους Αμαληκίτες· γι' αυτό και ο Κύριος σου φέρεται έτσι σήμερα.

[19]Επίσης ο Κύριος θα παραδώσει εσένα και το λαό σου στην εξουσία των Φιλισταίων. Αύριο κιόλας, εσύ και οι γιοι σου θα είσαστε μαζί μου. Ακόμα, το στρατό των Ισραηλιτών θα τον παραδώσει ο Κύριος στην εξουσία των Φιλισταίων».

[20]Όταν ο Σαούλ άκουσε αυτά τα λόγια του Σαμουήλ, κατατρομοκρατήθηκε και γκρεμίστηκε ολόκληρος στη γη. Ήταν κι εξαντλημένος, γιατί δεν είχε φάει τίποτα όλη εκείνη την ημέρα και την προηγούμενη νύχτα.

[21]Η γυναίκα πλησίασε το Σαούλ και είδε ότι ήταν πολύ ταραγμένος. «Βλέπεις», του είπε, «η δούλη σου υπάκουσα στη διαταγή σου, ριψοκινδυνεύοντας τη ζωή μου.

[22]Τώρα, λοιπόν, άκουσέ με κι εσύ και άφησέ με να σου δώσω ένα κομμάτι ψωμί να φας για να πάρεις δύναμη, πριν συνεχίσεις το δρόμο σου».

[23]Αλλά ο Σαούλ αρνιόταν κι έλεγε: «Δεν θέλω να φάω». Τον πίεσαν όμως οι αξιωματούχοι του και η γυναίκα, και υποχώρησε στην παράκλησή τους. Σηκώθηκε από τη γη και κάθισε στο κρεβάτι.

[24] Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

[25] E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

[24]Η γυναίκα έσφαξε γρήγορα ένα μοσχάρι που το είχε στο σπίτι και το πάχαινε, πήρε αλεύρι, το ζύμωσε κι έψησε άζυμα ψωμιά.

[25]Τα έφερε μπροστά στο Σαούλ και στους αξιωματούχους του κι έφαγαν. Έπειτα σηκώθηκαν κι έφυγαν την ίδια νύχτα.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

[1] Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

[2] Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

[3] Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há muitos dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

[4] Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 29

Οι Φιλισταίοι αποπέμπουν το Δαβίδ

[1]Οι Φιλισταίοι συγκέντρωσαν όλο το στρατό τους στην Αφέκ. Οι Ισραηλίτες στρατοπέδευσαν στην πηγή πριν από την Ιζρεέλ.

[2]Οι αρχηγοί των Φιλισταίων προέλαυναν με τις μονάδες τους ανά εκατό και ανά χίλιους άντρες. Ο Δαβίδ και οι άντρες του ακολουθούσαν μαζί με τον Αχίς.

[3]«Τι θέλουν εδώ αυτοί οι Εβραίοι; » ρώτησαν οι αρχηγοί. Ο Αχίς τους απάντησε: «Αυτός είναι ο Δαβίδ, που ήταν στην υπηρεσία του Σαούλ, βασιλιά του Ισραήλ. Είναι μαζί μου εδώ και πολύν καιρό. Από τότε που ήρθε σ' εμένα δεν έχει κάνει τίποτε το αξιόμεμπτο».

[4]Αυτοί όμως οργίστηκαν εναντίον του Αχίς. «Στείλε τον πίσω αυτόν τον άνθρωπο», του είπαν. «Να καθίσει στον τόπο που του όρισες και να μην έρθει μαζί μας στη μάχη, γιατί αυτοί στη διάρκεια της μάχης θα στραφούν εναντίον μας. Ο ίδιος θα κοιτάξει να συμφιλιωθεί με τον κύριό του παίρνοντας τα κεφάλια αυτών εδώ των αντρών μας!

[5] Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[5]Αυτός δεν είναι ο Δαβίδ, για τον οποίο οι γυναίκες χορεύοντας αποκρίνονταν η μια στην άλλη: "Ο Σαούλ σκότωσε χιλιάδες μα ο Δαβίδ μυριάδες"; »

[6] Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.

[6]Τότε κάλεσε ο Αχίς το Δαβίδ και του είπε: «Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό πως είσαι άξιος της εμπιστοσύνης μου, και θα μου άρεσε να πολεμούσες μαζί μου στη μάχη· από τη μέρα που ήρθες κοντά μου μέχρι σήμερα δεν έχεις κάνει τίποτα το αξιόμεμπτο εναντίον μου. Αλλά στα μάτια των άλλων αρχηγών των Φιλισταίων δεν είσαι αγαπητός.

[7] Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.

[7]Τώρα, λοιπόν, γύρνα πίσω και πήγαινε στο καλό, για να μη δυσαρεστηθούν».

[8] Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?

[8]Ο Δαβίδ απάντησε στον Αχίς: «Μα τι έκανα; Τι κακό βρήκες, κύριέ μου βασιλιά, σ' εμένα το δούλο σου, από τη μέρα που ήρθα σ' εσένα μέχρι σήμερα, ώστε να μην πάω να πολεμήσω εναντίον των εχθρών σου; »

[9] Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus; porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.

[9]Ο Αχίς του αποκρίθηκε: «Ξέρω ότι μου είσαι αγαπητός σαν άγγελος του Θεού· αλλά οι άλλοι αρχηγοί των Φιλισταίων είπαν: "να μην έρθει αυτός μαζί μας στον πόλεμο".

[10] Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.

[10]Τώρα λοιπόν, εσύ και οι άντρες που σ' ακολουθούν, σηκωθείτε νωρίς το πρωί όταν φέξει και φύγετε».

[11] Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

[11]Νωρίς νωρίς, λοιπόν, την άλλη μέρα το πρωί ο Δαβίδ και οι άντρες του σηκώθηκαν κι έφυγαν για τη χώρα των Φιλισταίων. Στο μεταξύ οι Φιλισταίοι έφτασαν στην Ιζρεέλ.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

[1] Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague, já os amalequitas tinham dado com ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

[2] tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.

[3] Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

[4] Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.

[5] Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[6] Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

Davi livra os cativos

[7] Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 30

Ο πόλεμος εναντίον των Αμαληκιτών

[1]Όταν μετά από τρεις μέρες ο Δαβίδ και οι άντρες του έφτασαν στη Σικλάγ, οι Αμαληκίτες είχαν επιτεθεί νότια της περιοχής του Ιούδα είχαν χτυπήσει τη Σικλάγ και την είχαν πυρπολήσει.

[2]Αιχμαλώτισαν τις γυναίκες και όλους όσοι βρίσκονταν στην πόλη, μικρούς και μεγάλους. Δε σκότωσαν κανέναν, αλλά τους πήραν μαζί τους κι εξακολούθησαν τον δρόμο τους.

[3]Όταν ήρθε ο Δαβίδ και οι άντρες του στην πόλη, τη βρήκαν πυρποληµένη και είδαν ότι οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους είχαν απαχθεί.

[4]Τότε άρχισαν όλοι τους να κλαίνε με γοερές κραυγές, ώσπου εξαντλήθηκαν από το κλάμα.

[5]Αιχμαλωτίστηκαν επίσης και οι δύο γυναίκες του Δαβίδ, η Αχινοάμ, που καταγόταν από την Ιζρεέλ και η Αβιγαία, πρώην γυναίκα του Ναβάλ από την πόλη Κάρμηλος.

[6]Ο Δαβίδ έπεσε σε μεγάλη στενοχώρια, γιατί οι σύντροφοί του σκέφτονταν να τον λιθοβολήσουν. Ήταν όλοι τους πολύ πικραμένοι, καθένας τους για τους γιους τους και τις κόρες τους. Ο Δαβίδ όμως πήρε δύναμη από τον Κύριο, το Θεό του,

[7]και είπε στον ιερέα Αβιάθαρ, γιο του Αχιμέλεχ: «Φέρε μου, σε παρακαλώ, το εφώδ». Ο Αβιάθαρ του έφερε το εφώδ

[8] Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.

[9] Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.
[10] Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que duzentos ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

[11] Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

[12] Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.
[13] Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.
[14] Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.
[15] Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe:

[8]κι ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο: «Να καταδιώξω τη συμμορία αυτή των ληστών; Θα την προφτάσω; » Και ο Κύριος του απάντησε: «Καταδίωξέ την· σίγουρα θα τους προφτάσεις και θα ελευθερώσεις τους αιχμαλώτους».

[9-10]Έτσι ο Δαβίδ με τους εξακόσιους άντρες του έφυγαν και ήρθαν ως το χείμαρρο Βεσόρ, όπου και παρέμειναν αρκετοί απ' αυτούς –διακόσιοι άντρες– γιατί ήταν κουρασμένοι και δεν μπορούσαν να περάσουν το ποτάμι. Ο Δαβίδ με τετρακόσιους άντρες εξακολούθησε την καταδίωξη.

[11]Έξω στα χωράφια οι άντρες του Δαβίδ βρήκαν έναν νεαρό Αιγύπτιο και τον έφεραν στο Δαβίδ. Του έδωσαν ψωμί και έφαγε και νερό να πιει·

[12]του έδωσαν ακόμη μια τσαπέλα ξερά σύκα και δυο τσαμπιά ξερές σταφίδες· έφαγε και συνήλθε, γιατί είχε να φάει και να πιει τρία μερόνυχτα.

[13]Ο Δαβίδ τον ρώτησε: «Σε ποιον ανήκεις και από πού είσαι; » Εκείνος απάντησε: «Είμαι Αιγύπτιος, δούλος κάποιου Αμαληκίτη· ο κύριός μου μ' εγκατέλειψε, γιατί αρρώστησα πριν από τρεις μέρες.
[14]Εμείς επιτεθήκαμε νότια της περιοχής των Κερεθιτών, στην περιοχή του Ιούδα και νότια της περιοχής των Χαλεβιτών και πυρπολήσαμε τη Σικλάγ».
[15]Τότε ο Δαβίδ του είπε: «Θα μας οδηγήσεις κάτω σ' αυτή τη συμμορία των

Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

[16] E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

[17] Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

[18] Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

[19] Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

[20] Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

Davi estabelece a lei da divisão da presa

[21] Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi, aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

ληστών; » Ο νεαρός απάντησε: «Ορκίσου μου στο Θεό ότι δε θα με σκοτώσεις και δε θα με παραδώσεις στον κύριό μου κι εγώ θα σε οδηγήσω σ’ αυτούς».

[16]Έτσι ο νεαρός οδήγησε το Δαβίδ στους Αμαληκίτες. Είχαν σκορπιστεί σ’ όλη την περιοχή τρώγοντας και πίνοντας και πανηγυρίζοντας για τα άφθονα λάφυρα που είχαν πάρει από τη χώρα των Φιλισταίων κι από την περιοχή του Ιούδα.

[17]Ο Δαβίδ τους πολέμησε μ’ επιτυχία από την αυγή της επόμενης μέρας ως το βράδυ· κανείς απ’ αυτούς δε σώθηκε, παρά μόνο τετρακόσιοι νέοι, που έφυγαν καβάλα στις καμήλες τους.

[18]Ο Δαβίδ πήρε πίσω όλα όσα είχαν αρπάξει οι Αμαληκίτες, κι ελευθέρωσε τις δύο γυναίκες του.

[19]Κανείς δε βρέθηκε να λείπει, μικρός ή μεγάλος, γιος ή θυγατέρα· επίσης τίποτα δεν έλειπε από τα λάφυρα που τους είχαν πάρει οι Αμαληκίτες. Τα πήρε πάλι όλα πίσω ο Δαβίδ.

[20]Επίσης πήρε όλα τα πρόβατα και τα βόδια των Αμαληκιτών· τα οδηγούσαν μπροστά από τα άλλα ζώα και φώναζαν: «Αυτά είναι τα λάφυρα του Δαβίδ! »

[21]Ο Δαβίδ ήρθε στο χείμαρρο Βεσόρ, όπου είχαν παραμείνει οι διακόσιοι άντρες που δεν τον ακολούθησαν γιατί ήταν κουρασμένοι. Αυτοί, όταν τον είδαν να πλησιάζει μαζί με τους άντρες που ήταν μαζί του, βγήκαν να τους προϋπαντήσουν. Ο Δαβίδ βγήκε μπροστά από τους άλλους, τους πλησίασε και τους χαιρέτησε.

[22] Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

[22]Τότε, μερικοί κακόβουλοι και αχρείοι άνθρωποι από κείνους που είχαν πάει μαζί με τον Δαβίδ, έλεγαν: «Αυτοί δεν ήρθανε μαζί μας! Δε θα τους δώσουμε από τα λάφυρα που πήραμε πίσω. Να πάρουν ο καθένας τη γυναίκα τους και τα παιδιά τους και να φύγουν».

[23] Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

[23]Αλλά ο Δαβίδ είπε: «Μην κάνετε έτσι, αδέρφια μου, μ' αυτά που μας έδωσε ο Θεός. Αυτός μας φύλαξε κι έκανε να πέσει στα χέρια μας η συμμορία των ληστών που μας είχαν επιτεθεί.

[24] Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja, tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.

[24]Κανείς δε συμφωνεί μαζί σας στο θέμα αυτό. Το μερίδιο αυτού που βγαίνει και πολεμάει θα είναι το ίδιο μ' εκείνου που μένει πίσω με τις αποσκευές. Εξ ίσου θα μοιράζονται όλα».

[25] E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

[25]Από την ημέρα εκείνη και στο εξής, ο Δαβίδ το έκανε αυτό νόμο και έθιμο, που τηρείται στο λαό του Ισραήλ μέχρι σήμερα.

[26] Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos, dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

[26]Όταν ήρθε ο Δαβίδ στη Σικλάγ, έστειλε μέρος από τα λάφυρα στους πρεσβυτέρους της φυλής Ιούδα, που ήταν φίλοι του. «Ορίστε ένα δώρο για σας», τους είπε, «από τα λάφυρα των εχθρών του Κυρίου».

[27] aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,

[27]Τέτοια λάφυρα έστειλε ο Δαβίδ και στους πρεσβυτέρους των πόλεων Βαιθήλ, Ραμώθ της Μεσημβρινής, Ιαθείρ,

[28] aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,

[28]Αροήρ, Σιφμώθ, Εστεμοά,

[29] aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,

[29]Ραχάλ· επίσης στους πρεσβυτέρους των πόλεων των Ιεραχμεελιτών και των Κεναίων,

[30] aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,
[31] aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

[30]καθώς και των πόλεων Χορμά, Βωρ-Ασάν, Αθάχ,
[31]Χεβρών –σ' όλα τα μέρη απ' όπου είχε περάσει με τους άντρες του.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Crônicas 10.1-7

[1] Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão

Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄) 31

Θάνατος του Σαούλ και των γιων του
(Α΄ Χρ 10,1-12)

[1]Οι Φιλισταίοι πολέμησαν τους Ισραηλίτες στο όρος Γελβουέ. Οι Ισραηλίτες τράπηκαν σε φυγή και θανατώθηκαν πολλοί.

[2]Οι εχθροί καταδίωξαν το Σαούλ και τους γιους του και σκότωσαν τους γιους του Σαούλ, Ιωνάθαν, Αβιναδάβ και Μαλκί-Σούα.

[3]Η μάχη γινόταν όλο και σκληρότερη γύρω από το Σαούλ· τελικά τον χτύπησαν οι τοξότες και πληγώθηκε βαριά.

[4]Τότε είπε στον οπλοφόρο του: «Τράβα το ξίφος σου και διαπέρασέ με, για να μην έρθουν αυτοί οι απερίτμητοι και με διαπεράσουν και με χλευάσουν. Ο οπλοφόρος του όμως δεν ήθελε να το κάνει γιατί φοβόταν. Έτσι ο Σαούλ πήρε το ξίφος του κι έπεσε μόνος του πάνω σ' αυτό.

[5]Όταν ο οπλοφόρος του είδε ότι ο Σαούλ πέθανε, έπεσε κι αυτός πάνω στο ξίφος του και πέθανε μαζί του.

[6]Έτσι πέθαναν ο Σαούλ και οι τρεις γιοι του, ο οπλοφόρος του και οι στρατιώτες του, όλοι την ίδια μέρα.

[7]Οι Ισραηλίτες που κατοικούσαν στην άλλη πλευρά της κοιλάδας και

que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

ανατολικά του Ιορδάνη, όταν έμαθαν ότι ο ισραηλιτικός στρατός τράπηκε σε φυγή και ότι πέθανε ο Σαούλ και οι γιοι του, άφησαν τις πόλεις τους κι έφυγαν. Τότε ήρθαν οι Φιλισταίοι και εγκαταστάθηκαν σ' αυτές.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

[8]Την άλλη μέρα όταν πήγαν οι Φιλισταίοι να λεηλατήσουν τους νεκρούς, βρήκαν το Σαούλ και τους τρεις γιους του πεσμένους στο όρος Γελβουέ.

[9] Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

[9]Τότε έκοψαν το κεφάλι του Σαούλ, του έβγαλαν την πανοπλία κι έστειλαν σ' όλη τη χώρα των Φιλισταίων αγγελιοφόρους, να φέρουν την ευχάριστη είδηση στους ναούς των ειδώλων τους και στο λαό.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

[10]Τοποθέτησαν την πανοπλία του στο ναό της Αστάρτης και το σώμα του το κρέμασαν στα τείχη της Βαιθ-Σεάν.

[11] Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

[11]Οι κάτοικοι της Ιαβές στη Γαλαάδ άκουσαν όσα έκαναν οι Φιλισταίοι στο Σαούλ.

[12] todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

[12]Πήγαν, λοιπόν, οι πιο θαρραλέοι απ' αυτούς τη νύχτα και πήραν τα πτώματα του Σαούλ και των γιων του από το τείχος της Βαιθ-Σεάν, γύρισαν στην Ιαβές και τα έκαψαν εκεί.

[13] Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[13]Τα κόκαλά τους τα έθαψαν κάτω από ένα δέντρο, την αρμυρίκη της Ιαβές, και νήστεψαν εφτά μέρες.

O segundo livro de Samuel	Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄)

2 Samuel 1

Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul

[1] Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,

[2] sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.

[3] Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.

[4] Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.

[5] Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?

[6] Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.

[7] Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.

[8] Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 1

Ο Δαβίδ πληροφορείται το θάνατο του Σαούλ

[1]Ο Σαούλ είχε σκοτωθεί, όταν ο Δαβίδ, μετά τη νίκη του εναντίον των Αμαληκιτών, γύρισε στη Σικλάγ. Πέρασαν δύο μέρες.

[2]Την τρίτη μέρα, έφτασε ένας νέος από το στρατόπεδο του Σαούλ, με σχισμένα τα ρούχα του και με χώμα πάνω στο κεφάλι του. Όταν πλησίασε το Δαβίδ, έπεσε στη γη και προσκύνησε.

[3]Ο Δαβίδ τον ρώτησε: «Από πού έρχεσαι; » Εκείνος του απάντησε: «Έφυγα από το ισραηλιτικό στρατόπεδο».

[4]«Πες μου, τι έγινε, λοιπόν», είπε ο Δαβίδ. Και εκείνος απάντησε: «Ο στρατός τράπηκε σε φυγή στη διάρκεια της μάχης και σκοτώθηκαν πολλοί. Σκοτώθηκε κι ο Σαούλ και ο Ιωνάθαν, ο γιος του».

[5]Ο Δαβίδ τον ρώτησε πάλι: «Πώς το ξέρεις ότι σκοτώθηκαν ο Σαούλ κι ο Ιωνάθαν; »

[6]«Βρέθηκα τυχαία στο όρος Γελβουέ», είπε ο νεαρός. «Ο Σαούλ ήταν πεσμένος πάνω στο ξίφος του, ενώ οι άμαξες και το ιππικό των εχθρών τον πλησίαζαν όλο και περισσότερο.

[7]Γύρισε τότε πίσω του, με είδε και μου φώναξε· κι εγώ του απάντησα: “ορίστε”.

[8]Με ρώτησε ποιος είμαι κι εγώ του απάντησα: “είμαι ένας Αμαληκίτης”.

[9] Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.

[9]Τότε μου είπε: "έλα, σε παρακαλώ, κι αποτέλειωσέ με, γιατί υποφέρω, αλλά η ζωή δε λέει να φύγει από μέσα μου! "

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

[10]»Πλησίασα, λοιπόν, και τον σκότωσα, γιατί κατάλαβα ότι δε θα μπορούσε να ζήσει μετά την ήττα του. Πήρα όμως το στέμμα από το κεφάλι του και το βραχιόλι από το μπράτσο του και τα έφερα εδώ σ' εσένα, κύριέ μου».

Davi manda matar o amalequita

[11] Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

[11]Τότε ο Δαβίδ έσκισε με απόγνωση τα ρούχα του κι όλοι οι άντρες του έκαναν το ίδιο.

[12] Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

[12]Θρήνησαν, έκλαψαν και νήστεψαν ως το βράδυ για το Σαούλ και για τον Ιωνάθαν, το γιο του, και για όσους από το λαό του Κυρίου, τους Ισραηλίτες, είχαν σκοτωθεί στη μάχη.

[13] Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

[13]Ο Δαβίδ ρώτησε το νέο που του έφερε την αγγελία: «Από πού είσαι εσύ; » «Είμαι γιος ενός πάροικου Αμαληκίτη», απάντησε.

[14] Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

[14]«Και δε φοβήθηκες ν' απλώσεις το χέρι σου και να σκοτώσεις τον εκλεκτό του Κυρίου; » του είπε ο Δαβίδ.

[15] Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

[15]Τότε φώναξε έναν από τους άντρες του και τον πρόσταξε: «Έλα και σκότωσέ τον». Εκείνος τον χτύπησε και τον σκότωσε,

[16] Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

[16]ενώ ο Δαβίδ έλεγε στον Αμαληκίτη: «Δική σου είναι η ευθύνη, γιατί εσύ ο ίδιος ομολόγησες ότι σκότωσες τον εκλεκτό του Κυρίου».

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

Θρήνος του Δαβίδ για το Σαούλ και για τον Ιωνάθαν

[17] Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

[17]Ο Δαβίδ συνέθεσε τον ακόλουθο θρήνο για το Σαούλ και το γιο του τον Ιωνάθαν,

[18] determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos.

[18]και διέταξε να τον διδάξουν στο λαό του Ιούδα. Είναι γραμμένος στο βιβλίο του Ιασάρ.

[19] A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

[19]«Οι εκλεκτοί σου, Ισραήλ, νεκροί κείτονται πάνω στα υψώματα! Πώς έπεσαν οι δυνατοί!

[20] Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[20]Μην το αναγγείλετε στη Γαθ, και μην το διαλαλήσετε στους δρόμους της Ασκάλωνας, των Φιλισταίων για να μη χαρούν οι κόρες, απ' τη χαρά τους να μην αλαλάξουν των απερίτμητων οι θυγατέρες!

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[21]Χωρίς δροσιά να μείνετε βουνά της Γελβουέ, χωρίς βροχή και δίχως τα χωράφια στις πλαγιές σας, τις απαρχές που δίνουν των καρπών. Γιατ' είναι εκεί που τις ασπίδες των ηρώων τις ατίμασαν και την ασπίδα του Σαούλ, σαν να μην είχε ποτέ χρισθεί με λάδι.

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[22]Χωρίς το αίμα των εχθρών το βέλος του Ιωνάθαν δεν επέστρεφε, ούτε το ξίφος του Σαούλ χωρίς το λίπος των γενναίων.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[23]Αγαπημένοι κι αξιολάτρευτοι, ο Σαούλ κι ο Ιωνάθαν! Ούτε στη ζωή ούτε στο θάνατο χωρίστηκαν. Πιο γρήγοροι κι απ' τους αετούς, πιο δυνατοί κι απ' τα λιοντάρια.

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[24]Κορίτσια του Ισραήλ, θρηνήστε το Σαούλ, που μες στα κόκκινα υπέροχα σας έντυνε και με χρυσά σάς πλούμιζε στολίδια.

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[25]Πώς έπεσαν οι ήρωες στη μάχη! Ιωνάθαν, τώρα κείτεσαι νεκρός πάνω στα υψώματα.

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

[27] Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

[26]Ιωνάθαν, αδερφέ μου, για σένα πόσος πόνος στην καρδιά! Ήσουν ο πιο καλός μου φίλος. Η αγάπη σου για μένα ήταν θαυμάσια, καλύτερη κι απ' την αγάπη των γυναικών.

[27]Πώς έπεσαν οι ήρωες και χάθηκαν τα όπλα του πολέμου! »

2 Samuel 2

Davi é aclamado rei de Judá

[1] Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

[2] Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3] Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

[4] Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

[5] Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 2

Ο Δαβίδ ανακηρύσσεται βασιλιάς του Ιούδα

[1]Μετά απ' αυτά τα γεγονότα, ρώτησε ο Δαβίδ τον Κύριο: «Να πάω σε μια από τις πόλεις του Ιούδα; » Ο Κύριος του απάντησε: «Πήγαινε». Είπε πάλι ο Δαβίδ: «Πού να πάω; » Και πήρε απάντηση: «Στη Χεβρών».

[2]Έτσι πήγε εκεί ο Δαβίδ με τις δυο γυναίκες του, την Αχινοάμ από την Ιζρεέλ και την Αβιγαία, πρώην γυναίκα του Νάβαλ, του Καρμηλίτη.

[3]Ο Δαβίδ πήρε μαζί του και τους άντρες του με τις οικογένειές του κι εγκαταστάθηκαν στις πόλεις γύρω από τη Χεβρών.

[4]Τότε ήρθαν οι άντρες του Ιούδα και έχρισαν εκεί το Δαβίδ βασιλιά της φυλής Ιούδα. Όταν έφτασε στο Δαβίδ η είδηση ότι οι κάτοικοι της Ιαβές, στη Γαλαάδ, φρόντισαν κι έθαψαν το Σαούλ,

[5]έστειλε σ' αυτούς αγγελιοφόρους και τους είπε: «Να είστε ευλογημένοι από τον Κύριο, γι' αυτή την αγάπη που δείξατε στον κύριό σας, το Σαούλ, και τον θάψατε.

[6] Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.
[7] Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

Abner faz Isbosete rei de Israel

[8] Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

[9] e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

[10] Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.
[11] O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

Vitória de Davi sobre Isbosete

[12] Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

[13] Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

[6]Μακάρι τώρα ο Κύριος να δείξει σ' εσάς αγάπη και πιστότητα. Κι εγώ θα σας ανταποδώσω το καλό που κάνατε.
[7]Τώρα λοιπόν, πάρτε θάρρος και φανείτε γενναίοι. Πέθανε, βέβαια, ο κύριός σας, ο Σαούλ, αλλά η φυλή Ιούδα, έχρισε εμένα βασιλιά της».

Ο Ισβόσεθ γίνεται βασιλιάς στον Ισραήλ

[8]Στο μεταξύ όμως, ο Αβενήρ, γιος του Νηρ και αρχιστράτηγος του Σαούλ, είχε πάρει τον Ισβόσεθ, γιο του Σαούλ, και τον είχε πάει στη Μαχαναΐμ.
[9]Εκεί τον ανακήρυξε βασιλιά της Γαλαάδ, των Ασσουριτών, της Ιζρεέλ, της φυλής Εφραΐμ και της φυλής Βενιαμίν, δηλαδή τον ανακήρυξε βασιλιά στον Ισραήλ.
[10]Ο Ισβόσεθ ήταν σαράντα χρονών όταν έγινε βασιλιάς στον Ισραήλ, και βασίλεψε δυό χρόνια. Αλλά η φυλή Ιούδα ακολούθησε το Δαβίδ.

[11]Σ' αυτούς ο Δαβίδ βασίλεψε για εφτά χρόνια κι έξι μήνες στη Χεβρών.

Πόλεμος μεταξύ Ισραήλ και Ιούδα

[12]Ο Αβενήρ, γιος του Νηρ, και οι αξιωματούχοι του Ισβόσεθ, γιου του Σαούλ, έφυγαν από τη Μαχαναΐμ με κατεύθυνση τη Γαβαών.
[13]Ο Ιωάβ, γιος της Σερουΐας, και οι αξιωματούχοι του Δαβίδ πήγαν και τους συνάντησαν στη δεξαμενή της Γαβαών, και παρατάχθηκαν αυτοί από το ένα μέρος της δεξαμενής και οι άλλοι από το άλλο.

[14] Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

[14]Ο Αβενήρ είπε στον Ιωάβ: «Προτείνω οι νεότεροι ν' αναμετρηθούν μπροστά μας σ' ένα πολεμικό αγώνισμα». Ο Ιωάβ απάντησε: «Ας αναμετρηθούν».

[15] Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

[15]Έτσι παρατάχθηκαν δώδεκα άντρες από τη φυλή του Βενιαμίν, για λογαριασμό του Ισβόσεθ και δώδεκα από τους άντρες του Δαβίδ.

[16] Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e caíram juntamente; donde se chamou àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

[16]Ο καθένας έπιασε το κεφάλι του αντιπάλου του και με το ξίφος του διαπέρασε την πλευρά κι έτσι έπεσαν μαζί. Γι' αυτό ονόμασαν τον τόπο εκείνο στη Γαβαών «Χελκάθ-Ασουρίμ» (Αγρός Αντιπάλων).

[17] Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

[17]Εκείνη την ημέρα ξέσπασε σκληρή μάχη και νικήθηκε ο Αβενήρ και οι Ισραηλίτες από τους άντρες του Δαβίδ.

Abner mata a Asael

[18] Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

[18]Εκεί ήταν και οι τρεις γιοι της Σερουΐας: ο Ιωάβ, ο Αβισάι και ο Ασαήλ. Ο Ασαήλ ήταν γοργοπόδαρος σαν άγρια ελαφίνα.

[19] Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

[19]Έτρεξε, λοιπόν, πίσω από τον Αβενήρ να τον καταδιώξει, χωρίς να ξεφεύγει δεξιά ή αριστερά.

[20] Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

[20]Ο Αβενήρ κοίταξε πίσω του και είπε: «Εσύ είσαι Ασαήλ; » «Εγώ είμαι», απάντησε εκείνος.

[21] Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

[21]Ο Αβενήρ του είπε: «Πήγαινε να κυνηγήσεις κανέναν άλλο! Ψάξε δεξιά ή αριστερά, πιάσε έναν από τους πολεμιστές και πάρ' του την πανοπλία». Αλλά ο Ασαήλ τον καταδίωκε ασταμάτητα.

[22] Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me

[22]Ο Αβενήρ του ξαναείπε: «Φύγε από πίσω μου. Αλλιώς θα σε καρφώσω στη γη, και τότε πώς θ' αντικρύσω τον αδερφό σου τον Ιωάβ; »

avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

23 Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

23Αλλά ο Ασαήλ αρνιόταν να φύγει. Τότε ο Αβενήρ τον χτύπησε προς τα πίσω με την αιχμή του δόρατος στην κοιλιά· το δόρυ βγήκε από την πλάτη του κι έπεσε και πέθανε εκεί. Κι όλοι όσοι έφταναν στον τόπο όπου είχε πέσει ο Ασαήλ, σταματούσαν εκεί.

Joabe persegue os homens de Abner

24 Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

24Ο Ιωάβ όμως και ο Αβισάι καταδίωξαν τον Αβενήρ. Την ώρα που βασίλευε ο ήλιος, έφτασαν στο λόφο Αμμά, που είναι απέναντι στη Γιά, στο δρόμο της ερήμου της Γαβαών.

25 Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.

25Οι Βενιαμινίτες παρατάχθηκαν σε πυκνές γραμμές πίσω από τον Αβενήρ, έτσι που σχημάτισαν ένα σώμα και στάθηκαν στην κορυφή ενός λόφου.

26 Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?

26Τότε φώναξε ο Αβενήρ στον Ιωάβ: «Είναι ανάγκη να πολεμάμε συνέχεια μεταξύ μας; » του είπε. «Δεν ξέρεις ότι στο τέλος μόνο πίκρα θα μείνει; Πότε θα διατάξεις το στρατό σου να σταματήσει την καταδίωξη των αδερφών τους; »

27 Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.

27Τότε ο Ιωάβ απάντησε: «Μα τον αληθινό Θεό, αν δεν είχες μιλήσει, οι άντρες μου δε θα σταματούσαν την καταδίωξή σας ως το πρωί».

28 Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.

28Τότε σάλπισε ο Ιωάβ με την σάλπιγγα και όλος ο στρατός στάθηκε· έπαψαν να καταδιώκουν τους Ισραηλίτες και ο πόλεμος μεταξύ τους σταμάτησε.

29 Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o

29Ο Αβενήρ και οι άντρες του βάδισαν μέσα από την Κοιλάδα του Ιορδάνη όλη εκείνη τη νύχτα, πέρασαν το ποτάμι,

Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.

[30] Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.

[31] Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

[32] Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

διέσχισαν όλη τη χαράδρα κι έφτασαν στη Μαχαναΐμ.

[30]Όταν ο Ιωάβ σταμάτησε την καταδίωξη του Αβενήρ, συγκέντρωσε το στρατό, έκανε καταμέτρηση και έλειπαν από τους άντρες του Δαβίδ δεκαεννέα και ο Ασαήλ.

[31]Αντίθετα, οι στρατιώτες του Δαβίδ είχαν σκοτώσει τριακόσιους εξήντα άντρες του Αβενήρ και άλλους Βενιαμινίτες.

[32]Μετά σήκωσαν το πτώμα του Ασαήλ και το έθαψαν στον τάφο του πατέρα του, στη Βηθλεέμ. Ο Ιωάβ και οι άντρες του βάδισαν όλη τη νύχτα και την αυγή έφτασαν στη Χεβρών.

2 Samuel 3

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

A família de Davi em Hebrom
1 Crônicas 3.1-4

[2] Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

[3] o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

[4] o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 3

[1]Ο πόλεμος ανάμεσα στην οικογένεια του Σαούλ και στην οικογένεια του Δαβίδ κράτησε πολύ. Αλλά ο Δαβίδ γινόταν ολοένα και ισχυρότερος, ενώ η οικογένεια του Σαούλ συνεχώς εξασθενούσε.

Οι γιοι του Δαβίδ
(Α΄ Χρ 3,1-4)

[2]Στη Χεβρών ο Δαβίδ απέκτησε αρκετούς γιους: Πρωτότοκος ήταν ο Αμνών, από την Αχινοάμ την Ιζρεελίτισσα.

[3]Δεύτερος ο Χιλεάβ, από την Αβιγαία, την πρώην γυναίκα του Ναβάλ, του Καρμηλίτη. Τρίτος ο Αβεσσαλώμ, γιος της Μααχά, κόρης του Ταλμαΐ, βασιλιά της Γεσούρ.

[4]Τέταρτος ήταν ο Αδωνί, γιος της Αγγίθ· πέμπτος ο Σεφατίας, γιος της Αβιτάλ,

[5] o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

Abner faz aliança com Davi

[6] Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.

[7] Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?

[8] Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.

[9] Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,

[10] transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

[11] E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.

[5]και έκτος ο Ιθρεάμ από την Αιγλά, γυναίκα κι αυτή του Δαβίδ. Αυτούς τους γιους τους απέκτησε ο Δαβίδ στη Χεβρών.

Ανταγωνισμός ανάμεσα στον Ισβόσεθ και στον Αβενήρ

[6]Ενώ συνεχιζόταν ο πόλεμος ανάμεσα στην οικογένεια του Σαούλ και στην οικογένεια του Δαβίδ, ο Αβενήρ αποκτούσε όλο και περισσότερη δύναμη μέσα στην οικογένεια του Σαούλ.

[7]Ο Σαούλ είχε μια παλλακίδα που ονομαζόταν Ρισπά, κόρη του Αϊά. Μια μέρα ο Ισβόσεθ είπε εξαιτίας της στον Αβενήρ: «Γιατί πλάγιασες με την παλλακίδα του πατέρα μου; »

[8]Μόλις άκουσε ο Αβενήρ αυτά τα λόγια, οργίστηκε και είπε: «Προδότης είμ' εγώ, που δουλεύω για τη φυλή Ιούδα; Εγώ έχω αποδείξει ως τώρα την αγάπη μου για την οικογένεια του πατέρα σου Σαούλ, για τους αδερφούς του και τους φίλους του! Έχω κάνει τα πάντα για να μην πέσεις εσύ στα χέρια του Δαβίδ κι έρχεσαι σήμερα και μου καταλογίζεις αδικία για μια γυναίκα;

[9]Ο Θεός να με τιμωρήσει, αν δεν κάνω εγώ στο Δαβίδ εκείνο που του υποσχέθηκε ο Κύριος με όρκο:

[10]Θα αφαιρέσω τη βασιλεία από την οικογένεια του Σαούλ και θα εγκαταστήσω βασιλιά το Δαβίδ και στον Ισραήλ και στον Ιούδα, από Δαν έως Βέερ-Σεβά.

[11]Ο Ισβόσεθ δεν τόλμησε να απαντήσει λέξη στον Αβενήρ, γιατί τον φοβόταν.

Συμμαχία Δαβίδ και Αβενήρ

[12] Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

[12]Τότε έστειλε ο Αβενήρ αγγελιοφόρους στο Δαβίδ, στη Χεβρών, και του είπε: «Σε ποιον ανήκει η χώρα; Κάνε, λοιπόν, συμφωνία μαζί μου κι εγώ θα σε βοηθήσω και θα κάνω ολόκληρο τον Ισραήλ να έρθει με το μέρος σου».

[13] Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

[13]Ο Δαβίδ του απάντησε: «Καλά, θα κάνω συμφωνία μαζί σου. Μόνο ένα πράγμα σου ζητώ: Να μου φέρεις τη Μιχάλ, την κόρη του Σαούλ, όταν θα έρθεις να με δεις. Αλλιώς δεν θα σε δεχτώ».

[14] Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

[14]Στο μεταξύ ο Δαβίδ έστειλε αγγελιοφόρους στον Ισβόσεθ, γιο του Σαούλ, και του είπε: «Δώσε μου πίσω τη γυναίκα μου, τη Μιχάλ, που την παντρεύτηκα για εκατό ακροβυστίες Φιλισταίων».

[15] Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

[15]Ο Ισβόσεθ έστειλε και την πήρε από τον άντρα της, τον Παλτιήλ, γιο του Λαΐς.

[16] Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

[16]Ο άντρας της τη συνόδεψε όλο το δρόμο ως τη Βαχουρίμ, κλαίγοντας. Εκεί ο Αβενήρ του είπε: «Φύγε, γύρνα πίσω». Κι εκείνος γύρισε.

[17] Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

[17]Ο Αβενήρ μίλησε με τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και τους είπε: «Από καιρό ζητούσατε το Δαβίδ να γίνει βασιλιάς σας·

[18] Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

[18]τώρα λοιπόν κάντε τον, γιατί ο Κύριος έχει πει γι' αυτόν: "με το δούλο μου το Δαβίδ, θα ελευθερώσω το λαό μου τον Ισραήλ από τους Φιλισταίους κι από όλους τους εχθρούς του"».

[19] Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.

[19]Ο Αβενήρ συζήτησε επίσης και με τους Βενιαμινίτες, και ύστερα πήγε στη Χεβρών, να μιλήσει στο Δαβίδ για όλα

όσα είχαν αποδεχθεί οι Ισραηλίτες κι ολόκληρη η φυλή Βενιαμίν.

[20] Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

[20]Όταν ήρθε στο Δαβίδ, στη Χεβρών, με είκοσι άντρες, ο Δαβίδ ετοίμασε γι' αυτόν και για τους άντρες του συμπόσιο.

[21] Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo; tu reinarás sobre tudo que desejar a tua alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

[21]Μετά ο Αβενήρ είπε στο Δαβίδ: «Κύριέ μου, βασιλιά, είμαι έτοιμος να πάω και να συγκεντρώσω γύρω σου όλους τους Ισραηλίτες. Θα συνάψουν συμφωνία μαζί σου και θα βασιλέψεις σ' όλο το λαό, όπως το επιθυμείς». Ο Δαβίδ αποχαιρέτησε τον Αβενήρ και του εγγυήθηκε να αποχωρήσει με ασφάλεια.

Joabe mata a Abner à traição

Ο Ιωάβ σκοτώνει τον Αβενήρ

[22] Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

[22]Στο μεταξύ, οι αξιωματούχοι του Δαβίδ και ο Ιωάβ επέστρεφαν από μια επιδρομή κι έφερναν μαζί τους πολλά λάφυρα. Ο Αβενήρ δεν ήταν πια με το Δαβίδ στη Χεβρών, αφού είχε κιόλας φύγει με εγγύηση ασφάλειας.

[23] Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

[23]Όταν ο Ιωάβ έφτασε εκεί με το στρατό του, κάποιος τον πληροφόρησε ότι ο Αβενήρ, ο γιος του Νηρ, είχε έρθει στο βασιλιά και ότι αυτός τον άφησε να φύγει με εγγύηση ασφάλειας.

[24] Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

[24]Τότε πήγε ο Ιωάβ στο Δαβίδ και του είπε: «Τι έκανες; Ήρθε εδώ ο Αβενήρ και τον άφησες να φύγει ανενόχλητος;

[25] Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de tuas empresas e sondar todos os teus planos.

[25]Δεν τον ξέρεις καλά το γιο του Νηρ! Αυτός ήρθε να σε ξεγελάσει, να μάθει τις κινήσεις σου, και να κατασκοπεύσει όλες σου τις ενέργειες».

[26] Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram

[26]Όταν έφυγε από το Δαβίδ ο Ιωάβ, έστειλε αγγελιοφόρους πίσω από τον

voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

Αβενήρ, χωρίς να το ξέρει ο Δαβίδ, και τον γύρισαν πίσω από το πηγάδι του Σιρά.

27 Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

27Όταν ο Αβενήρ γύρισε στη Χεβρών, ο Ιωάβ τον πήρε παράμερα από την πύλη της πόλεως, δήθεν για να του μιλήσει κρυφά, κι εκεί τον χτύπησε στην κοιλιά και τον σκότωσε, επειδή κι αυτός είχε σκοτώσει τον αδερφό του τον Ασαήλ.

28 Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

28Όταν τ' άκουσε αυτά, ο Δαβίδ, είπε: «Εγώ και οι άντρες του βασιλείου μου είμαστε εντελώς αθώοι για το θάνατο του Αβενήρ, γιου του Νηρ. Μάρτυρας είναι ο Κύριος.

29 Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai! Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

29Η ευθύνη ας βαραίνει μόνο τον Ιωάβ κι ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα του! Ποτέ να μη λείψουν απ' αυτήν την οικογένεια άνθρωποι που να πάσχουν από γονόρροια ή από λέπρα, άνθρωποι σεξουαλικά ανίκανοι, που να 'χουν πεθάνει με βίαιο θάνατο ή που να στερούνται το ψωμί».

30 Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

30Έτσι ο Ιωάβ και ο αδερφός του ο Αβισάι δολοφόνησαν τον Αβενήρ, γιατί κι αυτός είχε σκοτώσει τον Ασαήλ, τον αδερφό τους, στη μάχη της Γαβαών.

Davi lamenta a morte de Abner

Η ταφή του Αβενήρ

31 Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

31Ο βασιλιάς Δαβίδ είπε στον Ιωάβ και σ' αυτούς που τον συνόδευαν: «Σκίστε τα ρούχα σας, ντυθείτε πένθιμα και θρηνήστε για το θάνατο του Αβενήρ». Και βάδιζε ο ίδιος πίσω από το φέρετρο.

32 Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.

32Όταν έθαβαν τον Αβενήρ στη Χεβρών, ξέσπασε ο βασιλιάς σε δυνατό κλάμα πάνω στον τάφο του. Κι όλος ο λαός έκλαιγε.

[33] E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?
[34] As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

[35] Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

[36] Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.

[37] Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.
[38] Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?

[39] No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

[33]Ύστερα ο βασιλιάς απάγγειλε για τον Αβενήρ τον παρακάτω θρήνο: «Γιατί να πεθάνεις σαν ανόητος, Αβενήρ;
[34]Ούτε τα χέρια σου ήταν δεμένα ούτε τα πόδια σου ήταν στα δεσμά· κι ωστόσο έπεσες νεκρός, όπως σκοτώνεται κανείς από κακούργους! » Και όλος ο λαός ξανάρχισε το κλάμα.
[35]Μετά, κι όσο ακόμα ήταν μέρα, ήρθαν όλοι για να πείσουν το Δαβίδ να φάει. Αλλά ο Δαβίδ ορκίστηκε και είπε: «Να με τιμωρήσει ο Θεός αν βάλω στο στόμα μου ψωμί ή άλλο τίποτε πριν βασιλέψει ο ήλιος».
[36]Όταν το έμαθε αυτό ο λαός, το επικρότησε. Άλλωστε ο, τιδήποτε κι αν έκανε ο βασιλιάς, όλος ο λαός το επικροτούσε.
[37]Έτσι ο λαός του Ιούδα και του Ισραήλ κατάλαβαν ότι δεν ήταν διαταγή του βασιλιά Δαβίδ να σκοτώσουν τον Αβενήρ, γιο του Νηρ.
[38]Ο Δαβίδ είπε στους αξιωματούχους του: «Να ξέρετε ότι σήμερα έπεσε ένας αρχηγός του Ισραήλ, και μάλιστα μεγάλος.
[39]Σήμερα εγώ είμαι λιγότερο δυνατός, έστω κι αν έχω χρισθεί βασιλιάς· ενώ οι άνθρωποι αυτοί, οι γιοι της Σερουΐας, είναι πολύ πιο ισχυροί σε σύγκριση μ' εμένα. Ο Κύριος ν' ανταποδώσει σ' αυτόν που κάνει το κακό, ανάλογα με την κακία του».

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 4

Δολοφονία του Ισβόσεθ

[1] Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

[1]Όταν άκουσε ο Ισβόσεθ, γιος του Σαούλ, ότι πέθανε ο Αβενήρ στη Χεβρών, ταράχτηκε κι όλοι οι Ισραηλίτες καταθορυβήθηκαν.

[2] Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

[2]Ο Ισβόσεθ είχε στην υπηρεσία του δύο άντρες που ήταν αρχηγοί ληστρικών συμμοριών. Ο ένας ονομαζόταν Βαανά και ο άλλος Ρηχάβ. Ήταν γιοι του Ριμμών, από τη Βεερώθ της φυλής Βενιαμίν. (Η Βεερώθ λογαριαζόταν ως πόλη της φυλής αυτής.

[3] Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

[3]Οι αρχαίοι Βεερωθίτες είχαν πάει πρόσφυγες στη Γιθαΐμ· οι απόγονοί τους ζουν ακόμα εκεί ως πάροικοι μέχρι σήμερα).

[4] Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

[4]Ο Ιωνάθαν, εξάλλου, γιος κι αυτός του Σαούλ, είχε έναν γιο ανάπηρο στα πόδια. Όταν είχε φτάσει από την Ιζρεέλ η είδηση για το θάνατο του Σαούλ και του Ιωνάθαν, αυτός εκείνο τον καιρό ήταν πέντε ετών. Τον άρπαξε τότε βιαστικά η παραμάνα του κι έφυγε. Μα ενώ έφευγε αυτός έπεσε κι έμεινε ανάπηρος. Το όνομά του ήταν Μεμφιβοσθέ.

[5] Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

[5]Ο Ρηχάβ, λοιπόν, κι ο Βαανά, οι γιοι του Ριμμών, του Βεερωθίτη, κίνησαν κι ήρθαν στην κατοικία του Ισβόσεθ, την πιο ζεστή ώρα της μέρας, όταν αυτός κοιμόταν για μεσημέρι.

[6] Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

[6]Ο θυρωρός καθάριζε στάρι, αλλά νύσταξε και είχε αποκοιμηθεί· έτσι τα δυο αδέρφια τρύπωσαν μέσα.

[7] Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-

[7-8]Μπήκαν στον κοιτώνα όπου κοιμόταν ο Ισβόσεθ, τον χτύπησαν και τον σκότωσαν·

no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

8 Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

9 Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

10 se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

11 muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito; agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

12 Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as mãos e os pés, os penduraram junto ao açude em Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

2 Samuel 5

του πήραν το κεφάλι και περπατώντας όλη νύχτα το δρόμο της κοιλάδας του Ιορδάνη, το έφεραν στο Δαβίδ, στη Χεβρών. «Να το κεφάλι του Ισβόσεθ, του γιου του Σαούλ, του εχθρού σου, που ζητούσε να σε σκοτώσει», του είπαν. «Αλλά ο Κύριος επέτρεψε στον κύριό μας, το βασιλιά, να πάρει σήμερα εκδίκηση από το Σαούλ και τους απογόνους του».

9Ο Δαβίδ όμως απάντησε στους αδερφούς Ρηχάβ και Βαανά, γιους του Ριμμών, του Βεερωθίτη: «Μα τον αληθινό Θεό», τους είπε, «αυτόν που με απάλλαξε από κάθε θλίψη!

10Εκείνον που μου έφερε την αγγελία ότι πέθανε ο Σαούλ και νόμιζε ότι έφερνε καλή είδηση, τον έπιασα και τον σκότωσα στη Σικλάγ, αντί να του δώσω αμοιβή για την καλή του είδηση.

11Πολύ περισσότερο θα τιμωρήσω κοινούς κακούργους που δολοφόνησαν έναν αθώο άνθρωπο μες στο σπίτι του, πάνω στο κρεβάτι του. Θα πάρω εκδίκηση για τον θάνατό του τιμωρώντας εσάς· θα σας εξαφανίσω από τη γη».

12Πρόσταξε, λοιπόν, τους άντρες του και τους σκότωσαν· μετά τους έκοψαν τα χέρια και τα πόδια και τα κρέμασαν κοντά στη δεξαμενή της Χεβρών. Έπειτα πήραν το κεφάλι του Ισβόσεθ και το έθαψαν στον τάφο του Αβενήρ, στη Χεβρών.

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 5

Davi é ungido rei de todo o Israel

1 Crônicas 11.1-3

[1] Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

[4] Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

[5] Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião

1 Crônicas 11.4-9

[6] Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.

[7] Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

Ο Δαβίδ ανακηρύσσεται βασιλιάς και του Ισραήλ

(Α΄ Χρ 11,1-9)

[1]Όλες οι φυλές των Ισραηλιτών ήρθαν στο Δαβίδ, στη Χεβρών, και του είπαν: «Εμείς είμαστε σάρκα σου και αίμα σου.

[2]Ακόμα και τον καιρό που ο Σαούλ ήταν βασιλιάς, εσύ ήσουν που οδηγούσες τους Ισραηλίτες στον πόλεμο και τους έφερνες πίσω. Ο Κύριος σου είχε πει από τότε ότι εσύ θα οδηγούσες κάποτε το λαό του, τον Ισραήλ, και θα γινόσουν ηγεμόνας του».

[3]Έτσι, όλοι οι πρεσβύτεροι του λαού του Ισραήλ ήρθαν στο βασιλιά Δαβίδ, στη Χεβρών, κι εκείνος έκανε μαζί τους συμφωνία ενώπιον του Κυρίου. Και έχρισαν το Δαβίδ βασιλιά του Ισραήλ.

[4]Ο Δαβίδ ήταν τριάντα ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε σαράντα χρόνια.

[5]Εφτά χρόνια ήταν βασιλιάς της φυλής Ιούδα, στη Χεβρών και τριάντα τρία χρόνια ήταν βασιλιάς του Ισραήλ και του Ιούδα στην Ιερουσαλήμ.

Ο Δαβίδ κυριεύει την Ιερουσαλήμ

(Α΄ Χρ 11,4-9· 14,1-2)

[6]Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα, ο βασιλιάς Δαβίδ και οι άντρες του βάδισαν κατά της Ιερουσαλήμ. Οι Ιεβουσαίοι, που κατοικούσαν στην περιοχή, είπαν στον Δαβίδ: «Δε θα μπεις στην πόλη μας. Ακόμα κι οι τυφλοί και οι κουτσοί θα σε αποκρούσουν». Έτσι το ’χαν σίγουρο πως ο Δαβίδ δε θα έκανε εισβολή.

[7]Παρ’ όλα αυτά όμως ο Δαβίδ κυρίεψε το φρούριο της Σιών, που ονομάστηκε στη συνέχεια «Πόλη Δαβίδ».

[8] Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

[8]Εκείνη την ημέρα, ο Δαβίδ είχε πει: «Όποιος θέλει να σκοτώσει τους Ιεβουσαίους, πρέπει ν' ανεβεί από τον υπόγειο υδραγωγό για να τους φτάσει. Αυτούς τους κουτσούς και τους τυφλούς εγώ τους απεχθάνομαι» (Γι' αυτό λένε: «τυφλός και κουτσός δεν θα μπει στον οίκο του Κυρίου»).

[9] Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

[9]Ο Δαβίδ εγκαταστάθηκε στο φρούριο, και το ονόμασε «Πόλη Δαβίδ». Στη συνέχεια έχτισε κι άλλα οχυρωματικά έργα στη Μιλλώ, καθώς επίσης και την κατοικία του.

[10] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

[10]Έτσι ο Δαβίδ γινόταν συνεχώς ισχυρότερος, γιατί ο Κύριος ο Θεός, ο Θεός του Ισραήλ, ήταν μαζί του.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

1 Crônicas 14.1-2

[11] Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

[11]Ο Χιράμ, βασιλιάς της Τύρου, έστειλε στο Δαβίδ διπλωματική αντιπροσωπεία. Επίσης του έστειλε ξύλα κέδρων, ξυλουργούς και χτίστες, για να του χτίσουν ανάκτορο.

[12] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

[12]Έτσι κατάλαβε ο Δαβίδ ότι ο Κύριος τον είχε καθιερώσει βασιλιά του Ισραήλ και ότι χάρισε δόξα στη βασιλεία του χάρη στο λαό του, τον Ισραήλ.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

Κατάλογος των γιων του Δαβίδ

(Α΄ Χρ 14,3-7)

[13] Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

[13]Ο Δαβίδ μετά τον ερχομό του από τη Χεβρών στην Ιερουσαλήμ, πήρε κι άλλες παλλακίδες και συζύγους, από τις οποίες επίσης απέκτησε γιους και κόρες.

[14] São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[14]Τα ονόματα των γιων που απέκτησε στην Ιερουσαλήμ είναι: Σαμμουά, Σωβάβ, Νάθαν και Σολομών,

[15] Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,

[15]Ιβχάρ, Ελισουά, Νέφεγ, Ιαφιά,

[16] Elisama, Eliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus

1 Crônicas 14.8-16

[17] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

[18] Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.

[19] Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.

[20] Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[21] Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

[22] Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.

[23] Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.

[24] E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras,

[16]Ελισαμά, Ελγιαδά και Ελιφέλετ.

Ο Δαβίδ νικάει τους Φιλισταίους

(Α΄ Χρ 14,8-17)

[17]Όταν άκουσαν οι Φιλισταίοι ότι ο Δαβίδ χρίσθηκε βασιλιάς του Ισραήλ, ξεκίνησαν με όλο το στρατό τους για να έρθουν και να τον θέσουν υπό την εξουσία τους. Το πληροφορήθηκε ο Δαβίδ και κατέφυγε για ασφάλεια σ’ ένα οχυρό.

[18]Οι Φιλισταίοι ήρθαν και ξεχύθηκαν στην κοιλάδα Ρεφαείμ.

[19]Τότε ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο: «Να πάω να πολεμήσω τους Φιλισταίους; Θα τους παραδώσεις στην εξουσία μου; » Ο Κύριος του απάντησε: «Να πας να τους πολεμήσεις· θα σου τους παραδώσω το δίχως άλλο».

[20]Έτσι ήρθε ο Δαβίδ στη Βάαλ-Περασίμ, κι εκεί νίκησε τους Φιλισταίους και είπε: «Έσπασε ο Κύριος τις γραμμές των εχθρών μου, όπως σπάζει η πλημμύρα ένα φράγμα». Γι’ αυτό ονόμασε τον τόπο εκείνο «Βάαλ-Περασίμ» (Κυρίαρχος των Ρηγμάτων).

[21]Οι Φιλισταίοι φεύγοντας άφησαν εκεί τα αγάλματα των θεών τους, και ο Δαβίδ και οι άντρες του τα πήραν.

[22]Οι Φιλισταίοι όμως ξαναγύρισαν και γέμισαν την κοιλάδα Ρεφαείμ.

[23]Ο Δαβίδ ρώτησε πάλι τον Κύριο κι εκείνος αποκρίθηκε: «Μην τους επιτεθείς από ’δω, αλλά πήγαινε στα νώτα τους και κάνε τους έφοδο από τη μεριά των θάμνων.

[24]Όταν ακούσεις θόρυβο βημάτων στις κορυφές των θάμνων, τότε βιάσου να

então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

επιτεθείς, γιατί εκείνη τη στιγμή εγώ ο Κύριος θα βγω μπροστά σου, για να χτυπήσω το στρατό των Φιλισταίων».

[25] Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

[25]Ο Δαβίδ έκανε όπως τον διέταξε ο Κύριος και νίκησε τους Φιλισταίους και τους έτρεψε σε φυγή καταδιώκοντάς τους από τη Γιβαών όλο τον δρόμο ως τη Γεζέρ.

2 Samuel 6

Davi traz para Jerusalém a arca
1 Crônicas 13.5-14

[1] Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

[2] Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

[3] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

[4] Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

[5] Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

[6] Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 6

Η μεταφορά της κιβωτού στην Ιερουσαλήμ
(Α΄ Χρ 13,1-14· 15,25-28)

[1]Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα, συγκέντρωσε πάλι ο Δαβίδ όλους τους επίλεκτους στρατιώτες του Ισραήλ, τριάντα χιλιάδες άντρες.

[2]Μ’ αυτό το στρατό ξεκίνησε να πάει στη Βααλέ της φυλής Ιούδα, για να φέρουν από ’κει την κιβωτό του Θεού, η οποία και φέρει το όνομα του Κυρίου, του αρχηγού των ισραηλιτικών δυνάμεων, ο οποίος έχει το θρόνο του πάνω από τα χερουβίμ.

[3-4]Η κιβωτός του Θεού βρισκόταν στο σπίτι του Αβιναδάβ, πάνω σ’ ένα λόφο. Από ’κει την πήραν και την ανέβασαν σε μια καινούρια άμαξα, την οποία οδηγούσαν ο Ουζζά κι ο Αχιώ, γιοι του Αβιναδάβ. Ο Αχιώ πήγαινε μπροστά από την κιβωτό.

[5]Ο Δαβίδ κι όλοι οι Ισραηλίτες χόρευαν για να τιμήσουν τον Κύριο και τραγουδούσαν μ’ όλη τους τη δύναμη, παίζοντας κιθάρες, άρπες, τύμπανα, κρόταλα και κύμβαλα.

[6]Όταν έφτασαν στο αλώνι του Ναχών, ο Ουζζά άπλωσε το χέρι του στην κιβωτό

του Θεού να τη συγκρατήσει, γιατί τα βόδια την είχαν γείρει.

[7] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

[7]Τότε οργίστηκε ο Κύριος εναντίον του και τον χτύπησε επί τόπου για την ανευλάβεια του· πέθανε εκεί, κοντά στην κιβωτό του Θεού.

[8] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[8]Ο Δαβίδ λυπήθηκε που ο Κύριος θανάτωσε τον Ουζζά, και ονόμασε τον τόπο εκείνο Φαρές-Ουζζά (Θάνατος του Ουζζά), όπως λέγεται μέχρι σήμερα.

[9] Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

[9]Εκείνη την ημέρα φοβήθηκε ο Δαβίδ τον Κύριο και είπε: «Πώς είναι δυνατόν τώρα να έρθει στο σπίτι μου η κιβωτός του Κυρίου; »

[10] Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[10]Και δεν ήθελε να πάρει την κιβωτό στην Πόλη Δαβίδ, αλλά την άφησε στο σπίτι του Ωβήδ-Εδώμ του Γαθίτη.

[11] Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

[11]Η κιβωτός του Κυρίου έμεινε εκεί τρεις μήνες, κι ο Κύριος ευλόγησε τον Ωβήδ-Εδώμ και όλη την οικογένειά του.

A arca é levada para Jerusalém

1 Crônicas 15.25—16.3

[12] Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

[12]Όταν έφεραν την είδηση στο βασιλιά Δαβίδ ότι ο Κύριος ευλόγησε την οικογένεια του Ωβήδ-Εδώμ, καθώς κι όλα τα υπάρχοντά του εξαιτίας της κιβωτού του Θεού, ο Δαβίδ πήγε κι ανέβασε την κιβωτό από το σπίτι του Ωβήδ-Εδώμ στην Πόλη Δαβίδ με πανηγυρική συνοδεία.

[13] Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

[13]Κάθε έξι βήματα που έκαναν εκείνοι που βαστούσαν την κιβωτό του Κυρίου, ο Δαβίδ θυσίαζε ένα βόδι κι ένα παχύ μοσχάρι.

[14] Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.
[15] Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

[16] Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi, que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

[17] Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

[18] Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.
[19] E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas. Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa.

Mical repreendida por Davi

[20] Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

[14]Μετά χόρευε μ’ όλη του τη δύναμη για να τιμήσει τον Κύριο, φορώντας μόνο το λινό εφώδ.
[15]Έτσι, μετέφερε μαζί με όλους τους Ισραηλίτες την κιβωτό του Κυρίου με αλαλαγμούς και με σαλπίσματα.

Ο Δαβίδ και η δόξα του Κυρίου
(Α΄ Χρ 15,29–16,3.43)

[16]Ενώ η κιβωτός του Κυρίου έμπαινε στην Πόλη Δαβίδ, η γυναίκα του η Μιχάλ, κόρη του Σαούλ, έσκυψε από το παράθυρο και είδε το βασιλιά Δαβίδ να πηδάει και να χορεύει ενώπιον του Κυρίου· κι ένιωσε βαθιά περιφρόνηση γι’ αυτόν.
[17]Έφεραν την κιβωτό και την τοποθέτησαν στη θέση της, στη μέση της σκηνής που είχε στήσει ο Δαβίδ γι’ αυτήν κι ο βασιλιάς πρόσφερε ολοκαυτώματα ενώπιον του Κυρίου και θυσίες κοινωνίας.
[18-19]Όταν τέλειωσε ο Δαβίδ με τις προσφορές των ολοκαυτωμάτων και των θυσιών, ευλόγησε όλο το λαό Ισραήλ στο όνομα του παντοδύναμου Κυρίου. Μετά μοίρασε στα πλήθη, άντρες και γυναίκες, από ένα γλυκό ψωμί στον καθένα, ένα κομμάτι ψητό κρέας κι ένα τσαμπί ξερές σταφίδες· κι έφυγαν όλοι, καθένας για το σπίτι του.

[20]Πηγαίνοντας ο Δαβίδ να χαιρετήσει την οικογένειά του, βγήκε η γυναίκα του η Μιχάλ, κόρη του Σαούλ, να τον προϋπαντήσει, και του είπε: «Πόσο δοξάστηκε σήμερα ο βασιλιάς του Ισραήλ, όταν ξεγυμνώθηκε μπροστά στα μάτια των υπηρετριών των υπηκόων του! Αυτό θα έκανε κι ο τελευταίος ανυπόληπτος».

[21] Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

[22] Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

[23] Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

[21]Ο Δαβίδ όμως της απάντησε: «Εγώ για να τιμήσω τον Κύριο φέρθηκα έτσι! Αυτός προτίμησε εμένα από τον πατέρα σου κι απ' όλη την οικογένειά του, προκειμένου να με κάνει ηγεμόνα του λαού του του Ισραήλ. Προς τιμήν του, λοιπόν, θα χορεύω ενώπιόν του,

[22]και θα ταπεινωθώ ακόμα περισσότερο! Μπορεί έτσι να ξευτελίζομαι στα μάτια σου, αλλά θα δοξαστώ απ' αυτές τις δούλες, που ανέφερες».

[23]Η Μιχάλ, η κόρη του Σαούλ, σ' όλη της τη ζωή δεν γέννησε παιδί.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi

1 Crônicas 17.1-15

[1] Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

[2] disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

[3] Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

[4] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[5] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

[6] Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 7

Η προφητεία του Νάθαν

(Α΄ Χρ κεφ. 17)

[1]Ο βασιλιάς Δαβίδ εγκαταστάθηκε στο ανάκτορό του κι ο Κύριος του εξασφάλισε ησυχία απ' όλους γύρω τους εχθρούς του.

[2]Τότε είπε ο βασιλιάς στο Νάθαν, τον προφήτη: «Εγώ κατοικώ σε παλάτι καμωμένο από κέδρους, ενώ η κιβωτός του Θεού βρίσκεται μέσα σε σκηνή. Τι λες εσύ γι' αυτό; »

[3]Ο Νάθαν είπε στο βασιλιά: «Πήγαινε, κάνε αυτό που επιθυμείς, γιατί ο Κύριος είναι μαζί σου».

[4]Αλλά εκείνη τη νύχτα ο Κύριος είπε στον Νάθαν:

[5]«Πήγαινε και πες εκ μέρους μου στο δούλο μου το Δαβίδ: "θέλεις να μου χτίσεις ναό για να κατοικώ;

[6-7]Εγώ, από την ημέρα που έβγαλα τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο μέχρι σήμερα,

Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

[7] Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[8] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

[9] E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

[10] Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

[11] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

[12] Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

[13] Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

δεν κατοίκησα ποτέ σε ναό· τους ακολουθούσα μένοντας σε σκηνή. Και σε κανέναν από τους αρχηγούς που τους ανέθεσα να οδηγούν τον λαό μου, τον Ισραήλ, δεν παραπονέθηκα ποτέ ότι δε μου έφτιαξαν κατοικητήριο από κέδρους”.

[8]»Πες, λοιπόν, στο δούλο μου το Δαβίδ, ότι εγώ ο Κύριος του σύμπαντος λέω: “σε πήρα απ’ το λιβάδι που έβοσκες τα πρόβατα, και σ’ έκανα ηγεμόνα του λαού μου, του Ισραήλ.

[9]Ήμουν μαζί σου παντού όπου πήγαινες, εξαφάνισα όλους τους εχθρούς σου από μπροστά σου και σ’ έκανα ονομαστόν, σαν τους μεγάλους της γης.

[10]Όρισα για το λαό μου τον Ισραήλ έναν τόπο, όπου τον εγκατέστησα μόνιμα. Εκεί θα ζει άφοβα χωρίς να τον καταπιέζουν τα ασεβή έθνη, όπως τον καταπίεζαν στο παρελθόν,

[11]την εποχή που διόριζα Κριτές στο λαό μου. Τώρα σου έχω εξασφαλίσει ησυχία απ’ όλους τους εχθρούς σου. Εγώ ο Κύριος, λοιπόν, σου αναγγέλλω πως εγώ θα σου χτίσω οίκο:

[12]Όταν τελειώσουν οι μέρες σου και πεθάνεις, θα αναδείξω διάδοχο μετά από σένα έναν γιο σου, κατ’ ευθείαν απόγονό σου, και θα διατηρήσω σταθερή τη βασιλεία του.

[13]Αυτός θα μου χτίσει ναό κι εγώ θα κάνω το θρόνο του ακλόνητο για πάντα.

[14] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

[15] Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

[16] Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

[17] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi

1 Crônicas 17.16-27

[18] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[19] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.

[20] Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.

[21] Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.

[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não

[14]Θα είμαι γι' αυτόν πατέρας κι εκείνος θα μου είναι γιος. Αν αμαρτήσει θα τον σωφρονίσω με πλήγματα, όπως χτυπάνε τα παιδιά τους οι άνθρωποι.

[15]Δε θ' αποσύρω όμως απ' αυτόν την εύνοιά μου, όπως την απέσυρα από το Σαούλ, που τον έδιωξα κι έφερα στη θέση του εσένα.

[16]Οι απόγονοί σου θα βασιλεύουν σταθερά μετά από σένα για πάντα, κι ο θρόνος σου θα παραμένει ακλόνητος παντοτινά"».

[17]Ο Νάθαν ανάγγειλε στο Δαβίδ όλους αυτούς τους λόγους και το όραμα.

[18]Τότε ο βασιλιάς Δαβίδ μπήκε μέσα στη σκηνή, παρουσιάστηκε ενώπιον του Κυρίου και είπε: «Ποιος είμαι εγώ, Κύριέ μου και Θεέ, και ποια η οικογένειά μου, ώστε να με δοξάσεις τόσο πολύ;

[19]Και σαν να το θεώρησες μικρό αυτό, Κύριέ μου και Θεέ, μίλησες ακόμα και για το μακρινό μέλλον της οικογένειας του δούλου σου. Είναι αυτό μια διδαχή για ανθρώπους, Κύριέ μου και Θεέ;

[20]Τι περισσότερο θα μπορούσα να σου πω εγώ ο Δαβίδ; Εσύ, βέβαια, γνωρίζεις το δούλο σου, Κύριέ μου και Θεέ.

[21]Όλα αυτά τα μεγάλα έργα τα πραγματοποίησες σύμφωνα με την υπόσχεσή σου, όπως ακριβώς τα ήθελες, για να διδάξεις το δούλο σου.

[22]Γι' αυτό είσαι μεγάλος, Κύριέ μου και Θεέ· δεν υπάρχει όμοιός σου, δεν υπάρχει

há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

Θεός εκτός από σένα, όπως ακριβώς το ακούγαμε πάντα να λέγεται.

[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?

[23]Ποιο άλλο έθνος στη γη είναι σαν το λαό σου, τον Ισραήλ, τον οποίο ένας Θεός ήρθε και τον ελευθέρωσε από τους Αιγυπτίους για να τον κάνει λαό του; Εσύ τον έκανες ονομαστό, επιτέλεσες γι' αυτόν και για τη χώρα του μεγάλα και θαυμαστά έργα κι έτρεψες σε φυγή από μπροστά του τα άλλα έθνη και τους θεούς τους.

[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[24]Έκανες τον Ισραήλ λαό σου για πάντα κι εσύ, Κύριε, έγινες Θεός τους.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.

[25]Τώρα, Κύριέ μου και Θεέ, ο λόγος που είπες για το δούλο σου και για την οικογένειά του ας ισχύσει παντοτινά και κάνε όπως είπες.

[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[26]Ας είναι δοξασμένο τ' όνομά σου αιώνια, για να λένε ότι ο Κύριος του σύμπαντος, αυτός είναι ο Θεός του Ισραήλ! Κι αυτοί που θα διαδεχτούν το δούλο σου το Δαβίδ στο θρόνο, ας είναι ακλόνητοι ενώπιόν σου.

[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[27]Κύριε του σύμπαντος, Θεέ του Ισραήλ, εσύ φανέρωσες τις προθέσεις σου, στο δούλο σου, όταν είπες "εγώ θα σου οικοδομήσω οίκο"· γι' αυτό ο δούλος σου πήρα το θάρρος να σου αναπέμψω αυτή την προσευχή.

[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.

[28]Κύριέ μου και Θεέ, εσύ είσαι ο Θεός κι ο λόγος σου είναι αλήθεια. Όλες αυτές τις ευλογίες τις υποσχέθηκες στο δούλο σου.

[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer

[29]Τώρα λοιπόν, ευλόγησε τους απογόνους του δούλου σου, ώστε να έχουν για πάντα

para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

την εύνοιά σου. Σύμφωνα με την υπόσχεσή σου, Κύριε Θεέ, ας αναπαύεται η ευλογία σου πάνω στους απογόνους του δούλου σου για πάντα».

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi
1 Crônicas 18.1-13

1 Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.

2 Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

3 Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

4 Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

5 Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

6 Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 8

Στρατιωτικές νίκες του Δαβίδ
(Α΄ Χρ 18,1-13)

1Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα ο Δαβίδ νίκησε τους Φιλισταίους, τους υποδούλωσε και εξουδετέρωσε την κυριαρχία τους στη χώρα του Ισραήλ.

2Επίσης νίκησε τους Μωαβίτες. Ανάγκασε τους αιχμαλώτους να πέσουν καταγής και τους μέτρησε με σχοινί· μετρούσε δύο φορές για κείνους που θα σκότωνε και μία για κείνους που θα άφηνε στη ζωή. Κι έγιναν οι Μωαβίτες φόρου υποτελείς στο Δαβίδ.

3Ο Δαβίδ ακόμα νίκησε τον Αδαδέζερ, γιο του Ρεχώβ και βασιλιά της Σωβά, όταν ο τελευταίος πήγαινε ν’ ανακτήσει το βασίλειό του στον ποταμό Ευφράτη.

4Ο Δαβίδ αιχμαλώτισε απ’ αυτόν χίλιους εφτακόσιους ιππείς και είκοσι χιλιάδες πεζούς και διέταξε να κόψουν τους τένοντες από τα πόδια των αλόγων όλων των αμαξών. Κράτησε μόνο εκατό άλογα που χρειάζονταν για ισάριθμες άμαξες.

5Όταν ήρθαν οι Σύριοι από τη Δαμασκό για να βοηθήσουν τον Αδαδέζερ, βασιλιά της Σωβά, ο Δαβίδ σκότωσε απ’ αυτούς είκοσι δύο χιλιάδες άντρες.

6Διόρισε δικούς του κυβερνήτες στους Συρίους της Δαμασκού κι έγιναν φόρου

Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

υποτελείς σ' αυτόν. Ο Κύριος βοηθούσε το Δαβίδ σε όλες τις εκστρατείες του.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[7]Πήρε τις χρυσές ασπίδες που κρατούσαν οι αξιωματικοί του Αδαδέζερ και τις έφερε στην Ιερουσαλήμ.

[8] Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.

[8]Επίσης από τις πόλεις του Αδαδέζερ Βετάχ και Βηρωθάι πήρε μεγάλες ποσότητες χαλκού.

[9] Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,

[10] mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,

[9-10]Όταν ο Τόχου, βασιλιάς της Χαμάθ, έμαθε ότι ο βασιλιάς Δαβίδ νίκησε κατά κράτος τον Αδαδέζερ, έστειλε σ' αυτόν το γιο του τον Ιωράμ για να τον χαιρετίσει και να τον συγχαρεί γι' αυτή τη νίκη του, γιατί ο Αδαδέζερ ήταν αντίπαλος του Τόχου. Ο Ιωράμ έφερε στο Δαβίδ σκεύη ασημένια, χρυσά και χάλκινα.

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

[11]Αυτά ο βασιλιάς Δαβίδ τα αφιέρωσε στον Κύριο, μαζί με το ασήμι και το χρυσάφι που είχε πάρει από όλα τα άλλα έθνη, τα οποία είχε υποτάξει,

[12] da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

[12]από τους Εδωμίτες, τους Μωαβίτες, τους Αμμωνίτες, τους Φιλισταίους, τους Αμαληκίτες, καθώς και τα λάφυρα που πήρε από τον Αδαδέζερ, γιο του Ρεχώβ και βασιλιά της Σωβά.

[13] Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

[13]Έτσι ο Δαβίδ απέκτησε μεγάλη δόξα. Στην επιστροφή του από τη μάχη με τους Συρίους, ο Δαβίδ σκότωσε δεκαοχτώ χιλιάδες Εδωμίτες στην Κοιλάδα του Άλατος.

[14] Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas

[14]Τοποθέτησε στην Εδώμ στρατιωτικούς διοικητές κι οι Εδωμίτες έγιναν υποτελείς

ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

15 Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

16 Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

17 Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

18 E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

στο Δαβίδ. Ο Κύριος τον βοηθούσε σ’ όλες τις εκστρατείες του.

Οι αξιωματούχοι του Δαβίδ

(20,23-26· Α΄ Χρ 18,14-17)

15Ο Δαβίδ βασίλεψε σε όλο το λαό του Ισραήλ· δίκαζε κι απέδιδε το δίκαιο σε όλους αμερόληπτα.

16Ο Ιωάβ, γιος της Σερουΐας ήταν αρχηγός του στρατού και ο Ιωσαφάτ, γιος του Αχιλούδ, ήταν υπομνηματογράφος.

17Ο Σαδώκ, γιος του Αχιτώβ, και ο Αχιμέλεχ, γιος του Αβιάθαρ, ήταν ιερείς· ο Σεραΐας ήταν γραμματέας του κράτους.

18Ο Βεναΐας, γιος του Ιεωϊαδά, ήταν αρχηγός των Χερεθαίων και των Φελεθαίων. Οι γιοι του Δαβίδ ήταν κι αυτοί ιερείς.

2 Samuel 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

1 Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

2 Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.

3 Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 9

Δαβίδ και Μεμφιβοσθέ

1Κάποτε ρώτησε ο Δαβίδ: «Έχει απομείνει κανείς από την οικογένεια του Σαούλ; Θέλω να του δείξω την εύνοιά μου για χάρη του Ιωνάθαν».

2Από την οικογένεια του Σαούλ υπήρχε κάποιος υπηρέτης που ονομαζόταν Σιβά. Τον έφεραν στο Δαβίδ κι ο βασιλιάς τον ρώτησε: «Εσύ είσαι ο Σιβά; » «Δούλος σου», απάντησε εκείνος.

3Ο βασιλιάς τον ρώτησε: «Δεν έχει απομείνει πια κανείς από την οικογένεια του Σαούλ, για να δείξω σ’ αυτόν την αγάπη του Θεού; » Ο Σιβά απάντησε: «Υπάρχει ακόμη ένας γιος του Ιωνάθαν, ανάπηρος από τα πόδια».

[4] E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

[5] Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

[6] Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

[7] Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

[8] Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?

[9] Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.

[10] Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

[4]«Πού βρίσκεται; » ρώτησε ο βασιλιάς. Ο Σιβά είπε: «Είναι στο σπίτι του Μαχίρ, γιου του Αμμιήλ, στη Λο-Δεβάρ».

[5]Τότε ο βασιλιάς Δαβίδ έστειλε στη Λο-Δεβάρ και τον πήρε από το σπίτι του Μαχίρ, γιου του Αμμιήλ.

[6]Όταν ο Μεμφιβοσθέ, γιος του Ιωνάθαν κι εγγονός του Σαούλ, ήρθε στο Δαβίδ, έσκυψε το κεφάλι του και προσκύνησε το βασιλιά. Ο Δαβίδ τον ρώτησε: «Εσύ είσαι ο Μεμφιβοσθέ; » Κι εκείνος απάντησε: «Δούλος σου! »

[7]«Μη φοβάσαι! » του είπε ο Δαβίδ. «Θα σου δείξω την εύνοιά μου για χάρη του Ιωνάθαν, του πατέρα σου, και θα σου επιστρέψω όλα τα χωράφια του Σαούλ, του παππού σου· κι εσύ θα τρως πάντα στο τραπέζι μου».

[8]Ο Μεμφιβοσθέ προσκύνησε και είπε: «Ποιος είμαι ο δούλος σου, για να τον φροντίζεις τόσο πολύ; Ένα ψόφιο σκυλί είμαι! »

[9]Τότε ο βασιλιάς κάλεσε το Σιβά, τον υπηρέτη του Σαούλ, και του είπε: «Ο,τιδήποτε ανήκει στο Σαούλ και στην οικογένειά του το δίνω στο Μεμφιβοσθέ, το γιο του κυρίου σου.

[10]Εσύ, οι γιοι σου και οι δούλοι σου θα καλλιεργείτε για λογαριασμό του τη γη, και θα φέρνεις σ’ αυτόν τα εισοδήματα για να έχει να τρώει. Κι ο ίδιος ο Μεμφιβοσθέ θα τρώει πάντα στο τραπέζι μου». Ο Σιβά είχε δεκαπέντε γιους και είκοσι δούλους.

[11] Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.

[11]Αυτός απάντησε στο βασιλιά: «Όλα όσα διατάζει ο κύριός μου, ο βασιλιάς, το δούλο του θα τα εκτελέσω». Έτσι ο Μεμφιβοσθέ έτρωγε στο τραπέζι του Δαβίδ σαν ένας από τους γιους του βασιλιά.

[12] Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

[12]Ο Μεμφιβοσθέ είχε έναν μικρό γιο που ονομαζόταν Μιχά. Όλοι όσοι κατοικούσαν στο σπίτι του Σιβά ήταν στην υπηρεσία του Μεμφιβοσθέ.

[13] Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

[13]Ο ίδιος ήταν ανάπηρος κι από τα δυό του πόδια· εγκαταστάθηκε στην Ιερουσαλήμ κι έτρωγε πάντα στο τραπέζι του βασιλιά.

2 Samuel 10

Davi derrota os amonitas e os siros

1 Crônicas 19.1-19

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 10

Ο Δαβίδ νικάει τους Αμμωνίτες

(Α΄ Χρ 19,1-5)

[1] Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

[1]Μετά από αρκετόν καιρό πέθανε ο βασιλιάς των Αμμωνιτών και τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Χανούν.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

[2]Τότε είπε ο Δαβίδ: «Θα δείξω καλοσύνη στο Χανούν, γιο του Ναχάς, όπως είχε δείξει και σ’ εμένα καλοσύνη ο πατέρας του». Έτσι έστειλε αξιωματούχους να τον συλλυπηθούν εκ μέρους του για το θάνατο του πατέρα του. Πράγματι, οι αξιωματούχοι του Δαβίδ πήγαν στη χώρα των Αμμωνιτών.

[3] Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado consoladores, está honrando a teu pai? Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?

[3]Οι άρχοντες όμως των Αμμωνιτών είπαν στον κύριό τους το Χανούν: «Εσύ πιστεύεις πως ο Δαβίδ ήθελε να τιμήσει τον πατέρα σου και γι’ αυτό σου έστειλε τους ανθρώπους του να σε συλλυπηθεί; Μάλλον τους έστειλε για να εξερευνήσουν την πόλη και να την κατασκοπεύσουν και μετά να έρθουν να την καταστρέψουν».

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[4]Έτσι συνέλαβε ο Χανούν τους αξιωματούχους του Δαβίδ, ξύρισε τα μισά τους γένια, έκοψε απ' τη μέση και κάτω τα ρούχα τους ως τους μηρούς, και τους έδιωξε πίσω.

[5] Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[5]Όταν ο Δαβίδ πληροφορήθηκε τα συμβάντα, κατάλαβε πως είχε καταρρακωθεί η τιμή των ανθρώπων του και τους παράγγειλε με αγγελιοφόρους να μείνουν στην Ιεριχώ ώσπου να μεγαλώσουν τα γένια τους και μετά να επιστρέψουν.

Ο Δαβίδ νικάει τους Αμμωνίτες και τους Συρίους

(Α΄ Χρ 19,6-19)

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.

[6]Οι Αμμωνίτες κατάλαβαν ότι πια είχαν γίνει μισητοί στο Δαβίδ. Έστειλαν, λοιπόν, και μίσθωσαν είκοσι χιλιάδες πεζούς από τους Συρίους της Βαιθ-Ρεχώβ και της Σωβά, χίλιους άντρες από το βασιλιά της Μααχά και δώδεκα χιλιάδες άντρες από τον Ιστώβ.

[7] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[7]Μόλις το 'μαθε ο Δαβίδ, έστειλε εναντίον τους τον αρχιστράτηγο Ιωάβ με όλο το στράτευμα των εκπαιδευμένων πολεμιστών.

[8] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.

[8]Οι Αμμωνίτες βγήκαν και παρατάχθηκαν σε θέση μάχης στην είσοδο της πύλης της πρωτεύουσάς τους, της Ραββάθ. Οι Σύριοι της Σωβά, της Ρεχώβ, της Μααχά και του βασιλιά Ιστώβ παρατάχθηκαν ξέχωρα, έξω στους αγρούς.

[9] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[9]Όταν είδε ο Ιωάβ ότι επρόκειτο ν' αντιμετωπίσει επίθεση από μπροστά και από πίσω, παρέταξε τους επίλεκτους άντρες του ισραηλιτικού στρατού απέναντι από τους Συρίους.

[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

[10]Το υπόλοιπο του στρατού το έθεσε στις διαταγές του Αβισάι, του αδερφού του, ο οποίος το παρέταξε απέναντι στους Αμμωνίτες.

[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[11]Ο Ιωάβ είπε στον αδερφό του: «Αν δεις ότι οι Σύριοι με νικούν, θα έρθεις να με βοηθήσεις· κι αν εγώ δω ότι οι Αμμωνίτες σε νικούν, θα έρθω να σε βοηθήσω.

[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[12]Δείξε θάρρος και ας φανούμε ισχυροί για χάρη του λαού μας και για τις πόλεις του Θεού μας. Κι ο Κύριος ας κάνει ό, τι του φαίνεται καλό».

[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.

[13]Όταν ο Ιωάβ κι ο στρατός του προέλασαν για να επιτεθούν στους Συρίους, εκείνοι τράπηκαν σε φυγή.

[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[14]Μόλις είδαν οι Αμμωνίτες ότι οι Σύριοι τράπηκαν σε φυγή, έφυγαν κι αυτοί κυνηγημένοι από τον Αβισάι και μπήκαν στην πόλη. Έτσι ο Ιωάβ σταμάτησε να πολεμάει τους Αμμωνίτες και γύρισε στην Ιερουσαλήμ.

[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.

[15]Όταν όμως οι Σύριοι είδαν ότι κατατροπώνονταν από τους Ισραηλίτες, έκαναν γενική ανασυγκρότηση των δυνάμεών τους.

[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[16]Ο Αδαδέζερ έστειλε κι επιστράτευσε τους Συρίους που κατοικούσαν πέρα από τον ποταμό Ευφράτη. Αυτοί συγκεντρώθηκαν στην Αιλάμ με επικεφαλής τον Σωβάκ, αρχιστράτηγο του Αδαδέζερ.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[17]Όταν το 'μαθε ο Δαβίδ, συγκέντρωσε όλο το στρατό των Ισραηλιτών, πέρασε τον Ιορδάνη και ήρθε στην Αιλάμ. Οι Σύριοι παρατάχθηκαν απέναντι στο Δαβίδ και άρχισαν την επίθεση.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

[18]Αλλά οι Ισραηλίτες τους έτρεψαν σε φυγή και ο Δαβίδ σκότωσε απ' αυτούς εφτακόσιους οδηγούς αμαξών και σαράντα χιλιάδες ιππείς· χτυπήθηκε κι ο Σωβάκ, ο αρχιστράτηγός τους, και πέθανε εκεί.

[19]Οι ηγεμόνες που ως τότε ήταν υποτελείς στον Αδαδέζερ, όταν είδαν ότι είχαν όλοι τους νικηθεί από τους Ισραηλίτες, συνθηκολόγησαν κι έγιναν υποτελείς τους. Από τότε, οι Σύριοι δεν τολμούσαν πια να βοηθήσουν τους Αμμωνίτες.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 11

Δαβίδ και Βηρσαβεέ

[1]Τον επόμενο χρόνο, την εποχή που οι βασιλιάδες συνηθίζουν να κάνουν τις εκστρατείες τους, έστειλε ο Δαβίδ τον Ιωάβ, επικεφαλής του ισραηλιτικού στρατού, και τους αξιωματούχους του, να πολεμήσουν τους Αμμωνίτες. Λεηλάτησαν τη χώρα τους και πολιόρκησαν την πρωτεύουσα Ραββάθ, ενώ ο Δαβίδ είχε παραμείνει στην Ιερουσαλήμ.

[2]Ένα βράδυ, ο Δαβίδ σηκώθηκε από το κρεβάτι του και περπατούσε στο δώμα του ανακτόρου του. Από κει είδε μια πολύ ωραία γυναίκα που έπαιρνε το λουτρό της.

[3]Αμέσως έστειλε και ζήτησε πληροφορίες για τη γυναίκα. «Αυτή είναι η Βηρσαβεέ», του είπαν, «κόρη του Ελιάμ και γυναίκα του Ουρία του Χετταίου».

[4]Ο Δαβίδ τότε έστειλε τους ανθρώπους του και την κάλεσε στην κατοικία του. Εκείνη πήγε κι αυτός πλάγιασε μαζί της·

ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

έπειτα εκείνη γύρισε στο σπίτι της. Ήταν μόλις που είχε καθαριστεί από τα έμμηνά της.

[5] A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

[5]Η Βηρσαβεέ έμεινε έγκυος κι έστειλε ειδοποίηση στο Δαβίδ: «Είμαι έγκυος», του είπε.

Davi e Urias

[6] Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

[6]Τότε εκείνος διέταξε τον Ιωάβ να του στείλει τον Ουρία το Χετταίο. Πράγματι, ο Ιωάβ τον έστειλε στο Δαβίδ.

[7] Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

[7]Όταν παρουσιάστηκε ο Ουρίας, ο Δαβίδ τον ρώτησε για τον Ιωάβ, για το στρατό και για τον πόλεμο.

[8] Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

[8]Έπειτα του είπε: «Πάρε μια μικρή άδεια και πήγαινε στο σπίτι σου». Και μάλιστα, μόλις ο Ουρίας βγήκε από το ανάκτορο, ο βασιλιάς τού έστειλε ένα δώρο.

[9] Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

[9]Ο Ουρίας όμως δεν κοιμήθηκε στο σπίτι του, αλλά στην πύλη του ανακτόρου, μαζί με τη βασιλική φρουρά.

[10] Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

[10]Όταν έφεραν στο Δαβίδ την είδηση ότι ο Ουρίας δεν πήγε στο σπίτι του, ο Δαβίδ τον κάλεσε και του είπε: «Από μακρινό ταξίδι δεν έρχεσαι; Γιατί δεν πήγες στο σπίτι σου; »

[11] Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

[11]Ο Ουρίας του απάντησε: «Η κιβωτός και οι άντρες του Ισραήλ και του Ιούδα μένουν σε σκηνές, ο κύριός μου ο Ιωάβ και οι αξιωματούχοι του κυρίου μου έχουν στρατοπεδεύσει στο ύπαιθρο κι εγώ θα πάω στο σπίτι μου; Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό και στη ζωή σου, δε θα κάνω ποτέ τέτοιο πράγμα! »

[12] Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei.

[12]Τότε ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: «Μείνε εδώ και σήμερα· αύριο θα σε αφήσω να φύγεις». Έτσι ο Ουρίας έμεινε στην

Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

[13] Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

Ιερουσαλήμ εκείνη την ημέρα και την επομένη.

[13]Ο βασιλιάς τον κάλεσε να φάει και να πιει μαζί του και τον μέθυσε· το βράδυ ο Ουρίας δεν πήγε σπίτι του, αλλά βγήκε να κοιμηθεί στο κρεβάτι του με τη βασιλική φρουρά.

A morte de Urias

[14] Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

[14]Το πρωί έγραψε ο Δαβίδ ένα γράμμα στον Ιωάβ και το έστειλε με τον Ουρία.

[15] Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

[15]Στο γράμμα έγραφε: «Βάλε τον Ουρία στην πρώτη γραμμή της σκληρότερης μάχης, κι έπειτα τραβηχτείτε από κοντά του για να τον χτυπήσει ο εχθρός και να σκοτωθεί».

Θάνατος του Ουρία

[16] Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

[16]Ο Ιωάβ, παρατήρησε προσεκτικά την πολιορκημένη πόλη και τοποθέτησε τον Ουρία απέναντι σ' ένα σημείο, που ήξερε ότι το υπερασπίζονταν οι πιο αξιόμαχοι άντρες του εχθρού.

[17] Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

[17]Σε μια τους έξοδο, οι άντρες της πόλης πολέμησαν το στρατό του Ιωάβ κι έπεσαν μερικοί από τους άντρες κι από τους αξιωματούχους του Δαβίδ. Τότε σκοτώθηκε κι ο Ουρίας ο Χετταίος.

[18] Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

[18]Ο Ιωάβ έστειλε στο Δαβίδ αναφορά, για τα γεγονότα της μάχης.

[19] Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

[19]Στον αγγελιοφόρο έδωσε αυτή την οδηγία: «Αφού τελειώσεις την εξιστόρηση όλων των γεγονότων της μάχης στο βασιλιά,

[20] suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

[20]αυτός μπορεί να οργιστεί και να σου πει: "γιατί πλησιάσατε στην πόλη να πολεμήσετε; Δεν ξέρατε ότι θα έριχναν βέλη από το τείχος;

[21] Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

[22] Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

[23] Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do que nós e saíram contra nós ao campo; porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

[24] Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

[25] Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

Davi casa com Bate-Seba

[26] Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

[27] Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

[21]Ποιος σκότωσε τον Αβιμέλεχ, γιο του Ιερουβέσεθ; Μια γυναίκα δεν του έριξε πάνω του μια μυλόπετρα, ψηλά από το τείχος και σκοτώθηκε στη Θαιβαίς; Γιατί πλησιάσατε το τείχος; ” Εσύ τότε θα του πεις: “σκοτώθηκε και ο αξιωματικός σου, ο Ουρίας ο Χετταίος”».

[22]Έφυγε λοιπόν ο αγγελιοφόρος και πήγε στο Δαβίδ και του ανέφερε όλα όσα τον είχε διατάξει ο Ιωάβ να πει.

[23]Είπε, λοιπόν, στο Δαβίδ: «Οι άντρες της πόλης ήταν ισχυρότεροι από μας. Σε μια τους έξοδο μας επιτεθήκαν στους αγρούς· εμείς όμως τους απωθήσαμε ως την είσοδο της πόλης.

[24]Αλλά οι τοξότες τόξευαν τους αξιωματικούς σου από το τείχος και σκοτώθηκαν μερικοί απ’ αυτούς· ανάμεσά τους ήταν κι ο Ουρίας ο Χετταίος».

[25]Τότε ο Δαβίδ είπε στον αγγελιοφόρο: «Πήγαινε να πεις στον Ιωάβ: “μη σε στενοχωρεί το γεγονός αυτό. Το ξίφος χτυπάει άλλοτε τον ένα κι άλλοτε τον άλλο. Κάνε εντονότερες τις επιθέσεις σου ενάντια στην πόλη και γκρέμισέ την”. Κι εσύ φρόντισε να του δώσεις θάρρος».

[26]Η γυναίκα του Ουρία έμαθε ότι σκοτώθηκε ο άντρας της, και κράτησε πένθος γι’ αυτόν.

[27]Όταν πέρασε το πένθος, έστειλε ο Δαβίδ και την πήρε στο σπίτι του κι έγινε γυναίκα του και του γέννησε γιο. Αλλά με την πράξη του αυτή ο Δαβίδ δυσαρέστησε τον Κύριο.

2 Samuel 12

Natã repreende a Davi

1 O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

2 Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

3 mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

4 Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

5 Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

6 E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

7 Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 12

Η προφητεία του Νάθαν και η μετάνοια του Δαβίδ

1Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα, ο Κύριος έστειλε στο Δαβίδ τον προφήτη Νάθαν. Ο Νάθαν παρουσιάστηκε στο βασιλιά και του είπε: «Σε μια πόλη ζούσαν δυο άνθρωποι, ένας πλούσιος κι ένας φτωχός.

2Ο πλούσιος είχε πάρα πολλά πρόβατα και βόδια,

3ενώ ο φτωχός δεν είχε τίποτα, παρά μια μικρή αμνάδα, κι αυτή την είχε αγοράσει. Την έτρεφε και τη μεγάλωνε στο σπίτι του μαζί με τους γιους του. Από τη μπουκιά του έτρωγε η αμνάδα κι από το ποτήρι του έπινε και στην αγκαλιά του κοιμόταν· την είχε σαν κόρη του.

4Μια μέρα ήρθε κάποιος να επισκεφθεί τον πλούσιο. Ο πλούσιος όμως λυπήθηκε να πάρει από τα πρόβατά του ή από τα βόδια του και να ετοιμάσει φαγητό στον επισκέπτη του, αλλά πήγε και πήρε την αμνάδα του φτωχού και την ετοίμασε να φάει ο ταξιδιώτης».

5Ο Δαβίδ θύμωσε πάρα πολύ μ’ εκείνο τον πλούσιο και είπε στο Νάθαν: «Μα τον αληθινό Θεό, ο άνθρωπος που το έκανε αυτό είναι ένοχος θανάτου!

6Κι επειδή φέρθηκε τόσο απάνθρωπα, θα πρέπει να αντικαταστήσει την αμνάδα με τέσσερις άλλες».

7Τότε ο Νάθαν είπε στο Δαβίδ: «Εσύ είσαι αυτός ο άνθρωπος! Και να τι λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: “εγώ σε έχρισα

ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

βασιλιά του Ισραήλ κι εγώ σε έσωσα από την καταδίωξη του Σαούλ.

[8] dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

[8]Σου έδωσα στην κατοχή σου την οικογένεια του κυρίου σου, του Σαούλ, κι έβαλα τις γυναίκες του στην αγκαλιά σου· σου έδωσα απόλυτη εξουσία στο λαό τού Ισραήλ και του Ιούδα. Κι αν όλα αυτά σου φαίνονται λίγα, θα μπορούσα να σου δώσω ακόμα περισσότερα.

[9] Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

[9]Γιατί, όμως, περιφρόνησες το λόγο μου, κι έπραξες ό, τι με δυσαρεστεί; Δολοφόνησες τον Ουρία το Χετταίο! Τα κανόνισες όλα, ώστε να σκοτωθεί από τους Αμμωνίτες και μετά πήρες τη γυναίκα του για δική σου.

[10] Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

[10]Από ’δω και πέρα, λοιπόν, ποτέ δε θα λείψουν οι σκοτωμοί στην οικογένειά σου, γιατί με περιφρόνησες και πήρες τη γυναίκα του Ουρία του Χετταίου, για γυναίκα σου.

[11] Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

[11]»Άκου τι έχω ακόμη να σου πω: Θα κάνω ώστε μέσα απ’ την ίδια σου την οικογένεια να προκύψει η δυστυχία σου· θα πάρω τις γυναίκες σου κάτω από τα μάτια σου και θα τις δώσω σε άλλον, που θα πλαγιάσει μαζί τους μέρα μεσημέρι.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[12]Εσύ αμάρτησες στα κρυφά, αλλά εγώ θα κάνω να συμβεί αυτό στο φως της μέρας και θα το δει όλος ο Ισραήλ”».

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

[13]Τότε είπε ο Δαβίδ στο Νάθαν: «Αμάρτησα στον Κύριο! » Κι ο Νάθαν του απάντησε: «Ο Κύριος συγχώρησε την αμαρτία σου· δε θα πεθάνεις.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do

[14]Επειδή όμως με την πράξη σου αυτή έδωσες αφορμή στους εχθρούς του Κυρίου

SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

να περιφρονήσουν τον Κύριο, γι’ αυτό και το παιδί που γεννήθηκε, εξάπαντος θα πεθάνει».

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

Το παιδί του Δαβίδ πεθαίνει

[15]Ύστερα ο Νάθαν γύρισε στο σπίτι του. Ο Κύριος έκανε ν’ αρρωστήσει βαριά το παιδί που γέννησε στο Δαβίδ η γυναίκα τού Ουρία.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

[16]Ο Δαβίδ παρακαλούσε το Θεό γι’ αυτό το παιδί, νήστευε, κι όταν γύριζε σπίτι του διανυκτέρευε ξαπλωμένος καταγής.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.

[17]Οι σύμβουλοί του τον πλησίαζαν και προσπαθούσαν να τον κάνουν να σηκωθεί από κάτω. Αλλά αυτός δεν ήθελε κι αρνιόταν να φάει ο, τιδήποτε μαζί τους.

[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.

[18]Την έβδομη μέρα πέθανε το παιδί, αλλά οι αξιωματούχοι του Δαβίδ φοβούνταν να του το ανακοινώσουν. «Όταν ζούσε ακόμα το παιδί, τού μιλούσαμε και δε μας άκουγε», έλεγαν. «Πώς να του πούμε τώρα ότι πέθανε; Μπορεί να κάνει κανένα κακό».

[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e entendeu que a criança era morta, pelo que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

[19]Όταν είδε ο Δαβίδ ότι οι αξιωματούχοι του κρυφομιλούσαν, κατάλαβε ότι το παιδί είχε πεθάνει. Τους ρώτησε, λοιπόν: «Πέθανε το παιδί; » Εκείνοι απάντησαν: «Πέθανε».

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

[20]Τότε ο Δαβίδ σηκώθηκε από το έδαφος, πλύθηκε, αλείφτηκε με αρωματικό λάδι, άλλαξε ρούχα και μπήκε στο ναό του Κυρίου και προσκύνησε. Έπειτα γύρισε σπίτι του, ζήτησε να του βάλουν φαγητό και έφαγε.

[21] Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e

[21]Οι αξιωματούχοι του τον ρώτησαν: «Τι σημαίνει αυτό που κάνεις; Όταν το παιδί

choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.

ήταν ζωντανό, νήστευες κι έκλαιγες γι' αυτό. Και τώρα που πέθανε, σηκώνεσαι και τρως! »

22 Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

22Ο Δαβίδ απάντησε: «Όταν το παιδί ήταν ακόμα ζωντανό, νήστευα κι έκλαιγα, γιατί σκεφτόμουν, "ποιος ξέρει; Ίσως με λυπηθεί ο Κύριος κι αφήσει το παιδί να ζήσει".

23 Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

23Τώρα που πέθανε, γιατί να νηστεύω; Μπορώ να το ξαναφέρω πίσω στη ζωή; Εγώ θα πάω να το βρω, αλλ' αυτό δε θα γυρίσει σ' εμένα».

Η γέννηση του Σολομώντα

24 Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

24Τότε ο Δαβίδ πήγε στη γυναίκα του τη Βηρσαβεέ, την παρηγόρησε και συνευρέθηκε μαζί της. Εκείνη του γέννησε γιο που ο Δαβίδ τον ονόμασε Σολομώντα. Ο Κύριος αγάπησε το παιδί

25 Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

25και το γνωστοποίησε στο Δαβίδ μέσω του προφήτη Νάθαν. Επίσης έδωσε εντολή στο Νάθαν να ονομάσουν για χάρη του το παιδί Ιεδιδία, που σημαίνει «αγαπημένος από τον Κύριο».

Davi conquista Rabá

1 Crônicas 20.1-3

Ο Δαβίδ κυριεύει τη Ραββάθ

(Α΄ Χρ 20,1-3)

26 Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

26Στο μεταξύ ο Ιωάβ πολεμούσε εναντίον της Ραββάθ, πρωτεύουσας των Αμμωνιτών, και είχε σχεδόν καταλάβει την περιοχή της πόλης όπου έμενε ο βασιλιάς τους.

27 Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.

27Ο Ιωάβ έστειλε αγγελιοφόρους να πουν στο Δαβίδ: «Πολέμησα εναντίον της Ραββάθ κι έχω καταλάβει την περιοχή της πόλης όπου βρίσκεται η δεξαμενή του νερού.

28 Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder

28Τώρα, λοιπόν, μάζεψε τον υπόλοιπο στρατό, έλα να πολιορκήσεις την πόλη

que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.

[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.

[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

[2] Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.

[3] Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia,

και κυρίεψέ την εσύ, για να μην την κυριέψω εγώ κι αποδοθεί σ’ εμένα η δόξα για την κατάκτησή της».

[29]Έτσι συγκέντρωσε ο Δαβίδ όλο το στρατό, προχώρησε ως τη Ραββάθ, πολέμησε εναντίον της και την κυρίεψε.

[30]Πήρε και το στέμμα από το κεφάλι του θεού Μιλκώμ. Το βάρος του ήταν ένα χρυσό τάλαντο και είχε πάνω του ένα πολύτιμο πετράδι. Το στέμμα το έβαλαν στο κεφάλι του Δαβίδ, ο οποίος πήρε από την πόλη πάρα πολλά λάφυρα.

[31]Έβγαλε από την πόλη τους κατοίκους της και τους έβαλε σε καταναγκαστικές εργασίες με πριόνια, με σιδερένιες κοφτερές αξίνες και με σιδερένια τσεκούρια ή να δουλεύουν σε καλούπια για να φτιάχνουν πλίθρες. Το ίδιο έκανε και με όλες τις άλλες πόλεις των Αμμωνιτών. Μετά από αυτά ο Δαβίδ και όλος ο στρατός του γύρισαν στην Ιερουσαλήμ.

Β′ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β′) 13

Αμνών και Ταμάρ

[1]Στη συνέχεια συνέβησαν τα εξής: «Ο Αβεσσαλώμ, γιος του Δαβίδ, είχε μια ωραία αδερφή, που ονομαζόταν Ταμάρ. Αυτήν την αγάπησε ο ετεροθαλής αδερφός της ο Αμνών, άλλος γιος του Δαβίδ.

[2]Ο Αμνών βασανιζόταν τόσο πολύ από τον έρωτά του, που αρρώστησε για την Ταμάρ, γιατί ήταν παρθένα και του ήταν πάρα πολύ δύσκολο να την πλησιάσει.

[3]Αλλά ο Αμνών είχε έναν φίλο, τον Ιωναδάβ, γιο του Σαμμά, αδερφού του

irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.

[4] E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

[5] Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

[6] Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

[7] Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

[8] Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

[9] Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer. Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

[10] Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão.

Δαβίδ. Ο Ιωναδάβ ήταν πολύ πανούργος άνθρωπος.

[4]Ρώτησε, λοιπόν, τον Αμνών: «Γιατί κάθε μέρα είσαι τόσο στενοχωρημένος, γιε του βασιλιά; Δε θα μου πεις; » Ο Αμνών του απάντησε: «Αγαπώ την Ταμάρ, αδερφή του αδερφού μου Αβεσσαλώμ».

[5]Ο Ιωναδάβ του είπε: «Πέσε στο κρεβάτι και κάνε τον άρρωστο· κι όταν έρθει ο πατέρας σου να σε δει, να του πεις: "θέλω να έρθει η αδερφή μου η Ταμάρ να μου φέρει φαγητό, να το ετοιμάσει μπροστά μου για να το δω και να φάω από τα χέρια της"».

[6]Έπεσε, λοιπόν, ο Αμνών στο κρεβάτι κι έκανε τον άρρωστο. Όταν ήρθε ο βασιλιάς να τον δει, του είπε ο Αμνών: «Θέλω να έρθει, σε παρακαλώ, η αδερφή μου η Ταμάρ και να ετοιμάσει μπροστά μου δυο πίτες για να φάω από τα χέρια της».

[7]Έτσι ο Δαβίδ ειδοποίησε την Ταμάρ στο ανάκτορο και της είπε: «Πήγαινε στο σπίτι του αδερφού σου, του Αμνών, κι ετοίμασέ του φαγητό».

[8]Η Ταμάρ πήγε στο σπίτι του Αμνών, που ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι, πήρε ζυμάρι, το ζύμωσε κι ετοίμασε μπροστά του πίτες και τις έψησε.

[9]Ύστερα τις έφερε με το τηγάνι και τις άδειασε μπροστά του. Αλλά ο Αμνών αρνήθηκε να φάει και διάταξε να τους βγάλουν όλους έξω από το δωμάτιο. Όταν βγήκαν όλοι έξω,

[10]είπε στην Ταμάρ: «Φέρε το φαγητό στο κρεβάτι μου να με ταΐσεις με το χέρι σου».

Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

[11] Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

[12] Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

[13] Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

[14] Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

[15] Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara. Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

[16] Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

[17] Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

[18] Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as donzelas filhas do rei. Mesmo assim o

Εκείνη έφερε στο κρεβάτι του αδερφού της τις πίτες που είχε φτιάξει.

[11]Καθώς του τις έδινε για να φάει, εκείνος την έπιασε και της είπε: «Έλα, πλάγιασε μαζί μου, αδερφή μου».

[12]Αυτή του απάντησε: «Όχι, αδερφέ μου. Μη με ατιμάσεις! Τέτοιο πράγμα δεν πρέπει να γίνει στο λαό του Ισραήλ. Μην κάνεις αυτή την ανοησία.

[13]Πώς θα μπορέσω ν' αντέξω τέτοια ντροπή! Κι εσύ θα θεωρείσαι άτιμος από όλους τους Ισραηλίτες. Μίλησε καλύτερα στο βασιλιά· ασφαλώς δε θα αρνηθεί να με δώσει σ' εσένα».

[14]Ο Αμνών όμως δεν ήθελε να την ακούσει, και καθώς ήταν δυνατότερος απ' αυτήν, την υποχρέωσε να πλαγιάσει μαζί του και τη βίασε.

[15]Μετά ο Αμνών τη μίσησε τρομερά. Τόσο, που το μίσος του γι' αυτήν ήταν μεγαλύτερο από τον έρωτά του. Της λέει, λοιπόν, «Σήκω και φύγε».

[16]«Όχι, αδερφέ μου», του απάντησε εκείνη. «Μη με διώχνεις. Το κακό αυτό θα είναι μεγαλύτερο από το άλλο που μου 'κανες». Εκείνος όμως δεν άκουγε τίποτα.

[17]Φώναξε το νεαρό υπηρέτη του και τον διάταξε: «Πάρ' την από μπροστά μου· βγάλ' την έξω κι αμπάρωσε και την πόρτα».

[18]Ο υπηρέτης την έβγαλε έξω κι αμπάρωσε την πόρτα. Η Ταμάρ φορούσε χιτώνα με μανίκια, που έφτανε ως τα πόδια. Έτσι

servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

[19] Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

[20] Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois, minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

[21] Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

[22] Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

Absalão mata a Amnom

[23] Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.

[24] Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.

[25] O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão, porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.

ντύνονταν οι παρθένες κόρες του βασιλιά, από την παλιά εποχή.

[19]Έβαλε, λοιπόν, στάχτη στο κεφάλι της κι έσκισε το μακρύ χιτώνα που φορούσε, με τα μανίκια· έβαλε τα χέρια πάνω στο κεφάλι της και προχωρούσε φωνάζοντας.

[20]Ο αδερφός της ο Αβεσσαλώμ τη ρώτησε: «Μήπως σε βίασε ο αδερφός σου ο Αμνών; Έλα τώρα, αδερφή μου, σώπα· αδερφός σου, είναι, μην το παίρνεις κατάκαρδα». Έτσι η Ταμάρ έμεινε στο σπίτι του Αβεσσαλώμ, ως χήρα.

[21]Όταν ο βασιλιάς Δαβίδ πληροφορήθηκε τα καθέκαστα, θύμωσε πάρα πολύ.

[22]Ο Αβεσσαλώμ, εξάλλου, δε μιλούσε καθόλου στον Αμνών –τόσο πολύ τον μισούσε που είχε ατιμάσει την αδερφή του την Ταμάρ.

Η εκδίκηση του Αβεσσαλώμ

[23]Μετά από δύο χρόνια, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτές προβάτων στο σπίτι του στη Βάαλ-Χασώρ, κοντά στην περιοχή της φυλής Εφραΐμ και προσκάλεσε όλους τους γιους του βασιλιά.

[24]Ο Αβεσσαλώμ παρουσιάστηκε στο βασιλιά και του είπε: «Ο δούλος σου έχω κουρευτές προβάτων. Ας έρθει, σε παρακαλώ, ο βασιλιάς και οι αξιωματούχοι του στο σπίτι μου».

[25]Ο βασιλιάς απάντησε στον Αβεσσαλώμ: «Όχι, γιε μου, ας μην έρθουμε τώρα όλοι μας, για να μη σε επιβαρύνουμε». Ο Αβεσσαλώμ τον πίεζε, αλλά εκείνος δε θέλησε να πάει, και του ευχήθηκε καλό κατευόδιο.

26 Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

26Τότε ο Αβεσσαλώμ του είπε: «Αν είν' έτσι, τότε ας έρθει μαζί μας ο αδερφός μου ο Αμνών». Ο βασιλιάς τον ρώτησε: «Γιατί να έρθει μαζί σου ο Αμνών; »

27 Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

27Ο Αβεσσαλώμ όμως τον πίεσε ξανά κι εκείνος έδωσε την άδεια να πάει μαζί του ο Αμνών και όλοι οι άλλοι γιοι του βασιλιά.

28 Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.

28Τότε ο Αβεσσαλώμ έδωσε στους ανθρώπους του διαταγή: «Προσέξτε», τους είπε· «όταν ο Αμνών έρθει στο κέφι από το κρασί και σας πω, "χτυπήστε τον", τότε θα τον σκοτώσετε. Μη φοβηθείτε. Εγώ δε διατάζω; Πάρτε, λοιπόν, θάρρος και φανείτε γενναίοι».

29 E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.

29Οι υπηρέτες του Αβεσσαλώμ έκαναν στον Αμνών, ό, τι τους είχε διατάξει ο κύριός τους. Τότε σηκώθηκαν όλοι οι γιοι του βασιλιά, ανέβηκαν ο καθένας στο μουλάρι του κι έφυγαν.

30 Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

30Ενώ αυτοί ήταν ακόμα στο δρόμο, έφτασε η είδηση στο Δαβίδ, ότι ο Αβεσσαλώμ σκότωσε όλους τους γιους του βασιλιά και δεν έμεινε κανένας ζωντανός.

31 Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

31Ο βασιλιάς σηκώθηκε έσκισε τα ρούχα του και έπεσε καταγής. Όλοι οι υπηρέτες γύρω του έσκισαν κι αυτοί τα ρούχα τους.

32 Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as feições de

32-33Αλλά ο Ιωναδάβ, γιος του Σαμμά κι ανεψιός του Δαβίδ, του είπε: «Μη νομίζεις, κύριέ μου βασιλιά, ότι σκότωσαν όλους τους νέους, τους γιους σου. Μόνο ο Αμνών είναι νεκρός· το είχε αποφασίσει ο

Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

Αβεσσαλώμ από την ημέρα που ο Αμνών ατίμασε την αδερφή του την Ταμάρ. Μη βασανίζεσαι, λοιπόν, με τέτοιες σκέψεις».

33 Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

34 Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

34 Στο μεταξύ ο Αβεσσαλώμ είχε φύγει. Κάποια στιγμή ο φρουρός στρατιώτης σήκωσε τα μάτια του και είδε ένα πλήθος ανθρώπων που έρχονταν από το δρόμο της Βαιθ-Χωρών, από την πλαγιά του βουνού.

35 Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

35 Ο Ιωναδάβ είπε στο Δαβίδ: «Να οι γιοι του βασιλιά, έρχονται. Όσα σου είπε ο δούλος σου επαληθεύονται».

36 Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz, choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

36 Μόλις τέλειωσε τα λόγια του, έφτασαν οι γιοι του βασιλιά και ξέσπασαν σε δυνατό κλάμα. Ακόμα κι ο ίδιος ο βασιλιάς κι όλοι οι αξιωματούχοι του έκλαιγαν γοερά.

Absalão foge para Talmai

37 Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

38 Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

37-38 Ο Αβεσσαλώμ είχε καταφύγει στο βασιλιά της Γεσούρ τον Ταλμαΐ, γιο του Αμμιούδ, κι έμεινε κοντά του τρία χρόνια. Ο βασιλιάς Δαβίδ όλο αυτό το διάστημα κρατούσε πένθος για το γιο του.

39 Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

39 Όταν παρηγορήθηκε από το θάνατο του Αμνών, επιθύμησε να πάει να δει τον Αβεσσαλώμ.

2 Samuel 14

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 14

Absalão volta para Jerusalém

Ο Ιωάβ προετοιμάζει την επιστροφή του Αβεσσαλώμ

1 Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

1 Ο Ιωάβ, γιος της Σερουΐας, κατάλαβε ότι ο νους του βασιλιά δεν έφευγε από τον Αβεσσαλώμ.

[2] mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.	[2]Έτσι έστειλε κι έφερε από την Τεκωά μια έξυπνη γυναίκα και της είπε: «Κάνε ότι πενθείς· φόρεσε πένθιμα ρούχα, μην αλειφτείς με αρωματικό λάδι και προσποιήσου τη γυναίκα που πενθεί από καιρό έναν νεκρό.
[3] Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.	[3]Πήγαινε στο βασιλιά και πες του αυτά που θα σου πω». Κι ο Ιωάβ της είπε τι να πει.
[4] A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!	[4]Η γυναίκα ήρθε στο βασιλιά, έσκυψε το πρόσωπό της στη γη, προσκύνησε και είπε: «Βοήθησέ με, βασιλιά».
[5] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.	[5]Ο βασιλιάς τη ρώτησε: «Τι σου συμβαίνει; » Εκείνη απάντησε: «Αλίμονο, είμαι χήρα! Ο άντρας μου έχει πεθάνει.
[6] Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.	[6]Εγώ, η δούλη σου, είχα δύο γιους. Κάποια μέρα φιλονίκησαν μεταξύ τους στο χωράφι αλλά δεν ήταν εκεί κανείς να τους χωρίσει· έτσι ο ένας χτύπησε τον άλλο και τον σκότωσε.
[7] Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.	[7]Τότε ξεσηκώθηκαν όλοι οι συγγενείς ενάντια σ' εμένα, τη δούλη σου, και απαιτούσαν να τους παραδώσω το φονιά για να τον σκοτώσουν και να πάρουν εκδίκηση για το θάνατο του αδερφού του. Αλλά έτσι εγώ μένω χωρίς γιο και χωρίς κληρονόμο. Προσπαθούν να σβήσουν και την τελευταία ελπίδα που μου απέμεινε, και να μην αφήσουν στον άντρα μου έναν απόγονο με τ' όνομά του στη χώρα».
[8] Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.	[8]Ο βασιλιάς απάντησε στη γυναίκα: «Πήγαινε στο σπίτι σου κι εγώ θα δώσω διαταγή σχετικά με την υπόθεσή σου».
[9] Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a	[9]Η γυναίκα της Τεκωά είπε στο βασιλιά: «Κύριέ μου, βασιλιά, ό, τι και να κάνεις,

casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

εγώ κι η οικογένεια του πατέρα μου θα υποστούμε τις συνέπειες, πάνω μας θα πέσει η τιμωρία. Εσύ κι ο θρόνος σου δε θα ’χουν τίποτε να φοβηθούν».

10 Disse o rei: Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

10«Αν κάποιος μιλήσει εναντίον σου», είπε ο βασιλιάς, «φέρε μού τον εδώ και δε θα σε ξαναπειράξει».

11 Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

11«Δώσε μου λοιπόν υπόσχεση, βασιλιά», είπε εκείνη, «στο όνομα του Κυρίου του Θεού σου, ότι δε θ’ αφήσεις τον εκδικητή του φόνου που διέπραξε ο γιος μου να κάνει μεγαλύτερο κακό, σκοτώνοντας και τον άλλο μου το γιο». Τότε ο βασιλιάς τής ορκίστηκε: «Μα τον αληθινό Θεό, ούτε μία τρίχα από το κεφάλι του γιου σου δε θα πειραχτεί».

12 Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

12Η γυναίκα είπε πάλι: «Ας πω, σε παρακαλώ, εγώ η δούλη σου στον κύριό μου, το βασιλιά, ένα λόγο ακόμα». «Μίλησε», της είπε ο βασιλιάς.

13 Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo, condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

13Τότε η γυναίκα είπε: «Γιατί, λοιπόν, σχεδιάζεις μια παρόμοια ενέργεια ενάντια στο λαό του Θεού; Όπως μίλησες, βασιλιά, αποδεικνύεσαι ένοχος, αφού δεν φέρνεις πίσω τον Αβεσσαλώμ, που τον κρατάς εξόριστο.

14 Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

14Όλοι μας, βέβαια, θα πεθάνουμε μια μέρα· θα γίνουμε σαν το νερό που χύνεται στη γη και κανένας δεν μπορεί να το ξαναμαζέψει. Ούτε ο Θεός φέρνει πίσω τους νεκρούς. Αλλά ένας βασιλιάς μπορεί να βρει τρόπο να φέρει πίσω απ’ την εξορία έναν εξόριστο.

15 Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me

15Τώρα αν ήρθα να τα πω όλα αυτά σ’ εσένα, κύριέ μου, βασιλιά, είναι γιατί με

atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

φόβισε ο λαός. Σκέφτηκα, η δούλη σου, να σου μιλήσω· ίσως εκπληρώσεις την παράκλησή μου.

[16] Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

[16]Εσύ, βασιλιά, ασφαλώς θ' ακούσεις και θα γλιτώσεις τη δούλη σου από έναν άνθρωπο που ζητάει να εξοντώσει εμένα και τον γιο μου, από το λαό αυτό, που ανήκει στο Θεό.

[17] Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

[17]Λοιπόν, η δούλη σου, σκέφτηκα ότι ο λόγος σου, κύριέ μου βασιλιά, θα ειρηνεύσει τα πράγματα, γιατί, εσύ είσαι σαν ένας άγγελος του Θεού: ξέρεις να διακρίνεις το καλό από το κακό. Ο Κύριος, ο Θεός σου, ας είναι μαζί σου».

[18] Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

[18]Τότε ο βασιλιάς είπε στη γυναίκα: «Θα σε ρωτήσω κάτι και μη μου κρύψεις τίποτα». Η γυναίκα απάντησε: «Ας μιλήσει ο κύριός μου, ο βασιλιάς».

[19] Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

[19]«Ο Ιωάβ δε σ' έβαλε να μου τα πεις όλα αυτά; » ρώτησε ο βασιλιάς. Η γυναίκα αποκρίθηκε: «Ο κύριός μου, ο βασιλιάς, δεν έπεσε καθόλου έξω. Και βέβαια ο δούλος σου ο Ιωάβ με διέταξε να σου τα πω όλα αυτά.

[20] Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

[20]Και το 'κανε αυτό για να δώσει άλλη τροπή στην υπόθεση. Αλλά εσύ, κύριέ μου είσαι σοφός σαν άγγελος του Θεού, και μπορείς να καταλαβαίνεις όλα όσα συμβαίνουν στη γη».

[21] Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

[21]Ο βασιλιάς είπε στον Ιωάβ: «Ορίστε, λοιπόν, η υπόθεση τακτοποιήθηκε όπως

ήθελες: Πήγαινε και φέρε πίσω τον νεαρό Αβεσσαλώμ».

22 Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

22Τότε ο Ιωάβ έπεσε με το πρόσωπο στη γη, προσκύνησε κι ευχαρίστησε το βασιλιά μ' αυτά τα λόγια: «Σήμερα εγώ ο δούλος σου κατάλαβα ότι έχω την εύνοιά σου, κύριέ μου βασιλιά, αφού εκπλήρωσες την παράκληση του δούλου σου».

23 Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

23Μετά σηκώθηκε και πήγε στη Γεσούρ κι έφερε από 'κει τον Αβεσσαλώμ στην Ιερουσαλήμ.

24 Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

24Ο βασιλιάς είπε: «Ας γυρίσει στο σπίτι του. Αλλά εμένα δε θα με δει». Έτσι ο Αβεσσαλώμ γύρισε στο σπίτι του, χωρίς να δει το βασιλιά.

A beleza de Absalão

Συμφιλίωση Δαβίδ και Αβεσσαλώμ

25 Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

25Σ' όλον τον Ισραήλ δεν υπήρχε σαν τον Αβεσσαλώμ άνθρωπος που να εγκωμιάζεται τόσο πολύ για την ομορφιά του. Από τα νύχια ως την κορυφή δεν είχε κανένα ψεγάδι.

26 Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

26Στο τέλος κάθε χρόνου κούρευε το κεφάλι του, γιατί τον βάραιναν τα μαλλιά του. Τα ζύγιζαν και ήταν διακόσιοι σίκλοι, με βάση το κανονικό βασιλικό ζύγι.

27 Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

27Ο Αβεσσαλώμ απέκτησε τρεις γιους και μία κόρη, που ονομαζόταν Ταμάρ και ήταν πολύ ωραία γυναίκα.

Absalão admitido à presença de Davi

28 Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

28Ο Αβεσσαλώμ έμεινε στην Ιερουσαλήμ δύο ολόκληρα χρόνια χωρίς να δει το βασιλιά.

29 mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir.

29Μια μέρα κάλεσε τον Ιωάβ να τον στείλει στο βασιλιά, αλλά ο Ιωάβ δε θέλησε να 'ρθει στον Αβεσσαλώμ. Τον

Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

κάλεσε και δεύτερη φορά, αλλά και πάλι δε θέλησε να ’ρθει.

[30] Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.

[30]Τότε διάταξε τους υπηρέτες του: «Το χωράφι του Ιωάβ είναι κοντά στο δικό μου κι είναι σπαρμένο κριθάρι. Πηγαίνετε και βάλτε του φωτιά». Έτσι οι υπηρέτες του Αβεσσαλώμ έβαλαν φωτιά στο χωράφι του Ιωάβ.

[31] Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

[31]Τότε ο Ιωάβ πήγε στο σπίτι του Αβεσσαλώμ και του ζήτησε το λόγο: «Γιατί οι υπηρέτες σου έβαλαν φωτιά στο χωράφι μου; »

[32] Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

[32]Ο Αβεσσαλώμ του απάντησε: «Επειδή σου ζήτησα να ’ρθεις εδώ και δεν ήρθες. Ήθελα να σε στείλω στο βασιλιά, να του πεις εκ μέρους μου: “γιατί μ’ έφερες από τη Γεσούρ; Ήταν προτιμότερο για μένα να είχα μείνει εκεί”. Τώρα, λοιπόν, θέλω να γίνω δεκτός από το βασιλιά. Και αν είμαι ένοχος, ας με σκοτώσει».

[33] Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

[33]Ο Ιωάβ παρουσιάστηκε στο βασιλιά και του ανέφερε τα καθέκαστα. Ο βασιλιάς κάλεσε τον Αβεσσαλώμ κι εκείνος παρουσιάστηκε μπροστά του κι έπεσε με το πρόσωπο στη γη και τον προσκύνησε. Κι ο βασιλιάς φίλησε τον Αβεσσαλώμ.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

Βʹ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Βʹ) 15

Ο Αβεσσαλώμ επαναστατεί εναντίον του Δαβίδ

[1] Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[1]Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα, ο Αβεσσαλώμ προμηθεύτηκε μια άμαξα και άλογα, κι έβαλε πενήντα άντρες να τρέχουν μπροστά από την άμαξά του.

[2] Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para

[2]Σηκωνόταν το πρωί και στεκόταν στο πλάι του δρόμου που οδηγούσε στην πύλη. Κάθε φορά που ερχόταν στο βασιλιά για

vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

κρίση κάποιος που είχε μια διαφορά, ο Αβεσσαλώμ τον καλούσε και τον ρωτούσε: «Από ποια πόλη έρχεσαι; » Εκείνος του απαντούσε: «Ο δούλος σου είμαι από την τάδε φυλή του Ισραήλ».

3 Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

3Τότε ο Αβεσσαλώμ τού έλεγε: «Η υπόθεσή σου είναι σωστή και δίκαιη, αλλά κανείς δεν πρόκειται να σε ακούσει εκ μέρους του βασιλιά!

4 Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

4Αχ, και να με διόριζαν κριτή σ’ αυτήν τη χώρα! Όλοι όσοι θα είχαν διαφορές ή εκκρεμείς δίκες θα έρχονταν σ’ εμένα κι εγώ θα τους έδινα το δίκιο τους! »

5 Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

5Κι αν κανείς τον πλησίαζε για να τον προσκυνήσει, εκείνος άπλωνε το χέρι του, τον έπιανε και τον φιλούσε.

6 Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim, ele furtava o coração dos homens de Israel.

6Αυτά έκανε ο Αβεσσαλώμ σ’ όλους όσοι πήγαιναν στο βασιλιά για να εκδικάσουν κάποια υπόθεσή τους. Έτσι κέρδιζε τις καρδιές των Ισραηλιτών.

7 Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

7Αφού πέρασαν τέσσερα χρόνια είπε ο Αβεσσαλώμ στο βασιλιά: «Επίτρεψέ μου να πάω στη Χεβρών να εκπληρώσω ένα τάμα που έχω κάνει στον Κύριο.

8 Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

8Τον καιρό που ο δούλος σου έμενα στην Γεσούρ, στη Συρία, έκανα τάμα: Αν πράγματι με επαναφέρει ο Κύριος στην Ιερουσαλήμ, τότε θα του προσφέρω θυσίες στη Χεβρών».

9 Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

9Ο βασιλιάς τού είπε: «Πήγαινε στο καλό». Έτσι ο Αβεσσαλώμ κίνησε και πήγε στη Χεβρών.

10 Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando

10Από ’κει ο Αβεσσαλώμ έστειλε κρυφά ανθρώπους του σ’ όλες τις φυλές του Ισραήλ και διέδιδε: «Όταν θ’ ακούσετε τον

ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

ήχο της σάλπιγγας, θα φωνάξετε: "ο Αβεσσαλώμ έγινε βασιλιάς στη Χεβρών! "»

[11] De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

[11]Μαζί με τον Αβεσσαλώμ είχαν πάει και διακόσιοι άντρες από την Ιερουσαλήμ, καλεσμένοι του. Αυτοί όμως ήταν ανυποψίαστοι· δεν ήξεραν τίποτα.

[12] Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

[12]Ενώ πρόσφερε τις θυσίες, έστειλε στη Γιλών να καλέσουν τον Αχιτόφελ το Γιλωνίτη, σύμβουλο του Δαβίδ. Έτσι η συνωμοσία απέκτησε ισχύ και ο λαός που ακολουθούσε τον Αβεσσαλώμ, γινόταν ολοένα και περισσότερος.

Η φυγή του Δαβίδ από την Ιερουσαλήμ

[13] Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

[13]Ένας αγγελιοφόρος ήρθε στο Δαβίδ και του είπε: «Οι Ισραηλίτες είναι με το μέρος του Αβεσσαλώμ».

[14] Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

[14]Τότε ο Δαβίδ είπε στους αξιωματούχους του, που ήταν μαζί του στην Ιερουσαλήμ: «Σηκωθείτε να φύγουμε, γιατί διαφορετικά δε θα μπορέσουμε να σωθούμε από τον Αβεσσαλώμ. Τρέξτε να γλιτώσουμε! Αυτός δεν θ' αργήσει να μας προφτάσει· θα μας ρίξει στη δυστυχία και θα κατασφάξει τους κατοίκους της πόλης».

[15] Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

[15]Οι αξιωματούχοι του του είπαν: «Οι δούλοι σου είμαστε έτοιμοι να κάνουμε ό,τι αποφασίσει ο κύριός μας ο βασιλιάς».

[16] Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.

[16]Έτσι βγήκε ο βασιλιάς πεζός και τον ακολουθούσε όλη η οικογένειά του. Άφησε μόνο δέκα παλλακίδες να φυλάνε το ανάκτορο.

[17] Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.

[17]Ο βασιλιάς και όλοι όσοι τον ακολουθούσαν βγήκαν από την πόλη και στάθμευσαν στο τελευταίο σπίτι.

[18] Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

[18]Όλοι οι αξιωματούχοι του Δαβίδ παρήλασαν μπροστά του: οι Χερεθαίοι και οι Φελεθαίοι σωματοφύλακές του και μετά οι εξακόσιοι Γαθίτες στρατιώτες, που τον είχαν ακολουθήσει από τη Γαθ.

A lealdade de Itai

[19] Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.

[19]Ο βασιλιάς σταμάτησε τον Ιτταΐ, τον αρχηγό τους, και τον ρώτησε: «Εσύ γιατί έρχεσαι μαζί μας; Γύρνα στην πόλη και μείνε κοντά στον καινούριο βασιλιά· γιατί εσύ είσαι ξένος για μας, εξόριστος από τον τόπο σου.

[20] Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.

[20]Μόλις χθες ήρθες και σήμερα θέλεις να σε πάρω μαζί μας; Εγώ δεν ξέρω πού πρόκειται να πάω. Γύρνα πίσω και πάρε και τους συμπατριώτες σου μαζί σου. Είθε ο Κύριος να σου δείξει την εύνοια και την πιστότητά του».

[21] Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.

[21]Ο Ιτταΐ όμως απάντησε στο βασιλιά: «Μα τον αληθινό Θεό και μα τη ζωή του κυρίου μου, του βασιλιά, όπου κι αν βρίσκεσαι, κύριέ μου βασιλιά, εκεί θα βρίσκομαι κι ο δούλος σου είτε ζωντανός είτε νεκρός».

[22] Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.

[22]Τότε ο Δαβίδ του είπε: «Καλά, προχώρα». Έτσι πέρασε ο Ιτταΐ, ο Γαθίτης, και μαζί του όλοι οι στρατιώτες του με τις οικογένειές τους.

[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

[23]Όλος ο κόσμος έκλαιγε με δυνατούς λυγμούς, καθώς περνούσαν μπροστά από το Δαβίδ αυτοί που θα τον ακολουθούσαν. Ο βασιλιάς και οι άντρες του πέρασαν το χείμαρρο των Κέδρων προς την κατεύθυνση της ερήμου.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

[24] Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que levavam a arca da Aliança de Deus; puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

[24]Εκεί ήταν κι ο ιερέας Σαδώκ μαζί με τους Λευίτες που βάσταζαν την κιβωτό της διαθήκης του Θεού. Απόθεσαν κάτω την κιβωτό κι ο Αβιάθαρ πρόσφερε θυσίες ωσότου πέρασαν όλοι όσοι είχαν βγει από την πόλη.

[25] Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

[25]Τότε είπε ο βασιλιάς στο Σαδώκ: «Πήγαινε πίσω την κιβωτό του Θεού, στην πόλη. Αν με ευνοήσει ο Κύριος, θα με ξαναφέρει εδώ και θα με αξιώσει να δω πάλι την κιβωτό και το κατοικητήριό του.

[26] Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

[26]Αν όμως αποφασίσει ν' αποσύρει την εύνοιά του από μένα, τότε εγώ είμαι στη διάθεσή του· ας με κάνει ό, τι θέλει».

[27] Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

[27]Επίσης είπε ο βασιλιάς στο Σαδώκ: «Προσέξτε. Γυρίστε ήσυχα στην πόλη, εσύ κι ο γιος σου ο Αχιμάας, καθώς κι ο Ιωνάθαν, γιος του Αβιάθαρ.

[28] Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.

[28]Εγώ θα παραμείνω στις στέπες της ερήμου ωσότου πάρω είδηση από σας».

[29] Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.

[29]Έτσι ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ ξανάφεραν την κιβωτό του Θεού στην Ιερουσαλήμ και έμειναν εκεί.

[30] Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

[30]Ο Δαβίδ είχε πάρει την ανωφέρεια του όρους των Ελαιών. Βάδιζε ξυπόλητος με σκεπασμένο το κεφάλι κι έκλαιγε. Κι όλοι όσοι ήταν μαζί του είχαν σκεπασμένο το κεφάλι κι ανέβαιναν την ανηφόρα κλαίγοντας.

[31] Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR,

[31]Έφεραν τότε στο Δαβίδ την είδηση ότι ο Αχιτόφελ ήταν ανάμεσα στους συνωμότες με τον Αβεσσαλώμ. Τότε είπε ο Δαβίδ:

peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.

«Κύριε, σε παρακαλώ, κάνε να φανούν ανόητες οι συμβουλές του Αχιτόφελ».

32 Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.

32Όταν έφτασε ο Δαβίδ στην κορυφή του λόφου, εκεί που προσκυνούσαν το Θεό, είδε να έρχεται προς το μέρος του ο Χουσαΐ, ο Αρχίτης, με σχισμένα τα ρούχα του και με χώμα στο κεφάλι.

33 Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.

33Ο Δαβίδ του είπε: «Αν έρθεις μαζί μου, θα μου είσαι βάρος.

34 Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.

34Αν όμως γυρίσεις στην πόλη και πεις στο βασιλιά Αβεσσαλώμ, ότι δήθεν θα είσαι δούλος του, όπως ήσουν και πρωτύτερα δούλος στον πατέρα του, τότε θα μπορέσεις να ματαιώσεις για χάρη μου τις συμβουλές του Αχιτόφελ.

35 Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.

35Επιπλέον θα βοηθάς το Σαδώκ και τον Αβιάθαρ, τους ιερείς. Ο, τιδήποτε ακούς από το ανάκτορο του βασιλιά, θα το μεταφέρεις σ' αυτούς.

36 Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

36Μαζί τους έχουν τους δύο γιους τους: ο Σαδώκ τον Αχιμάας κι ο Αβιάθαρ τον Ιωνάθαν. Μ' αυτούς θα μου στέλνετε ό, τι πέφτει στην αντίληψή σας».

37 Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

37Ο Χουσαΐ, σύμβουλος του Δαβίδ, έμπαινε στην Ιερουσαλήμ την ώρα που έφτανε εκεί κι ο Αβεσσαλώμ.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

1 Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 16

Δαβίδ και Σιβά

1Μόλις ο Δαβίδ είχε περάσει λίγο την κορυφή του λόφου, τον συνάντησε ο Σιβά, υπηρέτης του Μεμφιβοσθέ. Οδηγούσε δυο γαϊδούρια σαμαρωμένα και πάνω τους διακόσια ψωμιά, εκατό τσαμπιά ξερές σταφίδες, εκατό φρούτα της εποχής και ένα ασκί κρασί.

[2] Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos são para a casa do rei, para serem montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.

[3] Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje, a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

[4] Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

Davi amaldiçoado por Simei

[5] Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

[6] Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

[7] Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

[8] o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

[2]Ο βασιλιάς τον ρώτησε: «Τι τα θέλεις αυτά; » Ο Σιβά απάντησε: «Τα γαϊδούρια είναι για ν’ ανεβαίνει η οικογένειά σου, βασιλιά, το ψωμί και τα φρούτα για να τρώνε οι άντρες σου και το κρασί για να πίνουν όσοι εξαντλούνται στην έρημο».

[3]«Πού είναι ο Μεμφιβοσθέ, ο εγγονός του κυρίου σου του Σαούλ; » ρώτησε ο βασιλιάς. Ο Σιβά απάντησε: «Έμεινε στην Ιερουσαλήμ, γιατί πιστεύει ότι σήμερα οι Ισραηλίτες θα του αποδώσουν τη βασιλεία του παππού του».

[4]Τότε ο βασιλιάς τού αποκρίθηκε: «Όλα όσα ανήκουν στο Μεμφιβοσθέ είναι τώρα δικά σου». Κι ο Σιβά φώναξε: «Προσκυνώ· μακάρι να έχω πάντα την εύνοιά σου, κύριέ μου, βασιλιά! »

Δαβίδ και Σιμεΐ

[5]Όταν ο βασιλιάς Δαβίδ πλησίαζε στη Βαχουρίμ, έβγαινε από την πόλη ένας που ονομαζόταν Σιμεΐ, γιος του Γηρά· προερχόταν από τη συγγένεια όπου ανήκε και η οικογένεια του Σαούλ. Αυτός άρχισε να καταριέται το Δαβίδ

[6]και να του ρίχνει πέτρες, καθώς και σ’ όλους τους αξιωματούχους του, μολονότι ο βασιλιάς περιστοιχιζόταν από το στρατό και τους σωματοφύλακές του.

[7]«Φύγε! Φύγε φονιά, κακούργε! » φώναζε, και ξεστόμιζε κατάρες:

[8]«Ο Κύριος σε τιμωρεί για τους φόνους που έκανες στην οικογένεια του Σαούλ, που του πήρες το θρόνο! Ο Κύριος παρέδωσε τη βασιλεία στον Αβεσσαλώμ, το γιο σου. Κι

9 Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

10 Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

11 Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho procura tirar-me a vida, quanto mais ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

12 Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

13 Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

14 O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

Husai professa lealdade a Absalão

15 Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

εσύ μένεις με την κακία σου, γιατί είσαι φονιάς».

9Τότε ο Αβισάι, γιος της Σερουΐας, είπε στο βασιλιά: «Γιατί αυτό το ψοφόσκυλο να βρίζει τον κύριό μου, το βασιλιά; Άσε με, σε παρακαλώ, να πάω να του πάρω το κεφάλι».

10Ο βασιλιάς, όμως, είπε στον Αβισάι και στον αδερφό του τον Ιωάβ: «Τι δουλειά έχετε εσείς μ’ εμένα, γιοι της Σερουΐας; Αν αυτός με καταριέται επειδή ο Κύριος του είπε να καταραστεί το Δαβίδ, ποιος μπορεί να του ζητήσει το λόγο; »

11Και πρόσθεσε απευθυνόμενος στον Αβισάι και στους αξιωματούχους του: «Αφού ο γιος μου, το σπλάχνο μου, ζητάει το θάνατό μου, γιατί όχι κι αυτός ο Βενιαμινίτης; Αφήστε τον να βρίζει· ο Κύριος τον διέταξε.

12Ίσως ο Κύριος δει τη θλίψη μου και μετατρέψει σε ευλογία τη σημερινή κατάρα του Σιμεΐ».

13Έτσι ο Δαβίδ και οι άντρες του συνέχισαν το δρόμο τους, ενώ ο Σιμεΐ βάδιζε στην πλαγιά του βουνού δίπλα τους, ξεστομίζοντας κατάρες και πετώντας πέτρες και χώμα.

14Ο βασιλιάς κι ο λαός που τον ακολουθούσε έφτασαν στον Ιορδάνηεξαντλημένοι κι εκεί ξεκουράστηκαν.

15Ο Αβεσσαλώμ και όλοι οι Ισραηλίτες που ήταν μαζί του ήρθαν στην Ιερουσαλήμ· μαζί τους ήταν και ο Αχιτόφελ.

[16] Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

[17] Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

[18] Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.

[19] Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

Absalão e as concubinas de Davi

[20] Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.

[21] Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.

[22] Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.

[23] O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

[16]Μόλις ο Χουσαΐ ο Αρχίτης, ο φίλος του Δαβίδ, έφτασε στον Αβεσσαλώμ, του φώναξε: «Ζήτω ο βασιλιάς, ζήτω ο βασιλιάς! »

[17]Τότε ο Αβεσσαλώμ του είπε: «Αυτή είναι η αγάπη σου για το φίλο σου; Πώς δεν πήγες με το φίλο σου; »

[18]Ο Χουσαΐ απάντησε: «Όχι! Εγώ ανήκω σ’ εκείνον που διάλεξε ο Κύριος και που μαζί του είναι όλος ο λαός Ισραήλ· μαζί σου, λοιπόν, θα μείνω.

[19]Έπειτα, ποιον θα υπηρετώ εγώ; Δεν θα υπηρετώ το γιο του κυρίου μου; Όπως υπηρέτησα τον πατέρα σου, έτσι θα υπηρετήσω κι εσένα».

[20]Τότε ο Αβεσσαλώμ είπε στον Αχιτόφελ: «Σκεφτείτε τώρα τι να κάνουμε».

[21]Ο Αχιτόφελ του απάντησε: «Να πας να πλαγιάσεις με τις παλλακίδες του πατέρα σου, που τις άφησε να φυλάνε το ανάκτορο. Έτσι όλοι οι Ισραηλίτες θα μάθουν ότι προκάλεσες την εχθρότητα του πατέρα σου, κι όσοι είναι μαζί σου θα πάρουν θάρρος».

[22]Έστησαν, λοιπόν, μια σκηνή πάνω στο δώμα των ανακτόρων και πήγε ο Αβεσσαλώμ μπροστά σ’ όλους και πλάγιασε με τις παλλακίδες του πατέρα του.

[23]Εκείνο τον καιρό οι συμβουλές που έδινε ο Αχιτόφελ λογαριάζονταν σαν να ήταν λόγος Θεού. Έτσι τις θεωρούσαν τόσο ο Δαβίδ όσο κι ο Αβεσσαλώμ.

O conselho de Aitofel e de Husai

[1] Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

[2] Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.

[3] Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.

[4] O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.

[5] Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

[6] Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

[7] Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

[8] Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

Ο Χουσαΐ παραπλανάει τον Αβεσσαλώμ

[1]Μετά ο Αχιτόφελ είπε στον Αβεσσαλώμ: «Άφησέ με να διαλέξω δώδεκα χιλιάδες άντρες και να πάω να καταδιώξω το Δαβίδ απόψε κιόλας.

[2]Θα του επιτεθώ, ενώ αυτός θα είναι κουρασμένος κι εξαντλημένος και θα τον κατατρομάξω. Όλοι όσοι τον ακολουθούν θα φύγουν κι εγώ θα χτυπήσω το βασιλιά μόνο του.

[3]Ύστερα θα οδηγήσω όλον το λαό σ' εσένα, όπως φέρνουν τη νύφη στον άντρα της. Άμα πεθάνει ένας μονάχα άνθρωπος, αυτός που εσύ γυρεύεις να σκοτώσεις, τότε όλος ο λαός θα 'ρθει με το μέρος σου και θα ζήσει ειρηνικά».

[4]Αυτός ο λόγος φάνηκε καλός στον Αβεσσαλώμ και σ' όλους του πρεσβυτέρους του Ισραήλ.

[5]Ο Αβεσσαλώμ ωστόσο είπε: «Καλέστε τώρα και τον Χουσαΐ τον Αρχίτη ν' ακούσουμε κι αυτόν τι έχει να μας πει».

[6]Ο Χουσαΐ παρουσιάστηκε κι ο Αβεσσαλώμ του είπε: «Έτσι κι έτσι μίλησε ο Αχιτόφελ. Να ακολουθήσουμε τη συμβουλή του; Αν όχι, πες μου εσύ τι πρέπει να κάνουμε».

[7]Ο Χουσαΐ είπε στον Αβεσσαλώμ: «Αυτή τη φορά δεν είναι καλή η συμβουλή που έδωσε ο Αχιτόφελ.

[8]Εσύ ξέρεις ότι ο πατέρας σου και οι άντρες του είναι γενναίοι στρατιώτες και τώρα είναι εξοργισμένοι, σαν την άγρια αρκούδα που της άρπαξαν τα μικρά της. Ο πατέρας σου είναι πολεμιστής και δε μένει τη νύχτα μαζί με τους άντρες του.

[9] Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

[9]Τώρα κιόλας θα είναι κρυμμένος σε κανένα λάκκο ή σε κάποιο άλλο μέρος. Αν συμβεί να επιτεθεί εκείνος πρώτος και να σκοτώσει μερικούς απ' το στρατό μας, όποιος κι αν το ακούσει θα σκεφτεί ότι νικήθηκε πια ο στρατός του Αβεσσαλώμ.

[10] Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

[10]Τότε, όσο γενναίος κι αν είναι κανείς και καρδιά λιονταριού να έχει, θα χάσει το ηθικό του, γιατί όλος ο Ισραήλ ξέρει ότι ο πατέρας σου είναι ήρωας και όσοι είναι μαζί του είναι πολεμιστές γενναίοι.

[11] Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.

[11]Εγώ, λοιπόν, προτείνω να συγκεντρωθούν κοντά σου όλοι οι Ισραηλίτες, από Δαν έως Βέερ-Σεβά, καθώς είναι πολυάριθμοι σαν την άμμο στην ακροθαλασσιά, κι εσύ προσωπικά να πας μαζί τους.

[12] Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

[12]Θα συναντήσουμε το Δαβίδ όπου κι αν βρίσκεται και θα πέσουμε πάνω του, όπως πέφτει η δροσιά πάνω στη γη. Δε θα γλιτώσει κανένας: ούτε ο Δαβίδ ούτε οι άντρες του.

[13] Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

[13]Αν καταφύγουν σε κάποια πόλη, τότε όλοι οι Ισραηλίτες θα φέρουμε σχοινιά σ' αυτή την πόλη και θα τη σύρουμε ως το χείμαρρο, ώσπου να μη μείνει εκεί ούτε λιθάρι όρθιο».

[14] Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

[14]Τότε ο Αβεσσαλώμ και όλοι οι Ισραηλίτες είπαν: «Καλύτερη είναι η συμβουλή του Χουσαΐ, του Αρχίτη, από τη συμβουλή του Αχιτόφελ». Ο Κύριος είχε αποφασίσει να ματαιώσει το σχέδιο του Αχιτόφελ, ώστε να φέρει καταστροφή στον Αβεσσαλώμ.

Ο Δαβίδ ειδοποιείται και διαφεύγει

[15] Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

[15]Τότε είπε ο Χουσαΐ στο Σαδώκ και στον Αβιάθαρ, τους ιερείς: «Αυτά κι αυτά συμβούλεψε ο Αχιτόφελ τον Αβεσσαλώμ και τους πρεσβυτέρους του λαού Ισραήλ, και αυτά κι αυτά τους συμβούλεψα εγώ.

[16] Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora, ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

[16]Τώρα λοιπόν, στείλτε γρήγορα να ειδοποιήσετε το Δαβίδ και να του πείτε να μη μείνει αυτή τη νύχτα στην κοιλάδα του Ιορδάνη, αλλά να περάσει γρήγορα τον ποταμό, για να μην εξολοθρευτεί κι αυτός και όλος ο λαός που τον ακολουθεί».

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

[17]Ο Ιωνάθαν κι ο Αχιμάας περίμεναν κοντά στην πηγή Ρωγήλ· εκεί θα πήγαινε μια υπηρέτρια να τους δώσει το μήνυμα κι αυτοί θα έπρεπε να το μεταφέρουν στο βασιλιά Δαβίδ. Δεν τους υποχρέωνε να μπουν στην πόλη από φόβο μήπως γίνουν αντιληπτοί.

[18] Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

[18]Ένας νεαρός όμως τους είδε και το είπε στον Αβεσσαλώμ· αλλά οι δυο τους έτρεξαν γρήγορα κι έφτασαν σ’ ένα σπίτι στη Βαχουρίμ, που είχε στην αυλή του πηγάδι· εκεί κατέβηκαν και κρύφτηκαν.

[19] A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

[19]Η γυναίκα πήγε και άπλωσε ένα σκέπασμα στο στόμιο του πηγαδιού και σκόρπισε πάνω του σπιριά σταριού· έτσι δεν φαινόταν τίποτα.

[20] Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

[20]Οι αξιωματούχοι του Αβεσσαλώμ ήρθαν σ’ αυτό το σπίτι και ρώτησαν τη γυναίκα: «Πού είναι ο Αχιμάας και ο Ιωνάθαν; » Η γυναίκα τους απάντησε: «Πέρασαν πέρα από το ποτάμι». Αυτοί τους αναζήτησαν, αλλά δεν τους βρήκαν και γύρισαν στην Ιερουσαλήμ.

[21] Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

[21]Όταν οι αξιωματούχοι έφυγαν, ο Αχιμάας κι ο Ιωνάθαν ανέβηκαν από το πηγάδι και πήγαν να ειδοποιήσουν το βασιλιά Δαβίδ. «Σηκωθείτε και περάστε γρήγορα το ποτάμι», του είπαν, «γιατί αυτά κι αυτά συμβούλεψε ο Αχιτόφελ εναντίον σας».

[22] Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

[22]Έτσι σηκώθηκε ο Δαβίδ κι όλοι όσοι τον ακολουθούσαν και πέρασαν τον Ιορδάνη. Ως τα ξημερώματα δεν υπήρχε κανείς που να μην είχε περάσει τον Ιορδάνη.

[23] Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

[23]Ο Αχιτόφελ, όταν είδε ότι δεν ακολούθησαν τη συμβουλή του, σαμάρωσε το γαϊδούρι του κι έφυγε για το σπίτι του, στην πόλη του. Τακτοποίησε τις υποθέσεις του σπιτιού του και μετά κρεμάστηκε. Τον έθαψαν στον τάφο του πατέρα του.

Ο Δαβίδ στη Μαχαναΐμ

[24] Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

[24]Ο Δαβίδ είχε κιόλας φτάσει στη Μαχαναΐμ όταν ο Αβεσσαλώμ περνούσε τον Ιορδάνη, μαζί με όλο τον ισραηλιτικό στρατό.

[25] constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

[25]Στη θέση του Ιωάβ ο Αβεσσαλώμ είχε διορίσει αρχιστράτηγο τον Αμασά. Ο Αμασά ήταν γιος κάποιου Ισραηλίτη, του Ιθρά, που τον είχε κάνει με την Αβιγαία, κόρη του Ναχάς και αδερφή της Σερουΐας, μητέρας του Ιωάβ.

[26] Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

[26]Ο Αβεσσαλώμ και οι Ισραηλίτες στρατοπέδευσαν στη Γαλαάδ.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

[27] Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

[27]Όταν έφτανε ο Δαβίδ στη Μαχαναΐμ, ο Σωβεί, γιος του Ναχάς, από την αμμωνιτική πόλη Ραββάθ, ο Μαχείρ, γιος

[28] tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

[29] também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

του Αμμιήλ, από την πόλη Λο-Δεβάρ και ο Βαρζιλλαΐ, Γαλααδίτης από τη Ρωγελίμ,
[28-29]έφεραν κρεβάτια, πιάτα, και πήλινα δοχεία· επίσης έφεραν στάρι, κριθάρι, κριθαρένιο αλεύρι, στάρια ψημένα, φασόλια, φακές, μέλι, βούτυρο, πρόβατα και αγελαδινό τυρί για να φάνε ο Δαβίδ και ο λαός που τον ακολουθούσε. Σκέφτηκαν πως θα ήταν όλοι τους πεινασμένοι, διψασμένοι κι εξαντλημένοι από την πορεία τους στην έρημο.

2 Samuel 18

[1] Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

[2] Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

[3] Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não se importarão conosco, nem ainda que metade de nós morra, pois tu vales por dez mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

[4] Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 18

Θάνατος του Αβεσσαλώμ

[1]Ο Δαβίδ επιθεώρησε το στρατό που τον ακολουθούσε, και τοποθέτησε επικεφαλής των αντρών χιλίαρχους κι εκατόνταρχους.

[2]Τους χώρισε σε τρία μέρη: Το ένα τρίτο υπό τις διαταγές του Ιωάβ, το άλλο τρίτο υπό τις διαταγές του Αβισάι, γιου της Σερουΐας και αδερφού του Ιωάβ, και το άλλο τρίτο υπό τις διαταγές του Ιτταΐ, του Γαθίτη. Ο βασιλιάς τούς ανακοίνωσε: «Θα εκστρατεύσω κι εγώ μαζί σας».

[3]Αλλά ο στρατός είπε: «Δεν πρέπει να έρθεις μαζί μας. Αν εμείς τραπούμε σε φυγή ή κι αν ακόμα οι μισοί από μας σκοτωθούν, για τους εχθρούς μας είναι αδιάφορο. Εσύ όμως αξίζεις όσο δέκα χιλιάδες από μας! Γι’ αυτό είναι προτιμότερο να μείνεις εδώ, στην πόλη και να είσαι έτοιμος να μας βοηθήσεις».

[4]Τότε ο βασιλιάς τούς απάντησε: «Θα κάνω ό, τι εσείς νομίζετε σωστό». Έτσι στάθηκε ο βασιλιάς στο πλάι της πύλης

της πόλης, ενώ όλος ο στρατός έβγαινε κατά εκατοντάδες και κατά χιλιάδες.

[5] Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

[5]Τέλος, ο βασιλιάς είπε στον Ιωάβ, στον Αβισάι και στον Ιτταΐ: «Χάρη σάς το ζητάω: μην κάνετε κακό στο νεαρό Αβεσσαλώμ». Κι όλος ο στρατός άκουγε το βασιλιά που έδινε αυτή τη διαταγή στους αρχηγούς, σχετικά με τον Αβεσσαλώμ.

[6] Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

[6]Ο στρατός του Δαβίδ ξεκίνησε για ν' αντιμετωπίσει το στρατό του Αβεσσαλώμ. Η μάχη έγινε στο δάσος του Εφραΐμ.

[7] Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

[7]Εκεί ο στρατός του Αβεσσαλώμ νικήθηκε από τα στρατεύματα του Δαβίδ κι έπαθε την ημέρα εκείνη μεγάλη καταστροφή, με είκοσι χιλιάδες νεκρούς.

[8] Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

[8]Ο πόλεμος επεκτάθηκε σ' όλη την περιοχή. Την ημέρα εκείνη σκοτώθηκαν περισσότεροι στις κακοτοπιές του δάσους, παρά στη μάχη.

A morte de Absalão

[9] Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi; entrando o mulo debaixo dos ramos espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

[9]Ο Αβεσσαλώμ καβάλα στο μουλάρι του, βρέθηκε συμπτωματικά αντιμέτωπος με τους στρατιώτες του Δαβίδ. Και καθώς το μουλάρι πέρασε κάτω από τα πυκνά κλαδιά μιας μεγάλης βελανιδιάς, τα μαλλιά του Αβεσσαλώμ πιάστηκαν στα κλαδιά και κρεμόταν εκεί μετέωρος, ενώ το μουλάρι έφυγε από κάτω του.

[10] Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

[10]Τον είδε κάποιος και το είπε στον Ιωάβ: «Είδα τον Αβεσσαλώμ να κρέμεται απ' τα κλαδιά μιας βελανιδιάς».

[11] Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o feriste ali, derrubando-o por terra? E

[11]Τότε ο Ιωάβ του είπε: «Αφού τον είδες, γιατί δεν τον σκότωσες επί τόπου; Εγώ θα σου έδινα δέκα ασημένιους σίκλους και μία ζώνη».

forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

[12] Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

[12]Αλλά ο άνθρωπος του απάντησε: «Κι αν ακόμα μου μετρούσαν στο χέρι χίλιους ασημένιους σίκλους, εγώ δεν θ' άπλωνα χέρι στο γιο του βασιλιά, γιατί όλοι ακούσαμε το βασιλιά που έδινε τη διαταγή σ' εσένα, στον Αβισάι και τον Ιτταΐ: "προσέξτε μου το νεαρό Αβεσσαλώμ".

[13] Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

[13]Αν παρέβαινα τη διαταγή του βασιλιά και σκότωνα τον Αβεσσαλώμ, ο βασιλιάς θα το μάθαινε, αφού τίποτα δε μένει κρυφό απ' αυτόν. Και τότε ούτε εσύ ο ίδιος δε θα φρόντιζες να με υπερασπιστείς».

[14] Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

[14]Ο Ιωάβ του φώναξε: «Δεν έχω καιρό να χάνω μ' εσένα». Πήρε τρία ακόντια στα χέρια του και πήγε και τα βύθισε στην καρδιά του Αβεσσαλώμ, ενώ αυτός ήταν ακόμα ζωντανός, κρεμασμένος στη βελανιδιά.

[15] Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

[15]Τότε δέκα νέοι, οπλοφόροι του Ιωάβ, περικύκλωσαν τον Αβεσσαλώμ, τον χτύπησαν και τον αποτέλειωσαν.

[16] Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

[16]Ο Ιωάβ σήμανε με τη σάλπιγγα το τέλος της μάχης, κι ο στρατός του Δαβίδ σταμάτησε την καταδίωξη των Ισραηλιτών.

[17] Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

[17]Πήραν τον Αβεσσαλώμ και τον έριξαν σ' ένα λάκκο στο δάσος κι έστησαν πάνω του ένα μεγάλο σωρό από λιθάρια. Ύστερα έφυγαν οι Ισραηλίτες, καθένας για το σπίτι του.

[18] Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

[18]Όταν ακόμα ζούσε Αβεσσαλώμ, είχε παραγγείλει και έστησαν γι' αυτόν μια πέτρινη στήλη. Είν' αυτή που βρίσκεται στην Κοιλάδα του Βασιλιά, γιατί σκεφτόταν ότι δεν είχε γιο για να διατηρήσει τη μνήμη του ονόματός του. Είχε δώσει μάλιστα το όνομά του στη στήλη και ονομάζεται μέχρι σήμερα «Μνημείο του Αβεσσαλώμ».

Davi chora amargamente a morte de Absalão

Ο Δαβίδ πληροφορείται το θάνατο του Αβεσσαλώμ

[19] Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

[19]Τότε ο Αχιμάας, γιος του Σαδώκ, είπε στον Ιωάβ: «Άσε με να τρέξω και ν' αναγγείλω στο βασιλιά ότι ο Κύριος τον έσωσε απ' τους εχθρούς του».

[20] Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

[20]Ο Ιωάβ όμως του είπε: «Όχι, γιατί σήμερα δε θα είσαι αγγελιοφόρος καλών ειδήσεων. Άλλη μέρα θα πας να μεταφέρεις τα νέα. Όχι όμως σήμερα, γιατί ο γιος του βασιλιά είναι νεκρός».

[21] Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

[21]Τότε είπε ο Ιωάβ στον Αιθίοπα δούλο του το Χουσί: «Πήγαινε ν' αναγγείλεις στο βασιλιά όσα είδες». Ο Χουσί προσκύνησε τον Ιωάβ και έφυγε.

[22] Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?

[22]Ο Αχιμάας ξαναείπε στον Ιωάβ: «Ό, τι και να συμβεί, άσε με να τρέξω κι εγώ μετά το Χουσί». Αλλά ο Ιωάβ του απάντησε: «Γιατί να τρέξεις, γιε μου; Δεν πρόκειται για καμιά ευχάριστη είδηση, για να πάρεις αμοιβή! »

[23] Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás correu pelo caminho da planície e passou o etíope.

[23]Ο Αχιμάας αποκρίθηκε: «Όπως και να 'χει το πράγμα, θέλω να τρέξω». Κι ο Ιωάβ του είπε: «Καλά πήγαινε». Έτρεξε, λοιπόν, από το δρόμο της κοιλάδας του Ιορδάνη και προσπέρασε το Χουσί.

24 Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

25 Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

26 Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.

27 Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

28 Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

29 Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

24Ο Δαβίδ περίμενε ανάμεσα στις δύο πύλες της πόλεως, την εσωτερική και την εξωτερική. Κάποια στιγμή ανέβηκε ο φρουρός στη στέγη της πύλης, πάνω στο τείχος· κοίταξε πέρα μακριά και είδε έναν άνθρωπο που έτρεχε μόνος του.

25Αμέσως φώναξε και το ανάγγειλε στο βασιλιά. Ο βασιλιάς είπε: «Αν είναι μόνος του, φέρνει καλές ειδήσεις». Ο αγγελιοφόρος έτρεχε συνεχώς και πλησίαζε.

26Τότε ο φρουρός είδε κι άλλον ένα να τρέχει και φώναξε προς την πύλη: «Να κι άλλος ένας, που τρέχει κι αυτός μόνος του». Ο βασιλιάς είπε: «Κι αυτός φέρνει καλές ειδήσεις».

27Ο φρουρός είπε: «Έτσι που τρέχει ο πρώτος, μου φαίνεται πως είναι ο Αχιμάας, ο γιος του Σαδώκ». Και είπε ο βασιλιάς: «Είναι αξιόλογος άνθρωπος· θα φέρνει οπωσδήποτε καλές ειδήσεις».

28Ο Αχιμάας φτάνοντας φώναξε στο βασιλιά: «Χαίρε! » και τον προσκύνησε με το πρόσωπο στη γη. «Ευλογημένος να ’ναι ο Κύριος, ο Θεός σου», είπε μετά, «που σου παρέδωσε τους ανθρώπους, που επαναστάτησαν εναντίον σου, κύριέ μου, βασιλιά! »

29Ο βασιλιάς ρώτησε: «Είναι καλά ο νεαρός Αβεσσαλώμ; » Ο Αχιμάας απάντησε: «Όταν ο δούλος σου ο Ιωάβ με έστελνε, παρατήρησα μεγάλη αναστάτωση. Αλλά δεν ξέρω τι έγινε».

[30] Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

[30]Ο βασιλιάς τού είπε: «Παραμέρισε και στάσου εδώ κοντά». Και στάθηκε παράμερα.

[31] Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

[31]Τότε ακριβώς ήρθε ο Χουσί και είπε στο βασιλιά: «Μια καλή είδηση για σένα, κύριέ μου, βασιλιά! Ο Κύριος σήμερα σου απέδωσε δικαιοσύνη και σε απάλλαξε απ' όλους εκείνους που είχαν επαναστατήσει εναντίον σου».

[32] Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope: Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

[32]«Είναι καλά ο νεαρός Αβεσσαλώμ; » ρώτησε ο βασιλιάς το Χουσί. Εκείνος απάντησε: «Μακάρι να καταλήξουν σαν αυτόν το νεαρό οι εχθροί σου κύριέ μου, βασιλιά, κι όλοι όσοι επαναστατούν εναντίον σου με σκοπό να σε βλάψουν».

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 19

[33] Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

[1]Τότε ο βασιλιάς ταράχτηκε. Ανέβηκε στο δωμάτιο πάνω από την πύλη κι έκλαιγε. Βημάτιζε κι έλεγε: «Γιε μου Αβεσσαλώμ! Γιε μου, γιε μου Αβεσσαλώμ! Μακάρι να είχα σκοτωθεί εγώ αντί για σένα, Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου! »

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

Ο Ιωάβ επιτιμάει το Δαβίδ

[1] Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

[2]Ήρθαν κι έφεραν την είδηση στον Ιωάβ ότι ο βασιλιάς κλαίει και πενθεί για τον Αβεσσαλώμ.

[2] Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo; porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

[3]Εκείνη την ημέρα η νίκη είχε μεταβληθεί σε πένθος σ' όλον το λαό, γιατί όλοι άκουγαν να λέγεται ότι ο βασιλιάς ήταν καταλυπημένος για το γιο του.

[3] Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

[4]Την ίδια μέρα ο στρατός μπήκε στην πόλη κρυφά, σαν ντροπιασμένος που είχε εγκαταλείψει τη μάχη.

[4] Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

[5] Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

[6] amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

[7] Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

[8] Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

[9] Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos,

[5]Ο βασιλιάς είχε το πρόσωπό του σκεπασμένο και συνέχιζε να φωνάζει: «Γιε μου, Αβεσσαλώμ! Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου! »

[6]Ο Ιωάβ μπήκε στον κοιτώνα του βασιλιά και του είπε: «Σήμερα ντρόπιασες όλους τους στρατιώτες σου, που έσωσαν τη ζωή σου και τη ζωή των γιων σου, των θυγατέρων σου, των γυναικών σου και των παλλακίδων σου.

[7]Αγαπάς εκείνους που σε μισούν και μισείς εκείνους που σ’ αγαπούν. Σήμερα απέδειξες ότι δεν εκτιμάς ούτε το στρατό σου ούτε τους αρχηγούς του. Τώρα καταλαβαίνω πως αν ο Αβεσσαλώμ ήταν ζωντανός και όλοι εμείς νεκροί, αυτό θα σ’ ευχαριστούσε.

[8]Τώρα λοιπόν σήκω, βγες και μίλησε φιλικά στους στρατιώτες σου. Ορκίζομαι στον Κύριο ότι αν δε βγεις, κανείς δε θα μείνει αυτή τη νύχτα μαζί σου· και το κακό που θα πάθεις θα είναι μεγαλύτερο απ’ όλες τις συμφορές που σ’ έχουν βρεί, από τα νιάτα σου μέχρι σήμερα».

Ο Δαβίδ επιστρέφει στην Ιερουσαλήμ

[9]Τότε σηκώθηκε ο βασιλιάς και κάθισε στην πύλη της πόλης. Όταν αναγγέλθηκε στο στρατό ότι ο βασιλιάς καθόταν στην πύλη, συγκεντρώθηκαν όλοι οι στρατιώτες μπροστά στον βασιλιά. Στο μεταξύ οι Ισραηλίτες, οι στρατιώτες του Αβεσσαλώμ, είχαν φύγει και είχαν γυρίσει καθένας στο σπίτι του.

[10]Σ’ όλες τις φυλές του Ισραήλ γίνονταν έντονες συζητήσεις ανάμεσα στο λαό: «Ο βασιλιάς μάς έσωσε από τους εχθρούς

livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

μας», έλεγαν. «Αυτός μας ελευθέρωσε από τους Φιλισταίους. Και τώρα έφυγε από τη χώρα εξαιτίας του Αβεσσαλώμ.

10 Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

11Ο Αβεσσαλώμ, όμως, που τον χρίσαμε βασιλιά μας, σκοτώθηκε στη μάχη. Τώρα, λοιπόν, τι περιμένουμε και δε φροντίζουμε να ξαναφέρουμε το βασιλιά Δαβίδ; »

Davi volta para Jerusalém

11 Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

12Αυτά που έλεγαν οι Ισραηλίτες, έφτασαν και στο βασιλιά Δαβίδ. Έστειλε μήνυμα, λοιπόν, στο Σαδώκ και στον Αβιάθαρ, τους ιερείς, να πουν στους πρεσβυτέρους της φυλής Ιούδα: «Γιατί καθυστερείτε να ξαναφέρετε το βασιλιά στο ανάκτορό του;

12 Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

13Εσείς είσαστε αδέρφια μου, σάρκα μου και αίμα μου. Γιατί να μείνετε οι τελευταίοι που θα ξαναφέρετε το βασιλιά; »

13 Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

14Και στον Αμασά διέταξε να πουν: «Εσύ είσαι αίμα μου και σάρκα μου. Να με θανατώσει ο Κύριος, αν δεν γίνεις ισόβιος αρχιστράτηγός μου, στη θέση του Ιωάβ».

14 Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

15Τα λόγια του Δαβίδ λύγισαν την καρδιά όλων των αντρών της φυλής Ιούδα. Με ομόφωνη συμφωνία έστειλαν μήνυμα στο βασιλιά: «Γύρισε», του έλεγαν, «μαζί με όλους τους ανθρώπους σου».

15 Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

16Ο βασιλιάς πήρε το δρόμο του γυρισμού κι έφτασε στον Ιορδάνη. Οι άντρες της φυλής Ιούδα ήρθαν στα Γάλγαλα για να τον προϋπαντήσουν και να τον βοηθήσουν να περάσει το ποτάμι.

Simei encontra-se com Davi

[16] Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.

[17] E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul, acompanhado de seus quinze filhos e seus vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei

[18] e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

[19] e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

[20] Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.

[21] Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

[22] Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém,

[17]Τότε έτρεξε κι ο Σιμεΐ, γιος του Γερά, ο Βενιαμινίτης, που καταγόταν από τη Βαχουρίμ και βιάστηκε να πάει με τους άντρες της φυλής Ιούδα για να προϋπαντήσει το βασιλιά Δαβίδ.

[18]Μαζί του ήταν και χίλιοι Βενιαμινίτες και ο Σιβά, ο υπηρέτης της οικογένειας του Σαούλ, με τους δεκαπέντε γιους του και τους είκοσι υπηρέτες του. Ήρθαν κι αυτοί στον Ιορδάνη να προϋπαντήσουν το βασιλιά.

[19]Όλοι αυτοί διαβήκαν το πέρασμα του ποταμού, για να μεταφέρουν την οικογένεια του βασιλιά και να εκτελέσουν τυχόν προσταγές του.

Ο Δαβίδ δείχνει έλεος στο Σιμεΐ

Ενώ ο βασιλιάς περνούσε τον Ιορδάνη, ο Σιμεΐ, γιος του Γερά, έπεσε μπροστά του.

[20]«Μη μου λογαριάσεις, κύριέ μου βασιλιά, την αμαρτία μου! » του είπε. «Ξέχνα το κακό που σου ’κανα εγώ, ο δούλος σου, την ημέρα που έβγαινες από την Ιερουσαλήμ· μην το σκέφτεσαι πια βασιλιά μου.

[21]Ο δούλος σου αναγνωρίζω ότι αμάρτησα. Και να, σήμερα ήρθα πρώτος απ’ όλες τις φυλές του Ιωσήφ για να σε συναντήσω κύριέ μου, βασιλιά».

[22]Τότε ο Αβισάι, γιος της Σερουΐας πήρε το λόγο και είπε: «Πρέπει να πεθάνει ο Σιμεΐ, γιατί καταράστηκε τον εκλεκτό του Κυρίου».

[23]Αλλά ο Δαβίδ είπε στον Αβισάι και στον αδερφό του τον Ιωάβ: «Τι σχέση έχετε εσείς μ’ εμένα, γιοι της Σερουΐας, και μ’ ενοχλείτε σήμερα; Κανείς δεν πρέπει να

hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

[23] Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

Mefibosete encontra-se com Davi

[24] Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba, nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

[25] Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

[26] Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

[27] Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

[28] Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

σκοτωθεί στον Ισραήλ σήμερα που αποκτώ τη βεβαιότητα ότι είμαι πραγματικά ο βασιλιάς αυτού του λαού».

[24]Μετά γύρισε και είπε στο Σιμεΐ: «Δε θα πεθάνεις». Και του το υποσχέθηκε με όρκο.

Ο Δαβίδ δείχνει έλεος στο Μεμφιβοσθέ

[25-26]Ο Μεμφιβοσθέ, εγγονός του Σαούλ, ήρθε κι αυτός από την Ιερουσαλήμ για να προϋπαντήσει το βασιλιά. Δεν είχε πλύνει τα πόδια του, ούτε είχε περιποιηθεί τα γένεια του, ούτε είχε πλύνει τα ρούχα του από την ημέρα που είχε φύγει ο βασιλιάς ως εκείνη την ημέρα που γύριζε νικητής. Όταν τον είδε ο βασιλιάς του είπε: «Γιατί δεν ήρθες μαζί μου, Μεμφιβοσθέ; »

[27]Εκείνος απάντησε: «Κύριέ μου βασιλιά, ο υπηρέτης μου με εξαπάτησε. Εγώ, ο δούλος σου, του είχα πει να σαμαρώσει το γαϊδούρι για μένα, για να ανέβω πάνω του και να έρθω μαζί σου, επειδή είμαι ανάπηρος στα πόδια.

[28]Αλλά αυτός με συκοφάντησε σ’ εσένα, κύριέ μου βασιλιά. Όμως εσύ είσαι σαν άγγελος του Θεού. Κάνε λοιπόν όπως νομίζεις, ό, τι σου φαίνεται καλό.

[29]Όλη η οικογένεια του πατέρα μου ήταν άνθρωποι άξιοι θανάτου μπροστά σου, κύριέ μου βασιλιά. Εσύ όμως έβαλες το δούλο σου ανάμεσα σ’ αυτούς που έτρωγαν στο τραπέζι σου. Τι άλλο δικαίωμα μπορώ να έχω ακόμα; Και τι άλλη χάρη να ζητήσω από σένα, βασιλιά; »

[29] Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

[30] Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

Barzilai encontra-se com Davi

[31] Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

[32] Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

[33] Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

[34] Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

[35] Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

[30]Ο βασιλιάς απάντησε: «Τι χρειάζονται όλ’ αυτά τα λόγια; Είπα: εσύ και ο Σιβά θα μοιραστείτε τα χωράφια του Σαούλ».

[31]Τότε ο Μεμφιβοσθέ αποκρίθηκε στο βασιλιά: «Ας τα πάρει όλα ο Σιβά! Φτάνει εσύ, κύριέ μου βασιλιά, να γυρίσεις στο ανάκτορό σου σώος και αβλαβής! »

Ο Δαβίδ προσφέρεται να ευεργετήσει το Βαρζιλλαΐ

[32]Ο Βαρζιλλαΐ, ο Γαλααδίτης, κατέβηκε από την Ρωγελίμ και πέρασε με το βασιλιά τον Ιορδάνη, για να τον αποχαιρετήσει εκεί.

[33]Ήταν πολύ ηλικιωμένος, ογδόντα χρόνων. Αυτός φρόντιζε για το φαγητό του βασιλιά όταν κατοικούσε στη Μαχαναΐμ, γιατί ήταν πολύ πλούσιος άνθρωπος.

[34]Ο βασιλιάς τού είπε: «Έλα μαζί μου, Βαρζιλλαΐ, κι εγώ θα φροντίζω για το φαγητό σου, όσο θα είσαι μαζί μου στην Ιερουσαλήμ».

[35]Εκείνος όμως απάντησε στο βασιλιά: «Πόσα χρόνια ζωής έχω ακόμα για ν’ ανέβω μαζί σου, βασιλιά μου, στην Ιερουσαλήμ;

[36]Σήμερα εγώ, ο δούλος σου, είμαι ογδόντα χρονών. Δεν μπορώ πια να απολαύσω τις ομορφιές της ζωής. Δεν μπορώ να καταλάβω τη γεύση αυτών που τρώω και πίνω. Δεν μπορώ πια ν’ ακούω και να χαίρομαι τους τραγουδιστές και τις τραγουδίστριες. Γιατί να σου γίνω βάρος, κύριέ μου, βασιλιά;

[36] Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

[37] Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

[38] Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

[39] Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

[40] Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

[41] Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

[42] Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

[37]Μόλις που μπορώ να σε συνοδεύσω για λίγο στο πέρασμα του Ιορδάνη. Γιατί να μου κάνεις, βασιλιά μου, μια τέτοια ανταπόδοση;

[38]Επίτρεψέ μου, λοιπόν, να γυρίσω και να πεθάνω στην πόλη μου, κοντά στον τάφο των γονέων μου. Είν' εδώ, όμως, ο δούλος μου ο Χιμάμ· ας έρθει αυτός μαζί σου, κύριέ μου βασιλιά, και κάνε γι' αυτόν ό, τι σου φαίνεται καλό».

[39]Ο βασιλιάς είπε: «Ας έρθει μαζί μου ο Χιμάμ, κι εγώ θα κάνω γι' αυτόν ό, τι μου ζητήσεις».

[40]Πέρασε όλος ο στρατός τον Ιορδάνη· κι όταν ο βασιλιάς πέρασε κι αυτός, φίλησε το Βαρζιλλαΐ και τον ευλόγησε, κι ο Βαρζιλλαΐ γύρισε στο σπίτι του.

Ο Ιούδας και ο Ισραήλ φιλονικούν για το βασιλιά

[41]Ο βασιλιάς έφτασε στα Γάλγαλα κι ο Χιμάμ ήταν μαζί του. Όλος ο στρατός του Ιούδα και ο μισός στρατός του Ισραήλ συνόδευαν το βασιλιά.

[42]Τότε οι Ισραηλίτες πλησίασαν το βασιλιά και τον ρώτησαν: «Με ποιο δικαίωμα, βασιλιά, σε άρπαξαν οι άντρες της φυλής Ιούδα και σ' έφεραν, εσένα και την οικογένειά σου, μαζί και το στρατό σου, πέρα από τον Ιορδάνη; »

[43]Οι άντρες της φυλής Ιούδα απάντησαν στους Ισραηλίτες: «Ο βασιλιάς συγγενεύει περισσότερο μ' εμάς. Κι εσείς γιατί οργιστήκατε μ' αυτή μας την ενέργεια; Μήπως εξαρτηθήκαμε οικονομικά από το βασιλιά ή μήπως μας δωροδόκησε; »

[43] Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

[44]Οι Ισραηλίτες αποκρίθηκαν στους άντρες του Ιούδα: «Εμείς έχουμε δέκα φορές περισσότερα δικαιώματα στο βασιλιά από σας», τούς είπαν, «έστω κι αν ο Δαβίδ είναι απ' τη φυλή σας. Γιατί μας περιφρονείτε; Δεν ήμασταν εμείς οι πρώτοι που προτείναμε να ξαναφέρουμε το βασιλιά μας; » Οι άντρες όμως του Ιούδα απάντησαν με γλώσσα σκληρότερη από κείνη των Ισραηλιτών.

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

[1] Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.

[2] Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.

[3] Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou, porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 20

Η ανταρσία του Σεβά

[1]Εκεί στα Γάλγαλα ζούσε ένας Βενιαμινίτης, κακοήθης άνθρωπος, που ονομαζόταν Σεβά, γιος του Βιχρί. Αυτός σάλπισε με τη σάλπιγγα και είπε: «Εμείς δεν έχουμε καμιά σχέση με το Δαβίδ, ούτε κοινή κληρονομιά με το γιο του Ιεσσαί. Γυρίστε καθένας σπίτι του, Ισραηλίτες».

[2]Τότε όλοι οι Ισραηλίτες άφησαν το Δαβίδ και ακολούθησαν το Σεβά· οι άντρες της φυλής Ιούδα, όμως, έμειναν πιστοί στο βασιλιά τους και τον συνόδεψαν από τον Ιορδάνη ως την Ιερουσαλήμ.

[3]Όταν ήρθε ο βασιλιάς στο ανάκτορό του στην Ιερουσαλήμ, πήρε τις δέκα παλλακίδες, που τις είχε αφήσει να φυλάνε το ανάκτορο, και τις εγκατέστησε σ' ένα σπίτι που φυλασσόταν καλά. Φρόντιζε για τη διατροφή τους, αλλά δεν είχε πια σχέσεις μαζί τους. Έμειναν έτσι αποκλεισμένες, ως το θάνατό τους, σαν ζωντοχήρες.

[4] Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.

[4]Στη συνέχεια ο βασιλιάς είπε στον Αμασά: «Συγκέντρωσε μου το στρατό της φυλής Ιούδα και σε τρεις μέρες να έρθετε εδώ».

[5] Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.

[5]Ο Αμασά πήγε να εκτελέσει τη διαταγή, καθυστέρησε όμως περισσότερο από το χρόνο που του είχε ορίσει ο Δαβίδ.

[6] Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não ache para si cidades fortificadas e nos escape.

[6]Έτσι ο Δαβίδ είπε στον Αβισάι: «Ο Σεβά, ο γιος του Βιχρί, θα μας προξενήσει μεγαλύτερο κακό απ' ό, τι ο Αβεσσαλώμ. Πάρε τους άντρες της φρουράς μου και καταδίωξέ τον, για να μην καταλάβει οχυρωμένες πόλεις και μας διαφύγει».

[7] Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[7]Έτσι ο στρατός του Ιωάβ και μαζί οι Χερεθαίοι και οι Φελεθαίοι της βασιλικής φρουράς, δηλαδή όλοι οι εκπαιδευμένοι πολεμιστές, ακολούθησαν τον Αβισάι και βγήκαν από την Ιερουσαλήμ για να καταδιώξουν το Σεβά, γιο του Βιχρί.

[8] Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

[8]Όταν πλησίασαν στο Μεγάλο Λιθάρι κοντά στη Γαβαών, τους συνάντησε ο Αμασά. Ο Ιωάβ ήταν ντυμένος την πολεμική του εξάρτυση ζωσμένος το σπαθί του, που το 'χε δέσει στο γοφό του, μέσα στη θήκη του. Καθώς προχώρησε, όμως, το σπαθί του έπεσε από τη θήκη.

[9] Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

[9]«Είσαι καλά, αδερφέ μου; » είπε στον Αμασά ο Ιωάβ και με το δεξί του χέρι έπιασε το γένι του για να τον φιλήσει.

[10] Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe

[10]Ο Αμασά δεν πρόσεξε το ξίφος, που κρατούσε ο Ιωάβ στο αριστερό του χέρι. Ο τελευταίος τού το κάρφωσε στην κοιλιά και ξεχύθηκαν τα σπλάχνα του στη γη· πέθανε αμέσως, δίχως δεύτερο χτύπημα.

e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

Ύστερα ο Ιωάβ κι ο αδερφός του ο Αβισάι καταδίωξαν το Σεβά, γιο του Βιχρί.

11 Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

12 Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

11-12Ο Αμασά κοιτόταν καταμεσίς του δρόμου μέσα στο αίμα. Ο Ιωάβ είχε βάλει κοντά στο πτώμα έναν από τους άντρες του να φωνάζει προς τους στρατιώτες της φυλής Ιούδα: «Όποιος αγαπάει τον Ιωάβ κι όποιος ανήκει στο Δαβίδ ας ακολουθήσει τον Ιωάβ». Παρατήρησε όμως ο στρατιώτης εκείνος ότι όλοι όσοι περνούσαν από 'κει κοντοστέκονταν. Γι' αυτό μετέφερε τον Αμασά έξω απ' το δρόμο, σ' ένα χωράφι, κι έριξε πάνω του ένα ρούχο.

13 Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

13Μετά απ' αυτό όλοι ακολούθησαν τον Ιωάβ, στην καταδίωξη του Σεβά, γιου του Βιχρί.

14 Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

14Ο Σεβά πέρασε από όλες τις φυλές του Ισραήλ ως την πόλη Αβέλ- Βαιθ-Μααχά κι όλοι οι Βιχρίτες συγκεντρώθηκαν και τον ακολούθησαν.

15 Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

15Ο στρατός του Ιωάβ ήρθε και τον πολιόρκησε στην πόλη. Κατασκεύασαν γύρω της ανάχωμα που έφτανε ως το προτείχισμα, κι όλοι οι στρατιώτες έσκαβαν κάτω από το τείχος για να το γκρεμίσουν.

16 Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

16Τότε μια γυναίκα μυαλωμένη φώναξε από την πόλη: «Ακούστε, ακούστε! Πέστε στον Ιωάβ να πλησιάσει ως εδώ· θέλω να του μιλήσω».

17 Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

17Ο Ιωάβ πλησίασε. «Εσύ είσαι ο Ιωάβ; » τον ρώτησε η γυναίκα. «Εγώ είμαι», απάντησε εκείνος. Η γυναίκα τού είπε:

«Άκου τα λόγια της δούλης σου». «Ακούω», είπε αυτός.

[18] Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

[18]Η γυναίκα συνέχισε: «Τον παλιό καιρό συνήθιζαν να λένε, "πήγαινε πάντως να πάρεις συμβουλή στην Αβέλ" κι έτσι η υπόθεση τακτοποιόταν.

[19] Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

[19]Η πόλη μας είναι μια από τις πιο ειρηνικές και πιστές του Ισραήλ. Εσύ τώρα ζητάς να καταστρέψεις μια πόλη από τις σπουδαιότερες του Ισραήλ. Γιατί θέλεις ν' αφανίσεις την ιδιοκτησία του Κυρίου; »

[20] Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

[20]«Εγώ ποτέ! » φώναξε ο Ιωάβ. «Καμιά πρόθεση δεν έχω να καταστρέψω και ν' αφανίσω.

[21] A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

[21]Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα· πρόκειται μόνο για κάποιον από την ορεινή περιοχή του Εφραΐμ, με τ' όνομα Σεβά, γιο του Βιχρί, που επαναστάτησε εναντίον του βασιλιά Δαβίδ. Παραδώστε μόνον αυτόν, κι εγώ θα λύσω την πολιορκία». «Τότε καλά», είπε η γυναίκα στον Ιωάβ. «Θα σου ρίξουν το κεφάλι του από το τείχος».

[22] E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

[22]Η γυναίκα μπήκε στην πόλη και μίλησε σ' όλο τον λαό με φρόνηση. Έκοψαν λοιπόν το κεφάλι του Σεβά και το έριξαν στον Ιωάβ. Τότε αυτός σάλπισε με τη σάλπιγγα κι αμέσως οι στρατιώτες έλυσαν την πολιορκία και πήγε καθένας σπίτι του. Ο Ιωάβ γύρισε στην Ιερουσαλήμ, στο βασιλιά.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

Οι αξιωματούχοι του Δαβίδ

(8,15-18· Α΄ Χρ 18,14-17)

[23] Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;

[23]Ο Ιωάβ ήταν γενικός αρχιστράτηγος του ισραηλιτικού στρατού. Ο Βεναΐας, γιος του Ιεωϊαδά, ήταν αρχηγός των Χερεθαίων και των Φελεθαίων.

[24] Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.

[25] Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;

[26] e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

[24]Ο Αδωράμ ήταν επόπτης των καταναγκαστικών έργων κι ο Ιωσαφάτ, γιος του Αχιλούδ, ήταν υπομνηματογράφος.

[25]Ο Σεβά ήταν γραμματέας του κράτους και ο Σαδώκ κι ο Αβιάθαρ ήταν ιερείς.

[26]Επίσης ο Ιρά, ο Ιαειρίτης, ήταν κι αυτός ιερέας του Δαβίδ.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

[1] Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.

[2] Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.

[3] Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?

[4] Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 21

Οι απόγονοι του Σαούλ θανατώνονται

[1]Την εποχή που βασίλευε ο Δαβίδ, έπεσε πείνα στη χώρα και κράτησε τρία συνεχή χρόνια. Ο Δαβίδ ρώτησε σχετικά τον Κύριο κι ο Κύριος του αποκρίθηκε: «Αυτό έγινε εξαιτίας των φόνων που έκανε ο Σαούλ και οι δικοί του, όταν έδωσε διαταγή να θανατωθούν οι Γαβαωνίτες».

[2](Οι Γαβαωνίτες δεν ήταν Ισραηλίτες, αλλά υπολείμματα των Αμορραίων. Οι Ισραηλίτες τούς είχαν υποσχεθεί με όρκο να τους αφήσουν στη ζωή. Αλλά ο Σαούλ, από υπερβολικό ζήλο για το λαό του Ισραήλ και του Ιούδα, είχε επιδιώξει κάποτε να τους σκοτώσει).

[3]Κάλεσε, λοιπόν, ο βασιλιάς Δαβίδ τους Γαβαωνίτες και τους ρώτησε: «Τι μπορώ να κάνω για σας; Πώς μπορώ να επανορθώσω το κακό που πάθατε, ώστε να σταματήσετε να καταριέστε το λαό του Κυρίου και να τον ευλογήσετε; »

[4]Οι Γαβαωνίτες του απάντησαν: «Η διαφορά μας με το Σαούλ και την οικογένειά του δεν είναι για μας υπόθεση που κανονίζεται με ασήμι και χρυσάφι, ούτε θέλουμε να σκοτώσεις για χάρη μας

Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?

κανέναν από τους Ισραηλίτες». Ο Δαβίδ απάντησε: «Πείτε μου τι θέλετε, κι εγώ θα σας το κάνω».

5 Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,

5Οι Γαβαωνίτες του απάντησαν: «Αυτός ο άνθρωπος μας κατέστρεψε και σκόπευε να μας εξοντώσει και να μας εξαφανίσει απ' όλη την περιοχή του Ισραήλ.

6 de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.

6Ας μας παραδοθούν, λοιπόν, εφτά άντρες από τους απογόνους του να τους κρεμάσουμε ενώπιον του Κυρίου, στη Γιβεά, την πόλη όπου κατοικούσε ο Σαούλ, ο εκλεκτός του Κυρίου». Ο βασιλιάς απάντησε: «Θα σας τους παραδώσω».

7 Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.

7Ο Δαβίδ όμως εξαίρεσε το Μεμφιβοσθέ, γιο του Ιωνάθαν κι εγγονό του Σαούλ, επειδή Δαβίδ και Ιωνάθαν είχαν δώσει σχετικό όρκο μεταξύ τους, στο όνομα του Κυρίου.

8 Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;

8Διέταξε, λοιπόν, να βρουν τον Αρμωνί και το Μεμφιβοσθέ, που ήταν γιοι της Ρισπά, κόρης του Αϊά, και τους είχε γεννήσει στο Σαούλ, καθώς και τους πέντε γιους της Μιχάλ, κόρης του Σαούλ, που τους είχε γεννήσει στον Αδριήλ γιο του Βαρζιλλαΐ, του Μεχολαθίτη,

9 e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente. Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.

9και τους παρέδωσε στους Γαβαωνίτες. Εκείνοι τους κρέμασαν στο βουνό, κοντά στη Γιβεά, ενώπιον του Κυρίου, και πέθαναν και οι εφτά μαζί. Η εκτέλεση έγινε τις πρώτες μέρες του θερισμού των κριθαριών.

10 Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre uma penha, desde o princípio da ceifa até

10Η Ρισπά, κόρη του Αϊά, έστρωσε το πένθιμο φόρεμά της πάνω στο βράχο, κάθισε πάνω του και δεν άφηνε τα όρνεα

que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.

να πλησιάζουν στα πτώματα την ημέρα ή τ’ άγρια θηρία τη νύχτα. Εκεί έμεινε από την αρχή του θερισμού ως τότε που ήρθε από τον ουρανό βροχή πάνω στους νεκρούς.

11 Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

11Όταν αναγγέλθηκε στο Δαβίδ αυτό που έκανε η Ρισπά, η παλλακίδα του Σαούλ,

12 Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.

12διέταξε και πήραν τα οστά του Σαούλ και του Ιωνάθαν, του γιου του, από τους κατοίκους της Ιαβές, στη Γαλαάδ. Οι κάτοικοί της τα είχαν κλέψει από την πλατεία της Βαιθ-Σεάν, όπου τους είχαν κρεμάσει οι Φιλισταίοι, τότε που σκότωσαν το Σαούλ στα όρη Γελβουέ.

13 Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

14 Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

13-14Πήρε, λοιπόν, ο Δαβίδ τα οστά του Σαούλ και του Ιωνάθαν από την Ιαβές και, μαζί με τα οστά αυτών που είχαν κρεμαστεί, τα έθαψαν στην περιοχή της φυλής Βενιαμίν, στη Σηλά, στον τάφο του Κις, πατέρα του Σαούλ. Κι αφού έκαναν όλα όσα διέταξε ο βασιλιάς, ο Θεός έδειξε πάλι την εύνοιά του στη χώρα και σταμάτησε το λιμό.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

1 Crônicas 20.4-8

Νέοι πόλεμοι του Δαβίδ εναντίον των γιγάντων

15 De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

15Ανάμεσα στους Φιλισταίους και στους Ισραηλίτες έγινε πάλι πόλεμος. Ο Δαβίδ βγήκε με το στρατό του στο πεδίο της μάχης, αλλά κουράστηκε.

16 Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

16Ένας γίγαντας, ο Ισβί-Βενώβ, που το ακόντιό του ζύγιζε τριακόσιους σίκλους χαλκού και ήταν ζωσμένος ένα καινούργιο σπαθί, όρμησε αποφασισμένος να σκοτώσει το Δαβίδ.

17 Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os

17Αλλά ο Αβισάι, γιος της Σερουΐας, βοήθησε το Δαβίδ, χτύπησε το Φιλισταίο

homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

και τον σκότωσε. Τότε οι στρατιώτες του Δαβίδ τον εξόρκισαν και του είπαν: «Δεν θα βγαίνεις πια μαζί μας στη μάχη για να μη σβήσει η βασιλεία του Ισραήλ».

[18] Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

[18]Μετά απ’ αυτά, έγινε πάλι πόλεμος στη Γωβ εναντίον των Φιλισταίων. Εκεί ο Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης, σκότωσε το γίγαντα Σαφ.

[19] Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[19]Σ’ έναν άλλο πόλεμο, που έγινε πάλι στη Γωβ εναντίον των Φιλισταίων, ο Ελχανάν, γιος του Ιαρέ-Ορεγίμ του Βηθλεεμίτη, σκότωσε το Γολιάθ το Γαθίτη, που το ξύλο της λόγχης του ήταν σαν το αντί του αργαλειού.

[20] Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

[20]Έγινε, όμως, και πάλι πόλεμος στη Γαθ. Εκεί ήταν ένας γίγαντας εξαδάκτυλος στα χέρια και στα πόδια (συνολικά είχε είκοσι τέσσερα δάκτυλα).

[21] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[21]Αυτός πρόσβαλλε συνέχεια τους Ισραηλίτες, αλλά ο Ιωνάθαν, γιος του Σαμμά και ανεψιός του Δαβίδ, τον σκότωσε.

[22] Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

[22]Και οι τέσσερις αυτοί Φιλισταίοι πολεμιστές ήταν απόγονοι του Ραφά στη Γαθ, και σκοτώθηκαν από το Δαβίδ και τους στρατιώτες του.

2 Samuel 22

Cântico de Davi em ações de graças

Salmos 18.1-50

[1] Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 22

Νικητήριος ύμνος του Δαβίδ

(Ψαλμός 18)

[1]Όταν ο Κύριος απάλλαξε το Δαβίδ απ’ όλους τους εχθρούς του και από το Σαούλ, ο Δαβίδ του απηύθυνε τον παρακάτω ύμνο:

[2] E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

[3] o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

[4] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[5] Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

[6] cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[7] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

[8] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

[9] Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

[10] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[11] Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

[12] Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

[2]Εσύ είσαι, Κύριε, το καταφύγιό μου, το φρούριό μου κι ο ελευθερωτής μου.

[3]Θεέ μου εσύ είσ' ο βράχος μου, όπου και καταφεύγω· η ασπίδα μου κι η δύναμη που με λυτρώνει· είσαι ο ψηλός ο πύργος μου, το καταφύγιό μου. Είσ' ο σωτήρας, που με σώζει από την αδικία.

[4]Στον Κύριο ανήκει κάθε ύμνος. Αυτόν καλώ να με βοηθήσει κι απ' τους εχθρούς μου σώζομαι.

[5]Κύματα με περικύκλωσαν θανάτου, ποταμοί ολέθρου με κατατρόμαξαν.

[6]Με ζώσαν τα δεσμά του άδη κι ο θάνατος μου 'στησε τις παγίδες του.

[7]Φώναξα μες στη θλίψη μου στον Κύριο, απ' το Θεό μου ζήτησα βοήθεια. Άκουσε τη φωνή μου απ' το ναό του κι η έκκλησή μου προς εκείνον για βοήθεια έγινε δεκτή.

[8]Τότε η γη σαλεύτηκε και άρχισε να τρέμει. Ταράχτηκαν τα ουρανοθέμελα και σείστηκαν, γιατ' ήταν οργισμένος.

[9]Βγήκε καπνός απ' τους μυκτήρες του κι από το στόμα του μια καταλυτική φωτιά έβγαινε, ανάμικτη με κάρβουνα αναμμένα.

[10]Χαμήλωσε τα ουράνια και κατέβηκε, κάτω απ' τα πόδια του το σύννεφο του γνόφου.

[11]Ανέβηκε στα χερουβίμ και πέταξε, με τα φτερά εμφανίστηκε του ανέμου.

[12]Με το σκοτάδι μια σκηνή τριγύρω του έφτιαξε με τα πυκνά τα σύννεφα, τα σκοτεινά νερά.

[13] Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

[13]Από τη λάμψη, που μπροστά του προχωρούσε πετιούνταν πυρωμένα κάρβουνα.

[14] Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

[14]Από τον ουρανό βρόντηξε ο Κύριος και τη φωνή του ο Ύψιστος άφησε ν' ακουστεί.

[15] Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

[15]Τα βέλη του ξαπόστειλε και τους εχθρούς του σκόρπισε, πλήθος τις αστραπές του έστειλε και τους κατατρόμαξε.

[16] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

[16]Τότε οι πυθμένες φάνηκαν της θάλασσας, και ξεσκεπάστηκαν της οικουμένης τα θεμέλια από την απειλή σου, Κύριε, κι από την οργισμένη αναπνοή σου.

[17] Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17]Άπλωσε από ψηλά το χέρι του και μ' έπιασε, με τράβηξε απ' την πλημμύρα των νερών.

[18] Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.

[18]Από τους δυνατούς εχθρούς μου μ' ελευθέρωσε, από τους αντιπάλους μου, που ήταν από μένα πιο ισχυροί.

[19] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19]Της συμφοράς μου την ημέρα μ' αιφνιδίασαν, αλλά ο Κύριος στάθηκε το στήριγμά μου.

[20] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20]Σε τόπο μ' έβγαλε ανοιχτό, με γλίτωσε, γιατί με αποδέχεται με καλοσύνη.

[21] Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21]Ο Κύριος με αντάμειψε, γιατί του στάθηκα πιστός· μου ανταπόδωσε ό, τι ταιριάζει στην αθωότητά μου.

[22] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22]Γιατί ακολούθησα τους δρόμους που μου όρισε ο Κύριος και στο Θεό μου δεν ασέβησα.

[23] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.

[23]Για οδηγό μου είχα όλα του τα προστάγματα και δεν απομακρύνθηκα απ' τους νόμους του.

24 Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.	24 Απέναντί του στάθηκα άψογος και φυλαγόμουν να μην ανομήσω.
25 Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.	25 Ο Κύριος με αντάμειψε γιατί του στάθηκα πιστός και για την αθωότητά μου, που την ξέρει.
26 Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.	26 Με τον πιστό, Κύριε, είσαι πιστός, τέλειος είσαι με τον τέλειο,
27 Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.	27 με τον καθάριο καθαρός· μα φέρεσαι εχθρικά στον διεστραμμένο.
28 Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.	28 Σώζεις εσύ όλους τους ταπεινωμένους αλλά μ’ ένα σου βλέμμα τον περήφανο τον ταπεινώνεις.
29 Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.	29 Γιατί εσύ ’σαι, Κύριε, το λυχνάρι μου, εσύ που το σκοτάδι μου φωτίζεις.
30 Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.	30 Μαζί μ’ εσένα ορμώ σ’ εχθρικό στράτευμα, με το Θεό μου διασκελίζω τείχος.
31 O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.	31 Τέλειες είναι του Θεού οι ενέργειες ο λόγος του Κυρίου είν’ αξιόπιστος· ασπίδα εκείνος γίνεται σ’ όλους που καταφεύγουνε σ’ αυτόν.
32 Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?	32 Γιατί ποιος άλλος είναι Θεός, αν όχι ο Κύριος; Ποιος είναι βράχος, αν δεν είναι ο Θεός μας;
33 Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.	33 Ο Θεός με προστατεύει σαν οχύρωμα, κάνει να πετυχαίνει ό, τι επιχειρώ.
34 Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.	34 Κάνει τα πόδια μου σαν ελαφίνας γρήγορα και με κρατάει όρθιο στα υψώματα.
35 Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.	35 Γυμνάζει για τον πόλεμο τα χέρια μου για να τεντώνουν άτρεμα τα μπράτσα μου το τόξο τ’ ορειχάλκινο.

36 Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.	36Μου 'δωσες την ασπίδα που μ' αυτήν με σώζεις, Στην προσευχή μου η απάντησή σου με κάνει δυνατό.
37 Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.	37Εσύ ανοίγεις δρόμο μπρος στα βήματά μου και σταθερά τα πόδια μου πατούν.
38 Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.	38Παίρνω κυνήγι τους εχθρούς μου και τους αφανίζω, και δε γυρίζω πίσω πριν να τους εξοντώσω εντελώς.
39 Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.	39Τους εξοντώνω, τους συντρίβω· δε θα μπορέσουν πια να σηκωθούν, κείτονται καταγής κάτω απ' τα πόδια μου.
40 Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.	40Με ζώνεις για τον πόλεμο με δύναμη, και κάνεις να λυγίζουν κάτωθέ μου όσοι ξεσηκωθήκαν εναντίον μου.
41 Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.	41Σε φυγή τρέπεις τους εχθρούς μου από μπρος μου κι εξολοθρεύω αυτούς που με μισούν.
42 Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.	42Κοιτάζουν για βοήθεια γύρω τους, αλλά δεν είν' κανείς για να τους σώσει· στον Κύριο φωνάζουν, μα δεν τους αποκρίνεται.
43 Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.	43Σκόνη τους κάνω καθώς της γης το χώμα, σαν να 'ναι λάσπη μες στο δρόμο τούς συνθλίβω, τους ποδοπατώ.
44 Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.	44Μ' έσωσες από τη φιλονικία του λαού μου, μ' έκανες αρχηγό εθνών· λαοί που δεν τους γνώριζα, έγιναν τώρα υποτελείς μου.
45 Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.	45Έρχονται ξένοι και με κολακεύουν· στον πρώτο λόγο μου δείχνονται υπάκουοι.
46 Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.	46Οι ξένοι καταρρέουν και βγαίνουν απ' τα οχυρά τους τρέμοντας.
47 Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!	47Ο Κύριος ζει! Ο βράχος μου, ας είναι ευλογημένος και δοξασμένος ο Θεός, ο βράχος μου και λυτρωτής μου!

[48] O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[49] o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[50] Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[51] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

[48]Είν' ο Θεός, που παίρνει εκδίκηση για χάρη μου, που υποτάσσει κατωθέ μου τους λαούς,

[49]και που με σώζει από τους εχθρούς μου. Κύριε, με υψώνεις πάνω απ' τους αντιπάλους μου, μ' ελευθερώνεις απ' τους βίαιους ανθρώπους.

[50]Γι' αυτό μέσα στα έθνη θα σε δοξάζω, Κύριε κι ύμνους θα ψάλλω στ' όνομά σου.

[51]Μεγάλες νίκες δίνει στο βασιλιά του ο Κύριος· και δείχνει αγάπη για τον εκλεκτό του, για το Δαβίδ και για τους απογόνους του αιώνια.

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

[1] São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.

[2] O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.

[3] Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,

[4] é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.

[5] Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura.

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 23

Οι τελευταίοι λόγοι του Δαβίδ

[1]Αυτοί είναι οι τελευταίοι λόγοι του Δαβίδ: Ακούστε το Δαβίδ, γιο του Ιεσσαί, τον άνθρωπο που ανέβηκε ψηλά, τον εκλεκτό του Θεού του Ιακώβ, το γλυκό ψαλμωδό του Ισραήλ.

[2]Το Πνεύμα του Κυρίου μιλάει μ' εμένα κι ο λόγος του είναι στη γλώσσα μου.

[3]Μου είπε ο Θεός του Ισραήλ, σ' εμένα μίλησε ο βράχος του Ισραήλ: «Αυτός που κυβερνάει τους ανθρώπους δίκαια, αυτός που κυβερνάει με του Θεού το φόβο,

[4]είναι καθώς ο ήλιος, που ανατέλλει λαμπερός σ' έναν ανέφελο πρωϊνό ουρανό κι ύστερα κάνουν οι αχτίδες του να βγάζει η γη χορτάρι».

[5]Έτσι θα είναι στο Θεό μπροστά οι απόγονοί μου, αφού μ' εμένα έκανε αιώνια συμφωνία σ' όλα της τα σημεία ρυθμισμένη και σταθερή. Αυτός μου

Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?

[6] Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,

[7] mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

Os valentes de Davi

1 Crônicas 11.10-47

[8] São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

[9] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam com Davi, quando desafiaram os filisteus ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,

[10] ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.

[11] Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.

εξασφαλίζει τη νίκη μου και πραγματώνει όλες μου τις επιθυμίες.

[6]Μα οι κακοί είναι σαν τ’ αγκάθια που τα παραπετούν, που στο χέρι του κανένας δεν τα πιάνει.

[7]Όποιος τ’ αγγίζει πρέπει να ’ναι οπλισμένος με σιδερένιο άγκιστρο ή ξύλινο κοντάρι· κι εκεί που τα πετάνε καίγονται εντελώς.

Οι επίλεκτοι πολεμιστές του Δαβίδ και τα κατορθώματά τους

(Α΄ Χρ 11,10-41)

[8]Τα ονόματα των επίλεκτων πολεμιστών του Δαβίδ είναι τα ακόλουθα: Ιοσέβ-Βασεβέθ, ο Ταχκεμωνίτης, αρχηγός μιας ομάδας Τριών Επιλέκτων· αυτός με το ξίφος του σκότωσε σε μια μάχη οκτακόσιους άντρες.

[9]Δεύτερος από τους Τρεις Επίλεκτους ήταν ο Ελεάζαρ, γιος του Δωδώ, του Αχωχίτη. Κάποτε αυτός, μαζί με το Δαβίδ, εξευτέλισαν τους Φιλισταίους που είχαν συγκεντρωθεί για να τους πολεμήσουν. Οι άλλοι Ισραηλίτες έφυγαν,

[10]αλλά αυτός έμεινε και χτυπούσε τους Φιλισταίους, ωσότου κουράστηκε τόσο, που το χέρι του έπαθε κράμπα και δεν μπορούσε ν’ αφήσει τη λαβή του ξίφους. Ο Κύριος έδωσε μεγάλη νίκη εκείνη την ημέρα. Ο στρατός γύρισε πίσω, εκεί που πολεμούσε ο Ελεάζαρ, αλλά μόνο για να λεηλατήσει.

[11]Μετά ακολουθεί ο Σαμμά, γιος του Αγαί, ο Αραρίτης. Κάποτε είχαν συγκεντρωθεί οι Φιλισταίοι στη Λαχάι, σ’ ένα χωράφι σπαρμένο με φακή. Όταν εμφανίστηκαν οι

Φιλισταίοι, ο στρατός των Ισραηλιτών τράπηκε σε φυγή.

12 Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

12Ο Σαμμά όμως στάθηκε στη μέση του χωραφιού, το υπερασπίστηκε και χτύπησε τους Φιλισταίους. Έτσι ο Κύριος έδωσε μεγάλη νίκη στους Ισραηλίτες.

13 Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.

13Μια άλλη φορά τρεις από το «σώμα των Τριάντα Επιλέκτων», την εποχή του θερισμού, πήγαν και βρήκαν το Δαβίδ στο σπήλαιο Αδουλλάμ, γιατί ένα στράτευμα των Φιλισταίων είχε στρατοπεδεύσει στην κοιλάδα Ρεφαείμ.

14 Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

14Τον καιρό που ο Δαβίδ βρισκόταν στο φρούριό του, η φρουρά των Φιλισταίων ήταν στη Βηθλεέμ.

15 Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

15Ο Δαβίδ εκδήλωσε την επιθυμία του και είπε: «Ποιος θα μου φέρει να πιω νερό από το πηγάδι που είναι στην πύλη της Βηθλεέμ; »

16 Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.

16Τότε οι Τρεις Επίλεκτοι μπήκαν στο στρατόπεδο των Φιλισταίων κι έβγαλαν νερό από το πηγάδι· το πήραν και το έφεραν στο Δαβίδ. Εκείνος όμως δε θέλησε να πιει και το πρόσφερε σπονδή στον Κύριο.

17 E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? De maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.

17«Ποτέ να μην το κάνω αυτό, Κύριε! » είπε. «Αυτό το νερό είναι το αίμα των ανθρώπων που πήγαν να το βρουν με κίνδυνο της ζωής τους». Κι αρνήθηκε να πιει. Αυτά έκαναν οι Τρεις Επίλεκτοι.

18 Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

18Ο Αβισάι, αδερφός του Ιωάβ και γιος της Σερουΐας, ήταν αρχηγός του «σώματος των Τριάντα Επιλέκτων». Αυτός, κραδαίνοντας το ακόντιό του, σκότωσε κάποτε τριακόσιους από τους εχθρούς και

απέκτησε μεγάλη φήμη ανάμεσα στους Τριάντα.

[19] Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[19]Ήταν από τους ενδοξότερους στο σώμα και μάλιστα έγινε αρχηγός τους, αλλά δεν έφτασε τους προηγούμενους τρεις επίλεκτους.

[20] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[20]Ο Βεναΐας από την Καβσεήλ, γιος του Ιεωϊαδά και εγγονός ενός γενναίου άντρα, άντρας γενναίος κι αυτός, έκανε πολλά κατορθώματα. Αυτός σκότωσε δύο Μωαβίτες πολεμιστές, που ονομάζονταν «Τα Λιοντάρια της Μωάβ». Επίσης, μια μέρα που χιόνιζε, κατέβηκε σ' ένα λάκκο όπου είχε πέσει ένα λιοντάρι, και το σκότωσε.

[21] Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[21]Ακόμη σκότωσε έναν εντυπωσιακό Αιγύπτιο, οπλισμένον με ακόντιο. Του επιτέθηκε μ' ένα ραβδί, του άρπαξε το ακόντιο από το χέρι και τον σκότωσε με το ίδιο του το όπλο.

[22] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[22]Αυτά έκανε ο Βεναΐας κι έγινε ονομαστός ανάμεσα στους Τριάντα Επίλεκτους.

[23] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[23]Ήταν από τους ενδοξότερους στο σώμα των Τριάντα, αλλά δεν έφτασε τους Τρεις. Ο Δαβίδ τον είχε διορίσει αρχηγό της σωματοφυλακής του.

[24] Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[24]Ο Ασαήλ, επίσης αδερφός του Ιωάβ, ήταν κι αυτός ανάμεσα στους Τριάντα Επίλεκτους. Στο ίδιο σώμα ανήκαν και οι παρακάτω: Ο Ελχανάν, γιος του Δωδώ από τη Βηθλεέμ·

[25] Sama, harodita; Elica, harodita;

[25]ο Σαμμά και ο Ελικά, κι οι δυο τους από τη Χαρώδ·

[26] Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

[27] Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

[28] Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

[29] Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

[30] Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

[31] Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;

[32] Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;

[33] Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;

[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;

[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;

[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;

[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;

[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

2 Samuel 24

O levantamento do censo

1 Crônicas 21.1-6

[26]ο Χελής από την Πέλετ· ο Ιρά, γιος του Ικκής, από την Τεκωά·

[27]ο Αβιέζερ από την Αναθώθ· ο Μεβουνάι από τη Χουσά·

[28]ο Σαλμών από την Αχωχί· ο Μαχράι από τη Νετωφά·

[29]ο Χέλεβ, γιος του Βαανά, επίσης από τη Νετωφά· ο Ιτταΐ, γιος του Ριβάι, από τη Γιβεά της φυλής Βενιαμίν·

[30]ο Βεναΐας από την Πιραθών· ο Ιδδάι από τις κοιλάδες της Γάας·

[31]ο Αβί-Αλβών από τη Βαιθ-Αραβά· ο Αζμάβεθ από τη Βαρχούμ·

[32]ο Ελιαχβά από τη Σααλβών· ο Ιωνάθαν, απόγονος του Ιασέν·

[33]ο Σαμμά κι ο Αχιάμ, γιος του Σαράρ, κι οι δυο τους από την Αράρ·

[34]ο Ελιφέλετ, γιος του Αχασβαΐ, από τη Μααχά· ο Ελιάμ, γιος του Αχιτόφελ, από τη Γιλών·

[35]ο Χεσραΐ από τον Κάρμηλο· ο Παάράι από την Αρβά·

[36]ο Γιγάλ, γιος του Νάθαν, από τη Σωβά· ο Βανί από τη Γαθ·

[37]ο Σέλεκ ο Αμμωνίτης· ο Ναχραΐ από τη Βεερώθ, οπλοφόρος του Ιωάβ, γιου της Σερουΐας·

[38]ο Ιρά κι ο Γαρήβ, και οι δυο τους από την Ιέθερ·

[39]και ο Ουρίας ο Χετταίος –συνολικά τριάντα εφτά άτομα.

Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄) 24

Ο Δαβίδ παραβαίνει το νόμο του Θεού

(Α΄ Χρ 21,1-6)

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[1]Μια μέρα ο Κύριος οργίστηκε εκ νέου εναντίον των Ισραηλιτών. Παρακίνησε, λοιπόν, το Δαβίδ εναντίον τους: «Πήγαινε», του είπε, «να μετρήσεις τους άντρες του Ισραήλ και του Ιούδα».

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[2]Έτσι ο βασιλιάς έδωσε στον αρχιστράτηγο Ιωάβ, που ήταν μαζί του, την ακόλουθη διαταγή: «Πέρνα απ' όλες τις φυλές του Ισραήλ, από Δαν έως Βέερ-Σεβά και κάνε απογραφή του λαού, για να μάθω πόσοι είναι».

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

[3]Ο Ιωάβ είπε στο βασιλιά: «Μακάρι ο Κύριος, ο Θεός σου, να κάνει τώρα το λαό αυτόν εκατό φορές περισσότερον απ' ό, τι είναι, και να μπορέσεις να το δεις αυτό με τα μάτια σου, κύριέ μου, βασιλιά! Αλλά γιατί επιθυμείς τέτοιο πράγμα; »

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

[4]Επικράτησε όμως η διαταγή που έδωσε ο βασιλιάς στον Ιωάβ και στους άλλους αρχηγούς του στρατεύματος. Έτσι αποχώρησαν όλοι από το παλάτι, για ν' απογράψουν τον ισραηλιτικό λαό.

[5] Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

[5]Πέρασαν τον Ιορδάνη κι άρχισαν από την Αροήρ κι από την πόλη που βρίσκεται στη μέση της κοιλάδας. Πέρασαν από τη φυλή Γαδ με κατεύθυνση προς την Ιαζέρ,

[6] Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

[6]μπήκαν στην περιοχή της Γαλαάδ κι έφτασαν στην Κεδές, στη χώρα των Χετταίων. Έπειτα ήρθαν στη Δαν-Ιαάν κι από 'κει προχώρησαν στην περιοχή της Σιδώνας.

[7] chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

[7]Έφτασαν στο φρούριο της Τύρου και πέρασαν απ' όλες τις πόλεις των Ευαίων και των Χαναναίων και βγήκαν νότια του Ιούδα, στη Βέερ-Σεβά.

[8] Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

[8]Αφού διήνυσαν όλη τη χώρα, γύρισαν μετά από εννέα μήνες και είκοσι μέρες στην Ιερουσαλήμ.

[9] Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

[9]Ο Ιωάβ έδωσε στο βασιλιά τον αριθμό της απογραφής του λαού: Οι φυλές του Ισραήλ απαριθμούσαν οκτακόσιες χιλιάδες αξιόμαχους άντρες και η φυλή Ιούδα πεντακόσιες χιλιάδες άντρες.

Davi escolhe o castigo
1 Crônicas 21.7-17

Η τιμωρία και οι επιπτώσεις της στο λαό
(Α΄ Χρ 21,7-17)

[10] Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

[10]Ξαφνικά όμως, ο Δαβίδ ένιωσε τύψεις στη συνείδησή του, που είχε κάνει απογραφή του λαού, και είπε στον Κύριο: «Αμάρτησα βαριά μ' αυτό που έκανα! Αναγνωρίζω πόσο ανόητα φέρθηκα. Κύριε, σε παρακαλώ, συγχώρησε την αμαρτία του δούλου σου».

[11] Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

[11]Όταν σηκώθηκε ο Δαβίδ το πρωί, είπε ο Κύριος στον προφήτη Γαδ, τον Βλέποντα του βασιλιά:

[12] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[12]«Πήγαινε και πες στο Δαβίδ εκ μέρους μου τα εξής: Σου προτείνω τρεις ποινές. Διάλεξε μία από αυτές κι εγώ θα την εκτελέσω πάνω σου».

[13] Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te venham à tua terra? Ou que, por três meses, fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

[13]Ήρθε λοιπόν ο Γαδ στο Δαβίδ και του είπε: «Τι θέλεις: να έρθει για τρία χρόνια πείνα στη χώρα σου, να φεύγεις επί τρεις μήνες κυνηγημένος από τους εχθρούς σου ή να πέσει θανατικό στη χώρα σου για τρεις μέρες; Σκέψου τώρα και αποφάσισε τι απάντηση θα δώσω σ' εκείνον που μ' έστειλε».

[14] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas

[14]Ο Δαβίδ απάντησε στο Γαδ: «Βρίσκομαι σε πολύ δύσκολη θέση. Ας πέσω στα χέρια του Κυρίου, γιατί είναι

misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

[15] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

[16] Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

[17] Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

Davi erige um altar na eira de Araúna
1 Crônicas 21.18-27

[18] Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.

[19] Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.

[20] Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

πολυεύσπλαχνος· ας μην πέσω σε ανθρώπινα χέρια».

[15]Έτσι ο Κύριος έστειλε μια θανατηφόρα επιδημία στους Ισραηλίτες, η οποία ξέσπασε την εποχή του θερισμού των σιτηρών. Πέθαναν τότε εβδομήντα χιλιάδες άνθρωποι από Δαν έως Βέερ-Σεβά.

[16]Όταν όμως ο άγγελος που θανάτωνε το λαό άπλωσε το χέρι του και πάνω από την Ιερουσαλήμ για να την καταστρέψει, ο Κύριος μετάνιωσε για το κακό και είπε στον άγγελο: «Φτάνει! Τράβα το χέρι σου». Εκείνη τη στιγμή ο άγγελος του Κυρίου στεκόταν στο αλώνι του Ορνά του Ιεβουσαίου.

[17]Ο Δαβίδ, όταν είδε τον άγγελο να θανατώνει το λαό, είπε στον Κύριο: «Εγώ αμάρτησα και είμαι ένοχος. Αυτά τα πρόβατα τι έκαναν; Χτύπα, λοιπόν, εμένα και την οικογένειά μου».

Ο Δαβίδ και το αλώνι του Ορνά
(Α΄ Χρ 21,18-27)

[18]Την ίδια εκείνη μέρα ήρθε ο προφήτης Γαδ στο Δαβίδ και του είπε: «Ανέβα στο αλώνι του Ορνά του Ιεβουσαίου και χτίσε εκεί ένα θυσιαστήριο για τον Κύριο».

[19]Πήγε, λοιπόν, ο Δαβίδ σύμφωνα με τη διαταγή που του έδωσε ο Κύριος μέσω του Γαδ.

[20]Όταν ο Ορνά είδε το βασιλιά με τους αξιωματούχους του να έρχονται σ' αυτόν, έτρεξε και προσκύνησε το βασιλιά με το πρόσωπό του στη γη.

[21] E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

[21]«Για ποιο λόγο ήρθες, κύριέ μου βασιλιά, στο δούλο σου; » ρώτησε. Ο Δαβίδ απάντησε: «Για να αγοράσω από σένα αυτό εδώ το αλώνι· θέλω να χτίσω ένα θυσιαστήριο στον Κύριο, για να σταματήσει η πληγή που ’χει ξεσπάσει στο λαό».

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

[22]Ο Ορνά απάντησε στο Δαβίδ: «Κύριέ μου, βασιλιά, να τα βόδια μου για το ολοκαύτωμα, να και τα εργαλεία του αλωνίσματος και οι ζυγοί των βοδιών για ξύλα. Είναι όλα στη διάθεσή σου. Πάρε και πρόσφερε ό, τι σου φαίνεται καλό.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.

[23]Σου τα δίνω όλα. Και μακάρι ο Κύριος ο Θεός σου», του είπε ακόμη, «να κάνει δεκτή την προσφορά σου».

[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.

[24]Αλλά ο βασιλιάς απάντησε στον Ορνά: «Όχι· εγώ θέλω οπωσδήποτε να αγοράσω αυτό το αλώνι με χρήματα. Δε θέλω να προσφέρω στον Κύριο, το Θεό μου, ολοκαυτώματα που δε μου στοίχισαν τίποτα». Έτσι αγόρασε ο Δαβίδ το αλώνι και τα βόδια για πενήντα ασημένιους σίκλους.

[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

[25]Έχτισε εκεί θυσιαστήριο για τον Κύριο και πρόσφερε ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας. Έτσι ο Κύριος λυπήθηκε τη χώρα και σταμάτησε η πληγή που είχε ξεσπάσει στο λαό Ισραήλ.

O primeiro livro dos Reis

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄)

1 Reis 1

A velhice de Davi

[1] Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

[2] Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

[3] Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

[4] A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

[5] Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[6] Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

[7] Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 1

Η Αβισάγ φροντίζει το Δαβίδ

[1]Ο βασιλιάς Δαβίδ είχε πια γεράσει πολύ. Όσο και να τον σκέπαζαν με ρούχα, δεν μπορούσε να ζεσταθεί.

[2]Γι’ αυτό του πρότειναν οι άνθρωποί του: «Κύριέ μας, βασιλιά, άφησε να σου βρούμε μια νέα κοπέλα να σε παραστέκεται και να σε περιποιείται κι επίσης να κοιμάται στην αγκαλιά σου, για να σε ζεσταίνει».

[3-4]Αναζήτησαν, λοιπόν, σ’ όλη την περιοχή του Ισραήλ μια ωραία και νέα κοπέλα και βρήκαν την Αβισάγ, τη Σουναμίτισσα. Την έφεραν στο βασιλιά κι αυτή τον φρόντιζε και τον υπηρετούσε. Αλλά ο βασιλιάς δεν είχε σχέσεις μαζί της.

Ο Αδωνίας σφετερίζεται το θρόνο

[5-6]Την ίδια εκείνη εποχή ο Αδωνίας, γιος του Δαβίδ και της Χαγγίθ, ήταν ένας πολύ ωραίος και φιλόδοξος νέος. «Εγώ θα γίνω βασιλιάς! » έλεγε με αυτοπεποίθηση. Η μητέρα του τον είχε γεννήσει μετά τον Αβεσσαλώμ, κι ο πατέρας του δεν του είχε ποτέ χαλάσει χατήρι. Προμηθεύτηκε, λοιπόν, άμαξες και ιππείς κι έβαλε πενήντα άντρες να τρέχουν μπροστά από την άμαξά του.

[7]Επίσης ήρθε σε διαπραγματεύσεις με τον Ιωάβ, γιο της Σερουΐας και με τον ιερέα Αβιάθαρ, οι οποίοι πήγαν με το μέρος του και τον υποστήριξαν.

[8] Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

[8]Αλλά ο ιερέας Σαδώκ και ο Βεναΐας, γιος του Ιεωϊαδά, ο προφήτης Νάθαν κι επίσης ο Σιμεΐ, ο Ρεΐ και η προσωπική φρουρά του Δαβίδ δεν πήγαν μαζί του.

[9] Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete, que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

[9]Μια μέρα ο Αδωνίας διοργάνωσε μεγάλη γιορτή στην τοποθεσία Πέτρα του Φιδιού, κοντά στην πηγή Ρωγήλ, όπου θυσίασε πρόβατα, βόδια και καλοθρεμμένα μοσχάρια. Στη γιορτή προσκάλεσε όλους τους αδερφούς του, γιους του βασιλιά, καθώς και όλους τους άντρες από την περιοχή της φυλής Ιούδα που ήταν στην υπηρεσία του βασιλιά.

[10] porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

[10]Δεν κάλεσε όμως τον προφήτη Νάθαν, ούτε το Βεναΐα, ούτε τους άντρες της φρουράς ούτε τον αδερφό του το Σολομώντα.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

Ο Νάθαν με το μέρος του Σολομώντα

[11] Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

[11]Πήγε τότε ο Νάθαν στη Βηρσαβεέ, μητέρα του Σολομώντα, και της είπε: «Ξέρεις ότι ο Αδωνίας, γιος της Χαγγίθ, ανακήρυξε τον εαυτό του βασιλιά; Κι ο κύριός μου ο Δαβίδ δεν έχει ιδέα!

[12] Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

[12]Τώρα, λοιπόν, έλα να σου δώσω μια συμβουλή για να σώσεις τη ζωή σου και τη ζωή του γιου σου, του Σολομώντα:

[13] Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

[13]Σήκω και πήγαινε στο βασιλιά Δαβίδ και πες του: "εσύ, κύριέ μου, βασιλιά, δεν ορκίστηκες σ' εμένα, τη δούλη σου, ότι ο γιος μου ο Σολομών θα σε διαδεχτεί στο θρόνο και θα βασιλέψει μετά από σένα; Γιατί τότε έγινε βασιλιάς ο Αδωνίας; "

[14] Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

[14]Κι ενώ εσύ ακόμα θα μιλάς εκεί με το βασιλιά, θα έρθω κι εγώ και θα σε υποστηρίξω».

[15] Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.	[15]Έτσι, η Βηρσαβεέ παρουσιάστηκε στο βασιλιά, στο υπνοδωμάτιό του. Ήταν πολύ γέρος και τον υπηρετούσε η Αβισάγ, η Σουναμίτισσα.
[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?	[16]Η Βηρσαβεέ έσκυψε βαθιά και προσκύνησε το βασιλιά. «Τι σου συμβαίνει; » τη ρώτησε εκείνος.
[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará depois de mim e ele se assentará no meu trono.	[17]Αυτή του απάντησε: «Κύριέ μου, εσύ έχεις ορκιστεί σ' εμένα τη δούλη σου, στ' όνομα του Κυρίου, του Θεού σου, ότι ο γιος μου ο Σολομών θα σε διαδεχτεί στο θρόνο.
[18] Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.	[18]Τώρα, όμως, βασιλιάς έγινε ο Αδωνίας· κι εσύ δεν έχεις ιδέα, κύριέ μου βασιλιά.
[19] Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.	[19]Πήγε και θυσίασε πολλά πρόβατα, βόδια και καλοθρεμμένα μοσχάρια και κάλεσε στη γιορτή όλους τους γιους σου κι επίσης τον ιερέα Αβιάθαρ και τον αρχιστράτηγο Ιωάβ· το δούλο σου το Σολομώντα, όμως, δεν τον κάλεσε.
[20] Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.	[20]Σ' εσένα, κύριέ μου βασιλιά, είναι στραμμένα τα μάτια όλων των Ισραηλιτών, για να τους αναγγείλεις ποιος θα σε διαδεχτεί στο θρόνο.
[21] Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.	[21]Διαφορετικά, όταν εσύ πεθάνεις, κύριέ μου βασιλιά, εγώ και ο γιος μου ο Σολομών θα θεωρηθούμε ένοχοι για εσχάτη προδοσία».
[22] Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.	[22]Ενώ ακόμα αυτή μιλούσε με το βασιλιά, ήρθε κι ο προφήτης Νάθαν.
[23] E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele	[23]Τον ανάγγειλαν λοιπόν στο Δαβίδ: «Είναι κι ο προφήτης Νάθαν εδώ». Αυτός παρουσιάστηκε στο βασιλιά και τον προσκύνησε με το πρόσωπο στη γη.

24 e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?	24«Κύριέ μου βασιλιά», είπε, «έχεις εσύ υποσχεθεί ότι διάδοχός σου στο θρόνο θα είναι ο Αδωνίας;
25 Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!	25Σήμερα αυτός έχει πάει και θυσιάζει βόδια, καλοθρεμμένα μοσχάρια και πρόβατα πολλά. Και μάλιστα κάλεσε στη γιορτή όλους τους γιους σου κι επίσης τον αρχιστράτηγο και τον ιερέα Αβιάθαρ. Την ίδια τούτη ώρα όλοι αυτοί τρώνε και πίνουνε μαζί του και φωνάζουν: “ζήτω ο βασιλιάς Αδωνίας! ”
26 Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.	26Εμένα όμως το δούλο σου και τον ιερέα Σαδώκ, το Βεναΐα, γιο του Ιεωϊαδά και το Σολομώντα, το δούλο σου, δεν μας κάλεσε.
27 Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?	27Έγινε άραγε αυτό το πράγμα με διαταγή δική σου, κύριέ μου βασιλιά, δίχως καν ν’ ανακοινώσεις σ’ εμένα το δούλο σου ποιος θα είναι ο διάδοχός σου; »
	Ο Σολομών γίνεται βασιλιάς
28 Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.	28Αμέσως ο βασιλιάς Δαβίδ διέταξε: «Φωνάξτε μου εδώ τη Βηρσαβεέ». Αυτή ήρθε και παρουσιάστηκε μπροστά του.
29 Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,	29Τότε ο βασιλιάς τής έκανε όρκο: «Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό», είπε, «αυτόν που απάλλαξε τη ζωή μου από κάθε θλίψη,
30 farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.	30ότι, όπως σου είχα ορκιστεί στο παρελθόν ενώπιον του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, πως ο γιος σου ο Σολομών θα με διαδεχτεί στο θρόνο, το ίδιο κάνω και σήμερα».
31 Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!	31Τότε η Βηρσαβεέ γονάτισε με το πρόσωπο στη γη, προσκύνησε το βασιλιά και είπε: «Μακάρι να ζήσεις για πάντα, κύριέ μου, βασιλιά Δαβίδ! »

Salomão é constituído rei

[32] Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

[32]Έπειτα, ο βασιλιάς διέταξε τους αξιωματούχους του: «Καλέστε μου τον ιερέα Σαδώκ, τον προφήτη Νάθαν και το Βεναΐα, γιο του Ιεωϊαδά». Όλοι αυτοί ήρθαν και παρουσιάστηκαν μπροστά στο βασιλιά.

[33] Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

[33]Τότε ο βασιλιάς τούς διέταξε: «Πάρτε μαζί σας τους δούλους του κυρίου σας, ανεβάστε το γιο μου το Σολομώντα στο μουλάρι μου και κατεβάστε τον στην πηγή Γιχών.

[34] Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel; então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

[34]Εκεί, ο ιερέας Σαδώκ κι ο προφήτης Νάθαν θα τον χρίσουν βασιλιά του Ισραήλ. Μετά θα σαλπίσετε με τη σάλπιγγα και θα φωνάξετε: “ζήτω ο βασιλιάς Σολομών! ”

[35] Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

[35]Έπειτα, θα τον ακολουθήσετε στην πόλη, όπου θα έρθει να γίνει η ενθρόνιση και να βασιλέψει αυτός στη θέση μου. Αυτόν εγώ όρισα να γίνει ηγεμόνας στον Ισραήλ και στον Ιούδα».

[36] Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.

[36]Ο Βεναΐας αποκρίθηκε στο βασιλιά: «Έτσι να γίνει. Μακάρι ο Κύριος, ο Θεός σου να το επιβεβαιώσει, κύριέ μου βασιλιά!

[37] Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.

[37]Όπως ο Κύριος ήταν μαζί μ' εσένα, έτσι ας είναι και με το Σολομώντα, κι ας δοξάσει το θρόνο του περισσότερο από τον δικό σου, κύριέ μου βασιλιά».

[38] Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.

[38]Τότε ο ιερέας Σαδώκ, ο προφήτης Νάθαν κι ο Βεναΐας, γιος του Ιεωϊαδά, κι επίσης οι Χερεθαίοι και οι Φελεθαίοι πήγαν κι ανέβασαν το Σολομώντα πάνω στο μουλάρι του βασιλιά Δαβίδ και τον έφεραν στην πηγή Γιχών.

[39] Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!

[39]Εκεί ο ιερέας Σαδώκ πήρε το κέρας του λαδιού από τη σκηνή και έχρισε το Σολομώντα. Μετά σάλπισαν με τη σάλπιγγα κι όλος ο λαός φώναξε: «Ζήτω ο βασιλιάς Σολομών! »

Η παραίτηση του Αδωνία

[40] Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

[40]Όλος ο λαός της πόλης ακολουθούσε το Σολομώντα παίζοντας φλογέρες κι εκδηλώνοντας τη μεγάλη του χαρά, έτσι που η γη σείστηκε από τις φωνές τους.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

[41] Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?

[41]Ο θόρυβος ακούστηκε μέχρι τον Αδωνία και τους καλεσμένους του, την ώρα που τέλειωναν το φαγητό τους. Ο Ιωάβ κατάλαβε τον ήχο της σάλπιγγας και είπε: «Γιατί αυτή η οχλοβοή στην πόλη; »

[42] Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote; disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.

[42]Δεν είχε προλάβει ν' αποσώσει τα λόγια του, κι έρχεται ο Ιωνάθαν, γιος του ιερέα Αβιάθαρ. «Έλα», του λέει ο Αδωνίας, «εσύ είσαι γενναίος και πρέπει να φέρνεις καλές ειδήσεις».

[43] Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.

[43]Ο Ιωνάθαν απάντησε: «Δυστυχώς όχι. Ο κύριός μου, ο βασιλιάς Δαβίδ, έκανε βασιλιά το Σολομώντα.

[44] E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia, filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.

[44]Μαζί του έστειλε τον ιερέα Σαδώκ, τον προφήτη Νάθαν και το Βεναΐα, γιο του Ιεωϊαδά, κι επίσης τους Χερεθαίους και τους Φελεθαίους και τον ανέβασαν πάνω στο μουλάρι του βασιλιά.

[45] Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.

[45]Ο ιερέας Σαδώκ κι ο προφήτης Νάθαν τον έχρισαν βασιλιά στην πηγή Γιχών. Από 'κει προχώρησαν προς την πόλη με φωνές χαράς και όλη η πόλη είναι αναστατωμένη. Αυτός είναι ο θόρυβος που ακούτε.

46 Também Salomão já está assentado no trono do reino.

47 Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

48 Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.

49 Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

Adonias pede indulto

50 Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

51 Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

52 Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

53 Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

46Μετά απ' αυτά», συνέχισε ο Ιωνάθαν, «ο Σολομών κάθισε στο βασιλικό θρόνο,

47και πήγαν οι αξιωματούχοι του βασιλιά να ευχηθούν τον κύριό μας, το βασιλιά Δαβίδ. "Μακάρι ο Θεός σου να κάνει το όνομα του Σολομώντα πιο ένδοξο από το δικό σου", του έλεγαν, "και μακάρι να δοξάσει το θρόνο του πιο πολύ από τον δικό σου! " Κι ο βασιλιάς, καθώς ήταν πάνω στο κρεβάτι του, υποκλίθηκε.

48Και είπε ακόμα, ο βασιλιάς: "ας είναι ευλογημένος ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, που μου έδωσε διάδοχο κι επέτρεψε να ζήσω και να τον δω στο θρόνο μου"».

49Τότε όλοι οι καλεσμένοι του Αδωνία φοβήθηκαν. Σηκώθηκαν και πήρε καθένας το δρόμο του.

50Ο ίδιος ο Αδωνίας φοβήθηκε τόσο πολύ το Σολομώντα, που έτρεξε και πιάστηκε από τα κέρατα του θυσιαστηρίου.

51Πήγαν, λοιπόν, και είπαν στο βασιλιά Σολομώντα: «Ο Αδωνίας σ' έχει φοβηθεί τόσο πολύ, που πήγε και πιάστηκε από τα κέρατα του θυσιαστηρίου και ζητάει να του ορκιστείς σήμερα ότι δε θα τον θανατώσεις».

52Ο Σολομών απάντησε: «Αν αποδειχτεί ειλικρινής, ούτε μία τρίχα του δε θα πέσει στη γη. Αν όμως αποδειχθεί παράνομος, θα πεθάνει».

53Έτσι ο βασιλιάς έστειλε και τον κατέβασαν από το θυσιαστήριο κι αυτός ήρθε και τον προσκύνησε. Ο Σολομών του είπε: «Μπορείς να πας στο σπίτι σου».

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

1 Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

2 Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

3 Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

4 para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

5 Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois comandantes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz, vingou o sangue derramado em guerra, manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

6 Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 2

Υποθήκες του Δαβίδ στο Σολομώντα

1Όταν ο Δαβίδ αισθάνθηκε πως πλησίαζε ο καιρός να πεθάνει, έδωσε στο γιο του το Σολομώντα τις ακόλουθες οδηγίες:

2«Εγώ παίρνω το δρόμο, που κάποτε παίρνει όλος ο κόσμος. Να είσαι θαρραλέος και να φέρεσαι σαν άντρας τώρα πια.

3Να τηρείς τις εντολές του Κυρίου, του Θεού σου, να ζεις σύμφωνα με το θέλημά του και να εφαρμόζεις τους νόμους του, τα προστάγματά του και τους ορισμούς του, όπως αυτά είναι γραμμένα στο νόμο του Μωυσή, ώστε όπου κι αν πας, να πετυχαίνεις ο, τιδήποτε κι αν επιχειρείς.

4Έτσι θα πραγματοποιήσει ο Κύριος εκείνο που μου έχει υποσχεθεί: “αν οι απόγονοί σου”, μου είπε, “προσέχουν να εφαρμόζουν το θέλημά μου με ειλικρίνεια, με όλη την καρδιά και την ψυχή τους, τότε στο θρόνο του Ισραήλ θα βασιλεύει πάντοτε ένας δικός σου απόγονος”.

5»Ξέρεις ακόμα», συνέχισε ο Δαβίδ, «τι έχει κάνει σ’ εμένα ο Ιωάβ, γιος της Σερουΐας, κι ακόμα τι έκανε στους δύο αρχιστράτηγους του Ισραήλ, δηλαδή στον Αβενήρ, γιο του Νηρ, και στον Αμασά, γιο του Ιεθέρ: τους σκότωσε και εκδικήθηκε σε καιρό ειρήνης για θανάτους που είχαν γίνει σε καιρό πολέμου. Έτσι σπίλωσε με αίμα αθώων τη στρατιωτική μου τιμή.

6Να ενεργήσεις με σοφία και να μην τον αφήσεις να πεθάνει ήσυχα από γηρατιά.

[7] Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

[8] Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

[9] Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

[10] Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

[11] Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

[12] Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

Morte de Adonias

[13] Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

[14] E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

[7]Στους γιους του Βαρζιλλαΐ του Γαλααδίτη, να δείξεις αγάπη και να τους επιτρέψεις να τρώνε στο τραπέζι σου, γιατί αυτοί ήρθαν και με βοήθησαν όταν έφευγα να γλιτώσω από τον αδερφό σου τον Αβεσσαλώμ.

[8]Είν' ακόμα κι ο Σιμεΐ, γιος του Γηρά, ο Βενιαμινίτης, από τη Βαχουρίμ. Αυτός εκτόξευσε εναντίον μου βαριές κατάρες, όταν πορευόμουν προς τη Μαχαναΐμ. Αλλά μετά κατέβηκε στον Ιορδάνη για να με προϋπαντήσει. Τότε του ορκίστηκα ενώπιον του Κυρίου ότι δε θα τον εκτελούσα.

[9]Τώρα όμως εσύ μην τον αφήσεις ατιμώρητο. Είσαι άνθρωπος με σοφία και ξέρεις τι θα του κάνεις, ώστε να πάει από βίαιο θάνατο».

Θάνατος του Δαβίδ

(Α΄ Χρ 29,26-30)

[10]Ο Δαβίδ πέθανε και τον έθαψαν στην Πόλη Δαβίδ.

[11]Η βασιλεία του στον Ισραήλ διήρκεσε σαράντα χρόνια. Εφτά χρόνια βασίλεψε στη Χεβρών και τριάντα τρία χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

[12]Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Σολομών και η βασιλική του εξουσία ήταν καλά στερεωμένη.

Ο Σολομών εγκαθιστά τη βασιλεία του

[15] Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu reinasse, ainda que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

[16] Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

[17] Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

[18] Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

[19] Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

[20] Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

[21] Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

[22] Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a

[13]Μια μέρα ο Αδωνίας, γιος της Αγγίθ, πήγε να συναντήσει τη Βηρσαβεέ, μητέρα του Σολομώντα. «Έρχεσαι για καλό; » τον ρώτησε. Εκείνος απάντησε: «Για καλό».

[14]«Έχω να σου πω κάτι», της είπε μετά. «Λέγε», του απάντησε εκείνη.

[15]«Εσύ ξέρεις», της είπε ο Αδωνίας, «ότι σ' εμένα ανήκε η βασιλεία κι όλοι οι Ισραηλίτες περίμεναν ότι εγώ θα γινόμουν βασιλιάς. Αλλά η βασιλεία έφυγε από μένα και πέρασε στον αδερφό μου, γιατί έτσι το θέλησε ο Κύριος.

[16]Τώρα, λοιπόν, έχω κάτι να σου ζητήσω· μη μου το αρνηθείς». Εκείνη του απάντησε: «Λέγε».

[17]«Θέλω», της λέει, «να ζητήσεις από το βασιλιά Σολομώντα –και ξέρω πως δε θα σου το αρνηθεί– να μου δώσει την Αβισάγ, τη Σουναμίτισσα, για γυναίκα».

[18]«Καλά», αποκρίθηκε η Βηρσαβεέ, «εγώ θα μιλήσω για σένα στο βασιλιά».

[19]Η Βηρσαβεέ παρουσιάστηκε στο βασιλιά Σολομώντα για να του μιλήσει για τον Αδωνία. Ο βασιλιάς σηκώθηκε να την προϋπαντήσει, υποκλίθηκε μπροστά της και κάθισε στο θρόνο του· έβαλαν κι ένα θρόνο για τη μητέρα του στα δεξιά του, κι εκείνη κάθισε.

[20]«Έχω να σου υποβάλω μια μικρή παράκληση», του είπε· «μη μου την

sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão maior), para ele, digo, e também para Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

αρνηθείς». Ο βασιλιάς της είπε: «Ζήτησε ό,τι θέλεις, μητέρα· δε θα σου το αρνηθώ».

[23] E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

[21]Εκείνη του είπε: «Να δοθεί η Αβισάγ η Σουναμίτισσα στον αδερφό σου τον Αδωνία για γυναίκα».

[22]Ο Σολομών αποκρίθηκε στη μητέρα του: «Γιατί ζητάς την Αβισάγ τη Σουναμίτισσα για τον Αδωνία; Ζήτησε τότε γι’ αυτόν και τη βασιλεία, αφού αυτός είναι αδερφός μου, μεγαλύτερος από μένα, κι έχει με το μέρος του τον ιερέα Αβιάθαρ και τον Ιωάβ, το γιο της Σερουΐας! »

[24] Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

[23]Τότε ο βασιλιάς Σολομών έδωσε όρκο ενώπιον του Κυρίου: «Να με τιμωρήσει ο Θεός», είπε, «αν αυτό που ζήτησε ο Αδωνίας δεν το πληρώσει με τη ζωή του.

[25] Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

[24]Μα τον αληθινό Θεό, που μ’ ανέβασε στο θρόνο του πατέρα μου Δαβίδ, στερέωσε την εξουσία μου και μου υποσχέθηκε το θρόνο για μένα και τους απογόνους μου, ο Αδωνίας σήμερα κιόλας θα θανατωθεί».

Expulso o sacerdote Abiatar

[26] E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

[25]Έστειλε. λοιπόν, ο βασιλιάς το Βεναΐα, γιο του Ιεωϊαδά και τον σκότωσε. Έτσι πέθανε ο Αδωνίας.

[27] Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR,

Εξορία του Αβιάθαρ και θάνατος του Ιωάβ

cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

[26]Στη συνέχεια, ο βασιλιάς είπε στον ιερέα Αβιάθαρ: «Φύγε και πήγαινε στην Αναθώθ, στα κτήματά σου. Είσαι άξιος θανάτου. Δε θέλω όμως να σε θανατώσω σήμερα, γιατί κάποτε εσύ τον καιρό του πατέρα μου Δαβίδ ήσουν υπεύθυνος για την κιβωτό του Κυρίου του Θεού και γιατί υπέφερες όλα όσα υπέφερε κι ο πατέρας μου».

Morte de Joabe

[27]Έτσι ο Σολομών απαγόρευσε στον Αβιάθαρ ν' ασκεί τα καθήκοντα του ιερέα του Κυρίου. Κι εκπληρώθηκε ο λόγος που είχε πει ο Κύριος για την οικογένεια του Ηλεί στη Σιλώ.

[28] Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

[28]Η είδηση αυτή έφτασε στον Ιωάβ. Κι επειδή είχε κι αυτός ακολουθήσει τον Αδωνία (όχι όμως και τον Αβεσαλώμ), κατέφυγε στη σκηνή του Κυρίου και πιάστηκε από τα κέρατα του θυσιαστηρίου.

[29] Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

[29]Όταν αναγγέλθηκε στο βασιλιά Σολομώντα ότι ο Ιωάβ κατέφυγε στη σκηνή του Κυρίου, πλάι στο θυσιαστήριο, έστειλε το Βεναΐα, γιο του Ιεωϊαδά, με τη διαταγή να σκοτώσει τον Ιωάβ.

[30] Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí. Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

[30]Πήγε ο Βεναΐας στη σκηνή του Κυρίου και είπε στον Ιωάβ: «Ο βασιλιάς λέει να βγεις από 'κει». Ο Ιωάβ απάντησε: «Όχι· εδώ θέλω να πεθάνω». Τότε ειδοποίησε ο Βεναΐας το βασιλιά: «Αυτή την απάντηση μου έδωσε ο Ιωάβ», του είπε.

[31] Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

[32] Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

[33] Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

[34] Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

[35] Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

Morte de Simei

[36] Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em

[31]Ο βασιλιάς του απάντησε: «Κάνε όπως σου είπε: σκότωσέ τον επί τόπου και θάψε τον, για ν’ απαλλάξεις εμένα και την οικογένεια του πατέρα μου από την ευθύνη για το θάνατο των δυο αθώων που σκότωσε ο Ιωάβ.

[32]Ο Κύριος ας καταλογίσει στον Ιωάβ την ευθύνη για το δικό του θάνατο. Σκότωσε με ξίφος δύο άντρες, που ήταν δικαιότεροι και καλύτεροι απ’ αυτόν, χωρίς ο πατέρας μου ο Δαβίδ να το γνωρίζει: τον Αβενήρ, γιο του Νηρ, αρχιστράτηγο του Ισραήλ, και τον Αμασά, γιο του Ιεθέρ, αρχιστράτηγο του Ιούδα.

[33]Η ευθύνη γι’ αυτούς τους φόνους ας βαραίνει για πάντα τον Ιωάβ και τους απογόνους του. Ενώ στο Δαβίδ και τους απογόνους του, στην οικογένειά του και στους διαδόχους του θρόνου του ας υπάρχει ειρήνη από τον Κύριο, για πάντα! »

[34]Έτσι πήγε ο Βεναΐας και χτύπησε τον Ιωάβ και τον σκότωσε· τον έθαψαν στο σπίτι του, κοντά στην έρημο.

[35]Το Βεναΐα ο βασιλιάς τον διόρισε αρχιστράτηγο στη θέση του Ιωάβ και τον ιερέα Σαδώκ τον διόρισε στη θέση του Αβιάθαρ.

Θάνατος του Σιμεΐ

Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

[37] Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

[38] Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

[39] Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.

[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.

[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.

[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?

[36]Έπειτα ο βασιλιάς έστειλε και κάλεσε το Σιμεΐ. «Χτίσε ένα σπίτι στην Ιερουσαλήμ», του είπε, «και κάθισε εκεί. Δε θα βγεις από την πόλη για κανένα άλλο μέρος.

[37]Να ξέρεις πως την ίδια μέρα που θα βγεις και θα περάσεις το χείμαρρο των Κέδρων, θα πεθάνεις· και τότε η ευθύνη θα είναι αποκλειστικά δική σου».

[38]Ο Σιμεΐ απάντησε στο βασιλιά: «Πολύ καλά. Όπως είπε ο κύριός μου ο βασιλιάς, έτσι θα κάνω ο δούλος σου». Ο Σιμεΐ έμεινε στην Ιερουσαλήμ πολύν καιρό.

[39]Είχαν περάσει τρία χρόνια, όταν δύο δούλοι του Σιμεΐ δραπέτευσαν προς τον Αχίς, γιο του Μααχά και βασιλιά της Γαθ. Ο Σιμεΐ ειδοποιήθηκε πως οι δούλοι του βρίσκονταν στη Γαθ·

[40]σηκώθηκε, λοιπόν, σαμάρωσε το γαϊδούρι του και πήγε στη Γαθ, στον Αχίς, για να πάρει τους δούλους του. Έπειτα γύρισε μαζί τους στην Ιερουσαλήμ.

[41]Όταν αναγγέλθηκε στο Σολομώντα ότι ο Σιμεΐ πήγε από την Ιερουσαλήμ στη Γαθ και ξαναγύρισε,

[42]έστειλε και κάλεσε το Σιμεΐ. «Δε σε όρκισα στον Κύριο», του είπε, «και δε σε προειδοποίησα ότι την ημέρα που θα βγεις και θα πας οπουδήποτε, εξάπαντος θα

πεθάνεις; Και μου απάντησες ότι συμφωνείς με το λόγο που άκουσες.

[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.

[43]Γιατί, λοιπόν, δε φύλαξες τον όρκο του Κυρίου και την εντολή που σου έδωσα;

[44]Εσύ ξέρεις», του είπε ακόμα, «πόσο κακό έκανες στο Δαβίδ, τον πατέρα μου. Ο Κύριος θα σου ανταποδώσει την κακία σου.

[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.

[45]Ο βασιλιάς Σολομών, όμως, θα είναι ευλογημένος και ο θρόνος του Δαβίδ θα είναι ακλόνητος για πάντα ενώπιον του Κυρίου».

[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele, de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

[46]Τότε ο βασιλιάς έδωσε διαταγή στο Βεναΐα, γιο του Ιεωϊαδά, κι έβγαλε το Σιμεΐ έξω από το παλάτι και τον σκότωσε. Έτσι η βασιλεία του Σολομώντα σταθεροποιήθηκε.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

[1] Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.

[2] Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 3

Ο Σολομών παίρνει γυναίκα του τη θυγατέρα του Φαραώ

[1]Ο Σολομών έγινε γαμπρός του Φαραώ, βασιλιά της Αιγύπτου, παίρνοντας γυναίκα την κόρη του. Την έφερε στην Πόλη Δαβίδ, ώσπου να τελειώσει το χτίσιμο του ανακτόρου του και το χτίσιμο του ναού του Κυρίου και των τειχών της Ιερουσαλήμ.

Salomão pede a Deus sabedoria

2 Crônicas 1.2-13

[3] Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.
[4] Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.

[5] Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.

[6] Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.

[2]Ο λαός όμως θυσίαζε στους διάφορους ιερούς τόπους, γιατί δεν είχε ως τότε χτιστεί ναός προς τιμήν του Κυρίου.
[3]Ο Σολομών αγαπούσε τον Κύριο και τηρούσε τα προστάγματα του Δαβίδ, του πατέρα του. Πρόσφερε βέβαια και ο ίδιος θυσίες και θυμίαμα στους ιερούς τόπους.

Ο Σολομών ζητάει σοφία

(Β΄ Χρ 1,3-12)

[4]Κάποτε ο βασιλιάς πήγε στη Γαβαών να θυσιάσει εκεί, γιατί ήταν πολύ σπουδαίος εκείνος ο ιερός τόπος. Χίλια ολοκαυτώματα πρόσφερε ο Σολομών στο θυσιαστήριο εκείνο.

[5]Τη νύχτα, εκεί στη Γαβαών, του παρουσιάστηκε ο Κύριος, ο Θεός, σε όνειρο και του είπε: «Ζήτησέ μου τι θέλεις να σου δώσω».

[6]Ο Σολομών απάντησε: «Κύριε, εσύ έδειξες μεγάλη αγάπη στο δούλο σου το Δαβίδ, τον πατέρα μου, γιατί έζησε με πιστότητα, δικαιοσύνη και ειλικρίνεια απέναντί σου. Αυτή σου την αγάπη την εκδήλωσες με το να του δώσεις έναν γιο που να τον διαδεχτεί στο θρόνο, όπως συμβαίνει σήμερα.

[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.

[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.

[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas, nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;

[12] eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.

[13] Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.

[14] Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.

[15] Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da

[7]Και τώρα, Κύριε Θεέ μου, εσύ έκανες βασιλιά εμένα το δούλο σου στη θέση εκείνου, παρ' όλο που εγώ είμαι πολύ νέος και δεν ξέρω να κυβερνώ.

[8]Ο δούλος σου βρέθηκα επικεφαλής του εκλεκτού λαού σου, ενός λαού τόσο πολυάριθμου, που δεν είναι δυνατόν να καταμετρηθεί.

[9]Δώσε μου, λοιπόν Κύριε, τη σοφία που χρειάζομαι για να διοικώ το λαό σου και να διακρίνω τι είναι καλό και τι κακό γι' αυτούς, γιατί χωρίς αυτήν την ικανότητα, ποιος θα μπορούσε να κυβερνήσει αυτόν το λαό σου, τον τόσο πολυπληθή; »

[10-11]Ο Κύριος ευχαριστήθηκε με το αίτημα του βασιλιά Σολομώντα, και του είπε: «Επειδή δεν ζήτησες μακροβιότητα ούτε πλούτο ούτε το θάνατο των εχθρών σου, αλλά μου ζήτησες την ικανότητα να κυβερνάς με σοφία και δικαιοσύνη,

[12]γι' αυτό κι εγώ, όπως μου ζήτησες, θα σου δώσω σοφία και γνώση, όση κανένας δεν είχε πριν από σένα ούτε μετά από σένα θα έχει.

[13]Κι επιπλέον σου δίνω όσα δε ζήτησες: πλούτο και δόξα, ώστε να μην υπάρξει κανένας σαν κι εσένα ανάμεσα στους άλλους βασιλιάδες, όσο θα ζεις.

[14]Κι αν ακολουθείς το θέλημά μου και τηρείς τους νόμους μου και τις εντολές μου, όπως ο πατέρας σου ο Δαβίδ, θα αυξήσω και τα χρόνια της ζωής σου».

[15]Έπειτα ο Σολομών ξύπνησε και όλα ήταν όνειρο. Γύρισε στην Ιερουσαλήμ και

Aliança do SENHOR, ofereceu holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

παρουσιάστηκε μπροστά στην κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου· μετά πρόσφερε ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας και τέλος κάλεσε σε συμπόσιο όλους τους δούλους του.

Salomão julga a causa de duas mulheres

16 Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

17 Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

18 No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.

19 De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

20 Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

21 Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

22 Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

Η σοφή κρίση του Σολομώντα

16Μια μέρα ήρθαν και παρουσιάστηκαν μπροστά στο βασιλιά δυο πόρνες.

17Η πρώτη είπε: «Άκουσε, κύριέ μου: Εγώ και η γυναίκα αυτή μένουμε στο ίδιο σπίτι. Όταν γέννησα ήταν κι αυτή στο σπίτι.

18Την τρίτη μέρα από τότε που γέννησα εγώ, γέννησε κι αυτή. Κατοικούσαμε μαζί· δεν υπήρχε άλλος στο σπίτι εκτός από μας τις δυο.

19Μια νύχτα, καθώς αυτή η γυναίκα κοιμόταν, πλάκωσε το γιο της και το μωρό πέθανε.

20Τότε σηκώθηκε μέσα στη νύχτα, ενώ εγώ κοιμόμουν, πήρε το γιο μου από το πλευρό μου κι έβαλε στη θέση του τον δικό της, που ήταν νεκρός, και το δικό μου παιδί το πήρε αυτή.

21Όταν σηκώθηκα το πρωί να θηλάσω το παιδί, ήταν πεθαμένο. Αλλά όταν το κοίταξα προσεκτικά στο φως, είδα πως δεν ήταν αυτός ο γιος μου που είχα γεννήσει».

22Τότε η άλλη γυναίκα φώναξε: «Όχι, ο δικός μου γιος είναι ο ζωντανός και ο δικός σου είναι ο νεκρός». Αλλά η πρώτη ξαναείπε: «Όχι, ο δικός σου γιος είναι ο νεκρός κι ο δικός μου είναι ο ζωντανός». Έτσι φιλονικούσαν μπροστά στο βασιλιά.

[23] Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

[23]Τότε είπε ο βασιλιάς: «Η μια σας λέει: "ο δικός μου γιος είναι ο ζωντανός και ο δικός σου είναι ο νεκρός" και η άλλη λέει: "όχι, ο δικός σου γιος είναι ο νεκρός και ο δικός μου είναι ο ζωντανός".

[24] Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.

[24]Φέρτε μου εδώ ένα σπαθί», πρόσταξε. Του έφεραν το σπαθί

[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[25]και είπε: «Μοιράστε το ζωντανό παιδί στα δύο, και δώστε το μισό στη μία και το μισό στην άλλη».

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

[26]Τότε, η γυναίκα που είχε το ζωντανό παιδί, ένιωσε τα σπλάχνα της να ταράζονται για το γιο της και είπε στο βασιλιά: «Αχ, κύριέ μου! Δώστε σ' αυτήν το παιδί και μην το σκοτώνετε». Η άλλη όμως έλεγε: «Μοιράστε το, μοιράστε το! Έτσι δε θ' ανήκει ούτε σ' εμένα ούτε σ' εκείνη».

[27] Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.

[27]Τότε αποκρίθηκε ο βασιλιάς και είπε: «Δώστε στην πρώτη γυναίκα το παιδί και μην της το σκοτώνετε· αυτή είναι η μάνα του».

[28] Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

[28]Όλοι οι Ισραηλίτες έμαθαν πώς έκρινε ο βασιλιάς και αισθάνθηκαν σεβασμό γι' αυτόν. Κατάλαβαν ότι ο Θεός τού είχε δώσει σοφία, η οποία τον κατεύθυνε να αποδίδει το δίκαιο.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

[1] O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

[2] Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 4

Οι αξιωματούχοι του Σολομώντα

[1]Ο Σολομών ήταν βασιλιάς όλων των Ισραηλιτών.

[2]Οι αξιωματούχοι του ήταν οι εξής: Ο Αζαρίας, γιος του Σαδώκ, ιερέας.

[3] Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;

[4] Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;

[5] Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

[6] Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.

[7] Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.

[8] São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

[9] Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;

[10] Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;

[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.

[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel,

[3]Οι Ελιχόρεφ και Αχιά, γιοι του Σεισά, γραμματείς. Ο Ιωσαφάτ, γιος του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος.

[4]Ο Βεναΐας, γιος του Ιεωϊαδά, αρχιστράτηγος, και οι Σαδώκ και Αβιάθαρ, ιερείς.

[5]Ο Αζαρίας, γιος του Νάθαν, αρχηγός των διοικητών, και ο Ζαβούδ, ο γιος του Νάθαν, ιερέας και προσωπικός σύμβουλος του βασιλιά.

[6]Ο Αχισάρ υπεύθυνος των ανακτόρων και ο Αδωνιράμ, γιος του Αβδά, επόπτης των αναγκαστικών εργασιών.

Οι επαρχίες του κράτους και οι διοικητές τους

[7]Ο Σολομών είχε δώδεκα διοικητές επαρχιών, διασκορπισμένους σ' ολόκληρο το βασίλειο του Ισραήλ, οι οποίοι εφοδίαζαν με τρόφιμα το βασιλιά και τον οίκο του. Καθένας τους ήταν υπεύθυνος για τις προμήθειες των ανακτόρων επί ένα μήνα το χρόνο.

[8]Τα ονόματά τους κατά επαρχίες είναι: Ο γιος του Χουρ, για την ορεινή περιοχή του Εφραΐμ.

[9]Ο γιος του Δέκερ, για την περιοχή της Μακάς, της Σααλβίμ, της Βαιθ-Σεμές της Αιλών και της Βαιθ-Χανάν.

[10]Ο γιος του Έσεδ στην Αρουβώθ, για την περιοχή της Σωχώ και της Χέφερ.

[11]Ο γιος του Αβιναδάβ, για την περιοχή της Δωρ. Αυτός είχε πάρει γυναίκα του την Ταφάθ, κόρη του Σολομώντα.

[12]Ο Βαανά, γιος του Αχιλούδ, για την περιοχή της Τανάκ και της Μεγιδδώ και για ολόκληρη την περιοχή της Βαιθ-Σεάν.

desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.

(Η περιοχή της Βαιθ-Σεάν συνόρευε με τη Σαρθανά, νότια της Ιζρεέλ και εκτεινόταν από τη Βαιθ-Σεάν ως την Αβέλ-Μεχολά και μέχρι πέρα από την Ιοκνεάμ).

13 Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.

13Ο γιος του Γέβερ στη Ραμώθ της Γαλαάδ. Στην περιοχή του ανήκαν τα χωριά του Ιαείρ, γιου του Μανασσή, στη Γαλαάδ, καθώς και η περιοχή της Αργόβ, στο οροπέδιο της Βασάν. Όλη αυτή η περιοχή απαριθμούσε εξήντα μεγάλες πόλεις οχυρωμένες με τείχη που διέθεταν χάλκινες αμπάρες.

14 Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

14Ο Αχιναδάβ, γιος του Ιδδώ, για την περιοχή της Μαχαναΐμ.

15 Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.

15Ο Αχιμάας για την περιοχή της φυλής Νεφθαλί. Αυτός είχε πάρει γυναίκα του τη Βασεμάθ, κόρη του Σολομώντα.

16 Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

16Ο Βαανά, γιος του Χουσαΐ, για την περιοχή της φυλής Ασήρ και της Αλώθ.

17 Josafá, filho de Parua, em Issacar;

17Ο Ιωσαφάτ, γιος του Παρούαχ, για την περιοχή της φυλής Ισσάχαρ.

18 Simei, filho de Elá, em Benjamim;

18Ο Σιμεΐ, γιος του Ηλά, για την περιοχή της φυλής Βενιαμίν.

19 Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

19Ο Γέβερ, γιος του Ουρεί, για την περιοχή της φυλής Γαδ (στις πρώην επικράτειες του Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων και του Ωγ, βασιλιά της Βασάν). Πέρα απ' αυτούς τους δώδεκα, υπήρχε κι ένας διοικητής για την περιοχή της φυλής Ιούδα.

A prosperidade do reino de Salomão

20 Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

Σοφία του Σολομώντα και ευημερία του λαού

20Οι κάτοικοι των βασιλείων του Ιούδα και του Ισραήλ ήταν πολλοί σαν την άμμο στην ακροθαλασσιά· έτρωγαν, έπιναν και ήταν ευτυχισμένοι.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 5

21 Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

22 Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

23 dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

24 Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

25 Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

26 Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

27 Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

1Ο Σολομών κυριαρχούσε σ' όλα τα βασίλεια, από τον ποταμό Ευφράτη ως τη χώρα των Φιλισταίων και ως τα σύνορα της Αιγύπτου. Όλοι αυτοί οι λαοί ήταν φόρου υποτελείς στο Σολομώντα, όσο αυτός ζούσε.

2Τα τρόφιμα που χρειαζόταν ο Σολομών και το προσωπικό των ανακτόρων για μία μέρα ήταν: Τριάντα κορ σιμιγδάλι και εξήντα κορ αλεύρι,

3δέκα βόδια μεγαλωμένα στο στάβλο, είκοσι βόδια μεγαλωμένα στο λιβάδι, εκατό πρόβατα, χώρια τα ελάφια, τα ζαρκάδια, τα αγριοκάτσικα και τα καλοταϊσμένα πουλερικά.

4Η επικράτειά του απλωνόταν σ' όλη την περιοχή νοτιοδυτικά του ποταμού Ευφράτη, και εν συνεχεία από την Τιψάχ ως τη Γάζα, και περιλάμβανε όλους τους βασιλιάδες της περιοχής αυτής. Είχε ειρήνη με όλους τους λαούς που συνόρευαν μαζί του.

5Έτσι ο λαός του Ιούδα και του Ισραήλ, ζούσαν με ασφάλεια, καλλιεργώντας τ' αμπέλια τους και τις συκιές τους, από Δαν έως Βέερ-Σεβά, . όσο βασίλευε ο Σολομών.

6Ο Σολομών είχε σαράντα χιλιάδες σταυλισμένα άλογα για τις άμαξές του και δώδεκα χιλιάδες καβαλάρηδες.

7Οι δώδεκα διοικητές που είχε ορίσει προμήθευαν τα τρόφιμα που χρειάζονταν για τον ίδιο και τους ομοτράπεζούς του. Κάθε διοικητής, επί ένα μήνα το χρόνο ήταν υπεύθυνος να μη λείψει τίποτα.

[28] Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

[8]Επίσης καθένας με τη σειρά του φρόντιζε να παραδίδεται κριθάρι και χορτάρι για τα άλογα των καβαλάρηδων και των αμαξών όπου κι αν βρίσκονταν αυτοί.

A sabedoria de Salomão

[29] Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

[9]Ο Θεός είχε δώσει στο Σολομώντα σοφία και γνώση πάρα πολύ μεγάλη, και ασυνήθιστη ευρυμάθεια.

[30] Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

[10]Ήταν σοφότερος απ' όλους τους Άραβες και τους Αιγύπτιους σοφούς.

[31] Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

[11]Γνώριζε πολύ περισσότερα απ' όλους τους ανθρώπους, ακόμη κι από τον Εθάν τον Εζραΐτη, από τον Αιμάν, το Χαλκόλ και το Δαρδά, γιους του Μαχώλ· η φήμη του είχε διαδοθεί σ' όλα τα γύρω έθνη.

[32] Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

[12]Είπε τρεις χιλιάδες παροιμίες και έγραψε χίλια πέντε ποιήματα.

[33] Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

[13]Μίλησε για όλα τα δένδρα, από το μεγαλόπρεπο κέδρο του Λιβάνου ως τον ταπεινό ύσσωπο, που φυτρώνει στις ρίζες των μαντρότοιχων. Μίλησε ακόμα για τα ζώα, τα πουλιά, τα ερπετά και τα ψάρια.

[34] De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

[14]Έρχονταν απ' όλα τα έθνη για ν' ακούσουν το Σολομώντα που μιλούσε με σοφία· έρχονταν αντιπροσωπείες απ' όλους τους βασιλιάδες της γης, οι οποίοι είχαν ακούσει για τη σοφία του.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão

2 Crônicas 2.1-16

Συμφωνία του Σολομώντα με το βασιλιά Χιράμ

(Β΄ Χρ 2,1-18)

[1] Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu

[15]Ο Χιράμ, βασιλιάς της Τύρου, ήταν ανέκαθεν φίλος του Δαβίδ. Όταν έμαθε λοιπόν ότι στη θέση του χρίστηκε βασιλιάς ο γιος του ο Σολομών, του

pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.

[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

έστειλε τις ευχές του με μια αντιπροσωπεία.

[16]Απ’ τη μεριά του ο Σολομών έστειλε στο Χιράμ την ακόλουθη παραγγελία:

[17]«Εσύ ξέρεις ότι ο πατέρας μου Δαβίδ δεν μπόρεσε να χτίσει έναν ναό στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του, εξαιτίας των πολέμων, που τον είχαν περικυκλώσει, ωσότου ο Κύριος, υπέταξε σ’ αυτόν όλους τους εχθρούς του.

[18]Και τώρα που ο Κύριος, ο Θεός μου, μου έχει δώσει ησυχία από τους γείτονές μου, έτσι που κανένας πια δε με μάχεται και κανένας κίνδυνος δε με απειλεί,

[19]σκέφτομαι να χτίσω έναν ναό στο όνομα του Κυρίου, του Θεού μου, όπως το είχε πει ο Κύριος στο Δαβίδ, τον πατέρα μου: “ο γιος σου που θα ορίσω να σε διαδεχτεί στο θρόνο, αυτός θα χτίσει ναό στο όνομά μου”.

[20]Δώσε, λοιπόν, διαταγή να κόψουν για μένα τους απαιτούμενους κέδρους από το όρος του Λιβάνου· ξέρεις καλά πως εμείς δε διαθέτουμε τόσο έμπειρους ξυλοκόπους, όπως είναι οι Σιδώνιοι. Οι δούλοι μου ας βοηθήσουν τους δούλους σου, κι εγώ θ’ αναλάβω να σου καταβάλω το μισθό των δούλων σου όπως τον ορίσεις εσύ».

[21]Μόλις ο Χιράμ έλαβε το μήνυμα του Σολομώντα, χάρηκε πολύ και είπε: «Ας είναι ευλογημένος σήμερα ο Κύριος, που έδωσε στο Δαβίδ γιο σοφό για να βασιλέψει στο λαό αυτόν, τον πολυάριθμο».

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

[22]Στη συνέχεια έστειλε στο Σολομώντα την ακόλουθη απάντηση: «Άκουσα όσα μου παρήγγειλες. Εγώ αναλαμβάνω να σου προμηθεύσω την ξυλεία που χρειάζεσαι από κέδρους και πεύκο.

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

[23]Οι δούλοι μου θα κατεβάζουν τους κορμούς των δέντρων από το Λίβανο στη θάλασσα, θα τα φορτώνουν σε σχεδίες και θα τα μεταφέρουν δια θαλάσσης ως το σημείο που θα μου υποδείξεις. Εκεί θα τα ξεφορτώνουν και θα τα παραλαμβάνεις. Ως αντάλλαγμα εσύ θα αναλάβεις να μου προμηθεύεις τα τρόφιμα που χρειάζομαι για το ανάκτορό μου».

[10] Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

[24]Έτσι, ο Χιράμ παρέδωσε στο Σολομώντα ξυλεία από κέδρο και πεύκο, όση ήθελε.

[11] Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

[25]Ο Σολομών παρέδιδε κάθε χρόνο στο Χιράμ είκοσι χιλιάδες κορ σιτάρι και είκοσι χιλιάδες κορ λάδι καθαρό για τις ανάγκες του ανακτόρου του.

[12] Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

[26]Ο Κύριος έδωσε σοφία στο Σολομώντα, όπως του είχε υποσχεθεί. Διατηρούσε φιλικές σχέσεις με το Χιράμ και είχαν συνάψει συμμαχία οι δυο τους.

Os preparativos para edificar o templo

2 Crônicas 2.17-18

Προετοιμασία για την ανοικοδόμηση του ναού

(Β΄ Χρ 2,1.16-17)

[13] Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

[27]Ο βασιλιάς Σολομών αγγάρεψε από όλο το λαό του Ισραήλ εργάτες, που ο αριθμός τους έφτανε τις τριάντα χιλιάδες.

[14] E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

[28]Τους έστελνε στο Λίβανο, δέκα χιλιάδες κάθε μήνα εκ περιτροπής, υπό την εποπτεία του Αδωνιράμ. Ένα μήνα εργάζονταν στο Λίβανο και δύο μήνες κάθονταν στο σπίτι τους.

[15] Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

[16] afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

[17] Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

[18] Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

[29]Ο Σολομών είχε εβδομήντα χιλιάδες αχθοφόρους και ογδόντα χιλιάδες εργάτες που έβγαζαν πέτρα από το βουνό,

[30]εκτός από τρεις χιλιάδες τριακόσιους ανώτερους υπαλλήλους-επιστάτες, οι οποίοι επέβλεπαν τον εργαζόμενο λαό.

[31]Επίσης, με εντολή του βασιλιά, εργάτες έκοβαν μεγάλες, εκλεκτές πέτρες, για τα θεμέλια του ναού.

[32]Έτσι, οι εργάτες του Σολομώντα, μαζί με τους εργάτες του Χιράμ, οι οποίοι κατάγονταν από την πόλη Βύβλος, έκοβαν και ετοίμαζαν τα ξύλα και τις πέτρες, για να χτίσουν το ναό.

1 Reis 6

Salomão edifica o templo
2 Crônicas 3.1-9

[1] No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.

[2] A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, vinte de largura e trinta de altura.

[3] O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 6

Ο Σολομών χτίζει ναό για τον Κύριο
(Β΄ Χρ 3,1-14)

[1]Ο βασιλιάς Σολομών άρχισε να χτίζει το ναό του Κυρίου το τετρακοσιοστό ογδοηκοστό έτος από την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο, και κατά το τέταρτο έτος της βασιλείας του στον Ισραήλ, το δεύτερο μήνα του χρόνου, δηλαδή το μήνα Ζιβ.

[2]Ο ναός που έχτισε ο Σολομών για τον Κύριο είχε μήκος εξήντα πήχεις, πλάτος είκοσι και ύψος τριάντα πήχεις.

[3]Μπροστά στον κυρίως ναό υπήρχε ο πρόναος, που είχε πλάτος είκοσι πήχεις, όσο δηλαδή και το πλάτος του κυρίως ναού, και δέκα πήχεις βάθος.

[4] Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.

[5] Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos, edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.

[6] O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.

[7] Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.

[8] A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

[9] Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

[10] Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

[11] Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

[4]Στους τοίχους του ναού κατασκευάστηκαν παράθυρα με κάσες καγκελωτές.

[5]Κολλητά στους εξωτερικούς τοίχους του κυρίως ναού και του πρόναου κατασκευάστηκαν γύρω γύρω παραοικοδομήματα τριών επιπέδων.

[6]Το ισόγειο διαμέρισμα κάθε εξωτερικού κτίσματος είχε πλάτος πέντε πήχεις, το μεσαίο έξι πήχεις και το τρίτο εφτά πήχεις. Συνεπώς, ο εξωτερικός τοίχος του ναού δεν είχε το ίδιο πάχος σε όλο του το ύψος. Όσο ανέβαινε, μειωνόταν το πάχος του σε κάθε επίπεδο, έτσι που τα ξύλινα μέρη της κατασκευής να μην εισχωρούν στους τοίχους του ναού.

[7]Όταν ο ναός χτιζόταν, το χτίσιμο γινόταν με πέτρες ετοιμασμένες ήδη στο λατομείο· έτσι κατά τη διάρκεια της οικοδομής δεν ακουγόταν στο ναό ούτε σφυρί ούτε σκαρπέλο ούτε κανένα άλλο σιδερένιο εργαλείο.

[8]Η πόρτα του κατώτερου διαμερίσματος βρισκόταν στη δεξιά πλευρά του ναού και με σκάλα ανέβαιναν στο μεσαίο διαμέρισμα, και από το μεσαίο στο τρίτο.

[9]Έτσι έχτισε ο Σολομών το ναό και τον τελείωσε. Τέλος έκανε την οροφή με δοκούς και με κέδρινες σανίδες.

[10]Πλάι σ’ όλο το ναό έχτισε παραοικοδομήματα ύψους πέντε πηχών· αυτά συνδέονταν με το ναό με ξύλα κέδρου.

[11]Ο Κύριος είπε στο Σολομώντα:

[12] Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

[13] E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

O Santo dos Santos

[14] Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

[15] Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

[16] Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

[17] Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[12]«Τώρα εσύ μου χτίζεις αυτόν το ναό. Αν ζεις σύμφωνα με τους νόμους μου κι αν εφαρμόζεις τα προστάγματά μου και τις εντολές μου, τότε θα πραγματοποιήσω το λόγο που είπα στο Δαβίδ, τον πατέρα σου, σχετικά μ’ εσένα:

[13]Θα κατοικώ ανάμεσα στους Ισραηλίτες και δε θα εγκαταλείψω ποτέ το λαό μου, τον Ισραήλ».

Ο εσωτερικός εξοπλισμός του ναού

(Β΄ Χρ 3,5-14)

[14]Όταν τελείωσε ο Σολομών με την κυρίως οικοδομή του ναού,

[15]κάλυψε τους εσωτερικούς τοίχους του με κέδρινες σανίδες από το δάπεδο ως τα δοκάρια της οροφής· το δάπεδο του ναού το κάλυψε με σανίδες από πεύκο.

[16]Το ενδότερο τμήμα του ναού, που ονομαζόταν άγια των αγίων, είχε μήκος είκοσι πήχεις· το κάλυψε κι αυτό με κέδρινες σανίδες από το δάπεδο ως την οροφή.

[17]Το τμήμα μπροστά από τα άγια των αγίων ήταν σαράντα πήχεις μακρύ.

[18]Πάνω στις κέδρινες σανίδες, στο εσωτερικό του ναού, ήταν σκαλισμένες κολοκυθιές και λουλούδια, που είχαν τα πέταλά τους ανοιχτά. Όλο το εσωτερικό ήταν ντυμένο με κέδρο· καμιά πέτρα δε φαινόταν.

[19]Όταν ετοιμάστηκε το ενδότερο τμήμα, που ονομαζόταν άγια των αγίων, τοποθετήθηκε εκεί η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[20]Τα άγια των αγίων είχαν πρόσοψη είκοσι πήχεις πλάτος και είκοσι πήχεις ύψος, και καλύφθηκε όλη με καθαρό χρυσάφι. Το θυσιαστήριο του θυμιάματος καλύφθηκε με κέδρο.

[21] Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

[21]Ακόμα ο Σολομών κάλυψε το ναό εσωτερικά με καθαρό χρυσάφι, κι έκανε χώρισμα με χρυσές αλυσίδες μπροστά στα άγια των αγίων και το κάλυψε με χρυσάφι.

[22] Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

[22]Όλο το ναό τον κάλυψε με χρυσάφι. Ακόμη κάλυψε με χρυσάφι το θυσιαστήριο, που ήταν μπροστά στα άγια των αγίων.

Os dois querubins

2 Crônicas 3.10-13

[23] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

[23]Μέσα στα άγια των αγίων κατασκεύασε δύο χερουβίμ από ξύλο ελιάς, ύψους δέκα πήχεις το καθένα.

[24] Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

[25] Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

[24-25]Κάθε φτερούγα των χερουβίμ είχε πέντε πήχεις μήκος· το άνοιγμα των φτερών του καθενός ήταν δέκα πήχεις. Και τα δύο χερουβίμ είχαν το ίδιο μέγεθος και την ίδια μορφή.

[26] A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

[26]Το ύψος του κάθε χερούβ ήταν δέκα πήχεις.

[27] Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas estendidas, de maneira que a asa de um tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

[27]Τα χερουβίμ τοποθετήθηκαν στο ενδότερο του ναού με ανοιχτά τα φτερά τους. Τα φτερά άγγιζαν τους πλαϊνούς τοίχους του οικήματος, και οι άκρες τους συναντιούνταν στη μέση του χώρου.

[28] E cobriu de ouro os querubins.

[28]Τα χερουβίμ καλύφθηκαν με χρυσάφι.

Ornamentação das paredes e das portas

[29] Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior,

[29]Σε όλους τους τοίχους του ναού τόσο του εξωτερικού τμήματος όσο και του

lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

30 Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.

31 Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam uma porta pentagonal.

32 Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.

33 Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,

34 cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.

35 E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.

36 Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.

37 No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.

38 E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas

ενδότερου, υπήρχαν ολόγυρα σκαλιστά σχήματα που παρίσταναν χερουβίμ, φοίνικες και ανοιχτά λουλούδια.

30Το δάπεδο όλου του ναού είχε καλυφθεί με χρυσάφι.

31Στην είσοδο του αγίου των αγίων ο Σολομών κατασκεύασε δίφυλλη πόρτα από ξύλα ελιάς· το ανώφλι και τα πορτόξυλα αποτελούσαν πεντάγωνο.

32Τα δύο φύλλα της πόρτας ήταν από ξύλο ελιάς και πάνω τους είχαν χαραγμένα χερουβίμ, φοίνικες και ανοιχτά λουλούδια, όλα καλυμμένα με χρυσάφι.

33Το ίδιο έκανε ο Σολομών και στην είσοδο του κυρίως ναού. Τα πορτόξυλα ήταν από ξύλα ελιάς και αποτελούσαν τετράγωνο.

34Τα δύο φύλλα της πόρτας ήταν από ξύλο πεύκου φτιαγμένα το καθένα από δύο κομμάτια που διπλώνονταν.

35Έβαλε να σκαλίσουν πάνω τους χερουβίμ, φοίνικες και ανοιχτά λουλούδια και γέμισε τα σκαλίσματα με χρυσάφι.

36Τέλος έχτισε τον τοίχο της εσωτερικής αυλής, τοποθετώντας μία στρώση κέδρινα δοκάρια σε κάθε τρεις στρώσεις από πελεκητές πέτρες.

37Το τέταρτο έτος της βασιλείας του Σολομώντα, το μήνα Ζιβ, θεμελιώθηκε ο ναός του Κυρίου,

38και το ενδέκατο έτος της βασιλείας του, το μήνα Βουλ –δηλαδή τον όγδοο– τελείωσε η οικοδομή με τα επιμέρους

as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

κτίσματα του ναού, όπως είχαν όλα σχεδιαστεί. Εφτά χρόνια χρειάστηκε ο Σολομών για να χτίσει το ναό.

1 Reis 7

Salomão edifica palácios reais

1 Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.

2 Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta de largura e trinta de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.

3 A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.

4 Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

5 Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.

6 Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.

7 Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

8 A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 7

Άλλα κτίσματα του Σολομώντα

1Ο Σολομών έχτισε και τα ανάκτορά του· έκανε δεκατρία χρόνια να τελειώσει όλα τα οικοδομήματα.

2Έτσι έχτισε το οίκημα που ονομαζόταν «Δάσος του Λιβάνου». Είχε τρεις σειρές στύλων από κέδρο. Το μάκρος του ήταν εκατό πήχεις, το πλάτος πενήντα και το ύψος του τριάντα πήχεις.

3Η στέγη ήταν κι αυτή από ξύλα κέδρου, στερεωμένη πάνω στα οριζόντια δοκάρια που στηρίζονταν στους σαράντα πέντε στύλους –τρεις σειρές από δεκαπέντε στύλους.

4-5Στην καθεμιά από τις δυο πλευρές του κτιρίου υπήρχαν τρεις σειρές παράθυρα, το ένα αντίκρυ στο άλλο και στις τρεις σειρές. Όλες οι πόρτες και τα πλαίσια των παραθύρων είχαν σχήμα ορθογώνιο.

6Στη συνέχεια ο Σολομών κατασκεύασε την «Αίθουσα των Στύλων». Είχε μήκος πενήντα πήχεις και πλάτος τριάντα. Στην είσοδο υπήρχε στοά, που στηριζόταν σε στύλους αντικρυστούς.

7Επίσης κατασκεύασε την «Αίθουσα του Θρόνου», όπου θα δίκαζε, και γι' αυτό λεγόταν και «Αίθουσα της Κρίσεως». Το δάπεδό της το κάλυψε με ξύλα κέδρου από τη μια άκρη ως την άλλη.

8Τα διαμερίσματα όπου κατοικούσε ο ίδιος ο βασιλιάς ήταν σε άλλη αυλή, πίσω

semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

9 Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para o lado de dentro e para o de fora; e isto desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.

10 O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;

11 por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.

12 Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

13 Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.

14 Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

As duas colunas do templo

2 Crônicas 3.15-17

από τη στοά, κατασκευασμένα με τον ίδιο τρόπο. Για τη γυναίκα του, την κόρη του Φαραώ, κατασκεύασε άλλο ανάκτορο, χτισμένο με τον ίδιο τρόπο, όπως και η στοά.

9Για όλα αυτά τα κτίρια και για τη μεγάλη αυλή, χρησιμοποιήθηκαν εκλεκτές πέτρες, από τα θεμέλια ως την οροφή. Οι πέτρες προετοιμάζονταν στο λατομείο σύμφωνα με ορισμένες διαστάσεις και πριονίζονταν από τη μέσα πλευρά τους και από την έξω.

10Ακόμα και τα θεμέλια ήταν χτισμένα με πέτρες ωραίες και μεγάλες, των δέκα και των οκτώ πηχών.

11Από πάνω τοποθετούσαν τις εκλεκτές πέτρες, πελεκημένες όλες στις ίδιες διαστάσεις, καθώς και τους κέδρους.

12Ο τοίχος της μεγάλης αυλής ολόγυρα ήταν χτισμένος με την ίδια σύνθεση: τρεις στρώσεις πελεκητές πέτρες, μία στρώση κέδρινα δοκάρια, όπως η εσωτερική αυλή του ναού του Κυρίου και η στοά του ανακτόρου.

Εργασία του Χιράμ στο ναό

13Ο βασιλιάς Σολομών έστειλε κι έφερε από την Τύρο έναν τεχνίτη, το Χιράμ,

14γιο μιας χήρας από τη φυλή Νεφθαλί. Ο πατέρας του ήταν Τύριος, χαλκουργός. Ο ίδιος είχε ιδιαίτερες ικανότητες και αντίληψη και ήξερε να κάνει κατασκευές από χαλκό. Ήρθε λοιπόν, στο βασιλιά Σολομώντα και του έκανε όλες τις σχετικές εργασίες.

15 Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.

16 Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.

17 Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os capitéis que estavam sobre o alto das colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

18 Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

19 Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

20 Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

21 Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

22 No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

O mar de fundição
2 Crônicas 4.1-5

15Έκανε δύο χάλκινους στύλους χυτούς, δεκαοκτώ πήχεις ύψος τον καθένα και με περίμετρο δώδεκα πήχεις.

16Επίσης κατασκεύασε δύο κιονόκρανα από χυτό χαλκό, για να τα βάλει στην κορυφή των στύλων. Το ύψος κάθε κιονόκρανου ήταν πέντε πήχεις.

Η εργασία των δύο στύλων
(Β΄ Χρ 3,15-17)

17Ο Χιράμ έφτιαξε επίσης διχτυωτά από αλυσίδες, για τα κιονόκρανα των δύο στύλων, εφτά για το καθένα.

18Επίσης έκανε μια διακόσμηση που έμοιαζε με ρόδια, κι έβαλε δύο σειρές πάνω στα διχτυωτά που σκέπαζαν το κάθε κιονόκρανο.

19Τα κιονόκρανα των δύο στύλων είχαν τη μορφή κρίνου ύψους τεσσάρων πήχεων

20και είχαν τοποθετηθεί πάνω σε μια κυκλική διόγκωση ακριβώς πάνω από τη δικτυωτή διακόσμηση. Επίσης υπήρχαν διακόσια ρόδια σε δύο σειρές γύρω από κάθε κιονόκρανο.

21Ο Χιράμ τοποθέτησε τους δύο στύλους στη στοά του ναού. Τον ένα τον έβαλε δεξιά και τον ονόμασε «Ιαχείν» (Ο Θεός θα στηρίξει) και τον άλλον αριστερά, και τον ονόμασε «Βοάζ» (Στο Θεό είναι η δύναμη).

22Στην κορυφή των στύλων υπήρχε αναπαράσταση κρίνων. Έτσι τελείωσε η εργασία των στύλων.

Η μεγάλη χάλκινη λεκάνη
(Β΄ Χρ 4,2-5)

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até à outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[24] Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[25] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[26] A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

Outros utensílios para o templo
2 Crônicas 4.6-22

[27] Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de comprimento, quatro de largura e três de altura;

[28] e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

[29] nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

[23]Επίσης ο Χιράμ κατασκεύασε τη λεγόμενη «θάλασσα». Ήταν μια μεγάλη, στρογγυλή, χάλκινη λεκάνη, με δέκα πήχεις διάμετρο, πέντε πήχεις ύψος και τριάντα πήχεις περίμετρο.

[24]Κάτω από τα χείλη της λεκάνης ολόγυρα, χυμένα σ' ένα σώμα μ' αυτήν, υπήρχαν ανάγλυφα διακοσμητικά σχήματα καρπών κολοκυθιάς, δέκα καρποί ανά πήχυ, σε δύο σειρές.

[25]Η λεκάνη στηριζόταν σε δώδεκα χάλκινα βόδια. Τρία έβλεπαν στο βορρά, τρία στη δύση, τρία στο νότο και τρία στην ανατολή. Η λεκάνη ήταν τοποθετημένη στην πλάτη τους, ενώ τα οπίσθιά τους ήταν στραμμένα προς το κέντρο.

[26]Το πάχος της ήταν μία παλάμη και τα χείλη της ήταν σαν χείλη ποτηριού, σαν λουλούδι κρίνου. Η χωρητικότητά της ήταν δύο χιλιάδες βαθ.

Οι χάλκινοι λουτήρες και οι βάσεις τους

[27]Επίσης ο Χιράμ κατασκεύασε δέκα βάσεις από χαλκό. Κάθε βάση είχε τέσσερις πήχεις μήκος, τέσσερις πήχεις πλάτος και τρεις πήχεις ύψος.

[28]Η κατασκευή τους ήταν ως εξής: Αποτελούνταν από πλαίσια τοποθετημένα ανάμεσα σε υποστηρίγματα.

[29]Πάνω στα πλαίσια και στα υποστηρίγματα υπήρχαν διακοσμήσεις από λιοντάρια, βόδια και χερουβίμ· κάτω από τα λιοντάρια και τα βόδια, ήταν κρεμασμένες σκαλιστές γιρλάντες.

[30] Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

[30]Κάθε βάση στηριζόταν σε τέσσερις χάλκινες ρόδες με χάλκινους άξονες. Στις τέσσερις γωνίες, κάτω από τη λεκάνη, υπήρχαν χάλκινα υποστηρίγματα χυτά, τα οποία δεν κατέβαιναν κάτω από τις γιρλάντες.

[31] A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um côvado e meio. Também nela havia entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

[31]Στο υψηλότερο μέρος της βάσης υπήρχε εσωτερικά ένα στρογγυλό άνοιγμα, διαμέτρου ενάμισυ πήχυ, υπερυψωμένο κατά έναν πήχυ, που χρησίμευε ως υποδοχή του λουτήρα. Υπήρχαν κι εκεί σκαλίσματα που τα μοτίβα τους ήταν τετράγωνα, όχι στρογγυλά.

[32] As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

[32]Οι τέσσερις ρόδες ήταν κάτω από τα πλαίσια και οι άξονές τους ενώνονταν με τη βάση. Η διάμετρος κάθε ρόδας ήταν ενάμισος πήχυς.

[33] As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

[33]Οι ρόδες αυτές ήταν κατασκευασμένες όπως της άμαξας. Οι άξονες των τροχών, οι στεφάνες, οι ακτίνες και οι κεφαλές των αξόνων τους, όλα ήταν χυτά από χαλκό.

[34] Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

[34]Τα τέσσερα υποστηρίγματα στις τέσσερις γωνίες κάθε βάσης ήταν ένα σώμα με τη βάση.

[35] No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

[35]Η επάνω επιφάνεια κάθε βάσης ήταν διακοσμημένη μ’ ένα κυκλικό περίζωμα, ύψους μισού πήχυ· τα υποστηρίγματά της και τα πλαίσιά της αποτελούσαν ένα σώμα με αυτήν.

[36] Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

[36]Στις πλάκες των υποστηριγμάτων και στα πλαίσιά τους ο Χιράμ χάραξε χερουβίμ, λέοντες και φοίνικες, ανάλογα με την ελεύθερη επιφάνειά τους και έβαλε γιρλάντες ολόγυρα.

[37] Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

[38] Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

[39] Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

[40] Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

[41] as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

[42] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[43] os dez suportes e as dez pias sobre eles;

[44] o mar com os doze bois por baixo;

[45] os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei

[37]Οι δέκα βάσεις ήταν κατασκευασμένες πανομοιότυπα. Όλες ήταν χυτές και είχαν το ίδιο μέγεθος και το ίδιο σχήμα.

[38]Μετά ο Χιράμ κατασκεύασε δέκα λουτήρες από χαλκό. Κάθε λουτήρας ήταν χωρητικότητας σαράντα βαθ και διαμέτρου τεσσάρων πήχεων. Τοποθετήθηκαν ένας πάνω σε κάθε βάση.

[39]Τοποθέτησε τους πέντε λουτήρες στη δεξιά πλευρά του ναού και τους πέντε στην αριστερή. Και τη μεγάλη χάλκινη λεκάνη την τοποθέτησε στη δεξιά πλευρά του ναού, νοτιοανατολικά.

Τα υλικά για την κατασκευή του ναού

(Β΄ Χρ 4,11–5,1)

[40]Τέλος ο Χιράμ κατασκεύασε τις σταχτοδόχες, τα φτυάρια και τις λεκάνες. Έτσι τελείωσε όλες τις εργασίες που του είχε αναθέσει ο βασιλιάς Σολομών για το ναό του Κυρίου:

[41]Κατασκεύασε τους δύο στύλους και τα στρογγυλά κιονόκρανα, στην κορυφή τους και τα δύο διχτυωτά από αλυσίδες, που κάλυπταν τα στρογγυλά κιονόκρανα, στην κορυφή των στύλων·

[42]τα τετρακόσια ρόδια για τα δύο διχτυωτά, δύο σειρές ρόδια για κάθε διχτυωτό·

[43]τους δέκα λουτήρες με τις βάσεις τους·

[44]τη χάλκινη λεκάνη και τα δώδεκα βόδια που τη βάσταζαν·

[45]τις σταχτοδόχες, τα φτυάρια και τις λεκάνες. Όλα αυτά τα σκεύη που ο βασιλιάς Σολομών παρήγγειλε στο Χιράμ

Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

46 Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

47 Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.

48 Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;

49 os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;

50 também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

As dádivas de Davi colocadas no templo
2 Crônicas 5.1

51 Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e

να κατασκευάσει για το ναό του Κυρίου, ήταν από λαμπερό χαλκό.

46Με διαταγή του βασιλιά, όλες αυτές οι κατασκευές έγιναν σε αργιλώδη περιοχή, στην κοιλάδα του Ιορδάνη, ανάμεσα στα χωριά Σουκκώθ και Σαρθάν.

47Όλα αυτά τα σκεύη, ο Σολομών τα άφησε αζύγιστα. Ήταν τόσο πολλά, που δεν ήταν δυνατό να υπολογιστεί το βάρος του χαλκού.

48Ο Σολομών επίσης διέταξε να κατασκευαστούν όλα τα σκεύη που προορίζονταν για το ναό του Κυρίου: το χρυσό θυσιαστήριο και η χρυσή τράπεζα, πάνω στην οποία τοποθετούσαν τους άρτους της προθέσεως·

49οι λυχνίες από καθαρό χρυσάφι, πέντε δεξιά και πέντε αριστερά, μπροστά στα άγια των αγίων, με τα διακοσμητικά λουλούδια· οι λύχνοι και οι λαβίδες από χρυσάφι·

50επίσης οι λεκάνες και τα λυχνοψάλιδα, τα περιρραντήρια, οι κρατήρες, τα θυμιατήρια και οι σχάρες από καθαρό χρυσάφι· οι μεντεσέδες των θυρών του ενδότερου τμήματος του ναού, που ονομαζόταν άγια των αγίων, καθώς και οι μεντεσέδες των εξωτερικών θυρών του κυρίως ναού, από χρυσάφι.

51Όταν είχε τελειώσει όλη η εργασία της ανοικοδόμησης του ναού του Κυρίου, ο βασιλιάς Σολομών έφερε τα ασημένια, τα χρυσά και διάφορα άλλα σκεύη, που ο πατέρας του ο Δαβίδ τα είχε αφιερώσει

os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca

2 Crônicas 5.2-14

[1] Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[2] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

[3] Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

[4] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.

[5] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[6] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

στον Κύριο, και τα τοποθέτησε στο θησαυροφυλάκιο του ναού.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 8

Η καθιέρωση του ναού ως κατοικίας του Κυρίου

(Β΄ Χρ 5,2–6,2)

[1]Μετά ο βασιλιάς Σολομών συγκέντρωσε στην Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του λαού Ισραήλ και τους αρχηγούς των φυλών και των συγγενειών τους, για να μεταφέρουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου από την Πόλη Δαβίδ, δηλαδή από τη Σιών, στο ναό.

[2]Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, όλοι αυτοί οι Ισραηλίτες μπροστά στο βασιλιά, μια που ήταν και η γιορτή του έβδομου μήνα, του Εθανίμ.

[3]Όταν συγκεντρώθηκαν οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, οι ιερείς σήκωσαν την κιβωτό

[4]και την έφεραν στο ναό. Με τη βοήθεια των λευιτών μετέφεραν και τη σκηνή του Μαρτυρίου καθώς και όλα τα ιερά σκεύη της σκηνής.

[5]Ο βασιλιάς Σολομών και όλη η ισραηλιτική κοινότητα που ήταν συγκεντρωμένη γύρω του μπροστά στην κιβωτό, λόγω της γιορτής, πρόσφεραν θυσία πρόβατα και βόδια τόσα πολλά, που ήταν αδύνατο να υπολογιστούν με ακρίβεια.

[6-7]Στη συνέχεια, οι ιερείς έφεραν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου στη θέση που είχε ετοιμαστεί γι’ αυτήν, στο ενδότερο τμήμα του ναού, στα άγια των

[7] Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

αγίων, και την τοποθέτησαν κάτω από τα ανοιχτά φτερά των χερουβίμ, έτσι ώστε να σκεπάζουν από πάνω την κιβωτό και τις δοκούς που τη μετέφεραν.

[8] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.

[8]Οι δοκοί όμως ήταν μεγάλες και οι άκρες τους φαίνονταν από τα άγια, δηλαδή το κυρίως τμήμα του ναού, που βρισκόταν μπροστά από τα άγια των αγίων. Απ' έξω όμως δε φαίνονταν· εκεί βρίσκεται η κιβωτός μέχρι σήμερα.

[9] Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.

[9]Μέσα στην κιβωτό δεν υπήρχε τίποτε άλλο, παρά μόνο οι δύο πέτρινες πλάκες, που τις είχε τοποθετήσει εκεί ο Μωυσής όταν ο Κύριος έκανε διαθήκη με τους Ισραηλίτες στο όρος Χωρήβ, μετά την έξοδό τους από την Αίγυπτο.

[10] Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,

[10]Όταν οι ιερείς βγήκαν από τα άγια, μια νεφέλη γέμισε το ναό του Κυρίου,

[11] de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

[11]έτσι που οι ιερείς δεν μπορούσαν εξαιτίας της να σταθούν και να προσφέρουν λατρεία. Η δόξα του Κυρίου είχε κατακλύσει το ναό.

Salomão fala ao povo

2 Crônicas 6.1-11

[12] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.

[12]Τότε ο Σολομών φώναξε: «Κύριε, έχεις πει ότι θέλεις να κατοικείς μέσα στο γνόφο.

[13] Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[13]Γι' αυτό κι εγώ έχτισα για σένα αυτόν το ναό, έναν τόπο για να κατοικείς αιώνια».

Εγκαινιάζεται ο ναός με λόγια ευλογίας

(Β΄ Χρ 6,3-21)

[14] Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;

[14]Καθώς ολόκληρη η ισραηλιτική κοινότητα στεκόταν μπροστά στο βασιλιά, εκείνος έστρεψε το πρόσωπό του και τους ευλόγησε.

[15] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[16] Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[17] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[18] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[19] Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[20] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[21] E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

Salomão ora a Deus

2 Crônicas 6.12-42

[15]Μετά είπε: «Ευλογημένος ας είναι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, που πραγματοποίησε με τη δύναμή του, εκείνο που είχε ο ίδιος υποσχεθεί στον πατέρα μου Δαβίδ!

[16]“Από την ημέρα που έβγαλα το λαό μου, τον Ισραήλ, από την Αίγυπτο” του είχε πει, “καμιά πόλη δε διάλεξα απ’ όλες τις φυλές του λαού Ισραήλ για να χτίσω εκεί ναό, όπου να λατρεύεται το όνομά μου. Διάλεξα όμως εσένα, Δαβίδ, για να γίνεις αρχηγός του λαού μου, του Ισραήλ”.

[17]Κι όταν ο πατέρας μου, σκόπευε να χτίσει ναό στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ,

[18]ο Κύριος του είπε: “ωραία ήταν η πρόθεσή σου να χτίσεις ναό στο όνομά μου.

[19]Δε θα χτίσεις όμως εσύ το ναό, αλλά ο γιος σου, που θα προέρχεται από σένα. Αυτός θα χτίσει το ναό στο όνομά μου”.

[20]Ο Κύριος πραγματοποίησε την υπόσχεσή του: Διαδέχθηκα εγώ τον πατέρα μου Δαβίδ στο θρόνο του Ισραήλ και έχτισα αυτόν το ναό στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ.

[21]Επίσης τοποθέτησα εκεί την κιβωτό, μέσα στην οποία υπάρχει η γραπτή διαθήκη που έκανε ο Κύριος με τους προγόνους μας, όταν τους έβγαλε από την Αίγυπτο».

[22] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

[23] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[24] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

[25] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

[26] Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

[27] Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[28] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

[22]Μετά στάθηκε ο Σολομών μπροστά στο θυσιαστήριο του Κυρίου, απέναντι σ' όλη την ισραηλιτική κοινότητα. Άπλωσε τα χέρια του στον ουρανό

[23]και είπε: «Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, δεν υπάρχει Θεός όμοιος μ' εσένα στον ουρανό πάνω κι εδώ κάτω στη γη. Τηρείς τη διαθήκη σου με τους δούλους σου και δεν παύεις να τους αγαπάς, όταν ζουν ενώπιόν σου με απόλυτη τιμιότητα.

[24]Όλα όσα εσύ ο ίδιος είχες υποσχεθεί στο δούλο σου το Δαβίδ, τον πατέρα μου, τα πραγματοποίησες σήμερα με τη δύναμή σου.

[25]Τώρα, λοιπόν, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, εκπλήρωσε και την υπόσχεση που έδωσες στον πατέρα μου, ότι αν οι απόγονοί του φροντίζουν να ζουν ενώπιόν σου με υπακοή, όπως εκείνος, θα υπάρχει πάντοτε κάποιος απ' αυτούς που θα βασιλεύει στον Ισραήλ μετά από κείνον.

[26]Ας πραγματοποιηθεί, λοιπόν τώρα Θεέ του Ισραήλ, η υπόσχεση που έδωσες στο δούλο σου Δαβίδ, τον πατέρα μου.

[27]»Πώς θα μπορούσες όμως, αλήθεια, εσύ Θεέ να κατοικήσεις στη γη; Οι ουρανοί και οι ουρανοί των ουρανών να σε χωρέσουν δεν μπορούν. Πώς, λοιπόν, θα σε χωρέσει αυτός εδώ ο ναός που έχτισα;

[28]Ωστόσο, Κύριε Θεέ μου, στρέψε μ' ευμένεια το πρόσωπό σου σ' εμένα, το δούλο σου, άκουσε την προσευχή μου και την παράκλησή μου, και δώσε αυτά που με κραυγές και δεήσεις σου ζητάω σήμερα, εγώ ο δούλος σου.

[29] Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[30] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

[31] Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

[32] ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[33] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

[34] ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

[29]Ας είναι ανοιχτά τα μάτια σου πάνω σ' ετούτο το ναό μέρα και νύχτα, πάνω στον τόπο, στον οποίο όρισες να λατρεύεται το όνομά σου. Άκουσε την προσευχή που σου απευθύνω εγώ, ο δούλος σου, από αυτόν εδώ τον τόπο.

[30]Άκουσε τις παρακλήσεις του δούλου σου και του λαού σου, του Ισραήλ, όταν στραμμένοι προς αυτόν εδώ τον τόπο θα προσευχόμαστε. Άκουσέ μας από τον ουρανό όπου κατοικείς· άκουσέ μας και συγχώρησέ μας».

Ο ναός ως τόπος προσευχής

(Β΄ Χρ 6,22-40)

[31]«Αν κάποιος κατηγορηθεί ότι αμάρτησε στο συνάνθρωπό του, και του ζητηθεί να πάρει όρκο για την αθωότητά του, κι έρθει και ορκιστεί μπροστά στο θυσιαστήριό σου, σ' αυτόν εδώ το ναό,

[32]τότε, εσύ Κύριε, άκουσε από τον ουρανό κι ενέργησε και απόδωσε το δίκαιο στους δούλους σου: Φανέρωσε την ενοχή του ασεβή και τιμώρησέ τον για την πράξη του· δικαίωσε τον δίκαιο και απόδωσέ του σύμφωνα με την αθωότητά του.

[33]»Αν συμβεί ο λαός σου, ο Ισραήλ, να νικηθεί από τον εχθρό, γιατί θα έχουν αμαρτήσει σ' εσένα, αλλά επιστρέψουν σ' εσένα και σε δοξολογήσουν, αν προσευχηθούν και σε ικετέψουν στο ναό αυτό,

[34]τότε, εσύ Κύριε, άκουσε από τον ουρανό και συγχώρησε την αμαρτία του λαού σου, του Ισραήλ, και φέρε τους πίσω ξανά στη χώρα που έδωσες στους προγόνους τους.

[35] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[35]»Αν κλείσει ο ουρανός και δε στέλνει βροχή, γιατί θα έχουν αμαρτήσει σ' εσένα, αλλά προσευχηθούν στον τόπο αυτό και σε δοξολογήσουν, αν ταπεινωμένοι από την τιμωρία που τους έστειλες, μετανοήσουν για την αμαρτία τους,

[36] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

[36]τότε, εσύ Κύριε, άκουσε από τους ουρανούς και συγχώρησε την αμαρτία των δούλων σου, του λαού σου του Ισραήλ, και δίδαξέ τους το σωστό δρόμο που θα πρέπει να βαδίζουν· στείλε βροχή στη χώρα αυτή που ανήκει σ' εσένα και τους την έχεις δώσει για ιδιοκτησία τους.

[37] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[37]»Αν πέσει πείνα στη χώρα ή θανατικό, αν έρθει λίβας ή μούχλα των σιτηρών ή ακρίδα κάθε είδους, αν οι εχθροί τους φτάσουν ως τις πόλεις τους και τις πολιορκήσουν ή έρθει οποιαδήποτε μάστιγα ή αρρώστια,

[38] toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[38]αλλά προσευχηθούν οι Ισραηλίτες, είτε ατομικά είτε ομαδικά, υψώνοντας τα χέρια τους προς τον ναό αυτό με τύψεις στην καρδιά τους,

[39] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

[39]τότε, εσύ Κύριε, άκουσε από τον ουρανό, όπου κατοικείς, συγχώρησέ τους κι ενέργησε αποδίδοντας στον καθένα σύμφωνα με τα έργα τους. Εσύ γνωρίζεις την καρδιά του καθενός· μόνον εσύ γνωρίζεις όλων των ανθρώπων τις καρδιές.

[40] para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[40]Έτσι θα σε σέβονται όσο θα ζουν στη χώρα αυτή που έδωσες στους προγόνους μας.

[41] Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

[42] (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,
[43] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[44] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

[45] ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

[46] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

[47] e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

[41]»Ακόμα κι έναν ξένο, που δεν ανήκει στο λαό σου, τον Ισραήλ, αλλά ήρθε από κάποια χώρα μακρινή επειδή άκουσε για σένα,
[42]πόσο μεγάλος είσαι και πόσο μεγάλη, πόσο ακαταμάχητη είναι η δύναμή σου, αν έρθει και προσευχηθεί στο ναό αυτό,
[43]άκουσέ τον κι αυτόν εσύ, Κύριε, από τον ουρανό όπου κατοικείς, και δώσ' του ό, τι σου ζητήσει. Έτσι θα σε γνωρίσουν όλα τα έθνη της γης και θα σε σέβονται, όπως ο λαός σου ο Ισραήλ· έτσι θα μάθουν ότι ο ναός αυτός που έχτισα είναι ο τόπος όπου εσύ λατρεύεσαι.
[44]»Όταν ο λαός σου θα πηγαίνει να πολεμήσει τους εχθρούς του, όπου εσύ τον στείλεις, αν προσευχηθεί σ' εσένα, τον Κύριο, στρέφοντας τα μάτια προς αυτή την πόλη που διάλεξες και προς το ναό που σου έχτισα,
[45]τότε εσύ, Κύριε, άκουσε από τον ουρανό την προσευχή τους και την παράκλησή τους και απόδωσε το δίκιο τους.
[46]»Αν αμαρτήσουν σ' εσένα –αφού κανείς δεν είναι αναμάρτητος– κι οργιστείς εναντίον τους και τους παραδώσεις στους εχθρούς τους κι αυτοί τους οδηγήσουν αιχμαλώτους σε εχθρική χώρα, κοντινή ή μακρινή,
[47]αλλά εκεί στη χώρα όπου θα βρίσκονται αιχμάλωτοι συνέλθουν και μετανοήσουν και σε παρακαλέσουν από 'κει και σου πουν: "αμαρτήσαμε, ανομήσαμε και αδικήσαμε",

48 e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

49 ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

50 perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

51 Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

52 para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

53 Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

Salomão abençoa ao povo

54 Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica, estando de joelhos e com as mãos

48αν επιστρέψουν σ’ εσένα μ’ όλη τους την καρδιά και την ψυχή, εκεί στη χώρα των εχθρών που τους αιχμαλώτισαν, και προσευχηθούν σ’ εσένα στραμμένοι προς τη χώρα τους, αυτήν που έδωσες στους προγόνους τους, προς την πόλη που διάλεξες και προς το ναό που έχτισα για σένα,

49τότε εσύ, Κύριε, άκουσε από τον ουρανό όπου κατοικείς, την προσευχή τους και την παράκλησή τους κι απόδωσέ τους το δίκιο τους.

50Συγχώρησέ τους που αμάρτησαν σ’ εσένα και σε παρήκουσαν και κάνε να τους σπλαχνισθούν εκείνοι που τους αιχμαλώτισαν και να τους δείξουν συμπόνια.

51Πράγματι, αυτοί είναι ο λαός σου που σου ανήκει, από τότε που τους έβγαλες από την Αίγυπτο, μέσα από το καμίνι που λιώνει το σίδερο.

52»Ας είναι πάντοτε ανοιχτά τα μάτια σου στην παράκληση του δούλου σου και στην παράκληση του λαού σου, του Ισραήλ, για να τους ακούς και να τους δίνεις ό, τι θα σου ζητούν.

53Γιατί εσύ τους ξεχώρισες μέσα απ’ όλους τους λαούς της γης για να είναι ο λαός που θα σου ανήκει, όπως το διακήρυξες με το Μωυσή, το δούλο σου, όταν έβγαζες τους προγόνους μας από την Αίγυπτο, Κύριε, Κύριε».

Λόγοι νουθεσίας προς το λαό

54Όταν τελείωσε ο Σολομών όλη αυτή την προσευχή και την παράκληση προς τον Κύριο, σηκώθηκε από μπροστά από το

estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

[55] pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

[56] Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

[57] O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

[58] a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

[59] Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

[60] para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

[61] Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

A conclusão da solenidade

2 Crônicas 7.4-10

θυσιαστήριο του Κυρίου, όπου ήταν γονατιστός με τα χέρια απλωμένα προς τον ουρανό,

[55]και στάθηκε κι ευλόγησε την ισραηλιτική κοινότητα με δυνατή φωνή:

[56]«Ευλογημένος», είπε, «ας είναι ο Κύριος, που έδωσε ησυχία στο λαό του, τον Ισραήλ, σύμφωνα με τις υποσχέσεις του! Καμιά απ’ όλες αυτές τις θαυμαστές υποσχέσεις, που έδωσε με το Μωυσή, το δούλο του, δεν έμεινε ανεκπλήρωτη.

[57]Ας είναι μαζί μας ο Κύριος, ο Θεός μας, καθώς ήταν μαζί με τους προγόνους μας! Ας μη μας αφήσει κι ας μη μας αποδιώξει.

[58]Ας στρέψει την καρδιά μας προς εκείνον τον ίδιο, για να ζούμε όπως θέλει εκείνος και να τηρούμε τις εντολές του, τους νόμους του και τα προστάγματα που έδωσε στους προγόνους μας.

[59]Ας θυμάται πάντοτε ο Κύριος, ο Θεός μας, τα λόγια αυτά των δεήσεών μου, ώστε ν’ αποδίδει σ’ εμένα και σ’ εσάς, το λαό του τον Ισραήλ, το δίκιο μας, ανάλογα με την ανάγκη της κάθε μέρας.

[60]Έτσι θα γνωρίσουν όλοι οι λαοί της γης ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· άλλος θεός κανένας δεν υπάρχει.

[61]Να είναι η καρδιά σας ολότελα αφοσιωμένη στον Κύριο, το Θεό μας, όπως είναι σήμερα, για να ζείτε σύμφωνα με τους νόμους του και τις εντολές του».

Η πρώτη τελετουργία στο ναό

(Β΄ Χρ 7,4-10)

[62] E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[63] Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

[64] No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[65] No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.

[66] No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

[62]Έπειτα ο βασιλιάς και όλοι οι Ισραηλίτες μαζί του πρόσφεραν θυσίες στον Κύριο.

[63]Ο Σολομών, πρόσφερε στον Κύριο θυσίες κοινωνίας, είκοσι δύο χιλιάδες βόδια και εκατόν είκοσι χιλιάδες πρόβατα. Έτσι, ο βασιλιάς και όλοι οι Ισραηλίτες εγκαινίασαν το ναό του Κυρίου.

[64]Την ίδια ημέρα ο βασιλιάς αγίασε το κέντρο της αυλής μπροστά στο ναό του Κυρίου. Το χάλκινο θυσιαστήριο μπροστά στην είσοδο του ναού ήταν μικρό για να δεχτεί όλες εκείνες τις θυσίες. Γι’ αυτό ο Σολομών χρησιμοποίησε την αυλή για να προσφέρει τα ολοκαυτώματα, τις αναίμακτες προσφορές και τα παχιά μέρη για τις θυσίες κοινωνίας.

[65]Επίσης ο Σολομών και μαζί του όλος ο λαός Ισραήλ έκαναν τη γιορτή της Σκηνοπηγίας ενώπιον του Κυρίου, του Θεού μας, για εφτά μέρες, σε μια τεράστια συγκέντρωση λαού· είχαν έρθει από παντού: από τα περίχωρα της Χαμάθ ως το χείμαρρο της Αιγύπτου.

[66]Την όγδοη μέρα ο βασιλιάς απέλυσε το λαό. Όλοι ευλόγησαν το βασιλιά κι έφυγαν για τα σπίτια τους χαρούμενοι κι ευχαριστημένοι, που ο Κύριος είχε δώσει πλούσιες τις ευλογίες του στο δούλο του το Δαβίδ και στον Ισραήλ, το λαό του.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão

2 Crônicas 7.11-22

[1] Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 9

Ο Κύριος εμφανίζεται για δεύτερη φορά στο Σολομώντα

(Β΄ Χρ 7,11-22)

[1]Όταν ο βασιλιάς Σολομών είχε τελειώσει το χτίσιμο του ναού του Κυρίου και του

a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,

[2] o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,

[3] e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

[4] Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[5] então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.

[6] Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[7] então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.

βασιλικού ανακτόρου, καθώς και όλων των οικοδομημάτων που ήθελε να χτίσει,

[2]του παρουσιάστηκε ο Κύριος για δεύτερη φορά, όπως του είχε παρουσιαστεί στη Γαβαών,

[3]και του είπε: «Άκουσα την προσευχή σου και την παράκληση που έκανες ενώπιόν μου, και αγίασα αυτόν το ναό που έχτισες, ώστε να λατρεύεται παντοτινά εδώ το όνομά μου. Τα μάτια μου και η καρδιά μου θα είναι σ' αυτόν για πάντα.

[4]Αν εσύ ακολουθήσεις ενώπιόν μου το δρόμο του πατέρα σου Δαβίδ με ειλικρίνεια και τιμιότητα, αν τηρείς όλα τα προστάγματά μου και τους νόμους μου,

[5]θα διατηρήσω σταθερό το θρόνο της βασιλείας σου στον Ισραήλ για πάντα, όπως υποσχέθηκα στον πατέρα σου, όταν του έλεγα ότι πάντα θα βασιλεύει κάποιος από τους απογόνους του στο θρόνο του Ισραήλ.

[6]»Αν όμως εσείς, Ισραηλίτες, και οι απόγονοί σας απομακρυνθείτε από μένα, αν πάψετε να τηρείτε τις εντολές και τους νόμους που σας έδωσα, και πάτε και λατρέψετε άλλους θεούς και τους προσκυνήσετε,

[7]τότε θα σας ξεριζώσω από τη χώρα που σας έχω δώσει. Κι αυτόν το ναό, που τον καθιέρωσα ως τόπο λατρείας μου, δε θα θέλω πια να τον ξέρω. Τότε όλοι οι λαοί θα ειρωνεύονται και θα περιγελούν τους Ισραηλίτες.

[8] E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[8]Όλοι όσοι περνούν μπροστά από τον υπέροχο αυτό ναό θα τρομάζουν και γεμάτοι έκπληξη θα λένε: "μα γιατί ο Κύριος φέρθηκε τόσο σκληρά σ' αυτή τη χώρα και σ' αυτόν το ναό; "

[9] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

[9]Και θα τους απαντούν: "οι Ισραηλίτες εγκατέλειψαν τον Κύριο, το Θεό τους, που είχε βγάλει τους προγόνους τους από την Αίγυπτο· επιδόθηκαν στη λατρεία άλλων θεών και τους προσκύνησαν. Γι' αυτό ο Κύριος έφερε πάνω τους όλο αυτό το κακό"».

As demais atividades de Salomão
2 Crônicas 8.1-18

Κατοπινές ενέργειες του Σολομώντα
(Β΄ Χρ 8,1-2)

[10] Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.

[10]Είκοσι χρόνια χρειάστηκε ο βασιλιάς Σολομών για να χτίσει τα δύο κτίρια, δηλαδή το ναό του Κυρίου και το δικό του ανάκτορο.

[11] Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.

[11]Στο μεταξύ ο βασιλιάς της Τύρου Χιράμ του προμήθευε ξύλα κέδρων, ξύλα πεύκου και χρυσάφι, όσο ήθελε. Μετά ο βασιλιάς Σολομών έδωσε στο Χιράμ είκοσι πόλεις στην Γαλιλαία.

[12] Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.

[12]Όταν ο Χιράμ ήρθε από την Τύρο να δει τις πόλεις που του έδωσε ο Σολομών, δεν του άρεσαν.

[13] Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.

[13]«Τι πόλεις είν' αυτές που μου δίνεις αδερφέ μου; » του είπε. Τις ονόμασε, λοιπόν, Περιοχή Καβούλ, κι έτσι είναι γνωστές μέχρι σήμερα.

[14] Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.

[14]Ο Χιράμ έστειλε στο βασιλιά εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσάφι.

Περαιτέρω κατασκευαστικά έργα του Σολομώντα
(Β΄ Χρ 8,3-18)

[15] A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do

[15]Ο βασιλιάς Σολομών επέβαλε αναγκαστική εργασία για να χτίσει το

SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;

ναό του Κυρίου, το ανάκτορό του, τη Μιλλώ και τα τείχη της Ιερουσαλήμ, καθώς και τις πόλεις Ασώρ, Μεγιδδώ και Γεζέρ.

16 porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.

16Ο Φαραώ, βασιλιάς της Αιγύπτου, είχε κυριέψει τη Γεζέρ και την είχε πυρπολήσει· σκότωσε τους κατοίκους της που ήταν Χαναναίοι, κι έδωσε την πόλη προίκα στην κόρη του, όταν την πήρε γυναίκα του ο Σολομών.

17 Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,

17Γι’ αυτό ο Σολομών ξανάχτισε τη Γεζέρ. Επίσης ανοικοδόμησε την Κάτω Βαιθ-Ωρών,

18 Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,

18τη Βααλάθ και την Ταμώρ, στην έρημο της χώρας.

19 todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades para os cavaleiros e o que desejou enfim edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

19Επίσης ο Σολομών έχτισε όλες τις πόλεις που θα του χρησίμευαν για ν’ αποθηκεύει τις προμήθειές του, τις πόλεις όπου θα στάθμευαν οι άμαξές του και τις πόλεις όπου θα έμεναν οι ιππείς του. Αποπεράτωσε όλες τις κατασκευές που είχε σχεδιάσει για μέσα στην Ιερουσαλήμ, στο Λίβανο και σ’ όλες τις άλλες χώρες της επικράτειάς του.

20 Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

21 a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

20-21Ο Σολομών χρησιμοποίησε εργάτες για αναγκαστική εργασία τους απογόνους των κατοίκων της Χαναάν, που οι Ισραηλίτες δεν τους είχαν εξολοθρέψει εντελώς όταν μπήκαν να κατακτήσουν τη χώρα. Αυτοί ήταν Αμορραίοι, Χετταίοι, Φερεζαίοι, Ευαίοι και Ιεβουσαίοι. Οι απόγονοί τους εξακολουθούν να είναι δούλοι μέχρι σήμερα.

22 Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de

22Στους Ισραηλίτες, όμως, δεν επέβαλε ο Σολομών αναγκαστική εργασία. Αυτοί

guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.

[23] Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.

[24] Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.

[25] Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.

[26] Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.

[27] Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.

[28] Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão

2 Crônicas 9.1-12

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do

ήταν πολεμιστές, αξιωματούχοι, άρχοντες και διοικητές στο στράτευμα, στις άμαξες, και στο ιππικό του.

[23]Πεντακόσιοι πενήντα ήταν οι επιστάτες που είχαν διοριστεί να εποπτεύουν τους εργάτες, οι οποίοι δούλευαν στα κατασκευαστικά έργα του Σολομώντα.

[24]Όταν η κόρη του Φαραώ έφυγε από την Πόλη Δαβίδ, και εγκαταστάθηκε στο ανάκτορο που της είχε χτίσει ο Σολομών, τότε αυτός έχτισε τη Μιλλώ.

Οι τακτές θυσίες του Σολομώντα

[25]Τρεις φορές τον χρόνο ο Σολομών πρόσφερε ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας στο θυσιαστήριο που είχε χτίσει στον Κύριο, και έκαιγε θυμίαμα ενώπιον του Κυρίου. Έτσι ο ναός ανταποκρινόταν στο λόγο ύπαρξής του.

Ο στόλος του Σολομώντα

[26]Ο βασιλιάς Σολομών κατασκεύασε επίσης πλοία στην Εσιών-Γάβερ, κοντά στην Αιλάθ, λιμάνι στην Ερυθρά Θάλασσα, στη χώρα των Εδωμιτών.

[27]Ο Χιράμ έστειλε έμπειρους ναυτικούς για να επανδρώσει το στόλο αυτόν, μαζί με τους ναυτικούς του Σολομώντα.

[28]Πήγαν όλοι με τα πλοία στην Οφείρ, απ' όπου έφεραν πίσω στο βασιλιά Σολομώντα τετρακόσια είκοσι τάλαντα χρυσάφι.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 10

Η βασίλισσα της Σαβά επισκέπτεται το Σολομώντα

(Β΄ Χρ 9,1-12)

[1-2]Η βασίλισσα της Σαβά άκουσε τις φήμες για το Σολομώντα και για το ναό

SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

2 Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

3 Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

4 Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

5 e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

6 e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

7 Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade: sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

8 Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

που είχε οικοδομήσει προς τιμήν του Κυρίου. Ήρθε, λοιπόν, στην Ιερουσαλήμ για να διαπιστώσει η ίδια τη σοφία του βασιλιά, θέτοντάς του δύσκολα ερωτήματα. Μαζί της είχε μια τεράστια ακολουθία και καμήλες φορτωμένες αρώματα, άφθονο χρυσάφι και πολύτιμα πετράδια. Κατά τη συνάντησή της με το Σολομώντα μίλησε μαζί του για όλα τα θέματα που είχε προετοιμαστεί να του αναφέρει.

3Ο Σολομών απάντησε σε όλα τα ερωτήματά της. Καμιά ερώτηση δεν έμεινε σκοτεινή που να μην μπορέσει ο βασιλιάς ν' απαντήσει.

4Η βασίλισσα της Σαβά άκουσε όλες τις σοφές παροιμίες του Σολομώντα και είδε το ανάκτορο που είχε χτίσει.

5Είδε τα φαγητά στο τραπέζι του και τα σπίτια των αξιωματούχων του· τη συμπεριφορά του υπηρετικού προσωπικού του και τις στολές αυτών που σέρβιραν τα φαγητά και τα ποτά· είδε και την πομπή με την οποία ο Σολομών ανέβαινε στο ναό του Κυρίου και έμεινε κατάπληκτη.

6Είπε, λοιπόν, στο βασιλιά: «Αλήθεια ήταν όλα αυτά που άκουγα στη χώρα μου για τα έργα σου και τη σοφία σου!

7Δεν πίστευα όμως στις διάφορες φήμες, ωσότου ήρθα και είδα με τα μάτια μου· ούτε τα μισά δεν μου είχαν πει. Η σοφία σου και τ' αγαθά σου, ξεπερνούν καθετί που άκουσα για σένα.

8Ευτυχείς είναι οι γυναίκες σου, ευτυχείς όλοι αυτοί οι αξιωματούχοι σου, που

[9] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

[10] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras preciosas; nunca mais veio especiaria em tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

[11] Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

[12] Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

[13] O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real. Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

As riquezas de Salomão

2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

στέκονται γύρω σου κι ακούνε συνέχεια τα σοφά σου λόγια.

[9]Ας είναι ευλογημένος ο Κύριος, ο Θεός σου, που σε διάλεξε να σε ανεβάσει στο θρόνο του Ισραήλ. Ο Κύριος αγαπάει πάντα τον Ισραήλ, γι' αυτό έκανε εσένα βασιλιά, για να κάνεις σωστή κρίση και να απονέμεις δικαιοσύνη».

[10]Μετά πρόσφερε στο βασιλιά εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσάφι και άφθονα αρώματα και πολύτιμα πετράδια. Δεν ξαναήρθαν ποτέ τόσα πολλά αρώματα, όσα δώρισε η βασίλισσα της Σαβά στο βασιλιά Σολομώντα.

[11]Τα πλοία του βασιλιά Χιράμ που είχαν φέρει χρυσάφι από την Οφείρ, είχαν φέρει από 'κει και πάρα πολλά ξύλα πεύκου και πολύτιμα πετράδια.

[12]Ο βασιλιάς με τα ξύλα του πεύκου έκανε ξυλουργικές κατασκευές στο ναό του Κυρίου και στο βασιλικό ανάκτορο· επίσης κατασκεύασε μ' αυτά τις κιθάρες και τις άρπες των ψαλμωδών. Τέτοια ξύλα πεύκου δεν έφτασαν, ούτε ξαναφάνηκαν στο λαό Ισραήλ μέχρι σήμερα.

[13]Ο βασιλιάς Σολομών δώρισε στη βασίλισσα της Σαβά όλα όσα αυτή επιθύμησε και του ζήτησε, χώρια τα δώρα που της πρόσφερε από μόνος του, αντάξια ενός βασιλιά σαν αυτόν. Έπειτα έφυγε και γύρισε στη χώρα της μαζί με τους ανθρώπους της.

Η χλιδή, τα πλούτη και η δύναμη του Σολομώντα

(Β΄ Χρ 9,13-28· 1,14-17)

[14] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

[15] além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

[16] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

[17] fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[18] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

[19] O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[20] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes.

[14]Το βάρος του χρυσού που ερχόταν στο Σολομώντα κάθε χρόνο ήταν εξακόσια εξήντα έξι τάλαντα χρυσού.

[15]Σ’ αυτά δεν περιλαμβάνεται το χρυσάφι που προερχόταν από τους φόρους εισαγωγών, που πλήρωναν τα εμπορικά πλοία, ή από τη φορολόγηση των εμπόρων ή τη φορολόγηση των βασιλιάδων της Αραβίας ή από τις εισπράξεις που πραγματοποιούσαν οι διοικητές των επαρχιών.

[16]Ο βασιλιάς Σολομών κατασκεύασε διακόσιες μεγάλες ασπίδες από σφυρήλατο χρυσό (κάθε ασπίδα καλύφθηκε με εξακόσιους σίκλους χρυσάφι)

[17]και τριακόσιες μικρές ασπίδες από σφυρήλατο χρυσό (καθεμιά καλύφθηκε με τρεις μνες χρυσάφι) και τις τοποθέτησε όλες στο οίκημα που ονομαζόταν «Δάσος του Λιβάνου», και αποτελούσε μέρος των ανακτόρων.

[18]Επίσης ο βασιλιάς κατασκεύασε έναν μεγάλο θρόνο από ελεφαντόδοντο και τον κάλυψε με καθαρό χρυσάφι.

[19]Ο θρόνος ήταν πάνω σε μια εξέδρα με έξι σκαλοπάτια και η πλάτη του θρόνου ήταν διακοσμημένη μ’ ένα κεφάλι ταύρου. Στις δυο πλευρές του καθίσματος υπήρχαν μπράτσα για τους αγκώνες και στα πλάγια τους ήταν σκαλισμένα δυο λιοντάρια.

[20]Στις άκρες των έξι βαθμίδων του θρόνου είχαν τοποθετηθεί ανά δύο αγάλματα λιονταριών, συνολικά δώδεκα λιοντάρια.

Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

Παρόμοιο έργο δεν είχε κατασκευαστεί σε κανένα άλλο βασίλειο.

21 Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata, porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.

21Όλα τα σκεύη για το ποτό του βασιλιά Σολομώντα ήταν από χρυσάφι και τα σκεύη του ανακτόρου, που ονομαζόταν «Δάσος του Λιβάνου», ήταν από χρυσάφι καθαρό. Τίποτα δεν ήταν από ασήμι. Στις μέρες του Σολομώντα το ασήμι δεν είχε καμιά αξία.

22 Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.

22Κι αυτό, επειδή ο βασιλιάς είχε το στόλο που ονομαζόταν «Θαρσείς», που μαζί με τα πλοία του βασιλιά Χιράμ έκαναν μακρινά ταξίδια. Μια φορά στα τρία χρόνια, τα πλοία «Θαρσείς» έρχονταν φορτωμένα χρυσάφι και ασήμι, ελεφαντόδοντο, πιθήκους και παγώνια.

23 Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

23Ο βασιλιάς Σολομών ξεπερνούσε όλους τους βασιλιάδες της γης στον πλούτο και στη σοφία.

24 Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

24Όλοι ήθελαν να τον δουν για ν' ακούσουν τα λόγια της σοφίας του, με την οποία τον είχε προικίσει ο Θεός.

25 Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.

25Κάθε χρόνο έφερνε καθένας το δώρο του, αντικείμενα ασημένια και χρυσά, ρούχα, όπλα και αρώματα, άλογα και μουλάρια.

26 Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

26Ο Σολομών συγκέντρωσε πολεμικές άμαξες και ιππικό. Είχε χίλιες τετρακόσιες άμαξες και δώδεκα χιλιάδες αρματηλάτες. Μέρος αυτών εγκατέστησε κοντά του στην Ιερουσαλήμ, και τους άλλους στις πόλεις όπου ήταν σταθμευμένες οι άμαξες.

27 Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em

27Ο βασιλιάς είχε κάνει το ασήμι να αφθονεί στην Ιερουσαλήμ σαν τα λιθάρια,

abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

28 Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

29 Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

1 Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras: moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

2 mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

3 Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

4 Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

και τους κέδρους να είναι πολυάριθμοι σαν τις συκομουριές στην πεδιάδα.

28Άλογα για το Σολομώντα έρχονταν από τη Μισραΐμ και από την Κωά. Οι έμποροι του βασιλιά τ’ αγόραζαν με χρήματα από την Κωά.

29Κάθε άμαξα που εισαγόταν από την Αίγυπτο στοίχιζε εξακόσιους σίκλους ασημένιους και κάθε άλογο εκατόν πενήντα σίκλους. Έτσι, όλοι οι βασιλιάδες των Χετταίων και των Συρίων αγόραζαν άλογα απ’ αυτούς.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 11

Αποστασία του Σολομώντα από το Θεό

1Ο βασιλιάς Σολομών αγάπησε πολλές ξένες γυναίκες, εκτός από την κόρη του Φαραώ: Μωαβίτισσες, Αμμωνίτισσες, Εδωμίτισσες, Σιδώνιες, Χετταίες,

2γυναίκες από έθνη για τα οποία ο Κύριος είχε πει στους Ισραηλίτες: «Δε θα συγγενέψετε μ’ αυτά τα έθνη κι αυτά δεν πρέπει να συγγενέψουν μ’ εσάς, για να μη σας παρασύρουν στη λατρεία των θεών τους». Σ’ αυτές όλες τις γυναίκες ο Σολομών αφοσιώθηκε με αγάπη.

3Είχε εφτακόσιες συζύγους-πριγκίπισσες και τριακόσιες παλλακίδες. Όλες αυτές τον επηρέασαν τόσο, που η καρδιά του έπαψε να είναι αφοσιωμένη στο Θεό.

4Όταν γέρασε, οι γυναίκες του του γύρισαν τα μυαλά και λάτρεψε άλλους θεούς· η καρδιά του δεν ήταν αφοσιωμένη στον Κύριο, το Θεό του, όπως η καρδιά του Δαβίδ, του πατέρα του.

[5] Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

[6] Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

[7] Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

[8] Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

A ira de Deus contra Salomão

[9] Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

[10] E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

[11] Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

[12] Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

[13] Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi,

[5]Λάτρεψε την Αστάρτη, που ήταν θεά των Σιδωνίων και τον Μιλκώμ, το βδέλυγμα των Αμμωνιτών.

[6]Έπραξε ό, τι δυσαρεστούσε τον Κύριο και δεν τον ακολούθησε πιστά, όπως ο πατέρας του ο Δαβίδ.

[7]Εκείνη την εποχή ο Σολομών καθιέρωσε ιερόν τόπο για τον Χεμώς, το βδέλυγμα της Μωάβ, στο βουνό που βρίσκεται απέναντι από την Ιερουσαλήμ, καθώς και για τον Μιλκώμ, το βδέλυγμα των Αμμωνιτών.

[8]Το ίδιο έκανε για όλους τους θεούς των ξένων γυναικών του, για να μπορούν αυτές να θυμιάζουν και να θυσιάζουν στους θεούς τους.

[9-10]Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, είχε φανερωθεί δύο φορές στο Σολομώντα και τον είχε διατάξει ακριβώς αυτό: να μη λατρέψει άλλους θεούς. Ο βασιλιάς όμως ξέχασε τον Κύριο και δεν τήρησε τις εντολές του. Γι' αυτό κι ο Κύριος οργίστηκε εναντίον του

[11]και του είπε: «Επειδή φέρθηκες μ' αυτό τον τρόπο και δεν τήρησες τη συμφωνία μου και τους νόμους που εγώ σου είχα ορίσει, θα πάρω εξάπαντος τη βασιλεία από σένα και θα τη δώσω στο δούλο σου.

[12]Αλλά δεν θα το κάνω αυτό στις μέρες σου, για χάρη του Δαβίδ, του πατέρα σου. Από τα χέρια του γιου σου θα την πάρω.

[13]Ωστόσο δε θα πάρω ολόκληρη τη βασιλεία. Θ' αφήσω στο γιο σου μία φυλή, για χάρη του Δαβίδ, του δούλου

meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

Deus suscita adversários contra Salomão

14 Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

15 Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

16 (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)

17 Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

18 Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito, o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

19 Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,

20 a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

21 Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que

μου, και για χάρη της Ιερουσαλήμ, της εκλεκτής μου πόλης».

Ο Θεός ξεσηκώνει αντίπαλο στο Σολομώντα

14Τότε ξεσήκωσε ο Κύριος εναντίον του Σολομώντα έναν εχθρό του, έναν Εδωμίτη που λεγόταν Αδάδ, απόγονο του βασιλικού οίκου της Εδώμ.

15-16Την εποχή που ο Δαβίδ κατέλαβε το βασίλειο της Εδώμ, ο αρχιστράτηγος Ιωάβ είχε πάει με το στρατό κι έμεινε εκεί έξι μήνες, προκειμένου να θάψει τους νεκρούς στρατιώτες των Ισραηλιτών. Τότε σκότωσε και όλα τα αρσενικά της Εδώμ.

17Από κείνη τη σφαγή γλίτωσε ο νεαρός τότε Αδάδ και μαζί του αρκετοί Εδωμίτες, δούλοι του πατέρα του, οι οποίοι κατέφυγαν στην Αίγυπτο.

18Έφυγαν όλοι τους από την περιοχή της Μαδιάμ και πήγαν στην έρημο Φαράν· από ’κει πήραν μαζί τους μερικούς άντρες και πήγαν στην Αίγυπτο, στο Φαραώ. Αυτός πρόσφερε στον Αδάδ στέγη και κτήματα και διέταξε να του δοθούν τρόφιμα για τη διατροφή του.

19Ο νεαρός Αδάδ απέκτησε την εύνοια του Φαραώ, ο οποίος του έδωσε γυναίκα την αδερφή της γυναίκας του, της βασίλισσας Ταχπενές.

20Η αδερφή της Ταχπενές γέννησε στον Αδάδ γιο, το Γενουβάθ, τον οποίο τον ανέθρεψε η ίδια μέσα στο ανάκτορο του Φαραώ. Εκεί ο Γενουβάθ ζούσε συντροφιά με τους κανονικούς γιους του Φαραώ.

21Όταν έμαθε ο Αδάδ στην Αίγυπτο ότι πέθανε ο Δαβίδ κι ο αρχιστράτηγος Ιωάβ,

Joabe, comandante do exército, era morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

είπε στο Φαραώ: «Άφησέ με να γυρίσω στην πατρίδα μου».

22 Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.

22Ο Φαραώ τον ρώτησε: «Τι σου λείπει κοντά μου και ζητάς να γυρίσεις στην πατρίδα σου; » Αυτός είπε: «Τίποτα. Άφησέ με, όμως, να γυρίσω».

23 Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

23Αλλά ο Θεός ξεσήκωσε ενάντια στο Σολομώντα κι άλλον εχθρό: το Ρεζών, γιο του Ελιαδά. Ο Ρεζών είχε δραπετεύσει από τον κύριό του, τον Αδαδέζερ, βασιλιά της Σωβά.

24 Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

24Την εποχή που ο Δαβίδ είχε κατατροπώσει το στρατό του Αδεδέζερ, ο Ρεζών συγκέντρωσε γύρω του διάφορους ανθρώπους κι είχε γίνει αρχηγός συμμορίας. Κατέφυγε στη Δαμασκό όπου και εγκαταστάθηκε και κατέληξε να πάρει εκεί την εξουσία στα χέρια του.

25 Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

25Ο Ρεζών ήταν, λοιπόν, εχθρός των Ισραηλιτών, όλο το διάστημα της βασιλείας του Σολομώντα. Και ως βασιλιάς των Συρίων έκανε το ίδιο κακό που είχε κάνει και ο Αδάδ: έτρεφε μίσος για τους Ισραηλίτες.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

Αναγγελία της τιμωρίας για την απείθεια του Σολομώντα

26 Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

26Ο Ιεροβοάμ, γιος του Ναβάτ, ήταν ένας Εφραϊμίτης από την περιοχή της Σαρηδά. Η μάνα του ήταν χήρα κι ονομαζόταν Σερουά. Ο ίδιος ήταν στην υπηρεσία του βασιλιά Σολομώντα αλλά επαναστάτησε εναντίον του.

27 Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a

27Η ιστορία αυτής της εξέγερσης έχει ως εξής: Ήταν η εποχή που ο Σολομών έχτιζε τη Μιλλώ και έκλεινε το άνοιγμα του

Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

[28] Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

[29] Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

[30] Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

[31] e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

[32] Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

[33] Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

τείχους της Πόλης Δαβίδ, του πατέρα του.

[28]Ο Ιεροβοάμ ήταν ικανός και δυνατός· ο Σολομών είδε ότι ο νέος αυτός ήταν εργατικός και τον διόρισε επιστάτη στην όλη αναγκαστική εργασία των φυλών Εφραΐμ και Μανασσή.

[29]Μια μέρα που ο Ιεροβοάμ έβγαινε από την Ιερουσαλήμ, τον συνάντησε στον δρόμο ο προφήτης Αχιά, ο Σιλωνίτης, φορώντας έναν καινούριο μανδύα. Οι δυο τους ήσαν μόνοι στην εξοχή.

[30]Τότε ο Αχιά έβγαλε τον καινούριο μανδύα που φορούσε και τον έσχισε σε δώδεκα κομμάτια.

[31]«Πάρε για τον εαυτό σου τα δέκα κομμάτια» είπε στον Ιεροβοάμ, «γιατί ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει τα εξής: “θα πάρω τη βασιλεία από το Σολομώντα και θα δώσω σ’ εσένα τις δέκα φυλές.

[32]Σ’ αυτόν θα μείνει μόνο μία φυλή, κι αυτό για χάρη του δούλου μου, του Δαβίδ, και για χάρη της Ιερουσαλήμ, της πόλης που τη διάλεξα μέσα απ’ όλες τις φυλές του Ισραήλ.

[33]Οι Ισραηλίτες με εγκατέλειψαν και προσκύνησαν την Αστάρτη, θεά των Σιδωνίων, τον Χεμώς, θεό των Μωαβιτών, και το Μιλχώμ, το θεό των Αμμωνιτών. Δεν ακολούθησαν το δρόμο που τους είχε υποδείξει, για να κάνουν εκείνο που είναι στα μάτια μου σωστό και να τηρούν τους νόμους μου και τις εντολές μου, όπως ο Δαβίδ, ο πατέρας του Σολομώντα.

34 Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

35 Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

36 E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

37 Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

38 Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

39 Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

40 Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

A morte de Salomão
2 Crônicas 9.29-31

34Ωστόσο δε θα πάρω από το Σολομώντα ολόκληρη τη βασιλεία, αλλά θα τον αφήσω να είναι ηγεμόνας όσο θα ζει, για χάρη του Δαβίδ του εκλεκτού δούλου μου, που τήρησε τις εντολές μου και τους νόμους μου.

35Θα πάρω, όμως, το βασίλειο, δηλαδή τις δέκα φυλές, από το γιο του και θα το δώσω σ’ εσένα.

36Στο γιο του θ’ αφήσω μία φυλή, για να υπάρχει πάντα ενώπιόν μου ένας απόγονος του Δαβίδ, του δούλου μου, στην Ιερουσαλήμ, την πόλη που διάλεξα για τον εαυτό μου, για να λατρεύεται το όνομά μου σ’ αυτήν.

37Κι εσένα, Ιεροβοάμ, θα σε πάρω και θα σε κάνω βασιλιά όπως το επιθυμείς: Θα βασιλέψεις στον Ισραήλ.

38Κι αν υπακούς σε όλα όσα θα σε διατάζω, αν βαδίζεις στους δρόμους μου, αν κάνεις ό, τι εγώ θεωρώ σωστό, αν τηρείς τους νόμους μου και τις εντολές μου, όπως έκανε ο δούλος μου ο Δαβίδ, τότε εγώ θα είμαι μαζί σου και θα σου χαρίσω σταθερή δυναστεία, όπως έκανα στο Δαβίδ. Θα σου δώσω τον Ισραήλ,

39για να ταπεινώσω τους απογόνους του Δαβίδ· αλλά αυτό δε θα κρατήσει για πάντα”».

40Γι’ αυτό ο Σολομών ζητούσε να σκοτώσει τον Ιεροβοάμ, αλλά εκείνος κατέφυγε στην Αίγυπτο, στο Φαραώ Σισάκ. Εκεί έμεινε ωσότου πέθανε ο Σολομών.

Θάνατος του Σολομώντα
(Β΄ Χρ 9,29-31)

[41] Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

[42] Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[43] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[41]Η υπόλοιπη ιστορία του Σολομώντα, τα πεπραγμένα της διακυβέρνησής του και η σοφία του, είναι όλα καταχωρισμένα στο βιβλίο των Πράξεων του Σολομώντα.

[42]Σαράντα χρόνια βασίλεψε από την Ιερουσαλήμ σ' ολόκληρο τον Ισραήλ.

[43]Όταν πέθανε, τον έθαψαν κοντά στον πατέρα του στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ροβοάμ.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos
2 Crônicas 10.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 12

Ανταρσία των Δέκα φυλών του Ισραήλ
(Β΄ Χρ 10,1-15)

[1]Ο Ροβοάμ πήγε στη Συχέμ, γιατί εκεί είχαν συγκεντρωθεί οι βόρειες φυλές, δηλαδή του Ισραήλ, για να τον ανακηρύξουν βασιλιά.

[2]Ο Ιεροβοάμ, γιος του Ναβάτ, βρισκόταν ακόμα στην Αίγυπτο, όπου είχε καταφύγει για να γλιτώσει από το βασιλιά Σολομώντα. Όταν έμαθε για τη συγκέντρωση στη Συχέμ, σκέφτηκε να παραμείνει στην Αίγυπτο.

[3]Έστειλαν όμως και τον κάλεσαν κι έτσι γύρισε. Πήγαν, λοιπόν, αυτός κι όλη η ισραηλιτική κοινότητα στο Ροβοάμ και του είπαν:

[4]«Ο πατέρας σου έβαλε βαρύ ζυγό πάνω μας. Αν τώρα εσύ ελαφρύνεις το ζυγό της σκληρής δουλειάς που μας επιφόρτισε ο πατέρας σου, τότε θα σε υπηρετούμε».

[5]Ο Ροβοάμ τους είπε: «Φύγετε και μετά από τρεις μέρες ελάτε πάλι να με συναντήσετε». Έτσι ο λαός διαλύθηκε.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e, atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

[6]Ο βασιλιάς συμβουλεύτηκε τους πρεσβυτέρους, που ο πατέρας του ο Σολομών είχε στην υπηρεσία του όταν ζούσε. «Τι με συμβουλεύετε ν’ απαντήσω σ’ αυτόν το λαό; » τους ρώτησε.

[7]Εκείνοι του απάντησαν: «Αν δείξεις πως είσαι πρόθυμος να υπηρετήσεις αυτόν το λαό και τους απαντήσεις με λόγια καλοσυνάτα, θα τους έχεις δούλους σου για πάντα».

[8]Αυτός όμως απέρριψε τη συμβουλή των πρεσβυτέρων και πήγε και ζήτησε τη συμβουλή των νεαρών, που τον περιστοίχιζαν και είχαν μεγαλώσει μαζί.

[9]«Τι με συμβουλεύετε», τους ρώτησε, «ν’ απαντήσω σ’ αυτόν το λαό, που μου ζητάνε να τους ελαφρώσω το ζυγό που έχει βάλει πάνω τους ο πατέρας μου; »

[10]Οι νεαροί τού απάντησαν: «Άκου τι θα πεις στο λαό αυτό, που σου παραπονούνται για το βαρύ ζυγό του πατέρα σου και ζητούν να τους τον ελαφρώσεις: “το μικρό μου δάκτυλο είναι πιο χοντρό από το γοφό του πατέρα μου.

[11]Ο πατέρας μου”, πες τους, “σας φόρτωσε ζυγό βαρύ, αλλά εγώ θα σας τον κάνω ασήκωτο. Ο πατέρας μου σας τιμωρούσε με απλά μαστίγια· εγώ θα σας τιμωρώ με μαστίγια που θα ’χουν σίδερα στην άκρη”».

[12]Την τρίτη μέρα ήρθαν ο Ιεροβοάμ και όλος ο λαός μπροστά στο βασιλιά Ροβοάμ, όπως τους είχε πει.

[13] Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

[14] e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

Dez tribos seguem Jeroboão

2 Crônicas 10.16-19

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados; porém todo o Israel o apedrejou, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[13]Τότε ο βασιλιάς μίλησε στο λαό σκληρά και δεν ακολούθησε τη συμβουλή που του έδωσαν οι πρεσβύτεροι.

[14]Τους μίλησε κατά πώς τον συμβούλεψαν οι νεαροί: «Ο πατέρας μου έβαλε πάνω σας βαρύ ζυγό», τους είπε, «αλλά εγώ θα σας τον κάνω ασήκωτο. Ο πατέρας μου σας τιμωρούσε με απλά μαστίγια· εγώ θα σας τιμωρώ με μαστίγια που θα ’χουν σίδερα στην άκρη».

[15]Έτσι ο βασιλιάς δεν έκανε δεκτά τα αιτήματα του λαού, γιατί αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Έπρεπε ο Κύριος να πραγματοποιήσει την υπόσχεση που είχε δώσει στον Ιεροβοάμ, γιο του Ναβάτ, με τον προφήτη Αχιά, το Σιλωνίτη.

Ο Ισραήλ αποσπάται από τη δυναστεία του Δαβίδ

(Β΄ Χρ 10,16-19)

[16]Όταν οι Ισραηλίτες του βορρά είδαν ότι ο βασιλιάς δεν τους άκουσε, του αποκρίθηκαν: «Εμείς δεν έχουμε καμιά σχέση με το Δαβίδ, τίποτα κοινό με το γιο του Ιεσσαί. Στα σπίτια σας, Ισραηλίτες! Φρόντισε τώρα για τους απογόνους σου, Δαβίδ! » Έτσι οι Ισραηλίτες έφυγαν για τα σπίτια τους.

[17]Ο Ροβοάμ έγινε βασιλιάς μόνο στους Ισραηλίτες που κατοικούσαν στις πόλεις του Ιούδα.

[18]Κι όταν έστειλε στους Ισραηλίτες του βορρά τον Αδωράμ, επόπτη των αναγκαστικών έργων, αυτοί τον έπιασαν και τον σκότωσαν με λιθοβολισμό. Μετά απ’ αυτό, ο βασιλιάς Ροβοάμ ανέβηκε εσπευσμένα στην άμαξά του κι έφυγε για την Ιερουσαλήμ.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

[20] Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

2 Crônicas 11.1-4

[21] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

[22] Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[23] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

[24] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

A idolatria de Jeroboão

[25] Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

[19]Έτσι οι φυλές του βορείου Ισραήλ ανεξαρτητοποιήθηκαν από τη δυναστεία του Δαβίδ, κι αυτό ισχύει μέχρι σήμερα.

[20]Όταν οι Ισραηλίτες του βορρά είδαν ότι είχε πια επιστρέψει ο Ιεροβοάμ, έστειλαν και τον κάλεσαν στη συνέλευση και τον ανακήρυξαν βασιλιά του Ισραήλ. Κανένας δεν ακολούθησε τους απογόνους του Δαβίδ, παρά μόνο η φυλή Ιούδα.

Ο Θεός αποτρέπει τον εμφύλιο πόλεμο

[21]Όταν ο Ροβοάμ ήρθε στην Ιερουσαλήμ, συγκέντρωσε απ’ όλη τη φυλή Ιούδα και τη φυλή Βενιαμίν εκατόν ογδόντα χιλιάδες επίλεκτους πολεμιστές, για να χτυπήσουν το βασίλειο του Ισραήλ και να εγκαταστήσουν αυτόν βασιλιά, που ήταν γιος του Σολομώντα.

[22]Ο Κύριος όμως μίλησε στο Σεμαΐα, τον άνθρωπο του Θεού, και του είπε:

[23-24]«Πες εκ μέρους μου στο Ροβοάμ, γιο του Σολομώντα και βασιλιά του Ιούδα, καθώς και σ’ όλο το λαό των φυλών Ιούδα και Βενιαμίν τα εξής: “μην πάτε να πολεμήσετε τ’ αδέρφια σας, τους Ισραηλίτες. Να γυρίσετε καθένας στο σπίτι του, γιατί εγώ τα αποφάσισα όλα αυτά”». Εκείνοι, όταν άκουσαν την προσταγή του Κυρίου, υπάκουσαν και διαλύθηκαν.

Ο Ιεροβοάμ παρασύρει τον Ισραήλ στην αμαρτία

[25]Ο Ιεροβοάμ οχύρωσε τη Συχέμ στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ κι εγκαταστάθηκε σ’ αυτήν· μετά πήγε και οχύρωσε την πόλη Φανουήλ.

[26] Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.

[27] Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.

[28] Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

[29] Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

[30] E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.

[31] Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.

[32] Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.

[26]Έκανε όμως την εξής σκέψη: «Όπως έχουν τώρα τα πράγματα, η βασιλεία μου θα περάσει πίσω στους απογόνους του Δαβίδ.

[27]Αν ο λαός αυτός αρχίσει ν' ανεβαίνει στην Ιερουσαλήμ για να προσφέρει θυσίες στο ναό του Κυρίου, τότε η καρδιά τους θα στραφεί στον προηγούμενο κύριό τους, το Ροβοάμ, βασιλιά του Ιούδα, κι εμένα θα με σκοτώσουν».

[28]Έτσι ο βασιλιάς σκέφτηκε και κατασκεύασε δύο χρυσά μοσχάρια και είπε στο λαό: «Αρκετά μέχρι τώρα ανεβαίνατε στην Ιερουσαλήμ. Νάτοι, εδώ είναι οι θεοί σας, Ισραηλίτες, που σας έβγαλαν από την Αίγυπτο! »

[29]Και τοποθέτησε το ένα μοσχάρι στη Βαιθήλ και το άλλο το παραχώρησε στη Δαν.

[30]Αυτό το πράγμα όμως ήταν αιτία αμαρτίας. Ο λαός συνόδεψε με πομπή τον ένα θεό ως τη Δαν.

[31]Ο Ιεροβοάμ καθιέρωσε ιερούς τόπους και διόρισε ιερείς από το λαό, οι οποίοι δεν ανήκαν στη φυλή Λευί.

[32]Επίσης όρισε ως επίσημη γιορτή τη δέκατη πέμπτη μέρα του όγδοου μήνα, αντίστοιχη της γιορτής του Ιούδα και πρόσφερε ο ίδιος τις θυσίες στο θυσιαστήριο. Αυτό συνέβη στη Βαιθήλ, όπου και θυσίασε στα μοσχάρια που είχε κατασκευάσει και τα είχε στήσει εκεί. Επίσης εγκατέστησε τους ιερείς των ιερών

τόπων, τους οποίους τόπους ο ίδιος είχε καθιερώσει.

Ο προφήτης του Ιούδα προειδοποιεί τον Ιεροβοάμ

[33] No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

[33]Τη δέκατη πέμπτη μέρα, λοιπόν, του όγδοου μήνα, ημερομηνία δηλαδή που ο ίδιος επινόησε, ο Ιεροβοάμ πήγε στον ιερό τόπο που είχε καθιερώσει στη Βαιθήλ κι ανέβηκε στο θυσιαστήριο για να προσφέρει το θυμίαμα, συμμετέχοντας έτσι στη γιορτή που είχε θεσπίσει για το λαό του Ισραήλ.

1 Reis 13

Um profeta prediz contra o altar

[1] Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

[2] Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

[3] Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

[4] Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 13

[1]Με εντολή του Κυρίου, όμως, είχε πάει στη Βαιθήλ κι ένας προφήτης από τη χώρα του Ιούδα. Και τη στιγμή που ο Ιεροβοάμ στεκόταν μπροστά στο θυσιαστήριο για να προσφέρει το θυμίαμα, [2]ο προφήτης απηύθυνε στο θυσιαστήριο το λόγο του Κυρίου: «Θυσιαστήριο, θυσιαστήριο», είπε, «να τι λέει ο Κύριος: “ένας γιος θα γεννηθεί από τους απογόνους του Δαβίδ, που το όνομά του θα είναι Ιωσίας. Αυτός θα θυσιάσει πάνω σου τους ιερείς των ιερών τόπων, εκεί όπου αυτοί τώρα προσφέρουν τη θυσία του θυμιάματος, και θα κάψει πάνω σου κόκαλα ανθρώπων”».

[3]Κι αμέσως μετά είπε: «Να ποιο θα είναι το σημείο ότι μίλησε ο Κύριος: το θυσιαστήριο αυτό θα σπάσει και θα χυθεί η στάχτη που είναι πάνω του».

[4]Όταν ο βασιλιάς Ιεροβοάμ άκουσε τα λόγια που είπε ο προφήτης εναντίον του θυσιαστηρίου της Βαιθήλ, άπλωσε το χέρι

sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

του πάνω από το θυσιαστήριο εναντίον του προφήτη και πρόσταξε: «Πιάστε τον! » Αλλά το χέρι του ξεράθηκε και δεν μπορούσε να το ξαναφέρει στη θέση του.

5 O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

5Τότε έσπασε το θυσιαστήριο και χύθηκε η στάχτη του, σύμφωνα με το σημείο που έδωσε ο προφήτης με εντολή του Κυρίου.

6 Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a mão. Então, o homem de Deus implorou o favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

6Ο βασιλιάς τότε αποκρίθηκε στον προφήτη: «Παρακάλεσε, λοιπόν, τον Κύριο, το Θεό σου, και προσευχήσου για μένα, να γυρίσει το χέρι μου στη θέση του». Ο προφήτης παρακάλεσε τον Κύριο να γυρίσει το χέρι του βασιλιά στη θέση του, και το χέρι έγινε όπως πρώτα.

7 Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

7Ο βασιλιάς είπε στον προφήτη: «Έλα μαζί μου σπίτι να φας για να πάρεις δύναμη και θα σου κάνω κι ένα δώρο».

8 Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

8Ο προφήτης όμως του απάντησε: «Ακόμα κι αν μου ’δινες το μισό από το σπίτι σου, δε θα ερχόμουν μαζί σου. Δε θα φάω και δε θα πιω τίποτε σ’ αυτόν εδώ τον τόπο,

9 Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

9γιατί αυτή η εντολή μού δόθηκε με το λόγο του Κυρίου: “δε θα φας ούτε θα πιεις τίποτα, ούτε θα γυρίσεις πίσω από τον ίδιο δρόμο που ήρθες”».

10 E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

10Έτσι έφυγε ο προφήτης κι ακολούθησε δρόμο διαφορετικό από ’κείνον που είχε πάρει για να έρθει στη Βαιθήλ.

A desobediência e o castigo do profeta

11 Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

12 Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho

Ο προφήτης παραβαίνει την εντολή του Θεού

11Στη Βαιθήλ κατοικούσε ένας γέροντας προφήτης. Οι γιοι του ήρθαν και του διηγήθηκαν όλα όσα έκανε ο άνθρωπος του Θεού εκείνη την ημέρα στη Βαιθήλ, καθώς και τα λόγια που είπε στο βασιλιά.

12Ο πατέρας τους τους ρώτησε: «Ποιο δρόμο πήρε ο προφήτης; » Οι γιοι του του

por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

[13] Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

[14] E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

[15] Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.

[16] Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.

[17] Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.

[18] Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)

[19] Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.

[20] Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;

[21] e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do

έδειξαν το δρόμο που πήρε ο άνθρωπος του Θεού που είχε έρθει απ’ τον Ιούδα.

[13]Τότε είπε στους γιους του: «Σαμαρώστε μου το γαϊδούρι». Του το σαμάρωσαν, ανέβηκε πάνω του,

[14]κι ακολούθησε το δρόμο που είχε πάρει ο άνθρωπος του Θεού. Τον βρήκε να κάθεται κάτω από μια βελανιδιά, και τον ρώτησε: «Εσύ είσαι ο άνθρωπος του Θεού, που ήρθε από τη χώρα του Ιούδα; » Εκείνος απάντησε: «Εγώ είμαι».

[15]«Έλα μαζί μου, στο σπίτι», του λέει, «να φας κάτι».

[16]Ο προφήτης απάντησε: «Δεν μπορώ να γυρίσω και να έρθω μαζί σου. Δε θα φάω και δε θα πιω τίποτε μαζί σου σ’ αυτόν εδώ τον τόπο.

[17]Η εντολή που μου δόθηκε με το λόγο του Θεού είναι να μη φάω και να μην πιω τίποτα εδώ, μήτε να γυρίσω πίσω από το δρόμο απ’ όπου είχα έρθει».

[18]Ο άλλος του είπε: «Κι εγώ προφήτης είμαι, όπως εσύ. Ένας άγγελος, με εντολή του Κυρίου μού είπε να σε πάρω στο σπίτι μου για να φας και να πιεις». Του έλεγε όμως ψέματα.

[19]Πήγε λοιπόν μαζί του στο σπίτι του κι έφαγε και ήπιε.

[20]Αλλά ενώ κάθονταν στο τραπέζι, ήρθε λόγος του Κυρίου στο γέροντα προφήτη της Βαιθήλ

[21]και είπε στον άνθρωπο του Θεού, που επέστρεφε στη χώρα του Ιούδα: «Άκου τώρα τι λέει ο Κύριος, ο Θεός σου: Επειδή

SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,

δεν πειθάρχησες στο λόγο του και δεν τήρησες την εντολή του,

22 antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.

22αλλά γύρισες πίσω κι έφαγες και ήπιες σ' αυτόν εδώ τον τόπο, το πτώμα σου δεν θα θαφτεί στον τάφο των προγόνων σου».

23 Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.

23Αφού ο προφήτης του Ιούδα τέλειωσε το φαγητό του και το ποτό του, ο γέροντας προφήτης τού σαμάρωσε το γαϊδούρι, για να γυρίσει πίσω.

24 Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

24Αλλά καθώς γύριζε, τον συνάντησε στο δρόμο ένα λιοντάρι, όρμησε πάνω του και τον σκότωσε. Το πτώμα του προφήτη έμεινε εκεί πεσμένο πάνω στο δρόμο· το γαϊδούρι και το λιοντάρι στέκονταν πλάι του.

25 Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

26 Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

25-26Κάποιοι περαστικοί είδαν το πτώμα πάνω στο δρόμο, και το λιοντάρι να στέκεται κοντά του. Ήρθαν, λοιπόν, και διηγήθηκαν το γεγονός στην πόλη όπου κατοικούσε ο γέροντας προφήτης, αυτός που είχε παρασύρει τον προφήτη του Ιούδα να γυρίσει πίσω από το δρόμο του. Εκείνος όταν τ' άκουσε είπε: «Αυτός είναι ο άνθρωπος του Θεού που παρήκουσε το λόγο του Κυρίου· γι' αυτό ο Κύριος πραγματοποίησε το λόγο που του είχε πει: Τον παρέδωσε στο λιοντάρι που του επιτέθηκε και τον σκότωσε».

27 Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

27Έπειτα είπε στους γιους του: «Σαμαρώστε μου το γαϊδούρι». Του το σαμάρωσαν,

28 Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados

28κι έφυγε. Όταν έφτασε στο σημείο εκείνο, βρήκε το πτώμα ριγμένο πάνω στο

junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

[29] Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

[30] Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

[31] Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

[32] Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o altar que está em Betel e contra todas as casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

A persistência de Jeroboão no pecado

[33] Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria, consagrava para sacerdote dos lugares altos.

[34] Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

δρόμο και το γαϊδούρι και το λιοντάρι να στέκονται πλάι του. Το λιοντάρι όμως δεν είχε κατασπαράξει το γαϊδούρι.

[29]Τότε ο γέροντας προφήτης σήκωσε το πτώμα του ανθρώπου του Θεού, το έβαλε πάνω στο γαϊδούρι του και το έφερε στην πόλη, για να του κάνει επικήδειο θρήνο και να τον θάψει.

[30]Έβαλε το πτώμα στο δικό του τάφο και τον θρηνολογούσε λέγοντας: «Αλίμονο, αδερφέ μου! »

[31]Αφού τον έθαψε είπε στους γιους του: «Όταν πεθάνω, να θάψετε κι εμένα στον τάφο όπου θάφτηκε ο άνθρωπος του Θεού. Να βάλετε το πτώμα μου πλάι στο δικό του πτώμα.

[32]Γιατί ο λόγος που είπε αυτός ο άνθρωπος, σύμφωνα με τη διαταγή του Κυρίου, ενάντια στο θυσιαστήριο της Βαιθήλ κι ενάντια σ' όλους τους ιερούς τόπους των πόλεων της Σαμάρειας, θα πραγματοποιηθεί οπωσδήποτε».

Η εμμονή του Ιεροβοάμ στην αμαρτία του

[33]Αλλά και μετά απ' αυτό το γεγονός, ο Ιεροβοάμ δεν άλλαξε τακτική. Εξακολουθούσε να παίρνει ανθρώπους αδιάκριτα από το λαό και να τους κάνει ιερείς των ιερών τόπων. Όποιος ήθελε, τον καθιέρωνε και γινόταν τέτοιος ιερέας.

[34]Αυτή, όμως, η αμαρτία του Ιεροβοάμ οδήγησε στη διάλυση της οικογένειάς του και στην ολοσχερή εξαφάνιση της δυναστείας του.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 14

Προφητεία του Αχιά για τον Ιεροβοάμ

[1] Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

[2] Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

[3] Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

[4] A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

[5] Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

[6] Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

[7] Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

[8] e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos

[1]Εκείνο τον καιρό αρρώστησε ο Αβιά, γιος του Ιεροβοάμ.

[2]Ο Ιεροβοάμ είπε στη γυναίκα του: «Σήκω κι άλλαξε ρούχα, για να μη σε γνωρίσουν ότι είσαι η γυναίκα μου, και πήγαινε στη Σιλώ. Εκεί είναι ο προφήτης Αχιά, που είχε προφητέψει για μένα ότι θα γίνω βασιλιάς στο λαό αυτό.

[3]Πάρε μαζί σου και δέκα ψωμιά, γλυκίσματα κι ένα δοχείο μέλι και πήγαινε να τον βρεις. Αυτός θα σου πει τι θα γίνει με το παιδί».

[4]Έτσι κι έκανε η γυναίκα του Ιεροβοάμ. Σηκώθηκε και πήγε στη Σιλώ, στο σπίτι του Αχιά. Ο Αχιά δεν μπορούσε πια να δει, γιατί τα μάτια του είχαν αδυνατίσει από τα γηρατειά.

[5]Ο Κύριος όμως του είχε πει: «Πρόσεξε· θα ’ρθεί η γυναίκα του Ιεροβοάμ μεταμφιεσμένη να σου ζητήσει προφητικό λόγο σχετικά με το γιο της, που είναι άρρωστος. Αυτό κι αυτό θα της πεις».

[6]Όταν άκουσε ο Αχιά τα βήματά της, τη στιγμή που έμπαινε στην πόρτα, τής είπε: «Έλα, γυναίκα του Ιεροβοάμ! Γιατί έχεις μεταμφιεσθεί; Έχω εντολή να σου δώσω σκληρό μήνυμα.

[7]Πήγαινε να διαβιβάσεις στον Ιεροβοάμ αυτό που του λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: “εγώ ανέδειξα εσένα μέσα απ’ όλους τους άλλους και σ’ έκανα ηγεμόνα στο λαό μου, τον Ισραήλ.

[8]Πήρα τη βασιλεία από τους απογόνους του Δαβίδ και την έδωσα σ’ εσένα· εσύ όμως δεν ήσουν όπως ο δούλος μου ο

e andou após mim de todo o seu coração, para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

Δαβίδ, που τηρούσε τις εντολές μου και με ακολουθούσε μ’ όλη του την καρδιά. Εκείνος έκανε μόνον ό, τι εγώ θεωρούσα σωστό.

9 antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

9Τώρα εσύ φέρθηκες χειρότερα απ’ όλους τους προκατόχους σου. Με εξόργισες φτιάχνοντας ξένους θεούς και χυτά ομοιώματα, κι εμένα με αγνόησες.

10 portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

10Γι’ αυτό κι εγώ θα προκαλέσω δυστυχία στη δυναστεία σου, Ιεροβοάμ. Θα εξαφανίσω απ’ αυτήν όλα τ’ αρσενικά, δούλους ή ελεύθερους, και θα σαρώσω την οικογένειά σου όπως σαρώνει κάποιος την κοπριά, ώσπου να την εξαφανίσει εντελώς.

11 Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

11Όποιος από την οικογένειά σου πεθάνει στην πόλη, το πτώμα του θα το φάνε τα σκυλιά· κι όποιος πεθάνει έξω στα χωράφια θα τον φάνε τα όρνεα”, γιατί ο Κύριος το είπε.

12 Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

12»Σήκω, λοιπόν, και πήγαινε στο σπίτι σου. Όταν θα μπαίνεις στην πόλη, το παιδί θα πεθάνει.

13 Todo o Israel o pranteará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

13Όλοι οι Ισραηλίτες θα συμμετάσχουν στον επικήδειο θρήνο και θα το ενταφιάσουν. Μόνο αυτό, από την οικογένεια του Ιεροβοάμ θα μπει σε τάφο, γιατί μόνο σ’ αυτό απ’ όλη την οικογένεια βρήκε κάποιο καλό ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ.

14 O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

14Και θ’ αναδείξει ο Κύριος το δικό του βασιλιά στον Ισραήλ, που θα εξαφανίσει τη δυναστεία του Ιεροβοάμ. Από σήμερα και μάλιστα από τώρα.

[15] Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para além do Eufrates, porquanto fez os seus postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

[16] Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

[17] Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

[18] Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

[19] Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[20] Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Roboão, de Judá

2 Crônicas 12.1-16

[21] Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu

[15]Ο Κύριος θα χτυπήσει τον Ισραήλ και θα τον καταντήσει τρεμάμενο καλάμι πλάι στα νερά. Θα ξεριζώσει τον Ισραήλ από την ωραία τούτη γη, που την έδωσε στους προγόνους τους, και θα τους διασκορπίσει πέρα από τον Ευφράτη ποταμό. Κι όλα αυτά γιατί εξόργισαν τον Κύριο φτιάχνοντας ξύλινες λατρευτικές στήλες.

[16]Θα εγκαταλείψει τον Ισραήλ, γιατί ο Ιεροβοάμ αμάρτησε κι έγινε αιτία να αμαρτήσει και ο Ισραήλ».

[17]Η γυναίκα του Ιεροβοάμ σηκώθηκε κι έφυγε κι έφτασε στην Τιρσά. Μόλις το πόδι της πάτησε το κατώφλι του σπιτιού, πέθανε το παιδί.

[18]Όλοι οι Ισραηλίτες πήγαν στον επικήδειο θρήνο και το έθαψαν, όπως είχε πει ο Κύριος με το δούλο του τον Αχιά, τον προφήτη.

[19]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιεροβοάμ, πώς πολέμησε και πώς βασίλεψε, είναι καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

[20]Ο Ιεροβοάμ βασίλεψε είκοσι δύο χρόνια ως το θάνατό του. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ναδάβ.

Η βασιλεία του Ροβοάμ στον Ιούδα

(Β΄ Χρ 11,5–12,6)

[21]Ο Ροβοάμ, γιος του Σολομώντα και της Ναамά της Αμμωνίτισσας, έγινε βασιλιάς στον Ιούδα, σε ηλικία σαράντα ενός ετών. Βασίλεψε δεκαεφτά χρόνια στην Ιερουσαλήμ, στην πόλη που τη διάλεξε ο Κύριος απ' όλες τις φυλές του Ισραήλ, για να λατρεύεται το όνομά του εκεί.

nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

[22] Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu, o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

[22]Ο λαός του Ιούδα έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο και τον εξόργισαν με τις αμαρτίες τους, περισσότερο από τους προγόνους τους.

[23] Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

[23]Καθιέρωσαν κι αυτοί ιερούς τόπους και έστησαν λίθινες και ξύλινες λατρευτικές στήλες στις κορυφές των λόφων, κάτω από τις σκιές των δέντρων.

[24] Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

[24]Ακόμα και άντρες ιερόδουλοι υπήρχαν στη χώρα, και τηρούσαν όλα τα βδελυρά έθιμα των εθνών εκείνων, που ο Κύριος τα είχε διώξει από τη χώρα τους για να κατοικήσουν οι Ισραηλίτες.

[25] No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

[25]Το πέμπτο έτος της βασιλείας του Ροβοάμ, ήρθε ο Σισάκ, βασιλιάς της Αιγύπτου, και επιτέθηκε στην Ιερουσαλήμ.

[26] e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[26]Πήρε τους θησαυρούς του ναού του Κυρίου και του βασιλικού ανακτόρου. Πήρε ακόμα κι όλες τις χρυσές ασπίδες που είχε κατασκευάσει ο Σολομών –όλα τα πήρε.

[27] Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[27]Ο βασιλιάς Ροβοάμ τις αντικατέστησε με ασπίδες χάλκινες και τις εμπιστεύθηκε στους αρχηγούς των στρατιωτών που φρουρούσαν τις πύλες του βασιλικού ανακτόρου.

[28] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[28]Κάθε φορά που πήγαινε ο βασιλιάς στο ναό του Κυρίου, οι φύλακες τις κρατούσαν. Έπειτα τις επέστρεφαν στο οίκημα των φυλάκων.

[29] Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão

[29]Όλη η υπόλοιπη ιστορία του Ροβοάμ είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

30 Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

31 Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi. Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

30Ανάμεσα στο Ροβοάμ και στον Ιεροβοάμ γινόταν πόλεμος όλο τον καιρό.

31Όταν ο Ροβοάμ πέθανε, τον έθαψαν μαζί με τους προγόνους του, στην Πόλη Δαβίδ. Η μητέρα του ήταν Αμμωνίτισσα κι ονομαζόταν Νααμά. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Αβιά.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá
2 Crônicas 13.1-22

1 No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

2 Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

3 Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

4 Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém, levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.

5 Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de tudo quanto lhe ordenara, em todos os dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

6 Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 15

Η βασιλεία του Αβιά στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 13,1-23)

1Το δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, βασίλεψε στον Ιούδα ο Αβιά.

2Τρία χρόνια βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Μααχά και ήταν κόρη του Αβεσσαλώμ.

3Ο Αβιά έκανε όλες τις αμαρτίες που είχε κάνει ο πατέρας του πριν απ’ αυτόν. Η καρδιά του δεν ήταν αφοσιωμένη στον Κύριο, το Θεό του, όπως ήταν η καρδιά του Δαβίδ, του προγόνου του.

4Παρ’ όλα αυτά, για χάρη του Δαβίδ, ο Κύριος ο Θεός του του έδωσε γιο να τον διαδεχτεί, για να μη σβήσει η οικογένειά του και για να παραμείνει η Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα του βασιλείου.

5Πράγματι, ο Δαβίδ είχε πράξει το σωστό ενώπιον του Κυρίου και σ’ όλη του τη ζωή δεν ξέφυγε απ’ όλα όσα αυτός τον διέταξε, εκτός από την περίπτωση του Ουρία του Χετταίου.

6-7Ο πόλεμος που είχε ξεσπάσει ανάμεσα στο Ροβοάμ και στον Ιεροβοάμ,

[7] Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[8] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Asa, de Judá

2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

[9] No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

[10] Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[11] Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[12] Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

[13] e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

[14] os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

[15] Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

συνεχίστηκε και σε όλη τη διάρκεια της ζωής του Αβιά, ανάμεσα σ’ αυτόν και στον Ιεροβοάμ. Όλη η υπόλοιπη ιστορία του Αβιά είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

[8]Ο Αβιά πέθανε και τον έθαψαν στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ασά.

Η βασιλεία του Ασά στον Ιούδα

(Β΄ Χρ 14,1-4· 15,16-19· 16,1-6.11-14)

[9]Το εικοστό έτος της βασιλείας του Ιεροβοάμ στον Ισραήλ, βασιλιάς στον Ιούδα έγινε ο Ασά.

[10]Αυτός βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ σαράντα ένα χρόνια. Η Μααχά, κόρη του Αβεσσαλώμ ήταν βασιλομήτωρ.

[11]Ο Ασά έπραξε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, όπως ο Δαβίδ, ο πρόγονός του.

[12]Έδιωξε όλους τους ιερόδουλους άντρες από τη χώρα και κατέστρεψε τα είδωλα που είχαν κατασκευάσει οι πρόγονοί του.

[13]Ακόμη και τη Μααχά καθαίρεσε από το αξίωμα της βασιλομήτορος, γιατί αυτή είχε κατασκευάσει ένα είδωλο της Αστάρτης. Ο Ασά κομμάτιασε το είδωλό της και το έκαψε στο χείμαρρο των Κέδρων.

[14]Δεν κατήργησε όμως τους ιερούς τόπους, μολονότι η καρδιά του ήταν αφοσιωμένη στον Κύριο, σε όλη του τη ζωή.

[15]Έφερε στο ναό του Κυρίου τα αφιερώματα του πατέρα του και τα δικά του, ασημένια και χρυσά αντικείμενα και διάφορα σκεύη.

Συνθήκη του Ασά με τον Βεν-Αδάδ

(Β΄ Χρ 16,1-14)

[16] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

[17] Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[18] Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou nas mãos de seus servos; e o rei Asa os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

[19] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[20] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

[21] Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

[16]Ανάμεσα στον Ασά και στο Βασά, βασιλιά του Ισραήλ, υπήρχε πόλεμος όλη τους τη ζωή.

[17]Ο Βασά πήγε να πολεμήσει τον Ιούδα και οχύρωσε τη Ραμά, για να εμποδίσει το βασιλιά Ασά και τους κατοίκους του Ιούδα να κυκλοφορούν ελεύθερα από την πλευρά αυτή.

[18]Τότε ο Ασά πήρε όλο το ασήμι και το χρυσάφι που είχε μείνει στα θησαυροφυλάκια του ναού του Κυρίου και του βασιλικού ανακτόρου και τα έστειλε με τους δούλους του στη Δαμασκό, στο βασιλιά των Συρίων, Βεν-Αδάδ, γιο του Ταβριμμών και εγγονό του Εζιών, μ’ αυτό το μήνυμα:

[19]«Έλα να συνάψουμε συμμαχία εμείς οι δυο, όπως συμμαχία υπήρχε κι ανάμεσα στον πατέρα μου και στον πατέρα σου. Κοίτα τα δώρα που σου στέλνω, σε ασήμι και χρυσάφι. Πήγαινε, λοιπόν, να διαλύσεις τη συμμαχία σου με το Βασά, βασιλιά του Ισραήλ, για ν’ αποσύρει το στρατό του από την περιοχή μου».

[20]Ο Βεν-Αδάδ δέχτηκε την πρόταση του βασιλιά Ασά κι έστειλε τους στρατηγούς του εναντίον των πόλεων του Ισραήλ. Αυτοί χτύπησαν την Ιιών, τη Δαν, την Αβέλ-Βαιθ-Μααχά, όλη την περιοχή της Χιννερώθ και την υπόλοιπη περιοχή της φυλής Νεφθαλί.

[21]Όταν το έμαθε ο Βασά σταμάτησε να οχυρώνει τη Ραμά και επέστρεψε στην Τιρσά.

[22] Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira, com que Baasa a edificara; com elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

[23] Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

[24] Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

[25] Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

[26] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

[27] Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

[22]Ο βασιλιάς Ασά κάλεσε τότε όλους ανεξαίρετα τους κατοίκους του Ιούδα και πήραν από τη Ραμά τις πέτρες και τα ξύλα που ο Βασά είχε συγκεντρώσει για να οχυρώσει την πόλη. Με τα ίδια υλικά ο Ασά οχύρωσε τη Γεβά-Βενιαμίν και τη Μισπά.

[23]Η υπόλοιπη ιστορία του Ασά περιλαμβάνεται στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα. Εκεί αναφέρονται όλα τα έργα του, τα κατορθώματά του, καθώς και οι πόλεις που έχτισε. Στα γηρατειά του αρρώστησε από τα πόδια του.

[24]Όταν πέθανε, τον έθαψαν μαζί με τους προγόνους του στην Πόλη Δαβίδ, του προγόνου του. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ιωσαφάτ.

Η βασιλεία του Ναδάβ στον Ισραήλ
Τέλος της δυναστείας του Ιεροβοάμ

[25]Το δεύτερο έτος της βασιλείας του Ασά στον Ιούδα, βασιλιάς στον Ισραήλ έγινε ο Ναδάβ, γιος του Ιεροβοάμ. Ο Ναδάβ βασίλεψε στον Ισραήλ δύο χρόνια

[26]κι έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, ακολουθώντας το κακό παράδειγμα του πατέρα του, που είχε κάνει τον Ισραήλ να αμαρτήσει. Τις ίδιες αμαρτίες έκανε κι αυτός.

[27]Ο Βασά, γιος του Αχιά, από τη φυλή Ισσάχαρ, συνομότησε εναντίον του Ναδάβ και τον σκότωσε στη Γιββεθών, τον καιρό που την πόλη την κατείχαν οι Φιλισταίοι, και την πολιορκούσαν οι Ισραηλίτες υπό τις διαταγές του Ναδάβ.

[28] Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

[29] Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

[30] por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer, por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

[31] Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[32] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

O reinado de Baasa, de Israel

[33] No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

[34] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

[1] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

[28]Το γεγονός αυτό συνέβη το τρίτο έτος της βασιλείας του Ασά στον Ιούδα. Το Ναδάβ τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο Βασά.

[29]Αυτός όταν έγινε βασιλιάς, εξόντωσε ολόκληρη την οικογένεια του Ιεροβοάμ. Δεν άφησε ζωντανό κανέναν απ' τους απογόνους του. Εξολόθρευσε τους πάντες, σύμφωνα με όσα είχε ο Κύριος προαναγγείλει με το δούλο του τον Αχιά, το Σηλωνίτη.

[30]Αυτό έγινε επειδή ο Ιεροβοάμ είχε εξοργίσει τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ, με τις αμαρτίες του, στις οποίες είχε παρασύρει και τον Ισραήλ.

[31]Η υπόλοιπη ιστορία και η δράση του Ναδάβ είναι γραμμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

[32]Ανάμεσα στον Ασά και στο Βασά, βασιλιά του Ισραήλ υπήρχε διαρκής πόλεμος όσο ζούσαν.

Η βασιλεία του Βασά στον Ισραήλ

[33]Το τρίτο έτος της βασιλείας του Ασά στον Ιούδα, βασιλιάς σ' όλο τον Ισραήλ έγινε ο Βασά, γιος του Αχιά, στην Τιρσά. Βασίλεψε είκοσι τέσσερα χρόνια

[34]κι έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, ακολουθώντας το κακό παράδειγμα του Ιεροβοάμ. Έκανε τις ίδιες αμαρτίες στις οποίες εκείνος είχε παρασύρει τον Ισραήλ.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 16

[1]Ο Κύριος μίλησε εναντίον του Βασά στον Ιηού, γιο του Ανανί, και του έστειλε το ακόλουθο μήνυμα:

[2] Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

[3] eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

[4] Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

[5] Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[6] Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

[8] No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

[2]«Εγώ σ’ έβγαλα από την αφάνεια και σ’ έκανα αρχηγό του λαού μου του Ισραήλ. Εσύ όμως ακολούθησες το παράδειγμα του Ιεροβοάμ και παρέσυρες στην αμαρτία το λαό μου, τον Ισραήλ και με εξόργισαν με τις αμαρτίες τους.

[3]Γι’ αυτό κι εγώ θα εξαφανίσω εσένα και τους απογόνους σου, όπως έκανα με τους απογόνους του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ.

[4]Όποιος από τους ανθρώπους του Βασά πεθάνει στην πόλη θα τον φάνε τα σκυλιά κι όποιος πεθάνει στα χωράφια θα τον φάνε τα όρνεα».

[5]Η υπόλοιπη ιστορία του Βασά είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ. Εκεί αναφέρεται η δράση του και τα κατορθώματά του.

[6]Ο Βασά πέθανε και τον έθαψαν στην Τιρσά. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ηλά.

[7]Ο Κύριος μίλησε εναντίον του Βασά και της οικογένειάς του, με τον προφήτη Ιηού, γιο του Ανανί, επειδή αυτός είχε πράξει ό,τι δυσαρεστεί τον Κύριο και τον είχε εξοργίσει με τις πράξεις του, όπως και η οικογένεια του Ιεροβοάμ· κι επίσης επειδή αυτός εξόντωσε την οικογένεια του Ιεροβοάμ.

Η βασιλεία του Ηλά στον Ισραήλ

Τέλος της δυναστείας του Βασά

[8]Το εικοστό έκτο έτος της βασιλείας του Ασά στον Ιούδα, βασιλιάς του Ισραήλ στην Τιρσά για δυο χρόνια έγινε ο Ηλά, γιος του Βασά.

[9] Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

[9]Ο αξιωματούχος του ο Ζιμρί, αρχηγός των μισών μονάδων των αμαξών, συνωμότησε εναντίον του. Κάποτε που ο βασιλιάς βρισκόταν στην Τιρσά κι έπινε και μεθοκοπούσε στο σπίτι του Αρσά, προϊσταμένου του βασιλικού ανακτόρου της Τιρσά,

[10] Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

[10]μπήκε μέσα ο Ζιμρί, τον χτύπησε και τον σκότωσε, κι έγινε αυτός βασιλιάς στη θέση του. Αυτό συνέβη το εικοστό έβδομο έτος της βασιλείας του Ασά στον Ιούδα.

[11] Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

[11]Μόλις ο Ζιμρί έγινε βασιλιάς και σταθεροποιήθηκε στο θρόνο, εξόντωσε όλη την οικογένεια του Βασά. Δεν άφησε ζωντανό κανέναν αρσενικό συγγενή ή φίλο του Βασά.

[12] Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

[12]Εξόντωσε όλη την οικογένεια του Βασά, σύμφωνα με όσα είχε προαναγγείλει ο Κύριος, στο Βασά με τον προφήτη Ιηού.

[13] por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[13]Όλα αυτά συνέβησαν επειδή ο Βασά κι ο γιος του ο Ηλά, αμάρτησαν και παρέσυραν στις αμαρτίες τους και τον Ισραήλ. Έτσι εξόργισαν τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ, με τους ψεύτικους θεούς τους.

[14] Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[14]Η υπόλοιπη ιστορία του Ηλά και όλη η δράση του είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

O reinado de Zinri, de Israel

Η βασιλεία του Ζιμρί στον Ισραήλ

[15] No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

[15]Το εικοστό έβδομο έτος της βασιλείας του Ασά στον Ιούδα, βασιλιάς στον Ισραήλ έγινε ο Ζιμρί και βασίλεψε εφτά μέρες στην Τιρσά. Ο στρατός είχε στρατοπεδεύσει για να επιτεθεί στη

Γιββεθών, πόλη που ανήκε στους Φιλισταίους.

16 O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

16Όταν άκουσαν οι στρατιώτες ότι ο Ζιμρί συνωμότησε και σκότωσε το βασιλιά, την ίδια μέρα εκεί στο στρατόπεδο ανακήρυξαν όλοι ομόφωνα βασιλιά τον Αμρί, αρχιστράτηγο του Ισραήλ.

17 Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

17Τότε ο Αμρί και όλοι οι Ισραηλίτες που ήταν μαζί του, έφυγαν από τη Γιββεθών και πήγαν να πολιορκήσουν την Τιρσά.

18 Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

18Όταν είδε ο Ζιμρί ότι κυριεύθηκε η πόλη, κλείστηκε στον πύργο του ανακτόρου, έβαλε φωτιά και πέθανε μέσα στις φλόγες.

19 por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

19Αυτό έγινε για τις αμαρτίες του, γιατί έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο και ακολούθησε το παράδειγμα του Ιεροβοάμ, ο οποίος είχε παρασύρει στην αμαρτία του και τον Ισραήλ.

20 Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

20Η υπόλοιπη ιστορία του Ζιμρί και η συνωμοσία που οργάνωσε, είναι όλα καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

O reinado de Onri, de Israel

Η βασιλεία του Αμρί στον Ισραήλ

21 Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

21Μετά το θάνατο του Ζιμρί ο ισραηλιτικός λαός διχάστηκε. Το μισό του λαού ήθελαν να κάνουν βασιλιά τον Τιβνί, γιο του Γινάθ, και το άλλο μισό ήθελαν τον Αμρί.

22 Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

22Ο λαός όμως που ακολουθούσε τον Αμρί, υπερτερούσε εκείνων που ακολουθούσαν τον Τιβνί. Ο Τιβνί πέθανε κι έγινε βασιλιάς ο Αμρί.

23 No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre

23Ο Αμρί έγινε βασιλιάς του Ισραήλ το τριακοστό πρώτο έτος της βασιλείας του Ασά στον Ιούδα, και βασίλεψε δώδεκα

Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

[24] De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

[25] Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

[26] Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[27] Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[28] Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

[29] Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

[30] Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

[31] Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha

χρόνια. Τα πρώτα έξι χρόνια βασίλεψε στην Τιρσά.

[24]Αγόρασε από το Σέμερ το βουνό της Σαμάρειας πληρώνοντας δύο ασημένια τάλαντα, και πάνω του έχτισε μια πόλη που την ονόμασε Σαμάρεια, από το όνομα του Σέμερ, ιδιοκτήτη του βουνού.

[25]Ο Αμρί όμως έπραξε ό, τι δυσαρεστούσε τον Κύριο. Έκανε περισσότερες αμαρτίες απ’ όλους τους προκατόχους του,

[26]γιατί ακολούθησε το παράδειγμα του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ. Έπραξε όλες τις αμαρτίες στις οποίες ο Ιεροβοάμ είχε παρασύρει το λαό, εξοργίζοντας τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ, με τους ψεύτικους θεούς τους.

[27]Η υπόλοιπη ιστορία του Αμρί, η δράση του και τα κατορθώματά του είναι καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

[28]Όταν πέθανε τον έθαψαν στη Σαμάρεια, και στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Αχαάβ.

Η βασιλεία του Αχαάβ στον Ισραήλ

[29]Ο Αχαάβ, γιος του Αμρί, έγινε βασιλιάς του Ισραήλ το τριακοστό όγδοο έτος της βασιλείας του Ασά στον Ιούδα. Βασίλεψε στον Ισραήλ, στη Σαμάρεια, είκοσι δύο χρόνια.

[30]Ο Αχαάβ έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, ξεπερνώντας όλους τους προκατόχους του.

[31]Και σαν να ήταν λίγο το ότι επανέλαβε τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, πήρε ακόμα για γυναίκα του την

de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

Ιεζάβελ, κόρη του Εθβαάλ, βασιλιά των Σιδωνίων, και πήγε και λάτρεψε το Βάαλ και τον προσκύνησε.

[32] Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

[32]Έχτισε θυσιαστήριο στο Βάαλ, στο ναό του Βάαλ, που είχε χτίσει στη Σαμάρεια.

[33] Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

[33]Ο Αχαάβ κατασκεύασε επίσης ξύλινη λατρευτική στήλη και έκανε περισσότερες αμαρτίες απ' όλους τους προκατόχους του βασιλιάδες του Ισραήλ, εξοργίζοντας έτσι τον Κύριο, το Θεό του.

[34] Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

[34]Στις ημέρες του Αχαάβ, ο Χιέλ από τη Βαιθήλ, ανοικοδόμησε την Ιεριχώ, κάτι που είχε απαγορεύσει ο Ιησούς γιος του Ναυή εκ μέρους του Κυρίου. Στα θεμέλιά της θυσίασε τον πρωτότοκο γιο του, τον Αβιρώμ, και κάτω από τις πύλες της θυσίασε το νεότερο γιο του, το Σεγώβ.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

[1] Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

[2] Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[4] Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 17

Ο προφήτης Ηλίας προλέγει μεγάλη ανομβρία

[1]Ο Ηλίας ο Θεσβίτης, από τη Θισβέ της Γαλαάδ, είπε στον Αχαάβ: «Ορκίζομαι στον Κύριο που υπηρετώ, τον αληθινό Θεό του Ισραήλ, ότι τα επόμενα χρόνια δε θα πέσει στη γη δροσιά ούτε βροχή, παρά μόνο με προσταγή δική μου».

Οι κόρακες τρέφουν τον Ηλία

[2]Έπειτα ο Κύριος είπε στον Ηλία:

[3]«Φύγε από 'δω και πήγαινε προς τ' ανατολικά, να κρυφτείς κοντά στο χείμαρρο Χερίθ, ανατολικά του Ιορδάνη.

[4]Θα πίνεις νερό από το χείμαρρο κι εγώ θα δώσω προσταγή στους κόρακες να φροντίζουν για την τροφή σου εκεί».

5 Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

6 Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.

7 Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

8 Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:

9 Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.

10 Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.

11 Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.

12 Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois cavacos e vou preparar esse resto de comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

13 Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para

5Έτσι ο Ηλίας έφυγε κι έπραξε σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου. Πήγε κι έμεινε κοντά στο χείμαρρο Χερίθ, ανατολικά του Ιορδάνη.

6Οι κόρακες του έφερναν ψωμί και κρέας πρωί και βράδυ, κι έπινε νερό από το χείμαρρο.

7Μετά όμως από μερικές μέρες ξεράθηκε ο χείμαρρος, γιατί υπήρχε ανομβρία στη χώρα.

Ο Ηλίας και η χήρα της Σαρεπτά

8Τότε μίλησε ο Κύριος στον Ηλία και του είπε:

9«Σήκω, πήγαινε στη Σαρεπτά, στην περιοχή της Σιδώνας, και μείνε εκεί. Εγώ διέταξα μια χήρα να φροντίζει για την τροφή σου».

10Σηκώθηκε, λοιπόν, ο Ηλίας και πήγε στη Σαρεπτά. Όταν έφτασε στην πύλη της πόλης, είδε μια χήρα που μάζευε ξύλα. Της φώναξε και της είπε: «Φέρε μου, σε παρακαλώ, λίγο νερό σ’ ένα κύπελλο για να πιω».

11Ενώ αυτή πήγαινε να φέρει νερό, της φώναξε: «Φέρε μου, σε παρακαλώ, κι ένα κομμάτι ψωμί».

12Εκείνη απάντησε: «Μα τον αληθινό Θεό, το Θεό σου, δεν έχω καθόλου ψωμί, παρά μόνο μια χούφτα αλεύρι στο πιθάρι και λίγο λάδι στο δοχείο. Ήρθα εδώ για να μαζέψω δυο ξυλαράκια, να πάω να ετοιμάσω για μένα και το γιο μου ό, τι έχει απομείνει, να το φάμε και μετά να πεθάνουμε».

13Ο Ηλίας όμως της είπε: «Μην ανησυχείς· πήγαινε και κάνε όπως είπες. Μόνο φτιάξε

mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

[14] Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

[15] Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.

[16] Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

[17] Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.

[18] Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?

[19] Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

[20] então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

[21] E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó

πρώτα για μένα μια μικρή λαγάνα από τ' αλεύρι σου και φέρε μού την· έπειτα φτιάξε για σένα και για το γιο σου.

[14]Γιατί ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: “το πιθάρι με το αλεύρι δεν θ' αδειάσει και το λάδι στο δοχείο δεν θα λιγοστέψει, ως τη μέρα που ο Κύριος θα στείλει βροχή στη γη”».

[15]Πήγε, λοιπόν, η γυναίκα κι έκανε όπως της είπε ο Ηλίας. Κι έμεινε να τρώνε αυτός, η ίδια και ο γιος της για πολλές μέρες.

[16]Πράγματι, το πιθάρι με το αλεύρι δεν άδειασε και το λάδι στο δοχείο δε λιγόστεψε, όπως ακριβώς είχε πει ο Κύριος μέσω του Ηλία.

Ο Ηλίας ανασταίνει το γιο της χήρας

[17]Μετά τα γεγονότα αυτά αρρώστησε ο γιος της γυναίκας, της οικοδέσποινας. Η αρρώστια του ήταν πάρα πολύ βαριά, κι απ' αυτήν πέθανε.

[18]Τότε η γυναίκα είπε στον Ηλία: «Τι σου χρωστούσα, άνθρωπε του Θεού; Ήρθες στο σπίτι μου για να μου υπενθυμίσεις την αμαρτία μου και να κάνεις να πεθάνει ο γιος μου; »

[19]Αυτός της είπε: «Δώσ' μου το παιδί σου». Το πήρε από την αγκαλιά της και το ανέβασε στο ανώγι, όπου έμενε ο ίδιος, και το ξάπλωσε πάνω στο κρεβάτι του.

[20]Προσευχήθηκε τότε στον Κύριο και είπε: «Κύριε, Θεέ μου, γιατί έκανες κακό στη χήρα που με φιλοξενεί, αφήνοντας να πεθάνει ο γιος της; »

[21]Μετά ξάπλωσε πάνω στο παιδί τρεις φορές και προσευχήθηκε στον Κύριο μ'

SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.

22 O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.

23 Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.

24 Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

1 Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo: Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

2 Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

3 Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

4 porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)

5 Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que

αυτά τα λόγια: «Κύριε, Θεέ μου, κάνε σε παρακαλώ να επιστρέψει η ψυχή του παιδιού αυτού μέσα του».

22Ο Κύριος άκουσε την επίκληση του Ηλία, ξαναγύρισε η ψυχή του παιδιού μέσα του και αναστήθηκε.

23Τότε ο Ηλίας πήρε το παιδί και το κατέβασε από το ανώγι στο σπίτι, το παρέδωσε στη μητέρα του και της είπε: «Να ο γιος σου, είναι ζωντανός».

24Εκείνη του απάντησε: «Τώρα κατάλαβα ότι εσύ είσαι άνθρωπος του Θεού και πως ό, τι προφητεύει το στόμα σου είναι πραγματικά λόγος Κυρίου».

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 18

Ο Ηλίας παρουσιάζεται στο βασιλιά Αχαάβ

1Μετά από πολύν καιρό, την τρίτη χρονιά της ξηρασίας, μίλησε ο Κύριος στον Ηλία και του είπε: «Πήγαινε να παρουσιαστείς στον Αχαάβ, κι εγώ θα στείλω βροχή στη γη».

2Ξεκίνησε, λοιπόν, ο Ηλίας να πάει να παρουσιαστεί στον Αχαάβ. Στο μεταξύ η πείνα είχε επιδεινωθεί στη Σαμάρεια.

3Ο Αχαάβ είχε καλέσει τον Οβαδία, προϊστάμενο του ανακτόρου, ο οποίος σεβόταν πολύ τον Κύριο.

4(Όταν η Ιεζάβελ είχε διατάξει να εξολοθρεύσουν τους προφήτες του Κυρίου, αυτός είχε πάρει εκατό προφήτες, τους είχε κρύψει από πενήντα σε κάθε σπηλιά και τους προμήθευε ψωμί και νερό).

5Ο Αχαάβ, λοιπόν, είχε πει στον Οβαδία: «Πάμε σε όλες τις πηγές και στους χειμάρρους της χώρας, μήπως βρούμε

salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

χορτάρι για να ταΐσουμε τα άλογα και τα μουλάρια μας· μην τ' αφήσουμε να χαθούν».

6 Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

6Μοίρασαν, λοιπόν, τη χώρα μεταξύ τους ώστε να πάνε παντού. Ο Αχαάβ πήρε ένα δρόμο μόνος του και ο Οβαδίας πήρε άλλο δρόμο.

7 Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

7Στο δρόμο του ο Οβαδίας συνάντησε τον Ηλία. Τον αναγνώρισε και τον προσκύνησε. «Εσύ είσαι, κύριέ μου, Ηλία;» τον ρώτησε.

8 Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

8«Εγώ είμαι», του απάντησε εκείνος. «Πήγαινε να πεις στον κύριό σου ότι ο Ηλίας είναι εδώ».

9 Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

9Τότε ο Οβαδίας απάντησε: «Σε τι αμάρτησα και θέλεις να ρίξεις το δούλο σου στα χέρια του Αχαάβ, να με θανατώσει;

10 Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua procura; e, dizendo eles: Aqui não está; fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

10Μα τον αληθινό Θεό, το Θεό σου, δεν υπάρχει έθνος και βασίλειο που ο κύριός μου να μην έστειλε να σε αναζητήσουν. Κι όταν του έλεγαν ότι δεν ήσουν εκεί, ζητούσε από το βασίλειο ή το έθνος εκείνο, να βεβαιώσουν με όρκο ότι δεν σε βρήκαν.

11 Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

11Και τώρα εσύ μου λες να πάω να του πω πως είσαι εδώ;

12 Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

12Μα τώρα που θ' αποχωριστούμε το Πνεύμα του Κυρίου θα σε πάει κι εγώ δεν ξέρω πού. Αν πάω να ειδοποιήσω τον Αχαάβ κι έπειτα δεν σε βρει, θα με σκοτώσει. Αλλά εγώ, ο δούλος σου, σέβομαι τον Κύριο από τα νιάτα μου.

13 Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do

13Δεν έμαθες κύριέ μου, τι έκανα, όταν η Ιεζάβελ διέταξε να σκοτώσουν τους

SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

14 E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

15 Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

16 Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

17 Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

18 Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

19 Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

20 Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

προφήτες του Κυρίου; Εγώ έκρυψα εκατό προφήτες, πενήντα σε κάθε σπηλιά και τους προμήθευα ψωμί και νερό.

14Και τώρα μου λες: να πάω να πω στον κύριό μου πως ο Ηλίας είναι εδώ; Τότε είναι που θα με σκοτώσει! »

15Ο Ηλίας απάντησε: «Μα τον αληθινό Θεό, τον Κύριο του σύμπαντος, που τον υπηρετώ, σήμερα θα παρουσιαστώ στον Αχαάβ».

Ο Ηλίας και οι προφήτες του Βάαλ

16Έτσι ο Οβαδίας πήγε να συναντήσει τον Αχαάβ και έδωσε σχετική αναφορά. Πράγματι ο Αχαάβ πήγε να συναντήσει τον Ηλία.

17Μόλις τον είδε, του είπε: «Εσύ είσαι που αναστατώνεις τον Ισραήλ; »

18Ο Ηλίας απάντησε: «Δεν αναστατώνω εγώ τον Ισραήλ, αλλά εσύ και η οικογένειά σου, επειδή αρνηθήκατε να υπακούσετε τις εντολές του Κυρίου και λατρέψατε τις θεότητες του Βάαλ.

19Τώρα, λοιπόν, στείλε και συγκέντρωσέ μου όλους τους Ισραηλίτες, στο όρος Κάρμηλος· συγκέντρωσέ μου επίσης και τους τετρακόσιους πενήντα προφήτες του Βάαλ καθώς και τους τετρακόσιους προφήτες της Αστάρτης, τους προστατευόμενους της βασίλισσας Ιεζάβελ».

20Ο Αχαάβ έστειλε μήνυμα σ' όλους τους Ισραηλίτες, κι επίσης συγκέντρωσε και τους προφήτες στο όρος Κάρμηλος.

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e, dividindo-o em pedaços, o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo; eu prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.

[24] Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.

[25] Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.

[26] Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e, manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.

[21]Ο Ηλίας πλησίασε το λαό και τους είπε: «Ως πότε εσείς θα αμφιταλαντεύεστε; Αν ο Κύριος είναι Θεός, ακολουθήστε τον· κι αν είναι ο Βάαλ, ακολουθήστε εκείνον». Ο λαός όμως δεν του απαντούσε τίποτα.

[22]Τότε ο Ηλίας τούς είπε: «Εγώ απέμεινα μόνος προφήτης του Κυρίου, ενώ οι προφήτες του Βάαλ είναι τετρακόσιοι πενήντα.

[23]Ας μας φέρουν δύο μοσχάρια κι ας διαλέξουν το ένα για τον εαυτό τους· ας το κομματιάσουν κι ας το βάλουν πάνω στα ξύλα· φωτιά όμως να μη βάλουν. Εγώ θα πάρω το άλλο μοσχάρι και θα το βάλω πάνω στα ξύλα και δε θα βάλω φωτιά.

[24]Ας επικαλεσθούν αυτοί το όνομα του θεού τους και θα επικαλεστώ κι εγώ το όνομα του Κυρίου. Όποιος θεός απαντήσει με φωτιά, αυτός θα είναι ο αληθινός Θεός». Κι όλος ο λαός απάντησε: «Σωστά μίλησες».

Ο Κύριος ανώτερος Θεός από το Βάαλ

[25]Τότε ο Ηλίας είπε στους προφήτες του Βάαλ: «Διαλέξτε για τον εαυτό σας το ένα μοσχάρι και κάντε την αρχή, γιατί εσείς είστε και οι περισσότεροι. Επικαλεσθείτε το όνομα του θεού σας, αλλά φωτιά δεν θα βάλετε».

[26]Αυτοί πήραν το μοσχάρι που τους έδωσε ο Ηλίας, το ετοίμασαν και προσεύχονταν στο όνομα του Βάαλ, από το πρωί ως το μεσημέρι, «Βάαλ, άκουσέ μας», φώναζαν, και χοροπηδούσαν γύρω από το θυσιαστήριο που είχαν κατασκευάσει. Αλλά καμιά φωνή και καμιά απάντηση δεν ερχόταν.

[27] Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.

[27]Το μεσημέρι ο Ηλίας άρχισε να τους εμπαίζει: «Φωνάξτε πιο δυνατά», τους έλεγε. «Θεός είν' αυτός! Μπορεί να είναι βυθισμένος σε σκέψεις· μπορεί να είναι κάπου απασχολημένος ή να ταξιδεύει. Ίσως κοιμάται και πρέπει να ξυπνήσει! »

[28] E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, segundo o seu costume, até derramarem sangue.

[28]Τότε εκείνοι φώναζαν πιο δυνατά κι έκαναν χαρακιές στο σώμα τους, όπως συνήθιζαν, με ξίφη και με λόγχες, ώσπου το αίμα άρχισε να τρέχει πάνω τους.

[29] Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse; porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

[29]Όταν πέρασε και το μεσημέρι, άρχισαν να προφητεύουν, μέχρι την ώρα της μεταμεσημβρινής αναίμακτης θυσίας. Αλλά καμιά φωνή ή απάντηση δεν ερχόταν, ούτε κάποιο σημάδι ότι είχαν εισακουστεί.

[30] Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele; Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

[30]Τότε ο Ηλίας είπε στο λαό: «Πλησιάστε κι ελάτε κοντά μου». Κι όλος ο λαός πλησίασε. Ο Ηλίας ξανάχτισε το θυσιαστήριο του Κυρίου, που είχε καταστραφεί.

[31] Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

[31]Βρήκε δώδεκα πέτρες, όσες ήταν οι φυλές των γιων του Ιακώβ, στον οποίο είχε πει ο Κύριος: «Ισραήλ θα είναι το όνομά σου».

[32] Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

[32]Με τις πέτρες έχτισε θυσιαστήριο στο όνομα του Κυρίου και έκανε γύρω από αυτό αυλάκι που να χωράει δύο σέα σπόρου.

[33] Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

[33]Στοίβαξε τα ξύλα, κομμάτιασε το μοσχάρι και το τοποθέτησε πάνω στα ξύλα.

[34] e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e

[34]«Γεμίστε», είπε, «τέσσερις κάδους νερό και χύστε το πάνω στο ολοκαύτωμα και στα ξύλα». Μετά είπε: «Κάντε το ίδιο για

o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

δεύτερη φορά». Και το επανέλαβαν. Και τους είπε πάλι: «Κάντε το και για τρίτη φορά».

[35] De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

[35]Κι έκαναν το ίδιο για τρίτη φορά. Έτσι έτρεξε το νερό γύρω από το θυσιαστήριο, και γέμισε ακόμα και το αυλάκι.

[36] No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

[36]Την ώρα, λοιπόν, της προσφοράς της αναίμακτης θυσίας, ο Ηλίας ο προφήτης πλησίασε στο θυσιαστήριο και είπε: «Κύριε, Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, ας μάθουν όλοι σήμερα ότι εσύ είσαι Θεός στον Ισραήλ κι εγώ ο δούλος σου, και ότι εγώ έκανα όλα αυτά τα πράγματα σύμφωνα με το λόγο σου.

[37] Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR, és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

[37]Απάντησέ μου, Κύριε, απάντησέ μου, ώστε να μάθει ο λαός αυτός ότι εσύ είσαι ο Κύριος, ο Θεός, και ότι εσύ θα ξαναφέρεις την καρδιά τους κοντά σου».

[38] Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

[38]Τότε έπεσε η φωτιά του Κυρίου και έκαψε εντελώς το ολοκαύτωμα και τα ξύλα, τις πέτρες και το χώμα, κι έγλειψε ως και το νερό του αυλακιού.

[39] O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

[39]Όταν το είδαν αυτό, έσκυψαν όλος ο λαός το κεφάλι τους και είπαν: «Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός! »

[40] Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

[40]Τότε ο Ηλίας τούς είπε: «Πιάστε τους προφήτες του Βάαλ· να μη σας ξεφύγει κανείς». Τους συνέλαβαν, κι ο Ηλίας τους κατέβασε στο χείμαρρο Κισών κι εκεί τους έσφαξε.

Elias ora para que chova

Το τέλος της ξηρασίας

[41] Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

[41]Ύστερα είπε ο Ηλίας στον Αχαάβ: «Πήγαινε τώρα να φας και να πιεις, γιατί ακούω κιόλας τον ήχο από το θόρυβο της βροχής».

[42] Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

[42]Ο Αχαάβ πήγε να φάει και να πιει. Ο Ηλίας ανέβηκε στην κορυφή του Κάρμηλου, έσκυψε στη γη κι έβαλε το πρόσωπό του ανάμεσα στα γόνατά του,

[43] e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

[43]και είπε στον υπηρέτη του: «Ανέβα και κοίταξε το δρόμο προς τη θάλασσα». Ο υπηρέτης ανέβηκε και κοίταξε και του είπε: «Δεν φαίνεται τίποτα». Ο Ηλίας του είπε να κάνει το ίδιο εφτά φορές.

[44] À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

[44]Την έβδομη φορά ο υπηρέτης είπε: «Βλέπω ένα μικρό σύννεφο, σαν ανθρώπινη παλάμη, που ανεβαίνει από τη θάλασσα». Τότε ο Ηλίας είπε: «Πήγαινε να πεις στον Αχαάβ: Ζέψε τ' άλογα και κατέβα για να μη σ' εμποδίσει η βροχή».

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

[45]Σε λίγο τα σύννεφα σκοτείνιασαν τον ουρανό και ξέσπασε θύελλα και δυνατή βροχή. Ο Αχαάβ ανέβηκε στην άμαξα κι έφυγε για την Ιζρεέλ.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

[46]Ο Ηλίας έσφιξε το ρούχο του στους γοφούς του και, με τη δύναμη του Κυρίου, έτρεξε πριν από την άμαξα του Αχαάβ κι έφτασε στην είσοδο της Ιζρεέλ.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[1] Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

[2] Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

[3] Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba,

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 19

Ο Ηλίας καταφεύγει στο όρος Χωρήβ

[1]Ο Αχαάβ διηγήθηκε στην Ιεζάβελ όλα όσα έκανε ο Ηλίας και πώς κατέσφαξε όλους τους προφήτες του Βάαλ.

[2]Τότε εκείνη έστειλε αγγελιοφόρο στον Ηλία και του είπε: «Να με τιμωρήσουν οι θεοί, αν αύριο τέτοια ώρα δε σου κάνω ό,τι έκανες εσύ στους προφήτες».

[3]Ο Ηλίας φοβήθηκε και σηκώθηκε κι έφυγε για να σώσει τη ζωή του. Πήγε στη

que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

Βέερ-Σεβά, που ανήκει στο βασίλειο του Ιούδα, και άφησε τον υπηρέτη του εκεί.

4 Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

4Ο ίδιος βάδισε μιας μέρας δρόμο στην έρημο κι ήρθε και κάθισε κάτω από ένα σπαρτόδεντρο. Παρακαλούσε να πεθάνει κι έλεγε: «Αρκετά ως εδώ, Κύριε! Πάρε τη ζωή μου, γιατί εγώ δεν είμαι καλύτερος από τους προγόνους μου».

5 Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.

5Μετά ξάπλωσε και τον πήρε ο ύπνος εκεί, κάτω από το σπαρτόδεντρο. Τότε τον άγγιξε ένας άγγελος και του είπε: «Σήκω, φάγε».

6 Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.

6Εκείνος γύρισε να δει και στο προσκεφάλι του ήταν μια λαγάνα ψημένη σε καυτές πέτρες και ένα κανάτι νερό. Έφαγε, ήπιε και ξάπλωσε πάλι.

7 Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come, porque o caminho te será sobremodo longo.

7Αλλά ο άγγελος του Κυρίου τον άγγιξε για δεύτερη φορά και του είπε: «Σήκω, φάγε, γιατί έχεις ακόμη πολύ δρόμο μπροστά σου».

8 Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

8Τότε ο Ηλίας σηκώθηκε, έφαγε και ήπιε και με τη δύναμη εκείνης της τροφής βάδισε σαράντα μερόνυχτα ως το βουνό του Θεού, το Χωρήβ.

9 Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

9Εκεί μπήκε σε μια σπηλιά όπου πέρασε τη νύχτα. Τότε του μίλησε ο Κύριος και του είπε: «Τι ζητάς εδωπέρα, Ηλία; »

10 Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

10Εκείνος απάντησε: «Εγώ αγωνίστηκα με μεγάλο ζήλο για σένα Κύριε, Θεέ του σύμπαντος. Αλλά οι Ισραηλίτες αθέτησαν τη διαθήκη σου, γκρέμισαν τα θυσιαστήριά σου και κατέσφαξαν τους προφήτες σου· μόνον εγώ απέμεινα και ζητούν κι εμένα να με θανατώσουν».

Ο Ηλίας σε νέα αποστολή

[11] Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;

[11]Τότε ο Κύριος είπε στον Ηλία: «Βγες έξω και στάσου στο βουνό ενώπιόν μου» – εκείνη τη στιγμή θα διάβαινε ο Κύριος. Μεγάλος άνεμος και δυνατός έσχιζε τα βουνά και σύντριβε τους βράχους στο πέρασμά του, αλλά ο Κύριος δεν ήταν σ' εκείνον τον άνεμο. Μετά τον άνεμο έγινε σεισμός, αλλά ούτε στο σεισμό ήταν ο Κύριος.

[12] depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.

[12]Μετά το σεισμό ήρθε φωτιά, αλλά ούτε στη φωτιά ήταν ο Κύριος. Και μετά τη φωτιά ακούστηκε ένας ήχος από ελαφρό αεράκι.

[13] Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?

[13]Μόλις το άκουσε ο Ηλίας, σκέπασε το πρόσωπό του με το μανδύα του και βγήκε και στάθηκε στην είσοδο της σπηλιάς. Τότε άκουσε μια φωνή να του λέει: «Τι ζητάς εδωπέρα, Ηλία; »

[14] Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.

[14]Αυτός απάντησε: «Εγώ αγωνίστηκα με μεγάλο ζήλο για σένα Κύριε, Θεέ του σύμπαντος. Αλλά οι Ισραηλίτες αθέτησαν τη διαθήκη σου, γκρέμισαν τα θυσιαστήριά σου και κατέσφαξαν τους προφήτες σου· μόνον εγώ απέμεινα και ζητούν κι εμένα να με θανατώσουν».

[15] Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

[15]Τότε ο Κύριος του είπε: «Εμπρός, πάρε πίσω τον ίδιο δρόμο μέσα απ' την έρημο και πήγαινε στη Δαμασκό· όταν φτάσεις εκεί, θα χρίσεις τον Αζαήλ βασιλιά των Συρίων.

[16] A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

[16]Μετά θα χρίσεις τον Ιηού, γιο του Νιμσί, βασιλιά στον Ισραήλ και τον Ελισαίο, γιο του Σαφάτ, από την Αβέλ-Μεχωλά, θα τον χρίσεις προφήτη για να σε διαδεχτεί.

[17] Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

[17]Όποιος σωθεί από το ξίφος του Αζαήλ, θα τον σκοτώσει ο Ιηού· κι όποιος γλιτώσει από τον Ιηού θα τον σκοτώσει ο Ελισαίος.

[18] Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

[18]Αλλά θ’ αφήσω απ’ τους Ισραηλίτες ζωντανούς εφτά χιλιάδες, όλους εκείνους που δε γονάτισαν να προσκυνήσουνε το Βάαλ, και που το στόμα τους δεν ασπάστηκε το άγαλμά του».

A vocação de Eliseu

Ο Ηλίας καλεί τον Ελισαίο

[19] Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

[19]Όταν έφυγε από ’κει ο Ηλίας, συνάντησε τον Ελισαίο, γιο του Σαφάτ, που όργωνε. Μπροστά του πήγαιναν δώδεκα ζευγάρια βόδια κι εκείνος οδηγούσε το δωδέκατο. Ο Ηλίας πέρασε κοντά του και του πέταξε πάνω του το μανδύα του.

[20] Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

[20]Τότε ο Ελισαίος άφησε τα βόδια κι έτρεξε πίσω από τον Ηλία. «Σε παρακαλώ», του είπε, «άσε με να πάω να αποχαιρετήσω τον πατέρα μου και τη μάνα μου και μετά θα σε ακολουθήσω». Ο Ηλίας του αποκρίθηκε: «Σ’ εμπόδισα εγώ; Πήγαινε και γύρνα πάλι εδώ».

[21] Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

[21]Έτσι ο Ελισαίος ξαναγύρισε· πήρε ένα ζευγάρι βόδια, τα θυσίασε και με τα ξύλα του αλετριού έβρασε το κρέας και το μοίρασε στο λαό κι έφαγαν. Ύστερα ακολούθησε τον Ηλία και έγινε υπηρέτης του.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 20

Οι Σύριοι πολιορκούν τη Σαμάρεια

[1]Ο Βεν-Αδάδ, βασιλιάς των Συρίων, συγκέντρωσε όλο το στρατό του, που αποτελούσε συμμαχία τριάντα δύο ηγεμόνων, και πήγε με ιππικό και άμαξες

και πολιόρκησε την πόλη της Σαμάρειας, με σκοπό να την κυριέψει.

[2] Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

[2]Έστειλε αγγελιοφόρους στην πόλη στον Αχαάβ, βασιλιά του Ισραήλ,

[3] que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

[3]οι οποίοι του είπαν εκ μέρους του: «Ο Βεν-Αδάδ λέει ότι το ασήμι σου και το χρυσάφι σου ανήκουν σ' αυτόν· οι γυναίκες σου και οι πιο ωραίοι γιοι σου ανήκουν σ' αυτόν».

[4] Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.

[4]Ο βασιλιάς του Ισραήλ του αποκρίθηκε: «Όπως τα λες, κύριέ μου, βασιλιά: Εγώ και όλα τα υπάρχοντά μου ανήκουμε σ' εσένα».

[5] Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.

[5]Αλλά οι αγγελιοφόροι ήρθαν πάλι στον Αχαάβ και του είπαν: «Ο Βεν-Αδάδ λέει ότι έστειλε και σου ζήτησε να του παραδώσεις το ασήμι σου και το χρυσάφι σου, τις γυναίκες σου και τους γιους σου.

[6] Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais, meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.

[6]Αύριο, λοιπόν, την ίδια ώρα, θα σου στείλει τους ανθρώπους του και θα ψάξουν μέσα στο ανάκτορό σου και στα σπίτια των αξιωματούχων σου και θα βάλουν στο χέρι ό, τι πολύτιμο έχεις».

[7] Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres, meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.

[7]Τότε ο βασιλιάς του Ισραήλ κάλεσε όλους τους πρεσβυτέρους της χώρας και τους είπε: «Κοιτάτε να δείτε που αυτός γυρεύει το κακό μας. Έστειλε και μου ζήτησε τις γυναίκες μου και τους γιους μου, το ασήμι μου και το χρυσάφι μου κι εγώ δεν του τα αρνήθηκα».

[8] Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.

[8]Οι πρεσβύτεροι και ο λαός τού είπαν: «Μην τον ακούς και μην υποχωρήσεις».

[9] Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o

[9]Έτσι ο Αχαάβ απάντησε στους αγγελιοφόρους του Βεν-Αδάδ: «Να πείτε

que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.

στον κύριό μου, το βασιλιά: Όσα έστειλες και ζήτησες από το δούλο σου την πρώτη φορά, θα σου τα δώσω, αλλά αυτό που απαιτείς τώρα δεν μπορώ να το κάνω». Οι αγγελιοφόροι έφυγαν μ’ αυτή την απάντηση.

10 Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.

10Ο Βεν-Αδάδ του ξανάστειλε αγγελιοφόρους και του παράγγειλε: «Να με τιμωρήσουν οι θεοί, αν δε φέρω τόσο στρατό εναντίον της Σαμάρειας, ώστε το χώμα της να μη φτάσει για να πάρει καθένας από τους στρατιώτες μου μια χούφτα απ’ αυτό».

11 Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

11Ο βασιλιάς του Ισραήλ του απάντησε με την εξής παροιμία: «Αυτός που ζώνεται τα όπλα, ας μην περηφανεύεται σαν εκείνον που τα αποθέτει».

12 Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.

12Ο Βεν-Αδάδ ήταν σε συμπόσιο με τους άλλους ηγεμόνες στις σκηνές, όταν άκουσε αυτή την απάντηση. Αμέσως τότε διάταξε τους αξιωματικούς του και παρατάχθηκαν για να κάνουν επίθεση στην πόλη.

Ο Κύριος ενθαρρύνει το λαό του

13 Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.

13Τότε ένας προφήτης πλησίασε τον Αχαάβ, και του είπε: «Άκου τι λέει ο Κύριος: Βλέπεις όλο αυτό το μεγάλο πλήθος; Θα σου το παραδώσω σήμερα στην εξουσία σου κι έτσι θα μάθεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

14 Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

14Ο Αχαάβ ρώτησε: «Με ποιον θα μου τους παραδώσει; » Ο προφήτης απάντησε: «Ο Κύριος λέει: Με τους νέους που στρατολόγησαν οι διοικητές των επαρχιών». Ο Αχαάβ ρώτησε: «Και ποιος

θα διευθύνει τη μάχη; » «Εσύ», του απάντησε ο προφήτης.

15 Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois; depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

15Ο Αχαάβ πήρε αναφορά από τους νέους που είχαν στρατολογηθεί από τους διοικητές των επαρχιών και βρέθηκαν διακόσιοι τριάντα δύο άντρες. Μετά απ' αυτούς, πήρε αναφορά απ' όλο τον ισραηλιτικό στρατό και βρέθηκαν εφτά χιλιάδες άντρες.

16 Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

16Το μεσημέρι ο Αχαάβ εξαπέλυσε επίθεση, την ώρα που ο Βεν-Αδάδ μεθοκοπούσε στις σκηνές, μαζί με τους τριάντα δύο συμμάχους του ηγεμόνες.

17 Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

17Πρώτοι επιτεθήκαν οι νέοι των διοικητών των επαρχιών. Τότε ο Βεν-Αδάδ έστειλε μια περίπολο η οποία του ανέφερε: «Στρατός βγήκε από τη Σαμάρεια».

18 Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

18«Πιάστε τους ζωντανούς», διέταξε εκείνος, «είτε βγήκαν για να ζητήσουν ειρήνη, είτε βγήκαν για πόλεμο».

19 Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

19Στο μεταξύ είχαν βγει από την πόλη οι νέοι των διοικητών και ο στρατός τούς ακολουθούσε.

20 Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

20Καθένας τους χτυπούσε κι από έναν αντίπαλο, έτσι που οι Σύριοι τράπηκαν σε φυγή και οι Ισραηλίτες τους καταδίωκαν. Ο Βεν-Αδάδ διέφυγε πάνω σ' ένα άλογο μαζί με το ιππικό του.

21 Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

21Ο βασιλιάς του Ισραήλ τους καταδίωξε, χτύπησε το ιππικό και τις άμαξες και κατέσφαξε τους Συρίους.

Οι Ισραηλίτες νικούν πάλι τους Συρίους

22 Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e

22Ο προφήτης πλησίασε τότε το βασιλιά του Ισραήλ και του είπε: «Εμπρός! Πάρε θάρρος και κοίταξε καλά τι θα κάνεις,

vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

γιατί μετά ένα χρόνο ο βασιλιάς των Συρίων θα επιτεθεί εναντίον σου».

23 Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

23Οι άνθρωποι του βασιλιά των Συρίων του είπαν: «Οι θεοί τους είναι θεοί των βουνών, γι' αυτό μας νίκησαν. Αν τους πολεμήσουμε στην πεδιάδα, τότε σίγουρα θα τους νικήσουμε.

24 Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

24Να τι θα κάνεις: Θα διώξεις τους ηγεμόνες να πάνε στον τόπο τους και θα βάλεις στη θέση τους διοικητές.

25 e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

25Κι εσύ ετοίμασε το στρατό σου, να φτάσει τα άτομα του στρατού που χάθηκε, καθώς και ιππικό, όσο το ιππικό που χάθηκε, και άμαξες όσες οι άμαξες που χάθηκαν. Θα πάμε να πολεμήσουμε τους Ισραηλίτες στην πεδιάδα και σίγουρα θα τους νικήσουμε». Ο Βεν-Αδάδ άκουσε τη συμβουλή τους και δέχτηκε να την ακολουθήσει.

26 Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

26Μετά από ένα χρόνο επιθεώρησε το στρατό των Συρίων και τους οδήγησε στην Αφέκ για να πολεμήσουν τους Ισραηλίτες.

27 Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

27Οι Ισραηλίτες είχαν οργανωθεί κι αυτοί και είχαν ανεφοδιαστεί. Προέλασαν για να τους συναντήσουν και στρατοπέδευσαν απέναντί τους σε δύο ομάδες. Αυτοί έμοιαζαν σαν δύο μικρά κοπάδια κατσικιών, ενώ οι Σύριοι είχαν πλημμυρίσει όλη την περιοχή.

28 Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

28Τότε ο άνθρωπος του Θεού πλησίασε το βασιλιά του Ισραήλ και του είπε: «Ο Κύριος λέει: Επειδή είπαν οι Σύριοι ότι ο Κύριος είναι θεός των βουνών και όχι θεός των πεδιάδων, θα παραδώσω στην

εξουσία σου όλο αυτό το μεγάλο πλήθος κι έτσι θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

[29] Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel, num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

[29]Έμειναν στρατοπεδευμένοι ο ένας απέναντι στον άλλον εφτά μέρες. Την έβδομη μέρα άρχισε η μάχη και οι Ισραηλίτες θανάτωσαν εκατό χιλιάδες πεζούς Συρίους μέσα σε μια μέρα.

[30] Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre os vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

[30]Όσοι επέζησαν, είκοσι εφτά χιλιάδες άντρες, κατέφυγαν στην Αφέκ· αλλά το τείχος της πόλης έπεσε πάνω τους.

Συμφωνία Αχαάβ και Βεν-Αδάδ

Ο Βεν-Αδάδ τράπηκε σε φυγή και κρύφτηκε στην πόλη, στο πίσω υπνοδωμάτιο ενός σπιτιού.

[31] Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.

[31]Τότε του είπαν οι άνθρωποί του: «Έχουμε ακούσει πως οι βασιλιάδες των Ισραηλιτών είναι σπλαχνικοί. Να φορέσουμε, λοιπόν, πένθιμα τρίχινα ρούχα, να βάλουμε σχοινιά στο κεφάλι μας και να πάμε στο βασιλιά του Ισραήλ. Ίσως σου χαρίσει τη ζωή».

[32] Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.

[32]Ντύθηκαν, λοιπόν, στα πένθιμα, έβαλαν σχοινιά στο κεφάλι τους και παρουσιάστηκαν στο βασιλιά του Ισραήλ. «Ο δούλος σου ο Βεν-Αδάδ», του είπαν, «σε παρακαλεί να τον αφήσεις να ζήσει». Ο Αχαάβ απάντησε: «Ζει ακόμα; Είναι αδερφός μου! »

[33] Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

[33]Οι απεσταλμένοι το πήραν αυτό σαν καλό σημάδι και βιάστηκαν να το επιβεβαιώσουν: «Αδερφός σου είναι ο Βεν-Αδάδ», είπαν. Ο βασιλιάς τότε τους είπε: «Πηγαίνετε και φέρτε τον εδώ». Ο Βεν-Αδάδ ήρθε στον Αχαάβ, κι αυτός τον ανέβασε στην άμαξά του.

[34] Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

[34]Ο Βεν-Αδάδ είπε στον Αχαάβ: «Θα σου επιστρέψω τις πόλεις που είχε πάρει ο πατέρας μου από τον πατέρα σου, και θα χτίσεις για τον εαυτό σου αγορές στη Δαμασκό, όπως είχε ο πατέρας μου στη Σαμάρεια». Και ο Αχαάβ απάντησε: «Με τη συμφωνία αυτή εγώ θα σε αφήσω ελεύθερο». Έτσι έκανε συμφωνία μαζί του και τον άφησε ελεύθερον.

Ένας προφήτης καταδικάζει τον Αχαάβ

[35] Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.

[35]Εκείνη την ώρα ο Κύριος διάταξε ένα μέλος μιας ομάδας προφητών να πει σ' έναν άλλο προφήτη: «Χτύπησέ με, σε παρακαλώ». Αλλά ο άλλος αρνήθηκε να τον χτυπήσει.

[36] Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te matará. Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.

[36]Τότε ο πρώτος του είπε: «Επειδή δεν υπάκουσες στο λόγο του Κυρίου, όταν θα φύγεις από 'δω θα σε σκοτώσει ένα λιοντάρι». Πράγματι, μόλις ο προφήτης εκείνος έφυγε τον συνάντησε ένα λιοντάρι και τον κατασπάραξε.

[37] Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.

[37]Ο προφήτης συνάντησε έναν άλλο άνθρωπο και του είπε: «Χτύπησέ με, σε παρακαλώ». Ο άνθρωπος τον χτύπησε και τον πλήγωσε.

[38] Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.

[38]Μετά ο προφήτης έφυγε και στάθηκε στο δρόμο περιμένοντας να περάσει ο βασιλιάς, αφού προηγουμένως μ' έναν επίδεσμο στα μάτια, είχε γίνει αγνώριστος.

[39] Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando, voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida

[39]Όταν λοιπόν περνούσε ο βασιλιάς, αυτός του φώναξε: «Ο δούλος σου βρισκόμουν στη μάχη, όταν με πλησιάζει ένας αξιωματικός και μου φέρνει έναν αιχμάλωτο με τη διαταγή: "φύλαξέ μου αυτόν τον άνθρωπο. Αν με οποιονδήποτε

respondera pela vida dele ou pagarás um talento de prata.

τρόπο χαθεί, τότε θα τον πληρώσεις με τη ζωή σου ή με ένα ασημένιο τάλαντο! ”

[40] Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.

[40]Ενώ όμως εγώ ήμουν απασχολημένος από ’δω κι από ’κει, ο αιχμάλωτος εξαφανίστηκε». Ο βασιλιάς του Ισραήλ έβγαλε την απόφαση: «Αυτή είναι η καταδίκη σου. Εσύ ο ίδιος την αποφάσισες».

[41] Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.

[41]Τότε ο προφήτης έβγαλε γρήγορα τον επίδεσμο από τα μάτια του και ο βασιλιάς τον αναγνώρισε ότι ανήκε σε ομάδα προφητών.

[42] E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.

[42]«Άκου τι λέει ο Κύριος: » είπε στο βασιλιά. «Επειδή άφησες ελεύθερο τον άνθρωπο που εγώ τον είχα για καταστροφή, θα πεθάνεις εσύ στη θέση του και ο λαός σου στη θέση του λαού του».

[43] Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

[43]Ο βασιλιάς του Ισραήλ έφυγε και γύρισε στο σπίτι του, στη Σαμάρεια, πικραμένος και οργισμένος.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

[1] Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 21

Ο Αχαάβ και το αμπέλι του Ναβουθαί

[1]Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα συνέβη το εξής: Ο Ναβουθαί, ο Ιζρεελίτης, είχε ένα αμπέλι κοντά στο ανάκτορο του Αχαάβ, βασιλιά της Σαμάρειας.

[2]Μια μέρα ο Αχαάβ είπε στο Ναβουθαί: «Δώσε μου το αμπέλι σου να το κάνω λαχανόκηπο, γιατί είναι κοντά στο ανάκτορό μου· κι εγώ για αντάλλαγμα θα σου δώσω ένα καλύτερο αμπέλι ή αν προτιμάς, θα σου δώσω το αντίτιμο σε χρήμα».

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

[3]Ο Ναβουθαί απάντησε: «Ο Κύριος να με φυλάξει από μια τέτοια πράξη! Το αμπέλι αυτό είναι η κληρονομιά που την έχω λάβει από τους προγόνους μου, κι απαγορεύεται να τη μεταβιβάσω σ' εσένα».

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[4]Ο Αχαάβ γύρισε στο σπίτι του πικραμένος και οργισμένος, επειδή ο Ναβουθαί του είπε ότι δεν μπορούσε να του μεταβιβάσει την κληρονομιά των προγόνων του. Έπεσε στο κρεβάτι του, γύρισε το πρόσωπό του προς τον τοίχο και δεν ήθελε να φάει τίποτα.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[5]Η γυναίκα του η Ιεζάβελ τον πλησίασε και τον ρώτησε: «Γιατί είσαι κακόκεφος και δεν τρως; »

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[6]Εκείνος της απάντησε: «Είχα μια συζήτηση με το Ναβουθαί, τον Ιζρεελίτη. Του ζήτησα να μου δώσει το αμπέλι του με πληρωμή ή αν θέλει να του δώσω άλλο αμπέλι αντί γι' αυτό, κι εκείνος μου είπε ότι δε μου το δίνει».

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel? Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

[7]Τότε η Ιεζάβελ τού είπε: «Εσύ είσαι βασιλιάς του Ισραήλ. Σήκω, φάε και πάψε να στενοχωριέσαι. Εγώ θα σου δώσω το αμπέλι του Ναβουθαί του Ιζρεελίτη».

Jezabel ordena a morte de Nabote

[8] Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

[8]Έγραψε, λοιπόν, γράμματα με το όνομα του Αχαάβ, τα σφράγισε με τη σφραγίδα του και τα έστειλε στους πρεσβυτέρους και στους προκρίτους της πόλης, όπου κατοικούσε ο Ναβουθαί.

[9] E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

[10] Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

[11] Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

[12] Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

[13] Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

[14] Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

[15] Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

[9]Στα γράμματα αυτά έγραφε: «Συγκεντρώστε τον πληθυσμό της πόλης σε γιορτή νηστείας και βάλτε το Ναβουθαί επικεφαλής του λαού.

[10]Βάλτε και δύο διεφθαρμένους ανθρώπους να μαρτυρήσουν ψέματα εναντίον του και να πουν: “αυτός βλασφήμησε το Θεό και το βασιλιά”. Τότε βγάλτε τον έξω απ’ την πόλη και θανατώστε τον με λιθοβολισμό».

[11]Οι πρεσβύτεροι και οι πρόκριτοι της πόλης του Ναβουθαί έκαναν όπως τους παράγγελνε η Ιεζάβελ με τα γράμματα που τους είχε στείλει.

[12]Διοργάνωσαν, λοιπόν, μια τελετή νηστείας κι έβαλαν το Ναβουθαί επικεφαλής του λαού.

[13]Ήρθαν τότε δύο διεφθαρμένοι άνθρωποι, στάθηκαν μπροστά στο Ναβουθαί και κατέθεσαν εναντίον του μαρτυρία ενώπιον του λαού: «Ο Ναβουθαί βλασφήμησε το Θεό και το βασιλιά». Τότε τον έβγαλαν έξω από την πόλη και τον εκτέλεσαν με λιθοβολισμό.

[14]Μετά οι πρεσβύτεροι και οι πρόκριτοι έστειλαν μήνυμα στην Ιεζάβελ: «Ο Ναβουθαί λιθοβολήθηκε και πέθανε», της είπαν.

[15]Μόλις άκουσε η Ιεζάβελ ότι πέθανε ο Ναβουθαί, είπε στον Αχαάβ: «Πήγαινε και πάρε στην κατοχή σου το αμπέλι του Ναβουθαί του Ιζρεελίτη, που αρνιόταν να σου το πουλήσει. Δε ζει πια».

16 Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

17 Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

18 Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

19 Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

20 Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

21 Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

22 Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

23 Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

16Όταν άκουσε ο Αχαάβ ότι ο Ναβουθαί πέθανε, πήγε στο αμπέλι του Ναβουθαί για να το πάρει στην κατοχή του.

Ο Ηλίας αποτρέπει την τιμωρία του Αχαάβ

17Τότε ο Κύριος είπε στον Ηλία το Θεσβίτη:

18«Σήκω, και πήγαινε να συναντήσεις τον Αχαάβ, το βασιλιά του Ισραήλ, που είναι στη Σαμάρεια. Τώρα βρίσκεται στο αμπέλι του Ναβουθαί· έχει πάει για να το πάρει στην κατοχή του.

19Θα του πεις εκ μέρους μου: “εσύ σκότωσες τον άνθρωπο κι από πάνω θέλεις να πάρεις στην κατοχή σου και τ' αγαθά του; ” Κι ακόμα θα του πεις, ότι εγώ ο Κύριος λέω: “στον τόπο που γλύψαν' τα σκυλιά το αίμα του Ναβουθαί θα γλύψουν και το δικό σου αίμα”».

20Ο Αχαάβ είπε στον Ηλία: «Με βρήκες, εχθρέ μου; » Κι εκείνος απάντησε: «Σε βρήκα, επειδή πούλησες την ψυχή σου στο να πράττεις ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο.

21Ο Κύριος, λοιπόν, λέει: “θα σου προξενήσω συμφορές, θα σ' εξαφανίσω και θα εξολοθρεύσω από την οικογένειά σου κάθε αρσενικό, δούλον ή ελεύθερο.

22Θα κάνω την οικογένειά σου σαν την οικογένεια του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ και σαν την οικογένεια του Βασά, γιου του Αχιά, επειδή εξόργισες εμένα, τον Κύριο, κι έκανες τον Ισραήλ να αμαρτήσει”.

23Όσο για την Ιεζάβελ, ο Κύριος λέει: “τα σκυλιά θα φάνε την Ιεζάβελ στην πεδιάδα Ιζρεέλ.

[24] Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

[24]Κι ακόμα, όποιος από την οικογένειά σου, Αχαάβ, πεθάνει στην πόλη, θα τον φάνε τα σκυλιά· κι όποιος πεθάνει στο ύπαιθρο θα τον φάνε τα όρνεα”».

[25] Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

[25](Κανένας, βέβαια, δεν υπήρξε σαν τον Αχαάβ, που είχε πουλήσει την ψυχή του στο να πράττει ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, γιατί τον παραπλανούσε η Ιεζάβελ, η γυναίκα του.

[26] que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

[26]Έκανε τις πιο βδελυρές πράξεις λατρεύοντας τα είδωλα, όπως ακριβώς έκαναν οι Αμορραίοι, που ο Κύριος τους είχε διώξει από τη χώρα τους για να κατοικήσουν οι Ισραηλίτες).

[27] Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

[27]Μόλις άκουσε ο Αχαάβ αυτά τα λόγια, έσκισε τα ρούχα του, ντύθηκε στα πένθιμα και νήστεψε· κοιμόταν φορώντας τα πένθιμα και περιφερόταν σιωπηλός.

[28] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[28]Τότε μίλησε ο Κύριος στον Ηλία το Θεσβίτη και του είπε:

[29] Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

[29]«Είδες πώς ταπεινώθηκε ο Αχαάβ ενώπιόν μου; Επειδή λοιπόν ταπεινώθηκε, δε θα καταστρέψω την οικογένειά του στις μέρες του, αλλά στις μέρες του γιου του».

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe
2 Crônicas 18.1-3

Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ΄) 22

Πόλεμος για τη Ραμώθ εναντίον των Συρίων
(Β΄ Χρ 18,1-11)

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.

[1]Πέρασαν τρία χρόνια χωρίς πόλεμο ανάμεσα στους Συρίους και στους Ισραηλίτες.

[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

[2]Τον τρίτο όμως χρόνο, ο Ιωσαφάτ, βασιλιάς του Ιούδα, πήγε να επισκεφθεί τον Αχαάβ, βασιλιά του Ισραήλ.

[3] Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

[3]Ο Αχαάβ είπε στους αξιωματούχους του: «Το ξέρετε ότι η Ραμώθ στη Γαλαάδ μας ανήκει; Εμείς όμως δεν κάνουμε τίποτε για να την πάρουμε από την κυριαρχία του βασιλιά των Συρίων».

[4] Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[4]Μετά πρότεινε στον Ιωσαφάτ: «Έρχεσαι να πολεμήσεις μαζί μου στη Γαλαάδ για να πάρουμε πίσω τη Ραμώθ; » Ο Ιωσαφάτ του απάντησε: «Θα πάμε! Εγώ κι εσύ είμαστε ένα –ο λαός μου κι ο λαός σου, το ιππικό μου και το ιππικό σου».

As profecias dos falsos profetas
2 Crônicas 18.4-11

[5] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.

[5]Και μετά πρόσθεσε: «Πρώτα, όμως, ζήτα σε παρακαλώ σήμερα κιόλας συμβουλή από τον Κύριο».

[6] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[6]Τότε, ο βασιλιάς του Ισραήλ συγκέντρωσε τους προφήτες, τετρακόσιους άντρες περίπου, και τους είπε: «Να πάω στη Γαλαάδ να πολεμήσω για να πάρω πίσω τη Ραμώθ ή να την εγκαταλείψω; » Εκείνοι απάντησαν: «Πήγαινε, βασιλιά, κι ο Κύριος θα σου παραδώσει την πόλη».

[7] Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

[7]Ο Ιωσαφάτ ρώτησε: «Δεν υπάρχει εδώ κανένας άλλος προφήτης του Κυρίου, για να ρωτήσουμε και μ’ αυτόν; »

[8] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

[8]Ο βασιλιάς του Ισραήλ του απάντησε: «Υπάρχει ακόμα ένας άνθρωπος που μ’ αυτόν μπορούμε να ρωτήσουμε τον Κύριο, αλλά εγώ τον μισώ, γιατί δεν προφητεύει ποτέ καλό για μένα, παρά κακό. Είναι ο Μιχαΐας, γιος του Ιμλά». Ο Ιωσαφάτ του απάντησε: «Μη μιλάς έτσι, βασιλιά».

[9] Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

[10] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[11] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

[12] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías
2 Crônicas 18.12-27

[13] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

[14] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

[15] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[9]Τότε κάλεσε ο βασιλιάς του Ισραήλ έναν ευνούχο και του είπε: «Τρέξε να φέρεις το Μιχαΐα, γιο του Ιμλά».

[10]Ο βασιλιάς του Ισραήλ κι ο Ιωσαφάτ, βασιλιάς του Ιούδα ήταν καθισμένοι στην πλατεία κοντά στην πύλη της Σαμάρειας καθένας στο θρόνο του, φορώντας τις βασιλικές στολές τους. Κι όλοι οι προφήτες προφήτευαν μπροστά τους.

[11]Ο προφήτης Σεδεκίας μάλιστα, γιος του Κεναανά, είχε κατασκευάσει κάτι σιδερένια κέρατα κι έλεγε: «Βασιλιά, άκου τι λέει ο Κύριος: Μ' αυτά θα χτυπήσεις τους Συρίους και θα τους αφανίσεις! »

[12]Τα ίδια έλεγαν και όλοι οι προφήτες: «Πήγαινε, βασιλιά, στη Γαλαάδ να πολεμήσεις για ν' ανακτήσεις τη Ραμώθ. Θα πετύχεις! Ο Κύριος θα σου παραδώσει την πόλη».

Η προειδοποίηση του Μιχαΐα
(Β΄ Χρ 18,12-27)

[13]Στο μεταξύ, ο απεσταλμένος που είχε πάει να καλέσει τον προφήτη Μιχαΐα, του έλεγε: «Όλοι οι προφήτες, ομόφωνα, προφητεύουν καλούς οιωνούς για το βασιλιά. Κοίταξε, λοιπόν, να είναι και η δική σου προφητεία όπως οι δικές τους. Να προφητέψεις ευνοϊκά».

[14]Ο Μιχαΐας όμως του απάντησε: «Μα τον αληθινό Θεό, ό, τι μου πει ο Κύριος, αυτό θα αναγγείλω».

[15]Όταν παρουσιάστηκε στο βασιλιά, εκείνος του είπε: «Μιχαΐα, να πάμε στη Γαλαάδ να πολεμήσουμε για να πάρουμε πίσω τη Ραμώθ ή να την εγκαταλείψουμε; » Ο Μιχαΐας απάντησε: «Πήγαινε,

βασιλιά, και θα επιτύχεις. Ο Κύριος θα σου παραδώσει την πόλη».

[16] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[16]Αλλά ο βασιλιάς τού είπε: «Πόσες φορές πρέπει να σε ορκίσω για να μη λες σ' εμένα παρά μόνο την αλήθεια στ' όνομα του Κυρίου; »

[17] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

[17]Τότε κι ο Μιχαΐας απάντησε: «Είδα όλο τον Ισραήλ σκορπισμένον στα βουνά, σαν πρόβατα χωρίς ποιμένα. Κι είπε ο Κύριος: "αυτοί δεν έχουν πια αρχηγό· ας επιστρέψει καθένας ήσυχα ήσυχα σπίτι του"».

[18] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[18]Τότε είπε ο βασιλιάς του Ισραήλ στον Ιωσαφάτ: «Δε σου το 'λεγα εγώ ότι αυτός δεν προφητεύει για μένα καλό παρά κακό; »

[19] Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

[19]Ο Μιχαΐας απάντησε: «Άκου, λοιπόν, και το λόγο του Κυρίου: Είδα τον Κύριο να κάθεται στο θρόνο κι όλα τα ουράνια όντα να στέκονται γύρω του, δεξιά του κι αριστερά του.

[20] Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[20]Είπε, λοιπόν, ο Κύριος: "ποιος θα εξαπατήσει τον Αχαάβ και θα τον κάνει να πάει στη Γαλαάδ και να σκοτωθεί στη Ραμώθ; " Ο ένας έλεγε το ένα κι ο άλλος τ' άλλο.

[21] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21]Ώσπου βγήκε ένα πνεύμα και στάθηκε μπροστά στον Κύριο και είπε: "εγώ θα τον εξαπατήσω". Ο Κύριος το ρώτησε: "με ποιον τρόπο; "

[22] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[22]"Θα πάω", είπε, "και θα κάνω όλους του προφήτες του βασιλιά να του λένε ψέματα". Τότε ο Κύριος είπε: "πράγματι, έτσι θα τον ξεγελάσεις. Πήγαινε και κάνε κατά πώς είπες. Θα πετύχεις".

[23] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23]Τώρα, λοιπόν, ο Κύριος έχει αφήσει ένα πνεύμα να εμπνέει με ψέματα όλους αυτούς τους προφήτες σου. Αλλά στην πραγματικότητα ο Κύριος έχει αποφασίσει να σε βρει μεγάλο κακό».

[24] Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

[24]Τότε ο Σεδεκίας, γιος του Κεναανά, πλησίασε και χτύπησε το Μιχαΐα στο σαγόνι. «Από ποιο δρόμο», του είπε, «πέρασε το Πνεύμα του Κυρίου όταν έφυγε από μένα, για να μιλήσει σ' εσένα; »

[25] Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[25]Ο Μιχαΐας απάντησε: «Θα το δεις την μέρα που θα τρέχεις να κρυφτείς στο πίσω υπνοδωμάτιο του σπιτιού σου».

[26] Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[26]Τότε ο βασιλιάς του Ισραήλ πρόσταξε: «Πιάστε το Μιχαΐα και παραδώστε τον στον Αμών, το φρούραρχο της πόλης, και στον Ιωάς, γιο του βασιλιά.

[27] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o, com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[27]Θα τους πείτε ότι ο βασιλιάς διατάζει να τον ρίξουν στη φυλακή και να του δίνουν μόνο λίγο ψωμί και λίγο νερό, ωσότου γυρίσω πίσω σώος και αβλαβής».

[28] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

[28]Κι ο Μιχαΐας απάντησε: «Αν εσύ γυρίσεις πίσω γερός, τότε δεν μίλησε μέσω εμού ο Κύριος». Και πρόσθεσε: «Ακούστε το αυτό όλοι οι λαοί! »

A morte de Acabe
2 Crônicas 18.28-34

Η προφητεία του Μιχαΐα επαληθεύεται
Θάνατος του Αχαάβ
(Β΄ Χρ 18,28-34)

[29] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[29]Έτσι ο βασιλιάς του Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ, βασιλιάς του Ιούδα, πήγαν στη Γαλαάδ για να πολεμήσουν εναντίον της Ραμώθ.

[30] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

[30]Ο βασιλιάς του Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: «Εγώ θα μεταμφιεστώ και θα μπω στη μάχη. Εσύ, όμως, φόρεσε κανονικά τη στολή σου». Έτσι ο βασιλιάς

του Ισραήλ μπήκε στη μάχη μεταμφιεσμένος.

[31] Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[31]Αλλά ο βασιλιάς των Συρίων είχε δώσει στους τριάντα δύο αρχηγούς των αμαξών του ρητή διαταγή να μη χτυπήσουν κανέναν, ούτε απλό στρατιώτη ούτε αξιωματικό, παρά μόνο το βασιλιά του Ισραήλ.

[32] Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

[32]Οι αρχηγοί των αμαξών, όταν είδαν τον Ιωσαφάτ, είπαν: «Σίγουρα αυτός είναι ο βασιλιάς του Ισραήλ» κι έτρεξαν καταπάνω του να τον χτυπήσουν. Αλλά ο Ιωσαφάτ έβγαλε μια πολεμική κραυγή

[33] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[33]κι οι αρχηγοί των αμαξών, όταν είδαν ότι δεν ήταν αυτός ο βασιλιάς του Ισραήλ, σταμάτησαν να τον καταδιώκουν.

[34] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[34]Αλλά ένας στρατιώτης τέντωσε τυχαία το τόξο και το βέλος πήγε και χτύπησε τον πραγματικό βασιλιά του Ισραήλ ανάμεσα στις προστατευτικές πλάκες του θώρακα της πανοπλίας του. Τότε ο Αχαάβ είπε στον ηνίοχό του: «Γύρνα τα χαλινάρια και βγάλε με από τη μάχη· πληγώθηκα».

[35] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.

[35]Η μάχη όμως ήταν σκληρή εκείνη την ημέρα. Το βασιλιά του Ισραήλ τον στήριζαν να στέκει ορθός στην άμαξα απέναντι από τους Συρίους. Το βράδυ όμως πέθανε και το αίμα της πληγής του είχε χυθεί στο βάθος της άμαξας.

[36] Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

[36]Με το ηλιοβασίλεμα πέρασε ο κήρυκας απ' όλο το στρατόπεδο φωνάζοντας: «Γυρίστε καθένας στην πόλη του, καθένας στη χώρα του».

[37] Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

[38] Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

[39] Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[40] Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado e a morte de Josafá

2 Crônicas 20.31-37

[41] E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

[42] Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[43] Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

[44] Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

[45] Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

[46] Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou,

[37]Έτσι πέθανε ο βασιλιάς Αχαάβ και τον έφεραν στη Σαμάρεια και τον έθαψαν εκεί.

[38]Όταν έπλεναν την άμαξα στη δεξαμενή της Σαμάρειας, έρχονταν τα σκυλιά κι έγλυφαν το αίμα του και οι πόρνες πλένονταν εκεί, σύμφωνα με το λόγο που είχε πει ο Κύριος.

[39]Η υπόλοιπη ιστορία του Αχαάβ είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ. Εκεί αναφέρεται όλη η δράση του, το ανάκτορο που έχτισε διακοσμημένο με ελεφαντόδοντο, καθώς και οι πόλεις που έχτισε.

[40]Μετά το θάνατο του Αχαάβ, τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο γιος του Οχοζίας.

Η βασιλεία του Ιωσαφάτ στον Ιούδα

(Β΄ Χρ 20,31–21,1)

[41]Ο Ιωσαφάτ, γιος του Ασά, είχε γίνει βασιλιάς του Ιούδα το τέταρτο έτος της βασιλείας του Αχαάβ στον Ισραήλ,

[42]σε ηλικία τριάντα πέντε ετών. Βασίλεψε είκοσι πέντε χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Αζουβά και ήταν κόρη του Σιλχί.

[43]Αυτός έκανε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, ακολουθώντας απαρέγκλιτα το παράδειγμα του Ασά, του πατέρα του.

[44]Αλλά οι ιεροί τόποι δεν καταργήθηκαν και ο λαός συνέχιζε να προσφέρει θυσίες και θυμιάματα εκεί.

[45]Ο Ιωσαφάτ είχε ειρηνικές σχέσεις με το βασιλιά του Ισραήλ.

[46]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωσαφάτ είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών

porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

των βασιλιάδων του Ιούδα. Εκεί αναφέρονται τα κατορθώματά του και οι πόλεμοι που έκανε,

47 Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.

47καθώς και πώς εξαφάνισε από τη χώρα τους υπόλοιπους ιερόδουλους άντρες, που είχαν απομείνει εκεί από τον καιρό του Ασά, του πατέρα του.

48 Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.

48Άλλωστε εκείνη την εποχή δεν υπήρχε βασιλιάς στην Εδώμ. Μόνο ένας διοικητής, τοποθετημένος από το βασιλιά του Ιούδα.

49 Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

49Ακόμα ο Ιωσαφάτ κατασκεύασε πλοία Θαρσείς, για να πηγαίνουν στην Οφείρ για χρυσάφι. Αλλά η αποστολή δεν πέτυχε, γιατί τα πλοία συντρίφθηκαν στην Εσιών-Γάβερ.

50 Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

50Τότε ο Οχοζίας, γιος του Αχαάβ, πρότεινε στον Ιωσαφάτ οι ναυτικοί της χώρας του να ενωθούν με τους δικούς του στα πλοία. Αλλά ο Ιωσαφάτ δε δέχτηκε.

51 Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

51Όταν πέθανε ο Ιωσαφάτ τον έθαψαν μαζί με τους προγόνους του, στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ιωράμ.

O reinado de Acazias, de Israel

Η βασιλεία του Οχοζία στον Ισραήλ

52 Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.

52Ο Οχοζίας, γιος του Αχαάβ, έγινε βασιλιάς του Ισραήλ στη Σαμάρεια, το δέκατο έβδομο έτος της βασιλείας του Ιωσαφάτ στον Ιούδα. Βασίλεψε στον Ισραήλ δύο χρόνια

53 Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

53κι έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο ακολουθώντας το κακό παράδειγμα του πατέρα του, της μητέρας του και του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, ο οποίος είχε παρασύρει τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

[54] Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

[54]Ακόμη προσκύνησε το Βάαλ για να του προσφέρει λατρεία· και εξόργισε τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ, όπως ακριβώς είχε κάνει κι ο πατέρας του.

O segundo livro dos Reis	Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄)

2 Reis 1

Acazias e o profeta Elias

[1] Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.

[2] E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.

[3] Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?

[4] Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.

[5] E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?

[6] Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 1

Ο Ηλίας φέρνει μήνυμα για το βασιλιά Οχοζία

[1]Μετά το θάνατο του Αχαάβ, οι Μωαβίτες επαναστάτησαν εναντίον του Ισραήλ.

[2]Μια μέρα ο βασιλιάς Οχοζίας έπεσε από το καγκελόφρακτο ανώγειο του παλατιού του στη Σαμάρεια και τραυματίστηκε σοβαρά. Τότε έστειλε ανθρώπους με την εντολή: «Πηγαίνετε και ζητήστε να μάθετε από το Βεελζεβούλ, το θεό της Εκρών, αν θα ξαναγίνω καλά».

[3]Αλλά ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Ηλία, τον προφήτη από τη Θεσβά: «Σήκω, πήγαινε να συναντήσεις τους απεσταλμένους του βασιλιά της Σαμάρειας και να τους πεις: “δεν υπάρχει άραγε Θεός στον Ισραήλ και πάτε να ρωτήσετε το Βεελζεβούλ, το θεό της Εκρών;

[4]Τώρα, λοιπόν, ακούστε τι λέει ο Κύριος στο βασιλιά: Δε θα σηκωθείς πια από το κρεβάτι σου· το δίχως άλλο θα πεθάνεις πάνω σ’ αυτό”». Πράγματι ο Ηλίας πήγε,

[5]και οι απεσταλμένοι γύρισαν στο βασιλιά. Εκείνος τους ρώτησε: «Γιατί ήρθατε πίσω; »

[6]Αυτοί του απάντησαν: «Μας συνάντησε κάποιος και μας είπε: “πηγαίνετε, γυρίστε πίσω στο βασιλιά που σας έστειλε, και πείτε του ότι ο Κύριος λέει: Δεν υπάρχει άραγε Θεός στον Ισραήλ και γι’ αυτό έστειλες να ρωτήσεις το Βεελζεβούλ, το θεό της Εκρών; Γι’ αυτό δε θα σηκωθείς

πια από το κρεβάτι σου· το δίχως άλλο θα πεθάνεις πάνω σ' αυτό"».

[7] Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

[7]Εκείνος τότε τους ρώτησε: «Τι εμφάνιση είχε ο άνθρωπος που σας συνάντησε και σας είπε αυτά τα λόγια; »

[8]«Φορούσε ρούχο από προβιά», του απάντησαν, «και στη μέση του είχε δερμάτινη ζώνη». Τότε ο Οχοζίας είπε: «Ήταν ο Ηλίας ο Θεσβίτης».

Elias e os três capitães

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

Επίδειξη δύναμης ανάμεσα στο βασιλιά και στον προφήτη

[9]Τότε ο βασιλιάς έστειλε έναν πεντηκόνταρχο με τους πενήντα άντρες του, και πήγε και βρήκε τον Ηλία που καθόταν στην κορυφή ενός βουνού. «Άνθρωπε του Θεού», του είπε, «ο βασιλιάς σε προστάζει να κατεβείς! »

[10]Ο Ηλίας του απάντησε: «Αν εγώ είμαι άνθρωπος του Θεού, φωτιά να πέσει από τον ουρανό και να κάνει στάχτη εσένα και τους πενήντα άντρες σου». Αμέσως τότε έπεσε φωτιά από τον ουρανό κι έκανε στάχτη αυτόν και τους πενήντα άντρες του.

[11]Ο βασιλιάς έστειλε πάλι άλλον πεντηκόνταρχο με τους πενήντα άντρες του· βρήκε τον Ηλία και του είπε: «Άνθρωπε του Θεού, ο βασιλιάς προστάζει να κατεβείς γρήγορα! »

[12]Ο Ηλίας του απάντησε: «Αν εγώ είμαι άνθρωπος του Θεού, φωτιά να πέσει από τον ουρανό και να κάνει στάχτη εσένα και τους πενήντα άντρες σου». Αμέσως πάλι έπεσε φωτιά από τον ουρανό κι έκανε στάχτη αυτόν και τους πενήντα άντρες του.

13 Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe: Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

14 pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém, agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

15 Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

16 E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

A morte de Acazias

17 Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

18 Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

13 Ο βασιλιάς έστειλε και τρίτον πεντηκόνταρχο με τους πενήντα άντρες του. Αυτός ανέβηκε στο βουνό και ήρθε στον Ηλία, έπεσε γονατιστός μπροστά του και τον ικέτευε μ' αυτά τα λόγια: «Άνθρωπε του Θεού, σε παρακαλώ, λυπήσου τη ζωή μου και τη ζωή αυτών των πενήντα δούλων σου και μη μας εξαφανίσεις.

14 Ξέρω πως έπεσε φωτιά από τον ουρανό κι έκανε στάχτη τους δύο προηγούμενους πεντηκόνταρχους με τους πενήντα άντρες τους. Τώρα όμως εγώ σε ικετεύω, λυπήσου τη ζωή μου! »

15 Τότε ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Ηλία: «Κατέβα μαζί του· μην τον φοβάσαι». Ο Ηλίας κατέβηκε μαζί του, πήγε στο βασιλιά

16 και του είπε: «Άκου τι λέει ο Κύριος: επειδή έστειλες ανθρώπους να συμβουλευτείς το Βεελζεβούλ, το θεό της Εκρών, σαν να μην υπήρχε Θεός στον Ισραήλ να τον συμβουλευτείς, γι' αυτό δε θα σηκωθείς ποτέ από το κρεβάτι σου· θα πεθάνεις το δίχως άλλο εκεί».

17 Πράγματι ο Οχοζίας πέθανε σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου που του τον μετέφερε ο Ηλίας. Επειδή όμως ο Οχοζίας δεν είχε γιο, τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο αδερφός του ο Ιωράμ. Αυτός έγινε βασιλιάς στον Ισραήλ το δεύτερο έτος της βασιλείας του Ιωράμ, γιου του Ιωσαφάτ, στον Ιούδα.

18 Όλη η υπόλοιπη ιστορία του Οχοζία είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

[1] Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

[2] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

[3] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[4] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

[5] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[6] Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 2

Αρπαγή του Ηλία στον ουρανό

[1]Κάποτε έφτασε ο καιρός να πάρει ο Κύριος τον Ηλία στους ουρανούς μέσα σε ανεμοστρόβιλο. Μια φορά, λοιπόν, που ο Ηλίας κι ο Ελισαίος επέστρεφαν μαζί από τα Γάλγαλα,

[2]είπε κάποια στιγμή ο Ηλίας στον Ελισαίο: «Μείνε εδώ, σε παρακαλώ, γιατί ο Κύριος με στέλνει στη Βαιθήλ». Αλλά ο Ελισαίος απάντησε: «Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό και σ' εσένα, ότι δε θα σε αφήσω». Έτσι πήγαν μαζί στη Βαιθήλ.

[3]Τα μέλη της ομάδας των προφητών που ήταν στη Βαιθήλ ήρθαν τότε στον Ελισαίο και του είπαν: «Το ξέρεις ότι σήμερα ο Κύριος θα πάρει τον κύριό σου από κοντά σου; » Ο Ελισαίος απάντησε: «Και βέβαια, το ξέρω, αλλά μη μιλάτε γι' αυτό».

[4]Μετά του είπε ο Ηλίας: «Ελισαίε, μείνε εδώ, σε παρακαλώ, γιατί ο Κύριος με στέλνει στην Ιεριχώ». Αλλά ο Ελισαίος απάντησε: «Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό και σ' εσένα ότι δε θα σ' αφήσω». Έτσι πήγαν μαζί στην Ιεριχώ.

[5]Τα μέλη της ομάδας των προφητών που ήταν στην Ιεριχώ πλησίασαν τον Ελισαίο και του είπαν: «Το ξέρεις ότι σήμερα ο Κύριος θα πάρει τον κύριό σου από κοντά σου; » Ο Ελισαίος απάντησε: «Και βέβαια το ξέρω, αλλά μη μιλάτε γι' αυτό».

[6]Μετά του είπε ο Ηλίας: «Μείνε σε παρακαλώ, εδώ, γιατί ο Κύριος με στέλνει στον Ιορδάνη». Αλλά ο Ελισαίος

SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

[7] Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

[8] Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

Elias é elevado ao céu

[9] Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te faça, antes que seja tomado de ti. Disse Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

[10] Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

[11] Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

[12] O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

απάντησε: «Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό και σ’ εσένα ότι δε θα σε αφήσω». Έτσι συνέχισαν να περπατούν κι οι δυο μαζί.

[7]Τους ακολουθούσαν και πενήντα προφήτες, αλλά σταμάτησαν απέναντί τους σε κάποια απόσταση, ενώ ο Ηλίας και ο Ελισαίος στάθηκαν πλάι στον ποταμό Ιορδάνη.

[8]Τότε ο Ηλίας πήρε το μανδύα του, τον δίπλωσε και χτύπησε μ’ αυτόν τα νερά. Αυτά άνοιξαν στα δυο και πέρασαν ανάμεσα οι δύο άντρες πατώντας σε ξηρά.

[9]Όταν πέρασαν, είπε ο Ηλίας στον Ελισαίο: «Ζήτησέ μου, τι θέλεις να κάνω για σένα, πριν με πάρει ο Κύριος από κοντά σου». Ο Ελισαίος απάντησε: «Θέλω, σε παρακαλώ, να έρθει σ’ εμένα διπλάσιο το προφητικό σου πνεύμα».

[10]Τότε εκείνος είπε: «Δύσκολο πράγμα ζήτησες. Ωστόσο αν με δεις τη στιγμή που θα φεύγω από κοντά σου, τότε θα γίνει αυτό που ζήτησες· αν όμως δε με δεις, δε θα γίνει».

[11]Καθώς προχωρούσαν συζητώντας, φάνηκε ένα άρμα από φωτιά, κι άλογα πύρινα τους χώρισαν τον έναν από τον άλλο. Κι ανέβαινε ο Ηλίας μέσα σε ανεμοστρόβιλο στον ουρανό.

[12]Βλέποντάς το αυτό ο Ελισαίος φώναξε: «Πατέρα μου, πατέρα μου! Εσύ είσαι το άρμα και ο αρματηλάτης του Ισραήλ! »

Ο Ελισαίος διαδέχεται τον Ηλία

Όταν πια έχασε από τα μάτια του τον Ηλία, έσκισε τα ρούχα του.

[13] Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

[13]Έπειτα μάζεψε το μανδύα που είχε αφήσει ο Ηλίας να πέσει από πάνω του, γύρισε πίσω και στάθηκε στην όχθη του Ιορδάνη.

[14] Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

[14]Πήρε το μανδύα του Ηλία, χτύπησε μ' αυτόν τα νερά και είπε: «Πού είναι ο Κύριος, ο Θεός του Ηλία; » Όταν χτύπησε τα νερά, αυτά άνοιξαν στα δύο και πέρασε ο Ελισαίος.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

[15] Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

[15]Τα μέλη της ομάδας των προφητών της Ιεριχώ, όταν τον είδαν από μακριά, είπαν: «Το πνεύμα του Ηλία έμεινε στον Ελισαίο». Ήρθαν, λοιπόν, να τον συναντήσουν και τον προσκύνησαν ως το έδαφος.

[16] E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha levado e lançado nalgum dos montes ou nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

[16]«Κοίτα·» του είπαν, «είμαστε εδώ πενήντα δούλοι σου, θαρραλέοι άντρες. Άφησέ μας, σε παρακαλούμε, να πάμε να ψάξουμε για τον κύριό σου. Ίσως το Πνεύμα του Κυρίου τον σήκωσε και τον έριξε σε κάποιο βουνό ή σε κάποια κοιλάδα». Αυτός τους είπε: «Μην πάτε».

[17] Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o procuraram três dias, porém não o acharam.

[17]Αλλά αυτοί επέμεναν τόσο ώστε στο τέλος ο Ελισαίος δέχτηκε: «Πηγαίνετε», τους είπε. Πήγαν λοιπόν οι πενήντα άντρες κι έψαχναν για τον Ηλία τρεις μέρες, αλλά δεν τον βρήκαν.

[18] Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

[18]Γύρισαν τότε στον Ελισαίο, που είχε μείνει στην Ιεριχώ, κι εκείνος τους είπε: «Δεν σας το 'λεγα εγώ να μην πάτε; »

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

Ο λόγος του Ελισαίου φέρνει ζωή και θάνατο

[19] Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

[19]Μερικοί κάτοικοι της Ιεριχώ είπαν στον Ελισαίο: «Όπως βλέπεις, κύριέ μας, η πόλη βρίσκεται σε όμορφη τοποθεσία,

αλλά τα νερά εδώ είναι ανθυγιεινά και η γη δεν παράγει τίποτα».

[20] Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

[20]Αυτός τότε τους είπε: «Φέρτε μου μια καινούρια γαβάθα και βάλτε σ' αυτήν αλάτι». Όταν του τα έφεραν,

[21] Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

[21]πήγε στην πηγή των νερών κι έριξε εκεί το αλάτι και είπε: «Ακούστε τι λέει ο Κύριος: Αυτά τα νερά εγώ τα καθάρισα· δεν θα προξενούν πια ούτε θάνατο ούτε ακαρπία».

[22] Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

[22]Έτσι καθαρίστηκαν τα νερά και είναι μέχρι σήμερα καθαρά, σύμφωνα με το λόγο που είπε ο Ελισαίος.

Rapazinhos zombam de Eliseu

[23] Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

[23]Από 'κει ο Ελισαίος ανέβηκε στη Βαιθήλ· κι ενώ ανέβαινε στο δρόμο, μερικά παιδιά βγήκαν από την πόλη και τον κορόιδευαν: «Ανέβα, φαλακρέ! Ανέβα, φαλακρέ! » του φώναζαν.

[24] Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

[24]Ο Ελισαίος γύρισε πίσω του, τα είδε και τα καταράστηκε στ' όνομα του Κυρίου. Τότε βγήκαν δυο αρκούδες από το δάσος και κατασπάραξαν σαράντα δύο απ' αυτά τα παιδιά.

[25] Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

[25]Από 'κει πήγε στο όρος Κάρμηλος κι από τον Κάρμηλο ξαναγύρισε στη Σαμάρεια.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 3

Η βασιλεία του Ιωράμ στον Ισραήλ

[1] Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

[1]Ο Ιωράμ, γιος του Αχαάβ, είχε γίνει βασιλιάς του Ισραήλ, στη Σαμάρεια, το δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του Ιωσαφάτ στον Ιούδα. Βασίλεψε δώδεκα χρόνια

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua

[2]κι έκανε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, αλλά όχι όπως ο πατέρας του και η μάνα του,

mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

γιατί αυτός κατήργησε την πέτρινη λατρευτική στήλη του Βάαλ, που είχε κατασκευάσει ο πατέρας του.

[3] Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

[3]Επανέλαβε όμως ασταμάτητα τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, στις οποίες εκείνος είχε παρασύρει τον Ισραήλ.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

Εκστρατεία εναντίον των Μωαβιτών

[4] Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

[4]Ο Μεσά, βασιλιάς της Μωάβ, είχε κοπάδια προβάτων και έδινε για φόρο στο βασιλιά του Ισραήλ εκατό χιλιάδες αρνιά και το μαλλί εκατό χιλιάδων κριαριών.

[5] Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

[5]Αλλά όταν πέθανε ο Αχαάβ, ο βασιλιάς της Μωάβ επαναστάτησε εναντίον του βασιλιά του Ισραήλ.

[6] Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

[6]Τότε ο βασιλιάς Ιωράμ ξεκίνησε από τη Σαμάρεια κι επιθεώρησε όλο το στράτευμα του Ισραήλ.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[7]Στη συνέχεια έστειλε αγγελιοφόρους στον Ιωσαφάτ, βασιλιά του Ιούδα, με το εξής μήνυμα: «Ο βασιλιάς της Μωάβ επαναστάτησε εναντίον μου· θα έρθεις μαζί μου, να πολεμήσουμε εναντίον των Μωαβιτών; » Εκείνος απάντησε: «Θα έρθω! Εσύ κι εγώ είμαστε ένα –ο λαός μου και ο λαός σου, το ιππικό μου και το ιππικό σου.

[8] Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

[8]Αλλά από ποιον δρόμο να έρθουμε; » ρώτησε. «Από την έρημο της Εδώμ», του παρήγγειλε ο Ιωράμ.

Ο Ελισαίος σώζει το στρατό από τη δίψα

[9] Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

[9]Έτσι οι βασιλιάδες του Ισραήλ, του Ιούδα και της Εδώμ ξεκίνησαν μαζί και ακολούθησαν κυκλική πορεία εφτά ημερών. Τους έλειψε όμως το νερό για το

στρατό και για τα μεταγωγικά ζώα που ακολουθούσαν.

10 Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

10Τότε είπε ο βασιλιάς του Ισραήλ: «Αλίμονό μας! Ο Κύριος συγκέντρωσε εμάς τους τρεις βασιλιάδες, για να μας παραδώσει στην εξουσία των Μωαβιτών! »

11 Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel: Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

11Αλλά ο Ιωσαφάτ ρώτησε: «Δεν υπάρχει εδώ κανένας προφήτης του Κυρίου, να συμβουλευτούμε μέσω αυτού τον Κύριο; » Τότε ένας από τους αξιωματούχους του βασιλιά του Ισραήλ αποκρίθηκε: «Είναι εδώ ο Ελισαίος, γιος του Σαφάτ, που ήταν μαθητής του Ηλία».

12 Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

12«Αυτός είναι αληθινός προφήτης του Κυρίου», είπε ο Ιωσαφάτ. Έτσι, ο Ιωράμ, ο Ιωσαφάτ κι ο βασιλιάς της Εδώμ πήγαν και βρήκαν τον Ελισαίο.

13 Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

13Ο Ελισαίος είπε στο βασιλιά του Ισραήλ: «Τι δουλειά έχω εγώ μ' εσένα; Πήγαινε να συμβουλευτείς τους προφήτες του πατέρα σου και της μητέρας σου». Αλλά ο βασιλιάς του Ισραήλ του είπε: «Όχι, γιατί ο Κύριος μας συγκέντρωσε, εμάς τους τρεις βασιλιάδες, για να μας παραδώσει στην εξουσία των Μωαβιτών».

14 Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

14Ο Ελισαίος είπε: «Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό που τον υπηρετώ, αν δε σεβόμουν τον Ιωσαφάτ, το βασιλιά του Ιούδα, εσένα δε θα γύριζα να σε κοιτάξω, ούτε θα σου 'δινα σημασία.

15 Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

15Τώρα όμως, φέρτε μου έναν ψαλμωδό». Ενώ ο ψαλμωδός έψελνε, η δύναμη του Κυρίου ήρθε στον Ελισαίο,

[16] Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

[16]και είπε: «Ακούστε τι λέει ο Κύριος: "σκάψτε σ' αυτή την ξερή κοιλάδα πολλούς νερόλακκους,

[17] Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

[17]γιατί εγώ, ο Κύριος, σας βεβαιώνω πως δε θα δείτε άνεμο ούτε βροχή κι ωστόσο αυτή η κοιλάδα θα γεμίσει νερό και θα πιείτε εσείς και ο στρατός σας και τα κτήνη σας.

[18] Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

[18]Αλλά αυτό είναι εύκολο πράγμα για τον Κύριο. Επιπλέον θα παραδώσει στην εξουσία σας τους Μωαβίτες.

[19] Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

[19]Θα καταστρέψετε όλες τις όμορφες, οχυρωμένες πόλεις, θα κόψετε όλα τα καρποφόρα δέντρα, θα φράξετε όλες τις νεροπηγές και θ' αχρηστέψετε κάθε εύφορο χωράφι γεμίζοντάς το με πέτρες"».

[20] Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

[20]Και πραγματικά, το πρωί, την ώρα που πρόσφεραν την πρωινή θυσία, είδαν νερό να κατεβαίνει από τη χώρα της Εδώμ, και να σκεπάζει όλο τον τόπο.

A derrota de Moabe

[21] Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

[22] Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

[23] E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!

Νίκη εναντίον των Μωαβιτών

[21]Όταν οι Μωαβίτες έμαθαν, ότι οι τρεις βασιλιάδες είχαν έρθει για να τους πολεμήσουν, συναθροίστηκαν όλοι όσοι ήταν σε θέση να φέρουν όπλα και παρατάχθηκαν στα σύνορα.

[22]Την άλλη μέρα σηκώθηκαν νωρίς το πρωί κι όταν είδαν τον ήλιο να λάμπει πάνω στα νερά και να τα βάφει κόκκινα σαν αίμα,

[23]είπαν: «Αυτό είναι αίμα! Ασφαλώς οι τρεις βασιλιάδες με το στρατό τους χτυπήθηκαν μεταξύ τους κι αλληλοσκοτώθηκαν· εμπρός λοιπόν Μωαβίτες, στα λάφυρα! »

[24] Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.
[25] Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

[26] Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

[27] Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel; por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

[24]Αλλά όταν πλησίασαν στο στρατόπεδο του Ισραήλ, οι Ισραηλίτες σηκώθηκαν και χτύπησαν τους Μωαβίτες, ώσπου τους έτρεψαν σε φυγή, και τους καταδίωξαν κατασφάζοντάς τους.
[25]Κατέστρεψαν τις πόλεις, έριξαν πέτρες μες στα γόνιμα χωράφια και τ' αχρήστεψαν. Έφραξαν τις νεροπηγές κι έκοψαν όλα τα καρποφόρα δέντρα. Είχε απομείνει μόνο η πόλη της Κιρ-Χαρεσέθ· αλλά οι σφενδονιστές την περικύκλωσαν κι άρχισαν την επίθεση.
[26]Όταν ο βασιλιάς της Μωάβ είδε ότι θα έχανε τη μάχη, πήρε μαζί του εφτακόσιους ξιφοφόρους και προσπάθησε να διασπάσει τον κλοιό για να φτάσει το βασιλιά της Εδώμ, αλλά δεν τα κατάφερε.
[27]Τότε πήρε ο βασιλιάς τον πρωτότοκο γιο του, το διάδοχο του θρόνου, και τον πρόσφερε ολοκαύτωμα πάνω στο τείχος. Αυτό προξένησε μεγάλο φόβο στους Ισραηλίτες τόσο, που έλυσαν την πολιορκία και γύρισαν πίσω στη χώρα τους.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

[1] Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 4

Το λάδι της χήρας

[1]Κάποτε μια γυναίκα που ο άντρας της ήταν μέλος μιας ομάδας προφητών, πήγε να παρακαλέσει τον Ελισαίο να τη βοηθήσει: «Ο δούλος σου, ο άντρας μου, πέθανε! » του είπε. «Εσύ ξέρεις ότι ο δούλος σου σεβόταν τον Κύριο. Αλλά ένας δανειστής του που του χρωστάμε, ήρθε να

πάρει τα δυο παιδιά μου για να τα κάνει δούλους του».

[2] Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa. Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

[2]Ο Ελισαίος τη ρώτησε: «Τι να σου κάνω; Πες μου: τι έχεις στο σπίτι σου; » Εκείνη απάντησε: «Η δούλη σου δεν έχω τίποτα στο σπίτι, εκτός από ένα δοχείο λάδι».

[3] Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

[3]«Βγες», της είπε, «και πήγαινε να δανειστείς δοχεία από όλους τους γείτονές σου, πολλά δοχεία άδεια.

[4] Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

[4]Ύστερα γύρνα στο σπίτι σου, εσύ και τα παιδιά σου, και κλείστε την πόρτα πίσω σας. Ρίξε λάδι σ' όλα αυτά τα δοχεία και το καθένα που θα γεμίζει, θα το βάζεις στην άκρη».

[5] Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

[5]Η γυναίκα έφυγε, μπήκε στο σπίτι με τα παιδιά της κι έκλεισαν την πόρτα πίσω τους. Τα παιδιά τής έφερναν τα δοχεία κι εκείνη έριχνε μέσα λάδι.

[6] Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

[6]Όταν γέμισαν τα δοχεία είπε σ' έναν γιο της: «Φέρε μου άλλο ένα δοχείο». Αυτός της είπε: «Δεν υπάρχει άλλο δοχείο». Τότε σταμάτησε και το λάδι.

[7] Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

[7]Η γυναίκα πήγε και ανέφερε το γεγονός στον προφήτη κι αυτός της είπε: «Πήγαινε, τώρα, πούλησε το λάδι και πλήρωσε τα χρέη σου· και με όσο λάδι περισσέψει, θα ζήσετε εσύ και τα παιδιά σου».

Eliseu e a sunamita

Ο Ελισαίος υπόσχεται σε μια γυναίκα γιο

[8] Certo dia, passou Eliseu por Sunén, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

[8]Μια μέρα που ο Ελισαίος περνούσε από το χωριό Σουνήμ, μια πλούσια γυναίκα που ζούσε εκεί, επέμεινε να τον πάρει σπίτι της για φαγητό. Κι από τότε, όποτε ο Ελισαίος περνούσε από κείνη την περιοχή, πήγαινε στο σπίτι της κι έτρωγε.

[9] Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.

[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.

[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.

[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.

[9]Η γυναίκα αυτή είπε στον άντρα της: «Είμαι βέβαιη ότι αυτός ο άνθρωπος που περνάει τακτικά από μας, είναι άγιος άνθρωπος του Θεού.

[10]Ας κάνουμε, λοιπόν, ένα μικρό δωμάτιο πάνω απ’ το σπίτι κι ας βάλουμε μέσα ένα κρεβάτι γι’ αυτόν, τραπέζι, ένα κάθισμα κι ένα λυχνάρι, ώστε να μπορεί όταν έρχεται, να μένει εκεί».

[11]Μια μέρα πέρασε ο Ελισαίος απ’ το σπίτι εκείνο κι ανέβηκε στο δωμάτιο να ξεκουραστεί.

[12]Είπε τότε στο Γεχαζί, τον υπηρέτη του: «Φώναξε αυτή τη Σουναμίτισσα». Τη φώναξε, κι εκείνη ήρθε και στάθηκε μπροστά του.

[13]Ο προφήτης είπε πάλι στο Γεχαζί: «Πες της τώρα: Εσύ μας φρόντισες τόσο πολύ· τι μπορώ να κάνω εγώ για σένα; Θα ήθελες να μιλήσω για σένα στο βασιλιά ή στον αρχιστράτηγο; » Η γυναίκα απάντησε: «Μου αρκεί ότι μένω κοντά στους συγγενείς μου».

[14]Αλλά ο Ελισαίος είπε στο Γεχαζί: «Τι να κάνω γι’ αυτήν; » Ο Γεχαζί του απάντησε: «Η γυναίκα αυτή δεν έχει καθόλου παιδιά κι ο άντρας της είναι ηλικιωμένος».

[15]Τότε ο Ελισαίος τον διέταξε: «Φώναξέ την». Ο Γεχαζί τη φώναξε κι εκείνη ήρθε και στάθηκε στην πόρτα.

[16]Ο Ελισαίος της είπε: «Τον ερχόμενο χρόνο, τέτοια εποχή, θα κρατάς στην αγκαλιά σου έναν γιο». Εκείνη απάντησε: «Όχι, κύριέ μου, άνθρωπε του Θεού, μη μου λες ψέματα! ».

Ο Ελισαίος ανασταίνει το γιο της γυναίκας

[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.

[17]Κι όμως, η γυναίκα έμεινε έγκυος και γέννησε γιο, τον επόμενο χρόνο την ίδια εποχή, όπως της είχε πει ο Ελισαίος.

[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.

[18]Όταν πια το παιδί είχε μεγαλώσει, πήγε μια μέρα στον πατέρα του, στους θεριστές.

[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.

[19]Κάποια στιγμή φώναξε στον πατέρα του: «Το κεφάλι μου, το κεφάλι μου! » Αυτός είπε στον υπηρέτη του: «Τρέξε τον στη μητέρα του».

[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.

[20]Ο υπηρέτης πήρε το παιδί και το 'τρεξε στη μητέρα του. Εκείνη το κράτησε στα γόνατά της, αλλά το μεσημέρι το παιδί πέθανε.

[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[21]Τότε εκείνη το ανέβασε στο δωμάτιο του ανθρώπου του Θεού, το ξάπλωσε στο κρεβάτι του και έκλεισε την πόρτα βγαίνοντας.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.

[22]Έπειτα φώναξε τον άντρα της και του είπε: «Στείλε μου, σε παρακαλώ, έναν υπηρέτη κι ένα γαϊδούρι, να τρέξω στον άνθρωπο του Θεού και θα γυρίσω πάλι».

[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.

[23]Ο άντρας της τη ρώτησε: «Γιατί θέλεις να πας σ' αυτόν σήμερα; Δεν είναι ούτε νουμηνία ούτε Σάββατο». Αλλά αυτή του απάντησε: «Μην ανησυχείς».

[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

[24]Σαμάρωσε το γαϊδούρι και είπε στον υπηρέτη: «Πάμε! Οδήγησέ το γρήγορα· μη με σταματήσεις, εκτός αν σου πω».

[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[25]Κίνησε, λοιπόν, και ήρθε στον άνθρωπο του Θεού, στο όρος Κάρμηλος. Εκείνος όταν την είδε από μακριά, είπε στο Γεχαζί, τον υπηρέτη του: «Κοίτα! Είναι εκείνη η Σουναμίτισσα.

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[26]Τρέξε, τώρα, σε παρακαλώ, να τη συναντήσεις και ρώτα την αν είναι αυτή καλά, ο άντρας της και το παιδί της». Εκείνη απάντησε: «Καλά είμαστε».

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

[27]Όταν ωστόσο έφτασε στον άνθρωπο του Θεού, στο βουνό, έπεσε στα πόδια του. Ο Γεχαζί πλησίασε να την απομακρύνει, αλλά ο άνθρωπος του Θεού του είπε: «Άφησέ την ήσυχη, γιατί η ψυχή της είναι αναστατωμένη κι ο Κύριος δεν μου το φανέρωσε· μου το απέκρυψε».

[28] Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

[28]Η γυναίκα είπε στον προφήτη: «Μήπως εγώ σου ζήτησα κύριέ μου, γιο; Δε σου είπα, να μη μου δώσεις ψεύτικες ελπίδες; »

[29] Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

[29]Τότε ο Ελισαίος είπε στο Γεχαζί: «Ετοιμάσου να φύγεις. Πάρε το ραβδί μου στο χέρι σου και τρέξε στο Σουνήμ! Αν συναντήσεις κανέναν στο δρόμο σου μη σταματήσεις να τον χαιρετίσεις κι αν σε χαιρετίσει κανείς, μη σταματήσεις να του απαντήσεις. Όταν φτάσεις στο χωριό, πήγαινε και βάλε το ραβδί μου στο πρόσωπο του παιδιού».

[30] Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

[30]Αλλά η μητέρα του παιδιού είπε: «Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό και σ' εσένα ότι δε θα σε αφήσω εδώ». Τότε σηκώθηκε ο Ελισαίος και την ακολούθησε.

[31] Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

[31]Ο Γεχαζί όμως είχε πάει πριν απ' αυτούς και είχε βάλει το ραβδί στο πρόσωπο του παιδιού, αλλά τίποτε δεν έγινε –ούτε φωνή ούτε σημείο ζωής. Έτσι γύρισε να συναντήσει τον Ελισαίο και του είπε: «Το παιδί δεν ξύπνησε».

[32] Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

[32]Όταν ο Ελισαίος ήρθε στο σπίτι, το νεκρό παιδί κοιτόταν πάντα στο κρεβάτι του.

[33] Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.

[33]Ο Ελισαίος μπήκε στο δωμάτιο, έκλεισε την πόρτα αφήνοντας έξω τους δυό τους και προσευχήθηκε στον Κύριο.

[34] Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

[34]Έπειτα ανέβηκε και ξάπλωσε πάνω στο παιδί. Έβαλε το στόμα του στο στόμα του, τα μάτια του στα μάτια του και τα χέρια του στα χέρια του παιδιού. Κι όπως ήταν ξαπλωμένος πάνω στο παιδί, το σώμα του παιδιού ζεστάθηκε.

[35] Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.

[35]Ο Ελισαίος σηκώθηκε και περπατούσε στο δωμάτιο, πέρα-δώθε, έπειτα ανέβηκε πάλι και ξάπλωσε πάνω στο παιδί· και τότε το παιδί φτερνίστηκε εφτά φορές κι άνοιξε τα μάτια του.

[36] Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e, apresentando-se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.

[36]Αμέσως ο Ελισαίος κάλεσε το Γεχαζί και του είπε: «Φώναξε τη Σουναμίτισσα». Αυτός τη φώναξε κι όταν ήρθε της είπε: «Πάρε το παιδί σου».

[37] Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

[37]Τότε η γυναίκα έπεσε στα πόδια του προφήτη και προσκύνησε ως το έδαφος. Έπειτα πήρε το παιδί της κι έφυγε.

A morte que havia na panela é tirada

Άλλα θαύματα του Ελισαίου

[38] Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.

[38]Ο Ελισαίος γύρισε στα Γάλγαλα, ενώ υπήρχε ακόμα πείνα στη χώρα. Μια μέρα που η ομάδα των προφητών ήταν καθισμένοι μπροστά του, αυτός είπε στον υπηρέτη του: «Βάλε τη μεγάλη χύτρα και μαγείρεψε λαχανικά για τους προφήτες».

[39] Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em

[39]Ένας απ' αυτούς βγήκε στο χωράφι να μαζέψει χόρτα και βρήκε ένα αγριάμπελο, που πάνω του υπήρχαν πικράγγουρα. Τα μάζεψε και γέμισε την ποδιά του μ' αυτά και μετά ήρθε και τα 'κοψε κομμάτια μέσα

pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.

40 Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

41 Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

Vinte pães satisfazem a cem homens

42 Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

43 Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

44 Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

2 Reis 5

Naamã é curado de lepra

1 Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu senhor e de muito conceito, porque por ele o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

στη χύτρα του φαγητού, χωρίς να ξέρει τι είναι.

40Όταν αργότερα έδωσαν στους άντρες από τη σούπα αυτή να φάνε, τη δοκίμασαν και φώναξαν: «Άνθρωπε του Θεού, υπάρχει δηλητήριο στη χύτρα». Και κανείς δεν μπορούσε να φάει.

41Τότε ο Ελισαίος είπε: «Φέρτε μου το αλεύρι». Το έριξε μέσα στη χύτρα και είπε: «Δώστε τώρα στους ανθρώπους να φάνε». Το περιεχόμενο της χύτρας ήταν πια κατάλληλο να φαγωθεί.

Ψωμί για εκατό προφήτες

42Εκείνη την εποχή ήρθε κάποιος από τη Βάαλ-Σαλισά κι έφερε στον άνθρωπο του Θεού είκοσι κριθαρένια ψωμιά ζυμωμένα με το αλεύρι των πρωτογεννημάτων, καθώς και φρέσκα στάχυα στο ταγάρι του. Ο Ελισαίος είπε στον υπηρέτη του: «Δώσε στους ανθρώπους να φάνε».

43Αλλά ο υπηρέτης είπε: «Πώς μπορεί να φτάσει αυτό για εκατό ανθρώπους; » Ο Ελισαίος απάντησε: «Δώσ' τα στους ανθρώπους να φάνε, γιατί ο Κύριος λέει ότι θα φάνε και θα περισσέψουν».

44Ο υπηρέτης τα έβαλε μπροστά τους κι έφαγαν όλοι και περίσσεψαν, όπως το είχε πει ο Κύριος.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 5

Θεραπεία του Νεεμάν από τη λέπρα

1Ο Νεεμάν, αρχιστράτηγος του συριακού στρατού, απολάμβανε τη μεγάλη εκτίμηση και την εύνοια του κυρίου του, γιατί μέσω αυτού ο Κύριος είχε δώσει τη

νίκη στους Συρίους. Ο ισχυρός αυτός άνθρωπος, όμως, ήταν λεπρός.

[2] Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

[2]Οι Σύριοι σε μια από τις επιδρομές τους, είχαν αιχμαλωτίσει από τη χώρα του Ισραήλ μια μικρή κόρη, η οποία έγινε υπηρέτρια στη γυναίκα του Νεεμάν.

[3] Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

[3]Μια μέρα το κορίτσι είπε στην κυρία της: «Μακάρι να απευθυνόταν ο κύριός μου στον προφήτη που είναι στη Σαμάρεια! Αυτός θα τον θεράπευε από τη λέπρα του».

[4] Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

[4]Ο Νεεμάν παρουσιάστηκε στον κύριό του, το βασιλιά, και του είπε: «Έτσι κι έτσι είπε η μικρή Ισραηλίτισσα δούλη».

[5] Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

[5]Ο βασιλιάς των Συρίων τού είπε: «Πήγαινε τώρα, κι εγώ θα σου δώσω να πας ένα γράμμα στο βασιλιά του Ισραήλ». Έτσι ο Νεεμάν έφυγε, παίρνοντας μαζί του δέκα τάλαντα ασήμι, έξι χιλιάδες σίκλους χρυσάφι και δέκα γιορτινές φορεσιές.

[6] Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

[6]Έφερε στο βασιλιά του Ισραήλ και το γράμμα που έλεγε: «Με το γράμμα μου αυτό σου στέλνω το Νεεμάν, τον αρχιστράτηγό μου, να τον θεραπεύσεις από τη λέπρα του».

[7] Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

[7]Ο βασιλιάς του Ισραήλ, όταν διάβασε το γράμμα, έσκισε τα ρούχα του και είπε: «Θεός είμαι εγώ για να θανατώνω ή να φέρνω πίσω τη ζωή, ώστε αυτός να μου στέλνει εδώ έναν άνθρωπο για να τον θεραπεύσω από τη λέπρα του; Προσέξτε και θα το δείτε πως αυτός γυρεύει πρόφαση για να συγκρουστεί μαζί μου».

[8] Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas

[8]Όταν ο Ελισαίος, ο άνθρωπος του Θεού, άκουσε ότι ο βασιλιάς του Ισραήλ έσκισε

vestes, mandou dizer ao rei: Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

[9] Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

[10] Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

[11] Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

[12] Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

[13] Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso, não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

[14] Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

τα ρούχα του, του παράγγειλε: «Γιατί έσκισες τα ρούχα σου; Στείλε τον, σε παρακαλώ, σ’ εμένα και θα μάθει ότι υπάρχει προφήτης στον Ισραήλ».

[9]Έτσι ο Νεεμάν ήρθε με τ’ άλογά του και την άμαξά του και στάθηκε στην πόρτα του σπιτιού του Ελισαίου.

[10]Αλλά ο Ελισαίος του έστειλε κάποιον και του παρήγγειλε: «Πήγαινε να βουτήξεις εφτά φορές στον Ιορδάνη και το σώμα σου θα γιατρευτεί και θα καθαριστεί».

[11]Τότε ο Νεεμάν οργίστηκε κι έφυγε λέγοντας: «Εγώ περίμενα ότι αυτός θα ερχόταν να με συναντήσει και θα στεκόταν να επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, του Θεού του, και θ’ ακουμπούσε με το χέρι του το άρρωστο μέρος να μου γιατρέψει την λέπρα.

[12]Ο Αβανά και ο Φαρπάρ, οι ποταμοί της Δαμασκού, δεν είναι καλύτεροι από όλα μαζί τα νερά του Ισραήλ; Δεν θα μπορούσα να λουστώ σ’ εκείνα τα ποτάμια και να καθαριστώ; » Έτσι έκανε στροφή κι έφυγε οργισμένος.

[13]Οι δούλοι του όμως τον πλησίασαν και του είπαν: «Κύριέ μας, αν ο προφήτης σού είχε ζητήσει κάτι μεγάλο, δε θα το έκανες; Πόσο μάλλον τώρα, που σου λέει απλώς να βουτήξεις στο νερό και θα καθαριστείς! »

[14]Έτσι ο Νεεμάν κατέβηκε στις όχθες του Ιορδάνη και βουτήχτηκε στα νερά εφτά φορές, όπως του είχε πει ο Ελισαίος. Τότε

το σώμα του καθαρίστηκε κι έγινε όπως το σώμα μικρού παιδιού.

15 Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em toda a terra não há Deus, senão em Israel; agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

15Αμέσως ο Νεεμάν, μαζί με όλη τη συνοδεία του, γύρισε στον άνθρωπο του Θεού, στάθηκε μπροστά του και είπε: «Πράγματι, τώρα ξέρω ότι δεν υπάρχει Θεός πουθενά στη γη, παρά μόνο στον Ισραήλ. Και τώρα δέξου, σε παρακαλώ, ένα δώρο από το δούλο σου».

16 Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

16Αλλά ο Ελισαίος είπε: «Ορκίζομαι στον αληθινό Θεό που υπηρετώ· κανένα δώρο δε θα πάρω». Ο Νεεμάν επέμενε, αλλά ο Ελισαίος αρνήθηκε.

17 Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

17Τότε είπε ο Νεεμάν: «Αν όχι, τότε σε παρακαλώ, ας μου δοθεί λίγο χώμα, ίσο με δύο φορτώματα μουλαριών, γιατί από τώρα και στο εξής εγώ δε θα προσφέρω ολοκαυτώματα και θυσίες σ' άλλους θεούς, παρά μόνο στον Κύριο.

18 Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

18Μόνο παρακαλώ τον Κύριο για το εξής ζήτημα: Όταν ο κύριός μου, ο βασιλιάς της Συρίας, μπαίνει στο ναό του θεού Ριμμών για να προσκυνήσει, είμαι υποχρεωμένος κι εγώ που τον συνοδεύω να προσκυνώ μαζί του, γιατί στηρίζεται στο χέρι μου. Ας με συγχωρήσει, λοιπόν, εκ των προτέρων ο Κύριος γι' αυτή την πράξη μου».

19 Eliseu lhe disse: Vai em paz.

19Ο Ελισαίος του είπε: «Πήγαινε στο καλό».

Geazi é atacado de lepra

Η λέπρα του Νεεμάν πηγαίνει στο δούλο του προφήτη

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

Ο Νεεμάν δεν είχε ακόμη απομακρυνθεί πολύ,

20 Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão

20κι ο Γεχαζί, ο δούλος του Ελισαίου, του ανθρώπου του Θεού, σκέφτηκε: «Ο κύριός μου φρόντισε το Νεεμάν, αυτόν το Σύρο,

se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

και δε δέχτηκε να πάρει αυτά που του έφερε. Μα τον αληθινό Θεό, άμα τρέξω πίσω του, κάτι θα πάρω απ’ αυτόν».

21 Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

21Έτσι ο Γεχαζί έτρεξε πίσω από το Νεεμάν. Όταν ο Νεεμάν τον είδε να τρέχει πίσω του, πήδησε από την άμαξα για να τον συναντήσει και τον ρώτησε: «Τι συμβαίνει; »

22 Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

22Εκείνος απάντησε: «Τίποτα· αλλά ο κύριός μου μ’ έστειλε να σου πω ότι μόλις τώρα ήρθαν να τον επισκεφθούν δύο νέοι από μια ομάδα προφητών, της ορεινής περιοχής του Εφραΐμ. Σε παρακαλώ, δώσε γι’ αυτούς ασήμι βάρους ενός ταλάντου και δύο γιορτινές φορεσιές».

23 Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

23Ο Νεεμάν απάντησε: «Κάνε μου τη χάρη να δεχτείς ασήμι βάρους δύο ταλάντων». Επέμεινε και του τύλιξε ασήμι βάρους δύο ταλάντων σε δύο σακιά, του ’βαλε μαζί και δύο γιορτινές φορεσιές και τα έδωσε σε δύο δούλους του να τα μεταφέρουν βαδίζοντας μπροστά από το Γεχαζί.

24 Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

24Αλλά όταν έφτασαν στο λόφο, ο Γεχαζί πήρε από τους δούλους του Νεεμάν τα τάλαντα και τα φύλαξε στο σπίτι, κι αυτούς τους άφησε να φύγουν.

25 Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

25Μετά ξαναμπήκε στο σπίτι και παρουσιάστηκε στον κύριό του, τον Ελισαίο. «Από πού έρχεσαι Γεχαζί; » τον ρώτησε εκείνος. Ο υπηρέτης απάντησε: «Ο δούλος σου δεν πήγα πουθενά».

26 Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era

26Τότε ο Ελισαίος του είπε: «Εγώ ήμουν νοερά παρών, όταν ο άνθρωπος κατέβηκε από το αμάξι του, για να σε συναντήσει.

isto ocasião para tomares prata e para tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

Ήταν ώρα τώρα να πας να πάρεις χρήματα, για ν' αγοράσεις ρούχα, ελαιώνες, αμπέλια, πρόβατα, βόδια, δούλους και δούλες;

27 Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

27Γι' αυτό η λέπρα του Νεεμάν θα έρθει πάνω σ' εσένα και στους απογόνους σου για πάντα». Κι ο Γεχαζί έφυγε μπροστά από τον Ελισαίο λεπρός, άσπρος σαν το χιόνι.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

1 Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.

2 Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

3 Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

4 E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.

5 Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.

6 Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 6

Το τσεκούρι επιπλέει

1Μια μέρα, τα μέλη της ομάδας των προφητών είπαν στον Ελισαίο: «Αυτός ο τόπος που συγκεντρωνόμαστε εδώ μαζί σου είναι μικρός για όλους εμάς.

2Ας πάμε στις όχθες του Ιορδάνη να βρούμε καθένας μας από ένα δοκάρι και να φτιάξουμε ένα σπίτι, για να μαζευόμαστε όλοι εκεί». Εκείνος τους είπε: «Πηγαίνετε».

3Ένας όμως απ' αυτούς του είπε: «Κάνε μας τη χάρη, σε παρακαλώ, κι έλα μαζί με τους δούλους σου».

4Κι ο Ελισαίος απάντησε: «Σύμφωνοι. Έρχομαι». Κατέβηκαν, λοιπόν, στις όχθες του Ιορδάνη κι έκοβαν ξύλα.

5Ενώ όμως ένας έκοβε, το σίδερο του τσεκουριού του ξέφυγε κι έπεσε στο νερό. Τότε αυτός φώναξε «Αχ, κύριέ μου και το είχα δανειστεί! »

6«Πού έπεσε; » τον ρώτησε ο άνθρωπος του Θεού. Κι εκείνος του έδειξε το μέρος. Τότε ο Ελισαίος έκοψε ένα κομμάτι ξύλο και το έριξε στο ίδιο σημείο, κι έκανε το σίδερο να επιπλεύσει.

[7] e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

[8] O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

[9] Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.

[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

[13] Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

[7]Μετά είπε στον άνθρωπο: «Πιάσ’ το». Εκείνος άπλωσε το χέρι του και το πήρε.

Ο Ελισαίος και οι Σύριοι

[8]Την εποχή που ο βασιλιάς των Συρίων ήταν σε πόλεμο με τον Ισραήλ, συσκέφθηκε με τους αξιωματούχους του κι ύστερα αποφάσισε: «Σ’ αυτόν και σ’ εκείνο τον τόπο θα στρατοπεδεύσω».

[9]Ο άνθρωπος του Θεού, όμως, έστειλε ειδοποίηση στο βασιλιά του Ισραήλ: «Πρόσεξε», του έλεγε, «να μην περάσεις από ’κείνο τον τόπο, γιατί εκεί έχουν στήσει ενέδρα οι Σύριοι».

[10]Έτσι ο βασιλιάς του Ισραήλ είχε τη δυνατότητα να στείλει στρατιώτες να επιτηρούν τον τόπο που του υπέδειξε ο άνθρωπος του Θεού. Αυτό επαναλήφθηκε πολλές φορές. Ο Ελισαίος ειδοποιούσε το βασιλιά κι εκείνος έπαιρνε τις προφυλάξεις του.

[11]Ο βασιλιάς των Συρίων θορυβήθηκε απ’ αυτή την κατάσταση. Συγκάλεσε, λοιπόν, τους αξιωματικούς του και τους είπε: «Μπορείτε να μου πείτε ποιος από σας είναι με το μέρος του βασιλιά του Ισραήλ; »

[12]Ένας απ’ αυτούς, όμως, του είπε: «Κανείς δεν είναι, κύριέ μου, βασιλιά. Αλλά ο προφήτης Ελισαίος, που είναι στον Ισραήλ, αυτός φανερώνει στο βασιλιά τους ακόμα κι αυτά που εσύ συζητάς μέσα στο υπνοδωμάτιό σου».

[13]Τότε ο βασιλιάς διέταξε: «Πηγαίνετε και ψάξτε πού είν’ αυτός, για να στείλω να τον συλλάβω». Τον ειδοποίησαν, λοιπόν, ότι είναι στη Δωθάν.

14 Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

14Ο βασιλιάς έστειλε εκεί άμαξες, ιππικό και μεγάλη στρατιωτική δύναμη, οι οποίοι ήρθαν νύχτα και περικύκλωσαν την πόλη.

15 Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade; então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

15Την άλλη μέρα, νωρίς το πρωί, όταν ο υπηρέτης του ανθρώπου του Θεού σηκώθηκε και βγήκε έξω, είδε την πόλη περικυκλωμένη από στρατεύματα με άλογα και άμαξες. «Αχ, κύριέ μου», είπε στον Ελισαίο, «τι θα κάνουμε τώρα; »

16 Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

16Εκείνος του απάντησε: «Μη φοβάσαι! Αυτοί που είναι μαζί μ’ εμάς, είναι περισσότεροι από αυτούς που είναι μαζί μ’ εκείνους».

17 Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

17Μετά ο Ελισαίος προσευχήθηκε μ’ αυτά τα λόγια: «Κύριε, άνοιξε, σε παρακαλώ, τα μάτια του να δει». Ο Κύριος άνοιξε τα μάτια του υπηρέτη και είδε το βουνό γεμάτο με άλογα και πύρινες άμαξες γύρω από τον Ελισαίο.

18 E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te, esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

18Όταν οι Σύριοι άρχισαν να κινούνται εναντίον του, ο Ελισαίος προσευχήθηκε μ’ αυτά τα λόγια: «Κύριε, τύφλωσε όλους αυτούς τους στρατιώτες». Κι ο Κύριος τους τύφλωσε, όπως το ζήτησε ο Ελισαίος.

19 Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

19Τότε ο Ελισαίος είπε στους στρατιώτες: «Δεν είναι αυτός ο δρόμος, ούτε αυτή η πόλη· ακολουθήστε με και θα σας φέρω στον άνθρωπο που ζητάτε». Και τους έφερε στην Σαμάρεια.

20 Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

20Μόλις όμως έφτασε στη Σαμάρεια, είπε ο Ελισαίος: «Κύριε, άνοιξε τα μάτια τους, ώστε να δουν». Και ο Κύριος άνοιξε τα μάτια τους και είδαν ότι βρίσκονταν μέσα στη Σαμάρεια.

[21] Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

[22] Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

[23] Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

Reina fome em Samaria

[24] Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

[25] Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

[26] Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

[27] Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

[28] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá

[21]Ο βασιλιάς του Ισραήλ, μόλις τους είδε, είπε στον Ελισαίο: «Να τους θανατώσω, πατέρα μου; Να τους θανατώσω; »

[22]«Να μην τους θανατώσεις! » απάντησε εκείνος. «Κανονικά δεν μπορείς να θανατώσεις αιχμαλώτους πολέμου. Βάλε, καλύτερα, μπροστά τους ψωμί και νερό να φάνε και να πιουν και μετά να γυρίσουν στον κύριό τους».

[23]Οργάνωσε, λοιπόν, γι' αυτούς μεγάλο συμπόσιο, όπου έφαγαν και ήπιαν. Έπειτα τους άφησε ελεύθερους και πήγαν στον κύριό τους. Από τότε σταμάτησαν οι Σύριοι τις επιδρομές στη χώρα του Ισραήλ.

Ο Ελισαίος και η πολιορκία της Σαμάρειας

[24]Μετά απ' αυτά τα γεγονότα, ο βασιλιάς των Συρίων Βεν-Αδάδ συγκέντρωσε όλο το στρατό του και πήγε και πολιόρκησε τη Σαμάρεια.

[25]Εξαιτίας αυτής της πολιορκίας έπεσε μεγάλη πείνα στη Σαμάρεια, ώστε ένα κεφάλι γαϊδουριού να πουληθεί για ογδόντα ασημένιους σίκλους και μισή λίτρα κοπριάς περιστεριώνγια πέντε ασημένιους σίκλους.

[26]Μια μέρα που ο βασιλιάς του Ισραήλ περνούσε πάνω από το τείχος, μια γυναίκα τού φώναξε: «Βοήθεια, κύριέ μου, βασιλιά! »

[27]Εκείνος της απάντησε: «Αν δεν σε βοηθήσει ο Κύριος, πώς να σε βοηθήσω εγώ; Με στάρι από το αλώνι ή με κρασί από το πατητήρι; »

[28]Έπειτα τη ρώτησε ο βασιλιάς: «Τι σου συμβαίνει; » Εκείνη απάντησε: «Αυτή η γυναίκα μού είπε: "δώσε το γιο σου να τον

teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

[29] Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

[30] Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

Eliseu prediz a abundância de víveres

[31] Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

[32] Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

[33] Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

2 Reis 7

φάμε σήμερα κι αύριο θα φάμε το δικό μου γιο”.

[29]Έτσι βράσαμε το γιο μου και τον φάγαμε. Όταν όμως την άλλη μέρα τής είπα να δώσει το γιο της να τον φάμε, αυτή τον έκρυψε».

[30-31]Όταν άκουσε ο βασιλιάς τα λόγια της γυναίκας, έσκισε τα ρούχα του και είπε: «Το ίδιο και χειρότερο κακό να μου κάνει ο Θεός, αν το κεφάλι του Ελισαίου, γιου του Σαφάτ, μείνει σήμερα στη θέση του». Και καθώς ο βασιλιάς περνούσε από το τείχος, ο λαός είδε ότι από μέσα κατάσαρκα φορούσε πένθιμο ρούχο.

Ο Ελισαίος προλέγει το τέλος της πείνας

[32]Στο μεταξύ ο Ελισαίος καθόταν στο σπίτι του, και οι πρεσβύτεροι κάθονταν κι αυτοί μαζί του. Ο βασιλιάς τού έστειλε έναν άνθρωπο, προτού πάει ο ίδιος. Πριν όμως φτάσει ο αγγελιοφόρος, ο Ελισαίος είπε στους πρεσβυτέρους: «Κοιτάξτε· αυτός ο δολοφόνος έστειλε να μου πάρει το κεφάλι. Προσέξτε: μόλις έρθει ο αγγελιοφόρος, κλείστε την πόρτα και σπρώξτε τον έξω μαζί με την πόρτα. Ξοπίσω του ακούγονται τα βήματα του κυρίου του που ακολουθεί! »

[33]Εκεί που ο Ελισαίος μιλούσε ακόμα μαζί τους, έφτασε ο βασιλιάς και του είπε: «Αφού όλο αυτό το κακό προέρχεται από τον Κύριο, γιατί να ελπίζω ακόμη σ’ αυτόν; »

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 7

[1] Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

[2] Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

[3] Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

[4] Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

[5] Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

[6] Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos

[1]Ο Ελισαίος απάντησε: «Ακούστε το λόγο του Κυρίου! “Αύριο την ίδια ώρα”, λέει ο Κύριος, “ένα σέα σιμιγδάλι θα πουλιέται για έναν σίκλο και δύο σέα κριθάρι επίσης για έναν σίκλο στην πύλη της Σαμάρειας”».

[2]Ο υπασπιστής του βασιλιά είπε στον άνθρωπο του Θεού: «Κι αν ακόμα ο Κύριος άνοιγε παράθυρα στον ουρανό, να βρέξει σιμιγδάλι και κριθάρι, δε θα μπορούσε να συμβεί αυτό το πράγμα». Κι ο Ελισαίος του απάντησε: «Ε, λοιπόν, με τα μάτια σου θα το δεις, αλλά εσύ δεν θα φας απ’ αυτό».

Οι Σύριοι εγκαταλείπουν το στρατόπεδο

[3]Ήταν τέσσερις λεπροί που κάθονταν έξω από την πόλη, κοντά στην πύλη. Αυτοί έλεγαν μεταξύ τους: «Τι καθόμαστε εδώ και περιμένουμε να πεθάνουμε;

[4]Αν αποφασίσουμε να μπούμε στην πόλη, θα πεθάνουμε από την πείνα που υπάρχει εκεί. Αν μείνουμε εδώ, πάλι θα πεθάνουμε. Πάμε καλύτερα να παραδοθούμε στο στρατόπεδο των Συρίων. Αν μας αφήσουν να ζήσουμε, θα ζήσουμε· αν πάλι μας σκοτώσουν, ας πεθάνουμε».

[5]Έτσι, σηκώθηκαν χαράματα και πήγαν στο στρατόπεδο των Συρίων. Όταν όμως έφτασαν στην άκρη του στρατοπέδου, κανείς δε βρισκόταν εκεί.

[6]Ο Κύριος είχε κάνει ν’ ακουστεί στο στρατόπεδο θόρυβος αρμάτων και αλόγων, θόρυβος από μεγάλη στρατιωτική δύναμη. Τότε οι Σύριοι είπαν μεταξύ τους: «Σίγουρα ο βασιλιάς του Ισραήλ μίσθωσε εναντίον μας τους

heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

[7] Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

[8] Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os esconderam; voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

[9] Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados; agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

[10] Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

[11] Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

[12] Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os siros nos fizeram. Bem sabem eles que estamos esfaimados; por isso, saíram do

βασιλιάδες των Χετταίων και των Αιγυπτίων για να μας επιτεθούν».

[7]Έτσι οι Σύριοι σηκώθηκαν χαράματα κι έφυγαν για να σωθούν· κι άφησαν τις σκηνές τους, τ' άλογά τους και τα γαϊδούρια τους, όλο το στρατόπεδο όπως ήταν.

[8]Οι τέσσερις λεπροί έφτασαν στην άκρη του στρατοπέδου, μπήκαν σε μια σκηνή, έφαγαν και ήπιαν, πήραν από 'κει ασήμι και χρυσάφι και φορέματα, και πήγαν και τα έκρυψαν. Μετά γύρισαν, μπήκαν σε άλλη σκηνή, πήραν κι από 'κει πράγματα και πήγαν και τα έκρυψαν.

[9]Είπαν όμως μεταξύ τους: «Δεν είναι σωστό αυτό που κάνουμε. Η σημερινή μέρα είναι μέρα καλών ειδήσεων κι εμείς σιωπάμε. Αν περιμένουμε ως το πρωί, θα μας τιμωρήσει ο Θεός. Πρέπει να πάμε τώρα και ν' αναγγείλουμε το γεγονός στο ανάκτορο του βασιλιά».

[10]Έτσι πήγαν στην πόλη, φώναξαν τους φρουρούς της πύλης και τους είπαν: «Πήγαμε στο στρατόπεδο των Συρίων και δεν είδαμε κανέναν εκεί, ούτε ακούσαμε να είναι εκεί κανένας. Μόνο τα άλογα και τα γαϊδούρια ήταν δεμένα, και οι σκηνές απείραχτες».

[11]Οι φρουροί της πύλης αντιφώνησαν το μήνυμα και το μετέδωσαν μέχρι το ανάκτορο του βασιλιά.

[12]Τότε ο βασιλιάς σηκώθηκε μες στη νύχτα και είπε στους αξιωματούχους του: «Θα σας πω, λοιπόν, εγώ τι μας έκαναν οι Σύριοι. Αυτοί ξέρουν ότι εμείς πεινάμε και

arraial, a esconder-se pelo campo, dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

γι’ αυτό βγήκαν από το στρατόπεδο και κρύφτηκαν στα χωράφια με τη σκέψη: αν βγούμε από την πόλη, να μας πιάσουν ζωντανούς και να εισβάλουν στη Σαμάρεια».

13 Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

13Τότε ένας από τους αξιωματούχους του είπε: «Στείλε άντρες με πέντε από τ’ άλογα που μας απόμειναν να δούμε τι συμβαίνει. Αν αυτοί ζήσουν, θα ζήσει όλο το ισραηλιτικό έθνος μαζί τους· αν πεθάνουν, έτσι κι αλλιώς έχει ήδη πεθάνει όλο το έθνος».

14 Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

14Πήραν, λοιπόν, δύο άμαξες κι έφυγαν με βασιλική διαταγή ν’ ακολουθήσουν και να βρουν τα ίχνη του συριακού στρατού.

15 Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

15Πράγματι, ακολούθησαν τα ίχνη τους ως τον Ιορδάνη και είδαν ότι όλος ο δρόμος ήταν γεμάτος με ρούχα και διάφορα αντικείμενα που τα είχαν πετάξει οι Σύριοι καθώς έφευγαν.

Η προφητεία του Ελισαίου επαληθεύεται

Οι αγγελιοφόροι γύρισαν και ενημέρωσαν το βασιλιά.

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

16 Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

16Τότε βγήκε ο λαός και λεηλάτησε το στρατόπεδο των Συρίων. Έτσι, ένα σέα σιμιγδάλι πουλιόταν για έναν σίκλο και δύο σέα κριθάρι επίσης για έναν σίκλο, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου.

17 Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

17Ο βασιλιάς τοποθέτησε στην πύλη τον υπασπιστή του, για να επιβλέπει στη διανομή. Ο λαός όμως τον ποδοπάτησε και πέθανε, όπως το είχε πει ο άνθρωπος του Θεού, όταν ο βασιλιάς είχε έρθει να τον βρει.

[18] Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.

[18]Τα πράγματα έγιναν όπως ακριβώς είχε πει ο άνθρωπος του Θεού στο βασιλιά: «Αύριο τέτοια ώρα στην πύλη της Σαμάρειας, δύο σέα κριθάρι θα πουλιούνται για έναν σίκλο και ένα σέα σιμιγδάλι επίσης για έναν σίκλο».

[19] Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso, segundo essa palavra? Dissera o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

[19]Τότε ο υπασπιστής είχε απαντήσει στον άνθρωπο του Θεού: «Κι αν ακόμα ο Κύριος άνοιγε παράθυρα στον ουρανό να βρέξει σιμιγδάλι και κριθάρι, δεν θα μπορούσε να συμβεί αυτό το πράγμα». Κι ο Ελισαίος του είχε απαντήσει: «Ε, λοιπόν, θα το δεις με τα μάτια σου, αλλά εσύ δε θα φας απ' αυτό».

[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

[20]Έτσι κι έγινε: Ο λαός τον ποδοπάτησε στην πύλη και πέθανε.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes; porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

[2] Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

[3] Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

[4] Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 8

Η Σουναμίτισσα επιστρέφει στη χώρα της

[1]Ο Ελισαίος είπε στη γυναίκα που της είχε αναστήσει το γιο: «Σήκω και φύγε μαζί με την οικογένειά σου, και πήγαινε οπουδήποτε στα ξένα, γιατί ο Κύριος θα στείλει στη χώρα αυτή πείνα, η οποία θα διαρκέσει εφτά χρόνια».

[2]Πράγματι, η γυναίκα έκανε όπως της είπε ο άνθρωπος του Θεού: Πήγε με την οικογένειά της και ξενιτεύτηκε στη χώρα των Φιλισταίων για εφτά χρόνια.

[3]Όταν πέρασαν τα εφτά χρόνια, γύρισε και κάποια μέρα παρουσιάστηκε στο βασιλιά, για να ζητήσει πίσω το σπίτι της και το χωράφι της.

[4]Την ίδια ώρα ο βασιλιάς συζητούσε με το Γεχαζί, τον υπηρέτη του ανθρώπου του

te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.

[5] Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

[6] Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

Eliseu e Hazael de Damasco

[7] Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

[8] Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

[9] Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-se diante dele e disse: Teu filho Ben-

Θεού, και του ζητούσε να του διηγηθεί για τα θαύματα που είχε κάνει ο Ελισαίος.

[5]Ο Γεχαζί εξιστορούσε στο βασιλιά πώς ο Ελισαίος ανέστησε το γιο μιας γυναίκας. Τη στιγμή αυτή ακριβώς η μάνα εκείνου του παιδιού απευθύνθηκε στο βασιλιά για να του ζητήσει το σπίτι της και το χωράφι της. Τότε ο Γεχαζί είπε: «Κύριέ μου, βασιλιά, αυτή είναι η γυναίκα κι αυτός είναι ο γιος της, που ο Ελισαίος τον ανέστησε».

[6]Ο βασιλιάς ρώτησε τη γυναίκα, κι αυτή του διηγήθηκε τα συμβάντα. Τότε ο βασιλιάς, έδωσε εντολή σ' έναν αξιωματούχο σχετικά με τη γυναίκα: «Φρόντισε», του είπε, «ν' αποδοθούν σ' αυτή τη γυναίκα όλα όσα της ανήκουν και όλα τα εισοδήματα του χωραφιού της, από τη μέρα που εγκατέλειψε τη χώρα μέχρι τώρα».

Ο Αζαήλ γίνεται βασιλιάς της Συρίας

[7]Μιαν άλλη φορά ο Ελισαίος είχε πάει στη Δαμασκό και συνέβη ο βασιλιάς της Συρίας Βεν-Αδάδ να είναι άρρωστος. Τον πληροφόρησαν, λοιπόν, ότι είχε πάει εκεί ο άνθρωπος του Θεού.

[8]Τότε ο βασιλιάς είπε στον Αζαήλ: «Πάρε μαζί σου ένα δώρο και πήγαινε να συναντήσεις τον άνθρωπο του Θεού και ζήτησέ του να ρωτήσει τον Κύριο αν θα γίνω καλά απ' αυτή την αρρώστια».

[9]Έτσι ο Αζαήλ, πήγε να συναντήσει τον Ελισαίο, φέρνοντας μαζί του σαράντα φορτώματα καμήλων, από τα καλύτερα προϊόντα της Δαμασκού. Πήγε και παρουσιάστηκε μπροστά του και του είπε:

Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

«Ο δούλος σου ο Βεν-Αδάδ, βασιλιάς των Συρίων, με έστειλε σ' εσένα να σε ρωτήσω αν θα γίνει καλά απ' την αρρώστια του».

[10] Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

[10]Ο Ελισαίος του είπε: «Ο Κύριος μου φανέρωσε ότι το δίχως άλλο θα πεθάνει· εσύ όμως πήγαινε και πες του ότι σίγουρα θα γίνει καλά».

[11] Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

[11]Μετά κάρφωσε το βλέμμα του πάνω στον Αζαήλ, και τον κοίταζε συνέχεια, ώσπου αυτός κοκκίνισε από ντροπή· κι ο άνθρωπος του Θεού άρχισε να κλαίει.

[12] Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

[12]«Γιατί κλαις, κύριέ μου; » τον ρώτησε ο Αζαήλ. Κι ο Ελισαίος απάντησε: «Γιατί ξέρω πόσο κακό θα κάνεις εσύ στους Ισραηλίτες. Θα κατακάψεις τα οχυρά τους, θα κατασφάξεις τα παλικάρια τους, θα εξοντώσεις τα παιδιά τους και θα ξεκοιλιάσεις τις έγκυες γυναίκες τους».

[13] Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas? Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

[13]Αλλά ο Αζαήλ είπε: «Και ποιος είμαι εγώ, ο τιποτένιος δούλος σου, για να κάνω τόσο μεγάλα πράγματα; » Τότε ο Ελισαίος του αποκρίθηκε: «Ο Κύριος μου φανέρωσε ότι εσύ θα γίνεις βασιλιάς των Συρίων».

[14] Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

[14]Ο Αζαήλ έφυγε από τον Ελισαίο και πήγε στον κύριό του. Εκείνος τον ρώτησε: «Τι σου είπε ο Ελισαίος; » Κι αυτός απάντησε: «Μου είπε ότι οπωσδήποτε θα γίνεις καλά».

[15] No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

[15]Την επόμενη όμως μέρα πήρε τα σκεπάσματά του βασιλιά, τα βούτηξε στο νερό και τα άπλωσε στο πρόσωπό του· κι ο βασιλιάς πέθανε. Στη θέση του έγινε ο ίδιος βασιλιάς της Συρίας.

O reinado de Jeorão
2 Crônicas 21.1-20

Η βασιλεία του Ιωράμ στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 21,1-20)

[16] No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

[17] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[18] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[19] Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

[22] Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.

[16]Το πέμπτο έτος της βασιλείας του Ιωράμ, γιου του Αχαάβ, στον Ισραήλ, βασιλιάς στον Ιούδα έγινε ο Ιωράμ, γιος του Ιωσαφάτ,

[17]σε ηλικία τριάντα δύο ετών. Βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ οκτώ χρόνια

[18]κι ακολούθησε το κακό παράδειγμα των βασιλιάδων του Ισραήλ· έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως άλλωστε είχε κάνει και η οικογένεια του Αχαάβ, αφού η γυναίκα του ήταν κόρη του Αχαάβ.

[19]Ο Κύριος όμως δε θέλησε να καταστρέψει το λαό του Ιούδα, για χάρη του Δαβίδ, του δούλου του, σύμφωνα με την υπόσχεση που του είχε δώσει, ότι αυτός και οι απόγονοί του θα κατείχαν το θρόνο για πάντα.

[20]Στις μέρες του Ιωράμ, αποσκίρτησαν οι Εδωμίτες από την κυριαρχία του βασιλείου του Ιούδα κι ανακήρυξαν δικό τους βασιλιά.

[21]Τότε ο Ιωράμ πέρασε μαζί με όλες τις πολεμικές του άμαξες στη Σαΐρ, όπου περικυκλώθηκε από τους Εδωμίτες. Αλλά τη νύχτα, μαζί με τους αρχηγούς των αμαξών του, έσπασε τον κλοιό κι έτσι οι στρατιώτες του κατάφεραν να διαφύγουν στις σκηνές τους.

[22]Πάντως οι Εδωμίτες χωρίστηκαν από τον Ιούδα και εξακολουθούν μέχρι σήμερα ν’ αποτελούν ανεξάρτητο βασίλειο. Την ίδια εποχή αποσκίρτησε και η Λιβνά.

[23] Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[24] Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias
2 Crônicas 22.1-6

[25] No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[26] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.

[27] Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

[28] Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[29] Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

[23]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωράμ και η δράση του είναι καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

[24]Ο Ιωράμ πέθανε και ενταφιάσθηκε μαζί με τους προγόνους του στην Πόλη Δαβίδ. Τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο γιος του Οχοζίας.

Η βασιλεία του Οχοζία στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 22,1-6)

[25]Το δωδέκατο έτος της βασιλείας του Ιωράμ, γιου του Αχαάβ, στον Ισραήλ, βασιλιάς στον Ιούδα έγινε ο Οχοζίας, γιος του Ιωράμ,

[26]σε ηλικία είκοσι δύο ετών και βασίλεψε ένα χρόνο στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Γοθολία, κι ήταν εγγονή του Αμρί, βασιλιά του Ισραήλ.

[27]Ο Οχοζίας ακολούθησε κι αυτός το παράδειγμα της οικογένειας Αχαάβ· έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως άλλωστε και όλη η οικογένεια Αχαάβ, με την οποία ως γαμπρός είχε συνδεθεί.

[28]Μαζί με τον Ιωράμ, γιο του Αχαάβ, πήγε στη Ραμώθ, στη Γαλαάδ, για να πολεμήσει εναντίον του Αζαήλ, βασιλιά των Συρίων. Οι Σύριοι όμως πλήγωσαν τον Ιωράμ στη μάχη,

[29]κι αυτός γύρισε στην Ιζρεέλ για να θεραπευθεί από τα τραύματά του. Τότε ο Οχοζίας κατέβηκε στην Ιζρεέλ να τον επισκεφθεί που ήταν άρρωστος.

2 Reis 9

Jeú é ungido rei de Israel

1 Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

2 em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

3 Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

4 Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

5 Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer. Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

6 Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

7 Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 9

Ο Ιηού χρίεται βασιλιάς του Ισραήλ

1Μια μέρα ο προφήτης Ελισαίος κάλεσε ένα μέλος μιας ομάδας προφητών και του είπε: «Ετοιμάσου, πάρε μαζί σου αυτό το δοχείο με το λάδι και πήγαινε στη Ραμώθ, στη Γαλαάδ.

2Όταν φτάσεις εκεί, προσπάθησε να βρεις τον Ιηού, γιο του Ιωσαφάτ κι εγγονό του Νιμσί· μπες στο σπίτι του, πάρε τον από την παρέα του και πήγαινέ τον στο εσωτερικό δωμάτιο ιδιαιτέρως.

3Εκεί θα χύσεις το λάδι από το δοχείο πάνω στο κεφάλι του και θα του πεις: “ο Κύριος λέει: Σε χρίω βασιλιά στον Ισραήλ”. Μετά θ’ ανοίξεις την πόρτα και θα φύγεις χωρίς καθυστέρηση».

4Πράγματι, ο νεαρός υπηρέτης του προφήτη πήγε στη Ραμώθ, στη Γαλαάδ.

5Όταν έφτασε εκεί, βρήκε τους αξιωματικούς του στρατού να κάθονται συγκεντρωμένοι σε σύσκεψη, και είπε: «Έχω κάτι να σου πω, αρχηγέ». Ο Ιηού ρώτησε: «Σε ποιον απ’ όλους μας; » Αυτός απάντησε: «Σ’ εσένα, αρχηγέ».

6Τότε ο Ιηού σηκώθηκε και μπήκε στο σπίτι κι ο νεαρός έχυσε το λάδι πάνω στο κεφάλι του. «Άκου τι λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: » του είπε. «Σε χρίω βασιλιά του Ισραήλ του λαού μου.

7Θα χτυπήσεις την οικογένεια του Αχαάβ, του προγόνου σου, και θα πάρεις εκδίκηση για το αίμα όλων των δούλων μου, προφητών και άλλων, που το έχυσε η Ιεζάβελ.

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.

[13] Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele, sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

Jeú mata a Jorão e a Acazias

[14] Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

[15] Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe

[8]Θ’ αφανιστεί όλη η οικογένεια του Αχαάβ· θα εξολοθρεύσω από το λαό Ισραήλ όλους τους αρσενικούς απογόνους του, δούλους ή ελεύθερους.

[9]Και θα κάνω την οικογένεια του Αχαάβ όπως την οικογένεια του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, και όπως την οικογένεια του Βασά, γιου του Αχιά.

[10]Όσο για την Ιεζάβελ, αυτή θα την ξεσκίσουν τα σκυλιά στον αγρό της Ιζρεέλ, και κανένας δεν θα την θάβει». Έπειτα ο προφήτης άνοιξε την πόρτα και έφυγε.

[11]Όταν ο Ιηού γύρισε στους αξιωματούχους του βασιλιά, αυτοί τον ρώτησαν: «Είσαι καλά; Γιατί ήρθε σ’ εσένα αυτός ο τρελός; » Εκείνος τους απάντησε: «Ξέρετε τώρα εσείς αυτού του είδους τους ανθρώπους και τη φλυαρία τους».

[12]Οι άλλοι όμως επέμεναν: «Ψέματα λες· μίλησέ μας καθαρά». Τότε αυτός τους απάντησε: «Μου είπε ότι ο Κύριος λέει: Σε χρίω βασιλιά του Ισραήλ».

[13]Τότε αυτοί έβγαλαν αμέσως τους μανδύες τους, τους έστρωσαν στα σκαλοπάτια χαλί στα πόδια του και σάλπισαν με τη σάλπιγγα: «Ο Ιηού έγινε βασιλιάς! »

Ο Ιηού θανατώνει τον Ιωράμ

[14-15]Εκείνη την εποχή, όλος ο ισραηλιτικός στρατός πολεμούσε για τη Ραμώθ στη Γαλαάδ ενάντια στον Αζαήλ, βασιλιά των Συρίων. Αλλά στη μάχη με τον Αζαήλ ο βασιλιάς Ιωράμ πληγώθηκε από τους Συρίους. Είχε πάει, λοιπόν, στην Ιζρεέλ, μέχρις ότου επουλωθούν τα

fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.

τραύματά του. Ακριβώς τότε, όμως, ο Ιηού, γιος του Ιωσαφάτ και εγγονός του Νιμσί, συνωμότησε ενάντια στον Ιωράμ. «Αν είστε έτοιμοι να με υποστηρίξετε», είπε στους άλλους αξιωματικούς, «προσέξτε να μη βγει κανείς από την πόλη για να πάει στην Ιζρεέλ ν' αναγγείλει τα όσα συμβαίνουν εδώ».

16 Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

16Μετά ο ίδιος ανέβηκε στην άμαξά του κι έφυγε να πάει στην Ιζρεέλ, στον Ιωράμ. Στο μεταξύ ο Οχοζίας, βασιλιάς του Ιούδα, είχε πάει κι αυτός εκεί για να επισκεφθεί τον άρρωστο Ιωράμ.

17 Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

17Ο φρουρός που βρισκόταν πάνω στον πύργο της Ιζρεέλ, όταν είδε τη συνοδεία του Ιηού που πλησίαζε, ανάγγειλε: «Βλέπω κόσμο να έρχεται! » Τότε ο Ιωράμ διέταξε: «Βρες έναν καβαλάρη και στείλε τον να πάει να τους συναντήσει και να τους ρωτήσει αν έρχονται με φιλικές διαθέσεις».

18 Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

18Ο καβαλάρης τούς συνάντησε και τους είπε: «Ο βασιλιάς ρωτάει: Έρχεστε με φιλικές διαθέσεις; » Ο Ιηού απάντησε: «Τι σε νοιάζει εσένα αν ερχόμαστε με φιλικές διαθέσεις; Ακολούθησέ με». Στο μεταξύ ο φρουρός ανέφερε στο βασιλιά: «Ο αγγελιοφόρος έφτασε ως αυτούς, αλλά δε γυρίζει πίσω».

19 Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

19Τότε ο βασιλιάς έστειλε δεύτερον καβαλάρη να τους συναντήσει και τους είπε: «Ο βασιλιάς ρωτάει: Έρχεστε με φιλικές διαθέσεις; » Ο Ιηού απάντησε και σ' αυτόν: «Τι σε νοιάζει εσένα αν

ερχόμαστε με φιλικές διαθέσεις; Ακολούθησέ με».

[20] O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

[20]Ο φρουρός ανέφερε πάλι: «Ο αγγελιοφόρος έφτασε ως αυτούς, αλλά δε γυρίζει πίσω. Ωστόσο από τον τρόπο που οδηγούν τις άμαξες αναγνωρίζω τον Ιηού, τον εγγονό του Νιμσί. Έτσι οδηγεί αυτός· με μανία».

[21] Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

[21]Τότε ο Ιωράμ διέταξε να του ετοιμάσουν την άμαξά του. Του την ετοίμασαν και βγήκαν ο Ιωράμ, βασιλιάς του Ισραήλ, κι ο Οχοζίας, βασιλιάς του Ιούδα, καθένας με την άμαξά του, και πήγαν να συναντήσουν τον Ιηού. Τον συνάντησαν κοντά στον αγρό του Ναβουθαί, του Ιζρεελίτη.

[22] Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

[22]Όταν ο Ιωράμ είδε τον Ιηού τον ρώτησε: «Έρχεσαι με φιλικές διαθέσεις, Ιηού; » Αυτός απάντησε: «Τι να έρχομαι με φιλικές διαθέσεις, όταν μας πνίγουν οι πορνείες και οι μαγείες της μάνας σου της Ιεζάβελ; »

[23] Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!

[23]Τότε ο Ιωράμ γύρισε τα χαλινάρια κι έφυγε, φωνάζοντας στον Οχοζία: «Προδοσία, Οχοζία! »

[24] Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.

[24]Τότε ο Ιηού τέντωσε το τόξο του και χτύπησε τον Ιωράμ ανάμεσα στους ώμους του, έτσι ώστε το βέλος διαπέρασε την καρδιά του κι ο ίδιος σωριάστηκε μέσα στην άμαξά του νεκρός.

[25] Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após

[25]Ο Ιηού είπε στο Βιδκάρ, τον υπασπιστή του: «Σήκωσέ τον και πέταξέ τον στον αγρό του Ναβουθαί του Ιζρεελίτη. Θυμήσου το λόγο που είπε ο Κύριος, όταν

Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:

[26] Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.

[27] À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.

[28] Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[29] No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.

A morte de Jezabel

[30] Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.

[31] Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

εγώ κι εσύ συνοδεύαμε έφιπποι τον Αχαάβ, τον πατέρα του:

[26]“όταν εγώ, ο Κύριος, είδα χτες το αίμα του Ναβουθαί και των γιων του, αποφάσισα να συμβεί το ίδιο και σ’ εσένα σ’ αυτόν εδώ τον αγρό”. Τώρα, λοιπόν, σήκωσέ τον και πέταξέ τον στον ίδιο αγρό, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου».

Ο Ιηού θανατώνει τον Οχοζία

(Β΄ Χρ 22,7-9)

[27]Όταν ο Οχοζίας, βασιλιάς του Ιούδα, είδε τι έγινε, τράπηκε σε φυγή παίρνοντας το δρόμο προς τη Βαιθ-Αγγάν, αλλά ο Ιηού τον καταδίωξε. Είχε δώσει εντολή στους συνοδούς του να τον σκοτώσουν και αυτόν. Πράγματι, τον χτύπησαν, ενώ οδηγούσε την άμαξά του στην ανωφέρεια προς τη Γουρ, κοντά στην Ιβλεάμ. Αυτός όμως κατόρθωσε να φτάσει ως την πεδιάδα της Μεγιδδώ κι εκεί πέθανε.

[28]Οι υπηρέτες του τον έφεραν πάνω στην άμαξά του στην Ιερουσαλήμ, όπου τον έθαψαν μαζί με τους προγόνους του, στην Πόλη Δαβίδ.

[29]Ο Οχοζίας είχε γίνει βασιλιάς του Ιούδα το ενδέκατο έτος της βασιλείας του Ιωράμ, γιου του Αχαάβ.

Θάνατος της Ιεζάβελ

[30]Όταν η Ιεζάβελ έμαθε όλα αυτά τα συμβάντα, έβαψε τα βλέφαρά της, στόλισε το κεφάλι της και κοίταζε από το παράθυρο, ενώ ο Ιηού έφτανε στην Ιζρεέλ.

[31]Την ώρα που αυτός περνούσε την πύλη της πόλης, η Ιεζάβελ τού φώναξε: «Έρχεσαι με φιλικές προθέσεις, Ζιμβρί, δολοφόνε του κυρίου σου; »

[32] Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.

[32]Τότε ο Ιηού σήκωσε τα μάτια του προς το παράθυρο και ρώτησε: «Ποιος είναι με το μέρος μου; Ποιος! » Δυο τρεις ευνούχοι είχαν σκύψει από τα παράθυρα και τον κοίταζαν.

[33] Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

[33]«Πετάξτε την κάτω», τους διέταξε. Καθώς την πέταξαν κάτω, το αίμα της πιτσίλισε τον τοίχο και τα άλογα· κι ο Ιηού πέρασε πάνω από το πτώμα της με την άμαξά του.

[34] Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

[34]Μετά μπήκε στο παλάτι, έφαγε και ήπιε, κι έδωσε διαταγή: «Φροντίστε εκείνη την καταραμένη και θάψτε την. Κόρη βασιλιά ήταν».

[35] Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.

[35]Αλλά όταν πήγαν να τη θάψουν, δε βρήκαν παρά μόνο το κρανίο της, τα πόδια της και τις παλάμες των χεριών της.

[36] Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

[36]Γύρισαν και το ανέφεραν στον Ιηού κι εκείνος φώναξε: «Αυτός είναι ο λόγος του Κυρίου, που τον είχε πει ο δούλος του ο Ηλίας ο Θεσβίτης, ότι στον αγρό της Ιζρεέλ θα φάνε τα σκυλιά τις σάρκες της Ιεζάβελ.

[37] O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

[37]Είπε ακόμα, ότι το πτώμα της Ιεζάβελ θα σκορπιστεί σ’ όλη την περιοχή της Ιζρεέλ, όπως η κοπριά στο χωράφι, έτσι που κανείς να μην μπορεί καν να την αναγνωρίσει! »

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

[1] Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 10

Ο Ιηού αφανίζει τους απογόνους του Αχαάβ

[1]Ο Αχαάβ είχε εβδομήντα απογόνους που ζούσαν στη Σαμάρεια. Ο Ιηού έστειλε γράμματα στους άρχοντες της πόλης, στους πρεσβυτέρους και σ’ εκείνους που

είχαν τη φροντίδα των παιδιών του Αχαάβ, και τους έλεγε:

[2] Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),

[2]«Όλοι εσείς έχετε αναλάβει τη φροντίδα των παιδιών του κυρίου σας κι έχετε στη διάθεσή σας άρματα, άλογα, όπλα και οχυρωμένες πόλεις. Μόλις, λοιπόν, λάβετε αυτή την επιστολή,

[3] escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.

[3]διαλέξτε τον καλύτερο και συνετότερο από τους απογόνους του κυρίου σας, ανακηρύξτε τον βασιλιά στη θέση του πατέρα του και πολεμήστε για την οικογένεια του κυρίου σας».

[4] Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?

[4]Αυτοί όμως φοβήθηκαν πάρα πολύ και είπαν μεταξύ τους: «Εδώ δύο βασιλιάδες και δεν μπόρεσαν ν' αντισταθούν στον Ιηού, πώς θ' αντισταθούμε εμείς; »

[5] Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.

[5]Αμέσως ο αυλάρχης και ο δήμαρχος της πόλης, οι πρεσβύτεροι και οι παιδονόμοι, έστειλαν μήνυμα στον Ιηού και του έλεγαν: «Εμείς είμαστε δούλοι σου και ό, τι μας πεις θα κάνουμε. Κανέναν δε θα ορίσουμε βασιλιά· κάνε ό, τι νομίζεις εσύ σωστό».

[6] Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.

[6]Ο Ιηού τότε τους έγραψε και δεύτερο γράμμα: «Αν είστε μαζί μου», τους έλεγε, «και είστε πρόθυμοι να με υπακούτε, τότε κόψτε τα κεφάλια όλων των απογόνων του κυρίου σας και φέρτε τα σ' εμένα στην Ιζρεέλ, αύριο τέτοια ώρα». Οι εβδομήντα απόγονοι του βασιλιά έμεναν μαζί με τους άρχοντες της πόλης, οι οποίοι και είχαν αναλάβει την ανατροφή τους.

[7] Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e

[7]Μόλις έλαβαν κι αυτό το γράμμα, έσφαξαν όλους τους απογόνους του βασιλιά, έβαλαν τα κεφάλια τους μέσα

puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

σε καλάθια και τα έστειλαν στον Ιηού, στην Ιζρεέλ.

[8] Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

[8]Όταν ήρθε ο αγγελιοφόρος κι ανάγγειλε στο βασιλιά ότι είχαν φέρει τα κεφάλια των απογόνων του Αχαάβ, τότε ο Ιηού διέταξε να τα βάλουν σε δύο σωρούς, κοντά στην είσοδο της πύλης ως το πρωί.

[9] Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

[9]Το πρωί βγήκε ο Ιηού και στάθηκε στην πύλη και είπε στο λαό: «Όλοι εσείς είστε αθώοι! Εγώ συνωμότησα εναντίον του κυρίου μου, του βασιλιά Ιωράμ, και τον σκότωσα· αλλά αυτούς ποιος τους σκότωσε;

[10] Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

[10]Μάθετε, λοιπόν, ότι κανένας από τους λόγους του Κυρίου εναντίον των απογόνων του Αχαάβ δε θα μείνει ανεκπλήρωτος. Ο Κύριος εκπλήρωσε όλα όσα είχε πει με το δούλο του τον Ηλία».

[11] Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

[11]Τότε ο Ιηού σκότωσε όλους όσοι είχαν απομείνει από την οικογένεια του Αχαάβ στην Ιζρεέλ, τους άρχοντές του, τους εμπίστους του και τους ιερείς του. Δε γλίτωσε κανένας.

[12] Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

[12]Έπειτα ο Ιηού ξεκίνησε να πάει στη Σαμάρεια. Ενώ βρισκόταν στο δρόμο προς τη Βαιθ-Ακάδ,

[13] encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

[13]συνάντησε τους συγγενείς του Οχοζία, βασιλιά του Ιούδα, και τους ρώτησε: «Ποιοι είστε εσείς; » Εκείνοι απάντησαν: «Είμαστε συγγενείς του Οχοζία, και κατεβαίνουμε να χαιρετίσουμε τους συγγενείς του βασιλιά και τους γιους της βασιλομήτορος».

[14] Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao

[14]Τότε ο Ιηού διέταξε: «Πιάστε τους ζωντανούς». Τους συνέλαβαν όλους και

poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

Jeú encontra a Jonadabe

15 Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha ao encontro; Jeú saudou-o e lhe perguntou: Tens tu sincero o coração para comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

16 e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

17 Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

Jeú mata os adoradores de Baal

18 Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

19 Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

τους έσφαξαν στο λάκκο της Βαιθ-Ακάδ, σαράντα δύο άτομα. Δε γλίτωσε κανένας.

15Όταν έφυγαν από ’κει, ο Ιηού συνάντησε τον Ιωναδάβ, γιο του Ρηχάβ, που ερχόταν για να τον συναντήσει. Ο Ιηού τον χαιρέτησε και του είπε: «Μου έχεις εμπιστοσύνη όπως σου έχω εγώ; » Ο Ιωναδάβ είπε: «Ναι». Τότε ο Ιηού απάντησε: «Αν είναι έτσι, δώσε μου το χέρι σου». Και τον ανέβασε στην άμαξά του, μαζί του.

16«Έλα μαζί μου», του είπε, «και θα δεις το ζήλο μου για τον Κύριο».

17Μόλις έφτασαν στη Σαμάρεια, ο Ιηού θανάτωσε όλους όσοι είχαν απομείνει από τους απογόνους του Αχαάβ στη Σαμάρεια. Τους εξολόθρευσε, σύμφωνα με το λόγο που ο Κύριος είχε ανακοινώσει στον προφήτη Ηλία.

Ο Ιηού καταργεί τη λατρεία του Βάαλ

18Ο Ιηού συγκέντρωσε όλο το λαό της Σαμάρειας και τους είπε: «Ο Αχαάβ λάτρεψε το Βάαλ σε μικρό βαθμό· ο Ιηού θα τον λατρέψει πολύ περισσότερο!

19Συγκεντρώστε μου εδώ όλους τους προφήτες του Βάαλ, τους λατρευτές του και τους ιερείς του. Κανείς να μη λείψει, γιατί θέλω να προσφέρω πολύ μεγάλη θυσία στο Βάαλ· όποιος λείψει, θα πεθάνει». Βέβαια, ο Ιηού το έκανε αυτό με πονηριά, για να εξοντώσει τους πιστούς του Βάαλ.

[20] Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

[20]Είπε ακόμα ο Ιηού: «Προκηρύξτε πανηγυρική συγκέντρωση προς τιμήν του Βάαλ». Έτσι κι έκαναν.

[21] Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

[21]Έτσι ο Ιηού έστειλε σ' όλο το βασίλειο του Ισραήλ και σύναξε τους πιστούς του Βάαλ. Δεν έμεινε κανείς που να μην πάει. Μπήκαν όλοι στο ναό του Βάαλ, κι ο ναός γέμισε από τη μια άκρη ως την άλλη.

[22] Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.

[22]Τότε πρόσταξε τον ιματιοφύλακα: «Βγάλε στολές για όλους τους λατρευτές του Βάαλ». Αυτός έβγαλε στολές για όλους.

[23] Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.

[23]Μπήκε, λοιπόν, ο Ιηού μαζί με τον Ιωναδάβ, γιο του Ρηχάβ, μέσα στο ναό και είπε στους πιστούς του Βάαλ: «Κοιτάξτε δίπλα σας και βεβαιωθείτε ότι δεν είναι εδώ κανένας από τους πιστούς του Κυρίου, παρά μόνον οι πιστοί του Βάαλ».

[24] E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a vida daquele que o deixar escapar responderá pela vida dele.

[24]Έπειτα ο Ιηού κι ο Ιωναδάβ πλησίασαν να προσφέρουν θυσίες και ολοκαυτώματα. Ο Ιηού όμως, είχε βάλει έξω ογδόντα άντρες και τους είχε πει: «Σας βάζω εδώ να επιβλέπετε όλους αυτούς τους ανθρώπους. Όποιος από σας αφήσει να ξεφύγει έστω κι ένας ζωντανός θα το πληρώσει με τη ζωή του».

[25] Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,

[25]Αφού πρόσφερε ολοκαύτωμα, ο Ιηού πρόσταξε τους φρουρούς και τους υπασπιστές του: «Πηγαίνετε τώρα μέσα και σκοτώστε τους όλους. Να μην ξεφύγει κανείς! » Τότε εκείνοι τους κατέσφαξαν και πέταξαν τα πτώματά τους έξω από το ναό του Βάαλ. Μετά μπήκαν στο εσωτερικό δωμάτιο του ναού,

[26] e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.

[26]έβγαλαν έξω την ξύλινη λατρευτική στήλη και την έκαψαν.

[27] Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.

[27]Γκρέμισαν επίσης την πέτρινη λατρευτική στήλη του Βάαλ και κατέστρεψαν το ναό· τον μετέτρεψαν σε δημόσιο αποχωρητήριο, κι έτσι λειτουργεί μέχρι σήμερα.

[28] Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.

[28]Έτσι ο Ιηού ξερίζωσε τη λατρεία του Βάαλ από τον Ισραήλ.

[29] Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

[29]Παρ’ όλα αυτά, ο Ιηού δεν απαρνήθηκε τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, ο οποίος είχε παρασύρει τον Ισραήλ να αμαρτήσει, όταν λάτρεψε τα χρυσά μοσχάρια που έστησε στη Βαιθήλ και στη Δαν.

Τελευταίες πληροφορίες για τον Ιηού

[30] Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

[30]Τότε ο Κύριος είπε στον Ιηού: «Επειδή έπραξες αυτό που εγώ θεωρώ σωστό κι εκπλήρωσες όλες τις επιθυμίες μου εναντίον των απογόνων του Αχαάβ, οι απόγονοί σου, θα σε διαδέχονται στο θρόνο του Ισραήλ ως την τέταρτη γενιά».

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

[31]Ο Ιηού, όμως, δε φρόντισε να εφαρμόσει με όλη την καρδιά του το νόμο του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, και δεν απαρνήθηκε τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, ο οποίος είχε παρασύρει τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

A morte de Jeú

[32] Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

[32]Εκείνη την εποχή, ο Κύριος άρχισε να αφαιρεί εδάφη από το βασίλειο του Ισραήλ. Ο Αζαήλ, βασιλιάς της Συρίας, νίκησε τους Ισραηλίτες παντού στη χώρα τους.

[33] desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer,

[33]Χάθηκαν όλες οι περιοχές ανατολικά του Ιορδάνη και νότια ως την πόλη Αροήρ, πάνω από τον ποταμό Αρνών, γνωστές ως

que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

χώρες της Γαλαάδ και της Βασάν, τις οποίες κατείχαν οι φυλές Ρουβήν, Γαδ και Μανασσή.

[34] Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[34]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιηού, η δράση του και τα ανδραγαθήματά του, είναι όλα καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

[35] Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[35]Ο Ιηού πέθανε κι ενταφιάστηκε στη Σαμάρεια. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ιωάχαζ.

[36] Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

[36]Ο Ιηού βασίλεψε στον Ισραήλ, στη Σαμάρεια, είκοσι οκτώ χρόνια.

2 Reis 11

Atalia usurpa o trono de Judá

2 Crônicas 22.10-12

[1] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 11

Η Γοθολία εξοντώνει τους απογόνους του Δαβίδ

(Β΄ Χρ 22,10-12)

[1]Η Γοθολία, μητέρα του βασιλιά Οχοζία, όταν είδε ότι ο γιος της ήταν νεκρός, διέταξε να εξοντώσουν όλους τους απογόνους της βασιλικής οικογένειας.

[2] Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

[2]Αλλά η Ιεωσεβά, κόρη του βασιλιά Ιωράμ και αδερφή του Οχοζία, άρπαξε κρυφά το γιο του αδερφού της, τον Ιωάς, ανάμεσα από τους γιους του βασιλιά που επρόκειτο να θανατωθούν, και τον έκρυψε μαζί με την παραμάνα του σ' ένα υπνοδωμάτιο του ναού. Έτσι τον γλίτωσε από τη Γοθολία.

[3] Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

[3]Ο Ιωάς έμεινε κρυμμένος μαζί με την παραμάνα του στο ναό του Κυρίου έξι χρόνια. Στο μεταξύ βασίλευε στη χώρα η Γοθολία.

Joás ungido rei de Judá

2 Crônicas 23.1-11

[4] No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez entrar à sua presença na Casa do SENHOR;

Επανάσταση κατά της Γοθολίας

(Β΄ Χρ 23,1-21)

[4]Τον έβδομο χρόνο, ο ιερέας Ιεωϊαδά κάλεσε στο ναό του Κυρίου τους εκατόνταρχους των Καριτών και τους

fez com eles aliança, e ajuramentou-os na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

άλλους φρουρούς του ναού κι έκανε συμφωνία μαζί τους: Τους όρκισε μέσα στο ναό του Κυρίου και τους έδειξε το γιο του βασιλιά,

[5] Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

[5]με τις ακόλουθες οδηγίες: «Να τι θα κάνετε: » τους είπε. «Ένα τάγμα από σας αναλαμβάνει υπηρεσία το ερχόμενο Σάββατο. Κανονικά, το ένα τρίτο φυλάει σκοπιά στο ανάκτορο του βασιλιά,

[6] e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

[6]το άλλο τρίτο φυλάει την πύλη Σουρ, και το άλλο τρίτο την πύλη πίσω από τους φρουρούς.

[7] Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

[7]Τα δύο άλλα τάγματα, που δεν είναι σε υπηρεσία το ερχόμενο Σάββατο, θα έρθουν να φυλάξουν το ναό του Κυρίου, όπου βρίσκεται ο νεαρός βασιλιάς.

[8] Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

[8]Θα περιστοιχίζετε οπλισμένοι το βασιλιά κι όποιος σας πλησιάζει, θα θανατώνεται. Θα συνοδεύετε το βασιλιά, όπου κι αν πάει».

[9] Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

[9]Οι εκατόνταρχοι έκαναν όπως ακριβώς τους διέταξε ο Ιεωϊαδά: Συγκέντρωσαν καθένας τους άντρες του που επρόκειτο να αναλάβουν τη φρουρά εκείνο το Σάββατο κι αυτούς που επρόκειτο να παραδώσουν τη φρουρά την ίδια μέρα, και παρουσιάστηκαν όλοι στον ιερέα.

[10] O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

[10]Εκείνος παρέδωσε στους εκατόνταρχους τις λόγχες και τις ασπίδες που ανήκαν στο βασιλιά Δαβίδ και βρίσκονταν στο ναό του Κυρίου.

[11] Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa

[11]Οι φρουροί παρατάχθηκαν καθένας με τα όπλα του στο χέρι σε ημικύκλιο, που ξεκινούσε από τη δεξιά πλευρά του ναού

real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

και κατέληγε στην αριστερή· περνούσε μπροστά από το θυσιαστήριο και μπροστά από το ναό, γύρω από το βασιλιά.

[12] Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

[12]Τότε ο Ιεωϊαδά έφερε έξω το γιο του βασιλιά και του φόρεσε το στέμμα, του έδωσε το έγγραφο της διαθήκης και τον ανακήρυξε βασιλιά· τον έχρισαν με λάδι και όλοι χειροκροτούσαν φωνάζοντας: «Ζήτω ο βασιλιάς! »

A morte de Atalia
2 Crônicas 23.12-15

[13] Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

[13]Όταν άκουσε η Γοθολία το θόρυβο της φρουράς και του λαού, ανακατεύτηκε με το πλήθος και ήρθε στο ναό του Κυρίου.

[14] Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[14]Εκεί είδε το νεαρό βασιλιά να στέκεται πλάι στο στύλο του ναού, σύμφωνα με το έθιμο· γύρω του στέκονταν οι αξιωματικοί και οι σαλπιγκτές, κι όλος ο λαός πανηγύριζε και σάλπιζε με σάλπιγγες. Τότε η Γοθολία έσκισε τα φορέματά της και φώναξε: «Προδοσία! Προδοσία! »

[15] Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[15]Ο ιερέας Ιεωϊαδά έδωσε διαταγή στους εκατόνταρχους που διοικούσαν τους στρατιώτες της φρουράς να την βγάλουν έξω από τις γραμμές των φρουρών. «Κι αν κανείς την ακολουθήσει», τους είπε, «θανατώστε τον κι αυτόν» –δεν ήθελε να σκοτώσουν τη Γοθολία μέσα στο ναό του Κυρίου.

[16] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

[16]Τη συνέλαβαν, λοιπόν, τη στιγμή που έφτανε στα ανάκτορα από την πύλη των Αλόγων, και τη θανάτωσαν επί τόπου.

A aliança de Joiada
2 Crônicas 23.16-21

[17] Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do

[17]Ο Ιεωϊαδά μεσολάβησε ανάμεσα στον Κύριο από τη μια μεριά, στο βασιλιά και το λαό, από την άλλη, να συνομολογηθεί

SENHOR; como também entre o rei e o povo.

μια συμφωνία, ότι ο λαός θα ανήκει στον Κύριο. Έκανε επίσης συμφωνία ανάμεσα στο βασιλιά και στο λαό του.

[18] Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

[18]Τότε το πλήθος κατευθύνθηκε στο ναό του Βάαλ και τον γκρέμισαν εντελώς· κατέστρεψαν τα θυσιαστήριά του και τα είδωλά του και θανάτωσαν τον Ματθάν, ιερέα του Βάαλ, εκεί μπροστά στα θυσιαστήρια. Έπειτα ο Ιεωϊαδά διόρισε φρουρούς στο ναό του Κυρίου.

[19] Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

[19]Συγκέντρωσε τους εκατόνταρχους, τους Καρίτες, τους υπόλοιπους φρουρούς του ναού, και το λαό και οδήγησαν το βασιλιά από το ναό του Κυρίου μέσα από την πύλη των φρουρών στα ανάκτορα. Κι όταν ο Ιωάς κάθισε στο βασιλικό θρόνο,

[20] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

[20]όλος ο λαός της χώρας ξέσπασε σε πανηγυρισμούς. Έτσι, μετά τη θανάτωση της Γοθολίας μπροστά στα ανάκτορα, η πόλη βρήκε πάλι την ησυχία της.

[21] Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

2 Reis 12

O reinado de Joás
2 Crônicas 24.1-14

[1] No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 12

Η βασιλεία του Ιωάς στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 24,1-3)

[1]Ο Ιωάς έγινε βασιλιάς σε ηλικία επτά ετών,

[2]το έβδομο έτος της βασιλείας του Ιηού στον Ισραήλ και βασίλεψε σαράντα χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Σιβιά και καταγόταν από τη Βέερ-Σεβά.

[2] Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

[3] Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[4] Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

[5] recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os estragos da casa onde quer que se encontrem.

[6] Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

[7] Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

[8] Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo, como em não repararem os estragos da casa.

[3]Ο Ιωάς ενεργούσε σύμφωνα με τη θέληση του Κυρίου όλα τα χρόνια του, όσο τον καθοδηγούσε ο ιερέας Ιεωϊαδά.

[4]Ωστόσο, οι ιεροί τόποι δεν καταργήθηκαν. Ο λαός συνέχιζε να προσφέρει εκεί θυσίες ζώων και θυμιάματα.

Ο Ιωάς φροντίζει για τις επισκευές του ναού

(Β΄ Χρ 24,4-14)

[5]Μια μέρα ο Ιωάς είπε στους ιερείς: «Όλο το χρήμα που προσφέρεται στο ναό του Κυρίου, είτε αυτό αποτελεί ατομική φορολογική υποχρέωση είτε αυτοπροαίρετη συνεισφορά,

[6]θα πρέπει να το παίρνετε εσείς, καθένας σας από κείνους που εξυπηρετεί στο ναό, και θα το διαθέτετε για να κάνετε επισκευές στο ναό, όπου χρειάζεται».

[7]Αλλά το εικοστό τρίτο έτος της βασιλείας του Ιωάς οι ιερείς δεν είχαν κάνει ακόμα τις επισκευές του ναού.

[8]Γι’ αυτό ο βασιλιάς κάλεσε τον ιερέα Ιεωϊαδά και τους άλλους ιερείς και τους είπε: «Γιατί δε φροντίσατε να γίνουν οι επισκευές του ναού; Από ’δω και πέρα δε θα παίρνετε εσείς τα χρήματα απ’ αυτούς που εξυπηρετείτε, αλλά θα τα βάζουν οι ίδιοι κατά μέρος για να διατεθούν για τις επισκευές του ναού».

[9]Έτσι οι ιερείς συμφώνησαν να μην παίρνουν πια οι ίδιοι χρήματα από το λαό ούτε να ασχολούνται με τις επισκευές του ναού.

[9] Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

[10]Ο Ιεωϊαδά πήρε ένα κιβώτιο, άνοιξε μια τρύπα στο σκέπασμά του και το έβαλε πλάι στο στύλο, δεξιά από την είσοδο του ναού και οι φρουροί της πύλης έβαζαν μέσα σ' αυτό όλα τα χρήματα που προσφέρονταν στο ναό του Κυρίου.

[10] Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

[11]Όταν έβλεπαν ότι γέμιζε το κιβώτιο, ο γραμματέας του βασιλιά κι ο αρχιερέας έρχονταν και μετρούσαν τα χρήματα και τα έβαζαν σε σακιά.

[11] O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

[12]Έπειτα έδιναν τα μετρημένα χρήματα στους επιστάτες και στους επόπτες του έργου κι εκείνοι πλήρωναν τους εργάτες του ναού: τους ξυλουργούς, τους οικοδόμους

[12] como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

[13]τους μαραγκούς και τους μαρμαράδες για να αγοράζουν ξύλα και πέτρες από τα λατομεία ή ό, τι άλλο χρειαζόταν για τις επισκευές του ναού.

[13] Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

[14]Αλλά με τα χρήματα αυτά δεν κατασκευάστηκαν για το ναό του Κυρίου ασημένιες λεκάνες, λυχνοψάλιδα, θυμιατήρια, σάλπιγγες ή άλλα σκεύη, χρυσά ή αργυρά.

[14] Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

[15]Δίνονταν αποκλειστικά σ' εκείνους που εκτελούσαν το έργο, και αυτοί τα διέθεταν για τις επισκευές του ναού.

[15] Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele

[16]Εξάλλου δεν ζητούσαν λογαριασμό από τους ανθρώπους στους οποίους έδιναν τα

dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

16 Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

17 Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

18 Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

19 Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

A conspiração contra o rei Joás
2 Crônicas 24.25-27

20 Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

21 Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

χρήματα για να πληρώνουν τους εργάτες, γιατί τα διαχειρίζονταν τίμια.

17Τα χρήματα που προσφέρονταν αντί για θυσία εξιλέωσης και αντί για θυσία επανόρθωσης, δεν έμπαιναν στο ναό του Κυρίου, αλλά ανήκαν στους ιερείς.

Ο Ιωάς γλιτώνει την Ιερουσαλήμ
(Β΄ Χρ 24,23-24)

18Την εποχή εκείνη ήρθε ο Αζαήλ, βασιλιάς των Συρίων, και πολέμησε εναντίον της Γαθ και την κυρίευσε. Μετά αποφάσισε να πολεμήσει και εναντίον της Ιερουσαλήμ.

19Τότε ο βασιλιάς Ιωάς πήρε όλα τα αφιερώματα των προγόνων του, βασιλιάδων του Ιούδα, Ιωσαφάτ, Ιωράμ και Οχοζία, καθώς και τα δικά του, και όλο το χρυσό, που βρισκόταν στα θησαυροφυλάκια του ναού του Κυρίου και στα ανάκτορα, και τα έστειλε στον Αζαήλ. Έτσι ο Αζαήλ έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

Θάνατος του Ιωάς και ο διάδοχός του
(Β΄ Χρ 24,25-26)

20Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωάς και η δράση του είναι όλα καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

21-22Οι αξιωματούχοι του συνωμότησαν εναντίον του. Δυο απ' αυτούς, ο Ιωζαβάδ γιος του Σιμεάθ και ο Ιωζαβάδ γιος του Σωμήρ, τον δολοφόνησαν στη Βαιθ-Μιλλώ, που βρίσκεται στο δρόμο που κατεβαίνει προς τη Σιλλά. Τον ενταφίασαν μαζί με τους προγόνους του

στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του Αμασίας.

2 Reis 13

O reinado de Jeoacaz

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

[4] Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

[5] O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.

[6] Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

[7] E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 13

Η βασιλεία του Ιωάχαζ στον Ισραήλ

[1]Το εικοστό τρίτο έτος της βασιλείας του Ιωάς, γιου του Οχοζία, στον Ιούδα, άρχισε να βασιλεύει στον Ισραήλ, στη Σαμάρεια, ο Ιωάχαζ, γιος του Ιηού. Αυτός βασίλεψε δεκαεφτά χρόνια

[2]κι έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο· δεν έπαψε να επαναλαμβάνει τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, ο οποίος είχε παρασύρει τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

[3]Γι’ αυτό ο Κύριος ήταν πολύ οργισμένος εναντίον των Ισραηλιτών και τους παρέδινε συνεχώς στην εξουσία του Αζαήλ, βασιλιά των Συρίων, και στην εξουσία του γιου του, του Βεν-Αδάδ.

[4]Ο Ιωάχαζ όμως επικαλέστηκε τον Κύριο κι εκείνος τον άκουσε. Είδε την καταπίεση που υφίστατο ο λαός Ισραήλ από το Σύριο βασιλιά

[5]και τους έστειλε έναν ελευθερωτή, ο οποίος τους απάλλαξε από την κυριαρχία των Συρίων. Έτσι οι Ισραηλίτες μπορούσαν να ζουν στα σπίτια τους, όπως και προηγουμένως.

[6]Ωστόσο κι αυτοί δεν αποκήρυξαν τις αμαρτίες της οικογένειας του Ιεροβοάμ, ο οποίος είχε παρασύρει τον Ισραήλ να αμαρτήσει, αλλά τις επανέλαβαν· έτσι διατηρήθηκε η ξύλινη λατρευτική στήλη στη Σαμάρεια.

[7]Στον Ιωάχαζ δεν είχαν απομείνει από το στρατό περισσότεροι από πενήντα ιππείς,

cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

δέκα άρματα και δέκα χιλιάδες πεζοί. Ο βασιλιάς των Συρίων τους είχε εξοντώσει και τους είχε διασκορπίσει σαν το χώμα στο δρόμο.

[8] Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[8]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωάχαζ, η δράση του και τα ανδραγαθήματά του είναι όλα καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

[9] Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

[9]Όταν πέθανε τον έθαψαν στη Σαμάρεια και τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο γιος του ο Ιωάς.

O reinado de Jeoás

[10] No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

[11] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

[12] Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[13] Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

Η βασιλεία του Ιωάς στον Ισραήλ

[10]Το τριακοστό έβδομο έτος της βασιλείας του Ιωάς στον Ιούδα, βασιλιάς του Ισραήλ στη Σαμάρεια έγινε ο Ιωάς, γιος του Ιωάχαζ. Αυτός βασίλεψε δεκαέξι χρόνια

[11]κι έκανε ό, τι δυσαρεστούσε τον Κύριο. Δεν έπαψε να επαναλαμβάνει όλες τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, ο οποίος είχε παρασύρει τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

[12]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωάς είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ. Εκεί αναφέρεται όλη η δράση του και η ανδρεία του με την οποία πολέμησε εναντίον του Αμασία, βασιλιά του Ιούδα.

[13]Όταν ο Ιωάς πέθανε, ενταφιάστηκε στη Σαμάρεια μαζί με τους υπόλοιπους βασιλιάδες του Ισραήλ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο Ιεροβοάμ.

A profecia final e morte de Eliseu

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo,

Η τελευταία προφητεία του Ελισαίου και ο θάνατός του

[14]Όταν ο προφήτης Ελισαίος προσβλήθηκε από την αρρώστια από την οποία και πέθανε, ήρθε να τον επισκεφθεί ο Ιωάς, βασιλιάς του Ισραήλ. Ο Ιωάς

chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!

έκλαιγε μπροστά στον Ελισαίο και του έλεγε: «Πατέρα μου, πατέρα μου! Εσύ είσαι το άρμα και ο αρματηλάτης του Ισραήλ! »

[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.

[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.

[15-16]Τότε ο Ελισαίος του είπε: «Πάρε στο χέρι σου το τόξο σου και βέλη». Ο βασιλιάς του Ισραήλ τα πήρε, κι ο προφήτης τού είπε: «Βάλε το χέρι σου πάνω στο τόξο». Ο βασιλιάς το έβαλε. Έπειτα ο Ελισαίος έβαλε τα χέρια του πάνω στα χέρια του βασιλιά

[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

[17]και του είπε: «Άνοιξε το ανατολικό παράθυρο». Το άνοιξε κι ο Ελισαίος είπε: «Τόξευσε». Και τόξευσε. Τότε ο Ελισαίος είπε: «Εσύ είσαι το βέλος της νίκης του Κυρίου εναντίον των Συρίων, γιατί εσύ θα πολεμήσεις εναντίον τους στην Αφέκ, ώσπου να τους εξοντώσεις».

[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.

[18]Ύστερα είπε πάλι ο Ελισαίος: «Πάρε τα βέλη». Ο βασιλιάς του Ισραήλ τα πήρε κι ο προφήτης τού είπε: «Χτύπα πάνω στο έδαφος». Εκείνος χτύπησε τρεις φορές και σταμάτησε.

[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.

[19]Τότε ο άνθρωπος του Θεού οργίσθηκε εναντίον του και του είπε: «Έπρεπε να χτυπήσεις πέντε κι έξι φορές! Τότε θα νικούσες ολοσχερώς τους Συρίους και θα τους εξόντωνες· τώρα όμως μόνο τρεις φορές θα τους νικήσεις».

Θάνατος του Ελισαίου

Ζωηφόρος δύναμη από τον τάφο του Ελισαίου

[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.

[20]Ο Ελισαίος πέθανε και τον έθαψαν. Κάθε χρόνο, την άνοιξη, έμπαιναν στη χώρα Μωαβίτες επιδρομείς.

[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um

[21]Κάποτε, εκεί που έθαβαν έναν άνθρωπο, είδαν ξαφνικά μία ομάδα επιδρομέων· τότε

bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão, Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.

[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

2 Reis 14

O reinado de Amazias, de Judá

2 Crônicas 25.1-4

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez,

έριξαν βιαστικά το πτώμα μέσα στον τάφο του Ελισαίου κι έφυγαν. Μόλις όμως ήρθε σ' επαφή με τα οστά του Ελισαίου ο νεκρός, ζωντάνεψε και στάθηκε στα πόδια του.

Εκπλήρωση της τελευταίας προφητείας του Ελισαίου

[22]Ο βασιλιάς των Συρίων Αζαήλ καταδυνάστευε το λαό του Ισραήλ, όλο τον καιρό της βασιλείας του Ιωάχαζ.

[23]Ο Κύριος όμως τους έδειξε την καλοσύνη του, τους σπλαχνίστηκε και τους βοήθησε, λόγω της διαθήκης του με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ· δεν τους κατέστρεψε ούτε τους απέρριψε μέχρι σήμερα.

[24]Όταν πέθανε ο Αζαήλ, τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο γιος του ο Βεν-Αδάδ.

[25]Ο Ιωάς, γιος του Ιωάχαζ, νίκησε τρεις φορές το Βεν-Αδάδ και ανέκτησε τις πόλεις του Ισραήλ, που εκείνος είχε κυριέψει στον πόλεμο με τον Ιωάχαζ, πατέρα του Ιωάς.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 14

Η βασιλεία του Αμασία στον Ιούδα

(Β΄ Χρ 25,1-4.11-12)

[1]Το δεύτερο έτος της βασιλείας του Ιωάς, γιου του Ιωάχαζ, στον Ισραήλ, βασιλιάς στον Ιούδα έγινε ο Αμασίας, γιος του Ιωάς,

[2]σε ηλικία είκοσι πέντε ετών, και βασίλεψε είκοσι εννέα χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του καταγόταν από την Ιερουσαλήμ και ονομαζόταν Ιεωαδδάν.

[3]Ο Αμασίας έπραξε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, όχι όμως όπως ο Δαβίδ, ο

porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[5] Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[6] Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas
2 Crônicas 25.5-13

[7] Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

Amazias derrotado por Jeoás
2 Crônicas 25.17-2

[8] Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[9] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

προπάτοράς του· συμπεριφέρθηκε όπως ακριβώς ο Ιωάς, ο πατέρας του.

[4]Οι ιεροί τόποι δεν καταργήθηκαν και ο λαός εξακολουθούσε ακόμη να προσφέρει εκεί θυσίες και θυμίαμα.

[5]Αμέσως μόλις σταθεροποιήθηκε η βασιλεία του, θανάτωσε τους αξιωματούχους του, που είχαν σκοτώσει το βασιλιά Ιωάς, τον πατέρα του.

[6]Δε θανάτωσε όμως και τα παιδιά τους, εφαρμόζοντας αυτό που είναι γραμμένο στο βιβλίο του νόμου του Μωυσή, όπου ο Κύριος διέταξε: «Δεν πρέπει να τιμωρούνται με θάνατο οι γονείς για τις αμαρτίες των παιδιών τους, ούτε τα παιδιά για τις αμαρτίες των γονιών τους. Ο καθένας θα τιμωρείται με θάνατο μόνο για τη δική του αμαρτία».

[7]Ο Αμασίας σκότωσε επίσης δέκα χιλιάδες Εδωμίτες στην κοιλάδα του Άλατος. Στη διάρκεια της μάχης κυρίεψε την πόλη Σελά και τη μετονόμασε σε Ιοκθεήλ, όπως και ονομάζεται μέχρι σήμερα.

Ήττα του Αμασία από το βασιλιά του Ισραήλ
(Β΄ Χρ 25,17-24)

[8]Έπειτα, ο Αμασίας, έστειλε αγγελιοφόρους στο βασιλιά του Ισραήλ Ιωάς, γιο του Ιωάχαζ και εγγονό του Ιηού, και του έλεγε: «Έλα ν' αναμετρηθούμε! »

[9]Αλλά ο Ιωάς απάντησε στον Αμασία: «Το αγκάθι του Λιβάνου παράγγειλε στον κέδρο του Λιβάνου: "δώσε τη θυγατέρα σου γυναίκα στο γιο μου". Αλλά ένα άγριο ζώο του Λιβάνου πέρασε και καταπάτησε το αγκάθι.

[10] Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[10]Πράγματι, νίκησες τους Εδωμίτες κι αυτό σε κάνει να περηφανεύεσαι· κάτσε εκεί που είσαι κι απόλαυσε τη δόξα σου! Γιατί θες να προκαλέσεις συμφορά; Γιατί να σκοτωθείς εσύ και μαζί σου να ταλαιπωρηθεί κι ο λαός του Ιούδα; »

[11] Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

[11]Αλλά ο Αμασίας δεν άκουγε τίποτα. Έτσι ο Ιωάς, βασιλιάς του Ισραήλ, πήγε κι αναμετρήθηκε με τον Αμασία, βασιλιά του Ιούδα, στη Βαιθ-Σεμές, πόλη που ανήκει στο βασίλειο του Ιούδα.

[12] Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[12]Ο στρατός του Ιούδα νικήθηκε από αυτόν του Ισραήλ και οι στρατιώτες έφυγαν καθένας για το σπίτι του.

[13] Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[13]Ο Ιωάς έπιασε αιχμάλωτο τον Αμασία, στη Βαιθ-Σεμές. Από 'κει ήρθε στην Ιερουσαλήμ και γκρέμισε το τείχος της πόλης από την πύλη του Εφραΐμ ως την πύλη της Γωνίας, σε μάκρος περίπου τετρακοσίων πηχών.

[14] Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

[14]Πήρε ακόμα όλο το χρυσάφι, το ασήμι και τα σκεύη που βρέθηκαν στο ναό του Κυρίου και στα θησαυροφυλάκια των ανακτόρων· πήρε μαζί του και ομήρους και γύρισε στη Σαμάρεια.

A morte de Jeoás, rei de Israel

Θάνατος του Ιωάς βασιλιά του Ισραήλ και ο διάδοχός του

[15] Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[15]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωάς είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ. Εκεί αναφέρεται όλη η δράση του, τα κατορθώματά του και ο πόλεμος που έκανε εναντίον του Αμασία, βασιλιά του Ιούδα.

[16] Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de

[16]Ο Ιωάς πέθανε κι ενταφιάστηκε στη Σαμάρεια μαζί με τους βασιλιάδες του

Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

A morte de Amazias, rei de Judá
2 Crônicas 25.25-28

17 Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

18 Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

19 Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

20 Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

21 Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

22 Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

23 No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

24 Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

Ισραήλ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ιεροβοάμ.

Θάνατος του Αμασία
Ο Αζαρίας βασιλιάς στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 25,25–26,2)

17Μετά το θάνατο του Ιωάς, γιου του Ιωάχαζ και βασιλιά του Ισραήλ, ο Αμασίας, γιος του Ιωάς και βασιλιάς του Ιούδα, έζησε δεκαπέντε χρόνια.

18Η υπόλοιπη ιστορία του Αμασία είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

19Όταν εκδηλώθηκε εναντίον του συνωμοσία στην Ιερουσαλήμ, αυτός κατέφυγε στη Λαχίς· τον καταδίωξαν όμως στη Λαχίς και τον σκότωσαν εκεί.

20Έπειτα έφεραν τη σορό του στην Ιερουσαλήμ πάνω σε άμαξα που την έσερναν πολλά άλογα και τον έθαψαν μαζί με τους προγόνους του στην Πόλη Δαβίδ.

21Ο Αζαρίας, γιος του Αμασία, ήταν τότε δεκαέξι ετών κι ο λαός του Ιούδα έκανε αυτόν βασιλιά στη θέση του πατέρα του.

22Αυτός, μετά το θάνατο του πατέρα του, ανέκτησε υπέρ του Ιούδα την πόλη Ελάθ και την ανοικοδόμησε.

Η βασιλεία του Ιεροβοάμ Β΄ στον Ισραήλ

23Το δέκατο πέμπτο έτος της βασιλείας του Αμασία, γιου του Ιωάς, στον Ιούδα, βασιλιάς στη Σαμάρεια έγινε ο Ιεροβοάμ, γιος του Ιωάς, βασιλιά του Ισραήλ. Ο Ιεροβοάμ βασίλεψε σαράντα ένα χρόνια

24κι έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο. Επανέλαβε όλες τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, ο οποίος είχε παρασύρει το λαό Ισραήλ να αμαρτήσει.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[25]Αποκατέστησε τα όρια του βασιλείου του Ισραήλ από την είσοδο της Χαμάθ ως τη Νεκρά Θάλασσα, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, που τον είχε αναγγείλει ο δούλος του ο Ιωνάς, γιος του Αμαθί και προφήτης από τη Γαθ-Χέφερ.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

[26]Πράγματι, ο Κύριος είχε δει την τραγική θλίψη του Ισραήλ, γιατί δεν υπήρχε κανείς να βοηθήσει το λαό, δούλος ή ελεύθερος.

[27] Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

[27]Αλλά δεν ήταν απόφαση του Κυρίου να σβήσει το όνομα του Ισραήλ από την υφήλιο, κι έτσι τους βοήθησε με τον Ιεροβοάμ, γιο του Ιωάς.

[28] Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[28]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιεροβοάμ είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ. Εκεί αναφέρονται όλη η δράση του καθώς και η γενναιότητα και ο τρόπος με τον οποίο πολέμησε και επανέκτησε για τον Ισραήλ τη Δαμασκό και τη Χαμάθ, που ως τότε ανήκαν στο βασίλειο του Ιούδα.

[29] Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

[29]Ο Ιεροβοάμ πέθανε κι ενταφιάστηκε μαζί με τους προγόνους του, τους βασιλιάδες του Ισραήλ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ζαχαρίας.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá
2 Crônicas 26.1-15

[1] No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 15

Η βασιλεία του Αζαρία (Ουζζία) στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 26,1-23)

[1]Το εικοστό έβδομο έτος της βασιλείας του Ιεροβοάμ στον Ισραήλ, βασιλιάς στον Ιούδα έγινε ο Αζαρίας, γιος του βασιλιά Αμασία,

[2] Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[3] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Azarias é atacado de lepra

2 Crônicas 26.16-23

[5] O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei, tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

[6] Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[7] Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Zacarias, de Israel

[8] No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

[9] Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[2]σε ηλικία δεκαέξι ετών, και βασίλεψε πενήντα δύο χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόνταν Ιεχαλία και καταγόταν από την Ιερουσαλήμ.

[3]Ο Αζαρίας έκανε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, όπως ακριβώς είχε κάνει κι ο Αμασίας, ο πατέρας του.

[4]Αλλά οι ιεροί τόποι δεν καταργήθηκαν και ο λαός πρόσφερε εκεί θυσίες και θυμιάματα.

[5]Γι’ αυτό κι ο Κύριος έστειλε στο βασιλιά μια βαριά αρρώστια: Προσβλήθηκε από λέπρα κι έμεινε έτσι ως το θάνατό του. Ήταν αναγκασμένος να κάθεται σε απομόνωση, κι έτσι ο γιος του ο Ιωθάμ ήταν επικεφαλής του ανακτόρου και κυβερνούσε το λαό της χώρας.

[6]Η υπόλοιπη ιστορία του Αζαρία και η δράση του είναι όλα καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

[7]Ο Αζαρίας πέθανε και τον έθαψαν μαζί με τους προγόνους του στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ιωθάμ.

Η βασιλεία του Ζαχαρία στον Ισραήλ

[8]Το τριακοστό όγδοο έτος της βασιλείας του Αζαρία στον Ιούδα, βασιλιάς του Ισραήλ, στη Σαμάρεια, έγινε για έξι μήνες ο Ζαχαρίας, γιος του Ιεροβοάμ.

[9]Ο Ζαχαρίας έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως είχαν κάνει και οι πρόγονοί του· δεν απέφυγε να επαναλάβει τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, ο

οποίος είχε παρασύρει τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

[10] Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.

[10]Εναντίον του συνωμότησε ο Σαλλούμ, γιος του Ιαβίς. Του επιτέθηκε στην Ιβλεάμ, τον σκότωσε και βασίλεψε αυτός στη θέση του.

[11] Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[11]Η υπόλοιπη ιστορία του Ζαχαρία είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

[12] Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

[12]Έτσι εκπληρώθηκε ό, τι είχε πει ο Κύριος στον Ιηού: «Οι απόγονοί σου ως την τέταρτη γενιά θα καθίσουν στο θρόνο του Ισραήλ».

O reinado de Salum, de Israel

[13] Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de Judá; e reinou durante um mês em Samaria.

[14] Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum, filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.

[15] Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[16] Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

Η βασιλεία του Σαλλούμ στον Ισραήλ

[13]Ο Σαλλούμ, γιος του Ιαβίς, έγινε βασιλιάς το τριακοστό ένατο έτος της βασιλείας του Αζαρία στον Ιούδα, και βασίλεψε ένα μήνα στη Σαμάρεια.

[14]Ο Μεναχέμ, γιος του Γαδί, ήρθε από την Τιρσά, μπήκε στη Σαμάρεια και νίκησε εκεί το Σαλλούμ. Τον σκότωσε και βασίλεψε αυτός στη θέση του.

[15]Η υπόλοιπη ιστορία του Σαλλούμ και η συνωμοσία που έκανε, είναι όλα καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

[16]Μετά ο Μεναχέμ επιτέθηκε στην Τιρσά και σκότωσε όλους όσοι βρίσκονταν στην πόλη και στη γύρω περιοχή, γιατί δεν παραδίνονταν. Κατέστρεψε την πόλη και ξεκοίλιασε όλες τις έγκυες γυναίκες.

O reinado de Menaém, de Israel

[17] Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

Η βασιλεία του Μεναχέμ στον Ισραήλ

[17]Ο Μεναχέμ, γιος του Γαδί, έγινε βασιλιάς του Ισραήλ στη Σαμάρεια, για δέκα χρόνια, το τριακοστό ένατο έτος της βασιλείας του Αζαρία στον Ιούδα.

[18] Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[18]Έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο· δεν απέφυγε να επαναλάβει τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, ο οποίος είχε παρασύρει τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

[19] Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

[19]Τον καιρό της βασιλείας του, ο Φουλ, βασιλιάς της Ασσυρίας, βγήκε σε εκστρατεία εναντίον της χώρας· κι ο Μεναχέμ του έδωσε χίλια τάλαντα ασήμι για να τον έχει με το μέρος του, ώστε να στερεώσει τη βασιλική εξουσία στα χέρια του.

[20] Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

[20]Ο Μεναχέμ πήρε το ασήμι από το λαό του Ισραήλ, δηλαδή από όλους τους πλούσιους, πενήντα σίκλους ασήμι από τον καθέναν, και το έδωσε στο βασιλιά της Ασσυρίας. Έτσι αυτός έφυγε από τη χώρα για την πατρίδα του.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[21]Η υπόλοιπη ιστορία του Μεναχέμ και η δράση του είναι όλα καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

[22]Όταν πέθανε ο Μεναχέμ, τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο γιος του ο Πεκαχίας.

O reinado de Pecaías, de Israel

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

Η βασιλεία του Πεκαχία στον Ισραήλ

[23]Το πεντηκοστό έτος της βασιλείας του Αζαρία στον Ιούδα, βασιλιάς του Ισραήλ στη Σαμάρεια έγινε ο Πεκαχίας, γιος του Μεναχέμ, για δύο χρόνια.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[24]Αυτός έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο· δεν απέφυγε να επαναλάβει τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, ο οποίος είχε παρασύρει το λαό του Ισραήλ να αμαρτήσει.

[25] Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria,

[25]Συνωμότησε όμως εναντίον του ο υπασπιστής του ο Φεκάχ, γιος του

na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

[26] Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Peca, de Israel

[27] No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

[28] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[29] Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

[30] Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

Ρεμαλία, και τον σκότωσε στη Σαμάρεια, στον πύργο των ανακτόρων. Μαζί του ήταν και πενήντα Γαλααδίτες. Αφού τον σκότωσε, βασίλεψε αυτός στη θέση του.

[26]Η υπόλοιπη ιστορία του Πεκαχία και η δράση του είναι όλα καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

Η βασιλεία του Φεκάχ στον Ισραήλ

[27]Στο πεντηκοστό δεύτερο έτος της βασιλείας του Αζαρία στον Ιούδα, βασιλιάς του Ισραήλ στη Σαμάρεια έγινε ο Φεκάχ, γιος του Ρεμαλία, για είκοσι χρόνια.

[28]Ο Φεκάχ έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο· δεν απέφυγε να επαναλάβει τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, ο οποίος είχε παρασύρει το λαό Ισραήλ να αμαρτήσει.

[29]Τον καιρό της βασιλείας του Φεκάχ στον Ισραήλ, ο βασιλιάς της ΑσσυρίαςΤιγλάθ-Πιλέσερ, ήρθε και κυρίεψε την Ιιών, την Αβέλ-Βαιθ-Μααχά, την Ιανώχ, την Κεδές, την Ασώρ, τη Γαλαάδ, τη Γαλιλαία, όλη την περιοχή της φυλής Νεφθαλί. Τους κατοίκους των τους οδήγησε αιχμαλώτους στην Ασσυρία.

[30]Τότε ο Ωσηέ, ο γιος του Ηλά, συνωμότησε εναντίον του Φεκάχ, γιου του Ρεμαλία, τον νίκησε και τον σκότωσε, κι έγινε αυτός βασιλιάς στη θέση του, το εικοστό έτος της βασιλείας του Ιωθάμ, γιου του Αζαρία.

[31] Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[31]Η υπόλοιπη ιστορία του Φεκάχ και η δράση του είναι όλα καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ.

O reinado de Jotão, de Judá
2 Crônicas 27.1-9

Η βασιλεία του Ιωθάμ στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 27,1-9)

[32] No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

[32]Το δεύτερο έτος της βασιλείας στον Ισραήλ του Φεκάχ, γιου του Ρεμαλία, βασιλιάς στον Ιούδα έγινε ο Ιωθάμ, γιος του Αζαρία, βασιλιά του Ιούδα,

[33] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[33]σε ηλικία είκοσι πέντε ετών. Βασίλεψε δεκαέξι χρόνια στην Ιερουσαλήμ· η μητέρα του ονομαζόταν Ιερουσά και ήταν κόρη του Σαδώκ.

[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[34]Ο Ιωθάμ έπραξε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, όπως ακριβώς είχε κάνει ο πατέρας του, ο Αζαρίας.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[35]Αλλά οι ιεροί τόποι δεν καταργήθηκαν, και ο λαός συνέχιζε να προσφέρει εκεί θυσίες και θυμιάματα. Αυτός έχτισε την άνω πύλη του ναού του Κυρίου.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[36]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωθάμ και η δράση του είναι όλα γραμμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

[37]Τον καιρό της βασιλείας του Ιωθάμ, ο Κύριος άρχισε να στέλνει εναντίον του βασιλείου του Ιούδα, τον Ρεσίν, βασιλιά των Συρίων, και τον Φεκάχ, γιο του Ρεμαλία.

[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

[38]Ο Ιωθάμ πέθανε κι ενταφιάστηκε με τους προγόνους του στην Πόλη Δαβίδ, του προπάτορά του. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Άχαζ.

2 Reis 16

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 16

O reinado de Acaz, de Judá
2 Crônicas 28.1-4

Η βασιλεία του Άχαζ στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 28,1-4)

[1] No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

[1]Το δέκατο έβδομο έτος της βασιλείας του Φεκάχ, γιου του Ρεμαλία, στον Ισραήλ, βασιλιάς στον Ιούδα έγινε ο Άχαζ, γιος του Ιωθάμ,

[2] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

[2]σε ηλικία είκοσι ετών. Βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ δεκαέξι χρόνια, αλλά δεν έπραξε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, του Θεού του, όπως είχε κάνει ο Δαβίδ, ο πρόγονός του.

[3] Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[3]Ακολούθησε το κακό παράδειγμα των βασιλιάδων του Ισραήλ· έφτασε μάλιστα στο σημείο να προσφέρει το γιο του ολοκαύτωμα στα είδωλα, σύμφωνα με τα βδελυρά έθιμα των εθνών εκείνων, που ο Κύριος τα είχε διώξει από τη χώρα τους για να κατοικήσουν οι Ισραηλίτες.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[4]Επίσης πρόσφερε θυσίες και θυμιάματα στους ιερούς τόπους, πάνω στους λόφους, κάτω από τις σκιές των δέντρων.

Acaz pede socorro aos assírios

Ο Άχαζ απευθύνεται στο βασιλιά των Ασσυρίων για βοήθεια

(Β΄ Χρ 28,5-8.16-21)

[5] Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela; cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

[5]Εκείνη την εποχή ο Ρεσίν, βασιλιάς της Συρίας και ο Φεκάχ, γιος του Ρεμαλία και βασιλιάς του Ισραήλ, ήρθαν να πολεμήσουν τον Άχαζ. Τον πολιόρκησαν μέσα στην Ιερουσαλήμ, αλλά δεν μπόρεσαν να τον νικήσουν.

[6] Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

[6](Την ίδια εποχή, ο βασιλιάς της Εδώμ, ανακατέλαβε την Ελάθ για λογαριασμό της χώρας του. Έδιωξε τους υπηκόους του Ιούδα από την πόλη, και ήρθαν κι εγκαταστάθηκαν σ' αυτήν Εδωμίτες, οι οποίοι και παραμένουν εκεί μέχρι σήμερα).

[7] Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu

[7]Τότε ο Άχαζ έστειλε μήνυμα στο βασιλιά της Ασσυρίας, τον Τιγλάθ-Πιλέσερ, και

servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

[8] Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

[9] O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

A idolatria de Acaz
2 Crônicas 28.22-25

[10] Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

[11] Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

[12] Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

[13] Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

του έλεγε: «Εγώ είμαι δούλος σου και γιος σου· έλα να με γλιτώσεις από το βασιλιά της Συρίας κι από το βασιλιά του Ισραήλ, που επιτίθενται εναντίον μου».

[8]Πήρε μάλιστα το ασήμι και το χρυσάφι που βρίσκονταν στο ναό του Κυρίου και στα θησαυροφυλάκια των ανακτόρων και τα έστειλε δώρο στο βασιλιά της Ασσυρίας.

[9]Έτσι ο βασιλιάς της Ασσυρίας τον άκουσε: Πήγε κι επιτέθηκε στην πόλη της Δαμασκού, την κυρίεψε και οδήγησε τους κατοίκους της αιχμαλώτους στην Κίρα· τον Ρεσίν τον σκότωσε.

Ο Άχαζ επιφέρει αλλαγές στο ναό
(Β΄ Χρ 28,23-25)

[10]Όταν ο βασιλιάς Άχαζ πήγε στη Δαμασκό για να συναντήσει τον Τιγλάθ-Πιλέσερ, είδε το θυσιαστήριο στο ναό της Δαμασκού. Έστειλε, λοιπόν, στον ιερέα Ουρία το σχέδιο εκείνου του θυσιαστηρίου και τις διαστάσεις του με κάθε λεπτομέρεια.

[11]Ο Ουρίας έχτισε ένα θυσιαστήριο, σύμφωνα με τις οδηγίες που του έστειλε ο βασιλιάς Άχαζ, και μάλιστα το κατασκεύασε προτού ο βασιλιάς έρθει από τη Δαμασκό.

[12]Όταν γύρισε ο βασιλιάς και είδε το θυσιαστήριο, το πλησίασε

[13]και πρόσφερε ο ίδιος ολοκαύτωμα, μαζί και την αναίμακτη θυσία· έκανε τη σπονδή του κρασιού και ράντισε το θυσιαστήριο με το αίμα των θυσιών κοινωνίας.

[14] Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

[14]Έπειτα διέταξε και μετέφεραν το χάλκινο θυσιαστήριο, το αφιερωμένο στον Κύριο: από την πρόσοψη του ναού όπου βρισκόταν, το τοποθέτησαν δίπλα στο νέο θυσιαστήριο, προς βορράν, ώστε να μην είναι ανάμεσα στο νέο θυσιαστήριο και στο ναό του Κυρίου.

[15] Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos holocaustos e todo sangue dos sacrifícios aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

[15]Τέλος ο βασιλιάς Άχαζ έδωσε στον ιερέα Ουρία τη διαταγή: «Πάνω στο μεγάλο θυσιαστήριο θα προσφέρεις το πρωϊνό ολοκαύτωμα και τη βραδινή αναίμακτη θυσία, το ολοκαύτωμα του βασιλιά και τις δικές του αναίμακτες θυσίες, καθώς και τα ολοκαυτώματα όλου του λαού της χώρας, τις αναίμακτες θυσίες τους και τις σπονδές τους. Επίσης πάνω στο νέο θυσιαστήριο θα ρίχνεις το αίμα και του ολοκαυτώματος και των άλλων θυσιών. Όσο για το χάλκινο θυσιαστήριο, αυτό θα το χρησιμοποιώ εγώ για να παίρνω πάνω σ' αυτό απάντηση από τον Κύριο».

[16] Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

[16]Ο Ουρίας έκανε ό, τι τον διέταξε ο βασιλιάς.

[17] O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

[17]Επίσης με διαταγή του βασιλιά Άχαζ έσπασαν τις άκρες των βάσεων και ξεκόλλησαν τους λουτήρες από τις βάσεις τους. Κατέβασαν και τη «θάλασσα» από τα χάλκινα βόδια που πάνω τους στηριζόταν, και την τοποθέτησαν κατ' ευθείαν πάνω στο λιθόστρωτο.

[18] Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

[18]Τέλος ο Άχαζ, για να ευχαριστήσει το βασιλιά της Ασσυρίας, κατήργησε τη «Στοά του Σαββάτου», που οδηγούσε στο εσωτερικό του ναού, και την «Είσοδο του Βασιλιά», που βρισκόταν απ' έξω.

A morte de Acaz
2 Crônicas 28.26-27

[19] Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

Θάνατος του Άχαζ και ο διάδοχος του θρόνου
(Β΄ Χρ 28,26-27)

[19]Η υπόλοιπη ιστορία του Άχαζ είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

[20]Ο Άχαζ πέθανε κι ενταφιάστηκε μαζί με τους προγόνους του στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Εζεκίας.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

[1] No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

[3] Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.

[4] Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.

[5] Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 17

Το τέλος του βασιλείου του Ισραήλ

[1]Το δωδέκατο έτος της βασιλείας του Άχαζ στον Ιούδα, βασιλιάς του Ισραήλ στη Σαμάρεια έγινε ο Ωσηέ, γιος του Ηλά, για εννιά χρόνια.

[2]Αυτός έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όχι όμως όπως οι προηγούμενοί του βασιλιάδες του Ισραήλ.

[3]Ο Σαλμανεσέρ, βασιλιάς της Ασσυρίας, ήρθε να τον πολεμήσει· τότε ο Ωσηέ αναγκάστηκε να υποταχθεί σ' αυτόν και να του πληρώνει φόρο υποτελείας.

[4]Ο βασιλιάς όμως της Ασσυρίας ανακάλυψε ότι ο Ωσηέ συνωμοτούσε εναντίον του: Είχε στείλει απεσταλμένους στο βασιλιά της Αιγύπτου, στη Σαΐς, ζητώντας βοήθεια και αρνιόταν να πληρώσει στην Ασσυρία τον ετήσιο φόρο υποτελείας. Έτσι ο βασιλιάς της Ασσυρίας συνέλαβε τον Ωσηέ και τον έκλεισε στη φυλακή.

[5]Έπειτα ο Σαλμανεσέρ μπήκε στη χώρα, έφτασε στη Σαμάρεια και την πολιορκούσε τρία χρόνια.

[6] No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel para a Assíria; e os fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

A causa do cativeiro

[7] Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

[8] Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

[9] Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[10] Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

[11] Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

[6]Τελικά την κυρίεψε, το ένατο έτος της βασιλείας του Ωσηέ. Οδήγησε τους Ισραηλίτες αιχμαλώτους στην Ασσυρία και τους έβαλε να κατοικήσουν άλλους στην περιοχή της Χελάχ, άλλους κοντά στον ποταμό Χαβιώρ στην περιοχή της Γωζάν και άλλους στις πόλεις των Μήδων.

Η αιχμαλωσία του Ισραήλ αποτέλεσμα απείθειας προς το Θεό

[7]Αυτό έγινε, επειδή οι Ισραηλίτες αμάρτησαν στον Κύριο, το Θεό τους, ο οποίος τους είχε βγάλει από την Αίγυπτο και τους είχε ελευθερώσει από τη δουλεία του Φαραώ. Αυτοί όμως έφτασαν να λατρεύουν άλλους θεούς·

[8]τηρούσαν τα έθιμα των εθνών εκείνων, που ο Κύριος τα είχε διώξει από τη χώρα τους για να κατοικήσουν οι Ισραηλίτες· επίσης τηρούσαν έθιμα που είχαν φέρει απ' έξω οι βασιλιάδες του Ισραήλ.

[9]Έκαναν πράγματα απαράδεκτα για τον Κύριο, το Θεό τους: Καθιέρωσαν ιερούς τόπους σ' όλη τη χώρα τους, από το πιο απομακρυσμένο παρατηρητήριο ως τις οχυρωμένες πόλεις.

[10]Έστησαν πέτρινες και ξύλινες λατρευτικές στήλες στα υψώματα, κάτω από τις σκιές των δέντρων.

[11]Κι εκεί, στους ιερούς τόπους, πρόσφεραν θυμίαμα, όπως έκαναν τα έθνη εκείνα, που ο Κύριος τα είχε διώξει από τη χώρα τους για να κατοικήσουν οι Ισραηλίτες. Αμάρτησαν σε βαθμό τέτοιο, που εξόργισαν τον Κύριο.

[12] e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

[14] Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

[15] Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

[16] Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros; fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

[17] Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que

[12]Κι έφτασαν να λατρεύουν τα είδωλα, μολονότι ο Κύριος τους το είχε ρητά απαγορεύσει.

[13]Ο Κύριος προειδοποίησε και τον Ισραήλ και τον Ιούδα με τους απεσταλμένους και τους Βλέποντες: «Αφήστε», τους έλεγε, «τον κακό τρόπο ζωής σας και τηρήστε τις εντολές μου και τα προστάγματά μου, τα οποία βρίσκονται στο νόμο που έδωσα στους προγόνους σας και τον γνωστοποίησα και σ' εσάς με τους δούλους μου, τους προφήτες».

[14]Αυτοί όμως πείσμωσαν και δεν άκουσαν, όπως δεν άκουγαν και οι πρόγονοί τους, που δεν πίστευαν στον Κύριο, το Θεό τους.

[15]Απέρριψαν τους νόμους που τους είχε δώσει ο Κύριος, τα προστάγματά του και τη διαθήκη, που είχε κάνει με τους προπάτορές τους. Προσκύνησαν κίβδηλους θεούς κι έγιναν και οι ίδιοι κίβδηλοι, όπως τα γύρω ειδωλολατρικά έθνη, που ο Κύριος τους είχε διατάξει να μην τα μιμηθούν.

[16]Αγνόησαν όλες τις εντολές του Κυρίου, του Θεού τους, και κατασκεύασαν δύο ομοιώματα μοσχαριών από χυτό μέταλλο. Ακόμη κατασκεύασαν και μια ξύλινη λατρευτική στήλη, προσκύνησαν τ' αστέρια του ουρανού και λάτρεψαν το Βάαλ.

[17]Πρόσφεραν τους γιους και τις κόρες τους ολοκαύτωμα, επιδόθηκαν στη μαγεία και στη μαντεία και πούλησαν την ψυχή τους

era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

στο να αμαρτάνουν στον Κύριο, προκαλώντας έτσι την οργή του.

[18] Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

[18]Γι' αυτό ο Κύριος ξέσπασε οργισμένος εναντίον των Ισραηλιτών κι έδιωξε από μπροστά του όλες τις φυλές τους, εκτός από τη φυλή Ιούδα.

[19] Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

[19]Αλλά ούτε κι ο λαος του Ιούδα τήρησαν τις εντολές του Κυρίου, του Θεού τους· υιοθέτησαν κι αυτοί τα ξενόφερτα έθιμα του Ισραήλ.

[20] Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

[20]Γι' αυτό ο Κύριος απέρριψε τους Ισραηλίτες στο σύνολό τους. Τους παρέδωσε στην εξουσία λεηλατητών, για να τους ταπεινώσει, και τελικά τους έδιωξε μακριά του, στην εξορία.

[21] Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

[21]Όταν ο Κύριος χώρισε τα εδάφη του Ισραήλ από το βασίλειο που ίδρυσε ο Δαβίδ, οι Ισραηλίτες έκαναν βασιλιά τους τον Ιεροβοάμ, γιο του Ναβάτ, κι εκείνος τους οδήγησε μακριά από το δρόμο του Κυρίου και τους παρέσυρε σε φοβερές αμαρτίες.

[22] Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

[22]Από τότε οι Ισραηλίτες δεν έπαψαν να επαναλαμβάνουν όλες τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ.

[23] até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

[23]Τελικά ο Κύριος έδιωξε τον Ισραήλ από μπροστά του, όπως το είχε προαναγγείλει με τους δούλους του, τους προφήτες. Έτσι οι Ισραηλίτες οδηγήθηκαν αιχμάλωτοι μακριά από τη χώρα τους, στην Ασσυρία, όπου βρίσκονται μέχρι σήμερα.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

[24] O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel;

Η επανεγκατάσταση στη Σαμάρεια

[24]Ο βασιλιάς της Ασσυρίας έφερε εποίκους από τη Βαβυλώνα, την Κουθά, την Αβά, τη Χαμάθ· έφερε και Σεφαρβίτες κι όλους αυτούς τους εγκατέστησε στις πόλεις της

tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

Σαμάρειας στα σπίτια των Ισραηλιτών. Έτσι πήραν στην κατοχή τους τη Σαμάρεια και κατοίκησαν στις γύρω πόλεις.

25 A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo.

25Αυτοί, όταν αρχικά εγκαταστάθηκαν εκεί, δεν λάτρευαν τον Κύριο· έτσι ο Κύριος τους έστειλε λιοντάρια που κατασπάραξαν αρκετούς.

26 Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a maneira de servir o deus da terra; por isso, enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

26Απευθύνθηκαν, λοιπόν, στο βασιλιά της Ασσυρίας και του είπαν: «Τα έθνη που μετέφερες και εγκατέστησες στις πόλεις της Σαμάρειας δε γνωρίζουν το νόμο του Θεού της χώρας· γι’ αυτό ο Θεός έστειλε λιοντάρια εναντίον τους και τους θανάτωσαν».

27 Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

27Τότε ο βασιλιάς της Ασσυρίας έδωσε διαταγή και είπε: «Στείλτε εκεί έναν από τους εκτοπισμένους ιερείς, να πάει να μείνει μαζί τους και να τους διδάξει το νόμο του Θεού της χώρας».

28 Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

28Έτσι ένας από τους ιερείς που είχαν εκτοπιστεί από τη Σαμάρεια ήρθε κι εγκαταστάθηκε στη Βαιθήλ και τους δίδαξε πώς να λατρεύουν τον Κύριο.

O culto misto dos samaritanos

29 Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

29Καθένας, όμως, απ’ αυτούς τους εποικισμένους πληθυσμούς κατασκεύαζαν στις πόλεις τους αγάλματα των δικών τους θεών και τα τοποθετούσαν στους ναούς των ιερών τόπων, ναούς που είχαν χτίσει από παλιά οι Σαμαρείτες.

30 Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

30Οι Βαβυλώνιοι κατασκεύασαν το άγαλμα του Σουκκώθ-Βενώθ, οι Κουθαΐτες του Νεργάλ και οι Χαμαθίτες του Ασιμά.

[31] os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

[31]Οι Αβίτες κατασκεύασαν αγάλματα του Νιβχάζ και του Ταρτάκ και οι Σεφαρβίτες πρόσφεραν τα παιδιά τους ολοκαύτωμα στον Αδραμμέλεχ και στον Αναμμέλεχ, θεούς των Σεφαρβιτών.

[32] Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

[32]Συγχρόνως λάτρευαν και τον Κύριο. Επίσης όρισαν απ' ανάμεσά τους τους ιερείς των ιερών τόπων, που θα θυσίαζαν γι' αυτούς στους ναούς εκεί.

[33] De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das nações dentre as quais tinham sido transportados.

[33]Έτσι λάτρευαν τον Κύριο, αλλά παράλληλα λάτρευαν και τους θεούς τους, σύμφωνα με τα έθιμα των χωρών απ' τις οποίες προέρχονταν.

[34] Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR, não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

[34]Μέχρι και σήμερα οι απόγονοί τους τηρούν τα παλαιά έθιμά τους. Δε σέβονται τον Κύριο ούτε εφαρμόζουν τα προστάγματα και τις διαταγές του, το νόμο και τις εντολές που ο ίδιος είχε δώσει στους απογόνους του Ιακώβ, τον οποίο είχε ονομάσει Ισραήλ.

[35] Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

[35]Κι όμως, ο Κύριος είχε συνάψει διαθήκη μ' αυτούς και τους είχε δώσει και τις εξής εντολές: «Δε θα υπολογίζετε άλλους θεούς, δε θα τους προσκυνάτε, δε θα τους λατρεύετε ούτε θα θυσιάζετε σ' αυτούς.

[36] mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

[36]Τον Κύριο θα λατρεύετε, που σας έβγαλε από την Αίγυπτο με μεγάλη κι ακαταμάχητη δύναμη· αυτόν θα σέβεστε, αυτόν θα προσκυνάτε και σ' αυτόν θα θυσιάζετε.

[37] Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

[37-38]Θα φροντίζετε να εκτελείτε πάντοτε τα προστάγματα και τις διαταγές του, το νόμο και τις εντολές που έγραψε για σας. Μην ξεχάσετε ποτέ τη διαθήκη που έκανε

[38] Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.
[39] Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.
[40] Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

[41] Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

μαζί σας· με άλλους θεούς μην ασχολείστε.
[39]Μόνο τον Κύριο, το Θεό σας, θα σέβεστε κι αυτός θα σας ελευθερώνει απ' όλους τους εχθρούς σας».
[40]Εκείνοι όμως αρνήθηκαν να υπακούσουν· συνέχισαν να ζουν σύμφωνα με τις παλαιές τους συνήθειες.
[41]Έτσι όλοι αυτοί οι πληθυσμοί από τη μια μεριά σέβονταν τον Κύριο, παράλληλα όμως λάτρευαν τα γλυπτά είδωλά τους. Το ίδιο γίνεται μέχρι σήμερα: τα παιδιά τους και στη συνέχεια όλοι οι απόγονοί τους μιμούνται τους προγόνους τους.

2 Reis 18

O reinado de Ezequias, de Judá
2 Crônicas 29.1-2

[1] No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.
[2] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.

[4] Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 18

Η βασιλεία του Εζεκία στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 29,1-3· 31,1)

[1]Το τρίτο έτος της βασιλείας του Ωσηέ, γιου του Ηλά στον Ισραήλ, βασιλιάς στον Ιούδα έγινε ο Εζεκίας, γιος του Άχαζ,
[2]σε ηλικία είκοσι πέντε ετών. Βασίλεψε είκοσι εννιά χρόνια στην Ιερουσαλήμ· η μητέρα του ονομαζόταν Αβί και ήταν κόρη του Ζαχαρία.
[3]Ο Εζεκίας έπραξε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, όπως ακριβώς είχε κάνει ο Δαβίδ, ο πρόγονός του.
[4]Κατήργησε τους ιερούς τόπους, έσπασε τις πέτρινες και κατέστρεψε τις ξύλινες λατρευτικές στήλες· επίσης κομμάτιασε το χάλκινο φίδι που είχε κατασκευάσει ο Μωυσής, γιατί μέχρι εκείνη την εποχή οι Ισραηλίτες πρόσφεραν σ' αυτό θυμίαμα

και το είχαν ονομάσει «Νεχουσθάν» (Χάλκινο Είδωλο Φιδιού).

[5] Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.

[5]Ο Εζεκίας πίστευε στον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ, πολύ περισσότερο απ’ όλους τους βασιλιάδες του Ιούδα που προηγήθηκαν απ’ αυτόν ή που τον διαδέχτηκαν.

[6] Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.

[6]Έμεινε πιστός στον Κύριο χωρίς ποτέ να τον απαρνηθεί· εκτελούσε όλες τις εντολές που είχε δώσει ο Κύριος στο Μωυσή.

[7] Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.

[7]Έτσι ο Κύριος ήταν μαζί του και είχε επιτυχία σε κάθε ενέργειά του. Δε θέλησε να υποταχθεί στο βασιλιά της Ασσυρίας κι επαναστάτησε εναντίον του.

[8] Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[8]Πολέμησε τους Φιλισταίους και τους καταδίωξε ως τη Γάζα, καταστρέφοντας την περιοχή της, από το πιο απομακρυσμένο παρατηρητήριο ως τις οχυρωμένες πόλεις.

Η πτώση της Σαμάρειας
(κεφ. 17,5-6)

[9] No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.

[9]Το τέταρτο έτος της βασιλείας του Εζεκία, που αντιστοιχεί στο έβδομο έτος της βασιλείας στον Ισραήλ του Ωσηέ, γιου του Ηλά, ο Σαλμανεσέρ, βασιλιάς της Ασσυρίας, έκανε εκστρατεία εναντίον της Σαμάρειας και την πολιόρκησε.

[10] Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

[10]Μετά από τρία χρόνια πολιορκίας κυρίεψε τη Σαμάρεια, το έκτο έτος της βασιλείας του Εζεκία, που αντιστοιχεί στο ένατο έτος της βασιλείας του Ωσηέ.

[11] O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

[11]Ο βασιλιάς της Ασσυρίας οδήγησε αιχμαλώτους τους Ισραηλίτες στην Ασσυρία και τους εγκατέστησε άλλους στην περιοχή της Χελάχ, άλλους στον

ποταμό Χαβιώρ, στην περιοχή της Γωζάν, και άλλους στις πόλεις των Μήδων.

12 porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua aliança e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

12Όλο αυτό έγινε, επειδή οι Ισραηλίτες δεν υπάκουσαν στον Κύριο, το Θεό τους, κι έγιναν παραβάτες της διαθήκης του. Δεν έδωσαν καμιά σημασία σ' αυτά που τους είχε διατάξει ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, και δεν τα έθεσαν σ' εφαρμογή.

Senaqueribe invade Judá
2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

Η επιδρομή του Σενναχηρίμ
(Β΄ Χρ 32,1-16· Ησ 36,1-10)

13 No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

13Το δέκατο τέταρτο έτος της βασιλείας του Εζεκία, ο Σενναχηρίμ, βασιλιάς της Ασσυρίας, έκανε επίθεση σ' όλες τις οχυρές πόλεις του βασιλείου του Ιούδα και τις κυρίεψε.

14 Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

14Ο βασιλιάς του Ιούδα Εζεκίας έστειλε αγγελιοφόρους στο βασιλιά της Ασσυρίας, στη Λαχίς, με το ακόλουθο μήνυμα: «Έκανα λάθος· φύγε από το έδαφός μου και ο, τιδήποτε μου επιβάλεις θα το δεχτώ». Έτσι ο βασιλιάς της Ασσυρίας υποχρέωσε τον Εζεκία να πληρώσει τριακόσια τάλαντα ασήμι και τριάντα τάλαντα χρυσάφι.

15 Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

15Ο Εζεκίας του έδωσε όλο το ασήμι που βρισκόταν στο ναό του Κυρίου και στα θησαυροφυλάκια των ανακτόρων.

16 Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

16Χρειάστηκε μάλιστα να βγάλει όλο το χρυσάφι με το οποίο ο ίδιος είχε επικαλύψει τις πόρτες του ναού του Κυρίου και τις παραστάδες και να το δώσει στο βασιλιά των Ασσυρίων.

17 Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué, com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; subiram e vieram a

17Τότε ο βασιλιάς της Ασσυρίας έστειλε από τη Λαχίς τον αρχιστράτηγό του, τον αρχηγό του επιτελείου του και τον υπασπιστή του με πολύ στρατό, εναντίον

Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

του βασιλιά Εζεκία στην Ιερουσαλήμ. Αυτοί, μόλις έφτασαν στην πόλη, πήραν θέσεις πλάι στον αγωγό της επάνω δεξαμενής, που βρίσκεται στο δημόσιο δρόμο ο οποίος οδηγεί στον αγρό του Λευκαντή.

18 Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

18Όταν ζήτησαν το βασιλιά Εζεκία, τους παρουσιάστηκαν ο Ελιακίμ, γιος του Χελκία, οικονόμος των ανακτόρων, ο Σεβνά, γραμματέας, και ο Ιωάχ, γιος του Ασάφ, υπομνηματογράφος.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

19 Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

19Τότε ο Ασσύριος υπασπιστής τούς είπε: «Δώστε στον Εζεκία, αυτό το μήνυμα εκ μέρους του μεγάλου βασιλιά, του βασιλιά της Ασσυρίας: Πού στηρίζεις αυτή την εμπιστοσύνη σου;

20 Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?

20Νομίζεις ότι τα κούφια λόγια είναι συμβουλή και δύναμη για τον πόλεμο; Σε ποιον στηρίζεσαι τώρα, και επαναστατείς εναντίον μου;

21 Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

21Στην Αίγυπτο, σ' αυτό το σπασμένο καλάμι, που αν κανείς στηριχτεί πάνω του θα τον τρυπήσει και θα μπει στο χέρι του; Τέτοιος είναι ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, για κείνους που στηρίζονται σ' αυτόν.

22 Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

22Θα μου πείτε όμως ότι στηρίζεστε στον Κύριο, το Θεό σας. Μα δεν ήσουν εσύ, Εζεκία, που κατάργησες τους ιερούς τόπους και τα θυσιαστήρια, και διέταξες τη φυλή Ιούδα και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, να εκτελούν τα της λατρείας τους μόνο μπροστά στο θυσιαστήριο της Ιερουσαλήμ;

[23] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[24] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

[25] Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[26] Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué: Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

[27] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

[23]Τώρα, λοιπόν, ο κύριός μου, ο βασιλιάς της Ασσυρίας σας προτείνει το εξής στοίχημα: Θα σας δώσω δύο χιλιάδες άλογα, αν εσείς από μέρους σας μπορέσετε να βρείτε ανθρώπους να τα ιππεύσουν.

[24]Αλλά πώς θα μπορέσετε να αντιμετωπίσετε την επίθεση ακόμη και ενός από τους τελευταίους αξιωματικούς του κυρίου μου; Και όμως εμπιστευόσαστε στην Αίγυπτο για άμαξες και ιππικό.

[25]Ο βασιλιάς της Ασσυρίας επίσης σας λέει: Νομίζετε ότι τώρα εγώ ήρθα εναντίον του τόπου αυτού, για να τον καταστρέψω, χωρίς τη συγκατάθεση του Κυρίου; Ο Κύριος μου είπε: “κάνε επίθεση ενάντια σ’ αυτή τη χώρα και κατάστρεψέ την”».

Οι Ασσύριοι ζητούν την παράδοση της Ιερουσαλήμ

(Β΄ Χρ 32,18-20· Ησ 36,11–37,8)

[26]Τότε ο Ελιακίμ, γιος του Χελκία, ο Σεβνά και ο Ιωάχ είπαν στον Ασσύριο υπασπιστή: «Μίλησε σ’ εμάς, τους δούλους σου, στην αραμαϊκή γλώσσα· την καταλαβαίνουμε. Μη μας μιλάς στα εβραϊκά, γιατί ακούει ο λαός που είναι πάνω στο τείχος».

[27]Ο υπασπιστής όμως τους απάντησε: «Θαρρείτε πως ο κύριός μου μ’ έστειλε να πω αυτά τα λόγια μόνο στον κύριό σας και σ’ εσάς; Όχι· μ’ έστειλε να τα πω και στους άντρες που είναι πάνω στο τείχος, και που σε λίγο θ’ αναγκαστούν, όπως κι εσείς να φάνε τα περιττώματά τους και να πιουν τα ούρα τους».

[28] Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

[28]Τότε ο υπασπιστής σηκώθηκε και φώναξε στην εβραϊκή γλώσσα, με δυνατή φωνή: «Ακούστε», είπε, «τα λόγια του μεγάλου βασιλιά, του βασιλιά της Ασσυρίας!

[29] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

[29]Μην αφήνετε τον Εζεκία να σας εξαπατάει, λέει ο βασιλιάς, γιατί δε θα μπορέσει να σας γλιτώσει από την εξουσία μου.

[30] nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR, certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[30]Μη σας κάνει ο Εζεκίας να εμπιστεύεστε στον Κύριο, λέγοντάς σας ότι ο Κύριος το δίχως άλλο θα σας λυτρώσει και ότι η πόλη αυτή δε θα παραδοθεί στην εξουσία του βασιλιά της Ασσυρίας.

[31] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

[31]Μην ακούτε τον Εζεκία! Το βασιλιά της Ασσυρίας ν' ακούστε: Κάντε ειρήνη μαζί μου, λέει, και παραδοθείτε σ' εμένα, και τότε θα μπορεί καθένας σας να τρώει από τ' αμπέλι του και τη συκιά του, και να πίνει νερό από τη δεξαμενή του,

[32] Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias, porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

[32]ώσπου να 'ρθώ και να σας μεταφέρω μακριά, σε μια χώρα σαν τη δική σας, πλούσια σε σιτάρι και κρασί, πλούσια σε ψωμί κι αμπέλια, σε λάδι και σε μέλι, για να ζήσετε και να μην πεθάνετε. Μην ακούτε τον Εζεκία που σας παραπλανάει και σας λέει ότι τάχα ο Κύριος θα σας σώσει.

[33] Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

[33]Ποιος, αλήθεια, από τους θεούς των εθνών έσωσε τη χώρα του από την κυριαρχία του βασιλιά της Ασσυρίας;

[34] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[34]Πού είναι οι θεοί της Χαμάθ και της Αρφάδ; Πού είναι οι θεοί των Σεφαρβιτών, της Ενά και της Αβά; Πού είναι οι θεοί της Σαμάρειας; Μπόρεσαν μήπως να μ'

εμποδίσουν από του να κατακτήσω την πόλη;

[35] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

[35]Ποιοι από τους θεούς όλων αυτών των χωρών έσωσαν τη χώρα τους από την κυριαρχία μου για να σώσει κι ο Κύριος την Ιερουσαλήμ; »

[36] Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

[36]Ο λαός παρακολουθούσε σιωπηλός. Δεν του αποκρίθηκε λέξη, γιατί ο ίδιος ο βασιλιάς τούς είχε διατάξει να μην του απαντήσουν.

[37] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

[37]Τότε ο Ελιακίμ, γιος του Χελκία, και οικονόμος των ανακτόρων, ο γραμματέας Σεβνά κι ο υπομνηματογράφος Ιωάχ, γιος του Ασάφ, ήρθαν στον Εζεκία με σχισμένα τα ρούχα τους απ’ την απόγνωση και του ανέφεραν τα λόγια του Ασσύριου υπασπιστή.

2 Reis 19

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 19

Ezequias consulta a Isaías
Isaías 37.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[1]Ο βασιλιάς Εζεκίας, μόλις τ’ άκουσε αυτά, έσκισε τα ρούχα του, ντύθηκε στα πένθιμα και μπήκε στο ναό του Κυρίου.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

[2]Συγχρόνως έστειλε τον Ελιακίμ, οικονόμο των ανακτόρων, το γραμματέα Σεβνά και τους πιο ηλικιωμένους από τους ιερείς, ντυμένους στα πένθιμα, στον προφήτη Ησαΐα, γιο του Αμώς,

[3] os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de disciplina e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[3]με το ακόλουθο μήνυμα: «Άκου τι λέει ο Εζεκίας: Σήμερα είναι μέρα θλίψης, τιμωρίας και ντροπής, γιατί είμαστε σαν τα παιδιά που ήρθε η ώρα τους να γεννηθούν, αλλά η μάνα τους δεν έχει δύναμη να τα φέρει στον κόσμο.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

[4]Αν ο Κύριος, ο Θεός σου, άκουσε όλα αυτά που ξεστόμισε ο υπασπιστής του βασιλιά της Ασσυρίας, που ο κύριός του τον έστειλε για να προσβάλει τον αληθινό Θεό, μπορεί να τον τιμωρήσει γι' αυτά που είπε. Γι' αυτό εσύ προσευχήσου γι' αυτό το υπόλοιπο, που απέμεινε από το λαό».

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

[5]Όταν οι άνθρωποι του βασιλιά Εζεκία, ήρθαν στον Ησαΐα,

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

[6]ο προφήτης τούς είπε: «Να μεταφέρετε στον κύριό σας αυτό το μήνυμα εκ μέρους του Κυρίου: Μη φοβάσαι από τα λόγια που άκουσες, με τα οποία με πρόσβαλαν οι άνθρωποι του βασιλιά της Ασσυρίας.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

[7]Εγώ θα του εμπνεύσω τέτοια διάθεση, ώστε όταν ακούσει κάποια φήμη, να γυρίσει στη χώρα του· και θα κάνω ώστε εκεί στη χώρα του να δολοφονηθεί».

A carta do rei da Assíria

Isaías 37.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[8]Ο υπασπιστής του βασιλιά της Ασσυρίας έμαθε πως ο κύριός του είχε φύγει από τη Λαχίς και πολεμούσε εναντίον της Λιβνά· γι' αυτό πήγε εκεί να τον βρει.

Η καυχησιολογία του Σενναχηρίμ και η προσευχή του Εζεκία

(Β΄ Χρ 32,17-20· Ησ 37,9-20)

[9] O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[9-10]Πράγματι, ο βασιλιάς της Ασσυρίας είχε μάθει πως ο Τιρακά, βασιλιάς της Αιθιοπίας, ερχόταν να πολεμήσει εναντίον του. Τότε έστειλε πάλι ανθρώπους του στον Εζεκία, βασιλιά του Ιούδα, με το ακόλουθο μήνυμα: «Μην αφήνεις το Θεό σου στον οποίο εμπιστεύεσαι, να σε εξαπατάει λέγοντας ότι τάχα δε θα παραδοθεί η Ιερουσαλήμ στην κυριαρχία μου.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[11]Θα έχεις ακούσει, βέβαια, τα όσα έκαναν οι βασιλιάδες της Ασσυρίας σ' όλες τις άλλες χώρες και πώς τις ερήμωσαν· κι εσύ φαντάζεσαι πως θα γλιτώσετε;

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[12]Όταν οι πρόγονοί μου κατέστρεφαν τη Γωζάν, τη Χαρράν, τη Ρεσέφ και τους Εδωμίτες της Θελασσάρ, μήπως οι θεοί εκείνων των εθνών μπόρεσαν να τα σώσουν;

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

[13]Πού είναι οι βασιλιάδες της Χαμάθ και της Αρφάδ ή οι βασιλιάδες των Σεφαρβιτών, της Ενά και της Αβά; »

A oração de Ezequias

Isaías 37.14-20

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[14]Ο Εζεκίας πήρε το γράμμα που του έφεραν οι απεσταλμένοι του και το διάβασε. Έπειτα ανέβηκε στο ναό του Κυρίου, το ξετύλιξε ενώπιον του Κυρίου

[15] e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[15]και προσευχήθηκε μ' αυτά τα λόγια: «Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, εσύ που έχεις το θρόνο σου πάνω από τα χερουβίμ, εσύ είσαι ο Θεός, μόνον εσύ, για όλα τα βασίλεια της γης· εσύ δημιούργησες τον ουρανό και τη γη.

[16] Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[16]Άνοιξε, Κύριε, τα μάτια σου και κοίταξε. Γείρε, Κύριε, το αυτί σου κι άκουσε όλα τα λόγια που οι απεσταλμένοι του Σενναχηρίμ ξεστόμισαν για να προσβάλουν εσένα, τον αληθινό Θεό.

[17] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

[17]Αλήθεια, Κύριε, οι βασιλιάδες της Ασσυρίας εξαφάνισαν τα άλλα έθνη κι ερήμωσαν τις χώρες τους.

[18] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de

[18]Έριξαν τους θεούς τους στη φωτιά, γιατί εκείνοι δεν ήτανε θεοί, αλλά ανθρώπινα κατασκευάσματα από ξύλα και πέτρες,

mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

19 Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

O profeta conforta a Ezequias
Isaías 37.21-35

20 Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

21 e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

22 A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

23 Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

24 Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

25 Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém,

και γι' αυτό μπόρεσαν και τους κατέστρεψαν.

19Αλλά εσύ, Κύριε Θεέ μας, σώσε μας τώρα απ' τα νύχια του Σενναχηρίμ, για να μάθουν όλα τα βασίλεια της γης ότι εσύ, Κύριε, είσαι ο μόνος Θεός».

Ο Θεός περιπαίζει το βασιλιά της Ασσυρίας
(Ησ 37,21-38)

20Τότε ο Ησαΐας, γιος του Αμώς, έστειλε αυτό το μήνυμα στον Εζεκία: «Ορίστε τι λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: Άκουσα την προσευχή σου σ' εμένα σχετικά με το Σενναχηρίμ, βασιλιά της Ασσυρίας.

21Άκου τώρα τι λέω εγώ, ο Κύριος, εναντίον του: Σε καταφρονάει, σε χλευάζει η παρθένα, η πόλη της Σιών! Σε περιγελάει κουνώντας το κεφάλι της η πόλη της Ιερουσαλήμ!

22Ποιον έβρισες και ποιον βλασφήμησες; Σε ποιον ενάντια τη φωνή σου ύψωσες, και τον κοίταξες υπεροπτικά; Ενάντια στον Άγιο Θεό του Ισραήλ!

23Τους δούλους σου έστειλες για να προσβάλεις, εμένα, τον Κύριο, και είπες: "Εγώ με τις πολλές μου άμαξες σκάλωσα στις βουνοκορφές, στις άκριες του Λιβάνου. Έκοψα τα ψηλά τα κέδρα του, τα πιο όμορφά του κυπαρίσσια, κι έφτασα στην ψηλότερη κορφή του, στο δάσος του το πιο πυκνό.

24Πηγάδια έσκαψα κι άλλων λαών ήπια νερό· και με τα ίχνη των ποδιών μου ξέρανα τα ποτάμια όλα της Αιγύπτου".

25Δεν έχεις όμως ακουστά, Σενναχηρίμ, ότι εγώ όλα αυτά τα προετοίμασα εδώ και πολλά χρόνια και τα σχεδίασα απ'

as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

26 Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

27 Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

28 Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

29 Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

30 O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

31 porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.

τον παλιό καιρό; Τώρα, λοιπόν, τα εκτελώ, για να μπορείς εσύ να κάνεις τις πόλεις τις οχυρωμένες σωρούς ερείπια.

26Τρομάξανε οι κάτοικοί τους κι από το φόβο τους παρέλυσαν· με το χορτάρι μοιάσανε του αγρού και με την τρυφερή τη χλόη, με το χορτάρι που φυτρώνει στη σκεπή και πριν αναπτυχθεί ξεραίνεται.

27Ξέρω για σε τα πάντα: Τι κάνεις και πού πας, και τη μανία που σε πιάνει εναντίον μου.

28Μάνιασες εναντίον μου κι άκουσα τα προσβλητικά σου λόγια. Γι’ αυτό θα σε δαμάσω βάζοντας κρίκο στα ρουθούνια σου και μες στο στόμα σου το χαλινάρι μου· και θα σε κάνω να γυρίσεις στην πατρίδα σου από τον ίδιο δρόμο που είχες πάρει για να ’ρθείς.

29»Και σ’ εσένα, Εζεκία, δίνω αυτό το σημείο: Αυτό το χρόνο και τον επόμενο θα φάτε ό, τι φυτρώνει από μόνο του. Τον τρίτο όμως χρόνο θα σπείρετε και θα θερίσετε, θα φυτέψετε αμπέλια και θα φάτε τον καρπό τους.

30Όσο για το υπόλοιπο που θα μείνει από τους απογόνους του Ιούδα, θα ριζοβολήσει βαθιά μέσα στη γη και τα κλαδιά του θα γεμίσουν καρπό.

31Από την Ιερουσαλήμ θα βγει ένας λαός επιζώντων, από το όρος Σιών θ’ ανορθωθούν αυτοί που θα ’χουν διασωθεί. Αυτό θα το ’χω κάνει εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, με τη φλογερή αγάπη μου».

[32] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[32]Και τώρα, να τι αναγγέλλει ο Κύριος για το βασιλιά της Ασσυρίας: «Σ’ αυτή την πόλη δεν θα μπει ούτε σ’ αυτήν θα ρίξει βέλος. Δε θα της επιτεθεί προβάλλοντας ασπίδες εναντίον της ούτ’ εναντίον της πρόχωμα θα σηκώσει.

[33] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.

[33]Από τον ίδιο δρόμο που ήρθε, θα γυρίσει πίσω. Αλλά σ’ αυτή την πόλη δε θα μπει. Εγώ, ο Κύριος, το λέω.

[34] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

[34]Θα υπερασπιστώ την Ιερουσαλήμ και θα τη σώσω, για να τιμήσω τ’ όνομά μου και την υπόσχεση που έχω δώσει στο Δαβίδ, το δούλο μου».

A destruição do exército dos assírios
2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

[35] Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[35]Τη νύχτα εκείνη βγήκε στο στρατόπεδο των Ασσυρίων ο άγγελος του Κυρίου και θανάτωσε εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες άντρες. Κι όταν σηκώθηκαν νωρίς το πρωί όσοι είχαν μείνει ζωντανοί, αντίκρυσαν γύρω τους πτώματα.

[36] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[36]Αμέσως τότε ο βασιλιάς Σενναχηρίμ έλυσε την πολιορκία και γύρισε στη πρωτεύουσά του, τη Νινευή.

[37] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

[37]Μια μέρα, εκεί που προσκυνούσε στο ναό του Νισρώκ, του θεού του, δύο από τους γιους του, ο Αδραμμέλεκ και ο Σαρεσέρ, τον δολοφόνησαν με ξίφος κι ύστερα κατέφυγαν στη χώρα Αραράτ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ένας άλλος γιος του, ο Εσαρχαδδών.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa
2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 20

Η ασθένεια του Εζεκία
(Β΄ Χρ 32,24· Ησ 38,1-8.21-22)

[1]Εκείνη την εποχή ο βασιλιάς Εζεκίας αρρώστησε τόσο βαριά, που κινδύνευε να

profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

πεθάνει. Τότε τον επισκέφθηκε ο προφήτης Ησαΐας, γιος του Αμώς, και του είπε: «Άκου τι λέει ο Κύριος: Τακτοποίησε τις υποθέσεις του σπιτιού σου, γιατί δε θα ζήσεις για πολύ ακόμη. Θα πεθάνεις».

2 Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

2Ο Εζεκίας γύρισε τότε το πρόσωπό του στον τοίχο και προσευχήθηκε στον Κύριο:

3 Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

3«Κύριε», είπε, «θυμήσου, σε παρακαλώ, πώς έζησα ενώπιόν σου με πιστότητα και με ευθύτητα καρδιάς, κι έπραξα ό, τι σου ήταν αρεστό! » Κι άρχισε να κλαίει γοερά.

4 Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

4Πριν βγει ο Ησαΐας από τη μεσαία αυλή, ήρθε σ' αυτόν λόγος του Κυρίου:

5 Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

5«Γύρνα πίσω», του είπε ο Κύριος, «και πες στον Εζεκία, τον άρχοντα του λαού μου: "Ο Κύριος ο Θεός του Δαβίδ, του προγόνου σου, λέει: Άκουσα την προσευχή σου και είδα τα δάκρυά σου. Θα σε κάνω, λοιπόν, καλά· την τρίτη μέρα θ' ανεβείς στο ναό του Κυρίου.

6 Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

6Θα σου δώσω άλλα δεκαπέντε χρόνια ζωής, και θα σας ελευθερώσω εσένα και την πόλη αυτή, από το βασιλιά της Ασσυρίας. Θα υπερασπιστώ αυτή την πόλη για να τιμήσω το όνομά μου και την υπόσχεση που έδωσα στο Δαβίδ, το δούλο μου"».

7 Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

7Μετά ο Ησαΐας είπε να ετοιμάσουν ένα κατάπλασμα από σύκα και να το βάλουν πάνω στην πληγή, για να γιατρευτεί ο βασιλιάς.

8 Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

8Ο Εζεκίας ρώτησε τον Ησαΐα: «Ποιο είναι το σημείο ότι ο Κύριος θα με κάνει καλά

και ότι θ' ανεβώ την τρίτη μέρα στο ναό του; »

[9] Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

[9]Ο Ησαΐας απάντησε: «Τι θέλεις: να μετακινηθεί η σκιά δέκα σκαλοπάτια μπρος ή δέκα σκαλοπάτια πίσω; Αυτό θα είναι το σημείο από τον Κύριο, ότι θα εκπληρώσει την υπόσχεσή του».

[10] Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.

[10]Ο Εζεκίας απάντησε: «Είναι ευκολότερο να μετακινηθεί η σκιά δέκα σκαλοπάτια μπρος· καλύτερα ας μετακινηθεί δέκα σκαλοπάτια πίσω».

[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

[11]Τότε ο προφήτης Ησαΐας προσευχήθηκε στον Κύριο, κι ο Κύριος μετακίνησε τη σκιά δέκα σκαλοπάτια πίσω στη σκάλα που είχε κατασκευάσει ο βασιλιάς Άχαζ.

A embaixada da Babilônia

Isaías 39.1-8

Ο Θεός αντίθετος με την πολιτική Εζεκία

(Β΄ Χρ 32,25-26· Ησ 39,1-8)

[12] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

[12]Την ίδια εποχή, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Μερωδάχ-Βαλαδάν, γιος του Βαλαδάν, όταν έμαθε πως ο Εζεκίας ήταν άρρωστος, του έστειλε με πρεσβευτές του δώρα και μια επιστολή.

[13] Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.

[13]Ο Εζεκίας δέχθηκε τους απεσταλμένους και τους έδειξε ό, τι βρισκόταν στα θησαυροφυλάκιά του, το ασήμι και το χρυσάφι, τα αρώματα και τα πολύτιμα μύρα· τους έδειξε και τα οπλοστάσιά του. Δεν άφησε τίποτα στο ανάκτορό του ή σ' όλο του το βασίλειο, που να μην τους το δείξει.

[14] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

[14]Μετά απ' αυτά ήρθε ο προφήτης Ησαΐας στο βασιλιά Εζεκία και τον ρώτησε: «Από πού σου ήρθαν αυτοί οι άνθρωποι και τι σου είπαν; » Ο Εζεκίας απάντησε: «Ήρθαν από μακρινή χώρα, από τη Βαβυλώνα, για να με δουν».

[15] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[16] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:

[17] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[18] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[19] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

A morte de Ezequias
2 Crônicas 32.32-33

[20] Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[21] Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá
2 Crônicas 33.1-9

[15]Ο προφήτης ξαναρώτησε: «Τι είδαν στο ανάκτορό σου; » Ο Εζεκίας απάντησε: «Ό, τι υπάρχει εκεί το είδαν· τίποτα δεν άφησα στα θησαυροφυλάκιά μου, που να μην τους το δείξω».

[16]Τότε ο Ησαΐας είπε στον Εζεκία: «Άκου το λόγο του Κυρίου:

[17]Έρχονται μέρες που ό, τι υπάρχει στο ανάκτορό σου και το αποταμίευσαν εκεί οι πρόγονοί σου μέχρι σήμερα, θα μεταφερθεί στη Βαβυλώνα· τίποτα δεν θα μείνει εδώ, λέει ο Κύριος.

[18]Θα πάρουν ακόμα και μερικά από τα παιδιά σου, απ’ αυτά που θα ’χουν γεννηθεί από σένα, για να γίνουν ευνούχοι στ’ ανάκτορα του βασιλιά της Βαβυλώνας».

[19]Ο Εζεκίας απάντησε στον Ησαΐα: «Ο λόγος που μου αναγγέλλει ο Κύριος είναι καλός». Και μέσα του σκεφτόταν: «Όσο ζω εγώ θα υπάρχει ειρήνη κι ασφάλεια. Τίποτα δεν πρόκειται να συμβεί».

[20]Η υπόλοιπη ιστορία του Εζεκία είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα. Εκεί αναφέρονται όλα τα κατορθώματά του, και πώς κατασκεύασε τη δεξαμενή και το υδραγωγείο και έφερε νερό στην Ιερουσαλήμ.

[21]Όταν πέθανε ο Εζεκίας, τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο γιος του ο Μανασσής.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 21

Η βασιλεία του Μανασσή στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 33,1-20)

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-ídolo como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

[6] E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[7] Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que

[1]Ο Μανασσής ήταν δώδεκα ετών όταν έγινε βασιλιάς και βασίλεψε πενήντα πέντε χρόνια στην Ιερουσαλήμ· η μητέρα του ονομαζόταν Εφσιβά.

[2]Ο Μανασσής έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, τηρώντας τα βδελυρά έθιμα των εθνών εκείνων, που ο Κύριος τα είχε διώξει από τη χώρα τους για να κατοικήσουν οι Ισραηλίτες.

[3]Έθεσε πάλι σε λειτουργία τους ιερούς τόπους που τους είχε καταστρέψει ο πατέρας του ο Εζεκίας· κατασκεύασε θυσιαστήρια για το Βάαλ· έστησε μια ξύλινη λατρευτική στήλη, όπως είχε κάνει ο Αχαάβ, ο βασιλιάς του Ισραήλ· και πρόσφερε λατρεία στ' αστέρια του ουρανού και τα προσκύνησε.

[4]Επίσης έχτισε ειδωλολατρικά θυσιαστήρια μέσα στο ναό του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, για τον οποίο ο Κύριος είχε πει: «Εκεί θα λατρεύεται το όνομά μου».

[5]Έχτισε θυσιαστήρια για τ' αστέρια του ουρανού στις δύο αυλές του ναού του Κυρίου.

[6]Πρόσφερε το γιο του ολοκαύτωμα, ασκούσε μαντεία και μαγεία, προσέλαβε στην υπηρεσία του νεκρομάντεις και μάγους. Έκανε πολλά, με τα οποία δυσαρέστησε τον Κύριο και προκάλεσε την οργή του.

[7]Επίσης ο Μανασσής κατασκεύασε ένα ξόανο της Ασερά και το έστησε μέσα στο ναό, για τον οποίον ο Κύριος είχε πει στο Δαβίδ και στο γιο του το Σολομώντα: «Στο

escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

ναό αυτόν και στην Ιερουσαλήμ, την πόλη που διάλεξα μέσα απ’ όλες τις φυλές του Ισραήλ, θα λατρεύεται το όνομά μου για πάντα.

[8] e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

[8]Και αν οι Ισραηλίτες προσέχουν να κάνουν ακριβώς όλα όσα τους διέταξα, τηρώντας όλο το νόμο που τους έδωσε ο δούλος μου ο Μωυσής, δε θα τους υποχρεώσω πια να περιπλανιούνται έξω από τη χώρα που έδωσα στους προγόνους τους».

[9] Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

[9]Αυτοί όμως δεν υπάκουσαν, κι ο Μανασσής τους παρέσυρε και έκαναν χειρότερα απ’ ό, τι τα έθνη εκείνα, που ο Κύριος τα είχε διώξει από τη χώρα τους για να κατοικήσουν οι Ισραηλίτες.

O juízo a respeito de Judá

[10] Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

[10]Τότε ο Κύριος έστειλε με τους δούλους του, τους προφήτες, αυτό το μήνυμα:

[11] Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior que tudo que fizeram os amorreus antes dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

[11]«Ο Μανασσής, βασιλιάς του Ιούδα, έπραξε όλες αυτές τις βδελυρές πράξεις κι έκανε πολύ φοβερότερα πράγματα από κείνα που είχαν κάνει στο παρελθόν οι Αμορραίοι· επίσης έγινε αιτία για το λαό του Ιούδα να αμαρτήσει με τα είδωλά του.

[12] assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12]Γι’ αυτό εγώ ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέω: Θα προξενήσω τέτοια συμφορά στην Ιερουσαλήμ και στον Ιούδα, ώστε όποιος τ’ ακούει, να του έρχεται ζάλη.

[13] Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

[13]Θ’ απλώσω πάνω στην Ιερουσαλήμ το σχοινί με το οποίο μέτρησα τη Σαμάρεια, το μέτρο που μ’ αυτό μετρούσα την οικογένεια του Αχαάβ. Θα σκουπίσω την Ιερουσαλήμ από τους κατοίκους της,

όπως σκουπίζουν το πιάτο κι ύστερα το γυρίζουν ανάποδα.

[14] Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos; servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

[14]Θα εγκαταλείψω όσους θα έχουν επιζήσει από το λαό μου και θα τους παραδώσω στην εξουσία των εχθρών τους, οι οποίοι θα τους λαφυραγωγήσουν και θα τους απογυμνώσουν.

[15] Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

[15]Επειδή έπραξαν ασταμάτητα το κακό ενώπιόν μου και με εξοργίζουν από την ημέρα που οι πρόγονοί τους βγήκαν από την Αίγυπτο, μέχρι σήμερα».

[16] Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

[16]Ο βασιλιάς Μανασσής παρέσυρε στην αμαρτία του το λαό του Ιούδα, εξωθώντας τον να πράττει το κακό ενώπιον του Κυρίου. Κι επιπλέον σκότωσε τόσους αθώους, ώστε γέμισε την Ιερουσαλήμ με αίμα από τη μία άκρη ως την άλλη.

A morte de Manassés
2 Crônicas 33.18-20

[17] Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[17]Η υπόλοιπη ιστορία του Μανασσή είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα. Εκεί αναφέρεται όλη η δράση του και η αμαρτία που έπραξε.

[18] Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

[18]Ο Μανασσής πέθανε κι ενταφιάστηκε στον κήπο του ανακτόρου του, που ονομάζεται και «κήπος του Ουζζά». Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Αμών.

O reinado de Amom, de Judá
2 Crônicas 33.21-25

Η βασιλεία του Αμών στον Ιούδα
(Β΄ Χρ 33,21-25)

[19] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.

[19]Ο Αμών ήταν είκοσι δύο ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε δύο χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Μεσουλλεμέθ και ήταν κόρη του Χαρούς, από την Ιοτεβά.

[20] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

[21] Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.

[22] Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

[23] Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.

[24] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

[20]Ο Αμών έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως είχε κάνει κι ο πατέρας του ο Μανασσής.

[21]Βάδισε στ' αχνάρια του: Πρόσφερε λατρεία στα είδωλα που είχε προσφέρει κι εκείνος και τα προσκύνησε.

[22]Εγκατέλειψε τον Κύριο, το Θεό των προγόνων του· δε συμπεριφέρθηκε όπως ήθελε εκείνος.

[23]Τελικά, οι αξιωματούχοι του συνωμότησαν εναντίον του και τον θανάτωσαν μέσα στο παλάτι.

[24]Ο λαός όμως της χώρας σκότωσε τους συνωμότες κι έκανε βασιλιά στη θέση του Αμών το γιο του τον Ιωσία.

[25]Όλη η υπόλοιπη ιστορία του Αμών είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

[26]Τον έθαψαν στον τάφο του, στον «κήπο του Ουζζά». Στη θέση του έγινε βασιλιάς ο Ιωσίας, ο γιος του.

2 Reis 22

O reinado de Josias
2 Crônicas 34.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo
2 Crônicas 34.8-13

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 22

Ο Ιωσίας και το βιβλίο του νόμου
(Β΄ Χρ 34,1-2.8-18)

[1]Ο Ιωσίας ήταν οχτώ ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ τριάντα ένα χρόνια. Η μητέρα του ονομαζόταν Ιεδιδά και ήταν κόρη του Αδαΐα, από τη Βοσκάθ.

[2]Ο Ιωσίας έπραξε το σωστό ενώπιον του Κυρίου ακολουθώντας απαρέγκλητα το παράδειγμα του Δαβίδ, του προγόνου του.

[3] No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,

[3]Το δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του, ο Ιωσίας έστειλε το γραμματέα Σαφάν, γιο του Ασαλία κι εγγονό του Μεσουλλάμ, στο ναό του Κυρίου, με την εξής εντολή:

[4] dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

[4]«Πήγαινε στο Χελκία, τον αρχιερέα, και ζήτησέ του να μετρήσει τα χρήματα που μπήκαν στο ναό, που οι φρουροί της πύλης τα εισέπραξαν από το λαό.

[5] que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR, para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

[5]Να τα δώσουν στους εργολάβους που επιστατούν στις επισκευές του ναού του Κυρίου, για να πληρώσουν τους εργάτες,

[6] aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras lavradas, para repararem os estragos da casa.

[6]δηλαδή τους ξυλουργούς, τους τεχνίτες και τους χτίστες, και για ν' αγοράσουν ξυλεία και πελεκητές πέτρες για τις επισκευές.

[7] Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

[7]Αλλά κανείς δε θα τους ζητάει λογαριασμό σχετικά με τα χρήματα που τους δίνονται, γιατί αυτοί τα διαχειρίζονται τίμια».

Hilquias acha o Livro da Lei
2 Crônicas 34.14-18

[8] Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

[8]Τότε ο αρχιερέας ανακοίνωσε στο Σαφάν ότι βρήκε το βιβλίο του νόμου στο ναό του Κυρίου. Του το έδωσε μάλιστα και το διάβασε.

[9] Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

[9]Ο Σαφάν παρουσιάστηκε στο βασιλιά και του ανέφερε: «Οι δούλοι σου μάζεψαν τα χρήματα που βρέθηκαν στο ναό και τα παρέδωσαν στους εργολάβους που επιστατούν στο ναό του Κυρίου.

[10] Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me

[10]Ο αρχιερέας Χελκίας», είπε μετά, «μου έδωσε ένα βιβλίο». Και το διάβασε μπροστά στο βασιλιά.

entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

Josias manda consultar a profetisa Hulda
2 Crônicas 34.19-28

11 Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

12 Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

13 Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

14 Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

15 Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

16 Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

Ο Ιωσίας τρομοκρατείται
(Β΄ Χρ 34,19-28)

11Μόλις ο βασιλιάς Ιωσίας άκουσε τους λόγους του βιβλίου του νόμου, έσκισε τα ρούχα του.

12Έδωσε αμέσως διαταγή στον αρχιερέα Χελκία, στον Αχικάμ γιο του Σαφάν, στον Αχβώρ γιο του Μιχαΐα, στον ίδιο το γραμματέα Σαφάν και στον Ασαΐα, έναν από τους υπασπιστές του βασιλιά:

13«Πηγαίνετε», τους είπε, «και ρωτήστε τον Κύριο για μένα και για ολόκληρο το λαό του Ιούδα, σχετικά με τα λόγια αυτού του βιβλίου που βρήκατε. Πραγματικά, θα πρέπει να είναι μεγάλη η οργή του Κυρίου εναντίον μας, γιατί οι πρόγονοί μας δεν έδωσαν σημασία στα λόγια που είναι γραμμένα σ' αυτό το βιβλίο και δεν τα εφάρμοσαν».

14Τότε ο αρχιερέας Χελκίας, ο Αχικάμ, ο Αχιβώρ, ο Σαφάν και ο Ασαΐας, πήγαν και μίλησαν σχετικά στην προφήτισσα Χούλδα, που κατοικούσε στη νέα συνοικία της Ιερουσαλήμ. Αυτή ήταν γυναίκα του Σαλλούμ, του ιματιοφύλακα, γιου του Τικβά κι εγγονού του Αράς.

15-16Εκείνη τους απάντησε: «Να πείτε στον άνθρωπο που σας έστειλε σ' εμένα ότι ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, λέει: “θα προξενήσω κακό σ' αυτό τον τόπο και στους κατοίκους του, δηλαδή θα πραγματοποιήσω όλα όσα λέει το βιβλίο που διάβασε ο βασιλιάς του Ιούδα.

[17] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.
[18] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[19] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[20] Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

[17]Επειδή με εγκατέλειψαν και πρόσφεραν θυμίαμα σ' άλλους θεούς και με εξόργισαν με τις πράξεις τους, γι' αυτό έχει ανάψει η οργή μου ενάντια σ' αυτόν τον τόπο, χωρίς και πάλι να ικανοποιηθεί".
[18-19]Και στο βασιλιά του Ιούδα, που σας έστειλε να ρωτήσετε τον Κύριο, να του πείτε ότι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: "εσύ άκουσες προσεκτικά τα λόγια αυτού του βιβλίου. Άκουσες τα όσα είπα εναντίον αυτού του τόπου και των κατοίκων του, ότι θα ερημωθούν και τ' όνομά τους θα χρησιμοποιείται στις κατάρες. Κι αμέσως μετανόησες και ταπεινώθηκες, έσκισες τα ρούχα σου και έκλαψες ενώπιόν μου. Γι' αυτό κι εγώ σε άκουσα.
[20]Θα σ' αφήσω να πεθάνεις ειρηνικά και θα μεταφερθείς στον τάφο σου, χωρίς να δουν τα μάτια σου όλες αυτές τις συμφορές που θα φέρω σ' αυτόν εδώ τον τόπο"».

Ο Ιωσίας επιβάλλει το νέο νόμο
(Β΄ Χρ 34,29-32)

Οι απεσταλμένοι του βασιλιά τού έφεραν την απάντηση.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Crônicas 34.29-33

[1] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.
[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 23

[1]Τότε ο βασιλιάς έστειλε και συγκέντρωσε όλους τους πρεσβυτέρους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ,
[2]κι ανέβηκαν όλοι μαζί στο ναό του Κυρίου: Ο βασιλιάς, ο λαός του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, μικροί και μεγάλοι, οι ιερείς και οι προφήτες. Εκεί ο βασιλιάς

ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto

2 Crônicas 34.3-7

[4] Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

[5] Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

[6] Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual

διάβασε μπροστά τους όλους τους λόγους του βιβλίου της διαθήκης, που είχε βρεθεί στο ναό του Κυρίου.

[3]Μετά ο βασιλιάς στάθηκε πλάι στο στύλο του ναού κι έκανε συμφωνία με τον Κύριο· έδωσε υπόσχεση ότι θα τον ακολουθεί και θα τηρεί τις εντολές του, τα προστάγματά του και τους νόμους του με όλη την καρδιά του και την ψυχή του, και ότι θα εφαρμόζει όλα όσα είναι γραμμένα σ' αυτό το βιβλίο της διαθήκης. Και όλος ο λαός υποσχέθηκε να μείνει πιστός στη διαθήκη.

Η εξάλειψη της ειδωλολατρίας από την Ιερουσαλήμ

(Β΄ Χρ 34,3-5)

[4]Έπειτα ο βασιλιάς Ιωσίας διέταξε τον αρχιερέα Χελκία και τους ιερείς της δεύτερης τάξης και τους φρουρούς της πύλης να βγάλουν από το ναό του Κυρίου όλα τα σκεύη που τα χρησιμοποιούσαν στη λατρεία του Βάαλ, της Ασερά και των άστρων του ουρανού. Τα πήραν έξω από την Ιερουσαλήμ και τα έκαψαν στην κοιλάδα των Κέδρων, και μετέφεραν τη στάχτη τους στη Βαιθήλ.

[5]Ο Ιωσίας κατάργησε τους ειδωλολάτρες ιερείς, που οι βασιλιάδες του Ιούδα τούς είχαν διορίσει για να προσφέρουν θυσίες στους ιερούς τόπους των πόλεων του Ιούδα και γύρω από την Ιερουσαλήμ. Τους έδιωξε, γιατί πρόσφεραν θυσίες στο Βάαλ, στον ήλιο, στη σελήνη, στα ζώδια και στ' αστέρια.

[6]Με διαταγή του έβγαλαν και το ξόανο της Ασερά από το ναό του Κυρίου και το μετέφεραν έξω από την Ιερουσαλήμ, στην

o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

κοιλάδα των Κέδρων· εκεί το έκαψαν και τη στάχτη του τη σκόρπισαν στο δημόσιο νεκροταφείο.

[7] Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

[7]Διέταξε επίσης και κατεδάφισαν τα σπίτια κοντά στο ναό του Κυρίου, που ανήκαν στους ιερόδουλους άντρες και γυναίκες· μέσα εκεί οι γυναίκες ύφαιναν χιτώνες για την Ασερά.

[8] A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

[8]Έπειτα ο Ιωσίας κατεδάφισε τα ειδωλολατρικά θυσιαστήρια μπροστά από την πύλη, την οποία είχε χτίσει ο διοικητής της Ιερουσαλήμ, ο Ιησούς. Ήταν τοποθετημένα αριστερά καθώς μπαίνει κανείς από την κυρίως πύλη. Έπειτα έφερε στην Ιερουσαλήμ όλους τους ιερείς από τις πόλεις του Ιούδα, και αχρήστεψε τους ιερούς τόπους, από τη Γεβά ως τη Βέερ-Σεβά, όπου αυτοί πρόσφεραν θυσίες.

[9] (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

[9]Ωστόσο στους ιερείς αυτούς δεν επιτρεπόταν ν’ ανεβαίνουν και να προσφέρουν θυσίες στο θυσιαστήριο του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, αλλά μπορούσαν να τρώνε άζυμα ψωμιά, από εκείνα που προσφέρονταν στους άλλους ιερείς.

[10] Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

[10]Ο Ιωσίας αχρήστεψε τον ιερό τόπο της Τοφέθ, που βρισκόταν στην κοιλάδα Εννόμ, ώστε να μην μπορεί κανείς να προσφέρει εκεί το γιο του ή την κόρη του ολοκαύτωμα στον Μολόχ.

[11] Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

[11]Απομάκρυνε και τα άλογα που οι βασιλιάδες του Ιούδα τα είχαν αφιερώσει στη λατρεία του ήλιου. Αυτά τα άλογα ήταν σταυλισμένα πλάι στην είσοδο του ναού του Κυρίου, σε παραπήγματα κοντά

στο σπίτι του ευνούχου Νάθαν-Μελέχ. Ο Ιωσίας διάταξε και έκαψαν τις άμαξες του ήλιου.

[12] Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

[12]Κατεδάφισε τα θυσιαστήρια που είχαν κατασκευάσει οι βασιλιάδες του Ιούδα στο δώμα των ανακτόρων, πάνω από τα διαμερίσματα του βασιλιά Άχαζ, καθώς κι εκείνα που είχε κατασκευάσει ο Μανασσής στις δύο αυλές του ναού του Κυρίου· τα κομμάτιασε και τη σκόνη τους την πέταξε στο χείμαρρο των Κέδρων.

[13] O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

[13]Αχρήστεψε επίσης τους ιερούς τόπους που είχε καθιερώσει ο Σολομών, ο βασιλιάς του Ισραήλ, νότια του όρους των Ελαιών, για να τιμήσει την Αστάρτη, το βδέλυγμα των Σιδωνίων, τον Χεμώς, βδέλυγμα των Μωαβιτών και τον Μιλκώμ, βδέλυγμα των Αμμωνιτών.

[14] Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

[14]Κατέστρεψε τις πέτρινες και τις ξύλινες λατρευτικές στήλες και σκέπασε τις ιερές θέσεις τους με οστά ανθρώπων.

Profanado e derribado o altar de Betel

Καταστροφή των ειδωλολατρικών ιερών στη χώρα

(Β΄ Χρ 34,6-7)

[15] Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

[15]Επίσης ο Ιωσίας κατέστρεψε τον ιερό τόπο της Βαιθήλ, που τον είχε καθιερώσει ο Ιεροβοάμ, γιος του Ναβάτ, που είχε παρασύρει το λαό του Ισραήλ να αμαρτήσει. Έβαλε φωτιά στον ιερό τόπο, κατεδάφισε το θυσιαστήριο, έσπασε τις πέτρες τους και τις έκανε σκόνη· έκαψε και το ξόανο της Ασερά.

[16] Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo

[16]Όταν ο Ιωσίας έστρεψε το βλέμμα του και είδε το νεκροταφείο που ήταν στο βουνό, έστειλε και πήρε τα οστά από τους τάφους και τα έκαψε πάνω στο

a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

[17] Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

[18] Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

[19] Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

[20] E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

A celebração da Páscoa
2 Crônicas 35.1-19

θυσιαστήριο. Έτσι το βεβήλωσε, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου, που τον είχε εξαγγείλει ο άνθρωπος του Θεού, πολύ πριν, στη διάρκεια μιας γιορτής, τότε που ο βασιλιάς Ιεροβοάμ είχε σταθεί πλάι στο θυσιαστήριο. Μετά ο βασιλιάς κοίταξε γύρω και είδε τον τάφο του προφήτη, που είχε πει αυτούς τους λόγους.

[17]Ρώτησε, λοιπόν: «Τι επιτάφια πλάκα είναι εκείνη που φαίνεται εκεί; » Οι άνθρωποι της πόλης του απάντησαν: «Είναι ο τάφος του ανθρώπου του Θεού, που ήρθε από το βασίλειο του Ιούδα και κήρυξε αυτά τα λόγια, που τώρα εσύ πραγματοποίησες ενάντια στο θυσιαστήριο της Βαιθήλ».

[18]Τότε ο βασιλιάς είπε: «Αφήστε τον· κανείς να μη μετακινήσει τα οστά του». Έτσι δεν πείραξαν τα οστά εκείνου του προφήτη ούτε τα οστά του προφήτη που είχε έρθει από τη Σαμάρεια.

[19]Ό, τι έκανε στη Βαιθήλ, ο Ιωσίας, το έκανε και στις πόλεις της Σαμάρειας: γκρέμισε όλα τα κτίσματα στους χώρους όπου λάτρευαν τα είδωλα. Τα είχαν χτίσει οι βασιλιάδες του Ισραήλ, προκαλώντας έτσι την οργή του Κυρίου.

[20]Πάνω στα θυσιαστήρια των ιερών τόπων θυσίασε τους ίδιους τους ιερείς, που ιερουργούσαν εκεί, και έκαψε κόκαλα ανθρώπων πάνω σ’ αυτά.

Το πρώτο ομαδικό Πάσχα στην Ιερουσαλήμ
(Β΄ Χρ 35,1.18-19)

Έπειτα ο Ιωσίας γύρισε στην Ιερουσαλήμ,

[21] Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

[22] Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

[23] Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

A piedade de Josias

[24] Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

[25] Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda a sua alma, e de todas as suas forças, segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

[26] Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as provocações com que Manassés o tinha irritado.

[21]κι έβγαλε διαταγή για όλο το λαό: «Γιορτάστε το Πάσχα», τους έλεγε, «για να τιμήσετε τον Κύριο, το Θεό σας, όπως είναι γραμμένο στο βιβλίο αυτό της διαθήκης».

[22]Πραγματικά, τέτοιο Πάσχα είχε να γιορταστεί από την εποχή που κυβερνούσαν τον Ισραήλ οι Κριτές· δεν το είχαν γιορτάσει έτσι ούτε την περίοδο των προηγούμενων βασιλιάδων του Ισραήλ και του Ιούδα.

[23]Μόνο το δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του Ιωσία γιορτάστηκε τέτοιο Πάσχα για τον Κύριο στην Ιερουσαλήμ.

Η μεγάλη οργή του Κυρίου εναντίον του Ιούδα

[24]Ο Ιωσίας εξαφάνισε επίσης από την Ιερουσαλήμ κι απ’ όλη τη χώρα του Ιούδα τους νεκρομάντεις και τους μάγους, τα ξόανα, τα είδωλα και όλα τα άλλα αντικείμενα που χρησίμευαν για τις λατρείες. Έτσι εκτέλεσε τους νόμους, τους γραμμένους στο βιβλίο που είχε βρει ο αρχιερέας Χελκίας στο ναό του Κυρίου.

[25]Πριν από τον Ιωσία, δεν υπήρξε βασιλιάς σαν κι αυτόν, που να στράφηκε στον Κύριο με όλη την καρδιά του, την ψυχή του και τη δύναμή του, όπως το πρόσταζε ο νόμος του Μωυσή· ούτε αργότερα παρουσιάστηκε άλλος βασιλιάς σαν κι αυτόν.

[26]Παρ’ όλα αυτά, ο Ιωσίας δεν μπόρεσε να κατευνάσει τη μεγάλη οργή του Κυρίου, που είχε ανάψει ενάντια στο λαό του Ιούδα, λόγω της συμπεριφοράς του βασιλιά Μανασσή.

[27] Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

[27]Έτσι ο Κύριος είπε: «Δε θέλω να ξαναδώ μπροστά μου τον Ιούδα, όπως δε θέλω να ξαναδώ και τον Ισραήλ! Θα διώξω μακριά μου την πόλη που κάποτε διάλεξα, την Ιερουσαλήμ, και το ναό, όπου υποσχέθηκα να λατρεύεται εκεί το όνομά μου».

A morte de Josias
2 Crônicas 35.20-27

Θάνατος του Ιωσία και ο διάδοχός του
(Β΄ Χρ 35,20–36,1)

[28] Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[28]Όλη η υπόλοιπη ιστορία του Ιωσία και η δράση του είναι καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

[29] Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

[29]Στις μέρες του, ο Φαραώ Νεχώ της Αιγύπτου ήρθε με το στρατό του να υποστηρίξει το βασιλιά της Ασσυρίας, στον ποταμό Ευφράτη. Ο βασιλιάς Ιωσίας πήγε να αντιμετωπίσει τους Αιγυπτίους στη Μεγιδδώ, αλλά σκοτώθηκε στη μάχη.

[30] De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

[30]Οι αξιωματούχοι του έβαλαν το πτώμα του σε μια άμαξα και τον μετέφεραν στην Ιερουσαλήμ όπου και τον έθαψαν στον τάφο του. Ο λαός πήρε τον Ιωάχαζ, γιο του Ιωσία, και τον έχρισε βασιλιά στη θέση του πατέρα του.

O reinado e deposição de Joacaz
2 Crônicas 36.1-4

Η βασιλεία του Ιωάχαζ στον Ιούδα και η εκθρόνισή του
(Β΄ Χρ 36,2-8)

[31] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[31]Ο Ιωάχαζ ήταν είκοσι τριών ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε μόνο τρεις μήνες στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Χαμουτάλ και ήταν κόρη του Ιερεμία, από τη Λιβνά.

[32] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

[32]Ο Ιωάχαζ έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως ακριβώς και οι πρόγονοί του.

[33] Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[34] Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

[35] Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto sobre a terra, para dar esse dinheiro segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

O reinado de Jeoaquim
2 Crônicas 36.5-8

[36] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

[33-34]Ο Φαραώ Νεχώ τον φυλάκισε στη Ριβλά, στη χώρα της Χαμάθ, για να μη βασιλέψει αυτός στην Ιερουσαλήμ. Βασιλιά στη θέση του πατέρα του έκανε τον Ελιακίμ, γιο του Ιωσία, και τον μετονόμασε σε Ιωακίμ. Η χώρα υποχρεώθηκε να πληρώσει στο Φαραώ εκατό τάλαντα ασήμι και ένα τάλαντο χρυσάφι.

[35]Ο Ιωακίμ, προκειμένου να εκπληρώσει την αξίωση του Φαραώ Νεχώ για ασήμι και χρυσάφι, αναγκάστηκε να επιβάλει φορολογία στη χώρα. Πήρε χρήματα από το λαό της χώρας, απ' τον καθένα ανάλογα με την οικονομική του κατάσταση, και τα έδωσε στο Φαραώ.

[36]Ο Ιωακίμ ήταν είκοσι πέντε ετών όταν διορίστηκε βασιλιάς, και βασίλεψε έντεκα χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Ζεβιδδά και ήταν κόρη του Πεδαΐα, από τη Ρουμά.

[37]Ο Ιωακίμ έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως ακριβώς και οι πρόγονοί του.

2 Reis 24

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 24

[1]Στη διάρκεια της βασιλείας του Ιωακίμ ο Ναβουχοδονόσορ, βασιλιάς της Βαβυλώνας, κατέκτησε τη χώρα του Ιούδα και ο Ιωακίμ έγινε υποτελής του για τρία χρόνια· έπειτα επαναστάτησε εναντίον του.

[2] Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

[2]Ο Κύριος όμως έστειλε κατά του Ιωακίμ επιδρομείς Βαβυλώνιους, Συρίους, Μωαβίτες και Αμμωνίτες· τους έστειλε εναντίον του Ιούδα για να τον καταστρέψουν, σύμφωνα με το λόγο του, που τον είχαν προαναγγείλει οι δούλοι του, οι προφήτες.

[3] Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

[3]Πραγματικά, αυτά έγιναν μόνο με εντολή του Κυρίου ο οποίος ήθελε να εξαφανίσει το λαό του Ιούδα από μπροστά του, για τις αμαρτίες του βασιλιά Μανασσή,

[4] como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

[4]ιδιαίτερα για τις αθρόες σφαγές αθώων ανθρώπων που είχε κάνει. Η Ιερουσαλήμ είχε πνιγεί τότε στο έγκλημα, έτσι που ο Κύριος δεν θέλησε να συγχωρήσει το Μανασσή.

[5] Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[5]Όλη η υπόλοιπη ιστορία του Ιωακίμ και η δράση του, είναι καταχωρισμένα στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα.

[6] Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[6]Όταν πέθανε ο Ιωακίμ, τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο γιος του ο Ιωαχίν.

[7] O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

[7]Ο βασιλιάς της Αιγύπτου δεν ξαναβγήκε από τη χώρα του για επιδρομή, γιατί ο βασιλιάς της Βαβυλώνας είχε καταλάβει όλες τις χώρες που υπάγονταν στην αιγυπτιακή κυριαρχία, από τα βόρεια σύνορα της Αιγύπτου ως τον ποταμό Ευφράτη.

O reinado de Joaquim

2 Crônicas 36.9

Ο Ιωαχίν και οι πρόκριτοι οδηγούνται αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα

(Β΄ Χρ 36,9-10. 17-21· Ιερ 38,8-10· 52,12-30)

[8] Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

[8]Ο Ιωαχίν ήταν δεκαοχτώ ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ τρεις μήνες. Η μητέρα του ονομαζόταν Νεχουστά και ήταν κόρη του Ελναθάν, από την Ιερουσαλήμ.

[9] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

[9]Ο Ιωαχίν έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως ακριβώς και ο πατέρας του.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

[10] Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

[10]Εκείνη την εποχή ο βαβυλωνιακός στρατός υπό τις διαταγές των αξιωματικών του βασιλιά Ναβουχοδονόσορ, ήρθαν και πολιόρκησαν την Ιερουσαλήμ.

[11] Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

[11]Κατά τη διάρκεια της πολιορκίας ήρθε κι ο ίδιος ο Ναβουχοδονόσορ στην πόλη.

[12] Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

[12]Τότε ο βασιλιάς του Ιούδα Ιωαχίν παραδόθηκε στο βασιλιά της Βαβυλώνας, ο οποίος και τον αιχμαλώτισε. Μαζί του παραδόθηκαν η μητέρα του, οι αξιωματούχοι του, οι άρχοντές του και οι πρίγκιπές του. Αυτό συνέβη κατά το όγδοο έτος της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορ.

[13] Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

[13]Κι όπως ακριβώς το είχε προαναγγείλει ο Κύριος, ο Ναβουχοδονόσορ άρπαξε όλους τους θησαυρούς του ναού του Κυρίου και των βασιλικών ανακτόρων και κομμάτιασε όλα τα χρυσά σκεύη που είχε κατασκευάσει ο βασιλιάς Σολομών για τη λατρεία στο ναό.

[14] Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes, todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

[14]Οδήγησε στην αιχμαλωσία όλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, τους άρχοντες, τους ξακουστούς πολεμιστές, δέκα χιλιάδες αιχμαλώτους, και όλους τους τεχνίτες ξυλουργούς και σιδηρουργούς· κανείς δεν απέμεινε από το λαό της χώρας παρά μόνο η φτωχότερη τάξη.

[15] Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste,

[15]Ο Ναβουχοδονόσορ έφερε αιχμαλώτους από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα, το

seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

βασιλιά Ιωαχίν, τη μητέρα του, τις γυναίκες του, τους αξιωματούχους του και τους προκρίτους της χώρας.

16 Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

16Επίσης συνέλαβε όλους τους πολεμιστές, που ήταν εφτά χιλιάδες και τους τεχνίτες ξυλουργούς και σιδηρουργούς, χίλιους άντρες όλους δυνατούς και ικανούς για πόλεμο, και τους μετέφερε αιχμαλώτους στη Βαβυλώνα.

17 O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

17Βασιλιά στη θέση του Ιωαχίν έκανε το Ματτανία, θείο του Ιωαχίν, και άλλαξε το όνομά του σε Σεδεκία.

O reinado de Zedequias
2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

Η βασιλεία του Σεδεκία
(Β΄ Χρ 36,11-16· Ιερ 52,1-3)

18 Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

18Ο Σεδεκίας ήταν είκοσι ενός ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε έντεκα χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Χαμουτάλ και ήταν κόρη του Ιερεμία, από τη Λιβνά.

19 Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

19Ο Σεδεκίας έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως ακριβώς και ο Ιωαχίν.

A queda de Jerusalém
Jeremias 39.1-7; 52.3-11

20 Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

20Αυτό εξόργισε τον Κύριο ενάντια στην Ιερουσαλήμ και στον Ιούδα τόσο, που τους έδιωξε από μπροστά του.

Η πτώση της Ιερουσαλήμ
(Β΄ Χρ 36,17-21· Ιερ 39,1-10· 52,4-27)

Ο Σεδεκίας επαναστάτησε εναντίον του Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας.

2 Reis 25

Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (ή ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ΄) 25

1 Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês,

1Έτσι, τη δέκατη μέρα του δέκατου μήνα, του ένατου έτους της βασιλείας του

Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

Σεδεκία, ο Ναβουχοδονόσορ ήρθε με όλο το στρατό του στην Ιερουσαλήμ· στρατοπέδευσε απέναντί της, και κατασκεύασε πολιορκητικό τείχος γύρω από την πόλη.

2 A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

2Η πολιορκία κράτησε ως το ενδέκατο έτος της βασιλείας του Σεδεκία,

3 Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

3οπότε έπεσε πολύ μεγάλη πείνα στην πόλη· δεν υπήρχε καθόλου τροφή για τους κατοίκους της. Τότε, την ένατη μέρα του τέταρτου μήνα,

4 então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,

4οι Βαβυλώνιοι έκαναν ένα άνοιγμα στο τείχος της πόλης. Τη νύχτα, ο βασιλιάς και οι πολεμιστές του Ιούδα βγήκαν από το διάδρομο που ένωνε τα δύο τείχη, πέρασαν κοντά από το βασιλικό κήπο και πήραν το δρόμο προς την κοιλάδα του Ιορδάνη, παρ' όλο που οι Βαβυλώνιοι είχαν περικυκλώσει την πόλη.

5 porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

5Αλλά ο βαβυλωνιακός στρατός καταδίωξε το βασιλιά και τον πρόφτασε στις πεδιάδες της Ιεριχώ· τότε όλοι οι στρατιώτες του τον εγκατέλειψαν και διασκορπίστηκαν.

6 Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.

6Οι Βαβυλώνιοι συνέλαβαν το Σεδεκία και τον έφεραν στο βασιλιά της Βαβυλώνας στη Ριβλά, κι εκείνος έβγαλε καταδικαστική απόφαση εναντίον του.

7 Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

7Έσφαξε τους γιους του μπροστά στα μάτια του· μετά τον τύφλωσαν, τον έδεσαν με αλυσίδες και τον πήραν στη Βαβυλώνα.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

[8] No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[9] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[10] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

[11] O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[12] Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[13] Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

[14] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[15] Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[8]Την έβδομη μέρα του πέμπτου μήνα, το δέκατο ένατο έτος της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας, ήρθε στην Ιερουσαλήμ ο Νεβουζαραδάν, αρχηγός της σωματοφυλακής του.

[9]Αυτός έβαλε φωτιά στο ναό του Κυρίου, στα ανάκτορα και σ’ όλα τα σπίτια της Ιερουσαλήμ, ιδιαίτερα στα αρχοντικά της πόλης.

[10]Τα βαβυλωνιακά στρατεύματα που τον ακολουθούσαν γκρέμισαν τα τείχη της Ιερουσαλήμ.

[11]Και έσυρε ο Νεβουζαραδάν στην αιχμαλωσία το υπόλοιπο του λαού, που είχε απομείνει στην πόλη, όλους όσοι είχαν αυτομολήσει προς το βασιλιά της Βαβυλώνας.

[12]Αλλά μερικούς από τους φτωχότερους της χώρας τούς άφησε πίσω για να καλλιεργούν τα αμπέλια και τα χωράφια.

[13]Οι Βαβυλώνιοι έσπασαν τους χάλκινους στύλους του ναού του Κυρίου, τις βάσεις και τη χάλκινη λεκάνη, και μετέφεραν τον χαλκό τους στη Βαβυλώνα.

[14]Επίσης πήραν τους λέβητες, τα φτυάρια, τα λυχνοψάλιδα, τα θυμιατήρια και όλα τα χάλκινα σκεύη που χρησίμευαν για τη λατρεία στο ναό.

[15]Επίσης πήραν τις σχάρες και τις λεκάνες και γενικά ό, τι ήταν χρυσό ή ασημένιο – το πήραν για το χρυσάφι και το ασήμι.

[16] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[17] A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[16]Ήταν αδύνατο να ζυγιστεί ο χαλκός όλων αυτών των αντικειμένων, δηλαδή των δύο στύλων, της χάλκινης λεκάνης και των βάσεων, που τα είχε κατασκευάσει ο Σολομώντας για το ναό του Κυρίου.

[17]Το ύψος του κάθε στύλου ήταν δεκαοχτώ πήχεις και στην κορυφή του υπήρχε ένα χάλκινο κιονόκρανο. Το ύψος του κιονόκρανου ήταν τρεις πήχεις και ήταν διακοσμημένο με δικτυωτό και ρόδια ολόγυρα, όλα από χαλκό. Οι δύο στύλοι και τα δικτυωτά ήταν πανομοιότυπα.

[18]Ο αρχηγός της σωματοφυλακής συνέλαβε τον αρχιερέα Σεραΐα, το δεύτερο στην ιεραρχία ιερέα Σοφονία, και τους τρεις φρουρούς της πύλης του ναού.

[19]Επίσης από την πόλη συνέλαβε έναν αξιωματούχο επικεφαλής των πολεμιστών και πέντε άντρες από τους προσωπικούς συμβούλους του βασιλιά, που βρίσκονταν στην Ιερουσαλήμ, το γραμματέα του αρχιστράτηγου, που ήταν υπεύθυνος για τη στρατολόγηση των αντρών, καθώς κι εξήντα άντρες από τους κατοίκους της πόλης.

[20]Ο Νεβουζαραδάν τους έφερε στον βασιλιά της Βαβυλώνας, στη Ριβλά.

[21]Κι εκείνος έδωσε διαταγή και τους σκότωσαν εκεί στη Ριβλά, στη χώρα της Χαμάθ. Έτσι, ο λαός του Ιούδα οδηγήθηκε στην αιχμαλωσία, μακριά από τη χώρα του.

Όσοι απέμειναν φεύγουν στην Αίγυπτο

(Ιερ 40,7-9· 41,1-3· 43,5-7)

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

[22]Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ άφησε στη χώρα του Ιούδα ένα μέρος του πληθυσμού. Σ' αυτούς διόρισε κυβερνήτη το Γεδαλία, γιο του Αχικάμ και εγγονό του Σαφάν.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[23]Όταν οι αρχηγοί των στρατευμάτων που είχαν διαφύγει την αιχμαλωσία άκουσαν ότι ο βασιλιάς της Βαβυλώνας διόρισε κυβερνήτη το Γεδαλία, ήρθαν σ' αυτόν μαζί με τους άντρες τους, στη Μισπά. Ήταν ο Ισμαήλ, γιος του Νεθανία, ο Ιωχανάν, γιος του Καρεάχ, ο Σεραΐας, γιος του Τανχουμέθ του Νετωφαθίτη και ο Ιααζανίας, γιος κάποιου Μααχαθίτη.

[24] Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[24]Ο Γεδαλίας ορκίστηκε μπροστά τους και μπροστά στους άντρες τους και τους είπε: «Μη φοβάστε από τους αξιωματούχους των Βαβυλωνίων· εγκατασταθείτε στη χώρα και υποταχθείτε στο βασιλιά της Βαβυλώνας κι αυτό θα σας βγει σε καλό».

[25] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

[25]Αλλά τον έβδομο μήνα ήρθε ο Ισμαήλ, γιος του Νεθανία κι εγγονός του Ελισαμά, που καταγόνταν από τη βασιλική οικογένεια, μαζί με δέκα άντρες, και θανάτωσαν το Γεδαλία, καθώς και τους άντρες του Ιούδα και τους Βαβυλώνιους που ήταν στο σπίτι του στη Μισπά.

[26] Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

[26]Τότε όλος ο λαός, μικροί και μεγάλοι, και οι αρχηγοί των στρατευμάτων, ξεσηκώθηκαν κι έφυγαν για την Αίγυπτο, γιατί φοβόντουσαν τους Βαβυλώνιους.

Libertado e honrado o rei Joaquim

Jeremias 52.31-34

Ο Ιωαχίν απελευθερώνεται και τιμάται στην Βαβυλώνα

(Ιερ 52,31-34)

[27] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete

[27]Τριάντα εφτά χρόνια από την αιχμαλωσία του Ιωαχίν, βασιλιά του

do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

[28] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

[29] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

[30] E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

Ιούδα, έγινε βασιλιάς της Βαβυλώνας ο Ευΐλ-Μερωδάχ. Και τον ίδιο χρόνο, την εικοστή έβδομη μέρα του δωδέκατου μήνα, έδωσε αμνηστία στον Ιωαχίν και τον έβγαλε από τη φυλακή.

[28]Του φέρθηκε με ευμένεια και τον τίμησε περισσότερο από τους άλλους βασιλιάδες που ήταν μαζί του αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα.

[29]Έτσι, του επιτράπηκε να βγάλει τα ρούχα της φυλακής και να συντρώγει με το βασιλιά το υπόλοιπο της ζωής του.

[30]Επίσης, όσο ζούσε, του παρέχονταν κάθε μέρα από το βασιλιά της Βαβυλώνας όλα τα απαραίτητα για τη συντήρησή του.

O primeiro livro das Crônicas	Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄)

1 Crônicas 1

Descendentes de Adão
Gênesis 5.1-32

[1] Adão, Sete, Enos,

[2] Cainã, Maalalel, Jarede,

[3] Enoque, Metusalém, Lameque,

[4] Noé, Sem, Cam e Jafé.

Descendentes dos filhos de Noé
Gênesis 10.1-32

[5] Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[6] Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.

[7] Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.

[8] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

[9] Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

[10] Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.

[11] Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

[12] a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 1

Από τον Αδάμ στον Αβραάμ
(Γεν 5,1-32· 10,2-29· 11,10-26)

[1]Η γενεαλογική γραμμή από τον Αδάμ ως το Νώε είναι η ακόλουθη: Αδάμ, Σηθ, Ενώς,

[2]Καινάν, Μααλαλεήλ, Ιάρεδ,

[3]Ενώχ, Μαθουσάλας, Λάμεχ

[4]και Νώε. Ο Νώε είχε τρεις γιους: το Σημ, το Χαμ και τον Ιάφεθ.

[5]Γιοι του Ιάφεθ ήταν οι Γόμερ, Μαγώγ, Μαδαΐ, Ιαυάν, Τουβάλ, Μεσέχ και Θειράς –γενάρχες των αντίστοιχων λαών.

[6]Από το Γόμερ προήλθαν οι λαοί: Ασχενάζ, Ριφάθ και Θωγαρμά.

[7]Από τον Ιαυάν προήλθαν οι λαοί: Ελισά και Θαρσείς, οι Κίτιοι και οι Ρόδιοι.

[8]Γιοι του Χαμ ήταν οι Χους, Μισραΐμ, Φουτ και Χαναάν –γενάρχες των αντίστοιχων λαών.

[9]Από τον Χους προήλθαν οι λαοί: Σεβά, Ευιλά, Σαβτά, Ραγμά και Σαβτεχά· από το Ραγμά οι λαοί Σαβά και Δεδάν.

[10]Ο Χους είχε γιο τον Νεμρώδ, που ήταν ο πρώτος ισχυρός κατακτητής πάνω στη γη.

[11]Ο Μισραΐμ είχε απογόνους τους Λουδίμ, τους Ανανίμ, τους Λεεβίμ, τους Ναφτουχίμ,

[12]τους Πατρουσίμ, τους Κασλουχίμ και τους Καφθωρίμ, από τους οποίους προήλθαν οι Φιλισταίοι.

[13] Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,

[14] aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

[15] aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

[16] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,

[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

Descendentes de Sem

Gênesis 11.10-32

[24] Sem, Arfaxade, Selá,

[25] Héber, Pelegue, Reú,

[26] Serugue, Naor, Tera

[27] e Abrão, que é Abraão.

Descendentes de Ismael

Gênesis 25.12-18

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.

[13]Ο Χαναάν απέκτησε το Σιδώνα, που ήταν ο πρωτότοκος, και το Χετταίο – γενάρχες των αντίστοιχων λαών.

[14]Επίσης, από τον Χαναάν προήλθαν οι Ιεβουσαίοι, οι Αμορραίοι, οι Γεργεσαίοι,

[15]οι Ευαίοι, οι Αρουκαίοι, οι Ασενναίοι,

[16]οι Αραδαίοι, οι Σαμαραίοι και οι Αμαθαίοι.

[17]Γιοι του Σημ ήταν οι Ελάμ, Ασσούρ, Αρφαξάδ, Λουδ, Αράμ, Ουτς, Ουλ, Γεθέρ και Μεσέχ –γενάρχες των αντίστοιχων λαών.

[18]Ο Αρφαξάδ είχε γιο το Σαλάχ και ο Σαλάχ τον Έβερ.

[19]Ο Έβερ είχε δύο γιους: ο ένας ονομαζόταν Πελέγ (Διαίρεση, Διαχωρισμός), γιατί στις ημέρες του μοιράστηκε η γη· ο άλλος ονομαζόταν Ιεκτάν.

[20]Απόγονοι του Ιεκτάν ήταν οι Αλμωδάδ, Σαλέφ, Ασειρμαβέθ, Ιαράχ,

[21]Αδωράμ, Ουζάλ, Δικλά,

[22]Οβάλ, Αβιμαήλ, Σαβά,

[23]Οφείρ, Ευειλά και Ιωβάβ.

[24]Η γενεαλογική γραμμή από το Σημ ως τον Άβραμ είναι η ακόλουθη: Αρφαξάδ, Σαλάχ,

[25]Έβερ, Πελέγ, Ρεού,

[26]Σερούγ, Ναχώρ, Θάρα και

[27]Άβραμ, δηλαδή ο Αβραάμ.

Οι απόγονοι του Αβραάμ

(Γεν 25,1-4.12-16· 36,4-28)

[28]Γιοι του Αβραάμ ήταν ο Ισαάκ και ο Ισμαήλ.

[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,

[29]Οι γενεαλογίες τους είναι οι εξής: Πρωτότοκος γιος του Ισμαήλ ήταν ο Νεβαϊώθ· έπειτα γεννήθηκαν οι Κηδάρ, Αδβεήλ, Μιβσάμ,

[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

[30]Μισμά, Δουμά, Μασά, Χαδάδ, Θαιμάν,

[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

[31]Ιετούρ, Ναφίς και Κεδμά. Αυτοί είναι οι απόγονοι του Ισμαήλ.

Descendentes de Abraão e Quetura

Gênesis 25.1-4

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

[32]Η Χεττούρα, παλλακίδα του Αβραάμ, τού γέννησε τους: Ζιμράν, Ιοξάν, Μαδά, Μαδιάν, Ισβάκ και Σονάχ. Γιοι του Ιοξάν ήταν ο Σαβά και ο Δεδάν.

[33] Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

[33]Γιοι του Μαδιάν ήταν οι Γαιφά, Εφέρ, Χανώχ, Αβειδά και Ελδαγά· όλοι αυτοί ήταν γιοι (και εγγονοί) της Χεττούρας.

[34] Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

[34]Ο Αβραάμ είχε γιο τον Ισαάκ, και γιοι του Ισαάκ ήταν ο Ησαύ και ο Ισραήλ (ή Ιακώβ).

Descendentes de Esaú

Gênesis 36.1-19

[35] Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

[35]Γιοι του Ησαύ ήταν οι Ελιφάζ, Ρεγουήλ, Ιεούς, Ιεγλάμ και Κορέ.

[36] Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

[36]Γιοι του Ελιφάζ ήταν οι Θαιμάν, Ωμάρ, Σεφώ, Γαετάμ, Κενάζ, Τιμνά και Αμαλήκ.

[37] Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

[37]Γιοι του Ρεγουήλ ήταν οι Ναχάθ, Ζεράχ, Σαμμά και Μιζζά.

Descendentes de Seir

Gênesis 36.20-30

[38] Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

[38]Γιοι του Σηείρ ήταν οι Λωτάν, Σωβάλ, Σιβεγών, Ανά, Δισών, Εσέρ και Δισάν.

[39] Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

[39]Γιοι του Λωτάν ήταν, ο Χορρί και ο Ομάμ και αδερφή του Λωτάν ήταν η Τιμνά.

[40] Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

[40]Γιοι του Σωβάλ ήταν οι Αλβάν, Μαναχάθ, Αιβάλ, Σεφώ και Ωνάμ· γιοι του Σιβεγών ήταν ο Αϊά και ο Ανά.

[41] O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

[42] Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

[41]Γιος του Ανά ήταν ο Δισών. Γιοι του Δισών, γιου του Σηείρ, ήταν οι Χαμράν, Εσβάν, Ιθράν και Χεράν.

[42]Γιοι του Αισέρ ήταν οι Βηλάν, Ζααβάν και Ιακάν. Γιοι του Δισάν ήταν ο Ουτς και ο Αράν.

Reis e príncipes de Edom
Gênesis 36.31-43

[43] São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

[44] Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

[45] Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.

[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[47] Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.

[48] Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[49] Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[50] Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[51] Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[52] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

Οι βασιλιάδες της Εδώμ
(Γεν 36,31-43)

[43-50]Πριν υπάρξει βασιλιάς στον Ισραήλ, βασίλεψαν στην Εδώμ κατά σειρά οι επόμενοι βασιλιάδες: Ο Βελά, γιος του Βεήρ, από την πόλη Διναβά· ο Ιωνάβ, γιος του Ζεράχ, από τη Βοσρά· ο Χουσάμ από την περιοχή της φυλής Θαιμάν· ο Αδάδ, γιος του Βεδάδ, από την πόλη Αβάθ – αυτός νίκησε τους Μαδιανίτες σε μάχη στην πεδιάδα Μωάβ. Ο Σαμλά από τη Μαρσεκά· ο Σαούλ από την παραποτάμια πόλη Ρεχωβώθ· ο Βάαλ-Χανάν, γιος του Αχβώρ· ο Αδάδ στην πόλη Παού –γυναίκα του ήταν η Μεεταβεήλ, κόρη του Ματράδ και εγγονή του Με-Ζαάβ.

[51]Όταν πέθανε ο Αδάδ, ηγεμόνες της Εδώμ έγιναν οι Τιμνά, Αλβά, Ιεθέθ,

[52]Οχολιβαμά, Ηλάς, Πινών,

[53] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,
[54] o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

[53]Κενάζ, Θαιμάν, Μιβσάρ,
[54]Μαγεδιήλ και Ιράμ.

1 Crônicas 2

Descendentes de Jacó
Gênesis 35.23-26

[1] São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,
[2] Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

Descendentes de Judá

[3] Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia. Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.
[4] Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.
[5] Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.
[6] Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.
[7] Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.
[8] O filho de Etã: Azarias.
[9] Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 2

Οι γιοι του Ισραήλ (Ιακώβ)
(Γεν 35,23-26)

[1]Γιοι του Ισραήλ (ή Ιακώβ) είναι οι εξής: Ρουβήν, Συμεών, Λευί, Ιούδας, Ισσάχαρ, Ζαβουλών,
[2]Δαν, Ιωσήφ, Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γαδ και Ασήρ.

Οι απόγονοι του Ιούδα
(Γεν 38,3-7.27-30)

[3]Γιοι του Ιούδα ήταν ο Ηρ –πρωτότοκος– ο Αυνάν και ο Σηλά. Οι τρεις αυτοί γεννήθηκαν από την κόρη τού Σουά, τη Χαναναία. Ο Ηρ, όμως, δυσαρέστησε τόσο πολύ τον Κύριο, που ο Κύριος τον θανάτωσε.
[4]Επίσης η Θάμαρ, η νύφη του Ιούδα, τού γέννησε το Φαρές και το Ζεράχ. Έτσι, συνολικά οι γιοι του Ιούδα ήταν πέντε.
[5]Γιοι του Φαρές ήταν ο Χεσρών και ο Χαμούλ.
[6]Οι γιοι του Ζεράχ ήταν πέντε: Ζιμρί, Εθάν, Αιμάν, Χαλκόλ και Δαρά.
[7]Γιος του Καρμί ήταν ο Αχάν, ο ταραχοποιός, ο οποίος έγινε αιτία συμφοράς στους Ισραηλίτες, γιατί κατακράτησε το λάφυρο που ήταν αφιερωμένο στο Θεό.
[8]Γιος του Εθάν ήταν ο Αζαρίας.
[9]Γιοι του Χεσρών ήταν οι Ιερουχμεήλ, Αράμ και Χελουβαΐ.

Οι απόγονοι του Αράμ

(Ρουθ 4,19-22)

10 Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;

10Ο Αράμ είχε γιο τον Αμιναδάβ κι ο Αμιναδάβ το Ναχσών, αρχηγό της φυλής Ιούδα.

11 Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;

11Ο Ναχσών είχε γιο το Σαλμά κι ο Σαλμά το Βοόζ.

12 Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;

12Ο Βοόζ είχε γιο τον Ωβήδ κι ο Ωβήδ τον Ιεσσαί.

13 Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,

13Ο Ιεσσαί είχε εφτά γιους: τον Ελιάβ –πρωτότοκο– και μετά κατά σειρά τούς: Αβιναδάβ, Σιμά,

14 a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,

14Ναθαναήλ, Ραδδαΐ,

15 a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.

15Οσέμ και Δαβίδ.

16 As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.

16Αδερφές τους ήταν η Σερουΐα και η Αβιγαία. Γιοι της Σερουΐας ήταν τρεις: ο Αβισάι, ο Ιωάβ και ο Ασαήλ.

17 Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

17Η Αβιγαία γέννησε τον Αμασά· πατέρας του ήταν ο Ιεθέρ, ο Ισμαηλίτης.

Οι απόγονοι του Χάλεβ

18 Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.

18Ο Χάλεβ, γιος του Χεσρών, είχε κόρη την Ιεριώθ, από την πρώτη του γυναίκα, την Αζουβά· γιοι της ήταν οι Ιεσέρ, Σωβάβ και Αρδών.

19 Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.

19Όταν πέθανε η Αζουβά, ο Χάλεβ πήρε γυναίκα του την Εφράθ, η οποία του γέννησε τον Χουρ.

20 Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

20Ο Χουρ απέκτησε τον Ουρί και ο Ουρί το Βεσαλεήλ.

21 Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.

21Αργότερα ο Χεσρών, σε ηλικία εξήντα ετών, πήρε γυναίκα του την κόρη τού Μαχίρ, πατέρα του Γαλαάδ, κι απέκτησε μαζί της τον Σεγούβ.

22 Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

22Ο Σεγούβ απέκτησε τον Ιαείρ –αυτός πήρε στην κατοχή του είκοσι τρεις κωμοπόλεις στη Γαλαάδ.

23 Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

23Αλλά οι βασιλιάδες των Γεσουριτών και των Αραμαίων κατέλαβαν τις κωμοπόλεις του Ιαείρ, καθώς και την πόλη Κενάθ με τα γύρω χωριά της. Όλες αυτές οι κωμοπόλεις του Ιαείρ με την Κενάθ και τα χωριά της αποτελούσαν εξήντα οικισμούς και ανήκαν στους απογόνους του Μαχίρ, πατέρα του Γαλαάδ.

24 Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

24Μετά το θάνατο του Χερσών, του οποίου η γυναίκα ονομαζόταν Αβιά, ο Χάλεβ συνευρέθηκε με την Εφραθά και απέκτησε τον Ασχώρ, ιδρυτή της πόλης Τεκωά.

Οι απόγονοι του Ιεραχμεήλ

25 Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.

25Γιοι του Ιεραχμεήλ, πρωτότοκου του Χεσρών, ήταν οι Ραμ –πρωτότοκος– Βουνά, Ορέμ, Οσέμ και Αχιά.

26 Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

26Ο Ιεραχμεήλ είχε και άλλη γυναίκα, που ονομαζόταν Αταρά και ήταν μητέρα του Ωνάμ.

27 Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.

27Γιοι του Ραμ, πρωτότοκου του Ιεραχμεήλ, ήταν οι Μαά, Ιαμείν και Εκέρ.

28 Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.

28Γιοι του Ωνάμ ήταν οι Σαμαΐ και Ιαδαέ, και γιοι του Σαμαΐ οι Ναδάβ και Αβισούρ.

29 A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.

29Το όνομα της γυναίκας του Αβισούρ ήταν Αβιχαΐλ· αυτή του γέννησε τον Αχβάν και το Μωλέδ.

30 Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

30Γιοι του Ναδάβ ήταν οι Σελέδ και Απαΐμ· ο Σελέδ, όμως, πέθανε χωρίς ν' αφήσει γιους.

31 O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.

31Γιος του Απαΐμ ήταν ο Ισεΐ, γιος του Ισεΐ ο Σεσάν και του Σεσάν ο Αχλαΐ.

32 Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.

32Γιοι του Ιαδαέ, αδερφού του Σαμαΐ, ήταν οι Ιεθέρ και Ιωνάθαν· ο Ιεθέρ, όμως, πέθανε χωρίς ν' αφήσει γιους.

33 Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.

34 Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.

35 Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.

36 Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.

37 Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.

38 Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.

39 Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.

40 Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.

41 Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.

42 O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.

43 Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.

44 Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.

45 O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.

46 Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.

47 Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.

33 Γιοι του Ιωνάθαν ήταν οι Παλέθ και Ζαζά. Όλοι αυτοί ήταν απόγονοι του Ιεραχμεήλ.

34 Ο Σεσάν δεν είχε γιους· μόνο κόρες. Είχε κι ένα δούλο Αιγύπτιο, που ονομαζόταν Ιαρχά.

35 Σ' αυτόν έδωσε μία κόρη του για γυναίκα, κι εκείνη του γέννησε τον Αταΐ.

36 Ο Αταΐ απέκτησε το Νάθαν, και απ' αυτόν συνεχίζουν κατ' ευθείαν γραμμή οι Ζαβάδ,

37 Εφλάλ, Ωβήδ,

38 Ιηού, Αζαρίας,

39 Χαλής, Ελεασά,

40 Σισαμαΐ, Σαλλούμ,

41 Ιεκαμίας και Ελισαμά.

Άλλος κατάλογος των απογόνων του Χάλεβ

42 Απόγονοι του Χάλεβ, αδερφού του Ιεραχμεήλ, ήταν: πρωτότοκος ο Μησά, γενάρχης της Ζιφ κι ο Μαρησά, γενάρχης της Χεβρών.

43 Γιοι του Χεβρών ήταν οι Κορέ, Ταπουάχ, Ρακέμ και Σαμά.

44 Ο Σαμά απέκτησε το Ραχάμ, γενάρχη της Ιορκοάμ και ο Ρεκέμ απέκτησε το Σαμμαΐ.

45 Γιος του Σαμμαΐ ήταν ο Μαών, γενάρχης της Βαιθ-Σουρ.

46 Η Εφά, παλλακίδα του Χάλεβ, γέννησε το Χαράν, το Μωσά και το Γαζέζ. Ο Χαράν απέκτησε γιο που λεγόταν επίσης Γαζέζ.

47 Γιοι του Ιαδδαΐ ήταν οι Ρεγέμ, Ιωθάμ, Γησάμ, Φελέτ, Γαιφά και Σανάφ.

48 De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;

49 Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.

50 Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,

51 Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.

52 Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.

53 As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.

54 Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.

55 As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi

2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

1 Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito,

48Η Μααχά, άλλη παλλακίδα του Χάλεβ, γέννησε το Σεβέρ και τον Τιρχανά.

49Επίσης γέννησε το Σαάφ, γενάρχη της φυλής του Μαδμαννά και το Σιβά, γενάρχη της φυλής του Μαχβενά και του Γιβεά. Κόρη του Χάλεβ ήταν η Ασχά.

50Απόγονοι του Χάλεβ ήταν επίσης οι εξής: Ο Χουρ, πρωτότοκος γιος του Χάλεβ και της Εφραθά. Γιοι του Χουρ ήταν ο Σωβάλ, ιδρυτής της Κιριάθ-Ιαρίμ,

51ο Σαλμών, ιδρυτής της Βηθλεέμ και ο Χαρέβ, ιδρυτής της Βαιθ-Γαδέρ.

52Ο Σωβάλ ήταν γενάρχης των κατοίκων της Αροέ και των μισών Μαναχεθιτών.

53Οι φυλές που κατοικούσαν στην Κιριάθ-Ιαρίμ ήταν οι Ιεθρίτες, οι Πουθίτες, οι Σουμαθίτες και οι Μισραΐτες. Απ' αυτούς κατάγονταν οι Σαραθίτες και οι Εσταουλαίοι.

54Απόγονοι του Σαλμών ήταν οι Βηθλεεμίτες και οι Νετωφαθίτες, οι κάτοικοι της Αταρώθ-Βαιθ-Ιωάβ, το άλλο μισό της φυλής των Μαναχεθιτών, και οι Σωρίτες.

55Οι φυλές που προέρχονταν από τη Σεφέρ, και κατοικούσαν στην Ιαβής, ήταν οι Τιραθίτες, οι Σιμεαθίτες και οι Σαχαθίτες. Όλοι αυτοί ανήκαν στους Κεναίους, οι οποίοι κατάγονταν από τον Χαμμάθ, γενάρχη των Ρηχαβιτών.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 3

Οι απόγονοι του Δαβίδ

(Β΄ Σαμ 3,2-5· 5,13-16)

1Οι γιοι του Δαβίδ, που γεννήθηκαν στη Χεβρών ήταν οι εξής: Πρωτότοκος ο Αμών,

Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;

[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;

[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.

[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,

[7] Nogá, Nefegue, Jafia,

[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.

[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.

Descendentes de Salomão

[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;

[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;

[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;

[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;

[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.

γιος της Αχινοάμ της Ιζρεελίτισσας Δεύτερος ο Δανιήλ, γιος της Αβιγαίας της Καρμηλίτισσας.

[2]Τρίτος ο Αβεσσαλώμ, γιος της Μααχά κόρης του Ταλμαΐ, βασιλιά της Γεσούρ. Τέταρτος ο Αδωνίας, γιος της Χαγγείθ.

[3]Πέμπτος ο Σεφατίας, γιος της Αβιτάλ. Έκτος ο Ιθρεάμ, γιος της Αιγλά.

[4]Οι έξι αυτοί γιοι γεννήθηκαν στη Χεβρών, όπου ο Δαβίδ βασίλεψε εφτά χρόνια και έξι μήνες. Στην Ιερουσαλήμ βασίλεψε τριάντα τρία χρόνια,

[5]και απέκτησε εκεί πολλούς γιους: από τη Βαθ-Σονά, κόρη του Αμμιήλ, απέκτησε τέσσερις γιους, τους: Σιμεά, Σωβάβ, Ναθάν και Σολομώντα.

[6]Από διάφορες άλλες συζύγους απέκτησε εννέα γιους, τους: Ιβχάρ, Ελισαμά, Ελιφέλετ,

[7]Νωγά, Νεφέγ, Ιαφιά,

[8]Ελισαμά, Ελεαδά και Ελιφελέτ.

[9]Όλοι οι παραπάνω ήταν γιοι του Δαβίδ εκτός από τους γιους των παλλακίδων. Η Ταμάρ ήταν μια από τις κόρες του Δαβίδ.

[10]Απόγονοι και διάδοχοι του Σολομώντα κατ' ευθείαν γραμμή ήταν οι Ροβοάμ, Αβιά, Ασά, Ιωσαφάτ,

[11]Ιωράμ, Αχαζίας, Ιωάς,

[12]Αμασίας, Αζαρίας, Ιωθάμ,

[13]Άχαζ, Εζεκίας, Μανασσής,

[14]Αμών και Ιωσίας.

[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.

[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.

[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,

[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.

[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;

[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.

[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.

[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.

[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.

[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.

[15]Οι γιοι του Ιωσία ήταν τέσσερις, οι Ιωχανάν –πρωτότοκος– Ιωακίμ, Σεδεκίας και Σαλλούμ.

[16]Απόγονοι του Ιωακίμ ήταν ο γιος του Ιεχονίας και ο γιος του Ιεχονία, ο Σεδεκίας.

[17]Γιοι του βασιλιά Ιεχονία, ο οποίος είχε απαχθεί αιχμάλωτος στη Βαβυλώνα, ήταν οι Ασείρ, Σαλαθιήλ –πρωτότοκος–

[18]Μαλκιράμ, Πεδαΐας, Σενασσάρ, Ιεκομίας, Ωσαμά και Νεδαβίας.

[19]Γιοι του Πεδαΐα ήταν ο Ζοροβάβελ και ο Σιμεΐ. Γιοι του Ζοροβάβελ, ήταν ο Μεσουλλάμ και ο Ανανίας, και αδερφή τους η Σελωμείθ.

[20]Επίσης άλλοι πέντε, οι Χασουβά, Οέλ, Βερεχίας, Χασαδίας και Ιουσάβ-Εσέδ.

[21]Γιοι του Ανανία ήταν οι Πελατίας, Ησαΐας, Ρεφαΐας και Σεχανίας.

[22]Ο Σεχανίας είχε έξι γιους, τους: Σεμαΐα, Χαττούς, Ιγεάλ, Βαρία, Νεαρία και Σαφάτ.

[23]Γιοι του Νεαρία ήταν οι Ελιωεναΐ, Εζεκίας και Αζρικάμ, συνολικά τρεις.

[24]Γιοι του Ελιωεναΐ ήταν οι Ωδαβίας, Ελιασείβ, Πελαΐας, Ακκούβ, Ιωχανάν, Δελαΐας και Ανανί, συνολικά εφτά.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 4

Άλλος κατάλογος των απογόνων του Ιούδα

[1]Απόγονοι του Ιούδα κατ’ ευθείαν γραμμή ήταν οι Φαρές, Χεσρών, Καρμί, Ωρ και Σωβάλ.

[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.

[2]Ο Ραΐα, γιος του Σωβάλ, απέκτησε τον Ιαάθ κι ο Ιαάθ τον Αχουμαΐ και τον Λαάδ. Αυτοί είναι οι γενάρχες των φυλών των Σαραθιτών.

[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;

[3]Ιδρυτές της Αιτάμ ήταν οι Ιζρεέλ, Ισμά και Ιδβάς· είχαν και μια αδερφή που ονομαζόταν Ασελελφονί.

[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.

[4]Ο Φανουήλ ήταν ιδρυτής της πόλης Γεδώρ και ο Έζερ της πόλης Χουσά. Όλοι οι παραπάνω είναι απόγονοι του Χουρ, πρωτοτόκου του Χάλεβ και της Εφραθά, και ιδρυτή της Βηθλεέμ.

[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.

[5]Ο Ασχούρ, ιδρυτής της πόλης Τεκωά, είχε δύο γυναίκες: τη Χελά και τη Νααρά.

[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.

[6]Η Νααρά τού γέννησε τον Αχουζάμ, το Χεφέρ, τον Ταιμενά και τον Ααχασταρί.

[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.

[7]Γιοι της Ελά ήταν οι Σέρεθ, Ιεσόχαρ και Εθνάν.

[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.

[8]Ο Κως ήταν πατέρας του Ανούβ και του Σαβεβά και γενάρχης των φυλών που προήλθαν από τον Αχαρχέλ, γιο του Αρούμ.

[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.

[9]Ο Ιαβής ήταν ο πιο ένδοξος από τους αδερφούς του· η μάνα του του έδωσε αυτό το όνομα, γιατί τον είχε γεννήσει με υπερβολικούς πόνους.

[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.

[10]Ο Ιαβής προσευχήθηκε στο Θεό του Ισραήλ μ' αυτά τα λόγια: «Ευλόγησέ με πλουσιοπάροχα, δώσε μου περισσότερα χωράφια, προστάτεψέ με, και φύλαξέ με μακριά από κάθε κακό κι από κάθε συμφορά». Ο Θεός του έδωσε όλα όσα ζήτησε.

[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.

[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.

[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.

[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.

[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.

[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[11]Ο Χελούβ, αδερφός του Σουχά, απέκτησε τον Μεχείρ, πατέρα του Εσθών.

[12]Ο Εσθών απέκτησε το Βαιθ-Ραφά, τον Πασεάχ και τον Τεχιννά, ιδρυτή της πόλης Νάχας. Οι φυλές που προήλθαν απ' αυτούς κατοικούσαν στη Ρηχά.

[13]Γιοι του Κενάζ ήταν ο Οθνιήλ κι ο Σεραΐας· γιοι του Οθνιήλ ήταν ο Χαθάθ και ο Μεοναθάν.

[14]Ο Μεοναθάν απέκτησε τον Οφρά και ο Σεραΐας τον Ιωάβ, πρόγονο των κατοίκων της πεδιάδας των Τεχνιτών. Την έλεγαν έτσι, επειδή όλοι εκεί ήταν τεχνίτες.

[15]Γιοι του Χάλεβ, γιου του Ιεφοννή, ήταν οι Ιερού, Ελά και Νάαμ· γιος του Ελά ήταν ο Κενάζ.

[16]Γιοι του Ιαλλελεήλ ήταν οι Ζιφ, Ζιφά, Τιριά και Ασαρεήλ.

[17-18]Γιοι του Εζρά ήταν οι Ιεθέρ, Μερέδ, Εφέρ και Ιαλών. Ο Μερέδ είχε γυναίκα από την Αίγυπτο. Το όνομά της ήταν Βυθία, κόρη του Φαραώ. Αυτή γέννησε στο Μερέδ τη Μαριάμ, το Σαμμαΐ και τον Ισβάχ, ιδρυτή της πόλης Εστεμοά. Η άλλη γυναίκα του Μερέδ ήταν Ιουδαία και του γέννησε τον Ιέρεδ, ιδρυτή της πόλης Γεδώρ, το Χέβερ, ιδρυτή της πόλης Σοχώ και τον Ιεκουθιήλ, ιδρυτή της πόλης Ζανωά.

[19]Ο Οδία παντρεύτηκε μία από τις αδερφές του Ναχάμ. Απόγονοί του ήταν οι Γαρμίτες, ιδρυτές της Κεϊλά και οι Μααχαθίτες, που κατοικούσαν στην Εστεμοά.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[20]Γιοι του Σιμών ήταν οι Αμνών, Ριννά, Βεν-Χανάν και Θιλών. Γιοι του Ισεή ήταν οι Ζωχέθ και Βεν-Ζωχέθ.

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[21]Απόγονοι του Σηλά, γιου του Ιούδα, ήταν ο Ηρ, ιδρυτής της πόλης Ληχά, ο Λαεδδά, ιδρυτής της πόλης Μαρησά και οι φυλές που κατοικούσαν στην πόλη Ασβεά και επεξεργάζονταν το λινό.

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[22]Επίσης από τον Σηλά κατάγονταν ο Ιωκίμ και οι κάτοικοι της πόλης Χωζεβά, κι ο Ιωάς και ο Σαράφ, οι οποίοι μετανάστευσαν για λίγο στη Μωάβ και ξαναγύρισαν στη Βηθλεέμ, σύμφωνα με μια αρχαία παράδοση.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

[23]Αυτοί ήταν κεραμοποιοί και κατοικούσαν στις πόλεις Νεταΐμ και Γεδηρά· εργάζονταν εκεί στην υπηρεσία του βασιλιά.

Descendentes de Simeão

Οι απόγονοι του Συμεών

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[24]Γιοι του Συμεών ήταν οι Νεμουήλ, Ιαμείν, Ιαρίβ, Ζεράχ και Σαούλ:

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[25]Γιος του Σαούλ ήταν ο Σαλλούμ και κατ’ ευθείαν γραμμή απόγονοί του οι Μιβσάμ, Μισμά,

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[26]Χαμμούλ, Ζακούρ και Σεμεΐ.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

[27]Ο Σεμεΐ απέκτησε δεκαέξι γιους και έξι θυγατέρες· οι αδερφοί του όμως δεν είχαν πολλούς γιους και γι’ αυτό οι απόγονοι του Συμεών δεν ήταν τόσοι πολλοί, όσο οι απόγονοι του Ιούδα.

[28] Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,

[28]Εγκαταστάθηκαν στις πόλεις Βέερ-Σεβά, Μωλαδά, Χασάρ-Σουάλ,

[29] em Bila, em Ezém, em Tolade,

[29]Βιλά, Εσέμ, Θωλάδ,

[30] em Betuel, em Horma, em Ziclague,

[30]Βεθουήλ, Χωρμά, Σικλάγ,

[31] em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.	[31]Βαιθ-Μαρκαβώθ, Χασάρ-Σουσίμ, Βαιθ-Βιρί και Σααραείμ. Σ' αυτές τις πόλεις κατοικούσαν ως την εποχή του βασιλιά Δαβίδ,
[32] As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,	[32]καθώς και στα γύρω τους χωριά. Είχαν εγκατασταθεί σε πέντε ακόμα πόλεις: στην Εθέρ, στην Αείμ, στη Ριμμών, στη Θοχέν και στην Ασάν,
[33] com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.	[33]και στα γύρω τους χωριά ως τη Βάαλ. Αυτές ήταν οι τοποθεσίες όπου κατοικούσαν κι αυτοί ήταν οι γενεαλογικοί τους κατάλογοι.
[34] Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,	[34]Αρχηγοί των φυλών τους ήταν οι Μεσωβάβ, Ιαμλήχ, Ιωσά, γιος του Αμασία,
[35] Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,	[35]Ιωήλ, Ιηού, γιος του Ιωσιβία, εγγονός του Σεραΐα και δισέγγονος του Ασιήλ,
[36] Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,	[36]Ελιωεναΐ, Ιαακαβά, Ιεσοχαΐας, Ασαΐας, Αδιήλ, Ιεσιμιήλ, Βεναΐας,
[37] Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;	[37]Ζιζά, γιος του Σιφεΐ, εγγονός του Αλλόν και δισέγγονος του Ιεδαΐα, ο οποίος ήταν γιος του Σιμρί και εγγονός του Σεμαΐα.
[38] e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.	[38]Οι οικογένειες όλων αυτών των φυλών είχαν μεγάλη αύξηση.
[39] Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.	[39]Απλώθηκαν ως τα προάστεια της Γεδώρ, ανατολικά της κοιλάδας, για να βρουν βοσκή για τα κοπάδια τους.
[40] Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde habitaram, dantes, os descendentes de Cam.	[40]Πράγματι, βρήκαν πλούσια και καλή βοσκή σε μια περιοχή ευρύχωρη και ειρηνική. Εκεί παλιότερα κατοικούσαν απόγονοι του Χαμ.
[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os	[41]Πράγματι, την εποχή του βασιλιά του Ιούδα Εζεκία, οι αρχηγοί που προαναφέρθηκαν ήρθαν σ' αυτή την περιοχή και κατέστρεψαν τις σκηνές των

destruíram totalmente até ao dia de hoje, e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.

κατοίκων της Γεδώρ και τους Μιναίους. Τους εξόντωσαν, έτσι που σήμερα να μην υπάρχει εκεί κανένα ίχνος τους. Στον τόπο τους εγκαταστάθηκαν αυτοί, γιατί εκεί υπήρχε άφθονη βοσκή για τα κοπάδια τους.

[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir, tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.

[42]Άλλοι πεντακόσιοι άντρες από τη φυλή Συμεών πήγαν στην ορεινή περιοχή της Εδώμ, με αρχηγούς τους γιους του Ιεσεί: τον Πελατία, το Νεαρία, το Ρεφαΐα και τον Ουζζιήλ.

[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

[43]Σκότωσαν όσους Αμαληκίτες είχαν επιζήσει και εγκαταστάθηκαν αυτοί εκεί μέχρι σήμερα.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.

[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),

[3] foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 5

Οι απόγονοι του Ρουβήν

[1]Ο Ρουβήν ήταν ο πρωτότοκος γιος του Ισραήλ. Επειδή όμως πλάγιασε με την παλλακίδα του πατέρα του, τα δικαιώματά του ως πρωτοτόκου μεταβιβάστηκαν στους γιους του Ιωσήφ, που ήταν κι αυτός γιος του Ισραήλ. Έτσι ο Ρουβήν δε θεωρείται πια πρωτότοκος. Εν τούτοις δεν καταγράφεται το όνομα του Ιωσήφ πρώτο στη γενεαλογία.

[2]Βέβαια, ο Ιούδας επικράτησε ανάμεσα στους αδερφούς του, και απ' αυτόν προήλθε βασιλιάς για όλο το λαό του Ισραήλ. Ωστόσο τα δικαιώματα του πρωτοτόκου ανήκαν στον Ιωσήφ.

[3]Γιοι του Ρουβήν, λοιπόν, πρωτότοκου γιου του Ισραήλ, ήταν οι Χανώχ, Φαλλού, Χεσρών και Χαρμί.

[4] O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,

[4]Ένας από τους απογόνους του Ρουβήν ήταν ο Ιωήλ. Μετά απ' αυτόν ακολουθούν κατ' ευθείαν γραμμή οι Σεμαΐας, Γωγ, Σιμεΐ,

[5] de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,

[5]Μιχά, Ρηχά, Βάαλ,

[6] de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.

[6]και Βεηρά, ένας από τους αρχηγούς της φυλής Ρουβήν, που ο βασιλιάς της Ασσυρίας Τιγλάθ-Πιλέσερ τον συνέλαβε και τον οδήγησε στην αιχμαλωσία.

[7] Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,

[7]Οι αδερφοί του, αρχηγοί συγγενειών, σύμφωνα με το γενεαλογικό κατάλογο ήταν: πρώτος ο Ιεϊήλ, έπειτα ο Ζαχαρίας,

[8] Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

[8]και τέλος ο Βελά, γιος του Αζάζ, εγγονός του Σεμά και δισέγγονος του Ιωήλ. Η φυλή Ρουβήν ζούσε στην περιοχή που εκτείνεται ανάμεσα στην Αροήρ, νότια, και στο όρος Νεβώ και την πόλη Βαάλ-Μεών, βόρεια.

[9] também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

[9]Προς ανατολάς είχαν φτάσει ως την άκρη της ερήμου η οποία χώριζε την περιοχή τους από τον ποταμό Ευφράτη, επειδή είχαν πάρα πολλά κοπάδια στη Γαλαάδ, ανατολικά του Ιορδάνη.

[10] Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

[10]Την εποχή του βασιλιά Σαούλ οι Ρουβηνίτες έκαναν πόλεμο με τους Αγαρηνούς, τους νίκησαν κι εγκαταστάθηκαν σ' ολόκληρη την ανατολική πλευρά της Γαλαάδ, όπου κατοικούσαν εκείνοι.

Descendentes de Gade

Οι απόγονοι του Γαδ

[11] Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

[11]Οι απόγονοι του Γαδ κατοικούσαν βόρεια των Ρουβηνιτών στο οροπέδιο της Βασάν και ως τη Σαλχά, ανατολικά.

[12] Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.

[13] Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;

[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.

[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.

[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.

[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

A história das tribos transjordânicas

[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes, que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.

[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.

[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos;

[12]Αρχηγός της κυριότερης συγγένειας ήταν ο Ιωήλ, της δεύτερης σε σπουδαιότητα ο Σαφάμ και οι Ιαναΐ και Σαφάτ, αρχηγοί άλλων συγγενειών στη Βασάν.

[13]Επιπλέον υπήρχαν κι άλλες εφτά συγγένειες: του Μιχαήλ, του Μεσουλλάμ, του Σεβά, του Ιωραΐμ, του Ιεχάν, του Ζιά και του Έβερ.

[14]Οι πρόγονοι του Αβιχαΐλ, γιου του Χουρί, κατ' ευθείαν γραμμή ήταν οι Ιαρόαχ, Γαλαάδ, Μιχαήλ, Ιεσισαΐ, Ιαχδώ, Βουζ.

[15]Ο Αχί, γιος του Αβδιήλ και εγγονός του Γουνί, ήταν αρχηγός αυτών των συγγενειών.

[16]Οι απόγονοι του Γαδ κατοικούσαν στη Γαλαάδ, στη Βασάν και στους οικισμούς της και σ' όλα τα βοσκοτόπια της πεδιάδας της Σαρών ως τις άκρες τους.

[17]Όλοι αυτοί καταγράφτηκαν σε γενεαλογικούς καταλόγους την εποχή που βασιλιάς στον Ιούδα ήταν ο Ιωθάμ και στον Ισραήλ ο Ιεροβοάμ.

[18]Οι φυλές Ρουβήν και Γαδ και η μισή φυλή Μανασσή είχαν σαράντα τέσσερις χιλιάδες εφτακόσιους εξήντα άντρες ετοιμοπόλεμο στρατό, καλογυμνασμένους στη χρήση της ασπίδας, του ξίφους ή του τόξου.

[19]Αυτοί πολέμησαν τις αγαρηνές φυλές, των Ιετουραίων, των Ναφισαίων και των Νοδαβαίων.

[20]Στη διάρκεια εκείνου του πολέμου παρακάλεσαν το Θεό να τους βοηθήσει κι ο Θεός τούς άκουσε και τους βοήθησε,

porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.

γιατί είχαν στηρίξει τις ελπίδες τους σ' αυτόν. Έτσι οι Αγαρηνοί και όλοι οι σύμμαχοί τους υποτάχθηκαν στην εξουσία των Ισραηλιτών.

21 Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.

21Άρπαξαν τα ζώα τους, πενήντα χιλιάδες καμήλες, διακόσιες πενήντα χιλιάδες πρόβατα και δυο χιλιάδες γαϊδούρια· επίσης πήραν και εκατό χιλιάδες αιχμαλώτους.

22 Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.

22Σκοτώθηκαν πολλοί από τους εχθρούς, γιατί ο πόλεμος εκείνος κατευθυνόταν από το Θεό. Οι Ισραηλίτες εγκαταστάθηκαν στις περιοχές των Αγαρηνών, όπου κι έμειναν ως την αιχμαλωσία.

Οι απόγονοι του Μανασσή ανατολικά του Ιορδάνη

23 Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.

23Οι απόγονοι της μισής φυλής Μανασσή εγκαταστάθηκαν στην περιοχή που εκτείνεται από τη Βασάν, νότια, ως τη Βάαλ-Χερμών, τη Σενείρ και το όρος Ερμών βόρεια, κι έγιναν πολυάριθμοι.

24 Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.

24Αρχηγοί των συγγενειών τους ήταν οι Εφέρ, Ισεΐ, Ελιήλ, Αζριήλ, Ιερεμίας, Ωδαβίας και Ιαχδιήλ –όλοι τους άντρες δυνατοί και ονομαστοί.

25 Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

26 Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o

25-26Αλλά οι Ρουβηνίτες, οι Γαδίτες και οι μισοί Μανασσίτες δεν έμειναν πιστοί στο Θεό των προγόνων τους. Τον εγκατέλειψαν και πρόσφεραν λατρεία στους θεούς των λαών που κατοικούσαν πριν απ' αυτούς στη χώρα και που ο Θεός του Ισραήλ τους είχε εξοντώσει από μπροστά τους. Έτσι ο Θεός ξεσήκωσε τον Πουλ, βασιλιά της Ασσυρίας, δηλαδή τον Τιγλάθ-Πιλέσερ, και τους οδήγησε στην

rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

αιχμαλωσία. Τους έφερε στη Χελάχ, στη Χαβώρ και στη Χάρα και κοντά στον ποταμό Γωζάν, όπου και κατοικούν μέχρι σήμερα.

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

Κατάλογος αρχιερέων της φυλής Λευί

(Εξ 6,16-27)

[1] Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

[27]Γιοι του Λευί ήταν οι Γηρσών, Καάθ, και Μεραρί.

[2] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[28]Γιοι του Καάθ ήταν οι Αμράμ, Ισάρ, Χεβρών και Ουζζιήλ.

[3] Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[29]Γιοι του Αμράμ ήταν ο Ααρών, κι ο Μωυσής και κόρη του η Μαριάμ. Γιοι του Ααρών ήταν οι Ναδάβ, Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ.

[4] Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

[30]Διάδοχοι του αρχιερέα Ελεάζαρ ήταν κατ' ευθείαν γραμμή οι Φινεές, Αβισουά,

[5] Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

[31]Βουκκί, Ουζί,

[6] Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

[32]Ζεραΐας, Μεραϊώθ,

[7] Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[33]Αμαρίας, Αχιτώβ,

[8] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

[34]Σαδώκ, Αχιμάας,

[9] Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

[35]Αζαρίας, Ιωχανάν,

[10] Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.

[36]και Αζαρίας, ο οποίος ήταν ο πρώτος αρχιερέας στο ναό, που έχτισε ο Σολομών στην Ιερουσαλήμ.

[11] Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[37]Ακολουθούν οι Αμαρίας, Αχιτώβ,

[12] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;

[38]Σαδώκ, Σαλλούμ,

[13] Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;

[39]Χελκίας, Αζαρίας,

[14] Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;

[40]Σεραΐας, Ιωσαδάκ.

[15] Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

[41]Ο Ιωσαδάκ οδηγήθηκε στην εξορία, όταν ο Κύριος επέτρεψε να αιχμαλωτιστεί ο λαός του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ από το Ναβουχοδονόσορ.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 6

Οι άλλοι απόγονοι του Λευί

(Αρ 3,17-20)

[16] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[1]Γιοι του Λευί ήταν οι Γηρσών, Καάθ και Μεραρί.

[17] São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.

[2]Τα ονόματα των γιων του Γηρσών ήταν: Λιβνί και Σιμεΐ.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[3]Γιοι του Καάθ ήταν οι Αμράμ, Ισάρ, Χεβρών και Ουζζιήλ.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.

[4]Γιοι του Μεραρί ήταν οι Μαχλί και Μουσί. Από τους τρεις γιους του Λευί, Γηρσών, Καάθ και Μεραρί, προήλθαν διάφορες οικογένειες λευιτών ως εξής:

[20] O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,

[5]Γιος του Γηρσών ήταν ο Λιβνί, γιος του Λιβνί ο Ιαάθ κι ακολουθούν κατ’ ευθείαν γραμμή οι

[21] de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.

[6]Ιωάχ, Ιδδώ, Ζεράχ και Ιεαθεράι.

[22] O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,

[7]Γιος του Καάθ ήταν ο Αμιναδάβ, γιος του Αμιναδάβ ο Κορέ κι ακολουθούν κατ’ ευθείαν γραμμή οι Ασήρ,

[23] de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,

[8]Ελκανά, Αβιασάφ, Ασήρ,

[24] de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.

[9]Ταχάθ, Ουριήλ, Οζίας και Σαούλ.

[25] Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.

[10]Γιοι του Ελκανά ήταν οι Αμασαΐ, Αχιμώθ και Ελκανά.

[26] Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,
[27] de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.
[28] Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.
[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,
[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

Cantores levitas

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.

[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.

[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,

[34] filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,

[35] filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,
[36] filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

[11]Σε πλαγία γραμμή ακολουθούν οι Σουφί, Ναάθ,

[12]Ελιάβ, Ιεροχάμ, Ελκανά και Σαμουήλ.

[13]Ο πρωτότοκος γιος του Σαμουήλ ήταν ο Ιωήλ και δεύτερος ο Αβιά.
[14]Γιος του Μεραρί ήταν ο Μαχλί, γιος του Μαχλί ο Λιβνί κι ακολουθούν κατ' ευθείαν γραμμή οι

[15]Σιμεά, Χαγγία και Ασαΐας.

Τα καθήκοντα των λευιτών

[16]Από τότε που η κιβωτός τοποθετήθηκε στο αγιαστήριο του Κυρίου, ο Δαβίδ ανέθεσε στους απογόνους του Λευί το έργο της μουσικής.
[17]Πριν χτίσει ο Σολομών το ναό του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, οι άνθρωποι αυτοί εκτελούσαν την υπηρεσία της υμνωδίας, μπροστά στη σκηνή του Μαρτυρίου, σύμφωνα με ορισμένους κανόνες.
[18]Οι λευίτες, λοιπόν, που διορίστηκαν μαζί με τους συγγενείς τους για να εκτελούν αυτή την υπηρεσία στο ναό, ήταν οι εξής: Από τη συγγένεια του Καάθ, ο Αιμάν, πρωτοψάλτης του πρώτου χορωδιακού τμήματος, γιος του Ιωήλ και εγγονός του Σαμουήλ.
[19]Οι άλλοι του πρόγονοι κατ' ευθείαν ανιούσα γραμμή ήταν οι Ιεροχάμ, Ελιήλ, ο Τωάχ,

[20]Σουφ, Ελκανά, Αμασαΐ,

[21]Ελκανά, Ιωήλ, Αζαρίας, Σεφανίας,

[37] filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,

[22]Ταχάθ, Ασήρ, Αβιασάφ, Κορέ,

[38] filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.

[23]Ισάρ και Καάθ, γιος του Λευί και εγγονός του Ιακώβ.

[39] Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,

[24]Στα δεξιά του Αιμάν στεκόταν ο αδερφός του, ο Ασάφ, πρωτοψάλτης του δεύτερου χορωδιακού τμήματος, γιος του Βερεχία και εγγονός του Σιμεά.

[40] filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,

[25]Οι άλλοι πρόγονοί του κατ’ ευθείαν ανιούσα γραμμή ήταν οι Μαλκίας,

[41] filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,

[26]Ονί, Ζερά, Αδαΐα,

[42] filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,

[27]Εθάν, Ζιμμά, Σιμεΐ,

[43] filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.

[28]Ιεέθ, Γεθσών και Λευί.

[44] Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,

[29]Αριστερά στέκονταν οι συνάδελφοί τους, απόγονοι του Μεραρί. Πρωτοψάλτης του τρίτου χορωδιακού τμήματος ήταν ο Εθάν, γιος του Κισί και εγγονός του Αβδί, ο οποίος ήταν γιος του Μαλλούχ.

[45] filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,

[30]Οι άλλοι πρόγονοί του κατ’ ευθείαν ανιούσα γραμμή ήταν οι Χασαβίας, Αμεσίας, Χελκίας,

[46] filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,

[31]Αμσί, Βανί, Σαμίρ,

[47] filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.

[32]Μαχλί, Μουσί, Μεραρί και Λευί.

[48] Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

[33]Οι άλλοι συνάδελφοί τους λευίτες ήταν διορισμένοι στις υπόλοιπες υπηρεσίες στο χώρο του ναού του Θεού.

Descendentes de Arão

[49] Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar santíssimo e a expiação por Israel,

[34]Ο Ααρών και οι απόγονοί του ήταν επιφορτισμένοι να προσφέρουν τις θυσίες πάνω στο θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων και στο θυσιαστήριο του

segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.

θυμιάματος. Ασχολούνταν με τις διάφορες εργασίες στα άγια των αγίων και με τις τελετουργίες εξιλέωσης του λαού, σύμφωνα με όλα όσα είχε προστάξει ο Μωυσής, ο δούλος του Θεού.

50 Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,

35Οι απόγονοι και διάδοχοι του Ααρών κατ' ευθείαν γραμμή, ήταν οι Ελεάζαρ, Φινεές, Αβισουά,

51 de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,

36Βουκκί, Οζί, Ζεραΐας,

52 de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,

37Μαριήλ, Αμαρία, Αχιτώβ,

53 de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

38Σαδώκ και Αχιμάας.

As cidades dos levitas
Josué 21.1-42

Οι πόλεις των λευιτών
(Ιησ 21,1-42)

54 São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,

39Αυτές είναι οι τοποθεσίες και οι βοσκότοποι στη χώρα, που κληρώθηκαν στους απογόνους του Λευί, ανάμεσα στις υπόλοιπες φυλές: Ο πρώτος κλήρος έπεσε στους ιερείς, απογόνους του Ααρών, που ανήκαν στη συγγένεια των Κααθιτών.

55 deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.

40Σ' αυτούς δόθηκε η Χεβρών στη χώρα του Ιούδα με τα γύρω βοσκοτόπια της·

56 Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.

41τα χωράφια όμως της πόλης και τα χωριά της δόθηκαν στο Χάλεβ, γιο του Ιεφοννή.

57 Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,
58 Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,
59 Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;

42-45Στους απογόνους του Ααρών και στις οικογένειές τους δόθηκε η Χεβρών για πόλη καταφυγής και επί πλέον οι πόλεις Λιβνί, Ιατίρ, Εστεμοά, Χιλέν, Δεβείρ, Ασάν και Βαιθ-Σεμές· επίσης από την περιοχή της φυλής Βενιαμίν δόθηκαν οι Γεβά, Αλεμέθ και Αναθώθ. Όλες αυτές οι πόλεις

60 da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.

ήταν συνολικά δεκατρείς, καθεμιά με τα γύρω βοσκοτόπια της.

61 Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez cidades da meia tribo, metade de Manassés.

46Στις υπόλοιπες οικογένειες των Κααθιτών δόθηκαν με κλήρο στα δυτικά του Ιορδάνη δέκα πόλεις, στις περιοχές των φυλών Εφραΐμ, Δαν και της μισής φυλής Μανασσή, ανατολικά.

62 Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.

47Στις οικογένειες των Γηρσωνιτών δόθηκαν δεκατρείς πόλεις στις περιοχές των φυλών Ισσάχαρ, Ασήρ, Νεφθαλί και της άλλης μισής φυλής Μανασσή, στη Βασάν.

63 Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.

48Στις οικογένειες των Μεραριτών δόθηκαν με κλήρο, δώδεκα πόλεις στις περιοχές των φυλών Ρουβήν, Γαδ και Ζαβουλών.

64 Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.

49Έτσι οι Ισραηλίτες παραχώρησαν στους απογόνους του Λευί τις πόλεις αυτές μαζί με τα γύρω βοσκοτόπια τους.

65 Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.

50Επίσης με κλήρο έδωσαν και τις πόλεις που προαναφέρθηκαν και που βρίσκονται στις περιοχές των φυλών Ιούδα, Συμεών και Βενιαμίν.

66 A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.

67 Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,

68 Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,

51-55Σε άλλες οικογένειες των Κααθιτών δόθηκαν οι παρακάτω πόλεις μαζί με τα βοσκοτόπια τους: Στην περιοχή της φυλής Εφραΐμ, η Συχέμ για πόλη καταφυγής και τα βοσκοτόπια της φυλής στην ορεινή περιοχή, τη Γεζέρ, την Ιακμεάμ, τη Βαιθ-Χωρών, την Αϊαλών, τη Γαθ-Ριμμών, και στην περιοχή της μισής φυλής Μανασσή, δυτικά, την Ανήρ και τη Βιλεάμ.

69 Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;
70 e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.
71 Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã com seus arredores e Astarote com seus arredores;
72 e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,
73 Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;
74 e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,
75 Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;
76 e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.
77 Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;
78 e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,
79 Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;
80 e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

56-61Στους Γηρσωνίτες δόθηκαν οι ακόλουθες πόλεις μαζί με τα βοσκοτόπια τους: Στην περιοχή της φυλής Μανασσή η Γωλάν, στη Βασάν, και η Ασταρώθ. Στην περιοχή της φυλής Ισσάχαρ οι πόλεις Κέδες, Δαβράθ, Ραμώθ και Ανέμ. Στην περιοχή της φυλής Ασήρ οι πόλεις Μαασάλ, Αβδών, Χουκώκ και Ρεχώβ. Στην περιοχή της φυλής Νεφθαλί οι πόλεις Κέδες, Γαλιλαία, Χαμμών και Καριαθαΐμ.

62-66Στους Μεραρίτες δόθηκαν οι ακόλουθες πόλεις με τα βοσκοτόπια τους: Στην περιοχή της φυλής Ζαβουλών οι πόλεις Ριμμών και Θαβώρ. Στην περιοχή της φυλής Ρουβήν η Βεσέρ, ανατολικά του Ιορδάνη, στην έρημο απέναντι από την Ιεριχώ και οι πόλεις Ιεσά, Κεδημώθ και Μηφαάθ. Στην περιοχή της φυλής Γαδ οι πόλεις Ραμώθ στη Γαλαάδ, η Μαχαναΐμ, η Εσεβών και η Ιαζήρ.

[81] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

[1] Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.

[2] Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.

[3] O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.

[4] Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.

[5] Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

Descendentes de Benjamim

[6] Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.

[7] Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 7

Οι απόγονοι του Ισσάχαρ

[1]Οι γιοι του Ισσάχαρ ήταν τέσσερις, οι Τωλά, Φουά, Ιασούβ και Σιμρών.

[2]Γιοι του Τωλά ήταν οι Ουζί, Ρεφαΐας, Ιεριήλ, Ιαχμαΐ, Ιεβσάμ και Σεμουήλ – αρχηγοί των οικογενειών που είχαν πρόγονο τον Τωλά και αξιόλογοι πολεμιστές. Την εποχή του Δαβίδ η συγγένεια του Τωλά απαριθμούσε είκοσι δύο χιλιάδες εξακόσιους άντρες.

[3]Γιος του Ουζί ήταν ο Ιζραχίας. Αυτός και οι γιοι του Μιχαήλ, Οβαδία, Ιωήλ και Ισίας ήταν οι πέντε αρχηγοί αντίστοιχων οικογενειών.

[4]Οι οικογένειές τους είχαν τόσο πολλές γυναίκες και παιδιά, ώστε μπορούσαν άνετα να διαθέσουν τριάντα έξι χιλιάδες ετοιμοπόλεμους άντρες.

[5]Όλες μαζί οι οικογένειες της φυλής Ισσάχαρ, σύμφωνα με τους γενεαλογικούς καταλόγους, απαριθμούσαν ογδόντα εφτά χιλιάδες ετοιμοπόλεμους άντρες.

Οι απόγονοι του Βενιαμίν και του Νεφθαλί

[6]Οι γιοι του Βενιαμίν ήταν τρεις: οι Βελά, Βεχέρ και Ιεδιαήλ.

[7]Οι γιοι του Βελά ήταν πέντε: οι Εσβών, Ουζί, Ουζζιήλ, Ιεριμώθ και Ιρί –αρχηγοί αντίστοιχων οικογενειών και αξιόλογοι πολεμιστές. Σύμφωνα με τους γενεαλογικούς καταλόγους, οι οικογένειές τους απαριθμούσαν είκοσι δύο

χιλιάδες τριάντα τέσσερις ετοιμοπόλεμους άντρες.

[8] Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

[8]Γιοι του Βεχέρ ήταν οι Ζεμιρά, Ιωάς, Ελιέζερ, Ελιωεναΐ, Αμρί, Ιερεμώθ, Αβιά, Αναθώθ και Αλαμώθ

[9] O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

[9]–αρχηγοί αντίστοιχων οικογενειών και αξιόλογοι πολεμιστές. Σύμφωνα με τους γενεαλογικούς καταλόγους, οι οικογένειές τους αριθμούσαν είκοσι χιλιάδες διακόσιους ετοιμοπόλεμους άντρες.

[10] O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

[10]Γιος του Ιεδιαήλ ήταν ο Βιλάν, και γιοι του Βιλάν οι Ιεούς, Βενιαμίν, Εούδ, Χεναανά, Ζεθάν, Θαρσίς και Αχισαχάρ

[11] Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes, dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

[11]–αρχηγοί αντίστοιχων οικογενειών και αξιόλογοι πολεμιστές. Οι οικογένειές τους απαριθμούσαν δέκα εφτά χιλιάδες διακόσιους ετοιμοπόλεμους άντρες.

[12] Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

[12]Ο Σουππίμ, ο Χουππίμ οι γιοι του Ιρ, ο Χουσίμ, ο γιος του Αχέρ.

[13] Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

[13]Γιοι του Νεφθαλί ήταν οι Ιαχασιήλ, Γουνί, Ιεσέρ και Σαλλούμ –όλοι απόγονοι της Βαλλά.

Descendentes de Manassés

Οι απόγονοι του Μανασσή

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.

[14]Γιοι του Μανασσή, που γεννήθηκαν από τη Σύρια παλλακίδα του, ήταν ο Ασριήλ και ο Μαχίρ, πατέρας του Γαλαάδ.

[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.

[15]Ο Μαχίρ παντρεύτηκε τη Μααχά, αδερφή του Ουπίμ και του Σουφίμ. Ο δεύτερος γιος του λεγόταν Σελοφεχάδ·αυτός είχε μόνο κόρες.

[16] Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.

[16]Η Μααχά, γυναίκα του Μαχίρ, γέννησε γιο και τον ονόμασε Φαρές. Ο αδερφός του λεγόταν Σαρές και οι γιοι του Ουλάμ και Ρακέμ.

[17] O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

[18] Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.

[19] Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

Descendentes de Efraim

[20] Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,

[21] de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra, pois eles desceram para roubar o gado destes.

[22] Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.

[23] Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

[24] Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

[25] O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

[26] de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

[17]Γιος του Ουλάμ ήταν ο Βεδάν. Αυτοί ήταν απόγονοι του Γαλαάδ, πρωτότοκου γιου του Μαχίρ και εγγονού του Μανασσή.

[18]Η αδερφή του Γαλαάδ, η Αμμολεχέθ, γέννησε τον Ιεσούδ, τον Αβιέζερ και τον Μαχελά.

[19]Γιοι του Σεμιδά ήταν οι Αχιάν, Σεχέμ, Λικχά και Ανιάμ.

Οι απόγονοι του Εφραΐμ

[20]Γιος του Εφραΐμ ήταν ο Σουθαλάχ, γιος του Σουθαλάχ ο Βερέδ και ακολουθούν κατ' ευθείαν γραμμή οι Γελεάδ, Ταχάθ,

[21]Ζαβάδ και Σαθαλάχ. Εκτός από το Σουθαλάχ, ο Εφραΐμ είχε τον Αζέ και τον Ελιάδ. Αυτοί προσπάθησαν να αρπάξουν από τους γηγενείς κατοίκους της περιοχής της Γαθ τα κοπάδια τους, κι εκείνοι τους σκότωσαν.

[22]Ο πατέρας τους ο Εφραΐμ τούς πένθησε πολλές μέρες, κι ήρθαν οι αδερφοί του για να τον παρηγορήσουν.

[23]Αργότερα συνευρέθηκε πάλι με τη γυναίκα του κι αυτή έμεινε έγκυος και γέννησε γιο που τον ονόμασε Βεριά, επειδή ξέσπασε κακό στο σπίτι του.

[24]Κόρη του ήταν η Σεερά. Αυτή έχτισε την άνω και κάτω Βαιθ-Χωρών και τον Ουζέν-Σεερά.

[25]Γιος του Βεριά ήταν ο Ρεφάχ, του οποίου οι απόγονοι κατ' ευθείαν γραμμή ήταν οι Ρεσέφ Θελάχ, Θαχάρ,

[26]Λαδάν, Αμμιούδ, Ελισαμά,

[27] de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

[28] A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

[29] do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

Descendentes de Aser

[30] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

[31] Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

[32] Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

[33] Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

[34] Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.

[35] Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.

[36] Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,

[37] Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.

[38] Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.

[39] Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.

[40] Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes,

[27]Νουν και ο γιος του ο Ιησούς.

[28]Κτήματά τους και κατοικίες τους ήταν η Βαιθήλ και οι γύρω οικισμοί, ανατολικά η Νααράν, δυτικά η Γαζέρ και οι γύρω οικισμοί καθώς και η Συχέμ και η Γαιάν με τους γύρω οικισμούς.

[29]Οι απόγονοι του Μανασσή κατείχαν τις πόλεις Βαιθσεών, Ταενάχ, Μεγιδδώ, Δωρ και τους γύρω τους οικισμούς. Σ' αυτές κατοικούσαν οι απόγονοι του Ιωσήφ, γιου του Ιακώβ.

Οι απόγονοι του Ασήρ

[30]Γιοι του Ασήρ ήταν οι Ιμνά, Ισβά, Ισβί, Βεριά και κόρη του η Σεράχ.

[31]Γιοι του Βεριά ήταν ο Χεβέρ και ο Μαλχιήλ, που ήταν πρόγονος των κατοίκων της Βιρζαβίθ.

[32]Γιοι του Χεβέρ ήταν οι Ιαφλήτ, Σωμήρ, Χωθάμ και κόρη του η Σουά.

[33]Γιοι του Ιαφλήτ ήταν οι Πασάχ, Βιμάλ και Ασβάθ.

[34]Γιοι του Σωμήρ ήταν οι Αχί, Ρωγά, Ιεχουβά και Αράμ.

[35]Γιοι του Χωθάμ, του αδερφού του, ήταν οι Σωφάχ, Ιμνά, Σελλής και Αμάλ.

[36]Γιοι του Σωφάχ ήταν οι Σουάχ, Χαρναφάρ, Σουάλ, Βερί, Ιμρά,

[37]Βεσέρ, Ωδ, Σαμμά, Σιλεσά, Ιθράν και Βεερά.

[38]Γιοι του Ιεθέρ ήταν οι Ιεφοννή, Φισπά και Ερά.

[39]Γιοι του Ουλλά ήταν οι Αράχ, Χαννιήλ και Ρισιά.

[40]Όλοι αυτοί ήταν απόγονοι του Ασήρ, ονομαστοί αρχηγοί οικογενειών, άνθρωποι

chefes de príncipes, registrados nas suas genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

αξιόλογοι και διακεκριμένοι ηγέτες. Σύμφωνα με τους γενεαλογικούς καταλόγους οι οκογένειές τους απαριθμούσαν είκοσι έξι χιλιάδες ετοιμοπόλεμους άντρες.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,

[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.

[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,

[4] Abisua, Naamã, Aoá,

[5] Gera, Sefufá e Hurão.

[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:

[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.

[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,

[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,

[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.

[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.

[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 8

Άλλοι κατάλογοι των απογόνων του Βενιαμίν

[1]Ο Βενιαμίν είχε πέντε γιους: το Βελά, τον πρωτότοκο, τον Ασβήλ, τον Αχεράχ,

[2]το Νωχά και το Ραφά,

[3]Γιοι του Βελά ήταν οι Αδδάρ, Γηρά, Αβιούδ,

[4]Αβισουά, Νααμάν, Αχωάχ,

[5]Γηρά, Σεφουφάμ και Χουράμ.

[6-7]Γιοι του Εχούδ ήταν οι Νααμάν, Αχωάχ και Γηρά. Ήταν αρχηγοί οικογενειών, οι οποίες κατοικούσαν στη Γεβά. Από 'κει όμως οδηγήθηκαν αιχμάλωτοι στη Μαναχάθ. Ο Γηρά ήταν επικεφαλής της πορείας προς την εξορία, και γιοι του ήταν οι Ουζζά και Αχιχούδ.

[8-9]Ο Σααραΐμ ζούσε στα ορεινά της Μωάβ. Έδιωξε τις γυναίκες του, Χουσίμ και Βααρά και παντρεύτηκε τη Χόδες, από την οποία απέκτησε τους Ιωβάβ, Σιβιά, Μησά, Μαλκάμ,

[10]Ιεούς, Σαχιά και Μιρμά –όλοι αρχηγοί οικογενειών.

[11]Επίσης από την προηγούμενη γυναίκα του τη Χουσίμ είχε γιους τον Αβιτούβ και τον Ελπαάλ.

[12]Γιοι του Ελπαάλ ήταν οι Έβερ, Μισάμ και ο Σεμέδ, ο οποίος έχτισε τις πόλεις

Ωνώ και Λωδ με τους γειτονικούς οικισμούς.

13 Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.

13Ο Βεριά και ο Σεμά, αρχηγοί των οικογενειών των κατοίκων της Αϊλών, έδιωξαν τους κατοίκους της Γαθ.

14 Aiô, Sasaque, Jeremote,

14Τα άλλα τους αδέρφια ήταν οι Ελπαάλ, Σασάκ και Ιερεμώθ.

15 Zebadias, Arade, Éder,

16 Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.

15-16Γιοι του Βεριά ήταν οι Ζεβαδίας, Αράδ, Εδέρ, Μιχαήλ, Ιεσπά και Ιωχά.

17 Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,

17Γιοι του Ελπαάλ ήταν οι Ζαβαδία, Μεσουλλάμ, Χεζεκί, Χεβέρ,

18 Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.

18Ισμεραΐ, Ιεζλίας και Ιωβάβ.

19 Jaquim, Zicri, Zabdi,

19Γιοι του Σαμαΐθ ήταν οι Ιακίμ, Ζιχρί, Ζαβδί,

20 Elienai, Ziletai, Eliel,

20Ελιηνάι, Σιλθαΐ, Ελιήλ,

21 Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.

21Αδαΐας, Βεραΐας και Σιμράθ.

22 Ispã, Héber, Eliel,

22Γιοι του Σασάκ ήταν οι Ισπά, Έβερ, Ελιήλ,

23 Abdom, Zicri, Hanã,

23Αβδών, Ζιχρί, Χανάν,

24 Hananias, Elão, Antotias,

24Ανανία, Ελάμ, Αντωθηά.

25 Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.

25Ιφεδεΐα, και Φανουήλ.

26 Sanserai, Searias, Atalias,

26Τέλος, γιοι του Ιεροχάμ ήταν οι Σαμσεραΐ, Σεαρίας, Αθαλίας,

27 Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.

27Ιαρεσία, Ηλία και Ζιχρί.

28 Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.

28Όλοι αυτοί ήσαν αρχηγοί οικογενειών στις γενιές των απογόνων τους και κατοικούσαν στην Ιερουσαλήμ.

29 Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,

29Στη Γαβαών ζούσε ο Ιεϊήλ, πρόγονος των κατοίκων της Γαβαών. Η γυναίκα του λεγόταν Μααχά.

30 e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,

30Πρωτότοκος γιος του ήταν ο Αβδών. Άλλοι γιοι του ήταν οι Σουρ, Κις, Βάαλ, Νηρ, Ναδάβ,

[31] Gedor, Aiô e Zequer.

[31]Γεδώρ, Αχιώ, Ζαχέρ

[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[32]και ο Μικλώθ, πατέρας του Σιμεά. Αυτοί οι τελευταίοι, αντίθετα με τις συγγένειες των αδερφών τους, ζούσαν στην Ιερουσαλήμ μαζί με άλλα μέλη της συγγένειάς τους.

[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[33]Ο Νηρ είχε γιο τον Αβενήρ και ο Κις το Σαούλ. Γιοι του Σαούλ ήταν οι Ιωνάθαν, Μαλχί-Σουά, Αμιναδάβ και Εσ-Βαάλ.

[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

[34]Γιος του Ιωνάθαν ήταν ο Μερίβ-Βάαλ και του Μερίβ-Βάαλ ο Μιχά.

[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.

[35]Γιοι του Μιχά ήταν οι Πιθών, Μελέχ, Θαρεά και Άχαζ.

[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[36]Ο Άχαζ απέκτησε τον Ιεωαδά κι αυτός τον Αλεμάθ, τον Ασμαβέθ και το Ζιμρί· ο Ζιμρί απέκτησε το Μοσά.

[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[37]Κατόπιν ακολουθούν κατ' ευθείαν γραμμή οι: Βινεά, Ραφά, Ελεσά και Ασήλ.

[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

[38]Ο Ασήλ είχε έξι γιους, τους Αζρικάμ, Βοχερού, Ισμαήλ, Σεαρία, Οβαδία και Χανάν.

[39] Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.

[39]Γιοι του Ησέκ, αδερφού του Ασήλ ήταν οι Ουλάμ –πρωτότοκος– Ιεούς και Ελιφέλετ.

[40] Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

[40]Οι γιοι του Ουλάμ ήταν δυνατοί πολεμιστές, επιδέξιοι τοξότες, είχαν πολλούς απογόνους, συνολικά εκατόν πενήντα. Όλοι τους ανήκαν στη φυλή Βενιαμίν.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 9

Οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ μετά την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα

(Νε 11,3-19)

[1] Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

[1]Όλοι οι Ισραηλίτες ήταν εγγεγραμμένοι κατά οικογένειες στο Βιβλίο των Βασιλιάδων του Ισραήλ. Οι κάτοικοι του βασιλείου του Ιούδα είχαν οδηγηθεί αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα εξαιτίας της απιστίας τους.

[2] Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

[2]Οι πρώτοι που επέστρεψαν στις πόλεις του Ιούδα, στις ιδιοκτησίες των προγόνων τους, ήταν ένα μέρος του λαού, ιερείς, λευίτες και υπηρέτες του ναού.

[3] Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

[3]Όσοι ακολούθησαν, ήταν απόγονοι των φυλών Ιούδα, Βενιαμίν, Εφραΐμ και Μανασσή, κι εγκαταστάθηκαν στην Ιερουσαλήμ.

[4] Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

[4]Από τους απογόνους της φυλής Ιούδα ήταν ο Ουθαΐ, γιος του Αμμιούδ. Άλλοι πρόγονοί του κατ' ευθείαν ανιούσα γραμμή ήταν ο Αμρί, ο Ιμρί και ο Βανί, οι οποίοι ανήκαν στη συγγένεια του Φαρές, γιου του Ιούδα.

[5] dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;

[5]Από τη συγγένεια των Σηλωνιτών προέρχονταν ο Ασαΐας –πρωτότοκος– και οι γιοι του.

[6] dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;

[6]Από τη συγγένεια του Ζεράχ προερχόταν ο Ιεωήλ. Όλοι αυτοί οι απόγονοι του Ιούδα, μαζί με τους συγγενείς τους, ήταν εξακόσιοι ενενήντα αρχηγοί οικογενειών.

[7] dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;

[7]Από τους απογόνους της φυλής Βενιαμίν προερχόταν ο Σαλλού, γιος του Μεσουλλάμ, εγγονός του Ωδαβία και δισέγγονος του Ασενουά.

[8] Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;

[8]Επίσης ο Ιβνεϊά, γιος του Ιεροχάμ· ο Ελά, γιος του Ουζί και εγγονός του Μιχρί και ο

[9] e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,

[11] Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;

[12] Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel, filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,

[13] como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.

[14] Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;

[15] Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;

[16] Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho

Μεσουλλάμ, γιος του Σεφατία, εγγονός του Ρεγουήλ και δισέγγονος του Ιβνιά.

[9]Όλοι αυτοί σύμφωνα με τους γενεαλογικούς καταλόγους, ανήκαν στη φυλή Βενιαμίν· και μαζί με τους συγγενείς τους ήταν εννιακόσιοι πενήντα έξι αρχηγοί οικογενειών.

[10]Από τους ιερείς προέρχονταν οι Ιεωϊαδά, Ιωιαρίβ, Ιαχίν

[11]και ο Αζαρίας, γιος του Χελκία· πρόγονοί του κατ’ ευθείαν ανιούσα γραμμή ήταν οι Μεσουλλάμ, Σαδώκ, Μεραϊώθ και Αχιτώβ, ο προϊστάμενος του ναού του Θεού.

[12]Επίσης ο Αδαΐα, γιος του Ιεροχάμ, που πρόγονοί του κατ’ ευθείαν ανιούσα γραμμή ήταν οι Πασχούρ και Μαλκίας. Επίσης ο Μαασιαΐ, γιος του Αβδιήλ· πρόγονοί του ήταν οι Ιαχζερά, Μεσουλλάμ, Μεσιλλεμίθ και Ιμμέρ.

[13]Μαζί με τους άλλους ιερείς, αυτοί οι αρχηγοί οικογενειών ήταν συνολικά χίλια εφτακόσια εξήντα άτομα, όλοι τους άντρες ικανοί και άξιοι για την υπηρεσία του ναού του Θεού.

[14]Από τους λευίτες, απογόνους του Μεραρί, προερχόταν ο Σεμαΐας, γιος του Χασσούβ, εγγονός του Αζρικάμ και δισέγγονος του Χασαβία.

[15]Από τους απογόνους του Ασάφ προέρχονταν οι Βακβακάρ, Χερές, Γαλάλ και Ματτανίας, γιος του Μιχά.

[16]Από τους απογόνους του Ιεδοθούν προερχόταν ο Οβαδία, γιος του Σεμαΐα και εγγονός του Γαλαάλ. Τέλος ο

de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

Βερεχίας, γιος του Ασά και εγγονός του Ελκανά· αυτός κατοικούσε στα χωριά των Νετωφαθιτών.

[17] Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

[17]Ανάμεσα στους θυρωρούς του ναού ήταν οι Σαλλούμ, Ακκούβ, Ταλμών, Αχιμάν και οι συγγενείς τους. Ο Σαλλούμ ήταν ο προϊστάμενος.

[18] Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.

[18]Ακόμα ως τις μέρες μας, δικοί τους απόγονοι είναι τοποθετημένοι στην ανατολική πύλη, την πύλη του βασιλιά. Παλαιότερα, οι πρόγονοί τους ήταν θυρωροί στα στρατόπεδα των λευιτών.

[19] Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.

[19]Ο Σαλλούμ, γιος του Κορέ, εγγονός του Αβιασάφ και δισέγγονος του Κορά, καθώς και οι συγγενείς του από την πατρική του οικογένεια, οι Κορίτες, υπηρετούσαν ως φρουροί της εισόδου της σκηνής του Μαρτυρίου· οι πρόγονοί τους ήταν φύλακες της εισόδου του στρατοπέδου του Κυρίου.

[20] Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.

[20]Προϊστάμενός του παλαιότερα ήταν ο Φινεές, γιος του Ελεάζαρ –ο Κύριος να ’ναι μαζί του!

[21] Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.

[21]Ο Ζαχαρίας, γιος του Μεσελεμία, ήταν επίσης θυρωρός της σκηνής του Μαρτυρίου.

[22] Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

[22]Αυτοί που είχαν επιλεγεί ως θυρωροί του ναού ήταν συνολικά διακόσια δώδεκα άτομα. Ήταν όλοι εγγεγραμμένοι σε γενεαλογικούς καταλόγους στα χωριά τους. Στο αξίωμά τους τους είχε τοποθετήσει ο Δαβίδ και ο Σαμουήλ, ο Βλέπων.

[23] Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

[23]Έτσι αυτοί και οι απόγονοί τους συνέχισαν να φρουρούν τις πύλες του ναού του Κυρίου, δηλαδή του αγιαστηρίου της σκηνής.

[24] Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

[24]Οι θυρωροί ήταν τοποθετημένοι στις τέσσερις πόρτες, ανατολικά, δυτικά, βόρεια και νότια.

[25] Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em tempo, para servir com eles durante sete dias;

[25]Άλλοι θυρωροί, που ζούσαν στα χωριά τους, έρχονταν κατά ορισμένα διαστήματα να υπηρετήσουν μαζί τους για εφτά μέρες.

[26] porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

[26]Οι τέσσερις μόνιμοι αρχιθυρωροί ήταν λευίτες και είχαν την ευθύνη να επιβλέπουν τους χώρους και τους θησαυρούς του ναού του Θεού.

[27] Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

[27]Διανυκτέρευαν κοντά στο ναό, αφού αυτοί είχαν αναλάβει τη φρούρηση και το άνοιγμα του ναού κάθε πρωί.

[28] Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

[28]Άλλοι λευίτες ήταν υπεύθυνοι για τα σκεύη της λατρείας· τα μετρούσαν όταν τα έβγαζαν για να τα χρησιμοποιήσουν και όταν τα ξανάβαζαν στη θέση τους.

[29] Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

[29]Άλλοι απ' αυτούς είχαν την ευθύνη να επιβλέπουν τα υπόλοιπα ιερά αντικείμενα και σκεύη· επίσης το σιμιγδάλι, το κρασί, το λάδι, το λιβάνι και τα αρώματα.

[30] Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

[30]Αλλά το μείγμα των αρωμάτων παρασκευαζόταν μονάχα από ιερείς.

[31] Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

[31]Ο Ματταθίας, ένας από τους λευίτες, πρωτότοκος γιος του Σαλλούμ, από τη συγγένεια του Κορέ, ήταν υπεύθυνος να επιβλέπει την παρασκευή των προσφορών που τηγανίζονταν.

[32] Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

[33] Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.

[34] Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

[35] Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;

[36] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,

[37] Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.

[38] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[39] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[40] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

[41] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.

[32]Μερικοί άλλοι λευίτες, από τις συγγένειες των Κααθιτών ήταν επιφορτισμένοι να ετοιμάζουν τους άρτους της προθέσεως, κάθε Σάββατο.

[33]Μερικές λευϊτικές οικογένειες ήταν υπεύθυνες για τη μουσική του ναού. Οι αρχηγοί αυτών των οικογενειών ζούσαν στα παραοικοδομήματα του ναού και δεν είχαν άλλες ευθύνες, γιατί ήταν σε υπηρεσία μέρα και νύχτα.

[34]Όλοι αυτοί που αναφέρθηκαν, ήταν αρχηγοί λευιτικών οικογενειών των συγγενειών τους και κατοικούσαν στην Ιερουσαλήμ.

Οι πρόγονοι και οι απόγονοι του βασιλιά Σαούλ
(κεφ. 8,29-38)

[35]Στην πόλη Γαβαών κατοικούσε ο ιδρυτής της, ο Ιεϊήλ. Το όνομα της γυναίκας του ήταν Μααχά.

[36]Πρωτότοκος γιος του ήταν ο Αβδών, κι ακολουθούν οι Σουρ, Κις, Βάαλ, Νηρ, Ναδάβ,

[37]Γεδώρ, Αχιώ, Ζαχέρ και Μικλώθ.

[38]Ο Μικλώθ απέκτησε το Σιμεά. Αυτοί, αντίθετα με τις συγγένειες των αδερφών τους, ζούσαν στην Ιερουσαλήμ μαζί με άλλα μέλη της συγγένειάς τους.

[39]Ο Νηρ είχε γιο τον Κις κι ο Κις το Σαούλ. Γιοι του Σαούλ ήταν οι Ιωνάθαν, Μαλχί-Σουά, Αμιναδάβ και Εσ-Βάαλ.

[40]Γιος του Ιωνάθαν ήταν ο Μερίβ-Βαάλ και του Μερίβ-Βαάλ ο Μιχά.

[41]Γιοι του Μιχά ήταν οι Πιθών, Μελέχ, Θαρεά και Άχαζ.

[42] Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.
[43] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.
[44] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

[42]Ο Άχαζ απέκτησε τον Ιεωαδά κι ο Ιεωαδά τον Αλεμέθ, τον Ασμαβέθ και το Ζιμρί. Ο Ζιμρί απέκτησε το Μασσά
[43]και ακολουθούν κατ' ευθείαν γραμμή οι Βινεά, Ρεφαΐας, Ελεασά και Ασήλ.
[44]Ο Ασήλ είχε έξι γιους· ονομάζονταν Αζρικάμ, Βοχερού, Ισμαήλ, Σεαρία, Οβαδίας και Χανάν.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Samuel 31.1-7

[1] Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 10

Θάνατος του Σαούλ και των γιων του
(Α΄ Σαμ 31,1-13)

[1]Οι Φιλισταίοι πολέμησαν τους Ισραηλίτες στο όρος Γελβουέ. Οι Ισραηλίτες τράπηκαν σε φυγή και θανατώθηκαν πολλοί.
[2]Οι εχθροί καταδίωξαν το Σαούλ και τους γιους του και σκότωσαν τους γιους του Σαούλ, Ιωνάθαν, Αβιναδάβ και Μαλκί-Σούα.
[3]Η μάχη γινόταν όλο και σκληρότερη γύρω από το Σαούλ· τελικά τον χτύπησαν οι τοξότες και πληγώθηκε βαριά.
[4]Τότε είπε στον οπλοφόρο του: «Τράβα το ξίφος σου και διαπέρασέ με, για να μην έρθουν αυτοί οι απερίτμητοι και με διαπεράσουν και με χλευάσουν». Ο οπλοφόρος του όμως δεν ήθελε να το κάνει γιατί φοβόταν. Έτσι ο Σαούλ πήρε το ξίφος του κι έπεσε μόνος του πάνω σ' αυτό.
[5]Όταν ο οπλοφόρος του είδε ότι ο Σαούλ πέθανε, έπεσε κι αυτός πάνω στο ξίφος του και πέθανε μαζί του.

[6] Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.

[6]Έτσι πέθαναν ο Σαούλ και οι τρεις γιοι του, ο οπλοφόρος του και οι στρατιώτες του, όλοι την ίδια μέρα.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

[7]Οι Ισραηλίτες που κατοικούσαν στην άλλη πλευρά της κοιλάδας και ανατολικά του Ιορδάνη, όταν έμαθαν ότι ο ισραηλιτικός στρατός τράπηκε σε φυγή και ότι πέθανε ο Σαούλ και οι γιοι του, άφησαν τις πόλεις τους κι έφυγαν. Τότε ήρθαν οι Φιλισταίοι και εγκαταστάθηκαν σ' αυτές.

A sepultura de Saul

1 Samuel 31.8-13

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

[8]Την άλλη μέρα όταν πήγαν οι Φιλισταίοι να λεηλατήσουν τους νεκρούς, βρήκαν το Σαούλ και τους τρεις γιους του πεσμένους στο όρος Γελβουέ.

[9] E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

[9]Τότε έκοψαν το κεφάλι του Σαούλ, του έβγαλαν την πανοπλία κι έστειλαν σ' όλη τη χώρα των Φιλισταίων αγγελιοφόρους, να φέρουν την ευχάριστη είδηση στους ναούς των ειδώλων τους και στο λαό.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

[10]Τοποθέτησαν τον οπλισμό του στο ναό των θεών τους, και το κεφάλι του το κάρφωσαν στο ναό του Δαγών.

[11] Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

[11]Οι κάτοικοι της Ιαβές στη Γαλαάδ άκουσαν όσα έκαναν οι Φιλισταίοι στο Σαούλ.

[12] então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[12]Πήγαν, λοιπόν, οι πιο θαρραλέοι απ' αυτούς τη νύχτα και πήραν τα πτώματα του Σαούλ και των γιων του από το τείχος της Βαιθ-Σεάν· γύρισαν στην Ιαβές και τα έθαψαν εκεί, κάτω από ένα δέντρο, την αρμυρίκη της Ιαβές, και νήστεψαν εφτά μέρες.

13 Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

14 e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

13Έτσι πέθανε ο Σαούλ, γιατί απίστησε στον Κύριο: δεν υπάκουσε στις εντολές του, κι επιπλέον πήγε και συμβουλεύτηκε μια νεκρομάντισσα και ζήτησε τις οδηγίες της

14αντί να συμβουλευτεί τον Κύριο. Γι' αυτό ο Κύριος τον θανάτωσε και παρέδωσε τη βασιλεία στο Δαβίδ, γιο του Ιεσσαί.

1 Crônicas 11

Davi é ungido rei
2 Samuel 5.1-5

1 Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

2 Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.

3 Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

Davi conquista a Sião
2 Samuel 5.6-10

4 Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 11

Ο Δαβίδ αναγνωρίζεται σ' όλον τον Ισραήλ
(Β΄ Σαμ 5,1-3)

1Όλοι οι Ισραηλίτες ήρθαν στο Δαβίδ, στη Χεβρών, και του είπαν: «Εμείς είμαστε σάρκα σου και αίμα σου.

2Στο παρελθόν, όταν ακόμα ήταν βασιλιάς ο Σαούλ, εσύ οδηγούσες τα στρατεύματα του Ισραήλ στον πόλεμο και τα έφερνες πίσω. Ο Κύριος, ο Θεός σου, σου είχε πει ότι εσύ θα οδηγούσες κάποτε το λαό του, τον Ισραήλ, και θα γινόσουν ηγεμόνας του».

3Έτσι, όλοι οι πρεσβύτεροι του λαού Ισραήλ ήρθαν στο βασιλιά Δαβίδ, στη Χεβρών, κι εκείνος έκανε εκεί μ' αυτούς συμφωνία ενώπιον του Κυρίου. Και έχρισαν το Δαβίδ βασιλιά του Ισραήλ, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου, που τον είχε αναγγείλει ο Σαμουήλ.

Ο Δαβίδ κυριεύει την Ιερουσαλήμ και την κάνει πρωτεύουσα
(Β΄ Σαμ 5,6-10)

4Ο Δαβίδ και όλοι οι Ισραηλίτες πήγαν να πολιορκήσουν την Ιερουσαλήμ. Η πόλη μέχρι τότε ονομαζόταν Ιεβούς, γιατί εκεί

κατοικούσαν οι Ιεβουσαίοι, οι αρχικοί της κάτοικοι.

[5] Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[5]Οι Ιεβουσαίοι είπαν στο Δαβίδ: «Δε θα μπεις στην πόλη μας». Αλλά ο Δαβίδ κυρίεψε το φρούριο της Σιών, που ονομάστηκε στη συνέχεια «Πόλη Δαβίδ».

[6] Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.

[6]Ο Δαβίδ είχε πει: «Ο πρώτος που θα σκοτώσει Ιεβουσαίο θα γίνει αρχιστράτηγος». Πρώτος επιτέθηκε ο Ιωάβ, γιος της Σερουΐας, κι έτσι έγινε αρχιστράτηγος.

[7] Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.

[7]Ο Δαβίδ εγκαταστάθηκε στο φρούριο και γι' αυτό το ονόμασαν «Πόλη Δαβίδ».

[8] E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

[8]Έπειτα έχτισε καινούριους οικισμούς γύρω από τη Μιλλώ και το υπόλοιπο της πόλης το ανοικοδόμησε ο Ιωάβ.

[9] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

[9]Έτσι ο Δαβίδ γινόταν όλο και πιο ισχυρός, γιατί ο Κύριος του σύμπαντος ήταν μαζί του.

Os valentes de Davi

2 Samuel 23.8-39

Οι επίλεκτοι πολεμιστές του Δαβίδ και τα κατορθώματά τους

(Β΄ Σαμ 23,8-39)

[10] São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

[10]Ακολουθεί κατάλογος των αξιωματικών των επίλεκτων πολεμιστών του Δαβίδ. Αυτοί μαζί με όλους τους Ισραηλίτες τον ανακήρυξαν βασιλιά, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου σχετικά με το λαό Ισραήλ και αγωνίστηκαν να διατηρήσουν το βασίλειό του ισχυρό.

[11] Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

[11]Στον κατάλογο των επίλεκτων του Δαβίδ, πρώτος ήταν: Ο Ιασωβεάμ, απόγονος του Χαχμονί και αρχηγός του σώματος των επιλέκτων. Αυτός, κραδαίνοντας τη λόγχη του ενάντια σε τριακόσιους εχθρούς, τούς σκότωσε όλους σε μία μόνο μάχη.

12 Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

13 Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.

14 Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

15 Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.

16 Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

17 Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

18 Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.

19 E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua

12Δεύτερος μετά απ’ αυτόν ήταν ο Ελεάζαρ, γιος του Δωδώ, του Αχωχίτη. Ανήκε στην ομάδα των Τριών Επιλέκτων.

13Αυτός ήταν μαζί με το Δαβίδ στην Πας-Δαμμίμ. Οι Φιλισταίοι είχαν συγκεντρωθεί για πόλεμο εκεί που ήταν ένα χωράφι σπαρμένο κριθάρι. Μόλις οι Ισραηλίτες είδαν τους Φιλισταίους, τράπηκαν σε φυγή.

14Αλλά ο Ελεάζαρ και ο Δαβίδ στάθηκαν στη μέση του χωραφιού, το ελευθέρωσαν και πολέμησαν τους Φιλισταίους. Ο Θεός τούς έδωσε έτσι μια μεγάλη νίκη.

15Τρεις από το σώμα των Τριάντα Επιλέκτων κατέβηκαν μια μέρα να βρουν το Δαβίδ στο βράχο, που ήταν κοντά στο σπήλαιο Αδουλλάμ, γιατί οι Φιλισταίοι είχαν στρατοπεδεύσει στην κοιλάδα Ρεφαείμ.

16Ο Δαβίδ ήταν τότε στο οχύρωμα, και η φρουρά των Φιλισταίων βρισκόταν στη Βηθλεέμ.

17Ο Δαβίδ εκδήλωσε την επιθυμία του και είπε: «Ποιος θα μου φέρει να πιω νερό από το πηγάδι που είναι στην πύλη της Βηθλεέμ; »

18Τότε οι Τρεις Επίλεκτοι πέρασαν μέσα από το στρατόπεδο των Φιλισταίων και έβγαλαν νερό από το πηγάδι· το πήραν και το έφεραν στο Δαβίδ. Εκείνος όμως δε θέλησε να πιει και το πρόσφερε σπονδή στο Θεό,

19λέγοντας: «Φύλαξέ με, Θεέ μου, να μην πιω αυτό το νερό! Θα ήταν σαν να έπινα το αίμα αυτών των αντρών, που πήγαν με

vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.

κίνδυνο της ζωής τους να μου το φέρουν». Έτσι, αρνήθηκε να το πιει. Αυτά έκαναν οι Τρεις Επίλεκτοι.

[20] Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.

[20]Ο Αβισάι, αδερφός του Ιωάβ, ήταν αρχηγός του σώματος των Τριάντα Επιλέκτων. Αυτός, μια μέρα κραδαίνοντας τη λόγχη ενάντια σε τριακόσιους εχθρούς, τούς σκότωσε κι έγινε ο πιο φημισμένος ανάμεσα στους Τριάντα.

[21] Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[21]Ήταν ο σπουδαιότερος και ο επικρατέστερος από τους Τριάντα κι έγινε αρχηγός τους, αλλά δεν έφτασε τους Τρεις.

[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[22]Ο Βεναΐας, από την Καβσεήλ, γιος του Ιεωϊαδά, ανήκε στους επίλεκτους και έκανε πολλά κατορθώματα. Σκότωσε δύο πολύ δυνατούς Μωαβίτες πολεμιστές, που ονομάζονταν «Τα Λιοντάρια της Μωάβ». Επίσης, μια μέρα που χιόνιζε, κατέβηκε σ’ ένα λάκκο, όπου είχε πέσει ένα μεγάλο λιοντάρι, και το σκότωσε.

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[23]Ακόμη σκότωσε έναν μεγαλόσωμο Αιγύπτιο, πέντε πήχεις ψηλόν, που κρατούσε στο χέρι του ένα ακόντιο, χοντρό σαν αντί του αργαλειού. Του επιτέθηκε μ’ ένα ραβδί, του άρπαξε το ακόντιο από το χέρι και τον σκότωσε με το ίδιο του το όπλο.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[24]Αυτά ήταν τα κατορθώματα του Βεναΐα, γιου του Ιεωϊαδά κι έτσι απέκτησε όνομα ανάμεσα στους Τριάντα Επίλεκτους.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[25]Αυτός πράγματι ήταν φημισμένος μέσα στο σώμα των Τριάντα, αλλά δεν έφτασε

τους Τρεις Επίλεκτους. Ο Δαβίδ τον είχε διορίσει αρχηγό της σωματοφυλακής του.

26 Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

26Επίσης στο σώμα των επίλεκτων πολεμιστών ανήκαν: ο Ασαήλ, αδερφός του Ιωάβ· ο Ελχανάν, γιος του Δωδώ από τη Βηθλεέμ·

27 Samote, harorita; Heles, pelonita;

27ο Σαμμώθ από την Αρώρ· ο Χαλής από την Πέλεθ·

28 Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;

28ο Ιρά, γιος του Ικκές, από την Τεκωά· ο Αβιέζερ, από την Αναθώθ·

29 Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;

29ο Σιββεχαΐ από τη Χουσά· ο Ιλαΐ από την Αχώαχ·

30 Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;

30ο Μαεραΐ και ο Χελέδ, γιος του Βαανά, και οι δυο από τη Νετωφά·

31 Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;

31ο Ιθαΐ, γιος του Ριβαΐ από τη Γιβεά της περιοχής της φυλής Βενιαμίν· ο Βεναΐας από τη Φαραθών·

32 Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;

32ο Χουραΐ από τη Γαάς· ο Αβιήλ από τη Βαιθ-Αραβά·

33 Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;

33ο Ασμαβέθ από τη Βαχαρούμ· ο Ελιαββά από τη Σααλβίμ·

34 Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;

34ο Ασέμ από τη Γιζών· ο Ιωνάθαν, γιος του Σαγέ, από την Αροήρ·

35 Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;

35ο Αχιάμ, γιος του Σαχάρ, επίσης από την Αροήρ· ο Ελιφάλ, γιος του Ουρ·

36 Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;

36ο Χεφέρ, από τη Μεχερά· ο Αχιά ο Πελωνίτης·

37 Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;

37ο Χεσρών από τον Κάρμηλο· ο Νααραΐ, γιος του Εζβαΐ·

38 Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;

38ο Ιωήλ, αδερφός του Νάθαν· ο Μιβχάρ, γιος του Αγερί·

39 Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

39ο Σελέκ ο Αμμωνίτης· ο Ναχώρ από τη Βερώθ, οπλοφόρος του Ιωάβ, γιου της Σερουΐας·

[40] Ira, o itrita; Garebe, itrita;

[40]ο Ιρά από την Ιατίρ· ο Γαρέβ από την Ιατίρ·

[41] Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;

[41]ο Ουρίας ο Χετταίος· ο Ζαβάδ, γιος του Αχλάι·

[42] Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;

[42]ο Αδινιά, γιος του Σαιζά, ένας από τους σπουδαίους Ρουβηνίτες, και αρχηγός τριάντα αντρών.

[43] Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;

[43]Ο Χανάν, γιος του Μααχά· ο Ιωσαφάτ από τη Μεθέν·

[44] Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;

[44]ο Οζίας από την Ασταρώθ· ο Σαμά και ο Ιεϊήλ, γιοι του Χαθάμ, από την Αροήρ·

[45] Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;

[45]ο Ιεδιαήλ, γιος του Σιμρί και ο Ιωχά, ο αδερφός του, από τη Θις·

[46] Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;

[46]ο Ελιήλ από τη Μαχαναΐμ· ο Ιριβαΐ και ο Ιωσαυϊά, γιοι του Ελναάμ· ο Ιεθμά ο Μαχαβίτης·

[47] Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

[47]ο Ελιήλ, ο Ωβήδ και ο Ιασιήλ από τη Σουβά.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

[1] São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.

[2] Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:

[3] Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 12

Υποστηρικτές του Δαβίδ στη Σικλάγ

[1]Την εποχή που ο Δαβίδ κρυβόταν στη Σικλάγ, για να γλιτώσει από το Σαούλ, γιο του Κις, πήγαν και τον βρήκαν μερικοί εκπαιδευμένοι άντρες, έτοιμοι να πολεμήσουν στο πλευρό του.

[2]Ήταν οπλισμένοι με τόξα και σφεντόνες, και μπορούσαν να ρίχνουν βέλη και πέτρες, χρησιμοποιώντας τόσο το δεξί όσο και το αριστερό χέρι. Ανήκαν στη φυλή Βενιαμίν, στην οποία ανήκε κι ο Σαούλ.

[3]Τα ονόματά τους ήταν: Αχιέζερ, ο αρχηγός, κι ο αδερφός του ο Ιωάς, γιοι του Σεμαά, από τη Γιβεά· Ιεζιήλ και Ιωφαλήτ,

γιοι του Αζμαβέθ· Βεραχά και Ιηού από την Αναθώθ·

4 Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;

[4]Ισμαΐα από τη Γαβαών, ένας από το «σώμα των Τριάντα Επιλέκτων» και κάποτε αρχηγός τους·

[5]Ιερεμίας, Ιεζιήλ, Ιωχανάν και Ιωζαβέθ από τη Γαδαρά·

5 Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;

[6]Ελουζαΐ, Ιεριμώθ, Βεαλίας, Σαμαραΐας και Σεφατίας από τη Χαρούφ·

6 Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;

[7]Ελκανά, Ιεσιά, Αζαρεήλ, Ιωεζέρ και Ιασωβεάμ, Κορίτες·

7 Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.

[8]Ιωηλά και Ζεβαδίας, γιοι του Ιεροάμ από τη Γεδώρ.

8 Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes, homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:

[9]Μερικοί από τη φυλή Γαδ χωρίστηκαν από τους δικούς τους, και ήρθαν να βρουν το Δαβίδ στο οχύρωμά του στην έρημο. Ήταν γενναίοι άντρες, εμπειροπόλεμοι, ασκημένοι στην ασπίδα και στη λόγχη. Τα πρόσωπά τους έμοιαζαν με πρόσωπα λιονταριών κι έτρεχαν όπως τα ελάφια στα βουνά.

9 Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

[10]Αυτοί ήταν ένδεκα, οι Έζερ, Οβαδίας, Ελιάβ,

10 Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

[11]Μεσμανεά, Ιερμιά,

11 Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

[12]Αταΐ, Ελιήλ,

12 Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

[13]Ιωχανάν, Ελζαβάδ,

13 Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

[14]Ιερεμίας και Μαχβανναΐ.

14 estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.

[15]Όλοι αυτοί οι Γαδίτες ήταν αξιωματικοί του στρατεύματος· άλλος ήταν αρχηγός σε εκατό, αν ήταν χαμηλόβαθμος, κι άλλος αρχηγός σε χίλιους, αν ήταν υψηλόβαθμος.

15 São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava

[16]Ήταν εκείνοι που πέρασαν τον Ιορδάνη, τον πρώτο μήνα του χρόνου, την εποχή

por todas as suas ribanceiras, e puseram em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.

16 Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.

17 Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

18 Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus, ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com os que te ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

19 Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

που πλημμυρίζουν οι όχθες του, και έτρεψαν σε φυγή όλους τους κατοίκους των γύρω κοιλάδων και στην ανατολική όχθη και στη δυτική.

17Πήγαν ακόμα και μερικοί από τη φυλή Βενιαμίν κι από τη φυλή Ιούδα, να βρουν το Δαβίδ στο οχύρωμά του.

18Ο Δαβίδ βγήκε να τους συναντήσει και τους είπε: «Αν ήρθατε σαν φίλοι, για να με βοηθήσετε, είμαι έτοιμος να σας δεχτώ μ’ όλη μου την καρδιά· αλλά αν ήρθατε για να με προδώσετε στους εχθρούς μου, ενώ εγώ δεν έχω κάνει καμιά αδικία, ο Θεός των προγόνων μας ας δει και ας σας κρίνει γι’ αυτό».

19Τότε το Πνεύμα του Θεού φώτισε τον Αμασαΐ, τελευταίο αρχηγό των Τριάντα Επιλέκτων, και του είπε: «Δικοί σου είμαστε, Δαβίδ, με το μέρος σου είμαστε, γιε του Ιεσσαί. Ειρήνη, ειρήνη σ’ εσένα και ειρήνη σ’ αυτούς που σε βοηθούν, γιατί ο Θεός σου είναι βοηθός σου! » Τότε ο Δαβίδ τους δέχτηκε και τους διόρισε αρχηγούς του στρατεύματος.

20Μερικοί από τη φυλή Μανασσή πήγαν με το μέρος του Δαβίδ, όταν πήγε με τους Φιλισταίους για να πολεμήσει ενάντια στο Σαούλ. Τελικά, όμως, δεν πολέμησε στο πλευρό των Φιλισταίων, γιατί οι αρχηγοί τους, έκαναν συμβούλιο και τον απομάκρυναν, γιατί φοβήθηκαν μήπως πάει με το μέρος του Σαούλ, που ήταν πρωτύτερα κύριός του, και στραφεί εναντίον τους.

[20] Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

[21] Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

[22] Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

[23] Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

[24] dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

[25] dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;

[26] dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;

[27] Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;

[28] Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;

[29] dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia

[21]Κι ενώ ο Δαβίδ γύριζε πίσω στη Σικλάγ, τότε πήγαν με το μέρος του μερικοί από τη φυλή Μανασσή, οι Αδνά, Ιωζαβέθ, Ρωδιήλ, Μιχαήλ, Ιωζαβέθ, Ελιού και Σιλθαΐ, οι οποίοι ήταν χιλίαρχοι στο στρατό της φυλής Μανασσή.

[22]Όλοι αυτοί ήταν δυνατοί πολεμιστές. Βοήθησαν το Δαβίδ να οργανώσει το στρατό του κι έγιναν αρχηγοί στο στράτευμα.

[23]Καθημερινά έρχονταν στο Δαβίδ ενισχύσεις, έτσι που σχηματίστηκε ένα στράτευμα τεράστιο.

Ο στρατός του Δαβίδ στη Χεβρών

[24]Οι αριθμοί των ετοιμοπόλεμων ανδρών που με εντολή του Κυρίου ενώθηκαν με το στρατό του Δαβίδ στη Χεβρών, για να του μεταβιβάσουν το βασιλικό αξίωμα του Σαούλ, είναι οι εξής:

[25]Από τη φυλή Ιούδα, έξι χιλιάδες οκτακόσιοι ετοιμοπόλεμοι άντρες, οπλισμένοι με ασπίδες και λόγχες.

[26]Από τη φυλή Συμεών, εφτά χιλιάδες εκατό γενναίοι στρατιώτες.

[27]Από τη φυλή Λευί, τέσσερις χιλιάδες εξακόσιοι άντρες.

[28]Μαζί τους ήταν κι ο Ιεωϊαδά, αρχηγός της συγγένειας του Ααρών, με τρεις χιλιάδες εφτακόσιους άντρες,

[29]κι ακόμα ο Σαδώκ, νέος και γενναίος πολεμιστής, με είκοσι δύο αρχηγούς από τη δική του οικογένεια.

[30]Από τη φυλή Βενιαμίν, στην οποία ανήκε κι ο Σαούλ, συμμετείχαν τρεις χιλιάδες άντρες που οι πιο πολλοί απ’

ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;

30 dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;

31 da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;

32 dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;

33 de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;

34 de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;

35 dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;

36 de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;

37 do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés, providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

αυτούς ήταν ως τότε στην υπηρεσία του Σαούλ.

31Από τη φυλή Εφραΐμ είκοσι χιλιάδες οκτακόσιοι γενναίοι πολεμιστές, άντρες ονομαστοί μέσα στις συγγένειές τους.

32Από τη μισή φυλή Μανασσή δέκα οκτώ χιλιάδες άντρες, που προσκλήθηκαν ονομαστικά, για να έρθουν ν' ανακηρύξουν βασιλιά το Δαβίδ.

33Από τη φυλή Ισσάχαρ, διακόσιοι αξιωματικοί, άντρες σοφοί, που γνώριζαν τι έπρεπε να κάνει και πότε ο λαός Ισραήλ, και μαζί τους όλοι όσοι υπηρετούσαν υπό τις διαταγές τους.

34Από τη φυλή Ζαβουλών, πενήντα χιλιάδες άντρες, καλογυμνασμένοι, έμπειροι στον πόλεμο, έτοιμοι να παραταχθούν για τη μάχη, εξοπλισμένοι με κάθε είδους όπλα και αποφασισμένοι να βοηθήσουν το Δαβίδ με όλη τους την καρδιά.

35Από τη φυλή Νεφθαλί χίλιοι αξιωματικοί και μαζί τους τριάντα εφτά χιλιάδες άντρες οπλισμένοι με ασπίδες και λόγχες.

36Από τη φυλή Δαν, είκοσι οκτώ χιλιάδες εξακόσιοι ετοιμοπόλεμοι άντρες.

37Από τη φυλή Ασήρ σαράντα χιλιάδες άντρες καλογυμνασμένοι, έτοιμοι κι αυτοί να πολεμήσουν σε παράταξη μάχης.

38Από τις φυλές που είχαν εγκατασταθεί πέρα από τον Ιορδάνη, στην ανατολική όχθη, δηλαδή από τη φυλή Ρουβήν, Γαδ και τη μισή φυλή Μανασσή, εκατόν είκοσι χιλιάδες ετοιμοπόλεμοι άντρες,

εφοδιασμένοι με κάθε είδους πολεμικά όπλα.

[38] Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.

[39]Όλοι αυτοί οι πολεμιστές, έτοιμοι να παραταχθούν σε μάχη, ήρθαν στη Χεβρών με κοινή απόφαση ν' ανακηρύξουν το Δαβίδ βασιλιά όλων των Ισραηλιτών· επίσης και οι υπόλοιποι Ισραηλίτες ήταν κι αυτοί σύμφωνοι να κάνουν βασιλιά το Δαβίδ.

[39] Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.

[40]Αυτοί έμειναν εκεί μαζί με το Δαβίδ τρεις μέρες, τρώγοντας και πίνοντας, αφού οι συμπατριώτες τους είχαν κάνει κάθε ετοιμασία γι' αυτούς.

[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia regozijo em Israel.

[41]Άνθρωποι από γειτονικές περιοχές, αλλά ακόμα κι από μακρινές, όπως από τις φυλές Ισσάχαρ, Ζαβουλών και Νεφθαλί, έφεραν πάνω σε γαϊδούρια, καμήλες, μουλάρια και βόδια, άφθονες προμήθειες, αλεύρι, πίττες από σύκα, σταφίδες, κρασί, λάδι, ακόμα και πρόβατα και βόδια άφθονα. Κι όλα αυτά γιατί ήταν διάχυτη η χαρά σ' όλο το λαό Ισραήλ.

1 Crônicas 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 13

Ο Δαβίδ παίρνει την κιβωτό από την Κιριάθ-Ιαρίμ

(Β΄ Σαμ 6,1-15)

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;

[1]Ο Δαβίδ έκανε συμβούλιο με τους χιλίαρχους, τους εκατόνταρχους και με τους άλλους αρχηγούς.

[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos

[2]Έπειτα μίλησε σ' όλη τη συνέλευση του λαού του Ισραήλ: «Αν σας φαίνεται καλό», τους είπε, «κι αν είναι θέλημα Κυρίου του Θεού μας, ας στείλουμε μήνυμα στους συμπατριώτες μας, που

sacerdotes, e aos levitas com eles nas cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;

κατοικούν σ' όλη τη χώρα του Ισραήλ, κι επίσης στους ιερείς και στους λευίτες στις πόλεις και στα βοσκοτόπια όπου κατοικούν, για να έρθουν όλοι εδώ μαζί μας.

[3] tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.

[3]Και να φέρουμε εδώ την κιβωτό του Θεού μας, που την είχαμε παραμελήσει την εποχή του Σαούλ».

[4] Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

[4]Η συνέλευση συμφώνησε να γίνει έτσι, γιατί η πρόταση φάνηκε σε όλους σωστή.

Davi procura trazer a arca

2 Samuel 6.1-11

[5] Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

[5]Έτσι ο Δαβίδ κάλεσε τους Ισραηλίτες απ' όλη την επικράτεια, από τη Σιχώρ στα σύνορα της Αιγύπτου νότια, ως την είσοδο της Χαμάθ, στο βορρά, για να πάρουν την κιβωτό του Θεού από την Κιριάθ-Ιαρίμ.

[6] Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

[6]Έπειτα ο Δαβίδ, μαζί με το λαό ανέβηκε στη Βααλά, δηλαδή στην Κιριάθ-Ιαρίμ, στην περιοχή της φυλής Ιούδα, για να σηκώσουν από 'κει την κιβωτό που είναι αφιερωμένη στον Κύριο το Θεό, ο οποίος έχει το θρόνο του πάνω στα χερουβίμ.

[7] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

[7]Πήραν την κιβωτό του Θεού, από το σπίτι του Αμιναδάβ όπου βρισκόταν και την ανέβασαν πάνω σε καινούργια άμαξα, που οδηγούσαν ο Ουζζά και ο Αχιώ.

[8] Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

[8]Ο Δαβίδ κι όλοι οι Ισραηλίτες χόρευαν μ' όλη τους τη δύναμη, τραγουδώντας με συνοδεία από κιθάρες, άρπες, τύμπανα, κύμβαλα και σάλπιγγες, για να τιμήσουν το Θεό.

[9] Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

[9]Όταν έφτασαν στο αλώνι του Χειδών, ο Ουζζά άπλωσε το χέρι του για να

συγκρατήσει την κιβωτό, γιατί τα βόδια την είχαν γείρει.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

[10]Αμέσως ο Κύριος οργίστηκε εναντίον του Ουζζά και τον τιμώρησε που τόλμησε ν' αγγίξει την κιβωτό· πέθανε εκεί ενώπιον του Θεού.

[11] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[11]Όταν είδε ο Δαβίδ ότι ο Κύριος ξέσπασε πάνω στον Ουζζά και τον έπληξε θανάσιμα, λυπήθηκε, κι ονόμασε τη θέση εκείνη Φαρές-Ουζζά (Θάνατος του Ουζζά), όπως λέγεται μέχρι σήμερα.

[12] Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

[12]Εκείνη την ημέρα ο Δαβίδ φοβήθηκε το Θεό και είπε: «Πώς είναι δυνατόν τώρα να πάρω μαζί μου την κιβωτό του Θεού; »

[13] Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[13]Έτσι δεν έφερε την κιβωτό στο σπίτι του, στην Πόλη Δαβίδ, αλλά την πήγε στο σπίτι ενός Γαθίτη, του Ωβήδ-Εδώμ.

[14] Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

[14]Η κιβωτός του Θεού έμεινε στο σπίτι του Ωβήδ-Εδώμ τρεις μήνες. Κι ο Κύριος ευλόγησε την οικογένεια αυτού του ανθρώπου και όλα όσα είχε.

1 Crônicas 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão
2 Samuel 5.11-12

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 14

Ο Δαβίδ στην Ιερουσαλήμ
(Β΄ Σαμ 5,11-16)

[1] Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

[1]Ο Χιράμ, βασιλιάς της Τύρου, έστειλε στο Δαβίδ διπλωματική αντιπροσωπεία. Επίσης του έστειλε ξύλα κέδρων, χτίστες και ξυλουργούς για να του χτίσουν ανάκτορο.

[2] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

[2]Έτσι κατάλαβε ο Δαβίδ ότι ο Κύριος τον είχε καθιερώσει βασιλιά του Ισραήλ και ότι χάρισε δόξα στη βασιλεία του χάρη στο λαό του, τον Ισραήλ.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém
2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

[3] Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

[4] São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[5] Ibar, Elisua, Elpelete,

[6] Nogá, Nefegue, Jafia,

[7] Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus

2 Samuel 5.17-25

[8] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.

[9] Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.

[10] Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.

[11] Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[12] Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.

[3]Στην Ιερουσαλήμ, ο Δαβίδ πήρε και άλλες συζύγους κι απέκτησε κι άλλους γιους και κόρες.

[4]Τα ονόματα των παιδιών του, που γεννήθηκαν στην Ιερουσαλήμ, είναι: Σαμμουά, Σωβάβ, Νάθαν, Σολομών,

[5]Ιβχάρ, Ελισουά, Ελπαλέτ,

[6]Νωγά, Νέφεγ, Ιαφιά,

[7]Ελισαμά, Βεελιαδά και Ελιφέλετ.

Ο Δαβίδ αποκρούει τις επιθέσεις των Φιλισταίων

(Β΄ Σαμ 5,17-25)

[8]Όταν έμαθαν οι Φιλισταίοι ότι ο Δαβίδ χρίσθηκε βασιλιάς όλων των Ισραηλιτών, ξεκίνησαν με όλο το στρατό τους για να έρθουν και να τον συλλάβουν. Το πληροφορήθηκε ο Δαβίδ και ξεκίνησε να τους αντιμετωπίσει.

[9]Οι Φιλισταίοι ήρθαν και ξεχύθηκαν στην κοιλάδα Ρεφαείμ.

[10]Τότε ο Δαβίδ ρώτησε το Θεό: «Να πάω να πολεμήσω τους Φιλισταίους; Θα τους παραδώσεις στην εξουσία μου; » Ο Κύριος του απάντησε: «Να πας να τους πολεμήσεις· θα τους παραδώσω στην εξουσία σου».

[11]Έτσι ο Δαβίδ προχώρησε στη Βάαλ-Περασίμ κι εκεί τους νίκησε. Τότε είπε ο Δαβίδ: «Ο Θεός με το χέρι μου έσπασε τις γραμμές των εχθρών μου, όπως σπάζει η πλημμύρα ένα φράγμα». Γι' αυτό ονόμασαν τον τόπο εκείνο Βάαλ-Περασίμ (Κυρίαρχος των Ρηγμάτων).

[12]Οι Φιλισταίοι φεύγοντας άφησαν εκεί τα ομοιώματα των θεών τους και ο Δαβίδ διέταξε και τα έριξαν στη φωτιά.

[13] Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.

[14] De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;

[15] e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.

[16] Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.

[17] Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

[13]Οι Φιλισταίοι συγκεντρώθηκαν πάλι και ξεχύθηκαν στην κοιλάδα.

[14]Πάλι ο Δαβίδ ρώτησε το Θεό, κι ο Θεός τού απάντησε: «Μην τους επιτεθείς από 'δω, αλλά πήγαινε σε απόσταση από γύρω τους, και πλησίασέ τους από τη μεριά των θάμνων.

[15]Όταν ακούσεις θόρυβο βημάτων στις κορυφές των θάμνων, τότε εξαπόλυσε την επίθεση, γιατί εκείνη τη στιγμή εγώ ο Θεός θα βγω μπροστά σου, για να χτυπήσω το στρατό των Φιλισταίων».

[16]Ο Δαβίδ έκανε όπως τον διέταξε ο Θεός. Οι Ισραηλίτες μπόρεσαν έτσι να νικήσουν τους Φιλισταίους και να τους καταδιώξουν από τη Γαβαών ως τη Γεζέρ.

[17]Από τότε η φήμη του Δαβίδ διαδόθηκε σ' όλες τις χώρες και ο Κύριος έκανε να τον φοβούνται όλοι οι λαοί.

1 Crônicas 15

Os levitas designados para levarem a arca

[1] Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

[2] Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

[3] Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 15

Προετοιμασίες για τη μεταφορά της κιβωτού

[1]Ο Δαβίδ έχτισε για τον εαυτό του διάφορες κατοικίες στην Πόλη Δαβίδ. Ετοίμασε κι έναν τόπο όπου έστησε μια σκηνή για να στεγάσει την κιβωτό του Θεού.

[2]Τότε είπε: «Κανείς δεν πρέπει να μεταφέρει την κιβωτό του Θεού, εκτός από τους λευίτες. Αυτούς διάλεξε ο Κύριος, για να μεταφέρουν την κιβωτό του και να τον υπηρετούν για πάντα».

[3]Έτσι ο Δαβίδ συγκέντρωσε όλους τους Ισραηλίτες στην Ιερουσαλήμ, για να

SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

4 Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:

5 dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;

6 dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

7 dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;

8 dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;

9 dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;

10 dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.

11 Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

12 e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.

13 Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus, irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.

μεταφέρουν την κιβωτό του Κυρίου στον τόπο που είχε ετοιμάσει γι’ αυτήν.

4Έπειτα συγκέντρωσε τους ιερείς, τους απογόνους του Ααρών και τους λευίτες.

5Από τους απογόνους του Καάθ ήρθε ο Ουριήλ, επικεφαλής εκατόν είκοσι λευιτών.

6Από τους απογόνους του Μεραρί ήρθε ο Ασαΐας, επικεφαλής διακοσίων είκοσι λευιτών.

7Από τους απογόνους του Γηρσών, ο Ιωήλ επικεφαλής εκατόν τριάντα λευιτών.

8Από τους απογόνους του Ελισαφάν, ο Σεμαΐας επικεφαλής διακοσίων λευιτών.

9Από τους απογόνους του Χεβρών, ο Ελιήλ επικεφαλής ογδόντα λευιτών.

10Από τους απογόνους του Ουζζιήλ ήρθε ο Αμιναδάβ, επικεφαλής εκατόν δώδεκα λευιτών.

11Έπειτα ο Δαβίδ κάλεσε τους ιερείς Σαδώκ και Αβιάθαρ, μαζί με τους λευΐτες Ουριήλ, Ασαΐα, Ιωήλ, Σεμαΐα, Ελιήλ και Αμιναδάβ,

12και τους είπε: «Όλοι εσείς που είστε αρχηγοί λευιτικών οικογενειών, πρέπει να καθαριστείτε τελετουργικά, καθώς και οι λευίτες που ήρθαν μαζί σας, και μετά να πάτε να μεταφέρετε την κιβωτό του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, στον τόπο που έχω ετοιμάσει γι’ αυτήν.

13Την πρώτη φορά δεν τη μεταφέρατε εσείς, και γι’ αυτό ο Κύριος ο Θεός μας έφερε εναντίον μας θανατηφόρο πλήγμα. Είν’ αλήθεια ότι δεν είχαμε φροντίσει γι’ αυτήν σύμφωνα με τις γραπτές εντολές».

[14] Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

[14]Έτσι οι ιερείς και οι λευίτες καθαρίστηκαν, προκειμένου να μεταφέρουν την κιβωτό του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ.

[15] Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

[15]Τη σήκωσαν οι λευίτες στους ώμους τους με τις δοκούς της, όπως είχε διατάξει ο Μωυσής, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου.

Designados os músicos para o templo

[16] Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

[16]Ο Δαβίδ διέταξε τους αρχηγούς των λευιτών να διορίσουν από τις συγγένειές τους τους ψαλμωδούς για να ψάλλουν, και να τους συνοδεύουν μουσικά όργανα: άρπες, κιθάρες και κύμβαλα, έτσι που οι χαρούμενες ψαλμωδίες ν' ακούγονται ως πέρα στα βουνά.

[17] Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

[17]Διόρισαν, λοιπόν, τον Αιμάν γιο του Ιωήλ, τον Ασάφ γιο του Βερεχία και τον Εθάν γιο του Κουσαΐα, απογόνους του Μεραρί.

[18] E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

[18]Μαζί μ' αυτούς διόρισαν σε δεύτερη θέση, ως θυρωρούς του ναού, τους επίσης λευίτες, Ζαχαρία, Ουζζιήλ, Σεμιραμώθ, Ιεχιήλ, Ουννί, Ελιάβ, Βεναΐα, Μαασεΐα, Ματταθία, Ελιφελεού, Μικνεΐα, Ωβήδ-Εδώμ και Ιεϊήλ.

[19] Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

[19]Έτσι οι ψαλμωδοί Αιμάν, Ασάφ και Εθάν, ορίστηκαν να παίζουν τα χάλκινα κύμβαλα με τον οξύ ήχο.

[20] Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

[20]Οι Ζαχαρίας, Ιααζιήλ, Σεμιραμώθ, Ιεϊήλ, Ουννί, Ελιάβ, Μαασεΐας και Βεναΐας, ορίστηκαν να παίζουν τις άρπες, σε υψηλούς τόνους.

[21] Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

[21]Οι Ματταθίας, Ελιφελεού, Μικνεΐας, Ωβήδ-Εδώμ, Ιεϊήλ και Αζαζίας, ορίστηκαν να παίζουν τις κιθάρες στους χαμηλούς

ήχους, και κρατούσαν τον τόνο στο τραγούδι.

[22] Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

[22]Ο Κενανίας, λόγω της μουσικής πείρας του, ήταν προϊστάμενος των λευιτών που μετέφεραν την κιβωτό.

[23] Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

[23]Ο Βερεχίας και ο Ελκανά βάδιζαν εμπροσθοφυλακή πριν από την κιβωτό.

[24] Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

[24]Οι ιερείς Σεβανίας, Ιωσαφάτ, Ναθαναήλ, Αμασαΐ, Ζαχαρίας, Βεναΐας και Ελιέζερ βάδιζαν κι αυτοί μπροστά από την κιβωτό του Θεού σαλπίζοντας με τις σάλπιγγες. Ο Ωβήδ-Εδώμ και ο Ιεχιά ήταν οι οπισθοφύλακες της κιβωτού.

A arca é levada para Jerusalém

[25] Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

[26] Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

[27] Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

[28] Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

Mical despreza a Davi
2 Samuel 6.16,20-22

Ο Δαβίδ μεταφέρει την κιβωτό στην Ιερουσαλήμ
(Β΄ Σαμ 6,12-19)

[25]Ο Δαβίδ, οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και οι χιλίαρχοι πήγαν με χαρά να πάρουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου από το σπίτι του Ωβήδ-Εδώμ.

[26]Ο Θεός προστάτευσε τους λευίτες που μετέφεραν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου και γι’ αυτό του πρόσφεραν θυσία εφτά ταύρους και εφτά κριάρια.

[27]Ο Δαβίδ φορούσε στολή από λεπτό λινό ύφασμα, όπως και όλοι οι λευίτες, που σήκωναν την κιβωτό, οι ψάλτες και ο Κενενίας, ο υπεύθυνος για τη μεταφορά. Ο Δαβίδ φορούσε και το εφώδ, που ήταν κι αυτό από λινό ύφασμα.

[28]Έτσι όλοι οι Ισραηλίτες μετέφεραν στην Ιερουσαλήμ την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου με αλαλαγμούς, με ήχους κεράτινων και χάλκινων σαλπίγγων, με κύμβαλα, με άρπες και κιθάρες.

[29] Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

[29]Ενώ η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου έμπαινε στην Πόλη Δαβίδ, η γυναίκα του η Μιχάλ, κόρη του Σαούλ, έσκυψε από το παράθυρο και είδε το βασιλιά Δαβίδ να χοροπηδάει από τη χαρά του· κι ένιωσε βαθιά περιφρόνηση γι' αυτόν.

1 Crônicas 16

Oferta de sacrifícios

[1] Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

[2] Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

[3] E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

[4] Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

[5] Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias, Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

[6] Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

Salmo de Davi em ações de graças

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 16

[1]Την κιβωτό του Θεού την έφεραν και την τοποθέτησαν στη μέση της σκηνής που είχε στήσει ο Δαβίδ γι' αυτήν. Τότε πρόσφεραν ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας ενώπιον του Θεού.

[2]Αφού τέλειωσε ο Δαβίδ με τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες, ευλόγησε το λαό στο όνομα του Κυρίου.

[3]Επίσης διέταξε και μοίρασαν σε κάθε Ισραηλίτη, άντρα και γυναίκα, ένα καρβέλι ψωμί, μια χουρμαδόπιτα και μια σταφιδόπιτα.

[4]Ο Δαβίδ όρισε μερικούς λευίτες να λειτουργούν μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου, να δοξάζουν, να ευχαριστούν και να υμνολογούν τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ.

[5]Επικεφαλής τους διόρισε τον Ασάφ, με βοηθό του το Ζαχαρία. Επίσης διορίστηκαν οι Ουζζιήλ, Σεμιραμώθ, Ιεχιήλ, Ματταθίας, Ελιάβ, Βεναΐας και Ωβήδ-Εδώμ, οι οποίοι έπαιζαν άρπα και κιθάρα. Ο Ασάφ έπαιζε τα κύμβαλα.

[6]Οι ιερείς Βεναΐας και Ουζζιήλ έπαιζαν αδιάκοπα σάλπιγγα μπροστά στην κιβωτό της διαθήκης του Θεού.

Ευχαριστήριος ψαλμός του Δαβίδ

7 Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

8 Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

9 Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

10 Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

11 Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

12 Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

13 vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

14 Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

15 Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

16 da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

17 o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,

18 dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

19 Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

7Εκείνη την ημέρα ο Δαβίδ για πρώτη φορά παρέδωσε στον Ασάφ και στους συναδέλφους του τον ακόλουθο ψαλμό, για να υμνήσει τον Κύριο:

8Δοξολογήστε τον Κύριο! Το όνομά του επικαλείσθε· γνωρίστε στους λαούς τα έργα του!

9Ψάλτε σ’ αυτόν, και τραγουδήστε του παιάνες, όλα αναφέροντας τα θαυμαστά του έργα.

10Να ’στε περήφανοι για τ’ όνομά του το άγιο! Όσοι τον Κύριο αναζητούν ας χαίρεται η καρδιά τους!

11Τον Κύριο ζητήστε και τη δύναμή του· γυρεύετε ακατάπαυστα την παρουσία του.

12Φέρτε στο νου σας τα έργα του τα θαυμαστά, τα θαύματά του και τις αποφάσεις του,

13εσείς οι γιοι του Ισραήλ, του δούλου του, απόγονοι του Ιακώβ, οι εκλεκτοί του.

14Ο Κύριος, αυτός είν’ ο Θεός μας· ισχύουν οι αποφάσεις του για ολόκληρη τη γη!

15Θυμάται στους αιώνες τη διαθήκη του, τις υποσχέσεις του σε χίλιες γενιές.

16Ό, τι συμφώνησε με τον Αβραάμ, και το υποσχέθηκε με όρκο στον Ισαάκ.

17Το νόμο που ’κανε για τον Ιακώβ, για τον Ισραήλ αιώνια διαθήκη,

18όταν του είπε: «Τη χώρα σού χαρίζω της Χαναάν, μερίδιο για ιδιοκτησία σας».

19Εσείς ήσασταν τότε μετρημένοι, ελάχιστοι και ξένοι στη χώρα αυτή·

[20] andavam de nação em nação, de um reino para um povo.

[20]πηγαίνατε από έθνος σ' άλλο έθνος, από βασίλειο σ' άλλον λαό.

[21] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[21]Μα ο Κύριος δεν άφησε κανένα να τους καταπιέσει και βασιλιάδες προειδοποίησε για χάρη τους,

[22] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[22]λέγοντας: «Μην αγγίξετε τους εκλεκτούς μου και τους προφήτες μου μην τους βλάψετε».

[23] Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[23]Ψάλτε στον Κύριο ολόκληρη η γη, κηρύξτε κάθε μέρα τη σωτηρία του!

[24] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,

[24]Διακηρύξτε τη δόξα του στους ειδωλολάτρες, στους λαούς όλους τα έργα του τα θαυμαστά.

[25] porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.

[25]Μέγας είναι ο Κύριος κι ύμνος μέγας του πρέπει. Απ' όλους τους θεούς ο τρομερότερος.

[26] Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[26]Όλοι οι θεοί των λαών είναι είδωλα· αλλά μονάχα ο Κύριος ποίησε τα ουράνια.

[27] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[27]Τον περιβάλλουν δόξα και μεγαλοπρέπεια· δύναμη και χαρά γεμάτος ο τόπος όπου βρίσκεται.

[28] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[28]Προσφέρετε στον Κύριο, λαοί όλων των χωρών, προσφέρετε στον Κύριο τη δόξα και τη δύναμη.

[29] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.

[29]Προσφέρετε δόξα στον Κύριο· πάρτε τις προσφορές σας και φέρτε τις μπροστά του. Προσκυνήστε τον Κύριο στο μεγαλόπρεπο αγιαστήριό του.

[30] Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.

[30]Συγκλονιστείτε όλη η γη μπροστά του· η οικουμένη αμετακίνητη θα μένει και δε θα σαλευθεί.

[31] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.

[31]Οι ουρανοί ας χαίρονται κι η γη ας αγαλλιάζει! Ας λένε ανάμεσα στα έθνη: «Ο Κύριος βασιλεύει! »

[32] Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.

[33] Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.

[34] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[35] E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[36] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

Outros dispositivos para o culto

[37] Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;

[38] também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

[39] e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

[40] para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto

[32]Η θάλασσα ας ταράζεται και ό, τι τη γεμίζει· ας αλαλάζουν οι αγροί κι όσα φυτρώνουνε σ’ αυτούς!

[33]Τότε είναι που θα χαίρονται τα δέντρα όλα του δάσους μπροστά στον Κύριο, γιατί έρχεται να κρίνει τη γη.

[34]Δοξολογείτε τον Κύριο, γιατί είναι καλός κι αιώνια διαρκεί η αγάπη του.

[35]Φωνάξτε του: «Σώσε μας, Θεέ, σωτήρα μας και σύναξέ μας, λευτέρωσέ μας απ’ τα έθνη, για να δοξολογούμε το άγιο σου το όνομα και καύχημά μας να ’χουμε πως σε υμνούμε».

[36]Ευλογητός ας είναι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, από πάντα και για παντοτινά! Τότε όλος ο λαός φώναξε: «Αμήν» και ύμνησαν τον Κύριο.

Η οργάνωση της λατρείας στην Ιερουσαλήμ και στη Γαβαών

[37]Στη συνέχεια ο Δαβίδ έβαλε μπροστά στην κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου τον Ασάφ και τους συναδέλφους του, για να υπηρετούν εκεί αδιάκοπα, σύμφωνα με τις ανάγκες του έργου της κάθε μέρας.

[38]Τον Ωβήδ-Εδώμ με εξήντα οχτώ συγγενείς του τους τοποθέτησε θυρωρούς· επίσης και τον Ωβήδ-Εδώμ, γιο του Ιεδουθούν και τον Ωσά.

[39]Στον ιερέα Σαδώκ, όμως, και στους ιερείς της οικογένειάς του ανέθεσε την υπηρεσία του αγιαστηρίου του Κυρίου, το οποίο βρισκόταν στον ιερό τόπο της Γαβαών.

[40]Εκεί θα έπρεπε να προσφέρουν συνεχώς ολοκαυτώματα στον Κύριο, πάνω στο θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων πρωί

segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.

και βράδυ, σύμφωνα με τα γραμμένα στο νόμο του Κυρίου, που δόθηκε στο λαό του Ισραήλ.

[41] E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[41]Μαζί μ' αυτούς, ο Δαβίδ διόρισε τον Αιμάν, τον Ιεδουθούν και όσους άλλους είχε διαλέξει ονομαστικά για να υμνούν τον Κύριο, που αιώνια διαρκεί η αγάπη του.

[42] Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

[42]Ο Αιμάν και ο Ιεδουθούν έπαιζαν τις σάλπιγγες, τα κύμβαλα και τα διάφορα άλλα όργανα και συνόδευαν τους ύμνους που ψάλλονταν στο Θεό. Οι γιοι του Ιεδουθούν ήταν θυρωροί.

[43] Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

[43]Έπειτα έφυγε ο λαός, καθένας για το σπίτι του. Ο Δαβίδ γύρισε κι αυτός σπίτι του να χαιρετίσει τους δικούς του.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi
2 Samuel 7.1-17

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 17

Ο Θεός υπόσχεται στο Δαβίδ αιώνια βασιλεία
(Β΄ Σαμ 7,1-29)

[1] Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.

[1]Ο Δαβίδ είχε πια εγκατασταθεί στο ανάκτορό του. Μια μέρα είπε στον προφήτη Νάθαν: «Εγώ κατοικώ σε παλάτι καμωμένο από κέδρους, ενώ η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου βρίσκεται μέσα σε σκηνή».

[2] Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.

[2]Ο Νάθαν του απάντησε: «Κάνε αυτό που επιθυμείς, γιατί ο Θεός είναι μαζί σου».

[3] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[3]Αλλά εκείνη τη νύχτα, ο Θεός μίλησε στο Νάθαν και του είπε:

[4] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;

[4]«Πήγαινε και πες εκ μέρους μου στο δούλο μου το Δαβίδ: "δε θα μου χτίσεις εσύ ναό για να κατοικήσω.

[5] porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de

[5]Εγώ δεν κατοίκησα ποτέ σε ναό, από την ημέρα που έβγαλα τους Ισραηλίτες από

hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.

την Αίγυπτο μέχρι σήμερα· πήγαινα από σκηνή σε σκηνή κι από κατάλυμα σε κατάλυμα.

6 Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

6Απ' όπου κι αν πέρασα με τους Ισραηλίτες, ποτέ μου δεν παραπονέθηκα σε κανέναν από τους Κριτές τους, που τους είχα διατάξει να οδηγούν το λαό μου, ότι δε μου έχτισαν ναό από κέδρους! ”

7 Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.

7»Πες, λοιπόν, στο δούλο μου το Δαβίδ, ότι εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, λέω: "εγώ σε πήρα από το λιβάδι, όπου έβοσκες τα πρόβατα, και σ' έκανα ηγεμόνα του λαού μου, του Ισραήλ.

8 E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

8Ήμουν μαζί σου παντού, όπου πήγαινες, εξαφάνισα όλους τους εχθρούς σου από μπροστά σου και σ' έκανα ονομαστό, σαν τους μεγάλους της γης.

9 Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,

9Όρισα για το λαό μου, τον Ισραήλ, έναν τόπο, όπου τον εγκατέστησα μόνιμα. Δε θα μετακινηθεί πια, ούτε άνθρωποι ασεβείς θα τον καταπιέζουν, όπως τον καταπίεζαν στο παρελθόν,

10 desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

10την εποχή, που διόριζα σ' αυτούς Κριτές. Θα υποτάξω όλους τους εχθρούς σου· και σου αναγγέλλω πως εγώ, ο Κύριος, θα σου χτίσω οίκο.

11 Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

11Όταν τελειώσουν οι μέρες σου και πεθάνεις, θα αναδείξω διάδοχο μετά από σένα έναν γιο σου, κατ' ευθείαν απόγονό σου, και θα του δώσω μια σταθερή βασιλεία.

12 Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

12Αυτός θα μου χτίσει ναό κι εγώ θα κάνω το θρόνο του ακλόνητο για πάντα.

[13] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

[13]Θα είμαι γι’ αυτόν πατέρας κι εκείνος θα μου είναι γιος. Δε θ’ αποσύρω απ’ αυτόν την εύνοιά μου, όπως την απέσυρα από τον προκάτοχό σου.

[14] Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

[14]Αλλά θα τον τοποθετήσω βασιλιά, επικεφαλής του λαού μου, για πάντα κι ο θρόνος του θα παραμένει ακλόνητος παντοτινά! »

[15] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

[15]Ο Νάθαν ανάγγειλε στο Δαβίδ όλους αυτούς τους λόγους και το όραμα.

Ações de graças de Davi
2 Samuel 7.18-29

[16] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[16]Τότε ο βασιλιάς Δαβίδ μπήκε μέσα στη σκηνή, παρουσιάστηκε ενώπιον του Κυρίου και είπε: «Ποιος είμαι εγώ, Κύριέ μου και Θεέ, και ποια η οικογένειά μου, ώστε να με δοξάσεις τόσο πολύ;

[17] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

[17]Και σαν να το θεώρησες μικρό αυτό, Θεέ μου, μίλησες ακόμα και για το μακρινό μέλλον της οικογένειας του δούλου σου. Μου φέρθηκες, Κύριέ μου και Θεέ, σαν να ήμουν κάποιο σπουδαίο πρόσωπο.

[18] Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

[18]Τι περισσότερο θα μπορούσα να σου πω εγώ ο δούλος σου ο Δαβίδ, για την τιμή που μου έκανες; Εσύ βέβαια, γνωρίζεις το δούλο σου.

[19] Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

[19]Κύριε, όλα αυτά τα μεγάλα έργα τα πραγματοποίησες για χάρη μου, για μένα το δούλου σου, όπως ακριβώς το ήθελες, για να φανερώσεις την απέραντη μεγαλοσύνη σου.

[20] SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[20]Κύριε, κανείς δεν είναι όπως εσύ, και δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από σένα, όπως ακριβώς το ακούγαμε πάντα να λέγεται.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[21]Ποιο άλλο έθνος πάνω στη γη είναι σαν το λαό σου τον Ισραήλ, τον οποίο ένας Θεός ήρθε και τον ελευθέρωσε από την Αίγυπτο για να τον κάνει δικό του λαό; Εσύ μ' αυτή τη δυναμική σου ενέργεια έκανες το όνομά σου μεγάλο και φοβερό, καθώς εξαφάνιζες τα έθνη στο πέρασμα του λαού σου.

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[22]Έκανες, Κύριε, το λαό του Ισραήλ δικόν σου για πάντα, κι εσύ έγινες Θεός τους.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[23]Και τώρα, Κύριε, ο λόγος που είπες για το δούλο σου και για την οικογένειά του, ας ισχύσει παντοτινά και κάνε όπως είπες.

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[24]Ας επικρατεί κι ας είναι δοξασμένο το όνομά σου αιώνια, για να λένε ότι ο Κύριος του σύμπαντος, αυτός είναι ο Θεός του Ισραήλ! Κι αυτοί που θα διαδεχτούν το δούλο σου το Δαβίδ στο θρόνο, ας είναι ακλόνητοι ενώπιόν σου.

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[25]Εσύ ο ίδιος, Θεέ μου, φανέρωσες σ' εμένα το δούλο σου, ότι θα του οικοδομήσεις οίκο. Γι' αυτό και ο δούλος σου πήρα το θάρρος να προσευχηθώ εδώ μπροστά σου.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[26]Και τώρα, Κύριε, εσύ είσαι ο Θεός κι όλες αυτές τις ευλογίες τις υποσχέθηκες στο δούλο σου.

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

[27]Ευδόκησες να ευλογήσεις την οικογένεια του δούλου σου, ώστε οι απόγονοί μου να βασιλεύουν για πάντα ενώπιόν σου. Γιατί εκείνος που εσύ, Κύριε, τον ευλόγησες, θα 'ναι για πάντα ευλογημένος».

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi
2 Samuel 8.1-14

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.

[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.
[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.
[8] Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 18

Ο Δαβίδ υποτάσσει τα γειτονικά έθνη
(Β΄ Σαμ 8,1-14)

[1]Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα, ο Δαβίδ νίκησε τους Φιλισταίους, τους υποδούλωσε και πήρε από την κατοχή τους τη Γαθ και τα περίχωρά της.

[2]Επίσης νίκησε τους Μωαβίτες, οι οποίοι έγιναν φόρου υποτελείς στο Δαβίδ.

[3]Ο Δαβίδ ακόμα νίκησε τον Αδαδέζερ, βασιλιά της Σωβά, η οποία εκτεινόταν ως τη Χαμάθ, όταν ο τελευταίος πήγαινε να επιβάλει την κυριαρχία του στην περιοχή του ποταμού Ευφράτη.
[4]Ο Δαβίδ αιχμαλώτισε απ’ αυτόν χίλιες άμαξες, εφτά χιλιάδες ιππείς και είκοσι χιλιάδες πεζούς. Κράτησε εκατό ζευγάρια άλογα για τις άμαξες και στα υπόλοιπα έκοψε τους τένοντες κάτω από τα γόνατά τους.
[5]Οι Σύριοι της Δαμασκού ήρθαν να βοηθήσουν τον Αδαδέζερ, βασιλιά της Σωβά, αλλά ο Δαβίδ τους νίκησε και σκότωσε απ’ αυτούς είκοσι δύο χιλιάδες άντρες.
[6]Διόρισε δικούς του κυβερνήτες στους Συρίους της Δαμασκού, κι έγιναν φόρου υποτελείς σ’ αυτόν. Ο Κύριος βοηθούσε το Δαβίδ σε όλες τις εκστρατείες του.
[7]Πήρε τις χρυσές ασπίδες, που κρατούσαν οι αξιωματικοί του Αδαδέζερ και τις έφερε στην Ιερουσαλήμ.
[8]Επίσης από τις πόλεις του βασιλείου του Αδαδέζερ, Τιβάθ και Χουν, πήρε μεγάλες

quantidade de bronze, de que Salomão fez o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.

[9] Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,

[10] mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

[12] Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

[13] E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

[14] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[15] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

ποσότητες χαλκού, με τον οποίο ο Σολομών κατασκεύασε τη λεγόμενη χάλκινη θάλασσα, τους στύλους και όλα τα χάλκινα σκεύη του ναού.

[9]Όταν ο Τόχου, βασιλιάς της Χαμάθ, έμαθε ότι ο Δαβίδ νίκησε κατά κράτος τον Αδαδέζερ, βασιλιά της Σωβά,

[10]έστειλε σ’ αυτόν το γιο του, τον Αδουράμ, για να τον χαιρετίσει και να τον συγχαρεί γι’ αυτή τη νίκη του, γιατί ο Αδαδέζερ ήταν αντίπαλος του Τόχου. Ακόμη ο Τόχου έστειλε στο Δαβίδ χρυσά, ασημένια και χάλκινα σκεύη κάθε λογής.

[11]Αυτά ο βασιλιάς Δαβίδ τα αφιέρωσε στον Κύριο, μαζί με το ασήμι και το χρυσάφι που είχε πάρει απ’ όλα τα άλλα έθνη, από τους Εδωμίτες, τους Μωαβίτες, τους Αμμωνίτες, τους Φιλισταίους και τους Αμαληκίτες.

[12]Ο Αβισάι, γιος της Σερουΐας, νίκησε τους Εδωμίτες στην κοιλάδα του Άλατος και σκότωσε απ’ αυτούς δεκαοκτώ χιλιάδες.

[13]Τοποθέτησε στρατιωτικούς διοικητές στην Εδώμ και όλοι οι Εδωμίτες έγιναν υποτελείς στο Δαβίδ. Έτσι ο Κύριος βοηθούσε το Δαβίδ σε όλες του τις εκστρατείες.

Οι ανώτατοι αξιωματούχοι του Δαβίδ

(Β΄ Σαμ 8,15-18· 20,23-26)

[14]Ο Δαβίδ βασίλεψε σε όλο το λαό του Ισραήλ· δίκαζε κι απέδιδε το δίκαιο σε όλους αμερόληπτα.

[15]Ο Ιωάβ, γιος της Σερουΐας, ήταν αρχηγός του στρατού και ο Ιωσαφάτ, γιος του Αχιλούδ, ήταν υπομνηματογράφος.

[16] Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.

[17] Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

[16]Ο Σαδώκ, γιος του Αχιτώβ, και ο Αχιμέλεχ, γιος του Αβιάθαρ, ήταν ιερείς και ο Σουσά ήταν γραμματέας του κράτους.

[17]Ο Βεναΐας, γιος του Ιεωϊαδά ήταν αρχηγός των Χερεθαίων και των Φελεθαίων και οι γιοι του Δαβίδ είχαν τα πρώτα αξιώματα στην υπηρεσία του βασιλιά.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros

2 Samuel 10.1-19

[1] Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

[3] Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 19

Ο βασιλιάς των Αμμωνιτών προσβάλλει τους αγγελιοφόρους του Δαβίδ

(Β΄ Σαμ 10,1-5)

[1]Μετά από αρκετόν καιρό πέθανε ο Ναχάς, βασιλιάς των Αμμωνιτών, και τον διαδέχτηκε ο γιος του.

[2]Τότε είπε ο Δαβίδ: «Θα δείξω καλοσύνη στο Χανούν, γιο του Ναχάς, όπως είχε δείξει και σ' εμένα καλοσύνη ο πατέρας του». Έτσι έστειλε αξιωματούχους να τον συλλυπηθούν εκ μέρους του για το θάνατο του πατέρα του. Πράγματι, οι αξιωματούχοι του Δαβίδ πήγαν στη χώρα των Αμμωνιτών, στο Χανούν, για να τον συλλυπηθούν.

[3]Οι άρχοντες όμως των Αμμωνιτών είπαν στο Χανούν: «Εσύ πιστεύεις πως ο Δαβίδ ήθελε να τιμήσει τον πατέρα σου και γι' αυτό σου έστειλε τους ανθρώπους του να σε συλλυπηθεί; Μάλλον τους έστειλε για να εξερευνήσουν τον τόπο, να τον κατασκοπεύσουν, ώστε να μπορέσει μια μέρα να τον κατακτήσει».

[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

[4]Έτσι συνέλαβε ο Χανούν τους αξιωματούχους του Δαβίδ, τους ξύρισε τα γένεια, έκοψε απ’ τη μέση και κάτω τα ρούχα τους ως τους μηρούς, και τους έδιωξε πίσω.

[5] Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

[5]Πήγαν όμως και πληροφόρησαν το Δαβίδ, τι συνέβηκε στους απεσταλμένους του. Τότε αυτός κατάλαβε πως είχε καταρρακωθεί η τιμή των ανθρώπων του, και τους παράγγειλε με αγγελιοφόρους να μείνουν στην Ιεριχώ ώσπου να μεγαλώσουν τα γένεια τους και μετά να επιστρέψουν.

Νίκη του Δαβίδ ενάντια στη συμμαχία Αμμωνιτών και Συρίων

(Β΄ Σαμ 10,6-19)

[6] Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

[6]Ο Χανούν και οι Αμμωνίτες κατάλαβαν ότι πια είχαν γίνει μισητοί στο Δαβίδ. Έστειλαν, λοιπόν, χίλια τάλαντα ασήμι, για να μισθώσουν άμαξες και ιππείς από τη Συρία της Άνω Μεσοποταμίας, από τη Μααχά της Συρίας και από τη Σωβά.

[7] Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

[7]Μίσθωσαν τριάντα δύο χιλιάδες άμαξες και το βασιλιά της Μααχά μαζί με το στρατό του οι οποίοι ήρθαν και στρατοπέδευσαν μπροστά από τη Μαιδεβά. Οι Αμμωνίτες συγκεντρώθηκαν κι αυτοί από τις πόλεις τους και ήρθαν να πολεμήσουν.

[8] O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

[8]Μόλις το ’μαθε ο Δαβίδ, έστειλε εναντίον τους τον αρχιστράτηγο Ιωάβ με όλο το στράτευμα των εκπαιδευμένων πολεμιστών.

[9] Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

[9]Οι Αμμωνίτες βγήκαν και παρατάχθηκαν για πόλεμο στην πύλη της πρωτεύουσάς τους· οι βασιλιάδες, που είχαν έρθει για

να τους βοηθήσουν παρατάχθηκαν ξέχωρα, έξω στους αγρούς.

[10] Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

[10]Όταν είδε ο Ιωάβ ότι επρόκειτο ν' αντιμετωπίσει επίθεση από μπροστά και από πίσω, παρέταξε τους επίλεκτους άντρες του ισραηλιτικού στρατού απέναντι από τους Συρίους.

[11] e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

[11]Το υπόλοιπο του στρατού το έθεσε στις διαταγές του Αβισάι, του αδερφού του. Αυτοί παρατάχθηκαν απέναντι από τους Αμμωνίτες.

[12] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12]Ο Ιωάβ είπε στον αδερφό του: «Αν δεις ότι οι Σύριοι με νικούν, θα έρθεις να με βοηθήσεις· κι αν εγώ δω ότι οι Αμμωνίτες σε νικούν, θα έρθω να σε βοηθήσω.

[13] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[13]Δείξε θάρρος και ας φανούμε ισχυροί για χάρη του λαού μας και για τις πόλεις του Θεού μας. Κι ο Κύριος ας κάνει ό, τι του φαίνεται καλό».

[14] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

[14]Όταν ο Ιωάβ και ο στρατός του προέλασαν για να επιτεθούν στους Συρίους, εκείνοι τράπηκαν σε φυγή.

[15] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15]Μόλις είδαν οι Αμμωνίτες ότι οι Σύριοι τράπηκαν σε φυγή, έφυγαν κι αυτοί κυνηγημένοι από τον Αβισάι, τον αδερφό του Ιωάβ, και μπήκαν στην πόλη. Τότε ο Ιωάβ επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ.

[16] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque, capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[16]Όταν οι Σύριοι είδαν ότι είχαν νικηθεί από τους Ισραηλίτες, έστειλαν αγγελιοφόρους να κινητοποιήσουν τους Συρίους, που κατοικούσαν πέρα από τον ποταμό Ευφράτη. Αρχηγός τους ήταν ο Σωβάχ, αρχιστράτηγος του Αδαδέζερ.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e

[17]Όταν το 'μαθε ο Δαβίδ, συγκέντρωσε όλο το στρατό των Ισραηλιτών, πέρασε

ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

18 Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

19 Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

1 Crônicas 20

Davi conquista a Rabá
2 Samuel 12.26-31

1 Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

2 Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

3 Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro,

τον Ιορδάνη, τους πρόφτασε και πήρε θέσεις απέναντί τους. Στη μάχη που ακολούθησε,

18οι Σύριοι κατατροπώθηκαν από τους Ισραηλίτες κι ο Δαβίδ σκότωσε απ’ αυτούς εφτά χιλιάδες οδηγούς αμαξών και σαράντα χιλιάδες πεζούς. Επίσης σκότωσε και το Σωβάχ, τον αρχιστράτηγό τους.

19Όταν είδαν οι άντρες του Αδαδέζερ ότι νικήθηκαν από τους Ισραηλίτες, συνθηκολόγησαν με το Δαβίδ κι έγιναν υποτελείς του. Από τότε οι Σύριοι δεν επιδίωξαν πια να βοηθήσουν τους Αμμωνίτες.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 20

Η υποδούλωση των Αμμωνιτών
(Β΄ Σαμ 11,1· 12,26-31)

1Τον επόμενο χρόνο, την εποχή που οι βασιλιάδες συνηθίζουν να κάνουν τις εκστρατείες τους, ο Ιωάβ επικεφαλής του στρατού του πήγε και ερήμωσε τη χώρα των Αμμωνιτών. Έπειτα πήγε και πολιόρκησε τη Ραββά, ενώ ο Δαβίδ έμενε στην Ιερουσαλήμ. Ο Ιωάβ κατέλαβε τη Ραββά και την κατέστρεψε.

2Τότε ο Δαβίδ πήρε το στέμμα από το κεφάλι του Μιλκώμ, θεού των Αμμωνιτών, και βρήκε ότι το βάρος του ήταν ένα τάλαντο χρυσό, και πάνω του είχε ένα πολύτιμο πετράδι. Το στέμμα το έβαλαν στο κεφάλι του Δαβίδ, ο οποίος πήρε από την πόλη πάρα πολλά λάφυρα.

3Έβγαλε από την πόλη τους κατοίκους της και τους έβαλε σε καταναγκαστικές

e a machados; assim fez Davi a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

εργασίες, να δουλεύουν με πριόνια, με σιδερένιες κοφτερές αξίνες και με τσεκούρια. Το ίδιο έκανε ο Δαβίδ σ' όλες τις πόλεις των Αμμωνιτών. Μετά γύρισε στην Ιερουσαλήμ μαζί με το στρατό του.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
2 Samuel 21.15-22

[4] Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

[5] Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[6] Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

[7] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[8] Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

Μάχες ενάντια στους Φιλισταίους
(Β΄ Σαμ 21,18-22)

[4]Μετά από αυτά έγινε πόλεμος στη Γεζέρ με τους Φιλισταίους. Τότε ο Σιββεχαΐ από τη Χουσά, σκότωσε το γίγαντα Σιφφαΐ. Έτσι ταπεινώθηκαν οι Φιλισταίοι.

[5]Σ' έναν άλλο πόλεμο με τους Φιλισταίους ο Ελχανάν, γιος του Ιαείρ, σκότωσε το Λαχμί, αδερφό του Γολιάθ του Γαθίτη, που το ξύλο της λόγχης του ήταν σαν αντί αργαλειού.

[6]Έγινε, όμως, και πάλι πόλεμος στη Γαθ. Εκεί ήταν ένας γίγαντας τεραστίου αναστήματος, που είχε είκοσι τέσσερα δάχτυλα, από έξι σε κάθε χέρι και σε κάθε πόδι.

[7]Αυτός πρόσβαλλε συνέχεια τους Ισραηλίτες, αλλά ο Ιωνάθαν, γιος του Σαμαά, αδερφού του Δαβίδ, τον σκότωσε.

[8]Όλοι αυτοί ήταν απόγονοι του Ραφά στη Γαθ και σκοτώθηκαν από το Δαβίδ και τους στρατιώτες του.

1 Crônicas 21

O levantamento do censo
2 Samuel 24.1-9

[1] Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 21

Το αμάρτημα του Δαβίδ
(Β΄ Σαμ 24,1-9)

[1]Μια μέρα ο σατανάς ξεσηκώθηκε ενάντια στους Ισραηλίτες και παρακίνησε το Δαβίδ να απογράψει όλο το λαό.

[2] Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

[2]Ο Δαβίδ είπε στον Ιωάβ και στους άλλους αξιωματικούς του στρατού: «Πηγαίνετε να απογράψετε τους Ισραηλίτες, από Δαν έως Βέερ-Σεβά και δώστε μου αναφορά, για να μάθω πόσοι είναι».

[3] Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

[3]Ο Ιωάβ απάντησε: «Μακάρι ο Κύριος να κάνει το λαό του εκατό φορές μεγαλύτερον από ό, τι είναι. Μήπως, κύριέ μου βασιλιά, δεν είναι όλοι στην υπηρεσία σου; Γιατί, λοιπόν, ζητάς κάτι τέτοιο, κύριέ μου; Γιατί να γίνεις εσύ αιτία παρακοής για τους Ισραηλίτες; »

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

[4]Η διαταγή όμως του βασιλιά επιβλήθηκε στον Ιωάβ. Έτσι έφυγε και διάβηκε μέσα απ’ όλο τον Ισραήλ. Μετά γύρισε στην Ιερουσαλήμ

[5] Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem mil homens que puxavam da espada; e em Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

[5]κι έδωσε στο Δαβίδ τον αριθμό της απογραφής του λαού: Όλοι οι αξιόμαχοι άντρες του Ισραήλ ήταν ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες· οι αξιόμαχοι άντρες του Ιούδα ήταν τετρακόσιες εβδομήντα χιλιάδες.

[6] Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

[6]Τους λευίτες και τους Βενιαμινίτες δεν τους αρίθμησε μαζί μ’ αυτούς, γιατί η διαταγή του βασιλιά ήταν αποκρουστική για τον Ιωάβ.

Davi escolhe o castigo
2 Samuel 24.10-17

Ο Θεός τιμωρεί το λαό
(Β΄ Σαμ 24,10-25)

[7] Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

[7]Ο Θεός όμως δυσαρεστήθηκε μ’ αυτή την ενέργεια και τιμώρησε τους Ισραηλίτες.

[8] Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

[8]Ο Δαβίδ είπε στο Θεό: «Αμάρτησα βαριά μ’ αυτό που έκανα! Αναγνωρίζω πόσο ανόητα φέρθηκα. Συγχώρησέ μου, σε παρακαλώ, αυτή την ανομία! »

[9] Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

[9]Τότε ο Κύριος μίλησε στο Γαδ, τον Βλέποντα του Δαβίδ, και του είπε:

[10] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[10]«Πήγαινε και πες στο Δαβίδ εκ μέρους μου τα εξής: Σου προτείνω τρεις ποινές. Διάλεξε μια απ' αυτές κι εγώ θα την εκτελέσω πάνω σου».

[11] Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

[11]Ήρθε, λοιπόν, ο Γαδ στο Δαβίδ και του είπε: «Άκου τι λέει ο Κύριος: Διάλεξε τι θέλεις·

[12] ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

[12]τρία χρόνια πείνα· τρεις μήνες ήττες από τους εχθρούς σου και να μην προλαβαίνεις να γλιτώσεις από το ξίφος τους ή για τρεις μέρες το ξίφος του Κυρίου να χτυπάει τη χώρα κι ο εξολοθρευτής άγγελός του να σκορπίζει θανατικό σ' όλη την έκταση του Ισραήλ; Σκέψου τώρα κι αποφάσισε τι απάντηση θα δώσω σ' εκείνον που μ' έστειλε».

[13] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

[13]Ο Δαβίδ απάντησε στο Γαδ: «Βρίσκομαι σε πολύ δύσκολη θέση. Ας πέσω στα χέρια του Κυρίου, γιατί είναι πολυεύσπλαχνος· ας μην πέσω σε ανθρώπινα χέρια».

[14] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

[14]Έτσι ο Κύριος έστειλε μια θανατηφόρα επιδημία στους Ισραηλίτες και πέθαναν εβδομήντα χιλιάδες άνθρωποι.

[15] Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

[15]Ο Θεός έστειλε στην Ιερουσαλήμ έναν εξολοθρευτή άγγελο για να την καταστρέψει. Κι όταν είδε τον άγγελο να την καταστρέφει, μετάνιωσε για το κακό και τον πρόσταξε: «Φτάνει! Τράβα το χέρι σου». Ο άγγελος του Κυρίου στάθηκε κοντά στο αλώνι του Ορνά του Ιεβουσαίου.

[16] Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

[16]Ο Δαβίδ σήκωσε τα μάτια του και είδε τον άγγελο του Κυρίου να στέκεται ανάμεσα στον ουρανό και στη γη, με γυμνό ξίφος στο χέρι του, στραμμένο προς την Ιερουσαλήμ. Τότε ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι, ντυμένοι στα πένθιμα, έπεσαν με το πρόσωπο στη γη.

[17] Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

[17]Και ο Δαβίδ είπε στο Θεό: «Εγώ διέταξα να απαριθμήσουν το λαό! Εκείνος που αμάρτησε κι ανόμησε, λοιπόν, είμαι εγώ. Αυτά τα πρόβατα τι έκαναν; Χτύπα, λοιπόν, εμένα και την οικογένειά μου, Κύριε Θεέ μου, και όχι να φέρεις αρρώστια στο λαό σου».

Davi erige um altar na eira de Ornã

2 Samuel 24.18-25

[18] Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

[18]Τότε ο άγγελος του Κυρίου πρόσταξε το Γαδ: «Πες στο Δαβίδ ν' ανεβεί στο αλώνι του Ορνά του Ιεβουσαίου και να χτίσει εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο».

[19] Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

[19]Πράγματι, ο Δαβίδ πήγε σύμφωνα με τη διαταγή που του έδωσε ο Κύριος μέσω του Γαδ.

[20] Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

[20]Ο Ορνά αλώνιζε σιτάρι, όταν γύρισε και είδε τον άγγελο. Οι τέσσερις γιοι του που ήταν μαζί του κρύφτηκαν.

[21] Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

[21]Ο Δαβίδ πήγε στον Ορνά, κι αυτός όταν τον είδε βγήκε από το αλώνι και τον προσκύνησε με το πρόσωπό του στη γη.

[22] Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

[22]Ο Δαβίδ είπε στον Ορνά: «Δώσε μου τον τόπο του αλωνιού σου για να χτίσω εδώ θυσιαστήριο στον Κύριο· δώστο μου στην πραγματική του αξία, για να σταματήσει η πληγή που 'χει ξεσπάσει στο λαό».

[23] Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

[23]Ο Ορνά του απάντησε: «Πάρ' το δικό σου, κύριέ μου βασιλιά, και κάνε το ό, τι θέλεις. Ορίστε, σου δίνω τα βόδια για τα ολοκαυτώματα, τα αλωνιστικά εργαλεία για τα ξύλα της φωτιάς και το σιτάρι για την αναίμακτη προσφορά· τα δίνω όλα».

[24] Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

[24]Αλλά ο βασιλιάς είπε στον Ορνά: «Όχι· θέλω να το αγοράσω στην πραγματική του αξία. Δε θα πάρω για τον Κύριο κάτι που είναι δικό σου, ούτε θα του προσφέρω ολοκαυτώματα που δε μου στοίχισαν τίποτα».

[25] Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

[25]Έτσι πλήρωσε ο Δαβίδ στον Ορνά για τον τόπο χρυσάφι, το οποίο ζύγιζε εξακόσιους σίκλους.

[26] Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

[26]Εκεί έχτισε θυσιαστήριο στον Κύριο και πρόσφερε ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας. Επικαλέσθηκε τον Κύριο και ο Κύριος του αποκρίθηκε στέλνοντας φωτιά από τον ουρανό πάνω στο θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος.

[27] O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

[27]Τότε ο Κύριος πρόσταξε τον άγγελο να ξαναβάλει το ξίφος στη θήκη του.

O lugar do templo

[28] Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

[28]Ο Δαβίδ κατάλαβε ότι ο Κύριος τον είχε ακούσει που προσευχήθηκε στο αλώνι του Ορνά του Ιεβουσαίου· έτσι από τότε πρόσφερε εκεί θυσίες.

[29] Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

[29]Βέβαια, η σκηνή του Κυρίου που είχε κάνει ο Μωυσής στην έρημο και το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων εκείνο τον καιρό βρίσκονταν στον ιερό τόπο στη Γαβαών.

[30] Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

[30]Αλλά ο Δαβίδ δεν μπορούσε να πάει εκεί για να συμβουλευτεί τον Κύριο, γιατί τον

κατείχε δέος από το ξίφος του αγγέλου του Κυρίου.

1 Crônicas 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

[1] Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

[2] Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.

[3] Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.

[4] Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

[5] Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei, pois, para ela o necessário; assim, o preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

Ordens de Davi a Salomão

[6] Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 22

[1]Γι’ αυτό είπε: «Εδώ θα είναι ο οίκος του Κυρίου του Θεού, κι εδώ θα είναι το θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων για τους Ισραηλίτες».

Προετοιμασίες του Δαβίδ για την ανοικοδόμηση του ναού

[2]Ο Δαβίδ διέταξε να συγκεντρωθούν οι ξένοι που κατοικούσαν στη χώρα του Ισραήλ και όρισε από αυτούς λιθοτόμους, να πελεκίσουν πέτρες για το χτίσιμο του ναού του Θεού.

[3]Ετοίμασε ακόμα σίδερο πολύ για να κατασκευάσει τα καρφιά που χρειάζονταν για τα θυρόφυλλα των πυλών και για τις συνδέσεις, και χαλκό, τόσον που δεν μπορούσε να ζυγιστεί.

[4]Επίσης ετοίμασε ξύλα κέδρων άφθονα – οι Σιδώνιοι και οι Τύριοι του τα έφερναν άφθονα.

[5]«Ο γιος μου, ο Σολομών », έλεγε, «είναι νέος και άπειρος· και ο ναός που πρόκειται να χτιστεί για τον Κύριο πρέπει να είναι ξακουστός σ’ όλες τις χώρες για το μεγαλείο του και τη λαμπρότητά του. Εγώ λοιπόν θα κάνω τις προετοιμασίες γι’ αυτόν». Έτσι ο Δαβίδ έκανε πολλές προετοιμασίες πριν από το θάνατό του.

[6]Κάλεσε το γιο του, το Σολομώντα, και τον διέταξε να χτίσει ναό για τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ.

[7] Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.
[8] Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

[9] Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

[10] Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.
[11] Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.
[12] Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

[13] Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

[14] Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos

[7]«Γιε μου», του είπε, «εγώ είχα την επιθυμία να χτίσω ναό προς τιμήν του Κυρίου, του Θεού μου.
[8]Αλλά ο Κύριος μου είπε: "εσύ έχεις κάνει να χυθεί πολύ αίμα στη διάρκεια των μεγάλων πολέμων που διεξήγαγες. Εξαιτίας, λοιπόν, όλου αυτού του αίματος που έκανες να χυθεί στη γη ενώπιόν μου, δεν θα χτίσεις εσύ ναό στο όνομά μου.
[9]Θα αποκτήσεις όμως γιο. Αυτός θα είναι άνθρωπος της ειρήνης και θα τον αφήσω ήσυχο από όλους τους γύρω εχθρούς του. Το όνομά του θα είναι Σολομών και στις μέρες του θα εξασφαλίσω ειρήνη και ησυχία στο λαό του Ισραήλ.
[10]Αυτός θα χτίσει ναό στο όνομά μου. Θα είναι γιος μου, κι εγώ θα είμαι πατέρας του, και θα κάνω το θρόνο της βασιλείας του στον Ισραήλ ακλόνητον για πάντα".
[11]Και τώρα, γιε μου, ο Κύριος ο Θεός σου ας είναι μαζί σου, ώστε να κατορθώσεις να χτίσεις το ναό του, όπως ο ίδιος το είπε για σένα.
[12]Μόνον εύχομαι ο Κύριος, ο Θεός σου, να σου δίνει διάκριση και φρόνηση, ώστε όταν σε τοποθετήσει βασιλιά στον Ισραήλ, να υπακούς στο νόμο του.
[13]Τότε μόνο θα προκόψεις, αν προσέχεις να εφαρμόζεις τους νόμους και τα προστάγματα που έδωσε ο Κύριος στο Μωυσή για τους Ισραηλίτες. Να είσαι θαρραλέος και δυνατός. Μη φοβάσαι, μη δειλιάζεις!
[14]Και πρόσεξε· εγώ με τη φτώχεια μου συνάθροισα για το ναό του Κυρίου εκατό

de ouro e um milhão de talentos de prata, e bronze e ferro em tal abundância, que nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

χιλιάδες τάλαντα χρυσά και ένα εκατομμύριο τάλαντα ασήμι κι επίσης χαλκό και σίδερο ανυπολόγιστο. Ετοίμασα ακόμα ξύλα και πέτρες. Εσύ θα προσθέσεις τα υπόλοιπα.

15 Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

15Έχεις πάρα πολλούς εργάτες, λιθοτόμους, χτίστες και μαραγκούς, και κάθε είδους ειδικούς τεχνίτες για κάθε εργασία.

16 de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

16Το χρυσάφι, το ασήμι, ο χαλκός και το σίδερο είναι αμέτρητα. Εμπρός, λοιπόν, ξεκίνα το έργο και ο Κύριος ας είναι μαζί σου».

17 Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

18 Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

17-18Ο Δαβίδ διέταξε όλους τους άρχοντες του Ισραήλ να βοηθήσουν το γιο του, το Σολομώντα. «Μήπως δεν είναι μαζί σας ο Κύριος ο Θεός σας; » τους έλεγε. «Δε σας εξασφάλισε ησυχία από παντού; Παρέδωσε στα χέρια μου τους αρχικούς κατοίκους της χώρας και τώρα όλη η χώρα είναι υποταγμένη στον Κύριο και στο λαό του.

19 Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

19Εμπρός, λοιπόν, βάλτε όλη σας την καρδιά και την ψυχή σας στην αναζήτηση του Κυρίου, του Θεού σας. Χτίστε το αγιαστήριο του Κυρίου και Θεού, για να φέρουμε την κιβωτό της διαθήκης του και τα ιερά σκεύη του στο ναό που θα χτιστεί στο όνομά του».

1 Crônicas 23

Os turnos e funções dos levitas

1 Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 23

Ο Δαβίδ καθορίζει τις τάξεις των λευιτών

1Όταν ο Δαβίδ είχε πια γεράσει πάρα πολύ, έκανε βασιλιά των Ισραηλιτών το γιο του, το Σολομώντα.

[2] Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

[3] Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.

[4] Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,

[5] quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.

[6] Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

[7] Filhos de Gérson: Ladã e Simei.

[8] Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.

[9] Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.

[10] Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.

[11] Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.

[12] Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.

[2]Έπειτα συγκέντρωσε όλους τους άρχοντες των Ισραηλιτών, τους ιερείς και τους λευίτες.

[3]Μετρήθηκαν οι λευίτες από τριάντα ετών και πάνω και βρέθηκαν τριάντα οχτώ χιλιάδες άντρες.

[4]«Απ’ αυτούς», είπε ο Δαβίδ, «είκοσι τέσσερις χιλιάδες θα επιβλέπουν τις εργασίες για το χτίσιμο του ναού του Κυρίου, έξι χιλιάδες θα είναι υπάλληλοι και δικαστές,

[5]τέσσερις χιλιάδες θυρωροί του ναού και οι υπόλοιπες τέσσερις χιλιάδες θα είναι ψάλτες στον Κύριο με μουσικά όργανα που κατασκεύασα γι’ αυτόν το σκοπό».

[6]Ο Δαβίδ χώρισε τους λευίτες σε τμήματα, κατά τις συγγένειες των απογόνων του Λευί: Γηρσών, Καάθ και Μεραρί.

[7]Ο Γηρσών είχε γιους το Λαδάν και το Σιμεΐ.

[8]Γιοι του Λαδάν ήταν τρεις: Ο Ιεχιήλ, πρωτότοκος, ο Ζεθάμ και ο Ιωήλ.

[9]Γιοι του Σιμεΐ ήταν τρεις: Οι Σελωμείθ, Αζιήλ και Χαρράν. Όλοι αυτοί ήταν αρχηγοί των οικογενειών που προέρχονταν από το Λαδάν.

[10-11]Γιοι του Σιμεΐ κατά σειρά ηλικίας ήταν οι: Ιαάθ, Ζιζά, Ιωάς και Βεριά. Ο Ιωάς και ο Βεριά δεν είχαν πολλούς γιους, γι’ αυτό υπολογίστηκαν σαν μία οικογένεια και μία τάξη.

[12]Γιοι του Καάθ ήταν τέσσερις: Οι Αμράμ, Ισάρ, Χεβρών και Ουζζιήλ.

[13] Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos, ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.

[13]Γιοι του Αμράμ ήταν ο Ααρών και ο Μωυσής. Ο Ααρών και οι απόγονοί του αποχωρίστηκαν για να υπηρετούν στα άγια των αγίων, να θυμιάζουν ενώπιον του Κυρίου, να λειτουργούν και να δίνουν την ευλογία στο όνομά του για πάντα.

[14] Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.

[14]Οι απόγονοι του Μωυσή, ανθρώπου του Θεού, συγκαταλέχθηκαν με τη φυλή Λευί:

[15] Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.

[15]Γιοι του Μωυσή ήταν ο Γερσώμ και ο Ελιέζερ.

[16] Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.

[16]Από τους γιους του Γερσώμ, πρώτος ήταν ο Σουβαήλ.

[17] Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.

[17]Γιος του Ελιέζερ ήταν ο Ρεαβίας, ο αρχηγός. Ο Ελιέζερ δεν είχε άλλους γιους, αλλά οι γιοι του Ρεαβία ήταν πάρα πολλοί.

[18] Filhos de Isar: Selomite, o chefe.

[18]Από τους γιους του Ισάρ, πρώτος ήταν ο Σελωμείθ.

[19] Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.

[19]Γιοι του Χεβρών ήταν κατά σειρά ηλικίας οι Ιερίας, Αμαρίας, Ουζζιήλ, και Ιεκαμεάμ.

[20] Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.

[20]Γιοι του Ουζζιήλ ήταν ο Μιχά, πρώτος και ο Ισιά δεύτερος.

[21] Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.

[21]Γιοι του Μεραρί ήταν οι Μαχλί και Μουσί· γιοι του Μαχλί, οι Ελεάζαρ και Κις.

[22] Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.

[22]Ο Ελεάζαρ πέθανε χωρίς ν' αφήσει γιους, παρά μόνο κόρες, τις οποίες τις παντρεύτηκαν οι ξάδερφοί τους, οι γιοι του Κις.

[23] Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.

[23]Γιοι του Μουσί ήταν τρεις: οι Μαχλί, Έδερ και Ιερεμώθ.

[24] São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por

[24]Όλοι αυτοί ήταν κατά οικογένειες οι απόγονοι του Λευί, αρχηγοί των αντίστοιχων οικογενειών, εγγεγραμμένοι

um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.

ένας ένας στους καταλόγους ονομαστικά· αυτοί υπηρετούσαν στο ναό του Κυρίου από είκοσι ετών και πάνω.

25 Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.

25Ο Δαβίδ είχε πει: «Τώρα που ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, εξασφάλισε ειρήνη στο λαό του και ο ίδιος θα κατοικεί πλέον για πάντα στην Ιερουσαλήμ,

26 Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.

26οι λευίτες στο μέλλον δε θα έχουν να μεταφέρουν τη σκηνή και τα σκεύη που χρησίμευαν για την υπηρεσία σ’ αυτήν».

27 Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.

27Σύμφωνα μ’ αυτήν την απόφαση του Δαβίδ, οι λευίτες εγγράφονται στους καταλόγους από είκοσι ετών και πάνω.

28 O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios e nas câmaras, na purificação de todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,

28Είναι υπό τις διαταγές των απογόνων του Ααρών για την υπηρεσία στο ναό του Κυρίου, στις αυλές και στα παραοικοδομήματα του ναού. Φροντίζουν για την καθαρότητα όλων των ιερών σκευών και επιτελούν συγκεκριμένες εργασίες στο ναό του Θεού:

29 a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

29Φροντίζουν δηλαδή για τους άρτους της προθέσεως, για το σιμιγδάλι των προσφορών, για τα άζυμα ψωμιά, για τις τηγανίτες και τα γλυκίσματα, και ελέγχουν τα μέτρα και τα σταθμά.

30 Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

30Οφείλουν να βρίσκονται εκεί κάθε πρωί και κάθε βράδυ για να υμνούν και να δοξολογούν τον Κύριο,

31 e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

31όπως και κάθε φορά που προσφέρονται στον Κύριο ολοκαυτώματα, τα Σάββατα, τις νουμηνίες και όλες τις επίσημες εορτές. Θα εκτελούν τα καθήκοντά τους αδιάκοπα ενώπιον του Κυρίου, σύμφωνα με τον αριθμό που ορίζει ο κανονισμός.

[32] e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

[1] Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[2] Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

[3] Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

[4] E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

[5] Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

[32]Είναι επίσης επιφορτισμένοι να φροντίζουν τη σκηνή του Μαρτυρίου και του αγιαστηρίου και να βοηθούν τους συγγενείς τους ιερείς, απογόνους του Ααρών, στην υπηρεσία του ναού του Κυρίου.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 24

Οι τάξεις των ιερέων

[1]Επίσης οι ιερείς, απόγονοι του Ααρών, κατανεμήθηκαν σε τμήματα. Γιοι του Ααρών ήταν οι Ναδάβ, Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ.

[2]Ο Ναδάβ όμως και ο Αβιούδ πέθαναν πριν από τον πατέρα τους, χωρίς ν' αφήσουν γιους· έτσι ιερείς έγιναν ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ.

[3]Ο Δαβίδ με τη βοήθεια του Σαδώκ, απογόνου του Ελεάζαρ, και με τη βοήθεια του Αχιμέλεχ, απογόνου του Ιθάμαρ, κατένειμε τους ιερείς, ανάλογα με την υπηρεσία που επρόκειτο να προσφέρουν.

[4]Από τους απογόνους του Ελεάζαρ βρέθηκαν περισσότεροι αρχηγοί παρά από τους απογόνους του Ιθάμαρ, και γι' αυτό η κατανομή τους έγινε ως εξής: Για τους απογόνους του Ελεάζαρ διόρισε δεκαέξι αρχηγούς οικογενειών, και για τους απογόνους του Ιθάμαρ οκτώ.

[5]Επειδή υπήρχαν και απόγονοι του Ελεάζαρ και απόγονοι του Ιθάμαρ που ήταν προϊστάμενοι του ναού και πνευματικοί αρχηγοί, η κατανομή τους σε ομάδες έγινε με κλήρωση.

[6] Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

[7] Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

[8] a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

[9] a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

[10] a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

[11] a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

[12] a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

[13] a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;

[14] a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;

[15] a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;

[16] a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;

[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;

[6]Ένας από τους λευίτες, ο γραμματέας Σεμαΐας, γιος του Ναθαναήλ, τους κατάγραψε παρουσία του βασιλιά και των αρχόντων, του ιερέα Σαδώκ, του Αχιμέλεχ γιου του Αβιάθαρ, και παρουσία των αρχηγών των ιερατικών και λευιτικών οικογενειών· τράβηξε κλήρο για δύο οικογένειες από τον Ελεάζαρ και για μία από τον Ιθάμαρ.

[7-18]Οι επικεφαλής των ομάδων, οι οποίες καθορίστηκαν με κλήρωση, είναι κατά σειράν οι εξής: 1. Ιεωϊαρίβ 2. Ιεδαΐας 3. Χαρήμ 4. Σεωρίμ 5. Μαλκίας 6. Μειαμίν 7. Κως 8. Αβιά 9. Ιησούς 10. Σεχανίας 11. Ελιασείβ 12. Ιακίμ 13. Οφφά 14. Ιεσεβάβ 15. Βιλγά 16. Ιμμέρ 17. Εζείρ 18. Αφισή 19. Πεθαΐας 20. Εζεκήλ 21. Ιαχίν 22. Γαμούλ 23. Δελαΐας 24. Μααζίας.

[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.

[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.

[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;

[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;

[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;

[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;

[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;

[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;

[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;

[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;

[29] dos filhos de Quis, Jerameel;

[19]Μ’ αυτή τη σειρά σχηματίστηκαν οι ομάδες για να υπηρετούν στο ναό του Κυρίου. Τα καθήκοντά τους τους ανατέθηκαν σύμφωνα με τις οδηγίες που είχαν δοθεί από τον πρόγονό τους, τον Ααρών, καθώς τον είχε διατάξει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ.

Συμπληρωματικός κατάλογος των λευιτών

[20]Άλλοι απόγονοι του Λευί, αρχηγοί οικογενειών ήταν: Ο Σουβαήλ, απόγονος του Αμράμ κι ο Ιαδαΐας απόγονος του Σουβαήλ.

[21]Ο Ιεσίας, πρώτος μέσα στην οικογένειά του, απόγονος του Ρεαβία.

[22]Ο Σελωμείθ, απόγονος του Ισαάρ κι ο Ιαάθ, απόγονος του Σελωμείθ.

[23]Οι Ιερίας, Αμαρίας, Ουζζιήλ και Ιεκαμεάμ, κατά σειρά ηλικίας απόγονοι του Χεβρών.

[24]Ο Μιχά, απόγονος του Ουζζιήλ και ο Σαμήρ, απόγονος του Μιχά.

[25]Ο Ζαχαρίας, απόγονος του Ισιά, αδερφού του Μιχά.

[26]Οι Μαχλί και Μουσί, απόγονοι του Μεραρί και ο Βενώ, απόγονος του Ιααζία.

[27]Άλλοι απόγονοι του Μεραρί από τον Ιααζία ήταν οι τρεις γιοι του, Σωάμ, Ζακούρ και Ιβρί.

[28]Γιοι του Μαχλί ήταν ο Ελεάζαρ, που δεν είχε γιους,

[29]και ο Κις, που γιος του ήταν ο Ιεραχμεήλ.

[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores, como fizeram os outros seus irmãos, filhos de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

[30]Γιοι του Μουσί ήταν οι Μαχλί, Έδερ και Ιεριμώθ. Όλοι οι παραπάνω ήταν απόγονοι του Λευί, αρχηγοί αντίστοιχων οικογενειών.

[31]Έριξαν κι αυτοί κλήρους, όπως έκαναν και οι συγγενείς τους, οι απόγονοι του Ααρών, παρουσία του βασιλιά Δαβίδ, του Σαδώκ, του Αχιμέλεχ και παρουσία των αρχηγών των ιερατικών και των λευιτικών οικογενειών. Ακολούθησαν και αυτές οι οικογένειες την ίδια διαδικασία, αδιάφορο αν η οικογένεια προερχόταν από πρωτότοκο ή από νεότερο αδερφό.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

[1] Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

[2] dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

[3] Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 25

Οι τάξεις των ψαλτών

[1]Ο Δαβίδ και οι αρχηγοί του στρατεύματος ξεχώρισαν για την υπηρεσία των ψαλτών μερικούς από τους απογόνους του Ασάφ, του Αιμάν και του Ιεδουθούν. Αυτοί θα εξήγγειλαν τις βουλές του Θεού με συνοδεία από κιθάρες, άρπες και κύμβαλα. Ο κατάλογος των αντρών, που θα εκτελούσαν την υπηρεσία αυτή είναι ο εξής:

[2]Οι γιοι του Ασάφ: Ζακούρ, Ιωσήφ, Νεθανίας και Ασαρηλά, υπό την διεύθυνση του πατέρα τους, ο οποίος εξήγγειλε τις βουλές του Θεού, σύμφωνα με τις οδηγίες του βασιλιά.

[3]Οι έξι γιοι του Ιεδουθούν: Γεδαλίας, Σερί, Ιεσαΐας, Σιμεΐ, Χασαβίας και Ματταθίας, υπό τη διεύθυνση του πατέρα τους, ο οποίος εξήγγειλε τις βουλές του Θεού, με

συνοδεία από κιθάρες, υμνώντας και δοξολογώντας τον Κύριο.

[4] Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

[4]Οι γιοι του Αιμάν: Βουκκίας, Ματτανίας, Ουζζιήλ, Σουβαήλ, Ιεριμώθ, Ανανίας, Ανανί, Ελιαθά, Γιδδαλθί, Ρομαμθί-Έζερ, Ιωσβεκασά, Μαλλωθί, Ωθήρ και Μαζιώθ.

[5] Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

[5]Ο Θεός είχε δώσει στον προφήτη Αιμάν, τον Βλέποντα του βασιλιά, αυτούς τους δεκατέσσερις γιους και τρεις κόρες, σύμφωνα με την υπόσχεσή του, για να δοξάσει τον Αιμάν.

[6] Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

[6]Όλοι αυτοί έψαλλαν κατά τη λατρεία στο ναό του Κυρίου και τους συνόδευαν κύμβαλα, άρπες και κιθάρες, υπό τη διεύθυνση των πατέρων τους Ασάφ, Ιεδουθούν και Αιμάν, που κι αυτοί ήταν υπό τις διαταγές του βασιλιά.

[7] O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

[7]Είχαν όλοι τους μεγάλη ικανότητα να υμνούν τον Κύριο· είχαν διδαχτεί να ψάλλουν, μαζί με τους συγγενείς τους, συνολικά διακόσια ογδόντα οκτώ άτομα.

[8] Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

[8]Η σειρά της υπηρεσίας τους καθορίστηκε με κλήρωση· δεν έγινε καμιά διάκριση ανάμεσα στους νέους και στους μεγαλύτερους ή ανάμεσα στους παλαιότερους και στους εκπαιδευόμενους.

[9] A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

[9-31]Ακολουθεί πίνακας, κατά σειρά κληρώσεως, αυτών που καθορίστηκαν με κλήρο και που μαζί με τους γιους τους και τους συγγενείς τους σχημάτισαν είκοσι τέσσερις ομάδες των δώδεκα ατόμων: 1. Ιωσήφ, από την οικογένεια του Ασάφ. 2. Γεδαλίας 3. Ζακούρ 4. Ισερί 5. Νεθανίας

6. Βουκκίας 7. Ασαρηλά 8. Ιωσίας 9. Ματτανίας 10. Σιμεΐ 11. Αζαρεήλ 12. Χασαβίας 13. Σουβαήλ 14. Ματταθίας 15. Ιερεμώθ 16. Ανανίας 17. Ιωσβεκασά 18. Ανανί 19. Μαλλωθί 20. Ελιαθά 21. Ωθήρ 22. Γιδδαλθί 23. Μααζιώθ 24. Ρομανθί-Έζερ.

10 A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

11 A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

12 A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

13 A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

14 A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

15 A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

16 A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

17 A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.

18 A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.

19 A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.

20 A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.

21 A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.

22 A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.

23 A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.

24 A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.

[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.
[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.
[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.
[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.
[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.
[31] A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

1 Crônicas 26

Os porteiros

[1] Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

[2] Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,
[3] Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.
[4] Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.
[5] Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 26

Οι θυρωροί του ναού

[1]Στις ομάδες των θυρωρών του ναού ανήκαν: από τη συγγένεια του Κοράχ, ο Μεσελεμίας, γιος του Κορέ, από την οικογένεια του Αβιάσαφ.
[2]Ο Μεσελεμίας είχε εφτά γιους, οι οποίοι κατά σειρά ηλικίας είναι οι Ζαχαρίας, Ιεδιαήλ, Ζεβαδία, Ιαθνιήλ,

[3]Ελάμ, Ιωνάθαν και Ελιωεναΐ.

[4]Ο Ωβήδ-Εδώμ είχε οκτώ γιους, οι οποίοι κατά σειρά ηλικίας είναι οι Σεμαΐας, Ιωζαβάδ, Ιωάχ, Σαχάρ, Ναθαναήλ,

[5]Αμμιήλ, Ισσάχαρ και Φεουλθαΐ – πραγματικά ο Θεός τον είχε ευλογήσει.

[6] Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.

[7] Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.

[8] Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.

[9] Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.

[10] De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.

[11] Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.

[12] A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.

[13] Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.

[6]Ο γιος του ο Σεμαΐας απέκτησε κι εκείνος γιους, που ήταν οι επικρατέστεροι στην οικογένειά τους, γιατί ήταν άνθρωποι αξιόλογοι.

[7]Γιοι του Σεμαΐα ήταν οι Γοθνί, Ραφαήλ, Ωβήδ κι Ελζαβάδ, και αδερφοί του οι Ελιού και Σεμαχίας, άνθρωποι ευυπόληπτοι.

[8]Όλοι αυτοί ήταν απόγονοι του Ωβήδ-Εδώμ, συνολικά εξήντα δύο άτομα. Αυτοί, οι γιοι τους και οι άλλοι συγγενείς τους ήταν άνθρωποι αξιόλογοι και ικανότατοι στην υπηρεσία τους.

[9]Και ο Μεσελεμίας είχε γιους και συγγενείς συνολικά δεκαοχτώ άτομα, άνθρωποι αξιόλογοι.

[10]Ο Ωσά, ένας από τους γιους του Μεραρί, είχε και αυτός γιους. Πρώτος ήταν ο Σιμρί (τον είχε ορίσει πρωτότοκο ο πατέρας του, χωρίς στην πραγματικότητα να είναι πρώτος),

[11]κι ακολουθούν κατά σειρά ηλικίας οι Χελκίας, Τεβαλία και Ζαχαρίας. Συνολικά οι γιοι και οι συγγενείς του Ωσά ήταν δεκατρείς.

[12]Όλοι αυτοί αποτελούσαν τις ομάδες των θυρωρών του ναού. Οι αρχηγοί και τα μέλη των ομάδων είχαν τα ίδια καθήκοντα στην υπηρεσία του ναού του Κυρίου.

[13]Κάθε οικογένεια, ανεξάρτητα από το μέγεθός της έριξε κλήρο για να δει σε ποια πύλη του ναού θα αναλάμβανε καθήκοντα φρούρησης.

[14] A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

[14]Ο κλήρος για την ανατολική πύλη, έπεσε στο Σελεμία. Έπειτα έριξαν κλήρους για το Ζαχαρία, το γιο του, σοφό σύμβουλο, κι ο κλήρος που του έπεσε ήταν για τη βορινή πύλη.

[15] a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

[15]Στον Ωβήδ-Εδώμ έπεσε ο κλήρος για τη νότια πύλη· και στους γιους του ο κλήρος για τις αποθήκες του ναού.

[16] a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

[16]Στον Σουππίμ και στον Ωσά έπεσε ο κλήρος για τη δυτική πύλη, μαζί με την πύλη Σαλεχέθ, που έβλεπε στο δρόμο προς το βουνό. Οι αντίστοιχες φρουρές σχηματίστηκαν ως εξής:

[17] ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.

[17]Στην ανατολική πύλη στέκονταν κάθε μέρα έξι λευίτες· στη βορινή τέσσερις, στη νότια τέσσερις και στις αποθήκες από δύο στην καθεμιά.

[18] No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

[18]Για την αυλή δυτικά, στέκονταν τέσσερις στο δρόμο και δύο στην αυλή.

[19] São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

[19]Αυτές ήταν οι ομάδες των θυρωρών του ναού, που αποτελούνταν από τους απογόνους του Κορέ και του Μεραρί.

Os guardas dos tesouros

Οι επόπτες του θησαυροφυλακίου

[20] Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:

[20]Άλλοι λευίτες, φύλαγαν το θησαυροφυλάκιο του ναού του Θεού και τα ιερά αφιερώματα.

[21] os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;

[21]Οι απόγονοι του Λαδάν από τη συγγένεια του Γηρσών, αρχηγοί αντίστοιχων οικογενειών, ήταν ο Ιεχιήλ

[22] os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.

[22]και οι γιοι του Σεθάμ και Ιωήλ. Αυτοί φρουρούσαν τους θησαυρούς του ναού του Κυρίου.

[23] Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,

[23]Καθήκοντα επίσης είχαν ανατεθεί και στις συγγένειες του Αμράμ, του Ισάρ, του Χεβρών και του Ουζζιήλ.

[24] Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.

[25] Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.

[26] Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

[27] dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,

[28] como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

Os oficiais e os juízes

[29] Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

[30] dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

[31] dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no

[24]Ο Σουβαήλ, από τη συγγένεια του Γερσώμ, γιου του Μωυσή, ήταν επιστάτης των θησαυρών.

[25]Συγγενείς του από τον Ελεάζαρ ήταν ο γιος του Ρεαβίας και οι απόγονοί του κατ' ευθείαν γραμμή: Ιωσίας, Ιωράμ, Ζιχρί και Σελωμείθ.

[26]Ο Σελωμείθ και οι συγγενείς του φύλαγαν όλα τα αφιερώματα, που είχαν αφιερώσει στο Θεό ο βασιλιάς Δαβίδ, οι αρχηγοί των οικογενειών, οι χιλίαρχοι, οι εκατόνταρχοι και οι άλλοι αρχηγοί του στρατεύματος.

[27]Όλοι αυτοί είχαν αφιερώσει στο Θεό ένα μέρος από τα πολεμικά τους λάφυρα για τις ανάγκες του ναού του Κυρίου.

[28]Ό, τι είχαν αφιερώσει ο προφήτης Σαμουήλ, ο Σαούλ γιος του Κις, ο Αβεννήρ γιος του Νηρ και ο Ιωάβ γιος της Σερουΐας, ήταν όλα κάτω από τη φροντίδα του Σελωμείθ και των συγγενών του.

Διοικητικά καθήκοντα άλλων λευιτών

[29]Ο Κενανίας και οι γιοι του, από τη συγγένεια του Ισάρ, είχαν αναλάβει τις πολιτικές υποθέσεις του λαού του Ισραήλ ως διοικητικοί υπάλληλοι και δικαστικοί.

[30]Ο Χασαβίας και άλλοι χίλιοι επτακόσιοι αξιόλογοι άνθρωποι από τη συγγένεια του Χεβρών ήταν επόπτες του Ισραήλ για τις περιοχές δυτικά του Ιορδάνη, αρμόδιοι για όλες τις θρησκευτικές και πολιτικές υποθέσεις.

[31]Ο Ιερίας ήταν αρχηγός της συγγένειας του Χεβρών. Το τεσσαρακοστό έτος της βασιλείας του Δαβίδ, έγιναν

quadragésimo ano do reinado de Davi e se acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.

γενεαλογικές έρευνες σχετικά μ' αυτούς και βρέθηκαν στην Ιαζήρ, στην περιοχή της Γαλαάδ, άνθρωποι αξιόλογοι, που ανήκαν σ' αυτή τη συγγένεια.

[32] Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

[32]Ο βασιλιάς Δαβίδ διόρισε κοντά στον Ιωρία δύο χιλιάδες επτακόσια μέλη της ίδιας συγγένειας, όλους αρχηγούς οικογενειών, οι οποίοι ήταν αρμόδιοι για τις θρησκευτικές και πολιτικές υποθέσεις στην περιοχή όπου κατοικούσαν οι φυλές Ρουβήν, Γαδ και η μισή φυλή Μανασσή.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

[1] São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

[2] Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

[3] Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

[4] Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[5] O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 27

Η οργάνωση του στρατού

[1-15]Ακολουθεί κατάλογος των Ισραηλιτών οι οποίοι ήταν στην υπηρεσία του βασιλιά, οι αρχηγοί των συγγενειών, οι χιλίαρχοι, οι εκατόνταρχοι και οι διαχειριστές της βασιλικής περιουσίας. Όλοι οι μάχιμοι Ισραηλίτες είχαν χωριστεί σε δώδεκα τμήματα, και κάθε τμήμα αποτελείτο από είκοσι τέσσερις χιλιάδες άντρες. Ένα μήνα το χρόνο υπηρετούσε κι έπειτα αποχωρούσε. Επικεφαλής των στρατιωτικών τμημάτων ήταν κατά μήνα οι εξής: Για τον πρώτο μήνα: Ο Ιασοβεάμ, γιος του Ζαβδιήλ και απόγονος του Φαρές. Αυτός ήταν επικεφαλής των αξιωματικών του τμήματός του. Για το δεύτερο μήνα: Ο Δωδαΐ, από την Αχώαχ. Ανώτατος αξιωματικός τμήματός του ήταν ο Μικλώθ. Για τον τρίτο μήνα: Ο Βεναΐας, γιος του αρχιερέα Ιεωϊαδά. Αυτός ήταν ένας από τους Τριάντα Επίλεκτους. Ο γιος του, ο Αμμιζάβαδ, τον

διαδέχθηκε στην αρχηγία του τμήματός του. Για τον τέταρτο μήνα: Ο Ασαήλ, αδερφός του Ιωάβ, κι αργότερα ο γιος του, ο Ζεβαδίας. Για τον πέμπτο μήνα: Ο Σαμούθ, απόγονος του Ζεράχ. Για τον έκτο μήνα: Ο Ιρά, γιος του Ικκές, από την πόλη Τεκωά. Για τον έβδομο μήνα: Ο Χελής από την Πέλετ, ο Εφραϊμίτης. Για τον όγδοο μήνα: Ο Σιββεχαΐ, απόγονος του Ζεράχ, από την πόλη Χούσαθ. Για τον ένατο μήνα: Ο Αβιέζερ από την Αναθώθ, ο Βενιαμινίτης. Για το δέκατο μήνα: Ο Μααραΐ, απόγονος του Ζεράχ από την πόλη Νετωφά. Για τον ενδέκατο μήνα: Ο Βεναΐας από τη Πιραθών, ο Εφραϊμίτης. Για το δωδέκατο μήνα: Ο Χελδαΐ, απόγονος του Οθνιήλ, από τη Νετωφά.

[6] Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

[7] O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias, seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[8] O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[9] O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[10] O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[11] O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[12] O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[13] O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[14] O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[15] O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Os chefes das tribos

[16] Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

[17] sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

[18] sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

[19] sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

[20] sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

[21] sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

Οι αρχηγοί των φυλών

[16]Οι αρχηγοί των φυλών του Ισραήλ ήταν: Της φυλής Ρουβήν ο Ελιέζερ, γιος του Ζιχρί. Της φυλής Συμεών ο Σεφατίας, γιος του Μααχά.

[17]Της φυλής Λευί ο Χασαβίας, γιος του Κεμουήλ· απόγονος του Ααρών ήταν ο Σαδώκ.

[18]Της φυλής Ιούδα ο Ελιάβ, ένας από τους αδερφούς του Δαβίδ. Της φυλής Ισσάχαρ ο Αμρί, γιος του Μιχαήλ.

[19]Της φυλής Ζαβουλών ο Ισμαΐας, γιος του Οβαδία. Της φυλής Νεφθαλί ο Ιεριμώθ, γιος του Ουζζιήλ.

[20]Της φυλής Εφραΐμ ο Ωσηέ, γιος του Οζία. Της μισής φυλής Μανασσή ο Ιωήλ, γιος του Φεδαΐα.

[21]Του άλλου μισού της φυλής Μανασσή, που είχε εγκατασταθεί στη Γαλαάδ, ο

Ιδδώ, γιος του Ζαχαρία. Της φυλής Βενιαμίν ο Ιασιήλ, γιος του Αβεννήρ.

22 sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

22Της φυλής Δαν ο Αζαρεήλ, γιος του Ιεροάμ. Αυτοί ήταν οι αρχηγοί των φυλών του Ισραήλ.

23 Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

23Ο Δαβίδ δεν απέγραψε τους κάτω των είκοσι ετών, γιατί ο Κύριος είχε υποσχεθεί ότι θα κάνει τους Ισραηλίτες αναρίθμητους σαν τα άστρα του ουρανού.

24 Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

24Ο Ιωάβ, γιος της Σερουΐας, είχε αρχίσει να τους καταγράφει κι αυτούς, αλλά δεν τελείωσε, γιατί εξαιτίας εκείνης της απογραφής ξέσπασε η οργή του Θεού στους Ισραηλίτες. Έτσι δεν καταγράφηκε ο συνολικός αριθμός του πληθυσμού, στα Χρονικά του βασιλιά Δαβίδ.

Os administradores das possessões de Davi

Οι διαχειριστές της βασιλικής περιουσίας.

25 Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.

25Οικονομικός επόπτης των θησαυρών του βασιλιά στην Ιερουσαλήμ ήταν ο Αζμαβέθ, γιος του Αδιήλ. Επόπτης των βασιλικών αποθηκών που βρίσκονταν στις επαρχίες, στις διάφορες πόλεις, στα χωριά και στους πύργους ήταν ο Ιωνάθαν, γιος του Οζία.

26 Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.

26Επόπτης των εργατών που δούλευαν στα χωράφια του βασιλιά και καλλιεργούσαν τη γη, ήταν ο Εζρί, γιος του Χελούβ.

27 Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.

27Επόπτης των βασιλικών αμπελώνων ήταν ο Σιμεΐ από τη Ραμά· και της παραγωγής και των αποθηκών του κρασιού ο Ζαβδί, από τη Σεφάμ.

28 Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.

28Επόπτης των ελαιώνων και των συκεώνων στην πεδινή χώρα, ήταν ο Βάαλ-Ανάν από τη Γεδώρ· και των αποθηκών του λαδιού ο Ιωάς.

[29] Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.

[29]Επόπτης στα κοπάδια των βοδιών, που έβοσκαν στην πεδιάδα της Σαρών, ήταν ο Σιτραΐ ο Σαρωνίτης· και στα κοπάδια των βοδιών στις κοιλάδες ο Σαφάτ, γιος του Αδλαΐ.

[30] Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.

[30]Επόπτης στις καμήλες ήταν ο Οβίλ, ο Ισμαηλίτης· και στα γαϊδούρια ο Ιαδαΐας, ο Μεραθωνίτης.

[31] Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

[31]Επόπτης στα πρόβατα ήταν ο Ιαζίζ, ο Αγαρίτης. Όλοι αυτοί ήταν διαχειριστές της περιουσίας του βασιλιά Δαβίδ.

Os conselheiros do rei

Οι έμπιστοι του Δαβίδ

[32] Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

[32]Ο Ιωνάθαν, θείος του Δαβίδ, άνθρωπος συνετός και γραμματέας ήταν σύμβουλος του βασιλιά. Ο Ιεχιήλ, γιος του Χαχμονί, ήταν παιδαγωγός των γιων του βασιλιά.

[33] Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.

[33]Ο Αχιτόφελ ήταν κι αυτός σύμβουλος του βασιλιά, και ο Χουσαΐ ο Αρχίτης ήταν φίλος και έμπιστος του βασιλιά.

[34] A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

[34]Όταν πέθανε ο Αχιτόφελ τον διαδέχθηκε ο Ιεωϊαδά, γιος του Βεναΐα, και ο Αβιάθαρ. Ο Ιωάβ ήταν ο αρχιστράτηγος του βασιλιά.

1 Crônicas 28

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

Οδηγίες του Δαβίδ στο Σολομώντα για την ανοικοδόμηση του ναού

[1] Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes das tribos, os capitães dos turnos que serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.

[1]Ο Δαβίδ συγκέντρωσε στην Ιερουσαλήμ όλους τους άρχοντες του Ισραήλ. Έτσι όλοι οι αρχηγοί των φυλών, οι αρχηγοί των στρατιωτικών τμημάτων που ήταν στην υπηρεσία του βασιλιά, οι χιλίαρχοι, οι εκατόνταρχοι, οι διαχειριστές της περιουσίας και των κοπαδιών του βασιλιά και των γιων του, ακόμα κι οι ευνούχοι, οι επιφανείς πολεμιστές κι όλοι γενικά οι

εξέχοντες άντρες του κράτους συγκεντρώθηκαν στην Ιερουσαλήμ.

[2] Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do SENHOR e para o estrado dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

[2]Ο βασιλιάς σηκώθηκε και είπε: «Ακούστε με συμπατριώτες μου, και λαέ μου! Εγώ σκόπευα να χτίσω ένα ναό για να εγκατασταθεί εκεί η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου, το υποπόδιο του Θεού μας. Όταν όμως είχα ετοιμαστεί να τον χτίσω,

[3] Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

[3]ο Θεός μού είπε: "δε θα χτίσεις εσύ ναό στο όνομά μου, γιατί εσύ είσαι άνθρωπος του πολέμου κι έχεις σκοτώσει πολλούς ανθρώπους"».

[4] O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.

[4]Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, διάλεξε εμένα από όλη την πατρική μου οικογένεια, για να είμαι ισόβιος βασιλιάς του λαού του. Πράγματι, τον Ιούδα διάλεξε για αρχηγό, κι από τη φυλή Ιούδα διάλεξε την οικογένεια του πατέρα μου, κι από τους γιους του πατέρα μου θέλησε να κάνει εμένα βασιλιά όλων των Ισραηλιτών.

[5] E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.

[5]Ο Κύριος μου έδωσε πολλούς γιους κι απ' όλους αυτούς διάλεξε το Σολομώντα να καθίσει στο θρόνο και να κυβερνήσει ως βασιλιάς τον Ισραήλ εκ μέρους του Κυρίου.

[6] E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

[6]"Ο γιος σου ο Σολομών", μου είπε ο Κύριος, "θα χτίσει το ναό μου και τις αυλές μου, γιατί αυτόν διάλεξα να είναι γιος μου κι εγώ να είμαι πατέρας του.

[7] Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

[7]Θα κάνω τη βασιλεία του ακλόνητη για πάντα, αν συνεχίσει να εφαρμόζει πιστά, όπως μέχρι σήμερα, τις εντολές μου και τις προσταγές μου".

[8] Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo: guardai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

[9] Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

[10] Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

Davi dá a Salomão a planta do templo

[11] Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

[12] Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

[13] e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e para todos os

[8]»Τώρα, λοιπόν, μπροστά σ' όλους τους Ισραηλίτες, στη σύναξη του Κυρίου, και ενώ ο Θεός μάς ακούει, σας ζητώ να φυλάξετε προσεκτικά όλες τις εντολές του Κυρίου και Θεού σας, για να κρατήσετε στην κατοχή σας την όμορφη αυτή χώρα και να την αφήσετε, μετά από σας, παντοτινή κληρονομιά στους απογόνους σας.

[9]Κι εσύ, γιε μου Σολομώντα, αναγνώρισε το Θεό του πατέρα σου και υπηρέτησέ τον με καρδιά ειλικρινή και με προθυμία, γιατί ο Κύριος εξετάζει όλες τις καρδιές και γνωρίζει όλες τις σκέψεις. Αν τον εκζητήσεις, θα σου φανερωθεί· αν όμως τον εγκαταλείψεις, θα σε αποκηρύξει για πάντα.

[10]Σκέψου, τώρα, ότι ο Κύριος σε διάλεξε να χτίσεις το ναό που θα γίνει το αγιαστήριό του. Πάρε, λοιπόν, δύναμη και πραγματοποίησε αυτό το έργο».

[11]Ο Δαβίδ έδωσε στο γιο του, το Σολομώντα, το σχέδιο του πρόναου και του ναού, των θησαυροφυλακίων, των υπερώων, των εσωτερικών χώρων και της αίθουσας της κιβωτού της διαθήκης.

[12]Του έδωσε ακόμα το σχέδιο για όλα όσα είχε στο νου του, για τις αυλές του ναού του Κυρίου και για όλα τα παραοικοδομήματα που προορίζονταν για τους θησαυρούς του ναού του Θεού και για τα αφιερώματα.

[13]Του έδωσε οδηγίες για τις ομάδες των ιερέων και των λευιτών, για κάθε λειτούργημα που θα τελείται στο ναό του

utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

Κυρίου και για τη χρήση των σκευών της λατρείας στο ναό.

[14] especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço; também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

[14]Όρισε το βάρος του χρυσού για κάθε σκεύος χρυσό, και το βάρος του ασημιού για κάθε σκεύος ασημένιο, ανάλογα με τη χρήση του καθενός.

[15] o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

[15]Το βάρος για τις χρυσές λυχνίες και τους λυχνοστάτες, το βάρος για τις ασημένιες λυχνίες και τους λυχνοστάτες, ανάλογα με τη χρήση τους αντίστοιχα.

[16] também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

[16]Καθόρισε ακόμη το βάρος του χρυσού και του ασημιού για κάθε τράπεζα, τόσο για την τράπεζα των άρτων της προθέσεως όσο και για τα άλλα τραπέζια.

[17] ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o devido peso a cada uma, como também para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[17]Επίσης όρισε το καθαρό χρυσάφι για τις μεγάλες πηρούνες, τις λεκάνες, τις φιάλες και τα χρυσά και ασημένια ποτήρια· καθόρισε το βάρος του χρυσού και του ασημιού που θα απαιτείτο για κάθε ποτήρι·

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[18]Για το θυσιαστήριο του θυμιάματος όρισε το βάρος του καθαρού χρυσού και το σχέδιο της άμαξας του θρόνου και ειδικά για τα χερουβίμ, που με ανοιχτά φτερά σκεπάζουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[19]«Όλα αυτά», είπε ο Δαβίδ, «περιέχονται λεπτομερώς στο σχέδιο που καταγράφτηκε σύμφωνα με την έμπνευση που μου έδωσε ο Κύριος, ο Θεός, για να εκτελέσω όλο αυτό το έργο».

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te

[20]Είπε ακόμα ο Δαβίδ στο γιο του, το Σολομώντα: «Να είσαι θαρραλέος και δυνατός για να τα εκτελέσεις όλα αυτά. Μη φοβάσαι, μη δειλιάζεις! Ο Κύριος ο

deixará, nem te desamparará, até que acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

[21] Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus; também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

[1] Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

[2] Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro para as obras de ouro, prata para as de prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

[3] E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

Θεός, ο Θεός μου, θα είναι μαζί σου. Δεν θα σε αφήσει, δεν θα σ’ εγκαταλείψει, ώσπου να τελειώσεις όλες τις εργασίες που απαιτούνται για το ναό του.

[21]Όλες οι ομάδες των ιερέων και των λευιτών που θα εκτελούν την κάθε υπηρεσία στο ναό του Θεού, είναι μαζί σου. Επίσης μαζί σου σ’ όλη τη διάρκεια των εργασιών θα είναι όλοι οι ειδικοί τεχνίτες, πρόθυμοι για οποιοδήποτε έργο. Οι άρχοντες και όλος ο λαός είναι πρόθυμοι κι αυτοί να εκτελούν τις διαταγές σου».

Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α΄) 29

Δωρεές για την ανοικοδόμηση του ναού

[1]Ο βασιλιάς Δαβίδ είπε ακόμα σ’ όλη τη σύναξη: «Ο γιος μου, ο Σολομών, ο μόνος που διάλεξε ο Θεός, είναι ακόμα νέος και άπειρος και το έργο είναι μεγάλο, γιατί η οικοδομή δεν προορίζεται για κάποιον άνθρωπο, αλλά για τον Κύριο, το Θεό.

[2]Εγώ έκανα ό, τι ήταν δυνατόν κι ετοίμασα για το ναό του Θεού μου χρυσάφι, ασήμι, χαλκό, σίδερο και ξύλα, για να κατασκευαστούν όλα τα αντικείμενα του ναού, εκλεκτές πέτρες, πέτρες για επένδυση και άλλους πολύτιμους λίθους με διάφορα χρώματα, και μάρμαρο πολύ.

[3]Και ακόμη, από αφοσίωση στον Κύριο το Θεό μου, προσθέτω στα υλικά που έχω ετοιμάσει για το αγιαστήριο όλα μου τα υπάρχοντα σε χρυσάφι και σε ασήμι.

[4] três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

[4]Τρεις χιλιάδες τάλαντα χρυσάφι της Οφείρ και εφτά χιλιάδες τάλαντα καθαρό ασήμι για την κάλυψη των τοίχων των κτιρίων.

[5] ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

[5]Ποιος από σας είναι σήμερα πρόθυμος να προσφέρει στον Κύριο χρυσάφι και ασήμι για να κατασκευάσουν οι τεχνίτες τα χρυσά και τ' ασημένια αντικείμενα; »

[6] Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

[6]Τότε όλοι οι άρχοντες των οικογενειών και των φυλών του Ισραήλ, οι χιλίαρχοι, οι εκατόνταρχοι και οι επόπτες των έργων του βασιλιά προσφέρθηκαν ελεύθερα

[7] e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

[7]κι έδωσαν για την υπηρεσία του ναού του Θεού πέντε χιλιάδες τάλαντα χρυσά, δέκα χιλιάδες χρυσούς δαρεικούς, δέκα χιλιάδες τάλαντα ασήμι, δεκαοκτώ χιλιάδες τάλαντα χαλκό και εκατό χιλιάδες τάλαντα σίδερο.

[8] Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

[8]Όποιοι είχαν μαζί τους πολύτιμα πετράδια τα έδωσαν στο θησαυροφυλάκιο του ναού του Κυρίου στη φροντίδα του Εχιήλ του Γηρσωνίτη.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

[9]Ο λαός χάρηκε με τα όσα έδωσαν, γιατί όλα αυτά τα πρόσφεραν πρόθυμα και με ειλικρινή καρδιά στον Κύριο. Το ίδιο κι ο βασιλιάς Δαβίδ ήταν κι εκείνος γεμάτος χαρά.

Oração de Davi

Δοξολογία του Δαβίδ προς τον Κύριο

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[10]Τότε δοξολόγησε ο Δαβίδ τον Κύριο μπροστά σ' όλη τη σύναξη και είπε: «Ευλογημένος να είσ' εσύ, Κύριε, Θεέ του προπάτορά μας Ισραήλ, από πάντα και παντοτινά!

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu

[11]Δική σου είναι, Κύριε, η μεγαλοσύνη, η δύναμη, η δόξα, η τιμή και η

é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

μεγαλοπρέπεια, γιατί όλα όσα βρίσκονται στον ουρανό και στη γη είναι δικά σου. Δική σου είναι η βασιλεία, Κύριε, κι εσύ είσαι ο ανώτατος κυβερνήτης των πάντων.

12 Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

12Ο πλούτος και η δόξα από σένα προέρχονται κι εσύ πάνω στο καθετί κυριαρχείς. Στα χέρια σου είναι η δύναμη και η εξουσία· στο χέρι σου είναι να ανυψώνεις και να ισχυροποιείς.

13 Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

13Και τώρα, Θεέ μας, σ’ ευχαριστούμε και υμνούμε το δοξασμένο σου όνομα.

14 Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

14«Αλλά ποιος είμαι εγώ και ποιος είν’ ο λαός μου, για να μπορέσουμε να σου προσφέρουμε μ’ όλη μας την καρδιά αυτά τα δώρα;

15 Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

15Μπροστά σου είμαστε ξένοι και προσωρινοί, όπως όλοι οι πρόγονοί μας. Οι μέρες μας πάνω στη γη είναι σαν τη σκιά και δεν υπάρχει ελπίδα μονιμότητας.

16 SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

16Κύριε, Θεέ μας, όλη αυτή η αφθονία υλικών που ετοιμάσαμε, για να σου χτίσουμε ναό και να τιμήσουμε τ’ όνομά σου το άγιο, όλα αυτά από σένα προέρχονται κι όλα σ’ εσένα ανήκουν.

17 Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

17Γνωρίζω, Θεέ μου, ότι εσύ εξετάζεις τις καρδιές κι αγαπάς την ευθύτητα. Εγώ με ευθύτητα καρδιάς τα προσφέρω σ’ εσένα όλα αυτά, και τώρα είδα με χαρά και το λαό σου, που είν’ εδώ, να σου προσφέρει πρόθυμα κι εκείνος.

18 SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e

18«Κύριε των προπατόρων μας, Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, κάνε πάντα στου λαού σου την καρδιά να

pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

φωλιάζουν τέτοιες σκέψεις και διαθέσεις, και τις καρδιές τους πάντα σ’ εσένα κατεύθυνε.

[19] e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

[19]Και δώσε στο γιο μου, το Σολομώντα, ειλικρινή καρδιά για να τηρεί τις εντολές σου, τους νόμους και τις προσταγές σου και να τα θέτει όλα σε εφαρμογή· κι επίσης να κατασκευάσει την οικοδομή που προετοίμασα».

[20] Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus. Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

[20]Έπειτα είπε ο Δαβίδ σ’ όλη τη σύναξη: «Ευλογήστε τώρα τον Κύριο, το Θεό σας». Και όλη η σύναξη ευλόγησε τον Κύριο, το Θεό των προγόνων τους· γονάτισαν και προσκύνησαν τον Κύριο και το βασιλιά.

[21] Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

[21]Την άλλη μέρα θυσίασαν στον Κύριο· του πρόσφεραν ολοκαυτώματα χίλιους ταύρους, χίλια κριάρια, χίλια αρνιά με τις σπονδές τους και πολλές θυσίες κοινωνίας για να φάνε όλοι οι παρευρισκόμενοι.

[22] Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

[22]Έτσι εκείνη την ημέρα έφαγαν και ήπιαν πανευτυχείς ενώπιον του Κυρίου. Ανακήρυξαν βασιλιά για δεύτερη φορά το Σολομώντα, γιο του Δαβίδ, και τον έχρισαν στο όνομα του Κυρίου, για να είναι αρχηγός τους. Έχρισαν και το Σαδώκ, ιερέα.

[23] Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

[23]Τότε ο Σολομών κάθισε στο θρόνο του Κυρίου βασιλιάς στη θέση του Δαβίδ, του πατέρα του, και πρόκοψε· όλοι οι Ισραηλίτες υπάκουαν σ’ αυτόν.

[24] Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.

[24]Όλοι οι άρχοντες και όλοι οι ξακουστοί πολεμιστές, ακόμα και όλοι οι άλλοι γιοι του βασιλιά Δαβίδ υποτάχθηκαν στο βασιλιά Σολομώντα.

[25] O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

[25]Ο Κύριος δόξασε αφάνταστα το Σολομώντα στα μάτια όλων των Ισραηλίτων· του έδωσε βασιλική λαμπρότητα τέτοια, που κανένας βασιλιάς στον Ισραήλ δεν είχε πριν απ’ αυτόν.

A morte de Davi

[26] Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

[27] O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

[28] Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

[29] Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,

[30] juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

Επισκόπηση της βασιλείας του Δαβίδ

[26]Ο Δαβίδ, γιος του Ιεσσαί, βασίλεψε σ’ όλους τους Ισραηλίτες.

[27]για σαράντα χρόνια, εφτά στη Χεβρών και τριάντα τρία στην Ιερουσαλήμ.

[28]Πέθανε με πολλά πλούτη και δόξα σε μεγάλη ηλικία ύστερα από ευτυχισμένα γεράματα. Έπειτα τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο γιος του ο Σολομών.

[29]Η ιστορία του βασιλιά Δαβίδ, από την αρχή ως το τέλος, περιέχεται στα χρονικά του Σαμουήλ του Βλέποντος, στα χρονικά του Νάθαν του προφήτη και στα χρονικά του Γαδ του Βλέποντος.

[30]Εκεί είναι καταχωρισμένες εξιστορήσεις για όλη τη βασιλεία του, για τα ανδραγαθήματά του και για τους δύσκολους καιρούς που πέρασε ο ίδιος και ο λαός του Ισραήλ, καθώς και τα βασίλεια των άλλων χωρών.

O segundo livro das Crônicas	Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄)

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão
1 Reis 3.3-4

1 Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

2 Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

3 e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

4 Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

5 Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria
1 Reis 3.5-15

6 Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 1

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ
(1,9–9,31)
Προσευχή του Σολομώντα για σοφία
(Α΄ Βασ 3,4-15)

1Ο Σολομών, γιος του Δαβίδ, σταθεροποίησε τη βασιλεία του· ο Κύριος ο Θεός του ήταν μαζί του και τον δόξασε στο έπακρο.

2Ο Σολομών συγκάλεσε όλους τους Ισραηλίτες: τους χιλίαρχους, τους εκατόνταρχους, τους δικαστές και τους άρχοντες του λαού, δηλαδή τους αρχηγούς των συγγενειών,

3και πήγαν όλοι μαζί στον ιερό τόπο της Γαβαών, γιατί εκεί ήταν η σκηνή του Μαρτυρίου του Θεού, που είχε κατασκευάσει στην έρημο ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου.

4Την κιβωτό, όμως, ο Δαβίδ την είχε μεταφέρει από την Καριάθ-Ιαρίμ στην Ιερουσαλήμ, σε ειδικό τόπο που είχε ετοιμάσει γι' αυτήν, μέσα σε σκηνή.

5Στη Γαβαών, μπροστά στη σκηνή του Κυρίου ήταν και το χάλκινο θυσιαστήριο, που είχε κατασκευάσει ο Βεσελεήλ, γιος του Ουρία και εγγονός του Ωρ. Ο Σολομών, λοιπόν, και όλη η συγκέντρωση λάτρευσαν εκεί τον Κύριο.

6Ο ίδιος ο Σολομών ανέβηκε στο χάλκινο θυσιαστήριο, μπροστά στη σκηνή, και

estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

7 Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

8 Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.

9 Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.

10 Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?

11 Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,

12 sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

13 Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

As riquezas de Salomão
1 Reis 10.26-29

πρόσφερε πάνω σ' αυτό χίλια ολοκαυτώματα ενώπιον του Κυρίου.

7Τη νύχτα εκείνη φανερώθηκε ο Θεός στο Σολομώντα και του είπε: «Ζήτησέ μου τι θέλεις να σου δώσω».

8Ο Σολομών απάντησε: «Εσύ, Θεέ μου, έδειξες μεγάλη αγάπη στον πατέρα μου το Δαβίδ κι έκανες εμένα βασιλιά στη θέση του.

9Τώρα, Κύριε Θεέ μου, μείνε πιστός στην υπόσχεσή σου εκείνη. Μ' έχεις κάνει βασιλιά σ' έναν λαό πολυάριθμο, σαν το χώμα της γης.

10Δώσε μου, λοιπόν, σοφία και γνώση για να κυβερνώ αυτόν το λαό. Ποιος, αλήθεια, μπορεί να κυβερνήσει αυτόν το λαό σου, τον τόσο πολυπληθή; »

11Ο Θεός τότε είπε στο Σολομώντα: «Δε ζήτησες πλούτο ούτε θησαυρούς ούτε δόξα ούτε το θάνατο εκείνων που σε μισούν· ούτε ακόμα ζήτησες μακροβιότητα, αλλά ζήτησες σοφία και γνώση, για να κυβερνήσεις το λαό μου, στον οποίο σε έκανα βασιλιά.

12Γι' αυτό κι εγώ θα σου δώσω σοφία και γνώση· κι επιπλέον θα σου δώσω πλούτο, θησαυρούς και δόξα, όσα κανένας από τους βασιλιάδες πριν από σένα δεν είχε ούτε κανείς μετά από σένα θα έχει».

13Ο Σολομών έφυγε από τον ιερό τόπο της Γαβαών, όπου ήταν η σκηνή του Μαρτυρίου, και ήρθε στην Ιερουσαλήμ. Από 'κει βασίλευε στους Ισραηλίτες.

Ο Σολομών εμπορεύεται άλογα και άμαξες
(9,25-28· Α΄ Βασ 10,26-29)

[14] Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[14]Ο Σολομών συγκέντρωσε πολεμικές άμαξες και ιππικό. Είχε χίλιες τετρακόσιες άμαξες και δώδεκα χιλιάδες ιππείς, τους οποίους εγκατέστησε κοντά του, στην Ιερουσαλήμ, στις πόλεις όπου ήταν σταθμευμένες οι άμαξες.

[15] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[15]Ο βασιλιάς είχε κάνει στην Ιερουσαλήμ το ασήμι να αφθονεί σαν τα λιθάρια, και τους κέδρους να είναι πολυάριθμοι σαν τις συκομουριές στην πεδιάδα.

[16] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[16]Άλογα για το Σολομώντα έρχονταν από την Αίγυπτο και την Κεβέ. Οι έμποροι του βασιλιά τα αγόραζαν με χρήματα από την Κεβέ.

[17] Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

[17]Κάθε άμαξα που εισαγόταν από την Αίγυπτο στοίχιζε εξακόσιους σίκλους ασήμι και κάθε άλογο εκατόν πενήντα σίκλους. Έτσι όλοι οι βασιλιάδες των Χετταίων και των Συρίων αγόραζαν άλογα απ’ αυτούς.

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão
1 Reis 5.1-12

[1] Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

Συμφωνία του Σολομώντα με το βασιλιά Χιράμ
(Α΄ Βασ 5,15-32)

[18]Ο Σολομών αποφάσισε να χτίσει ναό προς τιμήν του Κυρίου και παλάτι για τον εαυτό του.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 2

[2] Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

[1]Αγγάρεψε, λοιπόν, εβδομήντα χιλιάδες άντρες αχθοφόρους και ογδόντα χιλιάδες εργάτες για να βγάζουν πέτρα από το βουνό και τρεις χιλιάδες εξακόσιους επόπτες.

[3] Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi,

[2]Επίσης ο Σολομών έστειλε μήνυμα στο Χιράμ, βασιλιά της Τύρου: «Όπως έκανες

meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

4 Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão contínuo da proposição e os holocaustos da manhã e da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

5 A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

6 No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

7 Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

8 Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar

στον πατέρα μου το Δαβίδ και του έστειλες κέδρους για να χτίσει το παλάτι του, το ίδιο κάνε και σ' εμένα.

3Εγώ τώρα χτίζω ναό προς τιμήν του Κυρίου, του Θεού μου, και θα τον αφιερώσω σ' αυτόν. Εκεί θα προσφέρονται ενώπιόν του θυμίαμα αρωματικό, οι άρτοι της προθέσεως που βρίσκονται συνεχώς ενώπιόν του και ολοκαυτώματα το πρωί και το βράδυ, τα Σάββατα, τις νουμηνίες και τις επίσημες εορτές του Κυρίου, του Θεού μας. Αυτό είναι αιώνιο καθήκον των Ισραηλιτών.

4Ο ναός που θα χτίσω θα είναι μεγάλος, γιατί ο Θεός μας είναι μεγαλύτερος απ' όλους του θεούς.

5Αλλά ποιος θα είναι σε θέση να χτίσει σ' αυτόν ναό, αφού οι ουρανοί και οι ουρανοί των ουρανών δε μπορούν να τον χωρέσουν; Ποιος είμαι εγώ, που θα του χτίσω ναό και θα προσφέρω θυμίαμα ενώπιόν του;

6Στείλε μου, λοιπόν, έναν ειδικό κατασκευαστή χρυσών, ασημένιων, χάλκινων, και σιδερένιων αντικειμένων· να ξέρει να βάφει το ύφασμα με χρώμα πορφυρό, κόκκινο και θαλασσί και να κατέχει τη χαρακτική τέχνη, για να συνεργαστεί μαζί με τους δικούς μου ειδικούς τεχνίτες στην Ιουδαία και στην Ιερουσαλήμ, τους οποίους είχε προσλάβει ο πατέρας μου ο Δαβίδ.

7Στείλε μου ακόμα ξύλα κέδρων, κυπαρισσιών και πεύκων από το Λίβανο, γιατί είναι γνωστό ότι οι ξυλουργοί σου

madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

εκεί στο Λίβανο ξέρουν να κόβουν δέντρα. Οι τεχνίτες μου θα εργαστούν μαζί με τους δικούς σου τεχνίτες,

9 para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

8για να μου ετοιμάσουν ξύλα πολλά, γιατί ο ναός που θα χτίσω θέλω να είναι μεγαλόπρεπος και καταπληκτικός.

10 Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

9Εγώ θα δώσω στους δούλους σου, τους ξυλοκόπους, είκοσι χιλιάδες κορ αλεσμένο σιτάρι, είκοσι χιλιάδες κορ κριθάρι, είκοσι χιλιάδες βαθ κρασί και είκοσι χιλιάδες βαθ λάδι».

11 Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo: Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

10Ο Χιράμ, βασιλιάς της Τύρου, απάντησε με επιστολή που έστειλε στο Σολομώντα: «Επειδή ο Κύριος αγαπάει το λαό του, γι’ αυτό έκανε εσένα βασιλιά σ’ αυτόν.

12 Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio, dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

11Ευλογημένος ας είναι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και που έδωσε στο βασιλιά Δαβίδ γιο σοφό, προικισμένο με φρόνηση και ευφυία, που θα χτίσει ναό στον Κύριο και παλάτι για τον εαυτό του.

13 Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

12Σου στέλνω, λοιπόν, τώρα έναν ειδικό κι επιδέξιο άνθρωπο, τον αρχιτεχνίτη Χουράμ.

14 filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

13Είναι γιος κάποιας από τους απογόνους του Δαν αλλά ο πατέρας του ήταν Τύριος. Αυτός ξέρει να επεξεργάζεται το χρυσό, το χαλκό, το σίδηρο, τις πέτρες, τα ξύλα, το ύφασμα το πορφυρό και το θαλασσί, το λεπτό λινό και το κόκκινο· μπορεί και κάνει κάθε είδους χαράγματα και επινοεί ο, τιδήποτε του ζητηθεί. Θα συνεργαστεί με τους ειδικούς τεχνίτες τους δικούς σου και του κυρίου μου του Δαβίδ, του πατέρα σου.

[15] Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.

[16] E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

Os preparativos para edificar o templo
1 Reis 5.13-18

[17] Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

[18] Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

2 Crônicas 3

Salomão edifica o templo
1 Reis 6.1-10

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.

[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de

[14]Τώρα, λοιπόν, κύριέ μου, στείλε στους δούλους σου το σιτάρι, το κριθάρι, το λάδι και το κρασί, για τα οποία έκανες λόγο.
[15]Κι εμείς θα κόψουμε ξύλα από το Λίβανο για κάθε ανάγκη σου και θα σου τα φέρουμε με σχεδίες από τη θάλασσα μέχρι την Ιόππη, κι από 'κει εσύ θα τα ανεβάσεις στην Ιερουσαλήμ».

[16]Ο Σολομών καταμέτρησε όλους τους ξένους άντρες που κατοικούσαν στη χώρα, όπως είχε κάνει κι ο Δαβίδ, ο πατέρας του, και βρέθηκαν εκατόν πενήντα τρεις χιλιάδες εξακόσια άτομα.
[17]Από αυτούς, εβδομήντα χιλιάδες τους όρισε να κουβαλούν υλικά, ογδόντα χιλιάδες τους έστειλε στα λατομεία του βουνού και τρεις χιλιάδες εξακόσιους τους διόρισε επόπτες στην εργασία όλων αυτών.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 3

Ο Σολομών χτίζει ναό για τον Κύριο
(Α΄ Βασ 6,1-38)

[1]Τότε ο Σολομών άρχισε να χτίζει το ναό του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, στο όρος Μοριά, όπου ο Κύριος είχε φανερωθεί στο Δαβίδ, τον πατέρα του. Ο Δαβίδ είχε ήδη ετοιμάσει τον τόπο, στο αλώνι του Ορνά του Ιεβουσαίου.
[2]Η εργασία άρχισε τη δεύτερη μέρα του δεύτερου μήνα του τέταρτου έτους της βασιλείας του.
[3]Οι διαστάσεις των θεμελίων πάνω στα οποία επρόκειτο να χτίσει ο Σολομών το

Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

[4] O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

[5] Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

[6] Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

[7] Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

[8] Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

[9] O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

Os dois querubins
1 Reis 6.23-28

[10] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

[11] As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco

ναό του Θεού, ήταν μήκος εξήντα πήχεις, με βάση τον παλαιό πήχυ, και πλάτος είκοσι πήχεις.

[4]Ο πρόναος είχε μήκος όσο και το πλάτος του κυρίως ναού, δηλαδή είκοσι πήχεις, και ύψος εκατόν είκοσι. Εσωτερικά ο πρόναος καλύφθηκε με καθαρό χρυσάφι.

[5]Τον κυρίως ναό τον επένδυσε από μέσα με ξύλο από κυπαρίσσι και τον κάλυψε με καθαρό χρυσάφι, που πάνω του σκάλισε φοίνικες και διάφορα διακοσμητικά πλέγματα.

[6]Στόλισε επίσης το εσωτερικό του ναού με πολύτιμα πετράδια για ομορφιά. Το χρυσάφι ήταν από τη Φαρουΐμ.

[7]Με το ίδιο χρυσάφι κάλυψε επίσης τα δοκάρια, τους στύλους, τους τοίχους και τις πόρτες του· στους τοίχους σκάλισε χερουβίμ.

[8]Έπειτα ο Σολομών κατασκεύασε τα άγια των αγίων του ναού, που είχαν το ίδιο μήκος και πλάτος, δηλαδή από είκοσι πήχεις, ίσο με το πλάτος του ναού, και τα επένδυσε με καθαρό χρυσάφι εξακοσίων ταλάντων.

[9]Το βάρος των καρφιών ήταν πενήντα σίκλοι χρυσού. Τα πάνω δωμάτια τα επένδυσε κι αυτά με χρυσό.

[10]Κατασκεύασε δύο χερουβίμ, έργο σκαλιστό, ντυμένο με χρυσάφι, και τα τοποθέτησε στα άγια των αγίων.

[11-13]Τα χερουβίμ στέκονταν όρθια πλάι πλάι, με τα κεφάλια στραμμένα προς την είσοδο. Καθένα είχε δυο φτερούγες που το

côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

[12] Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

[13] eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

[14] Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

As duas colunas
1 Reis 7.15-22

[15] Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.

[16] Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.

[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

2 Crônicas 4

O mar de fundição
1 Reis 7.23-26

άνοιγμά τους ήταν πέντε πήχεις η καθεμιά· η μία άγγιζε τον τοίχο του οικήματος και η άλλη ακουμπούσε στη φτερούγα του άλλου χερούβ. Τα τέσσερα φτερά ανοιγμένα είχαν μάκρος είκοσι πήχεις.

[14]Κατασκεύασε το καταπέτασμα από θαλασσί, πορφυρό, κόκκινο και λεπτό λινό ύφασμα, και πάνω του ύφανε χερουβίμ.

Οι δύο χάλκινοι στύλοι του ναού
(Α΄ Βασ 7,15-22)

[15]Μπροστά στο ναό ο Σολομών κατασκεύασε δύο στύλους· καθένας τους είχε ύψος τριάντα πέντε πήχεις και το κιονόκρανο, στην κορυφή καθενός, ήταν πέντε πήχεις.

[16]Έφτιαξε διακοσμητικά πλέγματα σαν περιδέραιο και τα έβαλε στην κορυφή των στύλων, κι ακόμη κατασκεύασε εκατό ρόδια και τα κρέμασε από τα πλέγματα.

[17]Έστησε τους στύλους μπροστά στο ναό, τον ένα δεξιά και τον άλλο αριστερά, και ονόμασε τον δεξιό «Ιαχείν» (Ο Θεός θα στηρίξει) και τον αριστερό «Βοάζ» (Στο Θεό είναι η Δύναμη).

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 4

Ο εξοπλισμός του ναού
(Α΄ Βασ 7,23-40)

[1] Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.

[1]Ο βασιλιάς Σολομών κατασκεύασε ένα χάλκινο θυσιαστήριο που είχε είκοσι πήχεις μάκρος, είκοσι πήχεις πλάτος και δέκα πήχεις ύψος.

[2] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[2]Κατασκεύασε ακόμη τη λεγόμενη «θάλασσα». Ήταν μια μεγάλη στρογγυλή, χάλκινη λεκάνη με δέκα πήχεις διάμετρο, πέντε πήχεις ύψος και τριάντα πήχεις περίμετρο.

[3] Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[3]Κάτω από το χείλος της λεκάνης γύρω γύρω υπήρχαν ανάγλυφες διακοσμήσεις βοδιών, σε δύο σειρές, δέκα βόδια ανά πήχυ. Οι διακοσμήσεις είχαν χυθεί σ' ένα σώμα με τη λεκάνη.

[4] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

[4]Η λεκάνη στηριζόταν πάνω σε δώδεκα χάλκινα βόδια. Τρία έβλεπαν στο βορρά, τρία στη δύση, τρία στο νότο και τρία στην ανατολή. Η λεκάνη ήταν τοποθετημένη στην πλάτη τους, ενώ τα οπίσθιά τους ήταν στραμμένα προς το κέντρο.

[5] A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.

[5]Το πάχος της ήταν μία παλάμη και τα χείλη της ήταν σαν χείλη ποτηριού, σαν λουλούδι κρίνου. Η χωρητικότητά της ήταν τρεις χιλιάδες βαθ.

Outros utensílios para o templo
1 Reis 7.27-50

[6] Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar, porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.

[6]Επίσης ο Σολομών κατασκεύασε δέκα λουτήρες και τοποθέτησε πέντε στη δεξιά πλευρά του ναού και πέντε στην αριστερή. Οι λουτήρες χρησίμευαν για να πλένουν σ' αυτούς τα σφάγια που προορίζονταν για τα ολοκαυτώματα. Οι ιερείς, όμως, πλένονταν στη χάλκινη λεκάνη.

[7] Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.

[7]Επίσης κατασκεύασε δέκα χρυσές λυχνίες, σύμφωνα με το καθορισμένο

σχήμα, και τις τοποθέτησε στο ναό, πέντε δεξιά και πέντε αριστερά.

[8] Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.

[8]Ακόμη κατασκεύασε δέκα τραπέζια και τα τοποθέτησε στο ναό, πέντε δεξιά και πέντε αριστερά. Επίσης κατασκεύασε εκατό χρυσές λεκάνες.

[9] Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.

[9]Κατασκεύασε την αυλή των ιερέων και μια άλλη, μεγάλη αυλή, και τις πόρτες τους τις κάλυψε με χαλκό.

[10] E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.

[10]Τοποθέτησε τη χάλκινη λεκάνη στη δεξιά πλευρά του ναού προς τα νοτιοανατολικά.

[11] Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:

[11]Επίσης ο Χουράμ κατασκεύασε τα καζάνια, τα φτυάρια και τις λεκάνες.

Τα υλικά για την κατασκευή του ναού

Έτσι, τελείωσε ο Χουράμ την εργασία που του είχε αναθέσει ο βασιλιάς Σολομών για το ναό του Θεού:

[12] as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[12]Τους δυο στύλους και τα στρογγυλά κιονόκρανα στην κορυφή τους, και τα δύο δικτυωτά από αλυσίδες, που κάλυπταν τα στρογγυλά κιονόκρανα, στην κορυφή των στύλων.

[13] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.

[13]Τετρακόσια ρόδια για τα δύο διχτυωτά, δύο σειρές ρόδια για το καθένα, για να σκεπάζουν τα δύο κιονόκρανα στην κορυφή των στύλων.

[14] Fez também os suportes e as pias sobre eles,

[14]Ακόμη κατασκεύασε τους λουτήρες και τις βάσεις τους·

[15] o mar com os doze bois por baixo.

[15]τη μεγάλη χάλκινη λεκάνη και τα δώδεκα βόδια που τη βάσταζαν·

[16] Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.

[16]τα καζάνια, τα φτυάρια και τις πιρούνες του κρέατος. Τα σκεύη αυτά, που ο βασιλιάς Σολομών παρήγγειλε στον αρχιτεχνίτη Χουράμ να κατασκευάσει για

[17] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.

[18] Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.

[19] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;

[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.

[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,

[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

2 Crônicas 5

As dádivas de Davi colocadas no templo
1 Reis 7.51

[1] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e

το ναό του Κυρίου, ήταν όλα από λαμπερό χαλκό.

[17]Με διαταγή του βασιλιά, όλες αυτές οι κατασκευές έγιναν σε αργιλώδη περιοχή, στην κοιλάδα του Ιορδάνη, ανάμεσα στα χωριά Σουκκώθ και Σαρθάν.

[18]Όλα αυτά τα σκεύη ο Σολομών τα κατασκεύασε σε μεγάλη αφθονία. Ήταν τόσα πολλά, που δεν ήταν δυνατό να υπολογιστεί το βάρος του χαλκού.

[19]Επίσης ο Σολομών κατασκεύασε από καθαρό χρυσάφι όλα τα σκεύη που προορίζονταν για το ναό του Κυρίου: το θυσιαστήριο και τα τραπέζια, πάνω στα οποία τοποθετούνταν οι άρτοι της προθέσεως·

[20]τις λυχνίες με τους λύχνους τους για να καίνε στα άγια των αγίων, σύμφωνα με τα καθορισμένα·

[21]τα διακοσμητικά λουλούδια, τους λύχνους και τα λυχνοψάλιδα·

[22]τα περιρραντήρια, τις λεκάνες και τα θυμιατήρια· την είσοδο του ναού, τις εσωτερικές πόρτες του προς τα άγια των αγίων, καθώς και τις πόρτες του κυρίως ναού, όλα από χρυσάφι.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 5

[1]Όταν ο Σολομών τελείωσε όλο το έργο της ανοικοδόμησης του ναού του Κυρίου, έφερε μέσα σ' αυτόν τα αφιερώματα του πατέρα του του Δαβίδ, το ασήμι, το χρυσάφι, και όλα τα σκεύη, και τα

os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

Salomão traz para o templo a arca
1 Reis 8.1-11

2 Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

3 Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.

4 Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca

5 e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

6 O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

7 Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

8 (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

τοποθέτησε στο θησαυροφυλάκιο του ναού.

Ο Σολομών φέρνει την κιβωτό στο ναό
(Α΄ Βασ 8,1-13)

2Μετά, ο βασιλιάς Σολομών συγκέντρωσε στην Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του λαού Ισραήλ και τους αρχηγούς των φυλών και των συγγενειών τους, για να μεταφέρουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου από την Πόλη Δαβίδ, δηλαδή από τη Σιών, στο ναό.

3Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, όλοι αυτοί οι Ισραηλίτες μπροστά στο βασιλιά, μια που ήταν η γιορτή του έβδομου μήνα.

4Όταν συγκεντρώθηκαν οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, οι λευίτες σήκωσαν την κιβωτό

5και την έφεραν στο ναό. Με τη βοήθεια των λευιτών μετέφεραν και τη σκηνή του Μαρτυρίου καθώς και όλα τα ιερά σκεύη της σκηνής.

6Ο βασιλιάς Σολομών και όλη η ισραηλιτική κοινότητα που ήταν συγκεντρωμένη γύρω του, μπροστά στην κιβωτό, λόγω της γιορτής, πρόσφεραν θυσία πρόβατα και βόδια τόσα πολλά, που ήταν αδύνατο να υπολογιστούν με ακρίβεια.

7-8Στη συνέχεια, οι ιερείς έφεραν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου στη θέση που είχε ετοιμαστεί γι' αυτήν, στο ενδότερο τμήμα του ναού στα άγια των αγίων και την τοποθέτησαν κάτω από τα ανοιχτά φτερά των χερουβίμ, έτσι ώστε να σκεπάζουν από πάνω την κιβωτό και τις δοκούς που τη μετέφεραν.

[9] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

[9]Οι δοκοί όμως ήταν μεγάλες και οι άκρες τους φαίνονταν από τα άγια, δηλαδή το κυρίως τμήμα του ναού. Απ' έξω όμως δε φαίνονταν· εκεί βρίσκεται η κιβωτός μέχρι σήμερα.

[10] Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

[10]Μέσα στην κιβωτό δεν υπήρχε τίποτε άλλο, παρά μόνο οι δύο πέτρινες πλάκες που τις είχε τοποθετήσει εκεί ο Μωυσής όταν ο Κύριος έκανε διαθήκη με τους Ισραηλίτες στο όρος Χωρήβ, μετά την έξοδό τους από την Αίγυπτο.

[11] Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

[11]Οι ιερείς που βγήκαν από το αγιαστήριο, ανεξάρτητα από την τάξη που ανήκαν, καθαρίστηκαν όλοι.

[12] e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

[12]Όλοι οι λευίτες, οι ψάλτες, δηλαδή ο Ασάφ, ο Αιμάν, ο Ιεδουθούν, μαζί με τους γιους τους και τους συγγενείς τους, ντυμένοι με λεπτά λινά ενδύματα, στέκονταν στο ανατολικό μέρος του θυσιαστηρίου με κύμβαλα και άρπες και κιθάρες, και μαζί μ' αυτούς, εκατόν είκοσι ιερείς σάλπιζαν με σάλπιγγες.

[13] e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

[13]Οι σαλπιγκτές και οι ψάλτες έψαλλαν σαν ένας άνθρωπος· υμνούσαν και δοξολογούσαν δυνατά με μία φωνή τον Κύριο με συνοδεία σαλπίγγων, κυμβάλων και άλλων μουσικών οργάνων: «Ο Κύριος είναι καλός κι αιώνια διαρκεί η αγάπη του! » έλεγαν. Τότε μια νεφέλη γέμισε το ναό του Κυρίου,

[14] de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

[14]έτσι που οι ιερείς δε μπορούσαν εξαιτίας της να σταθούν και να προσφέρουν λατρεία. Η δόξα του Κυρίου είχε κατακλύσει το ναό.

2 Crônicas 6

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 6

Salomão fala ao povo
1 Reis 8.12-21

[1] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!

[1]Τότε ο Σολομών φώναξε: «Κύριε, έχεις πει ότι θέλεις να κατοικείς μέσα στο γνόφο.

[2] Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.

[2]Γι' αυτό κι εγώ έχτισα για σένα αυτόν το ναό, έναν τόπο για να κατοικείς αιώνια».

Εγκαινιάζεται ο ναός με λόγια ευλογίας
(Α΄ Βασ 8,14-30)

[3] Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,

[3]Καθώς ολόκληρη η ισραηλιτική κοινότητα στεκόταν μπροστά στο βασιλιά, εκείνος έστρεψε το πρόσωπό του και τους ευλόγησε.

[4] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[4]Μετά είπε: «Ευλογημένος ας είναι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, που πραγματοποίησε με τη δύναμή του εκείνο που ο ίδιος είχε υποσχεθεί στον πατέρα μου Δαβίδ!

[5] Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

[5]"Από την ημέρα που έβγαλα το λαό μου τον Ισραήλ από την Αίγυπτο", του είχε πει, "καμιά πόλη δε διάλεξα απ' όλες τις φυλές του λαού Ισραήλ για να χτίσω εκεί ναό, όπου να λατρεύεται το όνομά μου, ούτε διάλεξα κανέναν για να είναι αρχηγός του λαού μου, του Ισραήλ.

[6] Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[6]Διάλεξα όμως την Ιερουσαλήμ, για να λατρεύομαι εκεί, και εσένα Δαβίδ, για να γίνεις αρχηγός του λαού μου, του Ισραήλ".

[7] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[7]Κι όταν ο πατέρας μου ο Δαβίδ σκόπευε να χτίσει ναό στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ,

[8] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[8]ο Κύριος του είπε: "ωραία ήταν η πρόθεσή σου να χτίσεις ναό στο όνομά μου.

[9] Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[9]Δε θα χτίσεις όμως εσύ το ναό, αλλά ο γιος σου που θα προέρχεται από σένα. Αυτός θα χτίσει ναό στο όνομά μου".

[10] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[10]Ο Κύριος πραγματοποίησε την υπόσχεσή του: Διαδέχτηκα εγώ τον πατέρα μου Δαβίδ στο θρόνο του Ισραήλ, και έχτισα το ναό προς τιμή του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ.

[11] Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

[11]Επίσης τοποθέτησα εκεί την κιβωτό, μέσα στην οποία υπάρχει η γραπτή διαθήκη που έκανε ο Κύριος με τους Ισραηλίτες».

Salomão ora a Deus
1 Reis 8.22-53

[12] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

[12]Μετά στάθηκε ο Σολομών μπροστά στο θυσιαστήριο του Κυρίου, απέναντι σ' όλη την ισραηλιτική κοινότητα και άπλωσε τα χέρια του.

[13] Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

[13]Ο Σολομών είχε κατασκευάσει μια χάλκινη εξέδρα μήκους πέντε πηχών, πλάτους επίσης πέντε πηχών και ύψους τριών, και την είχε τοποθετήσει στη μέση της αυλής του ναού. Ανέβηκε, λοιπόν, πάνω σ' αυτήν και γονάτισε μπροστά σ' όλη την ισραηλιτική κοινότητα· σήκωσε τα χέρια του στον ουρανό

[14] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra,

[14]και είπε: «Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, δεν υπάρχει Θεός όμοιος μ' εσένα στον ουρανό

como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

και στη γη. Τηρείς τη διαθήκη σου με τους δούλους σου και δεν παύεις να τους αγαπάς, όταν ζουν ενώπιόν σου με απόλυτη τιμιότητα.

15 que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.

15Όλα όσα εσύ ο ίδιος είχες υποσχεθεί στο δούλο σου Δαβίδ, τον πατέρα μου, τα πραγματοποίησες σήμερα με τη δύναμή σου.

16 Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.

16Τώρα, λοιπόν, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, εκπλήρωσε και την υπόσχεση που έδωσες στο δούλο σου, τον πατέρα μου Δαβίδ, ότι αν οι απόγονοί του φροντίζουν να ζουν ενώπιόν σου με υπακοή, όπως εκείνος, θα υπάρχει πάντοτε κάποιος απ' αυτούς που θα βασιλεύει στον Ισραήλ μετά από κείνον.

17 Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.

17Ας πραγματοποιηθεί, λοιπόν, τώρα, Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, η υπόσχεση που έδωσες στο δούλο σου το Δαβίδ.

18 Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

18«Πώς θα μπορούσες όμως, αλήθεια, να κατοικήσεις μαζί με τον άνθρωπο στη γη; Οι ουρανοί και οι ουρανοί των ουρανών να σε χωρέσουν δεν μπορούν. Πώς, λοιπόν, θα σε χωρέσει αυτός εδώ ο ναός που έχτισα;

19 Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.

19Ωστόσο, Κύριε Θεέ μου, στρέψε μ' ευμένεια το πρόσωπό σου σ' εμένα το δούλο σου, άκουσε την προσευχή μου και την παράκλησή μου, και δώσε αυτά που με κραυγές και δεήσεις σου ζητάω σήμερα, εγώ ο δούλος σου.

20 Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome

20Ας είναι ανοιχτά τα μάτια σου πάνω σ' ετούτο το ναό μέρα και νύχτα, πάνω στον τόπο, στον οποίο όρισες να λατρεύεται το όνομά σου. Άκουσε την προσευχή, που σου

estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[21] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.

[22] Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

[23] ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[24] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

[25] ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

[26] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar

απευθύνω εγώ, ο δούλος σου, απ' αυτόν εδώ τον τόπο.

[21]Άκουσε τις παρακλήσεις του δούλου σου και του λαού σου του Ισραήλ, όταν στραμμένοι προς αυτόν εδώ τον τόπο θα προσευχόμαστε. Άκουσέ μας από τον ουρανό, όπου κατοικείς· άκουσέ μας και συγχώρησέ μας».

Ο ναός ως τόπος προσευχής
(Α΄ Βασ 8,31-52)

[22]«Αν κάποιος κατηγορηθεί ότι αμάρτησε στο συνάνθρωπό του, και του ζητηθεί να πάρει όρκο για την αθωότητά του, κι έρθει και ορκιστεί μπροστά στο θυσιαστήριό σου, σ' αυτόν εδώ το ναό,

[23]τότε, εσύ Κύριε, άκουσε από τον ουρανό κι ενέργησε και απόδωσε το δίκαιο στους δούλους σου: Φανέρωσε την ενοχή του ασεβή και τιμώρησε την πράξη του· δικαίωσε τον δίκαιο και απόδωσέ του σύμφωνα με την αθωότητά του.

[24]»Αν συμβεί ο λαός σου, ο Ισραήλ, να νικηθεί από τον εχθρό, γιατί θα 'χουνε σ' εσένα αμαρτήσει, αλλά επιστρέψουν σ' εσένα και σε δοξολογήσουν, αν προσευχηθούν και σε ικετέψουν στο ναό αυτό,

[25]τότε εσύ, Κύριε, άκουσε από τον ουρανό, και συγχώρησε την αμαρτία του λαού σου, του Ισραήλ, και φέρε τους πίσω ξανά στη χώρα που έδωσες σ' αυτούς και στους προγόνους τους.

[26]»Αν κλείσει ο ουρανός και δε στέλνει βροχή, γιατί θα 'χουνε σ' εσένα αμαρτήσει, αλλά προσευχηθούν στον τόπο αυτό και σε δοξολογήσουν, αν

o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

ταπεινωμένοι από την τιμωρία που τους έστειλες, μετανοήσουν για την αμαρτία τους,

[27] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

[27]τότε εσύ, Κύριε, άκουσε από τους ουρανούς και συγχώρησε την αμαρτία των δούλων σου, του λαού σου Ισραήλ, και δίδαξέ τους το δρόμο το σωστό, που θα πρέπει να βαδίζουν· στείλε βροχή στη χώρα αυτή που ανήκει σ' εσένα και την έχεις δώσει ιδιοκτησία στο λαό σου.

[28] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[28]»Αν πέσει πείνα στη χώρα ή θανατικό, αν έρθει λίβας ή μούχλα των σιτηρών ή ακρίδα κάθε είδους, αν οι εχθροί τους φτάσουν ως τις πόλεις τους και τις πολιορκήσουν ή έρθει οποιαδήποτε μάστιγα ή αρρώστια,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[29]αλλά γίνει προσευχή από τους Ισραηλίτες, είτε ατομικά είτε απ' όλο το λαό, απλώνοντας τα χέρια τους προς το ναό αυτό με τύψεις στην καρδιά τους,

[30] ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

[30]τότε εσύ, Κύριε, άκουσε από τον ουρανό, όπου κατοικείς, συγχώρησέ τους και ενέργησε αποδίδοντας στον καθένα σύμφωνα με τα έργα του. Εσύ γνωρίζεις την καρδιά του καθενός· μόνο εσύ γνωρίζεις όλων των ανθρώπων τις καρδιές.

[31] para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[31]Έτσι θα σε σέβονται όσο θα ζουν στη χώρα αυτή που έδωσες στους προγόνους μας.

[32] Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e por causa da tua mão poderosa e do teu

[32]»Ακόμα κι έναν ξένο, που δεν ανήκει στο λαό σου τον Ισραήλ, αλλά ήρθε από κάποια χώρα μακρινή, επειδή άκουσε για σένα πόσο μεγάλος είσαι και πόσο

braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

[33] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[34] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem a ti, voltados para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

[35] ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

[36] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

[37] e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

[38] na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para

μεγάλη, πόσο ακαταμάχητη είναι η δύναμή σου, αν έρθει και προσευχηθεί στο ναό αυτό,

[33]άκουσέ τον κι αυτόν εσύ, Κύριε, από τον ουρανό όπου κατοικείς, και δώσ’ του ό, τι σου ζητήσει. Έτσι θα σε γνωρίσουν όλα τα έθνη της γης και θα σε σέβονται, όπως ο λαός σου ο Ισραήλ· έτσι θα μάθουν ότι ο ναός αυτός που έχτισα είναι ο τόπος όπου εσύ λατρεύεσαι.

[34]»Όταν ο λαός σου θα πηγαίνει να πολεμήσει τους εχθρούς του, όπου εσύ τον στείλεις, αν προσευχηθεί σ’ εσένα, τον Κύριο, στρέφοντας τα μάτια προς αυτή την πόλη που διάλεξες και προς το ναό που σου έχτισα,

[35]τότε εσύ, Κύριε, άκουσε από τον ουρανό την προσευχή τους και την παράκλησή τους και απόδωσε το δίκιο τους.

[36]»Αν αμαρτήσουν σ’ εσένα –αφού κανείς δεν είναι αναμάρτητος– κι οργιστείς εναντίον τους και τους παραδώσεις στους εχθρούς τους κι αυτοί τους οδηγήσουν αιχμαλώτους σε εχθρική χώρα κοντινή ή μακρινή,

[37]αλλά εκεί στη χώρα που θα βρίσκονται αιχμάλωτοι συνέλθουν και μετανοήσουν και σε παρακαλέσουν από ’κει και σου πουν “αμαρτήσαμε, ανομήσαμε και αδικήσαμε”,

[38]αν επιστρέψουν σ’ εσένα μ’ όλη τους την καρδιά και την ψυχή, εκεί στη χώρα που θα βρίσκονται αιχμάλωτοι και

esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

προσευχηθούν σ’ εσένα στραμμένοι προς τη χώρα τους, αυτήν που έδωσες στους προγόνους τους, προς την πόλη που διάλεξες και προς το ναό που σου έχτισα,

39 ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

39τότε εσύ, Κύριε, άκουσε από τον ουρανό, όπου κατοικείς, την προσευχή τους και την παράκλησή τους κι απόδωσέ τους το δίκιο τους· συγχώρησε το λαό σου, που θα ’χει αμαρτήσει σ’ εσένα.

40 Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.

40Και τώρα, Θεέ μου, σε παρακαλώ, ας είναι πάντοτε ανοιχτά τα μάτια σου και προσεκτικά τ’ αυτιά σου στην προσευχή, που γίνεται στον τόπο αυτό.

41 Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

41»Τώρα σήκω, Κύριε Θεέ μας, στον τόπο έλα της ανάπαυσής σου, την κιβωτό της δύναμής σου συνόδεψε. Οι ιερείς σου, Κύριε Θεέ, τη θεία σου βοήθεια να ’ναι ντυμένοι και οι πιστοί σου ας χαίρονται τα αγαθά ευτυχισμένοι.

42 Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

42Κύριε Θεέ, μη στερήσεις από τον εκλεκτό σου την παρουσία σου· θυμήσου την αγάπη σου στο δούλο σου το Δαβίδ».

2 Crônicas 7

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 7

A glória de Deus enche o templo

Η πρώτη τελετουργία στο ναό

(Α΄ Βασ 8,62-66)

1 Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

1Όταν τελείωσε την προσευχή ο Σολομών, κατέβηκε φωτιά από τους ουρανούς και κατέκαψε το ολοκαύτωμα και τις θυσίες. Μετά η δόξα του Κυρίου γέμισε το ναό,

2 Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.

2έτσι που οι ιερείς δεν μπορούσαν να μπουν μέσα.

3 Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre

3Όταν οι Ισραηλίτες είδαν τη φωτιά να κατεβαίνει και τη δόξα του Κυρίου να λάμπει στο ναό, έσκυψαν τα πρόσωπά

o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

τους στη γη πάνω στο λιθόστρωτο και προσκύνησαν και δόξασαν το Θεό λέγοντας: «Είναι καλός, γιατί αιώνια διαρκεί η αγάπη του».

A conclusão da solenidade
1 Reis 8.62-66

4 Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

4Τότε ο βασιλιάς και όλος ο λαός πρόσφεραν θυσίες στον Κύριο.

5 Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

5Θυσίασαν είκοσι δύο χιλιάδες βόδια και εκατόν είκοσι χιλιάδες πρόβατα. Έτσι βασιλιάς και λαός εγκαινίασαν το ναό του Θεού.

6 Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.

6Οι ιερείς στέκονταν στις θέσεις της υπηρεσίας τους και οι λευίτες στέκονταν με τα μουσικά όργανα του Κυρίου, που είχαν κατασκευαστεί επί βασιλείας του Δαβίδ. Συνόδευαν μ' αυτά τους ευχαριστήριους ύμνους που είχε γράψει ο Δαβίδ. Επίσης δοξολογούσαν συνεχώς τον Κύριο με τον ύμνο «Αιώνια διαρκεί η αγάπη του». Απέναντί τους οι ιερείς σάλπιζαν, ενώ όλος ο λαός στεκόταν όρθιος.

7 Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

7Επίσης ο Σολομών αγίασε το κέντρο της αυλής μπροστά από το ναό του Κυρίου. Το χάλκινο θυσιαστήριο, που ο ίδιος είχε κατασκευάσει, ήταν μικρό για να δεχτεί όλες τις θυσίες. Γι' αυτό χρησιμοποίησε την αυλή για να προσφέρει τα ολοκαυτώματα, τις αναίμακτες θυσίες και τα παχειά μέρη των θυσιών κοινωνίας.

8 Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

8Εκείνο τον καιρό ο Σολομών και μαζί του όλος ο λαός του Ισραήλ έκανε τη γιορτή της Σκηνοπηγίας για εφτά μέρες. Ήταν μια πάρα πολύ μεγάλη συνάθροιση· είχαν

έρθει από παντού: από τα περίχωρα της Χαμάθ μέχρι το χείμαρρο της Αιγύπτου.

[9] Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

[9]Την όγδοη μέρα έκαναν την τελευταία γιορταστική συγκέντρωση. Τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου διήρκεσαν εφτά μέρες και η γιορτή άλλες εφτά μέρες.

[10] No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

[10]Την εικοστή τρίτη μέρα του έβδομου μήνα ο Σολομών έστειλε το λαό στα σπίτια τους χαρούμενους κι ευχαριστημένους για την αγάπη που είχε δείξει ο Θεός στο Δαβίδ, στο Σολομώντα και στο λαό του Ισραήλ.

A aliança do Senhor com Salomão

1 Reis 9.1-9

Ο Κύριος εμφανίζεται για δεύτερη φορά στο Σολομώντα

(Α΄ Βασ 9,1-9)

[11] Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

[11]Έτσι ο Σολομών τελείωσε το ναό του Κυρίου και το δικό του ανάκτορο, σύμφωνα με τα σχέδια που είχε κάνει για τα δύο αυτά οικοδομήματα.

[12] De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

[12]Τότε, του παρουσιάστηκε μια νύχτα ο Κύριος και του είπε: «Άκουσα την προσευχή σου και δέχτηκα αυτόν το ναό να είναι τόπος όπου θα μου προσφέρετε θυσίες.

[13] Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

[13]Αν κλείσω τους ουρανούς και δε βρέξει, αν διατάξω την ακρίδα να καταφάει τη γη και αν στείλω θανατικό στο λαό μου,

[14] se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

[14]και ο λαός αυτός, που φέρει το όνομά μου, προσευχηθούν με ταπείνωση και με αναζητήσουν και επιστρέψουν από τον κακό τους δρόμο, τότε εγώ θα τους ακούσω από τους ουρανούς και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους και θα κάνω ευτυχισμένη τη χώρα τους.

[15] Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.
[16] Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.
[17] Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[18] também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.

[19] Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[20] então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.

[21] Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[22] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou

[15]Από τώρα κιόλας τα μάτια μου θα είναι ανοιχτά και τ' αυτιά μου προσεχτικά στην προσευχή που γίνεται σ' αυτόν τον τόπο.
[16]Διάλεξα και αγίασα το ναό αυτό για να λατρεύεται παντοτινά εδώ το όνομά μου. Τα μάτια μου και η καρδιά μου θα είναι πάνω σ' αυτόν πάντοτε.
[17]Κι εσύ, αν ζεις ενώπιόν μου όπως έζησε ο Δαβίδ, ο πατέρας σου, και κάνεις σύμφωνα με όλα όσα σε διέταξα και τηρείς τους νόμους μου και τις προσταγές μου,
[18]τότε θα διατηρήσω σταθερό το θρόνο της βασιλείας σου, όπως υποσχέθηκα στον πατέρα σου το Δαβίδ, όταν του έλεγα ότι πάντα θα βασιλεύει κάποιος απόγονός του στον Ισραήλ.
[19]»Αν όμως απομακρυνθείτε από μένα και πάψετε να τηρείτε τους νόμους και τις εντολές που σας έδωσα, και πάτε και λατρέψετε άλλους θεούς και τους προσκυνήσετε,
[20]τότε θα σας ξεριζώσω από τη χώρα μου, που σας έχω δώσει. Κι αυτόν το ναό, που τον καθιέρωσα ως τόπο λατρείας μου, δεν θα γυρίσω πια να τον ξαναδώ. Τότε θα τον ειρωνεύονται και θα τον περιγελούν όλοι οι λαοί.
[21]Όλοι όσοι θα περνούν μπροστά από τον υπέροχο αυτό ναό θα τρομάζουν και θα λένε: "μα γιατί ο Κύριος φέρθηκε τόσο σκληρά σ' αυτήν τη χώρα και σ' αυτόν το ναό; "
[22]Και θα τους απαντούν: "οι Ισραηλίτες εγκατέλειψαν τον Κύριο, το Θεό των

da terra do Egito, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

προγόνων τους, που τους έβγαλε από την Αίγυπτο· επιδόθηκαν στη λατρεία άλλων θεών και τους προσκύνησαν. Γι' αυτό ο Θεός έφερε πάνω τους όλο αυτό το κακό"».

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão
1 Reis 9.10-28

[1] Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

[2] edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

[3] Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

[4] Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.

[5] Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;

[6] como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades para os cavaleiros, e tudo o que desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

[7] Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 8

Κατοπινές δραστηριότητες του Σολομώντα
(Α΄ Βασ 9,10-28)

[1]Όταν τέλειωσαν τα είκοσι χρόνια κατά τα οποία ο Σολομών είχε χτίσει το ναό του Κυρίου και το δικό του ανάκτορο,

[2]ανοικοδόμησε τις πόλεις που του είχε δώσει ο βασιλιάς Χιράμ και έβαλε να κατοικήσουν εκεί Ισραηλίτες.

[3]Έπειτα ο Σολομών επετέθη στη Χαμάθ-Σωβά και την κυρίεψε.

[4]Επίσης ανοικοδόμησε την Ταδμόρ, στην έρημο, και όλες τις πόλεις όπου θα αποθήκευε τις προμήθειές του, στην περιοχή της Χαμάθ.

[5]Έχτισε πάλι την Άνω Βαιθ-Ωρών και την Κάτω Βαιθ-Ωρών, πόλεις οχυρωμένες με τείχη, με πόρτες και με αμπάρες.

[6]Επίσης ανοικοδόμησε τη Βααλάθ και όλες τις πόλεις που θα του χρησίμευαν για να αποθηκεύει τις προμήθειές του, τις πόλεις όπου θα στάθμευαν οι άμαξές του και τις πόλεις όπου θα έμεναν οι ιππείς του. Αποπεράτωσε όλες τις κατασκευές που είχε σχεδιάσει για μέσα στην Ιερουσαλήμ, στο Λίβανο και σ' όλες τις άλλες χώρες της επικράτειάς του.

[7-8]Ο Σολομών χρησιμοποίησε εργάτες για αναγκαστική εργασία τους απογόνους των κατοίκων της Χαναάν, που οι

[8] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[9] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

[10] estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

[11] Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não morará na casa de Davi, rei de Israel, porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

[12] Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

[13] e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

[14] Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos

Ισραηλίτες δεν τους είχαν εξολοθρέψει εντελώς, όταν μπήκαν να κατακτήσουν τη χώρα. Αυτοί ήταν Χετταίοι, Αμορραίοι, Φερεζαίοι, Ευαίοι και Ιεβουσαίοι. Οι απόγονοί τους εξακολουθούν να είναι δούλοι μέχρι σήμερα.

[9]Στους Ισραηλίτες όμως, ο Σολομών δεν επέβαλε αναγκαστική εργασία. Αυτοί ήταν πολεμιστές, άρχοντες και διοικητές στο στράτευμα και στις άμαξές του.

[10]Ο βασιλιάς είχε διορίσει και διακόσιους πενήντα επικεφαλής των επαρχιακών διοικητών.

[11]Με διαταγή του Σολομώντα, η γυναίκα του, κόρη του Φαραώ, έφυγε από την Πόλη Δαβίδ κι εγκαταστάθηκε στο ανάκτορο που έχτισε γι’ αυτήν. «Η γυναίκα μου», είπε, «δεν πρέπει να κατοικεί στο ανάκτορο του Δαβίδ, βασιλιά του Ισραήλ, γιατί εκεί κοντά έχει τοποθετηθεί η κιβωτός του Κυρίου και όλος ο χώρος γύρω είναι άγιος».

[12]Τότε ο Σολομών πρόσφερε ολοκαυτώματα στον Κύριο πάνω στο θυσιαστήριο που είχε χτίσει μπροστά στον πρόναο.

[13]Οι θυσίες είχαν οριστεί να προσφέρονται κάθε μέρα, σύμφωνα με την εντολή του Μωυσή, τα Σάββατα, τις νουμηνίες και τις τρεις επίσημες ετήσιες γιορτές, δηλαδή την εορτή των Αζύμων, των Εβδομάδωνκαι της Σκηνοπηγίας.

[14]Επίσης, εφαρμόζοντας τις διατάξεις του Δαβίδ, του πατέρα του, ο Σολομών καθόρισε σύμφωνα με τις υπηρεσίες τους

levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

τις τάξεις των ιερέων και των λευιτών οι οποίοι υμνούσαν και υπηρετούσαν πλάι στους ιερείς, σύμφωνα με τα καθορισμένα κάθε ημέρας· τέλος εγκατέστησε τους θυρωρούς του ναού κατά τμήματα σε κάθε πύλη του ναού. Αυτή ήταν η διαταγή του Δαβίδ, του ανθρώπου του Θεού.

[15] Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

[15]Δεν παρεξέκλιναν από τις διαταγές του βασιλιά Δαβίδ σε τίποτα, σχετικά με τους ιερείς και τους λευίτες ή σχετικά με τους θησαυρούς.

[16] Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

[16]Όλο το σχέδιο του Σολομώντος σχετικά με το ναό του Κυρίου, πραγματοποιήθηκε. Από τη θεμελίωσή του μέχρι την αποπεράτωση, όλα έγιναν στην εντέλεια.

[17] Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

[17]Μετά ο Σολομών πήγε στην Εσιών-Γάβερ και στην Αιλάθ, πόλεις παραθαλάσσιες, που ανήκαν τότε στη χώρα των Εδωμιτών.

[18] Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

[18]Ο Χιράμ του έστειλε με τους αξιωματούχους του πλοία και ναύτες έμπειρους. Αυτοί, μαζί με τους ναυτικούς του Σολομώντα, ταξίδεψαν στην Οφείρ, απ' όπου έφεραν πίσω στο βασιλιά Σολομώντα τετρακόσια πενήντα τάλαντα χρυσάφι.

2 Crônicas 9

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 9

A rainha de Sabá visita a Salomão

1 Reis 10.1-13

Η βασίλισσα της Σαβά επισκέπτεται το Σολομώντα

(Α΄ Βασ 10,1-13)

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e

[1]Όταν η βασίλισσα της χώρας Σαβά άκουσε τη φήμη του Σολομώντα, ήρθε στην Ιερουσαλήμ για να διαπιστώσει τη σοφία του με αινίγματα. Ήρθε με τεράστια ακολουθία, και καμήλες φορτωμένες

pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

αρώματα, άφθονο χρυσάφι και πολύτιμα πετράδια. Κατά τη συνάντησή της με το Σολομώντα μίλησε μαζί του για όλα τα θέματα που είχε προετοιμαστεί να του αναφέρει.

2 Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

2Ο Σολομών απάντησε σε όλα τα ερωτήματά της. Καμιά ερώτηση δεν έμεινε σκοτεινή, που να μην μπορέσει ο βασιλιάς να απαντήσει.

3 Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

3Η βασίλισσα της Σαβά άκουσε όλες τις σοφές παροιμίες του Σολομώντα και είδε το ανάκτορο που είχε χτίσει.

4 e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

4Είδε τα φαγητά στο τραπέζι του και τα σπίτια των αξιωματούχων του· τη συμπεριφορά του υπηρετικού προσωπικού του και τις στολές αυτών που σέρβιραν τα φαγητά και τα ποτά· είδε και τη μεγαλόπρεπη πομπή με την οποία ο Σολομών ανέβαινε στο ναό του Κυρίου και έμεινε κατάπληκτη.

5 e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

5Είπε, λοιπόν, στο βασιλιά: «Αλήθεια ήταν όλα αυτά που άκουγα στη χώρα μου για τα έργα σου και τη σοφία σου!

6 Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis que não me contaram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.

6Δεν πίστευα όμως στις διάφορες φήμες, ωσότου ήρθα και είδα με τα μάτια μου· ούτε τα μισά δεν μου είχαν πει. Η σοφία σου ξεπερνάει καθετί που άκουσα για σένα.

7 Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!

7Ευτυχείς είναι οι άνθρωποι του παλατιού σου κι όλοι αυτοί οι δούλοι σου, που στέκονται γύρω σου κι ακούνε συνέχεια τα σοφά σου λόγια.

8 Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono como rei para o SENHOR, teu Deus;

8Ας είναι ευλογημένος ο Κύριος, ο Θεός σου, που σε διάλεξε να σε ανεβάσει στο θρόνο του, για να βασιλεύεις εξ ονόματός

porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.

του! Ο Θεός σου αγάπησε τους Ισραηλίτες και γι' αυτό έκανε το θρόνο σου ακλόνητον για πάντα, κι όρισε εσένα βασιλιά του, για να κάνεις σωστή κρίση και ν' απονέμεις δικαιοσύνη».

[9] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.

[9]Μετά πρόσφερε στο βασιλιά εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσάφι και άφθονα αρώματα και πολύτιμα πετράδια. Δεν είχαν ποτέ ξαναδεί τέτοια αρώματα σαν εκείνα, που δώρισε η βασίλισσα της Σαβά στο βασιλιά Σολομώντα.

[10] Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.

[10]Οι άνθρωποι του βασιλιά Χιράμ και οι άνθρωποι του Σολομώντα, που είχαν φέρει χρυσάφι από την Οφείρ, είχαν φέρει από 'κει και ξύλα πεύκου και πολύτιμα πετράδια.

[11] Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.

[11]Ο βασιλιάς με τα ξύλα του πεύκου κατασκεύασε σκαλοπάτια για το ναό του Κυρίου και για το βασιλικό ανάκτορο· επίσης κατασκεύασε κιθάρες και άρπες για τους μουσικούς. Τέτοια ξύλα πεύκου δεν είχαν ξαναφανεί πρωτύτερα στη χώρα του Ιούδα.

[12] O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe trouxera, mais tudo o que ela desejou e pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

[12]Ο βασιλιάς Σολομών δώρισε στη βασίλισσα της Σαβά όλα όσα αυτή επιθύμησε και του ζήτησε, σε αντάλλαγμα για κείνα που του είχε φέρει. Έπειτα έφυγε και γύρισε στη χώρα της μαζί με τους ανθρώπους της.

As riquezas de Salomão

1 Reis 10.14-29

Η χλιδή, τα πλούτη και η δύναμη του Σολομώντα

(Α΄ Βασ 10,14-29)

[13] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

[13]Το βάρος του χρυσού που ερχόταν στο Σολομώντα κάθε χρόνο ήταν εξακόσια εξήντα έξι τάλαντα χρυσού.

[14] afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da

[14]Σ' αυτά δεν περιλαμβάνεται το χρυσάφι και το ασήμι που προέρχονταν από τους

Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

φόρους εισαγωγών, που πλήρωναν τα εμπορικά πλοία, ή από τη φορολόγηση των εμπόρων ή τη φορολόγηση των βασιλιάδων της Αραβίας ή από τις εισπράξεις που πραγματοποιούσαν οι διοικητές των επαρχιών.

[15] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.

[15]Ο βασιλιάς Σολομών κατασκεύασε διακόσιες μεγάλες ασπίδες από σφυρήλατο χρυσό (κάθε ασπίδα καλύφθηκε με εξακόσιους σίκλους χρυσάφι)

[16] Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[16]και τριακόσιες μικρές ασπίδες από σφυρήλατο χρυσό (καθεμιά καλύφθηκε με τριακόσιους σίκλους χρυσάφι) και τις τοποθέτησε όλες στο οίκημα που ονομαζόταν «Δάσος του Λιβάνου» και αποτελούσε μέρος των ανακτόρων.

[17] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

[17]Επίσης ο βασιλιάς κατασκεύασε έναν μεγάλο θρόνο από ελεφαντόδοντο και τον κάλυψε με καθαρό χρυσάφι.

[18] O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados, tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[18]Ο θρόνος ήταν πάνω σε μια εξέδρα που είχε έξι σκαλοπάτια και υποπόδιο χρυσό, συνδεδεμένα όλα με το θρόνο. Στις δύο πλευρές του καθίσματος υπήρχαν μπράτσα για τους αγκώνες και στα πλάγια τους ήταν σκαλισμένα δύο λιοντάρια.

[19] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[19]Στις άκρες των έξι βαθμίδων του θρόνου είχαν τοποθετηθεί ανά δύο αγάλματα λιονταριών, συνολικά δώδεκα λιοντάρια. Παρόμοιο έργο δεν είχε κατασκευαστεί σε κανένα άλλο βασίλειο.

[20] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro, todas as da Casa do

[20]Όλα τα σκεύη για το ποτό του βασιλιά Σολομώντα ήσαν από χρυσάφι και τα σκεύη του ανακτόρου που ονομαζόταν

Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

«Δάσος του Λιβάνου» ήσαν από χρυσάφι καθαρό· δεν χρησιμοποιήθηκε ασήμι. Στις μέρες του Σολομώντα το ασήμι δεν είχε καμιά αξία.

[21] Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.

[21]Κι αυτό, επειδή ο στόλος του Σολομώντα, που ονομαζόταν «Θαρσείς», έκανε μακρινά ταξίδια με πλήρωμα δούλους του βασιλιά Χιράμ. Μια φορά στα τρία χρόνια τα πλοία «Θαρσείς» έρχονταν φορτωμένα χρυσάφι και ασήμι, ελεφαντόδοντο, πιθήκους και παγώνια.

[22] Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

[22]Ο βασιλιάς Σολομών ξεπερνούσε όλους τους βασιλιάδες της γης στον πλούτο και στη σοφία.

[23] Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

[23]Όλοι οι βασιλιάδες της γης ζητούσαν να τον δουν για ν' ακούσουν τα λόγια της σοφίας του, με την οποία τον είχε προικίσει ο Θεός.

[24] Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.

[24]Κάθε χρόνο, έφερνε καθένας το δώρο του, αντικείμενα ασημένια και χρυσά, ρούχα, όπλα, αρώματα, άλογα και μουλάρια.

[25] Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[25]Ο Σολομών είχε στάβλους για τέσσερις χιλιάδες άλογα και άμαξες, και δώδεκα χιλιάδες αρματηλάτες. Μέρος αυτών εγκατέστησε κοντά του στην Ιερουσαλήμ, και τους άλλους στις πόλεις όπου ήταν σταθμευμένες οι άμαξες.

[26] Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

[26]Ο Σολομών κυριαρχούσε πάνω σ' όλους τους βασιλιάδες, από τον ποταμό Ευφράτη μέχρι τη χώρα των Φιλισταίων και μέχρι τα σύνορα της Αιγύπτου.

[27] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em

[27]Είχε κάνει στην Ιερουσαλήμ το ασήμι να αφθονεί σαν τα λιθάρια, και τους κέδρους

abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

28 Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

A morte de Salomão
1 Reis 11.41-43

29 Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

30 Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

31 Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos
1 Reis 12.1-15

1 Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

2 Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.

να είναι πολυάριθμοι σαν τις συκομουριές στην πεδιάδα.

28Έφερναν στο Σολομώντα άλογα από την Αίγυπτο και από όλες τις άλλες χώρες.

Θάνατος του Σολομώντα
(Α΄ Βασ 11,41-43)

29Η υπόλοιπη ιστορία του Σολομώντα, από τις πρώτες μέρες του ως τις τελευταίες, είναι καταχωρισμένη στα χρονικά του προφήτη Νάθαν, στην προφητεία του Αχιά του Σιλωνίτη, και στα οράματα του Ιωήλ, του Βλέποντος. Όλοι αυτοί ήταν εναντίον του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ.

30Ο Σολομών βασίλεψε σαράντα χρόνια από την Ιερουσαλήμ σ' ολόκληρο τον Ισραήλ.

31Όταν πέθανε τον έθαψαν κοντά στον πατέρα του, στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ροβοάμ.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 10

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ
(10,1–36,23)

Ανταρσία των 10 φυλών του Ισραήλ
(Α΄ Βασ 12,1-15)

1Ο Ροβοάμ πήγε στη Συχέμ, γιατί εκεί είχαν συγκεντρωθεί οι βόρειες φυλές του Ισραήλ, για να τον ανακηρύξουν βασιλιά.

2Ο Ιεροβοάμ, γιος του Ναβάτ, βρισκόταν ακόμα στην Αίγυπτο, όπου είχε καταφύγει για να γλιτώσει από το βασιλιά Σολομώντα. Όταν έμαθε για τη συγκέντρωση στη Συχέμ γύρισε από την Αίγυπτο.

[3] Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[3]Έστειλαν, λοιπόν, και τον κάλεσαν, και πήγαν αυτός κι όλη η ισραηλιτική κοινότητα στο Ροβοάμ και του είπαν:

[4]«Ο πατέρας σου έβαλε βαρύ ζυγό πάνω μας. Αν τώρα εσύ ελαφρύνεις το ζυγό της σκληρής δουλειάς, που μας επιφόρτισε ο πατέρας σου, τότε θα σε υπηρετούμε».

[5]Ο Ροβοάμ τους είπε· «Ελάτε πάλι να με συναντήσετε μετά από τρεις μέρες». Έτσι ο λαός διαλύθηκε.

[6]Ο βασιλιάς συμβουλεύτηκε τους πρεσβυτέρους που ο πατέρας του ο Σολομών είχε στην υπηρεσία του όταν ζούσε. «Τι με συμβουλεύετε ν’ απαντήσω σ’ αυτόν το λαό; » τους ρώτησε.

[7]Εκείνοι του απάντησαν: «Αν είσαι καλός μ’ αυτόν το λαό και τους ευχαριστήσεις και τους απαντήσεις με λόγια καλοσυνάτα, θα τους έχεις δούλους σου για πάντα».

[8]Αυτός όμως απέρριψε τη συμβουλή των πρεσβυτέρων και πήγε και ζήτησε τη συμβουλή των νεαρών που τον περιστοίχιζαν και με τους οποίους είχε μεγαλώσει μαζί.

[9]«Τι με συμβουλεύετε», τους ρώτησε, «ν’ απαντήσω σ’ αυτόν το λαό, που μου ζητάνε να τους αλαφρώσω το ζυγό που έχει βάλει πάνω τους ο πατέρας μου; »

[10]Οι νεαροί τού απάντησαν: «Άκου τι θα πεις στο λαό που σου παραπονούνται για το βαρύ ζυγό του πατέρα σου και ζητούν να τους τον ελαφρώσεις: “το μικρό μου δάκτυλο είναι πιο χοντρό από το μηρό του πατέρα μου.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

[13] Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

[14] e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

[15] O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a palavra que tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

Dez tribos seguem Jeroboão

1 Reis 12.16-20

[16] Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Cada homem à sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

[11]Ο πατέρας μου”, πες τους, “σας φόρτωσε ζυγό βαρύ, αλλά εγώ θα σας τον κάνω ασήκωτο. Ο πατέρας μου σας τιμωρούσε με απλά μαστίγια· εγώ θα σας τιμωρώ με μαστίγια που θα έχουν σίδερα στην άκρη”».

[12]Την τρίτη μέρα ήρθαν ο Ιεροβοάμ και όλος ο λαός μπροστά στο βασιλιά Ροβοάμ, όπως τους είχε πει.

[13]Τότε ο βασιλιάς μίλησε στο λαό σκληρά και δεν ακολούθησε τη συμβουλή των πρεσβυτέρων.

[14]Τους μίλησε κατά πώς τον συμβούλεψαν οι νεαροί: «Ο πατέρας μου σας φόρτωσε ζυγό βαρύ», τους είπε, «αλλά εγώ θα σας τον κάνω ασήκωτο. Ο πατέρας μου σας τιμωρούσε με απλά μαστίγια· εγώ θα σας τιμωρώ με μαστίγια που θα έχουν σίδερα στην άκρη».

[15]Έτσι, ο βασιλιάς δεν έκανε δεκτά τα αιτήματα του λαού, γιατί αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Έπρεπε ο Κύριος να πραγματοποιήσει την υπόσχεση που είχε δώσει στον Ιεροβοάμ, γιο του Ναβάτ, με τον προφήτη Αχιά, το Σηλωνίτη.

Ο Ισραήλ αποσπάται από τη δυναστεία του Δαβίδ

(Α΄ Βασ 12,16-19)

[16]Όταν οι Ισραηλίτες του βορρά είδαν ότι ο βασιλιάς δεν τους άκουσε, του αποκρίθηκαν: «Εμείς δεν έχουμε καμιά σχέση με το Δαβίδ· τίποτα κοινό με το γιο του Ιεσσαί. Στα σπίτια σας, Ισραηλίτες! Φρόντισε τώρα για τους απογόνους σου, Δαβίδ! » Έτσι οι Ισραηλίτες έφυγαν για τα σπίτια τους.

[17] Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

[18] Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

2 Crônicas 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

1 Reis 12.21-24

[1] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

[2] Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[3] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

[4] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

[17]Ο Ροβοάμ έγινε βασιλιάς μόνο στους Ισραηλίτες που κατοικούσαν στις πόλεις του Ιούδα.

[18]Κι όταν έστειλε στους Ισραηλίτες του βορρά τον Αδωράμ, επόπτη των αναγκαστικών έργων, αυτοί τον έπιασαν και τον σκότωσαν με λιθοβολισμό. Μετά απ’ αυτό ο βασιλιάς Ροβοάμ ανέβηκε εσπευσμένα στην άμαξά του κι έφυγε για την Ιερουσαλήμ.

[19]Έτσι οι φυλές του βορείου Ισραήλ ανεξαρτητοποιήθηκαν από τη δυναστεία του Δαβίδ, κι αυτό ισχύει μέχρι σήμερα.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 11

Ο Θεός αποτρέπει τον εμφύλιο πόλεμο

(Α΄ Βασ 12,21-24)

[1]Όταν ο Ροβοάμ ήρθε στην Ιερουσαλήμ, συγκέντρωσε απ’ όλη τη φυλή Ιούδα και τη φυλή Βενιαμίν εκατόν ογδόντα χιλιάδες επίλεκτους πολεμιστές, για να χτυπήσουν το βασίλειο του βόρειου Ισραήλ και να εγκαταστήσουν αυτόν βασιλιά, που ήταν γιος του Σολομώντα.

[2]Ο Κύριος όμως μίλησε στο Σεμαΐα, τον άνθρωπο του Θεού, και του είπε:

[3-4]«Πες εκ μέρους μου στο Ροβοάμ, γιο του Σολομώντα και βασιλιά του Ιούδα, καθώς και σ’ όλο το λαό των φυλών Ιούδα και Βενιαμίν τα εξής: “μην πάτε να πολεμήσετε τ’ αδέρφια σας, τους Ισραηλίτες. Να γυρίσετε καθένας στο σπίτι του, γιατί εγώ τα αποφάσισα όλα αυτά”». Εκείνοι, όταν άκουσαν την

προσταγή του Κυρίου διαλύθηκαν, χωρίς να επιτεθούν στον Ιεροβοάμ.

As cidades fortificadas de Roboão

5 Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

6 fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,

7 a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,

8 a Gate, a Maressa, a Zife,

9 a Adoraim, a Laquis, a Azeca,

10 a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.

11 Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.

12 E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

13 Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,

14 porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e vieram para Judá e para Jerusalém, porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.

Ευημερία του Ροβοάμ

5 Ο Ροβοάμ εγκαταστάθηκε στην Ιερουσαλήμ και οχύρωσε πολλές πόλεις στο νότιο βασίλειο.

6 Ανοικοδόμησε τις πόλεις Βηθλεέμ, Εθάμ, Τεκωά,

7 Βαιθ-Σουρ, Σουκκώθ, Αδουλλάμ,

8 Γαθ, Μαρεσά, Ζιφ,

9 Αδωραΐμ, Λαχίς, Αζεκά,

10 Σωρεά, Αϊαλών και Χεβρών. Όλες αυτές οι οχυρές πόλεις βρίσκονταν στις περιοχές των φυλών Ιούδα και Βενιαμίν.

11 Ο Ροβοάμ έχτισε γύρω τους ισχυρά τείχη και εγκατέστησε σ’ αυτά φρούραρχους· επίσης γέμισε τις αποθήκες τους με τρόφιμα, λάδι και κρασί.

12 Σε καθεμιά απ’ αυτές τις πόλεις οργάνωσε οπλοστάσιο με ασπίδες και ακόντια· έτσι, χάρη στη στρατηγική θέση τους, είχε υπό την εξουσία του τις φυλές Ιούδα και Βενιαμίν.

Οι ιερείς και οι λευίτες τάσσονται με το Ροβοάμ

13 Οι ιερείς και οι λευίτες, που κατοικούσαν σ’ όλη την περιοχή του Ισραήλ, δηλαδή στο βόρειο βασίλειο, ήρθαν στο Ροβοάμ.

14 Οι λευίτες εγκατέλειψαν τα βοσκοτόπια τους και τα κτήματά τους και ήρθαν στην περιοχή του Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ, γιατί ο Ιεροβοάμ και οι διάδοχοί του δεν επρόκειτο να τους επιτρέψουν να υπηρετούν ως ιερείς τον Κύριο.

[15] Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.

[16] Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.

[17] Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

A família de Roboão

[18] Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

[19] a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

[20] Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

[21] Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

[22] Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

[15]Πράγματι, ο Ιεροβοάμ διόρισε δικούς του ιερείς για να λατρεύει τους τραγόμορφους και μοσχόμορφους θεούς, που ο ίδιος είχε κατασκευάσει, στους ιερούς τόπους.

[16]Μετά από τους λευίτες, όλοι όσοι ήθελαν να λατρεύσουν τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ, ήρθαν απ’ όλες τις φυλές του Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ, για να θυσιάσουν στον Κύριο, το Θεό των προγόνων τους.

[17]Έτσι ενίσχυσαν το βασίλειο του Ιούδα και ισχυροποίησαν το Ροβοάμ, το γιο του Σολομώντα, για τρία χρόνια, δηλαδή όσον καιρό αυτός ακολουθούσε το παράδειγμα του Δαβίδ και του Σολομώντα.

Η οικογένεια του Ροβοάμ

[18]Ο Ροβοάμ πήρε γυναίκα του τη Μαχαλάθ, κόρη του Ιεριμώθ, γιου του Δαβίδ· επίσης πήρε την Αβιαΐλ, κόρη του Ελιάβ, γιου του Ιεσσαί.

[19]Η Αβιαΐλ του γέννησε γιους, τον Ιεούς, το Σεμαρία και το Ζάαμ.

[20]Μετά απ’ αυτήν ο Ροβοάμ πήρε γυναίκα του τη Μααχά, κόρη του Αβεσσαλώμ, η οποία του γέννησε τον Αβιά, τον Αταΐ, το Ζιζά και τον Σελωμείθ.

[21]Συνολικά ο Ροβοάμ πήρε δέκα οχτώ γυναίκες και εξήντα παλλακίδες και απέκτησε είκοσι οχτώ γιους κι εξήντα κόρες. Περισσότερο όμως απ’ όλες τις γυναίκες του και τις παλλακίδες του αγάπησε τη Μααχά.

[22]Τον Αβιά, γιο της Μααχά, ο Ροβοάμ τον διόρισε αρχηγό στους αδερφούς του, γιατί είχε σκοπό να τον κάνει βασιλιά.

[23] Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

[23]Ο Ροβοάμ φέρθηκε έξυπνα και ανέθεσε σ' όλους τους άλλους γιους του αρμοδιότητες στις περιοχές των φυλών Ιούδα και Βενιαμίν και τους διασκόρπισε σ' όλες τις οχυρωμένες πόλεις. Τους εξασφάλισε άνετη διαβίωση και βρήκε γι' αυτούς πολλές γυναίκες.

2 Crônicas 12

A invasão de Sisaque
1 Reis 14.25-28

[1] Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

[2] No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR),

[3] com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

[4] Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

[5] Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

[6] Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 12

Εισβολή του Σισάκ στην Ιουδαία
(Α΄ Βασ 14,25-28)

[1-2]Όταν ο Ροβοάμ σταθεροποιήθηκε στο θρόνο κι απέκτησε δύναμη, παρεκτράπηκε από το νόμο του Κυρίου, και μαζί μ' αυτόν απίστησε στον Κύριο όλος ο λαός του Ισραήλ. Γι' αυτό, το πέμπτο έτος της βασιλείας του Ροβοάμ, ήρθε ο βασιλιάς της Αιγύπτου Σισάκ, κι επιτέθηκε εναντίον της Ιερουσαλήμ

[3]με χίλιες διακόσιες άμαξες και εξήντα χιλιάδες ιππείς. Ο ίδιος ήταν επικεφαλής ενός αναρίθμητου στρατού που τον αποτελούσαν Λίβυοι, Σουκκίτες και Αιθίοπες.

[4]Αφού κυρίεψε τις οχυρωμένες πόλεις του Ιούδα, έφτασε και στην Ιερουσαλήμ.

[5]Τότε ο προφήτης Σεμαΐας ήρθε στο Ροβοάμ και στους αρχηγούς του Ιούδα, που είχαν συγκεντρωθεί στην Ιερουσαλήμ εξαιτίας του Σισάκ, και τους είπε: «Ο Κύριος λέει: "εσείς μ' εγκαταλείψατε, γι' αυτό σας εγκατέλειψα κι εγώ στα χέρια του Σισάκ"».

[6]Οι αρχηγοί του Ιούδα κι ο βασιλιάς ταπεινώθηκαν και είπαν: «Ο Κύριος έχει δίκιο! »

[7] Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve lhes darei socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

[7]Όταν το είδε αυτό ο Κύριος, είπε στο Σεμαΐα: «Αυτοί ταπεινώθηκαν. Δεν θα τους καταστρέψω, αλλά θα τους χαρίσω κάποια σωτηρία: η οργή μου δεν θα ξεσπάσει εναντίον της Ιερουσαλήμ με το Σισάκ.

[8] Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

[8]Θα γίνουν όμως υποτελείς του, για να δουν τη διαφορά ανάμεσα στη δική μου δουλεία και στη δουλεία των βασιλιάδων της γης».

[9] Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[9]Ο Σισάκ επιτέθηκε στην Ιερουσαλήμ και πήρε τους θησαυρούς του ναού του Κυρίου και του βασιλικού ανακτόρου. Τα πήρε όλα· πήρε ακόμη και τις χρυσές ασπίδες, που είχε κατασκευάσει ο Σολομών.

[10] Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

[10]Ο βασιλιάς Ροβοάμ τις αντικατέστησε με ασπίδες χάλκινες και τις εμπιστεύτηκε στους αρχηγούς των σωματοφυλάκων, που φρουρούσαν την είσοδο του παλατιού του.

[11] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[11]Κάθε φορά που ο βασιλιάς πήγαινε στο ναό του Κυρίου, οι σωματοφύλακες έρχονταν και τις κρατούσαν. Έπειτα τις επέστρεφαν στο οίκημα των σωματοφυλάκων.

[12] Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

[12]Αφού, λοιπόν, ο βασιλιάς ταπεινώθηκε, απομακρύνθηκε απ' αυτόν ο θυμός του Κυρίου και δεν τον κατέστρεψε εντελώς. Έτσι, τα πράγματα στο βασίλειο του Ιούδα πήγαιναν ακόμη καλά.

O reinado de Roboão

1 Reis 14.21-31

Θάνατος του Ροβοάμ

(Α΄ Βασ 14,21-24.29-31)

[13] Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade

[13]Ο βασιλιάς Ροβοάμ απέκτησε και πάλι την ισχύ του στην Ιερουσαλήμ και συνέχισε να βασιλεύει εκεί. Ήταν

quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

σαράντα ενός ετών όταν έγινε βασιλιάς και βασίλεψε δεκαεφτά χρόνια στην Ιερουσαλήμ, την πόλη που ο Κύριος διάλεξε απ’ όλες τις φυλές του Ισραήλ για να λατρεύεται το όνομά του εκεί. Η μητέρα του ήταν Αμμωνίτισσα κι ονομαζόταν Νααμά.

[14] Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

[14]Έπραξε όμως ο Ροβοάμ το κακό, γιατί δεν θέλησε να μάθει το θέλημα του Κυρίου.

[15] Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[15]Η ιστορία του Ροβοάμ, από την αρχή ως το τέλος της, καθώς και ο γενεαλογικός του κατάλογος, είναι όλα καταχωρισμένα στα χρονικά του προφήτη Σεμαΐα και του Ιδδώ, του Βλέποντος.

[16] Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

[16]Ο Ροβοάμ πέθανε και τον έθαψαν μαζί με τους προγόνους του στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Αβιά.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias
1 Reis 15.1-8

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[3] Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 13

Η βασιλεία του Αβιά στον Ιούδα
(Α΄ Βασ 15,1-8)

[1]Το δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του Ιεροβοάμ, βασιλιάς στον Ιούδα έγινε ο Αβιά,

[2]ο οποίος βασίλεψε τρία χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Μααχά και ήταν κόρη του Ουριήλ από τη Γιβεά. Ανάμεσα στον Αβιά και στον Ιεροβοάμ ξέσπασε πόλεμος.

[3]Ο Αβιά παρατάχθηκε στη μάχη με τετρακόσιες χιλιάδες άντρες, ικανότατους πολεμιστές. Ο Ιεροβοάμ αντιπαρατάχθηκε

contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

με οκτακόσιες χιλιάδες άντρες, επίσης ικανούς πολεμιστές.

4 Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

4Ο Αβιά ανέβηκε στο βουνό Σεμαραΐμ, που βρίσκεται στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ, και φώναξε: «Ακούστε με, εσύ Ιεροβοάμ και όλοι οι Ισραηλίτες!

5 Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?

5Γνωρίζετε ότι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ έδωσε με διαθήκη αμετάκλητη στο Δαβίδ και στους απογόνους του την εξουσία να βασιλεύουν για πάντα σ’ όλο τον Ισραήλ.

6 Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.

6Αλλά ο Ιεροβοάμ, γιος του Ναβάτ, και δούλος του Σολομώντα, γιου του Δαβίδ, ξεσηκώθηκε κι επαναστάτησε εναντίον του κυρίου του.

7 Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

7Μαζί του συντάχθηκαν κάτι ανάξιοι και άχρηστοι άνθρωποι, που παρουσιάζονταν ισχυρότεροι από το Ροβοάμ, γιο του Σολομώντα, όταν ο Ροβοάμ ήταν ακόμα νέος και άπειρος και δεν μπορούσε να τους αντισταθεί.

8 Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

8Τώρα εσείς θέλετε ν’ αντισταθείτε στη βασιλεία του Κυρίου, που είναι στα χέρια των απογόνων του Δαβίδ. Είστε πάρα πολλοί και μαζί σας έχετε χρυσά μοσχάρια, που ο Ιεροβοάμ σας τα ’φτιαξε για θεούς.

9 Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes, como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

9Διώξατε τους ιερείς του Κυρίου, που ήταν απόγονοι του Ααρών, και τους λευίτες, και καθιερώσατε δικούς σας ιερείς, σαν αυτούς των άλλων λαών της γης. Έρχεται ένας και φέρνει έναν ταύρο κι εφτά κριάρια και μπορεί να γίνει ιερέας ανύπαρκτων θεών.

[10] Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.

[11] Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para se acenderem cada tarde, porque nós guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

[12] Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

[13] Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

[14] Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

[15] Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

[10]Εμείς όμως έχουμε Θεό μας τον Κύριο και δεν τον εγκαταλείψαμε. Οι ιερείς που τον υπηρετούν είναι απόγονοι του Ααρών· και οι λευίτες εξακολουθούν να εκτελούν τις υπηρεσίες τους:

[11]Προσφέρουν στον Κύριο κάθε πρωί και κάθε βράδυ ολοκαυτώματα και θυμίαμα ευώδες· τοποθετούν στην καθαρή τράπεζα τους άρτους της προθέσεως και τη χρυσή λυχνία με τους λύχνους της, για να καίνε κάθε βράδυ. Εμείς εκτελούμε την εντολή του Κυρίου του Θεού μας· εσείς όμως τον εγκαταλείψατε.

[12]Τώρα, λοιπόν, ο Θεός ο ίδιος είναι μαζί μας αρχηγός! Μαζί μας είναι και οι ιερείς του, για να σαλπίζουν εναντίον σας με σάλπιγγες δυνατές. Μην πολεμάτε εναντίον του Κυρίου, του Θεού των προγόνων σας, Ισραηλίτες! Δε θα πετύχετε τίποτα».

[13]Στο μεταξύ ο Ιεροβοάμ είχε στείλει ενέδρα για να πάει πίσω από το στρατό του Ιούδα, ενώ ο υπόλοιπος στρατός του Ισραήλ θα τους αντιμετώπιζαν από μπροστά.

[14]Όταν οι άντρες του Ιούδα γύρισαν και είδαν ότι τους χτυπούσαν από μπροστά κι από πίσω, φώναξαν δυνατά στον Κύριο· οι ιερείς σάλπισαν με τις σάλπιγγες,

[15]και οι στρατιώτες έβγαλαν πολεμική κραυγή. Αμέσως τότε ο Θεός έκανε τον Ιεροβοάμ και όλο το στρατό του Ισραήλ να υποχωρήσουν μπροστά από τον Αβιά και το στρατό του Ιούδα.

[16] Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

[16]Οι Ισραηλίτες τράπηκαν σε φυγή όταν φάνηκαν οι άντρες του Ιούδα κι έτσι ο Θεός τους παρέδωσε στην εξουσία τους.

[17] De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

[17]Ο Αβιά και ο στρατός του έσφαξαν πολλούς απ' αυτούς. Σκοτώθηκαν από τους στρατιώτες του Ισραήλ πεντακόσιες χιλιάδες άντρες, δυνατοί πολεμιστές.

[18] Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

[18]Έτσι οι Ισραηλίτες ταπεινώθηκαν εκείνο τον καιρό και υπερίσχυσε ο λαός του Ιούδα, επειδή στηρίχτηκαν στον Κύριο, το Θεό των προγόνων τους.

[19] Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

[19]Ο Αβιά καταδίωξε τον Ιεροβοάμ και πήρε απ' αυτόν μερικές πόλεις: Τη Βαιθήλ, την Ιεσανά και την Εφρών, όλες με τους γύρω συνοικισμούς τους.

[20] Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.

[20]Τον καιρό του Αβιά ο Ιεροβοάμ δεν ξαναβρήκε ποτέ πια την αρχική δύναμή του. Τελικά ο Κύριος τον χτύπησε και πέθανε.

[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

[21]Αντίθετα, ο Αβιά γινόταν όλο και πιο ισχυρός. Πήρε δέκα τέσσερις γυναίκες και απέκτησε είκοσι δύο γιους και δεκαέξι κόρες.

[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

[22]Η υπόλοιπη ιστορία του Αβιά είναι γραμμένη στο Μιδράς του προφήτη Ιδδώ. Εκεί είναι καταχωρισμένες οι πράξεις του και τα λόγια του.

2 Crônicas 14

O reinado de Asa

1 Reis 15.9-24

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

[23]Ο βασιλιάς Αβιά πέθανε και τον έθαψαν στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ασά· και την εποχή του Ασά η χώρα του Ιούδα ήταν ήσυχη για δέκα χρόνια.

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.
[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.

[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[6] Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

[7] Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

[8] Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam com arco; todos eram homens valentes.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 14

Η βασιλεία του Ασά στον Ιούδα
(Α΄ Βασ 15,9-12)

[1]Ο Ασά έπραξε ό, τι ήταν σωστό και δίκαιο ενώπιον του Κυρίου του Θεού του:
[2]Κατήργησε τα ξένα θυσιαστήρια και τους ιερούς τόπους, γκρέμισε τις ιερές πέτρινες στήλες,
[3]και πρόσταξε το λαό του Ιούδα να κάνουν το θέλημα του Κυρίου, του Θεού των προγόνων τους, και να εφαρμόζουν το νόμο και τις εντολές του.
[4]Κι επειδή κατήργησε απ’ όλες τις πόλεις του Ιούδα τους ιερούς τόπους και τα θυσιαστήρια, το βασίλειο είχε ειρήνη όσον καιρό ήταν αυτός βασιλιάς.
[5]Εκείνη την εποχή κανείς δεν πολεμούσε τον Ασά, γιατί ο ίδιος ο Κύριος του είχε εξασφαλίσει την ειρήνη. Έτσι ο Ασά βρήκε το χρόνο και οχύρωσε πολλές πόλεις στο βασίλειο του Ιούδα.
[6]Είπε στο λαό του Ιούδα: Ας κάνουμε επισκευές σ’ αυτές τις πόλεις κι ας χτίσουμε γύρω τους τείχη και πύργους με πόρτες και αμπάρες. Τώρα πια εμείς είμαστε κύριοι της χώρας, γιατί κάναμε το θέλημα του Κυρίου του Θεού μας κι εκείνος μας εξασφάλισε ησυχία από παντού». Έτσι έχτιζαν και πρόκοβαν.

[7]Ο βασιλιάς Ασά διέθετε στρατό, τριακόσιες χιλιάδες άντρες από τη φυλή Ιούδα οπλισμένους με ασπίδες και δόρατα, και διακόσιες ογδόντα χιλιάδες άντρες από τη φυλή Βενιαμίν,

οπλισμένους με ασπίδες και τόξα. Όλοι αυτοί ήταν ικανότατοι πολεμιστές.

Asa vence a Zerá, o etíope

[9] Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

[10] Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

[11] Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

[12] O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

[13] Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

[14] Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

[8]Εναντίον τους ήρθε ο Ζαρέ ο Αιθίοπας με ένα εκατομμύριο στρατό και τριακόσιες άμαξες, κι έφτασε μέχρι τη Μαρεσά.

[9]Τότε ο Ασά βγήκε να τον αντικρούσει και παρατάχθηκε σε μάχη στην κοιλάδα Σεφαθά κοντά στη Μαρεσά.

[10]Επικαλέστηκε τον Κύριο το Θεό του και είπε: «Κύριε, εσύ μπορείς να βοηθάς και τους δυνατούς και τους αδυνάτους. Βοήθησέ μας, τώρα, Κύριε Θεέ μας, γιατί εμείς σ’ εσένα στηριζόμαστε, και στο όνομά σου ερχόμαστε εναντίον όλου αυτού του πλήθους. Κύριε, εσύ είσαι ο Θεός μας· ας μη φανεί κανένας άνθρωπος ισχυρότερος από σένα».

[11]Έτσι, όταν ο Ασά με το στρατό του Ιούδα τους επιτεθήκαν, ο Κύριος χτύπησε τους Αιθίοπες και τράπηκαν σε φυγή.

[12]Ο στρατός του Ασά τους καταδίωξε μέχρι τα Γέραρα και σκοτώθηκαν Αιθίοπες τόσοι πολλοί, ώστε ήταν αδύνατο πια οι υπόλοιποι ν’ ανασυγκροτηθούν. Είχαν συντριφθεί από τον Κύριο και το στρατό του, οι οποίοι πήραν και πάρα πολλά λάφυρα.

[13]Χτύπησαν όλες τις πόλεις γύρω από τα Γέραρα, γιατί ο τρόμος του Κυρίου είχε πέσει βαρύς επάνω τους. Ο στρατός του Ιούδα τις λεηλάτησε όλες, γιατί υπήρχαν πολλά λάφυρα σ’ αυτές.

[14]Επίσης χτύπησαν τα μαντριά των κοπαδιών και πήραν πολλά πρόβατα και

καμήλες. Έπειτα γύρισαν στην Ιερουσαλήμ.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim. O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

[3] Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

[4] Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.

[5] Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.

[6] Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.

[7] Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.

[8] Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede, cobrou ânimo e lançou as abominações

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 15

Μεταρρυθμίσεις του Ασά

(Α΄ Βασ 15,13-15)

[1]Το Πνεύμα του Θεού ήρθε στον Αζαρία, γιο του Ωδήδ,

[2]και βγήκε να συναντήσει τον Ασά. «Άκουσέ με, Ασά», του είπε, «εσύ και όλος ο λαός των φυλών Ιούδα και Βενιαμίν! Ο Κύριος θα είναι μαζί σας, όταν κι εσείς είστε μαζί του. Αν τον αναζητάτε θα τον βρίσκετε· αν όμως τον εγκαταλείψετε θα σας εγκαταλείψει.

[3]Στο παρελθόν οι Ισραηλίτες έμειναν πολύν καιρό χωρίς τον αληθινό Θεό, χωρίς ιερείς να τους διδάσκουν και χωρίς το νόμο.

[4]Όταν όμως στην απελπισία τους γύρισαν στον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ, και τον αναζήτησαν, τον βρήκαν.

[5]Εκείνο τον καιρό δεν υπήρχε ασφάλεια στις μετακινήσεις, γιατί υπήρχαν πολλές αναταραχές ανάμεσα στους κατοίκους όλων των χωρών.

[6]Ένα έθνος καταστρεφόταν από κάποιο άλλο και μια πόλη από κάποια άλλη, γιατί ο Θεός τούς ταλάνιζε με κάθε είδους δυστυχία.

[7]Εσείς όμως τώρα φανείτε δυνατοί και μην αποθαρρύνεστε, γιατί το έργο σας θ' ανταμειφθεί».

[8]Όταν άκουσε ο βασιλιάς Ασά τους προφητικούς αυτούς λόγους του Αζαρία, πήρε θάρρος και εξαφάνισε τα είδωλα από

fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.

όλη την περιοχή των φυλών Ιούδα και Βενιαμίν κι από τις πόλεις που είχε κυριεύσει στην ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ. Έπειτα επισκεύασε το θυσιαστήριο του Κυρίου, που ήταν μπροστά από τον πρόναο.

9 Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.

9Συγκέντρωσε όλο το λαό των φυλών Ιούδα και Βενιαμίν κι όσους από τους ανθρώπους των φυλών Εφραΐμ, Μανασσή και Συμεών, ζούσαν στη χώρα του. Πολλοί από τους κατοίκους του Ισραήλ είχαν πάει με το μέρος του, όταν είδαν ότι ο Κύριος, ο Θεός του, ήταν μαζί του.

10 Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.

10Όλοι αυτοί συγκεντρώθηκαν στην Ιερουσαλήμ τον τρίτο μήνα του δέκατου πέμπτου έτους της βασιλείας του Ασά.

11 Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.

11Την ημέρα εκείνη θυσίασαν στον Κύριο από τα λάφυρα που είχαν φέρει, εφτακόσια βόδια και εφτά χιλιάδες πρόβατα.

12 Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;

12Συμφώνησαν να λατρεύουν τον Κύριο, το Θεό των προγόνων τους μ’ όλη τους την καρδιά και την ψυχή.

13 e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.

13Οποιοσδήποτε, μικρός ή μεγάλος, άντρας ή γυναίκα, δεν θα λάτρευε τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ, θα θανατωνόταν.

14 Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.

14Ορκίστηκαν κιόλας στον Κύριο με δυνατές φωνές, με κραυγές και σάλπιγγες και με κέρατα κριαριών.

15 Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade, buscaram ao SENHOR, e por eles foi

15Όλος ο λαός του Ιούδα χαίρονταν για τον όρκο τους αυτό, που τον είχαν δώσει μ’ όλη τους την καρδιά. Χαίρονταν που αναζήτησαν τον Κύριο μ’ όλη τους την

achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.

[16] O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

2 Crônicas 16

Asa faz aliança com o rei da Síria
1 Reis 15.16-22

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

καρδιά και τον είχαν βρει, κι ο Κύριος τους είχε εξασφαλίσει ειρήνη από παντού.

[16]Ο βασιλιάς Ασά καθαίρεσε ακόμα και τη Μααχά από το αξίωμα της βασιλομήτορος, γιατί αυτή είχε κατασκευάσει ένα είδωλο της Αστάρτης. Ο Ασά κομμάτιασε το είδωλό της και το έκαψε στο χείμαρρο των Κέδρων.

[17]Δεν κατήργησε όμως τους ιερούς τόπους από το βασίλειο του Ισραήλ, μολονότι η καρδιά του ήταν αφοσιωμένη στον Κύριο σε όλη του τη ζωή.

[18]Έφερε στο ναό του Κυρίου τα αφιερώματα του πατέρα του και τα δικά του, ασημένια και χρυσά αντικείμενα και διάφορα σκεύη.

[19]Δεν έγινε πια πόλεμος μέχρι το τριακοστό πέμπτο έτος της βασιλείας του Ασά.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 16

Συμμαχία του Ασά με το Βεν-Αδάδ
(Α΄ Βασ 15,17-22)

[1]Το τριακοστό έκτο έτος της βασιλείας του Ασά, ο Βασά, βασιλιάς του Ισραήλ, πήγε να πολεμήσει τον Ιούδα και οχύρωσε τη Ραμά, για να εμποδίσει το βασιλιά Ασά και τους κατοίκους του Ιούδα να κυκλοφορούν ελεύθερα από την πλευρά αυτή.

[2]Τότε ο Ασά έβγαλε το ασήμι και το χρυσάφι από το θησαυροφυλάκιο του ναού του Κυρίου και του βασιλικού ανακτόρου και τα έστειλε στο Βεν-Αδάδ, βασιλιά των Συρίων, που έμενε στη Δαμασκό, μ’ αυτό το μήνυμα:

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

[3]«Έλα να συνάψουμε συμμαχία εμείς οι δυο, όπως συμμαχία υπήρχε κι ανάμεσα στον πατέρα σου και στον πατέρα μου. Κοίτα το ασήμι και το χρυσάφι που σου έστειλα. Πήγαινε, λοιπόν, να διαλύσεις τη συμμαχία σου με το Βασά, βασιλιά του Ισραήλ, για ν' αποσύρει το στρατό του από την περιοχή μου».

[4] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.

[4]Ο Βεν-Αδάδ δέχτηκε την πρόταση του βασιλιά Ασά κι έστειλε τους στρατηγούς του εναντίον των πόλεων του Ισραήλ. Αυτοί χτύπησαν την Ιιών, τη Δαν και την Αβέλ-Μάιμ και όλες τις πόλεις της φυλής Νεφθαλί όπου αποθήκευαν τις προμήθειες.

[5] Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

[5]Όταν το έμαθε ο Βασά, σταμάτησε να οχυρώνει τη Ραμά.

[6] Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

[6]Τότε ο βασιλιάς Ασά πήρε όλο το λαό του Ιούδα και σήκωσαν τις πέτρες και τα ξύλα, με τα οποία ο Βασά οχύρωνε τη Ραμά και οχύρωσαν μ' αυτά τη Γεβά και τη Μισπά.

Asa repreendido por Hanani

Ο προφήτης Ανανί

[7] Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

[7]Τον καιρό εκείνο ήρθε ο Ανανί, ο Βλέπων, στο βασιλιά του Ιούδα Ασά, και του είπε: «Επειδή στηρίχτηκες στο βασιλιά των Συρίων κι όχι στον Κύριο το Θεό σου, γι' αυτό θα φύγει από την εξουσία σου το στράτευμα του βασιλιά του Ισραήλ.

[8] Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

[8]Οι Αιθίοπες και οι Λίβυες δεν ήταν πολυάριθμο στράτευμα με πάρα πολλές άμαξες και ιππείς; Επειδή όμως τότε στηρίχτηκες στον Κύριο, εκείνος τους παρέδωσε στην εξουσία σου.

[9] Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se

[9]Τα μάτια του Κυρίου περιτρέχουν όλη τη γη, για να δείξει την παντοδυναμία του σ'

forte para com aqueles cujo coração é totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.

εκείνους που η καρδιά τους είναι ειλικρινής απέναντί του. Αλλά σ’ αυτήν εδώ την περίπτωση έπραξες απερίσκεπτα· γι’ αυτό από ’δω και πέρα θα έχεις πολέμους».

10 Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque se enfurecera contra ele por causa disso; na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.

10Ο Ασά θύμωσε εναντίον του Βλέποντος και τον έκλεισε στη φυλακή, γιατί τον εξόργισαν αυτά που είπε. Επίσης, τον καιρό εκείνο ο Ασά άρχισε να κακομεταχειρίζεται μερικούς από το λαό.

11 Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

Θάνατος του Ασά
(Α΄ Βασ 15,23-24)

11Η ιστορία του Ασά, από την αρχή ως το τέλος περιλαμβάνεται στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα και του Ισραήλ.

A morte de Asa
1 Reis 15.23-24

12 No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

12Το τριακοστό ένατο έτος της βασιλείας του αρρώστησε. Η αρρώστια του ξεκινούσε από τα πόδια και ήταν πολύ βαριά. Δε ζήτησε όμως ο Ασά στην αρρώστια του βοήθεια από τον Κύριο, αλλά από τους γιατρούς.

13 Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

13Πέθανε το τεσσαρακοστό πρώτο έτος της βασιλείας του,

14 Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

14και τον έθαψαν σε τάφο που είχε ανοίξει για τον εαυτό του στην Πόλη Δαβίδ. Τον τοποθέτησαν σε φέρετρο γεμάτο από αρώματα και φυτά, και διάφορα είδη αναμειγμένων αρωμάτων και άναψαν προς τιμή του πάρα πολύ μεγάλη επικήδεια φωτιά.

2 Crônicas 17

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 17

Estabelecido o reinado de Josafá

[1] Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

[2] ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

[3] O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

[4] Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

[5] O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

[6] Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

[7] No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias, Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

[8] e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

Εδραίωση της βασιλείας του Ιωσαφάτ στον Ιούδα

[1]Στο θρόνο τον Ασά τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ιωσαφάτ. Αυτός σταθεροποίησε την εξουσία του στη χώρα του.

[2]Τοποθέτησε στρατό σ' όλες τις οχυρωμένες πόλεις του Ιούδα κι εγκατέστησε φρουρές στη χώρα του και στις πόλεις του Εφραΐμ, που τις είχε κυριεύσει ο πατέρας του ο Ασά.

[3]Ο Κύριος ήταν με τον Ιωσαφάτ επειδή ακολούθησε το παράδειγμα των πρώτων χρόνων του πατέρα του και δε λάτρευσε τους θεούς των Χαναναίων.

[4]Λάτρευε το Θεό του πατέρα του και βάδιζε σύμφωνα με τις εντολές του· δεν μιμήθηκε τα έργα του βόρειου βασιλείου.

[5]Γι' αυτό ο Κύριος σταθεροποίησε το θρόνο του. Όλος ο λαός του Ιούδα πρόσφερε δώρα στον Ιωσαφάτ ο οποίος απέκτησε πλούτο και δόξα πολλή.

[6]Τότε έδειξε περισσότερο ζήλο για τις εντολές του Κυρίου και εξαφάνισε τους ιερούς τόπους και τις ξύλινες λατρευτικές στήλες από το βασίλειο του Ιούδα.

[7]Το τρίτο έτος της βασιλείας του ο Ιωσαφάτ έστειλε τους αξιωματούχους του, Βεν-Χαΐλ, Οβαδία, Ζαχαρία, Ναθαναήλ και Μιχαΐα για να διδάξουν στις πόλεις του Ιούδα.

[8]Μαζί τους έστειλε και τους λευίτες Σεμαΐα, Νεθανία, Ζεβαδία, Ασαήλ, Σεμίραμωθ, Ιωνάθαν, Αδωνία, Τωβία και Τωβ-Αδωνία κι επίσης τους ιερείς Ελισαμά και Ιωράμ.

[9] Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

[9]Αυτοί περιόδευαν όλες τις πόλεις του Ιούδα έχοντας μαζί τους το βιβλίο του νόμου του Κυρίου και δίδασκαν το λαό.

Η δύναμη του Ιωσαφάτ

[10] Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

[10]Σ' όλα τα γειτονικά βασίλεια του Ιούδα είχε πέσει ο φόβος του Κυρίου και δεν πολεμούσαν εναντίον του Ιωσαφάτ.

[11] Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

[11]Οι Φιλισταίοι έφερναν στον Ιωσαφάτ διάφορα δώρα και ασήμι για φόρο· ακόμη και Άραβες του έφεραν εφτά χιλιάδες εφτακόσια κριάρια και άλλους τόσους τράγους.

[12] Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.

[12]Έτσι ο Ιωσαφάτ γινόταν ολοένα και ισχυρότερος. Έχτισε στον Ιούδα φρούρια και πόλεις όπου αποθηκεύονταν μεγάλες ποσότητες προμηθειών.

[13] Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

[13]Έκανε πολλά έργα στις πόλεις του βασιλείου του. Στην Ιερουσαλήμ έμεναν οι πιο ανδρείοι πολεμιστές.

[14] Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;

[14]Αυτοί διαιρούνταν κατά οικογένειες ως εξής: Από τη φυλή Ιούδα χιλίαρχοι ήταν ο Αδνά, αρχηγός τριακοσίων χιλιάδων δυνατών πολεμιστών·

[15] depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;

[15]ο Ιωχανάν, αρχηγός διακοσίων ογδόντα χιλιάδων αντρών·

[16] e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.

[16]ο Αμασίας, γιος του Ζιχρί, που ήταν εθελοντής στην υπηρεσία του Κυρίου, αρχηγός διακοσίων χιλιάδων δυνατών πολεμιστών.

[17] De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

[17]Από τη φυλή Βενιαμίν ήταν ο Ελιαδά, δυνατός πολεμιστής, αρχηγός σε διακόσιες χιλιάδες τοξότες και ασπιδοφόρους·

[18] depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.

[19] Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

2 Crônicas 18

Aliança entre Josafá e Acabe
1 Reis 22.1-4

[1] Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.

[2] Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas e bois em abundância, para ele e para o povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.

[3] Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

As promessas dos falsos profetas
1 Reis 22.5-12

[4] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

[5] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos

[18]ο Ιωζαβάδ αρχηγός εκατόν ογδόντα χιλιάδων καλά εξοπλισμένων πολεμιστών.
[19]Όλοι αυτοί υπηρετούσαν το βασιλιά σε καιρό πολέμου, εκτός από κείνους, που ο βασιλιάς είχε εγκαταστήσει μόνιμες φρουρές στις οχυρωμένες πόλεις σ' όλο το βασίλειο του Ιούδα.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 18

Συμμαχία του Ιωσαφάτ με τον Αχαάβ
(Α΄ Βασ 22,1-12)

[1]Ο Ιωσαφάτ απέκτησε πλούτο και δόξα πολλή και συγγένεψε με το βασιλιά Αχαάβ.
[2]Μετά από χρόνια πήγε να επισκεφθεί τον Αχαάβ στη Σαμάρεια. Ο Αχαάβ έσφαξε πολλά πρόβατα και βόδια γι' αυτόν και για την ακολουθία του, με σκοπό να τον πείσει να επιτεθεί μαζί του στη Ραμώθ της Γαλαάδ.
[3]Ρώτησε, λοιπόν, ο Αχαάβ, βασιλιάς του Ισραήλ τον Ιωσαφάτ, βασιλιά του Ιούδα: «Έρχεσαι μαζί μου στη Γαλαάδ, να επιτεθούμε στη Ραμώθ; » Ο Ιωσαφάτ του απάντησε: «Εγώ κι εσύ είμαστε ένα –ο λαός μου κι ο λαός σου! Θα πολεμήσω στο πλευρό σου».

[4]Μετά όμως πρόσθεσε: «Κατ' αρχήν, ζήτα, σε παρακαλώ, σήμερα κιόλας συμβουλή από τον Κύριο».
[5]Τότε ο βασιλιάς του Ισραήλ συγκέντρωσε τους προφήτες, τετρακόσιους άντρες περίπου, και τους είπε: «Να πάω στη

à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

Γαλαάδ να πολεμήσω για να πάρω πίσω τη Ραμώθ ή να την εγκαταλείψω; » Εκείνοι απάντησαν: «Πήγαινε, βασιλιά, κι ο Θεός θα σου παραδώσει την πόλη».

6 Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui, ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

6Ο Ιωσαφάτ του είπε: «Δεν υπάρχει εδώ κανένας άλλος προφήτης του Κυρίου, για να ρωτήσουμε και μ' αυτόν; »

7 Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

7Ο βασιλιάς του Ισραήλ του απάντησε: «Υπάρχει ακόμα ένας άνθρωπος, που μ' αυτόν μπορούμε να ρωτήσουμε τον Κύριο, αλλά εγώ τον μισώ, γιατί δεν προφητεύει ποτέ καλό για μένα, παρά μόνο κακό. Είναι ο Μιχαΐας, γιος του Ιμλά». Ο Ιωσαφάτ του απάντησε: «Μη μιλάς έτσι, βασιλιά».

8 Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

8Τότε κάλεσε ο βασιλιάς του Ισραήλ έναν ευνούχο και του είπε: «Τρέξε να φέρεις το Μιχαΐα, γιο του Ιμλά».

9 O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

9Ο βασιλιάς του Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ, βασιλιάς του Ιούδα ήταν καθισμένοι στην πλατεία κοντά στην πύλη της Σαμάρειας καθένας στο θρόνο του, φορώντας τις βασιλικές στολές τους. Κι όλοι οι προφήτες προφήτευαν μπροστά τους.

10 Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

10Ο προφήτης Σεδεκίας, γιος του Κεναανά είχε κατασκευάσει κάτι σιδερένια κέρατα κι έλεγε: «Βασιλιά, άκου τι λέει ο Κύριος: Μ' αυτά θα χτυπήσεις τους Συρίους και θα τους αφανίσεις».

11 Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

11Τα ίδια έλεγαν κι όλοι οι προφήτες: «Πήγαινε, βασιλιά, στη Γαλαάδ να πολεμήσεις για ν' ανακτήσεις τη Ραμώθ.

Θα επιτύχεις! Ο Κύριος θα σου παραδώσει την πόλη».

A profecia de Micaías
1 Reis 22.13-28

[12] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

[13] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

[14] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

[15] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[16] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

[17] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

Η προειδοποίηση του Μιχαΐα
(Α΄ Βασ 22,13-28)

[12]Στο μεταξύ, ο απεσταλμένος που είχε πάει να καλέσει τον προφήτη Μιχαΐα, του έλεγε: «Όλοι οι προφήτες, ομόφωνα, προφητεύουν καλούς οιωνούς για το βασιλιά. Κοίταξε, λοιπόν, να είναι και η δική σου προφητεία όπως οι δικές τους. Να προφητέψεις ευνοϊκά».

[13]Ο Μιχαΐας όμως του απάντησε: «Μα τον αληθινό Θεό, ό, τι μου πει ο Κύριος, αυτό θα αναγγείλω».

[14]Όταν παρουσιάστηκε στο βασιλιά, εκείνος του είπε: «Μιχαΐα, να πάμε στη Γαλαάδ να πολεμήσουμε για να πάρουμε πίσω τη Ραμώθ ή να την εγκαταλείψουμε; » Ο Μιχαΐας απάντησε: «Να πάτε, βασιλιά, και θα επιτύχετε. Ο Κύριος θα σου παραδώσει την πόλη».

[15]Αλλά ο βασιλιάς τού είπε: «Πόσες φορές πρέπει να σε ορκίσω να μη λες σ’ εμένα παρά μόνο την αλήθεια, στ’ όνομα του Κυρίου; »

[16]Τότε κι ο Μιχαΐας απάντησε: «Είδα όλο τον Ισραήλ σκορπισμένο στα βουνά, σαν πρόβατα χωρίς ποιμένα. Κι είπε ο Κύριος: “αυτοί δεν έχουν πια αρχηγό· ας επιστρέψει καθένας ήσυχα ήσυχα σπίτι του”».

[17]Ο βασιλιάς του Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: «Δε σου είπα ότι αυτός δεν προφητεύει για μένα καλό παρά κακό; »

[18] Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

[19] Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[20] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[22] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23] Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

[24] Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[18]Ο Μιχαΐας απάντησε: «Ακούστε, λοιπόν, και το λόγο του Κυρίου: Είδα τον Κύριο να κάθεται στο θρόνο και όλα τα ουράνια όντα να στέκονται δεξιά του κι αριστερά του.

[19]Είπε, λοιπόν, ο Κύριος: “ποιος θα εξαπατήσει τον Αχαάβ, το βασιλιά του Ισραήλ, και θα τον κάνει να πάει στη Γαλαάδ και να σκοτωθεί στη Ραμώθ; ” Ο ένας έλεγε το ένα κι ο άλλος τ’ άλλο.

[20]Ώσπου βγήκε ένα πνεύμα και στάθηκε μπροστά στον Κύριο και είπε: “εγώ θα τον εξαπατήσω”. Ο Κύριος το ρώτησε: “με ποιον τρόπο; ”

[21]“Θα πάω”, είπε, “και θα κάνω όλους τους προφήτες του βασιλιά να του λένε ψέματα”. Τότε ο Κύριος είπε: “πράγματι, έτσι θα τον ξεγελάσεις. Πήγαινε και κάνε κατά πώς είπες. Θα πετύχεις”.

[22]Τώρα, λοιπόν, ο Κύριος έχει αφήσει ένα πνεύμα να εμπνέει με ψέματα όλους αυτούς τους προφήτες σου. Αλλά στην πραγματικότητα ο Κύριος έχει αποφασίσει να σε βρει μεγάλο κακό».

[23]Τότε ο προφήτης Σεδεκίας, γιος του Κενααανά, πλησίασε και χτύπησε το Μιχαΐα στο σαγόνι. «Από ποιο δρόμο», του είπε, «πέρασε το Πνεύμα του Κυρίου όταν έφυγε από μένα για να μιλήσει σ’ εσένα; »

[24]Ο Μιχαΐας απάντησε: «Θα το δεις τη μέρα που θα τρέχεις να κρυφτείς στο πίσω υπνοδωμάτιο του σπιτιού σου».

[25] Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[26] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[27] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe
1 Reis 22.29-40

[28] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[29] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

[30] Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[31] Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá, porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

[25]Τότε, ο βασιλιάς του Ισραήλ είπε: «Πιάστε το Μιχαΐα, και παραδώστε τον στον Αμών, το φρούραρχο της πόλης, και στον πρίγκηπα Ιωάς.

[26]Θα τους πείτε ότι ο βασιλιάς διατάζει να τον ρίξουν στη φυλακή και να του δίνουν μόνο λίγο ψωμί και λίγο νερό, ωσότου γυρίσω πίσω σώος και αβλαβής».

[27]Κι ο Μιχαΐας απάντησε: «Αν εσύ γυρίσεις πίσω γερός, τότε δεν μίλησε μέσω εμού ο Κύριος». Και πρόσθεσε: «Ακούστε το αυτό όλοι οι λαοί».

Η προφητεία του Μιχαΐα επαληθεύεται
(Α΄ Βασ 22,29-35)

[28]Έτσι, ο βασιλιάς του Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ, βασιλιάς του Ιούδα, πήγαν στη Γαλαάδ για να πολεμήσουν εναντίον της Ραμώθ.

[29]Ο βασιλιάς του Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: «Εγώ θα μεταμφιεστώ και θα μπω στη μάχη. Εσύ, όμως, φόρεσε κανονικά τη στολή σου». Έτσι ο βασιλιάς του Ισραήλ μπήκε στη μάχη μεταμφιεσμένος.

[30]Ο βασιλιάς των Συρίων είχε δώσει στους αρχηγούς των αμαξών του ρητή διαταγή να μη χτυπήσουν κανέναν, ούτε απλό στρατιώτη ούτε αξιωματικό, παρά μόνο το βασιλιά του Ισραήλ».

[31]Οι αρχηγοί των αμαξών, όταν είδαν τον Ιωσαφάτ, είπαν: «Σίγουρα αυτός είναι ο βασιλιάς του Ισραήλ», και τον περικύκλωσαν για να τον χτυπήσουν. Αλλά ο Ιωσαφάτ φώναξε για βοήθεια στον Κύριο κι ο Θεός τον βοήθησε και τους απομάκρυνε απ’ αυτόν.

32 Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

32Οι αρχηγοί των αμαξών, όταν είδαν ότι δεν ήταν αυτός ο βασιλιάς του Ισραήλ, σταμάτησαν να τον καταδιώκουν.

33 Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

33Αλλά ένας στρατιώτης τέντωσε τυχαία το τόξο του και το βέλος πήγε και χτύπησε τον πραγματικό βασιλιά του Ισραήλ ανάμεσα στις προστατευτικές πλάκες του θώρακα της πανοπλίας του. Τότε ο βασιλιάς είπε στον ηνίοχό του: «Γύρνα τα χαλινάρια και βγάλε με από τη μάχη· πληγώθηκα».

34 A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

34Η μάχη όμως ήταν σκληρή εκείνη την ημέρα. Το βασιλιά του Ισραήλ τον στήριζαν να στέκει ορθός στην άμαξα απέναντι από τους Συρίους μέχρι το βράδυ. Κατά τη δύση του ήλιου όμως πέθανε.

2 Crônicas 19

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

Ο προφήτης Ιηού επιπλήττει τον Ιωσαφάτ

1 Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

1Ο Ιωσαφάτ, βασιλιάς του Ιούδα επέστρεψε σώος στο παλάτι του στην Ιερουσαλήμ.

2 O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

2Ο προφήτης Ιηού, γιος του Ανανί, βγήκε να τον συναντήσει και του είπε: «Γιατί βοηθάς τον ασεβή; Γιατί αγαπάς αυτούς που μισούν τον Κύριο; Γι’ αυτό η οργή του Κυρίου θα ξεσπάσει εναντίον σου.

3 Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

3Όμως έχεις και μερικά καλά: Εξαφάνισες τις ξύλινες λατρευτικές στήλες από τη χώρα και ακολουθείς μ’ όλη σου την καρδιά το θέλημα του Θεού».

Nomeação de juízes

Ο Ιωσαφάτ διορίζει δικαστές

4 Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez

4Ο Ιωσαφάτ κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ. Βγήκε όμως πάλι για περιοδεία ανάμεσα στο λαό, από τη Βέερ-

que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

Σεβά μέχρι την ορεινή περιοχή της φυλής Εφραΐμ, για να τους παροτρύνει ν' ακολουθούν τον Κύριο, το Θεό των προγόνων τους.

[5] Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

[5]Σε κάθε οχυρωμένη πόλη του βασιλείου του, σ' όλη τη χώρα, διόρισε δικαστές,

[6] Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

[6]και τους είπε: «Προσέξτε καλά σ' αυτό που θα κάνετε! Δεν θα δικάζετε εξ ονόματος κάποιου ανθρώπου, αλλά εξ ονόματος του Κυρίου, που θα είναι μαζί σας όταν θα βγάζετε μια απόφαση.

[7] Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

[7]Να 'χετε φόβο Θεού και να εκτελείτε με προσοχή τα καθήκοντά σας. Ο Κύριος ο Θεός μας δεν κάνει αδικίες, ούτε προσωποληψίες, ούτε δέχεται δωροδοκίες».

[8] Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

[8]Επίσης και στην Ιερουσαλήμ ο Ιωσαφάτ διόρισε λευίτες, ιερείς και αρχηγούς συγγενειών του λαού του Ισραήλ, για να εκδικάζουν τις διαφορές των κατοίκων της Ιερουσαλήμ, κρίνοντας σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου.

[9] Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

[9]Τους έδωσε ο ίδιος διαταγή: «Θα ενεργείτε με φόβο Κυρίου, με πίστη, και με ευθυκρισία.

[10] Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam nas suas cidades: entre sangue e sangue, lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

[10]Όποια διαφορά παρουσιαστεί σ' εσάς από τους συμπατριώτες σας, που κατοικούν στις πόλεις, είτε πρόκειται για φόνο είτε για διαφωνία σχετικά με κάποιον νόμο, με εντολή, με διατάγματα ή προστάγματα, εσείς πρέπει να τους συμβουλεύετε, για να μη γίνονται ένοχοι ενώπιον του Κυρίου και πέσει η οργή του πάνω σας και πάνω σ' αυτούς. Έτσι να ενεργείτε και δεν θα είστε ένοχοι.

[11] Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

[1] Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.

[2] Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.

[3] Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

[4] Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

[5] Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,

[6] e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os

[11]Ο αρχιερέας Αμαρίας θα σας συμβουλεύει σε κάθε θρησκευτική υπόθεση και ο Ζεβαδίας, γιος του Ισμαήλ και αρχηγός της φυλής Ιούδα, θα σας συμβουλεύει σε κάθε πολιτική υπόθεση· οι λευίτες θα είναι γραμματικοί σας. Να ενεργείτε με θάρρος και ο Κύριος θα είναι με τον δίκαιο».

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 20

Νίκη εναντίον των Μωαβιτών και των Αμμωνιτών

[1]Μετά απ’ αυτά, οι Μωαβίτες και οι Αμμωνίτες και μαζί τους μερικοί από τους Μιναίους ξεκίνησαν να πολεμήσουν εναντίον του Ιωσαφάτ.

[2]Έφεραν λοιπόν στο βασιλιά το μήνυμα: «Έρχεται εναντίον σου πολυάριθμος στρατός», του είπαν, «πέρα από τη Νεκρά Θάλασσα, από τη χώρα των Εδωμιτών. Τώρα αυτοί βρίσκονται στην Χασεσών-Ταμάρ, δηλαδή στην Εν-Γεδί».

[3]Ο Ιωσαφάτ φοβήθηκε. Άρχισε να προσεύχεται στον Κύριο και κήρυξε νηστεία σ’ όλο το λαό του Ιούδα.

[4]Οι κάτοικοι του Ιούδα ήρθαν απ’ όλες τις πόλεις του βασιλείου στην Ιερουσαλήμ, για να συμβουλευτούν τον Κύριο.

[5]Τότε ο Ιωσαφάτ στάθηκε στο μέσο της συγκέντρωσης του λαού του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, στο ναό του Κυρίου, μπροστά στη νέα αυλή,

[6]κι έκανε αυτήν την προσευχή: «Κύριε, Θεέ των προγόνων μας, εσύ είσαι που βασιλεύεις στους ουρανούς, και κυριαρχείς πάνω σε όλα τα βασίλεια των

reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.

εθνών! Στα χέρια σου είναι η δύναμη και η εξουσία. Κανένας δεν μπορεί να σου αντισταθεί.

[7] Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?

[7]Εσύ, Θεέ μας, έδιωξες τους κατοίκους της χώρας αυτής μπροστά από το λαό σου τον Ισραήλ και την έδωσες για πάντα στους απογόνους του Αβραάμ, του αγαπημένου σου.

[8] Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

[8]Αυτοί εγκαταστάθηκαν στη χώρα κι έχτισαν ένα αγιαστήριο προς τιμήν σου. Και είπαν:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

[9]“αν μας βρει κανένα κακό, πόλεμος, θεομηνία, πλημμύρα, θανατικό ή πείνα, θα σταθούμε μπροστά σ’ αυτό το ναό, δηλαδή ενώπιόν σου, αφού εσύ λατρεύεσαι σ’ αυτόν, και θα σε επικαλεστούμε μέσα στη θλίψη μας κι εσύ θα μας ακούσεις και θα μας σώσεις”.

[10] Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,

[10]Τώρα, λοιπόν, δες τους Αμμωνίτες, τους Μωαβίτες και τους Εδωμίτες! Όταν οι Ισραηλίτες βγήκαν από την Αίγυπτο δεν τους άφησες να περάσουν μέσα από τα εδάφη τους, αλλά πέρασαν από μακριά τους και δεν τους κατέστρεψαν.

[11] eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.

[11]Κι αυτοί εδώ τώρα μας ανταμείβουν με το να έρχονται να μας διώξουν από την κληρονομία σου, που μας την έδωσες για ιδιοκτησία μας.

[12] Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós, e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.

[12]Θεέ μας, δε θα τους τιμωρήσεις; Εμείς δεν έχουμε δύναμη ν’ αντισταθούμε σ’ αυτό το μεγάλο πλήθος, που έρχεται εναντίον μας. Δεν ξέρουμε τι να κάνουμε, αλλά τα μάτια μας είναι στραμμένα σ’ εσένα».

13 Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

14 Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,

15 e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.

16 Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.

17 Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.

18 Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.

19 Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.

20 Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem

13Όλοι οι κάτοικοι του Ιούδα στέκονταν ενώπιον του Κυρίου με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους.

14Τότε, εκεί μέσα στη συγκέντρωση, ήρθε το Πνεύμα του Κυρίου στον Ιαχαζιήλ, έναν λευίτη, απόγονο του Ασάφ. (Ήταν γιος του Ζαχαρία γιου του Βεναΐα, γιου του Ιεϊήλ, γιου του Ματθανία).

15Αυτός είπε: «Προσέξτε όλος ο λαός του Ιούδα, εσείς οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, κι εσύ βασιλιά Ιωσαφάτ! Αυτά λέει σ' εσάς ο Κύριος: "μη φοβάστε, μη δειλιάζετε από το μεγάλο αυτό πλήθος, γιατί η μάχη δεν είναι δική σας, αλλά του Θεού.

16Αύριο θα τους επιτεθείτε. Αυτοί έρχονται από την ανωφέρεια Σις. Θα τους συναντήσετε στην άκρη της κοιλάδας, απέναντι από την έρημο Ιερουήλ.

17Εσείς δεν θα χρειαστεί να πολεμήσετε. Εμφανιστείτε, σταθείτε εκεί και θα δείτε ότι εγώ, ο Κύριος, που είμαι μαζί σας, θα τους νικήσω για λογαριασμό σας. Λαέ του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, μη φοβάστε, μη δειλιάζετε! Αύριο κινηθείτε εναντίον τους, κι ο Κύριος θα είναι μαζί σας"».

18Έπειτα ο Ιωσαφάτ έσκυψε το πρόσωπό του στη γη και όλος ο λαός του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ έπεσαν ενώπιον του Κυρίου και τον προσκύνησαν.

19Οι λευΐτες των συγγενειών του Κορέ και του Καάθ σηκώθηκαν και υμνολογούσαν με δυνατή φωνή τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ.

20Την άλλη μέρα σηκώθηκαν πολύ πρωί και βγήκαν στην έρημο Τεκωά. Καθώς

eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

[21] Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[22] Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

[23] Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

[24] Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

[25] Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

έβγαιναν, ο Ιωσαφάτ στάθηκε και είπε: «Ακούστε με, άντρες του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ: Εμπιστευτείτε τον Κύριο το Θεό σας και θα είστε ασφαλείς. Πιστέψτε στους προφήτες του και θα νικήσετε».

[21]Έπειτα, αφού συσκέφθηκε με το λαό, τοποθέτησε μπροστά από τους πολεμιστές ψάλτες με ιερή στολή για να υμνολογούν τον Κύριο, με τον ύμνο: «Δοξολογείτε τον Κύριο, γιατί αιώνια διαρκεί η αγάπη του».

[22]Όταν άρχισαν αυτόν τον ύμνο της δοξολογίας, ο Κύριος έστησε ενέδρες εναντίον των Αμμωνιτών, των Μωαβιτών και των Εδωμιτών, που είχαν έρθει να πολεμήσουν τον Ιούδα, και χτυπήθηκαν.

[23]Οι Αμμωνίτες και οι Μωαβίτες επιτεθήκαν στους Εδωμίτες, με σκοπό να τους εξολοθρεύσουν και να τους καταστρέψουν εντελώς. Όταν όμως τελείωσαν με τους Εδωμίτες, συγκρούστηκαν μεταξύ τους και αλληλοεξοντώνονταν.

[24]Όταν οι άντρες του Ιούδα ήρθαν στη σκοπιά της ερήμου και κοίταξαν προς το πλήθος των εχθρών, είδαν ότι όλοι ήταν νεκρά σώματα, πεσμένα στη γη. Δεν είχε γλιτώσει κανείς.

[25]Ο Ιωσαφάτ και ο λαός του ήρθαν να λαφυραγωγήσουν το στρατόπεδο των εχθρών και βρήκαν πάμπολλα κτήνη, πλούτη, ρουχισμό και πολύτιμα αντικείμενα, από τα οποία πήραν τόσα πολλά, ώστε δεν μπορούσαν να τα

μεταφέρουν. Τρεις μέρες μάζευαν λάφυρα. Τόσα πολλά ήταν.

26 Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

26Την τέταρτη μέρα συγκεντρώθηκαν στην κοιλάδα Βεραχά κι εκεί ευλόγησαν τον Κύριο. Γι' αυτό και ονόμασαν τον τόπο εκείνο «Κοιλάδα Βεραχά» (Κοιλάδα Ευλογίας), κι έτσι ονομάζεται μέχρι σήμερα.

27 Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.

27Μετά όλοι οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα, με αρχηγό τον Ιωσαφάτ, ξεκίνησαν για να γυρίσουν στην Ιερουσαλήμ με μεγάλη χαρά. Ο Κύριος τους είχε κάνει να χαρούν, γιατί νικήθηκαν οι εχθροί τους.

28 Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.

28Ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, στο ναό του Κυρίου, με άρπες, με κιθάρες και με σάλπιγγες.

29 Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

29Όταν τα άλλα βασίλεια πληροφορήθηκαν ότι ο Κύριος πολέμησε εναντίον των εχθρών του Ισραήλ, κυριεύτηκαν από το φόβο του.

30 Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

30Έτσι η βασιλεία του Ιωσαφάτ έμεινε ήσυχη, γιατί ο Θεός τού εξασφάλισε ειρήνη από παντού.

O reinado e a morte de Josafá

1 Reis 22.41-51

Το τέλος της βασιλείας του Ιωσαφάτ

(Α΄ Βασ 22,41-51)

31 Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

31Ο Ιωσαφάτ είχε γίνει βασιλιάς του Ιούδα σε ηλικία τριάντα πέντε ετών. Βασίλεψε είκοσι πέντε χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Αζουβά και ήταν κόρη του Σιχλί.

32 Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.

32Ο Ιωσαφάτ έκανε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, ακολουθώντας απαρέγκλητα το παράδειγμα του Ασά, του πατέρα του.

[33] Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

[34] Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú, filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

[35] Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.

[36] Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

[37] Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão
2 Reis 8.16-24

[1] Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

[2] Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e

[33]Αλλά οι ιεροί τόποι δεν καταργήθηκαν τελείως, γιατί ο λαός δεν είχε αφοσιωθεί ολόψυχα στο Θεό των προγόνων του.
[34]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωσαφάτ, από την αρχή ως το τέλος, είναι καταχωρισμένη στα Χρονικά του Ιηού, γιου του Ανανί, έργο που συμπεριλαμβάνεται στο βιβλίο των βασιλιάδων του Ισραήλ.
[35]Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα, ο Ιωσαφάτ, βασιλιάς του Ιούδα συμμάχησε με τον Οχοζία, βασιλιά του Ισραήλ, που η συμπεριφορά του ήταν ασεβής.
[36]Ο Ιωσαφάτ συμμάχησε μαζί του για να κατασκευάσουν πλοία, που να πηγαίνουν στη Θαρσείς. Η κατασκευή των πλοίων γινόταν στο λιμάνι της Εσιών-Γάβερ.
[37]Αλλά ο προφήτης Ελιέζερ, γιος του Δωδαυά από τη Μαρεσά, προφήτεψε εναντίον του Ιωσαφάτ και είπε: «Επειδή συμμάχησες με τον Οχοζία, ο Κύριος θα καταστρέψει τα έργα σου». Έτσι τα πλοία ναυάγησαν και δεν μπόρεσαν να πάνε στη Θαρσείς.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 21

[1]Ο Ιωσαφάτ πέθανε και τον έθαψαν μαζί με τους προγόνους του στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ιωράμ.

Η βασιλεία του Ιωράμ στον Ιούδα
(Β΄ Βασ 8,16-24)

[2]Ο Ιωράμ είχε πολλούς αδερφούς, που ήταν όλοι γιοι του Ιωσαφάτ, βασιλιά του

Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

Ιούδα: τον Αζαρία, τον Ιεχιήλ, το Ζαχαρία, τον Αζαρία, το Μιχαήλ και το Σεφατία.

3 Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

3Ο πατέρας τους τους είχε δώσει πολλά δώρα, ασημένια, χρυσά και διάφορα πολύτιμα είδη, καθώς και οχυρωμένες πόλεις στο βασίλειο του Ιούδα. Τη βασιλεία όμως την έδωσε στον Ιωράμ, γιατί αυτός ήταν ο πρωτότοκος.

4 Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.

4Όταν ο Ιωράμ ανέλαβε τη βασιλεία του πατέρα του και απέκτησε δύναμη, κατέσφαξε όλους τους αδερφούς του και μερικούς ακόμη από τους αξιωματούχους του βασιλείου του.

5 Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

5Ο Ιωράμ έγινε βασιλιάς σε ηλικία τριάντα δύο ετών και βασίλεψε οχτώ χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

6 Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

6Ακολούθησε το κακό παράδειγμα των βασιλιάδων του Ισραήλ. Έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως άλλωστε είχε κάνει η οικογένεια του Αχαάβ, αφού η γυναίκα του ήταν κόρη του Αχαάβ.

7 Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

7Ο Κύριος όμως δεν θέλησε να καταστρέψει τη δυναστεία του Δαβίδ, γιατί είχε κάνει διαθήκη με το Δαβίδ και του είχε υποσχεθεί ότι αυτός και οι απόγονοί του θα κατείχαν το θρόνο για πάντα.

8 Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

8Στις ημέρες του Ιωράμ αποσκίρτησαν οι Εδωμίτες από την κυριαρχία του βασιλείου του Ιούδα και ανακήρυξαν δικό τους βασιλιά.

9 Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os

9Τότε κινητοποιήθηκε ο Ιωράμ με τους αξιωματικούς του και όλες τις πολεμικές του άμαξες. Έκανε επίθεση τη νύχτα και

edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

10 Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

11 Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

12 Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

13 mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

14 eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.

15 Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará

χτύπησε τους Εδωμίτες, που είχαν περικυκλώσει αυτόν και τους άρχοντες των αμαξών του.

10Πάντως, οι Εδωμίτες χωρίστηκαν από τον Ιούδα κι εξακολουθούν μέχρι σήμερα να αποτελούν ανεξάρτητο βασίλειο. Την ίδια εποχή αποσκίρτησε και η Λιβνά, επειδή ο Ιωράμ εγκατέλειψε τον Κύριο, το Θεό των προγόνων του.

11Ο ίδιος καθιέρωσε τόπους λατρείας των ειδώλων στα βουνά του Ιούδα παρασύροντας έτσι στην απιστία το λαό της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα.

12Τότε ο προφήτης Ηλίας του έστειλε επιστολή που έλεγε: «Αυτά λέει ο Κύριος, ο Θεός του προγόνου σου Δαβίδ: Εσύ δεν ακολούθησες το παράδειγμα του πατέρα σου του Ιωσαφάτ, ούτε του Ασά, βασιλιά του Ιούδα.

13Αντίθετα ακολούθησες το παράδειγμα των βασιλιάδων του Ισραήλ και παρέσυρες το λαό του Ιούδα και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ στην ειδωλολατρία, όπως είχαν παρασυρθεί στην ειδωλολατρία οι διάδοχοι του Αχαάβ, κι επιπλέον σκότωσες τους αδερφούς σου, την οικογένεια του πατέρα σου που ήταν καλύτεροί σου.

14Γι’ αυτό κι ο Κύριος θα χτυπήσει με μεγάλη καταστροφή το λαό σου, τους γιους σου, τις γυναίκες σου και όλα τα υπάρχοντά σου.

15Θα αρρωστήσεις βαριά στα εντόσθιά σου, μέχρις ότου μέρα με τη μέρα αυτά από την αρρώστια πέσουν».

dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.

[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.

[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos e as suas mulheres; de modo que não lhe deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.

[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.

[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.

[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

2 Crônicas 22

O reinado de Acazias
2 Reis 8.25-29

[1] Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com os arábios ao arraial, tinha matado todos

[16]Έτσι, ο Κύριος υποκίνησε εναντίον του Ιωράμ την οργή των Φιλισταίων και των Αράβων, που γειτόνευαν με τους Αιθίοπες.
[17]Αυτοί ανέβηκαν εναντίον της χώρας του Ιούδα και την κυρίεψαν και αφαίρεσαν όλα τα υπάρχοντα, που βρέθηκαν στο παλάτι του βασιλιά· πήραν τους γιους του και τις γυναίκες του, έτσι που δεν του έμεινε κανένας άλλος γιος εκτός από τον μικρότερο, τον Οχοζία.
[18]Μετά απ’ όλα αυτά, ο Κύριος τιμώρησε τον Ιωράμ με ανίατη αρρώστια στα εντόσθιά του.
[19]Όσο περνούσε ο καιρός χειροτέρευε και μετά από δύο χρόνια ξεχύθηκαν τα εντόσθιά του και πέθανε με πόνους φρικτούς. Ο λαός δεν άναψε επικήδεια φωτιά προς τιμή του, όπως είχε κάνει και για τους προγόνους του.
[20]Ο Ιωράμ είχε γίνει βασιλιάς σε ηλικία τριάντα δύο ετών και βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ οχτώ χρόνια. Πέθανε χωρίς κανείς να λυπηθεί γι’ αυτόν και τον έθαψαν στην Πόλη Δαβίδ, όχι όμως στους βασιλικούς τάφους.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 22

Η βασιλεία του Οχοζία στον Ιούδα
(Β΄ Βασ 8,25-29· 9,27-29)

[1]Οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ έκαναν βασιλιά στη θέση του Ιωράμ τον νεότερο γιο του, τον Οχοζία, γιατί όλους τους μεγαλύτερους τους είχε σκοτώσει ο στρατός των Αράβων που είχε εισβάλει

os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

2 Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

3 Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era quem o aconselhava a proceder iniquamente.

4 Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

5 Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

6 Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

Jeú mata a Acazias

7 Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque, vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

στο στρατόπεδο του Ιούδα. Έτσι έγινε βασιλιάς του Ιούδα ο Οχοζίας

2σε ηλικία είκοσι ετών, και βασίλεψε ένα χρόνο στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Γοθολία και ήταν εγγονή του Αμρί.

3Ο Οχοζίας ακολούθησε κι αυτός το παράδειγμα της οικογένειας Αχαάβ, γιατί η μάνα του του έδινε συμβουλές, που τον οδηγούσαν στην αμαρτία.

4Έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως άλλωστε και όλη η οικογένεια του Αχαάβ· μετά το θάνατο του πατέρα του, αυτοί ήταν σύμβουλοι για την καταστροφή του.

5Ακόμη, ακολουθώντας τη συμβουλή τους, ο Οχοζίας πήγε μαζί με τον Ιωράμ, γιο του Αχαάβ, βασιλιά του Ισραήλ, να πολεμήσει εναντίον του Αζαήλ, βασιλιά των Συρίων στη Ραμώθ, στη Γαλαάδ. Οι Σύριοι όμως πλήγωσαν τον Ιωράμ στη μάχη,

6κι αυτός γύρισε στην Ιζρεέλ για να θεραπευτεί από τα τραύματά του. Τότε ο Οχοζίας, κατέβηκε στην Ιζρεέλ να τον επισκεφτεί, που ήταν άρρωστος.

7Αλλά ο Θεός είχε αποφασίσει την καταστροφή του Οχοζία. Έτσι, όταν ήρθε στον Ιωράμ, πήρε μέρος μαζί μ’ αυτόν σε μια συμπλοκή εναντίον του Ιηού, απογόνου του Νιμσί, τον οποίο όμως ο

Κύριος είχε χρίσει στο μεταξύ βασιλιά, για να εξοντώσει την οικογένεια του Αχαάβ.

8 Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

[8]Τον καιρό που ο Ιηού εκτελούσε την κρίση του Θεού εναντίον της οικογένειας του Αχαάβ, βρήκε τους άρχοντες του λαού του Ιούδα και τους ανηψιούς του Οχοζία, που ήταν στην υπηρεσία του και τους σκότωσε.

9 Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

[9]Αναζήτησε και τον Οχοζία και τον συνέλαβαν, ενώ αυτός κρυβόταν στη Σαμάρεια. Τον έφεραν μπροστά στον Ιηού και τον σκότωσαν. Τον έθαψαν, όμως κανονικά. «Εγγονός του Ιωσαφάτ είναι», είπαν, «κι ο Ιωσαφάτ επιδίωκε να υπακούει τον Κύριο μ' όλη του την καρδιά». Οι απόγονοι του Οχοζία δεν είχαν τη δύναμη να κρατήσουν τη βασιλεία.

Atalia usurpa o trono
2 Reis 11.1-3

10 Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

Η βασίλισσα Γοθολία
(Β΄ Βασ 11,1-3)

[10]Η Γοθολία, μητέρα του Οχοζία, όταν είδε ότι ο γιος της ήταν νεκρός, διέταξε να εξοντώσουν όλους τους απογόνους της βασιλικής οικογένειας του Ιούδα.

11 Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

[11]Αλλά η Ιεωσεβά, κόρη του βασιλιά Ιωράμ, άρπαξε κρυφά τον Ιωάς, γιο του Οχοζία, ανάμεσα από τους γιους του βασιλιά που επρόκειτο να θανατωθούν, και τον έκρυψε με την παραμάνα του σ' ένα υπνοδωμάτιο του ναού. Η Ιεωσεβά, κόρη του Ιωράμ, ήταν γυναίκα του ιερέα Ιεωϊαδά και αδερφή του Οχοζία. Έτσι μπόρεσε κι έκρυψε τον Ιωάς από τη Γοθολία και δεν τον σκότωσε.

12 Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

[12]Ο Ιωάς κρυβόταν στο ναό του Θεού μαζί με την παραμάνα του και τη θεία του έξι

χρόνια, δηλαδή όσο χρόνο η Γοθολία βασίλευε στη χώρα.

2 Crônicas 23

Joás ungido rei de Judá
2 Reis 11.4-12

1 No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

2 Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

3 Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

4 Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

5 outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

6 Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 23

Επανάσταση κατά της Γοθολίας
(Β΄ Βασ 11,4-20)

1Τον έβδομο χρόνο ο ιερέας Ιεωϊαδά είχε αποκτήσει δύναμη. Πήρε, λοιπόν, κατά μέρος τους εκατόνταρχους, Αζαρία γιο του Ιωράμ, Ισμαήλ γιο του Ιωχανάν, Αζαρία γιο του Ωβήδ, Μαασεΐα, γιο του Αδαΐα και Ελισαφάτ, γιο του Ζαχαρία και έκανε μαζί τους συμφωνία.

2Αυτοί περιόδευσαν το βασίλειο του Ιούδα και συγκέντρωσαν απ' όλες τις πόλεις τούς λευίτες και τους αρχηγούς των συγγενειών του Ισραήλ, και ήρθαν στην Ιερουσαλήμ.

3Συγκεντρώθηκαν όλοι στο ναό του Θεού κι έκαναν συμφωνία υποταγής στο βασιλιά. Ο Ιεωϊαδά τους είπε: «Αυτός είναι ο γιος του βασιλιά. Αυτός πρέπει να βασιλέψει, σύμφωνα με την υπόσχεση του Κυρίου για τους απογόνους του Δαβίδ.

4Να, λοιπόν, τι θα κάνετε: Όταν οι ιερείς και οι λευίτες θα αναλάβετε υπηρεσία το επόμενο Σάββατο, το ένα τρίτο από σας θα φυλάξει τις πύλες του ναού·

5το άλλο τρίτο θα φυλάξει το παλάτι του βασιλιά και το υπόλοιπο τρίτο την πύλη Ιεσώδ. Όλος ο λαός θα συγκεντρωθεί στις αυλές του ναού του Κυρίου.

6Κανείς άλλος όμως δε θα μπει στο ναό του Κυρίου, παρά μόνο οι ιερείς και όσοι από τους λευίτες έχουν υπηρεσία. Αυτοί μπορούν να μπαίνουν γιατί είναι

santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

καθιερωμένοι· όλος όμως ο άλλος λαός θα φυλάει την εντολή του Κυρίου και θα μένει απ' έξω.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

[7]Οι λευίτες θα περικυκλώσουν τον βασιλιά, καθένας με τα όπλα τους στα χέρια, και θα τον συνοδεύουν όπου κι αν πάει. Οποιοσδήποτε άλλος, όμως, προσπαθήσει να μπει στο ναό, θα θανατώνεται».

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

[8]Οι λευίτες και όλος ο λαός του Ιούδα έκαναν όπως ακριβώς τους διέταξε ο ιερέας Ιεωϊαδά. Συγκέντρωσε καθένας τους άντρες του, όσους επρόκειτο ν' αρχίσουν υπηρεσία εκείνο το Σάββατο και όσους επρόκειτο να παραδώσουν υπηρεσία το ίδιο Σάββατο –ο Ιεωϊαδά δεν είχε απαλλάξει κανένα τμήμα.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[9]Ο Ιεωϊαδά έδωσε στους εκατόνταρχους τις λόγχες, τις μεγάλες και τις μικρές ασπίδες, που ανήκαν στο βασιλιά Δαβίδ και βρίσκονταν στο ναό του Θεού.

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[10]Τοποθέτησε όλους τους άντρες, τον καθένα με το όπλο του στο χέρι, σε ημικύκλιο που ξεκινούσε, από τη δεξιά πλευρά του ναού, περνούσε από το θυσιαστήριο και κατέληγε στην αριστερή πλευρά του ναού, για να προστατεύσουν το βασιλιά.

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

[11]Τότε ο Ιεωϊαδά και οι γιοι του έφεραν έξω το γιο του βασιλιά, του φόρεσαν το στέμμα, του έδωσαν το έγγραφο της διαθήκης και τον ανακήρυξαν βασιλιά. Τον έχρισαν με λάδι και όλοι φώναζαν: «Ζήτω ο βασιλιάς! »

A morte de Atalia
2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[12]Όταν άκουσε η Γοθολία το θόρυβο του λαού, που έτρεχε και εξυμνούσε το βασιλιά, ανακατεύτηκε με το πλήθος και ήρθε στο ναό του Κυρίου.

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[13]Εκεί είδε το νεαρό βασιλιά να στέκεται πλάι στο στύλο στην είσοδο του ναού. Γύρω του στέκονταν οι αξιωματικοί και οι σαλπιγκτές, κι όλος ο λαός της χώρας πανηγύριζε και σάλπιζε με σάλπιγγες, ενώ οι ψάλτες με τα μουσικά όργανα κατεύθυναν τους ύμνους. Τότε η Γοθολία έσκισε τα φορέματά της και φώναξε: «Προδοσία! Προδοσία! »

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[14]Ο ιερέας Ιεωϊαδά έβγαλε έξω τους εκατόνταρχους, που ήταν αρχηγοί του στρατού, και τους είπε: «Βγάλτε την έξω από τις γραμμές του στρατού, και όποιος την ακολουθήσει να θανατώνεται με ξίφος». Ο ιερέας είχε προστάξει να μη τη σκοτώσουν μέσα στο ναό του Κυρίου.

[15] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

[15]Τη συνέλαβαν, λοιπόν, τη στιγμή που έφτανε στην είσοδο της πύλης των Αλόγων, που οδηγεί στο παλάτι του βασιλιά, και τη θανάτωσαν επί τόπου.

A aliança de Joiada

2 Reis 11.17-21

[16] Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

[16]Ο Ιεωϊαδά έκανε συμφωνία που δέσμευε το λαό, το βασιλιά και τον εαυτό του ότι θα είναι λαός του Κυρίου.

[17] Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

[17]Τότε το πλήθος κατευθύνθηκε στο ναό του Βάαλ και τον γκρέμισαν· κατέστρεψαν τα θυσιαστήριά του και τα είδωλά του και θανάτωσαν τον Ματθάν, ιερέα του Βάαλ, εκεί μπροστά στα θυσιαστήρια.

[18] Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes

[18]Έπειτα ο Ιεωϊαδά διόρισε φρουρούς στο ναό του Κυρίου υπό την εξουσία των

levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

[19] Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

[20] Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

[21] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

ιερέων-λευιτών. Αυτούς τους είχε διορίσει κατά ομάδες ο Δαβίδ, για να προσφέρουν τα ολοκαυτώματα στο ναό, όπως αναφέρεται στο νόμο του Μωυσή· ο Δαβίδ είχε ορίσει αυτή η υπηρεσία να γίνεται με χαρούμενες ωδές.

[19]Επίσης τοποθέτησε θυρωρούς στις πύλες του ναού του Κυρίου, για να μη μπαίνει σ’ αυτόν κανένας ακάθαρτος.

[20]Έπειτα συγκέντρωσε τους εκατόνταρχους, τους πρόκριτους και τους άρχοντες μαζί με όλο το λαό της χώρας και παρέλαβαν το βασιλιά από το ναό του Κυρίου, πέρασαν από την άνω πύλη και ήρθαν στ’ ανάκτορα, όπου και ενθρόνισαν τον Ιωάς

[21]με χαρούμενους πανηγυρισμούς. Έτσι ησύχασε η πόλη, αφού η Γοθολία είχε θανατωθεί.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás
2 Reis 12.1-19

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

[3] Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

[4] Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 24

Η βασιλεία του Ιωάς στον Ιούδα
(Β΄ Βασ 12,1-17)

[1]Ο Ιωάς έγινε βασιλιάς σε ηλικία εφτά ετών και βασίλεψε σαράντα χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Σιβιά και καταγόταν από τη Βέερ-Σεβά.

[2]Ο Ιωάς έκανε το σωστό ενώπιον του Κυρίου όσον καιρό ζούσε ο ιερέας Ιεωϊαδά.

[3]Ο Ιεωϊαδά πήρε δύο γυναίκες και απέκτησε πολλούς γιους και κόρες.

[4]Μετά από αρκετόν καιρό ο Ιωάς αποφάσισε ν’ ανακαινίσει το ναό του Κυρίου.

[5] Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para reparardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

[5]Συγκέντρωσε τους ιερείς και τους λευίτες και τους είπε: «Πηγαίνετε στις πόλεις του Ιούδα και συγκεντρώστε απ' όλο το λαό χρήματα, για να έχετε να επισκευάζετε το ναό του Θεού σας κάθε χρόνο. Συντομέψτε όμως αυτή την υπόθεση». Οι λευίτες όμως δεν βιάζονταν.

[6] Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

[6]Έτσι ο βασιλιάς κάλεσε τον Ιεωϊαδά τον επικεφαλής τους και τον ρώτησε: «Γιατί δεν φρόντισες να φέρουν οι λευίτες από το λαό του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ το φόρο που είχε ορίσει ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, στη συγκέντρωση των Ισραηλιτών, για τη σκηνή του Μαρτυρίου; »

[7] Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

[7](Η Γοθολία, η ασεβής αυτή γυναίκα, και οι οπαδοί της είχαν παραμελήσει το ναό του Θεού, κι άρχισε να γκρεμίζεται· κι ακόμη είχαν προσφέρει όλα τα αφιερώματα του ναού του Κυρίου στους θεούς των Χαναναίων).

[8] Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.

[8]Ο βασιλιάς, λοιπόν, διέταξε και κατασκεύασαν ένα κιβώτιο και το έβαλαν έξω από την είσοδο του ναού του Κυρίου,

[9] Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto que Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.

[9]και παράγγειλαν στο λαό του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ να φέρουν στον Κύριο το φόρο, που είχε ορίσει ο Μωυσής, ο δούλος του Θεού στους Ισραηλίτες, στην έρημο.

[10] Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.

[10]Όλοι οι άρχοντες και ο λαός έφερναν με ευχαρίστηση κι έρριχναν μέσα στο κιβώτιο το φόρο τους, μέχρις ότου αυτό γέμιζε.

[11] Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão

[11]Κάθε μέρα το κιβώτιο μεταφερόταν από τους λευίτες στους υπαλλήλους του

real, vendo-se que havia muito dinheiro, vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

βασιλιά για έλεγχο. Όταν αυτοί έβλεπαν ότι είχαν μαζευτεί πολλά χρήματα, ερχόταν ο γραμματέας του βασιλιά και ο επόπτης του αρχιερέα και άδειαζαν το κιβώτιο. Έπειτα οι λευίτες το έπαιρναν και το έβαζαν πάλι στη θέση του. Έτσι μάζεψαν πολλά χρήματα.

12 o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.

12Ο βασιλιάς και ο Ιεωϊαδά έδιναν τα χρήματα στους επιστάτες των εργασιών του ναού του Κυρίου, κι εκείνοι προσλάμβαναν χτίστες και ξυλουργούς, σιδηρουργούς και χαλκουργούς, για να επισκευάζουν το ναό.

13 Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.

13Οι εργάτες δούλευαν σκληρά και με την πείρα που είχαν τελείωσαν τις επισκευές στο ναό του Θεού και τον επανέφεραν στο αρχικό σχέδιό του, στέρεον όπως πριν.

14 Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

14Όταν τελείωσαν, έφεραν τα υπόλοιπα χρήματα στο βασιλιά και στον Ιεωϊαδά και κατασκεύασαν μ’ αυτά σκεύη για το ναό του Κυρίου, σκεύη για τη λατρεία και για τις θυσίες των ολοκαυτωμάτων, πιατέλλες και άλλα αντικείμενα χρυσά και ασημένια. Όσο ζούσε ο Ιεωϊαδά πρόσφεραν κανονικά τα ολοκαυτώματα στο ναό του Κυρίου.

15 Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

15Γέρασε όμως ο Ιεωϊαδά και πέθανε σε ηλικία εκατόν τριάντα ετών, αφού έζησε πολλά και καλά χρόνια.

16 Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

16Τον έθαψαν στην Πόλη Δαβίδ μαζί με τους βασιλιάδες, γιατί είχε κάνει μεγάλο καλό στον Ισραήλ σχετικά με το Θεό και το ναό του.

Zacarias morto pelo rei

[17] Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

[18] Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

[19] Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

[20] O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

[21] Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

[22] Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

O juízo de Deus sobre Joás

Ο βασιλιάς Ιωάς εγκαταλείπει το δρόμο του Θεού

(Β΄ Βασ 12,18-22)

[17]Αλλά μετά το θάνατο του Ιεωϊαδά οι άρχοντες του Ιούδα ήρθαν και υπέβαλαν τα σέβη τους στο βασιλιά. Εκείνος άκουσε τις εισηγήσεις τους

[18]κι έτσι ο λαός του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ σταμάτησαν να λατρεύουν στο ναό τον Κύριο, το Θεό των προγόνων τους, και λάτρεψαν τις ξύλινες ιερές στήλες και τα άλλα είδωλα. Γι' αυτή την ανομία τους ξέσπασε η οργή του Θεού εναντίον τους.

[19]Στη συνέχεια ο Θεός τούς έστειλε προφήτες, για να τους επαναφέρουν στον Κύριο. Οι προφήτες διαμαρτυρήθηκαν εναντίον τους, αλλά κανένας δεν τους άκουγε.

[20]Τότε το Πνεύμα του Θεού φώτισε το Ζαχαρία, γιο του ιερέα Ιεωϊαδά. Στάθηκε σ' ένα μέρος που να τον βλέπει ο λαός και τους είπε: «Αυτά λέει ο Κύριος, ο Θεός: Γιατί παραβαίνετε τις εντολές του; Μην περιμένετε να προκόψετε! Επειδή εγκαταλείψατε τον Κύριο, σας εγκατέλειψε κι εκείνος».

[21]Τότε ο λαός έκαναν συνομωσία εναντίον του και με διαταγή του βασιλιά τον λιθοβόλησαν στην αυλή του ναού του Κυρίου.

[22]Έτσι ο Ιωάς, ξέχασε την καλοσύνη που του είχε δείξει ο Ιεωϊαδά, πατέρας του Ζαχαρία, και σκότωσε το γιο του. Ο Ζαχαρίας είπε πεθαίνοντας: «Ο Κύριος ας δει και ας κρίνει».

[23] Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

[23]Έτσι, προς το τέλος του χρόνου, ήρθε ο στρατός των Συρίων εναντίον του Ιωάς. Εισέβαλε στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ και εξόντωσε όλους τους άρχοντες του λαού και όλα τα λάφυρα που πήρε τα έστειλε στο βασιλιά τους στη Δαμασκό.

[24] Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais. Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

[24]Ο στρατός αυτός των Συρίων δεν ήταν πολυάριθμος, αλλά ο Κύριος παρέδωσε στην εξουσία τους το μεγάλο στρατό του Ιούδα, γιατί ο λαός του Ιούδα είχαν εγκαταλείψει το Θεό των προγόνων τους. Έτσι τιμωρήθηκε ο Ιωάς.

A conspiração contra o rei Joás

2 Reis 12.20-21

[25] Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

[25]Όταν έφυγαν οι εχθροί κι ο βασιλιάς είχε μείνει βαριά τραυματισμένος, οι δούλοι του συνωμότησαν εναντίον του, επειδή είχε εκτελέσει το γιο του ιερέα Ιεωϊαδά, και τον σκότωσαν πάνω στο κρεβάτι του. Έτσι πέθανε ο Ιωάς και τον έθαψαν στην Πόλη Δαβίδ, όχι όμως στους βασιλικούς τάφους.

[26] Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele: Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

[26]Αυτοί που έκαναν τη συνωμοσία εναντίον του ήταν ο Ζαβάδ, γιος της Σιμεάθ της Αμμωνίτισας και ο Ιωζαβάδ, γιος της Σιμρίθ, της Μωαβίτισας.

[27] Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

[27]Ο κατάλογος των γιων του Ιωάς, οι πολλές προφητείες που απαγγέλθηκαν εναντίον του και η διήγηση για την ανακαίνιση του ναού του Θεού, όλα αυτά είναι καταχωρισμένα στο Υπόμνημα του βιβλίου των Βασιλιάδων. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Αμασίας.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias
2 Reis 14.1-6

[1] Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

[3] Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[4] Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas
2 Reis 14.7

[5] Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 25

Η βασιλεία του Αμασία
(Β΄ Βασ 14,1-6)

[1]Ο Αμασίας έγινε βασιλιάς σε ηλικία είκοσι πέντε ετών και βασίλεψε είκοσι εννέα χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Ιεωαδδάν και καταγόταν από την Ιερουσαλήμ.

[2]Ο Αμασίας έκανε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, όχι όμως με καρδιά ειλικρινή.

[3]Αμέσως μόλις σταθεροποιήθηκε η βασιλεία του, θανάτωσε τους αξιωματούχους του που είχαν σκοτώσει το βασιλιά Ιωάς, τον πατέρα του.

[4]Δε θανάτωσε όμως και τα παιδιά τους, εφαρμόζοντας αυτό που είναι γραμμένο στο βιβλίο του νόμου του Μωυσή, όπου ο Κύριος διέταξε: «Δεν πρέπει να τιμωρούνται με θάνατο οι γονείς για τις αμαρτίες των παιδιών τους, ούτε τα παιδιά για τις αμαρτίες των γονιών τους. Ο καθένας θα τιμωρείται με θάνατο μόνο για τη δική του αμαρτία».

Ο Αμασίας πολεμάει τους Εδωμίτες
(Β΄ Βασ 14,7)

[5]Ο Αμασίας συγκέντρωσε το λαό του Ιούδα και της φυλής Βενιαμίν και διόρισε σ' αυτούς κατά συγγένειες χιλίαρχους και εκατόνταρχους. Τους στρατολόγησε από είκοσι ετών και πάνω και τους βρήκε τριακόσιες χιλιάδες στρατεύσιμους, ικανούς να χειρίζονται το ακόντιο και την ασπίδα.

[6] Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

[7] Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

[8] Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo, porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

[9] Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

[10] Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

[11] Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

[12] Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

[6]Επί πλέον μίσθωσε από το βασίλειο του Ισραήλ, για εκατό τάλαντα ασήμι, εκατό χιλιάδες γενναίους πολεμιστές.

[7]Ήρθε όμως σ’ αυτόν ένας άνθρωπος του Θεού και του είπε: «Βασιλιά, ας μην έρθει μαζί σου ο στρατός του βασιλείου του Ισραήλ, γιατί ο Κύριος δεν είναι ούτε με τον Ισραήλ ούτε με κανέναν από τους Εφραϊμίτες.

[8]Αν θέλεις να πας, πήγαινε και κάνε και τις προετοιμασίες σου για τον πόλεμο· ο Θεός όμως θα σε τρέψει σε φυγή μπροστά από τους εχθρούς σου, γιατί μόνον αυτός έχει τη δύναμη να χαρίζει τη νίκη ή να φέρνει την ήττα».

[9]Ο Αμασίας απάντησε στον άνθρωπο του Θεού: «Τι θα κάνουμε όμως με τα εκατό τάλαντα, που τα ’χω δώσει κιόλας στο στρατό του Ισραήλ; » Ο άνθρωπος του Θεού απάντησε: «Ο Κύριος είναι δυνατός να σου δώσει περισσότερα απ’ αυτά».

[10]Τότε ο Αμασίας ξεχώρισε το στρατό που είχε έρθει σ’ αυτόν από τη φυλή Εφραΐμ και τους έστειλε πίσω στον τόπο τους. Αυτοί θύμωσαν εναντίον του λαού του Ιούδα κι επέστρεψαν στον τόπο τους φοβερά οργισμένοι.

[11]Ο Αμασίας όμως πήρε θάρρος και έφτασε επικεφαλής του στρατού του στην κοιλάδα του Άλατος, όπου σκότωσε δέκα χιλιάδες Εδωμίτες.

[12]Ο στρατός του Ιούδα συνέλαβε ακόμα δέκα χιλιάδες αιχμαλώτους και τους έφεραν στην άκρη του γκρεμού, απ’ όπου και τους γκρέμισαν και τσακίστηκαν όλοι.

[13] Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

[13]Οι στρατιώτες του Ισραήλ που ο Αμασίας τους έστειλε πίσω, γιατί δεν τους ήθελε να πολεμήσουν μαζί του, επιτεθήκαν στις πόλεις του Ιούδα, από τη Σαμάρεια μέχρι τη Βαιθ-Χωρών· σκότωσαν τρεις χιλιάδες από τους κατοίκους της και πήραν πολλά λάφυρα.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

[14] Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

[14]Όταν ο Αμασίας γύρισε από τη σφαγή των Εδωμιτών, έφερε μαζί του και τους θεούς αυτών των ανθρώπων· τους έστησε για θεούς του, τους προσκύνησε και θυσίασε σ' αυτούς.

[15] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

[15]Η ενέργεια όμως αυτή άναψε το θυμό του Κυρίου εναντίον του Αμασία. Και έστειλε σ' αυτόν έναν προφήτη, ο οποίος του είπε: «Γιατί στράφηκες προς τους θεούς του λαού εκείνου, αφού αυτοί δεν μπόρεσαν να γλιτώσουν το λαό τους όταν εσύ τους κατέστρεφες; »

[16] Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

[16]Ενώ μιλούσε ο προφήτης, ο βασιλιάς τού είπε: «Σύμβουλο σε κάναμε του βασιλιά; Πάψε γιατί θα πεθάνεις». Τότε ο προφήτης έπαψε, αλλά είπε: «Ξέρω ότι ο Θεός αποφάσισε να σε καταστρέψει, γι' αυτό που έκανες και δεν άκουσες τη συμβουλή μου».

Amazias derrotado por Jeoás
2 Reis 14.8-14

Ο Αμασίας πολεμάει το βασίλειο του Ισραήλ
(Β΄ Βασ 14,8-20)

[17] Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[17]Ο Αμασίας, βασιλιάς του Ιούδα, συμβουλεύτηκε τους αυλικούς του κι έστειλε αγγελιοφόρους στο βασιλιά του Ισραήλ Ιωάς, γιο του Ιωάχαζ και εγγονό του Ιηού, και του έλεγε: «Έλα ν' αναμετρηθούμε! »

[18] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no

[18]Αλλά ο Ιωάς απάντησε στον Αμασία: «Το αγκάθι που ήταν στο Λίβανο

Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

παράγγειλε στον κέδρο του Λιβάνου: "δώσε τη θυγατέρα σου γυναίκα στο γιο μου". Αλλά ένα άγριο ζώο του Λιβάνου πέρασε και καταπάτησε το αγκάθι.

[19] Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[19]Εσύ τώρα όλο σκέφτεσαι ότι σύντριψες τους Εδωμίτες κι αυτό σε κάνει να περηφανεύεσαι και να θέλεις ν' αποχτήσεις δόξα. Κάτσε εκεί που είσαι. Γιατί θες να προκαλέσεις συμφορά; Γιατί να σκοτωθείς εσύ και μαζί σου να ταλαιπωρηθεί κι ο λαός του Ιούδα; »

[20] Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

[20]Αλλά ο Αμασίας δεν άκουγε τίποτα. Κι ήταν αυτό από το Θεό, για να τους κάνει να νικηθούν από τους εχθρούς, επειδή λάτρεψαν τους θεούς των Εδωμιτών.

[21] Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

[21]Έτσι ο Ιωάς, βασιλιάς του Ισραήλ, πήγε κι αναμετρήθηκε με τον Αμασία, βασιλιά του Ιούδα, στη Βαιθ-Σεμές, πόλη που ανήκει στο βασίλειο του Ιούδα.

[22] Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[22]Ο στρατός του Ιούδα νικήθηκε από αυτόν του Ισραήλ και οι στρατιώτες έφυγαν καθένας για το σπίτι του.

[23] E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[23]Ο Ιωάς έπιασε αιχμάλωτο τον Αμασία στη Βαιθ-Σεμές και τον έφερε στην Ιερουσαλήμ. Εκεί γκρέμισε το τείχος της πόλης από την πύλη του Εφραΐμ ως την πύλη της Γωνίας, σε μάκρος περίπου τετρακοσίων πηχών.

[24] Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

[24]Πήρε όλο το χρυσάφι και το ασήμι από το ναό του Θεού, πήρε τα σκεύη που βρέθηκαν εκεί υπό τη φύλαξη του Ωβήδ-Εδώμ, κι επίσης τους θησαυρούς του παλατιού του βασιλιά, καθώς και αιχμαλώτους, και γύρισε στη Σαμάρεια.

A morte de Amazias, de Judá

2 Reis 14.17-20

[25] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[26] Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?

[27] Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.

[28] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

[25]Μετά το θάνατο του Ιωάς, γιου του Ιωάχαζ και βασιλιά του Ισραήλ, ο Αμασίας, γιος του Ιωάς και βασιλιάς του Ιούδα, έζησε δεκαπέντε χρόνια.

[26]Η υπόλοιπη ιστορία του Αμασία, από την αρχή ως το τέλος είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα και του Ισραήλ.

[27]Μετά από τότε που ο Αμασίας εγκατέλειψε τον Κύριο, εκδηλώθηκε συνωμοσία εναντίον του στην Ιερουσαλήμ. Αυτός κατέφυγε στη Λαχίς· οι εχθροί του όμως τον καταδίωξαν ως εκεί και τον σκότωσαν.

[28]Μετέφεραν τη σορό του στην πρωτεύουσα του βασιλείου του πάνω σε άμαξα που την έσερναν πολλά άλογα και τον έθαψαν μαζί με τους προγόνους του.

2 Crônicas 26

O reinado de Uzias

2 Reis 14.21-22; 15.1-4

[1] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[2] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

[3] Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 26

Η βασιλεία και η δύναμη του Ουζζία

(Β΄ Βασ 14,21-22· 15,1-3)

[1]Ο Ουζζίας, γιος του Αμασία, ήταν τότε δεκαέξι ετών κι ο λαός του Ιούδα έκανε αυτόν βασιλιά στη θέση του πατέρα του.

[2]Αυτός, μετά το θάνατο του πατέρα του, ανέκτησε υπέρ του Ιούδα την πόλη Ελάθ και την ανοικοδόμησε.

[3]Ο Ουζζίας έγινε βασιλιάς σε ηλικία δεκαέξι ετών και βασίλεψε πενήντα δύο χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Ιεχαλία και καταγόταν από την Ιερουσαλήμ.

[4] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[5] Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus; nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

[6] Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

[7] Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

[8] Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

[9] Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

[10] Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

[11] Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo

[4]Ο Ουζζίας έπραξε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, όπως ακριβώς είχε κάνει κι ο Αμασίας, ο πατέρας του.

[5]Έκανε το θέλημα του Θεού όσο ζούσε ο Ζαχαρίας που τον συμβούλευε να σέβεται το Θεό. Κι όσον καιρό έκανε το θέλημα του Κυρίου, ο Θεός τού χάριζε επιτυχίες.

[6]Ο Ουζζίας έκανε πόλεμο εναντίον των Φιλισταίων. Γκρέμισε τα τείχη της Γαθ, της Ιαυνί και της Ασδώδ κι οχύρωσε πόλεις γύρω από την Ασδώδ και την υπόλοιπη χώρα των Φιλισταίων.

[7]Ο Θεός τον βοήθησε να νικήσει τους Φιλισταίους και τους Άραβες που κατοικούσαν στη Γουρ-Βαάλ, καθώς και τους Μιναίους,

[8]οι οποίοι έγιναν φόρου υποτελείς στον Ουζζία. Η φήμη του έφτασε μέχρι την Αίγυπτο, καθώς γινόταν όλο και πιο δυνατός.

[9]Ο Ουζζίας έχτισε γωνιακούς πύργους στην Ιερουσαλήμ, σε κάθε γωνία του τείχους της, στην πύλη της Γωνίας και στην πύλη της Κοιλάδας και τους οχύρωσε.

[10]Επίσης έχτισε πύργους στις έρημες περιοχές και άνοιξε πολλά πηγάδια, γιατί είχε πολλά κοπάδια στις πεδινές και στις λοφώδεις περιοχές. Επίσης είχε προσλάβει γεωργούς και αμπελουργούς στα βουνά και στις εύφορες περιοχές, γιατί αγαπούσε τη γεωργία.

[11]Ο Ουζζίας είχε στρατό ετοιμοπόλεμο, που έκανε οργανωμένες επιδρομές. Ήταν χωρισμένος σε τάγματα, όπως τους είχε

escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

[12] O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

[13] Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

[14] Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

[15] Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

Uzias é atacado de lepra
2 Reis 15.5-7

[16] Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína, e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

απογράψει ο γραμματέας Ιεϊήλ και ο διοικητικός υπάλληλος Μαασεΐας, με την καθοδήγηση του Ανανία, ενός από τους στρατηγούς του βασιλιά.

[12]Όλοι αυτοί οι γενναίοι πολεμιστές, που υπάγονταν στις διαταγές δύο χιλιάδων εξακοσίων αρχηγών οικογενειών,

[13]αποτελούσαν μια στρατιωτική δύναμη τριακοσίων εφτά χιλιάδων πεντακοσίων αντρών, δυνατών και θαρραλέων, οι οποίοι υποστήριζαν το βασιλιά εναντίον των εχθρών του.

[14]Ο Ουζζίας εφοδίασε όλο το στρατό με ασπίδες, ακόντια, περικεφαλαίες, θώρακες, τόξα και πέτρες για σφενδόνες.

[15]Στην Ιερουσαλήμ κατασκεύασε μηχανές επινοημένες από ειδικούς, για να τοποθετούνται πάνω στους πύργους και στις γωνίες, και να ρίχνουν βέλη και πέτρες μεγάλες.

Το σφάλμα του Ουζζία και η ασθένειά του
(Β΄ Βασ 15,5-7)

Η φήμη του βασιλιά Ουζζία είχε εξαπλωθεί παντού, γιατί ο Θεός τον βοηθούσε με θαυμαστό τρόπο, κι απέκτησε μεγάλη δύναμη.

[16]Όταν όμως έγινε ισχυρός, υπερηφανεύθηκε κι αυτό ήταν η καταστροφή του. Έδειξε ασέβεια στον Κύριο το Θεό του: Μια μέρα μπήκε στο ναό του Κυρίου, για να προσφέρει ο ίδιος εύοσμο θυμίαμα στο θυσιαστήριο του θυμιάματος.

[17] Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

[18] e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para este mister; sai do santuário, porque transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

[19] Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque

[17]Ο αρχιερέας Αζαρίας πήρε από πίσω το βασιλιά μαζί με ογδόντα θαρραλέους ιερείς του Κυρίου,

[18]οι οποίοι αντιστέκονταν στο βασιλιά και του έλεγαν: «Δεν επιτρέπεται, Ουζζία, να προσφέρεις εσύ θυμίαμα στον Κύριο! Μόνον οι ιερείς επιτρέπεται, οι απόγονοι του Ααρών, που είναι αφιερωμένοι σ’ αυτή την υπηρεσία. Βγες έξω από το αγιαστήριο! Ασέβησες στον Κύριο το Θεό και δεν θα έχεις πια την ευλογία του».

[19]Ο Ουζζίας, κρατώντας στο χέρι του το θυμιατήριο, έτοιμος να θυμιάσει, οργίστηκε εναντίον των ιερέων, κι αμέσως εμφανίστηκε λέπρα στο μέτωπό του εκεί μπροστά τους, μέσα στο ναό του Κυρίου, κοντά στο θυσιαστήριο του θυμιάματος.

[20]Ο αρχιερέας Αζαρίας και όλοι οι ιερείς, που τον κοίταζαν, είδαν τη λέπρα στο μέτωπό του. Έτρεξαν τότε να τον βγάλουν από το ναό· έτρεξε κι εκείνος, γιατί τον είχε χτυπήσει ο Κύριος.

[21]Ο βασιλιάς Ουζζίας έμεινε λεπρός ως το θάνατό του. Ήταν αναγκασμένος να κάθεται σε απομόνωση, αποκλεισμένος από το ναό του Κυρίου. Ο γιος του, ο Ιωάθαμ, ήταν επικεφαλής του ανακτόρου και κυβερνούσε το λαό της χώρας.

[22]Η υπόλοιπη ιστορία του Ουζζία, από την αρχή ως το τέλος, είναι γραμμένη από τον προφήτη Ησαΐα, γιο του Αμώς.

[23]Έτσι ο Ουζζίας πέθανε αλλά δεν τον έθαψαν με τους προγόνους του στο βασιλικό νεκροταφείο, αλλά σε

disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 27

O reinado de Jotão
2 Reis 15.32-38

1 Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

2 Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.

3 Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.

4 Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.

5 Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

6 Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.

7 Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que

παραπλήσιο μέρος, επειδή ήταν λεπρός. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ιωθάμ.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 27

Η βασιλεία του Ιωθάμ
(Β΄ Βασ 15,32-38)

1Ο Ιωθάμ έγινε βασιλιάς σε ηλικία είκοσι πέντε ετών και βασίλεψε δεκαέξι χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Μητέρα του ήταν η Ιερουσά, κόρη του Σαδώκ.

2Ο Ιωθάμ έκανε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, όπως ακριβώς είχε κάνει ο πατέρας του ο Ουζζίας, χωρίς βέβαια να διαπράξει το σφάλμα να μπει στο ναό του Κυρίου. Ο λαός όμως εξακολουθούσε να είναι διεφθαρμένος.

3Αυτός έχτισε την άνω πύλη του ναού του Κυρίου και επεξέτεινε το τείχος της περιοχής Οφήλ.

4Στα ορεινά του Ιούδα οχύρωσε πόλεις και στα δάση έχτισε φρούρια και πύργους.

5Πολέμησε το βασιλιά των Αμμωνιτών και τον νίκησε. Τότε οι Αμμωνίτες υποχρεώθηκαν να του πληρώνουν για τρία χρόνια φόρο υποτελείας εκατό τάλαντα ασήμι, δέκα χιλιάδες κορ σιτάρι και δέκα χιλιάδες κόρους κριθάρι κάθε χρόνο.

6Ο Ιωθάμ απέκτησε μεγάλη δύναμη, γιατί έκανε το σωστό ενώπιον του Κυρίου του Θεού του.

7Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωθάμ είναι καταχωρισμένη στο βιβλίο των βασιλιάδων του Ισραήλ και του Ιούδα.

tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

[8] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.

[9] Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 28

O reinado de Acaz
2 Reis 16.1-4

[1] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[2] Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

[3] Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[5] Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi

Εκεί αναφέρονται οι πόλεμοι που έκανε, καθώς και τα έργα του.

[8]Είχε γίνει βασιλιάς σε ηλικία είκοσι πέντε ετών και βασίλεψε δεκαέξι χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

[9]Όταν πέθανε, τον έθαψαν στην Πόλη Δαβίδ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Άχαζ.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 28

Η βασιλεία του Άχαζ
(Β΄ Βασ 16,1-5)

[1]Ο Άχαζ έγινε βασιλιάς σε ηλικία είκοσι ετών και βασίλεψε δεκαέξι χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Δεν έκανε όμως το σωστό ενώπιον του Κυρίου, όπως είχε κάνει ο Δαβίδ ο πρόγονός του.

[2]Ακολούθησε το κακό παράδειγμα των βασιλιάδων του Ισραήλ. Κατασκεύασε είδωλα από χυτό μέταλλο για να λατρεύει τους θεούς των Χαναναίων

[3]και θυμίασε στην κοιλάδα Εννόμ· επίσης πρόσφερε τους γιους του ολοκαύτωμα στα είδωλα σύμφωνα με τα βδελυρά έθιμα των εθνών εκείνων, που ο Κύριος τα είχε διώξει από τη χώρα τους για να κατοικήσουν οι Ισραηλίτες.

[4]Επίσης πρόσφερε θυσίες και θυμιάματα στους ιερούς τόπους πάνω στους λόφους, κάτω από τις σκιές των δέντρων.

[5]Γι’ αυτό κι ο Κύριος, ο Θεός του, τον παρέδωσε στην εξουσία των εχθρών του: Τον νίκησε ο βασιλιάς των Συρίων· οι Σύριοι πήραν πολλούς αιχμαλώτους και τους έφεραν στη Δαμασκό. Επίσης τον

entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

[6] Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil, todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

[7] Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

[8] Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

[9] Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

[10] Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

[11] Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

νίκησε ο βασιλιάς του Ισραήλ Φεκάχ, γιος του Ρεμαλία, ο οποίος με μεγάλη σφαγή

[6]εξόντωσε σε μία μέρα εκατόν είκοσι χιλιάδες άντρες του Ιούδα, που ήταν όλοι γενναίοι πολεμιστές. Αυτό συνέβη επειδή ο λαός του Ιούδα εγκατέλειψαν τον Κύριο το Θεό των προγόνων τους.

[7]Ο Ζιχρί, ένας Εφραϊμίτης ήρωας, σκότωσε το Μαασεΐα, γιο του βασιλιά, τον Αζρικάμ, αρχηγό του παλατιού και τον Ελκανά, δεύτερον μετά το βασιλιά.

[8]Ο στρατός του Ισραήλ συνέλαβε από το λαό του Ιούδα διακόσιες χιλιάδες αιχμαλώτους, γυναίκες και παιδιά· πήραν ακόμη πολλά λάφυρα και τα έφεραν όλα στη Σαμάρεια.

Η απόδοση των αιχμαλώτων

[9]Στη Σαμάρεια ήταν ένας προφήτης του Κυρίου, που ονομαζόταν Ωδήδ. Αυτός συνάντησε το στράτευμα που κατευθυνόταν στην πόλη και τους είπε: «Ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων σας, από το θυμό του εναντίον του Ιούδα, τους παρέδωσε όλους αυτούς στην εξουσία σας. Αλλά εσείς τους σφάξατε με μανία τέτοια, που ο απόηχός της έφτασε μέχρι τον ουρανό.

[10]Και τώρα σκεφτόσαστε να υποτάξετε το λαό του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ για να τους έχετε δούλους σας. Εσείς δεν αμαρτάνετε ενάντια στον Κύριο το Θεό σας;

[11]Τώρα, λοιπόν, ακούστε με και επιστρέψτε τους αιχμαλώτους που συλλάβατε από τους συμπατριώτες σας,

γιατί ο φοβερός θυμός του Κυρίου έρχεται κατά πάνω σας».

[12] Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

[12]Τότε, μερικοί από τους αρχηγούς των Εφραϊμιτών, ο Αζαρίας γιος του Ιωχανάν, ο Βαραχίας γιος του Μεσιλλεμώθ, ο Εζεκίας γιος του Σαλλούμ και ο Αμασά γιος του Χαλδαΐ, ξεσηκώθηκαν εναντίον αυτών που έρχονταν από την εκστρατεία:

[13] e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

[13]«Δε θα φέρετε εδώ τους αιχμαλώτους! » τους είπαν. «Αρκετά μεγάλη είναι η αμαρτία μας ενώπιον του Κυρίου και ο θυμός του φοβερός εναντίον του Ισραήλ. Γιατί θέλετε να προσθέσουμε κι άλλες αμαρτίες σ' αυτές που ήδη έχουμε διαπράξει; »

[14] Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

[14]Έτσι, μπροστά στους άρχοντες και σ' όλη τη συγκέντρωση οι πολεμιστές άφησαν ελεύθερους τους αιχμαλώτους κι επίσης εγκατέλειψαν τα λάφυρα.

[15] Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos, e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

[15]Ορίστηκαν ονομαστικά άντρες, οι οποίοι ανέλαβαν τους αιχμαλώτους και έντυσαν με ρούχα από τα λάφυρα όσους ήταν γυμνοί. Τους έβαλαν υποδήματα, τους έδωσαν να φάνε και να πιουν και τους άλειψαν με λάδι. Όσους ήταν εξαντλημένοι τους ανέβασαν στα γαϊδούρια και τους μετέφεραν στους συγγενείς τους στην Ιεριχώ, την πόλη με τις φοινικιές. Έπειτα οι Ισραηλίτες επέστρεψαν στην Σαμάρεια.

Acaz pede socorro aos assírios
2 Reis 16.5-9

Ο Άχαζ ζητάει τη βοήθεια της Ασσυρίας
(Β΄ Βασ 16,7-20)

[16] Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

[16]Εκείνο τον καιρό ο βασιλιάς Άχαζ ζήτησε βοήθεια από το βασιλιά της Ασσυρίας,

[17] Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

[17]γιατί οι Εδωμίτες ήρθαν πάλι και επιτεθήκαν στο λαό του Ιούδα και πήραν αιχμαλώτους.

[18] Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote, Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

[18]Την ίδια εποχή οι Φιλισταίοι όρμησαν στις πόλεις της πεδινής και νότιας χώρας του Ιούδα και κυρίεψαν τη Βαιθ-Σεμές, την Αϊλών και τη Γεδηρώθ. Επίσης κατέλαβαν τις πόλεις Σοχώ, Τιμνά και Γιμζώ με τα περίχωρά τους και εγκαταστάθηκαν σ’ αυτές.

[19] Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

[19]Ο Κύριος ταπείνωσε το λαό του Ιούδα εξαιτίας του βασιλιά του Ιούδα Άχαζ, ο οποίος τους έκανε ν’ αμαρτήσουν, αλλά κι ο ίδιος προσωπικά πρόσβαλε κατάφωρα τον Κύριο.

[20] Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

[20]Ο Τιγλάθ-Πιλέσερ, βασιλιάς της Ασσυρίας, αντί να βοηθήσει τον Άχαζ, επιτέθηκε εναντίον του και τον έφερε σε απελπιστική θέση.

[21] Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

[21]Τότε, ο Άχαζ αναγκάστηκε ν’ αφαιρέσει μέρος από τους θησαυρούς του ναού του Κυρίου, του βασιλικού ανακτόρου και των αρχόντων του και να τα δώσει στο βασιλιά της Ασσυρίας, ο οποίος όμως τελικά δεν τον βοήθησε.

A idolatria de Acaz

2 Reis 16.10-16

[22] No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

[22]Τον καιρό της απελπισίας του ο βασιλιάς Άχαζ ασέβησε ακόμα περισσότερο στον Κύριο:

[23] Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

[23]Θυσίαζε στους θεούς της Δαμασκού, μολονότι αυτοί τον είχαν νικήσει. «Αυτοί οι θεοί», έλεγε, «των Συρίων βασιλιάδων, βοηθάνε τους λαούς τους. Θα θυσιάσω, λοιπόν, κι εγώ σ’ αυτούς, για να με

βοηθήσουν». Αυτοί όμως έγιναν η καταστροφή του ίδιου και του λαού του.

[24] Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

[24]Επιπλέον ο Άχαζ συγκέντρωσε τα ιερά σκεύη του ναού, τα κομμάτιασε και σφράγισε τις πόρτες του ναού του Κυρίου. Στη συνέχεια διέταξε και κατασκεύασαν θυσιαστήρια σε κάθε γωνιά στους δρόμους της Ιερουσαλήμ.

[25] Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

[25]Σε κάθε πόλη του Ιούδα καθιέρωσε ιερούς τόπους για να θυμιάζει στους ξένους θεούς και εξόργισε έτσι τον Κύριο, το Θεό των προγόνων του.

A morte de Acaz
2 Reis 16.19-20

[26] Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[26]Η υπόλοιπη ιστορία του Άχαζ, από την αρχή ως το τέλος, είναι καταχωρισμένη στο βιβλίο των βασιλιάδων του Ιούδα και του Ισραήλ. Εκεί αναφέρονται όλα τα έργα του.

[27] Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

[27]Όταν πέθανε, τον έθαψαν στην πόλη της Ιερουσαλήμ· δεν τον έφεραν όμως στους τάφους των βασιλιάδων του Ισραήλ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Εζεκίας.

2 Crônicas 29

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 29

Ezequias manda abrir o templo
2 Reis 18.1-3

Ο βασιλιάς Εζεκίας εξαγνίζει το ναό
(Β΄ Βασ 18,1-3)

[1] Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

[1]Ο Εζεκίας έγινε βασιλιάς σε ηλικία είκοσι πέντε ετών και βασίλεψε είκοσι εννιά χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του ονομαζόταν Αβιά και ήταν κόρη του Ζαχαρία.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

[2]Αυτός έπραξε το σωστό ενώπιον του Κυρίου, όπως ακριβώς είχε κάνει ο Δαβίδ, ο πρόγονός του.

[3] No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

[4] Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

[5] e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

[7] Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

[8] Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

[9] Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

[10] Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.

[3]Τον πρώτο μήνα του πρώτου έτους της βασιλείας του, άνοιξε τις πόρτες του ναού του Κυρίου και τις επισκεύασε.

[4]Έπειτα κάλεσε τους ιερείς και τους λευίτες και τους συγκέντρωσε στην ανατολική αυλή του ναού.

[5]«Ακούστε με, λευίτες! » τους είπε, «εξαγνιστείτε τώρα κι εξαγνίστε και το ναό του Κυρίου, του Θεού των προγόνων σας· πετάξτε μακριά κάθε μιαρό αντικείμενο.

[6]Οι πατεράδες μας ασέβησαν και έπραξαν ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο το Θεό μας. Τον εγκατέλειψαν, αδιαφόρησαν για την κατοικία του και του γύρισαν τα νώτα.

[7]Σφράγισαν ακόμη και τις πόρτες του ναού, έσβησαν τους λύχνους και δε θυμίαζαν ούτε πρόσφεραν πια ολοκαυτώματα στο αγιαστήριο του Θεού του λαού Ισραήλ.

[8]Γι’ αυτό ξέσπασε η οργή του Κυρίου ενάντια στο λαό του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, και τους έκανε ώστε όσοι τους βλέπουν να τρομάζουν, να νιώθουν φρίκη και να τους χλευάζουν, όπως κι εσείς το βλέπετε με τα ίδια σας τα μάτια.

[9]Γι’ αυτό οι πατεράδες σας σκοτώθηκαν στον πόλεμο και οι γυναίκες μας και τα παιδιά μας σύρθηκαν στην αιχμαλωσία.

[10]Τώρα, λοιπόν, θέλω να κάνω διαθήκη με τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ, για να πάψει να είναι οργισμένος μαζί μας.

[11] Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

[11]Μη δείξετε αδιαφορία, παιδιά μου, γιατί εσάς διάλεξε ο Κύριος να στέκεστε ενώπιόν του, έτοιμοι να τον υπηρετείτε ως λειτουργοί του και να του προσφέρετε θυμίαμα».

Os levitas purificam o templo

[12] Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;

[12]Τότε σηκώθηκαν μπροστά οι παρακάτω λευίτες: Από τους απογόνους των Κααθιτών: οι Μαχάθ, γιος του Αμασαΐ και Ιωήλ, γιος του Αζαρία· από τους απογόνους των Μεραριτών: οι Κις, γιος του Αβδί και Αζαρίας, γιος του Ιαλλελεήλ· από τους απογόνους των Γηρσωνιτών: οι Ιωάχ, γιος του Ζιμμά και Εδέν, γιος του Ιωάχ.

[13] dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;

[13]Από τους απογόνους του Ελισαφάν: οι Σιμρί και Ιεϊήλ· από τους απογόνους του Ασάφ: οι Ζαχαρίας και Ματανίας·

[14] dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.

[14]από τους απογόνους του Αιμάν: οι Ιεχιήλ και Σιμεΐ· από τους απογόνους του Ιεδουθούν: οι Σεμαΐας και Ουζζιήλ.

[15] Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.

[15]Αυτοί συγκέντρωσαν τα μέλη των αντίστοιχων συγγενειών τους και αφού εξαγνίστηκαν όλοι, πήγαν να εξαγνίσουν το ναό του Κυρίου με διαταγή του βασιλιά, σύμφωνα με τους λόγους του Κυρίου.

[16] Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.

[16]Οι ιερείς μπήκαν στο ναό για να εξαγνίσουν το εσωτερικό του. Αφού έβγαλαν έξω στην αυλή του ναού όλα τα μιαρά αντικείμενα που βρήκαν, τα πήραν οι λευίτες και τα μετέφεραν έξω από την πόλη, στο χείμαρρο των Κέδρων.

[17] Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR

[17]Την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα άρχισαν τον εξαγνισμό του ναού του Κυρίου και την όγδοη μέρα έφτασαν στον

e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.

πρόναο. Έτσι, ολοκλήρωσαν την κάθαρση σε οχτώ ημέρες· τη δέκατη έκτη του πρώτου μήνα είχαν τελειώσει.

[18] Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.

[18]Έπειτα οι λευίτες ήρθαν στα ανάκτορα, παρουσιάστηκαν στο βασιλιά Εζεκία και του είπαν: «Εξαγνίσαμε όλο το ναό του Κυρίου, το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος κι όλα τα σκεύη του, την τράπεζα της προθέσεως και όλα τα σκεύη της.

[19] Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

[19]Όλα τα σκεύη που είχε μολύνει ο ασεβής βασιλιάς Άχαζ την εποχή της βασιλείας του, τα αγιάσαμε και είναι έτοιμα. Βρίσκονται τώρα τοποθετημένα μπροστά στο θυσιαστήριο του Κυρίου».

Ezequias restabelece o culto de Deus

Ο καθαγιασμός του ναού

[20] Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

[20]Την άλλη μέρα το πρωί σηκώθηκε ο βασιλιάς Εζεκίας, συγκέντρωσε τους άρχοντες της πόλης και ανέβηκε στο ναό του Κυρίου.

[21] Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

[21]Έφεραν να θυσιάσουν εφτά βόδια, εφτά κριάρια, εφτά αρνιά κι εφτά τράγους, για να επιτύχουν την εξιλέωση της αμαρτίας στη βασιλική οικογένεια, στο αγιαστήριο και στο λαό του Ιούδα. Ο βασιλιάς διέταξε τους ιερείς, τους απογόνους του Ααρών, να προσφέρουν τις θυσίες στο θυσιαστήριο του Κυρίου.

[22] Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

[22]Οι ιερείς έσφαξαν τα βόδια και με το αίμα τους ράντισαν το θυσιαστήριο· μετά έσφαξαν τα κριάρια και τα αρνιά και κάθε φορά ράντιζαν με το αίμα τους το θυσιαστήριο.

[23] Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

[24] Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

[25] Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã; porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

[26] Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

[27] Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

[28] Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

[23]Τέλος έφεραν μπροστά στο βασιλιά και στη συγκέντρωση τους τράγους για τη θυσία εξιλέωσης· ο βασιλιάς και οι συγκεντρωμένοι έβαλαν τα χέρια τους πάνω σ' αυτούς.

[24]Οι ιερείς τούς έσφαξαν και έχυσαν το αίμα τους στο θυσιαστήριο για να επιτύχουν την εξιλέωση της αμαρτίας όλου του λαού. Ο βασιλιάς είχε διατάξει να προσφερθεί το ολοκαύτωμα και η θυσία εξιλέωσης για λογαριασμό όλου του λαού.

[25]Έπειτα ο βασιλιάς τοποθέτησε τους λευίτες στο ναό του Κυρίου με κύμβαλα, με άρπες και με κιθάρες, όπως τα είχε καθιερώσει ο Δαβίδ και οι Βλέποντες του βασιλιά Γαδ και Νάθαν, οι οποίοι ως προφήτες του Κυρίου είχαν μεταβιβάσει σχετική εντολή του.

[26]Οι λευίτες πήραν θέσεις κρατώντας τα μουσικά όργανα, που είχαν κατασκευαστεί επί Δαβίδ, και οι ιερείς κρατώντας σάλπιγγες.

[27]Ο Εζεκίας διέταξε να προσφέρουν το ολοκαύτωμα στο θυσιαστήριο· κι όταν άρχισε η προσφορά του ολοκαυτώματος, άρχισαν οι ιερείς και οι λευίτες να ψάλλουν προς τιμήν του Κυρίου με τη συνοδεία των σαλπίγγων και των μουσικών οργάνων του Δαβίδ, βασιλιά των Ισραηλιτών.

[28]Τότε όλη η σύναξη προσκύνησε, ενώ οι ψάλτες έψαλλαν και οι σαλπιγκτές σάλπιζαν. Αυτό συνεχίστηκε μέχρις ότου τέλειωσε το ολοκαύτωμα.

[29] Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

[29]Μετά ο βασιλιάς και όλοι οι παρευρισκόμενοι έσκυψαν και προσκύνησαν.

[30] Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

[30]Ο βασιλιάς Εζεκίας και οι άρχοντες παρότρυναν τους λευίτες να συνεχίσουν να ψάλλουν στον Κύριο τους ψαλμούς του Δαβίδ και του Ασάφ, του Βλέποντος. Έτσι, αφού έψαλαν με χαρά, έσκυψαν όλοι τα κεφάλια τους και προσκύνησαν το Θεό.

[31] Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

[31]Τότε, ο βασιλιάς πήρε το λόγο και είπε στο λαό: «Τώρα που έχετε εξαγνιστεί ενώπιον του Κυρίου, πλησιάστε να προσφέρετε θυσίες κι ευχαριστήριες προσφορές στο ναό του Κυρίου». Έτσι όλοι οι συγκεντρωμένοι άρχισαν να προσφέρουν θυσίες και ευχαριστήριες προσφορές· κι αν κανένας ήθελε, πρόσφερε και ολοκαυτώματα.

[32] O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois, cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

[32]Ο αριθμός των ολοκαυτωμάτων που πρόσφερε η σύναξη στον Κύριο ήταν εβδομήντα βόδια, εκατό κριάρια και διακόσια αρνιά.

[33] Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

[33]Τα ζώα που προσφέρθηκαν για τις άλλες θυσίες ήταν εξακόσια βόδια και τρεις χιλιάδες πρόβατα.

[34] Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

[34]Οι ιερείς όμως ήταν λίγοι και δεν προλάβαιναν να γδέρνουν όλα τα ζώα που προορίζονταν για τα ολοκαυτώματα· γι’ αυτό οι συγγενείς τους λευίτες τους βοήθησαν μέχρις ότου τελείωσε το έργο και μέχρις ότου εξαγνίστηκαν και άλλοι ιερείς· οι λευίτες ήταν πιο πρόθυμοι να εξαγνιστούν παρά οι ιερείς.

35 Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

36 Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

35Ακόμα, εκτός του μεγάλου αριθμού των ολοκαυτωμάτων, προσφέρθηκαν και τα παχειά μέρη των θυσιών κοινωνίας και οι σπονδές για κάθε ολοκαύτωμα. Έτσι ξανάρχισε η λατρεία στο ναό του Κυρίου.

36Ο Εζεκίας κι όλος ο λαός ήταν πανευτυχείς για τα όσα είχε κάνει γι' αυτούς ο Θεός, και γιατί οι μεταρρυθμίσεις αυτές είχαν γίνει χωρίς καθυστέρηση.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

1 Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

2 Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

3 (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

4 Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

5 e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém; porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 30

Προετοιμασία για τον εορτασμό του Πάσχα

1-5Ο βασιλιάς Εζεκίας συζήτησε με τους άρχοντές του και με όλη τη σύναξη της Ιερουσαλήμ, αν θα μπορούσαν να γιορτάσουν το Πάσχα το δεύτερο μήνα του χρόνου. Δεν είχαν μπορέσει να το γιορτάσουν στον κανονικό μήνα, γιατί οι ιερείς δεν είχαν όλοι εξαγνιστεί, ούτε ο λαός είχε συγκεντρωθεί ακόμα στην Ιερουσαλήμ. Το σχέδιο άρεσε στο βασιλιά και σ' όλους τους συγκεντρωμένους, κι έτσι αποφάσισαν να προσκαλέσουν όλο το λαό του Ισραήλ, από Δαν έως Βέερ-Σεβά, να έρθουν στην Ιερουσαλήμ να γιορτάσουν το Πάσχα προς τιμήν του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, γιατί είχαν πολύν καιρό να γιορτάσουν όλοι μαζί σύμφωνα με τη Γραφή. Ο βασιλιάς, λοιπόν, έστειλε αγγελιοφόρους σε όλες τις περιοχές του Ισραήλ και του Ιούδα κι επίσης έγραψε επιστολές στις φυλές Εφραΐμ και Μανασσή και προσκαλούσε όλο το λαό να έρθουν στο ναό να γιορτάσουν το Πάσχα του Κυρίου.

[6] Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e Judá, segundo o mandado do rei, dizendo: Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

[6]Οι ταχυδρόμοι πήγαν σε όλες τις περιοχές του Ιούδα και του Ισραήλ με τις επιστολές που τις υπέγραφε ο βασιλιάς και οι άρχοντες, και διακήρυτταν σύμφωνα με διαταγή του βασιλιά: «Ισραηλίτες, εσείς που γλιτώσατε από τους Ασσυρίους, επιστρέψτε τώρα στον Κύριο το Θεό του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, και θα επιστρέψει κι εκείνος σ' εσάς!

[7] Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

[7]Μην κάνετε ό, τι έκαναν οι πατεράδες σας και τ' αδέρφια σας, που ασέβησαν στον Κύριο το Θεό των προγόνων τους. Βλέπετε πώς ο Κύριος σχεδόν τους εξαφάνισε.

[8] Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

[8]Μη γίνεστε πεισματάρηδες σαν τους προγόνους σας, αλλά υποταχθείτε στον Κύριο το Θεό. Ελάτε και λατρέψτε τον στο ναό που αυτός αγίασε για πάντα, για να πάψει να είναι θυμωμένος μαζί σας.

[9] Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

[9]Αν εσείς επιστρέψετε στον Κύριο, τότε εκείνοι που έχουν αιχμαλωτίσει τους συμπατριώτες σας και τα μέλη των οικογενειών σας, θα τους μεταχειριστούν ευνοϊκά και θα τους ξαναστείλουν πίσω σ' αυτήν εδώ τη χώρα. Πράγματι, ο Κύριος ο Θεός σας είναι σπλαχνικός και φιλάνθρωπος και θα πάψει να σας αποστρέφεται, αν επιστρέψετε σ' αυτόν».

[10] Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

[10]Οι αγγελιοφόροι πέρασαν από πόλη σε πόλη από τις περιοχές των φυλών Εφραΐμ και Μανασσή μέχρι και τη φυλή Ζαβουλών, αλλά εκείνοι τους περιγελούσαν και τους ειρωνεύονταν.

[11] Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

[11]Μόνο λίγοι από τις φυλές Ασήρ, Μανασσή και Ζαβουλών ταπεινώθηκαν και ήρθαν στην Ιερουσαλήμ.

[12] Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

[12]Στο βασίλειο του Ιούδα ο Θεός βοηθούσε το λαό ώστε όλοι με μια καρδιά να υπακούουν στο λόγο του, εκτελώντας τις διαταγές του βασιλιά και των αρχόντων.

Ο Εζεκίας γιορτάζει το Πάσχα

[13] Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

[13]Το δεύτερο μήνα συγκεντρώθηκε στην Ιερουσαλήμ πολύς λαός, για να γιορτάσει την εορτή των Αζύμων. Ήταν μια πάρα πολύ μεγάλη συγκέντρωση.

[14] Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

[14]Πρώτα απ' όλα σήκωσαν όλα τα θυσιαστήρια που υπήρχαν στην πόλη, μαζί και τα θυσιαστήρια του θυμιάματος και τα έριξαν στο χείμαρρο των Κέδρων.

[15] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

[15]Τη δέκατη τέταρτη μέρα του δεύτερου μήνα έσφαξαν τα αρνιά του Πάσχα. Οι ιερείς και οι λευίτες ντρέπονταν που ήταν ακάθαρτοι· εξαγνίστηκαν, λοιπόν, και πρόσφεραν ολοκαυτώματα στο ναό του Κυρίου.

[16] Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

[16]Στέκονταν στις θέσεις τους, όπως πρόβλεπε ο κανονισμός, σύμφωνα με το νόμο του Μωϋσή, του ανθρώπου του Θεού. Οι ιερείς ράντιζαν με το αίμα, που το έπαιρναν από τα χέρια των λευιτών.

[17] Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[17]Επειδή στη συγκέντρωση υπήρχαν πολλοί που δεν είχαν εξαγνιστεί, οι λευίτες ανέλαβαν το σφάξιμο των αρνιών όσων δεν ήταν σε θέση να τα προσφέρουν οι ίδιοι στον Κύριο.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de

[18-19]Ένα μεγάλο μέρος του λαού των φυλών Εφραΐμ, Μανασσή, Ισσάχαρ και

Zebulom não se tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

[19] que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não segundo a purificação exigida pelo santuário.

[20] Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.

[21] Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

[22] Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

[23] Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;

[24] pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

Ζαβουλών δεν είχαν εξαγνιστεί, αλλά έφαγαν το πασχαλινό γεύμα παρά τα γεγραμμένα. Ο Εζεκίας όμως προσευχήθηκε γι' αυτούς μ' αυτά τα λόγια: «Κύριε, Θεέ των προγόνων μας, συγχώρησε με την καλοσύνη σου καθέναν που σε λατρεύει απ' την καρδιά του, έστω κι αν δεν έκανε για τον εαυτό του τον εξαγνισμό που απαιτείται από το ναό».

[20]Ο Κύριος άκουσε τον Εζεκία και δεν τιμώρησε το λαό.

[21]Οι Ισραηλίτες, που βρέθηκαν στην Ιερουσαλήμ, γιόρτασαν την εορτή των Αζύμων για εφτά μέρες με πολλούς πανηγυρισμούς. Οι λευίτες και οι ιερείς υμνούσαν κάθε μέρα τον Κύριο ψάλλοντας σ' αυτόν με δυνατά όργανα.

[22]Ο Εζεκίας επαίνεσε όλους τους λευίτες για τη μεγάλη επιμέλεια με την οποία εκτέλεσαν την υπηρεσία τους ενώπιον του Κυρίου. Μετά τις εφτά μέρες της γιορτής, όπου όλοι έτρωγαν και πρόσφεραν θυσίες κοινωνίας δοξολογώντας τον Κύριο, το Θεό των προγόνων τους,

[23]η συγκέντρωση αποφάσισε να γιορτάσουν άλλες εφτά μέρες με πανηγυρισμούς· έτσι κι έκαναν.

[24]Ο βασιλιάς του Ιούδα Εζεκίας πρόσφερε στη συγκέντρωση χίλια βόδια κι εφτά χιλιάδες πρόβατα· επίσης οι άρχοντες πρόσφεραν στη συγκέντρωση άλλα χίλια βόδια και δέκα χιλιάδες πρόβατα. Και πολλοί ιερείς εξαγνίστηκαν.

[25] Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

[25]Όλοι ήταν πανευτυχείς: ο λαός του Ιούδα, οι ιερείς, οι λευίτες και όσοι είχαν έρθει από το βασίλειο του Ισραήλ. Επίσης οι ξένοι που είχαν έρθει ειδικά για τη γιορτή, τόσο από τον Ισραήλ όσο κι από τον Ιούδα.

[26] Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

[26]Στην Ιερουσαλήμ έγιναν μεγάλοι πανηγυρισμοί. Από τον καιρό του Σολομώντα, γιου του Δαβίδ και βασιλιά του Ισραήλ, δεν είχε ξαναγίνει τέτοια γιορτή στην πόλη.

[27] Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

[27]Μετά απ' αυτά οι ιερείς-λευίτες σηκώθηκαν κι ευλόγησαν το λαό. Ο Θεός τούς άκουσε από το άγιο κατοικητήριό του στους ουρανούς κι απάντησε στην προσευχή τους.

2 Crônicas 31

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 31

Ο Εζεκίας ορίζει τις υπηρεσίες στο ναό

[1] Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

[1]Όταν τέλειωσε η γιορτή, όλοι οι Ισραηλίτες που βρίσκονταν στην Ιερουσαλήμ, βγήκαν στις πόλεις του Ιούδα και κομμάτιασαν όλες τις πέτρινες και τις ξύλινες λατρευτικές στήλες και ισοπέδωσαν τους ιερούς τόπους με τα θυσιαστήριά τους. Τις ίδιες καταστροφές έκαναν και στην υπόλοιπη περιοχή της φυλής Ιούδα κι επίσης στις περιοχές των φυλών Βενιαμίν, Εφραΐμ και Μανασσή. Έπειτα γύρισαν καθένας στο σπίτι του, στην πόλη του.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

[2] Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e

[2]Ο Εζεκίας αναδιοργάνωσε τις τάξεις των ιερέων και των λευιτών και τους ανέθεσε υπηρεσίες μέσα κι έξω από το ναό: Τους

levitas, para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

ιερείς τους διόρισε να προσφέρουν τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες κοινωνίας, και στους λευίτες ανέθεσε να τους βοηθούν κι επίσης να δίνουν την ευλογία στον Κύριο με μουσικά όργανα και υμνωδίες.

[3] A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

[3]Επίσης καθόρισε τη συμμετοχή του βασιλιά από τα υπάρχοντά του στα πρωϊνά και βραδινά ολοκαυτώματα, στα ολοκαυτώματα των Σαββάτων, των νουμηνιών και των επίσημων εορτών, σύμφωνα με τα γραμμένα στο νόμο του Κυρίου.

[4] Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua parte devida aos sacerdotes e aos levitas, para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

[4]Έπειτα ο βασιλιάς διέταξε όλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, να συνεισφέρουν το μερίδιο που δικαιούνταν να παίρνουν οι ιερείς και οι λευίτες, ώστε αυτοί να μπορούν να αφιερώνουν όλο το χρόνο τους στην εκτέλεση του νόμου του Κυρίου.

[5] Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

[5]Όταν κοινοποιήθηκε η διαταγή, οι Ισραηλίτες έφεραν από τα πρωτογεννήματά τους μεγάλες ποσότητες σιτάρι, νέο κρασί, λάδι και μέλι. Έτσι, το δέκατο που έφεραν από κάθε προϊόν ήταν άφθονο.

[6] Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

[6]Επίσης οι κάτοικοι των πόλεων του Ιούδα, είτε αυτοί ανήκαν στο βασίλειο του Ιούδα είτε στου Ισραήλ, έφεραν το δέκατο από τα βόδια τους, από τα πρόβατά τους κι από τα αφιερώματα που προορίζονταν για τον Κύριο το Θεό και τα έβαλαν σε σωρούς.

[7] No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

[8] Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.

[9] Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.

[10] Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.

[11] Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.

[12] Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.

[13] Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.

[14] O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus,

[7]Τον τρίτο μήνα του έτους άρχισαν να σχηματίζουν τους σωρούς και τον έβδομο μήνα τέλειωσαν.

[8]Όταν ο Εζεκίας και οι άρχοντες ήρθαν και είδαν τις μεγάλες αυτές ποσότητες, ευλόγησαν τον Κύριο και το λαό του τον Ισραήλ.

[9]Έπειτα, ο Εζεκίας ρώτησε τους ιερείς και τους λευίτες για τους σωρούς,

[10]και ο αρχιερέας Αζαρίας, απόγονος του Σαδώκ, του απάντησε: «Από τότε που ο λαός άρχισε να φέρνει τις προσφορές στο ναό του Κυρίου, φάγαμε και χορτάσαμε και περίσσεψαν πολλά. Η αφθονία αυτή υπάρχει επειδή ο Κύριος ευλόγησε το λαό του».

[11]Τότε ο Εζεκίας διέταξε να ετοιμάσουν αποθηκευτικούς χώρους στο ναό του Κυρίου. Τους ετοίμασαν

[12]και φύλαξαν μέσα σ' αυτούς τα πρωτογεννήματα, τις δεκάτες και τα αφιερώματα. Επόπτης όλων αυτών διορίστηκε ο λευίτης Κωνανίας, με βοηθό τον αδερφό του το Σιμεΐ.

[13]Οι Ιεχιήλ, Αζαζίας, Νάχαθ, Ασαήλ, Ιεριμώθ, Ιωζαβάδ, Ελιήλ, Ιαμαχίας, Μαχάθ και Βεναΐας ήταν επόπτες του ναού υπό την οδηγία του Κωνανία και του Σιμεΐ του αδερφού του, σύμφωνα με εντολή του βασιλιά Εζεκία και του Αζαρία, αρχιερέα του ναού του Θεού.

[14]Ο Κωρή, γιος του λευίτη Ιμνά και θυρωρός της ανατολικής πύλης του ναού, ήταν επόπτης για τις προαιρετικές

para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.

προσφορές που έφερναν στο Θεό· αυτός ξεχώριζε τις προσφορές που διαμοιράζονταν στους ιερείς από τα αγιότατα τμήματα των προσφορών, που ούτε οι ιερείς επιτρεπόταν να τα φάνε.

15 Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

15Επίσης, στις διαταγές του Κωρή ήταν οι Εδέν, Μινιαμίν, Ιησούς, Σεμαΐας, Αμαρίας και Σεχανίας. Αυτοί ήταν εγκατεστημένοι στις πόλεις των ιερέων, υπεύθυνοι να μοιράζουν την τροφή στους συναδέλφους των σύμφωνα με τις τάξεις τους, εξίσου σε μεγάλους και μικρούς.

16 exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

16Όλοι οι αρσενικοί, από τριών ετών και πάνω, που είχαν καταγραφεί στους γενεαλογικούς καταλόγους, έπαιρναν μερίδιο, εκτός από τους ιερείς εκείνους, που η τάξη τους έπρεπε να πάει στην Ιερουσαλήμ για να εκτελέσει τα καθημερινά της καθήκοντα.

17 Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

17Η καταγραφή των ιερέων είχε γίνει κατά συγγένειες. Αλλά οι κατάλογοι των λευιτών είχαν καταρτιστεί σύμφωνα με τις τάξεις τους και τα καθήκοντά τους, στα οποία ήταν διορισμένοι από ηλικία είκοσι ετών.

18 Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

18Οι ιερείς και οι λευίτες είχαν καταγραφεί μαζί με τις οικογένειές τους, τις γυναίκες τους, τους γιους τους και τις κόρες τους. Οι οικογένειές τους θεωρούνταν καθαρές, όπως και οι άντρες, οι οποίοι ήταν πάντοτε έτοιμοι να εκτελέσουν τις ιερές υποχρεώσεις τους για λογαριασμό της συγκέντρωσης.

19 Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das

19Όσο για τους ιερείς απογόνους του Ααρών, που ζούσαν στα περίχωρα των

suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

πόλεων των ιερέων, είχαν κι αυτοί σε κάθε πόλη ανθρώπους διορισμένους ονομαστικώς για να διανέμουν τα μερίδιά τους σε όλα τα αρσενικά των οικογενειών των ιερέων, καθώς και στους λευίτες, που ήταν καταχωρισμένοι στους καταλόγους των λευιτών.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[20]Έτσι έκανε ο Εζεκίας σ' όλο το βασίλειο του Ιούδα. Έπραξε ό, τι ήταν καλό και σωστό και ό, τι ευχαριστούσε τον Κύριο το Θεό του.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

[21]Κάθε έργο που άρχιζε για να επισκευάσει το ναό του Θεού, ή για να επιβάλει το νόμο και τις εντολές του, το έκανε προσπαθώντας να γνωρίσει το θέλημα του Θεού· ενεργούσε έτσι μ' όλη του την καρδιά, και ο Θεός τού χάριζε την επιτυχία.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe

2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 32

Η εισβολή των Ασσυρίων στο βασίλειο του Ιούδα

(Β΄ Βασ 18,13· Ησ 36,1)

[1] Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

[1]Μετά απ' αυτά τα γεγονότα και την τόση πιστότητα του Εζεκία προς το Θεό, ο Σενναχηρίμ, βασιλιάς της Ασσυρίας, εισέβαλε στο βασίλειο του Ιούδα και πολιόρκησε όλες τις οχυρές πόλεις με σκοπό να τις κυριέψει.

[2] Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

[2]Όταν ο Εζεκίας είδε ότι ο Σενναχηρίμ είχε έρθει με σκοπό να πολεμήσει εναντίον της Ιερουσαλήμ,

[3] resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

[3]πρότεινε στους άρχοντές του και στους αξιωματικούς του στρατού του να φράξει τα νερά των πηγών που βρίσκονταν έξω

4 Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

5 Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

6 Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

7 Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

8 Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

Senaquerribe afronta a Ezequias e ao Senhor

2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

9 Depois disto, enquanto Senaquerribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias,

από την πόλη· εκείνοι υιοθέτησαν την πρότασή του.

4«Πράγματι», είπαν· «γιατί να έρχονται οι βασιλιάδες της Ασσυρίας και να βρίσκουν άφθονο νερό; » Συγκεντρώθηκε λοιπόν πολύς λαός και έφραζε όλες τις πηγές και τον ποταμό, που περνάει μέσα από τη χώρα.

5Τότε ο βασιλιάς ενθαρρύνθηκε κι επισκεύασε τα κατεστραμμένα τμήματα του τείχους της πόλης, έχτισε πύργους πάνω σ' αυτό κι έχτισε κι άλλο ένα τείχος, εξωτερικό. Επισκεύασε τη Μιλλώ στην Πόλη Δαβίδ, και κατασκεύασε όπλα και ασπίδες πολλές.

6Τέλος, διόρισε αξιωματικούς του στρατού να είναι αρχηγοί του λαού της πόλης. Μετά συγκέντρωσε όλους αυτούς κοντά του στην πλατεία της πύλης της πόλης και τους εμψύχωσε.

7«Φανείτε θαρραλέοι και δυνατοί», τους είπε. «Μη φοβάστε τίποτα και μη δειλιάζετε μπροστά στο βασιλιά της Ασσυρίας και στο πλήθος που είναι μαζί του! Εμείς έχουμε κάτι περισσότερο από κείνον.

8Αυτός έχει ανθρώπινη δύναμη, αλλά εμείς έχουμε τον Κύριο το Θεό μας, που μας βοηθάει και πολεμάει για μας». Έτσι ο λαός πήρε θάρρος από τα λόγια του βασιλιά Εζεκία.

Ο Σενναχηρίμ ζητάει την παράδοση της Ιερουσαλήμ

(Β΄ Βασ 18,17-37· Ησ 36,2-22)

9Μετά απ' αυτά, ο βασιλιάς της Ασσυρίας Σενναχηρίμ, ενώ πολιορκούσε τη Λαχίς με όλη του τη στρατιωτική δύναμη, έστειλε

rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

ανθρώπους του στην Ιερουσαλήμ, στο βασιλιά Εζεκία και στο λαό του Ιούδα, που ήταν συγκεντρωμένος εκεί, μ’ αυτό το μήνυμα:

10 Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

10«Αυτά λέει ο Σενναχηρίμ, βασιλιάς της Ασσυρίας: Πού στηρίζεστε και μένετε στην Ιερουσαλήμ, η οποία πολιορκείται;

11 Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

11Ο Εζεκίας σάς λέει ότι ο Κύριος ο Θεός σας θα σας γλιτώσει από την εξουσία μου. Σας εξαπατάει, όμως, και θα σας αφήσει να πεθάνετε από την πείνα και τη δίψα.

12 Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

12Μήπως ο ίδιος ο Εζεκίας δεν κατήργησε τους ιερούς τόπους και τα θυσιαστήρια του Κυρίου και διέταξε το λαό του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ να εκτελούν τα της λατρείας τους μπροστά σε ένα μόνο θυσιαστήριο και να θυμιάζουν πάνω σ’ αυτό;

13 Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

13Ξέρετε τι έκανα εγώ και οι πρόγονοί μου σ’ όλους τους λαούς των άλλων χωρών; Μπόρεσαν οι θεοί εκείνοι να γλιτώσουν τις χώρες τους από την εξουσία μου;

14 Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos, para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

14Ποιος από τους θεούς των εθνών εκείνων, που οι πρόγονοί μου κατέστρεψαν, μπόρεσε να γλιτώσει το λαό του από την εξουσία μου, για να μπορέσει να σας γλιτώσει κι ο δικός σας Θεός;

15 Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito; porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus

15Τώρα, λοιπόν, μη σας κοροϊδεύει ο Εζεκίας και μην τον αφήνετε να σας εξαπατάει μ’ αυτόν τον τρόπο! Μην τον πιστεύετε! Κανένας θεός οποιουδήποτε έθνους ή βασιλείου δεν μπόρεσε να γλιτώσει το λαό του από την εξουσία τη

pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

δική μου και των προγόνων μου. Πολύ λιγότερο ο Θεός σας θα μπορέσει να σας γλιτώσει από μένα».

16 Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

16Μίλησαν ακόμα οι άνθρωποί του εναντίον Κυρίου του Θεού και εναντίον του δούλου του, του Εζεκία.

Ο Σενναχηρίμ βλασφημεί το Θεό και τιμωρείται
(Β΄ Βασ 19,9-19.35-37· Ησ 37,9-20.36-38)

17 Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

17Ο Σενναχηρίμ έγραψε ακόμη επιστολές για να προσβάλει τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ και να τον εξυβρίσει. «Όπως οι θεοί των εθνών των άλλων χωρών», έγραφε, «δεν μπόρεσαν να γλιτώσουν το λαό τους από την κυριαρχία μου, έτσι και ο Θεός του Εζεκία δεν θα γλιτώσει το λαό του».

18 Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

18Μετά οι αξιωματούχοι του Σενναχηρίμ φώναξαν δυνατά στα εβραϊκά προς το λαό της Ιερουσαλήμ, που ήταν πάνω στο τείχος, για να τους κάνουν να χάσουν το ηθικό τους κι έτσι να μπορέσουν να κυριέψουν την πόλη.

19 Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

19Μίλησαν για το Θεό της Ιερουσαλήμ με τον ίδιο τρόπο που μιλούσαν για τους θεούς των άλλων λαών της γης, θεούς που είναι ανθρώπινα κατασκευάσματα.

20 Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

20Τότε ο βασιλιάς Εζεκίας και ο προφήτης Ησαΐας, γιος του Αμώς, προσευχήθηκαν στο Θεό για βοήθεια.

A destruição do exército dos assírios
2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

21 Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de vergonha, voltou para a sua terra. Tendo

21Ο Κύριος έστειλε έναν άγγελο, ο οποίος εξόντωσε όλους τους γενναίους πολεμιστές και όλους τους αξιωματικούς του στρατού στο στρατόπεδο του βασιλιά της Ασσυρίας. Ο Σενναχηρίμ γύρισε στη χώρα του καταντροπιασμένος· κι όταν μια

ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

μέρα μπήκε στο ναό του θεού του, τα ίδια του τα παιδιά τον θανάτωσαν εκεί με ξίφος.

[22] Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de Senaqueribe, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

[22]Έτσι γλίτωσε ο Κύριος τον Εζεκία και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ από το Σενναχηρίμ, βασιλιά της Ασσυρίας κι από όλους τους άλλους εχθρούς, και τους εξασφάλισε ειρήνη από παντού.

[23] Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

[23]Πολλοί έφεραν προσφορές στον Κύριο, στην Ιερουσαλήμ, και πολύτιμα δώρα στον Εζεκία, βασιλιά του Ιούδα, ο οποίος από τότε ανέβηκε στην εκτίμηση όλων των λαών.

Doença de Ezequias

2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

Το τέλος της βασιλείας του Εζεκία

(Β΄ Βασ 20,1-21· Ησ 38,1-8· 39,1-8)

[24] Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

[24]Εκείνο τον καιρό ο Εζεκίας αρρώστησε βαριά, να πεθάνει. Προσευχήθηκε, λοιπόν, στον Κύριο κι εκείνος τον άκουσε και του έδωσε σημείο βεβαιωτικό της θεραπείας του.

[25] Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

[25]Αλλά ο Εζεκίας δεν ανταποκρίθηκε στην ευεργεσία που του έγινε· αντίθετα, υπερηφανεύτηκε και γι' αυτό η οργή του Κυρίου έπεσε πάνω του και πάνω στο λαό του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ.

[26] Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

[26]Αυτό όμως δεν συνέβη όσο ζούσε ο Εζεκίας, γιατί ο ίδιος και ο λαός της Ιερουσαλήμ αναγνώρισαν το λάθος τους και ταπεινώθηκαν.

[27] Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

[27]Ο Εζεκίας απέκτησε πάρα πολύ πλούτο και δόξα. Έχτισε θησαυροφυλάκια στα οποία συγκέντρωσε το ασήμι του, χρυσάφι, πολύτιμα πετράδια, αρώματα, ασπίδες και κάθε είδος πολύτιμα πράγματα.

[28] também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

[28]Έκανε ακόμη αποθήκες για τα εισοδήματά του: σιτάρι, κρασί και λάδι, κι επίσης στάβλους για όλα τα είδη ζώων και μάντρες για τα κοπάδια.

[29] Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

[29]Έχτισε πόλεις κι απέκτησε πολλά κοπάδια προβάτων και βοδιών, γιατί ο Θεός τού είχε δώσει πάρα πολλά αγαθά.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[30]Επίσης ο Εζεκίας έφραξε την πηγή Γιχών και κατεύθυνε το νερό της με υπόγεια σήραγγα προς τα δυτικά μέσα στην Πόλη Δαβίδ. Ο Εζεκίας σ’ όλα του τα έργα είχε επιτυχίες.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

[31]Όταν όμως τον επισκέφθηκαν αντιπρόσωποι των αρχόντων της Βαβυλώνας, που στάλθηκαν σ’ αυτόν για να μάθουν για το θαύμα που είχε γίνει στη χώρα, ο Θεός τον εγκατέλειψε, για να τον δοκιμάσει, ώστε να γνωρίσει καλά το χαρακτήρα του.

A morte de Ezequias
2 Reis 20.20-21

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[32]Η υπόλοιπη ιστορία του Εζεκία είναι καταχωρισμένη στη συλλογή που επιγράφεται «Όραμα του προφήτη Ησαΐα, γιου του Αμώς», και στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ιούδα και του Ισραήλ. Εκεί αναφέρεται πώς έδειξε πιστότητα στο Θεό.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

[33]Όταν πέθανε, τον έθαψαν στο ύψωμα των τάφων των απογόνων του Δαβίδ. Όλος ο λαός του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ τον τίμησαν στο θάνατό του. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Μανασσής.

2 Crônicas 33

O reinado de Manassés
2 Reis 21.1-9

1 Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

2 Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

3 Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado, levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

4 Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

5 Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

6 queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

7 Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 33

Η βασιλεία του Μανασσή
(Β΄ Βασ 21,1-18)

1Ο Μανασσής ήταν δώδεκα χρονών όταν έγινε βασιλιάς και βασίλεψε πενήντα πέντε χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

2Έπραξε όμως ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, τηρώντας τα βδελυρά έθιμα των εθνών εκείνων, που ο Κύριος τα είχε διώξει από τη χώρα τους για να κατοικήσουν οι Ισραηλίτες.

3Αυτός έθεσε πάλι σε λειτουργία τους ιερούς τόπους που τους είχε καταστρέψει ο πατέρας του ο Εζεκίας· κατασκεύασε θυσιαστήρια στις θεότητες του Βάαλ· έστησε ξύλινες λατρευτικές στήλες και πρόσφερε λατρεία στ’ αστέρια του ουρανού και τα προσκύνησε.

4Επίσης έχτισε ειδωλολατρικά θυσιαστήρια μέσα στο ναό του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, για τον οποίο ο Κύριος είχε πει «Εκεί θα λατρεύεται το όνομά μου για πάντα».

5Έχτισε θυσιαστήρια για τα αστέρια του ουρανού στις δύο αυλές του ναού του Κυρίου.

6Πρόσφερε τους γιους του ολοκαύτωμα στην κοιλάδα Εννόμ·ασκούσε μαντεία, οιωνοσκοπία και μαγεία και προσέλαβε στην υπηρεσία του νεκρομάντεις και μάγους. Έκανε πολλά, με τα οποία δυσαρέστησε τον Κύριο και προκάλεσε την οργή του.

7Επίσης ο Μανασσής κατασκεύασε ένα ξόανο της Ασερά και το έστησε μέσα στο

que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

ναό του Θεού, για τον οποίο ο Κύριος είχε πει στο Δαβίδ και στο γιο του το Σολομώντα: «Στο ναό αυτό και στην Ιερουσαλήμ, την πόλη που διάλεξα μέσα απ' όλες τις φυλές του Ισραήλ, θα λατρεύεται το όνομά μου για πάντα.

8 e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

8Και αν οι Ισραηλίτες προσέχουν να κάνουν ακριβώς όλα όσα τους διέταξα, τηρώντας όλο τον νόμο που τους έδωσε ο δούλος μου ο Μωυσής, δε θα τους υποχρεώσω πια να περιπλανιούνται έξω από τη χώρα που έδωσα στους προγόνους τους».

9 Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

9Ο Μανασσής παρέσυρε το λαό του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ κι έκαναν χειρότερα απ' ό, τι τα έθνη εκείνα, που ο Κύριος τα είχε διώξει από τη χώρα τους για να κατοικήσουν οι Ισραηλίτες.

O cativeiro de Manassés e sua oração

10 Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

10Μολονότι ο Κύριος προειδοποίησε το Μανασσή και το λαό του, αυτοί δεν έδωσαν καμία σημασία.

11 Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

11Έτσι ο Κύριος έστειλε εναντίον τους τους αρχηγούς του στρατού του βασιλιά της Ασσυρίας. Αυτοί συνέλαβαν το Μανασσή, του έμπηξαν άγκιστρα, τον έδεσαν με αλυσίδες και τον έφεραν στη Βαβυλώνα.

12 Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

12Εκεί μέσα στη θλίψη του ταπεινώθηκε βαθιά ενώπιον του Κυρίου του Θεού των προγόνων του και ζήτησε το έλεός του.

13 fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

13Ο Θεός άκουσε την προσευχή του και του απάντησε: τον επανέφερε στην Ιερουσαλήμ, στο βασίλειό του και τότε ο Μανασσής αναγνώρισε ότι ο Κύριος ήταν ο αληθινός Θεός.

[14] Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto; também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

[14]Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα ο Μανασσής έχτισε ένα πανύψηλο τείχος στην Πόλη Δαβίδ. Το τείχος ξεκινούσε από τη δυτική πλευρά της πηγής Γιχών, περνούσε από την πλαγιά της κοιλάδας των Κέδρων μέχρι την πύλη των Ιχθύων και περιτείχιζε την περιοχή της Οφήλ. Επίσης τοποθέτησε στρατιωτικούς διοικητές σ’ όλες τις οχυρωμένες πόλεις του βασιλείου του Ιούδα.

[15] Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

[15]Αφαίρεσε τους ξένους θεούς και τα είδωλα από το ναό του Κυρίου· επίσης γκρέμισε όλα τα θυσιαστήρια, που είχε χτίσει στο λόφο του ναού του Κυρίου και μέσα στην Ιερουσαλήμ και τα πέταξε έξω από την πόλη.

[16] Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

[16]Ξανάχτισε το θυσιαστήριο του Κυρίου και πρόσφερε πάνω σ’ αυτό θυσίες κοινωνίας κι ευχαριστήριες προσφορές και διέταξε το λαό του Ιούδα να λατρεύουν τον Κύριο το Θεό του Ισραήλ.

[17] Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

[17]Παρ’ όλα αυτά, ο λαός εξακολουθούσε να θυσιάζει στους ιερούς τόπους αλλά μόνο στον Κύριο το Θεό τους.

A morte de Manassés
2 Reis 21.17-18

[18] Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos videntes que lhe falaram no nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

[18]Η υπόλοιπη ιστορία του Μανασσή είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων του Ισραήλ. Εκεί βρίσκεται και η προσευχή που έκανε στο Θεό του, καθώς και τα μηνύματα που του έφεραν οι προφήτες εκ μέρους του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ.

[19] A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde

[19]Η προσευχή του και το πώς ο Θεός τον δέχτηκε, η αφήγηση για τις αμαρτίες του και την ασέβειά του, τα μέρη όπου

edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

καθιέρωσε ιερούς τόπους και έστησε τις ξύλινες λατρευτικές στήλες και τα είδωλολατρικά αγάλματα, πριν ταπεινωθεί, είναι όλα καταχωρισμένα στα Χρονικά του Οζαΐ.

[20] Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

[20]Όταν πέθανε τον έθαψαν στο παλάτι του. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Αμών.

O reinado de Amom

2 Reis 21.19-26

Η βασιλεία του Αμών

(Β΄ Βασ 21,19-24)

[21] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

[21]Ο Αμών ήταν είκοσι δύο ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε δύο χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

[22] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

[22]Έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως είχε κάνει κι ο πατέρας του ο Μανασσής. Θυσίαζε σ’ όλα τα είδωλα, που είχε θυσιάσει κι ο πατέρας του και τους πρόσφερε λατρεία.

[23] Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

[23]Αλλά ο Αμών δεν ταπεινώθηκε ενώπιον του Κυρίου, όπως είχε ταπεινωθεί ο πατέρας του. Αυτός αμάρτησε πολύ περισσότερο.

[24] Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

[24]Τελικά οι αξιωματούχοι του συνωμότησαν εναντίον του και τον σκότωσαν μέσα στο παλάτι του.

[25] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[25]Ο λαός όμως της χώρας θανάτωσε τους συνωμότες κι έκανε βασιλιά στη θέση του Αμών το γιο του τον Ιωσία.

2 Crônicas 34

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 34

O reinado de Josias

2 Reis 22.1-2

Η βασιλεία του Ιωσία και οι μεταρρυθμίσεις του

(Β΄ Βασ 22,1-2· 23,4-20)

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

[1]Ο Ιωσίας ήταν οχτώ ετών όταν έγινε βασιλιάς και βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ τριάντα ένα χρόνια.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

[2]Έκανε το σωστό ενώπιον του Κυρίου ακολουθώντας απαρέγκλιτα το παράδειγμα του Δαβίδ, του προγόνου του.

A purificação do templo e do culto

2 Reis 23.4-20

[3] Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

[3]Το όγδοο έτος της βασιλείας του, ενώ ήταν ακόμη νέος, ο Ιωσίας άρχισε να εκζητεί το Θεό του προπάτορά του Δαβίδ. Το δωδέκατο έτος άρχισε να ξεκαθαρίζει την περιοχή του Ιούδα και την Ιερουσαλήμ από τους ιερούς τόπους, τις ξύλινες λατρευτικές στήλες και τα αγάλματα των ειδώλων, τα πελεκητά και τα χυτά.

[4] Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

[4]Οι άντρες του γκρέμισαν μπροστά του τα θυσιαστήρια των θεοτήτων του Βάαλ και σύντριψαν τους βωμούς του θυμιάματος, που ήσαν πιο ψηλά απ' αυτά. Κομμάτιασαν τις ξύλινες λατρευτικές στήλες, τα αγάλματα των ειδώλων, τα πελεκητά και τα χυτά· τα κονιορτοποίησε κι έριξε τη σκόνη τους πάνω στους τάφους εκείνων που είχαν θυσιάσει στους ψεύτικους θεούς.

[5] Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

[5]Επίσης έκαψε τα οστά των ειδωλολατρών ιερέων πάνω στα θυσιαστήρια που είχαν οι ίδιοι χρησιμοποιήσει. Έτσι εξαγνίστηκε η περιοχή του βασιλείου του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ.

[6] O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

[6]Τα ίδια έκανε ο Ιωσίας στις πλατείες των πόλεων και στις ερημωμένες περιοχές των φυλών Μανασσή, Εφραΐμ και Συμεών, μέχρι και τη φυλή Νεφθαλί:

[7] Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

O rei repara o templo
2 Reis 22.3-7

[8] No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa, enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

[9] Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

[10] Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

[11] Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

[7]Κατέστρεψε τα θυσιαστήρια και τις ξύλινες λατρευτικές στήλες, κονιορτοποίησε τα αγάλματα των ειδώλων και σύντριψε όλους τους βωμούς του θυμιάματος σ’ όλη τη χώρα του Ισραήλ. Μετά γύρισε στην Ιερουσαλήμ.

Ανακαλύπτεται το βιβλίο του νόμου
(Β΄ Βασ 22,3-10)

[8]Το δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του ο Ιωσίας, αφού είχε πια εξαγνίσει τη χώρα και το ναό, ανέθεσε στο Σαφάν γιο του Ασαλία, στο Μαασεΐα, κυβερνήτη της πόλης, και στον Ιωάχ, γιο του Ιωάχαζ και υπομνηματογράφο, να πάνε και να επισκευάσουν το ναό του Κυρίου του Θεού του.

[9]Αυτοί ήρθαν στον αρχιερέα Χελκία και του έδωσαν τα χρήματα που είχαν προσφερθεί στο ναό του Θεού και τα είχαν συγκεντρώσει οι λευίτες φρουροί της πύλης του ναού. Αυτά προέρχονταν από τις φυλές Μανασσή και Εφραΐμ κι από όλον τον υπόλοιπο Ισραήλ κι επίσης από τις φυλές Ιούδα και Βενιαμίν κι από τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ.

[10]Αυτά τα χρήματα δόθηκαν στους εργολάβους που επιστατούσαν στις επισκευές του ναού του Κυρίου, κι εκείνοι τα διέθεσαν για να επιδιορθώσουν το ναό και να τον επαναφέρουν στο αρχικό του σχέδιο.

[11]Τα έδωσαν στους ξυλουργούς και στους χτίστες, για ν’ αγοράσουν πέτρες πελεκητές και ξύλα για δοκάρια και να επιδιορθώσουν τις οικοδομές, που οι

προηγούμενοι βασιλιάδες του Ιούδα είχαν καταστρέψει.

[12] Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

[12]Όλοι αυτοί εργάζονταν φιλότιμα για να συντομεύσουν το έργο. Επόπτες τους ήσαν οι λευίτες Ιαχάθ και Αβδίας, απόγονοι του Μεραρί, και οι Ζαχαρίας και Μεσουλλάμ, απόγονοι του Καάθ. Από τους άλλους λευίτες, όσοι γνώριζαν μουσικά όργανα,

[13] Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

[13]διηύθυναν τους αχθοφόρους και τους άλλους εργάτες δίνοντας το ρυθμό σε κάθε είδους εργασία. Τέλος, άλλοι λευίτες ήταν γραμματείς, αξιωματούχοι και θυρωροί.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Reis 22.8-10

[14] Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[14]Ενώ έβγαζαν τα χρήματα που είχαν προσφερθεί στο ναό του Κυρίου, ο αρχιερέας Χελκίας βρήκε το βιβλίο του νόμου του Κυρίου που είχε παραδοθεί στο λαό από το Μωυσή.

[15] Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

[15]Κάλεσε αμέσως το γραμματέα Σαφάν και του είπε: «Βρήκα το βιβλίο του νόμου μέσα στο ναό του Κυρίου», και του το έδωσε.

[16] Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

[16]Ο Σαφάν έφερε το βιβλίο στο βασιλιά και συγχρόνως παρουσίασε την αναφορά του: «Οι δούλοι σου κάναμε όλα όσα μας διέταξες» του είπε.

[17] Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

[17]«Καταμετρήσαμε τα χρήματα που βρέθηκαν στο ναό του Κυρίου και τα παραδώσαμε στους επόπτες και στους εργάτες».

[18] Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

[18]Έπειτα του ανάγγειλε: «Ο αρχιερέας Χελκίας μου έδωσε αυτό το βιβλίο». Κι ο

Σαφάν διάβασε από το βιβλίο στο βασιλιά.

Josias manda consultar a profetisa Hulda
2 Reis 22.11-20

[19] Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

[20] Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

[23] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:
[24] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as maldições

Ο Ιωσίας τρομοκρατείται
(Β΄ Βασ 22,11-20α)

[19]Μόλις ο βασιλιάς Ιωσίας άκουσε τους λόγους του βιβλίου του νόμου, έσκισε τα ρούχα του.

[20]Έδωσε αμέσως διαταγή στον αρχιερέα Χελκία, στον Αχικάμ γιο του Σαφάν, στον Αχβώρ γιο του Μιχαΐα, στον ίδιο το γραμματέα Σαφάν και στον Ασαΐα, έναν από τους υπασπιστές του βασιλιά:

[21]«Πηγαίνετε», τους είπε, «και ρωτήστε τον Κύριο για μένα και γι' αυτούς που απέμειναν από το λαό του Ισραήλ και του Ιούδα, σχετικά με τα λόγια αυτού του βιβλίου που βρήκατε. Πραγματικά, θα πρέπει να είναι μεγάλη η οργή του Κυρίου εναντίον μας, γιατί οι πρόγονοί μας δεν έδωσαν σημασία στο λόγο του Κυρίου και δεν εφάρμοσαν τα γραμμένα σ' αυτό το βιβλίο».

[22]Τότε ο Χελκίας και εκείνοι που ορίστηκαν από το βασιλιά πήγαν και μίλησαν σχετικά στην προφήτισσα Χούλδα, που κατοικούσε στη νέα συνοικία της Ιερουσαλήμ. Αυτή ήταν γυναίκα του Σαλλούμ, του ιματιοφύλακα, γιου του Τικβά κι εγγονού του Αράς.

[23-24]Εκείνη τους απάντησε: «Να πείτε στον άνθρωπο που σας έστειλε σ' εμένα, ότι ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ λέει: “θα προξενήσω κακό σ' αυτόν τον τόπο και στους κατοίκους του, πραγματοποιώντας όλες τις κατάρες που είναι γραμμένες στο

escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

[25] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

[26] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[27] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[28] Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

Josias renova a aliança ante o Senhor

2 Reis 23.1-3

[29] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

[30] O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da

βιβλίο που διάβασαν μπροστά στο βασιλιά του Ιούδα.

[25]Επειδή με εγκατέλειψαν και πρόσφεραν θυμίαμα σ' άλλους θεούς και με εξόργισαν με τις πράξεις τους, γι' αυτό θα ξεσπάσει η οργή μου ενάντια σ' αυτόν τον τόπο, χωρίς και πάλι να ικανοποιηθεί".

[26-27]Και στο βασιλιά του Ιούδα, που σας έστειλε να ρωτήσετε τον Κύριο, να του πείτε ότι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ λέει: "εσύ άκουσες προσεκτικά τα λόγια αυτού του βιβλίου. Άκουσες τα όσα είπα εναντίον αυτού του τόπου και των κατοίκων του, ότι θα ερημωθούν και τ' όνομά τους θα χρησιμοποιείται στις κατάρες. Κι αμέσως μετανόησες και ταπεινώθηκες, έσκισες τα ρούχα σου και έκλαψες ενώπιόν μου. Γι' αυτό κι εγώ σε άκουσα.

[28]Θα σ' αφήσω να πεθάνεις ειρηνικά και θα μεταφερθείς στον τάφο σου, χωρίς να δουν τα μάτια σου όλες αυτές τις συμφορές που θα φέρω σ' αυτόν εδώ τον τόπο και στους κατοίκους του"».

Ο Ιωσίας δεσμεύεται με το νέο νόμο

Οι απεσταλμένοι του βασιλιά τού έφεραν την απάντηση.

[29]Τότε ο βασιλιάς έστειλε και συγκέντρωσε τους πρεσβυτέρους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ,

[30]κι ανέβηκαν όλοι μαζί στο ναό του Κυρίου: Ο βασιλιάς, ο λαός του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, μικροί και μεγάλοι, οι ιερείς και οι λευίτες. Εκεί ο βασιλιάς διάβασε μπροστά τους όλους τους λόγους

Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[31] O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

[32] Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

[33] Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa
2 Reis 23.21-23

[1] Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

[2] Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

του βιβλίου της διαθήκης, που είχε βρεθεί στο ναό του Κυρίου.

[31]Μετά ο βασιλιάς στάθηκε στη θέση του κι έκανε συμφωνία με τον Κύριο· έδωσε υπόσχεση ότι θα τον ακολουθεί και θα τηρεί τις εντολές του, τα προστάγματά του και τους νόμους του με όλη την καρδιά του και την ψυχή του και ότι θα εφαρμόζει όλα όσα είναι γραμμένα σ’ αυτό το βιβλίο της διαθήκης.

[32]Επιπλέον υποχρέωσε όλους όσοι βρίσκονταν στην Ιερουσαλήμ και στην περιοχή της φυλής Βενιαμίν να μείνουν πιστοί στη διαθήκη. Από τότε οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ συμμορφώθηκαν με τη διαθήκη του Θεού των προγόνων τους.

[33]Ο Ιωσίας εξαφάνισε όλα τα είδωλα των ξένων θεών απ’ όλες τις περιοχές των Ισραηλιτών και υποχρέωσε όλους όσοι βρίσκονταν στο έδαφος του Ισραήλ να λατρεύουν τον Κύριο, το Θεό τους. Κι όσο ζούσε ο Ιωσίας, οι Ισραηλίτες δεν απαρνήθηκαν τον Κύριο, το Θεό των προγόνων τους.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 35

Ο Ιωσίας γιορτάζει το Πάσχα
(Β΄ Βασ 23,21-23)

[1]Ο Ιωσίας γιόρτασε το Πάσχα στην Ιερουσαλήμ προς τιμήν του Κυρίου. Στις δεκατέσσερις του πρώτου μήνα έσφαξαν τα πασχαλινά αρνιά.

[2]Αποκατέστησε τους ιερείς στα καθήκοντά τους και τους παρότρυνε να εκτελούν σωστά την υπηρεσία του ναού του Κυρίου.

[3] Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

[3]Μετά είπε στους λευίτες που ήταν αφιερωμένοι στον Κύριο και τους είχε ανατεθεί να διδάσκουν τους Ισραηλίτες: «Η αγία κιβωτός είναι πια μόνιμα τοποθετημένη στο ναό που έχτισε ο Σολομών, γιος του Δαβίδ του βασιλιά των Ισραηλιτών. Από 'δω και πέρα δεν θα τη μεταφέρετε στους ώμους σας. Τώρα θα υπηρετείτε απερίσπαστοι τον Κύριο το Θεό σας και το λαό του τον Ισραήλ.

[4] Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

[4]Χωριστείτε κατά οικογένειες και τάξεις, σύμφωνα με τις οδηγίες που έχουν δοθεί από το Δαβίδ και το γιο του το Σολομώντα.

[5] Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

[5]Καθεμιά από τις τάξεις πρέπει να είναι έτοιμη να εξυπηρετήσει στο ναό έναν ορισμένο αριθμό οικογενειών του λαού.

[6] Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[6]Οφείλετε να προσφέρετε τη θυσία του Πάσχα. Εξαγνιστείτε, λοιπόν, για να είστε σε θέση να εξυπηρετήσετε τους συμπατριώτες σας, ώστε να γιορτάσουν το Πάσχα σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, που δόθηκε με το Μωυσή».

[7] Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

[7]Ο Ιωσίας πρόσφερε από τα υπάρχοντά του σ' όλο το λαό που ήταν παρόντες τριάντα χιλιάδες πρόβατα, αρνιά και κατσίκια, και τρεις χιλιάδες βόδια.

[8] Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa,

[8]Οι αξιωματούχοι του βασιλιά πρόσφεραν κι αυτοί προαιρετικά στο λαό, στους ιερείς και στους Λευίτες. Ο Χελκίας, ο Ζαχαρίας και ο Ιεχιήλ, προϊστάμενοι του ναού του Θεού, έδωσαν στους ιερείς για τις θυσίες

dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

[9] Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas, apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

[10] Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

[11] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

[12] Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

[13] Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

[14] Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

του Πάσχα δύο χιλιάδες εξακόσια αρνιά και κατσίκια και τριακόσια βόδια.

[9]Οι επικεφαλής των λευιτών Κωνανίας, οι δύο αδερφοί του Σεμαΐας και Ναθαναήλ και οι Ασαβίας, Ιεχιήλ και Ιωζαβάδ, πρόσφεραν στους λευίτες για τις θυσίες του Πάσχα πέντε χιλιάδες αρνιά και κατσίκια, και πεντακόσια βόδια.

[10]Η τελετή οργανώθηκε ως εξής: Οι ιερείς στάθηκαν στις θέσεις τους και οι λευίτες στις τάξεις τους, σύμφωνα με την διαταγή του βασιλιά.

[11]Ο κόσμος έφερνε για σφάξιμο τα πρόβατα και τα κατσίκια· παρέδιδαν στους ιερείς το αίμα και οι ιερείς ράντιζαν μ’ αυτό το θυσιαστήριο· οι λευίτες έγδερναν τα σφαχτά.

[12]Μετά έβαλαν στην άκρη τα ζώα και ειδικά τους ταύρους που προορίζονταν να προσφερθούν από το λαό κατά συγγένειες ολοκαύτωμα στον Κύριο, σύμφωνα με τα γραμμένα στο βιβλίο του Μωυσή.

[13]Σύμφωνα με τις διατάξεις οι λευίτες έψησαν τα πασχαλινά αρνιά στη φωτιά, ενώ τις ιερές προσφορές τις έβρασαν σε χύτρες, σε καζάνια και σε άλλα χάλκινα είδη, και έφεραν γρήγορα τα κρέατα σ’ όλο το λαό.

[14]Μετά οι λευίτες ετοίμασαν τις μερίδες που ανήκαν στους ιερείς και στους ίδιους. Οι ιερείς, απόγονοι του Ααρών, ήταν απασχολημένοι μέχρι τη νύχτα για να προσφέρουν τα ολοκαυτώματα και τα παχιά μέρη των άλλων θυσιών. Γι’ αυτό

ανέλαβαν οι λευίτες να ετοιμάσουν μόνοι τους τα γεύματα για τους εαυτούς τους και για τους ιερείς.

15 Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério; porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

15Οι ψάλτες, απόγονοι του Ασάφ, παρέμεναν στις θέσεις τους, σύμφωνα με τις οδηγίες του Δαβίδ, του Ασάφ, του Αιμάν και του Ιεδουθούν των Βλεπόντων του βασιλιά· επίσης οι θυρωροί στέκονταν στις πύλες. Κανείς απ’ αυτούς δεν επιτρεπόταν ν’ απομακρυνθεί από την υπηρεσία του, και οι συνάδελφοί τους λευίτες ετοίμαζαν και γι’ αυτούς το φαγητό τους.

16 Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

16Έτσι οργανώθηκε εκείνη την ημέρα όλη η τελετή προς τιμήν του Κυρίου, η γιορτή του Πάσχα και η προσφορά των ολοκαυτωμάτων στο θυσιαστήριο του Κυρίου, σύμφωνα με τις διαταγές του βασιλιά Ιωσία.

17 Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

17Μετά τη γιορτή του Πάσχα οι Ισραηλίτες που βρίσκονταν εκεί γιόρτασαν και τη γιορτή των Αζύμων για εφτά μέρες.

18 Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

18Τέτοιο Πάσχα είχε να γιορταστεί στον Ισραήλ από την εποχή του προφήτη Σαμουήλ. Κανείς από τους προηγούμενους βασιλιάδες του Ισραήλ δεν είχε κάνει τέτοιο Πάσχα, σαν αυτό που έκανε ο Ιωσίας με τη βοήθεια των ιερέων, των λευιτών, των κατοίκων της Ιερουσαλήμ και του λαού του Ιούδα και του Ισραήλ, που βρέθηκαν εκεί.

19 No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

19Το Πάσχα εκείνο γιορτάστηκε το δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του Ιωσία.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

Το τέλος της βασιλείας του Ιωσία

(Β΄ Βασ 23,28-30)

[20] Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

[20]Μια μέρα, μετά που ο βασιλιάς Ιωσίας είχε αποκαταστήσει το ναό, ο Φαραώ Νεχώ της Αιγύπτου ήρθε με το στρατό του να πολεμήσει στη Χαρκεμίς, κοντά στον ποταμό Ευφράτη. Τότε ο Ιωσίας βγήκε να τον εμποδίσει.

[21] Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

[21]Ο Νεχώ όμως έστειλε αγγελιοφόρους στον Ιωσία και του έλεγε: «Τι ανακατεύεσαι εσύ στα δικά μου ζητήματα, βασιλιά του Ιούδα; Δεν έρχομαι σήμερα εναντίον σου, αλλά εναντίον της δυναστείας, με την οποία έχω διαφορές· και ο Θεός με διέταξε να κάνω γρήγορα. Πάψε, λοιπόν, να προκαλείς το Θεό, που είναι μαζί μου, για να μη σε εξαφανίσει».

[22] Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

[22]Αλλά ο Ιωσίας δεν ήθελε ν' αποχωρήσει. Ήταν αποφασισμένος να πολεμήσει εναντίον του Νεχώ και δεν έδινε σημασία στους λόγους του Θεού που αυτός του έλεγε. Έτσι, ήρθε να πολεμήσει στην κοιλάδα Μεγιδδώ.

[23] Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos: Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

[23]Στη διάρκεια της μάχης, οι τοξότες χτύπησαν το βασιλιά Ιωσία. Τότε αυτός είπε στους ανθρώπους του: «Πάρτε με από 'δω, γιατί πληγώθηκα βαριά».

[24] Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

[24]Οι δούλοι του τον κατέβασαν από το άρμα της μάχης, τον ανέβασαν στην άλλη του άμαξα και τον έφεραν στην Ιερουσαλήμ. Εκεί πέθανε και τον έθαψαν στους τάφους των προγόνων του. Όλος ο λαός του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ πένθησαν για τον Ιωσία.

[25] Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas

[25]Ο Ιερεμίας συνέθεσε θρηνητικό ύμνο για τον Ιωσία. Αυτό έγινε έθιμο στους

suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

[26] Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

[27] e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz
2 Reis 23.31-34

[1] O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

[2] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

[3] porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

Ισραηλίτες, όλοι οι ψάλτες και οι ψάλτριες να αναφέρουν τον Ιωσία στους θρήνους τους μέχρι σήμερα. Τα μοιρολόγια αυτά είναι καταχωρισμένα στη Συλλογή των Θρήνων.

[26-27]Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωσία, από την αρχή ως το τέλος, είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των βασιλιάδων του Ισραήλ και του Ιούδα. Εκεί αναφέρεται πώς τήρησε με πιστότητα όλα όσα είναι γραμμένα στο νόμο του Κυρίου.

Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ (Ή ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β΄) 36

Οι βασιλείς Ιωάχαζ, Ιωακίμ και Ιωαχίν
(Β΄ Βασ 23,30–24,17)

[1]Στην Ιερουσαλήμ, ο λαός του Ιούδα πήρε τον Ιωάχαζ, γιο του Ιωσία, και τον έχρισε βασιλιά στη θέση του πατέρα του.

[2]Ο Ιωάχαζ ήταν είκοσι τριών ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε μόνο τρεις μήνες στην Ιερουσαλήμ,

[3]γιατί ο Φαραώ Νεχώ της Αιγύπτου τον εκθρόνισε από την Ιερουσαλήμ και υποχρέωσε τη χώρα του Ιούδα να του πληρώσει εκατό τάλαντα ασήμι και ένα τάλαντο χρυσάφι.

[4]Στη συνέχεια έκανε βασιλιά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ τον αδερφό του Ιωάχαζ, τον Ελιακίμ, και τον μετονόμασε σε Ιωακίμ. Τον Ιωάχαζ τον πήρε ο Νεχώ μαζί του στην Αίγυπτο.

[5]Ο Ιωακίμ ήταν είκοσι πέντε ετών όταν διορίστηκε βασιλιάς και βασίλεψε έντεκα χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Έκανε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο το Θεό του.

O reinado de Jeoaquim
2 Reis 23.36—24.6

6 Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

6Ο Ναβουχοδονόσορ, βασιλιάς της Βαβυλώνας, εισέβαλε στον Ιούδα, έδεσε με αλυσίδες τον Ιωακίμ και τον πήρε στη Βαβυλώνα.

7 Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

7Πήρε επίσης μερικά από τα ιερά σκεύη του ναού του Κυρίου και τα μετέφερε στη Βαβυλώνα και τα τοποθέτησε στο παλάτι του.

8 Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

8Η υπόλοιπη ιστορία του Ιωακίμ είναι καταχωρισμένη στο Βιβλίο των βασιλιάδων του Ισραήλ και του Ιούδα. Εκεί αναφέρονται όλες οι βδελυρές πράξεις του και όσα συνέβηκαν μ’ αυτόν. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ο γιος του ο Ιωαχίν.

O reinado de Joaquim
2 Reis 24.8-9

9 Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

9Ο Ιωαχίν ήταν δεκαοχτώ ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ τρεις μήνες και δέκα μέρες. Έπραξε κι αυτός ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο.

10 Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

10Όταν μπήκε η άνοιξη, έστειλε ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ και πήρε τον Ιωαχίν αιχμάλωτο στη Βαβυλώνα, μαζί με τα πολύτιμα σκεύη του ναού του Κυρίου, κι έκανε βασιλιά στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ το Σεδεκία, έναν θείο του Ιωαχίν.

O reinado de Zedequias
2 Reis 24.18-19

11 Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

Η βασιλεία του Σεδεκία και η παρακμή του βασιλείου του Ιούδα
(Β΄ Βασ 24,18–25,21· Ιερ 52,1-27)

11Ο Σεδεκίας ήταν είκοσι ενός ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε έντεκα χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

[12] Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

[12]Έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο το Θεό του κι αρνήθηκε ν' αναγνωρίσει τα σφάλματά του μπροστά στον προφήτη Ιερεμία, ο οποίος μιλούσε εκ μέρους του Κυρίου.

[13] Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

[13]Επίσης ο Σεδεκίας επαναστάτησε εναντίον του βασιλιά Ναβουχοδονόσορ, που τον είχε ορκίσει στο Θεό να μείνει πιστός σ' αυτόν. Αρνήθηκε με πείσμα να επιστρέψει στον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ.

[14] Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

[14]Επίσης, όλοι οι άρχοντες του Ιούδα, οι ιερείς και ο λαός της χώρας απίστησαν σε μεγάλο βαθμό· έφτασαν να τηρούν τα βδελυρά έθιμα των άλλων εθνών και βεβήλωσαν το ναό του Κυρίου, που ο ίδιος είχε αγιάσει στην Ιερουσαλήμ.

[15] O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

[15]Ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων τους, επειδή αγαπούσε το λαό του και το ναό, τον τόπο της κατοικίας του, τους έστελνε πάντοτε μηνύματα με τους απεσταλμένους του.

[16] Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

[16]Αλλά αυτοί περιγελούσαν τους απεσταλμένους του Θεού, περιφρονούσαν τα λόγια τους και ειρωνεύονταν τους προφήτες του. Γι' αυτό ο Κύριος οργίστηκε τόσο πολύ εναντίον του λαού του, ώστε δεν υπήρχε πια τρόπος σωτηρίας.

O cativeiro de Judá

2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

[17] Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos

[17]Ο Κύριος έφερε εναντίον τους το βασιλιά των Βαβυλωνίων και τα παρέδωσε όλα στην εξουσία του. Αυτός κατέσφαξε όλους τους στρατιώτες μέσα στο αγιαστήριο. Δε λυπήθηκε ούτε τους νέους, αγόρια και

mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.

[18] Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.

[19] Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

[20] Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

[21] para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

O decreto de Ciro

[22] Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[23] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está

κορίτσια, ούτε τους γέροντες, ακόμα και τους πολύ ηλικιωμένους.

[18]Άρπαξε όλα τα σκεύη του ναού του Κυρίου, μεγάλα και μικρά, κι επίσης τους θησαυρούς του ναού, του βασιλιά και των αρχόντων του, και τα έφερε στη Βαβυλώνα.

[19]Οι Βαβυλώνιοι έκαψαν το ναό του Θεού και γκρέμισαν το τείχος της Ιερουσαλήμ· έβαλαν φωτιά σε όλα τα ανάκτορά της και κατάστρεψαν εντελώς όλα τα πολύτιμα αντικείμενα της πόλης.

[20]Εκείνους που σώθηκαν από τη σφαγή, τούς μετέφερε στη Βαβυλώνα, όπου έγιναν δούλοι σ' αυτόν και στους απογόνους του, μέχρις ότου ιδρύθηκε η βασιλεία των Περσών.

[21]Έτσι εκπληρώθηκε ο λόγος του Θεού, που είχε πει με τον προφήτη Ιερεμία: «Η χώρα θα ερημωθεί για εβδομήντα χρόνια, μέχρι να συμπληρώσει τα σαββατικά έτη που δεν είχε τηρήσει».

Η διακήρυξη του Κύρου

(Εσδρ 1,1-3α)

[22]Το πρώτο έτος της βασιλείας του Κύρου, βασιλιά των Περσών, ο Κύριος πραγματοποίησε αυτό που είχε αναγγείλει με τον προφήτη Ιερεμία. Έβαλε στο νου του Κύρου την ιδέα να στείλει σ' όλο το βασίλειό του προφορική και γραπτή διακήρυξη με το ακόλουθο περιεχόμενο:

[23]«Ο Κύρος, βασιλιάς της Περσίας, λέει: Ο Κύριος, ο Θεός του ουρανού, έδωσε σ' εμένα όλα τα βασίλεια της γης και με πρόσταξε να του χτίσω έναν ναό στην

em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

Ιερουσαλήμ, στην Ιουδαία. Όποιος από σας ανήκει στο λαό του, ας επιστρέψει εκεί. Κι ο Κύριος ο Θεός του ας είναι μαζί του».

O livro de Esdras

Esdras 1

O decreto de Ciro

[1] No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[2] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.

[3] Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

[4] Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

[5] Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ)

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ) 1

Διακήρυξη του βασιλιά Κύρου

(Β΄ Χρ 36,22-23)

[1]Το πρώτο έτος της βασιλείας του Κύρου, βασιλιά των Περσών, ο Κύριος πραγματοποίησε αυτό που είχε αναγγείλει με τον προφήτη Ιερεμία. Έβαλε στο νου του Κύρου την ιδέα να στείλει σ' όλο το βασίλειό του προφορική και γραπτή διακήρυξη με το ακόλουθο περιεχόμενο:

[2]«Ο Κύρος, βασιλιάς της Περσίας, λέει: Ο Κύριος, ο Θεός του ουρανού, έδωσε σ' εμένα όλα τα βασίλεια της γης και με πρόσταξε να του χτίσω έναν ναό στην Ιερουσαλήμ, στην Ιουδαία.

[3]Όποιος από σας ανήκει στο λαό του –ο Θεός του ας είναι μαζί του– ας επιστρέψει στην Ιερουσαλήμ της Ιουδαίας, για να ξαναχτίσει το ναό του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, του Θεού της Ιερουσαλήμ.

[4]Οποιονδήποτε απέμεινε, σε οποιονδήποτε τόπο και αν παροικούσε, οι άνθρωποι του τόπου ας τον βοηθήσουν με ασήμι και χρυσάφι, με διάφορα αγαθά και κτήνη, παράλληλα με την προαιρετική του προσφορά για τον οίκο του Θεού στην Ιερουσαλήμ».

Επιστροφή των αιχμαλώτων στην Ιερουσαλήμ

[5]Τότε οι αρχηγοί των συγγενειών των φυλών Ιούδα και Βενιαμίν, οι ιερείς και οι λευίτες, και γενικά όλοι, όσους ο Θεός προδιέθεσε, ετοιμάστηκαν να πάνε και να ξαναχτίσουν το ναό του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ.

[6] Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro, bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

[6]Όλοι οι γείτονές τους τους βοήθησαν με κάθε τρόπο, με ασήμι, με ασημένια σκεύη και χρυσάφι, διάφορα αγαθά και κτήνη, καθώς και με πολύτιμα αντικείμενα, εκτός από τις προαιρετικές προσφορές.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

[7]Ο ίδιος ο βασιλιάς Κύρος παραχώρησε τα σκεύη του ναού του Κυρίου, τα οποία είχε πάρει ο Ναβουχοδονόσορ από την Ιερουσαλήμ και τα είχε τοποθετήσει στο ναό του θεού του.

[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[8]Ο βασιλιάς των Περσών τα παραχώρησε στο Μιθριδάτη, το θησαυροφύλακα, κι αυτός τα παρέδωσε ένα προς ένα στο Σεσαβασσάρ, το διοικητή της Ιουδαίας.

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,
[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.

[9]Επρόκειτο για: Τριάντα λεκάνες χρυσές και χίλιες ασημένιες, είκοσι εννέα δοχεία,
[10]τριάντα χρυσά κύπελλα και τετρακόσια δέκα ασημένια, και χίλια διάφορα άλλα σκεύη.

[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

[11]Συνολικά πέντε χιλιάδες τετρακόσια σκεύη από χρυσάφι και ασήμι. Ο Σεσαβασσάρ τα μετέφερε όλα μαζί του, όταν επέστρεψε μαζί με τους αιχμαλώτους από τη Βαβυλώνα στην Ιερουσαλήμ.

Esdras 2

A lista dos que voltaram da Babilônia

Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ) 2

Κατάλογοι των αιχμαλώτων που επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ

(Νε 7,6-72)

[1]Κατάλογος των κατοίκων της επαρχίας (Ιουδαίας), που επέστρεψαν από την αιχμαλωσία της Βαβυλώνας, όπου τους είχε μεταφέρει ως αιχμαλώτους ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ. Όλοι τους γύρισαν

στην Ιερουσαλήμ και στη χώρα του Ιούδα, καθένας στην πόλη του.

2 os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:

2Στην πορεία της επιστροφής αρχηγοί τους ήταν οι Ζοροβάβελ, Ιησούς, Νεεμίας, Σεραΐας, Ρεελαΐας, Μαρδοχαίος, Βιλσάν, Μισπάρ, Βιγβάι, Ρεχούμ και Βαανά. Ακολουθεί κατάλογος κατά συγγένειες με τον αριθμό των αντρών του λαού του Ισραήλ, που επέστρεψαν από την αιχμαλωσία:

3 os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

3Η συγγένεια του Φαρώς, δύο χιλιάδες εκατόν εβδομήντα δύο άντρες·

4 Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

4του Σεφατία, τριακόσιοι εβδομήντα δύο·

5 Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.

5του Αράχ, εφτακόσιοι εβδομήντα πέντε·

6 Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.

6του Φαχάθ-Μωάβ (απόγονοι του Ιησού και του Ιωάβ), δύο χιλιάδες οκτακόσιοι δώδεκα·

7 Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

7του Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήντα τέσσερις·

8 Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.

8του Ζαττού, ενιακόσιοι σαράντα πέντε·

9 Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

9του Ζακκάι, εφτακόσιοι εξήντα·

10 Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.

10του Βανί, εξακόσιοι σαράντα δύο·

11 Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.

11του Βεβαΐ, εξακόσιοι είκοσι τρεις·

12 Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.

12του Αζγάθ, χίλιοι διακόσιοι είκοσι δύο·

13 Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.

13του Αδωνικάμ, εξακόσιοι εξήντα έξι·

14 Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.

14του Βιγβαΐ, δύο χιλιάδες πενήντα έξι·

[15] Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.	[15]του Αδίν, τετρακόσιοι πενήντα τέσσερις·
[16] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.	[16]του Ατέρ, δηλαδή του Εζεκία, ενενήντα οκτώ·
[17] Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.	[17]του Βεσαΐ, τριακόσιοι είκοσι τρεις·
[18] Os filhos de Jora, cento e doze.	[18]του Ιωρά, εκατόν δώδεκα·
[19] Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.	[19]του Χασούμ, διακόσιοι είκοσι τρεις
[20] Os filhos de Gibar, noventa e cinco.	[20]και του Γιββάρ, ενενήντα πέντε. Πίνακας κατά πόλεις, στις οποίες είχαν ζήσει οι πρόγονοι εκείνων που επέστρεψαν:
[21] Os filhos de Belém, cento e vinte e três.	[21]Από τη Βηθλεέμ, εκατόν είκοσι τρεις άντρες·
[22] Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.	[22]από τη Νετωφά, πενήντα έξι·
[23] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.	[23]από την Αναθώθ, εκατόν είκοσι οκτώ·
[24] Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.	[24]από την Αζμαβέθ, σαράντα δύο·
[25] Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.	[25]από την Κιριάθ-Ιαρίμ, την Κεφιρά και τη Βερώθ εφτακόσιοι σαράντα τρεις·
[26] Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.	[26]από τη Ραμά και τη Γεβά, εξακόσιοι είκοσι ένας·
[27] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.	[27]από τη Μιχμάς, εκατόν είκοσι δύο·
[28] Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.	[28]από τη Βαιθήλ και τη Γαι, διακόσιοι είκοσι τρεις·
[29] Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.	[29]από τη Νεβώ, πενήντα δύο
[30] Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.	[30]κι από τη Μαγβίς, εκατόν πενήντα έξι.
[31] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.	[31]Από τη συγγένεια ενός άλλου Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήντα τέσσερις άντρες
[32] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.	[32]κι από τη συγγένεια του Χαρίμ τριακόσιοι είκοσι.

[33] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.
[34] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.
[35] Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.
[36] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.
[37] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.
[38] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.
[39] Os filhos de Harim, mil e dezessete.
[40] Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.
[41] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.
[42] Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.
[43] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,
[44] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,
[45] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,
[46] os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,

[33]Από τη Λοδ, την Αδίδ και την Ωνώ, εφτακόσιοι είκοσι πέντε άντρες·
[34]από την Ιεριχώ, τριακόσιοι σαράντα πέντε
[35]κι από τη Σεναά, τρεις χιλιάδες εξακόσιοι τριάντα.
[36]Ακολουθεί πίνακας των ιερατικών συγγενειών, που επέστρεψαν από την αιχμαλωσία: Η συγγένεια του Ιεδαΐα (απόγονοι του Ιησού), εννιακόσιοι εβδομήντα τρεις άντρες·
[37]του Ιμμίρ, χίλιοι πενήντα δύο·
[38]του Πασχούρ, χίλιοι διακόσιοι σαράντα επτά
[39]και του Χαρίμ, χίλιοι δέκα επτά.
[40]Οι συγγένειες των λευιτών που επέστρεψαν ήταν: Του Ιησού και του Καδμιήλ (απόγονοι του Ωδουΐα), εβδομήντα τέσσερις άντρες.
[41]Την ομάδα των ψαλτών αποτελούσαν εκατόν είκοσι οκτώ απόγονοι του Ασάφ.
[42]Οι συγγένειες των θυρωρών ήταν: Του Σαλλούμ, του Ατέρ, του Ταλμών, του Ακκούβ, του Χατιτά, του Σωβαΐ, σύνολο εκατόν τριάντα εννέα άντρες.
[43]Οι συγγένειες των υπηρετών του ναού, που επέστρεψαν από την αιχμαλωσία ήταν: Του Σιχά, του Χασουφά, του Ταββαώθ,
[44]του Κερώς, του Σιαά, του Φαδών,
[45]του Λεβανά, του Χαγαβά, του Ακκούβ,
[46]του Χαγάβ, του Σαλμαΐ, του Χανάν,

[47] os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,

[48] os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,

[49] os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,

[50] os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,

[51] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

[52] os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

[53] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,

[54] os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.

[55] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,

[56] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

[57] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.

[58] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[59] Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[47]του Γιδδήλ, του Γαχάρ, του Ρεαΐα,

[48]του Ρεσίν, του Νεκωδά, του Γαζζάμ,

[49]του Ουζζά, του Φασεάχ, του Βεσαΐ,

[50]του Ασενά, του Μεουνείμ, του Νεφουσείμ,

[51]του Βακβбούκ, του Χακουφά, του Χαρχούρ,

[52]του Βασλούθ, του Μεχιδά, του Χαρεά,

[53]του Βαρκώς, του Σίσερα, του Θάμαχ,

[54]του Νεσιάχ και του Χατιφά.

[55]Οι συγγένειες των απογόνων των δούλων του Σολομώντα ήταν: του Σωταΐ, του Σωφέρεθ, του Φερουδά,

[56]του Ιααλά, του Δαρκών, του Γιδδήλ,

[57]του Σαφατία, του Χαττίλ, του Φοχερέθ, του Σεβαΐμ, του Αμί.

[58]Όλοι μαζί οι απόγονοι των υπηρετών του ναού και των δούλων του Σολομώντα ήταν τριακόσιοι ενενήντα δύο άντρες.

[59]Από τις πόλεις Τελ-Μελάχ, Τελ-Χαρσά, Χερούβ-Αδδάν και Ιμμήρ επέστρεψαν ιερατικές συγγένειες, οι οποίες όμως δεν μπόρεσαν να φέρουν τις απαραίτητες πληροφορίες για τις οικογένειες των προγόνων τους, ώστε να αποδείξουν ότι κατάγονταν από Ισραηλίτες.

60 os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.

61 Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.

62 Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

63 O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

64 Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

65 afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

66 Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

67 os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

68 Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para

60Αυτοί ήταν απόγονοι του Δελαΐα, του Τωβία και του Νεκωδά, σύνολο εξακόσιοι πενήντα δύο άντρες.

61Το ίδιο συνέβη με ορισμένους άλλους απογόνους ιερέων: Του Χαβαΐα, του Ακκώς, του Βαρζιλλαΐ (ο οποίος ονομαζόταν έτσι γιατί είχε πάρει γυναίκα του μια από τις κόρες του Γαλααδίτη Βαρζιλλαΐ).

62Όλοι αυτοί αναζήτησαν την εγγραφή τους στους γενεαλογικούς καταλόγους των προγόνων τους αλλά δε βρέθηκαν εκεί· έτσι, αποκλείστηκαν από την ιεροσύνη.

63Ο ίδιος ο κυβερνήτης τούς απαγόρευσε να τρώνε από τις αγιότατες προσφορές, ωσότου ένας ιερέας συμβουλευτεί τα Ουρίμ και τα Θουμμίμ.

64Όλη η σύναξη μαζί έφτανε τους σαράντα δύο χιλιάδες τριακόσιους εξήντα άντρες,

65εκτός από τους δούλους τους, άντρες και γυναίκες, που έφταναν τις εφτά χιλιάδες τριακόσια τριάντα εφτά άτομα· επίσης υπήρχαν διακόσιοι ψάλτες και ψάλτριες.

66Μαζί τους είχαν εφτακόσια τριάντα έξι άλογα, διακόσια σαράντα πέντε μουλάρια,

67τετρακόσιες τριάντα πέντε καμήλες και έξι χιλιάδες εφτακόσια είκοσι γαϊδούρια.

68Μόλις έφτασαν στο ναό του Κυρίου, στην Ιερουσαλήμ, μερικοί αρχηγοί συγγενειών έκαναν προαιρετικές

a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

[69] Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

[70] Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

προσφορές για να ξαναχτιστεί ο ναός του Θεού στη θέση όπου ήταν πρωτύτερα.

[69]Έδωσαν ό, τι μπορούσαν για να χτιστεί το έργο: Εξήντα μία χιλιάδες χρυσούς δαρεικούς, πέντε χιλιάδες ασημένιες μνες και εκατό ιερατικές στολές.

[70]Οι ιερείς, οι λευίτες και μερικοί από το λαό, όπως θυρωροί, ψάλτες και υπηρέτες του ναού, εγκαταστάθηκαν στις πόλεις στις οποίες τους κατένειμαν. Ενώ όλοι οι άλλοι Ισραηλίτες εγκαταστάθηκαν στις πόλεις των προγόνων τους.

Esdras 3

É levantado o altar

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se o povo, como um só homem, em Jerusalém.

[2] Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

[3] Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

[4] Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ) 3

Η αποκατάσταση της λατρείας

[1]Τον έβδομο μήνα από τότε που οι Ισραηλίτες είχαν εγκατασταθεί στις πόλεις τους, ο λαός συγκεντρώθηκε με κοινό σκοπό στην Ιερουσαλήμ.

[2]Τότε ο ιερέας Ιησούς, γιος του Ιωσαδάκ, μαζί με άλλους συγγενείς του ιερείς, και ο Ζοροβάβελ, γιος του Σαλαθιήλ, με τους συγγενείς του, άρχισαν να κατασκευάζουν το θυσιαστήριο του Θεού του Ισραήλ, για να προσφέρουν πάνω σ’ αυτό ολοκαυτώματα, όπως είναι γραμμένο στο νόμο του Μωυσή, του ανθρώπου του Θεού.

[3]Πράγματι, ξανάχτισαν το θυσιαστήριο στη θέση του, μολονότι φοβόντουσαν τους κατοίκους που, κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας, είχαν εγκατασταθεί στη χώρα. Πάνω σ’ αυτό πρόσφεραν στον Κύριο τα ολοκαυτώματα τα καθορισμένα για το πρωί και για το βράδυ.

[4]Έπειτα τέλεσαν τη γιορτή της Σκηνοπηγίας, σύμφωνα με τα γραμμένα,

holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

κι επίσης πρόσφεραν τον καθορισμένο αριθμό ολοκαυτωμάτων, σύμφωνα με τον κανονισμό της κάθε μέρας.

[5] e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

[5]Μετά απ’ αυτά, εκτός από το καθημερινό ολοκαύτωμα, πρόσφεραν τα ολοκαυτώματα για τις νουμηνίες και για όλες τις άλλες καθιερωμένες γιορτές του Κυρίου, καθώς κι εκείνα που προσφέρονταν ως προαιρετικές προσφορές στον Κύριο.

[6] Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

[6]Από την πρώτη μέρα του έβδομου μήνα άρχισαν να προσφέρουν τα ολοκαυτώματα στον Κύριο, μολονότι ο ναός του Κυρίου δεν είχε ακόμα θεμελιωθεί.

[7] Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

[7]Έδωσαν χρήματα στους χτίστες και στους ξυλουργούς· στους Σιδώνιους και στους Τύριους έδωσαν ποτά, λάδι και άλλα τρόφιμα, για να μεταφέρουν ξύλα κέδρου από το Λίβανο στην Ιόππη δια θαλάσσης, με βάση την άδεια που τους είχε δώσει ο Κύρος, βασιλιάς των Περσών.

Lançados os alicerces do templo

Αρχίζει η ανοικοδόμηση του ναού

[8] No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

[8]Το δεύτερο μήνα του δεύτερου έτους από τότε που γύρισαν στην Ιερουσαλήμ, την πόλη του ναού του Θεού, ο Ζοροβάβελ γιος του Σαλαθιήλ και ο Ιησούς γιος του Ιωσαδάκ άρχισαν να εργάζονται μαζί με τους υπόλοιπους συμπατριώτες τους, τους ιερείς, τους λευίτες και όλους όσους είχαν γυρίσει από την αιχμαλωσία στην Ιερουσαλήμ. Στους λευίτες από είκοσι ετών και πάνω ανέθεσαν να επιβλέπουν την εργασία του ναού του Κυρίου.

[9] Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos,

[9]Ο Ιησούς, με τους γιους του και τους συγγενείς του: Καδμιήλ, Βανί και Ωδαβία,

os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

[10] Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes, paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos, para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

[11] Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

[12] Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

[13] De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

[1] Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do

είχαν αναλάβει την επίβλεψη των εργατών του ναού του Θεού. Επίσης στους επιστάτες του ναού ανήκαν και οι λευίτες οι απόγονοι του Χεναδάδ.

[10]Όταν οι χτίστες έβαλαν τα θεμέλια του ναού του Κυρίου, ήρθαν οι ιερείς με τις στολές τους και τις σάλπιγγες και οι λευίτες, οι απόγονοι του Ασάφ, με τα κύμβαλα, για να υμνήσουν τον Κύριο, σύμφωνα με τις οδηγίες που είχε δώσει ο Δαβίδ, βασιλιάς του Ισραήλ.

[11]Έψαλλαν αντιφωνικά αινώντας και ευχαριστώντας τον Κύριο. «Είναι καλός», έλεγαν, «κι αιώνια διαρκεί η αγάπη του για τον Ισραήλ! » Και όλος ο λαός με δυνατές φωνές υμνούσε τον Κύριο, που είχαν τεθεί τα θεμέλια του ναού του.

[12]Πολλοί από τους ιερείς, τους λευίτες και τους αρχηγούς των συγγενειών, που ήταν αρκετά ηλικιωμένοι και είχαν προλάβει τον πρώτο ναό, έκλαιγαν τώρα δυνατά με τον καινούριο ναό, που έβλεπαν να θεμελιώνεται. Οι άλλοι όμως πανηγύριζαν με αλαλαγμούς.

[13]Έτσι δεν μπορούσε κανείς να ξεχωρίσει τους αλαλαγμούς τους από τους θρήνους των άλλων, γιατί και οι δύο ήχοι ήταν πάρα πολύ δυνατοί κι ακούγονταν από πολύ μακριά.

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ) 4

Η αντίδραση στο έργο της ανοικοδόμησης

[1]Όταν όμως οι εχθροί του λαού του Ιούδα και του Βενιαμίν άκουσαν ότι αυτοί που

cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

2 chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

3 Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.

4 Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;

5 alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

6 No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

ήρθαν από την αιχμαλωσία έχτιζαν ναό στον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ,

2ήρθαν στο Ζοροβάβελ και στους αρχηγούς των συγγενειών και τους είπαν: «Αφήστε μας να σας βοηθήσουμε στο χτίσιμο του ναού. Τον ίδιο Θεό λατρεύουμε εσείς κι εμείς και του προσφέρουμε θυσίες από τον καιρό που ο βασιλιάς της Ασσυρίας Εσαρχαδδών μας μετέφερε εδώ».

3Ο Ζοροβάβελ, όμως, ο Ιησούς και οι άλλοι αρχηγοί των συγγενειών του Ισραήλ τους απάντησαν: «Τίποτα κοινό δεν υπάρχει ανάμεσα σ' εμάς και σ' εσάς, για να μας βοηθήσετε να χτίσουμε το ναό του Θεού μας. Μόνοι μας θα χτίσουμε ναό για τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ, όπως μας διέταξε ο Κύρος, ο βασιλιάς των Περσών».

4Τότε οι κάτοικοι της χώρας προσπαθούσαν να σπάσουν το ηθικό των Ιουδαίων και τους εμπόδιζαν να χτίζουν.

5Πλήρωσαν μάλιστα και κρατικούς συμβούλους για να τους εναντιωθούν και να ματαιώσουν το σχέδιό τους. Αυτό συνεχίστηκε σ' όλη τη διάρκεια της βασιλείας του Κύρου, βασιλιά των Περσών, και ως τη βασιλεία του Δαρείου.

Η ανασυγκρότηση της Ιερουσαλήμ υπονομεύεται

6Στην αρχή της βασιλείας του Ξέρξη, οι εχθροί των Ιουδαίων, του έστειλαν μια δυσφημιστική αναφορά εναντίον των κατοίκων της Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ.

[7] E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

[7]Επίσης, τον καιρό της βασιλείας του Αρταξέρξη στην Περσία, ο Βισλάμ, ο Μιθριδάτης, ο Ταβεήλ και οι συνάδελφοί τους των δημοσίων υπηρεσιών έστειλαν στο βασιλιά σχετική επιστολή, γραμμένη με αραμαϊκούς χαρακτήρες και σε αραμαϊκή γλώσσα.

[8] Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.

[8]Αλλά και ο διοικητής Ρεχούμ, κι ο γραμματέας Σιμσαΐ έγραψαν στο βασιλιά Αρταξέρξη την παρακάτω επιστολή εναντίον της Ιερουσαλήμ:

[9] Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas

[9]«Ο διοικητής Ρεχούμ, ο γραμματέας Σιμσαΐ και οι διοικητικοί συνάδελφοί τους, κριτές, κυβερνήτες, αξιωματούχοι, οι συνάδελφοι των περιοχών Αρχάδ, της Βαβυλώνας και των Σούσων, δηλαδή οι Ελαμίτες,

[10] e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

[10]εξ ονόματος και των άλλων πληθυσμών, που ο μέγας και ένδοξος βασιλιάς Ασεναφάρμετέφερε και εγκατέστησε στις πόλεις της Σαμάρειας και στην υπόλοιπη επαρχία, δυτικά του ποταμού Ευφράτη, αναφέρουν τα εξής».

[11] Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

[11]Ακολουθεί αντίγραφο της επιστολής: «Προς το βασιλιά Αρταξέρξη, οι δούλοι σου, οι κάτοικοι της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη κ. τ. λ.

[12] Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.

[12]»Επιθυμούμε να σε πληροφορήσουμε, βασιλιά, ότι οι Ιουδαίοι, που επέστρεψαν από τον τόπο σου στην περιοχή μας, ήρθαν στην Ιερουσαλήμ και ξαναχτίζουν την επαναστατική και εχθρική αυτή πόλη· ανοικοδομούν τα τείχη της κι έχουν βάλει κιόλας τα θεμέλια.

[13] Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os impostos e os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

[13]Επίσης, ας πληροφορηθεί ο βασιλιάς ότι αν ξαναχτιστεί η πόλη και υψωθούν τα τείχη της, αυτοί οι Ιουδαίοι δε θα πληρώνουν πια φόρους υποτελείας και δασμούς κι έτσι το βασιλικό εισόδημα θα μειωθεί.

[14] Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

[14]Εμείς, βασιλιά, που είμαστε στην υπηρεσία σου, δεν ανεχόμαστε να βλέπουμε αυτή την προσβολή που σου γίνεται. Γι' αυτό σε ενημερώνουμε σχετικά,

[15] a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

[15]ώστε να ερευνηθούν τα αρχεία των προκατόχων σου. Εκεί θα βρεις αποδείξεις ότι αυτή η πόλη ήταν ανέκαθεν πόλη επαναστατική, επιζήμια για τους βασιλιάδες και τις επαρχίες, πόλη που από παλιά συνταρασσόταν από επαναστατικά κινήματα· γι' αυτό άλλωστε κι έχει καταστραφεί.

[16] Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

[16]Επίσης σε προειδοποιούμε, βασιλιά, ότι αν αυτή η πόλη ξαναχτιστεί και αποκατασταθούν τα τείχη της, τότε δεν θα έχεις πια δικαιοδοσία στην επαρχία δυτικά του Ευφράτη».

[17] Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

[17]Ο βασιλιάς έστειλε την παρακάτω απάντηση: «Προς το διοικητή Ρεχούμ, το γραμματέα Σιμσαΐ και τους υπόλοιπους συναδέλφους τους στη Σαμάρεια, και στις υπόλοιπες επαρχίες δυτικά του Ευφράτη. Χαίρετε!

[18] A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

[18]»Η επιστολή που μας στείλατε διαβάστηκε μπροστά μου σε μετάφραση.

[19] Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se

[19]Έδωσα, λοιπόν, εντολή να γίνουν έρευνες και βρέθηκε πραγματικά ότι η Ιερουσαλήμ ανέκαθεν επαναστατούσε

levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.

εναντίον των βασιλιάδων και συνταρασσόταν από συνωμοσίες και επαναστατικά κινήματα.

[20] Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.

[20]Υπήρχαν άλλοτε στην πόλη ισχυροί βασιλιάδες που κυβερνούσαν ολόκληρη την επαρχία δυτικά του Ευφράτη· και μάλιστα σ' αυτούς τους βασιλιάδες πληρώνονταν φόροι υποτελείας και δασμοί.

[21] Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.

[21]»Τώρα, λοιπόν, διατάξτε να σταματήσουν οι εργασίες ανοικοδόμησης της πόλης μέχρι εγώ να εκδώσω νεώτερη διαταγή.

[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?

[22]Προσέξτε να μην αμελήσετε να κάνετε αυτό που σας ζητώ, ώστε η κεντρική κυβέρνηση να μην υποστεί επιπλέον ζημίες».

[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus, e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.

[23]Αντίγραφο της επιστολής του βασιλιά Αρταξέρξη διαβάστηκε στο Ρεχούμ, στο γραμματέα Σιμσαΐ και στους συναδέλφους τους. Τότε αυτοί πήγαν αμέσως στην Ιερουσαλήμ κι ανάγκασαν με τη βία τους Ιουδαίους να σταματήσουν να χτίζουν.

Ολοκληρώνεται η ανοικοδόμηση του ναού

[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

[24]Έτσι σταμάτησε το έργο της ανοικοδόμησης του ναού του Θεού στην Ιερουσαλήμ, και η διακοπή κράτησε ως το δεύτερο έτος της βασιλείας του Δαρείου, βασιλιά των Περσών.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ) 5

[1]Μια μέρα, όμως, ήρθαν ο προφήτης Αγγαίος και ο προφήτης Ζαχαρίας, απόγονος του Ιδδώ, και μίλησαν στους

Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.

Ιουδαίους της Ιερουσαλήμ και της Ιουδαίας, εξ ονόματος του Θεού του Ισραήλ, που τους καθοδηγούσε.

[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, com eles, os referidos profetas de Deus, que os ajudavam.

[2]Έτσι ο Ζοροβάβελ, γιος του Σαλαθιήλ, και ο Ιησούς, γιος του Ιωσαδάκ, άρχισαν να ξαναχτίζουν το ναό του Θεού, στην Ιερουσαλήμ. Μαζί τους ήταν κι οι προφήτες του Θεού και τους ενθάρρυναν.

[3] Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes perguntaram: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[3]Μετά από λίγον καιρό, όμως, ο Τατναΐ, κυβερνήτης της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη, ο Σεθάρ-Βοζνάι και οι συνάδελφοί τους ήρθαν και βρήκαν τους εργάτες και τους ρωτούσαν: «Ποιος σας έδωσε εντολή να ξαναχτίσετε το ναό και να τον περιτειχίσετε;

[4] Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

[4]Ποιοι άλλοι συμμετέχουν στην ανοικοδόμηση; »

[5] Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

[5]Ο Θεός όμως προστάτευε τους επικεφαλής των Ιουδαίων· έτσι, οι Πέρσες αξιωματούχοι δεν τους σταμάτησαν από το έργο τους ως την ημέρα που θα έστελναν αναφορά στο Δαρείο, για να λάβουν γραπτή απάντηση γι’ αυτό το ζήτημα.

Os adversários consultam Dario

[6] Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

[7] na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

[6-7]Πράγματι, ο Τατναΐ, κυβερνήτης της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη, ο Σεθάρ-Βοζνάι και οι συνάδελφοί τους αξιωματούχοι της επαρχίας έστειλαν στο βασιλιά Δαρείο ανοιχτή επιστολή-αναφορά, που το κείμενό της είχε ως εξής: «Στο βασιλιά Δαρείο, ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

[8] Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

[8]»Πρέπει να πληροφορηθείς, βασιλιά, ότι εμείς πήγαμε στην επαρχία της Ιουδαίας, στο ναό του μεγάλου Θεού και διαπιστώσαμε πως ο ναός αυτός συνεχίζει να χτίζεται με μεγάλα λιθάρια· στους τοίχους τοποθετούνται ξύλα και η όλη εργασία προχωράει με ζήλο και παρουσιάζει θεαματική πρόοδο.

[9] Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[9]Ρωτήσαμε τους επικεφαλής του λαού ποιος τους είχε δώσει εντολή να ξαναχτίσουν το ναό και το τείχος.

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[10]Επίσης ζητήσαμε τα ονόματα των υπευθύνων, για να σε πληροφορήσουμε σχετικά.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

[11]»Πήραμε, λοιπόν, την ακόλουθη απάντηση: “εμείς είμαστε δούλοι του Θεού του ουρανού και της γης και ξαναχτίζουμε το ναό που είχε κατασκευαστεί πριν από πολλά χρόνια. Ένας μεγάλος βασιλιάς του Ισραήλ τον είχε χτίσει και τον είχε εξοπλίσει.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.

[12]Αλλά επειδή οι πρόγονοί μας εξόργισαν το Θεό του ουρανού, αυτός τους παρέδωσε στην εξουσία του Ναβουχοδονόσορ της Βαβυλώνας, βασιλιά της δυναστείας των Χαλδαίων. Αυτός κατέστρεψε εκείνον το ναό και πήρε το λαό αιχμάλωτο στη Βαβυλώνα.

[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[13]Αλλά το πρώτο έτος της βασιλείας του Κύρου στη Βαβυλώνα, ο βασιλιάς εκείνος έδωσε διαταγή να ξαναχτιστεί ο ναός του Θεού.

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor levara do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

[15] e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

[16] Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

[17] Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus, em Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

Esdras 6

O decreto de Dario

[1] Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da Babilônia, onde se guardavam os documentos.

[14]Επίσης, ο βασιλιάς Κύρος πήρε από το ναό της Βαβυλώνας τα χρυσά και τα ασημένια σκεύη του ναού του Θεού και τα παρέδωσε σε κάποιον που ονομαζόταν Σεσαβασσάρ και που ο ίδιος ο βασιλιάς τον διόρισε κυβερνήτη της Ιουδαίας. Τα σκεύη αυτά ο Ναβουχοδονόσορ τα είχε αφαιρέσει από το ναό της Ιερουσαλήμ και τα είχε τοποθετήσει στο ναό της Βαβυλώνας.

[15]Ο Κύρος, λοιπόν, ανέθεσε στο Σεσαβασσάρ να παραλάβει τα σκεύη και να πάει να τα τοποθετήσει στο ναό της Ιερουσαλήμ, κι επίσης να δώσει την άδεια ανοικοδόμησης του ναού του Θεού στην παλιά του θέση.

[16]Έτσι ο Σεσαβασσάρ ήρθε κι έβαλε τα θεμέλια του ναού του Θεού στην Ιερουσαλήμ, κι από τότε μέχρι σήμερα ο ναός ξαναχτίζεται και δεν τέλειωσε ακόμα”.

[17]»Τώρα, λοιπόν, αν σου φαίνεται καλό, βασιλιά, ας γίνει έρευνα στα βασιλικά αρχεία της Βαβυλώνας, για να διαπιστωθεί αν πραγματικά έχει εκδοθεί διαταγή από το βασιλιά Κύρο να ξαναχτιστεί ο ναός του Θεού στην Ιερουσαλήμ, και ας μας κοινοποιηθεί η απόφασή σου γι’ αυτό το ζήτημα».

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ) 6

Η ανεύρεση του διατάγματος του Κύρου

[1]Ο βασιλιάς Δαρείος έδωσε διαταγή να γίνει έρευνα στη Βαβυλώνα, στους χώρους όπου φυλάσσονταν τα αρχεία και τα πολύτιμα αντικείμενα.

[2] Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e nele estava escrito um memorial que dizia assim:

[3] O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados, com três carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

[4] A despesa se fará da casa do rei.

[5] Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

[6] Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus companheiros, os afarsaquitas, que estais para além do rio, retirai-vos para longe dali.

[7] Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

[2]Στα Εκβάτανα, λοιπόν, μια οχυρωμένη πόλη της επαρχίας της Μηδίας, βρέθηκε ένα κυλινδρικό βιβλίο, όπου ήταν γραμμένα τα εξής: «Υπόμνημα. Το πρώτο έτος της βασιλείας του Κύρου,

[3]ο βασιλιάς έβγαλε διαταγή να ξαναχτιστεί στην Ιερουσαλήμ ο ναός του Θεού, για να είναι τόπος όπου θα προσφέρονται θυσίες. Θα χτιστεί πάνω στα ίδια θεμέλια. Το ύψος και το πλάτος του θα είναι από εξήντα πήχεις

[4]με μία σειρά ξύλα κάθε τρεις σειρές μεγάλα λιθάρια. Τα έξοδα θα πληρωθούν από τα ανάκτορα.

[5]Επίσης, τα σκεύη του ναού του Θεού, τα χρυσά και τα ασημένια, που τα είχε πάρει ο Ναβουχοδονόσορ από το ναό της Ιερουσαλήμ και τα είχε φέρει στη Βαβυλώνα, να επιστραφούν, για να πάρουν πάλι τη θέση τους στο ναό του Θεού στην Ιερουσαλήμ».

Το διάταγμα του Δαρείου για τη συνέχιση της ανοικοδόμησης

[6]«Τώρα λοιπόν Τατναΐ, κυβερνήτη της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη, Σεθάρ-Βοζνάι και οι συνάδελφοί σας, οι αξιωματούχοι αυτής της επαρχίας, απομακρυνθείτε από ’κει.

[7]Αφήστε ελεύθερο το έργο του ναού του Θεού. Αφήστε τον κυβερνήτη των Ιουδαίων και τους επικεφαλής τους να

ξαναχτίσουν το ναό του Θεού στη θέση του.

[8] Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

[8]»Εκδίδω και διαταγή σχετικά με την οικονομική βοήθεια που θα δώσετε εσείς στους επικεφαλής των Ιουδαίων για να ξαναχτίσουν το ναό του Θεού· τα έξοδα θα καταβληθούν σ' αυτούς τους ανθρώπους αμέσως, χωρίς καμιά καθυστέρηση, από το βασιλικό ταμείο, δηλαδή από τους φόρους της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη.

[9] Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal, vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

[9]»Επίσης, οτιδήποτε απαιτείται για τα ολοκαυτώματα του Θεού του ουρανού, μοσχάρια, κριάρια και αρνιά ή σιτάρι, αλάτι, κρασί και λάδι, θα τους τα δίνετε αμέσως σε καθημερινή βάση, όπως θα τα ζητούν οι ιερείς της Ιερουσαλήμ.

[10] para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

[10]Έτσι θα μπορούν να προσφέρουν θυσίες που η ευωδιά τους ευχαριστεί το Θεό του ουρανού και να προσεύχονται για τη ζωή του βασιλιά και των παιδιών του.

[11] Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

[11]»Ακόμη διατάζω για όποιον παραβεί αυτήν τη διαταγή, να ξεριζώσουν έναν πάσσαλο από το σπίτι του και πάνω σ' αυτόν να τον κρεμάσουν· και το σπίτι του να γίνει σκουπιδότοπος εξαιτίας αυτής του της παράβασης.

[12] O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o decreto; que se execute com toda a pontualidade.

[12]Και ο Θεός, που θέλησε να λατρεύεται το όνομά του εκεί, ας ανατρέψει κάθε βασιλιά ή λαό, που θα επιχειρήσει να τροποποιήσει τη διαταγή μου με σκοπό να καταστρέψει αυτόν το ναό του Θεού στην Ιερουσαλήμ. Εγώ, ο Δαρείος, εξέδωσα διαταγή. Να εκτελεστεί με ακρίβεια».

Completado o templo

Η αποπεράτωση του ναού

[13] Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

[13]Ο Τατναΐ, κυβερνήτης της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη, ο Σεθάρ-Βοζνάι και οι συνάδελφοί τους, έκαναν όπως ακριβώς τους παρήγγειλε ο βασιλιάς Δαρείος.

[14] Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

[14]Έτσι, οι επικεφαλής των Ιουδαίων συνέχισαν την ανοικοδόμηση και προχωρούσαν καλά, με την ενθάρρυνση του προφήτη Αγγαίου και του προφήτη Ζαχαρία, γιου του Ιδδώ· και τελείωσαν το χτίσιμο, σύμφωνα με την εντολή του Θεού του Ισραήλ, και τα διατάγματα του Κύρου, του Δαρείου και του Αρταξέρξη, βασιλιάδων των Περσών.

[15] Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

[15]Ο ναός αυτός συμπληρώθηκε την τρίτη μέρα του μήνα Αδάρ, το έκτο έτος της βασιλείας του Δαρείου.

A dedicação do templo

[16] Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

[16]Οι Ιουδαίοι, οι ιερείς, οι λευίτες και όλοι οι άλλοι που είχαν έρθει από την αιχμαλωσία, τέλεσαν με πανηγυρισμούς τα εγκαίνια του ναού του Θεού.

[17] Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

[17]Με την ευκαιρία των εγκαινίων πρόσφεραν εκατό μοσχάρια, διακόσια κριάρια, τετρακόσια αρνιά και δώδεκα τράγους, έναν για κάθε φυλή του Ισραήλ, θυσία εξιλέωσης για την αμαρτία όλων των Ισραηλιτών.

[18] Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

[18]Έπειτα διόρισαν τους ιερείς στις αρμοδιότητές τους και τους λευίτες στις θέσεις τους, για να υπηρετούν το Θεό στην Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με τα γραμμένα στο βιβλίο του Μωυσή.

A celebração da Páscoa

Ο εορτασμός του Πάσχα

[19] Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

[20] porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram o cordeiro da Páscoa para todos os que vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

[21] Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

[22] Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

[1] Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,
[2] filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,
[3] filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,
[4] filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,

[19]Όλοι όσοι είχαν επιστρέψει από την αιχμαλωσία γιόρτασαν το Πάσχα τη δέκατη τέταρτη μέρα του πρώτου μήνα.
[20]Οι ιερείς και οι λευίτες εξαγνίστηκαν όλοι μαζί και ήταν όλοι καθαροί. Οι λευίτες ήταν έτσι σε θέση να θυσιάσουν τα αρνιά του Πάσχα για όλους τους αιχμαλώτους που είχαν επιστρέψει, για τους συγγενείς τους, για τους ιερείς, και για τον εαυτό τους.
[21]Οι Ισραηλίτες που είχαν επιστρέψει από την αιχμαλωσία, έφαγαν το πασχαλινό αρνί μαζί με όλους όσοι είχαν παραμείνει στη χώρα αλλά είχαν εξαγνιστεί, προκειμένου να λατρεύσουν τον Κύριο, το Θεό των Ισραηλιτών.
[22]Εφτά μέρες γιόρταζαν τη γιορτή των Αζύμων με πανηγυρισμούς, γιατί ο Κύριος τους έδωσε χαρά, μετατρέποντας τη διάθεση του βασιλιά της Ασσυρίας απέναντί τους, ώστε αυτός να τους βοηθήσει να ξαναχτίσουν το ναό του Θεού του Ισραήλ.

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ) 7

Ο Έσδρας και οι συνεργάτες του έρχονται στην Ιερουσαλήμ

[1-6]Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα, την εποχή που βασιλιάς στην Περσία ήταν ο Αρταξέρξης, ήρθε από τη Βαβυλώνα κάποιος Έσδρας, γιος του Σεραΐα, εγγονός του Αζαρία και δισέγγονος του Χελκία. Οι άλλοι του πρόγονοι (πριν από το Χελκία) με ανιούσα σειρά, ήταν οι Σαλλούμ, Σαδώκ, Αχιτώβ, Αμαρίας, Αζαρίας, Μεραϊώθ, Ζαραχίας, Ουζζί, Βουκκί,

[5] filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

[6] Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

[7] Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas, dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.

[8] Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;

[9] pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

[10] Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

[11] Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

[12] Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

Αβισουά, Φινεές και Ελεάζαρ, γιος του αρχιερέα Ααρών. Ο Έσδρας ήταν γραμματέας, δηλαδή έμπειρος γνώστης του Μωσαϊκού νόμου, που είχε δοθεί από τον Κύριο, το Θεό του Ισραήλ. Ο βασιλιάς τού έδωσε ό, τι του ζήτησε, γιατί ο Κύριος ο Θεός του ήταν μαζί του.

[7]Το έβδομο έτος της βασιλείας του Αρταξέρξη ήρθαν στην Ιερουσαλήμ και μερικοί Ισραηλίτες, ιερείς, λευίτες, ψάλτες, θυρωροί και υπηρέτες του ναού.

[8]Τον πέμπτο μήνα του έβδομου έτους της βασιλείας του Αρταξέρξη, ήρθε και ο Έσδρας στην Ιερουσαλήμ.

[9]Είχε αναχωρήσει από τη Βαβυλώνα την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα κι έφτασε στην Ιερουσαλήμ την πρώτη μέρα του πέμπτου μήνα, χάρη στην ευεργετική παρουσία του Θεού, που ήταν μαζί του.

[10]Ο Έσδρας είχε πράγματι αποφασίσει μ’ όλη του την καρδιά να ερευνήσει το νόμο του Κυρίου και να τον εφαρμόσει, κι επίσης να διδάξει τα προστάγματα και τις εντολές του στους Ισραηλίτες.

Ο Αρταξέρξης φροντίζει για το ναό

[11]Ακολουθεί αντίγραφο εγγράφου, με το οποίο ο βασιλιάς Αρταξέρξης εφοδίασε τον ιερέα Έσδρα, τον έμπειρο γνώστη γύρω από τα ζητήματα των εντολών και των προσταγμάτων που ο Κύριος είχε δώσει στους Ισραηλίτες:

[12]«Ο Αρταξέρξης, βασιλιάς των βασιλιάδων, προς τον Έσδρα, τον ιερέα,

τον γνώστη του νόμου του Θεού του ουρανού· θερμό χαιρετισμό κ. λπ.

13 Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

13»Εκδίδω διαταγή να επιτραπεί να φύγουν μαζί σου από το βασίλειό μου όσοι Ισραηλίτες, λαϊκοί, ιερείς ή λευίτες, θέλουν να επιστρέψουν στην Ιερουσαλήμ.

14 Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres inquirição a respeito de Judá e de Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

14»Εγώ, ο βασιλιάς, και οι εφτά σύμβουλοί μου, σε στέλνουμε στην Ιουδαία και στην Ιερουσαλήμ, για να δεις πώς εφαρμόζεται εκεί ο νόμος του Θεού σου, που το κείμενό του το έχεις στα χέρια σου·

15 e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

15και με την ευκαιρία αυτή, να μεταφέρεις το ασήμι και το χρυσάφι που εγώ και οι σύμβουλοί μου επιθυμούμε να προσφέρουμε στο Θεό του Ισραήλ, που έχει το θυσιαστήριό του στην Ιερουσαλήμ.

16 bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente, para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

16Επίσης θα μεταφέρεις στο ναό του Θεού σας, στην Ιερουσαλήμ, όλες τις εισφορές σε ασήμι και χρυσάφι που θα συγκεντρώσεις από ολόκληρη την επαρχία της Βαβυλώνας, μαζί με τις προαιρετικές εισφορές του λαού σου και των ιερέων.

17 Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

17Έπειτα, με τα χρήματα αυτά θα αγοράσεις αμέσως ταύρους, κριάρια, αρνιά, τις προσφορές των σιτηρών και τις σπονδές, και θα τα προσφέρεις στο θυσιαστήριο του ναού του Θεού σας, στην Ιερουσαλήμ.

18 Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

18Ό, τι περισσέψει από το ασήμι και το χρυσάφι, χρησιμοποιήστε το όπως νομίζετε καλύτερα εσύ και οι συμπατριώτες σου, αλλά πάντα

ενεργώντας σύμφωνα με το θέλημα του Θεού σας.

[19] E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

[19]Τα σκεύη που σας έχουν δοθεί για την υπηρεσία του ναού του Θεού, θα τα τοποθετήσετε ενώπιον του Θεού στην Ιερουσαλήμ.

[20] E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

[20]Και καθετί που θα χρειαστεί να προμηθευτείτε για το ναό του Θεού σας, θα το πληρώνετε με χρήματα από το θησαυροφυλάκιο του βασιλιά.

[21] Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão dalém do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

[21]»Εγώ, ο βασιλιάς Αρταξέρξης, δίνω διαταγή σ' όλους τους θησαυροφύλακες της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη να εκτελούν πρόθυμα ο, τιδήποτε τους ζητήσει ο ιερέας Έσδρας, ο έμπειρος γνώστης του νόμου του Θεού του ουρανού·

[22] até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

[22]να του δίνουν ως και εκατό ασημένια τάλαντα, εκατό κορ σιτάρι, εκατό βαθ κρασί, εκατό βαθ λάδι και άφθονο αλάτι.

[23] Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

[23]Καθετί που θα ζητήσει ο Θεός του ουρανού για το ναό του, να το προμηθεύουν με προθυμία, για να μην έρθει η οργή αυτού του Θεού στη χώρα του βασιλιά και των παιδιών του.

[24] Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta Casa de Deus, que não será lícito impor-lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

[24]Επίσης γνωστοποιήθηκε στους θησαυροφύλακες ότι δεν επιτρέπεται να επιβάλλεται φόρος και δασμός στους ιερείς, στους λευίτες, στους ψάλτες, στους θυρωρούς, στους υπηρέτες του ναού, δηλαδή σε όλους εκείνους που απασχολούνται στο ναό του Θεού.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem

[25]Εσύ λοιπόν, Έσδρα, σύμφωνα με τη σοφία του Θεού σου, που την κατέχεις, να διορίσεις αξιωματούχους και δικαστές, που θα διοικούν όλο το λαό της επαρχίας

as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

δυτικά του Ευφράτη, δηλαδή όλους όσοι είναι γνώστες των νόμων του Θεού σου· κι επίσης θα τους διδάξεις σ’ εκείνους που δεν τους γνωρίζουν.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[26]Όποιος δεν τηρεί το νόμο του Θεού σου ή το νόμο του βασιλιά, θα τιμωρείται αυστηρά είτε με θάνατο είτε με εξορία είτε με δήμευση της περιουσίας του είτε με φυλάκιση».

Δοξολογία του Έσδρα

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[27]Ευλογημένος να είναι ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων μας, που έβαλε στην καρδιά του βασιλιά την επιθυμία, ν’ ανακαινίσει το ναό του Κυρίου, στην Ιερουσαλήμ!

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

[28]Ο Θεός μού έδωσε τη χάρη του, ώστε ν’ αποκτήσω την εύνοια του βασιλιά και των συμβούλων του και όλων των ισχυρών αρχόντων του βασιλείου του. Έτσι ενισχυμένος από την προστασία του Κυρίου, του Θεού μου, μπόρεσα να συγκεντρώσω τους αρχηγούς του Ισραήλ, για να φύγουν μαζί μου.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

[1] São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:

[2] dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ) 8

Οι οικογένειες που συνόδευσαν τον Έσδρα

[1]Ακολουθεί πίνακας των αρχηγών των συγγενειών, που έφυγαν μαζί μου από τη Βαβυλώνα τον καιρό της βασιλείας του Αρταξέρξη:

[2]Ο Γηρσών, από τη συγγένεια του Φινεές, ο Δανιήλ, από τη συγγένεια του Ιθάμαρ και ο Χαττούς, γιος του Σεχανία, από τη συγγένεια του Δαβίδ.

[3] dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.

[4] Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.

[5] Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.

[6] Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.

[7] Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.

[8] Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.

[9] Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.

[10] Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.

[11] Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.

[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.

[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.

[14] Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

[3]Ο Ζαχαρίας, από τη συγγένεια του Φαρώς, και μαζί του ήταν καταγεγραμμένοι εκατόν πενήντα άντρες·

[4]ο Ελιωεναΐ, γιος του Ζεραχία, από τη συγγένεια του Φαχάθ-Μωάβ, με διακόσιους άντρες·

[5]ο Σεχανίας, γιος του Ιααζιήλ, από τη συγγένεια του Ζαττού, με τριακόσιους άντρες·

[6]ο Εβέδ, γιος του Ιωνάθαν, από τη συγγένεια του Αδίν, με πενήντα άντρες·

[7]ο Ιεσαΐας, γιος του Γοθολία, από τη συγγένεια του Ελάμ, με εβδομήντα άντρες·

[8]ο Ζεβαδίας, γιος του Μιχαήλ, από τη συγγένεια του Σεφατία, με ογδόντα άντρες·

[9]ο Οβαδίας, γιος του Ιεχιήλ, από τη συγγένεια του Ιωάβ, με διακόσιους δεκαοκτώ άντρες·

[10]ο Σελωμείθ, γιος του Ιωσηφία, από τη συγγένεια του Βανί, με εκατόν εξήντα άντρες·

[11]ο Ζαχαρίας, γιος του Βεβαΐ, από τη συγγένεια του Βεβαΐ, με είκοσι οκτώ άντρες·

[12]ο Ιωχανάν, γιος του Ακκατάν, από τη συγγένεια του Αζγάδ, με εκατόν δέκα άντρες·

[13]οι Ελιφαλέτ, Ιεϊήλ και Σεμαΐα, νεότεροι απόγονοι από τη συγγένεια του Αδωνικάμ, με εξήντα άντρες·

[14]ο Ουθαΐ και ο Ζαββούδ, από τη συγγένεια του Βιγβαΐ, με εβδομήντα άντρες.

Esdras manda buscar levitas

[15] Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias. Passando revista ao povo e aos sacerdotes e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,

[16] enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

[17] Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

[18] Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

[19] e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

[20] e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

O jejum

Ο Έσδρας συγκεντρώνει λευίτες και υπηρέτες του ναού

[15]Όλους αυτούς τους συγκέντρωσα στον ποταμό που περνάει από την Ααβάκι εκεί κατασκηνώσαμε τρεις μέρες. Είδα ότι ανάμεσα στο λαό υπήρχαν ιερείς, αλλά δε βρήκα κανένα λευίτη.

[16]Τότε κάλεσα τους αρχηγούς Ελεάζαρ, Αριήλ, Σεμαΐα, Αλωνάμ, Ιαρίβ, Ελνάθαμ, Νάθαν, Ζαχαρία και Μεσουλλάμ, και τους δασκάλους Ιωϊαρίβ και Ελνάθαμ,

[17]και τους έστειλα στον Ιδδώ, αρχηγό της κοινότητας Χασιφία· προηγουμένως τους είπα τι να πουν στον Ιδδώ και στους συντρόφους του, τους υπηρέτες του ναού που κατοικούσαν στην περιοχή Χασιφία, ώστε να μας στείλουν υπηρέτες για το ναό του Θεού μας.

[18]Χάρη στην εύνοια του Θεού απέναντί μας, αυτοί συμφώνησαν και μας έστειλαν έναν άντρα σοφό, το Σερεβία, από τη συγγένεια του Μααλί και απόγονο του Λευί, γιου του Ιακώβ, μαζί με τους γιους του και τους συγγενείς του συνολικά δεκαοκτώ άντρες·

[19]επίσης μας έστειλαν το Χασαβία και μαζί του τον Ιεσαΐα, από τη συγγένεια του Μεραρί, με τους συγγενείς του και τους γιους του, είκοσι άντρες.

[20]Κι από το κατώτερο προσωπικό του ναού, μάς έστειλαν διακόσιους είκοσι άντρες, απογόνους υπηρετών του ναού, που ο Δαβίδ και οι αξιωματούχοι του τους είχαν διορίσει στην υπηρεσία των λευιτών. Όλοι αυτοί ήταν καταγεγραμμένοι ονομαστικά.

Προετοιμασία για την επιστροφή

[21] Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

[21]Τότε εκεί κοντά στον ποταμό Ααβά κήρυξα νηστεία, για να ταπεινωθούμε ενώπιον του Θεού μας και να του ζητήσουμε να προστατεύσει εμάς, τα παιδιά μας και τα υπάρχοντά μας.

[22] Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus é sobre todos os que o buscam, para o bem deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

[22]Ντράπηκα να ζητήσω από το βασιλιά στρατιωτική δύναμη και ιππείς για να μας προστατεύσουν στο δρόμο μας από τους εχθρούς μας· του είχαμε πει ότι το χέρι του Θεού μας προστατεύει όλους εκείνους που τον αναζητούν με αγαθή πρόθεση, και η οργή του ξεσπάει με δύναμη ενάντια σ’ εκείνους που τον εγκαταλείπουν.

[23] Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

[23]Νηστέψαμε, λοιπόν, και παρακαλέσαμε το Θεό μας να μας προστατεύσει· κι αυτός άκουσε την παράκλησή μας.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

[24] Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

[24]Μετά ξεχώρισα δώδεκα από τους διευθύνοντες ιερείς, καθώς και τους Ζεραχία και Χασαβία και μαζί μ’ αυτούς δέκα άντρες από τους συγγενείς τους.

[25] Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

[25]Τους ζύγισα το ασήμι, το χρυσάφι και τα σκεύη που είχαν προσφέρει για το ναό του Θεού μας ο βασιλιάς, οι σύμβουλοι και οι άρχοντές του, καθώς και όλοι οι Ισραηλίτες που βρίσκονταν στη χώρα.

[26] Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;

[26]Τους μέτρησα εξακόσια πενήντα ασημένια τάλαντα, εκατό ασημένια σκεύη και εκατό τάλαντα χρυσά·

[27] e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.

[27]είκοσι χρυσά δοχεία αξίας χιλίων δαρεικών και δύο σκεύη καμωμένα από ωραίο λαμπερό χαλκό· τόσο πολύτιμα έμοιαζαν, σαν να ήταν από χρυσάφι.

[28] Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também

[28]Τους είπα: «Όπως εσείς είστε αφιερωμένοι στην υπηρεσία του Κυρίου,

esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.

έτσι και τα σκεύη είναι κι αυτά αφιερωμένα στον Κύριο. Αυτό το ασήμι και το χρυσάφι είναι προαιρετική προσφορά στον Κύριο, το Θεό των προγόνων μας.

[29] Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

[29]Φυλάξτε τα, λοιπόν, με προσοχή, ωσότου τα μετρήσετε μπροστά στους προϊσταμένους των ιερέων και των λευιτών, και στους αρχηγούς των συγγενειών του Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ, στα παραοικοδομήματα του ναού του Κυρίου».

[30] Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

[30]Έτσι, οι ιερείς και οι λευίτες παρέλαβαν το ασήμι, το χρυσάφι και τα πολύτιμα σκεύη, για να τα μεταφέρουν στην Ιερουσαλήμ, στο ναό του Θεού μας.

A chegada a Jerusalém

[31] Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.

Άφιξη στην Ιερουσαλήμ

[31]Τη δωδέκατη μέρα του πρώτου μήνα φύγαμε από τον ποταμό Αβά για να πάμε στην Ιερουσαλήμ. Ο Θεός ήταν μαζί μας και μας προστάτευε στο δρόμο από τις ενέδρες των εχθρών μας.

[32] Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

[32]Φτάσαμε στην Ιερουσαλήμ και ξεκουραστήκαμε εκεί τρεις μέρες.

[33] No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar, filho de Finéias, e, com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

[33]Την τέταρτη μέρα μετρήσαμε το ασήμι, το χρυσάφι και τα πολύτιμα σκεύη στο ναό του Θεού μας και τα παραδώσαμε στον ιερέα Μερημώθ, γιο του Ουρία. Μαζί του ήταν παρών ο Ελεάζαρ, γιος του Φινεές κι επίσης οι λευίτες Ιωζαβάδ, γιος του Ιησού και Νωαδίας, γιος του Βιννούι.

[34] tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

[34]Τα πάντα μετρήθηκαν και ζυγίστηκαν και το βάρος τους καταγράφτηκε.

[35] Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel,

[35]Τότε αυτοί που είχαν έρθει από την αιχμαλωσία πρόσφεραν ολοκαυτώματα

doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

στο Θεό του Ισραήλ, δώδεκα μοσχάρια, για όλες τις φυλές των Ισραηλιτών, ενενήντα έξι κριάρια, εβδομήντα εφτά αρνιά, δώδεκα τράγους, για την εξιλέωση της αμαρτίας. Όλα αυτά τα ζώα κάηκαν εντελώς προς τιμήν του Κυρίου.

36 Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

36Επίσης επέδωσαν τα βασιλικά διατάγματα στους σατράπες και στους κυβερνήτες της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη· κι αυτοί πρόσφεραν τη βοήθειά τους στο λαό σε ό, τι αφορούσε το ναό του Θεού.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

1 Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

2 pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a linhagem santa com os povos dessas terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

3 Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ) 9

Ο Έσδρας πληροφορείται για τους μικτούς γάμους

1Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα, με πλησίασαν μερικοί άρχοντες του λαού και μου είπαν: «Οι ιερείς, οι λευίτες και ο υπόλοιπος λαός του Ισραήλ έχουν δεχτεί τις επιδράσεις των άλλων λαών αυτής εδώ της χώρας. Τηρούν τα βδελυρά έθιμα των Χαναναίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ιεβουσαίων, των Αμμωνιτών, των Μωαβιτών, των Αιγυπτίων και των Αμορραίων.

2Αυτό συνέβη γιατί οι Ισραηλίτες και τα παιδιά τους έχουν πάρει γυναίκες από τις κόρες αυτών των λαών κι έτσι ο λαός του Θεού έχει έρθει σε επιμειξία με τους πληθυσμούς αυτής της χώρας· οι άρχοντες μάλιστα και οι αξιωματούχοι πρωτοστατούν σ’ αυτήν την απιστία».

3Όταν άκουσα αυτά τα πράγματα, έσκισα τα ρούχα μου και το μανδύα μου,

cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

[4] Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

[5] Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

[6] e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

[7] Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós, os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.

[8] Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no seu santo lugar; para nos alumiar os olhos,

ξερίζωσα τα μαλλιά και τα γένια μου και κάθισα σε μια μεριά φοβερά ταραγμένος.

[4]Γύρω μου συγκεντρώθηκαν όλοι όσοι έτρεμαν την κρίση του Θεού του Ισραήλ για την απιστία αυτών που είχαν γυρίσει από την αιχμαλωσία, ενώ εγώ καθόμουν σε μια μεριά ταραγμένος ως την ώρα της βραδινής θυσίας.

[5]Όταν έφτασε η ώρα της βραδινής θυσίας σηκώθηκα από 'κει που είχα πέσει ταπεινωμένος και με σχισμένα τα ρούχα μου και το μανδύα μου έπεσα στα γόνατα, άπλωσα τα χέρια μου στον Κύριο, το Θεό μου,

[6]και είπα: «Θεέ μου, είμαι φοβερά ταραγμένος και ντρέπομαι να σηκώσω τα μάτια μου σ' εσένα, γιατί οι ανομίες μας έχουν γίνει τόσες πολλές, που μας έπνιξαν· η ενοχή μας έχει γίνει σωρός, που φτάνει μέχρι τον ουρανό.

[7]Από τον καιρό των προγόνων μας μέχρι σήμερα, η ενοχή μας ήταν πάντα μεγάλη. Εξαιτίας των ανομιών μας ο λαός μας, οι βασιλιάδες μας και οι ιερείς μας παραδοθήκαμε στην εξουσία των βασιλιάδων των χωρών αυτών. Και μέχρι σήμερα μας κατέσφαζαν, μας είχαν αιχμαλώτους, μας λεηλατούσαν και μας εξευτέλιζαν.

[8]Αλλά εδώ και λίγον καιρό εσύ Κύριε, Θεέ μας, μας έδειξες την εύνοιά σου, και σ' ένα υπόλοιπο από μας που επέζησε του επέτρεψες να εγκατασταθεί μόνιμα στον άγιο τόπο σου. Έτσι αναζωογόνησες τις

ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;

[9] porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para restaurar as suas ruínas e para que nos desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.

[10] Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,

[11] que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.

[12] Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais fortes, e comais o melhor da terra, e a deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

[13] Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

καρδιές μας και μας έδωσες χαρά για λίγον καιρό μέσα στη σκλαβιά μας.

[9]Πράγματι είμαστε δούλοι! Αλλά εσύ, Θεέ μας, δε μας εγκατέλειψες στη δουλεία μας. Επειδή μας αγαπάς, προκάλεσες την εύνοια του βασιλιά των Περσών για μας, ώστε να μπορέσουμε να ξαναχτίσουμε το ναό σου, ν' αναστηλώσουμε τα ερείπιά του κι έτσι να βρίσκουμε ένα ασφαλές καταφύγιο στην Ιουδαία και στην Ιερουσαλήμ.

[10]Τώρα όμως, Θεέ μας, τι να πούμε, που μετά απ' όλα αυτά εμείς έχουμε λησμονήσει τις εντολές

[11]που μας έδωσες με τους δούλους σου, τους προφήτες; Πράγματι, μας είχες πει τότε: "η χώρα που πάτε να κατακτήσετε είναι ακάθαρτη, μολυσμένη από τους λαούς της περιοχής. Την έχουν γεμίσει με τα βδελυρά τους είδωλα από τη μιαν άκρη ως την άλλη.

[12]Γι' αυτό δεν θα δίνετε τις κόρες σας στους γιους τους για γυναίκες, ούτε θα παίρνετε τις κόρες τους για γυναίκες στους γιους σας. Δε θα επιδιώξετε ποτέ την ειρήνη τους και το καλό τους, αν θέλετε να γίνετε ισχυροί, ν' απολαμβάνετε τα αγαθά της χώρας και να την αφήσετε στους γιους σας κληρονομιά παντοτινή".

[13]Κι όμως, εσύ, Θεέ μας, δε μας τιμώρησες όσο μας άξιζε για τις παρανομίες μας, αλλά επέτρεψες να επιζήσουμε ελεύθεροι όλοι εμείς, που τώρα βρισκόμαστε εδώ. Μετά, όμως, απ' όσα μας έχουν βρει

[14] tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

[15] Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que possa estar na tua presença por causa disto.

εξαιτίας των αμαρτιών μας και της μεγάλης ενοχής μας,

[14]πώς να παραβούμε πάλι τις εντολές σου και να συνάψουμε μικτούς γάμους με τους λαούς που τηρούν όλα αυτά τα βδελυρά έθιμα; Δεν θα οργιζόσουν εναντίον μας, σε σημείο να μας καταστρέψεις εντελώς και κανένας από μας να μην επιζήσει;

[15]Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, εσύ είσαι δίκαιος, γιατί επέτρεψες να επιβιώσει ένα υπόλοιπο από μας. Και σήμερα εμείς στεκόμαστε εδώ ένοχοι ενώπιόν σου, που κανένας δε θα μπορούσε να σταθεί μπροστά σου σε τέτοια κατάσταση».

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

[1] Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

[2] Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras, mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

[3] Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem

ΕΣΔΡΑΣ (ή Β΄ ΕΣΔΡΑΣ) 10

Απομάκρυνση των αλλοεθνών γυναικών και παιδιών

[1]Ενώ ο Έσδρας προσευχόταν γονατιστός μπροστά στο ναό του Θεού, και ζητούσε με κλάματα συγχώρηση, συγκεντρώθηκαν γύρω του μεγάλο πλήθος αντρών, γυναικών και παιδιών από το λαό. Κι όλος αυτός ο κόσμος έκλαιγε γοερά.

[2]Τότε ο Σεχανίας, γιος του Ιεχιήλ, από τη συγγένεια του Ελάμ, πήρε το λόγο και είπε στον Έσδρα: «Αμαρτήσαμε στο Θεό μας, γιατί έχουμε πάρει αλλοεθνείς γυναίκες, από τους λαούς αυτής εδώ της χώρας. Υπάρχει όμως ακόμα ελπίδα για τους Ισραηλίτες.

[3]Γι’ αυτό δίνουμε υπόσχεση στο Θεό μας να διώξουμε όλες τις αλλοεθνείς γυναίκες και τα παιδιά τους, σύμφωνα με την εντολή που μας έδωσε ο Κύριος κι εκείνοι

ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

[4] Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

[5] Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

[6] Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem bebeu água, porque pranteava por causa da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

[7] Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

[8] e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

[9] Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

που τηρούν με σεβασμό τις εντολές του. Ας εφαρμοστεί ο νόμος του Θεού μας.

[4]Αυτό όμως είναι δικό σου έργο. Ξεκίνα, λοιπόν, κι εμείς είμαστε μαζί σου. Πάρε θάρρος και πράξε! »

[5]Τότε ο Έσδρας όρκισε τους επικεφαλής των ιερέων-λευιτών και ολόκληρου του Ισραήλ ότι θα πράξουν σύμφωνα με όσα πρότεινε ο Σεχανίας. Κι αυτοί ορκίστηκαν.

[6]Μετά ο Έσδρας έφυγε από την αυλή του ναού του Θεού και πήγε και διανυκτέρευσε στο δωμάτιο του Ιωχανάν, γιου του Ελιασείβ. Όλη τη νύχτα δεν έφαγε ούτε ήπιε αλλά θρηνούσε συνέχεια για την παράβαση που είχαν κάνει αυτοί που γύρισαν από την αιχμαλωσία.

[7]Έπειτα κυκλοφόρησαν μια διακήρυξη στην Ιουδαία και στην Ιερουσαλήμ, σε όσους είχαν επιστρέψει από παλιά από την αιχμαλωσία και τους όριζαν να συγκεντρωθούν στην Ιερουσαλήμ.

[8]Κι αν κάποιος δεν θα ερχόταν μέσα σε τρεις μέρες, σύμφωνα με τη διαταγή των αρχόντων και των ευγενών, θα δημευόταν η περιουσία του και ο ίδιος θα αποκλειόταν από την κοινότητα.

[9]Έτσι, μέσα σε τρεις μέρες, συγκεντρώθηκαν στην Ιερουσαλήμ όλοι οι άντρες των φυλών Ιούδα και Βενιαμίν, την εικοστή μέρα του ένατου μήνα. Όλος ο λαός κάθισε στον ανοιχτό χώρο του ναού του Θεού, τρέμοντας εξαιτίας αυτής της υπόθεσης αλλά και εξαιτίας της δυνατής βροχής.

[10] Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

[11] Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

[12] Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

[13] Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia ou dois, pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

[14] Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

[15] No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

[16] Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu nominalmente os homens cabeças de

[10]Ο ιερέας Έσδρας σηκώθηκε και τους είπε: «Εσείς έχετε αμαρτήσει που πήρατε αλλοεθνείς γυναίκες, με συνέπεια να προσθέσετε ενοχές σ’ όλο το λαό του Ισραήλ.

[11]Τώρα, όμως, δοξάστε τον Κύριο, το Θεό των προγόνων σας, και εφαρμόστε το θέλημά του. Αποχωριστείτε από τους λαούς αυτής της χώρας και διώξτε τις αλλοεθνείς γυναίκες».

[12]Όλη η συνάθροιση αποκρίθηκε με δυνατές φωνές: «Έτσι είναι! Θα πράξουμε όπως προστάζεις.

[13]Αλλά εδώ ο κόσμος είναι πολύς και είμαστε στην εποχή των βροχών· δεν μπορούμε να παραμείνουμε σε ανοιχτό χώρο. Εξάλλου η παράνομη αυτή υπόθεση δεν είναι δυνατόν να τακτοποιηθεί σε μία ή δύο μέρες, γιατί είμαστε πολλοί που έχουμε εμπλακεί σ’ αυτήν.

[14]Ας εκπροσωπήσουν τη συνέλευση οι αρχηγοί μας· και όλοι όσοι έχουν πάρει αλλοεθνείς γυναίκες ας έρθουν σ’ αυτούς μια ορισμένη μέρα μαζί με τους πρεσβυτέρους και τους δικαστές της πόλης τους. Έτσι θα σταματήσει ο φοβερός θυμός του Θεού μας εναντίον μας γι’ αυτή μας την πράξη».

[15]Μόνον ο Ιωνάθαν, γιος του Ασαήλ και ο Ιαχζεΐας, γιος του Τικβά, αντέδρασαν σ’ αυτή την πρόταση, και τους υποστήριζαν ο Μεσουλλάμ και ο λευίτης Σαββεθάι.

[16]Όλοι οι άλλοι Ισραηλίτες που είχαν επιστρέψει από την αιχμαλωσία, τη δέχτηκαν. Ο ιερέας Έσδρας διάλεξε για

famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

βοηθούς του τους αρχηγούς των συγγενειών, τον καθένα ονομαστικά. Και την πρώτη μέρα του δέκατου μήνα συνεδρίασαν για να εξετάσουν το ζήτημα.

[17] e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

[17]Την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα του επόμενου χρόνου είχαν τελειώσει με τη διερεύνηση όλων των περιπτώσεων που Ισραηλίτες είχαν πάρει γυναίκες αλλοεθνείς.

Κατάλογος των Ισραηλιτών που είχαν αλλοεθνείς γυναίκες

[18] Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

[18]Οι ιερείς που βρέθηκε να έχουν πάρει αλλοεθνείς γυναίκες ήταν οι εξής: Από τη συγγένεια του Ιησού, γιου του Ιωσαδάκ, και των αδερφών του, οι Μαασεΐας, Ελιέζερ, Ιαρίβ και Γεδαλίας.

[19] Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

[19]Αυτοί έδωσαν τα χέρια και υποσχέθηκαν να διώξουν τις γυναίκες τους κι επίσης θυσίασαν ένα κριάρι από το κοπάδι τους για την εξιλέωση της ενοχής τους.

[20] Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

[20]Από τη συγγένεια του Ιμμήρ, ο Ανανί και ο Ζεβαδίας.

[21] Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

[21]Από τη συγγένεια του Χαρίμ, οι Μαασεΐας, Ηλίας, Σεμαΐας, Ιεχιήλ και Ουζίας.

[22] Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

[22]Από τη συγγένεια του Φασχούρ, οι Ελιωεναΐ, Μαασεΐας, Ισμαήλ, Ναθαναήλ, Ιωζαβάδ και Ελασά.

[23] Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

[23]Λευίτες: οι Ιωζαβάδ, Σιμεΐ, Κελαΐας (που ονομαζόταν και Κελιτά), Πεθαχίας, Ιούδας και Ελιέζερ.

[24] Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

[24]Από τους ψάλτες ο Ελιασείβ, και θυρωροί οι Σαλλούμ, Τελέμ και Ουρεί.

[25] E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

[26] Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

[27] Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

[28] Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.

[29] Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.

[30] Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.

[31] Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,

[32] Benjamim, Maluque e Semarias.

[33] Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.

[34] Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,

[35] Benaia, Bedias, Queluí,

[36] Vanias, Meremote, Eliasibe,

[37] Matanias, Matenai, Jaasai,

[38] Bani, Binui, Simei,

[39] Selemias, Natã, Adaías,

[40] Macnadbai, Sasai, Sarai,

[41] Azarel, Selemias, Semarias,

[42] Salum, Amarias e José.

[25]Ο υπόλοιπος λαός: Από τη συγγένεια του Φαρώς, οι Ραμίας, Ιζζίας, Μαλκίας, Μιαμίν, Ελεάζαρ, Μαλκίας και Βεναΐας.

[26]Από τη συγγένεια του Ελάμ, οι Ματτανίας, Ζαχαρίας, Ιεχιήλ, Αβδίας, Ιερεμώθ και Ηλίας.

[27]Από τη συγγένεια του Ζαττού, οι Ελιωεναΐ, Ελιασείβ, Ματαναΐ, Ιερεμώθ, Ζαβάδ και Αζιζά.

[28]Από τη συγγένεια του Βεβαΐ, οι Ιωχανάν, Ανανίας, Ζαββαΐ και Αθλαΐ.

[29]Από τη συγγένεια του Βανί, οι Μεσουλλάμ, Μαλλούχ, Αδαΐας, Ιασούβ, Σεάλ και Ιεραμώθ.

[30]Από τη συγγένεια του Φαχάθ-Μωάβ, οι Αδνά, Χελάλ, Βεναΐας, Μαασεΐας, Ματτανίας, Βεσαλεήλ, Βινούι και Μανασσής.

[31]Από τη συγγένεια του Χαρίμ, οι Ελιέζερ, Ισσίας, Μαλκίας, Σεμαΐας, Συμεών,

[32]Βενιαμίν, Μαλλούχ και Σεμαρίας.

[33]Από τη συγγένεια του Χασούμ, οι Ματαναΐ, Ματατά, Ζαβάδ, Ελιφέλετ, Ιερεμαΐ, Μανασσής και Σιμεΐ.

[34]Από τη συγγένεια του Βανί, οι Μααδαΐας, Αμράμ, Ουήλ,

[35]Βεναΐας, Βεδαΐας, Κελλουΐ,

[36]Βανίας, Μερημώθ, Ελιασείβ,

[37]Ματτανίας, Ματαναΐ και Ιαασώ.

[38]Από τη συγγένεια του Βινούι, οι Σιμεΐ,

[39]Σελεμίας, Νάθαν, Αδαΐας,

[40]Μαχναδεβαΐ, Σασαΐ, Σαραΐ,

[41]Αζαρεήλ, Σελεμίας, Σεμαρίας,

[42]Σαλλούμ, Αμαρίας και Ιωσήφ.

[43] Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.

[44] Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

[43]Από τη συγγένεια του Νεβώ, οι Ιεϊήλ, Ματαθίας, Ζαβάδ, Ζεβινά, Ιαδαύ, Ιωήλ και Βεναΐας.

[44]Όλοι αυτοί είχαν πάρει αλλοεθνείς γυναίκες· μερικοί μάλιστα είχαν αποκτήσει και παιδιά απ’ αυτές.

O livro de Neemias	ΝΕΕΜΙΑΣ

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

[1] As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã,

[2] veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.

[3] Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.

[4] Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.

[5] E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!

[6] Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados

ΝΕΕΜΙΑΣ 1

[1]Έργα του Νεεμία, γιου του Χαχαλία.

Ο Νεεμίας αρχίζει την αναφορά του

Το μήνα Χισλεύ, του εικοστού έτους της βασιλείας του Αρταξέρξη, ενώ βρισκόμουν στα Σούσα, την πρωτεύουσα,

[2]ήρθε από την Ιουδαία ο συμπατριώτης μου Ανανί με μερικούς άντρες. Τους ρώτησα για τους Ιουδαίους που επέζησαν και είχαν επιστρέψει από την αιχμαλωσία, καθώς και για την Ιερουσαλήμ.

[3]Εκείνοι μου απάντησαν: «Όσοι επέζησαν από την αιχμαλωσία κι έχουν εγκατασταθεί πάλι στον τόπο τους, βρίσκονται σε μεγάλη δυστυχία και ταπείνωση· το τείχος της Ιερουσαλήμ είναι ερειπωμένο και οι πύλες της έχουν καταστραφεί από τη φωτιά».

[4]Όταν άκουσα αυτά τα λόγια, έπεσα σε βαρύτατο πένθος για μέρες πολλές. Προσευχήθηκα στο Θεό του ουρανού

[5]και είπα: «Κύριε, Θεέ του ουρανού, μεγάλε και φοβερέ, εσύ τηρείς τη διαθήκη σου και δείχνεις την αγάπη σου σ’ εκείνους που σε αγαπούν και εφαρμόζουν τις εντολές σου.

[6]Στρέψε, λοιπόν, το βλέμμα σου σ’ εμένα το δούλο σου κι άκουσε προσεκτικά την προσευχή που μέρα και νύχτα τώρα σου απευθύνω για μας τους Ισραηλίτες, τους δούλους σου, και σου ζητώ συγχώρηση

dos filhos de Israel, os quais temos cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.

[7] Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;

[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.

[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

για τις αμαρτίες που έχουμε διαπράξει. Πραγματικά, κι εγώ και οι πρόγονοί μου αμαρτήσαμε.

[7]Ασεβήσαμε εναντίον σου και δεν τηρήσαμε τις εντολές σου, τους νόμους σου και τα προστάγματά σου, αυτά που έδωσες στο Μωυσή, το δούλο σου.

[8]Θυμήσου όμως, σε παρακαλώ, το λόγο που είπες στο Μωυσή, το δούλο σου: “αν απιστήσετε, θα σας διασκορπίσω ανάμεσα στα έθνη·

[9]αν όμως μετά επιστρέψετε σ’ εμένα και φροντίσετε να εφαρμόσετε τις εντολές μου, τότε, ακόμη κι αν είστε διασκορπισμένοι ως τις άκρες του κόσμου, θα σας ξαναφέρω από ’κει και θα σας συγκεντρώσω στον τόπο που έχω διαλέξει για να με λατρεύουν”.

[10]Αυτοί εδώ είναι δούλοι σου και λαός σου, που εσύ τους απελευθέρωσες με τη μεγάλη, την ακαταμάχητη δύναμή σου.

[11]Σε παρακαλώ, Κύριε, άκουσε την προσευχή τη δική μου και των άλλων δούλων σου, που με χαρά σε τιμούν. Χάρισέ μου τώρα την επιτυχία και κάνε ο βασιλιάς να με αντιμετωπίσει ευνοϊκά». Εκείνη την εποχή εγώ ήμουν οινοχόος του βασιλιά.

ΝΕΕΜΙΑΣ 2

Ο Νεεμίας αποστέλλεται στην Ιερουσαλήμ

[1]Το μήνα Νισάν του εικοστού έτους της βασιλείας του Αρταξέρξη, μια μέρα που ο βασιλιάς καθόταν στο τραπέζι, πήρα ως οινοχόος το κρασί και του το πρόσφερα·

ποτέ άλλοτε δεν είχα παρουσιαστεί λυπημένος μπροστά του.

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

[2]Έτσι, ο βασιλιάς με ρώτησε: «Φαίνεσαι κακόκεφος· γιατί; Αφού δεν είσαι άρρωστος· άρα, σίγουρα κάποια στενοχώρια είναι». Τότε φοβήθηκα πολύ,

[3] e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

[3]και του απάντησα: «Βασιλιά μου, να ζεις αιώνια! Μα πώς να μην είμαι κακόκεφος, αφού η πόλη μου, ο τόπος των τάφων των προγόνων μου, είναι ερημωμένη και οι πύλες της κατεστραμμένες απ’ τη φωτιά; »

[4] Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

[4]Ο βασιλιάς με ρώτησε: «Τι ζητάς λοιπόν; » Τότε εγώ προσευχήθηκα στο Θεό του ουρανού,

[5] e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

[5]κι απάντησα στο βασιλιά: «Αν το βρίσκεις σωστό, βασιλιά, κι αν ο δούλος σου έχω κερδίσει την εύνοιά σου, τότε στείλε με στην Ιουδαία, στην πόλη των τάφων των προγόνων μου, να την ξαναχτίσω».

[6] Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

[6]Ο βασιλιάς έχοντας τη βασίλισσα καθισμένη δίπλα του, με ρώτησε: «Και πόσον καιρό θα διαρκέσει η αποστολή σου; Πότε θα γυρίσεις; » Ο βασιλιάς δεχόταν, λοιπόν να με αφήσει να φύγω, κι εγώ του έδωσα την ημερομηνία της επιστροφής μου.

[7] E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

[7]Του είπα ακόμη: «Αν συμφωνείς, βασιλιά, ας μου δοθούν επιστολές προς τους κυβερνήτες της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη, για να μου επιτρέψουν να περάσω από ’κει και να φτάσω στην Ιουδαία.

[8] como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira

[8]Επίσης, μια επιστολή για τον Ασάφ, τον υπεύθυνο του βασιλικού δάσους, ώστε να

para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

μου δώσει ξυλεία για τις πύλες του φρουρίου του ναού, για το τείχος της πόλης και για το σπίτι όπου θα μείνω». Ο βασιλιάς μού έδωσε ό, τι του ζήτησα, γιατί με προστάτευε το χέρι του Θεού.

[9] Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei; ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

[9]Ήρθα, λοιπόν, στους κυβερνήτες της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη και τους έδωσα τις επιστολές του βασιλιά, ο οποίος είχε στείλει αξιωματικούς του στρατού και ιππικό για να με συνοδέψουν.

[10] Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

[10]Βέβαια, ο Σανβαλλάτ ο Χωρωνίτης και ο βοηθός του, ο Τωβίας ο Αμμωνίτης, πολύ δυσαρεστήθηκαν όταν άκουσαν ότι κάποιος είχε έρθει να εργαστεί για το καλό των Ισραηλιτών.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

Ο Νεεμίας προτρέπει το λαό να ανοικοδομήσουν τα τείχη

[11] Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

[11]Αφού ήρθα στην Ιερουσαλήμ, έμεινα εκεί τρεις μέρες.

[12] Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

[12]Τη νύχτα σηκώθηκα εγώ και μαζί μου μερικοί άντρες, χωρίς να πω σε κανέναν τι είχε βάλει ο Θεός μου στο νου μου να κάνω για την Ιερουσαλήμ· δεν είχα μαζί μου άλλο υποζύγιο, εκτός από κείνο που μετέφερε εμένα.

[13] De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

[13]Μέσα στη νύχτα, βγήκα από την πόλη και περνώντας από την πύλη της Κοιλάδας κατευθύνθηκα προς την πηγή του Δράκοντα και προς την πύλη της Κοπρίας κι εξέταζα τα ερειπωμένα τείχη της Ιερουσαλήμ και τις πύλες της, που είχαν καταστραφεί απ’ τη φωτιά.

[14] Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

[14]Πέρασα κοντά από την πύλη της Πηγής κι από τη δεξαμενή του βασιλιά αλλά το ζώο μου δεν έβρισκε πια τόπο για να περάσει.

[15] Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

[15]Έτσι, πάντα μέσα στη νύχτα, ανέβηκα από το χείμαρρο των Κέδρων συνεχίζοντας την εξέταση του τείχους· έπειτα έκανα στροφή και γύρισα πίσω πάλι από την πύλη της Κοιλάδας.

[16] Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

[16]Οι αξιωματούχοι της πόλης δεν ήξεραν πού είχα πάει και τι έκανα. Δεν είχα πει ακόμα τίποτα στους Ιουδαίους ούτε στους ιερείς ούτε στους ευγενείς και στους αξιωματούχους, ούτε σε κανέναν άλλον από κείνους που θα εκτελούσαν το έργο της ανοικοδόμησης.

[17] Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois, reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

[17]Τώρα όμως τους είπα: «Βλέπετε σε τι δυστυχία βρισκόμαστε: Η Ιερουσαλήμ είναι ερειπωμένη και οι πύλες της έχουν καταστραφεί απ’ τη φωτιά. Εμπρός, λοιπόν, ας ξαναχτίσουμε τα τείχη της Ιερουσαλήμ, για να πάψουν πια να μας καταφρονούν».

[18] E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

[18]Τους διηγήθηκα πώς με προστάτεψε ο Θεός μου και τους μετέφερα τα λόγια που μου είχε πει ο βασιλιάς. Τότε εκείνοι απάντησαν: «Εμπρός, ας ξεκινήσουμε το έργο της ανοικοδόμησης! » Έτσι πήραν θάρρος και προετοιμάστηκαν για το καλό αυτό έργο.

[19] Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

[19]Αλλά ο Σανβαλλάτ ο Χωρωνίτης κι ο βοηθός του ο Τωβίας ο Αμμωνίτης, και ο Γησέμ ο Άραβας, όταν άκουσαν τι επρόκειτο να κάνουμε, γέλασαν σε βάρος μας και μας είπαν περιφρονητικά: «Τι πάτε να κάνετε; Θα επαναστατήσετε εναντίον του βασιλιά; »

[20] Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos,

[20]Τότε εγώ τους έδωσα αυτήν την απάντηση: «Ο Θεός του ουρανού θα κάνει

nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

1 Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

2 Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

3 Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

4 Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

5 Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

6 Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha;

να επιτύχουμε! Εμείς, οι δούλοι του, θα ξεκινήσουμε την ανοικοδόμηση. Αλλά εσείς δεν θα έχετε πια δικαίωμα κατοχής στην Ιερουσαλήμ, ούτε θ’ ασκείτε καμιά εξουσία. Κι ούτε θα σας θυμάται κανένας στην πόλη».

ΝΕΕΜΙΑΣ 3

Οι τομείς που καθορίστηκαν για την επισκευή

1Τότε ο αρχιερέας Ελιασείβ ξεκίνησε την ανοικοδόμηση μαζί με τους άλλους ιερείς. Ξανάχτισαν την Προβατική πύλη, την καθαγίασαν και τοποθέτησαν τα θυρόφυλλά της. Επίσης καθαγίασαν το τείχος ως τον πύργο των Εκατό και ως τον πύργο του Ανανεήλ.

2Πλάι σ’ αυτούς έχτιζαν οι κάτοικοι της Ιεριχώ. Πλάι σ’ αυτούς έχτιζε ο Ζακκούρ, γιος του Ιμρί.

3Η συγγένεια του Ασσεναά έχτισαν την πύλη των Ιχθύων και τοποθέτησαν τα δοκάρια της, τα θυρόφυλλά της, τις κλειδωνιές της και τις αμπάρες της.

4Δίπλα επιδιόρθωνε ο Μερεμώθ, γιος του Ουρία κι εγγονός του Ακκώς. Δίπλα έκανε επισκευές ο Μεσουλλάμ, γιος του Βαραχία κι εγγονός του Μεσεζαβεήλ. Πλάι του επιδιόρθωνε ο Σαδώκ, γιος του Βαανά.

5Πιο πέρα από αυτούς έκαναν επισκευές οι Τεκωάτες, αν και οι πρόκριτοί τους αρνούνταν να εκτελέσουν τις εντολές των προϊσταμένων τους.

6Ο Ιοϊαδά, γιος του Φασεάχ, και ο Μεσουλλάμ, γιος του Βεσωδία, επισκεύασαν την Παλαιά πύλη.

colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

Τοποθέτησαν τα δοκάρια της και έβαλαν τα θυρόφυλλά της, τις κλειδωνιές και τις αμπάρες της.

[7] Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

[7]Παραδίπλα έκανε επισκευές ο Μελαθίας ο Γαβαωνίτης και ο Ιαδών ο Μερωνοθίτης, επίσης και άλλοι κάτοικοι της Γαβαών και της Μισπά, οι οποίοι ανήκαν στη δικαιοδοσία του κυβερνήτη της επαρχίας δυτικά του Ευφράτη.

[8] Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

[8]Πιο πέρα επισκεύαζε ο Ουζιήλ, γιος του Αραΐα, χρυσοχόος. Παραδίπλα ο Ανανίας, της συντεχνίας των αρωματοποιών· αυτοί αποκατέστησαν το προτείχισμα της Ιερουσαλήμ ως ένα σημείο που το τείχος πλαταίνει.

[9] Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

[9]Πιο πέρα έκανε επισκευές ο Ρεφαΐας, γιος του Χουρ, αρχηγός της μισής περιοχής της Ιερουσαλήμ.

[10] Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

[10]Πιο πέρα επισκεύαζε ο Ιεδαΐας, γιος του Χαρουμάφ, απέναντι στο σπίτι του. Παραδίπλα επισκεύαζε ο Χατούς, γιος του Χασαβνία.

[11] A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

[11]Ο Μαλκίας, γιος του Χαρίμ, και ο Χασσούβ, γιος του Φαχάθ-Μωάβ, επιδιόρθωναν ένα άλλο τμήμα, ως τον πύργο των Φούρνων.

[12] Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

[12]Πιο πέρα έκανε επισκευές ο Σαλλούμ, γιος του Αλλωχής, αρχηγός της άλλης μισής περιοχής της Ιερουσαλήμ, μαζί με τις θυγατέρες του.

[13] A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

[13]Ο Χανούν και οι κάτοικοι της Ζανωάχ επιδιόρθωσαν την πύλη της Κοιλάδας. Την ξανάχτισαν και τοποθέτησαν τα θυρόφυλλά της, τις κλειδωνιές και τις αμπάρες της, ως την «πύλη της Κοπρίας».

[14] A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

[14]Ο Μαλκίας, γιος του Ρηχάβ και αρχηγός της περιοχής Βαιθ-Ακαρέμ, μαζί με τους γιους του, επισκεύασε την πύλη της Κοπρίας· την ξανάχτισε κι έβαλε τα θυρόφυλλά της, τις κλειδωνιές και τις αμπάρες της.

[15] A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

[15]Την πύλη της Πηγής την επιδιόρθωσε ο Σαλλούμ, γιος του Κολ-Χοζέ και αρχηγός της περιοχής της Μισπά· την ξανάχτισε κι έβαλε τη στέγη της, τοποθέτησε τα θυρόφυλλά της, τις κλειδωνιές και τις αμπάρες της· επίσης επιδιόρθωσε το τείχος της δεξαμενής του Σελά,

[16] Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

[16]Πιο πέρα απ' αυτόν, ο Νεεμίας, γιος του Αζβούκ και αρχηγός της μισής περιοχής της Βαιθ-Σουρ, επιδιόρθωσε ως απέναντι από τους τάφους του Δαβίδ και των απογόνων του και ως την τεχνητή δεξαμενή της βασιλικής φρουράς.

[17] Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

[17]Πλάι σ' αυτόν έκαναν επισκευές οι λευίτες: Ο Ρεχούμ, γιος του Βανί και πιο πέρα ο Χασαβίας, αρχηγός της μισής περιοχής της Κεϊλά, για την περιοχή του.

[18] Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

[18]Πιο πέρα επιδιόρθωναν άλλοι λευίτες υπό τον Βαβαΐ, που ήταν γιος του Χεναδάδ και αρχηγός του άλλου μισού της Κεϊλά.

[19] ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

[19]Πέρα απ' αυτόν, ο Εζέρ, γιος του Ιησού και αρχηγός της Μισπά, επισκεύαζε ένα άλλο τμήμα, στην ανωφέρεια, απέναντι από το οπλοποιείο, εκεί που το τείχος στρίβει.

[20] Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção,

[20]Πλάι σ' αυτόν, ο Βαρούχ, γιος του Ζαββαΐ, επισκεύαζε ένα άλλο τμήμα από

desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

21 Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

22 Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

23 Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

24 Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

25 Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

26 e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

27 Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

28 Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

τη γωνία του τείχους ως την πόρτα του σπιτιού του αρχιερέα Ελιασείβ.

21Παραπέρα ο Μερημώθ, γιος του Ουρία κι εγγονός του Ακκώς, επιδιόρθωνε ένα άλλο τμήμα: από την πόρτα του σπιτιού του Ελιασείβ ως το τέλος του σπιτιού.

22Πλάι σ' αυτόν επισκεύαζαν οι ιερείς που κατοικούσαν στην περιοχή.

23Πιο πέρα απ' αυτούς, ο Βενιαμίν και ο Χασσούβ επιδιόρθωναν το τμήμα απέναντι από το σπίτι τους. Πλάι στο σπίτι του έκανε επισκευές δίπλα σ' αυτούς ο Αζαρίας, γιος του Μαασεΐα κι εγγονός του Ανανία.

24Πιο πέρα απ' αυτόν ο Βανί, γιος του Χεναδάδ, επισκεύαζε ένα άλλο τμήμα, από το σπίτι του Αζαρία ως τη γωνία του τείχους.

25Ο Παλάλ, γιος του Ουζαΐ, επιδιόρθωνε το τμήμα της γωνίας και τον πύργο που ορθώνεται από πάνω, απέναντι από τα ανάκτορα, δίπλα στην αυλή της φρουράς. Πιο πέρα απ' αυτόν εργαζόταν ο Πεδαΐας, γιος του Φαρώς.

26Οι υπηρέτες του ναού, που κατοικούσαν στη συνοικία της Οφήλ, επιδιόρθωναν μέχρι τον πύργο που προεξείχε, ανατολικά της «πύλης των Υδάτων».

27Πιο πέρα, οι Τεκωάτες επισκεύαζαν το επόμενο τμήμα απέναντι από τον ψηλό πύργο που προεξείχε, ως το τείχος της Οφήλ.

28Οι ιερείς επισκεύαζαν πάνω από την πύλη των Αλόγων, καθένας μπροστά από το σπίτι του.

[29] Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele, Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

[29]Παραδίπλα απ’ αυτούς ο Σαδώκ, γιος του Ιμμέρ, επιδιόρθωνε απέναντι από το σπίτι του. Πλάι σ’ αυτόν επισκεύαζε ο Σεμαΐας, γιος του Σεχανία και φύλακας της ανατολικής πύλης.

[30] Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

[30]Δίπλα σ’ αυτόν ο Ανανίας, γιος του Σελεμία, και ο Χανούν, έκτος γιος του Σαλάφ, επισκεύαζαν άλλο τμήμα. Παραπέρα ο Μεσουλλάμ, γιος του Βαραχία, επισκεύαζε ένα τμήμα απέναντι από το δωμάτιό του.

[31] Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.

[31]Πιο πέρα απ’ αυτόν ο Μαλκίας, ο χρυσοχόος, επιδιόρθωνε ένα τμήμα που έφτανε ως το σπίτι των υπηρετών του ναού και των εμπόρων, απέναντι από την πύλη του Μιφκάδ ως το παρατηρητήριο στη γωνία του τείχους.

[32] Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

[32]Ανάμεσα στο παρατηρητήριο και στην Προβατική πύλη έκαναν επισκευές άλλοι χρυσοχόοι και έμποροι.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

[1] Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

[33]Αλλά ο Σανβαλλάτ, όταν άκουσε ότι εμείς οι Ιουδαίοι ξαναχτίζαμε το τείχος, οργίστηκε κι άρχισε να μας περιγελάει.

Τα σχέδια των αντιπάλων ματαιώνονται

[2] Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos montões de pó as pedras que foram queimadas?

[34]Δήλωσε, λοιπόν, ο Σανβαλλάτ μπροστά στους συμπατριώτες του και στο στρατό της Σαμάρειας: «Τι προσπαθούν να κάνουν αυτοί οι ταλαίπωροι Ιουδαίοι; Λέτε να ολοκληρώσουν το έργο τους και να προσφέρουν κιόλας θυσίες; Θα τελειώσουν άραγε μέσα σε μία μέρα; Αλλά μπορούν να ξαναζωντανέψουν τις

πέτρες που παίρνουν από τους σωρούς των καμένων ερειπίων; »

[3] Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

[35]Τότε ο Τωβίας ο Αμμωνίτης, που ήταν κοντά του, είπε: «Ε, καλά τώρα! Αυτοί ό, τι και να χτίσουν, μια αλεπού ν' ανεβεί εκεί, θα γκρεμίσει το πέτρινο τείχος τους».

[4] Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

[36]«Αλλά εσύ, Θεέ μας», είπα εγώ, «άκουσέ μας, τώρα που εκείνοι μας περιγελούν. Στρέψε τον εμπαιγμό τους εναντίον τους και κάνε να συρθούν αυτοί αιχμάλωτοι, παραδομένοι στην ντροπή.

[5] Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

[37]Μη λησμονήσεις την ενοχή τους, και μην παραβλέψεις την αμαρτία τους, γιατί πρόσβαλαν εμάς που χτίζουμε το τείχος».

[6] Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

[38]Έτσι ολοκληρώσαμε σύντομα την ανοικοδόμηση του τείχους ως το μισό του ύψους του, γιατί ο λαός εργαζόταν με όλη την καρδιά του.

ΝΕΕΜΙΑΣ 4

[7] Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

[1]Ο Σανβαλλάτ, ο Τωβίας, οι Άραβες, οι Αμμωνίτες και οι κάτοικοι της Ασδώδ, όταν άκουσαν ότι η επισκευή των τειχών της Ιερουσαλήμ προχωρούσε και ότι τα ρήγματα άρχισαν να κλείνουν, αγανάκτησαν.

[8] Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

[2]Έτσι, συνωμότησαν να έρθουν όλοι μαζί και να πολεμήσουν εναντίον της Ιερουσαλήμ και να μας φέρουν αναστάτωση.

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.

[3]Τότε εμείς προσευχηθήκαμε στο Θεό μας και τοποθετήσαμε φρουρά για να μας προστατεύει από αυτούς, μέρα και νύχτα.

[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros

[4]Ωστόσο ο λαός του Ιούδα τραγουδούσε: «Σιγά σιγά η δύναμη των εργατών μας

são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

φεύγει κι είναι μεγάλος απ' τα γκρεμίσματα ο σωρός. Δε θα μπορέσουμε ποτέ ξανά να χτίσουμε το τείχος, όπως ήταν παλιά».

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[5]Οι εχθροί μας εξάλλου σκέφτονταν να μας ριχτούν αιφνιδιαστικά, χωρίς εμείς να τους αντιληφθούμε, και να μας σκοτώσουν για να μας αποτρέψουν από το έργο μας.

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[6]Οι Ιουδαίοι που κατοικούσαν κοντά στους εχθρούς μας, ήρθαν τουλάχιστον δέκα φορές και μας ειδοποίησαν: «Από όλα τα μέρη όπου αυτοί κατοικούν, θα έρθουν εναντίον μας».

[13] então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

[7]Τότε, στα χαμηλά μέρη του χώρου, πίσω από το τείχος, στα σημεία που δεν είχε ακόμα τελειώσει η ανοικοδόμηση, τοποθέτησα το λαό κατά συγγένειες, οπλισμένους με ξίφη, δόρατα και τόξα.

[14] inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

[8]Κι επειδή έβλεπα την αγωνία τους, σηκώθηκα και είπα στους προκρίτους, στους αξιωματούχους και στον υπόλοιπο λαό: «Μην τους φοβάστε αυτούς! Θυμηθείτε τον Κύριο, τον μεγάλο και φοβερό, και πολεμήστε για τους συμπατριώτες σας, τους γιους σας, τις κόρες σας, τις γυναίκες σας και τα σπίτια σας».

Η ανοικοδόμηση των τειχών με την προστασία των όπλων

[15] E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

[9]Οι εχθροί μας έμαθαν ότι είμαστε πληροφορημένοι και ότι ο Θεός είχε ματαιώσει έτσι τα σχέδιά τους. Τότε όλοι μας επιστρέψαμε στο τείχος, ο καθένας στην εργασία του.

[16] Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

[17] os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.

[18] Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.

[19] Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.

[20] No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

[21] Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.

[22] Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.

[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

[10]Από τότε, οι μισοί από τους ανθρώπους μας εργάζονταν στο έργο και οι άλλοι μισοί κρατούσαν τις λόγχες, τις ασπίδες, τα τόξα και τους θώρακες· οι αρχηγοί είχαν τη γενική εποπτεία σ’ όλο το λαό της Ιουδαίας

[11]που έχτιζαν το τείχος. Οι αχθοφόροι εργάζονταν με το ένα χέρι, ενώ με το άλλο κρατούσαν το ακόντιό τους.

[12]Καθένας από τους χτίστες δούλευε έχοντας το ξίφος του ζωσμένο στη μέση του· ο σαλπιγκτής ήταν πλάι μου, έτοιμος να σαλπίσει.

[13]Τότε είπα στους πρόκριτους, στους αξιωματούχους και στον υπόλοιπο λαό: «Το έργο είναι μεγάλο και εκτεταμένο κι εμείς είμαστε διασκορπισμένοι στο τείχος, ο ένας μακριά από τον άλλον.

[14]Όπου και να βρίσκεστε, όταν ακούσετε τη σάλπιγγα, συγκεντρωθείτε γύρω μας· και ο Θεός μας θα πολεμήσει για μας».

[15]Έτσι συνεχίσαμε την εργασία, ενώ οι μισοί κρατούσαν τις ασπίδες από τα χαράματα, ώσπου να φανούν τ’ αστέρια.

[16]Πρόσταξα ακόμη το λαό εκείνη την περίοδο όλοι οι επικεφαλής με τους βοηθούς τους να διανυκτερεύουν μέσα στην Ιερουσαλήμ, ώστε τη νύχτα να φυλάνε την πόλη ενώ την ημέρα θα εργάζονταν.

[17]Έτσι, ούτε εγώ, ούτε οι σύντροφοί μου, ούτε οι υπηρέτες μου, ούτε οι άντρες της φρουράς μου δε βγάζαμε ποτέ τα ρούχα

μας. Και καθένας μας κρατούσε τα όπλα στο χέρι του.

Neemias 5

Medidas contra a usura

[1] Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

[2] Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

[3] Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.

[4] Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

[5] No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons como os deles; e eis que sujeitamos nossos filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.

[6] Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.

[7] Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para

ΝΕΕΜΙΑΣ 5

Απαλλαγή από τα χρέη

[1]Ανάμεσα στο λαό άρχισε να δημιουργείται μεγάλη δυσαρέσκεια. Άντρες και γυναίκες συνάχθηκαν και παραπονιούνταν ενάντια σε ορισμένους συμπατριώτες τους, Ιουδαίους:

[2]«Τα παιδιά μας κι εμείς είμαστε πολυάριθμοι και χρειαζόμαστε στάρι να φάμε για να μην πεθάνουμε! »

[3]Άλλοι έλεγαν: «Έχουμε βάλει υποθήκη τα χωράφια μας, τ' αμπέλια μας και τα σπίτια μας για να προμηθευτούμε στάρι και να μην πεινάσουμε! »

[4]Τέλος άλλοι έλεγαν: «Κι εμείς έχουμε δανειστεί χρήματα για να πληρώσουμε το φόρο του βασιλιά και βάλαμε υποθήκη τα χωράφια μας και τ' αμπέλια μας.

[5]Ίδιο έθνος είμαστε με τους συμπατριώτες μας! Τα παιδιά μας αξίζουν το ίδιο με τα δικά τους τα παιδιά! Κι όμως εμείς υποχρεωνόμαστε να στείλουμε τα παιδιά μας δούλους –μερικές μάλιστα από τις κόρες μας έχουν ήδη γίνει δούλες. Και δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς, αφού τα χωράφια μας και τ' αμπέλια μας ανήκουν σε άλλους».

[6]Όταν άκουσα αυτά τα λόγια και τα παράπονά τους, οργίστηκα πάρα πολύ.

[7]Εξέτασα προσεκτικά την υπόθεση και αποφάσισα να επιπλήξω τους προύχοντες και τους αξιωματούχους, που δάνειζαν με

com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.

τόκο τους συμπατριώτες τους. Κάλεσα, λοιπόν, μεγάλη δημόσια συγκέντρωση εναντίον τους,

[8] Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?

[8]και τους είπα: «Εμείς, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, εξαγοράσαμε τους συμπατριώτες μας τους Ιουδαίους, που είχαν πουληθεί δούλοι στα έθνη. Κι έρχεστε τώρα εσείς κι εξαναγκάζετε τους συμπατριώτες σας να πουληθούν σ' εσάς, και το κάνετε αυτό σε ανθρώπους του λαού μας! » Αυτοί σώπαιναν, γιατί δεν είχαν τι να απαντήσουν.

[9] Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

[9]Τότε πρόσθεσα: «Αυτό που κάνετε δεν είναι σωστό. Πρέπει να ζείτε με φόβο Θεού, αν θέλετε ν' αποφύγετε τον εμπαιγμό από τα εχθρικά μας έθνη!

[10] Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

[10]Εγώ και οι συγγενείς μου και οι συνεργάτες μου έχουμε δανείσει χρήματα και σιτάρι σ' αυτούς τους ανθρώπους. Αλλά θα παραιτηθούμε απ' αυτή μας την απαίτηση.

[11] Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

[11]Επιστρέψτε τους κι εσείς αμέσως τα χωράφια τους, τα αμπέλια τους, τα λιοστάσια τους και τα σπίτια τους, και παραιτηθείτε από τα χρήματα, το σιτάρι, το κρασί και το λάδι, που τους ζητάτε».

[12] Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

[12]Εκείνοι απάντησαν: «Θα τους επιστρέψουμε ό, τι τους έχουμε πάρει και δε θα ζητήσουμε πια τίποτε απ' αυτούς· θα κάνουμε όπως ακριβώς το είπες». Κάλεσα, λοιπόν, τους ιερείς και όρκισα τους αξιωματούχους ότι θα κάνουν ό, τι υποσχέθηκαν.

O bom exemplo de Neemias

[13] Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

[13]Μετά τίναξα τη ζώνη μου και είπα: «Έτσι να ξετινάξει ο Θεός το σπίτι του και τα υπάρχοντά του από καθέναν που δε θα τηρήσει αυτή την υπόσχεση· έτσι να ξετιναχτεί κι ο ίδιος και να πτωχεύσει». Και όλος ο λαός είπε: «Αμήν», και δόξασαν το Θεό. Κι όλοι τους τήρησαν την υπόσχεσή τους.

[14] Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.

[14]Επίσης, από την ημέρα που διορίστηκα κυβερνήτης στην Ιουδαία, εγώ και οι συγγενείς μου δεν κάναμε χρήση της επιχορήγησης που μπορούσα να έχω ως κυβερνήτης. Αυτό διήρκεσε δώδεκα χρόνια, δηλαδή από το εικοστό ως το τριακοστό δεύτερο έτος της βασιλείας του Αρταξέρξη.

[15] Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de quarenta siclos de prata; até os seus moços dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.

[15]Οι προηγούμενοι από μένα κυβερνήτες επιβάρυναν το λαό κι έπαιρναν απ' αυτόν κάθε μέρα σαράντα ασημένιους σίκλους για τροφή και κρασί. Επίσης οι άνθρωποί τους τυραννούσαν το λαό. Εγώ όμως δεν φέρθηκα έτσι, γιατί φοβόμουν το Θεό.

[16] Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

[16]Αντίθετα, εργάστηκα προσωπικά μ' επιμονή στο έργο της ανοικοδόμησης του τείχους και δεν αγόρασα χωράφια· και όλοι οι συνεργάτες μου συμμετείχαν στην εργασία του τείχους.

[17] Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.

[17]Στο τραπέζι μου κάθονταν εκατόν πενήντα άντρες Ιουδαίοι και αξιωματούχοι, χώρια εκείνοι που μας έρχονταν από τα γύρω έθνη.

[18] O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as

[18]Το φαγητό που ετοιμαζόταν κάθε μέρα ήταν ένα μοσχάρι, έξι εκλεκτά πρόβατα και διάφορα πουλερικά· επίσης κάθε δέκα μέρες μού δινόταν άφθονο κρασί κάθε

espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

είδους, όλα με δικά μου έξοδα. Κι όμως ποτέ δε ζήτησα την τροφή που δικαιούμην ως κυβερνήτης, γιατί ο λαός αυτός δούλευε πάρα πολύ σκληρά.

19 Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

19Θυμήσου, Θεέ μου, όλα όσα έχω κάνει γι' αυτόν το λαό και δείξε μου την εύνοιά σου.

Neemias 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

1 Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

2 Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

3 Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra, enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

4 Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

5 Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,

6 do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus

ΝΕΕΜΙΑΣ 6

Συνωμοσία των αντιπάλων του Νεεμία

1Ο Σανβαλλάτ, ο Τωβίας, ο Άραβας Γησέμ και οι άλλοι εχθροί μας πληροφορήθηκαν ότι εγώ ξανάχτισα το τείχος και δεν υπήρχε ρήγμα σ' αυτό, αν και ως τότε δεν είχαν ακόμα τοποθετηθεί οι θύρες των πυλών.

2Τότε ο Σανβαλλάτ και ο Γησέμ μου έστειλαν μήνυμα και με προσκαλούσαν να συναντηθούμε σ' ένα χωριό της πεδιάδας Ωνώ. Αυτοί όμως σχεδίαζαν να μου κάνουν κακό.

3Γι' αυτό κι εγώ τους έστειλα την ακόλουθη απάντηση: «Έχω ακόμα πολλή δουλειά να κάνω και δεν μπορώ να έρθω· αν την αφήσω για να έρθω σ' εσάς, η εργασία της ανοικοδόμησης θα σταματήσει».

4Το ίδιο μήνυμα μου το έστειλαν τέσσερις φορές και κάθε φορά τους έδινα την ίδια απάντηση.

5Τότε ο Σανβαλλάτ μου ξανάστειλε για πέμπτη φορά το μήνυμα με κάποιον συνεργάτη του, ο οποίος κρατούσε ένα ανοιχτό γράμμα στο χέρι του.

6Το γράμμα έλεγε: «Έχει ακουστεί στα γύρω έθνη –και ο Γησέμ το βεβαιώνει– ότι

intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,

εσύ και οι Ιουδαίοι σκέφτεστε να κάνετε επανάσταση και γι' αυτό ξαναχτίζετε το τείχος· σύμφωνα μάλιστα μ' αυτές τις πληροφορίες εσύ θα γίνεις βασιλιάς τους.

7 e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

7Επίσης έχεις βάλει προφήτες να διακηρύττουν για σένα στην Ιερουσαλήμ, ότι υπάρχει ήδη βασιλιάς στην Ιουδαία. Τώρα, λοιπόν, αφού όλα αυτά θα τα πληροφορηθεί ο βασιλιάς, έλα να σκεφτούμε μαζί την όλη κατάσταση».

8 Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.

8Εγώ όμως του απάντησα: «Τίποτε απ' όσα λες δεν έχει συμβεί· είναι όλα κατασκευάσματα της φαντασίας σου».

9 Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.

9Εκείνοι ήθελαν να μας φοβίσουν ελπίζοντας ότι θα σταματήσουμε την εργασία και δε θα ολοκληρωνόταν η ανοικοδόμηση. Και προσευχόμουν: «Τώρα, όμως, δώσε μου δύναμη, Θεέ μου! »

10 Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.

10Έπειτα πήγα στο σπίτι του προφήτη Σεμαΐα, ο οποίος ήταν γιος του Δελαΐα κι εγγονός του Μεεταβεήλ, γιατί αυτός εμποδιζόταν να έρθει σ' εμένα. «Έλα», μου είπε, «να κρυφτούμε οι δυο μας στο ναό του Θεού, στο βάθος του αγιαστηρίου. Να κλείσουμε κιόλας τις θύρες του ναού, γιατί αυτοί θα έρθουν τη νύχτα να σε σκοτώσουν».

11 Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.

11Εγώ, όμως, απάντησα: «Είναι δυνατόν ένας άνθρωπος σαν κι εμένα να δραπετεύσει; Ποιος άνθρωπος του δικού μου επιπέδου θα κατέφευγε ποτέ στο ναό για να σώσει τη ζωή του; Δεν έρχομαι».

12 Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra

12Είχα καταλάβει ότι δεν τον είχε στείλει ο Θεός, αλλά η προφητεία εκείνη ήταν εναντίον μου, γιατί ο Τωβίας κι ο

mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.

[13] Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.

[14] Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

Terminada a reconstrução do muro

[15] Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.

[16] Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.

[17] Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.

[18] Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.

[19] Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

Σανβαλλάτ τον είχαν πληρώσει να την πει.

[13]Είχε πληρωθεί για να με φοβίσει, ώστε να κάνω κάποια ενέργεια και ν' αμαρτήσω. Ύστερα θ' αποκτούσα κακό όνομα κι εκείνοι θα μπορούσαν να με δυσφημίσουν.

[14]«Θεέ μου», προσευχήθηκα, «να θυμάσαι πάντα τις πράξεις αυτές του Τωβία και του Σανβαλλάτ, την προφήτισσα Νωαδία και τους υπόλοιπους προφήτες που προσπάθησαν να με τρομοκρατήσουν».

Η αποπεράτωση του τείχους

[15]Την εικοστή πέμπτη μέρα του μήνα Ελούλ συμπληρώθηκε το τείχος σε διάστημα πενήντα δύο ημερών.

[16]Όταν το πληροφορήθηκαν οι εχθροί μας και το είδαν τα γύρω μας έθνη, κατέπεσε πολύ το ηθικό τους, γιατί αναγνώρισαν ότι όλη αυτή η εργασία είχε γίνει με τη βοήθεια του Θεού μας.

[17]Εκείνη την εποχή υπήρχε έντονη ανταλλαγή αλληλογραφίας ανάμεσα στους προκρίτους της Ιουδαίας και στον Τωβία.

[18]Πράγματι, στην Ιουδαία πολλοί του είχαν ορκιστεί αφοσίωση, γιατί αυτός ήταν γαμπρός του Σεχανία, γιου του Αράχ· εξάλλου ο γιος του ο Ιωχανάν είχε πάρει γυναίκα την κόρη του Μεσουλλάμ, γιου του Βαραχία.

[19]Μιλούσαν γι' αυτόν επαινετικά μπροστά μου και παράλληλα μετέφεραν σ' αυτόν τα λόγια μου. Κι ο ίδιος ο Τωβίας μού έστειλε επιστολές για να με εκφοβίσει.

Neemias 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

[1] Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

[2] eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos outros.

[3] E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.

[4] A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

A relação dos que voltaram a Jerusalém
Esdras 2.1-70

[5] Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

ΝΕΕΜΙΑΣ 7

Ο Νεεμίας τοποθετεί φρουρές στην Ιερουσαλήμ

[1]Όταν αποπερατώθηκε το τείχος και τοποθετήθηκαν τα θυρόφυλλα, διόρισα τους θυρωρούς, τους ψάλτες και τους λευίτες στα καθήκοντά τους.

[2]Ανέθεσα τη διοίκηση της Ιερουσαλήμ στον αδερφό μου τον Ανανία, καθώς και στον Ανανία το στρατιωτικό διοικητή του φρουρίου, άνθρωπο έμπιστο, που σεβόταν το Θεό περισσότερο από ό, τι πολλοί άλλοι.

[3]Τους είπα: «Δε θ' ανοίγετε τις πύλες της Ιερουσαλήμ πριν ζεστάνει ο ήλιος· και θα τις κλείνετε και θα τις ασφαλίζετε καλά το βράδυ, πριν ο λαός πάει για ύπνο. Θα τοποθετήσετε φρουρούς από τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, άλλους σε σκοπιές και άλλους σε περιπολίες σ' όλη την περιοχή γύρω από τα σπίτια τους».

Κατάλογος των αιχμαλώτων που επέστρεψαν από την αιχμαλωσία
(Εσδ 2,1-70)

[4]Η πόλη της Ιερουσαλήμ ήταν τότε ευρύχωρη κι εκτεταμένη· οι κάτοικοί της ήταν λιγοστοί και δεν είχαν χτιστεί ακόμα πολλά σπίτια.

[5]Εκείνη την εποχή ο Θεός μου μου έβαλε την ιδέα να συγκεντρώσω τους προκρίτους, τους αξιωματούχους και τον υπόλοιπο λαό, για να κάνω απογραφή του λαού. Βρήκα, λοιπόν, τους γενεαλογικούς καταλόγους εκείνων που είχαν έρθει πρώτοι από την αιχμαλωσία, κι εκεί ήταν καταχωρημένα τα εξής:

[6] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[6]Οι παρακάτω είναι οι πολίτες της επαρχίας της Ιουδαίας, που γύρισαν από την αιχμαλωσία, αυτοί που ο Ναβουχοδονόσορ, βασιλιάς της Βαβυλώνας, τους είχε πάρει αιχμαλώτους. Όλοι αυτοί επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ και στην Ιουδαία, καθένας στην πόλη του.

[7] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani, Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

[7]Στην πορεία της επιστροφής αρχηγοί τους ήταν οι Ζοροβάβελ, Ιησού, Νεεμίας, Αζαρίας, Ρααμίας, Ναχαμανί, Μαρδοχαίος, Βιλσάν, Μισπερέθ, Βιγβαΐ, Νεχούμ και Βαανά. Ακολουθεί κατάλογος κατά συγγένειες με τον αριθμό των αντρών του λαού του Ισραήλ που επέστρεψαν από την αιχμαλωσία:

[8] foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

[8]Η συγγένεια του Φαρώς, δύο χιλιάδες εκατόν εβδομήντα δύο άντρες·

[9] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

[9]του Σεφατία, τριακόσιοι εβδομήντα δύο·

[10] Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.

[10]του Αράχ, εξακόσιοι πενήντα δύο·

[11] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

[11]του Φαχάθ-Μωάβ, δηλαδή οι απόγονοι του Ιησού και του Ιωάβ, δύο χιλιάδες οχτακόσιοι δεκαοχτώ·

[12] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[12]του Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήντα τέσσερις·

[13] Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

[13]του Ζαττού, οχτακόσιοι σαράντα πέντε·

[14] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

[14]του Ζακάι, εφτακόσιοι εξήντα·

[15] Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

[15]του Βινούι, εξακόσιοι σαράντα οχτώ·

[16] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

[16]του Βεβαΐ, εξακόσιοι είκοσι οχτώ·

[17] Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.

[17]του Αζγάδ, δύο χιλιάδες τριακόσιοι είκοσι δύο·

[18] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.

[18]του Αδωνικάμ, εξακόσιοι εξήντα εφτά·

[19] Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.

[19]του Βιγβαΐ, δύο χιλιάδες εξήντα εφτά·

[20] Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.

[20]του Αδίν, εξακόσιοι πενήντα πέντε·

[21] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.

[21]του Ατέρ, δηλαδή του Εζεκία, ενενήντα οχτώ·

[22] Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.

[22]του Χασούμ, τριακόσιοι είκοσι οχτώ·

[23] Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.

[23]του Βεσαΐ, τριακόσιοι είκοσι τέσσερις·

[24] Os filhos de Harife, cento e doze.

[24]του Χαρίφ, εκατόν δώδεκα

[25] Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.

[25]και του Γαβαών, ενενήντα πέντε.

[26] Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.

[26]Πίνακας κατά πόλεις στις οποίες είχαν ζήσει οι πρόγονοι εκείνων που επέστρεψαν: Από τη Βηθλεέμ και τη Νετωφά, εκατόν ογδόντα οχτώ άντρες·

[27] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

[27]από την Αναθώθ, εκατόν είκοσι οχτώ·

[28] Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.

[28]από τη Βαιθ-Αζμαβέθ, σαράντα δύο·

[29] Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

[29]από την Κιριάθ-Ιαρίμ, την Κεφιρά και τη Βερώθ, εφτακόσιοι σαράντα τρεις·

[30] Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.

[30]από τη Ραμά και τη Γεβά, εξακόσιοι είκοσι ένας·

[31] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

[31]από τη Μιχμάς, εκατόν είκοσι δύο·

[32] Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.

[32]από τη Βαιθήλ και τη Γαι, εκατόν είκοσι τρεις·

[33] Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.

[33]από μια άλλη πόλη Νεβώ, πενήντα δύο·

34 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.	34οι απόγονοι ενός άλλου Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήντα τέσσερις·
35 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.	35οι απόγονοι του Χαρίμ, τριακόσιοι είκοσι·
36 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.	36από την Ιεριχώ, τριακόσιοι σαράντα πέντε·
37 Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.	37από τη Λοδ, τη Χαδίδ και την Ωνώ, εφτακόσιοι είκοσι ένας
38 Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.	38κι από τη Σεναά, τρεις χιλιάδες εννιακόσιοι τριάντα.
39 Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.	39Ακολουθεί πίνακας των ιερατικών συγγενειών, που επέστρεψαν από την αιχμαλωσία: Η συγγένεια του Ιεδαΐα (απόγονοι του Ιησού), εννιακόσιοι εβδομήντα τρεις άντρες·
40 Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.	40του Ιμμήρ, χίλιοι πενήντα δύο·
41 Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.	41του Πασχούρ, χίλιοι διακόσιοι σαράντα εφτά
42 Os filhos de Harim, mil e dezessete.	42και του Χαρίμ, χίλιοι δεκαεφτά.
43 Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.	43Οι συγγένειες των λευιτών που επέστρεψαν ήταν: Του Ιησού και του Καδμιήλ (απόγονοι του Ωδευά), εβδομήντα τέσσερις άντρες.
44 Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.	44Την ομάδα των ψαλτών την αποτελούσαν οι απόγονοι του Ασάφ, εκατόν σαράντα οχτώ άντρες.
45 Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.	45Οι συγγένειες των θυρωρών ήταν: Του Σαλλούμ, του Ατέρ, του Ταλμών, του Ακκούβ, του Χατιτά και του Σωβαΐ, εκατόν τριάντα οχτώ.
46 Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,	46Οι συγγένειες των υπηρετών του ναού ήταν: Του Σιχά, του Χασουφά, του Ταββαώθ·
47 os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,	47του Κερώς, του Σιαά, του Φαδών,

48 os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,

49 os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,

50 os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,

51 os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,

52 os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,

53 os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

54 os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

55 os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,

56 os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.

57 Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,

58 os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

59 os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.

60 Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

61 Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

48του Λεβανά, του Χαγαβά, του Σαλμαΐ,

49του Χανάν, του Γιδδήλ, του Γαχάρ,

50του Ρεαΐα, του Ρεσίν, του Νεκωδά,

51του Γαζζάμ, του Ουζζά, του Φασεάχ,

52του Βεσαΐ, του Μεουνίμ, του Νεφουσίμ,

53του Βακβούκ, του Χακουφά, του Χαρχώρ,

54του Βασλούθ, του Μεχιδά, του Χαρσά,

55του Βαρκώς, του Σίσερα, του Θάμαχ,

56του Νεσιάχ και του Χατιφά.

57Οι συγγένειες των δούλων του Σολομώντα ήταν: Του Σωταΐ, του Σωφέρεθ, του Φερουδά,

58του Ιααλά, του Δαρκών, του Γιδδήλ,

59του Σεφατία, του Χαττίλ, του Φοχερέθ-Σεβαΐμ, του Αμών.

60Όλοι μαζί οι απόγονοι των υπηρετών του ναού και των δούλων του Σολομώντα ήταν τριακόσιοι ενενήντα δύο·

61Από τις πόλεις Τελ-Μελάχ, Τελ-Χαρσά, Χερούβ-Αδδών και Ιμμέρ επέστρεψαν ιερατικές συγγένειες, οι οποίες όμως δεν μπόρεσαν να φέρουν τις απαραίτητες πληροφορίες για τις οικογένειες των προγόνων τους, ώστε ν’ αποδείξουν ότι κατάγονταν από Ισραηλίτες.

62 os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.

63 Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.

64 Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

65 O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

66 Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

67 afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

68 Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

69 Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

Contribuições para o templo

70 Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos,

62Αυτοί ήταν απόγονοι του Δελαΐα, του Τωβία και του Νεκωδά, σύνολο εξακόσιοι σαράντα δύο άντρες.

63Το ίδιο συνέβη με ορισμένους άλλους απογόνους ιερέων: Του Χαβαΐα, του Ακκώς, του Βαρζιλλαΐ (ο οποίος ονομαζόταν έτσι, γιατί είχε πάρει γυναίκα του μια από τις κόρες του Γαλααδίτη Βαρζιλλαΐ).

64Όλοι αυτοί αναζήτησαν την εγγραφή τους στους γενεαλογικούς καταλόγους των προγόνων τους, αλλά δε βρέθηκαν εκεί· έτσι αποκλείστηκαν από την ιεροσύνη.

65Ο ίδιος ο κυβερνήτης Τιρσαθά τους απαγόρευσε να τρώνε από τις αγιότατες προσφορές, ωσότου ένας ιερέας συμβουλευτεί τα Ουρίμ και τα Θουμμίμ.

66Όλη η σύναξη μαζί έφτανε τους σαράντα δύο χιλιάδες τριακόσιους εξήντα άντρες,

67εκτός από τους δούλους τους, άντρες και γυναίκες, που έφταναν τις εφτά χιλιάδες τριακόσια τριάντα εφτά άτομα· επίσης υπήρχαν διακόσιοι σαράντα πέντε ψάλτες και ψάλτριες.

68Μαζί τους είχαν τετρακόσιες τριάντα πέντε καμήλες και έξι χιλιάδες εφτακόσια είκοσι γαϊδούρια.

69Μερικοί αρχηγοί οικογενειών έκαναν προαιρετικές εισφορές για το έργο της ανοικοδόμησης. Ο κυβερνήτης έδωσε στο

cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

θησαυροφυλάκιο χίλιους χρυσούς δαρεικούς, πενήντα κύπελλα και πεντακόσιες τριάντα ιερατικές στολές.

71 E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

70Και άλλοι από τους αρχηγούς των οικογενειών έδωσαν στο θησαυροφυλάκιο για το έργο είκοσι χιλιάδες χρυσούς δαρεικούς και δύο χιλιάδες διακόσιες ασημένιες μνες.

72 O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

71Ο υπόλοιπος λαός έδωσε είκοσι χιλιάδες χρυσούς δαρεικούς, δύο χιλιάδες ασημένιες μνες και εξήντα εφτά ιερατικές στολές.

73 Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

72Οι ιερείς, οι λευίτες, οι θυρωροί, οι ψάλτες και μερικοί από το λαό, όπως υπηρέτες του ναού, και όλοι οι υπόλοιποι Ισραηλίτες εγκαταστάθηκαν στις πόλεις τους. Όταν έφτασε ο έβδομος μήνας του χρόνου όλοι οι Ισραηλίτες είχαν πια εγκατασταθεί στις πόλεις τους.

Neemias 8

Esdras lê a Lei diante do povo

1 Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

2 Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.

3 E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva

ΝΕΕΜΙΑΣ 8

Ο Έσδρας διαβάζει το νόμο στο λαό

1-3Την πρώτη μέρα του έβδομου μήνα συγκεντρώθηκε όλος ο λαός με κοινή απόφαση στην πλατεία που βρισκόταν μπροστά στην πύλη των Υδάτων. Εκεί ζήτησαν από τον Έσδρα, τον ιερέα και γνώστη του νόμου, να φέρει στη συγκέντρωση το βιβλίο του νόμου, που ο Κύριος τον είχε δώσει στους Ισραηλίτες μέσω του Μωυσή. Πράγματι, ο Έσδρας τον έφερε μπροστά στη συγκέντρωση, που αποτελείτο από άντρες, γυναίκες και παιδιά, άτομα που μπορούσαν να καταλάβουν αυτά που άκουγαν. Κι από τότε που ανέτειλε ο ήλιος μέχρι το μεσημέρι

até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

ο Έσδρας τούς διάβασε από το βιβλίο του νόμου, και όλος ο λαός άκουγε προσεκτικά.

4 Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

4Ο Έσδρας στεκόταν πάνω σε μια ξύλινη εξέδρα, που είχε κατασκευαστεί για την περίσταση. Κοντά του από τα δεξιά στέκονταν οι Ματταθίας, Σεμαΐας, Ανανίας, Ουρίας, Χελκίας και Μαασεΐας· στ' αριστερά του στέκονταν οι Πεδαΐας, Μισαήλ, Μαλκίας, Χασούμ, Χασβαδανάς, Ζαχαρίας και Μεσουλλάμ.

5 Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

5Έτσι όπως στεκόταν ο Έσδρας ψηλότερα απ' όλο το λαό, άνοιξε το βιβλίο μπροστά τους· κι όταν το άνοιξε, σηκώθηκαν όλοι όρθιοι.

6 Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos; inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

6Τότε ο Έσδρας δόξασε τον Κύριο, το μεγάλο Θεό, και όλος ο λαός απάντησε «αμήν, αμήν! » υψώνοντας τα χέρια. Ύστερα έσκυψαν τα κεφάλια τους και προσκύνησαν τον Κύριο με το πρόσωπο στη γη.

7 E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita, Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

7Μετά σηκώθηκαν, και οι λευίτες Ιησούς, Βανί, Σερεβίας, Ιαμείν, Ακκούβ, Σαββεθάι, Ωδίας, Μαασεΐας, Κελιτά, Αζαρίας, Ιωζαβάδ, Ανανίας και Πελαΐας τούς εξηγούσαν το νόμο. Κανένας δεν κουνήθηκε από τη θέση του.

8 Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

8Τους έκαναν προφορική μετάφραση του νόμου του Θεού και τους τον εξηγούσαν, για να καταλαβαίνει όλος ο λαός τι τους διάβαζαν.

9 Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este

9Ο κυβερνήτης Νεεμίας και ο Έσδρας, ιερέας και γνώστης του νόμου, καθώς και οι λευίτες, που εξηγούσαν το κείμενο,

dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

[10] Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

[11] Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

[12] Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

A Festa dos Tabernáculos

[13] No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

[14] Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

είπαν στο λαό: «Η ημέρα αυτή είναι αφιερωμένη στον Κύριο το Θεό σας! Δεν είναι ώρα τώρα για κλάματα και πένθη», γιατί όλος ο λαός έκλαιγε ακούγοντας να διαβάζεται ο νόμος.

[10]Ο Νεεμίας είπε ακόμα: «Πηγαίνετε στα σπίτια σας, φάτε από τα πιο εκλεκτά φαγητά, πιείτε γλυκό κρασί και στείλτε μερίδες σ' όποιον δεν έχει τίποτε να ετοιμάσει! Η σημερινή μέρα είναι αφιερωμένη στον Κύριό μας! Και μη στενοχωριέστε, γιατί η χαρά που δίνει ο Κύριος είναι η δύναμή σας».

[11]Το ίδιο και οι λευίτες καθησύχαζαν το λαό λέγοντάς τους: «Ηρεμήστε και μη στενοχωριέστε! Η σημερινή μέρα είναι αφιερωμένη στον Κύριο».

[12]Έτσι όλος ο λαός έφυγε και πήγαν σπίτια τους να φάνε και να πιουν· έστειλαν και μερίδες φαγητού σ' εκείνους που δεν είχαν να ετοιμάσουν τίποτα. Και πανηγύρισαν τη μεγάλη γιορτή, γιατί είχαν καταλάβει τα λόγια που τους εξήγησαν.

Ο λαός γιορτάζει τη Σκηνοπηγία

[13]Την επόμενη μέρα, οι αρχηγοί των συγγενειών του λαού, οι ιερείς και οι λευίτες, πήγαν και συνάντησαν τον Έσδρα, το γνώστη του νόμου, για να μάθουν καλύτερα τι διδάσκει ο νόμος.

[14]Βρήκαν, λοιπόν, γραμμένο στο νόμο που ο Κύριος είχε δώσει με το Μωυσή, μια διάταξη που έλεγε ότι οι Ισραηλίτες πρέπει να μείνουν προσωρινά σε σκηνές για να γιορτάσουν τη γιορτή της Σκηνοπηγίας τον έβδομο μήνα.

[15] que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.

[15]Αμέσως τότε έστειλαν διακήρυξη και προσκαλούσαν όλες τις πόλεις τους και την Ιερουσαλήμ: «Βγείτε στα βουνά», τους έλεγαν, «και φέρτε κλαδιά ελιάς, κλαδιά από κυπαρίσσια, από μυρσίνες, από φοινικιές κι από δέντρα πυκνόφυλλα, για να κατασκευάσετε σκηνές, όπως είναι γραμμένο».

[16] Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.

[16]Βγήκαν, λοιπόν, όλοι και έφεραν κλαδιά και κατασκεύασαν καθένας τη σκηνή του, στις αυλές και στις ταράτσες, στις αυλές του ναού του Θεού, στην πλατεία της πύλης των Υδάτων και στην πλατεία της πύλης του Εφραΐμ.

[17] Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.

[17]Όλη η κοινότητα, όλοι εκείνοι που είχαν επιστρέψει από την αιχμαλωσία, κατασκεύασαν σκηνές κι έμειναν μέσα σ' αυτές. Η χαρά τους ήταν πολύ μεγάλη, γιατί από τον καιρό του Ιησού, γιου του Ναυή, μέχρι εκείνη την ημέρα, οι Ισραηλίτες δεν είχαν γιορτάσει τη Σκηνοπηγία.

[18] Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias; no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

[18]Διάβαζαν από το βιβλίο του νόμου του Θεού κάθε μέρα, από την πρώτη ως την τελευταία της γιορτής, η οποία διήρκεσε εφτά μέρες. Την όγδοη μέρα έγινε επίσημη συνάθροιση, σύμφωνα με την εντολή.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

[1] No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

[2] Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e

ΝΕΕΜΙΑΣ 9

Ο λαός ομολογεί τα αμαρτήματά του

[1]Την εικοστή τέταρτη μέρα του ίδιου μήνα, οι Ισραηλίτες άρχισαν νηστεία. Φορούσαν πένθιμα ρούχα και έριχναν χώμα στο κεφάλι τους.

[2]Αυτοί είχαν χωριστεί από όλους τους μη Ιουδαίους που υπήρχαν στην περιοχή τους

fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.

και είχαν συγκεντρωθεί για να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τις δικές τους και των προγόνων τους.

[3] Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

[3]Επί τρεις ώρες στέκονταν όρθιοι στις θέσεις τους κι άκουγαν την ανάγνωση από το βιβλίο του νόμου του Κυρίου, του Θεού τους· και για άλλες τρεις ώρες έμεναν γονατιστοί ενώπιον του Κυρίου του Θεού τους για να του ζητήσουν συγχώρηση.

[4] Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

[4]Στο βήμα των λευιτών στάθηκαν ο Ιησούς, ο Βανί, ο Καδμιήλ, ο Σεβανίας, ο Βουννί, ο Σερεβίας, ο Βανί και ο Χενανί και ζήτησαν με δυνατή φωνή τη βοήθεια του Κυρίου, του Θεού τους.

[5] Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

[5]Έπειτα οι λευίτες Ιησούς, Καδμιήλ, Βανί, Χασαβνίας, Σερεβίας, Ωδίας, Σεβανίας και Πεθαχίας είπαν: «Σηκωθείτε και δοξολογήστε τον Κύριο, το Θεό σας, ασταμάτητα! Ας είναι ευλογημένο το ένδοξο όνομά σου, Κύριε, αν κι οποιαδήποτε ανθρώπινη ευλογία και έπαινος είναι φτωχά για σένα! »

[6] Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

[6]Μετά όλος ο λαός προσευχήθηκε: «Εσύ ’σαι ο μόνος Κύριος! Εσύ έκανες τον απέραντο ουρανό κι όλα τ’ αστέρια του· τη γη και ό, τι είναι πάνω της, τις θάλασσες και ό, τι βρίσκεται σ’ αυτές· κι εσύ δίνεις στα πάντα τη ζωή. Τ’ αστέρια του ουρανού εσένα προσκυνούν.

[7] Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

[7]»Εσύ είσαι ο Κύριος, ο Θεός, που διάλεξες τον Άβραμ κι από την Ούρ, την πόλη των Χαλδαίων, τον έβγαλες κι όνομα του ’δωσες Αβραάμ.

[8] Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua

[8]Κι όταν διαπίστωσες πως σου ήτανε πιστός διαθήκη σύναψες μαζί του, για να

descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

του δώσεις τη χώρα των Χαναναίων, των Χετταίων, των Αμορραίων, των Φερεζαίων, των Ιεβουσαίων και των Γεργεσαίων, για να ζήσουν οι απόγονοί του εκεί· και τήρησες τους λόγους σου, γιατ' είσαι δίκαιος εσύ.

[9] Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

[9]»Είδες τη θλίψη των προγόνων μας στην Αίγυπτο κι άκουσες την κραυγή τους στη Θάλασσα την Ερυθρά.

[10] Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua terra, porque soubeste que os trataram com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

[10]Πράγματα θαυμαστά έκανες και σημεία ενάντια στο Φαραώ και σ' όλους τους ανθρώπους του, ενάντια σ' όλον το λαό της χώρας του· γιατ' ήξερες εσύ πως είχαν αλαζονικά στους προγόνους μας φερθεί. Έτσι έγινε το όνομά σου ξακουστό και τέτοιο είναι μέχρι σήμερα.

[11] Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

[11]Εσύ τους άνοιξες τη θάλασσα μπροστά τους και πέρασαν μέσ' απ' αυτήν σαν να 'τανε στεριά. Κι εκείνους που τους καταδίωκαν τους έριξες σαν πέτρα μες στα βαθιά, τα ορμητικά νερά.

[12] Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[12]Με στήλη νεφέλης τη μέρα τους οδηγούσες και με στήλη φωτιάς τους φώτιζες το δρόμο μες στη νύχτα.

[13] Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos, leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

[13]Κατέβηκες από τον ουρανό, στ' όρος Σινά και μίλησες μαζί τους· τους έδωσες σωστά προστάγματα και διδαχές αληθινές, και τέλειους νόμους κι εντολές.

[14] O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

[14]Τους έμαθες με το Μωυσή, το δούλο σου, το άγιο σου το Σάββατο κι όλες τις άλλες εντολές, τους θεσμούς και το νόμο.

[15] Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua

[15]Ψωμί τους έδωσες από τον ουρανό για να χορτάσουνε την πείνα τους, κι από το

sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

[21] Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

βράχο έβγαλες νερό να ξεδιψάσουν· τους έστειλες να πάν' να κατακτήσουνε τη χώρα που τους είχες τάξει να τους δώσεις.

[16]»Οι πρόγονοί μας όμως φέρθηκαν μ' αλαζονία και σκληρότητα· δε θέλησαν τις εντολές σου να τηρήσουν.

[17]Αρνήθηκαν να υπακούσουν και λησμόνησαν τα θαυμαστά σου έργα, αυτά που έκανες εσύ ανάμεσά τους. Επαναστατημένοι αποφάσισαν στην Αίγυπτο και στη δουλεία τους να επιστρέψουν. Εσύ ωστόσο είσαι Θεός που συγχωρείς, σπλαχνίζεσαι, δείχνεις υπομονή, είσαι γεμάτος απεριόριστη αγάπη, και δεν τους εγκατέλειψες.

[18-19]Χυτό μοσχάρι κατασκεύασαν για να το προσκυνάνε, κι είπαν: "αυτός είν' ο Θεός μας που απ' την Αίγυπτο μας έβγαλε! " Τόση έδειξαν ασέβεια μεγάλη. Μα εσύ, απ' την πολλή την ευσπλαχία σου, και τότε ακόμα, στην έρημο δεν τους εγκατέλειψες. Στήλη νεφέλης τους οδηγεί στο δρόμο τους τη μέρα, κι από κοντά τους δεν απομακρύνεται· το ίδιο και η στήλη της φωτιάς, που φώτιζε το δρόμο τους τη νύχτα.

[20]Το Πνεύμα σου τους έδωσες το αγαθό, για να τους συμβουλεύει· το μάννα δεν τους στέρησες να τρώνε, στη δίψα τους τους έδωσες νερό.

[21]Σαράντα χρόνια μες στην έρημο τους φρόντισες· τίποτα δε στερήθηκαν· τα ρούχα τους δεν έλιωσαν ούτε τα πόδια τους πριστήκαν.

[22] Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim, possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

[23] Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

[24] Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

[25] Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

[26] Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

[27] Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste

[22]»Στην εξουσία τους παρέδωσες βασίλεια και λαούς, χώρες που συνορεύανε με τη δική τους. Κυρίεψαν τη χώρα του Σιχόν, βασιλιά της Εσεβών, και τη χώρα του Ωγ, βασιλιά της Βασάν.

[23]Τους έδωσες παιδιά πολλά σαν τ' άστρα του ουρανού και τα οδήγησες στη Χαναάν, που 'χες προστάξει τους πατεράδες τους να πάνε να την κατακτήσουν.

[24]Οι γιοι τους μπήκαν και την πήρανε δική τους. Της χώρας τους κατοίκους, τους Χαναναίους, τους υποχρέωσες σ' αυτούς να υποταχθούν και τους παρέδωσες στην εξουσία τους τους βασιλιάδες τους και τους λαούς της χώρας, για να τους μεταχειριστούνε όπως ήθελαν.

[25]Κατέλαβαν οχυρωμένες πόλεις, εδάφη εύφορα. Σπίτια αποκτήσανε γεμάτα πλούτη, με έτοιμα πηγάδια ανοιγμένα, αμπέλια και λιοστάσια κι άφθονα δέντρα καρποφόρα. Φάγανε και χορτάσανε, παχύνανε και ζήσαν' πλουσιοπάροχα απ' την πολλή σου καλοσύνη.

[26]»Και μ' όλα αυτά απείθησαν και σήκωσαν παντιέρα εναντίον σου! Αγνόησαν το νόμο σου και τους προφήτες σου, που τους συμβούλευαν να επιστρέψουνε σ' εσένα. »Αυτοί τους σκότωσαν. Τέτοια σού έδειξαν μεγάλη ασέβεια!

[27]Τότε στην εξουσία των εχθρών τους τους παρέδωσες, κι αυτοί τους καταδυναστέψανε. Στον καιρό της θλίψης τους σ' εσένα κράξαν' για βοήθεια κι εσύ τους άκουσες εκεί στον ουρανό. Κι απ' τη

libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

μεγάλη σου ευσπλαχνία ελευθερωτές τούς έστειλες, που τους γλιτώσαν απ' την εξουσία των εχθρών τους.

[28] Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

[28]Αλλά μόλις ησύχασαν από την καταπίεση, έπραξαν πάλι ό, τι σε δυσαρεστεί. Τότε τους εγκατέλειψες στην εξουσία των εχθρών τους, κι εκείνοι τους υπέταξαν. Και όταν πάλι φώναξαν σ' εσένα για βοήθεια, εσύ τους άκουσες από τον ουρανό και με το έλεός σου πολλές φορές τους ελευθέρωσες.

[29] Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá; obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

[29]Τους παρακίνησες στο νόμο σου ν' αρχίσουν πάλι να υπακούν. »Αυτοί όμως αλαζονεύτηκαν. Δεν άκουσαν τις εντολές σου και παραβήκαν τα προστάγματά σου, που ωστόσο δίνουνε ζωή σ' αυτόν που τα εκτελεί. Αδιαφόρησαν· πάντα ισχυρογνώμονες αρνήθηκαν να σε υπακούσουν.

[30] No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

[30]Εσύ για πολλά χρόνια τους ανέχθηκες και τους συμβούλεψες με τους προφήτες σου, που τους μιλούσε το δικό σου Πνεύμα. Και πάλι όμως αυτοί δεν άκουσαν· γι' αυτό και τους παρέδωσες στην εξουσία ξένων λαών.

[31] Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

[31]Μα απ' τη μεγάλη σου αγάπη δεν άφησες τελείως να αφανιστούν και δεν τους εγκατέλειψες· γιατί είσαι σπλαχνικός Θεός, γεμάτος καλοσύνη.

[32] Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos

[32]»Και τώρα, Θεέ μας, Θεέ μεγάλε, Θεέ ισχυρέ και φοβερέ, εσύ που αξιόπιστα τηρείς τη διαθήκη σου και εκδηλώνεις την αγάπη σου, μην παραβλέψεις σαν ασήμαντες όλες εκείνες τις ταλαιπωρίες

nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

που βρήκανε εμάς, τους βασιλιάδες μας, τους άρχοντές μας, τους ιερείς μας, τους προφήτες μας, τους προγόνους μας, όλο το λαό σου, από την εποχή που μας καταπίεζαν οι βασιλιάδες της Ασσυρίας μέχρι και σήμερα.

33 Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

33Με όλα, βέβαια, αυτά που μας βρήκανε, εσύ δίκαια μας τιμώρησες· αποδείχτηκες αξιόπιστος, ενώ εμείς αμαρτήσαμε.

34 Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

34Οι βασιλιάδες μας, οι άρχοντές μας, οι ιερείς μας και οι πρόγονοί μας δεν τήρησαν το νόμο σου, κι αδιαφορήσαν για τις εντολές σου και για τις νουθεσίες σου.

35 Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

35Ακόμα κι όταν έγιναν βασίλειο, παρ' όλη τη μεγάλη καλοσύνη που τους έδειξες, και την ευρύχωρη κι εύφορη χώρα που τους παραχώρησες, αυτοί δεν σε λατρέψανε ούτε παράτησαν τα έργα τους τα φαύλα.

36 Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

36Έτσι σήμερα εμείς είμαστε δούλοι· δούλοι μέσα στην ίδια τούτη χώρα, που είχες δώσει στους προγόνους μας για ν' απολαύσουν τους καρπούς και τ' αγαθά της.

37 Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

37Τώρα η άφθονη παραγωγή της πάει στους βασιλιάδες, που σ' αυτούς μας υπέταξες εσύ, γιατί αμαρτήσαμε. Αυτοί εξουσιάζουνε κι εμάς τους ίδιους το ίδιο με τα κτήνη μας κατά πώς αυτοί θέλουν. Και σε βαθιά βρισκόμαστε απόγνωση».

ΝΕΕΜΙΑΣ 10

A aliança do povo sobre guardar a Lei

38 Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na

Συμφωνία του λαού για την τήρηση του νόμου

1Εξαιτίας όλων αυτών των γεγονότων, εμείς, ως λαός Ισραήλ, συνάπτουμε

os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

επίσημη γραπτή συμφωνία και σ’ αυτήν βάζουν τη υπογραφή τους οι άρχοντές μας, οι λευίτες μας και οι ιερείς μας.

Neemias 10

1 Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,

2Οι πρώτοι που υπέγραψαν ήταν ο κυβερνήτης Νεεμίας, γιος του Χαχαλία, και ο Σεδεκίας.

2 Seraías, Azarias, Jeremias,

3Ακολουθούν οι ιερείς: Σεραΐας, Αζαρίας, Ιερεμίας,

3 Pasur, Amarias, Malquias,

4Πασχούρ, Αμαρίας, Μαλκίας,

4 Hatus, Sebanias, Maluque,

5Χατούς, Σεβανίας, Μαλλούχ,

5 Harim, Meremote, Obadias,

6Χαρίμ, Μεριμώθ, Οβαδίας,

6 Daniel, Ginetom, Baruque,

7Δανιήλ, Γιννεθών, Βαρούχ,

7 Mesulão, Abias, Miamim,

8Μεσουλλάμ, Αβιά, Μιαμείν,

8 Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.

9Μααζίας, Βιλγάι και Σεμαΐας.

9 E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel

10Ακολουθούν οι λευίτες: Ιησούς, γιος του Σεβανία, Βιννούι, απόγονος του Χεναδάδ, ο Καδμιήλ

10 e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,

11και οι συγγενείς τους: Σεβανίας, Ωδίας, Κελιτά, Πελαΐας, Χανάν,

11 Mica, Reobe, Hasabias,

12Μιχά, Ρεχώβ, Χασαβίας,

12 Zacur, Serebias, Sebanias,

13Ζακκούρ, Σερεβίας, Σεβανίας,

13 Hodias, Bani e Beninu.

14Ωδίας, Βανί και Βενινού.

14 Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,

15Κι έπειτα οι άρχοντες του λαού: Φαρώς, Φαχάθ-Μωάβ, Ελάμ, Ζαττού, Βανί, Βουννί,

15 Buni, Azgade, Bebai,

16Αζγάδ, Βεβαΐ,

16 Adonias, Bigvai, Adim,

17Αδωνίας, Βιγβαΐ, Αδίν,

17 Ater, Ezequias, Azur,

18Ατέρ, Εζεκίας, Αζζούρ,

18 Hodias, Hasum, Besai,

19Ωδίας, Χασούμ, Βεσαΐ,

19 Harife, Anatote, Nebai,

20Χαρίφ, Αναθώθ, Νεβαΐ,

20 Magpias, Mesulão, Hezir,

21Μαγπίας, Μεσουλλάμ, Εζίρ,

21 Mesezabel, Zadoque, Jadua,

22Μεσεζεβήλ, Σαδώκ, Ιαδδουά,

22 Pelatias, Hanã, Anaías,

23Πελατίας, Χανάν, Αναΐας,

[23] Oseias, Hananias, Hassube,
[24] Haloés, Pilha, Sobeque,
[25] Reum, Hasabna, Maaséias,
[26] Aías, Hanã, Anã,
[27] Maluque, Harim e Baaná.

[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,

[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;

[30] de que não dariam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;

[31] de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada comprariam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo, abririam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.

[24]Ωσηέ, Ανανίας, Χασούβ,
[25]Αλλωχής, Πιλεχά, Σωβέκ,
[26]Ρεχούμ, Χασαβνά, Μαασεΐας,
[27]Αχιά, Χανάν, Ανάν,
[28]Μαλλούχ, Χαρίμ και Βαανά.

Το περιεχόμενο της δεσμεύσεως

[29]Μ’ αυτούς ενώθηκαν όλος ο υπόλοιπος λαός, ιερείς, λευίτες, θυρωροί, ψάλτες, υπηρέτες του νόμου και όλοι εμείς που είχαμε μείνει αποχωρισμένοι από τους ξένους λαούς εκείνης της χώρας στη διάρκεια της αιχμαλωσίας, για να είμαστε αφοσιωμένοι στο νόμο του Θεού, μαζί με τις γυναίκες μας και τα παιδιά μας, όσα ήταν σε ηλικία που μπορούσαν να μάθουν και να καταλάβουν.

[30]Μαζί με τους συγγενείς μας τους προκρίτους ορκιστήκαμε, με ποινή την κατάρα, να βαδίζουμε σύμφωνα με το νόμο του Θεού, που μας τον έδωσε με το Μωυσή, το δούλο του, και να τηρούμε προσεκτικά όλες τις εντολές του Κυρίου μας, τα προστάγματά του και τους νόμους του.

[31]Δεν θα δώσουμε τις θυγατέρες μας στους λαούς αυτής εδώ της χώρας, ούτε θα πάρουμε τις θυγατέρες τους για γυναίκες στους γιους μας.

[32]Και αν οι λαοί της χώρας φέρουν να πουλήσουν εμπορεύματα ή ο, τιδήποτε τρόφιμα και είναι μέρα Σάββατο ή οποιαδήποτε άλλη αγία μέρα, εμείς δεν θα αγοράσουμε απ’ αυτούς. Κάθε έβδομο έτος θα τηρούμε την αγρανάπαυση και θα παραιτούμαστε από την είσπραξη οποιουδήποτε χρέους.

32 Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

33 e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados e das Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

34 Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

35 E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

36 os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

37 As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos

33Αναλαμβάνουμε την υποχρέωση να συνεισφέρουμε κάθε χρόνο ένα τρίτο του σίκλου χρυσάφι για τα έξοδα λειτουργίας του ναού του Θεού μας:

34Για τους άρτους της προθέσεως, τις καθημερινές προσφορές των σιτηρών, για τα ολοκαυτώματα, τις θυσίες για τα Σάββατα και τις νουμηνίες, ή για τις άλλες επίσημες γιορτές· τις διάφορες ιερές προσφορές και τις θυσίες εξιλέωσης που προσφέρουν οι Ισραηλίτες, δηλαδή για κάθε εργασία που συντελείται στο ναό του Θεού μας.

35Επίσης εμείς, οι ιερείς, οι λευίτες και ο υπόλοιπος λαός βάλαμε κλήρο για να καθοριστεί ποιες από τις συγγένειές μας και σε ποιες εποχές του χρόνου θα φροντίζουν να προμηθεύουν ξύλα το ναό του Κυρίου του Θεού μας, για να ανάβουν το θυσιαστήριο του Κυρίου, του Θεού μας, όπως είναι γραμμένο στο νόμο.

36Αναλάβαμε ακόμα την υποχρέωση να φέρνουμε κάθε χρόνο στο ναό του Κυρίου τα πρωτογεννήματα των χωραφιών μας και των οπωροφόρων δέντρων μας.

37Επίσης θα φέρνουμε στο ναό του Θεού μας, στους ιερείς που υπηρετούν εκεί, τους πρωτότοκους γιους μας και τα πρωτογέννητα των κτηνών μας, των βοδιών μας και των γιδοπροβάτων μας, όπως είναι γραμμένο στο νόμο.

38Ακόμη θα φέρνουμε στους ιερείς, στα παραοικοδομήματα του ναού του Θεού μας, το πρώτο ζυμάρι από τα πρώτα σιτάρια μας και τις συνεισφορές μας από

da nossa terra, aos levitas, pois a eles cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

τους καρπούς των δέντρων, από το κρασί και από το λάδι. Τέλος θα φέρνουμε το ένα δέκατο της συγκομιδής των χωραφιών μας στους λευίτες, γιατί αυτοί είναι προσωπικά υπεύθυνοι να μαζεύουν τη δεκάτη σ' όλες τις αγροτικές πόλεις μας.

[38] O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

[39] Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

[39]Ένας ιερέας, απόγονος του Ααρών, θα συνοδεύει τους λευίτες, όταν αυτοί θα μαζεύουν τη δεκάτη. Οι λευίτες θα φέρνουν το ένα δέκατο της δεκάτης στις αποθήκες του ναού του Θεού μας.

[40]Οι Ισραηλίτες και οι λευίτες θα φέρνουν τις προσφορές του σιταριού, του κρασιού και του λαδιού στα παραοικοδομήματα του ναού, όπου φυλάσσονται τα σκεύη του θυσιαστηρίου και μένουν οι ιερείς που έχουν υπηρεσία, οι θυρωροί και οι ψάλτες. Έτσι δεν θα παραμελούμε το ναό του Θεού μας.

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

[1] Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que habitasse na santa cidade de Jerusalém; e as nove partes permaneceriam em outras cidades.

[2] O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

[3] São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas

ΝΕΕΜΙΑΣ 11

Κατάλογος αυτών που εγκαταστάθηκαν στην Ιερουσαλήμ

[1]Οι αρχηγοί του λαού εγκαταστάθηκαν στην Ιερουσαλήμ. Από τον υπόλοιπο λαό ορίστηκαν με κλήρωση μία στις δέκα οικογένειες να εγκατασταθεί στην Ιερουσαλήμ, την αγία πόλη, ενώ τα εννιά δέκατα των οικογενειών θα έμεναν στις άλλες πόλεις.

[2]Ο λαός επαίνεσε ιδιαίτερα όλους όσοι προσφέρθηκαν με τη θέλησή τους να κατοικήσουν στην Ιερουσαλήμ.

[3]Οι αρχηγοί της επαρχίας εγκαταστάθηκαν στην Ιερουσαλήμ, ενώ οι

cidades de Judá habitou cada um na sua possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

άλλοι Ισραηλίτες, οι ιερείς, οι λευίτες, οι υπηρέτες του ναού και οι απόγονοι των δούλων του Σολομώντα εγκαταστάθηκαν στις πόλεις της Ιουδαίας, καθένας στη πόλη του και στην ιδιοκτησία του.

4 Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

4Μερικοί ωστόσο από τους απογόνους του Ιούδα και του Βενιαμίν εγκαταστάθηκαν στην Ιερουσαλήμ. Από τους απογόνους του Ιούδα ήταν ο Αθαΐας, γιος του Ουζία, απόγονος κατ' ευθείαν ανιούσα γραμμή των Ζαχαρία, Αμαρία, Σεφατία, Μααλαλεήλ και Φαρές, γιου του Ιούδα.

5 e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

5Επίσης ο Μαασίας, γιος του Βαρούχ και εγγονός του Κολ-Χοζέ, απόγονος κατ' ευθείαν ανιούσα γραμμή των Χαζαΐα, Αδαΐα, Ιωιαρίβ, Ζαχαρία και Σηλωνί, γιου του Ιούδα.

6 Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

6Όλοι οι απόγονοι του Φαρές, που ζούσαν στην Ιερουσαλήμ, ήταν τετρακόσιοι εξήντα οκτώ αξιόλογοι άντρες.

7 São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

7Από τους απογόνους του Βενιαμίν ήταν ο Σαλλού, γιος του Μεσουλλάμ. Οι άλλοι του πρόγονοι κατ' ευθείαν ανιούσα γραμμή ήταν οι Ιωάδ, Πεδαΐας, Κωλαΐας, Μαασεΐας, Ιθιήλ, και Ιεσαΐας.

8 Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

8Μαζί μ' αυτόν ήταν ο Γαββαεί και ο Σελλαΐ, συνολικά εννιακόσιοι είκοσι οχτώ Βενιαμινίτες.

9 Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

9Ο Ιωήλ, γιος του Ζιχρί, ήταν αρχηγός αυτής της ομάδας και ο Ιούδας, γιος του Σενουά, ήταν βοηθός του αρχηγού της πόλης.

10 Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

10Από τους ιερείς ήταν ο Ιεδαΐας, γιος του Ιωϊαρίβ, ο Ιαχείν,

11 Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

11κι ο Σεραΐας, που ήταν υπεύθυνος του ναού του Θεού και γιος του Χελκία, απόγονος κατ’ ευθείαν ανιούσα γραμμή των Μεσουλλάμ, Σαδώκ, Μεραϊώθ και Αχιτούβ.

12 filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

12Μαζί μ’ αυτούς ιερείς ήταν και οχτακόσιοι είκοσι δύο συγγενείς τους, που έκαναν τις εργασίες του ναού. Επίσης ο Αδαΐας, γιος του Ιεροχάμ, απόγονος κατ’ ευθείαν ανιούσα γραμμή των Πελαλία, Αμσί, Ζαχαρία, Πασχούρ και Μαλκία,

13 e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

13μαζί με διακόσιους σαράντα δύο συγγενείς του, αρχηγούς οικογενειών. Επίσης ο Αμασσαΐ, γιος του Αζαρεήλ, απόγονος των Αχζαΐ, Μεσιλεμώθ και Ιμμέρ,

14 e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

14μαζί με εκατόν είκοσι οκτώ γενναίους στρατιώτες συγγενείς του. Αρχηγός τους ήταν ο Ζαβδιήλ, γιος του Αγεδολίμ.

15 Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

15Από τους λευίτες ήταν ο Σεμαΐας, γιος του Χασσούβ, απόγονος των Αζρικάμ, Χασαβία και Βουννί.

16 Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

16Από τους επικεφαλής των λευιτών, ο Σαβεθάι και ο Ιωζαβάδ ήταν υπεύθυνοι για τις εξωτερικές εργασίες του ναού του Θεού.

17 Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

17Επίσης ο Ματτανίας, γιος του Μιχά, απόγονος των Ζαβδί και Ασάφ. Ο Ματτανίας ήταν υποχρεωμένος να αρχίζει τα άσματα των ευχαριστιών την ώρα της προσευχής και ο Βακβουκίας, συγγενής του Ματτανία, ήταν βοηθός του. Τέλος ο Αβδά, γιος του Σαμουά, απόγονος του Γαλάλ και του Ιεδουθούν.

[18] Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

[19] Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

Os que habitaram nas cidades de Judá

[20] O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.

[21] Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.

[22] O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.

[23] Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

[24] Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

Os residentes nas aldeias

[25] Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,

[18]Όλοι οι λευίτες που βρίσκονταν στην αγία πόλη ήταν διακόσιοι ογδόντα τέσσερις.

[19]Θυρωροί ήταν ο Ακούβ και ο Ταλμών μαζί με τους συγγενείς τους, που φύλαγαν σκοπιά στις πύλες του ναού, συνολικά εκατόν εβδομήντα δύο άτομα.

[20]Οι υπόλοιποι Ισραηλίτες, οι ιερείς και οι λευίτες ζούσαν διάσπαρτοι στις πόλεις της Ιουδαίας, καθένας στην ιδιοκτησία του.

[21]Οι υπηρέτες του ναού ζούσαν στη συνοικία της Οφήλ· επικεφαλής τους ήταν ο Σιχά και ο Γισπά.

[22]Επικεφαλής των λευιτών στην Ιερουσαλήμ ήταν ο Ουζζί, γιος του Βανί, και απόγονος κατ’ ευθείαν ανιούσα γραμμή των Χασαβία, Ματτανία και Μιχά. Ήταν ψάλτης, μέλος της συγγένειας του Ασάφ, η οποία ήταν υπεύθυνη για τη λατρευτική υπηρεσία στο ναό του Θεού.

[23]Οι μουσικοί υπάγονταν σε μια παλαιά βασιλική διάταξη και σε ορισμένες ρυθμίσεις σχετικά με τα καθήκοντα της κάθε μέρας.

[24]Ο Πεθαχίας, γιος του Μασεζαλεήλ κι απόγονος του Ζεράχ, γιου του Ιούδα, εκπροσωπούσε για κάθε υπόθεση το λαό του Ισραήλ στην αυλή του βασιλιά της Περσίας.

Τόποι εγκατάστασης έξω από την Ιερουσαλήμ

[25]Στις παρακάτω πόλεις εγκαταστάθηκαν μερικοί της φυλής Ιούδα: Κιριάθ-Αρβά και τα προάστειά της, Διβών και τα προάστειά της, Ιεκκαβσεήλ και τα περίχωρά της·

[26] e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,
[27] em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;
[28] em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;
[29] em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;

[30] em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.

[31] Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;

[32] em Anatote, em Nobe, em Ananias,
[33] em Hazor, em Ramá, em Gitaim,
[34] em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,
[35] em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.

[36] Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

[26]Ιησού, Μωλαδά, Βαιθ-Παλέτ,
[27]Χασάρ-Σουάλ, Βέερ-Σεβά και τα προάστειά τους·
[28]Σικλάγ, Μεκονά και τα προάστειά τους·
[29]Εν-Ριμμών, Σωρεά, Ιαρμούθ,
[30]Ζανωάχ, Αδουλλάμ και τα χωράφια τους· Λαχίς και τα περίχωρά της, Αζεκά και τα προάστειά της. Έτσι όλοι αυτοί εγκαταστάθηκαν στην περιοχή από τη Βέερ-Σεβά ως την κοιλάδα Εννόμ.
[31]Οι τόποι εγκατάστασης ορισμένων της φυλής Βενιαμίν ήταν οι πόλεις: Γεβά, Μιχμάς, Γαι, Βαιθήλ και τα περίχωρά τους·
[32]Αναθώθ, Νωβ, Ανανία,
[33]Ασώρ, Ραμάθ, Γιτταΐμ,
[34]Χαδίδ, Σεβωίμ, Νεβαλλάτ,
[35]Λοδ, Ωνώ και η Κοιλάδα των Τεχνιτών.
[36]Μερικές ομάδες λευιτών έφυγαν από την Ιουδαία και εγκαταστάθηκαν στην περιοχή της φυλής Βενιαμίν.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

[1] São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,

[2] Amarias, Maluque, Hatus,
[3] Secanias, Reum, Meremote,
[4] Ido, Ginetoi, Abias,
[5] Miamim, Maadias, Bilga,
[6] Semaías, Joiaribe, Jedaías,
[7] Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.

ΝΕΕΜΙΑΣ 12

Κατάλογος των ιερέων και των λευιτών

[1]Οι ιερείς και οι λευίτες, που γύρισαν από την αιχμαλωσία με το Ζοροβάβελ, γιο του Σαλαθιήλ, και τον Ιησού, ήταν οι: Ιερείς: Σεραΐας, Ιερεμίας, Έσδρας,
[2]Αμαρίας, Μαλλούχ, Χαττούς,
[3]Σεχανίας, Ρεχούμ, Μερεμώθ,
[4]Ιδδώ, Γιννεθών, Αβιά,
[5]Μιαμείν, Μααζίας, Βελγά,
[6]Σεμαΐας, Ιωαρίβ, Ιεδαΐας,
[7]Σαλλού, Αμώκ, Χελκίας και Ιεδαΐας. Την εποχή του Ιησού, όλοι αυτοί ήταν αρχηγοί των ιερέων και των λευιτών.

8 Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.

9 Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.

10 Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,

11 Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.

12 Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;

13 de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;

14 de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;

15 de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;

16 de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;

17 de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;

18 de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;

19 de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;

20 de Salai, Calai; de Amoque, Héber;

21 de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.

8Λευίτες: Ιησούς, Βιννούι, Καδμιήλ, Σερεβίας, Ιούδας και Ματτανίας που μαζί με τους άλλους συγγενείς του ήταν υπεύθυνος για τα άσματα των ευχαριστιών.

9Επίσης οι Βακβουκίας και Ουννί, συγγενείς τους, που εκτελούσαν τα καθήκοντά τους κοντά σ’ εκείνους.

10Ο Ιησούς απέκτησε τον Ιωακίμ, ο Ιωακίμ τον Ελιασείβ κι ο Ελιασείβ τον Ιωαδά.

11Ο Ιωαδά απέκτησε τον Ιωνάθαν κι ο Ιωνάθαν τον Ιαδδουά.

Οι αρχηγοί ιερατικών συγγενειών

12Την εποχή που αρχιερέας ήταν ο Ιωακίμ, αρχηγοί ιερατικών συγγενειών ήταν οι παρακάτω ιερείς: Της συγγένειας του Σεραΐα, ο Μεραΐας· του Ιερεμία ο Ανανίας·

13του Έσδρα, ο Μεσουλλάμ· του Αμαρία, ο Ιωχανάν·

14του Μελιχού, ο Ιωνάθαν· του Σεβανία ο Ιωσήφ·

15του Χαρίμ, ο Αδνά· του Μεραϊώθ, ο Χελκαΐ·

16του Ιδδώ, ο Ζαχαρίας· του Γιννεθών, ο Μεσουλλάμ·

17του Αβιά, ο Ζιχρί· του Μινιαμίν, ένας απόγονος του Μααδία, ο Πιλταΐ·

18του Βιλγά, ο Σαμουά· του Σεμαΐα, ο Ιωνάθαν·

19του Ιωιαρίβ, ο Ματαναΐ· του Ιεδαΐα, ο Ουζζί·

20του Σαλλαΐ, ο Καλλαΐ· του Αμώκ, ο Έβερ·

21του Χελκία, ο Χασαβίας και του Ιεδαΐα, ο Ναθαναήλ.

[22] Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.

[23] Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.

[24] Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.

[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros e faziam a guarda aos depósitos das portas.

[26] Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

A dedicação dos muros

[27] Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que fizessem a dedicação com alegria, louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.

[22]Την εποχή των αρχιερέων Ελιασείβ, Ιωαδά, Ιωχανάν και Ιαδδουά υπήρχε κατάλογος αρχηγών των λευτικών και των ιερατικών συγγενειών, μέχρι που βασιλιάς της Περσίας έγινε ο Δαρείος.

[23]Οι αρχηγοί των λευτικών συγγενειών, όμως, ήταν γραμμένοι στο Βιβλίο των Χρονικών, μόνον ως τις ημέρες του Ιωχανάν, εγγονού του Ελιασείβ.

[24]Αρχηγοί των λευιτών ήταν οι: Χασαβίας, Σερεβίας, Ιησούς, Βιννούι, Καδμιήλ και οι συγγενείς τους, που στέκονταν στο ναό απέναντί τους για να αναπέμπουν δοξολογίες κι ευχαριστίες, σύμφωνα με τις οδηγίες που έχει δώσει ο Δαβίδ, ο άνθρωπος του Θεού.

[25]Οι Ματτανίας, Βακβουκίας, Οβαδίας, Μεσουλλάμ, Ταλμών και Ακκούβ ήταν θυρωροί που φύλαγαν σκοπιά στις αποθήκες που βρίσκονταν πλάι στις πύλες του ναού.

[26]Όλοι οι παραπάνω εκτελούσαν την υπηρεσία τους την εποχή του Ιωακίμ, γιου του Ιησού και εγγονού του Ιωσαδάκ, και την εποχή του κυβερνήτη Νεεμία και του Έσδρα, που ήταν ιερέας και γνώστης του νόμου.

Τα εγκαίνια του τείχους της πόλης

[27]Όταν επρόκειτο να γίνουν τα εγκαίνια του τείχους της Ιερουσαλήμ, αναζήτησαν σ' όλη τη χώρα τους λευίτες, για να τους φέρουν στην Ιερουσαλήμ και να γιορτάσουν τα εγκαίνια με λαμπρότητα και με ευχαριστήριους ύμνους, που θα τους συνόδευαν κύμβαλα, άρπες και λύρες.

[28] Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,

[29] como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

[28-29]Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, οι λευιτικές συγγένειες των ψαλτών, από τα περίχωρα της Ιερουσαλήμ, όπου είχαν χτίσει δικά τους χωριά, κι επίσης από τα χωριά των Νετωφαθιτών, από τη Βαιθ-Γιλγάλ κι από τις περιοχές της Γεβά και της Αζμαβέθ.

[30] Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.

[30]Έπειτα οι ιερείς και οι λευίτες εξαγνίστηκαν κι εξάγνισαν και το λαό, τις πύλες και το τείχος της πόλης.

[31] Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.

[31]Έπειτα εγώ ανέβασα πάνω στο τείχος τους άρχοντες της Ιουδαίας και τους έβαλα επικεφαλής δύο μεγάλων ομάδων ψαλτών, που θα παρήλαυναν γύρω από την πόλη ψάλλοντας ευχαριστίες. Η μία ομάδα προχώρησε στην κορυφή του τείχους προς τα δεξιά και συνέχισε προς την πύλη της Κοπρίας.

[32] Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,

[32]Μετά από τους χορωδούς ανέβηκε ο Ωσαΐας και οι μισοί από τους άρχοντες της Ιουδαίας,

[33] Azarias, Esdras, Mesulão,

[33]και μετά οι Αζαρίας, Έσδρας, Μεσουλλάμ,

[34] Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

[34]Ιούδας, Βενιαμίν, Σεμαΐας, Ιερεμίας

[35] e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

[35]κι επίσης μερικοί ιερείς με σάλπιγγες: Ο Ζαχαρίας, γιος του Ιωνάθαν, και απόγονος κατ' ευθείαν ανιούσα γραμμή των Σεμαΐα, Ματτανία, Μιχαΐα, Ζακκούρ και Ασάφ·

[36] e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

[36]κι ακολουθούσαν οι συγγενείς του: Σεμαΐας, Αζαρεήλ, Μιλαλαΐ, Γιλαλαΐ, Μααΐ, Ναθαναήλ, Ιούδας και Ανανί με τα μουσικά όργανα που είχε κατασκευάσει ο Δαβίδ, ο άνθρωπος του Θεού. Ο

γραμματέας Έσδρας βάδιζε μπροστά απ' αυτούς.

[37] À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

[37]Όταν έφτασαν κοντά στην πύλη της Πηγής, ανέβηκαν τα σκαλοπάτια που οδηγούσαν στην Πόλη Δαβίδ, πέρασαν τα ανάκτορα του Δαβίδ και ξαναγύρισαν στο τείχος στην πύλη των Υδάτων, ανατολικά της πόλης.

[38] O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

[38]Η δεύτερη ομάδα των ψαλτών προχώρησε ψάλλοντας κι αυτή ευχαριστίες προς τα αριστερά πάνω στο τείχος. Την ακολούθησα κι εγώ με τη συνοδεία του άλλου μισού του λαού. Περάσαμε κοντά από τον πύργο των Φούρνων, προς ένα σημείο όπου το τείχος φαρδαίνει.

[39] e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

[39]Συνεχίσαμε πάνω από την πύλη του Εφραΐμ, μετά από την Παλαιά πύλη και μετά από την πύλη των Ιχθύων· έπειτα περάσαμε από τον πύργο του Ανανεήλ και τον πύργο των Εκατό, περάσαμε την Προβατική πύλη και φτάσαμε στην πύλη της Φρουράς.

[40] Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

[40]Έτσι οι δύο ομάδες των ψαλτών έφτασαν στην περιοχή του ναού του Θεού. Εκεί σταμάτησα κι εγώ και οι αξιωματούχοι που με συνόδευαν.

[41] Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

[41]Ήταν οι ιερείς Ελιακίμ, Μαασεΐας, Μινιαμίν, Μιχαΐας, Ελιωεναΐ, Ζαχαρίας, Ανανίας, οι οποίοι έπαιζαν τις σάλπιγγες.

[42] como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.

[42]Επίσης ήταν εκεί οι Μαασεΐας, Σεμαΐας, Ελεάζαρ, Ουζζί, Ιωχανάν, Μαλκίας, Ελάμ και Εζέρ, καθώς και οι ψάλτες, οι οποίοι με τη διεύθυνση του Ιεζραΐα, έψαλλαν με δυνατή φωνή.

[43] No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as mulheres e os meninos se alegraram, de modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

[43]Εκείνη τη μέρα προσφέρθηκαν πάρα πολλές θυσίες σε ατμόσφαιρα γιορταστική, γιατί ο Θεός είχε δώσει μεγάλη χαρά στο λαό. Στην Ιερουσαλήμ γυναίκες και παιδιά χαίρονταν τόσο, που οι πανηγυρισμοί τους ακούγονταν από πολύ μακριά.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

Οι εισφορές για τους ιερείς και τους λευίτες

[44] Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;

[44]Την ίδια εκείνη μέρα διορίστηκαν άντρες να επιβλέπουν τους χώρους στο ναό όπου αποθηκεύονταν οι προσφορές των πρωτογεννημάτων και της δεκάτης. Αυτοί ανέλαβαν να συγκεντρώνουν εκεί τη συγκομιδή που παραγόταν από τα χωράφια της κάθε πόλης, την οποία ο νόμος όριζε να δίνεται στους ιερείς και στους λευίτες. Ο ιουδαϊκός λαός ήταν ευχαριστημένοι από τους ιερείς και τους λευίτες,

[45] e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.

[45]γιατί αυτοί εκτελούσαν την υπηρεσία του Θεού τους στο ναό και έκαναν τις τελετουργίες των καθαρισμών. Οι ψάλτες και οι θυρωροί ενεργούσαν κι αυτοί σύμφωνα με τις οδηγίες του Δαβίδ και του γιου του, του Σολομώντα.

[46] Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.

[46]Ήδη από πολύ παλιά, από τις μέρες του Δαβίδ και του Ασάφ, οι επικεφαλής ψαλτών, είχαν τη διεύθυνση των δοξαστικών και των ευχαριστήριων ύμνων.

[47] Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

[47]Την εποχή του Ζοροβάβελ και του Νεεμία, όλοι οι Ισραηλίτες έφερναν προσφορές για τους ψάλτες και τους θυρωρούς σύμφωνα με τις καθημερινές τους ανάγκες. Επίσης ξεχώριζαν για τους λευίτες τις ιερές προσφορές και οι λευίτες

έδιναν στους ιερείς, απογόνους του Ααρών, το μερίδιο που τους ανήκε.

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

1 Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,

2 porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.

3 Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

Tobias expulso do templo

4 Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;

5 e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.

ΝΕΕΜΙΑΣ 13

Μεταρρυθμίσεις του Νεεμία

1Εκείνη την ημέρα διάβασαν από το βιβλίο του νόμου του Μωυσή, δυνατά, για να ακούει ο λαός. Εκεί βρήκαν γραμμένο ότι οι Αμμωνίτες και οι Μωαβίτες δεν πρέπει ποτέ να γίνουν δεκτοί στη συγκέντρωση του Θεού,

2γιατί κι εκείνοι στο παρελθόν δεν είχαν δεχτεί να προσφέρουν στους Ισραηλίτες τροφή και νερό. Αντίθετα, μάλιστα, οι Μωαβίτες πλήρωσαν το Βαλαάμ να ’ρθει και να καταραστεί το λαό του Ισραήλ· ο Θεός μας όμως μετέτρεψε τότε την κατάρα σε ευλογία.

3Όταν ο λαός άκουσε αυτή τη διάταξη του νόμου, έδιωξαν από την κοινότητά τους όλους τους ξένους.

4Ο ιερέας Ελιασείβ, ο οποίος ήταν υπεύθυνος για τα παραοικοδομήματα του ναού του Θεού, συνδεόταν από πολύν καιρό με τον Τωβία.

5Του είχε μάλιστα διαθέσει κι ένα ευρύχωρο δωμάτιο στα παραοικοδομήματα, το οποίο προηγουμένως ήταν αποθήκη των σιτηρών που προορίζονταν για τις θυσίες· επίσης εκεί φυλάσσονταν το λιβάνι και τα ιερά σκεύη καθώς και η δεκάτη του σιταριού, του κρασιού και του λαδιού, που σύμφωνα με την εντολή, προορίζονταν για τροφή των λευιτών, των ψαλτών και των

θυρωρών του ναού· εκεί φυλάσσονταν και οι συνεισφορές για τους ιερείς.

[6] Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

[6]Ενώ συνέβαιναν αυτά, εγώ έλειπα από την Ιερουσαλήμ. Είχα πάει στον Αρταξέρξη, βασιλιά της Βαβυλώνας, κατά το τριακοστό δεύτερο έτος της βασιλείας του. Αλλά μετά από λίγο, του ζήτησα άδεια

[7] Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

[7]κι επέστρεψα στην Ιερουσαλήμ. Εκεί έμαθα το κακό που είχε κάνει ο Ελιασείβ για χάρη του Τωβία, παραχωρώντας του ένα δωμάτιο στην αυλή του ναού του Θεού.

[8] Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

[8]Δυσαρεστήθηκα πολύ μ' αυτό και πήγα και πέταξα όλα τα πράγματα του Τωβία έξω από το δωμάτιο, στο δρόμο.

[9] Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

[9]Έπειτα διέταξα και καθάρισαν προσεκτικά το δωμάτιο και ξανάφεραν εκεί τα σκεύη του ναού του Θεού, το λιβάνι και τα σιτηρά για τις προσφορές.

Restaurada a manutenção dos levitas

[10] Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

[10]Επίσης πληροφορήθηκα ότι δεν είχαν δοθεί στους λευίτες τα μερίδια της τροφής τους, κι έτσι αυτοί και οι ψάλτες που εργάζονταν στο ναό, είχαν φύγει και καλλιεργούσαν καθένας το χωράφι του.

[11] Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

[11]Τότε επέπληξα τους αξιωματούχους που είχαν εγκαταλείψει έτσι το ναό του Θεού. Συγκέντρωσα τους λευίτες και τους ψάλτες και τους εγκατέστησα πάλι στις θέσεις τους.

[12] Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

[12]Τότε όλοι οι Ιουδαίοι έφεραν τη δεκάτη του σιταριού, του κρασιού και του λαδιού στις αποθήκες.

[13] Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o

[13]Και τοποθέτησα υπεύθυνους στις αποθήκες τον ιερέα Σελεμία, το

escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque foram achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

γραμματέα Σαδώκ και το λευίτη Πεδαΐα· για βοηθό τους διόρισα το Χανάν, γιο του Ζακκούρ και εγγονό του Ματτανία, γιατί αυτοί θεωρήθηκαν έμπιστοι. Έργο τους ήταν να μοιράζουν τις προσφορές στους συναδέλφους τους.

14 Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

14Θυμήσου με, Θεέ μου, γι' αυτό, και μη λησμονήσεις ό, τι καλό έκανα από αγάπη για το ναό του Θεού μου και για τις τελετουργίες που πρέπει να γίνονται εκεί.

Restabelecimento da observância do sábado

15 Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

15Εκείνο τον καιρό είδα στην Ιουδαία κάποιους να πατούν σταφύλια στα πατητήρια το Σάββατο. Κάποιοι άλλοι μετέφεραν δεμάτια σιτάρι και τα φόρτωναν στα γαϊδούρια, καθώς και κρασί, σταφύλια και σύκα και κάθε είδους εμπορεύματα, και τα έφερναν στην Ιερουσαλήμ. Τότε τους έκανα παρατήρηση σχετικά με την ημέρα που πουλούσαν τις πραμάτειες τους.

16 Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

16Οι Τύριοι που έμεναν στην Ιερουσαλήμ έφερναν εκεί ψάρια και διάφορα άλλα εμπορεύματα και τα πουλούσαν το Σάββατο στους Ιουδαίους.

17 Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

17Τότε επέπληξα τους άρχοντες της Ιουδαίας και τους είπα: «Τι είναι αυτό το κακό που κάνετε και μολύνετε την ημέρα του Σαββάτου;

18 Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

18Τα ίδια έκαναν και οι πρόγονοί σας και ο Θεός μάς προξένησε όλο αυτό το κακό σ' εμάς και στην πόλη. Κι εσείς τώρα μολύνετε το Σάββατο κι επισύρετε έτσι περισσότερη οργή Θεού πάνω στους Ισραηλίτες! »

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

[19]Διέταξα, λοιπόν, να κλείνουν οι πύλες της Ιερουσαλήμ, μόλις άρχιζε να σκοτεινιάζει, πριν το Σάββατο, και να μην ανοίγονται προτού περάσει το Σάββατο. Τοποθέτησα και μερικούς από τους συνεργάτες μου επόπτες στην πύλη, ώστε κανείς να μη διακινεί εμπορεύματα μέρα Σάββατο.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

[20]Έτσι, μία ή δύο φορές οι έμποροι και οι πωλητές των διαφόρων εμπορευμάτων διανυκτέρευσαν έξω από την Ιερουσαλήμ.

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

[21]Τους επέπληξα όμως: «Γιατί διανυκτερεύετε μπροστά στο τείχος; » τους είπα. «Αν το επαναλάβετε θα σας συλλάβω». Από τότε δεν ξανάρθαν μέρα Σάββατο.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

[22]Έπειτα διέταξα τους λευίτες να εξαγνίζονται πριν πάνε να φυλάξουν τις πύλες της πόλης, για να διατηρούν αγία την ημέρα του Σαββάτου. Θυμήσου με, Θεέ μου, επίσης και γι’ αυτό και σπλαχνίσου με, αφού τόσο μεγάλη είναι η αγάπη σου!

Condenação do casamento misto

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[23]Επίσης εκείνη την εποχή διαπίστωσα ότι υπήρχαν Ιουδαίοι που είχαν παντρευτεί γυναίκες από την Ασδώδ, την Αμνών και τη Μωάβ.

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[24]Τα μισά από τα παιδιά τους μιλούσαν τη γλώσσα της Ασδώδ, τα άλλα μιλούσαν τη γλώσσα κάποιου από τους άλλους ξένους λαούς, αλλά κανένα δεν μπορούσε πια να μιλήσει τα εβραϊκά.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus,

[25]Γι’ αυτό μάλωσα μαζί τους, τους καταράστηκα, χτύπησα μάλιστα μερικούς απ’ αυτούς, ξερίζωσα τα μαλλιά τους και

dizendo: Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas, nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

[26] Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

[27] Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

[28] Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

[29] Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

As reformas de Neemias

[30] Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

[31] como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

τους υποχρέωσα να υποσχεθούν με όρκο στο Θεό ότι ούτε τα παιδιά τους ούτε οι ίδιοι θα έρθουν ποτέ σε επιμειξία με ξένους.

[26]«Δεν αμάρτησε ο Σολομών, ο βασιλιάς του Ισραήλ, εξαιτίας τέτοιων γυναικών; » τους είπα. «Μέσα σ' όλα τα έθνη δεν υπήρξε βασιλιάς σαν κι αυτόν. Ο Θεός τον αγαπούσε και τον έκανε βασιλιά σε όλο τον Ισραήλ· και όμως, ακόμα κι αυτόν ξένες γυναίκες τον έκαναν να αμαρτήσει.

[27]Δε θα επιτρέψουμε, λοιπόν, σ' εσάς να διαπράξετε αυτή τη μεγάλη αμαρτία της απιστίας προς το Θεό, παίρνοντας ξένες γυναίκες! »

[28]Ένας από τους γιους του Ιωαδά, εγγονός του αρχιερέα Ελιασείβ, ήταν γαμπρός του Σανβαλλάτ του Χωρωνίτη· γι' αυτό τον έδιωξα από την Ιερουσαλήμ.

[29]Μην τους ξεχάσεις όλους αυτούς, Θεέ μου, που βεβήλωσαν το αξίωμα της ιεροσύνης και τη διαθήκη που έκανες με τους ιερείς και τους λευίτες.

[30]Καθάρισα το λαό από όλα τα ξένα στοιχεία και επανέφερα σε ισχύ τις διατάξεις για τους ιερείς και τους λευίτες, προσδιορίζοντας τα ιδιαίτερα καθήκοντα του καθενός.

[31]Ακόμα πρόβλεψα για την προμήθεια των ξύλων στις καθορισμένες εποχές του χρόνου και για τις προσφορές των πρωτογεννημάτων. Θυμήσου το αυτό, Θεέ μου, και δείξε μου καλοσύνη.

O livro de Ester	ΕΣΘΗΡ

Ester 1

O banquete de Assuero

ΕΣΘΗΡ 1

Το όνειρο του Μαρδοχαίου

1[1] Το δεύτερο χρόνο της βασιλείας του μεγάλου βασιλιά Αρταξέρξη, την πρώτη μέρα του μήνα Νισάν, ο Μαρδοχαίος, γιος του Ιαΐρου, γιου του Σεμεΐα, γιου του Κισαίου από τη φυλή Βενιαμίν, είδε ένα όνειρο·

2[2] Ο άνθρωπος αυτός ήταν Ιουδαίος και κατοικούσε στα Σούσα, ήταν σπουδαία προσωπικότητα και υπηρετούσε στην αυλή του βασιλιά.

3[3] Προερχόταν από τους Ιουδαίους αιχμαλώτους, εκείνους που ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ είχε οδηγήσει στην αιχμαλωσία από την Ιερουσαλήμ, μαζί με τον Ιεχονία, βασιλιά του Ιούδα.

4[4] Το όνειρο που είδε ο Μαρδοχαίος ήταν το ακόλουθο: Άκουσε ξαφνικά φωνές και θόρυβο, βροντές, σεισμό και αναταραχή στη γη.

5[5] Μετά παρουσιάστηκαν δύο μεγάλοι δράκοντες με πολύ δυνατές κραυγές, έτοιμοι να παλέψουν μεταξύ τους.

6[6] Με τις φωνές τους αυτές όλα τα έθνη ετοιμάστηκαν για πόλεμο εναντίον του λαού του Θεού.

7[7] Όλη τη γη τη σκέπασε βαθύ σκοτάδι, και ξέσπασε θύελλα, θλίψη κι απόγνωση, μεγάλα δεινά κι αναταραχές.

8[8] Όλος ο λαός του Θεού ταράχτηκε, γιατί φοβήθηκαν για τις συμφορές που θα τους έβρισκαν. Περίμεναν να καταστραφούν και φώναζαν δυνατά στο Θεό για βοήθεια.

9[9] Τότε εμφανίστηκε μια μικρή πηγή από την οποία σχηματίστηκε ένα μεγάλο ποτάμι με πολύ νερό.

10[10] Μετά ανέτειλε ο ήλιος κι έγινε μέρα. Τότε όλοι οι καταπιεσμένοι ξεσηκώθηκαν και κατατρόπωσαν τους ισχυρούς.

11[11] Όταν τελείωσε το όνειρο, ξύπνησε ο Μαρδοχαίος, κι αναλογιζόταν τι τάχα σκόπευε να κάνει ο Θεός. Διαρκώς αυτό είχε στη σκέψη του και ήθελε με κάθε τρόπο να το εξηγήσει μέχρι την επόμενη νύχτα.

Ο Μαρδοχαίος σώζει τη ζωή του βασιλιά

12[12] Μια μέρα ο Μαρδοχαίος κοιμόταν στην αυλή, παρέα με το Γαβαθά και το Θάρρα, τους δύο αυλικούς του βασιλιά.

13[13] Εκεί τους άκουσε που συζητούσαν μεταξύ τους. Έδωσε προσοχή και ανακάλυψε πως σχεδίαζαν να δολοφονήσουν το βασιλιά Αρταξέρξη. Πήγε λοιπόν αμέσως και φανέρωσε το σχέδιό τους στο βασιλιά.

14[14] Ο βασιλιάς ανέκρινε τους δύο αυλικούς κι αυτοί ομολόγησαν την ενοχή τους και καταδικάστηκαν σε θάνατο.

15[15] Τότε ο βασιλιάς διέταξε να καταγραφούν αυτά τα γεγονότα, για να μείνουν στην ιστορία· επίσης κι ο Μαρδοχαίος κράτησε σημειώσεις γι’ αυτά.

[16][16] Έτσι, ο βασιλιάς διόρισε το Μαρδοχαίο στην υπηρεσία των ανακτόρων και του πρόσφερε δώρα για την πράξη του αυτή.

[17][17] Ο Αμάν ο Βουγαίος, όμως, γιος του Αμαδάθου, που έχαιρε μεγάλης εκτιμήσεως από το βασιλιά, ζητούσε ευκαιρία να καταστρέψει το Μαρδοχαίο και το λαό του, επειδή είχε καταδώσει τους δύο αυλικούς στο βασιλιά.

Η δύναμη και ο πλούτος του βασιλιά των Περσών

[1] Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

[18][1] Συνέβηκε στις ημέρες του βασιλιά Ξέρξη, ο οποίος βασίλευε από τις Ινδίες μέχρι την Αιθιοπία, σε εκατόν είκοσι εφτά επαρχίες.

[2] naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

[3] no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

[19-20][2-3] Αυτός, το τρίτο έτος της βασιλείας του επισκέφθηκε το φρούριο των Σούσων και εγκαταστάθηκε εκεί στο ανάκτορό του. Τότε παρέθεσε επίσημο γεύμα σ' όλους τους ηγεμόνες του και τους αξιωματούχους του. Παρόντες ήταν οι στρατηγοί της Περσίας και της Μηδίας, οι ευγενείς και οι ηγεμόνες των επαρχιών.

[4] Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

[21][4] Ο βασιλιάς για εκατόν ογδόντα μέρες τούς επιδείκνυε τον αμύθητο πλούτο και τη δύναμη του βασιλείου του, την αίγλη και το μεγαλείο του.

[5] Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

[22][5] Μετά την περίοδο εκείνη, ο βασιλιάς παρέθεσε στους κήπους των ανακτόρων κι άλλο επίσημο γεύμα για εφτά μέρες σε όλο το λαό που κατοικούσε στο φρούριο των Σούσων, από τους πιο επίσημους μέχρι τους πιο άσημους.

[6] Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e

[23][6] Λευκά και γαλάζια παραπετάσματα κρέμονταν από άσπρα και κόκκινα

de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

[7] Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

[8] Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

[9] Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

[10] Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

[11] que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

[12] Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

[13] Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se

σχοινιά, που ήταν δεμένα με ασημένιους κρίκους από αλαβάστρινες κολόνες. Το λιθόστρωτο ήταν στρωμένο με αλάβαστρο, αχάτη και με λευκές και μαύρες πέτρες, και πάνω του είχαν τοποθετηθεί ανάκλιντρα διακοσμημένα με χρυσάφι και ασήμι.

[24][7] Έπιναν από χρυσά ποτήρια διαφόρων σχημάτων. Το κρασί του βασιλιά προσφερόταν άφθονο, όπως ταίριαζε στη βασιλική γενναιοδωρία.

[25][8] Στην οινοποσία δεν υπήρχε κανείς περιορισμός. Ο βασιλιάς είχε δώσει διαταγές στους υπηρέτες του, ώστε να πίνει καθένας όσο ήθελε.

Η βασίλισσα πέφτει σε δυσμένεια

[26][9] Αλλά και η βασίλισσα Αστίν παρέθεσε ταυτόχρονα γεύμα για τις γυναίκες, στο ανάκτορο του βασιλιά.

[27][10] Την επόμενη μέρα, όταν ο βασιλιάς ήρθε στο κέφι με το κρασί, διάταξε τους Μεουμάν, Βιζθά, Χαρβουνά, Βιγθά, Αβαγθά, Ζεθάρ και Χαρκάς, που ήταν εφτά ευνούχοι και προσωπικοί του υπηρέτες,

[28][11] να φέρουν μπροστά του τη βασίλισσα Αστίν με το βασιλικό της διάδημα, για να επιδείξει στο λαό και στους ηγεμόνες την καλλονή της, γιατί ήταν πραγματικά πολύ όμορφη.

[29][12] Όμως η βασίλισσα αρνήθηκε να υπακούσει στη διαταγή του βασιλιά. Τότε εκείνος, φοβερά οργισμένος,

[30][13] μίλησε αμέσως με τους συμβούλους του, που ήξεραν να διαβάζουν τ' αστέρια

tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;
[14] e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente com o rei e se assentavam como principais no reino)
[15] sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

[16] Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

[17] Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

[18] Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

[19] Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na

και να βρίσκουν το σωστό, όπως έπρεπε να γίνεται με κάθε υπόθεση του βασιλιά.
[31][14] Παρουσιάστηκαν λοιπόν ο Καρσενά, ο Σεθάρ, ο Αδμαθά, ο Θαρσείς, ο Μερές, ο Μαρσενά και ο Μεμουχάν, οι εφτά ανώτατοι μετά το βασιλιά ηγεμόνες της Περσίας και της Μηδίας, που είχαν πάντοτε ελεύθερη είσοδο σ' αυτόν.
[32][15] Ο βασιλιάς τούς είπε: «Έστειλα τους ευνούχους μου στη βασίλισσα Αστίν, αλλά εκείνη δεν υπάκουσε στη διαταγή μου. Τι ποινή θα της επιβάλουμε; »
[33][16] Τότε ο Μεμουχάν απάντησε στο βασιλιά και στους άλλους ηγεμόνες: «Η βασίλισσα Αστίν δεν παρανόμησε ενάντια μόνο στο βασιλιά, αλλά και στους ηγεμόνες και σ' όλους τους λαούς που κατοικούν στις επαρχίες του βασιλείου.
[34][17] Γιατί όλες οι γυναίκες όταν μάθουν την πράξη αυτή της βασίλισσας, δεν θα υπολογίζουν πια τους άντρες τους. Θα λένε, "ο βασιλιάς Ξέρξης διάταξε να πάει σ' αυτόν η βασίλισσα Αστίν, κι εκείνη αρνήθηκε".
[35][18] Από σήμερα οι γυναίκες των ηγεμόνων του βασιλιά στην Περσία και στη Μηδία, που θα μαθαίνουν την πράξη αυτή της βασίλισσας, θα απειθαρχούν σ' αυτούς. Κι αυτή η απειθαρχία θα προκαλέσει την οργή των συζύγων τους.
[36][19] Αν το εγκρίνεις, λοιπόν, βασιλιά, ας εκδοθεί ένα διάταγμα, ότι ποτέ πια δε θα ξαναπαρουσιαστεί η Αστίν στο βασιλιά Ξέρξη. Αυτό το διάταγμα να συμπεριληφθεί στους νόμους των Περσών

presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.

και των Μήδων, που δεν μπορούν να μεταβληθούν. Και το βασιλικό της αξίωμα να το δώσεις σε μια σύζυγο πιο άξια απ' αυτήν.

[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.

[37][20] Μόλις μαθευτεί η βασιλική απόφαση, που θα εκτελεσθεί σ' ολόκληρο το βασίλειο, όλες οι γυναίκες θα σέβονται τους άντρες τους, είτε είναι επίσημοι είτε άσημοι».

[21] O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.

[38][21] Η πρόταση αυτή του Μεμουχάν άρεσε στο βασιλιά και στους ηγεμόνες, κι ο βασιλιάς την υιοθέτησε.

[22] Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua: que cada homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

[39][22] Έστειλε γραπτή διαταγή σ' όλες τις επαρχίες του βασιλείου, στη γλώσσα του λαού κάθε επαρχίας και στο σύστημα γραφής της, ότι κάθε άντρας πρέπει να είναι αυτός αρχηγός του σπιτιού του και να μιλάει με αυθεντία.

Ester 2

Ester feita rainha

[1] Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.

[2] Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.

[3] Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.

ΕΣΘΗΡ 2

Αναζητείται νέα βασίλισσα

[1]Μετά απ' αυτά τα γεγονότα, όταν πια είχε υποχωρήσει η οργή του βασιλιά, αυτός εξακολουθούσε να θυμάται την Αστίν και την πράξη της, καθώς και την απόφασή του εναντίον της.

[2]Τότε του είπαν οι αυλικοί του: «Ας αναζητηθούν για σένα, βασιλιά, όμορφες κόρες, παρθένες·

[3]και να ορίσεις επιθεωρητές σ' όλες τις επαρχίες του βασιλείου σου, οι οποίοι να συγκεντρώσουν στα ανάκτορα των Σούσων, στο γυναικωνίτη, όλες αυτές τις όμορφες κόρες. Ο Εγάι, ευνούχος του βασιλιά και επόπτης των γυναικών του,

θα τις παραλάβει και θα φροντίσει για τον καλλωπισμό τους.

[4] A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.

[4]Εκείνη η νέα που θα σου αρέσει περισσότερο, θα βασιλέψει στη θέση της Αστίν». Η πρόταση άρεσε στο βασιλιά και την έκανε δεκτή.

Οι κόρες των Εβραίων ανάμεσα στις υποψήφιες

[5] Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

[5]Εκεί στο φρούριο των Σούσων κατοικούσε ένας Ιουδαίος που ονομαζόταν Μαρδοχαίος, από τη φυλή Βενιαμίν, γιος του Ιαΐρου, γιου του Σεμεΐου, γιου του Κις.

[6] que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.

[6]Όταν ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ είχε οδηγήσει από τη Βαβυλώνα στην αιχμαλωσία έναν αριθμό κατοίκων της Ιουδαίας μαζί με το βασιλιά Ιωαχίν, ανάμεσά τους ήταν και ο Μαρδοχαίος.

[7] Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.

[7]Ήταν κηδεμόνας της εξαδέλφης του της Χαδασά, δηλαδή της Εσθήρ. Η κόρη ήταν πολύ όμορφη· οι γονείς της είχαν πεθάνει και την είχε υιοθετήσει αυτός για κόρη του.

[8] Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas de Hegai, levaram também Ester à casa do rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

[8]Όταν δημοσιεύτηκε το βασιλικό διάταγμα, συγκεντρώθηκαν πάρα πολλές νέες στο ανάκτορο των Σούσων υπό την επίβλεψη του Εγάι. Η Εσθήρ οδηγήθηκε κι αυτή στο γυναικωνίτη του βασιλιά.

[9] A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar

[9]Η νέα άρεσε στον Εγάι και κέρδισε την εύνοιά του. Αυτός φρόντισε ν' αρχίσει αμέσως η διαδικασία του καλλωπισμού της και να έχει τη σωστή διατροφή. Τη μετέφερε στο καλύτερο διαμέρισμα του

com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

γυναικωνίτη και της διέθεσε εφτά εκλεκτές υπηρέτριες από τα ανάκτορα.

10 Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

10Σύμφωνα με τις οδηγίες του Μαρδοχαίου, η Εσθήρ δεν αποκάλυψε σε κανέναν το λαό της και την καταγωγή της.

11 Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

11Ο Μαρδοχαίος περιφερόταν κάθε μέρα στην αυλή του γυναικωνίτη για να μαθαίνει πώς περνούσε η Εσθήρ και πώς την περιποιούνταν.

12 Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias de seu embelezamento, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

12Σύμφωνα με τον κανονισμό, κάθε νέα την προετοίμαζαν ένα χρόνο προτού την παρουσιάσουν στο βασιλιά: Έξι μήνες την περιποιούνταν με ειδικό λάδι και μύρα και έξι μήνες με αρώματα και διάφορα άλλα γυναικεία καλλυντικά.

13 então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

13Κατόπιν οι νέες παρουσιάζονταν μία μία. Όταν επρόκειτο να πάνε από το γυναικωνίτη στα ανάκτορα, τους επιτρεπόταν να ντυθούν και να καλλωπιστούν όπως αυτές ήθελαν.

14 À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

14Κάθε κορίτσι πήγαινε το βράδυ στο βασιλιά και γύριζε το πρωί στο δεύτερο γυναικωνίτη υπό την επίβλεψη του Σαασχάζ, ευνούχου του βασιλιά, επόπτη των παλλακίδων. Δεν ξαναπαρουσιαζόταν πια στο βασιλιά, εκτός αν του άρεσε πολύ και την προσκαλούσε ονομαστικά.

15 Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das

Η Εσθήρ γίνεται βασίλισσα

15Κάποτε ήρθε και η σειρά της Εσθήρ, η οποία μετά το θάνατο του πατέρα της Αβιχαΐλ είχε υιοθετηθεί από τον ανιψιό του το Μαρδοχαίο. Όταν ήταν να

mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

παρουσιαστεί στο βασιλιά, δεν ζήτησε να φορέσει τίποτα περισσότερο, παρά μόνο όσα της σύστησε ο ευνούχος Εγάι. Κι όλοι όσοι την έβλεπαν, τη θαύμαζαν.

16 Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

16Έτσι, η Εσθήρ οδηγήθηκε στο ανάκτορο του Ξέρξη το δέκατο μήνα, του έβδομου έτους της βασιλείας του, δηλαδή το μήνα Αδάρ.

17 O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele favor e benevolência mais do que todas as virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

17Η Εσθήρ άρεσε στο βασιλιά περισσότερο από κάθε άλλη γυναίκα, και κέρδισε την εύνοια και τη συμπάθειά του περισσότερο απ' όλες τις άλλες παρθένες. Της έβαλε στο κεφάλι το βασιλικό διάδημα και την ανακήρυξε βασίλισσα στη θέση της Αστίν.

18 Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

18Μετά, ο βασιλιάς παρέθεσε σ' όλους τους ηγεμόνες και τους αυλικούς του επίσημο γεύμα για να τιμήσει την Εσθήρ. Επίσης χορήγησε φορολογικές απαλλαγές στις επαρχίες και μοίρασε βασιλικά δώρα.

19 Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

20 Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mordecai como quando a criava.

Ο Μαρδοχαίος σώζει τη ζωή του βασιλιά

19-20Στο μεταξύ όλες οι νέες είχαν συγκεντρωθεί για δεύτερη φορά στο γυναικωνίτη. Η Εσθήρ, όπως την είχε διατάξει ο Μαρδοχαίος, δεν είχε ακόμη φανερώσει πουθενά την καταγωγή της και ότι ανήκε στον ιουδαϊκό λαό. Υπάκουε ακόμη σ' αυτόν, όπως έκανε τον καιρό που ήταν υπό την κηδεμονία του. Ο Μαρδοχαίος είχε διοριστεί στην υπηρεσία του βασιλιά και καθόταν στην πύλη των ανακτόρων.

Mordecai descobre uma conspiração

21 Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres,

21Εκείνες τις ημέρες ο Βιγθάν και ο Θέρες, δυο ευνούχοι του βασιλιά Ξέρξη και υπεύθυνοι των φρουρών της πύλης είχαν

sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

δυσαρεστηθεί με το βασιλιά και συνωμοτούσαν να τον δολοφονήσουν.

22 Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.

22Ο Μαρδοχαίος έμαθε το σχέδιο και κατατόπισε τη βασίλισσα Εσθήρ· εκείνη με τη σειρά της γνωστοποίησε στο βασιλιά αυτό που είχε ανακαλύψει ο Μαρδοχαίος.

23 Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa forca. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

23Το θέμα ερευνήθηκε αμέσως, αποδείχτηκε η συνωμοσία και κρέμασαν τους δυο ευνούχους από ένα δέντρο. Το γεγονός αυτό καταχωρίσθηκε στο επίσημο Βιβλίο των Χρονικών του βασιλείου.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

1 Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono acima de todos os príncipes que estavam com ele.

2 Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei a respeito dele. Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.

3 Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?

4 Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

ΕΣΘΗΡ 3

Ο Μαρδοχαίος προκαλεί το θυμό του Αμάν

1[1] Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα ο βασιλιάς Ξέρξης προώθησε τον Αμάν, γιο του Αμαδάθ, απόγονο του Αγάγ και τον έκανε πρώτο ανάμεσα σ’ όλους στους ηγεμόνες του.

2[2] Όλοι οι αυλικοί του βασιλιά, που υπηρετούσαν στην πύλη των ανακτόρων γονάτιζαν και προσκυνούσαν τον Αμάν, με διαταγή του βασιλιά. Ο Μαρδοχαίος όμως δε γονάτιζε να προσκυνήσει.

3[3] Οι άλλοι αυλικοί ρωτούσαν το Μαρδοχαίο: «Γιατί εσύ παραβαίνεις τη διαταγή του βασιλιά; »

4[4] «Εγώ είμαι Ιουδαίος», τους έλεγε εκείνος. Κάθε μέρα τον πίεζαν αλλά αυτός αρνιόταν να υπακούσει. Τότε το ανάγγειλαν στον Αμάν, για να δουν αν ίσχυαν οι ισχυρισμοί του Μαρδοχαίου.

[5] Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

[6] Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus, povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

Hamã pretende matar todos os judeus

[7] No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

[8] Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

[9] Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

[10] Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,

[5][5] Ο Αμάν, όταν διαπίστωσε ότι πράγματι ο Μαρδοχαίος δεν γονάτιζε να τον προσκυνήσει, οργίστηκε πολύ.

[6][6] Θεώρησε όμως ότι δεν ήταν αρκετό να τιμωρήσει μόνο το Μαρδοχαίο. Κι επειδή τον είχαν πληροφορήσει για την καταγωγή του, επιδίωξε να εξοντώσει όλους τους Ιουδαίους παντού στο βασίλειο του Ξέρξη, μαζί και το Μαρδοχαίο.

Ο Αμάν σχεδιάζει την εξόντωση των Ιουδαίων

[7][7] Τον πρώτο μήνα, δηλαδή το μήνα Νισάν, του δωδέκατου έτους της βασιλείας του Ξέρξη, ο Αμάν διάταξε να ρίξουν κλήρους (εβρ. «πουρίμ»), για να βρουν τη μέρα και το μήνα που θα πραγματοποιόταν το σχέδιό του. Κι ο κλήρος έπεσε στο δωδέκατο μήνα, δηλ. στο μήνα Αδάρ.

[8][8] Είπε λοιπόν ο Αμάν στο βασιλιά: «Υπάρχει στο βασίλειό σου ένας λαός διασκορπισμένος σ' όλες τις επαρχίες και απομονωμένος από τους άλλους λαούς. Τα έθιμά τους διαφέρουν απ' αυτά των άλλων λαών, κι επιπλέον δεν υπακούουν στους νόμους σου. Δε θα πρέπει λοιπόν, βασιλιά, να τους ανεχθείς.

[9][9] Αν το εγκρίνεις, ας αποφασιστεί εγγράφως να εξολοθρευτεί αυτός ο λαός. Κι εγώ εγγυώμαι ότι θα καταβάλω δέκα χιλιάδες ασημένια τάλαντα στο βασιλικό θησαυροφυλάκιο».

[10][10] Τότε ο βασιλιάς έβγαλε από το δάχτυλό του το σφραγιδόλιθό του και τον έδωσε στον εχθρό των Ιουδαίων τον Αμάν, γιο του Μεδαθά, τον Αγαγίτη.

[11] e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

O rei decreta a morte dos judeus

[12] Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.

[11][11] «Κράτα το ασήμι σου», του είπε, «και κάνε σ’ αυτό το λαό ό, τι εσύ νομίζεις σωστό».

[12][12] Στις δεκατρείς του πρώτου μήνα συγκεντρώθηκαν οι γραμματείς του βασιλιά, και ο Αμάν τους υπαγόρευσε μια διαταγή προς τους διοικητές του βασιλιά, τους επάρχους και τους άρχοντες κάθε λαού. Η διαταγή εκδόθηκε εξ ονόματος του βασιλιά κατά το γραφικό σύστημα κάθε επαρχίας και στη γλώσσα κάθε λαού.

[13][13] Τα αντίγραφα της διαταγής στάλθηκαν με ταχυδρόμους σ’ όλες τις επαρχίες του βασιλείου. Η διαταγή έλεγε να εξολοθρευτούν, να φονευτούν και να καταστραφούν όλοι οι Ιουδαίοι, άντρες, γυναίκες και παιδιά σε μια μέρα –στις δεκατρείς του δωδέκατου μήνα, δηλαδή του μήνα Αδάρ– και οι περιουσίες τους να αφεθούν στη λεηλασία.

Το βασιλικό διάταγμα για την εξόντωση των Ιουδαίων

[14][1] Το βασιλικό διάταγμα έλεγε: «Ο μεγάλος βασιλιάς Αρταξέρξης απευθύνει τα ακόλουθα σε όσους έχει στην εξουσία του, έπαρχους και διοικητές των εκατόν είκοσι εφτά επαρχιών, που εκτείνονται από την Ινδία μέχρι την Αιθιοπία.

[15][2] Αν και είμαι άρχοντας πολλών εθνών και έχω γίνει κύριος της οικουμένης, θέλησαν πάντοτε να διοικήσω χωρίς αλαζονεία και κατάχρηση εξουσίας, αλλά με επιείκεια και ηπιότητα. Έτσι θέλησα να κάνω τη ζωή των υπηκόων μου ήρεμη κι αδιατάραχτη για

πάντα και τη βασιλεία μου ήπια και ασφαλή, μέχρι τις πιο απομακρυσμένες χώρες της, ώστε όλοι να έχουν την ειρήνη που επιθυμούν.

16[3] Ρώτησα, λοιπόν, τους συμβούλους μου πώς είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί αυτό. Ένας απ' αυτούς, που ονομάζεται Αμάν, είναι πιο σοφός από τους άλλους και γνωστός για τη σταθερή αφοσίωσή του και την αποδεδειγμένη πιστότητά του σ' εμένα και κατέχει τη δεύτερη θέση στο βασίλειό μου.

17[4] Αυτός μου φανέρωσε ότι ανάμεσα στα έθνη της γης έχει διασπαρεί ένας ύπουλος λαός. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν δικούς τους νόμους και γι' αυτό είναι αντίθετοι προς κάθε άλλο έθνος και αγνοούν συνεχώς τα βασιλικά διατάγματα· έτσι εμποδίζεται η αρμονική διοίκηση της αυτοκρατορίας μου.

18[5] »Πληροφορήθηκα, λοιπόν, πως ο λαός αυτός μόνος του βρίσκεται σε αντίθεση προς όλο το ανθρώπινο γένος, έχουν περίεργο τρόπο ζωής εξαιτίας των νόμων τους και διάκεινται εχθρικά προς τα συμφέροντά μας· διαπράττουν τα χειρότερα κακά με σκοπό την υπονόμευση της σταθερότητας του βασιλείου.

19[6] Γι' αυτό διέταξα όλοι αυτοί, άντρες, γυναίκες και παιδιά, να εξοντωθούν ολοκληρωτικά με ξίφος χωρίς οίκτο και φειδώ στις δεκατέσσερις του δωδέκατου μήνα αυτού του χρόνου, δηλαδή του μήνα Αδάρ. Είναι όλοι τους προγραμμένοι στο διάταγμα του Αμάν, ο οποίος είναι

αρμόδιος για όλες τις κρατικές υποθέσεις και με συμβουλεύει σαν δεύτερος πατέρας μου.

[20][7] Έτσι, αυτοί οι αιώνιοι εχθροί μας θα θανατωθούν βίαια μέσα σε μία μέρα και δε θα κλονίζουν πια στο μέλλον τη σταθερότητα και την ειρήνη του κράτους μου».

[14] Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em cada província; esse traslado foi enviado a todos os povos para que se preparassem para aquele dia.

[21][14] Το διάταγμα θα δημοσιευόταν σε κάθε επαρχία και θα γνωστοποιόταν σε όλους τους λαούς, για να είναι έτοιμοι την ημέρα εκείνη.

[15] Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

[22][15] Οι ταχυδρόμοι έφυγαν γρήγορα να εκτελέσουν τη διαταγή του βασιλιά, και το διάταγμα ανακοινώθηκε επίσης και στο φρούριο των Σούσων. Μετά ο βασιλιάς και ο Αμάν κάθισαν να πιουν, ενώ όλη η πόλη των Σούσων βρισκόταν σε μεγάλη αναστάτωση.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

[1] Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

[2] e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

[3] Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

ΕΣΘΗΡ 4

Η Εσθήρ παροτρύνεται να σώσει το λαό της

[1][1] Όταν ο Μαρδοχαίος έμαθε τα συμβάντα, έσκισε τα ρούχα του, ντύθηκε στα πένθιμα κι έβαλε στο κεφάλι του στάχτη. Βγήκε στη μέση της πόλης και άρχισε να ξεφωνίζει και να κλαίει.

[2][2] Έφτασε μέχρι την πύλη των ανακτόρων, αλλά δεν επιτρεπόταν να μπει μέσα εκεί ντυμένος πένθιμα.

[3][3] Αλλά και σε κάθε επαρχία, όπου ανακοινωνόταν το διάταγμα του βασιλιά, οι Ιουδαίοι πενθούσαν, θρηνούσαν με γοερές κραυγές και νήστευαν. Πολλοί

φορούσαν πένθιμα ρούχα και κάθονταν ξαπλωμένοι πάνω σε στάχτες.

[4] Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

[4][4] Οι υπηρέτριες της Εσθήρ και οι ευνούχοι παρουσιάστηκαν σ’ αυτήν και την πληροφόρησαν σχετικά με το Μαρδοχαίο. Η βασίλισσα συγκλονίστηκε βαθύτατα και του έστειλε ρούχα να ντυθεί και να βγάλει από πάνω του τα πένθιμα που φορούσε αλλά εκείνος δεν δέχτηκε.

[5] Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

[5][5] Τότε η Εσθήρ κάλεσε τον Αθάχ, τον ευνούχο του βασιλιά, που είχε διοριστεί στην υπηρεσία της, και τον διάταξε να πάει στο Μαρδοχαίο και να πληροφορηθεί τι συνέβαινε και γιατί.

[6] Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

[6][6] Ο Αθάχ πήγε και βρήκε το Μαρδοχαίο στην πλατεία της πόλης, στην είσοδο των ανακτόρων.

[7] Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

[7][7] Αυτός του είπε τι είχε συμβεί, καθώς και το ποσό των χρημάτων που ο Αμάν υποσχέθηκε να προσφέρει στο θησαυροφυλάκιο του βασιλιά, αν του επέτρεπε να εξολοθρεύσει τους Ιουδαίους.

[8] Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

[8][8] Επίσης του έδωσε ένα αντίγραφο του διατάγματος που είχε δημοσιευτεί στα Σούσα για την εξόντωσή τους, για να το δείξει στην Εσθήρ και να την παροτρύνει να παρουσιαστεί στο βασιλιά και να τον ικετεύσει να μεσολαβήσει υπέρ του λαού της.

[9] Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

[9][9] Ο Αθάχ παρουσιάστηκε στην Εσθήρ και της διαβίβασε τα λόγια του Μαρδοχαίου.

[10] Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

[10][10] Η Εσθήρ έστειλε πάλι τον Αθάχ και τον διάταξε να πει στο Μαρδοχαίο:

11 Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

11[11] «Όλοι οι υπηρέτες του βασιλιά και οι υπήκοοί του γνωρίζουν έναν απαράβατο νόμο, που ορίζει να θανατώνεται οποιοσδήποτε άντρας ή γυναίκα πλησιάσει απρόσκλητος το βασιλιά στην εσωτερική αυλή, εκτός αν ο βασιλιάς απλώσει προς αυτόν το χρυσό του σκήπτρο. Τότε θα τον αφήσουν να ζήσει. Κι εγώ έχω τριάντα μέρες τώρα να προσκληθώ να παρουσιαστώ στο βασιλιά».

12 Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

12[12] Ο Μαρδοχαίος πήρε το μήνυμα της Εσθήρ,

13 Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.

13[13] και της έστειλε την απάντηση: «Μη νομίζεις πως η ζωή σου είναι πιο ασφαλής από των άλλων Ιουδαίων, επειδή ζεις μέσα στο βασιλικό παλάτι.

14 Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?

14[14] Αν δεν μιλήσεις τώρα, θα έρθει από αλλού βοήθεια και σωτηρία για τους Ιουδαίους. Εσύ όμως και η οικογένειά σου θα εξαφανιστείτε. Και ποιος ξέρει αν δεν έγινες βασίλισσα για τούτη ακριβώς τη στιγμή; »

15 Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:

15[15] Η Εσθήρ τού έστειλε την απάντηση:

16 Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

16[16] «Πήγαινε συγκέντρωσε όλους τους Ιουδαίους των Σούσων και ας νηστέψουν τρεις μέρες για μένα, χωρίς να φάνε και να πιουν μέρα νύχτα. Τα ίδια θα κάνω κι εγώ και οι δούλες μου. Μετά απ’ αυτό, αντίθετα απ’ το νόμο, θα παρουσιαστώ στο βασιλιά. Κι αν είναι να πεθάνω ας πεθάνω».

17 Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

17[17] Ο Μαρδοχαίος έφυγε και έκανε όπως τον διάταξε η Εσθήρ.

Προσευχή του Μαρδοχαίου

18[1] Ο Μαρδοχαίος έχοντας στη σκέψη του όλα όσα ο Κύριος είχε κάνει στο παρελθόν, προσευχήθηκε μ’ αυτά τα λόγια:

19[2] «Κύριε, Κύριε, παντοδύναμε βασιλιά, αφού όλα είναι στην εξουσία σου και κανένας δεν μπορεί να σ’ εμποδίσει, αν εσύ θέλεις, μπορείς να σώσεις το λαό του Ισραήλ.

20[3] Εσύ δημιούργησες τον ουρανό και τη γη και καθετί θαυμαστό που υπάρχει κάτω από τον ουρανό· είσαι ο Κύριος των πάντων και κανένας δεν μπορεί ν’ αντισταθεί σ’ εσένα.

21[4] »Εσύ, Κύριε, γνωρίζεις τα πάντα. Γνωρίζεις ότι αρνούμαι να προσκυνήσω εκείνο τον αλαζόνα, τον Αμάν· και δεν το κάνω από αναίδεια ούτε από υπερηφάνεια ή φιλοδοξία, αλλά επειδή θέλω τη σωτηρία του λαού Ισραήλ. Για το σκοπό αυτό μπορώ να φιλήσω ακόμη και τα πέλματα των ποδιών του Αμάν.

22[5] »Φέρομαι όμως έτσι για να μη βάλω τη δόξα του ανθρώπου πάνω από τη δόξα του Θεού. Δε θα προσκυνήσω κανέναν εκτός από σένα, τον Κύριό μου, κι αυτό δεν θα το κάνω από εγωισμό.

23[6] Και τώρα, Κύριε, Θεέ, εσύ που είσαι ο υπέρτατος βασιλιάς, ο Θεός του Αβραάμ, λυπήσου το λαό σου, γιατί οι εχθροί έχουν στραμμένα τα βλέμματά τους εναντίον μας για να μας καταστρέψουν, κι έχουν βάλει στόχο να εξοντώσουν αυτούς που από πάντα ήταν ιδιοκτησία σου.

24[7] Μην εγκαταλείψεις το λαό σου, που τον λύτρωσες από τη σκλαβιά των Αιγυπτίων για να είναι δικός σου.

25[8] Άκουσε, λοιπόν, την προσευχή μου και λυπήσου τους δικούς σου· άλλαξε το πένθος μας σε χαρά, για να υμνούμε το όνομά σου. Κάνε να ζήσουμε, Κύριε, ώστε ο λαός σου να συνεχίσει να σε υμνολογεί».

26[9] Και όλος ο λαός του Ισραήλ φώναζε στο Θεό για βοήθεια με όλη τους τη δύναμη, γιατί αντιμετώπιζαν πια το θάνατο.

Προσευχή της Εσθήρ

27[10] Η βασίλισσα Εσθήρ βρισκόταν κι αυτή σε αγωνία θανάτου και κατέφυγε στον Κύριο. Έβγαλε τη λαμπρή στολή της και ντύθηκε στα πένθιμα. Αντί για πολύτιμα αρώματα έβαλε στο κεφάλι της στάχτη και κοπριά και παραμέλησε εντελώς το σώμα της. Το μέρος του σώματός της που προηγουμένως το στόλιζε για δική της χαρά και ευχαρίστηση, τώρα ήταν γεμάτο μαδημένες τρίχες από το κεφάλι της. Προσευχόταν στον Κύριο και έλεγε:

28[11] «Κύριέ μου, εσύ είσαι ο μόνος βασιλιάς μας. Βοήθησέ με που είμαι μόνη και δεν έχω άλλο βοηθό εκτός από σένα. Ο κίνδυνος βρίσκεται πολύ κοντά μου.

29[12] Από μικρή, στην πατρογονική φυλή μου, άκουγα πως εσύ, Κύριε, ξεχώρισες τους προγόνους μας από τις συγγένειές τους και τις οικογένειές τους· εσύ διάλεξες το λαό του Ισραήλ μέσα απ’ όλα τα άλλα έθνη για να είναι αιώνια ιδιοκτησία σου,

και εκπλήρωσες όλα όσα τους υποσχέθηκες.

30[13] »Τώρα όμως αμαρτήσαμε ενώπιόν σου και μας παρέδωσες στην εξουσία των εχθρών μας, γιατί λατρέψαμε τους θεούς τους. Πόσο δίκαιος είσαι, Κύριε!

31[14] Παρ' όλα αυτά, τώρα οι εχθροί μας δεν είναι ικανοποιημένοι με την πικρή σκλαβιά μας, αλλά έδωσαν πανηγυρική υπόσχεση στα είδωλά τους να εξαφανίσουν κάθε εντολή σου· υποσχέθηκαν να εξοντώσουν όλους τους δικούς σου και να φράξουν τα στόματα αυτών που σε υμνούν, να βεβηλώσουν το ναό σου και το θυσιαστήριό σου.

32[15] Αυτά τα έκαναν για να εξωθήσουν τα έθνη να λατρεύουν τα ψεύτικα είδωλα και να θαυμάζουν αιώνια ένα βασιλιά θνητό.

33[16] »Μην παραδώσεις, Κύριε, το βασιλικό σου σκήπτρο στα είδωλα που είν' ένα τίποτα. Ας μη γελοιοποιηθούμε στους εχθρούς μας με την πτώση μας, αλλά στρέψε τη σκέψη σου εναντίον αυτών των ίδιων και τιμώρησε παραδειγματικά αυτόν που στράφηκε εναντίον μας.

34[17] »Μη μας ξεχνάς, Κύριε, κι αποκάλυψε τον εαυτό σου σ' εμάς τώρα, στον καιρό της θλίψης μας. Δώσε και σ' εμένα θάρρος, βασιλιά των θεών, Κύριε κάθε εξουσίας.

35[18] Δώσε μου να πω λόγια σοφά στο βασιλιά, αυτό το φοβερό λιοντάρι, κι άλλαξέ του την καρδιά· κάνε τον ν'

αποσύρει την εύνοιά του απ’ αυτόν που μας πολεμά για να καταστραφεί αυτός και οι ομοϊδεάτες του.

[36][19] Εμάς όμως λύτρωσέ μας με τη δύναμή σου· βοήθησε κι εμένα, που δεν έχω άλλον κανένα εκτός από σένα, Κύριε.

[37][20] »Γνωρίζεις τα πάντα και γνωρίζεις πολύ καλά ότι απεχθάνομαι να δοξαστώ απ’ αυτούς που δεν τηρούν τις εντολές σου, και να πλαγιάσω μ’ έναν απερίτμητο άντρα από ξένο έθνος.

[38][21] Εσύ ξέρεις πολύ καλά το αδιέξοδο όπου βρίσκομαι. Απεχθάνομαι το σύμβολο της δόξας μου, αυτό το βασιλικό διάδημα που φοράω στο κεφάλι μου. Το φοράω στις δημόσιες εμφανίσεις μου κι όχι όταν είμαι μόνη μου. Το σιχαίνομαι όπως το ύφασμα των γυνακείων καταμηνίων.

[39][22] Η δούλη σου ποτέ δε συνέφαγα με τον Αμάν ούτε παρακάθησα σε συμπόσιο του βασιλιά ούτε ήπια ποτέ από το κρασί των σπονδών.

[40][23] Η δούλη σου δεν ένιωσα καμιά χαρά από τότε που έγινα βασίλισσα μέχρι τώρα, παρά μόνο κοντά σ’ εσένα Κύριε, Θεέ του Αβραάμ.

[41][24] »Εσύ Θεέ, που έχεις τη δύναμη πάνω σε όλους, άκουσε τη φωνή των απελπισμένων. Λύτρωσέ μας από τη δύναμη των κακών ανθρώπων κι απάλλαξε κι εμένα από τους φόβους μου».

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

ΕΣΘΗΡ 5

Η Εσθήρ ετοιμάζεται να επέμβει

1 Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

1[1] Μετά από τρεις μέρες η Εσθήρ φόρεσε τη βασιλική στολή της και στάθηκε στην εσωτερική αυλή των ανακτόρων, απέναντι από την είσοδο της αίθουσας του θρόνου. Ο βασιλιάς καθόταν στο θρόνο του με το πρόσωπο στραμμένο στην ανοιχτή είσοδο.

2[1] Έτσι όπως ήταν λαμπροντυμένη, αφού πρώτα προσευχήθηκε στον πανεπόπτη Θεό και σωτήρα, πήρε μαζί της τις δύο δούλες της. Στη μία στήριζε με δυσκολία το αδύναμο σώμα της και η άλλη ακολουθούσε και κρατούσε το βαρύ φόρεμά της.

3[2] Η ίδια έλαμπε από ομορφιά και το πρόσωπό της έδειχνε αταραξία αλλά η καρδιά της ήταν σφιγμένη από το φόβο.

4[3] Πέρασε όλες τις πύλες και παρουσιάστηκε στο βασιλιά. Αυτός καθόταν στο θρόνο και φορούσε την επίσημη στολή του. Ήταν στολισμένος ολόκληρος με χρυσά διαδήματα και πολύτιμα πετράδια κι η όψη του προκαλούσε μεγάλο φόβο.

5[4] Σήκωσε το πρόσωπό του, γεμάτο απεριόριστη αξιοπρέπεια, και της έριξε ένα διαπεραστικό βλέμμα θυμού. Τότε η βασίλισσα χλόμιασε και κατέρρευσε· κόντεψε να λιποθυμήσει και χρειάστηκε ν' ακουμπήσει το κεφάλι της στον ώμο της δούλης της που προπορευόταν.

6[5] Ο Θεός όμως μετέτρεψε την οργή του βασιλιά σε πραότητα. Αναπήδησε με αγωνία από το θρόνο του και την πήρε στην αγκαλιά του, μέχρις ότου εκείνη

συνήλθε. Με λόγια κατευναστικά την παρακαλούσε και της έλεγε:

7[6] «Τι συμβαίνει, Εσθήρ; Εγώ είμαι, ο άντρας σου. Μη φοβάσαι, εσύ δεν πρόκειται να πεθάνεις· οι διαταγές μας είναι για τους κοινούς θνητούς. Πλησίασε».

2 Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

8[2] Μόλις είδε τη βασίλισσα Εσθήρ να στέκεται εκεί, διατέθηκε ευνοϊκά απέναντί της και της άπλωσε το χρυσό σκήπτρο που κρατούσε. Τότε η Εσθήρ πλησίασε και άγγιξε την άκρη του σκήπτρου.

9[7] Τότε εκείνη του είπε: «Κύριέ μου, σε είδα σαν άγγελο Θεού και η καρδιά μου ταράχτηκε από τη μεγαλειότητά σου. Είσαι αξιοθαύμαστος, κύριέ μου, και το πρόσωπό σου είναι γεμάτο καλοσύνη».

10[8] Εκεί που συνομιλούσαν, αυτή πάλι κατέρρευσε λιπόθυμη. Ο βασιλιάς ταράχτηκε, και όλοι οι υπηρέτες του βάλθηκαν να τη φροντίζουν για να συνέλθει.

3 Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

11[3] Ο βασιλιάς τη ρώτησε: «Τι σου συμβαίνει βασίλισσα Εσθήρ; Τι θέλεις; Μέχρι και το μισό μου βασίλειο θα σου δώσω».

4 Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

12[4] Η Εσθήρ απάντησε: «Αν ευαρεστείσαι, βασιλιά μου, έλα σήμερα μαζί με τον Αμάν σε γεύμα που έχω ετοιμάσει για να σε τιμήσω».

5 Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja. Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

13[5] Αμέσως ο βασιλιάς πρόσταξε: «Καλέστε γρήγορα τον Αμάν για να τιμήσουμε την πρόσκληση της Εσθήρ». Έτσι, ο βασιλιάς και ο Αμάν πήγαν στο γεύμα που παρέθεσε η Εσθήρ.

[6] disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

[7] Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

[8] se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

[9] Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

[10] Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

[11] Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

[12] Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.

[14][6] Μετά το φαγητό, την ώρα της οινοποσίας, ο βασιλιάς είπε στην Εσθήρ: «Ζήτησέ μου ό, τι θέλεις και θα σου το δώσω –μέχρι και το μισό μου βασίλειο».

[15][7] Η Εσθήρ απάντησε: «Πράγματι έχω μια μεγάλη επιθυμία.

[16][8] Αν λοιπόν έχω κερδίσει την εύνοιά σου, βασιλιά μου, κι αν είσαι τόσο ευμενής απέναντί μου, τότε σε παρακαλώ έλα πάλι αύριο μαζί με τον Αμάν στο γεύμα που θα σας παραθέσω. Και αύριο θα σου ανακοινώσω την επιθυμία μου».

Ο Αμάν σχεδιάζει να κρεμάσει το Μαρδοχαίο

[17][9] Ο Αμάν έφυγε από το γεύμα χαρούμενος και ευδιάθετος. Όταν όμως είδε το Μαρδοχαίο στην πύλη των ανακτόρων, που δε σηκώθηκε ούτε παραμέρισε από μπροστά του, καταλήφθηκε από θυμό εναντίον του.

[18][10] Συγκρατήθηκε όμως και προχώρησε για το σπίτι του. Εκεί προσκάλεσε τους φίλους του και τη γυναίκα του τη Ζέρες.

[19][11] Ο Αμάν τούς διηγήθηκε πόσο πλούσιος ήταν και πόσους γιους είχε. Τους είπε ακόμη πόσο ο βασιλιάς τον είχε δοξάσει και τον είχε προαγάγει πάνω από όλους τους άρχοντες και τους αξιωματούχους του.

[20][12] «Πέρα απ’ αυτά», συνέχισε, «η βασίλισσα δεν κάλεσε κανέναν άλλο να πάει μαζί με το βασιλιά στο γεύμα που παρέθεσε, παρά μόνον εμένα! Και αύριο είμαι πάλι προσκεκλημένος της μαζί με το βασιλιά.

[13] Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.

[14] Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

[21][13] Όλα αυτά όμως δεν με ικανοποιούν, όσο βλέπω εκείνο το Μαρδοχαίο, τον Ιουδαίο, να κάθεται στην πύλη των ανακτόρων».

[22][14] Τότε η γυναίκα του και οι φίλοι του του πρότειναν: «Δώσε διαταγή να φτιάξουν ένα ικρίωμα πενήντα πήχεις ύψος, και το πρωί να μιλήσεις στο βασιλιά και να κρεμάσουν το Μαρδοχαίο απ' αυτό. Έτσι θα πας ήσυχος μαζί με το βασιλιά στο γεύμα». Η πρόταση άρεσε στον Αμάν και διάταξε να ετοιμάσουν το ικρίωμα.

Ester 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

[1] Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.

[2] Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.

[3] Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.

[4] Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

ΕΣΘΗΡ 6

Ο Αμάν εξαναγκάζεται να τιμήσει το Μαρδοχαίο

[1]Τη νύχτα εκείνη ο βασιλιάς δεν είχε ύπνο και διάταξε να του φέρουν το Βιβλίο των Χρονικών και να του διαβάσουν.

[2]Εκεί που του διάβαζαν, βρήκαν γραμμένο κι εκείνο που είχε αναφέρει ο Μαρδοχαίος κατά των δύο ευνούχων του βασιλιά, των θυρωρών Βιγθάν και Θέρες, οι οποίοι είχαν αποπειραθεί να βλάψουν το βασιλιά Ξέρξη.

[3]Τότε ο βασιλιάς ρώτησε: «Τι ανταμοιβή ή τιμητική διάκριση δόθηκε στο Μαρδοχαίο; » Οι υπηρέτες απάντησαν: «Τίποτα».

[4]«Ποιος είναι έξω στην αυλή; » ρώτησε ο βασιλιάς. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή είχε μπει ο Αμάν στην εξωτερική αυλή των ανακτόρων, για να ζητήσει την άδεια του βασιλιά να κρεμάσει το Μαρδοχαίο από το ικρίωμα που του είχε ετοιμάσει.

[5] Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

[6] Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

[7] E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

[8] tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

[9] entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[10] Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

[11] Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça

[5]Οι υπηρέτες απάντησαν στο βασιλιά: «Ο Αμάν περιμένει στην αυλή». Κι εκείνος είπε: «Να περάσει».

[6]Μπήκε ο Αμάν, κι ο βασιλιάς τον ρώτησε: «Τι πρέπει να κάνει ένας βασιλιάς, όταν θέλει να τιμήσει κάποιον ιδιαίτερα; » Ο Αμάν σκέφτηκε: «Ποιον άλλο να θέλει να τιμήσει ο βασιλιάς παρά εμένα! »

[7]Και απάντησε: «Όταν ένας βασιλιάς θέλει να τιμήσει κάποιον,

[8]πρέπει να προσφέρουν σ’ αυτόν μια βασιλική στολή, που να την έχει ήδη φορέσει ο βασιλιάς κι ένα άλογο, που πάνω του να έχει ανέβει ο βασιλιάς, και στο κεφάλι του αλόγου να φορέσουν ένα βασιλικό διάδημα.

[9]Ένας από τους πρώτους αξιωματούχους του βασιλιά θα πρέπει να πάρει το άλογο και τη στολή για να ντύσει μ’ αυτήν τον άντρα που θέλει ο βασιλιάς να τιμήσει, και να τον βοηθήσει να ιππεύσει, και να τον οδηγήσει έφιππο στην κεντρική λεωφόρο της πόλης. Να πηγαίνει μπροστά απ’ αυτόν και να φωνάζει: “Έτσι γίνεται σ’ αυτόν που θέλει ο βασιλιάς να τον τιμήσει! ”»

[10]Τότε ο βασιλιάς πρόσταξε τον Αμάν: «Τρέξε λοιπόν, πάρε τη στολή και το άλογο, όπως ακριβώς είπες, και κάνε τα όλα αυτά στο Μαρδοχαίο, τον Ιουδαίο, που κάθεται στη βασιλική πύλη. Να μην παραλείψεις τίποτε απ’ όλα όσα πρότεινες».

[11]Έτσι ο Αμάν πήρε τη στολή και το άλογο, έντυσε το Μαρδοχαίο και τον

da cidade, e apregoou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

βοήθησε να ιππεύσει· μετά τον οδήγησε στην κεντρική λεωφόρο της πόλης και φώναζε μπροστά απ' αυτόν: «Έτσι γίνεται σ' αυτόν που θέλει ο βασιλιάς να τον τιμήσει! »

12 Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

12Ύστερα ο Μαροδοχαίος γύρισε στη βασιλική πύλη και ο Αμάν έτρεξε στο σπίτι του καλύπτοντας το πρόσωπό του από την ταραχή.

13 Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

13Διηγήθηκε στη γυναίκα του και στους φίλους του τα συμβάντα, κι αυτοί οι σοφοί του σύμβουλοι του είπαν: «Αν ο Μαρδοχαίος, με τον οποίο έγιναν όλα αυτά, ανήκει στο έθνος των Ιουδαίων, δεν θα καταφέρεις τίποτε. Η πτώση σου είναι δεδομένη».

Η Εσθήρ αποκαλύπτει στο βασιλιά την καταγωγή της

14 Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

14Ενώ αυτοί ακόμα συζητούσαν, ήρθαν οι ευνούχοι του βασιλιά και βιάζονταν να οδηγήσουν τον Αμάν στο γεύμα, που παρέθετε η Εσθήρ.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

1 Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

2 No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

3 Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição

ΕΣΘΗΡ 7

1Πήγαν λοιπόν ο βασιλιάς και ο Αμάν στο γεύμα.

2Τη δεύτερη μέρα, εκεί που έπιναν, της είπε πάλι ο βασιλιάς: «Πες μου λοιπόν τώρα, βασίλισσα Εσθήρ, την επιθυμία σου κι εγώ θα σου την εκτελέσω. Ζήτησέ μου ό, τι θέλεις, μέχρι και το μισό μου βασίλειο! »

3Η Εσθήρ αποκρίθηκε: «Αν έχω κερδίσει την εύνοιά σου, βασιλιά μου, και αν μου επιτρέπεις να πω το αίτημά μου, σε

a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

4 Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos e como servas nos tivessem vendido, calar-me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

5 Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?

6 Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.

7 O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.

8 Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester. Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.

ικετεύω να χαρίσεις τη ζωή σ’ εμένα και στο λαό μου.

4Εγώ και ο λαός μου έχουμε πουληθεί στον εξολοθρεμό. Αν είχαμε πουληθεί απλώς ως δούλοι, δε θα έθετα θέμα, γιατί η δυστυχία δεν αξίζει ν’ απασχολεί το βασιλιά. Αλλά είμαστε εδώ για να μας δολοφονήσουν, να μας εξαφανίσουν».

5Τότε ο βασιλιάς Ξέρξης στράφηκε στη βασίλισσα Εσθήρ και τη ρώτησε: «Ποιος είναι αυτός που τόλμησε κάτι τέτοιο; Πού είναι αυτός που σχεδίασε αυτά τα πράγματα; »

6Η Εσθήρ απάντησε: «Ο άσπονδος εχθρός μας, είναι αυτός εδώ ο απάνθρωπος Αμάν! » Τότε ο Αμάν ταράχτηκε μπροστά στο βασιλιά και στη βασίλισσα.

7Ο βασιλιάς σηκώθηκε από το τραπέζι και βγήκε οργισμένος στον κήπο του παλατιού. Ο Αμάν είχε παραμείνει όρθιος για να παρακαλέσει για τη ζωή του τη βασίλισσα Εσθήρ, γιατί κατάλαβε ότι κάτι κακό θα αποφάσιζε εναντίον του ο βασιλιάς.

Ο Αμάν απαγχονίζεται στη θέση του Μαρδοχαίου

8Όταν γύρισε ο βασιλιάς από τον κήπο του παλατιού στην αίθουσα του συμποσίου, βρήκε τον Αμάν να είναι πεσμένος πάνω στο ανάκλιντρο της Εσθήρ. Τότε φώναξε με αγανάκτηση: «Πάει να βιάσει ακόμα και τη βασίλισσα μπροστά μου μέσα στο σπίτι μου! » Πριν καλά καλά πει ο βασιλιάς αυτά τα λόγια, ήρθαν οι υπηρέτες και σκέπασαν το πρόσωπο του Αμάν.

[9] Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

[10] Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

Ester 8

Os judeus são autorizados a resistir

[1] Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei, porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

[2] Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

[3] Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

[4] Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

[5] e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta

[9]Ο Αρβονά, ένας από τους ευνούχους, είπε στο βασιλιά: «Στο σπίτι του Αμάν βρίσκεται ένα ικρίωμα πενήντα πήχεις ύψος· το έχει ετοιμάσει για το Μαρδοχαίο, που έσωσε τη ζωή του βασιλιά». Τότε ο βασιλιάς πρόσταξε: «Κρεμάστε τον σ' αυτό! »

[10]Έτσι κρέμασαν τον Αμάν στο ικρίωμα που είχε ετοιμάσει ο ίδιος για το Μαρδοχαίο. Μετά απ' αυτό έπαψε η οργή του βασιλιά.

ΕΣΘΗΡ 8

Οι Ιουδαίοι εξουσιοδοτούνται να αμυνθούν

[1][1] Την ίδια μέρα ο βασιλιάς δώρισε την περιουσία του Αμάν, του εχθρού των Ιουδαίων, στη βασίλισσα Εσθήρ. Από τότε επιτράπηκε στο Μαρδοχαίο να παρουσιάζεται στο βασιλιά, γιατί η Εσθήρ φανέρωσε και τη συγγένειά τους.

[2][2] Ο βασιλιάς έβγαλε το σφραγιδόλιθό του, που τον είχε πάρει πίσω από τον Αμάν, και τον έδωσε στο Μαρδοχαίο. Και η Εσθήρ εγκατέστησε το Μαρδοχαίο διαχειριστή στην περιουσία του Αμάν.

[3][3] Η Εσθήρ μίλησε για άλλη μια φορά στο βασιλιά· έπεσε στα πόδια του, θρήνησε και τον ικέτεψε να αποτρέψει την εκτέλεση του κακού σχεδίου, που είχε καταρτίσει ο Αμάν ο Αγαγίτης κατά των Ιουδαίων.

[4][4] Ο βασιλιάς άπλωσε στην Εσθήρ το χρυσό σκήπτρο κι εκείνη σηκώθηκε, στάθηκε μπροστά του

[5][5] και του είπε: «Αν ευαρεστείσαι, βασιλιά μου, κι αν έχω κερδίσει την

diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

εύνοιά σου, αν το εγκρίνεις κι αν ενδιαφέρεσαι για μένα, ας εκδοθεί μια διαταγή ακυρωτική του διατάγματος του Αμάν, γιου του Μεδαθά, του Αγαγίτη, που είχε σκοπό να εξολοθρευτούν οι Ιουδαίοι απ' όλες τις επαρχίες του βασιλείου σου.

6 Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

6[6] Πώς είναι δυνατό να αντικρύσω το κακό που θα βρει το λαό μου και να δω την καταστροφή των συμπατριωτών μου; »

7 Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

7[7] Ο βασιλιάς απάντησε στη βασίλισσα Εσθήρ και στο Μαρδοχαίο, τον Ιουδαίο: «Εγώ παραχώρησα στην Εσθήρ την περιουσία του Αμάν κι αυτόν διάταξα και τον κρέμασαν, γιατί συνωμότησε εναντίον των Ιουδαίων.

8 Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

8[8] Ένα διάταγμα που γράφτηκε εξ ονόματος του βασιλιά και έχει τη σφραγίδα του δεν μπορεί ν' ανακληθεί. Εσείς όμως μπορείτε να εκδώσετε άλλο διάταγμα με το όνομά μου και τη σφραγίδα μου, για να σώσετε τους Ιουδαίους».

9 Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai, se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos

9[9] Αμέσως συγκεντρώθηκαν οι γραφείς του βασιλιά, στις είκοσι τρεις του τρίτου μήνα, δηλαδή του Σιβάν, και ο Μαρδοχαίος τους υπαγόρευσε ένα διάταγμα προς τους Ιουδαίους και τους διοικητές, τους επάρχους και τους ανώτατους αξιωματούχους των επαρχιών, οι οποίοι διοικούσαν από τις Ινδίες μέχρι την Αιθιοπία, σε εκατόν είκοσι εφτά επαρχίες. Σε κάθε επαρχία έγραψαν στο δικό της σύστημα γραφής, και σε κάθε

judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

10 Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

11 Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

12 num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

λαό στη δική του γλώσσα. Το ίδιο έκαναν και με τους Ιουδαίους.

10[10] Οι επιστολές γράφτηκαν εξ ονόματος του βασιλιά, σφραγίστηκαν με τη σφραγίδα του και στάλθηκαν στις επαρχίες με έφιππους ταχυδρόμους, καβάλα στα πιο γρήγορα βασιλικά άλογα.

11[11] Οι επιστολές περιείχαν το εξής διάταγμα: «Δίνεται στους Ιουδαίους κάθε πόλης το δικαίωμα να συγκεντρωθούν και να υπερασπιστούν τη ζωή τους. Αν τους επιτεθούν ένοπλοι οποιασδήποτε εθνικότητας, οι Ιουδαίοι σε κάθε επαρχία, άντρες, γυναίκες και παιδιά, θα μπορούν να αντεπιτεθούν και να εξοντώσουν τους επιτιθέμενους· να τους εξολοθρεύσουν ολοκληρωτικά και να διαρπάσουν τις περιουσίες τους.

12[12] Το διάταγμα αυτό θα ισχύσει ταυτόχρονα σε όλες τις επαρχίες του βασιλιά Ξέρξη, την ίδια μέρα: στις δεκατρείς του δωδέκατου μήνα, δηλαδή του Αδάρ».

Το διάταγμα του βασιλιά υπέρ των Ιουδαίων

13[1] Το περιεχόμενο της διαταγής είναι το ακόλουθο:

14[2] «Ο μεγάλος βασιλιάς Αρταξέρξης χαιρετίζει τους αρχηγούς των εκατόν είκοσι εφτά σατραπειών από την Ινδία μέχρι την Αιθιοπία και όλους όσοι μας είναι πιστοί.

15[3] Πολλοί που τιμήθηκαν με πολλά διακριτικά αξιώματα χάρη στη μεγάλη καλοσύνη των ευεργετών τους, υπερηφανεύτηκαν. Αυτοί όχι μόνο

επιδιώκουν να κακοποιούν τους υπηκόους μας, αλλά επειδή δεν μπορούν να φέρουν το βάρος των αξιωμάτων τους, προσπαθούν να επινοούν το κακό και αυτών ακόμη των ευεργετών τους.

[16][4] Όχι μόνο είναι αχάριστοι για τις ευεργεσίες που τους γίνονται από τους άλλους, αλλά περηφανεύονται κιόλας για την αίγλη τους και την ασυνήθιστη ευημερία τους, και άρχισαν να πιστεύουν σχεδόν ότι μπορούν να διαφύγουν και τη δίκαιη τιμωρία του Θεού, που πάντοτε βλέπει τα πάντα.

[17][5] »Πολλές φορές, μάλιστα, πολλούς από κείνους που ήταν τοποθετημένοι στην εξουσία και που τους είχαν εμπιστευθεί τη διοίκηση των δημοσίων υποθέσεων, τους παρακίνησαν να γίνουν συνένοχοι στο θάνατο αθώων και τους βρήκαν συμφορές ανεπανόρθωτες.

[18][6] Έτσι, με τα απατηλά ψέματα και την κακία τους εκμεταλλεύονταν την ειλικρινή χρηστότητα των κυβερνώντων.

[19][7] Άξιο παρατήρησης είναι ότι τέτοια παραδείγματα, πράξεις δηλαδή που οφείλονται στην κακή διαχείριση της εξουσίας, δεν είναι μόνο παλιές ιστορίες που τις μαθαίνουμε τώρα, αλλά και σύγχρονα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα ανάμεσά μας.

[20][8] »Πρέπει, λοιπόν, να προσέξουμε για το μέλλον να εξασφαλίσουμε την ηρεμία και την ειρήνη για όλους τους υπηκόους του βασιλείου.

[21][9] Αυτό θα το πετύχουμε αν κάνουμε τις αναγκαίες μεταβολές και κρίνουμε πάντοτε με επιείκεια τα θέματα που έρχονται σ' εμάς.

[22][10] »Καθώς γνωρίζετε, ο Αμάν γιος του Αμαδάθου, ο Μακεδόνας, ήταν πραγματικά ξένος προς τη φυλή των Περσών και καμιά σχέση δεν είχε με τη δική μας τιμιότητα, εν τούτοις έγινε δεκτός και έτυχε της φιλοξενίας μου.

[23][11] Απόλαυσε τη φιλανθρωπία που δείχνω σε κάθε έθνος σε τέτοιο βαθμό, ώστε αυτός ν' ανακηρυχθεί πατέρας μου και να προσκυνείται απ' όλους, αφού αποτελεί το δεύτερο πρόσωπο στο βασίλειο.

[24][12] »Δε μπόρεσε όμως ο Αμάν να αποδειχθεί άξιος αυτής της τιμής, και μεθόδευσε τρόπο για να μου πάρει τη βασιλεία και τη ζωή.

[25][13] Προσπάθησε με πολύπλοκες μεθόδους και τεχνάσματα να καταστρέψει και το Μαρδοχαίο, ο οποίος μου έσωσε τη ζωή και είναι πιστός ευεργέτης μου, αλλά και την Εσθήρ, την άψογη αυτή σύντροφο της βασιλείας μου μαζί με το λαό τους.

[26][14] Με τον τρόπο αυτό πίστευε ότι θα με αποδυνάμωνε και θα παρέδιδε στους Μακεδόνες την αυτοκρατορία των Περσών.

[27][15] Εγώ όμως διαπίστωσα πως οι Ιουδαίοι, που ο τρισκατάρατος Αμάν σχεδίαζε να τους εξαφανίσει, όχι μόνο δεν

είναι κακούργοι αλλά ζουν κιόλας σύμφωνα με απόλυτα δίκαιους νόμους.

28[16] Αυτοί είναι τέκνα του ύψιστου, του μέγιστου, του αιώνιου Θεού, που διατηρεί σε άριστη κατάσταση την πορεία της δικής μας βασιλείας κι αυτής των προγόνων μας.

29[17] »Καλά θα κάνετε, λοιπόν, να μη λάβετε υπόψη σας τα γράμματα που σας έστειλε ο Αμάν, γιος του Αμαδάθου, γιατί αυτός που ήταν αίτιος όλων αυτών των κακών, σταυρώθηκε μαζί με όλη του την οικογένεια μπροστά στις πύλες των Σούσων. Έτσι, ο παντοδύναμος Θεός τού ανταπέδωσε αμέσως την τιμωρία που του άξιζε.

30[18] »Το αντίγραφο της επιστολής αυτής να το αναρτήσετε σε όλους τους δημόσιους χώρους και ν' αφήσετε ελεύθερους τους Ιουδαίους να τηρούν τους νόμους τους και να τους βοηθήσετε στην περίοδο της επίθεσης να μπορέσουν να αποκρούσουν αυτούς που θα τους επιτεθούν στις δεκατρείς του δωδέκατου μήνα, του Αδάρ.

31[19] Την ημέρα εκείνη ο Θεός, ο Κύριος των πάντων, τη μετέβαλε από μέρα δυστυχίας σε μέρα ευφροσύνης για τον εκλεκτό του λαό.

32[20] »Κι εσείς να τη συμπεριλάβετε την επίσημη αυτή μέρα στις καθιερωμένες γιορτές σας και να τη γιορτάζετε πανηγυρικά. Να θυμίζει από τώρα και στο εξής τη σωτηρία σ' εμάς και σ' όλους τους

φίλους των Περσών, και στους εχθρούς μας να θυμίζει την καταστροφή τους.

33[21] »Κάθε πόλη ανεξαιρέτως ή χώρα που δε θα εφαρμόσει αυτό το διάταγμα, θα καταστραφεί με οργή δια πυρός και σιδήρου και θα ερημωθεί. Θα θεωρείται για πάντα εχθρική όχι μόνο από τους ανθρώπους αλλά κι από τα πουλιά και τ' άγρια θηρία».

13 A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

34[13] Το διάταγμα θα δημοσιευόταν σε κάθε επαρχία και θα γνωστοποιόταν σε όλους τους λαούς της επικράτειας, για να είναι έτοιμοι οι Ιουδαίοι την ημέρα εκείνη να εκδικηθούν τους εχθρούς τους.

14 Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

35[14] Οι ταχυδρόμοι έφυγαν με μεγάλη ταχύτητα, καβάλα στα πιο γρήγορα βασιλικά άλογα, σύμφωνα με τη διαταγή του βασιλιά. Το διάταγμα δημοσιεύτηκε επίσης και στο φρούριο των Σούσων.

36[15] Μετά απ' αυτό, ο Μαρδοχαίος βγήκε από το παλάτι ντυμένος με μεγαλόπρεπη στολή από κυανό και λευκό, με μανδύα από βύσσο και κόκκινη πορφύρα, και με ένα μεγάλο χρυσό διάδημα. Κι όλοι οι κάτοικοι της πόλης των Σούσων ζητωκραύγαζαν με χαρά.

15 Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

37[16] Οι Ιουδαίοι στην πόλη πανευτυχείς απολάμβαναν την τιμή που τους έδειχναν.

16 Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

17 Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

38[17] Σε κάθε επαρχία και σε κάθε πόλη που ανακοινωνόταν η βασιλική διαταγή, οι Ιουδαίοι ξεσπούσαν σε πανηγυρισμούς. Διοργάνωναν συμπόσια και γιορτές, και πολλοί από τους άλλους λαούς γίνονταν

Ιουδαίοι, γιατί τώρα όλοι φοβούνταν τους Ιουδαίους.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

1 No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

2 porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.

3 Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.

4 Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.

5 Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.

6 Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,

7 como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,

ΕΣΘΗΡ 9

Οι Ιουδαίοι καταστρέφουν τους εχθρούς τους

1 Έφτασε και η δέκατη τρίτη μέρα του δωδέκατου μήνα, του Αδάρ, οπότε και θα εφαρμοζόταν το διάταγμα του βασιλιά. Οι εχθροί των Ιουδαίων έλπιζαν να θριαμβεύσουν εναντίον τους αλλά συνέβηκε το αντίστροφο: οι Ιουδαίοι θριάμβευσαν ενάντια στους εχθρούς τους.

2 Σε κάθε ιουδαϊκή πόλη, σε όλες τις επαρχίες του βασιλείου, οι Ιουδαίοι οργάνωσαν την επίθεσή τους ενάντια σε όσους ήθελαν να τους βλάψουν. Κανείς δεν τους αντιστάθηκε, γιατί όλοι οι λαοί τούς είχαν φοβηθεί.

3 Όλοι οι ανώτατοι αξιωματούχοι των επαρχιών, οι διοικητές, οι έπαρχοι και οι θησαυροφύλακες του βασιλιά, βοηθούσαν τους Ιουδαίους, γιατί τους είχε καταλάβει ο φόβος του Μαρδοχαίου.

4 Ο Μαρδοχαίος ήταν πια μεγάλος στο ανάκτορο του βασιλιά· η φήμη του διαδιδόταν σ' όλες τις επαρχίες, καθώς η δύναμή του συνεχώς αύξανε.

5 Οι Ιουδαίοι έκαναν ό, τι ήθελαν εναντίον των εχθρών τους. Τους επιτεθήκαν με ξίφη και τους σκότωσαν.

6 Στο φρούριο των Σούσων οι Ιουδαίοι σκότωσαν πεντακόσιους άντρες.

7 Επίσης φόνευσαν τον Παρσανδαθά, τον Δαλφών, τον Ασπαθά,

[8] a Porata, a Adalia, a Aridata,

[9] a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,

[10] que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.

[11] No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.

[12] Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus a quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.

[13] Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em forca os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[14] Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[15] Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

A Festa de Purim

[16] Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a

[8]τον Ποραθά, τον Αδαλία, τον Αριδαχά,

[9]τον Παρμαστά, τον Αρισαΐ, τον Αριδαΐ και τον Φαϊεζθά.

[10]Αυτοί ήταν οι δέκα γιοι του εχθρού των Ιουδαίων Αμάν, γιου του Μεδαθά. Δεν πήραν όμως τίποτε από τις περιουσίες τους.

[11]Εκείνη την ημέρα ανακοινώθηκε στο βασιλιά ο αριθμός αυτών που φονεύθηκαν στο φρούριο των Σούσων.

[12]Τότε είπε ο βασιλιάς στη βασίλισσα Εσθήρ: «Μόνο στο φρούριο των Σούσων οι Ιουδαίοι φόνευσαν πεντακόσιους άντρες, μαζί και τους δέκα γιους του Αμάν. Τι θα πρέπει να έγινε στις επαρχίες! Τι άλλο επιθυμείς; Εγώ θα σου το εκπληρώσω».

[13]Η Εσθήρ απάντησε: «Αν το εγκρίνεις, βασιλιά μου, ας επιτραπεί στους Ιουδαίους που κατοικούν στα Σούσα να κάνουν και αύριο όσα έκαναν σήμερα, κι ακόμη να κρεμάσουν δημόσια τα σώματα των γιων του Αμάν».

[14]Ο βασιλιάς απάντησε: «Να γίνει». Και εξέδωσε τη σχετική διαταγή στα Σούσα. Κρέμασαν λοιπόν δημόσια τους δέκα γιους του Αμάν,

[15]και στις δεκατέσσερις του μήνα Αδάρ οι Ιουδαίοι των Σούσων συγκεντρώθηκαν και φόνευσαν τριακόσους ακόμη άντρες· δεν πήραν όμως τίποτε από τις περιουσίες τους.

[16]Οι άλλοι Ιουδαίοι, που κατοικούσαν στις επαρχίες του βασιλείου, συγκεντρώθηκαν κι αυτοί στις δεκατρείς

vida, e tiveram sossego dos seus inimigos; e mataram a setenta e cinco mil dos que os odiavam; porém no despojo não tocaram.

του μήνα Αδάρ και οργάνωσαν την άμυνά τους. Φόνευσαν εβδομήντα πέντε χιλιάδες από τους εχθρούς τους, κι έτσι ησύχασαν απ' αυτούς· δεν πήραν όμως τίποτε από τις περιουσίες τους.

[17] Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[17]Τη δέκατη τέταρτη μέρα δεν έγιναν σκοτωμοί· την όρισαν να είναι μέρα συμποσίων και χαράς.

[18] Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[19] Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

[18-19]Γι' αυτό οι Ιουδαίοι των επαρχιών γιορτάζουν τη δέκατη τέταρτη μέρα του μήνα Αδάρ· οργανώνουν συμπόσια και ανταλλάσσουν φαγητά για δώρα. Οι Ιουδαίοι των Σούσων, όμως, που μάχονταν δύο μέρες εναντίον των εχθρών τους, όρισαν τη δέκατη πέμπτη μέρα του μήνα αυτού να είναι ημέρα συμποσίων και χαράς.

Η καθιέρωση της γιορτής των «πουρίμ»

[20] Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

[20]Ο Μαρδοχαίος κατέγραψε όλα αυτά τα γεγονότα και έστειλε επιστολές στους Ιουδαίους που κατοικούσαν στις επαρχίες του βασιλιά Ξέρξη, στις κοντινές και στις απομακρυσμένες.

[21] ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

[21]Μ' αυτές τις επιστολές τούς πρόσταζε να καθιερώσουν τη δέκατη τέταρτη και τη δέκατη πέμπτη μέρα του μήνα Αδάρ κάθε χρόνο ως ημέρες γιορτής.

[22] como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

[22]Ήταν οι ημέρες που οι Ιουδαίοι απαλλάχτηκαν από τους εχθρούς τους· ήταν ο μήνας που η θλίψη και το πένθος μεταβλήθηκε γι' αυτούς σε χαρά και γιορτή. Και η διαταγή ήταν να τηρούν αυτές τις ημέρες και να διοργανώνουν γιορτές και συμπόσια, να ανταλλάσσουν

μεταξύ τους φαγητά για δώρα, και να στέλνουν φαγητά και στους φτωχούς.

[23] Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

[23]Οι Ιουδαίοι ακολούθησαν τις οδηγίες του Μαρδοχαίου κι άρχισαν να γιορτάζουν κάθε χρόνο αυτή τη γιορτή, όπως είχαν κάνει αμέσως μετά τη σωτηρία τους.

[24] porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

[25] Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus, recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

[26] Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

[24-26]Επειδή ο εχθρός των Ιουδαίων Αμάν, γιος του Μεδαθά, ο Αγαγίτης, όταν σχεδίαζε να εξαφανίσει τελείως τους Ιουδαίους έριξε «πουρ», δηλαδή κλήρο, για να προσδιορίσει την ακριβή ημέρα της καταστροφής τους, οι μέρες εκείνες ονομάζονται γιορτή των «πουρίμ». Όταν το σχέδιο αυτό αποκαλύφθηκε στο βασιλιά, εκείνος πρόσταξε να στραφεί εναντίον του η εξόντωση, που ο Αμάν είχε ετοιμάσει για τους Ιουδαίους· έτσι, κρεμάστηκε ο Αμάν και οι γιοι του. Εξαιτίας όλων αυτών των γεγονότων και των επιστολών που έστειλε ο Μαρδοχαίος,

[27] determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

[27]οι Ιουδαίοι όρισαν να θεωρούνται αυτές οι δυο μέρες κάθε χρόνο την ίδια ημερομηνία επίσημη γιορτή, σύμφωνα με ό, τι είχε νομοθετηθεί. Επίσης οι απόγονοί τους και όσοι θα ακολουθούσαν τη θρησκεία τους, θα έπρεπε κι εκείνοι να τηρούν υποχρεωτικά τη γιορτή.

[28] e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus,

[28]Ορίστηκε κάθε οικογένεια στις μελλοντικές γενιές της, σε όλες τις επαρχίες και τις πόλεις, να τηρεί αυτή τη γιορτή για να θυμάται τα γεγονότα εκείνων των ημερών. Η γιορτή «των κλήρων» δε θα ᾽πρεπε να παραμεληθεί

e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

από τους Ιουδαίους ή να ξεχαστεί από τους απογόνους τους.

29 Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

29Η βασίλισσα Εσθήρ, κόρη του Αβιχαΐλ, και ο Ιουδαίος Μαρδοχαίος έγραψαν δεύτερη επιστολή, για να επικυρώσει η βασίλισσα την προηγούμενη επιστολή, που είχε γράψει ο Μαρδοχαίος σχετικά με τη γιορτή αυτή.

30 Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,

30Στάλθηκαν επιστολές σ’ όλους τους Ιουδαίους στις εκατόν είκοσι εφτά επαρχίες του βασιλείου του Ξέρξη, με ευχές για ειρήνη και ασφάλεια.

31 para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua descendência, acerca do jejum e do seu lamento.

31Αυτές οι επιστολές είχαν σκοπό να τονίσουν ακόμη μια φορά πως η γιορτή των «κλήρων» ήταν υποχρεωτική ως προς τις ημερομηνίες· επίσης περιλάμβαναν κανόνες για τις νηστείες και τους θρήνους, που θα τηρούσαν αυτοί και τα παιδιά τους, όπως όριζαν ο Μαρδοχαίος και η Εσθήρ.

32 E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

32Αυτή η επιστολή της Εσθήρ κατέστησε υποχρεωτικούς όλους τους κανόνες της γιορτής των «κλήρων», και καταχωρίσθηκε σε ειδικό βιβλίο.

Ester 10

O renome de Mordecai

1 Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.

2 Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?

ΕΣΘΗΡ 10

Ο Μαρδοχαίος προστάτης των Ιουδαίων

1[1] Ο βασιλιάς Ξέρξης επέβαλε υποχρεωτική εργασία παντού στην επικράτειά του.

2[2] Όλα τα μεγάλα έργα του και οι ηρωικές του πράξεις έχουν καταχωρισθεί στο Βιβλίο των Χρονικών των βασιλιάδων της Μηδίας και της Περσίας. Επίσης εκεί είναι καταχωρισμένη με κάθε λεπτομέρεια

[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

η ιστορία τού πώς ο βασιλιάς έδωσε στο Μαρδοχαίο το υψηλό του αξίωμα.

[3][3] Ο Μαρδοχαίος, ο Ιουδαίος, ήταν δεύτερος στην ιεραρχία μετά το βασιλιά Ξέρξη. Όλοι οι συμπατριώτες του τον αγαπούσαν, γιατί φρόντιζε πάντοτε για το καλό του λαού του κι έκανε τα πάντα για την ευημερία τη δική τους και των απογόνων τους.

Επίλογος: Ερμηνεία του ονείρου του Μαρδοχαίου

[4][1] Τότε είπε ο Μαρδοχαίος: «Όλα αυτά έγιναν από το Θεό.

[5][2] Θυμήθηκα πράγματι ένα όνειρο που είδα γι' αυτά τα πράγματα. Αλήθεια, τίποτα δεν έμεινε απραγματοποίητο.

[6][3] Η μικρή πηγή που έγινε ποταμός και ήταν φως και ήλιος και πολύ νερό: Η Εσθήρ είναι ο ποταμός, που ο βασιλιάς την παντρεύτηκε και την έκανε βασίλισσα.

[7][4] Οι δύο δράκοντες είμαι εγώ και ο Αμάν.

[8][5] Τα έθνη είναι αυτά που συγκεντρώθηκαν να καταστρέψουν τους Ιουδαίους.

[9][6] Το δικό μου το έθνος είναι ο Ισραήλ, που φώναξε στο Θεό για βοήθεια και σώθηκε. Ο Κύριος έσωσε το λαό του και μας απάλλαξε απ' όλα αυτά τα δεινά. Ο Θεός τα έκανε όλα αυτά τα μεγάλα και θαυμαστά πράγματα, που δεν έχουν γίνει σε άλλα έθνη.

[10][7] Γι' αυτό και ο Θεός έκανε δύο κλήρους: έναν για το λαό του κι έναν για τα υπόλοιπα έθνη.

11[8] Οι δύο αυτοί κλήροι ήρθαν την ίδια ώρα, την ίδια μέρα, την ίδια εποχή που είχε ορίσει ο Θεός για όλα τα έθνη ως ημέρα κρίσεως.

12[9] Ο Θεός, λοιπόν, θυμήθηκε το λαό του και δικαίωσε τους δικούς του.

13[10] Οι ημέρες αυτές του μήνα Αδάρ, η δέκατη τέταρτη και η δέκατη πέμπτη, θα γιορτάζονται με συγκέντρωση του λαού Ισραήλ, για να χαίρεται και να ευφραίνεται ενώπιον του Θεού σε όλες τις γενιές αδιάκοπα».

14[11] Το δέκατο τέταρτο έτος του Πτολεμαίου και της Κλεοπάτρας ο Δοσίθεος, που έλεγε πως είναι ιερέας και λευίτης, καθώς και ο γιος του ο Πτολεμαίος, έφεραν την επιστολή αυτή τη σχετική με τη γιορτή των Πουρίμ. Έλεγαν γι’ αυτή την επιστολή ότι είναι αυθεντική και έχει ερμηνευθεί από το Λυσίμαχο, γιο του Πτολεμαίου, που κατοικούσε στα Ιεροσόλυμα.

O livro de Jó

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

1 Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.

2 Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

3 Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.

4 Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

5 Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

6 Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

7 Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao

ΙΩΒ

ΙΩΒ 1

Η ευσέβεια του Ιώβ δοκιμάζεται

1Στην Αυσίτιδα ζούσε κάποτε ένας άνθρωπος που ονομαζόταν Ιώβ. Ο άνθρωπος αυτός ήταν δίκαιος και τέλειος· σεβόταν το Θεό και αποστρεφόταν το κακό.

2Είχε αποκτήσει εφτά γιους και τρεις θυγατέρες.

3Είχε επίσης περιουσία εφτά χιλιάδες γιδοπρόβατα, τρεις χιλιάδες καμήλες, πεντακόσια ζευγάρια βόδια, πεντακόσια γαϊδούρια, καθώς και πλήθος υπηρέτες. Ήταν ο πλουσιότερος άνθρωπος απ' όλους που κατοικούσαν στην Ανατολή.

4Οι γιοι του συνήθιζαν να πηγαίνουν ο ένας στο σπίτι του άλλου όπου έδιναν συμπόσια, καθένας με τη σειρά του. Έστελναν και καλούσαν και τις τρεις αδερφές τους να φάνε και να πιουν μαζί τους.

5Κάθε φορά που τέλειωναν τα συμπόσια, τους καλούσε ο Ιώβ και τους εξάγνιζε. Ξυπνούσε τότε νωρίς το πρωί και πρόσφερε από ένα ολοκαύτωμα για τον καθένα τους. «Ίσως τα παιδιά μου αμάρτησαν», σκεφτόταν, «ίσως ασέβησαν με τη σκέψη τους στο Θεό».

6Μια μέρα που ήρθαν τα ουράνια όντα να παρουσιαστούν μπροστά στον Κύριο, ήρθε ανάμεσά τους κι ο σατανάς.

7Ο Κύριος τον ρώτησε: «Από πού έρχεσαι εσύ; » Κι εκείνος απάντησε:

SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[8] Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

[9] Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

[10] Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

[11] Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[12] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

As aflições e a paciência de Jó

[13] Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

[14] que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

[15] de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[16] Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os

«Περιπλανήθηκα πάνω σ' όλη τη γη και την περιδιάβηκα».

[8]Ο Κύριος του είπε: «Πρόσεξες το δούλο μου, τον Ιώβ; Δεν υπάρχει άλλος σαν αυτόν πάνω στη γη· είναι άνθρωπος ακέραιος κι ευθύς· με σέβεται κι αποστρέφεται το κακό».

[9]Ο σατανάς του απάντησε: «Μήπως με το αζημίωτο σε σέβεται ο Ιώβ;

[10]Πάντα τον προστάτευες, αυτόν και το σπίτι του και όλα τα υπάρχοντά του. Ευλόγησες τα έργα του και πληθύνανε τα κοπάδια του στη χώρα.

[11]Κάνε, όμως, πως αγγίζεις τα υπάρχοντά του και να δεις αν δημόσια δεν σε βλαστημήσει».

[12]Είπε τότε ο Κύριος στο σατανά: «Ορίστε, σου παραδίδω όλα τα υπάρχοντά του· μόνο πάνω στον ίδιο να μην απλώσεις χέρι». Κι ο σατανάς έφυγε από τη σύναξη του Θεού.

[13]Μια μέρα που οι γιοι και οι κόρες του Ιώβ έτρωγαν κι έπιναν στο σπίτι του μεγαλύτερου αδερφού τους,

[14]φτάνει στον Ιώβ ένας αγγελιοφόρος και του λέει: «Εκεί που τα βόδια όργωναν και τα γαϊδούρια έβοσκαν κοντά τους,

[15]όρμησαν Σαβαίοι ληστές και τα άρπαξαν! Σκότωσαν τους δούλους σου με τα ξίφη τους και μονάχα εγώ κατάφερα να γλιτώσω, για να σου φέρω τα νέα».

[16]Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, έρχεται άλλος αγγελιοφόρος και του λέει: «Φωτιά έπεσε απ' τον ουρανό κι έκαψε τα πρόβατα και τους δούλους σου! Τα 'κανε

consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[17] Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[18] Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

[19] eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[20] Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

[21] e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

[22] Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

Jó 2

[1] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio

όλα στάχτη και μονάχα εγώ κατάφερα να γλιτώσω για να σου φέρω τα νέα».

[17]Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, έρχεται κι άλλος και του λέει: «Τρεις ομάδες Χαλδαίων ρίχτηκαν στις καμήλες και τις άρπαξαν! Σκότωσαν τους δούλους σου με τα ξίφη τους και μονάχα εγώ κατάφερα να γλιτώσω για να σου φέρω τα νέα».

[18]Ενώ και αυτός μιλούσε ακόμη, έρχεται κι άλλος αγγελιοφόρος και λέει: «Οι γιοι σου και οι θυγατέρες σου έτρωγαν κι έπιναν στο σπίτι του μεγαλύτερου αδερφού τους.

[19]Ξαφνικά φύσηξε άνεμος δυνατός από την άλλη άκρη της ερήμου, χτύπησε το σπίτι από παντού και το γκρέμισε! Τα παιδιά πλακώθηκαν στα ερείπια και σκοτώθηκαν και μόνο εγώ κατάφερα να γλιτώσω για να σου φέρω τα νέα».

[20]Τότε σηκώθηκε ο Ιώβ και ξέσκισε το μανδύα του· ξύρισε το κεφάλι του κι έπεσε καταγής. Προσκυνούσε

[21]κι έλεγε: «Γυμνός απ’ την κοιλιά βγήκα της μάνας μου, γυμνός και θα γυρίσω πίσω στη μάνα γη. Ο Κύριος όλα τα ’δωσε, ο Κύριος και τα πήρε πίσω. Ευλογημένο να ’ναι τ’ όνομά του! »

[22]Έτσι, παρ’ όλες αυτές τις συμφορές, ο Ιώβ δεν αμάρτησε και δεν ξεστόμισε τίποτα το ανάρμοστο ενάντια στο Θεό.

ΙΩΒ 2

Ο Ιώβ δοκιμάζεται περισσότερο

[1]Μια μέρα που τα ουράνια όντα ήρθαν να παρουσιαστούν μπροστά στον Κύριο, ήρθε κι ο σατανάς ανάμεσά τους.

também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

[2] Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[2]Ο Κύριος τον ρώτησε: «Από πού έρχεσαι εσύ; » Κι εκείνος του απάντησε: «Περιπλανήθηκα πάνω σ' όλη τη γη και την περιδιάβηκα».

[3] Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal. Ele conserva a sua integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.

[3]Ο Κύριος του είπε: «Πρόσεξες το δούλο μου, τον Ιώβ; Δεν υπάρχει άλλος σαν αυτόν πάνω στη γη· είναι άνθρωπος ακέραιος, ευθύς, με σέβεται και αποστρέφεται το κακό. Παραμένει σταθερός στην ακεραιότητά του κι άδικα εσύ με παρακίνησες να τον καταστρέψω χωρίς κανένα λόγο».

[4] Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

[4]«Δεν έκανε δα κι άσχημη δοσοληψία! » απάντησε ο σατανάς. «Όλα όσα έχει ο άνθρωπος τα δίνει για το πετσί του.

[5] Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[5]Κάνε, λοιπόν, πως αγγίζεις το ίδιο του το σώμα και να δεις αν δημόσια δεν σε βλαστημήσει».

[6] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.

[6]Είπε τότε ο Κύριος στο σατανά: «Ορίστε, σου τον παραδίδω· μόνο να μην πειράξεις τη ζωή του».

[7] Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[7]Ο σατανάς έφυγε από τη σύναξη του Θεού κι έκανε να γεμίσει ο Ιώβ πληγές, από την κορφή ως τα νύχια.

[8] Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.

[8]Τότε ο Ιώβ πήγε και κάθισε μέσα στις στάχτες και χρησιμοποιούσε ένα κομμάτι κεραμίδι για να ξύνεται.

[9] Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

[9]Η γυναίκα του του έλεγε: «Ακόμα επιμένεις στην ευσέβειά σου; Βλαστήμα το Θεό και πέθανε! »

[10] Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal?

[10]Εκείνος όμως της απαντούσε: «Μιλάς σαν ανόητη! Μόνο τα καλά θα δεχόμαστε

Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

11 Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.

12 Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.

13 Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra alguma, pois viam que a dor era muito grande.

απ' το Θεό; Δεν πρέπει να δεχτούμε και τα άσχημα; »

Επίσκεψη των φίλων του Ιώβ

11Ο Ιώβ είχε τρεις φίλους: Τον Ελιφάζ τον Ταιμανίτη, το Βιλδάδ τον Σουχίτη και τον Σωφάρ τον Νααμαθίτη. Όταν, λοιπόν, αυτοί οι φίλοι του έμαθαν τη μεγάλη συμφορά που βρήκε τον Ιώβ, ήρθαν καθένας από τον τόπο του και συμφώνησαν να τον επισκεφθούν για να του συμπαρασταθούν και να τον παρηγορήσουν.

12Καθώς όμως τον είδαν από μακριά δεν τον αναγνώρισαν και ξέσπασαν σε κλάμα γοερό. Ξέσκισαν τα ρούχα τους και σκόρπισαν χώμα στον αέρα και πάνω στα κεφάλια τους.

13Έπειτα κάθισαν μαζί του καταγής εφτά μερόνυχτα. Κανένας τους δεν του μιλούσε, γιατί έβλεπαν πόσο μεγάλος ήταν ο πόνος του.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

1 Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.

2 Disse Jó:

3 Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!

4 Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.

5 Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.

ΙΩΒ 3

Ο Ιώβ θρηνεί για τη γέννησή του

1-2Τελικά ο Ιώβ άνοιξε το στόμα του κι άρχισε μ' αυτά τα λόγια να καταριέται τη μέρα που γεννήθηκε:

3Ας ήταν να χαθεί η μέρα που γεννήθηκα κι η νύχτα που είδε τη στιγμή της σύλληψής μου!

4Η μέρα εκείνη να γενεί σκοτάδι! Να μην τη θυμηθεί ποτέ εκεί ψηλά ο Θεός και ποτέ πια το φως πάνω της να μη λάμψει.

5Να τη διεκδικήσει πάλι το σκοτάδι· να τη σκεπάζουν μαύρα σύννεφα κι η έκλειψη του ήλιου ας την τρομάζει.

[6] Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.

[6]Τη νύχτα εκείνη, το σκοτάδι να την καταπιεί· να μη λογαριαστεί στου χρόνου τα μερόνυχτα ούτε μες στων μηνών τους αριθμούς.

[7] Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.

[7]Η νύχτα εκείνη ας μην είναι γόνιμη κι ας μην τη διαπεράσει χαρμόσυνη κραυγή.

[8] Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.

[8]Να την καταραστούν οι μάγοι που ’χουνε τη δύναμη τις μέρες να τις καταριούνται, αυτοί που άφοβα μπορούν να ξεσηκώνουν τον Λεβιάθαν.

[9] Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz, e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,

[9]Ας μη λάμψουν τ’ αστέρια της αυγής της κι ας περιμένει μάταια το φως· ποτέ της να μη δει το γλυκοχάραμα.

[10] pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.

[10]Γιατί τις πύλες να μην κλείσει της κοιλιάς της μάνας μου, για να μη δουν τα μάτια μου τη θλίψη;

[11] Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

[11]Γιατί να μην πεθάνω στην κοιλιά της μάνας μου; Γιατί τουλάχιστον δε χάθηκα στης γέννας τη στιγμή;

[12] Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

[12]Γιατί βρεθήκαν γόνατα να με δεχτούν, μαστοί για να θηλάσω;

[13] Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

[13]Θα ’μουνα τώρα ήσυχος στον τάφο μου· θα κοιμόμουν και θ’ αναπαυόμουνα

[14] com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

[14]αντάμα με τους βασιλιάδες και με τους άρχοντες της γης, που βάζανε για χάρη τους να χτίζουν πυραμίδες.

[15] ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

[15]Θα ήμουν με τους ηγεμόνες που είχαν άφθονο χρυσάφι, που με ασήμι γέμισαν τους νεκρικούς θαλάμους τους.

[16] ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

[16]Ή πάλι σαν καταχωμένο έκτρωμα δε θα υπήρχα· καθώς τα βρέφη που δεν είδανε το φως.

[17] Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

[17]Στον τάφο οι ασεβείς παύουν να κάνουν το κακό· εκεί βρίσκουν κι οι κουρασμένοι ανάπαυση.

[18] Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

[18]Βρίσκουν την ησυχία τους και οι δεσμώτες, χωρίς ν' ακούνε των φυλάκων τις φωνές.

[19] Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

[19]Εκεί αντάμα βρίσκονται κι ο άσημος κι ο ξακουστός, κι ο δούλος είναι ελεύθερος από τον κύριό του.

[20] Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,

[20]Γιατί να συνεχίζει ο κουρασμένος να βλέπει της ζωής το φως; Γιατί σε μάκρος να τραβά η ζωή των πικραμένων;

[21] que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.

[21]Καρτερούν το θάνατο κι αυτός δεν έρχεται και τον γυρεύουν πιότερο κι από κρυμμένο θησαυρό.

[22] Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.

[22]Θα 'ταν πανευτυχείς, θα 'ταν πασίχαροι αν βρίσκαν έναν τάφο.

[23] Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?

[23]Γιατί να ζει ο άνθρωπος που στα τυφλά βαδίζει, που σ' αδιέξοδο τον έχει φέρει ο Θεός;

[24] Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?

[24]Έχω τροφή τους στεναγμούς και σαν νερό ξεχύνονται οι κραυγές μου·

[25] Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.

[25]εκείνο που φοβόμουνα με χτύπησε· κι εκείνο που με τρόμαζε, με βρήκε.

[26] Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

[26]Δεν έχω ειρήνη ούτ' ησυχία ούτ' ανάπαυση· μονάχα ταραχή.

Jó 4

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:

[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?

ΙΩΒ 4

Ο Ελιφάζ επιπλήττει τον Ιώβ

[1]Τότε πήρε το λόγο ο Ελιφάζ ο Ταιμανίτης και είπε:

[2]Αν σου μιλήσω, μήπως σε λυπήσω; Ύστερα απ' όσα είπες, δεν το αντέχω να σιωπώ!

[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.

[3]Εσύ νουθέτησες πολλούς και χέρια ασθενικά δυνάμωσες.

[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.

[4]Τα λόγια σου στήριζαν εκείνους που σκοντάφταν, και τόνωναν τα γόνατα που λύγιζαν.

[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.

[5]Μα τώρα που ήρθε η σειρά σου, εσύ δειλιάζεις! Οι συμφορές σ' αγγίξανε και τρόμαξες.

[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?

[6]Η ευσέβειά σου δεν σου δίνει στήριγμα; και η άμεμπτη ζωή σου δεν σου προσθέτει ελπίδα;

[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?

[7]Μήπως θυμάσαι κάποιον αθώο που να χάθηκε, ή κάποιους τίμιους που να εξολοθρευτήκαν;

[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.

[8]Εγώ το 'χω παρατηρήσει: όσοι καλλιεργούν την αδικία και σπέρνουνε τη συμφορά, αυτοί αδικία και συμφορά θερίζουν.

[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.

[9]Σαν την ανεμοθύελλα ο Θεός τους καταστρέφει, τους αφανίζει με τη φοβερή του οργή.

[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.

[10]Είν' η φωνή τους σαν του λιονταριού το βρυχηθμό, αλλά ο Θεός τα δόντια τους συντρίβει.

[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.

[11]Πεθαίνουν όπως το λιοντάρι, όταν δε βρίσκει πια τροφή και τα μικρά του διασκορπίζονται.

Σύγκριση με τον ανόητο θνητό

[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.

[12]Κάποτε έφτασε σ' εμένα ένα μήνυμα στα κρυφά, ένα ελαφρό του ψίθυρο συγκράτησε τ' αυτί μου,

[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,

[13]τη νύχτα μέσα στ' όνειρο, που οι λογισμοί μπερδεύονται κι ο λήθαργος θανατερά τυλίγει τους ανθρώπους.

[14] sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.

[14]Φρίκη και τρόμος με κυρίεψε κι έτρεμε όλο το κορμί μου.

[15] Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;

[16] parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:

[17] Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?

[18] Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;

[19] quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!

[20] Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.

[21] Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

[15]Φύσημα αχνό από το πρόσωπό μου πέρασε, μ' έκανε σύγκορμο ν' ανατριχιάσω.

[16]Στάθηκε μπρος μου μια μορφή, που δεν μπορούσα να την καθορίσω· κι ύστερα από μικρή σιωπή άκουσα τη φωνή της:

[17]«Τάχα είναι δίκαιος ο θνητός μπρος στο Θεό; Είναι άμεμπτος ο άνθρωπος μπρος στο δημιουργό του;

[18]Αφού ο Θεός δεν εμπιστεύεται ούτε και τους αγγέλους του και βρίσκει σφάλματα ακόμα και σ' εκείνους,

[19]πόσο μάλλον σ' αυτά τα χωματένια πλάσματα, που προέρχονται από τη γη και που μπορούν να πατηθούν σαν τα σκουλήκια,

[20]που μέσα σε μια μέρα μπορούν ν' αφανιστούν, για πάντα να χαθούν, χωρίς κανείς να το προσέξει!

[21]Ο Θεός δίνει τέλος στη ζωή τους· πεθαίνουν και δεν ξέρουνε το πως».

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

[1] Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?

[2] Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.

[3] Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.

[4] Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.

ΙΩΒ 5

[1]Και τώρα φώναξε! Να δούμε ποιος θα σου απαντήσει; Σε ποιον απ' τους αγγέλους θα στραφείς;

[2]Η οργή τον καταστρέφει τον ανόητο, τον άμυαλο το πάθος τον σκοτώνει.

[3]Βέβαια είδα ανόητους να ζουν στη σιγουριά, μα ξαφνικά το σπίτι τους γκρεμίστηκε.

[4]Χάνουνε τα παιδιά τους κάθε στήριγμα κι εξουθενώνονται μπροστά στους δικαστές, χωρίς κανείς να τα βοηθήσει.

[5] A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.

[5]Όσα ο ανόητος θέρισε, τα τρώνε οι πεινασμένοι· παίρνουν ακόμα κι όσα είχανε μέσα στ' αγκάθια κρύψει· χυμάνε στ' αγαθά του άπληστοι.

Προσφυγή στο Θεό

[6] Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.

[6]Το κακό δεν φυτρώνει από το χώμα, ούτε βλασταίνει ο πόνος απ' τη γη·

[7] Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.

[7]μα ο άνθρωπος δημιουργεί τον πόνο του, όπως δημιουργεί η φωτιά τις σπίθες, που στα ψηλά πηδάνε.

[8] Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;

[8]Εγώ στη θέση σου στον Κύριο θ' απευθυνόμουν και την υπόθεσή μου στο Θεό θα την ανέθετα.

[9] ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;

[9]Είναι τα έργα του μεγάλα κι ανεξιχνίαστα κι είν' αναρίθμητα τα θαύματά του.

[10] faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,

[10]Αυτός στέλνει βροχή στη γη και με νερό ποτίζει τα χωράφια,

[11] para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.

[11]τους ταπεινούς υψώνει και στους θλιμμένους δίνει τη χαρά.

[12] Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.

[12]Τα σχέδια των πανούργων ματαιώνει και στην αποτυχία οδηγεί τα έργα τους.

[13] Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.

[13]Κάνει να πιάνονται οι σοφοί μέσα στις πανουργίες τους, και ν' ανατρέπονται όσα οι ραδιούργοι λογαριάζουν.

[14] Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.

[14]Μες στο καταμεσήμερο τους δίνει τέτοια τύφλωση, που ψηλαφώντας να βαδίζουν, σαν να 'ταν μαύρη νύχτα.

[15] Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.

[15]Γλιτώνει τον αδύνατο απ' τις συκοφαντίες τους κι από των ισχυρών τα χέρια.

[16] Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.

[16]Έτσι αποκτά ο αδύνατος ελπίδα, και του άδικου το στόμα κλείνεται.

17 Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.

17Μακάριος ο άνθρωπος που ο Κύριος τον παιδαγωγεί· να μην καταφρονείς, λοιπόν, του Παντοδύναμου τη νουθεσία.

18 Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.

18Γιατί αυτός πληγώνει, αλλά και δένει την πληγή, χτυπάει, αλλά τα χέρια του γιατρεύουν.

19 De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.

19Από την κάθε δυστυχία θα σε σώσει όποτε κι αν αυτή σε βρει, κι ούτε κακό κανένα θα σ' αγγίξει.

20 Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.

20Στην πείνα, θα σε σώσει από το θάνατο· στον πόλεμο, από το χτύπημα του ξίφους.

21 Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.

21Θα 'σαι προφυλαγμένος απ' της γλώσσας το μαστίγιο κι άφοβος, όταν πλησιάζει η καταστροφή.

22 Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.

22Τον όλεθρο θα τον χλευάσεις και την πείνα, και τα θεριά της γης δε θα τα φοβηθείς.

23 Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.

23Ως και των χωραφιών οι πέτρες θα συμμαχήσουνε μαζί σου, κι ειρήνη θα 'χεις με του κάμπου τα θηρία.

24 Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.

24Θα νιώσεις πως με ειρήνη ζεις κάτω από τη σκηνή σου· κι όταν πηγαίνεις να κοιτάξεις τα λιβάδια σου, δε θα σου λείπει ούτ' ένα ζωντανό.

25 Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.

25Θα δεις ν' αυξάνουν οι απόγονοί σου, και να πληθαίνουν τα βλαστάρια σου σαν το χορτάρι του αγρού.

26 Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.

26Και θα μπεις μες στον τάφο σε βαθιά γεράματα, όπως οι θημωνιές που τις στοιβάζουν στον καιρό τους.

27 Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

27Βλέπεις, εμείς αυτά βαθιά τα μελετήσαμε κι είναι έτσι όπως σου τα λέμε. Προσεχτικά άκουσέ τα κι επωφελήσου απ' αυτά.

Jó 6

ΙΩΒ 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:

[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,

[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.

[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.

[5] Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?

[6] Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?

[7] Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.

[8] Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!

[9] Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!

[10] Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.

[11] Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?

[12] Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?

Ο Ιώβ κατακρίνει τους φίλους του

[1]Ο Ιώβ απάντησε:

[2]Αχ, να μπορούσε η οδύνη μου να ζυγιστεί κι όλες μου οι συμφορές μαζί στη ζυγαριά να μπούνε!

[3]Θα ’τανε πιο βαριές κι από της θάλασσας την άμμο· γι’ αυτό κι είναι τα λόγια μου απερίσκεπτα.

[4]Του Παντοδύναμου τα βέλη υπάρχουν μέσα μου και το φαρμάκι τους έχει το πνεύμα μου ταράξει· οι τρόμοι με περικυκλώνουν του Θεού.

[5]Γαϊδούρι δεν φωνάζει που ’χει τη χλόη δίπλα του ούτε μουγκρίζει ταύρος πλάι στο ξερό χορτάρι του.

[6]Αλλά πώς το άνοστο κι’ ανάλατο φαΐ να φαγωθεί; Και σαν ποια να ’χει νοστιμιά τ’ ωμό του αυγού τ’ ασπράδι;

[7]Καθώς τ’ αηδιαστικά ετούτα φαγητά, έτσι είναι και τα βάσανά μου αφόρητα.

[8]Ας ήταν να ’χε η προσευχή μου απόκριση, να μου ’δινε ο Θεός αυτό που του γυρεύω:

[9]Αν αποφάσιζε οριστικά να μ’ εξοντώσει το χέρι του ν’ απλώσει και το νήμα μου να κόψει της ζωής,

[10]τότε θα ’χα τουλάχιστον ετούτη την παρηγοριά, και θα πηδούσα από χαρά μες στα δεινά που μου ’δωσε να υποφέρω: Πως δεν αθέτησα ποτέ μου του Άγιου Θεού τις προσταγές.

[11]Ποια δύναμη έχω να μπορεί να με κρατήσει στη ζωή; Μα και για ποιο σκοπό να ζω, όταν δεν έχω ελπίδα;

[12]Μήπως την αντοχή έχω του βράχου, ή μήπως από μέταλλο είν’ οι σάρκες μου;

13 Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.	13Κανένα στήριγμα μέσα μου δεν υπάρχει· κι έχει μακριά μου φύγει κάθε βοήθεια.
14 Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.	14Ο απελπισμένος έχει ανάγκη από φίλους σπλαχνικούς, το σέβας του για να μη χάσει στον Παντοδύναμο.
15 Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,	15Οι φίλοι μου όμως με ξεγέλασαν καθώς τ' απατηλά ποτάμια, καθώς οι χείμαρροι που η κοίτη τους στεγνώνει όταν δε βρέχει πια.
16 turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,	16Όταν οι πάγοι και τα χιόνια λιώνουν την άνοιξη, ρέματα κατεβάζουν θολωμένα.
17 torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.	17Μα με τις ζέστες του καλοκαιριού στερεύουνε· στην πύρα του ήλιου η κοίτη τους μένει στεγνή.
18 Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.	18Την κοίτη ακολουθώντας των χειμάρρων τα καραβάνια βγαίνουν απ' το δρόμο τους ανοίγονται στην έρημο και χάνονται.
19 As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.	19Τα καραβάνια απ' την Ταιμά για τους χειμάρρους αγναντεύουνε· οι ταξιδιώτες από τη Σαβά σ' αυτούς ελπίζουν.
20 Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.	20Αλλά απογοητεύονται κάθε φορά που μάταια φτάνουν ως εκεί.
21 Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.	21Έτσι είσαστε κι εσείς για μένα τώρα· τη συμφορά μου την είδατε και φρίξατε.
22 Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?	22Μήπως σας είπα κάτι να μου δώσετε ή να δωροδοκήσετε για χάρη μου κανέναν
23 Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?	23ή να με σώσετε απ' τα χέρια του εχθρού ή να μ' εξαγοράσετε από τα χέρια των τυράννων;
24 Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.	24Διδάξτε με, λοιπόν, κι εγώ σωπαίνω· δείξτε μου σε τι έσφαλα.

[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?

[25]Απ’ τα ειλικρινή σας λόγια έτοιμος είμαι να πεισθώ! Μα εσείς μου λέτε κατηγόριες τέτοιες που δε με πείθουνε, γιατί δεν είν’ αληθινές.

[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?

[26]Σκοπεύετε να κατακρίνετε τα λόγια μου; Μα όσα ο απελπισμένος λέει είναι του ανέμου λόγια.

[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?

[27]Εσείς θα φτάνατε να βάλετε στον κλήρο ένα ορφανό, και να πουλήσετε τον ίδιο σας το φίλο.

[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.

[28]Κοιτάξτε με κατάματα, ψέματα δε σας λέω.

[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.

[29]Πάψτε πια τώρα να με αδικείτε! Σας ξαναλέω: σταματήστε! Το δίκιο μου είναι ολοφάνερο!

[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

[30]Δεν είναι άδικα αυτά που λέει η γλώσσα μου· το στόμα μου μιλάει μόνο για συμφορές.

Jó 7

Jó contende com Deus

[1] Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?

[2] Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,

[3] assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.

[4] Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.

ΙΩΒ 7

Ο Ιώβ παραπονείται στο Θεό

[1]Τάχα του ανθρώπου η ζωή πάνω στη γη δεν είναι μια υποχρεωτική θητεία; Οι μέρες του δεν είναι μέρες μισθωτού;

[2]Ο δούλος λαχταρά λίγη σκιά, ο κάθε εργάτης το μισθό του περιμένει.

[3]Έτσι κι εγώ μήνες και μήνες πέρασα δίχως νόημα, νύχτες ατέλειωτες γεμάτες πόνο.

[4]Πλαγιάζω για να κοιμηθώ και σκέφτομαι πότε να σηκωθώ· κι η νύχτα δεν τελειώνει· ως την αυγή στριφογυρνάω άυπνος.

[5] A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.

[5]Σκουλήκια και κατάξερες πληγές σκεπάζουνε το σώμα μου· το δέρμα μου σκίζεται και πυορροεί.

[6] Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.

[6]Οι μέρες μου τρέχουν πιο γρήγορα κι απ' τη σαΐτα του αργαλειού· φεύγουν και χάνονται χωρίς καμιά ελπίδα.

[7] Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

[7]Θυμήσου, Κύριε, πως η ζωή μου είναι μονάχα μια πνοή, τα μάτια μου δεν πρόκειται να ξαναδούν την ευτυχία.

[8] Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

[8]Τα μάτια που με βλέπανε δε θα με ξαναδούν. τα μάτια σου θα με ζητούν, μα εγώ δε θα υπάρχω.

[9] Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

[9]Όπως το σύννεφο σκορπάει και χάνεται, έτσι κι όποιος στον άδη κατεβαίνει δεν ανεβαίνει πια·

[10] Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

[10]σπίτι του δεν ξανάρχεται κι ο τόπος του δεν τον αναγνωρίζει.

[11] Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

[11]Λοιπόν δε θα κρατήσω κι άλλο κλειστό το στόμα μου· μέσ' απ' την αγωνία της καρδιάς μου θα μιλήσω, μέσ' απ' την πίκρα της ψυχής μου θα παραπονεθώ.

[12] Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?

[12]Τι είμ' εγώ; Θάλασσα ή κήτος θαλασσινό και μου 'βαλες φρουρά;

[13] Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,

[13]Εκεί που λέω πως θα μ' ανακουφίσει το κρεβάτι μου και πως το στρώμα μου τον πόνο μου θα τον πραΰνει,

[14] então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;

[14]εσύ με εφιάλτες με φοβίζεις και με τρομάζεις με οράματα.

[15] pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.

[15]Έτσι έχω προτιμότερο τον απαγχονισμό, καλύτερο το θάνατο παρά τον πόνο.

[16] Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.

[16]Απαύδησα! Δεν πρόκειται να ζήσω εγώ αιώνια. Παράτησέ με! Μια πνοή είν' η ζωή μου όλη κι όλη.

[17] Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,

[18] e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?

[19] Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?

[20] Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?

[21] Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

[17]Τι είναι ο άνθρωπος που τόσο να τον λογαριάζεις και τόση να του δίνεις προσοχή;

[18]Κάθε πρωί να σκύβεις πάνω του και να τον δοκιμάζεις κάθε στιγμή;

[19]Πότε θα σταματήσεις να με παρακολουθείς, και θα μ' αφήσεις να καταπιώ το σάλιο μου;

[20]Αν έσφαλα χωρίς να το γνωρίζω, εσένα σε τι σ' έβλαψα, το φύλακα του ανθρώπου; Γιατί μ' έβαλες στόχο σου; Τόσο σου είμαι βάρος;

[21]Την αμαρτία μου να συγχωρήσεις δεν μπορείς; την ανομία μου να σβήσεις; Αφού σε λίγο θα πλαγιάζω μες στο χώμα κι αν με γυρεύεις, δε θα υπάρχω πια.

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?

[3] Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?

[4] Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.

[5] Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,

[6] se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.

ΙΩΒ 8

Ο Βιλδάδ βεβαιώνει για τη δικαιοσύνη του Θεού

[1]Τότε είπε ο Βιλδάδ ο Σουχίτης:

[2]Ως πότε έτσι θα μιλάς και θα 'ναι τα λεγόμενά σου δίχως νόημα;

[3]Μήπως το δίκιο το αντιστρέφει ο Θεός; Μήπως στρεβλώνει ο Παντοδύναμος τη δικαιοσύνη;

[4]Αν τα παιδιά σου αμάρτησαν ενώπιόν του, τους έκανε να υποστούνε τις συνέπειες.

[5]Αλλά αν εσύ προσφύγεις στο Θεό και δεηθείς στον Παντοδύναμο,

[6]αν είσαι καθαρός και τίμιος, σίγουρα τότε θα νοιαστεί για σένα και θ' αποκαταστήσει αντάξια το σπίτι σου.

[7] O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.

[8] Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;

[9] porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.

[10] Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:

[11] Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?

[12] Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.

[13] São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.

[14] A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.

[15] Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.

[16] Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;

[17] as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.

[7]Η αρχική σου ευημερία θα σου φανεί πολύ μικρή μπρος στην πολύ μεγάλη που σου μέλλεται.

[8]Ρώτησε τις προηγούμενες γενιές και πρόσεξε την πείρα των προγόνων τους.

[9]Εμείς είμαστε χτεσινοί και τίποτα δεν ξέρουμε· πάνω στη γη σαν τη σκιά περνά η ζωή μας.

[10]Αυτοί όμως θα σε διδάξουν και θα σου μιλήσουν· από την πείρα τους θ’ αντλήσουνε τα λόγια τους.

[11]Μπορεί έξω απ’ τους βάλτους να βλαστήσει ο πάπυρος; Μπορεί χωρίς νερό να μεγαλώσει το καλάμι;

[12]Ενώ είν’ ακόμα πάνω στον ανθό του και πριν να ’ρθεί ο καιρός του να το κόψουνε, χωρίς νερό ξεραίνεται πριν από κάθε άλλο χορτάρι.

[13]Έτσι συμβαίνει και σ’ εκείνους όλους που το Θεό ξεχνούν· και χάνεται του ασεβή η ελπίδα.

[14]Η σιγουριά του είναι μια λεπτή κλωστή, είν’ η ελπίδα του ιστός αράχνης.

[15]Αν στηριχτεί ο ασεβής στο νήμα της αράχνης να τον κρατήσει δεν μπορεί· κι αν γαντζωθεί απάνω του εκείνο δεν θ’ αντέξει.

[16]Να τον, ο ασεβής, στον ήλιο αντίκρυ, όλο χυμούς, μέσα στον κήπο απλώνει τα κλαδιά του.

[17]Τυλίγονται στις πέτρες πάνω οι ρίζες του και βρίσκει στήριγμα ανάμεσα στους βράχους.

[18] Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.

[19] Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.

[20] Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.

[21] Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.

[22] Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

[1] Então, Jó respondeu e disse:

[2] Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?

[3] Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.

[4] Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?

[5] Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;

[6] quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;

[7] quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;

[18]Μ' αν τον απομακρύνουν απ' τον τόπο του, κανείς δε θα μπορεί να πει πού ήταν φυτεμένος.

[19]Τέτοια είν' η μοίρα καθώς βλέπεις, του ασεβή· κι εκεί στη θέση του άλλοι θα βλαστήσουν.

[20]Μα δε θ' αφήσει ο Θεός ποτέ τον ευσεβή, ενώ βοήθεια στους κακούς δεν πρόκειται να δώσει.

[21]Θα φέρει ο Θεός ξανά το γέλιο, Ιώβ, στα χείλη σου! Το στόμα σου θα το γεμίσει κραυγές χαράς.

[22]Αυτοί όμως που σε μισούν θα καταντροπιαστούνε· κι η κατοικία των ασεβών αύριο θα χαθεί.

ΙΩΒ 9

Αδυναμία του Ιώβ ν' απαντήσει στο Θεό

[1]Ο Ιώβ αποκρίθηκε:

[2]Πως έτσι έχουν τα πράγματα καλά το ξέρω. Μα πώς μπορεί ένας άνθρωπος να δικαιωθεί μπρος στο Θεό;

[3]Αν κάποιος θα 'θελε μ' αυτόν ν' αντιδικήσει, δε θα μπορούσε να του απαντήσει στις χίλιες ούτε μια φορά.

[4]Είν' ο Θεός σοφός στο νου κι έχει μεγάλη δύναμη· ποιος θα του πάει ενάντια και δε θα ζημιωθεί;

[5]Ξάφνου, χωρίς να το 'χει πει, μετατοπίζει τα βουνά· και πάνω στο θυμό του τ' αναποδογυρίζει.

[6]Κουνάει τη γη απ' τον τόπο της και τρέμουν τα στηρίγματά της.

[7]Δίνει στον ήλιο προσταγή, κι αυτός δεν ανατέλλει· τ' αστέρια τα κλειδώνει και δεν τ' αφήνει να φανούν.

[8] quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;

[8]Αυτός μονάχος του τον ουρανό τεντώνει και περπατάει πάνω στα κύματα της θάλασσας.

[9] quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;

[9]Έφτιαξε τη Μεγάλη Άρκτο, τον Ωρίωνα, τις Πλειάδες και του νότου τους αστερισμούς.

[10] quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.

[10]Κάνει μεγάλα έργα κι ανεξιχνίαστα και θαύματα αναρίθμητα.

[11] Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.

[11]Περνάει πλάι μου ο Θεός και δεν τον βλέπω, με προσπερνάει δίχως να τον αισθανθώ.

[12] Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?

[12]Παίρνει ό, τι θέλει, ποιος μπορεί να τον 'μποδίσει; Ποιος θα τολμήσει να του πει: «Ε, τι κάνεις εκεί; »

[13] Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.

[13]Ο Θεός το θυμό του δεν τον συγκρατεί· στα πόδια του στέκουν σκυμμένοι της Ραάβ οι ακόλουθοι.

[14] Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?

[14]Πώς, λοιπόν, θα μπορούσα εγώ να του απαντήσω; Ποια να διαλέξω λόγια να του αντιταχθώ;

[15] A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.

[15]Έχω δίκιο, μα δεν μπορώ να το απαιτήσω. Πώς να παρακαλέσω να μου δείξει έλεος, αυτός που έχει ήδη αποφασίσει την καταδίκη μου;

[16] Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.

[16]Ακόμα κι αν δεχότανε μαζί μου να διαλεχθεί μπορώ να πιστέψω πως θα με άκουγε;

[17] Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

[17]Αυτός με τον ανεμοστρόβιλο με συντρίβει, και δίχως λόγο μού πληθαίνει τις πληγές·

[18] Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.

[18]αναπνοή να πάρω δε μ' αφήνει, με πίκρες μού γεμίζει τη ζωή.

[19] Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?

[20] Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.

[21] Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.

[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.

[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.

[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?

[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.

[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.

[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;

[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.

[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?

[19]Στη δύναμη να καταφύγω; Αυτός είναι ο δυνατότερος! Να καταφύγω στη δικαιοσύνη; Ποιος θα θελήσει να με καλέσει στο δικαστήριο;

[20]Είμαι αθώος, είμαι δίκαιος μα ό, τι κι αν πω μοιάζει να μ’ ενοχοποιεί, να με καταδικάζει.

[21-22]Είμαι αθώος! Και τί μ’ αυτό; Για μένα πια δεν έχει σημασία, για τούτο και μιλώ. Κι αν ήτανε να διακινδυνεύσω τη ζωή μου, όσο κι αν έχω δίκιο αυτό δε με βοηθά. Είτε αθώο είτ’ ένοχο, ο Θεός θα μ’ αφανίσει.

[23]Όταν μια μάστιγα θανατική ξεσπάει άξαφνα, αυτός γελάει με την αμηχανία των αθώων.

[24]Τη γη παρέδωσε στων ασεβών τα χέρια και τύφλωσε τους δικαστές, το δίκιο να μην μπορούνε να το δουν. Αν όλ’ αυτά δεν είν’ απ’ το Θεό, τότε από ποιον είναι;

[25]Τρέχουν οι μέρες μου κι από δρομέα γοργότερα. Φεύγουν· δε φέρνουν τίποτα καλό.

[26]Γλιστρούν σαν βάρκες από πάπυρο, ελαφρές, σαν τον αητό που ορμάει πάνω στη λεία του.

[27]Προσπαθώ να ξεχάσω την οδύνη μου, να διώξω του προσώπου μου το πένθος για να μοιάζω χαρούμενος.

[28]Όμως, τα βάσανά μου συλλογιέμαι και τρομάζω· γιατί το ξέρω πως δεν πρόκειται γι’ αθώο ο Θεός να με παραδεχτεί.

[29]Λοιπόν με θέλει να ’μαι ένοχος· τότε γιατί μάταια να κοπιάζω αθώος να αποδειχτώ;

[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,
[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.
[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.
[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.
[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;
[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

[30]Κι αν με νερό πλυθώ από χιόνι, κι αν μ' αλισίβα καθαρίσω τα χέρια μου,
[31]αυτός θα με βουτήξει μες στη λάσπη, έτσι που και τα ίδια μου τα ρούχα να με σιχαθούν.
[32]Αχ, αν ήταν άνθρωπος ο Θεός, όπως εγώ, για να του απαντήσω και ν' αντιδικήσουμε!
[33]Τουλάχιστον αν υπήρχε ανάμεσά μας διαιτητής, το χέρι του να βάλει πάνω και στους δυό μας και να μας κρίνει!
[34]Τότε πια θα 'παυε ο Θεός να με χτυπά και δε θα τον φοβόμουν,
[35]θα του μιλούσα θαρρετά. Μα στην περίπτωσή μου, αυτός κρατάει την εξουσία κι εγώ είμαι μόνος με το δίκιο μου.

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.
[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.
[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?
[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?
[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,
[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?

ΙΩΒ 10

Παράπονο του Ιώβ για την κατάστασή του

[1]Σιχάθηκα τη ζωή μου· και το παράπονό μου δε διστάζω να το πω, μέσ' απ' την πίκρα της ψυχής μου να μιλήσω.
[2]Λέω στο Θεό: «Μη με καταδικάσεις! Δείξε μου, για ποιο πράγμα με κατηγορείς.
[3]Υπάρχει λόγος να με βασανίζεις; Να 'χεις στην καταφρόνια το έργο που δημιούργησες και να ευνοείς τα σχέδια των ασεβών;
[4]Ανθρώπινα είν' τα μάτια σου; Βλέπεις κι εσύ καθώς οι ανθρώποι βλέπουν;
[5]Είν' η ζωή σου σαν του ανθρώπου λιγοστή, τα χρόνια σου σαν τα δικά του χρόνια,
[6]και ψάχνεις συνεχώς να βρεις την ανομία μου, και ερευνάς ν' ανακαλύψεις κάθε μου αμαρτία;

[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.

[7]Αφού καλά το ξέρεις πως δεν είμαι ένοχος και πως κανένας δεν μπορεί από τα χέρια σου να με γλιτώσει.

[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.

[8]»Τα χέρια τα δικά σου με σχημάτισαν και μ' έπλασαν· και τώρα αυτά τα ίδια σου τα χέρια ζητάνε να με καταστρέψουν;

[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?

[9]Θυμήσου, σε παρακαλώ, πως από χώμα μ' έπλασες· και τώρα θέλεις πάλι να με κάνεις χώμα;

[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?

[10]Καθώς το γάλα μ' έχυσες, και με σχημάτισες έτσι όπως πήζουν το τυρί.

[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.

[11]Με ύφανες με κόκαλα και τένοντες και μ' έντυσες με σάρκα και με δέρμα.

[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.

[12]Ζωή μού χάρισες και σταθερή αγάπη, και στη ζωή με κράτησε η φροντίδα σου.

[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.

[13]Μα τώρα ξέρω τι σχεδίαζες για μένα και τι κρυφά λογάριαζες:

[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.

[14]Αν αμαρτήσω, να με πιάσεις και να μη συγχωρήσεις την παρανομία μου.

[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.

[15]Αλίμονό μου αν είμαι ένοχος! Κι αν είμαι αθώος πάλι δεν τολμώ να υψώσω το κεφάλι. Ταλαίπωρος εγώ και καταντροπιασμένος!

[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.

[16]Αν κάνω να σηκώσω το κεφάλι, σαν το λιοντάρι με κυνηγάς και με συνθλίβεις με την περισσευούμενή σου δύναμη.

[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.

[17]Έχεις πάντα εναντίον μου καινούριους μάρτυρες, η οργή σου πάνω μου ολοένα και πληθαίνει· μου επιτίθεσαι με νέες συμφορές.

[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!

[18]»Γιατί απ' τη μήτρα μ' άφησες να βγω; Θα πέθαινα και δε θα μ' είχε δει ανθρώπου μάτι.

[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.

[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,

[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;

[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

[19]Θα ’τανε σαν να μην υπήρξα, κι απ’ τη κοιλιά στον τάφο μου θα ’χα μεταφερθεί.

[20]Λίγη μου μένει πια ζωή. Πάρε από μένα τις ταλαιπωρίες κι άσε με λίγη ανάπαυση να βρω,

[21]πριν πάω εκεί απ’ όπου πια δε θα γυρίσω, στου σκοταδιού τη χώρα και της σκιάς,

[22]στη χώρα όπου βαθύτατο σκοτάδι βασιλεύει και σύγχυση, όπου ακόμα και το φως είναι σαν το σκοτάδι! »

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?

[3] Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

[4] Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.

[5] Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,

[6] e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.

[7] Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?

ΙΩΒ 11

Ο Σωφάρ κατηγορεί τον Ιώβ

[1]Τότε μίλησε ο Σωφάρ, ο Νααμαθίτης.

[2]Αυτός ο χείμαρρος των λόγων θα μείνει αναπάντητος; Όταν μιλάει κανείς πολύ θα πει πως έχει δίκιο;

[3]Λες πως οι φλυαρίες σου θα μας αποστομώσουν; Πώς μπορείς τάχα να χλευάζεις χωρίς επίπληξη καμιά;

[4]Είπες ότι σωστά είναι τα λόγια σου και πως είσαι άμεμπτος ενώπιον του Θεού.

[5]Αχ! Και να μίλαγε ο Θεός ο ίδιος και ν’ άνοιγε τα χείλη του για να σου απαντήσει όπως σου πρέπει!

[6]Για να σου φανερώσει της σοφίας τα μυστικά αυτά που είναι πολύ βαθιά για τη δική μας γνώση. Τότε θα καταλάβαινες πως παραβλέπει ο Θεός πολλά απ’ τ’ ανομήματά σου.

[7]Θαρρείς ότι μπορείς τα βάθη να νοήσεις του Θεού, τα μυστικά να εξιχνιάσεις του Παντοδύναμου;

[8] Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?

[8]Είναι ψηλότερα κι από τον ουρανό· σαν τι μπορείς να κάνεις; Και πιο βαθιά από τον άδη· να μάθεις τι μπορείς;

[9] A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.

[9]Σ' έκταση ξεπερνούν τη γη, κι είναι πλατύτερα, απ' τη θάλασσα.

[10] Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?

[10]Αν ο Θεός περάσει και συλλάβει κάποιον, και τονε φέρει μπρος στο δικαστήριο, ποιος μπορεί να του αντισταθεί;

[11] Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.

[11]Εκείνος που καλά γνωρίζει τους πανούργους δε θα μπορούσε να διακρίνει το δόλο τους;

[12] Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.

[12]Μα ο ανόητος, σοφός να γίνει δεν μπορεί· όπως δεν γίνεται ένα άγριο γαϊδουράκι ήμερο να γεννηθεί.

[13] Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;

[13]Στρέψε, Ιώβ, την καρδιά σου στο Θεό και παρακλητικά σ' αυτόν τα χέρια σου άπλωσέ τα.

[14] se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,

[14]Πρώτα όμως απ' την ανομία καθάρισ' τα και μην αφήσεις την αδικία άλλο στο σπίτι σου να μένει.

[15] então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.

[15]Τότε χωρίς καμιά ενοχή θα τον κοιτάς στα μάτια το Θεό· θα είσαι ακλόνητος και δίχως διόλου φόβο.

[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.

[16]Τότε θα λησμονήσεις την ταλαιπωρία σου· θα 'ναι στη μνήμη σου όπως τα νερά, που κύλησαν και φύγαν.

[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.

[17]Θα γίνει φωτεινότερη η ζωή σου κι από τη λάμψη του μεσημεριού, κι οι σκοτεινές της ώρες θα 'ναι σαν τη λαμπρότητα του πρωινού.

[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.

[18]Θα ζεις με ασφάλεια, με μια καινούρια ελπίδα· ακόμα και ταπεινωμένος θα μπορείς ήσυχος να κοιμάσαι.

19 Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.

20 Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

19Θα πέφτεις για ν' αναπαυτείς και δε θα 'ναι κανείς να σε τρομάξει· απεναντίας, την εύνοιά σου, πολλοί θα τη ζητούν.

20Όμως οι ασεβείς θα κουραστούν, μάταια γυρεύοντας βοήθεια· η μόνη τους ελπίδα θα 'ναι ο θάνατος.

Jó 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

1 Então, Jó respondeu:

2 Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.

3 Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?

4 Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.

5 No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.

6 As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.

7 Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

8 Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.

9 Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?

ΙΩΒ 12

Ο Ιώβ μιλάει για τη δύναμη και τη σοφία του Θεού

1Ο Ιώβ απάντησε:

2Είσαστε, αλήθεια, πολύ έξυπνοι! Όταν εσείς πεθάνετε θα λείψει κι η σοφία.

3Αλλά κι εγώ έχω σύνεση όπως κι εσείς, δεν είμαι διόλου κατώτερός σας· ετούτα όλα που είπατε ποιος τάχα δεν τα ξέρει;

4Έγινα ο περίγελως των φίλων μου, εγώ που άλλοτε παρακαλούσα το Θεό κι εκείνος μου απαντούσε. Περίγελως ο δίκαιος κι ο άμεμπτος!

5Ο ευτυχισμένος σκέφτεται πως στο δυστυχισμένο ταιριάζει η περιφρόνηση. Να σπρώξει δεν διστάζει εκείνον που τα πόδια του δεν τον βαστούν!

6Αλλά στα σπίτια των ληστών καλά περνούν, κι είναι ασφαλείς αυτοί, που το Θεό εξοργίζουν· κατάφεραν στη διάθεσή τους να 'χουν το Θεό!

7Ωστόσο ρώτησε τα ζώα, θα σε διδάξουν· ρώτησε τα πουλιά και θα σου πουν·

8μίλα στη γη και θα σου δώσει μάθημα· της θάλασσας τα ψάρια θα σου διηγηθούνε.

9Ποιο απ' όλα αυτά δεν ξέρει πως το 'πλασε το χέρι του Θεού;

[10] Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.

[10]Στο χέρι του είναι η ζωή κάθε πλάσματος ζωντανού, και κάθε ανθρώπου η πνοή προέρχεται απ' αυτόν.

[11] Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?

[11]Το αυτί διακρίνει τις κουβέντες, όπως καταλαβαίνει ο ουρανίσκος τη γεύση της τροφής.

[12] Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?

[12]Λένε πως βρίσκεις στους γερόντους τη σοφία, στους ηλικιωμένους σύνεση.

[13] Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.

[13]Μα στο Θεό ανήκει όλη η σοφία κι όλη η σύνεση, κι ακόμα έχει τη δύναμη και ξέρει να ενεργεί.

[14] O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.

[14]Ό, τι αυτός γκρεμίζει δεν ξαναχτίζεται· κι όποιον κλείσει στη φυλακή δε θα ελευθερωθεί.

[15] Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.

[15]Κρατάει τη βροχή, κι όλα ξεραίνονται· ελευθερώνει τα νερά και πλημμυρίζει η γη.

[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.

[16]Δική του είν' η δύναμη και η σοφία· δικός του είναι κι εκείνος που πλανιέται κι εκείνος που πλανά.

[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.

[17]Αυτός κάνει τους πρόκριτους να περπατούν ξυπόλητοι, και τους κριτές απομωραίνει.

[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.

[18]Την εξουσία των βασιλιάδων καταλύει και στην αιχμαλωσία τούς οδηγεί.

[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.

[19]Κάνει τους ιερείς να περπατούν ξυπόλητοι, και προκαλεί των ισχυρών την πτώση.

[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.

[20]Παίρνει το λόγο απ' τους ρήτορες τους ικανούς κι από τους γέροντες τη σύνεση.

[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.

[21]Ρίχνει την καταφρόνια πάνω στους άρχοντες και παίρνει από τους ισχυρούς την εξουσία.

[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.

[22]Γυμνώνει τις αβύσσους απ' τα σκότη τους κι ό, τι βρισκόταν στη σκιά στο φως το φέρνει.

[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.

[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.

[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

[23]Λαούς τούς ανυψώνει ή τους καταστρέφει· κάνει ένα έθνος ν’ απλωθεί κι έπειτα να χαθεί.

[24]Παίρνει τη φρόνηση από τους ηγεμόνες των λαών της γης, και τους αφήνει να περιπλανιούνται σε δίχως μονοπάτια ερημιές,

[25]να ψηλαφούνε δίχως φως μες στο σκοτάδι, και σαν τους μεθυσμένους να παραπατούν.

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.

[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.

[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.

[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.

[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

[6] Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.

[7] Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?

[8] Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?

[9] Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?

ΙΩΒ 13

Ο Ιώβ υποστηρίζει την ακεραιότητά του

[1]Να, λοιπόν, που όλ’ αυτά τα ’δαν τα μάτια μου· τ’ ακούσανε τ’ αυτιά μου και τα κατάλαβα.

[2]Όλα όσα εσείς ξέρετε, όμοια κι εγώ τα ξέρω· κατώτερος δεν είμ’ εγώ από σας.

[3]Εγώ όμως θέλω να μιλήσω στον Παντοδύναμο, να υπερασπιστώ τον εαυτό μου μπρος στο Θεό.

[4]Αλλά εσείς με ψέματα την άγνοιά σας τη σκεπάζετε κι είσαστε όλοι σας ψευτογιατροί.

[5]Μακάρι να σωπαίνατε! Τότε μπορεί και να σας παίρναν για σοφούς.

[6]Ακούστε λοιπόν τώρα την απολογία μου, στα λόγια μου δώστε την προσοχή σας:

[7]Θαρρείτε πως υπερασπίζεστε το Θεό διαστρέφοντας τα πράγματα, και ψέματα για χάρη του θα πείτε;

[8]Θα ’σαστε μεροληπτικοί γι’ αυτόν, και θα του γίνετε συνήγοροι;

[9]Θα σας έβγαινε σε καλό αν σας διερευνούσε; Θα τον εξαπατούσατε, όπως κανείς εξαπατά έναν άνθρωπο;

10 Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.	10 Σίγουρα θα σας τιμωρήσει αυστηρά αν έστω και κρυφά μεροληπτείτε.
11 Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?	11 Δε σας τρομάζει η μεγαλοσύνη του; ο φόβος του δε σας ταράζει;
12 As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.	12 Τα σοφά λόγια σας είναι καθώς η στάχτη· τα επιχειρήματά σας καταρρέουν σαν σκεύη πήλινα.
13 Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.	13 Σωπάστε εσείς, λοιπόν, κι αφήστε με να μιλήσω κι εγώ· κι ας πέσουν πάνω μου οι συνέπειες.
14 Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.	14 Ας γίνει ό, τι θέλει. Πρόθυμος είμ' εγώ να παίξω τη ζωή μου.
15 Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.	15 Το μόνο πράγμα που μπορώ να ελπίζω απ' το Θεό, είναι ο θάνατός μου. Μα πριν πεθάνω, μπρος του θα υπερασπιστώ το δίκιο μου.
16 Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.	16 Αυτό θα 'ναι για μένα η σωτηρία μου, γιατί κανένας άνομος δε θα τολμούσε μπροστά του να εμφανιστεί.
17 Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.	17 Και τώρα, ακούστε όσα έχω να σας πω και δώστε προσοχή σ' αυτά που θα σας εξηγήσω.
18 Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.	18 Έτοιμος είμαι την υπόθεσή μου να υπερασπιστώ· γιατί καλά το ξέρω πως έχω δίκιο.
19 Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.	19 Ποιος είναι που θα μ' αποδείξει ένοχο; Τότ' εγώ θα σωπάσω και το θάνατο θα δεχτώ.
20 Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:	20 Μόνο δυο πράγματα παραχώρησέ μου, Θεέ μου, κι εγώ από μπροστά σου δε θα κρυφτώ:
21 alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.	21 Πάρε το χέρι σου από πάνω μου, ο φόβος σου να μη με τρομάζει.

[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.

[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.

[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?

[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?

[26] Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.

[27] Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,

[28] apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

[22]Έπειτα, πάρε εσύ το λόγο κι εγώ θα σου αποκρίνομαι· ή εγώ να μιλήσω κι απάντησέ μου εσύ.

[23]Πόσες είν' οι ανομίες κι οι αμαρτίες μου; Τις παραβάσεις δείξε μου και τα κρίματά μου.

[24]Γιατί το πρόσωπό σου κρύβεις κι εχθρό σου με θαρρείς;

[25]Θες να τρομάξεις ένα φύλλο ανεμόδαρτο; θες να τα βάλεις μ' ένα άχυρο ξερό;

[26]Μου καταμαρτυρείς πικρές κατηγορίες και μου καταλογίζεις τις αμαρτίες της νιότης μου.

[27]Με περιορίζεις, με παρακολουθείς όπου κι αν πάω, σημειώνεις ακόμα και τα ίχνη μου.

[28]Καθώς το σάπιο ξύλο καταστρέφομαι, σαν ρούχο σκοροφαγωμένο.

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

[1] O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.

[2] Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;

[3] e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?

[4] Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!

ΙΩΒ 14

Ο Ιώβ στοχάζεται τη συντομία της ζωής

[1]Αδύναμος και αβοήθητος γεννιέται ο άνθρωπος και λίγα χρόνια ζει γεμάτα στενοχώριες.

[2]Σαν το λουλούδι ανθίζει και έπειτα μαραίνεται· φεύγει και χάνεται σαν τη σκιά.

[3]Κι όλα αυτά Κύριε, εσύ, τα παρακολουθείς! Και με τραβάς σε δίκη να με κρίνεις!

[4]Αλλά εσύ πρέπει να το ξέρεις πως ο άνθρωπος είν' ακάθαρτος. Και πως τίποτα καθαρό δεν προέρχεται απ' αυτόν.

5 Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu ao homem puseste limites além dos quais não passará.

5Αφού οι μέρες του είναι μετρημένες, κι αριθμημένοι από σένα οι μήνες του, αφού του έβαλες όρια που να τα ξεπεράσει δεν μπορεί!

6 Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.

6Πάρε απ’ αυτόν το βλέμμα σου για να μπορέσει να ησυχάσει, άσ’ του αυτή την ελάχιστη χαρά μες στη ζωή.

7 Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.

7Ελπίδα έχει ακόμα κι ένα δέντρο όταν κοπεί, πως θα ξαναβλαστήσει και πως ποτέ δε θα του λείψουν οι τρυφεροί βλαστοί.

8 Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,

8Ακόμη κι αν η ρίζα του γεράσει μες στη γη και νεκρωθεί το κούτσουρο μέσα στο χώμα,

9 ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

9μόλις νιώσει νερό, θ’ αναβλαστήσει, και σαν το νιόφυτο θα βγάλει νέα κλαδιά.

10 O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?

10Μα ο άνθρωπος πεθαίνει, κι ετούτο είναι το τέλος του· όταν το πνεύμα του τ’ αφήσει, αυός πού θα βρεθεί;

11 Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,

11Μπορεί μια μέρα τα νερά από τη λίμνη να χαθούνε, και να στερέψουν τα ποτάμια, να ξεραθούν.

12 assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não acordará, nem será despertado do seu sono.

12Αλλά ο άνθρωπος πεθαίνει και δεν ξανασηκώνεται. Πιο εύκολο είν’ ο ουρανός να εξαφανιστεί παρά ένας πεθαμένος να ξυπνήσει κι από τον ύπνο του να σηκωθεί.

13 Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!

13Αχ, και να μ’ έκρυβες στον άδη, Κύριε, κι εκεί να μ’ άφηνες κρυμμένον ώσπου ο θυμός σου να διαβεί, και να μου όριζες τη μέρα που θα με ξαναθυμηθείς.

14 Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.

14Αλλά εκείνος που πεθαίνει, γίνεται να ξανάρθει στη ζωή; Όλες τις μέρες της ζωής μου θα υπέμενα τις συμφορές, αν έλπιζα πως θ’ άλλαζα κατάσταση.

[15] Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;

[16] e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.

[17] A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.

[18] Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,

[19] como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.

[20] Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.

[21] Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.

[22] Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

Jó 15

Elifaz acusa a Jó de impiedade

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,

[3] argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?

[15]Θα με καλούσες, κι εγώ θα σου απαντούσα· και θα ’χες πόθο για να δεις, το πλάσμα σου.

[16]Θα πρόσεχες το κάθε βήμα μου μα δε θα μου κατέγραφες τα κρίματα.

[17]Αντίθετα· τις παραβάσεις μου μέσα σε σάκο θα τις σφράγιζες και θα μου σκέπαζες κάθε παρανομία.

[18]Βουνά γκρεμίζονται και χάνονται βράχοι απ’ τη θέση τους μετακινούνται,

[19]τα νερά τρών’ ακόμα και τις πέτρες· κι η μπόρα παρασέρνει τα χώματα της γης· παρόμοια καταστρέφεις του ανθρώπου την ελπίδα εσύ.

[20]Ρίχνεις τον άνθρωπο στη γη και χάνεται· την όψη του παραμορφώνεις με το θάνατο, τον διώχνεις μακριά.

[21]Αν τα παιδιά του τα τιμούν, αυτός δεν το μαθαίνει· αν τα καταφρονούν, αυτός δεν ξέρει τίποτα.

[22]Μονάχα του κορμιού του την οδύνη αισθάνεται, μόνο γι’ αυτόν τον ίδιο θλίβεται η ψυχή του.

ΙΩΒ 15

Ο Ελιφάζ επιπλήττει τον Ιώβ

[1]Τότε μίλησε ο Ελιφάζ, ο Ταιμανίτης.

[2]Γιατί ο σοφός με λόγια κούφια αποκρίνεται; γιατί να λέει κουβέντες του αέρα;

[3]Γιατί ν’ απολογείται με λόγια αταίριαστα και μ’ ομιλίες ανώφελες;

[4] Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.

[4]Εσύ όπως πας υπονομεύεις την ευσέβεια και κάθε στοχασμό ευλαβικό τον καταστρέφεις.

[5] Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.

[5]Τα λόγια σου τα υπαγορεύει η ανομία σου κι ας βρίσκεις τόσες πονηριές την αμαρτία σου ν' αρνιέσαι.

[6] A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.

[6]Τα ίδια σου τα λόγια σε καταδικάζουν, όχι εγώ· κι όλα όσα μαρτυρούν τα χείλη σου εις βάρος σου είναι.

[7] És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?

[7]Μην είσαι τάχα εσύ ο πρώτος που γεννήθηκε; ή μήπως πλάστηκες εσύ πρωτύτερα απ' τα όρη;

[8] Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?

[8]Μην τάχα πήρες μέρος στου Θεού τη διάσκεψη; μην έλαβες σοφία να νιώθεις τα σχέδιά του;

[9] Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?

[9]Τι 'ναι που ξέρεις κι εμείς δεν το ξέρουμε; σαν τι κατάλαβες εσύ που εμάς μας είναι ξένο;

[10] Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.

[10]Γέροντες είναι ανάμεσά μας ασπρομάλληδες, πριν από τον πατέρα σου γεννημένοι.

[11] Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?

[11]Τόσο πολύ περιφρονείς τις παρηγορίες που ο Θεός σου στέλνει με τις φρόνιμες κουβέντες μας;

[12] Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,

[12]Γιατί με τόσο πάθος αντιδράς και στη ματιά σου καθρεφτίζεται η οργή σου,

[13] para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?

[13]όταν στρέφεις την πίκρα σου ενάντια στο Θεό, και χύνονται τα λόγια σου απ' το στόμα σου ποτάμι;

[14] Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?

[14]Θέλεις να υποστηρίξεις πως μπορεί άνθρωπος να βρεθεί που να 'ναι καθαρός, άνθρωπος που να είναι δίκαιος;

[15] Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,

[15]Όταν δεν εμπιστεύεται κανέναν από τους αγγέλους του όταν ακόμα κι οι ουρανοί για κείνον καθαροί δεν είναι,

[16] quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!

[16]πόσο μάλλον ο βδελυρός και διεφθαρμένος άνθρωπος, που τόσο φυσικά την αδικία κάνει λες και νεράκι πίνει!

Elifaz mostra o justo castigo dos perversos

[17] Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,

[17]Θέλω, Ιώβ, να σε διδάξω, άκουσέ με! Θα σου εξιστορήσω αυτά που είδα,

[18] o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram

[18]εκείνα που μας μάθαν οι σοφοί, καθώς τα 'χανε πάρει απ' τους προγόνους τους και δεν τα κράτησαν κρυμμένα!

[19] (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):

[19]Σ' εκείνους αποκλειστικά η χώρα είχε δοθεί τότε που αλλοεθνής κανείς δεν είχε ανάμεσά τους εισχωρήσει να τους απομακρύνει απ' το Θεό:

[20] Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.

[20]Σ' όλη του τη ζωή ο καταπιεστής από το φόβο τρέμει, σαν σκέφτεται την τελευταία μέρα του.

[21] O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.

[21]Τρόμου φωνές μέσα στ' αυτιά του ηχούν· κι ενώ έχει ειρήνη, βλέπει να πέφτει πάνω του ο εξολοθρευτής.

[22] Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.

[22]Για να ξεφύγει απ' το σκοτάδι δεν το ελπίζει· βλέπει κιόλας το ξίφος πάνω από το κεφάλι του να κρέμεται.

[23] Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.

[23]Βλέπει το σώμα του να γίνεται του γυπαετού τροφή, ξέρει πως είναι έτοιμος για την καταστροφή. Του σκοταδιού η μέρα τον παραλύει,

[24] Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,

[24]η θλίψη κι η αγωνία τον τρομάζουν. Πάνω του ορμούν καθώς ο βασιλιάς που είν' έτοιμος για μάχη.

[25] porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;

[25]Αυτή είν' η μοίρα του ανθρώπου που τη γροθιά του υψώνει στο Θεό και προκαλεί τον Παντοδύναμο.

[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,

[26]Ορμάει σκληροτράχηλος ενάντια στο Θεό προφυλαγμένος πίσω απ' τη βαριά, μεγάλη ασπίδα του.

[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;

[27]Στο πρόσωπό του φαίνεται η υγεία κι όλο το σώμα του γεμάτο είναι σφρίγος.

[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.

[28]Σπίτια που να κατοικηθούν δεν έπρεπε, αυτός τα κατοικεί· πόλεις που έπρεπε να μείνουνε ερείπια, αυτός τις ξαναχτίζει· και δε φοβάται την κατάρα που ’χουν απάνω τους. Έτσι ενάντια στο Θεό πηγαίνεις και την οργή του προκαλείς.

[29] Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.

[29]Ό, τι κατέχει αυτός ο άνθρωπος δε διαρκεί πολύ· πάνω σ’ αυτή τη γη ποτέ δε θα πλουτίσει.

[30] Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.

[30]Από τον σκοτεινό δε θα ξεφύγει τον κόσμο των νεκρών. Μοιάζει με δέντρο που η φωτιά καίει τα βλαστάρια του· στο τέλος, του Θεού η πνοή θα τον πετάξει πέρα.

[31] Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

[31]Όποιος τον εαυτό του ξεγελά με πράγματα απατηλά, δεν πρέπει ν’ απαγοητεύεται που απατηλός θα είναι κι ο μισθός του.

[32] Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.

[32]Πριν φτάσει ακόμα η ώρα του, θα μαραθεί σαν το κλαδί· δε θα ’χει πια πράσινα φύλλα.

[33] Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;

[33]Καθώς το κλήμα, άγουρους θα χάσει τους καρπούς του· θα ’ναι σαν την ελιά που ρίχνει τ’ άνθη της.

[34] pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.

[34]Έτσι οι γενιές των ασεβών θα μείνουν άκληρες και η φωτιά θα καταφάει τα σπίτια τους που χτίστηκαν μ’ άνομα μέσα.

[35] Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

[35]Όποιος κυοφορεί κακό τη δυστυχία γεννά· ό, τι ωριμάζει μέσα του θα τον απογοητεύσει.

Jó 16

ΙΩΒ 16

Jó se queixa do trato de Deus

Παράπονα του Ιώβ για τις ταλαιπωρίες που του δίνει ο Θεός

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

[3] Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?

[4] Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

[5] poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

[6] Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

[7] Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

[8] Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se levanta contra mim e me acusa cara a cara.

[9] Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

[10] Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

[11] Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.

[1]Ο Ιώβ αποκρίθηκε:

[2]Λόγια καθώς αυτά, έχω πολλές φορές ακούσει· είσαστε όλοι θλιβεροί παρηγορητές! Μου λέτε:

[3]«Πότε τ’ αερολογήματά σου θα τελειώσουν και ποια η ανάγκη πάντα ν’ απαντάς; »

[4]Κι εγώ θα ’ξερα να μιλώ καθώς εσείς μιλάτε, αν ήμουνα στη θέση σας και στη δική μου εσείς. Κι εγώ θα ’ξερα να σας κατακλύζω στα κύματα των λόγων μου και να κουνάω σαν σοφός την κεφαλή μου.

[5]Θα ’ξερα να σας εμψυχώνω με τα λόγια μου να σας παρηγορώ μ’ άδειες κουβέντες.

[6]Ούτε μιλώντας αλαφρώνει ο πόνος μου ούτε σιωπώντας λιγοστεύει.

[7]Ο Θεός πέτυχε το στόχο του: μου στέρησε όλους τους δικούς μου.

[8]Το πρόσωπό μου το ρυτιδωμένο και το ισχνό κι αποσκελετωμένο σώμα μου μοιάζουν να μαρτυρούν την ενοχή μου.

[9]Τα βλέμματά του εξακοντίζει εναντίον μου, τρίζει τα δόντια του θυμό γεμάτος· ένα προς ένα μου αποσπάει τα μέλη μου.

[10]Οι αντίπαλοί μου με περιγελούν, προσβλητικά χτυπούν το πρόσωπό μου, συνάζονται κι ορμούνε καταπάνω μου.

[11]Ο Κύριος στους ανόμους με παρέδωσε μ’ έριξε μες στων ασεβών τα χέρια.

12 Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

13 Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

14 Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.

15 Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.

16 O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,

17 embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.

18 Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!

19 Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.

20 Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,

21 para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.

22 Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

12Ήσυχος ζούσα κι αυτός με συγκλόνισε, μ’ άδραξε από τον τράχηλο, με σύντριψε και μ’ έστησε για στόχο του.

13Τα βέλη του ολούθε με κυκλώνουν, τρυπάει τα νεφρά μου ανελέητα και η χολή μου χύνεται στη γη.

14Πληγές μού προξενεί τη μια πάνω στην άλλη, σαν τον πολεμιστή όπου στα τείχη ορμά ρωγμές ν’ ανοίξει.

15Τα ρούχα μου τα πένθιμα έγιναν με το δέρμα μου ένα, και κείτομαι εξουθενωμένος πάνω στο χώμα.

16Το πρόσωπό μου φλόγωσε απ’ το κλάμα μου, μαύρες σκιές τα μάτια μου κυκλώνουν.

17Κι ωστόσο βία δεν έπραξα και καθαρή ήταν πάντα η προσευχή μου.

18Ω γη, μην το σκεπάσεις το αίμα μου, ας μην κρυφτεί κι έτσι πνιγεί η φωνή του.

19Πρέπει να υπάρχει κάποιος στον ουρανό ώστε το δίκιο μου να υποστηρίξει.

20Οι φίλοι μου μ’ εμπαίζουν, κι εγώ με δάκρυα στρέφομαι προς το Θεό.

21Πρέπει ο Θεός ο Φίλος μου το δίκιο μου να μου το αποδώσει και ν’ αντικρούσει εκείνον, τον Εχθρό Θεό.

22Μα σύντομα, γιατί η αρίθμηση των χρόνων μου τελειώνει και θα ’μπω πια στο δρόμο που δεν έχει γυρισμό.

ΙΩΒ 17

Ο Ιώβ γίνεται περίγελως

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.

[1]Η ανάσα μου είναι δύσκολη· ζωή πια δε μ’ απόμεινε, ο τάφος μου με καρτερεί.

[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.

[2]Ξέρω πως με περιστοιχίζουν χλευαστές κι απ’ τις πικρίες που με ποτίζουν, ξαγρυπνάω.

[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?

[3]Ζητάς μια εγγύηση, Θεέ; Γίνε εσύ ο εγγυητής μου. Ποιος άλλος θα δεχότανε για με να εγγυηθεί;

[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.

[4]Αφού απ’ το νου τους έβγαλες τη φρόνηση μην τους αφήσεις τώρα να θριαμβεύσουν.

[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.

[5]Μη γίνεις σαν αυτόν που λέει η παροιμία ότι καλεί τους φίλους του και τους μοιράζει δώρα, ενώ τα μάτια των παιδιών του με τη λαχτάρα μένουνε.

[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.

[6]Έγινα ο περίγελως του κόσμου· εκείνος που τον φτύνουνε στο πρόσωπο.

[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;

[7]Από τη λύπη θόλωσαν τα μάτια μου κατάντησα σκιά του εαυτού μου.

[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.

[8]Όσοι θαρρούν πως είναι δίκαιοι, μπροστά στη δυστυχία μου σκανδαλίζονται· κι όσοι πιστεύουνε πως είναι αθώοι αγανακτούν και πωρωμένο με θαρρούν.

[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[9]Μα όποιος στ’ αλήθεια είναι δίκαιος από των αλλονών τις κρίσεις δεν κλονίζεται· κι όποιος τα χέρια του έχει καθαρά νιώθει η πεποίθησή του να στεριώνει.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.

[10]Όσο για σας, ελάτε φίλοι μου, ελάτε πάλι όλοι κοντά μου. Ωστόσο εγώ ανάμεσά σας σοφό ούτ’ έναν δε θα βρω.

[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.

[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.

[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;

[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,

[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?

[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

[11]Οι μέρες μου έφυγαν· ναυάγησαν τα σχέδιά μου κι οι πιο ακριβές μου επιθυμίες.

[12]Κι όμως μου λένε οι φίλοι μου πως είναι μέρα η νύχτα μου και πως το φως είναι κοντά, ενώ σκοτάδια με τυλίγουν.

[13]Να κατοικήσω είν' η ελπίδα μου στον άδη και στο σκοτάδι το κλινάρι μου να στρώσω.

[14]Τον κρύο τάφο λέω πατέρα μου, μητέρα κι αδερφές μου, τα σκουλήκια.

[15]Πώς είναι δυνατό λοιπόν για ελπίδα να μιλά κανείς; Ποιος μπορεί να διακρίνει ακόμα κι ένα ίχνος της;

[16]Θα καταποντιστεί κι αυτή στα έγκατα του άδη και θα ξαπλώσει μες στο χώμα μ' εμένα αντάμα.

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.

[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?

[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;

ΙΩΒ 18

Ο Βιλδάδ περιγράφει την τύχη του ασεβή

[1]Μετά μίλησε ο Βιλδάδ, ο Σουχίτης.

[2]Ως πότε εσείς δε θα μιλάτε; Σκεφτείτε, ώστε να μιλήσουμε κι εμείς μετά.

[3]Γιατί ο Ιώβ σαν ζώα να μας βλέπει; Μήπως κι εσείς θαρρείτε πως είμαστε ανόητοι;

[4]Εσύ, Ιώβ, τον εαυτό σου μόνο βλάφτεις με τη μανία σου. Θέλεις ν' αποδειχτεί το δίκιο σου ακόμα κι όλη αν χρειαστεί να ερημωθεί η γη, να μετατοπιστούν οι βράχοι.

[5]Είναι αλήθεια πως το φως σβήνει του ασεβή κι η φλόγα πια δε λάμπει στο παραγώνι του.

[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;

[6]Η φλόγα της ζωής του λιγοστεύει στο λυχνάρι κάτω απ’ τη στέγη του, όμοια τελειώνει κι η ευτυχία του.

[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[7]Η άλλοτε σίγουρη περπατησιά του ταλαντεύεται, πάνω στα ίδια του τα σχέδια ο ασεβής σκοντάφτει.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.

[8]Τα πόδια του τον φέρνουν μες σε δίχτυα, κι ίσια πηγαίνει μες στα βρόχια να πιαστεί.

[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.

[9]Το δόκανο απ’ τη φτέρνα τον αρπάζει και τον κρατάει σφιχτά η θηλιά τον ασεβή.

[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.

[10]Στη γη κρυμμένο είν’ το σκοινί που θα τον πιάσει και στο στρατί του μια παγίδα τον καρτερεί.

[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.

[11]Ολόγυρά του φόβοι τον τρομάζουν και καταπόδι τον κυνηγούν.

[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,

[12]Αυτός, που ήταν δυνατός, τώρα είναι πεινασμένος· πλάι του στέκει η αθλιότητα.

[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.

[13]Η αρρώστια φτάνει, του θανάτου η θυγατέρα, απάνω σ’ όλο θ’ απλωθεί το σώμα του ασεβή και θα του καταφάει το δέρμα και τα μέλη.

[14] O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.

[14]Απ’ του σπιτιού του θα διωχτεί τη σιγουριά για να τον φέρουνε σ’ αυτόν που κυβερνά τον κόσμο του θανάτου.

[15] Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.

[15]Άλλοι τώρα θα κατοικούν στο σπίτι του ασεβή, που δεν του ανήκει πια· θειάφι θα σκορπιστεί πάνω στην κατοικία του.

[16] Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.

[16]Κάτω οι ρίζες του ξεραίνονται, πάνω πεθαίνουν τα κλαριά του.

[17] A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.

[17]Η θύμησή του χάνεται απ’ τη χώρα, το όνομά του δεν ακούγεται καθόλου στην περιοχή.

[18] Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.

[19] Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.

[20] Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.

[21] Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

[18]Τον σπρώχνουν απ’ το φως μες στο σκοτάδι κι από την οικουμένη έξω τον διώχνουνε τον ασεβή.

[19]Συγγένεια δεν θα ’χει μέσα στο λαό του, ούτε κανείς θα του έχει μείνει απόγονος στα μέρη που κατοίκησε.

[20]Θα εκπλαγούν και θα τρομάξουν για τη μοίρα του από τη δύση ως την ανατολή.

[21]Αυτή ’ναι η μοίρα των ανόμων. Η ίδια και για τον καθένα που η αδικία τον τραβά και που Θεό δε λογαριάζει.

Jó 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?

[3] Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.

[4] Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.

[5] Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,

[6] sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.

[7] Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.

[8] O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.

[9] Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.

ΙΩΒ 19

Ο Ιώβ πιστεύει ότι ο Θεός θα τον δικαιώσει

[1]Ο Ιώβ απάντησε:

[2]Ως πότε θα με βασανίζετε και με τα λόγια σας θα με ταλαιπωρείτε;

[3]Μύριες φορές ως τώρα με προσβάλατε και που με βασανίζετε δε νιώθετε ντροπή.

[4]Ακόμα κι αν ήταν αλήθεια ότι έσφαλα το σφάλμα μου βαραίνει μόνο εμένα.

[5]Μα εσείς θέλετε να μ’ εξουθενώσετε ανώτεροι για να αισθανθείτε, κι απ’ τα παθήματά μου πως φταίω ν’ αποδείξετε.

[6]Δε βλέπετε λοιπόν πως ο Θεός με αδίκησε και μ’ έχει μες στο δίχτυ του μπλεγμένον;

[7]«Βοήθεια», φωνάζω, μα κανείς δε μου αποκρίνεται· ζητάω το δίκιο μου, κανείς δικαιοσύνη ν’ αποδώσει.

[8]Φράζει ο Θεός το δρόμο μου και να περάσω δεν μπορώ· τα μονοπάτια μου τα κρύβει στο σκοτάδι.

[9]Μου παίρνει όλον τον πλούτο μου, διασύρει την υπόληψή μου.

[10] Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.

[10]Σα να ’μουν τοίχος με γκρεμίζει απ’ όλες τις μεριές και καταρρέω· σαν δέντρο ξεριζώνει την ελπίδα μου.

[11] Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.

[11]Ξεσπάει του θυμού του η φλόγα πάνω μου, με λογαριάζει εχθρό του.

[12] Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.

[12]Όλα του τα στρατεύματα έρχονται μαζεμένα και κατευθύνονται εναντίον μου, τριγύρω στη σκηνή μου στρατοπεδεύουν.

[13] Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.

[13]Τ’ αδέρφια μου από μένα τ’ απομάκρυνε ως να ’μουν άγνωστος μου φέρνονται οι γνωστοί μου.

[14] Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.

[14]Οι φίλοι μου κι οι συγγενείς μου μ’ εγκατέλειψαν· εκείνοι που τους φιλοξένησα με λησμονήσαν.

[15] Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.

[15]Οι υπηρέτριές μου ξένο με λογαριάζουνε και σαν αλλόφυλο με βλέπουν.

[16] Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.

[16]Καλώ τον υπηρέτη μου κι αυτός δεν αποκρίνεται, κάθε φορά που τον χρειάζομαι θα πρέπει να τον ικετεύω.

[17] O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.

[17]Δεν υποφέρει την ανάσα μου η γυναίκα μου ούτε τ’ αδέρφια μου την αποφορά μου.

[18] Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

[18]Και τα μικρά παιδιά ακόμα δεν με σέβονται· όταν με δυσκολία σηκώνομαι, με περιπαίζουν.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.

[19]Οι πιο στενοί μου φίλοι με σιχαίνονται, κι είναι εναντίον μου εκείνοι που τους αγαπούσα.

[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[20]Πετσί και κόκαλο έμεινα· το πρόσωπό μου μοιάζει με κρανίο.

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.

[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?

[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!

[24] Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!

[25] Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.

[26] Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.

[27] Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.

[28] Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,

[29] temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

Jó 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.

[21]Αχ, λυπηθείτε, λυπηθείτε με, εσείς φίλοι μου! Το χέρι του Θεού μ’ έχει χτυπήσει.

[22]Γιατί μου φέρεστε κι εσείς σκληρά όπως ο Θεός; Τάχα δε μ’ έχετε αρκετά ως τώρα τυραννήσει;

[23]Αχ, ας γινόταν να γραφτούν τα λόγια μου και σε βιβλίο να καταχωριστούνε!

[24]Ή σ’ ένα βράχο με κοπίδι να χαραχτούν και με χυτό μολύβι να γεμίσουνε τα γράμματα ώστε να μείνουν ανεξίτηλα για πάντα.

[25]Μα όχι! Ξέρω πως ζει ο Θεός, ο υπερασπιστής μου, και πως θα πει τον τελευταίο λόγο εδώ στη γη.

[26]Τώρα που ’χει κουρελιαστεί το δέρμα μου και σάρκα δεν υπάρχει πια πάνω στα κόκαλά μου, τώρα θέλω να δω το Θεό.

[27]Τώρα, και με τα ίδια μου τα μάτια θέλω να τον δω, αυτόν τον ίδιο κι όχι άλλον, ξένο. Τα σωθικά μου λιώνουν, μ’ ετούτη τη λαχτάρα.

[28]Εσείς στοχάζεστε πώς να με κατατρέξετε και ποια αιτία να βρείτε για να μου ρίξετε μομφή.

[29]Αλλά θα πρέπει εσείς το ξίφος να φοβάστε γιατί η μανία σας αξίζει θάνατο. Και μην ξεχνάτε πως κριτής είν’ ο Θεός.

ΙΩΒ 20

Ο Σωφάρ περιγράφει το μέλλον του ασεβή

[1]Τότε μίλησε ο Σωφάρ, ο Νααμαθίτης.

[2]Θύελλα μέσα στη καρδιά μου έχει ξεσπάσει. Μέσα μου βράζει, άλλο δεν μπορώ να κρατηθώ.

3 Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.	3Ο έλεγχός σου που άκουσα με πρόσβαλε· αλλά το συνετό μου πνεύμα την απάντηση μου υπαγορεύει τη σωστή.
4 Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,	4Καλά το ξέρεις πως από παλιά, απ' όταν έβαλε ο Θεός πάνω στη γη τον άνθρωπο,
5 o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?	5ο θρίαμβος των κακών πολύ δεν διαρκεί· κι είναι του ασεβή η χαρά για μια στιγμή μονάχα.
6 Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,	6Κι αν είν' ακόμα ικανός ως τα ουράνια να υψωθεί και το κεφάλι του τα σύννεφα ν' αγγίξει,
7 como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?	7πρέπει να κατεβεί στο λάκο, σαν τις ακαθαρσίες του κι οριστικά ν' αφανιστεί. Κι όσοι τον ήξεραν θ' αναρωτιούνται πού να είναι.
8 Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.	8Θα σβήσει καθώς τ' όνειρο ο ασεβής και πια δε θα τον βρίσκουν· σαν νυχτερινή οπτασία θα χαθεί.
9 Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.	9Τα μάτια που τον έβλεπαν δε θα τον ξαναδούνε, και θα τον χάσει ο τόπος όπου έμενε.
10 Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.	10Θ' αναγκαστούν να ζητιανεύουν τα παιδιά του, γιατί θα πρέπει να επιστρέψει αυτός τον πλούτο, που μ' αδικίες απέκτησε.
11 Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.	11Ήταν το σώμα του γεμάτο σφρίγος νεανικό, μα τώρα κείνη η ικμάδα μαζί του μες στο χώμα κείτεται.
12 Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,	12Είν' η κακία στο στόμα του γλυκιά, του ασεβή, κάτω απ' τη γλώσσα την κρατά
13 e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,	13και την αφήνει εκεί αργά να λιώνει, ώστε η απόλαυση πολύ να διαρκεί.

[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.

[14]Μα γίνεται πικρή μες στο στομάχι του, μέσα του αλλάζει σε φαρμάκι οχιάς.

[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.

[15]Τα πλούτη τα κλεμμένα που κατάπιε θα τα βγάλει· θα του τα πάρει πίσω με τη βία ο Θεός ως και το τελευταίο υπόλοιπο.

[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.

[16]Ό, τι ρουφούσε ήτανε του αστρίτη το φαρμάκι, θανατηφόρο σαν το δάγκωμα οχιάς.

[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.

[17]Δεν θα ζήσει να δει της χώρας του τα πλούτη, το μέλι και το βούτυρο που θα κυλούν ποτάμι.

[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.

[18]Δε θ' απολαύσει ο ασεβής όσα με κόπο κέρδισε και τ' αγαθά απ' τις συναλλαγές του δε θα τα γευτεί·

[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.

[19]επειδή καταπίεζε τους φτωχούς και δε νοιαζότανε γι' αυτούς. Άρπαζε σπίτια, αντί να τους τα χτίζει.

[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.

[20]Η απληστία του ασεβή δεν έχει όρια, κι ωστόσο με τους θησαυρούς του δε νιώθει ασφαλής.

[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.

[21]Απ' την αδηφαγία του τίποτα δε γλιτώνει, γι' αυτό ποτέ δεν είναι ευτυχής.

[22] Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.

[22]Μέσα στην αφθονία θα στερείται· η αθλιότητα θα πέσει απάνω του βαριά.

[23] Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.

[23]Θα 'χει αρκετά για να γεμίσει την κοιλιά του, όταν τη φοβερή του οργή ο Θεός θα ρίξει σαν χαλάζι πάνω του· από το γεύμα αυτό επιτέλους θα χορτάσει.

[24] Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.

[24]Ακόμα κι αν γλιτώσει από το ατσάλινο σπαθί, χάλκινο τόξο θα τον ρίξει κάτω.

[25] Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.

[25]Το βέλος το κορμί του ασεβή διαπερνά, βγαίνει απ' τη ράχη του, απ' την

αστραφτερή του αιχμή το αίμα στάζει· και τότε τρόμος τον κυριεύει θανατερός.

[26] Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.

[26]Γι’ αυτόν φυλάγονται όλα τα σκοτάδια· φωτιά, που χέρι ανθρώπινο δεν άναψε θα τον καταβροχθίσει· στάχτη θα κάνει καθετί που στη σκηνή του απόμεινε.

[27] Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.

[27]Θα φανερώσουν οι ουρανοί την ανομία του, και θα ξεσηκωθεί η γη να τον κατηγορήσει.

[28] As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.

[28]Τα πλούτη του σπιτιού του θα χαθούν, θα διασκορπιστούνε, τη μέρα της οργής του Θεού.

[29] Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

[29]Αυτή είν’ η ανταπόδοση που θα ’χει ο ασεβής, αυτός ο κλήρος, που από το Θεό τού ορίστηκε.

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.

[3] Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.

[4] Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?

[5] Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;

[6] porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

[7] Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?

ΙΩΒ 21

Ο Ιώβ παρουσιάζει την ευημερία του ασεβή

[1]Ο Ιώβ απάντησε:

[2]Ακούστε, δώστε προσοχή στα λόγια μου, κι ετούτο ας είναι η παρηγόρια σας σ’ εμένα.

[3]Κάντε υπομονή ώσπου να μιλήσω, κι όταν θα ’χω μιλήσει ειρωνευθείτε με.

[4]Μήπως ενάντια σ’ άνθρωπο παραπονιέμαι; Έτσι έχω κάθε λόγο να ’μαι ανυπόμονος.

[5]Κοιτάξτε με και θα τρομάξετε και θ’ απομείνετε απορημένοι και βουβοί.

[6]Όταν το σκέφτομαι τα γόνατά μου λύνονται και φρίκη με κυριεύει.

[7]Γιατί ο Θεός αφήνει να ζουν οι ασεβείς, να φτάνουν ως τα γερατειά και τ’ αγαθά τους να πληθαίνουν;

[8] Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.

[8]Βλέπουνε να στεριώνουνε μαζί τους τα παιδιά τους, να μεγαλώνουν μπρος στα μάτια τους τα εγγόνια τους.

[9] As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.

[9]Ζούνε στα σπίτια τους σιγουρεμένα, δίχως φόβο, και το μαστίγιο του Θεού δεν πέφτει πάνω τους.

[10] O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.

[10]Πάντα είναι σφριγηλός και γόνιμος ο ταύρος τους· η αγελάδα τους χωρίς αποβολές γεννάει.

[11] Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;

[11]Αφήνουνε να τρέχουν λεύτερα τα παιδιά τους σαν τα πρόβατα κι ολόχαρα χορεύουνε τα νιάτα.

[12] cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.

[12]Τραγούδια λέν' με τύμπανα και με κιθάρες, και με τον ήχο της φλογέρας χαίρονται.

[13] Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.

[13]Περνούν ευτυχισμένα τη ζωή τους κι ανώδυνα πεθαίνουν μέσα σε μια στιγμή.

[14] E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.

[14]Ωστόσο λένε στο Θεό: «Άσε μας ήσυχους! Δε θέλουμε να μάθουμε το θέλημά σου.

[15] Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

[15]Τόσο είσαι παντοδύναμος ώστε να σε υπακούμε; Τι θα κερδίσουμε σ' εσένα αν προσευχόμαστε; »

[16] Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!

[16]Θαρρούνε πως η ευτυχία είναι στο χέρι τους. Μακριά από μένα, ωστόσο, τέτοιου είδους λογισμοί.

[17] Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?

[17]Είδες ποτέ να σβήνει το λυχνάρι της ζωής των ασεβών; είδες ποτέ να τους χτυπήσει δυστυχία; Πότε τους ετιμώρησε μες στο θυμό του ο Θεός;

[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?

[18]Πότε γίνανε τάχα σαν άχυρο στον άνεμο; πότε σαν να 'ταν σκύβαλα τους άρπαξε η καταιγίδα;

[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.

[19]Εσείς λέτε πως ο Θεός φυλάει για τα παιδιά την τιμωρία που ταιριάζει στον πατέρα. Αλλά δεν είν' αυτό σωστό. Όχι! Ο ίδιος ο ένοχος, πρέπει να τιμωρείται· για να του γίνει μάθημα.

[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.

[20]Να δει με τα ίδια του τα μάτια την καταστροφή του, κι απ' την οργή του Παντοδύναμου να πιει.

[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?

[21]Δε νοιάζεται τι μέλλει στα παιδιά του, μετά το θάνατό του, να συμβεί.

[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?

[22]Μα είν' ανάγκη το Θεό να τον διδάξουμε, αυτόν που κρίνει ως και τους αγγέλους;

[23] Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,

[23]Ο ένας σε καλή διατηρείται υγεία μέχρι την τελευταία του στιγμή·

[24] com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.

[24]έχει γερά, καλοθρεμμένα μέλη και κόκαλα όλο δύναμη.

[25] Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.

[25]Κι ο άλλος πεθαίνει με την πίκρα στην ψυχή, γιατί ποτέ δε χάρηκε την ευτυχία.

[26] Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.

[26]Κι οι δυο στο χώμα βρίσκονται θαμμένοι· στρατιές σκουλήκια τούς σκεπάζουν και τους δύο.

[27] Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.

[27]Ω! Ναι, ξέρω καλά τι συλλογίζεστε και τις πανούργες σκέψεις σας για μένα.

[28] Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?

[28]Ρωτάτε: «Πού κατέληξε ο πλούσιος ο άνομος; το σπίτι του τι τάχα έχει απογίνει; »

[29] Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,

[29]Μα δε ρωτάτε τους ταξιδεμένους; κι όσα διηγούνται δεν τ' ακούσατε;

[30] que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?

[30]Τη μέρα της καταστροφής γλιτώνει ο ασεβής, τη μέρα της οργής ξεφεύγει.

[31] Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?

[32] Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.

[33] Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.

[34] Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.

[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?

[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.

[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

[31]Ποιος θα τολμήσει κατά πρόσωπο να του ελέγξει τη διαγωγή; και ποιος αυτά που έπραξε να του τ' ανταποδώσει;

[32]Όταν πεθάνει, με πομπή μεγάλη τον κηδεύουν και βάζουνε στον τάφο του τιμητική φρουρά.

[33]Πολλοί πηγαίνουνε μπροστά απ' το φέρετρό του κι άλλοι αναρίθμητοι ακολουθούν. Ακόμα και το χώμα είν' ελαφρό από πάνω του.

[34]Κι ύστερα εσείς κάθεστε και μου λέτε ανόητες παρηγοριές. Όλα όσα αραδιάζετε είν' ένα ψέμα.

ΙΩΒ 22

Ο Ελιφάζ κατακρίνει τον Ιώβ για μεγάλη ασέβεια

[1]Τότε μίλησε ο Ελιφάζ, ο Ταιμανίτης.

[2]Μπορεί τάχα ο άνθρωπος χρήσιμος να 'ναι στο Θεό; Μονάχα τον εαυτό του μπορεί να ωφελήσει, αν έχει φρόνηση.

[3]Τι έχει να ωφεληθεί ο Παντοδύναμος, αν είσαι δίκαιος εσύ; Κι αν έχεις άψογη ζωή εκείνος τι κερδίζει;

[4]Μήπως θαρρείς πως επειδή είσαι ευσεβής γι' αυτό σε τιμωρεί και σε δικάζει;

[5]Όχι γι' αυτό, αλλά επειδή μεγάλη είν' η κακία σου κι οι ανομίες οι δικές σου δε μετριούνται.

[6]Πήρες παράνομο ενέχυρο απ' το φτωχό συμπατριώτη σου και το μοναδικό του στέρησες το ρούχο.

[7]Δεν πότισες νερό τον διψασμένο κι αρνήθηκες στον πεινασμένο το ψωμί.

[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.

[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[11] ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

[12] Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

[13] E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

[14] Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

[15] Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

[16] Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

[17] Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

[18] Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

[19] Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

[8]Επειδή είσαι ισχυρός κυρίεψες όλη τη χώρα. κι είχες το θράσος να εγκατασταθείς σ’ αυτήν.

[9]Αρνήθηκες τις χήρες να βοηθήσεις κι εκμεταλλεύτηκες τα απροστάτευτα ορφανά.

[10]Γι’ αυτό και σε κυκλώνουνε παγίδες και σε ταράζει φόβος ξαφνικός.

[11]Τόσο πολύ σκοτείνιασε γύρω σου που δε βλέπεις· και σε σκεπάζουνε πλημμύρα τα νερά.

[12]Δε βρίσκεται τάχα ο Θεός πάνω ψηλά στους ουρανούς; Και δες σε πόσο ύψος είναι τ’ άστρα!

[13]Για τούτο κι εσύ λες: «Τάχα τι ξέρει ο Θεός; μπορεί μέσ’ απ’ τα σκοτεινά σύννεφα να μας κρίνει; »

[14]Λες πως τα νέφη τα πυκνά δεν τον αφήνουνε να δει, καθώς τις άκρες τ’ ουρανού τις γυροφέρνει;

[15]Θέλεις τους δρόμους τους παλιούς ν’ ακολουθήσεις, που βάδισαν οι άνομοι;

[16]Αυτοί οι άνθρωποι χάθηκαν πριν την ώρα τους και τα θεμέλια τους ο χείμαρρος τα πήρε.

[17]Λέγανε στο Θεό: «Φύγε μακριά μας! » και «τι μπορεί να κάνει για μας ο Παντοδύναμος; »

[18]Κι όμως, αυτός γέμιζε μ’ αγαθά τα σπίτια τους. Αλλά μακριά επίσης κι από μένα τέτοιου είδους λογισμοί.

[19]Οι δίκαιοι βλέπουνε την πτώση των κακών και χαίρονται. Τους ειρωνεύονται οι αθώοι:

[20] dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

[20]«Να που χαθήκαν όσα απόκτησαν οι εχθροί μας κι ό, τι απόμεινε απ' αυτούς το 'φαγε η φωτιά».

[21] Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

[21]Λοιπόν σταμάτα σαν εχθρό να βλέπεις το Θεό! Κάνε μαζί του ειρήνη κι έτσι την ευτυχία θα βρεις.

[22] Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

[22]Δέξου τη διδαχή απ' το στόμα του και θρόνιασε τα λόγια του μες στην καρδιά σου.

[23] Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

[23]Γύρισε πίσω στον Παντοδύναμο και θα σε ανορθώσει. Διώξε μακριά την αδικία από το σπίτι σου,

[24] e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

[24]πέταξε το χρυσάφι σου στο χώμα και ρίξε στα χαλίκια των χειμάρρων το μάλαμα της Οφείρ.

[25] então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.

[25]Και θα 'ναι ο Παντοδύναμος χρυσάφι σου κι ασήμι σου σωρός.

[26] Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.

[26]Τότε στον Παντοδύναμο θα βρίσκεις αγαλλίαση και θα κοιτάς μ' εμπιστοσύνη το Θεό.

[27] Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

[27]Θα τον παρακαλείς κι αυτός θα σε ακούει· κι εσύ θα εκπληρώνεις ό, τι του έταξες.

[28] Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.

[28]Ό, τι αποφασίζεις θα το πετυχαίνεις και φως θα καταυγάζει τα μονοπάτια σου.

[29] Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde

[29]Σ' αυτούς που 'χουν καταβληθεί θα μπορείς να τους λες να σηκωθούνε, γιατί τον συντριμμένο τον σώζει ο Θεός.

[30] e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

[30]Θα ελευθερώσει ακόμα και τον ένοχο· για χάρη σου, αν η ζωή σου είν' καθαρή, θα τον λυτρώσει.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

[1] Respondeu, porém, Jó:

ΙΩΒ 23

Ο Ιώβ ζητάει να κριθεί η υπόθεσή του ενώπιον του Θεού

[1]Ο Ιώβ αποκρίθηκε:

[2] Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.

[2]Μ’ όλο που προσπαθώ τους στεναγμούς μου να τους πνίξω, δεν μπορώ στον εαυτό μου να επιβληθώ.

[3] Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.

[3]Αχ, να ’ξερα το Θεό πού να τον βρω και πώς κοντά στο θρόνο του να φτάσω!

[4] Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.

[4]Τότε θα έφερνα το δίκιο μου μπροστά του, θα γέμιζα το στόμα μου μ’ επιχειρήματα.

[5] Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.

[5]Ήθελα να ’ξερα τι θα μου αποκρινόταν· να ’βλεπα σαν τι θα ’χε να μου πει.

[6] Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.

[6]Θα ’βαζε όλη του τη δύναμη να μ’ αντικρούσει; Όχι· μόνο θα μ’ άκουγε με προσοχή.

[7] Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.

[7]Ξεκάθαρα μαζί του θα μιλούσα σαν κάποιος που είναι άμεμπτος· θα μου αναγνώριζε το δίκιο μου κι αυτός ακόμα, που ’ναι ο κριτής μου.

[8] Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.

[8]Αλλά πηγαίνω στην ανατολή κι αυτός δεν είν’ εκεί· στη δύση πάω, μα δεν τον βρίσκω.

[9] Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.

[9]Και τον γυρεύω στο βορρά, μα δεν μπορώ να τον ιδώ· γυρνώ στο νότο και δεν τον διακρίνω.

[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.

[10]Κι όμως αυτός ξέρει το δρόμο που βαδίζω εγώ· κι όταν με δοκιμάσει θα με βρει σαν καθαρό χρυσάφι.

[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.

[11]Ακολουθώ πιστά τα βήματά του· τις εντολές του τήρησα χωρίς παρέκκλιση καμιά.

[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.

[12]Δεν έφυγα μακριά απ’ τις προσταγές του· τα λόγια του μες την καρδιά μου τα ’κρυψα.

[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.

[13]Ωστόσο αυτός, μονάχα αυτός αποφασίζει! Ποιος τάχα θα του αντιταχθεί; Αυτό που επιθυμεί, αυτό και κάνει.

[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.

[14]Θα εκπληρώσει ό, τι αποφάσισε για μένα κι ακόμα τόσα σχέδια που μου ’χει φυλαγμένα.

[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.

[15]Γι’ αυτό με παραλύει η παρουσία του κι όσο το συλλογίζομαι πιότερο τον φοβάμαι.

[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,

[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

[16]Ο Θεός μού πήρε την απαντοχή μου, η δύναμή του με τρομοκρατεί.

[17]Αυτός μ’ εξουθενώνει, όχι το σκότος, κι ας είναι γύρω μου πυκνό και δεν μπορώ να δω.

Jó 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

[1] Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?

[2] Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.

[3] Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.

[4] Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.

[5] Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.

ΙΩΒ 24

Γιατί ο Θεός αφήνει ασύδοτους τους αμαρτωλούς;

[1]Γιατί δεν καθορίζει ο Παντοδύναμος της κρίσης τον καιρό, ώστε οι δικοί του να τον δούνε πώς δικάζει;

[2]Οι άδικοι μετακινούν τα σύνορα των χωραφιών, ξένα κοπάδια αρπάζουνε και στους δικούς τους κάμπους τα βοσκάνε.

[3]Παίρνουνε το γαϊδούρι απ’ τα ορφανά, από τη χήρα αρπάζουν για ενέχυρο το βόδι.

[4]Παραμερίζουν τους φτωχούς στο δρόμο κι όλους τους άπορους της χώρας τους αναγκάζουνε να καταχωνιαστούν.

[5]Και να που οι άμοιροι, σαν τα γαϊδούρια τ’ άγρια, στην έρημο τραβούν απ’ την αυγή για να δουλέψουν, να βρουν τροφή. Και περιμένουν απ’ την έρημο να θρέψει τα παιδιά τους.

[6] No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.

[6]Μαζεύουν ό, τι απ’ το θέρο απόμεινε στου πλούσιου το χωράφι κι ό, τι απ’ τον τρύγο απόμεινε στ’ αμπέλι του.

[7] Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.

[7]Γυμνοί περνούν τη νύχτα τους και δίχως σκέπασμα, από την παγωνιά να τους φυλάξει.

[8] Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

[8]Μουσκεύουν πάνω στα βουνά απ’ τις νεροποντές, στους βράχους πλάι στριμώχνονται για να προστατευτούνε.

[9] Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;

[9]Αρπάζουνε το βρέφος που θηλάζει οι άδικοι από τη χήρα μάνα του και παίρνουν από το φτωχό για ενέχυρο το ρούχο.

[10] de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.

[10]Έτσι οι φτωχοί δεν έχουν να ντυθούν· γυμνοί πορεύονται κι ενώ πεινούν, φορτώνονται των πλούσιων τα δεμάτια.

[11] Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.

[11]Στων πλούσιων τα λιοτριβιά βγάζουν αυτοί το λάδι, στα πατητήρια τους πατούν κι ωστόσο αυτοί διψούν.

[12] Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.

[12]Στις πολιτείες οι δύστυχοι στενάζουν, των πληγωμένων φθάνει ο ρόγχος στον ουρανό. Μα ο Θεός δεν νοιάζεται για όλον αυτό τον παραλογισμό.

[13] Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.

[13]Όσοι είν’ υπαίτιοι γι’ αυτά, εχθρεύονται το φως, τους δρόμους τους δικούς του δεν τους ξέρουν κι ούτε βαδίζουνε στα μονοπάτια του.

[14] De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.

[14]Στο χάραμα σηκώνεται ο φονιάς, σκοτώνει τον φτωχό και τον αδύναμο, και γίνεται τη νύχτα κλέφτης.

[15] Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.

[15]Βλέπει ο μοιχός πότε το σούρουπο θα ’ρθεί· κάλυμμα ρίχνει μπρος στο πρόσωπό του κι έτσι νομίζει πως κανείς δε θα τον δει.

[16] Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.

[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.

[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.

[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,

[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.

[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.

[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.

[24] São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.

[25] Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

[16]Τη νύχτα οι κλέφτες μπαίνουν μες στα σπίτια αλλά τη μέρα κρύβονται και τ' αποφεύγουνε το φως.

[17]Για όλους αυτούς η μέρα αρχίζει όταν νυχτώνει και το σκοτάδι τρόμο δεν τους προκαλεί.

[18]Τους ασεβείς τους παίρνει το ποτάμι, καταραμένα είν' τα χωράφια τους· στ' αμπέλια τους δε θα γυρίσει πια κανείς.

[19]Όπως το χιόνι ο καύσωνας το λιώνει και το ρουφάει η ξεραμένη γη, έτσι κι ο άδης καταπίνει αυτόν που αμάρτησε.

[20]Τον λησμονάει ακόμα κι η ίδια του η μάνα και γίνεται των σκουληκιών τροφή. Κανένας πια για κείνον δε μιλάει. Έτσι σαν δέντρο η αδικία έχει κοπεί.

[21]Κι αυτά επειδή άσκημα φέρθηκε στις στείρες και άφησε τις χήρες ανυπεράσπιστες.

[22]Μα έχει ο Θεός τη δύναμη τους ισχυρούς να τους σαρώνει· ορθώνεται κι εκείνοι χάνουν κάθε βεβαιότητα ζωής.

[23]Κάποτε τους αφήνει να ζούνε σε ασφάλεια, κι ωστόσο παρακολουθούν τα μάτια του τον τρόπο της ζωής τους.

[24]Για λίγο υψώνονται, μα ύστερα πια τίποτα· μαραίνονται σαν τα κομμένα τ' άνθη· πέφτουν στη γη σαν στάχυα που τα θέρισαν.

[25]Έτσι δεν είναι; ποιος μπορεί να με διαψεύσει και ν' αποδείξει το αντίθετο;

ΙΩΒ 25

Ο Βιλδάδ αρνείται ότι ο άνθρωπος μπορεί να δικαιωθεί μπροστά στο Θεό

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.

[3] Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?

[4] Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?

[5] Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.

[6] Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

[1]Μετά μίλησε ο Βιλδάδ, ο Σουχίτης.

[2]Έχει ο Θεός υπέρτατη και τρομερή εξουσία· ειρήνη επιβάλλει στο ουράνιο του βασίλειο.

[3]Τις στρατιές του ποιος μπορεί να τις μετρήσει; τάχα για ποιον δεν ανατέλλει ο ήλιος του;

[4]Πώς μπορεί να δικαιωθεί μπρος στο Θεό ένας άνθρωπος, και πώς γυναίκας γέννημα να πει πως είναι καθαρός;

[5]Γι' αυτόν και το φεγγάρι ακόμα δεν είναι λαμπερό ούτε των αστεριών το φως καθάριο.

[6]Τι 'ναι, λοιπόν, μπρος στο Θεό ο άνθρωπος ο τιποτένιος; τι 'ναι στα μάτια του αυτό το σκουληκάκι;

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

[1] Jó, porém, respondeu:

[2] Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!

[3] Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!

[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?

[5] A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.

[6] O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.

[7] Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.

ΙΩΒ 26

Ο Ιώβ διακηρύττει την εξουσία του Θεού

[1]Ο Ιώβ αποκρίθηκε:

[2]Σπουδαία βοήθεια έδωσες εσύ σ' έναν αδύναμο, στήριγμα σ' έναν εξουθενωμένο σαν εμένα!

[3]Σπουδαίες δίνεις συμβουλές σ' εμένα, τον ασύνετο, κι όλη σου τη σοφία μου χαρίζεις!

[4]Αλλά σε ποιον τα λόγια σου απευθύνονται και ποιος σ' εμπνέει έτσι να μιλάς;

[5]Τρέμουνε των νεκρών τα πνεύματα κάτω απ' των ωκεανών τα βάθη.

[6]Γυμνός μπρος στο Θεό είν' ο άδης, κι ο κάτω κόσμος δίχως κάλυμμα.

[7]Αυτός πάνω από το κενό τον ουρανό τεντώνει, τη γη κρεμάει πάνω απ' το τίποτα.

[8] Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.

[8]Κλείνει μέσα στα νέφη τη βροχή και δεν τ' αφήνει να σκιστούν από το βάρος της.

[9] Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.

[9]Το θρόνο του σκεπάζει με πυκνά μαύρα σύννεφα, με τρόπο που να μην μπορεί κανένας να τον δει.

[10] Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.

[10]Χάραξε κύκλο γύρω στης θάλασσας την επιφάνεια κι έτσι έβαλε όρια ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι.

[11] As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.

[11]Τρέμουν οι στύλοι τ' ουρανού και συγκλονίζονται απ' τις απειλές του.

[12] Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.

[12]Τη θάλασσα με την ισχύ του την υπόταξε και με την αξιοσύνη του σύντριψε τη Ραάβ.

[13] Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.

[13]Με τη δική του την πνοή καθάρισαν οι ουρανοί και το δικό του χέρι εξόντωσε το γοργοσάλευτο το φίδι.

[14] Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

[14]Όμως αυτά δεν είναι παρά ελάχιστα απ' τα μεγάλα έργα του, που την ηχώ τους μόνο ακούσαμε αμυδρά. Μα το πραγματικό το μέγεθος της δύναμής του ποιος θα μπορέσει μες στο νου να το χωρέσει;

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

[1] Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:

[2] Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,

[3] enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,

[4] nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.

ΙΩΒ 27

Ο Ιώβ περιγράφει το μέλλον του ασεβή

[1]Ο Ιώβ εξακολούθησε την ομιλία του.

[2]Μα τον αληθινό Θεό, τον Παντοδύναμο, που αρνείται να μου δώσει δίκιο και μου πικραίνει τη ζωή!

[3]Όσο μου δίνει ο Θεός λίγη ζωή και τη δική του την πνοή για ν' ανασαίνω,

[4]τα χείλη μου δε θα προφέρουν τίποτε άδικο κι η γλώσσα μου ποτέ δε θα πει ψέμα.

[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.

[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.

[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.

[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?

[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?

[10] Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?

[11] Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.

[12] Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?

[13] Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:

[14] Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.

[15] Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.

[5]Ποτέ μου εγώ δε θα σας δώσω δίκιο· κι ως του θανάτου μου τη μέρα θα επιμένω πως είμαι αθώος.

[6]Το δίκιο μου υποστηρίζω και δε σκοπεύω να παραιτηθώ· μες στη ζωή μου ολάκερη για τίποτα δε με κατηγορεί η συνείδησή μου.

Ο Θεός τιμωρεί τους ασεβείς

[7]Ας έχει ο εχθρός μου, ο αντίπαλός μου, τη μοίρα του ασεβή και του παράνομου!

[8]Τι μένει πια στον ασεβή, όταν του κόβει ο Θεός το νήμα της ζωής του;

[9]Δεν πρόκειται να τον ακούσει ο Θεός όταν μονάχα στον καιρό της θλίψης του φωνάζει για βοήθεια.

[10]Θα ’πρεπε στο Θεό τον παντοδύναμο να βρίσκει τη χαρά του και πάντα να προσεύχεται σ’ αυτόν.

[11]Εγώ θα σας διδάξω του Θεού τη δύναμη· τα σχέδια του Παντοδύναμου δε θα σας κρύψω.

[12]Άλλωστε όλοι εσείς καλά τα ξέρετε· γιατί, λοιπόν, τα λόγια σας τόσο είναι κούφια;

[13]Να ποιο μερίδιο θα ’χει ο ασεβής απ’ το Θεό και ποια θα λάβουν τιμωρία οι τύραννοι από τον Παντοδύναμο:

[14]Όσο πολλά κι αν είναι τα παιδιά του, στον πόλεμο θα σκοτωθούν· και το ψωμί η γενιά του δεν θα το χορτάσει.

[15]Αυτούς που θ’ απομείνουν θα τους βρει θανατικό, χωρίς ούτε κι οι χήρες τους να τους μοιρολογήσουν.

16 Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,

17 ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.

18 Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.

19 Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.

20 Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.

21 O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.

22 Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;

23 à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

1 Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.

2 O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

3 Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

16Κι αν συσσωρεύει ασήμι σαν το χώμα και φορεσιές μαζεύει πέρα απ' όσες χρειάζεται,

17αυτός μαζεύει, μα θα τις φορέσει ο δίκαιος και το ασήμι ο αθώος θα το πάρει.

18Χτίζει ο ασεβής το σπίτι του όπως ο σκόρος: εύθραυστο· σαν την αχυροκαλυβίτσα του αγροφύλακα.

19Πλούσιος πέφτει για να κοιμηθεί μέσα στο σπίτι του, κι ώσπου τα μάτια του ν' ανοίξει, το σπίτι έχει χαθεί.

20Οι φόβοι τον προφταίνουν σαν πλημμύρα και μες στη νύχτα τον αρπάζει η θύελλα.

21Φυσάει σιρόκος, τον σηκώνει και τον παίρνει· βίαια τον αρπάζει από το σπίτι του.

22Πάνω του δίχως λύπηση ορμά κι εκείνος προσπαθεί να του ξεφύγει.

23Ουρλιάζει και σφυρίζει πίσω απ' τον ασεβή καθώς εκείνος τρέχει· και τον τρομοκρατεί με χαστουκίσματα.

ΙΩΒ 28

Πού είναι η σοφία;

1Τα ορυχεία είναι γνωστά όπου το ασήμι βγαίνει, τα μέρη όπου το χρυσάφι καθαρίζεται.

2Βγάζει ο άνθρωπος τον σίδηρο απ' το χώμα και λιώνει από την πέτρα το χαλκό.

3Στις σκοτεινές στοές των ορυχείων φέρνει φως κι αναζητάει μέσα στης γης τα έγκατα το πέτρωμα, στην αφεγγιά και στο βαθύ σκοτάδι.

4 Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

5 Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

6 Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

7 Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

8 Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

9 Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

10 Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

11 Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

12 Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

13 O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

14 O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

15 Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

4Ανοίγει σήραγγες από τον κόσμο μακριά, σ’ άγνωστα για τους ταξιδιώτες μέρη και με σκοινιά κρέμεται στο κενό.

5Η γη απ’ όπου βγαίνει το ψωμί ανασκαλεύεται μέσα στα βάθη της, λες και την πέρασε φωτιά.

6Ζαφείρια έχουν οι πέτρες της και σκόνη από χρυσάφι.

7Τα μονοπάτια της αυτά δεν τα γνωρίζουνε τ’ αρπαχτικά πουλιά· και μάτι γερακιού δεν τα ’δε.

8Περήφανα θηρία δεν τα πάτησαν, δεν τα περπάτησε λιοντάρι.

9Μονάχα ο άνθρωπος χτυπάει το γρανιτένιο βράχο κι αναποδογυρίζει απ’ τα συθέμελά τους τα βουνά.

10Στοές ανοίγει μες στους βράχους κι ανακαλύπτει κάθε τι πολύτιμο το μάτι του.

11Φράζει τις διαρροές στα υπόγεια ρεύματα και ό, τι κρύβεται εκεί στο φως το φέρνει.

12Μα, τη σοφία πού μπορεί κανένας να τη βρει; και πού να βρίσκεται η πηγή της φρόνησης;

13Ο άνθρωπος δεν ξέρει την αξία της· δε βρίσκεται στων ζωντανών τη χώρα.

14Λέει ο απύθμενος ωκεανός: «Δεν την έχω εγώ». Κι η θάλασσα κι εκείνη λέει: «Δε βρίσκεται σ’ εμένα».

15Δε γίνεται ν’ αγοραστεί με καθαρό χρυσάφι ούτε και με καντάρια ασήμι να αποκτηθεί.

[16] O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

[17] O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;

[18] ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.

[19] Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.

[20] Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?

[21] Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

[22] O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

[23] Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.

[24] Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.

[25] Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;

[26] quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,

[27] então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.

[28] E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

[16]Δεν μπορεί σε αξία να συγκριθεί με το χρυσάφι της Οφείρ, ούτε με τον πολύτιμο τον όνυχα και το ζαφείρι.

[17]Ούτε χρυσάφι ούτε γυαλί μπορεί σε αξία να τη φτάσει· με χρυσαφένιο τάσι δεν μπορεί ν' ανταλλαχθεί.

[18]Κοράλλια, αν πεις, και κρύσταλλα δε λογαριάζονται. Πιότερο αξίζει η σοφία, παρά πολύτιμα μαργαριτάρια.

[19]Δε φτάνει την αξία της το αιθιοπικό τοπάζι και με το καθαρό χρυσάφι δε συγκρίνεται.

[20]Λοιπόν, από πού έρχεται η σοφία; πού βρίσκεται η φρόνηση;

[21]Κρύβεται απ' τα βλέμματα όλων των ζωντανών, ακόμα κι από τ' ουρανού τα πετεινά ξεφεύγει.

[22]Ο θάνατος κι ο άδης λένε: «Μονάχα η φήμη της στ' αυτιά μας έχει φτάσει».

[23]Μόνο ο Θεός το δρόμο της γνωρίζει και ξέρει αυτός πού η σοφία βρίσκεται.

[24]Γιατί εκείνος βλέπει ως και τα πέρατα της γης κι όλα κάτω απ' τον ουρανό τα διακρίνει.

[25]Όταν έδινε αυτός στον άνεμο το βάρος του και των νερών καθόριζε τον όγκο,

[26]όταν τους νόμους όριζε για τη βροχή και για τον κεραυνό χάραζε δρόμο,

[27]τότε είδε τη σοφία και την αξιολόγησε, την αναγνώρισε για θησαυρό και να μείνει τη δέχτηκε μαζί του.

[28]Κατόπιν ο Θεός είπε στον άνθρωπο: «Ο σεβασμός στον Κύριο αυτό είν' η σοφία και του κακού η αποφυγή είναι η φρόνηση».

Jó 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

[1] Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:

[2] Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

[3] Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;

[4] como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;

[5] quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;

[6] quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.

[7] Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,

[8] os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;

[9] os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;

[10] a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.

[11] Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;

ΙΩΒ 29

Ο Ιώβ αναθυμάται την παλιά του ευτυχία

[1]Ο Ιώβ πήρε πάλι το λόγο και είπε:

[2]Μακάρι να ’μουνα όπως τους περασμένους μήνες, όπως τις μέρες που με φύλαγε ο Θεός!

[3]Όταν η καλοσύνη του φώτιζε σαν λυχνάρι πάνω από το κεφάλι μου και με το φως του βάδιζα μες στο σκοτάδι.

[4]Τότε ήμουν στις ημέρες της ακμής μου, και ο Θεός προστάτευε το σπίτι μου.

[5]Ο Παντοδύναμος ήταν μαζί μου ακόμα και τα παιδιά μου όλα ήταν τριγύρω μου.

[6]Τα ζωντανά μου έβγαζαν το γάλα ποταμούς και τα βραχώδη εδάφη μού ’διναν χειμάρρους από λάδι.

[7]Πήγαινα τότε στην πλατεία, πλάι στης πόλης την πύλη, στων πρεσβυτέρων εκαθόμουν τη συνάθροιση,

[8]κι οι νέοι μ’ εβλέπαν και μου κάναν’ τόπο· σηκώνονταν κι οι ηλικιωμένοι κι όρθιοι από σέβας στέκονταν.

[9]Παύανε να μιλούν οι πρόκριτοι και πρόσταζε σιγή το δάχτυλο στα χείλη.

[10]Χανόταν των αρχόντων η φωνή κι η γλώσσα τους στον ουρανίσκο τους κολλούσε.

[11]Όποιος τα λόγια μου άκουγε, με μακάριζε· όποιος τα έργα μου έβλεπε, με επαινούσε.

12 porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.

12Γιατί βοηθούσα τον φτωχό, που προστασία γύρευε, και τα ορφανά, που στήριγμα δεν είχαν.

13 A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.

13Αυτοί που ήταν περίπου ετοιμοθάνατοι για τη βοήθεια μου μου δίναν' την ευχή τους· κι έκανα χήρες να αισθάνονται ασφάλεια και χαρά.

14 Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.

14Είχα στολή μου τη δικαιοσύνη, μανδύα και κάλυμμα της κεφαλής μου είχα το δίκαιο.

15 Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.

15Ήμουν τα μάτια των τυφλών και των χωλών τα πόδια.

16 Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.

16Πατέρας ήμουν των φτωχών και φρόντιζα να βρουν το δίκιο τους οι ξένοι.

17 Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.

17Τσάκιζα τους κυνόδοντες του αδίκου κι από τα δόντια του τη λεία τού τραβούσα.

18 Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.

18Σκεφτόμουν πως πολύχρονος θα ζήσω, όπως ο φοίνικας κι ότι όπως αυτός μες στη φωλιά μου θα πεθάνω.

19 A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;

19Έλεγα πως ήμουν δεντρί, που στα νερά τις ρίζες του βυθίζει και που τη νύχτα κάθεται στα κλώνια του η δροσιά.

20 a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.

20Πως θα 'χω, έλεγα, δόξα που διαρκώς θ' ανανεώνεται και θα 'χω δύναμη να δρω σαν καλοτεντωμένο τόξο.

21 Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.

21Όταν μιλούσα μ' άκουγαν με προσμονή και σώπαιναν για να δεχτούν τη συμβουλή μου.

22 Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.

22Κι όταν τελείωνα κανείς δεν είχε κάτι άλλο να πει· τα λόγια μου σαν τη δροσιά απάνω τους σταλάζαν.

23 Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.

23Τα πρόσμεναν καθώς προσμένουν τη βροχή και μ' ανοιχτό το στόμα τους καθώς σ' όψιμη μπόρα.

[24] Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.
[25] Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.

[24]Όταν τους χαμογέλαγα εμπιστοσύνη αποκτούσαν και φιλικά αν τους κοίταζα χαιρόντουσαν κι αυτοί.
[25]Τους οδηγούσα και καθόριζα το δρόμο τους, καθώς ο βασιλιάς στην κεφαλή της στρατιάς του, καθώς εκείνος που τους λυπημένους παρηγορεί.

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.

[2] De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?
[3] De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.

[4] Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.

[5] Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;

[6] habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.

[7] Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.

[8] São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.

ΙΩΒ 30

Ο Ιώβ θρηνεί για την τωρινή του αθλιότητα

[1]Τώρα όμως έχω γίνει ο περίγελως ανθρώπων που ’ναι νεότεροί μου και που οι πατεράδες τους ήταν πιο καταφρονεμένοι κι από του κοπαδιού μου τα σκυλιά.

[2]Τι να τους έκανα άλλωστε, αφού στα χέρια δύναμη δεν είχαν;
[3]Εξαντλημένοι απ’ τις στερήσεις κι απ’ την πείνα έφευγαν στην κατάξερη τη γη τη σκοτεινή, κατεστραμμένη κι έρημη.
[4]Γύρω απ’ τους θάμνους αρμυρήθρες μάζευαν και τρώγανε τις ρίζες απ’ τα σπάρτα.
[5]Τους διώχναν μέσ’ απ’ την κοινότητα και φώναζαν ξωπίσω τους, όπως στους κλέφτες.
[6]Στ’ απόκρημνα φαράγγια κατοικούσαν, στης γης τις τρύπες και στων βράχων τις σπηλιές.
[7]Σαν ζώα φώναζαν ανάμεσα στους θάμνους και συγκεντρώνονταν κάτω απ’ τις αγκαθιές.
[8]Άνθρωποι ποταποί και κακοφημισμένοι, αποδιωγμένοι από τη χώρα μακριά.

[9] Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.

[10] Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.

[11] Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.

[12] À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.

[13] Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.

[14] Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.

[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[9]Μα να που τώρα μ’ έκαναν τραγούδι περιπαιχτικό και θέμα για να συζητούν και να χλευάζουν.

[10]Μ’ αποστροφή με βλέπουν, μ’ αποφεύγουν και δε διστάζουν να με φτύσουν κατά πρόσωπο.

[11]Χαλάρωσε του τόξου μου τη χορδή ο Θεός, μ’ άφησε ανυπεράσπιστον· γι’ αυτό κι εκείνοι καταπάνω μου αχαλίνωτοι ορμήσαν.

[12]Το φιδομάνι με χτυπάει κατακέφαλα, με αναγκάζουνε να υποχωρήσω· για να μ’ εξουθενώσουν προχώματα ετοιμάζουνε.

[13]Όλες τις διεξόδους μου τις έκοψαν και προσπαθούνε να με καταστρέψουν χωρίς να ’χουν ανάγκη να τους βοηθά κανείς.

[14]Χύνονται απ’ των οχυρών μου τις ρωγμές κι ορμούν απάνω μου μέσ’ από τα ερείπια.

[15]Ο φόβος με κυρίεψε· έφυγε σαν ανέμου φύσημα η αξιοπρέπειά μου και πέρασε η ευτυχία μου σαν σύννεφο.

[16]Και τώρα πλησιάζω να πεθάνω· της δυστυχίας οι μέρες με πολιορκούν.

[17]Τη νύχτα οι πόνοι διαπερνούν τα κόκαλά μου που λες και θέλουν απ’ το σώμα μου να βγουν· τα νεύρα μου δεν βρίσκουν ησυχία.

[18]Ο Θεός με άδραξε από το ρούχο μου, με σφίγγει καθώς το περιλαίμιο του χιτώνα μου.

[19]Μέσα στη λάσπη μ’ έριξε κι έγινα σαν το χώμα και τη στάχτη.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[29] Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.

[30] Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.

[31] Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

Jó 31

[20]Θεέ μου, σου φωνάζω, μα συ δεν μου αποκρίνεσαι· μπροστά σου στέκομαι, μα εσύ με τη ματιά σου με καρφώνεις.

[21]Έγινες ανελέητος για μένα και με χτυπάς με της γροθιάς σου όλη τη δύναμη.

[22]Μ' αφήνεις να με πάρει στην ορμή του ο άνεμος, να με συντρίψει η μανιασμένη καταιγίδα.

[23]Το ξέρω πως στο θάνατο με φέρνεις, στον τόπο της συνάντησης όλων των ζωντανών.

[24]Έναν σωρό ερείπια δεν μπορεί πια κανείς να τον στηρίξει. Πριν καταρρεύσω εντελώς, ας έρθει βοηθός μου ο Θεός.

[25]Μήπως δεν έκλαψα γι' αυτούς, που ήτανε σκληρή η ζωή τους; και μήπως δεν λυπήθηκα για τους φτωχούς;

[26]Την ευτυχία έλπιζα κι η δυστυχία ήρθε· με βρήκε το σκοτάδι, ενώ περίμενα το φως.

[27]Αναταράζονται τα σπλάχνα μου, στιγμή δεν ησυχάζουν· δύστυχες μέρες μ' ηύραν αναπάντεχα.

[28]Θλιμμένος περπατώ χωρίς χαράς αχτίδα· μες στου λαού σηκώνομαι τη σύναξη βοήθεια να ζητήσω με κραυγές.

[29]Των τσακαλιών έγινα αδερφός και των στρουθοκαμήλων σύντροφος.

[30]Μαύρισε πια το δέρμα μου και ξεκολλά από πάνω μου· τα κόκαλά μου ο πυρετός τα καίει.

[31]Έγινε θρήνος το τραγούδι της κιθάρας μου, και του αυλού μου ο ήχος κλάμα γοερό.

ΙΩΒ 31

Jó declara sua integridade

[1] Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?

[2] Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?

[3] Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?

[4] Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

[5] Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano

[6] (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);

[7] se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,

[8] então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.

[9] Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

[10] então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

[11] Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;

[12] pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.

Ο Ιώβ ορκίζεται ότι είναι αθώος

[1]Έκανα συμφωνία με τα μάτια μου κόρη ποτέ μ’ επιθυμία να μην κοιτάξω.

[2]Αλλιώς, τι θα μπορούσα να προσμένω από τον παντοδύναμο Θεό; τι θα μου έστελνε από τα ύψη;

[3]Η συμφορά είναι για τον άδικο· για κείνους που παρανομούν η δυστυχία.

[4]Βλέπει ο Θεός το δρόμο που βαδίζω κι αυτός μετράει όλα μου τα βήματα.

[5]Ποτέ μου ψέμα δεν μεταχειρίστηκα ούτε ποτέ προσπάθησα κάποιον να εξαπατήσω.

[6]Ας με ζυγίσει ο Θεός με τέλεια ζυγαριά και θα δει τότε την ακεραιότητά μου.

[7]Αν ξέφυγε το βήμα μου από το δρόμο το σωστό, αν παρασύρθηκε απ’ τα μάτια μου η καρδιά μου κι αν κηλιδώθηκαν από την αδικία τα χέρια μου,

[8]τότε αυτά που σπέρνω εγώ άλλοι ας τ’ απολαύσουν και τα σπαρτά μου ας ξεριζωθούν.

[9]Αν η καρδιά μου από γυναίκα δελεάστηκε και στήθηκα να καρτερώ στου γείτονα την πόρτα,

[10]τότε η γυναίκα μου ας μαγειρεύει γι’ άλλον άντρα κι άλλοι μαζί της ας πλαγιάσουν.

[11]Γιατί αυτό είν’ ανομία επαίσχυντη κι αμάρτημα που οι δικαστές θα ’πρεπε αυστηρά να τιμωρούνε.

[12]Είναι φωτιά που κατακαίει και δεν αφήνει τίποτα, μέχρι τις ρίζες κατατρώει τα σπαρτά μου.

13 Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,
14 então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?
15 Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?

16 Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;

17 ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou
18 (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);

19 se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;

20 se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;

21 se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,

22 então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.
23 Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

13Αν κάποτε το δίκιο του δούλου μου ή της δούλης μου παρέβλεψα στις διαφορές που μπορεί να ’χανε μαζί μου,
14πώς θα μπορέσω να σταθώ μπρος στο Θεό και τι θα του αποκριθώ όταν με κρίνει;
15Γιατί, αυτός που μ’ έπλασε, μήπως δεν έπλασε κι εκείνους; ο ίδιος δεν μας εσχημάτισε στη μητρική κοιλιά;
16Ποτέ μου στους φτωχούς ό, τι ζητούσαν δεν τ’ αρνήθηκα, ούτε άφησα μες στην απελπισία τις χήρες.
17Ποτέ δεν έφαγα μονάχος το ψωμί μου, χωρίς να φάνε απ’ αυτό και τα ορφανά,

18γιατί εγώ τα μεγάλωσα από μικρά σαν να ’μουνα πατέρας, κι από την ώρα που γεννήθηκαν τα καθοδήγησα.

19Όταν έβλεπα κάποιον που ρούχα δεν είχε να ντυθεί, έναν φτωχό που σκεπάσματα δεν είχε,
20του ’δινα από τα πρόβατά μου μάλλινο ρούχο για να ζεσταθεί κι αυτός από καρδιάς μ’ ευχαριστούσε.
21Αν χέρι σήκωσα πάνω σε ορφανό, επειδή έβλεπα πως είχα των δικαστών την υποστήριξη,

22το χέρι μου ας σπάσει απ’ τον αγκώνα, κι ας ξεκολλήσει από τον ώμο μου.
23Με τρόμαζε η τιμωρία του Θεού· μπρος στη μεγαλοσύνη του ν’ αντέξω δεν μπορούσα.

[24] Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

[25] se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

[26] se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,

[27] e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,

[28] também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.

[29] Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu

[30] (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);

[31] se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele

[32] (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!

[33] Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;

[34] porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.

[35] Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-

[24]Ποτέ μου το χρυσάφι δεν το εμπιστεύτηκα ούτε και το λογάριασα ποτέ για σιγουριά μου.

[25]Για τα πολλά μου πλούτη δεν περηφανεύτηκα ούτε για όσα με τα χέρια μου μπόρεσα ν’ αποκτήσω.

[26]Κοιτάζοντας τον ήλιο και τη λάμψη του ή τη μαγευτική πορεία της σελήνης,

[27]ποτέ μου ενδόμυχα δεν γοητεύτηκα ούτε ποτέ λατρευτικά τους έστειλα φιλιά.

[28]Αυτό θα ’ταν αμάρτημα, που οι δικαστές το τιμωρούνε, γιατί θα είχα απαρνηθεί τον ύψιστο Θεό.

[29]Ποτέ μου δε χαιρόμουνα όταν ο εχθρός μου υπέφερε ούτε ευχαριστιόμουνα κακό σαν τον χτυπούσε.

[30]Ποτέ μου ν’ αμαρτήσει δεν άφηνα το στόμα μου, ζητώντας με κατάρες το χαμό του.

[31]Όσοι φιλοξενήθηκαν στο σπίτι μου έχουνε να το λένε, πως από τα καλύτερα χορτάσαν φαγητά.

[32]Ξένος κανείς δεν πέρασε τη νύχτα του στο ύπαιθρο· στον οδοιπόρο οι πόρτες μου πάντα ήταν ανοιχτές.

[33]Ποτέ ανομίες δε χρειάστηκε να κρύψω ή παραπτώματα, όπως πολλοί το κάνουν.

[34]Έτσι τα λόγια των ανθρώπων δε φοβόμουν ούτε με τρόμαζε του κόσμου η περιφρόνηση, ώστε να μένω σιωπηλός, στο σπίτι μου κλεισμένος.

[35]Αχ, ας γινόταν κάποιος να μ’ ακούσει! Μπορώ να υπογράψω ό, τι έχω πει. Μακάρι να μ’ αποκριθεί ο Παντοδύναμος!

Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!

Ας μου 'δειχνε του αντιδίκου μου την έγγραφη κατηγορία

[36] Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;

[36]κι εγώ στους ώμους μου πρόθυμα θα τη σήκωνα και στο κεφάλι θα την έβαζα κορώνα.

[37] mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.

[37]Για τη ζωή μου θα μιλούσα στο Θεό με κάθε λεπτομέρεια και θα μπορούσα να τον βλέπω μες στα μάτια.

[38] Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;

[38]Αν το χωράφι μου παραπονέθηκε για μένα κι έκανα εγώ τ' αυλάκια του να κλάψουνε,

[39] se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,

[39]επειδή δεν τα φρόντισα μα πήρα τους καρπούς του, κι έγινα έτσι ανυπάκουος στο Θεό, που 'ναι ο πραγματικός ιδιοκτήτης του,

[40] por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

[40]τότε ας φυτρώσουνε αγκάθια αντί για στάρι, κι αντί κριθάρι αγριοχόρταρα. Εδώ τελειώνουνε τα λόγια του Ιώβ.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

[1] Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.

[2] Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.

[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.

[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.

ΙΩΒ 32

Ο Ελιού θεωρεί σωστό ν' απαντήσει στον Ιώβ

[1]Τότε οι τρεις εκείνοι άντρες έπαψαν ν' απαντούν στον Ιώβ, επειδή θεωρούσε τον εαυτό του δίκαιο.

[2]Θύμωσε όμως ο Ελιού, γιος του Βαραχιήλ κι απόγονος του Βουζ, από την οικογένεια του Ραμ, γιατί ο Ιώβ είχε φτάσει να θεωρεί τον εαυτό του πιο δίκαιον κι από το Θεό.

[3]Αλλά θύμωσε και με τους τρεις φίλους του Ιώβ, γιατί δεν έβρισκαν τι να του απαντήσουν, για να του αποδείξουν την ενοχή του.

[4]Μιας κι εκείνοι ήταν μεγαλύτεροί του, λοιπόν, ο Ελιού περίμενε να τελειώσουν για να μιλήσει στον Ιώβ.

[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

[6] Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

[5-6]Όταν όμως είδε πως εκείνοι δεν είχαν καμιά απάντηση, τότε ξέσπασε θυμωμένος και είπε: Εγώ είμ' ακόμα νέος κι εσείς γέροντες· γι' αυτό φοβόμουνα και δίσταζα αυτά που σκέφτομαι να σας τα πω.

[7] Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

[7]Έλεγα μέσα μου πως θα μιλούσε η ηλικία και πως σοφία θα δίδασκαν τα χρόνια τα πολλά.

[8] Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

[8]Μα ό, τι κάνει συνετό τον άνθρωπο είναι το πνεύμα, είν' η πνοή που εμφύσησε ο Παντοδύναμος.

[9] Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

[9]Οι ηλικιωμένοι δεν είναι πάντα και σοφοί, ούτε κι οι γέροντες ξέρουνε πάντα το σωστό ποιο είναι.

[10] Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

[10]Γι' αυτό και τώρα σας γυρεύω να μ' ακούσετε· θέλω κι εγώ τη γνώμη μου να σας εκθέσω.

[11] Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

[11]Περίμενα να ολοκληρώσετε τους λόγους σας, παρακολούθησα τα επιχειρήματά σας, όσο εσείς αναζητούσατε φράσεις σοφές.

[12] Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

[12]Σας έδωσα όλη την προσοχή μου, αλλά κανείς σας τον Ιώβ δεν έπεισε ούτε τα λόγια του αντέκρουσε κανένας.

[13] Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.

[13]Και μη θαρρείτε προπαντός πως τη σοφή βρήκατε λύση, λέγοντας πως δεν είν' ο άνθρωπος, μα ο Θεός που θα τον μεταπείσει.

[14] Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.

[14]Τα λόγια του Ιώβ δεν στόχευαν εμένα· κι εγώ δεν θα του απαντήσω με τα λόγια σας.

[15] Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.

[15]Αυτοί ξαφνιάστηκαν, σκεφτόμουν, και πια δεν αποκρίνονται· τα λόγια τους τα χάσαν.

[16] Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?

[16]Να περιμένω όσο εκείνοι δε μιλούν; Στέκονται εκεί, χωρίς πια ν' απαντούνε.

[17] Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.

[17]Με τη σειρά μου κι εγώ θέλω ν' απαντήσω, θέλω κι εγώ τη γνώμη μου να πω.

[18] Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.

[18]Λόγια έχω μέσα μου πολλά. Το Πνεύμα εντός μου, του Θεού, με βιάζει να μιλήσω.

[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.

[19]Μέσα μου γίνεται αναβρασμός, καθώς του μούστου η ζύμωση μες στο ασκί, που είν' έτοιμο να σκάσει.

[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.

[20]Θα πρέπει να μιλήσω για ν' ανασάνω ελεύθερα, το στόμα μου ν' ανοίξω ν' αποκριθώ.

[21] Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.

[21]Δε θα πάρω το μέρος κανενός κι ούτε κανέναν πρόκειται να κολακέψω.

[22] Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

[22]Γιατί δεν ξέρω εγώ να κολακεύω· αν κάτι τέτοιο έκανα, ο Πλάστης μου αμέσως θα με τιμωρούσε.

Jó 33

Eliú repreende a Jó

[1] Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.

[2] Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.

[3] As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.

[4] O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.

[5] Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.

ΙΩΒ 33

Ο Ελιού κατακρίνει τον Ιώβ

[1]Τώρα λοιπόν, Ιώβ, άκου τα λόγια μου, πρόσεξε όλα όσα έχω να σου πω.

[2]Έτοιμος είμαι και αρχίζω να μιλώ.

[3]Μιλώ με ήσυχη συνείδηση, τα χείλη μου την καθαρή αλήθεια θα προφέρουν.

[4]Με δημιούργησε το Πνεύμα του Θεού, του Παντοδύναμου η πνοή, ζωή μού δίνει.

[5]Απάντησέ μου, αν μπορείς. Να μ' αντιμετωπίσεις ετοιμάσου, πάρε τη θέση σου.

[6] Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.

[7] Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.

[8] Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:

[9] Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.

[10] Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.

[11] Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.

[12] Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.

[13] Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?

[14] Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.

[15] Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,

[16] então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,

[17] para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;

[18] para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.

[6]Εσύ κι εγώ είμαστε όμοιοι μπρος στο Θεό· κι οι δυο μας από χώμα καμωμένοι.

[7]Λοιπόν, δεν έχεις λόγο ν' αγωνιάς, δεν πρόκειται να σε κατατροπώσω!

[8]Στ' αυτιά μου αντηχεί ο ήχος της φωνής σου, όταν αυτά τα λόγια επαναλαμβάνεις:

[9]«Εγώ είμαι καθαρός, δεν παρανόμησα· άμεμπτος είμαι, δίχως αμαρτία.

[10]Μα ο Θεός βρίσκει προφάσεις εναντίον μου, με βλέπει σαν εχθρό του.

[11]Με περιορίζει, όπου κι αν πάω με παρακολουθεί».

[12]Όμως σ' αυτό, Ιώβ, δεν έχεις δίκιο, πρέπει να σου το πω· με μέτρα ανθρώπινα δεν μπορείς το Θεό να τον μετρήσεις.

[13]Τότε γιατί να τον κατηγορείς πως σ' όλα αυτά τα λόγια σου δεν απαντάει;

[14]Μ' όλο που ο Θεός μιλάει πολλές φορές και με ποικίλους τρόπους, κανείς δεν δίνει προσοχή στα λόγια του.

[15]Με όνειρο, με όραμα νυχτερινό, όταν σε ύπνο βαθύ πέφτουν οι άνθρωποι, όταν στην κλίνη ξαπλωμένοι αποκοιμιούνται,

[16]τότε τους κάνει να καταλαβαίνουν όσα λέει, κι οριστικά τους προειδοποιεί.

[17]Ν' αποστραφούνε θέλει τις κακές τους πράξεις και ν' απαλλάξει έτσι τον άνθρωπο απ' την αλαζονεία του.

[18]Έτσι θα τον γλιτώσει από τον τάφο και θα τον προστατέψει να μην πέσει απάνω στην αιχμή του κονταριού.

[19] Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;
[20] de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.
[21] A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.
[22] A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.
[23] Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,
[24] então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.
[25] Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.
[26] Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.
[27] Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.
[28] Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.
[29] Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,
[30] para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.

[19]Ο Θεός προειδοποιεί τον άνθρωπο με μια αρρώστια που τον ρίχνει στο κρεβάτι, με πόνους σ’ όλα του τα κόκαλα,
[20]ως το σημείο ν’ αηδιάζει το ψωμί, ακόμα και το πιο εκλεκτό του φαγητό.
[21]Η σάρκα του λιώνει και χάνεται, μπορούν να μετρηθούν τα κόκαλά του·
[22]κοντεύει να ’χει το ’να πόδι μες στον τάφο, λες κι η ζωή του παραδόθηκε στο θάνατο.
[23]Ίσως τότε σταθεί στο πλάι του ένας άγγελος, ένας απ’ τους χιλιάδες του Θεού αγγέλους, που δείχνουνε στον άνθρωπο το χρέος του.
[24]Κι ο άγγελος αυτός ίσως τον σπλαχνιστεί και πει: «Απάλλαξέ τον, μην τον αφήσεις να κατέβει μες στον τάφο· τα λύτρα του πληρώθηκαν».
[25]Τότε από σφρίγος νεανικό η σάρκα του τονώνεται, ξαναγυρνάει στης νιότης του τις μέρες.
[26]Στο Θεό προσεύχεται κι εκείνος του αποκρίνεται· με χαρά στο Θεό παρουσιάζεται, το Θεό, που τον έχει και πάλι δεχτεί.
[27]Τότε αυτός ομολογεί δημόσια και λέει: «Αμάρτησα! Το σωστό δεν το ’πραξα, μα δεν μου το ανταπέδωσε ο Θεός.
[28]Με φύλαξε απ’ του να κατεβώ στον τάφο και στης ζωής με κράτησε το φως».
[29]Να, λοιπόν, όλα αυτά που κάνει ο Θεός πάλι και πάλι για τον κάθε άνθρωπο,
[30]ώστε να τον γλιτώσει από το τάφο και να του ξαναδώσει τη ζωή.

[31] Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.
[32] Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.
[33] Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

[31]Προσεκτικά άκουσέ με, Ιώβ, σώπασε κι άφησέ με να μιλήσω.
[32]Αν έχεις τίποτε να πεις, απάντησέ μου· πολύ θα ’θελα να παραδεχτώ το δίκιο σου.
[33]Αλλ’ άκου με, αν δεν έχεις τι να πεις· σώπαινε, και σοφία θα σε διδάξω.

Jó 34

Eliú justifica a Deus

[1] Disse mais Eliú:
[2] Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.
[3] Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.
[4] O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.
[5] Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.
[6] Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.
[7] Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?
[8] E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?
[9] Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.
[10] Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.

ΙΩΒ 34

Ο Ελιού παίρνει το μέρος του Θεού

[1]Κι ο Ελιού συνέχισε:
[2]Τα λόγια μου ακούστε τα, σοφοί, δώστε μου προσοχή εσείς που ’χετε γνώση.
[3]Γιατί το αυτί τα λόγια τα διακρίνει, καθώς γεύεται ο ουρανίσκος την τροφή.
[4]Το δίκιο ας ερευνήσουμε, μαζί ας αναγνωρίσουμε ποιο το καλό.
[5]Από τη μια ο Ιώβ, πως είναι δίκαιος ισχυρίζεται, και πως του αρνήθηκε το δίκιο του ο Θεός·
[6]πως έβγαλε σε βάρος του απόφαση άδικη και πως το βέλος του τον πλήγωσε θανατερά, ενώ αυτός δεν είχε αμαρτήσει.
[7]Από την άλλη λέτε εσείς: «Υπάρχει άραγε άνθρωπος άλλος σαν τον Ιώβ, που το Θεό να βλασφημεί λες και νεράκι πίνει;
[8]Με τους κακούς εξομοιώνεται και συμπορεύεται με τους αμαρτωλούς.
[9]Λέει πως στον άνθρωπο είν’ ανώφελο να θέλει το Θεό να ευχαριστήσει».
[10]Για τούτο ακούστε με εσείς, άνθρωποι συνετοί. Αδύνατο ο Θεός κακό να κάνει και ν’ αδικήσει ο Παντοδύναμος.

[11] Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.

[12] Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.

[13] Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?

[14] Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,

[15] toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

[16] Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.

[17] Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

[18] Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?

[19] Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

[20] De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

[11]Αυτός πληρώνει τον καθένα σύμφωνα με τα έργα του και στον καθένα δίνει ανάλογα με τη διαγωγή του.

[12]Είναι αλήθεια πως ο Θεός δεν κάνει το κακό και πως ο Παντοδύναμος το δίκιο δεν το διαστρέφει.

[13]Μην τάχα κάποιος άλλος του εμπιστεύτηκε τη γη; μην κάποιος άλλος του ’δωσε το σύμπαν να φροντίζει;

[14]Αν ο Θεός σκεφτόταν μόνο τον εαυτό του κι έπαιρνε πίσω τη ζωηφόρα του πνοή,

[15]τότε ο κάθε ζωντανός οργανισμός θα πέθαινε και θα γινόταν ο άνθρωπος και πάλι χώμα.

[16]Ιώβ, αν έχεις φρόνηση, άκου αυτό· στα λόγια μου δώσε την προσοχή σου.

[17]Κατηγορείς εσύ το Θεό, τον δίκαιο και το μεγάλο; νομίζεις πως το δίκιο το εχθρεύεται; Πώς τότε θα ’ταν δυνατό να κυβερνάει τον κόσμο;

[18]Μονάχα αυτός μπορεί να πει στο βασιλιά: «Είσαι ανάξιος! » στους άρχοντες: «Είστε ασεβείς! »

[19]Μονάχα αυτός δεν παίρνει το μέρος των αρχόντων, τον πλούσιο δεν τον προτιμάει απ’ τον φτωχό, γιατ’ είναι όλοι έργα των χεριών του.

[20]Πεθαίνουν μες στη νύχτα ξαφνικά· ο λαός ανταριάζεται κι οι άρχοντες καταρρέουν. Χωρίς ανθρώπου χέρι να υψωθεί, οι τύραννοι χαθήκαν.

[21] Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

[21]Γιατί τα μάτια του Θεού βλέπουν το πώς βιώνει ο άνθρωπος· και πώς πορεύεται προσέχουν.

[22] Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

[22]Σκοτάδι δεν υπάρχει τόσο ζοφερό, που τους κακούς απ' το Θεό να κρύψει.

[23] Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

[23]Δεν έχει ανάγκη ο Θεός πολύ να ερευνήσει, για να καλέσει κάποιον μπροστά του να κριθεί.

[24] Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

[24]Χωρίς ν' αρχίσει ανάκριση, τους ισχυρούς συντρίβει, κι άλλους βάζει στη θέση τους.

[25] Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

[25]Αυτός ξέρει τα έργα τους· τους ανατρέπει σε μια νύχτα και συντρίβονται.

[26] Ele os fere como a perversos, à vista de todos;

[26]Καθώς εγκληματίες, δημόσια τους μαστιγώνει,

[27] porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,

[27]γιατί απ' αυτόν απομακρύνθηκαν κι όλες αγνόησαν τις εντολές του.

[28] e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.

[28]Έτσι αναγκάσαν τους φτωχούς και τους αδύνατους, κραυγές βοήθειας στο Θεό να υψώσουν, κι εκείνος τη φωνή τους άκουσε.

[29] Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá contemplar, seja um povo, seja um homem?

[29]Αντίθετα, αν ο Θεός δεν θέλει ν' αντιδράσει, ποιος θα του δώσει άδικο; Αν θέλει να κρυφτεί, ποιος θα τον δει; Τι θα μπορούσαν οι λαοί να κάνουν, κι η οικουμένη,

[30] Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.

[30]αν ήθελε ο Θεός έναν δημαγωγό ασυνείδητο να τον ορίσει βασιλιά τους;

[31] Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;

[31]Ίσως πει κάποιος στο Θεό: «Έπαθα για τα λάθη μου, δε θα ξαναμαρτήσω πια·

[32] o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,

[32]τα σφάλματα που εγώ δε βλέπω δείξε μου· έπραξα ίσως το κακό, δε θα το επαναλάβω».

[33] acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?

[33]Αυτόν θα πρέπει τάχα να τον τιμωρήσει ο Θεός, σύμφωνα με τη γνώμη σου, επειδή έτσι εσύ το κρίνεις; Αφού εσύ αποφασίζεις κι όχι εγώ, ό, τι νομίζεις πες το!

[34] Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:

[34]Οι μυαλωμένοι άνθρωποι μαζί μου θα 'ναι σύμφωνοι· θα πουν, όπως κι οι συνετοί, που με ακούνε:

[35] Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.

[35]«Μίλησε αστόχαστα ο Ιώβ, και νόημα τα λόγια του δεν έχουν.

[36] Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.

[36]Όσα μας λέει ο Ιώβ να εξεταστούνε πρέπει σε όλο τους το βάθος, γιατί αποκρίνεται καθώς οι ασεβείς.

[37] Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

[37]Προσθέτει έτσι ασέβεια πάνω στην αμαρτία του· ανάμεσά μας την αμφιβολία σπέρνει και λέει πολλά ενάντια στο Θεό».

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

ΙΩΒ 35

Κανένας δεν μπορεί να πλησιάσει το Θεό

[1] Disse mais Eliú:

[1]Κι ο Ελιού συνέχισε:

[2] Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?

[2]Νομίζεις πως είναι σωστό να θέλεις μπροστά στο Θεό να βγεις αθώος;

[3] Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?

[3]Και λες: «Τι θα ωφεληθώ, τι θα κερδίσω κι αν δεν αμαρτήσω; »

[4] Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.

[4]Λοιπόν, εγώ θα σου αποκριθώ, σ' εσένα και στους φίλους σου μαζί σου:

[5] Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.

[5]Για πρόσεξε τον ουρανό και δες· βλέπεις πόσο τα σύννεφα βρίσκονται πιο ψηλά από σένα!

[6] Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?

[6]Αν κάνεις αμαρτίες εσύ, σε τι το Θεό τον βλάπτεις; κι αν είναι πολλαπλές οι παραβάσεις σου, σ' αυτόν κάνεις κακό;

[7] Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?

[7]Αν είσαι δίκαιος, σ' εκείνον τι προσφέρεις; ή τι χρειάζεται να λάβει από τα χέρια σου;

[8] A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.

[8]Θνητούς ανθρώπους σαν εσένα βλάπτει η αμαρτία σου, κι αυτούς μονάχα το καλό που κάνεις ωφελεί.

[9] Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.

[9]Όταν καταπιέζονται, στενάζουν· ζητούν βοήθεια ενάντια στην τυραννία των ισχυρών.

[10] Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,

[10]Κανένας τους όμως δε στρέφεται προς το Θεό, το δημιουργό του, που ελπίδα δίνει σε ώρες σκοτεινές,

[11] que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?

[11]που μας χαρίζει γνώση περισσότερη από της γης τα ζώα· κι απ’ τα πουλιά μάς κάνει πιο σοφούς.

[12] Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.

[12]Φωνάζουμε για βοήθεια, μα ο Θεός δεν απαντάει, γιατ’ είμαστε αλαζόνες κι ασεβείς.

[13] Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.

[13]Φωνάζουν μάταια· ο Θεός δεν ακούει, ο Παντοδύναμος δεν δίνει προσοχή.

[14] Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.

[14]Κι εσύ, Ιώβ, λες πως δε βλέπεις το Θεό· μα κάνε υπομονή, αυτός γνωρίζει την υπόθεσή σου.

[15] Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,

[15]Αν τώρα ο θυμός του δεν ξέσπασε ακόμα τιμωρός, και δεν πολυπροσέχει τις ανοησίες σου,

[16] abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

[16]είναι γιατί το στόμα σου το ανοίγεις άσκεφτα, Ιώβ, και δίχως σύνεση λες λόγια, κι άλλα λόγια.

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

[1] Prosseguiu Eliú e disse:

[2] Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.

[3] De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.

ΙΩΒ 36

Ο Ελιού εγκωμιάζει τη μεγαλοσύνη του Θεού

[1]Ο Ελιού συνέχισε την ομιλία του.

[2]Κάνε, Ιώβ, λίγη ακόμα υπομονή μ’ αυτή τη διδαχή μου. Κάτι έχω ακόμη να προσθέσω, για να υποστηρίξω το Θεό.

[3]Τις γνώσεις μου τις φέρνω από μακριά, για να δικαιώσω το δημιουργό μου.

4 Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.

5 Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.

6 Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.

7 Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.

8 Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,

9 ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

10 Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.

11 Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.

12 Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.

13 Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.

14 Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.

15 Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.

4Είναι η καθαρή αλήθεια ό, τι θα πω· έχεις μπροστά σου κάποιον που το θέμα του άριστα το κατέχει.

5Ναι, ο Θεός είν’ ισχυρός κι αδιάφορος δεν μένει· στέκει στις αποφάσεις του αμετακίνητος.

6Τον ασεβή δεν τον αφήνει στη ζωή· σ’ όσους καταπιέζονται το δίκιο τους το δίνει.

7Τα μάτια του δεν τ’ αποστρέφει από τους δίκαιους· κι αν κυβερνούν μαζί με βασιλιάδες, παντοτινά στο θρόνο τούς αφήνει να δέχονται τιμές.

8Αλλ’ αν φυλακιστούν και κάτω απ’ τα δεσμά τους υποφέρουν,

9είναι για να τους δείξει ποια τα έργα τους, οι ανομίες τους και η αλαζονεία.

10Τους κάνει να προσέχουν όταν τους προειδοποιεί και τους καλεί απ’ το κακό να επιστραφούνε.

11Αν υπακούσουνε και τον υπηρετήσουν θα ζήσουν τη ζωή τους ως το τέλος μέσα στην ευτυχία και τη χαρά.

12Αλλ’ αν δεν υπακούσουν το χαμό τους προκαλούν και θα πεθάνουν μες στην αφροσύνη τους.

13Άνθρωποι με καρδιά ασεβή, συνέχεια με το Θεό τα βάζουν· δεν τον παρακαλούν να τους βοηθήσει όταν τους τιμωρεί.

14Πεθαίνουν σε ηλικία νεανική κι είναι τα τέλη της ζωής τους ντροπιασμένα.

15Μα ο Θεός μες απ’ τη θλίψη τελειοποιεί αυτούς που θλίβονται· με τις δοκιμασίες τούς διδάσκει.

[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;

[17] mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.

[18] Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.

[19] Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?

[20] Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.

[21] Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.

[22] Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?

[23] Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

Eliú exalta a majestade de Deus

[24] Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.

[25] Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

[16]Έτσι κι εσένα, Ιώβ, άλλοτε σ' είχε γλιτώσει από τη θλίψη, δίνοντάς σου αντίθετα μεγάλη άνεση. Ήτανε το τραπέζι σου γεμάτο από τις πιο εκλεκτές τροφές.

[17]Μα τώρα σου έχει αναγγελθεί η καταδίκη σου και της ασέβειας την πληρωμή λαβαίνεις.

[18]Πρόσεξε μη σε φέρει ο θυμός σου σ' εξέγερση ενάντια στο Θεό· και μη νομίσεις πως θ' απαλλαγείς προσφέροντάς του πλούσια δώρα.

[19]Δε θα σου έφτανε όλος σου ο πλούτος· δε θα σε βοηθούσε το χρυσάφι σου, ούτε της δύναμής σου όλα τα μέσα.

[20]Μην την αποζητάς τη νύχτα εκείνη, που όλα τα έθνη θα καταστραφούν.

[21]Φυλάξου! Μη στραφείς προς το κακό, ακόμη κι αν θαρρείς πως προτιμότερο είναι αυτό από τις θλίψεις σου.

Το μεγαλείο του Θεού

[22]Βλέπεις, Ιώβ, είναι μεγάλος ο Θεός· τόση πολλή έχει δύναμη. Ποιος μπορεί να διδάξει όπως αυτός;

[23]Ποιος μπορεί να του υποδείξει τι να κάνει; ποιος μπορεί να του πει ότι αδίκησε;

[24]Μη λησμονάς το έργο του να εγκωμιάζεις, που με ωδές το εξυμνούν οι άνθρωποι.

[25]Όλοι μπορούν να το θαυμάσουν, έστω κι αν το κοιτάζει ο άνθρωπος μονάχα από μακριά.

[26] Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.	[26]Βλέπεις, Ιώβ, είναι μεγάλος ο Θεός κι άπιαστος για τη σκέψη μας. Αμέτρητος των χρόνων του ο αριθμός.
[27] Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,	[27]Αυτός συλλέγει του νερού τις στάλες, ατμό τις κάνει, ομίχλη ή φτιάχνει τη βροχή,
[28] a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.	[28]που ξεχειλίζει από τα σύννεφα και χύνεται πάνω στο πλήθος των ανθρώπων.
[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?	[29]Μπορεί κανείς να καταλάβει πώς ξεδιπλώνονται τα σύννεφα, πώς η βροχή ξεσπάει στο θόλο τ' ουρανού;
[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.	[30]Φωτίζει μ' αστραπές τα σύννεφα, ενώ της θάλασσας τα βάθη μένουν σκοτεινά.
[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.	[31]Μ' αυτόν τον τρόπο κυβερνάει τους λαούς, τους προμηθεύει άφθονη τροφή.
[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.	[32]Παίρνει την αστραπή μες στις παλάμες του, την κατευθύνει σε ορισμένο στόχο.
[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.	[33]Ο κεραυνός την καταιγίδα προμηνά· και τα κοπάδια ακόμα νιώθουν ότι πλησιάζει.

Jó 37

ΙΩΒ 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.	[1]Μπροστά σ' αυτά τρομάζει κι η καρδιά μου και δυνατά χτυπά.
[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;	[2]Ακούστε, ακούστε του Θεού την τρομερή φωνή και τη βροντή που βγαίνει από το στόμα του.
[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.	[3]Την κάνει να κατρακυλάει σ' όλο το πλάτος τ' ουρανού, την αστραπή του να φωτίζει τη γη απ' άκρη σ' άκρη.
[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.	[4]Αμέσως έπειτα ξεσπά του βρυχηθμού του η φωνή, της μεγαλόπρεπης βροντής ο ήχος· κι όσο η φωνή του ακούγεται, καινούριες αστραπές εξαποστέλλει.

[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.
[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.
[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.

[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.

[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.

[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.

[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.
[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.

[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.

[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.
[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?
[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?

[5]Βροντά ο Θεός με τη φωνή του θαυμαστά, κάνει έργα μεγαλόπρεπα που δε χωρούν στο νου μας.
[6]Στο χιόνι λέει: «Πέσε στη γη» και στη βροχή, στην μπόρα: «Πέσε μ’ ορμή».
[7]Έτσι τα έργα των ανθρώπων αναστέλλει, ώστε ν’ αναγνωρίσουν όλοι οι άνθρωποι το έργο του.
[8]Ακόμη και τ’ αγρίμια γυρεύουν καταφύγιο και συμμαζεύονται μες στις σπηλιές τους.
[9]Από το νότο έρχονται της καταιγίδας οι άνεμοι κι απ’ το βορρά η παγωνιά.
[10]Απ’ του Θεού το φύσημα δημιουργείται ο πάγος και του νερού σκληραίνει η επιφάνεια.

[11]Φορτώνει ατμούς τα σύννεφα και τα σκορπίζει αστραπές γεμάτα.

[12]Καθώς τα κατευθύνει περιφέρονται, για να εκτελέσουν ό, τι τα προστάζει, παντού πάνω στην όψη όλης της γης.

[13]Και στέλνει τη βροχή στη γη, άλλοτε για να τιμωρήσει τους ανθρώπους κι άλλοτε πάλι για να τους δείξει την καλοσύνη του.
[14]Ετούτα πρόσεξέ τα, Ιώβ, στάσου και σκέψου του Θεού τα θαύματα:

[15]Ξέρεις πώς ο Θεός τα διατάζει, πώς κάνει από τα σύννεφα να λάμψουν αστραπές;

[16]Ξέρεις πώς ταξιδεύουνε μετέωρα τα σύννεφα, το θαύμα αυτό της τέλειας σοφίας του Θεού;

[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?

[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?

[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.

[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.

[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.

[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.
[23] Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.

[24] Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

[17]Εσύ νιώθεις καλόβολα μες στα ζεστά τα ρούχα σου, όταν η ατμόσφαιρα της γης με τη νοτιά γίνεται πνιγηρή.
[18]Μήπως μαζί του τέντωνες το θόλο τον ουράνιο, που 'ναι σκληρός καθώς χυτός, μεταλλικός καθρέφτης;
[19]Μάθε μας τι 'ναι μπορετό να πούμε στο Θεό; Βέβαια, τίποτ' αξιόλογο, γιατί είν' ο νους μας στο σκοτάδι.
[20]Θα πρέπει να ειδοποιηθεί όταν εγώ θελήσω να μιλήσω; Θα πρέπει να του το πει κάποιος, για να το μάθει;
[21]Πολλές φορές το φως δε φτάνει ως εμάς, γιατί πυκνά τα σύννεφα το κρύβουν. Μα ξάφνου ο άνεμος φυσά και μονομιάς ο ουρανός ανοίγει.
[22]Απ' το βορρά έρχεται φως λαμπρό· φοβερή λάμψη το Θεό τον περιβάλλει.
[23]Απρόσιτος σ' εμάς ο Παντοδύναμος! Υπέρτατος στη δύναμη, στην κρίση, στην τέλεια δικαιοσύνη, που δεν την καταπατεί.
[24]Γι' αυτόν το λόγο οι άνθρωποι τον σέβονται· κι αυτός κανέναν δεν υπολογίζει απ' όσους λέν' πως τάχα είναι σοφοί.

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

[1] Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:
[2] Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?

ΙΩΒ 38

Ο Θεός δείχνει στον Ιώβ την άγνοιά του

[1]Τότε ο Θεός απάντησε στον Ιώβ μέσα από τον ανεμοστρόβιλο:
[2]Ποιος είσ' εσύ, που τα δικά μου σχέδια αμφισβητείς; γιατί μιλάς για πράγματα που δεν καταλαβαίνεις;

[3] Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.

[3]Σαν άντρας τώρα, ετοιμάσου· εμπρός! Εγώ θα σε ρωτάω κι εσύ θα μου αποκρίνεσαι:

[4] Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.

[4]Πού ήσουν εσύ, όταν εγώ θεμέλιωνα τη γη; Πες μου το αν το γνωρίζεις.

[5] Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?

[5]Ξέρεις ποιος όρισε τις διαστάσεις της; Ποιος τέντωσε σκοινί να τη μετρήσει;

[6] Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,

[6]Πάνω σε τι στηρίγματα μπήκαν τα θέμελά της ή ποιος της τοποθέτησε το γωνιακό λιθάρι;

[7] quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?

[7]Τότε όλα τ' άστρα της αυγής μαζί τραγούδαγαν, και σκόρπιζαν κραυγές χαράς όλα τα ουράνια όντα.

[8] Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;

[8]Ποιος περιόρισε τη θάλασσα με πύλες, σαν πρόβαλε απ' τα μητρικά σπλάχνα της γης μ' ορμή;

[9] quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?

[9]Εγώ την έντυσα με σύννεφα και τη σπαργάνωσα με ομίχλη.

[10] Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,

[10]Όρια της χάραξα, την κράτησα πίσω από πύλες κλειδαμπαρωμένες.

[11] e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?

[11]Της είπα: «Ως εδώ θα 'ρχεσαι· ούτε γραμμή πιο πέρα! Εδώ θα σπάζουν τα περήφανά σου κύματα».

[12] Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,

[12]Μες στη ζωή σου πρόσταξες ποτέ τη μέρα να φανεί; ή μήπως είπες στην αυγή πού να προβάλει;

[13] para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?

[13]να πιάσει από τις άκρες της τη γη, να την τινάξει κι οι ασεβείς να σκορπιστούνε;

[14] A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;

[14]Στο φως της μέρας τα βουνά κι οι λαγκαδιές προβάλλουν σαν τις πτυχές μιας φορεσιάς.

[15] dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.

[16] Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?

[17] Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?

[18] Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.

[19] Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,

[20] para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?

[21] Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!

[22] Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,

[23] que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?

[24] Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?

[25] Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;

[15]Αλλά στο φως των ασεβών τα έργα δεν ευδοκιμούν· και κάθε χέρι που υψωνόταν βίαιο θα πέσει συντριμμένο.

[16]Μήπως προχώρησες ως τις πηγές της θάλασσας; ή μήπως εξερεύνησες τα βάθη της αβύσσου;

[17]Σου έδειξε ποτέ κανείς τις πύλες του θανάτου; ήσουν εκεί απ’ όπου ξεκινά σκοτάδι αιώνιο;

[18]Ξέρεις αλήθεια ως ποιο σημείο εκτείνεται η γη; Απάντησέ μου αν όλ’ αυτά τα ξέρεις.

[19]Ξέρεις το δρόμο για να φτάσεις στην κατοικία του φωτός; και ξέρεις το σκοτάδι πού φωλιάζει;

[20]Μπορείς τα δυο τους στου δρόμου τους το τέλος να τα πας, και πάλι πίσω στην κατοικία τους να τα φέρεις;

[21]Το ξέρεις, βέβαια, γιατί ήσουν τότε γεννημένος, και φτάνουν σ’ αριθμό μεγάλο οι μέρες σου!

[22]Μπήκες ποτέ σου εκεί, το χιόνι που σωρεύεται; είδες ποτέ τον τόπο που το χαλάζι αποθηκεύεται;

[23]Όλα αυτά τα ’χω φυλαγμένα για της ανάγκης τους καιρούς για τις μέρες της μάχης και του πολέμου.

[24]Ξέρεις το δρόμο για να πας εκεί που ο ήλιος ανατέλλει, εκεί απ’ όπου έρχεται ζεστός ο άνεμος, ο ανατολικός;

[25]Ποιος άνοιξε αυλάκια για να πέφτει η μπόρα; ποιος δρόμο χάραξε στα νέφη που βροντούν;

[26] para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;

[27] para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?

[28] Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?

[29] De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?

[30] As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.

[31] Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?

[32] Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?

[33] Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?

[34] Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?

[35] Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?

[36] Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?

[37] Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,

[26]Ποιος προκαλεί βροχή στην άδεια στέπα, στην έρημο, που δεν υπάρχουν άνθρωποι;

[27]Ποιος τη στεγνή, τη διψασμένη γη ποτίζει, και κάνει να φυτρώνει το χορτάρι;

[28]Έχει η βροχή πατέρα; ποιος γέννησε τις στάλες της δροσιάς;

[29]Από ποιανού τα σπλάχνα βγήκε ο πάγος; την πάχνη ποιος τη γέννησε;

[30]Αυτά κάνουν τα ύδατα σαν πέτρα να σκληραίνουν και να παγώνει η επιφάνεια της θάλασσας.

[31]Μπορείς όλες μαζί να δέσεις τις Πλειάδες; να χαλαρώσεις τις χορδές του Ωρίωνα;

[32]Μπορείς να κάνεις να φανούν τα Ζώδια στον καιρό τους και τη Μεγάλη Άρκτο να οδηγήσεις μ’ όλα της τα μικρά;

[33]Ξέρεις τους νόμους που κυβερνούν τους ουρανούς; ή, μπορείς και στη γη να τους κάνεις να ισχύουν;

[34]Αν με κραυγές τα σύννεφα προστάξεις, θα ρίξουν τάχα τη βροχή τους πάνω σου;

[35]Μπορείς τις αστραπές κάτω στη γη να τις εξακοντίσεις; Αν τις καλέσεις, απαντούν στις προσταγές σου;

[36]Ποιος λέει στην ίβιδα πότε θα πλημμυρίσει ο Νείλος; Πότε θα ξημερώσει, ποιος το λέει στον πετεινό;

[37]Ποιος είναι αρκετά σοφός τα νέφη να μετρήσει, τις στάμνες τ’ ουρανού να γείρει για ν’ αδειάσουν,

[38] para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?

[38]όταν οι χωματένιοι σβώλοι ενώνονται και γίνεται η γη σκληρή και συμπαγής;

[39] Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,

[39]Μήπως βρίσκεις εσύ της λέαινας τη λεία; Μήπως εσύ χορταίνεις τα λιονταρόπουλα,

[40] quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?

[40]σαν κρύβονται μες στις σπηλιές τους κι όταν παραμονεύουν στα λημέρια τους;

[41] Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

[41]Του κόρακα, ποιος του ετοιμάζει την τροφή του, όταν φωνάζουν τα μικρά του στο Θεό και τριγυρνάνε πεινασμένα;

Jó 39

ΙΩΒ 39

[1] Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?

[1]Ξέρεις την εποχή όπου γεννιούνται οι αίγαγροι; τις ελαφίνες πρόσεξες όταν κοιλοπονάνε;

[2] Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?

[2]Μέτρησες πόσους μήνες κρατάει η εγκυμοσύνη τους; ξέρεις πότε είν' ώρα να γεννήσουν;

[3] Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.

[3]Κάθονται χαμηλά πάνω στα πόδια τους κι ελευθερώνονται απ' τους πόνους τους.

[4] Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.

[4]Τα μικρά δυναμώνουνε και μεγαλώνουν μες στους κάμπους· έπειτα φεύγουν και δεν ξαναγυρίζουν πια.

[5] Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,

[5]Ποιος έδωσε ελευθερία στον όναγρο; ποιος τα δεσμά του έλυσε, τον άφησε να φύγει;

[6] ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?

[6]Όρισα κατοικία του τη στέπα, τον έβαλα να ζήσει στη γη την αρμυρή.

[7] Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.

[7]Περιγελά της πολιτείας το θόρυβο· ποτέ κανείς γαϊδουρολάτης δεν μπορεί να τον εξαναγκάσει να δουλέψει.

[8] Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.

[8]Στα όρη τριγυρνά, που 'ναι η βοσκή του, ψάχνει να βρει να φάει όποιο χορτάρι πράσινο.

[9] Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?

[9]Θαρρείς πως έχει διάθεση τ' άγριο βουβάλι να σε υπηρετεί ή να περνά τις νύχτες στο παχνί σου;

[10] Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?

[10]Θαρρείς πως θα δεχότανε να το τραβάς με το σκοινί για να οργώσει και να βολοκοπήσει το χωράφι σου;

[11] Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?

[11]Μπορείς να βασιστείς στην υπερβολική του δύναμη και να του εμπιστευτείς τις πιο βαριές δουλειές σου;

[12] Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?

[12]Θαρρείς πως θα σου κουβαλήσει τη σοδειά σου και πως θα τη συνάξει μες στ' αλώνι σου;

[13] O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?

[13]Χτυπάει η στρουθοκάμηλος εύθυμα τα φτερά της, μα να πετάξει δεν μπορεί καθώς ο πελαργός.

[14] Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,

[14]Τ' αυγά της τα εγκαταλείπει καταγής, τα εμπιστεύεται στη ζεστασιά της άμμου.

[15] e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.

[15]Δε σκέφτεται ότι μπορεί κάποιος να τα πατήσει ή ένα ζώο άγριο να τα λιώσει κάτω απ' το πέλμα του.

[16] Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,

[16]Με τα μικρά της, μάνα είναι σκληρή η στρουθοκάμηλος, σαν να μην ήτανε δικά της· κι αδιαφορεί αν χαμένοι πάνε οι κόποι της.

[17] porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;

[17]Κι αυτό γιατί εγώ σοφία δεν της έδωσα, ούτε μια στάλα νοημοσύνη.

[18] mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.

[18]Μα όταν φοβηθεί και πάρει δρόμο τρέχοντας, ούτ' άλογο ούτε καβαλλάρης δεν τη φτάνει.

[19] Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?

[19]Μήπως εσύ έδωσες στο άλογο τη δύναμη κι έντυσες το λαιμό του με τη χαίτη;

[20] Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.

[20]Μήπως εσύ άραγε μπορείς σαν ακρίδα να το κάνεις να πηδάει και τρόμο να σκορπά με το περήφανο χλιμίντρισμά του;

[21] Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.

[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.

[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.

[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.

[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.

[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?

[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?

[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.

[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.

[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:

[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:

[21]Σκάβει το χώμα στην κοιλάδα όλο χαρά κι ορμά με δύναμη να αντικρούσει όπλα.

[22]Φόβος δεν ξέρει τι θα πει και δεν τρομάζει, ούτε οπισθοχωρεί μπρος στο σπαθί.

[23]Τα βέλη στη φαρέτρα κουρταλούν κι αστράφτουνε η λόγχη και το δόρυ.

[24]Τρέμει από έξαψη, ορμά καλπάζοντας μπροστά· δεν μπορεί να συγκρατηθεί, όταν η σάλπιγγα αντηχήσει.

[25]Στο κάθε σάλπισμα απαντά μ’ ένα χλιμίντρισμα, οσμίζεται από μακριά τη μάχη, τις βροντερές φωνές των αρχηγών και την πολεμική κραυγή.

[26]Απ’ τη δική σου τάχατε σοφία έμαθε το γεράκι να πετά, όταν απλώνει τα φτερά του προς το νότο;

[27]Μήπως με τη δική σου προσταγή πετάει ο αετός στα ύψη και χτίζει τη φωλιά του στα ψηλά;

[28]Μέσα στους βράχους κατοικεί σ’ απόκρημνες κορφές, σε μέρη απρόσιτα τη νύχτα του περνάει.

[29]Για την τροφή του από ’κει πάνω καιροφυλακτεί· τα μάτια του από μακριά την ξεδιακρίνουν.

[30]Τροφή για τα μικρά του είν’ το αίμα· γι’ αυτό όπου το πτώμα, εκεί κι οι αετοί.

ΙΩΒ 40

[1]Ο Κύριος ρώτησε τον Ιώβ:

[2]«Θέλεις μ’ εμένα να φιλονικείς, τον Παντοδύναμο; Θέλεις να συνεχίσεις να μ’ επικρίνεις ή θα παραιτηθείς; »

Ο Ιώβ αναγνωρίζει την πανσοφία του Θεού

[3]Τότε αποκρίθηκε ο Ιώβ στον Κύριο:

4 Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.

5 Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

As manifestações do poder de Deus

6 Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

7 Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.

8 Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?

9 Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?

10 Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.

11 Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.

12 Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.

13 Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.

14 Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.

15 Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.

16 Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.

4«Εγώ είμ' ασήμαντος! Τι θα μπορούσα να σου αποκριθώ; Δεν θα τ' ανοίξω άλλο πια το στόμα μου.

5Μίλησα πιο πολύ απ' ό, τι έπρεπε· δε θα ξαναμιλήσω πια».

Ενδείξεις της δύναμης και της σοφίας του Θεού

6Τότε απάντησε ο Θεός στον Ιώβ μέσα από τον ανεμοστρόβιλο:

7Σαν άντρας τώρα σήκω απάνω· θα σε ρωτάω και εσύ θα μου αποκρίνεσαι.

8Θέλεις στ' αλήθεια ν' αποδείξεις πως είμαι άδικος, πως εγώ κάνω λάθος κι εσύ λες το σωστό;

9Είσαι το ίδιο σαν εμένα δυνατός; μπορεί η φωνή σου να βροντά σαν τη δική μου;

10Τότε στολίσου με λαμπρότητα κι υπεροχή, ντύσου με δόξα και μεγαλοπρέπεια.

11Άσε το φοβερό θυμό σου να ξεσπάσει· όλους τους αλαζόνες μ' ένα σου βλέμμα ταπείνωσε.

12Με τη ματιά σου κάν' τους να υποκύψουν, αν μπορείς, και σύντριψε τους ασεβείς εκεί που βρίσκονται.

13Όλους μέσα στο χώμα καταχώνιασέ τους κι αφάνισέ τους μες στη γη.

14Τότε πρώτος εγώ θα σε παινέψω γιατί θα 'χεις νικήσει με τη δική σου δύναμη.

15Κοίτα τον ιπποπόταμο. Είναι κι αυτός καθώς εσύ, το δημιούργημά μου· κι αυτός όπως το βόδι με το χορτάρι τρέφεται.

16Αλλά δες πόση δύναμη έχει η μέση του, πόσο γεροί είναι οι μυώνες της κοιλιάς του!

17 Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.

18 Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.

19 Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.

20 Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.

21 Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.

22 Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.

23 Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.

24 Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?

Jó 41

1 Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?

2 Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?

3 Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?

17Ορθώνεται η ουρά του καθώς του κέδρου ο κορμός, είναι γεροί σαν παλαμάρια των μηρών του οι τένοντες.

18Είναι τα κόκαλά του δυνατά καθώς σωλήνες ορειχάλκινοι, σαν βέργες σιδερένιες τα πλευρά του.

19Είν’ ένα αριστούργημα μες στη δημιουργία μου· μονάχα ο πλάστης του μπορεί να τον δαμάσει.

20Στα όρη πάνω βρίσκει τη βοσκή του εκεί που παίζουν όλα τα ζώα τ’ άγρια.

21Κάτω από τους λωτούς πλαγιάζει, κρύβεται ανάμεσα στων βάλτων τις καλαμιές.

22Με τη σκιά τους τον σκεπάζουν οι λωτοί και βρίσκει καταφύγιο στις λεύκες του χειμάρρου.

23Ακόμα κι όταν ανεβαίνουν τα νερά αυτός την ηρεμία του δεν την χάνει. Κι αν το ποτάμι με ορμή μπαίνει στο στόμα του, ο ιπποπόταμος δεν τρέχει να σωθεί.

24Ωστόσο μπορεί κάποιος να του αντιταχθεί και να τον πιάσει; να του τρυπήσει τα ρουθούνια και να τον δέσει με σκοινιά;

25Μπορείς να πιάσεις τον κροκόδειλο με αγκίστρι, έτσι που με την καθετή τη γλώσσα του να την τραβήξεις κάτω;

26Μπορείς σκοινί από βούρλα να περάσεις στο ρύγχος του και να τρυπήσεις τα σαγόνια του με γάντζο;

27Τάχα θα σε θερμοπαρακαλέσει; θα σου μιλήσει μήπως τρυφερά;

[4] Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?

[5] Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?

[6] Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?

[7] Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?

[8] Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.

[9] Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?

[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?

[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.

[12] Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.

[13] Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?

[28]Θα κλείσει τάχα συμφωνία μαζί σου ώστε να μπει στη δούλεψή σου για παντοτινά;

[29]Θα ’παιζες τάχατε μαζί με τον κροκόδειλο όπως μ’ ένα μικρό πουλί; ή, θα τον έδενες ποτέ με αλυσίδα να ’χουν οι κόρες σου διασκέδαση;

[30]Θαρρείς πως οι ψαράδες θα τον παζαρέψουν και σε κομμάτια θα τον μοιραστούν οι έμποροι;

[31]Μπορείς να κάνεις διάτρητο το δέρμα του με βέλη και με καμάκια να διαπεράσεις το κεφάλι του;

[32]Δοκίμασε να βάλεις πάνω του το χέρι σου· τη μάχη που θα γίνει δε θα την ξεχάσεις και δε θα το τολμήσεις πια.

ΙΩΒ 41

[1]Όποιος νομίζει πως μπορεί να τον νικήσει τον κροκόδειλο, τον εαυτό του απατά· αρκεί μονάχα η όψη του ξερό στη γη για να σε ρίξει.

[2]Ποιος θά ’ταν τόσο ριψοκίνδυνος για να τολμήσει να τον προκαλέσει; Και ποιος ακόμα τολμηρότερος σ’ εμένα για ν’ αντισταθεί;

[3]Ποιος προηγήθηκε στα δώρα του ώστε να στείλω να τ’ ανταποδώσω; Δικά μου είν’ όσα υπάρχουνε κάτω απ’ τον ουρανό.

[4]Θα πω ακόμα για τα μέλη του κροκόδειλου, το σφρίγος του και την αρμονική κατασκευή του:

[5]Ποιος να τολμήσει από εμπρός ν’ ανοίξει το χιτώνα του και στο διπλό του θώρακα ποιος να εισχωρήσει;

[14] Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

[15] As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.

[16] A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.

[17] Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.

[18] Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.

[19] Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.

[20] Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.

[21] O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.

[22] No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.

[23] Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.

[24] O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.

[25] Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.

[6]Ποιος θα τολμήσει να του ανοίξει του στόματός του τη μεγάλη πύλη, που τη φρουρούν τα φοβερά τα δόντια του;

[7]Είναι η ράχη του όλη καμωμένη από ασπίδες στερεές, σφιχτά συγκολλημένες, αδιαπέραστες.

[8]Η καθεμιά προσαρμοσμένη με την άλλη έτσι που μήτε αέρας να μπορεί ανάμεσά τους να περάσει.

[9]Η μια ενωμένη με την άλλη τόσο σφιχτά που τίποτα να μην μπορεί να τις χωρίσει.

[10]Στο φτέρνισμα του κροκοδείλου λαμπυρίζουν τα νερά στο φως, σαν την αυγή διάπυρα είν’ τα μάτια του.

[11]Φλόγινες γλώσσες ξεπηδούν από το στόμα του κι εκσφενδονίζονται δεμάτια σπίθες.

[12]Αχνός απ’ τα ρουθούνια του σκορπιέται σαν από χύτρα που κοχλάζει ή από λέβητα.

[13]Τόσο είν’ η ανάσα του καυτή που ανάβει κάρβουνα· από το στόμα του πηδάνε φλόγες.

[14]Στον τράχηλό του έχει τόση δύναμη ο κροκόδειλος, ώστε καθένας που τον συναντά, τρομάζει.

[15]Τα τμήματα της σάρκας του είναι συγκολλημένα μεταξύ τους, στερεωμένα πάνω του κι ανυποχώρητα.

[16]Είναι σκληρή η καρδιά του σαν την πέτρα και σταθερή καθώς η κάτω ακίνητη μυλόπετρα.

[17]Όταν ορθώνεται ο κροκόδειλος, τρέμουν ακόμα κι οι πιο δυνατοί, και πανικόβλητοι υποχωρούνε.

26 Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.

27 Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.

28 A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.

29 Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.

30 Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.

31 As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.

32 Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.

33 Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.

34 Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

Jó 42

A confissão de Jó

1 Então, respondeu Jó ao SENHOR:

2 Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.

3 Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na

18Ξίφος κι αν τον χτυπήσει, εκείνος δεν πληγώνεται ούτε από δόρυ, ακόντιο ή βέλος.

19Το σίδερο είναι γι’ αυτόν σαν το άχυρο, κι είν’ ο χαλκός σαν ξύλο σάπιο.

20Δε θα μπορέσουνε του τόξου οι ριπές σε φυγή τον κροκόδειλο να τρέψουν· οι πέτρες της σφεντόνας είναι γι’ αυτόν σαν του σταριού το άχυρο.

21Κομμάτι σταχοκάλαμο είναι γι’ αυτόν το ρόπαλο· γελάει όταν τα δόρατα στ’ αυτιά του πλάι σφυρίζουν.

22Έχει εξογκώματα από κάτω στην κοιλιά του σαν πέτρες κοφτερές· περνάει κι αφήνει αυλακιές στη λάσπη σαν τον βολοκόπο.

23Το βυθό κάνει να κοχλάζει σαν καζάνι, ο κροκόδειλος, τη θάλασσα να μοιάζει χύτρα όπου ετοιμάζονται αλοιφές.

24Πίσω του αφήνει λαμπερό ένα χνάρι κι αποκτά κόμη λευκασμένη ο απύθμενος ωκεανός.

25Πάνω στη γη δε βρίσκεται τίποτα όμοιό του, πλάστηκε να ’ναι ατρόμητος.

26Κοιτάει με συγκατάβαση τα ζώα τα πιο αγέρωχα· εκείνος είν’ ο βασιλιάς σ’ όλα τ’ άγρια θεριά.

ΙΩΒ 42

Ο Ιώβ υποτάσσεται στο Θεό

1Τότε αποκρίθηκε ο Ιώβ στον Κύριο:

2«Ξέρω πως τίποτα για σε δεν είν’ αδύνατο κι όλα όσα στοχάζεσαι μπορείς και να τα πράξεις.

3Ρωτάς ποιος είμαι που τολμώ ν’ αμφισβητώ τα σχέδιά σου, καθώς για

verdade, falei do que não entendia; coisas maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.

πράγματα μιλώ που δεν καταλαβαίνω. Αλήθεια, μίλησα για πράγματα που δεν τα καταλάβαινα, πολύ μεγάλα, θαυμαστά κι ασύλληπτα για μένα.

[4] Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.

[4]Μου ζητάς πρώτα να σ' ακούσω όσο μιλάς κι ύστερα ν' απαντήσω εγώ στις ερωτήσεις σου.

[5] Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.

[5]Τότε σε γνώριζα μονάχα απ' όσα είχα για σένα ακουστά· μα τώρα με τα μάτια μου σε είδα.

[6] Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

[6]Γι' αυτό, ανακαλώ τα όσα είπα και ντρέπομαι γι' αυτά. Μέσα στο χώμα και στη στάχτη ταπεινώνομαι».

Deus repreende os três amigos de Jó

[7] Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

Αποδοχή του Ιώβ από τον Θεό

[7]Όταν ο Κύριος έπαψε να μιλάει με τον Ιώβ, είπε στον Ελιφάζ τον Ταιμανίτη: «Θύμωσα πολύ μ' εσένα και με τους δύο φίλους σου, γιατί δε μιλήσατε σωστά για μένα, όπως ο δούλος μου ο Ιώβ.

[8] Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[8]Τώρα λοιπόν πάρτε εφτά μοσχάρια και εφτά κριάρια και πηγαίνετε να βρείτε το δούλο μου τον Ιώβ και να τα προσφέρετε ολοκαύτωμα για την ενοχή σας. Να προσευχηθεί για σας ο δούλος μου ο Ιώβ κι εγώ θα δεχτώ με ευμένεια την προσευχή του και δε θα σας μεταχειριστώ κατά πώς ταιριάζει στην αφροσύνη σας».

[9] Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

[9]Τότε ο Ελιφάζ ο Ταιμανίτης, ο Βιλδάδ ο Σουχίτης και ο Σωχάρ ο Νααμαθίτης έφυγαν καί έκαναν όπως τους είπε ο Κύριος. Και ο Κύριος δέχτηκε με ευμένεια την προσευχή του Ιώβ.

Deus restaura a prosperidade de Jó

[10] Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR

Αποκατάσταση της ευδαιμονίας του Ιώβ

[10]Όταν ο Ιώβ προσευχήθηκε για τους φίλους του, ο Κύριος του έδωσε πάλι

deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.

πλούτη, και μάλιστα διπλάσια απ’ όσα είχε πριν.

[11] Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele em sua casa, e se condoeram dele, e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

[11]Τότε τον επισκέφθηκαν όλοι οι αδερφοί του κι οι αδερφές του και όλοι οι παλιοί του γνώριμοι. Καθώς έτρωγαν στο σπίτι του μαζί του, του έδειξαν πως συμμετέχουν στον πόνο του και τον παρηγόρησαν για όλες τις δυστυχίες που του είχε στείλει ο Κύριος. Και ο καθένας τους του χάρισε ένα νόμισμα και ένα χρυσό δαχτυλίδι.

[12] Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

[12]Στα χρόνια που ακολούθησαν, ο Κύριος ευλόγησε τον Ιώβ περισσότερο από πριν. Έτσι ο Ιώβ απέκτησε δεκατέσσερις χιλιάδες πρόβατα και έξι χιλιάδες καμήλες, χίλια ζευγάρια βόδια καί χίλια γαϊδούρια.

[13] Também teve outros sete filhos e três filhas.

[13]Απέκτησε ακόμα εφτά γιους και τρεις θυγατέρες.

[14] Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

[14]Την πρώτη την ονόμασε Ιεμιμά (Περιστέρα), τη δεύτερη Κεσία (Κανελλολούλουδο) και την τρίτη Κέρεν-Αππούχ (Θήκη Καλλυντικών).

[15] Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

[15]Σε κανένα μέρος της γης δεν υπήρχαν τόσο ωραίες γυναίκες, σαν τις κόρες του Ιώβ. Ο πατέρας τους τους έδωσε κληρονομικό μερίδιο όπως και στους αδερφούς τους.

[16] Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

[16]Μετά απ’ αυτά τα γεγονότα ο Ιώβ έζησε εκατόν σαράντα χρόνια, και είδε τα παιδιά του και τα παιδιά των παιδιών του, τέσσερις γενιές.

[17] Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

[17]Πέθανε μακροήμερος σε βαθιά γεράματα.

O livro dos Salmos	ΨΑΛΜΟΙ

Livro I

Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

[1] Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

[2] Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

[3] Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

[4] Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

[5] Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

[6] Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

[1] Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

[2] Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

ΨΑΛΜΟΙ 1

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ

(Ψαλμοί 1–41)

Η αληθινή μακαριότητα

[1]Μακάριος ο άνθρωπος που μ' ασεβών ιδέες δεν πορεύτηκε ούτε σ' αμαρτωλών το δρόμο στάθηκε κι ούτε συναναστράφηκε με θεομπαίχτες.

[2]Αντίθετα, είναι με το νόμο του Κυρίου σύμφωνο ό, τι επιθυμεί, μέρα νύχτα στοχάζεται το νόμο του.

[3]Γι' αυτό σαν δέντρο γίνεται που είναι φυτεμένο εκεί που τρέχουν τα νερά. Δίνει τους καρπούς του στον καιρό του, το φύλλωμά του δεν μαραίνεται ποτέ και πετυχαίνει το καθετί που κάνει.

[4]Δεν είναι έτσι οι ασεβείς, δεν είναι! Αυτοί είναι σαν τ' άχυρο, π' αέρας το σκορπίζει.

[5]Γι' αυτό και δεν θα παρουσιαστούν οι ασεβείς κατά την κρίση, ούτε οι αμαρτωλοί θα συναχθούν μαζί με τους δικαίους.

[6]Γιατί ο Κύριος εκτιμάει των δίκαιων τη συμπεριφορά, ενώ η συμπεριφορά των ασεβών οδηγεί στην καταστροφή.

ΨΑΛΜΟΙ 2

Ο βασιλιάς που τον έχρισε ο Θεός

[1]Γιατί στα έθνη ταραχή κι οι λαοί ματαιότητες σιγανοψιθυρίζουν;

[2]Της γης οι βασιλιάδες συσπειρώθηκαν κι οι άρχοντες μαζεύτηκαν ενάντια στον

3 Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.

4 Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.

5 Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.

6 Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.

7 Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

8 Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.

9 Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.

10 Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.

11 Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.

12 Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade

Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho

2 Sm 15.13-17,22

Κύριο, στον εκλεκτό του ενάντια, και σκέφτονται:

(Διάψαλμα)

3«Ας σπάσουμε τα δεσμά τους, τις αλυσίδες τους ας τις αποτινάξουμε».

4Θ' αναγελάσει εκείνος που 'χει στους ουρανούς το θρόνο του· θα τους χλευάσει ο Κύριος!

5Θα τους μιλήσει τότε οργισμένος, με το θυμό του θα τους συνταράξει:

6«Εγώ» –θα πει– «έχρισα στη Σιών το βασιλιά μου, στο άγιο μου βουνό».

7Διακηρύττω εκείνο που ο Κύριος αποφάσισε. Μου είπε: «Γιος μου είσ' εσύ· σήμερα εγώ σε γέννησα.

8Ζήτα μου και θα σου χαρίσω όλους τους λαούς, στην κατοχή σου θα 'ναι ως και τα πέρατα της γης.

9Με σιδερένιο χέρι θα τους κυβερνήσεις, θα τους συντρίψεις σαν να 'ταν καμωμένοι από πηλό».

10Τώρα, λοιπόν, συνετιστείτε, βασιλιάδες· του κόσμου κυβερνήτες διδαχτείτε.

11Τον Κύριο με φόβο υπηρετήστε και με τρόμο γιορτάστε γι' αυτόν.

12Αποδώστε στο γιο του την τιμή που του αξίζει· αλλιώς θα οργιστεί και θα χαθείτε απ' της ζωής το δρόμο, γιατί ο θυμός του θα ξεσπάσει. Μακάριοι όσοι προσφεύγουνε σ' αυτόν!

ΨΑΛΜΟΙ 3

Με κύκλωσαν εχθροί

1Ψαλμός του Δαβίδ όταν τον καταδίωκε ο γιος του ο Αβεσσαλώμ.

[1] SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.
[2] São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

[3] Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.

[4] Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.

[5] Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.
[6] Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.
[7] Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.
[8] Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

[2]Κύριε, πώς πλήθυναν οι εχθροί μου! Πολλοί στρέφονται εναντίον μου.

[3]Πολλοί μου λένε: «Απ’ το Θεό για σένα σωτηρία δεν υπάρχει».

(Διάψαλμα)

[4]Εσύ όμως, Κύριε, είσαι ασπίδα προστασίας μου· μου ξαναδίνεις την τιμή γιατί με δικαιώνεις.

[5]Καλώ με τη φωνή μου το Θεό και μ’ αποκρίνεται απ’ το βουνό της αγιότητάς του.

(Διάψαλμα)

[6]Εγώ πλάγιασα, αποκοιμήθηκα και ξύπνησα· θα με βοηθήσει ο Κύριος.

[7]Δε σκιάζομαι πολυάριθμο λαό, που μ’ έχθρα με κυκλώνει.

[8]Έλα, Κύριε, σώσε με, Θεέ μου! Τσάκισες των εχθρών μου την ισχύ, των ασεβών τη βιαιότητα τη σύντριψες.

[9]Η σωτηρία ήρθε, Κύριε, από σένα και στο λαό σου η ευλογία σου.

(Διάψαλμα)

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

[1] Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.

ΨΑΛΜΟΙ 4

Η υποστήριξη του Θεού ενάντια στις ψεύτικες κατηγορίες

[1]Στον πρωτοψάλτη, με λαούτο. Ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Στην ικεσία μου αποκρίσου, Θεέ, που κάνεις για μένα ό, τι είναι δίκαιο. Στη θλίψη με ανακούφισες. Ελέησέ με τώρα και πρόσεξε την προσευχή μου.

[2] Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?

[3]Ω, εσείς σπουδαίοι, ως πότε θα βλασφημείτε τη δόξα μου; Γιατί αγαπάτε τα μηδαμινά, το ψέμα κυνηγάτε;

(Διάψαλμα)

[3] Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.

[4]Μάθετε ότι ο Κύριος στην πρώτη θέση μ' έβαλε, όπως και κάθε γνήσιο πιστό του· ο Κύριος μ' ακούει όταν βοήθεια του ζητώ.

[4] Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.

[5]Να οργιστείτε αλλά μην αμαρτήσετε. συλλογιστείτε στο κρεβάτι σας και ησυχάστε.

(Διάψαλμα)

[5] Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.

[6]Προσφέρτε τις θυσίες που του πρέπουν κι έχετε την εμπιστοσύνη σας στον Κύριο.

[6] Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.

[7]Λένε πολλοί: «Ποιος θα μας δείξει το καλό; Χάθηκε, Κύριε, η χαρά που 'δινε η παρουσία σου».

[7] Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.

[8]Σ' εμένα όμως έδωσες χαρά, πιότερο απ' αυτήν που έχουν εκείνοι, όταν πληθαίνουν τα γεννήματα και τα κρασιά τους.

[8] Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

[9]Πλαγιάζω με ειρήνη και θ' αποκοιμηθώ, γιατί μόνο εσύ, Κύριε, κάνεις με σιγουριά να ζω.

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

ΨΑΛΜΟΙ 5

Προσευχή στον Κύριο ν' αποκριθεί

[1]Στον πρωτοψάλτη· με το νεχιλώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.

[1] Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.

[2]Κύριε, άκουσε τα λόγια μου· στο θρήνο μου στρέψε την προσοχή σου.

[2] Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.

[3]Πρόσεξε την κραυγή μου για βοήθεια, Θεέ μου και βασιλιά μου, γιατί σ' εσένα δέομαι.

[3] De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.

[4]Κύριε, το πρωί θ' ακούσεις τη φωνή μου, θυσία για σένα θα ετοιμάσω το πρωί, και θα προσμένω απόκριση.

[4] Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.

[5] Γιατί δεν είσ’ εσύ Θεός που την ασέβεια θέλει· κοντά σου η πονηριά είν’ αδύνατο να φιλοξενηθεί.

[5] Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.

[6] Οι άφρονες δεν θα σταθούν αντίκρυ σου· μίσησες όλους που την ανομία πράττουν.

[6] Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;

[7] Όλους τους ψεύτες τούς εξόντωσες· αιμοχαρείς και ύπουλους ο Κύριος τους απεχθάνεται.

[7] porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.

[8] Εγώ, χάρη στην άπειρη ευσπλαχνία σου στον οίκο σου θα μπω, μ’ ευσέβεια θα προσκυνήσω στον άγιο σου ναό.

[8] SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;

[9] Οδήγησέ με, Κύριε, με τη δικαιοσύνη σου ώστε να λυπηθούν οι εχθροί μου· κοντά σου βόηθα με να ’ρθώ.

[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.

[10] Στο στόμα τους η αλήθεια δεν στεριώνει, μέσα τους έχουν διαφθορά· τάφος ολάνοιχτος ο λάρυγγάς τους και κολακεύει η γλώσσα τους.

[10] Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.

[11] Άσ’ τους, Θεέ, στην καταδίκη τους· ας αποτύχουν τα σχέδιά τους! Διώξ’ τους για τις πολλές τους ανομίες, αφού στραφήκαν εναντίον σου.

[11] Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

[12] Όσοι σ’ εσένα ελπίζουν ας ευφραίνονται, ας χαίρονται παντοτινά, γιατί τους προστατεύεις· και τ’ όνομά σου όσοι αγαπούν, για σένανε ας καυχιούνται.

[12] Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

[13] Τον δίκαιο εσύ, Κύριε, τον ευλογείς· ωσάν ασπίδα η εύνοιά σου τον σκεπάζει.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

ΨΑΛΜΟΙ 6

Κύριε, μη με καταδικάσεις

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

1 SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

2 Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.

3 Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

4 Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.

5 Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?

6 Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.

7 Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.

8 Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;

9 o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.

10 Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

1Στον πρωτοψάλτη, με οκτάχορδο λαούτο. Ψαλμός του Δαβίδ.

2Κύριε, μη με δικάσεις πάνω στο θυμό σου· μες στην οργή σου μη με τιμωρήσεις.

3Ελέησέ με, Κύριε, γιατί είμ' αδύναμος· θεράπευσέ με, Κύριε, γιατί τα κόκαλά μου τρέμουν

4και πολύ συνταράζεται η ψυχή μου. Αλλά ως πότε, Κύριε, εσύ θα μένεις απαθής;

5Έλα, Κύριε, λύτρωσε τη ζωή μου· σώσε με, χάρη στην ευσπλαχνία σου.

6Γιατί νεκρός κανείς δε σε θυμάται! Ποιος μες στον άδη σε δοξολογεί;

7Από τους στεναγμούς μου απόκαμα· στην κλίνη μου όλη τη νύχτα κλαίω, με δάκρυα πλημμυρώ το στρώμα μου.

8Το φως μου απ' την εξάντληση αδυνάτισε· καταρρακώθηκα απ' όλη αυτή τη θλίψη.

9Μακριά από μένα φύγετε της ανομίας οι εργάτες όλοι· γιατί ο Κύριος άκουσε του θρήνου μου τον ήχο.

10Άκουσε ο Κύριος τη δέησή μου, δέχτηκε ο Κύριος το αίτημά μου.

11Θα ντροπιαστούν, θα ταραχτούν πολύ οι εχθροί μου όλοι· θα τραβηχτούνε πίσω, θα καταντροπιαστούνε ξαφνικά.

ΨΑΛΜΟΙ 7

Κύριε, απόδωσέ μου δικαιοσύνη

1Σιγαϊών του Δαβίδ. Το έψαλε στον Κύριο για τις πράξεις του Βενιαμινίτη Χους.

1 SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;

2 para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.

3 SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,

4 se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,

5 persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.

6 Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.

7 Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.

8 O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.

9 Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.

10 Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.

11 Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.

2Κύριε, Θεέ μου, σ’ εσένα καταφεύγω· σώσε με από τον κάθε διώχτη μου και ελευθέρωσέ με·

3να μην αρπάξει σαν λιοντάρι τη ζωή μου και την κατασπαράξει, και τότε ούτ’ ένας να με σώσει δε θα μπορεί.

4Κύριε, Θεέ μου, δεν έπραξα αυτό που με κατηγορούν, ούτ’ έκανα καμιά παρανομία·

5δεν ανταπόδωσα κακό σ’ αυτόν που ειρηνικά μού φέρθηκε, τους εχθρούς μου αναίτια δεν τους λεηλάτησα.

6Αλλιώς, ας με καταδιώξουν οι εχθροί μου κι ας με φτάσουν· και τη ζωή μου ας την ποδοπατήσουνε στη γη· στο χώμα ας ρίξουν την ατίμητη ύπαρξή μου.

(Διάψαλμα)

7Έλα, Κύριε, μέσα στην οργή σου, ορθώσου ενάντια στη μανία των εχθρών μου· υπερασπίσου με στην κρίση που εσύ όρισες.

8Θα σε περιστοιχίζει των λαών η σύναξη· στο θρόνο κάθισε ψηλά πάνω απ’ αυτούς.

9Εσύ, Κύριε, που κρίνεις τους λαούς. κρίνε με κι ευνόησε το δίκιο μου, την αθωότητά μου.

10Ας σταματήσει πια η κακία των ασεβών· και στέριωσε τον άνθρωπο τον δίκαιο, εσύ που ξέρεις σ’ όλο τους το βάθος σκέψεις κι επιθυμίες, δίκαιε Θεέ.

11Με προστατεύει ο Θεός, τους τίμιους τους σώζει.

12Ο Θεός είναι δίκαιος κριτής, τον ένοχο παντοτινά καταδικάζει.

[12] Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;

[13] para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.

[14] Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.

[15] Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.

[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.

[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Davi

[1] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.

[2] Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.

[3] Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,

[4] que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?

[13]Αν δεν μετανοήσουν οι ασεβείς, θα κάνει πιο βαριά την τιμωρία· τέντωσε τη χορδή του τόξου και σκοπεύει.

[14]Γι' αυτούς ετοίμασε τα όπλα του θανάτου· πάνω τους ρίχνει βέλη πύρινα.

[15]Να, ο άνομος κυοφορεί· την πονηρία συνέλαβε, γεννοβολάει το ψέμα.

[16]Έσκαψε λάκκο και τον βάθυνε· όμως αυτός θα πέσει στο βόθρο που ετοίμασε.

[17]Πάνω στην κεφαλή του ξαναγυρνά η κακία του, και πέφτει η ανομία του πάνω στο μέτωπό του.

[18]Τον Κύριο θα δοξολογώ για τη δικαιοσύνη του· θα ψάλλω του Κυρίου του ύψιστου την ύπαρξη.

ΨΑΛΜΟΙ 8

Η δόξα του Θεού και η μεγαλοσύνη του ανθρώπου

[1]Στον πρωτοψάλτη, όπως το γκιττίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Δέσποτα, Κύριέ μας, πόσο είναι θαυμαστή η ύπαρξή σου σ' ολόκληρη τη γη! Τη δόξα σου ως τους ουρανούς θα ψάλλω.

[3]Την κραυγή των μικρών και των ανίσχυρων την κάνεις δύναμη εναντίον των εχθρών σου, ώστε να βουβαθεί ο εχθρός κι ο διώκτης τους.

[4]Όσες φορές βλέπω στους ουρανούς σου –έργα της αξιοσύνης σου– τ' αστέρια, τη σελήνη, που εσύ τα στέριωσες, αναλογίζομαι:

[5]Τι τάχα είν' ο άνθρωπος ώστε να τον φροντίζεις; ο κάτοικος της γης ώστε να νοιάζεσαι γι' αυτόν;

[5] Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.

[6] Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:

[7] ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;

[8] as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.

[9] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

[6]Τον έκανες ωστόσο λίγο μικρότερο από σένα· με δόξα τον στεφάνωσες και με τιμή.

[7]Κύριο τον έκανες πάνω στα πλάσματά σου, όλα στην εξουσία του τα ’δωσες.

[8]Όλα τα πρόβατα, τα βόδια, ακόμη και τα ζώα τ’ άγρια,

[9]τ’ ουρανού τα πετούμενα, της θάλασσας τα ψάρια κι αυτά που πλέουν στους δρόμους των νερών.

[10]Δέσποτα, Κύριέ μας, πόσο είναι θαυμαστή η ύπαρξή σου σ’ ολόκληρη τη γη!

Salmo 9

Ações de graças

Ao mestre de canto, segundo a melodia “A morte para o filho”. Salmo de Davi

[1] Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.

[2] Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.

[3] Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;

[4] porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.

[5] Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.

ΨΑΛΜΟΙ 9

Ο Κύριος σωτήρας των φτωχών και των κατατρεγμένων

[1]Στον πρωτοψάλτη, για μουθ-λαββέν. Ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Μ’ όλη μου, Κύριε, την καρδιά θα σε δοξολογήσω· τα έργα σου τα θαυμαστά όλα θα τα ιστορήσω.

[3]Θα ευφρανθώ και θα χαρώ μ’ εσένα, Ύψιστε· την ύπαρξή σου θ’ ανυμνήσω,

[4]Οι εχθροί μου όλοι θα υποχωρήσουνε, θα σκύψουν, θα εξαφανιστούν από μπροστά σου.

[5]Το δίκιο μου και την υπόθεσή μου υποστήριξες, όταν σε θρόνο κάθισες δίκαιου κριτή.

(Διάψαλμα)

[6]Τους άλλους τους λαούς τους εξουθένωσες, ξολόθρεψες τον ασεβή· την ύπαρξή του για πάντα εξαφάνισες.

[6] Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.

[7]Η εξόντωση του εχθρού ολοκληρώθηκε, τις πόλεις του ισοπέδωσες· κανένας πια δεν τις θυμάται.

[7] Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.

[8]Ο Κύριος όμως μένει αιώνια· το θρόνο του για κρίση ετοιμάζει.

[8] Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.

[9]Κι αυτός την οικουμένη θα την κρίνει δίκαια· αμερόληπτα θα κρίνει τους λαούς.

[9] O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.

[10]Ο Κύριος είναι η προστασία του φτωχού, στους δύσκολους καιρούς το καταφύγιο.

[10] Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.

[11]Κι όσοι την ύπαρξή σου ξέρουν, σ’ εσένα ελπίζουν, Κύριε, γιατί δεν εγκατέλειψες αυτούς που σε ζητάνε.

[11] Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.

[12]Ψάλτε στον Κύριο, που μένει στη Σιών· κηρύξτε στους λαούς τα θαυμαστά του έργα.

[12] Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.

[13]Επειδή τους θυμήθηκε, όταν την αιματοχυσία τιμώρησε· δεν ξέχασε των καταπιεσμένων την κραυγή.

[13] Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me odeiam, tu que me levantas das portas da morte;

[14]Ελέησέ με, Κύριε· δες την κατάντια όπου μ’ έφεραν οι εχθροί μου, εσύ που με αποτραβάς από τις πύλες του άδη,

[14] para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.

[15]για να ιστορήσω στης Ιερουσαλήμ τις πύλες όλα τα έργα σου τα θαυμαστά. Θ’ αναγαλλιάσω για τη σωτηρία που εσύ μου δίνεις.

[15] Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.

[16]Τα έθνη πέσαν μες στο λάκκο που έσκαψαν· μες στην κρυμμένη τους παγίδα πιάστηκε το πόδι τους.

[16] Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.

[17]Ο Κύριος γνωρίζεται από τη δίκαιη που κάνει κρίση· και παγιδεύεται ο ασεβής απ’ των χεριών του το έργο.

(Διάψαλμα)

[17] Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.

[18]Στον άδη θα επιστρέψουν οι ασεβείς· τα έθνη αυτά που το Θεό ξεχνάνε.

[18] Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.

[19] Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.

[20] Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

[19]Γιατί δε θα λησμονηθεί ποτέ ο φτωχός· ποτέ δε χάνεται των δύστυχων η ελπίδα.

[20]Σήκω, Κύριε! Ας μην υπερισχύσει ο άνθρωπος· και από σένα οι εθνικοί ας κριθούνε.

[21]Δώσε τους φόβο, Κύριε! Οι ειδωλολάτρες ας νιώσουνε πως είναι άνθρωποι.

(Διάψαλμα)

Salmos 10

A derrubada dos ímpios

[1] Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?

[2] Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.

[3] Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.

[4] O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.

[5] São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.

[6] Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.

[7] A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.

ΨΑΛΜΟΙ 10

Κύριε, γιατί στέκεσαι μακριά;

[1]Κύριε, γιατί στέκεσαι μακριά; Στους δύσκολους καιρούς απουσιάζεις.

[2]Η πανουργία του ασεβή συνθλίβει τον φτωχό –στις πανουργίες που σκέφτηκαν μέσα ας παγιδευτούνε.

[3]Καυχήθηκε ο ασεβής για της ψυχής του τις βουλές· κι ο πλεονέκτης βλασφημεί, καταφρονεί τον Κύριο.

[4]Στην έπαρσή του ο ασεβής καταφρονεί τον Κύριο· «διόλου δεν υπάρχει Θεός» είν' όλοι οι λογισμοί του.

[5]Στον οποιοδήποτε καιρό οι κόποι του αποδίδουν. Είσαι τόσο μακριά, δεν τον τρομάζει η κρίση σου, χλευάζει τους εχθρούς του.

[6]Σκέφτεται: «Δε θα κλονιστώ ποτέ· καμιά δε θα μ' αγγίξει δυστυχία».

[7]Κατάρα γεμάτο είν' το στόμα του, και πανουργία και φοβέρα· κάτω απ' τη γλώσσα του έχει την ανομία και την κακία.

[8] Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.

[9] Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.

[10] Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.

[11] Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.

[12] Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.

[13] Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?

[14] Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.

[15] Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.

[16] O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.

[17] Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,

[18] para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

[8]Στήνει ενέδρα έξω απ’ τα χωριά κρυφά να θανατώσει τον αθώο· απ’ τη ματιά του δεν αφήνει τον αδύνατο.

[9]Καραδοκεί κρυμμένος όπως λιοντάρι στο λημέρι του· καραδοκεί ν’ αρπάξει τον αδύνατο, στο δίχτυ του τον σέρνει.

[10]Λυγίζει, συσπειρώνεται, τον ρίχνει κάτω· μ’ όλη τη δύναμή του πέφτει απάνω στους φτωχούς.

[11]Σκέφτεται: «Ξεχνάει ο Θεός, αδιαφορεί, δεν δίνει προσοχή».

[12]Σήκω, Κύριε και Θεέ! Δείξε τη δύναμή σου, τους δύστυχους μην τους ξεχνάς.

[13]Ο ασεβής γιατί αψηφάει το Θεό; Σκέφτεται πως δεν του ζητάς το λόγο.

[14]Είδες –γιατί εσύ ξέρεις– τη δυστυχία και την εξαθλίωση· θ’ ανταποδώσεις με τα έργα σου. Σ’ εσένα ακουμπά ο φτωχός· βοηθός στα ορφανά εσύ εστάθης.

[15]Σύντριψε εσύ τη δύναμη του αμαρτωλού και του κακού· τιμώρησε την ανομία του ώστε να μην υπάρχει.

[16]Ο Κύριος είναι βασιλιάς αιώνιος και παντοτινός· θ’ αφανιστούν οι άπιστοι από τη γη του.

[17]Άκουσες, Κύριε, την επιθυμία των φτωχών, κραταίωσες την καρδιά τους, η προσοχή σου όλη γι’ αυτούς.

[18]Θα δικαιώσεις ορφανά και καταπιεσμένους· δε θα μπορέσει πια να

τους τρομοκρατήσει ο χωματένιος άνθρωπος.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?

[2] Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.

[3] Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?

[4] O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.

[5] O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.

[6] Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.

[7] Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

ΨΑΛΜΟΙ 11

Όταν όλα μοιάζουν πως χάθηκαν

[1]Στον πρωτοψάλτη. Ψαλμός του Δαβίδ. Στον Κύριο κατέφυγα, και μη μου λέτε εσείς: «Φύγε στα όρη σαν πουλί.

[2]Κοίτα τους ασεβείς! Τεντώνουνε το τόξο, σαΐτες βάζουν στη χορδή, για να τοξέψουν στο σκοτάδι εκείνους που έχουν τίμια καρδιά.

[3]Αν τα θεμέλια γκρεμιστούν, ο δίκαιος τι θα κάνει; »

[4]Ο Κύριος βρίσκετ’ εδώ, στον άγιο του ναό, όμως το θρόνο του στον ουρανό τον έχει· βλέπουν τα μάτια του, και τους ανθρώπους ερευνούν τα βλέφαρά του.

[5]Τον δίκαιο και τον ασεβή ο Κύριος εξετάζει, κι εκείνον αποστρέφεται που τ’ άδικο αγαπάει.

[6]Στους ασεβείς θα ρίξει θεομηνίες, συμφορές· θειάφι, φωτιά και φλογισμένος άνεμος θα ’ναι η απολαβή τους.

[7]Ο Κύριος είναι δίκαιος, τη δικαιοσύνη αγαπά· κι ο τίμιος θα ζει κοντά σ’ εκείνον.

Salmo 12

Auxílio contra a falsidade

Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

ΨΑΛΜΟΙ 12

Ο λόγος του Κυρίου σ’ έναν κόσμο διαφθοράς

[1]Στον πρωτοψάλτη με το οκτάχορδο. Ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Κύριε, βοήθα, γιατί αλλιώς ο γνήσιος πιστός σου θα χαθεί· λιγόστεψαν οι ειλικρινείς.

[2] Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.

[3] Καθένας ψέματα στο διπλανό του λέει· μιλούν με λόγια απατηλά και με σκέψη διπλή.

[3] Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,

[4] Ας καταστρέψει ο Κύριος το κάθε στόμα που απατά, τη γλώσσα που μεγάλα λέει λόγια.

[4] pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?

[5] Αυτούς που λέν': «Θα δοξαστούμε με τη γλώσσα μας, δικό μας είν' το στόμα μας, ποιος μας εξουσιάζει; »

[5] Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.

[6] «Τώρα θα έρθω εγώ», λέει ο Κύριος, «γιατί οι αβοήθητοι καταπιέζονται και οι φτωχοί στενάζουν· τη σωτηρία θα φέρω στους κατατρεγμένους».

[6] As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.

[7] Τα λόγια του Κυρίου λόγια καθαρά, ασήμι ανόθευτο σε χωματένιο χωνευτήρι καθαρισμένο εφτά φορές.

[7] Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.

[8] Κύριε, εσύ κρατάς το λόγο σου· απ' τους αχρείους αυτούς θα μας φυλάς για πάντα.

[8] Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

[9] Κυκλοφορούν οι ασεβείς, κι η αχρειότητα χειροτερεύει στους ανθρώπους ανάμεσα.

Salmo 13

Oração de fé

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

ΨΑΛΜΟΙ 13

Ως πότε, Κύριε;

[1] Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?

[1] Στον πρωτοψάλτη. Ψαλμός του Δαβίδ.

[2] Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?

[2] Ως πότε, Κύριε, θα μ' έχεις αποξεχασμένον; ως πότε θα 'σαι αδιάφορος για μένα;

[3] Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;

[3] Ως πότε θα 'χω έγνοιες στην ψυχή μου, θλίψεις μες στην καρδιά μου καθημερνά;

4 para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.

5 No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.

6 Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

ως πότε θα θριαμβεύει ο εχθρός μου εναντίον μου;

4Ρίξε το βλέμμα σου σ' εμένα κι αποκρίσου μου, Κύριε και Θεέ μου, κραταίωσέ με για να μην αποκοιμηθώ τον ύπνο του θανάτου,

5για να μην πουν οι εχθροί μου, «τον νικήσαμε», κι οι αντίπαλοί μου χαρούνε που κλονίστηκα.

6Αλλά εγώ στην ευσπλαχνία σου εμπιστεύομαι· για τη βοήθειά σου θ' αγάλλεται η καρδιά μου· θα υμνολογώ τον Κύριο για όσα μου 'χει κάνει.

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 53.1-6

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.

2 Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

3 Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

4 Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?

5 Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.

ΨΑΛΜΟΙ 14

Οι πιστοί κι ο Θεός τους σ' έναν κόσμο διαφθοράς

(Ψλ 53,2-7)

1Στον πρωτοψάλτη. Ψαλμός του Δαβίδ. Είπε μες στην καρδιά του ο ασύνετος: «Δεν υπάρχει Θεός που να ενεργεί». Φθαρμένα είναι τα έργα τους κι ανόσια, κανείς δεν είναι το αγαθό να πράττει.

2Παρατηρεί απ' τους ουρανούς ο Κύριος τους ανθρώπους, να δει αν υπάρχει συνετός κανείς, που το Θεό γυρεύει.

3Όλοι απομακρύνθηκαν, όλοι μαζί φθαρήκαν. Κανείς δεν πράττει το καλό, έστω κι ένας μονάχος.

4«Δεν έχουνε», λέει ο Θεός, «επίγνωση οι δράστες όλοι του κακού. Κατασπαράζουν το λαό μου έτσι όπως τρώνε το ψωμί· σ' εμένα δεν προσεύχονται».

5Θα πέσει μέγας φόβος εκεί που φόβος δεν υπήρχε, γιατί ο Θεός είναι με των δικαίων τη γενιά.

[6] Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.

[6]Τη σκέψη εκμηδενίσατε του αδύνατου αλλ' αυτός έχει την ελπίδα του στον Κύριο.

[7] Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[7]Ποιος θα χαρίσει απ' τη Σιών τη σωτηρία του Ισραήλ; Όταν ο Κύριος ξαναφέρει το λαό του στην πρωτινή ευτυχία του, οι απόγονοι του Ιακώβ θ' αγάλλονται, όλος ο Ισραήλ θα χαίρεται.

Salmo 15

O cidadão dos céus

Salmo de Davi

[1] Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?

[2] O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;

[3] o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;

[4] o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;

[5] o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

ΨΑΛΜΟΙ 15

Τι ζητάει ο Κύριος από τους πιστούς του

[1]Ψαλμός του Δαβίδ. Κύριε, ποιος μπορεί να μπει μες στη σκηνή σου; και ποιος να κατοικήσει στ' άγιο σου βουνό;

[2]Αυτός που είναι τέλειος στη ζωή του και κάνει ό, τι είναι δίκαιο· αυτός που την αλήθεια σκέφτεται.

[3]Με τη γλώσσα του δε συκοφάντησε, το φίλο του δεν έβλαψε, και ούτε χλεύασε το διπλανό του.

[4]Καταφρονούν τα μάτια του τον ασεβή, τιμά αυτούς που το Θεό φοβούνται· όταν υπόσχεται, δεν αθετεί το λόγο του, ό, τι κι αν του στοιχίσει.

[5]Δε δάνεισε με τόκο τα λεφτά του, και για να βλάψει αθώο δεν δωροδοκήθηκε. Όποιος μ' ετούτα συμμορφώνεται ποτέ του δε θα κλονιστεί.

Salmo 16

O Santo de Deus

Hino de Davi

[1] Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.

[2] Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.

ΨΑΛΜΟΙ 16

Χαρά του ανθρώπου που ο Θεός τον λύτρωσε απ' το θάνατο

[1]Μικτάμ του Δαβίδ. Προστάτεψέ με, Θεέ, γιατί σ' εσένα καταφεύγω.

[3] Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.

[4] Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.

[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.

[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.

[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

[8] O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.

[9] Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.

[10] Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[11] Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

Salmo 17

Súplica pela proteção divina
Oração de Davi

[1] Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

[2-3]Είπα στον Κύριο: «Εσύ ’σαι ο Κύριός μου. Ό, τι καλό έχω δεν προέρχεται παρά από σένα».

[4]Τα βάσανα ας πληθαίνουν αυτών που ακολουθούν ξένους θεούς· εγώ δεν θα προσφέρω τις αιματηρές σπονδές τους· και δε θα ψιθυρίσουν τα χείλη μου τα ονόματά τους.

[5]Κύριε, μου δίνεις το μερίδιό μου σ’ ό, τι έχω ανάγκη για να ζήσω, κρατάς το μέλλον μου στα χέρια σου.

[6]Στο μοίρασμα μου πέσανε περιοχές ωραίες· κι ο κλήρος μου μ’ ευχαριστεί.

[7]Τον Κύριο που με νουθετεί, τον ευλογώ, κι οι σκέψεις μου τις νύχτες με διδάσκουν.

[8]Τον Κύριο έβαλα για πάντοτε μπροστά μου, στα δεξιά μου, για να μην ταλαντεύομαι.

[9]Γι’ αυτό και χαίρεται η καρδιά μου, ευφραίνεται η ατίμητη ύπαρξή μου και με ασφάλεια αναπαύεται το σώμα μου.

[10]Στον άδη δεν θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου, ούτε ο γνήσιος πιστός σου θ’ αφήσεις ν’ αντικρύσει τη φθορά.

[11]Το δρόμο με μαθαίνεις της ζωής· αμέτρητη χαρά είν’ η παρουσία σου, απόλαυση, στα δεξιά σου, αιώνια!

ΨΑΛΜΟΙ 17

Τώρα σ’ εσένα προσφεύγω

[1]Προσευχή του Δαβίδ. Άκουσε, Κύριε, τον δίκαιο, δώσε στη δέησή μου προσοχή, δώσε ακρόαση στην προσευχή μου απ’ τα χείλη μου τ’ άδολα.

[2] Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.

[2]Από σένα η καταδίκη μου ας προέλθει, τα μάτια τα δικά σου ας διακρίνουν ποιος είν' ο τίμιος.

[3] Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.

[3]Θα δοκιμάσεις την καρδιά μου, θα μ' εξετάσεις τούτη τη νυχτιά, προσεχτικά θα με βυθομετρήσεις και ανομία δε θα βρεις. Τα λόγια σου δεν αποκρύπτουν τις προθέσεις μου,

[4] Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.

[4]όπως κάνουν οι άνθρωποι· εγώ τα λόγια σου ακολούθησα κι όχι τους νόμους των παρανόμων.

[5] Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.

[5]Έμειναν σταθερά τα βήματά μου πάνω στα ίχνη σου, δεν παραπαίουν τα πόδια μου.

[6] Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.

[6]Θεέ, εσένα επικαλούμαι κι εσύ μ' ακούς· πρόσεξέ με κι εμένα κι ό, τι σου λέω άκουσε.

[7] Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.

[7]Κάνε να λάμψει η αγάπη σου με τρόπο θαυμαστό, εσύ που σώζεις από τον εχθρό όσους προσφεύγουν στην ευνοϊκή σου δύναμη.

[8] Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,

[8]Σαν του ματιού την κόρη φύλαξέ με, στον ίσκιο των φτερών σου κρύψε με,

[9] dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.

[9]από τους ασεβείς που με καταδιώκουν, απ' της ζωής μου τους εχθρούς που με περικυκλώνουνε.

[10] Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;

[10]Έκλεισε από αναισθησία η καρδιά τους· ανοίξανε το στόμα τους, αγέρωχα μιλήσαν.

[11] andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.

[11]Εκινηθήκαν εναντίον μου. Να, με περικυκλώνουν! τα μάτια τους κοιτάζουν πώς στο χώμα να με ρίξουν.

[12] Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.

[12]Μοιάζουνε με λιοντάρι άπληστο για τη λεία του, με λιονταράκι που παραμονεύει.

[13] Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,

[14] com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.

[15] Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

[13]Έλα, Κύριε, αντιμετώπισέ τους! Γονάτισέ τους· σώσε τη ζωή μου με το σπαθί σου από τους ασεβείς.

[14]Κύριε, με το χέρι σου λιγόστεψέ τους τη ζωή! Δώσ' τους την τιμωρία που τους φύλαγες. Είν' αρκετή για να γεμίσουν τις κοιλιές τους και τα παιδιά τους να χορτάσουν, να μείνει ακόμα και για τα εγγόνια τους.

[15]Όμως εγώ, δικαιωμένος, θα δω το πρόσωπό σου· όταν ξυπνήσω θα ευφρανθώ από την παρουσία σου.

Salmo 18

Vitória e domínio

2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

[1] Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

[2] O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

[3] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4] Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.

ΨΑΛΜΟΙ 18

Ο βασιλιάς ευχαριστεί το Θεό μετά τη νίκη

(Β΄ Σαμ κεφ. 22)

[1]Στον πρωτοψάλτη. Ύμνος του Δαβίδ, δούλου του Κυρίου, που τον απήγγειλε στον Κύριο όταν τον έσωσε από το Σαούλ κι από την εξουσία των άλλων εχθρών του.

[2]Τότε ο Δαβίδ είπε: Σε αγαπώ, Κύριε, δύναμή μου!

[3]Εσύ είσαι, Κύριε, το καταφύγιό μου, το φρούριό μου κι ο ελευθερωτής μου. Θεέ μου, είσ' ο βράχος μου, όπου και καταφεύγω· η ασπίδα μου κι η δύναμη που με λυτρώνει· είσαι ο ψηλός ο πύργος μου, το καταφύγιό μου. Είσ' ο σωτήρας που με σώζει από την αδικία.

[4]Στον Κύριο ανήκει κάθε ύμνος. Αυτόν καλώ να με βοηθήσει κι απ' τους εχθρούς μου σώζομαι.

[5]Κύματα με περικύκλωσαν θανάτου, ποταμοί ολέθρου με κατατρόμαξαν.

5 Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

6 Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.

7 Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.

8 Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.

9 Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

10 Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.

11 Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.

12 Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.

13 Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.

14 Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.

15 Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

6Με ζώσαν τα δεσμά του άδη, κι ο θάνατος μου ’στησε τις παγίδες του.

7Φώναξα μες στη θλίψη μου στον Κύριο απ’ το Θεό μου ζήτησα βοήθεια. Άκουσε τη φωνή μου απ’ το ναό του, κι η έκκλησή μου προς εκείνον για βοήθεια έγινε δεκτή.

8Τότε η γη σαλεύτηκε και άρχισε να τρέμει. Ταράχτηκαν τα ουρανοθέμελα και σείστηκαν, γιατ’ ήταν οργισμένος.

9Βγήκε καπνός απ’ τους μυκτήρες του κι από το στόμα του μια καταλυτική φωτιά, ανάμικτη με κάρβουνα αναμμένα.

10Χαμήλωσε τα ουράνια και κατέβηκε, κάτω απ’ τα πόδια του το σύννεφο του γνόφου.

11Ανέβηκε στα χερουβίμ και πέταξε, όρμησε με του ανέμου τα φτερά.

12Έκανε το σκοτάδι κάλυμμά του, που τον περιτυλίγει, σκηνή του τα τρισκότεινα νερά και τα πυκνά τα σύννεφα.

13Με μια μπροστά του αστραπή πέρασαν σύννεφα πυκνά, χαλάζι κι αναμμένα κάρβουνα.

14Και βρόντησε απ’ τους ουρανούς ο Κύριος, και τη φωνή του ο Ύψιστος άφησε ν’ ακουστεί ωσάν χαλάζι κι αναμμένα κάρβουνα.

15Τα βέλη του ξαπόστειλε και τους εχθρούς του σκόρπισε, τις αστραπές του έστειλε και τους κατατρόμαξε.

16Τότε οι πυθμένες φάνηκαν της θάλασσας και ξεσκεπάστηκαν της οικουμένης τα θεμέλια από την απειλή

σου, Κύριε, κι από την οργισμένη αναπνοή σου.

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17]Άπλωσε από ψηλά το χέρι του και μ' έπιασε, με τράβηξε απ' την πλημμύρα των νερών.

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18]Από τους δυνατούς εχθρούς μου μ' ελευθέρωσε από τους αντιπάλους μου, που ήταν από μένα πιο ισχυροί.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19]Της συμφοράς μου την ημέρα μ' αιφνιδίασαν, αλλά ο Κύριος στάθηκε στήριγμά μου.

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20]Σε τόπο μ' έβγαλε ανοιχτό, με γλίτωσε, γιατί με αποδέχεται με καλοσύνη.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21]Ο Κύριος με αντάμειψε γιατί του στάθηκα πιστός. μου ανταπέδωσε ό, τι ταιριάζει στην αθωότητά μου.

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22]Γιατί ακολούθησα τους δρόμους που όρισε ο Κύριος και στο Θεό μου δεν ασέβησα.

[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.

[23]Για οδηγό μου είχα όλα του τα προστάγματα, και δεν απομακρύνθηκα απ' τους νόμους του.

[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24]Απέναντί του στάθηκα άψογος, και φυλαγόμουν να μην ανομήσω.

[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.

[25]Ο Κύριος με αντάμειψε γιατί του στάθηκα πιστός, και για την αθωότητά μου, που την ξέρει.

[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26]Με τον πιστό, Κύριε, είσαι πιστός, τέλειος είσαι με τον τέλειο.

[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27]Με τον καθάριο καθαρός μα φέρεσαι εχθρικά στον διεστραμμένο.

[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.

[28]Σώζεις εσύ όλους τους ταπεινωμένους, μα ταπεινώνεις όσους φέρνονται υπερήφανα.

[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.

[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.

[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,

[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35] Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.

[36] Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37] Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38] Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[29]Εσύ, Κύριε, φως δίνεις στο λυχνάρι μου, και το σκοτάδι μου φωτίζεις, Θεέ μου.

[30]Μαζί μ’ εσένα ορμώ σ’ εχθρικό στράτευμα, με το Θεό μου διασκελίζω τείχος.

[31]Τέλειες είναι του Θεού μου οι ενέργειες, ο λόγος του Κυρίου είν’ αξιόπιστος· αυτός ασπίδα γίνεται σ’ όλους που καταφεύγουνε σ’ αυτόν.

[32]Γιατί ποιος άλλος απ’ τον Κύριο είναι Θεός; Ποιος είναι βράχος αν δεν είναι ο Θεός μας;

[33]Με περιζώνει ο Θεός με δύναμη κάνει να πετυχαίνει ό, τι επιχειρώ.

[34]Κάνει τα πόδια μου σαν ελαφίνας γρήγορα και με κρατάει όρθιο στους ψηλούς μου τόπους.

[35]Γυμνάζει για τον πόλεμο τα χέρια μου, για να τεντώνουν άτρεμα τα μπράτσα μου το τόξο τ’ ορειχάλκινο.

[36]Μου ’δωσες, Κύριε, την ασπίδα που μ’ αυτήν με σώζεις και το χέρι το δεξί σου με στηρίζει. Στην προσευχή μου η απάντησή σου με κάνει δυνατό.

[37]Ανοίγεις δρόμο μπρος στα βήματά μου και σταθερά τα πόδια μου πατούν.

[38]Παίρνω κυνήγι τους εχθρούς μου και τους φτάνω, και δε γυρίζω πίσω ώσπου ν’ αφανιστούν.

[39]Τους εξοντώνω και δεν μπορούν να σηκωθούν· πέφτουν κάτω απ’ τα πόδια μου.

[39] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[40] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41] Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.

[42] Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.

[43] Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

[44] Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.

[45] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.

[46] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,

[47] o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

[48] o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu

[40]Με ζώνεις για τον πόλεμο με δύναμη και κάνεις να λυγίζουν κάτωθέ μου όσοι ξεσηκωθήκαν εναντίον μου.

[41]Σε φυγή τρέπεις τους εχθρούς μου από μπρος μου κι εξολοθρεύω αυτούς που με μισούν.

[42]Ζητούν βοήθεια, μα δε βρίσκουνε σωτήρα· στον Κύριο φωνάζουν, μα δεν τους αποκρίνεται.

[43]Και τους σκορπίζω όπως το χώμα ο άνεμος, όπως τη λάσπη τούς τινάζω, που 'ναι στους δρόμους.

[44]Μ' έσωσες απ' τη φιλονεικία του λαού μου, μ' έκανες αρχηγό εθνών· λαοί που δεν τους γνώριζα, έγιναν τώρα υποτελείς μου.

[45]Έρχονται ξένοι και με κολακεύουν στον πρώτο λόγο μου γίνονται υπάκουοι.

[46]Οι ξένοι καταρρέουν και βγαίνουν απ' τα οχυρά τους τρέμοντας.

[47]Ο Κύριος ζει! Ο βράχος μου ας είναι ευλογημένος και δοξασμένος ο Θεός, ο λυτρωτής μου.

[48]Είν' ο Θεός που παίρνει εκδίκηση για χάρη μου που υποτάζει κάτωθέ μου τους λαούς,

[49]και που με σώζει απ' τους εχθρούς μου. Κύριε, με υψώνεις πάνω απ' τους αντιπάλους μου, μ' ελευθερώνεις απ' τους βίαιους ανθρώπους.

[50]Γι' αυτό μέσα στα έθνη θα σε δοξάζω, Κύριε, κι ύμνους θα ψάλλω στ' όνομά σου.

[51]Μεγάλες νίκες δίνει στο βασιλιά του ο Κύριος· και δείχνει αγάπη για τον εκλεκτό

ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

1 Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.

2 Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.

3 Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;

4 no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,

5 o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.

6 Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.

7 A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.

8 Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.

9 O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.

του, για το Δαβίδ και για τους απογόνους του αιώνια.

ΨΑΛΜΟΙ 19

Η δόξα του Θεού μέσα στο σύμπαν. Ο νόμος του Κυρίου

1Στον πρωτοψάλτη. Ψαλμός του Δαβίδ.

2Τα ουράνια φανερώνουνε το μεγαλείο του Θεού και δείχνει το στερέωμα τα έργα που έχει φτιάξει.

3Η μια στην άλλη μέρα μεταδίδει αυτό το μήνυμα κι η μια στην άλλη νύχτα μεταφέρει αυτή τη γνώση.

4Χωρίς να ’χουν μιλιά και δίχως λόγια· η φωνή τους δεν ακούγεται.

5Κι όμως σ’ όλη τη γη απλώθηκε η λαλιά τους, οι λέξεις τους στα πέρατα της οικουμένης. Στον ουρανό τον ήλιο εγκατέστησε.

6Κι αυτός σαν νιόγαμπρος που βγαίνει απ’ τον κοιτώνα του· χαίρεται σαν τον αθλητή το δρόμο του που τρέχει.

7Απ’ τη μια άκρη τ’ ουρανού η ανατολή του κι η τροχιά του ως την άλλη άκρη του· τίποτ’ από τη θέρμη του δεν μπορεί να κρυφτεί.

8Ο νόμος του Κυρίου είναι τέλειος, ανανεώνει τη ζωή· η μαρτυρία του αληθινή, σοφό κάνει τον άσοφο.

9Σωστοί είναι οι δρόμοι του Κυρίου, ευφραίνουν την καρδιά· οι εντολές του καθαρές, φωτίζουν τη διάνοια.

10Ο λόγος του Κυρίου καθαρός, κρατάει αιώνια· οι αποφάσεις του αληθινές· οι μόνες δίκαιες.

[10] São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.

[11] Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.

[12] Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.

[13] Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.

[14] As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

[11]Πιο επιθυμητές απ’ το χρυσάφι, κι απ’ το πολύ το μάλαμα· από το μέλι πιο γλυκές, κι από κερήθρας στάλαγμα.

[12]Κι εγώ, ο δούλος του, φωτίστηκα απ’ αυτές! Όποιος τις τηρεί, μεγάλη θα ’ναι η ανταμοιβή του.

[13]Ποιος συναισθάνεται τα σφάλματά του; Καθάρισέ με, Κύριε, απ’ τους κρυφούς διαλογισμούς!

[14]Συγκράτησε το δούλο σου, έτσι που η έπαρση να μη με κυριέψει· τότε θα είμαι τέλειος κι ελεύθερος απ’ τη μεγάλη πλάνη.

[15]Τα λόγια μου μακάρι να ’ναι ευπρόσδεκτα ενώπιόν σου, όπως κι οι σκέψεις της καρδιάς μου, Κύριε, καταφυγή και λυτρωτή μου!

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.

[2] Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.

[3] Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.

[4] Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.

[5] Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.

ΨΑΛΜΟΙ 20

Προσευχή για το βασιλιά

[1]Στον πρωτοψάλτη. Ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Ας σου απαντήσει ο Κύριος τη μέρα της ανάγκης· ας σ’ ενισχύσει η παρουσία του Θεού του Ιακώβ.

[3]Βοήθεια απ’ το θυσιαστήριό του ας σου στείλει κι ας σε στηρίξει απ’ τη Σιών.

[4]Ας θυμηθεί τις προσφορές σου· και τα ολοκαυτώματά σου ας τα δεχτεί.

(Διάψαλμα)

[5]Ας ανταποκριθεί στις προσδοκίες σου· κι ας πραγματώσει όλα τα σχεδιά σου.

[6]Στη λύτρωσή σου θα πανηγυρίσουμε –στ’ όνομα του Θεού μας τις σημαίες θ’ ανεμίσουμε. Ας εκπληρώσει ο Κύριος όλα σου τα αιτήματα.

[6] Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.

[7] Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.

[8] Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.

[9] Ó SENHOR, dá vitória ao rei; responde-nos, quando clamarmos.

[7]Τώρα γνωρίζω ότι δίνει ο Κύριος νίκη στον εκλεκτό του· από τον άγιο ουρανό του του αποκρίνεται με τις σωτήριες δυνάμεις της δεξιάς του.

[8]Άλλοι ελπίζουν στ' άρματα κι άλλοι στο ιππικό τους· μα εμείς εμπιστευόμαστε στον Κύριο το Θεό μας.

[9]Αυτοί κλονίζονται και πέφτουν· εμείς ορθοί στεκόμαστε, κρατάμε σταθεροί.

[10]Κύριε, σώζε το βασιλιά κι άκουγέ μας όποτε σε καλούμε.

Salmo 21

Ações de graças pela vitória

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!

[2] Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.

[3] Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.

[4] Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.

[5] Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.

[6] Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.

[7] O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.

[8] A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.

ΨΑΛΜΟΙ 21

Ο βασιλιάς μπορεί να ελπίζει στον Κύριο

[1]Στον πρωτοψάλτη· ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Κύριε, για τη δύναμή σου χαίρεται ο βασιλιάς· κι η νικηφόρα σου βοήθεια τον γεμίζει ευφροσύνη.

[3]Ό, τι η καρδιά του πόθησε, του το 'δωσες· και δεν αρνήθηκες ό, τι τα χείλη του ζητήσαν.

(Διάψαλμα)

[4]Έτσι ευλογίες του 'δωσες καλόδεχτες, μαλαματένιο στο κεφάλι του έβαλες στέμμα.

[5]Ζωή σού ζήτησε και του 'δωσες, μακροβιότητα αιώνια και παντοτινή.

[6]Μεγάλωσε τη δόξα του η βοήθειά σου· του 'δωσες λάμψη και μεγαλοσύνη.

[7]Εσύ του δίνεις ευλογίες παντοτινές· κι η παρουσία σου χαρά τον πλημμυρίζει.

[8]Ελπίζει ο βασιλιάς στον Κύριο· και με του Ύψιστου τη χάρη θα 'ναι ασφαλής.

[9]Θα βρει το χέρι σου όλους τους εχθρούς σου, το δεξί χέρι σου θα βρει αυτούς που σε μισούν.

[9] Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.

[10] Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.

[11] Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

[12] porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

[13] Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

[10]Σαν το καμίνι της φωτιάς θα αισθάνονται την τιμωρία σου –στης παρουσίας σου, Κύριε, τον καιρό– με την οργή σου θα τους εξοντώσεις και θα τους καταφάει η φωτιά.

[11]Θα εξαφανίσεις απ' τη γη τα τέκνα τους, τους απογόνους τους από την οικουμένη.

[12]Γιατί κακές προθέσεις είχαν εναντίον σου· σκέφτηκαν πονηριές μα ξαστοχήσαν.

[13]Σ' άτακτη θα τραπούν φυγή, όταν με τη χορδή του τόξου σου τους σκοπεύσεις κατά πρόσωπο.

[14]Κύριε, δείξε την ανωτερότητά σου με τη δύναμή σου! Θα τραγουδάμε και θα μεγαλύνουμε τα κατορθώματά σου!

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Corça da manhã". Salmo de Davi

[1] Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

[2] Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

[3] Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

[4] Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

[5] A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

ΨΑΛΜΟΙ 22

Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;

[1]Στον πρωτοψάλτη· όπως «το ελάφι της αυγής». Ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες; γιατί στέκεις μακριά και δε με σώζεις; γιατί τα λόγια της κραυγής μου δεν ακούς;

[3]Θεέ μου, σου κράζω όλη τη μέρα, μα εσύ δεν αποκρίνεσαι· φωνάζω και τη νύχτα, μα να ησυχάσω δεν μπορώ.

[4]Αλλά εσύ 'σαι ο Άγιος κι είσαι πάντα εκείνος που ο Ισραήλ δοξολογεί.

[5]Σ' εσένα ελπίσανε οι πρόγονοί μας· ελπίσαν και τους ελευθέρωσες.

[6]Σ' εσένα φώναξαν με δύναμη και σώθηκαν· σ' εσένα ελπίσανε και δεν ντροπιάστηκαν.

[6] Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.

[7] Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:

[8] Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.

[9] Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.

[10] A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.

[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.

[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.

[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.

[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.

[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.

[16] Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.

[17] Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.

[7]Αλλά εγώ είμαι σκουλήκι κι όχι άνθρωπος· ανθρώπου παρωδία και λαού απόδιωγμα.

[8]Με ειρωνεύεται καθένας που με βλέπει· ζαρώνουνε τα χείλη τους, κουνάνε το κεφάλι:

[9]«Κατέφυγε στον Κύριο», λένε, «ας τον σώσει· ας τον λυτρώσει, αφού τον αγαπάει».

[10]Εσύ με πήρες απ’ τη μήτρα· και μ’ εμπιστεύτηκες στης μάνας μου τα στήθια.

[11]Είμαι κοντά σου από τη γέννησή μου· απ’ την κοιλιά της μάνας μου εσύ ’σαι ο Θεός μου.

[12]Μη φεύγεις από μένα! Η θλίψη έρχεται· και δεν υπάρχει βοηθός.

[13]Με βάλανε στη μέση δυνατοί πολλοί, της Βασάν οι ταύροι με κυκλώσαν.

[14]Δείχνονται απειλητικοί εναντίον μου σαν το λιοντάρι που ξεσκίζει και βρυχιέται.

[15]Σαν το νερό παρέλυσα, τσακίστηκαν όλα τα κόκαλά μου. Μέσα μου έγιν’ η καρδιά σαν το κερί που λιώνει.

[16]Σαν κεραμίδι ο λάρυγγάς μου στέγνωσε, κι η γλώσσα μου κολλάει στον ουρανίσκο· με έριξες στο χώμα να πεθάνω.

[17]Σκύλοι με κύκλωσαν, κακοποιών φατρία μ’ έβαλε στη μέση· ξεσκίσανε τα χέρια και τα πόδια μου.

[18]Μπορούν να μετρηθούν όλα τα κόκαλά μου· κι εκείνοι με κοιτάζουνε.

18 Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.

19 Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

20 Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.

21 Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.

22 A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;

23 vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.

24 Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto, mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.

25 De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.

26 Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.

27 Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.

28 Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

19Τα ρούχα μου μοιράζουν μεταξύ τους και ρίχνουν κλήρο για τη φορεσιά μου.

20Εσύ όμως, Κύριε, μη μένεις μακριά μου· έλα γοργά να με βοηθήσεις, δύναμή μου!

21Λύτρωσε τη ζωή μου απ' το σπαθί, από την εξουσία του σκύλου την πολύτιμη ψυχή μου.

22Βγάλε με απ' του λιονταριού το στόμα· σώσε με απ' του αγριοβούβαλου τα κέρατα. Κύριε, μου 'χεις κιόλας αποκριθεί!

23Θα εξιστορώ στ' αδέρφια μου την ύπαρξή σου· μέσα σ' όλη τη σύναξη θα σ' εξυμνώ.

24Όσοι τον Κύριο σέβεστε υμνήστε τον! Όλοι οι απόγονοι του Ιακώβ, δοξάστε τον! Όλοι οι Ισραηλίτες, φοβηθείτε τον!

25Κανένα δεν περιφρόνησε φτωχό ούτε για τη θλίψη του αδιαφόρησε· δεν έκρυψε απ' αυτόν το πρόσωπό του μα στην κραυγή του για βοήθεια ανταποκρίθηκε.

26Ο έπαινός μου από σένα αρχίζει, Κύριε, σε σύναξη μεγάλη· τα τάματά μου θα τα εκπληρώσω μπροστά σ' αυτούς που σε φοβούνται.

27Θα φάνε οι φτωχοί και θα χορτάσουν· όσοι ζητούν τον Κύριο θα τον δοξάσουν· οι καρδιές τους θα ζήσουν αιώνια.

28Θα θυμηθούν και θα γυρίσουνε στον Κύριο όλα τα πέρατα της γης· και θα τον προσκυνήσουν οι οικογένειες όλες των λαών.

29Γιατί στον Κύριο η απόλυτη εξουσία ανήκει κι αυτός στα έθνη κυριαρχεί.

[29] Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

[30] A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

[31] Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

[30]Μονάχα αυτόν θα προσκυνήσουν οι καλοζωισμένοι όλοι της γης· κάθε θνητός της γης θα υποκλιθεί μπροστά του· θα ζήσει κι η ψυχή μου χάρη σ' αυτόν.

[31]Οι επερχόμενες γενιές θα τον λατρεύουν· θα μιλάνε για τον Κύριο στη γενιά που 'ρχεται,

[32]θα διαλαλούνε τη δικαιοσύνη του· σ' αυτούς που πρόκειται να γεννηθούν, τα όσα έκανε θα πουν.

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

[2] Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

[3] refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

[4] Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum, porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

[5] Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

ΨΑΛΜΟΙ 23

Ποιμένας μου ο Κύριος

[1]Ψαλμός του Δαβίδ. Ποιμένας μου ο Κύριος και δεν θα στερηθώ.

[2]Σε πράσινα λιβάδια με αναπαύει, με πάει σε νερά δροσιστικά.

[3]Ανανεώνει τη ζωή μου, στο σωστό δρόμο με οδηγεί για να δοξάσει τ' όνομά του.

[4]Αν πορευτώ μες σε θανατερό σκοτάδι, κακό κανένα δε φοβάμαι, γιατί μαζί μου, Κύριε, είσ' εσύ· η γκλίτσα και το ρόπαλό σου μου δίνουν σιγουριά.

[5]Τραπέζι μπρος μου ετοιμάζεις αντίκρυ στους εχθρούς μου· μυρώνεις το κεφάλι μου με λάδι, και ξεχειλίζει το ποτήρι μου.

[6]Ναι, η καλοσύνη κι η αγάπη θα 'ναι μαζί μου όλες τις μέρες της ζωής μου· και στου Κυρίου θα κατοικώ τον οίκο για πάντα.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

ΨΑΛΜΟΙ 24

Η είσοδος του Κυρίου στο ναό

[1]Ψαλμός του Δαβίδ.

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

Του Κυρίου είν’ η γη και ό, τι τη γεμίζει· η οικουμένη κι όσοι μένουνε σ’ αυτήν.

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

[2]Αυτός στα νερά πάνω τη θεμέλιωσε· και στα ποτάμια πάνω τη στερέωσε.

[3] Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?

[3]Ποιος μπορεί ν’ ανεβεί στο όρος του Κυρίου; και ποιος στον άγιο του τον τόπο να σταθεί;

[4] O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.

[4]Καθένας που τα χέρια του δεν έπραξαν κακό και καθαρή είν’ η καρδιά του, όποιος δεν επιδόθηκε σε μάταια πράγματα, ούτε ορκίστηκε με δόλο για το διπλανό του.

[5] Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.

[5]Αυτός θα λάβει ευλογία από τον Κύριο· και δικαιοσύνη απ’ το Θεό του που τον σώζει.

[6] Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.

[6]Αυτή είναι η γενιά που τον ζητάει, και λαχταράει την παρουσία του ο Ιακώβ.

(Διάψαλμα)

[7] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[7]Ανοίξτε πύλες, και υψωθείτε θύρες αιώνιες, να μπει ο δοξασμένος βασιλιάς.

[8] Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.

[8]Ποιος είν’ αυτός ο δοξασμένος βασιλιάς; Ο Κύριος ο κραταιός κι ο ισχυρός· ο Κύριος, ο δυνατός στον πόλεμο.

[9] Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.

[9]Ανοίξτε πύλες, και υψωθείτε θύρες αιώνιες, να μπει ο δοξασμένος βασιλιάς.

[10] Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.

[10]Ποιος είν’ αυτός ο δοξασμένος βασιλιάς; Ο Κύριος του σύμπαντος, αυτός είναι ο δοξασμένος βασιλιάς.

(Διάψαλμα)

Salmo 25

Oração por auxílio divino

De Davi

ΨΑΛΜΟΙ 25

Γνώρισέ μου το θέλημά σου και συγχώρησε τα λάθη μου

[1] A ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[2] Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.

[3] Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.

[4] Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.

[5] Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.

[6] Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.

[7] Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.

[8] Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.

[9] Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

[10] Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

[11] Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

[1]Ψαλμός του Δαβίδ. Σ’ εσένα, Κύριε, υψώνω την ψυχή μου.

[2]Θεέ μου, σ’ εσένα έλπισα, ας μη βγω γελασμένος· ας μην καταχαρούν για μένα οι εχθροί μου.

[3]Κι όλοι που ελπίζουνε σ’ εσένα, ας μην ντροπιαστούν· ας ντροπιαστούν οι μάταιοι παραβάτες.

[4]Κύριε, δείξε μου τους δρόμους σου και μάθε μου τα μονοπάτια τα δικά σου.

[5]Οδήγησέ με στην αλήθεια σου και δίδαξέ με, γιατί εσύ ’σαι ο Θεός μου που με σώζεις· σ’ εσένα ελπίζω όλη μέρα.

[6]Θυμήσου, Κύριε, πως ήσουν πάντα σπλαχνικός κι όλος αγάπη.

[7]Τα παραπτώματα της νιότης μου και τ’ ανομήματά μου μην τα θυμηθείς. Όπως ταιριάζει στην αγάπη σου, να με σκεφτείς· σύμφωνα, Κύριε, με την καλοσύνη σου.

[8]Καλός και δίκαιος ο Κύριος· γι’ αυτό και δείχνει στους αμαρτωλούς το δρόμο.

[9]Τους πράους τούς οδηγεί στη σωστή απόφαση· σ’ αυτούς το δρόμο του διδάσκει.

[10]Όλοι οι δρόμοι του Κυρίου είναι χάρη κι αλήθεια σ’ όσους τη διαθήκη του εφαρμόζουν και τις δικές του εντολές.

[11]Για τ’ όνομά σου, Κύριε, συγχώρησε κι αυτή την ενοχή μου, κι ας ήτανε μεγάλη.

[12] Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

[12]Εκείνος που τον Κύριο σέβεται διδάσκεται απ' αυτόν τι δρόμο να διαλέξει.

[13] Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

[13]Θ' απολαμβάνει μόνιμα τα αγαθά η ψυχή του· κι οι απόγονοί του τη χώρα θα 'χουν κτήμα τους.

[14] A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

[14]Ο Κύριος εμπιστεύεται αυτούς που τον φοβούνται· σ' αυτούς θα φανερώσει τη διαθήκη του.

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.

[15]Τα μάτια μου ασταμάτητα στον Κύριο τα στρέφω· γιατί θα βγάλει αυτός τα πόδια μου απ' την παγίδα.

[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.

[16]Κοίτα με και σπλαχνίσου με, έτσι μόνος κι αδύνατος που είμαι.

[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.

[17]Αυξήθηκαν οι θλίψεις της καρδιάς μου· λευτέρωσέ με από τα άγχη μου.

[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.

[18]Κοίτα την αθλιότητά μου και το μόχθο μου· κι εξάλειψε όλα τα αμαρτήματά μου.

[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.

[19]Κοίταξε πόσο αυξήθηκαν οι εχθροί μου, και με μισούν θανάσιμα.

[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.

[20]Φύλαξε την ψυχή μου και λευτέρωσέ με· ας μη βγω γελασμένος που σ' εσένα κατέφυγα.

[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.

[21]Δικαιοσύνη κι αθωότητα ας με φυλάνε, γιατί σ' εσένα, Κύριε, έλπισα.

[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

[22]Λύτρωσε, Θεέ, τον Ισραήλ απ' όλες του τις θλίψεις.

Salmo 26

Apelo do justo

Salmo de Davi

[1] Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.

ΨΑΛΜΟΙ 26

Ένας αθώος προσφεύγει στο Θεό

[1]Του Δαβίδ. Κρίνε με, Κύριε, γιατί με αθωότητα εγώ πορεύτηκα· σ' εσένα έλπισα, δε θα σαλευτώ.

2 Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.

3 Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.

4 Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.

5 Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.

6 Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,

7 para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.

8 Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.

9 Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,

10 em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.

11 Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.

12 O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus

Salmo de Davi

2Δοκίμασέ με, Κύριε, κι εξέτασε την πίστη μου· τις σκέψεις μου και την καρδιά μου ερεύνησε.

3Γιατί ποτέ μου δεν ξεχνάω την αγάπη σου· και σύμφωνα με την αλήθεια σου πορεύομαι.

4Δεν κάθισα μαζί με ευτελείς θνητούς· και με υστερόβουλους ποτέ μου δε θα πάω.

5Τη σύσκεψη των φαύλων μίσησα· και με τους ασεβείς δε θα συνεδριάσω.

6Στην αθωότητα, Κύριε, πλένω τα χέρια μου· και συμμετέχω στη λατρεία σου.

7Για ν’ ακουστεί ηχηρά η ευχαριστία· κι όλα τα θαυμαστά σου έργα να τα διηγηθώ.

8Κύριε, πολύ πεθύμησα να μένω στο ναό σου· στον τόπο αυτό που η δόξα σου τον κατοικεί.

9Μην κατατάξεις την ψυχή μου με τους ασεβείς· ούτε με δολοφόνους τη ζωή μου.

10Τα δάχτυλά τους βάφτηκαν στο έγκλημα κι απ’ τα δωροδοκήματα γεμάτο το δεξί τους χέρι.

11Όσο για μένα με την αθωότητά μου ζω· Κύριε, λύτρωσέ με και σπλαχνίσου με.

12Το πόδι μου πατάει με σιγουριά· σ’ ευλογώ στις συνάξεις, Κύριε.

ΨΑΛΜΟΙ 27

Κοντά στον Κύριο αισθάνομαι ασφαλής

1 O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?

2 Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.

3 Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.

4 Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.

5 Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.

6 Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.

7 Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.

8 Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.

9 Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.

1 Του Δαβίδ. Κύριε, φως μου και σωτηρία μου, ποιον θα φοβηθώ; Κύριε, καταφύγιο της ζωής μου από ποιον θα πανικοβληθώ;

2 Όταν με ζύγωσαν κακοί τη σάρκα μου να φθείρουν, εχθροί και καταπιεστές μου, αυτοί σκοντάψαν κι έπεσαν.

3 Κι αν συναχτεί στράτευμα για να με πολεμήσει, η καρδιά μου δεν δειλιάζει· κι αν πόλεμος ξεσπάσει εναντίον μου και τότε εγώ θα έχω εμπιστοσύνη.

4 Ένα απ' τον Κύριο ζήτησα, και πάλι αυτό ζητάω: Στον οίκο του να κατοικώ όλες τις μέρες που θα ζω· τη χάρη του Κυρίου να θωρώ και στο ναό του να συχνάζω.

5 Γιατί μες στη σκηνή του θα με προστατέψει τη μέρα του κακού, στα μύχια της σκηνής του θα μ' αποκρύψει· πάνω σε βράχο θα μ' ανεβάσει ψηλό.

6 Και τώρα το κεφάλι μου υψώνεται πάνω από τους εχθρούς που με κυκλώνουν, θυσίες θριάμβου στη σκηνή του θα προσφέρω· θα ψαλμωδήσω και θα παιανίσω για του Κυρίου τη χάρη.

7 Άκου, Κύριε, τη φωνή μου που σ' εσένα απευθύνεται· σπλαχνίσου με και δώσ' μου απόκριση.

8 Θυμήθηκα πως είπες: «Αναζητήστε με». Για τούτο, Κύριε, το πρόσωπό σου αναζητώ.

9 Μην κρύβεσαι από μένα! Το δούλο σου οργισμένος μην τον απωθείς! Εσύ ήσουν ο βοηθός μου· μη μ' αφήνεις και μη μ' εγκαταλείπεις, Θεέ μου και σωτήρα μου.

[10] Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.
[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.
[12] Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.

[13] Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.

[14] Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

Salmo 28

Súplica e ações de graças

Salmo de Davi

[1] A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.
[2] Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.
[3] Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.
[4] Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.

[10]Η μάνα κι ο πατέρας μου μ’ εγκαταλείψαν, μα ο Κύριος με δέχεται.
[11]Μάθε με, Κύριε, το δρόμο σου, στο δρόμο οδήγησέ με το σωστό σε πείσμα των εχθρών μου.
[12]Στη βουλιμία των εχθρών μου μη με παραδώσεις, γιατί ψευδομάρτυρες κατέθεσαν σε βάρος μου και αποπνέουν αδικία.
[13]Αλίμονό μου αν δεν πίστευα πως του Κυρίου τ’ αγαθά στη γη των ζωντανών θα δω.
[14]Στον Κύριο έλπιζε, ας έχει θάρρος η καρδιά σου και γενναιότητα· ναι, έλπιζε στον Κύριο.

ΨΑΛΜΟΙ 28

Προσευχή ενός ανθρώπου μπροστά στον κίνδυνο του θανάτου

[1]Του Δαβίδ.
Σ’ εσένα, Κύριε, φωνάζω, βράχε μου, αδιάφορος μη μου σταθείς. Αν δεν μου αποκριθείς θα ’μαι όμοιος μ’ εκείνους που τους κατεβάζουνε στον τάφο.
[2]Άκουσε τη φωνή μου όταν σου δέομαι, όταν βοήθεια σου ζητώ· όταν τα χέρια μου υψώνω στον άγιο σου ναό.
[3]Μη με πάρεις κι εμένα μαζί με τους ασεβείς, μ’ όσους πράττουνε την ανομία· που φιλικά μιλάνε στον πλησίον τους, μα έχουν στην καρδιά τους την κακία.
[4]Όμοια δώσ’ τους μ’ ό, τι πράξανε· όπως ήταν οι πονηρές τους πράξεις, τα ίδια τους τα έργα· την ανταπόδοση που τους αξίζει δώσε τους.

[5] E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.

[5]Γιατί δεν κατανόησαν τις πράξεις του Κυρίου τα έργα του που έκαμε· θα τους ρημάξει και δε θα τους επανορθώσει πια.

[6] Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!

[6]Ευλογημένος να 'ναι ο Κύριος που άκουσε της δέησής μου τη φωνή.

[7] O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.

[7]Ο Κύριος ενίσχυσή μου και προστασία μου, σ' αυτόν έλπισε η καρδιά μου! Βρήκα βοήθεια κι αναγάλλιασα, με το τραγούδι μου θα τον ευχαριστήσω.

[8] O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.

[8]Ο Κύριος είναι του λαού του δύναμη· κι εγγυητής αυτός της σωτηρίας του εκλεκτού του.

[9] Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

[9]Σώσε, Κύριε, το λαό σου και τους δικούς σου ευλόγησε! Γίνε τους οδηγός και δείχνε τους αιώνια το δρόμο.

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade

Salmo de Davi

[1] Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.

[2] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.

[3] Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.

[4] A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.

[5] A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.

ΨΑΛΜΟΙ 29

Η φωνή του Κυρίου

[1]Προσφέρετε στον Κύριο, γιοι του Θεού, προσφέρετε στον Κύριο τη δόξα, τη δύναμή του διακηρύξτε!

[2]Προσφέρετε στον Κύριο δόξα στ' όνομά του· τον Κύριο προσκυνήστε, που φανερώνει μεγαλόπρεπη την αγιοσύνη του.

[3]Φωνή Κυρίου πάνω απ' τα νερά –βροντά ο Θεός ο δοξασμένος, ο Κύριος πάνω απ' τους ωκεανούς.

[4]Φωνή Κυρίου έντονη· φωνή Κυρίου μεγαλόπρεπη.

[5]Φωνή Κυρίου συντρίβει κέδρους· ναι, θα συντρίψει ο Κύριος τους κέδρους του Λιβάνου.

[6] Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.

[7] A voz do SENHOR despede chamas de fogo.

[8] A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.

[9] A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!

[10] O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.

[11] O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

[1] Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.

[2] SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.

[3] SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.

[4] Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.

[5] Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.

[6] Κάνει τα όρη να σκιρτούν, σαν το μοσχάρι ο Λίβανος, και σαν το δαμαλάκι το όρος το Σιριών.

[7] Φωνή Κυρίου αστράφτει φλόγες πύρινες.

[8] Φωνή Κυρίου κάνει την έρημο να τρέμει· κάνει να τρέμει, ο Κύριος, την έρημο της Κάδης.

[9] Φωνή Κυρίου ξεγεννάει τις ελαφίνες, τα δάση απογυμνώνει· και όποιος βρίσκεται μες στο ναό του τη δόξα του υμνολογεί.

[10] Ο Κύριος δεσπόζει στην πλημμύρα και κυβερνάει αυτός σαν βασιλιάς αιώνια.

[11] Ο Κύριος τη δύναμη τη δίνει στο λαό του· και στο λαό του δίνει αυτός την ευλογία της ειρήνης.

ΨΑΛΜΟΙ 30

Κύριε, μου 'δωσες πίσω τη ζωή

[1] Ψαλμός του Δαβίδ· άσμα για τα εγκαίνια του ναού.

[2] Θα σ' εξυμνήσω, Κύριε, γιατί με γλίτωσες· και δεν άφησες να χαρούν για μένα οι εχθροί μου.

[3] Κύριε, Θεέ μου· σου ζήτησα βοήθεια και με θεράπευσες.

[4] Κύριε, μου 'δωσες πίσω τη ζωή την ώρα που με θάβαν και στη ζωή με κράτησες.

[5] Τον Κύριο υμνήστε οι πιστοί του! Ευχαριστία δώστε του ως ανάμνηση της αγιότητάς του.

[6] Η οργή του είναι για μια στιγμή, αλλά για μια ζωή η εύνοιά του· αν μένουν δάκρυα το βράδυ, η χαρά φτάνει με την αυγή.

[6] Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.

[7] Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.

[8] Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.

[9] Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á, porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?

[10] Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.

[11] Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,

[12] para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

[7]Είπα με αυτοπεποίθηση: «Ποτέ μου δε θα κλονιστώ».

[8]Κύριε, με την καλοσύνη σου στεριώθηκα ωσάν ασάλευτο βουνό· σαν έκρυψες το πρόσωπό σου, κατατρόμαξα.

[9]Σ' εσένα κράζω, Κύριε, σ' εσέ προσεύχομαι, τον Κύριό μου.

[10]Τι θα κερδίσεις αν χυθεί το αίμα μου ή αν στον τάφο κατεβώ; Τάχα μπορεί να σε υμνήσει η στάχτη; ή να διακηρύξει την αλήθεια σου;

[11]Άκουσε, Κύριε, κι ελέησέ με· Κύριε, έλα βοηθός μου.

[12]Τη θλίψη μου την άλλαξες σ' ευφρόσυνο χορό· μου έβγαλες τα πένθιμα και τη χαρά με ντύνεις,

[13]για να σου ψάλλω δοξασμούς και πια να μη σωπαίνω. Κύριε και Θεέ μου, αιώνια θα σε υμνολογώ.

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.

[2] Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.

[3] Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.

[4] Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.

ΨΑΛΜΟΙ 31

Κύριε, εσύ είσαι η προστασία μου

[1]Στον πρωτοψάλτη· ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Σ' εσένα, Κύριε, κατέφυγα· ποτέ ας μη ντροπιαστώ· σώσε με, εσύ που είσαι δίκαιος.

[3]Δείξε μου τη φροντίδα σου, τώρα ελευθέρωσέ με· γίνε πανίσχυρος προστάτης μου, το καταφύγιό μου, για να με σώσεις.

[4]Εσύ 'σαι βράχος μου και προστασία μου, αφού υπάρχεις· μ' οδηγείς και με φροντίζεις.

[5]Βγάλε με απ' την παγίδα που για μένα έστησαν· γιατί εσύ 'σαι η δύναμή μου.

5 Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.	6Όποτε άφησα στα χέρια σου το πνεύμα μου, Κύριε, με λύτρωσες, Θεέ αληθινέ.
6 Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.	7Τους απεχθάνομαι αυτούς που σέβονται τα τιποτένια είδωλα· αλλά εγώ στον Κύριο στήριξα την ελπίδα μου.
7 Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha aflição, conheceste as angústias de minha alma	8Αγάλλομαι και χαίρομαι από το έλεός σου· είδες με κατανόηση την αθλιότητά μου και ξέρεις της ψυχής μου το άγχος.
8 e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.	9Δε μ' εγκατέλειψες στα χέρια των εχθρών μου· και μου εξασφάλισες την άνεση να φύγω.
9 Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.	10Ελέησέ με, Κύριε, γιατί είμαι σε αγωνία· μάτια, ψυχή και σάρκα μου τα ζάρωσε ο μόχθος.
10 Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.	11Κατέστρεψαν η θλίψη τη ζωή μου κι οι στεναγμοί τα χρόνια μου· τη δύναμή μου σκόρπισαν οι ταλαιπωρίες· ακόμα και τα κόκαλά μου φθάρηκαν.
11 Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.	12Απ' όλους τους εχθρούς μου ονειδιζόμουν και χλευαζόμουν απ' τους γείτονές μου, για τους γνωστούς μου ήμουν θέαμα φοβερό κι όσοι με βλέπαν έξω, φεύγαν' από μπρος μου.
12 Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.	13Σαν να 'μουνα ένας νεκρός οι άνθρωποι με ξέχασαν, σαν να 'μουνα ένα σπασμένο βάζο.
13 Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados; conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.	14Άκουσα ψίθυρο πολλών –τρόμους από τριγύρω– καθώς αυτοί μαζί σχεδίαζαν ενάντια σ' εμένα· να μ' αφαιρέσουν τη ζωή ήταν η πρόθεσή τους.
14 Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.	15Αλλά εγώ σ' εσένα έλπισα, Κύριε, «είσαι Θεός μου», είπα.

[15] Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.
[16] Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.
[17] Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.

[18] Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.

[19] Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas, perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

[20] No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

[21] Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!
[22] Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante, ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

[23] Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

[16]Στην εξουσία σου τα χρόνια μου είναι· σώσε με, από τα χέρια των εχθρών μου κι εκείνων που με κατατρέχουν.
[17]Δείξε την παρουσία σου στο δούλο σου· σώσε με, χάρη στην πιστή σου αγάπη.
[18]Κύριε, ας μην ντροπιαστώ που σε επικαλούμαι· ας ντροπιαστούν οι ασεβείς, στον άδη ας σωπάσουν.
[19]Ας βουβαθούν τα χείλη αυτά τα ψεύτικα, που λέν' λόγια σκληρά στον δίκαιο ενάντια με περιφρόνηση και υπεροψία.
[20]Πόσο μεγάλη, Κύριε, η αγαθότητά σου, που τη φυλάς για κείνους που σε σέβονται! Όλοι μπορούν να δουν πως τη χαρίζεις σ' εκείνους που σ' εσένα ελπίζουνε.
[21]Προφυλαγμένους τους κρατάς στη σιγουριά της παρουσίας σου απ' των ανθρώπων τις συκοφαντίες· τους προστατεύεις μέσα στη σκηνή σου από τις επιθέσεις των εχθρών τους.
[22]Ευλογημένος να 'ναι ο Κύριος, που έκανε σ' εμένα το θαύμα της αγάπης του την ώρα του αποκλεισμού μου.
[23]Κι εγώ μέσα στην αγωνία μου είχα πει: «Μ' έδιωξε απ' τη φροντίδα του». Εσύ όμως άκουσες της δέησής μου τη φωνή όταν βοήθεια ζήτησα από σένα.
[24]Αγαπάτε τον Κύριο, οι ευσεβείς του όλοι! Ο Κύριος φροντίζει τους πιστούς· και τιμωρεί πολύ σκληρά αυτούς που φέρνονται μ' αλαζονεία.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

[25]Γίνετε ανδρείοι και με γενναία καρδιά, όλοι που ελπίζετε στον Κύριο.

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão

De Davi. Salmo didático

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse: confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

[6] Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando transbordarem muitas águas, não o atingirão.

[7] Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

ΨΑΛΜΟΙ 32

Η ευτυχία εκείνου που έλαβε άφεση

[1]Του Δαβίδ· Μασχίλ.

Μακάριος είν’ εκείνος που του αφέθηκε αμέλειας παραστράτημα, του συγχωρήθηκε αμαρτία συνειδητή.

[2]Μακάριος ο άνθρωπος, όταν δεν του καταλογίζει ο Κύριος αμάρτημα· κι είναι ανύπαρκτος στο πνεύμα του ο δόλος.

[3]Κύριε, όταν σώπασα, φθάρηκαν τα οστά μου από τον ολοήμερο αναστεναγμό.

[4]Γιατί μέρα και νύχτα έπεσε βαριά η τιμωρία σου σ’ εμένα· σαν το χωράφι έγινα το άνυδρο στου καλοκαιριού τη θέρμη.

(Διάψαλμα)

[5]Την αμαρτία μου σου γνώρισα, δεν έκρυψα την ενοχή μου. «Στον Κύριο» σκέφτηκα, «θα εξομολογηθώ τα παραπτώματά μου». κι εσύ εξάλειψες την ενοχή της αμαρτίας μου.

(Διάψαλμα).

[6]Για τούτο, ας προσεύχεται κάθε ευσεβής σ’ εσένα, στις δύσκολες στιγμές. Σαν γίνει ο κατακλυσμός, κοντά του δε θα φτάσει.

[7]Εσύ είσαι, Κύριε, ο κρυψώνας μου, με προστατεύεις απ’ τη θλίψη και τη γυρίζεις σε αλαλαγμούς χαράς.

(Διάψαλμα)

[8] Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

[8]Μου λες: «Σύνεση θα σου δώσω, θα σου διδάξω την οδό που πρέπει να βαδίζεις· θα σε ορμηνεύω, η προσοχή μου θα 'ναι πάνω σου.

[9] Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.

[9]Μη γίνεσαι σαν άλογο και σαν μουλάρι ασύνετος, που χαλινάρι και χαλκά χρειάζονται για να μπορέσουν να 'ρθουνε κοντά σου».

[10] Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.

[10]Πολλά του ασεβή τα μαστιγώματα, μα κείνον που στον Κύριο ελπίζει η αγάπη του τον περιζώνει.

[11] Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

[11]Χαρείτε για τον Κύριο, δίκαιοι, κι ευφρανθείτε· κι όλοι εσείς οι άδολοι φωνάξτε από χαρά!

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

[1] Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.

[2] Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.

[3] Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.

[4] Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.

[5] Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.

[6] Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.

[7] Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.

ΨΑΛΜΟΙ 33

Ύμνος στο δημιουργό και σωτήρα

[1]Ευφρανθείτε δίκαιοι για τον Κύριο! Στους τίμιους ανθρώπους ταιριάζει να υμνούν.

[2]Με κιθάρα ευχαριστήστε τον Κύριο! Με ψαλτήρι δεκάχορδο ψάλτε σ' αυτόν.

[3]Τραγουδήστε του ένα νέο τραγούδι! Κάντε ωραία να ηχήσουν τα όργανά σας κι οι φωνές.

[4]Γιατί είν' σωστά τα λόγια του Κυρίου· κι αληθινά τα έργα του.

[5]Αγαπά τη δικαιοσύνη και την ευθύτητα· η αγάπη του Κυρίου γεμίζει τη γη.

[6]Με του Κυρίου το λόγο έγιναν οι ουρανοί· με την πνοή απ' το στόμα του οι αμέτρητες δυνάμεις τους.

[7]Μάζεψε τα νερά των θαλασσών καθώς σε ασκί· έκλεισε μες στ' αμπάρια των ωκεανών τα βάθη.

8 Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.

9 Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.

10 O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.

11 O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.

12 Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.

13 O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;

14 do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,

15 ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.

16 Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.

17 O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.

18 Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,

19 para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.

20 Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.

8 Τον Κύριο ας τον φοβάται όλη η γη· κι ας τρέμουνε μπροστά του της οικουμένης όλοι οι κάτοικοι!

9 Γιατί αυτός είπε και έγιναν· πρόσταξε αυτός και θεμελιώθηκαν.

10 Ο Κύριος ματαιώνει τις προθέσεις των ειδωλολατρών· των λαών τα σχέδια τ' ανατρέπει.

11 Του Κυρίου οι προθέσεις διαρκούν αιώνια, τα σχέδια της βούλησής του σ' όλες τις γενιές.

12 Μακάριο το έθνος που ο Κύριος είν' ο Θεός του· ευτυχισμένος ο λαός που αυτός τον διάλεξε να 'ναι δικός του.

13 Από τον ουρανό κοιτάζει ο Κύριος και βλέπει όλους τους ανθρώπους.

14 Από της κατοικίας του τον τόπο εποπτεύει όλους τους κατοίκους της γης.

15 Εκείνος που διαπλάθει τις καρδιές τους κι όλα τα έργα τους τα ξέρει.

16 Δεν είν' απ' τον πολύ στρατό που σώζεται ο βασιλιάς· δεν είν' απ' την περίσσια δύναμη που ο γενναίος γλιτώνει.

17 Ανήμπορο είναι τ' άλογο να εξασφαλίσει σωτηρία· όλη του η σφριγηλότητα τη λύτρωση δεν φέρνει.

18 Αλλά να που ο Κύριος φροντίζει για τους ευσεβείς, για κείνους που ελπίζουν στη σταθερή αγάπη του.

19 Ώστε ν' αρπάζει τη ζωή τους απ' το θάνατο· να τους κρατάει ζωντανούς την εποχή της πείνας.

20 Στον Κύριο ελπίζει η ψυχή μας· αυτός βοηθός μας και προστασία μας!

[21] Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.

[22] Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

[21]Χάρη σ' εκείνον χαίρεται η καρδιά μας· αφού εμπιστευόμαστε στην άγια παρουσία του.

[22]Ας έρθει, Κύριε, πάνω μας η αγάπη σου, καθώς εμείς ελπίζουμε σ' εσένα.

Salmo 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi

1 Sm 21.13-15

[1] Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

[2] Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

[3] Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

[4] Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

[5] Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

[6] Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

[7] O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

[8] Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

ΨΑΛΜΟΙ 34

Ο Κύριος με λύτρωσε απ' όλους μου τους φόβους

[1]Ψαλμός του Δαβίδ, όταν προσποιήθηκε τον παράφρονα στο βασιλιά Αβιμέλεχ κι αυτός τον ελευθέρωσε και γλίτωσε.

[2]Θα ευλογώ τον Κύριο κάθε στιγμή· θα είναι ο ύμνος του στο στόμα μου για πάντα!

[3]Τον Κύριο δοξάζει όλη η ύπαρξή μου· οι καταπιεσμένοι ας τ' ακούσουν κι ας χαρούν.

[4]Ψάλτε μαζί μου τη μεγαλοσύνη του Κυρίου, όλοι μαζί το όνομά του ας το δοξάσουμε!

[5]Τον Κύριο αποζήτησα και μ' αποκρίθηκε, με λύτρωσε απ' όλους μου τους φόβους.

[6]Όσοι σ' εκείνον στρέφουνε το βλέμμα τους από χαρά ακτινοβολούν· δεν πρόκειται να βγούνε γελασμένοι.

[7]Φώναξε ο δύστυχος κι ο Κύριος τον άκουσε· κι απ' όλες του τις θλίψεις τον γλιτώνει.

[8]Στρατοπεδεύει του Κυρίου ο άγγελος ολόγυρα σ' εκείνους που τον σέβονται και τους γλιτώνει απ' τον κίνδυνο.

[9]Λάβετε πείρα μόνοι σας και δείτε πόσο είναι καλός ο Κύριος· ευτυχισμένος ο άνθρωπος που σ' αυτόν καταφεύγει!

[9] Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

[10]Τον Κύριο σεβαστείτε, οι άγιοί του· τίποτα δεν στερούνται όσοι τον σέβονται.

[10] Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

[11]Πλούσιοι σε φτώχεια ξέπεσαν και πείνασαν· όμως αυτοί που αναζητούν τον Κύριο κανένα δε θα στερηθούν απ' όλα τ' αγαθά.

[11] Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

[12]Ελάτε νέοι, ακούστε με· κι εγώ θα σας διδάξω του Κυρίου το σέβας.

[12] Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

[13]Αν θέλετε να τη χαρείτε τη ζωή, χρόνια να ζήσετε πολλά κι ευτυχισμένα·

[13] Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

[14]τη γλώσσα σας φυλάξτε απ' το κακό κι από κουβέντες δολερές τα χείλη σας.

[14] Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

[15]Φύγετε πέρα απ' το κακό και κάντε το καλό, αποζητήστε την ειρήνη και επιδιώξτε την.

[15] Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

[16]Τους δίκαιους ο Κύριος τους προσέχει κι ακούει τις ικεσίες τους.

[16] O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

[17]Μα σκέφτεται ενάντια σ' αυτούς που πράττουν το κακό· για να εξαλείψει από τη γη ως και τη θύμησή τους.

[17] Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

[18]Υψώνουν τη φωνή στον Κύριο οι δίκαιοι κι εκείνος τους ακούει· τους λευτερώνει απ' όλα τους τα βάσανα.

[18] Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

[19]Ο Κύριος είναι κοντά στους αποθαρρημένους και σώζει αυτούς που βρίσκονται σε απόγνωση.

[19] Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

[20]Πολλά του δίκαιου τα δεινά, μα απ' όλ' αυτά ο Κύριος τον γλιτώνει.

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[21]Περιφρουρεί όλη την ύπαρξή του: Ούτ' ένα κόκαλό του δεν θα συντριβεί.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[22]Τον ασεβή η κακία θα τον σκοτώσει και θα τιμωρηθούν όσοι μισούν τον δίκαιο.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

Salmo 35

Castigo dos adversários

Salmo de Davi

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.

[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam e sejam envergonhados os que tramam contra mim.

[5] Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.

[6] Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

[7] Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.

[8] Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.

[9] E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.

[23]Λυτρώνει ο Κύριος των δικών του τη ζωή, κι όσοι σ’ αυτόν ελπίζουν δε θα τιμωρηθούν.

ΨΑΛΜΟΙ 35

Ικεσία του αθώου που τον σύρουν σε δίκη

[1]Ψαλμός του Δαβίδ.

Κύριε, κρίνε εκείνους που με κατακρίνουν· πολέμησε όσους με πολεμούν.

[2]Πάρε ασπίδα κι όπλο κι έλα βοήθησέ με.

[3]Σύρε κοντάρι για ν’ ανακόψεις εκείνους που με καταδιώκουν· πες στην ψυχή μου: «Η σωτηρία σου είμ’ εγώ».

[4]Ας νικηθούν κι ας ντροπιαστούν αυτοί που θέλουνε να πάρουν τη ζωή μου! Ας πισωστρέψουν κόκκινοι από ντροπή αυτοί που το κακό μου μελετούν.

[5]Ας γίνουνε σαν το άχυρο που το σκορπίζει ο αγέρας· και του Κυρίου ο άγγελος ας τους κυνηγά.

[6]Ας είναι σκοτεινή κι ολισθηρή η πορεία τους· και του Κυρίου ο άγγελος ας τους καταδιώκει.

[7]Γιατί αναίτια μου στήσαν την παγίδα τους· αναίτια σκάψαν λάκκο, για να μου πάρουν τη ζωή.

[8]Στο λάκκο όμως αυτοί θα πέσουν δίχως να το προσμένουνε· και στην παγίδα που έκρυψαν οι ίδιοι θα πιαστούνε· στο λάκκο μέσα θα χαθούν.

[9]Κι η ψυχή μου θα νιώσει χαρά για τον Κύριο, για τη σωτήρια επέμβασή του αγαλλίαση.

[10] Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.

[11] Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.

[12] Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.

[13] Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,

[14] portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.

[15] Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;

[16] como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.

[17] Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.

[18] Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.

[19] Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.

[20] Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.

[10]Όλα τα οστά μου θα το πουν: Ποιος, Κύριε σαν κι εσένα; Λυτρώνεις τον αδύναμο από τον δυνατότερό του, τον δύσμοιρο και τον φτωχό απ’ τον καταπιεστή του.

[11]Μάρτυρες άδικοι παρουσιάστηκαν, για όσα δεν ήξερα εκείνοι μ’ ανακρίναν.

[12]Μου ανταποδώσανε κακό αντί καλό, ερήμωσε η ψυχή μου.

[13]Κι εγώ, όταν ήταν άρρωστοι, είχα φορέσει πένθιμα· με τη νηστεία ταπεινωνόμουν και με σκυφτό κεφάλι, την προσευχή μου σιγοψιθύριζα.

[14]Σαν να ’τανε για φίλο και γι’ αδερφό μου πηγαινοερχόμουνα· σαν να πενθούσα μια μητέρα θλιμμένος έσκυβα.

[15]Αλλά στη συμφορά μου αυτοί χαρήκαν και συνάχθηκαν –συνάχθηκαν εναντίον μου– να με συκοφαντήσουν, και όμως δεν το ήξερα· με χλεύαζαν χωρίς σταματημό.

[16]Αντάμα με τους ασεβείς με χλεύαζαν, μου τρίζανε τα δόντια.

[17]Κύριε, ως πότε θα τα βλέπεις; Προστάτεψέ με απ’ τις καταστροφές τους· από τα λιονταρόπουλα την ακριβή ζωή μου.

[18]Θα σε δοξολογήσω μες σε μεγάλη σύναξη· ανάμεσα σ’ αμέτρητο λαό θα σ’ εξυμνήσω.

[19]Για μένα ας μη χαίρονται όσοι είν’ εχθροί μου δίχως λόγο· ας πάψουν με τα μάτια τα νοήματα όσοι αναίτια με μισούν.

[20]Δε μιλάνε ειρηνικά· και για τους ήσυχους της γης απάτης λόγια σκέφτονται.

[21] Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.

[21]Φλυάρησαν σε βάρος μου και είπαν: «Είδαμ' εμείς τι έκανες! »

[22] Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.

[22]Εσύ όμως, Κύριε, είδες· μη μείνεις σιωπηλός. Κύριέ μου, μη μ' αφήνεις!

[23] Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.

[23]Ξύπνα και σήκω κι υπερασπίσου με· Θεέ και Κύριέ μου, πάρε το μέρος μου!

[24] Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.

[24]Κρίνε με σύμφωνα με τη δικαιοσύνη σου, Κύριε και Θεέ μου, για να μη χαίρονται για μένα.

[25] Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!

[25]Και να μη σκέφτονται στο βάθος τους: «Μπράβο μας, τον νικήσαμε». Και να μη λένε: «Τον κατάπιαμε».

[26] Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.

[26]Ας ντρέπονται όλοι τους κι ας κοκκινίζουν, όσοι για τα παθήματά μου χαίρονται· ας σκεπαστούνε με ντροπή κι ονειδισμό όσοι αλαζονικά περνούν μπροστά μου.

[27] Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!

[27]Ας ευφρανθούνε κι ας χαρούν αυτοί που χαίρονται για τη δικαίωσή μου· κι ας λένε συνεχώς: «Μεγάλος είν' ο Κύριος! Επιθυμεί την ευτυχία του εκλεκτού του».

[28] E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

[28]Κι η γλώσσα μου θα διηγιέται τη δικαιοσύνη σου· όλη τη μέρα θα σ' εξυμνεί.

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

ΨΑΛΜΟΙ 36

Εσύ είσαι, Κύριε, η πηγή της ζωής

[1]Στον πρωτοψάλτη· ψαλμός του Δαβίδ, δούλου του Κυρίου.

[1] Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.

[2]Η παρανομία του ασεβή βαθιά είναι στην καρδιά του· φόβος Θεού σ' εκείνον δεν υπάρχει.

[2] Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.

[3]Και τόσο αυτοθαυμάζεται ώστε το κρίμα του δε βλέπει για να το αποστραφεί.

3 As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.

4 No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.

5 A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.

6 A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.

7 Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos homens se acolhem à sombra das tuas asas.

8 Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.

9 Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.

10 Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.

11 Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.

12 Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos

Salmo de Davi

1 Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.

4Τα λόγια του στο στόμα του είν’ ανομία και δόλος· έπαψε να ’χει επίγνωση και το καλό να κάνει.

5Όταν πλαγιάζει, την ανομία σκέφτεται· ακολουθεί ένα δρόμο που δεν είν’ ο σωστός, και το κακό δεν το απορρίπτει.

6Κύριε, ως τους ουρανούς η αγάπη σου· η αλήθεια σου ως τα σύννεφα.

7Η δικαιοσύνη σου σαν τα ψηλά βουνά κι η δίκαιη κρίση σου σαν άβυσσος μεγάλη· ανθρώπους σώζεις, Κύριε, και ζώα.

8Πόσο πολύτιμη η αγάπη σου, Θεέ! Οι άνθρωποι καταφεύγουν στον ίσκιο απ’ τις φτερούγες σου.

9Χορταίνουν απ’ τον πλούτο του σπιτιού σου κι απ’ το ποτάμι τούς ποτίζεις της ευδαιμονίας σου.

10Γιατί εσύ ’σαι της ζωής το κεφαλόβρυσο· βλέπουμε φως από το φως σου.

11Μην πάψεις να σκορπίζεις το έλεός σου σ’ αυτούς που σε γνωρίζουν· και τη δικαιοσύνη σου στις έντιμες καρδιές.

12Πόδι αλαζόνα ας μη με καταπατήσει, κι ας μη με καταδιώξει χέρι ασεβών.

13Δείτε πού πέσαν όσοι στο κακό δουλεύαν· καταγκρεμίστηκαν και δεν μπορούν να σηκωθούν.

ΨΑΛΜΟΙ 37

Μην αγαναχτείς όταν θριαμβεύουν οι κακοί

1Του Δαβίδ.

Μην αγανακτείς με τους κακούς· μη ζηλεύεις όσους την ανομία πράττουν.

Português	Ελληνικά
[2] Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.	[2]Γιατί καθώς η χλόη, γρήγορα μαραίνονται· ξεραίνονται καθώς το τρυφερό χορτάρι.
[3] Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.	[3]Έλπιζε στον Κύριο και κάνε το καλό· κατοίκησε στη χώρα κι απόλαυσε τη σιγουριά.
[4] Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.	[4]Ζήτα την ευτυχία σου στον Κύριο και θα σου δώσει ό, τι η καρδιά σου λαχταρά.
[5] Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.	[5]Δώσε στον Κύριο τη ζωή σου· έλπισε σ' αυτόν κι εκείνος θα φροντίσει.
[6] Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.	[6]Θα κάνει τη δικαιοσύνη σου να λάμψει σαν το φως το δίκιο σου, σαν μέρα μεσημέρι.
[7] Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.	[7]Στον Κύριο σιωπηλά εγκαταλείψου και έλπισε σ' αυτόν. Μην αγανακτείς για κείνον που στη ζωή του ευτυχεί· για έναν άνθρωπο που κάνει ανομίες.
[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.	[8]Ηρέμησε και πάψε τους θυμούς! Μην εξανίστασαι· αυτό δε βγαίνει παρά σε κακό.
[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.	[9]Γιατ' οι κακοί θ' αφανιστούν· μα εκείνοι που στον Κύριο ελπίζουνε τη χώρα θα την κατακτήσουν.
[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.	[10]Σε λίγο δεν θα υπάρχει ασεβής· και θα ζητάς τον τόπο του μα δε θα τονε βρίσκεις.
[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.	[11]Αλλά οι πράοι θα κατακτήσουνε τη χώρα και θ' απολαύσουν άφθονη ειρήνη.
[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.	[12]Συνωμοτεί ο ασεβής σε βάρος του δικαίου· τρίζει τα δόντια του εναντίον του.
[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.	[13]Ο Κύριος γελάει μαζί του γιατί ξέρει πως έρχεται της τιμωρίας του η μέρα.
[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e	[14]Οι ασεβείς σέρνουν σπαθιά, τεντώνουνε τα τόξα τους, να ρίξουν κάτω τον φτωχό

necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.

[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.

[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.

[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.

[18] O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.

[19] Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.

[20] Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.

[21] O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.

[22] Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.

[23] O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;

[24] se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.

[25] Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.

[26] É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.

και τον αδύνατο· να σφάξουνε αυτούς που ζούνε τίμια.

[15]Μα το σπαθί τους στην καρδιά τους θά μπει· θα τσακιστούν τα τόξα τους.

[16]Καλύτερα τα λίγα του δικαίου, παρά ο πολύς ο πλούτος των ασεβών.

[17]Γιατί η δύναμη των ασεβών θα συντριφθεί, ενώ ο Κύριος τους δίκαιους τους στηρίζει.

[18]Γνωρίζει ο Κύριος τις μέρες των τελείων· θα διαρκούν για πάντα τ' αγαθά τους.

[19]Δε θα ντροπιάζονται σε χρόνους δύσκολους· και θα χορταίνουν τον καιρό της πείνας.

[20]Αλλά οι κακοί θ' αφανιστούν, οι αντίθετοι στον Κύριο, καθώς η ομορφιά του αγρού· θα διαλυθούνε σαν καπνός και θα χαθούν.

[21]Δανείζεται ο ασεβής και πίσω δεν τα δίνει· μα ο δίκαιος είν' απλόχερος και δίνει.

[22]Γιατί όσους ο Κύριος ευλογεί, αυτοί κατέχουνε τη χώρα· κι όσους εκείνος καταριέται εξαφανίζονται απ' αυτήν.

[23]Ο Κύριος κάνει σταθερά τα βήματα του ανθρώπου κι εγκρίνει την πορεία του.

[24]Αν πέφτει, στην πτώση του δε μένει, γιατί ο Κύριος απ' το χέρι τον κρατάει.

[25]Νιος ήμουνα και γέρασα αλλά δεν είδα δίκαιο εγκαταλειμμένο· κι ούτε είδα τα παιδιά του να ζητιανεύουν το ψωμί.

[26]Καθημερινά δανείζει κι ελεεί· και τα παιδιά του είναι μια ευλογία.

[27] Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.	[27]Φύγε απ' το κακό και κάνε το καλό, και θα μείνεις παντοτινά στη χώρα.
[28] Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.	[28]Γιατί αγαπάει ο Κύριος το σωστό και δεν εγκαταλείπει τους οσίους του, τους προστατεύει αιώνια· αλλ' οι απόγονοι των ασεβών θα εξαφανιστούν.
[29] Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.	[29]Οι δίκαιοι θα κατακτήσουνε τη χώρα· σ' αυτήν θα κατοικούν για πάντα.
[30] A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.	[30]Του δίκαιου το στόμα σοφία ψιθυρίζει· η γλώσσα του λέει το σωστό.
[31] No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.	[31]Ο νόμος του Θεού του μες στην καρδιά του· τα βήματά του διόλου δε γλιστρούν.
[32] O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.	[32]Παραμονεύει ο ασεβής τον δίκαιο· γυρεύει να τον θανατώσει.
[33] Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.	[33]Μα ο Κύριος στα χέρια του δεν του τον παραδίνει· κι όταν δικάζεται δεν τον αφήνει να καταδικαστεί.
[34] Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.	[34]Στον Κύριο έλπισε, το δρόμο του ακολούθησε· θα σε υψώσει τη χώρα να κατέχεις και θα δεις τους ασεβείς να εξαφανίζονται.
[35] Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.	[35]Είδα τον ασεβή να καταχράται την εξουσία του, να υψώνεται σαν κέδρος του Λιβάνου, ν' απλώνεται καθώς αναρριχητικό φυτό.
[36] Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.	[36]Και πάλι πέρασα και να που δεν υπήρχε· τον αναζήτησα, κι ούτε που βρέθηκε.
[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.	[37]Κοίτα προσεκτικά τον τέλειο, δες τον ευθύ τον άνθρωπο: Έχει απογόνους πάντοτε ο άνθρωπος της ειρήνης.
[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.	[38]Αλλά οι αμαρτωλοί όλοι αντάμα θα χαθούν κι οι απόγονοι των ασεβών θα φύγουν απ' τη μέση.

[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.

[39]Η σωτηρία των δικαίων από τον Κύριο έρχεται· η προστασία τους στον καιρό της θλίψης.

[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

[40]Τους βοηθάει ο Κύριος και τους λυτρώνει· τους λευτερώνει απ' τους κακούς, τους σώζει, γιατί σ' αυτόν κατέφυγαν.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.

[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.

[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.

[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.

[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.

[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.

[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.

[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.

ΨΑΛΜΟΙ 38

Προσευχή αρρώστου που αναγνωρίζει τα σφάλματά του

[1]Ψαλμός του Δαβίδ· αναμνηστικός.

[2]Κύριε, μη μ' επιπλήξεις πάνω στην οργή σου· και πάνω στο θυμό σου μη με τιμωρήσεις.

[3]Γιατί με διαπέρασαν τα βέλη σου· και με πιέζει η δύναμή σου.

[4]Δεν έχει υγεία το κορμί μου, γιατί οργίστηκες· πονούν τα κόκαλά μου όλα, γιατί αμάρτησα.

[5]Οι ανομίες μου σωρεύτηκαν ψηλότερα απ' το κεφάλι μου· καθώς φορτίο βαρύ με καταπιέζουν.

[6]Βρώμισαν και σαπίσαν οι πληγές μου, απ' την ανοησία μου.

[7]Ταλαιπωρήθηκα, κυρτώθηκα εντελώς· θλιμμένος περπατώ όλη τη μέρα.

[8]Τα σπλάχνα μου είναι γεμάτα φλόγωση· και δεν υπάρχει υγεία στο κορμί μου.

[9]Φθάρηκα και τσακίστηκα ολότελα· κραυγάζω από τον πόνο της καρδιάς μου.

[10]Κύριε, εσύ γνωρίζεις όλη τη λαχτάρα μου, κι ο στεναγμός μου δε σου είναι κρυφός.

[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.

[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.

[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.

[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.

[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.

[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.

[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.

[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.

[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.

[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.

[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.

[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.

[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

[11]Χτυπάει η καρδιά μου ανάστατη, μ’ άφησε η δύναμή μου· ως και το φως ακόμα των ματιών μου το ’χασα κι αυτό.

[12]Φίλοι και γνώριμοι δεν μου συμπαραστάθηκαν στα βάσανά μου· κι οι πιο δικοί μου με κρατάνε σε απόσταση.

[13]Αυτοί που τη ζωή μου επιβουλεύονται μου στήνουνε παγίδες· αυτοί που θέλουν να με βλάψουν πως θα με καταστρέψουν απειλούν κι απάτες σχεδιάζουν όλη μέρα.

[14]Αλλά εγώ κάνω τον κουφό, πως δεν ακούω· και τον μουγγό, που να μιλήσει δεν μπορεί.

[15]Είμαι σαν ένας άνθρωπος που δεν ακούει τίποτα· κι απόκριση στο στόμα του δεν έχει.

[16]Γιατί σ’ εσένα, Κύριε έλπισα· εσύ θα μου αποκριθείς, Κύριέ μου, Θεέ μου.

[17]Είπα: «Ας μη χαρούν μ’ εμένα οι εχθροί μου κι ας μη καυχιούνται εναντίον μου όταν το πόδι μου γλιστράει».

[18]Εγώ είμαι έτοιμος να πέσω, κι ο πόνος μου παντοτινά είν’ υπαρκτός.

[19]Την ανομία μου δημόσια την ομολογώ κι η αμαρτία μου στο άγχος με βυθίζει.

[20]Όλο ζωή και δύναμη οι εχθροί μου και πλήθος όσοι αναίτια με μισούν,

[21]κι όσοι κακό αντί καλό μού ανταποδίνουν· μ’ εχθρεύονται που επιδιώκω το καλό.

[22]Μη μ’ εγκαταλείπεις, Κύριε· Θεέ μου, μη φεύγεις μακριά μου.

[23]Έλα γοργά και βοήθησέ με, Κύριε και σωτήρα μου!

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

1 Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.

2 Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.

3 Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:

4 Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.

5 Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.

6 Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.

7 E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.

8 Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.

9 Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.

ΨΑΛΜΟΙ 39

Δώσε μου ανάπαυλα, η ζωή είναι τόσο σύντομη...

1Στον πρωτοψάλτη, τον Ιεδουθούν. Ψαλμός του Δαβίδ.

2Είπα: «Θα ’μαι προσεκτικός στο πώς πορεύομαι, ώστε η γλώσσα μου να μη με κάνει κι αμαρτάνω· θα βάλω φίμωτρο στο στόμα μου όσο μπροστά μου θα ’ναι ο ασεβής».

3Άφωνος έγινα, βουβός, –ούτε καλό δεν έλεγα– κι ο πόνος μου δυνάμωνε.

4Γέμισε αγωνία η καρδιά μου· καθώς συλλογιζόμουν φούντωνε η αγωνία μου· ωσότου λύθηκε η γλώσσα μου και είπα:

5«Φανέρωσέ μου, Κύριε, το τέλος μου, και πόσες θα ’ναι οι μέρες της ζωής μου· ώστε να ξέρω πόσο είμαι φθαρτός».

6Τι λίγο που έκανες να διαρκεί η ζωή μου! Μπροστά σου η ύπαρξή μου ένα τίποτα· κι αέρα φύσημα η στερεότητα του ανθρώπου.

(Διάψαλμα)

7Και να, σαν τη σκιά ο άνθρωπος πορεύεται, άνεμος είν’ ο πλούτος που σωρεύει, χωρίς να ξέρει ποιος θα τον συνάξει.

8Και τώρα τι προσμένω, Κύριε; σ’ εσένα την ελπίδα μου στηρίζω.

9Λύτρωσέ με απ’ όλες τις ανομίες μου· στη χλεύη του ανόητου μη μ’ αφήσεις.

10Σώπασα· το στόμα δεν ανοίγω, γιατί εσύ μ’ έφερες εδώ που βρίσκομαι.

[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.

[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.

[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.

[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

[11]Στρέψε μακριά από μένα τα πλήγματά σου· κάτω απ' το στιβαρό σου χέρι εγώ αφανίστηκα.

[12]Κολάζοντας την ανομία τον άνθρωπο παιδαγωγείς, και κατατρώς όπως ο σκόρος ό, τι έχει πιο πολύτιμο. Πνοή τ' ανέμου, αλήθεια, αυτό είναι ο κάθε άνθρωπος.

(Διάψαλμα)

[13]Την προσευχή μου, Κύριε, άκουσε, πρόσεξε την κραυγή μου· στα δάκρυά μου μη σωπαίνεις, γιατί είμαι μόνο ένας φιλοξενούμενός σου, ξένος, χωρίς δικαιώματα, σαν όλους τους προγόνους μου.

[14]Άσε με απ' το βλέμμα σου κι ευχάριστα θα νιώσω· πριν φύγω και δεν υπάρχω πια.

Salmo 40

Oração para livramento

Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.

[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

[4] Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para

ΨΑΛΜΟΙ 40

Ας μάθουν όλοι το τι έκανες για μένα!

[1]Στον πρωτοψάλτη· ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Αδιάκοπα στον Κύριο έλπιζα κι αυτός με πρόσεξε κι άκουσε την κραυγή μου.

[3]Μ' ανέσυρε από το λάκκο της φθοράς, απ' της λάσπης το βούρκο· τα πόδια μου τα στήριξε πάνω στο βράχο, τα βήματά μου στέριωσε.

[4]Στο στόμα μου έβαλε καινούριο ένα τραγούδι, για το Θεό μας δοξολόγημα· πολλοί θα δουν, θα ευλαβηθούν, στον Κύριο θα ελπίσουν.

[5]Μακάριος ο άνθρωπος, που 'χει στον Κύριο την ελπίδα του, και προς τους

os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.

5 São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há que se possa igualar contigo. Eu quisera anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.

6 Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.

7 Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;

8 agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.

9 Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.

10 Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.

11 Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.

12 Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.

13 Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

μάταιους δε στρέφεται κι όσους δουλεύουνε στο ψέμα.

6Πληθώρα, Κύριε, Θεέ μας, τα έργα σου τα θαυμαστά, κι όσα σχεδίασες για χάρη μας. Κανένας δε συγκρίνεται μ’ εσένα! Να τ’ αναγγείλω θα ’θελα και να τα πω, είν’ όμως αναρίθμητα.

7Θυσίες και προσφορές δεν θέλησες, μου ’δωσες την επίγνωση· δε ζήτησες ολοκαυτώματα ούτε θυσίες εξιλέωσης.

8Τότε είπα: «Να με, ήρθα». Στου βιβλίου τον κύλινδρο για μένα γράφει.

9Να κάνω ό, τι είν’ ευχάριστο σ’ εσένα, Θεέ μου, επιθύμησα· ο νόμος σου να ’ναι στο βάθος της καρδιάς μου.

10Διαλάλησα τη δικαιοσύνη σου σε σύναξη μεγάλη, να που τα χείλια μου δεν τα ’κλεισα· Κύριε, εσύ το ξέρεις.

11Τη δικαιοσύνη σου δεν έκρυψα στα βάθη της καρδιάς μου, κήρυξα την πιστότητά σου και τη βοήθειά σου· δεν κράτησα κρυμμένη την αγάπη σου ούτε και την αλήθεια σου σε σύναξη μεγάλη.

12Μην εμποδίσεις εσύ, Κύριε, την ευσπλαχνία σου σ’ εμένα· η αγάπη σου κι η αλήθεια σου ας με φρουρούν παντοτινά.

13Γιατί πέσαν απάνω μου δεινά που δε μετριούνται, με πήραν οι ανομίες μου και δεν μπορώ να δω· –πιότερες κι από τα μαλλιά της κεφαλής μου– και μ’ εγκατέλειψε το θάρρος μου.

14Κύριε, στέρξε να με σώσεις· τάχυνε, Κύριε, να με βοηθήσεις.

[14] Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[15] Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[16] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!

[17] Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.

[2] O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.

[3] O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.

[4] Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.

[5] Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?

[15]Ας ντροπιαστούν όλοι μαζί κι ας εξουθενωθούν αυτοί που θέλουν ν' αφαιρέσουν τη ζωή μου· ατιμασμένοι ας πισωστρέψουν αυτοί που με τη δυστυχία μου χαίρονται.

[16]Ας μείνουν άναυδοι απ' το αίσχος τους όσοι για μένα λέν': «καλά να πάθει».

[17]Ας ευφρανθούν και ας χαρούν κοντά σου όλοι όσοι σε ζητάνε, Κύριε, και πάντα ας λένε: «Μεγάλος είν' ο Κύριος! » όσοι αγαπούν τη σωτηρία που χαρίζεις.

[18]Εγώ είμαι άθλιος και φτωχός, μη με ξεχάσεις, όμως, Κύριε. Εσύ 'σαι βοηθός μου κι ελευθερωτής, Θεέ μου, μην αργήσεις.

ΨΑΛΜΟΙ 41

Προσευχή ενός καταδιωγμένου

[1]Στον πρωτοψάλτη· ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Μακάριος όποιος νοιάζεται τον αδύναμο· θα τον λυτρώσει ο Κύριος στης δυστυχίας τη μέρα.

[3]Τον προστατεύει ο Κύριος, του δίνει τη ζωή και θα τον πουν στη γη ευτυχισμένο· κι ούτε θα παραδώσει τη ζωή του στους εχθρούς του.

[4]Ο Κύριος τον βοηθά να σηκωθεί απ' της αρρώστιας του το στρώμα· σ' όλες του τις ασθένειες τον ανακουφίζει.

[5]Εγώ είπα: «Δώσ' μου, Κύριε, το έλεός σου· γιάτρεψε την ψυχή μου γιατί σ' εσένα αμάρτησα».

[6]Οι εχθροί μου εναντίον μου λόγια λαλούν κακόβουλα: «Αχ, πότε να πεθάνει και τ' όνομά του να χαθεί! »

[6] Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.

[7] De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:

[8] Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.

[9] Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.

[10] Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.

[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.

[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.

[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!

Livro II

Salmos 42 - 72

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

[1] Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.

[7]Κι αν έρθει κάποιος να με δει, μου λέει ανοησίες· μαζεύει στην καρδιά του θέματα για κακογλωσσιά, φεύγει από μένα και τα διαλαλεί στους δρόμους.

[8]Ανάμεσά τους ψιθυρίζουν εναντίον μου όλοι που με μισούνε· για μένα σκέφτονται το χειρότερο:

[9]«Αγιάτρευτο κακό τον βρήκε. Τώρα, μια και τον έριξε η αρρώστια, δε θα μπορέσει πια να σηκωθεί».

[10]Κι ο φίλος μου ακόμα ο ακριβός, που τον εμπιστευόμουν και τρώγαμε ψωμί μαζί, μου γύρισε την πλάτη και με κλώτσησε.

[11]Εσύ όμως, Κύριε, δωσ' μου το έλεός σου, κάνε να σηκωθώ, κι εγώ θα τους το ξεπληρώσω.

[12]Έτσι θα καταλάβω πως έχω την αγάπη σου: Όταν δε θα καυχιέται ο εχθρός σε βάρος μου.

[13]Αλλά για την ακεραιότητά μου εσύ με στήριξες, μπροστά στην παρουσία σου με στέριωσες αιώνια.

[14]Ευλογημένος να 'ναι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, από πάντα και για παντοτινά! Αμήν, αμήν.

ΨΑΛΜΟΙ 42

ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

(Ψαλμοί 42–72)

Όπως η ελαφίνα αποζητάει....

[1]Στον πρωτοψάλτη, ψαλμός διδακτικός· για τη συγγένεια του Κορέ.

[2]Όπως η ελαφίνα αποζητάει τα τρεχούμενα νερά έτσι η ψυχή μου σ' αποζητάει Θεέ μου!

[2] A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?

[3] As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?

[4] Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[6] Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

[7] Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

[8] Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?

[3]Είν’ η ψυχή μου διψασμένη για το Θεό, για τον αληθινό Θεό. Πότε θα ’ρθώ να δω το πρόσωπό σου, Θεέ μου;

[4]Τα δάκρυά μου είναι ψωμί για μένα μέρα νύχτα, όταν ακούω να μου λένε ολημερίς, «πού είναι ο Θεός σου; »

[5]Θυμάμαι –και λιώνει μέσα μου η καρδιά– όταν με ένδοξη, πολυπληθή πορεία βάδιζα προς τον οίκο του Θεού, μες σε φωνές χαράς κι ευχαριστίας, στο θόρυβο των πανηγυριστών.

[6]Ψυχή μου, γιατί λυπάσαι και μ’ αναστατώνεις; Έλπιζε στο Θεό· θα τον υμνήσω πάλι της ύπαρξής μου το σωτήρα και Θεό μου.

[7]Θλίβεται μέσα μου η ψυχή μου· για τούτο, Κύριε, θα σε θυμηθώ απ’ του Ιορδάνη τις πηγές, πλάι στο βουνό Μισάρ, κι απ’ του Ερμών τα υψώματα.

[8]Η μια στην άλλη άβυσσο φωνάζει με των καταρραχτών σου τη βοή· όλα τα κύματά σου κι οι φουρτούνες σου πέρασαν από πάνω μου.

[9]Τη μέρα στέλνει ο Κύριος το έλεός του, κι εγώ θα λέω τη νύχτα το τραγούδι του, την προσευχή μου στης ζωής μου το Θεό.

[10]Θα λέω στο Θεό, στο βράχο μου: «Γιατί μ’ απολησμόνησες; γιατί να ζω με λύπη, κάτω απ’ του εχθρού μου την καταπίεση; »

[11]Τσακίζονται τα κόκαλά μου όταν μ’ εξευτελίζουν οι δυνάστες μου, καθώς μου λένε ολημερίς, «πού είναι ο Θεός σου; »

[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[12]Ψυχή μου, γιατί λυπάσαι και μ’ αναστατώνεις; Έλπιζε στο Θεό· θα τον υμνήσω πάλι της ύπαρξής μου το σωτήρα και Θεό μου.

Salmo 43

Desejos pelo santuário

[1] Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.

[2] Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[3] Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

[4] Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

ΨΑΛΜΟΙ 43

[1]Δικαίωσέ με, Θεέ, πάρε το μέρος μου ενάντια σ’ ένα έθνος ανελέητο· απ’ τον απατεώνα γλίτωσέ με κι απ’ τον παράνομο.

[2]Αφού εσύ, Θεέ, είσαι η δύναμή μου γιατί μ’ έδιωξες; γιατί να ζω με λύπη κάτω απ’ την καταπίεση του εχθρού;

[3]Στείλε το φως και την αλήθεια σου αυτά να μ’ οδηγούν· στο άγιο σου βουνό για να με φέρουν εκεί που κατοικείς.

[4]Θα φτάσω ως το θυσιαστήριό σου, σ’ εσέ τον ίδιο, Θεέ της ευτυχίας μου και της χαράς μου· και με κιθάρα θα σε υμνολογώ, Θεέ, Θεέ μου.

[5]Ψυχή μου, γιατί λυπάσαι και μ’ αναστατώνεις; Έλπιζε στο Θεό· θα τον υμνήσω πάλι, της ύπαρξής μου το σωτήρα και Θεό μου.

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

[1] Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.

ΨΑΛΜΟΙ 44

Κι όμως εσύ μας απέρριψες

[1]Στον πρωτοψάλτη· ψαλμός διδακτικός· για τη συγγένεια του Κορέ.

[2]Με τα ίδια μας τ’ αυτιά ακούσαμε, Θεέ, όσα μας εξιστόρησαν οι προγονοί μας· τα έργα που έκανες στις μέρες τους, σ’ αλλοτινούς καιρούς.

[2] Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.

[3]Εσύ με τη δική σου δύναμη αλλόπιστους ξερίζωσες, αυτούς για να φυτέψεις· για να τους δώσεις άνεση κατέστρεψες λαούς.

[3] Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.

[4]Δεν κατακτήσανε τη χώρα αυτή με τα σπαθιά τους, κι ούτε τους βόηθησαν τα μπράτσα τους, αλλά η ευνοϊκή σου δύναμη κι η ισχύς· το φως της παρουσίας σου, επειδή τους ευνόησες.

[4] Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.

[5]Εσύ 'σαι βασιλιάς μου, Θεέ μου· δώσε τη νίκη σου στον Ιακώβ.

[5] Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.

[6]Μαζί μ' εσένα συντρίψαμε τους αντιπάλους μας· με τη δική σου ύπαρξη κατανικήσαμε αυτούς που μας επιτεθήκαν.

[6] Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.

[7]Εγώ δεν εμπιστεύομαι το τόξο μου ούτε και το σπαθί για να με σώσει.

[7] Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.

[8]Εσύ μας έσωσες από τους αντιπάλους μας, εσύ εξουθενώνεις τους εχθρούς μας.

[8] Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.

[9]Όλη τη μέρα θα σ' εξυμνούμε Θεέ, την ύπαρξή σου αιώνια θα δοξάζουμε.

(Διάψαλμα)

[9] Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.

[10]Εσύ όμως μας απέρριψες, μας ντρόπιασες και πια δε συμπορεύεσαι με το στρατό μας.

[10] Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.

[11]Μας έκανες να φύγουμε μπροστά στους αντιπάλους μας και μας λεηλατήσαν οι εχθροί μας.

[11] Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.

[12]Μας παραδίνεις σαν αρνιά για τη σφαγή· μέσα στα έθνη μάς διασκορπίζεις.

[12] Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.

[13]Πούλησες το λαό σου δίχως τίμημα και δεν κέρδισες τίποτε απ' αυτόν.

[13] Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.

[14]Μας άφησες στη χλεύη των γειτόνων μας, στο όνειδος όσων μας τριγυρίζουν.

14 Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.
15 A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,
16 ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.
17 Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.
18 Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,
19 para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.
20 Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,
21 porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?
22 Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.
23 Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!
24 Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?
25 Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.

15Μας έκανες περίγελο στα έθνη· για μας κουνάνε το κεφάλι ειρωνικά οι λαοί.
16Ολημερίς θωρώ την καταφρόνια μου· το πρόσωπό μου το σκεπάζει η ντροπή
17στ’ άκουσμα της φωνής του χλευαστή του βλάσφημου, στην παρουσία του εχθρού και του εκδικητή.
18Αυτά όλα μας βρήκανε κι εμείς δε σε ξεχάσαμε· ούτε τη διαθήκη σου προδώσαμε.
19Και δεν άλλαξε φρόνημα η καρδιά μας, και δεν ξεστράτισαν τα βήματά μας από τα μονοπάτια σου,
20τότε που εσύ μας σύντριψες στων τσακαλιών τον τόπο και με σκοτάδι θανατερό μας σκέπασες.
21Αν είχαμε ξεχάσει του Θεού μας την ύπαρξη κι είχαμε επικαλεσθεί ξένους θεούς,
22μη δε θα το ’χες μάθει Θεέ, εσύ, που της καρδιάς τα μυστικά γνωρίζεις;
23Για σένα καθημερινά μη δε μας εξοντώνουνε; Μας λογαριάζουν σαν αρνιά για τη σφαγή.
24Σήκω! Γιατί ησυχάζεις, Κύριε; Δράσε! Για πάντα μη μας απωθείς.
25Την παρουσία σου γιατί την κρύβεις και λησμονάς τη δυστυχία και την ανάγκη μας;
26Δες, η ζωή μας έπεσε στο χώμα, και το κορμί μας κόλλησε στη γη.

26 Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

1 De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a minha língua é como a pena de habilidoso escritor.

2 Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.

3 Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!

4 E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.

5 As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.

6 O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.

7 Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

8 Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

27Σήκω, βοήθησέ μας και λύτρωσέ μας, συ που μας αγαπάς.

ΨΑΛΜΟΙ 45

Ποίημα για το γάμο του βασιλιά

1Στον πρωτοψάλτη, όπως το «Σοσανίμ» (τα Κρίνα)· για τη συγγένεια του Κορέ· Μασχίλ· τραγούδι της αγάπης.

2Μ’ εμπνέουν οι χαρμόσυνες στιγμές, στο βασιλιά θα πω τα ποιήματά μου· η γλώσσα μου ωραία θα μιλήσει σαν πέννα γραμματέα έμπειρου.

3Είσαι ο ωραιότερος απ’ όλους, χαριτωμένα λόγια βγαίνουν από το στόμα σου, για τούτο και σ’ ευλόγησε για πάντα ο Θεός.

4Ζώσε στη μέση το σπαθί σου, δυνατέ, μεγαλόπρεπε κι ένδοξε!

5Δώσε τις μάχες σου λαμπρός, θριάμβευε για την αλήθεια και για το δίκιο του αδυνάτου· οι πράξεις σου τρόμο θα προκαλούν.

6Τα βέλη σου τα αιχμηρά την καρδιά των εχθρών του βασιλιά θα διαπερνούνε, λαοί κάτω από σε θα πέφτουνε.

7Ο θρόνος σου είναι θρόνος του Θεού αιώνιος και παντοτινός· σκήπτρο χρηστής διοίκησης το σκήπτρο το βασιλικό σου.

8Δικαιοσύνη αγάπησες και μίσησες την αδικία· γι’ αυτό σε διάλεξε ο Θεός, ο Θεός σου, σ’ εσένα έδωσε χαρά πιότερη απ’ τους συντρόφους σου.

9Σμύρνας, κασίας κι αλόης άρωμα είναι στη φορεσιά σου· στα φιλντισένια ανάκτορά σου άρπας σε τέρπουν οι χορδές.

[9] Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

[10] Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

[11] Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[10]Βασιλοκόρες είναι η συνοδεία σου· στέκει η βασίλισσα στα δεξιά σου με τα χρυσάφια στολισμένη της Οφείρ.

[11]Άκουσε, κόρη μου, και δες, δώσε την προσοχή σου· ξέχασε το λαό σου και το σπίτι του πατέρα σου.

[12]Ο βασιλιάς επιθυμεί την ομορφιά σου· ο κύριός σου είν' αυτός, προσκύνησε μπροστά του.

[13]Της Τύρου οι κόρες με δώρα μπροστά σου θα 'ρθουν, οι πλούσιοι του λαού θα σε παινέψουν.

[14]Όλο μεγαλοπρέπεια η βασιλοκόρη στα διαμερίσματά της μέσα με χρυσοΰφαντη τη φορεσιά.

[15]Πολύχρωμα ντυμένη θα οδηγηθεί στο βασιλιά· θα την ακολουθούν παρθένες· η συνοδεία της σ' εσένα θα οδηγηθεί.

[16]Με αλαλαγμούς και με χαρές μπαίνουν μέσα στου βασιλιά τ' ανάκτορα.

[17]Τη θέση των προγόνων σου οι γιοι σου θα την πάρουν, άρχοντες θα 'ναι μες στη χώρα ολόκληρη.

[18]Θα μνημονεύουν τ' όνομά σου από γενιά σ' άλλη γενιά· γι' αυτό οι λαοί θα σ' εξυμνούν παντοτινά κι αιώνια.

ΨΑΛΜΟΙ 46

Ο Κύριος του σύμπαντος είναι μαζί μας

[1]Στον πρωτοψάλτη· για τη συγγένεια του Κορέ· τραγούδι όπως το «Αλαμώθ» (Παρθένες).

[2]Είν' ο Θεός για μας καταφύγιο και δύναμη· στάθηκε στις ανάγκες μας βοήθεια σπουδαία.

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.

[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

[5] Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.

[6] Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.

[7] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[8] Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.

[9] Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.

[10] Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.

[11] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[3]Γι’ αυτό και δε φοβόμαστε όταν σαλεύει η γη κι αλλάζουν θέση τα βουνά στου ωκεανού τα βάθη.

[4]Παφλάζουν τα νερά του και ταράζονται· φουσκώνουν και τραντάζουν τα βουνά. Μαζί μας είν’ ο Κύριος του σύμπαντος, πύργος για μας ο Θεός του Ιακώβ.

(Διάψαλμα)

[5]Του ποταμού τα παρακλάδια κάνουν ν’ αγάλλεται η πόλη του Θεού· η αγιότερη ανάμεσα στις κατοικίες του Υψίστου.

[6]Στο μέσο της είν’ ο Θεός και δεν κλονίζεται· θα τη βοηθήσει ο Θεός στο χάραμα της μέρας.

[7]Έθνη ταράζονται, βασίλεια κλονίζονται· αντήχησε η φωνή του και τρόμαξε η γη.

[8]Μαζί μας είν’ ο Κύριος του σύμπαντος, πύργος για μας ο Θεός του Ιακώβ.

(Διάψαλμα)

[9]Ελάτε, δείτε του Κυρίου τα έργα, που καταπληκτικά πράγματα γέμισε τη γη.

[10]Πολέμους σταματάει στης γης τα πέρατα, τόξα τσακίζει και συντρίβει λόγχες κι ασπίδες καίει στη φωτιά.

[11]«Ηρεμήστε», λέει, «και μάθετε ότι εγώ είμ’ ο Θεός· ψηλότερα απ’ τα έθνη, ψηλότερα απ’ τη γη».

[12]Μαζί μας είν’ ο Κύριος του σύμπαντος, πύργος για μας ο Θεός του Ιακώβ.

(Διάψαλμα).

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.

ΨΑΛΜΟΙ 47

Χειροκροτήστε τον Κύριο, το μεγάλο Βασιλιά

[1]Στον πρωτοψάλτη· ψαλμός για τη συγγένεια του Κορέ.

[2]Όλοι οι λαοί χειροκροτήστε, μ’ ενθουσιασμού φωνές αλαλάξτε στο Θεό!

[2] Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.
[3] Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.
[4] Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.

[5] Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.

[6] Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.

[7] Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.
[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.
[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

[1] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

[2] Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.
[3] Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.
[4] Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;

[3]Γιατί ο Κύριος είναι ύψιστος και φοβερός· σ' όλη τη γη αυτοκράτορας.
[4]Λαούς σ' εμάς τους υποτάσσει· κι υποδουλώνει έθνη σ' εμάς.
[5]Για μας διαλέγει τη δωρεά του, τη δόξα του Ιακώβ, του αγαπημένου του.

(Διάψαλμα)

[6]Στο θρόνο του ανεβαίνει ο Θεός μες στον αλαλαγμό, ο Κύριος με τον ήχο της σάλπιγγας.
[7]Τραγουδήστε το Θεό μας, τραγουδήστε! Τραγουδήστε το βασιλιά μας, τραγουδήστε!
[8]Ο Θεός είναι βασιλιάς σ' ολόκληρη τη γη, υμνήστε τον με το πιο ωραίο τραγούδι!
[9]Ο Θεός είναι βασιλιάς στα έθνη· ο Θεός κάθισε στο θρόνο της αγιοσύνης του.
[10]Οι άρχοντες των λαών συνάχθηκαν με το λαό που το Θεό του Αβραάμ λατρεύει· γιατί η ασφάλεια της γης βρίσκεται στο Θεό, σ' εκείνον που κυριαρχεί απόλυτα.

ΨΑΛΜΟΙ 48

Η πόλη του μεγάλου βασιλιά

[1]Τραγούδι, ψαλμός για τη συγγένεια του Κορέ.
[2]Μεγάλος είν' ο Κύριος κι άξιος πολύ να υμνείται στην πόλη του Θεού μας, στο άγιο του βουνό.
[3]Το μεγαλόπρεπο βουνό χαρά της γης ολόκληρης, τ' όρος Σιών στη βορινή την άκρη, η πόλη του μεγάλου βασιλιά.
[4]Μέσα στους πύργους της ο Θεός αναδείχτηκε κάστρο.
[5]Οι βασιλιάδες συνασπίστηκαν, και βάδισαν όλοι μαζί ενάντια στην πόλη.

[5] bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.

[6] O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.

[7] Com vento oriental destruíste as naus de Társis.

[8] Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

[9] Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

[10] Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

[11] Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.

[12] Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;

[13] notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras

[14] que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,

[6]Μα είδαν και ξαφνιάστηκαν· τρόμαξαν κι άτακτα υποχωρήσαν.

[7]Ρίγος εκεί τους έπιασε· κοιλόπονοι ετοιμόγεννης.

[8]Με άνεμο ανατολικό τα πλοία τα μεγάλα τα συντρίβεις.

[9]Όπως τ’ ακούσαμε, έτσι και το ’δαμε στην πόλη του Κυρίου του σύμπαντος, στην πόλη του Θεού μας· ο Θεός θα τη στηρίζει αιώνια.

(Διάψαλμα)

[10]Σκεφτόμαστε, Θεέ, το έλεός σου, στο μέσο του ναού σου.

[11]Η εξύμνησή σου Θεέ, όπως και τ’ όνομά σου, φτάνει ως τα πέρατα της γης. Νίκη είναι το χέρι σου γεμάτο.

[12]Χαίρεται το όρος της Σιών, αγάλλονται οι πόλεις του Ιούδα, για τη δίκαιη κρίση σου, Κύριε.

[13]Περιδιαβείτε τη Σιών πάνω στα τείχη της, τους πύργους της μετρήστε.

[14]Θαυμάστε την οχύρωση, δέστε με προσοχή τ’ ανάκτορά της, για να τα λέτε στις γενιές που έρχονται.

[15]Γιατί αυτός είν’ ο Θεός, Θεός μας στους αιώνες τους ατέλειωτους κι αυτός μας οδηγεί.

ΨΑΛΜΟΙ 49

Ο άνθρωπος πεθαίνοντας δεν παίρνει τίποτα μαζί του

[1]Στον πρωτοψάλτη· ψαλμός για τη συγγένεια του Κορέ.

[2]Ετούτο ακούστε όλοι οι λαοί· όλοι της γης οι κάτοικοι προσέξτε,

[2] tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.	[3]κοινοί κι επίσημοι, πλούσιοι και φτωχοί μαζί.
[3] Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.	[4]Λόγια σοφά θα πει το στόμα μου, και συνετές θα 'ναι οι σκέψεις της καρδιάς μου.
[4] Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.	[5]Στήνω τ' αυτί μου στου Κυρίου τη μυστική βουλή και με τον ήχο της κιθάρας προσπαθώ το αίνιγμα να λύσω.
[5] Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,	[6]Γιατί στης συμφοράς τις μέρες να σκιαχτώ από τη μοχθηρία αυτών που με καταδιώκουν;
[6] dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?	[7]από εκείνους στ' αγαθά τους που στηρίζονται και για τα πλούτη τους τ' αμύθητα καυχιούνται;
[7] Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate	[8]Κανένας δεν μπορεί κάποιου άλλου τα χρέη να πληρώσει ούτε και τα δικά του στο Θεό.
[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),	[9]Είναι πανάκριβο το λύτρο της ζωής τους κι ουδέποτε πληρώνεται,
[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;	[10]ώστε να ζήσουν ως το τέλος· ποτέ τον τάφο να μη δουν.
[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.	[11]Καθένας βλέπει πως κι οι σοφοί πεθαίνουν, χάνονται όπως οι τρελοί κι οι ανόητοι κι εγκαταλείπουν σ' άλλους τ' αγαθά τους.
[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas, para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.	[12]Οι τάφοι τους είναι τα σπίτια τους για πάντα, η μόνιμη διαμονή τους σ' όλες τις γενιές· έστω κι αν είχαν χτήματα στ' όνομά τους.
[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.	[13]Ο άνθρωπος μ' όλες του τις τιμές δεν είναι βέβαιος τη νύχτα αν θα τη βγάλει· καθώς τα ζώα που πεθαίνουν, αφανίζεται.

[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.

[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem diretamente para a cova, onde a sua formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.
[15] Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.

[16] Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;

[17] pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.

[18] Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,

[19] irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.

[20] O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

Salmo 50

A essência do culto a Deus

Salmo de Asafe

[1] Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.
[2] Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.

[14]Έτσι πορεύονται αυτοί, σίγουροι για τον εαυτό τους· κι έτσι τελειώνουν, ευχαριστημένοι με τη μοίρα τους.
(Διάψαλμα)
[15]Μαντρίζονται στον άδη σαν τα πρόβατα, ο θάνατος τούς πάει να τους βοσκήσει· θα διαφεντέψουν πάνω τους οι δίκαιοι το πρωί, θ’ αφανιστεί η μορφή τους, ο άδης θα ’ναι η κατοικία τους.
[16]Αλλά ο Θεός θα σώσει τη ζωή μου· από τα νύχια του άδη θα με πάρει.
(Διάψαλμα)

[17]Μη φοβάσαι που κάποιος πλούτισε, κι αυξήθηκε η αίγλη του σπιτιού του.

[18]Μαζί του δε θα πάρει τίποτ’ απ’ αυτά πεθαίνοντας· η αίγλη του δεν τον ακολουθεί στον τάφο.

[19]Όσο ζούσε μακάριζε τον εαυτό του: «Σ’ επευφημούν γιατί περνάς καλά! »

[20]Όμως κι αυτός θα πάει να βρει τη γενιά των προγόνων του και πια ποτέ το φως δε θα το δούνε.
[21]Ο άνθρωπος μ’ όλες του τις τιμές, όταν δεν τα στοχάζεται όλα τούτα, καθώς τα ζώα που πεθαίνουν, αφανίζεται.

ΨΑΛΜΟΙ 50

Ο Κύριος εμφανίζεται για ν’ αναγγείλει την κρίση του

[1]Ψαλμός του Ασάφ.

Θεός θεών ο Κύριος, μίλησε και κάλεσε τη γη απ’ την ανατολή του ήλιου ως τη δύση.

[2]Απ’ τη Σιών –της ομορφιάς το στέμμα– έλαμψε ο Θεός.

[3] Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.

[4] Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.

[5] Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.

[7] Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.

[8] Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.

[9] De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.

[10] Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.

[11] Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.

[12] Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.

[13] Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?

[14] Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;

[3]Θα ’ρθεί ο Θεός μας και δεν θα αδρανήσει· μπροστά του πάει φωτιά που κατακαίει, τριγύρω του μεγάλη ανεμοθύελλα.

[4]Καλεί τους ουρανούς, καλεί τη γη σαν μάρτυρες, για να δικάσει το λαό του.

[5]«Μαζέψτε μπρος μου τους πιστούς μου», είπ’ ο Θεός, «που δέχτηκαν τη διαθήκη μου και την επισφραγίσανε προσφέροντας θυσία».

[6]Οι ουρανοί κηρύττουν τη δικαιοσύνη του· Θεός είναι ο κριτής αυτός.

(Διάψαλμα)

[7]«Άκου, λαέ μου, θα μιλήσω· Ισραήλ, θα μαρτυρήσω εναντίον σου· εγώ ο Θεός, ο Θεός σου.

[8]Θυσίες μού προσφέρεις. Δε σε κατηγορώ γι’ αυτές· τα ολοκαυτώματά σου διαρκώς είναι μπροστά μου.

[9]Αλλά δε θα δεχτώ μοσχάρι από το στάβλο σου, ούτε μου χρειάζονται τραγιά απ’ το μαντρί σου.

[10]Γιατί δικά μου είναι τα ζώα όλα του δάσους, τ’ αγρίμια όλα που ζουν απάνω στα βουνά.

[11]Γνωρίζω όλα τα πουλιά στις κορυφές ψηλά κι ό, τι σαλεύει μέσα στους αγρούς σ’ εμένα ανήκει.

[12]Αν ήταν να πεινάσω δε θα ερχόμουν να σ’ το πω, γιατί δική μου είν’ η γη και ό, τι τη γεμίζει.

[13]Μήπως εγώ το κρέας τρώω των βοδιών και μήπως το αίμα πίνω εγώ των τράγων;

[14]Πρόσφερε μάλλον την ευχαριστία σου σ’ εμένα το Θεό κι εκπλήρωσε τα τάματά σου σ’ εμέ τον Ύψιστο.

[15] invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

[16] Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,
[17] uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?

[18] Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.

[19] Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.

[20] Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

[21] Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

[22] Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.
[23] O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

Salmo 51

Confissão e arrependimento

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

[15]Επικαλέσου με στης θλίψης σου τη μέρα· θα σε λυτρώσω και θα με δοξάσεις».

(Διάψαλμα)

[16]Είπε στον απειθή ο Θεός: «Τι ωφελεί τις εντολές μου ν’ απαγγέλλεις; να ’χεις τη διαθήκη μου στο στόμα σου,
[17]εσύ, που δεν ανέχεσαι να σε διορθώνω κι αψήφιστα παίρνεις τα λόγια μου;
[18]Όταν βλέπεις τον κλέφτη, μαζί του συντροφιάζεσαι· με τους μοιχούς έχεις δοσοληψίες.
[19]Για το κακό, το στόμα σου είν’ ορθάνοιχτο· κι η γλώσσα σου υφαίνει την απάτη.
[20]Κάθεσαι και κακολογείς το διπλανό σου κι αναίσχυντα συκοφαντείς της μάνας σου το γιο.
[21]Αυτά όλα έκανες εσύ, κι εγώ ήμουν σιωπηλός. Νόμισες μήπως όμοιος ότι έγινα μ’ εσένα; Αλλά θα σ’ επιπλήξω, κι όλα θα τ’ αραδιάσω στα μάτια σου μπροστά.
[22]»Ετούτα στοχαστείτε τα εσείς που μ’ έχετε ξεχάσει· μήπως και σας αρπάξω και σωτήρας δε βρεθεί.
[23]Ευχαριστία, αυτή είν’ η προσφορά που με δοξάζει· κι όποιος το δρόμο του ευθύ χαράζει σ’ αυτόν θα δείξω τη σωτηρία μου».

ΨΑΛΜΟΙ 51

Προσευχή για συγχώρηση

[1]Στον πρωτοψάλτη. Ψαλμός του Δαβίδ, [2]την εποχή που τον επισκέφθηκε ο προφήτης Νάθαν, όταν ο Δαβίδ είχε συνευρεθεί με τη Βηθ-Σαβεέ.

[1] Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.

[2] Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.

[3] Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.

[4] Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.

[5] Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.

[6] Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

[7] Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

[8] Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.

[9] Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.

[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.

[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.

[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.

[3]Σπλαχνίσου με, Θεέ, μες στην αγάπη σου· με στην αμέτρητη ευσπλαχνία σου συγχώρησε τα ανομήματά μου.

[4]Πλύνε με ολόκληρον απ' την παράβασή μου, από την αμαρτία μου καθάρισέ με.

[5]Το ξέρω εγώ καλά το κρίμα μου, το σφάλμα μου αδιάκοπα είναι στα μάτια μου μπροστά.

[6]Σ' εσένα, σ' εσένα προπαντός αμάρτησα, κι ό, τι κακό ενώπιόν σου, το έκανα· έτσι θα είσαι δίκαιος στην απόφασή σου και άψογος στην κρίση σου.

[7]Δες ότι μες στην αμαρτία γεννήθηκα· στην ανομία ζω από την πρώτη στιγμή της ύπαρξής μου.

[8]Γιατί εσύ αγαπάς την αλήθεια που δε φαίνεται, και τη σοφία σου μυστικά μού τη μαθαίνεις.

[9]Καθάρισέ με με ύσσωπο κι οι αμαρτίες μου θα εξαλειφθούν· πλύνε με, κι απ' το χιόνι λευκότερος θα γίνω.

[10]Τον ήχο άσε ν' ακούσω απ' τη γιορτή κι απ' τη χαρά· δώσε ν' αναγαλλιάσει η ταλαιπωρημένη μου ύπαρξη.

[11]Τις αμαρτίες μου παράβλεψε· κι εξάλειψε όλες τις παραβάσεις μου.

[12]Φτιάξε μου, Θεέ, μια καθαρή καρδιά· και νέο πνεύμα, σταθερό εντός μου βάλε.

[13]Μη μ' αποδιώξεις μακριά σου· μη μου πάρεις τ' άγιο σου Πνεύμα.

[14]Της λύτρωσής σου δώσ' μου πάλι τη χαρά και με πρόθυμο πνεύμα στήριξέ με.

[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.

[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.

[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.

[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.

[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.

[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

Salmo 52

Condenação do ímpio

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque

1 Sm 22.9-10

[1] Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.

[15]Στους ανόμους θα διδάξω τους δρόμους σου· κι οι αμαρτωλοί σ’ εσένα θα επιστρέψουν.

[16]Απάλλαξέ με απ’ τη βαριά για το έγκλημά μου την ποινή, Θεέ, Θεέ ελευθερωτή μου! Κι η γλώσσα μου θα εξυμνήσει τη δικαιοσύνη σου.

[17]Κύριε, τα χείλια μου θ’ ανοίξεις· και το στόμα μου τον ύμνο σου θα εξαγγείλει.

[18]Αν ήθελες θυσίες, θα σου πρόσφερα· μα δεν ευφραίνεσαι με ολοκαυτώματα.

[19]Θυσία για το Θεό είναι το συντριμμένο πνεύμα· καρδιά ταπεινωμένη και υποταγμένη, ο Θεός δεν την καταφρονεί.

[20]Ευδόκησε, Κύριε, να ευεργετήσεις τη Σιών· και κάνε να χτιστούν τα τείχη της Ιερουσαλήμ.

[21]Τότε ευχάριστα θα δεχτείς θυσίες επανόρθωσης, ολοκαυτώματα και προσφορές· τότε θα θυσιάσουνε μοσχάρια στο θυσιαστήριό σου.

ΨΑΛΜΟΙ 52

Στον άνθρωπο που στηρίζεται στα πλούτη του

[1]Στον πρωτοψάλτη· Μασχίλ του Δαβίδ. [2]Την εποχή που ήρθε στο Σαούλ ο Δωέγ ο Εδωμίτης και του κατέδωσε το Δαβίδ, ότι κρυβόταν στο σπίτι του Αχιμέλεχ.

[3]Γιατί καυχιέσαι, δυνατέ, για το κακό; Η καλοσύνη του Θεού υπάρχει όλη μέρα.

[2] A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!

[3] Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.

[4] Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

[5] Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.

[6] Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:

[7] Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.

[8] Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.

[9] Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção

Salmo 14.1-7

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

[4]Κακία μελετά η γλώσσα σου, δολερή σαν μαχαίρι κοφτερό, μάστορας είσαι στην απάτη.

[5]Αντί για το καλό, το κακό αγάπησες, αντί για την ευθύτητα το ψέμα.

(Διάψαλμα)

[6]Όλα τα λόγια της φθοράς τ' αγάπησες· τη γλώσσα της απάτης.

[7]Για τούτο και θα σε γκρεμίσει για πάντα ο Θεός, θα σε τραβήξει κι έξω θα σε πετάξει απ' τη σκηνή του· και θα σε ξεριζώσει από τη χώρα της ζωής.

(Διάψαλμα)

[8]Οι δίκαιοι θα τα δουν αυτά και θα τους πιάσει τρόμος· ύστερα θα γελάσουνε μαζί σου και θα πουν:

[9]«Να, ο άνθρωπος που δεν έβαλε για στήριγμά του το Θεό, αλλά έλπισε στον άφθονό του πλούτο· νιώθει ισχυρός με τις απάτες του».

[10]Αλλά εγώ σαν την ελιά που θάλλει στον οίκο του Θεού· έλπισα στου Θεού το έλεος, αιώνια και παντοτινά.

[11]Αιώνια θα σε υμνολογώ, Θεέ, για όλα όσα έκανες· μπροστά σ' εκείνους που σου μένουνε πιστοί θα διακηρύττω πόσο είσαι καλός.

ΨΑΛΜΟΙ 53

Οι πιστοί και ο Θεός τους σ' έναν κόσμο διαφθοράς

(Ψλ 14)

[1]Στον πρωτοψάλτη· όπως το «μαχαλάθ». Μασχίλ του Δαβίδ.

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.

[2] Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.

[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.

[4] Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.

[5] Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.

[6] Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

[2]Είπε μες στην καρδιά του ο ασύνετος: «Δεν υπάρχει Θεός που να ενεργεί». Φθαρμένα είναι τα έργα τους κι ανόσια, κανείς δεν πράττει το αγαθό.

[3]Παρατηρεί απ’ τους ουρανούς ο Κύριος τους ανθρώπους, να δει αν υπάρχει συνετός κανείς, που το Θεό γυρεύει.

[4]Όλοι απομακρύνθηκαν, όλοι μαζί φθαρήκαν. Κανείς δεν πράττει το καλό, έστω κι ένας μονάχος.

[5]«Δεν έχουνε», ρωτάει ο Θεός, «επίγνωση οι δράστες όλοι του κακού; Κατασπαράζουν το λαό μου, έτσι όπως τρώνε το ψωμί· σ’ εμένα δεν προσεύχονται».

[6]Θα πέσει μέγας φόβος εκεί που φόβος δεν υπήρχε, γιατί διασκόρπισε ο Θεός τα κόκαλα των πολιορκητών σου, λαέ μου· τους ντρόπιασε, γιατί ο Θεός τούς είχε απορρίψει.

[7]Ποιος θα χαρίσει απ’ τη Σιών τη σωτηρία του Ισραήλ; Όταν ο Κύριος ξαναφέρει το λαό του στην πρωτινή ευτυχία του, οι απόγονοι του Ιακώβ θ’ αγάλλονται, όλος ο Ισραήλ θα χαίρεται.

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

[1] Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.

ΨΑΛΜΟΙ 54

Επίκληση ενός καταδιωγμένου

[1]Στον πρωτοψάλτη, με λαούτα. Μασχίλ του Δαβίδ,[2]την εποχή που ήρθαν στο Σαούλ οι Ζιφίτες και του κατέδωσαν ότι ο Δαβίδ κρυβόταν στην περιοχή τους.

[3]Θεέ, με τη δική σου ύπαρξη σώσε με· και με τη δύναμή σου απόδωσε το δίκιο μου.

[2] Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.

[3] Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.

[4] Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.

[5] Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.

[6] Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.

[7] Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

[4]Θεέ, την προσευχή μου άκουσε, και πρόσεξε τα λόγια που σου λέω.

[5]Γιατί αλλοεθνείς ξεσηκωθήκαν εναντίον μου, και τύραννοι γυρεύουν τη ζωή μου· και το Θεό δεν τον υπολογίζουνε.

(Διάψαλμα)

[6]Να όμως που ο Θεός είναι βοηθός μου· ο Κύριος είναι της ζωής μου στήριγμα.

[7]Θα στρέψει στους εχθρούς μου το κακό! Εξόντωσέ τους, Κύριε, γιατί κρατάς το λόγο σου.

[8]Αυθόρμητα θυσία θα σου προσφέρω· την ύπαρξή σου, Κύριε, θα υμνώ, γιατ' είσαι όλος καλοσύνη.

[9]Γιατί με λύτρωσες από τις θλίψεις μου όλες, κι είδαν τα μάτια μου τι πάθαν οι εχθροί μου.

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.
Salmo didático de Davi

[1] Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.

[2] Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,

[3] por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.

[4] Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;

[5] temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.

ΨΑΛΜΟΙ 55

Προσευχή ενός προδομένου

[1]Στον πρωτοψάλτη· με λαούτα, μασχίλ του Δαβίδ.

[2]Πρόσεξε, Θεέ, την προσευχή μου· μην αποφύγεις την παράκλησή μου.

[3]Άκου με κι αποκρίσου μου! Περιπλανιέται η σκέψη μου στη θλίψη μου έγνοιες γεμάτη,

[4]απ' τις κραυγές του εχθρού κι από του μοχθηρού την καταπίεση. Μου αποδίδουν ανομίες και με κατηγορούν με οργή.

[5]Σπαράζει μέσα μου η καρδιά μου· κι ο φόβος του θανάτου έπεσε πάνω μου.

[6]Φόβος και τρόμος με κατέχουν· και ρίγος με διαπερνά.

[6] Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.

[7] Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.

[8] Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.

[9] Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.

[10] Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;

[11] há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.

[12] Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;

[13] mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.

[14] Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.

[15] A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.

[16] Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.

[17] À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.

[7]Και σκέφτομαι: «Ποιος θα μου δώσει φτερά σαν του περιστεριού; » Τότε θα πέταγα να βρω την ησυχία μου.

[8]Ναι, θα ’φευγα μακριά· στην έρημο θα κατοικούσα.

(Διάψαλμα)

[9]Με βιάση θα ’τρεχα να βρω ένα καταφύγιο για την ανεμοθύελλα και για την καταιγίδα.

[10]Μπέρδεψε, Κύριε, και κομμάτιασε τη γλώσσα τους· γιατί είδα τη βιαιότητα και τη διχόνοια μες στην πόλη,

[11]μερόνυχτα να τριγυρνούν ψηλά πάνω στα τείχη της. Μέσα της μόχθος κι ανομία·

[12]μέσα της η διαφθορά. Η βία κι η απάτη ποτέ δε λείπουν από τις πλατείες της.

[13]Δεν είν’ ένας εχθρός που με προσβάλλει· αυτό θα το υπέφερα. Δεν είν’ ένας αντίπαλος που θριαμβεύει εναντίον μου· μπροστά του θα κρυβόμουν.

[14]Αλλά είσ’ εσύ, άνθρωπος της σειράς μου, ο έμπιστος κι ο φίλος μου.

[15]Που μεταξύ μας φιλικά μιλούσαμε κι αρμονικά βαδίζαμε στον οίκο του Θεού.

[16]Ας ήταν να τους βρει θανατικό αναπάντεχο κι ας κατεβούνε ζωντανοί στον άδη· γιατί η κακία βρίσκεται στα σπίτια τους και μέσα τους.

[17]Εγώ φωνάζω στο Θεό· κι ο Κύριος θα με σώσει.

[18]Βράδυ, πρωί και μεσημέρι θρηνώ κι αναστενάζω· κι αυτός ακούει τη φωνή μου.

[18] Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.

[19] Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.

[20] Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.

[21] A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.

[22] Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.

[23] Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

Salmo 56

Conforto na perseguição

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “A pomba nos terebintos distantes”. Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate

1 Sm 21.13-15

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

[19]Μ’ ελευθερώνει απ’ τις επιθέσεις των εχθρών μου και ασφαλή με διατηρεί, γιατί πολλοί θα ’ναι μαζί μου.

[20]Ο Θεός θα μ’ ακούσει και θα τους ταπεινώσει –αυτός που προαιώνια κυβερνά– γιατί μεταστροφή δεν έχουν και δεν φοβούνται το Θεό.

[21]Καθένας τους το χέρι του σηκώνει ενάντια στους φίλους του· τη συμφωνία του αθετεί.

[22]Τα λόγια τους πιο μαλακά είναι κι απ’ το βούτυρο, μα έχουν τον πόλεμο μες στην καρδιά τους· είν’ οι κουβέντες τους κι απ’ το λάδι απαλότερες κι ωστόσο είναι γυμνά σπαθιά.

[23]«Άσε στον Κύριο τις έγνοιες σου κι αυτός θα σε φροντίσει· δε θα επιτρέψει στον αιώνα να κλονιστεί ο ευσεβής».

[24]Όμως εσύ, Θεέ, εκείνους θα τους ρίξεις στο λάκκο της καταστροφής. Απατεώνες είναι και φονιάδες, που δε θα ζήσουν ούτε τις μισές από τις μέρες της ζωής τους. Αλλά σ’ εσένα ελπίζω εγώ.

ΨΑΛΜΟΙ 56

Εμπιστοσύνη του κατατρεγμένου στην απόφαση του Θεού

[1]Στον πρωτοψάλτη· όπως το «Μακρινό περιστέρι της σιωπής». Μικτάμ του Δαβίδ, όταν τον είχαν συλλάβει οι Φιλισταίοι στη Γαθ.

[2]Δώσ’ μου το έλεός σου, Θεέ, γιατί με κατατρέχουν· όλη τη μέρα με συνθλίβουν οι πολιορκητές.

2 Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.	3Οι εχθροί μου απάνω μου χυμούν όλη τη μέρα· γιατί πολλοί με πολεμάνε, Ύψιστε.
3 Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.	4Όταν με πιάνει τρόμος σ' εσένα εγκαταλείπομαι.
4 Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?	5Στο Θεό που το λόγο του εξυμνώ, στο Θεό ελπίζω, δε φοβάμαι· τι θα μου κάνει ένας θνητός;
5 Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.	6Ολημερίς διαστρέφουνε τα λόγια μου· εναντίον μου οι σκέψεις τους όλες για το κακό.
6 Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.	7Κρύβονται, καιροφυλακτούν, κατασκοπεύουνε τα βήματά μου· τη ζωή μου επιβουλεύονται.
7 Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!	8Γι' αυτήν την ανομία τους πώς θα ξεφύγουν την οργή σου; Θεέ, ρίξε στο χώμα τους λαούς!
8 Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?	9Ξέρεις εσύ πόσες φορές πήρα το δρόμο της φυγής. Μάζεψε τα δάκρυά μου μες στο ασκί σου· δεν τα 'χεις ένα ένα μετρημένα;
9 No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.	10Πισωδρομούν οι εχθροί μου, κάθε φορά που σου ζητώ βοήθεια· το ξέρω ότι ο Θεός είναι μαζί μου.
10 Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,	11Στο Θεό που το λόγο του εξυμνώ· στον Κύριο, που εξυμνώ το λόγο του,
11 neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?	12σ' αυτόν έλπισα, και δε φοβάμαι πια· ο άνθρωπος τι μπορεί να μου κάνει;
12 Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.	13Τα τάματα που σου 'κανα θα τα εκπληρώσω, Θεέ· σ' εσένα θα προσφέρω τις ευχαριστήριες θυσίες μου.
13 Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.	14Εσύ λύτρωσες τη ζωή μου απ' το θάνατο, δεν άφησες τα πόδια μου στο λάκκο να γλιστρήσουν· για να μπορώ

μπρος στο Θεό μου να πορεύομαι μες στης ζωής το φως.

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina
Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

1 Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

2 Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

3 Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.

4 Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.

5 Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

6 Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.

7 Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.

ΨΑΛΜΟΙ 57

Προσφεύγω στο Θεό τον Ύψιστο
(Στ. 8-12: Ψλ 108,2-6)

1Στον πρωτοψάλτη· όπως το «αλ-τασχέθ» (μην καταστρέφεις). Μικτάμ του Δαβίδ, στο σπήλαιο, όταν προσπαθούσε να ξεφύγει από το Σαούλ.

2Σπλαχνίσου με, Θεέ, σπλαχνίσου με, γιατί σ’ εσένα ζήτησε η ψυχή μου καταφύγιο· γυρεύει προστασία στον ίσκιο απ’ τις φτερούγες σου, ώσπου να φύγει ο κίνδυνος.

3Φωνάζω στο Θεό τον ύψιστο· στο Θεό που όλα τα φρόντισε για μένα.

4Απ’ τα ουράνια στέλνει και με σώζει, ενώ ντροπιάζει τους διώκτες μου.

(Διάψαλμα)

Στέλνει ο Θεός το έλεος και την αλήθεια του.

5Πλαγιάζει σε λιοντάρια ανάμεσα η ψυχή μου, έτοιμα να κατασπαράξουν· τα δόντια τους ακόντια είν’ και βέλη και κοφτερό η γλώσσα τους σπαθί.

6Υψώσου, Θεέ, πάνω στους ουρανούς, και σ’ όλη τη γη πάνω ας φανεί η δόξα σου.

7Δίχτυ άπλωσαν στο διάβα μου –λύγισε η ψυχή μου– λάκκο μπροστά μου έσκαψαν, μα πέσαν οι ίδιοι μέσα.

(Διάψαλμα)

8Ψυχώθηκε η καρδιά μου, Θεέ μου, ψυχώθηκε η καρδιά μου· θα ψάλω και θα παίξω μουσική.

[8] Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.

[9] Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.

[10] Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.

[11] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

[9]Ξύπνα άρπα και κιθάρα μου, θέλω εγώ τον ήλιο να ξυπνήσω. Θα την ξυπνήσω την αυγή.

[10]Θα σε δοξολογήσω στους λαούς μέσα, Κύριε· στα έθνη ανάμεσα ύμνους θα σου ψάλω.

[11]Γιατί ως τους ουρανούς φτάνει η αγάπη σου και ως τα σύννεφα η πιστότητά σου.

[12]Θεέ, δείξε το μεγαλείο σου πάνω στους ουρανούς· πάνω σ' ολόκληρη τη γη η δόξα σου ας είναι!

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi

[1] Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?

[2] Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.

[3] Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.

[4] Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,

[5] para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.

[6] Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.

[7] Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.

ΨΑΛΜΟΙ 58

Εδώ στη γη υπάρχει Θεός που κρίνει

[1]Στον πρωτοψάλτη· όπως το «αλ-τασχέθ» (μην καταστρέφεις). Μικτάμ του Δαβίδ.

[2]Εσείς οι ισχυροί όταν δικάζετε βγάζετε δίκαιες για τους ανθρώπους αποφάσεις ή κάνετε το δίκιο να σωπάσει;

[3]Συνειδητά και με τη θέλησή σας το άδικο εφαρμόζετε.

[4]Από τη μήτρα παραστρατήσαν οι άπιστοι· πλανήθηκαν απ' την κοιλιά της μάνας τους οι ρήτορες του ψεύδους.

[5]Έχουν φαρμάκι, σαν το φαρμάκι του φιδιού· της όχεντρας που 'χει κλειστά τ' αυτιά της.

[6]Και δεν ακούει των μάγων τη φωνή, του γητευτή, του μάστορη στα μάγια.

[7]Σύντριψέ τους, Θεέ, τα δόντια μες στο στόμα τους· σπάσε, Κύριε, τα σαγόνια των λιονταριών.

[8]Ας σκορπιστούν σαν τα νερά που τρέχουν· κι όταν σκοπεύουνε, τα βέλη τους ας είναι στομωμένα.

[8] Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.

[9] Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.

[10] Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.

[11] Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

[9]Όπως το σαλιγγάρι, πάνω στη βλέννα ας περπατούν, ή σαν γυναίκας έκτρωμα, που δεν το είδε ο ήλιος.

[10]Τ' αγκάθια πριν βλαστήσουνε και γίνουν σαν τα βάτα κι ενώ είν' ακόμα θαλερά, η θύελλα σαν ξερά κλαδιά θα τ' ανεμοσκορπίσει.

[11]Θα χαίρεται ο δίκαιος που είδε την ανταπόδοση· τα πόδια του θα πλένει στο αίμα των ασεβών.

[12]Θα πουν οι άνθρωποι: «Αλήθεια, υπάρχει για τον δίκαιο αμοιβή· αλήθεια, εδώ στη γη υπάρχει Θεός που κρίνει».

Salmo 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar

1 Sm 19.11

[1] Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.

[2] Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,

[3] pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

[4] Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

[5] Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de encontro a todas as nações; não te

ΨΑΛΜΟΙ 59

Θεέ μου, γλίτωσέ με απ' τους εχθρούς μου

[1]Στον πρωτοψάλτη· όπως το «αλ-τασχέθ» (μην καταστρέφεις). Μικτάμ του Δαβίδ, όταν έστειλε ο Σαούλ να επιτηρούν το σπίτι του για να τον θανατώσει.

[2]Θεέ μου, γλίτωσέ με απ' τους εχθρούς μου, προφύλαξέ με απ' αυτούς που μ' απειλούν.

[3]Σώσε με απ' της ανομίας τους εργάτες και λύτρωσέ με απ' τους αιμοχαρείς.

[4]Γιατ' είν' αυτοί που ενεδρεύουν τη ζωή μου, οι βίαιοι συνάζονται εναντίον μου, χωρίς, Κύριε, να 'μαι ένοχος ούτε να 'χω αμαρτία.

[5]Παρ' όλο που 'μαι αθώος, εκείνοι τρέχουν κι ετοιμάζονται. Ξύπνησε, Κύριε, έλα κοντά μου, κοίταξε.

[6]Κύριε, εσύ, Θεέ πανίσχυρε, Θεέ του Ισραήλ, σήκω να τιμωρήσεις όλα τα έθνη·

compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

μη λυπηθείς κανέναν απ’ αυτούς τους άθλιους προδότες.

(Διάψαλμα)

6 Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

7Το βράδυ επιστρέφουνε ουρλιάζοντας σαν τα σκυλιά, στην πόλη τριγυρνάνε.

7 Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

8Άκου, κακό που βγαίνει από το στόμα τους, από τα χείλη τους δόρατα ξεπετιούνται. «Γιατί; » –λένε– «ποιος μας ακούει; »

8 Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.

9Αλλά συ, Κύριε, γελάς μ’ αυτούς· χλευάζεις όλα τα έθνη.

9 Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.

10Ω, δύναμή μου, σ’ εσένα αποβλέπω· γιατί εσύ, Θεέ, είσαι το κάστρο μου.

10 Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

11Θεέ μου, απ’ την αγάπη σου έρχεσαι να με προϋπαντήσεις· και θα μου δείξεις, Θεέ μου, οι εχθροί μου τι θα πάθουν.

11 Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.

12Μην τους σκοτώσεις μήπως και λησμονήσει ο λαός μου· κάνε τους, με τη δύναμή σου, πλάνητες και καταδιωγμένους, Κύριε, προστασία μου.

12 Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.

13Αμαρτωλά τα στόματά τους, τα λόγια καθώς βγαίνουν απ’ τα χείλη τους. Στην ίδια τους την έπαρση ας πιαστούνε για την κατάρα και για το ψέμα που αραδιάζουν.

13 Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.

14Με την οργή σου αποτέλειωσέ τους, αποτέλειωσέ τους, ώστε να μην υπάρχουν πια· κι έτσι θα μάθουν ότι ο Θεός στον Ιακώβ δεσπόζει, μέχρι τα πέρατα της γης.

(Διάψαλμα)

14 Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

15Το βράδυ επιστρέφουνε ουρλιάζοντας σαν τα σκυλιά, στην πόλη τριγυρνάνε.

15 Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.

16Εδώ κι εκεί σκορπίζονται γυρεύοντας να φάνε· αν δεν χορτάσουν περνούν τη νύχτα τους γαυγίζοντας.

16 Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua

17Αλλά εγώ θα τραγουδώ τη δύναμή σου και θα εξυμνώ το έλεός σου το πρωί, γιατί

misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.

[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

εσύ ήσουν τ' οχυρό μου, το καταφύγιό μου στης θλίψης μου τη μέρα.

[18]Ω, δύναμή μου, για σένα θα ψάλω· γιατί εσύ, Θεέ, είσαι το κάστρο μου, ο Θεός που μ' αγαπά.

Salmo 60

Oração em tempos de guerra

Vs. 5-12: Salmo 108.6-13

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lírios do testemunho". Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

[1] Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!

[2] Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.

[3] Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.

[4] Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.

[5] Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.

ΨΑΛΜΟΙ 60

Ο Θεός απαντάει στις επικλήσεις του νικημένου λαού του

(Στ. 7-14· Ψλ 108,7-14)

[1]Στον πρωτοψάλτη· όπως το «σουσάν-εδούθ» (το κρίνο είναι μάρτυρας). Μικτάμ του Δαβίδ –για διδασκαλία.

[2]Την εποχή που ο Δαβίδ κίνησε εκστρατεία εναντίν των Συρίων της Μεσοποταμίας και της Σωβά. Τότε ο Ιωάβ γύρισε και νίκησε τους Εδωμίτες στην κοιλάδα του Άλατος –δώδεκα χιλιάδες άντρες.

[3]Θεέ, μάς έριξες μακριά σου, μας διασκόρπισες· οργίστηκες, γύρνα πάλι σ' εμάς.

[4]Συντάραξες τη γη και την ε ράγισες· γιάτρεψε τις ρωγμές της γιατί κλονίζεται.

[5]Έκανες ο λαός σου να υποστεί τα πάνδεινα· μας πότισες του ιλίγγου το κρασί.

[6]Σημείο έδωσες σ' αυτούς που σε φοβούνται, για να ξεφύγουνε το βέλος του τοξότη.

(Διάψαλμα)

[7]Για να ελευθερωθούμ' εμείς, οι αγαπημένοι σου, σώσε μας με τη δύναμή σου κι αποκρίσου μας.

[6] Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[7] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[8] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[9] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[10] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[11] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[12] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.

[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim;

[3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.

[8]Μίλησε ο Θεός μες στο ναό του: «Θα θριαμβεύσω, θα σας μοιράσω τη Συχέμ· και την κοιλάδα της Σουκκώθ θα σας παραχωρήσω.

[9]Δικός μου είναι ο Γαλαάδ, δικός μου ο Μανασσής· ο Εφραΐμ, η περικεφαλαία μου και σκήπτρο μου ο Ιούδας.

[10]Η Μωάβ είναι λεκάνη για να νίβομαι και ρίχνω το σανδάλι μου στη χώρα του Εδώμ· χώρα των Φιλισταίων, ζητωκραύγασέ με».

[11]Ποιος θα με φέρει στην οχυρωμένη πόλη; και ποιος θα μ' οδηγήσει ως την Εδώμ;

[12]Ποιος άλλος από σένα, Θεέ; Εσύ όμως μας απέρριψες! Δε βγαίνεις πια στον πόλεμο, Θεέ, μαζί με τις στρατιές μας.

[13]Δώσ' μας βοήθεια ενάντια στον εχθρό· ανώφελη η ανθρώπινη βοήθεια.

[14]Με το Θεό μαζί μας θα κάνουμε σπουδαία κατορθώματα· εκείνος θα συντρίψει τους εχθρούς μας.

ΨΑΛΜΟΙ 61

Αιώνια θα 'θελα να μένω στη σκηνή σου

[1]Στον πρωτοψάλτη· με λαούτα. Του Δαβίδ.

[2]Άκουσε, Θεέ, την έκκλησή μου· δώσε προσοχή στην προσευχή μου.

[3]Από τα πέρατα της γης σ' εσέ φωνάζω μ' αδύναμη καρδιά· στο βράχο, που πιο πάνω από μένα υψώνεται, ανέβασέ με.

[4]Γιατί είσ' εσύ για μένα καταφύγιο κάστρο ισχυρό μπρος στον εχθρό.

[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.

[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.

[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.

[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.

[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

[5]Αιώνια θα ’θελα να μένω στη σκηνή σου· να καταφεύγω κάτω απ’ τις φτερούγες σου.

(Διάψαλμα)

[6]Γιατί εσύ, Θεέ, τα τάματά μου δέχτηκες· και μου ’δωσες κληρονομιά οπού σ’ αυτούς ταιριάζει, που τ’ όνομά σου σέβονται.

[7]Στου βασιλιά τις μέρες, μέρες πρόσθεσε· τα χρόνια του ας επεκταθούν σε γενιές και γενιές.

[8]Ας βασιλεύει αιώνια στο Θεό μπροστά. Η αγάπη σου και η αλήθεια σου πάνω του ας αγρυπνούνε.

[9]Έτσι θα εξυμνώ κι εγώ για πάντα τ’ όνομά σου, το τάμα μου εκπληρώνοντας από μέρα σε μέρα.

Salmo 62

Exortação à confiança

Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.

[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.

[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes, como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?

[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de boca bendizem, porém no interior maldizem.

ΨΑΛΜΟΙ 62

Κοντά στο Θεό βρίσκει η ψυχή μου τη γαλήνη

[1]Στον πρωτοψάλτη· όπως ο «Ιεδουθούν». Ψαλμός του Δαβίδ.

[2]Μονάχα στο Θεό βρίσκει η ψυχή μου τη γαλήνη· μόνο από κείνον έρχεται η σωτηρία μου.

[3]Μονάχα εκείνος είναι προστάτης και σωτήρας μου και κάστρο μου· μπορεί να κλονιστώ, μα δε θα πέσω.

[4]Ως πότε θα τα βάζετε όλοι σας μ’ έναν άνθρωπο και θα ζητάτε να τον ρίξετε καθώς τον τοίχο οπού γέρνει, καθώς το φράχτη τον ετοιμόρροπο;

[5]Αυτό που θέλουν είναι να τον ρίξουν απ’ την τιμητική του θέση· το ψέμα τούς αρέσει· με το στόμα τους ευλογούν, μέσα τους καταριούνται.

(Διάψαλμα).

[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.

[6]Μονάχα στο Θεό βρίσκει η ψυχή μου τη γαλήνη· γιατί αυτός μου δίνει την ελπίδα μου.

[6] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.

[7]Μονάχα εκείνος είναι προστάτης και σωτήρας μου και κάστρο μου· καθόλου δε θα κλονιστώ.

[7] De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.

[8]Η σωτηρία κι η δόξα μου βρίσκονται στο Θεό· αυτός είναι ο δυνατός προστάτης μου, το καταφύγιό μου είναι στο Θεό.

[8] Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.

[9]Σ' εκείνον έλπιζε κάθε στιγμή, λαέ μου, μπροστά του ανοίξτε τις καρδιές σας· το καταφύγιό μας είν' ο Θεός.

(Διάψαλμα)

[9] Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.

[10]Πνοή τ' ανέμου οι επιφανείς και σαν καπνός οι άσημοι· στης ζυγαριάς το δίσκο όλοι μαζί λιγότερο θα ζύγιζαν απ' την πνοή του ανέμου.

[10] Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.

[11]Στη βία μην εμπιστεύεστε, μάταια μην ελπίζετε στην αρπαγή· κι ο πλούτος αν πληθαίνει μην προσηλώνεστε σ' αυτόν.

[11] Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,

[12]Μία φορά μίλησε ο Θεός κι εγώ άκουσα δύο πράγματα: Πως στο Θεό ανήκει η δύναμη,

[12] e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

[13]σ' εσένα, Κύριε, η καλοσύνη· και πως εσύ ανταποδίδεις στον καθένα σύμφωνα με τα έργα του.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

[1] Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem

ΨΑΛΜΟΙ 63

Η ευσπλαχνία σου είναι καλύτερη κι απ' τη ζωή

[1]Ψαλμός του Δαβίδ, όταν ήταν στην έρημο του Ιούδα.

[2]Θεέ, Θεός μου είσ' εσύ, σ' αναζητώ απ' τα χαράματα· διψάει για σένα η ψυχή μου· η

sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.

[2] Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.

[3] Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.

[4] Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.

[5] Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,

[6] no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.

[7] Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.

[8] A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.

[9] Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.

[10] Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.

[11] O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

σάρκα μου σ’ αποζητάει σε μια έρημη, στεγνή κι άνυδρη γη.

[3]Στο ναό τον άγιο κοίταξα για σένα, τη δύναμή σου και τη δόξα σου να δω.

[4]Επειδή είναι πιο καλή κι απ’ τη ζωή η ευσπλαχνία σου, τα χείλη μου θα σ’ ανυμνούν.

[5]Όλη μου τη ζωή θα σ’ ευλογώ και στ’ όνομά σου θα προσεύχομαι.

[6]Θα χορτάσει η ψυχή μου σαν από εκλεκτό συμπόσιο· και με χείλη χαρούμενα το στόμα μου θα υμνολογεί.

[7]Τη νύχτα στο κρεβάτι μου η σκέψη μου σ’ εσένα όλο γυρίζει και ψιθυρίζω προσευχές.

[8]Γιατί μου στάθηκες βοηθός, στον ίσκιο απ’ τις φτερούγες σου ύμνους χαράς τονίζω.

[9]Μαζί σου δέθηκε η ζωή μου· και με στηρίζει το δυνατό σου χέρι.

[10]Μα εκείνοι που ζητάνε να καταστρέψουν την ψυχή μου, θα μπουν στα έγκατα της γης.

[11]Στην εξουσία του ξίφους θα παραδοθούν· των τσακαλιών τροφή θα γίνουν.

[12]Κι ο βασιλιάς στο Θεό θα ’βρει τη χαρά του· όποιος ορκίζεται στ’ όνομα του Θεού, μπορεί να χαίρεται γιατί των ψευδολόγων θα κλειστεί το στόμα.

ΨΑΛΜΟΙ 64

Η νίκη του Θεού πάνω στους κακόγλωσσους

[1]Στον πρωτοψάλτη. Ψαλμός του Δαβίδ.

[1] Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.

[2] Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,

[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,

[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.

[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?

[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.

[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.

[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.

[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.

[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.

[2]Άκουσε, Θεέ, της θρηνωδίας μου τη φωνή· από τον κίνδυνο του εχθρού φύλαξε τη ζωή μου.

[3]Κρύψε με απ' τις συνωμοσίες των κακούργων, απ' των παράνομων τη σύναξη.

[4]Ακόνισαν τη γλώσσα τους σαν ξίφος, κατεύθυναν τα βέλη τους λόγια πικρά,

[5]για να τοξεύουν στα κρυφά τον άψογο· άξαφνα του ρίχνουν με το τόξο και δε φοβούνται.

[6]Αμετακίνητοι στο πονηρό τους έργο, συμβούλια κάνουν, πώς τις παγίδες τους να κρύψουν· και λεν: «Ποιος θα τις δει; »

[7]Εγκλήματα σχεδιάζουν λέγοντας: «Είμαστε έτοιμοι· η δουλειά καλά μελετημένη». Ανεξερεύνητη η καρδιά κι η σκέψη κάθε ανθρώπου.

[8]Αλλά ο Θεός έριξε πάνω τους τα βέλη του και ξαφνικά βρεθήκαν πληγωμένοι.

[9]Άφησε να καταστραφούν από τη γλώσσα τους· όλοι όσοι τους βλέπουνε κουνάνε το κεφάλι.

[10]Όλοι οι άνθρωποι φοβήθηκαν, διαλάλησαν το έργο του Θεού και ό, τι έπραξε, καλά το καταλάβαν.

[11]Στον Κύριο βρίσκει ο δίκαιος τη χαρά του, σ' αυτόν και την ελπίδα του· όλες οι τίμιες καρδιές θα τον δοξάζουν.

ΨΑΛΜΟΙ 65

Σ' εσένα ύμνος ταιριάζει, Θεέ

[1]Στον πρωτοψάλτη. Ψαλμός του Δαβίδ, τραγούδι.

[2]Στη Σιών ύμνος σού ταιριάζει, Θεέ! Σ' εσένα να εκπληρώνονται τα τάματα.

[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,
[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.

[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.

[5] Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;
[6] que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;

[7] que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.

[8] Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.

[9] Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,

[10] regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.

[3]Σ’ εσένα που εισακούς τις προσευχές έρχεται κάθε άνθρωπος.
[4]Οι ανομίες μας μας ξεπερνούν σε δύναμη· αλλά τις παραβάσεις μας μπορείς εσύ να συγχωρήσεις.
[5]Μακάριος είν’ αυτός που εκλέγεις, που τον παίρνεις κοντά σου μες στις αυλές σου για να κατοικεί! Θα μας χορτάσουν τ’ αγαθά του οίκου σου, η ιερότητα του αγιαστηρίου σου.
[6]Μες στην πιστότητά σου θα μας αποκριθείς κάνοντας έργα εκπληκτικά, Θεέ, σωτήρα μας, η σιγουριά σ’ όλες της γης τις άκρες, στις μακρινές τις θάλασσες.
[7]Με την ισχύ σου θεμελιώνεις τα βουνά, δύναμη είσαι ζωσμένος·
[8]της θάλασσας τον παφλασμό ηρεμείς, τον ήχο των κυμάτων της και των λαών το θόρυβο.
[9]Οι άνθρωποι που κατοικούν στης γης τα πέρατα στέκουν με τρόμο μπρος στα θαυμαστά σου έργα· απ’ της ανατολής την άκρη ως της δύσης κάνεις να υψώνονται φωνές χαράς.
[10]Τη γη επισκέπτεσαι και της χαρίζεις αφθονία, την πλημμυρίζεις αγαθά· με νερό, Θεέ, γεμίζεις το ποτάμι σου, φροντίζεις την καρποφορία της, έτσι καθώς την προετοιμάζεις.
[11]Δίνεις στ’ αυλάκια της να πιουν, το σβωλιασμένο της το χώμα ισιώνεις, την απαλαίνεις με την ήρεμη βροχή και ευλογείς το κάθε της βλαστάρι.

[11] Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,

[12] destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.

[13] Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

[12]Όλο τον κύκλο της χρονιάς τονε στολίζεις με τις καλοσύνες σου· όπου περάσεις χύνετ' η αφθονία.

[13]Στις στέπες τα λιβάδια θάλλουν κι οι λόφοι περιζώνονται χαρά.

[14]Γεμίζουν πρόβατα τα βοσκοτόπια, οι κάμποι μες στις θημωνιές τυλίγονται· τραγούδια και κραυγές χαράς ηχούν!

Salmo 66

Ofertas de gratidão

Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

[1] Aclamai a Deus, toda a terra.

[2] Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.

[3] Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.

[4] Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.

[5] Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!

[6] Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.

[7] Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.

[8] Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;

ΨΑΛΜΟΙ 66

Ύμνος στο Θεό τον ελευθερωτή

[1]Στον πρωτοψάλτη· άσμα, ψαλμός.

Υμνήστε το Θεό με αλαλαγμούς όλης της γης οι άνθρωποι!

[2]Ψάλτε τη δόξα του ονόματός του· προσφέρτε του ύμνο έξοχο!

[3]Πέστε στο Θεό «Τι φοβερά τα έργα σου! Τόσο τρομαχτική είναι η δύναμή σου που οι εχθροί σου σκύβουνε μπρος σου υποταχτικά.

[4]Σε προσκυνάει όλη η γη, ύμνους σου ψέλνουν· τ' όνομά σου δοξολογούν».

(Διάψαλμα)

[5]Ελάτε για να δείτε τα έργα του Θεού· ενέργειες θαυμαστές για τους ανθρώπους.

[6]Τη θάλασσα την έκανε στεριά, με στεγνά πόδια διασχίσαν το ποτάμι· εκεί χαρήκαμε γι' αυτό που έκανε.

[7]Δεσπόζει με τη δύναμή του αιώνια, τα μάτια του επιτηρούνε τους λαούς· δε θα τολμήσουν οι αντάρτες να του αντισταθούν.

(Διάψαλμα)

[8]Λαοί, ευλογείτε το Θεό μας· κι ας αντηχήσει ο ύμνος του.

[9] o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.

[10] Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.

[11] Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;

[12] fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.

[13] Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,

[14] que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.

[15] Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.

[16] Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.

[17] A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.

[18] Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.

[19] Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.

[20] Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

Salmo 67

As nações rendem graças

[9]Αυτόν που δίνει στις ψυχές μας τη ζωή· και δε μας άφησε να κλονιστούμε.

[10]Μας πέρασες από δοκιμασία, Θεέ, από το χωνευτήρι της φωτιάς, έτσι όπως καθαρίζουνε το ασήμι.

[11]Μας έφερες μες στην παγίδα για να πέσουμε, έβαλες φόρτωμα βαρύ πάνω στη μέση μας.

[12]Άφησες να καθίσουν άνθρωποι απάνω στο κεφάλι μας, περάσαμε από φωτιά κι από νερό· και μας οδήγησες στην άνεση.

[13]Θα φέρω στο ναό σου ολοκαυτώματα, θα εκπληρώσω ό, τι σου ’χα τάξει,

[14]όσα ψιθύρισαν τα χείλη μου κι είπε το στόμα μου στης θλίψης μου την ώρα.

[15]Θα σου προσφέρω ολοκαυτώματα παχιά μαζί με των κριαριών την κνίσα, θα θυσιάσω βόδια και τραγιά.

(Διάψαλμα)

[16]Ελάτε, ακούστε, και θα διηγηθώ σ’ όλους που το Θεό φοβούνται, όσα για μένα έκανε.

[17]Σ’ εκείνον κραύγαζα για βοήθεια, βέβαιος κιόλας πως θα τον δοξολογούσα.

[18]Αν είχα δει ανομία στην καρδιά μου δε θα με είχε ακούσει ο Κύριος.

[19]Ωστόσο μ’ άκουσ’ ο Θεός, πρόσεξε τη φωνή της προσευχής μου.

[20]Ας είναι δοξασμένος ο Θεός, που ούτε την προσευχή μου καταφρόνησε ούτε απομάκρυνε από μένα το έλεός του.

ΨΑΛΜΟΙ 67

Να σε υμνούν όλοι οι λαοί

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

1 Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;

2 para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.

3 Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

4 Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.

5 Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

6 A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.

7 Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

1Στον πρωτοψάλτη· με λαούτο. Ψαλμός, άσμα.

2Θεέ, σπλαχνίσου μας κι ευλόγησέ μας! Το βλέμμα σου ευνοϊκό ας πέσει πάνω μας.

(Διάψαλμα)

3Για να γνωρίσουν όλοι πάνω στη γη πώς ενεργείς· κι όλοι οι λαοί τη σωτηρία που δίνεις.

4Να σε υμνούν λαοί, Θεέ· όλοι οι λαοί να σε υμνούνε!

5Να χαίρονται όλα τα έθνη και ν' αγάλλονται γιατί κρίνεις μ' ευθύτητα την οικουμένη, και κατευθύνεις όλα τα έθνη πάνω στη γη.

(Διάψαλμα)

6Να σε υμνούν λαοί Θεέ· όλοι οι λαοί να σε υμνούνε!

7Η γη έδωσε τον καρπό της· ο Θεός, ο Θεός μας μας ευλογεί.

8Ναι, ας μας ευλογεί ο Θεός· κι αυτόν ας σέβονται σ' όλα τα πέρατα της γης!

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

1 Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.

2 Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.

3 Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.

ΨΑΛΜΟΙ 68

Ύμνος για την υποδοχή του νικητή Θεού

1Στον πρωτοψάλτη· του Δαβίδ. Ψαλμός, άσμα.

2Ας εγερθεί ο Θεός, κι ας σκορπιστούν οι εχθροί του· ας φύγουν από μπρος του αυτοί που τον μισούν!

3Όπως διαλύεται ο καπνός διαλύονται· έτσι όπως λιώνει το κερί μπρος στης φωτιάς τη φλόγα, έτσι χάνονται οι ασεβείς μπρος στου Θεού την παρουσία.

4Αλλά οι δίκαιοι χαίρονται κι ευφραίνονται μπρος στο Θεό, κι από χαρά φωνάζουν.

[4] Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.

[5] Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.

[6] Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.

[7] Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,

[8] tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.

[9] Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

[10] Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.

[11] O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.

[12] Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.

[13] Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.

[5]Τραγουδήστε στο Θεό, με το ψαλτήρι υμνήστε τ' όνομά του. Ετοιμάστε το δρόμο γι' αυτόν που τα σύννεφα ιππεύει! Κύριος είναι τ' όνομά του· αγάλλεστε μπροστά του.

[6]Πατέρας για τα ορφανά και βοηθός στις χήρες είν' ο Θεός στο άγιο του κατοικητήριο.

[7]Στους έρημους δίνει οικογένεια ο Θεός, ανοίγει στους κρατούμενους της ευτυχίας την πύλη· μόνο οι αποστάτες μένουν σ' άνυδρη γη.

[8]Θεέ, όταν βγήκες να οδηγήσεις το λαό σου, όταν προπορευόσουν μες στην έρημο.

(Διάψαλμα)

[9]Έτρεμε τότε η γη κι οι ουρανοί σταλάζανε μπροστά σου, Θεέ, που στο Σινά εφανερώθης, Θεέ του Ισραήλ.

[10]Έριξες άφθονη βροχή, Θεέ· την κουρασμένη σου κληρονομιά εσύ τη στήριξες.

[11]Ο λαός που σου ανήκει, κατοίκησε στη χώρα αυτή· που την ετοίμασες για τον δυστυχισμένο, Θεέ, απ' την καλοσύνη σου.

[12]Ο Κύριος έδωσε την προσταγή και την αναγγέλλουν πλήθος γυναίκες:

[13]«Βασιλιάδες κι οι στρατιές τους τρέπονται σ' άτακτη φυγή! Και του σπιτιού οι γυναίκες μοιράζουνε τα λάφυρα.

[14]Όσο εσείς ανάμεσα στις μάντρες των προβάτων, ξαποσταίνατε, της περιστέρας τα φτερά σκεπάζονταν με ασήμι· και τα

14 Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.

15 O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.

16 Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.

17 Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.

18 Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.

19 Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.

20 O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.

21 Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.

22 Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,

23 para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.

μικρά της πούπουλα, πρασινωπό χρυσάφι».

15Όταν σκόρπιζε ο Παντοδύναμος τους βασιλιάδες μες στη χώρα, ήτανε σαν να χιόνιζε στ' όρος Σαλμών.

16Βουνό Θεού, το όρος της Βασάν· βουνό πολύκορφο, το όρος της Βασάν.

17Γιατί, πολύκορφα βουνά, ζηλεύετε το όρος της Σιών, που το επιθύμησε ο Θεός για κατοικία του; Κι όμως ο Κύριος θα μένει εκεί για πάντα.

18Τ' αστραφτερά του Θεού τ' άρματα είναι αναρίθμητες χιλιάδες. Ο Κύριος είναι ανάμεσά τους, ο Κύριος του Σινά, με την αγιότητά του.

19Στα ψηλώματα ανέβηκες, έπιασες αιχμαλώτους· απ' τους ανθρώπους δώρα έλαβες και από τους αποστάτες· ώστε να κατοικήσουνε κι αυτοί στο Θεό κοντά, στον Κύριο.

20Ας έχει δόξα ο Κύριος που μέρα με τη μέρα σηκώνει το φορτίο μας, της σωτηρίας μας ο Θεός!

(Διάψαλμα)

21Ο Θεός είναι για μας Θεός σωτηρίας· κι ο Κύριός μας, ο Θεός, μάς γλιτώνει απ' το θάνατο.

22Ο Θεός το κεφάλι των εχθρών του συντρίβει, εξοντώνει αυτούς που επιμένουν στις ανομίες τους.

23Είπε ο Κύριος: «Τους φέρνω πίσω απ' τη Βασάν· τους φέρνω πίσω από το βυθό της θάλασσας,

24για να βαφτεί το πόδι σου στο αίμα, κι η γλώσσα των σκυλιών σου να 'χει κι αυτή μερίδιο απ' τους εχθρούς σου».

[24] Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.

[25] Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.

[26] Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.

[27] Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

[28] Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,

[29] oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.

[30] Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

[31] Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

[32] Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,

[33] àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.

[25]Είδαμε τη θριαμβευτική σου είσοδο, Θεέ· την είσοδό σου στο ναό τον άγιο, Θεέ μου, βασιλιά μου.

[26]Οι ψάλτες πήγαιναν μπροστά, πίσω οι κιθαριστές, και γύρω γύρω κόρες τυμπανίστριες.

[27]«Μες στις συνάξεις ευλογείτε το Θεό ευλογείτε τον Κύριο, όσοι είστε απόγονοι του Ισραήλ».

[28]Εκεί βρίσκονται ο Βενιαμίν, ο νεότερος, που πάει μπροστά απ’ τους άλλους, οι άρχοντες του Ιούδα κι ο λαός τους· οι άρχοντες του Ζαβουλών, οι άρχοντες του Νεφθαλί.

[29]Δίνει ο Θεός σου διαταγή, Ισραήλ, να είσαι δυνατός. «Στέριωσε, Θεέ, εκείνο που έκανες για μας.

[30]Μες στο ναό σου στην Ιερουσαλήμ, οι βασιλείς το φόρο τους σου φέρνουν.

[31]Φοβέρισέ το το θεριό της καλαμιάς, τα έθνη, αυτό το κοπάδι από μοσχάρια κι από ταύρους, αυτούς που προσκυνούν μπροστά σου, κρατώντας ασήμι στα χέρια τους». Σκόρπισε ο Κύριος τους λαούς τούς πολεμόχαρους.

[32]Θα ’ρθούν απεσταλμένοι από την Αίγυπτο· απ’ την Αιθιοπία με δώρα θα τιμήσουν το Θεό.

[33]Βασίλεια της γης, ψάλτε στο Θεό· υμνήστε τον Κύριο!

(Διάψαλμα)

[34]Αυτόν που ιππεύει στους ουρανούς στους ουρανούς τους πανάρχαιους! Να την, ακούγεται η φωνή του, φωνή πανίσχυρη.

34 Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.

35 Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

35Αναγνωρίστε του Θεού τη δύναμη απλώνεται η μεγαλοσύνη του στον Ισραήλ· στα σύννεφα η δύναμή του.

36Τρομερός είν' ο Θεός στον άγιο του τον τόπο, ο Θεός του Ισραήλ, αυτός δίνει τη δύναμη και την ισχύ στο λαό του· ας έχει δόξα ο Θεός!

Salmo 69

O lamento do Messias

Ao mestre de canto. Segundo a melodia "Os lírios". De Davi

1 Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.

2 Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.

3 Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.

4 São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.

5 Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.

6 Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR, Deus dos Exércitos; nem por minha causa sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

7 Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

ΨΑΛΜΟΙ 69

Η ολόψυχη φροντίδα μου για το ναό σου

1Στον πρωτοψάλτη· όπως το «Σοσανίμ» (τα Κρίνα). Του Δαβίδ.

2Σώσε με, Θεέ· γιατί φτάσανε ως το στόμα μου τα νερά.

3Βυθίστηκα βαθιά στη λάσπη και δεν υπάρχει στήριγμα· μπήκα στα βάθη των νερών κι η πλημμύρα με σκέπασε.

4Κουράστηκα φωνάζοντας, ξεράθηκε ο λάρυγγάς μου, τα μάτια μου σβηστήκανε, προσμένοντας εσένα, Θεέ μου.

5Πιότεροι απ' τα μαλλιά της κεφαλής μου γίναν' αυτοί που αναίτια με μισούν, πήραν ισχύ όσοι γυρεύουν το χαμό μου κι εχθροί μου είναι άδικα· ζητούν να επιστρέψω εκείνο που δεν άρπαξα.

6Θεέ, ξέρεις εσύ την αφροσύνη μου· κι η ενοχή μου δε σου είναι κρυφή.

7Ας μη γίνω αφορμή ντροπή να νιώσουν όσοι σ' εσένα ελπίζουνε, Κύριε, του σύμπαντος Θεέ, κι ας μη γίνω αφορμή ν' απογοητευτούν αυτοί που σε γυρεύουνε, Θεέ του Ισραήλ.

8Για χάρη σου υπέφερα τον εξευτελισμό· σκέπασε η ντροπή το πρόσωπό μου.

[8] Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

[9] Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

[10] Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.

[11] Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.

[12] Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

[13] Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,

[14] livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.

[15] Não me arraste a corrente das águas, nem me trague a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.

[16] Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

[17] Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

[18] Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.

[9]Αποξενώθηκα απ’ τ’ αδέρφια μου· κι αλλοφερμένος έγινα για της μητέρας μου τους γιους.

[10]Γιατί η φλογερή αγάπη για το ναό σου με κατέφαγε· κι οι εξευτελισμοί πέσαν απάνω μου εκείνων που με βρίζουν.

[11]Με τη νηστεία συγκράτησα την οργή της ψυχής μου, κι αυτοί με χλεύασαν.

[12]Όταν τη συντριβή μου έδειξα φορώντας ρούχα πένθιμα μετάνοιας, αυτοί με περιγέλασαν.

[13]Για μένα κουβεντιάζουν αυτοί που κάθονται στην είσοδο της πόλης, και τραγουδούν σε βάρος μου, εκείνοι που τα πίνουν.

[14]Αλλά εγώ προσεύχομαι σ’ εσένα, Κύριε, την ώρα την κατάλληλη· Θεέ, με την πολλή ευσπλαχνία σου απάντησέ μου, με την αλήθεια σου δώσε τη σωτηρία μου.

[15]Τράβηξέ με απ’ το βούρκο ώστε να μη βουλιάξω· σώσε με απ’ τους εχθρούς μου κι απ’ των νερών τα βάθη.

[16]Ας μη με κατακλύσει η πλημμύρα των υδάτων, κι ας μη με καταπιεί, ο βυθός· κι ας μην κλείσει του τάφου το στόμα πάνω μου.

[17]Απάντησέ μου, Κύριε, γιατί είν’ η αγάπη σου καλή· νοιάσου με όπως ταιριάζει στην ευσπλαχνία σου την πολλή.

[18]Και μην κρύψεις την παρουσία σου απ’ το δούλο σου· επειδή βρίσκομαι σε θλίψη, γρήγορα αποκρίσου μου.

[19]Σίμωσε την ψυχή μου, λύτρωσέ την· αφού έχω εχθρούς, απάλλαξέ με.

[19] Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.

[20]Ξέρεις εσύ το διασυρμό μου, τον εξευτελισμό μου, την ντροπή μου· βλέπεις όλους τους καταπιεστές μου.

[20] O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.

[21]Σύντριψε την καρδιά μου ο χλευασμός κι είναι απελπισμένη· έλπισα ότι θα βρω κάποιον να με συμμεριστεί αλλά μάταια· και παρηγορητές, αλλά δε βρήκα.

[21] Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

[22]Και μου 'δωσαν χολή στο φαγητό μου κι όταν διψούσα με ποτίζαν ξύδι.

[22] Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.

[23]Παγίδα ας γίνουν τα τραπέζια τους μπροστά τους· και δόκανο για τους συνδαιτημόνες τους τα φαγητά απ' τις ειρηνικές θυσίες τους.

[23] Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.

[24]Τα μάτια τους ας σκοτεινιάσουν να μη βλέπουν· και δίπλωσε τη μέση τους για πάντα.

[24] Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.

[25]Άδειασε την οργή σου πάνω τους· κι ο άγριος θυμός σου ας τους βρει.

[25] Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.

[26]Ας γίνει η κατασκήνωσή τους έρημη· και στις σκηνές τους ψυχή ας μην καθίσει.

[26] Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.

[27]Γιατί αυτόν που χτύπησες εσύ, τον καταδίωξαν· και στον πόνο εκεινών που τους πλήγωσες πρόσθεσαν κι άλλον.

[27] Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.

[28]Λογάριασε όλα τους τ' αμαρτήματα κι ας μην έχουν σ' εσένα πέραση για δίκαιοι.

[28] Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.

[29]Απ' το βιβλίο των ζώντων ας σβηστούν· και με τους δίκαιους ας μην καταγραφούν.

[29] Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.

[30]Αλλά εγώ 'μαι αδύνατος και πονεμένος· η σωτηρία σου, Θεέ, ας με προστατέψει.

[30] Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.

[31]Θα εξυμνήσω τ' όνομα του Θεού μου με τραγούδι· με την ευχαριστία θα τον δοξάσω.

[31] Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.

[32] Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.

[33] Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.

[34] Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.

[35] Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.

[36] Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

Salmo 70

Petição por auxílio divino

Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

[1] Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

[2] Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[3] Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[4] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua salvação digam sempre: Deus seja magnificado!

[32]Κι αυτό μπροστά στον Κύριο θα ’ναι καλύτερο από θυσία βοδιού και μοσχαριού, με κέρατα και οπλές.

[33]Οι ταπεινοί κοιτάξτε και χαρείτε! Σεις που ζητάτε το Θεό ας πάρει θάρρος η καρδιά σας!

[34]Άκουσε ο Κύριος τους φτωχούς· και τους φυλακισμένους του δεν καταφρόνεσε.

[35]Ας τον υμνήσουν οι ουρανοί κι η γη, τα ύδατα κι όσα κινούνται μες σ’ αυτά.

[36]Τη σώζει τη Σιών ο Θεός κι οικοδομεί τις πόλεις του Ιούδα· και θα γυρίσουν εκεί για να ζήσουν μόνιμα.

[37]Οι απόγονοι των δούλων του θα την κληρονομήσουν· σ’ αυτήν θα κατοικούν εκείνοι που τ’ όνομά του αγαπούν.

ΨΑΛΜΟΙ 70

Έλα, Κύριε, μην αργείς

(Ψλ 40,14-18)

[1]Στον πρωτοψάλτη· του Δαβίδ. Αναμνηστικός.

[2]Κύριε, στέρξε να με σώσεις· τάχυνε, Κύριε, να με βοηθήσεις.

[3]Ας ντροπιαστούν κι ας εξουθενωθούν αυτοί που θέλουν ν’ αφαιρέσουν τη ζωή μου· ατιμασμένοι ας πισωστρέψουν αυτοί που με τη δυστυχία μου χαίρονται.

[4]Ας πισωστρέψουν καταντροπιασμένοι όσοι για μένα λέν’: «Καλά να πάθει».

[5]Ας ευφρανθούν και ας χαρούν κοντά σου όλοι, όσοι σε ζητάνε, Κύριε, και πάντα ας λένε: «Μεγάλος είναι ο Θεός! » όσοι αγαπούν τη σωτηρία που χαρίζεις.

[5] Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

[6]Εγώ όμως είμαι άθλιος και φτωχός, Θεέ, για μένα πρόφτασε! Εσύ 'σαι βοηθός μου κι ελευθερωτής, Κύριε, μην αργήσεις.

Salmo 71

Súplicas de um ancião

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

[2] Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

[3] Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

[4] Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

[5] Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

[6] Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

[7] Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

[8] Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

[9] Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

ΨΑΛΜΟΙ 71

Μη μ' αρνηθείς στα γηρατειά μου

[1]Σ' εσένα, Κύριε, κατέφυγα· ποτέ ας μην ντροπιαστώ.

[2]Με τη δικαιοσύνη σου θα με λυτρώσεις και θα μ' ελευθερώσεις· την προσοχή σου στρέψε την σ' εμένα και σώσε με.

[3]Γίνε για μένα βράχος, για να προστατευτώ, φρούριο, για να με σώσεις· γιατί βράχος μου και φρούριό μου είσ' εσύ.

[4]Θεέ μου, μ' ελευθέρωσες απ' του κακού την εξουσία, απ' τη λαβή του αμαρτωλού και του καταπιεστή.

[5]Γιατί εσύ 'σαι, Κύριε, η ελπίδα μου· από της νιότης μου τα χρόνια, Κύριε, η εμπιστοσύνη μου.

[6]Επάνω σου στηρίχτηκα· αγέννητος ακόμη, από της μάνας μου τη μήτρα το καταφύγιό μου είσ' εσύ· εσένα υμνώ παντοτινά.

[7]Πολλοί νομίζουν ότι μ' εγκατέλειψες· αλλά εσύ 'σαι το ισχυρό μου καταφύγιο.

[8]Γεμάτο είναι το στόμα μου απ' τον ύμνο σου· όλη τη μέρα απ' τη μεγαλοπρέπειά σου.

[9]Μη μ' αρνηθείς στα γηρατειά μου· σαν φεύγει η δύναμή μου μη μ' εγκαταλείψεις.

[10] Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,

[11] dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.

[12] Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.

[13] Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma; cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.

[14] Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.

[15] A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.

[16] Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.

[17] Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.

[18] Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.

[19] Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?

[20] Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.

[10]Οι εχθροί μου με κακολογούν· κι αυτοί που κατατρέχουν τη ζωή μου συσκέπτονται μαζί,

[11]λέγοντας: «Τον παράτησε ο Θεός· καταδιώξτε τον και πιάστε τον, γιατί δεν έχει αυτός σωτήρα».

[12]Θεέ, από μένα μην απομακρύνεσαι· Θεέ μου, τρέξε να με βοηθήσεις.

[13]Ας ντροπιαστούνε κι ας χαθούν όσοι μ' επιβουλεύονται, ας σκεπαστούν μ' αισχύνη κι όνειδος αυτοί που το κακό μου επιδιώκουν.

[14]Εγώ όμως πάντα ελπίζω κι αδιάκοπα θα σε δοξολογώ.

[15]Το στόμα μου θα εξιστορεί τη δικαιοσύνη σου, όλη τη μέρα τη βοήθειά σου· γιατί να τις απαριθμήσω δεν μπορώ.

[16]Θ' αναφερθώ στα κατορθώματα Κυρίου του Θεού· στο νου θα φέρω τη δικαιοσύνη σου –μονάχα τη δική σου.

[17]Θεέ, απ' τα νιάτα μου με δίδαξες και ως τα τώρα διαλαλώ τα θαυμαστά σου έργα.

[18]Ακόμα κι ως τα γερατειά κι όταν ασπρίσουν τα μαλλιά, Θεέ, να μη μ' αφήσεις, ώσπου τη δύναμή σου να κηρύξω σ' ετούτη τη γενιά, και σ' όλες που θα 'ρθούνε την ισχύ σου,

[19]και τη δικαιοσύνη σου, Θεέ, ως τα ύψη, γιατί σπουδαία έργα έκανες· ποιος είναι όμοιός σου, Θεέ;

[20]Εσύ, που θλίψεις μου 'δωσες πολλές και συμφορές, μου ξαναδίνεις τη ζωή· κι από την άβυσσο της γης επάνω μ' ανεβάζεις.

[21] Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.

[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.

[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.

[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno

Salmo de Salomão

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.

[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.

[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.

[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.

[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.

[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.

[21]Το μεγαλείο μου αύξησε και παρηγόρησέ με πάλι.

[22]Κι εγώ θα σε δοξολογήσω με άρπα· Θεέ μου, το πόσο είσαι πιστός με λύρα θα σου ψάλλω, Άγιε Θεέ του Ισραήλ.

[23]Τα χείλη μου θα ψάλλουν με χαρά γιατί με λύτρωσες· και η ψυχή που λύτρωσες θα χαίρεται.

[24]Η γλώσσα μου όλη τη μέρα τη δικαιοσύνη σου θα ψιθυρίζει· γιατί αισχυνθήκαν και ντροπιάστηκαν όσοι γυρεύουν το κακό μου.

ΨΑΛΜΟΙ 72

Προσευχή για να ευλογήσει ο Θεός το βασιλιά

[1]Για το Σολομώντα.

Κύριε, την ευθυκρισία σου δώσε στο βασιλιά· και τη δικαιοσύνη σου σ’ αυτόν, που ’ναι κι ο νόμιμος διάδοχος.

[2]Ώστε να κυβερνήσει το λαό σου αμερόληπτα· και ν’ αποδώσει δικαιοσύνη στους φτωχούς σου.

[3]Τα βουνά ας φέρνουνε ειρήνη στο λαό· και δίκαιη κρίση οι λόφοι.

[4]Του λαού ας κρίνει δίκαια τους φτωχούς, ο βασιλιάς, τους γιους ας βοηθάει των αδυνάτων· σκόνη ας κάνει τους καταπιεστές τους.

[5]Ας ζήσει ο βασιλιάς όσο ο ήλιος κι όσο η σελήνη σ’ όλες τις γενιές.

[6]Θα πέσει στα χωράφια σαν δροσιά σαν τη βροχή όπου τη γη ποτίζει.

[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.

[7]Στις μέρες του θα προοδεύει ο δίκαιος και πολλή θα 'ναι ειρήνη, ως τότε που η σελήνη δε θα υπάρχει πια.

[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.

[8]Και θα κυριαρχήσει από τη μια ως την άλλη θάλασσα, κι από τον ποταμό ως τα πέρατα της γης.

[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.

[9]Μπροστά του θα προσπέσουνε οι νομάδες της ερήμου· χώμα θα γλείψουν οι αντίπαλοί του.

[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.

[10]Οι βασιλιάδες της Θαρσείς και των χωρών των μακρινών δώρα θα φέρουν· θα δώσουν φόρο υποτέλειας οι βασιλιάδες της Σαβά και της Σεβά.

[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.

[11]Και θα τον προσκυνήσουν όλοι οι βασιλιάδες· όλοι οι λαοί αυτόν θα υπηρετούν.

[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.

[12]Αυτός θα ελευθερώσει το φτωχό, που εκλιπαρεί βοήθεια· και τον αδύνατο, που βοηθό δεν έχει.

[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.

[13]Σπλαχνίζεται φτωχούς και αδυνάτους και τη ζωή των φτωχών σώζει.

[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.

[14]Από την καταπίεση κι από την αδικία θα εξαγοράσει τις ζωές τους· το αίμα τους θα 'ναι στα μάτια του πολύτιμο.

[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.

[15]Θα ζήσει και θα του δοθεί απ' το χρυσάφι της Σαβά, και θα προσεύχονται γι' αυτόν παντοτινά· όλες τις μέρες θα τον ευλογούν.

[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes; seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.

[16]Και θα υπάρχει αφθονία σταριού στη χώρα, ίσαμε τις βουνοκορφές, και σαν τα δάση του Λιβάνου θα κυματίζουνε τα στάχυα· και θα ευδοκιμούν οι πόλεις όμοια με το χορτάρι το άφθονο της γης.

[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele

[17]Αιώνια ας μείνει τ' όνομά του όσο υπάρχει ήλιος, κι η φήμη του ας

sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.

[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.

[19] Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!

[20] Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

[1] Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.

[2] Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.

[3] Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.

[4] Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.

[5] Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.

[6] Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.

ακτινοβολεί. Ένας στον άλλο ας εύχεται την ευλογία που έλαβε κι εκείνος· αυτόν ας μακαρίζουν όλοι οι λαοί.

[18]Ας είναι ευλογημένος Κύριος, ο Θεός, του Ισραήλ ο Θεός· που μόνο εκείνος πράττει έργα αξιοθαύμαστα.

[19]Ευλογημένο το ένδοξό του όνομα αιώνια, κι ας είναι όλη η γη γεμάτη από τη δόξα του, αμήν και αμήν·

[20]Τέλος των προσευχών του Δαβίδ, γιου του Ιεσσαί.

ΨΑΛΜΟΙ 73

ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ

(Ψαλμοί 73–89)

Όταν φαίνεται πως οι κακοί σε όλα πετυχαίνουν

[1]Ψαλμός του Ασάφ. Πόσο καλός είν’ ο Θεός για τον Ισραήλ, για όσους έχουν καθαρή καρδιά!

[2]Ωστόσο θα κλονίζονταν, παρά λίγο, τα πόδια μου· λίγο ακόμη και θα γλίστραγαν τα βήματά μου.

[3]Γιατί τους αλαζόνες ζήλεψα, την ευτυχία βλέποντας των ασεβών.

[4]Αυτοί δεν δοκιμάζουν λύπες! Κι είναι όλο υγεία κι ευεξία το σώμα τους.

[5]Οι μόχθοι των θνητών σ’ εκείνους δεν υπάρχουν· σκληρά δεν τιμωρούνται καθώς οι άλλοι άνθρωποι.

[6]Για τούτο στο λαιμό τους σαν περιδέραιο φορούν την έπαρση· και σαν χιτώνας τούς σκεπάζει η αδικία.

[7] Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.

[7]Απ’ την αναισθησία πηγάζει η κακία τους και φαίνονται οι αμαρτωλές επιθυμίες της καρδιάς τους.

[8] Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.

[8]Ειρωνεύονται τους άλλους, εγκωμιάζουν το κακό, με αναίδεια μιλάνε κι απειλητικά.

[9] Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.

[9]Ως και τους ουρανούς τούς έπιασαν στο στόμα τους, κι η γλώσσα τους τη γη σαρώνει.

[10] Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.

[10]Για τούτο ξεστρατίζει του Θεού ο λαός και σ’ αυτούς βρίσκει ικανοποίηση η δίψα τους.

[11] E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?

[11]Και λένε: «Πώς θα το ξέρει ο Θεός; » Κι ακόμη λένε: «Τάχα λαβαίνει γνώση ο Ύψιστος; »

[12] Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.

[12]Να, αυτοί είναι οι ασεβείς και οι αιώνια αμέριμνοι: Αυξάνουνε σε δύναμη.

[13] Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.

[13]Άραγε άσκοπα καθάρισα, Κύριε, την καρδιά μου κι έπλυνα τα χέρια μου για να δείξω την αθωότητά μου;

[14] Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.

[14]Τιμωρημένος ήμουν κάθε μέρα· και παιδευόμουν τα πρωινά.

[15] Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.

[15]Αν συλλογιόμουν: «Θα μιλήσω σαν κι αυτούς», τη γενιά τότε των παιδιών σου θα την πρόδινα.

[16] Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;

[16]Προσπάθησα το θέμα αυτό να το σκεφτώ και να το καταλάβω, αλλά στα μάτια μου φαινόταν πράγμα δύσκολο·

[17] até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.

[17]ωσότου μπήκα στο άγιο του Θεού και κατανόησα ποιο θα είν’ το τέλος τους.

[18] Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.

[18]Αχ, τους έβαλες, αλήθεια, σ’ έδαφος ολισθηρό, τους έκανες να πέσουν σε ερείπια.

[19] Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!

[19]Πώς έγιναν σε μια στιγμή συντρίμμια! Χάθηκαν κι είχαν τέλος τρομερό.

[20] Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.

[20]Σαν τ’ όνειρο που χάνεται στο ξύπνημα, έτσι θα εξαφανίσεις, Κύριε, την εικόνα τους, όταν θα επέμβεις.

[21] Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,

[21]Όσο καιγόταν η καρδιά μου, και στα νεφρά μου πόνοι μ’ έσφαζαν,

[22] eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

[22]ήμουν ανόητος και τίποτα δεν καταλάβαινα· στεκόμουνα μπροστά σου σαν το ζώο.

[23] Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.

[23]Ωστόσο, εγώ πάντα κοντά σου βρίσκομαι και με κρατάς απ’ το δεξί μου χέρι.

[24] Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.

[24]Με τις δικές σου συμβουλές με οδηγείς, κοντά στη δόξα σου με παίρνεις.

[25] Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.

[25]Ποιον άλλον έχω, αν όχι εσένανε, στον ουρανό; Τι άλλο ακόμα να ποθήσω πάνω στη γη αφού έχω εσένα;

[26] Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.

[26]Η σάρκα μου εξαντλήθηκε, το ίδιο κι η καρδιά μου μα της καρδιάς μου βράχος και μερίδα μου, ο Θεός για τους αιώνες θα ’ναι.

[27] Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.

[27]Γιατί να, καταστρέφονται όσοι από σένα ξεμακραίνουν· τους εξοντώνεις όλους αυτούς που σου είναι άπιστοι.

[28] Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

[28]Αλλά εγώ, να προσηλώνομαι στο Θεό, αυτή ’ναι η ευτυχία μου· την ελπίδα μου απόθεσα στον Κύριο και Θεό, όλα για να εξιστορώ τα θαυμαστά σου τα έργα.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação

Salmo didático de Asafe

[1] Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

[2] Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que

ΨΑΛΜΟΙ 74

Επίκληση στο Θεό μπροστά στα ερείπια του ναού

[1]Μασχίλ του Ασάφ. Γιατί, Θεέ, μάς εγκατέλειψες για πάντα; γιατί απειλείς με την οργή σου εκείνους που φροντίζεις;

[2]Θυμήσου το λαό σου, που τον απέκτησες απ’ τα πανάρχαια χρόνια, τη φυλή που

remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.

3 Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.

4 Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

5 Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

6 e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

7 Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

8 Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

9 Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.

10 Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?

11 Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?

12 Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.

εξαγόρασες για ιδιοκτησία σου. Θυμήσου το όρος της Σιών, που κατοικία σου το ’κανες.

3Φέρε τα βήματά σου σ’ αυτά τα θλιβερά ερείπια· όλα τα λεηλάτησαν στο ναό οι εχθροί σου.

4Βρυχήθηκαν οι αντίπαλοί σου μέσα στο χώρο της λατρείας σου· κι εκεί υψώσαν τις σημαίες τους.

5Έμοιαζαν σα να κράδαιναν τσεκούρια μες στο δάσος.

6Και μονομιάς έσπασαν όλα τα ξυλόγλυπτα, χτυπώντας με τσεκούρια και σφυριά.

7Πυρπόλησαν το αγιαστήριό σου· ισοπεδώσαν και μολύνανε την κατοικία της ύπαρξής σου.

8Και σκέφτηκαν: «Όλους ας τους συντρίψουμε μια κι έξω κι ας κάψουμε όλους τους τόπους της λατρείας του Θεού στη χώρα».

9Δε βλέπουμε πια τα σημεία της παρουσίας σου· προφήτης δεν υπάρχει πια κι ούτε κανένας μας γνωρίζει το πόσο θα κρατήσει αυτό.

10Θεέ, ως πότε θα ονειδίζει ο καταπιεστής; θα χλευάζει ο πολέμιος για πάντα τ’ όνομά σου;

11Γιατί απέσυρες τη δύναμή σου και μένεις αδρανής;

12Αλλά εσύ Θεέ είσαι ο βασιλιάς μας από τότε που υπάρχουμε· εσύ που ενεργείς τη σωτηρία σ’ όλη τη γη.

[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.

[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.

[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.

[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.

[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.

[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.

[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.

[20] Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.

[21] Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.

[22] Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.

[23] Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

Salmo 75

Deus é juiz

[13]Εσύ, με τη δύναμή σου, διαχώρισες τη θάλασσα· σύντριψες τα κεφάλια των θαλασσινών δρακόντων.

[14]Εσύ τσάκισες του Λεβιάθαν τα κεφάλια· τον έδωσες τροφή στα ζώα της ερήμου.

[15]Εσύ έκανες ν' αναβρύσουν πηγές και χείμαρροι, εσύ ποτάμια ξέρανες αστείρευτα.

[16]Δική σου είναι η μέρα, δική σου και η νύχτα· εσύ έκανες τον ήλιο και τ' αστέρια.

[17]Εσύ στερέωσες όλα τα όρια της γης, καλοκαίρι και χειμώνα, εσύ τα έκανες.

[18]Θυμήσου τούτο: Σε περιγελά, Κύριε, ο εχθρός, κι ένας ανόητος λαός προσβάλλει τ' όνομά σου.

[19]Στα θηρία μην αφήνεις τη ζωή του αθώου σου, των δύστυχών σου τη ζωή συνέχεια μην ξεχνάς.

[20]Επίβλεψε στη διαθήκη σου, επειδή γέμισαν οι σκοτεινές της γης γωνιές εστίες αδικίας.

[21]Μην αφήνεις να ντροπιαστεί ο καταπιεσμένος· δώσε ο φτωχός κι ο δύστυχος να υμνούνε τ' όνομά σου.

[22]Σήκω, Θεέ, υπερασπίσου το δίκιο σου· θυμήσου πώς σε χλεύαζε όλη μέρα ο ασεβής.

[23]Μην ξεχνάς τις κραυγές των αντιπάλων σου, το θόρυβο, που ολοένα εντείνεται, αυτών που σε μισούν.

ΨΑΛΜΟΙ 75

Ο Θεός είναι ο Κριτής

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Salmo de Asafe. Cântico

[1] Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.

[2] Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.

[3] Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.

[4] Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

[5] Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.

[6] Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

[7] Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

[8] Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.

[9] Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.

[10] Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

[1]Για τον πρωτοψάλτη· όπως το «αλ-τασχέθ» (μην καταστρέφεις). Ψαλμός του Ασάφ, άσμα.

[2]Σ’ ευχαριστούμε, Θεέ, σ’ ευχαριστούμε! Τ’ όνομά σου φωνάζουμε, τα θαυμαστά σου έργα εξιστορούμε.

[3]«Στο χρόνο που θα ορίσω εγώ θα κρίνω με τιμιότητα», είπ’ ο Θεός.

[4]«Μ’ όλο που σείεται η γη κι όλοι οι κάτοικοί της τρέμουν, εγώ στηρίζω τις κολώνες της».

(Διάψαλμα)

[5]Είπα στους άφρονες: «Πάψτε τις αφροσύνες», στους ασεβείς: «Μη γίνεστε υπερόπτες.

[6]Μην υπερβάλλετε το κύρος σας, και μη μιλάτε με θρασύτατη φωνή.

[7]Γιατί ούτε απ’ την ανατολή ούτε απ’ τη δύση· ούτε απ’ την έρημο, μα ούτε κι απ’ τα όρη έρχεται η δίκαιη κρίση.

[8]Αλλά ο Θεός είν’ ο κριτής· τον ένα ταπεινώνει και τον άλλο υψώνει».

[9]Στο χέρι του κρατάει ο Κύριος κούπα με δυνατό κρασί, που ακόμα αφρίζει· από την κούπα αυτή κερνάει όλους της γης τους ασεβείς, να το ρουφήξουν, να το πιουν ως το πικρό του κατακάθι.

[10]Όμως εγώ θα σ’ εξυμνώ αιώνια· ωδές θα ψέλνω στο Θεό του Ιακώβ,

[11]που θα τσακίσει όλη τη δύναμη των ασεβών, και θα υψώσει των δικαίων τη δύναμη.

ΨΑΛΜΟΙ 76

Στη Σιών ο Θεός σύντριψε τον πόλεμο

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

[1] Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.

[2] Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.

[3] Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.

[4] Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.

[5] Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.

[6] Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.

[7] Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?

[8] Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,

[9] ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.

[10] Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.

[11] Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.

[12] Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

Salmo 77

[1]Για τον πρωτοψάλτη· με λαούτα. Ψαλμός του Ασάφ, άσμα.

[2]Γνωστός στην Ιουδαία ο Θεός· στον Ισραήλ μεγάλο τ' όνομά του.

[3]Στην Ιερουσαλήμ στήθηκε ο ναός του κι η κατοικία του στη Σιών.

[4]Εκεί του τόξου σύντριψε τα βέλη, το ξίφος, την ασπίδα και τον πόλεμο.

(Διάψαλμα)

[5]Εσύ 'σαι μεγαλόπρεπος, πιο επιβλητικός κι απ' τα αιώνια τα βουνά.

[6]Οι σκληροτράχηλοι λεηλατήθηκαν κι αποκοιμήθηκαν τον ύπνο του θανάτου· κι όλοι οι πολεμιστές δε βρήκαν δύναμη στα χέρια τους.

[7]Από την απειλή σου, Θεέ του Ιακώβ, ναρκώθηκαν αμάξια κι άλογα.

[8]Εσύ 'σαι φοβερός· κι όταν οργίζεσαι, ποιος στέκεται μπροστά σου;

[9]Από τον ουρανό άφησες ν' ακουστεί η κρίση σου· η γη φοβήθηκε και σώπασε,

[10]όταν σηκώθηκε ο Θεός να κρίνει, για να σώσει όλους τους δύστυχους της γης.

(Διάψαλμα)

[11]Ακόμα κι η μανία των ανθρώπων σε ύμνο μετατρέπεται για σένα· κι όσοι απ' αυτήν ξεφεύγουν, σαν διάδημα θα σε κοσμούν.

[12]Τάματα κάντε κι εκπληρώστε τα στον Κύριο, το Θεό σας, όλοι εσείς οι γύρω του φέρτε δώρα στον τρομερό,

[13]σ' αυτόν που κόβει τον αέρα των αρχόντων, και τον φοβούνται οι βασιλιάδες της γης.

ΨΑΛΜΟΙ 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

[1] Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.

[2] No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.

[3] Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.

[4] Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.

[5] Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.

[6] De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.

[7] Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?

[8] Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?

[9] Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?

[10] Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimo.

[11] Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.

[12] Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.

Μέσα στη θλίψη αναθυμάμαι τα θαυμαστά σου έργα

[1]Για τον πρωτοψάλτη· όπως ο Ιεδουθούν. Ψαλμός του Ασάφ.

[2]Φωνάζω στο Θεό και κράζω· φωνάζω στο Θεό και θα μ’ ακούσει.

[3]Στης θλίψης μου τη μέρα ζήτησα τον Κύριο· τη νύχτα ήταν τα χέρια μου απλωμένα και δεν κουράστηκαν· αρνήθηκε η ψυχή μου να παρηγορηθεί.

[4]Θυμάμαι το Θεό κι αναστενάζω· σκέφτομαι και λιγοψυχώ.

(Διάψαλμα)

[5]Κράτησες άγρυπνα των ματιών μου τα βλέφαρα· αναστατώθηκα και να μιλήσω δεν μπορώ.

[6]Μέρες στοχάστηκα παλιές, αιώνες, χρόνια·

[7]θυμήθηκα και συλλογίστηκα, μέσα στη νύχτα αναρωτιόμουν και σκεφτόμουνα:

[8]Αιώνια θα μας απορρίπτει ο Κύριος; δε θα μας είναι πια ευνοϊκός;

[9]Σταμάτησε για πάντα η αγάπη του ή έληξε η επαγγελία του για όλες τις γενιές;

[10]Λησμόνησε τους οικτιρμούς του ο Θεός; Απάνω στην οργή του μήπως τα σπλάχνα του έκλεισε;

(Διάψαλμα)

[11]Κι είπα: «Αυτό είναι το πλήγμα μου: πως άλλαξε η εύνοια του Υψίστου».

[12]Αναπολώ τ’ αξιοθαύμαστά σου έργα, Κύριε, αναθυμάμαι από παλιά τα θαύματά σου.

[13]Στοχάζομαι όλα τα έργα σου· και μελετώ τ’ ανδραγαθήματά σου.

13 O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?

14Θεέ, άγια είναι η κάθε σου ενέργεια· ποιος Θεός είναι μέγας σαν το Θεό μας;

14 Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.

15Εσύ 'σαι ο Θεός που κάνεις θαύματα· γνώρισαν οι λαοί τη δύναμή σου.

15 Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.

16Με την ισχύ σου το λαό σου λύτρωσες· τους απογόνους του Ιακώβ και του Ιωσήφ.

(Διάψαλμα)

16 Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.

17Σε είδαν τα νερά, Θεέ, τα νερά σε είδαν και φοβήθηκαν κι οι άβυσσοι ταράχτηκαν.

17 Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.

18Κατακλυσμός νερών απ' τα πυκνά τα σύννεφα, βροντή έδωσαν τα νέφη κι οι αστραπές σου σκόρπισαν παντού.

18 O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.

19Η φωνή της βροντής σου μες στον ανεμοστρόβιλο· φώτισαν οι αστραπές την οικουμένη, κλονίζεται και τρέμει η γη.

19 Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.

20Μέσ' απ' τη θάλασσα είναι ο δρόμος σου, τα μονοπάτια σου στην πλημμύρα· αλλά τα ίχνη σου δε φάνηκαν.

20 O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

21Οδήγησες καθώς κοπάδι το λαό σου με του Μωυσή το χέρι και του Ααρών.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo

Salmo didático de Asafe

ΨΑΛΜΟΙ 78

Το παρελθόν του Ισραήλ μάθημα που δεν πρέπει να ξεχνιέται

1 Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.

1Μασχίλ του Ασάφ.

Τη διδαχή μου, λαέ μου, ακροάσου· πρόσεξε αυτά που θα σου πω.

2 Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.

2Με παροιμίες θα μιλήσω· θα πω παλιού καιρού παράδοξα,

3 O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,

3που ακούσαμε και μάθαμε· και μας τα διηγήθηκαν οι πατεράδες μας.

4 não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.	4Δε θα τα κρύψουμε από τους απογόνους τους. Θα διηγηθούμε στη γενιά που έρχεται τα ένδοξα του Κυρίου έργα, τη δύναμή του, και τα θαύματα που έκανε.
5 Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,	5Εντολή όρισε στον Ιακώβ και νόμο θέσπισε στον Ισραήλ, και ζήτησε από τους προγόνους μας να τον διδάξουν στα παιδιά τους,
6 a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;	6ώστε να τον γνωρίσει η επερχόμενη γενιά, τα παιδιά που ήταν να γεννηθούν, κι εκείνοι μεγαλώνοντας να τα ιστορήσουν στα παιδιά τους.
7 para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;	7Για ν' αποθέσουν την ελπίδα τους στο Θεό, να μην ξεχάσουν του Θεού τα θαυμαστά τα έργα αλλά τις εντολές του να τηρούν.
8 e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.	8Και να μη γίνουν σαν τους πατεράδες τους γενιά της ανυπακοής και της αντίρρησης, γενιά με φρόνημα ασταθές και που δεν έμεινε στο Θεό πιστή η καρδιά της.
9 Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.	9Οι Εφραϊμίτες, οπλισμένοι και καλοί τοξότες, λιποταχτήσαν την ημέρα του αγώνα·
10 Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;	10δεν τήρησαν τη διαθήκη του Θεού κι αρνήθηκαν να πορευτούν σύμφωνα με το νόμο του.
11 esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.	11Λησμόνησαν τα έργα του, τα θαύματά του που τους έκανε να δουν.
12 Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.	12Μπροστά στους πρόγονούς τους έκανε θαύματα· στην πεδιάδα της Σοάν, στην Αίγυπτο.
13 Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.	13Τη θάλασσα τη χώρισε και πέρασμα της άνοιξε κι έστησε καθώς φράγμα τα νερά.

[14] Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.

[14]Με τη νεφέλη τούς οδήγησε τη μέρα, κι όλη τη νύχτα με τη λάμψη της φωτιάς.

[15] No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.

[15]Έσκισε βράχους μες στην έρημο, νερό τους έδωσε να πιουν σαν από πηγές αστείρευτες.

[16] Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.

[16]Ρυάκια έκανε να αναβρύσουν απ' το βράχο κι άφησε να ξεχυθούν ποτάμια τα νερά.

[17] Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.

[17]Αλλά αυτοί συνέχισαν σ' εκείνον ν' αμαρτάνουν· και εναντίον του Υψίστου να ορθώνονται στην έρημο.

[18] Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.

[18]Τολμήσανε να προκαλέσουν το Θεό, ζητώντας φαγητό κατά την όρεξή τους.

[19] Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?

[19]Και τον αμφισβητήσαν· είπαν· «Μπορεί ο Θεός στην ερημιά τραπέζι να ετοιμάσει;

[20] Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?

[20]Πράγματι, χτύπησε το βράχο και τρέξαν τα νερά και ξεχυθήκαν χείμαρροι· μπορεί άραγε να δώσει και ψωμί; ή κρέας να προμηθεύσει το λαό του; »

[21] Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;

[21]Τ' άκουσε ο Κύριος κι οργίστηκε και ξέσπασε η οργή στον Ιακώβ κι ενάντια στον Ισραήλ θυμός,

[22] porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.

[22]γιατί δε μείναν στο Θεό πιστοί και στη σωτηρία του δεν έλπισαν.

[23] Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;

[23]Μα εκείνος διάταξε τα σύννεφα από πάνω· κι άνοιξε τους πυλώνες τ' ουρανού.

[24] fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.

[24]Πάνω τους έριξε βροχή το μάννα για τροφή τους, το στάρι τ' ουρανού τούς πρόσφερε.

[25] Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.

[25]Έτσι οι ανθρώποι το ψωμί φάγανε των αγγέλων, τους έστειλε άφθονη ως τον κορεσμό τροφή.

[26] Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.

[26]Στον ουρανό τον άνεμο σήκωσε της ανατολής και με τη δύναμή του έφερε του νοτιά τον άνεμο.

[27] Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.

[27]Κι έβρεξε πάνω τους το κρέας σαν τη σκόνη, και σαν της θάλασσας την άμμο τα πουλιά.

[28] Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.

[28]Έπεσαν μέσα στο στρατόπεδό τους, γύρω από τις σκηνές,

[29] Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.

[29]κι έφαγαν και καλοχορτάσανε· τους έδωσε ό, τι είχαν πεθυμήσει.

[30] Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,

[30]Πριν όμως κορεστεί η επιθυμία τους, κι ενώ στο στόμα την τροφή τους είχαν ακόμα,

[31] quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.

[31]ξέσπασε πάνω τους του Θεού η οργή κι εξόντωσε τους πιο σπουδαίους ανάμεσά τους· αφάνισε τα νιάτα του Ισραήλ.

[32] Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.

[32]Παρ' όλα αυτά δεν πάψαν ν' αμαρτάνουν και δεν πιστέψανε στα θαύματά του.

[33] Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.

[33]Και τέλειωσε τις μέρες τους με μια πνοή και μ' άξαφνη καταστροφή τα χρόνια τους.

[34] Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.

[34]Όταν τους εξολόθρευε, τότε τον εζητούσαν, μετανοούσανε κι επέστρεφαν σ' αυτόν.

[35] Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.

[35]Θυμούνταν πως ο Θεός ήταν ο βράχος τους, ο ύψιστος Θεός ο απελευθερωτής τους.

[36] Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam.

[36]Αλλά με λόγια τον κολάκευαν, και με τη γλώσσα τον εξαπατούσαν.

[37] Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.

[37]Η καρδιά τους δε στάθηκε σταθερή μαζί του· και στη διαθήκη του δεν έμειναν πιστοί.

38 Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes, muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.

38Αλλ' αυτός είναι σπλαχνικός, την ανομία συγχωράει και δεν εξοντώνει. Πολλές φορές το θυμό του συγκράτησε δεν εκδήλωσε όλη του την οργή.

39 Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.

39Θυμήθηκε ότι αυτοί ήταν από σάρκα, άνεμος που παρέρχεται και πίσω δε γυρίζει.

40 Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!

40Πόσες φορές στην έρημο ξεσηκωθήκαν εναντίον του, τον λύπησαν στην άνυδρη τη γη!

41 Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.

41Ξανάρχισαν να προκαλούνε το Θεό, να πικραίνουν τον Άγιο Θεό του Ισραήλ.

42 Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;

42Λησμόνησαν τη δύναμή του, τη μέρα που τους ελευθέρωσε από την εξουσία του εχθρού·

43 de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;

43τα θαύματα που έκανε στην Αίγυπτο, τα θαυμαστά του έργα στην πεδιάδα της Σοάν.

44 e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.

44Άλλαξε των Αιγυπτίων τα ποτάμια και τα 'κανε αίμα· και τα ρυάκια τους δεν ήτανε πια πόσιμα.

45 Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.

45Μύγες τούς έστειλε και τους κατέφαγαν και βάτραχους και τους εξολοθρέψαν.

46 Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.

46Παρέδωσε σ' ακρίδες τη σοδειά τους και τον καρπό του μόχθου τους σ' ακριδομάνες.

47 Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.

47Με το χαλάζι χάλασε τ' αμπέλια τους· και με τον πάγο τις συκιές τους.

48 Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.

48Παράτησε τα ζωντανά τους στο χαλάζι και τα κοπάδια τους στους κεραυνούς.

49 Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.

49Τους έστειλε την πυρωμένη οργή του, θυμό, μανία και θλίψη, στρατιά αγγέλων συμφοράς.

[50] Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.

[51] Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.

[52] Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.

[53] Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.

[54] Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.

[55] Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.

[56] Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.

[57] Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.

[58] Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.

[59] Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.

[60] Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,

[61] e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.

[50]Άφησε την οργή του ελεύθερη· δε γλίτωσε απ’ το θάνατο τη ζωή τους μα στην πανούκλα τούς παρέδωσε.

[51]Όλα τα πρωτογέννητα στην Αίγυπτο τα εξόντωσε, τους πρωτοτόκους στις σκηνές του Χαμ.

[52]Κι έβγαλε το λαό του σαν τα πρόβατα, τους έφερε στην έρημο καθώς κοπάδι.

[53]Με ασφάλεια τους οδήγησε και δε φοβήθηκαν κι η θάλασσα κατάπιε τους εχθρούς τους.

[54]Στη χώρα της αγιότητάς του τους οδήγησε, στο βουνό ετούτο, που με τη δύναμή του το απόκτησε.

[55]Ειδωλολατρικούς λαούς απόδιωξε από μπρος τους, τους μοίρασε τη γη κληρονομιά τους· και στις σκηνές τους μέσα εγκατέστησε τις φυλές του Ισραήλ.

[56]Αυτοί όμως θέλησαν να προκαλέσουν το Θεό τον ύψιστο, και ορθωθήκαν εναντίον του· τις εντολές του δεν τις τήρησαν.

[57]Απίστησαν και λοξοδρόμησαν σαν τους προγόνους τους, ξαστόχησαν σαν το στραβό το τόξο.

[58]Τον εξοργίσαν με τους ιερούς τόπους τους τον πίκραναν γιατί προτίμησαν τ’ ανάγλυφά τους.

[59]Άκουσε ο Θεός κι οργίστηκε, σιχάθηκε βαθιά τον Ισραήλ.

[60]Την κατοικία του στη Σιλώ την εγκατέλειψε· τη σκηνή όπου έμενε στους ανθρώπους ανάμεσα.

[61]Άφησε στην αιχμαλωσία τη δύναμή του και τη μεγαλοπρέπειά του στον εχθρό.

[62] Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.

[63] O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.

[64] Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.

[65] Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;

[66] fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.

[67] Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.

[68] Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.

[69] E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.

[70] Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;

[71] tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.

[72] E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos

Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.

[62]Στη σφαγή το λαό του παρέδωσε κι οργίστηκε στους κληρονόμους του ενάντια.

[63]Κατέκαψε τους νέους τους η φωτιά κι οι κόρες τους δεν παντρευτήκαν.

[64]Με ξίφος θανατώθηκαν οι ιερείς τους κι οι χήρες τους δεν πένθησαν.

[65]Τότε ορθώθηκε σαν απ’ τον ύπνο ο Κύριος· σαν ήρωας, που τον φαιδρύνει το κρασί.

[66]Και τσάκισε τα νώτα των εχθρών, τους έριξε για πάντα στην ντροπή.

[67]Απέρριψε την οικογένεια του Ιωσήφ και τη φυλή του Εφραΐμ δεν την προτίμησε.

[68]Μα διάλεξε του Ιούδα τη φυλή, το όρος της Σιών, αυτό που αγάπησε.

[69]Κι έχτισε σαν τα ουράνια ύψη το ναό του· και σαν τη γη αιώνια το θεμέλιωσε.

[70]Το δούλο του διάλεξε το Δαβίδ, τον πήρε απ’ τα κοπάδια των προβάτων.

[71]Τον κάλεσε από ’κει που ήταν πίσω απ’ το κοπάδι, για να ποιμαίνει το λαό του τον Ιακώβ, τον Ισραήλ που του ανήκει.

[72]Κι αυτός τους φρόντισε μ’ ευθύτητα καρδιάς και τους οδήγησε με χέρι έμπειρο.

ΨΑΛΜΟΙ 79

Έλα να μας βοηθήσεις, γιατί πέσαμε πολύ χαμηλά

[1]Ψαλμός του Ασάφ.

Θεέ, ειδωλολάτρες κατακτήσανε τη χώρα σου, μίαναν τον άγιο σου ναό, μετέβαλαν την Ιερουσαλήμ σ’ ερείπια.

[2] Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.

[2]Τα πτώματα έδωσαν των δούλων σου στα όρνια τ' ουρανού τροφή, τη σάρκα των πιστών σου στης γης τ' αγρίμια.

[3] Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.

[3]Χύσαν το αίμα τους σαν το νερό γύρω απ' την Ιερουσαλήμ και δεν ήταν κανείς για να τους θάψει.

[4] Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

[4]Γίναμε στους γειτόνους μας ντροπή στους γύρω μας γελοίοι, καταγέλαστοι.

[5] Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

[5]Ως πότε, Κύριε, θα οργίζεσαι ακατάπαυστα; θα 'ναι καυτό σαν τη φωτιά το αίτημά σου για αποκλειστικότητα;

[6] Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

[6]Σκόρπισε την οργή σου στους ειδωλολάτρες, που δε σ' αναγνωρίζουν, και σε βασίλεια, που δεν επικαλούνται τ' όνομά σου.

[7] Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

[7]Αυτοί κατέφαγαν τον Ιακώβ κι ερήμωσαν τη χώρα του.

[8] Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

[8]Μη μας καταλογίσεις τις ανομίες των προγόνων μας· ας έρθει να μας προϋπαντήσει η ευσπλαχνία σου, γιατί δεν έχουμε άλλη απαντοχή.

[9] Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.

[9]Βοήθησέ μας, Θεέ, σωτήρα μας, για χάρη κάν' το της δικής σου δόξας· σώσε μας και συγχώρησε τις αμαρτίες μας για την τιμή του ονόματός σου.

[10] Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.

[10]Γιατί να πουν οι ειδωλολάτρες, «πού είναι ο Θεός τους»; Ας μάθουν οι ειδωλολάτρες, και κάνε να το δούμε με τα μάτια μας, πως εκδικιέσαι για των δούλων σου το θάνατο.

[11] Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.

[11]Σ' εσένα ας φτάσει ο στεναγμός των αιχμαλώτων· με τη μεγάλη δύναμή σου σώσε τους μελλοθάνατους.

[12] Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.
[13] Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

[12]Στους γείτονές μας ανταπόδωσε εφτά φορές στο σώμα τους, Κύριε, τον ονειδισμό που σου ’καναν.
[13]Κι εμείς, που είμαστε λαός σου και της βοσκής σου πρόβατα, αιώνια θα σε υμνούμε· τον έπαινό σου θ’ απαγγέλλουμε από γενιά σ’ άλλη γενιά.

Salmo 80

Pedindo restaurações

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Testemunho de Asafe. Salmo

[1] Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

[2] Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

[3] Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.
[4] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?
[5] Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.
[6] Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

[7] Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[8] Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

ΨΑΛΜΟΙ 80

Οδηγητή του Ισραήλ άκου μέ προσοχή

[1]Για τον πρωτοψάλτη· όπως το «σωσανίμ-εδούθ» (τα κρίνα είναι μάρτυρες). Ψαλμός του Ασάφ.
[2]Οδηγητή του Ισραήλ, άκου μέ προσοχή, εσύ, που κατευθύνεις σαν κοπάδι τους απογόνους του Ιωσήφ· εσύ, που ’χεις το θρόνο σου πάνω στα χερουβίμ, αποκαλύψου!
[3]Μπρος στον Εφραΐμ και στον Βενιαμίν και μπρος στο Μανασσή, ξύπνα τη δύναμή σου και έλα να μας σώσεις.
[4]Θεέ, φέρε μας πίσω, το πρόσωπό σου ας λάμψει και θα σωθούμε.
[5]Κύριε, του σύμπαντος Θεέ, ως πότε θα κρατά η οργή σου ενάντια στο λαό σου που προσεύχεται;
[6]Τους έθρεψες με δακρυοζύμωτο ψωμί, τους πότισες κούπες γεμάτες δάκρυα.
[7]Λεία μάς έκανες, που οι γείτονές μας τη διεκδικούν· και μας περιγελούν οι εχθροί μας.
[8]Φέρε μας πίσω, του σύμπαντος Θεέ, το βλέμμα σου ευνοϊκό ας πέσει πάνω μας και θα σωθούμε.
[9]Αμπέλι από την Αίγυπτο ξερίζωσες· λαούς απόδιωξες κι εκεί το φύτεψες.

[9] Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

[10] Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

[11] Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

[12] Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

[13] O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;

[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.

[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.

[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.

[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.

[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência

[10]Ετοίμασες το έδαφος για χάρη του, κι έτσι άπλωσες τις ρίζες του και γέμισε τη γη.

[11]Σκέπασε τα βουνά με τη σκιά του και τα κλαδιά του σκίασαν τους κέδρους τους γιγάντιους.

[12]Άπλωσε ως τη θάλασσα τις κληματόβεργές του κι ως το ποτάμι τα βλαστάρια του.

[13]Γιατί έριξες τους φράχτες του και το τρυγάνε όλοι οι περαστικοί;

[14]Ο αγριόχοιρος του δάσους το ρημάζει· και το αποτρών' τα ζώα του αγρού.

[15]Θεέ του σύμπαντος, γύρνα λοιπόν και πάλι! Κοίτα απ' τα ύψη τ' ουρανού και δες κι έλα να επισκεφθείς αυτό το αμπέλι.

[16]Και στέριωσε ό, τι φύτεψε η ευνοϊκή σου δύναμη –το γιο που τον κραταίωσες για σένα.

[17]Τον κάψανε με τη φωτιά σαν αποκλάδι· ας ρημαχτούν μπρος στου προσώπου σου την απειλή.

[18]Ας είν' το χέρι σου πάνω στον άντρα που ευνοείς, στο γιο τ' ανθρώπου οπού για σένα τον κραταίωσες.

[19]Κι εμείς πια δε θα φύγουμε μακριά σου· διατήρησέ μας ζωντανούς και τ' όνομά σου θα φωνάζουμε.

[20]Φέρε μας πίσω, Κύριε, του σύμπαντος Θεέ! Το βλέμμα σου ευνοϊκό ας πέσει πάνω μας, και θα σωθούμε.

ΨΑΛΜΟΙ 81

Αχ, αν με άκουγε ο λαός μου!...

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lagares”. Salmo de Asafe

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.

[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.

[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.

[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.

[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.

[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.

[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.

[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!

[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.

[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.

[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.

[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.

[1]Για τον πρωτοψάλτη· όπως το γκιττίθ. Του Ασάφ.

[2]Φωνάξτε μ’ ενθουσιασμό στο Θεό, το βοηθό μας! Αλαλάξτε στο Θεό του Ιακώβ!

[3]Παίξτε τα έγχορδα, το τύμπανο χτυπήστε· με την κιθάρα τη μελωδική και με την άρπα!

[4]Σαλπίστε στον καιρό της νουμηνίας και στην πανσέληνο, στη μέρα της γιορτής μας!

[5]Αυτό είναι νόμος για τον Ισραήλ, είν’ εντολή του Θεού του Ιακώβ.

[6]Το έκανε νόμο για τον Ιωσήφ όταν εβγήκε από την Αίγυπτο. Γλώσσα που δεν εννοούσα άκουσα:

[7]«Ελάφρωσα τον ώμο σου απ’ το βάρος· και πήρα το κοφίνι το βαρύ από τα χέρια σου.

[8]Στη θλίψη φώναξες και σ’ ελευθέρωσα, σου ’δωσα απόκριση απ’ της βροντής την κρύπτη· στα νερά σε δοκίμασα της Μεριβά.

(Διάψαλμα)

[9]“Άκουσε, λαέ μου, ό, τι σου προμηνάω· αχ, Ισραήλ, και να μπορούσες να μ’ ακούσεις!

[10]Να μην υπάρχει άλλος Θεός για σένα, και να μην προσκυνήσεις ξένο θεό.

[11]Εγώ είμ’ ο Κύριος, ο Θεός σου, που σ’ ελευθέρωσα απ’ την Αίγυπτο· το στόμα σου άνοιξε κι εγώ θα σ’ το γεμίσω”.

[12]»Αλλά δεν άκουσε ο λαός μου τη φωνή μου, ο Ισραήλ με αγνόησε.

[13]Έτσι τους άφησα να ζουν με της καρδιάς τους τη σκληρότητα και να πορεύονται με τις δικές τους σκέψεις.

[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!

[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.

[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.

[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

[14]Αν μ’ άκουγε ο λαός μου, αν περπατούσε ο Ισραήλ στο δρόμο μου,

[15]γρήγορα θα νικούσα τους εχθρούς τους· τα πλήγματά μου θα ’στρεφα κατά των καταπιεστών τους».

[16]Τότε οι ενάντιοι στον Κύριο θα σέρνονταν μπροστά του δουλικά· αυτή θα ’τανε στον αιώνα η τύχη τους.

[17]Μα το λαό του θα τον έτρεφε με το καλύτερο αλεύρι· και θα τον χόρταζε με αγριόμελο.

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.

[2] Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?

[3] Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.

[4] Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

[5] Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.

[6] Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.

[7] Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.

ΨΑΛΜΟΙ 82

Ο Θεός εγγυητής της δικαιοσύνης για όλους

[1]Ψαλμός του Ασάφ.

Σηκώνεται ο Θεός μες στων θεών τη σύναξη· στο μέσο των θεών δικάζει:

[2]«Ως πότε άδικα θα κρίνετε και θα χαρίζεστε στους ασεβείς;

(Διάψαλμα)

[3]Δικαιοσύνη αποδώστε στον άμοιρο, στον ορφανό· δώστε το δίκιο του φτωχού και του απόρου.

[4]Ελευθερώστε τον αδύνατο και τον φτωχό, λυτρώστε τους από την εξουσία των ανόμων.

[5]»Χωρίς να έχουν γνώση ούτε επίγνωση, βαδίζουν στο σκοτάδι· κλονίζοντ’ όλα τα θεμέλια της γης.

[6]Σκέφτηκα εγώ, εσείς είστε θεοί, είσαστε όλοι σας παιδιά του Υψίστου.

[7]Κι ωστόσο θα πεθάνετε σαν όλους τους ανθρώπους· θα πέσετε νεκροί, το ίδιο όπως κι οι άρχοντες».

[8] Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

Salmo 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

Cântico. Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!

[2] Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.

[3] Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.

[4] Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.

[5] Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti

[6] as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,

[7] Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;

[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.

[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;

[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.

[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,

[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.

[8]Σήκω επάνω εσύ, Θεέ, κρίνε τον κόσμο, γιατί όλα τα έθνη είναι στην εξουσία σου.

ΨΑΛΜΟΙ 83

Προσευχή του λαού του Θεού όταν τον απειλούν οι γείτονές του

[1]Ωδή ψαλμού του Ασάφ.

[2]Θεέ, μη μένεις σιωπηλός! Μη σιγάς και μην ησυχάζεις, Θεέ!

[3]Γιατί νάτοι, οι εχθροί σου θορυβούν· αυτοί που σε μισούν σηκώνουν το κεφάλι.

[4]Πανούργα σχέδια καταστρώνουν εναντίον του λαού σου, και συζητούν ενάντια σ' αυτούς που προστατεύεις.

[5]Είπαν: «Εμπρός, ας τους εξαφανίσουμε σαν έθνος· και πια ας μη μνημονεύεται τ' όνομα του Ισραήλ».

[6]Ομόφωνα το σκέφτηκαν και συμμαχία κάναν' εναντίον σου.

[7]Είναι οι Εδωμίτες κι οι Ισμαηλίτες, οι Μωαβίτες κι οι Αγαρηνοί,

[8]ο λαός του Γεβάλ, οι Αμμωνίτες κι οι Αμαληκίτες.

[9]Μαζί τους συμμαχήσαν κι οι Ασσύριοι, τους απογόνους να ενισχύσουνε του Λωτ.

(Διάψαλμα)

[10]Κάνε σ' αυτούς, Θεέ, ό, τι στους Μαδιανίτες, ό, τι στο Σίσερα, ό, τι και στον Ιαβίν, στο χείμαρρο Κισών.

[11]Ξολοθρευτήκαν στην Εν-Δωρ· της γης έγιναν λίπασμα.

[12]Τους άρχοντές τους κάνε τους σαν τον Ωρήβ και το Ζεέβ· κι όλους τους αρχηγούς τους σαν τον Ζεβάχ και σαν το Σαλμουννά.

[13]Αυτοί είχαν πει: «Δική μας θα την κάνουμε τη χώρα που ανήκει στο Θεό».

[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.

[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,

[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.

[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.

[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.

[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

[14]Θεέ μου, κάν' τους σαν το γαϊδουράγκαθο, σαν το άχυρο στον άνεμο,

[15]σαν τη φωτιά που κατακαίει το δάσος και σαν τη φλόγα που λαμπαδιάζει τα βουνά.

[16]Έτσι κατάδιωξέ τους με την καταιγίδα σου· με την ανεμοθύελλά σου τρόμαξέ τους.

[17]Γέμισε με ντροπή τα πρόσωπά τους, για να γυρέψουν τ' όνομά σου, Κύριε.

[18]Ας ντροπιαστούν κι ας ταραχτούν για πάντα, κι ατιμωμένοι ας καταστραφούν.

[19]Κι ας μάθουν ότι μόνο εσύ έχεις τ' όνομα «Κύριος», είσαι ο Ύψιστος σ' ολόκληρη τη γη.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!

[2] A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!

[3] O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes; eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!

[4] Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.

ΨΑΛΜΟΙ 84

Άσμα προσκυνητών καθώς φτάνουν στην Ιερουσαλήμ

[1]Για τον πρωτοψάλτη· όπως το γκιττίθ. Ψαλμός για τη συγγένεια του Κορέ.

[2]Πόσο αγαπητοί είναι οι χώροι της λατρείας σου, Κύριε του σύμπαντος!

[3]Λιώνει η ψυχή μου από τον πόθο για του Κυρίου τις αυλές· χαράς τραγούδια λέει η καρδιά και το κορμί μου για τον αληθινό Θεό.

[4]Και το σπουργίτι ακόμα βρήκε στέγη κι η χελιδόνα τη φωλιά της για ν' αποθέσει τα μικρά της, στα θυσιαστήριά σου, Κύριε του σύμπαντος, Θεέ μου και βασιλιά μου.

[5]Μακάριοι όσοι μένουν στο ναό σου· αδιάκοπα σε υμνούν!

(Διάψαλμα)

[5] Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,
[6] o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.

[7] Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.

[8] SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

[9] Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

[10] Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.

[11] Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.

[12] Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

[6]Μακάριοι οι άνθρωποι που η δύναμή τους βρίσκεται σ' εσένα· που επιθυμούν να 'ρθούν προσκυνητές στον άγιο σου ναό!
[7]Όταν περνούν του θρήνου την κοιλάδα τη μεταλλάζουν σε πεδιάδα των πηγών· κι οι πρώιμες βροχές τής ρίχνουν ευλογίες.
[8]Πορεύονται από δύναμη σε δύναμη ώσπου μπρος στο Θεό των θεών να 'ρθούνε, στη Σιών.
[9]Κύριε, του σύμπαντος Θεέ, άκου την προσευχή μου· προσεκτικά άκουσέ με, Θεέ του Ιακώβ.

(Διάψαλμα)

[10]Κοίταξε, Θεέ, εσύ που είσ' ασπίδα μας, ρίξε το βλέμμα σου στην όψη του εκλεκτού σου.
[11]Μία μέρα στις αυλές σου, Θεέ μου, καλύτερη είναι από χιλιάδες· κάλλιο να στέκω στου ναού σου το κατώφλι, παρά να ζω στων ασεβών τα δώματα.
[12]Ήλιος κι ασπίδα είν' ο Κύριος ο Θεός, χάρη και δόξα δίνει ο Κύριος· κανένα δεν αρνιέται αγαθό σ' αυτούς που ζούνε άμεμπτα.
[13]Κύριε του σύμπαντος, μακάριοι οι άνθρωποι που ελπίζουνε σ' εσένα!

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.

[2] Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.

ΨΑΛΜΟΙ 85

Ο Κύριος υπόσχεται ειρήνη

[1]Για τον πρωτοψάλτη· ψαλμός για τη συγγένεια του Κορέ.
[2]Έδειξες, Κύριε, την αγάπη σου στη χώρα σου· απ' την αιχμαλωσία έφερες πίσω τους απογόνους του Ιακώβ.
[3]Συγχώρησες την ανομία του λαού σου και σκέπασες όλες τις αμαρτίες τους.

(Διάψαλμα)

[3] A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.

[4] Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.

[5] Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?

[6] Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?

[7] Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.

[8] Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.

[9] Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.

[10] Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.

[11] Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.

[12] Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.

[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

Salmo 86

Súplica e confiança

Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.

[4]Έβαλες τέλος σ' όλη την οργή σου· απόστρεψες τη φλόγα του θυμού σου.

[5]Φέρε μας πάλι, Θεέ σωτήρα μας, στην πρωτινή μας ευτυχία· σταμάτησε ν' αγανακτείς μαζί μας.

[6]Αιώνια θα 'ναι η οργή σου εναντίον μας; θα παρατείνεις το θυμό σου από γενιά σ' άλλη γενιά;

[7]Δεν είσ' εσύ που θα ξανάρθεις για να μας δώσεις τη ζωή, για να 'σαι η ευφροσύνη του λαού σου;

[8]Δείξε μας, Κύριε, την αγάπη σου· και δώσ' μας τη βοήθειά σου.

[9]Ακούω αυτό που λέει ο Θεός, ο Κύριος: Υπόσχεται ειρήνη στο λαό του, στους ευσεβείς του, σ' αυτούς που την καρδιά τους σ' εκείνον στρέφουνε.

[10]Σίγουρα κοντά είν' η σωτηρία του σ' αυτούς που τον φοβούνται, ώστε να μένει η δόξα του στη χώρα μας.

[11]Η αγάπη κι η αλήθεια συναντήθηκαν, φιλήθηκαν η δικαιοσύνη και η ειρήνη.

[12]Η αλήθεια φυτρώνει στη γη κι η δικαιοσύνη σκύβει από τον ουρανό.

[13]Ο Κύριος δίνει τ' αγαθά κι η γη μάς δίνει τον καρπό της.

[14]Η δικαιοσύνη μπροστά απ' τον Κύριο πορεύεται και μπρος στα βήματά του ανοίγει δρόμο.

ΨΑΛΜΟΙ 86

Στη θλίψη μου σ' επικαλούμαι

[1]Προσευχή του Δαβίδ.

Με προσοχή άκουσε, Κύριε, κι απάντησέ μου, έτσι ταπεινωμένος που είμαι και φτωχός.

[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.
[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.
[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.
[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.
[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.
[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.
[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.
[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.
[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!
[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.
[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.
[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.
[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos

[2]Φύλαξε την ψυχή μου, γιατί εγώ σου είμαι πιστός· Θεέ μου, εσύ, σώσε το δούλο σου, που αφήνεται σ’ εσένα.
[3]Δώσ’ μου το έλεός σου, Κύριε· σ’ εσένα όλη τη μέρα κράζω.
[4]Δώσε χαρά στο δούλο σου, γιατί σ’ εσένα, Κύριε, προσεύχομαι.
[5]Κύριε, είσαι καλός κι επιεικής συνάμα· και πολυεύσπλαχνος σ’ όλους που σε φωνάζουν.
[6]Δέξου την προσευχή μου, Κύριε, πρόσεξε τη φωνή της δέησής μου.
[7]Στης θλίψης μου τη μέρα σ’ επικαλούμαι γιατί θα μου αποκριθείς.
[8]Θεός μ’ εσένα όμοιος, Κύριε, δεν υπάρχει· κι έργο κανένα δε συγκρίνεται με τα δικά σου τα έργα.
[9]Όλοι οι λαοί που έκανες θα ’ρθούν να προσκυνήσουν μπρος σου, Κύριε· και θα δοξολογήσουν τ’ όνομά σου.
[10]Γιατί εσύ είσαι μέγας και κάνεις έργα θαυμαστά· Θεός εσύ ’σαι μόνο.
[11]Το δρόμο σου, Κύριε, δίδαξέ με, και πάνω στην αλήθεια σου θα περπατώ· κάνε να χαίρεται η καρδιά μου στου ονόματός σου το σεβασμό.
[12]Θα σ’ εξυμνώ, Κύριε και Θεέ μου, μ’ όλη μου την καρδιά· κι αιώνια θα δοξάζω τ’ όνομά σου.
[13]Η ευσπλαχνία σου για μένα είναι μεγάλη· έσωσες τη ζωή μου από βέβαιο θάνατο.
[14]Θεέ, εναντίον μου ξεσηκωθήκαν αλαζόνες, και συμμαχία τυράννων το

atenta contra a minha vida; eles não te consideram.

[15] Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.

[16] Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.

[17] Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

θάνατό μου θέλησε, αυτοί που δε σε υπολογίζουν.

[15]Εσύ, όμως, Κύριε, είσαι Θεός όλο ευσπλαχνία και συμπάθεια, ανεκτικός, γεμάτος καλοσύνη και πιστότητα.

[16]Ρίξε το βλέμμα σου σ' εμένα, γίνε μου σπλαχνικός, δώσε στο δούλο σου τη δύναμή σου και σώσε το παιδί της δούλης σου.

[17]Δείξε μου ένα σημάδι της καλοσύνης σου· και σαν το δουν αυτοί που με μισούνε θα ντροπιαστούν· γιατί εσύ, Κύριε, με βοήθησες και μ' ανακούφισες.

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus

Salmo dos filhos de Corá. Cântico

[1] Fundada por ele sobre os montes santos,

[2] o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.

[3] Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!

[4] Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.

[5] E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.

[6] O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.

ΨΑΛΜΟΙ 87

Η Σιών αληθινή πατρίδα όλων των λαών

[1]Για τη συγγένεια του Κορέ. Ψαλμός ωδής.

Σιών, τα θέμελά σου στ' άγια τα βουνά.

[2]Αγαπάει ο Κύριος τις πύλες σου, Σιών πιότερο απ' όλες τις κατοικίες του Ιακώβ.

[3]Ω, πόλη του Θεού, ό, τι για σένα λέει ο Κύριος, τη δόξα σου πληθαίνει:

(Διάψαλμα)

[4]«Την Αίγυπτο συγκαταλέγω και τη Βαβυλώνα σ' εκείνους που μ' αναγνωρίζουν· τη Φιλισταία, την Τύρο μαζί και την Αιθιοπία. Καθένας έχει μια απ' αυτές πατρίδα.

[5]Όμως για τη Σιών πρέπει να πουν: "καθένας έχει αυτήν αληθινή πατρίδα, γιατί τη στέριωσε ο ίδιος ο Ύψιστος"».

[6]Όταν ο Κύριος θα καταγράψει τους λαούς, θα σημειώσει για καθέναν απ' αυτούς: «Αυτός έχει αληθινή πατρίδα τη Σιών».

(Διάψαλμα)

[7] Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

[7]Χορεύοντας και τραγουδώντας με χαρά, «εσύ ’σαι η πατρίδα μας» θα λέμε.

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

[1] Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.

[2] Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.

[3] Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.

[4] Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,

[5] atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.

[6] Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.

[7] Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.

[8] Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.

[9] Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.

[10] Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?

ΨΑΛΜΟΙ 88

Είμαι κοντά στο θάνατο

[1]Ωδή ψαλμού για τη συγγένεια του Κορέ· στον πρωτοψάλτη, όπως το «μαχαλάθ-λαανώθ». Μασχίλ του Εζραΐτη Αιμάν.

[2]Κύριε Θεέ, σωτήρα μου, σ’ εσένα φώναξα τη μέρα, τη νύχτα μπρος σου στάθηκα.

[3]Μέχρι σ’ εσένα ας φτάσει η προσευχή μου· άκου προσεκτικά το θρήνο μου.

[4]Η ψυχή μου είναι γεμάτη πόνους, και η ζωή μου ζύγωσε στο θάνατο.

[5]Με λογαριάζουν για νεκρό· είμαι σαν άνθρωπος δίχως πια δύναμη.

[6]Παρατημένος μέσα στους νεκρούς, αυτούς που κείτονται στον τάφο. Αυτούς δεν τους υπολογίζεις πια, δεν κάνεις τίποτε γι’ αυτούς.

[7]Στα βάθη της αβύσσου μ’ έριξες, στα σκότη, στου θάνατου τη σκιά.

[8]Βάρυνε πάνω μου ο θυμός σου κι όλα τα κύματά σου πάνω μου ξέσπασαν.

(Διάψαλμα)

[9]Μάκρυνες από μένα τους γνωστούς μου, μ’ έκανες να ’μαι φρίκη για τα μάτια τους· έμεινα αποκλεισμένος και δεν μπορώ να διαφύγω.

[10]Θολώσανε τα μάτια μου από την αθλιότητά μου. Όλη τη μέρα, Κύριε, σου φώναζα, τα χέρια μου άπλωνα σ’ εσένα.

[11]Θα κάνεις θαύματα για τους νεκρούς; ή μήπως οι σκιές των νεκρών θα σηκωθούν να σε δοξολογήσουν;

(Διάψαλμα)

[11] Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?

[12] Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?

[13] Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.

[14] Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?

[15] Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.

[16] Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.

[17] Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.

[18] Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta

1 Rs 4.31

[1] Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.

[2] Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:

[12]Θα διηγηθεί κανείς μέσα στον τάφο την αγάπη σου και την αλήθεια σου στον τόπο της φθοράς;

[13]Μπορούν μες στα τρισκόταδα ν’ αναφανούν τα θαύματά σου και η δικαιοσύνη σου στη γη της λησμονιάς;

[14]Αλλά εγώ, Κύριε, σ’ εσένα φώναξα· και το πρωί θα σε προσμένει η προσευχή μου.

[15]Γιατί αποδιώχνεις την ψυχή μου, Κύριε; Γιατί κρυμμένο μού κρατάς το πρόσωπό σου;

[16]Άθλιος είμ’ εγώ κι από τα νιάτα μου στο θάνατο κοντά· υψώθηκα και ταπεινώθηκα και απορώ.

[17]Πάνω μου πέρασαν οι πυρωμένες θύελλες της οργής σου και με εξουθενώσαν οι φοβέρες σου.

[18]Σαν τα νερά έρχονται κατά πάνω μου απ’ όλες τις μεριές, γύρω μου σφίγγουν τον κλοιό από παντού.

[19]Μάκρυνες από μένα γείτονες και φίλους και μόνη συντροφιά μου η σκοτεινιά.

ΨΑΛΜΟΙ 89

Πού είναι, Κύριε, οι υποσχέσεις που έδωσες στο Δαβίδ;

[1]Μασχίλ του Εθάν του Εζραΐτη.

[2]Κύριε, τις καλοσύνες σου αιώνια θα τις ψάλλω· από γενιά σ’ άλλη γενιά θα λέω για την πιστότητά σου.

[3]Είπα: «Η αγάπη σου αιώνια διαρκεί· στερεωμένη στα ουράνια η πιστότητά σου».

[3] Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:

[4] Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.

[5] Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.

[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?

[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.

[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[9] Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

[10] Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.

[11] Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

[12] O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

[13] O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

[14] Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

[4]Κι είπες: «Έκανα συμφωνία με τον εκλεκτό μου και στο Δαβίδ το δούλο μου ορκίστηκα:

[5]Για πάντα θα στεριώσω τους απογόνους σου· το θρόνο σου θα τον στηρίζω από γενιά σ' άλλη γενιά»

(Διάψαλμα)

[6]Πανηγυρίζουν οι ουρανοί, τα θαυμαστά σου έργα, Κύριε, και των αγίων τη σύναξη ανυμνείται η πιστότητά σου.

[7]Γιατί, ποιος θα μπορούσε με τον Κύριο στα ουράνια να συγκριθεί; ποιος τάχα στους θεούς ανάμεσα με τον Κύριο μοιάζει;

[8]Ο Θεός φοβερός πολύ μες στων αγίων τη σύσκεψη· και τρομερός αφάνταστα σ' όσους τον περιβάλλουν.

[9]Κύριε, του σύμπαντος Θεέ, ποιος είναι σαν κι εσένα; ποιος σαν εσένα, Κύριε, ισχυρός; Είσαι όλος πιστότητα.

[10]Εσύ δαμάζεις τη θαλασσοταραχή· το σάλο των κυμάτων εσύ τον γαληνεύεις.

[11]Εσύ διαπέρασες, πάταξες τη Ραάβ· μ' ενέργειες της δύναμής σου τους εχθρούς σου τους σκόρπισες.

[12]Σ' εσένα ουρανοί και γη ανήκουν. Στην οικουμένη και σ' ό, τι τη γεμίζει εσύ έδωσες υπόσταση.

[13]Βορρά και νότο δημιούργησες εσύ· το Θαβώρ κι ο Ερμών αναγαλλιάζουν στ' όνομά σου.

[14]Δικός σου είναι ο δυνατός βραχίονας· το χέρι σου είναι ισχυρό, η δεξιά σου υψωμένη.

[15]Δικαιοσύνη και ευθυκρισία είν' το θεμέλιο του θρόνου σου· η καλοσύνη κι η

πιστότητα την παρουσία σου προαγγέλλουν.

15 Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.

16Μακάριος είν' ο λαός που ξέρει μ' ενθουσιασμό να σ' εξυμνεί! Με το φως, Κύριε, πορεύονται της ύπαρξής σου.

16 Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,

17Στο όνομά σου κάθε μέρα αγάλλονται, με τη δικαιοσύνη σου ευτυχούν.

17 porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.

18Γιατ' είσαι εσύ της δύναμής τους καύχημα και με την εύνοιά σου το κύρος μας υψώνεις.

18 Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

19Γιατί ο Κύριος είν' η προστασία μας, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ, ο βασιλιάς μας.

19 Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

20Μίλησες τότε με όραμα στους ευσεβείς σου και είπες: «Σ' έναν γενναίο έδωσα βοήθεια· ανέδειξα τον εκλεκτό μέσ' από το λαό.

20 Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

21Βρήκα το δούλο μου το Δαβίδ, τον έχρισα με τ' άγιο μου το λάδι,

21 A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

22ώστε να τον στεριώνει η δύναμή μου και η ισχύς μου να τον κραταιώνει.

22 O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

23Δε θα κερδίσει απ' αυτόν ο εχθρός κι ο άνομος δε θα τον καταβάλει.

23 Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

24Μπροστά του θα συντρίψω τους εχθρούς του και θα πατάξω αυτούς που τον μισούν.

24 A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

25Η αλήθεια μου κι η αγάπη μου μαζί του θα 'ναι· και με την παρουσία μου την ενεργό το κύρος του θα αυξηθεί.

25 Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.

26Θ' απλώσω ως τη θάλασσα την εξουσία του, και την κυριαρχία του ως τους ποταμούς.

26 Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.

27Αυτός θα πρέπει να ομολογήσει: "εσύ 'σαι ο πατέρας μου, της σωτηρίας μου σιγουριά, Θεός μου".

27 Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.

28 Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.

29 Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

30 Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

31 se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

32 então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.

33 Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.

34 Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.

35 Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):

36 A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.

37 Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.

38 Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.

28Κι εγώ προνόμια σ’ αυτόν πρωτότοκου θα δώσω· υπέρτατον στης γης τους βασιλιάδες θα τον κάνω.

29Γι’ αυτόν την εύνοιά μου θα κρατήσω αιώνια· τη διαθήκη μου απαράβατη μ’ αυτόν.

30Τους απογόνους του για πάντα θα τους διατηρήσω, το θρόνο του όσο θα υπάρχει ο ουρανός.

31Αν οι απόγονοί του το νόμο μου εγκαταλείψουν και με τις εντολές μου σύμφωνα δεν πορευτούν,

32αν παραβούν τα διατάγματά μου και δεν τηρήσουν τις δικές μου εντολές,

33θα τιμωρήσω αυστηρά τις παραβάσεις τους, και για τις ανομίες τους θα τους δώσω συμφορές.

34Αλλά δε θ’ αποσύρω απ’ αυτόν το έλεός μου, και την πιστότητά μου δε θα τη διαψεύσω.

35Δε θα παραβώ τη διαθήκη μου, και ό, τι βγήκε από τα χείλη μου δε θα το αθετήσω.

36Μία φορά ορκίστηκα στην αγιότητά μου· δε θ’ απογοητεύσω το Δαβίδ.

37Οι απόγονοί του αιώνια θα υπάρχουν· κι ο θρόνος του όπως απέναντί μου ο ήλιος κι η σελήνη,

38αιώνια στεριωμένος θα ’ναι –μάρτυρες αξιόπιστοι είναι τα ουράνια».

(Διάψαλμα)

39Ωστόσο εσύ, Κύριε, απώθησες τον εκλεκτό σου και τον βδελύχθηκες· και εναντίον του οργίστηκες πολύ.

39 Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.
40 Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.
41 Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.
42 Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.
43 Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.
44 Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.
45 Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

46 Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?
47 Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

48 Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

49 Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?
50 Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,
51 com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.

40 Τη συμφωνία με το δούλο σου την απαρνήθηκες· το διάδημά σου το ξευτέλισες στη γη.
41 Όλα τα τείχη του τα γκρέμισες, ερείπια έκανες τα οχυρά του.
42 Στο δρόμο όσοι περνούν τον λεηλατούν· στους γείτονές του έγινε περίγελως.
43 Τη νίκη χάρισες στους αντιπάλους του, χαρά έδωσες σ' όλους τους εχθρούς του.
44 Την κόψη του σπαθιού του στόμωσες και δεν του παραστάθηκες στον πόλεμο.
45 Το μεγαλείο του το αφάνισες, το θρόνο του τον γκρέμισες στη γη.
46 Λιγόστεψες της νιότης του τις μέρες, τον γέμισες ντροπή.

(Διάψαλμα)

47 Ως πότε, Κύριε, θα κρύβεσαι; για πάντα σαν φωτιά θα λαμπαδιάζει η οργή σου;
48 Θυμήσου πόσο η ζωή μου διαρκεί, πόσο προσωρινό το δημιούργησες το γένος των ανθρώπων.
49 Είναι κανείς που να μπορεί να ζει, χωρίς ο θάνατος να τονε φτάνει; ή να μπορεί να σώσει τη ζωή του από την εξουσία του άδη;

(Διάψαλμα)

50 Πού είναι, Κύριε, η ευσπλαχνία σου η γνώριμη από παλιά, που στο Δαβίδ την υποσχέθηκες με την πιστότητά σου;
51 Θυμήσου, Κύριε, πώς πρόσβαλαν τους δούλους σου! Πόσων λαών τους χλευασμούς πρέπει να υποστώ;
52 Κύριε, χλευάζουν οι εχθροί σου το βασιλιά που έχρισες· ναι, τρέχουνε πίσω του και τον χλευάζουν.

52 Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

Livro IV

Salmos 90 - 106

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

1 SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

2 Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

3 Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.

4 Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.

5 Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;

6 de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

7 Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.

8 Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.

9 Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.

10 Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta;

53Ευλογητός ας είσαι, Κύριε, στον αιώνα! Αμήν, αμήν.

ΨΑΛΜΟΙ 90

ΒΙΒΛΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

(Ψαλμοί 90–106)

Ο άνθρωπος φεύγει - ο Θεός μένει αιώνια

1Προσευχή του Μωυσή, ανθρώπου του Θεού.

Κύριε, καταφύγιό μας έγινες εσύ από γενιά σ’ άλλη γενιά.

2Πριν γεννηθούνε τα βουνά και πάρει υπόσταση η οικουμένη, από πάντα και για παντοτινά εσύ ’σαι ο Θεός.

3Ξαναγυρνάς τον άνθρωπο στο χώμα, λέγοντας: «Γυρίστε πίσω, άνθρωποι, σ’ αυτό».

4Χίλια χρόνια στα μάτια σου είναι σαν τη μέρα τη χτεσινή, που πέρασε, και σαν τη βάρδια τη νυχτερινή.

5Παίρνεις σαν την πλημμύρα κάθε χρόνο κάτι απ’ αυτούς. Είναι καθώς η χλόη, που φυτρώνει το πρωί.

6Το πρωί ανθίζει και ψηλώνει, το βράδυ γέρνει και ξεραίνεται.

7Η οργή σου μας αφάνισε και μας συντάραξε ο θυμός σου.

8Τις ανομίες μας τις έβαλες μπροστά σου, τις αμαρτίες μας τις κρυφές στης όψης σου το φως.

9Γι’ αυτό όλες τις μέρες μας η οργή σου τις αφάνισε· τα χρόνια μας διαβήκαν σαν στεναγμός.

10Όλη η ζωή μας είναι δεν είναι εβδομήντα χρόνια, ογδόντα, αν υπάρχει ακόμη ακμή,

neste caso, o melhor deles é canseira e enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.

11 Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

12 Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.

13 Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.

14 Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.

15 Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.

16 Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.

17 Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

Salmo 91

Sob a sombra do Altíssimo

1 O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente

2 diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.

3 Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

και τα καλύτερα απ’ αυτά κόπος και πόνος· γιατί φεύγουν γοργά κι εμείς μισεύουμε.

11Ποιος ξέρει της οργής σου τη δύναμη, και ποιος τη βία του θυμού σου;

12Δίδαξέ μας, λοιπόν, ότι οι μέρες μας είναι μετρημένες· έτσι βαθιά μας θ’ αποκτήσουμε επίγνωση.

13Γύρισε, Κύριε, ως πότε; και σπλαχνίσου τους δούλους σου.

14Χόρτασέ μας το πρωί απ’ την αγάπη σου, και θα ’χουμε ευφροσύνη κι αγαλλίαση όλες τις μέρες της ζωής μας.

15Δώσε μας τόσες μέρες αγαλλίασης όσες ήταν οι μέρες που μας παίδευες, όσος ο χρόνος που δυστυχούσαμε.

16Δείξε στους αφοσιωμένους σου το έργο σου, και στα παιδιά τους τη μεγαλοσύνη σου.

17Ας είναι πάνω μας η καλοσύνη σου, Κύριε, Θεέ μας· και δώσε διάρκεια στο αποτέλεσμα των έργων μας, ναι, στέριωνε το αποτέλεσμα των έργων μας.

ΨΑΛΜΟΙ 91

Κάτω απ’ τη στέγη του Υψίστου

1Όποιος κάτω απ’ τη στέγη του Υψίστου κατοικεί, όποιος στου Παντοκράτορα τον ίσκιο διαμένει,

2ας λέει στον Κύριο: «Κρησφύγετο και φρούριό μου είν’ ο Θεός μου που σ’ αυτόν ελπίζω».

3Αυτός σ’ ελευθερώνει από παγίδα κυνηγού, από τις συκοφαντικές καταγγελίες.

[4] Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.

[5] Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,

[6] nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.

[7] Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.

[8] Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.

[9] Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.

[10] Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.

[11] Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.

[12] Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[13] Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.

[14] Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.

[15] Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.

[4]Με τις φτερούγες του θα σε σκεπάσει, κάτω απ’ το φτέρωμά του θα κρυφτείς· ασπίδα σου και περιτείχισμα θα ’ναι η πιστότητά του.

[5]Απ’ της νυχτιάς το ρίγος δεν θα φοβηθείς ούτε τη μέρα από αιφνίδιο βέλος,

[6]από καταστροφή που στο σκοτάδι έρχεται, ή από πανούκλα που θερίζει μέρα μεσημέρι.

[7]Στ’ αριστερά σου χίλιοι θα πεθάνουν, χιλιάδες δέκα στα δεξιά σου, μα εσένα δε θα σ’ εύρει το κακό.

[8]Τα μάτια σου μονάχα θα θωρούν να δουν των ασεβών την τιμωρία.

[9]Γιατί εσύ λες: «Ο Κύριος είναι το κρησφύγετό μου». Τον Ύψιστο τον έβαλες προστάτη σου.

[10]Κακό κανένα δε θα πέσει πάνω σου και συμφορά δε θα σιμώσει τη σκηνή σου.

[11]Αυτός διατάζει τους αγγέλους του για χάρη σου, να σε φυλάνε όπου κι αν πας.

[12]Θα σε σηκώσουνε στα χέρια τους, να μη σκοντάψει το πόδι σου σε πέτρα.

[13]Θα περπατάς απάνω σε λιοντάρια και σε φίδια· με το πόδι σου θα συντρίβεις τα λιονταράκια και τους δράκοντες.

[14]«Εγώ θα σώσω εκείνον» –λέει ο Κύριος– «που πάνω μου στηρίζεται· θα τον υψώσω, γιατί ξέρει ποιος είμαι.

[15]Μ’ επικαλείται και του αποκρίνομαι, μαζί του είμ’ εγώ στη θλίψη· θα τον λυτρώνω και θα τον δοξάζω.

[16] Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

[16]Χρόνους πολλούς θα του δώσω να ζήσει και θα τον κάνω να δει πως ο σωτήρας του είμαι εγώ».

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

[1] Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,

[2] anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,

[3] com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.

[4] Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.

[5] Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!

[6] O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:

[7] ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;

[8] tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.

[9] Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniqüidade.

[10] Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.

ΨΑΛΜΟΙ 92

Είναι καλό να σ' εξυμνούνε, Κύριε!

[1]Ψαλμός, ωδή για την ημέρα του Σαββάτου.

[2]Είναι καλό να σ' εξυμνούνε, Κύριε, και μουσική να παίζουνε για σένα, Ύψιστε!

[3]Απ' το πρωί να διαλαλούν την ευσπλαχνία σου και την πιστότητά σου όλη τη νύχτα,

[4]με λύρα και με όργανο δεκάχορδο, με άσματα και με κιθάρα.

[5]Με τα έργα σου χαρά μου 'δωσες, Κύριε· θ' αγάλλομαι για όσα έχεις φτιάξει.

[6]Πόσο μεγάλα, Κύριε, τα έργα σου! Πολύ βαθιές οι σκέψεις σου!

[7]Ο άνθρωπος ο ανόητος δεν τις γνωρίζει· και ο μωρός δεν τις αντιλαμβάνεται.

[8]Ψηλώνουν οι ασεβείς σαν το χορτάρι, κι ανθίζουν όλοι οι δράστες της παρανομίας, μα θα εξαφανιστούν για πάντα.

[9]Κι εσύ ύψιστος μένεις στον αιώνα, Κύριε.

[10]Κι όσο για τους εχθρούς σου, Κύριε, αυτοί όλοι θα καταστραφούν· και θα διασκορπιστούνε όλοι της ανομίας οι δράστες.

[11]Μ' έκανες δυνατό σαν αγριοβούβαλο· μ' έχρισες με καινούριο λάδι.

[11] Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.
[12] O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.
[13] Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.
[14] Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,

[15] para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

[12]Τα μάτια μου βλέπουν την πτώση των εχθρών μου· της ανομίας τους δράστες θ' ακούω που θα υποφέρουν, αυτούς που εναντίον μου με μοχθηρία στραφήκαν.
[13]Ο δίκαιος θα φουντώσει σαν το φοίνικα· σαν κέδρος του Λιβάνου θα ψηλώνει.
[14]Σαν τα φυτά στον οίκο του Κυρίου, που στου Θεού μας τις αυλές ανθούν.
[15]Καρπό θα δίνει ως τα γηρατειά, θα 'ναι ακμαίος κι αγέραστος,
[16]για να διακηρύττει: «Ο Κύριος είναι δίκαιος, είναι το φρούριό μου, και σ' αυτόν δε βρίσκεται αδικία καμιά».

Salmo 93

O poder e a majestade de Deus

[1] Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.

[2] Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.
[3] Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.
[4] Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes águas, do que os poderosos vagalhões do mar.
[5] Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

ΨΑΛΜΟΙ 93

Ο Κύριος είναι βασιλιάς

[1]Την παραμονή του Σαββάτου, όταν κατοικήθηκε η γη· υμνητικό άσμα του Δαβίδ. Ο Κύριος είναι βασιλιάς, μεγαλοπρέπεια ντυμένος· ο Κύριος είναι δύναμη ζωσμένος· την οικουμένη τη στεριώνει να μην κλονίζεται.
[2]Κύριε, Ο θρόνος σου είναι στεριωμένος εξαρχής, εσύ 'σαι προαιώνιος.
[3]Ύψωσαν, Κύριε, οι ποταμοί, οι ποταμοί υψώσαν τη φωνή τους, οι ποταμοί τον παφλασμό τους ύψωσαν.

[4]Πιότερο απ' τους θορύβους των πολλών νερών, πιο ψηλά από της θάλασσας τα κύματα στα ύψη εσύ υπερέχεις, Κύριε.

[5]Οι αποδείξεις σου είν' αξιόπιστες πολύ, στον οίκο σου ταιριάζει η αγιότητα γι' αμέτρητες μέρες, Κύριε!

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

ΨΑΛΜΟΙ 94

Ο Θεός ανταποδίδει την αδικία

[1] Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.

[2] Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.

[3] Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?

[4] Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

[5] Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

[6] Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

[7] E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

[8] Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

[9] O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

[10] Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

[11] O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

[12] Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,

[13] para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

[14] Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.

[1]Κύριε, Θεέ ανταποδόσεων, ανταποδόσεων Θεέ, εμφανίσου.

[2]Ορθώσου εσύ, κριτή της γης, του αλαζόνα το έργο ανταπόδωσε.

[3]Ως πότε, Κύριε, οι ασεβείς, ως πότε οι ασεβείς θα θριαμβεύουν;

[4]Ως πότε θα μιλούν με θράσος, θα φλυαρούν; ως πότε θα καυχιούνται όλοι της ανομίας οι δράστες;

[5]Τσακίζουν, Κύριε, το λαό σου, καταπιέζουνε εκείνους που σου ανήκουν.

[6]Χήρες και ξένους εξοντώνουν, και τα ορφανά δολοφονούν.

[7]Λένε: «Δε βλέπει ο Κύριος· τίποτα δεν καταλαβαίνει ο Θεός του Ιακώβ».

[8]Οι αλόγιστοι μες στο λαό εννοήστε, κι εσείς ανόητοι, πότε θα βρείτε σύνεση;

[9]Αυτός που την ακοή δίνει, μπορεί να μην ακούει; ή αυτός, που τα μάτια έφτιαξε, γίνεται να μη βλέπει;

[10]Αυτός, που τους ειδωλολάτρες διαπαιδαγωγεί, γίνεται να μην τιμωρεί; εκείνος που τον άνθρωπο διδάσκει, πώς θα ’ταν δυνατό να μη γνωρίζει;

[11]Ο Κύριος γνωρίζει τις σκέψεις του ανθρώπου, ξέρει πόσο είναι μηδαμινές.

[12]Μακάριος είν’ ο άνθρωπος, που τον διορθώνεις, Κύριε, και τον διδάσκεις με το νόμο σου!

[13]Έτσι του δίνεις ανακούφιση στης συμφοράς τις μέρες, ωσότου ανοίξει ο τάφος του ασεβή.

[14]Δεν αποδιώχνει ο Κύριος το λαό του, και δεν εγκαταλείπει τους δικούς του.

15 Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.

16 Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?

17 Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.

18 Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.

19 Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.

20 Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?

21 Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.

22 Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.
23 Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

1 Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.

15Γιατί σύμφωνα με το δίκαιο θα βγαίνουν οι αποφάσεις, κι αυτό θ’ ακολουθούν όλοι οι έντιμοι.

(Διάψαλμα)

16Ποιος θα μου συμπαρασταθεί ενάντια στους κακούς; και ποιος θα με υπερασπιστεί ενάντια στης ανομίας τους δράστες;

17Αν δεν μου ’δινες, Κύριε, βοήθεια, ακόμη λίγο κι η ψυχή μου θα ’ταν μες στου θανάτου τη σιωπή.

18Την ώρα που έλεγα: «Κλονίστηκαν τα βήματά μου», το έλεός σου, Κύριε, με στήριζε.

19Όταν πολύ ήταν το άγχος μέσα μου, οι παρηγόριες σου απαλαίναν την ψυχή μου.

20Γίνεται να ’χουν σύμμαχο εσένα οι διεφθαρμένοι δικαστές; μπορούν να προκαλούν τη δυστυχία, ενάντια στο νόμο σου;

21Ορμούν αυτοί ενάντια στου δικαίου τη ζωή και τον αθώο σε θάνατο καταδικάζουν.

22Αλλά εσύ έγινες, Κύριε, προστασία μου· κι εσύ, Θεέ μου, φρούριο καταφυγής μου.

23Θα τους ανταποδώσεις την ανομία τους· για την κακία τους θα τους εξαφανίσεις· εσύ θα τους εξαφανίσεις, Κύριε, Θεέ μας!

ΨΑΛΜΟΙ 95

Ας παρουσιαστούμε μπροστά στον Κύριο

1Ελάτε, ας δοξολογήσουμε τον Κύριο! Ας αλαλάξουμε στης σωτηρίας μας το βράχο!

[2] Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.

[3] Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.

[4] Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.

[5] Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.

[6] Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.

[7] Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[8] não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,

[9] quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.

[10] Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.

[11] Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus
1 Crônicas 16.23-33

[2]Μ’ ευχαριστία ας παρουσιαστούμε μπρος του, ας αλαλάξουμε σ’ εκείνον με ψαλμούς!

[3]Γιατ’ είναι μέγας ο Θεός, ο Κύριος· και βασιλιάς υπέρτατος πάνω απ’ όλους τους θεούς.

[4]Στην εξουσία του είναι της γης τα θέμελα και των βουνών οι κορυφές δικές του·

[5]δική του η θάλασσα· αυτός την έκανε, και την ξηρά τα χέρια του την πλάσαν.

[6]Ελάτε, ας προσπέσουμε κι ας κλίνουμε τα γόνατα σ’ αυτόν! Ας γονατίσουμε μπροστά στον Κύριο το δημιουργό μας!

[7]Γιατί αυτός είν’ ο Θεός μας, κι εμείς της έγνοιας του λαός, τα πρόβατα που τα οδηγεί το χέρι του. Σήμερα δώστε προσοχή, ακούστε τη φωνή του:

[8]«Μην κλείσετε με πείσμα την καρδιά σας» –λέει ο Κύριος– «όπως οι πρόγονοί σας στη Μεριβά, όπως τη μέρα της Μασσά στην έρημο,

[9]όταν με προκαλέσανε οι πρόγονοί σας, με δοκιμάσαν κι είδανε τα έργα μου.

[10]Σαράντα χρόνια αντιπαθούσα εκείνη τη γενιά· κι είπα: Αυτοί είναι λαός με φρόνημα ασταθές· και δε γνωρίσανε το θέλημά μου.

[11]Έτσι, μες στην οργή μου ορκίστηκα: Στη χώρα δε θα μπούνε που τους έδωσα για ν’ αναπαυτούν».

ΨΑΛΜΟΙ 96

Ύμνος νέος για τον Κύριο που έρχεται
(Α΄ Χρ 16,23-33)

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.

[2] Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[3] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.

[4] Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.

[5] Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[6] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[7] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[8] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.

[9] Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.

[10] Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.

[11] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.

[1]Όταν χτιζόταν ο ναός ύστερα απ’ την αιχμαλωσία. Άσμα του Δαβίδ Ψάλτε στον Κύριο ύμνο νέο! Ψάλτε στον Κύριο, ολόκληρη η γη!

[2]Ψάλτε στον Κύριο, ευλογήστε τ’ όνομά του, κηρύξτε κάθε μέρα τη σωτηρία του!

[3]Ιστορήστε τη δόξα του στους ειδωλολάτρες, στους λαούς όλους τα έργα του τα θαυμαστά!

[4]Μέγας είναι ο Κύριος κι ύμνος μέγας του πρέπει. Απ’ όλους τους θεούς ο τρομερότερος.

[5]Όλοι οι θεοί των λαών είναι είδωλα· αλλά μονάχα ο Κύριος εποίησε τα ουράνια.

[6]Τον περιβάλλουν δόξα και μεγαλοπρέπεια· δύναμη κι ωραιότητα στον άγιο το ναό του.

[7]Προσφέρετε στον Κύριο λαοί όλων των χωρών, προσφέρετε στον Κύριο τη δόξα και τη δύναμη.

[8]Προσφέρετε στον Κύριο δόξα στην ύπαρξή του! Πάρτε τις προσφορές σας και μπείτε στις αυλές του!

[9]Προσκυνήστε τον Κύριο στο μεγαλόπρεπο αγιαστήριό του· συγκλονιστείτε, όλη η γη, μπροστά του!

[10]Πέστε στους άπιστους: «Ο Κύριος δεσπόζει· κι αυτός την οικουμένη τη στεριώνει να μην κλονίζεται· δίκαια θα κρίνει τους λαούς».

[11]Οι ουρανοί ας χαίρονται κι η γη ας αγαλλιάζει· η θάλασσα ας ταράζεται και ό, τι τη γεμίζει!

[12] Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,

[13] na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

[12]Ας αλαλάζουν οι αγροί κι όσα φυτρώνουνε σ’ αυτούς! Τότε είναι που θα χαίρονται τα δέντρα όλα του δάσους

[13]μπροστά στον Κύριο, γιατί έρχεται! Τη γη έρχεται να κρίνει. Την οικουμένη με δικαιοσύνη θα την κρίνει και τους λαούς με την αλήθεια του.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

[1] Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.

[2] Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.

[3] Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.

[4] Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.

[5] Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.

[7] Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.

[8] Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.

[9] Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.

ΨΑΛΜΟΙ 97

Ο Κύριος διαφεντεύει· χαρά σ’ όλη τη γη!

[1]Ο Κύριος διαφεντεύει! Ας ευφραίνεται η γη· ας χαίρεται το πλήθος των μακρινών χωρών!

[2]Νέφη τον περιβάλλουν κι ομίχλη πυκνή· δικαιοσύνη και κρίση άμεμπτη είναι του θρόνου του το στήριγμα.

[3]Φωτιά μπροστά του ξεπετάγεται και κατακαίει γύρω τους εχθρούς του.

[4]Οι αστραπές του φώτισαν την οικουμένη· αυτό το είδε και ταράχτηκε η γη.

[5]Τα βουνά λιώσαν όπως το κερί μπροστά στον Κύριο, σ’ ολόκληρης της γης τον Κύριο μπροστά.

[6]Τη δικαιοσύνη του διακηρύξαν οι ουρανοί, κι όλοι οι λαοί είδαν τη δόξα του.

[7]Ας ντροπιαστούν όλοι οι δούλοι των ειδώλων, που εξυμνούν τα τιποτένια είδωλα· όλοι οι θεοί εκείνον προσκυνήστε!

[8]Άκουσε η Σιών και χάρηκε, κι οι πόλεις της Ιουδαίας αλαλάξαν για ό, τι ο Κύριος αποφάσισε.

[9]Κύριε, εσύ είσαι ύψιστος πάνω σ’ όλη τη γη· υψώθηκες ψηλότερα από τους θεούς όλους.

[10] Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.

[11] A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.

[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

[10]Όσοι τον Κύριο αγαπάτε, το κακό να το αποστρέφεστε· φυλάει ο Κύριος των οσίων του τις ζωές, τους λευτερώνει απ' των ασεβών την εξουσία.

[11]Τον δίκαιο τον καταυγάζει φως, χαίρεται η καρδιά του έντιμου.

[12]Δίκαιοι, ευφρανθείτε χάρη στον Κύριο· την αγιότητά του θυμηθείτε κι ευχαριστήστε τον.

Salmo 98

A justiça do Senhor

Salmo

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.

[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.

[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.

[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.

[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;

[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.

[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.

ΨΑΛΜΟΙ 98

Αλαλάξτε στον Κύριο που έρχεται!

[1]Ψαλμός. Ψάλτε στον Κύριο καινούριο ύμνο, γιατί έκανε έργα θαυμαστά! Αναδείχτηκε νικητής με τη δύναμή του, με της αγιότητάς του την ισχύ.

[2]Έκανε ο Κύριος γνωστή τη σωτηρία του· στα μάτια των ειδωλολατρών φανέρωσε τη δικαιοσύνη του.

[3]Δεν ξέχασε την αγάπη του και την πιστότητά του προς το λαό του Ισραήλ· κι όλοι οι λαοί της γης είδαν τη σωτηρία μας που ήρθε απ' το Θεό μας.

[4]Στον Κύριο αλαλάξτε ολόκληρη η γη! Κραυγάστε με χαρά, ευφρανθείτε και παίξτε μουσική!

[5]Ψάλτε στον Κύριο με μουσική κιθάρας· με την κιθάρα και τον ήχο των εγχόρδων!

[6]Με σάλπιγγες και με τον ήχο του σοφάρ μπροστά στο βασιλιά, τον Κύριο, αλαλάξτε!

[7]Η θάλασσα ας ταράζεται και ό, τι τη γεμίζει· η οικουμένη κι όλοι όσοι κατοικούν σ' αυτήν.

[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,

[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

Salmo 99

A santidade de Deus

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.

[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.

[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.

[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.

[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.

[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

[8]Οι ποταμοί ας χειροκροτούνε και τα βουνά μαζί ας αγάλλονται

[9]μπροστά στον Κύριο που έρχεται! Γιατί έρχεται τη γη να κρίνει, την οικουμένη να την κρίνει με δικαιοσύνη και τους λαούς με τιμιότητα.

ΨΑΛΜΟΙ 99

Ο Κύριος βασιλεύει, ο Κύριος είναι άγιος

[1]Ο Κύριος βασιλεύει, τρέμουνε οι λαοί! Στα χερουβίμ απάνω έχει το θρόνο του, σειέται η γη.

[2]Μεγάλος είν' ο Κύριος στη Σιών! – Ναι, αυτός ψηλότερα είναι απ' όλα τα έθνη.

[3]Το όνομά σου, Κύριε, θα εξυμνούν, το τρομερό και το μεγάλο! – Ναι, είσαι άγιος.

[4]Δυνατός είν' ο βασιλιάς οπού τη δίκαιη κρίση αγαπά· αλλά την τιμιότητα εσύ την όρισες· ευθυκρισία και δικαιοσύνη εσύ τις θέσπισες στον Ιακώβ.

[5]Δοξάστε Κύριο, το Θεό μας, και προσκυνήστε μπροστά στα πόδια του! – Ναι, ο Κύριος είναι άγιος.

[6]Ο Μωυσής κι ο Ααρών στους ιερείς του ανάμεσα κι ο Σαμουήλ ανάμεσα σ' εκείνους, που τ' όνομά του επικαλούνταν· καλούσαν τ' όνομά του κι αυτός αποκρινόταν.

[7]Μέσα απ' τη στήλη της νεφέλης τούς μιλούσε· έκαναν πράξη τις προτροπές του κι όσα τους έδωσε προστάγματα.

[8]Κύριε, Θεέ μας, εσύ τους αποκρίθηκες· για κείνους έγινες Θεός που συγχωρεί· μα και που τιμωρεί τις πράξεις τους.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

[9]Δοξάστε Κύριο το Θεό μας, και προσκυνήστε τον στο άγιο του βουνό· – Ναι, άγιος είναι Κύριος, ο Θεός μας!

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo
Salmo de ações de graças

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.

[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.

[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.

[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.

[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

ΨΑΛΜΟΙ 100

Είμαστε λαός του Κυρίου

[1]Ψαλμός ευχαριστήριος. Στον Κύριο αλαλάξτε ολόκληρη η γη!

[2]Τον Κύριο λατρέψτε με χαρά! Ελάτε μπρος του μ’ αγαλλίασης κραυγές!

[3]Καλά γνωρίστε ότι ο Κύριος, αυτός είν’ ο Θεός· αυτός μας έφτιαξε κι όχι εμείς· λαός δικός του είμαστε, κοινότητα που τη φροντίζει.

[4]Τις πύλες του μ’ ευχαριστία περάστε, με ύμνο μπείτε στου ναού του τις αυλές· δοξολογήστε τον, το όνομά του ευλογήστε!

[5]Είναι καλός ο Κύριος! Αιώνια διαρκεί η αγάπη του, κι η αξιοπιστία του σε όλες τις γενιές.

Salmo 101

Modelo de bom rei
Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

[2] Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo? Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.

[3] Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.

ΨΑΛΜΟΙ 101

Υπόσχεση του βασιλιά

[1]Ψαλμός του Δαβίδ. Θα τραγουδήσω την αγάπη και τη δίκαιη κρίση· σ’ εσένα τον ψαλμό μου, Κύριε, θα πω.

[2]Θα προσπαθώ την τέλεια να ’χω διαγωγή –πότε θα ’ρθείς σ’ εμένα; Μ’ ευθύτητα θα φέρομαι καρδιάς μέσα στο σπίτι μου.

[3]Για καμιά πράξη ποταπή δε θα ενδιαφερθώ· τα έργα της αποστασίας τ’ αποστρέφομαι· δε θα ’χω τίποτα κοινό μ’ αυτά.

[4] Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.

[5] Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.

[6] Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.

[7] Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.

[8] Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

[1] Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.

[2] Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.

[3] Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.

[4]Μακριά μου θα κρατήσω κάθε διεστραμμένον· τον μοχθηρό δεν θέλω να τον ξέρω.

[5]Αυτόν, που στα κρυφά θα μου διαβάλει τον πλησίον του, θα τον εξολοθρέψω· τον υπερόπτη και τον άπληστο δε θα τους ανεχτώ.

[6]Θα βλέπω ποιοι είναι μες στη χώρα οι πιστοί, για να μένουν μαζί μου· όποιος μ' ευθύτητα πορεύεται, αυτός και θα με υπηρετεί.

[7]Ο απατεώνας δε θα μείνει μες στο σπίτι μου, ο ψευδολόγος μπρος μου δε θα σταθεί.

[8]Κάθε πρωί θα εξολοθρεύω όλους της χώρας τους κακούς· για να ξεριζωθούν από την πόλη του Κυρίου όσοι τη δυστυχία προκαλούν.

ΨΑΛΜΟΙ 102

Απόγνωση και ελπίδα

[1]Προσευχή του δυστυχισμένου, όταν είναι περίλυπος και ξεσπάει σε παράπονα ενώπιον του Κυρίου.

[2]Άκουσε, Κύριε, την προσευχή μου κι ας φτάσει ως εσένα η κραυγή μου για βοήθεια.

[3]Το πρόσωπό σου μη μου το κρύβεις σήμερα που θλίβομαι· στρέψε την προσοχή σου κατά μένα· τη μέρα ετούτη που σου φωνάζω μην αργήσεις να μου αποκριθείς.

[4]Γιατί η ζωή μου χάνεται σαν τον καπνό και σαν τα φρύγανα ξεραίνονται τα κόκαλά μου.

4 Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.

5 Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.

6 Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.

7 Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.

8 Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.

9 Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,

10 por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.

11 Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.

12 Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.

13 Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;

14 porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.

15 Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;

16 porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,

5Καταπατιέται σαν τη χλόη η καρδιά μου και μαραίνεται, και το ψωμί μου να το φάω λησμονώ.

6Από τους θρήνους και τους στεναγμούς έμεινα μοναχά πετσί και κόκαλο.

7Μοιάζω με πελεκάνο στην ερμιά· με κουκουβάγια στα χαλάσματα.

8Ύπνο δεν έχω, κι έγινα σαν το μοναχικό σπουργίτι στη σκεπή.

9Όλη τη μέρα με περιγελούν οι εχθροί μου· αν κάποιον θέλουν να καταραστούν, του λέν' να καταντήσει σαν εμένα.

10Τρώω το χώμα αντίς ψωμί και δάκρυα στο ποτό μου ανακατεύω.

11Αιτία γι' αυτό η αγανάκτησή σου κι η οργή σου, γιατί, αφού μ' ανύψωσες, τώρα με ταπεινώνεις.

12Χάνονται οι μέρες μου καθώς το απόσπερο οι σκιές κι εγώ μαραίνομαι σαν το χορτάρι.

13Αλλά, Κύριε, εσύ αιώνια μένεις και σε θυμούνται όλες οι γενιές.

14Θα σηκωθείς και τη Σιών θα σπλαχνιστείς –είναι καιρός να της χαρίσεις το έλεός σου– γιατ' ήρθε η στιγμή.

15Εμείς οι δούλοι σου αγαπάμε ως και τις πέτρες της· ως και το χώμα της το πονάμε.

16Οι ειδωλολάτρες τότε θα φοβηθούν τ' όνομα του Κυρίου και όλοι οι βασιλείς της γης τη δόξα του.

17Όταν ο Κύριος θα οικοδομήσει τη Σιών, όταν θα παρουσιαστεί μέσα στη δόξα του.

[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.

[18]θα προσέξει τότε των απόκληρων την προσευχή, την ικεσία τους δε θα την παραβλέψει.

[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;

[19]Ετούτο να γραφτεί για την επόμενη γενιά· ώστε ο λαός που θα δημιουργηθεί, να υμνεί τον Κύριο.

[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,

[20]Έσκυψε ο Κύριος απ' το απρόσιτο άγιό του από τους ουρανούς επέβλεψε στη γη,

[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,

[21]τους στεναγμούς των αιχμαλώτων για ν' ακούσει και να ελευθερώσει τους μελλοθάνατους.

[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,

[22]Έτσι τ' όνομα του Κυρίου στη Σιών θα διακηρύσσεται κι ο ύμνος του στην Ιερουσαλήμ,

[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.

[23]όταν όλοι οι λαοί θα συγκεντρώνονται και τα βασίλεια, τον Κύριο να λατρέψουν.

[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.

[24]Εκείνος μου εξασθένησε, καθώς πορεύομαι, τη δύναμή μου, λιγόστεψε τις μέρες μου.

[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.

[25]Και λέω: «Θεέ μου, μη μ' αρπάξεις μες στης ζωής μου τα μισά». Εσένα, Κύριε, τα χρόνια σου διαρκούν αιώνια.

[25] Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.

[26]Εσύ αρχικά θεμέλιωσες τη γη κι οι ουρανοί δικά σου είναι έργα.

[26] Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.

[27]Αυτοί θ' αφανιστούν, μα εσύ θα παραμένεις, και όλοι τους σαν ρούχο θα παλιώσουν· θα τους αλλάξεις σαν μια φορεσιά και θα χαθούν.

[27] Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[28]Αλλά εσύ είσαι πάντα ο ίδιος· τα χρόνια σου δεν έχουν τελειωμό.

[28] Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

[29]Οι γιοι των αφοσιωμένων σου θα ζουν στον τόπο τους κι οι απόγονοί τους με τη χάρη σου θα επιβιώνουν.

Salmo 103

A misericórdia de Deus

Salmo de Davi

1 Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.

2 Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.

3 Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

4 quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

5 quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

6 O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

7 Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

8 O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

9 Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

10 Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

11 Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

ΨΑΛΜΟΙ 103

Ευλόγησε τον Κύριο, ψυχή μου!

1Του Δαβίδ.

Ευλόγησε τον Κύριο, ψυχή μου, και όλο μου το είναι το όνομά του τ’ άγιο!

2Ευλόγησε τον Κύριο, ψυχή μου, και μην ξεχνάς καμιά απ’ τις καλοσύνες του!

3Αυτός σου συγχωρεί όλες τις ανομίες σου, και θεραπεύει τις αρώστιες σου όλες.

4Αυτός από το θάνατο γλιτώνει τη ζωή σου, σε πλημμυρίζει μ’ έλεος κι αγάπη.

5Σου δίνει όσα πόθησες αγαθά, η νιότη σου καθώς του αϊτού θ’ ανανεώνεται.

6Έργα δικαιοσύνης κάνει ο Κύριος και δίκαιη κρίση σ’ όλους τους κατατρεγμένους.

7Φανέρωσε τα σχέδιά του στο Μωυσή και στους Ισραηλίτες τα έργα του.

8Ο Κύριος είναι πονετικός και γενναιόδωρος, ανεκτικός κι άμετρα σπλαχνικός.

9Δεν είναι η οργή του αδιάκοπη και δεν κρατά ο θυμός του για παντοτινά.

10Ό, τι μας έπρεπε για τις αμαρτίες μας δε μας το ’κανε, κι ανάλογα με τις παρανομίες μας δε μας τιμώρησε.

11Όσο είναι το ύψος τ’ ουρανού πάνω απ’ τη γη, τόσο απέραντη είναι η αγάπη του για κείνους που τον σέβονται.

[12] Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

[13] Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

[14] Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

[15] Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

[16] pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

[17] Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

[18] para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

[19] Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

[20] Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.

[21] Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.

[22] Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

Salmo 104

[12]Όσο απέχει από τη δύση η ανατολή, τόσο απομάκρυνε από μας τις ανομίες μας.

[13]Όπως σπλαχνίζεται ο πατέρας τα παιδιά του, έτσι σπλαχνίζεται ο Κύριος εκείνους που τον σέβονται.

[14]Ξέρει αυτός από τι πλαστήκαμε, θυμάται πως είμαστε χώμα.

[15]Σαν το χορτάρι είναι του ανθρώπου η ζωή, σαν το λουλούδι του αγρού· έτσι ανθίζει.

[16]Μα άνεμος πάνω του περνά και δεν υπάρχει πια κι ούτε που φαίνεται ο τόπος που βρισκόταν.

[17]Αλλά η αγάπη του Κυρίου για κείνους που τον σέβονται είναι από πάντα και για παντοτινά· όπως κι η δικαιοσύνη του για των παιδιών τους τα παιδιά,

[18]για κείνους που τηρούν τη διαθήκη του και που τις εντολές του τις θυμούνται και τις κάνουνε πράξη.

[19]Ο Κύριος έστησε στον ουρανό το θρόνο του κι η εξουσία του απλώνεται στα πάντα.

[20]Τον Κύριο ευλογείτε όλοι του οι άγγελοι, δυνάμεις ισχυρότατες, που εκτελείτε ό, τι σας πει, υπάκουοι στη φωνή της προσταγής του!

[21]Τον Κύριο ευλογείτε όλες οι ουράνιες δυνάμεις του, που τον υπηρετείτε και κάνετε ό, τι κι αν θελήσει!

[22]Το Κύριο ευλογείτε όλα τα έργα του, σε κάθε τόπο που αυτός εξουσιάζει! Ευλόγησε τον Κύριο, ψυχή μου!

ΨΑΛΜΟΙ 104

Louvor ao Deus criador

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

[2] coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

[3] pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.

[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.

[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.

[6] Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;

[7] à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.

[8] Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.

[9] Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.

[10] Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;

[11] dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.

[12] Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.

Ευχαριστία στο Θεό δημιουργό

[1]Ψυχή μου, ευλόγησε τον Κύριο! Κύριε, Θεέ μου, πόσο είσαι μεγάλος! Ντύθηκες λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια.

[2]Φόρεσες για μανδύα σου το φως· καθώς σκηνή τον ουρανό απλώνεις.

[3]Τα δώματά σου είναι μες στα ουράνια ύδατα, τα σύννεφα τα κάνεις άρμα σου, πορεύεσαι πάνω στου ανέμου τα φτερά.

[4]Κάνεις ωσάν ανέμους τους αγγέλους σου, κι αυτούς που σε υπηρετούν, σαν της φωτιάς τη φλόγα.

[5]Θεμέλιωσες τη γη πάνω στις βάσεις της, δεν πρόκειται ποτέ να κλονιστεί.

[6]Με τον ωκεανό σαν μ’ ένδυμα την κάλυψες, πάνω απ’ τα βουνά στέκονταν τα νερά.

[7]Θα φύγουνε κάτω απ’ την απειλή σου κάτω απ’ τον ήχο της βροντής σου θα διασκορπιστούν.

[8]Ανέβηκαν στα όρη και κατεβήκαν στις πεδιάδες, στον τόπο που καθόρισες γι’ αυτά.

[9]Έβαλες σύνορα που δε θα τα διαβούνε· κι ούτε πια θα ξανάρθουν για να σκεπάσουνε τη γη.

[10]Κάνεις πηγές να τρέχουν στα φαράγγια, ανάμεσα από τα βουνά περνούν νερά.

[11]Σ’ αυτά ποτίζονται όλα τα ζώα του αγρού, τ’ άγρια γαϊδούρια σβήνουνε τη δίψα τους.

[12]Στις όχθες τους τα πουλιά χτίζουν φωλιές, ανάμεσα στους θάμνους κελαηδούνε.

[13] Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.

[13]Ποτίζεις τα βουνά απ' τα ψηλά σου δώματα, απ' τους καρπούς των έργων σου χορταίνει η γη.

[14] Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,

[14]Κάνεις χορτάρι να βλασταίνει για τα ζώα κι άλλα φυτά για να καλλιεργεί ο άνθρωπος, για να βγάζει από τη γη τροφή:

[15] o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.

[15]Κρασί για να του δίνει ευθυμία, το λάδι, ώστε το πρόσωπό του να λαμποκοπά και το ψωμί για να τον δυναμώνει.

[16] Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,

[16]Θα χορτάσουνε τα μεγάλα δέντρα του Κυρίου, οι κέδροι του Λιβάνου, που εκείνος φύτεψε.

[17] em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.

[17]Εκεί τα πουλιά χτίζουν φωλιές, του πελαργού η κατοικία στις κορφές τους.

[18] Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.

[18]Βουνά ψηλά για τ' αγριοκάτσικα, βράχοι για καταφύγιο των ασβών.

[19] Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.

[19]Έκανες το φεγγάρι για το μέτρημα του χρόνου, ο ήλιος ξέρει πότε πάει στη δύση του.

[20] Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.

[20]Φέρνεις σκοτάδι και γίνεται νύχτα, ώρα όπου όλα τριγυρνούν τα ζωντανά του δάσους.

[21] Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;

[21]Βρυχιούνται λιονταρόπουλα να βρουν κάτι ν' αρπάξουν· από σένα γυρεύουνε τροφή.

[22] em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.

[22]Με την ανατολή του ήλιου αποτραβιούνται, μες στις σπηλιές τους πάν' ν' αναπαυτούν.

[23] Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.

[23]Βγαίνει ο άνθρωπος να πάει στη δουλειά του και με τα έργα του ως το βράδυ να ασχοληθεί.

[24] Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.

[24]Πόσο πολλά τα έργα σου είναι, Κύριε! Τα ’κανες όλα με σοφία· με όσα έφτιαξες εσύ, γέμισε η γη!

[25] Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.

[25]Να, η μεγάλη κι η πλατιά η θάλασσα· εκεί μέσα κινούνται αναρίθμητα ζώα, μικρά όπως και μεγάλα.

[26] Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.

[26]Εκεί καράβια ταξιδεύουν· κι ετούτος ο Λεβιάθαν, που τον έφτιαξες για να παίζει σ’ αυτήν.

[27] Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.

[27]Αυτά όλα από σένα περιμένουν, για να τους δώσεις την τροφή τους στην κατάλληλη στιγμή.

[28] Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.

[28]Τους την παρέχεις κι αυτά τη συνάζουν, τη χούφτα σου ανοίγεις κι αυτά χορταίνουν αγαθά.

[29] Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.

[29]Κρύβεις το πρόσωπό σου, τρέμουνε· παίρνεις πίσω το Πνεύμα σου, πεθαίνουν και χώμα ξαναγίνονται.

[30] Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.

[30]Στέλνεις πάλι το Πνεύμα σου και δημιουργούνται κι ανακαινίζεις το πρόσωπο της γης.

[31] A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!

[31]Ας είναι αιώνια η δόξα του Κυρίου· ας χαίρεται ο Κύριος για τα έργα του!

[32] Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.

[32]Ρίχνει το βλέμμα του στη γη κι εκείνη τρέμει, αγγίζει τα βουνά και βγάζουνε καπνό.

[33] Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.

[33]Όσο θα ζω στον Κύριο θα ψάλλω· όσο θα υπάρχω το Θεό θα υμνολογώ.

[34] Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.

[34]Ας του είναι το τραγούδι μου ευχάριστο· εγώ στον Κύριο θα βρίσκω τη χαρά μου.

[35] Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

[35]Ας εξαφανιστούν από τη γη οι αμαρτωλοί και πια οι ασεβείς ας μην υπάρχουν. Τον Κύριο ευλόγησε, ψυχή μου! Αινείτε τον Κύριο!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel

1 Crônicas 16.8-22

[1] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[2] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[3] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[4] Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.

[5] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,

[6] vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[7] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[8] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[9] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[10] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,

[11] dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

[12] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

ΨΑΛΜΟΙ 105

Η πιστότητα του Θεού μένει στην Ιστορία

(Στ. 1-15: Α΄ Χρ 16,8-22)

[1]Δοξολογήστε τον Κύριο! Το όνομά του επικαλείσθε· γνωρίστε στους λαούς τα έργα του!

[2]Ψάλτε σ’ αυτόν και τραγουδήστε του παιάνες, όλα αναφέροντας τα θαυμαστά του έργα!

[3]Να ’στε περήφανοι για τ’ όνομά του το άγιο! Όσοι τον Κύριο αναζητούν ας χαίρεται η καρδιά τους!

[4]Τον Κύριο ζητήστε και τη δύναμή του, γυρεύετε ακατάπαυστα την παρουσία του.

[5]Φέρτε στο νου σας τα έργα του τα θαυμαστά, τα θαύματά του και τις αποφάσεις του,

[6]εσείς οι απόγονοι του Αβραάμ, του αφοσιωμένου του, εσείς, οι γιοι του Ιακώβ, οι εκλεκτοί του!

[7]Ο Κύριος, αυτός είν’ ο Θεός μας· ισχύουν οι αποφάσεις του για ολόκληρη τη γη.

[8]Θυμάται στους αιώνες τη διαθήκη του, τις υποσχέσεις του σε χίλιες γενιές.

[9]Ό, τι συμφώνησε με τον Αβραάμ και το υποσχέθηκε με όρκο στον Ισαάκ

[10]και νόμο το ’κανε για τον Ιακώβ, για τον Ισραήλ αιώνια διαθήκη,

[11]όταν του είπε: «Τη χώρα σού χαρίζω της Χαναάν· μερίδιο για ιδιοκτησία σας».

[12]Εκείνοι τότε ήταν μετρημένοι, ελάχιστοι και ξένοι στη χώρα αυτή·

[13] andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.

[13]και πήγαιναν από έθνος σ’ άλλο έθνος, από βασίλειο σ’ άλλον λαό.

[14] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[14]Μα ο Κύριος δεν άφησε κανένα να τους καταπιέσει και βασιλιάδες προειδοποίησε για χάρη τους, λέγοντας:

[15] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[15]«Μην αγγίξετε τους εκλεκτούς μου και τους προφήτες μου μην τους βλάψετε».

[16] Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.

[16]Όταν πείνα προκάλεσε στη χώρα και κάθε στάχυ σύντριψε, που θα ’δινε ψωμί,

[17] Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;

[17]πριν από κείνους έστειλε έναν άνθρωπο, τον Ιωσήφ, που είχε πουληθεί σαν δούλος.

[18] cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,

[18]Μες σε αλυσίδες σφίξανε τα πόδια του και περιλαίμιο του περάσαν σιδερένιο,

[19] até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.

[19]ώσπου εκπληρώθηκε του Κυρίου η πρόρρηση· ο λόγος του Κυρίου με τη δοκιμασία τον ανέδειξε.

[20] O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.

[20]Ο βασιλιάς έστειλε και τον έλυσε, ο άρχοντας λαών τον ελευθέρωσε.

[21] Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,

[21]Κύριο τον διόρισε του ανακτόρου του κι άρχοντα σ’ όλη του την ιδιοκτησία·

[22] para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.

[22]για να διευθύνει του τιτλούχους του όπως ήθελε, και στους συμβούλους του σοφία να διδάξει.

[23] Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.

[23]Τότε ο Ιακώβ ήρθε στην Αίγυπτο και μετανάστης έγινε ο Ισραήλ στου Χαμ τη χώρα.

[24] Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.

[24]Και πλήθυνε πάρα πολύ ο Κύριος το λαό του κι απ’ τους εχθρούς του πιο ισχυρό τον έκανε.

[25] Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.

[25]Των Αιγυπτίων τις διαθέσεις άλλαξε, έτσι που να μισήσουν το λαό του και με πανουργία να φέρνονται στους αφοσιωμένους του.

26 E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,

27 por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.

28 Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.

29 Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.

30 Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.

31 Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.

32 Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.

33 Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.

34 Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,

35 os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.

36 Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.

37 Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.

38 Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.

39 Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.

26Έστειλε το Μωυσή, τον έμπιστό του, και τον Ααρών, τον εκλεγμένο του,

27που κάναν τα σημεία του Θεού σ' αυτούς στην Αίγυπτο, στου Χαμ τη χώρα τα θαύματά του.

28Σκοτάδι έστειλε ο Θεός κι η χώρα όλη σκοτείνιασε, γιατί αυτοί στα λόγια του αντιταχθήκαν.

29Άλλαξε τα νερά τους κι αίμα τα 'κανε, τα ψάρια τους θανατικό τα βρήκε.

30Η χώρα τους από βατράχια κατακλύστηκε ως τα ιδιαίτερα βασιλικά δωμάτια.

31Είπ' ο Θεός κι ήρθανε σμήνη οι μύγες, κουνούπια σ' όλη τους την επικράτεια.

32Τους έδωσε αντίς βροχή, χαλάζι, φλόγες φωτιάς στη χώρα τους.

33Κατάστρεψε τ' αμπέλια τους και τις συκιές τους· και μες στα σύνορά τους τα δέντρα τους όλα τα τσάκισε.

34Είπ' ο Θεός κι ήρθαν ακρίδες, ακριδολόι αναρίθμητο.

35Και φάγανε της χώρας όλο το χορτάρι και φάγαν τους καρπούς της γης.

36Θανάτωσε ο Θεός όλα τα πρωτογέννητα στη χώρα τους, τον πιο πολύτιμο καρπό της ζωτικότητάς τους.

37Τότε τους έφερε έξω απ' τα σύνορα με ασήμι και χρυσάφι· κι ούτ' ένας μέσα στις φυλές τους δε βρέθηκε άρρωστος.

38Χάρηκε η Αίγυπτος για την έξοδό τους, γιατί τους είχαν φοβηθεί.

39Άπλωσε ο Κύριος για προκάλυμμά τους σύννεφο, και φωτιά που τη νύχτα να φωτίζει.

40 Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.

41 Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.

42 Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.

43 E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.

44 Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,

45 para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel

Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

1 Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

2 Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?

3 Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.

4 Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,

5 para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.

40Ζήτησαν κι έκανε ο Κύριος να ’ρθούν ορτύκια και με ψωμί απ’ τον ουρανό τούς χόρτασε.

41Το βράχο άνοιξε κι ανάβρυσαν νερά, σαν ποταμοί κυλήσανε στις άνυδρες εκτάσεις.

42Γιατί θυμήθηκε την άγια του υπόσχεση στον αφοσιωμένο του, τον Αβραάμ.

43Απελευθέρωσε τον εκλεκτό λαό του κάνοντάς τους ν’ αγάλλονται και να σκορπούν κραυγές χαράς.

44Τους έδωσε των ειδωλολατρών τις χώρες κι έκαναν κτήμα τους το μόχθο των λαών.

45Για να τηρούν τις εντολές του και να εφαρμόζουνε τους νόμους του. Αινείτε τον Κύριο!

ΨΑΛΜΟΙ 106

Η απιστία του Ισραήλ και η πιστότητα του Θεού

1Αλληλούια, αινείτε τον Κύριο! Δοξολογείτε τον Κύριο, γιατί είναι καλός κι αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

2Ποιος μπορεί για τα θαυμαστά τα έργα του Κυρίου να πει, να κάνει ν’ ακουστούν όλα τα εγκώμια που του πρέπουν;

3Μακάριοι εκείνοι που τηρούν τις αποφάσεις του Θεού, που ενεργούν πάντα με δικαιοσύνη!

4Θυμήσου με κι εμένα, Κύριε, μέσα στην εύνοια που δείχνεις στο λαό σου· έλα σε βοήθειά μου όταν τους σώσεις.

5Για ν’ απολαύσω την ευτυχία των εκλεκτών σου, να χαίρομαι με τη χαρά του έθνους σου, να συμμερίζομαι την καύχηση εκείνων που σου ανήκουν.

[6] Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.

[6]Αμαρτήσαμε, όπως οι πρόγονοί μας, παρανομήσαμε και ασεβήσαμε.

[7] Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.

[7]Οι πρόγονοί μας στην Αίγυπτο δεν κατανόησαν τα θαυμαστά τα έργα, του Κυρίου, ξέχασαν τις πολλές ευεργεσίες του· κι εξεγερθήκανε κοντά στη θάλασσα, στη Θάλασσα την Ερυθρά.

[8] Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.

[8]Κι όμως αυτός τους έσωσε για την τιμή του ονόματός του· ώστε η δύναμή του να φανερωθεί.

[9] Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.

[9]Την Ερυθρά Θάλασσα πρόσταξε κι εκείνη στέγνωσε· και τους οδήγησε ανάμεσα από τα νερά, ωσάν στην έρημο να περπατούσαν.

[10] Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.

[10]Τους έσωσε από τα χέρια εκείνων που τους μάχονταν, τους γλίτωσε απ’ την εξουσία των εχθρών τους.

[11] As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.

[11]Τα νερά σκέπασαν τους αντιπάλους τους· δεν έμεινε απ’ αυτούς ούτ’ ένας.

[12] Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.

[12]Και τότε πίστεψαν στα λόγια του Θεού και τον ύμνο του ψάλαν.

[13] Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;

[13]Μα δεν αργήσαν να ξεχάσουνε τα έργα του και δεν περίμεναν το σχέδιό του να τελειώσει.

[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.

[14]Τους έπιασε η πλεονεξία μες στην έρημο και το Θεό προκάλεσαν μέσα στις ερημιές.

[15] Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.

[15]Αυτός τους έδωσε εκείνο που ζητούσαν αλλά μαζί τούς έστειλε κακό θανατικό.

[16] Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.

[16]Μες στο στρατόπεδο ζηλοφθονήσαν το Μωυσή και τον Ααρών, που ήταν στον Κύριο αφιερωμένος.

[17] Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.

[17]Τότε η γης εσχίστηκε και κατάπιε το Δαθάν και σκέπασε του Αβιρώμ τους συνενόχους.

[18] Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.

[18]Φωτιά έπεσε πάνω στη φατρία τους, και φλόγα τούς κατάκαψε τους ασεβείς.

[19] Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.

[19]Και φτιάξανε μοσχάρι στο Χωρήβ και λάτρεψαν ένα κομμάτι μέταλλο.

[20] E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.

[20]Κι αντικατέστησαν τη δόξα του Θεού τους με το ομοίωμα χορτοφάγου μοσχαριού.

[21] Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,

[21]Ξεχάσαν το Θεό, τον ελευθερωτή τους, που είχε κάνει έργα μέγιστα στην Αίγυπτο,

[22] maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.

[22]έργα αξιοθαύμαστα στου Χαμ τη χώρα και τρομερά σημεία στη Θάλασσα την Ερυθρά.

[23] Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.

[23]Κι όπως το είχε πει, θα τους αφάνιζε ο Θεός αν δε στεκόταν ο Μωυσής, ο εκλεκτός του, μπροστά του καθώς πρόμαχος, για ν' αποστρέψει την οργή του ώστε να μην καταστραφούν.

[24] Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;

[24]Περιφρονήσανε τη χώρα των ονείρων τους και δεν πιστέψανε το λόγο του Θεού.

[25] antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.

[25]Μες στις σκηνές τους διαμαρτύρονταν και στου Κυρίου τη φωνή δεν υπακούσαν.

[26] Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;

[26]Τότε, το χέρι υψώνοντας αυτός ορκίστηκε να πέσουνε στην έρημο νεκροί·

[27] e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.

[27]ανάμεσα σε ειδωλολάτρες οι απόγονοί τους να πεθάνουνε και μες στις χώρες να διασκορπιστούν.

[28] Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.

[28]Κατόπι στη λατρεία προσχώρησαν του Βάαλ, στη Φεγώρ, κι έφαγαν απ' τις θυσίες που προσφέρθηκαν σε θεούς νεκρούς.

[29] Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.

[29]Κι ερέθισαν τον Κύριο με τα έργα τους, κι έπεσε πάνω τους θανατικό.

[30] Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.

[30]Αλλά σηκώθηκε ο Φινεές και τους εξιλέωσε, και το θανατικό πήρε έτσι τέλος.

[31] Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.

[31]Αυτό σαν πράξη δίκαιη του καταλογίστηκε από τη μια γενιά στην άλλη και για πάντα.

[32] Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,

[32]Και στα νερά της Μεριβά εξόργισαν τον Κύριο και κακό βρήκε το Μωυσή εξαιτίας τους.

[33] pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.

[33]Επειδή πίκραναν το Πνεύμα του και δίχως σκέψη μίλησαν τα χείλη του.

[34] Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.

[34]Δεν εξοντώσαν τους λαούς, όπως τους το 'χε ο Κύριος διατάξει.

[35] Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;

[35]Αλλά με τους ειδωλολάτρες αναμείχθηκαν και μάθανε να ζουν καθώς εκείνοι.

[36] deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;

[36]Λατρεία στα είδωλά τους πρόσφεραν που γίνανε γι' αυτούς παγίδα.

[37] pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios

[37]Θυσίασαν στους δαίμονες τους γιους τους και τις κόρες τους.

[38] e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.

[38]Και αίμα αθώο χύσανε των αγοριών τους και των κοριτσιών τους, που τα θυσίασαν στα είδωλα της Χαναάν· και μιάνθηκε η χώρα με το αίμα τους.

[39] Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.

[39]Αμάρτησαν με τα έργα τους και με τις πράξεις τους απίστησαν.

[40] Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança

[40]Κι άναψε του Κυρίου η οργή ενάντια στο λαό του και τους δικούς του τους αποστράφηκε.

[41] e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.

[41]Στην εξουσία τούς έδωσε των ειδωλολατρών και δέσποσαν επάνω τους αυτοί που τους μισούσαν.

[42] Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.

[42]Τους καταπίεσαν οι εχθροί τους, κι αυτοί υποτάχτηκαν στην εξουσία τους.

[43] Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.

[43]Πολλές φορές ο Κύριος τους απελευθέρωσε, μα αυτοί στην ανταρσία τους με πείσμα μένανε και μες στην ανομία τους βυθίζονταν.

[44] Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;
[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.
[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.
[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.
[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

Livro V

Salmos 107 - 150

Salmo 107

Deus salva de todas as tribulações

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo

[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.

[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.

[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.

[44]Ωστόσο ο Κύριος είδε τη θλίψη τους, όταν τους άκουγε να του φωνάζουν·

[45]θυμήθηκε τη διαθήκη του για χάρη τους, κι ως πολυεύσπλαχνος άλλαξε γνώμη.

[46]Κι έκανε να τους σπλαχνιστούν όλοι αυτοί που τους κρατούσαν αιχμαλώτους.
[47]Σώσε μας, Κύριε, Θεέ μας, συγκέντρωσέ μας μέσ' απ' τους ειδωλολάτρες για να δοξολογούμε το άγιο σου το όνομα και καύχημά μας να 'χουμε πως σε υμνούμε.
[48]Ευλογητός ας είναι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, από πάντα και για παντοτινά· κι ας πει όλος ο λαός: «Αμήν! Αλληλούια! »

ΨΑΛΜΟΙ 107

ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

(Ψαλμοί 107–150)

Ευχαριστία στο Θεό ελευθερωτή

[1]Δοξολογήστε τον Κύριο, γιατί είναι καλός κι αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[2]Έτσι ας λένε αυτοί που ο Κύριος τους λύτρωσε, που τους λευτέρωσε απ' την εξουσία του εχθρού,
[3]και που τους σύναξε μέσ' απ' τις χώρες όλες, από τη δύση κι από την ανατολή, απ' το βορρά κι από το νότο.
[4]Περιπλανιούνταν μέσ' στην έρημο την άβατη, για πόλη να την κατοικήσουνε δρόμο δε βρίσκαν.
[5]Από την πείνα και τη δίψα υπέφεραν και κάθε ελπίδα για ζωή τούς είχ' εγκαταλείψει.

[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[6]Τότε μέσα στη θλίψη τους στον Κύριο κραυγάσαν κι αυτός τους λύτρωσε απ' όλες τους τις αγωνίες.

[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.

[7]Και τους οδήγησε μέσ' από δρόμο ολόισιο, σε πολιτεία να πάνε που να μπορούν να κατοικήσουν.

[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[8]Τον Κύριο ας δοξολογούν για την αγάπη του και για τα θαυμαστά του έργα στους ανθρώπους.

[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.

[9]Αυτός ξεδίψασε τους διψασμένους, τους πεινασμένους τους γέμισε αγαθά.

[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros,

[10]Άλλοι είχανε για κατοικία τους το ζοφερό σκοτάδι δεσμώτες με χειροπέδες στην αθλιότητα,

[11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,

[11]γιατ' είχαν απειθήσει στα λόγια του Θεού, του Ύψιστου τη συμβουλή είχαν καταφρονήσει.

[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.

[12]Κάτω απ' τον κόπο λύγισε την καρδιά τους, απόκαμαν κι ούτ' ένας δε βρέθηκε βοηθός.

[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[13]Τότε μέσα στη θλίψη τους στον Κύριο κραυγάσαν κι αυτός τους λύτρωσε απ' όλες τους τις αγωνίες.

[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.

[14]Τους έβγαλε απ' το ζοφερό σκοτάδι και τα δεσμά τους τα 'σπασε.

[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[15]Τον Κύριο ας δοξολογούν για την αγάπη του· και για τα θαυμαστά του έργα στους ανθρώπους.

[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.

[16]Αυτός σύντριψε χάλκινες πύλες και σιδερένιους θρυμμάτισε μοχλούς.

[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.

[17]Άλλοι απ' τη διαγωγή τους την παράνομη είχαν παραφρονήσει κι υπέφεραν από τις παραβάσεις τους·

18 A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.

18τους προκαλούσε αηδία κάθε λογής τροφή και πλησιάζανε στις πύλες του θανάτου.

19 Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

19Τότε μέσα στη θλίψη τους στον Κύριο κραυγάσαν κι αυτός τους λύτρωσε απ' όλες τους τις αγωνίες.

20 Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.

20Το λόγο του έστειλε και τους γιάτρεψε και τη ζωή τους γλίτωσε απ' τον τάφο.

21 Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

21Τον Κύριο ας δοξολογούν για την αγάπη του και για τα θαυμαστά του έργα στους ανθρώπους.

22 Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!

22Θυσίες ευχαριστήριες ας προσφέρουνε, μ' ενθουσιασμό τα έργα του ας κηρύττουν.

23 Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,

23Άλλοι ταξίδευαν στη θάλασσα με πλοία κι εργάζονταν μέσ' στα πολλά νερά·

24 esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.

24αυτοί είδανε τι μπορεί να κάνει ο Κύριος, τα θαυμαστά του έργα στα βάθη του ωκεανού.

25 Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.

25Πρόσταξε αυτός κι ανεμοθύελλα σηκώθηκε, που ύψωσε τα κύματα της θάλασσας.

26 Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.

26Κι αυτοί ανεβαίνουν ως τον ουρανό, και κατεβαίνουν ως τα βάθη της αβύσσου· λιώνει η ψυχή τους μπρος στον κίνδυνο.

27 Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.

27Τρικλίζουν και παραπατούν σαν μεθυσμένοι κι όλη η επιδεξιότητά τους χάνεται.

28 Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

28Τότε μέσα στη θλίψη τους στον Κύριο κραυγάσαν, κι αυτός τους λύτρωσε απ' όλες τους τις αγωνίες.

29 Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.

29Κατασιγάζει την ανεμοζάλη και ησυχάζουνε τα κύματα.

[30] Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.

[30]Κι ετούτοι χαίρονται για τη γαλήνη που ξανάρθε· κι ο Κύριος τους οδηγεί στο ποθητό λιμάνι τους.

[31] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[31]Τον Κύριο ας δοξολογούν για την αγάπη του και για τα θαυμαστά του έργα στους ανθρώπους.

[32] Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.

[32]Ας λέν' το μεγαλείο του μες στου λαού τη σύναξη κι ας τον υμνούνε στο συνέδριο των πρεσβυτέρων.

[33] Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;

[33]Εκείνος μεταβάλλει τους ποταμούς σ' έρημη γη και τις νεροπηγές σ' άνυδρους τόπους.

[34] terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.

[34]Την καρποφόρα γη σε αλμυρή για των κατοίκων της την κακία.

[35] Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.

[35]Άλλοτε πάλι αλλάζει την έρημο σε λίμνες με νερό, και την άνυδρη γη σε νερομάνες.

[36] Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.

[36]Τους πεινασμένους τούς εγκαθιστά εκεί και πόλη ιδρύουν για να κατοικήσουν.

[37] Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.

[37]Σπέρνουν αγρούς και φυτεύουν αμπέλια και τη συγκομιδή κάνουνε του καρπού.

[38] Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.

[38]Τους ευλογεί ο Κύριος και πλήθος γίνονται μεγάλο και δεν αφήνει τα κοπάδια τους να λιγοστέψουν.

[39] Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.

[39]Αλλά όταν λιγοστεύουν κι εξευτελίζονται από την καταπίεση, τη συμφορά, τις θλίψεις,

[40] Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.

[40]στέλνει ο Κύριος την καταφρόνεση στους άρχοντες, σ' έρημο αδιάβατη τους κάνει να περιπλανιούνται.

[41] Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.

[41]Μα τους φτωχούς τούς εξυψώνει απ' την ανέχεια και κάνει τις φαμίλιες τους ν' αυξαίνουν σαν κοπάδια.

[42] Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.

[43] Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo
Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

[1] Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.

[2] Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.

[3] Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.

[4] Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,

[6] para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.

[7] Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[8] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[42]Τα βλέπουν τούτα οι τίμιοι και χαίρονται· κι αποστομώνεται ο κάθε μοχθηρός.

[43]Εκείνος που ’χει φρόνηση ετούτα ας τα παρατηρεί· και την αγάπη του Κυρίου θα καταλάβει.

ΨΑΛΜΟΙ 108

Θα την ξυπνήσω την αυγή

[1]Ωδή του Δαβίδ.

[2]Θεέ, είν’ η καρδιά μου στεριωμένη. Θα ψάλω και θα παίξω μουσική. Εμπρός, ψυχή μου!

[3]Ξύπνα άρπα και κιθάρα μου, θέλω εγώ τον ήλιο να ξυπνήσω.

[4]Θα σε δοξολογήσω στους λαούς μέσα, Κύριε, στα έθνη μέσα ύμνους θα σου ψάλω.

[5]Γιατ’ είναι πιο μεγάλη κι απ’ τους ουρανούς η αγάπη σου, και φτάνει ως τα σύννεφα η πιστότητά σου.

[6]Υψώσου ως απάνω στους ουρανούς, Θεέ, πάνω σ’ ολόκληρη τη γη ας είναι η δόξα σου!

[7]Για να ελευθερωθούν οι αγαπητοί σου, σώσε μας με τη δύναμή σου και δώσ’ μου απόκριση.

[8]Ο Θεός μίλησε μέσα στον άγιο του ναό: «Θα θριαμβεύσω, θα σας μοιράσω τη Συχέμ και την κοιλάδα της Σουκώθ θα σας παραχωρήσω.

[9]Δικός μου είν’ ο Γαλαάδ, δικός μου ο Μανασσής· ο Εφραΐμ, η περικεφαλαία μου, και νομοθέτης μου ο Ιούδας.

[9] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[10] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[11] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[12] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[13] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

[10]Είν' η Μωάβ λεκάνη όπου νίβομαι, και ρίχνω το σανδάλι μου στη χώρα του Εδώμ· πολεμική ιαχή ενάντια στων Φιλισταίων τη χώρα θ' αλαλάξω».

[11]Ποιος θα με φέρει στην οχυρωμένη πόλη; και ποιος θα μ' οδηγήσει ως την Εδώμ;

[12]Ποιος άλλος από σένα, Θεέ, που μας απέρριψες, και που δε βγαίνεις πια στον πόλεμο, Θεέ, με τις στρατιές μας;

[13]Δώσ' μας βοήθεια στον εχθρό ενάντια· είναι ανώφελη η ανθρώπινη βοήθεια.

[14]Με το Θεό μαζί μας θα κάνουμε σπουδαία κατορθώματα· εκείνος θα συντρίψει τους εχθρούς μας.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ó Deus do meu louvor, não te cales!

[2] Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.

[3] Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.

[4] Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.

[5] Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.

[6] Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.

[7] Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.

ΨΑΛΜΟΙ 109

Επίκληση στο Θεό να επέμβει

[1]Στον πρωτοψάλτη· ψαλμός του Δαβίδ. Θεέ, που σ' εξυμνώ, μη μένεις σιωπηλός!

[2]Γιατί, το στόμα του ασεβή και του ύπουλου το στόμα μιλάνε εναντίον μου· με γλώσσα που λέει ψέματα μίλησαν για μένα.

[3]Με λόγια μίσους με κυκλώνουνε κι αναίτια με πολεμούν.

[4]Ενώ εγώ τους αγαπώ, αντιδικούν μαζί μου, αλλά εγώ προσεύχομαι γι' αυτούς.

[5]Μου ανταποδίδουνε κακό για το καλό, αντί για την αγάπη μίσος.

[6]Λένε: «Ας τον καταγγείλουμε ως ασεβή κι ας του ορίσουμε δολερό συνήγορο.

[7]Ώστε όταν θα δικάζεται, ένοχος να βρεθεί κι η προσευχή του να του λογιστεί αμαρτία.

[8] Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.

[9] Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.

[10] Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.

[11] De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.

[12] Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.

[13] Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.

[14] Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.

[15] Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.

[16] Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.

[17] Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.

[18] Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.

[19] Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.

[8]Ας γίνουν λιγοστές οι μέρες του κι άλλος ας πάρει το αξίωμά του.

[9]Ας γίνουν τα παιδιά του ορφανά κι η γυναίκα του χήρα.

[10]Οι γιοι του ας πλανιούνται κι ας παρακαλούν, ας ζητιανεύουνε μακριά απ' των σπιτιών τους τα ερείπια.

[11]Ας απαιτήσει ο δανειστής όλα τα υπάρχοντά του, και ξένοι ας αρπάζουνε το μόχθο του.

[12]Κανείς να μην του είναι στοργικός, κανένας σπλαχνικός για τα ορφανά του.

[13]Οι απόγονοί του να ξολοθρευτούν, σε μια γενιά να σβήσει τ' όνομά τους.

[14]Ας τη θυμάται ο Κύριος την ανομία των προγόνων του, η αμαρτία της μάνας του ας μην εξαλειφτεί.

[15]Να τα θυμάται όλ' αυτά για πάντα ο Κύριος, μα η θύμηση των ίδιων από τη γη να εξαλειφθεί.

[16]Γιατί δε νοιάστηκε να δείξει έλεος, τον δύστυχο κατάτρεξε και τον φτωχό, τον ταλαιπωρημένο για να τον σκοτώσει.

[17]Να καταριέται του άρεσε· ας πέσει πάνω του η κατάρα. Την ευλογία δεν την ήθελε· ας φύγει μακριά απ' αυτόν.

[18]Ντύθηκε την κατάρα όπως το ρούχο του· ας μπει αυτή μέσα του σαν το νερό και σαν το λάδι ας μείνει πάνω του.

[19]Λοιπόν, ας μείνει πάνω του καθώς η φορεσιά που πάντα τον σκεπάζει κι όπως η ζώνη που πάντα του την περιζώνεται».

[20] Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.

[20]Μ’ αυτή την τιμωρία πλήρωσέ τους, Κύριε, αυτούς που με κατηγορούν και με συκοφαντούνε.

[21] Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.

[21]Εσύ, Κύριε, Θεέ, πράξε για μένα όπως αυτό που είσαι σου επιβάλλει· η καλοσύνη σου είναι τέλεια, γλίτωσέ με.

[22] Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.

[22]Γιατί, εγώ είμαι φτωχός και πένητας, και πληγωμένη είναι μέσα μου η καρδιά μου.

[23] Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.

[23]Σαν τη σκιά που αποτραβιέται, λίγο λίγο χάνομαι, μ’ αποτινάξανε σαν να ’μουνα ακρίδα.

[24] De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.

[24]Τα γόνατά μου απ’ τη νηστεία τρέμουνε και το κορμί μου απόμεινε ισχνό.

[25] Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.

[25]Κι εγώ τους έγινα περίγελως· όταν με βλέπουνε κουνάνε το κεφάλι.

[26] Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.

[26]Βοήθησέ με, Κύριε, Θεέ μου, με την πολλή σου αγάπη σώσε με.

[27] Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.

[27]Κι ας δουν σ’ αυτήν την πράξη σου τη δύναμή σου, και πως δικό σου έργο είναι, Κύριε.

[28] Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.

[28]Κι αν καταριούνται αυτοί, εσύ θα μ’ ευλογείς· κι αν σηκωθούνε εναντίον μου, θα καταντροπιαστούνε, και θα χαρεί ο αφοσιωμένος σου.

[29] Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.

[29]Οι συκοφάντες μου ας ντυθούνε την ντροπή, και την αισχύνη τους καθώς μανδύα ας τη φορέσουν.

[30] Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;

[30]Τον Κύριο με τα λόγια μου πολύ θα τον δοξολογώ, και μες στο πλήθος ύμνους θα του ψάλλω.

[31] porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.

[31]Αυτός τον φτωχό τον παραστέκεται, για να τον σώζει από κείνους που τον καταδικάζουν.

Salmo 110

ΨΑΛΜΟΙ 110

O reino e o sacerdócio do Messias

Salmo de Davi

[1] Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[2] O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.

[3] Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.

[4] O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[5] O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.

[6] Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.

[7] De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

Βασιλιάς και ιερέας

[1]Ψαλμός του Δαβίδ.

Είπε στον Κύριό μου ο Κύριος: «Κάθισε στα δεξιά μου, ώσπου να υποτάξω τους εχθρούς σου κάτω απ’ την εξουσία σου».

[2]Απ’ τη Σιών θα στείλει ο Κύριος της εξουσίας σου το σκήπτρο· δέσποζε στους εχθρούς σου ανάμεσα.

[3]Σ’ ακολουθεί ο λαός σου εθελοντικά, όταν τους προσκαλείς ν’ αγωνιστούνε. Ομορφοστόλιστα σαν να ’ταν για την άγια γιορτή, δροσάτα καθώς της αυγής τ’ αγιάζι, τα παλικάρια σου τριγύρω σου συνάζονται.

[4]Ο Κύριος τ’ ορκίστηκε και δε θ’ αλλάξει γνώμη: Εσύ είσαι ιερέας για πάντα όπως ο Μελχισεδέκ.

[5]Ο Κύριός σου παραστέκεται· συντρίβει βασιλιάδες τη μέρα που θα οργιστεί.

[6]Δικάζει ανάμεσα στα έθνη, γεμίζει πτώματα τη γη· τους αρχηγούς συντρίβει πολλών χωρών.

[7]Καθώς πορεύεται θα πιει απ’ το ποτάμι κι απ’ αυτό δύναμη θα ξαναβρεί.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

[1] Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.

[2] Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.

[3] Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.

ΨΑΛΜΟΙ 111

Για την ανάμνηση των θαυμαστών έργων του Κυρίου

[1]Αλληλούια! Αινείτε τον Κύριο! Τον Κύριο θα δοξολογήσω μ’ όλη μου την καρδιά, μες στων πιστών του τη συνάθροιση.

[2]Μεγάλα του Κυρίου τα έργα! Όλοι τα μελετούν, όσοι σ’ αυτά βρίσκουνε τη χαρά τους.

[3]Δόξα και μεγαλείο το έργο του, και η δικαιοσύνη του μένει για πάντα.

[4] Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.

[5] Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.

[6] Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.

[7] As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.

[8] Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.

[9] Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

[4]Τα έκανε άξια να μνημονεύονται τα θαυμαστά του έργα· έχει αγάπη κι είναι σπλαχνικός ο Κύριος.

[5]Σ' όσους τον σέβονται έδωσε τροφή, τη διαθήκη του για πάντα τη θυμάται.

[6]Τη δύναμη των έργων του έδειξε στο λαό του, δίνοντάς τους τη χώρα των ειδωλολατρών.

[7]Όλα όσα κάνει ο Κύριος είν' έργα αξιοπιστίας και δίκαιης κρίσης· όλες οι εντολές του αμετάβλητες,

[8]σταθερές σ' όλους τους αιώνες, για να τηρούνται με πιστότητα κι ευθύτητα.

[9]Λύτρωση στο λαό του έστειλε, τη διαθήκη του την όρισε αιώνια· άγια είναι η ύπαρξή του και φοβερή.

[10]Η βάση της σοφίας είναι ο σεβασμός στον Κύριο· κι όλοι αυτοί που τη βιώνουν έχουν τη σωστή κρίση. Η εξύμνηση του Κυρίου μένει παντοτινά.

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

[1] Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.

[2] A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.

[3] Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.

[4] Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.

ΨΑΛΜΟΙ 112

Η ήρεμη ευτυχία των πιστών

[1]Αλληλούια! Αινείτε τον Κύριο! Μακάριος ο άνθρωπος που σέβεται τον Κύριο, που βρίσκει ευχαρίστηση στις εντολές του!

[2]Πάνω στη γη θα 'ναι ισχυροί οι απόγονοί του· των τίμιων η γενιά θα ευλογηθεί.

[3]Πολλά αγαθά και πλούτη θα 'χει το σπιτικό του και πάντα θα τον αποδέχεται ο Θεός.

[4]Ακόμα και στις μαύρες ώρες, φως ανατέλλει για τους τίμιους· έχει αγάπη κι είναι σπλαχνικός και δίκαιος ο Κύριος.

[5] Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;

[6] não será jamais abalado; será tido em memória eterna.

[7] Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.

[8] O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.

[9] Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.

[10] O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

[5]Όλα πάνε καλά για κείνον που είν' απλόχερος και τον φτωχό δανείζει· που διαχειρίζεται τις υποθέσεις του σύμφωνα με το δίκαιο,

[6]γιατί ποτέ του δε θα κλονιστεί· τον δίκαιο αιώνια θα τον μνημονεύουν.

[7]Φήμες κακές δεν θα φοβάται· αμετακίνητα η καρδιά του στον Κύριο ελπίζει.

[8]Μένει το φρόνημά του ακλόνητο, προσμένει δίχως φόβο να δει των αντιπάλων του την ήττα.

[9]Μοίρασε γενναιόδωρα, έδωσε στους φτωχούς, θα 'ναι πιστός παντοτινά στον Κύριο· θ' αυξαίνει η δύναμή του μες στη δόξα.

[10]Ο ασεβής το βλέπει κι εξαγριώνεται, τρίζει τα δόντια του και λιώνει· η επιθυμία των ασεβών θ' αφανιστεί.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

[1] Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.

[2] Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.

[3] Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.

[4] Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.

[5] Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,

[6] que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?

ΨΑΛΜΟΙ 113

Ο Κύριος ανατρέπει τις ανέλπιδες καταστάσεις

[1]Αλληλούια! Αινείτε τον Κύριο! Αινείτε εσείς, τον Κύριο που λατρεύετε! Την ύπαρξη αινείτε του Κυρίου!

[2]Ας είν' ευλογημένο του Κυρίου τ' όνομα από τώρα και για πάντα!

[3]Απ' την ανατολή του ήλιου κι ως τη δύση του, το όνομα του Κυρίου ας ανυμνείται!

[4]Ψηλά, πάνω απ' όλους τους ειδωλολάτρες είν' ο Κύριος· είναι η δόξα του πάνω απ' τους ουρανούς:

[5-6]Ποιος είναι σαν τον Κύριο, το Θεό μας, είτε στους ουρανούς είτε στη γη; Στα ύψη κατοικεί, αλλά συγκαταβαίνει και κοιτά εδώ κάτω.

[7] Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,
[8] para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.

[9] Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

[7]Ανασηκώνει από το χώμα τον αδύνατο κι απ' τη βρομιά ανυψώνει τον φτωχό,
[8]για να τον βάλει να καθίσει με τους άρχοντες, με τους μεγάλους του λαού του.
[9]Δίνει στην άτεκνη γυναίκα σπιτικό, μάνα την κάνει ευτυχισμένη. Αινείτε τον Κύριο! Αλληλούια!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

[1] Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,
[2] Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.
[3] O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.
[4] Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.
[5] Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?
[6] Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?
[7] Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,
[8] o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

ΨΑΛΜΟΙ 114

Όταν ο Ισραήλ έφυγε από την Αίγυπτο

[1]Όταν οι Ισραηλίτες φύγαν απ' την Αίγυπτο, οι απόγονοι του Ιακώβ απ' τον ξενόγλωσσο λαό,
[2]έγινε ο Ιούδας του Κυρίου ο άγιος χώρος κι η επικράτειά του ο Ισραήλ.
[3]Η θάλασσα τον είδε και υποχώρησε, ο Ιορδάνης και γύρισε πίσω.
[4]Σκιρτήσαν τα βουνά σαν τα κριάρια κι οι λόφοι σαν τα πρόβατα.
[5]Τι έπαθες, θάλασσα, κι υποχωρείς κι εσύ Ιορδάνη και γυρίζεις πίσω;
[6]Γιατί, βουνά, σκιρτάτε σαν κριάρια και λόφοι εσείς σαν πρόβατα;
[7]Τρέμε η γη την παρουσία του Κυρίου, την παρουσία του Θεού του Ιακώβ,
[8]που λίμνη με νερό έκανε το βράχο και νερομάνα την πέτρα τη σκληρή.

Salmo 115

Honras somente a Deus

[1] Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.
[2] Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?

ΨΑΛΜΟΙ 115

Μόνο στον Κύριο η δόξα!

[1]Όχι σ' εμάς, Κύριε, όχι σ' εμάς, αλλά σ' εσένα δώσε δόξα! Γιατί εσύ έχεις αγάπη κι είσαι αξιόπιστος!
[2]Ας μη λέν' οι ειδωλολάτρες: «Πού είναι ο Θεός τους; »

[3] No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.

[3]Ο Θεός μας βρίσκεται στους ουρανούς, κάνει ό, τι αυτός θέλει.

[4] Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.

[4]Τα είδωλα εκείνων είν' από ασήμι και χρυσάφι· έργα από χέρια ανθρώπινα.

[5] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[5]Στόμα έχουν αλλά δε μιλούν· μάτια έχουν μα δε βλέπουν.

[6] têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.

[6]Έχουν αυτιά αλλά δεν ακούν· μύτη, μα οσμές δε νιώθουν.

[7] Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.

[7]Χέρια έχουν αλλά δεν αγγίζουνε, πόδια αλλά δε βαδίζουν· απ' το λαρύγγι τους δεν βγάζουνε φωνή.

[8] Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.

[8]Ας εξομοιωθούν μ' αυτά οι κατασκευαστές τους και όλοι που ελπίζουνε σ' αυτά.

[9] Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[9]Εσείς όμως οι Ισραηλίτες στον Κύριο να ελπίζετε! – Αυτός είν' ο βοηθός τους κι η προστασία τους.

[10] A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[10]Οι ιερείς, οι απόγονοι του Ααρών, στον Κύριο να ελπίζετε! – Αυτός είν' ο βοηθός τους κι η προστασία τους.

[11] Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

[11]Εσείς τον Κύριο που σέβεστε, στον Κύριο να ελπίζετε! – Αυτός είν' ο βοηθός τους κι η προστασία τους.

[12] De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.

[12]Ο Κύριος μας θυμάται και θέλει να μας ευλογεί. Ας ευλογεί τους Ισραηλίτες! Ας ευλογεί τους ιερείς, τους απογόνους του Ααρών!

[13] Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.

[13]Ας ευλογεί εκείνους που τον σέβονται και τους μικρούς, όπως και τους μεγάλους!

[14] O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.

[14]Να σας χαρίζει απογόνους άφθονους ο Κύριος!

[15] Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.

[15]Ευλογημένοι να 'στε εσείς από τον Κύριο, εκείνον που τον ουρανό έφτιαξε και τη γη!

16 Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.

17 Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.

18 Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

16Οι ουρανοί ανήκουν μόνο στον Κύριο· αλλά τη γη την εμπιστεύτηκε στους ανθρώπους.

17Αυτοί που αινούν τον Κύριο δεν είναι οι νεκροί· κανένας απ' αυτούς, που στης σιωπής τον τόπο κατεβαίνουν.

18Αλλά εμείς ας ευλογήσουμε τον Κύριο, και τώρα και για πάντα! Αινείτε τον Κύριο! Αλληλούια!

Salmo 116

Salmo de ações de graças

1 Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.

2 Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.

3 Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.

4 Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.

5 Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.

6 O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.

7 Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.

8 Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.

9 Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.

ΨΑΛΜΟΙ 116

Προσευχή του ανθρώπου που γλίτωσε απ' το θάνατο

1Τον Κύριο τον αγαπώ, γιατί ακούει τη φωνή μου όταν του δέομαι.

2Στρέφεται με προσοχή σ' εμένα· σ' όλη μου τη ζωή θα τον καλώ.

3Μ' είχαν ζωσμένο οι πόνοι του θανάτου κι η φρίκη του άδη μ' είχε δέσμιο· η αγωνία και η θλίψη με κρατούσαν.

4Τότε στον Κύριο φώναξα: «Αχ, Κύριε, γλίτωσέ με! »

5Ο Κύριος αγαπάει κι είναι δίκαιος, ο Θεός μας είναι σπλαχνικός.

6Ο Κύριος προστατεύει τους απλούς· ήμουν αδύνατος και μ' έσωσε.

7Ηρέμησε, ψυχή μου, γιατί ο Κύριος σ' ευεργέτησε.

8Λύτρωσε τη ζωή μου από το θάνατο, τα μάτια μου απ' τα δάκρυα, τα πόδια μου απ' την πτώση.

9Ώστε να περπατώ ενώπιον του Κυρίου στη γη των ζωντανών.

[10] Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.

[11] Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.

[12] Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?

[13] Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.

[14] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.

[15] Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.

[16] SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.

[17] Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.

[18] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,

[19] nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

[10]Ακλόνητη έμενε η εμπιστοσύνη μου ακόμα κι όταν έλεγα: «Είμ' εξουθενωμένος! »

[11]Έφτασα στην απόγνωση και είπα: «Κανέναν δεν μπορώ να εμπιστευτώ».

[12]Στον Κύριο τι μπορώ ν' αντιπροσφέρω για όλες τις ευεργεσίες που μου έκανε;

[13]Της σωτηρίας το ποτήρι θα υψώσω και του Κυρίου τ' όνομα θα ομολογήσω.

[14]Θα εκπληρώσω ό, τι έταξα στον Κύριο, σ' όλο του το λαό μπροστά.

[15]Δεν είν' αδιάφορος στον Κύριο ο θάνατος των πιστών του.

[16]Αχ, Κύριε, εγώ είμαι δούλος σου· δούλος σου και της δούλης σου παιδί· έλυσες τα δεσμά μου.

[17]Θα σου προσφέρω ευχαριστίας θυσία· και Κύριό μου θα σε ομολογήσω.

[18]Θα εκπληρώσω ό, τι έταξα στον Κύριο μπροστά σ' όλο του το λαό,

[19]μες στις αυλές του οίκου του Κυρίου, στο μέσο σου, Ιερουσαλήμ. Αινείτε τον Κύριο! Αλληλούια!

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

[1] Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.

[2] Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

ΨΑΛΜΟΙ 117

Παγκόσμιος ύμνος

[1]Αλληλούια! Αινείτε τον Κύριο όλοι οι ειδωλολάτρες! Αυτόν υμνείτε όλοι οι λαοί!

[2]Γιατί μεγάλη είναι για μας η αγάπη του, και του Κυρίου η πιστότητα αιώνια. Αινείτε τον Κύριο! Αλληλούια!

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

ΨΑΛΜΟΙ 118

Θα ζήσω για να διηγούμαι όσα ο Κύριος έκανε

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[1]Τον Κύριο δοξολογείτε, γιατί είν' καλός· κι αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[2] Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[2]Ας πει ο Ισραήλ: «Αιώνια διαρκεί η αγάπη του! »

[3] Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[3]Ας πουν, λοιπόν, οι ιερείς, οι απόγονοι του Ααρών: «Αιώνια διαρκεί η αγάπη του! »

[4] Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

[4]Ας πουν εκείνοι που τον Κύριο σέβονται: «Αιώνια διαρκεί η αγάπη του! »

[5] Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.

[5]Μέσα στη θλίψη επικαλέστηκα τον Κύριο κι ο Κύριος αποκρίθηκε ελευθερώνοντάς με.

[6] O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?

[6]Ο Κύριος είναι βοηθός μου, τίποτα δε φοβάμαι· τι θα μου κάνουν οι άνθρωποι;

[7] O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.

[7]Ο Κύριος είν' η βοήθειά μου και δίχως φόβο θα κοιτώ όσους μ' εχθρεύονται.

[8] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.

[8]Καλύτερα στον Κύριο κανείς να καταφεύγει, παρά να ελπίζει σε άνθρωπο.

[9] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

[9]Καλύτερα στον Κύριο κανείς να καταφεύγει, παρά να ελπίζει σε άρχοντες.

[10] Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

[10]Όλα με περικύκλωσαν τα έθνη· μα στου Κυρίου το όνομα τους κατατρόπωσα.

[11] Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

[11]Σφιχτά με κύκλωσαν απ' όλες τις μεριές· μα στου Κυρίου το όνομα τους κατατρόπωσα.

[12] Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

[12]Με κύκλωσαν καθώς οι μέλισσες· μα στου Κυρίου τ' όνομα τους κατατρόπωσα. Γρήγορα πάψαν οι επιθέσεις τους, όπως σβύνει η φωτιά σαν καίει αγκάθια.

[13] Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.

[13]Με δύναμη με σπρώξαν για να πέσω, μα ο Κύριος με βοήθησε.

[14] O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.

[14]Δύναμή μου και ύμνος μου ο Κύριος, εκείνος μ' έσωσε.

[15] Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.

[16] A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.

[17] Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.

[18] O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.

[19] Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.

[20] Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.

[21] Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.

[22] A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[23] isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.

[24] Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.

[25] Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!

[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.

[27] O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.

[15]Φωνή αγαλλίασης και σωτηρίας μες στων δικαίων τις σκηνές: «Ο Κύριος έδειξε τη δύναμή του, νίκησε τους εχθρούς.

[16]Το χέρι του υψώθη σε σημείο νίκης· ο Κύριος με τη δύναμή του νίκησε τους εχθρούς! »

[17]Δε θα πεθάνω αλλά θα ζήσω και θα διηγούμαι όσα έκανε ο Κύριος.

[18]Με παίδεψε ο Κύριος πολύ αλλά δε μ' έδωσε στο θάνατο.

[19]Ανοίξτε μου τις πύλες της δικαιοσύνης· να μπω και να δοξάσω τον Κύριο.

[20]«Αυτή είναι του Κυρίου η πύλη· οι δίκαιοι απ' αυτήν θα μπουν».

[21]Επειδή μ' αποκρίθηκες και μ' έσωσες, Κύριε, θα σε δοξολογώ.

[22]Η πέτρα που οι οικοδόμοι την παραπέταξαν, έγινε το σημαντικότερο αγκωνάρι.

[23]Ο Κύριος έκανε αυτό το θαύμα κι εμείς το 'χουμε δει.

[24]Αυτή 'ναι η μέρα η γιορτινή, είναι του Κυρίου το έργο· ας νιώσουμε αγαλλίαση και ευφροσύνη τη μέρα αυτή!

[25]Έλα, λοιπόν, να μας βοηθήσεις, Κύριε δώσ' μας επιτυχία και προκοπή.

[26]«Ευλογημένος ας είν' εκείνος που έρχεται στ' όνομα του Κυρίου! Σας ευλογούμε απ' του Κυρίου το ναό!

[27]Ο Κύριος είν' ο Θεός, μας γέμισε χαρά· σύρτε λατρευτικό χορό, με τα κλαδιά στα χέρια, ίσαμε του θυσιαστηρίου τα κέρατα! »

28 Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.

29 Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

28Εσύ ’σαι ο Θεός μου και σε υμνώ· Θεός μου και θα σε δοξάζω.

29Τον Κύριο δοξολογήστε γιατί είναι καλός· κι αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

Salmo 119

Excelência da lei divina

1 Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.

2 Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;

3 não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.

4 Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.

5 Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.

6 Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

7 Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

8 Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

9 De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.

10 De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.

ΨΑΛΜΟΙ 119

Μυστήριο και υπεροχή του νόμου του Θεού
Ο νόμος του Κυρίου

1Μακάριοι όσοι ζούνε άψογα κι είν’ η ζωή τους σύμφωνη με του Κυρίου το νόμο!

2Μακάριοι όσοι τις νουθεσίες του ακολουθούν και μ’ όλη την καρδιά τους τον γυρεύουν!

3Και ανομία δεν πράττουν, στους δρόμους του πορεύονται.

4Εσύ μας έδωσες τις εντολές σου, Κύριε, για να τηρούνται με ακρίβεια.

5Ας είναι σταθερή η διαγωγή μου στην τήρηση των προσταγμάτων σου.

6Έτσι δεν θα ντροπιάζομαι όταν τις εντολές σου θα ξανακοιτάζω.

7Με τίμια θα σε δοξολογώ καρδιά, τις δίκαιές σου μελετώντας αποφάσεις.

8Τους νόμους σου θα τους τηρώ· τελείως μη μ’ εγκαταλείψεις.

Καθαρότητα με το νόμο του Κυρίου

9Πώς θα κρατήσει τη ζωή του ο νέος καθαρή; Ζώντας με το δικό σου λόγο, Κύριε.

10Μ’ όλη μου την καρδιά σε γύρεψα· μακριά απ’ τις εντολές σου να πλανιέμαι μη μ’ αφήνεις.

11 Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.

11Μες στην καρδιά μου διατηρώ τα λόγια σου για να μην αμαρτήσω απέναντί σου.

12 Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.

12Ευλογημένος να 'σαι, Κύριε! Δίδαξέ με τους νόμους σου.

13 Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.

13Τα χείλη μου απαριθμούν του στόματός σου όλες τις αποφάσεις.

14 Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.

14Χαίρομαι να τηρώ τις εντολές σου, σαν να 'τανε δικοί μου όλοι οι θησαυροί.

15 Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.

15Θα στοχαστώ πάνω στους νόμους σου, τους δρόμους σου θα μελετήσω.

16 Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.

16Απόλαυσή μου θα 'ναι οι νόμοι σου, το λόγο σου δε θα τον λησμονήσω.

Απόλαυση στην τήρηση του νόμου του Κυρίου

17 Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.

17Δείξε την καλοσύνη σου σ' εμένανε, το δούλο σου, ώστε να ζήσω, και το λόγο σου να τηρήσω.

18 Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.

18Τα μάτια μου άνοιξε να δω τα θαυμαστά του νόμου σου.

19 Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.

19Προσωρινός πάνω στη γη είμ' εγώ· τις εντολές σου μη μου τις κρύβεις.

20 Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.

20Λιώνει η ψυχή μου από τον πόθο για τις δικές σου αποφάσεις κάθε στιγμή.

21 Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.

21Τους αλαζόνες απειλείς· εκείνους τους καταραμένους, που απ' τις εντολές σου απομακρύνονται.

22 Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.

22Διώξε από πάνω μου τη χλεύη και την καταφρόνεση, γιατί φροντίζω να τηρώ τις εντολές σου.

23 Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.

23Ακόμα κι αν συνωμοτούν οι άρχοντες εναντίον μου, ο δούλος σου τους νόμους τους δικούς σου μελετά.

24 Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.

24Οι προσταγές σου είν' οι απολαύσεις μου κι οι σύμβουλοί μου.

Υπακοή στο νόμο του Κυρίου

[25] A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.
[26] Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.

[27] Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.

[28] A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.

[29] Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.

[30] Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.
[31] Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.
[32] Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.

[33] Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.

[34] Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.

[35] Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.
[36] Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.
[37] Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.

[25]Κολλήθηκε στο χώμα η ψυχή μου· κάνε να ξαναζήσω, όπως το υποσχέθηκες.
[26]Τον τρόπο της ζωής μου διηγούμαι και μ' ακούς· δίδαξέ με τους νόμους σου.
[27]Κάνε να καταλάβω πώς να ζω σύμφωνα με τις εντολές σου· και τα θαυμάσιά σου θα μελετώ.

[28]Στράγγιξε η ψυχή μου από τη θλίψη· ανόρθωσέ με, όπως το υποσχέθηκες.

[29]Κράτησέ με μακριά από την κίβδηλη διαγωγή, και μες στην καλοσύνη σου κάνε το νόμο σου να γνωρίσω.
[30]Διάλεξα να σου μείνω πιστός, τις αποφάσεις σου έβαλα οδηγό μου.
[31]Προσκολλήθηκα στις βουλές σου· Κύριε, μη μ' αφήσεις να ντροπιαστώ.

[32]Τρέχω πάνω στο δρόμο των εντολών σου, γιατί εσύ με βοηθάς να τις κατανοώ.

Προσευχή για κατανόηση του νόμου του Κυρίου

[33]Δίδαξέ με, Κύριε, τη ζωή που σύμφωνη είναι με τους νόμους σου, κι εγώ ίσαμε το τέλος θα την ακολουθώ.
[34]Δώσε μου την επίγνωση κι εγώ το νόμο σου θα τηρώ, και μ' όλη την καρδιά μου θα τον φυλάω.
[35]Στο μονοπάτι των εντολών σου οδήγησέ με, γιατί σ' αυτό βρίσκω ευχαρίστηση.
[36]Κάνε η καρδιά μου στις βουλές σου να στραφεί κι όχι στην πλεονεξία.
[37]Απόστρεψε τα μάτια μου από τη θέα της ματαιότητας· οδήγησέ με ώστε να μπορώ να ζήσω.

[38] Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.

[38]Εκπλήρωσε στο δούλο σου την υπόσχεσή σου, που 'ναι για κείνους που σε σέβονται.

[39] Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.

[39]Διώξε από μένα μακριά το χλευασμό, που τον φοβάμαι, γιατ' είναι ωραίες οι αποφάσεις σου.

[40] Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.

[40]Δες πώς ποθώ ν' ακολουθώ τους νόμους σου, με τη δικαιοσύνη σου δώσ' μου πάλι ζωή.

Εμπιστοσύνη στο νόμο του Κυρίου

[41] Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.

[41]Ας έρθει πάνω μου η ευσπλαχνία σου, Κύριε, σώσε με, σύμφωνα με την υπόσχεσή σου,

[42] E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.

[42]και θα 'χω τι ν' αποκριθώ σ' αυτούς που με χλευάζουν, γιατί βασίζομαι στο λόγο σου.

[43] Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.

[43]Μη μου στερείς ούτε στιγμή τη δυνατότητα να υποστηρίζω την πιστότητά σου, γιατί έχω την ελπίδα μου στις αποφάσεις σου.

[44] Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.

[44]Κι εγώ το νόμο σου αδιάκοπα θα τον τηρώ για όλους τους αιώνες.

[45] E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.

[45]Λεύτερος από κάθε καταναγκασμό θα ζήσω, γιατί τις εντολές σου αποζητώ.

[46] Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.

[46]Για τις βουλές σου θα μιλώ μπροστά σε βασιλιάδες, και δε θα ντροπιαστώ.

[47] Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.

[47]Είναι χαρά μου να τηρώ τις εντολές σου, γιατί τις αγαπώ.

[48] Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.

[48]Τα χέρια μου υψώνω στις εντολές σου που αγαπώ, και θα στοχάζομαι τους νόμους σου.

Πεποίθηση στο νόμο του Κυρίου

[49] Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.

[49]Θυμήσου ό, τι υποσχέθηκες στον αφοσιωμένο σου, και μ' έκανες να ελπίζω στην εκπλήρωσή του.

50 O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.
51 Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.
52 Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.
53 De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.
54 Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.
55 Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.
56 Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.
57 O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.
58 Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.
59 Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.
60 Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.
61 Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.
62 Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.
63 Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.
64 A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.

50Αυτή ’ναι η παρηγόρια μου στη θλίψη μου, γιατί ο λόγος σου μου δίνει τη ζωή.
51Οι αλαζόνες με χλευάσανε πολύ· μα εγώ από το νόμο σου δεν ξέφυγα.
52Θυμήθηκα τις προαιώνιες αποφάσεις σου, Κύριε, και παρηγορήθηκα.
53Οργή με πιάνει για τους ασεβείς, που εγκαταλείπουνε το νόμο σου.
54Οι νόμοι σου μου γίνανε τραγούδια στον τόπο που είμαι πάροικος.
55Όλη τη νύχτα ο λογισμός μου γύρω από σένα τριγυρνά, Κύριε, για να τηρώ το νόμο σου.
56Εκείνο που μου ανήκει αληθινά, είναι τους νόμους σου να εφαρμόζω.

Αφιέρωση στο νόμο του Κυρίου

57Το ξαναλέω, Κύριε: Είναι προνόμιό μου να υπακούω στα λόγια σου.
58Όλη μου η έγνοια είναι την εύνοιά σου να κερδίσω· ελέησέ με όπως το υποσχέθηκες.
59Τον τρόπο της ζωής μου συλλογίστηκα κι οδήγησα τα βήματά μου προς τις βουλές σου.
60Βιάστηκα και δεν καθυστέρησα τις εντολές σου να φυλάξω.
61Με κύκλωσαν των ασεβών παγίδες, μα δε λησμόνησα το νόμο σου.
62Μεσονυχτίς σηκώνομαι να σε δοξολογήσω για όσα δίκαια αποφάσισες.
63Εγώ είμαι φίλος με όλους εκείνους που σε σέβονται και που τους νόμους σου εφαρμόζουν.
64Απ’ το έλεός σου, Κύριε, είναι γεμάτη η γη· δίδαξέ με τους νόμους σου.

65 Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.
66 Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos.
67 Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.
68 Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.
69 Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.
70 Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.
71 Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.
72 Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.
73 As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.
74 Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.
75 Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.
76 Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.

Η αξία του νόμου του Κυρίου

65Τον αφοσιωμένο σου, Κύριε, τον ευεργέτησες, όπως το ’χες υποσχεθεί.
66Δίδαξέ με και φρόνηση και γνώση, γιατί τις εντολές σου τις εμπιστεύομαι.
67Προτού να ταλαιπωρηθώ εγώ πλανιόμουν· αλλά τώρα το λόγο σου τηρώ.
68Είσαι καλός εσύ, κι ευεργετείς· δίδαξέ με τους νόμους σου.
69Οι θρασείς μηχανεύτηκαν εναντίον μου ψευτιές· ενώ μ’ όλη μου την καρδιά τους νόμους σου εφαρμόζω.
70Αναίσθητη έγινε η καρδιά τους· εγώ χαρά μου έχω το νόμο σου.
71Ήταν καλό για μένα που ταλαιπωρήθηκα· γιατί έμαθα τους νόμους σου.
72Για μένα αξίζει πιο πολύ του στόματός σου ο νόμος, από χιλιάδες νομίσματα ασημένια και χρυσά.

Η διαπαιδαγώγηση του νόμου του Κυρίου

73Τα χέρια σου με φτιάξαν και με πλάσαν· σύνεση δώσ’ μου και θα μάθω τις εντολές σου.
74Εκείνοι που σε σέβονται με βλέπουνε και χαίρονται, γιατί στις υποσχέσεις σου ελπίζω.
75Το ξέρω, Κύριε, πως οι αποφάσεις σου είναι δίκαιες, πως καλά έκανες και με ταλαιπώρησες.
76Ας έρθει η ευσπλαχνία σου να με παρηγορήσει, όπως το υποσχέθηκες στο δούλο σου.

77 Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.

78 Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.

79 Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.

80 Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

81 Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.

82 Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?

83 Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.

84 Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?

85 Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.

86 São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.

87 Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.

88 Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

77Ας έρθει πάνω μου η συμπόνια σου και θα ζήσω, γιατί χαρά μου είν’ ο νόμος σου.

78Ας ντροπιαστούνε οι θρασείς, που άδικα με κατηγορούνε· εγώ στοχάζομαι τους νόμους σου.

79Ας ξαναρθούν σ’ εμένα εκείνοι που σε σέβονται κι όσοι γνωρίζουν τις βουλές σου.

80Ας είναι άψογη η καρδιά μου στην τήρηση των νόμων σου, για να μην ντροπιαστώ.

Παρηγοριά του νόμου του Κυρίου

81Απόκαμα να περιμένω να με σώσεις· ελπίζω στη δική σου υπόσχεση.

82Κουράστηκαν τα μάτια μου να περιμένουν την υπόσχεσή σου, και λέω: «Πότε παρήγορος θα ’ρθείς; »

83Ξεράθηκα όπως το ασκί μες στον καπνό· δεν ξέχασα όμως τους νόμους σου.

84Πόσες είναι του αφοσιωμένου σου οι μέρες; Πότε θα βγάλεις κρίση για τους διώκτες μου;

85Οι αλαζόνες –εκείνοι που δεν πάνε με το νόμο σου– μου σκάψανε το λάκκο.

86Όλες οι εντολές σου είναι αλήθεια· με κατατρέχουν με ψευτιές· βοήθα με!

87Κοντέψαν να με ρίξουνε στη γη, να με αφανίσουν, αλλά εγώ δεν εγκατέλειψα τους νόμους σου.

88Χάρη στην ευσπλαχνία σου δώσ’ μου ζωή· και θα φυλάξω τις βουλές του στόματός σου.

Πίστη στο νόμο του Κυρίου

[89] Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.

[90] A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.

[91] Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.

[92] Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.

[93] Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.

[94] Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.

[95] Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.

[96] Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.

[97] Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!

[98] Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.

[99] Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.

[100] Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.

[101] De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.

[102] Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.

[89]Αιώνια, Κύριε, ο λόγος σου διαρκεί στους ουρανούς.

[90]Από γενιά σ’ άλλη γενιά κρατάει η πιστότητά σου· θεμέλιωσες τη γη και μένει στέρεη.

[91]Με την απόφασή σου όλα στέκουν ως τα σήμερα· γιατί τα σύμπαντα σου είναι υποταγμένα.

[92]Αν δεν μου ήτανε απόλαυσή μου ο νόμος σου, τότε μέσα στη θλίψη μου θα ’μουν χαμένος.

[93]Ποτέ μου δε θα λησμονήσω τις εντολές σου, γιατί μ’ αυτές μου δίνεις τη ζωή.

[94]Σ’ εσένα εγώ ανήκω, σώσε με, γιατί τις εντολές σου αναζητάω.

[95]Καραδοκούν οι ασεβείς να με αφανίσουνε, μα εγώ προσέχω τα θελήματά σου.

[96]Κάθε έργο που το λένε τέλειο έχει όρια· αλλά η εντολή σου είναι στ’ αλήθεια τέλεια· όρια δεν έχει.

Αγάπη για το νόμο του Κυρίου

[97]Πόσο αγαπώ το νόμο σου! Όλη τη μέρα είν’ αυτός ο στοχασμός μου.

[98]Η εντολή σου μ’ έκανε σοφότερον απ’ τους εχθρούς μου, γιατί μαζί μου βρίσκεται παντοτινά.

[99]Πιο διαβασμένος έγινα απ’ όλους τους δασκάλους μου, γιατί τις προσταγές σου μελετώ.

[100]Από τους γέροντες έγινα συνετότερος, γιατί τις εντολές σου τις τηρώ.

[101]Αρνήθηκα να πορευτώ στο δρόμο της ανηθικότητας, για να τηρώ το λόγο σου.

[102]Από τις αποφάσεις σου δε λοξοδρόμησα, γιατί εσύ με δίδαξες.

[103] Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.

[104] Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.

[105] Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.

[106] Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.

[107] Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.

[108] Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.

[109] Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.

[110] Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.

[111] Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.

[112] Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.

[113] Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.

[114] Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.

[115] Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.

[103]Πόσο γλυκιά είναι η γεύση από τα λόγια σου, μέσα στο στόμα μου πιότερο κι απ' το μέλι!

[104]Χάρη στις εντολές σου έγινα συνετός, γι' αυτό και αποστράφηκα όλους τους δρόμους της απάτης.

Φως από το νόμο του Κυρίου

[105]Λυχνάρι μπρος στα βήματά μου είν' ο λόγος σου, και φως στα μονοπάτια της ζωής μου.

[106]Ορκίστηκα, και δε θα το αθετήσω, τις δίκαιες αποφάσεις σου να τις τηρώ.

[107]Ταλαιπωρήθηκα πολύ· Κύριε, δώσ' μου τη ζωή, καθώς μου το 'χες τάξει.

[108]Τις προσφορές του στόματός μου δέξου, Κύριε, και δίδαξέ με τις αποφάσεις σου.

[109]Διαρκώς στον κίνδυνο εκτεθειμένη είν' η ζωή μου, μα εγώ το νόμο σου δεν τον ξεχνώ.

[110]Οι ασεβείς μού στήσανε παγίδα αλλά δε λοξοδρόμησα απ' τους νόμους σου.

[111]Αιώνια μου κληρονομιά οι βουλές σου, γιατ' είναι της καρδιάς μου αγαλλίαση.

[112]Τους νόμους σου να εφαρμόζω αποφάσισα, αιώνια, ως το τέλος.

Ασφάλεια στο νόμο του Κυρίου

[113]Τους διπλοπρόσωπους τους αποστρέφομαι αλλά το νόμο σου τον αγαπώ.

[114]Εσύ 'σαι η καταφυγή κι η προστασία μου, στο λόγο σου ελπίζω.

[115]Φύγετε μακριά μου οι κακοί· τις εντολές του Θεού μου θα τηρώ.

[116] Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.

[117] Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.

[118] Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.

[119] Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.

[120] Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.

[121] Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

[122] Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.

[123] Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.

[124] Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.

[125] Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.

[126] Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.

[127] Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.

[128] Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

[116]Γίνε μου στήριγμα, καθώς το υποσχέθηκες, κι εγώ θα ζήσω· μην απογοητέψεις την προσδοκία μου.

[117]Γίνε συμπαραστάτης μου και θα σωθώ· και θα προσέχω αδιάκοπα τους νόμους σου.

[118]Αρνιέσαι όλους αυτούς που ξεστρατίζουν απ’ τους νόμους σου, γιατί οι ραδιουργίες τους είναι μονάχα ψέμα.

[119]Τους λογαριάζεις γι’ απορρίμματα όλους τους ασεβείς της γης· γι’ αυτό κι εγώ αγαπάω τις βουλές σου.

[120]Το σώμα μου αναρρίγησε από τον τρόμο που εμπνέεις, κι από τις αποφάσεις σου φοβήθηκα.

Υποταγή στο νόμο του Κυρίου

[121]Μ’ ευθυκρισία και δικαιοσύνη φέρθηκα· στα χέρια αυτών που με αδικούνε μη μ’ αφήνεις.

[122]Εγγυήσου του δούλου σου την ευτυχία, ώστε να μη με καταπιέζουν οι αλαζόνες.

[123]Απόκαμαν τα μάτια μου να καρτερούν τη σωτηρία σου και της δικαιοσύνης σου το λόγο.

[124]Πράξε στο δούλο σου ανάλογα με την αγάπη σου, και δίδαξέ με το θέλημά σου.

[125]Εγώ είμαι δούλος σου· δώσε μου σύνεση, ώστε τις εντολές σου να γνωρίσω.

[126]Είναι η κατάλληλη στιγμή να ενεργήσεις, Κύριε· το νόμο σου τον παραβαίνουν.

[127]Για τούτο αγαπώ τις εντολές σου πιότερο απ’ την πλατίνα κι από το χρυσό.

[128]Γι’ αυτό βρίσκω σωστές όλες τις εντολές σου· κάθε ψεύτικη πράξη τη μισώ.

Επιθυμία για την τήρηση του νόμου του Κυρίου

[129] Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.

[130] A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.

[131] Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.

[132] Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.

[133] Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.

[134] Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.

[135] Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.

[136] Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

[137] Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.

[138] Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.

[139] O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.

[140] Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.

[141] Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.

[129]Θαυμαστά είναι τα προστάγματά σου· γι’ αυτό η ψυχή μου τα τηρεί.

[130]Φωτίζει η αποκάλυψη των λόγων σου, σύνεση δίνει στους απλούς.

[131]Το στόμα μου άνοιξα και αναστέναξα, γιατί τις εντολές σου επιθυμώ.

[132]Γύρνα το βλέμμα σου σ’ εμένα και σπλαχνίσου με, όπως το αποφάσισες για όσους τ’ όνομά σου αγαπούν.

[133]Τα βήματά μου στέριωσε με το λόγο σου, ώστε να μη μ’ εξουσιάζει ανομία καμιά.

[134]Απάλλαξέ με απ’ των ανθρώπων την καταπίεση, ώστε τις εντολές σου να τηρώ.

[135]Ρίξε ένα βλέμμα ευνοϊκό στον αφοσιωμένο σου· το θέλημά σου δίδαξέ με.

[136]Ποτάμια δάκρυα τρέξαν απ’ τα μάτια μου, γιατί το νόμο σου οι άνθρωποι δεν τον τηρούνε.

Η δικαιοσύνη του νόμου του Κυρίου

[137]Δίκαιος είσαι, Κύριε, κι οι αποφάσεις σου σωστές.

[138]Οι εντολές που πρόσταξες δείχνουν τη δικαιοσύνη σου και την υπέρτατη πιστότητά σου.

[139]Επειδή σ’ αγαπώ, με πιάνει οργή όταν βλέπω να λησμονούν τα λόγια σου οι εχθροί μου.

[140]Ο λόγος σου είν’ αξιόπιστος κι ο αφοσιωμένος σου τον αγαπάει.

[141]Είμαι ασήμαντος εγώ και καταφρονεμένος· τις εντολές σου ωστόσο δεν τις ξέχασα.

[142] A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.

[142]Είναι η δικαιοσύνη σου αιώνια κι ο νόμος σου αμετάβλητος.

[143] Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.

[143]Θλίψεις και αγωνίες με βρήκαν αλλά οι εντολές σου είν' η χαρά μου.

[144] Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.

[144]Δικαιοσύνη αιώνια είναι οι νόμοι σου· φρόνηση δώσ' μου και θα ζήσω.

Υποστήριξη από το νόμο του Κυρίου

[145] De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.

[145]Από τα βάθη της καρδιάς σ' επικαλούμαι· απάντησέ μου, Κύριε, κι εγώ τους νόμους σου θα εφαρμόζω.

[146] Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

[146]Σ' επικαλούμαι· σώσε με! Και θα εκτελώ τις προσταγές σου.

[147] Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.

[147]Πριν να χαράξει σου φωνάζω και τη βοήθεια σου ζητώ, στο λόγο σου ελπίζω.

[148] Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.

[148]Πριν φύγει η νύχτα ανοίγουνε τα μάτια μου τα λόγια σου να μελετήσω.

[149] Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.

[149]Χάρη στην ευσπλαχνία σου άκουσε, Κύριε, τη φωνή μου· σύμφωνα με την κρίση σου δώσε μου τη ζωή.

[150] Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.

[150]Με πλησιάζουνε αυτοί που επιζητούν την ανομία· από το νόμο σου ξεμάκρυναν.

[151] Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.

[151]Είσαι κοντά εσύ, Κύριε, κι όλες οι εντολές σου είναι αλήθεια.

[152] Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.

[152]Ξέρω πως από την αρχή τις προσταγές σου για πάντα τις θεμέλιωσες.

Σωτηρία από την τήρηση του νόμου του Κυρίου

[153] Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.

[153]Την αθλιότητά μου δες και λύτρωσέ με, γιατί το νόμο σου δεν τον λησμόνησα.

[154] Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.

[154]Διεκδίκησε εσύ το δίκιο μου και ελευθέρωσέ με· δώσ' μου ζωή, όπως το υποσχέθηκες.

[155] A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.

[155]Μακριά απ' τους ασεβείς η σωτηρία, γιατί τους νόμους σου δεν τους αναζητούν.

[156] Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.
[157] São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.
[158] Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.
[159] Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.
[160] As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.

[161] Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.
[162] Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.
[163] Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.
[164] Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.
[165] Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.
[166] Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.
[167] A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.
[168] Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.

[156]Κύριε, μεγάλη είν' η συμπόνια σου· σύμφωνα με την κρίση σου δώσ' μου ζωή.
[157]Πολλοί είν' οι διώκτες μου κι οι αντίπαλοί μου· μα εγώ απ' τις βουλές σου δεν ξεμάκρυνα.
[158]Είδα τους αποστάτες και ταράχτηκα· γιατί τα λόγια σου δεν τα εφαρμόζουν.
[159]Δες πόσο αγαπώ τις εντολές σου· Κύριε, δώσ' μου τη ζωή, χάρη στην ευσπλαχνία σου.
[160]Ουσία του λόγου σου, η αξιοπιστία, κι είναι αιώνιες όλες οι δίκαιες αποφάσεις σου.

Αφιέρωση στο νόμο του Κυρίου

[161]Με καταδιώξαν άρχοντες αναίτια· αλλά μόνο στα λόγια σου τρέμει η καρδιά μου.
[162]Αγάλλομαι στο λόγο σου, σαν κάποιος που ηύρε λάφυρα πολλά.
[163]Το ψέμα το μισώ και το σιχαίνομαι· το νόμο σου αγαπώ.
[164]Εφτά φορές τη μέρα σε υμνώ για της δικαιοσύνης σου τις αποφάσεις.
[165]Πολλήν ειρήνη έχουν όσοι το νόμο σου αγαπούν· και πρόσκομμα δεν συναντούν μπροστά τους.
[166]Τη σωτηρία μου, Κύριε, την προσδοκώ από σένα, και πράττω αυτά που πρόσταξες.
[167]Μ' όλη μου την ψυχή τηρώ τις εντολές σου, τόσο πολύ τις αγαπώ.
[168]Φύλαξα τα προστάγματά σου και τους νόμους σου, γιατί ό, τι κι αν κάνω το γνωρίζεις.

Δοξολογία για το νόμο του Κυρίου

[169] Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.

[170] Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.

[171] Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.

[172] A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.

[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.

[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.

[175] Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.

[176] Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

[169]Ας φτάσει, Κύριε, ως εσένα η κραυγή μου· όπως το υποσχέθηκες, δώσε μου σύνεση.

[170]Ας φτάσει μπρος σου η παράκλησή μου· όπως το υποσχέθηκες, λευτέρωσέ με.

[171]Ας διαλαλούν τα χείλη μου τον ύμνο σου, γιατί τους νόμους σου μου τους διδάσκεις.

[172]Ας εξυμνεί η γλώσσα μου το λόγο σου, γιατί είναι δίκαιες όλες οι εντολές σου.

[173]Το χέρι σου άπλωσε, δώσ' μου βοήθεια, γιατί εγώ διάλεξα τις εντολές σου.

[174]Πόθησα να με σώσεις, Κύριε, κι είναι ο νόμος σου χαρά μου.

[175]Ας ζει η ψυχή μου για να σε υμνεί, κι οι αποφάσεις σου βοήθεια μου ας γενούνε.

[176]Περιπλανήθηκα σαν πρόβατο χαμένο· έλα, το δούλο σου ν' αναζητήσεις, γιατί τις εντολές σου δεν τις ξέχασα.

Salmo 120

Contra as más línguas

Cântico de romagem

[1] Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.

[2] SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.

[3] Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?

[4] Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.

[5] Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.

ΨΑΛΜΟΙ 120

Προσευχή εκείνου που κατηγορείται άδικα

[1]Ωδή των αναβαθμών. Μέσα στη θλίψη μου στον Κύριο φώναξα και μ' αποκρίθηκε.

[2]Κύριε, την ψυχή μου λύτρωσε από τα χείλη που λέν' ψέματα, από τη γλώσσα της απάτης.

[3]Πώς να τιμωρηθείς και ποια βαρύτερη ποινή να λάβεις γλώσσα απατηλή;

[4]Βέλη πολεμιστή ακονισμένα και φλογισμένα κάρβουνα.

[5]Αλίμονο σ' εμένα, στη Μεσέχ πάροικος να ζω, στου Κηδάρ μέσα τις σκηνές να μένω.

[6] Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.
[7] Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

[6]Πάρα πολύν καιρό κατοίκησα μ' αυτούς που την ειρήνη τη μισούν.
[7]Εγώ ειρήνη επιθυμώ· μα όταν γι' αυτήν μιλώ εκείνοι αρχίζουν πόλεμο.

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens
Cântico de romagem

[1] Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?

[2] O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.
[3] Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.
[4] É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.

[5] O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.

[6] De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.
[7] O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.

[8] O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

ΨΑΛΜΟΙ 121

Ποιος θα μπορέσει να με βοήθησει;

[1]Ωδή των αναβαθμών. Τα μάτια μου σηκώνω στα βουνά· από πού θα 'ρθεί η βοήθειά μου;
[2]Η βοήθειά μου θα 'ρθει από τον Κύριο, που έφτιαξε τα ουράνια και τη γη.

[3]Δε θ' αφήσει να κλονιστούν τα πόδια σου, δε θ' αδρανήσει αυτός που σε φυλάει.

[4]Όχι, δε θα νυστάξει, δε θ' αποκοιμηθεί του Ισραήλ η σκέπη.
[5]Ο Κύριος είν' αυτός που σε φυλάει· ο Κύριος είν' η προστασία σου, στέκεται στα δεξιά σου.
[6]Τη μέρα δε θα σε χτυπήσει ο ήλιος· ούτε η σελήνη μέσα στη νυχτιά.
[7]Από κάθε λογής κακό θα σε φυλάει ο Κύριος· θα προφυλάει τη ζωή σου.
[8]Ο Κύριος θα σε προστατεύει σαν φεύγεις και σαν έρχεσαι· από τα τώρα και παντοτινά.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém
Cântico de romagem. De Davi

[1] Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.

[2] Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!

ΨΑΛΜΟΙ 122

Ευχές για την ειρήνη στην Ιερουσαλήμ

[1]Ωδή των αναβαθμών. Του Δαβίδ. Χάρηκα ολόψυχα όταν μου είπανε: «Στον οίκο του Κυρίου θα πάμε».
[2]Ιερουσαλήμ, στις πύλες σου τα βήματά μας σταματούν.

3 Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,

4 para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.

5 Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.

6 Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.

7 Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.

8 Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!

9 Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino
Cântico de romagem

1 A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!

2 Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.

3 Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.

4 A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

3Ω Ιερουσαλήμ, χτισμένη σαν πολιτεία συγκροτημένη!

4Εκεί ανεβαίνουν οι φυλές, οι φυλές του Κυρίου –σύμφωνα με το νόμο του Ισραήλ– να υμνήσουν του Κυρίου το όνομα.

5Γιατί εκεί τοποθετήθηκαν οι θρόνοι εκείνων που απονέμουν δικαιοσύνη, οι θρόνοι των απογόνων του Δαβίδ.

6Ειρήνη ευχηθείτε στην Ιερουσαλήμ: «Ας ζουν ειρηνικά αυτοί που σ’ αγαπάνε!

7Μέσ’ απ’ τα τείχη σου ας βασιλεύει ειρήνη και ηρεμία στα σπίτια σου τα όμορφα! »

8Για χάρη των συντρόφων μου, των αδερφών μου «ειρήνη να ’χεις» θα εύχομαι.

9Για την αγάπη του οίκου του Κυρίου, του Θεού μας, την ευτυχία σου εύχομαι.

ΨΑΛΜΟΙ 123

Η προσδοκία των ταπεινωμένων

1Ωδή των αναβαθμών. Σ’ εσένα σήκωσα τα μάτια μου, που κατοικείς στους ουρανούς.

2Έτσι καθώς των δούλων κοιτάζουνε τα μάτια στο χέρι του κυρίου τους, τα μάτια της δούλης στης κυρίας της το χέρι· έτσι στρέφουν τα μάτια μας στον Κύριο, το Θεό μας, ωσότου να μας σπλαχνιστεί.

3Ελέησέ μας, Κύριε, ελέησέ μας, γιατί απαυδήσαμε από τον εξευτελισμό.

4Απαύδησε η ψυχή μας, από το χλευασμό των αλαζόνων, από την καταφρόνια των υπεροπτικών.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador
Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;

[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,

[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;

[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;

[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.

[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.

[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.

[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

Salmo 125

Fé inabalável
Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.

[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.

ΨΑΛΜΟΙ 124

Αν δεν ήταν ο Κύριος μαζί μας…

[1]Ωδή των αναβαθμών. Του Δαβίδ. Αν ο Κύριος δεν ήτανε μαζί μας –ας το ομολογήσει τώρα ο Ισραήλ–

[2]αν ο Κύριος δεν ήτανε μαζί μας, όταν οι άνθρωποι ξεσηκωθήκαν εναντίον μας,

[3]ζωντανούς θα μας είχαν καταπιεί, πάνω στην ξαναμμένη τους οργή.

[4]Τα νερά τότε θα μας είχανε καταποντίσει, θα μας είχαν παρασύρει οι χείμαρροι.

[5]Θα ’χαν περάσει τότε πάνω μας τα φουσκωμένα τα νερά.

[6]Ευλογητός ο Κύριος, που λεία δε μας έδωσε στα δόντια τους!

[7]Η ζωή μας τους ξέφυγε σαν το πουλί απ’ των κυνηγών τα δίχτυα· το δίχτυ σκίστηκε κι εμείς γλιτώσαμε!

[8]Η βοήθειά μας έρχεται στ’ όνομα του Κυρίου, που έφτιαξε τα ουράνια και τη γη.

ΨΑΛΜΟΙ 125

Όσοι έχουν την εμπιστοσύνη τους στον Κύριο

[1]Ωδή των αναβαθμών. Όσοι έχουν την εμπιστοσύνη τους στον Κύριο είναι σαν το όρος το Σιών, που δε σαλεύεται, που στέκει εκεί αιώνια.

[2]Βουνά αγκαλιάζουν την Ιερουσαλήμ, κι ο Κύριος αγκαλιάζει το λαό του από τώρα και παντοτινά.

[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.

[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.

[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

[3]Αυτός να εξουσιάζουν δεν θ’ αφήσει οι ασεβείς στη χώρα των δικαίων, ώστε οι δίκαιοι να μην τύχει και απλώσουν στην ανομία τα χέρια τους.

[4]Κύριε, κάνε ευεργεσίες στους καλούς, σ’ εκείνους που καρδιά έχουν τίμια.

[5]Μα εκείνους που διεστραμμένη έχουν συμπεριφορά, θα ’πρεπε, Κύριε, να τους σαρώσεις, μαζί μ’ αυτούς που πράττουν την ασέβεια. Ας είναι η ειρήνη με τον Ισραήλ!

Salmo 126

Consolo para os que choram
Cântico de romagem

[1] Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.

[2] Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.

[3] Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.

[4] Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.

[5] Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.

[6] Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

ΨΑΛΜΟΙ 126

Τα δάκρυα γίνονται χαρά

[1]Ωδή των αναβαθμών. Όταν ο Κύριος μας έφερε απ’ την αιχμαλωσία πίσω στη Σιών, ήμασταν σαν να βλέπαμε όνειρο.

[2]Τότε γέλιο πλημμύρισε το στόμα μας κι η γλώσσα μας ύμνους χαράς· τότε λέγαν οι λαοί αναμεταξύ τους: «Μεγάλα έργα έκανε ο Κύριος γι’ αυτούς! »

[3]Μεγάλα έργα έκανε ο Κύριος για μας· μας γέμισε ευφροσύνη.

[4]Φέρε μας, Κύριε, ξανά στην πρωτινή ευτυχία μας, με μιας, όπως γεμίζουνε οι ξερές κοίτες των χειμάρρων.

[5]Όσοι με δάκρυα σπέρνουνε θα χαίρονται στο θερισμό.

[6]Αυτός που κλαίει στον πηγαιμό το σπόρο κουβαλώντας, γυρίζοντας θα τραγουδάει χαρούμενος δεμάτια φορτωμένος.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus
Cântico de romagem. De Salomão

ΨΑΛΜΟΙ 127

Αν ο Κύριος δεν οικοδομήσει...

[1] Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

[2] Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.

[3] Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.

[4] Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.

[5] Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

[1]Ωδή των αναβαθμών. Του Σολομώντα. Το σπίτι αν δεν το χτίσει ο Κύριος, μάταια μοχθούν οι χτίστες του γι’ αυτό· την πόλη ο Κύριος αν δεν τη φυλάξει, μάταια ο φρουρός της αγρυπνά.

[2]Σε τίποτα δεν ωφελεί να σηκωνόσαστε αυγή, να πέφτετε αργά για ύπνο, και να τρώτε με μόχθο κερδισμένο το ψωμί. Ο Κύριος δίνει άλλο τόσο σ’ εκείνους που αγαπά, ενώ αυτοί κοιμούνται.

[3]Δέστε, δώρο απ’ τον Κύριο είναι τα παιδιά· ανταμοιβή ο καρπός των σπλάχνων.

[4]Οι ρωμαλέοι γιοι που αποκτά κανείς στα νιάτα του είναι καθώς τα βέλη στα χέρια του πολεμιστή.

[5]Ευτυχισμένος ο άνθρωπος που ’ναι η φαρέτρα του μ’ αυτά γεμάτη· δεν πρόκειται να ντροπιαστεί, όταν με τους εχθρούς του αντιδικεί στης πολιτείας την πύλη.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar

Cântico de romagem

[1] Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!

[2] Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.

[3] Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.

ΨΑΛΜΟΙ 128

Η ευτυχία των πιστών

[1]Ωδή των αναβαθμών. Μακάριοι όλοι αυτοί που σέβονται τον Κύριο κι ακολουθούν το δρόμο του!

[2]Θ’ απολαμβάνεις ό, τι τα χέρια σου μοχθήσανε, ευτυχισμένος θα ’σαι και θα ευημερείς.

[3]Θα ’ναι η γυναίκα σου σαν καρπισμένο αμπέλι μέσα στο σπιτικό σου, οι γιοι σου, σαν νιοφυτεμένα λιόδεντρα τριγύρω στο τραπέζι σου.

[4] Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!
[5] O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,
[6] vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

[4]Έτσι θα ευλογηθεί ο άνθρωπος που σέβεται τον Κύριο.
[5]Θα σ' ευλογήσει ο Κύριος απ' τη Σιών· την προκοπή της Ιερουσαλήμ θα χαίρεσαι όλες τις μέρες της ζωής σου.
[6]Και των παιδιών σου τα παιδιά θα δεις. Ας είναι η ειρήνη με τον Ισραήλ!

Salmo 129

Recordação de libertações

Cântico de romagem

[1] Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;

[2] desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.

[3] Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.

[4] Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.

[5] Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!
[6] Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,
[7] com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!
[8] E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

ΨΑΛΜΟΙ 129

Πολύ με καταπίεσαν, κι όμως...

[1]Ωδή των αναβαθμών. Πολύ με καταπίεσαν απ' τη νεότητά μου –ας το επαναλάβει τώρα ο Ισραήλ–

[2]πολύ με καταπίεσαν απ' τη νεότητά μου, κι όμως δε με γονάτισαν.

[3]Βαθιές ανοίξαν αυλακιές στη ράχη μου, σαν να 'ταν γη που την οργώσαν γεωργοί.
[4]Μα ο Κύριος είν' αξιόπιστος· έκοψε τα δεσμά, που μου 'χαν βάλει οι ασεβείς, ώστε αναγκαστικά να τους δουλεύω.
[5]Ας ντροπιαστούνε κι ας στραφούνε πίσω όλοι που τη Σιών εχθρεύονται.
[6]Ας γίνουνε σαν το χορτάρι στη σκεπή, που αποξεραίνεται πριν μεγαλώσει.
[7]Δεν το μαζεύει αυτό κανένας θεριστής κι ούτε κανείς το μεταφέρει σε δεμάτια.
[8]Στους θεριστές δεν θα τους πούνε οι διαβάτες: «Η ευλογία του Κυρίου μαζί σας· σας ευλογούμε στου Κυρίου τ' όνομα! »

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor

Cântico de romagem

[1] Das profundezas clamo a ti, SENHOR.

ΨΑΛΜΟΙ 130

Από τα βάθη της απόγνωσης

[1]Ωδή των αναβαθμών.
Από τα βάθη της ψυχής μου, Κύριε, σου φωνάζω.

[2] Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.
[3] Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?
[4] Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.
[5] Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.
[6] A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,
[7] espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.
[8] É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

[2]Άκουσε, Κύριε, τη φωνή μου, δώσε την προσοχή σου όταν σου δέομαι.
[3]Αν εσύ, Κύριε, ανομίες παρατηρείς, ποιος, Κύριε, θ' αντέξει;
[4]Αλλά εσύ δίνεις τη συγχώρηση, για να 'σαι σεβαστός.
[5]Στον Κύριο έλπισα, έλπισε η ψυχή μου, και προσδοκώ τους λόγους του.
[6]Ψυχή μου, πρόσμενε τον Κύριο, πιότερο απ' ό, τι οι φύλακες προσμένουν την αυγή.
[7]Έλπιζε, Ισραήλ, στον Κύριο, γιατ' είναι σπλαχνικός και χίλιους τρόπους έχει αυτός να σε λυτρώνει.
[8]Εκείνος θα λυτρώσει τον Ισραήλ απ' όλες του τις ανομίες.

Salmo 131

Calma em Deus

Cântico de romagem. De Davi

[1] SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.
[2] Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.
[3] Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

ΨΑΛΜΟΙ 131

Κύριε, δεν περηφανεύτηκε η καρδιά μου

[1]Ωδή των αναβαθμών. Του Δαβίδ.
Κύριε, δεν περηφανεύτηκε η καρδιά μου ούτε υπεροψία είχε το βλέμμα μου· δεν καταπιάστηκα με πράγματα μεγάλα ούτε μ' εκείνα που με ξεπερνούν.
[2]Αντίθετα, είν' η ψυχή μου ησυχασμένη και ήρεμη, σαν βρέφος θηλασμένο στη μάνα του κοντά. Είν' η ψυχή μου σαν το βρέφος το χορτάτο.
[3]Έλπιζε, Ισραήλ, στον Κύριο, από τώρα και παντοτινά.

Salmo 132

Uma promessa antiga

Cântico de romagem

ΨΑΛΜΟΙ 132

Η Σιών κατοικητήριο του Κυρίου και πολιτεία του Δαβίδ

[1]Ωδή των αναβαθμών.

[1] Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;

[2] de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:

[3] Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,

[4] não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

[5] até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.

[6] Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.

[7] Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.

[8] Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.

[9] Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.

[10] Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.

[11] O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um rebento da tua carne farei subir para o teu trono.

[12] Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.

[13] Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:

Θυμήσου, Κύριε, το Δαβίδ· κι όλο το μόχθο του θυμήσου.

[2]Ορκίστηκε στον Κύριο, έδωσ’ ετούτη την υπόσχεση στο δυνατό Θεό του Ιακώβ:

[3]«Στο χώρο του σπιτιού μου δε θα μπω ούτε στο στρώμα θ’ ανεβώ που ξαποσταίνω.

[4]Δε θ’ αφήσω ύπνος να ’ρθει στα μάτια μου ούτε στα βλέφαρά μου νύστα.

[5]Ωσότου βρω έναν τόπο για τον Κύριο, οίκημα για το δυνατό Θεό του Ιακώβ».

[6]Ακούσαμε πως βρίσκεται στην Εφραθά, τον βρήκαμε στης Ιαάρ τις πεδιάδες.

[7]Ας μπούμε μέσα στο κατοικητήριό του· ας προσκυνήσουμε στα πόδια του εμπρός.

[8]Σήκω Κύριε, στον τόπο έλα της ανάπαυσής σου, την κιβωτό συνόδεψε της δύναμής σου.

[9]Τη θεία σου βοήθεια να ’ναι ντυμένοι οι ιερείς σου και οι πιστοί σου ας σκορπούν κραυγές χαράς.

[10]Για χάρη του Δαβίδ, του αφοσιωμένου σου, μη στερήσεις από τον εκλεκτό σου την παρουσία σου.

[11]Ορκίστηκε ο Κύριος στο Δαβίδ αλήθεια που δε θα την αθετήσει: «Απόγονο δικό σου θ’ ανεβάσω στο θρόνο σου.

[12]Αν οι γιοι του τηρήσουν τη διαθήκη μου και τα θελήματά μου που θα τους διδάξω, τότε για πάντα ακόμα και οι γιοι τους θα βασιλεύουν σταθερά μετά από σένα».

[13]Αλήθεια, ο Κύριος διάλεξε τη Σιών, θέλησε να την κάνει κατοικία του.

[14] Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.

[14]Και είπε: «Αυτή είναι η παντοτινή μου ανάπαυση· εδώ θα κατοικήσω, γιατί αυτή είναι η επιθυμία μου.

[15] Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.

[15]Θα ευλογήσω πλούσια τ' αγαθά της, τους φτωχούς της θα τους χορτάσω ψωμί.

[16] Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.

[16]Τους ιερείς της θα τους ντύσω τη θεία βοήθεια και οι πιστοί της θα σκορπούν κραυγές χαράς.

[17] Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.

[17]Εκεί να γεννηθεί θα κάνω βασιλιάς ισχυρός, του Δαβίδ ο απόγονος· καθώς λυχνάρι αναμμένο θα τον κρατήσω εκεί, τον εκλεκτό μου.

[18] Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

[18]Μ' αισχύνη θα σκεπάσω τους εχθρούς του, αλλά σ' εκείνου το κεφάλι το διάδημά του θα λαμποκοπά».

Salmo 133

A excelência da união fraternal

Cântico de romagem. De Davi

[1] Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!

[2] É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.

[3] É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

ΨΑΛΜΟΙ 133

Πόσο ωραίο είναι τ' αδέρφια να κατοικούν μαζί!

[1]Ωδή των αναβαθμών. Του Δαβίδ. Πόσο ωραίο είναι, πόσο ευχάριστο, να κατοικούν μαζί τ' αδέρφια!

[2]Είναι σαν το πολύτιμο, το μυρωμένο λάδι, χυμένο πάνω στο κεφάλι, που πάνω στη γενειάδα αργοκυλάει, τη γενειάδα του Ααρών, και που ως την τραχηλειά του κατεβαίνει.

[3]Σαν τη δροσιά του Ερμών, που κατεβαίνει πάνω στα όρη της Σιών, γιατί εκεί αποφάσισε ο Κύριος την ευλογία του να δίνει, ζωή παντοτινή.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino

Cântico de romagem

ΨΑΛΜΟΙ 134

Δοξολογήστε τον Κύριο όλοι εσείς που τον υπηρετείτε

[1]Ωδή των αναβαθμών.

[1] Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;

[2] erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.

[3] De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

Ελάτε, ευλογήστε τον Κύριο όλοι του οι λειτουργοί, που υπηρετείτε νύχτα στο ναό του!

[2]Τα χέρια σας προς το θυσιαστήριο υψώστε κι ευλογήστε τον Κύριο!

[3]Απ’ τη Σιών ο Κύριος να σ’ ευλογήσει, εκείνος που έκανε τα ουράνια και τη γη!

Salmo 135

Louvores a Deus

[1] Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,

[2] vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.

[3] Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.

[4] Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.

[5] Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.

[6] Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.

[7] Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.

[8] Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;

[9] quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;

ΨΑΛΜΟΙ 135

Το ξέρω, μεγάλος είν’ ο Κύριος

[1]Αλληλούια! Αινείτε τον Κύριο! Αινείτε του Κυρίου την ύπαρξη· αινείτε τον οι αφοσιωμένοι του!

[2]Εσείς που υπηρετείτε στο ναό του, στης κατοικίας του Θεού μας τις αυλές.

[3]Αινείτε τον Κύριο, γιατ’ είν’ καλός· την ύπαρξή του υμνολογήστε, γιατ’ είναι αγαπητή.

[4]Αυτός για δικό του διάλεξε τον Ιακώβ, τον Ισραήλ για να του ανήκει.

[5]Το ξέρω πως μεγάλος είν’ ο Κύριός μας, ανώτερος απ’ όλους τους θεούς.

[6]Όλα όσα θέλησε ο Κύριος τα έκανε, στα ουράνια και στη γη, στις θάλασσες και σ’ όλους τους βυθούς.

[7]Αυτός από της γης τις άκρες σύννεφα ανεβάζει ρίχνει αστραπές και προκαλεί βροχή· αυτός, που βγάζει ανέμους απ’ τ’ αμπάρια του.

[8]Αυτός αφάνισε τα πρωτογέννητα στην Αίγυπτο και των ανθρώπων και των ζώων.

[9]Σημεία έστειλε και θαύματα στην Αίγυπτο, στο Φαραώ και σ’ όλους του τους υπηρέτες.

[10] quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:

[11] a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;

[12] cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.

[13] O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.

[14] Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.

[15] Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.

[16] Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

[17] têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.

[18] Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.

[19] Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;

[20] casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.

[21] Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

Salmo 136

A misericórdia de Deus

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[10]Αυτός πολλά έθνη κατατρόπωσε και πανίσχυρους ξολόθρεψε βασιλιάδες:

[11]Το Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων, και της Βασάν το βασιλιά, τον Ωγ, και όλα τα βασίλεια της Χαναάν.

[12]Και τη χώρα τους έδωσε κληρονομιά, κληρονομιά στον Ισραήλ, το λαό του.

[13]Κύριε, τ’ όνομά σου αιώνιο! Η ανάμνησή σου, Κύριε, από γενιά σ’ άλλη γενιά.

[14]Αλήθεια, ο Κύριος το λαό του θα δικαιώσει, τους αφοσιωμένους του σπλαχνίζεται.

[15]Τα είδωλα των εθνικών ασήμι και χρυσάφι, ανθρώπινα κατασκευάσματα.

[16]Στόμα έχουν αλλά δε μιλούν, μάτια έχουν μα δε βλέπουν.

[17]Έχουν αυτιά μα δεν ακούν κι ούτε έχουνε πνοή στο στόμα τους.

[18]Αυτοί που τα κατασκευάζουνε κι όσοι σε κείνα ελπίζουν, όμοιοι μ’ αυτά να γίνουνε.

[19]Τον Κύριο ευλογήστε, Ισραηλίτες! Ιερείς, απόγονοι του Ααρών, τον Κύριο ευλογήστε!

[20]Κι εσείς, λευίτες, τον Κύριο ευλογήστε! Όσοι τον Κύριο σέβεστε, τον Κύριο ευλογήστε!

[21]Απ’ τη Σιών ας ευλογούν τον Κύριο που κατοικεί στην Ιερουσαλήμ! Αινείτε τον Κύριο!

ΨΑΛΜΟΙ 136

Ευχαριστία στο σωτήρα του Ισραήλ

[1]Τον Κύριο δοξολογήστε, γιατ’ είναι καλός, – κι αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[2] Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[3] Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[4] ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[5] àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[6] àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[7] àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[8] o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[9] a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[10] àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[11] e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[12] com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[13] àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[2]Δοξολογήστε το Θεό των θεών! – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[3]Δοξολογήστε τον Κύριο των κυρίων! – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[4]Είναι ο μόνος που έκανε μεγάλα θαύματα. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[5]Έκανε με σοφία τους ουρανούς. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[6]Απάνω στα νερά τη γη τη στέριωσε. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[7]Έκανε τους μεγάλους φωτοδότες: – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[8]Τον ήλιο να κυριαρχεί τη μέρα, – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[9]Το φεγγάρι και τ’ άστρα τη νύχτα να κυριαρχούν. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[10]Αυτός αφάνισε των Αιγυπτίων τα πρωτογέννητα. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[11]Τον Ισραήλ τον έβγαλε απ’ ανάμεσά τους, – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[12]Με το δυνατό του χέρι, με τη δύναμή του την ακαταμάχητη. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[13]Εδιχοτόμησε τη Θάλασσα την Ερυθρά, – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

[14] e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 137

Saudades da pátria

[14]Και πέρασε μες απ’ αυτήν τον Ισραήλ. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[15]Εκεί το Φαραώ και το στρατό του καταπόντισε. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[16]Μες απ’ την έρημο οδήγησε το λαό του. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[17]Και χτύπησε μεγάλους βασιλιάδες. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[18]Σύντριψε βασιλιάδες ισχυρούς: – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[19]Το Σιχόν, βασιλιά των Αμορραίων, – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[20]Και της Βασάν το βασιλιά, τον Ωγ. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[21]Τη χώρα τους τη μοίρασε στον Ισραήλ. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[22]Κληρονομιά στον αφοσιωμένο του. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[23]Μες στην ταπείνωσή μας μας θυμήθηκε, – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[24]Και μας λευτέρωσε από τους εχθρούς μας. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[25]Αυτός σε κάθε ύπαρξη δίνει τροφή. – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!
[26]Δοξολογήστε το Θεό των ουρανών! – Αιώνια διαρκεί η αγάπη του!

ΨΑΛΜΟΙ 137

Στις όχθες των ποταμών της Βαβυλώνας

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.

[1]Στης Βαβυλώνας τα ποτάμια, εκεί καθόμασταν και κλαίγαμε, καθώς θυμόμασταν τη Σιών.

[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,

[2]Στης όχθης τις ιτιές είχαμε τις κιθάρες μας κρεμάσει.

[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.

[3]Εκεί μας γύρευαν τραγούδια εκείνοι που μας αιχμαλώτισαν, κι οι διώκτες μας γυρεύαν από μας ωδές χαράς. Μας λέγαν: «Τραγουδήστε μας απ’ τα τραγούδια της Σιών».

[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?

[4]Μα πώς να τραγουδήσουμε τις ωδές του Κυρίου σε ξένη γη;

[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.

[5]Αν σε ξεχάσω, Ιερουσαλήμ, να παραλύσει το δεξί μου χέρι.

[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.

[6]Η γλώσσα μου ας κολλήσει στο λαρύγγι μου, αν δεν σε θυμηθώ, αν δεν σε βάλω, Ιερουσαλήμ, απάνω απ’ όλες τις χαρές μου.

[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.

[7]Θυμήσου, Κύριε, τους Εδωμίτες, που λέγανε, τη μέρα που έπεσε η Ιερουσαλήμ: «Γκρεμίστε την, γκρεμίστε την, απ’ τα θεμέλια της! »

[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.

[8]Μα κι εσύ, Βαβυλώνα, γρήγορα θα καταστραφείς· μακάριος όποιος σου ανταποδώσει όσα μας έκανες!

[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

[9]Μακάριος εκείνος που θα πιάσει και θα συντρίψει στο βράχο τα βρέφη σου!

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade
Salmo de Davi

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.

ΨΑΛΜΟΙ 138

Θα σε δοξολογήσω μ’ όλη μου την καρδιά

[1]Του Δαβίδ. Θα σε δοξολογήσω μ’ όλη μου την καρδιά, γιατί άκουσες τα λόγια που βγήκαν απ’ το στόμα μου. Εσένα θα εξυμνήσω κι όχι θεούς αλλότριους.

[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.

[3] No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.

[4] Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,

[5] e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.

[6] O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.

[7] Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.

[8] O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

Salmo 139

Deus onisciente e onipotente

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] SENHOR, tu me sondas e me conheces.

[2] Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.

[3] Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.

[2]Θα προσκυνήσω μπρος στον άγιο σου ναό, την ύπαρξή σου θα δοξολογήσω για την αγάπη και την αξιοπιστία σου· κράτησες με το παραπάνω την υπόσχεσή σου κι έκανες πιότερα απ’ όσα περιμέναμε, για τη μεγάλη φήμη σου.

[3]Τη μέρα που προσεύχομαι σ’ εσένα, μου αποκρίνεσαι· θάρρος και δύναμη γεμίζεις την ψυχή μου.

[4]Θα σε δοξολογήσουν, Κύριε, όλοι της γης οι βασιλιάδες, γιατί άκουσαν τα λόγια σου.

[5]Θα υμνήσουνε τις πράξεις σου: «Μεγάλη είν’ η δόξα του Κυρίου!

[6]Βλέπει ο Κύριος από ψηλά τον ταπεινό, και τον περήφανο από μακριά τον ξέρει».

[7]Αν πορευτώ μέσα σε στενοχώρια θα μου χαρίσεις τη ζωή· το χέρι σου θ’ απλώσεις ενάντια στων εχθρών μου την οργή, και θα μ’ ελευθερώσεις.

[8]Σύ, Κύριε, για χάρη μου αίσιο τέλος δίνεις, αιώνια διαρκεί η αγάπη σου! Εμάς μη μας εγκαταλείπεις, τα δημιουργήματά σου.

ΨΑΛΜΟΙ 139

Ξέρεις, Κύριε, εσύ για με τα πάντα

[1]Στον πρωτοψάλτη. Ψαλμός του Δαβίδ. Κύριε, με διερεύνησες και με γνωρίζεις.

[2]Ξέρεις εσύ πότε είμαι καθιστός και πότε όρθιος· από μακριά τις διαθέσεις μου διακρίνεις.

[3]Βλέπεις εσύ αν ενεργώ ή αν είμαι άπραγος· το κάθε βήμα μου που κάνω το κατέχεις.

[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.

[4]Και πριν μια λέξη ακόμα έρθει στη γλώσσα μου, να κιόλας που εσύ, Κύριε, πολύ καλά την ξέρεις.

[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.

[5]Από παντού γύρω τριγύρω με κυκλώνεις κι έβαλες πάνω μου για προστασία το χέρι σου.

[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.

[6]Αξιοθαύμαστο το πόσο με γνωρίζεις, και τόσο υπέροχο, ώστε να το συλλάβω δεν μπορώ.

[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?

[7]Πού να πάω μακριά από το Πνεύμα σου; και μακριά απ' την παρουσία σου πού να φύγω;

[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;

[8]Αν ανεβώ στους ουρανούς, εσύ είσ' εκεί· αν στρώσω το κρεβάτι μου στον άδη, εκεί είσαι πάλι.

[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,

[9]Αν τα φτερά μου απλώσω και πετάξω εκεί που ο ήλιος ξεμυτά ή εκεί που χάνεται στης θάλασσας την άκρη,

[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.

[10]κι εκεί το χέρι σου θα με καθοδηγεί κι η ευνοϊκή σου δύναμη θα με κρατάει.

[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,

[11]Κι αν πω: «Ας με σκεπάσει το σκοτάδι, κι ας γίνει νύχτα γύρω μου το φως»,

[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.

[12]και το σκοτάδι ακόμα για σένανε δε θα 'ναι σκοτεινό κι η νύχτα σαν τη μέρα θα φωτίζει –σκοτάδι ή φως για σένα είναι παρόμοια.

[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.

[13]Εσύ έφτιαξες όλη την ύπαρξή μου, με ύφανες μες στην κοιλιά της μάνας μου.

[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;

[14]Σ' ευχαριστώ που μ' έκανες πλάσμα σου τόσο θαυμαστό –όλα όσα κάνεις είν' εξαίσια κι εγώ αυτό πολύ καλά το ξέρω.

[15] os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e

[15]Το σώμα μου δε σου ήτανε αθέατο, όταν σχηματιζόμουνα κρυφά κι αναπτυσσόμουνα στης γης τη μήτρα.

entretecido como nas profundezas da terra.

[16] Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.

[17] Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!

[18] Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.

[19] Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

[20] Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.

[21] Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?

[22] Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.

[23] Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;

[24] vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[16]Με είδες κιόλας τελειωμένον, όταν ακόμα ήμουν μάζα άμορφη· και στο βιβλίο σου όλες ήταν γραμμένες οι μέρες που για μένα πρόβλεπες, ακόμα πριν καμιά απ’ αυτές υπάρξει.

[17]Θεέ μου, πόσο πολύτιμες για μένα είν’ οι προθέσεις σου και πόσο πολυάριθμες στο σύνολό τους!

[18]Αν τις μετρούσα, από την άμμο θα ήταν περισσότερες· ξυπνώ κι είμαι μαζί σου ακόμα.

[19]Ας τον αφάνιζες, Θεέ, τον ασεβή· και οι αιματοβαμμένοι άνθρωποι να φύγουνε μακριά μου.

[20]Βλαστήμιες λένε εναντίον σου, και δίχως λόγο σοβαρό προφέρουν τ’ όνομά σου.

[21]Μήπως δεν πρέπει, Κύριε, να μισώ αυτούς που σε μισούνε, και ν’ απεχθάνομαι αυτούς που ξεσηκώνονται εναντίον σου;

[22]Με τέλειο μίσος τους μισώ· έγιναν προσωπικοί εχθροί μου.

[23]Διερεύνησέ με, Θεέ, και μάθε την καρδιά μου· δοκίμασέ με και γνώρισε τις σκέψεις μου.

[24]Δες αν ακολουθώ ένα δρόμο άνομο· κι οδήγησέ με στης αιώνιας ζωής το δρόμο.

ΨΑΛΜΟΙ 140

Προσευχή του συκοφαντημένου

[1]Στον πρωτοψάλτη. Ψαλμός του Δαβίδ.

[1] Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,

[2] cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.

[3] Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.

[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento, os quais se empenham por me desviar os passos.

[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.

[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.

[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.

[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.

[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.

[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.

[2]Σώσε με, Κύριε, από τους πονηρούς ανθρώπους, προστάτεψέ με από τους βίαιους,

[3]που καταστρώνουν μέσα τους σχέδια πονηρά, και συνεχώς διαμάχες προκαλούνε.

[4]Η γλώσσα τους είν’ επικίνδυνη σαν του φιδιού, τα λόγια τους θανατηφόρα σαν το δηλητήριο της έχιδνας.

(Διάψαλμα)

[5]Κύριε, φύλαξέ με να μην πέσω στα χέρια του ασεβή· προστάτεψέ με από τους βίαιους, που άλλο δε σκέφτονται, μονάχα πώς τα βήματά μου να κλονίσουν.

[6]Παγίδα μού ετοιμάσαν οι θρασείς· άπλωσαν δίχτυα και σκοινιά δίπλα στο μονοπάτι μου· για μένα έστησαν ενέδρες.

(Διάψαλμα)

[7]Είπα στον Κύριο: «Θεός μου είσ’ εσύ! » Άκουσε, Κύριε, τις ικεσίες μου.

[8]Κύριε, Θεέ μου, δυνατέ σωτήρα μου, σύ το κεφάλι μου προστάτεψες τη μέρα του πολέμου.

[9]Μην εκπληρώσεις, Κύριε, τις επιθυμίες των ασεβών· τις μηχανορραφίες τους μην τις αφήσεις να πετύχουν, για να μη γίνουν ακόμα πιο αλαζονικοί.

[10]Όσα σκορπούν για μένα ψέματα εκείνοι οι συκοφάντες, ας πέσουν πάνω στα κεφάλια τους.

[11]Ας πέσουν πάνω τους κάρβουνα φλογισμένα· ρίξ’ τους μες στη φωτιά και μες σε βάραθρο βαθύ, απ’ όπου να μη σηκωθούνε.

[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.

[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.

[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

[12]Κακόγλωσσος ας μη σταθεί στη χώρα· η δυστυχία το βίαιο άνθρωπο ας τον καταδιώξει ως τον αφανισμό.

[13]Το ξέρω πως ο Κύριος υπερασπίζεται τον ταλαίπωρο, και τους ανίσχυρους τους δικαιώνει.

[14]Οι δίκαιοι θα δοξολογούν την ύπαρξή σου· οι τίμιοι κοντά σου θα κατοικούν.

Salmo 141

Oração vespertina por santificação e proteção

Salmo de Davi

[1] SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.

[2] Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.

[3] Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.

[4] Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.

[5] Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.

[6] Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,

ΨΑΛΜΟΙ 141

Κύριε, άκου με προσοχή τα λόγια μου

[1]Ψαλμός του Δαβίδ.

Κύριε, σου φώναξα· τρέξε κοντά μου! Άκουσε τη φωνή μου όταν σε καλώ!

[2]Ας είναι η προσευχή μου μπρος σου σαν το θυμίαμα, και τα υψωμένα χέρια μου σαν τη θυσία την αποσπερνή.

[3]Βάλε μου, Κύριε, φρουρά στο στόμα μου, φράχτη στη θύρα των χειλιών μου.

[4]Την καρδιά μου συγκράτησέ την από την κλίση της στο κακό, και μην αφήσεις να επιδίδεται στις πράξεις της ασέβειας με ανθρώπους που ανομίες διαπράττουν· κάνε με ανόρεχτο για τέτοια φαγητά λαχταριστά.

[5]Ας μ’ επιπλήξει ο δίκαιος κι ο όσιος ας μ’ ελέγξει· είναι μια χάρη που πρόθυμα θα τη δεχτώ. Κι όταν αυτούς τους βρίσκει η δυστυχία, εγώ δεν παύω να προσεύχομαι.

[6]Όταν ριχτούν απ’ την κορφή των βράχων κάτω εκείνοι που τους δίκαιους τους καταδίκασαν, τότε θα καταλάβουν πως τα λόγια μου ήταν πολύ συγκρατημένα.

[7] ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.

[8] Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.

[9] Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.

[10] Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

[7]Καθώς σπάει μια μυλόπετρα στη γη, θα σκορπιστούν τα κόκαλά τους στο στόμα του άδη.

[8]Αλλά σ' εσένα, Κύριε, Θεέ μου, στρέφω τα μάτια μου· σ' εσένα ελπίζω, μη μου αφαιρέσεις τη ζωή.

[9]Απ' την παγίδα φύλαξέ με που μου έστησαν, κι απ' τη θηλειά ανθρώπων, που διαπράττουν ανομίες.

[10]Στα ίδια τους τα δίχτυα ας πέσουν οι ασεβείς ομαδικά, την ώρα που εγώ θα διαφεύγω.

Salmo 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna

1 Sm. 24.3

[1] Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.

[2] Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.

[3] Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.

[4] Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de refúgio, ninguém que por mim se interesse.

[5] A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

[6] Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus

ΨΑΛΜΟΙ 142

Ο Κύριος ύστατο καταφύγιο του καταδιωγμένου

[1]Μασχίλ του Δαβίδ. Προσευχή όταν ήταν στη σπηλιά.

[2]Με δυνατή φωνή κράζω στον Κύριο και φωναχτά τον Κύριο ικετεύω.

[3]Σκορπώ μπροστά του το παράπονό μου, μπροστά του εκθέτω εγώ τη θλίψη μου.

[4]Όταν λιγοψυχώ, ξέρεις εσύ πού πάω. Στο δρόμο ετούτον που πορεύομαι μου στήσανε παγίδα.

[5]Δεξιά μου κοίταξα και είδα πως κανείς δεν ήταν που να με γνωρίζει· για μένα εχάθη κάθε καταφύγιο, κανένας που για τη ζωή μου να νοιαστεί.

[6]Σ' εσένα, Κύριε, φώναξα! Είπα: Εσύ 'σαι ο προστάτης μου, ό, τι μου ανήκει στη γη των ζωντανών.

[7]Στη δέησή μου δώσε προσοχή, γιατί πολύ εξασθένησα· απάλλαξέ με απ' τους

perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

[7] Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

διώκτες μου, γιατ’ είναι δυνατότεροι από μένα.

[8]Λευτέρωσέ με από τη φυλακή μου. Και τότε στων δικαίων τη σύναξη θα σε δοξολογήσω γιατί με φρόντισες.

Salmo 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

[1] Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

[2] Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

[3] Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

[4] Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

[5] Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

[6] A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

[7] Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.

[8] Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho

ΨΑΛΜΟΙ 143

Κύριε, σε δίκη μη με φέρεις!

[1]Ψαλμός του Δαβίδ.

Κύριε, άκουσε την προσευχή μου, δώσε την προσοχή σου στην ικεσία μου! Με την πιστότητά σου απάντησέ μου, μες στη δικαιοσύνη σου.

[2]Σε δίκη μη θελήσεις να με φέρεις, γιατί κανένας ζωντανός δεν είναι δίκαιος μπροστά σου.

[3]Τη ζωή μου την κατάτρεξε ο εχθρός, και μ’ έριξε πάνω στη γη να με ποδοπατήσει· με κάθισε στα σκοτεινά καθώς αυτοί που ’ναι νεκροί από χρόνια.

[4]Κι εγώ λιγοψυχώ, μέσα μου συνταράζεται η καρδιά μου.

[5]Θυμάμαι τις παλιές τις μέρες, πάνω σ’ όλα τα έργα σου στοχάζομαι και συλλογίζομαι τα όσα έχεις φτιάξει.

[6]Σ’ εσένα υψώνω τα χέρια μου· σαν διψασμένη γη η ψυχή μου σ’ εσένα στρέφεται.

(Διάψαλμα)

[7]Σύντομα δώσ’ μου, Κύριε, απόκριση, χάνεται η πνοή μου· μην κρύβεις από μένα την παρουσία σου και γίνω όμοιος μ’ αυτούς που κατεβαίνουνε στον τάφο.

[8]Απ’ το πρωί κάνε να νιώσω την αγάπη σου, γιατί σ’ εσένα ελπίζω· μάθε μου,

por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.

[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.

[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.

[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.

[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

Κύριε, το δρόμο που πρέπει να πορεύομαι, γιατί σ’ εσένα τη ζωή μου εμπιστεύτηκα.

[9]Λευτέρωσέ με απ’ τους εχθρούς μου, Κύριε· κατέφυγα σ’ εσένα.

[10]Δίδαξέ με να κάνω αυτό που θέλεις, γιατί ο Θεός μου είσ’ εσύ· με αγαθοσύνη ας με καθοδηγεί το Πνεύμα σου στο δρόμο το σωστό.

[11]Όπως μου υποσχέθηκες, Κύριε, δώσε μου τη ζωή· χάρη στη δικαιοσύνη σου, βγάλε με από τη θλίψη.

[12]Απ’ την αγάπη σου για μένα θα εξολοθρέψεις τους εχθρούς μου και θα εξοντώσεις όλους που με θλίβουνε, γιατί σου είμαι αφοσιωμένος.

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;

[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.

[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?

[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.

[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.

ΨΑΛΜΟΙ 144

Προσευχή του βασιλιά

[1]Του Δαβίδ.

Ευλογημένος να ’σαι, Κύριε, εσύ, ο βράχος μου· τα χέρια μου γυμνάζεις για τη μάχη, τα δάχτυλά μου για τον πόλεμο.

[2]Προστάτη μου κι οχύρωμά μου, κάστρο μου κι ελευθερωτή μου, ασπίδα μου, κοντά σου είμ’ ασφαλής· σ’ εμένα τους λαούς θα υποτάξεις.

[3]Κύριε, τι είν’ ο άνθρωπος ώστε να τον φροντίζεις; ο κάτοικος της γης ώστε να νοιάζεσαι γι’ αυτόν;

[4]Ο άνθρωπος μοιάζει με πνοή· και σαν τη φευγαλέα σκιά οι μέρες της ζωής του.

[5]Κύριε, τα ουράνια σου χαμήλωσέ τα και κατέβα· άγγιξε τα βουνά και θ’ αναδώσουνε καπνό.

[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.

[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,

[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.

[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.

[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

[12] Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;

[13] que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;

[14] que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.

[6]Στείλε αστραπές και τους εχθρούς μου σκόρπισε· ρίξε τα βέλη σου σύγχυση να τους φέρεις.

[7]Στείλε τη δύναμή σου από ψηλά, γλίτωσέ με και σώσε με απ’ την πλημμύρα, από την εξουσία των ξένων.

[8]Που λέει το στόμα τους ψευτιές, ακόμα κι όταν το δεξί τους χέρι υψώνουνε για να ορκιστούν.

[9]Για σένα, Θεέ, θα ψάλω καινούρια ωδή. Με άρπα δεκάχορδη θα παίξω μουσική για σένα,

[10]που βοηθάς τους βασιλιάδες να νικούν και που γλιτώνεις το Δαβίδ, το δούλο σου, από κακή σπαθιά.

[11]Γλίτωσέ με και σώσε με από την εξουσία των ξένων, που λέει το στόμα τους ψευτιές, ακόμα κι όταν το δεξί τους χέρι υψώνουνε για να ορκιστούν.

[12]Ας είναι οι γιοι μας σαν νιοφυτεμένα δέντρα, που από μικρά ολόισια ψηλώνουνε χωρίς εμπόδια. Ας είναι οι θυγατέρες μας ωραίες και γερές, καθώς οι σκαλιστές κολόνες οπού κοσμούν τ’ ανάκτορα.

[13]Ας είν’ οι αποθήκες μας γεμάτες αγαθά κάθε λογής· και σε χιλιάδες και μυριάδες ας πληθαίνουν τα πρόβατά μας στα βοσκοτόπια μας.

[14]Ας είναι καρπερές οι αγελάδες μας, χωρίς θανατικά κι αποβολές· και θρηνωδίες ας μην ηχήσουν στις πλατείες μας.

[15] Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus

Louvores de Davi

[1] Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

[2] Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

[3] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

[4] Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

[5] Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

[6] Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.

[7] Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.

[8] Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.

[9] O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.

[10] Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.

[15]Μακάριος είν' ο λαός που του συμβαίνουν όλ' αυτά! Μακάριος είν' ο λαός, που 'χει τον Κύριο Θεό του!

ΨΑΛΜΟΙ 145

Η βασιλεία σου βασιλεία αιώνια

[1]Ύμνος του Δαβίδ.

Τα μεγαλεία σου θα πω, Θεέ μου, βασιλιά, και τ' όνομά σου θα ευλογώ παντοτινά κι αιώνια.

[2]Την κάθε μέρα θα σ' ευλογώ, και τ' όνομά σου θα εξυμνώ παντοτινά κι αιώνια.

[3]Μεγάλος είσαι, Κύριε, κι άξιος πολύ να υμνείσαι· ανεξερεύνητη η μεγαλοσύνη σου!

[4]Από γενιά σ' άλλη γενιά ας εξυμνούν τα έργα σου, τα κατορθώματά σου ας κηρύττουν.

[5]Το λαμπρό μεγαλείο της δόξας σου ας πουν, κι εγώ τ' αξιοθαύμαστα έργα σου θα τα στοχάζομαι.

[6]Ας λένε για την τρομερή σου δύναμη, κι εγώ θα διηγούμαι τη μεγαλοσύνη σου.

[7]Ας θυμούνται τα έργα σου της καλοσύνης σου κι ας εξυμνούνε την πιστότητά σου.

[8]«Ο Κύριος είναι μεγαλόψυχος και σπλαχνικός· έχει υπομονή κι αγάπη απέραντη.

[9]Ο Κύριος είναι καλός για όλους· είναι φιλεύσπλαχνος για όλα του τα πλάσματα».

[10]Όλα όσα έφτιαξες θα σε υμνούνε, Κύριε, και οι πιστοί σου θα σ' ευχαριστούν.

11 Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,

12 para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.

13 O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações. O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.

14 O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.

15 Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.

16 Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.

17 Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.

18 Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.

19 Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

20 O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

21 Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

11Θα λένε για τη δόξα της βασιλείας σου, και τις υπέροχές σου πράξεις θα διηγούνται.

12Για να γνωρίσουν στους ανθρώπους την ισχύ σου, και το ένδοξο μεγαλείο της βασιλείας σου.

13Η βασιλεία σου βασιλεία αιώνια, κι η εξουσία σου διαρκεί σε όλες τις γενιές. Ο Κύριος είν' αξιόπιστος σ' όλες τις υποσχέσεις του, και σ' όλα του τα έργα είναι καλός.

14Ο Κύριος δίνει στήριγμα σ' όλους αυτούς που πέφτουνε· και ξαναστήνει ορθούς όλους εκείνους που λυγίζουν.

15Όλοι σ' εσένα έχουν τα μάτια τους στραμμένα, κι εσύ τους δίνεις την τροφή τους στην ώρα της.

16Τα χέρια σου ανοίγεις και την επιθυμία χορταίνεις κάθε ζωντανού.

17Δίκαιος είν' ο Κύριος σε κάθε εκδήλωσή του, και σ' όλα του τα έργα σπλαχνικός.

18Ο Κύριος είναι κοντά σ' όλους που τον καλούνε, σ' όλους που τον καλούνε ειλικρινά.

19Τους πόθους εκπληρώνει των πιστών του, ακούει την κραυγή τους και τους σώζει.

20Φυλάει ο Κύριος όλους εκείνους που τον αγαπούν· κι όλους τους ασεβείς θα τους εξολοθρέψει.

21Τον ύμνο του Κυρίου θα πει το στόμα μου, κι όλα τα πλάσματα θα ευλογούν τ' άγιο του όνομα, παντοτινά κι αιώνια.

ΨΑΛΜΟΙ 146

Ο Κύριος προστάτης των ανίσχυρων

[1] Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.
[2] Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.
[3] Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.
[4] Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.
[5] Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,
[6] que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.
[7] Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.
[8] O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.
[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.
[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

[1]Αλληλούια! Αινείτε τον Κύριο! Ψυχή μου, δοξολόγησε τον Κύριο!
[2]Τον Κύριο θα δοξολογώ σ’ όλη μου τη ζωή· ψαλμούς θα λέω στο Θεό μου όσο θα υπάρχω.
[3]Μην εμπιστεύεστε στους άρχοντες, είναι μονάχα άνθρωποι και δεν μπορούν να σώσουν.
[4]Όταν φύγει απ’ αυτούς το πνεύμα τους, ξαναγυρίζουνε στο χώμα· κι αυτή την ίδια μέρα τα σχέδιά τους χάνονται.
[5]Μακάριος ο άνθρωπος που ’χει βοηθό του το Θεό του Ιακώβ κι έχει στον Κύριο, το Θεό του, την ελπίδα του.
[6]Εκείνος έκανε τα ουράνια και τη γη, τη θάλασσα και ό, τι βρίσκεται εντός τους· πάντα στις υποσχέσεις του μένει πιστός.
[7]Διεκδικεί το δίκιο των κατατρεγμένων, και σ’ αυτούς που πεινούν δίνει ψωμί. Ο Κύριος ελευθερώνει τους φυλακισμένους.
[8]Ο Κύριος τα μάτια ανοίγει των τυφλών, ο Κύριος σηκώνει ορθούς τους κυρτωμένους· ο Κύριος αγαπάει τους δικαίους.
[9]Ο Κύριος προστατεύει αυτούς που βρίσκονται μέσα στη χώρα ξένοι. Τ’ ορφανό και τη χήρα υποστηρίζει αλλά τα σχέδια ματαιώνει των ασεβών.
[10]Ο Κύριος θα βασιλεύει αιώνια, ο Θεός σου, Σιών, από γενιά σ’ άλλη γενιά! Αινείτε τον Κύριο! Αλληλούια!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

ΨΑΛΜΟΙ 147

Η εξουσία του Θεού στη φύση και στην Ιστορία

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.

[1]Αλληλούια! Αινείτε τον Κύριο! Είναι καλό να ψάλλουμε στο Θεό μας· να τον υμνούμε όπως του πρέπει είν' ευχάριστο!

[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;

[2]Ο Κύριος ξαναχτίζει την Ιερουσαλήμ, τους διασκορπισμένους Ισραηλίτες συγκεντρώνει.

[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.

[3]Γιατρεύει αυτούς που συντριμμένη έχουν καρδιά και δένει τις πληγές τους.

[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.

[4]Αυτός καθόρισε των αστεριών το πλήθος και δίνει στο καθένα κι ένα όνομα.

[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.

[5]Μεγάλος είν' ο Κύριός μας! Μεγάλη η δύναμή του κι απεριόριστη η σοφία του.

[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.

[6]Ο Κύριος υψώνει τους ταπεινούς, και ταπεινώνει ως τη γη τους ασεβείς.

[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,

[7]Ψάλτε στον Κύριο την ευχαριστία σας, ύμνους τονίστε στο Θεό μας με κιθάρα!

[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva

[8]Σκεπάζει αυτός τους ουρανούς με σύννεφα, και για τη γη βροχή ετοιμάζει, χορτάρι κάνει να βλαστήσει στα βουνά.

[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.

[9]Δίνει στα ζώα την τροφή τους, και στα νεογνά του κόρακα, όταν κράζουνε.

[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.

[10]Αίσθηση δεν του κάνουν τ' άλογα τα σφριγηλά ούτ' ευχαρίστηση οι γοργοπόδαροι άντρες.

[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.

[11]Μα αρέσουνε στον Κύριο εκείνοι που τον σέβονται κι ελπίζουν στο έλεός του.

[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.

[12]Ύμνησε, Ιερουσαλήμ, τον Κύριο, δόξασε το Θεό σου, Σιών!

[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;

[13]Γιατί αυτός ενίσχυσε τους μοχλούς στις πύλες σου, ευλόγησε τους γιους σου που είν' εντός σου.

[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.

[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;

[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.

[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?

[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.

[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.

[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

[14]Αυτός ειρήνη εξασφαλίζει στο έδαφός σου, και σε χορταίνει απ’ τον καρπό του πιο καλού σταριού.

[15]Αυτός στέλνει στη γη το πρόσταγμά του, ο λόγος του τρέχει γοργά.

[16]Δίνει το χιόνι καθώς του μαλλιού τις τούφες· σαν να ’ταν στάχτη την πάχνη τη σκορπά.

[17]Ρίχνει χαλάζι σαν λιθάρια, στέλνει την παγωνιά, που ούτ’ ένας να την αντέξει δεν μπορεί.

[18]Στέλνει το λόγο του κι ο πάγος λιώνει· φυσάει η πνοή του και τρέχουν τα νερά.

[19]Το λόγο του αναγγέλλει στον Ιακώβ, τα διατάγματά του και τις αποφάσεις του στον Ισραήλ.

[20]Δεν έκανε το ίδιο σε κανένα απ’ τ’ άλλα έθνη· εκείνα διόλου δε γνωρίζουν τις αποφάσεις του. Αινείτε τον Κύριο! Αλληλούια!

Salmo 148

Um coro de aleluias

[1] Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.

[2] Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.

[3] Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.

[4] Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.

[5] Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.

[6] E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.

ΨΑΛΜΟΙ 148

Αινείτε τον Κύριο στον ουρανό και στη γη

[1]Αλληλούια! Αινείτε τον Κύριο! Αινείτε τον Κύριο απ’ τους ουρανούς, αινείτε τον στα ύψη!

[2]Αυτόν αινείτε όλοι του οι άγγελοι, αινείτε τον όλες του οι ουράνιες δυνάμεις!

[3]Αυτόν αινείτε ο ήλιος κι η σελήνη, αινείτε τον όλα τ’ άστρα τα φωτεινά!

[4]Αινείτε τον οι ουρανοί των ουρανών, και τα νερά που ’ναι πιο πάνω απ’ τα ουράνια!

[5]Την ύπαρξη ας αινούνε του Κυρίου, γιατί αυτός το πρόσταξε και γίνανε.

[6]Τα στέριωσε για πάντα, για αιώνια, έδωσε νόμο και δε θα τον παραβούν.

[7] Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;

[8] fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;

[9] montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;

[10] feras e gados, répteis e voláteis;

[11] Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;

[12] rapazes e donzelas, velhos e crianças.

[13] Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.

[14] Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

[7]Αινείτε τον Κύριο απ' τη γη, θάλασσα, κήτη κι όλοι οι βυθοί!

[8]Φωτιά και χαλάζι, χιόνι κι ομίχλη, ανεμοθύελλα, εσείς που εκτελείτε τις προσταγές του!

[9]Βουνά κι όλα τα υψώματα, δέντρα οπωροφόρα κι όλοι οι κέδροι.

[10]Άγρια ζώα κι όλα τα ήμερα, όλα όσα έρπετε κι όσα πετάτε!

[11]Βασιλιάδες της γης κι όλοι οι λαοί· άρχοντες, και της γης οι κυβερνήτες όλοι!

[12]Κοπέλες, παλικάρια, γέροντες και παιδιά μαζί!

[13]Τ' όνομα του Κυρίου ας αινούν, γιατί μονάχα η ύπαρξή του υπερέχει· η δόξα του κυριαρχεί σε γη και ουρανό!

[14]Το κύρος του λαού του εξύψωσε· ώστε να τον υμνούν όλοι οι πιστοί του, όλος ο λαός του Ισραήλ, που 'ναι δικός του και αγαπημένος του. Αινείτε τον Κύριο! Αλληλούια!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

[1] Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.

[2] Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.

[3] Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.

[4] Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.

ΨΑΛΜΟΙ 149

Η τιμή που ανήκει στους πιστούς

[1]Αλληλούια! Αινείτε τον Κύριο! Ψάλτε στον Κύριο τραγούδι νέο· υμνήστε τον μες στων πιστών τη σύναξη!

[2]Ας χαίρεται ο Ισραήλ για το δημιουργό του, ας νιώθουν για το βασιλιά τους αγαλλίαση οι κάτοικοι της Σιών!

[3]Το όνομά του ας αινούν με κυκλικό χορό· με τύμπανο και με κιθάρα ας τον υμνούνε!

[4]Γιατί ο Κύριος με το λαό του ευφραίνεται, τιμάει τους ταπεινούς καθώς τους σώζει.

5 Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.

6 Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,

7 para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;

8 para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;

9 para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

5Ας αλαλάζουν οι πιστοί μέσα στο θρίαμβο! Στο στρώμα τους χαρούμενοι ας ψάλλουν!

6Ας έχουνε στο στόμα τους τον ύμνο του Θεού κι αμφίστομα σπαθιά στα χέρια τους!

7Για να πάρουν εκδίκηση απ’ τους ειδωλολάτρες, και ανταπόδοση απ’ τους λαούς·

8τους βασιλιάδες τους ν’ αλυσοδέσουν, και στα δεσμά να βάλουν τους ηγεμόνες τους.

9Να εκτελέσουν εναντίον τους την καταδίκη απ’ το Θεό, όπως είναι γραμμένη. Αυτή η τιμή ανήκει σ’ όλους τους πιστούς του. Αινείτε τον Κύριο! Αλληλούια!

Salmo 150

Doxologia final

1 Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.

2 Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.

3 Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.

4 Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.

5 Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.

6 Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

ΨΑΛΜΟΙ 150

Αινείτε τον Κύριο!

1Αλληλούια! Αινείτε τον Κύριο! Αινείτε το Θεό μέσα στον άγιο του ναό! Αινείτε τον μες στο στερέωμα που λάμπει η δύναμή του!

2Αυτόν αινείτε για τις μεγαλοσύνες του, αινείτε τον για το άπειρο που έχει μεγαλείο.

3Αυτόν αινείτε με της σάλπιγγας τους ήχους, αινείτε τον με λαούτο και κιθάρα!

4Αυτόν αινείτε με το τύμπανο και με τον κυκλικό χορό, αινείτε τον με έγχορδα και με φλογέρα!

5Αυτόν αινείτε με τα κρόταλα τα ηχηρά, αινείτε τον με κύμβαλα που αλαλάζουν.

6Καθετί που ανασαίνει ας αινεί τον Κύριο! Αινείτε τον Κύριο! Αλληλούια!

Provérbios de Salomão	ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Provérbios 1

Uso dos provérbios

1 Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.

2 Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;

3 para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;

4 para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.

5 Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade

6 para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.

7 O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

8 Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.

9 Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.

10 Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 1

Η αξία των παροιμιών

1Συμβουλές με μορφή παροιμιών, που παραδόθηκαν από το Σολομώντα, γιο του Δαβίδ και βασιλιά του Ισραήλ.

2Οι παροιμίες αυτές βοηθούν ν' αποκτήσει κανείς σοφία, να καλλιεργηθεί και να καταλαβαίνει τα σοφά αποφθέγματα.

3Διδάσκουν πώς να ζει κανείς με φρόνηση και να είναι τίμιος, δίκαιος και ειλικρινής.

4Οξύνουν την κρίση του αμαθή και δίνουν στους νέους γνώση και αξιοσύνη.

5Ο σοφός που ακούει αυτές τις παροιμίες, ασφαλώς θ' αυξήσει τις γνώσεις του· κι ο εκπαιδευμένος θ' αποκτήσει βοηθητικές συμβουλές για τη ζωή.

6Μ' αυτό το βιβλίο θα μπορεί κανείς να κατανοεί τα όσα λένε οι σοφοί δάσκαλοι: τα αποφθέγματά τους, τις παροιμίες τους, τις αλληγορίες τους και τα αινίγματά τους.

7Η βάση της σοφίας είναι ο σεβασμός στον Κύριο· οι ανόητοι περιφρονούν τη σοφία και τη διδαχή.

Παροτρύνσεις και προειδοποιήσεις

8Άκουσε γιε μου του πατέρα σου τη διδαχή και μην περιφρονήσεις της μητέρας σου τις συμβουλές·

9γιατί στεφάνι ομορφιάς είναι αυτά για το κεφάλι σου και περιδέραιο για το λαιμό σου.

10Γιε μου, αν θελήσουν οι αμαρτωλοί να σε παραπλανήσουν, μην υποχωρήσεις.

[11] Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;	[11]Αυτοί μπορεί να σου πουν: «Έλα μαζί μας να στήσουμε καρτέρι για φόνο, τους αθώους να παγιδέψουμε,
[12] traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;	[12]ζωντανούς να τους καταπιούμε ολόκληρους, όπως τους καταπίνει ο άδης και πάνε στον τάφο·
[13] acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;	[13]θα βρούμε πολύτιμα αγαθά, θα γεμίσουμε τα σπίτια μας λάφυρα·
[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.	[14]θα ’χεις κι εσύ το μερτικό σου, κοινό ταμείο θα ’χουμε».
[15] Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;	[15]Γιε μου, μαζί τους μη συμπορευτείς, φύγε μακριά τους!
[16] porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.	[16]Τα πόδια τους τρέχουνε στο κακό και βιάζονται να χύσουν αίμα.
[17] Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.	[17]Μάταια όμως απλώνουν δίχτυ μπρος στα μάτια των πουλιών·
[18] Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.	[18]αυτοί στήνουν ενέδρες αλλά χύνουν το δικό τους αίμα· βάζουν παγίδες αλλά παγιδεύονται οι ίδιοι.
[19] Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.	[19]Αυτό συμβαίνει σ’ όλους αυτούς που βγάζουν κέρδη παράνομα· η πλεονεξία αρπάζει τη ζωή όσων σ’ εκείνην παραδίνονται.
Clama a Sabedoria	**Εκκλήσεις της Σοφίας**
[20] Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;	[20]Η Σοφία φωνάζει δυνατά στους δρόμους και στις πλατείες.
[21] do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:	[21]Στα πολύβουα σταυροδρόμια κραυγάζει· στις πύλες της πολιτείας στέλνει τα μηνύματά της:
[22] Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?	[22]«Ως πότε, εσείς ανόητοι, την ανοησία θ’ αγαπάτε; Ως πότε οι χλευαστές θα ευχαριστιούνται να χλευάζουν και οι αστόχαστοι τη γνώση θα μισούν;

[23] Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.

[24] Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;

[25] antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;

[26] também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,

[27] em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.

[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.

[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;

[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.

[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.

[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.

[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[23]Ακούστε την επίπληξή μου· τότε θα σας χαρίσω άφθονο το πνεύμα μου και θα σας κάνω να κατανοήσετε τα λόγια μου.

[24]Σας προσκάλεσα αλλά εσείς αρνηθήκατε· πρόσφερα το χέρι μου μα ούτ' ένας δεν έδωσε προσοχή.

[25]Απορρίψατε όλες μου τις συμβουλές και περιφρονήσατε τις επιπλήξεις μου.

[26]Γι' αυτό κι εγώ με την καταστροφή σας θα γελάσω, θα σας ειρωνευτώ όταν σας κυριέψει ο τρόμος·

[27]όταν πέσει σαν θύελλα πάνω σας, κι ο όλεθρός σας έρθει σαν ανεμοζάλη, όταν η θλίψη κι η στενοχώρια ξεσπάσουν πάνω σας.

[28]Τότε θα με φωνάζετε μα εγώ δε θ' αποκρίνομαι· θα με αναζητάτε αλλά δεν θα με βρίσκετε.

[29]»Περιφρονήσατε τη γνώση και δεν προτιμήσατε τη θεοσέβεια·

[30]δε θελήσατε τη συμβουλή μου και αγνοήσατε όλες μου τις επιπλήξεις.

[31]Γι' αυτό θα γευτείτε της συμπεριφοράς σας τους καρπούς, θα χορτάσετε από τα πονηρά σας σχέδια.

[32]Γιατί η απείθεια στο Θεό σκοτώνει τους ανόητους κι η αδιαφορία τούς ασυλλόγιστους τους καταστρέφει·

[33]ενώ εκείνος που με ακούει θα ζει με ασφάλεια και θα 'ναι ήσυχος απ' του κακού τον τρόμο».

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 2

Ανταμοιβή για την αναζήτηση της σοφίας

1 Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,

2 para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,

3 e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,

4 se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,

5 então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.

6 Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.

7 Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,

8 guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.

9 Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.

10 Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.

11 O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;

12 para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;

13 dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;

14 que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,

1Γιε μου, δέξου τα λόγια μου, και να φυλάς σαν θησαυρό τις συμβουλές μου,

2ώστε το αυτί σου να προσέχει στη σοφία και προς τη φρόνηση να κατευθύνεται η καρδιά σου·

3να προσφεύγεις στη φρόνηση, να επικαλείσαι τη σύνεση·

4να την αναζητάς καθώς το ασήμι, να τη γυρεύεις σαν κρυμμένο θησαυρό.

5Τότε θα μάθεις να σέβεσαι το Θεό και θα τον γνωρίσεις.

6Πράγματι, ο Κύριος δίνει σοφία· απ’ αυτόν προέρχονται γνώση και φρόνηση.

7Αυτός εξασφαλίζει βοήθεια στους ευθείς, γίνεται ασπίδα γι’ αυτούς που ζούνε τίμια·

8υπερασπίζεται αυτούς που φέρνονται με δικαιοσύνη και την πορεία των αφοσιωμένων του την προστατεύει.

9Αν δέχεσαι τα λόγια μου, τότε θα καταλάβεις τι είναι δικαιοσύνη, κρίση, ευθύτητα, και ποιο είναι το σωστό.

10Όταν η σοφία μες στην καρδιά σου μπει κι απόλαυσή σου γίνει η γνώση,

11τότε η φρόνηση θα σε φυλάει, η σύνεση θα σε φρουρεί.

12Θα σε γλιτώνουν απ’ το δρόμο τον κακό, από ανθρώπους που μιλούν με δόλο,

13που εγκαταλείπουνε τον ίσιο δρόμο, για να βαδίσουνε σε δρόμους σκοτεινούς.

14Χαίρονται να κάνουν το κακό και στις διαστροφές ευχαριστιούνται.

15 seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;

15Ποτέ δεν ενεργούν μ’ ευθύτητα, η συμπεριφορά τους είναι άδικη.

16 para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,

16Η σοφία και η φρόνηση θα σε προστατεύουν από γυναίκα πόρνη, απ’ τη γυναίκα του άλλου, που κολακεύει με τα λόγια της,

17 a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;

17που εγκαταλείπει τον άντρα που παντρεύτηκε στα νιάτα της και λησμονεί την υπόσχεση που έδωσε μπροστά στο Θεό.

18 porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;

18Όποιοι πάνε σπίτι της οδηγούνται στο θάνατο κι ο δρόμος της φέρνει στον άδη·

19 todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.

19κανείς τους πίσω δεν γυρίζει, κανείς δεν ξαναβρίσκει πια το δρόμο της ζωής.

20 Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.

20Διάλεξε λοιπόν το δρόμο των καλών ανθρώπων, των δικαίων το παράδειγμα ν’ ακολουθείς.

21 Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.

21Οι άνθρωποι οι ευθείς θα κατοικήσουνε σ’ αυτή τη χώρα και οι ακέραιοι θε να ριζώσουνε σ’ αυτήν·

22 Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

22ενώ οι ασεβείς θα εξολοθρευτούν από τη χώρα, οι άπιστοι θα ξεριζωθούνε απ’ αυτήν.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

1 Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;

2 porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.

3 Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 3

Έκκληση για υπακοή

1Μην ξεχνάς, γιε μου, τη διδασκαλία μου και η καρδιά σου να φυλάει τις εντολές μου.

2Έτσι χρόνους πολλούς θα ζήσεις και θα πληθαίνει η ευημερία σου.

3Ας μη σου λείψουν καλοσύνη κι ειλικρίνεια· δέσ’ τες γύρω απ’ το λαιμό

σου, στις πλάκες πάνω της καρδιάς σου γράψ' τες.

[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.

[4]Έτσι θα έχεις την αγάπη και την εύνοια του Θεού και των ανθρώπων.

[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.

[5]Στον Κύριο να εμπιστεύεσαι μ' όλη σου την καρδιά και στη δική σου σύνεση να μη στηρίζεσαι.

[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.

[6]Ό, τι κι αν κάνεις αυτόν να σκέφτεσαι και θα εξομαλύνει αυτός τους δρόμους σου.

[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;

[7]Τον εαυτό σου μην τον θεωρείς σοφό· τον Κύριο να υπολογίζεις κι απ' το κακό ν' απομακρύνεσαι.

[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.

[8]Έτσι θα βρει το σώμα σου γιατρειά και θ' ανακουφιστούν τα κόκαλά σου από τους πόνους.

[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;

[9]Τίμα τον Κύριο προσφέροντάς του απ' τα αγαθά σου κι από τους πρώτους της σοδειάς σου τους καρπούς.

[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.

[10]Τότε από στάρι θα γεμίσουν οι αποθήκες σου, τα πατητήρια σου θα ξεχειλίσουν από μούστο.

[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.

[11]Του Κυρίου την παιδαγωγία, γιε μου, μην την καταφρονείς· μη δυσανασχετείς όταν εκείνος σε διορθώνει.

[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.

[12]Γιατί όποιον ο Κύριος αγαπάει, εκείνον τον διορθώνει, καθώς παιδαγωγεί ο γονιός το γιο για τον οποίο καμαρώνει.

[13] Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;

[13]Ευτυχισμένος ο άνθρωπος που βρήκε τη σοφία κι έγινε συνετός!

[14] porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.

[14]Γιατί το κέρδος απ' αυτήν είναι καλύτερο απ' το ασήμι, το όφελός της προτιμότερο απ' το χρυσάφι.

[15] Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.

[15]Πιότερο η σοφία αξίζει απ' τα πολύτιμα πετράδια· κανένα πράγμα ακριβό μαζί της δεν μπορεί να συγκριθεί.

[16] O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.

[16]Με το δεξί της χέρι προσφέρει μακροημέρευση –πλούτη και δόξα με τ’ αριστερό της.

[17] Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.

[17]Γεμίζει τη ζωή του ανθρώπου με χαρά, τον οδηγεί στην ευτυχία.

[18] É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.

[18]Είναι δέντρο που δίνει ζωή σ’ όσους την αγκαλιάζουν, κι ευτυχισμένοι είναι όσοι δική τους την κρατούν.

[19] O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.

[19]Με τη σοφία ο Κύριος θεμέλιωσε τη γη, και με τη φρόνηση στερέωσε τους ουρανούς.

[20] Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.

[20]Με τη δική του γνώση ανοίχτηκαν οι άβυσσοι και τη δροσιά τα σύννεφα σταλάζουν.

[21] Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

[21]Γιε μου, κράτα σφιχτά τη σωφροσύνη και τη νοημοσύνη· να φύγουνε μακριά σου μην τις αφήνεις.

[22] porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.

[22]Ζωή θα σου χαρίζουν και για τον τράχηλό σου θα ’ναι στόλισμα.

[23] Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.

[23]Τότε στο δρόμο σου με ασφάλεια θα βαδίζεις κι ούτε που θα σκοντάψει πουθενά το πόδι σου.

[24] Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.

[24]Όταν πλαγιάζεις, δεν θα σε ταράζει φόβος· κι όταν αποκοιμιέσαι, ο ύπνος σου θα ’ναι γλυκός.

[25] Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.

[25]Δε θα ’χεις να φοβάσαι ούτε τρομάρα ξαφνική ούτε όταν ξεσπάει θύελλα στους ασεβείς ενάντια·

[26] Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.

[26]γιατί ο Κύριος θα είναι η ελπίδα σου· το πόδι σου θα το φυλάξει σε παγίδα μην πιαστεί.

[27] Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.

[27]Μην αρνηθείς να κάνεις το καλό σ’ αυτόν που το ’χει ανάγκη, όταν στο χέρι σου είναι να το κάνεις.

[28] Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.

[28]Μην πεις στο διπλανό σου: «Φύγε και ξαναέλα, και αύριο θα σου δώσω», ενώ μπορείς να τον βοηθήσεις τώρα.

[29] Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.

[29]Μη σχεδιάσεις το κακό στον διπλανό σου ενάντια, όταν μαζί σου κατοικεί και σου 'χει εμπιστοσύνη.

[30] Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.

[30]Χωρίς αιτία μη φιλονικείς μ' άνθρωπο που δε σου 'κανε κακό.

[31] Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;

[31]Τον άδικο μην τον ζηλεύεις και το παράδειγμά του μην το ακολουθείς·

[32] porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.

[32]γιατί ο Κύριος αποστρέφεται τους διεστραμμένους, ενώ στους δίκαιους τα μυστικά του φανερώνει.

[33] A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.

[33]Στο σπίτι του ασεβή είναι η κατάρα του Κυρίου, ενώ την κατοικία των δικαίων την ευλογεί.

[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.

[34]Εναντιώνεται στους αλαζόνες, ενώ δείχνει αγάπη στους ταπεινούς.

[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

[35]Τη δόξα θα κληρονομήσουν οι σοφοί, ενώ η υπερηφάνεια των ανόητων θα φέρει σ' αυτούς ατιμία.

Provérbios 4

Exortação paternal

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;

[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.

[3] Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,

[4] então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 4

Τα οφέλη της σοφίας

[1]Παιδιά μου, τη διδαχή ακούστε ενός πατέρα και δώστε προσοχή, τη σοφία για να γνωρίσετε.

[2]Αυτό που σας διδάσκω είναι καλό· το νόμο μου μην τον εγκαταλείψετε.

[3]Γιατί κι εγώ ήμουν το καλό παιδί για τον πατέρα μου, στη μάνα μου πολύ αγαπητός.

[4]Αυτός τότε με δίδασκε και μου 'λεγε: «Να τα κρατάει τα λόγια μου η καρδιά σου· τις εντολές μου φύλαγε και θα ζήσεις.

[5] adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das palavras da minha boca, nem delas te apartes.

[5]Απόκτησε σοφία, φρόνηση απόκτησε· μη λησμονείς τα λόγια μου και απ’ αυτά μην ξεστρατίζεις.

[6] Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.

[6]Μην την εγκαταλείπεις τη σοφία κι αυτή θα σε φυλάει· αγάπα την και θα σε προστατεύει.

[7] O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.

[7]Το πρώτο είναι η σοφία. Απόκτησέ την και πιότερο από καθετί απόκτησε τη φρόνηση.

[8] Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;

[8]Αγάπησέ τηνε κι αυτή θα σε υψώσει· θα γίνει η δόξα σου όταν την αγκαλιάσεις.

[9] dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.

[9]Θα βάλει στο κεφάλι σου της ομορφιάς στεφάνι, θα σου χαρίσει στέμμα ένδοξο».

[10] Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.

[10]Άκου, γιε μου, με προσοχή και δέξου τα λόγια μου και θα πληθύνουνε τα χρόνια της ζωής σου.

[11] No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.

[11]Το δρόμο της σοφίας σού διδάσκω, σε ίσια μονοπάτια σ’ οδηγώ.

[12] Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.

[12]Δε θα δυσκολευτούν τα βήματά σου όταν βαδίζεις, κι αν τρέχεις πρόσκομμα δεν θα ’βρείς.

[13] Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.

[13]Κράτα σφιχτά τη διδαχή, μην την αφήσεις· και φύλαγέ την γιατί αυτή είν’ η ζωή σου.

[14] Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.

[14]Των ασεβών το δρόμο μην τον πάρεις, στην οδό μη βαδίσεις των κακών.

[15] Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;

[15]Απόφυγέ την· από ’κει να μην πηγαίνεις. Απομακρύνσου απ’ αυτήν και διάβαινε απ’ αλλού.

[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;

[16]Γιατί αυτοί δεν ησυχάζουν αν το κακό δεν κάνουν· ο ύπνος δεν τους παίρνει αν δε βλάψουν κάποιον.

[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.

[17]Τρών’ την ασέβεια σαν ψωμί, και σαν κρασί την αδικία πίνουν.

[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.

[18]Η ζωή των δικαίων είναι σαν της αυγής το φως, που φέγγει όλο και πιότερο ώσπου να γίνει μέρα.

[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.

[19]Αλλά η ζωή των ασεβών είναι σαν το σκοτάδι· δεν ξέρουνε πού θα σκοντάψουν.

[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.

[20]Γιε μου, όσα σου λέω να τα προσέχεις, τα λόγια μου ν' ακούς.

[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.

[21]Ας μην απομακρύνονται απ' τη θύμησή σου, στα βάθη της καρδιάς σου φύλαξέ τα.

[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.

[22]Γιατί τα λόγια αυτά δίνουν ζωή σ' όσους τα βρίσκουν, και γίνονται γιατρειά σ' ολόκληρο το σώμα τους.

[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.

[23]Πρόσεχε ακόμα πιο πολύ τις μύχιες σκέψεις της καρδιάς σου, γιατί απ' αυτήν καθορίζεται η ζωή.

[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.

[24]Μην αφήσεις το στόμα σου διεστραμμένα να πει λόγια, ποτέ σου ψέματα μην πεις.

[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.

[25]Κοίτα κατευθείαν μπροστά με καθαρή συνείδηση.

[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.

[26]Κανόνιζε το διάβα της πορείας σου κι οι δρόμοι σου όλοι θα 'ναι σταθεροί.

[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

[27]Αριστερά ή δεξιά μην παρεκκλίνεις· παίρνε τα πόδια σου μακριά από το κακό.

Provérbios 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos

[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 5

Προειδοποιήσεις κατά της ακολασίας

[1]Δώσε την προσοχή σου, γιε μου, σ' αυτά που λέει η σοφία μου, στα λόγια της φρόνησής μου.

[2]Τότε θα φέρεσαι στοχαστικά, γνώση τα λόγια σου θα φανερώνουν.

3 porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;

3 Τα χείλη της γυναίκας του άλλου στάζουν μέλι και μαλακά σαν λάδι βγαίνουν τα λόγια από το στόμα της.

4 mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.

4 Στο τέλος όμως γίνεται πικρή σαν αψιθιά και κοφτερή σαν ξίφος δίκοπο.

5 Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.

5 Τα πόδια της φέρνουν στο θάνατο, τα βήματά της οδηγούν στον άδη.

6 Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.

6 Δε βαδίζει στο δρόμο της ζωής· άστατη είν' η πορεία της, δεν ξέρει πού πηγαίνει.

7 Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.

7 Και τώρα ακούστε με, παιδιά, και ποτέ μην ξεχνάτε αυτά που σας λέω:

8 Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;

8 Τράβα το δρόμο σου μακριά απ' αυτήν κι ούτε την πόρτα του σπιτιού της μην πλησιάσεις.

9 para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;

9 Αλλιώς θα χάσεις την υπόληψή σου και τη ζωή σου από τον άσπλαχνο σύζυγό της·

10 para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;

10 άλλοι θα χορτάσουν με τα δικά σου αγαθά και οι κόποι σου θα πάνε σε ξένο σπιτικό·

11 e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

11 θα στενάζεις όταν θα 'ρθεί το τέλος σου· το σώμα σου κι η σάρκα σου θα διαλύονται,

12 e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!

12 κι εσύ θα λες: «Γιατί δε θέλησα ποτέ να διορθωθώ; Πώς η καρδιά μου περιφρόνησε τον έλεγχο;

13 E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!

13 Πώς και δεν άκουσα των δασκαλών μου τη φωνή και δεν έδωσα προσοχή σ' εκείνους που με συμβουλεύαν;

14 Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.

14 Λίγο έλειψε να καταντροπιαστώ δημόσια! »

15 Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.

15 Απ' τη δική σου στέρνα πίνε το νερό, πίνε νερό που αναβρύζει απ' το πηγάδι σου.

[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?
[17] Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.
[18] Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,
[19] corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.
[20] Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?
[21] Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.
[22] Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.
[23] Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

[1] Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,
[2] estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.
[3] Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;

[16]Γιατί να χύνονται έξω οι πηγές σου και τα ρυάκια των νερών σου στις πλατείες;
[17]Μόνο δικά σου ας είναι· με τους ξένους μην τα μοιράζεσαι.
[18]Συνέχισε να χαίρεσαι με τη γυναίκα που παντρεύτηκες στα νιάτα σου· ευλογημένη να 'ναι και ν' αποκτήσει πολλά παιδιά.
[19]Να 'ναι για σένα σαν ελάφι αγαπητό, ζαρκάδι τρισχαριτωμένο. Ας σε ποτίζουν πάντοτε οι μαστοί της, με την αγάπη της να ευφραίνεσαι.
[20]Γιε μου, γιατί να ευχαριστιέσαι με γυναίκα ξένη και ν' αγκαλιάζεις κόρφο άγνωστης;
[21]Ο Κύριος βλέπει τους δρόμους όλων των ανθρώπων· εκείνος εξετάζει ό, τι κι αν κάνουν.
[22]Τον ασεβή τον παγιδεύουν οι ανομίες του και τα δεσμά της αμαρτίας του τον σφίγγουν.
[23]Και θα πεθάνει, γιατί δεν έχει αυτοέλεγχο· απ' τη μεγάλη του αφροσύνη θα χαθεί.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 6

Τέσσερις προειδοποιήσεις

[1]Αν μπήκες, γιε μου, εγγυητής για κάποιον φίλο σου, αν έδωσες το χέρι κι υποσχέθηκες για λογαριασμό ξένου,
[2]αν παγιδεύτηκες με τα ίδια σου τα λόγια, εάν δεσμεύτηκες με την υπόσχεση που έδωσες,
[3]τότε να τι θα κάνεις για να γλιτώσεις, μια κι έπεσες στου φίλου σου τα χέρια: Πήγαινε, ταπεινώσου και παρακάλα τον επίμονα.

[4] não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;

[4]Μην αφήσεις να σε πάρει ο ύπνος, τα βλέφαρά σου μην τα βαρύνει ο νυσταγμός.

[5] livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

[5]Ελευθερώσου όπως το ζαρκάδι από τα χέρια του παγιδευτή, σαν το πουλί από του κυνηγού το χέρι.

Advertência contra a preguiça

[6] Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.

[6]Τράβα τεμπέλη στο μυρμήγκι, κοίταξε πώς δουλεύει και γίνε σοφός.

[7] Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,

[7]Αυτό δεν έχει ούτε αρχηγό ούτε επιστάτη ούτε αφεντικό·

[8] no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.

[8]κι όμως το καλοκαίρι εξασφαλίζει την τροφή του, προμήθειες συγκεντρώνει τον καιρό του θερισμού.

[9] Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

[9]Τεμπέλη, ως πότε θα κοιμάσαι; Πότε απ' τον ύπνο σου θα σηκωθείς;

[10] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[10]Λίγος ακόμα ύπνος, λίγη νύστα, λίγο τα χέρια να σταυρώσεις για ν' αναπαυτείς,

[11] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

[11]και θα 'ρθει η φτώχεια ξαφνικά σαν το ληστή κι η δυστυχία σαν άντρας οπλισμένος.

Advertência contra a maldade

[12] O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

[12]Ο κακός κι αμαρτωλός άνθρωπος τριγυρνάει λέγοντας πράγματα διεστραμμένα·

[13] acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.

[13]νεύματα κάνει με τα μάτια του, σήματα δίνει με τα πόδια του, νοήματα με τα δάχτυλά του.

[14] No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.

[14]Μες στο μυαλό του υπάρχουν πονηριές, το κακό πάντα σχεδιάζει, σπέρνει διχόνοιες.

[15] Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

[15]Γι' αυτό και θα 'ρθει ξαφνικά η καταστροφή του, θα συντριφθεί με μιας κι ανεπανόρθωτα.

[16] Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:
[17] olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,
[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,
[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

[16-19]Είν' έξι πράγματα που τα μισεί ο Κύριος, μάλιστα εφτά που είναι αδύνατο να τ' ανεχθεί: Μάτια αλαζονικά, γλώσσα που λέει ψέματα, χέρια που αθώο χύνουν αίμα, μυαλό που μηχανεύεται σχέδια αμαρτωλά· πόδια που τρέχουν στο κακό, μάρτυρα ψεύτη που διαδίδει ψέματα, κι εκείνον που διχόνοιες σπέρνει ανάμεσα στους αδερφούς.

Advertência contra a mulher adúltera

Φυλάξου από τη μοιχεία

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;

[20]Τις εντολές, γιε μου, φύλαγε του πατέρα σου, και της μητέρας σου τη διδασκαλία μην την περιφρονείς.

[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.

[21]Κράτα τες πάντα σταθερά μες στην καρδιά σου και στο λαιμό σου γύρω κρέμασέ τες.

[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.

[22]Θα σ' οδηγούν όταν βαδίζεις, θα σε φυλάνε όταν κοιμάσαι· κι όταν ξυπνάς, μαζί σου θα συνομιλούν.

[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;

[23]Λυχνάρι είναι των γονέων οι εντολές, η διδαχή τους φως και της παιδαγωγίας τους οι επιπλήξεις δρόμος που στη ζωή οδηγεί.

[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.

[24]Αυτές σε προφυλάττουν απ' την κακή γυναίκα, από τις κολακείες της γυναίκας του άλλου.

[25] Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.

[25]Μη σου σκλαβώσει με την ομορφιά της την καρδιά, με τις ματιές της μη σ' αιχμαλωτίσει!

[26] Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.

[26]Γιατί η πόρνη αρκείται σ' ένα κομμάτι μοναχά ψωμί· ενώ η μοιχαλίδα γυρεύει να σου πάρει μια ζωή πολύτιμη.

[27] Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?

[27]Μπορεί κανείς φωτιά να βάλει μες στον κόρφο του, δίχως τα ρούχα του όλα να καούν;

[28] Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?

[28]Μπορεί κανείς να περπατήσει πάνω σε κάρβουνα αναμμένα κι όμως τα πόδια του να μην καούν;

[29] Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.

[29]Το ίδιο είναι και μ' αυτόν που πάει με τη γυναίκα του πλησίον του· όποιος και να 'ναι που θα την αγγίξει, δεν θα μείνει ατιμώρητος.

[30] Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?

[30]Δε λογαριάζουν για αθώο τον κλέφτη που κλέβει για να χορτάσει την πείνα του.

[31] Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.

[31]Όταν πιαστεί πληρώνει στο επταπλάσιο κι όλα τα υπάρχοντα του σπιτικού του δίνει.

[32] O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.

[32]Όποιος μοιχεία διαπράττει είναι άμυαλος· είν' ό, τι πρέπει για να καταστρέψει τη ζωή του.

[33] Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.

[33]Θα τον χτυπήσουνε και θα τον ατιμάσουν· θα υποφέρει, και η ντροπή του ποτέ δεν θα σβηστεί.

[34] Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.

[34]Γιατί η ζηλοτυπία ανάβει τη μανία στο σύζυγο, και θα 'ναι ανελέητος τη μέρα της εκδίκησης.

[35] Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

[35]Κανένα αντάλλαγμα δεν θα δεχτεί· όσα και να του δώσεις δώρα, αυτός θα μείνει ανένδοτος.

Provérbios 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

[1] Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.

[2] Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

[3] Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 7

Οι πανουργίες της πόρνης

[1]Τα λόγια μου να τα θυμάσαι, γιε μου, και μάζευε τις εντολές μου μέσα σου.

[2]Κοίταξε να τηρείς τις εντολές μου και θα ζήσεις· τη διδαχή μου να φυλάς καθώς την κόρη των ματιών σου.

[3]Πέρασέ τες στο χέρι σου σαν δαχτυλίδι, στην πλάκα της καρδιάς σου χάραξέ τες.

[4] Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;	[4]Πες τη σοφία «αδερφή» σου κι ονόμασε τη φρόνηση «στενή σου συγγενή»·
[5] para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.	[5]κι αυτές θα σε φυλάνε απ' τη γυναίκα του άλλου, από την πόρνη, που πλανεύει με τα λόγια της.
[6] Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,	[6]Καθώς καθόμουν στου σπιτιού μου το παράθυρο και κοίταζα μέσ' από το δικτυωτό,
[7] vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,	[7]είδα τους αφελείς τους νεαρούς κι ανάμεσά τους πρόσεξα έναν ανόητο:
[8] que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,	[8]Περνούσε στη γωνιά κοντά του δρόμου και προς το σπίτι βάδιζε της πόρνης.
[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.	[9]Ήτανε βράδυ· κόντευε νύχτα κι έπεφτε το σκοτάδι.
[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.	[10]Και να, τον πλησιάζει μια γυναίκα με εμφάνιση πόρνης και στην καρδιά της πονηριά.
[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;	[11]Είναι τολμηρή κι αδιάντροπη· τα πόδια της δεν την κρατούν στο σπίτι.
[12] ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.	[12]Πότε στο δρόμο, πότε στην πλατεία, παραμονεύει σε κάθε γωνιά.
[13] Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:	[13]Πιάνει τον νεαρό, τον φιλάει και του λέει με ύφος αναίσχυντο:
[14] Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.	[14]«Πρόσφερα σήμερα θυσίες ευχαριστήριες για να ξεπληρώσω ένα χρέος μου κι έχω στο σπίτι κρέας απ' τις θυσίες.
[15] Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.	[15]Γι' αυτό βγήκα για να σε συναντήσω· ήθελα να σε γνωρίσω και να, σε βρήκα!
[16] Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;	[16]Έχω στρώσει το κρεβάτι μου με παπλώματα και με πολύχρωμα αιγυπτιακά σεντόνια,
[17] já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.	[17]κι αρωμάτισα το στρώμα μου με σμύρνα, αλόη και κινάμωμο.

[18] Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.

[18]Έλα να μεθύσουμε από έρωτα ως το πρωί, την ηδονή ας χαρούμε!

[19] Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.

[19]Δεν είναι σπίτι ο άντρας μου· έφυγε για ταξίδι μακρινό.

[20] Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.

[20]Πήρε μαζί του το πουγγί τα χρήματα και δεν πρόκειται σπίτι να γυρίσει προτού περάσουν δυό βδομάδες».

[21] Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.

[21]Με τα πειστικά της λόγια τον ξεμυαλίζει, με τις κολακείες της τον αποπλανάει.

[22] E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,

[22]Εκείνος απερίσκεπτα την ακολουθεί, όπως το βόδι που το πάνε στη σφαγή κι όπως πιάνεται το ελάφι στην παγίδα,

[23] até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.

[23]χωρίς να ξέρει ότι η ζωή του κινδυνεύει, ώσπου ένα βέλος το σηκώτι του να διαπεράσει και στο δίχτυ να πέσει σαν πουλί.

[24] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;

[24]Και τώρα ακούστε με, παιδιά, τα λόγια μου προσέξτε:

[25] não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;

[25]Ας μην παρασυρθεί η καρδιά σας από μια γυναίκα σαν κι αυτήν· στα μονοπάτια της μην παραπλανηθείτε.

[26] porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.

[26]Αυτή έκανε πολλούς να πέσουν πληγωμένοι κι αμέτρητοι είναι εκείνοι που εξαιτίας της σκοτώθηκαν.

[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

[27]Δρόμος που πάει στον άδη είναι το σπίτι της, δρόμος που κατεβαίνει στου θανάτου τα δώματα.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 8

Ύμνος στη Σοφία

[1]Εκείνη που φωνάζει δεν είναι η Σοφία; Δεν είν' η φρόνηση που υψώνει τη φωνή;

[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;

[2]Στέκεται στα υψώματα, πάνω απ’ το δρόμο, καταμεσίς στο σταυροδρόμι.

[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:

[3]Στις πύλες πλάι, στην είσοδο της πόλης, και στων πυλών το πέρασμα φωνάζει δυνατά:

[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.

[4]«Σ’ εσάς φωνάζω άνθρωποι, στο γένος όλο των ανθρώπων απευθύνομαι.

[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.

[5]Εσείς οι ανώριμοι, μάθετε να διακρίνετε κι εσείς οι ανόητοι λογικευτείτε.

[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.

[6]Ακούστε, και θα πω σπουδαία πράγματα, από τα χείλη μου θα βγούνε λόγια συνετά.

[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.

[7]Το στόμα μου κηρύττει την αλήθεια κι είναι το ψέμα μισητό στα χείλη μου.

[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.

[8]Τα λόγια όλα που βγαίνουν απ’ το στόμα μου είναι λόγια σωστά· δεν είναι τίποτε σ’ αυτά πονηρό ή διεστραμμένο·

[9] Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.

[9]όλα είναι καθαρά για κείνον που έχει νου κι όλα σωστά για κείνους που έχουν γνώση.

[10] Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.

[10]Τη διδαχή μου προτιμήστε την από τ’ ασήμι, τη γνώση απ’ το χρυσάφι το εκλεκτό.

[11] Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

[11]Γιατί η Σοφία είναι καλύτερη απ’ τα πολύτιμα πετράδια, κι απ’ όλα αξίζει πιότερο τα πράγματα, τα πιο ακριβά.

[12] Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

[12]»Εγώ, η Σοφία, κατοικώ με τη φρόνηση, του στοχασμού τη γνώση την κατέχω.

[13] O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância, o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

[13]Όποιος τον Κύριο σέβεται, το κακό το απεχθάνεται· μισώ την έπαρση και την υπεροψία, το δρόμο τον κακό, το στόμα που διαστρέφει.

[14] Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

[15] Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

[16] Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

[17] Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

[18] Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

[19] Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

[20] Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

[21] para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

A eternidade da Sabedoria

[22] O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

[23] Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

[24] Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

[25] Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.

[14]Κάνω σχέδια και τα ολοκληρώνω· σ' εμένα υπάρχει και η σύνεση και η δύναμη.

[15]Με τη βοήθεια μου οι βασιλιάδες βασιλεύουν κι οι άρχοντες νομοθετούν αυτό που 'ναι σωστό.

[16]Με τη βοήθεια μου οι ηγεμόνες κυβερνάνε, οι μεγιστάνες, κι όλοι όσοι κρίνουνε στη γη.

[17]Εγώ, η Σοφία, αγαπώ αυτούς που μ' αγαπάνε κι όλοι με βρίσκουν, όσοι με αναζητούν.

[18]Μαζί μου κουβαλώ πλούτη και δόξα, πολύτιμα αγαθά και ευτυχία.

[19]Καλύτερος είν' ο καρπός μου απ' το χρυσάφι το καθαρό κι ό, τι από μένα βγαίνει είναι καλύτερο κι από τ' ασήμι το εκλεκτό.

[20]Στο δρόμο περπατώ της δικαιοσύνης, μέσα απ' τα σταυροδρόμια της,

[21]για να προσφέρω πλούτη σ' αυτούς που μ' αγαπούν, και τα ταμεία τους να γεμίσω.

[22]»Ο Κύριος με δημιούργησε πριν απ' τα έργα του όλα, το πρώτο από τα έργα του από πολύ παλιά.

[23]Δημιουργήθηκα πριν από τους αιώνες, αρχή αρχή, προτού να υπάρξει η γη.

[24]Γεννήθηκα όταν ακόμα δεν υπήρχαν οι άβυσσοι, προτού να γίνουν οι πηγές, οι νερομάνες.

[25]Πριν να θεμελιωθούνε τα βουνά και πριν υπάρξουν λόφοι, εγώ γεννήθηκα.

[26] Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.

[27] Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;

[28] quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;

[29] quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;

[30] então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo;

[31] regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.

[32] Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.

[33] Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.

[34] Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.

[35] Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.

[36] Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

[26]Δεν είχε ακόμα κάνει ούτε τη γη ούτε τους κάμπους ούτε τον πρώτο κόκκο από το σύνολο του σύμπαντος.

[27]Ήμουν εκεί όταν στέριωνε τους ουρανούς, όταν χάραζε κύκλο τον ορίζοντα στο πρόσωπο του ωκεανού·

[28]όταν ψηλά τα νέφη στέριωνε κι ορμητικά αναβρύζαν της αβύσσου οι πηγές·

[29]όταν έβαζε όριο στη θάλασσα, ώστε να μην το ξεπερνάνε τα νερά· όταν της γης έβαζε τα θεμέλια.

[30]Τότε ήμουν κοντά του σαν μικρό παιδί κι ήμουν η καθημερινή του ευχαρίστηση, ενώ στην παρουσία του χαιρόμουν ακατάπαυστα·

[31]χαιρόμουν στης δικής του γης την οικουμένη κι ήμουν ευτυχισμένη στους ανθρώπους ανάμεσα.

[32]»Και τώρα ακούστε με, παιδιά: Ευτυχισμένοι είν' εκείνοι που τηρούν τις εντολές μου.

[33]Τη διδαχή μου ακούστε και θα γίνετε σοφοί· μην την εγκαταλείπετε.

[34]Ευτυχισμένος ο άνθρωπος που με ακούει, που ξαγρυπνάει καθημερινά μπροστά στην πόρτα μου και που στης θύρας μου προσμένει το κατώφλι.

[35]Πράγματι, εκείνος που με βρίσκει, βρίσκει τη ζωή και του Κυρίου έχει την εύνοια.

[36]Μα εκείνος που με ξαστοχάει τον εαυτό του βλάπτει· αυτός που με μισεί, αγαπά το θάνατο».

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

[1] A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.

[2] Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

[3] Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

[4] Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

[5] Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.

[6] Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.

[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.

[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.

[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.

[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.

[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

O convite da mulher-loucura

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 9

Σοφία και αφροσύνη

[1]Η Σοφία έχτισε το σπίτι της με τους εφτά ωραίους στύλους του.

[2]Τα ζώα της έσφαξε, το κρασί της ανάμειξε κι έστρωσε το τραπέζι της.

[3]Έστειλε τις δούλες της και καλεί πάνω από τα ψηλώματα της πόλης:

[4]«Ο αμαθής ας έρθει κατά ’δω! » και στους ανόητους λέει:

[5]«Ελάτε, φάτε απ’ το ψωμί μου και πιέστε απ’ το κρασί που ανάμειξα!

[6]Εγκαταλείψτε την αμάθεια και θα ζήσετε· βαδίστε ίσια στης νόησης το δρόμο».

[7]Όποιος διορθώνει χλευαστή, τις προσβολές του θα δεχτεί κι όποιος ελέγχει ασεβή δέχεται κατηγόριες.

[8]Μην τον διορθώνεις το χλευαστή, γιατί θα σε μισήσει· σοφό να ελέγχεις και θα σε αγαπήσει.

[9]Στο σοφό δώσε αφορμή και πιότερο σοφός θα γίνει. Τον δίκαιο δίδαξε και πιότερα θα μάθει.

[10]Η βάση της σοφίας είναι ο σεβασμός στον Κύριο, βάση της νόησης είν’ η γνώση του Άγιου Θεού.

[11]Χάρη σ’ εμένα, τη σοφία, θα αυξηθούν οι μέρες σου και ζωής χρόνια θα σου προστεθούν.

[12]Σοφός αν γίνεις, θα ’ναι για το δικό σου το καλό. Αν είσαι υπερόπτης, πάλι εσύ θα υποφέρεις.

[13] A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.

[14] Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,

[15] para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:

[16] Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:

[17] As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.

[18] Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

[13]Η ανοησία μοιάζει με γυναίκα αδιάντροπη κι άμυαλη, δίχως γνώση.

[14]Στην πόρτα του σπιτιού της κάθεται σε θρόνο, στης πόλης τα ψηλώματα,

[15]και τους διαβάτες προσκαλεί, που ίσια τραβούν στο δρόμο τους:

[16]«Όποιος είναι άμυαλος ας έρθει κατά ’δω! » Και στον ανόητο λέει:

[17]«Τα κλεμμένα νερά είναι γλυκά, και το ψωμί που τρώγεται κρυφά, είν’ ευχάριστο».

[18]Μα αυτοί δεν ξέρουν ότι είν’ εκεί ο θάνατος κι ότι οι καλεσμένοι της πάνε στα βάθη του άδη.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

[1] Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.

[2] Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.

[3] O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.

[4] O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.

[5] O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.

[6] Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 10

Συλλογή παροιμιών του Σολομώντα

[1]Παροιμίες του Σολομώντα. Ο σοφός γιος είναι χαρά για τον πατέρα του κι ο γιος ο ανόητος της μάνας του η λύπη.

[2]Δεν ωφελούν οι θησαυροί που μ’ ανομία αποκτήθηκαν, αλλά η τιμιότητα απ’ το θάνατο λυτρώνει.

[3]Δεν θα αφήσει ο Κύριος τον δίκαιο να πεινάσει, αλλά θα αρνηθεί να εκπληρώσει την επιθυμία των αδηφάγων ασεβών.

[4]Το χέρι το τεμπέλικο φέρνει φτώχεια, ενώ το χέρι του φιλόπονου πλουτίζει.

[5]Όποιος το καλοκαίρι αποθηκεύει είναι γιος συνετός· μα όποιος τον καιρό του θερισμού κοιμάται είναι γιος ανάξιος.

[6]Είν’ ευλογίες στο κεφάλι του δικαίου, ενώ αδικία ξεχειλίζει από το στόμα των ασεβών.

[7] A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.

[8] O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[9] Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

[10] O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.

[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.

[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.

[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.

[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.

[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.

[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.

[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.

[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.

[7]Εγκώμια συνοδεύουν του δικαίου τη θύμηση, ενώ των ασεβών τ’ όνομα θα χαθεί.

[8]Του σοφού η καρδιά δέχεται τις συμβουλές, ενώ όποιος λέει ανοησίες ξεπέφτει.

[9]Όποιος ζει με εντιμότητα, με σιγουριά βαδίζει· ενώ όποιος υποκρίνεται, θα φανερωθεί.

[10]Όποιος με τα μάτια νεύει υποκριτικά, λύπη προκαλεί· κι όποιος λέει ανοησίες, θα ξεπέσει.

[11]Πηγή ζωής είναι το στόμα του δικαίου, ενώ αδικία ξεχειλίζει από το στόμα των ασεβών.

[12]Το μίσος διαμάχες προξενεί, αλλά τα λάθη όλα η αγάπη τα σκεπάζει.

[13]Στου φρόνιμου τα χείλη η σοφία κατοικεί· του ανόητου η ράχη χρειάζεται ραβδί.

[14]Τη γνώση του ο σοφός την αποθησαυρίζει, ενώ τα λόγια τού άφρονα φέρνουν καταστροφή.

[15]Τον πλούσιο τα πλούτη του γερά τον προστατεύουν, ενώ η φτώχεια του φτωχού είν’ η καταστροφή του.

[16]Τα έργα των δικαίων στη ζωή οδηγούν, των ασεβών τα κέρδη πάνε στην αμαρτία.

[17]Αυτός που δέχεται να τον διορθώνουν είναι στο δρόμο της ζωής, ενώ αυτός που την επίπληξη ξεχνάει αποπλανιέται.

[18]Όποιος το μίσος του το κρύβει είναι υποκριτής· όποιος συκοφαντεί είναι ανόητος.

19 No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.

20 Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.

21 Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.

22 A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.

23 Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.

24 Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

25 Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.

26 Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

27 O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.

28 A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.

29 O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.

30 O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.

19Μες στην πολυλογία δεν λείπει η αμαρτία, μα όποιος τη γλώσσα του δαμάζει είναι σοφός.

20Τα λόγια του δικαίου, ασήμι εκλεκτό· ενώ η καρδιά των ασεβών καμιά δεν έχει αξία.

21Τα λόγια των δικαίων καθοδηγούν πολλούς, αλλά πεθαίνουν οι άφρονες απ' την ανοησία τους.

22Πλούτο χαρίζει του Κυρίου η ευλογία, δεν την ακολουθεί θλίψη καμιά.

23Για τον κουτό είν' απόλαυση αισχρές να κάνει πράξεις, μα για τον άντρα το σοφό φρόνιμα να ενεργεί.

24Ό, τι φοβάται ο ασεβής απάνω του θα πέσει, μα θα εκπληρωθεί του δίκαιου η ευχή.

25Όπως περνάει ο σίφουνας, χάνεται ο ασεβής· ενώ ο δίκαιος σταθερός παντοτινά θα μένει.

26Στείλε τεμπέλη σε δουλειά, και θα τον νιώσεις όπως τα δόντια νιώθουνε το ξύδι, όπως τα μάτια τον καπνό.

27Όποιος τον Κύριο σέβεται οι μέρες του αυξαίνουν, αλλά των ασεβών τα χρόνια λιγοστεύουν.

28Η ελπίδα των δικαίων στη χαρά οδηγεί, ενώ των ασεβών η ελπίδα θα χαθεί.

29Ο δρόμος του Κυρίου είναι οχυρό για τους ακέραιους· γι' αυτούς που κάνουν το κακό, είναι καταστροφή.

30Ο δίκαιος δεν θα σαλευτεί ποτέ· ενώ τη χώρα οι ασεβείς δεν θα την κατοικήσουν.

[31] A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.

[32] Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

Provérbios 11

[1] Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

[2] Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.

[3] A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.

[4] As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.

[5] A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.

[6] A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.

[7] Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.

[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.

[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

[31]Λόγια σοφίας βλασταίνουν απ’ του δικαίου το στόμα, ενώ θ’ αποκοπεί η γλώσσα που λέει ψέματα.

[32]Τα χείλη του δικαίου είναι γεμάτα χάρη, των ασεβών το στόμα γεμάτο ψέματα.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 11

[1]Τη ζυγαριά που κλέβει τη μισεί ο Κύριος, ενώ το ζύγι το σωστό είν’ ευχαρίστησή του.

[2]Όταν έρχεται η έπαρση, θα ’ρθεί κι η καταισχύνη· ενώ η σοφία είναι με τους ταπεινούς μαζί.

[3]Οι ίσιοι άνθρωποι έχουν την εντιμότητά τους να τους οδηγεί, ενώ τους δολερούς η πονηριά τους θα τους καταστρέψει.

[4]Τα πλούτη είν’ ανώφελα την ημέρα της κρίσης, ενώ η δικαιοσύνη λυτρώνει από το θάνατο.

[5]Η δικαιοσύνη του ακέραιου ανθρώπου τού εξομαλύνει τη ζωή, ενώ ο ασεβής θα καταστραφεί απ’ την ασέβειά του.

[6]Γλιτώνει η δικαιοσύνη τους ανθρώπους που είν’ ευθείς, ενώ οι παράνομοι από την απληστία τους πιάνονται σε παγίδα.

[7]Όταν πεθαίνει ο ασεβής, χάνεται κι η ελπίδα του, χάνονται και οι προσδοκίες που στηρίχτηκαν στα πλούτη.

[8]Ο δίκαιος λυτρώνεται απ’ τη θλίψη του, κι ο άνομος αντί γι’ αυτό μέσα στη θλίψη πέφτει.

[9]Με τα λόγια του ο ασεβής το διπλανό του καταστρέφει, αλλά οι δίκαιοι χάρη στη γνώση θα σωθούν.

10 No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.

11 Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.

12 O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.

13 O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.

14 Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.

15 Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.

16 A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.

17 O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.

18 O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.

19 Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.

20 Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.

10Όταν οι δίκαιοι ευτυχούν, η πολιτεία γιορτάζει· και στου ασεβή τον όλεθρο ακούγονται κραυγές χαράς.

11Όταν την πόλη τους την ευλογούνε οι ευθείς, αυτή δοξάζεται· ενώ γκρεμίζεται με τις κουβέντες των ασεβών.

12Ο ανόητος χλευαστικά μιλάει για τον πλησίον του, μα ο συνετός σωπαίνει.

13Αυτός που τριγυρνάει και λέει πολλά κι ανώφελα, δεν μπορεί να κρατήσει μυστικό· ενώ ο έμπιστος άνθρωπος λέξη γύρω δεν λέει.

14Χωρίς διακυβέρνηση σοφή ο λαός ξεπέφτει· ενώ όπου οι σύμβουλοι είναι πολλοί, εκεί είναι ασφάλεια.

15Όποιος για ξένον μπαίνει εγγυητής, κακό δικό του· μα εκείνος που διστάζει να μπλεχτεί, είναι πιο ασφαλής.

16Γυναίκα που έχει χάρες, τιμή κερδίζει· κι εκείνος που έχει δύναμη, πλούτο κερδίζει.

17Ο άνθρωπος ο καλοκάγαθος κάνει καλό στον εαυτό του, ενώ το ίδιο του το σώμα βλάπτει αυτός που ’ναι σκληρός.

18Ο ασεβής κερδίζει ψεύτικο μισθό, μα αυτός που σπέρνει δικαιοσύνη, βέβαιη θα ’χει ανταπόδοση.

19Έτσι η δικαιοσύνη στη ζωή οδηγεί· μα όποιος το κακό ακολουθεί, στο θάνατο πηγαίνει.

20Ο Κύριος μισεί τους διεστραμμένους, ενώ του είναι ευχάριστοι όσοι είν’ ακέραιοι στη ζωή τους.

[21] O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.

[22] Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.

[23] O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.

[24] A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.

[25] A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.

[26] Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.

[27] Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.

[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.

[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.

[30] O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

[31] Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

Provérbios 12

[21]Βέβαιο είναι πως ο κακός δεν θα μείνει ατιμώρητος· μα των δικαίων οι απόγονοι θα γλιτώσουν.

[22]Ό, τι είναι χρυσός κρίκος στη μύτη γουρουνιού, το ίδιο γυναίκα όμορφη, που η φρόνηση της λείπει.

[23]Η επιθυμία των δικαίων βγαίνει μονάχα σε καλό· των ασεβών οι ελπίδες στην οργή καταλήγουν.

[24]Ένας μοιράζει απλόχερα και πιότερο πλουτίζει, κι άλλος μαζεύει αχόρταγα και πιότερο φτωχαίνει.

[25]Ο γενναιόδωρος θα ευημερήσει· κι όποιος νερό προσφέρει κι αυτός θα ποτιστεί.

[26]Αυτός που κρύβει το σιτάρι, κατάρα θα ’χει απ’ το λαό, ενώ ευλογίες θα ’χει αυτός που το πουλάει.

[27]Εκείνος που στοχεύει στο καλό, την εύνοια κερδίζει· μα το κακό θα πέσει πάνω σ’ αυτόν που το επιδιώκει.

[28]Όποιος στα πλούτη του εμπιστεύεται, θα πέσει σαν φύλλο το φθινόπωρο· ενώ οι δίκαιοι θα βλασταίνουν σαν φυλλωσιά το καλοκαίρι.

[29]Όποιος βλάφτει το σπίτι του, αέρα θα κληρονομήσει· και δούλος ο ανόητος θα ’ναι στον μυαλωμένο.

[30]Ο καρπός του δικαίου είναι δέντρο ζωής, κι είναι σοφός αυτός που πείθει τους ανθρώπους.

[31]Αν έχει ο δίκαιος στη γη την ανταπόδοσή του, πόσο μάλλον ο ασεβής και ο αμαρτωλός!

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 12

[1] Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

[2] O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

[3] O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

[4] A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

[5] Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

[6] As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

[7] Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

[8] Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

[9] Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

[10] O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

[11] O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

[12] O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

[1]Εκείνος που αγαπάει να τον διορθώνουνε, τη γνώση αγαπάει· εκείνος όμως που τον έλεγχο μισεί, είν’ ανόητος.

[2]Ο καλός έχει του Κυρίου την εύνοια· τον δολοπλόκο ο Κύριος θα τον καταδικάσει.

[3]Δε θα στεριώσει με την ανομία ο άνθρωπος, μα οι δίκαιοι θα μείνουν ακλόνητοι σαν δέντρο με βαθειές ρίζες.

[4]Η ενάρετη γυναίκα είναι στεφάνι για τον άντρα της, μα η γυναίκα η αισχρή είναι στα κόκαλά του αρρώστια.

[5]Οι σκέψεις των δικαίων είναι ειλικρινείς, ενώ των ασεβών τα σχέδια δολερά.

[6]Των ασεβών τα λόγια είναι ενέδρες φονικές, αλλά τα λόγια των δικαίων σώζουν τους άλλους απ’ το θάνατο.

[7]Πέφτουν οι ασεβείς κι εξαφανίζονται, μα των δικαίων το σπιτικό μένει για πάντα.

[8]Τον άνθρωπο τον επαινούν αν είναι συνετός· κι εκείνον που έχει διεστραμμένο νου θα τον περιφρονούνε.

[9]Καλύτερα να ζεις απλά και να ’χεις ένα μόνο δούλο, παρά να κάνεις τον σπουδαίο και να σου λείπει το ψωμί.

[10]Ο δίκαιος φροντίζει και για τα ζωντανά του ακόμα, μα οι ασεβείς είν’ άσπλαχνοι.

[11]Όποιος εργάζεται τη γη του, χορταίνει το ψωμί· μα όποιος πράγματα γυρεύει μάταια, είν’ ανόητος.

[12]Ο ασεβής ζηλεύει των κακών τα κέρδη· ο δίκαιος όμως έχει όλες τις προϋποθέσεις για να πετύχει.

[13] Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.

[13]Με τα αμαρτωλά τα λόγια παγιδεύεται ο κακός, αλλά ο δίκαιος γλιτώνει από τη θλίψη.

[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.

[14]Με τα καλά τα λόγια που λέει ο άνθρωπος, χορταίνει αγαθά· καθένας αμείβεται ανάλογα με τα έργα του.

[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.

[15]Στα μάτια του ανόητου είναι πάντα σωστός ο δρόμος του, ενώ ο σοφός ακούει τις συμβουλές.

[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.

[16]Την οργή του ο ανόητος τη φανερώνει αμέσως· ο συνετός, αντίθετα, αψηφάει την προσβολή.

[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.

[17]Αυτός που την αλήθεια λέει, το δίκαιο διακηρύσσει· ο ψευδομάρτυρας την αδικία υπηρετεί.

[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.

[18]Του φλύαρου τα λόγια πληγώνουν σαν το δίκοπο σπαθί και των σοφών τα λόγια θεραπεύουν.

[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.

[19]Η αλήθεια μένει ζωντανή για πάντα, ενώ το ψέμα διαρκεί μονάχα μια στιγμή.

[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.

[20]Εξαπατούν τον εαυτό τους εκείνοι που μηχανεύονται κακό για τους άλλους· μα εκείνοι που για την ειρήνη νοιάζονται, έχουν χαρά.

[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.

[21]Κακό κανένα δεν θα βρει τον δίκαιο, αλλά τους ασεβείς συμφορές θα τους σκεπάσουν.

[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.

[22]Ο Κύριος απεχθάνεται τους ψεύτες, μα του είν' ευχάριστοι αυτοί που ζουν με την αλήθεια.

[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.

[23]Ο άνθρωπος ο συνετός τη γνώση του δεν την προβάλλει, ενώ διαφημίζουν την ανοησία τους οι ανόητοι.

[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.

[24]Όσοι δουλεύουνε σκληρά, θα εξουσιάζουν· ενώ οι τεμπέληδες θα είναι υποτελείς.

[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.

[25]Η έγνοια μέσα στην καρδιά τον άνθρωπο τον καταβάλλει, ενώ ένας λόγος όμορφος του δίνει τη χαρά.

[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.

[26]Ο δίκαιος δρόμος έχει καλό τέλος, ενώ ο δρόμος των ασεβών είναι παραπλανητικός.

[27] O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.

[27]Ο τεμπέλης κυνηγός δεν πιάνει τίποτε, ενώ ο εργατικός άνθρωπος είναι θησαυρός για τους γύρω του.

[28] Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

[28]Στο δρόμο της δικαιοσύνης είν' η ζωή, ενώ των ασεβών ο δρόμος οδηγεί στο θάνατο.

Provérbios 13

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 13

[1] O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.

[1]Δέχεται ο γιος που 'ναι σοφός την πατρική τη διδαχή, μα ο αλαζόνας δεν λογαριάζει επίπληξη.

[2] Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.

[2]Αυτός που λέει λόγια καλά, χορταίνει τ' αγαθά, ενώ οι ασεβείς διψούν για βία.

[3] O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.

[3]Όποιος στα λόγια του φυλάγεται, φυλάει τη ζωή του· όποιος μιλάει αλόγιστα, πηγαίνει στο χαμό.

[4] O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.

[4]Ό, τι και αν επιθυμεί ο οκνός, δεν μπορεί και να το 'χει· ενώ εκπληρώνονται οι πόθοι εκείνων που μοχθούν.

[5] O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.

[5]Μισεί ο δίκαιος τις ψεύτικες κουβέντες, μα του ασεβή τα λόγια είν' απεχθή κι επαίσχυντα.

[6] A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.

[6]Η δικαιοσύνη προστατεύει όποιον πορεύεται μ' ευθύτητα, μα η ασέβεια τον αμαρτωλό τον καταστρέφει.

[7] Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.

[7]Ένας κάνει τον πλούσιο και τίποτα δεν έχει· και άλλος φαίνεται φτωχός κι έχει αγαθά πολλά.

[8] Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.

[8]Μπορεί ο πλούσιος με τα πλούτη του να γλιτώσει τη ζωή του, μα τον φτωχό κανένας να τον εκβιάσει δεν μπορεί.

[9] A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.

[9]Η ζωή των δικαίων είναι σαν φως που λάμπει, ενώ των ασεβών η ζωή λυχνάρι είναι που σβήνει.

[10] Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

[10]Μονάχα απ’ την αλαζονεία προέρχεται η διχόνοια, ενώ η σοφία είναι μ’ εκείνους που δέχονται τις συμβουλές.

[11] Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

[11]Πλούτη που αποκτήθηκαν με δόλο, θα λιγοστέψουν· μα αυτός που λίγο λίγο τα μαζεύει με τον κόπο του, τα κάνει και αυξαίνουν.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[12]Ελπίδα που αναβάλλεται την καρδιά την τσακίζει, μα ο πόθος που εκπληρώνεται δίνει νέα ζωή.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

[13]Όποιος τη συμβουλή περιφρονεί, αφανίζεται, μα αυτός που υπακούει στην εντολή, θ’ ανταμειφθεί.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.

[14]Η διδαχή ενός σοφού είναι πηγή ζωής, που απομακρύνει απ’ τις παγίδες του θανάτου.

[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.

[15]Η φρονιμάδα του ανθρώπου του αγαθού τον κάνει αξιοσέβαστο, ενώ των παρανόμων είναι σκληρή η ζωή.

[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.

[16]Κάθε φρόνιμος άνθρωπος σκέφτεται πριν ενεργήσει, ενώ ο ανόητος επιδεικνύει την ανοησία του.

[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.

[17]Κακόπιστος απεσταλμένος δυστυχία προκαλεί, ενώ ο πιστός αγγελιοφόρος φέρνει ειρήνευση.

[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.

[18]Φτώχεια κι αισχύνη θα ’χει εκείνος που διόρθωση δε δέχεται, ενώ αυτός που δέχεται τον έλεγχο, θα τιμηθεί.

[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.

[19]Ο πόθος που εκπληρώνεται γλυκαίνει την ψυχή· μα πού ν’ ακούσει ο ανόητος ν’ αφήσει τις κακίες του!

[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.

[20]Όποιος πηγαίνει με σοφούς μαζί, σοφός θα γίνει· μα όποιος σ’ ανόητων συντροφιές συχνάζει, θα χαθεί.

[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

[21]Η δυστυχία ακολουθεί εκείνους που αμαρτάνουν, ενώ στους δίκαιους ευτυχία θ’ αποδοθεί.

[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.

[22]Κληρονομιά ο καλός αφήνει για τα εγγόνια του, μα τ’ αγαθά του αμαρτωλού κρατούνται για τον δίκαιο.

[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.

[23]Τα άγονα χωράφια των φτωχών πολλή τροφή παράγουν· κι όμως πολλοί απ’ αυτούς καταστρέφονται, γιατί το δίκιο τους περιφρονείται απ’ τους πλουσίους.

[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.

[24]Όποιος λυπάται το ραβδί του, το γιο του δεν τον αγαπάει· μα κείνος που τον αγαπάει ζητάει να τον διορθώσει.

[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

[25]Ο δίκαιος τρώει και την πείνα του χορταίνει, μα η κοιλιά των ασεβών στέρηση δοκιμάζει.

Provérbios 14

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.

[1]Η σοφή γυναίκα οικοδομεί το σπίτι της· η ανόητη με τα ίδια της τα χέρια το γκρεμίζει.

[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.

[2]Όποιος μ’ ευθύτητα βαδίζει σέβεται τον Κύριο, ενώ όποιος παρεκτρέπεται τον καταφρονεί.

[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.

[3]Τα ίδια τα περήφανα λόγια του ανόητου τον βλάπτουν, ενώ τα λόγια των σοφών τούς προφυλάσσουν.

[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.

[4]Εκεί που βόδια δεν υπάρχουν, το αμπάρι μένει αδειανό· τα γερά βόδια είναι που φέρνουν τον άφθονο καλό καρπό.

[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.

[5]Μάρτυρας αξιόπιστος ποτέ δεν λέει ψέματα, μα άλλο ο ψευδομάρτυρας απ' την ψευτιά δεν ξέρει.

[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.

[6]Ζητάει ο περήφανος σοφία και δεν τη βρίσκει· για κείνον όμως που έχει νου, εύκολη είν' η γνώση.

[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.

[7]Φεύγα από τον ανόητο μακριά! Τα λόγια του δεν έχουνε να σε διδάξουν γνώση.

[8] A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.

[8]Του φρόνιμου η σοφία είναι να ξέρει το τι κάνει· του ανόητου η ανοησία τον οδηγεί στην πλάνη.

[9] Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

[9]Οι ανόητοι συμφωνούν από κοινού για την αμαρτία τους, ενώ οι δίκαιοι για το καλό.

[10] O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

[10]Του κάθε ανθρώπου η καρδιά ξέρει τα βάσανά της· κι ούτε μπορεί να μοιραστεί ο ξένος τη χαρά της.

[11] A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

[11]Το σπίτι των ασεβών θα καταστραφεί, ενώ των τίμιων ανθρώπων δεν κλονίζεται η σκηνή.

[12] Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

[12]Μπορεί ένας δρόμος να φαντάζει για σωστός κι όμως το τέλος του να οδηγεί στο θάνατο.

[13] Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

[13]'Κει που γελάει ο άνθρωπος, μπορεί να θλίβεται η καρδιά του· και η χαρά μπορεί με λύπη να τελειώνει.

[14] O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.

[14]Του πλανεμένου η καρδιά απ' τα έργα του χορταίνει· και ο καλός ο άνθρωπος πολύ περσότερο χορταίνει απ' τα δικά του.

15 O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.	15Ο απλοϊκός πιστεύει κάθε λόγο, μα ο φρόνιμος προσέχει πώς συμπεριφέρεται.
16 O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.	16Υπολογίζει το κακό ο σοφός κι απομακρύνεται απ’ αυτό, μα ο ανόητος προχωρεί με σιγουριά γεμάτος.
17 O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.	17Αυτός που οργίζεται εύκολα, ανοησίες κάνει· κι όποιος με πανουργίες πορεύεται, γίνεται μισητός.
18 Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.	18Οι αφελείς θα έχουνε μερίδιο στην ανοησία, ενώ οι φρόνιμοι με γνώση στεφανώνονται.
19 Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.	19Οι κακοί θα προσπέφτουνε μπροστά στους αγαθούς, κι οι ασεβείς χάρη θα ζητούν στις πόρτες των δικαίων.
20 O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.	20Ο φτωχός φρίκη προκαλεί ακόμα και στο σύντροφό του, ενώ οι φίλοι του πλουσίου είναι πολλοί.
21 O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.	21Όποιος περιφρονεί τον διπλανό του αμαρτάνει· μα είν’ καλότυχος αυτός που τους φτωχούς σπλαχνίζεται.
22 Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.	22Τάχατε δεν πλανιούνται όσοι σχεδιάζουν το κακό; Μα θα κερδίζουν σεβασμό κι εμπιστοσύνη όσοι σχεδιάζουν το καλό.
23 Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.	23Κάθε κουραστική εργασία φέρνει αφθονία, ενώ οι φλύαρες κουβέντες μονάχα στην ανέχεια οδηγούν.
24 Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.	24Για τους σοφούς ο πλούτος τους στεφάνι· για τους ανόητους στεφάνι η ανοησία τους.
25 A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.	25Ο μάρτυρας σώζει ζωές όταν λέει την αλήθεια, ενώ ο ψευδομάρτυρας παραπλανάει τους ανθρώπους.

[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.

[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.

[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.

[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.

[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.

[33] No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.

[34] A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

[35] O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

Provérbios 15

[1] A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

[26]Τον Κύριο όποιος σέβεται έχει ισχυρή ελπίδα και τα παιδιά του βρίσκουνε σ' αυτόν καταφυγή.

[27]Ο σεβασμός στον Κύριο είναι πηγή ζωής· απομακρύνει απ' τις παγίδες του θανάτου.

[28]Ο πολυάριθμος λαός, του βασιλιά είναι δόξα· χωρίς λαό χάνεται κι ο ηγεμόνας.

[29]Αυτός που το θυμό του συγκρατεί, πολλή έχει φρονιμάδα· κι όποιος αρπάζεται με μιας, δείχνει πως είν' ανόητος.

[30]Ζωή είναι για το σώμα η ήρεμη καρδιά, μα το μίσος είν' αρρώστια που κατατρώει τα κόκαλα.

[31]Αν καταπιέζεις τον φτωχό, τον πλάστη του προσβάλλεις· ενώ όταν τον φτωχό ελεείς, τον πλάστη του τιμάς.

[32]Τον ασεβή οι κακίες του οι ίδιες τον γκρεμίζουν· ενώ τον δίκαιο και στη θανή του ακόμα, δεν τον αφήνει η ελπίδα.

[33]Μες στην καρδιά του συνετού αναπαύεται η σοφία, μα ανάμεσα στους άμυαλους αυτή είναι άγνωστη.

[34]Τα έθνη η δικαιοσύνη τα εξυψώνει, ενώ η αμαρτία είναι ντροπή για τους λαούς.

[35]Ο βασιλιάς τον αγαπάει το συνετό το δούλο, αλλά οργίζεται με τον ανάξιο.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 15

[1]Μια απάντηση γλυκειά καταπραΰνει το θυμό, μα ο λόγος ο προσβλητικός φουντώνει την οργή.

[2] A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.

[2]Η γλώσσα των σοφών κάνει τη γνώση ελκυστική, ενώ το στόμα των ανόητων σκορπάει ανοησία.

[3] Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

[3]Τα μάτια του Κυρίου είναι παντού και τους κακούς και τους καλούς παρατηρούνε.

[4] A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.

[4]Η γλώσσα η ευγενικιά είναι ζωής δεντρί, ενώ η διεστραμμένη γλώσσα συντρίβει την ψυχή.

[5] O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

[5]Ο ανόητος καταφρονεί την πατρική τη διδαχή· φρόνιμα πράττει όποιος τον έλεγχο με προσοχή ακούει.

[6] Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

[6]Στο σπίτι του δικαίου ο θησαυρός είναι πολύς, ενώ τα κέρδη του ασεβή διασκορπίζονται.

[7] A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

[7]Τα χείλη των σοφών σκορπίζουν γνώση, όχι όμως και των ανοήτων η καρδιά.

[8] O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

[8]Ο Κύριος απεχθάνεται τις προσφορές των ασεβών, αλλά του είναι ευπρόσδεκτη η δέηση των δικαίων.

[9] O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

[9]Ο Κύριος απεχθάνεται το φέρσιμο του ασεβή αλλά αγαπάει όποιον στοχεύει τη δικαιοσύνη.

[10] Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

[10]Επίπληξη αυστηρή απειλεί εκείνον που τον ίσιο δρόμο αφήνει· κι εκείνον που τον έλεγχο μισεί τον περιμένει θάνατος.

[11] O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

[11]Ακόμα κι ο άδης κι ο χαμός απ' του Κυρίου τα μάτια δεν ξεφεύγουν· και πόσο μάλλον των ανθρώπων οι καρδιές!

[12] O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

[12]Ο φαντασμένος άνθρωπος δεν αγαπά να τον διορθώνουν ούτε του αρέσει να πηγαίνει στους σοφούς.

[13] O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.	[13]Κάνει η χαρούμενη καρδιά το πρόσωπο γαλήνιο· μα όταν θλίβεται η καρδιά, το πνεύμα εξασθενεί.
[14] O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.	[14]Του φρόνιμου η καρδιά τη γνώση αποζητάει, ενώ το στόμα των μωρών τρέφεται με μωρία.
[15] Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.	[15]Του πονεμένου οι μέρες όλες είν' κακές, ενώ ο χαρούμενος παντοτινά γιορτάζει.
[16] Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.	[16]Κάλλιο να 'χεις λιγότερα με σεβασμό στον Κύριο, παρά μεγάλους θησαυρούς με ταραχή.
[17] Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.	[17]Κάλλιο ένα πιάτο χόρτα και μ' αγάπη, παρά μοσχάρι καλοθρεμμένο και γύρω μίσος.
[18] O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.	[18]Άνθρωπος ευερέθιστος ανάβει διαμάχες, ενώ όποιος έχει υπομονή παύει τις προστριβές.
[19] O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.	[19]Μοιάζει με φράχτη αγκαθωτό ο δρόμος του τεμπέλη, ενώ είναι ίσιο κι ομαλό των τίμιων το στρατί.
[20] O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.	[20]Ο σοφός γιος είναι χαρά για τον πατέρα του, κι ο άνθρωπος ο ανόητος τη μάνα του περιφρονεί.
[21] A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.	[21]Για κείνον που δεν έχει νου είναι χαρά η μωρία, ενώ ο μυαλωμένος τραβάει το δρόμο το σωστό.
[22] Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.	[22]Αν δεν υπάρχει σύναξη που συζητά, τα σχέδια αποτυχαίνουν· μα πετυχαίνουν όταν υπάρχουν σύμβουλοι πολλοί.
[23] O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!	[23]Χαίρεται εκείνος που μπορεί σωστή να δώσει απόκριση· και τι καλός σαν ειπωθεί στην ώρα του ένας λόγος!
[24] Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.	[24]Ο φρόνιμος παίρνει το δρόμο της ζωής που πάει ψηλά, κι απομακρύνεται έτσι από τον άδη κάτω.

[25] O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.

[25]Το σπίτι των περήφανων ο Κύριος το γκρεμίζει, αλλά στεριώνει τα όρια στης χήρας τον αγρό.

[26] Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.

[26]Ο Κύριος απεχθάνεται τους πονηρούς σχεδιασμούς, μα λογαριάζει ως καθαρά τα ευχάριστα τα λόγια.

[27] O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.

[27]Όποιος παράνομα κερδίζει χαλάει το σπίτι του· μα όποιος τη δωροδοκία μισεί, μ' ασφάλεια θα ζήσει.

[28] O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.

[28]Ο δίκαιος συλλογίζεται το τι θ' αποκριθεί, ενώ των ασεβών το στόμα κακίες διασκορπίζει.

[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.

[29]Ο Κύριος στέκεται μακριά απ' τους ασεβείς, μα των δικαίων την προσευχή την εισακούει.

[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.

[30]Ματιά που λάμπει, ευφραίνει την καρδιά· και ένα άγγελμα καλό τα κόκαλα στεριώνει.

[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.

[31]Όποιος ακούει προσεκτικά έναν σωτήριο έλεγχο, έχει τη θέση του μεταξύ των σοφών.

[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.

[32]Όποιος τη διδαχή την απορρίπτει, τον εαυτό του τον καταφρονεί· αλλά όποιος δίνει προσοχή στον έλεγχο, τη φρόνηση αποχτάει.

[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.

[33]Αν σέβεσαι τον Κύριο, τη διδαχή λαβαίνεις της σοφίας· μπροστά πάει η ταπείνωση κι ακολουθεί η δόξα.

Provérbios 16

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 16

Παροιμίες για τη ζωή και τη διαγωγή

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.

[1]Μες στην καρδιά του κάνει σχέδια ο άνθρωπος, μα την απάντηση την τελική ο Κύριος τη δίνει.

[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.

[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.

[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.

[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.

[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.

[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.

[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.

[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.

[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.

[12] A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

[13] Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

[2]Του ανθρώπου όλοι οι δρόμοι τού φαντάζουν καθαροί, μα ο Κύριος σταθμίζει τις διαθέσεις.

[3]Τα έργα σου στον Κύριο εμπιστέψου τα και οι σκοποί σου θα εκπληρωθούν.

[4]Ο Κύριος όλα τα ’φτιαξε μ’ ένα σκοπό καθένα· ακόμα και τον ασεβή για του όλεθρου τη μέρα.

[5]Ο Κύριος απεχθάνεται κάθε αλαζονική καρδιά, και βέβαια δεν θα μείνει ατιμώρητη.

[6]Με την αλήθεια και τη χάρη η ανομία ξεπλένεται και με το φόβο του Κυρίου φεύγει κανείς απ’ το κακό.

[7]Όταν ο Κύριος ευχαριστείται με κάποιου τη διαγωγή, τον συμφιλιώνει και με τους εχθρούς του.

[8]Πιότερο αξίζει λιγοστό και με δικαιοσύνη, παρά εισοδήματα πολλά φτιαγμένα με αδικία.

[9]Του ανθρώπου μελετά η καρδιά τι πρόκειται να κάνει, αλλά τα βήματά του τα κατευθύνει ο Κύριος.

[10]Στου βασιλιά τα χείλη ένας χρησμός είναι θεόπνευστος· το στόμα του δεν ξαστοχάει στην κρίση.

[11]Η ζυγαριά κι η πλάστιγγα η ακριβοδίκαιη στον Κύριο ανήκουν· όλα τα ζύγια μες στο σάκο είν’ έργα του.

[12]Είναι αποτρόπαιο οι βασιλιάδες ν’ ασεβούν, γιατί το θρόνο τον στεριώνει η δικαιοσύνη.

[13]Τα δίκαια χείλη δίνουνε χαρά στους βασιλιάδες, αγαπούν εκείνον που σωστά μιλάει.

[14] O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.

[14]Είν' ο θυμός του βασιλιά προμήνυμα θανάτου, μα ξέρει να τον ημερεύει ο σοφός.

[15] O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

[15]Του βασιλιά το πρόσωπο δίνει ζωή όταν λάμπει, και μοιάζει η εύνοιά του με σύννεφο ανοιξιάτικης βροχής.

[16] Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!

[16]Πόσο καλύτερο σοφία ν' αποκτάς παρά χρυσάφι! Και πόσο προτιμότερο σύνεση ν' αποκτάς παρά ασήμι!

[17] O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.

[17]Ο δρόμος των ίσιων ανθρώπων είναι να φεύγουν πέρα απ' το κακό. Όποιος τις πράξεις του προσέχει, τη ζωή του διατηρεί.

[18] A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.

[18]Πριν απ' τον όλεθρο πάει η αλαζονεία, και πριν από την πτώση το πνεύμα το υπεροπτικό.

[19] Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.

[19]Πιότερο αξίζει ταπεινός να είσαι με τους ταπεινούς, παρά με τους περήφανους λάφυρα να μοιράζεσαι.

[20] O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.

[20]Όποιος με φρόνηση ενεργεί θα ωφεληθεί· κι όποιος στον Κύριο ελπίζει θα 'ναι ευτυχισμένος.

[21] O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.

[21]Ο σοφός άνθρωπος γνωρίζεται για φρόνιμος· κι όσο τα χείλη του είν' γλυκά, τόσο πιότερο πείθουν.

[22] O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.

[22]Η φρόνηση σ' αυτόν που την έχει, χαρίζει τη ζωή· οι ανόητοι όμως τιμωρούνται με την ανοησία τους.

[23] O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.

[23]Η καρδιά του σοφού το στόμα του το κάνει φρόνιμο, και πιότερο τα χείλη του τα κάνει πειστικά.

[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.

[24]Τα λόγια τα ευχάριστα είναι κερήθρα μέλι, γλύκα για την ψυχή και γιατρειά στα κόκαλα.

[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.

[25]Βλέπει ένα δρόμο κάποιος και τον θαρρεί σωστό, μα κείνος τελικά φέρνει στο θάνατο.

[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.

[26]Όποιος εργάζεται, για λόγου του δουλεύει, γιατί τον σφίγγει η πείνα του.

[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.

[27]Ο κακός άνθρωπος κακό ετοιμάζει· τα χείλη του είν' σαν άσβηστη φωτιά.

[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.

[28]Ο διεστραμμένος τη φιλονικία σπέρνει, χωρίζει ο συκοφάντης φίλους στενούς.

[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.

[29]Ο άνθρωπος ο βίαιος παραπλανά το διπλανό του, τον οδηγεί σε δρόμο που δεν είν' καλός.

[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[30]Όποιος τα φρύδια του ζαρώνει, διεστραμμένα σκέφτεται· τα χείλη του δαγκώνει κι ολοκληρώνει το κακό.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.

[31]Η λευκασμένη κεφαλή είναι τιμητικό στεφάνι· γιατί η μακροζωία είν' των δικαίων ανταμοιβή.

[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.

[32]Πιότερο αξίζει ο υπομονετικός από το χεροδύναμο· κι εκείνος που στο πνεύμα του κυριαρχεί, από τον άλλο, που κυριεύει πόλη.

[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

[33]Ο κλήρος ρίχνεται στην κάλπη, αλλά η απόφαση προέρχεται απ' τον Κύριο.

Provérbios 17

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.

[1]Κάλλιο ένα ξεροκόμματο ψωμί και με ηρεμία, παρά ένα σπίτι με ψητά γεμάτο, και διχόνοια.

[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.

[2]Ο δούλος που 'ναι φρόνιμος θα εξουσιάσει τον ανάξιο γιο, και με τους αδερφούς μαζί θα 'χει μερίδιο στην κληρονομιά.

[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.

[3]Το ασήμι δοκιμάζεται στο χωνευτήρι και το χρυσάφι στο καμίνι· μα ο Κύριος δοκιμάζει τις καρδιές.

[4] O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.	[4]Τα λόγια τα άνομα ο κακός τα προσέχει· ο ψεύτης δίνει προσοχή στα λόγια τα ασεβή.
[5] O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.	[5]Όποιος περιγελάει φτωχόν, τον πλάστη του προσβάλλει· όποιος στη δυστυχία του άλλου χαίρεται, δε θα μείνει ατιμώρητος.
[6] Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.	[6]Τα εγγόνια είναι καμάρι για τους γέροντες κι οι πατεράδες τους καύχημα για τα παιδιά.
[7] Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!	[7]Λόγια υπέροχα δεν ταιριάζουν στον ανόητο· πολύ λιγότερο στον άρχοντα ψεύτικα λόγια.
[8] Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.	[8]Όποιος προσφέρει δώρο, το θαρρεί πως είναι μαγικό πετράδι· όπου και να στραφεί μ' αυτό, έχει επιτυχίες.
[9] O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.	[9]Όποιος φιλία αποζητά, τα λάθη τα σκεπάζει· όταν τα ξαναφέρνει στην κουβέντα, η φιλία σπάει.
[10] Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.	[10]Πιότερο νιώθει μία επίπληξη ο συνετός, παρά ο ανόητος χτυπήματα εκατό.
[11] O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.	[11]Το μόνο που ζητάει ο κακός είναι να στασιάζει, αλλά σκληρός προμηνυτής για κείνον θα σταλεί.
[12] Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.	[12]Καλύτερο το συναπάντημα με αρκούδα που της πήραν τα μικρά της, παρά με ανόητο την ώρα που παραφρονεί.
[13] Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.	[13]Αν το κακό αντί καλού ανταποδίδεις, δε θα σου λείψει το κακό ποτέ απ' το σπίτι σου.
[14] Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.	[14]Ν' αρχίζεις μια φιλονικία είναι ως να σπάζεις ένα φράγμα και να χυμάνε τα νερά· προτού η διαμάχη ανάψει παραιτήσου.

[15] O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.
[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.

[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.
[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.
[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.

[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.

[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.

[23] O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.
[24] A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.
[25] O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.

[26] Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.

[15]Εκείνος που τον ένοχο τον αθωώνει κι εκείνος που καταδικάζει τον αθώο, είναι κι οι δυο εξίσου μισητοί στον Κύριο.
[16]Τι χρησιμεύουνε τα χρήματα στου ανόητου το χέρι; σοφία ν' αγοράσει; Μα αφού του λείπει το μυαλό!
[17]Σ' όλες τις περιστάσεις αγαπάει ο φίλος· κι ο αδερφός γεννιέται για να παραστέκεται στις δύσκολες στιγμές.
[18]Ανόητος είν' ο άνθρωπος που το χέρι του δίνει και για τον διπλανό του μπαίνει εγγυητής.
[19]Όποιος τις διαμάχες αγαπά, την αμαρτία αγαπάει· όποιος περηφανεύεται γυρεύει την καταστροφή.
[20]Η διεστραμμένη η καρδιά καλό δεν βλέπει, κι όποιος στα λόγια του είναι διεστραμμένος πέφτει σε συμφορά.
[21]Όποιος γεννάει ανόητον, για βάσανό του τον γεννά· του ανόητου ο πατέρας χαρά δεν δοκιμάζει.
[22]Καρδιά χαρούμενη είναι φάρμακο καλό, αλλά θλιμμένο πνεύμα ξεραίνει τα κόκαλα.

[23]Ο ασεβής δέχεται δώρα στα κρυφά, τη δίκαιη κρίση για να τη διαστρέψει.

[24]Το πρόσωπο του φρόνιμου αντικρύζει τη σοφία, ενώ του ανόητου τα μάτια στρέφονται πότε εδώ και πότε εκεί.
[25]Ο γιος ο ανόητος είν' θλίψη του πατέρα του κι εκείνης που τον γέννησε η πίκρα.
[26]Καλό δεν είναι να τιμωρείται ο δίκαιος ούτε κι οι ευγενείς να κατατρέχονται για την ευθύτητά τους.

[27] Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.

[28] Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

[27]Τα λόγια του όποιος συγκρατεί είναι γνωστικός, κι εκείνος που ’χει υπομονή είναι φρόνιμος.

[28]Ακόμη κι ο ανόητος όταν σωπαίνει περνιέται για σοφός· κι όποιος κλείνει το στόμα του, για φρόνιμος.

Provérbios 18

[1] O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.

[2] O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.

[3] Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

[4] Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.

[5] Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.

[6] Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.

[7] A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

[8] As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

[9] Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 18

[1]Ο ακοινώνητος δεν νοιάζεται παρά για ό,τι ο ίδιος θέλει, κι εναντιώνεται σε όλα.

[2]Δε βρίσκει ο ανόητος στη φρόνηση ευχαρίστηση, μα μόνο στην επίδειξη των σκέψεών του.

[3]Όταν έρχεται ο ασεβής, έρχεται και η περιφρόνηση μαζί του· και με την ατιμία μαζί έρχεται κι η ντροπή.

[4]Τα λόγια του σοφού είναι βαθιά νερά, πηγή σοφίας, χείμαρρος που πλημμυράει.

[5]Στην κρίση δεν είναι καλό να ευνοείται ο ένοχος, κι ο αθώος να εμποδίζεται το δίκιο του να βρει.

[6]Τα χείλη του ανόητου φέρνουν φιλονικία και προκαλεί το στόμα του ξυλοδαρμούς.

[7]Το στόμα του ανόητου είν’ η καταστροφή του, παγίδα για τον ίδιο είναι τα χείλη του.

[8]Του συκοφάντη τα λεγόμενα είναι σαν λιχουδιές, που ως της κοιλιάς τα βάθη κατεβαίνουν.

[9]Αυτός που ’ναι τεμπέλης στη δουλειά του, είναι του χαλαστή αδερφός.

10 Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

11 Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

12 Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

13 Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

14 O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

15 O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.

16 O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.

17 O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.

18 Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.

19 O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.

20 Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.

10Ο Κύριος, ο Θεός, είναι πύργος ισχυρός· εκεί ο δίκαιος καταφεύγει και είναι ασφαλής.

11Ο πλούσιος θεωρεί τ' αγαθά του οχυρωμένη πόλη και τα φαντάζεται σαν τείχος ψηλό.

12Πριν από την καταστροφή περηφανεύεται του ανθρώπου η καρδιά· μα η ταπείνωση πάει μπροστά απ' τη δόξα.

13Εκείνος που αποκρίνεται χωρίς ν' ακούσει πρώτα, κάνει μια πράξη ανόητη κι εξευτελιστική.

14Το ακμαίο ηθικό του ανθρώπου θα τον στηρίξει στην αρρώστια του· μα ποιος θα ανορθώσει ένα πεσμένο ηθικό;

15Του μυαλωμένου η καρδιά αποζητά τη σύνεση, και των σοφών το αυτί ζητάει ν' ακούει τη γνώση.

16Το δώρο δρόμο ανοίγει για τον άνθρωπο, και στους μεγάλους μπρος τον οδηγεί.

17Όποιος στη δίκη του μιλάει πρώτος, φαίνεται να 'χει δίκιο· μα έρχεται ο αντίδικός του και τα λεγόμενά του τα αντικρούει.

18Ο κλήρος σταματά των αντιδίκων τις φιλονικίες, και βγάζει αυτός απόφαση ανάμεσα στους ισχυρούς.

19Ο προσβλημένος αδερφός γίνεται πιο δυσπρόσιτος κι απ' την οχυρωμένη πόλη· οι διαμάχες τους είναι πεισματικές, σαν του φρουρίου τους μοχλούς.

20Απ' τον καρπό του στόματός του τρέφεται ο άνθρωπος· θα δοκιμάσει τις συνέπειες αυτών που λέει.

[21] A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.

[22] O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.

[23] O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.

[24] O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

[21]Ζωή και θάνατος είναι στην εξουσία της γλώσσας· κι όσοι αγαπούν να λεν' πολλά, τους καρπούς της θα γευτούν.

[22]Όποιος βρήκε καλή γυναίκα, βρήκε την ευτυχία· έχει ευνοηθεί από τον Κύριο.

[23]Μιλάει ικετευτικά ο φτωχός, κι ο πλούσιος με σκληρότητα αποκρίνεται.

[24]Υπάρχουν φίλοι που καταστρέφει ο ένας τον άλλο· μα είν' και φίλοι πιστότεροι κι από αδερφό.

Provérbios 19

[1] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.

[2] Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.

[3] A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.

[4] As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.

[5] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.

[6] Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.

[7] Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.

[8] O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 19

[1]Κάλλιο φτωχός που προχωρεί μες στην ευθύτητά του, παρά πλούσιος, ανόητος και ψεύτης.

[2]Καλό δεν είναι για κανένα να του λείπει η γνώση, και θα σκοντάψει όποιος δεν έχει υπομονή.

[3]Ο άνθρωπος με την ανοησία του χαλάει τη ζωή του· κι ύστερα αγανακτεί στον Κύριο ενάντια.

[4]Τα πλούτη αυξαίνουνε τους φίλους, μα το φτωχό τον παρατάει ο φίλος του.

[5]Δε θα μείνει ατιμώρητος ο ψευδομάρτυρας, κι αυτός που λέει ψέματα δε θα γλιτώσει.

[6]Πολλοί το γενναιόδωρο τον κολακεύουνε, κι όλοι είναι φίλοι εκείνου που χαρίζει.

[7]Όλα τ' αδέρφια του τον αποφεύγουν το φτωχό, κι ακόμα περισσότερο τον παρατούν οι φίλοι· στηρίζεται σε υποσχέσεις που δεν ισχύουν πια.

[8]Σοφία όποιος αποκτάει, καλό δικό του κάνει· όποιος τηρεί αυτά που 'μαθε, την ευτυχία θα βρει.

[9] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.	[9]Δε θα μείνει ατιμώρητος ο ψευδομάρτυρας· κι αυτός που λέει ψέματα θα χαθεί.
[10] Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!	[10]Αταίριαστο ο ανόητος να ζει μες στην απόλαυση κι ο δούλος πιο αταίριαστο να εξουσιάζει αφέντες.
[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.	[11]Η φρόνηση του ανθρώπου το θυμό του τον συγκρατεί, κι είναι τιμή του να ξεχνάει ότι τον πρόσβαλαν.
[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.	[12]Σαν λιονταριού είναι βρυχηθμός του βασιλιά η οργή και σαν δροσιά πάνω στη χλόη η εύνοιά του.
[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.	[13]Ο γιος ο ανόητος καταστροφή είναι του πατέρα του, και της γυναίκας οι διαμάχες λούκι που στάζει και δε σταματά.
[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.	[14]Σπίτι και πλούτη από τους γονείς μπορεί κανείς να τα κληρονομήσει· αλλά η γυναίκα που έχει νου, χαρίζεται απ’ τον Κύριο.
[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.	[15]Η τεμπελιά ρίχνει σε λήθαργο βαθύ κι ο άνθρωπος ο νωχελικός θα δοκιμάσει πείνα.
[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.	[16]Όποιος τηρεί τις εντολές φυλάει τη ζωή του, μα θα πεθάνει όποιος αδιαφορεί για τη συμπεριφορά του.
[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.	[17]Όποιος σπλαχνίζεται φτωχό, τον Κύριο δανείζει, κι αυτός ανάλογα με το έργο του θα του το ανταποδώσει.
[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.	[18]Σκληρά το γιο σου να παιδαγωγείς όσο υπάρχει ελπίδα, για να μη συντελέσεις στην καταστροφή του.
[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.	[19]Άφησε τον οξύθυμο να γευτεί τις συνέπειες, γιατί αν τον απαλλάξεις δεν πρόκειται να διορθωθεί.

[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.

[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.

[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.

[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.

[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.

[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.

[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.

[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.

[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

Provérbios 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.

[20]Ν' ακούς τις συμβουλές, τις διδαχές να δέχεσαι, ώστε να γίνεις τελικά σοφός.

[21]Πολλά είναι τα σχέδια μέσα στου ανθρώπου την καρδιά, μα του Κυρίου το θέλημα αυτό είναι που θα γίνει.

[22]Είναι τιμή στον άνθρωπο η αγαθότητά του, κι από έναν ψεύτη πιότερο αξίζει ένας φτωχός.

[23]Ο σεβασμός στον Κύριο, φέρνει ζωή· ο ευσεβής χορτάτος θα πλαγιάζει, κακό δεν θα τον βρει.

[24]Βουτάει το χέρι του ο τεμπέλης στη γαβάθα, αλλά βαριέται να το φέρει ως το στόμα του.

[25]Χτύπα τον αλαζόνα, κι αν είν' καλοπροαίρετος θα συνετιστεί. Διόρθωσε τον φρόνιμο και θ' αποχτήσει γνώση.

[26]Αυτός που βασανίζει τον πατέρα του και διώχνει τη μητέρα του, είν' ένας γιος επαίσχυντος κι άξιος καταφρόνιας.

[27]Θα πάψεις γιε μου διδαχή ν' ακούς; Από τα λόγια θ' απομακρυνθείς της γνώσης.

[28]Ο μάρτυρας ο ασεβής τη δικαιοσύνη τη χλευάζει· με ανομία τρέφονται τα στόματα των ασεβών.

[29]Ποινές είν' έτοιμες για τους χλευαστές, και ραβδισμοί για των ανόητων τη ράχη.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 20

[1]Το κρασί φέρνει αυθάδεια και τα μεθυστικά ποτά μανία· όποιος αφήνεται να δελεάζεται απ' αυτά, σοφός δεν μπορεί να 'ναι.

2 Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.	2Σαν λιονταριού είναι βρυχηθμός του βασιλιά ο θυμός· όποιος τον εξοργίζει τη ζωή του χάνει.
3 Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.	3Τιμή είναι για τον άνθρωπο φιλονικίες ν' αποφεύγει· μόνο οι ανόητοι εξάπτονται.
4 O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.	4Ο οκνός δεν οργώνει το φθινόπωρο, μα στη συγκομιδή καρπό δε θα 'βρει να θερίσει.
5 Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.	5Οι σκέψεις στην καρδιά του ανθρώπου σαν τα βαθιά είναι νερά, μα ο άνθρωπος ο συνετός ξέρει απ' αυτές ν' αντλήσει.
6 Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?	6Πολλοί είναι που διακηρύττουν την καλοσύνη του καθένας, αλλά ποιος θα μπορέσει να 'βρει άνθρωπο αξιόπιστο;
7 O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.	7Ο δίκαιος βαδίζει μες στην ευθύτητά του, κι ευτυχισμένα τα παιδιά του θα 'ναι μετά απ' αυτόν.
8 Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.	8Ο βασιλιάς που κάθεται στο θρόνο να δικάσει, με τη ματιά του μοναχά κάθε κακό διακρίνει.
9 Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?	9Ποιος είναι που μπορεί να πει: «Εξάγνισα την καρδιά μου, άσπιλος είμαι απ' την αμαρτία μου»;
10 Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.	10Λειψά ζύγια και ψεύτικα μέτρα, είν' και τα δυο στον Κύριο μισητά.
11 Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.	11Και το παιδί ακόμα δείχνει με τις πράξεις του αν θα 'ναι τα έργα του αθώα και σωστά.
12 O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.	12Το αυτί που ακούει και το μάτι που βλέπει, ο Κύριος τα 'χει φτιάξει και τα δυο.
13 Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.	13Τον ύπνο μην τον αγαπάς αν θες να μη φτωχύνεις· κράτα ανοιχτά τα μάτια σου και θα χορτάσεις το ψωμί.

[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.

[14]«Κακό, κακό», λέει ο αγοραστής, μα καθώς φεύγει μέσα του παινεύεται.

[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.

[15]Χρυσάφι υπάρχει κι άφθονα μαργαριτάρια· τα χείλη όμως τα γνωστικά είναι το πιο πολύτιμο.

[16] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.

[16]Πάρε το ρούχο εκεινού που γι' άλλον μπήκε εγγυητής και κράτησέ το ενέχυρο για των ξένων τα χρέη.

[17] Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

[17]Είναι γλυκό στον άνθρωπο ψωμί που το 'βγαλε με απάτη· μετά όμως θα του γίνει χαλίκια μες στο στόμα του.

[18] Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

[18]Κατάστρωσε τα σχέδιά σου ύστερα από συμβουλή, και με υπολογισμούς σωστούς έβγα στον πόλεμο.

[19] O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

[19]Ο φλύαρος εδώ κι εκεί τα μυστικά τα φανερώνει· γι' αυτό μην έχεις σχέσεις μ' εκείνον που μιλάει πολύ.

[20] A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

[20]Αυτός που μάνα και πατέρα καταριέται, θα δει να χάνεται η ζωή του, σαν το λυχνάρι που σε σκοτάδι σβήνεται βαθύ.

[21] A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

[21]Ο πλούτος που αποκτήθηκε γρήγορα απ' την πρώτη στιγμή, στο τέλος δεν θα ευλογηθεί.

[22] Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

[22]Μην πεις: «Θ' ανταποδώσω το κακό». Περίμενε τον Κύριο κι αυτός θα σε γλιτώσει.

[23] Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.

[23]Τα λειψά ζύγια ο Κύριος τ' απεχθάνεται, κι η πλάστιγγα η ψεύτικη πράγμα καλό δεν είναι.

[24] Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?

[24]Τα βήματα του ανθρώπου τα κατευθύνει ο Κύριος· πώς μπορεί λοιπόν ο άνθρωπος να γνωρίζει το δρόμο της ζωής του;

[25] Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.

[26] O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.

[27] O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.

[28] Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

[29] O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.

[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

[25]Παγίδα είναι στον άνθρωπο να τάζει αλόγιστα στο Θεό, κι αφού κάνει το τάμα του μετά να συλλογιέται.

[26]Ο βασιλιάς που 'ναι σοφός διαχωρίζει τους κακούς, και στρέφει ενάντιά τους την ποινή.

[27]Το πνεύμα του ανθρώπου λυχνάρι είναι δοσμένο από τον Κύριο, που ερευνάει όλα τα βάθη της καρδιάς.

[28]Η αγάπη κι η αλήθεια είν' η φρουρά του βασιλιά, και με την καλοσύνη του το θρόνο του στηρίζουν.

[29]Τιμή των νέων είν' η δύναμή τους, και των γερόντων κόσμημα η λευκασμένη κεφαλή.

[30]Ραβδίσματα που μελανιάζουν, καθαρίζουν το κακό· το ίδιο και τα πλήγματα της καρδιάς τα βάθη.

Provérbios 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.

[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.

[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.

[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.

[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 21

[1]Είν' η καρδιά του βασιλιά στο χέρι του Κυρίου· σαν των νερών τα ρεύματα τη στρέφει όπου θέλει.

[2]Όλοι του ανθρώπου οι δρόμοι μοιάζουν σωστοί στα μάτια του, αλλά ο Κύριος ζυγιάζει τις καρδιές.

[3]Πράξη να γίνεται το δίκαιο και τ' ορθό, είναι στον Κύριο αρεστό πιότερο απ' τη θυσία.

[4]Τα μάτια τ' ακατάδεχτα κι η αλαζονική καρδιά, που σαν λυχνάρι καθοδηγούν τους ασεβείς, άλλο δεν είναι από αμαρτία.

[5]Τα σχέδια του φίλεργου φέρνουν σε βέβαιη αφθονία· αλλά όποιος βιαστικά ενεργεί, σε βέβαιη στέρηση θα φτάσει.

[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.

[6]Οι θησαυροί που αποκτηθήκαν με ψευτιές, κυνήγι είναι ματαιότητας, που στις παγίδες του θανάτου φέρνει.

[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.

[7]Οι πράξεις βίας των ασεβών θα τους εξολοθρέψουν, γιατί δεν δέχονται να κάνουν εκείνο που είναι δίκαιο.

[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.

[8]Ο ένοχος ακολουθεί δρόμους διεστραμμένους, ενώ ο αθώος ενεργεί μ' ευθύτητα.

[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[9]Κάλλιο να κατοικεί κανείς στην κόχη μιας σοφίτας, παρά σε σπίτι ευρύχωρο με δύστροπη γυναίκα.

[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.

[10]Πάντα του ασεβή η ψυχή διψάει για το κακό· ούτε για τον πλησίον του έλεος δεν έχει.

[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.

[11]Όταν ο αδιόρθωτος τιμωρείται, αν είν' καλοπροαίρετος, γίνεται σοφός· κι όταν διδάσκεται ο σοφός πιότερη παίρνει γνώση.

[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.

[12]Δίκαιος είν' ο Κύριος: βλέπει του ασεβή την οικογένεια και φέρνει την καταστροφή τους.

[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

[13]Όποιος τ' αυτιά του κλείνει στου φτωχού την κραυγή, δε θα λαβαίνει απάντηση κι ο ίδιος σαν φωνάζει.

[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.

[14]Δώρο που δίνεται κρυφά καταπραΰνει το θυμό· το χάρισμα το μυστικό και την πιο βίαιη οργή την παύει.

[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.

[15]Χαρά είναι για τον δίκαιο να αποδίδεται δικαιοσύνη· για τους παράνομους όμως, αυτό είναι φρίκη.

[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

[16]Εκείνος που απ' της φρόνησης λοξοδρομεί τη στράτα, θα πάει να βρει κατάλυμα στον κόσμο των νεκρών.

[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.

[17]Όποιος τα γλέντια αγαπάει, σε στέρηση θα πέσει· δε θα πλουτίσει ο κρασοπότης κι ο καλοφαγάς.

[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[18]Ο ασεβής αντίλυτρο είναι για τον δίκαιο, κι ο παραβάτης είν' αντίλυτρο για τους ευθείς.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[19]Καλύτερα να κατοικεί κανείς στην ερημιά, παρά με μια γυναίκα φιλόνικη και μεμψίμοιρη.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[20]Στου συνετού το σπίτι πάντοτε υπάρχουν θησαυροί πολύτιμοι κι αρώματα, ενώ ο άμυαλος όλα τα κατασπαταλάει.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

[21]Όποιος τη δικαιοσύνη ακολουθεί και την αγάπη, θα βρει ζωή, δικαιοσύνη και τιμή.

[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.

[22]Ο σοφός κυριεύει την πολιτεία των δυνατών, και τ' οχυρό γκρεμίζει που ήταν η ελπίδα της.

[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.

[23]Όποιος το στόμα του προσέχει και τη γλώσσα του, τον εαυτό του τον φυλάει από αγωνίες.

[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.

[24]Ο αλαζόνας, ο υπερόπτης, αυτός είναι που τον φωνάζουν «χλευαστή», και που ενεργεί με υπέρμετρη αυθάδεια.

[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.

[25]Οι επιθυμίες του σκοτώνουν τον οκνό, γιατί τα χέρια του δε στέργουν να δουλέψουν.

[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.

[26]Όλη τη μέρα σκέφτεται τι θέλει ν' αποχτήσει, ενώ ο δίκαιος δίνει αφειδώλευτα.

[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!

[27]Θυσία που προσφέρουν οι ασεβείς είν' αποκρουστική στον Κύριο, και πιότερο όταν την προσφέρουν με σκέψεις πονηρές.

[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.

[28]Ο ψευδομάρτυρας θα καταποντιστεί· μα η γνώμη εκείνου που ακούει στοχαστικά, πάντα θ’ ακούγεται.

[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.

[29]Ο ασεβής παίρνει ύφος αναιδές, μα ο ίσιος άνθρωπος με σιγουριά πορεύεται.

[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.

[30]Ούτε σοφία υπάρχει ούτε φρονιμάδα ούτε σκέψη σωστή μπροστά στον Κύριο.

[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

[31]Το άλογο το ετοίμασαν για τη μέρα της μάχης· τη νίκη όμως ο Κύριος τη δίνει.

Provérbios 22

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.

[1]Τ’ όνομα το καλό είναι προτιμότερο από πληθώρα πλούτη· να σ’ εκτιμούν, πιότερο αξίζει από τ’ ασήμι και το μάλαμα.

[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.

[2]Ο πλούσιος κι ο φτωχός σ’ ένα σημείο συμπίπτουν: ο Κύριος και τους δυο τους έπλασε.

[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[3]Ο μυαλωμένος βλέπει το κακό και προφυλάγεται· οι ανόητοι προχωρούν και τιμωρούνται.

[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.

[4]Είν’ η ανταμοιβή του ταπεινού κι εκείνου που τον Κύριο σέβεται, πλούτος και δόξα και ζωή.

[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.

[5]Τριβόλια και παγίδες στου διεστραμμένου είναι το δρόμο· όποιος φυλάει τη ζωή του απομακρύνεται απ’ αυτά.

[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.

[6]Μάθαινε το παιδί στην αρχή της ζωής του να ’χει καλές συνήθειες, και δε θα ξεστρατίσει απ’ αυτές ούτε όταν θα ’ναι γέρος πια.

[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

[7]Ο πλούσιος εξουσιάζει τους φτωχούς· κι εκείνος που δανείζεται, του δανειστή είναι δούλος.

[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.

[8]Όποιος σπέρνει αδικία, θερίζει συμφορά· η τυραννία του πάνω στους άλλους, θα τελειώσει.

[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.

[9]Εκείνος που έχει βλέμμα φιλικό θα ευλογηθεί, γιατί απ' το δικό του το ψωμί δίνει και στον φτωχό.

[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.

[10]Διώξε τον εγωιστή και θα λείψει η διχόνοια· θα πάψουν και η φιλονικία και οι προσβολές.

[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

[11]Όποιος την καθαρότητα αγαπάει της καρδιάς κι όποιος μιλάει με χάρη, έχει το βασιλιά για φίλο του.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[12]Τα μάτια του Κυρίου τη γνώση την περιφρουρούν· ενώ του πονηρού τα λόγια τ' ανατρέπει.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[13]Λέει ο τεμπέλης: «Είναι στο δρόμο ένα λιοντάρι· αν βγω έξω απ' το σπίτι μπορεί και να με φάει».

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[14]Λάκκος βαθύς το στόμα είναι της πόρνης· κι αυτός που έχει ενάντια του την οργή του Κυρίου θα πέσει μέσα εκεί.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[15]Η ανοησία με του παιδιού συνδέεται την καρδιά· μα της παιδείας το ραβδί θα την απομακρύνει.

[16] O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

[16]Όποιος πιέζει τον φτωχό, στο τέλος τον κάνει πλούσιο· κι όποιος δίνει στον πλούσιο, σίγουρα ο ίδιος θα φτωχύνει.

Preceitos e admoestações dos sábios

Παραγγελίες και προειδοποιήσεις

[17] Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

[17]Στρέψε τ' αυτί σου κι άκου τα λόγια των σοφών, στη γνώση μου αφοσιώσου·

[18] Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

[18]γιατί είν' ευχάριστο να τα κρατάς όλα βαθιά μες στην καρδιά σου, και να τα ψιθυρίζεις με τα χείλη σου.

[19] Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

[20] Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

[21] para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?

[22] Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,

[23] porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

[24] Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

[25] para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.

[26] Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,

[27] pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?

[28] Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

[19]Θα σε διδάξω σήμερα κι εσένα. Για να 'χεις την εμπιστοσύνη σου στον Κύριο.

[20]Τριάντα ρητά με συμβουλές και γνώσεις έγραψα για σένα,

[21]για να σε κάνω να γνωρίσεις την πραγματική αλήθεια, ώστε με λόγια αλήθειας ν' απαντάς σ' εκείνον που την αλήθεια σε στέλνει για να βρεις:

-1-

[22]Μη γδύνεις το φτωχό επειδή είναι φτωχός, και μην καταπιέζεις το δυστυχή στη δίκη·

[23]γιατί ο Κύριος θα υπερασπιστεί το δίκιο τους και θα απειλήσει τη ζωή εκείνων που τους απειλούν.

-2-

[24]Μην πιάνεις φιλία με άνθρωπο που θυμώνει, και με άνθρωπο ευέξαπτο μη συμπορεύεσαι,

[25]για να μη συνηθίσεις στους τρόπους του, και παγίδα γίνουν στην ψυχή σου.

-3-

[26]Μην είσαι από κείνους που υπόσχονται εύκολα, από κείνους που εγγυώνται για χρέη.

[27]Όταν δεν θα 'χεις από πού να τα πληρώσεις, θα πάρουν κάτωθέ σου το κρεβάτι σου.

-4-

[28]Μη μετατοπίζεις παλιά όρια, που έβαλαν οι πρόγονοί σου για να ορίζουν την ιδιοκτησία τους.

-5-

[29] Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

[29]Είδες άνθρωπο επιδέξιο στα έργα του; Αυτός θα παρουσιαστεί μπροστά σε βασιλιάδες, όχι μπροστά σε τιποτένιους.

-6-

Provérbios 23

[1] Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;

[2] mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.

[3] Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.

[4] Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.

[5] Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.

[6] Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.

[7] Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.

[8] Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

[9] Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

[10] Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 23

[1]Όταν καθίσεις στο τραπέζι μ’ έναν άρχοντα, πρόσεξε ποιος είναι μπροστά σου.

[2]Συγκρατήσου αν είσαι λαίμαργος.

[3]Μη λαχταράς τις λιχουδιές του, είναι τροφή απατηλή.

-7-

[4]Μην αγωνίζεσαι να γίνεις πλούσιος· μ’ αυτό ας μην απασχολείται ο νους σου.

[5]Μόλις στρέψεις τα μάτια σου στον πλούτο, χάνεται· κάνει φτερά και σαν αετός στον ουρανό πετάει.

-8-

[6]Μην τρως αντάμα με τον φθονερό και μην τα λαχταράς τα φαγητά του.

[7]Αυτός όλα τα υπολογίζει. Σου λέει «φάε και πιες», ενώ μέσα του άλλα σκέφτεται.

[8]Θα κάνεις εμετό την μπουκιά που ’φαγες και οι φιλοφρονήσεις σου θα παν’ χαμένες.

-9-

[9]Μη χάνεις τα λόγια σου με τον ανόητο, γιατί θα καταφρονήσει τις σοφές σου συμβουλές.

-10-

[10]Μη μετατοπίζεις τα παλιά όρια ιδιοκτησίας και μην καταπατάς τα χωράφια των ορφανών,

[11] porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.	[11]γιατί ο υπερασπιστής τους είναι ισχυρός· αυτός το μέρος τους ενάντια σου θα πάρει.
	-11-
[12] Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.	[12]Στη διδαχή άνοιξε την καρδιά σου και τα λόγια της γνώσης άκου τα με προσοχή.
	-12-
[13] Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.	[13]Μην είσαι φειδωλός στου παιδιού το σωφρονισμό· μ' ένα γερό ξυλοδαρμό δεν θα πεθάνει.
[14] Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.	[14]Αντίθετα, χτυπώντας το, το προστατεύεις από λάθη θανάσιμα.
	-13-
[15] Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;	[15]Γιε μου, αν γίνει η καρδιά σου σοφή, θα χαίρεται η καρδιά η δική μου.
[16] exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.	[16]Τα σπλάχνα μου θα ευφραίνονται όταν τα χείλη σου μιλούν σωστά.
	-14-
[17] Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.	[17]Να φθονεί η καρδιά σου τους αμαρτωλούς, αλλά το φόβο ας έχει πάντα του Κυρίου·
[18] Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.	[18]τότε θα μπορείς να ατενίζεις με αισιοδοξία το μέλλον και η ελπίδα σου δε θα χαθεί.
	-15-
[19] Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.	[19]Άκουσε γιε μου και γίνε σοφός και την καρδιά σου οδήγησ' την στον ίσιο δρόμο.
[20] Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.	[20]Μην είσαι στην παρέα των μέθυσων, κι εκείνων που με κρέατα παραχορταίνουν·
[21] Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.	[21]γιατί ο μέθυσος κι ο λαίμαργος φτωχαίνουν, και ντύνει με κουρέλια τον υπναρά η νωθρότητα.
	-16-
[22] Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.	[22]Άκουγε τον πατέρα σου, εκείνον που σε γέννησε· και τη μητέρα σου στα γηρατειά της μην την καταφρονέσεις.

[23] Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

[23]Την αλήθεια αγόραζέ την και μην την πουλάς· το ίδιο και τη σοφία, τη διδαχή, τη φρόνηση.

[24] Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.

[24]Του δίκαιου ανθρώπου θ' αγάλλεται ο πατέρας· κι εκείνος που σοφό γέννησε γιο θα χαίρεται γι' αυτόν.

[25] Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.

[25]Ας χαίρονται ο πατέρας κι η μητέρα σου, εκείνη που σε γέννησε από χαρά ας σκιρτάει!

-17-

[26] Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos.

[26]Δώσ' μου, γιε μου, την καρδιά σου και πάρε τη ζωή μου για παράδειγμα.

[27] Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.

[27]Γιατί η πόρνη λάκκος είναι βαθύς, στενό πηγάδι η γυναίκα του άλλου.

[28] Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.

[28]Παραμονεύει σαν ληστής και παρασύρει κι άλλους στην παρανομία.

-18-

[29] Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?

[29]Ποιοι είν' αξιολύπητοι; ποιοι υποφέρουν; σε ποιους είν' οι διχόνοιες; σε ποιους η απόγνωση; ποιοι αναίτια χτυπιούνται; ποιανών τα μάτια κοκκινίζουν;

[30] Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada.

[30]Αυτά όλα συμβαίνουν σ' εκείνους που ξοδεύουν πολύ χρόνο στην οινοποσία, σ' εκείνους που τρέχουν ν' απολαύσουν το κρασί.

[31] Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.

[31]Μη βλέπεις το κρασί που κοκκινίζει, που στο ποτήρι δίνει χρώμα και πίνετ' εύκολα.

[32] Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco.

[32]Φτάνει στο τέλος σαν το φίδι να δαγκώνει, και να κεντρίζει σαν οχιά.

[33] Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades.

[33]Τα μάτια σου θα βλέπουν φαντασίες, και λόγια ασυνάρτητα θα λες.

[34] Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro

[34]Θα 'σαι σαν να κοιμάσαι στης θάλασσας τη μέση, σαν κάποιος ξαπλωμένος στην κορφή του καταρτιού.

[35] e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

[35]«Με χτύπησαν», θα λες, «και καθόλου δεν πόνεσα. Μ' έδειραν, μα δεν το 'νιωσα. Πότε θα σηκωθώ να πάω να ξαναπιώ; »

-19-

Provérbios 24

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 24

[1] Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,

[1]Να μη ζηλεύεις τους κακούς ανθρώπους, τη συντροφιά τους μην την επιθυμείς.

[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.

[2]Γιατί η καρδιά τους σκέφτεται τον όλεθρο και τα χείλη τους λένε παρανομίες.

-20-

[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;

[3]Με τη σοφία χτίζεται το σπίτι και με τη φρόνηση στεριώνεται·

[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.

[4]με τη γνώση γεμίζουνε τα δώματα απ' όλα τα πολύτιμα, λαχταριστά αγαθά.

-21-

[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.

[5]Η σοφία του ανθρώπου τον κάνει δυνατό, η γνώση του το σφρίγος του αυξαίνει·

[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.

[6]γιατί πρώτα κάνεις προσεκτικά τα σχέδιά σου κι ύστερα βγαίνεις στον πόλεμο, κι η νίκη εξασφαλίζεται με τους πολλούς συμβούλους.

-22-

[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.

[7]Είν' άπιαστη η σοφία για τον ανόητο. Στης πολιτείας την πύλη το στόμα του ν' ανοίξει δεν μπορεί.

-23-

[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.

[8]Αυτός που σκέφτεται να κάνει το κακό λέγεται «απατεώνας».

[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.

[9]Η δολιότητα άλλο δεν είν' από αμαρτία· κι οι άνθρωποι το χλευαστή τον αποστρέφονται.

-24-

[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.	[10]Αν χάσεις το κουράγιο σου της αγωνίας τη μέρα, η δύναμή σου είναι μικρή. **-25-**
[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.	[11]Μη διστάσεις να ελευθερώσεις εκείνους που άδικα τους τραβούν στο θάνατο, και σώσε αυτούς που τους πάνε να τους σφαγιάσουν.
[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?	[12]Μην πεις «δεν είχα ιδέα του τι γίνεται»· μήπως δεν το γνωρίζει εκείνος που σταθμίζει τις καρδιές; Αυτός που επιβλέπει τη ζωή σου δεν το ξέρει; Και δε θ' ανταποδώσει στον καθένα σύμφωνα με τα έργα του; **-26-**
[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.	[13]Γιε μου, να τρως το μέλι, γιατί είν' καλό· και μια κερήθρα μέλι θα 'ναι γλυκιά στον ουρανίσκο σου.
[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.	[14]Το ίδιο συμβαίνει και με τη σοφία στην ψυχή σου: Όταν την αποκτήσεις, θα 'χεις μέλλον λαμπρό γεμάτο ελπίδα. **-27-**
[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,	[15]Μη σχεδιάζεις, ασεβή, κακό ενάντια στου δίκαιου το σπίτι, μην του ταράζεις τη γαλήνη του σπιτιού του.
[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.	[16]Γιατί ο δίκαιος κι αν πέσει εφτά φορές, ξανασηκώνεται· ενώ οι ασεβείς πέφτουν στη δυστυχία για πάντα. **-28-**
[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;	[17]Μη χαίρεσαι στην πτώση του εχθρού σου, κι ας μην ευφραίνεται η καρδιά σου όταν αυτός κλονίζεται·
[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.	[18]μήπως το δει ο Κύριος και για κακό το λογαριάσει, και αναστείλει το θυμό του εναντίον του. **-29-**

[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,	[19]Με τους κακούς ανθρώπους μην αγανακτείς όταν ευτυχούν, και μη φθονείς τους ασεβείς.
[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.	[20]Γιατί δεν έχουν μέλλον οι κακοί· η ζωή των ασεβών λυχνάρι 'ναι που σβήνει.
	-30-
[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.	[21]Γιε μου, να σέβεσαι τον Κύριο και το βασιλιά· και με τους ταραξίες να μην ανακατεύεσαι.
[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?	[22]Γιατί άξαφνα η συμφορά τους θα φανεί, και ποιος να ξέρει τι καταστροφές θα προκληθούν από τον ένα κι απ' τον άλλο!
Mais alguns provérbios dos sábios	
[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.	[23]Μερικά ακόμη λόγια σοφών: Η μεροληψία στην κρίση δεν είναι καλό.
[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.	[24]Αυτόν που λέει στον ασεβή «είσαι δίκαιος» οι λαοί θα τον καταραστούν· θα τον αποστραφούν τα έθνη.
[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.	[25]Αλλ' αυτοί που τον ένοχο καταδικάζουν θα ευτυχούν, θα πέσουν πάνω τους πληθώρα οι ευλογίες.
[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.	[26]Εκείνος που με λόγια αποκρίνεται σωστά, είναι σάμπως να δίνει φίλημα στα χείλη.
[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.	[27]Φρόντισε πρώτα την εργασία σου έξω, το χωράφι σου ετοίμασε, κι έπειτα απ' όλα αυτά χτίσε το σπίτι σου.
[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.	[28]Μη δίνεις μαρτυρία μ' ελαφρότητα ενάντια στον πλησίον σου, και με τα λόγια σου μην παραπλανάς.
[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.	[29]Μη λες «όπως μου έκανε αυτός, κι εγώ έτσι θα του κάνω· θ' ανταποδώσω στον καθένα ανάλογα με τα έργα του».
[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;	[30]Περνούσα απ' το χωράφι του τεμπέλη κι από το αμπέλι του ανόητου.

[31] eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.

[32] Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.

[33] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[34] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

[31]Και να, παντού είχαν φυτρώσει αγκάθια, τσουκνίδες τού είχανε σκεπάσει την επιφάνεια, κι η πέτρινή του μάντρα είχε γκρεμιστεί.

[32]Είδα λοιπόν και σκέφτηκα, είδα και πήρα μάθημα:

[33]Λίγος ύπνος, λίγη νύστα, λίγο τα χέρια να σταυρώσεις για ν' αναπαυτείς,

[34]και θα 'ρθει η φτώχεια ξαφνικά σαν το ληστή, κι η στέρηση σαν άντρας οπλισμένος.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

[1] São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.

[2] A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.

[3] Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.

[4] Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;

[5] tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.

[6] Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;

[7] porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 25

Παραλληλισμοί και ηθικά διδάγματα

[1]Εδώ είναι επίσης οι παροιμίες του Σολομώντα, συγκεντρωμένες απ' τους ανθρώπους του Εζεκία, βασιλιά του Ιούδα.

[2]Δοξάζουμε τον Κύριο για όσα αποκρύπτει και τους βασιλιάδες για όσα αποκαλύπτουν.

[3]Το ύψος τ' ουρανού, της γης το βάθος και η καρδιά των βασιλιάδων είν' ανεξερεύνητα.

[4]Βγάλε απ' τ' ασήμι τη σκουριά και το σκεύος θα 'ναι έτοιμο για τον αργυροχόο·

[5]βγάλε τον ασεβή μπροστά απ' το βασιλιά κι ο θρόνος του θα στεριωθεί με τη δικαιοσύνη.

[6]Μη φέρνεσαι αλαζονικά μπροστά στο βασιλιά και μη στέκεις στη θέση των μεγάλων.

[7]Γιατί καλύτερα είναι να σου πουν «ανέβα εδώ», παρά μπροστά στον άρχοντα να σε υποβιβάσουν.

príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,

[8] não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?

[8]Μη βιάζεσαι να πας να καταθέσεις για κάτι που έχεις δει, μήπως στο τέλος δεν θα ξέρεις τι να πεις, αν κάποιος αποδείξει ότι έχεις λάθος.

[9] Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;

[9]Λύσε τη διαφορά σου με το διπλανό σου, αλλά μη φανερώσεις ξένο μυστικό·

[10] para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.

[10]μήπως εκείνος σε ντροπιάσει όταν το μάθει, κι η υπόληψή σου ανεπανόρθωτα χαθεί.

[11] Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.

[11]Μήλα χρυσά πάνω σε σκάλισμα ασημένιο, τέτοιος είναι ο λόγος που προφέρεται στην ώρα του.

[12] Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.

[12]Κρίκος χρυσός, γιορντάνι από χρυσάφι καθαρό, τέτοια είναι του σοφού η επίπληξη για κείνον που ’ναι πρόθυμος ν’ ακούσει.

[13] Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.

[13]Καθώς χιονιού δροσιά στου θερισμού την ώρα, μαντατοφόρος έμπιστος για κείνον που τον στέλνει· ανακουφίζει του κυρίου του την ψυχή.

[14] Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.

[14]Σύννεφα κι άνεμος που δε φέρνουν βροχή, τέτοιος όποιος υπόσχεται δώρα και δεν τα δίνει.

[15] A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.

[15]Με υπομονή πείθεται ο άρχοντας, κι η γλώσσα η γλυκιά κόκαλα σπάζει.

[16] Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.

[16]Μέλι αν βρεις, φάε όσο θέλεις, αλλά μην παραφάς και το ξεράσεις.

[17] Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.

[17]Μην επισκέπτεσαι συχνά την κατοικία του φίλου σου, μήπως σε βαρεθεί και σ’ αηδιάσει.

18 Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.
19 Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.
20 Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.
21 Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,
22 porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.
23 O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.
24 Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.
25 Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.
26 Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.
27 Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.
28 Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

Provérbios 26

18 Σαν ρόπαλο, μαχαίρι και βέλος μυτερό ο άνθρωπος που στον διπλανό του ενάντια ψεύτικη μαρτυρία δίνει.
19 Δόντι σπασμένο, πόδι ανάπηρο, τέτοιος ο άπιστος που τον εμπιστεύεσαι στης δυστυχίας τη μέρα.
20 Να βγάζεις ρούχα όταν κάνει κρύο, να χύνεις ξύδι πάνω σε πληγή, έτσι είναι όταν τραγουδάς σε μια καρδιά θλιμμένη.
21 Όταν πεινάει ο εχθρός σου, δώσ’ του να φάει ψωμί· και πάλι όταν διψάει δώσ’ του νερό να πιει·
22 γιατί έτσι πάνω στο κεφάλι του κάρβουνα του σωρεύεις αναμμένα, και θα σε ανταμείψει ο Κύριος.
23 Όπως ο βόρειος άνεμος φέρνει βροχή, το ίδιο κι η συκοφαντία φέρνει την αγανάχτηση.
24 Καλύτερα να ζει κανείς στην κόχη μιας σοφίτας, παρά σε σπίτι ευρύχωρο με δύστροπη γυναίκα.
25 Καθώς το δροσερό νερό σ’ άνθρωπο διψασμένο, έτσι κι η είδηση η καλή από μακρινή χώρα.
26 Σαν τη θολή πηγή, τη μολυσμένη βρύση, ο δίκαιος που ενδίδει μπροστά στον ασεβή.
27 Μέλι πολύ να τρως, καλό δεν είναι· ούτε τιμητικό δόξες πολλές ν’ αποζητάς.
28 Σαν πόλη ανοχύρωτη κι ατείχιστη, ο άνθρωπος που κύριος δεν είναι του εαυτού του.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.

[1]Όπως είναι αταίριαστο χιόνι το καλοκαίρι, βροχή στο θερισμό, το ίδιο αταίριαστη είναι και η τιμή στον άμυαλο.

[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.

[2]Σαν το σπουργίτι που ξεφεύγει, το χελιδόνι που πετάει, έτσι κι άδικη κατάρα ξαστοχάει.

[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.

[3]Μαστίγιο για το άλογο, για το γαϊδούρι χαλινάρι, και για τη ράχη των ανόητων είν' το ραβδί.

[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.

[4]Αν απαντήσεις σε μια ανόητη ερώτηση, γίνεσαι το ίδιο ανόητος μ' εκείνον που ρωτάει.

[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.

[5]Δώσε ανόητη απάντηση σ' ερώτηση ανόητη, κι αυτός που σε ρωτάει θα καταλάβει ότι δεν ήταν όσο νόμιζε σοφός.

[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.

[6]Κόβει τα πόδια του, μπλέκει σε φασαρίες, όποιος μήνυμα στέλνει με ανόητον.

[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[7]Όπως τα σκέλη του χωλού πατούν αβέβαια, έτσι μια παροιμία στου ανόητου το στόμα.

[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

[8]Το ίδιο σαν να δένεις λιθάρι στη σφεντόνα, είναι τιμές να δίνεις στον ανόητο.

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[9]Καθώς αγκάθι προσπαθεί να βγάλει από το χέρι ο μεθυσμένος, τό ίδιο κι ο ανόητος που παροιμία προσπαθεί να πει.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[10]Όλα ο δυνάστης τα καταστρέφει, μισθώνοντας ανόητους και τυχαίους περαστικούς.

[11] Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

[11]Σαν το σκυλί που σ' ό, τι ξέρασε ξαναγυρίζει, έτσι ο ανόητος επαναλαμβάνει την ανοησία του.

[12] Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.	[12]Βλέπεις άνθρωπο που θαρρεί σοφός πως είναι; Πιότερη ελπίδα υπάρχει απ' τον ανόητο, παρά απ' αυτόν.
[13] Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.	[13]Λέει ο τεμπέλης για να μη βγει απ' το σπίτι του: «Λιοντάρι είναι στο δρόμο! Λιοντάρι στις πλατείες! »
[14] Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.	[14]Όπως γυρίζει η πόρτα στους αρμούς της, το ίδιο κι ο τεμπέλης στο κρεβάτι του.
[15] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.	[15]Βουτάει το χέρι του ο τεμπέλης στην πιατέλα, αλλά βαρυέται να το φέρει ως το στόμα του.
[16] Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.	[16]Θαρρεί ο τεμπέλης τον εαυτό του πιο σοφό από εφτά ανθρώπους ειδικούς να δώσουν γνώμη.
[17] Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.	[17]Μοιάζει μ' αυτόν που πιάνει σκύλο απ' τ' αυτιά, ο διαβάτης που μπερδεύεται σε ξένη φασαρία.
[18] Como o louco que lança fogo, flechas e morte,	[18]Σαν το μανιακό, που ρίχνει φλόγες και θανατηφόρα βέλη,
[19] assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.	[19]έτσι είν' ο άνθρωπος που απατάει το διπλανό του κι ύστερα λέει: «στ' αστεία το 'κανα! »
[20] Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.	[20]Όπου τα ξύλα λείπουν, σβήνει η φωτιά· κι όπου δεν βάζουν λόγια, η διχόνοια παύει.
[21] Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.	[21]Κάρβουνα για την ανθρακιά, για τη φωτιά τα ξύλα, κι ο άνθρωπος ο εριστικός φιλονικίες ν' ανάβει.
[22] As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.	[22]Του συκοφάντη τα λεγόμενα είναι σαν λιχουδιές· ως της κοιλιάς τα βάθη κατεβαίνουν.
[23] Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.	[23]Δοχείο πήλινο, επιχρισμένο με ασημένιο κράμα είναι τα λόγια τα ένθερμα από κακή καρδιά.

[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;

[24]Όποιος μισεί, προσποιείται με τα λόγια του και μηχανεύεται στο βάθος την απάτη.

[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.

[25]Όταν γλυκομιλάει μην τον πιστεύεις, γιατί πολλά έχει μισητά πράγματα στην καρδιά του.

[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.

[26]Αν με προσποίηση το μίσος του το κρύβει, μέσα στη σύναξη η κακία του θα αποκαλυφθεί.

[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.

[27]Όποιος σκάβει ένα λάκκο πέφτει ο ίδιος μέσα, κι ο βράχος πίσω θα γυρίσει σ' αυτόν που τον κατρακυλά.

[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

[28]Θα πρέπει να μισείς κάποιον πολύ, αφού με ψέματα γυρεύεις να τον βλάψεις. Οι κολακείες άλλο δεν φέρνουν από καταστροφή.

Provérbios 27

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.

[1]Για την αυριανή τη μέρα μην καυχιέσαι, γιατί δεν ξέρεις τι θα φέρει.

[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.

[2]Άσε να σε παινεύει άλλος κι όχι το στόμα σου, ξένος κι όχι τα χείλη τα δικά σου.

[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.

[3]Βαρύ είναι το λιθάρι και βαριά η άμμος· αλλά η οργή του ανόητου βαρύτερη είναι κι απ' τα δυο.

[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?

[4]Σκληρή είναι η μανία και ο θυμός παράφορος· αλλά μπροστά στη ζήλεια ποιος μπορεί να σταθεί;

[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.

[5]Καλύτερα μια φανερή επίπληξη, παρά φιλία κρυμμένη.

[6] Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.

[6]Του φίλου τα χτυπήματα δείχνουν πιστός πως είναι· του εχθρού τα άφθονα φιλιά σ' εξαπατούν.

[7] A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.

[7]Ο χορτάτος την κερήθρα την περιφρονεί, μα ο πεινασμένος τα πικρά, γλυκά τα βρίσκει.

[8] Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.

[9] Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.

[10] Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.

[11] Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.

[12] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[13] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.

[14] O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.

[15] O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;

[16] contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.

[17] Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.

[18] O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.

[8]Σαν το πουλί που μακριά πλανιέται απ’ τη φωλιά του, είν’ όποιος απ’ τον τόπο του πλανιέται μακριά.

[9]Το μύρο και τ’ αρώματα ευφραίνουν την καρδιά, κι είναι γλυκιές οι συμβουλές οι εγκάρδιες του φίλου.

[10]Το φίλο σου μην τον εγκαταλείπεις, ούτε το φίλο του πατέρα σου. Μην πας στο σπίτι του αδερφού σου της συμφοράς σου την ημέρα· γιατί καλύτερος ο γείτονας που είναι κοντά, από έναν αδερφό που είναι μακριά σου.

[11]Γιε μου, γίνε σοφός για να γεμίσεις την καρδιά μου με χαρά· κι αν κάποιος με προσβάλλει να μπορώ να του απαντώ.

[12]Ο μυαλωμένος βλέπει το κακό και προφυλάγεται· οι ανόητοι τραβούν μπροστά και τιμωρούνται.

[13]Πάρε το ρούχο εκεινού που γι’ άλλον μπήκε εγγυητής και κράτησέ το ενέχυρο για των ξένων τα χρέη.

[14]Αυτός που τα χαράματα βάζει φωνές στο διπλανό του να τον καλημερίσει, είναι σαν να τον καταριέται.

[15]Στάξιμο αδιάκοπο σε μέρα βροχερή κι εριστική γυναίκα είναι το ίδιο.

[16]Όποιος θελήσει να τη συγκρατήσει, είναι σαν να ζητά τον άνεμο να συγκρατήσει και λάδι να κρατήσει μες στο χέρι του.

[17]Όπως το σίδερο με σίδερο ακονίζεται, έτσι εκλεπτύνεται κι ο άνθρωπος από του φίλου του την επαφή.

[18]Όποιος φροντίζει τη συκιά, θα φάει και τον καρπό της, κι όποιος φροντίζει τον κύριό του θα τιμηθεί.

[19] Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.

[20] O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.

[21] Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.

[22] Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.

[23] Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,

[24] porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.

[25] Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,

[26] então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,

[27] e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

[1] Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.

[2] Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes,

[19]Όπως μες στο νερό το πρόσωπο του ανθρώπου αντανακλάται, έτσι και στον καθρέφτη της καρδιάς του αντανακλάται ο ίδιος του ο εαυτός.

[20]Όπως ο άδης δεν χορταίνει ούτε η άβυσσος, έτσι τα μάτια και του ανθρώπου δεν χορταίνουν.

[21]Το ασήμι δοκιμάζεται στο χωνευτήρι και το χρυσάφι στο καμίνι· έτσι κι ο άνθρωπος κρίνεται από τη φήμη που έχει.

[22]Αν κοπανούσες τον ανόητο μες στο γουδί ανάμεσα σε σπόρους με το γουδοχέρι, η ανοησία του δεν θ’ αποχωριζόταν απ’ αυτόν.

[23]Μάθε καλά σε ποια κατάσταση είναι τα πρόβατά σου, φρόντιζε τα κοπάδια σου,

[24]γιατί ο πλούτος δεν διαρκεί παντοτινά, ούτε το στέμμα από γενιά σ’ άλλη γενιά περνάει.

[25]Όταν κόψουν το χορτάρι και ξαναβλαστήσει η χλόη και μαζέψουνε το χόρτο απ’ τα βουνά,

[26]να ’χεις τ’ αρνιά και το μαλλί τους για να ντύνεσαι, τους τράγους για να τους πουλάς, χωράφι ν’ αγοράσεις.

[27]Τις γίδες γάλα να σου δίνουν άφθονο, τροφή για σένα και για τους δικούς σου, και για των υπηρετριών σου τη συντήρηση.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 28

[1]Φεύγουν οι ασεβείς χωρίς κανείς να τους καταδιώκει, ενώ σαν τα λιοντάρια θαρραλέοι είναι οι δίκαιοι.

[2]Όταν μια χώρα είναι σ’ αναταραχή, πολλοί γίνονται άρχοντες· ενώ με έναν

mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.

άνθρωπο που έχει φρόνηση και γνώση, η τάξη θα παγιωθεί.

[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.

[3]Ένας φτωχός που καταπιέζει τους φτωχούς, είναι σαν τη ραγδαία βροχή που καταστρέφει τη σοδειά.

[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.

[4]Όσοι το νόμο εγκαταλείπουν επαινούν τους ασεβείς, αλλά τους αντιμάχονται όσοι τηρούν το νόμο.

[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.

[5]Από δικαιοσύνη τίποτα δε νιώθουν οι άνθρωποι οι κακοί, αλλά καταλαβαίνουνε τα πάντα όσοι ζητούν τον Κύριο.

[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.

[6]Κάλλιο ο φτωχός που τίμια ζει, παρά όποιος ζει διεστραμμένα, έστω κι αν είναι πλούσιος.

[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.

[7]Όποιος το νόμο ακολουθεί είναι γιος μυαλωμένος, μα όποιος πάει μ’ ακόλαστους ντροπιάζει τον πατέρα του.

[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

[8]Όποιος πληθαίνει τ’ αγαθά του με τοκογλυφίες, τα βλέπει να περνούν σ’ εκείνον που τους φτωχούς σπλαχνίζεται.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[9]Αν τ’ αυτιά του κλείνει κάποιος για να μην ακούει το νόμο, και την προσευχή του ακόμα τη σιχαίνεται ο Θεός.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[10]Όποιος παρασύρει ίσιους ανθρώπους να κάνουν το κακό, θα πέσει ο ίδιος μες στο λάκκο που ’χει σκάψει. Οι τίμιοι θα αμειφθούν με αγαθά.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[11]Ο πλούσιος περνάει τον εαυτό του για σοφό· αλλά ο φτωχός που ’χει μυαλό τον ερευνά σε βάθος.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[12]Όταν οι δίκαιοι θριαμβεύουν, η δόξα είναι μεγάλη· μα όταν οι ασεβείς φτάνουν ψηλά, καθένας κρύβεται.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

[13]Όποιος τις αμαρτίες του κρύβει δεν θα μπορέσει να προκόψει· μα όποιος τις ομολογεί και τις εγκαταλείπει, αυτός θα ελεηθεί.

[14] Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.

[14]Ευτυχισμένος ο άνθρωπος που πάντα στο Θεό έχει σέβας, μα όποιος σκληραίνει την καρδιά του, πέφτει σε συμφορά.

[15] Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.

[15]Λιοντάρι που βρυχάται και πεινασμένη αρκούδα είναι ο ασεβής που κυβερνάει φτωχό λαό.

[16] O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.

[16]Άρχοντας δίχως φρόνηση όλο και καταδυναστεύει· μα όποιος μισεί την απληστία θα κυβερνάει χρόνους πολλούς.

[17] O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.

[17]Άνθρωπος ένοχος για φόνο, πάει ολοταχώς στον τάφο του· κανένας να τον σταματήσει δεν μπορεί.

[18] O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

[18]Αυτός που μ' εντιμότητα βαδίζει, θα σωθεί· αλλά ο διεστραμμένος, που δυο πορείες ακολουθεί, σε μια απ' τις δυο θα πέσει.

[19] O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.

[19]Όποιος καλλιεργεί τη γη του, θα χορτάσει το ψωμί· μα όποιος αυταπάτες κυνηγάει, θε να χορτάσει φτώχεια.

[20] O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.

[20]Θα 'χει πολλές ο τίμιος ευλογίες· ενώ όποιος να πλουτίσει βιάζεται, σε δυστυχία θα πέσει.

[21] Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.

[21]Καλό δεν είναι να μεροληπτεί κανείς· αλλά υπάρχουν δικαστές που και για μια μπουκιά ψωμί μπορούνε ν' αμαρτήσουν.

[22] Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.

[22]Άνθρωπος που φθονεί, βιάζεται να πλουτίσει· και δε γνωρίζει πως η φτώχεια θα τον βρει.

[23] O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.
[24] O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.
[25] O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.
[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.
[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.
[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

Provérbios 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.
[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.
[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.
[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.
[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.

[23]Όποιος τους άλλους διορθώνει, στο τέλος περισσότερη βρίσκει ευγνωμοσύνη, παρά όποιος έχει λόγια κολακείας.
[24]Αυτός που κλέβει τον πατέρα και τη μάνα του και λέει «δεν είναι αμαρτία», αυτός είναι όμοιος με ληστή.
[25]Ο άπληστος διχόνοιες προκαλεί, ενώ αυτός που έχει πεποίθηση στον Κύριο, όλα άφθονα θα τα ’χει.
[26]Όποιος έχει πεποίθηση στον εαυτό του είναι ανόητος· μα όποιος βαδίζει με σοφία είναι ασφαλής.
[27]Αυτός που δίνει στο φτωχό, δεν θα γνωρίσει στέρηση· μα αυτόν που κάνει πως δε βλέπει, πολλοί θα τον καταραστούν.
[28]Όταν φτάνουν ψηλά οι ασεβείς, καθένας κρύβεται· μα όταν εκείνοι χάνονται, οι δίκαιοι πληθαίνουν.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 29

[1]Ο άνθρωπος, που όταν τον διορθώνουνε πεισμώνει κι αντιστέκεται, θ’ αφανιστεί κάποτε άξαφνα κι ανεπανόρθωτα.
[2]Όταν υπερισχύουν οι δίκαιοι, ευφραίνεται ο λαός, μα όταν ο ασεβής κυριαρχεί, ο λαός στενάζει.
[3]Αυτός που αγαπάει τη σοφία, είν’ αφορμή χαράς για τον πατέρα του· μα όποιος συντροφιά κάνει με πόρνες, εξανεμίζει όλα του τα αγαθά.
[4]Ο βασιλιάς που με δικαιοσύνη ενεργεί, τη χώρα τη στεριώνει· ενώ την καταστρέφει αυτός που είναι στους φόρους άπληστος.
[5]Ο άνθρωπος που τον άλλον κολακεύει, απλώνει δίχτυ μπρος στα πόδια του.

[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.

[6]Ο κακός άνθρωπος παγιδεύεται μέσα στην ίδια του την αμαρτία, ενώ ο δίκαιος τραγουδάει πανευτυχής.

[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.

[7]Ο δίκαιος γνωρίζει το δίκιο των φτωχών· ο ασεβής δεν την καταλαβαίνει αυτή τη γνώση.

[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.

[8]Άνθρωποι ασυνείδητοι ρίχνουν σε αναβρασμό την πόλη, ενώ οι σοφοί καταπραΰνουν την οργή.

[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.

[9]Αν ο σοφός έχει μια διαφορά με τον ανόητο, ο ανόητος είτε θυμώνει είτε γελά, και πουθενά δεν καταλήγουν.

[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.

[10]Οι αιμοβόροι άνθρωποι μισούν τον έντιμο, ενώ οι ευθείς φροντίζουν τη ζωή του.

[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.

[11]Ο ανόητος αφήνει το θυμό του ελεύθερο, ενώ ο σοφός τον συγκρατεί.

[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.

[12]Αν ο ηγεμόνας δίνει προσοχή σε ψεύτικες πληροφορίες, όλοι οι υπηρέτες του θα διαφθαρούν.

[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.

[13]Ένας φτωχός κι ο καταπιεστής του έχουν κάτι κοινό: Ότι ο Κύριος έδωσε μάτια και στους δυο.

[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.

[14]Ο βασιλιάς που κρίνει με αλήθεια τους φτωχούς, θα 'χει το θρόνο του για πάντα στεριωμένο.

[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.

[15]Η βέργα κι η υπόδειξη του λάθους σωφρονίζουν· μα το παιδί που αφήνεται ανεξέλεγκτο, κάνει τη μάνα του να ντρέπεται γι' αυτό.

[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.

[16]Όταν πληθαίνουν οι ασεβείς, πληθαίνει η αμαρτία· μα οι δίκαιοι θα ζήσουν για να δουν την πτώση τους.

[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.

[17]Διαπαιδαγώγησε το γιο σου και θα μπορείς να 'σαι ήσυχος γι' αυτόν· μεγάλη θα σου δώσει ικανοποίηση.

[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.

[18]Εκεί που δεν υπάρχει προφητεία κι όραμα, ο λαός αποχαλινώνεται· ευτυχισμένος είν' εκείνος που το νόμο του Θεού τηρεί.

[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.

[19]Ο δούλος με τα λόγια δεν διορθώνεται· μπορεί και να καταλαβαίνει, αλλά δεν υπακούει.

[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.

[20]Βλέπεις κάποιον που πρόθυμα κι αστόχαστα μιλάει; Κάλλιο για έναν ανόητο να ελπίζεις, παρά γι' αυτόν.

[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.

[21]Όποιος με μαλθακότητα το δούλο του από παιδί ανατρέφει, στο τέλος θα τον κάνει αχάριστο.

[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.

[22]Ο άνθρωπος ο οξύθυμος διαμάχες προκαλεί, κι ο ευερέθιστος τις αμαρτίες τις πληθαίνει.

[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.

[23]Του ανθρώπου η υπερηφάνεια θα τον ταπεινώσει, ενώ ο ταπεινός θα τιμηθεί.

[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.

[24]Του κλέφτη ο σύντροφος τον εαυτό του βλάπτει: Αν πει την αλήθεια θα τιμωρηθεί· κι αν δεν την πει, καταραμένος θα 'ναι απ' το Θεό.

[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.

[25]Ο φόβος στήνει για τον άνθρωπο παγίδα· μα αυτός που έχει πεποίθηση στον Κύριο, θα είναι ασφαλής.

[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.

[26]Πολλοί ζητούν την εύνοια του άρχοντα, μα η δικαίωση του καθενός προέρχεται απ' τον Κύριο.

[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

[27]Οι δίκαιοι απεχθάνονται τον άδικο κι οι ασεβείς αυτόν που ζει μ' ευθύτητα.

Provérbios 30

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 30

As palavras de Agur

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto

[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,

[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.

[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?

[5] Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.

[6] Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

[7] Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:

[8] afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;

[9] para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.

[10] Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.

Λόγοι του Αγούρ

[1]Αυτά είναι τα ιερά λόγια του Αγούρ, γιου του Ιακαί. Είπε ο ξακουστός Αγούρ: «Είμαι κουρασμένος, Θεέ, κουρασμένος και αποκαμωμένος.

[2]Εγώ ασφαλώς είμαι ο πιο ανόητος άνθρωπος· ούτε καν τον κοινό νου δεν έχω.

[3]Δεν έμαθα ποτέ μου τη σοφία κι ούτε γνωρίζω τίποτε για τον Άγιο Θεό.

[4]»Ποιος στα ουράνια ανέβη και κατέβηκε; Ποιος μάζεψε τον άνεμο στις χούφτες του; Ποιος τα νερά μάζεψε σ’ ένα ρούχο; Ποιος στέριωσε όλες τις άκριες της γης; Ποιο είναι τ’ όνομά του, και ποιο του γιου του τ’ όνομα; Το ξέρεις;

[5]»Ο κάθε λόγος του Κυρίου δοκιμασμένος· ασπίδα είν’ αυτός για όσους σ’ εκείνον καταφεύγουν.

[6]Στα λόγια του τίποτα μην προσθέτεις, για να μη σε διορθώσει και ψεύτης αποδειχτείς».

[7]Δυο πράγματα γυρεύω από σένα, Θεέ μου· προτού πεθάνω μη μου τα αρνηθείς:

[8]Φύλαξέ με απ’ το να χρησιμοποιήσω δόλο ή ψευτιά· φτώχεια να μη μου δώσεις μα ούτε πλούτο· δίνε μου μόνο το απαραίτητο ψωμί,

[9]μήπως παραχορτάσω και σε αρνηθώ, και πω «ποιος είναι ο Κύριος; » Ή πάλι μήπως μες στη φτώχεια κλέψω και δυσφημήσω το Θεό μου.

[10]Δούλο να μη συκοφαντείς στον κύριό του, για να μη σε καταραστεί και ενοχοποιηθείς εσύ.

[11] Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.

[11]Υπάρχουν άνθρωποι που καταριούνται τον πατέρα τους, και τη μητέρα τους δεν την τιμούν.

[12] Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.

[12]Υπάρχουν κάποιοι που θαρρούν πως είναι καθαροί, αλλά απ’ τη ρυπαρότητά τους δεν έχουνε καθαριστεί.

[13] Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!

[13]Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν τα μάτια αγέρωχα, τα βλέφαρα υπεροπτικά.

[14] Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

[14]Υπάρχουν άνθρωποι που ξίφη είναι τα δόντια τους, και τα σαγόνια τους μαχαίρια για να καταβροχθίζουν τους δυστυχισμένους και τους φτωχούς της γης.

Συμβουλές και άλλες παροιμίες

[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!

[15]Η βδέλλα έχει δυο κόρες, που κι οι δυο λένε: «δώσε, δώσε». Υπάρχουν τρία πράγματα, που δε χορταίνουνε ποτέ, μάλιστα τέσσερα, που δε λένε ποτέ τους «φτάνει»:

[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!

[16]Ο άδης, η στείρα μήτρα, η γη που δε χορταίνει το νερό, και η φωτιά, που με τίποτα δεν ικανοποιείται.

[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.

[17]Μάτι που περιπαίζει τον πατέρα και τη γριά μάνα την καταφρονεί, του φαραγγιού κοράκια θα το βγάλουν, και θα το φάνε τα μικρά αετόπουλα.

[18] Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:

[18]Υπάρχουν τρία πράγματα που με ξεπερνούν, μάλιστα τέσσερα που δεν καταλαβαίνω:

[19] o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.

[19]Το πέταγμα του αετού στον ουρανό, το πέρασμα φιδιού πάνω στο βράχο, του πλοίου την πορεία μες στη θάλασσα, και την αγάπη του άντρα προς τη νέα γυναίκα.

20 Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.

21 Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:

22 sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;

23 sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.

24 Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:

25 as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;

26 os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;

27 os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;

28 o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.

29 Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:

30 O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;

31 o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.

32 Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.

20 Να τι λογής είναι το φέρσιμο της μοιχαλίδας: Κάνει μοιχεία και λέει «τι κακό έκανα; » Είναι σαν να ’φαγε και μετά σκούπισε αδιάφορα το στόμα της.

21 Τρία πράγματα κάνουν τη γη να τρέμει, μάλιστα τέσσερα, που να τα υποφέρει δεν μπορεί:

22 Το δούλο που γίνεται βασιλιάς, τον ανόητο που το ψωμί χορταίνει,

23 τη μισητή γυναίκα που παντρεύεται, και την υπηρέτρια που τη θέση της κυράς της παίρνει.

24 Υπάρχουν τέσσερα ζώα πάνω στη γη, πολύ πολύ μικρά κι όμως σοφότατα:

25 Τα μυρμήγκια· είναι λαός ανίσχυρος αλλά απ’ το καλοκαίρι αποθηκεύουν την τροφή τους.

26 Οι ύρακες· λαός ανίσχυρος κι αυτοί, και φτιάχνουνε το σπίτι τους στο βράχο.

27 Οι ακρίδες· δεν έχουν βασιλιά και βγαίνουν όλες σε κανονική διάταξη.

28 Η σαύρα· μπορεί κανείς και με το χέρι να την πιάσει, κι ωστόσο βρίσκεται μέσα στ’ ανάκτορα του βασιλιά.

29 Αυτά τα τρία βαδίζουν όμορφα, μάλιστα τέσσερα ωραία προχωρούνε:

30 Το λιοντάρι, που το ισχυρότερο είναι ανάμεσα στα ζώα, και σε κανέναν μπρος δεν οπισθοχωρεί·

31 ο κόκκορας, ο τράγος και ο βασιλιάς, που σ’ αυτόν κανείς δεν αντιστέκεται.

32 Αν την ανοησία έκανες να περηφανευτείς κι αν σκέφτηκες κάτι κακό, κλείσε το στόμα σου.

[33] Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

[1] Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.

[2] Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?

[3] Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.

[4] Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.

[5] Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.

[6] Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;

[7] para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.

[8] Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.

[9] Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

O louvor da mulher virtuosa

[10] Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

[33]Γιατί αν χτυπάς το γάλα βγάζεις βούτυρο, τη μύτη αν χτυπήσεις βγάζει αίμα· κι όταν ξεσπάσει ο θυμός βγαίνουν διχόνοιες.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ 31

Παραινέσεις του βασιλιά

[1]Λόγια του βασιλιά Λεμουήλ, χρησμός που του τον δίδαξε η μητέρα του:

[2]«Γιε μου, τι να σου πω, σπλάχνο μου και γιε των προσευχών μου;

[3]Το σφρίγος σου μη δώσεις σε γυναίκες, ούτε τα χρήματά σου σ’ αυτές που βασιλιάδες καταστρέφουν.

[4]Στους βασιλιάδες δεν ταιριάζει, Λεμουήλ, στους βασιλιάδες διόλου δεν ταιριάζει να πίνουνε κρασί· ούτε στους ηγεμόνες να πίνουν δυνατά ποτά.

[5]Μήπως πίνοντας λησμονήσουνε το νόμο και παραβλέψουν τα δικαιώματα αυτών που δυστυχούν.

[6]Να δίνεις δυνατά ποτά σ’ εκείνον που χάνεται στη λύπη του, κρασί σ’ εκείνον που έχει πίκρα στην καρδιά·

[7]πίνοντας θα ξεχνάει τη δυστυχία και τη φτώχεια του.

[8-9]Μίλα εσύ για χάρη του άλαλου· δίκαια κρίνε κι υπερασπίσου το δίκιο του κατατρεγμένου, του δυστυχισμένου, του φτωχού».

Για την άξια γυναίκα

[10]Δυσεύρετη είναι η άξια γυναίκα! Αξίζει πιότερο κι απ’ τα μαργαριτάρια.

[11] O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.	[11]Ο άντρας της την εμπιστεύεται και πάντα άφθονα είναι τ' αγαθά του.
[12] Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.	[12]Καλό τού κάνει και ποτέ κακό, σ' όλη της τη ζωή.
[13] Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.	[13]Παίρνει λινάρι και μαλλί και με τα χέρια της το επεξεργάζεται.
[14] É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.	[14]Είναι σαν ένα εμπορικό καράβι: Φέρνει τα τρόφιμά της από μακριά.
[15] É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.	[15]Σηκώνεται αξημέρωτα και την τροφή ετοιμάζει για το σπίτι της, στις υπηρέτριές της καθήκοντα αναθέτει.
[16] Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.	[16]Κοιτάζει ένα χωράφι και το αγοράζει· με χρήματα που η ίδια κέρδισε φυτεύει αμπέλι.
[17] Cinge os lombos de força e fortalece os braços.	[17]Με περισσή δουλεύει δύναμη, πάντα με κάτι καταπιάνονται τα χέρια της.
[18] Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.	[18]Νιώθει πως οι δουλειές της πάν' καλά, τη νύχτα το λυχνάρι της δεν σβήνει.
[19] Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.	[19]Βάζει τα χέρια της στο αδράχτι, τη ρόκα την κρατάει στα δάχτυλα.
[20] Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.	[20]Απλώνει χέρι βοήθειας στον φτωχό, γενναιόδωρη είναι προς τους δυστυχισμένους.
[21] No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.	[21]Δε φοβάται το χιόνι για το σπιτικό της, γιατί όλοι σπίτι της ντυμένοι είναι διπλά.
[22] Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.	[22]Μόνη της φτιάχνει τα σκεπάσματα, οι φορεσιές της είναι από λινό κι από πορφύρα.
[23] Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.	[23]Ο άντρας της είναι αξιοσέβαστος στης πολιτείας τις πύλες, όταν με τους πρεσβύτερους της χώρας κάθεται.
[24] Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.	[24]Φτιάχνει ύφασμα λεπτό και ζώνες και τα πουλάει στους εμπόρους που περνούν.

[25] A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.

[25]Δύναμη κι αξιοπρέπεια είναι ντυμένη, και αισιόδοξη το μέλλον ατενίζει.

[26] Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.

[26]Το στόμα της το ανοίγει με σοφία κι έχει καλοσυνάτες διδαχές στη γλώσσα της.

[27] Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.

[27]Νοιάζεται για ό, τι γίνεται στο σπίτι της, δεν τρώει το ψωμί της τεμπελιάς.

[28] Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:

[28]Σηκώνονται οι γιοι της και τη μακαρίζουνε κι ο άντρας της σηκώνεται και την παινεύει:

[29] Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.

[29]«Πολλές κόρες φερθήκαν άξια, αλλά εσύ όλες τις ξεπερνάς».

[30] Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.

[30]Η χάρη είν' απατηλή και μάταιη η ομορφάδα· μα τη γυναίκα που τον Κύριο σέβεται, αυτήν θα την παινεύουν.

[31] Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.

[31]Αμείψτε την με της δουλειάς της τον καρπό· τα έργα της δημόσια ας την επαινούν.

Livro do Eclesiastes ou o Pregador	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ
Eclesiastes 1	**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 1**
Tudo é vaidade	
[1] Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:	[1]Λόγια του Εκκλησιαστή, γιου του Δαβίδ, και βασιλιά στην Ιερουσαλήμ.
	Τίποτα δεν είναι καινούριο
[2] Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.	[2]Όλα είναι μάταια στο έπακρο, λέει ο Εκκλησιαστής, όλα είναι μάταια. Τα πάντα είναι μονάχα ματαιότητα.
[3] Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?	[3]Τι ωφελείται ο άνθρωπος απ' όλο του το μόχθο και τη σκληρή του τη δουλειά πάνω στη γη;
A eterna mesmice	
[4] Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.	[4]Η μια γενιά περνάει και άλλη έρχεται, και μόνο η γη πάντοτε μένει η ίδια.
[5] Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.	[5]Ο ήλιος προβάλλει στην ανατολή και χάνεται στη δύση· τρέχει να βρεθεί στον τόπο του, για να ξαναφανεί.
[6] O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.	[6]Ο άνεμος φυσάει προς το νότο, προς το βορρά γυρίζει, πηγαίνει και ξαναγυρνάει κι αρχίζει πάλι απ' την αρχή.
[7] Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.	[7]Οι ποταμοί όλοι χύνονται στη θάλασσα, μα η θάλασσα ποτέ της δε γεμίζει· ξαναγυρίζουν τα νερά προς τις πηγές των ποταμών, για να κυλήσουν πάλι.
[8] Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.	[8]Πόσο είν' όλα αυτά ανιαρά! Αλλάζουν τόσο γρήγορα που κανένας δεν μπορεί να τα παρακολουθήσει και πολύ περισσότερο με λόγια να τα περιγράψει. Το μάτι δεν θα δει ποτέ αρκετά για να χορτάσει ούτε το αυτί ποτέ θ' ακούσει αρκετά.
[9] O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.	[9]Αυτό που υπήρξε, αυτό και θα υπάρχει· κι αυτό που έγινε, το ίδιο θα επαναληφθεί. Τίποτα δεν είν' καινούριο εδώ στη γη.

[10] Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

[11] Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

A experiência do Pregador

[12] Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

[13] Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

[14] Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

[15] Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

[16] Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

[17] Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

[18] Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

[10]Αν πει κανείς για κάποιο πράγμα, «να και κάτι καινούριο», θα κάνει λάθος. Στην πραγματικότητα αυτό υπήρχε πολύ πριν από μας.

[11]Αλλά κανένας δε θυμάται όσα έχουν γίνει από παλιά, κι αυτά που πρόκειται να γίνουν, κανένας δε θα τα θυμάται απ' όσους μέλλουν να ζήσουν ύστερα απ' αυτά.

Κάθε προσπάθεια είναι μάταιη

[12]Εγώ, ο Εκκλησιαστής, υπήρξα βασιλιάς του Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ.

[13]Φρόντισα μ' όλη μου τη δύναμη να ερευνήσω και με σοφία να διακρίνω όλα όσα γίνονται στον κόσμο αυτό· ασχολία δυσάρεστη, που ο Θεός την έδωσε στους ανθρώπους για να τους ταλαιπωρεί.

[14]Είδα όλα τα έργα που γίνονται εδώ στη γη, και διαπίστωσα πως όλα είναι μάταια και σαν να κυνηγάει κανείς τον άνεμο.

[15]Το στραβό δεν μπορεί να γίνει ίσιο κι ό,τι κανείς δεν έχει, να το μετρήσει δεν μπορεί.

[16]Σκέφτηκα μέσα μου: «Τώρα εγώ έχω γίνει σπουδαίος και τόσο πολύ σοφός, ώστε ξεπέρασα όλους εκείνους που έζησαν πριν από μένα στην Ιερουσαλήμ· κι απόκτησα πολλή σοφία και γνώση.

[17]Προσπάθησα να καταλάβω τι είναι σοφία και γνώση, και τι αφροσύνη κι ανοησία. Διαπίστωσα, όμως, ότι κι αυτό είναι σαν να κυνηγάει κανείς τον άνεμο·

[18]γιατί στην πολλή σοφία, πολλή είναι και η λύπη· κι όσο κανείς γνωρίζει

περισσότερα, τόσο και περισσότερο υποφέρει».

Eclesiastes 2

A vaidade das possessões

[1] Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.

[2] Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?

[3] Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.

[4] Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.

[5] Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.
[6] Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.

[7] Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.

[8] Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 2

[1]Είπα, λοιπόν, στον εαυτό μου: «Εμπρός να δοκιμάσω τη χαρά και να γνωρίσω την ευτυχία». Μα να που ακόμη κι αυτό είναι ματαιότητα.

[2]Για το γέλιο κατέληξα πως είν' ανοησία και για την χαρά σκέφτηκα «τι ωφελεί; »

Αξίζει να κρίνει κανείς κάτι;

[3]Σκέφτηκα να δοκιμάσω την ευχαρίστηση του κρασιού και να ζήσω όπως οι ανόητοι, αλλά παραμένοντας κύριος του εαυτού μου. Ήθελα να εξακριβώσω τι είναι το καλύτερο που πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι όσο ζουν πάνω στη γη.

[4]Κατασκεύασα μεγάλα έργα, έχτισα για τον εαυτό μου σπίτια και φύτεψα αμπέλια,

[5]έφτιαξα κήπους και φυτείες με όλων των ειδών τα οπωροφόρα δέντρα.

[6]Κατασκεύασα δεξαμενές νερού για να ποτίζω τα δέντρα του άλσους.

[7]Αγόρασα δούλους και δούλες, χώρια οι δούλοι που είχαν γεννηθεί στο σπίτι μου. Ακόμη απέκτησα κοπάδια αγελάδες και πρόβατα περισσότερα από όσα είχαν όλοι όσοι έζησαν πριν από μένα στην Ιερουσαλήμ.

[8]Επίσης συγκέντρωσα ασήμι και χρυσάφι και βασιλικούς θησαυρούς από τις χώρες που κυβέρνησα. Απέκτησα τραγουδιστές και τραγουδίστριες και πολυάριθμες

γυναίκες, όσες θα μπορούσε κανείς να επιθυμήσει.

[9] Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.

[9]Έγινα μεγάλος και ξεπέρασα όλους εκείνους που έζησαν πριν από μένα στην Ιερουσαλήμ. Η σοφία μου με βοήθησε, έτσι που

[10] Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de alegria alguma, pois eu me alegrava com todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

[10]ό, τι επιθύμησαν τα μάτια μου να μην τους το αρνηθώ· δεν αποστέρησα τον εαυτό μου από καμιά χαρά. Απολάμβανα το κάθε έργο μου, κι αυτό ήταν η αμοιβή μου για όλους τους κόπους μου.

[11] Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho que eu, com fadigas, havia feito; e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

[11]Αλλά όταν παρατήρησα τα όσα είχα δημιουργήσει και πόσο σκληρά είχα εργαστεί, κατέληξα πως όλα αυτά είναι επίσης ματαιοπονία και χίμαιρες· δεν ωφελούν σε τίποτα εδώ στη γη.

A vaidade da sabedoria

Αξίζει ν' αποκτήσει κανείς γνώση;

[12] Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

[12]Τότε στράφηκα προς τη σοφία, την αφροσύνη και την ανοησία για να τις καταλάβω· γιατί τι μπορεί να κάνει εκείνος που διαδέχεται ένα βασιλιά, άλλο από ό, τι έκανε κι ο ίδιος;

[13] Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

[13]Διαπίστωσα, λοιπόν, ότι η σοφία είναι προτιμότερη από την ανοησία, όπως είναι προτιμότερο το φως από το σκοτάδι.

[14] Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

[14]Ο σοφός βλέπει πού βαδίζει, ενώ ο ανόητος περπατάει στα σκοτεινά. Αλλά ξέρω επίσης ότι και τους δύο η ίδια τύχη τους περιμένει.

[15] Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

[15]Κι αναρωτήθηκα: Αφού η ίδια τύχη περιμένει και τον ανόητο και μένα· γιατί λοιπόν, εγώ έγινα σοφός; Έτσι κατέληξα, ότι κι αυτό είναι ματαιότητα.

[16] Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois,

[16]Δεν υπάρχει παντοτινή ανάμνηση ούτε για τον σοφό ούτε για τον ανόητο, αφού

passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

[17] Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol; sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

A vaidade do trabalho

[18] Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol, visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

[19] E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre todo o ganho das minhas fadigas e sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze

όλοι τους λησμονιούνται από τις επερχόμενες γενιές· ο σοφός πεθαίνει καθώς και ο ανόητος.

[17]Έτσι μίσησα τη ζωή, γιατί μου φάνηκε αποκρουστικό κάθε έργο που γίνεται εδώ στη γη· όλα είναι ματαιότητα και χίμαιρα.

[18]Μίσησα όλους τους κόπους και τους μόχθους μου εδώ στη γη, γιατί ό, τι δημιούργησα θα τ' αφήσω στον άνθρωπο που θα με διαδεχθεί.

[19]Και ποιος ξέρει αν αυτός θα είναι σοφός ή ανόητος; Ωστόσο θα ορίζει όλα όσα εγώ, με το μόχθο μου και τη σοφία μου, απέκτησα σ' αυτό τον κόσμο. Κι αυτό επίσης είναι ματαιότητα.

[20]Τότε έφτασα στο σημείο ν' απελπιστώ, γιατί κόπιασα τόσο πολύ πάνω στη γη.

[21]Και πράγματι· κάποιος εργάζεται με σοφία και γνώση και ικανότητα· κι όμως θ' αφήσει τον καρπό του μόχθου του κληρονομιά σε κάποιον που δεν κουράστηκε γι' αυτά. Και τούτο είναι ματαιότητα και μεγάλη αδικία.

[22]Τι απομένει στον άνθρωπο από όλο του τον κόπο και τη σκληρή του την προσπάθεια πάνω στη γη;

[23]Πραγματικά, οι μέρες του όλες είναι πόνος και η ασχολία του είναι θλίψη· ακόμα και τη νύχτα δεν ησυχάζει ο νους του· κι αυτό επίσης είναι ματαιότητα.

Ποιος μπορεί να απολαμβάνει τη ζωή;

[24]Δεν υπάρχει τίποτε καλύτερο για τον άνθρωπο, απ' το να τρώει, να πίνει και ν'

o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

απολαμβάνει τον κόπο του. Βλέπω όμως ότι αυτό προέρχεται από το χέρι του Θεού.

25 pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

25Γιατί ποιος μπορεί να φάει ή ν' απολαύσει κάτι χωρίς αυτόν;

26 Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte e amontoe, a fim de dar àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

26Πράγματι· ο Θεός, στον άνθρωπο που του είναι αρεστός, δίνει σοφία, γνώση και χαρά· ενώ στον αμαρτωλό δίνει την έγνοια να συγκεντρώνει και να συσσωρεύει, για να τα δώσει σ' εκείνον που είναι στο Θεό αρεστός· κι αυτό ακόμα είναι ματαιότητα και χίμαιρα.

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

1 Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

2 há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

3 tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

4 tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

5 tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

6 tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

7 tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

8 tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 3

Ο Θεός έχει προαποφασίσει για όλα

1Για όλα πάνω στη γη υπάρχει ο κατάλληλος χρόνος και ο συγκεκριμένος καιρός:

2Καιρός που γεννιέται κανείς και καιρός που πεθαίνει· που φυτεύει και που ξεριζώνει αυτό που φύτεψε.

3Καιρός που θανατώνει κανείς και που θεραπεύει· που γκρεμίζει και που χτίζει.

4Καιρός που κλαίει κανείς και που γελάει· που θρηνεί και που χορεύει.

5Καιρός που πετάει κανείς λιθάρια και καιρός που τα μαζεύει· που αγκαλιάζει και που απομακρύνεται από τ' αγκάλιασμα.

6Καιρός που αποκτάει κανείς και καιρός που χάνει· που συγκρατεί και που σκορπάει.

7Καιρός που σκίζει κανείς και καιρός που ράβει· που σιωπά και που μιλάει.

8Καιρός που αγαπάει κανείς και καιρός που μισεί· καιρός για πόλεμο και καιρός για ειρήνη.

O homem não conhece o seu tempo determinado

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

[12] Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

[13] e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

[14] Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

[15] O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

[16] Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

[9]Εκείνος που εργάζεται τι ωφελείται από τον κόπο του;

[10]Είδα την απασχόληση που έδωσε ο Θεός στους ανθρώπους για να τους ταλαιπωρεί.

[11]Ο Θεός έχει ορίσει τον κατάλληλο καιρό που κάνει το καθετί. Και μέσα στον άνθρωπο έβαλε την αίσθηση της αιωνιότητας. Ο άνθρωπος όμως δεν μπορεί να καταλάβει το έργο που κάνει ο Θεός από το απώτερο παρελθόν ως το απώτερο μέλλον, παρά μόνο αυτά που συμβαίνουν κατά τη διάρκεια της ζωής του.

[12]Έτσι κατάλαβα πως δεν υπάρχει άλλη ευτυχία για τον άνθρωπο, παρά να χαίρεται και να περνάει ευχάριστα τη ζωή του.

[13]Όταν μπορεί κανείς να τρώει και να πίνει και ν’ απολαμβάνει τα αγαθά του κόπου του, αυτό είναι δώρο Θεού.

[14]Τώρα όμως κατάλαβα πως όλα όσα κάνει ο Θεός, μένουν για πάντα. Τίποτα δεν μπορεί κανείς να τους προσθέσει ούτε ν’ αφαιρέσει τίποτε απ’ αυτά. Ο Θεός ενεργεί έτσι, που να τον σέβονται οι άνθρωποι.

[15]Κάνει τα ίδια γεγονότα να επαναλαμβάνονται: Ό, τι γίνεται τώρα, έχει γίνει και στο παρελθόν· κι ό, τι μέλλει να γίνει, ήδη γίνεται.

Η αδικία στον κόσμο

[16]Πρόσεξα ακόμα ότι στον κόσμο αυτό επικρατεί η παρανομία εκεί που θα ’πρεπε να εφαρμόζεται ο νόμος· επικρατεί η

αδικία εκεί που θα ’πρεπε να αποδίδεται δικαιοσύνη.

[17] Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

[17]Τότε συλλογίστηκα: Τελικά ο Θεός θα κρίνει τον δίκαιο και τον ασεβή, γιατί έχει οριστεί ο κατάλληλος καιρός για κάθε πράγμα και για κάθε έργο.

[18] Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.

[18]Έτσι σκέφτηκα: Όσο για τους ανθρώπους, ο Θεός τούς δοκιμάζει για να τους δείξει ότι στο βάθος δεν είναι παρά ζώα.

[19] Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida, e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.

[19]Γιατί, τελικά οι άνθρωποι και τα ζώα έχουν την ίδια μοίρα. Η ίδια τύχη τούς περιμένει· όπως πεθαίνει το κτήνος έτσι πεθαίνει πλάι του κι ο άνθρωπος, αφού όλα είναι ματαιότητα.

[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.

[20]Όλα καταλήγουν στον ίδιο τόπο· όλα έγιναν από χώμα, κι όλα ξαναγυρίζουν σ’ αυτό.

[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?

[21]Ποιος ξέρει με βεβαιότητα αν η στερνή πνοή των ανθρώπων ανεβαίνει προς τα πάνω κι αν η στερνή πνοή του ζώου κατεβαίνει προς τα κάτω στη γη;

[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

[22]Έτσι διαπίστωσα πως το καλύτερο για τον άνθρωπο είναι να χαίρεται τους καρπούς της εργασίας του, γιατί αυτό είναι που του ανήκει. Ποιος, αλήθεια θα τον οδηγήσει να δει τι θα συμβεί μετά απ’ αυτόν;

Eclesiastes 4

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 4

As tribulações da vida

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos

[1]Παρατήρησα ακόμα όλη την καταπίεση πάνω στη γη. Είδα το δάκρυ εκείνων που καταπιέζονται, χωρίς να υπάρχει κανείς να τους παρηγορήσει· η δύναμη βρίσκεται

opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.

στα χέρια εκείνων που τους αδικούν, γι’ αυτό και δε βρίσκεται κανείς να τους βοηθήσει.

[2] Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;

[2]Έτσι είπα πως οι νεκροί είναι πιο ευτυχισμένοι από τους ζωντανούς.

[3] porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

[3]Αλλά πιο ευτυχισμένον κι από τους δύο θεώρησα εκείνον, που δεν ήρθε ακόμα στην ύπαρξη και δεν είδε την αδικία που γίνεται πάνω στη γη.

Η λογική και το παράλογο του ανθρώπινου μόχθου

[4] Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[4]Διαπίστωσα ακόμα ότι σε κάθε κόπο και σε κάθε επίτευγμα υπάρχει αντιζηλία του ανθρώπου προς τον πλησίον του. Κι αυτό είναι επίσης ματαιότητα και χίμαιρα.

[5] O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

[5]Βέβαια, είναι ανόητος αυτός που σταυρώνει τα χέρια του και πεθαίνει της πείνας.

[6] Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

[6]Καλύτερα όμως τα λίγα και με ηρεμία, παρά τα πολλά με κούραση και άγχος.

[7] Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

[7]Είδα ακόμα και μια άλλη ματαιότητα εδώ στη γη:

[8] isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

[8]Ένας είναι μόνος, δεν έχει απολύτως κανέναν· ούτε γιο ούτε αδερφό. Κι όμως δεν σταματάει να δουλεύει σκληρά, χωρίς να ικανοποιείται η επιθυμία του για πλούτο. Και δε σκέφτεται να πει: «Για ποιον κοπιάζω εγώ και στερούμαι την ευτυχία; » Και αυτό είναι επίσης ματαιότητα κι ανόητη απασχόληση.

Η μοναξιά είναι κακό πράγμα

[9] Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

[9]Οι δύο είναι καλύτεροι από τον ένα, γιατί η εργασία τους αποδίδει περισσότερο.

[10] Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

[11] Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?

[12] Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.

[13] Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,

[14] ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.

[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.

[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que também isto é vaidade e correr atrás do vento.

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

[10]Αν ο ένας πέσει, θα τον σηκώσει ο άλλος. Αλίμονο όμως σ' εκείνον που είναι μόνος του· αν πέσει, δεν υπάρχει άλλος να τον σηκώσει.

[11]Κι ακόμη: αν κοιμηθούν δύο μαζί, ζεσταίνονται. Ο ένας όμως πώς θα ζεσταθεί;

[12]Ο ένας εύκολα κατανικιέται· οι δύο αντιστέκονται· οι τρεις, ακόμη καλύτερα. Γιατί, όπως λένε, «το τριπλό σχοινί δεν κόβεται εύκολα».

Η αβεβαιότητα της ανθρώπινης επευφημίας

[13]Λένε: «Προτιμότερο ένα φτωχό και σοφό παιδί από έναν γέρο κι ανόητο βασιλιά, που δε δέχεται πια συμβουλές».

[14]Σωστό αυτό, ακόμη κι αν αυτό το παιδί βγήκε από τη φυλακή και έφτασε στο θρόνο ή αν γεννήθηκε φτωχό μέσα στο μελλοντικό του βασίλειο.

[15]Σκέφτηκα πως ανάμεσα σ' όλους τους ανθρώπους που ζουν πάνω στη γη, κάπου υπάρχει το παιδί που θα πάρει τη θέση του βασιλιά.

[16]Μπορεί να είναι ατέλειωτος ο λαός που επικεφαλής του βρίσκεται ο βασιλιάς. Κι όμως οι γενιές που θα 'ρθούν μετά απ' αυτόν, δε θα είναι πια ενθουσιασμένοι μαζί του. Ασφαλώς κι αυτό, λοιπόν, είναι ματαιότητα και χίμαιρα.

Σωστή σκέψη πριν από κάθε πράξη

[17]Να σκέφτεσαι τι πρόκειται να κάνεις, όταν πηγαίνεις στο ναό του Θεού. Πήγαινε εκεί με την πρόθεση να μάθεις να υπακούς στο Θεό. Αυτό είναι καλύτερο από τις

θυσίες που προσφέρουν οι ανόητοι, αυτοί που δεν μπορούν να διακρίνουν το καλό απ’ το κακό.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 5

[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

[1]Μη βιάζεσαι να μιλήσεις στο Θεό και να δώσεις αλόγιστες υποσχέσεις, γιατί ο Θεός είναι στον ουρανό κι εσύ στη γη· γι’ αυτό τα λόγια σου ας είναι λίγα.

[3] Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

[2]Όπως οι πολλές έγνοιες φέρνουν άσχημα όνειρα, έτσι και τα λόγια τα πολλά, φέρνουν ανόητες κουβέντες.

[4] Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

[3]Όταν τάξεις κάτι στο Θεό, μην αργήσεις να του το προσφέρεις, γιατί ο Θεός δεν αγαπάει τους επιπόλαιους· ό, τι έταξες, πρέπει να το εκπληρώσεις.

[5] Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

[4]Καλύτερα να μην τάξεις, παρά να τάξεις κάτι και να μην το προσφέρεις.

[6] Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que razão se iraria Deus por causa da tua palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

[5]Απόφυγε να πεις κάτι που θα σ’ ενοχοποιήσει. Κι αν το κάνεις, μην προσποιηθείς στον ιερέα ότι το ’κανες κατά λάθος. Αλλιώς θα προκαλέσεις με τα λόγια σου την οργή του Θεού και θα καταστρέψει τα έργα σου.

[7] Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

[6]Τα πολλά όνειρα είναι ματαιότητα. Το ίδιο και τα πολλά λόγια. Γι’ αυτό να υπολογίζεις το Θεό.

A vaidade das riquezas

Η ομοφωνία των εκμεταλλευτών

[8] Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

[7]Αν δεις να καταπιέζεται ο φτωχός και να παραβιάζεται η σωστή κρίση και η δικαιοσύνη σε κάποια επαρχία, μην εκφράσεις την έκπληξή σου γι’ αυτό· γιατί θα σου πουν ότι πάνω από κάθε αξιωματούχο υπάρχει κάποιος ανώτερος,

[8]και πάνω απ' αυτόν άλλος, και πως ό, τι γίνεται είναι για το καλό της χώρας, και ότι από κάθε χωράφι παίρνει ένα μέρος του καρπού κι ο βασιλιάς.

[9] O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

Πλούτος χωρίς ευτυχία

[9]Εκείνος που αγαπάει το χρήμα, δε θα το χορτάσει· κι εκείνος που αγαπάει την αφθονία, δε θα έχει ποτέ αρκετά εισοδήματα –κι αυτό είναι ματαιότητα.

[10] Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

[10]Όσο πληθαίνουν τα αγαθά, τόσο πληθαίνουν κι αυτοί που τα τρώνε· και ποια η ωφέλεια γι' αυτούς που τα έχουν, παρά μόνο να τα βλέπουν με τα μάτια τους;

[11] Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

[11]Ο ύπνος του εργάτη είναι γλυκός, είτε λίγο φάει είτε πολύ· ο χορτασμός, όμως, τον πλούσιο δεν τον αφήνει να κοιμηθεί.

[12] Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

[12]Υπάρχει ένα μεγάλο κακό που πρόσεξα πάνω στη γη: Είναι ο πλούτος που φυλάσσεται από τον κάτοχό του, για να του φέρει δυστυχία.

[13] Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

[13]Ο πλούτος εκείνος χάνεται από κακή διαχείριση του κατόχου του· κι όταν αυτός αποκτάει γιο, δεν του έχει μείνει τίποτε στα χέρια του.

[14] E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

[14]Θ' αφήσει αυτόν τον κόσμο γυμνός, όπως ήρθε βγαίνοντας απ' την κοιλιά της μάνας του. Κι ο κόπος του τίποτα δε θα του έχει αποφέρει, που να μπορεί να το πάρει μαζί του.

[15] Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

[15]Κι αυτό είναι το μεγάλο κακό γι' αυτόν· να φεύγει απ' τον κόσμο όπως ακριβώς ήρθε. Και ποια είναι η ωφέλειά του; Μόχθησε κυνηγώντας τον άνεμο.

[16] Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.

[16]Επιπλέον, όλη του τη ζωή την περνάει μέσα στο σκοτάδι και στη στενοχώρια, άρρωστος και οργισμένος.

Απόλαυση με ευγνωμοσύνη στο Θεό

[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

[17]Εκείνο, λοιπόν, που εγώ αναγνωρίζω ως αγαθό είναι το εξής: Είναι ωραίο πράγμα ο άνθρωπος να τρώει, να πίνει και να απολαμβάνει τα αγαθά του κόπου του εδώ στη γη, σ' όλη τη διάρκεια της ζωής που του δίνει ο Θεός, γιατί αυτό είναι το μερίδιό του.

[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção, e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.

[18]Και σ' όποιον ο Θεός έδωσε πλούτο και αγαθά, καθώς και τη δυνατότητα να τα απολαμβάνει παίρνοντας έτσι το μερίδιό του, αυτός μπορεί να χαίρεται τους καρπούς των κόπων του. Αυτό είναι δώρο Θεού.

[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

[19]Έτσι δεν θ' ανησυχεί όταν θα σκέφτεται πως οι μέρες της ζωής του είναι λιγοστές, όταν ο Θεός τού δίνει όλες αυτές τις χαρές στη ζωή του.

Eclesiastes 6

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 6

Η αβεβαιότητα του πλούτου

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:

[1]Υπάρχει κι άλλο ένα κακό που είδα εδώ στη γη, και που το συναντάει κανείς συχνά στους ανθρώπους:

[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.

[2]Είναι δυνατόν ο Θεός να δώσει σε κάποιον πλούτο, αγαθά και δόξα και να έχει όλα όσα επιθυμεί· αλλά παράλληλα να του στερήσει τη δυνατότητα να τρώει ο ίδιος απ' αυτά –κάποιος ξένος τα τρώει. Κι αυτό είναι κάτι θλιβερό και αδικία μεγάλη.

[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a

[3]Αν κανείς αποκτήσει εκατό παιδιά και ζήσει πολλά χρόνια και φτάσει σε βαθιά

sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;

4 pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;

5 não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,

6 ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?

7 Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.

8 Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?

9 Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

10 A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.

11 É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?

γηρατειά, τι θα ωφεληθεί αν δεν μπορέσει ν’ απολαύσει τα αγαθά του, κι αν δεν ταφεί στον τάφο του; Λέω ότι από αυτόν είναι προτιμότερο ένα έκτρωμα.

4Το έκτρωμα σχηματίστηκε μάταια, χάθηκε χωρίς ν’ αφήσει ίχνη και κανένας δεν το θυμάται πια.

5Τον ήλιο δεν τον είδε ποτέ, δε γνώρισε μια μέρα ζωής. Τουλάχιστον όμως έχει αναπαυθεί, πιο πολύ απ’ ό, τι ένας ζωντανός, 8

6που κι αν ακόμα ζήσει δυο χιλιάδες χρόνια, μπορεί να μη γευτεί ποτέ την ευτυχία. Μήπως δεν πάει κι αυτός στον ίδιο τόπο με το έκτρωμα;

7Όλος ο κόπος του ανθρώπου είναι για το στομάχι του· η ψυχή του όμως δε χορταίνει.

8Τι παραπάνω έχει ο σοφός απ’ τον ανόητο; Ποια η ωφέλεια για τον φτωχό να είναι σοφός, όταν η γνώση δεν μπορεί να τον χορτάσει;

9Καλύτερα να είναι κανείς ευχαριστημένος μ’ εκείνο που έχει παρά να ικανοποιεί τις επιθυμίες του με φαντασιώσεις· γιατί κι αυτό είναι ματαιότητα και χίμαιρα.

Η ανοησία να αντιστέκεται κανείς στο Θεό

10Το καθετί που βρίσκεται στην ύπαρξη έχει πάρει ένα όνομα· και το πού κατατείνει ο άνθρωπος φαίνεται από το όνομά του· δεν μπορεί ν’ αντιδικήσει με κάποιον ισχυρότερό του.

11Όσο περισσότερο αντιδικεί, τόσο περισσότερο ματαιοπονεί. Ποια είναι η ωφέλεια;

[12] Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra? Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

[12]Η ζωή του ανθρώπου είναι μάταιη και περνάει σαν σκιά· ποιος επιτέλους γνωρίζει τι είναι το καλύτερο γι’ αυτόν; Ποιος μπορεί να πληροφορήσει τον κάθε άνθρωπο, τι θα συμβεί μετά απ’ αυτόν πάνω στη γη;

Eclesiastes 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

[1] Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.

[2] Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

[3] Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

[4] O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.

[5] Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.

[6] Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.

[7] Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 7

Αναθεώρηση της αρχαίας σοφίας
Για το θάνατο…

[1]Λέγεται ότι το καλό όνομα είναι πολυτιμότερο από ένα ακριβό μύρο, και η ημέρα του θανάτου από την ημέρα της γέννησης.

[2]Αλλά εγώ λέω ότι καλύτερα να επισκεφθεί κανείς ένα σπίτι που πενθούν παρά ένα σπίτι που γλεντάνε. Ο θάνατος είναι το τέλος κάθε ανθρώπου κι ο άνθρωπος πρέπει να το θυμάται αυτό όσο ζει.

[3]Προτιμότερη είναι η λύπη από το γέλιο· γιατί μπορεί να δίνει στο πρόσωπο όψη θλιμμένη, αλλά σου μαθαίνει τη ζωή.

[4]Οι σοφοί βρίσκονται εκεί που οι άνθρωποι πενθούν και οι ανόητοι εκεί που γλεντούν.

…για τη γνώση και την ανοησία

[5]Καλύτερα ν’ ακούει κανείς την επίπληξη ενός σοφού, παρά τους επαίνους των ανοήτων.

[6]Το γέλιο του ανόητου είναι σαν το θόρυβο που κάνουν τ’ αγκάθια όταν καίγονται κάτω από το καζάνι· ματαιότητα είναι κι αυτό.

[7]Η εξουσία να καταδυναστεύει κανείς κάνει τον σοφό ανόητο και η δωροδοκία διαφθείρει τη συνείδηση.

…για την υπομονή και την αυτοσυγκράτηση

8 Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.

9 Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.

10 Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.

11 Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.

12 A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

13 Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?

14 No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

A moderação em tudo é boa

15 Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

16 Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

17 Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

8Προτιμότερο είναι να σταματάς να μιλάς από το ν' αρχίζεις. Καλύτερος αυτός που έχει υπομονή από εκείνον που βιάζεται ν' αναδειχθεί.

9Μη βιάζεσαι να θυμώσεις, γιατί ο θυμός κατοικεί στην καρδιά των ανοήτων.

10Μη λες: «Γιατί το χτες ήταν καλύτερο από το σήμερα; » Αυτή η ερώτηση δεν είναι φρόνιμη.

...για την πείρα της ζωής και την ιδιοκτησία

11Η σοφία είναι καλή όπως και το χρήμα, γι' αυτούς που ζουν πάνω στη γη·

12κάτω από τη σκέπη της σοφίας υπάρχει ασφάλεια, όπως και κάτω από τη σκέπη του χρήματος. Η σοφία ζωοποιεί όσους την κατέχουν· αυτή είναι η ωφέλεια για κείνους που τη γνωρίζουν.

13Λάβε υπόψη σου το έργο του Θεού. Κανείς δεν μπορεί να ισιώσει ό, τι εκείνος έκανε στραβό.

14Στον καιρό της ευτυχίας να χαίρεσαι, και στον καιρό της δυστυχίας να σκέφτεσαι: Ο Θεός στέλνει και την ευτυχία και τη δυστυχία· και κανένας δεν γνωρίζει τι πρόκειται να του συμβεί μετά.

Η χρυσή τομή

15Και τι δεν είδα στη διάρκεια της μάταιης ζωής μου! Τον δίκαιο να καταστρέφεται παρ' όλη τη δικαιοσύνη του και τον ασεβή να μακροημερεύει παρ' όλη την κακία του.

16Γι' αυτό λέω: Μη γίνεσαι πάρα πολύ δίκαιος ή υπερβολικά σοφός· γιατί να καταστραφείς;

17Μη γίνεσαι πάρα πολύ κακός ή ανόητος· γιατί να πεθάνεις πριν την ώρα σου;

18 Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

19 A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

20 Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

21 Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

22 pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

Avaliação da mulher enganosa

23 Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.

24 O que está longe e mui profundo, quem o achará?

25 Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo, e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.

26 Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.

27 Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,

18Καλό είναι να τηρείς συγχρόνως και τις δυο αυτές συμβουλές· γιατί αυτός που σέβεται το Θεό αποφεύγει τις υπερβολές.

19Η σοφία βοηθάει τον σοφό περισσότερο από όσο δέκα κυβερνήτες την πόλη.

20Γιατί δεν υπάρχει άνθρωπος δίκαιος πάνω στη γη, που να κάνει πάντα μόνο το καλό, χωρίς ποτέ να ξεστοχάει.

21Επίσης μη δίνεις προσοχή σε όλα όσα λένε οι άνθρωποι. Γιατί αλλιώς κινδυνεύεις ν' ακούσεις το δούλο σου να σε δυσφημεί.

22Άλλωστε πολλές φορές –το ξέρεις καλά– κι εσύ είπες κακό για τους άλλους.

Άσκοπη έρευνα

23Όλα αυτά τα εξέτασα με τη σοφία. Είπα: «Θα γίνω σοφός», αλλά η σοφία έφυγε μακριά μου.

24Το νόημα των πραγμάτων είναι απρόσιτο και πολύ βαθύ. Ποιος μπορεί να το εξιχνιάσει;

25Ωστόσο αφιερώθηκα ολόψυχα στη μελέτη και στην έρευνα. Επιδίωξα να μάθω τη σοφία και την αιτία της υπάρξεως των όντων. Και κατάλαβα πόση ασέβεια υπάρχει στην αφροσύνη και πόση ηλιθιότητα στην ανοησία.

26Λέγεται ότι πικρότερη κι από το θάνατο είναι η γυναίκα-παγίδα, που η καρδιά της είναι δίχτυ και τα χέρια της δεσμά. Όποιος είναι αρεστός στο Θεό θα της ξεφύγει, αλλά ο αμαρτωλός θα πέσει στα δίχτυα της.

27Να τι βρήκα εγώ ο Εκκλησιαστής ερευνώντας ακατάπαυστα, για να βγάλω κάποιο συμπέρασμα,

[28] juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.

[29] Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

[28]που με επιμονή αναζητώ, μα δεν το βρήκα. Βρήκα έναν άνθρωπο σωστό ανάμεσα σε χίλιους, αλλά ούτε μία γυναίκα ανάμεσα σ' όλους αυτούς.

[29]Το μόνο που βρήκα είν' ετούτο: Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο τίμιον και απλό, αλλά οι άνθρωποι έγιναν πολύ περίπλοκοι.

Eclesiastes 8

A submissão diante do rei

[1] Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.

[2] Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

[3] Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.

[4] Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?

[5] Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.

[6] Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.

[7] Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 8

[1]Λέγεται ότι η σοφία του ανθρώπου φωτίζει την όψη του και εξαφανίζει τη σκληρότητά του. Ποιος όμως κρίνει με σοφία και ποιος γνωρίζει την εξήγηση των πραγμάτων;

Η ανταρσία είναι ανώφελη

[2]Εγώ σε συμβουλεύω να υπακούς στη διαταγή του βασιλιά· και τούτο, γιατί το ορκίστηκες ενώπιον του Θεού.

[3]Μην παρασυρθείς από την επιθυμία σου να επαναστατήσεις εναντίον του. Μην το ριψοκινδυνεύσεις, γιατί αυτός ό, τι θελήσει στο τέλος θα το κάνει.

[4]Ο λόγος του βασιλιά είναι πανίσχυρος· ποιος μπορεί να του ζητήσει το λόγο για ό, τι κάνει;

[5]Όσο υπακούει κανείς στην προσταγή του βασιλιά, δε θα τον βρει κανένα κακό. Ο σοφός ξέρει πότε και πώς να υπακούσει.

[6]Πραγματικά, για την κάθε πράξη υπάρχει ο κατάλληλος καιρός και ο τρόπος για να γίνει. Αλλά το μεγάλο κακό για τον άνθρωπο είναι,

[7]ότι δε γνωρίζει από πριν τι πρόκειται να συμβεί· ποιος, αλήθεια, θα μπορούσε να του το πει;

[8] Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

[9] Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

As desigualdades na vida

[10] Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no repouso, ao passo que os que freqüentavam o lugar santo foram esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.

[11] Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

[12] Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

[13] Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a

[8]Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μπορεί να κρατηθεί αιώνια στη ζωή, ούτε κανείς που να αναβάλει την ημέρα του θανάτου του. Όταν γίνεται πόλεμος, κανένας δεν μπορεί να ξεφύγει· ούτε η ασέβεια μπορεί να σώσει τους ασεβείς.

Η ευτυχία των ασεβών

[9]Όλα αυτά που ακολουθούν τα ξέρω από την παρατήρηση των όσων συμβαίνουν σ' αυτό τον κόσμο, όπου κάποιοι άνθρωποι καταπιέζουν τους άλλους και τους κάνουν να υποφέρουν.

[10]Έτσι, είδα ασεβείς να μεταφέρονται με τιμές στους τάφους τους. Αυτοί όταν ζούσαν πηγαινοέρχονταν στο ναό, αλλά ο κόσμος στην πόλη έχει ξεχάσει κιόλας τις πράξεις τους. Κι αυτό είναι παράδοξο.

[11]Η κακή πράξη δεν καταδικάζεται αμέσως, γι' αυτό κι οι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να κάνουν το κακό.

[12]Ο αμαρτωλός μπορεί να κάνει το κακό εκατό φορές, κι ωστόσο να ζει πολλά χρόνια.

Επιβράβευση και τιμωρία

Εγώ όμως ξέρω την παροιμία που βεβαιώνει ότι «θα ευτυχήσουν αυτοί που σέβονται το Θεό, αυτοί που στέκονται με δέος μπροστά του.

[13]Ενώ οι ασεβείς δε θα ευτυχήσουν ούτε θα ζήσουν για πολλά χρόνια· σαν ίσκιος η

sombra, visto que não teme diante de Deus.

[14] Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

[15] Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

[16] Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,

[17] então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir, não a entenderá; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

[1] Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio

ζωή τους θα διαβεί, γιατί Θεό δεν υπολογίζουν».

[14]Αλλά αυτό είναι άτοπο. Η πραγματικότητα είναι διαφορετική: υπάρχουν δίκαιοι, που τιμωρούνται σαν να έκαναν τα έργα των ασεβών, και υπάρχουν ασεβείς που αμείβονται σαν να έκαναν τα έργα των δικαίων· γι’ αυτό το ξαναλέω: αυτό είναι άτοπο.

[15]Γι’ αυτό κι εγώ πλέκω τον ύμνο στη χαρά: Δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο για τον άνθρωπο σ’ αυτό τον κόσμο, από του να τρώει, να πίνει και να χαίρεται· κι αυτή η ευδαιμονία να τον συνοδεύει και στα έργα του, όλες τις μέρες που ο Θεός του έδωσε να ζήσει εδώ στη γη.

Η κοινή κατάληξη των ανθρώπων

[16-17]Προσπάθησα να καταλάβω πώς μπορεί κανείς να γίνει σοφός και παρατήρησα προσεκτικά τις ασχολίες των ανθρώπων πάνω στη γη. Είδα, λοιπόν, ότι όσο κι αν πασχίσει κανείς μέρα και νύχτα, δεν μπορεί να κατανοήσει πλήρως το πώς ενεργεί ο Θεός. Όσο και αν προσπαθήσουν να το διερευνήσουν οι άνθρωποι, είναι βέβαιο πως δε θα το καταλάβουν. Ακόμα κι οι σοφοί, που ισχυρίζονται πως γνωρίζουν, δεν μπορούν να εξιχνιάσουν τις ενέργειες του Θεού.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 9

[1]Σκέφτηκα πάνω σ’ όλα αυτά και διαπίστωσα ότι μόνο ο Θεός μπορεί να εξουσιάζει τη ζωή των δικαίων και των σοφών καθώς και τις πράξεις τους. Επίσης

que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.

2 Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

3 Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.

4 Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.

5 Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.

6 Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

7 Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

8 Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

οι άνθρωποι δεν ξέρουν αν θα συναντήσουν την αγάπη ή το μίσος. Κανένας δεν μπορεί τίποτε να προβλέψει.

2Τα ίδια συμβαίνουν σε όλους. Η ίδια κατάληξη περιμένει τον δίκαιο και τον ασεβή, τον καλό και τον κακό, αυτόν που προσφέρει θυσίες κι αυτόν που δεν προσφέρει. Ο αγαθός, που ορκίζεται άφοβα κι ο αμαρτωλός, που φοβάται τον όρκο, έχουν όλοι την ίδια τύχη.

3Η ίδια τύχη τούς περιμένει όλους, κι αυτό είναι το κακό που διέπει ο, τιδήποτε συμβαίνει πάνω στη γη. Η καρδιά των ανθρώπων, όσο ζουν, είναι γεμάτη κακία και ανοησία· και ξαφνικά πεθαίνουν.

4Αλλά όσο ζει κανείς υπάρχει ελπίδα· ένα ζωντανό σκυλί είναι προτιμότερο από ένα ψόφιο λιοντάρι.

5Οι ζωντανοί ξέρουν τουλάχιστον ότι θα πεθάνουν, ενώ οι νεκροί δεν ξέρουν τίποτα· και τίποτα δεν έχουν πια να περιμένουν ως ανταπόδοση, αφού κανένας πια δεν τους θυμάται.

6Ακόμα κι οι αγάπες τους, τα μίση τους κι οι φθόνοι τους έχουν όλα ξεχαστεί, κι οι ίδιοι πια δε συμμετέχουν στα όσα συμβαίνουν πάνω στη γη.

Τι μένει στον άνθρωπο να απολαύσει

7Πήγαινε, λοιπόν, φάε το ψωμί σου με χαρά και το κρασί σου πιες μ’ ευχάριστη διάθεση, γιατί ο Θεός έχει κιόλας αποδεχθεί τα έργα σου.

8Σ’ όλες τις περιστάσεις να ντύνεσαι στα γιορτινά και πάντα να βάζεις στο κεφάλι σου λάδι αρωματικό.

[9] Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

[9]Απόλαυσε τη ζωή με τη γυναίκα που αγαπάς, όλες τις μέρες της μάταιης ζωής σου, όσες σου δώσει ο Θεός εδώ στη γη. Γιατί αυτό είναι το μερίδιό σου στη ζωή και στο μόχθο σου και στη σκληρή δουλειά σου σ' αυτό τον κόσμο.

[10] Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

[10]Ό, τι βρίσκει το χέρι σου να κάνει, κάν' το τώρα που μπορείς· γιατί στον άδη που θα πας δεν μπορείς να πράξεις τίποτα, ούτε να σκεφτείς, ούτε να μάθεις τίποτα, ούτε ν' αποκτήσεις σοφία.

Trabalhos sem recompensa

Η αβεβαιότητα της επιτυχίας

[11] Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

[11]Κάτι άλλο που διαπίστωσα είναι ότι σ' αυτό τον κόσμο δεν κερδίζουν στο τρέξιμο πάντα οι γρήγοροι ούτε τον πόλεμο πάντα οι γενναίοι· δεν είναι οι σοφοί που κερδίζουν πάντα την άνετη ζωή ούτε οι ευφυείς που αποκτούν πλούτο ή οι καταρτισμένοι την εκτίμηση των άλλων. Γιατί σ' όλους αυτούς μπορεί να τύχουν καλές και κακές περιστάσεις.

[12] Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

[12]Κανείς δεν ξέρει πότε θα 'ρθει γι' αυτόν η κακή στιγμή· όπως τα ψάρια πιάνονται στο μοιραίο δίχτυ ή τα πουλιά στην ξόβεργα, έτσι κι οι άνθρωποι παγιδεύονται στην κακοτυχία, όταν ξεσπάσει άξαφνα πάνω τους.

Exemplo que ilustra esta verdade

Σκέψεις για τη μόρφωση και την ανοησία

[13] Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

[13]Είδα ακόμα και κάτι άλλο που μου φάνηκε σημαντικό, σχετικά με το ρόλο που παίζει η σοφία πάνω στη γη.

[14] Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.

[14]Ήταν μια μικρή πόλη με λίγους κατοίκους. Ένας πανίσχυρος βασιλιάς ήρθε εναντίον της, την περικύκλωσε και κατασκεύασε γύρω της μεγάλους

πολιορκητικούς πύργους για να την εκπορθήσει.

[15] Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.

[15]Σ’ αυτή την πόλη ζούσε ένας άνθρωπος φτωχός αλλά σοφός· κι αυτός με τη σοφία του ελευθέρωσε την πόλη. Κανένας όμως δε θυμόταν πια εκείνον τον φτωχό.

[16] Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.

[16]Λέγεται ότι «περισσότερο αξίζει η σοφία από τη δύναμη». Διαπιστώνουμε, όμως, ότι κανένας δεν υπολογίζει τη σοφία ενός φτωχού ούτε και δίνει προσοχή στα λόγια του.

[17] As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.

[17]Είναι προτιμότερο ν’ ακούει κανείς τα ήρεμα λόγια ενός σοφού ανθρώπου, παρά τις κραυγές ενός άρχοντα σε μια παρέα με ανόητους.

[18] Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

[18]Η σοφία είναι καλύτερη από τα όπλα του πολέμου, αλλά ένα μονάχα σφάλμα εκμηδενίζει πολλά καλά.

Eclesiastes 10

A excelência da sabedoria

[1] Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.

[2] O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.

[3] Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.

[4] Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar, porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 10

[1]Μία μικρή μύγα μέσα στο αρωματικό λάδι το αλλοιώνει και το κάνει να βρωμάει. Έτσι και μια μικρή ανοησία βαραίνει περισσότερο απ’ τη σοφία και τη δόξα.

[2]Ένας σοφός ακολουθεί φυσιολογικά το σωστό· ο ανόητος όμως κάνει το αντίθετο.

[3]Η ανοησία του φαίνεται ακόμα και στο δρόμο όταν περπατάει· όλοι καταλαβαίνουν ότι είναι ανόητος.

[4]Αν ο άρχοντας θυμώσει μαζί σου, μην παραιτηθείς από τη θέση σου. Με την ψυχραιμία αποφεύγονται τα σοβαρότερα σφάλματα.

5 Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:
6 o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.

7 Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.

8 Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.

9 Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.

10 Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.

11 Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.

12 Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.

13 As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.
14 O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?

15 O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.

5Υπάρχει ένα κακό που είδα να γίνεται εδώ στη γη, μια απροσεξία των αρχόντων:
6Τοποθετούν σε υψηλές θέσεις τους ανόητους και σε χαμηλές τους επιφανείς.
7Είδα δούλους να πηγαίνουν καβάλα πάνω στ' άλογα και άρχοντες να πηγαίνουν πεζοί σαν δούλοι.
8Όποιος σκάβει λάκκο, μέσα σ' αυτόν θα πέσει· κι όποιος χαλάει φράχτη, θα δεχτεί δάγκωμα φιδιού.
9Όποιος βγάζει απ' το νταμάρι πέτρες, μπορεί απ' αυτές να πληγωθεί, κι αυτός που σχίζει ξύλα κινδυνεύει.
10Αν της αξίνας η κόψη στομώσει και δεν ακονιστεί, πρέπει πιότερη δύναμη να βάζει αυτός που τη δουλεύει. Πράγματι, προϋπόθεση κάθε επιτυχίας είναι η εκ των προτέρων σκέψη.
11Τι ωφελεί το γητευτή κι αν ξέρει να γητεύει, όταν το φίδι ορμήσει πρώτο και τον δαγκώσει;
12Στο στόμα του σοφού τα λόγια έχουνε χάρη· ενώ τα χείλη του ανόητου θα τον καταστρέψουν.

13Αρχίζει λέγοντας ανοησίες και τελειώνει λέγοντας πράγματα τρελά.

14Όταν αρχίσει δε λέει να σταματήσει. Ο άνθρωπος δεν ξέρει τίποτα για το μέλλον· ποιος θα του πει τι θα συμβεί μετά απ' αυτόν;
15Όταν οι ανόητοι μιλούν πολύ, κουράζονται τόσο, που μετά δεν έχουν τη δύναμη ούτε το δρόμο για το σπίτι τους να βρουν!

[16] Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.

[16]Αλίμονο σ' εσένα χώρα, που ο βασιλιάς σου είναι παιδάριο κι οι άρχοντές σου γλεντοκοπούν απ' το πρωί ως το βράδυ!

[17] Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

[17]Ευτυχισμένη είσ' εσύ χώρα, που ο βασιλιάς σου είναι γιος ευγενών και οι άρχοντές σου τρώνε την κατάλληλη ώρα, για ν' αποκτήσουν δύναμη κι όχι για να μεθύσουν.

[18] Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

[18]Από αφροντισιά πέφτει της στέγης το δοκάρι, κι από του νοικοκύρη την αδράνεια στάζει το σπίτι.

[19] O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

[19]Για να ευθυμήσουν οι άνθρωποι κάνουν συμπόσια· το κρασί χαροποιεί τη ζωή, και το χρήμα τα εξασφαλίζει όλα.

[20] Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

[20]Μην κρίνεις το βασιλιά ούτε με τη σκέψη σου και μην πεις κακό για τον πλούσιο, ούτε όταν είσαι μόνος σου στο δωμάτιό σου, γιατί τα λόγια σου μπορεί να πάρουν φτερά και να διαδοθούν.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

[1] Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.

[2] Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.

[3] Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.

[4] Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

[5] Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 11

Το άγνωστο του μέλλοντος

[1]Ρίξε το ψωμί σου πάνω στα νερά και μετά από πολλές μέρες μπορεί να το βρεις.

[2]Τοποθέτησε τα πλούτη σου σε εφτά ή σε οκτώ μεριές, γιατί δεν ξέρεις τι κακό μπορεί να συμβεί πάνω στη γη.

[3]Αν τα σύννεφα είναι γεμάτα βροχή, θα τη ρίξουν πάνω στη γη· κι αν ένα δέντρο πέσει προς το νότο ή προς το βορρά, στον τόπο που θα πέσει, εκεί θα μείνει.

[4]Όποιος παρατηρεί συνέχεια τον άνεμο, δε θα σπείρει ποτέ· κι όποιος συνέχεια εξετάζει τα σύννεφα, ποτέ δε θα θερίσει.

[5]Όπως δεν ξέρεις ποιος είναι ο δρόμος του ανέμου και πώς το έμβρυο σχηματίζεται

no ventre da mulher grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

[6] Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

[7] Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

[8] Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

A mocidade

[9] Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

[10] Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

Eclesiastes 12

A velhice

[1] Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

[2] antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

μες στην κοιλιά της εγκύου, έτσι δεν ξέρεις και τα έργα του Θεού, ο οποίος δημιουργεί τα πάντα.

[6]Σπείρε το σπόρο σου το πρωί, σπείρε τον και το βράδυ· γιατί πού ξέρεις; Μπορεί μια από τις δυο σπορές να ευδοκιμήσει ή μπορεί να ευδοκιμήσουν και οι δυο.

Η απόλαυση της νιότης

[7]Γλυκό είναι το φως κι ευχάριστο στα μάτια να βλέπουν τον ήλιο.

[8]Αλλά, όσο πολλά κι αν ζήσεις χρόνια, ν' απολαμβάνεις την κάθε μέρα σου και να θυμάσαι πως οι σκοτεινές οι μέρες θα 'ναι περσότερες. Δεν υπάρχει τίποτε ν' αποζητήσει κανείς τότε.

[9]Απόλαυσε νέε μου, τα νιάτα σου! Η καρδιά σου ας χαίρεται όλες της νιότης σου τις μέρες. Μπορείς να αποκτήσεις ό, τι επιθυμεί η ψυχή σου και τα μάτια σου· αλλά να ξέρεις ότι για όλα αυτά ο Θεός θα σε κρίνει.

[10]Διώξε τη λύπη απ' την καρδιά σου, τον πόνο από το σώμα σου, γιατί τα νιάτα και τα μαύρα τα μαλλιά δεν διαρκούν πολύ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 12

[1]Θυμήσου το δημιουργό σου στης νιότης σου τις μέρες, πριν έρθουνε οι μέρες οι κακές και φτάσουνε τα χρόνια εκείνα που δε θα μπορείς να τ' απολαύσεις.

[2]Τότε θα σκοτεινιάσει ο ήλιος και το φως, το φεγγάρι και τ' αστέρια, και όλο θα 'ρχονται καινούρια σύννεφα ύστερα απ' τη βροχή.

[3] no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

[3]Τότε τα χέρια σου που σε προστάτευαν θα τρέμουν, τα πόδια σου που σε κρατούσαν θα κλονίζονται, τα δόντια σου που αλέθανε θα λιγοστέψουν και θα θαμπώσουνε τα μάτια σου που έβλεπαν.

[4] e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

[4]Θ’ αρχίσουνε τ’ αυτιά σου να μην ακούν, θα εξασθενήσει η φωνή σου και θα τρέμει, θα σε ξυπνάει και του πουλιού το λάλημα ακόμη.

[5] como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso, e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

[5]Τότε του δρόμου η ανηφοριά θα σε τρομάζει και θα λιγοψυχάς στο κάθε βήμα σου. Έξω θ’ αλλάζουν οι εποχές του χρόνου: θ’ ανθίζει η αμυγδαλιά και θα παχαίνει η ακρίδα, θα ωριμάζει η κάπαρη κι εσύ θα προχωρείς προς τη στερνή σου κατοικία· βγήκαν στο δρόμο κιόλας οι μοιρολογίστρες!

[6] antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

[6]Θυμήσου, λοιπόν, το δημιουργό σου, πριν της ζωής σου σπάσει η ασημένια αλυσίδα και το χρυσό λυχνάρι συντριφθεί· πριν τσακιστεί η στάμνα στην πηγή και σπάσει το μαγγάνι στο πηγάδι.

[7] e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

[7]Τότε το σώμα πίσω θα γυρίσει στο χώμα, που από κείνο πλάστηκε, και η πνοή της ζωής θα επιστρέψει στο Θεό που την έδωσε.

[8] Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

[8]Όλα είναι μάταια στο έπακρο, λέει ο Εκκλησιαστής, όλα είναι μάταια. Τα πάντα είναι μονάχα ματαιότητα.

Conclusão

[9] O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

Πρώτος Επίλογος

[9]Επιπλέον ο Εκκλησιαστής υπήρξε σοφός και δίδαξε στο λαό τη γνώση· ζύγισε, ερεύνησε και αναθεώρησε πολλές παροιμίες.

[10] Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

[11] As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

[13] De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.

[14] Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

[10]Προσπάθησε να βρει ωραίες λέξεις για να καταγράψει παροιμίες, που θα ήταν όμως αληθινές και ακριβείς.

[11]Τα λόγια των σοφών είναι σαν τα βούκεντρα και τα γνωμικά των συλλογών είναι σαν τα καρφιά που μπήγονται στέρεα στον τοίχο. Αυτά είναι δώρα απ' το Θεό, τον ένα και μοναδικό ποιμένα.

Δεύτερος Επίλογος

[12]Ακόμα μια προειδοποίηση στον αναγνώστη: Μάθε, γιε μου, πως έχουν γραφτεί πολλά βιβλία· τέλος δεν έχουν. Μα η πολλή σκέψη εξουθενώνει.

[13]Άκου το συμπέρασμα όλων αυτών των λόγων: Να σέβεσαι το Θεό και να τηρείς τις εντολές του· αυτό είναι το παν για τον άνθρωπο.

[14]Γιατί ο Θεός θα κρίνει όλες τις πράξεις μας, είτε αγαθές είναι είτε κακές, ακόμα και τις πιο απόκρυφες.

Cântico dos Cânticos de Salomão	ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

Cântico 1

[1] Cântico dos cânticos de Salomão.

Primeiro cântico

Esposa

[2] Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.

[3] Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.

[4] Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras.

Coro

Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.

Esposa

[5] Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

[6] Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 1

[1]Το πιο όμορφο από του Σολομώντα τα τραγούδια.

«Γίνε βασιλιάς μου»

ΕΚΕΙΝΗ:

[2]Ας με γεμίσουνε τα χείλη σου φιλιά γιατί η αγάπη σου κι απ’ το κρασί καλύτερη.

[3]Τα μύρα σου ευωδιάζουνε γλυκά και τ’ όνομά σου μύρο που σκορπιέται, γι’ αυτό κι οι νιες κοπέλες σ’ αγαπούν.

[4]Πάνω στα βήματά σου σύρε με κι ας τρέξουμε. Στα δώματά σου, βασιλιά μου, πέρασέ με. Μαζί ας χαρούμε κι ας γιορτάσουμε. Πιότερο από κρασί, από έρωτα ας μεθύσουμε. Διόλου παράξενο που όλες σ’ αγαπούν!

Η όμορφη χωριατοπούλα

ΕΚΕΙΝΗ:

[5]Μαυριδερή είμαι κι όμως είμαι όμορφη, κοπέλες της Ιερουσαλήμ· σαν τις σκηνές των Βεδουίνων του Κηδάρ, σαν τα παραπετάσματα στου Σολομώντα το παλάτι.

[6]Μην το πολυπροσέχετε αν είμαι μαυρισμένη, του ήλιου η λαύρα μ’ άρπαξε. Της μάνας μου οι γιοι σκληρά μού φέρθηκαν. Μ’ έβαλαν να φυλάω τ’ αμπέλια, μα το δικό μου αμπέλι δεν το φύλαξα.

Η βοσκοπούλα

ΕΚΕΙΝΗ:

<table>
<tr><td>[7] Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?</td><td>[7]Για πες μου εσύ που τόσο σ' αγαπώ, πού βόσκεις το κοπάδι σου; το μεσημέρι πού το ξαποσταίνεις; Για να μην τριγυρνώ και σε γυρεύω μες στα κοπάδια των συντρόφων σου.</td></tr>
<tr><td>Esposo</td><td>ΕΚΕΙΝΟΣ:</td></tr>
<tr><td>[8] Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.</td><td>[8]Ετούτο αν δεν το ξέρεις, εσύ μες στις γυναίκες η ομορφότερη, βγες κι ακολούθησε του κοπαδιού τ' αχνάρια και βόσκησε τα γίδια σου κοντά στις στάνες των βοσκών.</td></tr>
<tr><td></td><td>Διάλογος των δύο αγαπημένων
ΕΚΕΙΝΟΣ:</td></tr>
<tr><td>[9] Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.</td><td>[9]Σε παρομοιάζω, αγαπημένη μου, μ' ωραία φοραδοπούλα ζεμένη στ' άρματα του Φαραώ.</td></tr>
<tr><td>[10] Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.</td><td>[10]Τι όμορφα που 'ναι τα μάγουλά σου στα σκουλαρίκια ανάμεσα, κι ο τράχηλός σου μέσα στα γιορντάνια!</td></tr>
<tr><td>[11] Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.</td><td>[11]Στολίδια θα σου φτιάξουμε χρυσά μ' ασημοκόλλητα πετράδια.</td></tr>
<tr><td>Esposa</td><td>ΕΚΕΙΝΗ:</td></tr>
<tr><td>[12] Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.</td><td>[12]Καθώς ο βασιλιάς κάθεται στο τραπέζι του η νάρδος μου σκορπά την ευωδιά της.</td></tr>
<tr><td>[13] O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.</td><td>[13]Θήκη με σμύρνα είναι για με ο αγαπημένος μου, που ανάμεσα στα δυο μου στήθη ξαποσταίνει.</td></tr>
<tr><td>[14] Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.</td><td>[14]Αγριοστάφυλο για με ο αγαπημένος μου, στ' αμπέλια που φυτρώνει του Εν-Γεδί.</td></tr>
<tr><td>Esposo</td><td>ΕΚΕΙΝΟΣ:</td></tr>
<tr><td>[15] Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.</td><td>[15]Τι όμορφη που είσαι, αγαπημένη μου, τι όμορφη που είσαι! Περιστέρια τα μάτια σου.</td></tr>
<tr><td>Esposa</td><td>ΕΚΕΙΝΗ:</td></tr>
<tr><td>[16] Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,</td><td>[16]Τι όμορφος που είσαι, αγαπημένε μου, και ζηλευτός! Γρασίδι θαλερό είναι το κλινάρι μας.</td></tr>
</table>

[17] as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

[17]Κέδροι του σπιτικού μας τα δοκάρια, και τα φατνώματά του κυπαρίσσια.

Cântico 2

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 2

Η αγάπη όλα όμορφα τα βλέπει

ΕΚΕΙΝΗ:

[1] Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

[1]Εγώ είμαι της Σαρών ο νάρκισσος, το κρίνο των κοιλάδων.

Esposo

ΕΚΕΙΝΟΣ:

[2] Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

[2]Καθώς το κρίνο ανάμεσα στ' αγκάθια, έτσι η αγαπημένη μου μέσα στις νέες κοπέλες.

Esposa

ΕΚΕΙΝΗ:

[3] Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens; desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

[3]Καθώς μηλιά μες στου δρυμού τα δέντρα, έτσι ο αγαπημένος μου στα παλικάρια ανάμεσα. Κάθισα στη σκιά του, όπως λαχτάρησα, κι είναι γλυκός στον ουρανίσκο μου ο καρπός του.

Κυριευμένη από αγάπη

ΕΚΕΙΝΗ:

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.

[4]Στου συμποσίου μ' έφερε τα δώματα κι η αγάπη του φλάμπουρο πάνωθέ μου.

[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.

[5]Με τόνωσε με σταφιδόψωμα και με ζωντάνεψε με μήλα, γιατί πεθαίνω απ' της αγάπης την πληγή.

[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.

[6]Το αριστερό του χέρι κάτω απ' το κεφάλι μου και το δεξί του με κρατάει στην αγκαλιά του.

[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

[7]Σας εξορκίζω, κόρες της Ιερουσαλήμ, σ' όσα ζαρκάδια κι ελαφίνες έχει ο κάμπος, μην την ταράξτε, μην αναστατώστε την αγάπη μας, ώσπου μονάχη της να το θελήσει.

Segundo cântico

Ο χειμώνας πέρασε

ΕΚΕΙΝΗ:

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.

[8]Ακούω τον αγαπημένο μου! Νάτος που έρχεται πηδώντας πάνω απ' τα βουνά, τρέχοντας πάνω από τους λόφους.

[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.

[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;

[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma; levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[14] Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

Esposa

[15] Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.

[16] O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.

[17] Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te

[9]Ζαρκάδι μοιάζει ο αγαπημένος μου, μοιάζει μικρό ελαφόπουλο. Νάτος που στέκεται έξω απ' το σπίτι μας, κοιτάει απ' το παράθυρο, ρίχνει ματιές απ' το καφασωτό.

[10]Ο αγαπημένος μου μιλάει και μου λέει:

ΕΚΕΙΝΟΣ:

«Σήκω αγαπημένη μου, πανέμορφή μου, έλα.

[11]Γιατί ο χειμώνας, κοίτα, πέρασε, οι βροχές φύγανε, διαβήκαν.

[12]Τ' άνθη προβάλλουνε στη γη, του τραγουδιού έφτασε η ώρα, και της τρυγόνας μες στους κάμπους μας ακούγεται η φωνή.

[13]Τον πρώτο της καρπό δένει η συκιά κι ευωδιές χύνουν τ' ανθισμένα αμπέλια. Σήκω, αγαπημένη μου, πανέμορφή μου, έλα.

[14]Κρυμμένη περιστέρα μου στη σχισματιά του βράχου, στη χαραμάδα του γκρεμού, το πρόσωπό σου δείξε μου κι άσε ν' ακούσω τη φωνή σου, γιατί γλυκιά σου είν' η φωνή και θελκτική σου η όψη».

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ:

[15]Πιάστε μας τις αλεπούδες, τις μικρές αλεπουδίτσες, που αφανίζουνε τ' αμπέλια μας τώρα που είναι πάνω στον ανθό τους.

ΕΚΕΙΝΗ:

[16]Δικός μου ο αγαπημένος μου κι εγώ είμαι δική του, στα κρίνα ανάμεσα βοσκάει το κοπάδι του.

[17]Πριν να φυσήξει η αύρα η πρωινή και φύγουν τα σκοτάδια, γύρισε πίσω, αγαπημένε μου, γίνε σαν το ζαρκάδι σαν

semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

Cântico 3

[1] De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.
[2] Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.
[3] Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?
[4] Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.

[5] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Terceiro cântico

Coro

[6] Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

[7] É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.

[8] Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.

το μικρό ελαφόπουλο πάνω στου Βέθερ τα βουνά.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 3

Νυχτερινοί στοχασμοί

ΕΚΕΙΝΗ:

[1]Τις νύχτες στο κρεβάτι μου γύρευα κείνον που αγαπώ. Τον γύρευα μα δεν τον βρήκα.
[2]Θα σηκωθώ και θα γυρίσω όλη την πόλη, μέσα στους δρόμους, μέσα στις πλατείες, και θα γυρέψω κείνον που αγαπώ. Τον γύρεψα μα δεν τον βρήκα.
[3]Με συναπάντησαν οι φύλακες που τριγυρνάνε μες στην πόλη. «Είδατε τον αγαπημένο μου; » τους ρώτησα.
[4]Μόλις τους είχα προσπεράσει και βρήκα κείνον που αγαπώ. Τον άδραξα και δε θα τον αφήσω ώσπου στης μάνας μου το σπίτι να τον φέρω, στον κοιτώνα εκείνης που με γέννησε.
[5]Σας εξορκίζω, κόρες της Ιερουσαλήμ, σ’ όσα ζαρκάδια κι ελαφίνες έχει ο κάμπος, μην την ταράξτε, μην αναστατώστε την αγάπη μας ώσπου μονάχη της να το θελήσει.

Ο ερχομός του γαμπρού

ΧΟΡΟΣ ΑΝΤΡΩΝ:

[6]Τι να ’ναι τούτο που ανεβαίνει από την έρημο; Μοιάζει κολόνα από καπνό μες σε θυμίαμα από σμύρνα και λιβάνι κι όλες τις σκόνες τις εξωτικές.
[7]Να το ανάκλιντρο του Σολομώντα. Εξήντα ρωμαλέοι άντρες τριγύρω του απ’ τους πολέμαρχους του Ισραήλ.

[8]Κρατούν όλοι τους ξίφος, μαθημένοι είναι να μάχονται· είναι καθένας τους ζωσμένος

το σπαθί μην τύχει αιφνίδιο νυχτερινό επεισόδιο.

[9] O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.

[9]Ο βασιλιάς ο Σολομών έφτιαξε το θρόνο του το φορητό με ξύλα του Λιβάνου.

[10] Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.

[10]Τους στύλους του τους έφτιαξε ασημένιους, τη ράχη του από μάλαμα, το κάθισμα πορφύρα, και το απομέσα στολισμένο, ομορφοκέντητο μ' αγάπη από τις κόρες της Ιερουσαλήμ.

[11] Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

[11]Βγείτε, κορίτσια της Σιών, και δείτε τον το βασιλιά το Σολομώντα με το στεφάνι που τον έστεψε η μητέρα του στου γάμου του τη μέρα, τη μέρα της ευτυχίας του και της χαράς του.

Cântico 4

Esposo

[1] Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras que descem ondeantes do monte de Gileade.

[2] São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[3] Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[4] O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 4

Ύμνος στην ομορφιά της νύφης

ΕΚΕΙΝΟΣ:

[1]Τι όμορφη που είσαι αγαπημένη μου, τι όμορφη που είσαι! Περιστέρια τα μάτια σου μέσ' απ' το πέπλο σου, ωσάν κοπάδι ερίφια τα μαλλιά σου, που ροβολάνε από τις ράχες της Γαλαάδ.

[2]Τα δόντια σου ωσάν κοπάδι αμνάδες, που μόλις τις κουρέψαν και τις έπλυναν. Όλες γεννάνε δίδυμα, στέρφα δεν βρίσκεται ανάμεσά τους.

[3]Τα χείλη σου είναι σαν σειρήτι κόκκινο και θελκτική η λαλιά σου, τα μάγουλά σου μέσ' από το πέπλο σου σαν δυο μισά ροδιού.

[4]Ο τράχηλός σου ορθώνεται καθώς ο πύργος του Δαβίδ, χτισμένος στρογγυλά για φρούριο κι από σειρές λιθάρια λαξεμένα· ασπίδες χίλιες κρέμονται

τριγύρω του, όλες οι ασπίδες των γενναίων ανδρών.

[5] Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

[5]Τα δυο σου στήθη είναι σαν δυο νιογέννητα δίδυμα της ζαρκάδας, που βόσκουνε στα κρίνα ανάμεσα.

Esposa

[6] Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

[6]Πριν να φυσήξει η αύρα η πρωινή και φύγουν τα σκοτάδια, θα πάω στης σμύρνας το βουνό, στου λιβανιού το λόφο.

Esposo

[7] Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

[7]Ολάκερη είσαι ωραία, αγαπημένη μου, ψεγάδι δεν σου βρίσκεται!

Προστασία από τους κινδύνους

ΕΚΕΙΝΟΣ:

[8] Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

[8]Καλή μου, έλα μαζί μου από το Λίβανο, έλα απ’ το Λίβανο μαζί μου. Κατέβα απ’ την κορφή του Αμανά, απ’ του Σενείρ και του Ερμών τα ύψη, απ’ τις σπηλιές των λιονταριών κι απ’ της λεοπάρδαλης τα όρη.

Η γοητεία της αγάπης

ΕΚΕΙΝΟΣ:

[9] Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.

[9]Με γήτεψες, καλή μου κι αδερφή μου, μου πήρες την καρδιά με μια ματιά σου, μ’ ένα μονάχα τίναγμα του κεφαλιού σου.

[10] Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus ungüentos do que toda sorte de especiarias!

[10]Ο έρωτάς σου μάγεμα, καλή μου κι αδερφή μου. Πιότερο αξίζει ο έρωτάς σου απ’ το κρασί, κι η ευωδιά των μύρων σου από τ’ αρώματα όλα.

[11] Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

[11]Καθάριο μέλι στάζουνε τα χείλη σου, καλή μου. μέλι και γάλα βρίσκονται στη γλώσσα σου από κάτω κι είναι της φορεσιάς σου η οσμή σαν μύρο του Λιβάνου.

Ο κήπος της αγάπης

ΕΚΕΙΝΟΣ:

[12] Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

[13] Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;

[14] o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.

[15] És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!

Esposa

[16] Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

Cântico 5

Esposo

[1] Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

Quarto cântico

Esposa

[2] Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a

[12]Κλεισμένο περιβόλι εσύ, καλή μου κι αδερφή μου, κλεισμένο περιβόλι κι εφτασφράγιστη πηγή.

[13]Τα νέα βλαστάρια σου παράδεισος από ροδιές με τους καρπούς τους πιο εκλεκτούς, αγριοστάφυλα και νάρδος.

[14]Νάρδος και κρόκος, αρωματικό καλάμι και κανέλα κι όλα τα λιβανόδεντρα, σμύρνα κι αλόη κι όλα τα πιο καλά φυτά, που δίνουνε τα τέλεια βάλσαμα.

[15]Βρύση των περβολιών, πηγή τρεχούμενων νερών και ρυάκια που αναβρύζουν απ’ το Λίβανο.

ΕΚΕΙΝΗ:

[16]Σήκω βοριά κι έλα νοτιά, φυσήξτε μες στον κήπο μου να ξεχυθούν τα μύρα του. Ας έρθει ο καλός μου στο περβόλι του και τους εξαίσιους ας γευτεί καρπούς του.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 5

ΕΚΕΙΝΟΣ:

[1]Μπαίνω μες στο περβόλι μου, καλή μου κι αδερφή μου, τρυγώ τη σμύρνα μου, τρυγώ τ’ αρώματά μου· γεύομαι την κερήθρα μου αντάμα με το μέλι μου και το κρασί μου πίνω με το γάλα μου μαζί. Φίλοι μου, φάτε, πιείτε και μεθύστε απ’ αγάπη!

Νυχτερινοί στοχασμοί

ΕΚΕΙΝΗ:

[2]Εγώ κοιμόμουν, μα ξαγρύπνα μου η καρδιά. Άκου, χτυπάει ο αγαπημένος μου και λέει:

ΕΚΕΙΝΟΣ:

«Καλή μου, άνοιξέ μου, κι αδερφή μου, περιστεράκι μου και λατρευτή μου, γιατί η δροσιά σκέπασε το κεφάλι μου κι οι

minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

βραδινές σταλαγματιές νοτίσαν τα μαλλιά μου».

Esposa

ΕΚΕΙΝΗ:

[3] Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?

[3]«Έβγαλα το χιτώνα μου· τώρα ξανά πρέπει να τον φορέσω. Τα πόδια μου τα έπλυνα· τώρα ξανά πρέπει να λερωθούν».

[4] O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.

[4]Άπλωσε ο αγαπημένος μου το χέρι του μέσ' απ' της θύρας μου τη χαραμάδα κι αναταράχτηκαν τα σπλάχνα μου γι' αυτόν.

[5] Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

[5]Σηκώθηκα ν' ανοίξω στον καλό μου και σμύρνα στάλαζε απ' τα χέρια μου, κι από τα δάχτυλά μου σμύρνα ρέουσα στης κλειδωνιάς απάνω τη λαβή.

[6] Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

[6]Άνοιξα στον αγαπημένο μου, μα ο καλός μου είχε φύγει. Λαχτάρησα ν' ακούσω τη λαλιά του. Τον αναζήτησα και δεν τον βρήκα. Του φώναξα κι αυτός δε μ' αποκρίθηκε.

[7] Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

[7]Με συναπάντησαν οι φύλακες που τριγυρνάνε μες στην πόλη· με χτύπησαν, με πλήγωσαν, μου βγάλανε το πέπλο μου εκείνοι που στα τείχη είναι φρουροί.

Η νύφη ζητάει βοήθεια

ΕΚΕΙΝΗ:

[8] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

[8]Σας εξορκίζω, κόρες της Ιερουσαλήμ, σ' όσα ζαρκάδια κι ελαφίνες έχει ο κάμπος, αν τον καλό μου βρείτε, να του πείτε ότι πεθαίνω απ' της αγάπης την πληγή.

Coro

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ:

[9] Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

[9]Τι έχει τάχα ο καλός σου πιότερο από έναν άλλο αγαπημένο, εσύ, μες στις γυναίκες η ομορφότερη; Τι έχει τάχα ο καλός σου πιότερο από έναν άλλο αγαπημένο, ώστε να μας ξορκίζεις με τον τρόπο αυτό;

Esposa

ΕΚΕΙΝΗ:

[10] O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.
[11] A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.
[12] Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.
[13] As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;

[14] as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.

[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.
[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

Cântico 6

Coro

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

Esposa

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.

[10]Ο αγαπημένος μου είναι άσπρος κι είναι ρόδινος και ξεχωρίζει μέσα σε μυριάδες.
[11]Η κεφαλή του είναι καθάριο μάλαμα και τα μαλλιά του χουρμαδιάς κλαδιά, μαύρα σαν το κοράκι.
[12]Τα μάτια του, καθώς τα περιστέρια στις όχθες των ρυακιών· λούζονται μες στο γάλα, κάθονται δίπλα στο νερό.
[13]Τα μάγουλά του είναι πρασιές μυριστικά, βραγιές λουλούδια ευωδιασμένα, τα χείλη του είναι κρίνα που στάζουν σμύρνα ρέουσα.
[14]Βέργες χρυσές τα χέρια του, με της Θαρσείς πετράδια στολισμένα· τεχνουργημένο η κοιλιά του ελεφαντόδοντο ζαφείρια σκεπασμένο.
[15]Οι κνήμες του κολόνες αλαβάστρινες σε χρυσαφένια βάθρα στηριγμένες. Η όψη του καθώς ο Λίβανος, έξοχος σαν τους κέδρους.
[16]Τό στόμα του είναι γλύκα μοναχή και μυριοπόθητη ολάκερη η ύπαρξή του. Τέτοιος ο αγαπημένος μου και τέτοιος ο καλός μου, κοπέλες της Ιερουσαλήμ.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 6

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ:

[1]Πού πήγε ο αγαπημένος σου, εσύ, μες στις γυναίκες η ομορφότερη; Ποιον δρόμο πήρε ο αγαπημένος σου ώστε να τον γυρέψουμε μαζί σου;

ΕΚΕΙΝΗ:

[2]Ο αγαπημένος μου κατέβηκε στον κήπο του, στα ευωδιαστά παρτέρια, για να βοσκήσει μες στους κήπους το κοπάδι του και να μαζέψει κρίνα.

[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.

[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.

[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.

[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.

[3]Του αγαπημένου μου είμ' εγώ κι ο αγαπημένος μου δικός μου. Στα κρίνα ανάμεσα βοσκάει το κοπάδι του.

«Καλή μου, είσαι ωραία...»

ΕΚΕΙΝΟΣ:

[4]Καλή μου, είσαι ωραία όπως η Θίρσα, χαριτωμένη όπως η Ιερουσαλήμ και τρομερή καθώς στρατιές με φλάμπουρα.

[5]Πάρε από πάνω μου τα μάτια σου γιατί μ' αναστατώνουν. Ωσάν κοπάδι ερίφια τα μαλλιά σου, που ροβολάνε από τις ράχες της Γαλαάδ.

[6]Τα δόντια σου ωσάν κοπάδι αμνάδες, που τωραδά τις πλύναν κι ανεβαίνουνε· όλες γεννάνε δίδυμα, στέρφα δεν βρίσκεται ανάμεσά τους.

[7]Τα μάγουλά σου μέσ' από το πέπλο σου σαν δυο μισά ροδιού.

[8]Εξήντα είν' οι βασίλισσες κι ογδόντα οι παλλακίδες κι αμέτρητες οι κοπελιές.

[9]Μια και μοναδική 'ναι η περιστέρα μου, η λατρευτή μου, της μάνας της μονάκριβη και διαλεχτή εκεινής που την εγέννα. Οι κοπελιές την είδαν και την καλοτύχισαν, οι παλλακίδες κι οι βασίλισσες, και την παινέψαν.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ:

[10]Ποια είν' ετούτη που ξεπροβάλλει σαν την αυγή, ωραία σαν τη σελήνη, ακτινοβόλα σαν τον ήλιο και τρομερή καθώς στρατιές με φλάμπουρα;

Προσμονή

ΕΚΕΙΝΟΣ:

[11]Στον κήπο με τις καρυδιές κατέβηκα να δω το χλόισμα της κοιλάδας, να δω αν βλάστησε τ' αμπέλι, αν λουλουδίσαν οι ροδιές.

ΕΚΕΙΝΗ:

[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.

Esposa

Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

Cântico 7

Esposo

[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

[12]Δεν ξέρω πώς, μα τον εαυτό μου πια δεν τον κατέχω, μ’ όλο που από ευγενική κατάγομαι γενιά.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 7

Γαμήλιος χορός

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ:

[1]Γύρισε γύρω γύρω, γύρισε, Σουλαμίτισσα, γύρισε να σε καμαρώσουμε!

ΕΚΕΙΝΗ:

Τι έχετε στη Σουλαμίτισσα να δείτε καθώς χορεύει τον κυκλοτερή χορό των στρατοπέδων;

ΕΚΕΙΝΟΣ:

[2]Τι όμορφα που ’ναι τα βήματά σου με τα σανδάλια σου, αρχοντογεννημένη! Είν’ η καμπύλη των μηρών σου περιδέραιο από τεχνίτη χέρια σμιλεμένο.

[3]Ο κόλπος σου κρατήρας τορνευτός, και το κρασί το ευωδιαστό δεν του απολείπει. Είν’ η κοιλιά σου θημωνιά σταριού φραγμένη ολόγυρα με κρίνα.

[4]Τα στήθη σου τα δυο σαν δυο ελαφόπουλα, δίδυμα ζαρκαδάκια.

[5]Ο τράχηλός σου πύργος από φίλντισι, τα μάτια σου σαν της Εσεβών τις στέρνες κοντά στην πύλη Βαθ-Ραβίμ, η μύτη σου σαν πύργος του Λιβάνου αντίκρυ από τη Δαμασκό.

[6]Η κεφαλή σου σαν τον Κάρμηλο υψώνεται και τα χυτά σου τα μαλλιά σαν την πορφύρα, κι ο βασιλιάς στα κύματά τους δέσμιος.

Η ολοκλήρωση της αγάπης

ΕΚΕΙΝΟΣ:

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.

[9] Os teus beijos são como o bom vinho,

Esposa

vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.

[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.

[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

Cântico 8

[7]Τι όμορφη που είσαι και τι θελκτική μέσα στα χάδια, αγάπη μου!

[8]Μοιάζει η κορμοστασιά σου με το φοίνικα, τα στήθη σου τσαμπιά χουρμάδες.

[9]Είπα: «Θ' ανέβω από' στο φοίνικα τα βάγια του θα πιάσω, θα γίνουνε τα στήθη σου σαν τα σταφύλια του αμπελιού, και της ανάσας σου η οσμή μοσκοβολιά από μήλα.

[10]Το στόμα σου θα γίνει σαν το εξαίσιο το κρασί. . . »

ΕΚΕΙΝΗ:

«. . . Κρασί οπού κυλάει γλυκά μόνο για τον αγαπημένο μου, και βρέχει του τα χείλη και τα δόντια».

«Σ' εκείνον μόνο ανήκω»

ΕΚΕΙΝΗ:

[11]Δική του είμ' εγώ του αγαπημένου μου κι εκείνου η λαχτάρα είναι για μένα!

[12]Έλα κι ας βγούμε στα χωράφια, αγαπημένε μου, ας την περάσουμε τη νύχτα στα χωριά,

[13]κι ας πάμε ξημερώματα στ' αμπέλια να δούμε αν βλάστησαν τα κλήματα, του σταφυλιού ο ανθός αν άνοιξε, αν λουλουδίσαν οι ροδιές. Εκεί τον έρωτά μου θα σου δώσω.

Πρόσκληση

ΕΚΕΙΝΗ:

[14]Οι μανδραγόρες χύνουν το άρωμά τους, καρποί εξαίσιοι, νέοι και παλιοί, μπροστά στη θύρα μας, που τους έχω για σένα, αγαπημένε μου, φυλάξει.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 8

Ανεκπλήρωτη επιθυμία

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!

[2] Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.

[3] A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.

[4] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Sexto cântico

Coro

[5] Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Esposo

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

[6] Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

[7] As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

[1]Γιατί να μην είσ’ αδερφός μου, να ’χεις της μάνας μου θηλάσει τους μαστούς! Τότε θα σ’ έβρισκα έξω και θα σε φιλούσα και κανενός δε θα ’χα την καταφρόνεση.

[2]Θα σε οδηγούσα και θα σ’ έφερνα στης μάνας μου το σπίτι, κι εκεί θα με δασκάλευες. Κρασί μοσχάτο θα σε πότιζα κι απ’ των ροδιών μου το χυμό να πιεις.

[3]Το αριστερό του χέρι κάτω απ’ το κεφάλι μου και το δεξί του με κρατάει στην αγκαλιά του.

[4]Σας εξορκίζω, κόρες της Ιερουσαλήμ, σ’ όσα ζαρκάδια κι ελαφίνες έχει ο κάμπος, μην την ταράξτε μην αναστατώστε την αγάπη μας ώσπου μονάχη της να το θελήσει.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ:

[5]Ποια είν’ ετούτη που ανεβαίνει από την έρημο στου αγαπημένου της το μπράτσο ακουμπισμένη;

Η φλόγα της αγάπης

ΕΚΕΙΝΗ:

Κάτω από τη μηλιά σε ξύπνησα, εκεί που κοιλοπόνεσε για σένα η μάνα σου, εκεί που σ’ έφερε στο φως εκείνη που σ’ εγέννα.

[6]Βάλε με σαν σφραγίδα στην καρδιά σου, βούλα πάνω στο μπράτσο σου. Γιατ’ είναι δυνατή σαν θάνατος η αγάπη, σκληρό καθώς ο άδης το πάθος το αγαπητικό. Οι φλόγες της φλόγες φωτιάς, άγριο αστροπελέκι.

[7]Πλήθος νερά να σβήσουν την αγάπη δεν μπορούν κι ούτε μπορούν ποτάμια να την πνίξουν. Αν κάποιος του σπιτιού του όλα

τα πλούτη έδινε για ν' αγοράσει αγάπη, άλλο από καταφρόνια δε θα κέρδιζε.

Coro

Η ανησυχία των αδερφών της νύφης

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ - ΤΩΝ ΑΔΕΡΦΩΝ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ:

8 Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

8Έχουμε μια αδερφή κι είναι μικρή, τα στήθη της δε σπάργωσαν ακόμη. Γι' αυτήν την αδερφή μας τι θα κάνουμε όταν θα 'ρθεί ο καιρός να παντρευτεί;

9 Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

9Αν είναι τείχος, θα της χτίσουμε επάλξεις ασημένιες για στεφάνι της. Θα τη σφαλίσουμε, αν είναι πύλη, με τάβλες κέδρινες.

Esposa

ΕΚΕΙΝΗ:

10 Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

10Εγώ είμαι τείχος και σαν πύργοι είναι τα στήθη μου, αλλά το ξέρει εκείνος πως του παραδόθηκα γυρεύοντας ειρήνη.

Coro

Ο γαμπρός πιο ευτυχής κι από το Σολομώντα

ΕΚΕΙΝΟΣ:

11 Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

11Ο Σολομών είχε αμπέλι στη Βάαλ-Αμών και σε δραγάτες το 'δωσε. Κι είχε να δίνει ο καθείς για τον καρπό χίλια ασημένια σίκλα.

Esposa

12 A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

12Το αμπέλι μου που είναι δικό μου το φυλάω εγώ. Δικοί σου Σολομώντα οι χίλιοι σίκλοι, και διακόσιοι για κείνους που δραγατεύουν τον καρπό.

Esposo

Το κάλεσμα της αγάπης

ΕΚΕΙΝΟΣ

13 Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

13Εσύ που στα περβόλια κατοικείς, οι σύντροφοι στήνουν αυτί ν' ακούσουν τη φωνή σου. Κάνε να την ακούσω ως κι εγώ.

Esposa

ΕΚΕΙΝΗ:

14 Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

14Τρέξε, αγαπημένε μου, και φύγε! Γίνε ζαρκάδι και μικρό ελαφόπουλο στα κορφοβούνια πάνω, 'κει που φυτρώνουν τ' αρωματικά φυτά.

Isaías	ΗΣΑΪΑΣ

Isaías 1

A nação pecaminosa

[1] Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

[2] Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

[3] O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

[4] Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

[5] Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

[6] Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

ΗΣΑΪΑΣ 1

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

(Κεφ. 1–39)

Ένα έθνος σε αποστασία

[1]Όραμα που είδε ο Ησαΐας, γιος του Αμώς, σχετικά με τον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ, την εποχή που βασιλιάδες του Ιούδα ήταν ο Ουζζίας, ο Ιωθάμ, ο Άχαζ και ο Εζεκίας.

[2]Ακούστε ουρανοί, κι εσύ γη δώσε προσοχή, γιατί μιλάει ο Κύριος: «Ανέθρεψα παιδιά και τώρα που μεγάλωσαν, πεισματικά ορθώνονται εναντίον μου.

[3]Το βόδι γνωρίζει τον αφέντη του, και το γαϊδούρι ξέρει το παχνί εκείνου που το ορίζει. Μα ο Ισραήλ σε ποιον ανήκει δεν το ξέρει· ο λαός μου τίποτα δεν κατανοεί».

[4]Αλίμονό σου έθνος αμαρτωλό, λαέ που είσαι γεμάτος αμαρτία! Απόγονοι κακοποιών, παιδιά διεφθαρμένα! Τον Κύριο τον εγκαταλείψατε· περιφρονήσατε τον Άγιο Θεό του Ισραήλ, του στρέψατε τα νώτα.

[5]Ποιαν άλλη τιμωρία ακόμα θέλετε, και συνεχίζετε την αποστασία σας; Η κεφαλή ολόκληρη είν' άρρωστη κι όλη η καρδιά υποφέρει.

[6]Εσείς, από τα νύχια ως την κορφή τίποτα δεν έχετε γερό, παρά μονάχα τραύματα, μώλωπες κι ανοιχτές πληγές, που δεν σας τις καθάρισαν ούτε τις επιδέσανε ούτε τις καταπράυναν με αλοιφές.

[7] A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Condenado o culto hipócrita

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[7]Η γη σας ερημώθηκε, οι πολιτείες σας κάηκαν. Ξένοι τούς καρπούς τρώνε των αγρών σας μπροστά στα μάτια σας κι όλα είν' έρημα, όμοια με των Σοδόμων την καταστροφή.

[8]Μόνον η πόλη της Σιών απέμεινε σαν την καλύβα μες στ' αμπέλι, σαν μια καλύβα έρημη μες σε φυτεία αγγουριών, σαν πολιορκημένη πόλη.

[9]Αν ο Κύριος του σύμπαντος δεν μας είχε αφήσει ένα υπόλοιπο του λαού, θα 'χαμε γίνει σχεδόν όπως τα Σόδομα, και με τα Γόμορρα θα 'χαμε μοιάσει.

Κλήση για γνήσια μεταμέλεια

[10]Το λόγο του Κυρίου ακούστε άρχοντες των Σοδόμων· μάθε το νόμο του Θεού μας, των Γομόρρων λαέ.

[11]«Τι μου χρειάζονται οι πολυάριθμες θυσίες σας; » λέει ο Κύριος. «Έχω χορτάσει από των κριαριών τα ολοκαυτώματα, από το πάχος των καλοθρεμμένων μοσχαριών. Το αίμα των ταύρων, των προβάτων και των τράγων δεν μ' ευχαριστεί.

[12]Μπροστά μου ερχόσαστε να παρουσιαστείτε· αλλά ποιος σας το ζήτησε του ναού μου να πατάτε τις αυλές;

[13]Πάψτε πια να προσφέρετε ανώφελες θυσίες· μ' αηδιάζει το θυμίαμα. Νουμηνίες και Σάββατα, προσκλήσεις σε γιορταστικές συνάξεις, ασέβειες μαζί με πανηγυρικές λατρείες δεν μπορώ να τ' ανεχθώ.

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

[16] Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

[17] Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

O convite da graça

[18] Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

[19] Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

[20] Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

[21] Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

[22] A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

[14]Απεχθάνομαι τις νουμηνίες σας και τις γιορτές σας! Για μένα είναι φορτίο· μού είναι βαρετό να τις ανέχομαι.

[15]Όταν υψώνετε τα χέρια σας, κλείνω τα μάτια μου να μη σας βλέπω. Κι όταν απανωτές λέτε τις προσευχές σας, εγώ δεν τις ακούω, γιατί τα χέρια σας είναι στο αίμα βουτηγμένα.

[16]Λουστείτε κι εξαγνιστείτε, να μη βλέπουν τα μάτια μου τις πονηρές σας πράξεις· πάψτε να κάνετε το κακό.

[17]Μάθετε το καλό να κάνετε, τη δικαιοσύνη επιδιώξτε, τον καταπιεσμένο βοηθήστε· το δίκιο αποδώστε στο ορφανό, υποστηρίξτε την υπόθεση της χήρας.

[18]»Λοιπόν, ελάτε, κι ας κριθούμε μεταξύ μας», λέει ο Κύριος. «Είναι οι αμαρτίες σας κόκκινες σαν το αίμα· μα σαν το χιόνι θα μπορούσαν να γίνουνε λευκές. Έχουν το χρώμα της πορφύρας· μα σαν καθάριο θα μπορούσανε μαλλί να λευκανθούν,

[19]αν μόνο θέλατε να υπακούσετε! Τότε θ’ απολαμβάνατε τα αγαθά της γης.

[20]Εσείς όμως αντιστέκεστε κι αποστατείτε· γι’ αυτό θα γίνετε του ξίφους η τροφή. Εγώ ο Κύριος το λέω».

Κρίση και λύτρωση της Ιερουσαλήμ

[21]Πώς κατάντησε πόρνη η πολιτεία, η πιστή! Άλλοτε εκεί το δίκαιο και το σωστό βασίλευε· ήταν της δικαιοσύνης κατοικία, μα τώρα των φονιάδων είναι το κρησφύγετο.

[22]Ιερουσαλήμ, άλλοτε ήσουνα σαν το καθάριο ασήμι. Τώρα απλώς μοιάζεις, μα

δεν είσαι πια. Ήσουν σαν το καλό, το δυνατό κρασί· μα τώρα εκείνο το κρασί νερώθηκε.

23 Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

23Οι άρχοντές σου είν' αποστάτες και συνεταίροι των κλεφτών· όλοι τους αγαπάνε τη δωροδοκία κι επιδιώκουν την ανταμοιβή. Δεν αποδίδουν στο ορφανό το δίκιο που του πρέπει, και η υπόθεση της χήρας φροντίζουνε να καταχωνιαστεί.

24 Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah! Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.

24Γι' αυτό λέει ο Κύριος, ο Κύριος του σύμπαντος, ο ισχυρός του Ισραήλ: «Θα πάρω ικανοποίηση από τους αντιπάλους μου, θα πάρω εκδίκηση απ' τους εχθρούς μου!

25 Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.

25Τώρα παίρνω εγώ στα χέρια μου την υπόθεση και στη φωτιά το ασήμι σου απ' τις προσμίξεις θα το καθαρίσω.

26 Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

26Θα ξανακάνω τους δικαστές σου όπως ήταν άλλοτε, και τους συμβούλους σου όπως ήταν στην αρχή. Τότε θα ονομαστείς και πάλι "πόλη δικαιοσύνης", "πόλη πιστή"».

27 Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.

27Η Σιών θα σωθεί, αν σεβαστούν το δίκαιο οι κάτοικοί της, αν επιστρέψουνε στον Κύριο και πράξουν το σωστό.

28 Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.

28Οι αμαρτωλοί όμως κι οι αποστάτες όλοι μαζί θα συντριβούν· όλοι όσοι τον Κύριο εγκατέλειψαν θ' αφανιστούν.

29 Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.

29Θ' απογοητευτείτε που λατρέψατε ιερές βαλανιδιές και θα ντραπείτε για τους κήπους που διαλέξατε για τη λατρεία τους.

30 Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.

30Θα γίνετε σαν βαλανιδιά με μαραμένο φύλλωμα, σαν κήπος που έμεινε χωρίς νερό.

[31] O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

[31]Τότε, όποιος πιστεύει πως θα γίνει δυνατός, σαν το στουπί θα καταντήσει, και σαν τη σπίθα το έργο του· φωτιά θα πιάσουν και τα δυο μαζί και κανείς δε θα βρίσκεται για να τη σβήσει.

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual
Miqueias 4.1-5

[1] Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.

[2] Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.

[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[4] Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[5] Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

Abatido o orgulho dos homens

[6] Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são

ΗΣΑΪΑΣ 2

Το παγκόσμιο βασίλειο της ειρήνης

[1]Μήνυμα που ο Ησαΐας, γιος του Αμώς, έλαβε μέσα από όραμα για τον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ:

[2]Θα ’ρθούνε μέρες που το όρος του ναού θα κυριαρχεί πάνω στα βουνά, ψηλότερο απ’ όλα τ’ άλλα. Εκεί θα συρρέουν οι λαοί.

[3]Εκεί θα τρέχουν έθνη πολλά. «Εμπρός», θα λένε, «ας ανεβούμε στο όρος του Κυρίου, στον οίκο του Θεού του Ιακώβ, το δρόμο του να μας διδάξει για να τον ακολουθούμε». Γιατί απ’ τη Σιών βγαίνει ο νόμος, από την Ιερουσαλήμ προέρχεται ο λόγος του Κυρίου.

[4]Αυτός θα κρίνει ανάμεσα σε πολλούς λαούς· το δίκιο θ’ αποδώσει σε έθνη δυνατά. Τότε τα ξίφη τους θα τα σφυρηλατήσουν σε άροτρα και τις λόγχες τους σε δρεπάνια. Ξίφος δεν θα σηκώνει το ένα έθνος ενάντια στο άλλο και πια δεν θα μαθαίνουν να πολεμούν.

[5]Εμπρός, απόγονοι του Ιακώβ, ας περπατήσουμε στο φως του Κυρίου!

Ο Κύριος κρίνει τους υπερόπτες

[6]Ναι, Κύριε, εγκατέλειψες το λαό σου, τους απογόνους του Ιακώβ, γιατί η χώρα είναι γεμάτη έθιμα της ανατολής. Παντού

agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

[7] A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

[8] Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

[9] Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

[10] Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

[11] Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[12] Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra todo aquele que se exalta, para que seja abatido;

[13] contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;

[14] contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;

[15] contra toda torre alta e contra toda muralha firme;

υπάρχουν μάντεις όπως στους Φιλισταίους· ο λαός σου δημιουργεί σχέσεις με τους αλλοφύλους.

[7]Η χώρα γέμισε ασήμι και χρυσάφι και θησαυρούς αμέτρητους. Γέμισε άλογα η χώρα κι αμέτρητα είναι τα πολεμικά τους άρματα.

[8]Η χώρα γέμισε είδωλα· στα έργα τους τα χειροποίητα μπροστά τους γονατίζουν.

[9]Γι’ αυτό όλοι τους θα εξευτελιστούν, και οι επιφανείς θα ταπεινωθούν· μην τους το συγχωρήσεις, Κύριε.

[10]Καλυφθείτε στους βράχους, κρυφτείτε στο χώμα, όταν ο Κύριος σκορπάει το φόβο του, όταν δείχνει τη δύναμη και τη μεγαλοπρέπειά του.

[11]Έρχεται μέρα που η υπεροψία των ανθρώπων θα ταπεινωθεί και η αλαζονεία τους θα σπάσει· και μόνον ο Κύριος τότε θα εξυψωθεί.

[12]Πράγματι, ο Κύριος του σύμπαντος έχει ορίσει ημέρα ενάντια σ’ όλους τους υπερήφανους, τους αλαζόνες και τους υπερόπτες για να τους ταπεινώσει:

[13]Ενάντια σ’ όλους τους κέδρους του Λιβάνου, τους ψηλούς και περήφανους, κι ενάντια σ’ όλες τις βαλανιδιές της Βασάν·

[14]ενάντια σ’ όλα τα ψηλά βουνά κι ενάντια σ’ όλους τους λόφους τους ψηλούς·

[15]ενάντια σ’ όλους τους πύργους τους ψηλούς κι ενάντια σ’ όλα τα οχυρωμένα τείχη·

[16] contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.

[17] A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[18] Os ídolos serão de todo destruídos.

[19] Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[20] Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,

[21] e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.

[22] Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

Isaías 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

[1] Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

[2] o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

[16]ενάντια σ' όλα τα πλοία τα μεγάλα κι ενάντια σ' όλα τα πολυτελή πλεούμενα.

[17]Η υπεροψία των ανθρώπων θα ταπεινωθεί και η αλαζονεία τους θα λυγίσει. Μονάχα ο Κύριος θα εξυψωθεί τη μέρα εκείνη.

[18]Όλα τα είδωλα θα εξαφανιστούν.

[19]Θα μπείτε στις σπηλιές των βράχων και στις τρύπες της γης, όταν ο Κύριος θα σκορπάει το φόβο του, όταν θα δείχνει τη δύναμη και τη μεγαλοπρέπειά του, όταν θα σηκωθεί να συγκλονίσει τη γη.

[20]Έρχεται μέρα, που οι άνθρωποι θα ρίξουν στις νυχτερίδες και στους τυφλοπόντικες τα ασημένια και τα χρυσά είδωλά τους, που κατασκεύασαν για να τα προσκυνούν,

[21]και θα τρυπώσουν στις σχισμές των βράχων και στις σπηλιές, όταν ο Κύριος θα σκορπάει το φόβο του, όταν θα δείχνει τη δύναμη και τη μεγαλοπρέπειά του, όταν θα σηκωθεί να συγκλονίσει τη γη.

[22]Πάψτε, λοιπόν, να 'χετε την ελπίδα σας σε ανθρώπους, γιατί η ζωή τους δεν είναι παρά μονάχα μια πνοή· τι αξία έχουν;

ΗΣΑΪΑΣ 3

Ο Κύριος κρίνει τον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ

[1]Ο Κύριος, ο Κύριος του σύμπαντος, θα πάρει από την Ιερουσαλήμ κι απ' τον Ιούδα κάθε πράγμα που πάνω του στηρίζονται οι κάτοικοί τους: Θα πάρει το ψωμί και το νερό,

[2]τους ήρωες και τους πολεμιστές, τους κριτές, τους προφήτες, τους μάγους και τους πρεσβυτέρους,

[3] o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

[3]τους πεντηκόνταρχους και τους αξιωματούχους, τους συμβούλους, τους σοφούς τεχνίτες και τους επιδέξιους εξορκιστές.

[4] Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

[4]Ο Κύριος θα βάλει άρχοντές τους ανώριμα παιδιά και θα τους κυβερνούν νήπια αστόχαστα.

[5] Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

[5]Θα υπάρχει στο λαό αλληλοκαταπίεση: Ο ένας θα εκμεταλλεύεται τον άλλον, ο νέος θα επιτίθεται στο γέροντα και ο ασήμαντος στον αξιοσέβαστο.

[6] Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

[6]Τότε οι άνθρωποι της ίδιας συγγένειας σ' έναν και μόνο θα στρέφουν τις ελπίδες τους: «Εσύ έχεις ρούχο να φορέσεις», θα του λένε. «Γίνε αρχηγός μας! Και βάλε τάξη σ' αυτό το χάος».

[7] naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

[7]Μα εκείνος τότε θα τους απαντάει: «Δεν μπορώ θαύματα να κάνω· σπίτι μου δεν έχω ούτε τι να φάω ούτε τι να ντυθώ· για τούτο μη με κάνετε αρχηγό του λαού! »

[8] Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

[8]Ναι, η Ιερουσαλήμ θα καταρρεύσει κι ο Ιούδας θα εξουθενωθεί, γιατί με λόγια και με έργα προσβάλλουν τον Κύριο, αντιστρατεύονται ανοιχτά τον Παντοδύναμο.

[9] O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

[9]Η αναίδειά τους είναι ο κατήγορός τους και τις αμαρτίες τους τις διακηρύττουν όπως στα Σόδομα· δεν τις αποκρύπτουν. Αλίμονό τους, γιατί ετοιμάζουνε τη δυστυχία τους.

[10] Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

[10]Να θυμάστε ότι ο δίκαιος θα είν' ευτυχισμένος. Θα ζει καλά και θ' απολαμβάνει τους κόπους του.

[11] Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

[12] Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

[13] O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

[14] O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

[15] Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Julgamento das filhas de Sião

[16] Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

[17] o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

[18] Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;

[11]Αλίμονο όμως στον ασεβή! Θα ζει δυστυχισμένος και όσα κάνει θα στρέφονται εναντίον του.

[12]«Λαέ μου», λέει ο Κύριος, «παιδιά διεστραμμένα είν' οι ηγέτες σου και εκμεταλλευτές που σε απομυζούν. Οι οδηγοί σου σε παραπλανούν, τους δρομοδείχτες της πορείας σου τους μετατοπίζουν».

[13]Ο Κύριος θα σηκωθεί για να δικάσει, θα σταθεί για να δικαιώσει το λαό του.

[14]Ο Κύριος θα 'ρθει για να δικάσει τους πρεσβυτέρους και τους άρχοντες του λαού: «Εσείς τ' αμπέλι μου ερημώσατε», θα τους πει, «κι είναι τα σπίτια σας γεμάτα με τ' αγαθά που απ' τους φτωχούς αρπάξατε.

[15]Με ποιο δικαίωμα ποδοπατείτε το λαό μου κι εξουθενώνετε τους φτωχούς; » Αυτά λέει ο Κύριος, ο Κύριος του σύμπαντος.

Ο Κύριος κρίνει τις γυναίκες της Ιερουσαλήμ

[16]Ο Κύριος είπε: «Κοιτάξτε τις γυναίκες της Ιερουσαλήμ, πόσο περηφανεύτηκαν! Βαδίζουν με τον τράχηλο στητό, σκορπάνε βλέμματα προκλητικά, καθώς πηγαίνουνε με βήματα μικρά και κροταλίζουν των αστραγάλων τους οι κρίκοι!

[17]Μα εγώ θα τους ξυρίσω το κεφάλι και θα τις διαπομπέψω.

[18]»Έρχεται μέρα, που θα τους αφαιρέσω εγώ, ο Κύριος, των αστραγάλων τα στολίδια τους, της κεφαλής τα διαδήματα και τα στολίδια του λαιμού,

[19] os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;

[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;

[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;

[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;

[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.

[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.

[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.

[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra,

[19]τα σκουλαρίκια, τα βραχιόλια και τα πέπλα,

[20]τους φιόγκους απ’ τα μαλλιά, των αστραγάλων τις καδένες, τις ζώνες, τις μυροθήκες και τα φυλαχτά,

[21]τα δαχτυλίδια και τους κρίκους απ’ τη μύτη,

[22]τις γιορτινές τις φορεσιές, τις κάπες, τα φουλάρια, τα τσαντάκια,

[23]τα καθρεφτάκια και τ’ αραχνοΰφαντα λινά πουκάμισα, τους κεφαλόδεσμους και τις εσάρπες».

[24]Τότε τη θέση της ευωδίας θα την πάρει η μούχλα· τη ζώνη θα την αντικαταστήσει ένα σκοινί, τις μπούκλες το φαλακρό κεφάλι· αντί για γιορτινές φορεσιές, πένθιμα ρούχα χοντροϋφασμένα θα φορούν· σημάδι θα ’χουν από πυρωμένο σίδερο στης ομορφιάς τη θέση.

[25]Οι άντρες σου, Ιερουσαλήμ, θα πέσουν απ’ το ξίφος· οι πιο καλοί πολεμιστές σου στη μάχη θα χαθούν.

[26]Θρήνοι και στεναγμοί θα ηχούν στις πύλες σου κι εσύ θα κάθεσαι στα χώματα σαν μια γυναίκα εξαθλιωμένη.

ΗΣΑΪΑΣ 4

[1]Τότε εφτά γυναίκες θα πιάνουνε τον ίδιον άντρα και θα τον ικετεύουν: «Δεν θα σ’ επιβαρύνουμε ούτε με την τροφή μας ούτε με το ντύσιμό μας· δέξου μόνο να έχουμε το όνομά σου, για να απαλλαγούμε απ’ τη ντροπή».

Το ένδοξο μέλλον της Ιερουσαλήμ

[2]Έρχεται μέρα που ό, τι κάνει ο Κύριος να βλαστήσει, θα είναι καμάρι και τιμή για

orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.

όσους Ισραηλίτες θα ’χουν διασωθεί· και ο καρπός της γης θα ’ναι γι’ αυτούς καύχημα και δόξα.

3 Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,

3Αυτοί που θα ’χουν επιζήσει στη Σιών, όλοι εκείνοι που θα κατοικούν ακόμα τότε στην Ιερουσαλήμ, «άγιοι» θα ονομαστούν, γιατί ο ίδιος ο Θεός τούς έχει εγγράψει να επιζήσουν.

4 quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.

4Όταν ο Κύριος θα έχει ξεπλύνει τους κατοίκους της Σιών από κάθε βρωμιά και θα έχει εξαλείψει από την Ιερουσαλήμ τη βαριά ενοχή της με την αυστηρή κρίση του,

5 Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias, uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,

5τότε θα κάνει να φανεί παντού πάνω από το όρος Σιών κι από εκείνους όλους που συνάζονται εκεί, ένα σύννεφο τη μέρα και καπνός από φλόγες φωτιάς τη νύχτα. Γιατί πάνω απ’ όλα θα υπάρχει η δόξα του Κυρίου για σκεπή.

6 os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

6Θα προστατεύει με τη σκιά της από τη ζέστη της μέρας και θα ’ναι καταφύγιο και στέγη σε ώρα θύελλας και βροχής.

Isaías 5

A parábola da vinha má

1 Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.

2 Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.

ΗΣΑΪΑΣ 5

Η παραβολή του αμπελιού

1Θα σας πω το τραγούδι του φίλου μου για το αμπέλι του: Είχα ένα αμπέλι, λέει ο φίλος μου, πάνω σε εύφορη βουνοπλαγιά.

2Το ’σκαψα, απ’ τα λιθάρια το καθάρισα κι όλο το φύτεψα κλήματα εκλεκτά. Στη μέση του έχτισα έναν πύργο και πατητήρι τού ’φτιαξα. Και πρόσμενα να κάνει ωραία σταφύλια, μα κείνο έκανε ξινοστάφυλα.

[3] Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.

[3]Κρίνετε, λοιπόν, τώρα εσείς, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και ο λαός του Ιούδα, ανάμεσα σ’ εμένα και στο αμπέλι μου.

[4] Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como, esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?

[4]Τι θα μπορούσα ακόμα να ’χα κάνει γι’ αυτό το αμπέλι μου και δεν το έκανα; Ενώ περίμενα πως θα ’κανε ωραία σταφύλια, γιατί να κάνει ξινοστάφυλα;

[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto; derribarei o seu muro, para que seja pisada;

[5]Τώρα, λοιπόν, θα σας το πω τι πρόκειται στο αμπέλι μου να κάνω: Το φράχτη του θα βγάλω να μπούνε ζωντανά να το βοσκήσουνε· τον τοίχο του θα τον γκρεμίσω ώστε να ποδοπατηθεί.

[6] torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

[6]Θα το αφήσω ν’ αγριέψει· ούτε θα κλαδευτεί ούτε θα σκαφτεί. Θ’ αφήσω να φυτρώσουν μέσα εκεί αγκάθια και τριβόλια και θα προστάξω ως και τα σύννεφα πάνω του να μη ρίξουνε βροχή.

[7] Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR; este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

[7]Λαέ του Ισραήλ, εσείς είστε τ’ αμπέλι, που ανήκει στον Κύριο του σύμπαντος κι εσείς του Ιούδα ο λαός είστε η φυτεία του η αγαπημένη. Περίμενε από σας αγαθοεργίες μα να, τώρα παντού αιματοχυσίες· περίμενε ν’ ασκείτε δικαιοσύνη μα να, κραυγές για τ’ άδικο κι οδύνη.

Ais contra os perversos

Αφορισμοί κατά των φαύλων

[8] Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

[8]Αλίμονο σ’ εκείνους που προσθέτουν στο σπίτι τους κι άλλο σπίτι κι ενώνουνε χωράφι με χωράφι, έτσι που πια να μην υπάρχει τόπος για άλλους κι αυτοί να μείνουνε οι μοναδικοί της χώρας κάτοχοι!

[9] A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

[9]Στ’ αυτιά μου ηχούν τα λόγια του Κυρίου του σύμπαντος: «Πράγματι, όλα αυτά τα σπίτια θα ερημωθούν, αυτές οι ωραίες και μεγάλες κατοικίες θα μείνουν ακατοίκητες.

10 E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

11 Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

12 Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

13 Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

14 Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

15 Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

16 Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

17 Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

10Δέκα στρέμματα αμπέλι θα βγάζουνε μονάχα έναν κουβά κρασί, δέκα σακιά σπόρου θα δίνουνε στο θερισμό μονάχα ένα σακί».

11Αλίμονο σ’ εκείνους που απ’ το πρωί νωρίς ορμάνε στο πιοτό και που ως τη νύχτα αργά με το κρασί μεθάνε.

12Τα όργιά τους τα συνοδεύουνε κιθάρες, άρπες, τύμπανα, φλογέρες και βέβαια κρασί· μα δεν προσέχουν του Κυρίου τις ενέργειες και το έργο που αυτή την ώρα κάνει δεν το βλέπουν.

13«Γι’ αυτό», λέει ο Κύριος «θα οδηγηθεί ο λαός μου στην αιχμαλωσία γιατί δε θέλει να καταλάβει. Οι άρχοντές του θα υποφέρουν απ’ την πείνα και όλος ο λαός από τη δίψα».

14Γι’ αυτό ο άδης μεγαλώνει την κοιλιά του κι ανοίγει διάπλατα το στόμα του, να καταπιεί τους ευγενείς αντάμα με τα πλήθη της Ιερουσαλήμ, καθώς θα διασκεδάζουν.

15Έτσι όλοι θα εξευτελισθούν κι όσοι κοιτάζουν υπεροπτικά θ’ αναγκαστούν να χαμηλώσουνε το βλέμμα.

16Αλλά ο Κύριος του σύμπαντος θα δείξει τη μεγαλοσύνη του πράττοντας σύμφωνα με την κρίση του· ο Θεός ο άγιος θ’ αποκαλύψει την αγιότητά του αποδίδοντας δικαιοσύνη.

17Στης πόλης τα ερείπια αρνιά θα βόσκουν, σαν να ’ταν βοσκοτόπια τους, και γίδια που τα καλοτρέφουνε, εκεί θα βρίσκουν την τροφή τους.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[18]Αλίμονο σ' εκείνους που 'ναι ζεμένοι σαν με ιμάντες στης αδικίας τους την άμαξα! Ξοπίσω τους τραβούν το όχημα που κουβαλάει την τιμωρία για τις ανομίες τους,

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[19]και λένε: «Ας βιαστεί ο Θεός, το έργο του ας το επιταχύνει, για να το δούμε· η απόφαση του Αγίου Θεού του Ισραήλ ας έρθει κι ας εκτελεστεί, να τη γνωρίσουμε κι εμείς».

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[20]Αλίμονο σ' εκείνους που λένε το κακό καλό και το καλό κακό, που παρασταίνουν το μαύρο άσπρο και το άσπρο μαύρο, που κάνουν το πικρό γλυκό και το γλυκό πικρό.

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[21]Αλίμονο σ' εκείνους που θαρρούν πως είναι σοφοί και για έξυπνοι περνιούνται.

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[22]Αλίμονο σ' εκείνους που είναι ήρωες μονάχα στο κρασί, κι είναι γενναίοι μόνο όταν τα δυνατά ποτά τ' αναμειγνύουν·

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[23]που μ' ένα δώρο, αθωώνουνε τον ένοχο και αγνοούν το δίκιο του αθώου.

[24] Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

[24]Όπως οι γλώσσες της φωτιάς κατατρώγουν το καλάμι κι όπως το χόρτο αφανίζεται στη φλόγα, έτσι και η ρίζα τους θα σαπίσει και το άνθος τους θα εξανεμιστεί σαν σκόνη. Κι ετούτο, επειδή περιφρόνησαν το νόμο που έδωσε ο Κύριος του σύμπαντος και χλεύασαν τις προειδοποιήσεις που τους έστειλε ο Άγιος Θεός του Ισραήλ.

Ο Ιούδας απειλείται από το στρατό της Ασσυρίας

[25] Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual

[25]Για τούτο οργισμένος είν' ο Κύριος ενάντια στο λαό του, το χέρι του σηκώνει

estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

[26] Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.

[27] Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.

[28] As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.

[29] O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando, arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.

[30] Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

[1] No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.

και τον χτυπά. Ταρακουνιούνται τα βουνά, γεμίζουνε οι δρόμοι πτώματα σαν να 'τανε σκουπίδια. Και μολαυτά ο θυμός του δεν ξεθυμαίνει· το χέρι του είναι έτοιμο και πάλι να χτυπήσει.

[26]Τότε δίνει το σύνθημα σε κάποιον μακρινό λαό, του σφυρίζει για να 'ρθεί από της γης τα πέρατα· και τότε εκείνος καταφθάνει στο λεπτό.

[27]Κανενός η ζώνη δεν έχει λυθεί από τη μέση του, ούτε έχει κοπεί λουρί απ' τα σανδάλια του.

[28]Είναι τα βέλη τους ακονισμένα, και τεντωμένα όλα τα τόξα τους. Και είναι των αλόγων τους οι οπλές σκληρές σαν τσακμακόπετρες κι οι ρόδες των αρμάτων τους σαν σίφουνας γυρίζουν.

[29]Ο βρυχηθμός τους είναι καθώς του λιονταριού, βρυχιούνται σαν το λιονταρόπουλο που με φωνή βραχνή το θύμα του αρπάζει και μακριά το φέρνει και που κανείς να του το πάρει δεν τολμά.

[30]Και θα ξεσπάσει εκείνη την ημέρα πάνω τους σαν τη βουή θάλασσας αγριεμένης. Όπου και να κοιτάξει κανείς στη χώρα, δεν θα δει παρά σκοτάδι κι αγωνία! Το φως της μέρας θα το σκεπάσουν πυκνά και μαύρα σύννεφα!

ΗΣΑΪΑΣ 6

Το όραμα του Ησαΐα και η κλήση του

[1]Το έτος του θανάτου του βασιλιά Ουζζία, είδα τον Κύριο να κάθεται πάνω σε θρόνο μεγαλόπρεπο και υπερυψωμένο. Οι άκρες του μανδύα του γέμιζαν το ναό.

[2] Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto, com duas cobria os seus pés e com duas voava.

[2]Μπροστά του στέκονταν σεραφίμ, που καθένα τους είχε έξι φτερούγες: δύο για να σκεπάζουν το πρόσωπό τους, δύο για να σκεπάζουν το σώμα τους και τις άλλες δυο για να πετάνε.

[3] E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

[3]Και φώναζαν το ένα στο άλλο: «Άγιος, άγιος, άγιος είναι ο Κύριος του σύμπαντος· όλη η γη είναι απ’ τη δόξα του γεμάτη».

[4] As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

[4]Σείστηκαν οι παραστάτες της θύρας από τη δυνατή φωνή τους, και γέμισε από καπνό ο ναός.

[5] Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

[5]Τότε είπα: «Αλίμονό μου, χάθηκα! Γιατί είμαι άνθρωπος με χείλη ακάθαρτα και κατοικώ ανάμεσα σ’ ένα λαό με χείλη ακάθαρτα, και τώρα είδα με τα μάτια μου το βασιλιά, τον Κύριο του σύμπαντος! »

[6] Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

[6]Πέταξε τότε κι ήρθε κοντά μου ένα από τα σεραφίμ, κρατώντας ένα κάρβουνο αναμμένο, που το είχε πάρει με λαβίδα απ’ το θυσιαστήριο.

[7] com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

[7]Μ’ αυτό άγγιξε το στόμα μου και είπε: «Κοίτα, αυτό άγγιξε τα χείλη σου κι η ανομία σου εξαλείφθηκε· η αμαρτία σου έχει συγχωρηθεί».

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

[8]Έπειτα άκουσα το Θεό να λέει: «Ποιον να στείλω; ποιος θέλει να γίνει ο αγγελιοφόρος μας; » Κι εγώ είπα: «Ορίστε, στείλε εμένα! »

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[9]Και απάντησε: «Πήγαινε και πες σ’ αυτόν το λαό: “θ’ ακούτε μα δεν θα καταλαβαίνετε. Θα βλέπετε, μα δεν θα εννοείτε! ”

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os

[10]Κάνε τον να μην καταλαβαίνει, να μην ακούει και να μη βλέπει. Έτσι τυφλοί,

olhos, para que não venha ele a ver com os olhos, a ouvir com os ouvidos e a entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

κουφοί κι ανόητοι δεν θα επιστρέψουν και δε θα βρουν γιατρειά».

[11] Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

[11]«Ως πότε, Κύριε; » ρώτησα. Κι εκείνος απάντησε: «Ωσότου ερημωθούν οι πόλεις και μείνουν ακατοίκητες, ωσότου αδειάσουνε τα σπίτια κι η χώρα μείνει έρημη,

[12] e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

[12]ωσότου απομακρύνω τους ανθρώπους κι η χώρα γίνει μια τεράστια έρημος.

[13] Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

[13]Κι αν μείνει εκεί κάποιο υπόλοιπο, ακόμα κι ένα δέκατο απ' τους κατοίκους, με τη σειρά τους κι αυτοί θ' αφανιστούν, σαν τη τερέβινθο και τη βαλανιδιά, που όταν τις κόβουν μονάχα ένας κορμός τούς απομένει». Απ' τον κορμό αυτό, όμως, θα γίνει μια νέα αρχή.

Isaías 7

Profecia contra Israel e a Síria

[1] Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

[2] Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

[3] Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na

ΗΣΑΪΑΣ 7

Πρώτο μήνυμα του Ησαΐα προς τον Άχαζ

[1]Τον καιρό που βασιλιάς του Ιούδα ήταν ο Άχαζ, γιος του Ιωθάμ κι εγγονός του Ουζζία, βγήκαν ο Ρεσίν, βασιλιάς της Συρίας και ο Φεκάχ, γιος του Ρεμαλία και βασιλιάς του Ισραήλ, για να πολεμήσουν κατά της Ιερουσαλήμ, αλλά δεν μπόρεσαν να την κυριέψουν.

[2]Όταν έφεραν το μήνυμα στο βασιλιά του Ιούδα ότι οι Σύριοι συμμάχησαν με τη φυλή Εφραΐμ, αυτός και ο λαός του ταράχτηκαν, όπως ταρακουνιούνται τα δέντρα στο δάσος από τον άνεμο.

[3]Τότε είπε ο Κύριος στον Ησαΐα: «Σήκω και πήγαινε να βρεις το βασιλιά Άχαζ, εσύ και ο γιος σου ο Σεάρ-Ιασούβ, στην άκρη του

outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

υδραγωγού τής πάνω δεξαμενής, στο δρόμο του αγρού του Λευκαντή.

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por causa destes dois tocos de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

[4]Πες του: "πρόσεξε! Μείνε ήσυχος· μη φοβηθείς, μη δειλιάσεις από τους δυο αυτούς δαυλούς που καπνίζουν, δηλαδή από την άγρια οργή του Ρεσίν και την οργή του γιου του Ρεμαλία.

[5] Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:

[5]Βέβαια, οι Σύριοι σκέφτηκαν μαζί με τους Εφραϊμίτες και το γιο του Ρεμαλία να σου κάνουν κακό. Είπαν:

[6] Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

[6]Πάμε να εκστρατεύσουμε εναντίον του Ιούδα και να τον τρομοκρατήσουμε· αυτός θ' αναγκαστεί να ενωθεί μαζί μας και τότε εμείς θα του επιβάλουμε για βασιλιά το γιο του Ταβεήλ.

[7] Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

[7]Άκου όμως τι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αυτό δεν θα πετύχει, δε θα συμβεί καν!

[8] Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.

[8]Πρωτεύουσα της Συρίας είναι η Δαμασκός και ηγέτης της Δαμασκού ο Ρεσίν. Και τι είναι το βασίλειο του Εφραΐμ; Μετά από εξήντα πέντε χρόνια θα έχει συντριβεί και ο λαός του δεν θα υπάρχει πια.

[9] Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

[9]Πρωτεύουσα του Εφραΐμ είναι η Σαμάρεια και ηγέτης της Σαμάρειας ο γιος του Ρεμαλία. Αλλά αν εσείς δεν μείνετε στην πίστη σταθεροί, δε θα στεριώσετε ούτε στη ζωή"».

A promessa a respeito de Emanuel

Μήνυμα του Ησαΐα για τον Εμμανουήλ

[10] E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:

[10]Ο Κύριος έστειλε με τον Ησαΐα κι άλλο μήνυμα στον Άχαζ:

[11] Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.

[11]«Ζήτησε ένα σημείο από τον Κύριο το Θεό σου, είτε από κάτω, από τον κόσμο των νεκρών είτε από πάνω, από τον ουρανό».

[12] Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.

[12]Ο Άχαζ όμως απάντησε: «Όχι· δε θα ζητήσω τίποτε, για να μην προκαλέσω τον Κύριο».

[13] Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?

[13]Τότε ο Ησαΐας είπε: «Ακούστε, λοιπόν, εσύ κι η οικογένειά σου, οι απόγονοι του Δαβίδ: Δε σας φτάνει που εξαντλείτε την υπομονή των ανθρώπων, θέλετε ακόμα να εξαντλήσετε και την υπομονή του Θεού μου;

[14] Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.

[14]Γι' αυτό ο ίδιος ο Κύριος θα σας δώσει ένα σημείο: η παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει γιο, ο οποίος θα ονομαστεί "Εμμανουήλ" (Ο Θεός μαζί μας).

[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.

[15]Θα τρώει ανθόγαλο και μέλι ωσότου μάθει να απορρίπτει το κακό και να επιλέγει το αγαθό.

[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

[16]Γιατί, πριν μάθει ακόμα το παιδί ν' απορρίπτει το κακό και να επιλέγει το αγαθό, η χώρα των δυο βασιλιάδων που εσύ τους τρέμεις, θα ερημωθεί.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

[17]Αλλά ο Κύριος θα φέρει σ' εσένα και στο λαό σου και στους απογόνους του πατέρα σου, μέρες δυστυχίας τέτοιες, που δε φανήκαν από τότε που αποχωρίστηκε ο Ισραήλ απ' τον Ιούδα. Αυτό θα γίνει με το βασιλιά των Ασσυρίων».

Το σκοτεινό μέλλον του Ιούδα

[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;

[18]Έρχεται μέρα που ο Κύριος θα σφυρίξει στους εχθρούς· κι αμέσως θα 'ρθουνε από τις εκβολές των ποταμών της Αιγύπτου, σαν σύννεφο από μύγες κι από την Ασσυρία σαν σμήνος από σφήκες.

[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.

[19]Θα έρθουν όλοι να εγκατασταθούν στ' απόκρημνα φαράγγια και στις σχισμές

[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio, a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.

[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,

[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.

[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.

[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.

[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

Isaías 8

A invasão dos assírios

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.

των βράχων, σ' όλους τους βάτους και σ' όλους τους σταθμούς νερού.

[20]Την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα πληρώσει το βασιλιά της Ασσυρίας εκεί, πέρα απ' τον Ευφράτη ποταμό, και θα τον μεταχειριστεί σαν ξυράφι για να ξυρίσει το κεφάλι σας και τις τρίχες απ' όλο το σώμα σας, δίχως να λησμονήσει τη γενειάδα.

[21]Τότε καθένας σας θα τρέφει μία δάμαλη και δυο κατσίκες·

[22]και τόσο πολύ γάλα θα του δίνουν, που θα μπορεί να τρώει ανθόγαλο. Γιατί όσοι απομείνουνε στη χώρα, με ανθόγαλο και μέλι θα τρέφονται.

[23]Τότε ακόμη, κάθε τόπος με χίλιες ρίζες κλήματα, αξίας χίλιων ασημένιων σίκλων, θα γεμίσει αγκάθια και τριβόλια.

[24]Μόνο με βέλη και με τόξα θα μπαίνει εκεί ο άνθρωπος, γιατί η χώρα ολόκληρη θα είναι γεμάτη αγκάθια και τριβόλια.

[25]Και σ' όλες τις βουνοπλαγιές που καλλιεργούνται με ξινάρι, κανείς δεν θα πηγαίνει πια, γιατί γεμάτος θα 'ναι ο τόπος με αγκάθια και τριβόλια. Εκεί θα στέλνουν βόδια και πρόβατα να βόσκουν.

ΗΣΑΪΑΣ 8

Το όνομα του γιου του προφήτη

[1]Ο Κύριός μου είπε: «Πάρε μια πλάκα μεγάλη και γράψε πάνω της με ευανάγνωστη γραφή: Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ (ταχεία λαφυραγώγηση - βιαστική αρπαγή)».

[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.

[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.

[4] Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

[5] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:

[6] Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,

[7] eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios e transbordarão por todas as suas ribanceiras.

[8] Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

O Senhor é a nossa esperança

[9] Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.

[2]Την έδειξα σε δύο αξιόπιστους μάρτυρες, στον ιερέα Ουρία και στο Ζαχαρία, γιο του Ιεβερεχία.

[3]Έπειτα συνευρέθηκα με τη γυναίκα μου την προφήτισσα, κι αυτή έμεινε έγκυος και γέννησε γιο. Τότε ο Κύριος μου είπε: «Ονόμασέ τον “Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ”.

[4]Γιατί πριν μάθει ακόμα το παιδί να λέει “πατέρα” και “μητέρα”, της Δαμασκού τα πλούτη και της Σαμάρειας τα λάφυρα θα τα φέρουν στο βασιλιά της Ασσυρίας».

[5]Ο Κύριος συνέχισε να μου μιλάει:

[6]«Επειδή ο λαός αυτός περιφρονεί τα νερά του Σιλωάμ, που ρέουν ήρεμα, και τρομάζει μπροστά στο Ρεσίν και στο γιο του Ρεμαλία.

[7]θα προκαλέσω ν’ ανέβουν ίσαμε πάνω τους τα ορμητικά, άφθονα νερά του ποταμού Ευφράτη, δηλαδή ο βασιλιάς της Ασσυρίας με όλο το στρατό του. Θ’ ανέβει πάνω απ’ όλες του τις διώρυγες, κι απ’ όλες του τις όχθες θα πλημμυρίσει.

[8]Και θα εισχωρήσει στου Ιούδα τη χώρα, θα ξεχειλίσει, θα πλημμυρίσει και θα τους φτάσει ως το λαιμό».

Η σωτηρία του Ιούδα

Ο Θεός είναι μαζί μας. Θ’ απλώσει τα φτερά του για να σκεπάσει όλη τη χώρα.

[9]Λαοί, όσο κι αν συνασπίζεστε, θα συντριβείτε! Ακούστε όλοι εσείς που κατοικείτε στα πέρατα της γης! Εξοπλιστείτε όσο θέλετε, αλλά στο τέλος σάς προσμένει ο τρόμος! Εξοπλιστείτε όσο θέλετε· κι όμως θα συντριβείτε!

[10] Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.

[11] Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:

[12] Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

[13] Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

[14] Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

[15] Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

[16] Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.

[10]Κάντε σχέδια, θα εκμηδενιστούν! Πάρτε αποφάσεις, θα 'ναι ανώφελες! Γιατί ο Θεός είναι μαζί μας.

Ο Κύριος ας είναι ο φόβος σας

[11]Όταν ο Κύριος με πήρε με το χέρι του να με προτρέψει ώστε να μην ακολουθήσω το παράδειγμα αυτού του λαού, μου είπε:

[12]«Μην ονομάζετε κι εσείς συνωμοσία καθετί που ο λαός αυτός το λέει συνωμοσία· κι ό, τι αυτός φοβάται, μην το φοβάστε κι εσείς και μην τρομάζετε.

[13]Εμένα, τον Κύριο του σύμπαντος, εμένα να θεωρείτε άγιον· εμένα να φοβάστε κι εμένα να τρέμετε.

[14]Εγώ θα γίνω ο τόπος όπου θα αγιάζονται αλλά και η πέτρα όπου θα σκοντάψουν, κι ο βράχος πάνω στον οποίο θα πέσουν τα δύο βασίλεια του Ισραήλ· θα γίνω ενέδρα και παγίδα για τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ.

[15]Πολλοί θα σκοντάψουν, θα πέσουν και θα συντριφθούν, θα παγιδευτούν και θα συλληφθούν».

Καιρός σιωπής και προσμονής

[16]Θα φυλάξω τη μαρτυρία, θα εμπιστευθώ τη διδασκαλία στους μαθητές μου.

[17]Ο Κύριος τώρα κρύβεται από τους απογόνους του Ιακώβ· εγώ όμως θα τον περιμένω.

[18]Να 'μαι, εγώ και τα παιδιά που μου 'δωσε ο Θεός, είμαστε σύμβολα και σημεία για τον Ισραήλ εκ μέρους του Κυρίου του σύμπαντος, που κατοικεί στο όρος Σιών.

[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?

[19]Θα σας πούνε: «Συμβουλευτείτε τα πνεύματα των νεκρών και τους μάντεις που ψιθυρίζουν και μουρμουρίζουν. Δεν πρέπει ένας λαός να συμβουλεύεται τους θεούς του; Να ρωτάει τους νεκρούς για τους ζωντανούς; »

[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.

[20]Η μόνη απάντηση είναι: Κρατήστε τη διδασκαλία του Κυρίου και τη διδαχή του. Όποιος δεν ακολουθεί αυτή την προσταγή, γι' αυτόν δεν υπάρχει ελπίδα.

Ελπίδα για τους απελπισμένους

[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

[21]Οι άνθρωποι περιφέρονται στη χώρα βασανισμένοι και πεινασμένοι· λιμοκτονούν, αγανακτούν και καταριούνται το βασιλιά και το Θεό τους. Στρέφονται προς τον ουρανό,

[22] Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

[22]μετά κοιτάνε προς τη γη, αλλά κι εκεί βλέπουν μονάχα θλίψη και σκοτεινιά, σκληρή καταπίεση και νύχτα δίχως μια στάλα φως.

[23]Και να ξεφύγουν απ' αυτήν δεν θα μπορούν. Στο παρελθόν ο Κύριος περιφρόνησε την περιοχή του Ζαβουλών κι αυτήν του Νεφθαλί· στο μέλλον όμως θα δοξάσει αυτές τις περιοχές, που βρίσκονται προς το δρόμο της θάλασσας, καθώς και τη χώρα ανατολικά του Ιορδάνη, στην περιοχή των εθνών.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

[1] Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

ΗΣΑΪΑΣ 9

[2] O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

[1]Ο λαός που βάδιζε μες στα σκοτάδια είδε ένα φως λαμπρό· και λάμπει φως πάνω σ' αυτούς που κατοικούνε σε τόπο σκοτεινό.

[3] Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

[4] Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

[5] porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

[6] Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

[7] para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

Profecia contra o reino de Israel

[8] O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

[9] Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:

[10] Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras

[2]Μυριάριθμο κάνεις το έθνος, Κύριε, του αυξαίνεις τη χαρά· χαίρονται μπρος σου όπως χαίρονται στο θέρο, όπως πανηγυρίζουν όταν μοιράζονται τα λάφυρα.

[3]Διότι σύντριψες το βαρύ ζυγό τους και το ραβδί που χτύπαγε τους ώμους τους, το μαστίγιο του δυνάστη τους, καθώς τότε που νίκησες το λαό της Μαδιάμ.

[4]Κάθε βαρύγδουπο υπόδημα πολεμιστή, κάθε στολή στο αίμα βουτηγμένη θα καεί, τροφή θα γίνει της φωτιάς.

[5]Διότι γεννήθηκε για μας ένα παιδί, μας δόθηκε ένας γιος· πάνω στους ώμους του η εξουσία θα μένει και τ' όνομά του θα 'ναι: Σύμβουλος θαυμαστός, Θεός ισχυρός, αιώνιος Πατέρας και της Ειρήνης Άρχοντας.

[6]Μεγάλη θα 'ναι η εξουσία του, και η ειρήνη ατέλειωτη· στο θρόνο θα καθίσει του Δαβίδ και το βασίλειό του θα το θεμελιώσει και θα το στηρίξει στο δίκαιο και στο σωστό από τώρα και για πάντα. Αυτό θα το κάνει η φλογερή αγάπη του Κυρίου του σύμπαντος.

Οργή του Κυρίου εναντίον του Ισραήλ

[7]Κατά των απογόνων του Ιακώβ, κατά του βασιλείου του Ισραήλ έβγαλε ο Κύριος την καταδικαστική του απόφαση.

[8]Την ένιωσε όλος ο λαός του Εφραΐμ, και της Σαμάρειας οι κάτοικοι. Παρ' όλα αυτά λένε με αλαζονεία και έπαρση:

[9]«Τα πλίθινα σπίτια έπεσαν, μα εμείς με πέτρες θα τα ξαναχτίσουμε πελεκητές· σπάσανε τα δοκάρια που ήταν από

lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

[11] Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

[12] Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[13] Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.

[14] Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.

[15] O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

[16] Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

[17] Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são ímpios e malfazejos, e toda boca profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

συκομουριά, μα εμείς κέδρινα θα βάλουμε στη θέση τους».

[10]Ο Κύριος εναντίον τους ξεσήκωσε τους αντιπάλους τους. και παρακίνησε τους εχθρούς τους,

[11]τους Συρίους από την ανατολή και τους Φιλισταίους από τη δύση, που άνοιξαν το στόμα τους να καταπιούν τον Ισραήλ. Και μ’ όλα αυτά δεν έπαψε ο θυμός του, το χέρι του έμεινε μετέωρο, έτοιμο να χτυπήσει πάλι.

[12]Μα ο λαός δεν επιστράφηκε σ’ αυτόν που τον τιμώρησε ούτε και αναζήτησε τον Κύριο του σύμπαντος.

[13]Γι’ αυτό κι ο Κύριος θα κόψει του Ισραήλ το κεφάλι και την ουρά, το φοίνικα και το καλάμι, σε μια και μόνο μέρα.

[14]Οι σύμβουλοι και οι προύχοντες, αυτοί είναι το κεφάλι· και οι προφήτες που διδάσκουν ψεύδη, αυτοί είναι η ουρά.

[15]Οι αρχηγοί αυτού του λαού τον παραπλανούν, κι όσοι οδηγούνται από κείνους, χάνονται.

[16]Γι’ αυτό ο Κύριος δε θα λυπηθεί τα νέα παιδιά τους, ούτε θα σπλαχνιστεί τα ορφανά τους και τις χήρες τους. Γιατί είναι όλοι ασεβείς και μοχθηροί και πρόστυχο είναι ό, τι και να πούνε. Και μ’ όλα αυτά δεν έπαψε ο θυμός του, το χέρι του έμεινε μετέωρο, έτοιμο να χτυπήσει πάλι.

[17]Απλώνεται η κακία σαν τη φωτιά που κατατρώει αγκάθια και τριβόλια κι ανάβει σύδεντρα από θάμνους μες στο

δάσος και κάνει ν' ανεβαίνουνε σαν σίφουνας στρόβιλοι από καπνό.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[18]Ο Κύριος του σύμπαντος οργίστηκε· γι' αυτό και φλέγεται η χώρα και γίνεται ο λαός για τη φωτιά τροφή. Κανείς τον άλλον δε γλιτώνει.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:

[19]Αρπάζει από δεξιά, αλλά πεινάει· τρώει από αριστερά μα δε χορταίνει. Καθένας τρώει εκείνον που θα μπορούσε να τον βοηθήσει.

[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[20]Ο Μανασσής και ο Εφραΐμ αλληλοτρώγονται κι οι δύο μαζί πέφτουνε πάνω στον Ιούδα. Και μ' όλα αυτά δεν έπαψε ο θυμός του, το χέρι του έμεινε μετέωρο, έτοιμο να χτυπήσει πάλι.

Isaías 10

ΗΣΑΪΑΣ 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,

[1]Αλίμονο σ' εκείνους που θεσπίζουν νόμους άδικους και σ' εκείνους που γράφουν αποφάσεις καταπιεστικές,

[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

[2]για να στερήσουν τους αδύνατους από το δίκιο τους, και να αρπάξουν τα δικαιώματα των φτωχών του λαού μου, για να κάνουν τις χήρες λεία τους και για ν' απογυμνώσουν τα ορφανά.

[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?

[3]Τι θα κάνετε την ημέρα της κρίσης και της καταιγίδας, που έρχεται από μακριά; Σε ποιον θα καταφύγετε να σας βοηθήσει; Τα πλούτη σας πού θα τ' αφήσετε;

[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[4]Άλλοι θα σκύψουνε ανάμεσα στους αιχμαλώτους κι άλλοι ανάμεσα θα πέσουν στους νεκρούς. Και μ' όλα αυτά δεν έπαψε ο θυμός του, το χέρι του έμεινε μετέωρο, έτοιμο να χτυπήσει πάλι.

Profecia contra a Assíria

Προφητεία κατά της Ασσυρίας

[5] Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.

[6] Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

[7] Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

[8] Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

[9] Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

[10] O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

[11] Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

[12] Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

[13] porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi

[5]«Αλίμονο στην Ασσυρία! » λέει ο Κύριος. «Αυτή είναι του θυμού μου το ραβδί· με το ρόπαλο που κρατάει στο χέρι της εγώ φανερώνω την οργή μου.

[6]Την έστειλα ενάντια σ’ ένα έθνος ασεβών, την πρόσταξα να πορευτεί ενάντια στο λαό που μ’ εξοργίζει, για να μαζέψει λάφυρα, να τον λεηλατήσει, να τον ποδοπατήσει καθώς τη λασπουριά του δρόμου.

[7]»Ο βασιλιάς της Ασσυρίας δεν το καταλαβαίνει έτσι, δεν το συνειδητοποιεί· γιατί δε σκέφτεται παρά να καταστρέψει κι έθνη πολλά να εξοντώσει.

[8]Λέει: “όλοι οι στρατηγοί μου είναι δυνατοί σαν βασιλιάδες.

[9]Εγώ κυρίεψα τη Χαλάνη και τη Χαρκεμίς, τη Χαμάθ και την Αρφάδ, τη Σαμάρεια και τη Δαμασκό.

[10]Εγώ κατέκτησα τα ειδωλολατρικά βασίλεια που τα αγάλματά τους ήταν περισσότερα από της Ιερουσαλήμ και της Σαμάρειας.

[11]Ό, τι λοιπόν έκανα στη Σαμάρεια και στους θεούς της, το ίδιο θα κάνω και στην Ιερουσαλήμ και στα είδωλά της”».

[12]Ο Κύριος όμως λέει: «Όταν τελειώσω όλο το έργο μου στο όρος Σιών και στην Ιερουσαλήμ, τότε θα χτυπήσω το βασιλιά της Ασσυρίας για την αλαζονεία της καρδιάς του και για την έπαρσή του.

[13]Αυτός ο βασιλιάς έχει το θράσος να λέει: “ό, τι έκανα, το πέτυχα με τη δική μου δύναμη και με τη σοφία μου, γιατί έχω

os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

14 Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

15 Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

16 Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

17 Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

18 Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

19 O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

μυαλό εγώ. Μετατόπισα τα σύνορα των κρατών, λεηλάτησα τους θησαυρούς τους και θρόνους έριξα κάτω στη γη.

14Βρήκε το χέρι μου τα πλούτη των λαών σαν μέσα σε φωλιά πουλιών· όπως κανείς μαζεύει παρατημένα αυγά, έτσι κι εγώ όλη τη γη συγκέντρωσα κι ούτε που βρέθηκε κανείς για να χτυπήσει τα φτερά, το ράμφος του ν' ανοίξει να διαμαρτυρηθεί! "»

15Καυχιέται ποτέ η αξίνα ενάντια σ' αυτόν που τη χρησιμοποιεί; ή μήπως το πριόνι περηφανεύεται σ' εκείνον που το δουλεύει; Σαν να μπορούσε το ραβδί να χειριστεί αυτόν που το κρατάει, σαν να μπορούσε το ξύλινο ρόπαλο εκείνον να σηκώσει, που δεν είναι από ξύλο καμωμένος.

16Γι' αυτό ο Κύριος, ο Κύριος του σύμπαντος, θα μετατρέψει την ευδαιμονία της Ασσυρίας σε φτώχεια· κάτω από τη φαινομενική της δόξα, η φωτιά θ' απλωθεί σαν πυρκαγιά.

17Τότε ο Άγιος Θεός, το φως του Ισραήλ, φωτιά θα γίνει και φλόγα που θ' ανάψει, τ' αγκάθια της και τα τριβόλια της θα τα κατακάψει μέσα σε μία μέρα.

18Θα καταστρέψει ολότελα το όμορφο δάσος και τους κήπους της με τα καρποφόρα δέντρα· θα νομίζει κανείς πως βλέπει ετοιμοθάνατο.

19Τα δέντρα που θ' απομείνουνε στο δάσος της εύκολα θα μετριούνται και θα μπορεί ένα μικρό παιδί τον αριθμό τους να τον γράψει.

Το υπόλοιπο του Ισραήλ

[20] Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.

[21] Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.

[22] Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.

[23] Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.

[24] Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;

[25] porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.

[26] Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.

[20]Έρχεται μέρα που το υπόλοιπο του Ισραήλ, όσοι από το γένος του Ιακώβ γλιτώσουν, θα πάψουν πια να στηρίζονται στην Ασσυρία που τους χτυπούσε και θα στηριχθούν μ' εμπιστοσύνη στον Κύριο, τον Άγιο Θεό του Ισραήλ.

[21]Ένα υπόλοιπο θα επιστρέψει, το υπόλοιπο του Ιακώβ, στον ισχυρό Θεό.

[22]Γιατί ακόμα κι αν ο λαός σου, Ισραήλ, ήτανε σαν της θάλασσας την άμμο, μόνο ένα μέρος απ' αυτόν θα επέστρεφε. Έχει αποφασιστεί η καταστροφή και θα συντελεστεί με δικαιοσύνη.

[23]Ο Κύριος, ο Κύριος του σύμπαντος, θα φέρει πάνω σ' όλη τη χώρα την καταστροφή που αποφάσισε.

Η Ασσυρία δεν αποτελεί κίνδυνο

[24]Να τι λέει ο Κύριος, ο Κύριος του σύμπαντος: «Λαέ μου, που κατοικείς στη Σιών, μη φοβηθείς από την Ασσυρία, ακόμα κι όταν το ραβδί της σηκώνει πάνω σου και σε χτυπάει, όπως σου έκανε κάποτε η Αίγυπτος.

[25]Γιατί ύστερα από λίγον καιρό θα πάψει η οργή μου για σας, και ο θυμός μου θα στραφεί εναντίον εκείνων, για να τους καταστρέψει.

[26]Τότε εγώ ο Κύριος του σύμπαντος, θα κινήσω εναντίον τους το μαστίγιο, όπως τότε που χτύπησα τους Μαδιανίτες στο βράχο Ωρήβ, και θα σηκώσω το ραβδί μου πάνω από τη θάλασσα, όπως έκανα κάποτε στην Αίγυπτο.

[27] Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.

[28] A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

[29] Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

[30] Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!

[31] Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.

[32] Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.

[33] Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.

[34] Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

Isaías 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

[1] Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.

[2] Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de

[27]Την ημέρα εκείνη θ' αφαιρεθεί το φορτίο της Ασσυρίας από τους ώμους σου και ο ζυγός της από τον τράχηλό σου».

Η εισβολή των Ασσυρίων

[28]Κάνει ο στρατός των Ασσυρίων επίθεση στην Αϊάθ, περνάει από τη Μιγρών, αφήνει τη σκευή του στη Μιχμάς.

[29]Περνάνε τα στενά, διανυκτερεύουν στη Γεβά. Η Ραμά τρομάζει. Η Γαβαά, του Σαούλ η πόλη, τρέπεται σε φυγή.

[30]Ύψωσε τη φωνή σου, όμορφη Γαλλίμ, άκουσε Λαϊσά! Απάντησέ της, Αναθώθ!

[31]Η Μαδμηνά τρέπεται σε φυγή, οι κάτοικοι της Γεβίμ φεύγουν για να σωθούνε.

[32]Την ίδια μέρα ο εχθρός είναι ήδη στη Νωβ και με γροθιές σφιγμένες απειλεί το όρος της πόλης της Σιών, το λόφο της Ιερουσαλήμ.

[33]Αλλά να που ο Κύριος, ο Κύριος του σύμπαντος, βίαια σπάει τα κλαδιά των δέντρων! Τα πιο μεγάλα κόπηκαν, τα πιο υψωμένα είναι ριγμένα κάτω.

[34]Με σιδερένια αξίνα ρίχνει κάτω τα σύδεντρα του δάσους, οι κέδροι του Λιβάνου οι μεγαλόπρεποι κείτονται καταγής.

ΗΣΑΪΑΣ 11

Ο βασιλιάς της ειρήνης και η βασιλεία του

[1]Ένα κλωνάρι θα φυτρώσει απ' τον κορμό του Ιεσσαί κι ένα κλαδί θα ξεπροβάλει από τις ρίζες του.

[2]Πάνω του θ' αναπαύεται το Πνεύμα του Κυρίου το πνεύμα αυτό που θα του δίνει

entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.

σοφία και σύνεση, την ικανότητα ν' αποφασίζει τη δύναμη να εκτελεί, τη γνώση του Κυρίου, το σεβασμό στον Κύριο.

3 Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;

3Η πιο μεγάλη του ευχαρίστηση θα 'ναι να σέβεται τον Κύριο. Τίποτα δε θα κρίνει απ' τα φαινόμενα ούτε θ' αποφασίζει απ' τα λεγόμενα.

4 mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.

4Αλλά θα κρίνει με δικαιοσύνη τους φτωχούς και θα υπερασπίζεται μ' ευθύτητα τους ταπεινούς της χώρας. Χάρη στις αυστηρές του εντολές στη χώρα θα κρατά την τάξη και με την κρίση του θα θανατώνονται οι ασεβείς.

5 A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.

5Η δικαιοσύνη κι η πιστότητα θα 'ναι γι' αυτόν σαν το ζωνάρι που τυλίγει τη μέση του.

6 O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

6Τότε θα κάθεται ο λύκος παρέα με το αρνί και θα κοιμάται ο πάνθηρας με το κατσίκι αντάμα. Το μοσχαράκι και το λιονταρόπουλο θα βόσκουνε μαζί κι ένα μικρό παιδί θα τα οδηγάει.

7 A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

7Η αγελάδα κι η αρκούδα την ίδια θα 'χουνε βοσκή και τα μικρά τους το ίδιο το λημέρι· το λιοντάρι θα τρέφεται καθώς το βόδι με άχυρο.

8 A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

8Το βρέφος άφοβα θα παίζει στη φωλιά της έχιδνας, το νήπιο που μόλις αποκόπηκε από της μάνας του το γάλα θ' απλώνει το χεράκι του στης κόμπρας τη σπηλιά.

9 Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

9Κανένας δε θα προξενεί στον άλλον βλάβη ούτε κακό πουθενά στ' όρος το άγιο του Θεού, γιατί η γνώση του Κυρίου τη χώρα θα σκεπάζει όπως σκεπάζουν τα νερά τη θάλασσα.

[10] Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

[10]Σαν έρθει εκείνη η μέρα, το βλαστάρι από τη ρίζα του Ιεσσαί εκεί θα στέκεται για τους λαούς σημαία. Τα έθνη θα ’ρχονται να του ζητάνε συμβουλή και κατοικία του θα είν’ η δόξα του Κυρίου.

A nova glória de Israel

Η θριαμβευτική επάνοδος του υπολοίπου

[11] Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

[11]Όταν έρθει εκείνη η μέρα, ο Κύριος θα υψώσει για δεύτερη φορά το χέρι του, για να λυτρώσει το υπόλοιπο του λαού του που απόμεινε, από την Ασσυρία, την Αίγυπτο, την Παθρώς, την Αιθιοπία, την Ελάμ, τη Βαβυλώνα, τη Χαμάθ κι από τις χώρες τις παραλιακές.

[12] Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

[12]Θα δώσει το σύνθημα στους λαούς και θα συνάξει τους διεσπαρμένους του Ισραήλ και τους διασκορπισμένους θα ξαναφέρει του Ιούδα από τις τέσσερις γωνιές της γης.

[13] Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

[13]Τότε θα πάψει η ζήλεια του Εφραΐμ, και οι εχθροπραξίες του Ιούδα. Ο Εφραΐμ δεν θα ζηλεύει τον Ιούδα και ο Ιούδας δεν θα εχθρεύεται τον Εφραΐμ.

[14] Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

[14]Αλλά θα εξορμήσουν μαζί ενάντια στους Φιλισταίους δυτικά, προς τη Θάλασσα, μαζί θα λεηλατήσουν και τους λαούς προς τα ανατολικά. Θ’ απλώσουν χέρι ενάντια στην Εδώμ και στη Μωάβ κι οι Αμμωνίτες θα υποταχθούν σ’ αυτούς.

[15] O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

[15]Τότε θ’ αποξηράνει ο Κύριος τον κόλπο της Αιγύπτου και θα υψώσει απειλητικά το χέρι του ενάντια στον ποταμό Ευφράτη· φυσώντας δυνατά θα τον διασπάσει σε εφτά ρυάκια, έτσι που να μπορεί κανείς να τον περάσει φορώντας τα σανδάλια του.

[16] Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria,

[16]Τότε θα ανοιχτεί ένας δρόμος για το υπόλοιπο του λαού του που επέζησε στην

como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

Ασσυρία, όπως ο δρόμος που έγινε για τους Ισραηλίτες όταν έφευγαν από την Αίγυπτο.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

1 Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

2 Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

3 Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

4 Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

5 Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

6 Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

ΗΣΑΪΑΣ 12

Άσμα ευχαριστίας

1Θα πεις τη μέρα που θ' απελευθερωθείς, λαέ μου: «Κύριε, σ' ευχαριστώ! Οργίστηκες μ' εμένα, μα η οργή σου κόπασε και μπορώ ν' ανασάνω».

2Τότε θα ομολογήσεις: «Είν' ο Θεός σωτήρας μου! Θα έχω εμπιστοσύνη, τίποτα δε θα φοβηθώ. Η δύναμή μου είν' ο Κύριος και το τραγούδι μου, εκείνος μ' έσωσε».

3Χαρούμενοι θ' αντλήσετε νερό απ' τις πηγές της σωτηρίας.

4Εκείνη τη μέρα θα πείτε: «Τον Κύριο ανυμνήστε! Διακηρύξτε ποιος είν' ο Θεός σας και φανερώστε στους λαούς τα έργα του. Υπενθυμίστε πόσο είναι ένδοξος.

5Ψάλτε στον Κύριο, γιατί έργα έκανε θαυμαστά. Σ' όλη τη γη ας τα μάθουν.

6Φωνάξτε από χαρά κι απ' αγαλλίαση, κάτοικοι της Σιών, γιατί μεγάλος είν' αυτός που βρίσκεται ανάμεσά σας, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ».

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

1 Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

2 Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

ΗΣΑΪΑΣ 13

Προφητεία για τη Βαβυλώνα

1Όραμα του Ησαΐα, γιου του Αμώς, για τη Βαβυλώνα. Ο Κύριος λέει:

2«Σημαία σηκώστε πάνω στο όρος το γυμνό, φωνάξτε τους αφοσιωμένους μου, κάντε σινιάλο με το χέρι σας, να μπουν στις πύλες των αρχόντων.

[3] Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

[4] Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

[5] Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

[6] Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

[7] Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

[8] Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

[9] Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a terra em assolação e dela destruir os pecadores.

[10] Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

[3]Εγώ πρόσταξα τους ήρωές μου, τους ζηλωτές, αυτούς που με δοξολογούν μ' ενθουσιασμού κραυγές, τους κάλεσα να πραγματώσουν την οργή μου».

[4]Άκου! Βοή επάνω στα βουνά σαν από λαό πολύ! Άκου! Αχολοή από βασίλεια, από έθνη συναγμένα. Ο Κύριος του σύμπαντος επιθεωρεί το στράτευμα που είν' έτοιμο για μάχη.

[5]Έρχονται από χώρα μακρινή, από τις άκρες τ' ουρανού, ο Κύριος και της οργής του τα όργανα, για να ερημώσουν όλη αυτή τη χώρα.

[6]Θρηνήστε! Πλησιάζει η ημέρα της κρίσεως του Κυρίου· θα 'ρθεί σαν συμφορά απ' τον Παντοδύναμο.

[7]Γι' αυτό όλα τα χέρια θα παραλύσουν και θα δειλιάσει κάθε ανθρώπινη καρδιά.

[8]Θα τρομάξουν· φόβοι και πόνοι θα τους κυριέψουν· θα σφαδάζουν σαν τη γυναίκα που γεννάει, ο ένας τον άλλον θα κοιτούν εμβρόντητοι, και φλογισμένα θα 'ναι τα πρόσωπά τους.

[9]Έρχεται, νάτην η Ημέρα του Κυρίου! Μέρα σκληρή και οργισμένη, μέρα του φλογερού θυμού, που θα ερημώσει όλη τη χώρα και θα εξοντώσει τους αμαρτωλούς σ' αυτήν.

[10]Τα άστρα τ' ουρανού κι οι αστερισμοί του δεν θα δώσουν το φως τους πια. Θα σκοτιστεί ο ήλιος απ' τη στιγμή που ανατέλλει, και η σελήνη δεν θα δώσει πια το φως της.

[11] Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

[12] Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

[13] Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

[14] Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[15] Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.

[16] Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.

[17] Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.

[18] Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.

[19] Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

[11]Ο Κύριος λέει: «Θα τιμωρήσω όλη τη γη για την κακία της και για την ανομία των ασεβών· θα βάλω τέλος στην υπεροψία των αλαζόνων και θα τσακίσω των τυράννων την έπαρση.

[12]Θα κάνω τους ανθρώπους να γίνουνε πιο σπάνιοι κι απ' το καθάριο μάλαμα, πιο σπάνιοι κι απ' το χρυσάφι της Οφείρ».

[13]Οι ουρανοί θα τρέμουν και θα τραντάζεται συθέμελα η γη, όταν θα οργιστεί ο Κύριος του σύμπαντος, τη μέρα του θυμού του.

[14]Τότε, σαν το ζαρκάδι το κυνηγημένο και σαν κοπάδι αποίμαντο, καθένας θα επιστρέφει στο λαό του, στη χώρα του θα καταφεύγει.

[15]Όποιον θα τύχει να τον βρουν, κόσκινο θα τον κάνουν με τα βέλη· κι όποιος τύχει να συλληφθεί, θα τον σφάζουν επί τόπου.

[16]Τα βρέφη τους θα εξοντωθούν μπροστά στα μάτια τους, τα σπίτια τους θα λεηλατηθούν και οι γυναίκες τους θ' ατιμαστούν.

[17]Ο Κύριος λέει: «Θα ξεσηκώσω εναντίον τους τους Μήδους, που δεν εξαγοράζονται με ασήμι και το χρυσάφι δεν το λογαριάζουνε.

[18]Τα τόξα τους θα εξοντώσουνε τους έφηβους. Αλύπητοι θα είναι για τα βρέφη, ούτε θ' αφήσουν να γλιτώσουνε τ' ανήλικα παιδιά».

[19]Κι η Βαβυλώνα, στολίδι στα βασίλεια ανάμεσα, η λαμπρή δόξα των Χαλδαίων, θα γίνει όπως τα Σόδομα κι όπως τα Γόμορρα, που τα κατέστρεψε ο Θεός.

[20] Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.

[20]Δε θα την κατοικήσουν ποτέ πια, ούτε και θα κατασκηνώσει εκεί κανείς, σε όλους τους αιώνες. Εκεί νομάδες δεν θα στήσουν τις σκηνές τους, μηδέ βοσκοί θα σταματήσουν τα κοπάδια τους.

[21] Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.

[21]Μόνο θηρία της ερημιάς εκεί θα 'χουν φωλιές και τα σπίτια της θα γεμίσουν κουκουβάγιες. Οι στρουθοκάμηλοι εκεί θα κατοικούνε και θα χορεύουν δαίμονες τραγόμορφοι.

[22] As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

[22]Στ' ανάκτορά της θα ουρλιάζουν ύαινες και μες στους πύργους της χαράς, τσακάλια. Το τέλος της Βαβυλώνας θα 'ρθει σύντομα· οι μέρες της είναι μετρημένες.

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.

[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

[3] No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

ΗΣΑΪΑΣ 14

Η παλιννόστηση του Ισραήλ

[1]Ο Κύριος θα σπλαχνιστεί τους απογόνους του Ιακώβ, θα εκλέξει πάλι τον Ισραήλ, και πάλι εκεί στη χώρα τους θα τους εγκαταστήσει. Οι ξένοι θα ενωθούν μαζί τους και θα προσκολληθούν στους απογόνους του Ιακώβ.

[2]Τα ξένα έθνη θ' αναλάβουνε να οδηγήσουν τον Ισραήλ στον τόπο του. Κι εκεί στη χώρα του Κυρίου το γένος του Ισραήλ θα τους εξουσιάζει και θα τους έχει δούλους του και δούλες του. Έτσι θα αιχμαλωτίσουν εκείνους που τους είχαν αιχμαλωτίσει και θα κυριαρχήσουν πάνω σ' εκείνους που τους εξουσίαζαν.

[3]Τη μέρα, Ισραήλ, που θα σε απαλλάξει ο Κύριος από τη θλίψη σου κι από το φόβο σου, κι απ' τη σκληρή δουλεία που είχες υπομείνει,

[4] então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!

[4]θα τονίσεις περιπαιχτικό στο βασιλιά της Βαβυλώνας άσμα, και θα πεις: «Πώς έπεσε ο τύραννος! Πώς η τρομοκρατία πήρε τέλος!

[5] Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,

[5]Ο Κύριος έσπασε τη ράβδο των αμαρτωλών, το σκήπτρο των τυράννων,

[6] que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.

[6]που τους λαούς χτυπούσαν με οργή, με απανωτά χτυπήματα, που με μανία τυραννούσαν τα έθνη και άσπλαχνα τα καταδίωκαν.

[7] Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.

[7]Επιτέλους ησυχάζει, αναπαύεται όλη η γη, από χαρά πανηγυρίζει!

[8] Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.

[8]Για το χαμό σου ακόμα και τα κυπαρίσσια χαίρονται και του Λιβάνου οι κέδροι. “Από τότε που έπεσες εσύ”, λένε, “δεν έρχεται κανένας πια για να μας κόψει”.

[9] O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.

[9]»Ο άδης κάτω αναστατώθηκε για σένα προσμένοντας να σε υποδεχτεί επάξια. Ξεσήκωσε για σένα τους νεκρούς, όλους της γης τους ηγεμόνες. Σήκωσε απ’ τους θρόνους τους όλους τους βασιλιάδες των εθνών.

[10] Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?

[10]Όλοι τους παίρνουν το λόγο και σου λένε: “κι εσύ έγινες όπως εμείς αδύναμος, έγινες όμοιος μ’ εμάς”.

[11] Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.

[11]Το μεγαλείο σου κατέβηκε στον άδη αντάμα με το θόρυβο των μουσικών οργάνων σου. Είναι η σήψη στρώμα σου και τα σκουλήκια σκέπασμά σου.

[12] Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!

[12]»Πώς έπεσες από τον ουρανό, Εωσφόρε, τέκνο της αυγής! Πάνω στη γη συντρίφτηκες εσύ, που υπέταξες λαούς.

[13] Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o

[13]Έλεγες μέσα σου: “στον ουρανό θ’ ανέβω, το θρόνο μου θα υψώσω πάνω από

meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;

τ' άστρα του Θεού. Θα πάρω θέση πάνω στο βουνό, στο μακρινό βορρά που οι θεοί συνάζονται.

[14] subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.

[14]Θ' ανέβω πάνω από τα σύννεφα και με τον Ύψιστο θα είμαι ίσος".

[15] Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.

[15]Μα έπεσες μέσα στον άδη, στης αβύσσου το βυθό.

[16] Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?

[16]»Όσοι σε βλέπουν έτσι πλαγιασμένον θα καρφώνουν απάνω σου το βλέμμα τους, και δεν θα πιστεύουνε τα μάτια τους. "Αυτός είναι ο άνθρωπος που έκανε τη γη να τρέμει και γκρέμιζε βασίλεια; " θ' αναρωτιούνται.

[17] Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?

[17]"Αυτός που ερήμωσε την οικουμένη, τις πόλεις της τις ισοπέδωσε κι ελεύθερους δεν άφηνε ποτέ τους αιχμαλώτους; "

[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.

[18]Όλοι οι βασιλιάδες των εθνών χωρίς εξαίρεση τιμητικά αναπαύονται στον τάφο του καθένας.

[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.

[19]Εσένα όμως σε πέταξαν μακριά απ' τον τάφο σου, σαν άχρηστο κλαρί, σαν ποδοπατημένο πτώμα, που πέφτουν πάνω του άλλοι σκοτωμένοι στον πόλεμο πολεμιστές. Μ' εκείνους που αναπαύονται μέσα σε πλούσιους τάφους, με τους όμοιούς σου βασιλιάδες,

[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.

[20]εσύ δε θα ενωθείς ποτέ! Γιατί εσύ κατέστρεψες την ίδια σου τη χώρα και το λαό σου τον αιματοκύλησες. Κανείς ποτέ πια να μη μνημονεύει τη φύτρα σου την εγκληματική.

[21] Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.

[21]Οι γιοι αυτού του βασιλιά πρέπει να σφαγιαστούν για του πατέρα τους την αμαρτία, ώστε ποτέ να μην ξεσηκωθούνε να κατακτήσουνε τη γη και να γεμίσουνε

τον κόσμο πολιτείες. Ετοιμαστείτε, όλους να τους σφάξετε! »

22 Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.

22«Θα σηκωθώ εναντίον τους», λέει ο Κύριος του σύμπαντος, «και θα εξαλείψω ως και τ' όνομα της Βαβυλώνας και κάθε ίχνος απ' αυτήν, απ' τα παιδιά κι από τους απογόνους τους.

23 Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

23Θα την κάνω βάλτο και φωλιά για τους σκαντζόχοιρους. Θα τη σαρώσω με της καταστροφής το σάρωθρο».

Profecia contra os assírios

Η μελλοντική καταστροφή της Ασσυρίας

24 Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.

24Ο Κύριος του σύμπαντος ορκίστηκε: «Όπως το είπα έτσι και θα γίνει, όπως το αποφάσισα έτσι και θα πραγματοποιηθεί.

25 Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

25Θα εξουδετερώσω τις ασσυριακές δυνάμεις στη χώρα μου, πάνω στα όρη μου θα τις ποδοπατήσω, ώστε να φύγει ο ζυγός των Ασσυρίων απ' το λαό μου, και το φορτίο του ν' αφαιρεθεί από τους ώμους τους».

26 Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

26Αυτή είναι η απόφαση που έχει παρθεί ενάντια σ' όλη τη γη. Το χέρι του το 'χει τεντώσει και απειλεί όλα τα έθνη.

27 Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

27Ο Κύριος του σύμπαντος πήρε αυτή την απόφαση· να τη ματαιώσει ποιος μπορεί; Το χέρι του το 'χει τεντώσει κι απειλεί· ποιος θα μπορέσει να τον αποτρέψει;

Profecia contra os filisteus

Η προφητεία για τη Φιλισταία

28 No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

28Το έτος που πέθανε ο βασιλιάς Άχαζ, ο προφήτης εξήγγειλε το ακόλουθο μήνυμα:

29 Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

29«Έσπασε το ραβδί που σε χτυπούσε, λαέ της Φιλισταίας, αλλά μη χαίρεσαι γι' αυτό. Γιατί απ' το πτώμα του φιδιού θα βγει μια έχιδνα, κι από τ' αυγό της θα βγει φλογερός δράκοντας φτερωτός.

[30] Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão seguros; mas farei morrer de fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

[30]Θα βόσκουν σαν τα προβατάκια οι αδύνατοι και θ' αναπαύονται με ασφάλεια οι φτωχοί. Αλλά τη φύτρα σου ο Κύριος με πείνα θα τη θανατώσει κι όσοι απ' αυτήν γλιτώσουν, θα σκοτωθούν.

[31] Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

[31]Αρχίστε μοιρολόγια, βγάλτε κραυγές, πόλεις εσείς οχυρωμένες, τρέμε όλη η Φιλισταία! Γιατί έρχεται απ' το βορρά ένα σύννεφο καπνού, στρατός πυκνά παραταγμένος, όπου κανείς δε λείπει από τη θέση του.

[32] Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

[32]Και ποιαν απόκριση θα λάβουνε, λοιπόν, οι απεσταλμένοι αυτού του έθνους; Ότι ο Κύριος θεμέλιωσε τη Σιών, κι ότι σ' αυτήν βρίσκουν ασφάλεια οι φτωχοί του λαού του».

Isaías 15

Profecia contra Moabe

[1] Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

[2] Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.

[3] Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.

[4] Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por

ΗΣΑΪΑΣ 15

Η υποδούλωση της Μωάβ

[1]Εξαγγελία για τη Μωάβ. Η Αρ της Μωάβ νικήθηκε, μες σε μια νύχτα καταστράφηκε! Η Κιρ της Μωάβ νικήθηκε, μες σε μια νύχτα καταστράφηκε!

[2]Οι κάτοικοι ανεβαίνουν στο ναό της Διβών, στους ιερούς τόπους για να κλάψουν. Η Μωάβ θρηνεί στη Νεβώ και στη Μεδεβά. Όλοι έχουν ξυρισμένα τα κεφάλια τους κι έχουνε τις γενειάδες τους κομμένες.

[3]Ρούχα πένθιμα φορούν μέσα στους δρόμους· στις στέγες των σπιτιών και στις πλατείες όλοι θρηνούν, όλοι αναλύονται σε δάκρυα.

[4]Κλαίνε γοερά η Εσεβών και η Ελεαλή, ως την Ιασά ακούγονται. Ακόμα κι οι

isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.

πολεμιστές της Μωάβ θρηνούν. Έχουν κυριευτεί από φόβο.

[5] O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;

[5]Θρηνεί η καρδιά μου για τη Μωάβ· φτάνουνε οι φυγάδες της ως τη Σηγώρ κι ως την Αγλάθ-Σελισία. Άλλοι ανεβαίνουν τον ανήφορο της Λουείδ με κλάματα. Άλλοι στο δρόμο προς τη Χωροναΐμ για τον ξολοθρεμό κραυγάζουν.

[6] porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,

[6]Στερεύει το νερό της Νιμρίμ. Το χορτάρι ξεράθηκε, μαράθηκε η χλόη, πράσινο δεν υπάρχει πια.

[7] pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;

[7]Ό, τι αγαθά τους μείνανε κι ό, τι είχαν διασώσει τα μεταφέρουν πέρα από την κοιλάδα με τις ιτιές.

[8] porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;

[8]Κραυγές ακούγονται απ’ τα σύνορα της Μωάβ και φτάνει ο θρήνος της ως την Εγλαΐμ και τη Βηρ-Αιλίμ.

[9] porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

[9]Τα νερά στη Διβών γεμίσαν αίματα. Μα θα προσθέσω στη Διβών καινούρια συμφορά: Λιοντάρια θα επιτεθούν σ’ όσους κατοίκους της Μωάβ διασώθηκαν, σ’ όσους απόμειναν από τη χώρα.

Isaías 16

ΗΣΑΪΑΣ 16

[1] Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.

[1]Απ’ τη Σελά μέσ’ απ’ την έρημο στείλτε αγγελιοφόρους μ’ ένα αρνί για της χώρας τον άρχοντα, στο όρος της Σιών.

[2] Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:

[2]Και να του πουν: «Σαν τα πουλιά, που ’ναι διωγμένα απ’ τη φωλιά τους και που πετούν εδώ κι εκεί, έτσι είναι και της Μωάβ οι κόρες στις διαβάσεις του Αρνών.

[3] Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.

[3]Συμβούλεψέ μας, αποφάσισε, άπλωσε τη σκιά σου μες στο καταμεσήμερο και σαν τη νύχτα σκέπασέ μας. Κάλυψε τους

κυνηγημένους μας και μην προδίνεις τους φυγάδες.

[4] Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,

[4]Άφησε τους εκπατρισμένους της Μωάβ να βρουν κατάλυμα κοντά σου· γίνε τους καταφύγιο από τον εξολοθρευτή». Τότε η καταπίεση θα πάψει, θα πάρει τέλος και η καταστροφή· εκείνος που τη χώρα δυναστεύει, θα εξαφανιστεί.

[5] então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

[5]Τότε θα στηθεί θρόνος στεριωμένος στην πιστότητα, και θα καθίσει πάνω του ένας από τους απογόνους του Δαβίδ, ένας που θ’ αγαπά το δίκαιο και θα ’χει πάθος για τη δικαιοσύνη.

Η Ιερουσαλήμ δεν μπορεί να βοηθήσει τη Μωάβ

[6] Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

[6]Ακούσαμε για την αλαζονεία της Μωάβ, μια αλαζονεία υπέρμετρη, για την υπεροψία της και για την έπαρσή της· οι κομπασμοί της όμως είναι μάταιοι.

[7] Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

[7]Γι’ αυτό οι Μωαβίτες θρηνούν για τη Μωάβ· όλοι θρηνούν· στενάζουν όταν θυμούνται τις ωραίες σταφιδόπιτες της Κιρ-Χαρεσέθ, ολότελα απελπισμένοι.

[8] Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

[8]Τα λιβάδια της Εσεβών και τ’ αμπέλια της Σιβμά μαραίνονται. Οι άρχοντες των εθνών κατέστρεψαν τα κλήματα που έφταναν ώς την Ιαζήρ κι έμπαιναν μες στην έρημο, που τα κλαδιά τους είχαν απλωθεί κι έφταναν ως πέρα από τη Νεκρά Θάλασσα.

[9] Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

[9]Γι’ αυτό θρηνώ τον αμπελώνα της Σιβμά, όπως θρηνώ την Ιαζήρ. Σας βρέχω με τα δάκρυά μου, Εσεβών και Ελεαλή· γιατί πάνω στους θερινούς καρπούς και στη σοδειά σας ξέσπασε των εχθρών σας η πολεμική κραυγή.

[10] Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

[11] Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.

[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

[1] Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.

[2] As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.

[3] A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.

[10]Χάθηκε η χαρά κι η αγαλλίαση απ’ τους αγρούς τους καρποφόρους, κι ούτε τραγούδια πια μέσα στ’ αμπέλια, ούτε χαρές· οι εργάτες δεν πατάνε πια στα πατητήρια τα σταφύλια, έπαψαν οι χαρούμενες φωνές.

[11]Γι’ αυτό η καρδιά μου τρέμει για τη Μωάβ σαν της κιθάρας τις χορδές, τα σωθικά μου τρέμουν για την Κιρ-Αρές.

[12]Κοπιάζει άδικα ο Μωάβ να τρέχει στους ιερούς τόπους και στο ιερό του να πηγαίνει για να προσευχηθεί· δε θα πετύχει τίποτα.

[13]Αυτά είχε πει από παλιά ο Κύριος ενάντια στη Μωάβ.

[14]Να, όμως, τι εξαγγέλλει ο Κύριος, τώρα: «Σε τρία χρόνια ακριβώς, η δύναμη η μεγάλη της Μωάβ θα καταπέσει. Απ’ το μεγάλο πληθυσμό της μονάχα ένα υπόλοιπο θα μείνει· κι αυτό θα ’ναι πολύ μικρό κι ασήμαντο».

ΗΣΑΪΑΣ 17

Η Συρία και ο Ισραήλ οδηγούνται στην παρακμή

[1]Εξαγγελία για τη Δαμασκό. Η Δαμασκός θα πάψει να είναι πόλη· θα γίνει ένας σωρός ερείπια.

[2]Οι πόλεις της για πάντα θα εγκαταλειφθούν και στα κοπάδια θα παραδοθούν, για ν’ αναπαύονται εκεί πέρα ανενόχλητα.

[3]Ο Εφραΐμ θα χάσει τα οχυρά του κι η Δαμασκός τη βασιλική εξουσία της. Ό, τι απομείνει απ’ τη Συρία θα ξεπέσει, μαζί με τη δόξα των Ισραηλιτών. Αυτά λέει ο Κύριος του σύμπαντος.

[4] Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.

[5] Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.

[6] Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.

[7] Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.

[8] E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.

[9] Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;

[10] porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,

[11] e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres

[4]Την ημέρα εκείνη, η δόξα του Ιακώβ θα ελαττωθεί και η παχιά του σάρκα θ' αδυνατίσει.

[5]Θα είναι σαν να περνάει ο θεριστής και το δρεπάνι του να κόβει τα στάχυα· σαν να μαζέψανε τα στάχυα στην κοιλάδα Ρεφαΐμ.

[6]Δε θα μείνουν από τον Ισραήλ παρά μόνο τα υπολείμματα, όπως συμβαίνει όταν τινάζουν την ελιά, και μένουνε δυο τρεις καρποί απάνω στην κορφή ή τέσσερις πέντε στα κλαριά του δέντρου. Αυτά λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ.

[7]Την ημέρα εκείνη ο άνθρωπος θα στρέψει το βλέμμα του προς τον Πλάστη του, θα υψώσει τα μάτια του προς τον Άγιο Θεό του Ισραήλ.

[8]Δε θα στρέφει πια τα μάτια του προς τα θυσιαστήρια, τα έργα που κατασκεύασε ο ίδιος με τα χέρια του· δε θ' ατενίζει πια στις ξύλινες λατρευτικές στήλες και στα θυσιαστήρια του θυμιάματος.

[9]Την ημέρα εκείνη οι οχυρές πόλεις σου, Ισραήλ, θα εγκαταλειφθούν όπως οι πόλεις των Ευαίων και των Αμορραίων, που οι κάτοικοί τους τις είχαν αφήσει έρημες και φύγανε για να γλιτώσουν από σας. Όλα θα ερημωθούν.

[10]Λησμόνησες το Θεό, το σωτήρα σου, κι έπαψες πια να σκέφτεσαι το βράχο που σε προστατεύει. Γι' αυτό φυτεύεις κήπους όμορφους, για να λατρεύεις ξένους θεούς μέσα σ' αυτούς.

[11]Την ίδια μέρα που τους φυτεύεις, εκείνοι μεγαλώνουν, κι απ' το πρωί ανθούν. Μα

florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.

δε θα υπάρξει θερισμός όταν θα ’ρθεί του μαρασμού η μέρα και ο καιρός του πόνου του αγιάτρευτου.

12 Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!

Ανώφελη επίθεση των εθνών

12Αλίμονο! Βουή πλήθους λαών! Βουΐζουνε σαν τη βουή της θάλασσας· θόρυβος των εθνών, βρυχιούνται σαν μανιασμένα κύματα.

13 Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.

13Τα έθνη μουγκρίζουν σαν το μούγκρισμα των ωκεανών. Αλλά ο Θεός θα τα απειλήσει και θ’ απομακρυνθούν καταδιωγμένα σαν των βουνών το άχυρο από το φύσημα του αγέρα, καθώς του γαϊδουράγκαθου οι σπόροι απ’ τον ανεμοστρόβιλο.

14 Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este é o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

14Το βράδυ τρόμος! Πριν ακόμα χαράξει τα έθνη δεν υπάρχουν πια! Αυτή είναι η τύχη εκείνων που μας λεηλατούν· αυτή είναι η μοίρα αυτών που μας ληστεύουν.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

1 Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;

2 que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo terrível, de perto e de longe; a uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

3 Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.

ΗΣΑΪΑΣ 18

Εξαγγελία κατάρας εναντίον της Αιθιοπίας

1Αλίμονο στη χώρα με τα γοργά πλεούμενα, την Αιθιοπία, εκεί στου Νείλου τις πηγές!

2Στέλνει τους πρεσβευτές της με το ποτάμι μες σε καΐκια καμωμένα από πάπυρο, που γλιστρούν πάνω στα νερά. Γυρίστε πίσω, γρήγοροι αγγελιοφόροι, στον υψηλόκορμο και μελαψό λαό σας, που είν’ από πάντα τρομερός, ισχυρός και κυριαρχικός και που τη χώρα του ποτάμια τη διασχίζουν.

3Κοιτάξτε όλοι οι κάτοικοι του κόσμου, όλοι οι λαοί της γης, όταν σημαία θα υψωθεί απάνω στα βουνά· προσέξτε, όταν θ’ ακουστεί η σάλπιγγα!

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

[5] Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

[6] Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

[7] Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo terrível, de perto e de longe; por uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

[1] Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

[2] Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um

[4]Ακούστε, τι μου είπε ο Κύριος: «Κοιτάζω από το θρόνο μου και περιμένω ήσυχος κι ακίνητος, όπως η ζέστη η απαλή που βγαίνει από το φως, όπως το νέφος της δροσιάς το καλοκαίρι.

[5]Πριν έρθει η ώρα να θεριστεί το στάρι, όταν τ' αμπέλια σταματήσουνε ν' ανθούν κι αρχίζουν τ' άνθη τους να γίνονται τσαμπιά που θα ωριμάσουν, κόβουνε με το κλαδευτήρι τα κλαδιά και τα βλαστάρια τα πετάνε.

[6]Έτσι και της Αιθιοπίας οι κάτοικοι θα πεταχτούνε στων βουνών τ' αρπαχτικά πουλιά και στης γης τ' άγρια ζώα· χειμώνα καλοκαίρι απ' τα δικά τους πτώματα θα τρέφονται».

[7]Θα 'ρθεί όμως καιρός δώρα να προσφερθούν στον Κύριο του σύμπαντος από αυτόν τον υψηλόκορμο και μελαψό λαό, που είν' από πάντα τρομερός, ισχυρός και κυριαρχικός και που τη χώρα του ποτάμια τη διασχίζουν, στον τόπο όπου λατρεύεται ο Κύριος του σύμπαντος στ' όρος Σιών.

ΗΣΑΪΑΣ 19

Ο Κύριος φέρνει σύγχυση στην Αίγυπτο

[1]Εξαγγελία για την Αίγυπτο. Ιππεύει ο Κύριος πάνω σε νέφος γρήγορο και καταφθάνει στην Αίγυπτο. Τα είδωλά της τρέμουνε μπροστά του και η καρδιά της λιώνει μέσα της.

[2]Ο Κύριος λέει: «Θα ξεσηκώσω τους Αιγυπτίους τον ένα ενάντια στον άλλον, ώστε να πολεμήσουν αδερφός εναντίον αδερφού και φίλος εναντίον φίλου, πόλη

contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

ενάντια σε πόλη κι ένα κομμάτι του βασιλείου ενάντια στο άλλο.

3 O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

3Οι Αιγύπτιοι θα χάσουνε τα λογικά τους και θ’ ανατρέψω όλα τους τα σχέδια. Τότε από τα είδωλα θα ζητήσουν συμβουλή κι από τους μάγους, απ’ αυτούς που καλούν τα πνεύματα των νεκρών κι από τους μάντεις.

4 Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

4Θα παραδώσω τους Αιγυπτίους στα χέρια τυράννων σκληρών· και ένας ανελέητος βασιλιάς θα τους εξουσιάζει». Αυτά λέει ο Θεός, ο Κύριος του σύμπαντος.

5 Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

5Η στάθμη των λιμνών χαμηλώνει, ο ποταμός στερεύει και ξεραίνεται.

6 Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

6Το νερό στα κανάλια αναδίδει οσμή σαπίλας, οι παραπόταμοι του Νείλου αδειάζουν και στεγνώνουνε. Μαραίνονται τα σπάρτα, τα καλάμια,

7 A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

7και τα υδρόβια φυτά στις εκβολές του Νείλου. Όλη η καλλιεργημένη γη ολόγυρα ξεραίνεται, γίνεται σκόνη· ο άνεμος την παίρνει κι αφανίζεται.

8 Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

8Στενάζουν οι ψαράδες και θρηνούν όσοι ρίχνουν αγκίστρι στο ποτάμι. Όσοι απλώνουν δίχτυα στα νερά απελπίζονται.

9 Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.

9Όσοι δουλεύουν το λινάρι, όσοι ξαίνουν και υφαίνουν νήματα, χλωμιάζουν απ’ τη λύπη.

10 Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.

10Οι εργοδηγοί συγκλονίζονται, πέφτουν σε απόγνωση όλοι οι εργάτες.

11 Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a

11Οι άρχοντες της Σοάν είναι ανόητοι· οι σοφοί σύμβουλοι του Φαραώ είναι συμβούλιο ανοήτων. Πάει και του λέει

Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

καθένας τους: «Εγώ είμαι απόγονος σοφών, εγώ είμαι απόγονος αρχαίων βασιλέων».

[12] Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

[12]Λοιπόν, πού είναι οι σοφοί σου Φαραώ; Ας σου αναγγείλουν κι ας σου αποκαλύψουν τι έχει αποφασίσει για την Αίγυπτο ο Κύριος του σύμπαντος.

[13] Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.

[13]Οι άρχοντες της Σοάν απομωράθηκαν, οι άρχοντες της Μέμφιδας ζουν με αυταπάτες· την παραπλάνησαν την Αίγυπτο αυτοί οι ίδιοι οι άρχοντες των φυλών της.

[14] O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra, como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.

[14]Ο Κύριος τους πότισε με πνεύμα ζάλης κι έκαναν να παραπατάει η Αίγυπτος σε ό, τι καταπιάνεται, όπως παραπατάει ο μεθυσμένος πάνω στο ξέρασμά του.

[15] Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.

[15]Όλοι πια θα 'ναι ανίκανοι στην Αίγυπτο για οποιοδήποτε έργο, είτε ανήκουν στα ψηλά είτε στα χαμηλά της κοινωνίας στρώματα.

Ελπίδα για την Αίγυπτο

[16] Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.

[16]Θα 'ρθεί καιρός που οι Αιγύπτιοι δειλοί θα γίνουν σαν γυναίκες· θα φοβούνται και θα τρέμουν, όταν ο Κύριος του σύμπαντος κινήσει απειλητικά το χέρι του εναντίον τους.

[17] A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar encher-se-á de pavor por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

[17]Του Ιούδα η χώρα θα γενεί των Αιγυπτίων το φόβητρο, και θα τους πιάνει τρόμος όταν τους τη θυμίζουν, μπροστά στα όσα αποφάσισε γι' αυτούς ο Κύριος του σύμπαντος.

[18] Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos

[18]Την ημέρα κείνη πέντε πόλεις στην Αίγυπτο θα μιλάνε την εβραϊκή γλώσσα και θα ορκίζονται στον Κύριο του

Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

σύμπαντος. Η μια απ’ αυτές θα ονομάζεται Ιρ-Χέρες (Πόλη του Ήλιου).

[19] Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

[19]Την ημέρα εκείνη θα υπάρχει μες στην Αίγυπτο ένα θυσιαστήριο για τον Κύριο και μια στήλη ιερή αφιερωμένη σ’ εκείνον κοντά στα σύνορά της.

[20] Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito; ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

[20]Θα είναι το σημείο που θα μαρτυρεί την παρουσία του Κυρίου του σύμπαντος στη χώρα εκείνη. Όταν οι Αιγύπτιοι θα καταπιέζονται και θα ζητήσουν απ’ τον Κύριο να τους βοηθήσει, αυτός θα τους στείλει έναν σωτήρα, που θα τους υπερασπιστεί και θα τους σώσει.

[21] O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

[21]Έτσι, ο Κύριος εκείνη την ημέρα θ’ αποκαλυφθεί στους Αιγυπτίους· κι αυτοί θα τον γνωρίσουν ποιος είναι. Τότε θα τον τιμήσουν προσφέροντας μόνο σ’ αυτόν θυσίες και προσφορές· θα κάνουν τάματα σ’ αυτόν και θα τα εκπληρώσουν.

[22] Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

[22]Ο Κύριος θα επιφέρει πλήγματα σοβαρά στους Αιγυπτίους, με σκοπό να τους ανορθώσει· και τότε αυτοί θα επιστρέψουν σ’ αυτόν, κι αυτός θα τους εισακούσει και θα τους θεραπεύσει.

[23] Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

[23]Την ημέρα εκείνη ένας δρόμος θα υπάρχει από την Αίγυπτο προς την Ασσυρία. Οι Ασσύριοι θα πηγαίνουν στην Αίγυπτο και οι Αιγύπτιοι στην Ασσυρία· και οι Αιγύπτιοι μαζί με τους Ασσύριους θα λατρεύουν τον Κύριο.

[24] Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

[24]Την ημέρα εκείνη ο Ισραήλ θα πάρει θέση πλάι στην Αίγυπτο και στην Ασσυρία, και θα ’ναι οι τρεις τους ζωντανό παράδειγμα ευλογίας πάνω στη γη.

25 porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

1 No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

2 nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

3 Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

4 assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

5 Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.

25Γιατί ο Κύριος του σύμπαντος θα τους δώσει την ευλογία του μ’ αυτά τα λόγια: «Ευλογημένη η Αίγυπτος, ο λαός μου, κι η Ασσυρία, το δημιούργημά μου· ευλογημένος κι ο Ισραήλ, ο εκλεκτός μου».

ΗΣΑΪΑΣ 20

Μελλοντική υποδούλωση της Αιγύπτου και της Αιθιοπίας στους Ασσυρίους

1Ο Σαργών, βασιλιάς της Ασσυρίας, έστειλε τον αρχιστράτηγό του στην Ασδώδ· αυτός πολέμησε εναντίον της και την κυρίεψε.

2Τρία χρόνια νωρίτερα ο Κύριος είχε πει στον Ησαΐα, γιο του Αμώς: «Πήγαινε, βγάλε τα πένθιμα ρούχα από πάνω σου και τα σανδάλια από τα πόδια σου». Αυτός έκανε όπως του είπε ο Κύριος και περπατούσε ξιπόλητος και γυμνός.

3Όταν λοιπόν κατακτήθηκε η Ασδώδ, ο Κύριος είπε: «Όπως ο δούλος μου, ο Ησαΐας, εδώ και τρία χρόνια περπατάει ξιπόλητος και γυμνός, σημείο και προμήνυμα ενάντια στην Αίγυπτο και στην Αιθιοπία,

4έτσι ο βασιλιάς της Ασσυρίας θα απαγάγει αιχμαλώτους τους Αιγυπτίους και εξόριστους τους Αιθίοπες, νέους και γέρους, μισόγυμνους και ξυπόλητους, ακόμη και με γυμνά τα οπίσθιά τους, και θα ντροπιάσει την Αίγυπτο.

5Και τότε όσοι έλπιζαν στην Αιθιοπία κι όσοι καυχόνταν για την Αίγυπτο, θα φοβηθούν και θα ντροπιαστούν».

[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

[6]Την ημέρα εκείνη οι κάτοικοι ετούτης της παραθαλάσσιας περιοχής θα πουν: «Κοίτα πού κατάντησαν αυτοί στους οποίους ελπίζαμε και θα καταφεύγαμε για βοήθεια, για να μας σώσουν από το βασιλιά της Ασσυρίας! Τώρα πώς θα σωθούμε εμείς; »

Isaías 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.

[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.

[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.

[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.

[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.

[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.

ΗΣΑΪΑΣ 21

Όραμα για την υποταγή της Βαβυλώνας

[1]Εξαγγελία για την «έρημο κοντά στη θάλασσα». Όπως σαρώνουν οι ανεμοστρόβιλοι τη γη του νότου, έτσι θα έρθει ο εχθρός από την έρημο, από μια χώρα τρομερή.

[2]Όραμα σκληρό μού φανερώθηκε: «Ο προδότης προδίδει, ο εξολοθρευτής εξολοθρεύει. Ανέβα Ελάμ κι εσύ Μηδία, πολιόρκησε! Θα δώσω τέλος σ’ όλους τους στεναγμούς των υποδουλωμένων».

[3]Γι’ αυτό η μέση μου ολόκληρη υποφέρει, με ζώσαν πόνοι σαν τους πόνους της γυναίκας που γεννά. Ταράχτηκα απ’ αυτό που άκουσα, τρόμαξα απ’ αυτό που είδα.

[4]Κλονίζεται η καρδιά μου, ο τρόμος με κυρίεψε· σούρουπο που το πρόσμενα έγινε φρίκη εντός μου.

[5]Στη Βαβυλώνα βλέπω τραπέζι να ετοιμάζουν, να στρώνουν τα ταπέτα, να τρώνε και να πίνουν. Ξάφνου κραυγή ακούγεται: «Άρχοντες σηκωθείτε, ετοιμάστε τις ασπίδες σας! »

[6]Ο Κύριος μου είπε να πάω να βάλω ένα σκοπό για ν’ αναγγέλλει ό, τι βλέπει.

[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

Profecia contra Dumá

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?

[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

Profecia contra a Arábia

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.

[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.

[7]Κι αν δει άντρες να έρχονται πάνω σε άμαξες πολεμικές με δύο άλογα ή καβάλα πάνω σε γαϊδούρια και καμήλες, να δώσει μεγάλη προσοχή.

[8]Φώναξε τότε ο σκοπός: «Αφεντικό, στέκομαι στη σκοπιά μου όλη μέρα, παρατηρώ όλη τη νύχτα!

[9]Πρόσεξε· έρχονται κατά ’δω στρατεύματα πάνω σε άμαξες πολεμικές με δύο άλογα». Πήρε πάλι το λόγο ο σκοπός και είπε: «Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα και καταγής συντρίφτηκαν όλα τα είδωλα των θεών της».

[10]Τυραννισμένε μου λαέ που σε αλωνίσανε! Αυτό που άκουσα από τον Κύριο του σύμπαντος, απ’ το Θεό του Ισραήλ, αυτό σου αναγγέλλω.

Πόσο θα κρατήσει η νύχτα;

[11]Εξαγγελία για τη Δουμά. Ακούω να φωνάζουν από τη Σηείρ: «Φρουρέ, πόσο η νύχτα θα κρατήσει; Πότε θα τελειώσει; »

[12]«Έρχεται το ξημέρωμα», αποκρίνεται ο φρουρός, «αλλά είναι νύχτα ακόμα. Αν θέλετε να ξαναρωτήσετε, ελάτε πάλι».

Συμφορά εναντίον της Δαιδάν και του Κηδάρ

[13]Εξαγγελία για την Αραβία. Μέσα στους θάμνους, στην έρημο της Αραβίας, θα διανυκτερεύετε εσείς, των Δαιδανιτών καραβάνια.

[14]Βγείτε να συναντήσετε τους διψασμένους! Φέρτε τους νερό, φέρτε ψωμί για τους φυγάδες, εσείς που κατοικείτε στη Θαιμάν!

[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.

[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.

[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

[1] Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?

[2] Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.

[3] Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.

[4] Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.

[5] Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.

[15]Φεύγουν για να γλιτώσουν απ’ το ξίφος, απ’ το ξεγυμνωμένο το σπαθί, από το τεντωμένο τόξο, από της μάχης την ορμή.

[16]Και να τι μου είπ’ ο Κύριος: «Ύστερα από ένα χρόνο ακριβώς, όλη η δόξα του Κηδάρ θα έχει πάρει τέλος.

[17]Και το υπόλοιπο απ’ τους γενναίους τοξότες, απογόνους του Κηδάρ θα είναι ελάχιστο. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ το λέω».

ΗΣΑΪΑΣ 22

Η Ιερουσαλήμ δεν έχει λόγο να γιορτάζει

[1]Εξαγγελία για την κοιλάδα του Οράματος. Τι σας συνέβη τώρα, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και ανεβήκατε όλοι σας πάνω στις οροφές;

[2]Γιατί αυτή η έξαψη, οι πανηγυρισμοί και οι χαρούμενες φωνές στην πόλη; Αφού οι νεκροί δεν θανατώθηκαν με ξίφος και δεν σκοτώθηκαν στη μάχη.

[3]Οι άρχοντές σας τράπηκαν σε φυγή όλοι μαζί, έφυγαν μακριά για να γλιτώσουν. Αιχμαλωτίστηκαν όμως όλοι τους· τους έπιασαν πριν να προλάβουν να τραβήξουν τόξο.

[4]Για τούτο λέω: «Πάρτε από πάνω μου το βλέμμα σας! Θέλω πικρά να κλάψω! Μην προσπαθείτε να με παρηγορήσετε για του λαού μου την καταστροφή.

[5]Γιατί σήμερα ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος, έστειλε εναντίον μας το συντριμμό, ταραχή κι αναστάτωση. Στην κοιλάδα του Οράματος γκρεμίστηκε το

τείχος· φωνές βοήθεια που ζητούν αντηχούν στα βουνά.

[6] Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.

[6]Οι Ελαμίτες πάνω σε άμαξες ζεμένες σε άλογα, έχουν το χέρι στη φαρέτρα, ενώ οι πολεμιστές της Κιρ ετοίμασαν τις ασπίδες τους.

[7] Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.

[7]Ιερουσαλήμ, οι ομορφότερες κοιλάδες σου γέμισαν άμαξες· μπροστά στις πύλες σου παρατάχθηκαν ιππείς,

[8] Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.

[8]και τα οχυρά του Ιούδα έπεσαν». Την ημέρα εκείνη είχατε στρέψει τα μάτια σας στο οπλοστάσιο του οικήματος του δάσους.

[9] Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.

[9]Είχατε δει ότι πολλά είναι τα ρήγματα στην Πόλη Δαβίδ και κάνατε τότε προμήθειες νερού στο κάτω υδραγωγείο.

[10] Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.

[10]Μετρήσατε τα σπίτια της Ιερουσαλήμ και γκρεμίσατε μερικά απ’ αυτά για να οχυρώσετε τα τείχη.

[11] Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para aquele que suscitou essas calamidades, nem considerais naquele que há muito as formou.

[11]Στα δύο τείχη ανάμεσα χτίσατε μια δεξαμενή για τα νερά της παλιάς. Αλλά δε στρέψατε το βλέμμα σας σ’ αυτόν που τα προξένησε όλα τούτα και δεν τον λογαριάσατε –αυτόν που πριν από πολύν καιρό τα είχε σχεδιάσει.

[12] O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.

[12]Την ημέρα εκείνη ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος, σας καλούσε να κλάψετε και να θρηνήσετε, να ξυρίσετε τα μαλλιά σας και πένθιμα ρούχα να φορέσετε.

[13] Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[13]Μα εσείς τίποτε! Χαρά και διασκέδαση· βόδια σκοτώνατε, σφάζατε πρόβατα, τρώγατε κρέατα, πίνατε κρασί και λέγατε: «Ας φάμε κι ας πιούμε, γιατί αύριο θα πεθάνουμε».

[14] Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente, esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

[15] Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

[16] Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

[17] Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

[18] enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa; ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

[19] Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

[20] Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

[21] vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

[14]Αλλά ο Κύριος του σύμπαντος τότε μου είχε πει: «Η αμαρτία αυτή δεν πρόκειται να σας συγχωρηθεί, ώσπου να πεθάνετε».

Η μελλοντική αντικατάσταση του Σεβνά από τον Ελιακίμ

[15]Ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος μου είπε: «Πήγαινε σ' εκείνον το θησαυροφύλακα, το Σεβνά, προϊστάμενο των ανακτόρων,

[16]και πες του: "τι δικαιώματα έχεις εδώ εσύ ή η οικογένειά σου, ώστε να κατασκευάζεις τον τάφο σου ψηλά και να λαξεύεις σε βράχο την τελευταία σου κατοικία;

[17]Ο Κύριος θα σε συντρίψει με πλήγμα δυνατό. Όσο σπουδαίος κι αν είσαι, θα σ' αρπάξει,

[18]θα σε στριφογυρίσει και θα σε εκσφενδονίσει σαν λιθάρι σε τόπο ανοιχτό. Εκεί πέρα θα πεθάνεις· εκεί θα καταλήξουν και τα λαμπρά αμάξια σου· είσαι η ντροπή στο σπιτικό του αφεντικού σου.

[19]Έτσι θα σε διώξω από τη θέση σου, θα σε γκρεμίσω από το αξίωμά σου".

[20]»Τότε θα καλέσω το δούλο μου Ελιακίμ, γιο του Χελκία», λέει ο Κύριος,

[21]«θα του φορέσω τη στολή σου, θα τον περιζώσω με τη ζώνη σου και θα του δώσω την εξουσία σου. Θα γίνει αυτός πατέρας για τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, για το βασίλειο του Ιούδα.

[22] Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

Isaías 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive

[22]Θα βάλω πάνω στον ώμο του το κλειδί του ανακτόρου του Δαβίδ· κι όταν αυτός θ’ ανοίγει, κανείς δε θα μπορεί να κλείσει· κι όταν αυτός θα κλείνει, κανείς δε θα μπορεί ν’ ανοίξει.

[23]Θα τον στηρίξω σαν τον πάσσαλο πάνω σ’ έδαφος στερεό, κι αυτός θα γίνει αιτία δόξας στην οικογένεια του πατέρα του.

[24]»Πάνω σ’ αυτόν, όμως, θα στηριχτούν όλοι οι συγγενείς του, παιδιά κι απόγονοι, όπως κρεμιούνται τα σκεύη τα μικρά, τα κύπελλα και κάθε λογής φιάλες.

[25]Κι ο πάσσαλος που ήταν στηριγμένος σε έδαφος στερεό θα κλονιστεί· θα σπάσει και θα πέσει. Κι όλο το φορτίο που κρεμόταν πάνω του, θα κομματιαστεί». Ο Κύριος του σύμπαντος το είπε.

ΗΣΑΪΑΣ 23

Η καταστροφή της Τύρου και της Σιδώνας

[1]Εξαγγελία για την Τύρο. Θρηνήστε εσείς, τεράστια πλοία, το λιμάνι σας καταστράφηκε! Το μάθανε καθώς γυρίζαν από τη χώρα των Κιτιαίων (Κύπρος).

[2]Από τη φρίκη βουβαθείτε, των παραλίων κάτοικοι, εσείς έμποροι της Σιδώνας, που οι αντιπρόσωποί σας σχίζουν τη θάλασσα,

[3]και μεταφέρουν του Σιχώρ τα σιτηρά. Του Νείλου η συγκομιδή ήτανε της Σιδώνας το εισόδημα, κι έτσι η πόλη έγινε εμπορικό κέντρο των εθνών.

[4]Σιδώνα, τι ντροπή για σένα, οχυρό της θάλασσας! Η θάλασσα λέει: «Είναι σαν

dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

να μην κοιλοπόνεσα ποτέ, ούτε να γέννησα, είναι σα να μη μεγάλωσα παιδιά ».

5 Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

5Ακόμα κι οι Αιγύπτιοι όταν μάθουν τα νέα για την Τύρο, θα λυπηθούν.

6 Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.

6Φύγετε ως τη Θαρσείς· θρηνήστε, εσείς οι κάτοικοι των παραλίων!

7 É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?

7Αυτή είναι η πολιτεία σας η χαρούμενη, με την αρχαία προέλευση; η πολιτεία που ίδρυσε αποικίες σε μέρη μακρινά;

8 Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?

8Ποιος αποφάσισε της Τύρου την καταστροφή, εκείνης που μοίραζε στέμματα, που οι μικρέμποροί της ήταν ηγεμόνες, κι ήταν οι έμποροί της οι ένδοξοι της γης;

9 O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.

9Ο Κύριος του σύμπαντος το αποφάσισε, για να ντροπιάσει κάθε περηφάνια, για να εξευτελίσει το μεγαλείο όλων των ξακουστών της γης.

10 Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.

10Καλλιέργησε τώρα τη γη σου, λαέ της Θαρσείς, όπως κάνουν στο Νείλο, γιατί πλοία δε φτιάχνουν πια στης Τύρου το λιμάνι.

11 O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.

11Ο Κύριος άπλωσε το χέρι του πάνω στη θάλασσα, συγκλόνισε βασίλεια. Πρόσταξε την καταστροφή των οχυρών της Χαναάν.

12 E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.

12«Δε θα χαρείτε άλλο, κάτοικοι εσείς της Σιδώνας», είπε. «Είστε σαν την παρθένα που την έχουν βιάσει! Σηκωθείτε και πηγαίνετε στο νησί της Κύπρου· μα ούτε κι εκεί θα βρείτε ησυχία!

[13] Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.

[13]Κοιτάξτε τη Βαβυλώνα. Ο λαός αυτός δεν υπάρχει πια· οι Ασσύριοι ύψωσαν πύργους πολιορκητικούς, κατέστρεψαν τα ανάκτορά τους και τ' άφησαν ερείπια· κι εγκαταλείψανε τη γη στα θεριά της ερήμου.

[14] Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!

[14]Θρηνήστε εσείς, τεράστια πλοία, το λιμάνι σας καταστράφηκε!

[15] Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:

[15]Θα έρθει μέρα που η Τύρος θα λησμονηθεί για εβδομήντα χρόνια, όσο κρατάει η ζωή ενός βασιλιά. Ύστερα απ' τα εβδομήντα χρόνια, θα γίνει και στην Τύρο αυτό που λέει το τραγούδι για την πόρνη:

[16] Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

[16]«Πάρ' την κιθάρα, γύρνα μες στην πόλη, λησμονημένη πόρνη! Παίξε ωραία, ξαναπές πάλι και πάλι τα τραγούδια σου, για να σε θυμηθούν! »

[17] Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

[17]Κι όταν περάσουν τα εβδομήντα χρόνια, ο ίδιος ο Κύριος θα ενδιαφερθεί για την Τύρο και θα ξαναγυρίσει αυτή στο παλιό της επάγγελμα: θα πορνεύεται με όλα τα βασίλεια του κόσμου πάνω στη γη.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

[18]Αλλά το κέρδος της κι ο πορνικός μισθός της θα γίνει αφιέρωμα στον Κύριο· δε θα συγκεντρωθεί ούτε θ' αποταμιευτεί. Τα κέρδη της θα πάνε σ' εκείνους που υπηρετούν τον Κύριο, για να έχουν άφθονη τροφή κι όμορφα ρούχα.

Isaías 24

ΗΣΑΪΑΣ 24

Η κρίση του Κυρίου πάνω σε όλη τη γη (Κεφ. 24–27)

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

[1]Ο Κύριος θα ερημώσει τη γη και θα την καταστρέψει. Την όψη της θα την

παραμορφώσει και θα διασκορπίσει τους κατοίκους της.

2 O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

2Όλοι την ίδια θα έχουν τύχη: ο ιερέας και ο λαϊκός, ο κύριος και ο δούλος του, η οικοδέσποινα κι αυτή που την υπηρετεί, ο πωλητής κι ο αγοραστής, ο δανειστής κι εκείνος που δανείζεται, ο πιστωτής κι ο οφειλέτης.

3 A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

3Η γη θα ερημωθεί κι ολοκληρωτικά θα λεηλατηθεί, γιατί ο Κύριος τον είπε αυτόν το λόγο.

4 A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

4Η γη πενθεί, μαραίνεται· ο κόσμος όλος φθείρεται, διαλύεται· ο ουρανός και η γη καταρρέουν.

5 Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

5Η γη απ' τους κατοίκους της μολύνθηκε, γιατί τους νόμους παραβήκαν, τις εντολές τις καταπάτησαν, αθέτησαν και την αιώνια διαθήκη.

6 Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

6Γι' αυτό η κατάρα κατατρώει τη γη κι οι κάτοικοί της τιμωρούνται. Κάηκαν οι κάτοικοι της γης, δεν έμειναν παρά μονάχα λίγοι.

7 Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

7Μαραίνεται το αμπέλι, στερεύει το κρασί, όλοι όσοι ήταν χαρούμενοι στενάζουν.

8 Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

8Ο εύθυμος ήχος των τυμπάνων σταμάτησε, ο θόρυβος εκείνων που ξεφάντωναν τελείωσε, κι οι τόνοι της κιθάρας οι χαρούμενοι σωπάσαν.

9 Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

9Δεν τραγουδούν πια πίνοντας κρασί· πικρή είν' η γεύση των ποτών για κείνους που τα πίνουν.

10 Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

10Η εγκαταλειμμένη πόλη καταστράφηκε· όλα τα σπίτια κλείστηκαν, κανένας πια δεν μπαίνει εκεί.

[11] Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.
[12] Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.
[13] Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

A alegria dos justos

[14] Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.

[15] Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.
[16] Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

A ruína dos transgressores

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.
[17] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.
[18] E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto se abrem, e tremem os fundamentos da terra.
[19] A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.
[20] A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua

[11]Θρηνούν στους δρόμους· δεν υπάρχει πια κρασί, κάθε ευθυμία χάθηκε. Έφυγε η χαρά απ’ τη χώρα.
[12]Μόνο η ερήμωση έμεινε στην πόλη· η πύλη της συντρίφθηκε, έγινε ερείπια.
[13]Πάνω στη γη κι ανάμεσα στους λαούς θα συμβεί αυτό που συμβαίνει όταν τινάζουνε τα λιόδεντρα, ή όταν ψάχνουν για τσαμπιά στου τρυγητού το τέλος.

Άκαιρη χαρά

[14]Όλοι αυτοί πανηγυρίζουν, το μεγαλείο του Κυρίου υμνούν, φωνάζουν μ’ ενθουσιασμό απ’ τη μεριά της θάλασσας, από τη δύση.
[15]Τον Κύριο δοξάζουν στην ανατολή, στις παραθαλάσσιες περιοχές υμνούν τ’ όνομα του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ.

[16]Από τις άκρες της γης ακούμε ύμνους: «Τιμή στον δίκαιο! » Εγώ όμως είπα: «Αλίμονό μου, καταστράφηκα, χάθηκα! » Η απιστία όλο και πολλαπλασιάζεται.

[17]Τρόμοι, λάκκοι και παγίδες σάς περιμένουν, κάτοικοι της γης.
[18]Όποιος ξεπεράσει τον τρόμο, θα πέσει μες στο λάκκο, κι όποιος από το λάκκο βγει θα πέσει στην παγίδα· γιατί ανοίγουν οι καταρράκτες του ουρανού και τα θεμέλια της γης δονούνται.

[19]Σπάζει η γη και γίνεται συντρίμμια, τσακίζεται με ορμή και συγκλονίζεται.
[20]Η γη τρικλίζει σαν τον μεθυσμένο και σαν καλύβα ταλαντεύεται· η ανομία της

transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

21 Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.

22 Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.

23 A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

θα τη βαρύνει τόσο, ώστε θα πέσει και πια δε θα μπορέσει να σηκωθεί.

21Την ημέρα εκείνη, θα τιμωρήσει ο Κύριος, στα ύψη τις δυνάμεις των ουρανών και κάτω εδώ της γης τους βασιλιάδες.

22Θα συναθροιστούν όλοι μαζί, σαν τους φυλακισμένους μες στο λάκκο, κλεισμένοι μέσα στο υπόγειο το ανήλιαγο, κι ύστερα από πολύν καιρό θα τιμωρηθούν.

23Θα κοκκινίσει η σελήνη από ντροπή κι ο ήλιος θα χλωμιάσει· γιατί ο Κύριος του σύμπαντος θα βασιλεύει στην Ιερουσαλήμ, πάνω στ' όρος Σιών, κι η δόξα του θα λάμπει μπροστά στους πρεσβυτέρους του.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

1 Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.

2 Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.

3 Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.

4 Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia; refúgio contra a tempestade e sombra contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,

ΗΣΑΪΑΣ 25

Δοξαστικό άσμα για την ευμένεια του Κυρίου

1Εσύ είσαι ο Θεός μου, Κύριε, εσένα υμνώ, δοξάζω τ' όνομά σου, γιατί έκανες έργα θαυμαστά. Οι προαιώνιες βουλές σου εκπληρώθηκαν όλες πιστά.

2Σωρό λιθάρια έκανες την πόλη, έγιν' ερείπια η οχυρωμένη πόλη. Των εχθρών η ακρόπολη δεν είναι πόλη πια, ποτέ δε θα ξαναχτιστεί.

3Γι' αυτό ένας ισχυρός λαός θα σε δοξάσει, η πόλη θα σε φοβηθεί των βίαιων εχθρών.

4Έγινες καταφύγιο των ταπεινών, των δύστυχων καταφυγή μες στην απόγνωσή τους, στέγαστρο για την καταιγίδα, απόσκιο για τον καύσωνα, γιατί η μανία των τυράννων είναι σαν χειμωνιάτικη νεροποντή,

[5] como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.

[6] O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de coisas gordurosas, uma festa com vinhos velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.

[7] Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.

[8] Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.

[9] Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

[10] Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;

[11] no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;

[5]σαν καύσωνας σε γη φρυγμένη. Πνίγεις, εσύ των αλαζόνων το θόρυβο. Όπως τον καύσωνα μετριάζει του σύννεφου η σκιά, έτσι τις θριαμβευτικές κραυγές σταματάς των τυράννων.

Το συμπόσιο της σωτηρίας

[6]Ο Κύριος του σύμπαντος θα ετοιμάσει πάνω στο όρος Σιών για όλους τους λαούς συμπόσιο με τα πιο νόστιμα εδέσματα, συμπόσιο με εκλεκτά κρασιά, λαγαρισμένα.

[7]Εκεί, απάνω στο βουνό, θα καταργήσει το πένθιμο πέπλο, που όλους σκεπάζει τους λαούς, το νεκρικό σεντόνι, που όλα σκεπάζει τα έθνη.

[8]Θα καταργήσει το θάνατο για πάντα. Και θα σφουγγίσει ο Κύριος, ο Θεός τα δάκρυα σ’ όλα τα πρόσωπα· και θα εξαλείψει του λαού του τη ντροπή, σ’ όλη τη γη. Το είπε ο Κύριος ο ίδιος.

[9]Τη μέρα εκείνη θε να πουν: «Αυτός είν’ ο Θεός μας, σ’ αυτόν ελπίσαμε και μας έσωσε. Αυτός είναι ο Κύριος, σ’ αυτόν ελπίσαμε. Τώρα ας χαρούμε κι ας πανηγυρίσουμε γιατί αυτός μας σώζει.

Το τέλος της Μωάβ

[10]Το χέρι του Κυρίου θα προστατεύει αυτό το όρος. Ο λαός της Μωάβ όμως θα ποδοπατηθεί στη χώρα του, όπως ποδοπατιέται το άχυρο στο λάκκο της κοπριάς.

[11]Εκεί τα χέρια του θ’ απλώνει σαν τον κολυμβητή για να επιπλεύσει, αλλά ο Κύριος θα ταπεινώσει την αλαζονεία του, παρ’ όλα των χεριών του τα τεχνάσματα.

[12] e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

[12]Τα ψηλά οχυρώματα των τειχών του θα τα χαλάσει· θα τα γκρεμίσει και θα τα κάνει ένα με τη γη.

Isaías 26

Cântico de confiança na proteção divina

[1] Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.

[2] Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.

[3] Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.

[4] Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;

[5] porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.

[6] O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.

[7] A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.

[8] Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque,

ΗΣΑΪΑΣ 26

Η ισχυρή πόλη

[1]Την ημέρα εκείνη στη χώρα του Ιούδα θα ψάλλουν το τραγούδι αυτό: Έχουμε πόλη ισχυρή· για να την προστατεύσει έβαλε ο Κύριος τείχη και προπύργια.

[2]Ανοίξτε διάπλατα τις πύλες να μπει το δίκαιο έθνος, το έθνος που φυλάει την πίστη,

[3]που ο νους του μένει σταθερός. Ο Θεός τού εξασφαλίζει την ειρήνη, γιατί ο λαός του τον εμπιστεύεται.

[4]Στον Κύριο να ’χετε πάντα εμπιστοσύνη· γιατί ο Κύριος ο Θεός είναι αιώνιος βράχος.

[5]Ταπείνωσε όσους κατοικούσαν στα ψηλώματα, την πόλη την απρόσιτη τη γκρέμισε· τη γκρέμισε ως τη γη, την έριξε στο χώμα.

[6]Τα πόδια των φτωχών, των δύστυχων τα βήματα θα την καταπατήσουν.

Εσχατολογική προσευχή

[7]Κύριε, ο δρόμος του δικαίου είναι ευθύς· εσύ ευθυγραμμίζεις τη διαδρομή του δικαίου.

[8]Κύριε, περιμέναμε τις κρίσεις σου, όποιες κι αν είναι αυτές. Ο πόθος μας είναι πάντα το όνομά σου να θυμόμαστε.

[9]Τη νύχτα η ψυχή μου σε ποθεί· από τα βάθη μου σ’ αποζητάω. Όταν οι κρίσεις σου εφαρμόζονται στη γη μαθαίνει τη δικαιοσύνη η οικουμένη.

quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

[11] SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

[12] SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

[13] Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

[14] Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.

[15] Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.

[16] SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.

[17] Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!

[18] Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi

[10]Αλλά ο ασεβής, ακόμα κι όταν τον ελεείς, τη δικαιοσύνη δεν τη μαθαίνει· ακόμα και στη χώρα της ευθύτητας κάνει το κακό, δε βλέπει τη μεγαλοσύνη του Κυρίου.

[11]Το χέρι σου είναι υψωμένο Κύριε, μα οι εχθροί σου δεν το βλέπουν. Ας δουν το ζήλο σου για το λαό σου κι ας ντραπούν· ναι, η φωτιά ας κατακάψει τους εχθρούς σου.

[12]Κύριε, μας δίνεις την ειρήνη· γιατί εσύ τα έργα μας τα ολοκληρώνεις.

[13]Κύριε, Θεέ μας, άλλοι αφεντάδες μάς εξουσίασαν και όχι εσύ· αλλά εμείς μονάχα εσένα δοξάζουμε.

[14]Εκείνοι είναι νεκροί και δε θα ξαναζήσουν· οι σκιές δεν θ' αναστηθούν, γιατί εσύ ήρθες τιμωρός και τους εξόντωσες, καθετί εξαφάνισες που τους θυμίζει.

[15]Κύριε, πλήθυνες το έθνος σου, το πλήθυνες κι έτσι δοξάστηκες· προς όλες τις κατευθύνσεις τα σύνορα άπλωσες της χώρας.

[16]Κύριε, οι άνθρωποι στη θλίψη τους σε αναζητούν, σε προσευχές ξεσπούν, όταν η τιμωρία σου τους βαραίνει.

[17]Καθώς η ετοιμόγεννη σαν έρθει η ώρα της πάνω στους πόνους της συστρέφεται κι αγκομαχάει, έτσι κι εμείς γίναμε μπρος σου, Κύριε.

[18]Κι εμείς εγκυμονήσαμε, κοιλοπονέσαμε, αλλά γεννήσαμε αέρα· στη χώρα δεν

vento; não trouxemos à terra livramento algum, e não nasceram moradores do mundo.

μπορέσαμε να φέρουμε τη σωτηρία, ούτε καινούριους κατοίκους για τη γη.

[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.

[19]Μα οι νεκροί σου Κύριε, θα ξαναζήσουν, τα νεκρά σώματα του λαού μου θ' αναστηθούν. Ξυπνήστε, εσείς που κείτεστε μέσα στο χώμα και ψάλτε από χαρά! Ζωής ακτίνα εσύ είσαι, Κύριε, γι' αυτό και η γη θα δώσει πίσω στο φως αυτούς που δεν είναι παρά σκιά.

Τιμωρία στην ξηρά και στη θάλασσα

[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

[20]Εμπρός λαέ μου, πήγαινε στα δώματά σου, κλείσε τις πόρτες πίσω σου· κρύψου για λίγο ως να περάσει η οργή.

[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

[21]Γιατί ο Κύριος θα βγει απ' την ουράνια κατοικία του, τις ανομίες να τιμωρήσει αυτών που κατοικούν στη γη. Η γη θα ξεσκεπάσει το αίμα που χύθηκε σ' αυτήν και πια δε θα σκεπάζει τους σκοτωμένους της.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

ΗΣΑΪΑΣ 27

[1]Την ημέρα εκείνη ο Κύριος με το βαρύ, το μεγάλο και δυνατό του ξίφος θα τιμωρήσει τον Λεβιάθαν, το φίδι που συστρέφεται και ξεφεύγει, θα σκοτώσει το δράκοντα της θάλασσας.

Το νέο τραγούδι για το αμπέλι του Θεού

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[2]Την ημέρα εκείνη θα τραγουδήσετε τον ύμνο στο αμπέλι το εκλεκτό:

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[3]«Εγώ ο Κύριος το φυλάω· και το ποτίζω αδιάκοπα. Νύχτα και μέρα το φυλάω ώστε κανείς να μην το βλάψει.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de

[4]Δεν είμαι πια μ' αυτό οργισμένος. Αν όμως έβρισκα αγκάθια και τριβόλια θα 'δινα

mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.

[6] Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.

[7] Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?

[8] Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.

[9] Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.

[10] Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.

[11] Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo

μάχη εναντίον τους θα ’βαζα φωτιά σ’ όλα μαζί.

[5]Εκτός κι αν οι εχθροί αυτοί ζητήσουν προστασία κοντά μου κι ειρήνη μαζί μου κάνουνε· ναι, ας κάνουν μαζί μου ειρήνη».

Εξορία και αποκατάσταση του Ισραήλ

[6]Έρχεται μέρα που οι απόγονοι του Ιακώβ θα ρίξουν καινούριες ρίζες· ο Ισραήλ θ’ ανθίσει, θα καρποφορήσει, και θα γεμίσουν οι καρποί του την οικουμένη ολόκληρη.

[7]Χτύπησε τάχα ο Κύριος το λαό του, όπως εκείνους που τον χτύπησαν; ή τάχα τον θανάτωσε όπως εκείνους που τον θανατώσαν;

[8]Όχι· μονάχα όσο αξίζαν τους τιμώρησε, με εξορία και διωγμό, τούς πήρε με το δυνατό του φύσημα, όπως όταν φυσάει άνεμος ανατολικός.

[9]Όλες τις πέτρες των θυσιαστηρίων κομμάτια θα τις κάνουν του Ιακώβ οι απόγονοι, σαν τις τριμμένες ασβεστόπετρες· ποτέ πια να μην ξαναστηθούν ξύλινες λατρευτικές στήλες ούτε θυσιαστήρια θυμιάματος. Έτσι θα εξιλεωθεί των απογόνων του Ιακώβ η ανομία κι αυτό θα είναι το λύτρο για να εξαλειφθεί η αμαρτία τους.

[10]Η οχυρωμένη πόλη ερημώθηκε, έμεινε ακατοίκητη και σαν την έρημο εγκαταλειμμένη. Εκεί βόσκουνε τα μοσχάρια· εκεί πλαγιάζουν και μασάνε τους βλαστούς.

[11]Όταν των δέντρων τα κλαριά ξεραίνονται, τα σπάνε, έρχονται οι γυναίκες να τα κάψουνε. Πράγματι ο λαός

de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.

[12] Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.

[13] Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela terra da Assíria e os que forem desterrados para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

Isaías 28

Será castigada a impenitência de Efraim

[1] Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

[2] Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.
[3] A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.
[4] A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em

αυτός ήταν ανόητος, γι’ αυτό δεν θα τον λυπηθεί ο δημιουργός του, δε θα τον ελεήσει ο πλάστης του.
[12]Αλλά έρχεται μέρα που ο Κύριος θα σας συνάξει έναν έναν, γιοι του Ισραήλ, από την όχθη του ποταμού Ευφράτη ως το χείμαρρο της Αιγύπτου, καθώς τινάζουνε τα στάχυα και ξεχωρίζουν τον καρπό.

[13]Και τότε θα ηχήσει η μεγάλη σάλπιγγα και θα ’ρθουν όσοι ήταν στην Ασσυρία εξόριστοι κι όσοι ήταν στην Αίγυπτο διωγμένοι, και θα λατρέψουνε τον Κύριο πάνω στο άγιο όρος, στην Ιερουσαλήμ.

ΗΣΑΪΑΣ 28

Προειδοποίηση κατά της Σαμάρειας

[1]Αλίμονό σας, μεθυσμένοι του Εφραΐμ, που το κρασί σάς καταδυναστεύει. Η πόλη σας είν’ όλο αλαζονεία καθώς δεσπόζει σαν λαμπρή κορώνα πάνω στην εύφορη κοιλάδα, καθώς στεφάνι όμορφο απάνω στο κεφάλι σας. Αλλά τα μαραμένα άνθη του θα πέσουν.
[2]Γιατί ο Κύριος θα στείλει έναν αντίπαλο ισχυρό και δυνατό. Θα ’ρθει σαν θύελλα με χαλάζι, σαν καταιγίδα καταστροφική, σαν την πλημμύρα απ’ τ’ ουρανού τους καταρράχτες και με μια κίνηση του χεριού του θ’ αναποδογυρίσει τα πάντα στη γη.
[3]Τότε θα ποδοπατηθεί το στέμμα της αλαζονείας των μεθυσμένων του Εφραΐμ.
[4]Το μαραμένο άνθος της λαμπρής κορώνας του, που δεσπόζει πάνω στην εύφορη κοιλάδα, θα γίνει σαν το πρώιμο σύκο πριν το καλοκαίρι, που όποιος το δει το παίρνει

pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

5 Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

6 será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

Contra os habitantes de Jerusalém

7 Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; o sacerdote e o profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

8 Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

9 A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

10 Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

11 Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

12 ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

μες στο χέρι του κι αμέσως το καταβροχθίζει.

5Την ημέρα εκείνη ο Κύριος του σύμπαντος, αυτός θα είναι η λαμπρή κορώνα και τ’ όμορφο διάδημα για όσους από το λαό του θα ’χουν επιζήσει.

6Αυτός θα δώσει πνεύμα δικαιοσύνης σ’ εκείνους που συνεδριάζουν στο δικαστήριο, γενναιότητα σ’ εκείνους που υπερασπίζονται τις πύλες από τις επιθέσεις του εχθρού.

Απειλές και υποσχέσεις στην Ιερουσαλήμ

7Αλλά και οι προφήτες κι οι ιερείς απ’ το κρασί τρικλίζουν και παραπαίουν απ’ τα μεθυστικά ποτά. Τους παρασάλεψε ο νους απ’ το κρασί, από τα δυνατά ποτά σκοντάφτουν, πλανιούνται στα οράματά τους κι είναι σε σύγχυση όταν εκδίδουν τις αποφάσεις τους.

8Γεμάτα εμετούς είν’ όλα τα τραπέζια τους, τίποτε καθαρό δεν έχει μείνει.

9Θυμώνουν εναντίον μου και λένε: «Σε ποιον θέλει αυτός να δώσει μάθημα; Σε βυζανιάρικα που μόλις αποκόπηκαν από της μάνας τους το στήθος;

10Τι ασυναρτησίες είν’ αυτές που όλο μας λέει; »

11Ε! λοιπόν, ναι, με χείλη που ψελλίζουν και με μια γλώσσα ξένη θα μιλήσει στο λαό αυτόν ο Κύριος.

12Ο ίδιος σας είχε πει: «Αυτή είναι η ανάπαυση που σας δίνω· εδώ ν’ αναπαυτείτε όσοι είστε κουρασμένοι· εδώ

είναι η άνεση». Εσείς όμως δε θέλατε ν' ακούσετε.

13 Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

13Έτσι ο λόγος του Θεού θα 'ναι για σας συνεχείς ασυναρτησίες, ώστε καθώς θα προχωρείτε, να σκοντάφτετε κι ανάποδα να πέφτετε, να τσακιστείτε, να παγιδευτείτε και να πιαστείτε αιχμάλωτοι.

14 Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

Απατηλή προστασία

14Όλοι εσείς οι χλευαστές, που κυβερνάτε το λαό αυτόν της Ιερουσαλήμ, ακούστε τι λέει ο Κύριος:

15 Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não chegará a nós, porque, por nosso refúgio, temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

15Εσείς νομίζετε πως έχετε κάνει συνθήκη με το θάνατο και συμφωνία με τον άδη και πως η μάστιγα η καταστροφική όταν περάσει δε θα σας αγγίξει. Κάνατε την ψευτιά καταφύγιο και την απάτη κρυψώνα σας.

16 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

16Αλλά ο Κύριος, ο Θεός, λέει: «Εγώ, θα βάλω στη Σιών ένα λιθάρι, λιθάρι στέρεο, πολύτιμο, ακρογωνιαίο, λιθάρι θεμέλιο γερό· όποιος πιστεύει σ' εμένα δεν θ' απογοητευτεί.

17 Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

17Το δίκαιο θα κάνω μέτρο και τη δικαιοσύνη στάθμη. »Αλλά το δικό σας το απατηλό καταφύγιο απ' το χαλάζι θα καταστραφεί και τα νερά θα πλημμυρίσουν το κρησφύγετό σας.

18 A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

18Η συνθήκη σας με το θάνατο θ' ακυρωθεί· η συμφωνία σας με τον άδη δε θ' αντέξει. Όταν περάσει η μάστιγα η καταστροφική, θα σας σαρώσει.

19 Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

19Κάθε φορά που θα περνάει, θα πέφτει απάνω σας. Θα περνάει κάθε πρωί, μέρα και νύχτα· ακόμα και το άκουσμά της θα 'ναι τρομακτικό.

[20] Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

[21] Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

[22] Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

Deus é grande em sabedoria

[23] Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

[24] Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

[25] Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não semeia o cominho, não lança nela o trigo em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

[26] Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

[27] Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.

[28] Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando,

[20]Όπως το λέει κι η παροιμία: κοντό θα σου ’ρχεται το κρεβάτι για να ξαπλώσεις, στενό το πάπλωμα να σκεπαστείς».

[21]Γιατί ο Κύριος θα εμφανιστεί όπως στο όρος Περασίμ, θα θυμώσει όπως στην κοιλάδα της Γαβαών· και θα πραγματοποιήσει το έργο του, έργο παράδοξο· θα εκτελέσει την πράξη του, πράξη μυστηριώδη.

[22]Τώρα, λοιπόν, μη χλευάζετε, για να μη γίνουν σκληρότερα τα δεσμά σας· γιατί εγώ έχω ακούσει από τον Κύριο, το Θεό του σύμπαντος την απόφασή του να καταστρέψει όλη τη γη.

Η υπέρτατη γνώση του Θεού

[23]Ανοίξτε τ’ αυτιά σας κι ακούστε με, προσέξτε τι έχω να σας πω:

[24]Τάχα κάθε μέρα οργώνει ο γεωργός για να σπείρει; κάθε μέρα αυλακώνει και σβαρνίζει το χωράφι του;

[25]Όχι. Μόλις εξομαλύνει την επιφάνεια του χωραφιού, σπέρνει άνηθο και κύμινο, βάζει σιτάρι και κριθάρι και βρίζα, το καθένα στη θέση του.

[26]Κι είν’ ο Θεός που τον μαθαίνει τι πρέπει να κάνει· αυτός τονε διδάσκει.

[27]Δεν αλωνίζουν το άνηθο με αλωνιστικό εργαλείο, ούτε περνούν της άμαξας τη ρόδα πάνω στο κύμινο, αλλά χτυπούν το άνηθο και το κύμινο με ραβδί.

[28]Δεν καταστρέφουν το στάρι αλωνίζοντάς το συνέχεια· ξεχωρίζουν το

nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.

σπόρο απ’ το στάχυ, χωρίς ν’ αφήνουν τους τροχούς της άμαξας και τις οπλές των ζώων να λειώνουν τους σπόρους.

[29] Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

[29]Κι αυτό επίσης προέρχεται από τον Κύριο του σύμπαντος. Θαυμαστό το σχέδιό του, μεγάλη η σοφία του!

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

[1] Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;

[2] então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.

[3] Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.

[4] Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.

[5] Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.

[6] Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande

ΗΣΑΪΑΣ 29

Απειλή και απρόσμενη βοήθεια για την Ιερουσαλήμ

[1]Αλίμονο σ’ εσένα πόλη, όπου βρίσκεται το θυσιαστήριο του Θεού, πόλη όπου στρατοπέδευσε ο Δαβίδ! Άσε τα χρόνια να κυλούν και γιόρταζε τον κύκλο των εορτών σου.

[2]Εγώ θα σου φέρω θλίψη, κι άλλο δε θα ’ναι εκεί παρά θρήνος και στεναγμός. Θα γίνεις πραγματικά εστία φωτιάς του θυσιαστηρίου για μένα.

[3]Εγώ ο ίδιος θα στρατοπεδεύσω ολόγυρά σου· θα σε πολιορκήσω με χαρακώματα και θα υψώσω εναντίον σου πύργους πολιορκητικούς.

[4]Τότε θα πέσεις τόσο χαμηλά, που η φωνή σου θα μοιάζει να ’ρχεται απ’ τα βάθη της γης, πνιγμένη θα φτάνει μέσα απ’ το χώμα, θ’ ακούγεται σαν τη φωνή φαντάσματος· κι ο λόγος σου σαν ψίθυρος θα βγαίνει μέσα απ’ τη γη.

[5]Αλλά σαν σύννεφο σκόνης θα γίνουν τα πλήθη αυτών που σε περικυκλώνουν, σαν άχυρο στον άνεμο οι φοβερές ορδές αυτών που σου επιτίθενται. Κι αυτό θα γίνει ξαφνικά, μέσα σε μια στιγμή.

[6]Θα σε επισκεφθώ εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, με βροντή, με σεισμό και ήχο

estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.

[7] Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

[8] Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

[9] Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão, mas não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

[10] Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

[11] Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

[12] e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

[13] O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com

δυνατό, με κυκλώνα, με θύελλα και φλόγα καταστροφικής φωτιάς.

[7]Τότε σαν όνειρο, σαν όραμα νυχτερινό, θα διαλυθεί το πλήθος των εθνών που θα βαδίσουν ενάντια στην πόλη όπου βρίσκεται το θυσιαστήριό μου· ναι, το πλήθος όλων εκείνων που θα πολεμήσουν ενάντια σ’ αυτήν και στα οχυρά της, και θα την κυκλώσουν.

[8]Ο πεινασμένος ονειρεύεται πως τρώει, αλλά ξυπνάει με άδειο το στομάχι· ο διψασμένος ονειρεύεται πως πίνει, αλλά ξυπνάει εξαντλημένος, με το λαρύγγι του στεγνό. Έτσι θα γίνει με το πλήθος των εθνών που εκστρατεύουν ενάντια στ’ όρος Σιών.

Τύφλωση και υποκρισία του λαού Ισραήλ

[9]Συμπεριφερθείτε σαν ανόητοι και θα γίνετε ανόητοι· συμπεριφερθείτε σαν τυφλοί και θα γίνετε τυφλοί! Είστε μεθυσμένοι, αλλά χωρίς κρασί· τρικλίζετε, αλλά όχι από ποτό μεθυστικό.

[10]Γιατί ο Κύριος σας αποκοίμισε· έκλεισε τα μάτια σας, δηλαδή τους Βλέποντες, σκέπασε τα κεφάλια σας, δηλαδή τους Βλέποντες.

[11]Όλα τα προφητικά οράματα έγιναν για σας σαν ένα σφραγισμένο βιβλίο, που το δίνουν σ’ έναν που ξέρει ανάγνωση και του λένε: «Διάβασέ το»· κι εκείνος απαντάει: «Δεν μπορώ, γιατί είναι σφραγισμένο».

[12]Ή δίνουν το βιβλίο σ’ έναν που δεν ξέρει ανάγνωση και του λένε: «Διάβασέ το»· κι εκείνος απαντάει: «Δεν ξέρω ανάγνωση».

[13]Ο Κύριος λέει: «Ο λαός αυτός με το στόμα του με πλησιάζει, και με τα χείλη

os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

του με τιμάει, ενώ η καρδιά του βρίσκεται μακριά από μένα· με σέβονται σύμφωνα με ανθρώπινες εντολές που έχουν μάθει.

[14] continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

[14]Γι’ αυτό θα συνεχίσω να κάνω στο λαό αυτόν έργα θαυμαστά, ώστε η σοφία των σοφών του να χαθεί και η σύνεση των συνετών του να εξαφανιστεί».

[15] Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

[15]Αλίμονο σ’ εκείνους που κρύβουν τα σχέδιά τους από τον Κύριο, που κάνουν τα έργα τους στο σκοτάδι, και λένε: «Ποιος μας βλέπει; ποιος ξέρει τι κάνουμε τώρα; »

[16] Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

[16]Τι διαστροφή! Μπορεί να εξισωθεί ο κεραμοποιός με τον πηλό; Μπορεί ένα έργο να πει γι’ αυτόν που το έφτιαξε: «Δεν μ’ έφτιαξε αυτός»; Ή ένα πήλινο δοχείο να πει για τον αγγειοπλάστη του: «Αυτός δεν ξέρει τι κάνει»;

A redenção de Israel

Απολύτρωση του λαού Ισραήλ

[17] Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

[17]Ακόμα λίγο κι ο Λίβανος θα μεταμορφωθεί σε καρποφόρο κήπο, κι ο καρποφόρος κήπος σε δάσος.

[18] Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.

[18]Τότε θ’ ακούσουν οι κουφοί τα λόγια του βιβλίου, και βγαίνοντας απ’ την ομίχλη και το σκοτάδι τα μάτια των τυφλών θα δουν.

[19] Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.

[19]Κι όλο και περισσότερο θα χαίρονται οι ταπεινοί κοντά στον Κύριο, οι φτωχοί θα ευφραίνονται για τον Άγιο Θεό του Ισραήλ.

[20] Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,

[20]Τότε θ’ αφανιστεί ο τύραννος και θα εξολοθρευτεί ο χλευαστής· θα εξοντωθούν όλοι οι κακόβουλοι,

[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.

[21]αυτοί που με τα λόγια τους φέρνουν την καταδίκη, στην πύλη στήνουνε παγίδα στο δικαστή και με ψευτιές τη δικαίωση του αθώου εμποδίζουν.

[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.

[22]Για τούτο να τι λέει στους απογόνους του Ιακώβ ο Κύριος, αυτός που λύτρωσε τον Αβραάμ: «Από 'δω κι εμπρός ο λαός του Ιακώβ δεν πρόκειται πια να ντροπιαστεί, ούτε ποτέ να τρομοκρατηθεί·

[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.

[23]γιατί όταν δουν οι απόγονοι του Ιακώβ τα έργα που εγώ θα κάνω ανάμεσά τους, θα λατρέψουν εμένα. Θα λατρέψουν τον Άγιο Θεό του Ιακώβ, θα φοβηθούν το Θεό του Ισραήλ.

[24] E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

[24]Εκείνοι που το πνεύμα τους πλανήθηκε, θα μάθουν σύνεση· κι εκείνοι που αντιλέγουν θα δεχτούν τη διδαχή».

Isaías 30

Contra a aliança com o Egito

[1] Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

[2] Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

[3] Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

ΗΣΑΪΑΣ 30

Άστοχη συμμαχία με την Αίγυπτο

[1]«Αλίμονό σας, επαναστατημένα παιδιά», λέει ο Κύριος, «που εκτελείτε σχέδια χωρίς τη θέλησή μου και συμμαχίες κλείνετε χωρίς να 'χετε τη δική μου συγκατάθεση, προσθέτοντας έτσι τη μια αμαρτία πάνω στην άλλη!

[2]Παίρνετε το δρόμο για την Αίγυπτο χωρίς να με συμβουλευθείτε, για να γυρέψετε την προστασία του Φαραώ, και κάτω απ' της Αιγύπτου τη σκιά τρέχετε να προφυλαχθείτε.

[3]Αλλά η προστασία του Φαραώ θα 'ναι για σας ντροπή και η καταφυγή σας στης Αιγύπτου τη σκιά θα 'ναι ο εξευτελισμός σας.

[4] Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

[5] Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

[6] Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

[7] Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

[8] Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

[9] Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

[10] Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

[11] desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

[4]Οι αρχηγοί σας είναι κιόλας στη Σοάν κι έφτασαν στη Χανές οι πρεσβευτές σας.

[5]Όλοι τους θ' απογοητευτούν από έναν λαό που δεν μπορεί χρήσιμος να τους είναι, ούτε βοήθεια να τους φέρνει, ούτε ωφέλεια· μόνο ντροπή και εξευτελισμό». Και λέει ο Κύριος:

[6]«Μέσα απ' της θλίψης και της αγωνίας τη χώρα, πορεύονται στο νότο, όπου η λέαινα και το λιοντάρι ζουν, η οχιά κι ο φτερωτός ο δράκοντας, τα πλούτη τους πάνω σε γαϊδουριών τη ράχη μεταφέρουν και στων καμήλων πάνω την καμπούρα τούς ακριβούς τους θησαυρούς· πάνε σ' έναν λαό που δεν μπορεί να τους βοηθήσει.

[7]Πράγματι, είν' ανώφελη και μάταιη η βοήθεια της Αιγύπτου· για τούτο και την ονομάζω “Ραάβ υποταγμένη”».

Προειδοποίηση για το μέλλον

[8]Ο Κύριος μου είπε: «Πήγαινε τώρα και γράψε τα λόγια μου αυτά σε μια πινακίδα μπροστά τους, και σημείωσέ τα σ' ένα βιβλίο για να χρησιμέψουν στο μέλλον για μαρτυρία αιώνια:

[9]ότι δηλαδή ο λαός αυτός είναι αποστάτης, είναι ψεύτες· δε θέλουν ν' ακούσουν το νόμο του Κυρίου.

[10]Λένε στους Βλέποντες: “μη βλέπετε οράματα, μη μας προαναγγέλλετε το σωστό. Πείτε μας λόγια κολακευτικά· προφητέψτε μας χίμαιρες.

[11]Βγείτε από τον ίσιο δρόμο, φύγετε από τη σωστή κατεύθυνση, πάρτε από μπροστά μας τον Άγιο Θεό του Ισραήλ”».

[12] Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

[13] portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.

[14] O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

[15] Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.

[16] Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.

[17] Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

Promessas consoladoras para Sião

[18] Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é

[12]Γι' αυτό να τι λέει ο Άγιος Θεός του Ισραήλ: «Εσείς περιφρονείτε αυτό το λόγο, εμπιστευόσαστε στη βία και στη διαστροφή· αυτά είναι τα στηρίγματά σας.

[13]Μα η ανομία σας αυτή δε θα 'ναι για σας δίχως συνέπειες. Είστε καθώς τοίχος ψηλός, που μια ρωγμή τον διατρέχει. Ξάφνου παρουσιάζεται ένα φούσκωμα και μονομιάς ο τοίχος καταρρέει.

[14]Συντρίβεται σαν πήλινο δοχείο, που τόσο θρύψαλα έχει γίνει, ώστε να μην υπάρχει στα συντρίμμια του ένα κομμάτι που να μπορεί κανείς μ' αυτό να μεταφέρει λίγα αναμμένα κάρβουνα, είτε νερό να πάρει από μια στέρνα».

[15]Και να τι λέει ο Κύριος, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ: «Αν επιστρέψετε σ' εμένα και ηρεμήσετε, μονάχα τότε θα σωθείτε· μέσα στην ησυχία και στην εμπιστοσύνη θα βρείτε τη μοναδική σας δύναμη»· μα εσείς δεν το θέλετε,

[16]και λέτε: «Όχι, θα φύγουμε με τα άλογα». Γιατί άλλο δε σας μένει παρά η φυγή· και λέτε: «Θ' ανεβούμε σε γοργοπόδαρα άλογα». Μα οι διώκτες σας θα 'ναι πιο γρήγοροι απ' αυτά!

[17]Ένας μονάχα θα σας απειλεί κι εσείς χίλιοι θα φεύγετε· αν είναι πέντε που σας απειλούν, εσείς θα φύγετε όλοι. Ό, τι θα μείνει από σας θα 'ναι σαν το κοντάρι πάνω σε βουνοκορφή, σαν τη σημαία πάνω σ' ένα λόφο.

Επαγγελία αγάπης του Θεού προς το λαό του

[18]Και μολαυτά ο Κύριος προσμένει να σας σπλαχνιστεί· είν' έτοιμος να σηκωθεί και να σας ελεήσει, γιατί ο Κύριος είναι Θεός

Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

[19] Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

[20] Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

[21] Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

[22] E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

[23] Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra, o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

[24] Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

[25] Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de

δικαιοσύνης· μακάριοι όσοι τον εμπιστεύονται.

[19]Ναι, της Σιών λαέ, εσύ που ζεις στην Ιερουσαλήμ, ποτέ πια δε θα κλάψεις! Όταν θα του φωνάξεις, σίγουρα θα σε σπλαχνιστεί· αμέσως θα σου αποκριθεί μόλις ακούσει τη φωνή σου.

[20]Ψωμί στην αγωνία σας ο Κύριος θα σας δώσει και μες στη στενοχώρια σας νερό· κρυμμένος δεν θα μένει πια αυτός που σας διδάσκει, μα θα τον βλέπετε το δάσκαλό σας με τα ίδια σας τα μάτια.

[21]Όταν θα πρέπει να διαλέξετε αν θα στρίψετε δεξιά ή αριστερά, θ' ακούν τ' αυτιά σας μια φωνή από πίσω σας που θα σας λέει: «Αυτός είναι ο δρόμος· ακολουθήστε τον».

[22]Θα θεωρήσετε βέβηλα τα επάργυρα γλυπτά σας και τα επιχρυσωμένα σας τα είδωλα· θα τα πετάξετε μακριά σαν κάτι ακάθαρτο και θα τους πείτε: «Έξω από 'δω».

[23]Τότε θα στείλει ο Κύριος βροχή πάνω στους σπόρους που θα σπείρετε στη γη· και το σιτάρι που θα δώσει η γη θα είναι μεστό και θρεπτικό. Και τα κοπάδια σας θα βόσκουνε τη μέρα εκείνη σε βοσκές ευρύχωρες.

[24]Τα βόδια όπως και τα γαϊδούρια που οργώνουν τους αγρούς, θα τρώνε το καλύτερο άχυρο, με φτυάρι και δικέλλι λιχνισμένο.

[25]Από κάθε ψηλό βουνό και κάθε λόφο ρυάκια θα κυλάνε και τρεχούμενα νερά,

águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

της μεγάλης σφαγής τη μέρα, όταν οι πύργοι της πολιορκίας θα γκρεμιστούν.

26 A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

26Τη μέρα που ο Κύριος θα επιδέσει του λαού του τις πληγές και θα γιατρέψει όσα τραύματα προκάλεσαν τα χτυπήματά του, τότε το φως του φεγγαριού θα είναι σαν το φως του ήλιου· και θα 'ναι του ήλιου το φως εφτά φορές λαμπρότερο, καθώς το φως εφτά μαζί ημερών.

O julgamento da Assíria

Κρίση του Κυρίου ενάντια στην Ασσυρία

27 Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

27Νάτον, ο Κύριος ο ίδιος έρχεται από μακριά! Σφοδρός είν' ο θυμός του και το φορτίο του βαρύ. Τα χείλη του γεμάτα αγανάκτηση κι η γλώσσα του σαν καταλυτική φωτιά.

28 A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

28Είν' η πνοή του σαν πλημμυρισμένος χείμαρρος που φτάνει ως το λαιμό του ανθρώπου. Θα κοσκινίσει τα έθνη με της καταστροφής το κόσκινο, θα βάλει χαλινάρι στα σαγόνια των λαών και θα τους οδηγήσει όπου δεν θέλουν.

29 Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

29Θα ψάλετε, όπως τη νύχτα της ιερής γιορτής με την καρδιά χαρούμενη, όπως αυτός που περπατά στον ήχο της φλογέρας, να πάει στο όρος του Κυρίου, να πάει στο Θεό, στο βράχο του Ισραήλ.

30 O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

30Ο Κύριος θα κάνει ν' ακουστεί η μεγαλόπρεπη φωνή του, δυναμικά θα εκδηλώσει τον άγριο θυμό του με της καταλυτικής φωτιάς τη φλόγα, μέσα σε καταιγίδα και σε χαλαζοθύελλα.

31 Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

31Απ' του Κυρίου τη φωνή η Ασσυρία θα τρομάξει, απ' τα χτυπήματα που θα της δώσει με το ραβδί.

[32] Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

[33] Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

[32]Το κάθε χτύπημα που θα της δίνει ο Κύριος με το ραβδί της τιμωρίας θα συνοδεύεται με τύμπανα και με κιθάρες· ο ίδιος ο Θεός θα πολεμήσει εναντίον τους.

[33]Από καιρό έχει η πυρά ετοιμαστεί και για το βασιλιά τον ίδιο· λάκκος βαθύς κι ευρύχωρος για τη φωτιά, γεμάτος ξύλα σε αφθονία. Η πνοή του Κυρίου, σαν χείμαρρος από θειάφι φλεγόμενο, θα την ανάψει.

Isaías 31

O Egito é homem e não deus

[1] Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e em cavaleiros, porque são mui fortes, mas não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

[2] Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

[3] Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra eles grande número de pastores, e não se

ΗΣΑΪΑΣ 31

Ο Θεός προστατεύει την Ιερουσαλήμ

[1]Αλίμονο σ’ όσους πηγαίνουνε στην Αίγυπτο για να γυρέψουνε βοήθεια! Βασίζονται στ’ άλογα, ελπίζουνε στις άμαξες τις πολυάριθμες και στους ιππείς με την πολλή τη δύναμη και δεν ελπίζουνε στον Άγιο Θεό του Ισραήλ, δε γυρεύουνε συμβουλή από τον Κύριο.

[2]Ο Θεός γνωρίζει τα πάντα· θα επιφέρει συμφορές και δεν θα πάρει πίσω τις απειλές του. Θα υψωθεί ενάντια σ’ αυτούς που κάνουν το κακό κι ενάντια στους άνομους που τους καλούνε σε βοήθεια.

[3]Οι Αιγύπτιοι είναι άνθρωποι κι όχι θεοί· και τ’ άλογά τους είναι ζώα κι όχι υπερφυσικά όντα. Όταν ο Κύριος απλώσει απειλητικά το χέρι του, τότε, ο προστάτης θα σκοντάψει και ο προστατευόμενος θα πέσει, και θα καταστραφούν όλοι μαζί.

[4]Ακούστε τι λέει ο Κύριος: «Όπως μουγκρίζει το λιοντάρι ή και το λιονταρόπουλο όταν τη λεία του συλλάβει και οι φωνές πλήθους βοσκών

espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

δεν το φοβίζουν που συγκεντρώνονται εναντίον του, ούτε τρομάζει από τον πάταγο που κάνουν, έτσι κι εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, θα κατεβώ να πολεμήσω πάνω στο όρος της Σιών και στα υψώματά της.

[5] Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos amparará a Jerusalém; protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

[5]Σαν τα πουλιά που απλώνουν τα φτερά πάνω από τη φωλιά τους, έτσι κι εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, θα προστατέψω την Ιερουσαλήμ και θα την ελευθερώσω· θα τη σπλαχνιστώ και θα τη σώσω».

[6] Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

[6]Γυρίστε πάλι πίσω, Ισραηλίτες, σ' εκείνον από τον οποίο τόσο πολύ απομακρυνθήκατε.

[7] Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

[7]Γιατί θα 'ρθεί καιρός, που ο καθένας σας θα πετάξει τα ασημένια και τα χρυσά του είδωλα, που με τα χέρια του τα κατασκεύασε και αμάρτησε.

[8] Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

[8]Η Ασσυρία θα πέσει και θα καταστραφεί από ξίφος, που δε θα είναι ανθρώπινο. Θα τραπεί σε φυγή από αυτό το ξίφος και οι άνδρες της θα υποδουλωθούν.

[9] De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

[9]Από το φόβο τους θα εγκαταλείψουν το οχυρό της, και οι αρχηγοί της αποθαρρυμένοι θα εγκαταλείψουν τη σημαία τους». Αυτά τα λέει ο Κύριος, που η λυχνία του φέγγει στη Σιών, το θυσιαστήριό του καίει στην Ιερουσαλήμ.

Isaías 32

O reinado do justo Rei

[1] Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

ΗΣΑΪΑΣ 32

Ο δίκαιος βασιλιάς

[1]Τότε ένας βασιλιάς θα βασιλέψει με δικαιοσύνη και οι άρχοντές του θα κυβερνούν μ' ευθύτητα.

[2] Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

[2]Καθένας τους θα είναι σκεπή προστατευτική από τον άνεμο, σαν καταφύγιο στην καταιγίδα, σαν ρυάκια σε ξερότοπο, σαν σκιά μεγάλου βράχου σε διψασμένη γη.

[3] Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

[3]Τότε τα μάτια των βλεπόντων δε θα 'ναι πια κλειστά και τ' αυτιά των προφητών θα 'ναι ορθάνοιχτα.

[4] O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

[4]Η καρδιά των αστόχαστων σοφία θα γνωρίσει κι όσοι μπερδεύουν σκόπιμα τα λόγια τους θα μιλούν καθαρά.

[5] Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

[5]Δε θα ονομάζουν πια ευγενή τον ανόητο, ούτε αξιοσέβαστο τον απατεώνα.

[6] Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

[6]Ο ανόητος λέει μόνο ανοησίες και σκέφτεται αδιάκοπα το πώς θα κάνει το κακό. Και με τα έργα του αλλά και με τα λόγια του τον Κύριο προσβάλλει. Αφήνει νηστικό τον πεινασμένο, στον διψασμένο δεν δίνει νερό.

[7] Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

[7]Τα όπλα του πανούργου είναι δολερά· επινοεί σχέδια πονηρά, για να λυγίσει τον φτωχό με λόγια ψεύτικα, ακόμα κι όταν ο αδύνατος διεκδικεί το δίκιο του.

[8] Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

[8]Αλλά ο έντιμος επινοεί σχέδια ευγενικά και επιμένει στα ευγενικά του έργα.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

Προειδοποίηση προς τις γυναίκες της Ιερουσαλήμ

[9] Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

[9]Ανέμελες γυναίκες, κόρες αμέριμνες, τα λόγια μου ακούστε!

[10] Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

[10]Μέσα σε ένα χρόνο και λίγες μέρες θα συνταραχθείτε, εσείς οι αμέριμνες· γιατί ο τρύγος θ' αφανιστεί, η συγκομιδή δε θα 'ρθει.

[11] Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

[11]Τρέμετε ανέγνοιαστες! Αμέριμνες τρομάξτε! Βγάλτε τις φορεσιές σας και πένθιμα φορέστε ρούχα.

[12] Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.

[12]Σπαρακτικά θρηνήστε για τους όμορφους αγρούς και για τα καρποφόρα αμπέλια,

[13] Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.

[13]για τη γη του λαού μου που γέμισε αγκάθια και τριβόλια, για τα σπίτια που ευτυχούσαν στην πόλη τη χαρούμενη.

[14] O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;

[14]Και το παλάτι ακόμα θα εγκαταλειφθεί, κι η πόλη θα ερημωθεί η πολυθόρυβη· το τείχος και ο πύργος της θα γίνουνε σπηλιές για πάντα, τόπος χαράς για τα άγρια γαϊδούρια, βοσκή για τα κοπάδια.

Η μεγάλη αναμόρφωση από το Πνεύμα του Κυρίου

[15] até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;

[15]Όταν όμως θα έρθει πάνω μας το Πνεύμα του Θεού από τους ουρανούς, η έρημος θα γίνει καρποφόρος κήπος κι ο καρποφόρος κήπος θα μεταβληθεί σε δάσος.

[16] o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.

[16]Τότε θα επικρατήσει στην έρημο το δίκαιο και η δικαιοσύνη στους καρποφόρους κήπους.

[17] O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.

[17]Το έργο της δικαιοσύνης θα 'ναι ειρήνη, και της δικαιοσύνης το αποτέλεσμα θα 'ναι ησυχία και ασφάλεια παντοτινή.

[18] O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,

[18]Θα κατοικήσει ο λαός μου σε τόπο ειρήνης, σε κατοικίες ασφαλείς και μέρη ήσυχα, δίχως άγχος.

[19] ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.

[19]Κι αν πέσει χαλάζι, δεν θα τους βλάψει· όσοι στο δάσος κατοικούν, σ' εμένα θα

ελπίζουν, όπως κι οι κάτοικοι της πεδιάδας.

[20] Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

[20]Καλότυχοι εσείς που σπέρνετε παντού πλάι σε νερά κι αφήνετε να τριγυρνούν ελεύθερα τα βόδια και τα γαϊδουράκια.

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

[1] Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.

[2] SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.

[3] Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.

[4] Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.

[5] O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.

[6] Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.

ΗΣΑΪΑΣ 33

Ο Κύριος θα φέρει σωτηρία στην Ιερουσαλήμ

[1]Αλίμονο σ’ εσένα που καταστρέφεις και που δεν καταστράφηκες· σ’ εσένα που ληστεύεις και που δε ληστεύθηκες! Όταν πια σταματήσεις να καταστρέφεις, θα καταστραφείς· όταν πια σταματήσεις να ληστεύεις θα ληστευθείς κι εσύ.

[2]Κύριε, λυπήσου μας, σ’ εσένα ελπίζουμε! Γίνε η προστασία μας κάθε πρωί, η σωτηρία μας τον καιρό της θλίψης.

[3]Όταν ηχεί η φωνή σου φεύγουν οι λαοί· όταν εσύ ορθώνεσαι σκορπίζονται τα έθνη φοβισμένα.

[4]Τα λάφυρα σωρεύονται σαν τις ακρίδες, κι οι άνθρωποι ορμούν πάνω σ’ αυτά, όπως ορμούν κι εκείνες.

[5]Ο Κύριος είναι μεγάλος και ισχυρός, στα ύψη κατοικεί· γεμάτη είναι η Σιών από την ευθυκρισία και τη δικαιοσύνη του.

[6]Γι’ αυτό θα δώσει σταθερότητα στο μέλλον σου, λαέ του Κυρίου· η σοφία κι η γνώση θα ’ναι τα πλούτη που θα σε σώσουν· ο σεβασμός σου στον Κύριο θα είν’ ο θησαυρός σου.

Η επέμβαση του Κυρίου

[7] Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.	[7]Νάτοι, οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, βγάζουν κραυγές έξω στους δρόμους, οι πρέσβεις της ειρήνης κλαίνε πικρά.
[8] As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.	[8]Οι δρόμοι είναι έρημοι, κανείς δεν τους διαβαίνει πια, παραβιάστηκε η συνθήκη, περιφρονήθηκαν οι μάρτυρες, οι άνθρωποι δεν λογαριάζονται.
[9] A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.	[9]Η γη μαραίνεται, πενθεί. Ο Λίβανος από ντροπή μαραίνεται, τα βοσκοτόπια της Σαρών έγιναν σαν την έρημο, και η Βασάν κι ο Κάρμηλος χάσαν το φύλλωμά τους.
[10] Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.	[10]«Τώρα θα επέμβω εγώ», λέει ο Κύριος. «Τώρα θα σηκωθώ, τώρα θα δοξαστώ.
[11] Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.	[11]Τα σχέδια που σκέφτεστε είναι αχυρένια και καταλήγουν σε πράγματα άχρηστα· η δυνατή πνοή μου θα σας αποτεφρώσει όπως η φωτιά.
[12] Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.	[12]Οι λαοί θα καούν για να γίνουν ασβέστης· σαν τα κομμένα αγκάθια στις φλόγες θα καούν.
[13] Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.	[13]Οι άλλοι εσείς λαοί, οι μακρινοί κι οι κοντινοί, ακούστε τι κάνω, μάθετε ποια είναι η δύναμή μου».
[14] Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?	[14]Στη Σιών οι αμαρτωλοί αλαφιάζονται, τους ασεβείς τους κυριεύει τρόμος. Λένε: «Ποιος από μας μπορεί να σταθεί πλάι στην καταλυτική φωτιά; Ποιος μπορεί ν' αντέξει τις φλόγες τις αιώνιες; »
[15] O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,	[15]Αυτός που βαδίζει με δικαιοσύνη και που μιλάει μ' ευθύτητα, εκείνος που περιφρονεί το κέρδος που βγαίνει από εκβιασμό, αυτός που αποκρούει τη δωροδοκία, εκείνος που κλείνει τ' αυτιά του σ' όσους του προτείνουν φόνους και

τα μάτια του κλείνει για να μη συγκατανεύει στο κακό,

[16] este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

[16]αυτός θα κατοικήσει στα ψηλά, σε φρούριο θα καταφύγει, πάνω σε οχυρωμένο βράχο. Σε επάρκεια θα του δίνουν το ψωμί και το νερό ποτέ δε θα του λείψει.

Ο Κύριος είναι ο βασιλιάς μας

[17] Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.

[17]Τα μάτια σου θ' ατενίζουνε το βασιλιά σ' όλη του την λαμπρότητα, θα βλέπουνε τη χώρα σ' όλη την έκτασή της.

[18] O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?

[18]Τη φρίκη θα θυμάσαι του παρελθόντος και θα λες: «Πού είναι ο απογραφέας; πού είναι ο εισπράκτορας των φόρων; πού είναι των οχυρών ο ελεγκτής; »

[19] Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.

[19]Δε θα δεις πια τον αποθρασυμένο λαό, το λαό με τη σκοτεινή κι ακατανόητη ομιλία, με τη γλώσσα τη βάρβαρη και τη δυσνόητη.

[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

[20]Κοίταξε τη Σιών, την πόλη όπου τελούμε τις γιορτές μας! Τα μάτια σου θα δουν την Ιερουσαλήμ ήσυχο τόπο για διαμονή καθώς σκηνή αμετακίνητη, που ποτέ πια δε θα ξεριζωθούν οι πάσσαλοί της, και που κανένα απ' τα σκοινιά της δε θα κοπεί.

[21] Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

[22] Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

[21-22]Εκεί για μας ο Κύριος είναι θαυμαστός. Ο Κύριος είναι ο κυβερνήτης μας, ο Κύριος είναι ο νομοθέτης μας, ο Κύριος είναι ο βασιλιάς μας· εκείνος θα μας σώσει. Τότε θα είναι η Ιερουσαλήμ τόπος με ποταμούς μεγάλους και παραπόταμους, μα που κανένα πολεμικό πλοίο δε θα διαβαίνει, μεγάλα πλοία εκεί δεν θ' αρμενίζουν.

[23] Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem

[23]Αν κάποιου πλοίου του χαλαρώσουν τα σχοινιά, δε θα μπορούν πια να κρατήσουν

estender a vela. Então, se repartirá a presa de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

στέρεα το κατάρτι, ούτε πάνω του ν' απλωθούνε τα πανιά. Τότε άφθονα λάφυρα θα διαμοιραστούν και οι χωλοί θ' αρπάξουν απ' τη λεία.

24 Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

24Τότε κανείς απ' τους κατοίκους πως υποφέρει δεν θα πει· κι οι ανομίες του λαού που κατοικεί εκεί, θα του συγχωρηθούνε.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

1 Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

2 Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

3 Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

4 Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

5 Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

6 A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do

ΗΣΑΪΑΣ 34

Η οργή του Κυρίου ενάντια στα έθνη και στην Ιδουμαία

1Πλησιάστε έθνη για ν' ακούσετε· λαοί δώστε την προσοχή σας! Η γη και ό, τι τη γεμίζει ας ακούσει, η οικουμένη κι όλοι οι κάτοικοί της.

2Γιατί ο Κύριος είναι θυμωμένος ενάντια σ' όλα τα έθνη και οργισμένος ενάντια σ' όλα τα στρατεύματά τους. Θα τα καταστρέψει, θα τα παραδώσει στη σφαγή.

3Οι σκοτωμένοι τους θα ριχτούν έξω άταφοι, κι από τα πτώματά τους θ' ανέβει δυσοσμία· τα βουνά θα ποτιστούνε από το αίμα τους.

4Θα λιώσουν όλα τα υψώματα. Ο ουρανός θα τυλιχτεί κυλινδρικά σαν πάπυρος, και όλα τ' άστρα θα πέσουν όπως πέφτουν τα φύλλα από το κλήμα ή απ' τη συκιά.

5Το ξίφος του Κυρίου είναι έτοιμο στον ουρανό. Να, κατεβαίνει ενάντια στους Εδωμίτες, ενάντια στο λαό που ο Κύριος σε εξολοθρεμό τον καταδίκασε.

6Το ξίφος του Κυρίου γέμισε αίμα, χόρτασε απ' το λίπος, από το αίμα των

sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

προβάτων και των τράγων, από το λίπος των νεφρών των κριαριών· γιατί ο Κύριος έχει θυσία στη Βοσρά, σφαγή μεγάλη στην Εδώμ.

7 Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

7Μαζί με το λαό θα πέσουνε κι οι βούβαλοι, και τα μοσχάρια μαζί με τους ταύρους. Η γη από το αίμα θα χορτάσει και το χώμα από λίπος θα ποτιστεί.

8 Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

8Μέρα εκδίκησης αυτή θα είναι για τον Κύριο, έτος ανταπόδοσης για την έχθρα που είχαν ενάντια στη Σιών.

9 Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.

9Οι χείμαρροι της Εδώμ θα γίνουν πίσσα και το χώμα της θειάφι. Όλη η χώρα σαν την πίσσα θα καίγεται.

10 Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.

10Νύχτα και μέρα δεν θα σβήνει η φωτιά· ο καπνός της θα ανεβαίνει αδιάκοπα· θα μένει έρημη η χώρα από γενιά σ' άλλη γενιά· κανείς ποτέ πια απ' αυτήν δε θα περάσει.

11 Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

11Θα γίνει κτήμα του πελεκάνου και του σκατζόχοιρου· κουκουβάγιες και κοράκια θα την κατοικήσουν. Ο Κύριος θα φέρει το χάος και την ερήμωση σ' αυτήν.

12 Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

12Δεν θα υπάρχουν πια εκεί ηγεμόνες, για να ανακηρύξουν βασιλιά· θ' αφανιστούν όλοι οι άρχοντές της.

13 Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será uma habitação de chacais e morada de avestruzes.

13Αγκάθια θα φυτρώσουνε στ' ανάκτορά της, τσουκνίδες και βάτα στα φρούριά της· θα γίνει το κρησφύγετο των τσακαλιών, η αυλή των στρουθοκαμήλων.

14 As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.

14Εκεί θα συναντιούνται οι αγριόγατες με τις ύαινες, και θα φωνάζουν οι τραγόμορφοι δαίμονες ο ένας τον άλλον. Εκεί θα κατοικεί η Λιλίθ, εκεί θα βρίσκει τόπο για ν' αναπαύεται.

15 Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.

15Εκεί η κουκουβάγια της ερήμου θα φωλιάζει, θα γεννάει και θα κλωσάει τ' αυγά της, και θα φροντίζει τα μικρά κοντά της· εκεί θα συναθροίζονται τα θηλυκά γεράκια μαζί με τους συντρόφους τους.

16 Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.

16Αναζητήστε στο βιβλίο του Κυρίου και διαβάστε· ούτ' ένα από τα ζώα αυτά δε θα παραλειφθεί! Γιατί ο Κύριος με το στόμα του έδωσε προσταγή, διέταξε και το Πνεύμα του τα συνάθροισε.

17 Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

17Αυτός ο ίδιος έριξε κλήρο γι' αυτά· το χέρι του τους μοίρασε τη γη με μέτρο. Αιώνια θα την κατέχουν, θα κατοικούν σ' αυτήν παντοτινά.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

1 O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

2 Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.

3 Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.

4 Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.

5 Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;

ΗΣΑΪΑΣ 35

Η αποκατάσταση του λαού του Θεού

1Ας χαίρεται η έρημος κι ο τόπος ο ξερός. Η χέρσα γη ας αγάλλεται κι ως κρίνο ας λουλουδίζει.

2Άνθη ας την πλημμυρίζουνε, φαιδρά ας πανηγυρίζει και της χαράς ν' ακούγεται γιορταστικός ο αχός. Θα της δοθεί η μεγαλοπρέπεια του Λιβάνου του Κάρμηλου η λαμπρότητα και της Σαρών. Τότε θα δουν τη δόξα του Κυρίου, το μεγαλείο του δικού μας του Θεού.

3Δύναμη δώστε στα εξαντλημένα χέρια, τα γόνατα στεριώστε που κλονίζονται.

4Πέστε στους φοβισμένους: «Κάντε καρδιά και μη φοβάστε! Να ο Θεός σας! Η εκδίκηση κι η ανταπόδοση έρχονται απ' αυτόν. Αυτός θα 'ρθεί για να σας φέρει λύτρωση».

5Τότε τα μάτια θ' ανοιχτούνε των τυφλών και των κουφών τ' αυτιά θ' ακούσουν.

[6] os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.

[7] A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

[8] E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

[9] Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

[10] Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

Isaías 36

Senaqueribe invade Judá
2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

[1] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[6]Τότε ο χωλός καθώς το ελάφι θα πηδά κι η γλώσσα του κωφάλαλου θα τραγουδάει. Πλήθος νερά θε ν’ αναβρύσουνε στην έρημο και μες στη στέπα ρεματιές θ’ αχολογούνε.
[7]Η άμμος η καυτή θα γίνει λίμνη και πίδακες νερού θα ξεπηδήσουν απ’ τη φρυγμένη γη. Εκεί που τα τσακάλια είχαν κρησφύγετο, καλάμια θα φυτρώσουνε και σπάρτα.
[8]Θα είν’ εκεί ένας ωραίος καλοστρωμένος δρόμος και τ’ όνομά του θα ’ναι «Οδός Αγία». Ακάθαρτοι από ’κει δεν θα περνούν· αυτοί που τον βαδίζουν έστω κι αν είναι ανόητοι, δε θα ’ναι μπορετό να ξεστρατίσουν.
[9]Κοντά στο δρόμο αυτόν λιοντάρια δε θα βρίσκονται. Δε θα τον δρασκελίζει ουτ’ ένα αρπαχτικό θεριό. Στο δρόμο αυτόν θα περπατούν οι λυτρωμένοι.
[10]Όσους ο Κύριος λευτέρωσε θα επιστρέψουν, με θριαμβικά τραγούδια θα ’ρθουν στη Σιών. Χαρά αιώνια θα τους πλημμυρίζει. Θα νιώθουν ευτυχία κι αγαλλίαση. Ο στεναγμός κι η λύπη θα χαθούν.

ΗΣΑΪΑΣ 36

Η επιδρομή του Σενναχηρίμ
(Β΄ Βασ 18,13-25)

[1]Το δέκατο τέταρτο έτος της βασιλείας του Εζεκία, ο Σενναχηρίμ, βασιλιάς της Ασσυρίας, έκανε επίθεση σ’ όλες τις οχυρές πόλεις του βασιλείου του Ιούδα και τις κυρίεψε.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

[2]Και από τη Λαχίς έστειλε τον αρχιστράτηγό του με πολύ στρατό εναντίον του βασιλιά Εζεκία στην Ιερουσαλήμ. Αυτός πήρε θέσεις πλάι στον αγωγό τής επάνω δεξαμενής, που βρίσκεται στο δημόσιο δρόμο ο οποίος οδηγεί στον αγρό του Λευκαντή.

[3] Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

[3]Εκεί πήγαν να τον συναντήσουν ο Ελιακίμ, γιος του Χελκία και οικονόμος των ανακτόρων, ο γραμματέας Σεβνά και ο Ιωάχ, γιος του Ασάφ, υπομνηματογράφος.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

[4] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[4]Τότε ο Ασσύριος υπασπιστής τούς είπε: «Δώστε στον Εζεκία αυτό το μήνυμα εκ μέρους του μεγάλου βασιλιά, του βασιλιά της Ασσυρίας: Πού στηρίζεις αυτή την εμπιστοσύνη σου;

[5] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

[5]Νομίζεις ότι τα κούφια λόγια είναι συμβουλή και δύναμη για τον πόλεμο; Σε ποιον στηρίζεσαι τώρα και επαναστατείς εναντίον μου;

[6] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[6]Στην Αίγυπτο, σ’ αυτό το σπασμένο καλάμι, που αν κανείς στηριχτεί πάνω του, θα τον τρυπήσει και θα μπει στο χέρι του; Τέτοιος είναι ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, για κείνους που στηρίζονται σ’ αυτόν.

[7] Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

[7]Θα μου πείτε όμως ότι στηρίζεστε στον Κύριο, το Θεό σας. Μα δεν ήσουν εσύ, Εζεκία, που κατάργησες τους ιερούς τόπους και τα θυσιαστήρια και διέταξες το λαό του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ να εκτελούν τα της λατρείας τους μόνο μπροστά στο θυσιαστήριο της Ιερουσαλήμ;

[8] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[9] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?

[10] Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[11] Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.

[12] Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

[8]Τώρα, λοιπόν, ο κύριός μου, ο βασιλιάς της Ασσυρίας σάς προτείνει το εξής στοίχημα: Θα σας δώσω δύο χιλιάδες άλογα, αν εσείς από μέρους σας μπορέσετε να βρείτε ανθρώπους να τα ιππεύσουν.

[9]Αλλά πώς θα μπορέσετε ν' αντιμετωπίσετε την επίθεση ακόμη κι ενός από τους τελευταίους αξιωματικούς του κυρίου μου; Και όμως εμπιστευόσαστε στην Αίγυπτο για άμαξες και ιππικό.

[10]Ο βασιλιάς της Ασσυρίας επίσης σας λέει: Νομίζετε ότι τώρα εγώ ήρθα εναντίον του τόπου αυτού, για να τον καταστρέψω, χωρίς τη συγκατάθεση του Κυρίου; Ο Κύριος μού είπε: "κάνε επίθεση ενάντια σ' αυτή τη χώρα και κατάστρεψέ την"».

Οι Ασσύριοι ζητούν την παράδοση της Ιερουσαλήμ

(Β΄ Βασ 18,26-37· 19,1-18)

[11]Τότε ο Ελιακίμ, ο Σεβνά και ο Ιωάχ είπαν στον Ασσύριο υπασπιστή: «Μίλησε σ' εμάς, τους δούλους σου, στην αραμαϊκή γλώσσα· την καταλαβαίνουμε· μη μας μιλάς στα εβραϊκά, γιατί ακούει ο λαός που είναι πάνω στο τείχος».

[12]Ο υπασπιστής όμως τους απάντησε: «Θαρρείτε πως ο κύριός μου μ' έστειλε να πω αυτά τα λόγια μόνο στον κύριό σας και σ' εσάς; Όχι· με έστειλε να τα πω και στους άντρες που είναι πάνω στο τείχος και που σε λίγο θ' αναγκαστούν, όπως κι εσείς, να φάνε τα περιττώματά τους και να πιουν τα ούρα τους».

[13] Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

[13]Τότε ο υπασπιστής σηκώθηκε και φώναξε στην εβραϊκή γλώσσα με δυνατή φωνή: «Ακούστε», είπε, «τα λόγια του μεγάλου βασιλιά, του βασιλιά της Ασσυρίας!

[14] Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

[14]Μην αφήνετε τον Εζεκία να σας εξαπατάει, λέει ο βασιλιάς, γιατί δε θα μπορέσει να σας γλιτώσει.

[15] Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[15]Μη σας κάνει ο Εζεκίας να εμπιστεύεστε στον Κύριο, λέγοντάς σας ότι ο Κύριος το δίχως άλλο θα σας λυτρώσει και ότι η πόλη αυτή δε θα παραδοθεί στην εξουσία του βασιλιά της Ασσυρίας.

[16] Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

[16]Μην ακούτε τον Εζεκία! Το βασιλιά της Ασσυρίας ν' ακούστε: Κάντε ειρήνη μαζί μου, λέει, και παραδοθείτε σ' εμένα, και τότε θα μπορεί καθένας σας να τρώει από τ' αμπέλι του και τη συκιά του, και να πίνει νερό από τη δεξαμενή του,

[17] até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

[17]ώσπου να 'ρθώ και να σας μεταφέρω μακριά, σε μια χώρα σαν τη δική σας, πλούσια σε σιτάρι και κρασί, πλούσια σε ψωμί κι αμπέλια.

[18] Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

[18]Μη σας παραπλανά ο Εζεκίας και σας λέει ότι τάχα ο Κύριος θα σας σώσει. Ποιος, αλήθεια, από τους θεούς των εθνών έσωσε τη χώρα του από την κυριαρχία του βασιλιά της Ασσυρίας;

[19] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[19]Πού είναι οι θεοί της Αιμάθ και της Αρφάδ; Πού είναι οι θεοί των Σεφαρβιτών; Μπόρεσαν μήπως να μ' εμποδίσουν από του να κατακτήσω τη Σαμάρεια;

[20] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das

[20]Ποιοι από τους θεούς όλων αυτών των χωρών έσωσαν τη χώρα τους από την

minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

[21] Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes, vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

κυριαρχία μου, για να σώσει και ο Κύριος την Ιερουσαλήμ; »

[21]Ο λαός παρακολουθούσε σιωπηλός. Δεν του αποκρίθηκε λέξη, γιατί ο ίδιος ο βασιλιάς τούς είχε διατάξει να μην του απαντήσουν.

[22]Τότε ο Ελιακίμ, γιος του Χελκία και οικονόμος των ανακτόρων, ο γραμματέας Σεβνά και ο υπομνηματογράφος Ιωάχ, γιος του Ασάφ, ήρθαν στον Εζεκία με σκισμένα τα ρούχα τους απ' την απόγνωση και του ανέφεραν τα λόγια του Ασσύριου υπασπιστή.

Isaías 37

Ezequias consulta a Isaías

2 Reis 19.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,

[3] os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

[4] Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as

ΗΣΑΪΑΣ 37

Ο Εζεκίας ζητάει τη συμβουλή του Ησαΐα

[1]Ο βασιλιάς Εζεκίας, μόλις τ' άκουσε αυτά, ξέσκισε τα ρούχα του, φόρεσε πένθιμα και πήγε στον οίκο του Κυρίου.

[2]Ταυτόχρονα έστειλε τον Ελιακίμ, οικονόμο των ανακτόρων, το γραμματέα Σεβνά και τους πιο ηλικιωμένους από τους ιερείς ντυμένους στα πένθιμα στον προφήτη Ησαΐα, γιο του Αμώς,

[3]με το ακόλουθο μήνυμα: «Άκου τι λέει ο Εζεκίας: Σήμερα είναι μέρα θλίψης, τιμωρίας και ντροπής, γιατί είμαστε σαν τα παιδιά που ήρθε η ώρα τους να γεννηθούν, αλλά η μάνα τους δεν έχει τη δύναμη να τα φέρει στον κόσμο.

[4]Αν ο Κύριος, ο Θεός σου, άκουσε όλα αυτά που ξεστόμισε ο υπασπιστής του βασιλιά της Ασσυρίας, που ο κύριός του τον έστειλε για να προσβάλει τον αληθινό Θεό, μπορεί να τον τιμωρήσει γι' αυτά που

palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

[5] Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;

[6] Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

[7] Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria

2 Reis 19.8-13

[8] Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

[9] O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

[10] Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

είπε. Γι’ αυτό εσύ προσευχήσου γι’ αυτό το υπόλοιπο που απέμεινε από το λαό».

[5]Όταν οι άνθρωποι του βασιλιά Εζεκία ήρθαν στον Ησαΐα,

[6]ο προφήτης τούς είπε: «Να μεταφέρετε στον κύριό σας αυτό το μήνυμα: Ο Κύριος λέει: Μη φοβάσαι τα λόγια που άκουσες, με τα οποία με πρόσβαλαν οι άνθρωποι του βασιλιά της Ασσυρίας.

[7]Εγώ θα του εμπνεύσω τέτοια διάθεση, ώστε όταν ακούσει κάποια φήμη, να γυρίσει στη χώρα του· και θα κάνω ώστε εκεί στη χώρα του να δολοφονηθεί».

[8]Ο υπασπιστής του βασιλιά της Ασσυρίας έμαθε πως ο κύριός του είχε φύγει από τη Λαχίς και πολεμούσε εναντίον της Λιβνά· γι’ αυτό πήγε εκεί να τον βρει.

Η καυχησιολογία του Σενναχηρίμ και η προσευχή του Εζεκία

(Β΄ Βασ 19,9-19)

[9-10]Πράγματι, ο βασιλιάς της Ασσυρίας είχε μάθει πως ο Τιρακά, βασιλιάς της Αιθιοπίας, ερχόταν να πολεμήσει εναντίον του. Τότε έστειλε πάλι ανθρώπους του στον Εζεκία, βασιλιά του Ιούδα, με το ακόλουθο μήνυμα: «Μην αφήνεις το Θεό σου, στον οποίο εμπιστεύεσαι, να σε εξαπατάει λέγοντας ότι τάχα δε θα παραδοθεί η Ιερουσαλήμ στην κυριαρχία μου.

[11]Θα έχεις ακούσει, βέβαια, τα όσα έκαναν οι βασιλιάδες της Ασσυρίας σε όλες τις άλλες χώρες και πώς τις ερήμωσαν· κι εσύ φαντάζεσαι πως θα γλιτώσετε;

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[12]Όταν οι πρόγονοί μου κατέστρεφαν τη Γωζάν, τη Χαρράν, τη Ρεσέφ και το λαό της Εδέμ, ο οποίος κατοικεί στη Θελασσάρ, μήπως οι θεοί εκείνων των εθνών μπόρεσαν να τα σώσουν;

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

[13]Πού είναι οι βασιλιάδες της Αιμάθ και της Αρφάδ ή οι βασιλιάδες των Σεφαρβιτών, της Ενά και της Αβά; »

A oração de Ezequias

2 Reis 19.14-19

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[14]Ο Εζεκίας πήρε το γράμμα που του έφεραν οι απεσταλμένοι και το διάβασε. Έπειτα ανέβηκε στο ναό του Κυρίου, το ξετύλιξε ενώπιόν του

[15] e orou ao SENHOR, dizendo:

[15]και προσευχήθηκε μ’ αυτά τα λόγια:

[16] Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[16]«Κύριε του σύμπαντος, Θεέ του Ισραήλ, εσύ που κάθεσαι πάνω στα χερουβίμ, εσύ είσαι ο Θεός, μόνον εσύ, για όλα τα βασίλεια της γης· εσύ δημιούργησες τον ουρανό και τη γη.

[17] Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[17]Άνοιξε, Κύριε, τα μάτια σου και κοίταξε. Γείρε, Κύριε, το αυτί σου κι άκουσε όλα τα λόγια που οι απεσταλμένοι του Σενναχηρίμ, ξεστόμισαν για να προσβάλουν εσένα, τον αληθινό Θεό.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[18]Αλήθεια, Κύριε, οι βασιλιάδες της Ασσυρίας εξαφάνισαν τα άλλα έθνη κι ερήμωσαν τις χώρες τους.

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[19]Έριξαν τους θεούς τους στη φωτιά, γιατί εκείνοι δεν ήτανε θεοί, αλλά ανθρώπινα κατασκευάσματα από ξύλο και πέτρα, και γι’ αυτό μπόρεσαν και τους κατέστρεψαν.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os

[20]Αλλά εσύ, Κύριε Θεέ μας, σώσε μας τώρα απ’ τα νύχια του Σενναχηρίμ, για να

reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

O profeta conforta a Ezequias
2 Reis 19.20-34

21 Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

22 esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

23 A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

24 Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos, chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

25 Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

26 Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

μάθουν όλα τα βασίλεια της γης ότι εσύ είσαι ο μόνος Κύριος».

Ο Θεός περιπαίζει το βασιλιά της Ασσυρίας
(Β΄ Βασ 19,20-37)

21Τότε ο Ησαΐας, γιος του Αμώς, έστειλε αυτό το μήνυμα στον Εζεκία: «Ορίστε τι λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: Άκουσα την προσευχή σου σχετικά με το Σενναχηρίμ, βασιλιά της Ασσυρίας.

22Άκου τώρα τι λέω εγώ, ο Κύριος, εναντίον του: Σε καταφρονεί, σε χλευάζει η παρθένα, η πόλη της Σιών! Σε περιγελάει κουνώντας το κεφάλι της η πόλη της Ιερουσαλήμ!

23Ποιον έβρισες και ποιον βλασφήμησες; Σε ποιον ενάντια τη φωνή σου ύψωσες και τον κοίταξες υπεροπτικά; Ενάντια στον Άγιο Θεό του Ισραήλ!

24Τους δούλους σου έστειλες να με προσβάλεις, εμένα, τον Κύριο, και είπες: “εγώ με τις πολλές μου άμαξες σκάλωσα στις βουνοκορφές, στις άκρες του Λιβάνου. Έκοψα τα ψηλά τα κέδρα του, τα πιο όμορφά του κυπαρίσσια, κι έφτασα στην ψηλότερη κορυφή του, στο δάσος του το πιο πυκνό.

25Πηγάδια έσκαψα κι άλλων λαών ήπια νερό· και με τα ίχνη των ποδιών μου ξέρανα τα ποτάμια όλα της Αιγύπτου”.

26Δεν έχεις όμως ακουστά, Σενναχηρίμ, ότι εγώ όλα αυτά τα ετοίμασα εδώ και πολλά χρόνια και τα σχεδίασα απ’ τον παλιό καιρό; Τώρα, λοιπόν, τα εκτελώ, για να μπορείς εσύ να κάνεις τις πόλεις τις οχυρωμένες σωρούς ερείπια.

[27] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[27]Τρομάξανε οι κάτοικοί τους κι από το φόβο τους παρέλυσαν· με το χορτάρι μοιάσανε του αγρού και με την τρυφερή τη χλόη, με το χορτάρι που φυτρώνει στη σκεπή και πριν αναπτυχθεί ξεραίνεται.

[28] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[28]Ξέρω για σε τα πάντα: Τι κάνεις και πού πας, και τη μανία που σε πιάνει εναντίον μου.

[29] Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[29]Μάνιασες εναντίον μου κι άκουσα τα προσβλητικά σου λόγια. Γι’ αυτό θα σε δαμάσω βάζοντας κρίκο στα ρουθούνια σου και μες στο στόμα σου το χαλινάρι μου· και θα σε κάνω να γυρίσεις στην πατρίδα σου από το δρόμο που είχες πάρει για να ’ρθείς.

[30] Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

[30]»Και σ’ εσένα, Εζεκία, δίνω αυτό το σημείο: Αυτό το χρόνο και τον επόμενο θα φάτε ό, τι φυτρώνει από μόνο του. Τον τρίτο όμως χρόνο θα σπείρετε και θα θερίσετε, θα φυτέψετε αμπέλια και θα φάτε τον καρπό τους.

[31] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[31]Όσο για το υπόλοιπο που θα μείνει από τους απογόνους του Ιούδα, θα ριζοβολήσει βαθιά μέσα στη γη και τα κλαδιά του θα γεμίσουν καρπό.

[32] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

[32]Από την Ιερουσαλήμ θα βγει ένας λαός επιζώντων, από το όρος Σιών θ’ ανορθωθούν αυτοί που θα έχουν διασωθεί. Αυτό θα το ’χω κάνει εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, με τη φλογερή αγάπη μου.

[33] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá

[33]Και τώρα, να τι αναγγέλλει ο Κύριος για το βασιλιά της Ασσυρίας: Σ’ αυτή την πόλη δεν θα μπει, ούτε σ’ αυτήν θα ρίξει

perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

βέλος. Δε θα της επιτεθεί προβάλλοντας ασπίδες εναντίον της ούτ' εναντίον της πρόχωμα θα σηκώσει.

[34] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

[34]Από τον ίδιο δρόμο που ήρθε θα γυρίσει πίσω. Αλλά σ' αυτή την πόλη δε θα μπει. Εγώ, ο Κύριος, το λέω.

[35] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

[35]Θα υπερασπιστώ την Ιερουσαλήμ και θα τη σώσω, επειδή εγώ το θέλω, και για χάρη του δούλου μου, του Δαβίδ».

A destruição do exército dos assírios
2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

[36] Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[36]Πράγματι, βγήκε στο στρατόπεδο των Ασσυρίων ένας άγγελος Κυρίου και θανάτωσε εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες άντρες. Κι όταν σηκώθηκαν νωρίς το πρωί όσοι είχαν μείνει ζωντανοί, αντίκρυσαν γύρω τους πτώματα.

[37] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37]Αμέσως τότε ο βασιλιάς Σενναχηρίμ έλυσε την πολιορκία και γύρισε στην πρωτεύουσά του τη Νινευή.

[38] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

[38]Μια μέρα, εκεί που προσκυνούσε στο ναό του Νισρώ, του θεού του, δύο από τους γιους του, ο Αδραμμέλεκ κι ο Σαρεσέρ, τον δολοφόνησαν με ξίφος κι ύστερα κατέφυγαν στη χώρα του Αραράτ. Στο θρόνο τον διαδέχτηκε ένας άλλος γιος του, ο Εσαρχαδδών.

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa
2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

ΗΣΑΪΑΣ 38

Η ασθένεια του Εζεκία
(Β΄ Βασ 20,1-11)

[1]Εκείνη την εποχή ο βασιλιάς Εζεκίας αρρώστησε βαριά, να πεθάνει. Τότε τον επισκέφθηκε ο προφήτης Ησαΐας, γιος του Αμώς, και του είπε: «Άκου τι λέει ο Κύριος: Τακτοποίησε τις υποθέσεις του σπιτιού

σου, γιατί δε θα ζήσεις για πολύ ακόμη. Θα πεθάνεις».

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

[2]Ο Εζεκίας γύρισε τότε το πρόσωπο στον τοίχο και προσευχήθηκε στον Κύριο.

[3] E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

[3]«Κύριε», είπε, «θυμήσου, σε παρακαλώ, πώς έζησα ενώπιόν σου με πιστότητα και με ευθύτητα καρδιάς, κι έπραξα ό, τι σου ήταν αρεστό! » Κι άρχισε να κλαίει γοερά.

[4] Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

[4]Τότε ήρθε στον Ησαΐα λόγος του Κυρίου:

[5] Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

[5]«Γύρνα πίσω», του είπε ο Κύριος, «και πες στον Εζεκία: "ο Κύριος, ο Θεός του Δαβίδ, του προγόνου σου, λέει: Άκουσα την προσευχή σου και είδα τα δάκρυά σου. Θα προσθέσω, λοιπόν, στη ζωή σου δεκαπέντε χρόνια·

[6] Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

[6]θα υπερασπιστώ αυτή την πόλη και θα σας ελευθερώσω εσένα και την πόλη από το βασιλιά της Ασσυρίας.

[7] Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:

[7]Και για να 'σαι βέβαιος ότι εγώ, ο Κύριος, θα εκπληρώσω την υπόσχεσή μου, θα σου δώσω ένα σημείο:

[8] eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

[8]Στη σκάλα του Άχαζ, όπου η σκιά έχει κατέβει δέκα σκαλοπάτια, θα την κάνω να γυρίσει πίσω"». Και πραγματικά η σκιά οπισθοχώρησε κι ο ήλιος ξαναφώτισε τα δέκα σκαλοπάτια όπου είχε κατεβεί η σκιά.

Cântico de Ezequias

Η προσευχή του Εζεκία

[9] Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

[9]Ποίημα που έγραψε ο Εζεκίας, βασιλιάς του Ιούδα, όταν ανέρρωσε από την αρρώστια του:

[10] Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

[10]Σκεφτόμουνα πως στης ζωής μου τα μισά θα 'φευγα για τις πύλες του άδη· και θα 'χανα τα χρόνια μου τα υπόλοιπα.

[11] Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.

[12] A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.

[13] Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.

[14] Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

[15] Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os meus anos, depois desta amargura da minha alma.

[16] SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

[17] Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

[11]Σκεφτόμουνα πως ποτέ πια δε θα 'βλεπα τον Κύριο στων ζωντανών τη χώρα ούτε κανέναν άνθρωπο απ' όσους σ' αυτό τον κόσμο κατοικούν.

[12]Κόπηκε απ' το στήριγμά της η ζωή μου μακριά μου έφυγε καθώς σκηνή βοσκού· ειν' η ζωή μου σαν το υφαντό που στου αργαλειού τυλίχτηκε τον κύλινδρο κι ο υφαντής τού κόβει τα στημόνια. Απ' το πρωί ως το δειλινό θα μ' έχεις πια αποτελειώσει, Κύριε.

[13]Το πρωί ένιωθα πως είχα τσακιστεί. Σάμπως λιοντάρι ο Κύριος συντρίβει τα οστά μου· απ' το πρωί ως το δειλινό νιώθω το τέλος μου να πλησιάζει.

[14]Κραυγές αφήνω πόνου σαν το χελιδόνι, και σαν το περιστέρι στεναγμούς· τα μάτια μου κουράστηκαν στον ουρανό να βλέπω. Κύριε, βρίσκομαι σε απόγνωση· γίνε μου εσύ βοηθός.

[15]Τι να πω εγώ; Εκείνος το 'πε και το εκτέλεσε· σ' όλη μου τη ζωή θα ζω με πίκρα στην ψυχή μου.

[16]Για σένα, Κύριε, θα ζήσει η καρδιά μου και θα ζωογονηθεί το πνεύμα μου· θεράπευσέ με, φέρε με πάλι στη ζωή.

[17]Η πίκρα μου θα γίνει ευτυχία. Εσύ λύτρωσες τη ζωή μου από το λάκκο της καταστροφής, γιατί έριξες πίσω σου όλες τις αμαρτίες μου.

[18] A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

[18]Ο άδης δεν θα σε υμνήσει, ούτε θα σε δοξολογήσουν οι νεκροί· εκείνοι που στον τάφο κατεβαίνουν δεν μπορούν να ελπίζουν στην πιστότητά σου πια.

[19] Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.

[19]Οι ζωντανοί, μονάχα αυτοί θα σε υμνούν, όπως σήμερα εγώ· κι όπως οι πατεράδες που θα λένε στα παιδιά τους για τη δική σου την πιστότητα.

[20] O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.

[20]Κύριε, μ' έσωσες! Με μουσικά όργανα θα σε υμνούμε όλες τις μέρες της ζωής μας μέσα στον οίκο σου.

[21] Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.

[21]Μετά ο Ησαΐας είπε να ετοιμάσουν ένα κατάπλασμα από σύκα και να το βάλουν πάνω στην πληγή για να γιατρευτεί ο βασιλιάς.

[22] Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

[22]Ο Εζεκίας ρώτησε τον Ησαΐα: «Ποιο είναι το σημείο ότι θα μπορέσω πάλι ν' ανέβω στο ναό του Κυρίου; »

Isaías 39

A embaixada da Babilônia

2 Reis 20.12-19

[1] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente e já tinha convalescido.

[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

ΗΣΑΪΑΣ 39

Ο Θεός αντίθετος με την πολιτική Εζεκία

(Β΄ Βασ 20,12-19)

[1]Την ίδια εκείνη εποχή, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, Μερωδάχ-Βαλαδάν, γιος του Βαλαδάν, όταν έμαθε πως ο Εζεκίας ήταν άρρωστος και θεραπεύτηκε, του έστειλε με πρεσβευτές του δώρα και μια επιστολή.

[2]Ο Εζεκίας χάρηκε γι' αυτά και έδειξε στους απεσταλμένους ό, τι βρισκόταν στα θησαυροφυλάκιά του, το ασήμι και το χρυσάφι, τα αρώματα και τα πολύτιμα μύρα· τους έδειξε και τα οπλοστάσιά του. Δεν άφησε τίποτα στο ανάκτορό του ή σ' όλο του το βασίλειό, που να μην τους το δείξει.

[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

[3]Μετά απ’ αυτά ήρθε ο προφήτης Ησαΐας στο βασιλιά Εζεκία και τον ρώτησε: «Από πού σου ήρθαν αυτοί οι άνθρωποι και τι σου είπαν; » Ο Εζεκίας απάντησε: «Ήρθαν από μακρινή χώρα, από τη Βαβυλώνα, για να με δουν».

[4] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[4]Ο προφήτης ξαναρώτησε: «Τι είδαν στο ανάκτορό σου; » Ο Εζεκίας απάντησε: «Ό, τι υπάρχει εκεί το είδαν· τίποτα δεν άφησα στα θησαυροφυλάκιά μου που να μην τους το δείξω».

[5] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

[5]Τότε ο Ησαΐας είπε στον Εζεκία: «Άκου το λόγο του Κυρίου του σύμπαντος:

[6] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[6]Έρχονται μέρες, που ό, τι υπάρχει στο ανάκτορό σου και το αποταμίευσαν εκεί οι πρόγονοί σου μέχρι σήμερα, θα μεταφερθεί στη Βαβυλώνα· τίποτα δε θα μείνει εδώ, λέει ο Κύριος.

[7] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[7]Θα πάρουν ακόμα και μερικά από τα παιδιά σου, απ’ αυτά που θα ’χουν γεννηθεί από σένα, για να γίνουν ευνούχοι στ’ ανάκτορα του βασιλιά της Βαβυλώνας».

[8] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

[8]Ο Εζεκίας απάντησε στον Ησαΐα: «Ο λόγος που μου αναγγέλλει ο Κύριος είναι καλός». Και μέσα του σκεφτόταν: «Όσο ζω εγώ θα υπάρχει ειρήνη κι ασφάλεια. Τίποτα δεν πρόκειται να συμβεί».

Isaías 40

O Senhor vem

[1] Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

ΗΣΑΪΑΣ 40

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

(Κεφ. 40–55)

Παρηγορητικοί λόγοι για το λαό Ισραήλ

Ο Κύριος φέρνει πίσω το λαό του

[1]«Παρηγορείτε, παρηγορείτε το λαό μου», λέει ο Θεός σας.

[2] Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

[2]«Βεβαιώστε την Ιερουσαλήμ και φωνάξτε της ότι τέλειωσε της δουλείας της ο καιρός, ότι η ανομία της συγχωρήθηκε, ότι τιμωρήθηκε από τον Κύριο με το παραπάνω, για όλες τις αμαρτίες της».

[3] Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

[3]Ακούστε! Κάποιος φωνάζει: «Ετοιμάστε στην έρημο ένα δρόμο για τον Κύριο, ισιώστε εκεί το δρόμο να περάσει ο Θεός μας.

[4] Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

[4]Κάθε φαράγγι ας υψωθεί, κάθε βουνό και κάθε λόφος ας χαμηλώσει· το έδαφος το ανώμαλο ας γίνει πεδιάδα και τα μέρη τ' απόκρημνα, κοιλάδα.

[5] A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

[5]Τότε η δόξα του Κυρίου θα φανερωθεί και θα τη δουν ταυτόχρονα όλοι οι άνθρωποι, γιατί ο Κύριος ο ίδιος μίλησε».

[6] Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;

[6]Μια φωνή λέει: «Φώναξε! » Κι εγώ ρωτάω: «Τι να φωνάξω; » «Ότι ο κάθε άνθρωπος είναι σαν το χορτάρι», μού απαντά η φωνή, «κι η δόξα του όλη φευγαλέα σαν το αγρολούλουδο.

[7] seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;

[7]Το χορτάρι ξεραίνεται, μαραίνεται ο ανθός, όταν απάνω του φυσήξει του Κυρίου η πνοή –πραγματικά, χορτάρι είν' ο λαός.

[8] seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.

[8]Το χορτάρι ξεραίνεται, μαραίνεται ο ανθός, μα ο λόγος του Θεού μας μένει αιώνια».

Η χαρμόσυνη αγγελία

[9] Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!

[9]Ανέβα πάνω σε ψηλό βουνό, Σιών, και διακήρυξε τη χαρμόσυνη αγγελία. Βάλε φωνή με δύναμη, Ιερουσαλήμ, και διακήρυξε τα νέα τα ευχάριστα. Φώναξε, μη φοβάσαι! Στις πόλεις του Ιούδα πες: «Να ο Θεός σας!

[10] Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.

[11] Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

A majestade do Senhor

[12] Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?

[13] Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

[14] Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

[15] Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.

[16] Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.

[17] Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.

[18] Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?

[10]Ο Κύριος, ο Θεός, έρχεται να εξουσιάσει με δύναμη. Φέρνει μαζί του αυτό που κέρδισε.

[11]Καθώς βοσκός βοσκάει το κοπάδι του· το συναθροίζει με το χέρι του· βαστάει στο στήθος του τ’ αρνάκια, και τις μανάδες τους προσεκτικά τις οδηγεί».

Ο ασύγκριτος Θεός του Ισραήλ

[12]Ποιος τα νερά της θάλασσας μπόρεσε ποτέ με τη χούφτα να μετρήσει, τα ουράνια να υπολογίσει με τη σπιθαμή, να βάλει σε σακί της γης το χώμα, με την πλάστιγγα να ζυγίσει τα βουνά ή με τη ζυγαριά τους λόφους;

[13]Ποιος μπορεί να κατανοήσει το Πνεύμα του Κυρίου, και ποιος μπορεί να τον διδάξει ή να του δώσει συμβουλές;

[14]Ποιον συμβουλεύτηκε για ν’ αποκτήσει ευθυκρισία; ποιος του ’μαθε ν’ ασκεί τη δικαιοσύνη; ποιος του μετέδωσε τη γνώση και ποιος του δίδαξε να ενεργεί με σύνεση;

[15]Τι ’ναι τα έθνη; Σαν μια σταγόνα σ’ έναν κάδο με νερό, σαν κόκκος σκόνης πάνω στην πλάστιγγα. Πόσο ζυγίζουν τα νησιά; Όσο της άμμου ο κόκκος.

[16]Όλα τα δέντρα του Λιβάνου δεν αρκούν για τη φωτιά ούτε όλα του τα ζωντανά για τ’ ολοκαύτωμα.

[17]Όλα τα έθνη είν’ ένα τίποτα μπροστά του· τα λογαριάζει σαν μηδέν, ωσάν μηδαμινότητα.

[18]Με ποιον θέλετε να παρομοιάστε το Θεό; Και ποιο ομοίωμα να πείτε πως του μοιάζει;

[19] O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.

[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.

[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde o princípio? Ou não atentastes para os fundamentos da terra?

[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;

[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.

[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.

[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.

[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome; por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.

[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao

[19]Το είδωλο το χύνει ο τεχνίτης κι ο χρυσοχόος το επιχρυσώνει και το στολίζει με αλυσίδες αργυρές.

[20]Όποιος είναι φτωχός διαλέγει για την προσφορά του ξύλο που δεν το τρώει το σαράκι, κι αναζητάει έναν τεχνίτη ικανόν να του φτιάξει είδωλο που να 'ναι στέρεο.

[21]Δεν το μάθατε; Δεν το ακούσατε; Δε σας το είπαν και δεν το καταλάβατε από την αρχή, από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος;

[22]Αυτός είναι που κάθεται ψηλά πάνω απ' τη γη κι οι κάτοικοί της μοιάζουν σαν ακρίδες· αυτός σαν παραπέτασμα τους ουρανούς τεντώνει και τους ξεδιπλώνει σαν να 'τανε σκηνή για κατοικία.

[23]Αυτός τους ηγεμόνες τούς εκμηδενίζει κι εξαφανίζει τους κριτές της γης.

[24]Μοιάζουν με νεαρά φυτά που τώρα μόλις σπάρθηκαν, που μόλις ρίζωσαν στη γη. Όταν ο Κύριος πάνω τους φυσήξει θα ξεραθούν, κι ο ανεμοστρόβιλος σαν άχυρο θα τους αρπάξει.

[25]«Με ποιον θα με παρομοιάσετε, λοιπόν; » λέει ο Άγιος Θεός, «με ποιον θα ταυτιστώ; »

[26]Τα μάτια σας σηκώστε στον ουρανό και δέστε· αυτά τ' αστέρια ποιος τα δημιούργησε, αν όχι αυτός που σε παράταξη σαν στράτευμα τα βγάζει, κι όλα με τ' όνομά τους τα καλεί; Η δύναμή του τόσο είναι μεγάλη και τέτοια η ισχύς του, ώστε ποτέ δε λείπει ούτ' ένα τους.

Ο Θεός δίνει δύναμη στους ανίσχυρους

[27]Γιατί, λες Ιακώβ και βεβαιώνεις Ισραήλ, ότι ο Κύριος αγνοεί τις συμφορές

SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?

σας και πως δε νοιάζεται για να σας αποδώσει το δίκιο σας;

28 Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.

28Δεν ξέρετε, δε μάθατε; Ο Κύριος είν' ο αιώνιος Θεός· της γης τα πέρατα δημιούργησε. Ούτε κουράζεται ούτε εξασθενεί, και η σοφία του είναι ανεξερεύνητη.

29 Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

29Στους κουρασμένους δίνει δύναμη, στεριώνει τους αδύνατους.

30 Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,

30Ακόμα και οι νέοι κουράζονται κι εξασθενούν, τα παλικάρια τα γερά σκοντάφτουνε και πέφτουν.

31 mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

31Μα εκείνοι που στον Κύριο ελπίζουν, ανανεώνουν τις δυνάμεις τους· φτερά αποκτούνε σαν του αϊτού, τρέχουν χωρίς να εξασθενούν, βαδίζουνε δίχως και ν' αποσταίνουν.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

ΗΣΑΪΑΣ 41

Ο Θεός του Ισραήλ προκαλεί τους θεούς των εθνών

1 Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.

1Ο Κύριος λέει: «Σωπάστε μπρος μου εσείς, κάτοικοι των μακρινών χωρών κι ας ξαναβρούνε οι λαοί το σθένος τους. Ας πλησιάσουν κι ας παρουσιάσουν την υπόθεσή τους· ας συναχθούμε όλοι μαζί, να δούμε ποιος έχει δίκιο.

2 Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?

2»Ποιος έφερε απ' την ανατολή εκείνον, που η νίκη τον ακολουθεί όπου διαβαίνει; Ποιος του παρέδωσε τα έθνη και τον ανέδειξε των βασιλιάδων κυρίαρχο; Το ξίφος του τους σύντριψε σαν να 'ταν σκόνη· τα βέλη του τους σκόρπισαν σαν άχυρα στον άνεμο.

[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[3]Τους καταδίωξε κι ανέπαφος προχώρησε με βιάση, λες και στα πόδια του φυτρώσανε φτερά.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

[4]»Ποιος τα σχεδίασε όλα τα παραπάνω και τα πραγματοποίησε; Κείνος που πλάθει τις γενιές απ' την αρχή· εγώ, ο Κύριος, που ήμουν παρών απ' την αρχή και θα 'μαι ως το τέλος».

Τα έθνη ζητούν προστασία

[5] Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

[5]Οι μακρινές οι χώρες είδαν αυτό που έγινε και τρόμαξαν, ταράχτηκαν τα πέρατα της γης· όλοι μαζί πλησίασαν και ήρθαν.

[6] Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

[6]Ο ένας τον άλλο βοηθά και λέει: «Κάνε κουράγιο! »

[7] Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

[7]Έτσι εμψυχώνει το χρυσοχόο ο ξυλουργός κι ο χαλκοπλάστης λέει σ' αυτόν όπου σφυρηλατεί στο αμόνι: «Είναι καλή η συγκόλληση». Και με καρφιά το είδωλο στεριώνει, ακλόνητο να στέκει.

Ο Θεός προστατεύει τον Ισραήλ

[8] Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,

[8]Ο Κύριος λέει: «Εσένα, όμως, δούλε μου Ισραήλ, Ιακώβ, εκλεκτέ μου, απόγονε του Αβραάμ, του φίλου μου,

[9] tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,

[9]εγώ απ' τις άκρες σ' έφερα της γης, σε κάλεσα απ' τα πέρατά της, και σου είπα: "δούλος μου είσαι". Εγώ σε διάλεξα και δε σε περιφρόνησα.

[10] não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.

[10]Εγώ είμαι μαζί σου, μη φοβάσαι. Εγώ είμαι ο Θεός σου, μην τρομάζεις. Θα σ' ενισχύσω, θα σε βοηθήσω, θα σε στηρίξω με το δίκαιο χέρι μου, το δυνατό.

[11] Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.

[11]Θα ντραπούν και θα γίνουν καταγέλαστοι όλοι όσοι είναι εναντίον σου οργισμένοι, θα εκλείψουν και θ' αφανιστούν όσοι μ' εσένα αντιδικούν.

12 Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.

13 Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.

14 Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.

15 Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.

16 Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

17 Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede; mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

18 Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

12Θ' αναζητήσεις εκείνους που σε μάχονται, αλλά δε θα τους βρεις. Θα εκλείψουνε και θα χαθούν όσοι σε πολεμούνε.

13Γιατί εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που απ' το δεξί σου χέρι σε κρατώ, και που σου λέω: Μη φοβάσαι, έρχομαι να σε βοηθήσω εγώ.

14»Λοιπόν, μην τρέμεις, Ιακώβ, φτωχέ λαέ Ισραήλ! Εγώ θα σε βοηθήσω, έστω κι αν είσαι ανίσχυρος σαν σκούληκας που τον πατούν. Εγώ, ο Κύριος, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ, εγώ είμ' ο λυτρωτής σου.

15Άμαξα θα σε κάνω αλωνιστική, καινούρια και με κοφτερά τα δόντια· και θ' αλωνίσεις τα βουνά και θα τα κάνεις σκόνη, τους λόφους θα τους κάνεις σαν άχυρο λεπτό.

16Θα τα λιχνίσεις και θα τα σηκώσει ο άνεμος, ο ανεμοστρόβιλος θα τα διασκορπίσει. Τότε εσύ για τον Κύριο θα χαίρεσαι, θα δοξαστείς για τον Άγιο Θεό του Ισραήλ.

17»Όταν οι αδύνατοι, οι φτωχοί, θα γυρεύουν νερό κι εκείνο δε θα υπάρχει κι η γλώσσα τους από τη δίψα θα ξεραίνεται, εγώ ο Κύριος θα τους εισακούσω· δεν πρόκειται να τους εγκαταλείψω, εγώ ο Θεός του Ισραήλ.

18Απάνω στα γυμνά βουνά θα κάνω να κυλούν ποτάμια και μέσα στα φαράγγια ν' αναβρύσουνε πηγές· θα κάνω η έρημος να γίνει λίμνη, η γη η άνυδρη τρεχούμενα νερά.

[19] Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

[20] para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

O Senhor prova a sua grandeza

[21] Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

[22] Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

[23] Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

[24] Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

[25] Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

[26] Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber, antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie,

[19]Την έρημο με κέδρους θα φυτέψω, με ακακίες, με μυρτιές κι ελιές· στη στέπα θα φυτέψω κυπαρίσσια, πεύκα και πλάτανους μαζί.

[20]Έτσι όλοι θα δουν και θα γνωρίσουν, θα σκεφτούν κι όλοι θα καταλάβουν πως του Κυρίου το χέρι τα ’κανε όλα αυτά, πως ο Άγιος Θεός του Ισραήλ τα δημιούργησε».

Πρόκληση του Κυρίου προς τους ψεύτικους θεούς

[21]Ο Κύριος, ο βασιλιάς του Ισραήλ, λέει στους θεούς των εθνών: «Παρουσιάστε την υπόθεση, προβάλετε τα επιχειρήματά σας.

[22]Πλησιάστε να μας αναγγείλετε τι θα συμβεί· εξηγήστε μας τα όσα έγιναν και πέστε μας τη σημασία τους ή ανακοινώστε μας τα μέλλοντα, για να παρατηρήσουμε την εξέλιξή τους.

[23]Πέστε μας τι είναι να συμβεί στο μέλλον, ώστε ν’ αναγνωρίσουμε ότι είστε αληθινοί θεοί. Κάντε να ’ρθεί κάποιο καλό ή μια δυστυχία, για να γεμίσουμε τρόμο και θαυμασμό.

[24]Αλλά εσείς είστε μηδέν κι είναι ένα τίποτα το έργο σας· είναι αποκρουστικό να σας διαλέγει κάποιος για θεούς του.

[25]»Όμως εγώ ξεσήκωσα κάποιον απ’ το βορρά και θα ’ρθει απ’ την ανατολή του ήλιου· με τ’ όνομά του τον καλώ. Τους ηγεμόνες θα τους πατήσει σαν το χώμα, όπως ο κεραμοποιός πατάει τον πηλό.

[26]Ποιος από σας τα ανάγγειλε όλα αυτά από την αρχή, ώστε να τον αναγνωρίσουμε, κι από τα περασμένα χρόνια, ώστε να πούμε «Έχει δίκιο; » Όχι,

nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

κανένας δεν τα ανήγγειλε, κανένας δεν τα διακήρυξε, ούτ' άκουσε τα λόγια σας κανένας.

[27] Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

[27]Πρώτος εγώ τα ανήγγειλα στη Σιών κι έστειλα στην Ιερουσαλήμ αγγελιοφόρο με τις ειδήσεις τις καλές.

[28] Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.

[28]»Κοίταξα, μα κανένας δεν υπήρχε ανάμεσά τους σύμβουλος, να τον ρωτήσω και να μου απαντήσει.

[29] Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

[29]Όλοι τους είναι ένα μηδέν, τα έργα τους είν' ένα τίποτα· τα είδωλά τους άνεμος και ματαιότητα».

Isaías 42

ΗΣΑΪΑΣ 42

O Servo do Senhor

[1] Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.

[2] Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.

[3] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.

[4] Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.

[5] Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao povo que nela está e o espírito aos que andam nela.

Ο δούλος του Κυρίου φέρνει ελευθερία και ειρήνη

[1]Ο Κύριος λέει: «Να ο δούλος μου που τον υποστηρίζω, ο εκλεκτός μου που έχει όλη μου την εύνοια· του έδωσα το Πνεύμα μου· θα φέρει στα έθνη δικαιοσύνη.

[2]Δε θα κραυγάζει ούτε θα υψώνει τη φωνή, ούτε και θα βροντολαλεί στους δρόμους.

[3]Καλάμι τσακισμένο δεν θα το συντρίψει, λυχνάρι που καπνίζει δεν θα το σβήσει· πραγματική θα φέρει σ' όλους δικαιοσύνη.

[4]Αυτός δεν θα δειλιάσει ούτε θα εξασθενήσει, ωσότου εγκαταστήσει στη γη τη δικαιοσύνη· κι οι μακρινές οι χώρες θα περιμένουνε το νόμο του».

Ο Θεός του Ισραήλ προσκαλεί το βασιλιά των Περσών

[5]Αυτά λέει ο Θεός, ο Κύριος, που δημιούργησε και άπλωσε τους ουρανούς, που στέριωσε τη γη κι ό, τι απ' αυτήν παράγεται, ζωή που 'δωσε και πνοή σε

όλους τους λαούς, σ' όλους αυτούς που πάνω της κινούνται:

6 Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;

6«Εγώ, ο Κύριος, σε κάλεσα σύμφωνα με το σχέδιό μου και σε υποστήριξα, σε φύλαξα και σ' έκανα εγγυητή της διαθήκης μου με τους ανθρώπους. Φως των εθνών σε έκανα,

7 para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.

7τα μάτια για ν' ανοίξεις των τυφλών, τους αιχμαλώτους από τα δεσμά να ελευθερώσεις, κι αυτούς που κατοικούν στα σκότη απ' την υπόγεια φυλακή.

8 Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem, nem a minha honra, às imagens de escultura.

8Εγώ είμαι ο Κύριος, αυτό είναι τ' όνομά μου. Τη δόξα μου δεν θα τη δώσω σε άλλον, ούτε τη φήμη μου στα είδωλα.

9 Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

9Οι εξαγγελίες οι παλιές εκπληρωθήκαν, καινούριες αναγγέλλω τώρα· όσα είναι να γίνουν σας τα αναγγέλλω από πριν».

Cântico de louvor pela salvação do povo

Δοξολογία για την απελευθέρωση με τη δύναμη του Κυρίου

10 Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.

10Ψάλτε στον Κύριο καινούριο τραγούδι, ψάλτε τη δόξα του από τα πέρατα της γης! Ας τον υμνεί η θάλασσα κι όλοι όσοι ταξιδεύουνε σ' αυτήν, οι μακρινές οι χώρες κι όλοι οι κάτοικοί τους.

11 Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

11Ύμνο ας υψώσουν στο Θεό, η έρημος κι οι πολιτείες της και τα χωριά όπου κατοικεί ο λαός του Κηδάρ· ας ψάλουν της Σελά οι κάτοικοι· ας στείλουνε φωνές χαράς απ' τις βουνοκορφές.

12 dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

12Τον Κύριο ας δοξάσουν και δυνατά ας τον υμνήσουν αυτοί που κατοικούν σε χώρες μακρινές.

13 O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de

13Ο Κύριος σαν ήρωας πλησιάζει, με ορμή πολεμιστή, το σύνθημα της μάχης

guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

φωνάζει, βγάζει πολεμική κραυγή, υπερισχύει απέναντι στους αντιπάλους του.

[14] Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

[14]Ο Κύριος λέει: «Πολύν καιρό έχω που σωπαίνω· άπραγος έμεινα και συγκρατήθηκα. Μα τώρα θα φωνάξω σαν τη γυναίκα που γεννάει, θ' αναστενάξω κι η ανάσα μου βαριά θα βγει.

[15] Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

[15]Θα ερημώσω λόφους και βουνά κι όλη τη χλόη τους θα την ξεράνω· θα κάνω τα ποτάμια να γίνουν έρημοι, τις λίμνες θα αποξηράνω.

[16] Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

[16]Θα φέρω τους τυφλούς σε δρόμο που δε γνώριζαν, σ' άγνωστα θα τους οδηγήσω μονοπάτια· θα κάνω το σκοτάδι φως να γενεί μπροστά τους κι οι δρόμοι οι κακοτράχαλοι, καλοστρωμένοι. Αυτά τα σχέδια θα τα εκτελέσω εγώ και τίποτα δε θα παραλειφθεί.

[17] Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

[17]»Θα οπισθοχωρήσουν, όμως, θα ντροπιαστούν όσοι στηρίζονται στα είδωλα και λέν' στα σκαλιστά αγάλματα: “εσείς είστε οι θεοί μας”».

Lamento sobre a cegueira de Israel

Απείθεια του Ισραήλ

[18] Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

[18]«Κουφοί, ακούστε», λέει ο Κύριος, «και τυφλοί τα μάτια σας ανοίξτε για να δείτε.

[19] Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

[19]Υπάρχει τάχα άλλος τυφλός εκτός από σένα, που σε διάλεξα να είσαι δούλος μου; Υπάρχει τάχα άλλος κουφός εκτός από σένα, που είσαι ο αγγελιοφόρος μου; Κανείς δεν είν' τόσο τυφλός, όσο ο απεσταλμένος μου· κανείς τόσο κουφός, όσο ο δούλος μου.

[20] Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

[20]Πολλά είδατε, μα σημασία δεν τους δώσατε· τ' αυτιά σας τα 'χετε ανοιχτά, μα δεν ακούτε.

[21] Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.

[21]Εγώ ο Κύριος, πιστός στις υποσχέσεις μου, σας έδωσα έναν ένδοξο μεγαλειώδη νόμο.

[22] Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.

[22]Εσείς όμως είστε λαός που σας λεηλάτησαν και που σας γύμνωσαν· όλοι σας παγιδευμένοι είστε στα σπήλαια και μες στις φυλακές κλεισμένοι· σας λεηλατούν χωρίς κανείς να σας γλιτώνει, αρπάζουν τ' αγαθά σας χωρίς κανείς πίσω να τα ζητά.

[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?

[23]Ποιος από σας δίνει πια προσοχή σ' αυτά; Ποιος από 'δω κι εμπρός θ' ακούει μ' ενδιαφέρον για το μέλλον; »

[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

[24]Ποιος στους ληστές παρέδωσε τον Ιακώβ, στους άρπαγες τον Ισραήλ; Δεν είν' ο Κύριος, που απέναντί του αμαρτήσαμε; Δε θέλησαν ν' ακολουθήσουνε το δρόμο του ούτε στο νόμο του υπακούσαν.

[25] Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

[25]Γι' αυτό έριξε απάνω τους τη φοβερή οργή του και του πολέμου την άγρια μάνητα· φλόγες τους περικύκλωσαν θανάτου, μα αυτοί το τι γινόταν δεν κατάλαβαν· σχεδόν τους αποτέφρωσε, μα αυτοί κανένα μάθημα δεν πήραν.

Isaías 43

Só Deus resgata Israel

[1] Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.

[2] Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

ΗΣΑΪΑΣ 43

Ο Κύριος μόνος λυτρωτής

[1]Και τώρα λέει ο Κύριος, ο δημιουργός σου, Ιακώβ, ο πλάστης σου, Ισραήλ: «Μη φοβάσαι, γιατί εγώ σε λύτρωσα· σου 'δωσα τ' όνομά μου, δικός μου είσαι.

[2]Όταν περνάς απ' τα νερά, εγώ θα 'μαι μαζί σου· κι όταν περνάς ποτάμια, δε θα καταποντίζεσαι. Όταν μέσ' από τη φωτιά βαδίζεις, δε θα καίγεσαι· οι φλόγες της δε θα σε αποτεφρώσουν.

[3] Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

[3]Γιατί εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ, ο σωτήρας σου. Για να σε πάρω, έδωσα αντάλλαγμα την Αίγυπτο κι ακόμα την Αιθιοπία και τη Σεβά.

[4] Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

[4]Είσαι πολύτιμος στα μάτια μου, έχεις για μένα αξία και σ' αγαπώ· γι' αυτό θα δώσω ανθρώπους για να σ' αποκτήσω, λαούς ολόκληρους για να σου σώσω τη ζωή.

[5] Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

[5]»Εγώ είμαι μαζί σου, μη φοβάσαι· απ' την ανατολή θα φέρω πίσω τους απογόνους σου κι από τη δύση θα σας συναθροίσω.

[6] Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

[6]Και στο Βορρά θα πω, "δώσε τους πίσω"· θα πω στο Νότο, "πια μην τους κρατάς". Φέρτε τους γιους μου από τη μακρινή τη χώρα, τις θυγατέρες μου απ' τα πέρατα της γης,

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[7]όλους αυτούς που φέρουν τ' όνομά μου, που για τη δόξα μου τους έφτιαξα, τους έπλασα και τους σχημάτισα».

Ο Ισραήλ βλέπει αλλά δεν κατανοεί

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[8]Ο Κύριος λέει: «Οδήγησε έξω το λαό που είναι τυφλός, αν κι έχει μάτια· που είναι κουφός, αν κι έχει αυτιά.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

[9]Ας συναχθούν όλα μαζί τα έθνη, οι λαοί ας συγκεντρωθούν. Ποιος από τους θεούς τους προείπε τα γεγονότα που έρχονται; Ποιος μας τ' ανάγγειλε από το παρελθόν; Ας φέρουνε τους μάρτυρές τους για να δικαιωθούν· ας ακουστούν οι μάρτυρές τους για να επιβεβαιωθούν τα λόγια τους.

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes

[10]»Εσείς, Ισραηλίτες, είστε οι μάρτυρές μου, οι δούλοι μου που εγώ σας διάλεξα, ώστε να με γνωρίσετε και να πιστέψετε σ' εμένα· να καταλάβετε πως μόνο εγώ είμαι Θεός. Πριν από μένα άλλος θεός κανείς

de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

11 Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

12 Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós, pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

13 Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

Libertação do jugo da Babilônia

14 Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

15 Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

16 Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

17 o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

18 Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

19 Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que

δεν ήταν, ούτε από μένα ύστερα θα υπάρξει άλλος.

11Εγώ, μονάχα εγώ είμαι ο Κύριος· έξω από μένα δεν υπάρχει άλλος σωτήρας.

12Εγώ σας προείπα τι θα γίνει, κι όταν αυτά έγιναν, σας έσωσα. Ξένος θεός κανένας δεν τα ’κανε αυτά σ’ εσάς· εσείς είστε οι μάρτυρές μου, ότι ο Θεός σας είμ’ εγώ.

13Ο ίδιος από τώρα και για πάντα. Κανένας απ’ τη δύναμή μου δε γλιτώνει. Όταν εγώ ενεργώ, ποιος μπορεί τάχα ν’ αντιταχθεί στο έργο μου; »

Ο Θεός προετοιμάζει την επιστροφή του λαού του

14Λέει ο Κύριος, ο λυτρωτής σας, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ: «Για χάρη σας θα στείλω στράτευμα στη Βαβυλώνα και θα συντρίψω όλους τους μοχλούς των οχυρών· οι Χαλδαίοι θα ξεσπάσουν σε θρήνους.

15Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιός σας, ο δημιουργός του Ισραήλ, ο βασιλιάς σας».

16Ο Κύριος λέει: «Στο παρελθόν άνοιξα δρόμο μες στη θάλασσα, δίοδο μες στα ορμητικά νερά·

17οδήγησα σε εκστρατεία άμαξες κι άλογα, στράτευμα και πολεμιστές μαζί. Εκεί ξαπλώθηκαν για να μη σηκωθούνε πια· αφανιστήκαν, έσβησαν σαν το φυτίλι στο λυχνάρι.

18Τώρα όμως τα περασμένα μην τα θυμάστε και μην ξαναγυρνάτε στα γεγονότα τα παλιά.

19Κοιτάξτε! Εγώ κάτι καινούργιο κάνω, που κιόλας έγινε· δεν το βλέπετε; Ναι, θα

porei um caminho no deserto e rios, no ermo.

κάνω δρόμο μες στην έρημο και μες στην ερημιά ποτάμια.

[20] Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,

[20]Θα με δοξάζουν τα θηρία του αγρού, τσακάλια, στρουθοκάμηλοι, γιατί δίνω νερό στην έρημο και ποταμούς στην ερημιά, να ποτιστεί ο λαός ο εκλεκτός μου.

[21] ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

[21]Είν' ο λαός που εγώ τον έφτιαξα για μένα και θα διακηρύξει τη δόξα μου».

A misericórdia do Senhor

Ο Θεός απαντά στα παράπονα του λαού του

[22] Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

[22]Ο Κύριος λέει στον Ισραήλ, στου Ιακώβ τους απογόνους: «Μη λες πως με επικαλέστηκες και πως κουράστηκες για μένα.

[23] Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

[23]Μη λες ότι τα πρόβατά σου, που ολοκαύτωμα τα πρόσφερες, ήταν για μένα ούτε πως ήμουνα εγώ εκείνος που με τις θυσίες σου δόξαζες. Εγώ δεν σ' επιβάρυνα να σου γυρεύω προσφορές ούτε σε κούρασα ζητώντας θυμιάματα.

[24] Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.

[24]Μη λες πως η ευωδιαστή κανέλλα, που αγόρασες με χρήματα, ήταν για μένα, ούτε πως χόρτασες εμένα με το λίπος απ' τις θυσίες σου. Αντίθετα με τις αμαρτίες σου μ' ενόχλησες και με τις ανομίες σου με κούρασες.

[25] Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.

[25]Ωστόσο, μονάχα εγώ είμ' εκείνος που τις ανομίες σου εξαλείφω και δε φυλάω στη μνήμη μου τις αμαρτίες σου.

[26] Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.

[26]»Μάζεψε εσύ ό, τι κρατάς στη μνήμη σου κι έλα μαζί για να κριθούμε· λογάριασε εσύ, και παρουσίασε ό, τι μπορείς για να δικαιωθείς.

[27] Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.

[27]Αμάρτησε ο προπάτοράς σου, οι αρχηγοί σου σ' εμένα απίστησαν·

[28] Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

[28]γι’ αυτό κι εγώ ατίμασα του ναού μου τους άρχοντες και τον Ιακώβ σε αφορισμό παρέδωσα, σε χλευασμό τον Ισραήλ».

Isaías 44

O Senhor é o único Deus

[1] Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.

[2] Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.

[3] Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes;

[4] e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.

[5] Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.

[6] Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.

[7] Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!

ΗΣΑΪΑΣ 44

Ο Κύριος ο μόνος Θεός

[1]Ο Κύριος λέει: «Τώρα, λοιπόν, άκουσε, δούλε μου Ιακώβ, Ισραήλ, εκλεκτέ μου.

[2]Εγώ σε δημιούργησα και σ’ έπλασα απ’ την κοιλιά της μάνας σου και σε βοηθάω. Μη φοβάσαι δούλε μου, Ιακώβ, Ισραήλ εσύ, εκλεκτέ μου.

[3]Γιατί νερά θα δώσω σε διψασμένη γη και ποταμούς σε στεγνωμένο έδαφος. Το Πνεύμα μου στους απογόνους σου θα βάλω και στα παιδιά σου την ευλογία μου,

[4]και θα βλαστήσουνε σαν χόρτο καλοποτισμένο, καθώς οι ιτιές πλάι σε τρεχούμενα νερά».

[5]Ένας θα λέει: «Εγώ είμαι του Κυρίου», κι άλλος θα λέει ότι ανήκει στους απογόνους του Ιακώβ· άλλος στο χέρι του θα γράφει: «Στον Κύριο ανήκω» και θα ονομάζεται με το τιμητικό όνομα του Ισραήλ.

[6]Λέει ο Κύριος, ο βασιλιάς του Ισραήλ και λυτρωτής του, ο Κύριος του σύμπαντος: «Εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος· εκτός από μένα δεν υπάρχει άλλος Θεός.

[7]Ποιος είν’ όπως εγώ; Ας το πει! Το λόγο ας πάρει μπρος μου κι ας το αποδείξει. Ποιος προείπε από την αρχή τα μέλλοντα; Όσα πρόκειται να συμβούν ας μας τα φανερώσουν.

[8] Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

A loucura da idolatria

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.

[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?

[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos artífices não passam de homens; ajuntem-se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

[12] O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

[13] O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

[14] Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo

[8]»Μη φοβάστε, μην τρομάζετε! Δε σας το ανάγγειλα πολύ καιρό πιο πριν και δε σας το φανέρωσα; Είστε οι μάρτυρές μου· υπάρχει άλλος Θεός εκτός από μένα; Όχι! Άλλος Βράχος δεν υπάρχει· κανέναν δε γνωρίζω εγώ».

Η μωρία της ειδωλολατρίας

[9]Οι κατασκευαστές ειδώλων είν' όλοι τους μηδαμινοί· τα πιο καλά τους είδωλα δεν ωφελούν σε τίποτα. Δε βλέπουν τίποτα όσοι τα λατρεύουν, τίποτα δεν καταλαβαίνουν· κι έτσι καταντροπιάζονται.

[10]Ποιος κάθεται να φτιάξει έναν θεό ή να χύσει στο μέταλλο ένα είδωλο, που δεν μπορεί καθόλου να ωφελήσει;

[11]Όλοι όσοι το λατρέψουν, θα ντροπιαστούν· οι κατασκευαστές τους δεν είναι τίποτ' άλλο από άνθρωποι· κι αν όλοι συναχθούν μαζί και παρουσιαστούν, άλλο δεν έχουν παρά να τρομάξουν και να ντροπιαστούν.

[12]Το σίδερο ο σιδηρουργός δουλεύει πάνω απ' τη φωτιά, τού δίνει σχήμα με διάφορα σφυριά, μορφή τού δίνει με το δυνατό του χέρι· αλλά αν δεν τρώει ο ίδιος, εξαντλείται· νερό αν δεν πίνει ατονεί.

[13]Ο ξυλουργός το ξύλο του μετράει, το σχέδιο χαράζει με κοντύλι, με το σκαρπέλο το δουλεύει, το σημειώνει με το διαβήτη. Μορφή του δίνει ανθρώπινη, την ομορφιά του ανθρώπου, για να το βάλει σε ναό.

[14]Μπορεί να κόψει και να χρησιμοποιήσει κέδρους ή να διαλέξει ένα πλατάνι ή μια βαλανιδιά ή κάποιο άλλο δέντρο από το

escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.

15 Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

16 Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se; também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

17 Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

18 Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

19 Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

20 Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

A promessa de livramento

δάσος ή ακόμα να φυτέψει ένα πεύκο που θα το μεγαλώσει η βροχή.

15Στον άνθρωπο θα χρησιμεύσει για καυσόξυλα. Απ’ αυτό το ξύλο παίρνει και θερμαίνεται, με το ίδιο ακόμα φτιάχνει ένα θεό και τον λατρεύει· το κάνει είδωλο και μπρος του γονατίζει.

16Με το μισό απ’ αυτό το ξύλο ανάβει τη φωτιά, στα κάρβουνά του ψήνει το κρέας που θα φάει, χορταίνει και ζεσταίνεται και λέει: «Ωραία που ’ναι η ζεστασιά, να βλέπεις τη φωτιά! »

17Με το υπόλοιπο κατασκευάζει ένα θεό, φτιάχνει το είδωλό του· μπροστά του γονατίζει και το προσκυνάει, προσεύχεται σ’ αυτό και λέει: «Εσύ είσ’ ο θεός μου, λύτρωσέ με».

18Αυτοί οι άνθρωποι δεν ξέρουνε τι κάνουν, δεν καταλαβαίνουν. Έχουν κλειστά τα μάτια τους ώστε να μη βλέπουν, και τις καρδιές τους ώστε να μην αισθάνονται.

19Δε χρησιμοποιούν τη σκέψη τους ούτε τη γνώση ή τη νόησή τους, ώστε να πουν: «Μισό απ’ αυτό το δέντρο το έκαψα, πάνω στα κάρβουνά του έψησα ψωμί ή κρέας κι έφαγα· και το υπόλοιπό του θα το κάνω είδωλο, θα γονατίσω μπρος σ’ ένα κομμάτι ξύλο; »

20Είναι τόσο ανόητο, σαν να ζητά κανείς να τραφεί από στάχτη· η απατημένη του καρδιά τον ξεγελά, και δεν μπορεί η ψυχή του να βρει λύτρωση ούτε και να σκεφτεί ότι το είδωλο που μες στο χέρι του κρατάει είναι απάτη.

Ο Κύριος λυτρωτής του Ισραήλ

[21] Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

[22] Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

[23] Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores, porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

[24] Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

[25] que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos; que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

[26] que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros; que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

[21]Ο Κύριος λέει: «Ετούτο να θυμάσαι, Ιακώβ, να το θυμάσαι, λαέ του Ισραήλ, πως είσαι δούλος μου. Εγώ σε έπλασα για να ’σαι ο έμπιστός μου, δε θα σε λησμονήσω, Ισραήλ.

[22]Διέλυσα τις ανομίες σου σαν την ομίχλη, τις αμαρτίες σου σαν να ’ταν σύννεφο· γύρνα σ’ εμένα, γιατί εγώ σε λύτρωσα».

[23]Ψάλτε, ουρανοί, γιατί ο Κύριος μεγαλούργησε! Πανηγυρίστε εσείς, της γης τα βάθη! Σε ψαλμωδία ξεσπάστε τα βουνά της γης κι όλα τα δέντρα μες στα δάση! Γιατί ο Κύριος τον Ιακώβ τον λύτρωσε, φανέρωσε τη δόξα του στον Ισραήλ.

[24]Λέει, λαέ του Ισραήλ, ο Κύριος, που σε λύτρωσε και σ’ έπλασε απ’ την κοιλιά της μάνας σου: «Εγώ είμαι ο Κύριος, που δημιούργησα τα πάντα, άπλωσα μόνος μου τους ουρανούς, και στέριωσα τη γη με τη δική μου δύναμη.

[25]Εγώ είμαι που ματαιώνω των μάγων τους χρησμούς, κάνω τους μάντεις να παραλογίζονται· αποκρούω τα λόγια των σοφών και κάνω παραλήρημα τη γνώση τους.

[26]Εγώ είμαι που το λόγο του εμπίστου μου επιβεβαιώνω, και πραγματοποιώ τα σχέδια του απεσταλμένου μου. »Εγώ είμαι που λέω τώρα για την Ιερουσαλήμ πως θα κατοικηθεί, και για τις πόλεις του Ιούδα πως θ’ ανοικοδομηθούν, κι εγώ θα ανορθώσω τα ερείπια.

[27] que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

[28] que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

[27]Εγώ είμαι που λέω στην άβυσσο, “γίνε στεριά· τα ρεύματά σου θα τα ξεράνω”.

[28]Εγώ είμαι που λέω για τον Κύρο, “θα τον κάνω βοσκό του λαού μου”, και θα εκπληρώσει όλες τις επιθυμίες μου. Αυτός θα διατάξει για την Ιερουσαλήμ: “ν’ ανοικοδομηθεί” και για το ναό: “να μπουν νέα θεμέλια”».

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

[1] Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

[2] Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

[3] dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

[4] Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

[5] Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces,

ΗΣΑΪΑΣ 45

Ο βασιλιάς Κύρος όργανο του Θεού

[1]Ο Κύριος λέει στο βασιλιά Κύρο, σ’ αυτόν που έχρισε και υποστήριξε για να υποτάξει μπρος του τα έθνη και ν’ αφοπλίσει τους βασιλιάδες, ν’ ανοίξει μπρος του τα θυρόφυλλα των πόλεων, ώστε οι πύλες να μη μένουν πια κλειστές:

[2]«Μπροστά σου θα βαδίσω εγώ και θα εξομαλύνω τους δρόμους τους ανώμαλους· τις χάλκινες τις θύρες θα συντρίψω, θα σπάσω τους σιδερένιους τους μοχλούς.

[3]Μυστικούς θα σου δώσω θησαυρούς, κρυμμένα πλούτη, για να γνωρίσεις πως εγώ είμαι ο Κύριος, που σ’ έχω πάρει στην υπηρεσία μου, ο Θεός του Ισραήλ.

[4]Για χάρη των απογόνων του δούλου μου Ιακώβ, του Ισραήλ, του εκλεκτού λαού μου, σε πήρα στην υπηρεσία μου. Και σου ’κανα αυτή την τιμή, μολονότι εσύ δεν με γνώριζες.

[5]Εγώ είμαι ο Κύριος· δεν είναι άλλος κανείς εκτός από μένα, δεν υπάρχει άλλος Θεός. Θα σε εξοπλίσω, έστω κι αν δε με γνωρίζεις,

[6] Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

[6]ώστε να μάθουν από την ανατολή ως τη δύση πως άλλος δεν υπάρχει εκτός από μένα. Εγώ είμαι ο Κύριος και δεν υπάρχει άλλος.

[7] Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

[7]Εγώ δημιούργησα το φως και το σκοτάδι, την ευτυχία έφτιαξα και τη δυστυχία. Εγώ, ο Κύριος, είμαι που όλ' αυτά τα πραγματοποιώ.

O Senhor é o Criador

[8] Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

[8]Σκορπίστε, ουρανοί, δροσιά απ' τα ύψη, και βρέξτε, νέφη, δικαιοσύνη· η γη ας ανοίξει κι ας προβάλει η σωτηρία, μαζί ας βλαστήσει κι η δικαιοσύνη! Εγώ ο Κύριος τα δημιούργησα αυτά.

Ο Κύριος δημιουργός

[9] Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

[9]Αλίμονο σ' εκείνον που το δημιουργό του μάχεται, ενώ είν' όστρακο απ' τον πηλό της γης. Κανένα βάζο πήλινο τον κεραμέα του δε ρωτάει, γιατί το κατασκεύασε, ούτε κανένα έργο του τον ρωτάει αν έχει χέρια επιδέξια.

[10] Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

[10]Αλίμονο σ' εκείνον που λέει στον πατέρα του: «Γιατί με γέννησες; » στη μάνα του, «γιατί για μένα κοιλοπόνεσες; »

[11] Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?

[11]Λέει ο Κύριος, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ, ο δημιουργός του: «Για το λαό μου με ρωτάτε και για το τι θα κάνω μου δίνετε εντολές;

[12] Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a todos os seus exércitos dei as minhas ordens.

[12]Εγώ έφτιαξα τη γη και δημιούργησα πάνω σ' αυτήν τον άνθρωπο· εγώ άπλωσα με τα χέρια μου τους ουρανούς, διατάζω όλα τ' αστέρια τους.

[13] Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os

[13]Εγώ ξεσήκωσα τον Κύρο για να επιβάλει τις εντολές μου, και θα εξομαλύνω όλους τους δρόμους του· αυτός την πόλη μου θα

meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

ανοικοδομήσει και θ’ απελευθερώσει τους αιχμαλώτους μου, χωρίς να πάρει χρήματα ούτε δώρα». Αυτά λέει ο Κύριος του σύμπαντος.

Ο Κύριος βοηθάει το λαό του

[14] Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas, dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

[14]Λέει ο Κύριος στο λαό του: «Οι εργάτες απ’ την Αίγυπτο κι οι έμποροι απ’ την Αιθιοπία και ο λαός της Σεβά, οι άντρες οι υψηλόκορμοι, θα οδηγηθούν κοντά σου και θα γίνουν δούλοι σου· θα σε ακολουθήσουν, θα περάσουν δέσμιοι από μπρος σου, θα σε προσκυνούν ομολογώντας: “μόνο μ’ εσένα είναι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από κείνον”».

[15] Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.

[15]Πράγματι, εσύ είσαι Θεός που κρύβεσαι, Θεέ του Ισραήλ, και λυτρωτή!

[16] Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.

[16]Θα ντροπιαστούν και θα ταπεινωθούν όλοι μαζί, αυτοί που φτιάχνουν τα είδωλα· θα φύγουν ντροπιασμένοι.

[17] Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

[17]Τον Ισραήλ όμως ο Κύριος θα τον σώσει κι η σωτηρία αυτή θα είναι αιώνια! Εσείς, Ισραηλίτες, δεν πρόκειται να ντροπιαστείτε ή να ταπεινωθείτε ποτέ μες στους αιώνες.

Πρόσκληση προς όλα τα έθνη

[18] Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

[18]Ο Κύριος είν’ ο δημιουργός του ουρανού, αυτός είν’ ο Θεός. Τη γη έφτιαξε και τη σχημάτισε, αυτός τη στέριωσε, την έπλασε όχι για να ’ναι έρημη, μα για να κατοικείται. Αυτός είναι που λέει: «Εγώ είμαι ο Κύριος και δεν υπάρχει άλλος.

O Senhor e os ídolos

[19] Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão;

[19]Δε μίλησα κρυφά ούτ’ έκρυψα τη σκέψη μου· δεν είπα στους απογόνους του Ιακώβ, “ζητήστε με στο κενό”. Εγώ είμαι ο Κύριος,

eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.

[20] Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações; nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.

[21] Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

[22] Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

[23] Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

[24] De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

[25] Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

[1] Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as

που λέω ό, τι είναι δίκαιο και αναγγέλλω την αλήθεια».

Τα είδωλα της Βαβυλώνας και ο Κύριος

[20]«Μαζευτείτε κι ελάτε· όλοι μαζί πλησιάστε, όσοι από τα έθνη επιζήσατε. Τίποτα δε γνωρίζουν αυτοί που μεταφέρουν τα σκαλισμένα ξύλα τους και σε θεό προσεύχονται ανήμπορο να σώσει.
[21]Πλησιάστε, παρουσιάστε την υπόθεσή σας, κάντε συμβούλιο ακόμα μεταξύ σας. Ποιος το ανάγγειλε αυτό απ' τους παλιούς τους χρόνους, ποιος από τότε είχε πει πως θα συμβεί; Δεν είμ' εγώ ο Κύριος; Άλλος Θεός εκτός από μένα δεν υπάρχει, δίκαιος Θεός και λυτρωτής, δεν υπάρχει άλλος από μένα.
[22]»Στραφείτε σ' εμένα για να σωθείτε, όλα τα πέρατα της γης, γιατί εγώ είμαι ο Κύριος, κι άλλος Θεός εκτός από μένα δεν υπάρχει.
[23]Ορκίστηκα στον εαυτό μου κι αυτό που λέω, πάντα γίνεται. Ο λόγος μου δεν θ' ανακληθεί, γιατί μπροστά μου θα καμφθούν όλα τα γόνατα· όλοι θα ομολογούν και θα λένε:
[24]“μονάχα ο Κύριος είναι δυνατός και προστατεύει”». Σ' αυτόν θα 'ρθούνε καταντροπιασμένοι όλοι όσοι έχουν οργιστεί εναντίον του.
[25]Στον Κύριο θα βρούνε σωτηρία και δόξα όλοι οι απόγονοι του Ισραήλ.

ΗΣΑΪΑΣ 46

Οι ανίσχυροι θεοί και ο πανίσχυρος Θεός

[1]Έπεσε ο Βηλ, συντρίφτηκε ο Νεβώ! Τα είδωλά τους τα 'βαλαν πάνω στα ζώα,

bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

στα υποζύγια· τα φόρτωσαν πάνω στα κουρασμένα από το βάρος κτήνη.

2 Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

2Σκύβουν όλα και γονατίζουν, δεν μπορούν να διασώσουν το φορτίο, κι αυτά μαζί οδηγούνται στην αιχμαλωσία.

3 Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

3«Ακούστε με, Ισραηλίτες, όλοι όσοι απομείνατε από τους απογόνους του Ιακώβ», λέει ο Κύριος. «Εγώ σας φρόντισα απ' την κοιλιά της μάνας σας και σας ανέλαβα απ' τη στιγμή που ήρθατε στον κόσμο.

4 Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

4Ωσότου να γεράσετε, εγώ θα παραμένω ο ίδιος, κι ωσότου ασπρίσουν τα μαλλιά σας, εγώ θα σας κρατώ. Εγώ σας έφτιαξα κι εγώ θα σας φροντίζω· βοήθεια θα σας δώσω και λυτρωμό.

5 A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

5»Με ποιον θα με παρομοιάσετε, με ποιον θα με ταυτίσετε; Με ποιον θα με συγκρίνετε που να είμαστε όμοιοι;

6 Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

6Κάποιοι βγάζουν χρυσάφι από το ταμείο τους κι ασήμι με την πλάστιγγα ζυγίζουν, πληρώνουν ένα χρυσοχόο για να τους φτιάξει απ' αυτά έναν θεό, όπου τον προσκυνούν και τον λατρεύουν·

7 Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

7στους ώμους τον σηκώνουν και τον περιφέρουν, μετά τον ξαναβάζουν κάτω και μένει εκεί ακίνητος. Προσεύχονται σ' αυτόν, μα αυτός δεν απαντάει, από τη συμφορά τους να τους σώσει δεν μπορεί.

8 Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

8Σκεφτείτε τι κάνετε, αποστάτες, και ντραπείτε· και λογαριάστε όσα έχω κάνει εγώ».

Η βοήθεια πλησιάζει

9 Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há

9«Φέρτε στο νου σας όσα γίνανε από πολύ παλιά, τα πρώτα, γιατί εγώ είμαι ο Θεός

outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;

10 que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;

11 que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.

12 Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.

13 Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

Isaías 47

A queda de Babilônia

1 Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.

2 Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.

3 As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.

και δεν υπάρχει άλλος εκτός από μένα· Θεός χωρίς τον όμοιό του.

10Εγώ απ’ την αρχή το μέλλον φανερώνω και από πριν όσα ακόμα δεν έχουν συμβεί. Λέω, “το σχέδιό μου θα εκτελεστεί, κι όλα όσα επιθυμώ θα τα πραγματοποιήσω”.

11Απ’ την Ανατολή φωνάζω ένα αρπαχτικό πουλί, τον άνθρωπο που εκτελεί τα σχέδιά μου απ’ τη μακρινή τη χώρα· όπως το είπα έτσι το πραγματοποιώ· το εκτελώ όπως το έχω σχεδιάσει.

12»Ακούστε με, εσείς οι σκληροτράχηλοι, που η λύτρωση θαρρείτε πως βρίσκεται μακριά.

13Η δικαιοσύνη πλησιάζει, διόλου δεν είναι πια μακριά, η σωτηρία μου δεν θ’ αργοπορήσει άλλο· τη σωτηρία θα δώσω στη Σιών, στον Ισραήλ τη δόξα μου».

ΗΣΑΪΑΣ 47

Κρίση κατά της Βαβυλώνας

Ο Κύριος λέει:

1«Κατέβα και στο χώμα πέσε, όμορφη Βαβυλώνα. Κάτσε στη γη χωρίς θρονί, όμορφη χώρα των Χαλδαίων· δε θα σε ονομάζουν πια γλυκιά και τρυφηλή.

2Πάρε το μύλο κι άλεθε αλεύρι, βγάλε το πέπλο σου, τα πόδια γύμνωσε, σήκωσε το φόρεμά σου, για να περάσεις τους ποταμούς,

3και θ’ αποκαλυφθεί η γυμνότητά σου και θα ταπεινωθείς. Θα πάρω εγώ εκδίκηση, κανείς δε θα με σταματήσει».

[4] Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.

[5] Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

[6] Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

[7] E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

[8] Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

[9] Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e da abundância dos teus muitos encantamentos.

[10] Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua sabedoria e a tua ciência, isso te fez desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

[11] Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por

[4]Αυτά λέει ο λυτρωτής μας, που τ’ όνομά του είναι ο Κύριος του σύμπαντος, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ.

[5]«Πέσε στη σιωπή», λέει ο Κύριος, «κι έμπα μες στο σκοτάδι, όμορφη χώρα των Χαλδαίων· δε θα μπορείς πια να ονομάζεσαι κυρίαρχη των βασιλείων.

[6]Οργίστηκα ενάντια στο λαό μου, ατίμασα τη χώρα μου, στην εξουσία σου τους παρέδωσα, μα εσύ έλεος δεν τους έδειξες· ακόμα και στους γέροντες αβάσταχτον έκανες το ζυγό σου.

[7]Είπες: “θα είμαι αιώνια κυρίαρχη”. Δε σκέφτηκες βαθιά το νόημα των γεγονότων, ούτε στοχάστηκες το τέλος τους.

[8]»Τώρα, λοιπόν, άκουσε τούτο, τρυφηλή, που κάθεσαι με ασφάλεια και σκέφτεσαι πως μόνο εσύ υπάρχεις κι άλλος κανείς, πως χήρα εσύ ποτέ σου δε θα μείνεις, ούτε θα δεις να σου πεθαίνουν τα παιδιά:

[9]Μέσα σε μια στιγμή, σε μια μονάχα μέρα, δύο κακά μαζί θα σου συμβούν: χηρεία κι ατεκνία θα πέσουν πάνω σου τελειωτικά και δε θα σ’ ωφελήσουν οι μαγείες σου οι πολλές και τ’ άφθονά σου ξόρκια.

[10]Μα εσύ βασίστηκες στην πονηριά σου και είπες: “κανένας δεν με βλέπει” »Η γνώση κι η σοφία σου σε παραπλάνησαν και σκέφτηκες πως είσ’ εσύ και δεν υπάρχει άλλος κανείς εκτός από σένα. .

[11]Θα σου συμβεί κακό, που δε θα ξέρεις πώς να το ξορκίσεις· πάνω σου θα ’ρθει συμφορά που να την αποφύγεις δε θα

expiação não te poderás livrar; porque sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

μπορείς· καταστροφή θα πέσει ξάφνου πάνω σου, που δε θα την έχεις προβλέψει.

12 Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

12Κάθισε τώρα με τα ξόρκια και τις πολλές μαγείες σου, που σ’ έχουν απ’ τα νιάτα σου κουράσει. Ίσως μπορέσεις απ’ αυτά να ωφεληθείς, τη συμφορά ίσως μπορέσεις να την αποδιώξεις.

13 Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora, os que dissecam os céus e fitam os astros, os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

13»Απ’ τους πολλούς σου συμβουλάτορες κουράστηκες. Ας σηκωθούνε τώρα να σε σώσουν οι ουρανοσκόποι κι οι αστρολόγοι, που σου αναγγέλλουν κάθε μήνα τι πρόκειται να σου συμβεί.

14 Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

14Θα γίνουν σαν το άχυρο κι η φωτιά θα τους κάψει· δε θα μπορέσουν να σωθούν από της φλόγας την ορμή. Γιατί δε θα ’ναι ανθρακιά να ζεσταθούν, δε θα ’ναι αναμμένα κάρβουνα να κάτσουν αντικρύ τους.

15 Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade; dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

15»Έτσι θα καταντήσουνε οι μάγοι σου που από τα νιάτα σου σ’ απομυζούνε. Θα πάρουνε το δρόμο τους και θα περιπλανιούνται, κι ούτε ένας να σε σώσει δεν θα μπορεί».

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

1 Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

ΗΣΑΪΑΣ 48

Προφητεία για καινούρια πράγματα

1Ακούστε απόγονοι του Ιακώβ, εσείς που φέρνετε το τιμητικό όνομα του Ισραήλ και που είστε απόγονοι του Ιούδα! Στου Κυρίου τ’ όνομα ορκίζεστε κι επικαλείστε το Θεό του Ισραήλ, μα όχι με ειλικρίνεια και πιστότητα.

2 (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

2Ωστόσο με καμάρι ονομάζεστε πολίτες της άγιας πόλης, και λέτε πως στηρίζεστε στο Θεό του Ισραήλ, που τ’ όνομά του

εἶναι «ο Κύριος του σύμπαντος». Ακούστε τι έχει να σας πει:

[3] As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

[3]«Τα παλιότερα γεγονότα τα είχα αναγγείλει από πολύ πριν· τα είπα, τα έκανα γνωστά· και ξάφνου τα πραγματοποίησα.

[4] Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

[4]Επειδή ήξερα πόσο είσαι σκληρός, πως σαν ραβδί από σίδερο είναι ο τράχηλός σου και χάλκινο το μέτωπο,

[5] Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

[5]γι' αυτό σου ανάγγειλα τα γεγονότα από παλιά, πριν να συμβούν σου τα γνωστοποίησα, ώστε να μην μπορείς να πεις, "το είδωλό μου το έκανε αυτό, το άγαλμά μου, η χωνευτή μου εικόνα τα διέταξε".

[6] Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

[6]Τα 'χεις ακούσει όλ' αυτά και τώρα τα είδες πραγματοποιημένα· δεν το παραδέχεσαι; »Τώρα σου αναγγέλλω νέα πράγματα, που τα 'χα φυλαγμένα, και ποτέ πριν δεν άκουσες γι' αυτά.

[7] Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

[7]Τώρα μόνο τα πραγματοποιώ, τίποτα απ' αυτά δεν έγινε παλιότερα· πριν απ' αυτή τη μέρα ποτέ δεν άκουσες γι' αυτά και έτσι δεν μπορείς να πεις ότι τα γνώριζες.

[8] Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

[8]Και βέβαια και δεν τ' άκουσες ούτε κι έλαβες γνώση· και βέβαια τ' αυτιά σου ήταν κλειστά από πολύ πιο πριν, γιατί ξέρω πως είσαι αναξιόπιστος και πως σ' αποκαλούνε παραβάτη από γεννησιμιού σου.

[9] Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

[9]Επειδή θέλω να τιμάται το όνομά μου, θα συγκρατήσω το θυμό μου· για χάρη της δόξας μου θα τον δαμάσω, για να μη σ' εξολοθρεύσω.

[10] Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

[11] Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

[12] Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

[13] Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

[14] Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

[15] Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.

[16] Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo, tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.

[17] Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.

[18] Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz

[10]Εγώ σε λαμπικάρισα, μα όχι στη φωτιά καθώς το ασήμι· στης θλίψης το καμίνι σε δοκίμασα.

[11]Για τη δική μου χάρη, μόνο γι' αυτήν έπραξα ό, τι έπραξα, γιατί αλλιώς θ' ατιμαζόταν τ' όνομά μου. Τη δόξα μου δεν θα τη δώσω σε άλλον».

Ο Κύριος θα λυτρώσει τον Ισραήλ

[12]«Άκουσέ με, Ιακώβ, Ισραήλ, που σε κάλεσα· εγώ είμαι ο ένας και μοναδικός Θεός· εγώ είμαι ο πρώτος κι ο τελευταίος.

[13]Το χέρι μου θεμέλιωσε τη γη, τους ουρανούς τούς άπλωσε το δυνατό μου χέρι· τους φωνάζω, και στη στιγμή μπροστά μου παρουσιάζονται.

[14]Συναχθείτε όλοι εσείς κι ακούστε! Αυτός που αγάπησατα σχέδιά μου θα εκτελέσει ενάντια στη Βαβυλώνα, θα επιβάλει στους Βαβυλώνιους την εξουσία του. Ποιος άλλος εκτός από μένα τα ανάγγειλε όλα αυτά;

[15]Εγώ, ναι, εγώ μίλησα και τον κάλεσα, τον καθοδήγησα και τον βοήθησα τα σχέδιά του να πετύχουν.

[16]Πλησιάστε με κι ακούστε αυτό εδώ: απ' την αρχή ποτέ κρυφά δε μίλησα· και από τότε που συνέβησαν αυτά τα γεγονότα, εγώ ήμουν εκεί». Και τώρα ο Κύριος ο Θεός με απέστειλε με το Πνεύμα του.

[17]Λέει ο Κύριος, ο λυτρωτής σας, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ: «Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας, που σας διδάσκω ό, τι σας ωφελεί και σας οδηγώ στο δρόμο που πρέπει να βαδίζετε.

[18]Αν προσέχατε τις εντολές μου, η ευτυχία σας θα σας πλημμύριζε σαν

como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.

[19] Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.

[20] Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo; proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

[21] Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.

[22] Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

Isaías 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;

[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,

[3] e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.

[4] Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está

ποταμός και η ευημερία σας θα σας σκέπαζε καθώς τα κύματα της θάλασσας·

[19]οι απόγονοί σας θα ήταν σαν την άμμο πολυάριθμοι, οι καρποί των σπλάχνων σας σαν τους κόκκους της πολλοί· τ' όνομα του λαού σας από μπροστά μου δεν θα αφανιζόταν ποτέ».

[20]Βγείτε απ' τη Βαβυλώνα, φύγετε απ' τη Χαλδαία! Αναγγείλτε τα νέα με φωνές χαράς και διακηρύξτε τα παντού· φέρτε τα ως τα πέρατα της γης, και πείτε: «Ο Κύριος λύτρωσε το δούλο του, τον Ισραήλ! »

[21]Δε δίψασαν στην έρημο όπου τους οδηγούσε· νερό για χάρη τους από το βράχο έβγαλε, το βράχο έσκισε και τρέξαν τα νερά.

[22]«Μα τέτοια ευτυχία δεν υπάρχει για τους ασεβείς», λέει ο Κύριος.

ΗΣΑΪΑΣ 49

Ο δούλος του Κυρίου θα είναι φως στα έθνη

[1]Ακούστε με, χώρες απομακρισμένες, προσέξτε μακρινοί λαοί! Ο Κύριος απ' την κοιλιά της μάνας μου με κάλεσε· πριν γεννηθώ πρόφερε τ' όνομά μου.

[2]Το στόμα μου καθώς σπαθί το 'κανε κοφτερό και με το χέρι του με προστάτεψε· σαν βέλος μ' έκανε ακονισμένο, μ' έκρυψε στη φαρέτρα του.

[3]Και μου είπε: «Εσύ είσαι ο δούλος μου, Ισραήλ, τη δόξα μου μ' εσένα θα τη φανερώσω».

[4]Εγώ έκανα τη σκέψη πως άδικα κουράστηκα, μάταια και ανώφελα εξάντλησα τη δύναμή μου. Κι όμως το

perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.

5 Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó e para reunir Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.

6 Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

7 Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

Prometida a restauração de Israel

8 Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

δίκιο μου ο Κύριος το έχει εγγυηθεί, στο χέρι του ο Θεός μου κρατάει το μισθό μου.
5Και τώρα ο Κύριος μιλάει, αυτός που μ’ έπλασε απ’ την κοιλιά της μάνας μου για να γίνω δούλος του, να ξαναφέρω σ’ αυτόν τους απογόνους του Ιακώβ, να συνάξω μπροστά του το λαό του Ισραήλ. Ο Κύριος με ανέδειξε· έγινε ο Θεός μου δύναμή μου.
6Και μου είπε: «Δεν είναι δα και τίποτε να είσαι δούλος μου για ν’ ανορθώσεις μόνο τις φυλές του Ιακώβ και να ξαναφέρεις αυτούς από τον Ισραήλ που διασώθηκαν. Γι’ αυτό εγώ θα σε κάνω φως και για τα άλλα έθνη, ώστε να φτάσει η σωτηρία μου στα πέρατα της γης.

Επαγγελία για την αποκατάσταση της Σιών

7Λέει ο Κύριος, ο λυτρωτής του Ισραήλ, ο Άγιος Θεός του, σ’ εκείνον που τον περιφρονούν οι άνθρωποι και που τον αποστρέφονται τα έθνη, που έχει γίνει δούλος των τυράννων: «Οι βασιλιάδες όταν σε δουν θα σηκωθούν με σεβασμό, το ίδιο κι οι ηγεμόνες θα σε προσκυνήσουν τιμώντας τον Κύριο που σε διάλεξε, τον Άγιο του Ισραήλ, που κράτησε την υπόσχεσή του».

8Ο Κύριος λέει: «Όταν έρθει ο κατάλληλος καιρός θα ικανοποιήσω την επιθυμία σου, της σωτηρίας τη μέρα θα σε βοηθήσω. Θα σε διαφυλάξω και θα σε κάνω εγγυητή της διαθήκης μου με τους ανθρώπους. Τη χώρα θ’ ανορθώσεις και θα ξαναμοιράσεις εγκαταλειμμένες κληρονομιές.

[9] para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

[9]Θα πω στους αιχμαλώτους: “βγείτε στην ελευθερία” και σ’ όσους στο σκοτάδι βρίσκονται: “ελάτε έξω στο φως”. Στους δρόμους θα βοσκήσουν κι ακόμα όλοι οι λόφοι οι γυμνοί θα ’ναι λειμώνας τους.

[10] Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

[10]Δε θα πεινάσουν και δε θα διψάσουν· ο ήλιος δε θα τους πειράξει ούτ’ ο καύσωνας, γιατί οδηγός τους θα ’ναι εκείνος που τους αγαπάει και θα τους φέρει στις νεροπηγές.

[11] Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

[11]Όλα μου τα βουνά λεωφόρους θα τα κάνω, και θα ισιώσω όλους τους δρόμους μου.

[12] Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

[12]Θα έρθουν από μακριά, άλλοι από το βορρά κι από τη δύση, κι άλλοι από το νότο, από την Αίγυπτο ».

[13] Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

[13]Ας ψάλουν οι ουρανοί κι η γη ας χαρεί· σε ψαλμωδίες ας ξεσπάσουν τα βουνά, γιατί ο Κύριος το λαό του τον παρηγόρησε κι έδειξε έλεος στους ταλαιπωρημένους του!

[14] Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

[14]Ωστόσο είπε η Σιών: «Ο Κύριος μ’ εγκατέλειψε, ο Κύριός μου μ’ έχει λησμονήσει».

[15] Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

[15]Αλλά λέει κι ο Κύριος: «Μπορεί τάχα η μάνα το βρέφος της να λησμονήσει, και να μη δείξει την αγάπη της στο σπλάχνο της που γέννησε; Μα κι αν ακόμη εκείνες λησμονήσουν, δε θα σε λησμονήσω εγώ.

[16] Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

[16]»Να, κοίτα, εγώ μες στις παλάμες των χεριών μου σε ζωγράφισα· τα τείχη σου δεν τα αφήνω απ’ τα μάτια μου.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[17]Έρχονται βιαστικοί αυτοί που θα σε ανοικοδομήσουν, και φεύγουν μακριά σου

αυτοί που σε κατεδαφίσαν και σ' ερήμωσαν.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[18]Σήκωσε γύρω τα μάτια σου και κοίταξε! Όλοι συνάζονται, έρχονται σ' εσένα. Εγώ, ο Κύριος, σου ορκίζομαι ότι όλους αυτούς θα τους φορέσεις σαν κόσμημα· θα γίνουν το στολίδι σου το νυφικό.

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu, ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

[19]Γιατί οι έρημοι τόποι σου και τα ερείπιά σου, η γη σου η κατεστραμμένη θα 'ναι τώρα πολύ στενή για τους κατοίκους σου, κι εκείνοι που σε καταστρέψαν θ' απομακρυνθούν.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.

[20]Ως και τα παιδιά σου που στην αιχμαλωσία γεννήθηκαν κι εκείνα θα σου πουν: "πολύ στενός είναι για μας ο τόπος· κάνε μας χώρο για να κατοικήσουμε"».

[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[21]»Κι εσύ θα σκέφτεσαι: "ποιος τα παιδιά αυτά τα γέννησε σε μένα; Εγώ ήμουν στείρα κι άτεκνη, αιχμάλωτη κι εξόριστη· ποιος τα παιδιά αυτά τα ανέθρεψε; Εγώ είχα μείνει μόνη· από πού βρεθήκαν όλα αυτά; "»

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[22]Λέει ο Κύριος ο Θεός: «Θα κάνω με το χέρι μου σινιάλο στα έθνη και θα υψώσω τη σημαία μου να τη δουν οι λαοί, ώστε να φέρουνε τους γιους σου στην αγκαλιά τους και να κρατήσουνε πάνω στους ώμους τους τις θυγατέρες σου.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que os que esperam em mim não serão envergonhados.

[23]Οι βασιλιάδες θα γίνουν παιδοτρόφοι σου και οι πριγκίπισσές τους παραμάνες σου· θα πέσουν να σε προσκυνήσουν με το πρόσωπο στη γη, θα γλείφουνε το χώμα των ποδιών σου. Τότε θα μάθεις πως εγώ είμαι ο Κύριος κι όσοι σ' εμένα ελπίζουνε δε θα ντροπιαστούν».

[24] Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

[25] Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.

[26] Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

[24]«Μπορεί τάχα κανείς», ρωτάς, «να πάρει πίσω το λάφυρο ενός πολεμιστή ή ν' απελευθερώσει ενός τυράννου τους αιχμαλώτους; »

[25]Κι ο Κύριος απαντάει: «Και του πολεμιστή τα λάφυρα μπορούνε πίσω να παρθούν, κι ενός τυράννου οι αιχμάλωτοι ν' απελευθερωθούν. Εγώ θ' αγωνιστώ ενάντια σ' εκείνους που σε μάχονται κι εγώ τα τέκνα σου θα σώσω.

[26]Θα κάνω τους τυράννους σου τις σάρκες τους να φάνε μεταξύ τους και να μεθύσουν με το αίμα τους, καθώς με νέο κρασί. Τότε θα καταλάβουν όλοι ότι εγώ ο Κύριος είμ' ο σωτήρας σου κι ο λυτρωτής σου, ο ισχυρός Θεός του Ιακώβ».

Isaías 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

[1] Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.

[2] Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.

ΗΣΑΪΑΣ 50

Ο Θεός αποκρίνεται στα παράπονα του λαού του

[1]Ο Κύριος λέει: «Νομίζετε πως χώρισα τη μάνα σας; πού είναι το έγγραφο του διαζυγίου; Λέτε ότι δούλους σάς πούλησα στο δανειστή μου. Όχι! Αν πουληθήκατε είναι για τις ανομίες σας· και η μάνα σας διώχτηκε μακριά για τις παραβάσεις σας.

[2]»Όταν ήρθα και φώναξα, γιατί δεν ήτανε κανείς εκεί ν' αποκριθεί; Είναι μήπως μικρό το χέρι μου να δώσει λύτρωση; ή δεν έχω τη δύναμη να σώσω; »Εγώ με μια μου προσταγή τη θάλασσα ξεραίνω, κάνω τους ποταμούς να γίνουν έρημος· τα ψάρια τους χωρίς νερό ψοφούν.

[3] Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

[3]Τους ουρανούς τούς ντύνω με σκοτάδι, τους σκεπάζω με ρούχο πένθιμο».

Η υπακοή του δούλου του Κυρίου

[4] O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.

[4]Ο Κύριος, ο Θεός, μού 'δωσε γλώσσα μαθητή, για να μπορούν τα λόγια μου τον κουρασμένο να εμψυχώνουν. Κάθε πρωί με κάνει να περιμένω άπληστα σαν μαθητής τη διδαχή ν' ακούσω.

[5] O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.

[5]Ο Κύριος ο Θεός την ακοή μου άνοιξε, κι εγώ δεν αντιστάθηκα ούτε στα πίσω στράφηκα να φύγω.

[6] Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.

[6]Τη ράχη μου έδωσα σ' αυτούς που με μαστίγωναν και το σαγόνι μου σ' αυτούς που μου ξερίζωναν τα γένια· δεν έκρυψα το πρόσωπό μου όταν με βρίζανε και μ' έφτυναν.

[7] Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.

[7]Ο Κύριος όμως ο Θεός θα με βοηθήσει· γι' αυτό και δε θα ντροπιαστώ. Γι' αυτό και σκλήρυνα το πρόσωπό μου, να γίνει σαν την πέτρα που δεν αισθάνεται, και ξέρω πως δε θ' απογοητευτώ.

[8] Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.

[8]Αυτός, που θα με δικαιώσει είναι κοντά· μαζί μου ποιος θ' αντιδικήσει; Ας παρουσιαστούμε στο δικαστήριο μαζί! Ποιος θα 'ναι αντίδικός μου; Ας με πλησιάσει.

[9] Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles, como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.

[9]Ο Κύριος ο Θεός θα με βοηθήσει· ποιος, λοιπόν, θα με βγάλει ένοχο; Καθώς το ρούχο θα παλιώσουν όλοι τους, ο σκόρος θα τους φάει.

[10] Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.

[10]Όποιος ανάμεσά σας σέβεται τον Κύριο, του δούλου του ας υπακούσει τη φωνή. Ακόμη κι αν βαδίζει στο σκοτάδι χωρίς καθόλου φως, στ' όνομα του Κυρίου ας εμπιστεύεται κι ας βρίσκει στήριγμα στο Θεό του.

[11] Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

[11]Κι όλοι εσείς που ανάβετε φωτιές και σκορπάτε γύρω την καταστροφή με τους δαυλούς σας, θ' αφανιστείτε από τη φλόγα της δικής σας της φωτιάς και απ' τους δαυλούς που εσείς οι ίδιοι ανάψατε. Ετούτο από τον Κύριο θα σας συμβεί: Θα πέσετε κάτω βαθιά στον τόπο των βασάνων.

Isaías 51

Palavra de conforto para Sião

[1] Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.

[2] Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.

[3] Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.

[4] Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.

[5] Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.

ΗΣΑΪΑΣ 51

Παρηγορητικοί λόγοι προς τη Σιών

[1]Ακούστε με εσείς, που τη σωτηρία ποθείτε και που τον Κύριο αναζητάτε! Σκεφτείτε από ποιο βράχο έχετε κοπεί, από ποιο λατομείο έχετε προέλθει.

[2]Κοιτάξτε τον προπάτορά σας τον Αβραάμ, κι εκείνην που σας γέννησε, τη Σάρρα. Ο Αβραάμ όταν τον κάλεσα ήταν άτεκνος, μα τον ευλόγησα και του έδωσα πολλούς απογόνους.

[3]Έτσι ο Κύριος τη Σιών θα σπλαχνιστεί, όλα τα ερείπιά της θα τ' ανορθώσει· την έρημό της θα την κάνει σαν την Εδέμ, σαν του Κυρίου παράδεισο τη στέπα της. Χαρά και αγαλλίαση θα είναι εκεί, δοξολογία και τραγούδια ευχαριστίας.

[4]«Ακούστε με λαοί», λέει ο Κύριος, «έθνη προσέξτε με· εγώ θα δώσω νόμο κι η κρίση μου θα γίνει φως των εθνών.

[5]Είναι κοντά η σωτηρία που φέρνω, η λύτρωση όπου να 'ναι θα φανεί. Με τη δύναμή μου θα κάνω να βασιλέψει το δίκαιο στους λαούς. Σ' εμένα θα υπολογίζουν οι μακρινές χώρες, στη δύναμή μου θα στηρίζονται.

6 Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.

7 Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

8 Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

9 Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

10 Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

11 Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

6Στους ουρανούς τα μάτια σας σηκώστε, κάτω κοιτάξτε προς τη γη. Οι ουρανοί σαν τον καπνό θα διαλυθούνε, σαν ρούχο θα παλιώσει η γη κι οι κάτοικοί της θα πεθάνουνε σαν έντομα· αλλά η λύτρωση που φέρνω θα ’ναι παντοτινή, η δικαιοσύνη μου για πάντα θα διαρκεί.

7»Ακούστε με, εσείς, που την πιστότητα γνωρίζετε, λαέ που έχεις το νόμο μου στην καρδιά σου: Οι προσβολές μη σας φοβίζουν των ανθρώπων, ούτε να σας ταράζουν οι ειρωνείες τους.

8Σαν ρούχο θα τους φάει το σκουλήκι, ο σκόρος θα τους φάει σαν το μαλλί· αλλά η σωτηρία που φέρνω θα ’ναι παντοτινή και η λύτρωση θα διαρκεί αιώνια».

Ο Κύριος αποκρίνεται στα παράπονα του λαού του

9«Σήκω, σήκω Κύριε! » φωνάζετε, «φανέρωσε τη δύναμή σου! Σήκω όπως σ’ αλλοτινούς καιρούς, στις γενιές τις παλιές. Εσύ δεν ήσουν που κομμάτια έκανες τη Ραάβ, που διαπέρασες μ’ ακόντιο το δράκοντα;

10Εσύ δεν ήσουνα που ξέρανες τη θάλασσα, τα νερά της γιγάντιας αβύσσου, που δρόμο έκανες της θάλασσας τα βάθη, λεύτεροι να περάσουμε; »

11«Ναι, οι λυτρωμένοι μου θα επιστρέψουν», λέει ο Κύριος, «και θα ’ρθούν στη Σιών με αλαλαγμούς. Η αγαλλίαση θα στεφανώνει το κεφάλι τους, και θα ’ναι αιώνια ευτυχισμένοι. Λύπη και στεναγμός για πάντα θα χαθούν.

[12] Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

[12]Εγώ, μόνο εγώ, ο Κύριος, είμαι ο παρηγορητής σας! Τι τρέχει και φοβόσαστε από θνητούς ανθρώπους, που σαν το χόρτο θα αφανιστούν;

[13] Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do tirano, que se prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

[13]Με λησμονήσατε εμένα, τον πλάστη σας, που άπλωσα τους ουρανούς και που τη γη θεμέλιωσα. Κι εσείς τρέμετε αδιάκοπα μπρος στη μανία του καταπιεστή, σαν αυτός να μπορούσε να σας καταστρέψει; Μα πού είναι τώρα η μανία του καταπιεστή;

[14] O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

[14]Γρήγορα θα ελευθερωθούν οι αιχμάλωτοι, θα ζήσουνε πολύχρονοι και δε θα τους λείψει το ψωμί.

[15] Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

[15]Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας, που ταράζω τη θάλασσα και κάνω να βροντούν τα κύματά της. “Κύριος του σύμπαντος” είναι το όνομά μου.

[16] Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão, para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

[16]Εγώ στεριώνω τους ουρανούς και τη γη θεμελιώνω. Λέω στη Σιών, “εσύ είσαι ο λαός μου. Σας έδωσα τη διδαχή μου, σας προστατεύω με το χέρι μου”».

[17] Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

[17]Ξύπνα, Ιερουσαλήμ! Ξύπνα και σήκω πάνω, εσύ που απ’ το χέρι του Κυρίου την κούπα ήπιες της οργής του, κι άδειασες το ποτήρι που σε ζάλισε, ως τη σταγόνα τη στερνή.

[18] De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

[18]Από τους γιους όλους που γέννησες, δε βρέθηκε ουτ’ ένας να σε οδηγήσει· από τους γιους όλους που ανάθρεψες, δε βρέθηκε ούτ’ ένας να σε κρατήσει απ’ το χέρι.

[19] Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a

[19]Δύο ζευγαρωτά δεινά σε χτύπησαν – ποιος αλήθεια θα σε συμπονέσει; Ερήμωση

ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

[20] Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

[21] Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.

[22] Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;

[23] pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

Isaías 52

[1] Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

[2] Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

[3] Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.

και καταστροφή, πείνα και πόλεμος – ποιος θα σου δώσει παρηγοριά;

[20]Οι γιοι σου έχουν καταρρεύσει, κάτω από του Κυρίου το θυμό, από την απειλή του Θεού σου. Κείτονται σ' όλων των δρόμων τις γωνιές, σαν αντιλόπη που στο δίχτυ πιάστηκε.

[21]Γι' αυτό, άκουσε τούτο, δύστυχη, που είσαι μεθυσμένη, μα όχι από κρασί.

[22]Λέει ο Κύριός σου, ο Κύριος και Θεός σου, που το λαό του υπερασπίζεται: «Τώρα το ποτήρι που σε ζάλισε, το ποτήρι της οργής μου, το παίρνω από τα χέρια σου· δε θα πιεις άλλο απ' αυτό.

[23]Στα χέρια θα το βάλω των βασανιστών σου, που σου είπαν: "σκύψε για να περάσουμε". Και τότε εσύ χαμήλωσες τη ράχη σου, ένα με τη γη, δρόμο την έκανες για να διαβούνε από πάνω σου».

ΗΣΑΪΑΣ 52

Ο Κύριος θα ελευθερώσει τη Σιών απ' την αιχμαλωσία

[1]Σήκω Σιών, σήκω κι ανάλαβε τη δύναμή σου! Ντύσου τα πιο ωραία σου φορέματα, Ιερουσαλήμ, πόλη αγία· γιατί δε θα 'ρθει πια σ' εσένα ειδωλολάτρης ούτε ακάθαρτος.

[2]Τη σκόνη τίναξε, από πάνω σου· σήκω, Ιερουσαλήμ η αιχμαλωτισμένη. Τα δεσμά λύσε απ' το λαιμό σου, πόλη αιχμαλωτισμένη της Σιών.

[3]Πράγματι, ο Κύριος λέει για το λαό του: «Παραδοθήκατε στη σκλαβιά χωρίς κανένας να πληρώσει για σας· γι' αυτό και δίχως χρήματα θ' απελευθερωθείτε».

[4] Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.

[5] Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.

[6] Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

[7] Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

[8] Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

[9] Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

[10] O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

[11] Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela,

[4]Λέει ακόμα ο Κύριος, ο Θεός: «Πρώτα ο λαός μου πήγε πρόσφυγας στην Αίγυπτο να ζήσει εκεί, κι έπειτα ήρθαν οι Ασσύριοι και τον υποδουλώσαν χωρίς λόγο.

[5]Και τι γίνεται τώρα; Αυτοί που εξουσιάζουν το λαό μου, μακριά τον οδηγήσαν στη δουλεία, δίχως να δώσουν ένα αντίτιμο. Εκείνοι που τον τυραννούν πανηγυρίζουν και διαρκώς όλη τη μέρα τ' όνομά μου βλασφημούν.

[6]Γι' αυτό ο λαός μου θα γνωρίσει το ποιος είμαι· θ' αντιληφθεί τη μέρα εκείνη ότι εγώ είμαι αυτός που βεβαιώνει και λέει: "εδώ είμ' εγώ"».

Ο Θεός επιστρέφει με το λαό του

[7]Πόσο είν' ωραία όταν απ' τα βουνά τον αγγελιοφόρο βλέπεις να 'ρχεται, που τις καλές ειδήσεις φέρνει, που αναγγέλλει την ειρήνη και όλα τα καλά, τη σωτηρία διακηρύττει και λέει στη Σιών: «Ο Θεός σου βασιλεύει».

[8]Οι φύλακές σου αλαλάζουν, φωνάζουνε από χαρά όλοι μαζί· γιατί θα δούνε με τα μάτια τους τον Κύριο να επιστρέφει στη Σιών.

[9]Ξεσπάστε σε φωνές χαράς όλα της Ιερουσαλήμ τα ερείπια, γιατί έδωσε παρηγοριά ο Κύριος στο λαό του· λύτρωσε την Ιερουσαλήμ.

[10]Γύμνωσε ο Κύριος το άγιο του το χέρι σ' όλα τα έθνη μπροστά, κι όλα τα πέρατα της γης θα δουν πώς ο Θεός μάς σώζει.

[11]Μακριά, μακριά! Βγείτε απ' τη Βαβυλώνα· πράγμα ακάθαρτο μην

purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

[12] Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

[13] Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

[14] Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),

[15] assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

Isaías 53

[1] Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[2] Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

[3] Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os

αγγίζετε! Βγείτε από 'κει, εξαγνιστείτε εσείς, που του Κυρίου σηκώνετε τα σκεύη.

[12]Ετούτη τη φορά δεν θα 'στε αναγκασμένοι με βιάση να βγείτε, ούτε και σαν φυγάδες θα ξεκινήσετε· γιατί ο Κύριος μπροστά σας θα βαδίζει και θα 'ναι οπισθοφυλακή σας ο Θεός του Ισραήλ.

Τα μελλοντικά παθήματα του δούλου του Κυρίου

[13]Λέει ο Κύριος: «Ο δούλος μου θα προκόψει, θα εξυψωθεί, θα δοξαστεί, πολύ ψηλά θ' ανέβει.

[14]Πολλοί έχουν εκπλαγεί γι' αυτόν, γιατί ήταν τόσο παραμορφωμένη η όψη του· διέφερε απ' την όψη των ανθρώπων.

[15]Έτσι θα εκπλαγούν γι' αυτόν αμέτρητα έθνη, και βασιλιάδες άφωνοι θα μείνουν, γιατί θα δουν εκείνο που ποτέ δεν τους διηγήθηκαν, θα μάθουν κάτι που δεν είχανε ως τότε ακούσει».

ΗΣΑΪΑΣ 53

[1]Ποιος θα το πίστευε αυτό που τώρα ακούσαμε; Και του Κυρίου η δύναμη σε ποιον μ' αυτόν τον τρόπο έχει φανερωθεί;

[2]Με του Κυρίου το θέλημα ο δούλος του αναπτύχθηκε σαν τρυφερό φυτό και σαν τη ρίζα που σε ξεραμένη γη φυτρώνει. Ελκυστικός δεν ήταν ούτ' ωραίος, ώστε να τον προσέξουμε· ούτε η παρουσία του ήταν τέτοια, που να τον αγαπήσουμε.

[3]Ήτανε περιφρονημένος απ' τους ανθρώπους κι εγκαταλελειμμένος· άνθρωπος φορτωμένος θλίψεις, του πόνου

homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.

σύντροφος, έτσι που να γυρίζουν απ' αλλού οι άνθρωποι το πρόσωπό τους. Τον αγνοήσαμε σαν να 'ταν ένα τίποτα, του δώσαμε την καταφρόνια μας, κι εκτίμηση ούτε μια στάλα.

4 Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.

4Αυτός, όμως, φορτώθηκε τις θλίψεις μας κι υπέφερε τους πόνους τους δικούς μας. Εμείς νομίζαμε πως όλα όσα τον βρήκαν ήταν τραύματα, πληγές και ταπεινώσεις από το Θεό.

5 Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.

5Μα ήταν αιτία οι αμαρτίες μας που αυτός πληγώθηκε, οι ανομίες μας που αυτός εξουθενώθηκε. Για χάρη της δικής μας σωτηρίας εκείνος τιμωρήθηκε και στις πληγές του βρήκαμε εμείς τη γιατρειά.

6 Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

6Όλοι εμείς πλανιόμασταν σαν πρόβατα· είχε πάρει καθένας μας το δικό του δρόμο. Μα ο Κύριος έκανε να πέσει πάνω του όλων μας η ανομία.

7 Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

7Βασανιζόταν κι όμως ταπεινά υπέμενε, χωρίς παράπονο κανένα. Σαν πρόβατο που τ' οδηγούνε στη σφαγή, καθώς το αρνί που στέκεται άφωνο μπροστά σ' αυτόν που το κουρεύει, ποτέ του δεν παραπονέθηκε.

8 Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.

8Κακόπαθε, καταδικάστηκε και οδηγήθηκε μακριά· ποιος στη γενιά του ανάμεσα σκέφτεται τι ν' απόγινε; Τον εξαφάνισαν από των ζωντανών τον κόσμο, για τις αμαρτίες μας χτυπήθηκε απ' το θάνατο.

9 Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.

9Φτιάξαν τον τάφο του ανάμεσα στους ασεβείς, το μνήμα του ανάμεσα στους παραπεταμένους· κι όμως, δεν είχε πράξει

ανομία καμιά και δόλος δεν είχε βρεθεί στο στόμα του.

[10] Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua posteridade e prolongará os seus dias; e a vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

[10]Ο Κύριος όμως θέλησε να τον συντρίψει με τον πόνο· έκανε τη ζωή του θυσία εξιλέωσης. Γι’ αυτό θα δει απογόνους· τα χρόνια του θα ’ναι πολλά και θα εκπληρωθεί μ’ αυτόν του Κυρίου το θέλημα.

[11] Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

[11]Ύστερα απ’ την ταλαιπωρία της ψυχής του, η αμοιβή του θα ’ναι να χορτάσει φως. Λέει ο Κύριος: «Ο δίκαιος δούλος μου, με τη γνώση του θελήματός μου, θα ελευθερώσει πολλούς από την ενοχή, γιατί θα πάρει επάνω του τις ανομίες τους.

[12] Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

[12]Γι’ αυτό και θα του δώσω θέση στους μεγάλους ανάμεσα και θα μοιράσει αυτός τα λάφυρα στους ισχυρούς. Επειδή ο ίδιος τη ζωή του στο θάνατο την έδωσε και δέχτηκε να συγκαταλεχθεί με τους αμαρτωλούς. Αυτός πολλών τις αμαρτίες βάσταξε και μεσιτεύει υπέρ των αμαρτωλών».

Isaías 54

O futuro glorioso de Sião

[1] Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

[2] Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças; alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

ΗΣΑΪΑΣ 54

Η αιώνια αγάπη του Κυρίου προς τον Ισραήλ

[1]Ψάλε εσύ, Ιερουσαλήμ άτεκνη, που ποτέ δε γέννησες! Φώναξε από χαρά και πανηγύρισε, εσύ που ωδίνες τοκετού ποτέ δεν ένιωσες! Γιατί ο Κύριος λέει πως πιότερα είναι τα παιδιά της έρημης, απ’ τα παιδιά της έγγαμης γυναίκας.

[2]Πλάτυνε τη σκηνή σου! Άπλωσε τα παραπετάσματα της κατοικίας σου χωρίς δισταγμό! Μάκρυνε τα σχοινιά της και τους πασσάλους στέριωσε.

[3] Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

[4] Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

[5] Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

[6] Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

[7] Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

[8] num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

[9] Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

[10] Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

[3]Γιατί θα επεκταθείς δεξιά κι αριστερά. Τη γη που κατοικούν τώρα τα έθνη, οι απόγονοί σου θα την πάρουν πίσω κι οι ερημωμένες πόλεις θα κατοικηθούν.

[4]Μη φοβάσαι και δε θα ταραχτείς· μη ντρέπεσαι, δε θα ταπεινωθείς. Θα λησμονήσεις τη ντροπή της νιότης σου και πια δε θα θυμάσαι της χηρείας σου τον εξευτελισμό.

[5]Γιατί άντρας σου θα γίνει ο δημιουργός σου, που τ' όνομά του είναι Κύριος του σύμπαντος· και λυτρωτής σου ο Άγιος Θεός του Ισραήλ θα γίνει, που ονομάζεται Θεός όλης της γης.

[6]Ο Κύριος τώρα σε καλεί σαν μια γυναίκα εγκαταλειμμένη και καταθλιμμένη. Λέει ο Θεός σου: «Περιφρονεί ποτέ κανείς εκείνη τη γυναίκα που αγάπησε στα νιάτα του;

[7-8]»Λίγο καιρό μονάχα σ' εγκατέλειψα· το πρόσωπό μου το 'κρυψα για μια στιγμή από σένα, μα θα σε σπλαχνιστώ μ' αγάπη αιώνια. Αυτά τα λέω εγώ ο Κύριος, ο λυτρωτής σου.

[9]»Την εποχή του Νώε ορκίστηκα πως τα νερά δε θ' ανεβούνε πια, τη γη να πλημμυρίσουν. Έτσι και τώρα ορκίζομαι ότι δεν πρόκειται πια να θυμώσω εναντίον σου ούτε να σ' επιπλήξω.

[10]Μπορεί να μετατοπιστούνε τα βουνά, να μετακινηθούν οι λόφοι, αλλά η αγάπη μου από σένα δε θα λείψει κι η συμφωνία μου για ειρήνη δε θα μεταβληθεί. Αυτά τα λέω εγώ ο Κύριος, που σε σπλαχνίζομαι.

[11] Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

[12] Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

[13] Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.

[14] Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.

[15] Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.

[16] Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.

[17] Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu direito que de mim procede, diz o SENHOR.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

[1] Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim,

[11]»Αχ, δυστυχισμένη, ταραγμένη, απαρηγόρητη Ιερουσαλήμ! Τώρα εγώ αντί για πέτρες, με σμαράγδια θα σε ξαναχτίσω και με ζαφείρια θα στεριώσω τα θεμέλιά σου.

[12]Θα κάνω από ρουμπίνια τις επάλξεις σου, τις πύλες σου από κρύσταλλα που αστράφτουν, κι από πολύτιμα πετράδια όλα τα τείχη σου.

[13]Όλα σου τα παιδιά απ' τον Κύριο θα διδάσκονται και θα 'ναι η ευτυχία τους μεγάλη.

[14]Θ' ασκείς τη δικαιοσύνη και θα στεριώσεις. Μακριά από σένα η αδικία! Δε θα 'χεις τίποτε να φοβηθείς. Μακριά από σένα ο τρόμος! Δε θα σε πλησιάζει.

[15]Αν κάποιος σου επιτεθεί δε θα το κάνει με τη συγκατάθεσή μου· και θ' αποτύχει όποιος θα πολεμήσει εναντίον σου.

[16]»Εγώ δημιουργώ το σιδερά, που στ' αναμμένα κάρβουνα φυσάει και φτιάχνει όπλα φονικά· αλλά εγώ δημιουργώ κι εκείνον που μπορεί και τ' αχρηστεύει.

[17]Το κάθε όπλο θ' αποτύχει, που φτιάχνεται εναντίον σου, και τον καθένα που θα στρέφει εναντίον σου τα λόγια του, θα τον αποστομώνεις. Αυτό επιφυλάσσω για τους δούλους μου και η βοήθειά τους προέρχεται από μένα». Αυτά λέει ο Κύριος.

ΗΣΑΪΑΣ 55

Προσφορά ελέους σε όλους

[1]«Ελάτε όλοι όσοι διψάτε, εδώ είναι το νερό! Ακόμα κι όταν χρήματα δεν έχετε, ελάτε· αγοράστε και φάτε! Ελάτε! Κρασί

vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

2 Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.

3 Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

4 Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

5 Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

6 Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

7 Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

8 Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

και γάλα αγοράστε δίχως χρήματα, δίχως πληρωμή.

2Γιατί ξοδεύετε χρήματα για πράγματα που δε σας θρέφουν και το μισθό του κόπου σας τον σπαταλάτε για κάτι που δε σας χορταίνει; Υπακούστε σ' εμένα και θα φάτε ό, τι καλύτερο· θα ευχαριστηθείτε την εκλεκτή τροφή.

3Ανοίξτε τ' αυτιά σας κι ελάτε σ' εμένα· ακούστε με, για να βρείτε τη ζωή. »Θα κάνω μ' εσάς μια διαθήκη αιώνια, αυτήν που υποσχέθηκα στο Δαβίδ.

4Όπως τον έκανα εκείνον μάρτυρα της δύναμής μου στους λαούς, αρχηγό των λαών και ηγεμόνα,

5έτσι τώρα κι εσείς θα προσκαλέσετε έθνη που δε γνωρίζατε, κι έθνη που δε σας γνώριζαν σ' εσάς θα τρέξουν· γιατί εγώ ο Κύριος ο Θεός σας, ο Άγιος Θεός του Ισραήλ, θα σας δοξάσω».

Μπορεί ο Θεός να εκπληρώσει την υπόσχεσή του;

6Ζητήστε τον Κύριο, τώρα που μπορεί να βρεθεί· τώρα που βρίσκεται κοντά, φωνάξτε τον να σας βοηθήσει.

7Το δρόμο του ο ασεβής ας τον εγκαταλείψει κι ο άδικος τις αποφάσεις του. Στον Κύριο ας επιστρέψει που θα τον σπλαχνιστεί, ας επιστρέψει στο Θεό μας, που δίνει τη συγγνώμη πλούσια.

8«Οι σκέψεις μου δεν είναι σαν τις δικές σας σκέψεις», λέει ο Κύριος, «και τα έργα σας δεν είναι όπως τα δικά μου έργα.

[9] porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

[9]Όσο απέχει ο ουρανός από τη γη, τόσο απέχουν τα έργα μου απ’ τα δικά σας, οι σκέψεις μου από τις σκέψεις σας.

[10] Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,

[10]»Η βροχή και το χιόνι πέφτουν απ’ τον ουρανό και πίσω εκεί δεν επιστρέφουν, χωρίς να δώσουνε στη γη να πιει και να την κάνουν γόνιμη για να βλαστήσει, να δώσει σπόρο στο σποριά κι οι άνθρωποι να φάνε.

[11] assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.

[11]Έτσι θα είναι κι ο λόγος μου που βγαίνει απ’ το στόμα μου· πίσω δεν θα επιστρέψει σ’ εμένα αδειανός, χωρίς το θέλημά μου να εκτελέσει, χωρίς να εκπληρώσει την αποστολή που του ανέθεσα».

Η χαρά των λυτρωμένων

[12] Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.

[12]Θα βγείτε με χαρά απ’ τη Βαβυλώνα κι έξω απ’ αυτήν θα οδηγηθείτε με ειρήνη! Στο πέρασμά σας βουνά και λόφοι θα ξεσπούν σε ύμνο κι όλα τα δέντρα του αγρού θα σας χειροκροτούν!

[13] Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

[13]Αντί γι’ αγκάθια θα βλαστήσουν κυπαρίσσια, αντί για βάτα θα βλαστήσουνε μυρτιές. Αυτό θα είναι δόξα για τον Κύριο, αιώνιο σημείο, ανεξάλειπτο.

Isaías 56

A vocação dos gentios

[1] Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

ΗΣΑΪΑΣ 56

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

(Κεφ. 56–66)

Η ανταμοιβή για την τήρηση των εντολών του Θεού

[1]Ο Κύριος λέει: «Το δίκιο προστατέψτε το κι ασκείτε τη δικαιοσύνη, γιατί σύντομα θα ’ρθει η σωτηρία μου, η δικαιοσύνη μου θα φανερωθεί.

[2] Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

[2]Μακάριος ο άνθρωπος που τα εφαρμόζει αυτά, που σέβεται το Σάββατο και δεν το βεβηλώνει και που αποφεύγει να κάνει το κακό».

[3] Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.

[3]Ας μη σκεφτεί κανείς αλλοεθνής, που έχει προσκολληθεί στον Κύριο, ότι μπορεί ο Κύριος να τον χωρίσει από το λαό του. Ας μη σκεφτεί κανείς ευνούχος ότι είναι δέντρο ξερό.

[4] Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados, escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

[4]Γιατί ο Κύριος λέει: «Τους ευνούχους που τηρούν τα Σάββατά μου και εκτελούν αυτά που μ’ ευαρεστούν μένοντας πιστοί στη διαθήκη μου,

[5] darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor do que filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

[5]μες στο ναό μου και στα τείχη μου θα τους δώσω μνημείο με το όνομά τους, ώστε να τους θυμούνται περισσότερο απ’ αυτούς που έχουν γιους και θυγατέρες.

[6] Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

[6]»Τους αλλοεθνείς που μ’ αγαπάνε κι έχουν προσκολληθεί στο λαό μου για να με υπηρετούν και να ’ναι δούλοι μου, όλους εκείνους που τηρούν το Σάββατο και δεν το βεβηλώνουν και μένουνε πιστοί στη διαθήκη μου,

[7] também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

[7]εγώ θα τους οδηγήσω στο άγιο μου βουνό, και στο ναό μου θα τους δώσω αγαλλίαση. Τα ολοκαυτώματά τους κι οι θυσίες τους θα είναι δεκτές στο θυσιαστήριό μου, γιατί ο ναός μου θα ονομαστεί οίκος προσευχής για όλους τους λαούς».

[8] Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

[8]Λέει ο Κύριος ο Θεός, που θα συναθροίσει τους διασκορπισμένους του Ισραήλ: «Θα συναθροίσω ακόμα κι άλλους μαζί μ’ εκείνους που έχουν κιόλας συναθροιστεί».

Ai dos guias cegos de Israel!

[9] Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

[10] Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

[11] Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, todos sem exceção.

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

Isaías 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a

Για τους ασυνείδητους αρχηγούς του λαού Ισραήλ

[9]Ο Κύριος λέει: «Όλα εσείς τα ζώα του αγρού, μπείτε εδώ και βοσκήστε, όλα εσείς τα ζώα των δρυμών.

[10]Του λαού μου οι φύλακες είναι όλοι τους τυφλοί, τίποτα δεν καταλαβαίνουν! Όλοι τους είναι σκύλοι άφωνοι, που δεν μπορούνε να γαβγίσουν. Κάθονται μόνο κάτω κι ονειρεύονται, τους αρέσει ο ύπνος.

[11]Είναι ακόμα σκύλοι αδηφάγοι, όσα κι αν έχουνε ποτέ δεν είναι αρκετά. Είναι ηγέτες δίχως σύνεση· καθένας τους τον δρόμο του τραβάει, καθένας τους ζητάει το συμφέρον του.

[12]Και μεθυσμένοι τραγουδούν: "Κρασί θα φέρω, ελάτε, με δυνατό ας γλεντήσουμε ποτό! Το αύριο θα είναι όμοιο με το σήμερα, κι η αφθονία ακόμα πιο μεγάλη! "»

ΗΣΑΪΑΣ 57

Καταδίκη των ασυνείδητων αρχηγών του Ισραήλ

[1]Ο Κύριος λέει: «Ο δίκαιος πεθαίνει κι όμως κανένας δεν το παίρνει κατάκαρδα· χάνονται οι ευσεβείς χωρίς να το αντιληφθεί κανένας. Αλλά ο δίκαιος απ' την κακία απομακρύνεται,

[2]για να μπει στην ειρήνη· σε μια μακαριότητα αναπαύονται εκείνοι που ακολούθησαν το δρόμο το σωστό.

[3]»Εσείς όμως, παιδιά της μάγισσας, απόγονοι μοιχού και πόρνης, πλησιάστε κατά 'δω.

[4]Ποιον κάνετε περίγελο; ποιον έχουν στόχο τ' ανοιχτά σας στόματα και σε

língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

ποιον βγάζετε τη γλώσσα; Δεν είστε μήπως της παρανομίας παιδιά και της απάτης γέννα;

5 que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

5Πορνεύετε με τα είδωλα κάτω από των δέντρων τις σκιές! Τα παιδιά σας μες στις χαράδρες τα θυσιάζετε και μες στων βράχων τα κοιλώματα.

6 Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

6Των φαραγγιών τις πέτρες τις κάνατε θεούς και τις λατρέψατε. Αυτή είναι η κατάντια σας. Σ' αυτές σταλάξατε σπονδές, κάνατε προσφορές καρπών· και περιμένετε μ' αυτά να 'μαι ευχαριστημένος;

7 Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

7»Βάλατε το κρεβάτι της μοιχείας σας πάνω σ' ένα μεγάλο και ψηλό βουνό κι εκεί ανεβήκατε για να προσφέρετε θυσία.

8 Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências, amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

8Μέσα απ' τις θύρες και τους παραστάτες των σπιτιών σας στήσατε το ειδωλολατρικό σας σύμβολο. Εγκαταλείψατε εμένα κι ανεβαίνετε στης μοιχείας σας πάνω το κρεβάτι, λατρεύοντας ξένους θεούς. Αυτό το επαίσχυντο φέρσιμό σας το απολαμβάνετε και πληρωνόσαστε κιόλας γι' αυτό.

9 Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

9Πήγατε στο Μολόχ με λάδι, και αφειδώλευτα σκορπίσατε τα αρώματα. Στείλατε απεσταλμένους σας μακριά και κατεβήκατε ως τον άδη.

10 Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.

10Απ' τις πολλές οδοιπορίες σας κουραστήκατε, μα δεν αναγνωρίσατε πως ήταν μάταιες. Βρήκατε νέες δυνάμεις και δεν αποκάματε.

11 Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de

11»Μπροστά σε ποιον δειλιάσατε, ποιον φοβηθήκατε για να με απαρνηθείτε;

mim, nem de mim te importasses? Não é, acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?

12 Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

13 Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

Mensagem de paz para os arrependidos

14 Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.

15 Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos e vivificar o coração dos contritos.

16 Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.

17 Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.

Επειδή εγώ τόσον καιρό έμεινα σιωπηλός, γι’ αυτό και πάψατε να με φοβάστε· δεν είν’ έτσι;

12Μα εγώ τις πράξεις σας θα φανερώσω που εσείς τις θεωρείτε δίκαιες· όλες αυτές δεν πρόκειται καθόλου να σας ωφελήσουν.

13Όταν βοήθεια θα φωνάζετε, ας έρθουν τότε να σας σώσουν τα πολλά είδωλά σας· ο άνεμος όλα θα τα πάρει, ένα φύσημα θα τα διώξει μακριά. »Εκείνοι όμως που εμπιστεύονται εμένα, θα πάρουν ιδιοκτησία τους τη χώρα και στο άγιο μου θα με λατρεύουν το βουνό».

Βοήθεια και θεραπεία από το Θεό

14Ο Κύριος λέει: «Ανοίξτε, ανοίξτε δρόμο, στρώστε τον κι ετοιμάστε τον, πάρτε μακριά τα εμπόδια από το δρόμο του λαού μου! »

15Ο ύψιστος, ο υπέρτατος, αυτός που υπάρχει αιώνια και που Άγιος είναι τ’ όνομά του, λέει: «Σε τόπο κατοικώ υψηλό και άγιο, μα βρίσκομαι μαζί και με τους συντριμμένους και με τους ταπεινούς, ζωή να ξαναδώσω στων ταπεινών το πνεύμα, ζωή να ξαναδώσω στων συντριμμένων την καρδιά.

16Δε θα ’χω πάντα ν’ απαγγέλλω κατηγόριες, ούτε για πάντα η οργή μου θα διαρκεί, γιατί αυτοί που εγώ τους δημιούργησα θα χάναν εξαιτίας μου τη ζωή.

17Για τη δική σας αμαρτία και για την απληστία σας οργίστηκα. Σας χτύπησα, αποστρέφοντας το πρόσωπό μου με οργή,

μα εσείς με πείσμα ακολουθήσατε το δρόμο της καρδιάς σας.

18 Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.

18Είδα τα έργα σας», λέει ο Κύριος, «μα εγώ θα σας γιατρέψω. Το δρόμο θα σας δείξω και θα σας παρηγορήσω, εσάς και τους δικούς σας που πενθούν.

19 Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.

19Εγώ βάζω στο στόμα σας κραυγή χαράς. Ειρήνη, ειρήνη σ' όσους βρίσκονται μακριά και σ' όσους βρίσκονται κοντά! Εγώ θα τους γιατρέψω. Εγώ, ο Κύριος, το λέω.

20 Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.

20»Αλλά οι ασεβείς μοιάζουν με ταραγμένη θάλασσα, που δεν μπορεί να ησυχάσει· κύματα λάσπης ξεσηκώνουνε και βούρκο.

21 Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

21Δεν έχουν μερτικό στην ευτυχία και στην ειρήνη οι ασεβείς», λέει ο Θεός μου.

Isaías 58

Observância devida do jejum

1 Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.

ΗΣΑΪΑΣ 58

Η ορθή τήρηση των νηστειών

1Ο Κύριος λέει: «Φώναξε δυνατά, μη συγκρατιέσαι! Βγάλε φωνή σαν σάλπιγγα και πες στο λαό μου τις ανομίες τους, πες στους απογόνους του Ιακώβ τις αμαρτίες τους.

2 Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus, perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,

2Με αναζητούν κάθε μέρα, λένε πως χαίρονται τις εντολές μου να γνωρίζουν, ωσάν λαός που έπραξε το δίκιο και που δεν εγκατέλειψε το νόμο του Θεού του. Απαιτούν από μένα δίκαιη κρίση, θέλουν να με πλησιάσουν.

3 dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis que, no dia em que jejuais, cuidais dos vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.

3Λένε όμως, "για ποιο λόγο να κάνουμε νηστεία, αφού εσύ δεν το βλέπεις; Και γιατί να ταλαιπωρούμαστε, αφού εσύ σ' αυτό δε δίνεις προσοχή; "»

4 Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

4Κι ο Κύριος απαντάει: «Εσείς τη μέρα που νηστεύετε παλεύετε για τα συμφέροντά σας, και βασανίζετε όλους αυτούς που σας δουλεύουν. Νηστεύετε και ταυτόχρονα μαλώνετε και φιλονικείτε, χτυπάτε ο ένας τον άλλο με γροθιές. Μ' αυτό τον τρόπο που νηστεύετε, δεν πρόκειται να εισακουστεί η προσευχή σας.

5 Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?

5Η νηστεία, όπως εγώ τη θέλω, δεν είναι να κακουχείστε για μια μέρα, και το κεφάλι κάτω να το σκύβετε, καθώς το βούρλο, με ρούχα πένθιμα να κάθεστε στη στάχτη. Νηστεία το λέτε εσείς αυτό, μέρα αρεστή σ' εμένα, τον Κύριο;

6 Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?

6Η νηστεία που θέλω εγώ είν' ετούτη: Να σπάτε των αδικημένων τα δεσμά, να λύνετε τα φορτία που τους βαραίνουν, τους καταπιεσμένους ν' απελευθερώνετε και να συντρίβετε κάθε ζυγό.

7 Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

7Νηστεία είναι με τον πεινασμένο το ψωμί σας να μοιράζεστε, τον άστεγο να φέρνετε στο σπίτι, αν κάποιον βλέπετε γυμνόν με ρούχα να τον ντύνετε και τη βοήθεια στο συνάνθρωπό σας να μην την αρνιέστε.

8 Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

8Τότε θα λάμψετε σαν της αυγής το φως και οι πληγές σας πολύ γρήγορα θα γιατρευτούν· η δικαιοσύνη μπροστά σας θα βαδίζει και θα 'χετε τη δόξα μου για οπισθοφυλακή.

9 então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

9Θα με φωνάζετε κι εγώ θα σας αποκρίνομαι· βοήθεια θα γυρεύετε και θα σας απαντώ, "εδώ είμ' εγώ". »Πάψτε τους συνανθρώπους σας να τους καταπιέζετε, να φοβερίζετε με απειλητικές χειρονομίες, λόγια να λέτε για τους άλλους πονηρά.

[10] se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

[11] O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

[12] Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.

[13] Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,

[14] então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

[1] Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.

[10]Μοιράστε με τον πεινασμένο το ψωμί σας και δώστε ανακούφιση στον καταπιεσμένο. Τότε μες στο σκοτάδι θα λάμψει το φως σας, και το σκοτάδι σας θα γίνει σαν του μεσημεριού το φως.

[11]Τότε εγώ, ο Κύριος, πάντοτε θα σας οδηγώ και την ψυχή σας θα χορταίνω στην άνυδρη τη γη. Θα δυναμώνω τα οστά σας· και θα ’σαστε σαν περιβόλι ποτιστικό, ωσάν νεροπηγή αστείρευτη.

[12]Θα γίνετε ονομαστοί, ως ο λαός που τα χαλάσματα οικοδόμησε και που τους δρόμους τούς ξανάφτιαξε για να κατοικηθούν οι πόλεις».

Η τήρηση του Σαββάτου

[13]Ο Κύριος λέει: «Να τηρείτε την αργία του Σαββάτου σαν μέρα άγια, που σ’ εμένα ανήκει. Οδοιπορίες, να μην κάνετε, να μην δουλεύετε και να μην κάνετε συναλλαγές, αλλά την ημέρα αυτή να την τιμάτε σαν ημέρα χαράς.

[14]Τότε θα βρείτε σ’ εμένα τη χαρά σας και θα σας οδηγήσω εγώ με ασφάλεια πάνω από κάθε εμπόδιο· και θ’ απολαύσετε τους καρπούς της χώρας που έδωσα στον προπάτορά σας τον Ιακώβ. Εγώ ο Κύριος τα λέω».

ΗΣΑΪΑΣ 59

Ο προφήτης κατηγορεί το έθνος του

[1]Θαρρείτε πως το χέρι του Κυρίου δεν φτάνει να σας σώσει, και πως το αυτί του δεν μπορεί να σας ακούσει;

[2] Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.

[2]Λάθος! Οι αμαρτίες σας, όμως, υψώνουν τείχος ανάμεσα σ' εσάς και στο Θεό σας κι οι ανομίες σας τον έκρυψαν μακριά σας, τόσο που να μη σας ακούει.

[3] Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.

[3]Τα χέρια σας έχουνε μ' αίμα λερωθεί και με την ανομία τα δάχτυλά σας· ψέματα λέν' τα χείλη σας, και αδικίες η γλώσσα σας.

[4] Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.

[4]Προσφεύγετε στα δικαστήρια χωρίς να 'χετε δίκιο, μ' άνομα μέσα υποστηρίζετε την υπόθεσή σας. Καθένας σας στηρίζεται σε πράγματα ανυπόστατα, λέει ψέματα, κυριαρχείστε από την κακία και καταλήγετε στην ανομία.

[5] Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá; se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.

[5]Κλωσάτε αυγά οχιάς και νήμα υφαίνετε αράχνης. Όποιος φάει από τ' αυγά σας θα πεθάνει· σπάει το αυγό και βγαίνει οχιά.

[6] As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.

[6]Τα νήματά σας δεν είναι κατάλληλα για υφάσματα, ούτε μπορεί κανένας να ντυθεί με τα υφαντά σας. Τα έργα σας είναι παράνομα, σε κάθε βήμα σας μεταχειρίζεστε τη βία.

[7] Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.

[7]Τρέχουν τα πόδια σας για το κακό, σπεύδετε όταν είναι να σκοτώσετε αθώο. Οι σκέψεις σας είναι αμαρτωλές· συντρίμμια και καταστροφή αφήνετε στο διάβα σας.

[8] Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

[8]Δεν ξέρετε ειρήνη τι θα πει, στα έργα σας δικαιοσύνη δεν υπάρχει. Τον τρόπο της ζωής σας εσείς τον διαστρεβλώσατε κι αυτοί που τον ακολουθούν δε βρίσκουν τη γαλήνη.

Εξομολόγηση των αμαρτιών του λαού

[9] Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.

[10] Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como nas trevas e entre os robustos somos como mortos.

[11] Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

[12] Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

[13] como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

[14] Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

[15] Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

[16] Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço

[9]Για τούτο είν’ ο Κύριος μακριά μας, και η εκπλήρωση των υποσχέσεών του αργεί. Προσμένουμε το φως μα να, παντού σκοτάδι· προσμένουμε διαύγεια κι όμως βαδίζουμε στα σκοτεινά.

[10]Τον τοίχο ψηλαφούμε σαν τυφλοί, ωσάν αόμματοι. Καταμεσήμερο σκοντάφτουμε όπως τη νύχτα. Μες στα σκοτάδια ζούμε σαν νεκροί.

[11]Ουρλιάζουμε όλοι μας σαν τις αρκούδες, βογγούμε σαν τα περιστέρια. Προσμένουμε την κρίση μα δεν έρχεται· τη σωτηρία αλλά αυτή είναι μακριά.

[12]Είναι μπροστά σου, Κύριε, οι αμαρτίες μας πολλές! Μάρτυρες κατηγορίας εναντίον μας είναι οι ανομίες μας. Οι παραβάσεις μας πάντοτε μας συντροφεύουν και τις γνωρίζουμε τις ανομίες μας καλά.

[13]Σ’ εσένα απιστήσαμε και σ’ αρνηθήκαμε, φύγαμε μακριά από το Θεό μας. Φερθήκαμε άδικα κι επαναστατικά, με υποκρισία στις σκέψεις και στα λόγια μας.

[14]Παραμερίστηκε η ορθή η κρίση κι έγινε απρόσιτη η δικαιοσύνη· η τιμιότητα στις αγορές παραβιάζεται κι ευθύτητα δεν υπάρχει πουθενά.

[15]Έτσι η αλήθεια χάνεται, κι όποιος παύει να κάνει το κακό ληστεύεται.

Η επέμβαση του Κυρίου

Ο Κύριος το είδε και δυσαρεστήθηκε που δεν υπάρχει δίκαιη κρίση πια.

[16]Είδε πως δεν ήταν κανείς να βοηθήσει τον κατατρεγμένο κι απόρησε· γι’ αυτό με

lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

[17] Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

[18] Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

[19] Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o nascente do sol; pois virá como torrente impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

[1] Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.

τη δική του δύναμη τον βοήθησε, κι επέβαλε το δίκαιο θέλημά του.

[17]Φόρεσε θώρακα τη δικαιοσύνη, την περικεφαλαία της σωτηρίας στο κεφάλι του, ιμάτιο τα ρούχα της εκδίκησης και για μανδύα την οργή τυλίχτηκε.

[18]Σύμφωνα με τα έργα τους, οργή στους αντιπάλους του θα αποδώσει, τιμωρία στους εχθρούς του. Θα τιμωρήσει και τους πιο απομακρυσμένους λαούς.

[19]Θα φοβηθούν τον Κύριο και τη δοξασμένη παρουσία του σ’ όλες τις χώρες, απ’ την ανατολή ως τη δύση. Γιατί θα ’ρθεί σαν ποταμός ορμητικός, σπρωγμένος απ’ τη θύελλα.

[20]Λυτρωτής θα έρθει στη Σιών, για κείνους απ’ τους απογόνους του Ιακώβ που θα επιστρέψουν απ’ την αμαρτία.

[21]«Ως προς εμένα», λέει ο Κύριος, «κάνω μ’ αυτούς διαθήκη: Το Πνεύμα μου θ’ αναπαυθεί απάνω σας. Σας εμπιστεύομαι το μήνυμά μου από τώρα και για πάντα. Και ποτέ δε θ’ αποσύρω την αποστολή αυτή ούτ’ από σας ούτ’ από τα παιδιά σας ούτ’ από τα εγγόνια σας. Εγώ ο Κύριος το λέω».

ΗΣΑΪΑΣ 60

Η μελλοντική δόξα της Σιών

[1]Ο Κύριος λέει: «Σήκω, Ιερουσαλήμ, ορθώσου και γίνε φως! Γιατί έρχεται το φως σου, απάνω σου η δόξα μου φεγγοβολεί.

[2] Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.

[2]Τη γη σκοτάδι θα σκεπάσει κι ομίχλη τους λαούς· μα εσένα το δικό μου φως θα σε φωτίζει, θα σε σκεπάζει η δόξα μου.

[3] As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.

[3]Έθνη θα πάρουνε το δρόμο προς το φως σου, και βασιλιάδες προς τη λάμψη της δικής σου ανατολής.

[4] Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.

[4]»Φέρε γύρω τα μάτια σου και κοίταξε· όλοι αυτοί έχουν μαζευτεί κι έρχονται προς εσένα. Οι γιοι σου θά ’ρθουν από μακριά και θα κρατούν τις κόρες σου στους ώμους.

[5] Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.

[5]Τότε θα δεις και θα χαρείς, θα λαχταρά και θα σκιρτά η καρδιά σου· γιατί της θάλασσας ο πλούτος σ’ εσένα θα στραφεί, και των εθνών η δύναμη σ’ εσένα θά ’ρθει.

[6] A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

[6]»Καμήλες καραβάνια θα σε σκεπάσουν, νεαρές δρομάδες της Μαδιάμ και της Γεφά. Απ’ τη Σαβά θα έρθουν όλοι οι κάτοικοι με χρυσάφι και λιβάνι και θα διηγούνται τα έργα μου τα θαυμαστά.

[7] Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

[7]Τα πρόβατα όλα του Κηδάρ θα μαζευτούν για σένα και τα κριάρια του Νεβαϊώθ για τις θυσίες σου· θυσία ευπρόσδεκτη θ’ ανάβουν στο θυσιαστήριό μου κι εγώ το ναό μου θα τον δοξάσω με την παρουσία μου.

[8] Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

[8]»Ποιοι είναι αυτοί, Ιερουσαλήμ, που σαν το σύννεφο πετούν και σαν τα περιστέρια στη φωλιά τους;

[9] Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para

[9]Ναι, ναι, πλοία συγκεντρώνονται από μακρινούς γιαλούς. Πάνε μπροστά τα πλοία τα μεγάλα και φέρνουν τα παιδιά σου από μακριά, με το ασήμι τους μαζί και

a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

10 Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

11 As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

12 Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

13 A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.

14 Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

15 De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.

16 Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

το χρυσάφι, για να τιμήσουνε εμένα τον Κύριο το Θεό σου, τον Άγιο Θεό του Ισραήλ. Γιατί εγώ σε δόξασα.

10»Οι αλλοεθνείς θα ξαναχτίσουνε τα τείχη σου, Ιερουσαλήμ, κι οι βασιλιάδες τους θα σε υπηρετήσουν. Γιατί μες στην οργή μου σε τιμώρησα, αλλά με την αγάπη μου θα σε ελεήσω.

11Τις πύλες σου θα τις κρατούν πάντα ανοιχτές. Ούτε μέρα θα κλείνουν ούτε νύχτα· για να σου φέρουνε τα πλούτη των εθνών που θα τα οδηγούν οι ίδιοι οι βασιλιάδες τους.

12Το έθνος και το βασίλειο που δε θα σου δουλέψουν, θα εξολοθρευτούν· αυτά τα έθνη θα καταστραφούν ολότελα.

13»Τα πεύκα, οι κέδροι και τα κυπαρίσσια, όλη η μεγαλοπρέπεια του όρους του Λιβάνου, σ’ εσένα θα ’ρθουνε, τον τόπο μου τον άγιο να λαμπρύνουν. Τον τόπο θα δοξάσω όπου πατούν τα πόδια μου.

14Σ’ εσένα θα ’ρθουνε σκυφτά τα παιδιά εκείνων που σε καταπίεζαν· όλοι όσοι σε περιφρονούσαν θα πέσουνε στα πόδια σου και θα σε ονομάζουνε “η Πόλη του Κυρίου, η Σιών του Αγίου Θεού του Ισραήλ”.

15»Εγκαταλείφθηκες, Ιερουσαλήμ, μισήθηκες κι έμεινες έρημη και μόνη. Γι’ αυτό κι εγώ σε κάνω την αιώνια περηφάνια, να ’σαι το καύχημα μέσα σε όλες τις γενιές.

16Το γάλα θα θηλάσεις των εθνών, τους θησαυρούς θα φας των βασιλιάδων. Θα μάθεις πως σωτήρας σου και λυτρωτής

σου εγώ είμαι, ο Κύριος, ο ισχυρός του Ιακώβ.

[17] Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

[17]»Χρυσάφι, θα σου φέρω αντί για μπρούτζο, ασήμι αντί για σίδερο, χαλκό αντί για ξύλο κι αντί για πέτρα σίδερο. Και θα εγκαταστήσω διοικητή σου την ειρήνη κι απόλυτο άρχοντα τη δικαιοσύνη.

[18] Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.

[18]Στη χώρα σου δεν θα ακούει πια κανείς για βία, ούτε μέσα στα όριά σου για ερήμωση και για καταστροφή, αλλά τα τείχη σου θα σε προστατεύουν κι οι πύλες σου θα πληθαίνουν το μεγαλείο σου.

[19] Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.

[19]»Τον ήλιο πια δε θα τον χρειάζεσαι για φως σου την ημέρα, ούτε τη νύχτα τη σελήνη να σε φωτίζει με τη λάμψη της. Γιατί εγώ ο Κύριος θα ’μαι για σένα φως παντοτινό και θα ’μαι εγώ, ο Θεός σου, το μεγαλείο σου.

[20] Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

[20]Ο ήλιος σου δεν θα βασιλέψει πια ούτε θα σβήσει η σελήνη σου, γιατί εγώ ο Κύριος θα ’μαι το φως σου το παντοτινό· οι μέρες του πένθους σου θα τελειώσουν.

[21] Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

[21]»Μονάχα δίκαιοι, θ’ αποτελούνε το λαό σου, Ιερουσαλήμ, κι αυτοί για πάντα θα κατέχουνε τη γη· αυτοί, βλαστάρι της φυτείας μου, το δημιούργημά μου, θα φανερώνουνε τη δόξα μου.

[22] O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

[22]Η πιο μικρή σου οικογένεια χίλια θα έχει μέλη κι η πιο αδύναμη θα γίνει έθνος ισχυρό. Όταν θα ’ρθεί ο καιρός του, εγώ ο Κύριος θα το κάνω γρήγορα να συμβεί».

Isaías 61

As boas-novas da salvação

[1] O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para

ΗΣΑΪΑΣ 61

Χαρμόσυνο μήνυμα σωτηρίας για τη Σιών

[1]Το Πνεύμα με κατέχει Κυρίου του Θεού, γιατί ο Κύριος μ’ έχρισε. Μ’ έστειλε

pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

μήνυμα χαρμόσυνο να φέρω στους φτωχούς, τους τσακισμένους ψυχικά να θεραπεύσω, στους αιχμαλώτους να κηρύξω λευτεριά και στους φυλακισμένους την απαλλαγή τους.

2 a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

2Το έτος ν' αναγγείλω που χάρη δίνει στο λαό του ο Κύριος, τη μέρα που ο Θεός μας εκδικείται τους εχθρούς. Όλους εκείνους που πενθούν να τους παρηγορήσω,

3 e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

3χαρά να δώσω και σ' αυτούς που στη Σιών θρηνούν. Κόσμημα να τους δώσω αντί για στάχτη, αντί για πένθος λάδι της χαράς, γιορταστική στολή αντί γι' απελπισία, για να 'ναι δέντρα τέλεια, φυτεία που φανερώνει του Κυρίου τη δόξα.

4 Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

4Τα ερείπια θα ξαναχτίσουν τα παμπάλαια, θα ανορθώσουν τα εγκαταλειμμένα οικοδομήματα, θ' ανακαινίσουν τις ερημωμένες πόλεις, που ήταν έρημες για πολλές γενιές.

5 Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

5Ξένοι θα 'ρθούνε να δουλεύουνε για χάρη σας· θα βόσκουν τα κοπάδια σας, θα είναι γεωργοί κι αμπελουργοί σας.

6 Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

6Εσείς όμως θα ονομαστείτε του Κυρίου ιερείς· θα σας αποκαλούνε λειτουργούς του Θεού μας. Τα πλούτη θ' απολαύσετε των εθνών και με τη δόξα τους θα στολιστείτε.

7 Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

7Ήταν η αισχύνη σας διπλή, και κλήρος σας οι προσβολές κι οι εμπτυσμοί απ' τα πλήθη· γι' αυτό και θα κληρονομήσετε διπλά τη χώρα των εχθρών σας κι αιώνια θα 'χετε χαρά.

[8] Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.
[9] A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

[10] Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.
[11] Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

[8]«Εγώ τη δικαιοσύνη αγαπώ», λέει ο Κύριος, «μισώ τη δολερή αρπαγή· θα δώσω με αξιοπιστία το μισθό τους και θα συνάψω μ’ αυτούς διαθήκη αιώνια.
[9]Οι απόγονοί τους θα ’ναι ονομαστοί ανάμεσα στα έθνη, οι βλαστοί τους στους λαούς ανάμεσα. Όσοι τους βλέπουν θ’ αναγνωρίζουν ότι αυτοί είναι ο λαός που ο Θεός ευλόγησε».

Ύμνος ευχαριστίας

[10]Μεγάλη θα ’ναι η χαρά μου για τον Κύριο, για το Θεό μου θα σκιρτήσω! Γιατί με κάλυψε με τη σωτηρία του και με την προστασία του σαν με χιτώνα. Χαίρομαι σαν γαμπρός που το διάδημα φορεί, σαν νύφη που στολίζεται με τα κοσμήματά της.
[11]Όπως η γη δίνει τη βλάστησή της κι οι σπόροι όλοι που σπάρθηκαν φυτρώνουν μες στα περιβόλια, έτσι κι ο Κύριος ο Θεός θα μας χαρίσει φανερά τη σωτηρία και τη δόξα μας, μπροστά σ’ όλα τα έθνη.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

[1] Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.
[2] As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.
[3] Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

ΗΣΑΪΑΣ 62

Η αποκατάσταση της Ιερουσαλήμ

[1]Για σένα Σιών δεν θα σωπάσω, ούτε για σένα θα ησυχάσω, Ιερουσαλήμ, ωσότου ολόλαμπρη προβάλει η λύτρωσή σου, λαμπάδα αναμμένη η σωτηρία σου.
[2]Τα έθνη θα δουν τη λύτρωσή σου και όλοι οι βασιλιάδες τη δόξα σου. Θα ονομαστείς μ’ ένα καινούργιο όνομα που θα σ’ το δώσει ο Κύριος ο ίδιος.
[3]Θα ’σαι στεφάνι ατίμητο στο χέρι του Κυρίου, μες στην παλάμη του Θεού σου στέμμα βασιλικό.

[4] Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

[4]Και τ' όνομά σου πια δε θα 'ναι "η εγκαταλειμμένη" ούτε η χώρα σου θα ονομάζεται πια "η έρημη" αλλά θα λέγεσαι "η αγαπημένη του Θεού" κι η χώρα σου θα λέγεται "η γυναίκα του"· γιατί ο Κύριος θα σε ξαναγαπήσει και θα 'ναι για τη χώρα σου ο άντρας της.

[5] Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

[5]Όπως ο νέος ενώνεται σε γάμο με παρθένα, έτσι κι ο πλάστης σου μ' εσένα θα ενωθεί. Κι όπως χαρά για το γαμπρό είναι η νύφη, έτσι χαρά για το Θεό σου θα 'σαι εσύ.

[6] Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

[6]Πάνω στα τείχη σου, έβαλα φρουρούς, Ιερουσαλήμ· ολημερίς κι ολονυχτίς δεν πρέπει να σωπάσουν. Εσείς, φρουροί, που όλα τα υπενθυμίζετε στον Κύριο, μην ησυχάζετε καθόλου.

[7] nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

[7]Κι αυτόν μην τον αφήνετε να ησυχάσει, ωσότου αποκαταστήσει την Ιερουσαλήμ, ωσότου κάνει πάνω στη γη όλοι να τη δοξάσουν.

[8] Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

[8]Ο Κύριος έδωσε ένορκη υπόσχεση στο λαό του και με την παντοδυναμία του την εγγυήθηκε: «Το στάρι σου δεν θα το δώσω πια να τρέφονται οι εχθροί σου και το κρασί σου, που γι' αυτό κουράστηκες, δε θα το πίνουν πια οι αλλοεθνείς.

[9] Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

[9]Μα αυτοί που θα θερίζουν κι αυτοί που θα τρυγούν, θα τρώνε το ψωμί· το κρασί θα πίνουν στις άγιες μου αυλές κι αυτοί θα με δοξάζουν».

[10] Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

[10]Περάστε εσείς, οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, βγείτε απ' της πόλης σας τις πύλες! Το δρόμο ετοιμάστε για το λαό που επιστρέφει! Ανοίξτε, ανοίξτε δρόμο, κι από

τις πέτρες καθαρίστε τον, σημαία σηκώστε να τη βλέπουν οι λαοί!

[11] Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

[12] Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

[11]Ο Κύριος διακήρυξε στα πέρατα της γης: «Πείτε στην πόλη της Σιών, “νάτος ο σωτήρας σου, έρχεται! Φέρνει μαζί του το λαό που έσωσε· αυτός είναι η ανταμοιβή του”».

[12]Θα λέγονται «άγιος λαός», από τον Κύριο λυτρωμένος· κι εσύ θα ονομαστείς «πόλη ποθητή», όχι εγκαταλειμμένη.

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

[1] Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

[2] Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

[3] O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

[4] Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

[5] Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

ΗΣΑΪΑΣ 63

Η ημέρα της εκδίκησης του Κυρίου

[1]Ποιος είν’ εκείνος που ’ρχεται από την Εδώμ, με ρούχα κόκκινα απ’ τη Βοσρά; Αυτός με τη λαμπρή στολή που περπατάει με δύναμη μεγάλη; «Εγώ, ο Κύριος, είμαι! Εκείνος που αποδίδω δικαιοσύνη και που να σώζω έχω τη δύναμη».

[2]Γιατί είναι κόκκινη η στολή σου και σαν εκείνου που πατάει στο πατητήρι είναι τα ρούχα σου;

[3]«Πάτησα μοναχός μου στο πατητήρι. Κανένας δε με βόηθησε απ’ τους λαούς. Απάνω στο θυμό μου τους ποδοπάτησα και τους σύντριψα πάνω στην οργή μου. Έτσι το αίμα τους πιτσίλισε τα ρούχα μου και λέρωσα όλη τη στολή μου.

[4]Γιατί στο νου μου είχα να εκδικηθώ μια μέρα τους εχθρούς μου κι ήρθε η χρονιά για να λυτρώσω το λαό μου.

[5]Κοίταξα γύρω μου, βοήθεια δεν υπήρχε! Κι έμεινα έκπληκτος που δεν ήταν ούτ’ ένας να μου παρασταθεί· έτσι το ίδιο μου το χέρι με βοήθησε και η οργή μου έγινε το στήριγμά μου.

[6] Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

A última oração do profeta

[7] Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a grande bondade para com a casa de Israel, bondade que usou para com eles, segundo as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

[8] Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

[9] Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

[10] Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

[11] Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

[12] Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

[6]Έτσι μες στο θυμό μου ποδοπάτησα τους λαούς και πάνω στην οργή μου τους κομμάτιασα κι έχυσα το αίμα τους στη γη».

Η καλοσύνη του Κυρίου προς τον Ισραήλ

[7]Θα θυμηθώ, Κύριε, τις καλοσύνες σου, εκείνες που μας κάνουν να σε υμνούμε· όλα όσα έπραξες για μας, την πλούσια αγαθότητα που έδειξες στον Ισραήλ χάρη στο έλεός σου, που ευεργεσίες σκορπίζει.

[8]Είπες: «Αλήθεια είναι λαός μου αυτοί, είναι παιδιά μου που δε θ' απιστήσουν». Κι έτσι έγινες σωτήρας μας.

[9]Μ' όλες τις θλίψεις μας εσύ θλιβόσουν, κι ο άγγελος της παρουσίας σου μας έσωσε· με την αγάπη σου και με την ευσπλαχνία σου πάντα εσύ μας λύτρωνες· μας σήκωσες, μας κράτησες στην αγκαλιά σου όλα τα χρόνια που περάσανε.

[10]Εμείς όμως εξεγερθήκαμε και καταθλίψαμε το άγιο σου το Πνεύμα· έτσι κι εσύ μας έγινες εχθρός κι ο ίδιος μάς πολέμησες.

[11]Και τότε θυμηθήκαμε τις μέρες τις παλιές του Μωυσή του δούλου σου. Κι είπαμε: «Πού είν' αυτός που απ' το νερό έβγαλε το Μωυσή, ποιμένα του ποιμνίου του, κι έβαλε μέσα του το άγιο του το Πνεύμα;

[12]Πού είν' αυτός που τους οδήγησε, στέκοντας στα δεξιά του Μωυσή, με το ένδοξό του χέρι, αυτός που έσκισε μπροστά τους τα νερά, κι απόκτησε έτσι δόξα αιώνια;

[13] Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?

[13]Αυτός μέσ' από της θάλασσας τα βάθη τους οδήγησε, χωρίς καθόλου να σκοντάψουν, όπως βαδίζει το άλογο στην έρημο.

[14] Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

[14]Σαν το κοπάδι που κατηφορίζει να βρει ασφάλεια στη ρεματιά, το Πνεύμα του Κυρίου τους οδηγούσε να βρουν ανάπαυση. Έτσι εσύ οδηγούσες το λαό σου, Κύριε, για να δοξάζεσαι αιώνια».

[15] Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A ternura do teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!

[15]Ρίξε ένα βλέμμα, Κύριε, από τον ουρανό, από την άγια, την ένδοξή σου κατοικία, και δες! Πού είν' η φλογερή αγάπη σου κι η δύναμή σου, η ευσπλαχνία σου και η στοργή σου; Τίποτ' απ' όλα αυτά δεν αισθανόμαστε.

[16] Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.

[16]Εσύ είσαι ο Πατέρας μας. Αλήθεια, ο Αβραάμ δεν μας γνωρίζει, κι ο Ιακώβ δεν μας αναγνωρίζει. Εσύ, είσαι, Κύριε, ο Πατέρας μας! Απ' τους αιώνες τ' όνομά σου, είναι «ο Λυτρωτής μας».

[17] Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.

[17]Γιατί, Κύριε, μας αφήνεις να πλανιόμαστε από το δρόμο σου μακριά, και την καρδιά μας τη σκληραίνεις, έτσι που να μη σ' υπακούμε πια; Γύρνα πίσω σ' εμάς, για χάρη των δούλων σου, για χάρη των φυλών που σου ανήκουν.

[18] Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.

[18]Μόνο για λίγο, εμείς, ο άγιος λαός σου, τη γη μας την κρατήσαμε. Τώρα οι εχθροί μας μόλυναν το αγιαστήριό σου.

[19] Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

[19]Έχουμε γίνει σαν ποτέ να μη μας εξουσίαζες, σαν να μην ήμασταν ποτέ δικοί σου. Μακάρι ν' άνοιγες τους ουρανούς και να κατέβαινες, να τρέμαν' τα βουνά στην παρουσία σου!

Isaías 64

[1] Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,

ΗΣΑΪΑΣ 64

[2] como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!

[3] Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.

[4] Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com os olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

[5] Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?

[6] Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.

[7] Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

[8] Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

[1]Θα ήσουνα σαν τη φωτιά που καίει τους θάμνους και κάνει να κοχλάζουν τα νερά, έτσι που οι εχθροί σου να γνωρίσουν τι Θεός είσαι, και τα έθνη να τρέμουν στην παρουσία σου.

[2]Άλλοτε, έκανες πράξεις τρομερές, που δεν τις περιμέναμε! Κάποτε που κατέβηκες, τρέμαν' στην παρουσία σου τα όρη.

[3]Απ' την πολύ παλιά εποχή οι άνθρωποι δεν έχουν μάθει τίποτα, δεν έχουνε ακούσει, ούτ' έχουν δει κάποιον θεό άλλον εκτός από σένα, που να βοηθάει όσους ελπίζουνε σ' αυτόν.

[4]Φέρεσαι φιλικά σ' εκείνους που πράττουνε με προθυμία ό, τι είναι δίκαιο, σ' εκείνους που τηρούν τις εντολές σου. Εσύ οργίστηκες μ' εμάς, αλλά εμείς δεν πάψαμε να αμαρτάνουμε απέναντί σου· απ' τα παλιά τα χρόνια είμαστε αποστάτες.

[5]Όλοι μας μολυνθήκαμε, κι όλη η δικαιοσύνη μας είναι σαν ρούχο ρυπαρό. Όλοι μας σαν το φύλλο μαραινόμαστε, κι η ανομία μας καθώς ο άνεμος μας διασκορπίζει.

[6]Κανένας δεν επικαλείται τ' όνομά σου ούτε και σκέφτεται να σ' εμπιστευτεί. Έκρυψες πια από μας το πρόσωπό σου, και να υποφέρουμε, μας άφησες, τα επακόλουθα των αμαρτιών μας.

[7]Ωστόσο, Κύριε, εσύ είσαι ο Πατέρας μας. Εμείς είμαστε ο πηλός, ο πλάστης μας εσύ 'σαι· όλοι μας έργο των χεριών σου είμαστε.

[9] Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

[10] As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

[11] O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.

[12] Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

[8]Γι' αυτό και μην οργίζεσαι, Κύριε, υπέρμετρα και μην κρατάς στη μνήμη σου την ανομία μας για πάντα. Μα κοίταξε, λοιπόν· όλοι εμείς είμαστε ο λαός σου.

[9]Οι άγιες σου οι πόλεις ερημώθηκαν· η Σιών έγινε έρημος, η Ιερουσαλήμ ερείπια.

[10]Ο άγιος και ωραίος μας ναός, όπου σε υμνούσαν οι προπάτορές μας, της φωτιάς έγινε παρανάλωμα, όλα όσα μας ευχαριστούσαν ερειπώθηκαν.

[11]Μπορείς, Κύριε, να μένεις απαθής μπρος σ' όλα αυτά; Μπορείς να σιωπάς και να μας ταπεινώνεις ως το έπακρο;

Isaías 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

[1] Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

[2] Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

[3] povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

[4] que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

ΗΣΑΪΑΣ 65

Ανταμοιβή των πιστών

[1]Ο Κύριος λέει: «Έτοιμος ήμουν ν' απαντήσω, αλλά κανείς δε με ρωτούσε· πάντα μπορούσαν να με βρουν, αλλά κανείς δεν έψαχνε για μένα. Έλεγα, "εδώ είμαι, σας ακούω! " Μα σ' ένα έθνος το 'λεγα που δε μ' επικαλέστηκε ποτέ του.

[2]Τα χέρια μου όλη τη μέρα άπλωνα σ' ένα λαό αποστάτη, που κακό δρόμο ακολουθεί και που τον σέρνουν οι επιθυμίες του·

[3]σ' ένα λαό που συνεχώς αδιάντροπα με προκαλεί, στους κήπους μέσα τις θυσίες του προσφέρει, σε κεραμίδια πάνω καίει το θυμίαμα·

[4]σε ανθρώπους που στα μνήματα περνούν τη μέρα τους και διανυκτερεύουν στις σπηλιές, τρώνε το κρέας το χοιρινό και είναι μολυσμένα από τα φαγητά των θυσιών τα σκεύη τους·

[5] povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

[5]σ' αυτούς που λένε, "φύγε από κοντά μου, μη μ' αγγίζεις, γιατί είμαι άγιος!" »Αυτοί μου ανάβουν το θυμό και καίει όλη τη μέρα σαν φωτιά.

[6] Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

[6]Νάτο, το 'χω γραμμένο εδώ μπροστά μου: "δε θα σωπάσω πριν να τιμωρήσω

[7] das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

[7]τις ανομίες τις δικές τους και των πατέρων τους μαζί. Αυτούς που πάνω στα βουνά τα είδωλα θυμιάτιζαν και στις κορυφές των λόφων με βλαστημούσαν, όπως το αξίζουν θα τους τιμωρήσω, σύμφωνα με τα έργα τους". Εγώ, ο Κύριος, το λέω».

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

[8] Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem: Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

[8]Και συνεχίζει ο Κύριος: «Όταν ένα σταφύλι έχει χυμό, λένε "μην το καταστρέφεις, γιατί έχει μέσα του ευλογία". Αυτό κι εγώ θα κάνω για χάρη των δούλων μου: δε θα καταστρέψω το λαό στο σύνολό του.

[9] Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

[9]Θα κάνω να βγουν τέκνα από τον Ιακώβ, κι απ' τον Ιούδα απόγονοι. Θα γίνουν τα βουνά μου κτήμα των εκλεκτών μου, των δούλων μου, κι εκεί θα κατοικήσουν.

[10] Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

[10]Τότε η Σαρών θα γίνει η μάντρα των προβάτων τους, και η κοιλάδα Αχώρ, των γελαδιών βοσκή, για χάρη του λαού μου, που με ζήτησε.

[11] Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

[11]»Εσάς όμως που με εγκαταλείψατε, που λησμονήσατε το άγιο μου βουνό, που για τον Γαδ προετοιμάζετε τραπέζι, και για να προσφέρετε σπονδές στον Μενί γεμίζετε τα κύπελα,

[12] também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto

[12]εσάς θα σας παραδώσω στη σφαγή. Όλοι σας θα εξολοθρευθείτε, γιατί σας

chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

[13] Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

[14] os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

[15] Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

[16] de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se abençoará; e aquele que jurar na terra, pelo Deus da verdade é que jurará; porque já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

Novos céus e nova terra

[17] Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

[18] Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis

κάλεσα και δεν αποκριθήκατε. Μιλούσα, μα εσείς δεν ακούγατε. Κάνατε ό, τι θεωρώ εγώ κακό, και προτιμούσατε αυτό που με δυσαρεστεί.

[13]»Γι’ αυτό, ακούστε τι λέω εγώ ο Κύριος, ο Θεός: Οι δούλοι μου θα ’χουν να φάνε, μα εσείς θα πεινάσετε· αυτοί θα ’χουν να πιουν, μα εσείς θα υποφέρετε απ’ τη δίψα. Αυτοί θα χαίρονται, μα εσείς θα ζείτε ντροπιασμένοι.

[14]Οι δούλοι μου θα ψάλλουν απ’ τη μεγάλη τους χαρά, μα εσείς απ’ τη βαθιά σας θλίψη θα φωνάζετε, και θα ουρλιάζετε απ’ την απελπισία.

[15]Θα αφήσετε στους εκλεκτούς μου το όνομά σας να το ’χουνε για τις κατάρες τους: “έτσι κι εσένα να σε θανατώσει ο Κύριος ο Θεός! ” Αλλά στους δούλους μου εγώ θα δώσω ένα καινούριο όνομα.

[16]Κι όποιος ποθεί ευλογημένος να ’ναι σ’ αυτή τη χώρα, θα ζητά να τον ευλογήσει ο αληθινός Θεός· κι όποιος σ’ αυτή τη χώρα ορκίζεται, όρκο θα παίρνει στον αληθινό Θεό».

Καινούριος ουρανός και καινούρια γη

Λέει ο Κύριος: «Όλες οι θλίψεις οι αλλοτινές θα ξεχαστούν και θα εξαφανιστούνε.

[17]Καινούριο θα δημιουργήσω ουρανό, καινούρια γη· τα περασμένα, τα παλιά, θα ξεχαστούνε, και πια κανείς δε θα τα σκέφτεται.

[18]»Αλλά θα ευχαριστιούνται όλοι και θα χαίρονται για πάντα με τα όσα

que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

[19] E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

[20] Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

[21] Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

[22] Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

[24] E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

[25] O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

Isaías 66

δημιουργώ, γιατί θα κάνω την Ιερουσαλήμ πόλη χαράς κι ευτυχισμένο το λαό της.

[19]Κι εγώ θα χαίρομαι για την Ιερουσαλήμ, θ’ αγάλλομαι για το λαό μου. »Κλάματα δεν θ’ ακούγονται πια εκεί ούτε και θρήνοι.

[20]Βρέφος δεν θα υπάρχει εκεί που να ’χει λίγο μόνο ζήσει ούτε και γέρος που να μη συμπληρώσει μακρόχρονη ζωή. Γιατί αυτός που θα πεθαίνει στα εκατό θα θεωρείται νέος· και όποιος δεν θα φτάνει στα εκατό καταραμένος θα λογαριάζεται.

[21-22]»Θα οικοδομούνε σπίτια ο λαός μου κι οι ίδιοι θα τα κατοικούν· αυτοί, κανένας άλλος. Αμπέλια θα φυτεύουνε κι οι ίδιοι θα τρώνε τον καρπό· αυτοί, κανένας άλλος. Μες στο λαό μου η ζωή θα διαρκεί σαν αιωνόβιο δέντρο· θ’ απολαμβάνουν οι εκλεκτοί μου τους καρπούς των κόπων τους.

[23]Δε θα κοπιάζουν μάταια πια ούτε και θα γεννούν παιδιά, νεκρά για να τα δούνε, γιατί εγώ ο Κύριος θα τους ευλογήσω, εκείνους και τους απογόνους τους.

[24]Ακόμα πριν προλάβουν να μου φωνάξουν, εγώ θα τους έχω αποκριθεί· ακόμα πριν τελειώσουν την προσευχή τους εγώ θα κάνω να εκπληρώνεται.

[25]Ο λύκος και το αρνί μαζί θα βόσκουνε και το λιοντάρι άχυρο θα τρώει καθώς το βόδι· το χώμα θα ’ναι του φιδιού η τροφή. Κανένας δεν θα προξενεί ζημιά ούτε κακό σ’ όλο μου το βουνό το άγιο. Εγώ, ο Κύριος, το λέω».

ΗΣΑΪΑΣ 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

[1] Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?

[2] Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.

[3] O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro, como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,

[4] assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem; porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

[5] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória, para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.

Κρίση του Κυρίου

[1]Ο Κύριος λέει: «Θρόνος μου είν’ ο ουρανός και υποπόδιό μου η γη. Τι είδους κατοικία μπορείτε εσείς να μου οικοδομήσετε, τι είδους τόπο για να μείνω εκεί;

[2]Αυτά όλα τα ’κανε το χέρι μου κι οφείλουνε σ’ εμένα την ύπαρξή τους. Μα εγώ στον ταπεινό ρίχνω το βλέμμα μου, στον πονεμένο, και σ’ αυτόν όπου το λόγο μου φοβάται.

[3]»Κάποιος για μένα θυσιάζει βόδι κι ο ίδιος πάλι σφάζει άνθρωπο. Θυσία μού προσφέρει ένα αρνί κι ο ίδιος μετά σκοτώνει κι έναν σκύλο. Καρπούς μού προσφέρει από τη μια, κι από την άλλη αίμα χοίρου. Σ’ εμένα καίει λιβάνι προσφοράς, ο ίδιος που τα είδωλα τιμάει. Αυτοί οι άνθρωποι διαλέγουν ένα δικό τους τρόπο για να ζούνε και βρίσκουν ευχαρίστηση στα είδωλα τα βδελυρά, που εγώ μισώ.

[4]Γι’ αυτό κι εγώ αποφασίζω να τους ταλαιπωρήσω και να τους κάνω να υποστούν όλα όσα φοβούνται. Εγώ καλούσα και κανείς δεν απαντούσε, μιλούσα μα αυτοί δεν άκουγαν. Κάνανε ό,τι θεωρώ εγώ κακό, και προτιμούσαν αυτό που με δυσαρεστεί».

Η ευημερία της Σιών

[5]Ακούστε τι λέει ο Κύριος, εσείς όλοι που τρέμετε στο λόγο του: «Υπάρχουν συμπατριώτες σας που σας μισούν και σας αποφεύγουν επειδή είστε πιστοί σ’ εμένα: “ας δείξει ο Κύριος τη δύναμή του”, λένε ειρωνικά, “να σας δούμε να

πανηγυρίζετε”, αλλά οι ίδιοι θα ταπεινωθούν.

6 Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.

6»Ακούστε τις φωνές, το θόρυβο που έρχεται απ’ την πόλη! Ακούστε φωνές που ’ρχονται απ’ το ναό! Είναι του ίδιου του Κυρίου η φωνή, που τιμωρεί αντάξια τους εχθρούς του.

7 Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.

8 Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.

7-8»Είδε ποτέ κανείς ή άκουσε γυναίκα ξάφνου να γεννά, δίχως να ’χει κοιλοπονέσει; Μπορεί ένα έθνος μονομιάς να γεννηθεί, μια χώρα να δημιουργηθεί σε μια μονάχα μέρα; Μα τώρα η μάνα Σιών, μόλις θα αισθανθεί τους πόνους της, αμέσως θα γεννήσει τα παιδιά της.

9 Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

9Εγώ που φέρνω τη γυναίκα ως την ώρα της, πώς θα την εμποδίσω να γεννήσει; Αν είμαι εγώ που ετοιμάζω κάθε γέννηση, πώς μπορώ εγώ και να τη σταματήσω, εγώ, ο Κύριος ο Θεός σας;

A felicidade eterna de Sião

10 Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,

11 para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.

12 Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.

10»Χαρείτε με την Ιερουσαλήμ μαζί, σκιρτήστε γι’ αυτήν, όσοι την αγαπάτε! Φωνάξτε τώρα από χαρά μαζί της, όλοι εσείς που πενθούσατε γι’ αυτήν,

11για να γευθείτε μ’ ευχαρίστηση τη δόξα της, όπως χορταίνει το παιδί που στους μαστούς της μάνας του θηλάζει.

12Εγώ θα σας νοιαστώ και θα σας θρέψω όπως η μάνα το βυζασταρούδι της, που το κρατάει στην αγκαλιά και το χαϊδολογάει μες στην ποδιά της.

[13] Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

[14] Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

[15] Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

[16] porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

[17] Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

[18] Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

[19] Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais

[13]Όπως η μάνα το παιδί της παρηγορεί, έτσι κι εγώ θα σας παρηγορήσω με τη χαρά της Ιερουσαλήμ.

[14]Όταν αυτό το δείτε, η καρδιά σας θα γεμίσει από χαρά· το γέρικο κορμί σας θα ξανάβρει τη ζωή καθώς την άνοιξη θεριεύει η χλόη». Ναι, ο Κύριος θα φανερώσει τη δύναμή του στους πιστούς του, μα στους εχθρούς του θα δείξει το θυμό του.

[15]Θα ξεπροβάλει ο Κύριος μέσα απ’ τη φωτιά και τ’ άρματά του θα ’ναι σαν τον ανεμοστρόβιλο. Θα εκδηλώσει το θυμό του με μανία, την απειλή του με αστραπές.

[16]Ο Κύριος με το ξίφος του το πύρινο κάθε άνθρωπο θα κρίνει. Και πολλοί θα ’ναι οι εξολοθρευμένοι απ’ αυτόν.

[17]Και λέει ο Κύριος: «Αυτοί που κάνουν καθαρμούς και ετοιμάζονται μες στους ειδωλολατρικούς κήπους για να μπουν, αυτοί που μια ιέρεια ακολουθούν που μες στη μέση στέκεται, αυτοί που τρώνε κρέας χοιρινό, το κρέας των ερπετών ή και των ποντικιών, όλοι αυτοί θα εξοντωθούν.

[18]Γνωρίζω ακριβώς τις πράξεις και τα σχέδιά τους».

Τα έθνη θα τιμήσουν το Θεό του Ισραήλ

Ο Κύριος λέει: «Έρχεται καιρός, που όλα τα έθνη, όποια γλώσσα κι αν μιλούν, θα τα συνάξω και θα ’ρθούνε για να δουν τη δόξα μου.

[19]Σημείο θα τους δώσω της εξουσίας μου. Αυτούς που θα ’χουν διασωθεί θα τους στείλω στα έθνη να διακηρύξουνε τη δόξα μου: στη Θαρσείς, στην Πουλ, στη Λουδ,

remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

στη Μεσέχ, στην Τουβάλ και στην Ιαυάν, σε χώρες μακρινές, που τίποτα δεν έχουν μάθει για μένα, ούτε έχουν δει τη δόξα μου.

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

[20]»Θα φέρουν πίσω όλους τους συμπατριώτες σας, απ' όλα τα έθνη, προσφορά σ' εμένα τον Κύριο, πάνω σε άλογα και σε άρματα, σε αμάξια σκεπαστά και σε μουλάρια και καμήλες, στο άγιο μου βουνό στην Ιερουσαλήμ, καθώς εσείς οι Ισραηλίτες την προσφορά σας φέρνετε στο ναό μου μέσα σε σκεύη καθαρά.

[21] Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

[21]Μερικούς μάλιστα από αυτούς θα τους κάνω ιερείς μου και λευίτες.

[22] Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

[22]»Όπως θα υπάρχουν πάντα ενώπιόν μου ο καινούριος ουρανός κι η γη η καινούρια, που εγώ θα δημιουργήσω, έτσι θα διαιωνίζονται οι απόγονοί σας και το δικό σας όνομα. Εγώ ο Κύριος το λέω.

[23] E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

[23]Κάθε νουμηνία και κάθε Σάββατο θα έρχονται όλοι οι άνθρωποι και θα με προσκυνούν.

[24] Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

[24]Βγαίνοντας έξω θα μπορούν να δουν τα πτώματα εκείνων που εναντίον μου επαναστάτησαν, γιατί τα βάσανά τους ποτέ δεν θα 'χουν τελειωμό και η φωτιά αιώνια θα τους καίει. Σε κάθε άνθρωπο αηδία θα προκαλούν».

Jeremias	ΙΕΡΕΜΙΑΣ

Jeremias 1

A vocação de Jeremias

[1] Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;

[2] a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;

[3] e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.

[4] A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.

[6] Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.

[7] Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 1

Το βιβλίο του Ιερεμία

[1]Λόγοι του Ιερεμία, γιου του Χελκία. Ο Ιερεμίας ανήκε σε μια ιερατική οικογένεια της Αναθώθ, περιοχής της φυλής Βενιαμίν.

[2]Σ' αυτόν μίλησε ο Κύριος για πρώτη φορά το δέκατο τρίτο έτος της βασιλείας του Ιωσία, γιου του Αμών, ο οποίος ήταν βασιλιάς του Ιούδα.

[3]Και συνέχισε να του μιλάει όλο τον καιρό που βασιλιάς του Ιούδα ήταν ο Ιωακίμ, γιος του Ιωσία, κι ως τότε που ο Σεδεκίας, άλλος γιος του Ιωσία, συμπλήρωσε έντεκα χρόνια βασιλιάς του Ιούδα – συγκεκριμένα ως τον πέμπτο μήνα εκείνου του έτους, οπότε οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ οδηγήθηκαν στην αιχμαλωσία.

Ο Θεός καλεί τον Ιερεμία να μεταβιβάσει το λόγο του

[4]Ο Κύριος μου είπε:

[5]«Πριν ακόμη σε πλάσω μες στην κοιλιά της μάνας σου, σε διάλεξα, και πριν ακόμα γεννηθείς σε είχα ξεχωρίσει, για να είσαι προφήτης στα έθνη».

[6]Τότε εγώ απάντησα: «Μα Κύριε, Θεέ, εγώ δεν ξέρω να κηρύττω το λόγο· είμαι ακόμη πολύ νέος».

[7]Ο Κύριος μου αποκρίθηκε: «Μη λες πως είσαι ακόμη πολύ νέος· γιατί σε όλους όσους σε στέλνω θα πας, και όλα όσα σε διατάζω θα τα πεις.

[8] Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.

[9] Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse: Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.

[10] Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

A visão da vara de amendoeira

[11] Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

[12] Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

A visão da panela ao fogo

[13] Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

[14] Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

[15] Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

[16] Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de

[8]Μη φοβάσαι κανέναν, γιατί εγώ είμαι μαζί σου για να σε προστατεύω. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

[9]Τότε ο Κύριος άπλωσε το χέρι του και άγγιξε τα χείλη μου. Και μου είπε: «Έτσι βάζω τα λόγια μου στο στόμα σου.

[10]Πρόσεξε· από σήμερα θα έχεις την εξουσία στα έθνη και στα βασίλεια να ξεριζώνεις και να γκρεμίζεις, να καταστρέφεις και να ερημώνεις, να χτίζεις και να φυτεύεις».

[11]Έπειτα ο Κύριος με ρώτησε: «Τι βλέπεις, Ιερεμία; » «Ένα κλαδί μυγδαλιάς», απάντησα.

[12]«Καλά είδες», μου λέει, «κι εγώ επαγρυπνώ για να πραγματοποιήσω τα λόγια μου».

[13]Ο Κύριος με ξαναρώτησε: «Τι βλέπεις; » Κι απάντησα: «Βλέπω ένα καζάνι που βράζει, με το στόμιο στραμμένο σ' εμένα από το βορρά».

[14]«Από το βορρά», μού λέει, «θα ξεχυθεί η δυστυχία πάνω στους κατοίκους αυτής της χώρας».

[15]Και συνέχισε ο Κύριος: «Θα καλέσω να έρθουν όλα τα έθνη απ' το βορρά· οι βασιλιάδες τους θα στήσουν τους θρόνους τους γύρω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ και απέναντι από τις πύλες της· θα περικυκλώσουν όλες τις πόλεις του βασιλείου του Ιούδα.

[16]Τότε θα τους κρίνω για όλες τις κακίες τους, επειδή με εγκατέλειψαν και

toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

θυσίασαν σε άλλους θεούς και προσκύνησαν τα έργα που κατασκεύασαν με τα χέρια τους.

[17] Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.

[17]»Εσύ, όμως Ιερεμία, ετοιμάσου, και σήκω να τους πεις όλα όσα σε διατάζω. Μη τους φοβηθείς, για να μη σε κάνω στ' αλήθεια να δειλιάσεις μπροστά τους.

[18] Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.

[18]Εγώ σήμερα σε κάνω δυνατό σαν πόλη οχυρωμένη, σαν σιδερένιο στύλο και σαν τείχος χάλκινο, ν' αντισταθείς απέναντι σ' όλη αυτή τη χώρα, στους βασιλιάδες του Ιούδα, στους άρχοντες, στους ιερείς και στο λαό της.

[19] Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

[19]Θα σε πολεμήσουν, αλλά δε θα σε νικήσουν, γιατί εγώ θα είμαι μαζί σου για να σε προστατεύω. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

[1] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.

[3] Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

[4] Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 2

Απ' την πηγή με το τρεχούμενο νερό σε δεξαμενές με ρωγμές

[1]Ο Κύριος με πρόσταξε και μου είπε:

[2]«Πήγαινε αυτό το μήνυμα στην Ιερουσαλήμ: "ακούστε τι λέει ο Κύριος: Θυμάμαι πόσο πιστή μού ήσουν στα νιάτα σου, και πόσο μ' αγαπούσες όταν ήμασταν νιόπαντροι. Με είχες ακολουθήσει στην έρημο, σε γη που τίποτα δε φυτρώνει.

[3]Τότε ανήκες μονάχα σ' εμένα, όπως οι πρώτοι καρποί της σοδειάς. Όποιος τολμούσε να σ' αγγίξει θα ήταν ένοχος και θα τον τιμωρούσα, λέει ο Κύριος"».

[4]Το λόγο του Κυρίου ακούστε, απόγονοι του Ιακώβ, όλες οι φυλές του Ισραήλ!

[5] Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,

[5]Ο Κύριος λέει: «Σε τι έβλαψα τους προγόνους σας κι απομακρύνθηκαν από μένα; Στράφηκαν στα είδωλα και γι' αυτό καταστράφηκαν.

[6] e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte, por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

[6]Δεν ενδιαφερθήκατε για μένα, αν και σας έβγαλα απ' την Αίγυπτο και σας οδήγησα μέσα από την έρημο, μέσ' από γη με στέπες και χαράδρες, μέσ' από γη ξερή και σκοτεινή, απάτητη και ακατοίκητη.

[7] Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a contaminastes e da minha herança fizestes abominação.

[7]Σας έφερα σε καρποφόρα χώρα για να χαίρεστε τους καρπούς και τα καλύτερα αγαθά της, αλλά εσείς ήρθατε και μολύνατε τη χώρα μου, κάνατε μισητή τη χώρα που μου ανήκει.

[8] Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

[8]Οι ιερείς σας δεν ενδιαφέρθηκαν για μένα· αυτοί οι ιερείς, που εξηγούν το νόμο μου, δε με γνώρισαν. Οι άρχοντες επαναστάτησαν εναντίον μου και οι προφήτες προφήτεψαν επικαλούμενοι το Βάαλ και λάτρεψαν τ' άχρηστα είδωλα.

Perfídia sem exemplo

[9] Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.

[9]Γι' αυτό εγώ, ο Κύριος, θα κατηγορήσω εσάς, μαζί ακόμη και τα παιδιά σας και τα εγγόνια σας.

[10] Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

[10]»Μακριά πηγαίνετε, στις χώρες της δύσης· και στην Κηδάρ στα ανατολικά στείλτε να δείτε· παρατηρήστε και θα διαπιστώσετε πως δεν ξανάγινε πράγμα σαν κι αυτό:

[11] Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.

[11]Ποτέ ένα έθνος τους θεούς του δεν τους άλλαξε, έστω κι αν δεν ήταν πραγματικοί θεοί. Κι όμως ο λαός μου εμένα, το δυνατό του Θεό, με αντικατέστησε με είδωλα ανίσχυρα.

[12] Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.

[12]Θαυμάστε ουρανοί γι' αυτό, φρίξτε, βαθιά συγκλονιστείτε», λέει ο Κύριος.

[13] Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.

[13]«Διπλή αμαρτία έκανε ο λαός μου: Εμένα εγκατέλειψαν, πηγή τρεχούμενου νερού, και σκάψαν να 'χουνε δεξαμενές ρωγμές γεμάτες, που δεν μπορούν να συγκρατήσουν το νερό».

Πόσο πικρό είναι για τον άνθρωπο τον Κύριο να εγκαταλείπει

[14] Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?

[14]«Μήπως είναι δούλος ο Ισραήλ ή μήπως είναι δούλος οικογενής; Πώς κατάφερε να γίνει λάφυρο των εχθρών του;

[15] Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.

[15]Βρυχήθηκαν σαν τα λιοντάρια εναντίον του οι εχθροί, ξέσπασαν σε κραυγές, ερήμωσαν τη χώρα του· κάηκαν εντελώς οι πόλεις του, δεν έχουν πια κατοίκους.

[16] Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.

[16]Τώρα οι Αιγύπτιοι της Μέμφιδας και της Δάφνης θα έρθουν και θα του ξυρίσουν το κεφάλι.

[17] Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?

[17]Δεν φταις για όλα αυτά εσύ, που εγκατέλειψες τον Κύριο, τον Θεό σου, όταν σε οδηγούσε στην πορεία σου;

[18] Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?

[18]Και τώρα, τι προσδοκάς πηγαίνοντας στην Αίγυπτο να πιεις νερό από το Νείλο; Και τι προσδοκάς πηγαίνοντας στην Ασσυρία να πιεις νερό απ' τον Ευφράτη;

[19] A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[19]Η ίδια σου η ασέβεια θα σε τιμωρήσει κι η απομάκρυνσή σου από μένα θα σε καταδικάσει. Θα μάθεις και θα δεις πόσο κακό είναι και πικρό τον Κύριο να εγκαταλείπεις, το Θεό σου, και πια να μην τον σέβεσαι. Εγώ ο Κύριος του σύμπαντος το λέω».

Israel adorou a Baal

Ο λαός του Ισραήλ - γυναίκα άστατη και άπιστη

[20] Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu:

[20]«Ήθελες από πάντα να συντρίψεις το ζυγό σου, να σπάσεις τις αλυσίδες σου.

Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.

21 Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?

22 Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

23 Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste, dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;

24 jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.

25 Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.

26 Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,

“Δε θέλω να υπηρετήσω” έλεγες. Πάνω σε κάθε ψηλό λόφο και κάτω από κάθε σκιερό δέντρο ξάπλωνες και πόρνευες.

21Ενώ εγώ σε είχα φυτέψει σαν κλήμα εκλεκτό, από το σπόρο τον καλύτερο, εσύ έγινες αγριόκλημα, που πια δεν το αναγνωρίζω.

22Όσο και αν πλένεσαι με νίτρο και χρησιμοποιείς ποτάσα άφθονη, η ανομία σου από μπροστά μου δεν θα εξαλειφθεί», λέει ο Κύριος ο Θεός.

23«Και πώς μπορείς να λες: “εγώ δεν μολύνθηκα και δε λάτρεψα διόλου τους Βααλίμ”; Κοίτα τα ίχνη σου στην κοιλάδα και αναγνώρισε το τι έχεις κάνει. Μοιάζεις με νεαρή καμήλα σε οργασμό, που τρέχει άσκοπα εδώ κι εκεί.

24Μοιάζεις με άγριο θηλυκό γαϊδούρι, που μαθημένο είναι να ζει στην έρημο, λαχανιασμένο από τον οργασμό· ποιος μπορεί να το σταματήσει! Τ’ αρσενικά που το αναζητούν, το βρίσκουν εύκολα μπροστά τους, όταν είναι στον καιρό του.

25Προσέξτε Ισραηλίτες, μήπως και λιώσουν τα ποδήματα στα πόδια σας και το λαρύγγι σας από το τρέξιμο ξεραθεί. Αλλά εσείς λέτε: “τι μας νοιάζει; Εμείς αγαπάμε τους ξένους θεούς και τους ακολουθούμε”».

Οι Ισραηλίτες θυμούνται το Θεό μόνο στην ανάγκη

26«Όπως ο κλέφτης νιώθει ντροπή όταν τον πιάνουν, έτσι θα ντρέπεστε κι εσείς, Ισραηλίτες, οι βασιλιάδες σας κι οι άρχοντές σας, οι ιερείς σας κι οι προφήτες σας.

[27] que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.

[27]Λέτε στο ξύλο "εσύ είσαι πατέρας μας", στην πέτρα "εσύ μας γέννησες". Μου στρέψατε τα νώτα σας αντί για το πρόσωπό σας. Μα όταν σας βρούνε συμφορές, μού φωνάζετε "σήκω και σώσε μας! "

[28] Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.

[28]Πού είναι όμως οι θεοί σας, που κατασκευάσατε; Ας σηκωθούν, λοιπόν, να σας σώσουν, αν μπορούν, όταν σας βρούνε συμφορές. Γιατί οι θεοί σας είναι τόσοι πολλοί, όσες και οι πόλεις σας, λαέ του Ιούδα.

[29] Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.

[29]Γιατί κατηγορείτε εμένα, αφού όλοι σας επαναστατείτε εναντίον μου; » λέει ο Κύριος.

[30] Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.

[30]«Μάταια σας τιμώρησα· δε διορθωθήκατε. Καθώς αχόρταγο λιοντάρι, το ξίφος σας έφαγε τους προφήτες μου».

Ο λαός του Ισραήλ ξέχασε το Θεό του

[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois, diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

[31]«Εσείς, όμως, η σύγχρονη γενιά, ακούστε το λόγο του Κυρίου: Μήπως έγινα τόσο τρομερός για τους Ισραηλίτες, όπως η έρημος ή το βαθύ σκοτάδι; Λέτε, λαέ μου, "δε θέλουμε να έχουμε καμιά σχέση μαζί σου· δε θα ξαναγυρίσουμε σ' εσένα".

[32] Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

[32]Μπορεί η κοπέλα να ξεχάσει τα στολίδια της ή μια νύφη το νυφικό της; Και όμως ο λαός μου με έχει ξεχασμένον εδώ κι αμέτρητους καιρούς».

Η ειδωλολατρία οδηγεί στην αδικία

[33] Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

[33]«Πόσο καλά ξέρεις να τρέχεις πίσω από τους εραστές σου! Συνήθισες πια να διαπράττεις εγκλήματα.

[34] Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes,

[34]Στα ρούχα σου υπάρχει αίμα αθώων φτωχών ανθρώπων, που δεν πιάστηκαν

não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

δα και να παραβιάζουν σπίτια! Μα η κατάρα για όλα αυτά τα έργα, πάνω σας θα ξεσπάσει.

35 ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

35Εσύ όμως λες: "είμαι αθώος. Ο Κύριος δεν είναι πια μαζί μου θυμωμένος". Αλλά εγώ ο Κύριος θα σε κρίνω, γιατί ισχυρίζεσαι ότι δεν έχεις αμαρτήσει».

Καμιά συμμαχία δεν σώζει τον Ιούδα

36 Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

36«Γιατί τόσο εύκολα αλλάζεις πολιτική; Θα ντροπιαστείτε από την Αίγυπτο, όπως ντροπιαστήκατε από την Ασσυρία.

37 Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

37Θα φύγεις κι από 'κει καλύπτοντας το πρόσωπό σου με τα χέρια σου από ντροπή, γιατί εγώ, ο Κύριος έχω απορρίψει εκείνους που εσύ εμπιστεύεσαι. Τίποτα δεν θα πετύχεις μ' αυτούς».

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

1 Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido, porventura, aquele tornará a ela? Não se poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

2 Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.

3 Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 3

Η αμετανόητη πόρνη

1Ο Κύριος λέει: «Αν κάποιος διώξει τη γυναίκα του, κι αυτή πάει και γίνει γυναίκα άλλου, μπορεί ο πρώτος να την ξαναπαντρευτεί; Όχι. Δεν είν' αυτή η χώρα εντελώς μολυσμένη; Εσύ, Ισραήλ, πόρνεψες μ' εραστές πολλούς και τώρα θέλεις να γυρίσεις σ' εμένα;

2Σήκω τα μάτια σου στους λόφους και δες πού δεν επόρνεψες; Σε ποιους δρόμους δεν κάθισες προσμένοντας τους εραστές σου, καθώς ο Άραβας στην έρημο, που καρτεράει το θύμα του; Με τις πορνείες σου και τις κακίες σου μόλυνες τη γη.

3Γι' αυτό δεν έπεσαν βροχές φθινόπωρο ούτε άνοιξη. Μοιάζεις πόρνη ξεδιάντροπη και τα λάθη σου δεν τ' αναγνωρίζεις.

[4] Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?

[5] Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

[6] Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.

[7] E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.

[8] Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.

[9] Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.

[10] Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.

[11] Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.

[4]Και τώρα μου λες: “πατέρα μου, που μ’ αγαπάς από παιδί,

[5]δε θα ’σαι αιώνια μαζί μου οργισμένος, δεν είν’ έτσι; ” Αυτά είπες, Ισραήλ, αλλά δεν παύεις πεισματικά να κάνεις όσα κακά μπορείς».

Οι δυο μοιχαλίδες αδερφές

[6]Την εποχή της βασιλείας του Ιωσία ο Κύριος μου είπε: «Είδες τι έπραξε αυτή η άπιστη γυναίκα, ο Ισραήλ; Πήγε πάνω σε κάθε ψηλό βουνό και κάτω από κάθε σκιερό δέντρο και πόρνεψε εκεί.

[7]Κι αναλογίστηκα: Αφού χορτάσει μ’ όλα αυτά, θα γυρίσει σ’ εμένα· αλλά δε γύρισε. Και τα είδε αυτά ο Ιούδας, η άπιστη αδερφή του Ισραήλ.

[8]Ακόμα είδα και τούτο: ότι ενώ εγώ έδιωξα τον Ισραήλ, την άπιστη γυναίκα, για όλες τις μοιχείες που είχε διαπράξει και της έδωσα το έγγραφο του διαζυγίου, ωστόσο η άλλη άπιστη γυναίκα, ο Ιούδας, δε φοβήθηκε αλλά πήγε και πόρνεψε κι εκείνη.

[9]Με την αδιάντροπη πορνεία του μόλυνε τη χώρα και μοίχευε λατρεύοντας λιθάρια και ξύλα.

[10]Και μ’ όλα αυτά ο Ιούδας, η άπιστη αδερφή του Ισραήλ, δεν επέστρεψε σ’ εμένα μ’ όλη του την καρδιά, αλλά προσποιητά. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

Η επιστροφή του Ισραήλ είναι εφικτή

[11]Ο Κύριος μου είπε: «Μολονότι ο Ισραήλ είχε απομακρυνθεί από μένα, αποδείχτηκε δικαιότερος από τον άπιστο Ιούδα.

[12] Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.

[13] Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

O povo exortado a arrepender-se

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.

[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão todas as nações em nome do SENHOR e já não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da

[12]Πήγαινε, λοιπόν, φώναξε κατά το βορρά και πες: “ο Κύριος λέει: Γύρνα πίσω, άπιστη γυναίκα, Ισραήλ· δε θέλω να ξεσπάσει πάνω σου η οργή μου, γιατί εγώ είμαι πολυεύσπλαχνος. Δε θα είμαι για πάντα οργισμένος.

[13]Μονάχα παραδέξου την ανομία σου, ότι απίστησες σ’ εμένα, τον Κύριο, το Θεό σου· στους ξένους παραδόθηκες θεούς κάτω από κάθε σκιερό δέντρο, και δεν υπάκουσες στις εντολές μου”».

Ελπίδα για τον Ιούδα και μετά την καταστροφή του

[14]«Γυρίστε πίσω», λέει ο Κύριος, «παραστρατημένα παιδιά, γιατί σ’ εμένα ανήκετε. Θα πάρω έναν δυο από κάθε πόλη και φυλή και θα τους φέρω στη Σιών.

[15]Θα σας δώσω ποιμένες όπως τους θέλω εγώ, και θα σας φροντίζουν με σύνεση και κατανόηση.

[16]»Τότε», συνέχισε ο Κύριος, «όταν θα ’χετε γίνει πολυάριθμοι και θα ’χετε αυξηθεί στη χώρα αυτή, κανείς δε θα μιλάει πια για την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου ούτε κανείς θα τη σκέφτεται ούτε θα τη θυμάται ούτε θα τη χρειάζεται ούτε και θα την ξαναφτιάξει κανείς.

[17]Εκείνον τον καιρό θα αποκαλούν την Ιερουσαλήμ “Θρόνο του Κυρίου” και θα συγκεντρώνονται σ’ αυτήν όλα τα έθνη στ’ όνομα του Κυρίου· δε θ’ ακολουθούν τις διαθέσεις της πονηρής καρδιάς τους.

[18]Τότε θα ενωθεί ο Ιούδας με τον Ισραήλ, και θα ’ρθουνε μαζί από τη χώρα του

terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.

[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

[25] Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso

βορρά στη χώρα που έδωσα στους πατέρες σας να την έχουν στην κατοχή τους».

Αχαριστία και απιστία του Ισραήλ

[19]Ο Κύριος λέει: «Είχα αποφασίσει να σε δεχτώ σαν γιο μου, και να σου δώσω μια ονειρεμένη χώρα ιδιοκτησία σου, ένδοξη ανάμεσα στα έθνη. Κι αναλογιζόμουν ότι θα με αποκαλούσες “πατέρα” κι από μένα δεν θ’ απομακρυνόσουν.

[20]Αλλά όπως μια γυναίκα απιστεί στον άντρα της, έτσι απίστησες σ’ εμένα, Ισραήλ».

Το παράπονο του Ιούδα και η πρόσκληση του Θεού για επιστροφή

[21]Φωνή ακούστηκε από τους λόφους, θρήνος και παρακλήσεις των Ισραηλιτών, επειδή πήραν το στραβό δρόμο, λησμόνησαν τον Κύριο, το Θεό τους.

[22]Αλλά ο Κύριος λέει: «Επιστρέψτε παραστρατημένα παιδιά· θα αποκαταστήσω το παραστράτημά σας». «Ναι, Κύριε, ερχόμαστε σ’ εσένα, γιατί εσύ είσαι ο Θεός μας.

[23]Στ’ αλήθεια, η θορυβώδης πολυπραγμοσύνη πάνω στα βουνά και στους λόφους δε μας βοηθάει· η βοήθειά μας, Κύριε, Θεέ μας, μόνο από σένα προέρχεται.

[24]Από παλιά ο Βάαλ κατέφαγε καθετί που οι πρόγονοί μας είχαν αποκτήσει: τα πρόβατά μας, τα βόδια μας, τους γιους μας και τις κόρες μας.

[25]Ζούμε μέσα στη ντροπή, βυθισμένοι στην ατιμία μας. Έτσι μας αξίζει, γιατί αμαρτήσαμε στον Κύριο, το Θεό μας, εμείς

Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

και οι πρόγονοί μας, από παλιά μέχρι σήμερα· δεν υπακούσαμε στις εντολές του».

Jeremias 4

[1] Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;

[2] se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.

[3] Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.

[4] Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

Vem do Norte o mal

[5] Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 4

[1]«Αν θέλεις να επιστρέψεις, Ισραήλ, μπορείς να επιστρέψεις σ’ εμένα», λέει ο Κύριος. «Αν πετάξεις τα βδελυρά σου είδωλα να μην τα βλέπω, δε θα μείνεις άλλο χωρίς πατρίδα.

[2]Κι αν ορκιστείς επικαλούμενος το όνομα του αληθινού Θεού και είσαι ειλικρινής, τίμιος και δίκαιος, τότε οι κάτοικοι των εθνών θα ευλογούν ο ένας τον άλλον χρησιμοποιώντας το όνομά μου και θα είναι υπερήφανοι που με γνωρίζουν».

[3]Ο Κύριος λέει στους κατοίκους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ: «Οργώστε καλά τα χωράφια σας αντί να σπέρνετε ανάμεσα στ’ αγκάθια.

[4]Κάμετε περιτομή που να ευχαριστεί εμένα τον Κύριο· περιτμηθείτε στις καρδιές σας, άντρες του Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. Αλλιώς θα ξεσπάσει ο θυμός μου φλογερός σαν τη φωτιά, που κανείς δε θα μπορεί πια να τη σβήσει· τόσες πολλές θα είναι οι κακές σας πράξεις».

Διακήρυξη στο βασίλειο του Ιούδα

[5]Αναγγείλατε και κηρύξτε στους κατοίκους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. Σαλπίστε με τη σάλπιγγα σ’ όλη τη χώρα, φωνάξτε δυνατά, και πείτε τους: «Συναχθείτε γρήγορα να μπούμε στις οχυρωμένες πόλεις!

[6] Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

[7] Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

[8] Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

[9] Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

[10] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

[11] Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

[12] Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

[13] Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade;

[6]Βάλτε στους δρόμους οδοδείκτες προς τη Σιών, τρέξτε να γλιτώσετε! Μη στέκεστε! Γιατί κακό θα φέρω απ’ το βορρά, καταστροφή μεγάλη».

[7]Σαν το λιοντάρι που βγαίνει από το δάσος του, ξεκίνησε ο καταστροφέαςτων εθνών και βγήκε από τον τόπο του, τη χώρα σας για να ερημώσει· οι πόλεις σας θα καταστραφούν και κανείς κάτοικος δε θ’ απομείνει.

[8]Γι’ αυτό, φορέστε πένθιμα, θρηνήστε και μοιρολογήστε: «δεν έπαψε ακόμη ο Κύριος να είναι φοβερά θυμωμένος μαζί μας».

[9]«Τη μέρα εκείνη», λέει ο Κύριος, «ο βασιλιάς κι οι άρχοντες θα χάσουν το θάρρος τους. Οι ιερείς θα ταραχθούν και οι προφήτες θα εκπλαγούν.

[10]Τότε θα παραπονιούνται: “αχ, Κύριε Θεέ, εξαπάτησες τελείως το λαό αυτό και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ· γιατί ενώ είπες πως θα ’χουμε ειρήνη, μάς έχουν βάλει το μαχαίρι στο λαιμό”.

[11]Τότε θα πω κι εγώ στο λαό αυτό και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ότι θα φυσήξει εναντίον τους ένας ζεστός άνεμος από τους λόφους της ερήμου. Δε θα ’ναι ο αέρας που λυχνίζουν και καθαρίζουν το στάρι·

[12]θα είναι αέρας πιο δυνατός απ’ αυτόν και θα ’ρθει με διαταγή μου. Γιατί τώρα εγώ ο Κύριος θα ανακοινώσω τη δικαστική απόφαση εναντίον τους».

Οι εχθροί έρχονται από παντού

[13]Έρχονται σύννεφο οι εχθροί κι είναι τ’ αμάξια τους ανεμοστρόβιλος· απ’ τους

os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

αετούς γοργότερα είναι τ' άλογά τους. Αλίμονό μας! Είμαστε χαμένοι.

[14] Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

[14]Ξέπλυνε τις κακίες της καρδιάς σου, Ιερουσαλήμ, για να σωθείς· ως πότε θα παραμένουν μέσα σου οι σκέψεις σου οι κακές;

[15] Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

[15]Ακούστε λοιπόν: Οι αγγελιοφόροι φέρνουνε άσχημα νέα απ' την περιοχή της Δαν κι απ' τα βουνά του Εφραΐμ.

[16] Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

[16]Προειδοποιήστε τα έθνη, ανακοινώστε το και στην Ιερουσαλήμ ότι έρχονται εχθροί από μακρινή χώρα με πολεμικές ιαχές ενάντια στις πόλεις του βασιλείου του Ιούδα.

[17] Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

[17]Σαν φύλακες του αγρού την περικύκλωσαν, «γιατί επαναστάτησε εναντίον μου», λέει ο Κύριος.

[18] O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade, que é amarga, atinge até o próprio coração.

[18]Όλα αυτά σού τα προξένησαν η συμπεριφορά σου και τα έργα σου, λαέ του Ιούδα. Αυτή η κακία σας σας έφερε πίκρα που έφτασε μέχρι την καρδιά σας.

Ο πόνος του Ιερεμία για την επερχόμενη καταστροφή

[19] Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

[19]Τα σωθικά μου! Πονούν τα σωθικά μου! Σφαδάζω από τον πόνο! Η καρδιά μου πάει να σπάσει· δεν μπορώ να σωπάσω, γιατί άκουσα τον ήχο της σάλπιγγας, την πολεμική ιαχή.

[20] Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

[20]Απανωτές ειδήσεις έρχονται για τις ήττες και τις καταστροφές. Όλη η χώρα ερημώνεται! Με μιας καταστραφήκαν οι σκηνές μας, τα παραπετάσματά μας σκίστηκαν.

[21] Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

[21]Ως πότε θα βλέπω την πολεμική σημαία και θ' ακούω τον ήχο της σάλπιγγας;

[22] Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

[22]«Ο λαός μου είναι ανόητος», λέει ο Κύριος. «Δε με γνωρίζουν· είναι σαν τ' άμυαλα παιδιά τα δίχως γνώση. Είναι πανούργοι για να κάνουν το κακό, μα το καλό δεν ξέρουν να το πράττουν».

[23] Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

[23]Κοιτώ τη γη: έρημη είναι κι ασχημάτιστη· κοιτώ τους ουρανούς: ούτ' ένα αστέρι.

[24] Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

[24]Κοιτάζω τα βουνά: τρέμουν· όλοι οι λόφοι τραντάζονται.

[25] Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.

[25]Ψάχνω για ανθρώπους μα δε βρίσκω ούτ' έναν· και για πουλιά, μα όλα έχουνε φύγει.

[26] Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

[26]Κοιτώ την εύφορη τη γη: έγινε έρημος. Όλες οι πόλεις είναι ερείπια απ' του Κυρίου το φοβερό θυμό.

[27] Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.

[27]Κι όλα αυτά, γιατί ο Κύριος είχε πει: «Όλη η χώρα θα ερημωθεί, αλλά ολοκληρωτική καταστροφή δεν θα προξενήσω.

[28] Por isso, a terra pranteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.

[28]Για τούτο θα πενθήσει η χώρα, θα σκοτεινιάσει ο ουρανός. Εγώ ο Κύριος μίλησα κι αποφάσισα· δε θα μετανιώσω ούτε θ' ανακαλέσω».

[29] Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.

[29]Όλοι οι κάτοικοι της χώρας φεύγουν από το θόρυβο που κάνουν οι καβαλάρηδες· έρχονται οι τοξότες στα δάση κι ανεβαίνουν στους βράχους. Όλες οι πόλεις εγκαταλείπονται· κανένας πια δεν κατοικεί σ' αυτές!

[30] Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os

[30]Κι εσύ, Ιερουσαλήμ, είσαι καταδικασμένη να καταστραφείς. Τι επιδιώκεις όταν ντύνεσαι στα κόκκινα, όταν φοράς χρυσά στολίδια και βάφεις τα

amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.

[31] Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

Jeremias 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

[1] Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

[2] Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

[3] Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

[4] Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

[5] Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

μάτια σου με σκιές; Μάταια καλλωπίζεσαι! Οι εραστές σου θα σ’ εγκαταλείψουν, θα επιδιώξουν να σε σκοτώσουν.

[31]Άκουσα μια φωνή, σαν της γυναίκας όταν την πιάνουν οι πόνοι του πρώτου της τοκετού. Είν’ η φωνή της Σιών που προσπαθεί να αναπνεύσει. Απλώνει τα χέρια της απελπισμένα και φωνάζει: «Βοήθεια! Με σκοτώνουν! »

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 5

Διεφθαρμένη πόλη

[1]Ο Κύριος λέει: «Βαδίστε μέσ’ από τους δρόμους της Ιερουσαλήμ· καλά κοιτάξτε και ψάξτε στις πλατείες της! Αν βρείτε έστω κι έναν άνθρωπο να κάνει το σωστό και ν’ αναζητάει την αλήθεια, τότε εγώ θα συγχωρήσω την αμαρτία της πόλης.

[2]Κι όμως, ακόμη και όταν ορκίζονται στο όνομά μου, σίγουρα ψέματα ορκίζονται».

[3]Κύριε, δεν είναι η εντιμότητα το μόνο που σ’ ενδιαφέρει; Τους χτύπησες αλλά αυτοί δεν νοιάστηκαν· τους σύντριψες αλλά δε διορθώθηκαν· αντίθετα, αποδείχτηκαν πιο πεισματάρηδες κι αρνήθηκαν να επιστρέψουνε σ’ εσένα.

[4]Τότε εγώ σκέφτηκα: Αυτοί είναι φτωχοί κι αγράμματοι, οπότε δεν ξέρουν το δρόμο του Κυρίου, τις εντολές του Θεού.

[5]Θα πάω, λοιπόν, στους ισχυρούς να τους μιλήσω. Αυτοί ασφαλώς θα ξέρουν το δρόμο του Κυρίου και τις εντολές του Θεού τους. Αλλά κι αυτοί, ακόμη περισσότερο αρνήθηκαν να υπακούσουν στον Κύριο·

έφυγαν μακριά του, λες κι ήτανε βαριά δεσμά οι εντολές του.

[6] Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

[6]«Γι' αυτό του δάσους θα τους φάνε τα λιοντάρια», λέει ο Κύριος, «λύκοι από την έρημο θα τους κατασπαράξουν· παρδάλεις θα παραμονεύουνε στις πόλεις τους. Όποιον βγαίνει έξω απ' αυτές θα τον ξεσκίζουν, γιατί πληθύναν οι ανομίες τους κι οι αποστασίες τους αυξήθηκαν».

Η συγχώρηση είναι αδύνατη πια

[7] Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado, adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

[7]Λέει ο Κύριος: «Πώς να σας συγχωρήσω για όλα αυτά; Τα παιδιά σας μ' εγκατέλειψαν και σε θεούς ορκίστηκαν που δεν ήταν θεοί. Εγώ τους χόρτασα, εκείνοι όμως μοίχευαν και τρέχανε στα σπίτια των πορνών.

[8] como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

[8]Είναι σαν τα καλοθρεμμένα, τα βαρβάτα άλογα, που το ένα για το ταίρι του άλλου χρεμετίζει.

[9] Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

[9]Δεν πρέπει να τους τιμωρήσω για όλα αυτά; Να μην εκδικηθώ ένα τέτοιο έθνος;

[10] Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

[10]Ανεβείτε εχθροί στ' αμπέλια και καταστρέψτε τα· μα μην τα αφανίσετε εντελώς. Τα κλήματά της ξεριζώστε τα, γιατί σ' εμένα δεν ανήκουν.

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

[11]Ο λαός του Ισραήλ και ο λαός του Ιούδα απίστησαν πολλές φορές σ' εμένα. Κι αυτά τα λέω εγώ, ο Κύριος».

Οι συνέπειες της αυτοπεποίθησης

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[12]Αυτοί οι άνθρωποι αρνήθηκαν τον Κύριο και είπαν: «Τι χρησιμεύει να υπολογίζουμε σ' αυτόν; Δε θα μας βρει κακό κανένα· πείνα δεν θ' αντιμετωπίσουμε ούτε πόλεμο.

13 Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

14 Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

15 Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

16 A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

17 Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

18 Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

19 Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

13Όσα οι προφήτες λένε είναι του αέρα λόγια. Δεν έχουν μέσα τους λόγια Θεού να πουν. Εκείνα που προλέγουν ας πέσουν πάνω τους».

14Αλλά ο Θεός, ο Κύριος του σύμπαντος, μου είπε: «Επειδή αυτοί μιλούν έτσι, θα κάνω εγώ τα λόγια μου στο στόμα σου φωτιά, και το λαό αυτό ξύλα θα τον κάνω και θα τους κατακάψει η φωτιά.

15»Πες τους από μέρους μου: "Ισραηλίτες, θα φέρω εναντίον σας ένα έθνος από μακριά, έθνος αρχαίο και δυνατό, που δε θα ξέρετε τη γλώσσα του και δε θα καταλαβαίνετε τι λένε.

16Των πολεμιστών του η φαρέτρα το θάνατο σκορπίζει· είναι όλοι τους πανίσχυροι.

17Αυτοί θα τρώνε τους καρπούς απ' τη συγκομιδή σας και το δικό σας το ψωμί· τους γιους σας θα σκοτώνουν και τις κόρες σας. Τα πρόβατά σας και τα βόδια σας θα τα καταβροχθίζουν, θα εξαφανίζουν τον καρπό από τ' αμπέλια σας και απ' τις συκιές. Θα καταστρέφουν πολεμώντας τις οχυρωμένες πόλεις σας, που σ' αυτές νιώθατε ασφαλείς"».

Τιμωρία αντίστοιχη με την αμαρτία

18Μου είπε επίσης ο Κύριος: «Ακόμη και τότε όμως δε θα καταστρέψω εντελώς το λαό μου.

19Κι όταν ρωτήσουν: "γιατί ο Κύριος ο Θεός μας μας τα κάνει όλα αυτά; " τότε απάντησέ τους: "όπως στη χώρα σας εκείνον τον εγκαταλείψατε και υπηρετήσατε ξένους θεούς, έτσι θα

υπηρετήσετε κι ανθρώπους ξένους, σε χώρα που δε θ' ανήκει σ' εσάς"».

20 Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

21 Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

22 Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

23 Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

24 Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última, que nos conserva as semanas determinadas da sega.

25 As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

26 Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles, dispõem armadilhas e prendem os homens.

Όταν δεν αναγνωρίζεται η εξουσία του Θεού

20«Στείλτε μήνυμα στους απογόνους του Ιακώβ, διακηρύξτε στους κατοίκους του βασιλείου του Ιούδα και πείτε τους:

21Πρόσεξε, λοιπόν, λαέ ανόητε και πεισματάρη. Έχετε μάτια αλλά δε βλέπετε, αυτιά αλλά δεν ακούτε.

22Γιατί, διαφορετικά θα με υπολογίζατε», λέει ο Κύριος. «Θα τρέματε μπροστά μου. Εγώ έβαλα την άμμο φραγμό στη θάλασσα, αιώνιο σύνορο που να το ξεπεράσει δεν μπορεί· φουσκώνει η θάλασσα μα παραπέρα δεν μπορεί να προχωρήσει. Ταράζονται τα κύματά της, αλλά το σύνορο να το περάσουν δεν μπορούν.

23Εσείς, όμως, Ισραηλίτες, είστε λαός ισχυρογνώμονας κι επαναστατικός· αποστατήσατε και φύγατε από μένα.

24Ούτε σκεφτήκατε να με τιμήσετε, εμένα τον Κύριο, το Θεό σας, που στέλνω στον καιρό της τη φθινοπωρινή και την ανοιξιάτικη βροχή, κι εξασφαλίζω κάθε χρόνο τις εβδομάδες του θερισμού.

25Οι ανομίες και οι αμαρτίες σας σας στέρησαν όλα αυτά τα καλά».

Η επιδίωξη του πλούτου με κάθε μέσον

26Ο Κύριος λέει: «Βρεθήκαν στο λαό μου ασεβείς, που στήνουνε παγίδα ανθρώπους να συλλάβουνε, όπως εκείνοι που παραμονεύουν να πιάσουνε πουλιά.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos, para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?

[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:

[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.

[2] A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.

[3] Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.

[27]Όπως είναι γεμάτο το κλουβί πουλιά, έτσι τα σπίτια τους είναι γεμάτα απάτη. Γι’ αυτό έγιναν δυνατοί και πλούτισαν,

[28]και χόντρυναν και πάχυναν. Δε βάζουν όρια στις κακές τους πράξεις· δίκαια δεν κρίνουν, αδικούν τα ορφανά και τους φτωχούς, κι έτσι καλοπερνάνε.

[29]Δεν πρέπει να τα τιμωρήσω όλα αυτά; » λέει ο Κύριος. «Να μην εκδικηθώ ένα τέτοιο έθνος; »

Η ευθύνη των προφητών και των ιερέων

[30]«Τρομερά και φοβερά συμβαίνουνε σ’ αυτή τη χώρα», λέει ο Κύριος.

[31]«Οι προφήτες προφητεύουν επικαλούμενοι το ψεύδος και οι ιερείς ενεργούν σύμφωνα με τη δική τους διδασκαλία. Και ο λαός μου όλα αυτά τα δέχεται. Μα τι θα κάνετε όταν θα έρθει το τέλος; »

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 6

Μεγάλη καταστροφή απειλεί την Ιερουσαλήμ

[1]Απόγονοι του Βενιαμίν φύγετε από την Ιερουσαλήμ και ζητήστε ασφάλεια αλλού. Σαλπίστε σάλπιγγα στην Τεκωά και κάντε σινιάλο με καπνό στη Βαιθ-Ακαρέμ. Γιατί έρχεται απ’ το βορρά συμφορά και καταστροφή μεγάλη.

[2]Τη Σιών, που είναι σαν κοπέλα όμορφη και τρυφερή, τώρα θα την εξολοθρεύσω!

[3]Θα έρθουν οι ποιμένες των εθνών με τα κοπάδια τους, γύρω σου θα σου στήσουν τις σκηνές τους· καθένας στο δικό του το λειβάδι θα βόσκει το κοπάδι του.

[4] Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!

[5] Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.

[6] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.

[7] Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

[8] Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu não te torne em assolação e terra não habitada.

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

[10] A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

[4]«Ετοιμαστείτε για επίθεση εναντίον της! » θα πουν. «Εμπρός, να επιτεθούμε το μεσημέρι! Τι κρίμα! Η μέρα γέρνει, του απόσπερου μακραίνουν οι σκιές!

[5]Τότε εμπρός, να γίνει η επίθεση τη νύχτα! Να καταστρέψουμε τα ωραία της τ' ανάκτορα».

[6]Ο ίδιος ο Κύριος του σύμπαντος προστάζει τους εχθρούς: «Κόψτε δέντρα κι υψώστε ανάχωμα ενάντια στην Ιερουσαλήμ· αυτή την πόλη θα την τιμωρήσω, γιατί μονάχα καταπίεση υπάρχει εκεί.

[7]Σαν την πηγή που αναβλύζει τα νερά της, έτσι κι αυτή αναβλύζει την κακία της. Βίας κραυγές και καταπίεσης ακούγονται σ' αυτήν· μπροστά στα μάτια μου οι άνθρωποι βασανίζονται και υποφέρουν.

[8]»Άκου την προειδοποίησή μου, Ιερουσαλήμ, για να μη σ' εγκαταλείψω κι έρημο σε κάνω και γη ακατοίκητη».

Ο λαός δεν θέλει ν' ακούσει

[9]Ο Κύριος του σύμπαντος μου είπε: «Καλά τρυγήστε σαν αμπέλι το υπόλοιπο των Ισραηλιτών, που επέζησε· τα χέρια σας απλώστε στο λαό σας, όπως ο τρυγητής ραγολογάει τα κλήματα».

[10]Αλλά εγώ είπα: «Ποιος θα με άκουγε αν τους μιλούσα και τους προειδοποιούσα; Αυτοί έχουν κλειστά τ' αυτιά τους κι αρνιούνται να προσέξουν τα λόγια σου. Ο λόγος του Κυρίου έγινε γι' αυτούς αντικείμενο χλευασμού· δεν ευχαριστούνται να τον ακούν.

[11] Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

[11]Γι’ αυτό είμαι γεμάτος απ’ του Κυρίου το θυμό. Κουράστηκα και δεν μπορώ να συγκρατήσω το θυμό μου». Ο Κύριος μου απάντησε: «Άσ’ το θυμό σου να ξεσπάσει πάνω στα παιδιά που είναι έξω στους δρόμους, πάνω στις συνάξεις των νέων· άντρες και γυναίκες, γέροι και οι πολύ ηλικιωμένοι, όλοι θα αιχμαλωτιστούν.

[12] As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

[12]Τα σπίτια τους σε άλλους θα δοθούν και τα χωράφια κι οι γυναίκες τους το ίδιο· γιατί θα τιμωρήσω αυτής της χώρας τους κατοίκους», λέει ο Κύριος.

[13] porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[13]«Όλοι τους, από τον πιο ασήμαντο ως τον πιο σπουδαίο, προσπαθούν να πλουτίσουν παράνομα. Ακόμη και προφήτες και οι ιερείς εξαπατούν το λαό.

[14] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[14]Φέρονται σαν οι πληγές του λαού μου να ήταν αμυχές· λένε στο λαό μου πως όλα πάν’ καλά, μα τίποτε καλά δεν πάει.

[15] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[15]Θα έπρεπε να ντρέπονται που έπραξαν εκείνες τις βδελυρές τους πράξεις. Καθόλου όμως δεν ντράπηκαν ούτε κοκκίνισαν. Γι’ αυτό και θα καταστραφούν όπως όλοι οι άλλοι. Θα τους τιμωρήσω και θ’ αφανιστούν», λέει ο Κύριος.

[16] Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

Οι συνέπειες της ισχυρογνωμοσύνης

[16]Ο Κύριος λέει: «Εγώ είχα νουθετήσει το λαό μου: Στο δρόμο που βαδίζετε παρατηρήστε και ρωτήστε, ανάμεσα στα μονοπάτια που οι πρόγονοί σας βάδισαν, ποιο ήτανε το πιο σωστό· ακολουθήστε τότε αυτό και θα βρείτε ανάπαυση. Εκείνοι όμως απάντησαν: “δε θέλουμε”.

[17] Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da

[17]Εγώ τους έβαλα σκοπιές για να τους ειδοποιήσουν: “προσέξτε τον ήχο της

trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

[18] Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

[19] Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

[20] Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

O inimigo do Norte

[22] Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

[23] Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

[24] Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.

[25] Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.

σάλπιγγας! ” Αυτοί όμως απάντησαν: “δε θα προσέξουμε”.

[18]»Γι’ αυτό ακούστε, έθνη, και μάθετε καλά τι πρόκειται να συμβεί στο λαό μου.

[19]Άκου, γη: Η συνέπεια των πονηρών σχεδίων τους είναι ότι θα τους τιμωρήσω, γιατί στα λόγια μου δεν δώσαν προσοχή κι απέρριψαν το νόμο μου.

[20]Αδιάφορον μ’ αφήνει το λιβάνι που μου φέρνουν απ’ τη Σαβά, και η ευωδιαστή κανέλα από χώρα μακρινή. Τα ολοκαυτώματά τους δεν είναι δεκτά και οι θυσίες τους δε μου είναι ευχάριστες.

[21]Γι’ αυτό, θα βάλω εμπόδια μπροστά σ’ ετούτο το λαό· πάνω τους θα σκοντάψουνε και θα πεθάνουν πατέρες μαζί με τους γιους τους, οι γειτονές τους και οι φίλοι τους».

Ο εχθρός καταφθάνει από το βορρά

[22]Ο Κύριος λέει: «Έρχεται λαός από μια χώρα απ’ το βορρά, έθνος μεγάλο ξεσηκώνεται από της γης τις άκρες.

[23]Τόξο κρατάνε και χατζάρι, είναι σκληροί και άσπλαχνοι· στ’ άλογα ανεβαίνουν κι ακούγονται οι φωνές τους σαν τη βοή της θάλασσας· πολεμιστές που για τη μάχη παρατάσσονται ενάντια σ’ εσένα, πόλη της Σιών».

[24]Λένε οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ: «Ακούσαμε την είδηση και παραλύσανε τα χέρια μας· μας έπιασε αγωνία και πονέσαμε σαν τη γυναίκα που είναι να γεννήσει».

[25]Λένε ο ένας στον άλλον οι άνθρωποι: «Μη βγείτε στα χωράφια· από τους

δρόμους μακριά! Γιατί ο εχθρός εκεί είναι και σκοτώνει, τρόμος επικρατεί παντού».

[26] Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

[26]Λαέ μου, ντύσου στα πένθιμα και κυλίσου στη στάχτη· πένθησε όπως πενθεί κανείς για το μονάκριβο το γιο του, θρήνησε πικρά· γιατί άξαφνα θα 'ρθει ο εχθρός που όλα θα τα καταστρέψει.

O trabalho inútil de Jeremias

[27] Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.

Σκληρό σίδερο και άχρηστο ασήμι

[27]Ο Κύριος μου είπε: «Ιερεμία, σε έβαλα ελεγκτή για να ελέγχεις το λαό μου και να εξερευνάς τις διαθέσεις τους».

[28] Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.

[28]Κι εγώ διαπίστωσα πως όλοι τους είναι ισχυρογνώμονες, στασιαστές και συκοφάντες· σκληροί σαν το χαλκό και σαν το σίδερο· όλοι τους είναι διεφθαρμένοι.

[29] O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.

[29]Φυσάει ο φυσητήρας του μεταλλουργού να λιώσει το μολύβι με τη φωτιά· μάταια όμως παιδεύεται ο χωνευτής· δεν ξεχωρίζουν οι κακοί.

[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

[30]Άχρηστο ασήμι θα ονομάζουν τους Ισραηλίτες, γιατί ο Κύριος τους απέρριψε.

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:

[2] Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 7

Αδικαιολόγητη η εμπιστοσύνη στο ναό

[1]Ο Κύριος είπε στον Ιερεμία:

[2]«Στάσου στην πόρτα του ναού μου και κήρυξε εκεί το λόγο αυτόν εδώ: Ακούστε του Κυρίου το λόγο όλοι οι κάτοικοι του Ιούδα, που περνάτε απ' αυτές τις πύλες για να πάτε να προσευχηθείτε στον Κύριο!

[3]Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: Διορθώστε τη συμπεριφορά σας και τα έργα σας, και τότε θα επιτρέψω να κατοικήσετε στον τόπο αυτό.

[4] Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.

[5] Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;

[6] se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,

[7] eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[8] Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

[9] Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,

[10] e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!

[11] Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

[12] Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o

[4]Μην ξεγελάτε τον εαυτό σας επαναλαμβάνοντας: “ο ναός που κατοικεί ο Κύριος, ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου είν’ εδώ! ”

[5]Αν πράγματι διορθώσετε τη συμπεριφορά και τα έργα σας, αν αποδώσετε απόλυτα το δίκαιο ο ένας στον άλλο,

[6]αν δεν καταπιέζετε τον ξένο, το ορφανό και τη χήρα, αν πάψετε να θανατώνετε αθώους ανθρώπους εδώ σ’ αυτόν τον τόπο και να λατρεύετε ξένους θεούς, γιατί αυτό θα είναι η καταστροφή σας,

[7]τότε εγώ θα κατοικήσω μαζί σας σ’ αυτόν τον τόπο, στη χώρα που έδωσα στους προγόνους σας για πάντα.

[8]»Εσείς όμως εξαπατάτε τον εαυτό σας με λόγια ψεύτικα, που απ’ αυτά δεν θα ωφεληθείτε.

[9]Κλέβετε και σκοτώνετε, μοιχεύετε κι ορκίζεστε ψέματα· θυμίαμα προσφέρετε στο Βάαλ και λατρεύετε θεούς, που ποτέ δεν τους γνωρίσατε.

[10]Κι έπειτα έρχεστε και στέκεστε ενώπιόν μου, στο ναό αυτό που φέρει τ’ όνομά μου και λέτε: “εδώ είμαστε ασφαλείς! ” Και συνεχίζετε να κάνετε όλες αυτές τις βδελυρές πράξεις.

[11]Τι θαρρείτε πως είναι ο ναός αυτός, που φέρει τ’ όνομά μου; Σπηλιά ληστών; Εντάξει! Τότε κι εγώ θα τον θεωρήσω έτσι.

[12]»Πηγαίνετε, λοιπόν, στη Σιλώ, τον τόπο που για πρώτη φορά είχα διαλέξει να λατρεύομαι, και δείτε τι καταστροφή

meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.

έκανα σ' αυτόν για τις αμαρτίες του λαού μου, του Ισραήλ.

13 Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,

13Και τώρα, πάλι κάνατε τα ίδια ανόσια έργα· σας μίλησα ασταμάτητα μα δεν ακούσατε· σας κάλεσα μα δεν αποκριθήκατε.

14 farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.

14Γι' αυτό, σ' ετούτον το ναό που φέρει τ' όνομά μου κι όπου εσείς αισθάνεστε ασφαλείς, στον τόπο αυτόν που έδωσα σ' εσάς και στους προγόνους σας, θα κάνω τα ίδια που έκανα και στη Σιλώ.

15 Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

15Θα σας διώξω από μπροστά μου, όπως έδιωξα και τους αδερφούς σας, όλους τους απογόνους του Εφραΐμ". Εγώ το λέω, ο Κύριος».

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

Ο Κύριος απαγορεύει στον Ιερεμία να προσεύχεται για το λαό του

16 Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

16«Εσύ, Ιερεμία, μην προσεύχεσαι πια για το λαό αυτόν! Μη μου φωνάζεις και μη με παρακαλείς· μη με πιέζεις, γιατί δε θα σε ακούσω.

17 Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

17Δε βλέπεις τι κάνουν αυτοί στις πόλεις του Ιούδα, στους δρόμους της Ιερουσαλήμ;

18 Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

18Τα παιδιά μαζεύουν ξύλα, οι πατεράδες ανάβουν τη φωτιά· οι γυναίκες ζυμώνουν το ζυμάρι και φτιάχνουνε γλυκίσματα για τη Βασίλισσα του Ουρανού· σπονδές προσφέρουν σ' άλλους θεούς, για να κάνουν εμένα να πονέσω.

19 Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

19Αλήθεια, εμένα θα κάνουν να πονέσω; Όχι βέβαια, αλλά τον εαυτό τους! Αυτοί θα ντροπιαστούν.

20 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se

20Γι' αυτό λέω εγώ, ο Κύριος, ο Θεός: Θα ξεσπάσει ο φλογερός θυμός μου πάνω σ'

derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

21 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

22 Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

23 Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

24 Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu coração maligno; andaram para trás e não para diante.

25 Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.

26 Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.

27 Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

αυτό τον τόπο· πάνω σ’ ανθρώπους και σε ζώα και σε δέντρα και πάνω στους καρπούς της γης· κι όταν ανάψει ο θυμός μου, κανείς δεν θα μπορέσει να τον σβήσει».

Το έθνος δεν ακούει το Θεό

21Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: «Τι μου προσφέρετε ολοκαυτώματα και τα προσθέτετε στις άλλες σας θυσίες; Φάτε τα εσείς όλα τα κρέατα!

22Όταν εγώ έβγαλα τους προγόνους σας από την Αίγυπτο, δεν τους διέταξα τίποτε για ολοκαυτώματα και για θυσίες.

23Αλλά τους έδωσα αυτή την εντολή: “υπακούστε σ’ εμένα, και τότε εγώ θα είμαι Θεός σας κι εσείς λαός μου· ακολουθήστε καθ’ όλα το δρόμο που σας καθορίζω, για να είστε ευτυχείς”.

24Αυτοί όμως δεν υπακούσανε ούτε δώσανε προσοχή αλλά κάνανε εκείνο που τους έλεγε η σκληρή και πονηρή καρδιά τους· μου ’στρεψαν την πλάτη αντί για το πρόσωπο.

25Από τότε που έβγαλα τους προγόνους σας από την Αίγυπτο μέχρι σήμερα, σας έστελνα αδιάκοπα όλους τους δούλους μου τους προφήτες.

26Αλλά κανείς σας δεν με άκουσε ούτε με πρόσεξε. Αντισταθήκατε με πείσμα· και πράξατε χειρότερα απ’ τους προγόνους σας.

27»Αν πας να τους τα πεις όλα αυτά, δε θα σε ακούσουν· αν τους καλέσεις, δε θα σου αποκριθούν.

[28] Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

Judá rejeitado por Deus

[29] Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;

[30] porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.

[31] Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o que nunca ordenei, nem me passou pela mente.

[32] Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

[28]Πες τους, λοιπόν: “είστε έθνος που δεν υπακούει στον Κύριο, το Θεό του, και δε διορθώνεται· για πιστότητα δεν γίνεται πια λόγος. Χάθηκε κι αυτή”».

Πεδιάδα φονιάδων

[29]Λαέ της Ιερουσαλήμ, κούρεψε τα μαλλιά σου και πέταξέ τα· θρήνησε πάνω στους λόφους, γιατί είσαι μια γενιά που ο Κύριος οργίστηκε εναντίον της, την απέρριψε και την εγκατέλειψε.

[30]«Πράγματι», λέει ο Κύριος, «οι κάτοικοι του βασιλείου του Ιούδα έκαναν μιαρές πράξεις ενώπιόν μου. Έστησαν τα είδωλά τους στο ναό που φέρει τ’ όνομά μου και τον μόλυναν.

[31]Στην κοιλάδα Εννόμ καθιέρωσαν ιερόν τόπο, που τον ονόμασαν “Τοφέθ”· εκεί θυσιάζουν τους γιους τους και τις κόρες τους στη φωτιά, πράγμα που εγώ δεν το διέταξα ούτε καν το διανοήθηκα.

[32]Γι’ αυτό θα έρθουν μέρες, που η κοιλάδα αυτή δεν θα ονομάζεται πια “Κοιλάδα Εννόμ” ή “Τοφέθ”, αλλά “Φαράγγι της Σφαγής”, γιατί εκεί θα θάβουν τους νεκρούς, επειδή αλλού δε θα υπάρχει τόπος.

[33]Και τα πτώματα του λαού αυτού θα είναι τροφή για τα όρνια και τα τσακάλια, που δε θά ’ναι κανείς να τα φοβίσει.

[34]Στις πόλεις του Ιούδα και στους δρόμους της Ιερουσαλήμ θα κάνω να σωπάσουν οι θόρυβοι των πανηγυριών, οι κραυγές της χαράς και τα τραγούδια των νιόπαντρων, γιατί η χώρα θα ερημωθεί».

Jeremias 8

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;

[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido, e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.

[3] Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

O castigo é inevitável

[4] Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?

[5] Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.

[6] Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 8

[1]«Εκείνο τον καιρό», λέει ο Κύριος, «θα βγάλουν απ' τους τάφους τους τα κόκαλα των βασιλιάδων του Ιούδα, των αρχόντων του, των ιερέων, των προφητών και όλων των κατοίκων της Ιερουσαλήμ.

[2]Και θα τ' απλώσουν αντίκρυ στον ήλιο, στο φεγγάρι και σ' όλα τ' άστρα του ουρανού, που αυτοί οι άνθρωποι τ' αγάπησαν και τα λάτρεψαν, τ' ακολούθησαν, τα συμβουλεύτηκαν και τα προσκύνησαν σαν θεούς. Αυτά τα κόκαλα δεν θα τα συγκεντρώσουν ποτέ ούτε και θα τα ξαναθάψουν· κοπριά θα γίνουν πάνω στη γη».

Ο θάνατος προτιμότερος από τη ζωή

[3]Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: «Ο θάνατος θα είναι προτιμότερος απ' τη ζωή, για όλους εκείνους που θα επιζήσουν από την πονηρή αυτή γενιά, σ' όλους τους τόπους που θα τους έχω διασκορπίσει».

Αχαρακτήριστη ισχυρογνωμοσύνη

[4]Ο Κύριος με πρόσταξε να πω στο λαό του: «Αν κάποιος πέσει, δε θα ξανασηκωθεί; Αν κάποιος το δρόμο του χάσει, δε θα τον ξαναβρεί;

[5]Γιατί, λοιπόν αυτός ο λαός μου της Ιερουσαλήμ απομακρύνεται αδιάκοπα χωρίς ποτέ το δρόμο του να βρίσκει; Στα είδωλά τους προσκολλώνται κι αρνούνται να επιστρέψουν.

[6]Με προσοχή άκουσα, μα δε μίλησαν σωστά· κανένας δεν υπάρχει που να μετανοεί για την κακία του και που να λέει "τι έκανα; " Καθένας τους ακολουθεί

corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

ασυλλόγιστα το δρόμο του, καθώς το άλογο που ορμά στη μάχη.

[7] Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

[7]Κι ο πελαργός ακόμα στον ουρανό ξέρει το χρόνο ακριβώς που πρέπει να γυρίσει. Το τρυγόνι, το χελιδόνι κι ο γερανός γνωρίζουν τον καιρό τον ορισμένο για ν' αποδημήσουν. Ο λαός μου όμως δεν έχει ιδέα για τις εντολές που του έχω δώσει».

Δήθεν σοφοί

[8] Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

[8]Ο Κύριος λέει: «Πώς ισχυρίζετε ότι είστε σοφοί, επειδή ξέρετε τους νόμους του Κυρίου; Αφού οι νόμοι αυτοί έχουν νοθευτεί απ' τους ανάξιους ερμηνευτές τους!

[9] Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

[9]Θα ντροπιαστούνε οι σοφοί, θα φοβηθούν και θα παγιδευτούνε: Αρνήθηκαν το λόγο μου· τότε η σοφία τους ποια θα είναι;

[10] Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores; porque, desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[10]»Θα δώσω τις γυναίκες τους σε άλλους, και τα χωράφια τους σε ξένους, σε κατακτητές· επειδή όλοι, από τον πιο ασήμαντο ως τον πιο σπουδαίο, γυρεύουν να πλουτίσουνε παράνομα. Όλοι τους, ακόμα κι οι προφήτες και οι ιερείς, ψέματα λένε.

[11] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[11]Φέρονται σαν οι πληγές του λαού μου να ήταν αμυχές· λένε στο λαό μου πως όλα πάν' καλά, μα τίποτε καλά δεν πάει.

[12] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[12]Θα έπρεπε να ντρέπονται για εκείνες τις βδελυρές τους πράξεις. Καθόλου όμως δεν ντράπηκαν ούτε κοκκίνισαν. Γι' αυτό και θα καταστραφούν όπως όλοι οι άλλοι· θα τους τιμωρήσω και θ' αφανιστούν», λέει ο Κύριος.

Αβάσιμες ελπίδες

[13] Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

[13]«Αν έρθω στο λαό μου σαν τρυγητής, σταφύλια δεν θα βρω ούτε σύκα», λέει ο Κύριος. «Ακόμα και τα φύλλα θά 'χουνε μαραθεί. Γι' αυτό θα παραδώσω το λαό μου στους ξένους και θα τον καταστρέψουν».

[14] Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

[14]Οι κάτοικοι του Ιούδα λένε: «Τι καθόμαστε; Ελάτε, μαζευτείτε να μπούμε στις οχυρωμένες πόλεις και να πεθάνουμε εκεί. Ο Κύριος, ο Θεός μας, μας καταδίκασε σε θάνατο· μας πότισε νερό δηλητηριασμένο, γιατί αμαρτήσαμε σ' αυτόν.

[15] Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[15]Προσμέναμε πως όλα θα πήγαιναν καλά, μα δεν ήρθε καλό κανένα. Προσμέναμε να γιατρευτούμε απ' τα δεινά αλλά μας βρήκε τρόμος.

[16] Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

[16]Ακούγεται κιόλας το χλιμίντρισμα των αλόγων του εχθρού από τη Δαν· σείεται όλη η γη απ' το χρεμέτισμα των δυνατών αλόγων τους. Έρχονται και θα καταστρέψουν τη χώρα και τα προϊόντα της, την πόλη και τους κατοίκους της».

[17] Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

[17]«Θα εξαποστείλω εναντίον σας φαρμακερές οχιές», λέει ο Κύριος, «που θα 'ναι αδύνατο κανείς να τις γητέψει· αυτές θα σας δαγκώσουν».

A dor do profeta por causa da ruína do povo

[18] Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.

Η θλίψη του Ιερεμία

[18]Ένα βάρος πιέζει την καρδιά μου και με αρρωσταίνει.

[19] Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as

[19]Ακούω απελπισμένη του λαού μου τη φωνή, σ' όλη τη χώρα: «Δεν είναι πια ο Κύριος στη Σιών; Ο βασιλιάς της δεν είναι εκεί; » Αλλά ο Κύριος απαντά: «Γιατί μ'

suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?

[20] Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

[21] Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.

[22] Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

Jeremias 9

[1] Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

[2] Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;

[3] curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

[4] Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

εξόργισαν με τα είδωλά τους, με τις ξένες τις άχρηστες θεότητες; »

[20]Ο λαός παραπονιέται: «Το καλοκαίρι πέρασε, τέλειωσε η συγκομιδή, κι εμείς προσμένουμε ακόμα να σωθούμε! »

[21]Απ’ του λαού μου την πληγή πληγώθηκα, πένθησα, κατατρόμαξα.

[22]Βάλσαμο δεν υπάρχει στη Γαλαάδ; Δεν είναι εκεί γιατρός; Γιατί, λοιπόν, ο λαός μου δε γιατρεύτηκε;

[23]Μακάρι βρύση δακρύων να ’ταν τα μάτια μου, να ήταν το κεφάλι μου πηγάδι με νερό, μέρα και νύχτα για να κλαίω τους σκοτωμένους του λαού μου!

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 9

Λαός διαβρωμένος από το ψέμα

[1]Μακάρι να ’χα μες στην έρημο ταξιδιωτών κατάλυμα, ώστε να εγκαταλείψω το λαό μου και ν’ απομακρυνθώ απ’ αυτόν, γιατί όλοι τους είναι μοιχοί, συνάθροιση απίστων.

[2]«Σαν τόξο τεντωμένο, έτοιμη για να ρίξει βέλη ψεύδους είναι η γλώσσα τους. Στη χώρα δεν είναι η αλήθεια που επικρατεί. Κάνουν το ένα κακό μετά το άλλο, κι αρνιούνται κάθε σχέση νά ’χουνε μαζί μου», λέει ο Κύριος.

[3]«Γι’ αυτό καθένας να φυλάγεται απ’ τους φίλους του και να μην έχει εμπιστοσύνη ούτε στον αδερφό του· γιατί κάθε αδερφός το δίχως άλλο εξαπατά, και οι φίλοι είναι συκοφάντες.

[5] Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

[6] Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

Ameaças de ruína e exílio

[7] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

[8] Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

[9] Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

[10] Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

[11] Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

[4]Εξαπατά καθένας τον πλησίον του, κανείς δε λέει την αλήθεια· συνήθισαν τη γλώσσα τους στο ψέμα και έχουν τόσο πολύ αναμειχθεί με το κακό, ώστε είναι ανήμποροι πια να ξεφύγουν.

[5]Η μια καταπίεση διαδέχεται την άλλη, κι η μια απάτη ακολουθεί την άλλη και αρνούνται να με γνωρίσουν».

[6]Γι’ αυτό, λέει ο Κύριος του σύμπαντος: «Στο χωνευτήρι θα τους βάλω σαν το μέταλλο και θα τους δοκιμάσω. Ο λαός μου έχει πράξει το κακό. Τι άλλο μπορώ γι’ αυτούς να κάνω;

[7]Είναι η γλώσσα τους θανατηφόρο βέλος· το στόμα τους λέει ψέματα. Καθένας λέει στο διπλανό του λόγια φιλικά, μα μέσα στην καρδιά του μυστικά, παγίδα τού ετοιμάζει.

[8]Για όλα αυτά δεν θα τους τιμωρήσω; » λέει ο Κύριος· «δε θα εκδικηθώ ένα τέτοιο έθνος; »

Θρήνος για τον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ

[9]Θα κλάψω, θα θρηνήσω για τα ψηλά βουνά, θα παραπονεθώ για τα λιβάδια. Καήκαν κάτω στην πεδιάδα! Κανείς πια δεν περνάει από ’κει ούτε ακούγονται των κοπαδιών βελάσματα· τ’ ουρανού τα πουλιά και τ’ άγρια ζώα έφυγαν, εξαφανίστηκαν.

[10]Ο Κύριος όμως λέει: «Θα κάνω την Ιερουσαλήμ σωρό από πέτρες και τόπο τσακαλιών· τις πόλεις θα ερημώσω του Ιούδα, ώστε κανείς να μην κατοικεί πια σ’ αυτές».

[12] Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão pereceu a terra e se queimou como deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

[13] Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

[14] Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

[16] Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

[17] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

[18] Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

[19] Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque

[11]Υπάρχει άνθρωπος τόσο σοφός, που να μπορεί αυτό να το εννοήσει, και στον οποίο να μιλήσει ο Κύριος και να του το εξηγήσει; Το γιατί κατακάηκε η χώρα και ερημώθηκε ώστε κανείς να μην περνάει απ’ αυτήν;

[12]Ο ίδιος ο Κύριος απάντησε: «Επειδή εγκατέλειψαν το νόμο μου, το νόμο που τους είχα δώσει, και δεν υπάκουσαν τις εντολές μου,

[13]αλλά ακολούθησαν ό, τι τους έλεγε η σκληρή και πονηρή καρδιά τους· τα είδωλα ακολούθησαν του Βάαλ, όπως τους δίδαξαν οι πρόγονοί τους.

[14]Γι’ αυτό κι εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, είπα: “θα θρέψω το λαό αυτό με πικρά χόρτα και θα τους ποτίσω δηλητηριασμένο νερό.

[15]Θα τους διασκορπίσω ανάμεσα σε έθνη που δεν τα γνώρισαν ούτε αυτοί ούτε οι πρόγονοί τους και θα εξαπολύσω πόλεμο εναντίον τους, ώσπου να τους εξαφανίσω”.

[16]Βγάλτε συμπέρασμα απ’ όλα αυτά», λέει ο Κύριος του σύμπαντος, «και καλέστε να έρθουν οι ειδικές μοιρολογίστρες, γυναίκες που ξέρουν τι να κάνουνε σε τέτοιες περιπτώσεις».

[17]Ας έρθουν γρήγορα και θρήνο ας αρχίσουνε για μας, να τρέξουν δάκρυα απ’ τα μάτια μας, νερό από τα βλέφαρά μας.

[18]Το θρήνο ακούστε απ’ της Σιών τα μέρη: «Χαθήκαμε και καταντροπιαστήκαμε!

deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

[20] Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

[21] Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

[22] Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

[23] Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

[24] mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR e faço misericórdia, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

[25] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

[26] ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas e habitam no deserto; porque todas as nações são

Έπρεπε να εγκαταλείψουμε τη χώρα, γιατί τα σπίτια μας είχανε γκρεμιστεί».

[19]Ακούστε, εσείς γυναίκες, το λόγο του Κυρίου! Προσέξτε τα λόγια του, μάθετε τις κόρες σας να θρηνολογούν, διδάξτε η μια στην άλλη αυτό το μοιρολόγι:

[20]«Ο θάνατος ανέβηκε απ' τα παράθυρά μας, μπήκε στ' ανάκτορά μας· για να θερίσει τα παιδιά μέσα στους δρόμους, και στις πλατείες τα παλικάρια μας».

[21]Ο Κύριος μου μίλησε και με διέταξε να πω: «Τα πτώματα των ανθρώπων θα πέσουν πάνω στα χωράφια σαν κοπριά και πίσω από τους θεριστές σαν τα χερόβολα· κι ούτ' ένας δε θα βρεθεί να τα περισυλλέξει».

Αληθινή σοφία είναι η γνώση του Κυρίου

[22]Ο Κύριος λέει: «Ας μην καυχάται ο σοφός για τη σοφία του ούτε ο δυνατός για τη δύναμή του ούτε ο πλούσιος για τον πλούτο του.

[23]Αλλά όποιος θέλει να καυχάται, να καυχάται επειδή είναι ικανός να με γνωρίζει και να ξέρει ότι εγώ, ο Κύριος, ενεργώ με αγάπη, δικαιοσύνη και αξιοπιστία πάνω στη γη. Αυτά με ευχαριστούν».

Προειδοποίηση γι' αυτούς που λένε πως είναι περιτμημένοι

[24]Ο Κύριος λέει: «Έρχονται μέρες που θα τιμωρήσω όλους που έχουν κάνει περιτομή.

[25]Τους Αιγυπτίους, τους κατοίκους του Ιούδα, τους Εδωμίτες, τους Αμμωνίτες, τους Μωαβίτες και όλους που έχουν ξυρισμένους τους κροτάφους τους και

incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

κατοικούν στην έρημο. Επειδή όλα αυτά τα έθνη, ακόμα και οι Ισραηλίτες, είναι για μένα απερίτμητοι, γιατί δεν έχουν περιτμηθεί στην καρδιά».

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

[2] Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

[3] Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

[4] com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

[5] Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

[6] Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

[7] Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 10

Ο αληθινός Θεός και τα είδωλα

[1]Ακούστε, Ισραηλίτες, το μήνυμα που σας απευθύνει ο Κύριος!

[2]«Μην ακολουθείτε τα έθιμα των εθνών», λέει ο Κύριος, «και μη φοβάστε από τα ασυνήθιστα φαινόμενα του ουρανού· τα έθνη φοβούνται απ’ αυτά.

[3]Οι θρησκευτικές πεποιθήσεις των εθνών είναι παράλογες: Κόβουν ένα ξύλο από το δάσος και το επεξεργάζονται οι ξυλουργοί με το σκαρπέλο.

[4]Το διακοσμούν με ασήμι και χρυσάφι, και το καρφώνουν στέρεα με τα σφυριά για να μην κουνιέται.

[5]Σαν σκιάχτρο σε αγγουρόκηπο είναι οι θεοί τους· δε μιλούν· έχουν ανάγκη να υποβαστάζονται, γιατί δεν μπορούν να βαδίσουν. Μην τους φοβάστε γιατί δεν μπορούν να κάνουν ούτε κακό ούτε καλό».

[6]Κύριε, όμοιος μ’ εσένα δεν υπάρχει! Είσαι μεγάλος και μεγάλη είναι η φήμη σου που λέει για τη δύναμή σου.

[7]Ποιος δεν θα σε τιμούσε, βασιλιά των εθνών; Σ’ εσένα δικαιωματικά ανήκει η τιμή. Ανάμεσα σε όλους τους σοφούς των εθνών και σ’ όλα τα βασίλεια όμοιος μ’ εσένα δεν υπάρχει.

[8] Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.

[8]Όλοι αυτοί είναι εντελώς ανόητοι· τι θα μπορούσαν να διδαχτούν από τα ξύλινα είδωλα;

[9] Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.

[9]Τα είδωλά τους είναι καλυμμένα με ασήμι, που το 'χουν φέρει από τη Θαρσείς, και με χρυσό από την Ουφάζ, έργα τεχνίτη των μετάλλων. Είναι ντυμένα με γαλάζιο και με κόκκινο ένδυμα· όλα αυτά είναι έργα επιδέξιων τεχνητών.

[10] Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

[10]Αλλά ο Κύριος είναι Θεός αληθινός, Θεός ζωντανός και βασιλιάς αιώνιος, που πάνω στην οργή του τραντάζει τη γη και που τα έθνη δεν μπορούν ν' αντέξουν το θυμό του.

[11] Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.

[11]Εσείς, Ισραηλίτες θα λέτε για τους ξένους θεούς: «Οι θεοί που δεν έφτιαξαν τον ουρανό και τη γη δεν έχουν θέση στον ουρανό και πρέπει να αφανιστούν από τη γη».

[12] O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[12]Ο Κύριος έκανε τη γη αποδεικνύοντας τη δύναμή του, στερέωσε την οικουμένη δείχνοντας τη σοφία του, και άπλωσε τους ουρανούς φανερώνοντας τη σύνεσή του.

[13] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[13]Με τη φωνή του το νερό μαζεύεται πάνω από τον ουρανό κι από τις άκριες της γης τα σύννεφα ανεβαίνουν· δημιουργεί τις αστραπές, δρόμο ν' ανοίξει στη βροχή κι από τις αποθήκες του τον άνεμο τον βγάζει.

[14] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[14]Μπροστά σε όλα αυτά κάθε άνθρωπος μένει κατάπληκτος. Κάθε τεχνίτης που φτιάχνει είδωλα νιώθει ντροπή για τα κατασκευάσματά του, γιατί είναι

ψεύτικα, χυτά, και δεν υπάρχει μέσα τους πνοή.

[15] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[15]Είναι ένα τίποτα, έργα γελοία· όταν ο Κύριος έρθει τιμωρός, αυτά θ' αφανιστούν.

[16] Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[16]Πόσο είναι διαφορετικός ο Θεός του Ιακώβ! Αυτός δημιούργησε τα πάντα, και διάλεξε τους Ισραηλίτες να 'ναι λαός του. Το όνομά του είναι "Κύριος του σύμπαντος".

Lamento sobre a desolação de Judá

Η επερχόμενη καταστροφή

[17] Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.

[17]Ιερουσαλήμ, πολιορκημένη πόλη, ας μαζέψουν οι κάτοικοί σου ό, τι τους έχει απομείνει.

[18] Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.

[18]Γιατί ο Κύριος λέει: «Αυτή τη φορά θα οδηγήσω αιχμαλώτους τους κατοίκους της χώρας· θα τους ταλαιπωρήσω για να πάρουν ένα καλό μάθημα».

[19] Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.

[19]«Αλίμονό μου! Καταστράφηκα! » φωνάζει η Ιερουσαλήμ. «Αγιάτρευτες είν' οι πληγές μου. Στην αρχή νόμισα πως θα ήταν κάποια αρρώστια που θα την ξεπερνούσα.

[20] A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

[20]Τώρα όμως η σκηνή μου ερημώθηκε, κόπηκαν όλα τα σκοινιά· φύγαν από κοντά μου τα παιδιά μου και δεν υπάρχει πια κανείς να ξαναστήσει τη σκηνή μου, να τεντώσει τα παραπετάσματά μου απ' την αρχή».

[21] Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

[21]Ανόητοι αποδειχτήκαν οι βοσκοί! Δεν αναζήτησαν τον Κύριο, γι' αυτό και δεν προκόψανε· όλα τους τα κοπάδια σκορπιστήκαν.

[22] Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

[22]Ακούστε! Μια φήμη διαδίδεται. Βουητό μεγάλο έρχεται απ' το βορρά, τις πόλεις να ερημώσει του Ιούδα και να τις κάνει τόπο τσακαλιών.

[23] Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

[24] Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

[25] Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os povos que não invocam o teu nome; porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

Ο Ιερεμίας προσεύχεται για το λαό του

[23]Κύριε, το ξέρω πως κανένας άνθρωπος τη μοίρα του δεν την ορίζει, κανένας δεν μπορεί να ελέγξει της ζωής του την κατεύθυνση.

[24]Κύριε, διόρθωσέ μας αλλά δίκαια· όχι όταν είσαι θυμωμένος, για να μη μας φέρεις στο μηδέν.

[25]Άφησε το θυμό σου να στραφεί στα έθνη που δε σε γνωρίζουν και στους ανθρώπους που δε σε επικαλούνται· γιατί αυτοί κατασπαράξαν το λαό σου, τον εξουθένωσαν κι ερήμωσαν τη χώρα του.

Jeremias 11

A aliança é violada

[1] Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[2] Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

[3] dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

[4] que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando; assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

[5] para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 11

Ο λαός δεν κράτησε τις υποσχέσεις του

[1]Ο Κύριος έδωσε σ’ εμένα τον Ιερεμία το παρακάτω μήνυμα:

[2]«Ακούστε της διαθήκης μου τους όρους! Μίλα στο λαό του Ιούδα, στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ,

[3]και πες τους καθαρά ότι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, διακηρύττει: “καταραμένος να ’ναι όποιος δεν τηρεί της διαθήκης μου τους όρους! ”

[4]Και να ποια είναι η διαθήκη που έκανα με τους προγόνους σας, όταν τους έβγαλα από την κόλαση της Αιγύπτου: Τους είπα ότι αν σ’ εμένα υπακούσουν και πράξουν όλα αυτά που τους διέταξα, τότε αυτοί θα είναι λαός μου κι εγώ Θεός τους.

[5]Με την προϋπόθεση αυτή θα εκπλήρωνα την υπόσχεση που είχα δώσει με όρκο στους προγόνους σας, τη χώρα να τους δώσω που ρέει γάλα και μέλι. Έτσι έχετε

[6] Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

[7] Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

[8] Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um, segundo a dureza do seu coração maligno; pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

[9] Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

[10] Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

[12] Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a

εσείς σήμερα αυτή τη χώρα». Τότε εγώ απάντησα: «Έτσι είναι, Κύριε».

[6]Ύστερα ο Κύριος μου είπε: «Κήρυξε αυτό το μήνυμα που θα σου πω στις πόλεις του Ιούδα και μες στους δρόμους της Ιερουσαλήμ: "ακούστε τους όρους της διαθήκης αυτής και τηρήστε τους.

[7]Κατηγορηματικά, επίμονα κι επανειλημμένα προειδοποίησα τους προγόνους σας, από τότε που τους έβγαλα από την Αίγυπτο μέχρι σήμερα να υπακούουν σ' εμένα.

[8]Αλλά αυτοί δεν υπάκουσαν ούτε δώσανε καμιά προσοχή. Ακολούθησαν τις επιθυμίες της πονηρής καρδιάς τους· γι' αυτό και τους τιμώρησα, σύμφωνα με τους όρους αυτής της διαθήκης, που τους είχα διατάξει να την εφαρμόσουν αλλά εκείνοι δεν την εφάρμοσαν"».

[9]Μου είπε ακόμα ο Κύριος: «Οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα συνωμοτήσαν εναντίον μου.

[10]Επέστρεψαν στις ανομίες των προπατόρων τους, που είχαν αρνηθεί να υπακούσουν τα λόγια μου. Έτσι κι αυτοί ακολούθησαν άλλους θεούς και τους λάτρεψαν. Οι Ισραηλίτες και οι κάτοικοι του Ιούδα παρέβηκαν τη διαθήκη μου που είχα συνάψει με τους προγόνους τους».

[11]Γι' αυτό ο Κύριος λέει: «Θα τους φέρω τέτοια καταστροφή, που να μην μπορούν να ξεφύγουν. Θα μου φωνάζουν για βοήθεια, αλλά δε θα τους ακούω.

[12]Τότε οι πόλεις του Ιούδα κι οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ θα πάνε να ζητήσουν

quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

[13] Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém, levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

[14] Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração; porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

[15] Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

[16] O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

[17] Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

Conspiração contra Jeremias

βοήθεια απ’ τους θεούς στους οποίους προσφέρουν θυσίες, αλλά αυτοί δε θα τους σώσουν τον καιρό της καταστροφής τους.

[13]Γιατί όσες είναι οι πόλεις του Ιούδα, τόσοι είναι και οι θεοί τους· και όσοι είναι οι δρόμοι της Ιερουσαλήμ τόσα είναι και τα θυσιαστήρια όπου έχουν τοποθετηθεί τα αισχρά είδωλα του Βάαλ, στα οποία προσφέρουνε θυσίες.

[14]Γι’ αυτό, Ιερεμία, μην προσεύχεσαι σ’ εμένα για τούτον το λαό· μη με παρακαλείς τόσο γι’ αυτόν. Δεν πρόκειται να τους ακούσω, όταν σ’ εμένα θα προσεύχονται τον καιρό της καταστροφής τους».

Ο Ισραήλ, το ελαιόδεντρο του Κυρίου

[15]«Ο αγαπημένος μου λαός παίζει άσχημο παιχνίδι», λέει ο Κύριος. «Τι δουλειά έχουν αυτοί στο ναό μου; Μήπως νομίζουν ότι με τις θυσίες τους θα αποτρέψουν την καταστροφή κι ότι σύντομα μετά θα αλαλάζουν από χαρά; »

[16]Όμορφη, καταπράσινη και καρποφόρα ελιά σε ονόμασε ο Κύριος· αλλά μες σε μεγάλο θόρυβο φωτιά θα βάλει στο φύλλωμά σου και τα κλαδιά σου θα κατακαούν.

[17]Ο Κύριος του σύμπαντος, εκείνος που σε φύτεψε, αυτός και θα σε καταστρέψει· γιατί εσείς οι Ισραηλίτες και του Ιούδα οι κάτοικοι τον εαυτό σας βλάψατε κάνοντας το κακό, αφού εξοργίσατε τον Κύριο με τις θυσίες σας στο Βάαλ.

Ο Ιερεμίας απειλείται από τους δικούς του

[18] O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.
[19] Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

[20] Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a tua morte e dizem: Não profetizes em o nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.
[22] Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.
[23] E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

[1] Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

[18]Ο Κύριος με πληροφόρησε και τότε έμαθα τι σχεδίαζαν εναντίον μου.
[19]Εγώ ήμουν σαν το πρόβατο που είναι ήμερο, ακόμη κι όταν το οδηγούνε στη σφαγή, γιατί δεν ήξερα τα σχέδια τα κακά που ετοιμάζαν εναντίον μου. «Ελάτε», λέγανε, «να κόψουμε το δέντρο πάνω στον καρπό του! Να τον βγάλουμε από τη μέση και κανείς να μην τον θυμάται πια».
[20]Αλλά, εσύ που κρίνεις δίκαια, Κύριε του σύμπαντος, και εξετάζεις τα αισθήματα και τις σκέψεις των ανθρώπων, κάνε να δω το πώς εσύ θα τους εκδικηθείς· σ’ εσένα έχω εμπιστευθεί την υπόθεσή μου.

[21]Οι άντρες της Αναθώθ, γυρεύουν να με θανατώσουν και μου λένε: «Μην προφητέψεις στ’ όνομα του Κυρίου, για να μη σε σκοτώσουμε».

[22]Γι’ αυτό ο Κύριος του σύμπαντος λέει γι’ αυτούς: «Εγώ θα τους τιμωρήσω! Οι νέοι τους θα σκοτωθούν στον πόλεμο, οι γιοι και οι κόρες τους θα πεθάνουν από πείνα.
[23]Κανένας δε θα ζήσει, από τους άντρες της Αναθώθ, όταν θα επέμβω εναντίον τους για να τους καταστρέψω».

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 12

Ο Ιερεμίας ρωτάει τον Κύριο

[1]Κύριε, εσύ είσαι δίκαιος. Πώς μπορώ να διαμαρτυρηθώ εναντίον σου; Όμως θέλω να σε ρωτήσω κάτι σχετικά με τη δικαιοσύνη: Γιατί ευτυχούν οι ασεβείς; Γιατί είναι ασφαλείς όλοι οι άπιστοι;

[2] Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

[3] Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

[4] Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

A resposta de Deus

[5] Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

Deus castiga os devastadores do país

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.

[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.

[2]Τους φύτεψες και ρίζωσαν, αυξήθηκαν και καρποφόρησαν. Το όνομά σου είναι πάντοτε στα χείλη τους, αλλά η καρδιά τους είναι μακριά από σένα.

[3]Εσύ, Κύριε, με γνωρίζεις και βλέπεις τα όσα κάνω· με δοκίμασες αν είμαι δικός σου. Σύρε τους σαν τα πρόβατα για τη σφαγή κι ετοίμασέ τους για τη μέρα της σφαγής τους.

[4]Ως πότε θα παραμένει άνυδρη η χώρα και θα ξεραίνεται το χορτάρι στα χωράφια; Για την κακία των κατοίκων της καταστράφηκαν τα ζώα και τα πουλιά στη χώρα, γιατί αυτοί οι άνθρωποι σκέφτηκαν ότι ο Θεός δεν μπορεί να δει το μέλλον τους.

[5]Ο Κύριος λέει: «Αν κουράζεσαι όταν παραβγαίνεις με τους πεζούς, πως θα μπορέσεις να παραβγείς με τ’ άλογα; Αν μόνο στην πεδιάδα νιώθεις βολικά, τι θα κάνεις στη λόχμη του Ιορδάνη;

[6]»Ακόμη και τ’ αδέρφια σου κι οι συγγενείς σου σε εγκατέλειψαν, και εναντίον σου συνωμοτούν. Μην τους πιστέψεις, ακόμη κι αν με καλοσύνη σου μιλούν».

Ο Θεός εγκαταλείπει το λαό του

[7]Ο Κύριος είπε: «Εγκατέλειψα τον Ισραήλ· απέρριψα τον ίδιο μου το λαό· παρέδωσα την αγαπημένη μου πόλη στην εξουσία των εχθρών της.

[8]Ο λαός μου βρυχήθηκε εναντίον μου σαν το λιοντάρι μες στο δάσος· γι’ αυτό μού έγινε αντιπαθής.

[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.

[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.

[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.

[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum. Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

As finalidades do castigo de Deus

[14] Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.

[15] E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.

[16] Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR,

[9]»Έγινε ο λαός μου σαν ένα ποικιλόχρωμο πουλί, που το κυκλώνουνε τ’ αρπαχτικά τα όρνια. Εμπρός! Φωνάξτε νά ’ρθουν όλα τα άγρια θηρία· για το συμπόσιο να συγκεντρωθούνε.

[10]Πολλοί ξένοι βοσκοί κατέστρεψαν το αμπέλι μου, ποδοπατήσαν τα χωράφια μου, μετέτρεψαν σε απαίσια έρημο τους θαυμαστούς αγρούς μου.

[11]Η χώρα απλώνεται μπροστά μου ερημωμένη και αξιολύπητη. Όλη η χώρα ερημώθηκε, γιατί κανείς δε νοιάστηκε για τις προειδοποιήσεις μου.

[12]»Πάνω σε κάθε λόφο της ερήμου φάνηκαν λεηλατητές, γιατί το ξίφος του Κυρίου θερίζει από τη μια άκρη της χώρας ως την άλλη· κανείς δεν πρόκειται να γλιτώσει.

[13]Σιτάρι έσπειραν μα θέρισαν αγκάθια· κουράστηκαν μα τίποτα δεν απόλαυσαν. Η σοδειά τους τους απογοήτευσε. Ο θυμός ο φοβερός του Κυρίου όλα τα αφάνισε».

Ο Ιούδας και οι γειτονικοί λαοί

[14]Ο Κύριος λέει: «Όλους τους κακούς γείτονες του λαού μου, του Ισραήλ, που απλώνουν χέρι στη χώρα που του έχω δώσει, θα τους ξεριζώσω από τη γη τους· αλλά θα ξεριζώσω απ’ ανάμεσά τους και όσους ανήκουν στον Ιούδα.

[15]Κι αφού τους ξεριζώσω, πάλι θα τους ελεήσω όλους και θα τους ξαναφέρω καθέναν στη δική του χώρα και στη δική του ιδιοκτησία.

[16]Αυτοί δίδαξαν το λαό μου να ορκίζεται στο Βάαλ· αλλά αν μάθουνε καλά την πίστη του λαού μου, και μάλιστα να

como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.

17 Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

Jeremias 13

O cinto de linho

1 Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.

2 Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.

3 Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

4 Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.

5 Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.

6 Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.

7 Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.

8 Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

υπόσχονται με όρκο στο όνομά μου “μα τον αληθινό Θεό”, τότε θα επιτρέψω να κατοικούν ανάμεσα στο λαό μου.

17Αν όμως κάποιο έθνος δεν υπακούσει, θα το ξεριζώσω εντελώς και θα το καταστρέψω. Εγώ το λέω ο Κύριος».

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 13

Ο Ιερεμίας και η λινή ζώνη

1Ο Κύριος μου είπε: «Πήγαινε ν’ αγοράσεις ένα λινό ζωνάρι και τύλιξε μ’ αυτό τους γοφούς σου κατάσαρκα, αλλά χωρίς να το πλύνεις».

2Αγόρασα, λοιπόν, το ζωνάρι, όπως μου είπε ο Κύριος, και το τύλιξα στους γοφούς μου.

3Έπειτα ο Κύριος μου μίλησε πάλι και μου είπε:

4«Πάρε το ζωνάρι που αγόρασες και το τύλιξες στους γοφούς σου, και πήγαινε στο χείμαρρο Φάρα και κρύψε το εκεί σε μια σχισμή του βράχου».

5Πήγα, λοιπόν, και την έκρυψα στον Φάρα, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου.

6Μετά από πολλές μέρες μου είπε ο Κύριος: «Πήγαινε στον Φάρα και πάρε το ζωνάρι που σε διέταξα να το κρύψεις εκεί».

7Πήγα λοιπόν στον Φάρα, έσκαψα και πήρα το ζωνάρι από το μέρος που το είχα κρύψει· ήταν όμως φθαρμένο και άχρηστο.

8-9Τότε μου είπε ο Κύριος: «Έτσι θα καταρρακώσω τη δόξα για την οποία

[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.

[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

O jarro quebrado

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?

[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis que se assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

[14] Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

Apelo e ameaças finais

περηφανεύονται οι κάτοικοι του Ιούδα, τη μεγάλη περηφάνια της Ιερουσαλήμ.

[10]Ο κακός αυτός λαός αρνείται να υπακούσει στα λόγια μου και παρασύρεται απ' τις αδυναμίες της καρδιάς του· ακολουθεί άλλους θεούς, τους λατρεύει και τους προσκυνά. Γι' αυτό θα γίνει σαν το άχρηστο ζωνάρι.

[11]Αλλά όπως το ζωνάρι τυλίγεται κατάσαρκα στους γοφούς, έτσι ήθελα να προσκολληθεί σ' εμένα η φυλή του Ισραήλ και η φυλή του Ιούδα», λέει ο Κύριος, «για να είναι λαός μου, το καύχημά μου και να μου προσδίδουν δόξα και τιμή. Αλλά αυτοί δε με υπάκουσαν».

Η παραβολή των σταμνιών με το κρασί

[12]Ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ με διέταξε: «Πες στο λαό εκ μέρους μου ότι κάθε στάμνα μπορεί να γεμίσει με κρασί. Όταν αυτοί σου απαντήσουν: "το ξέρουμε καλά πως όλες οι στάμνες μπορούν να γεμίσουν με κρασί! "

[13]τότε θα τους πεις ότι εγώ ο Κύριος λέω: Θα ποτίσω με κρασί όλους τους κατοίκους αυτής της χώρας, τους βασιλιάδες που είναι απόγονοι του Δαβίδ, τους ιερείς και τους προφήτες και όλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ώσπου να μεθύσουν.

[14]Θα τους συντρίψω όπως τα σταμνιά, ρίχνοντας τον ένα πάνω στον άλλον, τους πατέρες και τους γιους μαζί. Δε θα τους σπλαχνιστώ, δε θα τους λυπηθώ ούτε και θα τους ελεήσω· θα τους καταστρέψω! Εγώ το λέω, ο Κύριος».

Η τελευταία επείγουσα προειδοποίηση

15 Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

16 Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

17 Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas, porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

18 Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

19 As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

20 Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

21 Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

15Ακούστε και προσέξτε! Μην περηφανεύεστε. Ο Κύριος σας μιλάει.

16Δοξάστε τον Κύριο, το Θεό σας, προτού σας στείλει το σκοτάδι και σκοντάψουνε τα πόδια σας στα βουνά. Προσμένατε το φως, αλλά ο Κύριος θα το μετατρέψει σε σκιά θανάτου και σε σκοτάδι ζοφερό.

17Αν δεν δώσετε προσοχή σ’ αυτή την προειδοποίηση, θα κλάψω κάπου απόμερα για την αλαζονεία σας. Πικρά θα κλάψω κι άφθονα δάκρυα θα χύσω, γιατί οδηγείται στην αιχμαλωσία του Κυρίου ο λαός.

Προφητεία εναντίον του Ιωαχίν

18Πείτε στο βασιλιά και στη βασιλομήτορα: «Ταπεινωθείτε! Κατεβείτε από το θρόνο σας, γιατί έχουνε κιόλας πέσει απ’ τα κεφάλια σας τα δοξασμένα στέμματα.

19Οι πόλεις του νότιου τμήματος του Ιούδα έχουν αποκλειστεί, κανένας δεν θα μπορεί δρόμο ν’ ανοίξει ως εκεί· όλοι οι κάτοικοι του Ιούδα έχουνε στην αιχμαλωσία συρθεί».

Η ατίμωση της Ιερουσαλήμ

20Ιερουσαλήμ, τα μάτια σήκωσε και δες· από το βορρά έρχονται οι εχθροί σου! Τι θα συμβεί στις πόλεις του Ιούδα; Σου δόθηκαν ωσάν κοπάδι ωραία πρόβατα, που γι’ αυτά υπερηφανευόσουν.

21Και τι θα πεις όταν ο Κύριος σε υποτάξει στους εχθρούς σου, που τους θεωρούσες φίλους σου; Οι πόνοι θα σε πιάσουν, σαν τη γυναίκα που γεννάει.

[22] Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

[22]Κι αν αναρωτηθείς: «Γιατί συμβαίνουν όλα αυτά σ' εμένα; » Είναι για τις πολλές τις αμαρτίες σου που σου σηκώνουν τα φορέματα και σε βιάζουν.

[23] Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

[23]Ο Κύριος λέει: «Μπορεί ν' αλλάξει ο μαύρος το χρώμα του ή η λεοπάρδαλη τα στίγματά της; Άλλο τόσο κι εσείς μπορείτε ν' αλλάξετε και να κάνετε το καλό, τώρα που έχετε μάθει να κάνετε το κακό.

[24] Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

[24]Θα σας διασκορπίσω σαν το άχυρο, που της ερήμου ο άνεμος το παίρνει.

[25] Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

[25]»Αυτός είναι ο κλήρος σου, η μερίδα που σου έδωσα», λέει ο Κύριος· «επειδή με ξέχασες κι έδωσες πίστη στα είδωλα.

[26] Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.

[26]Γι' αυτό εγώ ο ίδιος θα σηκώσω ως το πρόσωπό σου τα φορέματά σου και θα φανεί η ντροπή της γύμνιας σου.

[27] Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

[27]Βαρέθηκα πια τις μοιχείες σου, τα χρεμετίσματά σου, τις αισχρές πορνείες σου και τα είδωλά σου πάνω στους λόφους και μέσα στους αγρούς. Αλίμονό σου, Ιερουσαλήμ! Πότε πια θα καθαριστείς απ' αυτά τα μολύσματα; »

Jeremias 14

Grande seca em Judá

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.

[2] Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 14

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ

(14,1–15,4)

[1]Λόγια του Κυρίου προς τον Ιερεμία σχετικά με την ανομβρία.

[2]Όλος ο Ιούδας πενθεί και οι πόλεις του αργοπεθαίνουν. Οι κάτοικοί του κάθονται καταγής θρηνώντας, η Ιερουσαλήμ φωνάζει για βοήθεια.

[3] Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.

[4] Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.

[5] Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.

[6] Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

[7] Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

[8] Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

[9] Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

[3]Οι ευγενείς της στέλνουν τους υπηρέτες για νερό. Εκείνοι έρχονται στις δεξαμενές, αλλά νερό δε βρίσκουν· επιστρέφουν με τα δοχεία τους αδειανά, το κεφάλι σκεπασμένο, απογοητευμένοι κι αποθαρρημένοι.

[4]Η γη έχει σκάσει από την έλλειψη βροχής, οι γεωργοί απελπισμένοι έχουν σκεπάσει κι αυτοί πένθιμα το κεφάλι τους.

[5]Ακόμα και το ελάφι γεννάει στο χωράφι και αφήνει το μικρό του εκεί, γιατί χορτάρι δεν υπάρχει.

[6]Τ’ άγρια γαϊδούρια στέκονται στα ψηλώματα και τον αέρα οσμίζονται σαν τα τσακάλια· τα μάτια τους κουράζονται να ψάχνουν για χορτάρι, γιατί δε βρίσκουν πουθενά.

[7]«Κύριε, οι ανομίες μας μαρτυρούν εναντίον μας! Βοήθησέ μας όμως, όπως μας υποσχέθηκες. Πολλές είναι οι αποστασίες μας, σ’ εσένα έχουμε αμαρτήσει.

[8]Εσύ η μόνη ελπίδα του Ισραήλ, ο σωτήρας του στον καιρό της θλίψης, γιατί φέρνεσαι σαν να είσαι ξένος για τη χώρα, σαν ταξιδιώτης, που απλώς τη νύχτα του περνά σ’ αυτήν;

[9]Γιατί στέκεις σαν αποσβολωμένος, σαν πολεμιστής αφοπλισμένος, που να βοηθήσει δεν μπορεί; Αλλά εσύ, Κύριε, είσαι ανάμεσά μας και σ’ εσένα ανήκουμε. Μη μας εγκαταλείψεις! »

Απαγόρευση στον Ιερεμία να προσεύχεται για τον λαό του

[10] Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

[11] Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

[12] Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

[13] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

[14] Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

[16] O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os

[10]Ο Κύριος μου είπε γι' αυτό το λαό: «Επειδή τους αρέσει να περιπλανιούνται ξέφρενοι, γι' αυτό εγώ, ο Κύριος, δεν είμαι ευχαριστημένος μαζί τους· δε θα ξεχάσω την ανομία τους και θα τιμωρήσω τις αμαρτίες τους.

[11]Μην προσεύχεσαι πια για το λαό αυτόν να τελειώσει η δυστυχία του», μου είπε.

[12]«Κι αν ακόμα νηστέψουνε δε θ' ακούσω την ικεσία τους· ακόμη κι αν προσφέρουν ολοκαυτώματα κι αναίμακτες προσφορές, δε θα ευχαριστηθώ μ' αυτές αλλά θα κάνω να εξοντωθούν με πόλεμο, με πείνα και με αρρώστια».

[13]Τότε εγώ είπα: «Αχ, Κύριε, Θεέ! Οι προφήτες τούς λένε ότι δε θα δούνε πόλεμο, ούτε πείνα και τους υπόσχονται παντοτινή ειρήνη σ' αυτό τον τόπο».

[14]Κι ο Κύριος μου απάντησε: «Οι προφήτες αυτοί λένε ψέματα. Δεν είν' αλήθεια ότι προφητεύουν στο όνομά μου. Δεν τους έστειλα εγώ ούτε τους πρόσταξα ούτε τους μίλησα εγώ. Σας μιλάνε για ψεύτικα οράματα και χρησμούς· σας λένε ανώφελα πράγματα, τα παραπλανητικά επινοήματα της φαντασίας τους.

[15]Γι' αυτό εγώ, ο Κύριος, προαναγγέλλω τι θα κάνω σ' αυτούς τους προφήτες, που λένε ότι δε θα 'ρθει πόλεμος και πείνα στη χώρα: Με πόλεμο και με πείνα θα τους θανατώσω τους προφήτες αυτούς.

[16]Το ίδιο και ο λαός που κάθεται κι ακούει τις προφητείες τους: Τα πτώματά τους θα διασκορπιστούν στους δρόμους της

sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

Ιερουσαλήμ εξαιτίας της πείνας και του πολέμου –τα πτώματα των γυναικών τους και των παιδιών τους. Και κανένας δε θα βρίσκεται για να τους θάψει. Εγώ θα τους τιμωρήσω για την κακία τους».

Ο Ιερεμίας παραδέχεται τις ανομίες του λαού του

[17] Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem, filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

[17]Ο Κύριος μου είπε ακόμη: «Πες τους αυτά τα λόγια: Τα μάτια μου χύνουν δάκρυα μέρα νύχτα ασταμάτητα, γιατί ο λαός μου πληγώθηκε βαριά και χτυπήθηκε σκληρά.

[18] Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

[18]Βγαίνω στην πεδιάδα, βλέπω τους σκοτωμένους στον πόλεμο· μπαίνω στην πόλη, βλέπω τους νεκρούς από την πείνα. Ακόμα κι οι προφήτες και οι ιερείς τριγυρίζουν αδιάφοροι στη χώρα».

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

[19] Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[19]Εγώ απάντησα: «Κύριε, απέρριψες τελείως όλο τον Ιούδα; Μισείς το όρος της Σιών; Γιατί μας πλήγωσες και δεν μπορούμε να θεραπευτούμε; Περιμέναμε την ειρήνη, αλλά δεν ήρθε κανένα αγαθό· ελπίζαμε γιατρειά, αλλά μας βρήκε τρόμος.

[20] Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.

[20]Αναγνωρίζουμε την ασέβειά μας και την ανομία των προγόνων μας· αμαρτήσαμε ενώπιόν σου.

[21] Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.

[21]Μη μας περιφρονήσεις, για να μη δυσφημιστεί το όνομά σου. Μην καταστρέψεις το δοξασμένο θρόνο σου. Θυμήσου τη διαθήκη που έκανες μαζί μας· μην την αθετήσεις.

[22] Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és

[22]Οι θεοί των εθνών δεν δίνουν τη βροχή· οι ουρανοί από μόνοι τους καταιγίδες δε στέλνουν. Κύριε, Θεέ μας, σ' εσένα

tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

ελπίζουμε, γιατί εσύ είσαι ο μόνος που τα κάνεις όλα αυτά».

Jeremias 15

[1] Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.

[2] Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR: O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.

[3] Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

[4] Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

[5] Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

[6] Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 15

Η αμετάκλητη καταδίκη

[1]Αλλά ο Κύριος μου είπε: «Ακόμη κι αν ο Μωυσής και ο Σαμουήλ με παρακαλούσαν, δε θα έπαιρνα το μέρος του λαού αυτού. Διώξ' τους να φύγουνε μακριά μου.

[2]Κι αν σε ρωτήσουν, “που θα πάμε; ” απάντησέ τους ότι εγώ ο Κύριος λέω: Καθένας θα πεθάνει με τον τρόπο που έχει καταδικαστεί: άλλοι από πανώλη, άλλοι στον πόλεμο, άλλοι από την πείνα κι άλλοι στην αιχμαλωσία.

[3]Με τέσσερις φοβερούς τρόπους θα τους τιμωρήσω: Το ξίφος θα τους σκοτώσει, τα σκυλιά θα τραβολογάνε τα πτώματά τους, οι γύπες και οι ύαινες θα τα φάνε και θα τα εξαφανίσουν.

[4]Με όλα τούτα θα τρομάξουν τα βασίλεια της γης. Αυτή θα είναι η τιμωρία για όσα έκανε στην Ιερουσαλήμ ο Μανασσής, γιος του Εζεκία και βασιλιάς του Ιούδα».

Δεν υπάρχει έλεος για την Ιερουσαλήμ

[5]«Ποιος λοιπόν θα σε σπλαχνιστεί, Ιερουσαλήμ; » λέει ο Κύριος. «Ποιος θα σε λυπηθεί και θα 'ρθει να σε ρωτήσει τι κάνεις;

[6]Εσύ με αποστράφηκες και μ' εγκατέλειψες. Γι' αυτό κι εγώ σε τιμώρησα και σε κατέστρεψα· βαρέθηκα να σε συγχωρώ.

[7] Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.

[8] As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.

[9] Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

O Senhor conforta ao seu profeta

[10] Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.

[11] Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.

[12] Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?

[13] Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por

[7]Πήγα στις πόλεις της χώρας και τις διασκόρπισα στον αέρα με το λιχνιστήρι. Θανάτωσα τα παιδιά και κατέστρεψα το λαό μου, γιατί δεν άφησαν τον κακό τρόπο που ζούσαν.

[8]Έκανα τις χήρες περισσότερες απ' όση είναι η άμμος στην ακροθαλασσιά. Το μεσημέρι οι μανάδες έμαθαν για τους γιους τους ότι σκοτώθηκαν στη μάχη και ξαφνικά τις κυρίεψε αγωνία και τρόμος.

[9]Η γυναίκα που είχε γεννήσει εφτά γιους απέμεινε μόνη· της κόπηκε η ανάσα. Ο ήλιος της βασίλεψε το καταμεσήμερο. Είναι ντροπιασμένη και συντριμμένη. Τους υπόλοιπους όμως που ζουν ως τώρα θα τους παραδώσω στα ξίφη των εχθρών τους», λέει ο Κύριος.

Ο Ιερεμίας παραπονιέται - Ο Θεός τον βεβαιώνει για την αποστολή του

[10]Αλίμονο μάνα μου! Γιατί με γέννησες; Όλοι στη χώρα τα βάζουν μαζί μου και με κατακρίνουν. Ούτε δάνεισα ούτε δανείστηκα και όμως όλοι τους με καταριούνται.

[11]Καταραμένος να 'μαι, Κύριε, αν δεν σε υπηρέτησα σωστά κι αν δεν σε παρακάλεσα ακόμη και για τους εχθρούς μου, στον καιρό της καταπίεσης και της συμφοράς τους!

[12](Μπορεί κανείς να συντρίψει το σίδερο, το σίδερο από το βορρά, το ανακατεμένο με μπρούτζο;)

[13]Ο Κύριος απάντησε: «Λαέ του Ιούδα, τα υπάρχοντά σου και τους θησαυρούς σου θα τα παραδώσω στη λεηλασία. Αυτό θα

todos os teus pecados e em todos os teus territórios.

14 Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

15 Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

16 Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

17 Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

18 Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

19 Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

20 Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti, mas não prevalecerão contra ti; porque eu

είναι το τίμημα για όλες τις αμαρτίες που έχεις διαπράξει παντού στη χώρα.

14Θα σε κάνω σκλάβο των εχθρών σου σε μια χώρα που δεν ξέρεις τίποτε γι’ αυτήν, γιατί ο θυμός μου θα ξεσπάσει σαν τη φωτιά και θα σε κάψει».

15Τότε απάντησα: «Εσύ, Κύριε, γνωρίζεις. Θυμήσου με και βοήθησέ με να εκδικηθώ τους διώκτες μου. Μην είσαι ανεκτικός μ’ αυτούς, γιατί αλλιώς θα με σκοτώσουν. Γνωρίζεις ότι εξαιτίας σου με κορόιδεψαν.

16Καθώς μιλούσες, άκουσα προσεκτικά τα λόγια σου. Κάθε σου λέξη ήταν για μένα χαρά και ευτυχία στην καρδιά μου, γιατί εγώ ανήκω σ’ εσένα, Κύριε του σύμπαντος.

17Δεν κάθισα σε συμπόσιο ανθρώπων που διασκεδάζουν, για να ευχαριστηθώ. Αλλά εσύ μου ’δωσες τη δύναμη να καθίσω παράμερα, γεμάτος απ’ την αγανάκτησή σου εναντίον τους.

18Ο πόνος μου είναι παντοτινός και η πληγή μου αθεράπευτη. Στηρίζω τις ελπίδες μου σ’ εσένα, αλλά εσύ με απογοήτευσες, όπως ο χείμαρρος που του στερεύουν τα νερά το καλοκαίρι».

19Τότε ο Κύριος μου είπε: «Αν επιστρέψεις σ’ εμένα θα σε δεχτώ και θα μπορείς να με υπηρετείς και πάλι· και αν πάψεις να λες ανοησίες και ζυγίζεις τα λόγια σου, θα ξαναγίνεις το στόμα μου. Οι άνθρωποι πρέπει να ακούν εσένα· όχι εσύ αυτούς.

20Θα σε κάνω να σταθείς αντίκρυ στο λαό αυτό σαν οχυρό, χάλκινο τείχος. Θα σε πολεμήσουν, αλλά δε θα μπορέσουν να σε

sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;

21 Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

νικήσουν, γιατί εγώ θα είμαι μαζί σου για να σε διατηρώ ασφαλή.

21Θα σε αρπάξω από τα νύχια των κακών, από την εξουσία των καταπιεστών θα σε γλιτώσω. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

Jeremias 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

3 Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:

4 Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.

5 Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.

6 Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 16

Ο Ιερεμίας πρότυπο των επικείμενων κρίσεων

1Ο Κύριος απευθύνθηκε σ’ εμένα και μου είπε:

2«Μην πάρεις γυναίκα και μην αποκτήσεις καθόλου παιδιά σ’ αυτόν τον τόπο.

3Γιατί εγώ, ο Κύριος θα σου πω τι θα συμβεί στα παιδιά που θα γεννηθούν σ’ αυτή τη χώρα, καθώς και στους γονείς τους:

4Θα πεθάνουν από φοβερή αρρώστια· δε θα υπάρχει κανείς να τους πενθήσει και να τους θάψει· τα πτώματά τους θα μένουν εκτεθειμένα στο χώμα σαν κοπριά. Θα σκοτωθούν στον πόλεμο ή θα πεθάνουν απ’ την πείνα· τα πτώματά τους θα χρησιμέψουν για τροφή στους γύπες και στις ύαινες.

5»Μην μπεις σε σπίτι που πενθούν·» μου λέει, «μην πας να πενθήσεις μαζί τους ούτε να τους εκφράσεις τη λύπη σου, γιατί εγώ απέσυρα από το λαό αυτόν τη φιλία μου, την αγάπη μου και την ευσπλαχνία μου.

6Πλούσιοι και φτωχοί, όλοι θα πεθάνουν σ’ αυτή τη χώρα. Κανείς δε θα τους θάψει ούτε θα τους θρηνήσει· κανείς δε θα κάνει εντομές στο σώμα του ούτε θα ξυρίσει το κεφάλι του για να εκφράσει τη λύπη του γι’ αυτούς.

[7] Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

[8] Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.

[9] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.

[10] Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?

[11] Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

[12] Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

[13] Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

[7]Κανένας δε θα μείνει να φάει μαζί τους στο νεκρόδειπνο, να τους προσφέρει ένα ποτήρι παρηγοριάς, ακόμη κι αν είναι ο πατέρας τους ή η μάνα τους που πέθαναν.

[8]»Μην μπεις σε σπίτι που γίνεται συμπόσιο και μην καθίσεις να φας και να πιεις μαζί τους.

[9]Εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέω: Θα κάνω να σωπάσουν στον τόπο αυτό οι θόρυβοι των πανηγυριών, οι κραυγές της χαράς και τα τραγούδια των νιόπαντρων· κι εσείς θα επιζήσετε για να το δείτε.

[10]»Όταν θ' αναγγείλεις στο λαό όλα αυτά που σου λέω, εκείνοι θα σε ρωτήσουν: "γιατί ο Κύριος μας απειλεί μ' αυτό το μεγάλο κακό; Ποια είναι η ανομία μας και ποια αμαρτία κάναμε απέναντι στον Κύριο, το Θεό μας; "

[11]Τότε θα τους απαντήσεις: "οι πρόγονοί σας με αποστραφήκαν", λέει ο Κύριος. "Ακολούθησαν άλλους θεούς, τους λάτρεψαν και τους προσκύνησαν κι εμένα μ' εγκατέλειψαν και δεν τήρησαν το νόμο μου.

[12]Αλλά κι εσείς κάνατε ακόμα χειρότερα απ' τους προγόνους σας, γιατί ακολουθήσατε καθένας σας τις επιθυμίες της πονηρής καρδιάς του και δεν υπακούσατε σ' εμένα.

[13]Γι' αυτό κι εγώ θα σας διώξω απ' αυτή τη χώρα και θα σας παραπετάξω σε μια χώρα που δεν τη γνωρίσατε ποτέ ούτε εσείς ούτε οι πρόγονοί σας. Εκεί θα είστε υποχρεωμένοι να λατρεύετε άλλους

θεούς, μέρα και νύχτα· αλλά τότε δε θα σας δείξω καμιά συμπόνια"».

Η μελλοντική επιστροφή από την εξορία

[14] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;

[14]«Έρχονται μέρες», λέει ο Κύριος, «που δε θα λένε πια "μα τον αληθινό Θεό, που έβγαλε τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο",

[15] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

[15]αλλά θα λένε: "μα τον αληθινό Θεό, που έβγαλε τους Ισραηλίτες από τη χώρα του βορρά κι από τις άλλες χώρες όπου τους είχε διασκορπίσει". Πράγματι θα τους φέρω πάλι πίσω στη χώρα τους, που την είχα δώσει στους προγόνους τους».

Η σύλληψη όλων των ενόχων

[16] Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; depois, enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todos os montes, de sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

[16]«Θα στείλω πολλούς ψαράδες», λέει ο Κύριος, «που θα συλλάβουν το λαό του Ιούδα. Έπειτα θα στείλω πολλούς κυνηγούς, που θα τον καταδιώκουν πάνω σε κάθε βουνό και λόφο, και στις σχισμές των βράχων.

[17] Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.

[17]Βλέπω όλες του τις πράξεις· τίποτα δε μένει από μένα κρυφό, ούτε μπορούν οι ανομίες τους να ξεφύγουν απ' τη ματιά μου.

[18] Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.

[18]Πρώτα απ' όλα θ' ανταποδώσω πλήρως και χωρίς κανένα συμβιβασμό την αμαρτία τους, γιατί μόλυναν τη χώρα μου με τα νεκρά είδωλά τους και έστησαν αυτά τα βδελύγματα παντού».

Ο αληθινός Θεός τελικά αναγνωρίζεται από όλους

[19] Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.

[19]Κύριε, εσύ μου δίνεις δύναμη, με προστατεύεις και σ' εσένα καταφεύγω όταν θλίβομαι. Σ' εσένα θα 'ρθουν οι λαοί από τα πέρατα της γης και θα πουν: «Βέβαια, οι θεοί που μας κληροδότησαν οι

[20] Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?

[21] Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

[1] O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.

[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

[4] Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

[5] Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal

πρόγονοί μας δεν είναι τίποτ' άλλο, παρά ψεύτικα, μάταια κι άχρηστα είδωλα.

[20]Είναι δυνατόν κανείς να κατασκευάσει τους θεούς του; Αυτά τα κατασκευάσματα δεν είναι θεοί».

[21]«Πράγματι», λέει ο Κύριος, «αυτή τη φορά θα κάνω τους ανθρώπους να γνωρίσουν καλά τη μεγάλη μου δύναμη· τότε θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 17

Ο Κύριος καταγγέλλει την αμαρτία του λαού του Ιούδα

[1]Ο Κύριος λέει: «Η αμαρτία σου, λαέ του Ιούδα, είναι γραμμένη με γραφίδα σιδερένια, χαραγμένη με διαμαντόπετρα πάνω στην πλάκα της καρδιάς σας και στα κέρατα των θυσιαστηρίων σας.

[2]Ώστε και τα παιδιά σας να θυμούνται τα θυσιαστήριά σας, τις ιερές ξύλινες στήλες σας κάτω από τα πράσινα δέντρα πάνω στους ψηλούς λόφους,

[3]στα όρη και στις πεδιάδες. Κι εγώ θα δώσω τα πλούτη σας κι όλους τους θησαυρούς σας λάφυρο στους εχθρούς σας. Αυτό θα είναι το τίμημα για τις αμαρτίες σας που έχετε διαπράξει σ' όλη την χώρα.

[4]Θα σας διώξω από την χώρα που σας την έδωσα ιδιοκτησία σας. Θα σας υποδουλώσω στους εχθρούς σας, σε μια χώρα που δεν τη γνωρίζετε, γιατί κάνατε το θυμό μου φωτιά που άναψε και καίει για πάντα».

Η ψεύτικη και η αληθινή ασφάλεια

[5]Ο Κύριος λέει: «Καταραμένος ο άνθρωπος που σε άνθρωπο ελπίζει, που από μένα

o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

[6] Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem; antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

[7] Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

[8] Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

[9] Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

[10] Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

[11] Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

[12] Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

απομακρύνεται και στηρίζεται σε ανθρώπινη δύναμη.

[6]Θα είναι σαν το θάμνο στην έρημο: Μένει εκεί στα βράχια της ερήμου, σε τόπο άγονο και ακατοίκητο· ποτέ του δε θα δει καλό.

[7]Ευλογημένος όμως είν’ ο άνθρωπος που ελπίζει σ’ εμένα και μ’ εμπιστεύεται.

[8]Θα είναι σαν το δέντρο το φυτεμένο κοντά στα νερά· απλώνει τις ρίζες του προς το ποτάμι και δε φοβάται όταν έρχεται ο καύσωνας αλλά μένουν τα φύλλα του καταπράσινα· αδιαφορεί για τον καιρό της ξηρασίας κι αδιάκοπα καρποφορεί.

[9]»Ανεξερεύνητα είναι τα βάθη της ανθρώπινης καρδιάς! Είναι τόσο απατηλή και αδιόρθωτη· ποιος μπορεί να τη γνωρίσει σε βάθος;

[10]Εγώ ο Κύριος εξερευνώ τα βάθη της καρδιάς, γνωρίζω τις πιο μύχιες επιθυμίες του ανθρώπου, για ν’ ανταποδώσω στον καθένα ανάλογα με τη ζωή του και με τα έργα του.

[11]»Ο άνθρωπος που κερδίζει πλούτη με αδικίες, μοιάζει με πέρδικα που ξένα αυγά κλωσάει κι ύστερα την εγκαταλείπουν οι νεοσσοί. Έτσι τα πλούτη του θα τον αφήσουν στης ζωής του τα μισά, και στα στερνά του θα αποδειχτεί ανόητος».

Ο Κύριος μόνη πηγή ζωής

[12]Δοξασμένος θρόνος, που ανέκαθεν από τον κόσμο όλο υπερέχει, αυτός είν’ ο ναός μας!

[13] Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

[13]Εσύ, Κύριε, είσαι η ελπίδα του Ισραήλ· όλοι όσοι σ' εγκαταλείπουν θα ντροπιαστούν· θα εξαφανιστούν σαν τα ονόματα που γράφονται στο χώμα, γιατί εγκατέλειψαν τον Κύριο, την πηγή του νερού της ζωής.

Προσευχή του Ιερεμία

[14] Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

[14]Κύριε, δε θα γιατρευτώ, αν εσύ δε με γιατρέψεις· δε θα σωθώ, αν εσύ δε με σώσεις· γιατί εσύ είσαι αυτός που σε δοξολογώ.

[15] Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

[15]Οι άνθρωποι μου λένε: «Πού είναι οι απειλές του Κυρίου; Ας πραγματοποιηθούν λοιπόν! »

[16] Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

[16]Εγώ, όμως, Κύριε δεν αρνήθηκα ποτέ να κάνω ό, τι με πρόσταξες. Ποτέ μου δεν ευχήθηκα να 'ρθει η μέρα της συμφοράς. Εσύ γνωρίζεις ακριβώς αυτά που έχω πει.

[17] Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.

[17]Μη γίνεσαι, λοιπόν για μένα αιτία τρόμου, εσύ που είσαι η προστασία μου τη μέρα της καταστροφής.

[18] Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

[18]Οι διώκτες μου ας ντροπιαστούνε κι όχι εγώ· αυτούς ας πιάσει τρόμος κι όχι εμένα. Πάνω τους ρίξε εσύ της συμφοράς τη μέρα, κατάστρεψέ τους εντελώς.

A santificação do sábado

Η τήρηση του Σαββάτου

[19] Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

[19]Ο Κύριος με διέταξε να πάω να σταθώ στην κύρια πύλη της πόλης, απ' την οποία οι βασιλιάδες του Ιούδα μπαινοβγαίνουν, καθώς και σ' όλες τις άλλες πύλες της Ιερουσαλήμ,

[20] e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

[20]και να τους πω: «Ακούστε το λόγο του Κυρίου, βασιλιάδες και όλος ο λαός του Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, που διαβαίνετε αυτές τις πύλες.

[21] Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

[22] não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

[23] Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

[24] Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

[25] então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

[26] Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios, ofertas de manjares e incenso, oferecendo igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

[27] Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e

[21]»Ο Κύριος λέει: Αν αγαπάτε τη ζωή σας, μη σηκώνετε φορτία και μην τα μεταφέρετε μέσα από τις πύλες της Ιερουσαλήμ μέρα Σάββατο.

[22]Το Σάββατο μη βγάζετε φορτία από τα σπίτια σας και μην κάνετε καμιά εργασία, αλλά να θεωρείτε άγια αυτή τη μέρα που ανήκει αποκλειστικά σ’ εμένα, όπως έχω διατάξει τους προγόνους σας.

[23]Εκείνοι όμως δεν άκουσαν ούτε έδωσαν καμιά σημασία· πείσμωσαν και δε με υπάκουσαν ούτε δέχτηκαν συμβουλές.

[24]»Ακούστε με όμως εσείς! Μην περνάτε κανένα φορτίο μέσα από τις πύλες της πόλης αυτής το Σάββατο, και γενικά μην κάνετε καμιά εργασία αυτή την ημέρα· να τη θεωρείτε άγια μέρα.

[25]Τότε θα μπουν μέσα από τις πύλες της πόλης αυτής βασιλιάδες κι άρχοντες της δυναστείας του Δαβίδ. Μαζί με το λαό του Ιούδα και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, θα είν’ ανεβασμένοι σε άμαξες κι άλογα, κι η Ιερουσαλήμ θα είναι πάντα γεμάτη κατοίκους.

[26]Θα έρθουν άνθρωποι από τις πόλεις του Ιούδα και από τα περίχωρα της Ιερουσαλήμ, απ’ την περιοχή της φυλής του Βενιαμίν, απ’ τα λοφώδη μέρη, απ’ τα βουνά και τις νότιες περιοχές, και θα προσφέρουν ολοκαυτώματα και θυσίες, αναίμακτες προσφορές, θυμιάματα κι ευχαριστήριες θυσίες στο ναό του Κυρίου.

[27]Αλλά αν δεν με υπακούσετε και δε θεωρήσετε αγία τη μέρα του Σαββάτου,

carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

αλλά σηκώνετε φορτία και τα μεταφέρετε το Σάββατο μέσα από τις πύλες της Ιερουσαλήμ, τότε θ' ανάψω φωτιά στις πύλες της πόλης, που θα κατακάψει τα παλάτια της και κανείς δε θα μπορέσει να τη σβήσει».

Jeremias 18

O vaso do oleiro

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

[2] Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.

[3] Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.

[4] Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.

[5] Então, veio a mim a palavra do SENHOR:

[6] Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

[7] No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,

[8] se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.

[9] E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 18

Ο Ιερεμίας στο σπίτι του αγγειοπλάστη

[1]Ο Κύριος απευθύνθηκε σ' εμένα, τον Ιερεμία, και μου είπε:

[2]«Κατέβα αμέσως στο σπίτι του αγγειοπλάστη κι εκεί θ' ακούσεις τι έχω να σου πω».

[3]Κατέβηκα στο σπίτι του αγγειοπλάστη, κι αυτός εργαζόταν στον τροχό.

[4]Χάλασε όμως το αγγείο που έφτιαχνε με τα χέρια του, και τότε αυτός ξανάφτιαξε απ' τον πηλό άλλο αγγείο και του έδωσε τη μορφή που ήθελε ο ίδιος.

[5]Τότε ο Κύριος μου είπε:

[6]«Ισραηλίτες, δεν μπορώ τάχα να σας μεταχειριστώ όπως μεταχειρίζεται αυτός ο αγγειοπλάστης τον πηλό με τα χέρια του; Έτσι είστε κι εσείς στα δικά μου χέρια.

[7]Κάποτε εξαγγέλλω για ένα έθνος ή βασίλειο ότι θα το ξεριζώσω, θα το ανασκάψω και θα το καταστρέψω.

[8]Αν το έθνος εκείνο, που εναντίον του μίλησα, αφήσει την κακία του, τότε θα αφήσω κι εγώ τις απειλές μου εναντίον του.

[9]Άλλοτε πάλι εξαγγέλλω για ένα έθνος ή βασίλειο ότι θα το χτίσω και θα το φυτέψω.

[10] se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.

[11] Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.

[12] Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.

[13] Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!

[14] Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?

[15] Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;

[16] para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

[10]Αν το έθνος εκείνο κάνει ό, τι εγώ θεωρώ κακό και δε με υπακούσει, τότε θα ανακαλέσω το καλό που είχα σκεφτεί να του κάνω.

[11]»Πες λοιπόν τώρα εκ μέρους μου στο λαό του Ιούδα και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ: “εγώ σχεδιάζω μια συμφορά εναντίον σας και την προετοιμάζω. Επιστρέψτε, λοιπόν, ο καθένας σας από τον κακό του δρόμο και διορθώστε τη συμπεριφορά σας και τις πράξεις σας”.

[12]Αυτοί όμως θα απαντήσουν: “άσ’ τον να λέει! Εμείς θα κάνουμε το δικό μας· και θα πεισμώνουμε όσο μας κάνει κέφι”».

Ο Ισραήλ λησμόνησε τον Κύριό του

[13]Γι’ αυτό, ο Κύριος λέει: «Ρωτήστε, λοιπόν, ανάμεσα στα έθνη ποιος άκουσε κάτι παρόμοιο. Ο λαός του Ισραήλ έκανε απίστευτα και ανήκουστα πράγματα.

[14]Μπορεί να εξαφανιστεί το χιόνι απ’ του Λιβάνου τις άγριες κι απόκρημνες κορυφές; Μπορούνε τα βαθιά ποτάμια να στερέψουν, που φέρνουν από μακριά κρύα, τρεχούμενα νερά;

[15]Κι όμως εμένα με ξέχασε ο λαός μου. Θυμίαμα πρόσφεραν στα είδωλα, στους δρόμους τους σκοντάψαν· ξεστράτισαν απ’ τα παλιά τα μονοπάτια και περπατήσανε σε δρόμους που δεν είχαν χαραχθεί.

[16]Έτσι οδηγήσανε τη χώρα τους στην ερήμωση. Στη θέα τους οι περαστικοί ανατριχιάζουν και το κεφάλι τους γυρίζουν με αποστροφή.

[17] Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

[17]Θα διασκορπίσω το λαό μου μπρος στους εχθρούς, όπως σκορπίζει ο ανατολικός ο άνεμος τη σκόνη. Την ημέρα της καταστροφής τους θα στρέψω σ' αυτούς τα νώτα μου, όχι το πρόσωπό μου».

O profeta ora contra seus inimigos

Συνωμοσία εναντίον του Ιερεμία - Προσευχή του προφήτη

[18] Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

[18]Είπανε κάποιοι: «Ελάτε να σχεδιάσουμε κάτι εναντίον του Ιερεμία. Λέει ψέματα. Οι ιερείς δεν θα πάψουν να διδάσκουν το νόμο, οι σοφοί να δίνουν συμβουλές, οι προφήτες να φανερώνουν το λόγο του Θεού. Ελάτε να τον χτυπήσουμε με τα ίδια του τα λόγια· τίποτε απ' όσα λέει να μην προσέξουμε».

[19] Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

[19]Πρόσεξέ με, Κύριε, και άκουσε τι λένε αυτοί που με εχθρεύονται.

[20] Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.

[20]Είναι σωστό να μου ανταποδοθεί κακό αντί για καλό; Αυτοί όμως μου 'σκαψαν το λάκκο. Θυμήσου ότι στάθηκα μπροστά σου και μίλησα εγώ για χάρη τους, για να σταματήσεις να είσαι θυμωμένος μαζί τους.

[21] Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.

[21]Γι' αυτό άσε τα παιδιά τους να πεινάσουν και στείλε τους να σκοτωθούν στον πόλεμο· να μείνουν άτεκνες και χήρες οι γυναίκες τους· οι γέροι τους από θανατικό ας πεθάνουν κι οι νέοι τους στη μάχη να χαθούν.

[22] Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.

[22]Ας ακουστούν κραυγές από τα σπίτια τους, όταν θα φέρεις ξαφνικά εναντίον τους ένοπλες συμμορίες, γιατί σκάψανε λάκκο να με πιάσουνε και στήσανε παγίδες για να μπλεχτούν τα πόδια μου.

[23] Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face; mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

[23]Αλλά εσύ, Κύριε, γνωρίζεις όλα τους τα σχέδια για να με θανατώσουν. Μη συγχωρήσεις την ανομία τους, μην πάψεις να θυμάσαι την αμαρτία τους. Ας καταρρεύσουν όλοι τους μπροστά σου και πάρε εσύ εκδίκηση όταν θα είσαι οργισμένος.

Jeremias 19

A botija quebrada

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;

[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 19

Η σπασμένη στάμνα

[1]Ο Κύριος μου είπε: «Πήγαινε ν’ αγοράσεις μια πήλινη στάμνα. Πάρε μαζί σου μερικούς από τους πρεσβυτέρους του λαού κι από τους ιερείς.

[2]Έπειτα πήγαινε μαζί τους στην κοιλάδα Εννόμ, έξω απ’ των Συντριμμιών την πύλη κι εκεί ανάγγειλε το μήνυμα που θα σου πω.

[3]»Θα τους πεις: “το λόγο ακούστε του Κυρίου, οι βασιλιάδες του Ιούδα κι οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. Λέει ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ: Θα προξενήσω τέτοιες συμφορές σ’ αυτόν τον τόπο, ώστε όποιος τ’ ακούει να του έρχεται ζάλη.

[4]Επειδή με εγκατέλειψαν και μόλυναν τον τόπο αυτό και πρόσφεραν θυμίαμα εδώ σε ξένους θεούς, που δεν τους γνώριζαν ούτε αυτοί ούτε οι πρόγονοί τους ούτε του Ιούδα οι βασιλιάδες, και γέμισαν τον τόπο αυτό με αίμα αθώων ανθρώπων.

[5]Στο Βάαλ καθιέρωσαν τόπους λατρευτικούς, να του προσφέρουν τα παιδιά τους ολοκαύτωμα, πράγμα που ποτέ μου δεν τους διέταξα ούτε που σκέφτηκα να τους το ζητήσω.

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[6]Για τούτο έρχονται μέρες, που αυτός εδώ ο τόπος δε θα ονομάζεται πια Τοφέθ ούτε κοιλάδα Εννόμ, αλλά Σφαγής πεδιάδα.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à espada diante de seus inimigos e pela mão dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[7]Θα ματαιώσω εδώ τα σχέδια των κατοίκων του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ· θα τους κάνω να πέσουν από το ξίφος των ανελέητων εχθρών και τα πτώματά τους θα τα δώσω τροφή στους γύπες και στις ύαινες.

[8] Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.

[8]Θα ερημώσω αυτή την πόλη και στη θέα της θ' ανατριχιάζουν οι περαστικοί και θα φεύγουνε με αποστροφή μπροστά στις συμφορές της.

[9] Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.

[9]Οι ανελέητοι εχθροί τους θα τους πολιορκήσουν και τον κλοιό θα σφίξουν τόσο πολύ, που ο ένας θα τρώει τον άλλο· θα φάνε ακόμα και τις σάρκες των ίδιων των παιδιών τους".

[10] Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo

[10]»Τότε, εσύ Ιερεμία, θα σπάσεις τη στάμνα μπροστά στους άντρες που θα σε ακολουθούν.

[11] e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.

[11]Και θα τους πεις ότι εγώ ο Κύριος του σύμπαντος λέω: "όπως σπάζει κανείς την πήλινη στάμνα του αγγειοπλάστη και δεν είναι πια δυνατόν να επιδιορθωθεί, έτσι θα συντρίψω κι εγώ αυτόν το λαό κι αυτή την πόλη. Και θα τους θάβουνε ακόμα και στην Τοφέθ, γιατί δε θα υπάρχει αλλού τόπος για την ταφή τους.

[12] Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.

[12]Θα κάνω να υποστεί η πόλη αυτή και οι κάτοικοί της τα ίδια που γίναν' στην Τοφέθ.

[13] As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de

[13]Όλα τα σπίτια της Ιερουσαλήμ και τα παλάτια των βασιλιάδων του Ιούδα, που

Tofete; também todas as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.

στις στέγες τους πρόσφεραν θυμίαμα στ' αστέρια του ουρανού και έκαναν σπονδές σε θεούς ξένους, θα μολυνθούν από τα πτώματα όπως η Τοφέθ"».

Ο Ιερεμίας στη φυλακή

[14] Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:

[14]Όταν επέστρεψε ο Ιερεμίας από την Τοφέθ, όπου ο Κύριος τον είχε στείλει να προφητέψει, στάθηκε στην αυλή του ναού του Κυρίου και είπε σ' όλο το λαό:

[15] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

[15]«Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: "θα φέρω στην πόλη ετούτη και στα περίχωρά της όλα τα δεινά που ανάγγειλα εναντίον της, γιατί δείξαν' ισχυρογνωμοσύνη και δεν υπάκουσαν στα λόγια μου"».

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 20

[1] Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.

[1]Ο ιερέας Πασχούρ, γιος του Ιμρί και επόπτης του ναού του Κυρίου, άκουσε τον Ιερεμία να προφητεύει με τα παραπάνω λόγια.

[2] Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

[2]Τότε διέταξε να χτυπήσουν τον προφήτη και να τον βάλουν στην ξυλοπέδη, που βρισκόταν στην άνω πύλη του Βενιαμίν, κοντά στο ναό του Κυρίου.

[3] Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

[3]Την άλλη μέρα έβγαλε ο Πασχούρ τον Ιερεμία από την ξυλοπέδη και αυτός του είπε: «Ο Κύριος δεν θα σε ονομάζει πια "Πασχούρ" αλλά "Μαγόρ-Μισσαβίβ" (Τρόμος από Παντού).

[4] Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá

[4]Ο Κύριος λέει: "θα προξενήσω σ' εσένα και σ' όλους τους φίλους σου τρόμο. Θα θανατωθούν μπροστά στα μάτια σου από τα ξίφη των εχθρών τους. Θα παραδώσω

entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

όλους τους κατοίκους του Ιούδα στα χέρια του βασιλιά της Βαβυλώνας και θα τους οδηγήσει αιχμαλώτους στη χώρα του ή θα τους θανατώσει.

5 Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

5Θα δώσω όλο τον πλούτο αυτής της πόλης, τις περιουσίες των κατοίκων της, τα πολύτιμα αντικείμενά της κι όλους τους θησαυρούς των βασιλιάδων του Ιούδα στα χέρια των εχθρών τους· αυτοί θα τους λεηλατήσουν και θα τους μεταφέρουν αιχμαλώτους στη Βαβυλώνα.

6 E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

6Κι εσύ, Πασχούρ, και όλη η οικογένειά σου θα πάτε στην αιχμαλωσία, στη Βαβυλώνα, κι εκεί θα πεθάνεις και θα ταφείς εσύ και όλοι οι φίλοι σου, στους οποίους προφήτεψες ψέματα"».

O lamento do profeta

7 Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

8 Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

9 Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

10 Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu

Ο Ιερεμίας παραπονιέται στο Θεό

7Με δελέασες Κύριε, και σου παραδόθηκα. Με άρπαξες με δύναμη και βγήκες νικητής. Εμένα έχουν στόχο πάντα οι χλευασμοί τους. Όλοι με ειρωνεύονται.

8Κάθε φορά που εξαγγέλλω του Κυρίου το λόγο, θα πρέπει να φωνάζω «βία! αρπαγή! » Γι' αυτό με κοροϊδεύουν και με περιφρονούν αδιάκοπα.

9Αλλά όταν λέω μέσα μου: «Ας ξεχάσω τον Κύριο· ας μην ξαναμιλήσω εξ ονόματός του», τότε ο λόγος σου στην καρδιά μου γίνεται φωτιά, που καίει βαθιά στα κόκαλά μου. Απόκαμα να τον συγκρατώ –δεν αντέχω πια.

10Άκουσα πολλούς να ψιθυρίζουν: «Ο Τρόμος από Παντού. Πάμε να τον καταγγείλουμε στις αρχές! » Όλοι οι φίλοι μου παραφύλαγαν να βρουν το

tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

[11] Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão os meus perseguidores e não prevalecerão; serão sobremodo envergonhados; e, porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

[12] Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.

[13] Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

[14] Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

[15] Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.

[16] Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.

[17] Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi

αδύνατο σημείο μου κι έλεγαν: «Κάτι απερίσκεπτο θα πει· και τότε θα τον παγιδέψουμε και θα τον εκδικηθούμε».

[11]Αλλά εσύ, Κύριε, είσαι στο πλευρό μου ωσάν γενναίος πολεμιστής. Για τούτο κι όσοι με καταδιώκουν θ’ αποτύχουν· δε θα μπορέσουν να με νικήσουν. Θα καταντροπιαστούν που απέτυχαν τα σχεδιά τους, κι αυτή η ντροπή τους θα κρατήσει αιώνια· δε θα λησμονηθεί ποτέ.

[12]Εσύ, Κύριε του σύμπαντος, που διακρίνεις ποιοι σου είναι πιστοί και γνωρίζεις τις επιθυμίες τους και τις σκέψεις τους, κάνε να δω την εκδίκησή σου που θα ’ρθει πάνω τους, γιατί σ’ εσένα ανέθεσα την υπόθεσή μου.

[13]Ψάλτε στον Κύριο! Τον Κύριο δοξολογήστε, γιατί απ’ τα χέρια των κακών ανθρώπων γλίτωσε τον φτωχό.

[14]Καταραμένη η μέρα που γεννήθηκα! Ας ήταν να χαθεί η μέρα που η μάνα μου μ’ έφερε στη ζωή. Ας πάψει να ’ναι ευλογημένη.

[15]Καταραμένος να ’ναι ο άνθρωπος που έφερε στον πατέρα μου τα συχαρίκια και του είπε: «απόχτησες παιδί και είναι αγόρι! » και του ’δωσε πολλή χαρά.

[16]Ας γίνει ο άνθρωπος αυτός καθώς οι πόλεις που ο Κύριος τις κατέστρεψε αμετάκλητα. Ας φτάνουνε στ’ αυτιά του οιμωγές πόνου το πρωί, κραυγές μάχης το μεσημέρι.

[17]Γιατί να μην πεθάνω μες στην κοιλιά της μάνας μου; Γιατί δεν έγινε αυτή για μένα

minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?

[18] Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

τάφος, να με βαστάξει μέσα της παντοτινά;

[18]Γιατί να βγω απ' την κοιλιά της μάνας μου; Να βλέπω λύπες και ταλαιπωρίες και να τελειώσω τη ζωή μου στην ντροπή;

Jeremias 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe enviou Pasur, filho de Malquias, e o sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

[2] Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

[3] Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:

[4] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.

[5] Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 21

Απάντηση στο βασιλιά Σεδεκία

[1]Ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε στον Ιερεμία τον Πασχούρ, γιο του Μελχία, και τον ιερέα Σοφονία, γιο του Μαασεΐα, με την ακόλουθη παράκληση:

[2]«Ιερεμία, ρώτησε σε παρακαλούμε τον Κύριο για μας, γιατί ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ άρχισε πόλεμο εναντίον μας. Ίσως ο Κύριος κάνει για χάρη μας κάποιο του θαύμα και τον αναγκάσει να φύγει από 'δω».

[3]Αλλά ο Ιερεμίας πήρε εντολή από τον Κύριο να διαβιβάσει στο Σεδεκία μέσω της αντιπροσωπείας του τα εξής:

[4]«Λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: "ο βασιλιάς της Βαβυλώνας σάς πολιορκεί με το στρατό του κι οι πολεμιστές σας υπερασπίζονται την πόλη πολεμώντας κιόλας έξω από τα τείχη. Εγώ όμως θα αναγκάσω τους υπερασπιστές σας να υποχωρήσουν μέσα στην πόλη.

[5]Θα πολεμήσω εναντίον σας οργισμένος κι αγανακτισμένος, με αποφασιστικότητα και δύναμη.

[6] Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

[6]Θα θανατώσω τους κατοίκους αυτής της πόλης· άνθρωποι και ζώα θα πεθάνουν από πανώλη.

[7] Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

[7]Μετά θα παραδώσω το βασιλιά του Ιούδα Σεδεκία, τους αξιωματούχους του και το λαό της πόλης –όσους θα έχουν επιζήσει απ' την πανώλη, από τον πόλεμο και την πείνα– στα χέρια του βασιλιά της Βαβυλώνας, του Ναβουχοδονόσορ και στα χέρια των εχθρών τους, που ζητούν να τους σκοτώσουν. Εγώ, ο Κύριος το λέω. Κι ο Ναβουχοδονόσορ, σκληρός και άσπλαχνος, θα τους κατασφάξει χωρίς έλεος"».

[8] A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.

[8]Μετά ο Κύριος έδωσε εντολή στον Ιερεμία να πει στο λαό: «Λέει ο Κύριος: "σας έδωσα τη δυνατότητα να διαλέξετε ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο:

[9] O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.

[9]Όποιος παραμείνει σ' αυτή την πόλη θα σκοτωθεί στον πόλεμο από τα ξίφη των εχθρών ή θα πεθάνει από την πείνα κι από το θανατικό. Αλλά όποιος βγει και παραδοθεί στους Βαβυλώνιους που σας πολιορκούν, θα σώσει τουλάχιστο τη ζωή του.

[10] Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR; ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

[10]Αποφάσισα να κάνω κακό σ' αυτή την πόλη· όχι καλό. Εγώ, ο Κύριος το λέω. Θα την παραδώσω στα χέρια του βασιλιά της Βαβυλώνας και θα την κάνει στάχτη"».

Μηνύματα για τη βασιλική οικογένεια

[11] À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!

[11]Ο Ιερεμίας έλαβε την εντολή να πει στη βασιλική οικογένεια του Ιούδα: «Ακούστε το λόγο του Κυρίου,

[12] Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que

[12]εσείς οι απόγονοι του Δαβίδ: "αρχίστε την ημέρα σας αποδίδοντας δικαιοσύνη", λέει ο Κύριος. "Γλιτώστε τον

não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.

απογυμνωμένο από τον καταπιεστή του! Αλλιώς, θα ξεσπάσει εναντίον σας ο θυμός μου σαν φωτιά και θα σας κάψει, εξαιτίας των κακών σας έργων· και κανείς δε θα μπορεί να σβήσει αυτή τη φωτιά.

13 Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?

13”Προσέξτε εσείς εκεί κάτω, εσείς που κατοικείτε στο πλάτωμα του βράχου! Εγώ τώρα έρχομαι εναντίον σας. Σ’ εσάς που ισχυρίζεστε ότι εχθρός κανείς δε θα σας επιτεθεί και δε θα μπει στα σπίτια σας!

14 Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

14Εγώ ο ίδιος θα σας επιτεθώ για να σας τιμωρήσω για τα έργα σας. Φωτιά θα βάλω στις κολόνες σας τις κέδρινες, μέσα στ’ ανάκτορά σας, και θα τα καταστρέψω όλα τριγύρω”».

Jeremias 22

Profecia contra a casa real de Judá

1 Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 22

1Ο Κύριος μου είπε: «Κατέβα στο παλάτι του βασιλιά του Ιούδα και πες του αυτά τα λόγια:

2 e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

2“ακούστε το λόγο του Κυρίου, εσύ βασιλιά, που κάθεσαι στο θρόνο του Δαβίδ, οι αξιωματούχοι σου και οι άνθρωποί σου, που μπαινοβγαίνουν από τις πύλες του ανακτόρου σου.

3 Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

3Κάντε το σωστό και το δίκαιο”, λέει ο Κύριος, “και γλιτώστε κάθε απογυμνωμένον από τον καταπιεστή του. Μην αδικείτε και μην καταπιέζετε τους ξένους, τα ορφανά και τις χήρες και μη φονεύετε αθώους ανθρώπους σ’ αυτό τον τόπο.

4 Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi,

4Μόνο αν κάνετε αυτά που σας λέω, τότε οι απόγονοι του Δαβίδ θα συνεχίσουν να κάθονται στο θρόνο του και θα

em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

διαβαίνουν τις πύλες αυτού του παλατιού καβάλα σε άμαξες και άλογα αυτοί, οι αξιωματούχοι τους και ο λαός τους.

5 Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

5Αλλά αν δεν υπακούσετε σ' αυτές τις εντολές μου, ορκίζομαι στον εαυτό μου ότι το παλάτι αυτό θα ερειπωθεί. Εγώ το λέω, ο Κύριος"».

6 Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

6Λέει ο Κύριος για το παλάτι του βασιλιά του Ιούδα: «Είσαι για μένα όμορφο σαν τη Γαλαάδ, σαν του Λιβάνου την κορφή. Παρ' όλα αυτά θα σε μετατρέψω σε σωρό ερείπια, όπου κανείς δεν θα μπορεί να κατοικήσει.

7 Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

7Θα στείλω εναντίον σου ανθρώπους να σε καταστρέψουν. Αυτοί θα κόψουν με τα τσεκούρια τους τις όμορφες κέδρινες κολόνες σου και θα τις ρίξουν στη φωτιά.

8 Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

8»Πολλά έθνη θα περάσουν μέσ' από 'δω και θα λένε αναμεταξύ τους: "γιατί ο Κύριος έκανε τέτοια καταστροφή σ' αυτή τη μεγάλη πόλη; "

9 Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

9Και η απάντηση θα είναι: "γιατί οι κάτοικοί της αθέτησαν τη διαθήκη του Κυρίου του Θεού τους· προσκύνησαν ξένους θεούς και τους λάτρεψαν"».

Contra Salum, rei de Judá

Για τον Σαλλούμ διάδοχο του Ιωσία

10 Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

10Κάτοικοι του Ιούδα, μην κλαίτε το βασιλιά Ιωσία που πέθανε, μην τον θρηνείτε! Κλάψτε πικρά το βασιλιά Ιωάχαζ, που οδηγήθηκε στην αιχμαλωσία και πια δε θα επιστρέψει, δε θα ξαναδεί την πατρίδα του.

11 Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que

11Λέει ο Κύριος για το Σαλλούμ, το βασιλιά του Ιούδα, που βασίλεψε στη θέση του πατέρα του και που

reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.

[12] Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

[13] Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito! Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

[14] que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.

[15] Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.

[16] Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem. Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.

[17] Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

απομακρύνθηκε απ’ αυτό τον τόπο: «Ο Σαλλούμ δεν θα ξαναγυρίσει εδώ!

[12]Θα πεθάνει στον τόπο όπου οδηγήθηκε αιχμάλωτος και δε θα ξαναδεί αυτή τη χώρα».

Επιπλήξεις στο βασιλιά Ιωακίμ

[13]Αλίμονο σ’ αυτόν που χτίζει το παλάτι του με αδικίες και προσθέτει σ’ αυτό ορόφους με ατιμίες· που εκμεταλλεύεται τη δουλειά των εργατών του και δεν τους πληρώνει το μισθό τους για τον κόπο τους.

[14]«Θα χτίσω», λέει, «για τον εαυτό μου μεγάλο παλάτι με ευρύχωρα ανώγεια δωμάτια». Ανοίγει, λοιπόν, παράθυρα και το επενδύει με ξύλο κέδρου και το βάφει με κόκκινο χρώμα.

[15]Μήπως θα γίνεις καλύτερος βασιλιάς από τους άλλους χτίζοντας παλάτι επενδυμένο με κέδρο; Ο πατέρας σου δεν έτρωγε και δεν έπινε πλούσια; Απέδιδε όμως κρίση και δικαιοσύνη και όλα του πήγαιναν καλά.

[16]Απέδιδε δικαιοσύνη στον αδύναμο και στον φτωχό και όλα τού πήγαιναν καλά. Αυτό ήταν απόδειξη ότι γνώριζε εμένα, τον Κύριο.

[17]Αλλά τα δικά σου μάτια και η καρδιά βλέπουν μόνο το συμφέρον σου και δεν ενδιαφέρεσαι παρά μόνο για να φονεύεις αθώους και να καταπιέζεις σκληρά τους ανθρώπους σου.

[18]Γι’ αυτό ο Κύριος λέει για τον Ιωακίμ, γιο του Ιωσία και βασιλιά του Ιούδα: «Κανένας δε θα τον θρηνήσει και δε θα πει στον άλλο, “αλίμονο αδερφέ μου” ή “αλίμονο αδερφή μου”. Δε θα τον

κλάψουν λέγοντας, "αλίμονο άρχοντά μας! Αλίμονο βασιλιά μας! "

[19] Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[19]Θα τον θάψουν όπως τα υποζύγια, αφού τον σύρουν και τον ρίξουν πέρα από τις πύλες της Ιερουσαλήμ».

Όνειδος και ατίμωση για την Ιερουσαλήμ

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.

[20]Ο Κύριος λέει: «Κάτοικοι της Ιερουσαλήμ ανεβείτε στο Λίβανο και φωνάξτε! Θρηνήστε στην πεδιάδα της Βασάν, φωνάξτε δυνατά από τα βουνά Αβαρίμ, γιατί νικήθηκαν όλοι οι σύμμαχοί σας.

[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

[21]Σας μίλησα όταν ευημερούσατε, αλλά είπατε, "άσε μας ήσυχους! " Αυτή ήταν η συμπεριφορά σας, από τα νιάτα σας· ποτέ δεν υπακούσατε σ' εμένα.

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[22]Τους άρχοντές σας θα τους πάρει ο άνεμος· οι σύμμαχοί σας θα αιχμαλωτιστούν. Τότε θα ντροπιαστείτε και θα εξευτελιστείτε για όλες τις αδικίες που έχετε διαπράξει.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

[23]Κατοικείτε στο "Λίβανο" και φτιάχνετε τη φωλιά σας στα κέδρινα παλάτια. Πόσο θα βογκήξετε όταν σας βρουν οι πόνοι σαν τις ωδίνες της γυναίκας που γεννάει! »

Contra Jeconias, rei de Judá

Για τον Ιωαχίν γιο του Ιωακίμ

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

[24]Ο Ιερεμίας, με εντολή του Κυρίου, γνωστοποίησε το ακόλουθο μήνυμα στο βασιλιά του Ιούδα Ιωαχίν, γιο του Ιωακίμ: «Ακόμη κι αν ήσουν σφραγιδόλιθος στο δεξί μου χέρι, ορκίζομαι στον εαυτό μου πως θα σ' έβγαζα και θα σε πετούσα, λέει ο Κύριος.

[25] Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos

[25]Θα σε παραδώσω σ' εκείνους που ζητούν να σε σκοτώσουν και τους φοβάσαι· στα

de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

[26] Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

[27] Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

[28] Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?

[29] Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

[30] Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

χέρια του Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας, και των στρατευμάτων του.

[26]Εσένα και τη μάνα που σε γέννησε θα σας παραπετάξω μακριά σε ξένη χώρα, σε άλλη γη από κείνην όπου γεννηθήκατε, και θα πεθάνετε εκεί.

[27]Θα λαχταράτε να ξανάρθετε πίσω σ' αυτή τη χώρα, αλλά δε θα γυρίσετε ποτέ».

[28]Τόσο άχρηστος λοιπόν έγινε αυτός ο άνθρωπος, ο Ιωαχίν; Μοιάζει με σπασμένο δοχείο, παραπεταμένο, ένα σκεύος που κανένας δεν το θέλει πια! Γιατί εκπατρίστηκε αυτός και τα παιδιά του, διωγμένοι σε μια χώρα που τους είναι άγνωστη;

[29]Αχ εσύ, χώρα μου, χώρα μου, άκου το λόγο του Κυρίου:

[30]«Σημείωσε πλάι στο όνομα αυτού του ανθρώπου, στον κατάλογο των βασιλιάδων, τη φράση "Άτεκνος - Αποτυχημένος σ' όλη του τη ζωή". Γιατί κανείς από τους απογόνους του δε θα κατορθώσει να καθίσει στο θρόνο του Δαβίδ και να ασκήσει την εξουσία στο βασίλειο του Ιούδα».

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

[1] Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.

[2] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo: Vós dispersastes

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 23

Οι κακοί ποιμένες και ο δίκαιος βασιλιάς

[1]«Αλίμονο στους άρχοντες, του λαού μου! » λέει ο Κύριος. «Ποιμένες που καταστρέφουν και διασκορπίζουν τα κοπάδια μου».

[2]Γι' αυτό ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει για τους άρχοντες που κυβερνούν το λαό του: «Εσείς διασκορπίσατε το κοπάδι

as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.

μου, το παραπλανήσατε, δεν το φροντίσατε. Τώρα κι εγώ θα σας τιμωρήσω για τις κακές σας πράξεις.

3 Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.

3»Εγώ ο ίδιος θα συγκεντρώσω τα υπόλοιπα πρόβατά μου από τις χώρες όπου τα διασκόρπισα και θα τα φέρω πάλι στα βοσκοτόπια τους, θ' αποκτήσουν πολλά παιδιά και θα πληθύνουν.

4 Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

4Θα ορίσω σ' αυτά ποιμένες να τα κατευθύνουνε· αυτοί θα τα φροντίζουν και χάρη σ' αυτούς τα πρόβατα δε θα φοβούνται ούτε θα τρομάζουν· κανένα τους δε θα χαθεί ξανά», λέει ο Κύριος.

Profecia sobre o Renovo de Davi

Jeremias 33.14-16

5 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

5«Έρχεται η μέρα», λέει ο Κύριος, «που θ' αναδείξω βασιλιά ένα γνήσιο βλαστό του Δαβίδ. Αυτός θα βασιλέψει μ' επιτυχία· θα κρίνει δίκαια στη χώρα, γιατί ο ίδιος θα υπακούει στο νόμο του Θεού.

6 Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

6Στις μέρες του, θα ελευθερωθούν απ' τους εχθρούς τους οι κάτοικοι του Ιούδα και θα ζήσουν με ασφάλεια οι κάτοικοι του βασιλείου του Ισραήλ. Το όνομα που θα του δοθεί θα 'ναι "ο Κύριος είναι η δικαίωσή μας".

7 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

7»Γι' αυτό έρχονται μέρες», λέει ο Κύριος, «που όταν ορκίζονται δε θα λένε πια "μα τον αληθινό Θεό, που έβγαλε τους Ισραηλίτες από την Αίγυπτο",

8 mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de

8αλλά θα λένε "μα τον αληθινό Θεό, που έβγαλε τους απογόνους του Ισραήλ από τη χώρα του βορρά" και από τις άλλες χώρες που τους είχα διασκορπίσει. Τότε

todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

Contra os falsos profetas

[9] Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

[10] Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

[11] Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

[12] Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados e cairão nele; porque trarei sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

[13] Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

[14] Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios, andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma,

θα τους έχω φέρει να κατοικήσουν στη χώρα τους».

Ανάξιοι προφήτες

[9]Λόγοι σχετικοί με τους προφήτες. Η καρδιά μου σπαράζει κι όλο μου το σώμα τρέμει. Είμαι σαν μεθυσμένος, ωσάν αναίσθητος απ’ το κρασί, απ’ όσα ο Κύριος, ο Άγιος Θεός μού είπε:

[10]«Η χώρα γέμισε μοιχούς. Όλοι φέρνονται πονηρά κι είναι στην αδικία ασυναγώνιστοι. Πενθεί η χώρα για την κατάρα του Κυρίου, τα βοσκοτόπια της στέπας ξεράθηκαν.

[11]Οι προφήτες και οι ιερείς είναι διεφθαρμένοι· τους έπιασα να ασεβούν και μέσα ακόμη στο ναό μου», λέει ο Κύριος.

[12]«Γι’ αυτό θα γλιστρούν και θα πέφτουν στο δρόμο τους. Ο ένας θα παρασύρει τον άλλον στο σκοτάδι και τελικά όλοι μαζί θα γκρεμιστούν. Συμφορά θα φέρω εναντίον τους το χρόνο της τιμωρίας τους. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

Προφήτες χειρότεροι απ’ αυτούς της Σαμάρειας

[13]«Είδα τα όσα βδελυρά έκαναν οι προφήτες της Σαμάρειας», λέει ο Κύριος: Προφήτευαν στο όνομα του Βάαλ και παραπλανούσαν το λαό μου τον Ισραήλ.

[14]Τώρα όμως βλέπω και τα όσα τερατώδη κάνουν οι προφήτες της Ιερουσαλήμ: Μοιχεύουν και ψεύδονται· ενθαρρύνουν τους ασυνείδητους να κάνουν το κακό και κανένας τους δεν σκέφτεται ν’ αλλάξει. Όλοι αυτοί οι προφήτες είναι για μένα σαν τους κατοίκους των Σοδόμων και οι

e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

15 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

16 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

17 Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

18 Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

19 Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

20 Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

21 Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

κάτοικοι της Ιερουσαλήμ σαν τους κατοίκους των Γομόρρων.

15Γι’ αυτό κι εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, λέω για τους προφήτες της Ιερουσαλήμ: «Θα τους δώσω πικρά χόρτα να φάνε και δηλητήριο να πιουν, γιατί έγιναν εστία μολύνσεως για ολόκληρη τη χώρα».

Προφήτες που ψεύδονται

16Λέει ο Κύριος του σύμπαντος: «Μην ακούτε τα λόγια των προφητών που σας γεμίζουν με ψεύτικες ελπίδες! Σας μιλάνε για οράματα που βγαίνουν από το μυαλό τους και όχι από το στόμα μου.

17Λένε διαρκώς σ’ αυτούς που με περιφρονούν: “ο Κύριος είπε πως θα πάνε όλα καλά για σας”, ακόμα λένε και σ’ εκείνους που ακολουθούν τις πονηρές επιθυμίες τους πως δε θα τους βρει κακό.

18Κανείς τους δεν συσκέφθηκε ποτέ μαζί μου ούτε με είδε ούτε άκουσε τα σχέδιά μου. Κανείς δεν πρόσεξε και δεν κατάλαβε τα λόγια μου! »

19Η οργή του Κυρίου σαν ορμητικός ανεμοστρόβιλος ξέσπασε πάνω στα κεφάλια των ασεβών.

20Δε θα σταματήσει ωσότου εκπληρώσει αυτό που σκέφτεται ο Κύριος να κάνει. Στις μέρες που έρχονται θα το καταλάβετε καλά.

21«Δεν τους έστειλα εγώ αυτούς τους προφήτες», λέει ο Κύριος, «όμως αυτοί έτρεξαν να πάνε. Δεν τους μίλησα, όμως αυτοί κηρύττουν εξ ονόματός μου.

22 Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

23 Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

24 Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

25 Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

26 Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

27 Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu companheiro, assim como seus pais se esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

28 O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

29 Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

22Αν πράγματι είχαν συσκεφθεί μαζί μου, τότε θα μπορούσαν να κηρύξουν στο λαό μου τα λόγια μου και να τους αποτρέψουν από την κακή ζωή που ζουν κι από τα πονηρά τους έργα.

23Νομίζετε πως είμαι Θεός που βρίσκομαι κοντά σας; » λέει ο Κύριος. «Όχι! Είμαι Θεός που βρίσκομαι μακριά σας.

24Κανείς δεν μπορεί να κρυφτεί κάπου τόσο καλά, που να μην τον βρίσκω. Δεν υπάρχει τόπος στον ουρανό ούτε στη γη που να μην είμαι εκεί».

Το άχυρο και το σιτάρι

25Λέει ο Κύριος: «Άκουσα τις ανοησίες των προφητών που ισχυρίζονται ότι μιλούν εξ ονόματός μου. "Είδα όνειρο, είδα όνειρο!" λένε. Είναι όμως ψέματα.

26Ως πότε αυτοί οι προφήτες θα παραπλανούν το λαό μου με ψέματα και θα διαδίδουν τις φαντασιώσεις τους;

27Αυτοί που καυχώνται ο ένας στον άλλο για τα όνειρά τους, επιδιώκουν να λησμονήσει ο λαός μου ποιος είμαι· όπως με λησμόνησαν οι πρόγονοί τους και στράφηκαν στο Βάαλ.

28»Ο προφήτης που έχει δει ένα όνειρο ας το διηγηθεί», λέει ο Κύριος. «Κι αυτός που άκουσε το λόγο μου ας τον διακηρύξει πιστά. Θα φανεί πού είναι το άχυρο και πού είναι το σιτάρι!

29Το δίχως άλλο, ο λόγος μου είναι σαν τη φωτιά, σαν το σφυρί που σπάει το βράχο.

[30] Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

[31] Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

[32] Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

[33] Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

[34] Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

[35] Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[36] Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as

[30]»Γι’ αυτό εγώ είμαι εναντίον των προφητών εκείνων, που κλέβουν το μήνυμα ο ένας απ’ τον άλλον και ισχυρίζονται ότι το έχουν πάρει από μένα.

[31]Είμαι εναντίον των προφητών εκείνων, που παρουσιάζουν τα δικά τους λόγια για δικά μου.

[32]Είμαι εναντίον των προφητών που λέν’ για προφητείες τα όνειρά τους, τα διηγούνται και παραπλανούν το λαό μου με τα χονδροειδή ψεύδη τους. Εγώ δεν τους έδωσα καμιά αποστολή ούτε καμιά εντολή. Θα βλάψουν το λαό αυτό», λέει ο Κύριος.

Το «φορτίο» του Κυρίου

[33]Ο Κύριος μου είπε: «Αν κάποιος από το λαό αυτό ή ένας προφήτης ή ένας ιερέας σε ρωτήσουν, “τι βάρος θα μας φορτώσει πάλι ο Κύριος; ” να τους πεις: “εσείς είστε που γίνατε για μένα βάρος”, λέει ο Κύριος. “Γι’ αυτό κι εγώ θα σας πετάξω από πάνω μου”.

[34]Αν κάποιος από το λαό ή ένας προφήτης ή ένας ιερέας τολμήσει να πει, “τι βάρος έβαλε πάνω μας ο Κύριος! ” θα τον τιμωρήσω αυτόν και όλη του την οικογένεια».

[35]Αντί γι’ αυτό, πρέπει τούτο ο ένας τον άλλο να ρωτάτε: «Τι απάντησε ο Κύριος; » Ή, «τι είπε ο Κύριος; »

[36]Δε θα ξαναρωτήσετε πια, «τι βάρος έβαλε ο Κύριος πάνω μας». Αυτός που θα ρωτήσει, θα βάλει βάρος πάνω στον εαυτό του, γιατί διαστρέψατε τους λόγους του

palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

[37] Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[38] Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

[39] por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

[40] Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

[1] Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

[2] Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

αληθινού Θεού, του Κυρίου του σύμπαντος, του Θεού μας.

[37]Εκείνο που πρέπει κανείς να ρωτάει τον προφήτη είναι: «Τι απάντησε ο Κύριος; » Ή, «Τι είπε ο Κύριος; »

[38]Αν όμως αρχίστε να ξαναρωτάτε: «Τι βάρος θα βάλει πάλι πάνω μας ο Κύριος; » τότε κι εκείνος λέει: «Επειδή δεν υπακούσατε στην προειδοποίησή μου,

[39]εγώ θα σας αποτινάξω από πάνω μου σαν αβάσταχτο βάρος και θα σας διώξω από κοντά μου εσάς και την πόλη που έδωσα σ’ εσάς και στους προγόνους σας.

[40]Θα φέρω πάνω σας ντροπή και καταισχύνη αιώνια, που δε θα την ξεχάσετε ποτέ».

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 24

Τα δύο καλάθια με τα σύκα

[1]Ο Κύριος μου έδειξε δύο καλάθια με σύκα, που ήταν τοποθετημένα μπροστά στο ναό του. Αυτό συνέβη μετά που ο Ναβουχοδονόσορ, βασιλιάς της Βαβυλώνας, είχε αιχμαλωτίσει το βασιλιά του Ιούδα Ιωαχίν, γιο του Ιωακίμ και μαζί του τους αξιωματούχους του βασιλείου, τους σιδηρουργούς και τους κατασκευαστές οχυρωματικών έργων. Από την Ιερουσαλήμ τους είχε μεταφέρει στη Βαβυλώνα.

[2]Το ένα καλάθι είχε μέσα πολύ καλά, πρώιμα σύκα, ενώ το άλλο είχε μέσα χαλασμένα σύκα, που δεν τρώγονταν.

[3] Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[4] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

[6] Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

[7] Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.

[8] Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

[9] Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

[3]Τότε ο Κύριος με ρώτησε: «Τί βλέπεις, Ιερεμία; » «Σύκα», απάντησα. «Ετούτα εδώ είναι εξαιρετικά, αλλά εκείνα είναι πολύ χαλασμένα· δεν τρώγονται».

[4-5]Τότε ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, μού είπε: «Όπως βλέπει κανείς με ευχαρίστηση τα καλά σύκα, έτσι κι εγώ θα δω με συμπάθεια τους αιχμαλώτους του βασιλείου του Ιούδα, που τους έστειλα από τον τόπο αυτό στη Βαβυλώνα.

[6]Θα τους δείξω την εύνοιά μου και θα τους ξαναφέρω σ’ αυτή τη χώρα. Θα ξαναχτίσω και δε θα γκρεμίσω πια· θα ξαναφυτέψω και δε θα ξεριζώσω πια.

[7]Θα τους βοηθήσω να καταλάβουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Θα επιστρέψουν σ’ εμένα μ’ όλη τους την καρδιά και τότε αυτοί θα είναι λαός μου κι εγώ Θεός τους.

[8]»Όμως το βασιλιά του Ιούδα Σεδεκία, τους αξιωματούχους του και τους υπόλοιπους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, είτε έμειναν στη χώρα είτε κατέφυγαν στην Αίγυπτο, θα τους μεταχειριστώ όπως τα χαλασμένα σύκα που δεν τρώγονται.

[9]Θα τους διασκορπίσω παντού σε όλα τα βασίλεια της γης. Εκεί θα τους κακοποιήσουν, θα τους εξευτελίσουν και θα τους χλευάζουν. Θα τους λοιδορούν και θα τους καταριούνται σ’ όλους τους τόπους όπου θα τους έχω διώξει”.

[10] Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

[10]Θα τους στείλω πόλεμο, πείνα κι ασθένειες, ωσότου εξαφανιστούν από τη χώρα που έδωσα σ' αυτούς και στους προγόνους τους».

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

[1] Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,

[2] a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:

[3] Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada, eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

[4] Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

[5] quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[6] Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 25

Είκοσι τρία χρόνια μάταιες προσπάθειες

[1]Το τέταρτο έτος της βασιλείας του Ιωακίμ, γιου του Ιωσία και βασιλιά του Ιούδα, που αντιστοιχούσε στο πρώτο έτος της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας, ο Κύριος ανέθεσε στον Ιερεμία να μιλήσει σχετικά με όλο το λαό του Ιούδα.

[2]Να τι είπε, λοιπόν, ο προφήτης σ' όλο το βασίλειο του Ιούδα και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ:

[3]«Από το δέκατο τρίτο έτος της βασιλείας του Ιωσία, γιου του Αμών και βασιλιά του Ιούδα, για είκοσι τρία χρόνια μέχρι σήμερα, ο Κύριος μου μιλούσε και εγώ επανειλημμένα σας διαβίβαζα αυτά που μου έλεγε, εσείς όμως δε δίνατε σημασία.

[4]Ο Κύριος έστελνε συνεχώς τους δούλους του τους προφήτες, εσείς όμως δεν ακούγατε ούτε δίνατε καμιά προσοχή.

[5]"Επιστρέψτε", σας έλεγε, "απ' τον κακό σας δρόμο, σταματήστε τις κακές σας πράξεις, αν θέλετε να κατοικήσετε στη χώρα που έχω δώσει σ' εσάς και στους προγόνους σας από παλιά για μόνιμη ιδιοκτησία.

[6]Μην τρέχετε πίσω από ξένους θεούς για να τους λατρεύετε και να τους προσκυνάτε. Μη με εξοργίζετε με τα

provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

εἰδωλα που κατασκευάσατε με τα χέρια σας, για να μη σας τιμωρήσω".

7 Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

8 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

7-8»Τώρα ο Κύριος του σύμπαντος λέει: "ωστόσο δεν ακούσατε τα λόγια μου. Με εξοργίσατε με τα είδωλα που οι ίδιοι κατασκευάσατε και προκαλέσατε την καταστροφή σας.

9 eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

9Γι' αυτό κι εγώ θα στείλω να συνάξω όλα τα έθνη από το βορρά, με επικεφαλής το δούλο μου το Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας. Θα τους φέρω να χτυπήσουνε τη χώρα αυτή, τους κατοίκους της κι όλα τα γύρω έθνη· θα καταστρέψω αυτή τη χώρα για πάντα και θα τη μετατρέψω σε ερείπια, που όσοι τα βλέπουν θα τρομάζουν και θα θρηνούν.

10 Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

10Θα κάνω να χαθούν από τις γειτονιές σας οι θόρυβοι των πανηγυριών, οι κραυγές της χαράς και τα τραγούδια των νιόπαντρων· θα πάψει ο ήχος της μυλόπετρας και θα σβήσει το φως του λυχναριού.

11 Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

11Όλη ετούτη η χώρα θα γίνει ερείπια και θα προκαλεί τη φρίκη· και όλα αυτά τα έθνη θα υπηρετήσουν το βασιλιά της Βαβυλώνας για εβδομήντα χρόνια.

12 Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

12"Όταν περάσουν αυτά τα εβδομήντα χρόνια", λέει ο Κύριος, "θα τιμωρήσω το βασιλιά της Βαβυλώνας και το έθνος του για την αμαρτία τους και θα ερημώσω τη χώρα τους για πάντα.

[13] Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

[14] Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

O cálice da ira de Deus contra as nações

[15] Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

[16] Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

[17] Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:

[18] a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;

[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;

[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;

[13]Θα εκπληρώσω όλα όσα ανάγγειλα εναντίον της χώρας εκείνης. Είναι γραμμένα στο βιβλίο με τις προφητείες που ο Ιερεμίας προφήτεψε εναντίον των εθνών.

[14]Πολλά έθνη και μεγάλοι βασιλιάδες θα υποδουλώσουν και τους Βαβυλώνιους· έτσι θ’ ανταποδώσω και σ’ εκείνους ανάλογα με τα έργα τους”».

Όραμα για την κρίση του Θεού

[15]Ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ μου είπε: «Πάρε αυτό εδώ το ποτήρι του κρασιού, που είναι γεμάτο με το θυμό μου και πότισε όλα τα έθνη στα οποία σε στέλνω.

[16]Πρέπει όλο να το πιουν. Θα ζαλιστούν και θα παραφρονήσουν, όταν θα δούνε τη σφαγή που θα προκαλέσω ανάμεσά τους».

[17]Πήρα λοιπόν το ποτήρι από το χέρι του Κυρίου και πότισα όλα τα έθνη, στα οποία με έστειλε ο Κύριος.

[18]Πότισα την Ιερουσαλήμ και τις πόλεις του Ιούδα μαζί με τους βασιλιάδες τους και τους αρχηγούς τους, ώστε να τις ερημώσω και να προκαλούν τη φρίκη, το χλευασμό και την κατάρα, όπως συμβαίνει και σήμερα.

[19]Πότισα το βασιλιά της Αιγύπτου, τους αξιωματούχους του, τους αρχηγούς του και όλο το λαό του·

[20]όλους τους ξένους που ζουν στην Αίγυπτο, και τους βασιλιάδες της χώρας Ουζ και της χώρας των Φιλισταίων, της Ασκάλωνας, της Γάζας, της Εκρών και του υπολοίπου της Ασδώδ.

[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;

[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras dalém do mar;

[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;

[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;

[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;

[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.

[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.

[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.

[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

[21]Πότισα τους Εδωμίτες, τους Μωαβίτες και τους Αμμωνίτες,

[22]και τους βασιλιάδες της Τύρου, της Σιδώνας και των χωρών που βρίσκονται πέρα απ’ τη θάλασσα.

[23]Πότισα τους κατοίκους της Δεδάν, της Ταιμά και της Βουζ κι όλους αυτούς που έχουν ξυρισμένους τους κροτάφους τους.

[24]τους βασιλιάδες της Αραβίας και των διαφόρων λαών που ζουν στην έρημο·

[25]τους βασιλιάδες της Ζιμρή, της Αιλάμ και της Μηδίας·

[26]τους βασιλιάδες του βορρά, τους κοντινούς και τους μακρινούς, τον ένα μετά τον άλλον, όλα της οικουμένης τα βασίλεια. Τέλος πότισα και το βασιλιά της Σησάχ –θα πιει κι αυτός μαζί τους.

[27]Τότε ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, με πρόσταξε να πω εκ μέρους του στα έθνη: «Πιείτε ώσπου να μεθύσετε και να κάνετε εμετό. Να πέσετε στη γη δίχως και να μπορείτε να σηκωθείτε, απ’ τη σφαγή που εγώ θα προκαλέσω ανάμεσά σας».

[28]Αν αρνηθούν να πάρουν το ποτήρι από το χέρι σου για να πιουν, τότε θα τους πεις ότι ο Κύριος του σύμπαντος λέει: «Θα το πιείτε οπωσδήποτε.

[29]Αφού εγώ αρχίζω να τιμωρώ τη δική μου πόλη, νομίζετε πως εσείς θα μείνετε ατιμώρητοι; Όχι, δεν θα μείνετε ατιμώρητοι. Εγώ θα ξεσηκώσω πόλεμο εναντίον όλων των κατοίκων της γης. Εγώ το λέω, ο Κύριος του σύμπαντος.

[30] Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua malhada, com brados contra todos os moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.

[31] Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

[32] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

[33] Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

[34] Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

[35] Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

[36] Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

[30]»Εσύ ανάγγειλέ τους όλους αυτούς τους λόγους και πες τους: “ο Κύριος θα βρυχηθεί από ψηλά και θα φωνάξει από την άγια κατοικία του. Θα βρυχηθεί δυνατά προς όλους τους κατοίκους της γης, όπως φωνάζουν εκείνοι που πατάνε τα σταφύλια.

[31]Ο θόρυβος θα φτάσει ως τα πέρατα της γης, γιατί ο Κύριος έχει διαφορές με τα έθνη. Θα οδηγήσει όλους τους ανθρώπους στο δικαστήριο, θα παραδώσει στη σφαγή τους ασεβείς”».

[32]Λέει ο Κύριος του σύμπαντος: «Από τις άκριες της γης, μεγάλος ανεμοστρόβιλος θα σηκωθεί και στο ένα έθνος ύστερ’ από το άλλο θα ξεσπάσει καταστροφή».

[33]Θα πέφτουνε τη μέρα εκείνη σκοτωμένοι από τον Κύριο παντού πάνω στη γη. Και δε θα τους θρηνήσουν ούτε θα συλλέξουν τα πτώματά τους ούτε θα τους θάψουν. Θα γίνουνε κοπριά πάνω στη γη.

[34]Κλάψτε και δυνατά φωνάξτε σεις, οι ποιμένες των εθνών! Στο χώμα κυλιστείτε, άρχοντες του λαού! Γιατί οι μέρες φτάσανε που θα σας σφάξω και θα σας διαμελίσω σαν κριάρια, θα συντριφθείτε σαν αγγείο πολύτιμο.

[35]Δε θα υπάρξει καταφύγιο για τους ποιμένες των εθνών, δε θα μπορέσουν να ξεφύγουν του λαού οι άρχοντες.

[36]Φωνάζουν δυνατά οι ποιμένες των εθνών, με λυγμούς κλαίνε του λαού οι άρχοντες, γιατί κατέστρεψε ο Κύριος τη βοσκή τους.

[37] Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.
[38] Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas, por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

[37]Ερείπια γίναν' οι ειρηνικές σας χώρες απ' του Κυρίου το φοβερό θυμό.

[38]Ο Κύριος εγκατέλειψε το λαό του, όπως αφήνει το λιοντάρι την κατοικία του. Η φοβερή σφαγή και του Κυρίου ο θυμός ερήμωσαν τη χώρα.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:
[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.
[3] Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.
[4] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,
[5] para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,

[6] então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 26

Ο Ιερεμίας απειλείται με θάνατο

[1]Στις αρχές της βασιλείας του Ιωακίμ, γιου του Ιωσία και βασιλιά του Ιούδα, μου μίλησε ο Κύριος:

[2]«Στάσου», μου είπε, «στην αυλή του ναού μου και πες όλα όσα σε προστάζω να πεις στους κατοίκους των πόλεων του Ιούδα, που έρχονται εκεί να προσκυνήσουν. Μην παραλείψεις τίποτα.

[3]Ίσως ακούσουν κι αφήσουν την κακή ζωή που ζουν. Τότε κι εγώ θα μετανιώσω για την καταστροφή που σχεδιάζω εναντίον τους λόγω των κακών τους πράξεων.
[4]Πες τους, λοιπόν, ότι εγώ ο Κύριος τους λέω: "ακούστε με όταν σας προστάζω να εφαρμόζετε το νόμο που σας έχω δώσει!
[5]Ακούστε τα λόγια των δούλων μου των προφητών, που επανειλημμένα σας τους έστειλα αλλά εσείς δεν δώσατε καμιά προσοχή.
[6]Αν δεν υπακούσετε, θα καταστρέψω αυτόν το ναό, όπως τη Σιλώ, και το όνομα αυτής εδώ της πόλης θα το χρησιμοποιούν όλα τα έθνη της γης όταν θα δίνουν κατάρες"».

[7] Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.

[7]Οι ιερείς, οι προφήτες και όλος ο λαός άκουσαν τον Ιερεμία που έλεγε αυτά τα λόγια στο ναό του Κυρίου.

[8] Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.

[8]Όταν ο Ιερεμίας τελείωσε όλα όσα τον είχε διατάξει ο Κύριος, τότε αυτοί τον έπιασαν και του είπαν: «Τώρα θα πεθάνεις!

[9] Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta cidade, desolada e sem habitantes? E ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

[9]Πώς τόλμησες να πεις ότι ο ναός θα γίνει σαν τη Σιλώ και ότι η πόλη αυτή θα ερημωθεί και κανείς δε θα μένει πια σ' αυτήν; Αυτό δεν είναι προφητεία στ' όνομα του Κυρίου». Κι όλος ο λαός συγκεντρώθηκε εναντίον του Ιερεμία μπροστά εκεί στο ναό του Κυρίου.

[10] Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

[10]Όταν οι άρχοντες του βασιλείου του Ιούδα έμαθαν τι συνέβαινε, ανέβηκαν από το παλάτι του βασιλιά και ήρθαν στο ναό και πήραν τις θέσεις τους μπροστά στη Νέα Πύλη.

[11] Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

[11]Τότε οι ιερείς και οι προφήτες κατήγγειλαν στους άρχοντες και σ' όλο το λαό: «Ο άνθρωπος αυτός πρέπει να πεθάνει, γιατί τόλμησε να μιλήσει ως προφήτης εναντίον αυτής της πόλης, όπως ακούσατε κι εσείς με τ' αυτιά σας».

[12] Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

[12]Τότε ο Ιερεμίας είπε σ' όλους αυτούς: «Ο Κύριος με έστειλε να αναγγείλω όλα όσα ακούσατε εναντίον του ναού κι αυτής της πόλης.

[13] Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se

[13]Διορθώστε λοιπόν τώρα τον τρόπο της ζωής σας και τις πράξεις σας και υπακούστε στον Κύριο, το Θεό σας. Τότε

arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.

14 Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.

15 Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

16 Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

17 Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:

18 Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

19 Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?

A execução do profeta Urias

θα μετανιώσει κι εκείνος για την καταστροφή που απειλεί εναντίον σας.

14Όσο για μένα είμαι στη διάθεσή σας. Κάντε μου ό, τι νομίζετε πως είναι δίκαιο και σωστό.

15Αλλά να ξέρετε καλά ότι αν με σκοτώσετε, θα είστε ένοχοι εσείς, η πόλη αυτή και οι κάτοικοί της. Εγώ είμαι αθώος, γιατί ο Κύριος μ' έστειλε σ' εσάς για να σας προειδοποιήσω».

16Τότε οι άρχοντες και όλος ο λαός είπαν στους ιερείς και στους προφήτες: «Δεν πρέπει να καταδικαστεί σε θάνατο ο άνθρωπος αυτός! Μας μίλησε στο όνομα του Κυρίου του Θεού μας».

17Τότε σηκώθηκαν μερικοί από τους πρεσβυτέρους της χώρας και είπαν σ' όλη τη σύναξη του λαού:

18«Ο Μιχαίας ο Μωρασθίτης είχε προφητέψει τον καιρό που βασιλιάς του Ιούδα ήταν ο Εζεκίας, και είχε πει σ' όλο το λαό του Ιούδα: "ο Κύριος του σύμπαντος λέει ότι η Σιών θα οργωθεί σαν χωράφι· η Ιερουσαλήμ θα γίνει σωρός ερείπια κι ο λόφος του ναού θα σκεπαστεί από θάμνους".

19Ο Εζεκίας και οι κάτοικοι του Ιούδα δεν τον σκότωσαν. Υποτάχθηκαν στον Κύριο κι έκαναν ό, τι μπορούσαν για να τον ευχαριστήσουν. Τότε εκείνος μετάνιωσε για την καταστροφή που είχε εξαγγείλει εναντίον τους. Ενώ εμείς τώρα πάμε να κάνουμε ένα τόσο μεγάλο αμάρτημα σε βάρος μας! »

Ο Ιωακίμ θανατώνει τον προφήτη Ουρία

[20] Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta terra, segundo todas as palavras de Jeremias.

[21] Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.

[22] O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.

[23] Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

[20]Εκείνη την εποχή υπήρχε ακόμη κάποιος που λεγόταν Ουρίας, γιος του Σεμαΐα από την Κιριάθ-Ιαρίμ που προφήτευε στο όνομα του Κυρίου. Αυτός προφήτεψε ενάντια στην πόλη και στην χώρα αυτή, το ίδιο ακριβώς όπως και ο Ιερεμίας.

[21]Ο βασιλιάς Ιωακίμ, οι στρατιώτες του και οι άρχοντες έμαθαν τα όσα έλεγε ο Ουρίας. Γι’ αυτό ο βασιλιάς γύρευε να τον σκοτώσει. Όταν το άκουσε ο Ουρίας φοβήθηκε κι έφυγε στην Αίγυπτο.

[22]Ο βασιλιάς έστειλε τότε στην Αίγυπτο τον Ελιαθάν, γιο του Αχβώρ, και μερικούς άλλους ακόμη για να τον πιάσουν.

[23]Αυτοί έφεραν τον Ουρία πίσω στο βασιλιά. Με διαταγή του τον έσφαξαν και έριξαν το πτώμα του στο δημόσιο νεκροταφείο.

[24]Τον Ιερεμία όμως τον προστάτευε ο Αχικάμ, γιος του Σαφάν. Αυτός φρόντισε να μην παραδοθεί στα χέρια του λαού κι έτσι ο Ιερεμίας γλίτωσε το θάνατο.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

[1] No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

[2] Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

[3] E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 27

Ο Ιερεμίας και ο ζυγός

[1]Στην αρχή της βασιλείας του Σεδεκία, γιου του Ιωσία και βασιλιά του Ιούδα, ο Κύριος μου είπε:

[2]«Φτιάξε ζυγούς με σχοινιά και ξύλα και βάλε τους στον τράχηλό σου.

[3]Έπειτα στείλε τους στους βασιλιάδες των Εδωμιτών, των Μωαβιτών, των Αμμωνιτών, της Τύρου, και της Σιδώνας, με αγγελιαφόρους που έχουν έρθει στο βασιλιά του Ιούδα Σεδεκία, στην Ιερουσαλήμ.

[4] Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

[5] Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

[6] Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

[7] Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

[8] Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

[9] Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

[4]Και διάταξέ τους να μεταφέρουν στους κυρίους τους αυτό που εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, έχω να τους πω:

[5]“εγώ δημιούργησα τη γη, τους ανθρώπους και τα ζώα που βρίσκονται πάνω σ’ αυτήν με τη μεγάλη και ακαταμάχητη δύναμή μου και σ’ όποιον θέλω τη δίνω.

[6]Τώρα λοιπόν δίνω όλες αυτές τις χώρες στα χέρια του δούλου μου, του βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ. Σ’ αυτόν δίνω ακόμα και τα άγρια ζώα για να τον υπηρετούν.

[7]Όλα τα έθνη θα υπηρετούν αυτόν και το γιο του και τον εγγονό του, ωσότου έρθει ο καιρός να υποταχθεί και η δική του χώρα σε άλλα έθνη ισχυρά και σε μεγάλους βασιλιάδες, που θα τον υποδουλώσουν.

[8]Το έθνος ή το βασίλειο που δε θα υπηρετήσει το βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ και δε θα υποταχθεί σ’ αυτόν, θα το τιμωρήσω με πόλεμο, με πείνα και με ασθένειες, ώσπου με τη δύναμη του Ναβουχοδονόσορ να το καταστρέψω τελείως. Εγώ το λέω, ο Κύριος.

[9]Όλοι εσείς, μην ακούτε τους προφήτες σας και τους μάντεις σας, τους ενυπνιαστές σας, τους οιωνοσκόπους σας και τους μάγους σας, που σας λένε ότι δε θα υποδουλωθείτε στο βασιλιά της Βαβυλώνας.

[10] Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

[10]Αυτοί σας προφητεύουν ψέματα και έτσι θα σας απομακρύνουν από τη χώρα σας. Εγώ θα σας διώξω και θα εξαφανιστείτε.

[11] Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

[11]Αλλά το έθνος που θα υποδουλωθεί στο βασιλιά της Βαβυλώνας και θα τον υπηρετήσει, αυτό θα το αφήσω να παραμείνει στη χώρα του. Θα την καλλιεργεί και θα κατοικεί σ’ αυτήν. Εγώ το λέω, ο Κύριος”».

[12] Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

[12]Εγώ είπα τα ίδια και στο βασιλιά του Ιούδα Σεδεκία: «Υποδουλωθείτε στο βασιλιά της Βαβυλώνας, υποταχθείτε σ’ αυτόν και στο λαό του, και θα επιζήσετε.

[13] Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

[13]Γιατί θέλετε να πεθάνετε, εσύ και ο λαός σου, στον πόλεμο ή από την πείνα ή τις ασθένειες; Αυτά προειδοποίησε ο Κύριος ότι θα πάθει κάθε έθνος που δε θα υποταχθεί στο βασιλιά της Βαβυλώνας.

[14] Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[14]Γι’ αυτό, μην ακούτε τα λόγια των προφητών που σας λένε ότι δε θα υπηρετήσετε το βασιλιά της Βαβυλώνας. Αυτοί σας προφητεύουν ψέματα.

[15] Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome, para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

[15]“Δεν τους έστειλα εγώ”, λέει ο Κύριος. “Από μόνοι τους προφητεύουν ψέματα, επικαλούμενοι το όνομά μου. Γι’ αυτό κι εγώ θα σας διώξω από ’δω και θα καταστραφείτε μαζί με τους προφήτες που σας προφητεύουν”».

[16] Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR

[16]Τα ίδια είπα και στους ιερείς και σ’ όλον το λαό: «Λέει ο Κύριος: “μην ακούτε αυτά που σας λένε οι προφήτες σας, ότι τα σκεύη του ναού του Κυρίου θα επιστραφούν από τη Βαβυλώνα πολύ σύντομα. Ψέματα σας προφητεύουν.

voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[17] Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

[18] Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

[19] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

[20] os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

[21] sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

[22] à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

[17]Μην τους ακούτε! Υπηρετήστε το βασιλιά της Βαβυλώνας και θα γλιτώσετε τη ζωή σας· γιατί να ερημωθεί αυτή η πόλη;

[18]Αν αυτοί ήταν πράγματι προφήτες και ο Κύριος του σύμπαντος τους είχε εμπιστευθεί το λόγο του, θα τον ικέτευαν να μην αφήσει να μεταφερθούν στη Βαβυλώνα τα σκεύη που απόμειναν στο ναό ή στην πόλη και στο παλάτι του βασιλιά του Ιούδα”.

[19-21]»Οι στύλοι, η χάλκινη λεκάνη, οι βάσεις των λουτήρων και τα υπόλοιπα σκεύη είναι ακόμα σ’ αυτή την πόλη. Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ δεν τα πήρε, όταν μετέφερε αιχμάλωτο από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα τον Ιωαχίν, γιο του Ιωακίμ και βασιλιά του Ιούδα, καθώς και όλους τους ευγενείς του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. Αλλά ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ λέει: “οι θησαυροί που έχουν απομείνει στο ναό, στο παλάτι του βασιλιά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ,

[22]θα μεταφερθούν στη Βαβυλώνα και θα παραμείνουν εκεί, ως την ημέρα που εγώ θα φροντίσω γι’ αυτά· τότε θα τα φέρω πίσω και θα τα ξανατοποθετήσω στο χώρο αυτόν”».

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 28

Προφήτες εναντίον του προφήτη

[1] No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[3] Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

[4] Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

[5] Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.

[6] Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

[7] Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

[1]Το ίδιο εκείνο έτος, στην αρχή της βασιλείας του Σεδεκία, βασιλιά του Ιούδα, τον πέμπτο μήνα του τέταρτου έτους, ο προφήτης Ανανίας, γιος του Αζούρ, από τη Γαβαών, μου είπε μέσα στο ναό του Κυρίου, μπροστά στους ιερείς και σ' όλον το λαό:

[2]«Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: "έσπασα το ζυγό του βασιλιά της Βαβυλώνας!

[3]Δυο χρόνια ακόμα και θα ξαναφέρω στο χώρο αυτόν όλα τα σκεύη του ναού του Κυρίου, που τα είχε πάρει ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ από το χώρο αυτόν για να τα μεταφέρει στη Βαβυλώνα.

[4]Και θα ξαναφέρω εδώ τον Ιωαχίν, γιο του Ιωακίμ και βασιλιά του Ιούδα και όλους τους αιχμαλώτους από το βασίλειο του Ιούδα που είχαν μεταφερθεί στη Βαβυλώνα, γιατί θα συντρίψω το ζυγό του βασιλιά της Βαβυλώνας. Εγώ το λέω, ο Κύριος"».

[5]Ο προφήτης Ιερεμίας απάντησε στον προφήτη Ανανία, μπροστά στους ιερείς και σ' όλο το λαό που βρισκόταν στο ναό του Κυρίου:

[6]«Μακάρι ο Κύριος να σε ακούσει και να εκπληρώσει τους λόγους που προφήτεψες! Να επαναφέρει στον τόπο αυτόν από τη Βαβυλώνα τα σκεύη του ναού του και όλους τους αιχμαλώτους.

[7]Ωστόσο, άκουσε τι έχω να πω σ' εσένα και σ' όλο το λαό:

[8] Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

[8]Οι προφήτες που έζησαν πολύ πριν από μένα κι από σένα, είχαν προφητέψει για πολλές χώρες και για μεγάλα βασίλεια ότι θα ερχόταν πόλεμος, καταστροφή κι ασθένειες.

[9] O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.

[9]Αλλά ο προφήτης που προλέγει ειρήνη, θα αναγνωριστεί ότι είναι προφήτης κι ότι τον έχει στείλει πράγματι ο Κύριος, μόνον όταν η προφητεία του εκπληρωθεί».

[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;

[10]Τότε ο προφήτης Ανανίας πήρε το ζυγό από τον τράχηλο του προφήτη Ιερεμία και τον έσπασε.

[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.

[11]Και είπε μπροστά σ' όλο το λαό: «Ο Κύριος λέει: "έτσι θα σπάσω το ζυγό του βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ από τον τράχηλο όλων των εθνών, ακριβώς σε δύο χρόνια από σήμερα"». Και τότε ο προφήτης Ιερεμίας έφυγε.

[12] Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

[12]Αργότερα όμως, μετά απ' αυτά τα γεγονότα, ο Κύριος του είπε:

[13] Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

[13-14]«Πήγαινε και πες στον Ανανία, ότι εγώ ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ λέω: "εσύ έσπασες τους ξύλινους ζυγούς, αλλά θα τους αντικαταστήσεις με σιδερένιους. Σιδερένιο ζυγό βάζω στον τράχηλο όλων αυτών των εθνών, για να υπηρετήσουν το βασιλιά της Βαβυλώνας, το Ναβουχοδονόσορ· ακόμη και τα άγρια θηρία θα τον υπηρετήσουν"».

[15] Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O

[15]Ο προφήτης Ιερεμίας είπε στον προφήτη Ανανία: «Άκου, λοιπόν, Ανανία: Δεν σε

SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

[16] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.

[17] Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

Jeremias 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

[1] São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,

[2] depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.

[3] A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:

έστειλε ο Κύριος, αλλά εσύ κάνεις το λαό αυτόν να πιστεύει σε ψέματα.

[16]Γι' αυτό ο Κύριος λέει: "θα σε εξαφανίσω από τη γη! Αυτόν το χρόνο θα πεθάνεις, γιατί επαναστάτησες εναντίον του Κυρίου"».

[17]Και πράγματι ο προφήτης Ανανίας πέθανε τον έβδομο μήνα εκείνης της χρονιάς.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 29

Ο Ιερεμίας στέλνει επιστολή στους αιχμαλώτους

[1-2]Ο προφήτης Ιερεμίας έστειλε επιστολή από την Ιερουσαλήμ προς τους υπόλοιπους από τους πρεσβυτέρους, τους ιερείς, τους προφήτες και σ' όλον το λαό, που ο Ναβουχοδονόσορ τους είχε φέρει αιχμαλώτους από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα. Η επιστολή αυτή γράφτηκε μετά που ο βασιλιάς των Βαβυλωνίων είχε εκτοπίσει από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα το βασιλιά Ιωαχίν, τη βασιλομήτορα, τους αξιωματούχους και τους αρχηγούς του βασιλείου του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, καθώς και όλους τους τεχνίτες και τους κατασκευαστές των οχυρωματικών έργων.

[3]Ο Ιερεμίας έστειλε την επιστολή με τον Ελασά, γιο του Σαφάν, και το Γεμαρία, γιο του Χελκία, τους οποίους ο βασιλιάς του Ιούδα Σεδεκίας είχε στείλει πρεσβευτές στο βασιλιά Ναβουχοδονόσορ στη Βαβυλώνα. Το κείμενο της επιστολής είναι το ακόλουθο:

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:

[5] Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[6] Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.

[7] Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.

[8] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;

[9] porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.

[10] Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.

[11] Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.

[4]Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει σε όλους εκείνους που οδηγήθηκαν αιχμάλωτοι από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα:

[5]«Χτίστε σπίτια και κατοικήστε σ' αυτά· φυτέψτε κήπους και φάτε τους καρπούς τους.

[6]Παντρευτείτε και αποχτήστε παιδιά. Παντρέψτε τους γιους σας και τις κόρες σας, για ν' αποχτήσουν κι εκείνοι παιδιά και πολλαπλασιαστείτε εκεί· μη συρρικνωθείτε.

[7]Επιδιώξτε την ευημερία της πόλης στην οποία σας οδήγησα αιχμαλώτους και προσευχηθείτε σ' εμένα γι' αυτήν, γιατί όταν ευημερεί αυτή ευημερείτε κι εσείς.

[8]»Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: "μην αφήνετε να σας εξαπατούν οι προφήτες σας που είναι ανάμεσά σας, ούτε οι μάντεις σας· μη δίνετε προσοχή στα όνειρα που βλέπετε.

[9]Αυτοί σας προφητεύουν ψέματα, προσποιούμενοι ότι μιλούν εξ ονόματός μου. Δεν τους έχω στείλει εγώ.

[10]Εγώ ο Κύριος σας λέω ότι, αφού συμπληρωθούν εβδομήντα χρόνιαστη Βαβυλώνα, θα φροντίσω για σας· θα εκπληρώσω την υποχρέωσή μου και θα σας επαναφέρω στον τόπο σας.

[11]Ξέρω πολύ καλά τα σχέδια που έχω κάνει για σας. Θέλω την ευημερία σας και όχι την καταστροφή σας· θέλω να σας χαρίσω το μέλλον που εσείς ελπίζετε.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

[15] Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

[16] Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

[17] assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[18] Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

[19] porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

[12]Αν με επικαλεστείτε και έρθετε να προσευχηθείτε σ’ εμένα, εγώ θα σας ακούσω.

[13]Αν με ζητήσετε θα με βρείτε, φτάνει να με αναζητήσετε με όλη σας την καρδιά.

[14]Θα με βρείτε και θα αλλάξω την κατάστασή σας· θα σας συγκεντρώσω απ’ όλα τα έθνη και τις χώρες όπου σας διασκόρπισα και θα σας φέρω πίσω στον τόπο απ’ όπου σας οδήγησα στην αιχμαλωσία. Εγώ το λέω, ο Κύριος”.

[15]»Ισχυρίζεστε ότι ο Κύριος σας έδωσε προφήτες στη Βαβυλώνα.

[16]Μάθετε όμως το λόγο του σχετικά με το βασιλιά που κάθεται στο θρόνο του Δαβίδ και με όλον το λαό που κατοικεί σ’ αυτή την πόλη, δηλαδή τα αδέρφια σας που δεν αιχμαλωτίστηκαν μαζί σας:

[17-18]“Θα στείλω πάνω τους πόλεμο, πείνα και ασθένειες”, λέει ο Κύριος, “και θα τους κάνω σαν τα χαλασμένα σύκα, που δεν τρώγονται. Θα τους διασκορπίσω σε όλα τα βασίλεια της γης κι όσοι θα τους βλέπουν θα τρομάζουν, θα τους χλευάζουν, θα τους ντροπιάζουν και θα τους καταριούνται.

[19]Αυτό θα συμβεί επειδή δεν άκουσαν τα λόγια μου. Τους μιλούσα επανειλημμένα με τους δούλους μου τους προφήτες αλλά αυτοί δεν άκουγαν.

[20] Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

[20]Ακούστε λοιπόν τώρα τα λόγια μου, όλοι εσείς που σας οδήγησα αιχμαλώτους από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα”.

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

[21]»Σχετικά με τον Άχαβ, γιο του Κολαΐα, και το Σεδεκία, γιο του Μαασεΐα, που σας προφητεύουν ψέματα προσποιούμενοι ότι μιλούν εξ ονόματος του Κυρίου, ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: “θα τους παραδώσω στο βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ, και θα τους θανατώσει μπροστά σας.

[22] Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

[22]Όταν αυτοί που οδηγήθηκαν αιχμάλωτοι από το βασίλειο του Ιούδα στη Βαβυλώνα, θα θέλουν να καταραστούν κάποιον, θα λένε: Ο Κύριος να σε κάνει όπως το Σεδεκία και τον Άχαβ, που τους έψησε ζωντανούς ο βασιλιάς της Βαβυλώνας.

[23] porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

[23]Κι αυτό θα γίνει επειδή έκαναν πράξεις που ντρόπιασαν το λαό του Ισραήλ: Μοίχευαν με τις γυναίκες των συμπατριωτών τους κι έλεγαν ψέματα, προσποιούμενοι ότι μιλούν εξ ονόματός μου, ενώ εγώ τίποτα δεν τους είχα διατάξει να πουν. Εγώ τα ξέρω όλα αυτά και είμαι μάρτυρας για όλα”, λέει ο Κύριος».

[24] A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:
[25] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:

Η επιστολή του Σεμαΐα

[24-25]Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, έδωσε στον Ιερεμία μήνυμα σχετικά με το Σεμαΐα το Νεχελαμίτη. Αυτός είχε στείλει στον ιερέα Σοφονία, γιο του Μαασεΐα, επιστολή που την υπέγραφε ο ίδιος, κι απευθυνόταν επίσης και σε όλους τους ιερείς και στο λαό της Ιερουσαλήμ. Η επιστολή έλεγε:

[26] O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por profeta, para o lançares na prisão e no tronco.

[26]«Σοφονία, ο Κύριος σε έκανε ιερέα στη θέση του ιερέα Ιωδαέ, για να είσαι υπεύθυνος για το ναό και να βάλεις σιδερένια αλυσίδα γύρω από το λαιμό τού κάθε μανιακού, που προσποιείται τον προφήτη.

[27] Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

[27]Τώρα, λοιπόν, γιατί δεν έλεγξες τον Ιερεμία από την Αναθώθ, που σας κάνει τον προφήτη;

[28] Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[28]Αυτός μας έστειλε ακόμα και επιστολή στη Βαβυλώνα και μας έλεγε ότι η αιχμαλωσία θα διαρκέσει πολύ, γι' αυτό να χτίσουμε σπίτια και να εγκατασταθούμε εκεί, να φυτέψουμε κήπους και να φάμε τους καρπούς τους».

[29] Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.

[29]Ο ιερέας Σοφονίας διάβασε την επιστολή αυτή στον προφήτη Ιερεμία.

[30] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[30]Τότε ο Κύριος είπε στον Ιερεμία:

[31] Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,

[31]«Στείλε ειδοποίηση σ' όλους τους αιχμαλώτους και πες τους τι έχω αποφασίσει εγώ ο Κύριος σχετικά με το Σεμαΐα: "αυτός σας είπε προφητείες, ενώ εγώ δεν τον είχα στείλει, και σας έκανε να πιστεύετε σε ψέματα.

[32] assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

[32]Γι' αυτό θα τιμωρήσω το Σεμαΐα το Νεχελαμίτη και τους απογόνους του· δε θα έχει απογόνους να κατοικούν ανάμεσα στο λαό αυτόν και δε θα δει το καλό που θα κάνω εγώ στο λαό μου, επειδή επαναστάτησε εναντίον μου. Εγώ ο Κύριος το λέω"».

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 30

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

[3] Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

[4] São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

[5] Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

[6] Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

[7] Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

[8] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

[9] que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

Υποσχέσεις του Θεού για το βασίλειο του Ισραήλ (Κεφ. 30–31)

[1-2]Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, είπε στον Ιερεμία: «Γράψε σε βιβλίο όλα όσα σου είπα,

[3]γιατί έρχονται μέρες που θα επαναφέρω τον αιχμάλωτο λαό μου, τον Ισραήλ και τον Ιούδα· θα τους φέρω πίσω στη χώρα που έδωσα στους προγόνους τους και θα την καταλάβουν εκ νέου».

[4]Να τι είπε, λοιπόν, ο Κύριος στον Ιερεμία για τους Ισραηλίτες και για τους κατοίκους του βασιλείου του Ιούδα:

Απελευθέρωση μέσα από καταστροφές

[5]Τρόμου φωνές ακούγονται, φόβος ασίγαστος βασιλεύει.

[6]Λοιπόν, σταθείτε μια στιγμή και αναρωτηθείτε: Μπορεί ένας άντρας να γεννήσει παιδί; Βλέπω όμως τους άντρες να κρατούν την κοιλιά τους με τα χέρια τους, σαν τη γυναίκα που κοιλοπονάει, κι ολονών τα πρόσωπα είναι ωχρά.

[7]Αλίμονο! Τι τρομερή θα είναι η μέρα κείνη! Άλλη δεν θα 'ναι σαν κι αυτήν. Θλίψης καιρός για τους Ισραηλίτες, που ωστόσο θα σωθούν.

[8]«Τη μέρα εκείνη», λέει ο Κύριος του σύμπαντος, «το ζυγό τους από τον τράχηλό τους θα συντρίψω· θα σπάσω τα δεσμά τους και ξένοι δεν θα τους υποδουλώσουν πια,

[9]αλλά θα υπηρετούν τον Κύριο, εμένα το Θεό τους, και τον απόγονο του βασιλιά Δαβίδ, που θα τον ενθρονίσω εγώ για βασιλιά τους.

[10] Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

[10]»Εσείς, λοιπόν, δούλοι μου Ισραηλίτες, μη φοβάστε και μην τρομάζετε! Εγώ θα σας απελευθερώσω εσάς μα και τους απογόνους σας από το μακρινό τον τόπο, τη χώρα της αιχμαλωσίας σας, και πίσω θα σας ξαναφέρω ν' αναπαυτείτε κι αμέριμνοι να ζήσετε, χωρίς κανείς να σας τρομάζει.

[11] Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei; de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

[11]Εγώ θα είμαι μαζί σας, για να σας σώζω. Κι αν καταστρέψω ακόμα όλα τα έθνη όπου σας διασκόρπισα, εσάς δεν θα σας καταστρέψω· αλλά δεν πρόκειται να σας αφήσω κι εντελώς ατιμώρητους. Με δικαιοσύνη θα σας κρίνω».

Ο Κύριος θεραπεύει τα τραύματα της Ιερουσαλήμ

[12] Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.

[12]«Τα τραύματά σου είναι αθεράπευτα», λέει ο Κύριος στην Ιερουσαλήμ. «Θανάσιμη είναι η πληγή σου.

[13] Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.

[13]Κανείς δεν είναι να φροντίσει το τραύμα σου· τρόπος δεν υπάρχει να θεραπευτείς.

[14] Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.

[14]Όλοι σου οι εραστές σε ξέχασαν· και πια δε σε αναζητάνε. Σε χτύπησα, είναι αλήθεια, με τιμωρία σκληρή, λες κι ήμουνα εχθρός σου, γιατί ήταν πολλές οι ανομίες σου κι οι αμαρτίες σου πλήθος.

[15] Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.

[15]»Γιατί παραπονιέσαι για τα τραύματά σου; Ο πόνος σου είν' αγιάτρευτος· κι αν τα έκανα όλα αυτά σ' εσένα, είναι για τις πολλές σου ανομίες, το πλήθος των αμαρτιών σου.

[16] Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão

[16]Γι' αυτό κι όσοι σε καταβρόχθισαν θα καταφαγωθούν και θα αιχμαλωτιστούν – όλοι οι εχθροί σου· όσοι σε λεηλατούν θα λεηλατηθούνε, κι όσοι τα υπάρχοντά σου

despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.

[17] Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.

[18] Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.

[19] Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

[20] Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.

[21] O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.

[22] Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.

[23] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

αρπάζουνε, θα δουν κι αυτοί τα υπάρχοντά τους να διαρπάζονται.

[17]Αυτοί σε ονόμασαν “απόβλητη”· είπαν για σένα: “αυτή είναι η Σιών, η πόλη που κανείς δεν τη φροντίζει”. Γι’ αυτό κι εγώ τα τραύματά σου θα γιατρέψω», λέει ο Κύριος, «και θα επουλώσω τις πληγές σου».

Ανοικοδόμηση και ανακαίνιση του βασιλείου

[18]Ο Κύριος λέει: «Εγώ, θ’ αλλάξω την κατάσταση των οικογενειών των Ισραηλιτών και θ’ αποκαταστήσω τις κατοικίες τους· η πόλη θα ξαναχτιστεί πάνω στα ίδια τα ερείπιά της και το παλάτι στην παλιά του θέση.

[19]Ο λαός μου τότε θα με δοξολογεί και θ’ αλαλάζει από χαρά. Θα τον πληθύνω και δε θα ’χει φόβο πια να λιγοστέψει· ένδοξο θα τον κάνω και κανένας δε θα τολμά να τον περιφρονεί.

[20]Οι απόγονοι του Ιακώβ θα ξαναποκτήσουν τα δικαιώματά τους: Η σύναξή τους ενώπιόν μου θα λειτουργεί με ασφάλεια κι εγώ θα τιμωρώ όποιον θελήσει να τους αδικήσει.

[21]Ο άρχοντάς τους, ο αρχηγός τους, θα είναι ένας απ’ αυτούς. Θα του επιτρέψω να με πλησιάζει», λέει ο Κύριος· «αλήθεια, ποιος θα τολμούσε να με πλησιάσει απρόσκλητος; »

Η ισχύς των υποσχέσεων του Θεού

[22]Ο Κύριος λέει: «Θα είστε πάλι λαός μου κι εγώ θα είμαι Θεός σας».

[23]Είναι του Κυρίου η οργή καθώς ο καταστροφικός ανεμοστρόβιλος. Θα βρει τα κεφάλια των ασεβών.

[24] Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

[24]Δε θα πάψει του Κυρίου ο φοβερός θυμός ωσότου εκπληρώσει τις αποφάσεις του. Και θα το καταλάβετε στις έσχατες τις μέρες.

Jeremias 31

Lamento transformado em júbilo

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.

[2] Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.

[3] De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.

[4] Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.

[5] Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.

[6] Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!

[7] Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 31

[1]«Τότε», λέει ο Κύριος, «θα είμαι Θεός όλων των ισραηλιτικών φυλών κι αυτοί θα είναι λαός μου».

Η επάνοδος των βορειοϊσραηλιτών από την εξορία

[2]Λέει ο Κύριος: «Σπλαχνίζομαι στην έρημο αυτούς που γλίτωσαν το θάνατο. Έτσι οι Ισραηλίτες μπορούν να ζουν με ασφάλεια και πάλι».

[3]Ο Κύριος έρχεται από μακριά στο λαό του λέγοντας: «Πάντα σε αγαπούσα, γι' αυτό θα συνεχίσω να σου είμαι πιστός.

[4]Θα σε αποκαταστήσω πάλι Ισραήλ, κόρη μου, θα ξαναχτίσω τις πόλεις σου. Θα ξαναστολιστείς, θα πάρεις τα τύμπανά σου και θα χορέψεις χαρούμενα.

[5]Θα φυτέψετε πάλι αμπέλια στα βουνά της Σαμάρειας κι εκείνοι που θα τα φυτεύουν, οι ίδιοι θα τρώνε και τα σταφύλια τους.

[6]Ναι, θα 'ρθει μέρα που στα βουνά του Εφραΐμ οι παρατηρητές θα φωνάζουν: "σηκωθείτε ν' ανεβούμε στο όρος Σιών, στον Κύριο το Θεό μας! "»

[7]Ο Κύριος λέει: «Τραγουδήστε χαρούμενα για τους Ισραηλίτες! Φωνάξτε δυνατά για το πρώτο από τα έθνη! Κηρύξτε, ψάλτε και πείτε: "ο Κύριος το λαό του έσωσε, αυτούς που απόμειναν απ' τους Ισραηλίτες".

[8] Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

[8]Θα τους φέρω από τις χώρες του βορρά, κι από τα πέρατα της γης θα τους συνάξω· μαζί τους κι οι τυφλοί, οι κουφοί, οι έγκυες και οι λεχώνες. Όλοι θα επιστρέψουνε, θα 'ναι μεγάλο πλήθος.

[9] Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão; porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

[9]Θα επιστρέψουν με κλάματα και ικεσίες κι εγώ θα τους οδηγώ. Θα τους φέρω σε κοιλάδες με πολλά νερά, μέσα από δρόμους ομαλούς, όπου δεν θα σκοντάφτουν, γιατί εγώ είμαι ο πατέρας των Ισραηλιτών και ο Εφραΐμ είναι ο πρωτότοκός μου».

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

[10]Ακούστε έθνη το λόγο του Κυρίου και διαλαλήστε τον ακόμη και στις χώρες τις μακρινές: Αυτός που διασκόρπισε τους Ισραηλίτες, αυτός και θα τους συγκεντρώσει και θα τους προστατέψει, όπως το κοπάδι του ο βοσκός.

[11] Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

[11]Ο Κύριος έσωσε τους απογόνους του Ιακώβ, τους λύτρωσε από τον ισχυρό δυνάστη.

[12] Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite, dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

[12]Πάνω στ' όρος Σιών θα έρθουν και θα ψάλλουν και θα χαρούν με του Κυρίου τ' αγαθά, το στάρι, το κρασί, το φρέσκο λάδι, τα βόδια και τα πρόβατα. Και θα καρποφορούνε σαν τον κήπο που ποτίζεται και πια δε θα καταστραφούν.

[13] Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

[13]Τότε θα χαίρονται οι παρθένες στο χορό κι όλοι μαζί οι νέοι και οι γέροι. «Θ' αλλάξω σε χαρά το πένθος τους», λέει ο Κύριος. «Θα τους παρηγορήσω, κι ύστερα από τη λύπη τους θα τους χαροποιήσω.

[14] Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

[14]Θα χορτάσω τους ιερείς με τα καλύτερα κομμάτια από τα σφάγια των θυσιών· ο

λαός μου θα χορτάσει με τ' αγαθά μου. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

15 Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

Τα παιδιά της Ραχήλ επιστρέφουν

15Ακούστηκε στη Ραμά κραυγή, θρήνος και κλάματα και στεναγμός βαρύς. Για τα παιδιά της κλαίει η Ραχήλ, μα πουθενά παρηγοριά δε βρίσκει, γιατί πια δεν υπάρχουν στη ζωή.

16 Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos; porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

16Αλλά ο Κύριος της λέει: «Σταμάτα να κλαις! Σκούπισε τα δάκρυά σου, γιατί ό, τι έχεις κάνει για τα παιδιά σου θ' ανταμειφθεί: Θα επιστρέψουν απ' τη χώρα του εχθρού.

17 Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

17Υπάρχει ελπίδα για τους απογόνους σου! Θα επιστρέψουν τα παιδιά σου στην πατρίδα τους. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

18 Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado; converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

Η επιστροφή του χαμένου γιου

18Λέει ο Κύριος: «Άκουσα τους Ισραηλίτες πράγματι, να λέν' με λύπη: "Κύριε, μας χτύπησες και άξιζε να μας χτυπήσεις, γιατί ήμασταν σαν τ' ατίθασα μοσχάρια. Μα τώρα ξανακάλεσέ μας να επιστρέψουμε σ' εσένα, γιατί εσύ είσαι ο Κύριος, ο Θεός μας.

19 Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

19Σ' εσένα επιστρέψαμε μετανιωμένοι για ό, τι κάναμε. Το λάθος μας το καταλάβαμε και χτυπήσαμε το κεφάλι μας. Ντραπήκαμε και κατεξευτελιστήκαμε, γιατί αμαρτήσαμε ακόμη απ' τα νιάτα μας, και τώρα το πληρώνουμε".

20 Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes quantas falo contra ele, tantas vezes ternamente me lembro dele; comove-se

20»Ο Εφραΐμ είναι ο πολυαγαπημένος μου γιος, το χαϊδεμένο μου παιδί», λέει ο Κύριος. «Κάθε φορά που τον τιμωρώ εξακολουθώ να τον σκέφτομαι. Γι' αυτό η

por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

καρδιά μου χτυπάει τόσο δυνατά γι' αυτόν. Πάντα θα τον σπλαχνίζομαι».

Ξεκίνημα για ένα λαμπρό μέλλον

[21] Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

[21]Βάλε σημάδια, Ισραήλ! Βάλε οδοδείχτες στο δρόμο που πήρες όταν έφυγες, για να τον ξαναβρείς όταν πίσω θα επιστρέφεις. Γύρνα, γύρνα σ' αυτές εδώ τις πόλεις σου!

[22] Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

[22]Ως πότε θα διστάζεις αποστάτισσα Ισραήλ; Ο Κύριος δημιουργεί κάτι εντελώς καινούριο πάνω στη γη: Η γυναίκα είναι που θα τριγυρίζει τον άντρα.

Η αλλαγή της κατάστασης του Ιούδα

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

[23]Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός των Ισραηλιτών λέει: «Όταν θ' αλλάξω την κατάστασή τους, θα ξαναλένε αυτόν το λόγο στη χώρα του Ιούδα και στις πόλεις τους: "ο Κύριος να σ' ευλογεί, Ιερουσαλήμ, εσύ ο τόπος όπου ο Θεός εκδηλώνει τη δικαιοσύνη του, εσύ το άγιο του βουνό".

[24] Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

[24]Τότε η χώρα του Ιούδα κι όλες οι πόλεις του θα κατοικηθούν· θα υπάρχουν πάλι εκεί γεωργοί, και βοσκοί που θα οδηγούν τα κοπάδια τους.

[25] Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

[25]Τους εξαντλημένους από τη δίψα θα τους ποτίσω· τους εξασθενημένους από την πείνα θα τους χορτάσω».

[26] Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

[26]Όταν ξύπνησα ένιωθα ανανεωμένος και δυναμωμένος.

Αποκατάσταση του Ισραήλ και του Ιούδα

[27] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

[27]«Έρχονται μέρες», λέει ο Κύριος, «που όπως ο γεωργός σπέρνει το χωράφι του με σπόρο, έτσι κι εγώ θα γεμίσω τη χώρα του Ισραήλ και του Ιούδα με ανθρώπους και ζώα.

[28] Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para

[28]Όπως μέχρι τώρα φρόντισα να ξεριζώσω αυτά τα βασίλεια, να τα κατασκάψω, να

destruir e para afligir, assim velarei sobre eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

τα κατεδαφίσω, να τα καταστρέψω και να τα συνθλίψω, το ίδιο θα φροντίσω τώρα για να τα ξαναχτίσω και να τα ξαναφυτέψω. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

29 Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

29 Εκείνες τις μέρες δεν θα λένε πια: «Οι πατεράδες έφαγαν τ' άγουρα σταφύλια και των παιδιών τα δόντια μούδιασαν»,

30 Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

30 αλλά όποιος τρώει τ' άγουρα σταφύλια, εκείνου τα δόντια θα μουδιάζουν. Καθένας θα πεθαίνει εξαιτίας της δικής του ανομίας.

Firmada nova aliança com Israel

31 Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

32 Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

33 Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

34 Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

Καινούρια διαθήκη με τον Ισραήλ και τον Ιούδα

31 «Έρχονται μέρες», λέει ο Κύριος, «που θα κάνω καινούρια διαθήκη με το λαό του Ισραήλ και του Ιούδα.

32 Δε θα έχει καμιά σχέση με τη διαθήκη που είχα κάνει με τους προγόνους τους την ημέρα που τους πήρα από το χέρι και τους οδήγησα έξω από τη Αίγυπτο. Εκείνοι δεν τήρησαν τη διαθήκη μου κι εγώ τους παραμέλησα.

33 Και να ποια θα είναι η νέα διαθήκη που θα κάνω με το λαό του Ισραήλ: Μετά τις μέρες εκείνες, θα βάλω το νόμο μου μέσα στη συνείδησή τους και θα τον γράψω στις καρδιές τους· θα είμαι Θεός τους κι αυτοί θα είναι λαός μου.

34 Δε θα διδάσκει πια καθένας το συμπολίτη του και τον αδερφό του λέγοντας "γνωρίστε τον Κύριο", γιατί όλοι τους θα με γνωρίζουν, από τον πιο άσημο ως τον πιο σπουδαίο. Θα συγχωρήσω την ανομία τους και δε θα ξαναθυμηθώ πια την αμαρτία τους. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

Ο Ισραήλ παραμένει λαός του Θεού

[35] Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[36] Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

[37] Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

[38] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

[39] O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

[40] Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

[35]Ο Κύριος έχει ορίσει τον ήλιο για να φωτίζει την ημέρα, και το φεγγάρι και τ' αστέρια για να φωτίζουνε τη νύχτα· ταράζει τη θάλασσα και βουίζουν τα κύματά της. Αυτός, που τ' όνομά του είναι Κύριος του σύμπαντος, λέει:

[36]«Αν ποτέ τούτοι οι φυσικοί νόμοι πάψουν να ισχύουν, τότε μόνο θα πάψω ν' αναγνωρίζω πως οι απόγονοι των Ισραηλιτών αποτελούν για πάντα έθνος.

[37]»Όπως είναι αδύνατο να μετρηθεί ο ουρανός ή να ερευνηθούν τα θεμέλια της γης, έτσι είναι αδύνατο να απορρίψω κι εγώ το λαό Ισραήλ, παρ' όλα όσα έχει πράξει».

Η ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ

[38]«Έρχονται μέρες», λέει ο Κύριος, «που θα ανοικοδομηθεί προς τιμήν μου η Ιερουσαλήμ από τον πύργο του Χανανεήλ, βορειοανατολικά, ως την πύλη της Γωνίας, βορειοδυτικά.

[39]Τα σύνορά της θα εκτείνονται δυτικά ως το λόφο Γαρήβ κι από 'κει νότια προς τη Γοάθ.

[40]Ολόκληρη η κοιλάδα που έχουν ταφεί οι νεκροί και είχε διασκορπιστεί η στάχτη των θυσιών, και όλα τα χωράφια από το χείμαρρο των Κέδρων ως τη γωνία της πύλης των Αλόγων ανατολικά, όλη αυτή η περιοχή θα είναι αφιερωμένη σ' εμένα τον Κύριο. Η Ιερουσαλήμ ποτέ πια δε θα κατεδαφιστεί ούτε θα καταστραφεί».

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 32

Ο Ιερεμίας αγοράζει ένα χωράφι

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

[1]Το δέκατο έτος της βασιλείας του Σεδεκία στον Ιούδα –δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορ αντίστοιχα– ο Ιερεμίας πήρε μήνυμα από τον Κύριο.

[2] Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

[2]Την εποχή εκείνη ο στρατός του βασιλιά της Βαβυλώνας πολιορκούσε την Ιερουσαλήμ κι ο προφήτης Ιερεμίας ήταν κρατούμενος στην αυλή της φρουράς στο παλάτι.

[3] Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

[3]Τον είχε φυλακίσει ο βασιλιάς Σεδεκίας, γιατί ο Ιερεμίας είχε αναγγείλει τούτον το λόγο του Κυρίου: «Εγώ θα παραδώσω την πόλη αυτή στα χέρια του βασιλιά της Βαβυλώνας και θα την κυριέψει.

[4] que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

[4]Ο ίδιος ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, δε θα ξεφύγει από τους Βαβυλώνιους. Θα παραδοθεί εξάπαντος στο βασιλιά της Βαβυλώνας και θα λογοδοτήσει σ’ αυτόν αυτοπροσώπως.

[5] e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e, ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

[5]Ο Σεδεκίας θα οδηγηθεί από το Ναβουχοδονόσορ στη Βαβυλώνα και θα μείνει εκεί ωσότου λογαριαστώ μαζί του», λέει ο Κύριος. «Ακόμη κι αν πολεμήσετε τους Βαβυλώνιους, δε θα κερδίσετε τον πόλεμο».

[6] Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[6]Εκεί, λοιπόν, στη φυλακή ο Ιερεμίας διηγείται:

[7] Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

[7]«Πήρα από τον Κύριο το ακόλουθο μήνυμα: “ο Χαναμεήλ, γιος του θείου σου, του Σαλλούμ, θα ’ρθει να σε βρει για να σου πει να αγοράσεις το χωράφι που βρίσκεται στην Αναθώθ, γιατί εσύ έχεις το δικαίωμα να το αγοράσεις”.

[8] Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

[8]Ήρθε λοιπόν, και με βρήκε ο ξάδερφός μου ο Χαναμεήλ στην αυλή της φρουράς, και μου είπε, σύμφωνα με τα λόγια του Κυρίου: "αγόρασε, σε παρακαλώ, το χωράφι μου στην Αναθώθ, στην περιοχή της φυλής Βενιαμίν, γιατί εσύ έχεις το δικαίωμα να το κληρονομήσεις και την υποχρέωση να το αγοράσεις. Αγόρασέ το, λοιπόν". »Τότε βεβαιώθηκα ότι αυτό ήταν προσταγή του Κυρίου.

[9] Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

[9]Αγόρασα, λοιπόν, το χωράφι στην Αναθώθ από τον ξάδερφό μου, και του ζύγισα τα χρήματα, δέκα εφτά σίκλους ασήμι.

[10] Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

[10]Υπέγραψα και το συμβόλαιο, το σφράγισα μπροστά σε μάρτυρες και ζύγισα τα χρήματα στη ζυγαριά.

[11] Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;

[11]Πήρα το συμβόλαιο της αγοράς, το σφραγισμένο τμήμα του, καθώς και το ανοιχτό αντίγραφο, με τα διάφορα στοιχεία και τους όρους του.

[12] dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.

[12]Μετά το έδωσα στο Βαρούχ, γιο του Νηρία, κι εγγονό του Μαασία, ενώ ήταν παρόντες ο ξάδερφός μου ο Χαναμεήλ, οι μάρτυρες που είχαν υπογράψει το συμβόλαιο και οι άνδρες που βρίσκονταν στην αυλή της φρουράς.

[13] Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:

[13]Τότε διέταξα το Βαρούχ μπροστά τους και του είπα:

[14] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;

[14]"ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: Πάρε το έγγραφο αυτό, το σφραγισμένο συμβόλαιο της αγοράς με το αντίγραφό του και φύλαξέ το σ' ένα πήλινο αγγείο για να διατηρηθεί εκεί για πολύν καιρό.

[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:

[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.

[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,

[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;

[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.

[15]Γιατί ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει ότι θα αγοραστούν πάλι σπίτια, χωράφια και αμπέλια σ’ αυτήν τη χώρα”».

Προσευχή του Ιερεμία

[16]«Αφού έδωσα το συμβόλαιο της αγοράς στο Βαρούχ, γιο του Νηρία, προσευχήθηκα στον Κύριο και είπα:

[17]“αχ, Κύριε Θεέ! Εσύ δημιούργησες τον ουρανό και τη γη με τη μεγάλη σου δύναμη, την ακαταμάχητη. Τίποτα δεν είναι δύσκολο σ’ εσένα.

[18]Δείχνεις αγάπη σε χιλιάδες γενιές· όταν όμως οι άνθρωποι αμαρτάνουν τους τιμωρείς, αυτούς και τα παιδιά τους. Ω, Θεέ μεγάλε και δυνατέ, που τ’ όνομά σου είναι του σύμπαντος ο Κύριος!

[19]Μεγάλος στα σχέδια και δυνατός στα έργα σου. Τα μάτια σου βλέπουν όλες τις πράξεις των ανθρώπων για ν’ ανταποδίδεις σε όλους ανάλογα με τον τρόπο της ζωής τους και με τις πράξεις τους.

[20]Από τότε στην Αίγυπτο και μέχρι σήμερα έχεις κάνει καταπληκτικά θαύματα ανάμεσα στους Ισραηλίτες και στους άλλους λαούς και έτσι έγινες γνωστός σ’ όλο τον κόσμο.

[21]Έβγαλες το λαό σου τον Ισραήλ από την Αίγυπτο με σημεία και με θαύματα, με δυνατό χέρι και δύναμη ακαταμάχητη, προκαλώντας μεγάλο τρόμο στους εχθρούς μας.

[22]Έδωσες στους Ισραηλίτες αυτή τη χώρα, που είχες υποσχεθεί με όρκο να τη

δώσεις στους προγόνους τους, τη χώρα που ρέει γάλα και μέλι.

[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

[23]Μπήκαν και την κυρίεψαν, αλλά δεν υπάκουσαν στη φωνή σου και δεν τήρησαν το νόμο σου· δεν έκαναν τίποτε απ’ όσα τους είχες διατάξει. Γι’ αυτό τους προξένησες όλο αυτό το κακό.

[24] Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

[24]Τα επιχώματα του εχθρού έφτασαν ως τα τείχη της πόλης για να την κυριέψουν και σύντομα θα πέσει στα χέρια των Βαβυλωνίων. Θα την κυριέψουν με τα όπλα τους, και με τη βοήθεια της πείνας και των επιδημιών. Ό, τι είπες έγινε, το βλέπεις.

[25] Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

[25]Παρ’ όλα αυτά, εσύ, Κύριε Θεέ, με διέταξες να αγοράσω με χρήματα τούτο το χωράφι ενώπιον μαρτύρων, αν και η Ιερουσαλήμ έχει πέσει σχεδόν στα χέρια των Βαβυλωνίων”».

A resposta de Deus

Ο Κύριος απαντάει στον Ιερεμία

[26] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[26]«Τότε ο Κύριος μου απάντησε:

[27] Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

[27]“εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός όλων των ανθρώπων και τίποτα δεν είναι αδύνατο σ’ εμένα.

[28] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.

[28]Εγώ θα παραδώσω την πόλη αυτή στα χέρια των Βαβυλωνίων και του βασιλιά τους Ναβουχοδονόσορ και θα την κυριέψει.

[29] Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta cidade e queimarão as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[29]Οι Βαβυλώνιοι που πολεμούν εναντίον αυτής της πόλης θα της βάλουν φωτιά και θα την κάψουν, αυτήν και τα σπίτια της που στις ταράτσες τους οι κάτοικοί της πρόσφεραν θυμίαμα στο Βάαλ και έκαναν σπονδές σε ξένους θεούς για να με εξοργίζουν.

[30] Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.

[30]Οι Ισραηλίτες και οι κάτοικοι του Ιούδα, από τα πρώτα χρόνια της ιστορίας τους, έκαναν μόνο το κακό ενώπιόν μου και με εξόργιζαν με τις πράξεις τους.

[31] Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,

[31]Ναι, η πόλη αυτή μ' έχει εξοργίσει φοβερά, από τότε που την έχτισαν μέχρι σήμερα. Θα την καταστρέψω, λοιπόν,

[32] por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.

[32]για την κακία του λαού του Ισραήλ και του Ιούδα, οι οποίοι με όσα έκαναν με εξόργισαν, αυτοί και οι βασιλιάδες τους, οι άρχοντές τους, οι ιερείς τους, οι προφήτες τους, καθώς και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ.

[33] Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.

[33]Δεν μου έστρεψαν το πρόσωπό τους, αλλά τα νώτα τους. Αν και τους δίδαξα επίμονα, εν τούτοις δεν έδωσαν καμιά προσοχή για να μάθουν.

[34] Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

[34]Έφτασαν ακόμη και στο σημείο να βάλουν τα είδωλά τους μέσα στο ναό που φέρει το όνομά μου, και να τον μολύνουν.

[35] Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

[35]Καθιέρωσαν ιερούς τόπους προς τιμήν του Βάαλ, στην κοιλάδα Εννόμ, για να θυσιάζουνε τους γιους τους και τις κόρες τους στο Μολόχ. Αυτά δεν τους τα διέταξα εγώ, ούτε διανοήθηκα ποτέ ότι θα έκαναν τέτοιες βδελυρές πράξεις, που οδήγησαν το λαό του Ιούδα να αμαρτήσει.

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos

[36]"Εσείς λέτε ότι αυτή η πόλη παραδίδεται στην εξουσία του βασιλιά της Βαβυλώνας νικημένη από τον πόλεμο, την πείνα και τις επιδημίες. Ακούστε τώρα

do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.

37 Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

38 Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

39 Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.

40 Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.

41 Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.

42 Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.

43 Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.

44 Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de

τι εγώ ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέω για την πόλη αυτή:

37Θα τους συγκεντρώσω απ' όλες τις χώρες όπου τους διασκόρπισα πάνω στο φοβερό θυμό μου και στη μεγάλη μου αγανάκτηση· θα τους επαναφέρω σ' αυτή τη χώρα και θα κατοικήσουν με ασφάλεια.

38Θα είναι πάλι ο λαός μου κι εγώ θα είμαι Θεός τους.

39Θα τους κάνω να σκέφτονται και να ενεργούν για ένα σκοπό: πώς να με τιμούν κάθε μέρα για το δικό τους το καλό και των απογόνων τους.

40Θα συνάψω αιώνια διαθήκη μαζί τους, ότι δεν θα σταματήσω να κάνω το καλό σ' αυτούς, για να με τιμούν και να μην απομακρυνθούν από μένα.

41Θα χαίρομαι να τους ευεργετώ και θα τους εγκαταστήσω μόνιμα σ' αυτή τη χώρα. Και θα το κάνω μ' όλη μου την καρδιά και μ' όλη μου την δύναμη.

42Όπως τους έφερα όλες αυτές τις συμφορές, έτσι θα τους φέρω κι όλα τα καλά που τους έχω υποσχεθεί.

43Σ' αυτή τη χώρα, για την οποία εσύ κι οι άλλοι λέτε ότι παραδίδεται στα χέρια των Βαβυλωνίων κι ότι θα ερημωθεί και δε θ' απομείνει εκεί κανείς, ούτε άνθρωπος ούτε ζώο, εκεί θα ξαναγίνουν αγοραπωλησίες.

44Θ' αγοράζονται χωράφια με χρήματα και θα υπογράφονται συμβόλαια· θα σφραγίζονται τα συμβόλαια ενώπιον

Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

μαρτύρων στην περιοχή της φυλής Βενιαμίν, στα περίχωρα της Ιερουσαλήμ και στις πόλεις του Ιούδα, τόσο στις ορεινές όσο και στις πεδινές, καθώς και στις πόλεις του νότου. Θα την αλλάξω την κατάστασή τους. Εγώ το λέω, ο Κύριος”».

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

1 Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

3 Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

4 Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:

5 Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

6 eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 33

Νέες υποσχέσεις για την Ιερουσαλήμ

1Ενώ ο Ιερεμίας ήταν ακόμα κρατούμενος στην αυλή της φρουράς, ο Κύριος του μίλησε για δεύτερη φορά:

2«Εγώ, ο Κύριος, που δημιούργησα τη γη, τη διαμόρφωσα και τη στερέωσα, εγώ, που τ’ όνομά μου είναι Κύριος, λέω:

3Κάλεσέ με και θα σου απαντήσω· θα σου αναγγείλω μεγάλα πράγματα, που δεν τα γνωρίζεις ούτε μπορείς να τα γνωρίσεις.

4»Εγώ ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέω ότι τα σπίτια της Ιερουσαλήμ και τα βασιλικά παλάτια του Ιούδα, θα διαμορφωθούν για να γίνουν επιχώματα και αμυντικά αντιστηρίγματα,

5προκειμένου ν’ αντιμετωπισθούν οι Βαβυλώνιοι. Κάτι τέτοιο θα γέμιζε τα σπίτια με τα πτώματα εκείνων που εγώ θα θανατώσω πάνω στο θυμό μου και στην οργή μου, γιατί έχω αποστραφεί αυτή την πόλη για τις πονηρές πράξεις των κατοίκων της.

6Αλλά παρ’ όλα αυτά θα θεραπεύσω τις πληγές της και θα κάνω τους κατοίκους της να ζήσουν με απόλυτη ειρήνη και ασφάλεια.

[7] Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

[8] Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

[9] Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

[10] Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

[11] a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

[12] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem homens e sem animais, e em todas as suas cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

[7]Θ’ αλλάξω την κατάσταση του λαού του Ιούδα και του Ισραήλ και θα τους εγκαταστήσω εκεί που ήταν προηγουμένως.

[8]Θα συγχωρήσω όλα όσα έχουν διαπράξει εναντίον μου: τις ανομίες τους, τις ασέβειές τους και τις ανταρσίες τους.

[9]Η Ιερουσαλήμ θα είναι για μένα πηγή χαράς και θα μου φέρει τιμή και δόξα μπροστά σε όλα τα έθνη της γης. Θα μάθουν όλες τις ευεργεσίες μου προς αυτήν και θα μείνουν άφωνοι από την ευημερία που θα τους χαρίσω».

[10]Λέει ο Κύριος: «Εσείς λέτε ότι ο τόπος αυτός θα ερημωθεί σύντομα και δε θα υπάρχουν εδώ ούτε άνθρωποι ούτε ζώα. Κι όμως, στις πόλεις του βασιλείου του Ιούδα και στις ερημωμένες πλατείες της Ιερουσαλήμ, θ’ ακουστούν και πάλι

[11]κραυγές χαράς και ευφροσύνης, τα τραγούδια των νιόπαντρων και οι ύμνοι αυτών που θα προσφέρουν εκ νέου ευχαριστήριες προσφορές στο ναό μου. Θα ψάλλουν: “Τον Κύριο του σύμπαντος δοξολογήστε! Είναι καλός, κι αιώνια διαρκεί η αγάπη του! ” Αυτό θα γίνει επειδή θ’ αλλάξω την κατάσταση της χώρας και θα την κάνω όπως ήταν πριν».

[12]Λέει ο Κύριος του σύμπαντος: «Στον τόπο αυτό που είναι έρημος, χωρίς ανθρώπους ούτε ζώα, και σε όλες τις πόλεις του, θα υπάρχουν πάλι βοσκοτόπια όπου θα κατασκηνώνουν οι βοσκοί με τα κοπάδια τους.

[13] Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

Repetição da promessa do Renovo de Davi
Jeremias 23.5-6

[14] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

[15] Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

[16] Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

[18] nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

[19] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[20] Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que

[13]Σ’ όλες τις πόλεις του Ιούδα, τις ορεινές, τις πεδινές και στις πόλεις του νότου, στην περιοχή της φυλής του Βενιαμίν και στα περίχωρα της Ιερουσαλήμ, παντού θα διαβαίνουν και πάλι τα κοπάδια και θα τα μετράει ο βοσκός. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

Ο Θεός δεν ανακαλεί τις υποσχέσεις του

[14]«Έρχονται μέρες», λέει ο Κύριος, «που θα εκπληρώσω την υπόσχεση που έδωσα στο λαό του Ισραήλ και του Ιούδα:

[15]Θα αναδείξω βασιλιά έναν γνήσιο βλαστό του Δαβίδ. Αυτός θα κυβερνάει τη χώρα με ευθυκρισία και δικαιοσύνη.

[16]Τότε ο λαός του Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ θα ζουν με ειρήνη και ασφάλεια. Και το όνομα που θα δοθεί στην πόλη θα είναι “ο Κύριος η σωτηρία μας”».

[17]«Ναι», λέει ο Κύριος, «πάντοτε θα υπάρχει ένας από τους απογόνους του Δαβίδ που να βασιλεύει στον Ισραήλ.

[18]Κατά τον ίδιο τρόπο, πάντοτε θα υπάρχουν ιερείς από τη φυλή Λευί για να μου προσφέρουν ολοκαυτώματα, προσφορές σιτηρών και θυσίες».

[19]Ο Κύριος είπε στον Ιερεμία:

[20]«Κανείς δεν μπορεί να καταργήσει τη συμφωνία που έχω κάνει με την ημέρα και τη νύχτα και να τις εμποδίσει να εμφανίζονται στον καθορισμένο χρόνο τους.

[21]Το ίδιο δεν θα καταργήσω και τη διαθήκη που έκανα με το δούλο μου το

não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

Δαβίδ, να υπάρχει πάντα ένας απόγονός του που να βασιλεύει στο θρόνο του, καθώς και τη διαθήκη μου με τους λευίτες, που με υπηρετούν ως ιερείς μου.

22 Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

22Όπως τ' αστέρια του ουρανού δεν γίνεται ν' αριθμηθούν και η άμμος της θάλασσας να μετρηθεί, έτσι θα πολλαπλασιάσω τους απογόνους του δούλου μου του Δαβίδ και τους λευίτες, που με υπηρετούν».

23 Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

23Είπε ακόμα ο Κύριος στον Ιερεμία:

24 Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

24«Δε βλέπεις τι λένε ορισμένοι άνθρωποι; Ισχυρίζονται ότι εγώ, ο Κύριος, απέρριψα το λαό του Ισραήλ και του Ιούδα, τις δύο οικογένειες που είχα εκλέξει. Περιφρονούν λοιπόν το λαό μου και δεν τον θεωρούν πια έθνος.

25 Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,

25Αλλά να τι λέω εγώ, ο Κύριος: Έχω κάνει συμφωνία με την ημέρα και τη νύχτα κι έχω βάλει τους νόμους του ουρανού και της γης.

26 também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão, Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

26Όπως λοιπόν είναι βέβαιο ότι το έχω κάνει αυτό, έτσι είναι βέβαιο ότι δε θα απορρίψω τους απογόνους του Ιακώβ και του δούλου μου Δαβίδ· πάντα θα ορίζω έναν από τους απογόνους του Δαβίδ για να κυβερνάει τους απογόνους του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ. Θα σπλαχνιστώ το λαό μου και θ' αλλάξω την κατάστασή τους».

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

1 Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 34

Μήνυμα για το βασιλιά Σεδεκία

1Τον καιρό που ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ, μαζί με το

e todo o seu exército, e todos os reinos da terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.

3 Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.

4 Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.

5 Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.

6 Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,

7 quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.

As ameaças de Deus por causa da escravatura

στρατό του που υποστηριζόταν με στρατεύματα απ’ όλα τα βασίλεια της γης που ήταν υποταγμένα σ’ αυτόν, πολεμούσε ενάντια στην Ιερουσαλήμ και στις γύρω πόλεις, ήρθε στον Ιερεμία μήνυμα από τον Κύριο:

2Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ του είπε: «Πήγαινε να πεις εκ μέρους μου στο βασιλιά του Ιούδα Σεδεκία: “θα παραδώσω την πόλη αυτή στα χέρια του βασιλιά της Βαβυλώνας και θα την κάψει.

3Εσύ δεν θα μπορέσεις να του ξεφύγεις. Θα συλληφθείς εξάπαντος και θα παραδοθείς σ’ αυτόν. Θα λογοδοτήσεις μπροστά του αυτοπροσώπως και μετά θα μεταφερθείς στη Βαβυλώνα.

4Άκουσε όμως, τι λέει ο Κύριος για σένα, Σεδεκία, βασιλιά του Ιούδα: Δε θα πεθάνεις με βίαιο θάνατο

5αλλά ειρηνικά. Και όπως έκαψαν λιβάνι στους πριν από σένα βασιλιάδες, έτσι θα κάψουν και για σένα και θα σε κλάψουν λέγοντας: Αλίμονο, άρχοντά μας! Εγώ το λέω, ο Κύριος”».

6Ο προφήτης Ιερεμίας μετέφερε το μήνυμα στο Σεδεκία, στην Ιερουσαλήμ.

7Εκείνο τον καιρό ο στρατός του βασιλιά της Βαβυλώνας πολεμούσε ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και ενάντια στη Λαχίς και την Αζηκά, γιατί μόνον αυτές από τις οχυρωμένες πόλεις του Ιούδα δεν είχαν ακόμα κυριευθεί και αντιστέκονταν.

Η υποκρισία των κατοίκων της Ιερουσαλήμ

[8] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:

[8]Άλλο ένα μήνυμα του Κυρίου προς τον Ιερεμία. Ο βασιλιάς Σεδεκίας είχε κάνει συμφωνία με το λαό της Ιερουσαλήμ να αναγγείλει την απελευθέρωση των δούλων.

[9] que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.

[9]Καθένας έπρεπε να απελευθερώσει τον Εβραίο δούλο ή δούλη του, ώστε κανείς να μην έχει πια δούλο Ιουδαίο συμπατριώτη του.

[10] Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.

[10]Όλοι οι άρχοντες και ο λαός δέχτηκαν τότε τη συμφωνία και απελευθέρωσαν τους δούλους και τις δούλες τους.

[11] Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.

[11]Αργότερα όμως άλλαξαν γνώμη, τους πήραν πίσω και τους υποχρέωσαν να ξαναγίνουν δούλοι.

[12] Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[12]Τότε ο Κύριος διέταξε τον Ιερεμία να πει στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ:

[13] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:

[13]«Ο Θεός του Ισραήλ λέει: "έκανα μαζί με τους προγόνους σας διαθήκη όταν τους έβγαλα από την Αίγυπτο, όπου ζούσαν ως δούλοι και τους όρισα:

[14] Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.

[14]Κάθε έβδομο έτος καθένας σας θα απελευθερώνει τον Εβραίο συμπατριώτη του, που τον είχε αγοράσει για δούλο και τον κράτησε στη δούλεψή του έξι χρόνια· θα τον αφήνετε να φεύγει ελεύθερος. Οι πρόγονοί σας όμως δε με άκουσαν ούτε έδωσαν καμιά προσοχή στα λόγια μου.

[15] Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e

[15]Εσείς, αντίθετα, μετανιώσατε και καλά κάνατε, όταν καθένας σας απελευθέρωσε τον συμπατριώτη του και κάνατε μάλιστα

tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

[16] mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

[18] Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

[19] os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

[20] entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[21] A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.

επίσημη συμφωνία στο ναό που φέρει το όνομά μου.

[16]Τώρα όμως αλλάξατε πάλι γνώμη, χωρίς να με λογαριάσετε· πήρατε πίσω ο καθένας σας το δούλο του και τη δούλη του, που τους είχατε απελευθερώσει και τους αναγκάσατε να ξαναγίνουν δούλοι σας. Έτσι μολύνατε τό όνομά μου.

[17]Γι’ αυτό, εγώ ο Κύριος σας λέω: Επειδή δεν με υπακούσατε και δεν αφήσατε ελεύθερους τους συμπατριώτες σας, θα αφήσω εγώ ελεύθερα εναντίον σας τον πόλεμο, τις επιδημίες και την πείνα, και θα σας διασκορπίσω σε όλα τα βασίλεια της γης.

[18-19]Οι άρχοντες του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, οι αξιωματούχοι και οι ιερείς και όλοι οι άλλοι ενδιαφερόμενοι έκαναν συμφωνία μαζί μου· ήταν όλοι παρόντες, όταν το μοσχάρι κόπηκε σε δύο κομμάτια κι εκείνοι πέρασαν ανάμεσα σ’ αυτά. Παραβίασαν όμως εκείνη τη συμφωνία και δεν εκπλήρωσαν τις υποχρεώσεις που είχαν αναλάβει. Γι’ αυτό τώρα θα συμβεί σ’ αυτούς ό, τι συνέβη στο μοσχάρι.

[20]Θα τους παραδώσω στα χέρια των εχθρών τους και τα πτώματά τους θα είναι τροφή για τα πουλιά του ουρανού και τα άγρια ζώα της γης.

[21]Θα παραδώσω το βασιλιά του Ιούδα Σεδεκία και τους άρχοντές του στα χέρια των αιμοβόρων εχθρών τους, στο στρατό του βασιλιά της Βαβυλώνας. Αν και ο

βαβυλωνιακός στρατός έφυγε τώρα από σας,

[22] Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

[22]εγώ, ο Κύριος, θα τους προστάξω να ξανάρθουν και να πολεμήσουν ενάντια σ' αυτή την πόλη. Θα την κυριέψουν, θα την κάψουν και θα ερημώσω τις πόλεις του Ιούδα, ώστε να μείνουν ακατοίκητες"».

Jeremias 35

A fidelidade dos recabitas

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.

[3] Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;

[4] e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;

[5] e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.

[6] Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 35

Ο Ιερεμίας και η φυλή των Ρηχαβιτών

[1]Όταν βασιλιάς στον Ιούδα ήταν ο Ιωακίμ, γιος του Ιωσία, είπε ο Κύριος στον Ιερεμία:

[2]«Πήγαινε στους άντρες της φυλής των Ρηχαβιτών και προσκάλεσέ τους να έρθουν στο ναό μου, σε ένα από τα δωμάτια, και πρόσφερέ τους εκεί κρασί».

[3]Τότε εγώ πήρα τον Αζανία, γιο ενός άλλου Ιερεμία και εγγονό του Χαβασινία, μαζί με τους αδερφούς του και όλους τους γιους του καθώς και όλους τους άνδρες της φυλής των Ρηχαβιτών.

[4]και τους έφερα στο ναό του Κυρίου. Τους πήγα στο δωμάτιο των μαθητών του Ανάν, γιου του Ιγδαλία και ανθρώπου του Θεού. Το δωμάτιο αυτό βρισκόταν κοντά στο δωμάτιο των αρχόντων και πάνω από το δωμάτιο του Μαασεΐα, γιου του Σαλλούμ, και φρουρού της πύλης του ναού.

[5]Τοποθέτησα μπροστά στους ανθρώπους της φυλής των Ρηχαβιτών δοχεία γεμάτα κρασί και ποτήρια, και τους είπα: «Πιείτε κρασί».

[6]Αυτοί απάντησαν: «Εμείς δεν πίνουμε κρασί, γιατί ο πρόγονός μας ο Ιωναδάβ, γιος του Ρηχάβ, μας διέταξε σε καμιά

bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

περίπτωση να μην πίνουμε κρασί, ούτε εμείς ούτε οι απόγονοί μας.

[7] não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.

[7]Επίσης μας διέταξε να μη χτίζουμε σπίτια, να μην καλλιεργούμε τη γη, να μη φυτεύουμε αμπέλια ούτε να αποκτούμε ακίνητα, αλλά να κατοικούμε σε σκηνές όλη μας τη ζωή, για να ζήσουμε πολλά χρόνια σ' αυτήν τη χώρα, στην οποία κατοικούσαμε σαν ξένοι.

[8] Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

[8]Εμείς υπακούσαμε στις παραγγελίες του προγόνου μας του Ιωναδάβ, γιου του Ρηχάβ, σε όλα όσα μας πρόσταξε: δεν πίνουμε ποτέ μας κρασί ούτε εμείς, ούτε οι γυναίκες μας ούτε τα παιδιά μας·

[9] nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

[9]δε χτίζουμε σπίτια, δεν έχουμε αμπέλια ούτε χωράφια να τα καλλιεργούμε με σιτηρά.

[10] Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

[10]Μένουμε σε σκηνές και κάνουμε σύμφωνα με όλα όσα μας διέταξε ο πρόγονός μας ο Ιωναδάβ.

[11] Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

[11]Όταν όμως ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ επιτέθηκε εναντίον της χώρας αυτής, αποφασίσαμε να έρθουμε στην Ιερουσαλήμ για να γλιτώσουμε από το στρατό των Βαβυλωνίων και των Σύρων. Έτσι τώρα μένουμε στην Ιερουσαλήμ».

[12] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[12]Ο Κύριος είπε στον Ιερεμία:

[13] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha

[13]«Πήγαινε και πες στο λαό του βασιλείου του Ιούδα και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ ότι ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: "γιατί αρνείστε να υπακούσετε στα λόγια μου;

advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

14 As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes, obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

15 Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

16 Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

17 por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

18 À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

14Η εντολή του Ιωναδάβ, γιου του Ρηχάβ, που είχε διατάξει τους απογόνους του να μην πίνουν κρασί, τηρήθηκε και μέχρι σήμερα δεν πίνουν, γιατί υπακούν στην προσταγή του προγόνου τους. Εμένα όμως, που σας μίλησα επίμονα, δε με ακούσατε.

15Σας έστειλα επανειλημμένα τους δούλους μου τους προφήτες και σας παρήγγειλα: Αφήστε ο καθένας σας τον κακό του δρόμο και διορθώστε τα έργα σας· σταματήστε ν' ακολουθείτε άλλους θεούς και να τους λατρεύετε· τότε θα κατοικήσετε τη χώρα που έδωσα σ' εσάς και στους προγόνους σας. Δε με ακούσατε όμως, ούτε δώσατε καμιά προσοχή.

16Οι απόγονοι του Ιωναδάβ, γιου του Ρηχάβ, εκτέλεσαν την προσταγή που τους έδωσε ο πρόγονός τους· αλλά εσείς, λαέ του Ιούδα, εμένα δεν με υπακούσατε.

17Γι' αυτό θα φέρω πάνω σας, κάτοικοι του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, όλα τα δεινά που έχω απειλήσει εναντίον σας, γιατί σας μίλησα και δεν υπακούσατε σας κάλεσα και δεν ανταποκριθήκατε. Εγώ το λέω, ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ"».

18Τότε είπε ο Ιερεμίας στους Ρηχαβίτες: «Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: "επειδή υπακούσατε στη διαταγή του προγόνου σας του Ιωναδάβ και τηρήσατε όλες τις εντολές του και

[19] por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

πράξατε σύμφωνα με όλα όσα σας διέταξε,

[19]γι' αυτό πάντα θα υπάρχει ένας άντρας από τους απογόνους του Ιωναδάβ, γιου του Ρηχάβ, που θα έχει το προνόμιο να με υπηρετεί αιώνια. Εγώ το λέω, ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ"».

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

[1] No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[2] Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações, desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a converter-se cada um do seu mau caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

[4] Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

[5] Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

[6] Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 36

[1]Τον τέταρτο χρόνο της βασιλείας του Ιωακίμ, γιου του Ιωσία, στον Ιούδα, ο Κύριος είπε στον Ιερεμία:

[2]«Πάρε ένα κυλινδρικό βιβλίο και γράψε σ' αυτό όλα όσα σου είπα εναντίον του λαού του Ισραήλ και του Ιούδα και εναντίον όλων των εθνών, από την ημέρα που σου μίλησα για πρώτη φορά –τον καιρό του Ιωσία– μέχρι σήμερα.

[3]Όταν ακούσουν οι κάτοικοι του βασιλείου του Ιούδα τα δεινά που πρόκειται να φέρω εναντίον τους, ίσως ν' αφήσουν τον κακό τους δρόμο· τότε εγώ θα συγχωρήσω τις ανομίες τους και τις αμαρτίες τους».

[4]Ο Ιερεμίας κάλεσε τότε το Βαρούχ, γιο του Νηρία, και του υπαγόρευσε όλα όσα του είχε πει ο Κύριος· και τα έγραψε ο Βαρούχ.

[5]Μετά είπε ο Ιερεμίας στο Βαρούχ: «Δεν επιτρέπεται σ' εμένα πια να μπω στο ναό του Κυρίου.

[6]Αλλά πήγαινε εσύ εκεί την ημέρα της νηστείας, και διάβασε δυνατά από το βιβλίο στο λαό της Ιερουσαλήμ και σ'

Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

όλους τους κατοίκους του Ιούδα, που έχουν έρθει από τις πόλεις τους, όλα όσα μου είπε ο Κύριος και σου τα υπαγόρευσα.

[7] Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

[7]Ίσως προσευχηθούν στον Κύριο κι αφήσουν τον κακό τους δρόμο, γιατί είναι μεγάλος ο θυμός και η οργή που ο Κύριος εξαπέλυσε εναντίον του λαού αυτού».

Ο Βαρούχ διαβάζει δημόσια τους λόγους του Ιερεμία

[8] Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

[8]Ο Βαρούχ, λοιπόν, γιος του Νηρία, πήγε στο ναό και διάβασε από το βιβλίο τους λόγους του Κυρίου, όπως ακριβώς τον είχε διατάξει ο προφήτης Ιερεμίας.

[9] No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

[9]Αυτό έγινε τον ένατο μήνα του πέμπτου έτους της βασιλείας του Ιωακίμ, γιου του Ιωσία, στον Ιούδα. Όλοι οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και ο λαός των πόλεων του βασιλείου του Ιούδα είχαν έρθει στην Ιερουσαλήμ για να τηρήσουν νηστεία ενώπιον του Κυρίου.

[10] Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o escriba, no átrio superior, à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

[10]Τότε διάβασε ο Βαρούχ στο ναό του Κυρίου δυνατά από το βιβλίο όλα όσα του είχε υπαγορεύσει ο Ιερεμίας. Διάβαζε από το δωμάτιο του γραμματέα Γεμαρία, γιου του Σαφάν, στην πάνω αυλή, κοντά στην είσοδο της νέας πύλης του ναού του Κυρίου, ώστε ν' ακούει όλος ο λαός.

O rolo é lido diante dos príncipes

[11] Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

[11]Όταν άκουσε ο Μιχαίας, γιος του Γεμαρία κι εγγονός του Σαφάν, τα λόγια του Κυρίου από το βιβλίο,

[12] desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã,

[12]κατέβηκε στο παλάτι του βασιλιά, και μπήκε στο δωμάτιο του γραμματέα. Εκεί κάθονταν όλοι οι άρχοντες: ο γραμματέας Ελισαμά, ο Δαλαΐας, γιος του Σεμαΐα, ο

filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

[13] Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

[14] Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

[15] Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

[16] Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

[17] E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

O rei lança o rolo no fogo

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e

Ελναθάν, γιος του Αχβώρ, ο Γεμαρίας, γιος του Σαφάν, ο Σεδεκίας, γιος του Ανανία και όλοι οι άλλοι άρχοντες.

[13]Ο Μιχαίας ανάγγειλε σ’ αυτούς όλα όσα είχε ακούσει, όταν ο Βαρούχ διάβαζε δυνατά από το βιβλίο κι άκουγε ο λαός.

[14]Τότε όλοι οι άρχοντες έστειλαν τον Ιουδεί, γιο του Νεθανία, εγγονό του Σελεμία, και δισέγγονο του Χουσεί, να πει στο Βαρούχ: «Πάρε το βιβλίο που διάβασες για ν’ ακούσει ο λαός κι έλα εδώ». Ο Βαρούχ, πήρε το βιβλίο και πήγε στους άρχοντες.

[15]Αυτοί του είπαν: «Κάθισε τώρα και διάβασέ το ν’ ακούσουμε κι εμείς». Ο Βαρούχ διάβαζε κι εκείνοι άκουγαν.

[16]Όταν οι άρχοντες το άκουσαν όλο, κοίταξε ο ένας τον άλλον τρέμοντας και είπαν στο Βαρούχ: «Πρέπει οπωσδήποτε να τα αναγγείλουμε όλα αυτά στο βασιλιά».

[17]Και ρώτησαν το Βαρούχ: «Πες μας, λοιπόν, πώς τα έγραψες όλα αυτά; Ο Ιερεμίας σου τα υπαγόρευσε; »

[18]Ο Βαρούχ απάντησε: «Αυτός μου τα υπαγόρευσε όλα αυτά τα μηνύματα κι εγώ τα έγραψα πάνω στο κυλινδρικό βιβλίο».

[19]Τότε οι άρχοντες είπαν στο Βαρούχ: «Πηγαίνετε να κρυφτείτε εσύ και ο Ιερεμίας, και κανένας να μην ξέρει πού βρίσκεστε».

Ο Ιωακίμ καταστρέφει το βιβλίο

[20]Άφησαν το βιβλίο στο δωμάτιο του Ελισαμά, του γραμματέα, και μπήκαν

anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

[24] Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

[25] Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

[26] Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

Baruque reescreve o rolo

[27] Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

στην αυλή του βασιλιά και του έδωσαν αναφορά για όλα αυτά.

[21]Ο βασιλιάς έστειλε τον Ιουδεί να πάει να πάρει το βιβλίο και να το διαβάσει για να το ακούσουν ο βασιλιάς και όλοι οι αξιωματούχοι, που είχαν συγκεντρωθεί γύρω του.

[22]Ο βασιλιάς κατοικούσε στο χειμερινό παλάτι –γιατί ήταν ο ένατος μήνας – και μπροστά του ήταν αναμμένη φωτιά.

[23]Κάθε φορά που ο Ιουδεί διάβαζε τρεις τέσσερις στήλες από το κυλινδρικό βιβλίο, ο βασιλιάς τις ξέσκιζε με το μαχαίρι του γραμματέα και τις έριχνε στη φωτιά, ωσότου κάηκε όλο το βιβλίο.

[24]Δε φοβήθηκαν όμως, ούτε διέρρηξαν τα ιμάτιά τους ο βασιλιάς ή κάποιος από τους αξιωματούχους που άκουσαν όλα αυτά τα μηνύματα.

[25]Και μολονότι ο Ελιαθάν, ο Δελαΐας και ο Γεμαρίας παρακαλούσαν επίμονα το βασιλιά να μην κάψει το κυλινδρικό βιβλίο, εκείνος δεν τους άκουγε.

[26]Ο βασιλιάς διέταξε τον Ιεραχμεήλ, γιο του βασιλιά, και το Σεραΐα, γιο του Αζριήλ, και το Σελεμία, γιο του Αβδιήλ, να πιάσουν το Βαρούχ το γραμματέα και τον Ιερεμία τον προφήτη. Ο Κύριος όμως φρόντισε ώστε κανείς να μην τους βρει.

Ο Ιερεμίας υπαγορεύει πάλι τους λόγους του

[27]Αφού ο βασιλιάς έκαψε το βιβλίο, που περιείχε όλα όσα είχε γράψει ο Βαρούχ με υπαγόρευση του Ιερεμία, ο Κύριος είπε στον Ιερεμία:

[28] Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

[29] E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

[30] Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

[31] Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

[32] Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoaquim, rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

Jeremias 37

[28]«Πάρε πάλι άλλο βιβλίο, και γράψε σ’ αυτό όλα όσα ήταν γραμμένα στο πρώτο βιβλίο, που το έκαψε ο βασιλιάς του Ιούδα, ο Ιωακίμ.

[29]Θα πεις σχετικά με το βασιλιά του Ιούδα: “ο Κύριος λέει: Εσύ έκαψες εκείνο το βιβλίο και κατηγόρησες τον Ιερεμία, επειδή είχε γράψει σ’ αυτό ότι ο βασιλιάς της Βαβυλώνας θα έρθει εξάπαντος να καταστρέψει αυτή τη χώρα και να εξαφανίσει ανθρώπους και ζώα.

[30]Γι’ αυτό κι εγώ να τι λέω εναντίον σου Ιωακίμ, βασιλιά του Ιούδα: Απόγονός σου δεν θα καθίσει στο θρόνο του Δαβίδ· το πτώμα σου θα ριχτεί έξω και θα είναι εκτεθειμένο την ημέρα στη ζέστη και τη νύχτα στην παγωνιά.

[31]Θα σας τιμωρήσω, εσένα και τους απογόνους σου και τους αξιωματούχους σου, για τις αμαρτίες σας. Θα φέρω πάνω σας και πάνω στην Ιερουσαλήμ και στον Ιούδα όλα τα δεινά, για τα οποία τους προειδοποίησα, αλλά αυτοί δεν άκουσαν”».

[32]Τότε ο Ιερεμίας πήρε άλλο βιβλίο και το έδωσε στο Βαρούχ, γιο του Νηρία, το γραμματέα, ο οποίος έγραψε πάλι σ’ αυτό, σύμφωνα με την υπαγόρευση του Ιερεμία, όλα όσα ήταν γραμμένα στο βιβλίο που είχε κάψει στη φωτιά ο Ιωακίμ, ο βασιλιάς του Ιούδα. Και ο Ιερεμίας πρόσθεσε σ’ αυτά κι άλλα πολλά παρόμοια.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 37

Jeremias na prisão

[1] Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

[2] Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

[3] Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

[4] Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

[5] O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

[6] Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

[7] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

[8] Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

Ο βασιλιάς Σεδεκίας στέλνει να ρωτήσουν τον Ιερεμία

[1]Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ τοποθέτησε βασιλιά του Ιούδα το Σεδεκία, γιο του Ιωσία, στη θέση του Χονία, γιου του Ιωακίμ.

[2]Αλλά τότε ούτε ο Σεδεκίας ούτε οι αξιωματούχοι του ούτε ο λαός της χώρας άκουγαν αυτά που προανάγγελλε ο Κύριος με τον προφήτη Ιερεμία.

[3]Ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε τον Ιεουχάλ, γιο του Σελεμία και τον ιερέα Σοφονία, γιο του Μαασεΐα, στον προφήτη Ιερεμία για να του πουν: «Προσευχήσου, σε παρακαλούμε για μας στον Κύριο το Θεό μας».

[4]Ο Ιερεμίας μπορούσε τότε να κινείται ελεύθερα ανάμεσα στο λαό· δεν είχε φυλακιστεί ακόμα.

[5]Οι Βαβυλώνιοι που πολιορκούσαν την Ιερουσαλήμ, έμαθαν ότι ο στρατός του Φαραώ βγήκε από την Αίγυπτο, και γι' αυτό αποσύρθηκαν από την Ιερουσαλήμ.

[6]Τότε είπε ο Κύριος στον προφήτη Ιερεμία τι να απαντήσει στους απεσταλμένους του Σεδεκία:

[7]«Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: "πηγαίνετε να πείτε στο βασιλιά του Ιούδα που σας έστειλε σ' εμένα για να με ρωτήσετε: Ο στρατός του Φαραώ, που ερχόταν να σας βοηθήσει, γυρίζει πίσω στη χώρα του, την Αίγυπτο.

[8]Οι Βαβυλώνιοι, λοιπόν, θα ξανάρθουν, θα επιτεθούν σ' αυτή την πόλη, θα την καταλάβουν και θα την πυρπολήσουν.

[9] Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

[9]Εγώ, ο Κύριος, σας το λέω: Μην πλανιέστε με τη σκέψη ότι οι Βαβυλώνιοι θα φύγουν στ' αλήθεια από την πόλη. Δεν πρόκειται να φύγουν!

[10] Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

[10]Κι αν ακόμα νικήσετε το στρατό των Βαβυλωνίων, που τώρα σας πολεμάει, και απομείνουν μερικοί μόνο τραυματισμένοι ανάμεσα στους εχθρούς, αυτοί θα σηκωθούν απ' τις σκηνές τους και θα 'ρθούν να καταστρέψουν με τη φωτιά αυτή την πόλη"».

Ο Ιερεμίας φυλακίζεται

[11] Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

[11]Ο στρατός των Βαβυλωνίων αποσύρθηκε από την Ιερουσαλήμ, επειδή πλησίαζε ο στρατός του Φαραώ.

[12] saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

[12]Ο Ιερεμίας προσπάθησε τότε να βγει από την Ιερουσαλήμ για να πάει στην περιοχή της φυλής Βενιαμίν και να μοιράσει με τους συγγενείς του εκεί την οικογενειακή κληρονομιά του.

[13] Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

[13]Όταν όμως έφτασε στην πύλη του Βενιαμίν, ο αρχηγός της φρουράς εκεί, ο Ιρεΐας, γιος του Σελεμία κι εγγονός του Ανανία, τον σταμάτησε, τον έπιασε και του είπε: «Εσύ πηγαίνεις στους Βαβυλώνιους! »

[14] Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

[14]Ο Ιερεμίας απάντησε: «Ψέματα· δεν είμαι λιποτάκτης». Ο Ιρεΐας όμως δεν τον άκουσε· τον έπιασε και τον έφερε στους άρχοντες.

[15] Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

[15]Οι άρχοντες οργίστηκαν εναντίον του Ιερεμία· διέταξαν να τον χτυπήσουν και τον φυλάκισαν στο σπίτι του γραμματέα Ιωνάθαν, που το είχαν μετατρέψει σε φυλακή.

[16] Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

[16]Έβαλαν τον Ιερεμία σ’ έναν θολωτό υπόγειο χώρο, που προηγουμένως χρησίμευε για δεξαμενή, κι έμεινε εκεί για πολλές μέρες.

Η κράτηση του Ιερεμία γίνεται ελαφρότερη

[17] Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

[17]Μια μέρα ο βασιλιάς Σεδεκίας, έστειλε και πήρε τον Ιερεμία κρυφά στο σπίτι του και τον ρώτησε: «Υπάρχει κανένα μήνυμα από τον Κύριο; » Κι ο Ιερεμίας απάντησε: «Υπάρχει· εσύ θα παραδοθείς στο βασιλιά της Βαβυλώνας».

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[18]Έπειτα ο Ιερεμίας ρώτησε το βασιλιά Σεδεκία: «Τι έγκλημα διέπραξα εναντίον σου ή εναντίον των αξιωματούχων σου ή του λαού αυτού και με φυλακίσατε;

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[19]Και πού είναι οι προφήτες σας που σας προφητεύουν και σας λένε ότι δε θα επιτεθεί ο βασιλιάς της Βαβυλώνας εναντίον σας και εναντίον αυτής της χώρας;

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[20]Σε παρακαλώ, λοιπόν τώρα, άκουσέ με, κύριέ μου, βασιλιά. Ας γίνει ευπρόσδεκτη η παράκλησή μου και μη με στείλεις πίσω στο σπίτι του γραμματέα Ιωνάθαν· αυτό θα είναι ο θάνατός μου».

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

[21]Τότε ο βασιλιάς Σεδεκίας διέταξε κι έκλεισαν τον Ιερεμία στην αυλή της φρουράς και του έδιναν κάθε μέρα ένα καρβέλι ψωμί από τα αρτοπωλεία, όσο υπήρχε ψωμί στην πόλη. Έτσι έμεινε ο Ιερεμίας εκεί, στην αυλή της φρουράς.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 38

Ο Ιερεμίας ρίχνεται σε μια δεξαμενή

[1]Ο Σεφατίας, γιος του Ματθάν, ο Γεδαλίας, γιος του Πασχούρ, ο Ιεουχάλ,

Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

γιος του Σελεμία, και ο Πασχώλ, γιος του Μαλχία, άκουσαν τον Ιερεμία να λέει στο λαό:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.

[2]«Ο Κύριος λέει: “όποιος μείνει σ’ αυτή την πόλη θα σκοτωθεί στον πόλεμο ή θα πεθάνει από την πείνα και τις ασθένειες. Όποιος όμως βγει έξω και παραδοθεί στους Βαβυλώνιους δεν θα σκοτωθεί και τουλάχιστο θα σώσει τη ζωή του.

[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.

[3]Η πόλη αυτή θα παραδοθεί εξάπαντος στο στρατό του βασιλιά της Βαβυλώνας κι αυτός θα την κυριέψει”».

[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos de todo o povo; porque este homem não procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.

[4]Τότε οι άρχοντες είπαν στο βασιλιά: «Ο άνθρωπος αυτός πρέπει να πεθάνει, γιατί με όσα λέει αποθαρρύνει όλο το λαό και τους άνδρες που έχουν απομείνει στην πόλη αυτή για να πολεμήσουν. Αυτός ο άνθρωπος δεν θέλει το καλό του λαού· θέλει το κακό του».

[5] Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.

[5]Ο Σεδεκίας είπε: «Κάντε του ό, τι θέλετε· εγώ δεν μπορώ να σας εμποδίσω».

[6] Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.

[6]Έπιασαν τότε τον Ιερεμία και τον έριξαν στη δεξαμενή του Μαλχία, γιου του βασιλιά, που βρισκόταν στην αυλή της φρουράς. Τον κατέβασαν κάτω με σχοινιά· στον πυθμένα δεν υπήρχε νερό αλλά λάσπη και βύθισαν τον προφήτη σ’ αυτήν.

Ένας ξένος σώζει τον Ιερεμία

[7] Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,

[7]Ένας Αιθίοπας που ονομαζόταν Εβέδ-Μέλεχ κι ήταν αξιωματούχος στο παλάτι του βασιλιά, όταν άκουσε ότι έβαλαν τον Ιερεμία στη δεξαμενή κι ενώ ο βασιλιάς καθόταν και δίκαζε στην πύλη του Βενιαμίν,

[8] saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:

[8]έτρεξε έξω απ' το παλάτι και του είπε:

[9] Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, que lançaram na cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

[9]«Κύριέ μου, βασιλιά, είναι λάθος αυτό που έκαναν οι άνθρωποι αυτοί στον προφήτη Ιερεμία. Τον έχουν ρίξει στη δεξαμενή και θα πεθάνει εκεί μέσα από την πείνα, γιατί δεν υπάρχει πια ψωμί στην πόλη».

[10] Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo daqui trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

[10]Τότε ο βασιλιάς έδωσε διαταγή στον Εβέδ-Μέλεχ και του είπε: «Πάρε μαζί σου τριάντα άνδρες και βγάλε τον προφήτη από τη δεξαμενή πριν πεθάνει».

[11] Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

[11]Ο Εβέδ-Μέλεχ μ' αυτούς τους άντρες μπήκε στο παλάτι του βασιλιά. Πήρε από την αποθήκη παλιά και σκισμένα ρούχα και τα κατέβασε με σκοινιά στη δεξαμενή, στον Ιερεμία,

[12] Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

[12]και του είπε: «Βάλε, σε παρακαλώ Ιερεμία, αυτά τα κουρέλια κάτω από τις μασχάλες σου κι από κάτω βάλε τα σκοινιά». Έτσι κι έκανε ο Ιερεμίας.

[13] Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

[13]Τότε τον τράβηξαν με τα σκοινιά και τον έβγαλαν έξω από τη δεξαμενή, και έμεινε ο Ιερεμίας στην αυλή της φρουράς.

Zedequias consulta o profeta

Ο βασιλιάς Σεδεκίας συμβουλεύεται πάλι τον Ιερεμία

[14] Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

[14]Ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε και κάλεσε κοντά του τον προφήτη Ιερεμία, στην τρίτη είσοδο του ναού του Κυρίου, και του είπε: «Θα σε ρωτήσω ένα πράγμα, και πρόσεξε μη μου κρύψεις τίποτα».

[15] Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

[15]Ο Ιερεμίας του λέει: «Είσαι βέβαιος πως αν σου το φανερώσω δε θα με σκοτώσεις και πως αν σε συμβουλέψω θα με ακούσεις; »

[16] Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos desses homens que procuram tirar-te a vida.

[17] Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

[18] Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

[19] Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

[20] Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

[21] Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

[22] Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas,

[16]Τότε ο βασιλιάς Σεδεκίας υποσχέθηκε με όρκο εμπιστευτικά στον Ιερεμία τα εξής: «Μα τον αληθινό Θεό, που μας έδωσε τη ζωή, δε θα σε σκοτώσω ούτε θα σε παραδώσω στα χέρια αυτών που ζητούν να σε σκοτώσουν».

[17]Τότε είπε ο Ιερεμίας στο Σεδεκία: «Ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: “αν πράγματι βγεις και παραδοθείς στους άρχοντες του βασιλιά της Βαβυλώνας, θα ζήσεις εσύ και η οικογένειά σου, κι αυτή η πόλη δε θα πυρποληθεί.

[18]Αν όμως δε βγεις να παραδοθείς στο βασιλιά της Βαβυλώνας, τότε θα παραδοθεί η πόλη στους Βαβυλώνιους που θα την πυρπολήσουν, αλλά κι εσύ δε θα ξεφύγεις από τα χέρια τους”».

[19]Τότε είπε ο βασιλιάς στον Ιερεμία: «Φοβάμαι τους Ιουδαίους που προσχώρησαν στους Βαβυλώνιους, μήπως πέσω στα χέρια τους κι αυτοί με γελοιοποιήσουν».

[20]Ο Ιερεμίας του είπε: «Δε θα σε παραδώσουν σ’ αυτούς· υπάκουσε, λοιπόν, στα λόγια του Κυρίου, που σου μεταφέρω και θα σου βγει σε καλό· θα επιβιώσεις.

[21]Αν όμως αρνηθείς να παραδοθείς, ο Κύριος μου έχει δείξει αυτό το όραμα:

[22]Όλες οι γυναίκες που απομένουν στο παλάτι του βασιλιά του Ιούδα θα συρθούν στους άρχοντες του βασιλιά της Βαβυλώνας και θα λένε για σένα: “Ξεγέλασαν το βασιλιά οι πιο καλοί του

agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

φίλοι και γίναν' απ' αυτόν πιο ισχυροί· κι όταν τον είδαν με τα πόδια του στη λάσπη, τον άφησαν εκεί να βυθιστεί".

[23] Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

[23]Όλες οι γυναίκες σου, λοιπόν, και τα παιδιά σου θα συρθούν στους Βαβυλώνιους κι εσύ δεν θα γλιτώσεις από τα χέρια τους· θα πέσεις στα χέρια του βασιλιά της Βαβυλώνας κι ετούτη εδώ η πόλη θα πυρποληθεί».

[24] Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

[24]Τότε είπε ο Σεδεκίας στον Ιερεμία: «Να μη μάθει κανείς όσα συζητήσαμε, για να μη σε σκοτώσουν.

[25] Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,

[25]Αν μάθουν οι αξιωματούχοι ότι μίλησα μαζί σου, θα έρθουν και θα σε ρωτάνε: "για πες μας, τι είπες στο βασιλιά; Μη μας το κρύψεις, γιατί θα σε σκοτώσουμε! Τι σου είπε ο βασιλιάς; "

[26] então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.

[26]Τότε εσύ θα τους απαντήσεις: "πήγα και παρακάλεσα το βασιλιά να μη με ξαναστείλει στο σπίτι του Ιωνάθαν, για να μην πεθάνω εκεί"».

[27] Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.

[27]Ήρθαν, λοιπόν, οι αξιωματούχοι στον Ιερεμία και άρχισαν τις ερωτήσεις. Αυτός τους απάντησε σύμφωνα με όσα τον είχε διατάξει ο βασιλιάς. Έτσι σταμάτησαν να τον ρωτούν, αφού κανείς δεν είχε ακούσει τη συνομιλία.

[28] Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

[28]Ο Ιερεμίας έμεινε στην αυλή της φρουράς ως τη μέρα που κυριεύτηκε η Ιερουσαλήμ· βρισκόταν εκεί όταν η πόλη κυριεύτηκε.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém

2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 39

Οι Βαβυλώνιοι κυριεύουν την Ιερουσαλήμ

[1] Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo,

[1]Το δέκατο μήνα του ένατου έτους της βασιλείας του Σεδεκία στον Ιούδα, ο

quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;

βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ ήρθε με όλο το στρατό του στην Ιερουσαλήμ κι άρχισε να την πολιορκεί.

2 era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.

2Την ένατη μέρα του τέταρτου μήνα του ενδέκατου έτους της βασιλείας του Σεδεκία, οι Βαβυλώνιοι έκαναν ρήγμα στο τείχος της πόλης.

3 Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.

3Μπήκαν τότε όλοι οι αξιωματούχοι του βασιλιά της Βαβυλώνας και εγκατέστησαν το στρατηγείο τους στη μεσαία πύλη: Ο Νεργάλ-Σαρεσέρ, ο Σαμγάρ-Νεβώ, ο Σαρ-Σεχίμ, επικεφαλής του παλατιού, καθώς και ένας άλλος Νεργάλ-Σαρεσέρ, ανώτατος σύμβουλος του βασιλιά της Βαβυλώνας.

4 Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.

4Όταν τους είδε ο βασιλιάς του Ιούδα Σεδεκίας και οι πολεμιστές του, έφυγαν νύχτα και βγήκαν από την πόλη, περνώντας από το δρόμο του κήπου του βασιλιά, μέσα από την πύλη που βρίσκεται ανάμεσα στα δύο τείχη και πήραν το δρόμο προς την πεδιάδα.

5 Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

5Ο στρατός όμως των Βαβυλωνίων τους καταδίωξε και τους πρόφτασε στις πεδιάδες της Ιεριχώ. Συνέλαβαν το Σεδεκία και τον έφεραν στο βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ, στην πόλη Ριβλά, στη χώρα της Χαμάθ· εκεί καταδίκασε ο ίδιος προσωπικά το Σεδεκία.

6 O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

6Πρώτα διέταξε να σφάξουν τους γιους του Σεδεκία μπροστά στα μάτια του πατέρα τους, καθώς και όλους τους αξιωματούχους του βασιλείου του Ιούδα.

[7] Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[8] Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

[9] O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

[10] Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

[11] Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:

[12] Toma-o, cuida dele e não lhe faças nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.

[13] Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia

[14] mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse

[7]Στη συνέχεια έβγαλε τα μάτια του Σεδεκία, τον έδεσε με δύο χάλκινες αλυσίδες και τον έφερε αιχμάλωτο στην Βαβυλώνα.

[8]Οι Βαβυλώνιοι πυρπόλησαν το παλάτι του βασιλιά και τα σπίτια των κατοίκων και γκρέμισαν τα τείχη της Ιερουσαλήμ.

[9]Το υπόλοιπο του λαού που είχε απομείνει στην πόλη κι αυτοί που είχαν καταφύγει στο Ναβουχοδονόσορ, οδηγήθηκαν όλοι αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα από το Νεβουζαραδάν, τον αρχηγό της σωματοφυλακής.

[10]Αυτός όμως άφησε στη χώρα του Ιούδα τους πιο φτωχούς του λαού, αυτούς που δεν είχαν τίποτα και τους έδωσε αμπέλια και χωράφια.

Ο Ιερεμίας απελευθερώνεται

[11]Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ είχε διατάξει τον αρχηγό της σωματοφυλακής Νεβουζαραδάν σχετικά με τον Ιερεμία τα εξής:

[12]«Πήγαινε να βρεις αυτόν τον άνθρωπο και φρόντισε να μην του κάνουν κανένα κακό. Και κοίτα να εκπληρωθεί κάθε του επιθυμία».

[13]Ο Νεβουζαραδάν, λοιπόν, αρχηγός της σωματοφυλακής, ο Νεβουσάζ-Βαν, επικεφαλής του παλατιού, ο Νεργάλ-Σαρεσέρ, ανώτατος σύμβουλος και οι άλλοι αξιωματούχοι του βασιλιά της Βαβυλώνας

[14]έστειλαν και πήραν τον Ιερεμία από την αυλή της φρουράς και τον παρέδωσαν στο Γεδαλία, γιο του Αχικάμ κι εγγονό του

para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.

15 Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:

16 Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.

17 A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.

18 Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

1 Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

2 Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;

Σαφάν, για να τον φέρει στο σπίτι του με ασφάλεια. Έτσι ο Ιερεμίας έμεινε εκεί, ανάμεσα στο λαό.

Μήνυμα για τον Εβέδ-Μέλεχ

15Ενώ ο Ιερεμίας ήταν ακόμα κλεισμένος στην αυλή της φρουράς, του είπε ο Κύριος:

16«Πήγαινε και πες στον Εβέδ-Μέλεχ, τον Αιθίοπα: “ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: Εγώ, όπως έχω πει, θα καταστρέψω αυτή την πόλη και δε θα επιτρέψω να ευτυχήσει. Και όταν αυτό συμβεί, θα είσαι εκεί και θα το δεις.

17Εσένα όμως εγώ θα σε γλιτώσω εκείνη την ημέρα και δε θα παραδοθείς στα χέρια των ανθρώπων που φοβάσαι.

18Θα σε σώσω το δίχως άλλο! Δε θα σκοτωθείς στον πόλεμο· θα επιζήσεις, γιατί έχεις εμπιστοσύνη σ’ εμένα, τον Κύριο”».

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 40

Ο Ιερεμίας εγκαθίσταται στη Μισπά

1Ο Κύριος μίλησε στον Ιερεμία, μετά που ο αρχηγός της σωματοφυλακής Νεβουζαραδάν τον είχε αφήσει ελεύθερο να φύγει από τη Ραμά. Ο προφήτης είχε οδηγηθεί εκεί δεμένος με αλυσίδες, μαζί με όλους εκείνους από την Ιερουσαλήμ κι από το βασίλειο του Ιούδα που τους έσερναν αιχμαλώτους στη Βαβυλώνα.

2Ο αρχηγός της σωματοφυλακής αναγνώρισε τον Ιερεμία και του είπε: «Ο Κύριος, ο Θεός σου, είχε απειλήσει αυτή τη χώρα με αυτές τις συμφορές.

[3] o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.

[4] Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos. Se te apraz vir comigo para a Babilônia, vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.

[5] Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da Babilônia nomeou governador das cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

[6] Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

[7] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

[3]Ο Κύριος έκανε όσα προανάγγειλε, επειδή αμαρτήσατε σ' αυτόν και δεν υπακούσατε στις εντολές του· γι' αυτό σας βρήκαν όλα αυτά.

[4]Τώρα όμως εγώ λύνω τις αλυσίδες που έχεις στα χέρια σου. Αν θέλεις να έρθεις μαζί μου στη Βαβυλώνα, έλα· εγώ θα φροντίσω για σένα. Αν πάλι δεν θέλεις, μείνε· έχεις όλη τη χώρα για να διαλέξεις. Όπου σου φαίνεται καλά και ωραία, μπορείς να πας».

[5]Επειδή ο Ιερεμίας δεν απαντούσε αμέσως, ο Νεβουζαραδάν του είπε: «Γύρνα πίσω στο Γεδαλία, γιο του Αχικάμ κι εγγονό του Σαφάν. Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας τον έχει τοποθετήσει κυβερνήτη στις πόλεις του βασιλείου του Ιούδα. Μείνε εκεί μαζί του ανάμεσα στο λαό ή πήγαινε όπου αλλού σου φαίνεται καλό». Ο αρχηγός της σωματοφυλακής τού έδωσε τροφές και δώρα και τον άφησε να φύγει.

[6]Ο Ιερεμίας ήρθε στο Γεδαλία, γιο του Αχικάμ, στη Μισπά και έμεινε μαζί του ανάμεσα στο λαό που είχε απομείνει στη χώρα.

Οι κάτοικοι του Ιούδα συγκεντρώνονται γύρω από το Γεδαλία

(Β΄ Βασ 25,23-24)

[7-8]Στην ύπαιθρο υπήρχαν ακόμη μερικές ομάδες στρατιωτών, που δεν είχαν αιχμαλωτιστεί από τους Βαβυλώνιους. Αρχηγοί τους ήταν ο Ισμαήλ, γιος του Νεθανία, ο Ιωχανάν και ο Ιωνάθαν, γιοι του Καρεάχ, ο Σεραΐας, γιος του Ταγχουμέθ, οι γιοι του Εφαΐ του Νατωφαθίτη και ο Ιααζανίας, γιος

κάποιου Μααχαθίτη. Αυτοί άκουσαν ότι ο βασιλιάς της Βαβυλώνας είχε τοποθετήσει κυβερνήτη στη χώρα το Γεδαλία, γιο του Αχικάμ, και είχε θέσει υπό την διοίκησή του όλους τους φτωχούς της χώρας, άντρες, γυναίκες, και παιδιά, εκείνους που δεν είχαν οδηγηθεί αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα. Τότε ήρθαν στο Γεδαλία, γιο του Αχικάμ κι εγγονό του Σαφάν στη Μισπά.

8 vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

9 Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

9Ο Γεδαλίας τους όρκισε, αυτούς και τους άντρες τους, και τους είπε: «Μη φοβόσαστε να είστε δούλοι των Βαβυλωνίων· κατοικήστε στη χώρα και υπηρετήστε το βασιλιά της Βαβυλώνας και θα σας βγει σε καλό.

10 Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

10Εγώ όμως θα μείνω εδώ στη Μισπά και θα σας εκπροσωπήσω στους Βαβυλώνιους που θα έρθουν εδώ σ’ εμάς. Εσείς συγκεντρώστε κρασί, φρούτα, λάδι και βάλτε τα στα αγγεία σας και εγκατασταθείτε στις πόλεις που έχετε επανακτήσει».

11 Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

11Στο μεταξύ, πολλοί Ιουδαίοι είχαν καταφύγει στους Μωαβίτες, στους Αμμωνίτες, στους Εδωμίτες και σε άλλες χώρες. Άκουσαν κι αυτοί ότι ο βασιλιάς της Βαβυλώνας επέτρεψε στους υπόλοιπους κατοίκους του Ιούδα να μείνουν, και ότι τοποθέτησε σ’ αυτούς κυβερνήτη το Γεδαλία, γιο του Αχικάμ κι εγγονό του Σαφάν.

12 então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

12Γι’ αυτό επέστρεψαν απ’ όλες τις χώρες όπου ήταν διασκορπισμένοι και ήρθαν στο Γεδαλία, στη χώρα του Ιούδα, στη Μισπά. Εκεί συγκέντρωσαν κρασί και φρούτα σε μεγάλες ποσότητες.

Ismael conspira contra Gedalias

[13] Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,

[14] e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

[15] Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

[16] Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

Jeremias 41

[1] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.

[2] Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de

Η δολοφονία του Γεδαλία
(Β΄ Βασ 25,25-26)

[13]Μια μέρα, ο Ιωχανάν γιος του Καρεάχ και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων που ήταν στην ύπαιθρο, ήρθαν στο Γεδαλία στη Μισπά

[14]και του είπαν: «Να ξέρεις καλά ότι ο Βααλείς, ο βασιλιάς των Αμμωνιτών, έστειλε τον Ισμαήλ, γιο του Νεθανία, για να σε σκοτώσει». Ο Γεδαλίας όμως δεν τους πίστεψε.

[15]Τότε ο Ιωχανάν, γιος του Καρεάχ, είπε κρυφά στο Γεδαλία στη Μισπά: «Άσε με να πάω τώρα να σκοτώσω τον Ισμαήλ, και κανείς δε θα το μάθει. Γιατί να σε σκοτώσει, και όλοι οι κάτοικοι του βασιλείου του Ιούδα που είναι συγκεντρωμένοι γύρω σου να διασκορπιστούν ξανά, κι όσοι απόμειναν κάτοικοι του βασιλείου του Ιούδα να καταστραφούν; »

[16]Αλλά ο Γεδαλίας του απάντησε: «Δε θα κάνεις τίποτα. Κι αυτά που λες για τον Ισμαήλ είναι όλα ψέματα».

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 41

[1]Τον έβδομο μήνα του χρόνου ο Ισμαήλ, γιος του Νεθανία κι εγγονός του Ελισαμά από τη βασιλική οικογένεια, ήρθε στο Γεδαλία, γιο του Αχικάμ, στη Μισπά. Μαζί του ήταν και δέκα άντρες από τους αξιωματούχους του βασιλιά. Εκεί που έτρωγαν όλοι μαζί στο τραπέζι,

[2]σηκώθηκε ο Ισμαήλ και οι δέκα άνδρες που ήταν μαζί του, τράβηξαν τα ξίφη τους και σκότωσαν το Γεδαλία, αυτόν που ο

Aicão, filho de Safã, matando, assim, aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

βασιλιάς της Βαβυλώνας τον είχε τοποθετήσει κυβερνήτη στη χώρα.

[3] Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

[3]Ο Ισμαήλ σκότωσε ακόμα κι όλους τους άντρες του βασιλείου του Ιούδα που ήταν μαζί με το Γεδαλία στη Μισπά και τους Βαβυλώνιους στρατιώτες που βρίσκονταν εκεί.

Ο Ισμαήλ δολοφονεί ογδόντα προσκυνητές

[4] Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,

[4]Τη δεύτερη μέρα μετά τη δολοφονία του Γεδαλία, και ενώ κανείς ακόμα δεν είχε μάθει τίποτε,

[5] que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.

[5]ήρθαν ογδόντα άντρες από τη Συχέμ, τη Σιλώ και τη Σαμάρεια με ξυρισμένα τα γένια, με σχισμένα τα ρούχα και με εντομές στο σώμα, κρατώντας προσφορές και λιβάνι για να τα προσφέρουν στο ναό του Κυρίου.

[6] Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

[6]Τότε βγήκε ο Ισμαήλ από τη Μισπά, για να τους συναντήσει και προχωρούσε κλαίγοντας. Όταν τους συνάντησε τους είπε: «Ελάτε στο Γεδαλία, γιο του Αχικάμ».

[7] Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.

[7]Όταν μπήκαν στην πόλη, ο Ισμαήλ τους έσφαξε με τη βοήθεια των ανδρών του και τους έριξε σ’ ένα λάκκο.

[8] Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.

[8]Μόνο δέκα απ’ αυτούς λυπήθηκε, γιατί του έλεγαν: «Μη μας σκοτώσεις! Έχουμε προμήθειες κρυμμένες στο χωράφι, στάρι, κριθάρι, λάδι και μέλι». Συγκρατήθηκε λοιπόν και δεν τους σκότωσε μαζί με τους άλλους συντρόφους τους.

[9] O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na

[9]Ο λάκκος όπου έριξε ο Ισμαήλ τα πτώματα των ανδρών που σκότωσε εξαιτίας του Γεδαλία, ήταν ο ίδιος που

sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.

[10] Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas do rei e todo o povo que ficara em Mispa, que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

Joanã livra os cativos

[11] Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

[12] tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.

[13] Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.

[14] Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.

[15] Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.

[16] Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a

είχε ανοίξει ο βασιλιάς Ασά επειδή φοβόταν το Βαασά, το βασιλιά του βορείου βασιλείου. Τον ίδιο λάκκο τον γέμισε ο Ισμαήλ με πτώματα.

[10]Ο Ισμαήλ αιχμαλώτισε επίσης και τους υπόλοιπους κατοίκους της Μισπά, καθώς και τις κόρες του βασιλιά, όλους όσους ο Νεβουζαραδάν, ο αρχηγός της σωματοφυλακής είχε αφήσει στη φροντίδα του Γεδαλία. Ο Ισμαήλ, λοιπόν, τους πήρε μαζί του και έφυγε, για να περάσει στην περιοχή των Αμμωνιτών.

Οι αιχμάλωτοι του Ισμαήλ απελευθερώνονται

[11]Ο Ιωχανάν, γιος του Καρεάχ, και όλοι οι αρχηγοί του στρατού που ήταν μαζί του, έμαθαν τις συμφορές που προκάλεσε ο Ισμαήλ, γιος του Νεθανία.

[12]Τον καταδίωξαν, λοιπόν, με όλους τους άντρες τους και τον πρόλαβαν στη μεγάλη δεξαμενή της Γαβαών.

[13]Οι αιχμάλωτοι του Ισμαήλ, όταν είδαν τον Ιωχανάν και τους αρχηγούς του στρατού μαζί του, χάρηκαν.

[14]Έτσι, όλος ο λαός που ο Ισμαήλ τους είχε απαγάγει από τη Μισπά γύρισαν και πήγαν με τον Ιωχανάν, γιο του Καρεάχ.

[15]Ο ίδιος ο Ισμαήλ όμως δραπέτευσε από τον Ιωχανάν μαζί με οχτώ άνδρες του και πήγε στη χώρα των Αμμωνιτών.

[16]Τότε ο Ιωχανάν και οι αρχηγοί του στρατού που ήταν μαζί του, ανέλαβαν το υπόλοιπο του λαού, που τους είχε αιχμαλωτίσει ο Ισμαήλ και τους είχε απαγάγει από τη Μισπά, μετά το φόνο του

Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;

[17] partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,

[18] por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

Γεδαλία: τους γενναίους πολεμιστές, τις γυναίκες, τα παιδιά, τους αξιωματούχους –όλους που επέστρεφαν από τη Γαβαών.

[17-18]Φοβούνταν τους Βαβυλώνιους, γιατί ο Ισμαήλ είχε δολοφονήσει το Γεδαλία, τον οποίο ο βασιλιάς της Βαβυλώνας είχε διορίσει κυβερνήτη στη χώρα. Έτσι έφυγαν να πάνε στην Αίγυπτο, για να γλιτώσουν από τους Βαβυλώνιους. Καθ’ οδόν στάθμευσαν στη Χιμάμ, κοντά στη Βηθλεέμ.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

[1] Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,

[2] e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;

[3] a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.

[4] Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 42

Αυτοί που διασώθηκαν συμβουλεύονται τον Ιερεμία

[1]Τότε οι αρχηγοί του στρατού και κυρίως ο Ιωχανάν, γιος του Καρεάχ και ο Αζαρίας, γιος του Ωσαΐα αλλά και όλος ο λαός, μικροί και μεγάλοι, πλησίασαν τον προφήτη Ιερεμία

[2]και του είπαν: «Σε παρακαλούμε, προσευχήσου στον Κύριο το Θεό σου, για όλους εμάς· ήμασταν πολλοί αλλά βλέπεις πόσο λίγοι έχουμε απομείνει.

[3]Προσευχήσου, λοιπόν, να μας φανερώσει ο Κύριος, ο Θεός σου, ποιο δρόμο πρέπει να πάρουμε και τι να κάνουμε».

[4]Ο Ιερεμίας τούς απάντησε: «Σας άκουσα. Θα προσευχηθώ στον Κύριο, το Θεό μας, σύμφωνα με την επιθυμία σας· και ό, τι απαντήσει ο Κύριος για σας θα σας το αναγγείλω· δε θα σας κρύψω τίποτα».

[5] Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.

[5]Τότε εκείνοι του είπαν: «Ο Κύριος, ο Θεός σου, ας είναι αξιόπιστος κι αληθινός μάρτυρας εναντίον μας, αν δεν πράξουμε σύμφωνα με όλα όσα θα σου πει για μας.

[6] Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

[6]Είτε μας είναι ευχάριστο είτε όχι, θα υπακούσουμε στον Κύριο το Θεό μας, στον οποίο εμείς σου ζητήσαμε να προσευχηθείς. Όλα θα μας πάνε καλά, αν τον υπακούσουμε».

[7] Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

[7]Μετά από δέκα μέρες, μίλησε ο Κύριος στον Ιερεμία.

[8] Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

[8]Κατόπιν ο προφήτης κάλεσε τον Ιωχανάν, γιο του Καρεάχ, τους αρχηγούς του στρατού, που ήταν μαζί του και όλο το λαό, μικρούς και μεγάλους

[9] e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:

[9]και τους είπε: «Ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, στον οποίο με στείλατε να προσευχηθώ για σας, λέει:

[10] Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

[10]"αν συνεχίσετε να μένετε σ' αυτήν τη χώρα, θα σας ανοικοδομήσω εδώ και δε θα σας γκρεμίσω, θα σας φυτέψω και δε θα σας ξεριζώσω· γιατί λυπάμαι για το κακό που σας έκανα.

[11] Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR, porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

[11]Μη φοβάστε πια το βασιλιά της Βαβυλώνας, που τον τρέματε. Μην τον φοβάστε τώρα πια", λέει ο Κύριος, "γιατί εγώ είμαι μαζί σας για να σας σώσω και να σας ελευθερώσω από τα χέρια του.

[12] Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

[12]Θα του εμπνεύσω έλεος για σας· θα σας λυπηθεί και θα σας επιτρέψει να γυρίσετε στη χώρα σας".

[13] Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

[13]»Μην παραβείτε όμως τις προσταγές του Κυρίου του Θεού σας και πείτε "δε θα κατοικήσουμε σ' αυτή τη χώρα".

[14] dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,

[15] nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,

[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.

[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

[18] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto de maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

[19] Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

[14]Μην πείτε: “προτιμότερο είναι να πάμε να ζήσουμε στην Αίγυπτο, όπου δε θα βλέπουμε πόλεμο, δε θ’ ακούμε τον ήχο της σάλπιγγας και δε θα μας λείψει ποτέ το ψωμί”.

[15]Αν το κάνετε αυτό, εσείς που απομείνατε στο βασίλειο του Ιούδα, ακούστε τι λέει ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ: “αν είστε αποφασισμένοι να πάρετε το δρόμο για την Αίγυπτο και να πάτε να μείνετε εκεί,

[16]τότε ο πόλεμος που τον φοβόσαστε, θα ’ρθεί να σας βρει στην Αίγυπτο· και η πείνα που σας τρομάζει, θα σας ακολουθήσει εκεί κι εκεί θα πεθάνετε.

[17]Όλοι όσοι αποφασίσουν να πάνε να κατοικήσουν την Αίγυπτο, θα πεθάνουν εκεί σε πόλεμο, απ’ την πείνα και τις ασθένειες. Κανένας τους δε θ’ απομείνει, κανένας τους δε θα ξεφύγει από τα δεινά που θα τους προξενήσω”.

[18]»Λέει ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ: “καθώς ξεχύθηκε ο θυμός μου κι η οργή μου ενάντια στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, έτσι θα ξεχυθεί η οργή μου κι εναντίον σας όταν θα φτάσετε στην Αίγυπτο. Εκεί θα σας περιφρονούν, θα σας καταριούνται και θα προκαλείτε κατάπληξη· κι αυτήν την χώρα σας δεν θα την ξαναδείτε πια! ”

[19]Είπε ακόμα ο Κύριος για σας: “μην πάτε να μείνετε στην Αίγυπτο εσείς, που απομείνατε απ’ το βασίλειο του Ιούδα”. Καταλάβετέ το καλά, εγώ σήμερα σας προειδοποιώ!

[20] Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

[20]Σκεφτήκατε επιπόλαια όταν με στείλατε στον Κύριο, το Θεό σας και μου λέγατε "προσευχήσου για μας στον Κύριο, το Θεό μας, και όλα όσα μας πει ανάγγειλέ μας τα και θα τα πράξουμε".

[21] mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

[21]Σας τα ανάγγειλα λοιπόν σήμερα, αλλά εσείς δεν υπακούτε σε τίποτε από όσα ο Κύριος ο Θεός σας με πρόσταξε να σας πω.

[22] Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

[22]Τώρα να το ξέρετε ότι το δίχως άλλο θα πεθάνετε στον πόλεμο ή από την πείνα κι από τις ασθένειες στον τόπο ακριβώς όπου επιθυμήσατε να πάτε να μείνετε».

Jeremias 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

[1] Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

[2] então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

[3] Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

[4] Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 43

Ο Ιερεμίας οδηγείται με τη βία στην Αίγυπτο

[1]Όταν ο Ιερεμίας τελείωσε τους λόγους που τον είχε στείλει ο Κύριος ο Θεός τους να αναγγείλει στο λαό,

[2]ο Αζαρίας, γιος του Ωσαΐα, ο Ιωχανάν, γιος του Καρεάχ, και όλοι οι άλλοι του απάντησαν με αναίδεια: «Ψέματα λες! Δε σ' έστειλε ο Κύριος, ο Θεός μας, να μας πεις να μην πάμε να μείνουμε στην Αίγυπτο.

[3]Αλλά σε ξεσηκώνει εναντίον μας ο Βαρούχ, γιος του Νηρία, για να μας παραδώσεις στα χέρια των Βαβυλωνίων να μας σκοτώσουν ή να μας οδηγήσουν αιχμάλωτους στη Βαβυλώνα! »

[4]Έτσι, ο Ιωχανάν, οι αρχηγοί του στρατού και όλος ο λαός παρέβηκαν την εντολή του Κυρίου να παραμείνουν στη χώρα του Ιούδα.

[5] Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

[5]Ο Ιωχανάν και οι αρχηγοί του στρατού πήραν μαζί τους όλους όσοι είχαν απομείνει στο βασίλειο του Ιούδα και όσους είχαν διασκορπιστεί στα έθνη, αλλά είχαν επιστρέψει με σκοπό να κατοικήσουν στο βασίλειο του Ιούδα:

[6] tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

[6]άντρες, γυναίκες, παιδιά και τις κόρες του βασιλιά· ήταν όλοι όσοι ο Νεβουζαραδάν, ο αρχηγός της σωματοφυλακής, τούς είχε αφήσει με το Γεδαλία, γιο του Αχικάμ και εγγονό του Σαφάν. Πήραν επίσης μαζί τους και τον Ιερεμία και το Βαρούχ, γιο του Νηρία.

[7] e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

[7]Δεν υπάκουσαν στη φωνή του Κυρίου, αλλά πήγαν στην Αίγυπτο και προχώρησαν ως τη Δάφνη.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

Ο Ιερεμίας προαναγγέλλει την εισβολή στην Αίγυπτο

[8] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

[8]Εκεί στη Δάφνη, είπε ο Κύριος στον Ιερεμία:

[9] Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

[9]«Πάρε στα χέρια σου μεγάλες πέτρες και τοποθέτησέ τις έτσι που να σε δουν όλοι οι άντρες του βασιλείου του Ιούδα, στο πλακόστρωτο που είναι μπροστά στην είσοδο του παλατιού του Φαραώ, στη Δάφνη.

[10] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

[10]Μετά πες τους: “ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: Εγώ θα φέρω το βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ, το δούλο μου, και θα βάλω το θρόνο του πάνω σ’ αυτές εδώ τις πέτρες, που έχω στήσει· απάνω τους θ’ απλώσει τη βασιλική του σκηνή.

[11] Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o

[11]Θα ’ρθεί ο Ναβουχοδονόσορ και θα νικήσει την Αίγυπτο· και όσοι είναι καταδικασμένοι σε θάνατο, θα

cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

θανατωθούν· όσοι είναι καταδικασμένοι να οδηγηθούν στην αιχμαλωσία, θα αιχμαλωτιστούν· όσοι είναι καταδικασμένοι να πεθάνουν στον πόλεμο, θα πεθάνουν στον πόλεμο.

12 Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

12Εγώ ο Κύριος θα πυρπολήσω τους ναούς των θεών των Αιγυπτίων· άλλα είδωλα ο Ναβουχοδονόσορ θα τα κάψει κι άλλα θα τα πάρει στη χώρα του. Κι όπως ο τσομπάνος ξεψειρίζει τα ρούχα του, έτσι θα αποψιλώσει την Αίγυπτο και μετά θα φύγει νικητής.

13 Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

13Θα κομματιάσει τις πέτρινες λατρευτικές στήλες του ναού του Ηλίου, στην Ηλιόπολη και θα βάλει φωτιά στους ναούς των θεών των Αιγυπτίων"».

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

1 Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

2 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

3 por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 44

Μήνυμα για τους Ιουδαίους που είχαν καταφύγει στην Αίγυπτο

1Ο Κύριος μίλησε στον Ιερεμία σχετικά με τους Ιουδαίους που κατοικούσαν στην Αίγυπτο και είχαν εγκατασταθεί στις πόλεις Μιγδώλ, Δάφνη και Μέμφιδα και στην περιοχή Παθρώς. Τους είπε, λοιπόν, ο Ιερεμίας:

2«Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: "εσείς είδατε όλα τα δεινά που προξένησα στην Ιερουσαλήμ και στις πόλεις του Ιούδα. Σήμερα όλες τους είναι ερείπια· κανείς δεν κατοικεί σ' αυτές,

3γιατί οι κάτοικοί τους έπραξαν το κακό και με εξόργισαν. Πήγαιναν και λάτρευαν άλλους θεούς, που δεν τους γνώριζαν ούτε αυτοί ούτε εσείς ούτε οι πρόγονοί σας και θυμίαζαν σ' αυτούς.

[4] Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

[4]Ωστόσο εγώ δεν έπαψα να σας στέλνω τους δούλους μου τους προφήτες, τον ένα μετά τον άλλο, και σας έλεγαν να μην πράττετε αυτό το βδελυρό πράγμα, που εγώ το απεχθάνομαι.

[5] Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

[5]Εσείς όμως δεν ακούσατε· δε δώσατε καμιά σημασία, ούτε εγκαταλείψατε τον κακό σας δρόμο, ούτε πάψατε να θυμιάζετε σε άλλους θεούς.

[6] Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

[6]Γι' αυτό ξέσπασαν ο θυμός μου και η οργή μου και έκαψα τις πόλεις του Ιούδα και τις πλατείες της Ιερουσαλήμ· έγιναν σωρός ερειπίων και μέχρι σήμερα μένουν έρημες".

[7] Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

[7]»Και τώρα ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: "γιατί προκαλείτε το μεγάλο αυτό κακό στον εαυτό σας; Γιατί θέλετε να εξολοθρεύονται άντρες, γυναίκες, παιδιά και νήπια στο βασίλειο του Ιούδα, ώσπου κανείς από σας να μην απομείνει;

[8] Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

[8]Γιατί θέλετε να με εξοργίζετε με τα έργα σας προσφέροντας θυμίαμα σε άλλους θεούς, ακόμη κι εδώ στην Αίγυπτο που έχετε έρθει; Θέλετε να εξολοθρευτείτε, και όλα τα έθνη της γης να σας καταριούνται και να σας εξευτελίζουν;

[9] Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[9]Ξεχάσατε όλη την προσβολή που μου γινόταν στο βασίλειο του Ιούδα και στα σοκάκια της Ιερουσαλήμ από τους βασιλιάδες του Ιούδα και τις γυναίκες τους, κι από σας και τις γυναίκες σας;

[10] Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

[12] Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

[13] Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

[14] de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

Jeremias é contraditado

[15] Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo

[10]Δεν ταπεινωθήκατε μέχρι σήμερα, δε με σεβαστήκατε ούτε ακολουθήσατε το νόμο μου και τα προστάγματά μου, αυτά που είχα δώσει σ’ εσάς και στους προγόνους σας”.

[11]»Γι’ αυτό, ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: “εγώ θα στραφώ εναντίον σας και θα καταστρέψω ολόκληρο το βασίλειο του Ιούδα.

[12]Ακόμη κι αυτοί που απέμειναν από το βασίλειο του Ιούδα κι αποφάσισαν να πάνε να ζήσουν στην Αίγυπτο, θα καταστραφούν όλοι τους εκεί. Θα σκοτωθούν στον πόλεμο ή θα πεθάνουν από την πείνα, μικροί και μεγάλοι. Θα προκαλούν κατάπληξη· θα τους καταριούνται και θα τους εξευτελίζουν.

[13]Θα τιμωρήσω αυτούς που ήρθαν να μείνουν στην Αίγυπτο, όπως τιμώρησα τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, με πόλεμο, με πείνα και με ασθένειες.

[14]Κανείς από τους κατοίκους του Ιούδα που απέμειναν και ήρθαν να ζήσουν στην Αίγυπτο δε θα ξεφύγει ούτε θα επιζήσει. Κανείς τους δε θα ξαναγυρίσει στη χώρα του Ιούδα, όπου τόσο επιθυμούν να επιστρέψουν μια μέρα και να ζήσουν εκεί. Κανένας δεν θα επιστρέψει, παρά μονάχα ελάχιστοι, που θ’ αφήσω να διασωθούν”».

Προσφορές στη Βασίλισσα του Ουρανού

[15]Τότε όλοι οι άντρες, που ήξεραν ότι οι γυναίκες τους πρόσφεραν θυμίαμα σε άλλους θεούς και όλες οι γυναίκες που παρευρίσκονταν σ’ εκείνη τη μεγάλη συνάθροιση, όλοι όσοι κατοικούσαν στην

o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

[16] Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;

[17] antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.

[18] Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

[19] Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

Jeremias prediz castigo

[20] Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:

[21] Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?

Παθρώς, στην Αίγυπτο, είπαν στον Ιερεμία:

[16]«Εμείς δεν θα υπακούσουμε στα λόγια που μας είπες και μας τα παρουσίασες για μήνυμα του Κυρίου!

[17]Θα κάνουμε αυτά που έχουμε πει: Θα προσφέρουμε θυμίαμα στη Βασίλισσα του Ουρανού και σπονδές, όπως κάναμε εμείς κι οι πρόγονοί μας, οι βασιλιάδες μας και οι άρχοντές μας στις πόλεις του βασιλείου του Ιούδα και στα σοκάκια της Ιερουσαλήμ. Τότε χορταίναμε ψωμί, περνούσαμε καλά και τίποτε κακό δεν μας συνέβαινε.

[18]Ενώ, από τότε που σταματήσαμε να θυμιάζουμε στη Βασίλισσα του Ουρανού και να της προσφέρουμε σπονδές, στερηθήκαμε τα πάντα κι οι άνθρωποί μας πέθαναν στον πόλεμο κι από την πείνα».

[19]Και οι γυναίκες πρόσθεσαν: «Όταν εμείς θυσιάζαμε στη Βασίλισσα του Ουρανού και της προσφέραμε σπονδές, οι άντρες μας ήταν κι εκείνοι σύμφωνοι να της προσφέρουμε τα γλυκίσματα και τις σπονδές».

[20]Αλλά ο Ιερεμίας διακήρυξε σ' όλο το λαό, άντρες και γυναίκες, σ' όλους που του έδωσαν αυτή την απάντηση:

[21]«Πράγματι το θυμίαμα που προσφέρατε στις πόλεις του βασιλείου του Ιούδα και στα σοκάκια της Ιερουσαλήμ εσείς κι οι πρόγονοί σας, οι βασιλιάδες σας, οι άρχοντές σας και οι κάτοικοι της χώρας, ο Κύριος δεν το ξέχασε· το έλαβε υπόψη του.

[22] O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.

[22]Δεν μπόρεσε να υποφέρει τα κακά σας έργα και τις βδελυρές σας πράξεις. Γι’ αυτό η χώρα σας ερημώθηκε κι όσοι την έβλεπαν μετά έμεναν κατάπληκτοι και την καταριούνταν· κανείς δεν κατοικεί πια σ’ αυτήν.

[23] Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.

[23]Θυμιάζατε στους ξένους θεούς και αμαρτάνατε στον Κύριο· δεν υπακούατε στα λόγια του, δεν ακολουθούσατε το νόμο του, τα προστάγματά του και τις εντολές του· γι’ αυτό σας έχουν βρει όλες αυτές οι συμφορές».

[24] Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:

[24]Έπειτα είπε ο Ιερεμίας σ’ όλον το λαό και κυρίως στις γυναίκες: «Ακούστε το λόγο του Κυρίου όλοι οι κάτοικοι του βασιλείου του Ιούδα που βρίσκεστε στην Αίγυπτο!

[25] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos, que fizemos, de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.

[25]Λέει ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ: “Εσείς και οι γυναίκες σας πραγματοποιήσατε την υπόσχεσή σας, ότι το δίχως άλλο θα εκπληρώνατε τα τάματά σας, να θυμιάζετε δηλαδή στη Βασίλισσα του Ουρανού και να της προσφέρετε σπονδές. Εκπληρώστε λοιπόν τα τάματά σας και τηρήστε τους όρκους σας.

[26] Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

[26]Ακούστε όμως όλοι τι λέω εγώ, ο Κύριος: Ορκίζομαι στο μεγάλο μου όνομα, ότι δε θα σας επιτρέψω να χρησιμοποιείτε το όνομά μου στους όρκους σας με τη φράση, Μα τον αληθινό Θεό, τον Κύριο!

[27] Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

[27]Θα επαγρυπνώ για το κακό σας, όχι για το καλό σας. Και όλοι οι Ιουδαίοι που ζουν στην Αίγυπτο, θα καταστραφούν από τον πόλεμο και την πείνα, ωσότου εξαφανιστούν όλοι.

[28] Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

[28]Όσοι γλιτώσουν από τον πόλεμο –πολύ λίγοι– θα επιστρέψουν στη χώρα του Ιούδα από την Αίγυπτο, όπου είχαν πάει να μείνουν· και τότε θα δουν ποιανού ο λόγος θα εκπληρωθεί: ο δικός σας ή ο δικός μου.

[29] Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

[29]Θα σας τιμωρήσω σ’ αυτόν εδώ τον τόπο και οι απειλές μου εναντίον σας θα πραγματωθούν εξάπαντος. Κι αυτή θα είναι η απόδειξη”, λέει ο Κύριος:

[30] Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias, rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

[30]“Θα παραδώσω το βασιλιά της Αιγύπτου, το Φαραώ Χωφρά, στα χέρια των εχθρών του, που ζητούν να τον σκοτώσουν, όπως παρέδωσα το βασιλιά του Ιούδα Σεδεκία στα χέρια του εχθρού του του Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας, που ζητούσε να τον σκοτώσει”».

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 45

Μήνυμα για τον Βαρούχ

[1] Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[1]Το τέταρτο έτος της βασιλείας του Ιωακίμ, γιου του Ιωσία, στον Ιούδα, ο προφήτης Ιερεμίας μίλησε στο Βαρούχ. Ο Βαρούχ, γιος του Νηρία, έγραψε τους λόγους αυτούς σε βιβλίο, όπως τους είχε υπαγορεύσει σ’ αυτόν ο Ιερεμίας.

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

[2-3]«Εσύ είπες, Βαρούχ, “αλίμονο σ’ εμένα! Ο Κύριος με οδήγησε από το κακό στο

[3] Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

χειρότερο· κουράστηκα στενάζοντας κι ανάπαυση δε βρίσκω”. Ο Κύριος, όμως, ο Θεός του Ισραήλ, έχει κάτι να σου πει.

[4] Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

[4]Άκου, λοιπόν, τι με διατάζει ο Κύριος να σου πω: “θα γκρεμίσω ό, τι έχτισα και θα ξεριζώσω ό, τι φύτεψα σ’ ολόκληρη τη χώρα.

[5] E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

[5]Ζητάς προσωπικές χάρες για τον εαυτό σου· μην περιμένεις τίποτα. Εγώ θα εξοντώσω κάθε άνθρωπο· αλλά εκείνο που σου υπόσχομαι είναι ότι θα σε σώσω οπουδήποτε κι αν πας”».

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 46

[1]Μηνύματα που ο Κύριος διαβίβασε στον προφήτη Ιερεμία, σχετικά με τα έθνη.

Ήττα των Αιγυπτίων στη Χαρκεμίς

[2] A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor, rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

[2]Μήνυμα για την Αίγυπτο, για το στρατό του Φαραώ Νεχώ, που ήταν στρατοπεδευμένος κοντά στον ποταμό Ευφράτη, στην Χαρκεμίς και νικήθηκε από το βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ, το τέταρτο έτος της βασιλείας του Ιωακίμ, γιου του Ιωσία, στον Ιούδα:

[3] Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

[3]«Πάρτε τις ασπίδες κι ελάτε να πολεμήσετε!

[4] Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

[4]Ζέψτε τ’ άλογα και καβαλικέψτε τα! Πάρτε θέσεις φορώντας τις περικεφαλαίες σας! Γυαλίστε τα δόρατα! Ντυθείτε τους θώρακες!

[5] Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus

[5]Τι συμβαίνει; Τους βλέπω να χάνουν το θάρρος τους και να οπισθοχωρούν. Ακόμα και οι πιο ισχυροί νικήθηκαν κι έφυγαν

valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

[6] Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

[7] Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?

[8] O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse: Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.

[9] Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

[10] Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.

[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.

[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente, tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.

βιαστικά, χωρίς να κοιτάξουν πίσω. Τρόμος από παντού », λέει ο Κύριος.

[6]«Δε θα μπορέσουν να ξεφύγουνε οι γρήγοροι· οι ισχυροί δεν θα σωθούν. Θα σκοντάψουνε και θα πέσουν στο βορρά, κοντά στον ποταμό Ευφράτη.

[7]»Τι είναι αυτό που σαν τον Νείλο υψώνεται, που τα νερά του θορυβούν σαν ποταμός που ξεχειλίζει;

[8]Είναι η Αίγυπτος, που σαν τον Νείλο υψώνεται, που τα νερά της θορυβούν σαν ποταμός, και λέει: "θα ανεβώ, θα πλημμυρίσω τη χώρα, θα καταστρέψω την πόλη και τους κατοίκους της".

[9]Σηκωθείτε άλογα! Άμαξες ξεκινήστε με ορμή! Βγείτε πολεμιστές, Αιθίοπες και Λίβυοι, που βαστάτε ασπίδα, και Λούδιοι που κρατάτε και τεντώνετε το τόξο.

[10]»Αλλά η μέρα αυτή ανήκει στον Κύριο, το Θεό του σύμπαντος. Είναι η μέρα που τους εχθρούς του θα εκδικηθεί. Το ξίφος του θα τους εξολοθρεύσει, θα χορτάσει και θα μεθύσει από το αίμα τους, γιατί ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος, θυσία θα προσφέρει στη χώρα του βορρά, κοντά στον ποταμό Ευφράτη.

[11]»Ανέβα στη Γαλαάδ και πάρε βάλσαμο, άθλια, ελεεινή Αίγυπτος. Μάταια θα μαζεύεις γιατρικά· για σένα θεραπεία δεν υπάρχει.

[12]Μάθανε τα έθνη την ντροπή σου· όλοι στη γη ακούσαν' την κραυγή σου. Ο ένας πάνω στον άλλο σκόνταψαν οι πολεμιστές σου και όλοι έπεσαν μαζί».

Εισβολή στην Αίγυπτο

[13] Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:
[14] Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.
[15] Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.
[16] O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

[17] Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

[18] Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

[19] Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.
[20] Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

[13]Όταν ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ ήρθε για να επιτεθεί στην Αίγυπτο, είπε ο Κύριος στον προφήτη Ιερεμία σχετικά μ’ αυτό το γεγονός:
[14]«Στείλτε το μήνυμα στην Αίγυπτο, στη Μιγδώλ, στη Μέμφιδα και στη Δάφνη και πείτε τους: “παραταχθείτε και προετοιμαστείτε, γιατί ο πόλεμος καταστρέφει τους γείτονές σας”.
[15]Μα τι συμβαίνει; Ο Άπις έφυγε, ο ταύρος σου ο δυνατός δεν άντεξε. Τον έδιωξε ο Κύριος.

[16]Οι στρατιώτες του Φαραώ σκοντάφτουνε και πέφτουν. Ο ένας λέει στον άλλο: “πάμε να γυρίσουμε πίσω στην πατρίδα μας και στο λαό μας. Να γλιτώσουμε απ’ το ξίφος του εχθρού! ”

[17]Δώστε στο Φαραώ ένα νέο όνομα· πείτε τον “Ο βασιλιάς της Αιγύπτου, ο Υπερόπτης, που άφησε την ευκαιρία να χαθεί”.
[18]»“Ορκίζομαι στον εαυτό μου”, λέει ο βασιλιάς που ονομάζεται Κύριος του σύμπαντος. “Όπως το Θαβώρ προεξέχει από τ’ άλλα βουνά, κι ο Κάρμηλος από τη θάλασσα, έτσι υπερέχει η δύναμη, που ενάντια στην Αίγυπτο θα ’ρθεί.
[19]Κάτοικοι της Αιγύπτου, ετοιμάστε τις αποσκευές σας για να πάτε στην εξορία! Η Μέμφις θα ερημωθεί και κανείς δε θ’ απομείνει να κατοικεί σ’ αυτήν”.
[20]»Η Αίγυπτος είναι μια ωραία αγελάδα, που την τσίμπησε μύγα απ’ το βορρά.

[21] Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

[21]Ακόμα κι οι μισθοφόροι της, που έχουν γίνει σαν τα παχιά μοσχάρια, δεν έμειναν να πολεμήσουν, αλλά οπισθοχώρησαν και έφυγαν. Είχε φτάσει όμως η μέρα της καταστροφής τους, ο καιρός της τιμωρίας τους.

[22] Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

[22]Η αιγυπτιακή στρατιά θα υποχωρήσει καθώς το φίδι που σφυρίζει, αμέσως όταν οι εχθροί έρθουν εναντίον της με τα τσεκούρια σαν τους ξυλοκόπους.

[23] Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

[23]Θα κόψουν το δάσος της το αδιαπέραστο· είναι πολύ περισσότεροι απ’ τις ακρίδες, είναι αναρίθμητοι.

[24] A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

[24]Θα ντραπεί η ωραία Αίγυπτος, θα παραδοθεί στην εξουσία ενός λαού που θα ’ρθεί από το βορρά.

[25] Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

[25]»Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: “θα τιμωρήσω τον Αμών, θεό των Θηβών και την Αίγυπτο με τους θεούς της και τους βασιλιάδες της, το Φαραώ και όλους εκείνους που τον εμπιστεύονται.

[26] Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

[26]Θα τους παραδώσω σ’ εκείνους που γυρεύουν να τους θανατώσουν, δηλαδή στο βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ και στο στρατό του. Μετά απ’ αυτά, η Αίγυπτος θα κατοικηθεί όπως τις παλιές μέρες”, λέει ο Κύριος».

Απελευθέρωση των Ισραηλιτών

[27] Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

[27]«Μη φοβηθείς όμως εσύ, δούλε μου Ιακώβ! » λέει ο Κύριος. «Ισραηλίτες, μην τρομάξετε! Εγώ θα σώσω από τη μακρινή χώρα εσάς και τους απογόνους σας, από τη χώρα όπου συρθήκατε αιχμάλωτοι. Θα επιστρέψετε, απόγονοι του Ιακώβ, και θα

[28] Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

ησυχάσετε· θα ζείτε αμέριμνοι και δε θα υπάρχει κανείς να σας τρομάζει.

[28]Μη φοβηθείτε, δούλοι μου Ισραηλίτες», λέει ο Κύριος, «γιατί εγώ θα είμαι μαζί σας. Κι αν καταστρέψω ακόμα όλα τα έθνη όπου σας διασκόρπισα, εσάς δεν θα σας καταστρέψω. Θα σας κρίνω με επιείκεια, αλλά δεν πρόκειται να σας αφήσω και εντελώς ατιμώρητους».

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

[2] Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a terra e a sua plenitude, a cidade e os seus habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

[3] ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

[4] por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 47

Διακήρυξη εναντίον των Φιλισταίων

[1]Μήνυμα για τους Φιλισταίους, που ο Κύριος διαβίβασε στον προφήτη Ιερεμία, πριν ο Φαραώ της Αιγύπτου επιτεθεί εναντίον της Γάζας.

[2]«Ο Κύριος λέει: “νερά έρχονται από το βορρά και θα γίνουνε σαν το ξέχειλο ποτάμι. Τη χώρα θα τη σκεπάσουν, τους κατοίκους κι όλα όσα βρίσκονται σ’ αυτές τις πολιτείες. Τότε οι άνθρωποι θα ξεφωνίζουν κι οι κάτοικοι της χώρας θα κλαίνε πικρά,

[3]όταν θ’ ακούν τον κρότο απ’ τις οπλές των δυνατών αλόγων, το θόρυβο των αμαξών και των τροχών τον ήχο. Τότε οι πατέρες για τα παιδιά τους δε θα φροντίζουνε, γιατί θα έχουν παραλύσει από τον τρόμο.

[4]Έρχεται η μέρα της καταστροφής όλων των Φιλισταίων. Κανένας δε θα μείνει για να βοηθήσει την Τύρο και τη Σιδώνα, γιατί ο Κύριος θα καταστρέψει τους Φιλισταίους, θα εξολοθρέψει από της Κρήτης το νησί όσους θα έχουν επιζήσει”».

[5] Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

[5]Οι κάτοικοι της Γάζας ξύρισαν τα κεφάλια τους απ' τη μεγάλη λύπη. Οι κάτοικοι της Ασκάλωνας βυθίστηκαν στη σιωπή! Ως πότε εσείς που επιζήσατε από τους Ανακίμ θα κάνετε εντομές στα σώματά σας;

[6] Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

[6]Αλίμονο, εσύ ξίφος του Κυρίου, δε θα ξεκουραστείς; Μπες μέσα στη θήκη σου, ησύχασε και μην κινείσαι.

[7] Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

[7]Μα πώς να ησυχάσεις, όταν ο Κύριος σε διατάζει να χτυπάς την Ασκάλωνα και να χτυπάς των παραλίων τους κατοίκους;

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

[1] A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída! Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

[2] A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

[3] Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!

[4] Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.

[5] Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 48

Διακήρυξη εναντίων των Μωαβιτών

[1]Να τι λέει για τους Μωαβίτες ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ: «Αλίμονο στη Νεβώ! Ερημώθηκε, χάθηκε. Η Κιριαθαΐμ ντροπιάστηκε, κυριεύτηκε. Το ισχυρό κάστρο κατατροπώθηκε, έπεσε.

[2]Χάθηκε η δόξα της Μωάβ. Οι εχθροί σκέφτηκαν μοχθηρά για την Εσεβών: "ελάτε", είπαν, "να εξαφανίσουμε των Μωαβιτών το έθνος". Κι εσύ, Μαδμέν, θα πέσεις σε σιωπή· ο πόλεμος θα σε καταδιώκει».

[3]Ακούστε! Κραυγή ανεβαίνει απ' τη Χωροναΐμ· ζητά βοήθεια. Καταστροφή μεγάλη και συντριμμός!

[4]Οι Μωαβίτες καταστράφηκαν, κραυγές αφήνουν τα μικρά παιδιά.

[5]Στην ανηφόρα της Λουείδ, άκου το κλάμα! Στην κατωφέρεια της Χωροναΐμ ακούγονται απελπισίας κραυγές·

[6] Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.

[6]«Φύγετε! Σωθείτε όποιος μπορεί! Γίνετε σαν τον αγριόθαμνο στην έρημο! »

[7] Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

[7]Εμπιστευθήκατε στα οχυρά σας και στους θησαυρούς σας, Μωαβίτες. Γι' αυτό κι εσάς θα σας κυριέψουν. Ο θεός σας, ο Χεμώς, θα αιχμαλωτιστεί μαζί με τους ιερείς του και τους άρχοντές του.

[8] Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.

[8]Θα 'ρθει ο καταστροφέας σε κάθε πόλη, καμιά δε θα γλιτώσει. Η κοιλάδα και η πεδιάδα θα καταστραφούν, θα εξαφανιστούν, όπως το είπε ο Κύριος.

[9] Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.

[9]Στήστε μνημείο επιτύμβιο για τους Μωαβίτες, γιατί η Μωάβ θα καταστραφεί. Θα ερημωθούν οι πόλεις της· κανένας δε θα κατοικήσει πια σ' αυτές.

[10] Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!

[10]Καταραμένος είν' εκείνος που εργάζεται με αμέλεια το έργο του Κυρίου· κι είναι καταραμένος εκείνος που με το ξίφος του αποφεύγει να χύσει αίμα.

[11] Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.

[11]Οι Μωαβίτες ζούσαν με ασφάλεια από τα νιάτα τους και ποτέ δεν οδηγηθήκαν στην αιχμαλωσία. Είναι σαν το κρασί που δεν αδειάστηκε ποτέ από δοχείο σε δοχείο, γι' αυτό κι η γεύση του και το άρωμά του δεν έχουν αλλοιωθεί.

[12] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei trasfegadores, que o trasfegarão; despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

[12]«Για τούτο», λέει ο Κύριος, «ήρθε ο καιρός που θα τους στείλω ανθρώπους, σ' άλλο να τους αδειάσουνε δοχείο και τ' άδεια τα δοχεία τους να τα συντρίψουν.

[13] Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.

[13]Θα ντροπιαστούν οι Μωαβίτες για το θεό Χεμώς, όπως ντροπιάστηκαν κι οι

Ισραηλίτες για τη Βαιθήλ, που σ’ αυτήν είχανε στηρίξει τις ελπίδες τους.

[14] Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?

[14]»Πώς ισχυρίζεστε ότι είστε δυνατοί και ισχυροί πολεμιστές;

[15] Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[15]Οι εχθροί ερήμωσαν τη χώρα των Μωαβιτών, κυρίεψαν τις πόλεις τους και σφάξανε τους εκλεκτούς της νέους», λέει ο βασιλιάς, που τ’ όνομά του είναι Κύριος του σύμπαντος.

[16] Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.

[16]Η συμφορά των Μωαβιτών πλησιάζει και πολύ γρήγορα έρχεται η θλίψη τους.

[17] Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!

[17]Θρηνήστε τους, όλοι εσείς που κατοικείτε γύρω τους και όλοι όσοι γνωρίζετε τη φήμη τους. Πείτε: «Πώς εξαφανίστηκε η δύναμή της και η δόξα της Μωάβ! »

[18] Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.

[18]Κόρη, που κατοικείς στη Διβών, κατέβα από τον τόπο της δόξας σου και κάτσε στον ξερότοπο, γιατί ο καταστροφέας των Μωαβιτών έρχεται καταπάνω σου και θα κατεδαφίσει τα οχυρώματά σου.

[19] Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?

[19]Εσείς που κατοικείτε στην Αροήρ, σταθείτε πλάι στο δρόμο, κοιτάξτε τους φυγάδες και ρωτήστε τους τι τους συνέβη.

[20] Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.

[20]Οι Μωαβίτες ντροπιαστήκανε για την καταστροφή τους. Θρηνήστε και κλάψτε. Φέρτε το μήνυμα σ’ αυτούς που κατοικούν πλάι στον ποταμό Αρνών, ότι οι Μωαβίτες καταστράφηκαν.

[21] Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,

[21]Η κρίση του Κυρίου έπληξε την πεδινή χώρα, ήρθε η τιμωρία στις πολιτείες Χωλών, Ιαασά και Μεφαάθ,

[22] sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,

[22]στις πολιτείες Διβών, Νεβώ και Βαιθ-Δεβλαθαΐμ,

23 sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,
24 sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.
25 Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.
26 Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.
27 Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?
28 Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.
29 Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.
30 Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.
31 Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.
32 Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar,

23Κιριαθαΐμ, Βαιθ-Γαμούλ και Βαιθ-Μεών.
24Ήρθε η κρίση στην Κεριώθ, στη Βοσρά και σ’ όλες τις πολιτείες της χώρας των Μωαβιτών, μακρινές και κοντινές.
25«Συντρίφθηκε η δύναμη των Μωαβιτών, χάθηκε η ισχύς τους» λέει ο Κύριος.
26Μεθύστε τους Μωαβίτες, γιατί επαναστάτησαν ενάντια στον Κύριο· θα κυλιστούν μέσα στον εμετό τους, θα γίνουνε κι αυτοί με τη σειρά τους απ’ όλους καταγέλαστοι.
27Μωαβίτες, μήπως δεν περιγελάσατε κι εσείς τους Ισραηλίτες; Και για ποιο λόγο; Μήπως πιάστηκαν να κλέβουν; Τότε, γιατί περιφρονητικά κουνάτε το κεφάλι σας όταν γι’ αυτούς μιλάτε;
28Εγκαταλείψτε τις πόλεις σας, Μωαβίτες, και πηγαίνετε να κατοικήσετε στους βράχους· γίνετε σαν τα περιστέρια που φωλιάζουν πλάι στο στόμιο της σπηλιάς.
29Έχουμε ακούσει για τη μεγάλη περηφάνεια των Μωαβιτών. Ξέρουμε την υψηλοφροσύνη τους, την αλαζονεία τους, την υπεροψία τους, την έπαρση της καρδιάς τους.
30«Αναμφισβήτητα εγώ γνωρίζω την αλαζονεία τους», λέει ο Κύριος. «Δεν κατορθώνουν τίποτε μ’ αυτήν».
31Για τούτο θα θρηνήσω και θα ξεσπάσω σε λυγμούς για όλους τους Μωαβίτες, θα κλάψω για τους άντρες της Κιρ-Χέρες.
32Κάτοικοι της Σιβμά, για σας θα κλάψω περισσότερο απ’ ό, τι έκλαψα για τους

chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.

κατοίκους της Ιαζήρ. Πόλη της Σιβμά μοιάζεις με αμπέλι, που τα κλήματά σου περνούν και διασχίζουν τη Νεκρά Θάλασσα και φτάνουν ως την Ιαζήρ. Αλλά έρχονται οι εχθροί και καταστρέφουν τη συγκομιδή των φρούτων και των σταφυλιών σου.

33 Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.

33Χάθηκε η χαρά κι η ευφροσύνη από την καρποφόρο πεδιάδα της Μωάβ. Έπαψε να τρέχει από τα πατητήρια το κρασί. Κανένας δεν υπάρχει να πατήσει τα σταφύλια, έσβησαν οι χαρούμενες φωνές.

34 Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.

34Η κραυγή για βοήθεια απ’ τους κατοίκους της Εσεβών έφτασε ως την Ελεαλή και την Ιαάς. Μπορεί κανείς να τους ακούσει απ’ τη Σηγώρ ως την Χωροναΐμ και την Αγλάθ-Σελισία. Κι αυτή η όαση της Νιμρίμ θα ερημωθεί.

35 Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.

35«Θα σταματήσω τους Μωαβίτες», λέει ο Κύριος, «από του να προσφέρουν ολοκαυτώματα στους ιερούς τόπους τους και θυμίαμα στους θεούς τους».

36 Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.

36Γι’ αυτό η καρδιά μου θα θρηνήσει για τους κατοίκους της Μωάβ και για τους άντρες της Κιρ-Χέρες, όπως αυτός που στη φλογέρα παίζει θρηνητικό σκοπό· γιατί όλοι οι θησαυροί που είχαν αποχτήσει οι Μωαβίτες, χάθηκαν.

37 Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.

37Όλοι θα ξυρίσουν τα κεφάλια τους και θα κόψουν τα γένια τους· θα κάνουν εντομές στα χέρια τους και θα φορέσουν πένθιμα.

38 Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro

38Στις στέγες των σπιτιών της Μωάβ και στα σοκάκια θρήνος ακούγεται. «Θα σπάσω τους Μωαβίτες σαν δοχείο, που

que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!

κανένας πια δεν το χρειάζεται», λέει ο Κύριος.

[39]Θρηνήστε με τα λόγια αυτά: «Πώς κατατροπώθηκαν οι Μωαβίτες! Και τι ντροπή γι’ αυτούς να οπισθοχωρήσουν! » Έτσι οι Μωαβίτες θα είναι στο εξής περίγελως κι οι γείτονές τους σαν θα τους βλέπουν, θα νιώθουν φρίκη.

[39] Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.

[40] Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.

[40]Ο Κύριος λέει: «Ο εχθρός σαν τον αετό θα πετάξει μ’ απλωμένα τα φτερά του πάνω από τη χώρα των Μωαβιτών».

[41] São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[41]Οι πόλεις θα κυριευθούν, τα φρούρια θα καταληφθούν· τη μέρα εκείνη οι καρδιές των γενναίων πολεμιστών της Μωάβ γεμάτες τρόμο θα χτυπούν σαν την καρδιά γυναίκας που γεννάει.

[42] Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.

[42]Οι Μωαβίτες θα εξαφανιστούν μέσ’ από τους λαούς, γιατί επαναστάτησαν ενάντια στον Κύριο.

[43] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

[43]«Τρόμος, λάκκοι και παγίδες περιμένουν τους Μωαβίτες», λέει ο Κύριος.

[44] Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

[44]«Αυτός που θα ξεφύγει απ’ το φόβο θα πέσει στο λάκκο· κι αυτός που θα βγεί από το λάκκο θα πιαστεί στην παγίδα, γιατί έφτασε ο χρόνος της τιμωρίας των Μωαβιτών».

[45] Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.

[45]Αυτοί που ξέφυγαν, γυρεύουν εξαντλημένοι προστασία στην Εσεβών. Αλλά φωτιά πετιέται μέσ’ από την πόλη κι απ’ το παλάτι του βασιλιά Σιχόν. Φλόγα βγαίνει, που θα καταφάει τη χώρα των πολεμόχαρων Μωαβιτών από τα σύνορά της ως το κέντρο της.

[46] Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.

[46]Αλίμονό σας Μωαβίτες! Καταστράφηκες εσύ λαέ, που λάτρευες το θεό Χεμώς, γιατί οι γιοι κι οι θυγατέρες σας αιχμαλωτίστηκαν.

[47] Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

[47]«Αλλά στις μέρες που θα 'ρθούν, εγώ θα επαναφέρω τους Μωαβίτες από την αιχμαλωσία», λέει ο Κύριος. Εδώ τελειώνει η καταδικαστική απόφαση εναντίον των Μωαβιτών.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

[1] A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?

[2] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

[3] Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro, juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

[4] Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 49

Διακήρυξη εναντίον των Αμμωνιτών

[1]Για τους Αμμωνίτες ο Κύριος λέει: «Γιατί ο Μιλκώμ, ο θεός των Αμμωνιτών, κατέκτησε την περιοχή της φυλής Γαδ και ο λαός του κατοίκησε στις πόλεις της; Δεν έχουν γιους οι Ισραηλίτες; Κανένας δεν υπάρχει να υπερασπιστεί τη χώρα τους;

[2]Όμως έρχονται μέρες», λέει ο Κύριος, «που στη Ραββά των Αμμωνιτών θα κάνω ν' ακουστεί αλαλαγμός πολέμου· η πόλη θα μεταβληθεί σε σωρό ερειπίων και τα χωριά της θα καούν ως τα θεμέλια· τότε οι Ισραηλίτες θα ξαναπάρουν πίσω την κληρονομιά που τους είχαν αρπάξει».

[3]Θρηνήστε, της Εσεβών οι κάτοικοι, γιατί καταστράφηκε η Γαι! Θρηνήστε χωριά της Ραββά, φορέστε ρούχα πένθιμα, τρέξτε γύρω από τις πέτρινες μάντρες των χωραφιών σας κλαίγοντας. Φεύγει για την αιχμαλωσία ο θεός Μιλκώμ μαζί με τους ιερείς του και τους άρχοντές του.

[4]Εσύ, πόλη, που επαναστάτησες ενάντια στο Θεό, τι καυχάσαι για τις πεδιάδες σου; Χαθήκαν οι πεδιάδες σου! Εσύ που στηριζόσουνα στους θησαυρούς σου κι

5 Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

6 Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

Profecia a respeito dos edomitas

7 A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

8 Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

9 Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

10 Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

11 Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

έλεγες «ποιος θα εκστρατεύσει εναντίον μου; »

5«Εγώ θα σου προκαλέσω φόβο απ' όλους σου τους γείτονες», λέει ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος. «Θα σκορπιστείτε όλοι σας εδώ κι εκεί, και δε θα υπάρχει ούτ' ένας να συγκεντρώσει τους διασκορπισμένους.

6»Μετά απ' αυτά εγώ θ' αλλάξω την τύχη των Αμμωνιτών», λέει ο Κύριος.

Διακήρυξη εναντίον των Εδωμιτών

7Ο Κύριος του σύμπαντος λέει σχετικά με τους Εδωμίτες: «Δεν υπάρχει πια σοφία στη Θαιμάν; Χάθηκε η σκέψη από τους συνετούς; Εξαφανίστηκε η φρόνησή τους;

8Φύγετε, τρέξτε! Βρείτε τόπους απόκρυφους να μείνετε, κάτοικοι της Δεδάν, γιατί έφτασε ο καιρός που θα σας τιμωρήσω· θα φέρω πάνω σας την καταστροφή, απόγονοι του Ησαύ.

9Όταν έρχονται σ' εσένα τρυγητές, λαέ του Εδώμ, αφήνουν λίγα τσαμπιά πίσω τους. Όταν τη νύχτα μπαίνουν κάπου κλέφτες, παίρνουν μονάχα αυτά που θέλουν.

10Αλλά εγώ απογύμνωσα τελείως τους απογόνους του Ησαύ· αποκάλυψα τους κρυψώνες τους κι έτσι πια δεν μπορούν να κρύβονται. Καταστράφηκαν οι απόγονοί του, οι αδερφοί του, οι γείτονές του και ο ίδιος δεν υπάρχει πια. Κανένας δεν μπορεί να πει:

11"άφησε εδώ τα ορφανά σου κι εγώ θα σου τα φροντίσω· οι χήρες σου μπορούν σ' εμένα να ελπίζουν"».

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o cálice totalmente o beberão, e tu serias de todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

[13] Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

Os pecados e o castigo de Edom

[14] Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

[15] Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

[16] O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[17] Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[18] Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

[12]Ο Κύριος λέει: «Ακόμα κι όσοι δεν έπρεπε να πιουν από της τιμωρίας το ποτήρι, το ήπιαν· κι εσύ, λαέ του Εδώμ, θέλεις να μείνεις τελείως ατιμώρητος; Αυτό δεν πρόκειται να γίνει! Απ’ το ποτήρι αυτό πρέπει να πιεις.

[13]Εγώ ο Κύριος υποσχέθηκα με όρκο ότι η πρωτεύουσά σας η Βοσρά θα ερημωθεί και θα γίνει αντικείμενο φρίκης και χλευασμού και όλοι θα την καταριούνται. Επίσης όλες οι γύρω πόλεις των Εδωμιτών θα ερημωθούν για πάντα».

Ο Θεός καλεί τα έθνη σε πόλεμο εναντίον των Εδωμιτών

[14]Άκουσα το μήνυμα που ο Κύριος έστειλε με μηνυτή στα έθνη: «Συναχθείτε», τους έλεγε, «και βαδίστε ενάντια στην Εδώμ, έτοιμοι να επιτεθείτε! »

[15]«Εδωμίτες θα σας κάνω ασήμαντους ανάμεσα στα έθνη», λέει ο Κύριος, «κι όλος ο κόσμος θα σας περιφρονεί.

[16]Δεν προκαλείτε τον τρόμο που νομίζετε· σας έχει εξαπατήσει η περηφάνια σας. Εσείς που κατοικείτε στις σχισμές των βράχων και κατέχετε τις βουνοκορφές, ακόμη κι αν πάτε να εγκατασταθείτε εκεί που ζει ο αετός, κι από ’κει πάνω θα σας κατεβάσω».

Η Εδώμ θα ερημωθεί

[17]Ο Κύριος λέει: «Η Εδώμ τελείως θα ερειπωθεί. Με φρίκη θα τη βλέπει όποιος περνάει από ’κει· για την καταστροφή της θα τρομάζει, θα συγκλονίζεται.

[18]Θα γίνει και μ’ αυτήν όπως έγινε όταν καταστράφηκαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα και οι γύρω πόλεις. Κανένας δε

θα κατοικήσει πια εκεί, ούτε θα μείνει σ' αυτήν, ούτε για λίγο.

[19] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[19]»Καθώς λιοντάρι από τη λόχμη του Ιορδάνη στα λιβάδια έρχεται τα πράσινα, έτσι ξάφνου θα εμφανιστώ κι εγώ· και τότε οι Εδωμίτες θα χαθούν από τη χώρα τους. Όποιος είναι ο εκλεκτός μου, αυτόν θα τον εγκαταστήσω αρχηγό εκεί. Ποιος είναι όμοιός μου και ποιος μπορεί να με προστάξει τι θα κάνω; Ποιος είναι ο ηγεμόνας, που θα μπορέσει να μου αντισταθεί; »

[20] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[20]Γι' αυτό, ακούστε του Κυρίου το σχέδιο, όπως το σκέφτηκε ενάντια στους Εδωμίτες, τα σχέδια που ετοίμασε ενάντια στους κατοίκους της Θαιμάν: Όλοι τους, ως και τα παιδιά τους, το δίχως άλλο στην αιχμαλωσία θα συρθούν σαν κοπάδι, το δίχως άλλο η χώρα θα εκκενωθεί.

[21] A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.

[21]Ο θόρυβος από την πτώση τους θα κάνει να σειστεί η γη, και οι θρηνωδίες τους ως την Ερυθρά Θάλασσα θ' ακουστούν.

[22] Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[22]Ο εχθρός σαν τον αετό θα πετάξει μ' απλωμένα τα φτερά του πάνω στη Βοσρά· τη μέρα εκείνη οι καρδιές των γενναίων πολεμιστών της Εδώμ θα χτυπούν τρομαγμένες, σαν την καρδιά γυναίκας που γεννάει.

Profecia a respeito de Damasco

Διακήρυξη εναντίον της Δαμασκού

[23] A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.

[23]Για τη Δαμασκό: Η Χαμάθ και η Αρφάδ μείναν κατάπληκτες απ' την κακή την είδηση που άκουσαν. Η αγωνία τις σκεπάζει σαν ταραγμένη θάλασσα και δεν μπορούν να ησυχάσουν.

24 Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

24Οι κάτοικοι της Δαμασκού παρέλυσαν, γυρίζουνε να φύγουν, τους κυριεύει πανικός. Αγωνία και πόνοι τούς κατέχουν, σαν τη γυναίκα που γεννάει.

25 Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!

25Η Δαμασκός, η φημισμένη πόλη της χαράς μου, γιατί δεν παραδόθηκε χωρίς πόλεμο;

26 Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

26«Τώρα οι νέοι της στα σοκάκια της θα θανατωθούν κι όλοι της οι πολεμιστές θα εξολοθρευτούνε την ημέρα εκείνη», λέει ο Κύριος του σύμπαντος.

27 Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

27«Θα πυρπολήσω της Δαμασκού τα τείχη και η φωτιά θ' αποτεφρώσει τα παλάτια του Βεν-Αδάδ».

Profecia a respeito da Arábia

Διακήρυξη εναντίον των αραβικών φυλών

28 A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR: Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

28Για την Κηδάρ και τα βασίλεια της Ασώρ, που τα είχε κυριέψει ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ. Ο Κύριος διατάζει τους Βαβυλώνιους: «Σηκωθείτε κι επιτεθείτε στην Κηδάρ και καταστρέψτε τις φυλές που ζούνε στις στέπες της ανατολής.

29 Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

29Πάρτε τους τις σκηνές και τα κοπάδια τους· σηκώστε τα παραπετάσματά τους κι όλα τα σκεύη μέσα απ' τις σκηνές τους. Πάρτε και τις καμήλες τους και πέστε στο λαό: "Τρόμος από παντού! "

30 Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

30»Κάτοικοι της Ασώρ φύγετε! » λέει ο Κύριος. «Σκορπίστε, κρυφτείτε σε κρυψώνες και μείνετε εκεί, γιατί ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ έχει έτοιμες αποφάσεις και σχέδια εναντίον σας.

31 Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada,

31Σηκωθείτε, Βαβυλώνιοι», λέει ο Κύριος, «κι επιτεθείτε ενάντια σ' αυτό το ανέμελο έθνος, που νόμιζε πως ζει με ασφάλεια. Οι

diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

32 Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo; espalharei a todo vento aqueles que cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

33 Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

Profecia a respeito dos elamitas

34 Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

35 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

36 Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na direção de todos estes ventos; e não haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

37 Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

38 Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

πόλεις τους δεν έχουν πύλες ούτε αμπάρες. Ζουν εκεί απομονωμένοι.

32Αρπάξτε τις καμήλες τους και πάρτε για λάφυρα τα κοπάδια τους. Εγώ ο Κύριος θα διασκορπίσω αυτούς με τα κομμένα μαλλιά σ' όλες τις κατευθύνσεις των ανέμων· θα φέρω από παντού την καταστροφή τους.

33Και θα γίνει η Ασώρ κρησφύγετο των τσακαλιών· θα ερημωθεί για πάντα. Ποτέ κανένας δε θα κατοικήσει εκεί ούτε θα πάει να μείνει έστω για λίγο».

Διακήρυξη εναντίον της Ελάμ

34Στην αρχή της βασιλείας του Σεδεκία στον Ιούδα, είπε ο Κύριος στον προφήτη Ιερεμία, σχετικά με την Ελάμ:

35«Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: "θα συντρίψω την πρώτη δύναμη της Ελάμ, που είναι οι τοξότες της.

36Θα φέρω εναντίον της τους τέσσερις ανέμους από τις τέσσερις άκρες του ουρανού, και θα διασκορπίσω τους κατοίκους της σ' όλους αυτούς τους ανέμους· δε θα υπάρχει έθνος που να μην καταφύγουν κυνηγημένοι οι κάτοικοι της Ελάμ.

37Θα τους κάνω να πανικοβληθούν μπροστά στους αιμοβόρους εχθρούς τους και θα τους καταστρέψω στο φοβερό θυμό μου. Θα εξαπολύσω πόλεμο εναντίον τους ωσότου τους αποτελειώσω.

38Θα καταστρέψω βασιλιά και άρχοντες στην Ελάμ και θα στήσω το δικό μου θρόνο εκεί".

[39] Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

Jeremias 50

Profecia a respeito da Babilônia

[1] Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

[2] Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

[3] Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram e se foram.

[4] Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

[5] Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

[6] O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

[7] Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa

[39]»Αργότερα όμως θ' αλλάξω την τύχη των κατοίκων της Ελάμ», λέει ο Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 50

Διακήρυξη εναντίον της Βαβυλώνας

[1]Ο Κύριος μίλησε στον προφήτη Ιερεμία σχετικά με την πόλη της Βαβυλώνας και με τη χώρα των Βαβυλωνίων:

[2]Στείλτε διακήρυξη στα έθνη! Κάντε σινιάλο με σημαίες! Κηρύξτε το και τίποτα μην κρύψετε. Πείτε ότι κυριεύτηκε η Βαβυλώνα! Ντροπιάστηκαν τα είδωλά της, συντρίφθηκαν οι βδελυροί θεοί της. Ντροπή για τον Βηλ, συντριβή για τον Μαρδούκ.

[3]Ένα έθνος απ' το βορρά έρχεται εναντίον της. Θα την ερημώσει, έτσι που κανένας πια δε θα κατοικεί σ' αυτήν· άνθρωποι και ζώα θα φύγουν και θα διασκορπιστούν.

[4]«Όταν θα έρθει εκείνος ο καιρός», λέει ο Κύριος, «θα επιστρέψουν οι κάτοικοι του Ισραήλ και του Ιούδα μαζί, και θα 'ρθουν κλαίγοντας ν' αναζητήσουν τον Κύριο, το Θεό τους.

[5]Θα ρωτήσουν για το δρόμο προς τη Σιών και θα πάνε σ' αυτήν λέγοντας: "ελάτε να ενωθούμε με τον Κύριο με διαθήκη αιώνια, που δε θα τη λησμονήσουμε ποτέ".

[6]Χαμένο κοπάδι κατάντησε ο λαός μου. Οι βοσκοί τους τους παραπλάνησαν. Τους οδήγησαν στα βουνά και τους τριγύριζαν από βουνό σε βουνό, έτσι που ξέχασαν το μαντρί τους.

[7]Όλοι όσοι τους συναντούσαν τους κατασπάραζαν. Οι εχθροί τους έλεγαν: "τι

nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

φταίμε εμείς αν αυτοί αμάρτησαν στον Κύριο, που είναι η πηγή της δικαιοσύνης, η ελπίδα των προγόνων τους; ”»

Τιμωρία των Βαβυλωνίων - Συγχώρηση του υπολοίπου του Ισραήλ

8 Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

8Ο Κύριος λέει: «Φύγετε απ’ τη Βαβυλώνα! Βγείτε απ’ τη χώρα των Βαβυλωνίων! Βιαστείτε να βγείτε πρώτοι, όπως τα τραγιά, μπροστά απ’ το κοπάδι.

9 Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

9Εγώ θα ξεσηκώσω και θα φέρω ενάντια στη Βαβυλώνα πολλά και μεγάλα έθνη απ’ το βορρά, που θα της επιτεθούν και θα την κυριέψουν. Όλοι αυτοί είναι καλοί πολεμιστές· κανένα βέλος τους δεν ξεστοχάει.

10 A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

10Η Βαβυλώνα θα γίνει λάφυρό τους κι αυτοί που θα τη λεηλατήσουν θα χορτάσουν λάφυρα!

11 ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

11»Εμπρός! Χαρείτε, πανηγυρίστε, Βαβυλώνιοι, που λεηλατήσατε την ιδιοκτησία μου. Τώρα χοροπηδάτε σαν τα μοσχάρια στη χλόη και χρεμετίζετε σαν τ’ άλογα τα δυνατά.

12 será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

12Αλλά η μάνα σας η Βαβυλώνα θα καταντροπιαστεί· περίγελως θα γίνει αυτή που σας γέννησε· θα καταντήσει το τελευταίο από τα έθνη. Θα γίνει έρημος ξερή κι αδιάβατη.

13 Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

13Θα μείνει ακατοίκητη και θα ερημωθεί απ’ άκρη σ’ άκρη, γιατί ο Κύριος οργίστηκε. Όποιος θα περνάει από τη Βαβυλώνα θα τα χάνει, θα νιώθει φρίκη για όλες τις πληγές της».

14 Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que

14Παραταχθείτε ολόγυρα ενάντια στη Βαβυλώνα! Όσοι κρατάτε τόξο τοξέψτε

manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

[15] Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em terra os seus muros; pois esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

[16] Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[17] Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

[19] Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

[20] Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de Israel, e já não haverá; os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

εναντίον της! Μη λυπηθείτε τα βέλη, γιατί αμάρτησε στον Κύριο.

[15]Αλαλάξτε ολόγυρά της! Παραδόθηκε! Έπεσαν οι πύργοι της, γκρεμίστηκαν τα τείχη της! Αυτό είναι η εκδίκηση του Κυρίου. Εκδικηθείτε την· κάντε της ό, τι έκανε κι αυτή στους άλλους!

[16]Μην αφήσετε κανέναν ζωντανό στη Βαβυλώνα, που θα μπορούσε να σπείρει ή να θερίσει με το δρεπάνι τον καιρό του θερισμού. Από τη φρίκη του πολέμου οι ξένοι θα φύγουν για τη χώρα τους, θα γυρίσουν στο λαό τους.

[17]Ο Ισραήλ είναι σαν το χαμένο πρόβατο, που το ’χουν κυνηγήσει τα λιοντάρια. Πρώτα του επιτέθηκε ο βασιλιάς της Ασσυρίας, έπειτα ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, ο Ναβουχοδονόσορ, τού σύντριψε τα κόκαλα.

[18]Γι’ αυτό, ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: «Θα τιμωρήσω το βασιλιά της Βαβυλώνας και τη χώρα του, όπως τιμώρησα το βασιλιά της Ασσυρίας.

[19]Τον Ισραήλ όμως θα τον ξαναφέρω στη μάντρα του· θα βοσκήσει στο όρος Κάρμηλος και στη Βασάν και τίποτα δε θα του λείψει απ’ ό, τι παράγεται στο βουνό του Εφραΐμ και στην περιοχή της Γαλαάδ.

[20]Εκείνο τον καιρό, μάταια θ’ αναζητάει κανείς την ανομία στο βασίλειο του Ισραήλ και την αμαρτία στο βασίλειο του Ιούδα· δε θα τις βρίσκει· θα συγχωρήσω όσους αφήσω να ζήσουν».

Η ανταπόδοση για την καταστροφή του ναού

[21] Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

[22] Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

[23] Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[24] Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

[25] O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

[26] Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

[27] Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

[28] Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

[21]Ο Κύριος λέει: «Επιτεθείτε εναντίον της χώρας Μεραθαΐμ και εναντίον των κατοίκων της Φεκώδ! Θανατώστε τους, καταστρέψτε τους τελείως· καθετί που μένει πίσω τους προσφέρετέ το αφιέρωμα στον Κύριο. Κάνετε όλα όσα σας διέταξα».

[22]Θόρυβος πολέμου ακούστηκε στη χώρα, καταστροφή έγινε μεγάλη.

[23]Πώς κομματιάστηκε το σφυρί που σύντριβε όλη τη γη! Πώς έγινε η Βαβυλώνα θέαμα αποτρόπαιο ανάμεσα στα έθνη!

[24]«Εγώ σου έστησα παγίδα, Βαβυλώνα», λέει ο Κύριος. «Πιάστηκες δίχως να το καταλάβεις· βρέθηκες μέσα της παγιδευμένη, γιατί αντιστάθηκες σ' εμένα τον Κύριο».

[25]Ο Θεός, ο Κύριος του σύμπαντος, άνοιξε την οπλοθήκη του και έβγαλε τα όπλα της οργής του, γιατί αυτό είναι το έργο του στη χώρα των Βαβυλωνίων.

[26]«Επιτεθείτε εναντίον της από τα πέρατα της γης! » τα πρόσταξε. «Τις αποθήκες της ανοίξτε, κάντε την σωρούς ερείπια· καταστρέψτε την ως ανάθεμα στον Κύριο. Τίποτα να μη μείνει απ' αυτήν!

[27]Σφάξτε όλους τους νέους! Οδηγήστε τους σαν τα μοσχάρια στη σφαγή. Αλίμονό τους! Ήρθε η μέρα τους, ο καιρός που θα πληρώσουν για τις πράξεις τους! »

[28]Ακούστε! Αυτοί που γλίτωσαν από τη Βαβυλώνα έφυγαν κι ήρθαν ν' αναγγείλουν στη Σιών την εκδίκηση του Κυρίου, του Θεού μας, την εκδίκηση γι' αυτά που είχαν κάνει στο ναό του.

Η υπερηφάνεια της Βαβυλώνας τιμωρείται

[29] Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

[29]Συγκαλέστε όλους τους τοξότες ενάντια στη Βαβυλώνα! Στρατοπεδέψτε ολόγυρα εναντίον της! Κανένας απ’ αυτήν να μην ξεφύγει! Ανταποδώστε της ανάλογα με τα έργα της, γιατί περηφανεύτηκε απέναντι στον Κύριο, στον Άγιο Θεό του Ισραήλ.

[30] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

[30]Ο Κύριος λέει: «Γι’ αυτό οι νέοι της θα φονευθούν στα σοκάκια της, θα εξαφανιστούν εκείνη την ημέρα.

[31] Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

[31]»Είμαι εναντίον σου, υπερήφανη Βαβυλώνα», λέει ο Θεός, ο Κύριος του σύμπαντος. «Έφτασε η μέρα σου, ο καιρός που θα πληρώσεις για τις πράξεις σου.

[32] Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

[32]Η περήφανη Βαβυλώνα θα σκοντάψει και θα πέσει και κανένας δε θα βρίσκεται να τη σηκώσει· θα βάλω φωτιά στις πόλεις της, που θα καταφάει και όλα τα περίχωρά της».

Ο Κύριος επιτυγχάνει την απελευθέρωση του λαού του

[33] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

[33]Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: «Οι κάτοικοι του Ισραήλ, μαζί και του Ιούδα, καταδυναστεύτηκαν. Όλοι αυτοί που τους αιχμαλώτισαν, τους κρατούν με τη βία· αρνούνται να τους ελευθερώσουν.

[34] mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente, pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

[34]Εγώ, ο λυτρωτής τους όμως είμαι δυνατός. Κύριος του σύμπαντος είναι το όνομά μου. Θα τους υποστηρίξω εξάπαντος στη δίκη τους, για να ειρηνέψω τη χώρα και να φέρω τρόμο στους κατοίκους της Βαβυλώνας».

[35] A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da

[35]Ο Κύριος λέει: «Θάνατος στους Βαβυλώνιους, στους κατοίκους της

Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

36 A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

37 A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

38 A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.

39 Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

40 como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas, diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

41 Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.

42 Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.

43 O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se

πρωτεύουσας, στους άρχοντές της και στους σοφούς της!

36Θάνατος στους μάντεις της! Θα χάσουν το μυαλό τους. Θάνατος στους πολεμιστές της! Θα κατατρομάξουν.

37Θάνατος στ’ άλογά τους, στις άμαξές τους και σ’ όλο το ανάμικτο πλήθος, που βρίσκεται μαζί τους! Θα δειλιάσουν σαν τις γυναίκες. Καταστροφή στους θησαυρούς τους! Θα διαρπαχθούν.

38Ξηρασία στα νερά τους! Να στερέψουν. Γιατί είναι χώρα ειδώλων· με τα είδωλά τους έχουν πλανηθεί.

39Γι’ αυτό θα κατοικήσουν σ’ αυτήν αγριόγατες, τσακάλια και στρουθοκάμηλοι· δε θα κατοικηθεί ποτέ πια στο μέλλον από ανθρώπους.

40Όπως καταστράφηκαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα και τα περίχωρά τους, έτσι θα συμβεί και με τη Βαβυλώνα: Κανένας δε θα ξανακατοικήσει πια σ’ αυτήν, ούτε θα θέλει να μείνει εκεί», λέει ο Κύριος.

Οι εχθροί από το βορρά

41Ένας λαός έρχεται απ’ το βορρά· έθνος μεγάλο και βασιλιάδες δυνατοί θα ξεσηκωθούν από τις άκρες της γης.

42Τόξο και ακόντιο θα κρατούν· είναι σκληροί και άσπλαχνοι, είναι καβάλα στ’ άλογα κι ο θόρυβος που κάνουν ακούγεται σαν τη βουή της θάλασσας· παρατάσσονται για μάχη εναντίον σου, ωραία Βαβυλώνα!

43Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας άκουσε την είδηση και παρέλυσαν τα χέρια του. Τον

apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.

κατέλαβε αγωνία και τον έπιασαν πόνοι, σαν τη γυναίκα που είναι να γεννήσει.

[44] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[44]«Καθώς λιοντάρι από τη λόχμη του Ιορδάνη στα πράσινα λιβάδια έρχεται, έτσι ξάφνου θα εμφανιστώ κι εγώ· και τότε εκείνοι θα χαθούν από τη χώρα τους. Όποιος είναι ο εκλεκτός μου, αυτόν θα τον εγκαταστήσω αρχηγό εκεί. Ποιος είναι όμοιός μου; Και ποιος μπορεί να με προστάξει τι να κάνω; Ποιος είναι ο ηγεμόνας, που θα μπορέσει να μου αντισταθεί; »

[45] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[45]Γι' αυτό ακούστε του Κυρίου το σχέδιο, όπως το σκέφτηκε ενάντια στη Βαβυλώνα, τα σχέδια που ετοίμασε ενάντια στους κατοίκους αυτής της χώρας. Όλοι τους, ως και τα παιδιά τους, το δίχως άλλο στην αιχμαλωσία θα συρθούν σαν κοπάδι· το δίχως άλλο η χώρα τους θα εκκενωθεί.

[46] Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

[46]Ο θόρυβος από την πτώση της Βαβυλώνας θα κάνει να σειστεί η γη, και η θρηνωδία της στα έθνη θ' ακουστεί.

Jeremias 51

O poder e a queda da Babilônia

[1] Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.

[2] Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

[3] O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 51

Η κρίση του Θεού εναντίον της Βαβυλώνος

[1]Ο Κύριος λέει: «Εγώ θα σηκώσω άνεμο καταστροφικό ενάντια στη Βαβυλώνα και στους κατοίκους της.

[2]Θα στείλω ξένους να χτυπήσουν τη Βαβυλώνα. Αυτοί θα τη λιχνίσουν σαν το άχυρο, που ο άνεμος το παρασέρνει· τη μέρα της συμφοράς θα περικυκλώσουν την πόλη και θα την ερημώσουν.

[3]Θα δώσω εντολή οι τοξότες να στοχεύουν τους τοξότες της και όλους

sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.

4 Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!

5 Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.

6 Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.

7 A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.

8 Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.

9 Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.

10 O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

τους θωρακοφόρους στρατιώτες της: “μη λυπηθείτε τους νέους της! Καταστρέψτε όλη τη στρατιά της! ”»

4Οι νεκροί θα γεμίσουν τη χώρα των Βαβυλωνίων και οι πληγωμένοι από το ξίφος θα κείτονται στους δρόμους της.

5Γιατί ο Θεός, ο Κύριος του σύμπαντος, δεν έχει εγκαταλείψει τους κατοίκους του Ισραήλ και του Ιούδα, αν και η χώρα τους γέμισε ανομίες ενάντια στον Άγιο Θεό του Ισραήλ.

6Φύγετε απ’ τη Βαβυλώνα για να γλιτώσετε, κάτοικοι του Ισραήλ και του Ιούδα! Μη χαθείτε εξαιτίας της ανομίας της! Ήρθε ο καιρός να εκδικηθεί ο Κύριος, ν’ ανταποδώσει στους Βαβυλώνιους ανάλογα με τα έργα τους.

7Χρυσό ποτήρι στου Κυρίου το χέρι ήταν η Βαβυλώνα, που μεθούσε όλη την οικουμένη. Απ’ το κρασί της έπιναν τα έθνη και παραφρονούσαν.

8Ξαφνικά αυτό το ποτήρι έπεσε και συντρίφθηκε. Έθνη θρηνήστε γι’ αυτήν! Βάλτε βάλσαμο στον πόνο της, ίσως γιατρευτεί.

9Αλλά τα έθνη απάντησαν: «Μεταχειριστήκαμε φάρμακα για τη Βαβυλώνα, αλλά δεν γιατρεύτηκε. Εγκαταλείψτε την κι ας γυρίσουμε καθένας στη χώρα του, γιατί η καταδίκη της έφτασε ως τον ουρανό, υψώθηκε ως τα σύννεφα».

10Οι κάτοικοι του Ισραήλ και του Ιούδα λένε: «Ο Κύριος μας έδωσε το δίκιο μας.

Ελάτε να διηγηθούμε στη Σιών το έργο του Κυρίου του Θεού μας! »

Οι Μήδοι πραγματοποιούν την τιμωρία του Θεού

11 Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

11Ο Κύριος υποκίνησε τους βασιλιάδες της Μηδίας με σκοπό να καταστρέψουν τη Βαβυλώνα· η εκδίκηση του Κυρίου είναι εκδίκηση για το ναό του: «Ακονίστε τα βέλη! Ετοιμάστε τις ασπίδες!

12 Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

12Δώστε το σήμα της επίθεσης στα τείχη της Βαβυλώνας! Ενισχύστε τη φρουρά! Βάλτε σκοπιές! Στήστε παγίδες! » Ο Κύριος πραγματοποιεί ό, τι έχει αποφασίσει κι ό, τι έχει εξαγγείλει ενάντια στους κατοίκους της Βαβυλώνας.

13 Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

13Εσείς που κατοικείτε πλάι στα πλατιά ποτάμια κι έχετε πολλούς θησαυρούς, ήρθε το τέλος σας! Πράγματι, αρκετά παράνομα κέρδη αποκτήσατε.

14 Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

14Ο Κύριος του σύμπαντος υποσχέθηκε με όρκο στον εαυτό του να φέρει εχθρούς που θα επιτεθούν ενάντια στη Βαβυλώνα σαν πλήθος ακρίδες, αλαλάζοντας εναντίον σας.

15 Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

15Αυτός δημιούργησε τη γη με τη δύναμή του· στερέωσε την οικουμένη με τη σοφία του και άπλωσε τους ουρανούς με τη σύνεσή του.

16 Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

16Όταν αυτός διατάζει συγκεντρώνονται πλήθος τα νερά στον ουρανό και ανεβαίνουν σύννεφα από τις άκρες της γης. Δημιουργεί αστραπές που φέρνουν βροχή κι εξαποστέλλει τον άνεμο από τις αποθήκες του.

[17] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[17]Έτσι όλοι οι άνθρωποι αποδεικνύονται ανόητοι παρ' όλα όσα ξέρουν. Ντροπιάζονται οι κατασκευαστές των ειδώλων, γιατί τα χυτά τους είδωλα είναι ψεύτικα· δεν υπάρχει σ' αυτά πνοή.

[18] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[18]Είναι όλα τους ματαιότητα και έργο πλάνης· στον καιρό της τιμωρίας τους θα καταστραφούν.

[19] Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[19]Ο Θεός του Ισραήλ δεν είναι σαν αυτά. Αυτός είναι ο δημιουργός των πάντων· και διάλεξε το λαό του Ισραήλ για να του ανήκει. Κύριος του σύμπαντος είναι το όνομά του.

Το τέλος της Βαβυλώνας

[20] Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;

[20]Ο Κύριος λέει: «Βαβυλώνα, είσαι το σφυρί μου, το όπλο του πολέμου. Μ' εσένα σύντριψα τα έθνη και κατέστρεψα τα βασίλεια.

[21] por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;

[21]Μ' εσένα σύντριψα άλογα και καβαλάρηδες, άμαξες μαζί με τους οδηγούς τους.

[22] por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;

[22]Σύντριψα άντρες και γυναίκες, γέρους και νέους, αγόρια και κορίτσια.

[23] por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.

[23]Μ' εσένα σύντριψα βοσκούς με τα κοπάδια τους, γεωργούς με το ζευγάρι τα ζώα τους, κυβερνήτες κι αξιωματούχους.

[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.

[24]Αλλά θα δείτε», λέει ο Κύριος, «πώς θ' ανταποδώσω στη Βαβυλώνα και στους κατοίκους της όλο το κακό που έκαναν ενάντια στη Σιών.

[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te

[25]»Είμαι εναντίον σου, Βαβυλώνα, βουνό καταστροφής», λέει ο Κύριος, «που κατέστρεψες όλη τη γη. Θ' απλώσω το χέρι μου εναντίον σου και θα σε

revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.

[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.

[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.

[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

[29] Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

[30] Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas, desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

[31] Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da

κατρακυλίσω από τους βράχους· θα σε κάνω βουνό της στάχτης.

[26]Δε θα απομείνει σ' εσένα ούτε πέτρα για να χρησιμοποιηθεί είτε στη γωνία είτε στο θεμέλιο· θα μείνεις έρημη για πάντα! »

Το τέλος της Βαβυλώνας πλησιάζει

[27]Δώστε το σήμα της επίθεσης ενάντια στη Βαβυλώνα! Σαλπίστε με τη σάλπιγγα ν' ακούσουν όλα τα έθνη! Ετοιμάστε τα να πολεμήσουν εναντίον της! Πείτε στα βασίλεια του Αραράτ, του Μίνι και του Ασκενάζ να επιτεθούν εναντίον της. Διατάξτε αξιωματικούς να συγκεντρώσουν στρατιώτες. Μαζέψτε άλογα πολλά σαν σμήνος από ακρίδες.

[28]Ετοιμάστε τα έθνη να πολεμήσουν εναντίον της, τους βασιλιάδες της Μηδίας με τους κυβερνήτες και τους αξιωματούχους της και όλες τις χώρες που είναι κάτω από την εξουσία τους.

[29]Η γη θα σειστεί και θα πονέσει, γιατί ο Κύριος θα εκτελέσει τα σχέδιά του ενάντια στη Βαβυλώνα και θα την ερημώσει· κανείς πια δε θα κατοικεί σ' αυτήν.

[30]Οι πολεμιστές της Βαβυλώνας απόκαμαν να πολεμάνε κι έμειναν στα οχυρώματα· έχασαν τη δύναμή τους δείλιασαν σαν γυναίκες. Τα σπίτια της πόλης κάηκαν, οι αμπάρες της συντρίφθηκαν.

[31]Ο ένας ταχυδρόμος τρέχει πίσω από τον άλλον, ο ένας αγγελιοφόρος ακολουθεί τον άλλο, για ν' αναγγείλουν στο βασιλιά

Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

[32] que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

[33] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

[34] Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

[35] A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

[36] Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

[37] Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,

της Βαβυλώνας πως η πόλη κυριεύθηκε απ’ άκρη σ’ άκρη!

[32]«Τα περάσματα πιάστηκαν και οι καλαμιώνες κάηκαν! Οι πολεμιστές μας πανικοβλήθηκαν! »

[33]Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει: «Η όμορφη Βαβυλώνα είναι σαν ένα αλώνι που το ’χουν κιόλας ετοιμάσει για να ποδοπατήσουν το σιτάρι. Ακόμα λίγο και θα ’ρθεί γι’ αυτήν ο καιρός του θερισμού».

Ο Θεός αναλαμβάνει να υποστηρίξει το λαό του

[34]Ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, μάς τάραξε, μας κατασπάραξε, μας άφησε σαν αδειανό δοχείο. Μας κατάπιε σαν δράκοντας· γέμισε την κοιλιά του με τα τρυφερά μας κομμάτια και το υπόλοιπο το πέταξε.

[35]Οι κάτοικοι της Σιών θα πουν: «Η αδικία που έγινε σ’ εμάς, να γίνει και στη Βαβυλώνα· γι’ αυτά που υποφέραμε εμείς, ας πληρώσουν οι κάτοικοι της Βαβυλώνας».

[36]Ο Κύριος απαντάει στην Ιερουσαλήμ: «Εγώ θα σας υποστηρίξω και θα πάρω εκδίκηση για σας! Θα ξηράνω τα ποτάμια της Βαβυλώνας και θα στερέψω τις πηγές της.

[37]Η πόλη θα γίνει σωρός από λιθάρια και κατοικία τσακαλιών· θα προκαλεί κατάπληξη και φρίκη. Κανένας δε θα υπάρχει να κατοικεί σ’ αυτήν.

[38]»Ας βρυχιούνται όλοι μαζί οι Βαβυλώνιοι σαν τα λιοντάρια· ας σκούζουν σαν τα λιονταράκια.

[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.

[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.

[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!

[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.

[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.

[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.

[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.

[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.

[39]Όταν θα έχουν εξαφθεί στα συμπόσιά τους θα τους ποτίσω ώσπου να μεθύσουν και να 'ρθούν στο κέφι· ύστερα για πάντα να κοιμηθούν, να μην ξυπνήσουνε ποτέ.

[40]Θα τους πάω για σφάξιμο καθώς τ' αρνιά, σαν τα κριάρια και τους τράγους».

Θρήνος για τη Βαβυλώνα

[41]Πώς κυριεύτηκε η Σησάχ! Πώς κατακτήθηκε η πιο ένδοξη πόλη της γης! Πώς έγινε η Βαβυλώνα θέαμα απαίσιο για τα έθνη!

[42]Η θάλασσα ανέβηκε πάνω απ' τη Βαβυλώνα· τη σκέπασαν τ' αγριεμένα κύματα.

[43]Οι πόλεις της έχουν ολέθρια όψη· άνυδρη στέπα έγινε η γη της. Κανείς πια εκεί δεν κατοικεί ούτε κανείς μέσ' από 'κει διαβαίνει.

Ο Βηλ και τα περίφημα τείχη θα πέσουν

[44]Ο Κύριος λέει: «Θα λογαριαστώ με το Βηλ, το θεό της Βαβυλώνας, και θα τον κάνω να ξεράσει όλα όσα καταβρόχθισε. Τα έθνη πια δε θα συνάζονται για τη λατρεία του. Ακόμα και τα τείχη της Βαβυλώνας θα γκρεμιστούν.

[45]»Βγείτε μέσ' απ' αυτήν, λαέ μου, για να σωθείτε, γιατί ο φοβερός θυμός μου θα ξεσπάσει εναντίον της».

Παράκληση για τους Ισραηλίτες

[46]Μην αποθαρρύνεστε και μη φοβάστε από τις φήμες που στη χώρα διαδίδονται. Γιατί κάθε χρονιά διαδίδεται και μια καινούργια φήμη, πότε η μια πότε η άλλη. Στη χώρα κυριαρχεί η καταδυνάστευση, κι ο ένας εξουσιαστής τον άλλο εξουσιαστή κοιτάζει να τον ρίξει.

[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.

[48] Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

[49] Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.

[50] Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.

[51] Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.

[52] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.

[53] Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.

[47]Ο Κύριος λέει: «Έρχεται ο καιρός που θα λογαριαστώ με τα είδωλα της Βαβυλώνας. Η χώρα θα καταντροπιαστεί, κι όλοι θα σκοτωθούν οι κάτοικοί της.

[48]Τότε όλα όσα υπάρχουν στον ουρανό και στη γη θα φωνάξουν από χαρά, όταν θα πέσει η Βαβυλώνα στα χέρια του έθνους που θα έρθει απ' το βορρά για να την καταστρέψει».

Η αμετάκλητη απόφαση του Κυρίου

[49]Η Βαβυλώνα προκάλεσε το θάνατο πολλών ανθρώπων σ' όλη τη γη. Επειδή όμως προκάλεσε το θάνατο τόσων πολλών Ισραηλιτών, τώρα θα πέσει και η ίδια.

[50]Εσείς που γλιτώσατε το θάνατο φύγετε, μη στέκεστε! Θυμηθείτε τον Κύριο, έστω και μακριά από την πατρίδα σας, θυμηθείτε την Ιερουσαλήμ.

[51]Εσείς λέτε: «Μας απογοήτευσε ο Κύριος κι όλοι μάς κοροϊδεύουν. Η ντροπή σκέπασε το πρόσωπό μας, γιατί ξένοι μπήκαν στον άγιο ναό του Κυρίου».

[52]Ο Κύριος όμως απαντάει: «Έρχονται μέρες που θα λογαριαστώ με τα είδωλα της Βαβυλώνας. Τότε σ' όλη τη χώρα θ' ακούγονται τα βογγητά των πληγωμένων.

[53]Κι αν ακόμα η Βαβυλώνα υψωθεί ως τον ουρανό και κατασκευάσει εκεί οχυρό απόρθητο, εγώ κι εκεί ακόμη θα της στείλω τους εξολοθρευτές της».

Ο θόρυβος της μεγάλης πόλης θα πάψει

[54] De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

[55] porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

[56] porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.

[57] Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[58] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

[59] Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

[60] Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.

[54]Ακούστε τις κραυγές που έρχονται απ’ τη Βαβυλώνα, τον κρότο της μεγάλης καταστροφής της χώρας.

[55]Ο Κύριος καταστρέφει τη Βαβυλώνα και μετατρέπει τις φωνές της σε σιγή. Τα κύματα των εχθρών ξεσπούν απάνω της· ο ήχος τους ακούγεται σαν θόρυβος από πολλά νερά.

[56]Ήρθε ο εξολοθρευτής ενάντια στη Βαβυλώνα κι οι μαχητές της πιάστηκαν, τα τόξα τους θρυμματίστηκαν· γιατί ο Κύριος είναι Θεός που κάνει ανταπόδοση κι εξάπαντος θ’ ανταποδώσει επάξια.

[57]«Θα μεθύσω τους άρχοντές της και τους σοφούς της, τους κυβερνήτες της, τους αξιωματούχους της, και τους πολεμιστές της. Θα κοιμηθούν τον ύπνο τον αιώνιο και ποτέ πια δε θα ξυπνήσουν», λέει ο βασιλιάς που το όνομά του είναι Κύριος του σύμπαντος!

[58]Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: «Τα πλατιά τείχη της Βαβυλώνας τελείως θα γκρεμιστούν και οι ψηλές της πύλες θα πυρποληθούν». Έτσι οι λαοί μάταια κουράζονται· και τα έθνη μοχθούν για τη φωτιά.

Το μήνυμα ρίχνεται στον Ευφράτη

[59-60]Το τέταρτο έτος της βασιλείας του, ο βασιλιάς του Ιούδα Σεδεκίας πήγε στη Βαβυλώνα. Τον συνόδευε ο Σεραΐας, γιος του Νηρία κι εγγονός του Μαασία, αρμόδιος για το κατάλυμα του βασιλιά. Στο μεταξύ ο Ιερεμίας είχε γράψει σ’ ένα βιβλίο όλες αυτές τις συμφορές που πρόκειτο να συμβούν στη Βαβυλώνα.

Έδωσε λοιπόν αυτό το βιβλίο στο Σεραΐα και του είπε:

61 Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.

61«Όταν φτάσεις στη Βαβυλώνα, φρόντισε να διαβάσεις δυνατά στο λαό όλα όσα είναι γραμμένα εδώ.

62 E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

62Έπειτα να προσευχηθείς μ' αυτά τα λόγια: "εσύ, Κύριε, μίλησες γι' αυτό τον τόπο και είπες ότι θα τον καταστρέψεις, έτσι που να μην απομείνει τίποτα ζωντανό σ' αυτόν, ούτε άνθρωπος ούτε ζώο, αλλά να ερημωθεί για πάντα".

63 Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;

63Αφού τελειώσεις την ανάγνωση του βιβλίου προς το λαό, θα δέσεις σ' αυτό μια πέτρα και θα το ρίξεις στον ποταμό Ευφράτη,

64 e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

64και θα πεις: "έτσι θα βυθιστεί η Βαβυλώνα! Θα βουλιάξει και δε θα σηκωθεί ποτέ πια, ύστερα από τα δεινά που ο Κύριος θα φέρει πάνω της. Οι Βαβυλώνιοι θα αποδυναμωθούν"». Εδώ τελειώνουν τα λόγια του Ιερεμία.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

1 Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

2 Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

3 Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 52

Ο Ναβουχοδονόσορ αιχμαλωτίζει το Σεδεκία

(Β΄ Βασ 24,18–25,7)

1Ο Σεδεκίας ήταν είκοσι ενός ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλεψε έντεκα χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Η μητέρα του καταγόταν από τη Λιβνά και ονομαζόταν Χαμουτάλ, κόρη του Ιερεμία.

2Ο Σεδεκίας έπραξε ό, τι δυσαρεστεί τον Κύριο, όπως ακριβώς είχε κάνει κι ο αδερφός του ο Ιωακίμ.

3Με όσα έκαναν οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα προκάλεσαν την οργή του Κυρίου τόσο, που τους έδιωξε

Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

από μπροστά του. Ο Σεδεκίας επαναστάτησε εναντίον του Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας.

[4] Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[4]Έτσι, τη δέκατη μέρα του δέκατου μήνα του ένατου έτους της βασιλείας του Σεδεκία, ο Ναβουχοδονόσορ ήρθε με όλο το στρατό του στην Ιερουσαλήμ. Στρατοπέδευσε απέναντί της και κατασκεύασε πολιορκητικό τείχος γύρω από την πόλη.

[5] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[5]Η πολιορκία κράτησε ως το ενδέκατο έτος της βασιλείας του Σεδεκία,

[6] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[6]οπότε έπεσε πολύ μεγάλη πείνα στην πόλη· δεν υπήρχε καθόλου τροφή για τους κατοίκους της. Τότε, την ένατη μέρα του τέταρτου μήνα

[7] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

[7]οι Βαβυλώνιοι έκαναν ένα άνοιγμα στο τείχος της πόλης. Τη νύχτα ο βασιλιάς και οι πολεμιστές του Ιούδα βγήκαν από το διάδρομο που ένωνε τα δύο τείχη, πέρασαν κοντά από το βασιλικό κήπο και πήραν το δρόμο προς την κοιλάδα του Ιορδάνη, παρ’ όλο που οι Βαβυλώνιοι είχαν περικυκλώσει την πόλη.

[8] Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[8]Αλλά ο βαβυλωνιακός στρατός καταδίωξε το βασιλιά και τον πρόφτασε στις πεδιάδες της Ιεριχώ· τότε όλοι οι στρατιώτες του τον εγκατέλειψαν και διασκορπίστηκαν.

[9] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

[9]Οι Βαβυλώνιοι συνέλαβαν το Σεδεκία και τον έφεραν στο βασιλιά της Βαβυλώνας στη Ριβλά, στη χώρα της Χαμάθ κι εκείνος έβγαλε καταδικαστική απόφαση εναντίον του.

[10] Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

[11] Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

[12] No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[13] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[14] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

[15] Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[16] Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[17] Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o

[10]Έβαλε να σφάξουν τους γιους του μπροστά στα μάτια του, καθώς και όλους τους άρχοντες του βασιλείου του Ιούδα, εκεί στη Ριβλά.

[11]Μετά τύφλωσε το Σεδεκία και τον έδεσε με χάλκινες αλυσίδες· τον έφερε στη Βαβυλώνα και τον έβαλε στη φυλακή μέχρι που πέθανε.

Ο Ναβουχοδονόσορ ολοκληρώνει την καταστροφή της Ιερουσαλήμ

(Β΄ Βασ 25,8-21)

[12]Τη δέκατη μέρα του πέμπτου μήνα του δέκατου ένατου έτους της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας, ήρθε στην Ιερουσαλήμ ο Νεβουζαραδάν, αρχηγός της σωματοφυλακής του.

[13]Αυτός έβαλε φωτιά στο ναό του Κυρίου, στα ανάκτορα και σ' όλα τα σπίτια της Ιερουσαλήμ, ιδιαίτερα στα αρχοντικά της πόλης.

[14]Τα βαβυλωνιακά στρατεύματα που τον ακολουθούσαν γκρέμισαν τα τείχη της Ιερουσαλήμ.

[15]Και έσυρε ο Νεβουζαραδάν στην αιχμαλωσία τους φτωχούς του λαού και το υπόλοιπο του λαού που είχε απομείνει στην πόλη, όλους όσοι είχαν αυτομολήσει προς το βασιλιά της Βαβυλώνας.

[16]Αλλά μερικούς από τους φτωχότερους της χώρας τούς άφησε πίσω, για να καλλιεργούν τα αμπέλια και τα χωράφια.

[17]Οι Βαβυλώνιοι έσπασαν τους χάλκινους στύλους του ναού του Κυρίου, τις βάσεις

mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

και τη χάλκινη λεκάνη, και μετέφεραν το χαλκό τους στη Βαβυλώνα.

[18] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[18]Επίσης πήραν τους λέβητες, τα φτυάρια, τα λυχνοψάλιδα, τις λεκάνες, τα θυμιατήρια και όλα τα χάλκινα σκεύη που χρησίμευαν για τη λατρεία στο ναό.

[19] Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[19]Πήρε ακόμα ο αρχηγός της σωματοφυλακής όλα τα χρυσά και τ' ασημένια σκεύη, δηλαδή τα κύπελλα, τα πυροδοχεία, τις λεκάνες, τους λέβητες, τις λυχνίες, τα θυμιατήρια και τις φιάλες.

[20] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[20]Δύο στύλους, τη χάλκινη λεκάνη που στηριζόταν σε δώδεκα χάλκινα μοσχάρια, που τα είχε κατασκευάσει ο βασιλιάς Σολομών για το ναό του Κυρίου –ο χαλκός όλων αυτών των σκευών δεν ήταν δυνατό να ζυγιστεί.

[21] Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

[21]Το ύψος κάθε στύλου ήταν δεκαοχτώ πήχεις, η περίμετρός του δώδεκα και το πάχος του τέσσερις δάκτυλοι· μέσα ήταν κούφιοι.

[22] Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

[22]Το κιονόκρανο κάθε στύλου ήταν χάλκινο. Το ύψος κάθε κιονόκρανου ήταν πέντε πήχεις και ήταν διακοσμημένο με δικτυωτό και ρόδια ολόγυρα, όλα από χαλκό.

[23] Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

[23]Όλα τα ρόδια που ήταν στο δικτυωτό ήταν εκατό, ενενήντα έξι από τα οποία μπορούσε κανείς να τα δει από κάτω.

[24] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

[24]Ο αρχηγός της σωματοφυλακής συνέλαβε τον αρχιερέα Σεραΐα, τον δεύτερο ιερέα Σοφονία και τους τρεις φρουρούς της πύλης του ναού.

[25] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[26] Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[27] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

[28] Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;

[29] no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;

[30] no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

Libertado e honrado o rei Joaquim

2 Reis 25.27-30

[31] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a

[25]Επίσης συνέλαβε έναν αξιωματούχο, που ήταν επικεφαλής των πολεμιστών, εφτά από τους συμβούλους του βασιλιά, το γραμματέα του αρχηγού του στρατού, υπεύθυνο για τη στρατολόγηση των κατοίκων της χώρας, καθώς και εξήντα επιφανείς άντρες απ’ το λαό· όλοι αυτοί βρίσκονταν στην πόλη.

[26]Αυτούς τους πήρε ο Νεβουζαραδάν και τους έφερε στο βασιλιά της Βαβυλώνας, στη Ριβλά.

[27]Εκείνος έδωσε διαταγή και τους σκότωσαν εκεί στη Ριβλά, στη χώρα της Χαμάθ. Έτσι, ο λαός του Ιούδα οδηγήθηκε στην αιχμαλωσία, μακριά από τη χώρα του.

[28]Αυτοί είναι οι αριθμοί των αιχμαλώτων: Το έβδομο έτος της βασιλείας του ο Ναβουχοδονόσορ πήρε μαζί του τρεις χιλιάδες είκοσι τρεις Ιουδαίους.

[29]Το δέκατο όγδοο έτος της βασιλείας του πήρε στην αιχμαλωσία οχτακόσια τριάντα δύο άτομα από την Ιερουσαλήμ.

[30]Και το εικοστό τρίτο έτος, ο αρχηγός της σωματοφυλακής Νεβουζαραδάν, πήρε στην αιχμαλωσία εφτακόσια σαράντα πέντε άτομα· σύνολο τέσσερις χιλιάδες εξακόσια άτομα.

Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας αμνηστεύει τον Ιωαχίν

(Β΄ Βασ 25,27-30)

[31]Τριάντα εφτά χρόνια από την αιχμαλωσία του βασιλιά Ιωαχίν, βασιλιάς της Βαβυλώνας έγινε ο Ευΐλ-Μερωδάχ. Και τον ίδιο χρόνο, την εικοστή

reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

πέμπτη μέρα του δωδέκατου μήνα, έδωσε αμνηστία στον Ιωαχίν και τον έβγαλε από τη φυλακή.

32 Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.

32Του φέρθηκε με ευμένεια και τον τίμησε περισσότερο από τους άλλους βασιλιάδες, που ήταν μαζί του αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα.

33 Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.

33Έτσι, του επιτράπηκε να βγάλει τα ρούχα της φυλακής και να συντρώγει με το βασιλιά το υπόλοιπο της ζωής του.

34 E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

34Επίσης, όσο ζούσε, του παρέχονταν κάθε μέρα από το βασιλιά της Βαβυλώνας όλα τα απαραίτητα για τη συντήρησή του.

Lamentações de Jeremias

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

[1] Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

[2] Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

[3] Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

[4] Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

[5] Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

[6] Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e

ΘΡΗΝΟΙ

ΘΡΗΝΟΙ 1

Θλίψη για την αιχμαλωσία της Σιών

[1]Αχ, αλίμονο, πώς έμεινε έρημη η πόλη που είχε άλλοτε τόσο πολύ λαό! Αυτή που ήταν ονομαστή στα έθνη ανάμεσα απόμεινε σαν χήρα· των πόλεων η πριγκίπισσα υποδουλώθηκε.

[2]Κλαίει και κλαίει όλη τη νύχτα αδιάκοπα, τα δάκρυα τα μάγουλά της αυλακώνουν. Απ' όλους που την αγαπήσανε κανείς δε βρίσκεται να την παρηγορήσει. Όλοι οι φίλοι της την εγκατέλειψαν· της έγιναν εχθροί.

[3]Μετά τη θλίψη και το βάρος της δουλείας, ο λαός του Ιούδα στην αιχμαλωσία σύρθηκε. Τώρα μένει στα έθνη ανάμεσα και ησυχία δε βρίσκει· οι διώκτες του τον φέραν σε αδιέξοδο τον πίεσαν σκληρά.

[4]Οι δρόμοι που οδηγούνε στη Σιών πενθούν, γιατί κανείς πια στις γιορτές δεν έρχεται. Ερημωθήκαν όλες της οι πύλες, οι ιερείς της πικρά αναστενάζουνε, θλίβονται οι κόρες της, κι η ίδια πολύ είναι πικραμένη.

[5]Οι αντίπαλοί της πάνω της κυριάρχησαν, οι εχθροί της ζουν ευτυχισμένοι, γιατί ο Κύριος την ταλαιπώρησε για τις πολλές της ανομίες. Τα νεαρά παιδιά της τα 'διωξε ο εχθρός και πορευθήκαν στην αιχμαλωσία.

[6]Κι η πόλη της Σιών όλη τη δόξα της την έχασε· οι άρχοντές της γίνανε σαν ελάφια που δε βρίσκουν τροφή· κι είναι σχεδόν

caminham exaustos na frente do perseguidor.

[7] Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

[8] Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

[9] A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

[10] Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

[11] Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

[12] Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre

χαμένη η δύναμή τους, καθώς τρέχουνε να ξεφύγουν απ’ το διώκτη τους.

[7]Η Ιερουσαλήμ στης δυστυχίας της και στης κατάπτωσης τις μέρες θυμάται όλη τη λαμπρότητα που είχε τον παλιό καιρό. Όταν όμως ο λαός της έπεσε στα χέρια του εχθρού ούτ’ ένας δεν βρέθηκε να τη βοηθήσει. Την κοίταζαν οι εχθροί της και γελούσαν βλέποντας την κατάντια της.

[8]Η Ιερουσαλήμ αμάρτησε πολύ, γι’ αυτό κι έγινε καταγέλαστη. Όλοι όσοι την εκτιμούσαν, τώρα την περιφρονούν, γιατί βλέπουν τη γύμνια της· κι αυτή αναστενάζει κι από την άλλη στρέφεται μεριά.

[9]Το φόρεμά της φέρνει τα ίχνη της ντροπής της· τέτοιο τέλος δεν τό ’χε ποτέ φανταστεί. Έπεσε τόσο χαμηλά, χωρίς ούτ’ ένας να βρεθεί να την παρηγορήσει. Φωνάζει η πόλη: «Κύριε, δες τη θλίψη μου· άκου τον πώς καυχιέται ο εχθρός μου! »

[10]Ο εχθρός το χέρι του άπλωσε σ’ όλους τους θησαυρούς της· κι αυτή είδε το ναό της να πατούν, τα έθνη εκείνα που είχε προστάξει ο Κύριος να μη μπουν μέσα στην κοινότητά του.

[11]Αναστενάζουν όλοι της οι κάτοικοι, ψωμί ζητούν· δίνουνε τα στολίδια τους, για να ’βρουν τροφή, έτσι που στη ζωή να κρατηθούνε. Η πόλη φωνάζει: «Κύριε, κοίταξε, δες πόσο είμαι καταφρονεμένη! »

[12]Κράζει προς τους διαβάτες: «Αχ, όλοι εσείς, κοιτάξτε με και πέστε αν υπάρχει πόνος σαν το δικό μου πόνο, που μου

mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

13 Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

14 O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

15 O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

16 Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

17 Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

18 Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens foram levados para o cativeiro.

εδόθη, και που μ’ αυτόν ο Κύριος με βασάνισε τη μέρα της φοβερής του οργής.

13Από ψηλά έριξε φωτιά στα κόκαλά μου και τα κατέστρεψε· δίχτυ στα πόδια μου άπλωσε, κάτω με πέταξε, μ’ έκανε νά υποφέρω, για πάντα να πονώ.

14Έκανε ο Κύριος ζυγό τις αμαρτίες μου, τις έσφιξε γερά απάνω στο λαιμό μου, έτσι η δύναμή μου ατόνησε. Ο Κύριος με παρέδωσε στα χέρια εκείνων, που δεν μπορώ να τους αντισταθώ.

15Ο Κύριος μακριά μου απέρριψε όλους τους άντρες μου, τους ισχυρούς· πλήθος συγκέντρωσε εναντίον μου, για να συντρίψει τους πολεμιστές μου. Πάτησαν του Ιούδα το λαό καθώς στο πατητήρι τα σταφύλια.

16Γι’ αυτό εγώ κλαίω· τα μάτια δάκρυα πλημμυρίζουν, γιατ’ είναι μακριά μου ο παρηγορητής μου εκείνος που θα μου ξανάδινε ζωή· αφανιστήκαν τα παιδιά μου, γιατί ο εχθρός ήταν πολύ ισχυρός».

17Τα χέρια της άπλωσε ικετευτικά η Σιών, αλλά κανείς δεν την παρηγορεί· ο Κύριος επιστράτευσε στον Ιακώβ ενάντια τους γύρω του εχθρούς· η Ιερουσαλήμ έγινε μισητή γι’ αυτούς.

18«Ο Κύριος έχει δίκιο που έτσι μου φέρεται, γιατί εναντιώθηκα στους λόγους του. Ακούστε όμως όλοι εσείς εδώ οι λαοί, κοιτάξτε με στον πόνο μου. Οι κοπελιές

μου και τα παλικάρια μου φύγαν για την αιχμαλωσία.

[19] Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

[19]Κάλεσα αυτούς που με είχαν αγαπήσει αλλά με πρόδωσαν· οι ιερείς μου κι οι πρεσβύτεροί μου στην πόλη πέθαναν γυρεύοντας τροφή, για να πάρουν δυνάμεις.

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

[20]Κοίταξε, Κύριε, πόσο πολύ υποφέρω· φλογίζονται τα σπλάχνα μου, μέσα μου αναταράζεται η καρδιά μου, τόσο πολύ που σου εναντιώθηκα. Έξω αφανίζει τα παιδιά μου το ξίφος, και μέσα το θανατικό.

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

[21]Οι εχθροί μου μ’ άκουσαν ν’ αναστενάζω! Αλλά κανείς να με παρηγορήσει δεν υπάρχει. Όλοι τους άκουσαν και χάρηκαν για την καταστροφή που μου προξένησες εσύ. Ας έρθει η ημέρα που εξάγγειλες, για να υποφέρουνε κι αυτοί όπως εγώ.

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

[22]Μην παραβλέψεις την κακία τους· Κύριε, και σ’ αυτούς κάνε ότι έκανες σ’ εμένα, για όλες τις αμαρτίες μου. Γιατί πολλοί ’ναι οι αναστεναγμοί μου, κι είν’ η καρδιά μου ανήμπορη».

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

[1] Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

[2] Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu

ΘΡΗΝΟΙ 2

Οι θλίψεις της Σιών προέρχονται από τον Κύριο

[1]Αλίμονο, πώς εξευτέλισε ο Κύριος πάνω στο θυμό του την πόλη της Σιών! Τη δόξα του Ισραήλ την έριξε από τον ουρανό στη γη· τη μέρα της οργής του δεν λογάριασε του θρόνου του το υποπόδιο –το ναό.

[2]Ο Κύριος δίχως οίκτο κατέστρεψε όλα του Ιακώβ τα κτήματα· γκρέμισε πάνω στο

furor as fortalezas da filha de Judá; lançou por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

3 No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como labareda de fogo que tudo consome em redor.

4 Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

5 Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

6 Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

7 Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

8 Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o

θυμό του τα οχυρά του λαού του Ιούδα· έριξε κάτω στο έδαφος και ταπείνωσε το βασιλιά τους και τους άρχοντές του.

3Θυμό γεμάτος τσάκισε όλη του Ισραήλ τη δύναμη· το χέρι το δεξί του το αποτράβηξε, όταν ήρθε ο εχθρός και άναψε στον Ιακώβ φωτιά μεγάλη, που όλα τριγύρω τα εξαφάνισε.

4Τέντωσε σαν εχθρός το τόξο του, το βέλος στέριωσε στο χέρι το δεξί του και σαν αντίπαλος χτύπησε καθετί που τα μάτια μας ευχαριστούσε· σαν φωτιά το θυμό του ξέχυσε στη σκηνή πάνω της πόλης της Σιών.

5Ο Κύριος σαν εχθρός μας έγινε! Κατέστρεψε τον Ισραήλ, κατέστρεψε όλα του τ' ανάκτορα, γκρέμισε τα οχυρά του, κι έφερε στο λαό του Ιούδα θλίψεις και στεναγμούς.

6Ξήλωσε το ναό του σαν να ήταν παράγκα σε κήπο, διέλυσε τη γιορταστική σύναξή του. Ο Κύριος έκανε το λαό της Σιών να λησμονήσει και γιορτές και Σάββατα, και στην έξαψη πάνω της οργής του αποδοκίμασε και το βασιλιά και τους ιερείς.

7Ο Κύριος κατεδάφισε το θυσιαστήριό του, το ναό του τον περιφρόνησε, σε χέρια εχθρικά παρέδωσε της πόλης τα τείχη. Φωνές εχθρών ακούστηκαν στον οίκο του Κυρίου, όπως ηχούσαν τον καιρό της δικής μας γιορτής.

8Ο Κύριος είχε σκεφτεί το τείχος να γκρεμίσει της πόλης της Σιών· τέντωσε γύρω της σχοινί με αποφασιστικότητα,

antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

ώσπου να φέρει την καταστροφή. Έκανε και το πρόχωμα και το τείχος να πενθήσουν· έπεσαν και τα δυο μαζί.

9 As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

9Οι πύλες της Σιών σωριάστηκαν στη γη· τους μοχλούς της τους κομμάτιασε. Ο βασιλιάς κι οι άρχοντές της βρίσκονται αιχμάλωτοι ανάμεσα στα έθνη· οι ιερείς της πια το νόμο δεν διδάσκουν· ούτε οι προφήτες της παίρνουν αποκαλύψεις με οράματα απ’ τον Κύριο.

10 Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó sobre a cabeça, cingidos de cilício; as virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

10Οι πρεσβύτεροι της Σιών κάθονται χάμω σιωπηλοί, ρίχνουνε στάχτη πάνω στο κεφάλι τους, φοράνε ρούχα πένθιμα. Οι κόρες της Ιερουσαλήμ με θλίψη γέρνουν το κεφάλι τους στη γη.

11 Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

11Τα μάτια μου μαράθηκαν από τα δάκρυα, αναταράχτηκαν τα σπλάχνα μου, δεν μπορώ να κρύψω την απελπισία μου μπρος στου λαού μου την κατάρρευση, ενώ πεθαίνουνε τα βρέφη και τα νήπια στης πολιτείας τα σοκάκια.

12 Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

12Φωνάζουν στις μανάδες τους, γιατί πεινάνε και διψούν· σαν τους τραυματίες λιποθυμούν στης πολιτείας τα σοκάκια, και ξεψυχούν στην αγκαλιά της μάνας τους.

13 Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

13Αγαπημένη Ιερουσαλήμ, με τι να σε συγκρίνω; με τι να πω πως είσαι όμοια; και με τι να σε παραβάλω και πώς να σε παρηγορήσω, πόλη της Σιών; Η συμφορά σου είναι μεγάλη σαν τη θάλασσα· ποιος θα μπορούσε απ’ αυτήν να σε γιατρέψει;

14 Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte;

14Όσα οι προφήτες σου είδανε για σένα ήταν οράσεις ψεύτικες κι απατηλές. Δε σου φανέρωσαν την ανομία σου, για ν’

mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

αποτρέψουν έτσι την αιχμαλωσία σου, αλλά σου δώσαν ψεύτικους χρησμούς, παραπλανητικούς.

[15] Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

[15]Όλοι όσοι περνούν στο δρόμο κατά 'δω χτυπούν χαιρέκακα τα χέρια τους, κουνάνε το κεφάλι για τα ερείπια της Ιερουσαλήμ σιγανά τραγουδώντας: «Αυτή είναι η πόλη που την ονομάζανε της ομορφιάς αποκορύφωμα, χαρά όλης της γης; »

[16] Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

[16]Όλοι οι εχθροί σου σε κακολογούν· σφυρίζουν, τρίζουνε τα δόντια και φωνάζουν: «Την καταστρέψαμε! Αυτή είναι η ημέρα που περιμέναμε· ήρθε, την είδαμε! »

[17] Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

[17]Ο Κύριος έκανε ό, τι είχε αποφασίσει, ξεπλήρωσε τις απειλές που είχε εξαγγείλει από καιρό· ανελέητος όλα τα κατέστρεψε, έκανε τον εχθρό σου να χαρεί για σένα, τους αντιπάλους σου τους έκανε να θριαμβεύσουν.

[18] O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

[18]Πόλη της Σιών, τα τείχη σου ας φωνάξουνε στον Κύριο να σ' ελεήσει! Άσε να τρέξουνε σαν χείμαρρος μέρα και νύχτα ακούραστα τα δάκρυά σου, τα μάτια σου χωρίς σταματημό.

[19] Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

[19]Σήκω πάλι και πάλι μες στη νύχτα και πες τον πόνο σου στον Κύριο. Ξέχυσε την καρδιά σου σαν νερό μπροστά του, ύψωσε προς αυτόν δεητικά τα χέρια σου, και παρακάλεσε για των παιδιών σου τη ζωή, για τα παιδιά που από την πείνα ξεψυχούν στις άκριες των δρόμων.

[20] Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o

[20]Κοίταξε, Κύριε, και δες σε ποιον τα έκανες αυτά! Ήταν σωστό να τρώνε οι

fruto de si mesmas, as crianças do seu carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

γυναίκες τα παιδιά τους που τα γεννήσαν και τα περιποιήθηκαν; να θανατώνονται οι ιερείς και οι προφήτες και μάλιστα μες στο αγιαστήριό σου;

[21] Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

[21]Παιδιά και γέροντες είναι στο χώμα ξαπλωμένοι· το ξίφος θέρισε τα παλικάρια και τις κοπελιές μου· τη μέρα της οργής σου τους θανάτωσες, χωρίς συμπόνια τους σφαγίασες.

[22] Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade; não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

[22]Σαν να 'τανε μέρα γιορτής από παντού τους φοβερούς εχθρούς μου μάζεψες, κι ούτ' ένας δεν διασώθηκε ούτε ξέφυγε, τη μέρα, Κύριε, της οργής σου. Όλα μου τα παιδιά που τα μεγάλωσα και τα περιποιήθηκα ο εχθρός μού τα εξολόθρεψε.

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

[1] Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.

[2] Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.

[3] Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.

[4] Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.

[5] Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.

[6] Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.

[7] Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.

ΘΡΗΝΟΙ 3

Ελπίδα στο έλεος του Θεού για αποκατάσταση

[1]Εγώ είμαι ο άνθρωπος που γνώρισε τη δυστυχία απ' το ραβδί της οργής του Κυρίου.

[2]Με έσυρε και μ' έφερε μέσ' στο βαθύ σκοτάδι, όχι στο φως.

[3]Όλο εμένα χτυπάει καθημερινά.

[4]Βασάνισε τη σάρκα και το δέρμα μου και σύντριψε τα κόκαλά μου·

[5]με απέκλεισε από παντού, με περιστοίχισε με πίκρα και με πόνο.

[6]Να ζήσω μέσα στο σκοτάδι μ' έβαλε, σαν τους νεκρούς του παρελθόντος.

[7]Σε τείχη μέσα μ' έκλεισε και δεν μπορώ να βγω· μου 'κανε πιο βαριές τις αλυσίδες μου.

8 Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.

9 Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.

10 Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.

11 Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.

12 Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.

13 Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.

14 Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.

15 Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.

16 Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.

17 Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.

18 Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.

19 Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.

20 Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.

21 Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

22 As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;

8Ακόμη κι όταν με φωνές τον ικετεύω, πνίγει την προσευχή μου για να μη φτάσει ως αυτόν.

9Τους δρόμους μου τους έφραξε με πέτρες πελεκητές κι έτσι ακολούθησα λαθεμένο μονοπάτι.

10Για μένα έγινε σαν αρκούδα και σαν λιοντάρι που ενεδρεύει.

11Μ’ έβγαλε απ’ το δρόμο μου και μ’ έκανε κομμάτια, με αφάνισε.

12Το τόξο μου το τέντωσε και για σημάδι μ’ έβαλε στο βέλος του.

13Τα βέλη όλα της φαρέτρας μου τα έμπηξε στα νεφρά μου.

14Έγινα του λαού μου ο περίγελως, το αδιάκοπο, χλευαστικό τραγούδι τους.

15Πίκρες με χόρτασε, με πότισε φαρμάκι.

16Χαλίκια με τα δόντια μου με έκανε να φάω. Μ’ έριξε μες στη στάχτη,

17μου πήρε την ειρήνη της ψυχής μου, τι είναι ευτυχία το λησμόνησα,

18και είπα: «Χάθηκε η δύναμή μου, αυτή η ελπίδα που ερχόταν απ’ τον Κύριο».

19Ν’ αναλογίζομαι τη θλίψη και την ταλαιπωρία μου είναι δηλητήριο και χολή.

20Αδιάκοπα τα σκέφτομαι και θλίβεται η ψυχή μου.

21Μα η ελπίδα έρχεται ετούτο όταν θυμάμαι:

22πως του Κυρίου η ευσπλαχνία δεν εξαντλήθηκε, ούτε και τέλειωσε το έλεός του.

[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.

[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.

[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.

[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.

[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.

[28] Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;

[29] ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.

[30] Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.

[31] O SENHOR não rejeitará para sempre;

[32] pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;

[33] porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.

[34] Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,

[35] perverter o direito do homem perante o Altíssimo,

[36] subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?

[37] Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?

[38] Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?

[23]Την κάθε αυγή ξαναγεννιούνται· κι είν’ η πιστότητά του απέραντη.

[24]Είπα: «Ο Κύριος για μένα είναι το παν, γι’ αυτό και θα ’χω την ελπίδα μου σ’ αυτόν».

[25]Ο Κύριος είναι καλός σ’ όποιον τον εμπιστεύεται, σ’ αυτόν που τον αναζητάει.

[26]Είναι καλό να περιμένει κάποιος σιωπηλά από τον Κύριο τη βοήθεια.

[27]Καλό είναι για τον άνθρωπο να ’χει απ’ τα νιάτα του υπομείνει δυσκολίες.

[28]Ας περιμένει κι ας σιωπά, αφού ο Κύριος τις επιτρέπει.

[29]Ας ταπεινώνεται ως τη γη· ίσως υπάρχει ακόμα ελπίδα.

[30]Και τα χτυπήματα ας τα δέχεται, τις ταπεινώσεις ας τις υπομένει.

[31]Γιατί ο Κύριος δεν θα τον ταλαιπωρεί για πάντα.

[32]Κι όταν τις στενοχώριες δίνει, πάλι γίνεται σπλαχνικός· τόσο είναι μεγάλη η αγαθότητά του.

[33]Δε χαίρεται όταν στενοχωρεί κι όταν πικραίνει τους ανθρώπους.

[34]Όταν ποδοπατιούνται της χώρας μας οι αιχμάλωτοι,

[35]όταν στα μάτια του Υψίστου μπρος καταπατιέται το δίκιο ενός ανθρώπου,

[36]όταν στο δικαστήριο κάποιος αδικείται, αυτά ο Κύριος τάχα δεν τα βλέπει;

[37]Ποιος είν’ αυτός που όταν πει κάτι, γίνεται; Ο Κύριος δεν είναι εκείνος που προστάζει;

[38]Αν κάτι γίνεται κακό ή κάτι καλό, ο Ύψιστος το πρόσταξε!

[39] Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.	[39]Για ποιο πράγμα ο άνθρωπος μπορεί να παραπονεθεί, αφού, παρόλα του τα λάθη, βρίσκεται ακόμα στη ζωή;
[40] Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.	[40]Ας εξετάσουμε τον τρόπο της ζωής μας κι ας τον διερευνήσουμε, στον Κύριο ας επιστρέψουμε.
[41] Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:	[41]Καρδιές και χέρια στο Θεό του ουρανού ας υψώσουμε, κι ας του προσευχηθούμε:
[42] Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.	[42]«Αμαρτήσαμε, αποστατήσαμε κι εσύ ακόμα δε μας το συγχώρησες!
[43] Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.	[43]Σε κατέλαβε ο θυμός σου και μας καταδίωξες, δίχως συμπόνια μάς εξόντωσες.
[44] De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.	[44]Με σύννεφο σκεπάστηκες, έτσι που να μην μπορεί να το περάσει η προσευχή μας.
[45] Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.	[45]Μας έκανες σκουπίδια, βδέλυγμα στους λαούς ανάμεσα.
[46] Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.	[46]Όλοι οι εχθροί μας με τα λόγια τους μας κοροϊδεύουν.
[47] Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.	[47]Τρόμος και θάνατος έπεσε πάνω μας, ερήμωση και καταστροφή.
[48] Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.	[48]Χειμάρρους δάκρυα κατεβάζουνε τα μάτια μου, γιατί ο λαός μου καταστράφηκε!
[49] Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,	[49]Τα μάτια μου γίναν πηγές αστέρευτες χωρίς σταματημό,
[50] até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.	[50]ωσότου ο Κύριος να σκύψει από τα ουράνια και να δει.
[51] Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.	[51]Τα μάτια μου με κάνουν και πονώ από το συνεχές κλάμα για την πόλη μου.
[52] Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.	[52]«Εκείνοι που χωρίς λόγο μ' εχθρεύονται, με καταδίωξαν σαν να 'μουνα πετούμενο.
[53] Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.	[53]Μ' έριξαν ζωντανό μες σ' ένα λάκκο και κλείσαν με μια πλάκα το άνοιγμα.

[54] Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!

[55] Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.

[56] Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.

[57] De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.

[58] Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.

[59] Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.

[60] Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.

[61] Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;

[62] as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.

[63] Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.

[64] Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.

[65] Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.

[66] Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

[54]Τα νερά έφτασαν στο λαιμό μου και μέσα μου είπα: “χάθηκα! ”

[55]Επικαλέστηκα το όνομά σου, Κύριε, απ’ τα βαθιά του λάκκου.

[56]Είπα: “το αυτί σου μην το κλείσεις στο στεναγμό μου, στην κραυγή μου”. Και τη φωνή μου εσύ την άκουσες.

[57]Όταν σε φώναξα ήρθες κοντά και μού ’πες: “μη φοβάσαι! ”

[58]Έγινες υπερασπιστής μου, Κύριε, στη δίκη μου, έσωσες τη ζωή μου.

[59]Κύριε, ξέρεις το άδικο που μού ’γινε· απόδωσέ μου δικαιοσύνη!

[60]Είδες όλο το μίσος τους, όλα τα πονηρά τους σχέδια εναντίον μου.

[61]Άκουσες, Κύριε, τις προσβολές τους, όλα τα πονηρά τους σχέδια εναντίον μου.

[62]Τα λόγια των εχθρών μου και οι σκέψεις τους είν’ εναντίον μου όλη την ημέρα.

[63]Κοίτα τους: είτε κάθονται είτε σηκώνονται, εγώ είμαι το ειρωνικό τους το τραγούδι.

[64]Κύριε, ανταπόδωσέ τους σύμφωνα με τα έργα τους.

[65]Σκλήρυνε την καρδιά τους· ας πέσει πάνω τους η κατάρα σου.

[66]Μες στην οργή σου καταδίωξέ τους, κι από τη γη εξαφάνισέ τους, Κύριε».

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

[1] Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!

ΘΡΗΝΟΙ 4

Τέλος της τιμωρίας της Σιών

[1]Αλίμονο, πώς το χρυσάφι θάμπωσε, πώς αλλοιώθηκε το καθαρό χρυσάφι! Οι πέτρες οι ιερές διασκορπίστηκαν στου κάθε δρόμου τις γωνιές!

[2] Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!

[3] Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.

[4] A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.

[5] Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.

[6] Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.

[7] Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

[8] Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

[9] Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

[2]Οι νέοι της Σιών που ήταν πολύτιμοι και μέτραγαν το βάρος τους σε καθαρό χρυσάφι τώρα σαν σκεύη λογαριάζονται πήλινα σαν κοινά έργα αγγειοπλάστη.

[3]Και τα τσακάλια ακόμη στα μικρά τους δίνουν το γάλα τους και τα φροντίζουνε. Μα οι γυναίκες του λαού μου γίνανε σκληρές κι αδιάφορες σαν στρουθοκάμηλοι στην έρημο.

[4]Κολλάει η γλώσσα των βρεφών στον ουρανίσκο από τη δίψα· ψωμί ζητάνε τα παιδιά, κι ούτ’ ένας δεν υπάρχει να τους δώσει.

[5]Αυτοί που τρέφονταν με φαγητά εκλεκτά στους δρόμους ξεψυχούν από την πείνα· αυτοί που ανατράφηκαν με πολυτέλειες, κείτονται τώρα στην κοπριά.

[6]Η διαστροφή του λαού μου ήταν χειρότερη ακόμη κι απ’ την αμαρτία των Σοδόμων, που με μιας καταστράφηκαν, χωρίς τη μεσολάβηση χεριών.

[7]Οι άρχοντές μας έλαμπαν πιο καθαροί απ’ το χιόνι, κι από το γάλα πιο λευκοί· πιο ροδαλή κι απ’ το κοράλλι η όψη τους· οι φλέβες τους σωστό ζαφείρι.

[8]Τώρα έγινε η όψη τους πιο σκοτεινή κι απ’ την καπνιά· μέσα στους δρόμους δεν μπορείς να τους αναγνωρίσεις. Στα κόκαλά τους κόλλησε το δέρμα τους, έγινε ξερό σαν ξύλο.

[9]Πιο τυχεροί όσοι με ξίφος θανατώθηκαν, παρά εκείνοι που πεθάναν απ’ την πείνα, που υπέκυψαν εξαντλημένοι απ’ το λιμό.

[10] As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.
[11] Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira; acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.
[12] Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.
[13] Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

[14] Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

[15] Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

[16] A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.

[10]Γυναίκες που είναι από τη φύση σπλαχνικές, έψησαν με τα ίδια τους τα χέρια τα παιδιά τους, για να τραφούν σ’ εκείνη την πανωλεθρία του λαού μου.
[11]Ο Κύριος εξάντλησε όλο του το θυμό! Ξεχείλισε η φλόγα της οργής του κι άναψε στη Σιών φωτιά· η πόλη κατακάηκε μέχρι τα θέμελά της.
[12]Κανείς δεν θα το πίστευε, ούτε της γης οι βασιλιάδες ούτε κανείς στον κόσμο, πως θα ’μπαινε κατακτητής ο εχθρός στης Ιερουσαλήμ τις πύλες.
[13]Αιτία για την καταστροφή της πόλης είναι οι αμαρτίες των προφητών της, των ιερέων της οι αμαρτίες, που τους δικαίους καταδίκαζαν.
[14]Σαν τους τυφλούς στους δρόμους τρίκλιζαν, στο αίμα βουτηγμένοι, έτσι που δεν μπορούσε πια κανείς τα ρούχα τους ν’ αγγίξει.
[15]«Φύγετε, ακάθαρτοι! » τους φώναζαν. «Φύγετε! Τίποτα μην αγγίζετε! » Έτσι φεύγανε και περιπλανιούνταν· Μα και τα έθνη έλεγαν: «Δε μπορούν αυτοί μαζί μας πια να κατοικούν».
[16]Ο ίδιος ο Κύριος τους διασκόρπισε, δε θέλει πια να τους βοηθάει· Σέβας πια δεν υπάρχει για τους ιερείς, ούτ’ ευσπλαχνία για τους γέροντες.
[17]Τα μάτια μας απόκαμαν να καρτερούν μάταια μια βοήθεια που δε θα ’ρθει· προσμέναμε αγναντεύοντας απ’ τις σκοπιές μας ένα έθνος, που δεν μπορεί να σώσει.

[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.

[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.

[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.

[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.

[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

Lamentações 5

Os fiéis pedem misericórdia

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.

[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;

[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.

[18]Παραμονεύουνε τα χνάρια μας οι εχθροί, έτσι που δεν μπορούμε ούτε στο δρόμο μας να βγούμε. Τελείωσαν οι μέρες μας, το τέλος μας πλησιάζει, ήρθε, είν' εδώ.

[19]Εκείνοι που μας καταδίωκαν γίναν πιο γρήγοροι κι απ' τους αετούς· μας κυνηγήσαν πάνω στα βουνά, παραμονέψανε για μας στην έρημο.

[20]Ο βασιλιάς μας, του Κυρίου ο εκλεκτός, που απ' αυτόν κρεμόταν η ζωή μας, έπεσε στις παγίδες τους· αυτός, που λέγαμε πως στη σκιά του θα ζήσουμε στα έθνη ανάμεσα.

[21]Χαρείτε και πανηγυρίσετε, Εδωμίτες, εσείς που κατοικείτε στη χώρα της Ουζ! Μα και σ' εσάς θα φτάσει της κρίσης το ποτήρι και θα μεθύσετε και θα ξεγυμνωθείτε.

[22]Πόλη της Σιών, τελείωσε η τιμωρία σου! Δε θα σε ξαναστείλει ο Κύριος στην αιχμαλωσία. Όσο για σας όμως Εδωμίτες, θα τιμωρήσει ο Κύριος την ανομία σας, τις αμαρτίες σας θα τις αποκαλύψει.

ΘΡΗΝΟΙ 5

Προσευχή για έλεος

[1]Θυμήσου, Κύριε, τι μας συνέβηκε· κοίτα να δεις και μόνος σου την προσβολή μας!

[2]Τη χώρα που μας έδωσες την πήραν οι αλλοεθνείς, τα σπίτια μας οι ξένοι.

[3]Μείναμε ορφανοί χωρίς πατέρα, έγιναν χήρες οι μανάδες μας.

[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.

[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.

[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.

[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.

[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.

[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.

[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.

[11] Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.

[12] Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.

[13] Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;

[14] os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.

[15] Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.

[4]Πληρώνουμε για το νερό που πίνουμε και πρέπει ν' αγοράζουμε τα ξύλα της φωτιάς μας.

[5]Οι διώκτες μας μας κάθισαν στον τράχηλο· δυνάμεις πια δεν έχουμε και δεν υπάρχει ανάπαυση για μας.

[6]Απλώσαμε ικετευτικά τα χέρια μας στην Αίγυπτο, στην Ασσυρία, για να χορτάσουμε ψωμί.

[7]Οι πρόγονοί μας αμαρτήσανε· αυτοί όμως δεν υπάρχουν πια, κι εμείς σηκώνουμε το βάρος των κριμάτων τους.

[8]Οι δούλοι έγιναν τώρα αφεντικά μας· κανείς δεν μας γλιτώνει από τα χέρια τους.

[9]Τη ζωή μας τη διακινδυνεύουμε για να μαζέψουμε τη συγκομιδή μας, μας απειλούνε της ερήμου οι ληστές.

[10]Καίει το δέρμα μας σαν να 'μαστε σε κλίβανο· τόσο μας βασανίζει η πείνα.

[11]Γυναίκες της Σιών κακοποιήθηκαν, παρθένες μες στις πόλεις του Ιούδα.

[12]Πήραν τους άρχοντες της πόλης και τους κρέμασαν, στους γέροντες δεν δείξανε κανένα σεβασμό.

[13]Οι νέοι γυρίζουνε σαν σκλάβοι τη μυλόπετρα, και τα παιδιά κάτω απ' το φόρτωμα των ξύλων γονατίζουν.

[14]Οι γέροντες δεν κάθονται στην πύλη πια να συσκεφθούν, οι νέοι δεν παίζουν πια τη μουσική τους.

[15]Έπαψε της καρδιάς μας η χαρά, σε πένθος μεταβλήθηκε ο χορός μας.

[16] Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!	[16]Της δόξας το στεφάνι έπεσε απ' το κεφάλι μας· αλίμονο σε μας, γιατί αμαρτήσαμε!
[17] Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.	[17]Γι' αυτό ατόνησε η καρδιά μας· γι' αυτό θολώσανε τα μάτια μας·
[18] Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.	[18]γιατί το όρος Σιών γέμισε ερείπια κι απάνω του τρέχουν αλεπούδες.
[19] Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.	[19]Εσύ, όμως, Κύριε, αιώνια βασιλεύεις, μένει ο θρόνος σου από γενιά σ' άλλη γενιά.
[20] Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?	[20]Γιατί θέλεις για πάντα να μας λησμονήσεις, να μας εγκαταλείψεις για όλη τη ζωή μας;
[21] Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.	[21]Φέρε μας, Κύριε, πάλι κοντά σου και θα επιστρέψουμε· δώσε μας πάλι τη ζωή, όπως παλιά.
[22] Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?	[22]Μήπως μας έχεις εντελώς εγκαταλείψει; ή μήπως είναι ο θυμός σου εναντίον μας ασίγαστος;

Ezequiel	ΙΕΖΕΚΙΗΛ

Ezequiel 1

A visão dos quatro querubins

[1] Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus. [2] No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,

[3] veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.

[4] Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.

[5] Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem. [6] Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.

[7] As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.

[8] Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 1

Όραμα του προφήτη για τη δόξα του Θεού

[1-3]Την πέμπτη μέρα του τέταρτου μήνα του τριακοστού έτους της ηλικίας μου, εγώ ο Ιεζεκιήλ, γιος του ιερέα Βουζί, βρισκόμουν ανάμεσα στους αιχμαλώτους, κοντά στον ποταμό Χεβάρ. Εκείνη την ημέρα ανοίχτηκαν οι ουρανοί και είδα οράματα που μου τα φανέρωσε ο Θεός. Αυτό συνέβη τον πέμπτο χρόνο μετά που είχε αιχμαλωτιστεί ο βασιλιάς Ιωαχίν. Εκεί, στη Βαβυλώνα, στον ποταμό Χεβάρ, ο Κύριος μου μίλησε για πρώτη φορά και ένιωσα τη δύναμή του πάνω μου.

[4]Καθώς παρατηρούσα, είδα να ’ρχεται από το βορρά μια ανεμοθύελλα, που έφερνε ένα μεγάλο σύννεφο. Το σύννεφο έβγαζε από μέσα του φωτιά και έλαμπε ολόγυρα, ενώ στο κέντρο του κάτι ακτινοβολούσε σαν το μέταλλο που βγαίνει από τη φωτιά.

[5]Μέσα από τη φωτιά διέκρινα τέσσερα όντα που έμοιαζαν με άνθρωπο.

[6]Το καθένα τους είχε τέσσερα πρόσωπα και τέσσερα φτερά.

[7]Τα πόδια τους ήταν ίσια, ενώ τα πέλματά τους έμοιαζαν με του μοσχαριού και σπινθηροβολούσαν σαν γυαλιστερός χαλκός.

[8]Εκτός από τα τέσσερα πρόσωπα και τα τέσσερα φτερά, καθένα από τα όντα αυτά είχε τέσσερα ανθρώπινα χέρια, ένα χέρι κάτω από κάθε φτερό.

9 Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.

10 A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

11 Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

12 Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

13 O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

14 os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

A visão das quatro rodas

15 Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

16 O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

9Τα ανοιγμένα φτερά τους συναντούσαν το ένα το άλλο στις άκρες καθώς κινούνταν· δεν άλλαζαν κατεύθυνση· βάδιζαν κατευθείαν μπροστά, εκεί που κοίταζε το κάθε πρόσωπο.

10Όσο για την όψη του προσώπου τους, το κάθε ον είχε από μπροστά τη μορφή ανθρώπου, δεξιά τη μορφή λιονταριού, αριστερά τη μορφή βοδιού και πίσω τη μορφή αετού.

11Αυτά ήταν τα πρόσωπά τους. Τα δύο από τα φτερά του καθενός ήταν ανοιγμένα προς τα πάνω και άγγιζαν τα φτερά του άλλου, ενώ τα άλλα δύο φτερά σκέπαζαν το σώμα τους.

12Το κάθε ον βάδιζε κατευθείαν μπροστά, εκεί που κοίταζε το κάθε πρόσωπό του, όπου τα πήγαινε το Πνεύμα. Βάδιζαν χωρίς να γυρίζουν τα σώματά τους.

13Ανάμεσά τους διακρινόταν μια λάμψη σαν από αναμμένα κάρβουνα, σαν λάμψη από δαδιά που πηγαινοέρχονταν. Η φωτιά ήταν εκτυφλωτική κι από μέσα της πετιούνταν αστραπές.

14Τα όντα πηγαινοέρχονταν κι έτρεχαν σαν αστραπή.

15Καθώς παρατηρούσα τα όντα, είδα ότι πάνω στο έδαφος υπήρχε ένας τροχός κοντά τους, ένας τροχός για κάθε ον με τις τέσσερις μορφές.

16Οι τέσσερις τροχοί είχαν το χρώμα του τοπαζιού. Όλοι τους είχαν το ίδιο σχήμα και ήταν έτσι κατασκευασμένοι, ώστε ο ένας τροχός φαινόταν να έχει έναν δεύτερο τροχό μέσα του σταυρωτά.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.
[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.
[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.
[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[17]Έτσι οι τροχοί είχαν τη δυνατότητα να κινούνται σταθερά και προς τις τέσσερις κατευθύνσεις.
[18]Οι τροχοί ήταν πολύ μεγάλοι· έφταναν σε τρομαχτικό ύψος και η περιφέρειά τους ήταν γεμάτη μάτια σπινθηροβόλα.
[19]Όταν τα όντα προχωρούσαν, προχωρούσαν μαζί τους κι οι τροχοί· κι όταν σηκώνονταν τα όντα από τη γη, σηκώνονταν κι εκείνοι.

[20-21]Όπου το Πνεύμα πήγαινε τα όντα, μετατοπίζονταν μαζί τους κι οι τροχοί. Όταν αυτά βαδίζανε μετακινούνταν και οι τροχοί· όταν αυτά σταματούσαν, σταματούσαν κι εκείνοι· κι όταν αυτά υψώνονταν από τη γη, υψώνονταν μαζί μ' αυτά και οι τροχοί· γιατί το ίδιο Πνεύμα κατεύθυνε τα όντα και τους τροχούς.

[22]Πάνω από τα κεφάλια των όντων είδα κάτι που έμοιαζε με κρυστάλλινο, λαμπερό θόλο.

[23]Κάτω απ' το θόλο στέκονταν τα όντα με απλωμένα τα φτερά τους· καθένα άπλωνε δύο φτερά και άγγιζε τα φτερά του άλλου όντος, ενώ με τα άλλα δύο φτερά σκέπαζε το σώμα του.
[24]Όταν προχωρούσαν, άκουγα τον ήχο των φτερών τους: ήταν σαν μια μεγάλη θάλασσα που βρυχιέται, σαν τη φωνή του Παντοδύναμου· ήταν ένας ορυμαγδός σαν βουή από πολεμικό στρατόπεδο. Όταν στέκονταν, δίπλωναν τα φτερά τους.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

[28] Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

[25]Αλλά και τότε ακουγόταν ακόμα ένας ήχος που ερχόταν από το θόλο, πάνω απ' τα κεφάλια τους.

[26]Κι εκεί, πάνω από το θόλο, υπήρχε κάτι που έμοιαζε με τεράστιο ζαφείρι σε σχήμα θρόνου. Και πάνω στο θρόνο είδα να κάθεται κάποιος που έμοιαζε με άνθρωπο.

[27]Έπειτα είδα, από τη μέση του και πάνω κάτι που έλαμπε σαν χρυσάφι κι από τη μέση του και κάτω είδα κάτι σαν φωτιά, που ολόγυρά του έβγαζε λάμψη.

[28]Έμοιαζε με το ουράνιο τόξο που εμφανίζεται στα σύννεφα μετά τη βροχή· τέτοια ήταν η λάμψη αυτή, σαν το απαύγασμα της δόξας του Κυρίου.

Κλήση του προφήτη Ιεζεκιήλ

Όταν είδα τη λάμψη, έπεσα με το πρόσωπο στη γη· και τότε άκουσα τη φωνή κάποιου που μιλούσε.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

[1] Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

[2] Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

[3] Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 2

[1]Αυτός μου είπε: «Εσύ, άνθρωπε, σήκω στα πόδια σου· θέλω να σου μιλήσω».

[2]Ενώ αυτός μου μιλούσε, το Πνεύμα του Θεού μπήκε μέσα μου και με σήκωσε στα πόδια μου· τον άκουσα, λοιπόν, να μου λέει:

[3]«Άνθρωπε, σε στέλνω στους Ισραηλίτες, στο έθνος των αποστατών, που έχει επαναστατήσει εναντίον μου· αυτοί όπως και οι πρόγονοί τους δε σταμάτησαν τις παραβάσεις τους απέναντί μου μέχρι σήμερα.

[4] Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.

[4]Είναι ανόητοι και πεισματάρηδες. Σ' αυτούς, λοιπόν, σε στέλνω, για να τους μεταβιβάσεις τα όσα εγώ ο Κύριος, ο Θεός, έχω να τους πω.

[5] Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

[5]Είτε σ' ακούσουν είτε όχι –γιατί είν' αποστάτες– θα μάθουν πάντως ότι υπάρχει ένας προφήτης ανάμεσά τους.

[6] Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

[6]Εσύ όμως, άνθρωπε, μην τους φοβηθείς ούτε αυτούς ούτε τα λόγια τους, έστω κι αν γύρω σου όλοι αυτοί είναι σαν τ' αγκάθια και τα παλούκια κι έχεις την αίσθηση πως ζεις ανάμεσα σε σκορπιούς. Παρ' όλα αυτά μη φοβηθείς τα λόγια τους και μη δειλιάσεις μπρος σ' αυτούς τους αποστάτες.

[7] Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

[7]Εσύ θα τους πεις τα λόγια μου, είτε τ' ακούσουν είτε όχι, κι ας είναι αποστάτες.

Visão do rolo de um livro

[8] Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

[8]Εσύ, άνθρωπε, θ' ακούς ό, τι σου λέω εγώ. Μη γίνεις κι εσύ αποστάτης όπως αυτοί· άνοιξε το στόμα σου και φάε αυτό που εγώ σου δίνω».

[9] Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.

[9]Τότε είδα να απλώνεται προς το μέρος μου ένα χέρι, που κρατούσε ένα βιβλίο σε σχήμα κυλίνδρου

[10] Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

[10]και το χέρι το ξετύλιξε μπροστά μου. Ήταν γραμμένο κι από τις δύο πλευρές και περιείχε θρήνους, κλάματα και οδυρμούς.

Ezequiel 3

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 3

[1] Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.

[1]Τότε μου είπε: «Εσύ άνθρωπε, φάε αυτό που βλέπεις εδώ· φάε ετούτο 'δω το βιβλίο και πήγαινε και μίλησε στους Ισραηλίτες».

2 Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.

3 E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

O comissionamento do profeta

4 Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.

5 Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

6 nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.

7 Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim; pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.

8 Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.

9 Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.

10 Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

11 Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem

2Έτσι, άνοιξα το στόμα μου και μου ’δωσε κι έφαγα το βιβλίο.

3«Άνθρωπε», μου είπε, «φάε το βιβλίο που σου δίνω και γέμισε το στομάχι σου μ’ αυτό». Το έφαγα κι ήταν γλυκό στο στόμα μου σαν μέλι.

4Έπειτα ο Κύριος μου είπε: «Άνθρωπε, εμπρός, πήγαινε στους Ισραηλίτες και πες τους ό, τι εγώ σε προστάζω.

5Δε σε στέλνω σε κάποιον λαό με ακατανόητη ή δύσκολη γλώσσα αλλά στους Ισραηλίτες.

6Αν σ’ έστελνα σε άλλους, πολυάνθρωπους λαούς, που μιλάνε γλώσσες ξένες, δύσκολες κι ακατανόητες για σένα, εκείνοι σίγουρα θα σε άκουγαν.

7Οι Ισραηλίτες όμως δε θα θελήσουν να σε ακούσουν. Αυτοί δεν θέλουν να με ακούν, γιατί είναι όλοι τους πεισματάρηδες και σκληρόκαρδοι.

8Θα σε κάνω, όμως, κι εσένανε πεισματάρη και αμετάπειστο, ίδιον μ’ αυτούς.

9Θα σε κάνω σκληρότερον κι από την πέτρα· σαν το διαμάντι θα σε κάνω σκληρόν. Μην τους φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις μπροστά σ’ αυτούς τους αποστάτες».

10Μου είπε ακόμη: «Άνθρωπε, βάλ’ τα καλά μέσα σου όλα τα λόγια που θα σου πω και πρόσεξέ τα.

11Μετά πήγαινε στους εξορίστους, στους συμπατριώτες σου, και μεταβίβασέ τους

de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

12 Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

13 Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

14 Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

15 Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

O atalaia de Israel

16 Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

17 Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

18 Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

αυτά που λέω εγώ ο Κύριος, ο Θεός, είτε τα ακούσουν είτε όχι».

12Τότε, το Πνεύμα του Θεού με σήκωσε κι άκουσα πίσω μου μια δυνατή κραυγή: «Ευλογημένη του Κυρίου η δόξα στο ουράνιο κατοικητήριό του! »

13Επίσης άκουσα τον ήχο απ’ τα φτερά των όντων, καθώς άγγιζαν το ένα το άλλο, και τον ήχο από τους τροχούς στο πλάι τους· ήταν τόσο δυνατός ο ήχος, σαν από σεισμό.

14Έτσι το Πνεύμα του Θεού, που με σήκωσε, με μετέφερε μακριά· πήγαινα με ταραγμένη και λυπημένη την καρδιά, γιατί ένιωθα βαρύ το χέρι του Κυρίου πάνω μου.

15Έφτασα έτσι στο Τελ-Αβίβ, στους εξορίστους που κατοικούσαν κοντά στον ποταμό Χεβάρ, κι έμεινα εκεί μαζί τους συντριμμένος εφτά μέρες.

Ο Ιεζεκιήλ φρουρός του Ισραήλ
(33,1-9)

16Αφού πέρασαν οι εφτά μέρες, μου είπε ο Κύριος:

17«Εσένα άνθρωπε, σε βάζω φρουρό των Ισραηλιτών· θ’ ακούς το λόγο μου και θα τους μεταφέρεις τα μηνύματά μου.

18Αν αποφασίσω ότι ένας ασεβής το δίχως άλλο θα πεθάνει κι εσύ δεν τον ειδοποιήσεις, και δεν πεις τίποτα για να τον αποτρέψεις από τον κακό του δρόμο για να ζήσει, αυτός θα πεθάνει εξαιτίας της ανομίας του· εγώ όμως θα ζητήσω ευθύνη από σένα για το θάνατό του.

[19] Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

[19]Αλλά αν ειδοποιήσεις τον ασεβή κι αυτός δεν μεταστραφεί από την ασέβειά του και δεν αλλάξει τρόπο ζωής, αυτός θα πεθάνει εξαιτίας της ανομίας του· ενώ εσύ θα έχεις γλιτώσει τη ζωή σου.

[20] Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[20]»Επίσης, αν ένας δίκαιος παρεκκλίνει από το σωστό δρόμο και στραφεί προς το κακό, εγώ θα προκαλέσω την πτώση του και θα πεθάνει. Αυτός θα πεθάνει εξαιτίας της αμαρτίας του και δε θα του λογαριαστούν οι καλές πράξεις που είχε κάνει· αλλά θα θεωρήσω εσένα υπεύθυνο για το θάνατό του, επειδή δεν τον ειδοποίησες.

[21] No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

[21]Αν όμως ειδοποιήσεις τον δίκαιο να μην αμαρτάνει κι αυτός ακούσει τη νουθεσία σου και δεν αμαρτήσει, τότε εκείνος ασφαλώς θα ζήσει κι εσύ θα έχεις γλιτώσει τη ζωή σου».

Ο Θεός επιβάλλει σιωπή στον προφήτη

[22] A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

[22]Ένιωσα και πάλι πάνω μου τη δύναμη του Κυρίου, ο οποίος μου είπε: «Σήκω, πήγαινε στην πεδιάδα κι εκεί θα σου μιλήσω».

[23] Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[23]Σηκώθηκα, λοιπόν, και πήγα στην πεδιάδα. Εκεί είδα τη δόξα του Κυρίου, την ίδια που είχα δει κοντά στον ποταμό Χεβάρ· κι έπεσα με το πρόσωπο στη γη.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.

[24]Τότε το Πνεύμα του Κυρίου μπήκε μέσα μου και με έκανε να σταθώ στα πόδια μου. Κι ο Κύριος μου είπε: «Πήγαινε, κλείσου στο σπίτι σου.

[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.

[25]Εκεί θα σε δέσουν με σκοινιά, άνθρωπε, κι έτσι δεν θα μπορείς πια να βγαίνεις έξω δημόσια.

[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.

[26]Θ' ακινητοποιήσω τη γλώσσα σου στον ουρανίσκο σου και θα γίνεις άφωνος και ανίκανος να τους ελέγξεις· γιατί είναι αποστάτες.

[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

[27]Αλλά όταν θα σου μιλήσω, θ' ανοίξω το στόμα σου για να τους μεταφέρεις τι λέω εγώ, ο Κύριος, ο Θεός. Όποιος θέλει ν' ακούσει, ας ακούσει κι όποιος δεν θέλει, ας μην ακούσει, γιατί αυτοί είναι αποστάτες».

Ezequiel 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.

[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.

[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.

[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

[5] Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 4

Εικονίζεται η πολιορκία της Ιερουσαλήμ

[1]Είπε ακόμη ο Κύριος: «Εσύ, άνθρωπε, πάρε ένα πλατύ κεραμίδι, βάλε το μπροστά σου και χάραξε πάνω του το σχεδιάγραμμα της πόλης της Ιερουσαλήμ.

[2]Αναπαράστησέ την να είναι σε κατάσταση πολιορκίας· στήσε εναντίον της οχυρώματα και προχώματα, περικύκλωσέ την με στρατόπεδο και σήκωσε εναντίον της πολιορκητικές μηχανές ολόγυρά της.

[3]Μετά πάρε μια χοντρή λαμαρίνα και βάλε την σαν σιδερένιο τείχος ανάμεσα σ' εσένα και στην πόλη. Κοίταξέ την εχθρικά και θα πολιορκηθεί· εσύ θα την πολιορκείς κι αυτό θα είναι σημείο για τους Ισραηλίτες.

[4]»Έπειτα, πήγαινε και πλάγιασε στο αριστερό σου πλευρό και πάρε πάνω σου την ανομία των Ισραηλιτών. Θα σηκώνεις την ανομία τους όσες μέρες θα είσαι ξαπλωμένος μ' αυτό το πλευρό.

[5]Θα σου επιβάλω να μείνεις έτσι ξαπλωμένος για τριακόσιες ενενήντα

trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

6 Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

7 Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

8 Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

9 Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

10 A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

11 Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

12 O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

μέρες, δηλαδή τόσες μέρες, όσα είναι τα χρόνια της ανομίας τους. Στη διάρκεια των ημερών αυτών εσύ θα σηκώνεις την ανομία των Ισραηλιτών.

6 Όταν συμπληρωθούν αυτές οι μέρες, θα ξαπλώσεις στο δεξί σου πλευρό και θα σηκώσεις την ανομία των κατοίκων του Ιούδα. Σου ορίζω να μείνεις έτσι σαράντα μέρες, μία μέρα για κάθε χρόνο.

7 Μετά θα κοιτάξεις εχθρικά την πολιορκημένη Ιερουσαλήμ και με το μπράτσο σου γυμνό για πόλεμο θα προφητέψεις εναντίον της.

8 Κι εγώ θα σε δέσω και δε θα μπορείς να γυρίσεις από πλευρό σε πλευρό, ωσότου συμπληρωθεί ο ορισμένος χρόνος της ακινησίας σου».

Απελπισία στην πολιορκημένη πόλη

9 Ο Κύριος συνέχισε: «Πάρε σιτάρι, κριθάρι, κουκιά, φακή, κεχρί και βρίζα. Βάλε τα όλα σε μια χύτρα και φτιάξε μ' αυτά ψωμί· και όλες εκείνες τις μέρες που θα 'σαι ξαπλωμένος στο πλευρό σου –τις τριακόσιες ενενήντα μέρες– θα τρως απ' αυτό.

10 Θα ζυγίζεις την τροφή που θα τρως, είκοσι σίκλους τη μέρα, και θα σου φτάνει ως την άλλη μέρα.

11 Θα μετράς το νερό που θα πίνεις, ένα έκτο του χιν την ημέρα, και θα σου φτάνει ως την άλλη μέρα.

12 »Την τροφή σου θα την τρως σε σχήμα κριθαρένιας πίττας, που θα την ψήνεις πάνω σε ανθρώπινα περιττώματα, μπροστά σ' όλο τον κόσμο».

13 Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.

14 Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora, nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

15 Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.

16 Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;

17 porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

13Έπειτα είπε ο Κύριος: «Έτσι θα φάνε οι Ισραηλίτες ακάθαρτη τροφή, ανάμεσα στα έθνη που θα τους διασκορπίσω».

14Τότε είπα: «Μα Κύριε, Θεέ, εγώ ποτέ μέχρι σήμερα δε μολύνθηκα· από τα νιάτα μου δεν έφαγα ποτέ ζώο που ψόφησε ή ξεσκίστηκε από θηρία ούτε έβαλα στο στόμα μου ακάθαρτο κρέας».

15Κι εκείνος μου είπε: «Καλά, σε αφήνω να χρησιμοποιήσεις αντί για ανθρώπινα περιττώματα, κοπριά αγελάδας, για να ψήνεις πάνω σ' αυτήν το ψωμί σου».

16Μου είπε ακόμα ο Κύριος: «Άνθρωπε, θα περιορίσω τον εφοδιασμό της Ιερουσαλήμ σε ψωμί· θα τρώνε μετρημένο ψωμί και θα πίνουν μετρημένο νερό. Και θα ζουν με το φόβο μήπως κι αυτά τους λείψουν.

17Στο τέλος θα στερηθούν τελείως το ψωμί και το νερό και θα πεθαίνουν μέσα σε μεγάλη απελπισία εξαιτίας των αμαρτιών τους».

Ezequiel 5

1 Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.

2 Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 5

Τιμωρία της Ιερουσαλήμ

1Ο Κύριος μου είπε: «Εσύ, άνθρωπε, πάρε ένα κοφτερό ξίφος και ξύρισε το κεφάλι σου και τα γένια σου· πάρε μετά μια ζυγαριά και χώρισε σε τρία μέρη αυτά που θα έχεις κόψει.

2Το ένα τρίτο θα το κάψεις στη φωτιά στο μέσο της πόλης, που έχεις σχεδιάσει στο κεραμίδι, όταν τελειώσουν οι μέρες της πολιορκίας· το άλλο τρίτο θα το πάρεις και θα το κάνεις κομματάκια με το ξίφος τριγύρω στην πόλη· και το τελευταίο τρίτο

θα το σκορπίσεις στον αέρα κι εγώ θα το καταδιώξω με το ξίφος μου.

3 Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.

3Θα κρατήσεις ωστόσο λίγα απ' αυτά και θα τα δέσεις στο κάτω άκρο της φορεσιάς σου και θα τα φυλάξεις εκεί.

4 Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás; dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

4Κι απ' αυτά θα πάρεις λίγα και θα τα ρίξεις στη φωτιά και θα τα κάψεις. Από 'κει η φωτιά θ' απλωθεί σ' ολόκληρη τη χώρα των Ισραηλιτών.

As causas do cerco de Jerusalém

5 Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.

5»Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, δηλώνω ότι έτσι θα καταντήσει η Ιερουσαλήμ, που εγώ την είχα κάνει το κέντρο όλων των εθνών.

6 Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

6Αυτή όμως παραβίασε τους νόμους μου και τα προστάγματά μου και αποδείχτηκε πιο ασεβής και πιο ανυπάκουη από τα έθνη που την περιβάλλουν. Πράγματι, απέρριψε τους νόμους μου κι αρνήθηκε να ζήσει σύμφωνα με τα προστάγματά μου.

7 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

7Λέω λοιπόν στους Ισραηλίτες: Επειδή εσείς ξεπεράσατε σε ανταρσία τα έθνη που σας περιβάλλουν και δεν ακολουθήσατε τους νόμους μου ούτε εφαρμόσατε τα προστάγματά μου, ούτε καν ακολουθήσατε τους νόμους των γύρω σας εθνών,

8 por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

8γι' αυτό, ακόμα κι εγώ είμαι εναντίον σας, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ! Θα εκτελέσω τις αποφάσεις μου μέσα στην πόλη σας, μπροστά στα άλλα έθνη.

9 Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

9Για τις βδελυρές πράξεις σας θα σας κάνω ό, τι ποτέ δεν έχω κάνει μέχρι τώρα κι ούτε πρόκειται να ξανακάνω στο μέλλον.

10 Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus

10Τελικά, για όλα αυτά μέσα στην πόλη σας θα φάνε οι πατεράδες τα παιδιά τους

pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

και τα παιδιά θα φάνε τους πατεράδες τους. Θα εκτελέσω τις αποφάσεις μου εναντίον σας· και τους υπόλοιπους από σας, όσοι επιζήσουν, θα τους σκορπίσω στους τέσσερις ανέμους.

11 Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

11Κι επειδή μολύνατε το αγιαστήριό μου με τις μιαρές πράξεις σας και τις βδελυγμίες σας, γι' αυτό, εγώ ο Κύριος, ο Θεός, ορκίζομαι πως όσο βέβαιο είναι ότι εγώ ζω, άλλο τόσο είναι βέβαιο ότι δε θα σας σπλαχνιστώ. Θα σας εξοντώσω δίχως να σας λυπηθώ.

12 Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti; outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

12Το ένα τρίτο από σας θα πεθάνει από λοιμό ή θα λιώσει απ' την πείνα μέσα στην πόλη· το άλλο τρίτο θα θανατωθεί με ξίφος γύρω στην πόλη· και το τελευταίο τρίτο θα το διασκορπίσω σ' όλους τους ανέμους και θα τους καταδιώξω με το ξίφος μου.

13 Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR, falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

13»Έτσι ο θυμός μου θα ξεχυθεί πάνω σας, θα ξεθυμάνει η οργή μου εναντίον σας, ώσπου να ικανοποιηθώ πλήρως. Τότε, απ' τη βιαιότητα του θυμού μου θα καταλάβετε πόσο προκαλέσατε την αγανάκτησή μου.

14 Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

15 Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às nações que estão ao redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

14-15Κοντά σ' όλα αυτά, θα σε ερημώσω, Ιερουσαλήμ. Τα γύρω σου έθνη και οι περαστικοί θα σε εμπαίζουν, θα σε περιγελούν και θα σε χλευάζουν. Αλλά θα τους προκαλείς και φρίκη και θα είσαι μια προειδοποίηση γι' αυτούς, όταν θα εκτελέσω τις αποφάσεις μου εναντίον σου με οργή, με θυμό και με αυστηρές ποινές. Εγώ ο Κύριος το λέω.

[16] Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

[16]»Θα περιορίσω τον εφοδιασμό σας σε ψωμί και θα σας προκαλέσω ακόμα μεγαλύτερη πείνα, τόση που θα τη νιώθετε σαν βέλη θανατηφόρα να σας τρυπούν τα σωθικά, για να σας καταστρέψω και να σας εξαφανίσω.

[17] Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

[17]Εκτός όμως από την πείνα, θα στείλω εναντίον σας και άγρια θηρία για να θανατώσουν τα παιδιά σας· οι αρρώστιες και η βία θα σας βρουν, κι εγώ θα σας καταδιώξω με το ξίφος μου. Εγώ ο Κύριος το λέω».

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:

[3] Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

[4] Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.

[5] Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.

[6] Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 6

Η καταδίκη της ειδωλολατρίας του Ισραήλ

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Εσύ άνθρωπε, γύρνα και κοίταξε προς τα βουνά του Ισραήλ και προφήτεψε εναντίον τους·

[3]πες: “εσείς βουνά και λόφοι του Ισραήλ με τα φαράγγια σας και τις κοιλάδες σας, ακούστε τι έχει να σας πει ο Κύριος, ο Θεός: Εγώ, ο Κύριος, θα στείλω εναντίον σας πόλεμο και θα καταστρέψω τους ιερούς τόπους της λατρείας των ειδώλων σας.

[4-5]Τα θυσιαστήριά σας θα γκρεμιστούν και οι βωμοί όπου προσφέρατε θυμίαμα θα κομματιαστούν. Θα ρίξω κάτω νεκρούς τους ανθρώπους σας μπροστά στα είδωλά τους και θα σκορπίσω τα πτώματά τους και τα οστά τους γύρω από τα θυσιαστήριά τους.

[6]Σ’ ολόκληρη τη χώρα του Ισραήλ οι πόλεις θα ερημωθούν και οι ιεροί τόποι θα

desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

γίνουν ερείπια. Τα θυσιαστήριά σας θα ερημωθούν, τα είδωλά σας θα κομματιαστούν και θ' αφανιστούν, οι βωμοί σας του θυμιάματος θα κατεδαφιστούν· όλα όσα φτιάξατε θα χαθούν.

[7] Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

[7]Παντού οι σκοτωμένοι σας θα μένουν άταφοι. Έτσι ο λαός Ισραήλ θα μάθει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[8] Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as nações, quando fordes espalhados pelas terras.

[8]"Ωστόσο, θ' αφήσω μερικούς από σας να γλιτώσουν απ' τη σφαγή και να διασκορπιστούν ανάμεσα στα έθνη.

[9] Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

[9]Εκεί θα ζήσουν ως αιχμάλωτοι και θα με θυμηθούν. Θα καταλάβουν όλοι πως τους σύντριψα γιατί η άπιστη καρδιά τους με είχε εγκαταλείψει και είχαν αφοσιωθεί στα είδωλα. Τότε θα σιχαθούν εντελώς τον εαυτό τους εξαιτίας των πονηρών και βδελυρών τους πράξεων.

[10] Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

[10]Τότε θα μάθουν ότι εγώ, ο Κύριος, δεν προειδοποιούσα μάταια, όταν απειλούσα μ' ετούτα τα δεινά"».

[11] Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

[11]Μου είπε ακόμα ο Κύριος, ο Θεός: «Χτύπα με θυμό χέρια και πόδια και πες: "αλίμονο! Οι Ισραηλίτες θα πεθάνουν από τον πόλεμο, την πείνα και τις αρρώστιες για όλες τις βδελυρές τους πράξεις".

[12] O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

[12]Όσοι φύγουν μακριά, θα πεθάνουν απ' τις αρρώστιες· όσοι βρίσκονται κοντά, θα σκοτωθούν στον πόλεμο· όσοι από τους πολιορκημένους επιζήσουν, θα πεθάνουν

13 Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

14 Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

από την πείνα. Έτσι θα ξεσπάσει η οργή μου εναντίον τους.

13Θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν οι σκοτωμένοι τους θα κείτονται ανάμεσα στα είδωλά τους γύρω από τους βωμούς τους, στους ιερούς τόπους στις κορυφές των βουνών, κάτω από τις σκιές των δέντρων ή κάτω από τις δασύφυλλες βελανιδιές, παντού όπου αυτοί πρόσφεραν τις ευωδιαστές προσφορές στα είδωλά τους.

14Έτσι θα τους τιμωρήσω, όπου κι αν κατοικούν και θα κάνω τη χώρα έρημη και χέρσα σ' όλη της την έκταση, από τη νότια έρημο ως την πολιτεία της Ριβλά, στο βορρά. Έτσι όλοι θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

1 Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:

2 Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel: Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.

3 Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.

4 Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 7

Αναγγελία του τέλους

1Ο Κύριος μου είπε:

2«Εσύ άνθρωπε, άκου τι εγώ ο Κύριος, ο Θεός, έχω να πω στους κατοίκους της χώρας του Ισραήλ: "ήρθε το τέλος! Το τέλος για όλη τη χώρα έφτασε!

3Θα εξαπολύσω το θυμό μου εναντίον σας και θα 'ρθεί και για σας το τέλος. Θα σας κρίνω ανάλογα με τα έργα σας και θα σας τιμωρήσω για όλες τις βδελυρές σας πράξεις.

4Δε θα δείξω έλεος για σας, δε θα σας γλιτώσω· θα σας ζητήσω να πληρώσετε για όλες τις φρικτές σας πράξεις που ως τώρα εξακολουθείτε να κάνετε. Τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος"».

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.

[6] Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;

[7] vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.

[8] Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.

[9] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.

[10] Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.

[11] Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.

[12] Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

[13] Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que viva; porque a profecia contra a multidão

[5]Λέει ο Κύριος ο Θεός: «Να! Η καταστροφή έρχεται. Και θα είναι ολοκληρωτική.

[6]Το τέλος έρχεται· έρχεται το τέλος. Το τέλος σας φτάνει, πλησιάζει!

[7]Τώρα είναι η σειρά σας, κάτοικοι της χώρας. Ήρθε ο καιρός, η μέρα πλησιάζει, μέρα πανικού! Φωνές χαράς απ’ τις ειδωλολατρικές σας τελετές δεν θ’ ακούγονται πια στα βουνά.

[8]Σύντομα τώρα την οργή μου θα την αδειάσω πάνω σας και θα εξαντλήσω εναντίον σας το θυμό μου· θα σας κρίνω ανάλογα με τα έργα σας· και θα σας τιμωρήσω για όλες τις βδελυρές σας πράξεις.

[9]Δε θα σας δείξω επιείκεια ούτε θα σας σπλαχνιστώ· θα σας ζητήσω να πληρώσετε για τα έργα σας και για όλες τις βδελυρές σας πράξεις. Έτσι θα μάθετε ότι εγώ που σας κτυπώ, είμαι ο Κύριος».

Η ημέρα της κρίσεως του Κυρίου

[10]Νάτην η ημέρα της κρίσεως, έρχεται· η καταδίκη καταφθάνει, το μαστίγιο ετοιμάστηκε. Η περηφάνεια φούντωσε.

[11]η βία δημιουργεί όλο και περισσότερη διαφθορά. Τίποτα δεν πρόκειται να μείνει από την αφθονία σας και τον πλούτο σας· και δε θα γίνουν διακρίσεις ανάμεσά σας.

[12]Ο καιρός ήρθε, η ημέρα της κρίσεως πλησιάζει. Ας μη χαίρεται ο αγοραστής κι ας μη λυπάται αυτός που πρέπει να πουλήσει ακίνητη περιουσία, γιατί η καταστροφή επέρχεται εναντίον όλων.

[13]Ο πωλητής έστω κι αν επιζήσει, δεν πρόκειται να πάρει πίσω αυτό που πούλησε, γιατί το προφητικό όραμα που

não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

απειλεί όλο το λαό δεν πρόκειται ν' ανακληθεί. Όλοι τους θα υποστούν τις συνέπειες της αδικίας τους· κανείς τους δεν θα μπορέσει να σωθεί.

14 Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

14Ήχησε η σάλπιγγα· όλα είν' έτοιμα, αλλά κανείς δεν πάει στη μάχη, γιατί η οργή του Κυρίου έρχεται πιο γρήγορα πάνω σ' όλο το λαό.

15 Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

15Ο πόλεμος θερίζει έξω στους δρόμους, μέσα στα σπίτια η πείνα και το θανατικό. Όποιος είναι στον κάμπο θα σκοτωθεί στη μάχη κι όποιος είναι στην πόλη θα υποκύψει απ' την πείνα και τις αρρώστιες.

16 Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

16Αν μερικοί διαφύγουν κι επιζήσουν, θα καταφύγουν στα βουνά, όπως τα τρομαγμένα περιστέρια της πεδιάδας και θα στενάζουν για τις ανομίες τους.

17 Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

17Τα χέρια τους θα παραλύσουν, τα γόνατά τους θ' αλληλοχτυπιούνται καθώς θα τρέμουν.

18 Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

18Όλοι τους θα ντυθούν στα πένθιμα και φρίκη θα τους διακατέχει. Η ντροπή θα είναι ζωγραφισμένη στα πρόσωπα όλων και θα 'χουν ξυρισμένα τα κεφάλια τους σε ένδειξη πένθους.

19 A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

19Θα πετάξουν το ασήμι τους στους δρόμους και γι' αυτούς το χρυσάφι τους θα είναι σκουπίδια. Γιατί το ασήμι τους και το χρυσάφι τους δεν θα μπορούν να τους σώσουν την ημέρα της οργής του Κυρίου· δε θα μπορούν μ' εκείνα να γεμίσουν το στομάχι τους ή να ικανοποιήσουν την ψυχή τους. Αυτά ήταν άλλωστε και η αιτία που αμάρτησαν:

[20] De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

[20]Ήταν περήφανοι για τα όμορφα στολίδια τους και μ' αυτά έφτιαξαν τα βδελυρά είδωλά τους, τα αποτρόπαια αντικείμενα της λατρείας τους. Γι' αυτό κι ο Κύριος θα τους κάνει να βλέπουν με απέχθεια τον πλούτο τους.

[21] portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

[21]«Στους ξένους θα τον παραδώσω όλον αυτό τον πλούτο», λέει ο Κύριος, «και στους εχθρούς για λάφυρα, για να τον βεβηλώσουν.

[22] Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

[22]Θα εγκαταλείψω το λαό μου και οι εχθροί τ' άδυτα του ναού μου θα μολύνουν. Ληστές θα εισχωρήσουν μέχρι εκεί και θα τον βεβηλώσουν.

[23] Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.

[23]Θα κάνουν μεγάλη σφαγή, γιατί η χώρα είναι γεμάτη αιματοχυσίες και στην πόλη βασιλεύει η βία.

[24] Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

[24]Γι' αυτό θα φέρω τα σκληρότερα από τα έθνη και θα καταλάβουν τα σπίτια τους· θα συντρίψω την υπεροπτική τους δύναμη και θα βεβηλωθούν τα ιερά τους.

[25] Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.

[25]»Θα πανικοβληθούν και θα προσπαθήσουν να γλιτώσουν, αλλά μάταια.

[26] Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

[26]Θα έρχονται αλλεπάλληλες οι καταστροφές και οι κακές ειδήσεις. Θα ζητήσουν μήνυμα του Θεού απ' τον προφήτη, αλλά μάταια· ο ιερέας δεν θα μπορεί πια να τους διδάξει ούτε οι πρεσβύτεροι να τους δώσουν συμβουλές.

[27] O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios

[27]Ο βασιλιάς θα θρηνήσει, οι άρχοντες θα ντυθούν στα πένθιμα κι ο υπόλοιπος λαός θα έχει παραλύσει από τον τρόμο, γιατί θα τους μεταχειριστώ ανάλογα με τα έργα τους και θα τους κρίνω όπως κι

juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

εκείνοι κρίνουν. Έτσι θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

1 No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

2 Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.

3 Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

4 Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

5 Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

6 Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 8

Η ειδωλολατρία στο ναό της Ιερουσαλήμ

1Την πέμπτη μέρα του έκτου μήνα του έκτου έτους της αιχμαλωσίας μας, ενώ καθόμουν στο σπίτι μου, με τους πρεσβυτέρους του Ιούδα καθισμένους μπροστά μου, ένιωσα ξαφνικά τη δύναμη του Κυρίου, του Θεού.

2Τότε γύρισα και είδα μια μορφή που είχε την όψη ανθρώπου. Από τη μέση και κάτω έμοιαζε με φωτιά κι από τη μέση και πάνω με λάμψη μετάλλου που φεγγοβολάει.

3Άπλωσε κάτι σαν χέρι και μ' έπιασε απ' τα μαλλιά· έτσι το Πνεύμα του Θεού με σήκωσε στον αέρα και μ' έφερε μέσα σε όραμα στην Ιερουσαλήμ. Εκεί βρέθηκα στην εσωτερική πλευρά της βορινής πύλης της πόλης, στον τόπο όπου ήταν στημένο ένα είδωλο, το οποίο προκαλεί την οργή του Θεού.

4Εκεί είδα τη δόξα του Θεού του Ισραήλ, την ίδια που είχα δει και στην κοιλάδα.

5Και μου είπε ο Θεός: «Εσύ, άνθρωπε, κοίταξε προς το βορρά». Κοίταξα προς το βορρά και πράγματι, έξω από την πόρτα που οδηγούσε στο θυσιαστήριο, κοντά στην είσοδο, ήταν στημένο αυτό το είδωλο που προκαλεί το Θεό.

6Έπειτα μου είπε ο Κύριος: «Άνθρωπε, βλέπεις τι κάνουν τώρα; Βλέπεις τις βδελυρότατες πράξεις που κάνουν εδώ οι Ισραηλίτες για να με διώξουν από το

αγιαστήριό μου; Θα δεις όμως ακόμη πιο βδελυρές πράξεις».

[7] Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

[7]Μ' έφερε τότε στην πύλη της εξωτερικής αυλής. Εκεί είδα ότι υπήρχε μια τρύπα στον τοίχο.

[8] Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

[8]«Άνθρωπε», μου είπε ο Θεός, «σκάψε στον τοίχο». Έσκαψα και είδα μια πόρτα.

[9] Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

[9]«Πήγαινε μέσα», μου είπε, «και κοίταξε τα βδελυρά έργα που κάνουν αυτοί εκεί».

[10] Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

[10]Μπήκα μέσα και είδα ότι γύρω γύρω στους τοίχους ήταν ζωγραφισμένα όλα τα είδη των ερπετών και των σιχαμερών ζώων, όλα τα είδωλα των Ισραηλιτών.

[11] Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

[11]Εβδομήντα πρεσβύτεροι των Ισραηλιτών είχαν στη μέση τον Ιααζανία, γιο του Σαφάν, κι εκείνοι στέκονταν μπροστά στις εικόνες κρατώντας καθένας στο χέρι του ένα θυμιατήρι, από το οποίο ανέβαινε πυκνό νέφος θυμιάματος.

[12] Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

[12]Τότε μου είπε: «Άνθρωπε, βλέπεις τι κάνουν οι πρεσβύτεροι των Ισραηλιτών στο σκοτάδι, καθένας στην τοιχογραφημένη κρυψώνα του; "Πού να μας δει ο Κύριος; " λένε. "Ο Κύριος εγκατέλειψε τη χώρα"».

[13] Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

[13]Έπειτα μου είπε: «Θα δεις ότι αυτοί κάνουν ακόμη πιο βδελυρές πράξεις».

[14] Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.

[14]Τότε μ' έφερε στην είσοδο της βορινής πύλης του ναού του Κυρίου, όπου κάθονταν γυναίκες και θρηνολογούσαν για το θάνατο του θεού Ταμμούζ.

[15] Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.

[15]Και μου είπε: «Άνθρωπε, το βλέπεις αυτό; Θα δεις πράξεις ακόμα πιο βδελυρές».

[16] Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

[16]Τότε μ' έφερε στην εσωτερική αυλή του ναού του Κυρίου κοντά στην κύρια πύλη του ναού μεταξύ του πρόναου και του θυσιαστηρίου. Εκεί ήταν περίπου είκοσι πέντε άντρες, με τα νώτα τους στραμμένα προς το ναό και τα πρόσωπά τους προς τα ανατολικά και προσκυνούσαν τον ήλιο την ώρα που ανέτελλε.

[17] Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

[17]«Το βλέπεις αυτό, άνθρωπε; » Μου είπε ο Θεός. «Οι κάτοικοι του Ιούδα, δε φτάνει που κάνουν μέσα στο ναό μου τις βδελυρές πράξεις που κι εσύ είδες και γεμίζουν τη χώρα με ανομία αλλά με προσβάλλουν κιόλας ακόμη περισσότερο και μάλιστα με το χειρότερο τρόπο.

[18] Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

[18]Γι' αυτό κι εγώ θα ενεργήσω με οργή. Δε θα τους σπλαχνιστώ καθόλου, ούτε θα τους ελεήσω. Κι αν ακόμη απευθυνθούν σ' εμένα με δυνατή φωνή, εγώ δεν θα τους ακούσω».

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

[1] Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.

[2] Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte, cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 9

Σφαγή των ενόχων

[1]Τότε άκουσα τον Κύριο να φωνάζει με δυνατή φωνή και να λέει: «Πλησιάστε τιμωροί της πόλης, κρατώντας καθένας στο χέρι του το καταστροφικό του όπλο».

[2]Ήρθαν τότε έξι άντρες από την κατεύθυνση της άνω πύλης, που βλέπει στο βορρά, καθένας κρατώντας το όπλο του για τη σφαγή, και μαζί τους ήταν ένας άντρας, ντυμένος στα λινά, με ένα μελανοδοχείο γραμματέα στη μέση του. Ήρθαν και στάθηκαν δίπλα στο χάλκινο θυσιαστήριο.

[3] A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

[3]Η δόξα του Θεού του Ισραήλ είχε σηκωθεί από τα χερουβίμ, πάνω στα οποία αναπαυόταν, και είχε έρθει στο κατώφλι του ναού. Έπειτα ο Κύριος φώναξε τον άντρα, που ήταν ντυμένος στα λινά και είχε το μελανοδοχείο του γραμματέα στη μέση του,

[4] e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

[4]και του είπε: «Πήγαινε, διάσχισε την Ιερουσαλήμ και βάλε σημάδι στα μέτωπα των ανθρώπων εκείνων που στενάζουν και θλίβονται για τις βδελυρές πράξεις που γίνονται μέσα στην πόλη».

[5] Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

[5]Και στους άλλους είπε, έτσι που ν' ακούω κι εγώ: «Ακολουθήστε αυτόν τον άντρα στην πόλη και σκορπίστε το θάνατο· μη λυπηθείτε ούτε να διστάσετε για κανέναν.

[6] matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los; mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

[6]Σφάξτε τους όλους αυτούς, γέρους, νέους και παρθένες, μικρά παιδιά και μανάδες· εξοντώστε τους τελείως. Αλλά μην αγγίξετε κανέναν που έχει στο μέτωπό του το σημάδι. Αρχίστε από το αγιαστήριό μου». Έτσι άρχισαν από τους πρεσβυτέρους, που ήταν μπροστά στο ναό.

[7] Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse: Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

[7]Ύστερα τους είπε: «Γεμίστε τις αυλές με σκοτωμένους έστω κι αν μολύνετε το ναό μ' αυτούς. Μετά βγείτε έξω! » Και βγήκαν και σκότωναν στην πόλη.

[8] Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

[8]Ενώ αυτοί σκότωναν, εγώ ήμουν μόνος· έπεσα τότε με το πρόσωπο στη γη και φώναξα: «Αχ, Κύριε, Θεέ! Θα ξεσπάσεις οργισμένος και εναντίον της Ιερουσαλήμ; Σκοπεύεις δηλαδή να καταστρέψεις όλους τους Ισραηλίτες, που έχουν απομείνει; »

[9] Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente

[9]Εκείνος μου απάντησε: «Η ενοχή των κατοίκων του Ισραήλ και του Ιούδα είναι

grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

10 Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

11 Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

πάρα πολύ μεγάλη· η χώρα και η πόλη είναι γεμάτη εγκλήματα και αδικίες. “Ο Κύριος εγκατέλειψε τη χώρα”, λένε, “ο Κύριος δεν βλέπει”.

10Γι’ αυτό κι εγώ δε θα τους λυπηθώ ούτε θα τους δείξω έλεος. Θ’ ανταποδώσω τα έργα τους πάνω στο κεφάλι τους».

11Τότε ο άνθρωπος με τα λινά και το μελανοδοχείο στη μέση αποκρίθηκε: «Έκανα όπως με διέταξες».

Ezequiel 10

A visão das brasas de fogo

1 Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

2 E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

3 Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

4 Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 10

Φωτιά καταστρέφει την Ιερουσαλήμ

1Καθώς παρατηρούσα το θόλο που βρισκόταν πάνω από τα κεφάλια των χερουβίμ, είδα κάτι που έμοιαζε με τεράστιο ζαφείρι σε σχήμα θρόνου.

2Ο Θεός είπε στον άνθρωπο που ήταν ντυμένος στα λινά: «Μπες ανάμεσα στους τροχούς κάτω από τα χερουβίμ και γέμισε τις χούφτες σου με αναμμένα κάρβουνα από ’κει μέσα και σκόρπισέ τα στην πόλη». Πράγματι, είδα πως ο άντρας μπήκε ανάμεσα στους τροχούς των χερουβίμ.

3-4Τα χερουβίμ στέκονταν στη δεξιά πλευρά του ναού προς το νότο. Τότε η δόξα του Κυρίου σηκώθηκε από το θρόνο του και στάθηκε στο κατώφλι του ναού. Ένα σύννεφο γέμισε το ναό και την αυλή· και το σύννεφο που ήταν στην αυλή έλαμπε γεμάτο από τη δόξα του Κυρίου.

[5] O tatalar das asas dos querubins se ouvia até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

[6] Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

[7] Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

[8] Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

A visão das quatro rodas

[9] Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

[10] Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

[11] Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam; para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

[12] Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

[5]Ο θόρυβος απ’ τις φτερούγες των χερουβίμ ακουγόταν ως την εξωτερική αυλή, σαν τη φωνή του παντοκράτορα Θεού, όταν μιλάει.

[6]Κι όταν πρόσταξε τον άντρα τον ντυμένο στα λινά να πάρει φωτιά ανάμεσα από τους τροχούς των χερουβίμ, αυτός πήγε και στάθηκε δίπλα σε έναν τροχό.

[7]Έπειτα, ένα χερούβ άπλωσε το χέρι του προς τη φωτιά, που έκαιγε ανάμεσά τους, πήρε μερικά αναμμένα κάρβουνα και τα έβαλε στα χέρια του ανθρώπου με τα λινά· αυτός πήρε τη φωτιά και βγήκε έξω.

Η δόξα του Θεού απομακρύνεται από το ναό

[8]Είδα τότε ότι τα χερουβίμ είχαν κάτι που έμοιαζε με χέρι ανθρώπου κάτω από τα φτερά τους.

[9]Επίσης είδα ότι υπήρχαν τέσσερις τροχοί δίπλα σε κάθε χερούβ στο χρώμα του τοπαζιού.

[10]Οι τέσσερις τροχοί είχαν την ίδια εμφάνιση, ώστε καθένας να φαίνεται ότι έχει ένα δεύτερο τροχό μέσα του σταυρωτά.

[11]Είχαν τη δυνατότητα να κινούνται σταθερά και προς τις τέσσερις κατευθύνσεις· κάθε φορά ακολουθούσαν την κατεύθυνση όπου ήταν στραμμένη η κεφαλή των χερουβίμ.

[12-13]Άκουσα ότι οι τροχοί αυτοί ονομάζονταν «στρόβιλος» και ήταν γεμάτοι μάτια γύρω γύρω, όπως ακριβώς

[13] Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.

[14] Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem, o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.

[15] Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.

[16] Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.

[17] Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

A glória de Deus abandona o templo

[18] Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.

[19] Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[20] São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.

[21] Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.

το σώμα, τα νώτα, τα χέρια και τα φτερά των χερουβίμ.

[14]Κάθε χερούβ είχε τέσσερα πρόσωπα: το πρώτο πρόσωπο ήταν πρόσωπο βοδιού, το δεύτερο ήταν πρόσωπο ανθρώπου, το τρίτο πρόσωπο λιονταριού και το τέταρτο πρόσωπο αετού.

[15]Ύστερα τα χερουβίμ άρχισαν να σηκώνονται ψηλά. Ήταν τα ίδια όντα που είχα δει στον ποταμό Χεβάρ.

[16-17]Καθώς αυτά κινούνταν, κινούνταν μαζί τους και οι τροχοί. Όταν σταματούσαν, σταματούσαν και οι τροχοί. Όταν ύψωναν τις φτερούγες τους για να σηκωθούν από τη γη, οι τροχοί τα ακολουθούσαν· γιατί το ίδιο Πνεύμα κατεύθυνε τα όντα και τους τροχούς.

[18]Τώρα είδα ότι η δόξα του Κυρίου προχώρησε από το κατώφλι του ναού και στάθηκε πάνω από τα χερουβίμ.

[19]Τα χερουβίμ άνοιξαν τα φτερά τους κι άρχισαν να σηκώνονται από τη γη, και μαζί τους σηκώνονταν και οι τροχοί. Μετά στάθηκαν στην είσοδο της ανατολικής πύλης του ναού του Κυρίου· κι η δόξα του Θεού του Ισραήλ ήταν από πάνω τους.

[20]Αυτά ήταν τα ίδια όντα που είχα δει κάτω από το Θεό του Ισραήλ, στον ποταμό Χεβάρ και αναγνώρισα ότι επρόκειτο για χερουβίμ.

[21]Καθένα τους είχε τέσσερα πρόσωπα και τέσσερα φτερά και κάτω από τα φτερά τους ένα είδος ανθρώπινα χέρια.

[22] A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

[22]Όσο για τα πρόσωπά τους, αυτά έμοιαζαν με τα πρόσωπα που είχα δει στον ποταμό Χεβάρ. Τα χερουβίμ κινούνταν το καθένα κατευθείαν εμπρός, εκεί που κοίταζε το πρόσωπό του

Ezequiel 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.

[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,

[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.

[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.

[6] Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 11

Οι κακοί άρχοντες επιτιμώνται

[1]Το Πνεύμα με σήκωσε και με έφερε στην ανατολική πύλη του ναού του Κυρίου. Εκεί μπροστά στην πύλη ήταν είκοσι άντρες, ανάμεσα στους οποίους είδα δύο από τους άρχοντες του λαού: τον Ιααζονία, γιο του Αζζούρ και τον Πελατία, γιο του Βεναΐα.

[2]Ο Κύριος μου είπε: «Άνθρωπε, αυτοί είναι οι άντρες που σχεδιάζουν τις αδικίες και δίνουν πονηρές συμβουλές σ' αυτή την πόλη.

[3]Λένε: "ποιος είπε ότι δεν είναι καιρός πια να χτίζουμε σπίτια; Αυτή η πόλη είναι το καζάνι και μέσα είμαστε εμείς το κρέας".

[4]Γι' αυτό προφήτεψε εναντίον τους, προφήτεψε, άνθρωπε! »

[5]Τότε το Πνεύμα ήρθε πάνω μου κι ο Κύριος μου είπε: «Πες στους Ισραηλίτες τα εξής: "ακούστε τι λέει ο Κύριος: Γνωρίζω τι σκέφτεστε και τι σχεδιάζετε.

[6]Τόσα είναι τα φονικά σας στην πόλη, που οι δρόμοι της είναι γεμάτοι πτώματα.

[7-8]Γι' αυτό εγώ, ο Κύριος ο Θεός, λέω: Η πόλη είναι το καζάνι, αλλά το κρέας μέσα σ' αυτό είναι οι σκοτωμένοι, που τους έχετε ξαπλώσει στο μέσον της πόλης.

[8] Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.

[9] Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.

[10] Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11] Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,

[12] e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.

[13] Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

Promessa da restauração de Israel

[14] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

Αφού φοβάστε τον πόλεμο, εγώ θα τον στρέψω εναντίον σας και θα σας διώξω μέσ’ από την πόλη. Εγώ ο Κύριος το λέω.

[9-10]Θα σας διώξω από την πόλη και θα σας παραδώσω στην εξουσία των ξένων. Έτσι θα εκτελέσω την απόφασή μου εναντίον σας. Θα εκτελέσω την κρίση μου εναντίον σας και θα πέσετε νεκροί στον πόλεμο μέσα στα σύνορα του Ισραήλ. Έτσι θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[11]Δε θα είστε προφυλαγμένοι στην πόλη, όπως το κρέας στο καζάνι, αλλά θα σας τιμωρήσω οπουδήποτε θα βρίσκεστε μέσα στα σύνορα του Ισραήλ.

[12]Τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος που τους νόμους του δεν τους τηρήσατε και τις προσταγές του δεν τις εκτελέσατε· τηρήσατε τα έθιμα των εθνών που είναι γύρω σας”».

[13]Ενώ εγώ προφήτευα, πέθανε ο Πελατίας, γιος του Βεναΐα. Τότε έπεσα με το πρόσωπο στη γη και φώναξα: «Αχ, Κύριε Θεέ, σκοπεύεις, δηλαδή, να εξοντώσεις όλους όσους απέμειναν από τους Ισραηλίτες; »

Υπόσχεση για ανασυγκρότηση και ανακαίνιση

[14]Τότε ο Κύριος μου απάντησε:

[15]«Άνθρωπε, οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ λένε για όλους τους Ισραηλίτες που πήγαν στην αιχμαλωσία μαζί σου, τους συμπατριώτες σου, τους αδερφούς σου: “άστους να μείνουν μακριά από την παρουσία του Κυρίου· τώρα εμείς κατέχουμε αυτή τη χώρα”.

[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário, por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[16]Πες, λοιπόν, στους συναιχμαλώτους σου: "ο Κύριος ο Θεός λέει: Πράγματι, εγώ σας έστειλα μακριά ανάμεσα στα έθνη και σας σκόρπισα στις ξένες χώρες· και σ' εκείνες τις χώρες που βρεθήκατε, εγώ ήμουν ανάμεσά σας σαν να βρισκόμουν μέσα σε αγιαστήριο.

[17]Εγώ, όμως, ο Κύριος ο Θεός, θα τους συνάξω μέσα από τους λαούς, θα τους συγκεντρώσω μέσα από τις χώρες όπου είχαν διασκορπιστεί και θα τους ξαναδώσω τη χώρα του Ισραήλ.

[18]Όταν θα 'ρθουν εκεί θ' απομακρύνουν όλα τα είδωλά τους και όλες τις μισητές πράξεις τους.

[19]Θα τους δώσω νέα καρδιά και θα βάλω μέσα τους νέο πνεύμα· θα αφαιρέσω από το σώμα τους την πέτρινη καρδιά και θα τους δώσω καρδιά ζωντανή,

[20]για να ζουν σύμφωνα με τους νόμους μου και να τηρούν τις εντολές μου και να τις εφαρμόζουν. Αυτοί θα είναι λαός μου κι εγώ θα είμαι Θεός τους.

[21]Αλλά σ' εκείνους που η καρδιά τους είναι κολλημένη στα είδωλά τους και στις βδελυρές πράξεις τους, θα τους ανταποδώσω σύμφωνα με αυτές τις πράξεις τους. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω"».

Ο Θεός εγκαταλείπει την Ιερουσαλήμ

[22]Τότε τα χερουβίμ, που πάνω τους ήταν η δόξα του Θεού του Ισραήλ, άνοιξαν τα φτερά τους και οι τροχοί κινήθηκαν μαζί τους.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

[25] Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

[3] Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

[4] À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

[5] Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

[6] À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto

[23]Έτσι η δόξα του Κυρίου έφυγε από την πόλη και στάθηκε στο βουνό που είναι στ’ ανατολικά της.

[24]Το Πνεύμα του Θεού με σήκωσε και μ’ έφερε μέσα σε όραμα στη χώρα της Βαβυλώνας, στους αιχμαλώτους. Τότε το όραμα έφυγε από μένα.

[25]Κι εγώ είπα στους αιχμαλώτους όλα εκείνα τα πράγματα που μου είχε δείξει ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 12

Ο Ιεζεκιήλ περιγράφει την απαγωγή στην αιχμαλωσία

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Άνθρωπε, εσύ μένεις ανάμεσα σε αποστάτες, που έχουν μάτια για να βλέπουν, αλλά δε βλέπουν, και αυτιά για ν’ ακούν, αλλά δεν ακούν, γιατί είναι αποστάτες.

[3-4]Γι’ αυτό, άνθρωπε, ετοίμασε τις αποσκευές σου και προσποιήσου ότι πας στην εξορία, ότι φεύγεις από τον τόπο σου για έναν άλλον τόπο. Βγάλε τις αποσκευές σου έξω από το σπίτι σαν να ετοιμάζεσαι για την εξορία, ενώ θα είναι ημέρα, για να σε δουν όλοι. Έπειτα, το βράδυ, βγες κι εσύ δήθεν ότι φεύγεις. Ίσως έτσι καταλάβουν, μολονότι είναι αποστάτες.

[5]Σκάψε έναν τοίχο του σπιτιού σου μπροστά τους, άνοιξε μια τρύπα και βγες απ’ αυτήν.

[6]Πάρε μπροστά τους το σακούλι σου στους ώμους και φύγε στο σκοτάδι με

para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

σκεπασμένο το πρόσωπό σου, για να μη βλέπεις πλέον τη χώρα. Σ' έκανα σύμβολο στους Ισραηλίτες».

7 Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

7Εγώ, λοιπόν, έκανα όπως διατάχθηκα. Ετοίμασα το σακούλι μου σαν να ήταν αποσκευή εξορίας, ενώ ήταν ακόμα μέρα, και το βράδι έσκαψα τον τοίχο, άνοιξα μια τρύπα με το χέρι μου και βγήκα μες στο σκοτάδι μεταφέροντας το σακούλι μου στους ώμους, ενώ αυτοί μ' έβλεπαν.

8 Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

8Το πρωί ο Κύριος μου είπε:

9 Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

9«Άνθρωπε, δε σε ρώτησαν οι Ισραηλίτες αποστάτες τι ήταν αυτά που έκανες;

10 Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

10Να τους πεις ότι ο Κύριος, ο Θεός λέει: "αυτή η συμβολική πράξη αφορά τον άρχοντα της Ιερουσαλήμ και όλους τους Ισραηλίτες που ζουν εκεί".

11 Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

11Πες τους ακόμη: "εγώ είμαι σύμβολο γι' αυτούς: ό, τι έκανα εγώ, αυτό θα συμβεί και σ' εκείνους. Θα συρθούν στην εξορία, στην αιχμαλωσία.

12 O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

12Κι ο άρχοντάς τους θα πάρει το σακούλι του στους ώμους μες στο σκοτάδι και θα φύγει μέσα από μια τρύπα που θα του ανοίξουν για να βγει. Θα σκεπάσει και το πρόσωπό του για να μη βλέπει πλέον τη χώρα".

13 Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

13Θ' απλώσω το δίχτυ μου πάνω του και θα πιαστεί στην παγίδα μου. Θα τον φέρω στη Βαβυλώνα, στη χώρα των Χαλδαίων αλλά δε θα τη βλέπει και θα πεθάνει εκεί.

[14] A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

[15] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

[16] Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

[17] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

[19] e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

[20] As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[21] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[14]Θα σκορπίσω στους τέσσερις ανέμους όλη την ακολουθία του, τους φρουρούς του και τα στρατεύματά του και θα τους καταδιώξω με το ξίφος μου.

[15]Κι όταν θα τους έχω διασκορπίσει ανάμεσα στα έθνη, όταν θα τους έχω διασπείρει στις ξένες χώρες, τότε θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[16]Αλλά μερικούς απ’ αυτούς θα τους γλιτώσω από τον πόλεμο, την πείνα και την αρρώστια, για να διηγούνται στα έθνη στα οποία θα πάνε, όλες τις βδελυρές πράξεις τους. Έτσι θα μάθουν κι εκείνα τα έθνη ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

Μελλοντική αγωνία της Ιερουσαλήμ

[17]Πάλι ο Κύριος μου είπε:

[18]«Εσύ, άνθρωπε, φάε το ψωμί σου με τρόμο και πιες το νερό σου με ανησυχία και αγωνία.

[19]Και πες στον εξόριστο λαό της χώρας, ότι ο Κύριος ο Θεός, λέει: “οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ που θα ’χουν απομείνει στη χώρα του Ισραήλ, θα φάνε το ψωμί τους με αγωνία και θα πιουν το νερό τους με φόβο, γιατί η χώρα θα ερημωθεί εξαιτίας της ανομίας των κατοίκων της.

[20]Οι κατοικημένες πόλεις θ’ αδειάσουν από τους κατοίκους τους και η χώρα θα ερημωθεί. Έτσι θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος”».

Πραγματοποίηση των λόγων του Κυρίου

[21]Ο Κύριος μου είπε:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[22]«Άνθρωπε, ποια είναι η σημασία της παροιμίας που λέτε στη χώρα του Ισραήλ, "ο καιρός περνά και κανένα όραμα δεν πραγματοποιείται";

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão próximos e o cumprimento de toda profecia.

[23]Πες τους, λοιπόν: "ο Κύριος ο Θεός λέει: Θα θέσω τέρμα στην παροιμία αυτή και δε θα την ξαναπούν πια οι Ισραηλίτες". Πες τους αντίθετα: "πράγματι έρχεται καιρός, που κάθε όραμα θα εκπληρωθεί".

[24] Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

[24]Δε θα υπάρξει πια ψευδές όραμα και πρόρρηση παραπλανητική στους Ισραηλίτες.

[25] Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

[25]Γιατί όταν εγώ, ο Κύριος, μιλάω, ο λόγος αυτός θα εκπληρώνεται χωρίς χρονοτριβή. Αποστάτες, στις μέρες σας εγώ ό, τι πω θα το κάνω. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω».

[26] Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:

[26]Ο Κύριος μου είπε πάλι:

[27] Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.

[27]«Άνθρωπε, οι Ισραηλίτες λένε για σένα ότι το όραμα που βλέπεις είναι για μια μελλοντική εποχή, ότι προφητεύεις για πολύ μακρινούς χρόνους.

[28] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

[28]Πες τους, λοιπόν: "ο Κύριος ο Θεός λέει: Δε θ' αργήσει πια να εκπληρωθεί κανένας απ' τους λόγους μου. Κάθε λόγος που λέω εγώ εκπληρώνεται. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω"».

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 13

Καταδίκη των ψευδοπροφητών

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Εσύ άνθρωπε, προφήτεψε εναντίον των προφητών του Ισραήλ που προφητεύουν

exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!

[4] Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.

[5] Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.

[6] Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

[7] Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

[8] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

[9] Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[10] Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz,

αυθαίρετα, και πες τους: “ακούστε τι λέει για σας ο Κύριος ο Θεός:

[3]Αλίμονο στους ανόητους προφήτες που προφητεύουν αυθαίρετα, χωρίς να βλέπουν οράσεις.

[4]Οι προφήτες σας, Ισραηλίτες, είναι σαν καταστροφικές αλεπούδες, που τριγυρνούν ανάμεσα στα ερείπια.

[5]Δεν ανέβηκαν να επιδιορθώσουν τα χαλάσματα του τείχους ούτε έχτισαν τοίχο για να σας προστατεύσουν από τον πόλεμο την ημέρα που εγώ ο Κύριος θα σας κρίνω.

[6-7]Βλέπουν απατηλές οράσεις και προφητεύουν ψέματα, λέγοντας ότι ο Κύριος τους μίλησε, ενώ εγώ ποτέ δεν τους έστειλα· κι όμως, περιμένουν να πραγματοποιηθούν τα λόγια τους.

[8]Γι’ αυτό, εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω: Επειδή έχουν πει ψεύτικες προφητείες και έχουν δει απατηλές οράσεις, είμαι εναντίον τους.

[9]Θα δείξω τη δύναμή μου εναντίον αυτών των φαντασιόπληκτων προφητών, που επινοούν οράσεις και δίνουν ψεύτικους χρησμούς. Δε θα μετέχουν στη συνέλευση του λαού μου ούτε θα καταγραφούν στον κατάλογο των Ισραηλιτών, ούτε θα μπουν στη χώρα τους. Έτσι θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός.

[10]Αποπλάνησαν το λαό μου λέγοντάς του ότι όλα θα πάνε καλά, ενώ τίποτα δεν πήγαινε καλά. Κι όταν ο λαός μου έχτιζε

quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,

τοίχο με ξερολιθιά, αυτοί απλώς τον σοβαντίζανε.

11 dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

11Πες, λοιπόν, σ' αυτούς τους προφήτες, που σοβαντίζουν την ξερολιθιά, πως θα 'ρθεί μια δυνατή βροχή, θα πέσει χαλάζι και θα ξεσπάσει ανεμοθύελλα, κι ο τοίχος θα πέσει.

12 Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

12Όταν λοιπόν ο τοίχος πέσει, θα σας ρωτάνε: Τι απέγινε εκείνος ο όμορφος σοβάς που πασαλείψατε την ξερολιθιά;

13 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.

13Κι αυτό είν' εκείνο που εγώ, ο Κύριος ο Θεός, έχω να σας πω: Θα εξαπολύσω γεμάτος οργή έναν ισχυρό άνεμο, θα έρθει δυνατή βροχή και θα πέσει χαλάζι με μανία καταστροφική.

14 Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

14Θα γκρεμίσω τον τοίχο που είχατε σοβαντίσει, θα τον κατεδαφίσω τελείως, έτσι που να φανούνε τα θεμέλιά του. Κι όταν ο τοίχος πέσει, θα εξαφανιστείτε κι εσείς μες στα ερείπιά του· έτσι θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

15 Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

15Θα εξαντλήσω την οργή μου πάνω σ' αυτόν τον τοίχο και πάνω σ' αυτούς που τον σοβάντισαν. Και τότε εγώ θα σας ειρωνεύομαι: Πού είναι τώρα ο τοίχος; πού είναι εκείνοι που τον σοβάντισαν;

16 os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

16Τι έγιναν εκείνοι οι προφήτες του Ισραήλ, που προφήτευαν για την Ιερουσαλήμ και που οραματίζονταν ότι όλα θα πήγαιναν καλά σ' αυτήν; Τίποτα δεν πήγε καλά! Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω"».

Contra as falsas profetisas

17 Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

Το τέλος της μαγείας

17Μου είπε ακόμα ο Κύριος: «Εσύ άνθρωπε, απευθύνσου στις γυναίκες του λαού σου,

που προφητεύουν αυθαίρετα, και προφήτεψε εναντίον τους.

18 e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

18Πες τους: "ακούστε τι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αλίμονο σ' εσάς γυναίκες, που ράβετε μαγικές κορδέλες για τους καρπούς των χεριών και φτιάχνετε μαντίλες για τα κεφάλια ανθρώπων κάθε ηλικίας, παγιδεύοντας έτσι τις ζωές των ανθρώπων που ανήκουν στο λαό μου! Έχετε την εντύπωση ότι θα σώσετε τη δική σας ζωή;

19 Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

19Με τον τρόπο αυτό προσβάλλετε το όνομά μου ανάμεσα στο λαό μου για μια χούφτα κριθάρι και για ένα κομμάτι ψωμί, παραδίνοντας στο θάνατο ανθρώπους που δεν ήταν να πεθάνουν και διατηρώντας στη ζωή ανθρώπους που δε θα 'πρεπε να ζήσουν. Έτσι πλανάτε το λαό μου, που του αρέσει να ακούει ψεύδη.

20 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

20"Γι' αυτό, εγώ ο Κύριος, ο Θεός θα ενεργήσω ενάντια στα μαγικά δεσίματά σας, που μ' αυτά παγιδεύετε τους ανθρώπους· θα τα ξεσκίσω από τα μπράτσα σας και θα ελευθερώσω αυτούς που κυνηγάτε.

21 Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e nunca mais estará ao vosso alcance para ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

21Θα ξεσκίσω τις μαντήλες σας και θα ελευθερώσω το λαό μου από τη μαγική εξουσία σας, που τους κρατάτε σαν θήραμα· και θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

22 Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

22"Με τα ψεύδη σας έχετε αποθαρρύνει τους δικαίους, αν κι εγώ ποτέ δεν τους αποθάρρυνα και ενθαρρύνατε τους ασεβείς, ώστε να μην αλλάξουν τον κακό τρόπο της ζωής τους και σωθούν.

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

[5] para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

[6] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

[23]Γι’ αυτό δεν θα ξαναδείτε τις απατηλές οράσεις σας, ούτε θα ξαναδώσετε τους ψεύτικους χρησμούς σας· θα ελευθερώσω το λαό μου από τη μαγική δύναμή σας κι έτσι θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος”».

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 14

Κατηγορία κατά των ειδωλολατρών

[1]Μερικοί από τους πρεσβύτερους των Ισραηλιτών ήρθαν σ’ εμένα για να συμβουλευθούν τον Κύριο και κάθισαν μπροστά μου.

[2]Μου είπε, λοιπόν, ο Κύριος:

[3]«Άνθρωπε, αυτοί έχουν αφιερωθεί ολόψυχα στα είδωλά τους, τα οποία τους οδηγούν στην αμαρτία. Τι έρχονται τώρα και με συμβουλεύονται;

[4]Γι’ αυτό απάντησέ τους: “ο Κύριος, ο Θεός, λέει: Όποιος από τους Ισραηλίτες αφιερωθεί στα είδωλά του και τ’ αφήσει να τον οδηγήσουν στην αμαρτία, και μετά πάει στον προφήτη για να με συμβουλευτεί μέσω αυτού, εγώ ο ίδιος ο Κύριος θα του δώσω την απάντηση που του αξίζει.

[5]Έτσι θα δώσω ένα μάθημα στους Ισραηλίτες που έχουν αποξενωθεί από μένα εξαιτίας των ειδώλων τους”.

[6]»Πες, λοιπόν, σ’ όλους τους Ισραηλίτες: “ο Κύριος, ο Θεός, λέει: Μετανοήστε κι εγκαταλείψτε τα είδωλά σας· πάψτε πια να τηρείτε τα βδελυρά έθιμά σας.

[7] porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

[8] Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[9] Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

[10] Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

[11] para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

A justiça dos castigos de Deus

[12] Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[13] Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e

[7]Όποιος από τους Ισραηλίτες ή από τους ξένους που ζουν στη χώρα σας απομακρυνθεί από μένα και αφιερωθεί στα είδωλά του και τ' αφήσει να τον οδηγήσουν στην αμαρτία, και μετά έρθει στον προφήτη για να με συμβουλευτεί μέσω αυτού, εγώ ο ίδιος ο Κύριος θα του δώσω την απάντηση:

[8]Θα στραφώ εναντίον του και θα τον τιμωρήσω παραδειγματικά, έτσι που όλοι θα μιλάνε γι' αυτόν για πολύν καιρό και θα τον αποκόψω από το λαό μου. Τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[9]"Κι αν ένας προφήτης πλανηθεί και δώσει παραπλανητικό χρησμό, εγώ ο Κύριος θα τον έχω παραπλανήσει· θ' απλώσω το χέρι μου εναντίον του και θα τον αφανίσω από το λαό μου.

[10]Θα τιμωρηθούν και οι δυο γι' αυτό· η τιμωρία του προφήτη θα είναι όμοια με την τιμωρία του ανθρώπου που τον συμβουλεύτηκε,

[11]για να μάθουν να μην αποστατούν πια οι Ισραηλίτες από μένα και να μη μολύνονται με τις πολλές τους παραβάσεις, αλλά να είναι λαός μου κι εγώ να είμαι Θεός τους· εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω"».

Δίκαιη τιμωρία εναντίον της Ιερουσαλήμ

[12]Ο Κύριος μου είπε:

[13]«Άνθρωπε, αν κάποια χώρα απιστήσει σ' εμένα, θα την τιμωρήσω και θα της στείλω πείνα, για ν' αφανίσω και τους ανθρώπους και τα κτήνη της.

enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

[14] ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

[15] Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

[16] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

[17] Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

[18] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

[19] Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com sangue, para eliminar dela homens e animais,

[14]Ακόμη κι αν ανάμεσα στον πληθυσμό της χώρας εκείνης ήταν άνθρωποι σαν τον Νώε, το Δανιήλ ή τον Ιώβ, η δικαιοσύνη τους δεν θα μπορούσε να σώσει παρά μόνο αυτούς τους ίδιους· εγώ ο Κύριος το λέω.

[15]»Ή θα στείλω άγρια θηρία εναντίον εκείνης της χώρας, για να εξαφανίσουν τους κατοίκους της και να την ερημώσουν, ώστε να μην μπορεί άνθρωπος να περάσει μέσα απ' τη χώρα από τα πολλά θηρία της.

[16]Ακόμη κι αν ανάμεσα στον πληθυσμό της χώρας ήταν άνθρωποι σαν εκείνους τους τρεις άντρες, εγώ, ο αληθινός Θεός, το βεβαιώνω: δε θα μπορούσαν να σώσουν ούτε τα παιδιά της χώρας· μόνο τον εαυτό τους θα έσωζαν και η χώρα θα ερημωνόταν.

[17]»Ή θα στείλω εναντίον εκείνης της χώρας εχθρούς να την περάσουν από σφαγή, για να εξαφανίσω απ' αυτήν ανθρώπους και ζώα.

[18]Ακόμα κι αν ανάμεσα στον πληθυσμό της χώρας ήταν άνθρωποι σαν εκείνους τους τρεις άντρες, εγώ, ο αληθινός Θεός, το βεβαιώνω: δε θα μπορούσαν να σώσουν ούτε τα παιδιά της χώρας· μόνο τον εαυτό τους θα έσωζαν.

[19]»Ή θα στείλω αρρώστια σ' εκείνη τη χώρα και θα ξεσπάσει η οργή μου πάνω της με το θανατικό που θα εξοντώσει ανθρώπους και ζώα.

[20] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

[20]Ακόμα κι αν ανάμεσα στους κατοίκους της χώρας ήταν ο Νώε, ο Δανιήλ ή ο Ιώβ, εγώ, ο αληθινός Θεός το βεβαιώνω: δε θα μπορούσαν να σώσουν ούτε τα παιδιά της χώρας· η δικαιοσύνη τους μόνον αυτούς τους ίδιους θα μπορούσε να σώσει.

[21] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

[21]»Και τώρα, εγώ ο Κύριος ο Θεός λέω: Θα στείλω εναντίον της Ιερουσαλήμ και τις τέσσερις θανατηφόρες τιμωρίες μου: δηλαδή τους εχθρούς, την πείνα, τα άγρια θηρία και την αρρώστια –όλα μαζί– για να εξαφανίσουν απ' αυτήν ανθρώπους και ζώα!

[22] Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

[22-23]Νομίζετε ότι θα γλιτώσει κανείς; Κι όμως! Μερικοί απ' αυτούς, άντρες και γυναίκες, θα επιζήσουν στην πόλη. Αυτούς θα τους αφήσουν να φύγουν από την πόλη και θα έρθουν να σας βρουν εκεί στην εξορία. Τότε θα δείτε την ασεβή συμπεριφορά τους και θα παρηγορηθείτε για τις συμφορές που έστειλα εναντίον της Ιερουσαλήμ. Τότε θα διαπιστώσετε ότι όλα όσα έκανα εναντίον αυτής της πόλης, τα έκανα δικαιολογημένα· εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω».

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 15

Η Ιερουσαλήμ άχρηστη κληματόβεργα

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Άνθρωπε, το κλήμα έχει μήπως μεγαλύτερη αξία από τα άλλα δέντρα του δάσους;

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

[7] Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

[8] Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos

[3]Μπορεί κανείς να φτιάξει κάτι απ’ το ξύλο του; Μπορεί μ’ αυτό κανείς να φτιάξει έστω και μια ξυλόπροκα για να κρεμάσει κάποιο σκεύος;

[4]Όχι. Είναι κατάλληλο μόνο για τη φωτιά. Όταν η φωτιά έχει κάψει τις δύο άκρες του και το υπόλοιπο έχει καψαλιστεί σε τίποτα δε χρησιμεύει.

[5]Και τότε που ήταν ολόκληρο, σε τίποτα δεν χρησίμευε· πόσο μάλλον τώρα που το ’χει κάνει κάρβουνο η φωτιά. Σε τι να χρησιμέψει;

[6]»Γι’ αυτό εγώ, ο Κύριος ο Θεός, λέω: Όπως το κλήμα περισσότερο απ’ όλα τα δέντρα του δάσους, προορίζεται μόνο για τη φωτιά, έτσι και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ προορίζονται μόνο για τη φωτιά.

[7]Θα τους τιμωρήσω. Αν κι έχουν γλιτώσει από τη φωτιά, όμως η φωτιά θα τους καταφάει· έτσι θα καταλάβουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[8]Θα ερημώσω τη χώρα τους, γιατί απίστησαν. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω».

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 16

Ιερουσαλήμ η άπιστη γυναίκα

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Εσύ, άνθρωπε, δείξε στην Ιερουσαλήμ πόσο βδελυρές είναι οι πράξεις της.

[3]Πες της: “ο Κύριος, ο Θεός, λέει για σένα: Εσύ είσαι Χαναναία και απ’ την καταγωγή σου και απ’ τη γέννησή σου· ο

cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

[4] Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem foste lavada com água para te limpar, nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.

[5] Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

[6] Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

[7] Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.

[8] Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.

[9] Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.

[10] Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.

πατέρας σου ήταν Αμορραίος και η μητέρα σου Χετταία.

[4]Τη μέρα που γεννήθηκες δεν σού ’κοψαν τον ομφάλιο λώρο ούτε σε πλύναν’ με νερό για να σε καθαρίσουν, δε σ’ έτριψαν με αλάτι ούτε σε δέσαν’ με φασκιές.

[5]Κανείς δεν σε λυπήθηκε να κάνει κάτι απ’ όλα αυτά, αλλά σε πέταξαν μες στα χωράφια, όταν γεννήθηκες, χωρίς για τη ζωή σου να νοιαστούν.

[6]”Εγώ πέρασα από κοντά σου, σε είδα να κυλιέσαι μες στο αίμα σου, κι έτσι, στην κατάσταση που βρισκόσουνα, σου είπα: Πάρε ζωή!

[7]Και σ’ έκανα να μεγαλώσεις σαν το χορτάρι στον αγρό. Κι εσύ ψήλωσες κι έγινες πανέμορφη. Σχηματίστηκαν οι μαστοί σου και τα μαλλιά σου μάκρυναν· ήσουν όμως γυμνή κι ασκέπαστη.

[8]”Ξαναπέρασα από κοντά σου κι είδα πως ήσουν στην ηλικία της παντρειάς. Τότε άπλωσα το μανδύα μου πάνω σου και σκέπασα τη γυμνότητά σου· σου υποσχέθηκα πίστη κι έκανα εγώ ο Κύριος, ο Θεός, μαζί σου συμφωνία. Έτσι έγινες δική μου.

[9]”Έπειτα σ’ έπλυνα με νερό, σε καθάρισα από τα αίματα και σε άλειψα με λάδι.

[10]Σ’ έντυσα με πολύχρωμα υφαντά φορέματα και σου φόρεσα σανδάλια καμωμένα από το πιο μαλακό δέρμα· έζωσα τη μέση σου με ωραίο λινό και σε σκέπασα με μεταξωτό μανδύα.

[11] Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.
[12] Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

[13] Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

[14] Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

[15] Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

[16] Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

[17] Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

[18] Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

[11]Σε στόλισα με κοσμήματα: βραχιόλια έβαλα στα μπράτσα σου και περιδέραιο στο λαιμό σου,
[12]κρίκο στη μύτη σου, στ’ αυτιά σου σκουλαρίκια και στέμμα ατίμητο πάνω στο κεφάλι σου.
[13]Έτσι στολίστηκες με μάλαμα κι ασήμι και ντύθηκες μες στα λινά και μες στα μεταξένια και στα πολύχρωμα υφαντά. Έφαγες πίτα από σιμιγδάλι, μέλι και λάδι. Έγινες πανέμορφη, άξια να βασιλέψεις.
[14]Η φήμη σου απλώθηκε στα έθνη εξαιτίας της ομορφιάς σου· ήτανε τέλεια, χάρη στη λάμψη που σου χάρισα”, λέει ο Κύριος, ο Θεός».

Η άπιστη Ιερουσαλήμ: Ειδωλολατρία

[15]«“Εσύ όμως, εκμεταλλεύτηκες την ομορφιά που σου χάρισα και τη φήμη σου και πήγες κι έγινες πόρνη. Μες στην ακολασία βουτήχτηκες και δόθηκες χωρίς φραγμό στον κάθε τυχαίο διαβάτη.
[16]Διάλεξες τα πιο λαμπερόχρωμα φορέματά σου και τ’ άπλωσες στους δικούς σου ιερούς τόπους· τους στόλισες μ’ αυτά κι εκεί απάνω πόρνεψες. Τέτοια πράγματα δεν θα ’πρεπε να είχαν συμβεί.
[17]Πήρες και τα λαμπερά, χρυσά και ασημένια κοσμήματα που σου είχα δώσει και μ’ αυτά έκανες ομοιώματα αντρών και μαζί τους με απάτησες.
[18]Πήρες τα πολύχρωμα υφαντά φορέματά σου και σκέπασες αυτά τα είδωλα και πρόσφερες σ’ αυτά το λάδι μου και το θυμίαμά μου.

[19] O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava, também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

[20] Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

[21] Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

[22] Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

[23] Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),

[24] edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.

[25] A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.

[26] Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

[19]Τους πρόσφερες για ευχάριστη μυρωδιά την τροφή που εγώ σου είχα δώσει, την πίτα την καμωμένη από σιμιγδάλι, λάδι και μέλι, που μ' αυτά εγώ σε είχα θρέψει. Δυστυχώς, έτσι έγινε", λέει ο Κύριος, ο Θεός.

[20]"Έπειτα πήρες τ' αγόρια σου και τα κορίτσια σου, εκείνα που ανήκαν σ' εμένα, και τα πρόσφερες θυσία στα είδωλα για να γίνουν τροφή τους. Σαν να μην έφταναν δηλαδή οι πορνείες σου,

[21]έσφαξες τα παιδιά μου και τα παρέδωσες στα είδωλά σου για ολοκαύτωμα.

[22]Και μέσα σ' όλες αυτές τις βδελυρές πράξεις και τις πορνείες σου, δε θυμήθηκες τον καιρό της νιότης σου, τότε που ήσουν γυμνή κι ασκέπαστη και μες στο αίμα σου βουτηγμένη"».

Η άπιστη Ιερουσαλήμ: Αθέμιτες συμμαχίες

[23]«"Αλίμονο, αλίμονο σ' εσένα! Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω. Μετά απ' αυτή σου την ασέβεια,

[24]έχτισες και δικό σου θολωτό δωμάτιο, καθιέρωσες και δικούς σου ιερούς τόπους σε κάθε πλατεία.

[25]Στην είσοδο του κάθε δρόμου έχτισες και ψηλές εξέδρες όπου πορνευόσουν την ομορφιά σου· εκεί πρόσφερες τον εαυτό σου στους διαβάτες και βυθιζόσουν όλο και περισσότερο στην πορνεία.

[26]Πορνεύτηκες με τους γεροδεμένους Αιγύπτιους, τους γείτονές σου, και γινόσουν όλο και πιο ακόλαστη, για να μ' εξοργίζεις.

[27] Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

[28] Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;

[29] antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.

[30] Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

[31] Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

[32] foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

[33] A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.

[34] Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

[35] Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

[27]Άπλωσα πάνω σου το χέρι μου και σε τιμώρησα, λιγόστεψα τη διατροφή σου και σε παρέδωσα στη διάθεση των εχθρών σου, στων Φιλισταίων τις πόλεις, που ντράπηκαν για την αισχρή σου συμπεριφορά.

[28]”Πορνεύτηκες επίσης και με τους Ασσυρίους, επειδή ήσουν αχόρταγη, και πάλι, αν και πορνεύτηκες μ’ αυτούς, ωστόσο δεν ικανοποιήθηκες.

[29]Πορνεύτηκες αναρίθμητες φορές στη χώρα των εμπόρων, τη Βαβυλώνα, αλλά και πάλι δε βρήκες κορεσμό.

[30]Πόσο ασυγκράτητη ήσουν! ” λέει ο Κύριος, ο Θεός. “Συμπεριφέρθηκες σαν αδιάντροπη πόρνη!

[31]Μα κι όταν έχτιζες τα θολωτά σου δωμάτια στην είσοδο των δρόμων και τις ψηλές σου εξέδρες στις πλατείες, δεν ενεργούσες καν σαν πόρνη, γιατί αδιαφορούσες για την αμοιβή σου.

[32]Έμοιαζες με μοιχαλίδα, που προτιμάει τους ξένους απ’ τον άντρα της.

[33]Οι πόρνες δέχονται πληρωμή από τους άντρες· αλλά εσύ πλήρωνες για να προσελκύσεις τους εραστές σου να ’ρθουν από παντού να σε βρουν και να πορνέψουν μαζί σου.

[34]Αυτή ήταν η διαφορά σου από τις άλλες πόρνες: Κανένας δε σε ήθελε· έδινες αμοιβή, δεν έπαιρνες· τόσο ήσουν διεφθαρμένη! ”»

Η αντάξια τιμωρία

[35]«“Άκου, λοιπόν, πόρνη Ιερουσαλήμ, το λόγο του Κυρίου!

[36] Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,

[36]Λέει ο Κύριος, ο Θεός: Επειδή παραδόθηκες γυμνή στους εραστές σου, για να λατρέψεις τα βδελυρά σου είδωλα, προσφέροντας θυσία κι αυτό ακόμα το αίμα των παιδιών σου,

[37] eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

[37]γι' αυτό κι εγώ θα συγκεντρώσω από παντού όλους τους εραστές σου, που ένιωθες μαζί τους ηδονή, όλους όσους αγάπησες και όλους όσους μίσησες, και μπροστά τους θα σε ξεγυμνώσω.

[38] Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

[38]Θα σε τιμωρήσω σαν μοιχαλίδα και σαν φόνισσα. Μ' οργή και αγανάκτηση θα σε καταδικάσω σε θάνατο.

[39] Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.

[39]Θα σε παραδώσω στην εξουσία των εραστών σου. Αυτοί θα εξαφανίσουν τα θολωτά δωμάτιά σου και τις ψηλές εξέδρες· θα σου βγάλουν τα ρούχα, θα πάρουν τα λαμπρά κοσμήματά σου, και θα σ' αφήσουνε γυμνή κι ασκέπαστη.

[40] Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.

[40]"Έπειτα θα ξεσηκώσουν εναντίον σου τη σύναξη του λαού και θα σε λιθοβολήσουν και θα σε κατασφάξουν με τα ξίφη τους

[41] Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

[41]και θα κάψουν τα σπίτια σου. Έτσι, θα εκτελέσουν την καταδικαστική απόφαση εναντίον σου μπροστά στα μάτια πλήθους γυναικών. Θα βάλω τέρμα στις πορνείες σου και δε θα ξαναπληρώσεις πια καμιά αμοιβή.

[42] Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.

[42]Μ' αυτό τον τρόπο θα ικανοποιήσω την οργή μου εναντίον σου, κι ύστερα δεν θα

’χω πια λόγο να είμαι αγανακτισμένος. Θα μου περάσει ο θυμός και θα ησυχάσω.

[43] Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

[43]Ξέχασες τι ήμουν για σένα τον καιρό της νιότης σου και με εξόργισες με όλα αυτά τά έργα σου και επιπλέον ήσουν και ανήθικη. Γι’ αυτό κι εγώ τώρα θα σε τιμωρήσω γι’ αυτή σου τη συμπεριφορά. Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω”».

Η Ιερουσαλήμ χειρότερη από τα Σόδομα και τη Σαμάρεια

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.

[44]«“Ιερουσαλήμ, αυτοί που σκαρώνουν γνωμικά θα σε κοροϊδεύουν με τη γνωστή παροιμία: Το μήλο κάτω απ’ τη μηλιά θα πέσει.

[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

[45]Πράγματι, είσαι κόρη μιας μάνας που πρόδωσε τον άντρα της και τα παιδιά της· ίδια κι απαράλλαχτη με τις αδερφές σου πόλεις, που πρόδωσαν τους άντρες τους και τα παιδιά τους. Η μάνα σας ήταν πράγματι Χετταία κι ο πατέρας σας Αμορραίος.

[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

[46]Η μεγάλη αδερφή σου ήταν η Σαμάρεια, με τα περίχωρά της βόρεια από σένα, και η νεότερη αδερφή σου ήταν τα Σόδομα, με τα περίχωρά της νότια από σένα.

[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

[47]Και δεν αρκέστηκες να μιμείσαι τη συμπεριφορά εκείνων, αλλά σε πολύ λίγο χρόνο τις ξεπέρασες σε διαφθορά.

[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.

[48]Εγώ, ο αληθινός Θεός, το επιβεβαιώνω: Η αδερφή σου, τα Σόδομα, και τα περίχωρά τους δεν έκαναν ό, τι έκανες εσύ και τα περίχωρά σου.

[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.

[50] Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.

[51] Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

[52] Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu; envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

[53] Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

[54] para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

[55] Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

[56] Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

[57] antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os

[49]Οι πόλεις αυτές αμάρτησαν όταν περηφανεύτηκαν πως είχαν άφθονα πλούτη και ζούσαν με περιττή πολυτέλεια, και δε βοήθησαν τους φτωχούς κι αυτούς που είχαν ανάγκη.

[50]Περηφανεύτηκαν κι έκαναν πράξεις βδελυρές. Όταν τα είδα αυτά τις εξαφάνισα.

[51]Η Σαμάρεια δεν είχε πράξει ούτε τις μισές απ’ τις δικές σου αμαρτίες· αλλά οι δικές σου πράξεις ήταν πολύ πιο αποκρουστικές, έτσι ώστε μπροστά σου οι αδερφές σου να φαίνονται αθώες.

[52]Ο εξευτελισμός λοιπόν για τις ανομίες σου θα είναι όλος δικός σου, αφού μπροστά σ’ αυτές οι αδερφές σου μοιάζουν αθώες”».

Ο Θεός παραμένει πιστός

[53]«“Θα αποκαταστήσω την ευημερία των Σοδόμων και της Σαμάρειας και των γύρω τους πόλεων, μαζί με τη δική σου.

[54]Όλα αυτά θα τα κάνω για να ντραπείς για τις πράξεις σου και οι αδερφές σου ν’ ανακουφιστούν.

[55]Οι τρεις σας μαζί με τα περίχωρά σας θα ανοικοδομηθείτε και θα ευτυχήσετε και πάλι όπως πριν.

[56]”Τον καιρό της περηφάνιας σου κορόιδευες την αδερφή σου, τα Σόδομα.

[57]Τώρα όμως όλοι βλέπουν τη δική σου ασέβεια. Έτσι, όλες οι πόλεις της Συρίας με τα περίχωρά τους και οι πόλεις των

que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

Φιλισταίων σε κοροϊδεύουν και σε περιφρονούν.

[58] As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

[58]Εσύ είσαι ένοχη εξαιτίας της ανηθικότητάς σου και των βδελυρών σου πράξεων. Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω”».

[59] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

[59]Λέει ακόμα ο Κύριος, ο Θεός: «Εσύ, Ιερουσαλήμ, αθέτησες τον όρκο σου, παραβαίνοντας τη διαθήκη μου. Θα σου κάνω, λοιπόν, ό, τι σου αξίζει.

[60] Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

[60]Εγώ, όμως, δε θα ξεχάσω τη διαθήκη που έκανα μαζί σου όταν ήσουν νέα και θα κάνω πάλι μ’ εσένα αιώνια διαθήκη.

[61] Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

[61]Τότε θα θυμηθείς τις πράξεις σου και θα ντραπείς. Θα ξαναπάρεις τις αδερφές σου, τις μεγαλύτερες και τις μικρότερες· θα σου τις δώσω για θυγατέρες σου, αλλά σαν κάτι πέρα από τη διαθήκη που έκανα μ’ εσένα.

[62] Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

[62]Κι όταν θα κάνω μ’ εσένα διαθήκη, θα μάθεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[63] para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

[63]Τότε θα θυμάσαι τα περασμένα και θα ντρέπεσαι, και δε θα μπορείς πια ν’ αρθρώσεις λέξη από τη ντροπή σου· τότε θα σε συγχωρήσω για όλα όσα έχεις κάνει. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω».

Ezequiel 17

A parábola das duas águias e da videira

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 17

Παραβολή των αετών και του αμπελιού

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Εσύ, άνθρωπε, πες στους Ισραηλίτες την παρακάτω αλληγορία.

[3]Πες τους ότι εγώ, ο Κύριος ο Θεός, λέω: »Ένας μεγάλος αετός, με μεγάλα μακριά

várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

[4] Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

[5] Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

[6] Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

[7] Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

[8] Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

[9] Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

και πολύχρωμα φτερά, ήρθε στο Λίβανο κι έπιασε την κορυφή ενός κέδρου.

[4]Έκοψε το πιο ψηλό κλωνάρι του, το έφερε στη χώρα του εμπορίου και το απόθεσε στην πόλη των εμπόρων.

[5]Τότε πήρε μία άλλη καταβολάδα από τη χώρα του Ισραήλ και τη φύτεψε όπως τις ιτιές σε γόνιμο έδαφος, κοντά σε άφθονα νερά.

[6]Η καταβολάδα βλάστησε κι έγινε πλατύ κλήμα χαμηλού αναστήματος, που οι κλάδοι του στρέφονταν προς τον αετό ενώ οι ρίζες του απλώνονταν κάτω απ' αυτόν. Ήταν ένα κλήμα και έβγαζε συνεχώς καινούρια κλαδιά.

[7]»Αλλά ήρθε κι ένας άλλος τεράστιος αετός κι αυτός, με πολλά και μεγάλα φτερά. Τότε το κλήμα από την πρασιά όπου ήταν φυτεμένο έστρεψε προς αυτόν τις ρίζες του και άπλωσε τα κλαδιά του προς το μέρος του για να ποτίζεται καλύτερα.

[8]Ωστόσο είχε φυτευτεί σε καλό έδαφος, κοντά σε άφθονα νερά, ώστε να μπορεί να κάνει κλαδιά και να καρποφορεί και να γίνει ένα μεγαλόπρεπο κλήμα.

[9]»Ρώτησέ τους εκ μέρους μου: "Θα ευδοκιμήσει αυτό το κλήμα; Δεν θα το ξεριζώσει ο πρώτος εκείνος αετός, έτσι που να μαραθούν όλα του τα φύλλα; δεν θα κόψει εκείνος τον καρπό του; Άλλωστε δε θα χρειαστεί και μεγάλη δύναμη ή πολλοί άνθρωποι για να το ξεριζώσουν!

10 Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

10Είναι γερά φυτεμένο, μα δε θα μπορέσει ν' αναπτυχθεί. Όταν το χτυπήσει ο ανατολικός άνεμος τότε θα μαραθεί τελείως. Θα μαραθεί στην πρασιά όπου επρόκειτο να βλαστήσει"».

Ερμηνεία της παραβολής: Ο ειδωλολάτρης βασιλιάς Σεδεκίας

11 Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

11Στη συνέχεια ο Κύριος μου είπε:

12 Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

12«Ρώτησε τώρα αυτούς τους αποστάτες αν ξέρουν τι σημαίνουν όλα αυτά. Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας ήρθε στην Ιερουσαλήμ και πήρε το βασιλιά της και τους άρχοντές της αιχμαλώτους στη χώρα του.

13 tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

13Μετά πήρε κι ένα μέλος της βασιλικής οικογένειας, έκανε μαζί του συμφωνία και του επέβαλε να του ορκιστεί πίστη. Απήγαγε από τη χώρα όλους τους ηγέτες της,

14 para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

14ώστε το βασίλειο να μείνει στην υποτέλεια, χωρίς ποτέ ν' ανορθωθεί, και να διασφαλιστεί έτσι η πιστή τήρηση της συνθήκης.

15 Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará, escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

15Αλλά ο νέος βασιλιάς επαναστάτησε εναντίον του κατακτητή: Έστειλε αγγελιοφόρους στην Αίγυπτο για να ζητήσει άλογα και πολύ στρατό. Θα τα καταφέρει όμως; μπορεί κανείς να έχει αποτελέσματα με τέτοια πολιτική; μπορεί να παραβεί τη συνθήκη και όμως να γλιτώσει;

16 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e

16»Εγώ ο Κύριος, ο αληθινός Θεός, το επιβεβαιώνω: Θα πεθάνει στη Βαβυλώνα, στη χώρα του βασιλιά που τον είχε ανεβάσει στο θρόνο, γιατί αθέτησε τον

cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

[17] Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

[18] Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

[20] Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele por causa da rebeldia que praticou contra mim.

[21] Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei; do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará

όρκο του και παρέβηκε τη συνθήκη που είχε κάνει μαζί του.

[17]Ο Φαραώ με τον πολυάριθμο στρατό του και τη μεγάλη του δύναμη δε θα τον βοηθήσει ν' αντισταθεί στους Βαβυλώνιους, όταν θα υψώνουν προχώματα εναντίον του και θα χτίζουν οχυρώματα για να κατασφάξουν πλήθη ανθρώπων.

[18]Αθέτησε τον όρκο του και παρέβηκε τη συνθήκη. Κι αφού συμπεριφέρθηκε έτσι, δεν τον σώζει τίποτα.

[19]Εγώ, ο αληθινός Θεός δηλώνω: "επειδή ο νέος αυτός βασιλιάς παραβίασε τη συνθήκη μου που επικυρώθηκε με όρκο στο όνομά μου, θα τα ανταποδώσω όλα αυτά στο κεφάλι του.

[20]Θ' απλώσω το δίχτυ μου πάνω του και θα πιαστεί στην παγίδα μου. Θα τον μεταφέρω στη Βαβυλώνα και εκεί θα τον κρίνω, γιατί απίστησε σ' εμένα.

[21]Όλοι οι εκλεκτοί του στρατού του θα θανατωθούν με ξίφος κι όσοι επιζήσουν θα διασκορπιστούν στους πέντε ανέμους. Τότε θα μάθετε ότι εγώ, ο Κύριος, είμαι που μίλησα"».

Ο μελλοντικός αρχηγός της Σιών

[22]Ο Κύριος, ο Θεός, μού είπε: «Εγώ ο ίδιος θα πάρω από την ψηλότερη κορυφή του κέδρου ένα βλαστάρι και θα το φυτέψω πάνω σε ένα πολύ ψηλό βουνό.

[23]Θα το φυτέψω πάνω σ' ένα ψηλό βουνό του Ισραήλ. Το βλαστάρι θα μεγαλώσει,

cedro excelente. Debaixo dele, habitarão animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

θα γίνει ψηλή κέδρος και θα καρποφορήσει· και κάτω από τη σκιά των κλαδιών της θα φωλιάζουν πουλιά κάθε είδους.

24 Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

24Έτσι όλα τα δέντρα έξω στους αγρούς θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Ρίχνω κάτω τα ψηλά δέντρα και κάνω να μεγαλώσουν τα χαμηλά· εγώ ξεραίνω τα πράσινα δέντρα και κάνω να βλασταίνουν τα ξερά. Εγώ, ο Κύριος, μίλησα κι ό, τι είπα θα το κάνω».

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

3 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

4 Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

5 Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

6 não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 18

Όποιος αμαρτάνει, ο ίδιος και θα πεθάνει

1Ο Κύριος μου είπε:

2«Τι εννοείτε Ισραηλίτες με την παροιμία που λέτε στη χώρα σας: “οι γονείς έφαγαν άγουρα σταφύλια και τα δόντια των παιδιών μούδιασαν”;

3Εγώ, ο αληθινός Θεός, βεβαιώνω ότι αυτή η παροιμία δεν θα είν’ ανάγκη να χρησιμοποιείται πια στη χώρα σας.

4Κάθε ζωή σε μένα ανήκει. Τόσο η ζωή του πατέρα όσο και η ζωή του γιου δική μου είναι. Ο άνθρωπος που αμαρτάνει, ο ίδιος και θα πεθάνει.

5»Ας υποτεθεί ότι ένας άνθρωπος είναι δίκαιος και πράττει το σωστό και το δίκαιο.

6Δεν λατρεύει τα είδωλα των Ισραηλιτών στα βουνά, δεν τρώει απαγορευμένα σφαχτά, δεν μοιχεύει με τη γυναίκα του άλλου ούτε πλαγιάζει με τη γυναίκα του στην περίοδο που αυτή είναι ακάθαρτη.

7 não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

8 não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

9 andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

10 Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

11 e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

12 oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

13 emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

14 Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

15 não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da

7Δεν καταπιέζει άνθρωπο, αλλά δίνει πίσω το ενέχυρο στον οφειλέτη· μοιράζεται το ψωμί του μ’ εκείνον που πεινάει και δίνει ρούχα στον γυμνό να σκεπαστεί.

8Δεν δανείζει τοκογλυφικά, δεν παίρνει καν τόκο· δεν κάνει αδικίες, αλλά κρίνει δίκαια τις διαφορές των άλλων.

9Με λίγα λόγια εφαρμόζει τους νόμους μου και τηρεί τις εντολές μου. Εγώ, λοιπόν, ο Κύριος ο Θεός, βεβαιώνω πως ο άνθρωπος αυτός είναι πραγματικά δίκαιος και θα ζήσει.

10»Ας υποτεθεί τώρα ότι αυτός ο άνθρωπος έχει έναν γιο που σφάζει και καταστρέφει, και γενικά κάνει

11τ’ αντίθετα απ’ ό, τι κάνει ο πατέρας του. Τρώει, δηλαδή, το σφαχτό με το αίμα του, μοιχεύει με τη γυναίκα του άλλου,

12καταπιέζει τον φτωχό κι εκείνον που έχει ανάγκη, διαπράττει ληστείες, δε δίνει πίσω το ενέχυρο και λατρεύει τα βδελυρά είδωλα.

13Δανείζει τοκογλυφικά και ζητάει τόκο. Αυτός ο γιος δεν θα ζήσει. Θα τιμωρηθεί και εξάπαντος θα πεθάνει, γιατί έκανε όλες αυτές τις βδελυρές πράξεις.

14»Ας υποθέσουμε, όμως, ότι αυτός ο κακός γιος έχει ένα γιο, που βλέπει τις αμαρτίες του πατέρα του, αλλά ο ίδιος φοβάται και δεν κάνει τα ίδια.

15Δηλαδή δεν λατρεύει τα είδωλα των Ισραηλιτών ούτε τρώει απαγορευμένα

casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

σφαχτά, δεν μοιχεύει με τη γυναίκα του άλλου,

[16] não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

[16]δεν καταπιέζει άνθρωπο, δεν κατακρατεί το ενέχυρο, δεν ληστεύει, μοιράζεται το ψωμί του με τον πεινασμένο και δίνει ρούχα στον γυμνό να ντυθεί.

[17] desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

[17]Δεν αδικεί τον φτωχό ούτε παίρνει τόκο. Με λίγα λόγια, εφαρμόζει τις εντολές μου και τηρεί τους νόμους μου. Αυτός ο άνθρωπος είναι βέβαιο πως δεν θα πεθάνει κι ας έπραξε ανομίες ο πατέρας του· θα ζήσει.

[18] Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

[18]Ο πατέρας του, όμως, επειδή καταπίεσε, λήστεψε τους συνανθρώπους του και γενικά έκανε πράγματα ανεπίτρεπτα για το λαό μου, εκείνος το δίχως άλλο θα πεθάνει εξαιτίας της αδικίας του».

Καθένας είναι υπεύθυνος για τη δική του ζωή

[19] Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

[19]«Εσείς όμως αναρωτιέστε: "γιατί να μην υποφέρει ο γιος εξαιτίας της ανομίας του πατέρα του; " Η απάντηση είναι ότι, ο γιος κάνει το σωστό και το δίκαιο και τηρεί με προσοχή όλους τους νόμους μου· γι' αυτό θα ζήσει, οπωσδήποτε.

[20] A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

[20]Ο άνθρωπος όμως που κάνει το κακό θα πεθάνει· ο γιος δεν θα υποφέρει εξαιτίας της ανομίας του πατέρα του ούτε ο πατέρας θα υποφέρει εξαιτίας της ανομίας του παιδιού του. Η δικαιοσύνη του δικαίου θα αναγνωρίζεται στον ίδιο και η ασέβεια του ασεβή θα καταλογίζεται σε βάρος του ίδιου.

[21] Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

[21]»Αν όμως ένας ασεβής πάψει να αμαρτάνει και εφαρμόσει τους νόμους μου και καθετί που είναι σωστό και δίκαιο, τότε οπωσδήποτε θα ζήσει, δε θα πεθάνει.

[22] De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.
[23] Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?
[24] Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

[25] No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?

[26] Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.
[27] Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.
[28] Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.
[29] No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de

[22]Καμιά από τις προηγούμενες παραβάσεις του δε θα του καταλογιστεί· θα ζήσει λόγω των δικαίων πράξεών του.
[23]Δεν χαίρομαι όταν ένας άνθρωπος πεθαίνει εξαιτίας της αμαρτίας του», λέει ο Κύριος, ο Θεός. «Προτιμώ να μετανοήσει και να ζήσει.

[24]»Αντίθετα, αν ένας δίκαιος ξεφύγει από τον ίσιο δρόμο και πράξει την αδικία, όλες τις βδελυρές πράξεις που κάνει ένας ασεβής, τότε καμία από τις δίκαιες πράξεις του δεν θα του λογαριαστεί. Αυτός θα πεθάνει για την αμαρτία που διέπραξε».

Ο Θεός δίνει μια ακόμη ευκαιρία

[25]«Εσείς όμως, Ισραηλίτες, λέτε: “δεν είναι σωστός ο τρόπος που ενεργεί ο Κύριος”. Ακούστε, λοιπόν, τώρα: Ο δικός μου τρόπος δεν είναι ο σωστός ή οι δικές σας ενέργειες είναι διεστραμμένες;
[26]Όπως το ’χω ξαναπεί, αν ένας δίκαιος ξεφύγει από τον ίσιο δρόμο και πράξει την αδικία, θα πεθάνει εξαιτίας της ανομίας του.

[27]Κι αν ένας ασεβής απαρνηθεί την ασέβειά του και κάνει το σωστό και το δίκαιο, αυτός αξίζει να ζήσει.

[28]Αν συναισθανθεί τις παραβάσεις του και μετανοήσει θα ζήσει οπωσδήποτε· δε θα πεθάνει.
[29]Κι όμως, εσείς Ισραηλίτες λέτε: “ο τρόπος που ενεργεί ο Κύριος δεν είναι ο σωστός”. Αχ, Ισραηλίτες, ο δικός μου

Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?

[30] Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.

[31] Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?

[32] Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

τρόπος δεν είναι ο σωστός ή οι δικές σας ενέργειες είναι διεστραμμένες;

[30]Γι’ αυτό θα σας κρίνω, Ισραηλίτες, τον καθέναν από σας με τον τρόπο που ενεργείτε· εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω. »Μετανοήστε και σταματήστε τις παραβάσεις σας, για να μη σας οδηγήσει στην καταστροφή η ανομία σας.

[31]Σταματήστε τις παραβάσεις σας εναντίον μου κι ανανεώστε την καρδιά σας και το φρόνημά σας. Γιατί θέλετε να πεθάνετε, Ισραηλίτες;

[32]Ξέρετε ότι εγώ δε χαίρομαι όταν ένας άνθρωπος πρέπει να πεθάνει. Αυτό το λέω εγώ, ο Κύριος ο Θεός. Μετανοήστε, λοιπόν, για να ζήσετε! »

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

[1] E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel

[2] e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.

[3] Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[4] As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.

[5] Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 19

Θρήνος για τους βασιλιάδες του Ισραήλ

[1]Ο Κύριος με πρόσταξε να τονίσω ένα θρηνητικό τραγούδι για τους άρχοντες των Ισραηλιτών.

[2]Τι λέαινα ήταν η μάνα σας, σε σύγκριση μ’ άλλα λιοντάρια! Ξάπλωνε ανάμεσα στα λιονταρόπουλα κι άφηνε τα μικρά της να θηλάσουν.

[3]Ένα από τα μικρά της το μεγάλωσε και έγινε δυνατό λιοντάρι. Έμαθε να κατασπαράζει τη λεία του και να καταβροχθίζει ανθρώπους.

[4]Τα έθνη άκουσαν γι’ αυτό, έτρεξαν, το παγίδεψαν σε λάκκο και το τραβήξαν με άγκιστρα στην Αίγυπτο.

[5]Όταν η μάνα του είδε πως γελάστηκε, και πως ήταν η ελπίδα της χαμένη, πήρε ένα

άλλο από τα μικρά της και το 'κανε λιοντάρι δυνατό.

[6] Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.

[6]Να ζήσει το 'φερε σ' άλλα λιοντάρια ανάμεσα κι έγινε ένα λιοντάρι δυνατό· έμαθε να κατασπαράζει τη λεία του, και να καταβροχθίζει ανθρώπους.

[7] Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.

[7]Τα φρούριά τους τα γκρέμιζε τις πόλεις τους τις έκανε ερείπια· οι κάτοικοι της χώρας έτρεμαν στο άκουσμα του βρυχηθμού του.

[8] Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.

[8]Τότε εναντίον του τα έθνη παρατάχθηκαν, από τις γύρω χώρες, άπλωσαν γύρω του τα δίχτυα τους, και το παγίδεψαν στο λάκκο.

[9] Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

[9]Μ' άγκιστρα το τραβήξανε το βάλαν σε κλουβί και το μετέφεραν στο βασιλιά της Βαβυλώνας. Μέσα σε φρούριο το ρίξανε ώστε να μην ξανακουστεί ο βρυχηθμός του πια πάνω στα όρη του Ισραήλ.

A parábola da videira arruinada

[10] Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.

[10]Ήταν η μάνα σας σαν την κληματαριά τη φυτεμένη στων νερών τις όχθες· ήταν καρπούς γεμάτη και κλαδιά, απ' τα πολλά νερά που την ποτίζαν.

[11] Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.

[11]Είχε κλωνάρια υπέροχα κατάλληλα για σκήπτρα ηγεμόνων. Ψηλότερα απ' τ' άλλα δέντρα ανέβαιναν και θαύμαζαν τη λιγερή κορμοστασιά της με τα πολλά της τα κλαδιά.

[12] Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.

[12]Αλλά με οργή και βία ξεριζώθηκε, ρίχτηκε καταγής· ο ανατολικός ο άνεμος ξέρανε τον καρπό της και τον σκόρπισε. Τα υπέροχα κλωνάρια της ξεράθηκαν και στη φωτιά καήκαν.

[13] Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

[13]Τώρα φυτεύτηκε σ' έρημη, άνυδρη και διψασμένη γη.

[14] Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

[14]Φωτιά βγήκε από τον κορμό της κι έκαψε τους καρπούς και τα κλωνάρια της· δεν της έμεινε πια ούτ' ένα απ' τα υπέροχα κλαδιά, κατάλληλο για σκήπτρο ηγεμόνα. Αυτό το ποίημα έχει γίνει μοιρολόι.

Ezequiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

[1] No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

[2] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

[4] Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

[5] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando a mão, jurei à descendência da casa de Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[6] Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 20

Συμπεριφορά του Θεού προς τους Ισραηλίτες

[1]Τη δέκατη μέρα του πέμπτου μήνα του έβδομου έτους της αιχμαλωσίας μας, ήρθαν μερικοί από τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ να συμβουλευτούν τον Κύριο και κάθισαν μπροστά του.

[2]Τότε ο Κύριος μου είπε:

[3]«Εσύ άνθρωπε, δώσε στους πρεσβυτέρους του Ισραήλ την ακόλουθη απάντηση: Ο Κύριος, ο Θεός, λέει: "ήρθατε να με συμβουλευθείτε; Εγώ, ο αληθινός Θεός, βεβαιώνω ότι δε θ' αφήσω να με συμβουλευθείτε! "»

[4]Και με διέταξε: «Κρίνε τους, άνθρωπε, κρίνε τους! Φανέρωσέ τους τις βδελυρές πράξεις των προγόνων τους.

[5]Πες τους: "Ο Κύριος ο Θεός λέει: Όταν οι Ισραηλίτες ήταν στην Αίγυπτο, εγώ τους διάλεξα για λαό μου. Ορκίστηκα στους απογόνους του Ιακώβ υψώνοντας το χέρι μου και τους φανέρωσα τον εαυτό μου λέγοντάς τους: Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας.

[6]Τότε τους ορκίστηκα υψώνοντας το χέρι μου ότι θα τους βγάλω από την Αίγυπτο, για να τους πάω στη χώρα που είχα γι'

que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

αυτούς προβλέψει, στη γη όπου ρέει γάλα και μέλι, την πιο θαυμαστή μέσα σ’ όλες τις χώρες.

[7] Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[7]Πετάξτε μακριά, τους είπα, τα βδελυρά είδωλα της Αιγύπτου που τόσο σας είναι ελκυστικά, και μη μολύνεστε μ’ αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας.

[8] Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

[8]”Αλλά εκείνοι επαναστάτησαν εναντίον μου και δεν ήθελαν να με υπακούσουν. Δεν απαρνήθηκαν τα βδελυρά είδωλα της Αιγύπτου που τους ήταν τόσο ελκυστικά. Τότε σκέφτηκα να εξαπολύσω την οργή μου πάνω τους, μέσα στην Αίγυπτο.

[9] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

[9]Δεν το ’κανα όμως από σεβασμό στο όνομά μου, για να μη βεβηλωθεί μπροστά στα έθνη που ανάμεσά τους τότε κατοικούσαν. Γιατί μπροστά στα έθνη εγώ είχα υποσχεθεί να βγάλω το λαό μου τον Ισραήλ από την Αίγυπτο.

[10] Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

[10]Τους έβγαλα λοιπόν από την Αίγυπτο και τους έφερα στην έρημο.

[11] Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

[11]”Τους έδωσα τους νόμους μου και τους φανέρωσα τις εντολές μου, που η τήρησή τους δίνει στον άνθρωπο ζωή.

[12] Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

[12]Ακόμη τους έδωσα την ημέρα του Σαββάτου, σημείο της διαθήκης ανάμεσα σ’ εμένα και σ’ εκείνους, για να θυμούνται ότι εγώ είμαι ο Κύριος που τους ξεχώρισα για λαό μου.

[13] Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus

[13]”Αλλά οι Ισραηλίτες δε με υπάκουσαν στην έρημο. Δεν τήρησαν τους νόμους μου και τις εντολές μου, που η τήρησή τους δίνει στον άνθρωπο ζωή, και βεβήλωσαν την ημέρα του Σαββάτου με το χειρότερο

sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

[14] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[15] Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

[16] Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

[17] Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

[18] Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

[19] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

[20] santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[21] Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá

τρόπο. Τότε σκέφτηκα να εξαπολύσω πάνω τους την οργή μου στην έρημο και να τους εξαφανίσω.

[14]Δεν το ’κανα όμως από σεβασμό στο όνομά μου, για να μη βεβηλωθεί μπροστά στα έθνη, που με είχαν δει να τους βγάζω από την Αίγυπτο.

[15]Ωστόσο, τους ορκίστηκα υψώνοντας το χέρι μου, εκεί στην έρημο, ότι δεν θα τους έφερνα στη χώρα που τους είχα υποσχεθεί, στη γη όπου ρέει γάλα και μέλι, την ομορφότερη ανάμεσα σ’ όλες τις χώρες.

[16]Γιατί αρνήθηκαν τις εντολές μου και τους νόμους μου και βεβήλωσαν το Σάββατο. Η καρδιά τους ήταν στραμμένη στα είδωλά τους.

[17]Τους λυπήθηκα, όμως, και δεν τους κατέστρεψα, ούτε τους εξαφάνισα τελείως εκεί στην έρημο.

[18]”Είπα τότε στα παιδιά τους, εκεί στην έρημο: Μην τηρήσετε τους νόμους και τις εντολές των πατεράδων σας, και μη μολυνθείτε με τα είδωλά τους.

[19]Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας. Τους δικούς μου νόμους και τις δικές μου εντολές να τηρείτε και να εφαρμόζετε.

[20]Να θεωρείτε το Σάββατο μέρα ιερή κι αυτό να είναι το σημείο ανάμεσα σ’ εμένα και σ’ εσάς· για να θυμάστε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας.

[21]”Αλλά και τα παιδιά τους δε με υπάκουσαν. Δεν τήρησαν με επιμέλεια τους νόμους μου και τις εντολές μου, που η τήρησή τους δίνει στον άνθρωπο ζωή, και

por eles; antes, profanaram os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.	βεβήλωσαν την ημέρα του Σαββάτου. Τότε σκέφτηκα να εξαπολύσω την οργή μου πάνω τους, εκεί στην έρημο.
[22] Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.	[22]Δεν το έπραξα όμως, από σεβασμό στο όνομά μου, για να μη βεβηλωθεί στα μάτια των εθνών, που είχαν δει ότι τους έβγαλα από την Αίγυπτο.
[23] Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;	[23]Αλλά, τους ορκίστηκα υψώνοντας το χέρι μου ότι θα τους διασκορπίσω μέσα στα έθνη και ότι θα τους διασπείρω στις ξένες χώρες.
[24] porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;	[24]Γιατί δεν τήρησαν τις εντολές μου και τους νόμους μου· βεβήλωσαν την ημέρα του Σαββάτου και λάτρεψαν τα είδωλα των πατεράδων τους.
[25] pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;	[25]Ακόμα τους έδωσα νόμους που δεν ήταν καλοί και εντολές με τις οποίες δε θα μπορούσαν να ζήσουν.
[26] e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.	[26]Και τους έκανα να μολυνθούν με τις προσφορές τους, καθώς θυσίαζαν τα πρωτότοκα παιδιά τους, ώστε να τους τιμωρήσω και να μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος”.
[27] Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.	[27]»Γι’ αυτό, άνθρωπε», συνέχισε ο Κύριος, «πες στους Ισραηλίτες ότι εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω: Οι πρόγονοί σας με πρόσβαλαν και μ’ έναν άλλο τρόπο: με την προδοτική συμπεριφορά τους.
[28] Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes,	[28]Αφού τους έφερα στη χώρα που είχα ορκιστεί να τους δώσω, αυτοί, όπου έβλεπαν ψηλό λόφο και πυκνόφυλλο δέντρο, εκεί πρόσφεραν τις θυσίες τους. Με εξόργιζαν έτσι με τις προσφορές τους, καθώς άφηναν ν’ ανεβαίνουν ψηλά οι

punham os seus suaves aromas e derramavam as suas libações.

29 Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

30 Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

31 Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

32 O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

33 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

34 tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

35 Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

ευχάριστες μυρωδιές τους κι έχυναν τις σπονδές τους.

29Τότε τους ρώτησα: “ποιοι είναι αυτοί ο ιεροί τόποι όπου συναντιέστε; ” Έτσι από τότε εκείνες οι τοποθεσίες ονομάστηκαν “ιεροί τόποι”.

30»Πες, λοιπόν, στους Ισραηλίτες ότι εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω: “γιατί τρέχετε πίσω από τα βδελυρά είδωλα των προγόνων σας και μολύνεστε όπως εκείνοι;

31Ακόμα και σήμερα φέρνετε τα ίδια δώρα και μολύνεστε με τα ίδια εκείνα είδωλα, προσφέροντας σ’ αυτά ακόμη και τα παιδιά σας ολοκαύτωμα. Και μετά έρχεστε να με συμβουλευτείτε, Ισραηλίτες; Εγώ, ο αληθινός Θεός, βεβαιώνω ότι δε θ’ αφήσω να με συμβουλευθείτε”».

Ο Θεός καλεί σε νέο ξεκίνημα

32Λέει ακόμα ο Κύριος: «Εσείς ίσως φαντάζεστε πως μπορείτε να γίνετε σαν τα έθνη, σαν τις φυλές των ξένων χωρών, και να λατρεύετε θεούς από ξύλο και πέτρα. Αλλά αυτό ποτέ δε θα συμβεί!

33Εγώ, ο αληθινός Θεός, βεβαιώνω πως με το δυνατό μου χέρι, με τη δύναμή μου την ακαταμάχητη και με το φλογερό θυμό μου θα βασιλεύω πάνω σας.

34Με το δυνατό μου χέρι, με τη δύναμή μου την ακαταμάχητη και με το φλογερό θυμό μου θα σας βγάλω μέσα από τους λαούς και θα σας συμμαζέψω από τις χώρες όπου ήσασταν σκορπισμένοι,

35και θα σας φέρω στην έρημο, μακριά από τους άλλους λαούς, κι εκεί θα

λογαριαστώ μαζί σας, πρόσωπο με πρόσωπο.

[36] Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.

[36]Όπως λογαριάστηκα με τους προγόνους σας στην έρημο της Αιγύπτου, έτσι θα κάνω και μ' εσάς. Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω.

[37] Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;

[37]Θα σας κάνω να γίνετε το ποίμνιό μου και θα σας αναγκάσω να υπακούσετε στη διαθήκη μου.

[38] separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[38]Θ' απομακρύνω απ' ανάμεσά σας τους στασιαστές κι εκείνους που αποστάτησαν από μένα. Θα τους βγάλω από τη χώρα του Ισραήλ, όπου κατοικούν προσωρινά, και δε θα ξαναγυρίσουν πια σ' αυτήν. Τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

[39] Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide; cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

[39]Ακούστε τώρα, Ισραηλίτες, τι έχει να σας πει ο Κύριος, ο Θεός: «Πηγαίνετε, λατρέψτε καθένας σας τα είδωλά του! Αλλά μετά θα υποχρεωθείτε να με υπακούσετε· θα πάψετε πια να σπιλώνετε το άγιο όνομά μου με τα δώρα που προσφέρετε στα είδωλά σας.

[40] Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

[40]Πράγματι, στο άγιο μου βουνό, στο ψηλό βουνό του Ισραήλ, εκεί θα με λατρέψετε όλοι οι Ισραηλίτες όταν θα ξαναγυρίσετε στη χώρα. Εκεί θα σας δεχτώ κι εκεί θα ζητήσω τις προσφορές σας και το καλύτερο μέρος της συγκομιδής σας κι όλες τις άγιες προσφορές σας.

[41] Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

[41]Θα σας δεχτώ όπως την ευχάριστη οσμή, όταν θα σας βγάλω από τους λαούς και σας συνάξω από τις χώρες όπου θα είστε διασκορπισμένοι. Έτσι, με τις ενέργειές μου προς εσάς, θα δείξω στα έθνη ότι είμαι ο άγιος Θεός.

[42] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

[43] Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

[44] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus caminhos, nem segundo os vossos feitos corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

A profecia contra o Sul

[45] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[46] Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul

[47] e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

[48] E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

[42]Κι εσείς, θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν θα σας φέρω στη χώρα του Ισραήλ που ορκίστηκα να τη δώσω στους προγόνους σας.

[43]Εκεί θ’ αναλογίζεστε την προηγούμενη συμπεριφορά σας και τις πράξεις με τις οποίες είχατε μολυνθεί και θα σιχαίνεστε τον εαυτό σας για όλα αυτά.

[44]Εγώ, Ισραηλίτες, θα σας φερθώ όχι σύμφωνα με την κακή και διεφθαρμένη διαγωγή σας, αλλά με τρόπο που να δοξαστεί το όνομά μου. Τότε θα καταλάβετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω».

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 21

Φωτιά και ξίφος εναντίον της Ιερουσαλήμ

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Εσύ άνθρωπε, γύρνα το πρόσωπό σου προς το νότο, φώναξε και προφήτεψε ενάντια στους κατοίκους της δασώδους χώρας του νότου.

[3]Πες στο δάσος του νότου: “άκου τι λέει ο Κύριος, ο Θεός: Φωτιά θα σου βάλω που θ’ αποτεφρώσει όλα σου τα δέντρα, χλωρά και ξερά. Η φωτιά δεν θα σβήνει και θα κάψει κάθε άνθρωπο από το νότο ως το βορρά”.

[4]Τότε όλοι θα δουν ότι εγώ ο Κύριος άναψα τη φωτιά και τίποτα δεν θα μπορεί να τη σβήσει».

49 Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

5Εγώ είπα: «Αχ, Κύριε Θεέ! Τώρα αυτοί θα με κατηγορήσουν ότι τους μιλάω με αινίγματα».

Ezequiel 21

A espada do Senhor

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

6Κι ο Κύριος μου είπε:

2 Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

7«Γύρνα, άνθρωπε, το πρόσωπό σου προς την Ιερουσαλήμ και φώναξε ενάντια στ' αγιαστήριά τους, προφήτεψε ενάντια στη χώρα των Ισραηλιτών.

3 Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

4 Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

8-9Πες στη χώρα του Ισραήλ ότι εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω: "έρχομαι εναντίον σου! Θα βγάλω το ξίφος μου από τη θήκη του και θα εξολοθρεύσω όλους τους κατοίκους σου, δικαίους και ασεβείς, από το νότο ως το βορρά.

5 Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

10Και κάθε άνθρωπος θα μάθει ότι εγώ, ο Κύριος, τράβηξα το ξίφος μου και δεν θα το ξαναβάλω πίσω".

6 Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

11»Γι' αυτό στέναξε, άνθρωπε· στέναξε μπροστά τους με συντριβή και πίκρα.

7 Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

12Κι όταν σε ρωτήσουν γιατί αναστενάζεις, πες τους: "επειδή έχω άσκημα νέα για την καταστροφή, που όταν έρθει, όλων οι καρδιές θα λιώσουν· τα χέρια τους θα παραλύσουν, το πνεύμα τους θα ταραχτεί και θα τους κοπούν τα γόνατα από το φόβο. Νάτην, έρχεται τώρα να πραγματοποιηθεί! " λέει ο Κύριος, ο Θεός».

Το κοφτερό ξίφος του Κυρίου

[8] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[9] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

[10] afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

[11] Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.
[12] Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.

[13] Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.

[14] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;

[15] para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.

[13]Ο Κύριος μου είπε:

[14]«Εσύ, άνθρωπε, προφήτεψε και πες εκ μέρους μου στους Ισραηλίτες: "Ξίφος! Το ξίφος ακονίστηκε, γυαλίστηκε!
[15]α-[16] Ακονίστηκε για να σφάξει· γυαλίστηκε για να λάμψει σαν αστραπή. Το ξίφος δόθηκε να γυαλιστεί, να το κρατήσει ένα χέρι. Είναι ακονισμένο και γυαλισμένο για να δοθεί στο χέρι του σφαγέα.
[15]β ”Μη λέτε ότι μπορείτε να χαιρόσαστε, επειδή του βασιλιά σας το σκήπτρο καταφρονεί όλα τ' άλλα σκήπτρα.

[18]Εγώ τον δοκίμασα· αυτός ο βασιλιάς δεν θα περιφρονήσει πια κανέναν άλλο βασιλιά".

[17]»Γι' αυτό φώναξε, εσύ άνθρωπε, και θρήνησε! Γιατί το ξίφος είναι εναντίον του λαού μου και των αρχόντων του. Όλοι τους παραδίνονται στο ξίφος. Γι' αυτό χτύπα το στήθος σου μ' απελπισία.

[19]»Και προφήτεψε: "Άσε το ξίφος να πέσει και δεύτερη φορά και τρίτη· είναι το ξίφος της σφαγής, το ξίφος της μεγάλης σφαγής, το ξίφος που θα τους καταδιώξει.

[20]Ρίχνει τον τρόμο στην καρδιά τους τα θύματα πληθαίνουν· σ' όλες μπροστά τις πόρτες τους με το ξίφος θα τους απειλώ. Ναι! Είναι καμωμένο για ν' αστράφτει, είναι ακονισμένο για να σφάζει.

[16] Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.
[17] Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.

[18] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[19] Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

[20] Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.

[21] Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois caminhos, para consultar os oráculos: sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.

[22] Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.
[23] Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará

[21]Γύρνα για να επιτεθείς δεξιά κι αριστερά, όπου πηγαίνει η κόψη σου, σ’ όλες τις κατευθύνσεις.
[22]”Και εγώ με τη σειρά μου θα χτυπήσω τα χέρια μου για να ξεσπάσει η οργή μου. Εγώ, ο Κύριος, μίλησα”».

Ο κλήρος πέφτει εναντίον της Ιερουσαλήμ

[23]Ο Κύριος μου είπε:

[24]«Εσύ, άνθρωπε, χάραξε δυο δρόμους απ’ όπου είναι δυνατόν να έρθει ο βασιλιάς της Βαβυλώνας με το ξίφος του. Και οι δύο δρόμοι θα ξεκινούν από την ίδια χώρα. Στην αρχή του κάθε δρόμου δείξε μ’ ένα σημάδι την πόλη στην οποία αυτός οδηγεί.
[25]Ο ένας απ’ τους δύο δρόμους θα οδηγήσει το στρατό της Βαβυλώνας στη Ραββά των Αμμωνιτών κι ο άλλος στην πόλη την οχυρωμένη της Ιερουσαλήμ, στο βασίλειο του Ιούδα.
[26]»Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας στέκεται κιόλας στην αρχή των δύο δρόμων για να πάρει χρησμό ποιον να διαλέξει. Ανακατεύει τα βέλη, συμβουλεύεται τα είδωλα, εξετάζει το σηκώτι του ζώου που προσφέρθηκε θυσία.
[27]Το βέλος, που έπιασε το δεξί του χέρι, γράφει “Ιερουσαλήμ”. Θα υψώσει πολιορκητικούς κριούς ενάντια στις πύλες της, θα κατασκευάσει προχώματα και θ’ ανυψώσει προμαχώνες· θα διατάξει τη σφαγή, πολεμικές κραυγές θα ηχήσουν.
[28]Στα μάτια των κατοίκων της Ιερουσαλήμ αυτός ο χρησμός σαν ψέμα θα φανεί, επειδή τους έχουν δώσει ιερούς

da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

24 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.

25 E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

26 assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.

27 Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

28 E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos filhos de Amom e acerca dos seus insultos; dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança, para consumir, para reluzir como relâmpago;

29 para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

όρκους για το αντίθετο. Όμως θα είναι αληθινός, γιατί θα προμηνάει ότι θα πρέπει να συλληφθούν αιχμάλωτοι λόγω της παρανομίας τους.

29»Γι’ αυτό, ο Κύριος ο Θεός, λέει: “επειδή μου θυμίζετε την ενοχή σας με τις ολοφάνερες παραβάσεις και τις αμαρτίες που διέπουν τη συμπεριφορά σας, γι’ αυτό θα συλληφθείτε αιχμάλωτοι”.

30»Όσο για σένα, ασεβέστατε άρχοντα των Ισραηλιτών, πλησιάζει η μέρα σου, ο καιρός που η ανομία σου θα πάρει τέλος.

31Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω: “θα πέσει απ’ το κεφάλι σου και το τουρμπάνι σου και το διάδημά του· τίποτα στη θέση του δε θα μείνει! Οι ανίσχυροι θα εξυψωθούν και οι δυνατοί θα ταπεινωθούν.

32Ερείπια, ερείπια, ερείπια θα κάνω την Ιερουσαλήμ! Ποτέ δεν ξανάγινε κάτι τέτοιο. Όμως τίποτα δεν θ’ αλλάξει ωσότου έρθει εκείνος, που εγώ τον έχω ορίσει να καταστρέψει την πόλη».

Κρίση εναντίον των Αμμωνιτών

33«Εσύ άνθρωπε, προφήτεψε και πες τι λέω εγώ, ο Κύριος ο Θεός, εναντίον των Αμμωνιτών που εμπαίζουν τον Ισραήλ: “Ξίφος! Το ξίφος έτοιμο είναι να σας σφάξει! Βγήκε από το θηκάρι του, γυαλίστηκε για να λάμψει σαν αστραπή!

34”Ενώ οι Αμμωνίτες βλέπουν ψευδείς οράσεις και στηρίζονται σε ψεύτικους χρησμούς, το ξίφος είναι έτοιμο να πέσει στο λαιμό αυτών των ασεβών.

Πραγματικά, έφτασε η μέρα τους και ο καιρός που η ανομία τους θα πάρει τέλος”.

[30] Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

[35]»Τώρα, βάλε το ξίφος στο θηκάρι, βασιλιά της Βαβυλώνας. Θα φέρω την κρίση μου εναντίον σου στον ίδιο σου τον τόπο όπου γεννήθηκες, στη χώρα της καταγωγής σου.

[31] Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.

[36]Θα εξαπολύσω πάνω σου την οργή μου· θα φυσήξω πάνω σου τη φωτιά του θυμού μου και θα σε παραδώσω σε χέρια βάρβαρων ανθρώπων που έχουν τη μανία να καταστρέφουν.

[32] Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

[37]Τροφή θα γίνεις της φωτιάς· θα χυθεί το αίμα σου καταμεσής της χώρας και κανένας δε θα σε θυμάται πια. Εγώ, ο Κύριος, το λέω».

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!

[4] Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu julgamento e o término de teus anos; por

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 22

Ιερουσαλήμ πόλη φονιάδων

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Εσύ, άνθρωπε, ετοιμάσου να κρίνεις την πόλη των φονιάδων, την Ιερουσαλήμ. Φανέρωσέ της όλες τις βδελυρές της πράξεις.

[3]Πες της: “άκου, πόλη, τι λέει ο Κύριος, ο Θεός: Σκοτώνεις αθώους και προκαλείς την ημέρα της καταστροφής σου, λατρεύεις τα βδελυρά είδωλα και μολύνεις το έδαφός σου.

[4]Είσαι ένοχη για τα φονικά που σε βαραίνουν και μολυσμένη για τα είδωλα που κατασκεύασες. Προκάλεσες έτσι την ημέρα της καταστροφής σου· ήρθε το τέλος σου. Γι’ αυτό κι εγώ θα κάνω να σε

isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.

5 As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.

6 Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.

7 No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.

8 Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.

9 Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.

10 No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.

11 Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

12 No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.

εμπαίζουν τα έθνη και να σε περιφρονούν όλες οι χώρες.

5Είσαι ξακουστή για την ανηθικότητά σου και γεμάτη αναταραχές· όλοι οι μακρινοί και οι γειτονικοί σου λαοί θα γελάνε μ' εσένα.

6”Δες τους άρχοντες του Ισραήλ! Σπαταλούν τη δύναμή τους για να κάνουν φονικά.

7Οι κάτοικοί σου καταφρονούν τους γονείς τους, καταπιέζουν τους ξένους που ζουν ανάμεσά τους και αδικούν τις χήρες και τα ορφανά.

8Ασεβούν προς τους τόπους της λατρείας μου και βεβηλώνουν το Σάββατό μου.

9Ανάμεσά σου υπάρχουν άνθρωποι που συκοφαντούν για να δολοφονήσουν, που τρώνε απαγορευμένα σφαχτά και κάνουν ασέλγειες.

10Ανάμεσά σου υπάρχουν άνθρωποι που πλαγιάζουν με τη γυναίκα του πατέρα τους και με γυναίκες στην περίοδο που είναι ακάθαρτες.

11Άλλος μοιχεύει με τη γυναίκα του πλησίον του, άλλος ατιμάζει τη νύφη του, δηλαδή τη γυναίκα του γιου του, άλλος πλαγιάζει με την ετεροθαλή αδερφή του, κόρη του πατέρα του.

12Υπάρχουν άνθρωποι που δωροδοκούνται για να καταδικάσουν σε θάνατο, πλουτίζουν με την τοκογλυφία, εκμεταλλεύονται τους συμπατριώτες τους για να πλουτίζουν. Κι εμένα, τον Κύριο το Θεό, μ' έχουν τελείως ξεχάσει.

[13] Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?

[14] Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[15] Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.

[16] Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.

[17] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.

[20] Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.

[21] Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.

[13]”Εξοργίζομαι για τις απάτες σου και για το αθώο αίμα που χύνεται στο έδαφός σου.

[14]Θα ’χεις άραγε το θάρρος και τη δύναμη ν’ αντέξεις το χτύπημα, όταν θα λογαριαστώ μαζί σου; Εγώ, ο Κύριος, μίλησα κι αυτό που είπα θα το πραγματοποιήσω.

[15]Θα διασκορπίσω τους κατοίκους σου ανάμεσα στα έθνη, θα τους διασπείρω στις ξένες χώρες, θα σε εξαφανίσω.

[16]Θ’ ατιμαστώ εξαιτίας σου μπροστά στα έθνη, αλλά θα πεισθείς ότι εγώ είμαι ο Κύριος”».

Οι Ισραηλίτες είναι άχρηστοι σαν τη σκουριά

[17]Μου είπε ακόμα ο Κύριος:

[18]«Άνθρωπε, όλοι οι Ισραηλίτες για μένα είναι σαν τη σκουριά. Ένα άχρηστο μείγμα από χαλκό, κασσίτερο, σίδερο και μολύβι, ό, τι απομένει μέσα στο καμίνι αφού το ασήμι καθαριστεί.

[19-21]Πες, λοιπόν, σ’ αυτούς: “ακούστε τι λέει ο Κύριος, ο Θεός: Έτσι που γίνατε όλοι σας σαν τη σκουριά, θα σας συγκεντρώσω με φλογερό θυμό μέσα στην Ιερουσαλήμ, όπως μαζεύουνε τα μεταλλεύματα που περιέχουν ασήμι, χαλκό, σίδερο, μολύβι και κασσίτερο μες στο καμίνι, κι ανάβουν δυνατή φωτιά για να τα λιώσουν. Έτσι θα σας λιώσω κι εγώ.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[22]Όπως λιώνει το ασήμι στο καμίνι, έτσι θα λιώσετε κι εσείς μέσα στην Ιερουσαλήμ. Τότε θα μάθετε ότι εγώ ο Κύριος, εξαπέλυσα πάνω σας την οργή μου”».

Οι άρχοντες του Ιούδα αιτία καταστροφής του

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[23]Μετά πρόσθεσε ο Κύριος:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[24]«Πες στους Ισραηλίτες, άνθρωπε, πως η χώρα τους είναι τόσο ακάθαρτη, ώστε δεν θα πέσει πάνω της βροχή όσον καιρό είμαι μαζί της αγανακτισμένος.

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[25]Μέσα στη χώρα αυτή οι άρχοντές της είναι σαν λιοντάρι που βρυχιέται, καθώς κατασπαράζει τη λεία του. Καταβροχθίζουν ανθρώπους, αρπάζουν θησαυρούς και πολύτιμα πράγματα, πληθαίνουν τις χήρες.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

[26]»Οι ιερείς της παραβιάζουν το νόμο μου και μολύνουν τους τόπους λατρείας μου. Δεν κάνουν διάκριση ανάμεσα στο άγιο και στο κοσμικό· δε διδάσκουν τη διαφορά ανάμεσα στο ακάθαρτο και στο καθαρό κι αδιαφορούνε για τα Σάββατά μου. Κανένας σεβασμός για μένα δεν υπάρχει ανάμεσά τους.

[27] Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

[27]»Οι άρχοντές της είναι σαν τους λύκους που ξεσκίζουν τη λεία τους, χύνουν αίμα, καταστρέφουν ανθρώπους για να ληστέψουν τα αγαθά τους.

[28] Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

[28]»Οι προφήτες της σκεπάζουν όλες αυτές τις αμαρτίες με ψεύτικα οράματα και δίνουν ψεύτικους χρησμούς. Λένε: “αυτά τα είπε ο Κύριος, ο Θεός”, ενώ εγώ, ο Κύριος, δεν μίλησα.

[29] Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

[29]»Οι ισχυροί της χώρας καταπιέζουν και ληστεύουν· αδικούν τον φτωχό κι εκείνον που έχει ανάγκη και εκβιάζουν τον ξένο που παροικεί στη χώρα.

[30] Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.

[30]»Έψαξα ανάμεσά τους να βρω έναν άνθρωπο έτοιμο να επισκευάσει το τείχος ή να σταθεί στ' ανοίγματα των οχυρών απέναντί μου και να υπερασπιστεί τη χώρα για να μην την καταστρέψω, μα δε βρήκα ούτ' έναν.

[31] Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

[31]Γι' αυτό σκόρπισα πάνω τους την αγανάκτησή μου και με τη φλογερή οργή μου τους εξαφάνισα. Τους έκανα έτσι να υποστούν τις συνέπειες της συμπεριφοράς τους. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω».

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.

[3] Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.

[4] Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

[5] Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 23

Ιερουσαλήμ και Σαμάρεια, δύο αδερφές (23,1-49)

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Κάποτε, άνθρωπε, υπήρχαν δυο γυναίκες, κόρες της ίδιας μάνας,

[3]οι οποίες ήταν πόρνες στην Αίγυπτο από τα νιάτα τους. Εκεί τους χάιδεψαν για πρώτη φορά τα παρθενικά τους στήθη.

[4]Η μεγαλύτερη γυναίκα, που ονομαζόταν Οολά, ήταν η Σαμάρεια· και η αδερφή της, η Οολιβά, ήταν η Ιερουσαλήμ. Τις πήρα και τις δυο για γυναίκες μου και μου γέννησαν αγόρια και κορίτσια.

[5]»Αλλά η Οολά, μολονότι ήταν γυναίκα μου, έγινε πόρνη κι αγάπησε με πάθος τους εραστές της τους Ασσυρίους, που ήταν γείτονές της.

[6] que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

[6]Αυτοί ήταν κυβερνήτες και άρχοντες, ντυμένοι με πορφύρα, όλοι τους νέοι μεγαλόπρεποι, επιδέξιοι καβαλάρηδες.

[7] Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.

[7]Πορνεύτηκε μ' αυτούς που ήταν οι πιο εκλεκτοί άντρες της Ασσυρίας· τους αγάπησε όλους με πάθος και μολύνθηκε με τη λατρεία των ειδώλων τους.

[8] As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.

[8]Δε σταμάτησε να πορνεύεται όπως και στην Αίγυπτο, όταν από τα νιάτα της πλάγιαζε με άντρες που της θώπευαν τα παρθενικά της στήθη και ασελγούσαν πάνω της.

[9] Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.

[9]Γι' αυτό την παρέδωσα στην εξουσία των εραστών της, των Ασσυρίων, που με τόσο πάθος τούς είχε αγαπήσει.

[10] Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

[10]Αυτοί άρπαξαν τ' αγόρια της και τα κορίτσια της, κι αυτήν την ίδια την ξεγύμνωσαν και τη θανάτωσαν με ξίφος. Της επέβαλαν έτσι ποινή παραδειγματική για όλες τις γυναίκες.

[11] Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

[11]»Η αδερφή της, η Οολιβά, αν και τα είδε όλα αυτά, έπεσε στη διαφθορά πιο πολύ από κείνην και επιδόθηκε με παράφορο πάθος στις πορνικές της πράξεις.

[12] Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.

[12]Αγάπησε κι αυτή με πάθος τους Ασσυρίους κυβερνήτες, αρχηγούς και πολεμιστές, που ήταν όλοι τους ντυμένοι με πορφύρα, ωραίοι νέοι κι επιδέξιοι καβαλάρηδες.

[13] Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

[13]Έτσι βυθίστηκε στην ανηθικότητα. Κι εγώ διαπίστωσα ότι ακολούθησαν κι οι δυο αδερφές τον ίδιο δρόμο.

[14] Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:

[15] de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.

[16] Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

[17] Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias; ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

[18] Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

[19] Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

[20] Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

[21] Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

[22] Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus

[14-15]Ετούτη εδώ όμως, η Οολιβά, προχώρησε ακόμα περισσότερο στις πορνείες της: Μια μέρα είδε κάτι παραστάσεις Βαβυλωνίων αντρών ζωγραφισμένες στον τοίχο με κόκκινο χρώμα. Φορούσαν στη μέση τους ζώνες και στο κεφάλι τους κορδέλες, όπως ντύνονταν στην πατρίδα τους. Όλοι τους έμοιαζαν με άρχοντες.

[16]Αυτή όταν τους είδε, τους αγάπησε με πάθος κι έστειλε αγγελιοφόρους στη Βαβυλώνα για να τους βρουν.

[17]Ήρθαν, λοιπόν, σ' αυτήν οι Βαβυλώνιοι, στο ερωτικό της κρεβάτι, και τη μόλυναν με την ασέλγειά τους, μέχρις ότου και η ίδια τούς σιχάθηκε.

[18]Όσο συνέχιζε τις πορνείες της, τόσο πιο πολύ φανερωνόταν η γύμνια της. »Έτσι σιχάθηκα την Οολιβά, όπως είχα σιχαθεί και την αδερφή της.

[19]Ετούτη όμως εκπορνεύτηκε σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό, και συμπεριφέρθηκε όπως στον καιρό της νιότης της, τότε που ήταν πόρνη στην Αίγυπτο.

[20]Τότε που είχε αγαπήσει με πάθος τους εραστές της, που το γεννητικό τους μόριο ήταν σαν των όνων και ο οργασμός τους σαν των αλόγων.

[21]Τώρα ξανάρχισε την ανηθικότητα της νιότης της, όπως τότε που οι Αιγύπτιοι έπαιζαν με τα νεανικά της στήθη».

Η τιμωρία της νεότερης αδερφής

[22]«Γι' αυτό, Οολιβά, εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω: Θα ξεσηκώσω από παντού τους

amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

23 os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

24 Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

25 Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada; levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

26 Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

27 Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

28 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

εραστές σου, που τους αποστράφηκες, και θα τους φέρω εναντίον σου:

23Τους Βαβυλώνιους και τους άλλους Χαλδαίους, δηλαδή τους άντρες από την Πεκώδ, τη Σωά και την Κοά, και μαζί τους τους Ασσυρίους, που όλοι τους είναι κυβερνήτες και αρχηγοί, αξιωματούχοι και σύμβουλοι, ωραίοι νέοι, καβαλάρηδες ξακουστοί.

24Θα ’ρθουν εναντίον σου με πλήθος άμαξες και τροχοφόρα και με αναρίθμητο στρατό. Προστατευμένοι από τους θυρεούς τους, τις ασπίδες και τις περικεφαλαίες τους, θα σε περικυκλώσουν από παντού και θα τους αναθέσω να σε τιμωρήσουν κατά την κρίση τους.

25Θα εξαπολύσω την αγανάκτησή μου εναντίον σου και θα τους αφήσω να σου φερθούν με μανία. Θα σου κόψουν τη μύτη και τ’ αυτιά και θα σε αποτελειώσουν με τα ξίφη τους. Θα πάρουν τ’ αγόρια σου και τα κορίτσια σου και όσοι επιζήσουν από σένα θα τους εξαφανίσει η φωτιά.

26Θα σου βγάλουν τα ρούχα και θα σου αρπάξουν τα πολύτιμα κοσμήματά σου.

27Έτσι θα βάλω τέρμα στην ανηθικότητά σου και στην πορνεία σου που διαπράττεις από τότε που ήσουν ακόμα στην Αίγυπτο. Δε θα ξανασηκώσεις πια τα μάτια σου σ’ αυτούς και την Αίγυπτο θα την ξεχάσεις.

28»Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω: Θα σε παραδώσω στην εξουσία εκείνων που τώρα μισείς και αποστρέφεσαι.

[29] Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

[30] Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

[31] Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

[32] Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

[33] Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

[34] Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

[35] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

[36] Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

[37] Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me

[29]Αυτοί θα σου φερθούν με μίσος· θ' αρπάξουν όλους τους καρπούς του μόχθου σου και θα σ' αφήσουν εντελώς γυμνή.

[30]Κι όλα αυτά θα σου τα κάνω επειδή πορνεύτηκες με τα έθνη και μολύνθηκες με τη λατρεία των ειδώλων τους.

[31]»Ακολούθησες το δρόμο της αδερφής σου, γι' αυτό κι εγώ θα σου δώσω να πιεις το ίδιο μ' αυτήν ποτήρι.

[32]Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω: Θα πιεις το ίδιο ποτήρι με την αδερφή σου, ένα ποτήρι βαθύ και πλατύ· θα ντροπιαστείς, θα γίνεις καταγέλαστη, γιατί το ποτήρι θα είναι ξέχειλα γεμάτο.

[33]Θα γεμίσεις πόνο και λύπη, γιατί ποτήρι τρόμου και φρίκης είναι το ποτήρι της αδερφής σου, της Σαμάρειας.

[34]Θα το πιεις και θα το στραγγίξεις· θα ρουφήξεις τα σπασμένα κομμάτια του κι αυτά θα σου ξεσκίσουν τα στήθη, γιατί εγώ ο Κύριος, ο Θεός, μίλησα.

[35]Επειδή με ξέχασες και με αρνήθηκες, πρέπει να υποστείς τις συνέπειες για την ανηθικότητά σου και τις πορνείες σου».

Οι δυο αδερφές κακό παράδειγμα

[36]Μου είπε ακόμα ο Κύριος: «Εσύ άνθρωπε, ετοιμάσου να κρίνεις την Οολά και την Οολιβά και να τις επιπλήξεις για τις βδελυρές πράξεις τους.

[37]Διέπραξαν μοιχεία και φόνο· διέπραξαν ανήθικες πράξεις με τη λατρεία των ειδώλων τους, προσφέροντάς τους για τροφή τα παιδιά που γέννησαν για μένα.

geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

[38] Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

[39] Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

[40] E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

[41] e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

[42] Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

[43] Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?

[44] E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim, passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,

[45] de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as

[38]Κι ετούτο ακόμα μου έκαναν:

[39]Αφού θυσίασαν τα παιδιά τους στα είδωλά τους, την ίδια μέρα πήγαν στο αγιαστήριό μου και το μόλυναν κι αυτό· κι ακόμα βεβήλωσαν το Σάββατο που είναι αφιερωμένο σ’ εμένα.

[40]»Πες τους ακόμα: “στείλατε και αγγελιοφόρους και καλέσατε άντρες από χώρα μακρινή και ήρθαν σ’ εσάς· για χάρη τους λουστήκατε, βάψατε τα μάτια σας και στολιστήκατε.

[41]Καθίσατε σε κρεβάτια μεγαλοπρεπή με στρωμένα τραπέζια μπροστά σας, και πάνω τους βάλατε το θυμίαμά μου και το αρωματικό λάδι μου”.

[42]Στο σπίτι τους ακούγονταν χαρούμενες φωνές ξέγνοιαστου πλήθους, που είχαν έρθει από την έρημο. Περνούσαν βραχιόλια στα χέρια των δύο γυναικών και τους φορούσαν ωραία στέμματα στο κεφάλι τους.

[43]Τότε σκέφτηκα: Αυτές που γέρασαν στην πορνεία, δεν είναι δυνατόν παρά να διαπράξουν και τώρα πορνεία!

[44]Πράγματι, ήρθαν οι άντρες στην Οολά και στην Οολιβά, στις διεφθαρμένες αυτές γυναίκες, και τις μεταχειρίστηκαν σαν πόρνες.

[45]»Αλλά οι δίκαιοι άντρες θα τις καταδικάσουν για μοιχεία και φόνο, γιατί είχαν μοιχεύσει και σκοτώσει.

sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.

[46] Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.

[46]Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω: Πλήθος ανθρώπων θα έρθει εναντίον τους και θα τις κακομεταχειριστούν, θα τις ληστέψουν.

[47] A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.

[47]Ο όχλος θα τις λιθοβολήσει και θα τις κατασφάξει· θα σφάξουν τ' αγόρια και τα κορίτσια τους και θα κάψουν τα σπίτια τους.

[48] Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.

[48]»Έτσι θα σταματήσω την ανηθικότητα από τη χώρα· και όλες οι γυναίκες θα μάθουν να μην μιμούνται τις ακολασίες αυτών των δύο αδερφών.

[49] O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[49]Θα τις τιμωρήσω για την ανηθικότητά τους και για τις αμαρτίες που κάνανε λατρεύοντας τα είδωλα. Έτσι θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός».

Ezequiel 24

A parábola da panela

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:

[2] Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

[3] Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

[4] ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 24

Η παραβολή της χύτρας

[1]Τη δέκατη μέρα του δέκατου μήνα του ένατου έτους της αιχμαλωσίας μας, ο Κύριος μου είπε:

[2]«Εσύ άνθρωπε, σημείωσε αυτή την ημέρα· είναι η μέρα που ο βασιλιάς της Βαβυλώνας πολιόρκησε την Ιερουσαλήμ.

[3]Πες λοιπόν, την παροιμία που εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω γι' αυτούς τους αποστάτες: "βάλε τη χύτρα στη φωτιά και μέσα νερό ρίξε.

[4]Κόψε μετά το κρέας και πάρε τα κομμάτια τα καλύτερα το μπούτι και τη σπάλα και βάλ' τα μες στη χύτρα. Για να γεμίσει, πρόσθεσε κόκαλα διαλεχτά.

[5] Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

[5]Το κρέας να 'ναι απ' τα καλύτερα τα πρόβατα του κοπαδιού. Σώριασε ξύλα κάτω από τη χύτρα κι άσ' τα να βράσουνε τόσο πολύ ως να ψηθούν ακόμα και τα κόκαλα.

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

[6]"Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω: Αλίμονο στην αιμοβόρα πόλη, στη σκουριασμένη χύτρα, που η σκουριά της με τίποτα δε βγαίνει! Θ' αδειάσει απ' όλο της το κρέας, κομμάτι κομμάτι, χωρίς εξαίρεση.

[7] Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

[7]Φόνοι έγιναν στην πόλη και το αίμα απλώθηκε πάνω στο βράχο το γυμνό· το χώμα δεν το ρούφηξε ούτε το σκέπασε η σκόνη.

[8] para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não fosse coberto.

[8]Κι εγώ το αφήνω εκεί για να το βλέπω, πάνω στο βράχο το γυμνό, για να φουντώνει την οργή μου και να γυρεύει εκδίκηση.

[9] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

[9]Γι' αυτό, εγώ ο Κύριος, ο Θεός λέω: Αλίμονο στην πόλη την αιμοσταγή, γιατί θα ετοιμάσω κι εγώ πυρά, μ' ένα μεγάλο σωρό από ξύλα.

[10] Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

[10]Σώριασέ τα, άναψε τη φωτιά, βράσε καλά το κρέας, πρόσθεσε τα μπαχαρικά κι άσε να φύγει όλο το νερό και να καούν τα κόκαλα.

[11] Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

[11]Τη χύτρα άφησέ την αδειανή πάνω στα κάρβουνα ώσπου να πυρωθεί το μέταλλο, να κοκκινίσει και να χαθεί η ακαθαρσία που 'χει μέσα της και να εξαφανιστεί η σκουριά της.

[12] Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

[12]Μάταια, όμως· είναι πολλή η σκουριά της και δεν εξαφανίζεται με τη φωτιά.

[13] Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste,

[13]Η σκουριά είναι η ακολασία σου, Ιερουσαλήμ. Προσπάθησα να σ' εξαγνίσω,

não serás nunca purificada da tua imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

[14] Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

A viuvez de Ezequiel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

[17] Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

[18] Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

[19] Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

[20] Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo

μα στάθηκε αδύνατο. Τώρα δεν θα μπορέσεις πια να εξαγνιστείς, ωσότου εξαντλήσω την οργή μου πάνω σου.

[14]Εγώ, ο Κύριος μίλησα· αυτό θα γίνει. Θα το κάνω! Δε θ’ αλλάξω γνώμη, δε θα λυπηθώ ούτε θα μετανιώσω. Θα σε τιμωρήσω ανάλογα με το πώς φέρθηκες και τι έπραξες. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω”».

Το πένθος του Ιεζεκιήλ

[15]Μου είπε ακόμα ο Κύριος:

[16]«Άνθρωπε, τώρα εγώ μ’ ένα χτύπημα θα σου πάρω αυτήν που είναι των ματιών σου η χαρά. Μη θρηνήσεις όμως και μην πενθήσεις ούτε να χύσεις δάκρυα.

[17]Στέναξε σιωπηλά· μην πενθήσεις για τη νεκρή. Τύλιξε όπως πάντα το κάλυμμα γύρω στο κεφάλι σου και βάλε τα σανδάλια σου στα πόδια σου· μη σκεπάσεις το σαγόνι σου και μη δεχτείς να φας απ’ το ψωμί που προσφέρουν σ’ αυτούς που πενθούν».

[18]Μίλησα, λοιπόν, στο λαό το πρωί, και το βράδυ η γυναίκα μου πέθανε· το άλλο πρωί έκανα όπως με είχε διατάξει ο Κύριος.

[19]Τότε ο λαός με ρώτησε: «Δε θα μας πεις τι σημαίνουν όλα αυτά που κάνεις; »

[20]Εγώ τους απάντησα: «Ο Κύριος ο Θεός με πρόσταξε, Ισραηλίτες,

[21]να σας πω εκ μέρους του τα εξής: “εγώ, ο Κύριος, θα μολύνω το αγιαστήριό μου, που είναι το καύχημά σας και το στήριγμά σας, που καμαρώνετε να το βλέπετε και

de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

22 Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

23 Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

24 Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

25 Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

26 nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?

27 Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 25

Profecia contra Amom

να το επισκέπτεσθε. Τ’ αγόρια σας και τα κορίτσια σας που έμειναν στην Ιερουσαλήμ, με ξίφος θα θανατωθούν.

22Τότε θα κάνετε ότι έκανε κι ο Ιεζεκιήλ: Δε θα καλύψετε το σαγόνι σας ούτε θα φάτε το ψωμί που θα σας φέρουν.

23Το κάλυμμά σας θα μείνει πάνω στο κεφάλι σας και τα σανδάλια σας στα πόδια σας· δεν θα θρηνήσετε ούτε θα κλάψετε, μόνο θα λιώνετε από τις ανομίες σας και θ’ αναστενάζετε όταν συναντάτε ο ένας τον άλλο.

24Ο Ιεζεκιήλ θα είναι για σας υπόδειγμα· όπως έκανε εκείνος έτσι θα κάνετε κι εσείς. Όταν θα γίνει κι αυτό, τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός”».

25Έπειτα, ο Κύριος μου είπε: «Άνθρωπε, θα ’ρθεί μια μέρα που θα πάρω απ’ αυτούς το αγιαστήριό μου, που σ’ αυτό στηρίζονται, που είναι το καμάρι τους και η χαρά τους, όταν το βλέπουν και όταν το επισκέπτονται. Επίσης θα τους πάρω τ’ αγόρια τους και τα κορίτσια τους.

26Τότε θα ’ρθει σ’ εσένα ένας που θα έχει γλιτώσει για να σου πει τα νέα.

27Την ίδια μέρα θα πάψεις να είσαι άλαλος και θα μιλήσεις στο φυγάδα. Έτσι θα γίνεις γι’ αυτούς σημείο και θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 25

ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΛΑΩΝ

(Κεφ. 25–32)

Προφητεία εναντίον των Αμμωνιτών

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.

[3] Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel, quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,

[4] eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

[5] Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[6] Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,

[7] eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei dentre os povos e te farei perecer dentre as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Moabe

[8] Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Εσύ άνθρωπε, στρέψου προς τους Αμμωνίτες και προφήτεψε εναντίον τους,

[3]μ’ αυτά τα λόγια: »“Ακούστε, Αμμωνίτες, τι έχει να σας πει ο Κύριος, ο Θεός: Επειδή χαρήκατε και κοροϊδέψατε όταν το αγιαστήριό μου βεβηλώθηκε και η χώρα των Ισραηλιτών ερημώθηκε και οι κάτοικοι του Ιούδα πήγαν στην εξορία,

[4]γι’ αυτό κι εγώ θα σας παραδώσω στους λαούς της ανατολής! Θα στήσουν τις σκηνές τους μέσα από τα σύνορά σας και θα εγκατασταθούν ανάμεσά σας· αυτοί θα φάνε τους καρπούς σας και θα πιουν το γάλα των κοπαδιών σας.

[5]Θα κάνω την πρωτεύουσά σας, τη Ραββά, βοσκοτόπι για καμήλες και τη χώρα σας μάντρα για κοπάδια. Τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[6]”Ο Κύριος, ο Θεός, λέει: Επειδή χειροκροτήσατε κι αλαλάξατε με χαιρεκακία για τα δεινά που βρήκαν τη χώρα των Ισραηλιτών,

[7]γι’ αυτό κι εγώ θα εκδηλώσω τη δύναμή μου εναντίον σας και θα σας παραδώσω λάφυρο στα άλλα έθνη! Θα σας εξολοθρεύσω μέσα από τους λαούς και θα σας εξαφανίσω ως χώρα· θα σας καταστρέψω εντελώς. Έτσι θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος”».

Προφητεία εναντίον των Μωαβιτών

[8]Ο Κύριος, ο Θεός, λέει: «Επειδή οι Μωαβίτες είπαν ότι οι κάτοικοι του Ιούδα είναι ένας λαός σαν όλα τα άλλα έθνη,

[9] eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;

[10] dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

[11] Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

Profecia contra Edom

[12] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

[13] assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

[14] Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

Profecia contra a Filístia

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

[9]γι’ αυτό κι εγώ θ’ αφήσω τους εχθρούς να επιτεθούν εναντίον των πόλεων της Μωάβ από την πλαγιά που βρίσκονται οι καλύτερες πόλεις της, δηλαδή η Βαιθ-Ιεσιμώθ, η Βάαλ-Μεών και η Κιριαθαΐμ.

[10]Και θα τους παραδώσω στους λαούς της ανατολής, όπως παρέδωσα τη χώρα των Αμμωνιτών, έτσι που κανείς πια μέσα στα έθνη να μη θυμάται τη Μωάβ.

[11]Θα τιμωρήσω τους Μωαβίτες και τότε θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

Προφητεία εναντίον των Εδωμιτών

[12]Ο Κύριος, ο Θεός, λέει: «Επειδή οι Εδωμίτες φέρθηκαν εκδικητικά εναντίον των κατοίκων του Ιούδα, είναι ένοχοι.

[13]Κι εγώ δηλώνω ότι θ’ απλώσω το χέρι μου εναντίον της Εδώμ και θα εξολοθρεύσω τους ανθρώπους και τα κτήνη της! Θα την ερημώσω από τη Θαιμάν ως τη Δεδάν, όλοι οι κάτοικοί τους θα πεθάνουν στον πόλεμο.

[14]Θα εκδικηθώ τους Εδωμίτες με το λαό μου τον Ισραήλ και θα τους κάνω να αισθανθούν το θυμό μου και την αγανάκτησή μου· και τότε θα γνωρίσουν καλά εμένα τον Κύριο».

Προφητεία εναντίον των Φιλισταίων

[15]Ο Κύριος, ο Θεός, λέει: «Επειδή οι Φιλισταίοι κινήθηκαν με κακία κι αιώνια έχθρα για να εκδικηθούν και να εξαφανίσουν τον Ιούδα,

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

Ezequiel 26

Profecia contra Tiro

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

[16]γι’ αυτό δηλώνω ότι θα εκδηλώσω τη δύναμή μου εναντίον των Φιλισταίων και θα εξολοθρεύσω τους Κρήτες· θα εξαφανίσω το υπόλοιπο του παραλιακού αυτού λαού.

[17]Θα τους εκδικηθώ με αυστηρές τιμωρίες και τότε θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 26

Προφητεία εναντίον της Τύρου

[1]Την πρώτη μέρα του μήνα, του ενδέκατου έτους της αιχμαλωσίας μας, ο Κύριος μου είπε:

[2]«Η Τύρος, άνθρωπε, θριαμβολόγησε εναντίον της Ιερουσαλήμ και είπε: “Θαυμάσια! Η πύλη των λαών έγινε κομμάτια! Σειρά μου να χορτάσω, τώρα που αυτή είναι έρημη! ”

[3]Γι’ αυτό κι εγώ, ο Κύριος ο Θεός, τής λέω: »“Είμαι εναντίον σου, Τύρος, και θα ξεσηκώσω εναντίον σου έθνη πολλά, όπως η θάλασσα ξεσηκώνει τα κύματά της.

[4]Θα καταστρέψουν τα τείχη σου και θα γκρεμίσουν τους πύργους σου. Εγώ θα σαρώσω τα ερείπιά σου και το χώμα σου και θα σε αφήσω βράχο γυμνό.

[5]Θα μείνεις ένας τόπος τόσος δα καταμεσής της θάλασσας, ίσα για να στεγνώνουνε τα δίχτυα και θα γίνεις λάφυρο των εθνών. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, θα το πραγματοποιήσω.

[6] Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.
[7] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

[8] As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

[9] Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

[10] Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.
[11] Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

[12] Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

[6]Και οι πόλεις που εξαρτώνται από σένα στην ενδοχώρα θα καταστραφούν· και θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
[7]«Δηλώνω ακόμα, εγώ ο Κύριος, ο Θεός, ότι θα φέρω από το βορρά εναντίον σου, Τύρος, το βασιλιά των βασιλιάδων Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας, με άλογα και άμαξες, με καβαλάρηδες και αναρίθμητο πεζικό.
[8]Αυτός θα καταστρέψει τις πόλεις που εξαρτώνται από σένα στην ενδοχώρα. Και θα στραφεί εναντίον σου χρησιμοποιώντας πολιορκητικά τείχη, προχώματα και προστατευτικές οροφές.
[9]Θα στρέψει τους πολιορκητικούς κριούς του ενάντια στα τείχη σου και με τα τσεκούρια του θα γκρεμίσει τους πύργους σου.

[10]Η σκόνη από το πολυάριθμο ιππικό του θα σε σκεπάσει και θα σειστούν τα τείχη σου από το θόρυβο των αλόγων του και των τροχών των αμαξών του, όταν αυτός θα περνάει τις πύλες σου κατακτητής.

[11]Με τις οπλές των αλόγων του θα καταπατήσει όλους τους δρόμους σου· θα κατασφάξει το λαό σου και θα γκρεμίσει τις ωραίες εντυπωσιακές σου στήλες.
[12]Θα πάρουν τον πλούτο σου, λάφυρα θα γίνουν τα εμπορεύματά σου. Θα γκρεμιστούν τα τείχη σου και θα καταστραφούν τα όμορφα σπίτια σου. Οι πέτρες, τα ξύλα και το χώμα σου θα ριχτούν στη θάλασσα.

[13] Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

[14] Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

[15] Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

[16] Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

[17] Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

[18] Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

[19] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu

[13]Θα βάλω εγώ τέλος στα τραγούδια σου και η μουσική απ’ τις άρπες σου δεν θα ξανακουστεί.

[14]Θ’ αφήσω από σένα μονάχα λίγο βράχο γυμνό, κατάλληλο για να στεγνώνουν απάνω του τα δίχτυα· η πόλη σου δεν θα ξαναχτιστεί. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το είπα”».

Η Τύρος θα βυθιστεί στον άδη

[15]Ο Κύριος, ο Θεός, λέει στην Τύρο: «Οι μακρινές οι χώρες θα σειστούν από το θόρυβο της πτώσης σου, όταν οι τραυματίες σου θα στενάζουν και θα γίνεται σφαγή μέσα στα τείχη σου.

[16]Τότε θα κατεβούν από τους θρόνους τους όλοι οι άρχοντες των παραθαλάσσιων περιοχών, θα βγάλουν τους μανδύες τους και θα πετάξουν από πάνω τους τα χρυσοκεντημένα ρούχα τους. Θα καθίσουν κατάχαμα γεμάτοι τρόμο, και βλέποντας το κατάντημά σου θα τρέμουν από τη φρίκη.

[17]Θα θρηνούν για σένα και θα λένε: “Αχ, πώς καταστράφηκες έτσι! Πώς χάθηκες από τις θάλασσες, εσύ η δοξασμένη πολιτεία! Εσύ που ήσουν ισχυρή στη θάλασσα, κι οι κάτοικοί σου έσπερναν τον τρόμο σ’ όλους της παραλίας τους κατοίκους.

[18]Τώρα τρέμουνε τα παράλια στης πτώσης σου τη μέρα· οι μακρινές οι χώρες πέρα στη θάλασσα ταράζονται για το χαμό σου”.

[19]»Άκου, Τύρος, τι έχω να σου πω εγώ ο Κύριος, ο Θεός: Έρημη θα σε κάνω κι ακατοίκητη, όπως έχω κάνει πολλές

fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,

[20] então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

[21] Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 27

Lamentação sobre Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;

[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.

[4] No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

[5] Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

[6] Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

άλλες πόλεις. Θα φέρω πάνω σου τα νερά της αβύσσου και θα σε σκεπάσουν.

[20]Θα σε καταποντίσω μαζί μ’ εκείνους που κατεβαίνουνε στον άδη, μαζί με τους λαούς του παρελθόντος, και θα σε κάνω να κατοικήσεις στον κάτω κόσμο, ανάμεσα στα αιώνια ερείπια. Θα παραμένεις ακατοίκητη και πια δε θα ’χεις θέση στον κόσμο των ζωντανών.

[21]Θα σε οδηγήσω σε τέλος φοβερό, στην εξαφάνιση. Κι αν κανείς σε αναζητήσει δεν θα σε βρεί ποτέ. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω».

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 27

Θρήνος για την Τύρο

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Κι εσύ, άνθρωπε, σύνθεσε θρηνητικό τραγούδι για την Τύρο,

[3]που είναι κτισμένη στην είσοδο της θάλασσας και κάνει εμπόριο με όλους τους παραλιακούς λαούς. Πες της εκ μέρους μου: Αχ, Τύρος! Είπες πως είσαι τέλεια σε ωραιότητα.

[4]Μες στην καρδιά των θαλασσών ήταν τα σύνορά σου, οι χτίστες σου σε φτιάξανε καθώς ωραία φρεγάτα.

[5]Σε κυπαρίσσια απ’ το Ερμών πλάνισαν όλα τα δοκάρια σου· πήρανε κέδρο από το Λίβανο για να σου φτιάξουν τα κατάρτια.

[6]Απ’ τη Βασάν πήραν βελανιδιές να σχηματίσουν τα κουπιά σου, κάνανε το κατάστρωμά σου με πεύκο από της Κύπρου τις ακτές.

[7] De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

[7]Απ’ της Αιγύπτου ύφασμα λεπτό, ομορφοκεντημένο, ήτανε καμωμένα τα πανιά σου, για να σε αναγνωρίζουνε από μακριά. Από γαλάζιο ύφασμα και μενεξεδί, φερμένο απ’ τις ακτές της Ελισά, ήταν οι τέντες σου.

[8] Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

[8]Είχες για κωπηλάτες σου άντρες απ’ τη Σιδώνα και από την Αρβάδ· οι πιο επιδέξιοι άντρες σου, οι Τύριοι, κρατούσαν το πηδάλιο.

[9] Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

[9]Είχες μαζί σου της Γεβάλ τους ναυπηγούς, τους έμπειρους τεχνίτες, τις βλάβες σου να επισκευάζουν. Όλα τα πλοία που οργώνουνε τις θάλασσες σ’ εσένα σταματούσαν, και τα πληρώματά τους, αγοράζαν τις πραμάτειες σου.

[10] Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus homens de guerra; escudos e capacetes penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

[10]Άντρες απ’ την Περσία, από τη Λουδ κι απ’ τη Λιβύη υπηρετούσαν στο δικό σου στράτευμα, πολεμιστές σου. Κρεμούσαν τις ασπίδες και τις περικεφαλαίες τους μες στους στρατώνες σου· προσθέτανε στη δόξα και στο γόητρό σου.

[11] Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

[11]»Άντρες απ’ την Αρβάδ μαζί με το στρατό σου αλλάζανε σκοπιές πάνω στα τείχη σου κι άντρες απ’ την Γκαμάδ φυλάγανε τους πύργους σου· κρεμούσαν τις ασπίδες τους στα τείχη που σε κύκλωναν· αυτοί συμπλήρωναν την ομορφιά σου.

[12] Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

[12]»Μαζί σου εμπορευόταν η Θαρσείς, γιατί είχες πλούτη άφθονα και κάθε είδους. Ασήμι, σίδερο, κασσίτερο και μολύβι έδινε αντάλλαγμα για τα εμπορεύματά σου.

[13] Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas

[13]Οι λαοί Ιαυάν, Τουβάλ και Μεσέχ μ’ εσένα εμπορεύονταν, κι έδιναν δούλους

mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

[14] Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

[15] Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca, traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

[16] A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

[17] Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

[18] Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

[19] Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

[20] Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

[21] A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros,

και σκεύη χάλκινα αντάλλαγμα για τα εμπορεύματά σου.

[14]Οι άνθρωποι της Βαιθ-Τωγαρμά έδιναν άλογα για άμαξες, άλογα για ιππασία και μουλάρια, αντάλλαγμα για τα εμπορεύματά σου.

[15]Οι Ρόδιοι ήταν έμποροί σου· πολλά νησιά ήταν αγορές σου. Σου έφερναν ελεφαντόδοντο και έβενο για αντάλλαγμα.

[16]Οι Εδωμίτες εμπορεύονταν μ’ εσένα για τους άφθονους πόρους σου. Για τα εμπορεύματά σου πρόσφεραν σμαράγδια, πορφύρα, είδη κεντητά, λινά, κοράλλια και ρουμπίνια.

[17]Οι χώρες του Ιούδα και του Ισραήλ μαζί σου εμπορεύονταν δίνοντάς σου γι’ αντάλλαγμα σιτάρι από τη Μιννίθ, κεχρί, μέλι, λάδι και βάλσαμο.

[18]Η Δαμασκός μαζί σου εμπορευόταν για τα άφθονα αγαθά σου και για τα κάθε είδους πλούτη σου· σου προμήθευε κρασί από τη Χελβών και μαλλί από τη Σαχάρ.

[19]Ο Δαν και ο Ιαυάν απ’ την Ουζάλ, προσφέραν για εμπορεύματά σου σίδερο σφυρήλατο, κασσία και αρωματικό καλάμι.

[20]Η Δεδάν μαζί σου εμπορευόταν σέλλες για ιππασία.

[21]Η Αραβία και όλοι οι ηγεμόνες της Κηδάρ ήταν πελάτες σου· μ’ εσένα εμπορεύονταν αρνιά, κριάρια και γίδια.

carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

22 Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

22Οι έμποροι της Σαβά και της Ραγμά μ' εσένα εμπορεύονταν προσφέροντας για τα εμπορεύματά σου τα πιο καλά απ' όλα τα είδη των αρωμάτων και των πολύτιμων λίθων και καθαρό χρυσό.

23 Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

23Οι έμποροι της Χαρράν, της Χαναά, της Εδέν, της Ασσούρ και της Χιλμάδ έκαναν εμπόριο κι αυτοί μαζί σου.

24 Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

24Σου πουλούσαν εκλεκτά υφάσματα, γαλάζια κεντητά ενδύματα, πολύχρωμα ταπέτα, υφασμένα με κορδόνια γεροδεμένα.

25 Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

25»Πλοία τεράστια μετέφεραν τα εμπορεύματά σου. Και ήσουν πλούσια και δοξασμένη στην καρδιά των θαλασσών.

26 Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

26Οι κωπηλάτες σου σε φέραν σε βαθιά νερά, αλλά ο άνεμος ο ανατολικός μες στην καρδιά της θάλασσας σε τσάκισε.

27 As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a multidão do povo que está no meio de ti, se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

27Ο πλούτος σου, τα εμπορεύματά σου, τ' αγαθά σου, οι ναύτες σου και τα πληρώματά σου, οι τεχνίτες που επισκευάζανε τις βλάβες σου, οι έμποροί σου κι όλοι οι πολεμιστές σου, το πλήθος των κατοίκων σου, θα καταποντιστούν μες στην καρδιά της θάλασσας, στης πτώσης σου τη μέρα.

28 Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

28Τρέμουν οι κάτοικοι των ακτών, όταν ακούν των ναυτικών σου τις κραυγές.

29 Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

29Τότε όλοι οι κωπηλάτες και οι ναύτες, όλοι οι θαλασσινοί από τα πλοία κατεβαίνουν και στέκουν στη στεριά.

[30] farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;

[31] far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.

[32] Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

[33] Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

[34] No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.

[35] Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.

[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Ezequiel 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[30]Σε θρήνο υψώνουνε για σένα τη φωνή τους και κλαίνε για τη μοίρα σου πικρά· ρίχνουνε χώμα πάνω στο κεφάλι τους, κυλιούνται μες στη στάχτη.

[31]Για χάρη σου ξυρίζουν το κεφάλι τους και πένθιμα φορούν· για σένα κλαίν’ με πίκρα στην καρδιά τους.

[32]Μες στην οδύνη τους μοιρολογούν για σένα, θρηνολογούν και λένε: “ποια άλλη πολιτεία εξαφανίστηκε στης θάλασσας τη μέση σαν την Τύρο;

[33]Σαν έρχονταν απ’ τα πελάγη οι πραμάτειες σου, πολλούς λαούς προμήθευες με του πλούτου και των εμπορευμάτων σου την αφθονία. Πλούσιους έκανες της γης τους βασιλιάδες.

[34]Τώρα είσαι ναυάγιο των θαλασσών, θαμμένη μες στα βάθη των υδάτων. Το εμπόρευμά σου κι όλο σου το πλήρωμα βυθίστηκαν μέσα στη θάλασσα μαζί σου.

[35]Όλοι οι κάτοικοι των μακρινών χωρών μαζί σου τρόμαξαν· οι βασιλιάδες τους ταράχτηκαν, ο φόβος τους διαβάζεται στα πρόσωπά τους.

[36]Οι έμποροι απ’ τους λαούς τους ξένους στενάζουν απ’ τον τρόμο τους για σένα, γιατί κατάντησες πράγμα φρικτό και θλιβερό, εξουθενώθηκες για πάντα”».

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 28

Προφητεία εναντίον του βασιλιά της Τύρου

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

[8] Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

[9] Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.

[10] Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.

Outra lamentação contra o rei de Tiro

[2]«Εσύ άνθρωπε, πες στο βασιλιά της Τύρου: "άκου τι λέει για σένα ο Κύριος, ο Θεός: Περηφανεύτηκες και ισχυρίστηκες πως είσαι θεός, κι ότι κάθεσαι στο θρόνο του Θεού μες στην καρδιά των θαλασσών· ενώ είσαι ένας απλός άνθρωπος κι όχι θεός κι ας θεωρείς εσύ τον εαυτό σου σοφό σαν το Θεό.

[3]Θαρρείς πως είσαι από το Δανιήλ σοφότερος και πως κανένα μυστικό δεν κρύβεται από σένα!

[4]Με τη σοφία σου και τη σύνεσή σου πλούτη απέκτησες και μάζεψες χρυσάφι και ασήμι στα θησαυροφυλάκιά σου.

[5]Με τη μεγάλη εμπορική σου ικανότητα αύξησες τον πλούτο σου και η καρδιά σου περηφανεύτηκε γι' αυτόν.

[6]Θεώρησες τον εαυτό σου σοφό σαν το Θεό· γι' αυτό εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω:

[7]Θα φέρω εναντίον σου ξένους, τα πιο φοβερά έθνη, που θα κομματιάσουν τα επιτεύγματα της αξιοθαύμαστης σοφίας σου, και θα κηλιδώσουν τη λαμπρότητά σου.

[8]Όταν με βίαιο θάνατο θα πεθάνεις, θα σε κατεβάσουν στον άδη, στην καρδιά των θαλασσών.

[9]Θα ισχυρίζεσαι ακόμα τότε μπροστά στους φονιάδες σου πως είσαι θεός; Μα στα χέρια των φονιάδων σου θα είσαι άνθρωπος κι όχι θεός!

[10]Ξένοι θα σε σκοτώσουν και θα 'χεις θάνατο επαίσχυντο. Κι αυτό, γιατί εγώ το διέταξα, ο Κύριος ο Θεός"».

Θρήνος για το βασιλιά της Τύρου

[11] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.

[13] Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.

[14] Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.

[15] Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.

[16] Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer, ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

[17] Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; lancei-te por terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

[18] Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os

[11]Μου είπε πάλι ο Κύριος:

[12]«Εσύ άνθρωπε, τόνισε για το βασιλιά της Τύρου θρηνητικό τραγούδι και πες του: "άκου τι έχει να σου πει ο Κύριος ο Θεός: Εσύ ήσουν υπόδειγμα τελειότητας, με τη μεγάλη σου σοφία και την ασύγκριτη ομορφιά σου.

[13]Ζούσες στην Εδέμ, στον κήπο του Θεού κι ήσουν ντυμένος πλήθος λίθους πολύτιμους: ρουμπίνια, τοπάζια, διαμάντια, όνυχα, βήρυλλο και ίασπι, ζαφείρια, γρανάτες και σμαράγδια· και το χρυσάφι ήταν κεντημένο πάνω στο στήθος σου. Τη μέρα που δημιουργήθηκες όλα αυτά είχαν κιόλας ετοιμαστεί.

[14]Σε είχα βάλει φύλακα χερούβ στο άγιο μου όρος και περπατούσες ανάμεσα σε λαμπερά πετράδια.

[15]"Ήσουν τέλειος στη συμπεριφορά σου από την ημέρα που πλάστηκες, ωσότου αμάρτησες.

[16]Με το δραστήριο εμπόριό σου οδηγήθηκες στη βία και στην αδικία. Γι' αυτό κι εγώ σε πέταξα σαν μολυσμένο πράγμα από το όρος μου, φύλακα χερούβ, σε έσπρωξα μέσα από τα πολύτιμα πετράδια σου στην καταστροφή.

[17]Επειδή ήσουν όμορφος περηφανεύτηκες· επειδή ήσουν δοξασμένος η σοφία σου διαφθάρηκε. Γι' αυτό σε πέταξα στη γη και σε παρέδωσα στην κοινή θέα των άλλων βασιλιάδων.

[18]"Με τις πολλές παρανομίες που έκανες στο εμπόριό σου, μόλυνες τους τόπους της

teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

19 Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

Profecia contra Sidom

20 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

21 Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

22 e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

23 Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

24 Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que cause dor, entre todos os vizinhos que a tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

25 Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos

λατρείας σου. Γι’ αυτό έβαλα φωτιά στην πόλη σου για να καταστραφείς και να γίνεις στάχτη πάνω στη γη, μπροστά στην κοινή θέα.

19Όλοι όσοι σε γνώριζαν ανάμεσα στα έθνη τρόμαξαν με το κατάντημά σου· έφτασες σε τέλος φοβερό κι εκεί θα μείνεις για πάντα”».

Προφητεία εναντίον της Σιδώνος

20Ο Κύριος μου είπε:

21«Εσύ άνθρωπε, κοίτα προς τη Σιδώνα και προφήτεψε εναντίον της.

22Πες της: “άκου τι έχει να σου πει ο Κύριος ο Θεός: Είμαι εναντίον σου, Σιδώνα, και θα σου δείξω τη δύναμή μου. Θα σε κρίνω και θα σου φανερώσω την αγιότητά μου. Έτσι οι κάτοικοί σου θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

23Θα σου στείλω αρρώστια και οι δρόμοι σου θα γεμίσουν πτώματα. Θα σου επιτεθούν απ’ όλες τις μεριές και οι κάτοικοί σου θα παραδοθούν στη σφαγή. Τότε όλοι θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος”».

Ο Ισραήλ θα είναι ασφαλής από τους εχθρούς

24Ο Κύριος, ο Θεός λέει: «Δε θα υπάρξει πια για τους Ισραηλίτες αγκαθερός θάμνος να τους πληγώνει, ούτε αγκάθι να τους αγκυλώνει ανάμεσα σ’ όλους τους γειτονικούς λαούς, που άλλοτε βλέπαν τους Ισραηλίτες με περιφρόνηση. Θα μάθουν όλοι, λοιπόν, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός.

25Θα συγκεντρώσω τους Ισραηλίτες από τα έθνη, που ανάμεσά τους είναι

entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações, então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

σκορπισμένοι, θα φανερώσω σ’ αυτούς την αγιότητά μου, μπροστά στα μάτια των εθνών, και θα εγκατασταθούν στη χώρα τους, που την έδωσα στους απογόνους του δούλου μου του Ιακώβ.

26 Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

26Θα κατοικούν σ’ αυτήν με ασφάλεια, θα χτίζουν σπίτια και θα φυτεύουν αμπέλια. Θα τιμωρήσω όμως όλους τους γειτονικούς λαούς, που τους συμπεριφέρθηκαν με περιφρόνηση. Τότε οι Ισραηλίτες, θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός τους».

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

1 No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

3 Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

4 Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do meio dos teus rios, juntamente com todos os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 29

Προφητεία εναντίον της Αιγύπτου

1Τη δωδέκατη μέρα του δέκατου μήνα του δέκατου έτους της αιχμαλωσίας μας, ο Κύριος μου είπε:

2«Εσύ, άνθρωπε, κοίταξε προς το Φαραώ, το βασιλιά της Αιγύπτου, και προφήτεψε εναντίον του και εναντίον όλης της χώρας του.

3Φώναξε και πες του: “άκου τι έχει να σου πει ο Κύριος ο Θεός: Είμαι εναντίον σου, Φαραώ, βασιλιά της Αιγύπτου! Μεγάλε κροκόδειλε, που είσαι ξαπλωμένος μέσα στα ποτάμια της και ισχυρίζεσαι πως ο Νείλος είναι δικός σου και ότι εσύ τον έφτιαξες!

4Θα σου βάλω αγκίστρια στα σαγόνια και θα κάνω τα ψάρια των ποταμών σου να κολλήσουν στα λέπια σου. Θα σε βγάλω από το Νείλο μαζί με τα ψάρια που θα ’χουν κολλήσει πάνω σου.

[5] Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

[5]Θα σε πετάξω στην έρημο μαζί με όλα αυτά τα ψάρια. Θα εγκαταλειφθείς μες στα χωράφια. Κανένας δε θα σε περιμαζέψει ούτε θα σε θάψει. Θα σε δώσω στα θηρία και στα πουλιά να σε φάνε.

[6] E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

[6]Τότε θα μάθουν όλοι οι κάτοικοι της Αιγύπτου ότι εγώ είμαι ο Κύριος. "Ήσουν καλαμένιο ραβδί για τους Ισραηλίτες, χώρα της Αιγύπτου.

[7] Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

[7]Όταν στηρίζονταν πάνω σου, έσπαζες και τους έσχιζες τα χέρια κι αυτοί σωριάζονταν κάτω.

[8] Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

[8]Γι' αυτό, εγώ ο Κύριος, ο Θεός, δηλώνω πως θα σε παραδώσω στους εχθρούς σου και θα εξολοθρεύσω τους ανθρώπους και τα ζώα σου.

[9] A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

[9]Η χώρα σου θα γίνει έρημη και χέρσα και τότε θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος. "Ισχυρίστηκες, Φαραώ, πως ο Νείλος είναι δικός σου κι ότι εσύ τον έφτιαξες.

[10] Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta, em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

[10]Γι' αυτό είμαι εναντίον σου και εναντίον του ποταμού σου. Θα κάνω την Αίγυπτο άγονη και έρημη, από τη Μιγδώλ, στο βορρά, ως τη Συήνη, νότια, κι ως τα σύνορα της Αιθιοπίας.

[11] Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

[11]Δε θα περάσει μέσα απ' αυτήν άνθρωπος, ούτε κανένα ζώο θα τη διασχίσει· για σαράντα χρόνια δεν θα κατοικηθεί.

[12] porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta

[12]Όπως έκανα κι άλλες χώρες, έτσι θα κάνω και την Αίγυπτο έρημη και τις πόλεις της ερείπια για σαράντα χρόνια· και θα

anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

13 Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

14 Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

15 Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

16 Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

17 No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

18 Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

19 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da

διασκορπίσω τους Αιγύπτιους στις ξένες χώρες.

13-14”Αλλά μετά από σαράντα χρόνια, εγώ ο Κύριος ο Θεός, θα αλλάξω την κατάσταση της Αιγύπτου. Θα ξανασυγκεντρώσω τους Αιγυπτίους μέσα από τους λαούς, όπου θα είναι διασκορπισμένοι και θα τους εγκαταστήσω πάλι στην Παθρώς, στη χώρα της καταγωγής τους. Εκεί θα ιδρύσουν ένα ανίσχυρο βασίλειο.

15Απ’ όλα τα βασίλεια αυτό θα είναι το πιο ανίσχυρο και ποτέ πια δε θα κυριαρχήσει πάνω στα άλλα έθνη –τόσο ασήμαντους θα τους κάνω.

16Το βασίλειο αυτό δε θα είναι πια για τους Ισραηλίτες ελπίδα σωτηρίας, αλλά θα τους θυμίζει την ανομία τους, όταν θα στρέφονται προς αυτό για βοήθεια. Έτσι θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός”».

Η Αίγυπτος δίδεται στο Ναβουχοδονόσορ ως ανταμοιβή

17Την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα του εικοστού έβδομου έτους της αιχμαλωσίας μας, ο Κύριος μου είπε:

18«Άνθρωπε, ο Ναβουχοδονόσορ, βασιλιάς της Βαβυλώνας, επιχείρησε με το στρατό του μεγάλη εκστρατεία εναντίον της Τύρου. Οι στρατιώτες του καταπονήθηκαν και υπέφεραν πάρα πολλά από την ταλαιπωρία. Παρά ταύτα, ούτε ο ίδιος ούτε ο στρατός του κέρδισαν τίποτε από εκείνη την εκστρατεία.

19»Γι’ αυτό εγώ, ο Κύριος ο Θεός, δηλώνω ότι δίνω την Αίγυπτο στο

Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.

Ναβουχοδονόσορ. Αυτός θα την καταλάβει σαν λάφυρο, θα τη λεηλατήσει και θα αρπάξει όλο τον πλούτο της για να πληρώσει το στρατό του.

[20] Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.

[20]Του έδωσα τη χώρα της Αιγύπτου σαν αμοιβή για την εκστρατεία που είχε αναλάβει εναντίον της Τύρου, γιατί δούλεψε για μένα. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω.

[21] Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

[21]»Τότε θα κάνω τους Ισραηλίτες δυνατούς και σένα θα σε κάνω ικανό να μιλάς ελεύθερα ανάμεσά τους, ώστε να μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!

[3] Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

[4] A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 30

Η τιμωρία της Αιγύπτου

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Εσύ, άνθρωπε, προφήτεψε και πες ότι εγώ, ο Κύριος ο Θεός, λέω: “θρηνήστε! Αλίμονο!

[3]Πλησιάζει η ημέρα, είναι κοντά, που του Κυρίου θα ξεσπάσει ο θυμός! Θα είναι μέρα σκοτεινή, μέρα καταστροφής πολλών εθνών.

[4]Πόλεμος θα ’ρθεί πάνω στην Αίγυπτο και τρόμος θα κυριέψει την Αιθιοπία. Οι Αιγύπτιοι θα πέφτουν πληγωμένοι, τα πλούτη τους θα διαρπάζονται κι η χώρα θα ερημωθεί απ’ τα θεμέλια της.

[5]Η Αιθιοπία, η Πουτ, η Λουδ, η Λιβύη όλο το σύμμεικτο πλήθος των λαών, μαζί και ο λαός μου, θα πέσουνε στη μάχη.

[6]Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, δηλώνω ότι θα πέσουν εκείνοι που υποστηρίζουν την

orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

Αίγυπτο και θα καταρρεύσει η περήφανη δύναμή της· από τη Μιγδώλ στο βορρά ως τη Συήνη, νότια, θα σκοτωθούν όλοι οι κάτοικοί της.

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[7]Όπως συνέβη και με άλλες χώρες, θα μείνει έρημη και οι πόλεις της θα μεταβληθούν σε ερείπια.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[8]Τότε θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν βάλω φωτιά στην Αίγυπτο κι όταν συντριφθούν όλοι εκείνοι που την βοηθάνε.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[9]Την ημέρα της καταδίκης της Αιγύπτου θα στείλω με καράβι αγγελιοφόρους για να τρομάξουν την αμέριμνη Αιθιοπία, και τρόμος θα πέσει πάνω στους κατοίκους της. Νάτην η μέρα εκείνη, πλησιάζει! ”»

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[10]Ο Κύριος, ο Θεός, λέει: «Θα καταστρέψω τον πληθυσμό της Αιγύπτου μέσω του Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[11]Αυτός, μαζί με το λαό του, τον πιο βάρβαρο απ’ όλους, θα έρθουν και θα καταστρέψουν τη χώρα. Θα σύρουν τα ξίφη τους εναντίον της και θα τη γεμίσουν πτώματα.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[12]Θα στερέψω το Νείλο και θα παραδώσω τη χώρα στα χέρια ξένων, κακών ανθρώπων, που θα ερημώσουν τα πάντα. Εγώ ο Κύριος, μίλησα».

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[13]Λέει ακόμα ο Κύριος ο Θεός: «Θα καταστρέψω τελείως τα είδωλα και τους ψεύτικους θεούς της Μέμφιδας. Δε θα υπάρχει πια κανείς να κυβερνήσει την

Αίγυπτο και θα κάνω να κυριαρχεί ο φόβος απ' άκρη σ' άκρη στη χώρα.

14 Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

14Θα ερημώσω την Παθρώς, φωτιά θα βάλω στη Σοάν και θα τιμωρήσω τις Θήβες.

15 Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

15Θα εξαπολύσω την οργή μου πάνω στη Σιν, το φρούριο της Αιγύπτου, και θα εξαφανίσω τον πληθυσμό των Θηβών.

16 Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

16Φωτιά θα βάλω στην Αίγυπτο και η Σιν θα είναι σε μεγάλη αγωνία· των Θηβών το τείχος θα υποστεί ρήγμα και η Μέμφις θα ζει σε διαρκή φόβο.

17 Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

17Τα παλικάρια της Ηλιούπολης και της Βουβάστις θα σκοτωθούν κι ο υπόλοιπος πληθυσμός θα οδηγηθεί στην αιχμαλωσία.

18 Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

18»Στη Δάφνη η μέρα θα σκοτεινιάσει όταν θα συντρίψω εκεί την κυριαρχία της Αιγύπτου και θα βάλω τέρμα στην έπαρσή της. Σύννεφο θα σκεπάσει την πόλη και οι κάτοικοί της θα οδηγηθούν στην αιχμαλωσία.

19 Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

19Θα εκτελέσω την καταδικαστική μου απόφαση κατά της Αιγύπτου και θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

Η δύναμη του Φαραώ εκμηδενίζεται

20 No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

20Την έβδομη μέρα του πρώτου μήνα του ενδέκατου έτους της αιχμαλωσίας μας, ο Κύριος μου είπε:

21 Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.

21«Άνθρωπε, έσπασα το χέρι του Φαραώ, βασιλιά της Αιγύπτου! Δε θα δεθεί με επιδέσμους κι έτσι δεν θα θεραπευτεί και δε θα γίνει ισχυρό για να μπορεί να κρατάει ξίφος».

22 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito;

22Ακόμη ο Κύριος ο Θεός, μού είπε: «Είμαι εναντίον του Φαραώ, βασιλιά της

quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.
[23] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.
[24] Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha espada; mas quebrarei os braços de Faraó, que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.

[25] Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.

[26] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.

Αιγύπτου και θα του σπάσω τα χέρια, και το γερό και το σπασμένο, και θα κάνω να του πέσει το ξίφος από το χέρι.
[23]Θα διασκορπίσω τους Αιγυπτίους σε ξένες χώρες ανάμεσα στα έθνη.
[24]Τα χέρια όμως του βασιλιά της Βαβυλώνας θα τα ενισχύσω και θα βάλω σ' αυτά το ξίφος μου· ο Φαραώ θα στενάζει μπροστά του με σπασμένα τα χέρια, πληγωμένος θανάσιμα.
[25]Θα βάλω το ξίφος μου στο χέρι του βασιλιά της Βαβυλώνας, για να το χρησιμοποιήσει εναντίον των Αιγυπτίων και τότε αυτοί θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Θα δυναμώσω τα χέρια του βασιλιά της Βαβυλώνας, ενώ τα χέρια του Φαραώ θα παραλύσουν.
[26]Θα διασκορπίσω τους Αιγυπτίους στις ξένες χώρες ανάμεσα στα έθνη, για να μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

Ezequiel 31

O destino do Egito

[1] No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?

[3] Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.

[4] As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 31

Το μέλλον του Φαραώ και του λαού του

[1]Την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα του ενδέκατου έτους της αιχμαλωσίας μας, ο Κύριος μου είπε:
[2]«Εσύ άνθρωπε, πες στο Φαραώ, βασιλιά της Αιγύπτου, και στον πολυάριθμο λαό του:
[3]Πόσο μεγάλος είσαι! Με τι να παρομοιάσω τη μεγαλοσύνη σου; Είσαι σαν κέδρος του Λιβάνου με ωραία κλαδιά και πυκνή φυλλωσιά, μεγαλόπρεπο ύψος και κορφή ως τα σύννεφα.
[4]Τα νερά της βροχής τον μεγάλωσαν και τα υπόγεια ποτάμια τον έκαναν να

fizeram correr as torrentes no lugar em que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

ψηλώσει. Γύρω στις ρίζες του τα νερά μαζεύονταν κι ύστερα σκόρπιζαν σ' όλα του αγρού τα δέντρα.

5 Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

5Έτσι ο κέδρος ψήλωσε πάνω απ' όλα τα δέντρα του αγρού. Τα κλαριά του πληθύνανε, τα παρακλάδια του άπλωσαν, από τα πολλά νερά που τον πότιζαν.

6 Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

6Κάθε λογής πουλιά φωλιάζαν στα κλαριά του· κάτω από τα κλωνάρια του γεννούσαν τ' άγρια θηρία τα μικρά τους κι έθνη πολλά κάτω από τη σκιά του κατοικούσαν.

7 Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

7Ήταν υπέροχος με την ψηλή κορμοστασιά του και τ' απλωτά κλωνάρια του, γιατί οι ρίζες του βυθίζονταν μες σ' έδαφος με άφθονο νερό.

8 Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

8Μέσα στον κήπο του Θεού κανένας άλλος κέδρος μαζί του δεν μπορούσε να συγκριθεί, κανένα κυπαρίσσι δεν είχε τα κλωνάρια του, κανένας πλάτανος τη φυλλωσιά του, κανένα άλλο δέντρο δεν τον έφτανε στην ομορφιά.

9 Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

9Εγώ του είχα δώσει τέτοια θαυμάσια κλαδιά, ώστε στον παράδεισο της Εδέμ όλα τα δέντρα να τον ζηλεύουν.

10 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

10»Γι' αυτό, λέει ο Κύριος, ο Θεός: "πολύ ύψωσε το ανάστημά του αυτός ο κέδρος και η κορφή του ως τα σύννεφα έφτασε και για το ύψος του αυτό περηφανεύτηκε.

11 eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o

11Γι' αυτό κι εγώ στην εξουσία θα τον παραδώσω του ισχυρότερου των εθνών,

tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.

12 Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

13 Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,

14 para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

15 Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

16 Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além

για να τον μεταχειριστεί όπως αξίζει στην ασέβειά του.

12Ξένοι, από τα έθνη τα πιο βάρβαρα, θα κατακόψουν τον κέδρο και θα τον εγκαταλείψουν. Στα βουνά και σ’ όλες τις κοιλάδες τα κλαδιά του θα σκορπιστούν και τα κλωνάρια του θα βρίσκονται σπασμένα σ’ όλα της χώρας τα φαράγγια. Όλοι οι ξένοι λαοί που ζούσαν στη σκιά του θα φύγουν και μονάχο θα τον αφήσουν.

13Στα υπολείμματά του τώρα θα φωλιάζουν κάθε λογής πουλιά και τ’ άγρια θηρία θα πατούν τα κλαδιά του που στο χώμα θα σέρνονται.

14Κι αυτό θα γίνει για παραδειγματισμό, ώστε κανένα δέντρο καλοποτισμένο να μην ορθώνει πια υπερήφανα το ανάστημά του ούτε να υψώνει την κορφή του ως τα σύννεφα· για το ύψος του να μην καυχιέται. Γιατί όλ’ αυτά τα δέντρα είναι καταδικασμένα όπως κι οι άνθρωποι, να κοπούνε, να πάνε στον κάτω κόσμο· στον άδη να συναντήσουν όσους βρίσκονται εκεί”.

15»Λέει ακόμα ο Κύριος, ο Θεός: “την ημέρα που αυτός ο κέδρος θα κατεβεί στον άδη, θα βάλω τη φύση να θρηνήσει γι’ αυτόν· θα σταματήσω το υπόγειο ποτάμι και θα περιορίσω τ’ άφθονα νερά του. Το Λίβανο θα βάλω να τον πενθήσει κι όλα τα δέντρα του αγρού να μαραθούν γι’ αυτόν.

16Όταν κάτω στον άδη θα τον ρίχνω μαζί μ’ εκείνους που κατεβαίνουνε σ’ αυτόν, θα

com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano, todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

17 Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

18 A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

1 No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

3 Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos povos, que te puxarão para fora na minha rede.

κάνω να σειστούν τα έθνη, από τον κρότο του. Όλα τα δέντρα στην Εδέμ, τα εκλεκτά και τα ωραία δέντρα του Λιβάνου, τα καλοποτισμένα, θα ανακουφιστούν στον κάτω κόσμο.

17Όλοι αυτοί μαζί του θα κατεβούν στον άδη μαζί με τα θύματα του πολέμου, καθώς κι όλοι εκείνοι από τα σύμμαχα έθνη, που κατοικούσαν κάτω απ' τη σκιά του.

18"Κανένα από τα δέντρα της Εδέμ δεν έχει τη δική σου δόξα και μεγαλοπρέπεια. Κι όμως θα ριχτείς μαζί μ' αυτά στα καταχθόνια. Θα πας μαζί με τους απερίτμητους και με τα θύματα των πολέμων. Αυτή θα είναι η κατάληξη του Φαραώ και όλου του πολυάριθμου λαού του. Εγώ, ο Κύριος ο Θεός το λέω"».

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 32

Ο Φαραώ δράκος έξω απ' τα νερά του

1Την πρώτη μέρα του δωδέκατου μήνα του δωδέκατου έτους της αιχμαλωσίας μας, ο Κύριος μου είπε:

2«Εσύ, άνθρωπε, τόνισε θρηνητικό τραγούδι για το Φαραώ, το βασιλιά της Αιγύπτου, και πες του: "Θαρρείς πως είσαι λιονταρόπουλο στα έθνη ανάμεσα. Μα φαίνεται πως είσαι κροκόδειλος μες στα νερά. Νερό πετάς απ' τα ρουθούνια σου, ταράζεις το ποτάμι με τα πόδια σου και το θολώνεις.

3"Άκου τι λέει ο Κύριος, ο Θεός: Θ' απλώσω πάνω σου το δίχτυ μου και θα βάλω πολλά έθνη να σε τραβήξουν μ' αυτό έξω στην όχθη.

4 Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

5 Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

6 Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.

7 Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.

8 Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.

9 Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

10 Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

11 Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.

12 Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.

4Θα σε ξαπλώσω στο έδαφος και θα φέρω όλα τα πουλιά να κατοικήσουν πάνω σου· και θα δώσω τις σάρκες σου να τις φάνε τ' άγρια θηρία και να χορτάσουν μ' αυτές.

5Θα σκορπίσω τα υπολείμματά σου στα βουνά και θα γεμίσω μ' αυτά τις κοιλάδες.

6Με το αίμα σου που θα τρέχει από τα βουνά, θα ποτίσω τη γη, θα πλημμυρίσω τα φαράγγια.

7-8Και όταν σε αποτελειώσω, θα σκεπάσω τον ουρανό, θα σκοτεινιάσω τ' άστρα του τα λαμπερά, τον ήλιο από πάνω σου θα τον σκεπάσω με σύννεφα και η σελήνη δεν θα δίνει πια φως. Θα βυθίσω τη χώρα σου στο σκοτάδι. Εγώ, ο Κύριος ο Θεός το λέω.

9"Θα συνταράξω πολλούς λαούς, όταν θ' ανακοινώσω την πτώση σου ανάμεσα στα έθνη, σε χώρες που δε γνώρισες ποτέ.

10Θα μείνουν άφωνοι οι λαοί απ' το κατάντημα στο οποίο θα σε φέρω κι οι βασιλιάδες τους από τη φρίκη θα ριγούν για σένα, όταν το ξίφος μου θα σείσω πάνω απ' το κεφάλι τους. Θα τρέμουν ασταμάτητα για τη ζωή τους τη μέρα της δικής σου καταστροφής.

11"Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, σού λέω, χώρα της Αιγύπτου: Ο στρατός του βασιλιά της Βαβυλώνας εναντίον σου θα στραφεί.

12Από τα ξίφη ισχυρών πολεμιστών θα σκοτωθεί ο λαός σου. Αυτοί είναι οι πιο σκληροί πολεμιστές ανάμεσα στα έθνη. Θα εκμηδενίσουν την υπεροψία σου και θα εξολοθρεύσουν όλο σου τον πληθυσμό.

[13] Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não as turbará, nem as turbarão unhas de animais.

[14] Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

[15] Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

[16] Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

Os egípcios com outras nações no além

[17] Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

[19] A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

[20] No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

[21] Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe

[13]Θα καταστρέψω όλα τα κτήνη σου που βόσκουν πλάι στο Νείλο. Τα νερά του πόδι ανθρώπου δε θα τα ταράξει πια ούτε καν οπλή κτήνους.

[14]Θα κάνω τα νερά σου να λιμνάζουν αδιατάραχτα και τα ποτάμια σου να κυλάνε σαν λάδι. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω.

[15]Όταν θα σ’ ερημώσω χώρα της Αιγύπτου και θ’ αφανίσω όλους τους κατοίκους σου και θα μείνεις ακατοίκητη, τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος”.

[16]»Αυτό είναι το θρηνητικό τραγούδι με το οποίο οι γυναίκες των εθνών θα θρηνήσουν την Αίγυπτο και τους κατοίκους της. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω».

Θρήνος για το λαό της Αιγύπτου

[17]Τη δέκατη πέμπτη μέρα του δωδέκατου μήνα του δωδέκατου έτους της αιχμαλωσίας μας, ο Κύριος μου είπε:

[18]«Εσύ, άνθρωπε, θρήνησε για της Αιγύπτου το λαό και στείλε τους με το θρήνο σου στον κάτω κόσμο, στα κατώτατα μέρη της γης, όπου και άλλα ισχυρά έθνη έχουν κατέβει. Πες στην Αίγυπτο:

[19-20]“νομίζεις πως είσαι πιο όμορφη από κάθε άλλη χώρα; Κατέβα μαζί με το λαό σου να μείνεις με τους ξένους και μ’ αυτούς που έχουν σκοτωθεί στον πόλεμο.

[21]Εκεί, στον κόσμο των νεκρών, οι ισχυρότεροι πολεμιστές και οι

gritarão do além: Desceram e lá jazem eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

προηγούμενοι σύμμαχοι του Φαραώ θα υποδεχτούν τους Αιγυπτίους και θα φωνάζουν: Να που οι απερίτμητοι, οι σκοτωμένοι στον πόλεμο, κατέβηκαν και κείτονται εδώ μαζί μας!

22 Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

23 Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

22-23”Εκεί βρίσκεται ο Ασσούρ και ο στρατός του, όλοι αυτοί που στη ζωή τους είχαν σπείρει τον τρόμο στη γη, όλοι θύματα του πολέμου. Οι τάφοι τους είναι στα εσώτερα του άδη· στη μέση είν’ ο βασιλιάς και γύρω όλοι οι άλλοι.

24 Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

25 No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

24-25”Εκεί είναι ο Ελάμ και ο στρατός του, όλοι αυτοί που στη ζωή τους είχαν σπείρει τον τρόμο στη γη. Έχουν σκοτωθεί στη μάχη και είν’ εκεί ντροπιασμένοι μαζί με τους άλλους νεκρούς του πολέμου. Στη μέση είν’ ο βασιλιάς και γύρω όλοι οι άλλοι απερίτμητοι.

26 Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

26”Εκεί είναι ο Μεσέχ-Τουβάλ και όλοι οι τάφοι των στρατιωτών του γύρω από το δικό του τάφο, όλοι τους απερίτμητοι, σκοτωμένοι στη μάχη· βρίσκονται εκεί, αφού έσπειραν τον τρόμο στη γη.

[27] E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as suas próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

[28] Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

[29] Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

[30] Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

[31] Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

[32] Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 33

[27]Αυτοί δεν βρίσκονται μαζί με τους πολεμιστές που σκοτώθηκαν σε παλιότερα χρόνια έχοντας σπείρει τον τρόμο στη γη· εκείνους τους έθαψαν με τιμές, μαζί με τα πολεμικά τους όπλα, τα ξίφη τους τοποθετήθηκαν κάτω από τα κεφάλια τους και οι ασπίδες τους πάνω στα σώματά τους.

[28]”Ετσι κι εσύ, χώρα της Αιγύπτου, θα βρεθείς ανάμεσα στους απερίτμητους, σ’ εκείνους που σκοτώθηκαν στη μάχη.

[29]”Εκεί είναι η Εδώμ, οι βασιλιάδες της και όλοι οι άρχοντές της, εκείνοι που ήταν κάποτε δυνατοί, μα τώρα βρίσκονται μαζί με τους νεκρούς του πολέμου, τους απερίτμητους.

[30]Εκεί είναι κι όλοι οι ηγεμόνες των λαών του βορρά και όλοι οι Σιδώνιοι. Έχουν κατέβει ντροπιασμένοι να συναντήσουν τους νεκρούς. Κάποτε είχαν φοβερή δύναμη, μα τώρα βρίσκονται εκεί απερίτμητοι και ντροπιασμένοι, μαζί με τα θύματα του πολέμου”.

[31]»Όλους αυτούς θα τους δει ο Φαραώ και θα παρηγορηθεί για το λαό του που εξολοθρεύτηκε στη μάχη. Εγώ το λέω, ο Κύριος ο Θεός.

[32]Εγώ επέτρεψα στο Φαραώ να σπείρει τον τρόμο του στη γη· αλλά τώρα θα βρεθεί μαζί με τους απερίτμητους, τους σκοτωμένους στη μάχη, μαζί με όλο το λαό του. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω».

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 33

O dever do verdadeiro atalaia

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

3 e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

4 se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

5 Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

6 Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

7 A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

8 Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

Ο προφήτης φύλακας του Ισραήλ

1Ο Κύριος μου είπε:

2«Εσύ, άνθρωπε, μίλησε στους συμπατριώτες σου και θύμισέ τους τι συμβαίνει όταν εγώ φέρνω πόλεμο σε μια χώρα. Ο λαός της χώρας βάζουν για φύλακά τους έναν από τους συμπολίτες τους.

3Όταν ο φύλακας δει τον εχθρό να έρχεται εναντίον τους θα ειδοποιήσει με τη σάλπιγγα το λαό.

4-5Τότε, όποιος ακούσει τον ήχο της σάλπιγγας και δε λάβει τα μέτρα του, κι έρθει ο εχθρός και τον σκοτώσει, θα είναι ο ίδιος υπεύθυνος για το θάνατό του, γιατί ενώ άκουσε τη σάλπιγγα, δεν έλαβε τα μέτρα του. Αν προφυλαγόταν θα γλίτωνε.

6Αν όμως ο φύλακας δει τον εχθρό να έρχεται και δεν ειδοποιήσει με τη σάλπιγγα κι ο λαός δεν λάβει τα μέτρα του κι έρθει ο εχθρός και σκοτώσει κάποιον, αυτός θα θανατωθεί εξαιτίας της ανομίας του· εγώ όμως θα θεωρήσω υπεύθυνο το φύλακα.

7»Έτσι κι εσένα, άνθρωπε, σε βάζω φύλακα στους Ισραηλίτες: Όταν ακούσεις ένα λόγο από το στόμα μου, θα τους ειδοποιείς εκ μέρους μου.

8Όταν πω για έναν αμαρτωλό ότι το δίχως άλλο πρέπει να πεθάνει, κι εσύ δεν του πεις τίποτα για να τον προειδοποιήσεις ν' αλλάξει τρόπο ζωής, ο αμαρτωλός θα πεθάνει εξαιτίας της

αμαρτίας του· εγώ όμως θα θεωρήσω υπεύθυνο εσένα.

[9] Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu caminho, morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

[9]Αν όμως πεις στον αμαρτωλό ν' αλλάξει τρόπο ζωής αλλά αυτός δεν μεταστραφεί, αυτός θα πεθάνει εξαιτίας της αμαρτίας του, εσύ όμως θα έχεις προφυλάξει τη ζωή σου.

[10] Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

[11] Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

[10-11]»Πες, λοιπόν, άνθρωπε, στους Ισραηλίτες, που λένε συνέχεια πως δεν πρόκειται να ζήσουν και πως είναι χαμένοι από τις ανομίες τους και τις αμαρτίες τους που τους βαραίνουν: “εγώ ο Κύριος, ο αληθινός Θεός, βεβαιώνω ότι δε χαίρομαι για το θάνατο του ασεβή, αλλά θέλω να αλλάξει τρόπο ζωής και να ζήσει. Γυρίστε, γυρίστε πίσω απ' τον κακό σας δρόμο! Γιατί θέλετε να πάτε στην καταστροφή, Ισραηλίτες; ”

[12] Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

[12]»Πες ακόμα στους συμπατριώτες σου: “τα καλά έργα του δικαίου δεν θα τον σώσουν τη μέρα που θα αμαρτήσει· και οι αμαρτίες του ασεβή δε θα είναι εμπόδιο τη μέρα που θα μετανοήσει. Ο δίκαιος δεν θα μπορέσει να ζήσει από τα προηγούμενα καλά του έργα, τη μέρα που θ' αμαρτήσει.

[13] Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

[13]Αν βεβαιώσω έναν δίκαιο ότι θα ζήσει, κι αυτός στηριχθεί στις προηγούμενες καλές του πράξεις και κάνει το κακό, τότε καμιά από αυτές δε θα υπολογιστεί· θα πεθάνει εξαιτίας του κακού που έκανε.

[14] Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

[14]Κι αν πω σ' έναν άνομο ότι το δίχως άλλο θα πεθάνει, αλλά αυτός μετανοήσει και πράξει το ορθό και το δίκαιο

[15] e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

[16] De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

[17] Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

[18] Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

[19] E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

[20] Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

O castigo de Israel por causa da sua presunção

[21] No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

[22] Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

[15]τότε οπωσδήποτε θα ζήσει, δε θα πεθάνει –αν δηλαδή επιστρέψει το ενέχυρο ή ό, τι άλλο άρπαξε και τηρήσει τους νόμους που οδηγούν στη ζωή και δεν ξαναπράξει το κακό.

[16]Καμιά από τις αμαρτίες που έκανε δε θα υπολογιστεί εναντίον του, γιατί θα έχει πράξει το νόμιμο και το δίκαιο· οπωσδήποτε θα ζήσει”.

[17]»Οι συμπατριώτες σου όμως είπαν: “ο τρόπος που ενεργεί ο Κύριος δεν είναι ο σωστός! ” –ενώ ο δικός τους τρόπος δεν είναι ο σωστός.

[18]Αν ένας δίκαιος απαρνηθεί το σωστό δρόμο και πράξει το κακό, θα πεθάνει γι’ αυτό.

[19]Κι αν ένας άνομος αποστραφεί την ανομία του και πράξει το νόμιμο και το δίκαιο, θα ζήσει γι’ αυτό.

[20]Και όμως, εσείς, Ισραηλίτες, λέτε: “δεν είναι σωστός ο τρόπος που ενεργεί ο Κύριος”. Εγώ θα κρίνω τον καθένα σας σύμφωνα με τη συμπεριφορά του».

Αναγγελία της πτώσης της Ιερουσαλήμ

[21]Την πέμπτη μέρα του δέκατου μήνα του δωδέκατου έτους της αιχμαλωσίας μας, συνέβη να ’ρθεί σ’ εμένα ένας άνθρωπος που είχε γλιτώσει από την Ιερουσαλήμ, και μου είπε: «Η πόλη έπεσε».

[22]Το προηγούμενο βράδυ, πριν έρθει ο φυγάς, είχα νιώσει τη δύναμη του Κυρίου πάνω μου και το στόμα μου άνοιξε. Και το άλλο πρωί, τη στιγμή ακριβώς που ο φυγάς έφτανε σ’ εμένα, λύθηκε η γλώσσα μου κι έπαψα να είμαι άφωνος.

Απατηλή ασφάλεια του Ιούδα

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto, possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

[25] Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?

[26] Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?

[27] Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.

[28] Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.

[29] Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.

[23]Τότε μου είπε ο Κύριος:

[24]«Άνθρωπε, αυτοί που κατοικούν στα ερείπια της χώρας των Ισραηλιτών λένε διαρκώς: "ο Αβραάμ ήταν ένας κι ο Θεός τού έδωσε τη χώρα για ιδιοκτησία· τώρα που εμείς είμαστε πολλοί, έχουμε μεγαλύτερο δικαίωμα να κατέχουμε τη χώρα".

[25]»Γι' αυτό πες τους ότι εγώ, ο Κύριος ο Θεός, λέω: "εσείς τρώτε κρέας με το αίμα του, λατρεύετε τα είδωλα και κάνετε φόνους· και πιστεύετε ότι θα σας δώσω τη χώρα ιδιοκτησία σας;

[26]Στηρίζεστε στη δύναμή σας, κάνετε βδελυρές πράξεις, ο ένας ατιμάζει τη γυναίκα του άλλου· και θέλετε να πάρετε και τη χώρα ιδιοκτησία σας;

[27]Ποτέ! Εγώ, ο Κύριος, ο αληθινός Θεός, το επιβεβαιώνω: Αυτοί που κατοικούν στα ερείπια, θα σκοτωθούν· αυτούς που ζουν στο ύπαιθρο, θα τους δώσω τροφή στα θηρία· και εκείνοι που κατοικούν στα βουνά και στα σπήλαια, θα πεθάνουν από αρρώστια.

[28]Θα κάνω τη χώρα έρημη και χέρσα· έτσι θα εκμηδενιστεί η περήφανη δύναμή της. Θα ερημωθούν τα βουνά της χώρας του Ισραήλ, σε σημείο που κανείς να μην μπορεί να τα διαβεί.

[29]Εξαιτίας των βδελυρών τους πράξεων θα κάνω τη χώρα έρημη και χέρσα και τότε θα μάθουν οι Ισραηλίτες ότι εγώ είμαι ο Κύριος"».

Ο προφήτης και οι ακροατές του

[30] Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.

[30]Ο Κύριος μου είπε: «Άνθρωπε, οι συμπατριώτες σου μιλάνε για σένα κοντά στα τείχη κι έξω απ' τις πόρτες των σπιτιών και λένε μεταξύ τους: "ελάτε ν' ακούσουμε το λόγο του Κυρίου".

[31] Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

[31]Έρχεται σ' εσένα ο λαός μου και κάθονται μπροστά σου, ακούν τα λόγια σου, αλλά δεν τα εφαρμόζουν. Με τα λόγια τους δείχνουν την απληστία τους και η καρδιά τους είναι στραμμένη στην αισχροκέρδεια.

[32] Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.

[32]Αλίμονο! Εσύ είσαι γι' αυτούς σαν ένας τραγουδιστής ερωτικών τραγουδιών, με ωραία φωνή, που παίζει καλά το όργανο. Αυτοί ακούν τα λόγια σου, αλλά δεν τα εφαρμόζουν.

[33] Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

[33]Όταν έρθει όμως η κατάλληλη στιγμή – και ήδη έρχεται– τότε θα μάθουν ότι ανάμεσά τους υπήρξε ένας προφήτης».

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

[3] Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

[4] A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 34

Προφητεία εναντίον των ποιμένων του Ισραήλ

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Άνθρωπε, προφήτεψε εναντίον των ποιμένων του Ισραήλ και πες τους: "ακούστε τι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αλίμονο σ' εσάς ποιμένες των Ισραηλιτών, που τρέφετε τον εαυτό σας! Δε θα έπρεπε οι ποιμένες να τρέφουν τα ποίμνια;

[3]Εσείς όμως τρέφεστε με το γάλα, ντύνεστε με το μαλλί, θυσιάζετε τα παχιά πρόβατα αλλά δε βόσκετε το ποίμνιο.

[4]Το αδύνατο πρόβατο δεν το δυναμώνετε και το άρρωστο δεν το γιατρεύετε· δε

desgarrada não tornastes a trazer e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

βάλατε επίδεσμο στο πληγωμένο ούτε φέρατε πίσω το παραστρατημένο· ούτε το χαμένο ζητήσατε να βρείτε. Αλλά φερθήκατε σ’ αυτά με βία και σκληρότητα.

5 Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.

5Έτσι διασκορπίστηκε το κοπάδι μου γιατί δεν είχε βοσκούς, κι έγινε τροφή για τα θηρία του αγρού.

6 As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.

6Περιπλανήθηκε το κοπάδι μου πάνω στα βουνά και στους ψηλούς λόφους· μετά τα πρόβατά μου σκορπίστηκαν σ’ όλη τη γη, χωρίς κανείς να ενδιαφερθεί ή να ψάξει γι’ αυτά.

7 Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

7”Γι’ αυτό, ποιμένες, ακούστε τι λέει ο ίδιος ο Κύριος:

8 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto para todas as feras do campo, por não haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

8Εγώ, ο αληθινός Θεός, το επιβεβαιώνω: Το κοπάδι μου έγινε λάφυρο και τα πρόβατά μου έγιναν τροφή των άγριων θηρίων. Δεν υπήρχε βοσκός και οι βοσκοί δεν αναζήτησαν το κοπάδι μου, αλλά έτρεφαν τον εαυτό τους αντί να βόσκουν το κοπάδι! Γι’ αυτό, ακούστε ποιμένες:

9 portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

10 Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei termo no seu pastoreio, e não se apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

9-10Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, είμαι εναντίον σας, ποιμένες! Θα ζητήσω από σας ευθύνες για το κοπάδι μου και θα σας πάψω από τη θέση να είστε ποιμένες των προβάτων μου, οι οποίοι φροντίζουν μόνο για τον εαυτό τους. Θα ελευθερώσω το κοπάδι μου από το στόμα σας και δε θα είναι πια τροφή για σας”».

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

11 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

Ο καλός ποιμένας φροντίζει το κοπάδι του

11Ο Κύριος, ο Θεός, λέει: «Τώρα, εγώ ο ίδιος θα ψάξω για το κοπάδι μου και θα φροντίσω γι’ αυτό.

12 Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas, assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

12Θ' αναζητήσω τα πρόβατά μου, όπως ο βοσκός προσπαθεί να ξαναμαζέψει το σκορπισμένο κοπάδι του. Θα τα ξαναμαζέψω από παντού όπου διασκορπίστηκαν τη μέρα της συννεφιάς και του σκότους.

13 Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

13Θα τα βγάλω ανάμεσα από τα έθνη, θα τα συγκεντρώσω από τις ξένες χώρες και θα τα φέρω στη χώρα τους. Θα τα βοσκήσω στα βουνά του Ισραήλ, στις κοιλάδες και σ' όλα τα κατοικήσιμα μέρη της χώρας.

14 Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

14Σε καλούς βοσκότοπους θα τα βοσκήσω, στα ψηλά βουνά του Ισραήλ θα είναι το μαντρί τους· εκεί θα κοιμούνται με ασφάλεια και θα βόσκουν στα πλούσια βοσκοτόπια, ναι, πάνω στα βουνά της χώρας.

15 Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

15Εγώ θα είμαι ποιμένας στα πρόβατά μου κι αυτός που θα τους βρίσκει τόπο να ξεκουράζονται. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω.

16 A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

16Θ' αναζητήσω το χαμένο πρόβατο και θα φέρω πίσω το παραστρατημένο· στο πληγωμένο θα βάλω επιδέσμους και το αδύναμο θα το δυναμώσω. Θα περιορίσω όμως τα δυνατά ή τα πολύ παχιά πρόβατα και θα τα βόσκω όλα με δικαιοσύνη.

17 Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

17»Όσο για σας, το ποίμνιό μου, εγώ ο Κύριος ο Θεός, ετούτο έχω να σας πω: Θα κάνω διάκριση ανάμεσα στα πρόβατα, στα κριάρια και στα τραγιά.

18 Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso

18Δε φτάνει σ' εσάς, κριάρια και τραγιά, που βόσκετε σε καλά βοσκοτόπια; είναι

pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

ανάγκη να πατάτε το υπόλοιπο της βοσκής σας με τα πόδια σας; Δε σας φτάνει που πίνετε από καθαρό νερό; πρέπει να θολώνετε με τα πόδια σας το υπόλοιπο;

19 Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

19Γιατί; Είναι υποχρεωμένο το κοπάδι μου να τρώει ό, τι εσείς έχετε πατήσει και να πίνει ό, τι εσείς έχετε θολώσει με τα πόδια σας;

20 Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

20Γι' αυτό, εγώ ο Κύριος ο Θεός, δηλώνω πως θα προστατέψω τα αδύναμα πρόβατα από σας τα δυνατά.

21 Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,

21Επειδή εσείς με τα οπίσθιά σας και με τον ώμο σας σπρώχνετε και με τα κέρατά σας χτυπάτε τα αδύνατα πρόβατα και τα εκτοπίζετε,

22 eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.

22γι' αυτό εγώ θα προστατέψω το κοπάδι μου και δεν θα είναι πια λάφυρο. Θ' αποδώσω σε κάθε πρόβατο το δίκιο του».

Βασιλεία της ειρήνης

23 Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.

23Λέει ο Κύριος: «Θα βάλω στα πρόβατά μου μόνο έναν ποιμένα να τα βόσκει, όπως ο δούλος μου ο Δαβίδ. Αυτός θα τα τρέφει κι αυτός θα είναι ποιμένας τους.

24 Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

24Εγώ, ο Κύριος, θα είμαι Θεός τους κι αυτός θα είναι αρχηγός τους, όπως ήταν ο δούλος μου ο Δαβίδ. Εγώ ο Κύριος, το λέω.

25 Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.

25»Θα κάνω διαθήκη ειρήνης με το κοπάδι μου και θα εξαφανίσω τα άγρια θηρία από τη χώρα, ώστε τα πρόβατά μου να κατοικούν με ασφάλεια στην έρημο και να κοιμούνται στα δάση.

26 Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a

26Θα ευλογήσω αυτούς και τους τόπους που είναι γύρω από το όρος μου· θα ρίχνω

chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.

27 As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.

28 Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.

29 Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.

30 Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

31 Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

3 Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.

τη βροχή στον καιρό της και θα είναι βροχή ευλογίας.

27Τα δέντρα έξω στους αγρούς θα κάνουν τους καρπούς τους και η γη θα δίνει τα προϊόντα της. Τα πρόβατά μου θα ζουν με ασφάλεια στη χώρα τους και θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν θα σπάσω τα δεσμά της δουλείας τους και όταν θα τους λυτρώσω από την εξουσία αυτών που τους υποδούλωσαν.

28Δε θα είναι πια λάφυρο για τα έθνη ούτε θα τους κατασπαράζουν τα άγρια θηρία. Θα ζουν ασφαλείς χωρίς το φόβο κανενός.

29Θα τους εξασφαλίζω εύφορες εκτάσεις και δε θα υποφέρουν πια από πείνα στη χώρα τους, ούτε θα εμπαίζονται από τα άλλα έθνη.

30Τότε όλος ο κόσμος θα μάθει ότι εγώ, ο Κύριος ο Θεός τους, είμαι μαζί τους κι ότι οι Ισραηλίτες είναι ο λαός μου. Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω».

31«Εσείς είστε το κοπάδι μου, που το φροντίζω, κι εγώ ο Κύριος είμαι ο Θεός σας», λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 35

Η τιμωρία των Εδωμιτών

1Ο Κύριος μου είπε:

2«Κοίταξε, άνθρωπε, προς την ορεινή χώρα Σηείρ και προφήτεψε εναντίον της.

3Πες της: "άκου τι έχει να σου πει ο Κύριος ο Θεός: Είμαι εναντίον σου Σηείρ και θα σε τιμωρήσω· θα σε κάνω έρημη και χέρσα.

[4] Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.

[5] Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.

[6] Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.

[7] Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.

[8] Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.

[9] Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[10] Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,

[11] por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.

[12] Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os montes de Israel, dizendo: Já estão desolados, a nós nos são entregues por pasto.

[4]Τις πόλεις σου θα τις εξαφανίσω κι εσύ ως χώρα θα ερημωθείς και θα μάθεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[5]”Μέσα σου είχες αιώνια έχθρα για τους Ισραηλίτες. Τους άφησες να πεθάνουν τον καιρό της συμφοράς τους, τον καιρό της τελικής καταδίκης τους.

[6]Γι’ αυτό κι εγώ ορκίζομαι στον εαυτό μου ότι θα σε θεωρήσω ένοχη αιματοχυσίας και το αίμα αυτό θα σε καταδιώκει παντού.

[7]Θα κάνω, Σηείρ, ν’ απομείνεις έρημη κι εγκαταλειμμένη. Θα θανατώνω όποιον περνάει απ’ την περιοχή σου.

[8]Θα γεμίσω τα βουνά σου με πτώματα. Στους λόφους σου και στις κοιλάδες σου και σ’ όλα τα φαράγγια σου θα κείτονται οι νεκροί του πολέμου.

[9]Θα σε κάνω αιώνια έρημο και οι πόλεις σου ποτέ πια δε θα κατοικηθούν. Και τότε ο λαός σου θα μάθει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[10]”Είπες: Θα κατακτήσω δύο έθνη, τον Ισραήλ και τον Ιούδα! Δύο χώρες, όπου κατοικεί ο Κύριος, θα γίνουν δικές μου!

[11]Γι’ αυτό κι εγώ ορκίζομαι στον εαυτό μου ότι θα σου ανταποδώσω όλη την οργή, το μίσος και το φθόνο που έδειξες στους Ισραηλίτες. Θα μάθουν κι αυτοί ότι σας τιμωρώ για τα όσα τους κάνατε.

[12]Και θα μάθεις κι εσύ ότι εγώ ο Κύριος άκουσα όλες τις βλασφημίες που ξεστόμισες ενάντια στα βουνά του Ισραήλ, όταν διακήρυττες ότι είναι έρημα και θα μπορούσες να τα αρπάξεις για λεία σου.

[13] Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.
[14] Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.

[15] Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

[13-14]Με τα λόγια σου καυχήθηκες κατά κόρον εναντίον μου, αλλά εγώ, ο Κύριος ο Θεός, σε άκουσα. Έχω, λοιπόν, να πω τούτο: Επειδή όλη αυτή η χώρα χαίρεται, εγώ θα την ερημώσω.

[15]Εσύ ευχαριστήθηκες με την καταστροφή της χώρας του Ισραήλ, της χώρας που μου ανήκει. Ε, λοιπόν, την ίδια τιμωρία θα φέρω κι επάνω σου. Θα ερημωθείς, ορεινή χώρα Σηείρ, και όλοι οι κάτοικοί σου θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος”».

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

[1] Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.
[2] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,
[3] portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,
[4] portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações circunvizinhas.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 36

Η μελλοντική αποκατάσταση του Ισραήλ

[1-2]Ο Κύριος λέει: «Εσύ, άνθρωπε, προφήτεψε προς τα βουνά του Ισραήλ και πες τους: “βουνά εσείς του Ισραήλ, ακούστε το λόγο του Κυρίου του Θεού! Ο εχθρός καυχήθηκε για σας ότι κατέκτησε τα αιώνια ψηλώματα.

[3]Αλλά εγώ ο Κύριος, ο Θεός, έχω να πω τούτο: Ξέρω ότι αυτοί σας ερήμωσαν και σας καταπάτησαν απ’ όλες τις μεριές· σας έχουν βάλει στο μάτι, γίνατε κτήμα των άλλων εθνών και όλοι οι λαοί σάς εμπαίζουν και σας ταπεινώνουν.

[4]Να λοιπόν ποιο είναι το μήνυμά μου: Ακούστε εσείς, βουνά και λόφοι, φαράγγια και κοιλάδες, ερημωμένα χαλάσματα και εγκαταλειμμένες πόλεις του Ισραήλ! Ακούστε τι υπόσχομαι εγώ ο Κύριος ο Θεός. Έχετε γίνει λάφυρο και χλευασμός των γειτονικών σας εθνών.

[5] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

[5]Πάνω στην έξαψη του θυμού μου φωνάζω εναντίον τους και εναντίον ολόκληρης της Εδώμ, που πήραν σαν κτήμα τους τη χώρα μου, με περισσή χαρά και πολλή περιφρόνηση και την κρατούν για λάφυρο.

[6] Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

[6]Προφήτεψε, άνθρωπε, για τη χώρα του Ισραήλ και πες εκ μέρους μου στα βουνά και στους λόφους, στα φαράγγια και στις κοιλάδες, ότι θέλω ν' αφήσω να ξεσπάσουν η αγανάκτηση και η οργή μου, γιατί σας εμπαίζουν τα άλλα έθνη.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

[7]Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, υψώνω το χέρι μου και ορκίζομαι ότι τα γύρω σας έθνη θα πάθουν την ίδια ατίμωση.

[8] Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

[8]"Εσείς, όμως, βουνά της χώρας του Ισραήλ, θα γεμίσετε δέντρα που θα δώσουν τον καρπό τους στο λαό μου, τους Ισραηλίτες, γιατί γρήγορα αυτοί θα ξανάρθουν στην πατρίδα τους.

[9] Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

[9]Εγώ είμαι μαζί σας· θα στρέψω την προσοχή μου πάνω σας, θα σας οργώσουν και θα σας σπείρουν.

[10] Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

[10]Θα πολλαπλασιάσω τους κατοίκους σας, όλους τους Ισραηλίτες· τα ερείπια θα ξαναχτιστούν και οι πόλεις θα κατοικηθούν.

[11] Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11]Θα κάνω να πολλαπλασιαστούν πάνω σας τα κτήνη και ν' αποκτήσουν οι άνθρωποι πλήθος απογόνους. Θα κάνω να κατοικηθείτε όπως και στο παρελθόν και θα σας ευεργετήσω περισσότερο από πριν. Τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[12] Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

[12]Θα κάνω να περπατήσουν πάλι πάνω σας άνθρωποι, ο λαός μου ο Ισραήλ· θα τους ανήκετε και θα σας έχουν στην κατοχή τους· και δε θα αφήσετε πια τα παιδιά τους να στερηθούν τίποτε"».

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

[13]Λέει ο Κύριος ο Θεός, στη χώρα του Ισραήλ: «Σε εμπαίζουν ότι είσαι γη που καταστρέφεις τους ανθρώπους σου κι αφήνεις άτεκνο το λαό σου.

[14] por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[14]Αλλά εγώ δηλώνω ότι δε θα καταστρέψεις πια ανθρώπους και δε θα στερήσεις πια το λαό σου από τα παιδιά του.

[15] Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[15]Δε θ' αφήσω να ακουστεί εναντίον σου λόγος προσβλητικός από τα άλλα έθνη. Δε θα σε χλευάζουν πια οι λαοί και δεν θα προκαλείς θάνατο στο λαό σου. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω».

A restauração de Israel

Η νέα ζωή του Ισραήλ

[16] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16]Ο Κύριος μου είπε ακόμη:

[17] Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.

[17]«Άνθρωπε, όταν οι Ισραηλίτες κατοικούσαν στη χώρα τους, τη μόλυναν με τη διαγωγή τους και τις πράξεις τους. Η συμπεριφορά τους ενώπιόν μου ήταν ακάθαρτη, όπως το αίμα που χάνει η γυναίκα στον καιρό της περιόδου της.

[18] Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.

[18]Έτσι, εξαπέλυσα την οργή μου πάνω τους για τους φόνους που έκαναν στη χώρα και για τα είδωλα με τα οποία τη μόλυναν.

[19] Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.

[19]Τους διασκόρπισα ανάμεσα στα έθνη, τους έσπειρα στις ξένες χώρες. Τους τιμώρησα ανάλογα με τη διαγωγή τους και τις πράξεις τους.

[20] Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.

[20]Και μέσα στα έθνη όπου πήγαν, βεβήλωσαν κι εκεί το άγιο όνομά μου, γιατί ο κόσμος έλεγε γι’ αυτούς: “αυτοί είναι ο λαός του Κυρίου, κι όμως ο Κύριος δεν μπόρεσε να εμποδίσει την εξορία τους από τη χώρα του! ”

[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.

[21]Και λυπήθηκα, που έβλεπα το άγιο όνομά μου να βεβηλώνεται από τους Ισραηλίτες ανάμεσα στα έθνη όπου πήγαιναν.

[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.

[22]»Γι’ αυτό πες τους: “Ισραηλίτες, ο Κύριος ο Θεός λέει: Αυτό που πρόκειται να κάνω, δεν θα το κάνω για χάρη σας αλλά χάρη στο άγιο όνομά μου, που εσείς το βεβηλώσατε ανάμεσα στα έθνη όπου πήγατε.

[23] Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.

[23]Μολονότι το όνομά μου βεβηλώθηκε ανάμεσα στα έθνη εξαιτίας σας, εγώ θ’ αποδείξω στα έθνη πως είμαι Θεός μεγάλος και άγιος. Και τότε αυτά θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

[24] Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

[24]Θα σας βγάλω μες από τα έθνη, θα σας συνάξω μέσα απ’ όλες τις ξένες χώρες και θα σας φέρω στη χώρα σας.

[25] Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

[25]Θα σας ραντίσω με καθαρό νερό και θα εξαγνιστείτε από την ακαθαρσία της ειδωλολατρίας σας· ναι, θα σας εξαγνίσω.

[26] Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.

[26]Θα σας δώσω καινούρια καρδιά και θα βάλω μέσα σας νέο πνεύμα. Θα αφαιρέσω από το σώμα σας την πέτρινη καρδιά και θα σας δώσω καρδιά ζωντανή.

[27] Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.

[27]Θα βάλω μέσα σας το Πνεύμα μου και θα σας κάνω ν' ακολουθείτε τους νόμους μου και να τηρείτε με προσοχή τις εντολές μου.

[28] Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.

[28]Θα μπορείτε να κατοικείτε στη χώρα που έδωσα στους προγόνους σας· θα είστε λαός μου κι εγώ θα είμαι Θεός σας.

[29] Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

[29]"Θα σας απαλλάξω από την ακαθαρσία σας και θα διατάξω το σιτάρι να γίνει άφθονο, για να μην πεινάσετε.

[30] Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais recebais o opróbrio da fome entre as nações.

[30]Θ' αυξήσω τους καρπούς των δέντρων και τα προϊόντα της γης, για να μη σας εμπαίζουν τα έθνη εξαιτίας της πείνας.

[31] Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

[31]Τότε θα θυμάστε την κακή σας συμπεριφορά και τις κακές σας πράξεις και θα αισθάνεστε αηδία για τις αμαρτίες σας και για τα βδελυρά σας έργα.

[32] Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

[32]Δε θα το κάνω εγώ αυτό για χάρη σας, Ισραηλίτες. Να το ξέρετε. Θα το κάνω για να ντραπείτε και να αισχυνθείτε για τη διαγωγή σας! Αυτό έχω να πω εγώ, ο Κύριος"».

[33] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

[33]Λέει ακόμα ο Κύριος, ο Θεός: «Την ημέρα που θα σας καθαρίσω από τις ανομίες σας, θα κάνω να κατοικηθούν πάλι οι πόλεις σας και ό, τι ήταν ερειπωμένο θα ξαναχτιστεί.

[34] Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

[34]Η χώρα η ρημαγμένη θα καλλιεργηθεί· όποιος θα τη διασχίζει δεν θα βλέπει πια μια έρημη χώρα.

[35] Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas,

[35]Θα λένε: "αυτή η χώρα που ήταν ρημαγμένη έγινε σαν κήπος της Εδέμ και οι πόλεις οι έρημες, οι εγκαταλειμμένες και

desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

oι ερειπωμένες, τώρα είναι οχυρωμένες και κατοικημένες”.

[36] Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR, reedifiquei as cidades destruídas e replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

[36]Τα έθνη που θα ’χουν απομείνει γύρω σας, θα μάθουν ότι εγώ, ο Κύριος, ξανάχτισα τις ερειπωμένες πόλεις και ξαναγέμισα δέντρα τους ερημωμένους τόπους. Εγώ, ο Κύριος το είπα και θα το κάνω.

[37] Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

[37]»Κάτι ακόμα θα επιτρέψω στους Ισραηλίτες να μου ζητήσουν να τους κάνω: να αυξήσω τον πληθυσμό τους, όπως ένα κοπάδι.

[38] Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim as cidades desertas se encherão de rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

[38]Γέμιζε παλιά η Ιερουσαλήμ με κοπάδια ζώων που πήγαιναν για τις θυσίες στις μεγάλες γιορτές. Έτσι θα γεμίσουν οι έρημες πόλεις με κοπάδια από ανθρώπους κι όλοι θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

[1] Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

[2] e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

[3] Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

[4] Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 37

Το όραμα της πεδιάδας με τα ξερά κόκαλα

[1]Ένιωσα πάνω μου τη δύναμη του Κυρίου. Μ’ έβγαλε με το Πνεύμα του έξω, μ’ έφερε σε μια πεδιάδα που ήταν γεμάτη κόκαλα

[2]και με περιέφερε πάνω απ’ αυτά. Τα κόκαλα ήταν πάρα πολλά και πολύ ξερά, απλωμένα στην πεδιάδα.

[3]«Άνθρωπε», με ρώτησε, «μπορούν να γίνουν ζωντανοί άνθρωποι αυτά τα κόκαλα; » Κι εγώ απάντησα: «Κύριε, Θεέ, εσύ ξέρεις».

[4]Τότε μου είπε: «Μίλα εκ μέρους μου σ’ αυτά τα κόκαλα και πες τους: “κόκαλα εσείς ξερά,

[5] Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

[5]ο Κύριος ο Θεός σάς λέει: Προσέξτε! Εγώ θα φέρω πνοή μέσα σας και θα πάρετε ζωή.

[6] Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

[6]Θα σας δώσω νεύρα και θα κάνω να ’ρθει πάνω σας σάρκα και θα τη σκεπάσω με δέρμα· μετά θα σας δώσω πνοή και θα πάρετε ζωή. Τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος”».

[7] Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

[7]Προφήτεψα, λοιπόν, κατά πώς διατάχθηκα. Κι εκεί που προφήτευα, έγινε ένας θόρυβος κι ακούγονταν τριξίματα· τα κόκαλα πλησίαζαν το ένα το άλλο.

[8] Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

[8]Ύστερα κοίταξα και είδα ότι νεύρα και σάρκες φύτρωναν πάνω στα κόκαλα και μετά ντύθηκαν με δέρμα· ζωή όμως δεν υπήρχε ακόμα μέσα τους.

[9] Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

[9]Τότε μου είπε ο Κύριος: «Μίλα εκ μέρους μου στην πνοή της ζωής! Προφήτεψε, άνθρωπε, και πες της: “ο Κύριος ο Θεός λέει: Έλα, πνοή, από τις τέσσερις άκρες και μπες μέσα σ’ αυτά τα πτώματα για να ξαναπάρουν ζωή”».

[10] Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

[10]Προφήτεψα, λοιπόν, όπως με πρόσταξε ο Κύριος. Μπήκε τότε η πνοή της ζωής στα πτώματα και αναστήθηκαν και στάθηκαν στα πόδια τους, κι ήταν ένα πάρα πολύ μεγάλο στράτευμα.

[11] Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

[11]«Άνθρωπε», μου είπε ο Κύριος, «αυτά τα κόκαλα συμβολίζουν τους Ισραηλίτες, οι οποίοι λένε συνεχώς ότι είναι σαν ξερά κόκαλα, ότι χάθηκε κάθε ελπίδα γι αυτούς, ότι είναι χαμένοι πια.

[12] Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a

[12]Γι’ αυτό, προφήτεψε και πες τους ότι εγώ, ο Κύριος ο Θεός, λέω: “θ’ ανοίξω τους

vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

13 Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

14 Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra. Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

Reunião de Judá e Israel

15 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

16 Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José, pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

17 Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

18 Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

19 Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

τάφους σας και θα σας βγάλω μες απ’ αυτούς, λαέ μου, και θα σας φέρω στη χώρα του Ισραήλ.

13Κι όταν το κάνω αυτό θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

14Θα σας δώσω το Πνεύμα μου και θα ξαναβρείτε τη ζωή. Θα σας φέρω στη χώρα σας και θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Το είπα και θα το κάνω εγώ, ο Κύριος».

Συνένωση των βασιλείων Ιούδα και Ισραήλ

15Ο Κύριος μου είπε:

16«Εσύ, άνθρωπε, πάρε ένα ραβδί και γράψε πάνω του τη φράση “βασίλειο του Ιούδα και οι Ισραηλίτες που ζουν σ’ αυτό”. Μετά πάρε άλλο ραβδί και γράψε πάνω του τη φράση: “Ιωσήφ, το ραβδί του Εφραΐμ και οι Ισραηλίτες που ζουν σ’ αυτό”.

17Έπειτα ένωσε τα δυο ραβδιά ώστε να σχηματίσουν ένα, και κράτα τα στο χέρι σου.

18»Κι όταν οι συμπατριώτες σου σε ρωτήσουν τι σημαίνει αυτό,

19πες τους: “ο Κύριος ο Θεός λέει: Θα πάρω το ραβδί του Ιωσήφ, που είναι στην κατοχή του Εφραΐμ και των Ισραηλιτών που ζουν εκεί, και θα το ενώσω με το ραβδί του Ιούδα· θα τα κάνω ένα ραβδί και θα τα κρατάω στο χέρι μου”.

[20] Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

[21] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

[22] Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

[23] Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[24] O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

[25] Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram; habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.

[26] Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os

[20]»Κι ενώ θα κρατάς μπροστά τους τα ραβδιά με χαραγμένες τις επιγραφές πάνω τους,

[21]θα τους πεις: “ο Κύριος ο Θεός λέει: Θα πάρω τους Ισραηλίτες από τα έθνη όπου έχουν πάει, θα τους συγκεντρώσω από παντού και θα τους φέρω στη χώρα τους.

[22]Θα τους κάνω όλους ένα έθνος στη χώρα, στα βουνά του Ισραήλ. Ένας βασιλιάς θα τους κυβερνάει όλους· δε θα είναι πια δύο έθνη, δε θα είναι χωρισμένοι σε δύο βασίλεια.

[23]Δε θα μολύνονται πια με τη λατρεία των ειδώλων τους, με τις βδελυρές πράξεις τους και με τις παρανομίες τους. Θα τους απαλλάξω από κάθε μορφή απιστίας, με τις οποίες αμάρτησαν εναντίον μου· θα τους εξαγνίσω κι έτσι θα είναι λαός μου κι εγώ θα είμαι Θεός τους.

[24]Ένας μόνο ποιμένας θα υπάρχει για όλους κι αυτός θα είναι ένας βασιλιάς σαν το Δαβίδ, το δούλο μου. Θ’ ακολουθούν τις εντολές μου και θα τηρούν με προσοχή τους νόμους μου.

[25]”Θα κατοικούν στη χώρα που έδωσα στο δούλο μου τον Ιακώβ, στη χώρα που κατοίκησαν οι πρόγονοί τους. Θα εγκατασταθούν εκεί με τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους για πάντα· κι ο άρχοντάς τους θα είναι παντοτινός, σαν το Δαβίδ, το δούλο μου.

[26]Θα κάνω μ’ αυτούς αιώνια διαθήκη ειρήνης· θα τους δώσω μόνιμη εγκατάσταση και θα αυξήσω τον

multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.

[27] O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[28] As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

πληθυσμό τους· θα τοποθετήσω το αγιαστήριό μου ανάμεσά τους παντοτινά.

[27]Θα κατοικήσω μαζί τους· θα είμαι ο Θεός τους κι αυτοί θα είναι λαός μου.

[28]Κι όταν το αγιαστήριό μου θα εγκατασταθεί ανάμεσά τους για πάντα, τότε θα μάθουν τα άλλα έθνη ότι εγώ, ο Κύριος, έχω ξεχωρίσει τους Ισραηλίτες σαν άγιο λαό μου”».

Ezequiel 38

Profecia contra Gogue

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;

[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 38

Ο ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ Η ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΟΥ

(Κεφ. 38–39)

Προφητεία εναντίον του Γωγ

[1]Ο Κύριος μου είπε:

[2]«Άνθρωπε, κοίταξε προς τον Γωγ στη χώρα του Μαγώγ, στο μεγάλο άρχοντα της Μεσέχ και της Τουβάλ, και προφήτεψε εναντίον του.

[3]Πες του ότι εγώ ο Κύριος, ο Θεός, λέω: Είμαι εναντίον σου, Γωγ, μεγάλε άρχοντα της Μεσέχ και της Τουβάλ!

[4]Θα σε θέσω κάτω από τον έλεγχό μου. Θα βάλω άγκιστρα στα σαγόνια σου και θα σε βγάλω για πόλεμο εσένα και όλο το στρατό σου, τα άλογα και τους καβαλάρηδες, όλους ντυμένους μεγαλόπρεπα, μεγάλο πλήθος πεπειραμένων πολεμιστών με θυρεούς και με ασπίδες.

[5]Μαζί σου θα έρθουν οι στρατοί της Περσίας, της Αιθιοπίας και της Λιβύης, οπλισμένοι με ασπίδες και περικεφαλαίες,

[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.

[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.

[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.

[9] Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra, tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;

[11] e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;

[12] isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.

[6]κι επίσης τα στρατεύματα της Γόμερ και της Βαιθ-Τωγαρμά, από τις εσχατιές του βορρά, καθώς και πολλοί άλλοι λαοί.

[7]Ετοιμάσου εσύ ως επικεφαλής και να έχεις έτοιμο και όλο το στράτευμά σου υπό τις διαταγές σου.

[8]Έπειτα από πολλά χρόνια, στα τέλη των καιρών, θ' αναλάβεις υπηρεσία και θα επιτεθείς εναντίον της χώρας του Ισραήλ. Οι κάτοικοί της, που θα έχουν γλιτώσει από τον πόλεμο, θα έχουν επιστρέψει από πολλές χώρες όπου ζούσαν, και θα έχουν συγκεντρωθεί στα βουνά του Ισραήλ, τα οποία για πολύν καιρό ήταν έρημα. Κι ενώ όλοι θα κατοικούν εκεί με ασφάλεια,

[9]εσύ με το στρατό σου και το πλήθος των συμμάχων σου θα προελάσεις σαν θύελλα και θα εισβάλεις στη χώρα τους σαν σύννεφο που έρχεται να καλύψει τη γη.

[10]»Την ημέρα εκείνη πολλές σκέψεις θα έρθουν στο μυαλό σου και θα συλλάβεις ένα ύπουλο σχέδιο:

[11]Θα σκεφτείς να εκστρατεύσεις εναντίον αυτών των φιλήσυχων ανθρώπων, που κατοικούν με ασφάλεια σε μια χώρα με ατείχιστες πόλεις και σε περιοχές δίχως πύλες και αμπάρες.

[12]Θα έρθεις να λεηλατήσεις και ν' αρπάξεις πολλά λάφυρα. Θα επιτεθείς εναντίον ανθρώπων που εγκαταστάθηκαν σ' ερημωμένους τόπους κι έχτισαν εκεί τα σπίτια τους, εναντίον ενός λαού που συνάχθηκε μέσα από τα έθνη κι απέκτησε

13 Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

Gogue invadirá Israel

14 Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?

15 Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;

16 e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

17 Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

κτήνη και άλλα αγαθά, και τώρα ζει στο κέντρο της γης.

13Οι κάτοικοι της Σαβά και της Δεδάν και οι έμποροι της Θαρσείς και των γύρω περιοχών της θα σε ρωτούν: “μάζεψες στρατό για να λεηλατήσεις και ν’ αρπάξεις λάφυρα; Ήρθες για να πάρεις ασήμι και χρυσάφι, ν’ αρπάξεις κτήνη και αγαθά και πλούσια λεία; ” Εγώ ο Κύριος ο Θεός το λέω.

14»Γι’ αυτό, άνθρωπε, προφήτεψε εναντίον του Γωγ και πες του: “άκου τι έχει να σου πει ο Κύριος, ο Θεός: Εκείνο τον καιρό, τότε που ο λαός μου ο Ισραήλ θα ζει με ασφάλεια, θα σηκωθείς

15και θα έρθεις από τον τόπο σου, από τις εσχατιές του βορρά, επικεφαλής ενός μεγάλου και δυνατού στρατού, ο οποίος θ’ αποτελείται από άντρες πολλών εθνοτήτων και όλοι τους θα ιππεύουν σε άλογα.

16Θα επιτεθείς εναντίον του λαού μου, του Ισραήλ, σαν σύννεφο που έρχεται να καλύψει τη γη. Στα τέλη των καιρών θα γίνει αυτό· θα σε στείλω, Γωγ, να κατακτήσεις τη χώρα μου, για να γνωρίσουν τα άλλα έθνη ότι εγώ είμαι Θεός άγιος. Αυτό θα τους το αποδείξω ενεργώντας μέσω εσού.

17Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, δηλώνω ότι εσύ είσαι εκείνος για τον οποίο μίλησα στο παρελθόν με τους δούλους μου, τους προφήτες του Ισραήλ. Αυτοί για χρόνια προφήτευαν ότι θα σε έστελνα να πολεμήσεις τον Ισραήλ».

O Γωγ χρησιμοποιείται και καταστρέφεται από το Θεό

[18] Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.

[18]Ο Κύριος, ο Θεός, λέει: «Την ημέρα που ο Γωγ θα εισβάλει στη χώρα των Ισραηλιτών, θ' ανάψει ο φοβερός θυμός μου.

[19] Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,

[19]Και δηλώνω ότι μέσα στην αγανάκτηση και στο θυμό μου θα γίνει στη χώρα του Ισραήλ μεγάλος σεισμός.

[20] de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha presença; os montes serão deitados abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.

[20]Από την παρουσία μου θα τρέμουν τα ψάρια στη θάλασσα, τα πουλιά στον ουρανό, τα άγρια θηρία, όλα τα ερπετά που σέρνονται στη γη και όλοι οι άνθρωποι που ζουν πάνω σ' αυτήν. Τα βουνά θα ισοπεδωθούν, οι γκρεμοί θα κατολισθήσουν και κάθε τείχος θα καταρρεύσει.

[21] Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.

[21]Θα τον κατατρομάξω με κάθε τρόπο· οι στρατιώτες του Γωγ θ' αλληλοεξοντωθούν.

[22] Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.

[22]Θα τον τιμωρήσω με επιδημίες και αιματοχυσίες· θα ρίξω πάνω στον ίδιο, στο στρατό του και στο πλήθος των συμμάχων του καταιγίδες και χαλάζι, φωτιά και θειάφι.

[23] Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

[23]Έτσι θα φανερώσω τη μεγαλοσύνη και την αγιότητά μου και θα κάνω γνωστόν τον εαυτό μου στα ξένα έθνη· θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος».

Ezequiel 39

A queda de Gogue

[1] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 39

[1]«Κι εσύ, άνθρωπε, προφήτεψε εναντίον του Γωγ και πες του: "άκου τι λέει για σένα ο Κύριος, ο Θεός: Είμαι εναντίον σου,

Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

Γωγ, μεγάλε άρχοντα της Μεσέχ και της Τουβάλ.

2 Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

2Θα σε βάλω κάτω από τον έλεγχό μου και θα σε κατευθύνω· θα σε ανεβάσω από τις εσχατιές του βορρά και θα σε φέρω να επιτεθείς στα βουνά του Ισραήλ.

3 Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

3Μετά θα χτυπήσω κι εσένα, έτσι που να πέσει το τόξο σου από το αριστερό σου χέρι και τα βέλη σου απ’ το δεξί.

4 Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

4Θα πέσετε νεκροί στα βουνά του Ισραήλ, εσύ, ο στρατός σου και το πλήθος των συμμάχων σου. Θα σας δώσω για τροφή στα όρνεα κάθε είδους και στ’ άγρια θηρία.

5 Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

5Θα πέσεις νεκρός στο χώμα, κατά πώς το λέω εγώ, ο Κύριος ο Θεός”.

6 Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

6»Φωτιά θα στείλω στη χώρα του Μαγώγ και εναντίον αυτών που κατοικούν με ασφάλεια στις ακτές· θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

7 Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

7Θα κάνω να γνωρίσουν οι Ισραηλίτες, ο λαός μου, πόσο άγιος είμαι· δε θα τους αφήσω άλλο να με αγνοούν και τα έθνη θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο άγιος Θεός του Ισραήλ.

8 Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

8Να, έρχεται η μέρα που αυτό θα πραγματοποιηθεί, κατά πώς εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το έχω προαναγγείλει».

Εκκαθάριση του πεδίου της μάχης

9 Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas, os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

9Ο Κύριος λέει: «Οι κάτοικοι των πόλεων του Ισραήλ θα βγουν εκείνη την ημέρα έξω από τις πόλεις τους και θα κάψουν τα όπλα των εχθρών τους: τις ασπίδες, τους θυρεούς, τα τόξα, τα βέλη, τα ακόντια και τις λόγχες. Θα τα χρησιμοποιούν για καυσόξυλα εφτά χρόνια.

[10] Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

O sepultamento das hordas de Gogue

[11] Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

[12] Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

[13] Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

[14] Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

[15] Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

[10]Δεν θα έχουν ανάγκη να φέρνουν ξύλα από τους αγρούς ούτε από τα δάση, γιατί θ’ ανάβουν φωτιά με τα όπλα. Έτσι θα λεηλατήσουν εκείνους που τους λεηλάτησαν και θα λαφυραγωγήσουν εκείνους που τους λαφυραγώγησαν.

[11]»Όταν θα συμβούν αυτά, θα δώσω στο Γωγ τόπο ταφής εκεί, στη χώρα του Ισραήλ. Ο τόπος αυτός θα βρίσκεται ανατολικά της Νεκράς Θάλασσας και το νεκροταφείο θα κλείνει το δρόμο στους ταξιδιώτες. Εκεί θα θάψουν το Γωγ και όλο το στρατό του και θα ονομάσουν τον τόπο εκείνο “Κοιλάδα του Στρατού του Γωγ”.

[12]Εφτά μήνες θα τους θάβουν οι Ισραηλίτες, για να καθαρίσουν τη χώρα.

[13]Όλοι οι κάτοικοι της περιοχής θα βοηθήσουν σ’ αυτό το έργο· η μέρα εκείνη, που θα φανερώσω τη δόξα μου, θα μείνει σ’ αυτούς ονομαστή. Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω.

[14]Μετά τους εφτά μήνες θα συνεχίσουν να ψάχνουν προσεκτικά. Θα ορίσουν άντρες, οι οποίοι θα περιέρχονται τη χώρα συνεχώς, για να θάβουν όσους θα έχουν απομείνει άταφοι, ώστε να καθαρίσουν τη χώρα.

[15]Όταν κάποιος απ’ αυτούς θα βλέπει ένα ανθρώπινο κόκαλο, θα βάζει κοντά του σημάδι, ωσότου οι ενταφιαστές το θάψουν κι αυτό στην κοιλάδα του Στρατού του Γωγ.

[16] Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

O grande sacrifício do Senhor

[17] Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo: Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

[18] Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

[19] Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

[20] À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

[21] Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

[22] Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

[23] Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram

[16]Εκεί θα υπάρχει και μια πόλη, η οποία θα ονομαστεί “Αμωνά” (Πλήθος). Έτσι θα καθαριστεί η χώρα.

[17]»Κι εσύ, άνθρωπε, πες σε όλα τα πτηνά και στ’ άγρια θηρία: “ακούστε τι σας προστάζει ο Κύριος ο Θεός: Συναχθείτε κι ελάτε· μαζευτείτε απ’ όλα τα μέρη στο συμπόσιο που ετοιμάζω για σας, στη μεγάλη θυσία, πάνω στα βουνά του Ισραήλ. Θα φάτε σάρκα και θα πιείτε αίμα.

[18]Θα φάτε τις σάρκες των πολεμιστών και θα πιείτε το αίμα των αρχηγών της γης. Όλοι τους είναι κριάρια, αρνιά και τράγοι, παχιά μοσχάρια της Βασάν.

[19]Θα φάτε πάχος ώσπου να χορτάσετε και θα πιείτε αίμα ώσπου να μεθύσετε, από τη θυσία μου που εγώ ετοιμάζω για σας.

[20]Θα χορτάσετε στο τραπέζι μου από άλογα και καβαλάρηδες, από πολεμιστές κι από πτώματα στρατιωτών! ”» Αυτά λέει ο Κύριος, ο Θεός.

Το μέλλον του Ισραήλ

[21]Ο Κύριος λέει: «Θα φανερώσω τη δόξα μου και τη δύναμή μου ανάμεσα στα άλλα έθνη, όταν θα δουν πώς χρησιμοποιώ τη δύναμή μου για να εκτελέσω τις καταδικαστικές μου αποφάσεις εναντίον τους.

[22]Και οι Ισραηλίτες θα μάθουν από τη μέρα εκείνη και στο εξής ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός τους.

[23]»Τα έθνη θα μάθουν ότι οι Ισραηλίτες οδηγήθηκαν στην αιχμαλωσία εξαιτίας

levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.

της ανομίας τους. Επειδή με πρόδωσαν, τους αποστράφηκα και τους παρέδωσα στην εξουσία των εχθρών τους και σκοτώθηκαν όλοι στον πόλεμο.

24 Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

24Τους αποστράφηκα, τους μεταχειρίστηκα όπως άξιζε στην ακαθαρσία τους και στις παραβάσεις τους.

25 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

25»Ακούστε όμως τι λέω εγώ, ο Κύριος ο Θεός, για τους απογόνους του Ιακώβ: Από ’δω και πέρα θα δείξω ευσπλαχνία τους Ισραηλίτες και θ’ αλλάξω την κατάστασή τους· δε θα αφήσω να ατιμάζεται άλλο το άγιο όνομά μου.

26 Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,

26Αυτοί θα ντρέπονται για τις τόσες προδοσίες τους εναντίον μου, όταν θα ζουν στη χώρα τους με ασφάλεια και κανείς δε θα τους απειλεί,

27 quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

27όταν θα τους έχω φέρει πίσω, μέσα από τους ξένους λαούς και θα τους συγκεντρώσω από τις χώρες των εχθρών τους. Τότε θα τους χρησιμοποιήσω για να φανερώσω σε πολλά έθνη ότι εγώ είμαι άγιος Θεός.

28 Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

28Θα μάθουν και οι ίδιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός τους, αφού τους έστειλα στην αιχμαλωσία, ανάμεσα στα έθνη, αλλά έπειτα τους συγκέντρωσα στη χώρα τους, δίχως ν’ αφήσω κανέναν απ’ αυτούς πίσω στην αιχμαλωσία.

29 Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

29Θα δώσω το Πνεύμα μου στους Ισραηλίτες κι έτσι δεν θα τους αποστραφώ ποτέ πια. Εγώ, ο Κύριος ο Θεός, το λέω».

Ezequiel 40

A visão do templo

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.

[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.

[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze; estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.

[4] Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.

[5] Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 40

ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΧΩΡΑ

(Κεφ. 40–48)

Εισαγωγή

[1]Τη δέκατη μέρα του πρώτου μήνα του εικοστού πέμπτου έτους της αιχμαλωσίας μας, δεκατέσσερα χρόνια μετά την πτώση της Ιερουσαλήμ, ένιωσα επάνω μου τη δύναμη του Κυρίου, ο οποίος με πήγε στην Ιερουσαλήμ.

[2]Με θεία οράματα με έφερε στη χώρα του Ισραήλ, όπου και μ’ έβαλε πάνω σ’ ένα πολύ ψηλό βουνό. Πάνω σ’ αυτό υπήρχε προς τη νότια πλευρά του κάτι που έμοιαζε με οικοδομήματα πόλης.

[3]Με πήγε εκεί και είδα έναν άντρα που το παρουσιαστικό του είχε όψη χαλκού. Κρατούσε στο χέρι του ένα λινό νήμα κι ένα καλαμένιο μέτρο και στεκόταν κοντά στην πύλη.

[4]Ο άντρας μού είπε: «Άνοιξε, άνθρωπε τα μάτια σου και τ’ αυτιά σου και πρόσεξε καλά όλα όσα θα σου δείξω, γιατί γι’ αυτό το σκοπό ήρθες εδώ. Έπειτα πες στους Ισραηλίτες αυτά που θα δεις».

Η εξωτερική ανατολική πύλη του ναού

[5]Γύρω από το ναό υπήρχε ένα τείχος. Το καλαμένιο μέτρο που κρατούσε ο άντρας είχε μήκος έξι μεγάλους πήχεις, καθένας από τους οποίους ισοδυναμούσε με έναν κοινό πήχυ και μία παλάμη. Μέτρησε το πάχος του τείχους και το βρήκε ένα καλαμένιο μέτρο. Τόσο βρήκε και το ύψος.

[6] Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.	[6]Μετά ο άντρας ήρθε στην ανατολική πύλη. Ανέβηκε τα σκαλιά της, μέτρησε το κατώφλι της και βρήκε ότι το πλάτος του ήταν ένα καλαμένιο μέτρο.
[7] Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.	[7]Κάθε θάλαμος του οικοδομήματος της πύλης είχε ένα καλαμένιο μέτρο πλάτος και ένα μήκος και ο μεσότοιχος ανάμεσά τους ήταν πέντε πήχεις. Προς την πλευρά του ναού το οικοδόμημα της πύλης κατέληγε σε προθάλαμο, το κατώφλι του οποίου ήταν ένα καλαμένιο μέτρο.
[8] Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.	[8]Έπειτα ο άντρας μέτρησε τον προθάλαμο,
[9] Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.	[9]ο οποίος είχε μήκος οκτώ πήχεις και οι πεσσοί του ανοίγματος της εισόδου προς το ναό ήταν δύο πήχεις.
[10] A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.	[10](Οι θάλαμοι του οικοδομήματος της ανατολικής πύλης ήταν τρεις σε κάθε πλευρά και είχαν όλοι τις ίδιες διαστάσεις).
[11] Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.	[11]Μετά ο άντρας μέτρησε το πλάτος του ανοίγματος της πύλης και ήταν δέκα πήχεις, ενώ το συνολικό πλάτος της πύλης ήταν δεκατρείς πήχεις.
[12] O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.	[12]Μπροστά από τους θαλάμους υπήρχε φράκτης, που είχε ύψος έναν πήχυ. Οι θάλαμοι και των δύο πλευρών ήταν έξι πήχεις.
[13] Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.	[13]Μέτρησε και το πλάτος του οικοδομήματος της πύλης από το πίσω μέρος του ενός θαλάμου μέχρι το πίσω μέρος του άλλου και ήταν είκοσι πέντε πήχεις· οι είσοδοί τους ήταν αντικρυστά.

14 Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.

15 Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.

16 Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.

17 Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.

18 O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.

19 Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

20 Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

21 As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu

14Ο προθάλαμος μαζί με τους πεσσούς ήταν είκοσι πήχεις και εκτεινόταν μέσα στην αυλή.

15Έτσι από την εξωτερική πρόσοψη του οικοδομήματος της πύλης μέχρι την πρόσοψη του προθαλάμου στην εσωτερική πλευρά ήταν πενήντα πήχεις.

16Στους εξωτερικούς τοίχους των θαλάμων υπήρχαν παράθυρα που στένευαν προς το εσωτερικό της πύλης· επίσης ο προθάλαμος είχε γύρω γύρω ανάλογα παράθυρα. Στους πεσσούς κι από τις δύο πλευρές υπήρχαν διακοσμήσεις από φοινικόκλαδα.

Η εξωτερική αυλή και οι δυο άλλες πύλες

17Έπειτα ο άντρας μ' έφερε στην εξωτερική αυλή· αυτή είχε ολόγυρα τριάντα δωμάτια και το δάπεδο μπροστά τους ήταν λιθόστρωτο·

18Το λιθόστρωτο έφτανε ως τις πλευρές των πυλών, και το πλάτος του ήταν ίσο με το πλάτος των πυλών· αυτό το λιθόστρωτο ήταν σε χαμηλότερο επίπεδο (από την εσωτερική αυλή).

19Μέτρησε και το πλάτος από την εσωτερική πρόσοψη της εξωτερικής πύλης μέχρι την εξωτερική πρόσοψη της εσωτερικής αυλής και ήταν εκατό πήχεις.

20Από την ανατολική πλευρά πήγαμε στη βόρεια· εκεί ήταν η βορινή πύλη της εξωτερικής αυλής, και μέτρησε το μήκος και το πλάτος της.

21Είχε τρεις θαλάμους σε κάθε πλευρά και οι πεσσοί της και ο προθάλαμός της είχαν τις ίδιες διαστάσεις με την πρώτη πύλη:

comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[22] As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

[23] Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

[24] Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.

[25] Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.

[26] De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

[27] Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

[28] Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

Πενήντα πήχεις μήκος και είκοσι πέντε πλάτος.

[22]Τα παράθυρά της, ο προθάλαμός της και τα φοινικόκλαδά της ήταν ίδια μ’ εκείνα της πύλης που έβλεπε προς τ’ ανατολικά. Εφτά σκαλοπάτια οδηγούσαν σ’ αυτήν την πύλη και κατέληγαν στους πεσσούς.

[23]Απέναντι από τη βορινή πύλη, καθώς κι από την ανατολική, υπήρχε μια πύλη που οδηγούσε στην εσωτερική αυλή· μέτρησε από πύλη σε πύλη και η απόσταση ήταν εκατό πήχεις.

[24]Έπειτα ο άντρας μ’ έφερε στο νότιο μέρος· εκεί ήταν η νότια πύλη. Μέτρησε τον προθάλαμο και τους πεσσούς της και είχαν το ίδιο μέγεθος με τα άλλα.

[25]Υπήρχαν και παράθυρα στην πύλη και στον προθάλαμό της ολόγυρα, ίδια με τα άλλα παράθυρα. Το μήκος της ήταν πενήντα πήχεις και το πλάτος της είκοσι πέντε.

[26]Εφτά σκαλοπάτια οδηγούσαν και σ’ αυτήν την πύλη και κατέληγαν στους πεσσούς της, οι οποίοι είχαν επίσης διακόσμηση από φοινικόκλαδα, ένα φοινικόκλαδο σε κάθε πλευρά.

[27]Στη νότια πλευρά της εσωτερικής αυλής υπήρχε μια πύλη· μέτρησε την απόσταση ανάμεσα στις δύο νότιες πύλες και τη βρήκε εκατό πήχεις.

Οι πύλες της εσωτερικής αυλής

[28]Μετά ο άντρας μ’ έφερε στην εσωτερική αυλή από τη νότια πύλη. Μέτρησε την πύλη αυτή και βρήκε ότι είχε τις ίδιες διαστάσεις με τις άλλες.

[29] As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[29]Οι θάλαμοί της, ο προθάλαμός της και οι πεσσοί της είχαν το ίδιο μέγεθος με τα άλλα· ολόγυρα σ’ αυτήν και στον προθάλαμό της υπήρχαν επίσης παράθυρα. Το μήκος της ήταν πενήντα πήχεις και το πλάτος της είκοσι πέντε.

[30] Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

[30]Οι προθάλαμοι των πυλών γύρω στην εσωτερική αυλή, είχαν μήκος είκοσι πέντε πήχεις και πλάτος πέντε.

[31] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

[31]Ο προθάλαμός της έβλεπε προς την εξωτερική αυλή· στους πεσσούς της υπήρχαν διακοσμήσεις με φοινικόκλαδα· σ’ αυτήν την πύλη έφτανε κανείς από οκτώ σκαλοπάτια.

[32] Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

[32]Έπειτα ο άντρας μ’ έφερε στο ανατολικό μέρος της εσωτερικής αυλής· μέτρησε την πύλη και βρήκε ότι είχε τις ίδιες διαστάσεις με τις άλλες.

[33] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

[33]Οι θάλαμοί της, ο προθάλαμός της και οι πεσσοί της είχαν το ίδιο μέγεθος με τα άλλα· ολόγυρα σ’ αυτήν και στον προθάλαμό της υπήρχαν επίσης παράθυρα. Το μήκος της ήταν πενήντα πήχεις και το πλάτος της είκοσι πέντε.

[34] Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[34]Ο προθάλαμός της έβλεπε προς την εξωτερική αυλή· στους πεσσούς της υπήρχαν διακοσμήσεις με φοινικόκλαδα κι από τις δύο πλευρές· σ’ αυτήν την πύλη έφτανε κανείς από οκτώ σκαλοπάτια.

[35] Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

[35]Έπειτα μ’ έφερε στη βορινή πύλη· τη μέτρησε και βρήκε ότι είχε τις ίδιες διαστάσεις με τις άλλες.

[36] Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do

[36]Υπήρχαν επίσης σ’ αυτήν θάλαμοι, προθάλαμος, πεσσοί και παράθυρα

vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

37 Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

38 A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

39 No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.

40 Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

41 Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

42 As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de um côvado e meio, a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.

43 Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro

ολόγυρα. Το μήκος της ήταν πενήντα πήχεις και το πλάτος της είκοσι πέντε.

37Ο προθάλαμός της έβλεπε προς την εξωτερική αυλή· στους πεσσούς της υπήρχαν διακοσμήσεις από φοινικόκλαδα. Σ’ αυτήν την πύλη έφτανε κανείς από οκτώ σκαλοπάτια.

Λεπτομέρειες της εσωτερικής αυλής

38Εκεί υπήρχε ένα δωμάτιο, το οποίο με την είσοδό του συνδεόταν με τον προθάλαμο της πύλης, όπου έπλεναν τα σφάγια που προορίζονταν για ολοκαύτωμα.

39Σε κάθε άκρη του προθαλάμου υπήρχαν από δύο τραπέζια, πάνω στα οποία έσφαζαν τα ζώα που προορίζονταν για τα ολοκαυτώματα, για τις θυσίες εξιλέωσης και τις θυσίες επανόρθωσης.

40Έξω από τον προθάλαμο, κοντά στην είσοδο της βορινής πύλης, υπήρχαν δύο τραπέζια από τη μια πλευρά και δύο από την άλλη.

41Τέσσερα τραπέζια μέσα και τέσσερα τραπέζια έξω από την είσοδο της πύλης, οκτώ όλα μαζί, πάνω στα οποία έσφαζαν τα ζώα των θυσιών.

42Τα τέσσερα τραπέζια που προορίζονταν για τα ολοκαυτώματα και τις άλλες θυσίες, ήταν από πελεκητή πέτρα· καθένα είχε μήκος και πλάτος ενάμιση πήχυ και ύψος έναν πήχυ. Πάνω σ’ αυτά τοποθετούσαν τα εργαλεία με τα οποία έσφαζαν τα ζώα για τις θυσίες.

43Τα τσιγγέλια, μακριά σαν μια παλάμη, ήταν καρφωμένα στον εσωτερικό τοίχο

ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

44 Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

45 Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

46 Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

47 Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

48 Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

49 O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

Ezequiel 41

ολόγυρα. Πάνω στα τραπέζια τοποθετούσαν το κρέας των θυσιών.

44Έξω από την εσωτερική αυλή υπήρχαν δύο δωμάτια με πρόσβαση στην αυλή· το ένα κοντά στη βορινή πύλη και πρόσοψη προς το νότο και το άλλο κοντά στη νότια πύλη με πρόσοψη προς το βορρά.

45Ο άντρας μού εξήγησε ότι το δωμάτιο που βλέπει προς το νότο είναι για τους ιερείς που υπηρετούν στο ναό.

46Το άλλο δωμάτιο, που βλέπει προς το βορρά, είναι για τους ιερείς που υπηρετούν το θυσιαστήριο. Αυτοί είναι οι απόγονοι του Σαδώκ, οι μόνοι ανάμεσα στους απογόνους του Λευί που επιτρέπεται να μπαίνουν στο αγιαστήριο για να υπηρετούν τον Κύριο.

47Ο άντρας μέτρησε την αυλή· ήταν τετράγωνη και είχε μήκος και πλάτος από εκατό πήχεις. Το θυσιαστήριο ήταν μπροστά στο ναό.

Ο κυρίως ναός

48Έπειτα ο άντρας με έφερε στον πρόναο και τον μέτρησε· το άνοιγμα της εισόδου ήταν δεκατέσσερις πήχεις και οι τοίχοι δεξιά κι αριστερά της τρεις πήχεις ο καθένας, ενώ το πάχος τους ήταν πέντε πήχεις.

49Το μήκος του πρόναου ήταν είκοσι πήχεις και το πλάτος του δώδεκα. Έφτανε κανείς σ' αυτόν από δέκα σκαλοπάτια, και δεξιά κι αριστερά από την είσοδο υπήρχε από μία κολόνα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 41

[1] Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.

[2] A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

[3] Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

[4] Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.

[5] Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.

[6] As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.

[7] As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar,

[1]Στη συνέχεια ο άντρας μ’ έφερε στον κυρίως ναό και μέτρησε τους τοίχους από τις δύο πλευρές της εισόδου που είχαν πάχος έξι πήχεις.

[2]Το άνοιγμα της εισόδου ήταν δέκα πήχεις και οι τοίχοι δεξιά κι αριστερά της πέντε πήχεις ο καθένας. Κατόπιν μέτρησε το μήκος του ναού, που ήταν σαράντα πήχεις, και το πλάτος του, που ήταν είκοσι πήχεις.

[3]Έπειτα μπήκε στον εσώτερο χώρο του ναού και μέτρησε τους τοίχους δίπλα στην είσοδο, που είχαν πάχος δύο πήχεις. Το άνοιγμα της εισόδου ήταν έξι πήχεις και οι τοίχοι δεξιά κι αριστερά της εφτά πήχεις ο καθένας.

[4]Μέτρησε κατόπιν το μήκος του χώρου στο βάθος του ναού, που ήταν είκοσι πήχεις, και το πλάτος του, που ήταν επίσης είκοσι πήχεις, και μου είπε: «Αυτό είναι το άγιο των αγίων».

Τα παραοικοδομήματα του ναού

[5]Έπειτα ο άνθρωπος μέτρησε τον τοίχο του ναού, που είχε πάχος έξι πήχεις. Εξωτερικά ο ναός περιβαλλόταν στις τρεις πλευρές του από παραοικοδομήματα πλάτους τεσσάρων πήχεων.

[6]Τα παραοικοδομήματα ήταν τριώροφα και διέθεταν τριάντα δωμάτια στον κάθε όροφο. Στον εξωτερικό τοίχο του ναού υπήρχαν στηρίγματα, περιμετρικά, για να στηρίζονται τα δωμάτια, χωρίς να ακουμπάνε στον τοίχο του ναού.

[7]Ανεβαίνοντας πλάταινε η επιφάνεια των δωματίων, γιατί μειωνόταν το πάχος του

correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o templo mais largura em cima. Assim, se subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

τοίχου σ' όλη την περίμετρο του ναού. Έτσι μεγάλωνε ο χώρος εσωτερικά. Από το χαμηλότερο όροφο μπορούσε ν' ανέβει κανείς προς τον ψηλότερο, περνώντας από το μεσαίο όροφο.

8 E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

8Γύρω γύρω στο ναό ήταν μια εξέδρα, που σχημάτιζε τα θεμέλια των παραοικοδομημάτων και που το ύψος της ήταν ένα ολόκληρο μετρικό ραβδί, έξι πήχεις μακρύ.

9 A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

9Το πάχος του εξωτερικού τοίχου των παραοικοδομημάτων ήταν πέντε πήχεις· και ανάμεσα στα πλαϊνά δωμάτια του ναού

10 e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

10και στα δωμάτια της αυλής υπήρχε απόσταση είκοσι πήχεις ολόγυρα στο ναό.

11 As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

11Οι θύρες των παραοικοδομημάτων άνοιγαν σ' ελεύθερο χώρο, η μία θύρα προς το βορρά και η άλλη προς το νότο· το πλάτος του ελεύθερου χώρου της εξέδρας ήταν πέντε πήχεις ολόγυρα.

12 O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

12Στη δυτική πλευρά του ναού υπήρχε ελεύθερος χώρος και ένα ξεχωριστό οικοδόμημα, που είχε πλάτος εβδομήντα πήχεις και μήκος ενενήντα· ο τοίχος του οικοδομήματος είχε πάχος πέντε πήχεις ολόγυρα.

13 Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

13Έπειτα ο άντρας μέτρησε το ναό, που είχε μήκος εκατό πήχεις, καθώς και τον ελεύθερο χώρο μαζί με το δυτικό οικοδόμημα και τους τοίχους του, που είχαν μήκος επίσης εκατό πήχεις.

14 A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

14Το πλάτος του ελεύθερου χώρου προς την ανατολική πρόσοψη του ναού ήταν εκατό πήχεις.

[15] Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

[16] As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

[17] No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

[18] querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

[19] a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[15]Έπειτα μέτρησε το μήκος του οικοδομήματος, που ήταν απέναντι από τον ελεύθερο χώρο πίσω από το ναό, μαζί με τους διαδρόμους του από τη μια κι από την άλλη πλευρά, και ήταν εκατό πήχεις.

Το εσωτερικό του ναού

Το εσωτερικό του κυρίως ναού και του πρόναου,

[16]τα πλαίσια των παραθύρων που στένευαν προς το εσωτερικό και το τριπλό γείσο, που άρχιζε από το κατώφλι και πήγαινε γύρω γύρω, είχαν ξύλινη επένδυση από το δάπεδο ως τα παράθυρα –τα παράθυρα ήταν καλυπτόμενα–

[17]και πάνω από τη θύρα. Σ' όλους τους τοίχους γύρω γύρω, στο εσώτερο μέρος και στο ναό,

[18]υπήρχαν σκαλισμένα χερουβίμ και φοινικόδεντρα· κάθε φοινικόδεντρο ανάμεσα σε δύο χερουβίμ. Κάθε χερούβ είχε δύο πρόσωπα.

[19]Από την πλευρά του ενός φοινικόδεντρου ήταν ένα πρόσωπο ανθρώπου κι από την πλευρά του άλλου ένα πρόσωπο λιονταριού. Αυτά ήταν χαραγμένα σ' όλο το ναό γύρω γύρω.

[20]Από το δάπεδο μέχρι πάνω από τις πόρτες υπήρχαν σκαλισμένα χερουβίμ και φοινικόδεντρα στον τοίχο.

[21]Οι παραστάτες της πύλης του ναού είχαν τετραπλό σκάλισμα, και μπροστά στο άγιο των αγίων ήταν κάτι που έμοιαζε με

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

[23] O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

[24] Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.

[25] Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.

[26] E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas câmaras laterais do templo e no baldaquino.

Ezequiel 42

[1] Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao edifício na área separada, edifício que olha para o norte,

[2] do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.

[3] Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior,

[22]ξύλινο θυσιαστήριο, τρεις πήχεις ψηλό, δύο πήχεις μακρύ και δύο πήχεις πλατύ· οι γωνίες του, η βάση του και οι πλευρές του ήταν από ξύλο. Ο άντρας μού είπε: «Αυτό είναι το τραπέζι που βρίσκεται ενώπιον του Κυρίου».

[23]Ο κυρίως ναός και το άγιο των αγίων είχαν από μία θύρα.

[24]Η καθεμιά τους είχε δύο θυρόφυλλα που ανοιγόκλειναν.

[25]Στις θύρες του ναού ήταν σκαλισμένα χερουβίμ και φοινικόδεντρα όπως και στους τοίχους· επίσης υπήρχε ένα ξύλινο στέγαστρο στη μπροστινή πλευρά του πρόναου προς το έξω μέρος.

[26]Στους δύο πλάγιους τοίχους του πρόναου και στα παραοικοδομήματα του ναού υπήρχαν παράθυρα που στένευαν προς το εσωτερικό και σκαλισμένα φοινικόδεντρα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 42

Τα δυο παραοικοδομήματα για τους ιερείς

[1]Έπειτα ο άντρας μ' έβγαλε στην εξωτερική αυλή, και μ' έφερε σε ένα οικοδόμημα με επιμέρους δωμάτια, το οποίο βρισκόταν απέναντι από τον ελεύθερο χώρο και βόρεια από το ξεχωριστό οικοδόμημα.

[2]Το μήκος της βορινής πλευράς, όπου βρίσκονταν οι είσοδοι, ήταν εκατό πήχεις και το πλάτος του πενήντα.

[3]Συνόρευε με τον ελεύθερο χώρο, που είχε πλάτος είκοσι πήχεις και ανήκε στον εσωτερική αυλή και με το λιθόστρωτο,

havia galeria contra galeria em três andares.

4 Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro, e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.

5 As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

6 Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

7 O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.

8 Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

9 Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

10 Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

11 e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo

που ανήκε στην εξωτερική αυλή. Υψωνόταν κλιμακωτά σε τρεις ορόφους.

4Μπροστά στο παραοικοδόμημα υπήρχε ένας διάδρομος, που είχε δέκα πήχεις πλάτος και από την εσωτερική πλευρά υπήρχε άλλος διάδρομος, που είχε μήκος εκατό πήχεις. Οι θύρες όμως της εισόδου των δωματίων έβλεπαν στο βορρά.

5Τα δωμάτια του πάνω ορόφου ήταν στενότερα, γιατί λόγω της κλιμακωτής μορφής του κτιρίου, ο μεσαίος και ο κάτω όροφος ήταν πλατύτεροι.

6Αυτά ήταν σε τρεις ορόφους και δεν είχαν στύλους σαν εκείνους της εξωτερικής αυλής, και γι' αυτό τα ψηλότερα δωμάτια στένευαν περισσότερο απ' ό, τι τα χαμηλότερα και τα μεσαία.

7Προς την πλευρά της εξωτερικής αυλής, απέναντι στο παραοικοδόμημα, υπήρχε τοίχος που εκτεινόταν σε μήκος πενήντα πήχεων,

8γιατί το μήκος των δωματίων που ανήκαν στην εξωτερική αυλή ήταν πενήντα πήχεις, ενώ το μήκος ολόκληρου του τοίχου ήταν εκατό πήχεις.

9Η είσοδος στα κάτω δωμάτια, γινόταν από τ' ανατολικά, όπως έρχεται κανείς από την εξωτερική αυλή.

10Προς το νότο συνόρευε με τον τοίχο της εξωτερικής αυλής άλλο ένα κτίριο με επιμέρους δωμάτια απέναντι από τον ελεύθερο χώρο και το ξεχωριστό οικοδόμημα.

11Μπροστά του ήταν ένας διάδρομος με δωμάτια όμοια μ' εκείνα του

comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

12 assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

13 Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

14 Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas; usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

15 Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

16 Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

παραοικοδομήματος της βόρειας πλευράς, με το ίδιο μήκος και πλάτος, με τις ίδιες εξόδους, διαρρυθμίσεις και εισόδους,

12μόνο που αυτές ήταν στραμμένες προς το νότο. Υπήρχε επίσης είσοδος στην αρχή του διαδρόμου μπροστά στον πέτρινο διαχωριστικό τοίχο, καθώς πλησίαζε κανείς και έμπαινε από τ' ανατολικά.

13Ο άνθρωπος μου είπε: «Τα παραοικοδομήματα που βλέπουν στο βορρά και στο νότο και που είναι μπροστά στον ελεύθερο χώρο, είναι άγια. Οι ιερείς οι οποίοι μπορούν να πλησιάζουν τον Κύριο, θα τρώνε τις αγιότατες προσφορές μέσα σ' αυτούς τους χώρους. Εκεί θα αποθηκεύονται οι αγιότατες προσφορές, δηλαδή οι προσφορές των σιτηρών για τη θυσία εξιλέωσης και για τη θυσία επανόρθωσης, γιατί ο τόπος είναι άγιος.

14Όταν οι ιερείς μπαίνουν εκεί, δε θα βγαίνουν από τον άγιο τόπο στην εξωτερική αυλή, αν πρώτα δεν αφήσουν εκεί τις στολές με τις οποίες τέλεσαν την ιερουργία. Θα βάζουν άλλα ρούχα, πριν έρθουν στον τόπο όπου στέκεται ο λαός, γιατί οι στολές είναι ιερές».

Η περίμετρος της όλης περιοχής του ναού

15Όταν τέλειωσε το μέτρημα του εσωτερικού ναού, ο άντρας μ' έβγαλε έξω μέσα από την ανατολική πύλη κι άρχισε να μετράει τον περίγυρο του ναού.

16Στην αρχή μέτρησε με το καλαμένιο μέτρο την ανατολική πλευρά και βρήκε ότι ήταν πεντακόσιοι πήχεις.

[17] Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.

[18] Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

[19] Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

[20] Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

[17]Έπειτα στράφηκε και μέτρησε τη βόρεια πλευρά με το καλαμένιο μέτρο και βρέθηκε ότι ήταν πεντακόσιοι πήχεις.

[18]Στη συνέχεια στράφηκε προς τη νότια πλευρά και τη μέτρησε με το καλαμένιο μέτρο και ήταν πεντακόσιοι πήχεις.

[19]Τέλος στράφηκε προς τη δυτική πλευρά και τη μέτρησε επίσης με το καλαμένιο μέτρο και ήταν πεντακόσιοι πήχεις.

[20]Μέτρησε το οικοδόμημα κι από τις τέσσερις πλευρές καθώς και το τείχος που ήταν γύρω του, και ήταν πεντακόσιους πήχεις μακρύ και πεντακόσιους πήχεις πλατύ. Αυτό χρησίμευε για να χωρίζει το άγιο τμήμα από το κοσμικό.

Ezequiel 43

A glória do Senhor enche o templo

[1] Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.

[2] E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

[3] O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.

[4] A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.

[5] O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 43

Η δόξα του Κυρίου γεμίζει το ναό

[1]Μετά ο άντρας με οδήγησε στην ανατολική πύλη.

[2]Εκεί είδα τη δόξα του Θεού του Ισραήλ να έρχεται από την ανατολή. Τη συνόδευε ένας ήχος, που έμοιαζε με τον ήχο πολλών νερών, και η γη φωτίστηκε από τη λάμψη της.

[3]Το όραμα που είδα ήταν σαν εκείνο που είχα δει όταν ο Κύριος ήρθε να καταστρέψει την πόλη της Ιερουσαλήμ και σαν εκείνη που είχα δει κοντά στον ποταμό Χεβάρ. Τότε εγώ έπεσα με το πρόσωπο στη γη.

[4]Η δόξα του Κυρίου μπήκε στο ναό από την ανατολική πύλη.

[5]Το Πνεύμα του Κυρίου με σήκωσε και μ’ έφερε στην εσωτερική αυλή, και η δόξα του Κυρίου γέμισε το ναό.

[6] Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse: [7] Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés, onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,

[8] pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

[9] Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

O altar dos holocaustos

[10] Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.

[11] Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas

[6]Ενώ ο άντρας που με είχε οδηγήσει εκεί στεκόταν ακόμη πλάι μου, άκουσα κάποιον να μου μιλάει μέσα από το ναό. [7]«Εσύ άνθρωπε», μου είπε, «κοίταξε τον τόπο του θρόνου μου και το υποπόδιο που πατούν τα πόδια μου. Εδώ θα κατοικώ, ανάμεσα στους Ισραηλίτες, για πάντα. Ο λαός του Ισραήλ δεν θα ατιμάζει πια το άγιο όνομά μου με τις ακολασίες τους και με τα μνήματα των νεκρών βασιλιάδων τους.

[8]Οι βασιλιάδες τους δεν θα χτίζουν πια τα παλάτια τους κοντά στο ναό μου· δε θα κατοικούν πλάι μου έχοντας μόνο έναν τοίχο να μας χωρίζει, γιατί έτσι βεβηλώνουν το άγιο όνομά μου με τις βδελυρές πράξεις τους, για τις οποίες εγώ γεμάτος θυμό τους εξολόθρευσα.

[9]Ας σταματήσουν τώρα κιόλας οι Ισραηλίτες να λατρεύουν τα είδωλα και ας πάρουν από μπροστά μου τα μνήματα των νεκρών βασιλιάδων τους· τότε κι εγώ θα κατοικώ ανάμεσά τους για πάντα.

[10]«Εσύ όμως, άνθρωπε, δώσε στους Ισραηλίτες την περιγραφή του ναού, άφησέ τους το σχέδιό του να το μελετήσουν και κάνε τους να ντραπούν για τις αμαρτίες τους.

[11]Κι άμα ντραπούν ειλικρινά για τις πράξεις τους, τότε παρουσίασέ τους το εξωτερικό του ναού, την εσωτερική διαρρύθμισή του, τις εισόδους του και τις εξόδους του και το σχέδιο συνολικά. Ζωγράφισέ τα όλα αυτά μπροστά στα μάτια τους και υπόδειξέ τους ν’

instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

12 Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

13 São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado comum e quatro dedos; a base será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

14 Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

15 A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

16 A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

17 A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

ακολουθούν όλες τις οδηγίες και τους κανονισμούς του ναού.

12Η βασική διαταγή όμως για το ναό είναι αυτή: Ολόκληρη η περιοχή που τον περιβάλλει, μέχρι την κορυφή του βουνού, θα είναι αγιότατη».

Το θυσιαστήριο και ο καθαγιασμός του

13Οι διαστάσεις του μεγάλου θυσιαστηρίου σε πήχεις, είναι οι εξής: Η τάφρος τριγύρω στη βάση του θα έχει έναν πήχυ πλάτος και έναν πήχυ βάθος και θα περιβάλλεται από γείσο που θα έχει ύψος μισό πήχυ.

14Από ’κει και πάνω το θυσιαστήριο θα είναι χτισμένο κλιμακωτά. Το κάτω σκαλί θα έχει ύψος δύο πήχεις. Εκεί το θυσιαστήριο θα στενεύει κατά έναν πήχυ. Το επόμενο σκαλί θα έχει ύψος τέσσερις πήχεις και πάλι οι πλευρές του θυσιαστηρίου θα στενεύουν κατά έναν πήχυ.

15Το πάνω τμήμα του θυσιαστηρίου θ’ ανεβαίνει κατά τέσσερις πήχεις. Αυτό το τμήμα θα είναι η εστία όπου θ’ ανάβουν τη φωτιά. Οι τέσσερις γωνιές του θα προεξέχουν προς τα πάνω. Αυτά θα είναι τα τέσσερα κέρατα.

16Η εστία της φωτιάς θα είναι τετράγωνη, δώδεκα πήχεις η κάθε πλευρά.

17Το κάτω σκαλί θα έχει δεκατέσσερις πήχεις μάκρος και δεκατέσσερις πλάτος. Τέλος η τάφρος θα έχει έναν πήχυ πλάτος και το γείσο τριγύρω μισόν πήχυ πλάτος. Θα μπορεί να φτάσει κανείς ψηλά στο θυσιαστήριο χάρη σε μερικά σκαλιά

τοποθετημένα στην ανατολική πλευρά του.

A consagração do altar

[18] E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

[18]Ο Κύριος ο Θεός μού είπε: «Εσύ, άνθρωπε, άκουσε· αυτοί είναι οι κανονισμοί για το θυσιαστήριο, όταν κατασκευαστεί. Σύμφωνα μ' αυτούς θα προσφέρουν πάνω στο θυσιαστήριο ολοκαυτώματα και θα το ραντίζουν με το αίμα των ζώων:

[19] Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam a mim, diz o SENHOR Deus, para me servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

[19]Θα παραδώσεις ένα μοσχάρι στους ιερείς-λευίτες, τους απογόνους του Σαδώκ, οι οποίοι είναι και οι μόνοι που επιτρέπεται να με πλησιάζουν για να με υπηρετούν· κι αυτοί θα το προσφέρουν θυσία εξιλέωσης.

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

[20]Θα πάρεις από το αίμα του ζώου και θα βάλεις στα τέσσερα κέρατα του θυσιαστηρίου, στις τέσσερις γωνίες της τάφρου και στο γείσο του γύρω γύρω. Έτσι θα το καθαρίσεις και θα το εξαγνίσεις.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[21]Κατόπιν θα πεις να πάρουν το μοσχάρι για τη θυσία εξιλέωσης και να το κάψουν στην ορισμένη θέση του ναού, έξω από το αγιαστήριο.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[22]»Τη δεύτερη μέρα θα προσφέρεις έναν τράγο χωρίς ελάττωμα προσφορά εξιλέωσης και θα κάνεις εξαγνισμό του θυσιαστηρίου, όπως με το μοσχάρι.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[23]Αφού τελειώσεις τον εξαγνισμό, θα προσφέρεις ένα μοσχάρι χωρίς ελάττωμα και ένα κριάρι επίσης χωρίς ελάττωμα, από το κοπάδι.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[24]Αφού τα φέρεις μπροστά σ' εμένα τον Κύριο, οι ιερείς θα τους βάλουν αλάτι. και θα μου τα προσφέρουν ολοκαύτωμα.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

[3] Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

[4] Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a

[25]»Κάθε μέρα και για εφτά μέρες θα προσφέρεις έναν τράγο θυσία εξιλέωσης κι επίσης θα προσφέρεις ένα μοσχάρι κι ένα κριάρι από το κοπάδι· όλα θα είναι χωρίς κανένα ελάττωμα.

[26]Μ’ αυτό τον τρόπο για εφτά μέρες θα κάνουν καθαρμούς στο θυσιαστήριο, θα το εξαγνίσουν και θα το καθαγιάσουν για τη λατρεία.

[27]Όταν συμπληρωθούν αυτές οι μέρες, από την όγδοη μέρα και μετά, θα προσφέρουν οι ιερείς πάνω στο θυσιαστήριο τα ολοκαυτώματά σας και τις θυσίες κοινωνίας και εγώ θα σας αποδέχομαι». Αυτά λέει ο Κύριος, ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 44

Η κλειστή ανατολική πύλη

[1]Ο άντρας μ’ έφερε πάλι στην εξωτερική πύλη, ανατολικά του θυσιαστηρίου, η οποία ήταν κλειστή.

[2]Ο Κύριος μου είπε: «Αυτή η πύλη θα παραμείνει κλειστή· κανείς δε θα περάσει ποτέ απ’ αυτήν, γιατί έχω μπει απ’ αυτήν εγώ, ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. Γι’ αυτό θα μείνει κλειστή.

[3]Ο άρχοντας όμως μπορεί να καθίσει στην αίθουσα που βρίσκεται απέναντι από την πύλη και να φάει από το σφάγιο που θυσιάστηκε. Θα πρέπει να μπει και να βγει απ’ αυτή την πύλη».

Οδηγίες προς τον προφήτη

[4]Έπειτα ο άντρας μ’ έφερε μέσα από τη βόρεια πύλη μπροστά στο ναό και παρατήρησα ότι ήταν γεμάτος από τη

glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

[5] Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no templo e quem deve ser excluído do santuário.

[6] Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

[7] Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue; violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

[8] Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros para executarem o serviço no meu santuário.

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

δόξα του Κυρίου. Τότε έπεσα με το πρόσωπο στη γη.

[5]Κι ο Κύριος μου είπε: «Εσύ, άνθρωπε, άνοιξε τα μάτια σου και τ' αυτιά σου και πρόσεξε καλά αυτά που θα σου πω, σχετικά με τους κανονισμούς και τις διατάξεις του ναού μου και σημείωσε καλά ποιοι επιτρέπεται να μπαίνουν σ' αυτόν και ποιοι όχι».

Αποκλεισμός των ξένων και υποβιβασμός των λευιτών

[6]Ο Κύριος διεβίβασε μέσω εμού στους Ισραηλίτες, τον αποστάτη λαό, το ακόλουθο μήνυμα: «Ακούστε τι έχει να σας πει ο Κύριος, ο Θεός σας: "απαρνηθείτε πια τις βδελυρές σας πράξεις, Ισραηλίτες!

[7]Την ίδια ώρα που μου προσφέρετε την τροφή μου, το πάχος και το αίμα, αφήνετε να μπαίνουν στο αγιαστήριό μου ξένοι, απερίτμητοι στην καρδιά και στο σώμα και να μολύνουν έτσι το ναό μου. Παραβιάσατε έτσι τη διαθήκη μου με τις βδελυρές σας πράξεις.

[8]Δεν φροντίσατε εσείς οι ίδιοι να με υπηρετήσετε στο αγιαστήριό μου, αλλά βάλατε στη θέση σας ξένους να με υπηρετούν.

[9]"Γι' αυτό σας το δηλώνω, εγώ ο Κύριος, ο Θεός, πως κανένας ξένος, απερίτμητος στην καρδιά και στο σώμα, ακόμα κι αν ζει ανάμεσα στους Ισραηλίτες, δεν θα μπει πια στο αγιαστήριό μου.

10 Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

10Οι λευίτες που απομακρύνθηκαν από μένα, όταν οι Ισραηλίτες είχαν πλανηθεί και με είχαν αφήσει για ν' ακολουθήσουν τα είδωλά τους, θα τιμωρηθούν για την ανομία τους.

11 Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

11Θα μπορούν να με υπηρετούν στο αγιαστήριό μου, να επιβλέπουν τις πύλες του ναού και να προσφέρουν διάφορες υπηρεσίες στο ναό. "Οι λευίτες θα επιτρέπεται μόνο να σφάζουν εκ μέρους του λαού τα ζώα που προορίζονται για τα ολοκαυτώματα και τις άλλες θυσίες, και να είναι στη διάθεση του λαού για να τον υπηρετούν.

12 Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

12Επειδή όμως μεσολάβησαν ανάμεσα στο λαό και στα είδωλά τους και έγιναν μάλιστα αιτία να πέσουν οι Ισραηλίτες στην αμαρτία, γι' αυτό ύψωσα το χέρι μου και ορκίστηκα, ότι θα τιμωρηθούν για την αμαρτία τους αυτή. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω.

13 Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

13Δεν θα επιτρέπεται πια να με πλησιάζουν και να με υπηρετούν ως ιερείς ούτε να πλησιάζουν τα αντικείμενα που είναι αφιερωμένα στη λατρεία μου, ούτε τα άγια των αγίων. Έτσι θα υποστούν τις συνέπειες για τις επαίσχυντες και βδελυρές πράξεις που έκαναν.

14 Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

14Θα τους κάνω απλούς υπηρέτες του ναού, θα τους αναθέσω τις δευτερεύουσες δουλειές, που είναι απαραίτητες για τη λειτουργία του ναού.

Os deveres dos sacerdotes

15 Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do

15"Οι ιερείς-λευίτες, απόγονοι του Σαδώκ, που τήρησαν πιστά τον κανονισμό του

meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

αγιαστηρίου μου, όταν οι Ισραηλίτες είχαν πλανηθεί μακριά από μένα, μόνον αυτοί θα μπορούν να με πλησιάζουν για να με υπηρετούν και θα στέκονται μπροστά μου για να μου προσφέρουν το πάχος και το αίμα. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω.

16 Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

16Μόνον αυτοί θα μπαίνουν στο αγιαστήριό μου και θα πλησιάζουν την τράπεζά μου για να ιερουργούν και να με υπηρετούν”».

Οδηγίες για τους ιερείς

17 E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

17«Όταν θα περνούν οι ιερείς τις πύλες της εσωτερικής αυλής για να μπουν στο ναό να ιερουργήσουν, θα φορούν λινές φορεσιές. Δεν θα φορούν καθόλου ρούχα μάλλινα.

18 Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

18Θα έχουν λινά καλύμματα στο κεφάλι τους και λινές περισκελίδες στη μέση τους· δεν θα φορούν τίποτα που να προκαλεί εφίδρωση.

19 Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

19Όταν θα βγαίνουν στην εξωτερική αυλή, στο λαό, θα βγάζουν τις φορεσιές με τις οποίες ιερούργησαν και θα τις φυλάνε στα ιερά δωμάτια· θα φορούν άλλα ρούχα, ώστε να μη θέτουν σε κίνδυνο το λαό με την αγιότητα των ιερατικών στολών τους.

20 Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

20»Οι ιερείς δεν θα ξυρίζουν το κεφάλι τους, ούτε θ’ αφήνουν να μακραίνουν πολύ τα μαλλιά τους· απλώς θα τα περιποιούνται.

21 Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

21Κανένας ιερέας δεν θα πίνει κρασί όταν πρόκειται να μπει στην εσωτερική αυλή.

22 Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da

22Δε θα έρχονται σε γάμο με χήρα ή χωρισμένη γυναίκα, αλλά μόνο με

linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.

[23] A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.

[24] Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.

[25] Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

[26] Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

[27] No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

A repartição das terras

[28] Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

[29] A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

παρθένα Ισραηλίτισσα ή χήρα άλλου ιερέα.

[23]»Οι ιερείς πρέπει να διδάσκουν το λαό μου να ξεχωρίζει ανάμεσα στο άγιο και στο μιαρό, και να του δείχνουν πώς να ξεχωρίζει το ακάθαρτο από το καθαρό.

[24]Σε περίπτωση φιλονικίας, αυτοί θα ενεργούν σαν δικαστές, και θα κρίνουν την περίπτωση σύμφωνα με τις εντολές μου. Θα εφαρμόζουν τους νόμους μου και τις διαταγές μου σχετικά με όλες τις γιορτές μου και θα φροντίζουν η ημέρα του Σαββάτου ν’ αφιερώνεται σ’ εμένα.

[25]»Ο ιερέας δεν θα πλησιάζει νεκρό άνθρωπο για να μη μολυνθεί· εκτός αν πρόκειται για τον πατέρα του ή τη μάνα του, για το γιο του ή τη θυγατέρα του, για τον αδερφό του ή για ανύπαντρη αδερφή του.

[26]Σε μια τέτοια περίπτωση, αφού καθαριστεί, θα περιμένει ακόμα εφτά μέρες για να επανέλθει στα καθήκοντά του.

[27]Και την ημέρα που θα ξαναμπεί στο αγιαστήριο, στην εσωτερική αυλή για να ιερουργήσει, θα προσφέρει θυσία εξιλέωσης για την αμαρτία του. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω.

[28]»Οι ιερείς δεν θα έχουν ιδιοκτησία, όπως έχουν οι άλλοι Ισραηλίτες. Εγώ θα είμαι η ιδιοκτησία τους.

[29]Θα τρέφονται από τις προσφορές των σιτηρών και από τα ζώα που θα προσφέρονται θυσία εξιλέωσης· επίσης

καθετί που θ’ αφιερώνεται σ’ εμένα από τους Ισραηλίτες θα είναι δικό τους.

[30] O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

[30]Οι καλύτεροι καρποί από τα πρωτογεννήματα κάθε είδους και κάθε προσφορά που δίνουν για μένα οι Ισραηλίτες, θα ανήκει στους ιερείς· επίσης την απαρχή της ζύμης σας θα τη δίνετε στους ιερείς, για να είναι τα σπίτια σας ευλογημένα.

[31] Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

[31]»Οι ιερείς δεν θα τρώνε το κρέας από κανένα πουλί και από κανένα ζώο που ψόφησε ή που κατασπαράχθηκε».

Ezequiel 45

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 45

Κατανομή της χώρας και δίκαια μέτρα

[1] Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil; ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

[1]Ο Κύριος είπε: «Όταν θα μοιράσετε τη χώρα με κλήρους στις φυλές σας, θα ξεχωρίσετε για μένα ένα άγιο μερίδιο γης· αυτό θα έχει μάκρος είκοσι πέντε χιλιάδες πήχεις και πλάτος είκοσι χιλιάδες. Όλη αυτή η έκταση θα είναι άγια.

[2] Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

[2]Μέσα σ’ αυτήν θα ξεχωριστεί για το θυσιαστήριο ένα τετράγωνο κομμάτι, που κάθε πλευρά του θα είναι πεντακόσιους πήχεις· γύρω του θ’ αφήσετε έναν ανοιχτό χώρο πλάτους πενήντα πήχεων.

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

[3]Απ’ αυτό το μερίδιο θα ξεχωρίσετε ένα κομμάτι είκοσι πέντε χιλιάδες πήχεις μακρύ και δέκα χιλιάδες πήχεις πλατύ κι εκεί θα τοποθετηθεί το αγιαστήριο, το άγιο των αγίων.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao

[4]Αυτό το τμήμα γης, που θα είναι άγιο, θα έχει ξεχωριστεί για τους ιερείς που με

SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

υπηρετούν στο αγιαστήριο. Θα είναι τόπος για τα σπίτια τους και για το αγιαστήριο.

5 Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

5»Ένα άλλο τμήμα, είκοσι πέντε χιλιάδες πήχεις μακρύ και δέκα χιλιάδες πήχεις πλατύ θα είναι ιδιοκτησία των λευιτών που υπηρετούν το ναό. Εκεί θα έχουν τις πόλεις όπου θα κατοικούν.

6 Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

6Κοντά στο τμήμα που θα έχει ξεχωριστεί για το αγιαστήριο, θα δώσεις ένα τμήμα πέντε χιλιάδες πήχεις πλατύ και είκοσι πέντε χιλιάδες πήχεις μακρύ, για να χτιστεί η πόλη της Ιερουσαλήμ, όπου κάθε Ισραηλίτης θα μπορεί να κατοικεί.

7 O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

7»Ο άρχοντας θα έχει κι αυτός τη γη του, εκατέρωθεν του αγίου τμήματος: από το δυτικό του όριο θα εκτείνεται δυτικά μέχρι τη Μεσόγειο κι από το ανατολικό όριο του αγίου τμήματος θα εκτείνεται μέχρι τ' ανατολικά σύνορα της χώρας. Το μήκος της γης του άρχοντα θα είναι ίσο με το μήκος μιας από τις περιοχές που θα δοθούν στις φυλές του Ισραήλ. »Αυτό το τμήμα θ' ανήκει στον άρχοντα, στη χώρα των Ισραηλιτών.

8 Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

8Έτσι οι άρχοντές μου δε θα καταπιέζουν πια το λαό μου, αλλά θα μοιράσουν τη γη στους Ισραηλίτες ανάλογα με τις φυλές τους».

Deveres dos magistrados

9 Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

Προτροπές προς τους άρχοντες του Ισραήλ

9Ο Κύριος, ο Θεός, λέει στους άρχοντες του Ισραήλ: «Φτάνει πια! Σταματήστε τη βία και την καταπίεση και ασκήστε την ορθή κρίση και τη δικαιοσύνη· σταματήστε ν' αρπάζετε τα αγαθά του λαού μου. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το λέω.

[10] Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

[11] O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

[12] O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

[13] Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

[14] A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

[15] De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo

[10]»Να έχετε ακριβείς ζυγαριές, σωστό εφά και σωστό βαθ.

[11]Το εφά για τα σιτηρά και το βαθ για τα υγρά θα πρέπει να έχουν την ίδια χωρητικότητα· δηλαδή το βαθ να ισοδυναμεί με ένα δέκατο του χομόρ και το εφά επίσης με ένα δέκατο του χομόρ· το χομόρ θα είναι το βασικό μέτρο.

[12]Το ασημένιο νόμισμα ενός σίκλου θα πρέπει να ζυγίζει είκοσι γερά· εξήντα σίκλοι θα ισοδυναμούν με μία μνα.

[13]»Έτσι θα υπολογίζετε τις προσφορές σας: Θα ξεχωρίζετε ένα εξηκοστό της συγκομιδής σας του σταριού ή του κριθαριού

[14]και ένα εκατοστό της παραγωγής του λαδιού σας. Για μονάδα μέτρησης του λαδιού θα έχετε το βαθ, που είναι το δέκατο ενός χομόρ, και ισοδυναμεί με ένα κορ.

[15]Τέλος, στους βοσκότοπους του Ισραήλ, από κάθε διακόσια γιδοπρόβατα θα ξεχωρίζετε ένα ζώο. Όλα αυτά που θα ξεχωρίζετε, θα προορίζονται για τα ολοκαυτώματα ή για τις θυσίες κοινωνίας, ώστε να συγχωρούνται οι αμαρτίες σας. Εγώ, ο Κύριος, το λέω.

[16]»Αυτές οι προσφορές θα ζητούνται απ' όλους τους Ισραηλίτες και ο λαός θα τις φέρνει στον άρχοντα του Ισραήλ.

[17]Καθήκον του άρχοντα θα είναι να προμηθεύει τα αναγκαία για τα ολοκαυτώματα, για τις προσφορές των σιτηρών και για τις σπονδές στις γιορτές, στις νουμηνίες, στα Σάββατα και σ' όλες

pecado, e a oferta de manjares, e o holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

τις καθιερωμένες γιορτές των Ισραηλιτών. Αυτός θα εξασφαλίζει τις προσφορές για τη συγχώρηση της αμαρτίας, τις προσφορές των σιτηρών, καθώς και τα ζώα που προορίζονται για τα ολοκαυτώματα· ακόμη θα φροντίζει την προσφορά για τις θυσίες κοινωνίας και για τις θυσίες εξιλέωσης».

Ofertas no Ano-Novo

18 Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.

19 O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

20 Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

Na Páscoa

21 No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.

22 O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.

23 Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.

Οι μεγάλες γιορτές και οι θυσίες τους

18Λέει ακόμη ο Κύριος, ο Θεός: «Την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα, θα θυσιάσετε έναν ταύρο χωρίς ελάττωμα, για να εξαγνίσετε το αγιαστήριο.

19Ο ιερέας θα πάρει από το αίμα της θυσίας για τη συγχώρηση της αμαρτίας και θα ραντίσει μ’ αυτό τους παραστάτες των θυρών του ναού, τα τέσσερα κέρατα του θυσιαστηρίου και τους παραστάτες των πυλών της εσωτερικής αυλής.

20Το ίδιο θα κάνετε και την έβδομη μέρα του ίδιου μήνα, για καθέναν που αμαρτάνει χωρίς να το θέλει ή χωρίς να το γνωρίζει, κι έτσι θα εξαγνίσετε το ναό.

21»Τη δέκατη τέταρτη μέρα του πρώτου μήνα θα γιορτάσετε το Πάσχα· εφτά μέρες θα τρώτε άζυμα ψωμιά.

22Ανήμερα, την πρώτη μέρα της γιορτής, ο άρχοντας θα προσφέρει ένα μοσχάρι θυσία εξιλέωσης για τον εαυτό του και για όλο το λαό.

23Επιπλέον, στις εφτά μέρες της γιορτής θα μου προσφέρει εφτά μοσχάρια και εφτά κριάρια, όλα χωρίς ελάττωμα, για τη θυσία του ολοκαυτώματος. Ακόμη,

κάθε μία από τις εφτά μέρες θα προσφέρει και έναν τράγο θυσία εξιλέωσης.

[24] Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.

[24]Για την προσφορά των σιτηρών θα δίνει ένα εφά για κάθε μοσχάρι και ένα εφά για κάθε τράγο που θυσιάζεται καθώς και ένα χιν λαδιού για το κάθε εφά.

[25] No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a mesma oferta pelo pecado, o mesmo holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

[25]»Τη δέκατη πέμπτη μέρα του έβδομου μήνα ο άρχοντας θα κάνει την ίδια προσφορά όπως και για τη γιορτή του Πάσχα: Κάθε μέρα της γιορτής και για εφτά μέρες θα προσφέρει τη θυσία εξιλέωσης, το ολοκαύτωμα και τις ίδιες προσφορές σε σιτηρά και σε λάδι».

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

[1] Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.

[2] O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

[3] O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

[4] O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 46

Οι καθημερινές προσφορές

[1]Ο Κύριος ο Θεός, λέει: «Η ανατολική πύλη της εσωτερικής αυλής, θα παραμένει κλειστή τις έξι εργάσιμες μέρες· αλλά το Σάββατο θ’ ανοίγει, και επίσης την ημέρα της νουμηνίας.

[2]Εκείνη την εποχή, ο άρχοντας θα έρχεται απ’ έξω περνώντας από τη στοά της εσωτερικής πύλης και θα στέκεται κοντά στον παραστάτη της· και οι ιερείς θα προσφέρουν το ζώο που προορίζεται για το ολοκαύτωμά του καθώς και για τις θυσίες κοινωνίας. Ο άρχοντας θα προσκυνάει στο κατώφλι της πύλης και θα ξαναβγαίνει έξω· η πύλη όμως δεν θα κλείνει ως το βράδυ.

[3]Ο λαός της χώρας θα προσκυνάει τον στην είσοδο αυτής της πύλης τα Σάββατα και τις νουμηνίες.

[4]»Τα ζώα που θα προσφέρει ο άρχοντας ολοκαύτωμα στον Κύριο το Σάββατο, θα

cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

είναι έξι αρτιμελή αρνιά και ένα αρτιμελές κριάρι.

5 A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

5Η προσφορά των σιτηρών θα είναι ένα εφά για το κριάρι και όσα μπορεί να δώσει για τα αρνιά κι επίσης ένα χιν λάδι για κάθε εφά των σιτηρών.

6 Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

6Την ημέρα της νουμηνίας η προσφορά θα είναι ένα αρτιμελές μοσχάρι, έξι αρτιμελή αρνιά και ένα αρτιμελές κριάρι.

7 Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

7Για προσφορά σιτηρών θα δώσει ένα εφά για το μοσχάρι, ένα για το κριάρι και όσο μπορεί να δώσει για τ' αρνιά, κι επίσης ένα χιν λάδι για κάθε εφά.

8 Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

8»Όταν θα μπαίνει ο άρχοντας στην αίθουσα απέναντι από την πύλη, θα περνάει από τη στοά και θα βγαίνει από τον ίδιο δρόμο.

Instruções referentes às ofertas

9 Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte; não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

9Αλλά όταν ο λαός της χώρας έρχεται ενώπιον του Κυρίου στις καθιερωμένες γιορτές, εκείνος που θα μπαίνει για να προσκυνήσει από τη βορινή πύλη, θα βγαίνει από τη νότια· και εκείνος που θα μπαίνει από τη νότια πύλη, θα βγαίνει από τη βορινή· κανένας δηλαδή δε θα βγαίνει από την ίδια πύλη που μπήκε αλλά από την απέναντι.

10 O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

10Όταν μπαίνουν θα μπαίνει και ο άρχοντας μαζί τους· κι όταν βγαίνουν θα βγαίνει και αυτός μαζί τους.

11 Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

11»Στις γιορτές και στις καθορισμένες τελετές η προσφορά των σιτηρών θα είναι ένα εφά για το μοσχάρι, ένα για το κριάρι και όσο μπορεί κανείς να δώσει για τα αρνιά κι επίσης ένα χιν λάδι για κάθε εφά.

[12] Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

[13] Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

[14] Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

[15] Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

[16] Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

[17] Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

[12]»Όταν ο άρχοντας πρόκειται να προσφέρει αυτοπροαίρετα ένα ολοκαύτωμα ή θυσία κοινωνίας στον Κύριο, θ' ανοίγει για χάρη του η ανατολική πύλη και θα προσφέρει το ολοκαύτωμά του και τις θυσίες του της κοινωνίας, όπως κάνει το Σάββατο και στη συνέχεια θα αποχωρεί· μετά την έξοδό του θα κλείνει η πύλη.

[13]»Κάθε μέρα θα προσφέρουν ολοκαύτωμα στον Κύριο ένα αρνί ενός έτους χωρίς ελάττωμα. Κάθε πρωί θα το προσφέρουν.

[14]Επίσης κάθε πρωί θα προσφέρουν στον Κύριο, μαζί με το αρνί, ένα έκτο του εφά σιμιγδάλι και ένα τρίτο του χιν λάδι, που θα το αναμειγνύουν με το σιμιγδάλι, προσφορά σιτηρών στον Κύριο. Οι διατάξεις αυτής της καθημερινής προσφοράς θα ισχύουν για πάντα.

[15]Το αρνί, τα σιτηρά και το λάδι θα προσφέρονται μαζί κάθε πρωί ολοκαύτωμα στον Κύριο· κι αυτό θα ισχύει για πάντα».

Η εδαφική περιουσία του άρχοντα

[16]Ο Κύριος, ο Θεός, λέει: «Αν ο άρχοντας μεταβιβάσει λόγω δωρεάς σ' ένα παιδί του ένα τμήμα της περιουσίας του, το τμήμα αυτό θ' αποτελεί οικογενειακή ιδιοκτησία του παιδιού του.

[17]Αν όμως κάνει παρόμοια δωρεά σ' έναν υπηρέτη του, η μεταβιβασθείσα περιουσία θ' ανήκει στον υπηρέτη ως το έτος της αφέσεως, οπότε και θα επιστραφεί στον άρχοντα· ενώ η παροχή που δίνεται στο παιδί του θα ανήκει σ' αυτό για πάντα.

[18] O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

[19] Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

[20] Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

[21] Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.

[22] Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.

[23] Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.

[24] E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

[18]Ο άρχοντας δεν έχει δικαίωμα να ιδιοποιηθεί τον κλήρο που ανήκει σε κάποιον από το λαό, εκτοπίζοντάς τον από την περιουσία του. Στα παιδιά του θα δίνει από τα δικά του εδάφη, ώστε κανένας στο λαό μου να μην αποκόπτεται από την περιουσία του».

Τα μαγειρεία του ναού

[19]Έπειτα ο άντρας με πέρασε από την είσοδο που είναι κοντά στην πύλη και μ' έφερε στα ιερά δωμάτια των ιερέων, που βλέπουν στο βορρά. Μου έδειξε έναν τόπο στο απομακρυσμένο άκρο στα δυτικά,

[20]και μου είπε: «Αυτός είναι ο τόπος όπου θα βράζουν οι ιερείς το κρέας των ζώων, τα οποία προσφέρονται θυσία εξιλέωσης και θυσία επανόρθωσης· εκεί επίσης θα ψήνουν την προσφορά των σιτηρών, ώστε τίποτε να μη βγαίνει στην εξωτερική αυλή και ο λαός να μην έρχεται σε επαφή με τίποτε το άγιο».

[21]Έπειτα μ' έβγαλε στην εξωτερική αυλή και με πέρασε από τις τέσσερις γωνίες της· σε κάθε γωνία υπήρχε μια μικρότερη αυλή.

[22]Η καθεμιά είχε μήκος σαράντα πήχεις και πλάτος τριάντα –ήταν και οι τέσσερις όμοιες.

[23]Γύρω από κάθε αυλή υπήρχε ένας τοίχος και σ' όλο του το μήκος γύρω γύρω υπήρχαν κατασκευασμένα μαγειρεία.

[24]Τότε μου είπε ο άντρας: «Αυτά είναι τα μαγειρεία, όπου οι υπηρέτες του ναού θα

βράζουν τα κρέατα των ζώων που ο λαός θα προσφέρει θυσία».

Ezequiel 47

A torrente das águas purificadoras

1 Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.

2 Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.

3 Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.

4 Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

5 Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.

6 E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 47

Ευεργετικά ύδατα από το ναό

1Έπειτα ο άντρας μ’ έφερε πάλι στην πύλη του ναού. Εκεί είδα ότι έβγαινε νερό κάτω από το κατώφλι του ναού με κατεύθυνση προς ανατολάς, επειδή ο ναός έβλεπε ανατολικά. Το νερό έτρεχε από τη νότια πλευρά του ναού και περνούσε νότια από το θυσιαστήριο.

2Τότε μ’ έβγαλε από τη βορινή πύλη και μ’ έφερε γύρω γύρω από το εξωτερικό του ναού προς την ανατολική εξωτερική πύλη. Το νερό κατέβαινε από τη νότια πλευρά της.

3Αφού προχώρησε κι άλλο ανατολικά, μέτρησε χίλιους πήχεις με το ραβδί μετρήσεως που κρατούσε και με πέρασε από το νερό· το νερό έφτανε μέχρι τους αστραγάλους μου.

4Μέτρησε ακόμα χίλιους πήχεις και με ξαναπέρασε από το νερό και το νερό έφτανε ως τα γόνατά μου. Μετά μέτρησε χίλιους ακόμα πήχεις και με πέρασε από το νερό και το νερό έφτανε ως τη μέση μου.

5Τέλος, μέτρησε άλλους χίλιους πήχεις και το νερό είχε τόσο ανεβεί, που δεν μπορούσα να περάσω· είχε γίνει σαν βαθύ ποτάμι αδιάβατο και μόνο κολυμπώντας μπορούσε κανείς να το διαβεί.

6«Εσύ, άνθρωπε», μου είπε, «πρόσεξέ τα καλά όλα αυτά». Κατόπιν με τράβηξε έξω και με ξανάφερε στην όχθη του ποταμού.

7 Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

8 Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

9 Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.

10 Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

11 Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.

12 Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

As fronteiras da terra de Israel

13 Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em

7Καθώς κοίταζα, παρατήρησα ότι στις δύο όχθες του ποταμού υπήρχαν πάρα πολλά δέντρα.

8«Τα νερά αυτά», μου είπε ο άντρας, «κυλούν προς ανατολάς και κατεβαίνουν στην κοιλάδα του Ιορδάνη, και πέφτοντας στη Νεκρά Θάλασσα γλυκαίνουν το νερό της.

9Όπου θα κυλάει ο ποταμός, εκεί θα υπάρχουν σε αφθονία ζώα και στα νερά του ψάρια. Τα ρεύματά του θ' ανανεώνουν τα νερά της Νεκράς Θάλασσας και θ' αναπτύσσεται ζωή παντού όπου πηγαίνει το ποτάμι.

10Σε όλο το μήκος της Νεκράς Θάλασσας θα στέκονται ψαράδες, από το Εν-Γεδί ως το Εν-Εγλαΐμ και θ' απλώνουν τα δίχτυα τους να στεγνώσουν. Θα υπάρχουν εκεί τόσα είδη ψαριών, όσα και στη Μεσόγειο Θάλασσα.

11Αλλά τα έλη και οι βάλτοι γύρω της δεν θα ανανεώνονται· θα μένουν έτσι για να βγάζουν αλάτι.

12Στις όχθες του ποταμού, κι από τις δυο πλευρές του, θα φυτρώνουν όλα τα είδη των καρποφόρων δέντρων. Τα φύλλα τους δεν θα μαραίνονται ούτε θα τους λείπει ο καρπός αλλά θα δίνουν νέα καρποφορία κάθε μήνα, γιατί θα ποτίζονται από το νερό που πηγάζει από το αγιαστήριο. Ο καρπός τους θα είναι φαγώσιμος και τα φύλλα τους θεραπευτικά».

Σύνορα της χώρας και διαιρέσεις της

13Λέει ο Κύριος, ο Θεός: «Αυτά είναι τα σύνορα της χώρας, την οποία θα

herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

μοιράσετε με κλήρο στις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Η φυλή του Ιωσήφ θα πάρει διπλό μερίδιο.

[14] Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

[14]Ίσια θα τη μοιράσετε τη χώρα. Θα την πάρετε ιδιοκτησία σας, γιατί εγώ ύψωσα το χέρι μου και ορκίστηκα να τη δώσω στους προγόνους σας.

[15] Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

[15]»Τα σύνορα της χώρας θα είναι αυτά: Το βόρειο σύνορο θα ξεκινάει από τη Μεσόγειο Θάλασσα με κατεύθυνση προς ανατολάς· θα περνάει από τις πόλεις Εθλών, Λεμπώ-Χαμάθ και Σεδαδά·

[16] Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

[16]από τη Βηρωθά και τη Σιβραΐμ, πόλεις που βρίσκονται ανάμεσα στα εδάφη της Δαμασκού και σ' αυτά του βασιλείου της Χαμάθ· τέλος θα περνάει από την Ασάρ-Ενάν, που είναι χτισμένη κοντά στα σύνορα της Αυράν.

[17] Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.

[17]Έτσι τα βόρεια σύνορα θα εκτείνονται προς ανατολάς από τη Μεσόγειο Θάλασσα ως την Ασάρ-Ενάν, νότια της Δαμασκού η οποία συνορεύει με τη Χαμάθ.

[18] O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel, será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.

[18]»Το ανατολικό σύνορο θα ξεκινάει από ένα σημείο μεταξύ Αυράν και Δαμασκού με κατεύθυνση προς νότον· ο Ιορδάνης θα σχηματίζει φυσικό σύνορο ανάμεσα Γαλαάδ και Ισραήλ, από το βόρειο άκρο ως την πόλη Ταμάρ στη Νεκρά Θάλασσα.

[19] O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.

[19]»Το νότιο σύνορο θα ξεκινάει από την Ταμάρ και θα φτάνει ως τη Μεριβά-Κάδης· από 'κει θ' ακολουθεί το χείμαρρο που σχηματίζει σύνορο με την Αίγυπτο, με κατεύθυνση προς την Μεσόγειο.

[20] O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.

[21] Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

[22] Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.

[23] E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

[20]Το δυτικό σύνορο θ' αποτελείται ως ένα σημείο από τη Μεσόγειο Θάλασσα ως το ύψος της Λεμπώ Χαμάθ.

[21]»Θα μοιράσετε τη χώρα ανάμεσα στις φυλές των Ισραηλιτών.

[22]Θα την μοιράσετε με κλήρο για σας και για τους ξένους που ζουν ανάμεσά σας και έχουν αποκτήσει παιδιά στη χώρα σας. Θα συμπεριφέρεστε στους ξένους σαν ν' ανήκουν στο λαό του Ισραήλ. Αυτοί θα πάρουν κλήρο γης μαζί μ' εσάς, μαζί με τις φυλές των Ισραηλιτών.

[23]Σ' όποια φυλή κατοικεί ο ξένος, εκεί θα του δώσετε το μερίδιό του. Αυτά λέω εγώ ο Κύριος, ο Θεός».

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

[1] São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.

[2] Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.

[3] Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.

[4] Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.

[5] Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 48

[1-7]Το βόρειο σύνορο της χώρας κινείται προς ανατολάς· ξεκινάει από τη Μεσόγειο και περνάει από την Εθλών, την Λεμπώ-Χαμάθ, την Ασάρ-Ενάν, ως τα σύνορα μεταξύ Δαμασκού και Χαμάθ. Ο Κύριος είπε: «Κάθε φυλή θα πάρει έναν κλήρο στη χώρα, η οποία θα εκτείνεται από το ανατολικό σύνορο προς δυσμάς, ως τη Μεσόγειο Θάλασσα, με την ακόλουθη σειρά και τα ονόματα, από βορρά προς νότον: Δαν, Ασήρ, Νεφθαλί, Μανασσή, Εφραΐμ, Ρουβήν, Ιούδα.

[6] Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.
[7] Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.

[8] Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de comprimento, o mesmo que o das porções, desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.

[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[8]»Στα νότια του κλήρου του Ιούδα, θα είναι ο κλήρος που θα ξεχωρίσετε για μένα. Το μήκος του θα είναι το ίδιο με κάθε φυλής, από το ανατολικό σύνορο ως τη Μεσόγειο Θάλασσα στα δυτικά, και θα έχει πλάτος είκοσι πέντε χιλιάδες πήχεις. Στη μέση αυτού του τμήματος θα χτιστεί το αγιαστήριο.
[9]Το τμήμα αυτό, που θα ξεχωρίσετε για μένα τον Κύριο, θα είναι είκοσι πέντε χιλιάδες πήχεις μακρύ και δέκα χιλιάδες πήχεις πλατύ.
[10]Σ’ αυτό το άγιο τμήμα, οι ιερείς θα έχουν μια περιοχή μήκους είκοσι πέντε χιλιάδων πήχεων από το ανατολικό σύνορο ως το δυτικό και πλάτους δέκα χιλιάδων πήχεων από το βορινό ως το νότιο. Στο μέσον αυτού του τμήματος θα χτιστεί το αγιαστήριο του Κυρίου.
[11]Αυτό το καθαγιασμένο μέρος θα ανήκει στους ιερείς, απογόνους του Σαδώκ, οι οποίοι με υπηρέτησαν πιστά και δεν πλανήθηκαν, όπως έκαναν οι λευίτες όταν οι Ισραηλίτες με εγκατέλειψαν.
[12]Γι’ αυτό θα λάβουν ένα ξεχωριστό μερίδιο απ’ όλα τα μερίδια της χώρας, που θα είναι τόπος εξαιρετικά άγιος, κοντά στα σύνορα των λευιτών.

13 Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

13Οι λευίτες θα έχουν ένα μέρος κατά μήκος των συνόρων των ιερέων, είκοσι πέντε χιλιάδες πήχεις μάκρος και δέκα χιλιάδες πήχεις πλάτος.

14 Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

14Κανένα κομμάτι από αυτό το εκλεκτό τμήμα της χώρας δεν θα μπορεί να πουληθεί ούτε να ανταλλαχθεί ούτε γενικά να μεταβιβασθεί, γιατί θα είναι αφιερωμένο στον Κύριο.

Os limites da cidade

15 Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil serão para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

15»Οι πέντε χιλιάδες πήχεις που απομένουν κατά πλάτος από τις είκοσι πέντε χιλιάδες, θα είναι μη αγιασμένη περιοχή· θα ανήκει στην πόλη και θα χρησιμεύει για κατοικίες και για βοσκοτόπια· στο μέσο της θα χτιστεί η πόλη.

16 Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

16Η πόλη θα είναι τετράγωνη, τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες πήχεις η κάθε πλευρά της

17 Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

17και θα περιβάλλεται από λιβάδια πλάτους διακοσίων πενήντα πήχεων η κάθε τους πλευρά.

18 Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região sagrada; e o seu produto será para o sustento daqueles que trabalham na cidade.

18Το υπόλοιπο μέρος, μήκους δέκα χιλιάδων πήχεων ανατολικά της πόλης και δέκα χιλιάδων πήχεων δυτικά, θα είναι κατά μήκος του αγίου τμήματος. Τα προϊόντα του θα χρησιμεύουν για τροφή στους κατοίκους της πόλης.

[19] Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

[20] A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região sagrada juntamente com a possessão da cidade.

Os limites do príncipe

[21] O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte e cinco mil côvados em direção do ocidente, paralelamente com as porções, será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

[22] Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

Os limites das outras cinco tribos

[23] Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

[24] Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

[25] Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

[19]Όλοι όσοι θα εργάζονται στην πόλη θα μπορούν να το καλλιεργούν, ανεξάρτητα από τη φυλή από την οποία προέρχονται.

[20]»Το σύνολο του τμήματος που θα ξεχωρίσετε για μένα τον Κύριο, δηλαδή το άγιο τμήμα, μαζί μ’ αυτό που θ’ ανήκει στην πόλη, θα είναι τετράγωνο, είκοσι πέντε χιλιάδες πήχεις η κάθε του πλευρά.

[21]Ό, τι απομένει θ’ ανήκει στον άρχοντα. Η περιοχή του θα βρίσκεται εκατέρωθεν του αγίου τμήματος και του τμήματος που θ’ ανήκει στην πόλη. Θα εκτείνεται από το ανατολικό σύνορο, ως τη Μεσόγειο Θάλασσα στα δυτικά, σε πλάτος είκοσι πέντε χιλιάδες πήχεις, παράλληλα προς τα άλλα τμήματα. Έτσι, λοιπόν, το τμήμα το αφιερωμένο στον Κύριο καθώς και το αγιαστήριο θα βρίσκονται στο μέσο του τμήματος της περιοχής που θα έχει ειδικά ξεχωριστεί.

[22]Το τμήμα των λευιτών και το τμήμα που θ’ ανήκει στην πόλη θα κόβουν στα δύο το τμήμα του άρχοντα που θα εκτείνεται μέσα στα εδάφη του Ιούδα, προς βορράν και του Βενιαμίν προς νότον.

[23-27]»Στα νότια αυτού του αγίου τμήματος θα βρίσκεται το μερίδιο των υπόλοιπων φυλών, στη χώρα που εκτείνεται από το ανατολικό σύνορο προς δυσμάς ως τη Μεσόγειο Θάλασσα, με την ακόλουθη σειρά από βορράν προς νότον: Βενιαμίν, Συμεών, Ισσάχαρ, Ζαβουλών, Γαδ.

26 Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

27 Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

28 Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

29 Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

As portas da cidade

30 São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

31 três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

32 do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

33 do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;

28Το νότιο σύνορο της φυλής Γαδ θα είναι το σύνορο της χώρας· θα περνάει ανατολικά από την Ταμάρ ως την όαση της Μεριβά-Κάδης κι από ’κει θα προχωράει κατά μήκος του χειμάρρου της Αιγύπτου ως τη Μεσόγειο Θάλασσα.

29»Έτσι, λοιπόν, θα μοιράσετε τη χώρα, στα μερίδια που κάθε φυλή του Ισραήλ θα πάρει για ιδιοκτησία της. Εγώ ο Κύριος, ο Θεός, το προστάζω».

Οι πύλες της Ιερουσαλήμ και το νέο της όνομα

30Οι έξοδοι της πόλης της Ιερουσαλήμ θα είναι οι εξής δώδεκα: στη βόρεια πλευρά, στον τοίχο που θα έχει μάκρος τέσσερις χιλιάδες και πεντακόσιους πήχεις, θα υπάρχουν τρεις πύλες.

31Η καθεμιά τους θα έχει το όνομα μιας από τις φυλές του Ισραήλ: η πύλη του Ρουβήν, η πύλη του Ιούδα και η πύλη του Λευί.

32Στην ανατολική πλευρά θα υπάρχει πάλι ένας τοίχος, τέσσερις χιλιάδες και πεντακόσιους πήχεις μάκρος κι εκεί θα υπάρχουν τρεις πύλες: η πύλη του Ιωσήφ, του Βενιαμίν και του Δαν.

33Στη νότια πλευρά θα υπάρχει πάλι ένας τοίχος, τέσσερις χιλιάδες και πεντακόσιους πήχεις μάκρος, με τρεις πύλες: την πύλη του Συμεών, του Ισσάχαρ και του Ζαβουλών.

[34] do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.

[35] Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

[34]Τέλος στη δυτική πλευρά θα υπάρχει πάλι ένας τοίχος τέσσερις χιλιάδες και πεντακόσιους πήχεις μάκρος, με τρεις πύλες κι αυτός: την πύλη του Γαδ, του Ασήρ και του Νεφθαλί.

[35]Το συνολικό μήκος των τοίχων που θα περιβάλλουν την πόλη θα είναι δεκαοκτώ χιλιάδες πήχεις. Στο εξής το όνομα της πόλης θα είναι: "Ο Κύριος είναι Εκεί".

Daniel	ΔΑΝΙΗΛ

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

ΔΑΝΙΗΛ 1

ΣΟΥΣΑΝΝΑ

Η αθώα Σουσάννα σε δύσκολη θέση

[1]Στη Βαβυλώνα κατοικούσε ένας Ιουδαίος που ονομαζόταν Ιωακίμ.

[2]Αυτός είχε σύζυγο μια γυναίκα που την έλεγαν Σουσάννα, κόρη του Χελκία· ήταν πάρα πολύ όμορφη και θεοσεβής.

[3]Οι γονείς της ήταν ευσεβείς και είχαν διαπαιδαγωγήσει την κόρη τους σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή.

[4]Ο Ιωακίμ ήταν πάρα πολύ πλούσιος και είχε στο σπίτι του κήπο. Πολλοί Ιουδαίοι τον επισκέπτονταν για να τον συμβουλευθούν, γιατί τον εκτιμούσαν περισσότερο από κάθε άλλον.

[5]Το χρόνο εκείνο αναδείχθηκαν από το λαό δύο πρεσβύτεροι ως δικαστές, οι οποίοι όμως πολύ απείχαν από του να κυβερνούν σωστά το λαό. Για ανθρώπους σαν κι αυτούς ο Κύριος είχε πει ότι «η αδικία προέρχεται από τη Βαβυλώνα από πρεσβυτέρους δικαστές, που νόμιζαν ότι κυβερνούσαν το λαό ».

[6]Σύχναζαν κι αυτοί στο σπίτι του Ιωακίμ, και έρχονταν σ’ αυτούς όλοι όσοι είχαν διαφορές.

[7]Το μεσημέρι, που έφευγε ο κόσμος, ερχόταν η Σουσάννα και έκανε τον περίπατό της στον κήπο του άντρα της.

[8]Οι δύο πρεσβύτεροι την παρατηρούσαν κάθε μέρα που πήγαινε και περπατούσε, και καταλαμβάνονταν από φλογερή επιθυμία γι’ αυτήν.

[9]Με το μυαλό σκοτισμένο προσήλωναν τα μάτια τους σ' αυτήν, αντί να τα στρέφουν στον ουρανό για προσευχή· δε σκέφτονταν πως ήταν υπεύθυνοι δικαστές του λαού.
[10]Ήταν και οι δυο κυριευμένοι από το πάθος τους γι' αυτήν
[11]αλλά δε φανέρωνε ο ένας στον άλλο τα αισθήματά τους, γιατί ντρέπονταν που ήθελαν να πλαγιάσουν μαζί της.
[12]Αναζητούσαν, λοιπόν, με λαχτάρα κάθε μέρα ευκαιρία για να την κοιτάζουν.
[13]Ένα μεσημέρι είπε ο ένας στον άλλο: «Ας πάμε σπίτι τώρα· είναι ώρα για φαγητό».
[14]Φεύγοντας, όμως, πήραν διαφορετικούς δρόμους και σε λίγο γύρισαν και οι δύο πίσω και συναντήθηκαν στο ίδιο σημείο. Ρωτώντας ο ένας τον άλλο για το λόγο που είχαν επιστρέψει, φανερώθηκε η κοινή τους επιθυμία. Τότε αποφάσισαν μαζί ποια θα ήταν κατάλληλη μέρα που θα μπορούσαν να ξεμοναχιάσουν τη Σουσάννα.
[15]Όταν ήρθε εκείνη η μέρα, οι δύο πρεσβύτεροι παραμόνευαν και είδαν τη Σουσάννα, που μπήκε ως συνήθως με δύο μόνο δούλες· ήθελε να κάνει το μπάνιο της στον κήπο, γιατί έκανε ζέστη.
[16]Δεν ήταν κανείς εκεί, εκτός από τους δυο πρεσβυτέρους, που ήταν κρυμμένοι και την αποθαύμαζαν.
[17]Η Σουσάννα είπε στις δούλες: «Φέρτε μου λάδι και την αλοιφή και κλείστε τις πόρτες του κήπου για να κάνω μπάνιο».
[18]Εκείνες έκαναν όπως τις διέταξε: έκλεισαν τις πόρτες του κήπου και βγήκαν

από τις πλαϊνές πόρτες, για να φέρουν ό, τι τους παρήγγειλε· δεν είδαν όμως τους πρεσβυτέρους στην κρυψώνα τους.

[19]Όταν οι δούλες είχαν φύγει, σηκώθηκαν οι δυο πρεσβύτεροι και έτρεξαν κοντά στη Σουσάννα

[20]και της είπαν: «Οι πόρτες του κήπου είναι κλειστές και κανείς δε μας βλέπει· σε ποθούμε κι οι δυο· έλα και μην αρνηθείς να πλαγιάσεις μαζί μας,

[21]αλλιώς θα σε κατηγορήσουμε ότι ήταν μαζί σου κάποιος νεαρός και γι' αυτό έδιωξες τις δούλες από κοντά σου».

[22]Η Σουσάννα στέναζε κι έλεγε: «Αχ, πώς έμπλεξα έτσι! Αν υποκύψω με περιμένει ο θάνατος για μοιχεία· αν δεν υποκύψω, πάλι δε γλιτώνω από τα χέρια σας.

[23]Καλύτερα να μην υποκύψω κι ας πέσω στα χέρια σας, παρά να αμαρτήσω στον Κύριο».

[24]Ξαφνικά έβαλε τις φωνές, αλλά άρχισαν να φωνάζουν κι οι δυο πρεσβύτεροι εναντίον της.

[25]Ο ένας μάλιστα έτρεξε κι άνοιξε τις πόρτες του κήπου.

[26]Μόλις, όμως, άκουσαν τις φωνές από τον κήπο αυτοί που ήταν στο σπίτι, πήδησαν μέσα από την πλαϊνή πόρτα για να δουν τι συνέβαινε στη Σουσάννα.

[27]Οι πρεσβύτεροι είπαν την αιτία που φώναζαν και οι υπηρέτες καταντροπιάστηκαν, γιατί ουδέποτε μέχρι τότε είχε ακουστεί κάτι τέτοιο για τη Σουσάννα.

[28]Την άλλη μέρα, όταν είχε συγκεντρωθεί κόσμος στο σπίτι του άντρα της, του Ιωακίμ, ήρθαν οι δύο πρεσβύτεροι για να πραγματοποιήσουν το παράνομο σχέδιό τους εναντίον της Σουσάννας και να πετύχουν τη θανατική της καταδίκη.

[29]Είπαν, λοιπόν, μπροστά σε όλους: «Στείλτε ανθρώπους να φέρουν εδώ τη Σουσάννα, κόρη του Χελκία και γυναίκα του Ιωακίμ». Έτσι κι έκαναν.

[30]Ήρθε τότε εκείνη, οι γονείς της, τα παιδιά της και όλοι οι συγγενείς της.

[31]Η Σουσάννα ήταν πάρα πολύ κομψή και όμορφη εξωτερικά.

[32]Είχε όμως καλύψει το πρόσωπό της και γι' αυτό τη διέταξαν να το ξεσκεπάσει για ν' απολαύσουν την ομορφιά της.

[33]Οι δικοί της και όλοι όσοι την έβλεπαν ακάλυπτη έκλαιγαν.

[34]Τότε σηκώθηκαν οι δύο πρεσβύτεροι μπροστά στη σύναξη και έβαλαν τα χέρια τους στο κεφάλι της.

[35]Αυτή όμως κλαίγοντας κοίταξε στον ουρανό, γιατί η καρδιά της είχε εμπιστοσύνη στον Κύριο.

[36]Τότε είπαν οι πρεσβύτεροι: «Ενώ εμείς περπατούσαμε στον κήπο μόνοι, μπήκε αυτή με δύο δούλες, έκλεισε τις πόρτες του κήπου κι άφησε τις δούλες ελεύθερες να φύγουν.

[37]Τότε την πλησίασε ένας νεαρός που μέχρι τότε ήταν κάπου εκεί κρυμμένος και πλάγιασε μαζί της.

[38]Εμείς ήμασταν στη γωνία του κήπου, είδαμε την παρανομία, τρέξαμε προς τα ’κει

[39]και τους είδαμε να συνευρίσκονται. Εκείνον δεν μπορέσαμε να τον πιάσουμε, γιατί ήταν πιο δυνατός από μας· άνοιξε τις πόρτες κι έφυγε.

[40]Πιάσαμε, όμως, αυτήν και τη ρωτούσαμε ποιος ήταν ο νεαρός,

[41]αλλά δεν ήθελε να μας τον φανερώσει. Αυτά είχαμε να καταθέσουμε». Η σύναξη τους πίστεψε, επειδή ήταν πρεσβύτεροι και δικαστές, και την καταδίκασαν σε θάνατο.

[42]Τότε η Σουσάννα φώναξε δυνατά και είπε: «Αιώνιε Θεέ, εσύ που είσαι γνώστης των κρυπτών και γνωρίζεις τα πάντα πριν γίνουν,

[43]ξέρεις καλά ότι αυτοί οι πρεσβύτεροι μαρτύρησαν ψέματα εναντίον μου· και τώρα πρέπει να πεθάνω χωρίς να έχω κάνει τίποτε απ’ όσα αυτοί μηχανεύτηκαν εναντίον μου».

Ο Δανιήλ αποκαλύπτει τους κατηγόρους και γλιτώνει τη Σουσάννα

[44]Ο Κύριος άκουσε τη Σουσάννα που του ζήτησε βοήθεια,

[45]κι ενώ την οδηγούσαν στο θάνατο, αφύπνισε την άγια συνείδηση κάποιου νέου που ονομαζόταν Δανιήλ,

[46]και φώναξε δυνατά: «Εγώ δεν έχω καμιά σχέση με το φόνο αυτής της γυναίκας! »

[47]Ο κόσμος στράφηκε τότε προς αυτόν και τον ρώτησε τι σήμαιναν αυτά τα λόγια.

[48]Ο Δανιήλ στάθηκε ανάμεσά τους και τους είπε: «Μα είστε στα καλά σας, Ισραηλίτες; Καταδικάσατε σε θάνατο μια Ισραηλίτισσα χωρίς ανάκριση και χωρίς ν' αποδειχτεί η αλήθεια.

[49]Γυρίστε πίσω στο δικαστήριο! Ψέματα είπαν αυτοί εναντίον της».

[50]Έτσι γύρισαν όλοι αμέσως πίσω. Τότε οι άλλοι πρεσβύτεροι του είπαν: «Εμπρός, πάρε θέση δικαστή ανάμεσά μας και πες μας τι ξέρεις, γιατί σ' εσένα έχει δώσει ο Θεός σοφία γερόντων».

[51]Ο Δανιήλ τους είπε: «Πάρτε μακριά τον ένα πρεσβύτερο από τον άλλο και θα τους εξετάσω χωριστά».

[52]Κάλεσε τον πρώτο και του είπε: «Γέρασες αμαρτάνοντας. Τώρα θα τιμωρηθείς για όλες τις αμαρτίες που έχεις κάνει.

[53]Μέχρι τώρα έβγαζες αποφάσεις άδικες· καταδίκαζες τους αθώους και αθώωνες τους ενόχους, ενώ ο Κύριος λέει να μη θανατώσεις τον αθώο και τον δίκαιο.

[54]Τώρα λοιπόν, εάν πράγματι την είδες, λέγε: κάτω από τι δέντρο τους είδες να συνευρίσκονται; » Εκείνος απάντησε: «Κάτω από ένα σχίνο».

[55]Τότε ο Δανιήλ είπε: «Να, που είπες ψέματα, γιατί ο άγγελος του Θεού έχει λάβει κιόλας εντολή από το Θεό να σε σχίσει στα δύο».

[56]Τον κράτησε μακριά και διάταξε να φέρουν τον άλλο. «Απόγονε του Χαναάν και όχι του Ιούδα», του είπε, «η ομορφιά

σε παρέσυρε και η παράνομη επιθυμία διέφθειρε το μυαλό σου.

57Έτσι κάνατε στις Ισραηλίτισσες, κι εκείνες, επειδή φοβόντουσαν, πλάγιαζαν μαζί σας. Αλλά αυτή η Ιουδαία δεν υπέκυψε στην παρανομία σας.

58Τώρα λοιπόν πες μου: Κάτω από τι δέντρο τους έπιασες να συνευρίσκονται; » Εκείνος απάντησε: «Κάτω από ένα πουρνάρι».

59Κι ο Δανιήλ του είπε: «Νάτο, ψέμα είπες κι εσύ, που μάλιστα στρέφεται εναντίον σου! Ο άγγελος του Θεού σε περιμένει με το ξίφος του για να σε κόψει στα δύο και να σ’ εξαφανίσει».

60Όλη η σύναξη τότε αλάλαξε και δόξασε το Θεό, που σώζει όσους ελπίζουν σ’ αυτόν.

61Έπειτα επιτέθηκαν εναντίον των δύο πρεσβυτέρων και τους έκαναν ό, τι εκείνοι είχαν σκεφτεί να κάνουν στη συμπατριώτισσά τους, γιατί ο Δανιήλ απέδειξε ότι έλεγαν ψέματα.

62Εφήρμοσαν το νόμο του Μωυσή και τους εκτέλεσαν. Έτσι σώθηκε μια αθώα εκείνη την ημέρα.

63Ο Χελκίας και η γυναίκα του δόξασαν το Θεό για την κόρη τους τη Σουσάννα μαζί με τον Ιωακίμ, τον άντρα της, και όλους τους συγγενείς τους, γιατί δε βρέθηκε ένοχη για καμιά αισχρή πράξη.

64Όσο για το Δανιήλ, από την ημέρα εκείνη και μετά απέκτησε μεγάλη φήμη μέσα στο λαό.

Ο Δανιήλ και οι φίλοι του στο παλάτι του Βαβυλώνιου βασιλιά

[1] No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

[2] O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

[3] Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

[4] jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

[5] Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

[6] Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

[7] O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar; a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.

[1] Τον τρίτο χρόνο του Ιωακίμ, βασιλιά του Ιούδα, ήρθε ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ στην Ιερουσαλήμ και την πολιόρκησε.

[2] Τότε ο Κύριος παρέδωσε στην εξουσία του τον Ιωακίμ και μερικά από τα σκεύη του ναού του Θεού. Ο Ναβουχοδονόσορ έφερε τους αιχμαλώτους στη χώρα Σινάρ, και τα ιερά σκεύη στο θησαυροφυλάκιο του ναού του θεού του.

[3] Διέταξε τον Ασπενάζ, προϊστάμενο του προσωπικού του, να επιλέξει από τους Ισραηλίτες όσους νέους ήταν από βασιλική γενιά ή από οικογένειες ευγενών.

[4] Αυτοί δεν έπρεπε να έχουν κανένα σωματικό ελάττωμα· έπρεπε να είναι εμφανίσιμοι, να έχουν μεγάλη μόρφωση και να διαθέτουν γνώση και αντίληψη, προκειμένου να προσληφθούν στα ανάκτορα, στην υπηρεσία του βασιλιά. Θα τους δίδασκαν να διαβάζουν και να γράφουν τη γλώσσα των Βαβυλωνίων.

[5] Ο βασιλιάς είχε διατάξει να τους δίνουν κάθε μέρα από το φαγητό και το κρασί που έτρωγε κι έπινε ο ίδιος. Και μετά από τριετή εκπαίδευση θα προσλαμβάνονταν στην υπηρεσία του.

[6] Ανάμεσα σ’ αυτούς τους άντρες της φυλής Ιούδα ήταν ο Δανιήλ, ο Ανανίας, ο Μισαήλ και ο Αζαρίας.

[7] Αλλά ο προϊστάμενος του προσωπικού τούς έδωσε άλλα ονόματα: ονόμασε το Δανιήλ, Βαλτάσαρ· τον Ανανία, Σεδράχ· το Μισαήλ, Μισάχ και τον Αζαρία, Αβέδ-Νεγώ.

Η πίστη του Δανιήλ ανταμείβεται

[8] Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei, nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.

[8] Ο Δανιήλ αποφάσισε να μη μιανθεί από τις τροφές και το κρασί του βασιλιά· γι' αυτό παρακάλεσε τον προϊστάμενο του προσωπικού να τον απαλλάξει απ' αυτήν την υποχρέωση.

[9] Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.

[9] Ο Θεός βοήθησε το Δανιήλ να κερδίσει την εύνοια και την καλοσύνη του προϊσταμένου.

[10] Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.

[10] Είπε όμως στο Δανιήλ: «Εγώ φοβάμαι τον κύριό μου το βασιλιά, που καθόρισε το φαγητό σας και το πιοτό σας. Αν αυτός δει ότι φαίνεσθε πιο αδύνατοι από τους άλλους νέους της ηλικίας σας, θα θεωρηθώ εγώ υπεύθυνος και θα με θανατώσει».

[11] Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

[11] Τότε ο Δανιήλ είπε στον επόπτη, που είχε διοριστεί από τον προϊστάμενο του προσωπικού για να φροντίζει αυτόν, τον Ανανία, το Μισαήλ και τον Αζαρία:

[12] Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

[12] «Δοκίμασε, λοιπόν, τους δούλους σου δέκα μέρες. Ας μας δώσουν όσπρια να φάμε και νερό να πιούμε.

[13] Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

[13] Και μετά ας συγκρίνουν μπροστά σου τα πρόσωπά μας με τα πρόσωπα των νέων που τρώνε από το φαγητό του βασιλιά· τότε θ' αποφασίσεις τι θα κάνεις μ' εμάς».

[14] Ele atendeu e os experimentou dez dias.

[14] Ο επόπτης τούς άκουσε και τους δοκίμασε δέκα μέρες.

[15] No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

[15] Όταν πέρασαν οι δέκα μέρες, τα πρόσωπά τους φάνηκαν ωραιότερα και παχύτερα απ' όλους τους άλλους νέους που έτρωγαν από το φαγητό του βασιλιά.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[16] Έτσι ο επόπτης συνέχισε να μην τους παρέχει το φαγητό και το κρασί του βασιλιά και τους έδινε όσπρια.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.

[18] Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.

[19] Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.

[20] Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.

[21] Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

[1] No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.

[2] Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.

[17]Ο Θεός όμως έδωσε στους τέσσερις αυτούς νέους γνώση και αντίληψη να κατανοούν όλα τα γράμματα και τη σοφία· επιπλέον ο Δανιήλ κατανοούσε κάθε όραμα και όνειρο.

[18] Αφού πέρασε ο χρόνος που είχε ορίσει ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ για να παρουσιάσουν σ' αυτόν τους νέους, ο προϊστάμενος του προσωπικού τούς οδήγησε μπροστά του.

[19] Ο βασιλιάς συζήτησε μ' όλους αυτούς, αλλά δε βρήκε κανέναν σαν τον Δανιήλ, τον Ανανία, το Μισαήλ και τον Αζαρία. Έτσι τους προσέλαβε στην υπηρεσία του.

[20] Και για οποιοδήποτε ζήτημα τους ρωτούσε ο βασιλιάς και απαιτείτο σοφία και ευφυΐα, τούς έβρισκε δέκα φορές καλύτερους απ' όλους τους μάγους και τους μάντεις του βασιλείου του.

[21] Ο Δανιήλ παρέμεινε στο ανάκτορο μέχρι τον πρώτο χρόνο της βασιλείας του Κύρου.

ΔΑΝΙΗΛ 2

Το πρώτο όνειρο του Ναβουχοδονόσορ

[1]Το δεύτερο χρόνο της βασιλείας του ο Ναβουχοδονόσορ είδε ένα όνειρο που τόσο τον αναστάτωσε, ώστε έχασε τον ύπνο του.

[2]Διέταξε τότε να καλέσουν τους μάγους, τους μάντεις, τους εξορκιστές και τους αστρολόγους για να του εξηγήσουν το όνειρο. Ήρθαν, λοιπόν, αυτοί και παρουσιάστηκαν στο βασιλιά.

[3] Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.

[3]Ο βασιλιάς τούς είπε: «Είδα ένα όνειρο κι αναστατώθηκα· θέλω να μάθω τι σημαίνει».

[4] Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

[4]Οι αστρολόγοι τού απάντησαν: «Να ζεις αιώνια, βασιλιά! Πες το όνειρο στους δούλους σου κι εμείς θα σου το εξηγήσουμε».

[5] Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

[5]Ο βασιλιάς είπε στους αστρολόγους: «Η απόφασή μου είναι οριστική: Αν δεν μου φανερώσετε και το όνειρο και την ερμηνεία του, θα κατατεμαχιστείτε όλοι, και τα σπίτια σας θα μεταβληθούν σε ερείπια.

[6] mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

[6]Αν όμως μου τα φανερώσετε, θα έχετε από μένα πλούσια δώρα κι αμοιβές και μεγάλες τιμές. Γι’ αυτό, φανερώστε μου και το όνειρο και την ερμηνεία του».

[7] Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

[7]Αυτοί για δεύτερη φορά είπαν στο βασιλιά: «Πες, βασιλιά, το όνειρο στους δούλους σου κι εμείς θα σου φανερώσουμε την ερμηνεία του».

[8] Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

[8]Ο βασιλιάς απάντησε: «Ξέρω, βέβαια, ότι θέλετε να κερδίσετε χρόνο, γιατί βλέπετε ότι η απόφασή μου είναι αμετάκλητη.

[9] isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação; portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

[9]Αλλά αν δεν μου αποκαλύψετε το όνειρο, έχω πάρει την απόφασή μου για σας. Εσείς όμως συμφωνήσατε να με παραπλανήσετε με ψέματα περιμένοντας να δείτε πώς θα εξελιχθεί η κατάσταση. Γι’ αυτό πείτε μου το όνειρο για να πεισθώ ότι μπορείτε να μου φανερώσετε και την ερμηνεία του».

[10] Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra que possa revelar o que o rei exige; pois

[10]Οι αστρολόγοι απάντησαν στο βασιλιά: «Δεν υπάρχει άνθρωπος πάνω στη γη που να μπορεί να σου φανερώσει, βασιλιά,

jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

[11] A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

[12] Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.

[13] Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.

[14] Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

[15] E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

[16] Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.

[17] Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

[18] para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não

αυτό που ζητάς· γι' αυτό άλλωστε και κανείς βασιλιάς όσο μεγάλος και ισχυρός κι αν ήταν, δεν ζήτησε ποτέ τέτοιο πράγμα από τους μάγους του, τους μάντεις ή τους αστρολόγους του.

[11]Αυτό που ζητάς, βασιλιά, είναι πολύ δύσκολο. Κανένας δεν είναι σε θέση να σου το φανερώσει παρά μόνον οι θεοί, που όμως η κατοικία τους δεν βρίσκεται σ' αυτό τον κόσμο των θνητών».

[12]Έτσι ο βασιλιάς οργίστηκε πάρα πολύ και διέταξε να σφάξουν όλους τους σοφούς της Βαβυλώνας.

[13]Κι όταν δημοσιεύτηκε το διάταγμα, μαζί με τους σοφούς έψαχναν να βρουν και το Δανιήλ με τους φίλους του για να τους σκοτώσουν.

[14]Όταν ο Αριώχ, αρχισωματοφύλακας του βασιλιά, πήγε να τους σκοτώσει, ο Δανιήλ φέρθηκε με φρόνηση και σοφία:

[15]«Γιατί βγήκε μια τόσο σκληρή διαταγή από το βασιλιά; » τον ρώτησε. Τότε ο Αριώχ φανέρωσε στο Δανιήλ όλα όσα είχαν συμβεί.

[16]Αμέσως ο Δανιήλ μπήκε στο ανάκτορο και παρακάλεσε το βασιλιά να του δώσει καιρό για να του φανερώσει το όνειρο και την ερμηνεία του.

[17]Έπειτα πήγε στο σπίτι του και διηγήθηκε στους φίλους του τον Ανανία, το Μισαήλ και τον Αζαρία όλη την ιστορία.

[18]Παράλληλα τους πρότρεψε να ζητήσουν έλεος από το Θεό του ουρανού για να του αποκαλύψει το μυστήριο, ώστε να μην τον

perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

σκοτώσουν και μαζί του τους ίδιους και όλους τους άλλους σοφούς της Βαβυλώνας.

[19] Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.

[19]Πράγματι, την ίδια εκείνη νύχτα αποκαλύφθηκε το μυστήριο στο Δανιήλ με όραμα· κι εκείνος ύμνησε το Θεό του ουρανού

[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;

[20]μ' αυτά τα λόγια: «Ευλογημένο να 'ναι αιώνια τ' όνομα του Θεού, γιατί δική του είναι η σοφία και η δύναμη!

[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[21]Αυτός καιρούς και χρόνους μεταβάλλει, βασιλιάδες κατεβάζει κι ανεβάζει· τη σοφία αυτός δίνει στους σοφούς και τη γνώση στους συνετούς.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[22]Αυτός φανερώνει τα μύχια, τα κρυφά, γνωρίζει τι συμβαίνει στο σκοτάδι, και φως τον περιβάλλει.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.

[23]Εσένα, Θεέ των προγόνων μου, δοξάζω και υμνώ, γιατί σοφία μου 'δωσες και δύναμη κι ό, τι ζητήσαμε μας το αποκάλυψες, μας φανέρωσες τ' όνειρο του βασιλιά».

[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.

[24]Πήγε, λοιπόν, ο Δανιήλ στον Αριώχ, στον οποίον ο βασιλιάς είχε δώσει τη διαταγή να φονεύσει τους σοφούς της Βαβυλώνας, και του είπε: «Μη φονεύσεις τους σοφούς της Βαβυλώνας! Οδήγησέ με μπροστά στο βασιλιά κι εγώ θα του εξηγήσω το όνειρο».

[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.

[25]Ο Αριώχ οδήγησε αμέσως το Δανιήλ στο βασιλιά και του τον παρουσίασε: «Βασιλιά», του είπε, «βρήκα έναν άνθρωπο από τους αιχμαλώτους του Ιούδα, που θα σου εξηγήσει το όνειρο».

[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?
[27] Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;
[28] mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

[29] Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

[30] E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.
[31] Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

[32] A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

[26]Τότε εκείνος ρώτησε το Δανιήλ, που ονομαζόταν και Βαλτάσαρ: «Μπορείς να μου φανερώσεις το όνειρο που είδα και να μου πεις την ερμηνεία του; »
[27]Ο Δανιήλ απάντησε: «Το μυστήριο που ζήτησες να μάθεις, βασιλιά, δεν μπορούν να σου το φανερώσουν οι σοφοί, οι μάντεις, οι μάγοι και οι αστρολόγοι.
[28-29]Υπάρχει όμως Θεός στον ουρανό, που φανερώνει τα μυστήρια. Αυτός θέλει να σου κάνει γνωστό, βασιλιά Ναβουχοδονόσορ, τι θα συμβεί στο τέλος των καιρών. Να, λοιπόν, ποιο ήταν το όνειρο που είδες την ώρα που κοιμόσουνα. Εκεί που βρισκόσουν ξαπλωμένος στο κρεβάτι σου, ήρθε στο πνεύμα σου ένα όραμα σχετικά με το τι πρόκειται να συμβεί στο μέλλον. Εκείνος που φανερώνει τα μυστήρια, σου φανέρωσε τα μελλούμενα.
[30]Κι όσο για μένα, το μυστήριο αυτό δε μου φανερώθηκε επειδή είμαι πιο σοφός απ' όλους τους άλλους αλλά για ν' αποκαλύψω σ' εσένα, βασιλιά, την ερμηνεία του και να μπορέσεις να μάθεις τι ήταν αυτό που τάραξε τη σκέψη σου.
[31]»Να, λοιπόν, τι είδες, βασιλιά: Ήρθε και στάθηκε μπροστά σου ένα άγαλμα, πολύ μεγάλο, με εξαιρετική λαμπρότητα και φοβερή όψη.
[32]Το κεφάλι του ήταν από καθαρό χρυσάφι, το στήθος του και οι βραχίονές του από ασήμι, η κοιλιά του και οι μηροί του από χαλκό,

[33] as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

[33]οι κνήμες του από σίδηρο, και τα πόδια του ήταν ένα μέρος από σίδηρο κι ένα μέρος από πηλό.

[34] Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

[34]Ενώ εσύ κοίταζες το άγαλμα, ένα λιθάρι κόπηκε από κάποιο βουνό, χωρίς να το αγγίξει ανθρώπινο χέρι, και χτύπησε το άγαλμα στα πόδια τα καμωμένα από σίδηρο κι από πηλό και τα σύντριψε.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro, os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

[35]Τότε ο σίδηρος, ο πηλός, ο χαλκός, το ασήμι και το χρυσάφι έγιναν όλα κομμάτια και διασκορπίστηκαν όπως το άχυρο στο αλώνι το καλοκαίρι· τα πήρε ο άνεμος και δε βρέθηκε ίχνος απ’ αυτά. Το λιθάρι όμως που χτύπησε το άγαλμα, έγινε ένα μεγάλο βουνό και σκέπασε όλη τη γη.

[36] Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

[36]»Αυτό ήταν το όνειρο, βασιλιά. Και τώρα θα πούμε εδώ μπροστά σου την ερμηνεία του:

[37] Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

[37]Εσύ είσαι πραγματικά ο υπέρτατος βασιλιάς, που ο Θεός του ουρανού σού έδωσε αυτή τη βασιλεία, τη δύναμη, την εξουσία και τη δόξα.

[38] a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu, para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

[38]Παρέδωσε στην εξουσία σου τους ανθρώπους όλης της οικουμένης, τα άγρια θηρία και τα πτηνά και σ’ έκανε κυρίαρχο πάνω σε όλα αυτά. Εσύ λοιπόν, βασιλιά, είσαι το χρυσό κεφάλι.

[39] Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

[39]Μετά από σένα θα έρθει άλλη βασιλεία, όχι τόσο ισχυρή όσο η δική σου και μετά τρίτη βασιλεία από χαλκό, που θα κυριαρχήσει πάνω στη γη.

[40] O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como

[40]Μετά θα ακολουθήσει τέταρτη βασιλεία, που θα είναι δυνατή σαν το σίδερο, που όλα τα συντρίβει και τα

o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

καταστρέφει· κι όπως το σίδερο τα κομματιάζει όλα, έτσι κι αυτή θα συντρίβει και θα καταστρέφει.

[41] Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

[41]Το γεγονός ότι τα πόδια και τα δάχτυλα ήταν ένα μέρος από πηλό και ένα μέρος από σίδηρο, αυτό σημαίνει ότι η βασιλεία αυτή θα είναι διαιρεμένη. Όμως, θα μείνει κάτι σ' αυτήν από τη δύναμη του σιδήρου, επειδή είδες τον σίδηρο ανακατωμένο με τον πηλό.

[42] Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro, assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

[42]Κι όπως τα δάχτυλα των ποδιών ήταν ένα μέρος από σίδηρο κι ένα μέρος από πηλό, έτσι η βασιλεία θα είναι εν μέρει δυνατή και εν μέρει αδύνατη.

[43] Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

[43]Το ότι ο σίδηρος ήταν ανακατωμένος με πηλό, αυτό σημαίνει ότι οι λαοί θα κάνουν μικτούς γάμους, αλλά δε θα ενωθούν ο ένας με τον άλλο, όπως δεν μπορεί να ενωθεί ο σίδηρος με τον πηλό.

[44] Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

[44]»Στις ημέρες των βασιλιάδων εκείνων, ο Θεός του ουρανού θα ιδρύσει μια βασιλεία, που δε θα καταστραφεί ποτέ ούτε θα παραδοθεί σε άλλον λαό. Αυτή η βασιλεία θα διαλύσει και θα συντρίψει όλα τα προηγούμενα βασίλεια, η ίδια όμως θα μείνει στεριωμένη για πάντα·

[45] como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.

[45]αυτό σημαίνει το λιθάρι που είδες ότι κόπηκε από το βουνό, χωρίς να το αγγίξει ανθρώπινο χέρι και κατασύντριψε το σίδηρο, το χαλκό, τον πηλό, το ασήμι και το χρυσάφι του αγάλματος. Ο μεγάλος Θεός γνωστοποίησε στο βασιλιά τι θα γίνει στο μέλλον. Το όνειρο είναι αληθινό και η ερμηνεία του σωστή».

[46] Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.

[47] Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.

[48] Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.
[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.

[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[46]Τότε ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ έσκυψε και προσκύνησε το Δανιήλ και πρόσταξε να του προσφέρουν θυσίες και θυμίαμα.

[47]«Αλήθεια, Δανιήλ», του είπε, «ο Θεός σας είναι ο υπέρτατος Θεός και ο Κύριος όλων των βασιλιάδων! Είναι αυτός που αποκαλύπτει τα μυστικά, αφού μπόρεσες να μου φανερώσεις αυτό το μυστήριο».

[48]Τότε ο βασιλιάς τίμησε το Δανιήλ και του έδωσε πολλά και μεγάλα δώρα· τον έκανε διοικητή σ’ όλη την επαρχία της Βαβυλώνας και επικεφαλής όλων των σοφών της.

[49]Ο Δανιήλ ζήτησε από το βασιλιά και διόρισε σε διοικητικές θέσεις της επαρχίας της Βαβυλώνας το Σεδράχ, το Μισάχ και τον Αβέδ-Νεγώ, κι ο ίδιος έγινε σύμβουλος στο παλάτι του βασιλιά.

ΔΑΝΙΗΛ 3

Οι φίλοι του Δανιήλ αρνούνται να προδώσουν την πίστη τους

[1]Ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ κατασκεύασε ένα χρυσό άγαλμα εξήντα πήχεις ύψος και έξι πήχεις πλάτος και το έστησε στην πεδιάδα Δουρά της επαρχίας της Βαβυλώνας.

[2]Μετά έστειλε και συγκέντρωσε όλους τους σατράπες, τους διοικητές, τους νομάρχες, τους συμβούλους, τους ταμίες, τους δικαστές, τους δημόσιους υπαλλήλους και τους κυβερνήτες των επαρχιών, να παρευρεθούν στα εγκαίνια του αγάλματος που ο ίδιος είχε στήσει.

[3] Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

[3]Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, όλοι αυτοί στα εγκαίνια του αγάλματος, και στάθηκαν μπροστά σ’ αυτό.

[4] Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

[4]Τότε ο κήρυκας φώναξε δυνατά: «Σ’ εσάς άνθρωποι κάθε λαού, εθνότητας και γλώσσας, δίνεται η διαταγή:

[5] no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

[5]Όταν ακούσετε τον ήχο της σάλπιγγας, της φλογέρας, της κιθάρας, της άρπας, του ψαλτηρίου, του λαγούτου και των άλλων μουσικών οργάνων, τότε να πέσετε και να προσκυνήσετε το χρυσό άγαλμα, που έστησε ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ.

[6] Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

[6]Όποιος δεν πέσει να το προσκυνήσει, θα ριχτεί αμέσως στο φλογερό καμίνι».

[7] Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[7]Γι’ αυτό, μόλις άκουσαν όλοι οι λαοί τον ήχο της σάλπιγγας, της φλογέρας, της κιθάρας, της άρπας, του ψαλτηρίου και των άλλων μουσικών οργάνων, προσκύνησαν το χρυσό άγαλμα, που είχε στήσει ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ.

[8] Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

[8]Αμέσως μετά, έτρεξαν μερικοί Βαβυλώνιοι και κατηγόρησαν τους Ιουδαίους

[9] disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

[9]στο βασιλιά Ναβουχοδονόσορ: «Μακάρι να ζεις αιώνια, βασιλιά! » του είπαν.

[10] Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara,

[10]«Εσύ έδωσες διαταγή, κάθε άνθρωπος που θ’ ακούσει τον ήχο της σάλπιγγας, της φλογέρας, της κιθάρας, της άρπας,

do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

[11] e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

[12] Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.

[13] Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses, nem adorais a imagem de ouro que levantei?

[15] Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no mesmo instante, lançados na fornalha de fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

[16] Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor,

του ψαλτηρίου, του λαγούτου και των άλλων μουσικών οργάνων, να πέσει και να προσκυνήσει το χρυσό άγαλμα.

[11]Κι όποιος δεν πέσει να προσκυνήσει, διέταξες να ριχτεί στο κέντρο του φλογερού καμινιού.

[12]Υπάρχουν όμως κάτι Ιουδαίοι, που εσύ τους έχεις διορίσει σε διοικητικές θέσεις της επαρχίας της Βαβυλώνας, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβέδ-Νεγώ. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έδωσαν καμιά σημασία στη διαταγή σου, βασιλιά· τους θεούς σου δεν τους λατρεύουν και το χρυσό άγαλμα που έστησες δεν το προσκυνούν».

[13]Τότε ο Ναβουχοδονόσορ με θυμό και μανία διέταξε να του φέρουν μπροστά του το Σεδράχ, το Μισάχ και τον Αβέδ-Νεγώ. Όταν τους έφεραν,

[14]τους ρώτησε: «Είν' αλήθεια, Σεδράχ, Μισάχ και Αβέδ-Νεγώ, ότι δε λατρεύετε τους θεούς μου και δεν προσκυνάτε το χρυσό άγαλμα που έστησα;

[15]Τώρα, λοιπόν, να είστε έτοιμοι, όταν θ' ακούσετε τον ήχο της σάλπιγγας, της φλογέρας, της κιθάρας, της άρπας, του ψαλτηρίου, του λαγούτου, και των άλλων μουσικών οργάνων, να πέσετε και να προσκυνήσετε το άγαλμα που κατασκεύασα. Αν δεν προσκυνήσετε, θα ριχτείτε στο κέντρο του φλογερού καμινιού· και να δω τότε, ποιος θεός θα σας γλιτώσει από την εξουσία μου! »

[16]Ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβέδ-Νεγώ απάντησαν στο Ναβουχοδονόσορ:

quanto a isto não necessitamos de te responder.

17 Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

18 Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

19 Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a fornalha sete vezes mais do que se costumava.

20 Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

21 Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

22 Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

23 Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

«Βασιλιά, εμείς δεν έχουμε ανάγκη να προβάλουμε καμιά δικαιολογία.

17Αν μας συμβεί κάτι τέτοιο, ο Θεός, που εμείς λατρεύουμε, μπορεί να μας βγάλει από το φλογερό καμίνι και να μας γλιτώσει έτσι από την εξουσία σου.

18Αλλά κι αν αυτό δε γίνει, πρέπει να ξέρεις, βασιλιά, ότι εμείς τους θεούς σου δεν τους λατρεύουμε και το χρυσό άγαλμα που έστησες δεν το προσκυνάμε».

19Τότε ο Ναβουχοδονόσορ θύμωσε πολύ εναντίον του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβέδ-Νεγώ και η όψη του αλλοιώθηκε. Αμέσως διέταξε να κάψουν το καμίνι εφτά φορές περισσότερο απ' ό, τι χρειαζόταν.

20Μετά διέταξε μερικούς από τους πιο ισχυρούς άντρες του στρατού του να δέσουν το Σεδράχ, το Μισάχ και τον Αβέδ-Νεγώ και να τους ρίξουν στο καμίνι που φλεγόταν.

21Οι τρεις άντρες δέθηκαν όπως ήταν, φορώντας τους χιτώνες τους, τις τιάρες τους και τ' άλλα ρούχα τους και ρίχτηκαν στο κέντρο του φλογερού καμινιού.

22Η διαταγή του βασιλιά ήταν αυστηρή και το καμίνι είχε πυρωθεί υπερβολικά, τόσο που οι φλόγες έκαψαν τους στρατιώτες, που οδηγούσαν το Σεδράχ, το Μισάχ και τον Αβέδ-Νεγώ.

23Έτσι οι τρεις άντρες ρίχτηκαν δεμένοι στο κέντρο της φωτιάς.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΖΑΡΙΑ

24Οι τρεις άντρες (ο Ανανίας, ο Αζαρίας και ο Μισαήλ) περπατούσαν ανάμεσα στις

φλόγες και έψαλλαν διάφορους ύμνους δοξολογώντας τον Κύριο το Θεό.

[25]Σε μια στιγμή ο Αζαρίας στάθηκε και προσευχήθηκε εκεί μες στη φωτιά μ’ αυτά τα λόγια:

[26]«Δοξασμένος είσαι Κύριε, Θεέ των προγόνων μας και άξιος να εξυμνείσαι! Δοξασμένο είναι τ’ όνομά σου για πάντα!

[27]Είσαι δίκαιος ό, τι κι αν έκανες εναντίον μας. Όλες οι πράξεις και οι αποφάσεις σου είναι γνήσιες και οι τρόποι που ενεργείς άδολοι.

[28]Αλήθεια, είσαι αμερόληπτος. Όλες οι τιμωρίες που έφερες ενάντια σ’ εμάς και στην Ιερουσαλήμ, την άγια πόλη των προγόνων μας, ήταν αντίστοιχες με τις αμαρτίες μας, σύμφωνα με τη δίκαιη κρίση σου.

[29]Αμαρτήσαμε, πράγματι, και ανομήσαμε, γιατί απομακρυνθήκαμε από σένα· αμαρτήσαμε σε κάθε μας εκδήλωση και δεν υπακούσαμε στις εντολές σου·

[30]δεν τις τηρήσαμε ούτε κάναμε όπως μας διάταξες για να ευτυχήσουμε.

[31]Όλα τα δεινά που έφερες εναντίον μας και οι τιμωρίες σου ήταν αποτέλεσμα της δίκαιης κρίσης σου.

[32]Μας παρέδωσες στην εξουσία σκληρών εχθρών, που δε σέβονται το νόμο σου και μάλιστα στον πιο άδικο και πονηρό βασιλιά όλης της γης.

[33]»Τώρα δεν μπορούμε να πούμε το παράπονό μας ούτε να υποφέρουμε την ντροπή και τον εξευτελισμό, που προκλήθηκε σ’ εμάς που εξακολουθούμε

να είμαστε δούλοι σου και να σε σεβόμαστε.

[34]Χάρη στο όνομά σου μη μας αποξεχάσεις και μη διαλύσεις τη διαθήκη σου μαζί μας·

[35]μην πάρεις το έλεός σου από μας, για χάρη του Αβραάμ, του αγαπημένου σου, του Ισαάκ του δούλου σου και του Ισραήλ, του εκλεκτού σου.

[36]Εσύ τους υποσχέθηκες ότι θα πολλαπλασιάσεις τους απογόνους τους σαν τ' αστέρια του ουρανού και σαν την άμμο στην ακρογιαλιά.

[37]Τώρα όμως, Κύριε, έχουμε γίνει λιγότεροι απ' όλα τα άλλα έθνη κι έχουμε ταπεινωθεί σήμερα στα μάτια όλου του κόσμου εξαιτίας των αμαρτιών μας.

[38]Σήμερα δεν έχουμε άρχοντα, προφήτη ή αρχηγό· δεν γίνονται πια ολοκαυτώματα ούτε θυσίες ούτε προσφορές ή θυμιάματα· δεν υπάρχει τόπος ιερός να σου προσφέρουμε θυσία και να μας δώσεις τη συγγνώμη σου.

[39]»Δέξου, όμως, τη συντριμμένη μας ψυχή και το ταπεινό μας πνεύμα, όπως θα δεχόσουν τα ολοκαυτώματα των κριαριών και των ταύρων ή τις μυριάδες τα παχιά αρνιά.

[40]Αυτό είναι το μόνο που μπορούμε να σου προσφέρουμε σήμερα και μακάρι να συμφιλιωθούμε μαζί σου. Πράγματι, δε θα ντροπιαστούν εκείνοι που στηρίζουν την πεποίθησή τους σ' εσένα.

[41]Τώρα εμείς σε ακολουθούμε μ' όλη μας την καρδιά, σε σεβόμαστε και σε αποζητάμε. Μη μας ντροπιάσεις.

[42]Μεταχειρίσου μας σύμφωνα με τη φιλανθρωπία σου και τη μεγάλη σου ευσπλαχνία.

[43]Ελευθέρωσέ μας, όπως παλιά, με τις θαυμαστές σου ενέργειες και δόξασε το όνομά σου, Κύριε.

[44]Ας ντροπιαστούν όλοι αυτοί που κάνουν κακό στους δούλους σου κι ας εξευτελιστούν χάνοντας κάθε δύναμη και εξουσία· ας συντριφθεί η δύναμή τους.

[45]Ας γνωρίσουν ότι εσύ, Κύριε, είσαι ο μόνος Θεός και είσαι δοξασμένος σ' όλη την οικουμένη».

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

[46]Οι υπηρέτες του βασιλιά, που έβαλαν στο καμίνι (τους τρεις φίλους του Δανιήλ), δε σταματούσαν να καίνε το καμίνι με νάφθα, πίσσα και στουπιά και με άφθονα ξερά κλήματα.

[47]Οι φλόγες ξεπηδούσαν ως απάνω από το καμίνι μέχρι σαράντα εννέα πήχεις,

[48]τόσο, που πέρασαν κι έκαψαν όσους ήταν γύρω από το καμίνι εκείνο των Βαβυλωνίων.

[49]Αλλά μαζί με τους συντρόφους του Αζαρία μπήκε στο καμίνι και ο άγγελος του Κυρίου. Παραμέρισε τις φλόγες

[50]και μετέβαλε το κέντρο του καμινιού σε δροσερή περιοχή, σαν να την είχε φυσήξει δροσερή αύρα. Η φωτιά ούτε που τους άγγιξε· δε φοβήθηκαν ούτε υπέφεραν το παραμικρό.

[51]Τότε οι τρεις νέοι μ' ένα στόμα άρχισαν να υμνολογούν, να δοξάζουν και να ευλογούν το Θεό μέσα στο καμίνι, μ' αυτά τα λόγια:

[52]«Δοξασμένος είσαι Κύριε, Θεέ των προγόνων μας! Αξίζει να σε υμνούν και να σε δοξολογούν για πάντα. Δοξασμένο το άγιο, το ένδοξο όνομά σου! Αξίζει να το υμνούν και να το δοξολογούν για πάντα.
[53]Δοξασμένος είσαι στον άγιο, στον ένδοξο ναό σου! Αξίζει να σε υμνούν και να σε δοξάζουν για πάντα.
[54]Δοξασμένος είσαι εσύ που επιβλέπεις στις αβύσσους και κάθεσαι πάνω στα χερουβίμ! Αξίζει να σε υμνούν και να σε δοξολογούν για πάντα.
[55]Δοξασμένος είσαι πάνω στο θρόνο της βασιλείας σου! Αξίζει να σε υμνούν και να σε δοξολογούν για πάντα.
[56]Δοξασμένος είσαι στο στερέωμα του ουρανού! Σε εξυμνούμε και σε δοξάζουμε για πάντα.
[57]»Δοξάστε τον Κύριο όλα εσείς τα δημιουργήματά του· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.
[58]Δοξάστε τον Κύριο ουρανοί· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.
[59]Δοξάστε τον Κύριο εσείς οι άγγελοί του· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.
[60]Δοξάστε τον Κύριο όλα τα νερά που είστε πάνω από τον ουρανό· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.
[61]»Δοξάστε τον Κύριο όλες οι δυνάμεις· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.
[62]Δοξάστε τον Κύριο ήλιε και φεγγάρι· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.
[63]Δοξάστε τον Κύριο αστέρια του ουρανού· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[64]Δοξάστε τον Κύριο εσείς βροχή και δροσιά· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[65]Δοξάστε τον Κύριο όλοι οι άνεμοι· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[66]Δοξάστε τον Κύριο εσείς φωτιά και καύσωνας· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[67]Δοξάστε τον Κύριο εσείς το κρύο και η λάβα· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[68]Δοξάστε τον Κύριο εσείς δροσιές και οι χιονονιφάδες· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[71]Δοξάστε τον Κύριο εσείς οι νύχτες και οι μέρες· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[72]Δοξάστε τον Κύριο εσείς το φως και το σκοτάδι· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[69]Δοξάστε τον Κύριο εσείς παγετώνες και ψύχος· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[70]Δοξάστε τον Κύριο ομίχλες και χιόνια· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[73]Δοξάστε τον Κύριο αστραπές και σύννεφα· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[74]»Δόξασε τον Κύριο γη· εξύμνησε κι εξύψωσέ τον για πάντα.

[75]Δοξάστε τον Κύριο, όρη και βουνά· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[76]Δοξάστε τον Κύριο όλα όσα φυτρώνετε στη γη· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[78]Δοξάστε τον Κύριο θάλασσες και ποταμοί· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[77]Δοξάστε τον Κύριο πηγές· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[79]Δοξάστε τον Κύριο μεγάλα ψάρια και καθετί που κολυμπάει στα νερά· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[80]Δοξάστε τον Κύριο, όλα τα πουλιά στον ουρανό· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[81]Δοξάστε τον Κύριο, όλα τα θηρία και τα κτήνη· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[82]»Δοξάστε τον Κύριο, εσείς οι άνθρωποι· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[83]Δοξάστε τον Κύριο, Ισραηλίτες· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[84]Δοξάστε τον Κύριο, εσείς οι ιερείς του· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[85]Δοξάστε τον Κύριο, εσείς οι δούλοι του· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[86]Δοξάστε τον Κύριο, εσείς οι αφοσιωμένοι και πιστοί του· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[87]Δοξάστε τον Κύριο, εσείς που είστε ευσεβείς κι έχετε ταπεινή καρδιά· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα.

[88]»Δοξάστε τον Κύριο εσείς, Ανανία, Αζαρία και Μισαήλ· εξυμνήστε κι εξυψώστε τον για πάντα, γιατί αυτός μας έβγαλε από τον άδη, μας έσωσε από το θάνατο, και μας γλίτωσε μέσα από τη λάβα του φλογερού καμινιού, μας λύτρωσε από τη φωτιά.

[89]»Ευχαριστήστε τον Κύριο, γιατί είναι αγαθός, κι αιώνια διαρκεί η αγάπη του.
[90]Δοξάστε τον Κύριο, το Θεό των θεών, όλοι εσείς που τον σέβεστε· εξυμνήστε τον κι ευχαριστήστε τον, γιατί αιώνια διαρκεί η αγάπη του».

[24] Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

Ο Θεός σώζει τους τρεις φίλους

[24] Ξάφνου ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ ταράχτηκε· σηκώθηκε αναστατωμένος και ρώτησε τους συμβούλους του: «Τρεις άντρες δεν ρίξαμε δεμένους στο κέντρο της φωτιάς; » Εκείνοι του απάντησαν: «Ασφαλώς, βασιλιά».

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[25] «Πώς εγώ βλέπω τέσσερις άντρες», είπε ο βασιλιάς, «να περπατούν λυμένοι στο κέντρο του καμινιού, χωρίς να καίγονται; Και μάλιστα η όψη του τέταρτου μοιάζει με θείο ον! »

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa, falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

[26] Τότε ο Ναβουχοδονόσορ πλησίασε στο στόμιο του καμινιού και φώναξε: «Σεδράχ, Μισάχ και Αβέδ-Νεγώ, δούλοι του ύψιστου Θεού, βγείτε και ελάτε εδώ». Εκείνοι βγήκαν από τη φωτιά.

[27] Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

[27] Οι σατράπες, οι διοικητές, οι νομάρχες και οι σύμβουλοι του βασιλιά συγκεντρώθηκαν για να τους εξετάσουν: Η φωτιά δεν είχε προξενήσει καμιά βλάβη στο σώμα τους· οι τρίχες του κεφαλιού τους δεν είχαν καεί και τα ρούχα τους είχαν μείνει ανέπαφα· ούτε καν μυρωδιά φωτιάς δεν είχε περάσει από πάνω τους.

[28] Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele,

[28] Τότε ο Ναβουχοδονόσορ είπε: «Ευλογημένος να είναι ο Θεός του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβέδ-Νεγώ, που έστειλε τον άγγελό του και έσωσε τους

pois não quiseram cumprir a palavra do rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

δούλους του, που είχαν εμπιστοσύνη σ' αυτόν και παράκουσαν τη διαταγή μου. Προτίμησαν να παραδοθούν στη φωτιά, παρά να λατρεύσουν και να προσκυνήσουν άλλο θεό, εκτός απ' το Θεό τους.

[29] Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

[29] Γι' αυτό δίνω τώρα διαταγή, ότι όποιος πει κακό εναντίον του Θεού του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβέδ-Νεγώ, οποιοσδήποτε κι αν είναι ο λαός του, η εθνικότητά του ή η γλώσσα του, αυτός θα κατατεμαχισθεί και το σπίτι του θα καταστραφεί, γιατί άλλος θεός δεν υπάρχει, που να μπορεί να σώζει από μια τέτοια κατάσταση».

[30] Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

[30] Μετά ο βασιλιάς έδωσε στο Σεδράχ, στο Μισάχ και στον Αβέδ-Νεγώ σπουδαιότερες θέσεις στην επαρχία της Βαβυλώνας, απ' αυτές που κατείχαν ως τότε.

Daniel 4

A loucura de Nabucodonosor

[1] O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

Δεύτερο όνειρο του Ναβουχοδονόσορ

[31] Ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ απηύθυνε σ' όλους τους λαούς των διαφόρων εθνοτήτων και γλωσσών που κατοικούσαν στη γη, το ακόλουθο μήνυμα: Ειρήνη κι ευτυχία σε όλους!

[2] Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

[32] Θέλω να σας γνωστοποιήσω τα σημεία και τα θαύματα που έκανε σ' εμένα ο ύψιστος Θεός.

[3] Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

[33] Πόσο μεγάλα είναι τα σημεία του και πόσο δυνατά τα θαύματά του! Η βασιλεία του είναι βασιλεία αιώνια, και η εξουσία του δεν έχει τέλος.

ΔΑΝΙΗΛ 4

[4] Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.
[5] Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.
[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.
[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.
[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:
[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.
[10] Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;
[11] crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.
[12] A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do

[1]Εγώ, ο Ναβουχοδονόσορ, αναπαυόμουν ευτυχισμένος στο ανάκτορό μου.
[2]Μια νύχτα, ενώ ήμουν ξαπλωμένος στο κρεβάτι μου, είδα ένα όνειρο, που μου δημιούργησε ανησυχητικές σκέψεις· πράγματι, το όραμα αυτό ήταν τρομερό!
[3]Γι’ αυτό διέταξα να οδηγηθούν μπροστά μου όλοι οι σοφοί της Βαβυλώνας, για να μου εξηγήσουν το όνειρο.
[4]Ήρθαν, λοιπόν, οι μάγοι, οι μάντεις και οι αστρολόγοι, τούς είπα το όνειρό μου, αλλά δεν μπόρεσαν να το εξηγήσουν.
[5]Τέλος παρουσιάστηκε μπροστά μου κι ο Δανιήλ. Ο άνθρωπος αυτός, που ονομάζεται και Βαλτάσαρ (όνομα που προέρχεται απ’ αυτό του θεού μου), έχει το Πνεύμα των αγίων θεών, κι έτσι του είπα το όνειρό μου:
[6]«Βαλτάσαρ, αρχηγέ των μάγων, ξέρω πως σ’ εσένα υπάρχει το Πνεύμα των αγίων θεών και κανένα μυστήριο δεν είναι δύσκολο για σένα. Πες μου, λοιπόν, την ερμηνεία του ονείρου που είδα:
[7]»Ενώ κοιμόμουν στο κρεβάτι μου, είδα σε όραμα ένα δέντρο στη μέση της γης, που το ύψος του ήταν πολύ μεγάλο.
[8]Το δέντρο μεγάλωσε κι άλλο και δυνάμωσε· άγγιξε τον ουρανό και ήταν ορατό από κάθε άκρη της γης.
[9]Τα φύλλα του ήταν ωραία και οι καρποί του ήταν τόσοι πολλοί, ώστε όλος ο κόσμος μπορούσε να φάει απ’ αυτούς.

campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

Κάτω από τη σκιά του αναπαύονταν τα άγρια θηρία, στα κλαδιά του έχτιζαν φωλιές τα πουλιά κι από αυτό τρεφόταν κάθε ζωντανός οργανισμός.

13 No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

10Πάντα ξαπλωμένος στο κρεβάτι μου είδα ακόμα ότι ένας άγρυπνος άγγελος κατέβηκε από τον ουρανό.

14 clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos, derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

11Αυτός φώναξε δυνατά και είπε: "κόψτε το δέντρο και σπάστε τα κλαδιά του, τινάξτε τα φύλλα του και σκορπίστε τους καρπούς του! Διώξτε τα θηρία κάτω από τη σκιά του και τα πουλιά από τα κλαδιά του!

15 Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

12Μόνο τον κορμό με τις ρίζες του αφήστε στη γη πάνω στο χορτάρι, αλλά δέστε τον με σιδερένια και χάλκινα δεσμά. Με τη δροσιά του ουρανού θα ποτίζεται και θα ζει εκεί στο χορτάρι της γης μαζί με τα θηρία.

16 Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

13Για εφτά χρόνια δεν θα έχει ανθρώπινο λογικό αλλά λογικό θηρίου.

17 Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao mais humilde dos homens constitui sobre eles.

14Αυτή είναι η διαταγή των άγρυπνων αγγέλων, που μεταβιβάζεται στους θνητούς, για να γνωρίσουν ότι ο Ύψιστος είναι κυρίαρχος όλων των ανθρώπινων βασιλείων. Σ' όποιον αυτός θέλει, τα δίνει και τον πιο ταπεινό από τους ανθρώπους τον κάνει κυρίαρχο πάνω στους άλλους".

18 Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios do meu reino não me puderam fazer saber

15Αυτό το όνειρο είδα εγώ, ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ. Και τώρα εσύ, Βαλτάσαρ, εξήγησέ το, γιατί όλοι οι σοφοί του βασιλείου μου δεν μπόρεσαν να το

a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

[19] Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua interpretação. Respondeu Beltessazar e disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

[20] A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

[21] cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

[22] és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

[23] Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

ερμηνεύσουν. Εσύ όμως μπορείς, γιατί έχεις το Πνεύμα των αγίων θεών ».

[16]Τότε ο Δανιήλ, που ονομαζόταν και Βαλτάσαρ, για μια στιγμή τρόμαξε και ταράχτηκε με τις σκέψεις του. Ο βασιλιάς τού είπε: «Βαλτάσαρ, το όνειρο και η ερμηνεία του ας μη σε ταράζουν». Κι ο Βαλτάσαρ απάντησε: «Κύριέ μου, βασιλιά, το όνειρο που είδες ας πραγματοποιηθεί σ’ αυτούς που σε μισούν, και η ερμηνεία του ας βρει τους εχθρούς σου.

[17]Είπες πως είδες ένα δέντρο που μεγάλωσε και θέριεψε, έτσι που το ύψος του ν’ αγγίζει τον ουρανό και ήταν ορατό από κάθε άκρη της γης·

[18]τα φύλλα του ήταν ωραία και οι καρποί του πολλοί, ώστε να θρέψει όλους τους ανθρώπους· κάτω απ’ αυτό αναπαύονταν τα άγρια θηρία και στα κλαδιά του έχτιζαν φωλιές τα πουλιά.

[19]Εσύ είσαι το δέντρο αυτό, βασιλιά! Μεγάλωσες και θέριεψες· η δύναμή σου αυξήθηκε κι άγγιξε τον ουρανό και η εξουσία σου έφτασε σ’ όλα τα άκρα της γης.

[20]Μετά όμως είδες έναν άγρυπνο άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό κι έλεγε: “κόψτε το δέντρο και καταστρέψτε το! Μόνο τον κορμό με τις ρίζες του αφήστε στη γη, πάνω στο χορτάρι, αλλά δέστε τον με σιδερένια και χάλκινα δεσμά. Με τη δροσιά του ουρανού θα ποτίζεται και θα ζει εκεί στο χορτάρι της γης μαζί με τ’ άγρια θηρία για εφτά χρόνια”.

[24] esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

[25] serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[26] Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

[27] Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

[28] Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

[29] Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

[30] falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

[21]Κύριέ μου, βασιλιά, αυτή είναι η ερμηνεία και η απόφαση του Υψίστου, που διακηρύσσεται εναντίον σου:

[22]Θα αποπεμφθείς από την ανθρώπινη κοινωνία και θα πας να μείνεις μαζί με τ' άγρια θηρία. Χορτάρι θα τρως, σαν το βόδι, και θα βρέχεσαι απ' τη δροσιά του ουρανού. Κι όταν περάσουν εφτά χρόνια θα καταλάβεις ότι ο Ύψιστος είναι κυρίαρχος όλων των ανθρώπινων βασιλείων και σ' όποιον αυτός θέλει, τα δίνει.

[23]Το ότι δόθηκε διαταγή ν' αφήσουν τον κορμό με τις ρίζες του δέντρου, αυτό σημαίνει ότι το βασίλειό σου θα σου αποδοθεί πάλι, όταν αναγνωρίσεις ότι ο Θεός είναι ο μόνος εξουσιαστής.

[24]Γι' αυτό, βασιλιά, ακολούθησε τη συμβουλή μου: Απαρνήσου την αμαρτία σου, πράξε το σωστό και δείξε καλοσύνη στους φτωχούς, μήπως και συνεχιστεί η ευτυχία σου».

[25]Πράγματι, όλα αυτά ξέσπασαν εναντίον του βασιλιά Ναβουχοδονόσορ.

[26]Αφού πέρασαν δώδεκα μήνες, εκεί που βημάτιζε πάνω σε κάποιον εξώστη των ανακτόρων της Βαβυλώνας,

[27]φώναξε: «Αυτή είναι η μεγάλη Βαβυλώνα, που την έχτισα για πρωτεύουσα του βασιλείου μου! Με τη μεγάλη δύναμή μου την ολοκλήρωσα, για να δείχνει σ' όλους τη δόξα και το μεγαλείο μου! »

[31] Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

[32] Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

[33] No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

[34] Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

[35] Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

[28]Ενώ ακόμα ο βασιλιάς μιλούσε, ήρθε μια φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: «Άκου αυτό το μήνυμα, Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά: Η βασιλεία αφαιρέθηκε από σένα.

[29]Θα αποπεμφθείς μέσα από την ανθρώπινη κοινωνία και θα πας να μείνεις μαζί με τα άγρια θηρία. Χορτάρι θα τρως, σαν το βόδι, εφτά χρόνια, ώσπου να καταλάβεις ότι ο Ύψιστος είναι κυρίαρχος όλων των ανθρώπινων βασιλείων και σ' όποιον θέλει αυτός, τα δίνει».

[30]Την ίδια στιγμή εκπληρώθηκε αυτός ο λόγος εναντίον του Ναβουχοδονόσορ: Αποπέμφθηκε μέσα από την ανθρώπινη κοινωνία κι έτρωγε χορτάρι, σαν το βόδι. Το σώμα του βρεχόταν από τη δροσιά του ουρανού, οι τρίχες του μεγάλωσαν σαν φτερά αετών και τα νύχια του έγιναν σαν του όρνιου.

[31]«Αφού πέρασαν τα εφτά χρόνια, εγώ ο Ναβουχοδονόσορ σήκωσα τα μάτια μου στον ουρανό και ξαναβρήκα τα λογικά μου. Ευλόγησα τότε τον Ύψιστο· ύμνησα και δοξολόγησα αυτόν που ζει αιώνια μ' ετούτα τα λόγια: Παντοτινή είν' η εξουσία του κι από γενιά σ' άλλη γενιά η βασιλεία του!

[32]Όλοι οι κάτοικοι της γης μπροστά του υπολογίζονται σαν τίποτα. Κάνει ό, τι θέλει στις θεότητες του ουρανού και στα ανθρώπινα όντα· κανένας δεν υπάρχει τα σχέδιά του να εμποδίσει ούτε τα έργα του ν' αμφισβητήσει.

[36] Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

[37] Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

Daniel 5

A escritura na parede

[1] O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

[2] Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

[4] Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

[33]»Όταν ξαναβρήκα τα λογικά μου, ξαναβρήκα και τη μεγαλοπρέπειά μου, τη λαμπρότητά μου και τη δόξα του βασιλείου μου. Οι σύμβουλοί μου και οι μεγιστάνες μου με καλωσόρισαν κι αποκαταστάθηκα πάλι στο βασίλειό μου· και μάλιστα μου αποδόθηκαν τιμές μεγαλύτερες από πριν.

[34]»Τώρα εγώ ο Ναβουχοδονόσορ υμνώ, τιμώ και δοξολογώ το βασιλιά του ουρανού! Όλες του οι ενέργειες είναι σωστές, όλες οι πράξεις του δίκαιες. Αυτός μπορεί και ταπεινώνει όσους υπερηφανεύονται».

ΔΑΝΙΗΛ 5

Η αινιγματική γραφή στον τοίχο

[1]Κάποτε ο βασιλιάς Βαλτάσαρ παρέθεσε μεγάλο δείπνο σε χίλιους μεγιστάνες του για να πιει μαζί τους κρασί.

[2]Όταν άρχισε να πίνει, διέταξε να φέρουν τα χρυσά και τα ασημένια σκεύη, που ο πατέρας του ο Ναβουχοδονόσορ είχε αρπάξει από το ναό της Ιερουσαλήμ, για να πιουν μ' αυτά ο ίδιος, οι μεγιστάνες του, οι γυναίκες του και οι παλλακίδες του.

[3]Έφεραν λοιπόν τα σκεύη που είχαν αφαιρεθεί από το ναό, από τον οίκο του Θεού στην Ιερουσαλήμ· και έπιναν σ' αυτά ο βασιλιάς κι όλοι οι συνδαιτυμόνες.

[4]Έπιναν κρασί και υμνούσαν τους θεούς τους, τους καμωμένους από χρυσάφι, ασήμι, χαλκό, σίδερο, ξύλα και πέτρες.

[5] No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

[6] Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

[7] O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

[8] Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

[9] Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

[10] A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria como a sabedoria dos deuses;

[5]Εκείνη την ώρα παρουσιάστηκε ένα ανθρώπινο χέρι πλάι στη λυχνία κι άρχισε κάτι να γράφει πάνω στην αμμοκονία του τοίχου του παλατιού. Όταν ο βασιλιάς είδε το χέρι που έγραφε, [6]το πρόσωπό του χλώμιασε και οι σκέψεις του τον κατατρόμαξαν· παρέλυσε ολόκληρος και τα γόνατά του άρχισαν να τρέμουν.

[7]Πανικόβλητος φώναξε να έρθουν όλοι οι σοφοί της Βαβυλώνας: οι εξορκιστές, οι μάντεις και οι αστρολόγοι, και τους είπε: «Όποιος διαβάσει τη γραφή αυτή και μου την εξηγήσει, θα του φορέσουν πορφύρα και γύρω από το λαιμό του αλυσίδα χρυσή και θα εξουσιάζει σαν τρίτος άρχοντας στο βασίλειο».

[8]Παρουσιάστηκαν τότε όλοι οι σοφοί του βασιλιά, αλλά δεν μπόρεσαν να διαβάσουν τη γραφή ούτε να του την εξηγήσουν.

[9]Έτσι ο Βαλτάσαρ συνταράχθηκε ακόμα περισσότερο κι έγινε κάτωχρος· οι μεγιστάνες του ταράχτηκαν κι αυτοί.

Ο Δανιήλ εξηγεί τη γραφή

[10]Η μητέρα του βασιλιά, όταν άκουσε απ' έξω τα λόγια του ίδιου και των μεγιστάνων του, μπήκε στην αίθουσα του συμποσίου και είπε στο γιο της: «Να ζεις αιώνια βασιλιά! Σταμάτα ν' αναστατώνεσαι από τις σκέψεις σου και να χλωμιάζεις έτσι.

[11]Βρίσκεται στο βασίλειό σου ένας άνθρωπος, που έχει το Πνεύμα των αγίων θεών. Τον καιρό του πατέρα σου, αυτός είχε τη φήμη φωτισμένου ανθρώπου με

teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,

φρόνηση και σοφία, όμοια με τη σοφία των θεών. Και μάλιστα, ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ, ο πατέρας σου, τον είχε κάνει αρχηγό των μάγων, των εξορκιστών, των μάντεων και των αστρολόγων.

[12] porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.

[12]Πράγματι, αυτός ο Δανιήλ, που ο βασιλιάς τον ονόμασε Βαλτάσαρ, είναι έξοχο μυαλό και διαθέτει φρόνηση, γνώση και ικανότητα να ερμηνεύει όνειρα, να εξηγεί αινίγματα και να λύνει προβλήματα. Στείλε, λοιπόν, να φέρουν το Δανιήλ κι αυτός θα σου ερμηνεύσει τη γραφή».

[13] Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

[13]Έτσι, ο Δανιήλ οδηγήθηκε μπροστά στο βασιλιά. Ο βασιλιάς τού είπε: «Εσύ είσαι ο Δανιήλ, από τους αιχμαλώτους του Ιούδα, που ο βασιλιάς πατέρας μου έφερε από την Ιουδαία;

[14] Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

[14]Άκουσα για σένα ότι έχεις το Πνεύμα των θεών, φωτισμό, φρόνηση κι εξαιρετική σοφία.

[15] Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

[15]Τώρα παρουσιάστηκαν μπροστά μου οι σοφοί και οι μάντεις για να διαβάσουν τη γραφή αυτή και να την ερμηνεύσουν αλλά δεν μπόρεσαν να μου εξηγήσουν τι σημαίνει.

[16] Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

[16]Άκουσα για σένα ότι μπορείς να ερμηνεύεις και να ξεδιαλύνεις τα μυστήρια. Τώρα λοιπόν, αν μπορείς να διαβάσεις αυτή τη γραφή και να μου φανερώσεις την ερμηνεία της, θα σου φορέσουν πορφύρα και γύρω από το λαιμό σου αλυσίδα χρυσή και θα

εξουσιάζεις σαν τρίτος άρχοντας στο βασίλειο».

[17] Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

[17]Τότε ο Δανιήλ απάντησε στο βασιλιά: «Τα δώρα σου κράτησέ τα για τον εαυτό σου, βασιλιά, και τις αμοιβές δώσ' τες σε άλλους· εγώ θα σου διαβάσω τη γραφή και θα σου την εξηγήσω:

[18] Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

[18]Βασιλιά, ο ύψιστος Θεός είχε δώσει στον πατέρα σου το Ναβουχοδονόσορ βασίλειο, μεγαλοπρέπεια, δόξα και τιμή.

[19] Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

[19]Για τη μεγαλοπρέπεια που του έδωσε, οι λαοί όλων των εθνοτήτων και των γλωσσών τον έτρεμαν και τον φοβούνταν. Όποιον αυτός ήθελε τον θανάτωνε και όποιον ήθελε τον άφηνε να ζήσει· όποιον αυτός ήθελε τον εξύψωνε και όποιον ήθελε τον ταπείνωνε.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[20]Όταν όμως αλαζονεύτηκε μέσα του και γέμισε υπερηφάνεια, ανατράπηκε από το βασιλικό του θρόνο κι έχασε τη δόξα του.

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[21]Αποπέμφθηκε μέσα από την ανθρώπινη κοινωνία, γιατί το μυαλό του είχε γίνει σαν των ζώων. Έτσι πήγε και ζούσε μαζί με τ' άγρια γαϊδούρια και τρεφόταν με χορτάρι σαν τα βόδια· το σώμα του βρεχόταν από τη δροσιά του ουρανού, μέχρις ότου κατάλαβε ότι ο ύψιστος Θεός είναι που εξουσιάζει όλα τα ανθρώπινα βασίλεια, κι όποιον αυτός θέλει τον αναδεικνύει σ' αυτά.

[22] Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

[22]Τώρα κι εσύ, ο γιος του ο Βαλτάσαρ, αν και τα γνώριζες όλα αυτά, δεν έδειξες ταπεινή διάθεση.

[23] E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

[23]Προκάλεσες τον Κύριο του ουρανού και διέταξες να φέρουν μπροστά σου τα σκεύη του ναού του και ήπιατε απ' αυτά κρασί εσύ και οι μεγιστάνες σου, οι γυναίκες σου και οι παλλακίδες σου. Ύμνησες τους θεούς που είναι κατασκευασμένοι από ασήμι και χρυσάφι, από χαλκό, σίδερο, ξύλα και πέτρες, θεούς που δε βλέπουν, δεν ακούν και δεν καταλαβαίνουν. Το Θεό όμως, που στα χέρια του βρίσκεται η πνοή σου και το μέλλον σου, δεν τον δοξολόγησες.

[24] Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

[24]Γι' αυτό, λοιπόν, έστειλε ο Θεός το χέρι για να γράψει αυτά τα λόγια.

[25] Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

[25]Οι λέξεις που γράφτηκαν είναι: "μενέ, μενέ, τεκέλ, ου-φαρσίν".

[26] Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

[26]Η ερμηνεία τους είναι η ακόλουθη: "Μενέ", σημαίνει ότι μέτρησε ο Θεός τη βασιλεία σου και την έφερε στο τέλος της.

[27] TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.

[27]"Τεκέλ": ζυγίστηκες στην πλάστιγγα και βρέθηκες λειψός.

[28] PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.

[28]"Περές", σημαίνει "διαίρεση". Διαιρέθηκε το βασίλειό σου και δόθηκε στους Μήδους και στους Πέρσες».

[29] Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.

[29]Τότε ο Βαλτάσαρ διέταξε να φορέσουν στο Δανιήλ την πορφύρα και τη χρυσή αλυσίδα στο λαιμό του και ν' αναγγείλουν ότι αυτός είναι ο τρίτος άρχοντας στο βασίλειο.

[30] Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

[30]Την ίδια εκείνη νύχτα φονεύθηκε ο Βαλτάσαρ, βασιλιάς των Βαβυλωνίων.

ΔΑΝΙΗΛ 6

Οι αντίπαλοι του Δανιήλ του στήνουν παγίδα

[31] E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

[1]Ο Δαρείος ο Μήδιος έγινε βασιλιάς στη θέση του Βαλτάσαρ, σε ηλικία εξήντα δύο ετών.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

[1] Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;

[2]Αυτός αποφάσισε να διορίσει στο βασίλειό του εκατόν είκοσι διοικητές που να το διοικούν εκ μέρους του.

[2] e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

[3]Σ' αυτούς διόρισε επόπτες το Δανιήλ και δύο άλλους άρχοντες· οι διοικητές θα έδιναν αναφορά σ' αυτούς κι έτσι θα διασφαλίζονταν τα συμφέροντα του βασιλιά.

[3] Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.

[4]Ο Δανιήλ υπερείχε από τους δύο άλλους άρχοντες και απ' όλους τους διοικητές, γιατί είχε ιδιαίτερες ικανότητες, κι έτσι ο βασιλιάς σκέφτηκε να τον τοποθετήσει υπεύθυνο σ' όλο το βασίλειο.

[4] Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.

[5]Τότε οι άρχοντες και οι διοικητές προσπάθησαν να βρουν κάποιο παράπτωμα στο Δανιήλ σχετικά με τις υποθέσεις του βασιλείου αλλά δεν μπόρεσαν να του βρουν κανένα σφάλμα ή παράλειψη, γιατί ήταν απόλυτα τίμιος. Έτσι δεν είχαν τίποτε να τον κατηγορήσουν.

[5] Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

[6]Τότε είπαν οι άνθρωποι αυτοί: «Δε θα βρούμε καμιά αφορμή εναντίον του Δανιήλ, εκτός αν του βρούμε κάτι σχετικά με το νόμο του Θεού του».

[6] Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

[7]Ήρθαν, λοιπόν, οι άρχοντες και οι διοικητές εκείνοι στο βασιλιά και του είπαν: «Να ζεις αιώνια, βασιλιά Δαρείε!

[7] Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e

[8]Όλοι οι άρχοντες του βασιλείου, οι κυβερνήτες, οι διοικητές και οι σατράπες,

governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o interdito que todo homem que, por espaço de trinta dias, fizer petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

οι σύμβουλοι και οι τοπάρχες συσκεφθήκαμε κι αποφασίσαμε να εκδοθεί βασιλικό διάταγμα, που να ορίζει ότι για τριάντα μέρες, όποιος απευθύνει παράκληση σε οποιονδήποτε θεό ή άνθρωπο εκτός από σένα, βασιλιά, να ριχτεί στο λάκκο με τα λιοντάρια.

[8] Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[9]Τώρα, λοιπόν, βασιλιά, επικύρωσε την απαγόρευση και υπόγραψε το έγγραφο, για να μην μπορεί ν’ αλλάξει, σύμφωνα με το νόμο των Μήδων και των Περσών, ο οποίος δεν μεταβάλλεται».

[9] Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

[10]Έτσι, ο βασιλιάς Δαρείος υπέγραψε το έγγραφο με την απαγόρευση.

[10] Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

[11]Όταν έμαθε ο Δανιήλ ότι υπογράφτηκε ένα τέτοιο έγγραφο, πήγε στο σπίτι του και προσευχήθηκε όπως πάντα. Είχε στο άνω μέρος του σπιτιού του ανοιχτά παράθυρα προς την Ιερουσαλήμ, και τρεις φορές την ημέρα γονάτιζε εκεί και προσευχόταν και δοξολογούσε το Θεό.

[11] Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

[12]Τότε οι άνθρωποι εκείνοι ήρθαν και βρήκαν το Δανιήλ να προσεύχεται και ν’ απευθύνει ικεσίες στο Θεό του.

[12] se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[13]Κατόπιν ήρθαν και μίλησαν στο βασιλιά για την απαγόρευσή του: «Βασιλιά, εσύ δεν υπέγραψες απαγόρευση, ότι για τριάντα μέρες όποιος απευθύνει παράκληση σε οποιονδήποτε θεό ή άνθρωπο, εκτός από σένα, θα ριχτεί στο λάκκο με τα λιοντάρια; » Ο βασιλιάς απάντησε: «Πράγματι, έτσι είναι, σύμφωνα με το νόμο των Μήδων και των Περσών, ο οποίος δε μεταβάλλεται».

[13] Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

[14]«Ε, λοιπόν, βασιλιά», είπαν αυτοί, «ο Δανιήλ, που προέρχεται από τους αιχμαλώτους του Ιούδα, δε σέβεται ούτε εσένα ούτε την απαγόρευση που υπέγραψες, αλλά προσεύχεται στο Θεό του τρεις φορές την ημέρα».

Ο Θεός προστατεύει το Δανιήλ στο λάκκο των λεόντων

[14] Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

[15]Μόλις ο βασιλιάς άκουσε αυτά τα λόγια, στενοχωρήθηκε πολύ και σκεφτόταν πώς να καλύψει το Δανιήλ. Μέχρι τη δύση του ήλιου προσπαθούσε να βρει έναν τρόπο να τον γλιτώσει.

[15] Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

[16]Αλλά οι κατήγοροι του Δανιήλ έτρεξαν πάλι στο βασιλιά και του υπενθύμισαν: «Ξέρεις, βασιλιά, ότι σύμφωνα με το νόμο των Μήδων και των Περσών καμιά απαγόρευση ή διάταγμα, που εκδίδεται από το βασιλιά, δεν μεταβάλλεται».

[16] Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

[17]Τότε ο βασιλιάς διέταξε να φέρουν το Δανιήλ και να τον ρίξουν στο λάκκο των λεόντων. Και είπε στο Δανιήλ: «Ο Θεός σου, που τον λατρεύεις συνεχώς, ας σε σώσει».

[17] Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes, para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

[18]Αυτοί έφεραν ένα λιθάρι και το έβαλαν στο στόμιο του λάκκου και ο βασιλιάς το σφράγισε με τη σφραγίδα του και με τη σφραγίδα των μεγιστάνων του, για να μην μπορεί κανείς να απελευθερώσει το Δανιήλ.

[18] Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

[19]Μετά ο βασιλιάς πήγε στο παλάτι του και πέρασε τη νύχτα του άυπνος, νηστικός και χωρίς διασκέδαση.

[19] Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

[20] Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

[21] Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

[22] O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

[23] Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

[24] Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

[25] Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[20]Το πρωί σηκώθηκε πολύ νωρίς και πήγε τρέχοντας στο λάκκο με τα λιοντάρια.

[21]Όταν πλησίασε στο λάκκο, φώναξε με φωνή θλιμμένη στο Δανιήλ: «Δανιήλ, δούλε του αληθινού Θεού, που τον λατρεύεις συνεχώς, μπόρεσε αυτός να σε σώσει απ’ τα λιοντάρια; »

[22]Τότε ο Δανιήλ τού απάντησε: «Μακάρι να ζεις αιώνια, βασιλιά!

[23]Πράγματι, ο Θεός μου έστειλε τον άγγελό του και έφραξε το στόμα των λιονταριών και δεν με έβλαψαν, γιατί είμαι αθώος απέναντί σου, βασιλιά, τίποτε κακό δεν έχω κάνει».

[24]Ο βασιλιάς χάρηκε πάρα πολύ και διέταξε να βγάλουν το Δανιήλ από το λάκκο. Κι ο Δανιήλ βγήκε έξω χωρίς να έχει πάθει το παραμικρό, γιατί έμεινε πιστός στο Θεό του.

[25]Μετά ο βασιλιάς διέταξε κι έφεραν τους ανθρώπους εκείνους, που είχαν συκοφαντήσει το Δανιήλ, και τους έριξαν στο λάκκο των λεόντων μαζί με τα παιδιά τους και τις γυναίκες τους. Και πριν φτάσουν στο κάτω μέρος του λάκκου, τα λιοντάρια τούς άρπαζαν και τους έσπαζαν τα κόκαλα.

[26]Μετά ο βασιλιάς Δαρείος έστειλε γραπτό μήνυμα στους λαούς όλων των εθνοτήτων και των γλωσσών, που κατοικούσαν στην επικράτεια: «Μακάρι όλοι σας να ευτυχείτε!

[26] Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

[27] Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

[28] Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

[27]Εκδίδεται από μένα διαταγή σ' όλη την επικράτεια του βασιλείου μου, οι άνθρωποι να φοβούνται και να σέβονται το Θεό του Δανιήλ, γιατί είναι Θεός που ζει και θα υπάρχει αιώνια. Η βασιλεία του δεν θα καταστραφεί ποτέ και η κυριαρχία του θα είναι παντοτινή.

[28]Αυτός σώζει κι ελευθερώνει και κάνει σημεία και θαύματα στον ουρανό και στη γη. Αυτός έσωσε και το Δανιήλ από τη δύναμη των λιονταριών».

[29]Έτσι ο Δανιήλ ζούσε ευτυχισμένος όσον καιρό βασίλευαν ο Δαρείος και ο Κύρος στους Πέρσες.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

[1] No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

[2] Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

[3] Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

[4] O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

ΔΑΝΙΗΛ 7

Το πρώτο όραμα του Δανιήλ: Τα κοσμικά βασίλεια και το βασίλειο του Θεού

[1]Τον πρώτο χρόνο της βασιλείας του Βαλτάσαρ στη Βαβυλώνα, ο Δανιήλ, εκεί που κοιμόταν στο κρεβάτι του, είδε διάφορα όνειρα και οράματα. Αργότερα, τα έγραψε όλα και τα διηγήθηκε:

[2]Μια νύχτα, είδα σε όραμα ότι οι τέσσερις άνεμοι του ουρανού συντάραξαν τη μεγάλη θάλασσα,

[3]και τέσσερα μεγάλα θηρία έβγαιναν απ' αυτήν, το ένα διαφορετικό απ' το άλλο.

[4]Το πρώτο ήταν σαν λιοντάρι αλλά είχε φτερά αετού. Παρατηρούσα μέχρις ότου τα φτερά του αποσπάστηκαν απ' αυτό· μετά σηκώθηκε από το έδαφος και στάθηκε στα δυο του πόδια· ήταν σαν άνθρωπος και του δόθηκε ανθρώπινος νους.

[5] Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

[6] Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

[7] Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

[8] Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

[9] Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

[10] Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e

[5]Το δεύτερο θηρίο ήταν όμοιο με αρκούδα. Ήταν μισοσηκωμένο και στο στόμα του, ανάμεσα στα δόντια του, κρατούσε τρία πλευρά· η διαταγή που πήρε ήταν «Σήκω και φάγε κρέας πολύ».

[6]Μετά, εκεί που κοίταζα, είδα ένα άλλο θηρίο όμοιο με λεοπάρδαλη. Είχε στη ράχη του τέσσερα φτερά πουλιού και τέσσερα κεφάλια, και του δόθηκε εξουσία κυριαρχίας.

[7]Το νυχτερινό μου όραμα, όμως, συνεχίστηκε: Είδα ένα τέταρτο θηρίο φοβερό και τρομερό και πάρα πολύ δυνατό με μεγάλα σιδερένια δόντια. Έτρωγε και σύντριβε κι ό, τι απόμενε το καταπατούσε με τα πόδια του. Αυτό το θηρίο ήταν διαφορετικό απ’ όλα τα προηγούμενα και είχε στο κεφάλι του δέκα κέρατα.

[8]Εκεί που παρατηρούσα τα κέρατα, ξεφύτρωσε ανάμεσα σ’ αυτά ένα άλλο, πολύ μικρό κέρατο, το οποίο έκανε να ξεριζωθούν τρία από τα προηγούμενα κέρατα· το μικρό αυτό κέρατο είχε ανθρώπινα μάτια και στόμα, που λαλούσε λόγια αλαζονικά.

[9]Συνέχισα να παρατηρώ, μέχρις ότου τοποθετήθηκαν θρόνοι και κάθισε ο Προαιώνιος. Το ένδυμά του ήταν λευκό σαν το χιόνι και η κόμη του κεφαλιού του σαν καθαρό μαλλί. Ο θρόνος του ήταν από φλόγες φωτιάς και είχε πύρινους τροχούς.

[10]Από μπροστά του ξεπηδούσε και κυλούσε ένα ποτάμι φωτιάς. Εκατομμύρια

miríades de miríades estavam diante dele; assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

και δισεκατομμύρια όντα στέκονταν μπροστά του έτοιμα να τον υπηρετήσουν. Στήθηκε, λοιπόν, το δικαστήριο κι ανοίχτηκαν τα βιβλία.

11 Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

11Καθώς παρατηρούσα, είδα ότι το τέταρτο θηρίο, εξαιτίας των αλαζονικών λόγων που λαλούσε το κέρατο, σκοτώθηκε και το πτώμα του καταστράφηκε και ρίχτηκε στη φωτιά.

12 Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

12Η εξουσία αφαιρέθηκε κι από τα άλλα θηρία, αλλά τους επιτράπηκε να ζήσουν για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα.

13 Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

13Τα οράματά μου συνεχίζονταν στη διάρκεια της νύχτας: Μέσα στα σύννεφα του ουρανού είδα να έρχεται κάποιος που έμοιαζε με άνθρωπο· έφτασε μέχρι τον Προαιώνιο και οδηγήθηκε μπροστά του.

14 Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

14Σ' αυτόν δόθηκαν εξουσία και δόξα και βασίλεια, ώστε όλοι οι λαοί, κάθε εθνικότητας και γλώσσας, να τον υπηρετούν. Η εξουσία του θα είναι αιώνια κι ατελεύτητη και το βασίλειό του δεν θα καταστραφεί ποτέ.

Η σημασία του οράματος

15 Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

15Εγώ, ο Δανιήλ, καταταράχτηκα και τρόμαξα με τα οράματα που έβλεπα.

16 Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto. Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

16Πλησίασα τότε έναν από κείνους που βρίσκονταν εκεί και παρακάλεσα να μάθω τι σήμαιναν στην πραγματικότητα όλα αυτά. Εκείνος μου απάντησε και μου φανέρωσε τη σημασία των οραμάτων:

17 Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

17«Αυτά τα τέσσερα μεγάλα θηρία», μου είπε, «είναι τέσσερις βασιλιάδες, που θα εμφανιστούν στη γη.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[18]Αλλά στο τέλος τη βασιλεία θα την παραλάβει ο άγιος λαός του ύψιστου Θεού και θα τη διατηρήσει για πάντα σ' όλους τους αιώνες».

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[19]Μετά θέλησα να μάθω τι σήμαινε το τέταρτο θηρίο, που ήταν διαφορετικό από τα άλλα, αφάνταστα τρομερό. Τα δόντια του ήταν σιδερένια και τα νύχια του χάλκινα· έτρωγε, σύντριβε κι ό, τι απόμενε το καταπατούσε με τα πόδια του.

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[20]Κυρίως ενδιαφερόμουν να μάθω για τα δέκα κέρατα που ήταν στο κεφάλι του και για το άλλο κέρατο, που ξεφύτρωσε και έκανε να ξεριζωθούν τρία από τα προηγούμενα· το κέρατο εκείνο είχε μάτια και στόμα που λαλούσε λόγια αλαζονικά και εμφανιζόταν να είναι μεγαλύτερο απ' τους συντρόφους του.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[21]Επίσης είδα ότι το κέρατο εκείνο έκανε πόλεμο εναντίον του αγίου λαού και τον νίκησε.

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[22]Τότε όμως ήρθε ο Προαιώνιος κι έστησε το δικαστήριο για χάρη του αγίου λαού του ύψιστου Θεού· κι όταν έφτασε ο κατάλληλος καιρός, ο άγιος λαός παρέλαβε τη βασιλεία.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

[23]Η εξήγηση που μου δόθηκε ήταν η ακόλουθη: «Το τέταρτο θηρίο θα είναι μια τέταρτη βασιλεία πάνω στη γη, που θα διαφέρει απ' όλες τις άλλες· αυτή θα καταφάει ολόκληρη τη γη, θα την καταπατήσει και θα τη συντρίψει.

[24] Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e,

[24]Τα δέκα κέρατα είναι δέκα βασιλιάδες που θα προέλθουν απ' αυτήν τη βασιλεία.

depois deles, se levantará outro, o qual será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

25 Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

26 Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

27 O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

28 Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

1 No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

2 Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

Μετά θα παρουσιαστεί ένας άλλος βασιλιάς, που θα διαφέρει από τους προηγούμενους και θα καταβάλει τρεις απ’ αυτούς.

25Θα ξεστομίσει λόγια εναντίον του ύψιστου Θεού και θα καταδιώξει τον άγιο λαό του· θα προσπαθήσει ν’ αλλάξει τις γιορτές και τους νόμους, και ο λαός του Θεού θα παραδοθεί στην εξουσία του για τριάμισυ χρόνια.

26Μετά θα στηθεί το ουράνιο δικαστήριο· η εξουσία του θ’ αφαιρεθεί απ’ αυτόν κι ο ίδιος θα αφανιστεί και θα καταστραφεί για πάντα.

27Η βασιλεία, η εξουσία και η μεγαλοπρέπεια όλων των βασιλείων της γης θ’ αποδοθούν στον άγιο λαό του ύψιστου Θεού· η βασιλεία αυτού του λαού θα είναι αιώνια κι όλοι οι άρχοντες θα τον υπηρετούν και θα τον υπακούουν».

28Εδώ τελειώνει το όραμα. Εμένα το Δανιήλ πολύ με τάραξαν οι σκέψεις μου κι έγινα κατάχλωμος. Συγκράτησα όμως στο μυαλό μου όλα όσα είδα.

ΔΑΝΙΗΛ 8

Το δεύτερο όραμα: Μονομαχία των κριαριών και του τράγου

1Τον τρίτο χρόνο της βασιλείας του Βαλτάσαρ εγώ, ο Δανιήλ, είδα ένα δεύτερο όραμα.

2Είδα ότι βρισκόμουν στα Σούσα, πόλη της κατοικίας του βασιλιά στην επαρχία Ελάμ, κοντά στον ποταμό Ουλαΐ.

[3] Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

[4] Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

[5] Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

[6] dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

[7] Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

[8] O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

[3]Εκεί που κοίταζα, είδα ένα κριάρι με δύο κέρατα να στέκεται κοντά στο ποτάμι. Τα κέρατά του ήταν ψηλά, αλλά το ένα ήταν ψηλότερο από το άλλο και το ψηλότερο φύτρωσε αργότερα στο κεφάλι του.

[4]Είδα ότι το κριάρι χτυπούσε με τα κέρατα προς τη δύση, προς το βορρά και το νότο και κανένα από τ' άλλα ζώα δεν μπορούσε να του αντισταθεί, ούτε κανένας μπορούσε να τα γλιτώσει από την εξουσία του. Έκανε ό, τι ήθελε, και γινόταν όλο και πιο δυνατό.

[5]Ενώ προσπαθούσα να καταλάβω αυτά που έβλεπα, ήρθε από τη δύση ένας τράγος που έτρεχε πάνω σ' όλη τη γη, χωρίς ν' αγγίζει το έδαφος. Ο τράγος είχε ένα εντυπωσιακό κέρατο ανάμεσα στα μάτια του.

[6]Ήρθε ως το κριάρι που είχε τα δύο κέρατα και το είχα δει να στέκεται κοντά στο κανάλι, κι έτρεξε εναντίον του με όλη την ορμή της δύναμής του.

[7]Τον είδα να πλησιάζει το κριάρι και να εξαγριώνεται εναντίον του, να το χτυπάει και να συντρίβει τα δυο του κέρατα. Το κριάρι δεν είχε τη δύναμη ν' αντισταθεί μπροστά του κι έτσι ο τράγος το έριξε στη γη και το καταπάτησε. Κανένας δεν μπορούσε να γλιτώσει το κριάρι από την εξουσία του τράγου.

[8]Ο τράγος μεγάλωσε πάρα πολύ σε δύναμη, αλλά όταν έφτασε στο αποκορύφωμά του συντρίφθηκε το μεγάλο κέρατο, και στη θέση του βγήκαν τέσσερα άλλα εντυπωσιακά κέρατα, που

καθένα ήταν στραμμένο προς ένα από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα.

9 De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.

9Από το καθένα απ' αυτά τα κέρατα βγήκε ένα καινούριο κέρατο, μικρό αρχικά, που επεξέτεινε τη δύναμή του προς το νότο, προς την ανατολή και προς τη δοξασμένη χώρα.

10 Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.

10Επίσης στράφηκε ενάντια στη στρατιά του ουρανού κι έριξε στη γη ένα μέρος της στρατιάς και πολλά από τ' αστέρια και τα καταπάτησε.

11 Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

11Το κέρατο αυτό προσπάθησε ν' αναδειχτεί μεγαλύτερο ακόμη κι από τον Άρχοντα της στρατιάς· κατήργησε την καθημερινή θυσία που προσφερόταν σ' αυτόν και γκρέμισε τον άγιο του ναό.

12 O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

12Μέσα στην ασέβειά του απαγόρευσε την καθημερινή θυσία. Κατέστρεψε τη στρατιά του ουρανού και είχε επιτυχία σε ό, τι κι αν επιχειρούσε.

13 Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

13Τότε άκουσα έναν άγγελο να μιλάει, κι ένας άλλος άγγελος τον ρωτούσε: «Μέχρι πότε θα διαρκέσουν τα γεγονότα που αναγγέλλονται με το όραμα; Δηλαδή η απαγόρευση της καθημερινής θυσίας, η αδικία που όλα τα ερημώνει, η καταπάτηση του αγιαστηρίου και της στρατιάς του ουρανού; »

14 Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

14Κι εκείνος του απάντησε: «Σε χίλιες εκατόν πενήντα μέρες το αγιαστήριο θα εξαγνιστεί».

Η σημασία του δεύτερου οράματος

15 Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.

15Ενώ εγώ, ο Δανιήλ, έβλεπα το όραμα και ζητούσα να το καταλάβω, στάθηκε μπροστά μου κάποιος με όψη άντρα.

[16] E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.

[17] Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

[18] Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

[19] e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira, porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

[20] Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

[21] mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;

[22] o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.

[23] Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.

[24] Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas

[16]Τότε άκουσα μια ανθρώπινη κραυγή μέσα από τον ποταμό Ουλαΐ, που έλεγε: «Γαβριήλ, κάνε να καταλάβει αυτός το όραμα».

[17]Ο Γαβριήλ ήρθε κοντά μου. Τότε εγώ τρόμαξα κι έπεσα με το πρόσωπο στη γη. Αυτός όμως μου είπε: «Κατάλαβε, εσύ άνθρωπε· το όραμα αναφέρεται στο τέλος των καιρών».

[18]Ενώ αυτός μου μιλούσε, εγώ κοιμόμουν βαθιά με το πρόσωπό μου στη γη. Με άγγιξε όμως και μ’ έκανε να σταθώ όρθιος.

[19]«Εγώ», μου είπε, «θα σου γνωρίσω τι θα γίνει στο τέλος, σε συγκεκριμένο χρόνο, όταν η οργή του Θεού θα πάψει.

[20]Το κριάρι που είδες με τα δύο κέρατα, είναι οι βασιλιάδες των Μήδων και των Περσών.

[21]Ο τράγος είναι το βασίλειο των Ελλήνων, και το κέρατο το μεγάλο ανάμεσα στα μάτια του, αυτός είναι ο πρώτος βασιλιάς.

[22]Το ότι το κέρατο συντρίφθηκε και στη θέση του βγήκαν άλλα τέσσερα, σημαίνει ότι τέσσερα βασίλεια θα προέλθουν από το έθνος αυτό, αλλά δε θα έχουν τη δική του δύναμη.

[23]Στο τέλος της βασιλείας τους, όταν οι αμαρτίες τους θα έχουν φτάσει στο αποκορύφωμα, θα παρουσιαστεί ένας ασεβής και πανούργος βασιλιάς.

[24]Θα γίνει πολύ ισχυρός αλλά όχι από δική του δύναμη· Θα προξενεί τρομερές

destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.

25 Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.

26 A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.

27 Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

καταστροφές και θα κατορθώνει τα πάντα· επίσης θα εξολοθρεύει τους ισχυρούς και τον άγιο λαό.

25Με την ικανότητά του θα φτάσει να εξαπατάει όλους τους άλλους. Μέσα στην αλαζονεία του θα εξαφανίσει αιφνιδιαστικά πολλούς. Τέλος θα στραφεί και εναντίον του υπέρτατου άρχοντα, αλλά θα συντριφθεί όχι από ανθρώπινο χέρι.

26Όσο για το όραμα το σχετικό με τις μέρες και τις νύχτες, είναι κι αυτό αληθινό. Εσύ τώρα κράτησε μυστικό το όραμα, γιατί αναφέρεται στο απώτερο μέλλον».

27Εκείνη τη στιγμή εγώ, ο Δανιήλ, ήμουν εξαντλημένος κι ένιωθα έτσι καταβεβλημένος για αρκετόν καιρό. Μετά σηκώθηκα και τελείωσα τις υποθέσεις του βασιλιά. Δεν μπορούσα να ησυχάσω από το όραμα που είχα δει και δεν μπορούσα να το καταλάβω.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

1 No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

2 no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

ΔΑΝΙΗΛ 9

Ο Δανιήλ παρακαλεί το Θεό για ευσπλαχνία και φωτισμό

1-2Τον πρώτο χρόνο που είχε ανέβει στο θρόνο της Βαβυλώνας ο Δαρείος, γιος του Ξέρξη, από το λαό των Μήδων, εγώ ο Δανιήλ συμβουλεύτηκα τα ιερά βιβλία· κατάλαβα, λοιπόν, τη σημασία αυτού που ο Κύριος είχε πει στον προφήτη Ιερεμία, ότι δηλαδή η Ιερουσαλήμ θα πρέπει να παραμείνει ερειπωμένη για εβδομήντα χρόνια.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

[5] temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

[6] e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

[7] A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se vê; aos homens de Judá, os moradores de Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

[8] Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

[9] Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

[10] e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis,

[3]Άρχισα τότε νηστεία ντυμένος στα πένθιμα· είχα ρίξει στάχτη στο κεφάλι μου και προσευχόμουν με στεναγμούς στον Κύριο το Θεό μου.

[4]Του απηύθυνα την ακόλουθη προσευχή εξομολόγησης: «Αχ, Κύριε, μεγάλε και φοβερέ Θεέ», του είπα. «Εσύ τηρείς τη διαθήκη σου και αγαπάς αυτούς που σε αγαπούν κι εφαρμόζουν τις εντολές σου.

[5]Αμαρτήσαμε κι ανομήσαμε, ασεβήσαμε, επαναστατήσαμε και στρέψαμε τα νώτα μας στις εντολές σου και στις υποδείξεις σου.

[6]Δεν ακούσαμε τους δούλους σου τους προφήτες, που μίλησαν εξ ονόματός σου στους βασιλιάδες μας, στους άρχοντές μας, στους προγόνους μας και σ’ όλο το λαό της χώρας.

[7]Εσύ, Κύριε, είσαι δίκαιος, ενώ εμείς μέχρι σήμερα ζούμε όλοι μας μες στην καταφρόνια, δηλαδή ο λαός του Ιούδα, οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ κι όλοι οι άλλοι Ισραηλίτες που είναι διασκορπισμένοι στις διάφορες χώρες, κοντά μας ή μακριά μας, όπου εσύ τους έχεις διασκορπίσει, επειδή έδειξαν απιστία σ’ εσένα.

[8]Ναι, Κύριε, ο λόγος που σήμερα ζούμε στην ντροπή εμείς, οι βασιλιάδες μας, οι άρχοντές μας κι οι πρόγονοί μας, είναι ότι αμαρτήσαμε σ’ εσένα.

[9]Εσύ, όμως, Θεέ μας, είσαι σπλαχνικός και συγχωρητικός, μολονότι επαναστατήσαμε εναντίον σου.

[10]Πράγματι, δεν ακούσαμε τους λόγους σου, Κύριε Θεέ μας, να ζήσουμε σύμφωνα

que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

11 Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição e as imprecações que estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

12 Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

13 Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

14 Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

15 Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

16 Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo

με τους νόμους σου, που μας έδωσες με τους δούλους σου τους προφήτες.

11Όλος ο λαός του Ισραήλ παρέβηκε το νόμο σου και σου έστρεψε τα νώτα για να μην ακούει πια τις εντολές σου. Γι' αυτή μας την αμαρτία ξέσπασαν επάνω μας οι κατάρες και το ανάθεμα, που έχουν γραφτεί στο νόμο του Μωυσή, του δούλου σου.

12Έτσι πραγματοποίησες τις απειλές σου εναντίον μας και εναντίον των αρχόντων μας, που μας κυβερνούσαν· έφερες εναντίον μας, στην Ιερουσαλήμ, κακό μεγάλο, τέτοιο που δεν ξανάγινε σ' όλο τον κόσμο.

13Το κακό αυτό ξέσπασε πάνω μας κατά πώς είναι γραμμένο στο νόμο του Μωυσή· κι εμείς δεν αποστραφήκαμε τις ανομίες μας και δεν κατανοήσαμε την αλήθεια σου, ώστε να σε εξευμενίσουμε, Θεέ μας.

14Γι' αυτό κι εσύ, Κύριε, δεν παρέλειψες να ρίξεις επάνω μας όλο αυτό το κακό. Πράγματι, Κύριε, Θεέ μας, εσύ είσαι δίκαιος ό, τι κι αν κάνεις, ενώ εμείς δεν λέμε να υπακούσουμε στις εντολές σου.

15»Κύριε Θεέ μας, εσύ έβγαλες το λαό μας από την Αίγυπτο με την ακαταμάχητη δύναμή σου κι έτσι απέκτησες μεγάλη φήμη, η οποία υπάρχει μέχρι σήμερα· ενώ εμείς στο μεταξύ αμαρτήσαμε κι ασεβήσαμε.

16Κύριε, δείξε πάλι την καλοσύνη σου! Πάψε να είσαι οργισμένος ενάντια στην πόλη σου, την Ιερουσαλήμ, κι ενάντια στο

monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

A profecia das setenta semanas

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

[21] Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio, veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

[22] Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

άγιο σου βουνό. Είναι από τις αμαρτίες μας και τις ανομίες των προγόνων μας που όλοι οι γύρω λαοί χλευάζουν τώρα την Ιερουσαλήμ και το λαό σου.

[17]Άκουσε, λοιπόν, Θεέ μας, την προσευχή του δούλου σου και τους στεναγμούς μου και κοίταξε μ' ευμένεια τον ερημωμένο ναό σου, για χάρη σου, Κύριε.

[18]Στρέψε το αυτί σου, Θεέ μου, κι άκουσε· κοίταξε προσεκτικά και δες τις ερημώσεις μας και την πόλη, η οποία φέρει το όνομά σου. Δεν προσευχόμαστε σ' εσένα στηριγμένοι στη δικαιοσύνη μας αλλά στη δική σου άπειρη ευσπλαχνία.

[19]Άκουσε Κύριε, συγχώρησε Κύριε, κοίταξε προσεκτικά, Κύριε, και πράξε. Μη βραδύνεις, Θεέ μου, γιατί η πόλη αυτή και ο λαός της φέρουν το όνομά σου».

Ο άγγελος εξηγεί το μυστικό των 70 επταετιών

[20]Συνέχισα να μιλάω, να προσεύχομαι και να εξομολογούμαι την αμαρτία τη δική μου και του λαού μου, του Ισραήλ, και παρακαλούσα τον Κύριο το Θεό μου για το άγιο βουνό του.

[21]Κι εκεί που προσευχόμουν, ο άντρας που είχα δει στην αρχή του οράματός μου, ο Γαβριήλ, πέταξε γρήγορα και με άγγιξε την ώρα της βραδινής προσφοράς.

[22]Ήρθε και μίλησε μαζί μου. «Δανιήλ», μου είπε, «ήρθα για να σε κάνω να καταλάβεις την έννοια της προφητείας.

[23] No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

[24] Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna, para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

[25] Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

[26] Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o povo de um príncipe que há de vir destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

[23]Όταν άρχισες τις ικεσίες σου στο Θεό, ο Θεός μού έδωσε μια απάντηση για σένα, γιατί του είσαι πολύ αγαπητός. Και τώρα εγώ είμαι εδώ για να σου την αναγγείλω. Γι’ αυτό πρόσεξε το λόγο μου και προσπάθησε να καταλάβεις το όραμα:

[24]Όχι εβδομήντα χρόνια αλλά εβδομήντα επταετίες καθορίστηκαν για το λαό σου και την άγια σου πόλη. Αυτή η περίοδος είναι απαραίτητη για να λάβει τέλος η παρακοή, να σταματήσουν οι αμαρτίες, να συγχωρηθεί η ανομία και να εκδηλωθεί η αιώνια δικαιοσύνη· για να εκπληρωθούν τα οράματα και οι προφητείες και να καθαγιαστεί εκ νέου το άγιο των αγίων.

[25]»Μάθε, λοιπόν, και κατάλαβε ότι από την εξαγγελία της διαταγής για την επιστροφή από την αιχμαλωσία και για την ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ, μέχρι την εμφάνιση του χρισμένου άρχοντα, θα περάσουν εφτά επταετίες. Μετά, για εξήντα δύο επταετίες, θα ανοικοδομείται η Ιερουσαλήμ και τα οχυρά της. Οι καιροί όμως θα είναι δύσκολοι.

[26]Στο τέλος των εξήντα δύο αυτών επταετιών θα εξολοθρευτεί ο χρισμένος άρχοντας χωρίς να δικαστεί. Μετά, ο λαός ενός ξένου άρχοντα θα έρθει και θα καταστρέψει την πόλη και το αγιαστήριο. Παρ’ όλα αυτά, το τέλος αυτού του άρχοντα θα έρθει σαν κατακλυσμός και ως το τέλος του πολέμου θα διαρκέσουν οι καθορισμένες ερημώσεις

[27] Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

[1] No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

[2] Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

[3] Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

[4] No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

[5] levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

[6] o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os seus pés brilhavam como bronze polido; e

[27]Στη διάρκεια της επταετίας αυτός θα συνάψει συνθήκη με πολλούς· και στη μέση της επταετίας θα απαγορεύσει τις θυσίες και τις προσφορές στο ναό. Τότε θα στήσει εκεί το βδέλυγμα της ερημώσεως, μέχρις ότου εκτελεσθεί η απόφαση που έχει ληφθεί γι' αυτόν που προκαλεί την ερήμωση».

ΔΑΝΙΗΛ 10

Το τρίτο όραμα: Ένας άντρας ντυμένος λινά

[1]Τον τρίτο χρόνο της βασιλείας του Κύρου στους Πέρσες, ήρθε μήνυμα Θεού στο Δανιήλ, ο οποίος ονομαζόταν Βαλτάσαρ. Ο λόγος ήταν αξιόπιστος και προανάγγελλε μεγάλες δυσκολίες. Ο Δανιήλ προσπάθησε να τον καταλάβει και η εξήγηση δόθηκε σ' αυτόν με όραμα.

[2]Εκείνη την εποχή εγώ ο Δανιήλ βρισκόμουν επί τρεις εβδομάδες σε πένθος για το λαό μου.

[3]Μέχρι να περάσουν οι τρεις εβδομάδες, δεν έφαγα νόστιμα εδέσματα ή κρέας, δεν ήπια καθόλου κρασί ούτε άλειψα με αλοιφή το σώμα μου.

[4]Την εικοστή τέταρτη μέρα του πρώτου μήνα είχα βρεθεί στην όχθη του μεγάλου ποταμού, που ονομαζόταν Τίγρης.

[5]Εκεί που κοίταζα, είδα έναν άνθρωπο που ήταν ντυμένος λινά ρούχα και στη μέση του φορούσε ζώνη από χρυσάφι καθαρό.

[6]Το σώμα του λαμποκοπούσε σαν τοπάζι και το πρόσωπό του σαν λάμψη αστραπής· τα μάτια του ήταν πύρινα, οι βραχίονές του και τα πόδια του έλαμπαν

a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

σαν αστραφτερός χαλκός κι όταν μιλούσε ήταν σαν ν' ακουγόταν φωνή πλήθους.

[7] Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram; não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

[7]Μόνον εγώ ο Δανιήλ είδα το όραμα· οι άντρες που ήταν μαζί μου δεν είδαν τίποτα. Τους κατέλαβε όμως μεγάλος φόβος κι έτρεξαν να κρυφτούν.

[8] Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.

[8]Έμεινα, λοιπόν, μόνος και είδα το μεγάλο εκείνο όραμα. Οι δυνάμεις μου με εγκατέλειψαν, η όψη μου άλλαξε και το πρόσωπό μου χλώμιασε· κάθε ενεργητικότητα χάθηκε μέσα μου.

[9] Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

[9]Τότε άκουσα τον άντρα να μιλάει. Και καθώς άκουγα τη φωνή του βυθίστηκα σε ύπνο βαθύ, πεσμένος με το πρόσωπο στη γη.

Daniel é consolado

[10] Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.

[10]Ξάφνου με άγγιξε ένα χέρι, με σήκωσε στα γόνατά μου κι εγώ στηρίχθηκα στις παλάμες μου.

[11] Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.

[11]«Δανιήλ», μου είπε ο άντρας, «εσύ που τόσο σ' αγαπάει ο Θεός, προσπάθησε να καταλάβεις τα λόγια που θα σου πω· στάσου όρθιος στα πόδια σου, γιατί αυτή τη φορά έχω αποσταλεί ειδικά για σένα». Όταν μου είπε αυτά τα λόγια εγώ σηκώθηκα πάνω τρομαγμένος.

[12] Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.

[12]«Μη φοβάσαι Δανιήλ», μου είπε, «γιατί απ' την πρώτη μέρα που ταπεινώθηκες ενώπιον του Θεού σου και συγκέντρωσες την προσοχή σου για να καταλάβεις όλα αυτά τα γεγονότα, η προσευχή σου εισακούστηκε κι εγώ ξεκίνησα για να σου φέρω την απάντηση.

[13] Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para

[13]Αλλά ο αρχάγγελος του βασιλείου των Περσών μού αντιστεκόταν είκοσι μία μέρες. Τότε ο Μιχαήλ, ένας από τους

ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.

14 Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.

15 Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.

16 E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios; então, passei a falar e disse àquele que estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.

17 Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.

18 Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;

19 e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.

20 E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

21 Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

αρχαγγέλους, ήρθε να με βοηθήσει· είχα μείνει, λοιπόν, εκεί κοντά στους βασιλιάδες των Περσών.

14Τώρα όμως ήρθα για να σε βοηθήσω να καταλάβεις τι θα συμβεί στο λαό σου τις τελευταίες μέρες, γιατί το όραμα αυτό αναφέρεται στο μέλλον».

15Ενώ μου έλεγε αυτά τα λόγια, έπεσα με το πρόσωπο στη γη και έμεινα άφωνος.

16Τότε, κάποιος που έμοιαζε με άνθρωπο, στάθηκε μπροστά μου κι άγγιξε τα χείλη μου, κι εγώ του είπα: «Κύριέ μου, απ’ αυτό το όραμα μ’ έπιασαν πόνοι κι απόμεινα δίχως δύναμη.

17Πώς είναι δυνατόν εγώ ο δούλος σου, κύριέ μου, να μιλάω μ’ εσένα; Από τότε που είδα το όραμα δεν έχω δύναμη κι ούτε έμεινε πνοή μέσα μου».

18Τότε, εκείνος που έμοιαζε με άνθρωπο με άγγιξε πάλι και με δυνάμωσε.

19«Μη φοβάσαι», μου είπε, «άνθρωπε, εσύ που τόσο σ’ αγαπάει ο Θεός. Ειρήνη σ’ εσένα! Να είσαι θαρραλέος και δυνατός». Κι ενώ μου μιλούσε, ενδυναμώθηκα και είπα: «Μίλα, κύριέ μου. Μου ’δωσες δύναμη! »

20-21Τότε εκείνος με ρώτησε: «Ξέρεις γιατί ήρθα σ’ εσένα; Για να σου αναγγείλω αυτό που είναι γραμμένο στο βιβλίο της αλήθειας. Τώρα θα επιστρέψω να πολεμήσω εναντίον του αρχαγγέλου των Περσών· κι όταν εγώ θα φεύγω, θα έρθει ο αρχηγός των Ελλήνων. Και δε θα υπάρχει κανείς να με ενδυναμώσει εναντίον

αυτών, εκτός από το Μιχαήλ τον αρχάγγελό σας,

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.

[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.

[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

ΔΑΝΙΗΛ 11

[1]όπως τον είχα βοηθήσει κι εγώ, τον πρώτο χρόνο του Δαρείου του Μήδιου».

[2]Ο άγγελος συνέχισε: «Και τώρα, το μήνυμα που έχω να σου αναγγείλω είναι αληθινό: Τρεις ακόμη βασιλιάδες θα βασιλέψουν στους Πέρσες κι ένας τέταρτος θα πλουτίσει περισσότερο απ' όλους τους προηγούμενους. Κι αφού γίνει δυνατός με τον πλούτο του, θα ξεσηκώσει τους πάντες εναντίον του βασιλείου των Ελλήνων.

[3]Τότε όμως θα εμφανιστεί ένας γενναίος Έλληνας βασιλιάς, που θα εξουσιάζει με μεγάλη δύναμη και θα πραγματοποιήσει όλα τα σχέδιά του.

[4]Αλλά πάνω στο κορύφωμα της δύναμής του το βασίλειό του θα συντριφθεί και θα διαμοιραστεί στους τέσσερις ανέμους του ουρανού και όχι στους απογόνους του. Κανένας όμως δε θα έχει την εξουσία που είχε αυτός, γιατί η βασιλεία του θα ξεριζωθεί και θα μοιραστεί σε άλλους εκτός από τους απογόνους του».

Ανταγωνισμός Πτολεμαίων και Σελευκιδών βασιλέων

[5]«Ο βασιλιάς του νότου, θα αποκτήσει δύναμη αλλά κάποιος από τους στρατηγούς του θα γίνει ισχυρότερος απ' αυτόν και θα καταλάβει την εξουσία. Η κυριαρχία του θα είναι ευρύτατη.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

[6]Μετά από χρόνια τα δύο βασίλεια θα ενωθούν, γιατί η κόρη αυτού του βασιλιά θα παντρευτεί το βασιλιά του βορρά, για να συνάψουν συμμαχία. Αυτή όμως δεν θα διατηρήσει τη δύναμή της. Ο άντρας της δεν θα μείνει για πολύ ζωντανός ούτε τα παιδιά τους. Θα εξοντωθεί κι αυτή, την ίδια εποχή που θα εξοντωθεί το περιβάλλον της, ο πατέρας της και ο άντρας της.

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[7]Εκείνη την εποχή θ’ αναδειχθεί κάποιος άλλος, συγγενής της, στη θέση του πατέρα της και θα απειλήσει το στρατό του βασιλιά του βορρά μέσα στα ίδια του τα οχυρώματα. Θα επιτεθεί στο στρατό του και θα τον νικήσει.

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

[8]Επίσης θα φέρει λάφυρα στην Αίγυπτο τα αγάλματα των θεών της χώρας μαζί με τα πολύτιμά τους σκεύη, τα ασημένια και τα χρυσά. Και για μερικά χρόνια δε θα ξαναεπιτεθεί εναντίον του βασιλιά του βορρά.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[9]Μετά ο βασιλιάς του βορρά θα εισβάλει στο βασίλειο του νότου αλλά θα υποχρεωθεί να ξαναγυρίσει στη χώρα του.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[10]»Οι γιοι του βασιλιά του βορρά, όμως, θα προετοιμαστούν για πόλεμο και θα συγκεντρώσουν πάρα πολλές δυνάμεις. Ένας απ’ αυτούς θα προελάσει με το στρατό του εναντίον των εχθρών του και θα επιτεθεί στα οχυρά τους σαν χείμαρρος που υπερχειλίζει. Και καθώς θα επιστρέφει στη χώρα του θα επιτεθεί σε μια οχυρή εχθρική πόλη.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

[16] O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

[17] Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe dará uma jovem em casamento, para

[11]Τότε ο βασιλιάς του νότου θα οργιστεί και θα βγει να πολεμήσει εναντίον του βασιλιά του βορρά· ο τελευταίος θ' αντιπαρατάξει πολυάριθμο στρατό, αλλά θα παραδοθεί ολόκληρος στην εξουσία του πρώτου.

[12]Ο βασιλιάς του νότου μετά απ' αυτή τη νίκη του θα υπερηφανευθεί πολύ· αλλά παρ' όλο που θα εξουδετερώσει μυριάδες εχθρών του, τελικά δεν θα επικρατήσει.

[13]Γιατί ο βασιλιάς του βορρά θα γυρίσει και θ' αντιπαρατάξει πολυάριθμο στρατό, περισσότερον απ' ό, τι την πρώτη φορά και καλά εξοπλισμένον, και το δίχως άλλο θα κάνει επίθεση στον κατάλληλο καιρό.

[14]»Εκείνη την εποχή πολλοί θα ξεσηκωθούν εναντίον του βασιλιά του νότου κι επίσης βίαιοι επαναστάτες από το λαό σου, Δανιήλ, θα κάνουν εξέγερση για να πραγματοποιήσουν το όραμα, αλλά θα νικηθούν.

[15]Ο βασιλιάς του βορρά, λοιπόν, θα έρθει και θα κατασκευάσει ανάχωμα εναντίον μιας οχυρής πόλης και θα την καταλάβει. Ο βασιλιάς του νότου δεν θ' αντέξει και οι επίλεκτοι του στρατού του δεν θα έχουν τη δύναμη ν' αντισταθούν.

[16]Ο εισβολέας θα κάνει ό, τι θέλει και κανείς δεν θα μπορεί να του αντισταθεί. Θα εγκατασταθεί στη δοξασμένη χώρα, αφού στο πέρασμά του θα έχει προκαλέσει καταστροφές.

[17]»Μετά θ' αποφασίσει να εισβάλει με όλο το στρατό του βασιλείου του στη χώρα και θα προσποιηθεί ότι συμπεριφέρεται με

destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.

ειλικρίνεια: θα δώσει μια από τις κόρες του σε γάμο με το βασιλιά του νότου, με απώτερο στόχο να ερημώσει τη χώρα του εχθρού του. Δε θα μπορέσει, όμως, να επιτύχει το σκοπό του.

18 Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.

18Τότε θα στραφεί ενάντια στις παράκτιες περιοχές και θα κυριέψει πολλές απ' αυτές. Αλλά ένας ηγεμόνας θα βάλει τέλος στην υπερηφάνεια του, ώστε να μην την επαναλάβει.

19 Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

19Τότε θα στραφεί ενάντια στις οχυρές πόλεις της δικής του χώρας, αλλά θα νικηθεί και θα εξαφανιστεί τελείως.

20 Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.

20»Στη θέση του θα εμφανιστεί άλλος βασιλιάς, που θα στείλει κάποιον να καταπιέσει το λαό με βαριά φορολογία αλλά μετά από λίγον καιρό αυτός ο βασιλιάς θα φονευθεί ύπουλα και όχι στη μάχη».

Ο Αντίοχος Δ΄ ο Επιφανής εχθρός του λαού του Θεού

21 Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.

21«Το βασιλιά αυτόν θα τον διαδεχθεί ένας μισητός άνθρωπος, ο οποίος δεν θα είναι νόμιμος διάδοχος. Σε καιρό ειρήνης θα έρθει αιφνίδια και θα καταλάβει το βασίλειο με διάφορες δολοπλοκίες.

22 As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.

22Κανένας στρατός δεν θα μπορεί να εισβάλει στη χώρα του· θα τους κατατροπώνει όλους. Αυτός θα φονεύσει ακόμα και τον αρχιερέα.

23 Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.

23Σε κάθε συμμαχία του με άλλους λαούς θα μεταχειρίζεται απάτη· έτσι η δύναμή του θα αυξάνει όλο και περισσότερο, μολονότι οι άντρες του θα είναι λίγοι.

24 Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que

24Σε καιρό ειρήνης θα εισβάλει στα ευφορότερα μέρη της επαρχίας και θα

nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

κάνει ό, τι δεν έκαναν οι πρόγονοί του ούτε οι πρόγονοι των προγόνων του. Θα λεηλατήσει εκείνους τους τόπους και θα μοιράσει στους οπαδούς του λάφυρα και αγαθά κι επίσης θα καταστρώσει σχέδια εναντίον οχυρών πόλεων· αλλά αυτό δεν θα διαρκέσει για πολύν καιρό.

25 Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com grande e mui poderoso exército, mas não prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

25»Με τη δύναμή του και την τόλμη του θα φύγει με πολύ στρατό εναντίον του βασιλιά του νότου. Ο βασιλιάς του νότου θα εμπλακεί μαζί του σε πόλεμο με μεγάλο και ισχυρό στρατό, αλλά δε θα μπορέσει να του αντισταθεί, γιατί κάποιοι θα έχουν καταστρώσει σχέδια εναντίον του.

26 Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

26Πράγματι, άνθρωποι του περιβάλλοντός του θα τον προδώσουν, ο στρατός του θα κατατροπωθεί και θα σκοτωθούν πολλοί στρατιώτες του.

27 Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

27Και οι δύο αυτοί βασιλιάδες θα έχουν στο νου τους πώς να κάνουν κακό ο ένας στον άλλο. Ενώ θα τρώνε στο ίδιο τραπέζι, θα λένε ψέματα ο ένας στον άλλο. Τα σχέδιά τους όμως δε θα πετύχουν, γιατί δεν θα έχει έρθει ακόμα ο κατάλληλος καιρός.

28 Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

28Ο βασιλιάς του βορρά, θα επιστρέψει στη χώρα του με πολλά πλούτη. Επιστρέφοντας θα πραγματοποιήσει τα σχέδιά του εναντίον της ιουδαϊκής θρησκείας.

29 No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,

29»Αργότερα ο ίδιος αυτός βασιλιάς θα εκστρατεύσει και θα εισβάλει στο νότο· αλλά η τελευταία εκστρατεία δε θα είναι όπως η πρώτη.

[30] porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado, atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.

[30]Θα έρθουν εναντίον του τα πλοία των Κιτιαίων κι αυτός θα φοβηθεί και θα γυρίσει πίσω. Έπειτα θα στρέψει την οργή του κατά των Ιουδαίων και θα πραγματοποιήσει τα σχέδιά του εναντίον τους. Μετά θα επιστρέψει στη χώρα του και θα συνεννοηθεί μ’ εκείνους από τους Ιουδαίους που πρόδωσαν την πίστη τους

[31] Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

[31]και θα έρθει ο στρατός του και θα βεβηλώσει το ναό πάνω στο φρούριο: Θα καταργήσει την καθημερινή θυσία και θα στήσει εκεί το βδέλυγμα της ερημώσεως.

[32] Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

[32]Ο βασιλιάς αυτός με τις δολοπλοκίες του θα παρασύρει αυτούς που παραβαίνουν τη διαθήκη. Ο λαός όμως που γνωρίζει το Θεό του, θα παραμείνει σταθερός στον τρόπο ζωής του.

[33] Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.

[33]Οι πιο μυαλωμένοι ανάμεσα στο λαό θα συνετίσουν και τους άλλους· αλλά για μεγάλο χρονικό διάστημα άλλοι θα σκοτώνονται στη μάχη, άλλοι θα καίγονται, άλλοι θα αιχμαλωτίζονται ή οι περιουσίες τους θα λεηλατούνται.

[34] Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.

[34]Και μετά απ’ όλους αυτούς τους διωγμούς ο λαός του Θεού θα έχει μικρή βοήθεια, γιατί πολλοί απ’ αυτούς που θα τους συμπαρασταθούν, θα τους φερθούν υποκριτικά.

[35] Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos, até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.

[35]Από τους συνετούς μερικοί θα σκοτωθούν κι ο θάνατός τους θα έχει ως αποτέλεσμα ο λαός να εξαγνιστεί, να καθαριστεί και να τελειοποιηθεί, ώσπου να ’ρθεί το τέλος στον ορισμένο καιρό.

[36] Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo

[36]»Ο βασιλιάς αυτός του βορρά θα φέρεται αυταρχικά και θα υπερηφανευθεί

deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.

ότι είναι ανώτερος από κάθε άλλον θεό· ακόμα κι εναντίον του υπέρτατου Θεού θα κομπορρημονεί. Όλα αυτά θα τα κάνει μέχρις ότου ξεσπάσει η οργή του Θεού, γιατί ό, τι έχει οριστεί, θα εκπληρωθεί.

37 Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.

37Δε θα υπολογίζει τους θεούς των προγόνων του ούτε τον αγαπημένο θεό των γυναικών· θα θεωρεί τον εαυτό του ανώτερον από όλους τους θεούς και κανένα δε θα σέβεται.

38 Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.

38Στη θέση τους θα τιμήσει το θεό των οχυρών, ένα θεό που ποτέ δε γνώρισαν οι πρόγονοί του· θα προσφέρει σ’ αυτόν χρυσάφια και ασήμια, πολύτιμα πετράδια και πλούσια δώρα.

39 Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.

39Με τη βοήθεια αυτού του ξένου θεού θα επιτεθεί εναντίον διαφόρων πόλεων. Εκείνους που θα τον αναγνωρίσουν θα τους τιμήσει ανάλογα· θα τους δώσει εξουσία πάνω σε πολλούς ανθρώπους και θα τους μοιράσει τη χώρα για ανταμοιβή.

40 No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.

40»Στον καιρό του τέλους, όμως, ο βασιλιάς του νότου θα επαναλάβει τις εχθροπραξίες αλλά ο βασιλιάς του βορρά θα του επιτεθεί με άμαξες, ιππικό και πολλά πλοία. Θα έρθει στις χώρες του ορμητικός σαν πλημμύρα και θα διαβεί μέσα απ’ αυτές.

41 Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

41Θα εισβάλει και στη δοξασμένη χώρα και θα εξολοθρέψει μυριάδες· αλλά οι Εδωμίτες, οι Μωαβίτες και ένα μέρος των Αμμωνιτών θα διαφύγουν.

42 Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

42Κι όταν θα έχει εισβάλει σ’ όλες αυτές τις χώρες δεν θα διστάσει να επιτεθεί και εναντίον της Αιγύπτου

[43] Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

[44] Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.

[45] Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

Daniel 12

O tempo do fim

[1] Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

[2] Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

[3] Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

[43]και ν' αρπάξει το χρυσάφι και το ασήμι της κι όλους τους πολύτιμους θησαυρούς της. Επίσης θα υποτάξει τους Λίβυες και τους Αιθίοπες.

[44]Θα τον αναστατώσουν όμως δυσάρεστες ειδήσεις, ότι δηλαδή επίκειται εισβολή στη χώρα του εχθρών από ανατολάς κι από βορρά· έτσι θα στραφεί εναντίον τους και θα τους πολεμήσει με μεγάλη μανία και θα εξολοθρέψει πολλούς απ' αυτούς.

[45]Θα στήσει τις βασιλικές του σκηνές ανάμεσα στη θάλασσα και στο άγιο βουνό, όπου βρίσκεται ο ναός του Θεού. Θα πεθάνει όμως χωρίς κανείς να μπορεί να τον βοηθήσει».

ΔΑΝΙΗΛ 12

Επίθεση του Μιχαήλ και ανάσταση των νεκρών

[1]«Εκείνη την εποχή», συνέχισε ο άγγελος, «θα παρουσιαστεί ο αρχάγγελος Μιχαήλ, ο προστάτης του λαού σου. Θα είναι στενάχωρα χρόνια, που όμοια τους δεν υπήρξαν ποτέ από τότε που δημιουργήθηκαν τα έθνη. Θα σωθούν, όμως, από το λαό σου όλοι εκείνοι που τα ονόματά τους είναι γραμμένα στο βιβλίο του Θεού.

[2]Πολλοί που έχουν πεθάνει θ' αναστηθούν, άλλοι για να ζήσουν αιώνια κι άλλοι για ν' αντιμετωπίσουν αιώνια ντροπή και περιφρόνηση.

[3]Οι συνετοί όμως θα λάμψουν σαν το λαμπρό στερέωμα, κι εκείνοι που βοήθησαν πολλούς να μείνουν πιστοί, θα λάμψουν επίσης σαν αστέρια για πάντα.

[4] Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

[4]»Τώρα εσύ, Δανιήλ, κλείσε το βιβλίο μ' αυτά τα λόγια και κράτησε μυστικό το περιεχόμενό του μέχρι τον καιρό του τέλους. Πολλοί θα θελήσουν να το διερευνήσουν για ν' αυξήσουν τις γνώσεις τους».

[5] Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

Πότε θα έρθει το τέλος

[5]Εκείνη τη στιγμή εγώ, ο Δανιήλ, είδα δύο άλλους άντρες να στέκονται ένας από τη μία όχθη του ποταμού κι ο άλλος απ' την άλλη.

[6] Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

[6]Ο ένας ρώτησε τον άντρα που φορούσε λινά και στεκόταν πάνω από τα νερά του ποταμού: «Πότε θα πάρουν τέλος όλα αυτά τα θαυμαστά πράγματα; »

[7] Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente, que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

[7]Τότε εκείνος σήκωσε τα δυο του χέρια στον ουρανό και τον άκουσα που ορκίστηκε στον αιώνιο Θεό ότι θα περάσουν τριάμισυ χρόνια. Όλα αυτά θα εκπληρωθούν, όταν τελειώσουν και τα δεινά του άγιου λαού του Θεού.

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[8]Εγώ άκουσα αλλά δεν κατάλαβα, και ξαναρώτησα: «Κύριέ μου, πότε είπες ότι θα τελειώσουν όλα αυτά; »

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[9]Εκείνος απάντησε: «Πήγαινε τώρα, Δανιήλ, γιατί το μήνυμά μου πρέπει να παραμείνει σφραγισμένο μέχρι τον καιρό του τέλους.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

[10]Πολλοί θα εξαγνιστούν, θα καθαριστούν και θα τελειοποιηθούν με τα δεινά τους· αλλά οι ασεβείς θα εξακολουθήσουν να ασεβούν και κανένας απ' αυτούς δε θα καταλάβει τίποτα. Μόνον οι συνετοί θα καταλάβουν.

[11] Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

[12] Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

[13] Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

[11]Από τον καιρό που θα καταργηθεί η καθημερινή θυσία και θα στηθεί στο θυσιαστήριο το βδέλυγμα της ερημώσεως, θα περάσουν χίλιες διακόσιες ενενήντα μέρες.

[12]Μακάριος όποιος δείξει καρτερία, ώσπου να περάσουν χίλιες τριακόσιες τριάντα πέντε μέρες!

[13]Εσύ όμως τώρα, Δανιήλ, πήγαινε κι αναπαύσου, μέχρις ότου έρθει το τέλος. Αλλά στο τέλος των καιρών θ' αναστηθείς για να λάβεις την αμοιβή σου».

ΒΗΛ ΚΑΙ ΔΡΑΚΩΝ

Ο Δανιήλ αποκαλύπτει τον Βηλ

[1] Όταν πέθανε ο βασιλιάς των Μήδων Αστυάγης, τον διαδέχτηκε στο βασίλειό του ο Κύρος, βασιλιάς των Περσών.

[2] Ο Δανιήλ ήταν έμπιστος του βασιλιά και ζούσε μαζί του στο παλάτι· ήταν ο πιο ονομαστός απ' όλους τους άλλους φίλους του.

[3] Οι Βαβυλώνιοι είχαν ένα άγαλμα, που τ' όνομά του ήταν Βηλ, και ξόδευαν σ' αυτό κάθε μέρα δώδεκα αρτάβες σιμιγδάλι, σαράντα πρόβατα και έξι μετρητές κρασί.

[4] Ο βασιλιάς λάτρευε αυτό το άγαλμα και πήγαινε κάθε μέρα και το προσκυνούσε. Ο Δανιήλ, όμως, προσκυνούσε το δικό του Θεό.

[5] Μια μέρα ο βασιλιάς τον ρώτησε: «Γιατί εσύ δεν προσκυνάς το Βηλ; » Ο Δανιήλ απάντησε: «Επειδή δεν λατρεύω αγάλματα καμωμένα από ανθρώπινα χέρια, αλλά τον αληθινό Θεό, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και έχει

εξουσία πάνω σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη».

6 Ο βασιλιάς τού είπε: «Δεν πιστεύεις ότι ο Βηλ είναι πραγματικός θεός; Δε βλέπεις πόσα τρώει και πίνει κάθε μέρα; »

7 Ο Δανιήλ γέλασε και είπε: «Μην πλανάσαι βασιλιά! Αυτός από μέσα είναι λάσπη κι απ’ έξω χαλκός· ποτέ μέχρι τώρα δεν έχει φάει ούτε έχει πιει τίποτα».

8 Ο βασιλιάς θύμωσε και κάλεσε τους ιερείς του και τους είπε: «Αν δε μου πείτε ποιος είν’ αυτός που τρώει τις προσφορές για τις οποίες δαπανώνται τόσα χρήματα, θα πεθάνετε· αν όμως αποδείξετε ότι όλα αυτά τα τρώει πράγματι ο Βηλ, τότε θα θανατωθεί ο Δανιήλ, γιατί πρόσβαλε το άγαλμα».

9 Ο Δανιήλ είπε στο βασιλιά: «Ας γίνει όπως διέταξες». Οι ιερείς του Βηλ ήταν εβδομήντα, εκτός από τις γυναίκες και τα παιδιά τους.

10 Μόλις ο βασιλιάς πήγε μαζί με το Δανιήλ στο ναό του Βηλ,

11 οι ιερείς του Βηλ είπαν: «Εμείς τώρα βγαίνουμε έξω, κι εσύ βασιλιά φέρε τις τροφές, βάλε κρασί στο ποτήρι και τοποθέτησέ τα όλα μπροστά στο Βηλ. Μετά κλείσε την πόρτα και σφράγισέ την με το δαχτυλίδι σου· και έλα το πρωί κι αν δεν τα βρεις να έχουν φαγωθεί όλα από το Βηλ, εμείς να πεθάνουμε· αλλιώς να πεθάνει ο Δανιήλ, που είπε ψέματα εναντίον μας».

12 Στην πραγματικότητα, όμως, αυτοί τα αψηφούσαν όλα, γιατί είχαν κάνει κάτω

από το τραπέζι μια κρυφή καταπακτή, απ' όπου έμπαιναν κάθε φορά κι έκλεβαν τα τρόφιμα.

[13] Πράγματι, μόλις οι ιερείς βγήκαν έξω, ο βασιλιάς τοποθέτησε τις τροφές μπροστά στο Βηλ.

[14] Ο Δανιήλ διέταξε τους υπηρέτες του και έφεραν στάχτη και την κοσκίνισαν σ' όλο το δάπεδο του ναού· μόνο ο βασιλιάς ήταν παρών. Ύστερα, αφού βγήκαν έξω, έκλεισαν την πόρτα, τη σφράγισαν με το δαχτυλίδι του βασιλιά και έφυγαν.

[15] Οι ιερείς όμως ήρθαν τη νύχτα, σύμφωνα με τη συνήθειά τους, μαζί με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και τα έφαγαν και τα ήπιαν όλα.

[16] Το άλλο πρωί ο βασιλιάς σηκώθηκε και μαζί του κι ο Δανιήλ.

[17] «Είναι άθικτες οι σφραγίδες, Δανιήλ; » ρώτησε ο βασιλιάς. Κι ο Δανιήλ απάντησε: «Ναι, βασιλιά».

[18] Μόλις άνοιξαν οι πόρτες, ο βασιλιάς κοίταξε πάνω στο τραπέζι και φώναξε: «Είσαι μεγάλος, Βηλ! Εσύ ποτέ δεν κάνεις απάτες! »

[19] Ο Δανιήλ έβαλε τα γέλια και έπιασε το βασιλιά για να μην μπει μέσα στο ναό. «Κοίτα το δάπεδο», του λέει μετά, «και βρες ποιανού είναι αυτές οι πατημασιές».

[20] Ο βασιλιάς απάντησε: «Πράγματι, βλέπω εδώ πατημασιές ανδρών, γυναικών και παιδιών».

[21] Τότε οργίστηκε, συνέλαβε τους ιερείς, τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και του έδειξαν τις κρυφές πόρτες, από τις

οποίες έμπαιναν και καταβρόχθιζαν τις προσφορές που ήταν πάνω στο τραπέζι.

[22] Ο βασιλιάς τούς εκτέλεσε όλους και παρέδωσε τον Βηλ στη διάθεση του Δανιήλ, ο οποίος κατέστρεψε κι αυτόν και το ναό του.

Ο Δανιήλ νικάει το Δράκοντα

[23] Υπήρχε επίσης ένα μεγάλο φίδι, που το λάτρευαν οι Βαβυλώνιοι.

[24] Μια μέρα ο βασιλιάς είπε στο Δανιήλ: «Δεν μπορείς να πεις ότι αυτός δεν είναι πραγματικός θεός! Εμπρός, λοιπόν, προσκύνησέ τον! »

[25] Ο Δανιήλ απάντησε: «Εγώ τον Κύριο το Θεό μου θα προσκυνήσω, γιατί αυτός είναι αληθινός Θεός. Δώσε μου όμως, βασιλιά, την άδεια και θα σκοτώσω το φίδι χωρίς μαχαίρι ή ραβδί».

[26] Ο βασιλιάς απάντησε: «Σου τη δίνω».

[27] Τότε ο Δανιήλ πήρε πίσσα, ξύγκι και τρίχες και τα έψησε μαζί· τα έκανε σβώλους και τα έβαλε στο στόμα του φιδιού. Το φίδι τα έφαγε και έσκασε. Τότε ο Δανιήλ είπε: «Κοιτάξτε, λοιπόν, πού προσφέρετε τη λατρεία σας! »

[28] Μόλις το ’μαθαν αυτό οι Βαβυλώνιοι, αγανάκτησαν φοβερά και ξεσηκώθηκαν εναντίον του βασιλιά. «Ο βασιλιάς έγινε Ιουδαίος! » έλεγαν. «Κατέστρεψε το Βηλ, σκότωσε το φίδι και έσφαξε τους ιερείς».

[29] Πήγαν, λοιπόν, στο βασιλιά και του είπαν: «Παράδωσέ μας το Δανιήλ· αλλιώς θα φονεύσουμε κι εσένα και τους δικούς σου».

[30] Ο βασιλιάς όταν είδε ότι τον πιέζουν αφόρητα, αναγκάστηκε να τους παραδώσει το Δανιήλ.

[31] Αυτοί τον έριξαν στο λάκκο των λεόντων και έμεινε εκεί έξι μέρες.

[32] Στο λάκκο βρίσκονταν εφτά λιοντάρια και τους έδιναν για τροφή κάθε μέρα δύο ανθρώπινα σώματα και δύο πρόβατα. Εκείνη την ημέρα όμως δεν τους έδωσαν τίποτα, για να κατασπαράξουν το Δανιήλ.

[33] Στην Ιουδαία ζούσε εκείνον τον καιρό ο προφήτης Αββακούμ. Αυτός είχε βράσει φαγητό, έκοψε ψωμί σε μικρά κομμάτια, τα 'βαλε όλα μαζί σε μια σουπιέρα και πήγαινε στο χωράφι για να τα φέρει στους θεριστές.

[34] Τότε ένας άγγελος του Κυρίου διέταξε τον Αββακούμ να πάει το φαγητό αυτό στη Βαβυλώνα και να το δώσει στο Δανιήλ, στο λάκκο με τα λιοντάρια.

[35] Ο Αββακούμ απάντησε: «Κύριε, τη Βαβυλώνα δεν την έχω ξαναδεί κι ούτε γνωρίζω κανέναν τέτοιο λάκκο».

[36] Τότε ο άγγελος του Κυρίου τον έπιασε από τα μαλλιά και μ' ένα δυνατό άνεμο τον έφερε στη Βαβυλώνα.

[37] Ο Αββακούμ φώναξε δυνατά: «Δανιήλ, Δανιήλ, πάρε το φαγητό που σου στέλνει ο Θεός».

[38] Ο Δανιήλ απάντησε: «Με θυμήθηκες βέβαια, Θεέ μου· εσύ ποτέ δεν εγκαταλείπεις αυτούς που σε αγαπούν».

[39] Σηκώθηκε κι έφαγε, κι ο άγγελος του Θεού ξανάφερε τον Αββακούμ αμέσως πίσω στον τόπο του.

[40] Την έβδομη μέρα πήγε ο βασιλιάς να θρηνήσει το Δανιήλ. Όταν όμως ήρθε στο λάκκο και κοίταξε μέσα, ο Δανιήλ ήταν εκεί καθισμένος.

[41] Τότε ο βασιλιάς φώναξε δυνατά και είπε: «Είσαι μεγάλος, Κύριε, Θεέ του Δανιήλ! Δεν υπάρχει άλλος εκτός από σένα».

[42] Και διέταξε να τον βγάλουν από το λάκκο. Αυτούς όμως που είχαν γίνει αιτία να ταλαιπωρηθεί ο Δανιήλ, τους έριξε στο λάκκο, και τα λιοντάρια τούς κατασπάραξαν αμέσως μπροστά στα μάτια του.

Oseias	ΩΣΗΕ

Oseias 1

O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel

1 Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

2 Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

3 Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

4 Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

5 Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

6 Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.

ΩΣΗΕ 1

1Λόγος του Κυρίου, που απευθύνθηκε στον Ωσηέ, γιο του Βεηρί, την εποχή που βασιλιάδες του Ιούδα ήταν οι Ουζζίας, Ιωθάμ, Άχαζ και Εζεκίας, και βασιλιάς του Ισραήλ ήταν ο Ιεροβοάμ, γιος του Ιωάς.

Τα παιδιά του Ωσηέ ζωντανή εξαγγελία τιμωρίας

2Την πρώτη φορά που μίλησε ο Κύριος στον Ωσηέ, του είπε: «Πήγαινε και πάρε γυναίκα σου μια ιερόδουλο κι έτσι, τα παιδιά που θα κάνεις μαζί της δεν θα έχουν καθόλου δικαιώματα. Πράγματι, ο λαός της χώρας ζει σε κατάσταση πορνείας, γιατί απαρνήθηκε εμένα, τον Κύριο».

3Πήγε, λοιπόν, ο Ωσηέ και πήρε γυναίκα του τη Γόμερ, κόρη του Διβλάγιμ, η οποία έμεινε έγκυος και του γέννησε γιο.

4Τότε είπε ο Κύριος στον Ωσηέ: «Το παιδί να το ονομάσεις Ιζρεέλ, γιατί σε λίγο εγώ θα εκδικηθώ τους φόνους που έκανε η δυναστεία του Ιηού στην κοιλάδα Ιζρεέλ και θα καταργήσω το βασίλειο του Ισραήλ.

5Την ημέρα εκείνη θα συντρίψω το στρατό του Ισραήλ στην κοιλάδα Ιζρεέλ».

6Η Γόμερ έμεινε και πάλι έγκυος και γέννησε κόρη. Τότε είπε ο Θεός στον Ωσηέ: «Το παιδί να το ονομάσεις "Λο-Ρουχάμα" (Μη Ελεημένη), γιατί δε θα ελεήσω άλλο

τους Ισραηλίτες· δε θα τους συγχωρήσω πια.

[7] Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

[7]Θα ελεήσω όμως το λαό του Ιούδα, και θα τους σώσω γιατί εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους· κι αυτό δεν θα το κάνω με τόξα ή με ξίφη, με όπλα πολεμικά ή με άλογα και καβαλάρηδες».

[8] Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

[8]Όταν η Γόμερ απογαλάκτισε τη «Λο-Ρουχάμα» (Μη Ελεημένη), έμεινε πάλι έγκυος και γέννησε γιο.

[9] Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

[9]Τότε ο Θεός είπε στον Ωσηέ: «Το παιδί θα το ονομάσεις "Λο-Αμμί" (Μη Λαός μου), γιατί εσείς δεν είστε πια λαός μου κι εγώ δεν υπάρχω πια για σας».

ΩΣΗΕ 2

Υπόσχεση για μελλοντική ευημερία

[10] Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

[1]Θα 'ρθεί όμως καιρός που ο λαός του Ισραήλ θα γίνει πολυάριθμος σαν της θάλασσας την άμμο, που δεν μπορεί να μετρηθεί ή να αριθμηθεί. Κι αυτοί, στους οποίους ο Θεός είχε πει «εσείς δεν είστε λαός μου», τότε θα ονομάζονται «παιδιά του αληθινού Θεού».

[11] Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

[2]Ο λαός του Ιούδα και ο λαός του Ισραήλ θα ενωθούν ξανά, θα ορίσουν κοινό αρχηγό και θα κυριαρχήσουν στη χώρα τους σαν το χορτάρι, που φυτρώνει μέσα από τη γη. Θα είναι μεγάλη μέρα, όταν θα πραγματοποιηθεί εκείνο που σημαίνει το όνομα Ιζρεέλ: «Ο Θεός σπέρνει».

Oseias 2

[1] Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

[3]Τους αδερφούς σας ονομάστε τους «λαέ μου», τις αδερφές σας «ελεημένη» ονομάστε τις.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

Ισραήλ η άπιστη σύζυγος

[2] Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

[4] Ο Κύριος λέει: «Τη μάνα σας –τον Ισραήλ– κατηγορήστε την πως φέρνεται σαν να μην είναι πια γυναίκα μου, σαν να μην είμαι άντρας της εγώ. Ας πετάξει από πάνω της τα σημάδια της πορνείας της κι από τα στήθη της τα σημάδια της μοιχείας της.

[3] para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

[5] Αλλιώς θα την ξεγυμνώσω και θα την κάνω όπως τη γέννησε η μάνα της· θα την κάνω να μοιάζει με την έρημο, να 'ναι ωσάν την άνυδρη γη και θα την κάνω να πεθάνει από τη δίψα.

[4] e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

[6] Τα παιδιά της δεν θα τα σπλαχνιστώ, γιατί είναι παιδιά πόρνης.

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque diz: Irei atrás de meus amantes, que me dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

[7] Πράγματι, πόρνη έγινε η μάνα τους, φέρθηκε αδιάντροπα εκείνη που τους γέννησε. “Θέλω να πάω με τους εραστές μου”, είπε, “μ' εκείνους που μου εξασφαλίζουν το ψωμί μου και το νερό μου, το λάδι μου και το κρασί μου, μαλλί μού δίνουν για να υφάνω και λινάρι”.

[6] Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

[8] Γι' αυτό κι εγώ το δρόμο της μ' αγκάθια θα τον φράξω γύρω της πέτρινο θα χτίσω τοίχο για να μη βρίσκει μονοπάτι να διαβεί.

[7] Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

[9] Θα κυνηγάει τους εραστές της δίχως να τους φτάνει· θα τους αναζητάει και δε θα τους βρίσκει. Τότε θα πει: “ας πάω πίσω στον πρώτο μου τον άντρα· καλύτερα ήμουν τότε απ' ό, τι τώρα”.

[8] Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

[10] Μα αυτή δεν αναγνώρισε ποτέ πως εγώ ήμουν που της έδινα το στάρι, το νέο κρασί και το καινούριο λάδι, και πως την πλούτιζα με ασήμια και χρυσάφια, που εκείνη στη λατρεία του Βάαλ τα 'δινε.

[9] Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

[10] Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

[11] Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

[12] Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

[13] Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou com as suas arrecadas e com as suas jóias, e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

[14] Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

[15] E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

[11]»Γι’ αυτό κι εγώ πίσω το στάρι μου θα πάρω στον καιρό του θερισμού, στην εποχή του τρύγου το κρασί μου και θα της πάρω το μαλλί και το λινάρι που της έδινα τη γύμνια της για να σκεπάζει.

[12]Ναι, θα την ξεγυμνώσω τη μάνα σας μπροστά στους εραστές της, κι ούτ’ ένας ικανός δε θα βρεθεί να τη γλιτώσει από τα χέρια μου.

[13]Θα βάλω τέλος σ’ όλες τις γιορτές της – τις νουμηνίες, τα Σάββατα και τις μεγάλες του έτους τις γιορτές.

[14]Τ’ αμπέλια της και τις συκιές της θ’ αφανίσω, που έλεγε γι’ αυτά πως της τα έδωσαν για πληρωμή οι εραστές της. Σε δάσος θα τα μεταβάλω, όπου τα άγρια θεριά θα βόσκουν.

[15]Μ’ αυτό τον τρόπο θα την τιμωρήσω για τον καιρό που πρόσφερνε λιβάνια στους Βααλίμ, και στολιζόταν με τα σκουλαρίκια και με τα στολίδια της, κι έτρεχε πίσω από τους εραστές της, κι εμένα με ξεχνούσε. Εγώ ο Κύριος το λέω».

Η πιστότητα του Θεού νικάει την απιστία του Ισραήλ

[16]«Θα ξαναοδηγήσω όμως τη μάνα σας στην έρημο κι εκεί στην καρδιά της θα μιλήσω τρυφερά.

[17]Τότε τ’ αμπέλια της θα της τα ξαναδώσω· θα κάνω την κοιλάδα Αχώρ μια πύλη ελπίδας. Κι εκείνη θα μου αποκριθεί εκεί, καθώς τις μέρες που ήταν νέα, καθώς τότε που βγήκε από την Αίγυπτο.

[16] Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

[17] Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

[18] Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

[19] Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

[20] desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

[21] Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;

[22] a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

[23] Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

Oseias 3

A longanimidade de Deus

[18]«Τη μέρα εκείνη», λέει ο Κύριος στον Ισραήλ, «“άντρα μου” θα με αποκαλέσεις· δεν θα με ονομάζεις πια “Βάαλ μου” (αφέντη μου).

[19]Θα βγάλω από τη μνήμη σου τα ονόματα των Βααλίμ, δε θα τους επικαλεστείς ξανά ποτέ σου.

[20]Τότε θα κάνω για χάρη σου συμφωνία με τ’ άγρια ζώα, με τα πετούμενα και μ’ όλα τ’ άλλα ζωντανά και τα ερπετά της γης. Τόξα και ξίφη κι όλα τα όπλα τα πολεμικά θα τα εξαφανίσω από τη χώρα σου, και θα κάνω τον ύπνο σου ήσυχο κι ασφαλή.

[21]Μαζί σου θα ενωθώ για πάντα με τα δεσμά του γάμου. Για δώρα γαμήλια θα σου προσφέρω υποστήριξη και προστασία, αγάπη και συμπόνια.

[22]Θα σε κερδίσω με την αταλάντευτη πιστότητά μου και θα με αναγνωρίσεις για Κύριό σου.

[23]«Εκείνη την ημέρα», λέει ο Κύριος, «θ’ αποκριθώ στην προσευχή του ουρανού κι εκείνος θ’ αποκριθεί στην ανάγκη της γης για βροχή.

[24]Τότε η γη θα δώσει στάρι, νέο κρασί και καινούριο λάδι, κι αυτά θα δοθούν στον Ιζρεέλ.

[25]Θα σε σπείρω, Ιζρεέλ, στη χώρα, για να μου κάνεις πολλά παιδιά· θα ελεήσω τη “Μη Ελεημένη”, και θα πω στο “Μη Λαό μου”: “λαός μου είσ’ εσύ”. Κι αυτός θα πει: “εσύ είσαι Θεός μου”».

ΩΣΗΕ 3

Ο γάμος του Ωσηέ ζωντανή εικόνα της κρίσεως

[1] Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

[1]O Κύριος μου είπε: «Τώρα πήγαινε πάλι και πάρε πίσω τη γυναίκα σου που αγαπάς, παρ' όλο που έχει γίνει μοιχαλίδα, όπως κι εγώ αγαπάω τους Ισραηλίτες, παρ' όλο που αυτοί έχουν στραφεί σε ξένους θεούς και λαχταράνε τις σταφιδόπιτες ».

[2] Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;

[2]Έτσι πήγα κι απέκτησα πάλι τη γυναίκα μου, δίνοντας δεκαπέντε αργυρά νομίσματα και ενάμισυ χομόρ κριθάρι.

[3] e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.

[3]Και της είπα: «Θα μείνεις μαζί μου για πολύν καιρό. Δε θα πηγαίνεις με άλλους άντρες, μα ούτε κι εγώ θα πλαγιάζω μαζί σου».

[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.

[4]Το ίδιο κι ο λαός του Ισραήλ: Πολύν καιρό θα μείνουν δίχως βασιλιά και δίχως άρχοντες, χωρίς θυσίες, χωρίς τις πέτρινες λατρευτικές στήλες και χωρίς εφώδ και ειδώλια.

[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

[5]Πολύ αργότερα θα επιστρέψουν στον Κύριο και θα αποζητήσουν το Θεό τους και τον απόγονο του Δαβίδ, το βασιλιά τους. Θα έρχονται με σεβασμό στον Κύριο και θα δέχονται τ' αγαθά του.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

[2] O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

ΩΣΗΕ 4

Η μεγάλη ευθύνη των ιερέων

[1]Ακούστε το λόγο του Κυρίου, λαέ του Ισραήλ! Ο Κύριος είναι σε δίκη μ' αυτής της χώρας τους κατοίκους, γιατί δεν υπάρχει αλήθεια ούτε αγάπη στη χώρα, ούτε γνώση Θεού.

[2]Πληθαίνουν οι κατάρες κι οι απάτες, οι φόνοι, οι κλεψιές και οι μοιχείες· τον ένα φόνο ακολουθεί ο άλλος.

[3] Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

[4] Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

[5] Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

[6] O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

[7] Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

[8] Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

[9] Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[3]Γι’ αυτό, κοιτάξτε! Άρχισε να ξεραίνεται η χώρα, κι όλα όσα ζούνε πάνω της από τη δίψα θα πεθάνουν. Μαζί με τ’ άγρια ζώα και τα πετούμενα, ακόμα και της θάλασσας τα ψάρια θα ψοφήσουν.

[4]«Ας μην κατηγορεί ο λαός σου ο ένας τον άλλο αδιάκριτα», λέει ο Κύριος. «Έχουν όμως κάθε λόγο να κατηγορούν τους ιερείς.

[5]Εσείς, ιερείς, σκοντάφτετε μέρα μεσημέρι, μαζί σας σκοντάφτουν και οι προφήτες τη νύχτα. Εγώ θα καταστρέψω όλο σας το συγγενολόι.

[6]Ο λαός μου βαδίζει στην καταστροφή από έλλειψη γνώσης. Επειδή με αγνοήσατε, θα σας αγνοήσω κι εγώ ως ιερείς μου. Επειδή λησμονήσατε το νόμο του Θεού σας, θα λησμονήσω κι εγώ τα παιδιά σας.

[7]«Όσο πληθαίνανε οι ιερείς, τόσο αμάρτανάν ενώπιόν μου. Κι εγώ τη δόξα τους σε ατιμία θα μεταβάλω.

[8]Τρέφονται απ’ του λαού μου τις θυσίες εξιλέωσης, γι’ αυτό την ανομία του επιθυμούν.

[9]Αλλά θα πάθουν κι οι ιερείς όμοια με το λαό. Για τη διαγωγή τους θα τους τιμωρήσω, θα τους ανταποδώσω ανάλογα με τα έργα τους.

[10]Θα τρώνε, μα δε θα χορταίνουν· θα επιδίδονται στην πορνεία, αλλά δε θα πολλαπλασιάζονται· γιατί εγκατέλειψαν τον Κύριο για να δοθούν στη λατρεία των ειδώλων».

Η ειδωλολατρία των Ισραηλιτών

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.
[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

[16] Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?
[17] Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

[11]Ο Κύριος λέει: «Πορνείες και νέο κρασί διώχνουν το λογικό!
[12]Ο λαός μου ρωτάει τα ξύλινα ειδωλά του για να μάθει, και το ραβδάκι της μαντικής του του φανερώνει ό, τι γυρεύει· γιατί πνεύμα πορνείας τούς παραπλανά κι εμένα μ' εγκατέλειψαν.
[13]«Στις κορφές πάνω των βουνών προσφέρουν τις θυσίες τους, πάνω στους λόφους το λιβανωτό τους καίνε, κάτω από τις βελανιδιές, τις λεύκες και τις τερεβίνθους, γιατί είναι ευχάριστη η σκιά τους. Για τούτο οι κόρες σας γίνονται πόρνες κι οι νύφες σας μοιχεύονται.
[14]Αλλά τις κόρες σας, δε θα τις τιμωρήσω για την πορνεία τους, ούτε για την μοιχεία τους τις νύφες σας· εσάς θα τιμωρήσω, τους ιερείς, που πηγαίνετε παράμερα με τις ιερόδουλες και τρώτε ειδωλόθυτα μαζί τους. Έτσι ο λαός που με αγνοεί βαδίζει στην καταστροφή.
[15]«Εσύ, λαέ του Ισραήλ, αν θέλεις να πορνεύεσαι, τουλάχιστον ας μην παρασυρθεί και ο λαός του Ιούδα! Ας μην πηγαίνουνε στα Γάλγαλα και στη Βαιθ-Αυέν! Ας μην ανεβαίνουν και ας μη δίνουν τους όρκους τους στ' όνομα του αληθινού Κυρίου! »
[16]Πεισμάτωσε ο Ισραήλ σαν δύστροπη αγελάδα. Και πώς ο Κύριος θα τους βοσκήσει σαν αρνιά σε τόπο ευρύχωρο;
[17]Ο λαός του Εφραΐμ συνδέθηκε με τα είδωλα· αφήστε τον.

[18] Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

[19] O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

Oseias 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

[1] Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

[2] Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

[3] Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

[4] O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

[5] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

[18]Ομάδα μεθυσμένων, έχουν επιδοθεί στην πορνεία· αγαπούν οι ξεδιάντροποι την ατιμία τους.

[19]Αλλά θα τους σηκώσει ο άνεμος· περίγελως θα γίνουν με τις θυσίες τους.

ΩΣΗΕ 5

Η ενοχή των υπευθύνων του λαού

[1]Ο Κύριος λέει: «Ακούστε τα αυτά εσείς, ιερείς! Εσείς οι αρχηγοί του Ισραήλ προσέξτε! Ακούστε τα κι εσείς που στη βασιλική ανήκετε οικογένεια! Εσείς θα έπρεπε να κρίνετε δίκαια· αντί γι’ αυτό όμως, γίνατε για το λαό μου παγίδα στη Μισπά, δίχτυ απλωμένο στ’ όρος Θαβώρ,

[2]και στη Σιττείμ λάκκος βαθύς. Εγώ όμως όλους θα σας τιμωρήσω».

Αναπόφευκτη η τιμωρία του Ισραήλ

[3]Ο Κύριος λέει: «Το λαό του Εφραΐμ εγώ καλά τον ξέρω· δεν μπορεί να μου κρυφτεί ο λαός του Ισραήλ. Η φυλή Εφραΐμ έχει μολυνθεί με την πορνεία κι ο Ισραήλ με την ειδωλολατρία του.

[4]Τα έργα τους δεν τους αφήνουνε να επιστρέψουν στο Θεό τους, γιατί πνεύμα πορνείας είναι μέσα τους και δεν αναγνωρίζουνε τον Κύριο».

[5]Η αλαζονεία του λαού του Ισραήλ μαρτυρεί εναντίον τους· θα σκοντάψουν και θα πέσουν απ’ τις παρανομίες τους. Το ίδιο και ο λαός του Ιούδα θα σκοντάψει και θα πέσει.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.

[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.

[8] Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!

[9] Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.

[10] Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.

[11] Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.

[12] Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.

[13] Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.

[6]Με τα πρόβατά τους και τα βόδια τους πάνε ν' αναζητήσουν τον Κύριο προσφέροντάς τα θυσία, αλλά δεν θα τον βρουν· έφυγε μακριά τους.

[7]Απίστησαν στον Κύριο κι απέκτησαν νόθα παιδιά. Τώρα, λοιπόν, η νέα σελήνη θα τους βρει κατεστραμμένους κι αυτούς και τη χώρα τους.

Πόλεμος μεταξύ των αδερφών λαών

[8]Ο Κύριος λέει: «Σαλπίστε του πολέμου σάλπιγγες στη Γαβαά, ηχήστε σάλπιγγες και στη Ραμά, σημάνατε συναγερμό στη Βαιθ-Αυέν. Πάρτε τις προφυλάξεις σας, άντρες της φυλής Βενιαμίν!

[9]Ο λαός του Εφραΐμ θα ερημωθεί της τιμωρίας τη μέρα. Ετούτο έχω ν' αναγγείλω στις φυλές του Ισραήλ και θα συμβεί το δίχως άλλο.

[10]«Οι άρχοντες του λαού του Ιούδα φέρονται σαν εκείνους που μεταθέτουνε τα σύνορα· θα κάνω πάνω τους η οργή μου να ξεσπάσει σαν νεροποντή.

[11]Καταπιέζεται ο λαός του Εφραΐμ, το δίκιο τους καταπατείται, γιατί πήγαν να γυρέψουνε βοήθεια σ' αυτούς που δεν μπορούσαν να τους βοηθήσουν.

[12]Εγώ ο Κύριος είμαι γι' αυτούς σαν πυώδες απόστημα και για το λαό του Ιούδα σαν μολυσμένο έλκος.

[13]«Ο λαός του Εφραΐμ διαπίστωσε την αρρώστια του και ο λαός του Ιούδα την πληγή του. Τότε ο λαός του Εφραΐμ έστειλε αγγελιοφόρους στο μεγάλο βασιλιά των Ασσυρίων. Μα εκείνος δεν μπορεί να τους γιατρέψει, δεν μπορεί να θεραπεύσει την πληγή τους.

[14] Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.

Conversão insincera

[15] Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

[14]Γιατί εγώ, ο Κύριος, θα επιτεθώ ωσάν λιοντάρι στο λαό του Εφραΐμ και στο λαό του Ιούδα· θα τους ρίξω καταγής και θα τους ξεσκίσω. Κι όταν μαζί μου θα τους σέρνω, κανείς δε θα βρεθεί να τους γλιτώσει.

[15]Θα φύγω και θα γυρίσω πίσω στον τόπο μου, ώσπου ν' αναγνωρίσουνε τα λάθη τους και να γυρέψουν να με βρουν. Τότε στη θλίψη τους θα με αναζητήσουν».

Oseias 6

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.

[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.

[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

[5] Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

ΩΣΗΕ 6

Ύμνος μετάνοιας και η απάντηση του Θεού

[1]Λέτε, λοιπόν: «Εμπρός, ας επιστρέψουμε στον Κύριο! Αυτός μας κατασπάραξε, αυτός θα μας γιατρέψει· αυτός μας πλήγωσε, αυτός και τις πληγές μας θα επιδέσει.

[2]Δυο και τρεις μέρες υποφέρουμε. Έπειτα όμως θα μας ξαναδώσει τη ζωή, θα μας σηκώσει και θα ζήσουμε ενώπιόν του.

[3]Ελάτε, ας γνωρίσουμε τον Κύριο, βίωμα ας κάνουμε αυτή τη γνώση. Όπως σίγουρα έρχεται η αυγή, όπως σίγουρα έρχεται η βροχή, η πρώιμη κι η όψιμη, όπου τη γη ποτίζει, το ίδιο σίγουρα θα 'ρθεί για να μας βοηθήσει ο Κύριος».

[4]Αλλά ο Κύριος απαντάει: «Τι να σου κάνω, λαέ του Εφραΐμ, τι να σου κάνω, λαέ του Ιούδα; Σαν πρώιμη ομίχλη είναι η αγάπη σας, σαν τη δροσιά την πρωινή που φεύγει.

[5]Συνέχεια σας πολέμησα με τους προφήτες μου, σας απείλησα με θάνατο.

Η απόφασή μου είναι καθάρια σαν το φως.

[6] Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

[6]Την αγάπη σας θέλω κι όχι θυσίες· να με αναγνωρίσετε για Θεό σας, παρά να μου προσφέρετε ολοκαυτώματα».

Το έγκλημα επικρατεί στη χώρα

[7] Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

[7]Λέει ο Κύριος: «Αυτοί παραβήκαν τη διαθήκη μου στην πόλη Αδάμ· εκεί απίστησαν σ' εμένα.

[8] Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

[8]Η Γαλαάδ είναι πόλη κακοποιών, που πίσω τους αφήνουν ίχνη αίματος.

[9] Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

[9]Σαν τους ληστές που στήνουνε καρτέρι κρύβονται οι ιερείς. Στο δρόμο προς τη Συχέμ σκοτώνουν. Αυτές τις πράξεις διαπράττουν τις αισχρές.

[10] Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

[10]Είδα πράγματα φρικτά στον Ισραήλ: ο λαός μολύνθηκε με τη λατρεία των ειδώλων και την πορνεία.

[11] Também tu, ó Judá, serás ceifado.

[11]Αλλά και για σένα, λαέ του Ιούδα, ετοιμάζω φοβερό θερισμό. »Όταν θ' αλλάξω του λαού μου την κατάσταση,

Oseias 7

Iniqüidade dos reis e príncipes

[1] Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a maldade de Samaria, porque praticam a falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

ΩΣΗΕ 7

[1]όταν τον Ισραήλ θα τον γιατρέψω, πιότερο θα φανεί η ανομία του λαού του Εφραΐμ και η κακία της Σαμάρειας. Γιατί ζουν με δολιότητα· κλέφτες μπαίνουν στα σπίτια, έξω στους δρόμους οι ληστές γδύνουνε τους ανθρώπους.

[2] Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

[2]Και δε σκέφτονται ότι καμιά κακία τους δεν μπορεί να μου διαφύγει. Τώρα οι πράξεις τους τους έχουν κυκλωμένους· τις έχω όλες μπρος στα μάτια μου».

Διορισμός και φόνος βασιλιάδων

[3] Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

[3]«Με δόλο ξεγελούν το βασιλιά και τους αξιωματούχους του, τους άρχοντες.

[4] Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

[4]Προδότες είναι όλοι τους. Καίνε τα πάθη τους καθώς ο παραζεσταμένος φούρνος, που ο φούρναρης τον έχει τόσο κάψει και δε χρειάζεται να ρίξει άλλα ξύλα όση ώρα ζυμώνει και περιμένει η ζύμη να φουσκώσει.

[5] No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

[5]Στην επέτειο της ενθρόνισης του βασιλιά μεθούν τους άρχοντές τους κι ο βασιλιάς μ' αυτούς που τον προδίνουν τσουγκρίζει το ποτήρι του.

[6] Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

[6]Οι δολοπλόκοι είναι έτοιμοι για δράση, μα όλη τη νύχτα συγκρατιούνται και μόνο το πρωί εξορμούν.

[7] Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

[7]Το καταστροφικό τους μίσος καίει σαν τη φλόγα της φωτιάς. Ο ένας βασιλιάς μετά τον άλλο γίνεται θύμα τους. Κι ωστόσο ούτ' ένας τους δεν μ' επικαλείται».

Ο λαός του Ισραήλ μένει αβοήθητος

[8] Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

[8]Ο Κύριος λέει: «Ο λαός του Εφραΐμ με τα έθνη ανακατεύτηκε. Έγινε σαν καρβέλι ψημένο από τη μια μόνο μεριά.

[9] Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

[9]Ξένοι κατέφαγαν τη δύναμή του, μα ετούτος δεν το νιώθει. Ασπρίσαν τα μαλλιά του, μα αυτός δεν το κατάλαβε.

[10] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

[10]Η περηφάνια του Ισραήλ μαρτυρεί εναντίον του· δεν επιστρέψανε σ' εμένα τον Κύριο, το Θεό τους· ούτε με αναζήτησαν.

[11] Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

[11]«Ο Εφραΐμ είναι σαν περιστέρι άπειρο κι ανόητο· πότε τους Αιγύπτιους για βοήθεια καλούν, πότε στην Ασσυρία καταφεύγουν.

[12] Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei

[12]Αλλά καθώς πορεύονται το δρόμο τους θ' απλώσω πάνω τους το δίχτυ μου και θα τους ρίξω κάτω, σαν τα πουλιά του

descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

ουρανού. Για τις κακίες τους θα τους δέσω.

13 Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

13«Αλίμονο στο λαό του Εφραΐμ, που έφυγε μακριά μου! Του μέλλει να καταστραφεί, γιατί εναντίον μου επαναστάτησε! Κι εγώ δεν μπορώ να ελευθερώσω αυτούς που λένε ψέματα εναντίον μου.

14 Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

14Δεν είναι ειλικρινείς όταν φωνάζουν να τους βοηθήσω. Πέφτουνε κάτω και θρηνούν, σκίζουν τις σάρκες τους με την ελπίδα να εισακουστούν οι προσευχές τους για σιτάρι και κρασί, μα συνεχίζουνε την ανταρσία εναντίον μου.

15 Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

15Ενώ εγώ τους είχα βοηθήσει να γίνουν δυνατοί, εκείνοι εναντίον μου συνωμοτούσαν.

16 Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

16Γυρνούν μα όχι σ' εμένα· γίναν σαν χαλαρό τόξο, που δεν μπορεί το στόχο του να βρει. Οι άρχοντες θα σκοτωθούν σε πόλεμο, γιατί έχουν γλώσσα αλαζονική· και θα γελάει μ' αυτούς η Αίγυπτος».

Oseias 8

O castigo está próximo

1 Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

2 A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

3 Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

4 Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas

ΩΣΗΕ 8

«Όποιος σπέρνει άνεμο, θύελλα θα θερίσει»

1Ο Κύριος μου είπε: «Σάλπισε με τη σάλπιγγα! Σαν τον αετό ορμά ο εχθρός στη χώρα του Ισραήλ, γιατί τη διαθήκη μου παρέβηκαν κι ενάντια στο νόμο μου επαναστατήσαν.

2Με αποκαλούν "Θεό τους", ισχυρίζονται πως με γνωρίζουν, πως είναι ο λαός μου.

3Ωστόσο ο Ισραήλ απέρριψε ό, τι αγαθό· γι' αυτό ο εχθρός θα τον τρέψει σε φυγή.

4Έκαναν βασιλιάδες χωρίς την έγκρισή μου, διόρισαν άρχοντες χωρίς να με

eu não o soube; da sua prata e do seu ouro fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

ρωτήσουν. Δίνουν το ασήμι τους και το χρυσάφι τους, για να κατασκευάσουν είδωλα –ό, τι πρέπει για να το χάσουν.

5 O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

5«Μου προξενεί φρίκη το μοσχάρι σας, κάτοικοι της Σαμάρειας! Άναψε ο θυμός μου εναντίον σας. Ως πότε πια μ' αυτό το βδέλυγμα θα ζείτε;

6 Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

6Τι σχέση έχει ο Ισραήλ μ' αυτό το πράγμα; Αυτό διόλου δεν είναι θεός· ένας τεχνίτης το 'φτιαξε! Κομμάτια θα γίνει το μοσχάρι της Σαμάρειας.

7 Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

7Καθώς το λέει ο λόγος, αυτός που σπέρνει άνεμο, θύελλα θα θερίσει. Καλαμιά δίχως στάχυ δεν δίνει αλεύρι· κι αν μολαταύτα δώσει, ξένοι θα το καταβροχθίσουνε.

8 Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,

8«Καταβροχθίστηκε ο λαός του Ισραήλ· έγινε τώρα ανάμεσα στα έθνη ένα σκεύος άχρηστο· κανείς δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό.

9 porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.

9Απευθυνθήκαν στους Ασσυρίους για βοήθεια. Το άγριο το γαϊδούρι την ανεξαρτησία του αγαπάει· ο λαός όμως του Εφραΐμ πληρώνει για να 'χει εραστές.

10 Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

10«Αν και επιζητούν με δώρα τη φιλία των εθνών, τώρα εγώ θα τους συγκεντρώσω και θα συντριφθούν κάτω απ' την καταπίεση του βασιλιά των Ασσυρίων.

11 Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.

11«Θυσιαστήρια έφτιαξε αναρίθμητα ο λαός του Εφραΐμ, για να απαλλαχθεί από την αμαρτία του· αυτά όμως γίναν αφορμή για ν' αμαρτάνει.

12 Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.

13 Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.

14 Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

12Ακόμα κι αν τους έγραφα χίλιες φορές το νόμο μου, αυτοί δε θα τον λογαριάζαν.

13Τους αρέσει θυσίες να προσφέρουν, γιατί θέλουν να τρώνε κρέας. Αλλά εγώ ο Κύριος δεν τις επιθυμώ. Δεν ξεχνώ τις ανομίες τους και θα τους τιμωρήσω για τις αμαρτίες τους· στην Αίγυπτο θα επιστρέψουν.

14«Ο Ισραήλ έχτισε ανάκτορα και ξέχασε έτσι το δημιουργό του· ο Ιούδας έχτισε κι αυτός όλο και περισσότερες πόλεις οχυρωμένες. Όμως εγώ φωτιά στις πόλεις τους θα στείλω και θα εξαφανίσει τα όμορφα σπίτια τους».

Oseias 9

Israel já antes castigado

1 Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.

2 A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.

3 Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.

4 Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será

ΩΣΗΕ 9

Εμφάνιση του Ωσηέ στην εορτή της Σκηνοπηγίας

1Μη χαίρεσαι, Ισραήλ, και μην πανηγυρίζεις όπως οι ειδωλολάτρες! Απομακρύνθηκες απ’ το Θεό. Σ’ αρέσει να συνάζεις στ’ αλώνια του σταριού την αμοιβή της πόρνης.

2Το αλώνι όμως και το λιοτρίβι δε θα είναι αρκετά για να σας θρέψουν· ο μούστος θα σας λείψει κι αυτός.

3Δε θα μπορέσετε να μείνετε στη χώρα του Κυρίου. Ο λαός του Εφραΐμ θα πρέπει ή στην Αίγυπτο να επιστρέψει ή να φάει στην Ασσυρία μιαρές τροφές.

4Δε θα μπορούνε να προσφέρουν πια στον Κύριο σπονδές κρασιού ούτε θα είναι ευχάριστες σ’ αυτόν οι θυσίες τους. Το ψωμί που θα τρώνε θα ’ναι ακάθαρτο, και θα κάνει ακάθαρτον όποιον το τρώει,

exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.

όπως το ψωμί που προσφέρουν στις κηδείες. (Κι αυτό θα συμβεί γιατί τρώνε τα γεννήματά τους μόνο για να χορτάσουνε την πείνα τους· δε θα μπορούνε να προσφέρουν τίποτε απ' αυτά στο ναό του Κυρίου).

5 Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

5Όταν η μέρα θα 'ρθει της μεγάλης γιορτής του Κυρίου σαν σήμερα, πώς τότε θα τη γιορτάσετε;

6 Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

6Όταν θα εγκαταλείψετε την ερημωμένη χώρα σας, θα σας περιμαζέψει η Αίγυπτος, αλλά για να σας θάψει στη Μέμφιδα. Εκεί που τώρα λάμπουν οι πολύτιμοι θησαυροί σας τ' ασημιού, εκεί θα φυτρώσουν αγριόχορτα· αγκάθια θα σκεπάσουν των σπιτιών σας τα ερείπια.

7 Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.

7Έφτασε ο καιρός της τιμωρίας, ο καιρός της ανταπόδοσης. Εσύ, Ισραήλ, πρέπει να το γνωρίζεις. «Ανόητος», λέτε, «είν' ο προφήτης! Τρελός ο άνθρωπος του Πνεύματος! » Μ' αυτά τα λόγια με προσβάλλετε. Με μισείτε τόσο πολύ, γιατί τόσο μεγάλη είν' η αμαρτία σας.

8 O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.

8Εσείς, λαέ του Εφραΐμ, στρέφεστε εναντίον του Θεού μου. Αλλά όπου κι αν πάω, μου στήνετε παγίδες. Και στο ναό ακόμα του Θεού μου μου επιτίθεστε.

9 Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.

9Διαφθαρήκατε εντελώς, όπως οι κάτοικοι της Γαβαά στο παρελθόν. Ο Κύριος θα θυμηθεί την ανομία σας, την αμαρτία σας θα τιμωρήσει.

Η απογοήτευση του Θεού

10 Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se

10Ο Κύριος λέει: «Όταν πρωτοσυνάντησα, τον Ισραήλ ήταν για με λαχταριστός, σαν τα σταφύλια στην έρημο και σαν τα πρωτογίνωτα τα σύκα στη συκιά οι

tornaram abomináveis como aquilo que amaram.

πρόγονοί τους, ώριμα και γλυκά. Όμως αυτοί, μόλις έφτασαν στη Βάαλ-Φεγώρ, αφιερώθηκαν στο επαίσχυντο είδωλο κι έγιναν το ίδιο βδελυροί όπως κι εκείνο.

[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.

[11]Αχ, αυτός ο Εφραΐμ! Η δόξα του θα πετάξει σαν πουλί. Οι γυναίκες δεν θα πιάνουν πια παιδιά ούτε θα εγκυμονούνε· παιδιά δεν θα γεννιούνται.

[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!

[12]Και αν ακόμα μεγαλώσουν τα παιδιά τους, θα τ' αρπάξω και δε θ' αφήσω ούτ' ένα ζωντανό. Αλίμονό τους άμα απομακρυνθώ απ' αυτούς!

[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.

[13]Φοίνικας δυνατός ήταν ο Εφραΐμ για μένα, σ' έδαφος γόνιμο φυτεμένος. Τώρα είν' αναγκασμένος να οδηγήσει ο ίδιος τους γιους του στο φονιά ».

[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.

[14]Κύριε, αν πρέπει έτσι να γίνει, με μήτρες άγονες τουλάχιστον τιμώρησέ τους, με στήθη που στερέψανε.

[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

[15]Ο Κύριος λέει: «Στα Γάλγαλα όλη τους την κακία δείξανε. Από τότε άρχισα εγώ να στρέφομαι εναντίον τους. Και για τις πράξεις τους τις βδελυρές έξω απ' τη χώρα μου θα τους διώξω. Θα πάψω να τους αγαπώ· αντάρτες είν' οι άρχοντές τους όλοι.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[16]Ο Εφραΐμ είναι σαν μαραμένο δέντρο· η ρίζα του ξεράθηκε, δε δίνει πια καρπό. Μα κι αν ακόμα οι γυναίκες του λαού γεννήσουν, θα θανατώσω τ' αγαπημένα τους παιδιά».

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

[17]Ο Θεός μου θα τους αποδιώξει, γιατί δεν τον άκουσαν. Κι έτσι πρόσφυγες θα πλανιούνται ανάμεσα στα έθνη.

Oseias 10

ΩΣΗΕ 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

[6] Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se envergonhará por causa de seu próprio capricho.

[7] O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

Πλούσιες θυσίες - υποκριτικές καρδιές

[1]Ήταν ο Ισραήλ ένα απέραντο αμπέλι και καρπερό πολύ. Όσο πληθαίναν οι καρποί του, τόσο πλουσιότερες θυσίες έκανε· όσο η χώρα του γινόταν πλουσιότερη, τόσο ωραιότερες πέτρινες στήλες έστηνε, λατρευτικές.

[2]Μα δεν ήταν ειλικρινείς απέναντι στον Κύριο· και γι' αυτό τώρα θα πληρώσουν. Αυτός θα καταστρέψει τα θυσιαστήριά τους, θα κομματιάσει τις πέτρινες λατρευτικές στήλες τους.

Το πάθημα γίνεται μάθημα

[3]Όταν αυτό συμβεί θα φωνάζουν: «Δεν έχουμε πια βασιλιά, γιατί δεν υπακούσαμε στον Κύριο. Αλλά εδώ που φτάσαμε, τι να μας κάνει ο βασιλιάς; »

[4]Να σας πω: Θα βγάζει λόγους, όρκους θα δίνει ψεύτικους, θα κάνει συμμαχίες, και της δικαιοσύνης η απόδοση θα μοιάζει με φαρμακερό φυτό που μες στ' αυλάκια των αγρών φυτρώνει.

Το τέλος της ειδωλολατρίας

[5]Θα τρέμουν της Σαμάρειας οι κάτοικοι γι' αυτό που θα συμβεί στης Βαιθ-Αυέν το μόσχο. Οι λατρευτές του θα πενθήσουνε γι' αυτό και θα θρηνήσουν οι ιερείς, όταν θα του αφαιρεθεί η λαμπρότητά του.

[6]Το μοσχάρι θα το μεταφέρουν στην Ασσυρία, δώρο για το μεγάλο βασιλιά. Θ' απογοητευθεί ο Εφραΐμ, θα ντροπιαστεί ο λαός του Ισραήλ για το είδωλο που λάτρεψε.

[7]Του βασιλιά η πόλη, η Σαμάρεια, θα εξαφανιστεί σαν το κλαρί, που τα νερά το παίρνουν.

[8] E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

[9] Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

[10] Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

[11] Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

[12] Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

[13] Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira, porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

[14] Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas

[8]Οι τόποι οι ιεροί, που έγιναν αιτία ν' αμαρτήσει ο Ισραήλ, θα ερημωθούν. Αγκάθια και τριβόλια θα φυτρώσουν στους βωμούς τους. Τότε θα πούνε στα βουνά: «Σκεπάστε μας! » και στους λόφους: «Πάνω μας πέστε! »

[9]Ο Κύριος λέει: «Από την εποχή της Γαβαά αμαρτάνεις, Ισραήλ, δεν έχεις αλλάξει από τότε. Γι' αυτό και θα σας βρει ο πόλεμος εκεί στη Γαβαά, επαναστάτες!

[10]Έχω αποφασίσει να σας τιμωρήσω. Θα συγκεντρώσω εναντίον σας τους λαούς και θα σας αιχμαλωτίσουν, γιατί αμαρτήσατε επανειλημμένα».

Οι Ισραηλίτες εξαπάτησαν το Θεό

[11]Ο Κύριος λέει: «Ήταν ο Εφραΐμ σαν νεαρή αγελάδα, που είχε μάθει ν' απολαμβάνει τη δουλειά στο αλώνι. Όταν πέρασα δίπλα κι είδα τον όμορφο τράχηλό της, έβαλα στη σκληρή δουλειά τον Εφραΐμ· έζεψα τον Ιούδα να οργώνει και τον Ιακώβ να σβαρνίζει.

[12]"Να σπέρνετε", τους είπα, "δικαιοσύνη, ώστε να θερίσετε καρπούς ανάλογους της αγάπης σας. Κάντε καινούργια αρχή, όπως ο αγρότης το καινούργιο του χωράφι ετοιμάζει. Είναι καιρός σ' εμένα, τον Κύριο, να στραφείτε κι εγώ τις ευλογίες μου πλούσιες πάνω σας θα τις σκορπίσω".

[13]«Αλλά εσείς σπείρατε αδικία κι έτσι τη συμφορά θερίσατε· φάγατε της κακίας σας τον καρπό. Κάνατε του κεφαλιού σας και στηριζόσασταν στο πλήθος των πολεμιστών σας.

[14]Γι' αυτό και του πολέμου ο κρότος μέσα στις πόλεις σας θα μπει και θα

fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

καταστραφούν όλα τα φρούριά σας όπως η Βαιθ-Αρβέλ, που καταστράφηκε από τον Σωλμάν, σ’ εκείνη εκεί τη μάχη, που οι μανάδες σφαγιάζονταν μαζί με τα παιδιά τους.

[15] Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

[15]Το ίδιο θα συμβεί και σ’ εσάς, λαέ του Ισραήλ, εξαιτίας της Βαιθήλ και της μεγάλης σας κακίας. Τη μέρα της μάχης, πριν ο ήλιος ανατείλει, ο βασιλιάς σας θ’ αφανιστεί».

Oseias 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

[1] Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

[2] Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

[3] Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.

[4] Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

[5] Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

ΩΣΗΕ 11

Η αγάπη του Θεού υπερνικά την οργή του

[1]Ο Κύριος λέει: «Όταν ο Ισραήλ ήταν παιδί, τον αγάπησα και τον κάλεσα από την Αίγυπτο να είναι γιος μου.

[2]Μετά, όμως, όσο τους καλούσα προς εμέ, τόσο αυτοί απομακρύνονταν. Στο Βάαλ πρόσφεραν θυσίες και μπρος στα είδωλά του καίγαν προσφορές.

[3]Εγώ δίδαξα τον Εφραΐμ να περπατάει, τον κράτησα στην αγκαλιά μου, αλλά αυτοί δεν αναγνώρισαν ότι εγώ τους φρόντιζα.

[4]»Προσεκτικά τούς οδηγούσα, δεμένος μαζί τους με τα δεσμά της καλοσύνης και της αγάπης. Τους φρόντιζα σαν το γεωργό, που βγάζει το ζυγό απ’ τη γελάδα του, για να μπορεί ελεύθερα να φάει, κι ακόμα ο ίδιος σκύβει για να την ταΐσει.

[5]Γι’ αυτό δεν είναι ανάγκη να επιστρέψουν στη χώρα της Αιγύπτου· οι Ασσύριοι τώρα θα τους κυβερνούν. Αλλά επειδή αρνήθηκαν να γυρίσουν σ’ εμένα,

[6] A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

[7] Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.

[8] Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.

[9] Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.

[10] Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;

[11] tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.

[12] Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

[6]το ξίφος θα θερίζει μες στις πόλεις τους και θα καταστραφούν όσοι εναντίον μου δολοπλοκούν.

[7]Και μ’ όλα αυτά ο λαός μου επιμένει ν’ αποστατεί. Φωνάζει, για το ζυγό που τον καταπιέζει, αλλά κανείς δεν βρίσκεται να τους τον πάρει.

[8]»Πώς θα μπορούσα να σ’ εγκαταλείψω, Εφραΐμ; Πώς θα μπορούσα να σε καταστρέψω, όπως την Αδαμά, ή να σε κάνω όπως έκανα τη Σεβωίμ; Ραγίζει η καρδιά μου όταν το σκέφτομαι· πονώ για σας.

[9]Το φοβερό θυμό μου δεν θα τον αφήσω να ξεσπάσει· δεν θα ξανασκεφτώ να αφανίσω τον Εφραΐμ. Γιατί εγώ είμαι Θεός και όχι άνθρωπος, ο Άγιος Θεός που κατοικεί ανάμεσά σας και δε θα ενεργήσω υπό την επήρεια του θυμού μου.

[10]Οι εξόριστοι θα με ακολουθήσουν, όταν σαν το λιοντάρι θα βρυχιέμαι. Τότε θα ’ρχονται τρέμοντας πέρα απ’ τη θάλασσα, από τη δύση,

[11]από την Αίγυπτο σαν τα σπουργίτια κι από την Ασσυρία σαν τα περιστέρια. Θα τους ξαναγυρίσω πίσω στα σπίτια τους. Εγώ ο Κύριος το λέω».

ΩΣΗΕ 12

Ο Ισραήλ εξαπατά όπως ο Ιακώβ

[1]Ο Κύριος λέει: «Ο Εφραΐμ με περικύκλωσε με ψέματα και με απάτες· αλλά ο Ιούδας παραμένει ακόμα πιστός σ’ εμένα, τον Άγιο Θεό».

[1] Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.

[2] O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.

[3] No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;

[4] lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.

[5] O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

[6] converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

[7] Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;

[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.

[2]Φέρεται ανόητα ο Εφραΐμ, όπως αυτός που τον αέρα κυνηγάει, που τρέχει πίσω απ’ τον άνεμο τον ανατολικό. Κάνουνε συμφωνία υποτέλειας με τους Ασσυρίους, ενώ ταυτόχρονα προσφέρουν λάδι στην Αίγυπτο για δώρο. Έτσι, πληθαίνουν μέρα με τη μέρα οι απάτες και τα ψέματα.

[3]Ο Κύριος έχει δίκη με τον Ιούδα κι όλους θα τιμωρήσει τους απογόνους του Ιακώβ για της ζωής τους την κενότητα. Ανάλογα με τα έργα τους θα τους ανταποδώσει.

[4]Όλοι φερθήκαν όπως ο πρόγονός τους ο Ιακώβ, που μέσα στην κοιλιά της μάνας του κιόλας εξαπάτησε τον αδερφό του· αυτός όταν έγινε άντρας πάλεψε ενάντια στο Θεό.

[5]Πάλεψε με τον άγγελο και βγήκε νικητής, γιατί έκλαψε και ευλογία τού ζήτησε. Στη Βαιθήλ τον συνάντησε ο Θεός κι εκεί μίλησε μαζί του.

[6]Ναι, αυτός είναι ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος, Κύριος είναι τ’ όνομά του.

[7]Τώρα, λοιπόν, εσείς γυρίστε πάλι πίσω στο Θεό σας. Κάντε πράξη την αγάπη και τη δικαιοσύνη και να ελπίζετε στο Θεό σας πάντοτε.

[8]Ο Κύριος λέει: «Εσείς, λαέ του Ισραήλ, έχετε γίνει σαν τους εμπόρους της Χαναάν: σας αρέσει να εξαπατάτε τους ανθρώπους με ζυγαριές ψεύτικες.

[9]Κι έπειτα λέτε: “εντάξει, πλουτίσαμε, κάναμε περιουσία. Δεν είναι κακό να κερδίζεις. Δεν είναι αμαρτία”.

[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.

[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.

[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.

[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.

[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.

[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

Oseias 13

Castigo definitivo

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.

[10]Αλλά εγώ ο Κύριος, ο Θεός σας, που από την Αίγυπτο σας έβγαλα, θα σας φέρω πάλι να κατοικήσετε σε σκηνές, όπως τότε, που σας συνάντησα στην έρημο».

[13]Έφυγε ο Ιακώβ στη Μεσοποταμία· έγινε δούλος ο Ισραήλ για μια γυναίκα. Για να την αποκτήσει φύλαξε πρόβατα.

[11]Ο Κύριος μιλούσε στους προφήτες κι οράσεις τούς έδινε πολλές. Με τους προφήτες προειδοποιούσε το λαό του.

[12]Η Γαλαάδ ήτανε πόλη ανομίας, γι’ αυτό και καταστράφηκε. Τώρα ταύρους θυσιάζουνε στα Γάλγαλα· γι’ αυτό και τα θυσιαστήριά τους θα καταστραφούν· θα στοιβαχτούν σαν τα λιθάρια σε σωρούς, όπως αυτοί που δείχνουνε των χωραφιών τα σύνορα.

[14]Αλλά ο Κύριος φύλαξε με τον προφήτη το λαό του, τον Ισραήλ, και μ’ αυτόν τον προφήτη έβγαλε το λαό του από την Αίγυπτο.

[15]Ο λαός του Εφραΐμ πολύ πικρά τον Κύριο εξόργισε. Κι ο Κύριος θα του ζητήσει ευθύνες για τα φονικά που έκανε· ανάλογα με τις κακές του πράξεις θα του ανταποδώσει.

ΩΣΗΕ 13

Τελική ανταπόδοση του Κυρίου στον Ισραήλ

[1]Ο Κύριος λέει: «Όταν μιλούσε ο Εφραΐμ, τρόμο σκορπούσε σ’ όλο τον κόσμο· αρχηγική φυλή ήταν αυτή στον Ισραήλ. Αλλά αμάρτησε λατρεύοντας το Βάαλ και για το λόγο αυτό θα εξολοθρευτεί.

[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!

[2]Αλλά και τώρα συνεχίζουν ν' αμαρτάνουν, φτιάχνοντας χυτές εικόνες για να τις λατρεύουν. Είδωλα καμωμένα από ασήμι, όλα τους έργα τεχνιτών. Κι ωστόσο λένε "προσφέρτε τους θυσίες! " Μα πώς είναι δυνατόν οι άνθρωποι φιλήματα να δίνουν σε μοσχάρια;

[3] Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.

[3]Γι' αυτό κι εκείνοι θα χαθούν σαν σύννεφο πρωινό, σαν τη δροσιά που γρήγορα εξατμίζεται, σαν άχυρο που ο άνεμος το παίρνει απ' το αλώνι μακριά, ή σαν καπνός που απ' την καμινάδα χάνεται.

[4] Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.

[4]»Εγώ όμως είμαι ο Κύριος ο Θεός σας, που σας έβγαλα από την Αίγυπτο· άλλους θεούς πέρα από μένα δεν θ' αναγνωρίζετε· άλλος σωτήρας από μένα δεν υπάρχει.

[5] Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

[5]Εγώ σας έθρεψα στην έρημο, στην άνυδρη τη χώρα.

[6] Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.

[6]Όσο σας έτρεφα και χορταίνατε, τόσο περηφανευόσασταν και τελικά με λησμονήσατε.

[7] Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

[7]Για τούτο έγινα θηρίο εναντίον σας· έγινα λεοπάρδαλη που στο δρόμο καραδοκώ.

[8] Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

[8]Ρίχνομαι πάνω σας καθώς αρκούδα που της πήραν τα μικρά της, ξεσκίζω της καρδιάς σας το περίβλημα κι εκεί επί τόπου σαν λιοντάρι σας καταβροχθίζω. Τ' άγρια θεριά σάς κάνουνε κομμάτια.

[9] A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

[9]»Καταστράφηκες, Ισραήλ, επειδή στράφηκες ενάντια σ' εμένα, που είμαι ο μοναδικός σου βοηθός.

[10] Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus

[10]Πού είναι ο βασιλιάς σου να σε σώσει και προστασία να εξασφαλίσει στις πολιτείες σου; Πού είναι όλοι εκείνοι οι

juízes, dos quais dissestes: Dá-me rei e príncipes?

άρχοντές σου και οι κυβερνήτες σου; Εσύ δε μου ’χες γυρέψει να σου δώσω βασιλιά και άρχοντες;

11 Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

11Σου ’δωσα, λοιπόν, βασιλιά πάνω στο θυμό μου και σου τον πήρα πίσω πάνω στην οργή μου.

12 As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

12»Είναι γραμμένη στο κατάστιχο η ανομία του Εφραΐμ κι είναι μ’ ασφάλεια καταχωρισμένη η αμαρτία του.

13 Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

13Έχει την ευκαιρία να ζήσει, μα επειδή είναι ανόητος δεν την εκμεταλλεύεται, σαν το παιδί που η μάνα του κοιλοπονάει να το γεννήσει, μα εκείνο αρνιέται να ’βγει απ’ την κοιλιά της.

14 Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte, as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

14Από την εξουσία του άδη δεν θα τους ελευθερώσω. Δε θα τους λυτρώσω από το θάνατο. Στείλε τις συμφορές σου Θάνατε· δείξε τη δύναμή σου Άδη! Εξαφανίστηκε η συμπόνια από τα μάτια μου.

15 Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

15»Όσο και αν ο Εφραΐμ προκόβει ανάμεσα στα βοσκοτόπια του, οι εχθροί θα του επιτεθούν από την έρημο, καθώς ο άνεμος ο ανατολικός που τα πηγάδια της ξεραίνει και στερεύει τις πηγές της. Εγώ, ο Κύριος, θα τους στείλω. Κι αυτοί τα θησαυροφυλάκιά του θα λεηλατήσουν και θ’ αρπάξουν όλους τους θησαυρούς του.

ΩΣΗΕ 14

16 Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

1Η Σαμάρεια θα τιμωρηθεί, γιατί επαναστάτησε ενάντια στο Θεό της. Οι άντρες της θα σκοτωθούν στη μάχη. Θα συντριφτούν τα νήπια και θ’ ανοιχτούνε των εγκύων οι κοιλιές».

Oseias 14

Promessas de perdão

[1] Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

[2] Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

[3] A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.

[4] Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.

[5] Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.

[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.

[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.

Η αποκατάσταση του άπιστου Ισραήλ

[2]Γύρνα, Ισραήλ, στον Κύριο το Θεό σου, γιατί σκόνταψες εξαιτίας της ανομίας σου.

[3]Στον Κύριο γυρίστε, μιλήστε του και πείτε του: «Συγχώρησε την ανομία μας όλη, δέξου το δώρο μας· αντί για ταύρους σού προσφέρουμε τις προσευχές μας:

[4]“οι Ασσύριοι δεν μπορούνε να μας σώσουν· τ’ άλογα του πολέμου και τις άμαξές μας δε θα τα εμπιστευτούμε πια, και δε θα ονομάζουμε Θεό μας τα έργα που τα φτιάξανε τα χέρια μας, γιατί μόνο κοντά σου ο απροστάτευτος βρίσκει αγάπη”».

[5]Ο Κύριος λέει: «Τότε θα θεραπεύσω την απιστία του Ισραήλ· θα τους δείξω ανεπιφύλακτα όλη μου την αγάπη, γιατί δε θα ’μαι πια μαζί τους θυμωμένος.

[6]Θα ’μαι γι’ αυτούς σαν τη δροσιά. Ο Ισραήλ θ’ ανθίζει σαν το κρίνο και σαν τη λεύκα θα βαθαίνει τις ρίζες του.

[7]Θ’ απλώνονται τα κλαδιά του και θα ’χει τη μεγαλοσύνη της ελιάς, την ευωδιά των δέντρων του Λιβάνου.

[8]Θα γυρίσουν για να ζήσουν πάλι κάτω από την προστασία μου· θα καλλιεργήσουν το σιτάρι τους και θα καρπίσουνε σαν τ’ ανθισμένα αμπέλια. Η φήμη τους θα απλωθεί σαν του Λιβάνου το κρασί.

[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

[9]Τι ανάγκη έχεις πια τα είδωλα, Εφραΐμ; Εγώ είμαι που απαντώ στις προσευχές σας και θα στραφώ σ' εσάς με καλοσύνη. Εγώ είμαι σαν τ' ολοχρονίς πράσινο κυπαρίσσι· όλα όσα χρειάζεστε για να ζήσετε, εμένα έχουν πηγή».

Apelo final

Επίλογος

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

[10]Όποιος είναι σοφός και μυαλωμένος ας δώσει προσοχή σ' αυτά που είναι γραμμένα σ' αυτό εδώ το βιβλίο, ώστε να τα κατανοήσει. Πράγματι, ο δρόμος του Κυρίου είναι ίσιος· οι δίκαιοι σ' αυτόν βαδίζουν, ενώ οι ασεβείς σκοντάφτουν σ' αυτόν.

Joel	ΙΩΗΛ

Joel 1

A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca

[1] Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

[2] Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?

[3] Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

[4] O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.

[5] Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.

[6] Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.

[7] Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.

[8] Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.

ΙΩΗΛ 1

[1]Λόγος του Κυρίου, που απευθύνθηκε στον Ιωήλ, γιο του Φαθουήλ.

Ακρίδες και ξηρασία

[2]Ακούστε το αυτό οι πρεσβύτεροι και δώστε προσοχή όλοι οι κάτοικοι της χώρας! Πότε ξανάγινε παρόμοιο πράγμα στον καιρό σας ή στων προγόνων σας τις μέρες;

[3]Διηγηθείτε το στα παιδιά σας, κι εκείνα στα δικά τους τα παιδιά, για να το πούνε στη γενιά που έρχεται!

[4]Ό, τι άφησαν οι νεαρές ακρίδες, το 'φαγαν οι άλλες, οι φτερωτές· ό, τι άφησαν εκείνες, το έφαγαν οι κάμπιες· κι ό, τι κι οι κάμπιες άφησαν, το έφαγαν οι νύμφες.

[5]Συνέλθετε και κλάψτε εσείς οι μέθυσοι! Θρηνήστε όλοι οι οινοπότες! Γιατί σταφύλια δε θα υπάρχουν για να φτιαχτεί το νέο κρασί.

[6]Έπεσε στρατιά πάνω στη χώρα μου, δυνατή και αναρίθμητη. Τα δόντια τους είναι σαν του λιονταριού και τα σαγόνια τους ωσάν της λέαινας.

[7]Ερήμωσαν τ' αμπέλια μας και καταφάγαν' τις συκιές μας, φάγαν' τη φλούδα την πράσινη κι έμειναν τα κλωνάρια τους λευκά. Τελείως την κατέστρεψαν.

[8]Θρηνήστε και στα πένθιμα ντυθείτε, καθώς η αρραβωνιασμένη κόρη, που

κλαίει για το θάνατο του αρραβωνιαστικού της.

[9] Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.

[9]Δε γίνονται πια ούτε αναίμακτες θυσίες ούτε σπονδές στο ναό του Κυρίου· γι' αυτό πενθούν οι ιερείς, που τον Κύριο υπηρετούν.

[10] O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.

[10]Τα χωράφια ερημώθηκαν, το έδαφος πενθεί, τα στάρια καταστράφηκαν, στέρεψε ο μούστος, δεν υπάρχει καινούργιο λάδι πια.

[11] Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.

[11]Γεωργοί λυπηθείτε, θρηνήστε αμπελουργοί για το στάρι και το κριθάρι, γιατί στάρι και κριθάρι δεν υπάρχει και τα χωράφια δε θα θεριστούν!

[12] A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

[12]Ξεράθηκαν τ' αμπέλια και μαραθήκαν οι συκιές· ροϊδιές και χουρμαδιές, μηλιές κι όλα τα καρποφόρα δέντρα ξεραθήκαν! Ναι, χάθηκε απ' τους ανθρώπους η χαρά.

[13] Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.

[13]Θρηνήστε ιερείς, που στο θυσιαστήριο ιερουργείτε! Φορέστε ρούχα πένθιμα! Ελάτε, ξενυχτήστε στα πένθιμα ντυμένοι, του Θεού μου οι λειτουργοί! Σταμάτησαν οι αναίμακτες θυσίες και οι σπονδές στο ναό του Θεού σας.

[14] Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

[14]Ορίστε μέρες νηστείας και συγκαλέστε σύναξη ιερή· τους πρεσβυτέρους να συνάξετε κι όλους της χώρας τους κατοίκους στου Κυρίου του Θεού σας το ναό, και με κραυγές ζητήστε του βοήθεια.

Θρήνος του προφήτη

[15] Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.

[15]Αλίμονο, τι μέρα! Η ημέρα του Κυρίου πλησιάζει· έρχεται σαν καταστροφή από τον Παντοκράτορα.

16 Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?
17 A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.
18 Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.
19 A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.
20 Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

Joel 2

1 Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;

2 dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.

3 À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é

16Μπροστά απ’ τα μάτια μας χάθηκε η τροφή μας, κι η ευφροσύνη κι η χαρά απ’ του Θεού μας το ναό.
17Ξεράθηκαν οι σπόροι κάτω από σβόλους γης, εξαντλήθηκαν οι προμήθειες, ρήμαξαν οι σιταποθήκες, γιατί το στάρι χάθηκε.
18Πώς στενάζουν τα ζώα! Ανήσυχα είναι τα κοπάδια των βοδιών, γιατί βοσκή γι’ αυτά δεν υπάρχει. Επίσης και τα πρόβατα υποφέρουν.
19Σ’ εσένα, Κύριε, φωνάζω, γιατί ο καύσωνας έκαψε τα λιβάδια κι όλα τα δέντρα στα χωράφια τα καψάλιασε.

20Σ’ εσένα στρέφονται τα ζώα της υπαίθρου, γιατί ξεράθηκαν τα ρυάκια του νερού κι ο καύσωνας έκαψε τα λιβάδια.

ΙΩΗΛ 2

Η ημέρα της κρίσεως του Κυρίου πλησιάζει

1Σαλπίστε στη Σιών, σημάνετε συναγερμό στο άγιο μου βουνό! Ας τρέμουν όλοι οι κάτοικοι της χώρας, γιατί η ημέρα του Κυρίου έρχεται! Είναι κιόλας κοντά!
2Μέρα του σκότους και της καταχνιάς, μέρα της συννεφιάς και της ομίχλης. Σαν την αυγή απλώνεται απάνω στα βουνά ο εχθρός, λαός πολύς και δυνατός. Σαν αυτόν άλλος ποτέ δεν υπήρξε ούτε ποτέ θα υπάρξει ύστερ’ απ’ αυτόν, ως την εποχή των γενεών των πιο απομακρυσμένων.
3Μπροστά απ’ αυτούς η φωτιά καίει τα πάντα, πίσω τους δεν αφήνει τίποτα. Μπροστά τους είν’ η χώρα σαν τον κήπο

como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.

4 A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.

5 Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.

6 Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.

7 Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.

8 Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

9 Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.

10 Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

11 O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

της Εδέμ, πίσω τους πεδιάδα ερημωμένη. Δεν τους γλιτώνει τίποτα.

4Μοιάζουν με άλογα· τρέχουν σαν άλογα πολεμικά.

5Ηχούνε καθώς οι άμαξες πάνω σε κορφές βουνών χοροπηδούν, τρίζουν όπως η φλόγα της φωτιάς, που καίει την καλαμιά. Παρατεταγμένοι σαν στρατός πολύς και δυνατός, έτοιμος για τη μάχη.

6Καθώς αυτοί πλησιάζουν, τρέμουν από τον πόνο οι λαοί, όλων τα πρόσωπα χλωμιάζουν.

7Σαν στρατιώτες κάνουν έφοδο και σαν πολεμιστές στο τείχος ανεβαίνουν. Καθένας προχωρεί ίσια μπροστά του, χωρίς να παρεκκλίνει απ’ την πορεία του.

8Δεν μπαίνει ο ένας μέσ’ το δρόμο του άλλου· βαδίζει ο καθένας στη δική του τη γραμμή. Τρέχουν ανάμεσα στα βέλη που τους σημαδεύουν, τίποτα δεν τους σταματά.

9Ενάντια στην πόλη ορμούν, πηδούν πάνω στα τείχη, στα σπίτια ανεβαίνουν και μπαίνουν σαν τον κλέφτη απ’ τα παράθυρα.

10Καθώς πλησιάζουν σειέται η γη, τρέμει ο ουρανός, ο ήλιος κι η σελήνη σκοτεινιάζουν, τ’ αστέρια χάνουνε τη λάμψη τους.

11Ο Κύριος τους οδηγεί· τους δίνει εντολές με της φωνής του τη βροντή· και το τεράστιο στράτευμά τους το θέλημά του εκτελεί. Αλήθεια, μεγάλη είναι η ημέρα της κρίσης του Κυρίου, άπειρα φοβερή. Και ποιος μπορεί να την αντέξει;

Ο Ισραήλ ελπίζει στο έλεος του Θεού

[12] Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.

[13] Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.

[14] Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

[15] Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

[16] Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

[17] Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

[18] Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

[19] e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles

[12]«Και τώρα ακόμα», λέει ο Κύριος, «μπορείτε να επιστρέψετε σ' εμένα μ' όλη σας την καρδιά. Νηστέψτε, κλάψτε και θρηνήστε.

[13]Ξεσκίστε την καρδιά σας κι όχι τα ρούχα σας! » Ναι, στον Κύριο, το Θεό σας επιστρέψτε! Ξέρετε πως είναι γεμάτος καλοσύνη κι έλεος, υπομονετικός, αξιόπιστος και πρόθυμος να συγχωρήσει.

[14]Ποιος ξέρει; Ίσως σας λυπηθεί κι αλλάξει γνώμη και ξαναευλογήσει τα χωράφια και τ' αμπέλια σας. Και τότε θα μπορέσετε να ξαναφέρετε στον Κύριο το Θεό σας σπονδές κι αναίμακτες θυσίες.

Προσευχή για το έλεος του Θεού

[15]Σαλπίστε στη Σιών! Ορίστε μέρες νηστείας και συγκαλέστε σύναξη ιερή!

[16]Μαζέψτε το λαό, ορίστε σύναξη ιερή και συναθροίστε γέροντες και νέους, μέχρι και νήπια. Ως και τα νιόπαντρα ζευγάρια ας βγουν απ' τους κοιτώνες τους!

[17]Ανάμεσα στο άγιο του ναού και στο θυσιαστήριο ας κλάψουν οι ιερείς που υπηρετούν τον Κύριο, κι ας πουν: «Λυπήσου, Κύριε, το λαό σου, και στην ντροπή μην παραδώσεις εκείνους που σου ανήκουνε! Μην επιτρέψεις να τους κυριέψουν τα έθνη, και μην αφήσεις τους ξένους λαούς να μας περιγελούν και να μας λένε: "πού είναι ο Θεός σας; "»

Η απάντηση του Θεού

[18]Ο Κύριος δείχνει ένθερμη αγάπη για τη χώρα του και έλεος για το λαό του.

[19]Ο Κύριος απάντησε στο λαό του και είπε: «Κοιτάξτε, εγώ σας στέλνω το σιτάρι,

sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

το κρασί και το λάδι και θα χορτάσετε μ' αυτά· δε θα αφήσω πια να σας περιγελούνε τ' άλλα έθνη.

[20] Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

[20]Αυτόν που έρχεται απ' το βορρά θα τον απομακρύνω από σας. Στη Νεκρά Θάλασσα θα ρίξω την εμπροσθοφυλακή του και στη Μεσόγειο την οπισθοφυλακή του. Όλο το στράτευμα στην άνυδρη έρημο θα το διασκορπίσω. Η δυσωδία από τα πτώματά τους θα υψωθεί εκεί και θα μολύνει τον αέρα. Αυτό θα γίνει επειδή υπερηφανεύτηκαν».

[21] Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.

[21]Χωράφια μη φοβάστε! Χαρείτε κι ευφρανθείτε, γιατί ο Κύριος κάνει μεγάλα έργα!

[22] Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[22]Και μη φοβάστε ζώα εσείς των αγρών, γιατί βλασταίνουν τα λιβάδια! Τα δέντρα κάνουνε καρπό, τ' αμπέλια κι οι συκιές καρποφορούνε μ' όλη τους τη δύναμη.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus, porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

[23]Χαρείτε, κι ευφρανθείτε, κάτοικοι της Σιών, για τον Κύριο το Θεό σας, γιατί σας δίνει τη βροχή τη φθινοπωρινή, που τόσο είν' απαραίτητη, δίνει την πρώιμη και την όψιμη βροχή όπως και πρώτα.

[24] As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.

[24]Γεμίζουνε τ' αλώνια στάρι· κρασί και λάδι τα πιθάρια ξεχειλίζουνε.

[25] Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.

[25]Ο Κύριος λέει: «Θα σας αποζημιώσω γι' αυτά που έφαγαν οι φτερωτές ακρίδες, οι κάμπιες, οι νύμφες κι οι νεαρές ακρίδες, το μεγάλο μου στράτευμα που έστειλα εναντίον σας.

[26] Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve

[26]Τότε θα φάτε όσο θέλετε και θα χορτάσετε. Εμένα, θα δοξάσετε, τον Κύριο το Θεό σας, που έκανα θαύματα για σας.

maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.

Ποτέ πια δεν πρόκειται να καταφρονεθεί ο λαός μου.

[27] Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

[27]Έτσι θα μάθετε, Ισραηλίτες, πως κατοικώ εγώ ανάμεσα στο λαό μου, και πως εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας κι άλλος κανένας δεν υπάρχει. Ποτέ πια ο λαός μου δεν πρόκειται να καταφρονεθεί».

ΙΩΗΛ 3

Promessa do derramamento do Espírito

Τα σημεία της τελικής κρίσης

[28] E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

[1]Λέει ακόμα ο Κύριος: «Μετά απ' αυτά τα γεγονότα, το Πνεύμα μου πλουσιοπάροχα θα το χαρίσω σε κάθε άνθρωπο. Έτσι, οι γιοι κι οι θυγατέρες σας θα κηρύξουν το μήνυμά μου, οι γέροντές σας θεϊκά όνειρα θα δουν, κι οι νέοι σας οράματα.

[29] até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

[2]Εκείνο τον καιρό θα χαρίσω πλουσιοπάροχα το Πνεύμα μου ακόμη και στους δούλους και στις δούλες.

[30] Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

[3]Και θα παρουσιάσω θαυμαστά σημάδια στα ουράνια και στη γη –αίμα, φωτιά και σύννεφα καπνού.

[31] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

[4]Ο ήλιος σε σκοτάδι θα μεταβληθεί και το φεγγάρι κόκκινο θα γίνει σαν το αίμα, πριν έρθει η μέρα της οργής του Κυρίου, η μεγάλη και φοβερή.

[32] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo; porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

[5]Τότε καθένας που θα επικαλεστεί τ' όνομα του Κυρίου θα σωθεί». Στην Ιερουσαλήμ, στο όρος Σιών όσοι θα καταφύγουν θα σωθούν, όπως το 'χει υποσχεθεί ο Κύριος. Θα είν' εκείνοι που θα τους έχει διαλέξει να επιζήσουν.

Η τιμωρία των εχθρών

Joel 3

ΙΩΗΛ 4

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

[1] Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

[2] congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

[3] Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e venderam meninas por vinho, que beberam.

[4] Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

[5] Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

[6] e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,

[7] eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.

[8] Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.

[1]Ο Κύριος λέει: «Προσέξτε· τον καιρό ακριβώς εκείνο που θ’ αποκαταστήσω τον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ,

[2]θα συγκεντρώσω όλα τα έθνη και θα τα φέρω στην κοιλάδα που ονομάζεται “Ιωσαφάτ” (Ο Κύριος κρίνει) κι εκεί θα τα καλέσω να κριθούνε για ό, τι έκαναν στον Ισραήλ, στο λαό που μου ανήκει. Τον διασκόρπισαν ανάμεσα στα ξένη έθνη και σε κομμάτια μοίρασαν τη χώρα μου,

[3]και το λαό μου μεταξύ τους διαμοιράστηκαν ρίχνοντας κλήρο. Πουλούσανε τ’ αγόρια για να ’χουν να πληρώνουνε τις πόρνες, και τα κορίτσια για να ’χουν ν’ αγοράζουνε κρασί.

[4]»Κι εσείς, τι θέλετε από μένα, Τύρος και Σιδώνα κι ολόκληρη η περιοχή της Φιλισταίας; Θέλετε για κάτι να μ’ εκδικηθείτε ή να κάνετε κάτι εναντίον μου; Αν έτσι είναι, στη στιγμή την πράξη σας θα την ανταποδώσω στο κεφάλι σας.

[5]Εσείς αρπάξατε το ασήμι μου και το χρυσάφι μου και φέρατε τους θησαυρούς μου τους πολύτιμους μες στους ναούς σας.

[6]Κι όσο για το λαό του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, στους Έλληνες τους ξεπουλήσατε, ώστε να τους απομακρύνετε απ’ τη χώρα τους.

[7]Εγώ όμως θα τους ξεσηκώσω από τον τόπο όπου τους πουλήσατε και το κακό που κάνατε θα σας το ανταποδώσω.

[8]Τους γιους σας και τις θυγατέρες σας στους απογόνους του Ιούδα θα πουλήσω, κι αυτοί θα τους ξαναπουλήσουν στους

Σαβαίους, σε χώρα μακρινή. Εγώ ο Κύριος το βεβαιώνω.

[9] Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.

[9]»Ετούτα διαλαλήστε στα ξένα έθνη: “κηρύξτε πόλεμο! Τους μαχητές κινητοποιήστε! Όλους τους στρατιώτες συγκεντρώστε τους κι ας προχωρήσουν.

[10] Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.

[10]Απ’ τα ινία των αρότρων σας σφυρηλατήστε ξίφη, και λόγχες απ’ τα κλαδευτήρια σας. Ακόμα κι ο πιο αδύνατος ας πει πως είναι ήρωας.

[11] Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.

[11]Όλα τα έθνη σηκωθείτε κι ελάτε από παντού! ” (Κι όταν θα έχουν συγκεντρωθεί στην κοιλάδα, στείλε τότε, Κύριε, να τους χτυπήσουν οι πολεμιστές σου!).

[12] Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.

[12]Ας σηκωθούν κι ας ανεβούν τα έθνη στην κοιλάδα που ονομάζεται “Ιωσαφάτ” (Ο Κύριος κρίνει), γιατί εκεί θα καθίσω να κρίνω όλα τα έθνη που έρχονται από παντού.

[13] Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.

[13]Βάλτε δρεπάνι! Ο καρπός είν’ ώριμος να θεριστεί. Μπείτε στο πατητήρι κι αρχίστε να πατάτε! Είναι γεμάτο. Τα λαγήνια ξεχείλισαν, γιατί η κακία των εθνών έφτασε στο κορύφωμά της».

Η μελλοντική δόξα του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ

[14] Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.

[14]Μεγάλος θόρυβος από τα πλήθη στης δίκης την κοιλάδα. Πλησιάζει εκεί η μέρα που ο Κύριος θα εκδηλώσει το θυμό του.

[15] O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[15]Ο ήλιος κι η σελήνη σκοτεινιάζουν, τ’ αστέρια χάνουνε τη λάμψη τους.

[16] O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

[16]Σαν βρυχηθμός του λιονταριού απ’ τ’ όρος της Σιών ακούγεται η φωνή του Κυρίου και σαν βροντή απ’ την Ιερουσαλήμ· δονείται ο ουρανός κι η γη. Ο

Κύριος όμως θα ’ναι για το λαό του καταφύγιο, οχύρωμα για τους Ισραηλίτες.

[17] Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

[17]«Τότε», λέει ο Κύριος, «θα μάθετε ότι εγώ είμ’ ο Θεός σας, που κατοικώ στη Σιών, στο άγιο μου βουνό. Τότε η Ιερουσαλήμ και πάλι θα μου ανήκει· ξένοι δεν θα εισβάλουν πια σ’ αυτήν».

A restauração de Israel

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

[18]Λέει ακόμα ο Κύριος: «Τη μέρα εκείνη μούστο θα στάζουν τα βουνά κι οι λόφοι θα σταλάζουν γάλα. Σ’ όλα τα ρυάκια του Ιούδα θα τρέχουνε νερά, και μια πηγή απ’ το ναό μου θ’ αναβλύζει και θα ποτίζει την ξερή κοιλάδα Σιττίμ.

[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

[19]Αλλά η Αίγυπτος κι η Εδώμ θα γίνουν έρημος φρικτή, γιατί χτυπήσαν άδικα το λαό του Ιούδα, αίμα αθώων έχυσαν στη χώρα του.

[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.

[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

[20-21]Εγώ ο Κύριος, που θα κατοικώ στη Σιών, θα εκδικηθώ το θάνατο εκείνων των αθώων, που δεν τον εκδικήθηκα. Μα του Ιούδα η γη παντοτινά θα κατοικείται κι η Ιερουσαλήμ από γενιά σ’ άλλη γενιά θα υπάρχει».

Amós	ΑΜΩΣ

Amós 1

Ameaças contra diversas nações

[1] Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.

[2] Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.

[3] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.

[4] Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.

[5] Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.

ΑΜΩΣ 1

[1]Το βιβλίο αυτό περιλαμβάνει λόγους του Αμώς, ενός κτηνοτρόφου από την Τεκωά. Ο Θεός τού μεταβίβασε το μήνυμά του σχετικά με το βασίλειο του Ισραήλ, δύο χρόνια πριν από το σεισμό. Την εποχή εκείνη βασιλιάς του Ισραήλ ήταν ο Ιεροβοάμ, γιος του Ιωάς, και βασιλιάς του Ιούδα ήταν ο Ουζζίας.

[2]Να τι είπε ο Αμώς: «Σαν βρυχηθμός φωνή Κυρίου απ’ το βουνό ακούγεται της Σιών και σαν βροντή από την Ιερουσαλήμ. Τότε έρχεται η ερήμωση στα πράσινα λιβάδια, ακόμα και τα δάση, απάνω στου Καρμήλου τις κορφές, ξεραίνονται κι αυτά».

Τιμωρία των γειτονικών λαών του Ισραήλ

Σύριοι

[3]Ακούστε τι λέει ο Κύριος: «Οι ασέβειες του λαού της Δαμασκού σωρεύονται όλο και πιο πολύ. Φέρθηκαν με φοβερή σκληρότητα ενάντια στους κατοίκους της Γαλαάδ, και γι’ αυτό εξάπαντος θα τους τιμωρήσω.

[4]Φωτιά θα στείλω και θα καταστρέψει τ’ ανάκτορα του Αζαήλ και του Βεν-Αδάδ·

[5]θα συντρίψω τις αμπάρες των πυλών της Δαμασκού και θα εξολοθρεύσω τους κατοίκους της Βικαέθ-Αυέν (Κοιλάδα της Ανομίας) και τους άρχοντες της Βαιθ-Εδέν (Οίκος Ανοχής). Ο λαός της Συρίας θα οδηγηθεί αιχμάλωτος στην Κιρ. Εγώ ο Κύριος το λέω».

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.

[7] Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.

[8] Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

[9] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

[10] Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

[11] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

[12] Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

Φιλισταίοι

[6]Ακούστε τι λέει ο Κύριος: «Οι ασέβειες του λαού της Γάζας σωρεύονται όλο και πιο πολύ. Ερήμωσαν ολόκληρα χωριά, πήρανε τους κατοίκους αιχμαλώτους και τους πουλήσανε στους Εδωμίτες· γι’ αυτό εξάπαντος θα τους τιμωρήσω.

[7]Φωτιά θα στείλω και θα καταστρέψει τα τείχη της Γάζας και τα ανάκτορά της.

[8]Θα εξολοθρεύσω τους κατοίκους και τους άρχοντες της Ασδώδ και της Ασκάλωνας, και θα ισοπεδώσω την Εκρών· κανείς από τους Φιλισταίους δε θ’ απομείνει. Εγώ ο Κύριος το λέω».

Φοίνικες

[9]Ακούστε τι λέει ο Κύριος: «Οι ασέβειες του λαού της Τύρου σωρεύονται όλο και πιο πολύ. Δεν τήρησαν τη συμφωνία φιλίας με τον Ισραήλ· σ’ αιχμαλωσία έσυραν ολόκληρο λαό και πουλήσανε όλους τους κατοίκους των χωριών στους Εδωμίτες· γι’ αυτό εξάπαντος θα τους τιμωρήσω.

[10]Φωτιά θα στείλω και θα καταστρέψει τα τείχη της Τύρου και τα ανάκτορά της».

Εδωμίτες

[11]Ακούστε τι λέει ο Κύριος: «Οι ασέβειες του λαού της Εδώμ σωρεύονται όλο και πιο πολύ. Με ξίφος καταδίωξαν τ’ αδέρφια τους, τους Ισραηλίτες, και δείχτηκαν απέναντί τους ανελέητοι. Ποτέ δεν εξαντλείται ο θυμός τους και την οργή τους αιώνια τη διατηρούν· γι’ αυτό εξάπαντος θα τους τιμωρήσω.

[12]Φωτιά θα στείλω στη Θαιμάν και θα καταστρέψει της Βοσρά τα ανάκτορα».

Αμμωνίτες

[13] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

[14] Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

[15] O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

[13]Ακούστε τι λέει ο Κύριος: «Οι ασέβειες των Αμμωνιτών σωρεύονται όλο και πιο πολύ. Για να διευρύνουνε τα όρια της επικράτειάς τους, ξεκοίλιασαν ακόμα κι έγκυες γυναίκες στη Γαλαάδ· γι' αυτό εξάπαντος θα τους τιμωρήσω.

[14]Φωτιά θ' ανάψω και θα καταστρέψει τα τείχη της Ραββάθ και τ' ανάκτορά της μες σε πολεμικές κραυγές, μέσα στη μανιασμένη ανεμοθύελλα της μάχης, όταν αυτό συμβεί.

[15]Ο βασιλιάς τους θα εκτοπισθεί κι οι άρχοντες μαζί του. Εγώ ο Κύριος το λέω».

Amós 2

[1] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.

[2] Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.

[3] Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

Ameaças contra Judá

[4] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras

ΑΜΩΣ 2

Μωαβίτες

[1]Ακούστε τι λέει ο Κύριος: «Οι ασέβειες των Μωαβιτών σωρεύονται όλο και πιο πολύ. Κάψαν' τα κόκαλα του βασιλέα της Εδώμ· στάχτη τα κάνανε· γι' αυτό εξάπαντος θα τους τιμωρήσω.

[2]Φωτιά θα στείλω ενάντια στη χώρα των Μωαβιτών και τα ανάκτορα της Κεριγιώθ θα καταστρέψει. Οι Μωαβίτες θα πεθάνουν μέσα στον πάταγο, μες στις κραυγές της μάχης και τον ήχο της σάλπιγγας των εχθρών.

[3]Το βασιλιά θα τον εξολοθρεύσω μαζί του κι όλους τους ηγεμόνες του. Εγώ ο Κύριος το λέω».

Ιούδας

[4]Ακούστε τι λέει ο Κύριος: «Οι ασέβειες του λαού του Ιούδα σωρεύονται όλο και πιο πολύ. Δεν τήρησαν το νόμο μου και περιφρόνησαν τις εντολές μου. Παραπλανήθηκαν από τα ίδια είδωλα

os enganaram, e após elas andaram seus pais.

5 Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

Ameaças contra Israel

6 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.

7 Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

8 E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu deus, bebem o vinho dos que foram multados.

9 Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos; e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

10 Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

11 Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é

που είχαν λατρέψει οι πρόγονοί τους· γι' αυτό εξάπαντος θα τους τιμωρήσω.

5Φωτιά θα στείλω ενάντια στη χώρα του Ιούδακαι τα ανάκτορα της Ιερουσαλήμ θα καταστρέψει».

Αναπόφευκτη η τιμωρία και του Ισραήλ

6Ακούστε τι λέει ο Κύριος: «Και οι δικές σας οι ασέβειες, λαέ του Ισραήλ, σωρεύονται όλο και πιο πολύ· γι' αυτό, εξάπαντος θα σας τιμωρήσω. Πουλάτε για δούλο τον τίμιο που δεν έχει να πληρώσει τα χρέη του, τον φτωχό, αν σας χρωστάει έστω κι ένα ζευγάρι σάνδαλα.

7Ποδοπατάτε όποιον στα πόδια σας προσπέφτει για βοήθεια. Παραγκωνίζετε φτωχούς κι απελπισμένους. Γιος και πατέρας με την ίδια δούλη πάτε, και βεβηλώνετε έτσι τ' άγιο μου όνομα.

8Κοντά σε κάθε θυσιαστήριο ξαπλώνετε πάνω στα ρούχα που σας δίνουν οι φτωχοί για ενέχυρο· μες στων θεών σας τους ναούς πίνετε το κρασί που κατασχέσατε απ' τους χρεώστες σας που τους καταπιέζετε.

9»Κι ωστόσο εγώ για χάρη σας είχα τους Αμορραίους εξολοθρέψει, αυτούς που ήταν ψηλοί καθώς οι κέδροι και δυνατοί σαν τις βελανιδιές· κι όμως εγώ τους εξαφάνισα τελείως.

10Σας έβγαλα απ' την Αίγυπτο και για σαράντα χρόνια σας οδήγησα μέσα απ' την έρημο για να πάρετε εσείς των Αμορραίων τη χώρα.

11Ανάδειξα μέσα από τους γιους σας προφήτες και μέσα από τους νεανίες σας

isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

[12] Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

[13] Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

[14] De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

[15] O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

[16] E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

Amós 3

O castigo contra a maldade de Israel

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

[2] De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

[3] Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

ναζηραίους. Το ξέρετε πως ό, τι λέω είναι αληθινό· έτσι δεν είναι, λαέ του Ισραήλ;

[12]Εσείς όμως ποτίσατε τους ναζηραίους κρασί και στους προφήτες απαγορέψατε να προφητεύουν.

[13]»Έτσι κι εγώ στο έδαφος θα σας συντρίψω και θα στενάζετε, όπως η άμαξα η βαρυφορτωμένη με δεμάτια.

[14]Τότε, ακόμα κι οι πιο γρήγοροι δε θα μπορέσουν να ξεφύγουν· οι πιο ισχυροί δεν θα μπορέσουν να αναπτύξουν τις δυνάμεις τους ούτε κι οι πιο γενναίοι ακόμη στρατιώτες θα μπορέσουν να σωθούν.

[15]Κανείς τοξότης δεν θα μπορέσει να αντέξει ούτε δρομέας να διαφύγει ούτε ακόμη και ιππέας να σωθεί.

[16]Τη μέρα εκείνη ακόμα κι οι πιο θαρραλέοι στρατιώτες θα πετάξουν τ' άρματά τους και θα φύγουν. Εγώ, ο Κύριος το λέω».

ΑΜΩΣ 3

Το προνομιακό έθνος

[1]Λαέ του Ισραήλ, άκου αυτό το λόγο που λέει για σένα ο Κύριος, για ολόκληρο το γένος που έβγαλε απ' την Αίγυπτο. Λέει:

[2]«Μέσα απ' όλους τους λαούς της γης είσαι ο μόνος που σε γνώρισα και σε φρόντισα· για τούτο και θα τιμωρήσω όλες τις ανομίες σου».

Αποστολή του προφήτη

[3]Πάνε ποτέ δυο άνθρωποι αντάμα, δίχως να 'χουνε πριν συναντηθεί;

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?

[4]Βρυχάται τάχα μες στο δάσος το λιοντάρι, αν πριν δεν έχει εκεί τη λεία του βρει; Βγάζει το λιονταρόπουλο φωνή μες στη φωλιά του, αν τίποτα δεν έχει στα νύχια του πιαστεί;

[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?

[5]Πέφτει πουλί στη γη μες στην παγίδα, αν ξόβεργο δεν έχει εκεί στηθεί; Πετάγεται απ' το χώμα το δοκάνι, αν τίποτα δεν έχει εκεί πιαστεί;

[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?

[6]Ακούγεται ήχος σάλπιγγας στην πόλη, δίχως ο λαός να τρομοκρατηθεί; Πέφτει ποτέ κακό σε κάποια πόλη, που απ' τον Κύριο να μην έχει σταλθεί;

[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.

[7]Βέβαια, ο Κύριος ο Θεός δεν κάνει τίποτα, δίχως να πει το σχέδιό του στους προφήτες, τους δούλους του, από πριν.

[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?

[8]Μούγκρισε το λιοντάρι· ποιος δε θα φοβηθεί; Μίλησε ο Κύριος ο Θεός· ποιος δεν θα προφητέψει;

Καταστροφή της Σαμάρειας

[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.

[9]Ο Κύριος λέει: «Στείλτε αυτό το μήνυμα στ' ανάκτορα της Ασδώδ και στ' ανάκτορα της Αιγύπτου: "συγκεντρωθείτε στα βουνά γύρω από τη Σαμάρεια και δείτε τις πολλές αναστατώσεις, την καταπίεση που συντελείται εκεί.

[10] Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.

[10]Αυτοί οι άνθρωποι δεν ξέρουν να κάνουν το σωστό. Γεμίζουνε τα μέγαρά τους μ' όσα τους προμηθεύει η βία κι η αρπαγή".

[11] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.

[11]Γι' αυτό εγώ, ο Κύριος, τους λέω: "ο εχθρός τη χώρα σας θα την πολιορκήσει· θα καταστρέψει τα οχυρά σας και τα παλάτια σας θα τα λεηλατήσει!

[12] Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os

[12]Πώς ο βοσκός μέσ' απ' του λιονταριού το στόμα μόλις που καταφέρνει να τραβήξει δυο κόκαλα απ' τα πόδια του

filhos de Israel que habitam em Samaria com apenas o canto da cama e parte do leito.

αρνιού ή ένα κομμάτι αυτί; Παρόμοια θα σωθούν κι οι Ισραηλίτες που κατοικούνε στη Σαμάρεια: Τίποτα δε θα μείνει παραπάνω από μια ράχη κι ένα κομμάτι από ποδάρι κρεβατιού"».

13 Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:

13Λέει ο Θεός, ο Κύριος του σύμπαντος: «Ακούστε και προειδοποιήστε τους απογόνους του Ιακώβ:

14 No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.

14"Τη μέρα που θα τιμωρήσω το λαό του Ισραήλ για τις ασέβειές του εναντίον μου, θα καταστρέψω τα θυσιαστήρια της Βαιθήλ· τα κέρατα κάθε βωμού θ' αποκοπούνε και θα πέσουνε στη γη.

15 Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

15Θα καταστρέψω τις χειμερινές τους κατοικίες, το ίδιο και τις θερινές. Θ' αφανιστούν τα σπίτια τα στολισμένα με ελεφαντόδοντο, συντρίμμια οι επιβλητικές τους κατοικίες θα γίνουν". Εγώ το λέω, ο Κύριος».

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

1 Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.

2 Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.

ΑΜΩΣ 4

Κατά των πλουσίων γυναικών της Σαμάρειας

1Ακούστε αυτόν το λόγο, γυναίκες της Σαμάρειας, καλοθρεμμένες σαν τις αγελάδες της Βασάν: Καταπιέζετε τους αδύνατους και καταθλίβετε τους φτωχούς, λέτε στους άντρες σας: «φέρτε μας να πιούμε! »

2Ορκίστηκε ο Κύριος, ο Θεός: «Όπως είν' αλήθεια πως είμαι άγιος, έτσι είν' αλήθεια πως έρχεται για σας καιρός, που θα σας σύρουν με άγκιστρα όλες σας ως τις τελευταίες· θα είσαστε καθώς το ψάρι στο καμάκι.

[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;

[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.

[6] Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.
[7] Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

[8] Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[9] Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[3]Θα βγείτε από των τειχών τ’ ανοίγματα, η μια πίσω απ’ την άλλη, και θα σας κυνηγήσουν μέχρι το όρος το Ερμών. Εγώ το λέω, ο Κύριος».

Κατά της αμαρτωλής λατρείας

[4]Λέει ο Κύριος, ο Θεός: «Λαέ του Ισραήλ, ελάτε στη Βαιθήλ και αμαρτήστε, στα Γάλγαλα· και αμαρτήστε ακόμη πιο πολύ. Προσφέρτε κάθε πρωί τις θυσίες σας και την τρίτη μέρα τις δεκάτες σας!
[5]Προσφέρτε για ευχαριστήρια θυσία ένζυμο ψωμί και απαγγείλτε φωναχτά, για ν’ ακουστεί, εκούσιες προσφορές, αφού έτσι σας αρέσει. Τέτοιοι είσαστε, λαέ του Ισραήλ! »

Ανεπίδεκτος μαθήσεως ο Ισραήλ

[6]Λέει ο Κύριος: «Εγώ είμαι που σας έφερα την πείνα σ’ όλες τις πόλεις σας και τα χωριά σας, έτσι που να μην έχετε ψωμί να φάτε· κι όμως εσείς σ’ εμένα δε γυρίσατε.
[7]»Εγώ είμαι που δεν άφησα να βρέξει τρεις μήνες πριν από το θερισμό. Έστειλα τη βροχή σε μια πόλη και σε άλλη δεν έβρεξε· ένα κομμάτι χωραφιού ποτίστηκε και το άλλο, όπου δεν έβρεξε, ξεράθηκε.
[8]Ορισμένων πόλεων οι κάτοικοι πήγαιναν μισοπεθαμένοι από τη δίψα σε μια άλλη πόλη για να βρουν νερό, αλλά δεν ήταν αρκετό να πιούνε. Κι όμως εσείς σ’ εμένα δε γυρίσατε.

[9]»Έστειλα την κάψα του λίβα και μούχλα στα σιτηρά σας· τους κήπους και τ’ αμπέλια σας τα ξέρανα· η ακρίδα αφάνισε και τις συκιές και τις ελιές σας. Κι όμως εσείς σ’ εμένα δε γυρίσατε.

[10] Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[11] Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[12] Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.

[13] Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

[1] Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:

[2] Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.

[10]»Σας έστειλα πανούκλα, όπως εκείνην που έστειλα στην Αίγυπτο, έκανα θάνατο να βρουν τα παλικάρια σας στη μάχη κι άφησα τ’ άλογά σας να αιχμαλωτιστούν· έκανα των πτωμάτων η αποφορά να σας γεμίσει τα ρουθούνια στα στρατόπεδά σας. Κι όμως εσείς σ’ εμένα δε γυρίσατε.

[11]»Κατέστρεψα τα σπίτια σας, όπως κατέστρεψα τα Σόδομα και τα Γόμορρα· κι όσοι από σας γλιτώσανε, ίσα που ξέφυγαν, σαν το δαυλό που τον αρπάζουν από τη φωτιά. Κι όμως εσείς σ’ εμένα δε γυρίσατε.

[12]»Τώρα όμως έρχομαι εγώ ο ίδιος να σας τιμωρήσω, λαέ του Ισραήλ. Γι’ αυτό ετοιμαστείτε να με αντιμετωπίσετε, εμένα το Θεό που θα σας κρίνει». Αυτά λέει ο Κύριος.

Ο Θεός παντοδύναμος δημιουργός

[13]Ναι, είν’ αυτός που τα βουνά σχημάτισε κι έφτιαξε τους ανέμους. Τα σχέδιά του φανερώνει στους ανθρώπους· κάνει ν’ αλλάξει η μέρα με τη νύχτα και στις ψηλές κορφές της γης βαδίζει. «Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος» αυτό είναι τ’ όνομά του!

ΑΜΩΣ 5

Πρόσκληση για έγκαιρη μετάνοια

[1](Α) Ακούστε αυτόν το θρήνο, που έχω να πω για σας, λαέ του Ισραήλ:

[2]Έπεσε ο λαός του Ισραήλ ωσάν νεκρή παρθένα και δε θα σηκωθεί ξανά! Παρατημένη κείτεται στο ίδιο της το χώμα κι ούτ’ ένας δεν υπάρχει να τη σηκώσει ορθή.

[3] Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.

[3]Γιατί έτσι ο Κύριος ο Θεός το έχει πει: «Στην πόλη που στέλνει στον πόλεμο χίλιους, θα επιστρέψουν πίσω εκατό. Και σ’ εκείνη που στέλνει εκατό θα γυρίσουν πίσω δέκα. Αυτό θα συμβεί σε όλον τον Ισραήλ».

[4] Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.

[4](Β) Αυτά λέει ο Κύριος στο λαό του Ισραήλ: «Σ’ εμένα επιστρέψτε και θα ζήσετε.

[5] Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.

[5]Στον τόπο της Βαιθήλ τον ιερό να μην πηγαίνετε, γιατί η Βαιθήλ θα εξαφανιστεί. Ούτε στον ιερό τον τόπο των Γαλγάλων να πηγαίνετε, γιατί εξάπαντος τα Γάλγαλα στην αιχμαλωσία θα οδηγηθούν· και με κανένα τρόπο μην πηγαίνετε στον ιερό τον τόπο της Βέερ-Σεβά».

[6] Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.

[6]Στον Κύριο επιστρέψτε και θα ζήσετε· αλλιώς φωτιά θα πέσει ενάντια στους απογόνους του Ιωσήφ, και της Βαιθήλ το ιερό θα καταστρέψει, κι ούτε ένας να τη σβήσει δε θα βρίσκεται.

[7] Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,

[7](Γ) Αλίμονο σ’ εσάς που μετατρέπετε τη δικαιοσύνη σε εμπειρία πικρή για τους ανθρώπους, γιατί με δόλο τα δίκια τους καταπατείτε.

[8] procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[8](Δ) Αυτός έχει τ’ αστέρια δημιουργήσει την Πούλια και τον Ωρίωνα. Σε φως αλλάζει το σκοτάδι και τη μέρα σε νύχτα σκοτεινή. Αυτός καλεί κοντά του τα νερά της θάλασσας και τα σκορπάει πάνω στην επιφάνεια της γης. «Κύριος» είναι τ’ όνομά του!

[9] É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

[9]Αυτός τους ισχυρούς συντρίβει και τα οχυρά τους καταστρέφονται.

[10] Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

[11] Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

[12] Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

[13] Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

[14] Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

[15] Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

[10](Γ) Εχθρεύεστε εκείνον που στο δικαστήριο την αδικία καυτηριάζει κι αυτόν που λέει όλη την αλήθεια απερίφραστα.

[11-12]Ξέρω πόσο πολλές είν’ οι ασέβειές σας και τι βαριές οι αμαρτίες σας: Καταπιέζετε τον αδύνατο και τον κλέβετε, όταν του παίρνετε φόρο από το στάρι της σοδειάς του· δέχεστε δωροδοκίες και τον εμποδίζετε να βρει το δίκιο του στο δικαστήριο. Για όλα τούτα, στα όμορφα σπίτια που χτίσατε δε θα κατοικήσετε, κι απ’ τα ωραία αμπέλια που φυτέψατε δε θα πιείτε κρασί.

[13]Φρόνιμο είναι, λοιπόν, σε τέτοιους πονηρούς καιρούς το στόμα του κανείς κλειστό να το κρατάει.

[14](Β) Κάντε το καλό και όχι το κακό, για να ζήσετε. Τότε ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος θα είναι αληθινά μαζί σας, όπως το ισχυρίζεστε.

[15]Αποστραφείτε το κακό και αγαπήστε το καλό και αποκαταστήστε τη δικαιοσύνη στο δικαστήριο. Ίσως ο Κύριος ο Θεός του σύμπαντος να σπλαχνιστεί τους επιζώντες απογόνους του Ιωσήφ.

[16](Α) Λέει ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος, ο Παντοκράτορας: «Σε όλες τις πλατείες θρήνοι θ’ ακούγονται και σ’ όλους τους δρόμους, θα φωνάζουν “αλίμονο, αλίμονο! ” Θα προσκαλούν ακόμα κι εργάτες από τους αγρούς για να θρηνούνε με τους μοιρολογητές αντάμα.

[17] Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

[17]Σ' όλα τ' αμπέλια αντί για γέλια θρήνοι θ' αντηχούν, όταν ανάμεσά σας θα διαβώ για να σας τιμωρήσω. Εγώ το λέω ο Κύριος».

Απατηλή ελπίδα

[18] Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

[18]Αλίμονο σ' εσάς που λαχταράτε να 'ρθεί η μέρα που θα επέμβει ο Κύριος! Τι καλό περιμένετε απ' την ημέρα εκείνη του Κυρίου; Θα 'ναι για σας σκοτάδι κι όχι φως.

[19] Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

[19]Θα 'ναι για σας όπως για κείνον που ξεφεύγει απ' το λιοντάρι και πέφτει πάνω στην αρκούδα· γυρίζει σπίτι του κι ως ακουμπά το χέρι του στον τοίχο, δέχεται δαγκωματιά φιδιού.

[20] Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

[20]Η μέρα του Κυρίου θα σας φέρει σκοτάδι κι όχι φως· θα 'ναι μια μέρα σκοτεινή, χωρίς καθόλου λάμψη ελπίδας.

Deus exige justiça e não sacrifícios

Η μισητή λατρεία

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[21]Λέει ο Κύριος: «Μισώ, αηδιάζω τις γιορτές σας! Δε με αγγίζουν πια τα πανηγύρια σας.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

[22]Ναι! Όταν μου προσφέρετε τα ολοκαυτώματα και τις αναίμακτες τις προσφορές σας, μ' εξοργίζετε· αποτροπιασμό μου προκαλούνε τα θρεφτάρια, που τα προσφέρετε θυσία κοινωνίας.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[23]Πάψτε πια να με ξεκουφαίνετε με τους ύμνους σας. Τον ήχο από τις άρπες σας δεν θέλω πια να τον ακούω.

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[24]Αντί γι' αυτά, ας ρεύσει σαν νερό το δίκαιο άφθονο και η δικαιοσύνη σαν χείμαρρος αστείρευτος.

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[25]»Σας ζήτησα εγώ ποτέ θυσίες και προσφορές αναίμακτες, λαέ του Ισραήλ, μες στα σαράντα χρόνια που σας οδηγούσα μέσ' απ' την έρημο;

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.

[26]Τώρα, όμως, επειδή λατρεύσατε τα είδωλα που φτιάξατε, το βασιλιά σας το Σακκούχ και το θεό σας τον αστρικό, τον Καιβάν, θα υποχρεωθείτε να κουβαλήσετε αυτά τα είδωλα

[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

[27]όταν εγώ σας οδηγήσω στην αιχμαλωσία πέρα απ' τη Δαμασκό». Αυτά λέει ο Κύριος, που τ' όνομά του είναι "του σύμπαντος Θεός".

Amós 6

A corrupção e a destruição de Israel

ΑΜΩΣ 6

Η ενοχή των ισχυρών

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!

[1]Αλίμονο σ' εσάς που ζείτε στη Σιών αμέριμνοι και που νομίζετε πως είστε ασφαλείς πάνω στο βουνό της Σαμάρειας! Αλίμονο σ' εσάς τους διακεκριμένους του Ισραήλ, του πρώτου απ' όλα τα έθνη! Αλίμονο σ' εσάς, που οι άνθρωποι έρχονται για να ζητήσουνε βοήθεια!

[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos? Ou será maior o seu território do que o vosso território?

[2]Λέτε: «Πηγαίνετε στην πόλη Χαλάνη και δείτε την· κι από 'κει πηγαίνετε στη μεγάλη πόλη, τη Χαμάθ, και κατεβείτε στην πόλη των Φιλισταίων τη Γαθ. Είναι μήπως από τα βασίλεια αυτά καλύτερα τα βασίλεια του Ιούδα και του Ισραήλ; ή μήπως τα δικά μας σύνορα από τα σύνορά τους είναι πλατύτερα; »

[3] Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;

[3]Εσείς αποφεύγετε να σκέφτεστε την ημέρα της συμφοράς, αλλά με τις αδικίες σας τη φέρνετε κοντύτερα!

[4] que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis

[4]Ξαπλώνετε αμέριμνοι σε ανάκλιντρα στολισμένα με ελεφαντόδοντο,

os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;

τρώγοντας τρυφερά αρνάκια και καλοθρεμμένα μοσχαράκια απ’ τα κοπάδια σας.

[5] que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;

[5]Φτιάχνετε κακόφωνα τραγουδάκια για την άρπα κι έχετε την εντύπωση ότι συνθέτετε όπως ο Δαβίδ.

[6] que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.

[6]Πίνετε το κρασί με την κανάτα κι αλείφεστε με τα καλύτερα αρώματα, και δε σας καίγεται καρφί για την καταστροφή του λαού Ισραήλ.

[7] Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.

[7]«Γι’ αυτό, τώρα θα πάτε αιχμάλωτοι, πρώτοι εσείς απ’ όλους τους άλλους, και θα τελειώσουνε για σας τα συμπόσια κι οι γιορτές». Αυτά λέει ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος.

Καταστροφή της Σαμάρειας

[8] Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

[8]Ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος, λέει: «Η αλαζονεία του λαού του Ιακώβ μού προκαλεί απέχθεια και μ’ αηδιάζουν τα ωραία του ανάκτορα. Ορκίζομαι στον εαυτό μου ότι θα παραδώσω την πρωτεύουσά τους μαζί με τους κατοίκους της στην καταστροφή.

[9] Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

[9]»Κι αν συμβεί δέκα άνθρωποι να ’χουνε απομείνει σ’ ένα σπίτι, θα πεθάνουν.

[10] Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então, lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

[10]Κι αν έρθει ένας συγγενής να βγάλει από το σπίτι τα πτώματα για να τα θάψει, και βρει κάποιον επιζώντα, κάπου σε μια απόμερη γωνιά, και τον ρωτήσει: “είναι κανείς ακόμα ζωντανός εδώ; ” κι εκείνος του απαντήσει “κανείς”, τότε ο συγγενής θα του ψιθυρίσει: “σστ! Μην αναφέρεις τ’ όνομα του Κυρίου, για να μην καταλάβει ο Κύριος ότι κάποιος είναι ακόμα ζωντανός εδώ” ».

[11] Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

[11]Ο Κύριος θα διατάξει κι όλα τα σπίτια και τ' ανάκτορα, μεγάλα και μικρά, θα γίνουνε συντρίμμια.

[12] Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.

[12]Τρέχουν μήπως στα βράχια πάνω τ' άλογα; μήπως οργώνεται η θάλασσα με βόδια; Και να που τη δικαιοσύνη εσείς την κάνατε δηλητήριο και το σωστό το αλλάξατε σε λάθος.

[13] Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?

[13]Λέει ο Κύριος, ο Θεός του σύμπαντος: «Αλίμονο σ' εσάς που καμαρώνετε για την κατάληψη της Λο-Δεβάρ, ή λέτε: "με τη δύναμή μας κυριέψαμε την Καρνάιμ! "

[14] Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

[14]Τώρα εγώ θα ξεσηκώσω ένα έθνος εναντίον σας, λαέ του Ισραήλ, που θα γίνει κατακτητής και καταπιεστής της χώρας σας απ' τη Λεβό-Χαμάθ βόρεια ως τη Νεκρά Θάλασσα στο νότο».

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

[1] Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.

[2] Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[3] Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.

[4] Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o

ΑΜΩΣ 7

Τρεις οράσεις: Αναπόφευκτη η τιμωρία

[1]Ακούστε τι μου έδειξε ο Κύριος, ο Θεός: Τον είδα να δημιουργεί ένα πλήθος ακρίδες. Ήταν λίγο μετά το κόψιμο του χορταριού για τ' άλογα του βασιλιά, και το χορτάρι άρχιζε να μεγαλώνει πάλι.

[2]Κι ενώ οι ακρίδες τρώγανε όλη τη βλάστηση της χώρας, θερμά ικέτεψα και είπα: «Κύριε, Θεέ, παρακαλώ συγχώρησε το λαό σου! Αλλιώς πώς θα μπορέσει να επιζήσει ο λαός του Ιακώβ, τόσο μικρός που είναι; »

[3]Τότε ο Κύριος άλλαξε γνώμη κι είπε: «Ωραία· δε θα γίνει».

[4]Ο Κύριος ο Θεός μού έδειξε ακόμη ετούτο: Κάλεσε τη φωτιά για τιμωρία στο λαό του

grande abismo e devorava a herança do SENHOR.

5 Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

6 E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.

7 Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

8 O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

9 Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

Amós acusado como conspirador

10 Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

11 Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

κι η φωτιά στέγνωσε τα νερά. Άρχισε να ξεραίνει και τα χωράφια.

5Τότε είπα: «Κύριε Θεέ, παρακαλώ, σταμάτα τη φωτιά! Αλλιώς πώς θα μπορέσει να επιζήσει ο λαός του Ιακώβ, τόσο μικρός που είναι; »

6Ο Κύριος άλλαξε πάλι γνώμη κι είπε: «Ωραία· ούτε κι αυτό θα γίνει».

7Ο Κύριος μου έδειξε ακόμα κάτι: Στεκόταν ο ίδιος όρθιος πλάι σ’ έναν τοίχο, κρατώντας ένα νήμα στάθμης στο χέρι του.

8Με ρώτησε: «Αμώς τι βλέπεις; » Κι απάντησα: «Ένα νήμα της στάθμης». Τότε ο Κύριος είπε: «Έλεγξα το λαό μου τον Ισραήλ και βρήκα πως δεν είναι ίσιος· μοιάζει γερμένος τοίχος. Κι άλλο δεν θα τον ανεχθώ.

9Θα καταστραφούν οι ιεροί τόποι των απογόνων του Ισαάκ και τα ιερά κέντρα του βασιλείου του Ισραήλ θα ερημωθούν και θα επιφέρω βίαιο τέλος στη δυναστεία του Ιεροβοάμ».

Ο Αμώς εξορίζεται από τη Βαιθήλ

10Τότε ο Αμασίας, ο ιερέας της Βαιθήλ, έστειλε μήνυμα στον Ιεροβοάμ, βασιλιά του Ισραήλ, και του ανέφερε: «Ο Αμώς συνωμοτεί εναντίον σου, μες στο βασίλειο του Ισραήλ και δεν μπορεί πια ο λαός ν’ ανέχεται τα λόγια του.

11Έχει πει ότι ο Ιεροβοάμ στη μάχη θα πεθάνει κι ο Ισραήλ θα οδηγηθεί οπωσδήποτε αιχμάλωτος μακριά απ’ την πατρίδα του».

[12] Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;

[12]Ο Αμασίας είπε στον Αμώς: «Οραματιστή, σήκω και φύγε γρήγορα από ’δω και πήγαινε στη χώρα του Ιούδα, να προφητέψεις και να κερδίσεις το ψωμί σου εκεί.

[13] mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.

[13]Μα στη Βαιθήλ εδώ μην ξαναπροφητέψεις, γιατί αυτή είναι εθνικό ιερό, βασιλικός τόπος λατρείας».

[14] Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.

[14]Ο Αμώς αποκρίθηκε στον Αμασία: «Εγώ δεν είμαι επαγγελματίας προφήτης ούτε ανήκω σε κάποια προφητική ομάδα. Εγώ κερδίζω τη ζωή μου απ’ τα κοπάδια μου κι απ’ τις συκομουριές μου.

[15] Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.

[15]Αλλά ο Κύριος με πήρε απ’ το κοπάδι μου και μου είπε: “πήγαινε και προφήτεψε εκ μέρους μου στο λαό μου τον Ισραήλ”.

[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.

[16]Τώρα εσύ μου απαγορεύεις να προφητεύω ενάντια στο λαό του Ισραήλ, στους απογόνους του Ισαάκ.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

[17]Άκου, λοιπόν, αυτά που λέει ο Κύριος: Η γυναίκα σου θα γίνει πόρνη στην πόλη και οι γιοι σου και οι κόρες σου στον πόλεμο θα σκοτωθούν. Η γη σου σ’ άλλους θα μοιραστεί με το σχοινί· εσύ σε χώρα ακάθαρτη θα πεθάνεις, κι ο Ισραήλ θα οδηγηθεί οπωσδήποτε αιχμάλωτος μακριά απ’ την πατρίδα του».

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.

[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim

ΑΜΩΣ 8

Νέο όραμα

[1]Ο Κύριος ο Θεός μού έδειξε και κάτι ακόμα: Είδα ένα καλάθι με φρούτα καλοκαιρινά.

[2]«Τι βλέπεις, Αμώς; » με ρώτησε ο Κύριος. Κι εγώ απάντησα: «Βλέπω ένα καλάθι με φρούτα καλοκαιρινά». Τότε μου είπε ο

para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

3 Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

A ruína de Israel está perto

4 Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,

5 dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,

6 para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?

7 Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!

8 Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.

Κύριος: «Ο λαός μου ο Ισραήλ είναι ώριμος για την κρίση. Δε θ' αλλάξω πια γνώμη για την τιμωρία μου.

3Τότε τα τραγούδια στα ανάκτορα θα γίνουν θρήνοι. Ο τόπος θα γεμίσει πτώματα και κανείς δε θα τα θάβει. Παντού θα βασιλεύει νεκρική σιγή». Αυτά λέει ο Κύριος.

Αδικία και εκμετάλλευση

4Ακούστε τα αυτά, εσείς που συντρίβετε τους φτωχούς και παραγκωνίζετε τους δυστυχισμένους της χώρας.

5Λέτε: «Πότε θα περάσει η γιορτή της νουμηνίας και το Σάββατο για ν' ανοίξουμε τις σιταποθήκες και να πουλήσουμε το στάρι μας; Θα μικρύνουμε τα δοχεία της μέτρησης για να δίνουμε λιγότερο, θα βαρύνουμε τα σταθμά για να εισπράττουμε περισσότερο ασήμι και θα σκαρτέψουμε τις ζυγαριές.

6Θα πουλήσουμε ακόμη και τ' αποκοσκινίδια του σταριού με κέρδος. Θα πουλήσουμε για δούλους τους φτωχούς, που δεν έχουν να πληρώσουν τα χρέη τους, έστω κι αν χρωστούν μονάχα ένα ζευγάρι σανδάλια».

7Ορκίστηκε ο Κύριος, που γι' αυτόν ο λαός του Ισραήλ τόσο περηφανεύεται: «Δεν πρόκειται να λησμονήσω ποτέ τις πράξεις τους».

8Ποιος αμφιβάλλει ότι γι' αυτές τις πράξεις σας η γη δεν θα σειστεί κι οι κάτοικοι της χώρας δεν θα κατατρομάξουν; Ολόκληρη η χώρα θα τραντάζεται, θα υψώνεται και θα

χαμηλώνει, σαν τα νερά του Νείλου στην Αίγυπτο.

[9] Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.

Η ημέρα της κρίσεως

[9]Λέει ο Κύριος ο Θεός: «Την ημέρα εκείνη θα κάνω να βασιλέψει ο ήλιος μέρα μεσημέρι· η γη θα σκοτεινιάσει ενώ θα είναι μέρα φωτεινή.

[10] Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.

[10]Θα μετατρέψω τις γιορτές σας σε κηδείες και τα γιορταστικά τραγούδια σας σε γοερές κραυγές. Θα κάνω όλοι να ξυρίστε τα κεφάλια σας και να φορέστε ρούχα πένθιμα. Το πένθος σας θα 'ναι τόσο βαρύ, όπως όταν πεθαίνει ένα μοναχοπαίδι. Κι όλα ετούτα θα τελειώσουν σαν μια μέρα γεμάτη πίκρα.

[11] Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.

[11]»Έρχεται ο καιρός», λέει ο Κύριος, «που θα στείλω στη χώρα μεγάλη ανέχεια. Οι άνθρωποι θα πεινάνε αλλά όχι για ψωμί και θα διψάνε αλλά όχι για νερό· θα πεινάνε και θα διψάνε για ν' ακούσουν κάποιο μήνυμα από μένα.

[12] Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte, procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.

[12]Τότε θα τρέχουν από θάλασσα σε θάλασσα και θα περιπλανιούνται από βορρά σ' ανατολή γυρεύοντας ένα μήνυμα από μένα και δε θα το βρίσκουν.

[13] Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,

[13]»Τη μέρα εκείνη θα λιποθυμάνε απ' τη δίψα ακόμα κι οι σφριγηλοί σας νέοι και τα εύρωστα κορίτσια σας.

[14] os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

[14]Θα πέσουν και δε θα ξανασηκωθούν όλοι αυτοί που ορκίζονται στα είδωλα της Σαμάρειας, που ορκίζονται στ' όνομα του θεού της Δαν ή στ' όνομα του θεού της Βέερ-Σεβά».

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

ΑΜΩΣ 9

Τελευταίο όραμα

[1] Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

[2] Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

[3] Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

[4] Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

[5] Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela se enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

[6] Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[1]Είδα τον Κύριο να στέκεται γιγάντιος μπροστά στο θυσιαστήριο και να δίνει διαταγή: «Χτύπα τα κιονόκρανα τόσο δυνατά που να σειστούν το ιερό και τα θεμέλιά του. Σπάσε τις κολόνες ώστε να πέσουν στα κεφάλια τους. Όσους επιζήσουν θα τους εξοντώσω με το ξίφος των εχθρών. Κανείς δε θα ξεφύγει, κανείς δε θα διασωθεί.

[2]Αν φτάσουν να χωθούν στον άδη, το χέρι μου από ’κει θα τους τραβήξει πάνω κι αν ανεβούν στον ουρανό κι από κει θα τους κατεβάσω κάτω.

[3]Ακόμη κι αν κρυφτούν στην κορυφή του Κάρμηλου κι εκεί θα τους ανακαλύψω θα τους πιάσω· και πάλι αν κρυφτούν από τα μάτια μου στης θάλασσας τον πάτο, θα διατάξω το θαλάσσιο δράκοντα εκεί να τους δαγκώσει.

[4]Κι αν στην αιχμαλωσία οδηγηθούν απ’ τους εχθρούς τους, να πέσουν από ξίφος θα δώσω προσταγή. Είμαι αποφασισμένος να μην τους βοηθήσω πια, μα να τους καταστρέψω».

Ο Θεός δημιουργός και κριτής

[5]Ο Θεός είναι ο Κύριος του σύμπαντος: Τη γη αγγίζει κι αυτή τρέμει· φουσκώνει η γη και χαμηλώνει καθώς του Νείλου τα νερά στην Αίγυπτο κι όλοι θρηνούν οι κάτοικοί της.

[6]Το θόλο τ’ ουρανού στη γη στεριώνει και στα ουράνια χτίζει τα παλάτια του· της θάλασσας προστάζει τα νερά και γίνονται βροχή και στη γη πέφτουν. Κύριος είναι τ’ όνομά του!

Κανένα προνόμιο για τον Ισραήλ

[7] Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

[8] Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

[9] Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

[10] Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

Restauração do Israel espiritual

[11] Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas; e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

[12] para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

[13] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente;

[7]Ο Κύριος λέει: «Μήπως νομίζετε, Ισραηλίτες, ότι στα μάτια μου είστε καλύτεροι απ' τους Αιθίοπες; Έβγαλα, βέβαια, εσάς από την Αίγυπτο, αλλά έβγαλα και τους Φιλισταίους απ' την Κρήτη και τους Αραμαίους από την Κηρ.

[8]Εγώ ο Κύριος ο Θεός παρατηρώ τι κάνει ο Ισραήλ, αυτό το αμαρτωλό βασίλειο, και θα το εξαφανίσω από την επιφάνεια της γης. »Αλλά τελείως δεν θα καταστρέψω τους απογόνους του Ιακώβ. Εγώ το υπόσχομαι.

[9]Θα διατάξω να κοσκινιστούν εκεί που θα ζουν ανάμεσα στα έθνη. Τότε θα ξεχωρίσουν οι ένοχοι, όπως διαχωρίζονται τα λιθαράκια όταν κοσκινίζεται το ακαθάριστο σιτάρι.

[10]Όλοι οι αμαρτωλοί μες στο λαό μου, αυτοί που λένε με αυτοπεποίθηση "ο Θεός δεν θ' αφήσει να μας βρει κακό", όλοι απ' των εχθρών θα σκοτωθούν το ξίφος».

Η αποκατάσταση του Ισραήλ

[11]Ο Κύριος λέει: «Θα 'ρθεί μια μέρα που θα αποκαταστήσω την Πόλη του Δαβίδ σ' όλη της τη λαμπρότητα. Τώρα φαίνεται ερείπιο. Όμως τους τοίχους της θα επισκευάσω, θα κλείσω όλα τα ρήγματα και θα την ξαναχτίσω όπως ήταν πριν.

[12]Θα κατακτήσουν οι Ισραηλίτες ό, τι έχει απομείνει από τη χώρα της Εδώμ κι από τα άλλα έθνη, που ήταν κάποτε ιδιοκτησία μου. Εγώ ο Κύριος το λέω και θα το κάνω».

[13]Ο Κύριος λέει ακόμα: «Έρχεται καιρός, που τόσο γρήγορα θα μεγαλώσουνε τα σιτηρά, ώστε να έρχεται ο θεριστής μόλις

os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

o γεωργός θα έχει τ' όργωμα τελειώσει. Και τα σταφύλια θα 'ναι τόσο άφθονα, που δε θα προλαβαίνουνε να τα πατήσουν όλα για κρασί, γιατί η εποχή της νέας σποράς θα φτάνει. Θα ρέει ο μούστος πάνω στις πλαγιές, θα πλημμυρίζουνε οι λόφοι. Τόσο πολλά θα είναι τα σταφύλια.

14 Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

14Τότε θ' αλλάξω την κατάσταση του λαού μου του Ισραήλ. Θα ξαναχτίσουν τις ερημωμένες πόλεις και θα τις κατοικήσουν. Θα φυτέψουν αμπέλια και θα πίνουν το κρασί, θα φτιάξουν κήπους και θα τρώνε τον καρπό τους.

15 Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

15Θα τους εγκαταστήσω στη χώρα που τους έδωσα και κανείς δε θα μπορέσει να τους ξεριζώσει πια απ' αυτήν». Αυτά λέει ο Κύριος, ο Θεός σας.

Obadias	ΟΒΔΙΟΥ

Obadias 1

Os pecados e o castigo de Edom
Jeremias 49.14-16

1 Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.

2 Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.

3 A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?

4 Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

5 Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?

6 Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!

ΟΒΔΙΟΥ 1

1Όραμα του Οβδιού, που του το φανέρωσε ο Κύριος ο Θεός σχετικά με το λαό της Εδώμ.

Ο Θεός καταδικάζει τους Εδωμίτες

Ο Κύριος έστειλε τον αγγελιοφόρο του στα έθνη κι ακούσαμε το μήνυμά του: «Εμπρός, πάμε να πολεμήσουμε ενάντια στην Εδώμ! »

2Αλλά και στην Εδώμ, λέει ο Κύριος: «Ανάμεσα στα έθνη εσένα θα σε κάνω το πιο αδύναμο. Όλοι θα σε περιφρονούν.

3Η φοβερή σου αλαζονεία, Εδώμ, σε παραπλάνησε. Επειδή κατοικείς σε απρόσιτα, ψηλά, βραχώδη μέρη σκέφτεσαι: “εμένα ποιος μπορεί να με ρίξει στη γη; ”

4Ακόμα όμως κι αν χτίσεις τη φωλιά σου στα ψηλά, καθώς αετός, να μοιάζει σαν να βρίσκεται ανάμεσα στ’ αστέρια, εγώ στο λέω, ο Κύριος, πως κι από ’κει θα σε γκρεμίσω κάτω.

5»Αν ήταν οι συνηθισμένοι κλέφτες και ληστές που κάνουν έφοδο τη νύχτα, θα έπαιρναν αυτά που θέλανε. Όμως αλίμονο! Αυτοί οι εχθροί σου θα σε απογυμνώσουν εντελώς. Αν ήταν σαν τους τρυγητές, θ’ αφήναν και λίγα τσαμπιά για κείνους που ξαναγυρνούν και τα μαζεύουν.

6Όμως, αλίμονο σ’ εσάς, απόγονοι του Ησαύ! Οι εχθροί σας όλη σας τη χώρα θα

την ψάξουν, να βρούνε και να πάρουν όλους σας τους κρυμμένους θησαυρούς.

7 Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.

7Όλοι οι σύμμαχοί σας, θα σας αρνηθούν την προστασία τους, κι από τη χώρα σας θα σας πετάξουν έξω. Οι φίλοι, που μαζί τους είχατε κοινά συμφέροντα, στην εργασία τους τώρα θα σας πάρουν. Αυτοί που έτρωγαν μαζί σας, παγίδες θα σας στήσουν, θα λέν' για σας: "πού είν' η εξυπνάδα τους! "

8 Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento do monte de Esaú?

8Πράγματι», λέει ο Κύριος, «τη μέρα εκείνη τους σοφούς στην Εδώμ θα τους εξαφανίσω και θα εξαλείψω όλη τη σοφία τους.

9 Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

9Θα πανικοβληθούν οι πολεμάρχοι της Θαιμάν κι όλοι οι απόγονοι του Ησαύ στο βουνό πάνω θα εξολοθρευτούν».

10 Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

10Επειδή εσείς οι Εδωμίτες σκοτώσατε και λεηλατήσατε τ' αδέρφια σας, τους απογόνους του Ιακώβ, θ' ατιμαστείτε και θα καταστραφείτε μια για πάντα.

11 No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

11Στεκόσασταν παράμερα και βλέπατε, όταν ο ξένος στρατός παραβίαζε τις πύλες και έμπαινε στην Ιερουσαλήμ. Έριχναν κλήρο για να μοιραστούν τα πλούτη της και τους κατοίκους της και τελικά τους οδήγησαν στην αιχμαλωσία. Κι ήσασταν με τη στάση σας κι εσείς το ίδιο ένοχοι μ' εκείνους.

12 Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem

12Σας είχα προειδοποιήσει: Μη χαίρεστε για τη δυστυχία των αδερφών σας, για την καταστροφή των απογόνων του Ιούδα· στα βάσανά τους μην τους ειρωνεύεστε.

ter falado de boca cheia, no dia da angústia;

13 não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;

14 não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

A restauração e felicidade de Israel

15 Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste, assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

16 Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

17 Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

18 A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

13Εσείς τουλάχιστον μην μπαίνετε στην κυριευμένη πόλη του λαού μου. Μη χαίρεστε στη συμφορά τους και μην αρπάζετε τα υπάρχοντά τους τη μέρα της καταστροφής και της απελπισίας τους.

14Στους δρόμους μην παραμονεύετε για να σκοτώσετε τους φυγάδες και μην παραδίνετε τους επιζώντες στους εχθρούς τη μέρα της απελπισίας τους. Εσείς όμως κάνατε ακριβώς το αντίθετο!

Η σωτηρία του Ισραήλ

15Η μέρα που ο Κύριος θα κρίνει όλα τα έθνη πλησιάζει. Ο Κύριος λέει: «Αυτό που κάνατε στ' αδέρφια σας θα το πάθετε κι εσείς. Το κακό που κάνατε θα πέσει πάνω στο κεφάλι σας.

16Όσο για σας, λαέ του Ιούδα, ήπιατε το ποτήρι της οργής μου πάνω στο άγιο μου βουνό, μα όλα τ' άλλα έθνη θα συνεχίσουν να το πίνουν δίχως τελειωμό. Θα το πιουν όλο και θα εξαφανιστούν, σαν να μην είχανε ποτέ υπάρξει.

17Τότε, όσοι γλιτώσουν θα βρούνε άσυλο πάνω στο όρος Σιών. Τ' όρος αυτό ξένος κανείς δε θα 'χει το δικαίωμα να το αγγίξει. »Αλλά οι απόγονοι του Ιακώβ θα ξαναπάρουνε τη χώρα τους απ' τους κατακτητές της.

18Οι απόγονοι του Ιακώβ θα γίνουν σαν τη φωτιά, οι απόγονοι του Ιωσήφ σαν τη φλόγα, ενώ οι απόγονοι του Ησαύ σαν το καλάμι. Θα τους κάνουν στάχτη και

κανείς από τους απογόνους του Ησαύ δε θα γλιτώσει».

[19] Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

[19]Αυτοί που κατοικούνε νότια απ’ το βασίλειο του Ιούδα θα κυριέψουνε την ορεινή Εδώμ· κι αυτοί που κατοικούν στη δυτική λοφώδη χώρα του Ιούδα, θα κυριέψουνε των Φιλισταίων την περιοχή· οι υπόλοιποι του βασιλείου του Ιούδα θα κυριέψουν την περιοχή των Εφραϊμιτών και της Σαμάρειας και οι Βενιαμινίτες θα κυριέψουνε την ορεινή περιοχή της Γαλαάδ.

[20] Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

[20]Οι αιχμάλωτοι του Ισραήλ θ’ αποτελέσουν ένα μεγάλο στρατό, που θα κατακτήσει τη χώρα των Χαναναίων μέχρι τη Σαρεφάθ, και οι αιχμάλωτοι της Ιερουσαλήμ που βρίσκονται στη Σαφεράδ θα καταλάβουν τις πόλεις της νότιας περιοχής του Ιούδα.

[21] Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

[21]Όλοι αυτοί που βρήκαν σωτηρία πάνω στο όρος Σιών θ’ ανεβούν νικητές να κυβερνήσουν την ορεινή χώρα, την Εδώμ. Και θα ’ναι βασίλειο του Κυρίου.

Jonas	ΙΩΝΑΣ

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

1 Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:

2 Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

3 Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.

4 Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.

5 Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.

6 Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.

ΙΩΝΑΣ 1

Ο προφήτης προσπαθεί ν' αποφύγει την αποστολή του

1Ο Κύριος είπε στον Ιωνά, γιο του Αμαθί:

2«Σήκω να πας στη Νινευή, τη μεγάλη πόλη, και ν' αναγγείλεις την τιμωρία της, γιατί είδα τη φαυλότητα των κατοίκων της».

3Ο Ιωνάς ετοιμάστηκε να φύγει, αλλά προς την αντίθετη κατεύθυνση, δηλαδή προς τη Θαρσείς, επειδή ήθελε να ξεφύγει από τον Κύριο. Κατέβηκε, λοιπόν, στην Ιόππη και βρήκε ένα πλοίο που πήγαινε στη Θαρσείς. Πλήρωσε το ναύλο του και επιβιβάστηκε μαζί με το πλήρωμα για να πάει πέρα 'κει, μακριά από τον Κύριο.

Οι ξένοι ναύτες κάνουν τον Ιωνά να ντραπεί

4Αλλά ο Κύριος σήκωσε ανεμοστρόβιλο στη θάλασσα, τόσο δυνατό, που το πλοίο κινδύνευε να διαλυθεί.

5Οι ναύτες τρόμαξαν και φώναζαν ζητώντας βοήθεια ο καθένας απ' το θεό του. Και για να ελαφρώσουν το πλοίο έριχναν το φορτίο του στη θάλασσα. Νωρίτερα ο Ιωνάς είχε κατεβεί στο αμπάρι του πλοίου, είχε ξαπλώσει και κοιμόταν βαθιά.

6Ο πλοίαρχος τον πλησίασε και του είπε: «Τι κάνεις εσύ εκεί; κοιμάσαι; Σήκω και παρακάλεσε το θεό σου να μας βοηθήσει· ίσως μας λυπηθεί και σωθούμε».

[7] E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por causa de quem nos sobreveio este mal. E lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

[7]Οι ναύτες είπαν μεταξύ τους: «Ελάτε να ρίξουμε κλήρο, για να δούμε ποιος είναι η αιτία που μας βρήκε ετούτο το κακό». Έριξαν, λοιπόν, κλήρο κι ο κλήρος έπεσε στον Ιωνά.

[8] Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

[8]Τότε άρχισαν να τον ρωτούν: «Για πες μας τώρα, για ποιο λόγο μάς βρήκε όλο αυτό το κακό; τι δουλειά έχεις εδώ; από πού έρχεσαι; ποια είν' η πατρίδα σου; ποιος είναι ο λαός σου; »

[9] Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

[9]Ο Ιωνάς τους αποκρίθηκε: «Εγώ είμαι Εβραίος και λατρεύω τον Κύριο, το Θεό του ουρανού, αυτόν που δημιούργησε τη θάλασσα και τη στεριά».

[10] Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

[10]Ακόμα τους φανέρωσε ότι προσπαθούσε να φύγει μακριά από τον Κύριο. Τότε οι ναύτες κατατρόμαξαν και του είπαν: «Πώς το 'κανες αυτό!

[11] Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

[11]Τι να σε κάνουμε τώρα, για να ησυχάσει η θάλασσα; » –γιατί η θαλασσοταραχή όσο πήγαινε χειροτέρευε.

[12] Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

[12]Εκείνος τους απάντησε: «Πάρτε με και ρίξτε με στη θάλασσα, κι αυτή θα ησυχάσει. Το ξέρω πως εγώ είμαι η αιτία γι' αυτή τη μεγάλη καταιγίδα που σας βρήκε».

[13] Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

[13]Παρ' όλα αυτά, οι ναύτες κωπηλατούσαν μ' όλη τους τη δύναμη για να γυρίσουν πίσω στη στεριά, αλλά δεν τα κατάφερναν, γιατί η θάλασσα γινόταν όλο και πιο άγρια.

[14] Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste

[14]Τότε άρχισαν να φωνάζουν στον Κύριο και να τον παρακαλούν: «Αχ, Κύριε, μη μας τιμωρήσεις με θάνατο, που θυσιάζουμε

homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

αυτόν τον άνθρωπο. Μη θεωρήσεις φόνο το θάνατό του. Όλα αυτά που συμβαίνουν είναι σύμφωνα με το θέλημά σου».

[15] E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

[15]Έπειτα σήκωσαν τον Ιωνά και τον πέταξαν στη θάλασσα. Κι αμέσως η θαλασσοταραχή σταμάτησε.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[16]Όταν οι άντρες το είδαν αυτό, φοβήθηκαν τόσο πολύ τον Κύριο, ώστε του πρόσφεραν θυσία και του έκαναν τάματα.

[17] Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

ΙΩΝΑΣ 2

Η προσευχή του Ιωνά στη μεγάλη του θλίψη

[1]Στο μεταξύ ο Κύριος πρόσταξε ένα μεγάλο ψάρι και κατάπιε τον Ιωνά. Κι έμεινε ο Ιωνάς μες στην κοιλιά του ψαριού τρία μερόνυχτα.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

[1] Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

[2]Από 'κει προσευχήθηκε στον Κύριο το Θεό του

[2] e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

[3]μ' αυτά τα λόγια: «Μέσα στη θλίψη μου σ' εσένα Κύριε, φώναξα κι εσύ μου αποκρίθηκες. Απ' την κοιλιά του άδη φώναξα για βοήθεια, κι άκουσες τη φωνή μου.

[3] Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

[4]Στα βάθη μ' έριξες, μες στην καρδιά της θάλασσας, τα ρεύματα με περικύκλωσαν. Όλα τα κύματά σου κι οι φουρτούνες σου περάσαν από πάνω μου.

[4] Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

[5]Σκεφτόμουν: "μ' έδιωξε απ' τη φροντίδα του. Πώς θ' αντικρύσω πάλι τον άγιο του ναό; "

[5] As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

[6]Τα νερά με σκέπασαν ως το λαιμό. Η θάλασσα η απύθμενη με περικύκλωσε, φύκια δεθήκαν στο κεφάλι μου τριγύρω.

[6] Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

[7] Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR; e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

[8] Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.

[9] Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!

[10] Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

[7]Κατέβηκα ως τα θεμέλια των βουνών, στη χώρα που οι αμπάρες της είναι κλεισμένες πάνω μου για πάντα. Εσύ όμως, Κύριε, Θεέ μου, ζωντανό μ’ έβγαλες απ’ το λάκκο.

[8]Την ώρα που ένιωσα να σβήνω, θυμήθηκα εσένα, Κύριε· σ’ έφτασε τότε η προσευχή μου στον άγιο σου ναό.

[9]Εκείνοι που λατρεύουν ψεύτικους θεούς θα χάσουν την εμπιστοσύνη τους σ’ αυτούς.

[10]Εγώ όμως θα σου ψέλνω προσευχές, θυσίες θα σου προσφέρω. Θα εκπληρώσω ό, τι σου ’ταξα, γιατί ο σωτήρας μου είσαι Κύριε εσύ».

[11]Τότε ο Κύριος πρόσταξε το ψάρι να ξεράσει τον Ιωνά στη στεριά.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

[1] Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.

[3] Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.

[4] Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

ΙΩΝΑΣ 3

Το κήρυγμα της μετάνοιας

[1]Ο Κύριος είπε για δεύτερη φορά στον Ιωνά:

[2]«Σήκω να πας στη Νινευή, τη μεγάλη πόλη, και να τους αναγγείλεις το μήνυμα που εγώ σου ανέθεσα να πεις».

[3]Αυτή τη φορά ο Ιωνάς υπάκουσε στην εντολή του Κυρίου και πήγε στη Νινευή. Η Νινευή όμως ήταν εκτεταμένη πόλη και για να τη διαβεί κανείς χρειαζόταν τρεις μέρες πορεία.

[4]Ο Ιωνάς, αφού έκανε πορεία μιας μέρας μέσα στην πόλη, στάθηκε και κήρυξε: «Σαράντα μέρες ακόμη και η Νινευή θα καταστραφεί! »

[5] Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.

[5]Οι κάτοικοι της Νινευή πίστεψαν στην προειδοποίηση του Θεού, αποφάσισαν να νηστέψουν και φόρεσαν όλοι πένθιμα, από τον μεγαλύτερο ως τον μικρότερο.

[6] Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.

[6]Όταν το μήνυμα του Ιωνά έφτασε και στο βασιλιά της Νινευή, αυτός αμέσως κατέβηκε απ' το θρόνο του, έβγαλε το μανδύα του από πάνω του, φόρεσε ένα πένθιμο ρούχο και κάθισε στις στάχτες.

[7] E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem homens, nem animais, nem bois, nem ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

[7]Μετά έστειλε και τους κήρυκες να διακηρύξουν στη Νινευή: «Ακούστε τη διαταγή του βασιλιά και των μεγιστάνων του: Άνθρωποι και ζώα, βόδια και πρόβατα, να μη φάνε τίποτα ούτε να βοσκήσουν ούτε νερό να πιουν·

[8] mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

[8]άνθρωποι και ζώα να σκεπαστούν με πένθιμα ρούχα. Καθένας σας να προσευχηθεί μ' όλη τη δύναμή του στο Θεό· να σταματήσετε τις κακές σας πράξεις και τις αδικίες σας.

[9] Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

[9]Ποιος ξέρει! Ίσως αλλάξει γνώμη ο Θεός· ίσως σταματήσει τη μεγάλη του οργή και δεν καταστραφούμε».

[10] Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

[10]Όταν ο Θεός είδε πως οι Νινευίτες άφησαν την κακία τους, μετάνιωσε και δεν τους τιμώρησε όπως τους είχε προειδοποιήσει.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

[1] Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

[2] E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda

ΙΩΝΑΣ 4

Ο προφήτης διαφωνεί με την καλοσύνη του Θεού

[1]Ο Ιωνάς όμως στενοχωρήθηκε πολύ και οργίστηκε.

[2]Στράφηκε στον Κύριο και του είπε: «Αχ, Κύριε, καλά το 'λεγα εγώ, όταν ήμουν

na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

ακόμα στη χώρα μου. Γι’ αυτό είχα βιαστεί να φύγω για τη Θαρσείς. Ήξερα πως εσύ είσαι Θεός που αγαπάς, Θεός σπλαχνικός, υπομονετικός, πως έχεις καλοσύνη απεριόριστη και είσαι πάντα πρόθυμος ν’ αλλάξεις γνώμη και ν’ αναστείλεις την τιμωρία σου.

3 Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

3Πάρε, λοιπόν, Κύριε τη ζωή μου· προτιμώ να πεθάνω, παρά να ζω».

4 E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

4Κι ο Κύριος του αποκρίθηκε: «Είναι σωστό να θυμώνεις, Ιωνά; »

Ο Θεός αποκαλύπτει τον εγωισμό του προφήτη

5 Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

5Ο Ιωνάς είχε βγει από την πόλη κι είχε πάει ανατολικά της Νινευή. Εκεί ήθελε να φτιάξει ένα στέγαστρο από κλαριά και να καθίσει κάτω απ’ τον ίσκιο του, ώσπου να δει τι θ’ απογίνει η πόλη.

A lição do Senhor

6 Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

6Αλλά ο Κύριος, ο Θεός, πρόσταξε να φυτρώσει ένα φυτό και το έκανε να ψηλώσει πάνω από τον Ιωνά και να του κάνει σκιά στο κεφάλι του για να νιώθει πιο άνετα. Ο Ιωνάς χάρηκε πάρα πολύ γι’ αυτό το φυτό.

7 Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

7Νωρίς όμως την άλλη μέρα το πρωί ο Θεός πρόσταξε ένα σκουλήκι ν’ αρχίσει να τρώει τις ρίζες του φυτού, κι έτσι το φυτό ξεράθηκε.

8 Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

8Όταν βγήκε ο ήλιος, ο Θεός πρόσταξε να φυσήξει ένας καυτός ανατολικός άνεμος· ο ήλιος έκαιγε το κεφάλι του Ιωνά κι ένιωθε τρομερά εξαντλημένος. Ήθελε να πεθάνει· «προτιμώ να πεθάνω», έλεγε, «παρά να ζω».

9 Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta?

9Ο Θεός όμως τον ρώτησε: «Είναι σωστό, Ιωνά, να θυμώνεις εξαιτίας αυτού του

<table>
<tr><td>Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.</td><td>φυτού; » Κι εκείνος απάντησε: «Και βέβαια έχω δίκιο να είμαι θυμωμένος· καλύτερα να πεθάνω! »</td></tr>
<tr><td>[10] Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;</td><td>[10]Τότε ο Κύριος του είπε: «Πρόσεξε Ιωνά: Εσύ ούτε κοπίασες γι’ αυτό το φυτό ούτε το ’κανες να μεγαλώσει. Μόνο του μεγάλωσε μέσα σε μια νύχτα και την άλλη μέρα ξεράθηκε. Κι όμως λυπήθηκες γι’ αυτό!</td></tr>
<tr><td>[11] e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?</td><td>[11]Εγώ δεν έπρεπε να λυπηθώ για τη Νινευή, τη μεγάλη πόλη; Σ’ αυτήν υπάρχουν περισσότεροι από εκατόν είκοσι χιλιάδες άνθρωποι, που δεν ξέρουν να ξεχωρίσουν το αριστερό τους χέρι από το δεξί. Επίσης εκεί υπάρχουν και πολλά ζώα».</td></tr>
</table>

Miqueias	ΜΙΧΑΙΑΣ

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

[1] Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

[2] Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

[3] Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

[4] Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

[5] Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

[6] Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

ΜΙΧΑΙΑΣ 1

[1]Λόγος του Κυρίου που απευθύνθηκε στο Μιχαία το Μωρασθίτη, την εποχή των βασιλέων του Ιούδα Ιωθάμ, Άχαζ και Εζεκία. Ο Κύριος του φανέρωσε με όραμα το μήνυμά του για τις πόλεις της Σαμάρειας και της Ιερουσαλήμ.

Τιμωρία της Σαμάρειας για την ειδωλολατρία της

[2]Ακούστε όλοι οι λαοί! Η γη και καθετί που ζει πάνω σ’ αυτήν, προσέξτε! Ο ίδιος ο Κύριος ο Θεός θα είναι ο κατήγορός σας, ο Κύριος από τον άγιο του ναό.

[3]Ο Κύριος βγαίνει από τον άγιο τόπο του και κατεβαίνει και βαδίζει πάνω στα υψώματα της γης.

[4]Λιώνουν κάτω απ’ τα πόδια του τα βουνά σαν το κερί μπρος στη φωτιά· και σκίζονται οι κοιλάδες όπως όταν τα νερά απ’ τις βουνοπλαγιές κατρακυλούν.

[5]Ο Κύριος λέει: «Όλα αυτά θα τα κάνω γιατί του Ιακώβ οι απόγονοι είναι ασεβείς, το βασίλειο του Ισραήλ αμαρτωλό. Ποια είναι η αιτία της ασέβειας του Ισραήλ; Η Σαμάρεια! Και ποια είναι η αιτία της ειδωλολατρίας στους ιερούς τόπους του Ιούδα; Η Ιερουσαλήμ!

[6]Γι’ αυτό θα καταστρέψω τη Σαμάρεια· θα κυλίσω στην πεδιάδα τα λιθάρια της και θ’ απογυμνώσω τα θεμέλιά της· έτσι θα τη μεταβάλω σε τόπο όπου αμπέλια θα φυτεύονται.

[7] Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

[8] Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.

[9] Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

[10] Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.

[11] Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.

[12] Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.

[13] Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.

[14] Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.

[7]Όλα τα γλυπτά της θα συντριφθούν κι όλα τ' αφιερώματά της στις φλόγες θα ριχτούν· θα εξαφανίσω όλα της τα είδωλα γιατί με χρήματα πορνείας αποκτήθηκαν και για αντάλλαγμα πορνείας θα ξοδευτούνε πάλι».

Η Ιερουσαλήμ θα τιμωρηθεί κι αυτή

[8]Για τούτο θα θρηνήσω και θα κλάψω, ξυπόλητος θα περπατήσω και γυμνός σαν τα τσακάλια θα θρηνήσω, θα κλάψω σαν τις στρουθοκαμήλους.

[9]Θα 'ναι αγιάτρευτες οι πληγές της Σαμάρειας, αλλά παρόμοια θα τιμωρηθεί και ο Ιούδας· θα φτάσει η καταστροφή ως της Ιερουσαλήμ τις πύλες, όπου ο λαός μου κατοικεί.

[10]Τέτοιες ειδήσεις ας μην φτάσουνε στη Γαθ, συγκρατήστε το κλάμα σας! Κάτοικοι της Βαιθ-Αφρά κυλιστείτε στο χώμα.

[11]Ντροπιασμένοι στην αιχμαλωσία βαδίστε, κάτοικοι της Σαφίρ. Δεν τολμούν να βγουν από την πόλη τους οι κάτοικοι της Σαανάν. Θρήνος στη Βαιθ-Έζελ! Δεν είναι τόπος πια εκεί να καταφύγετε.

[12]Τρέμουν για τ' αγαθά τους της Μαρώμ οι κάτοικοι γιατί η καταστροφή που στέλνει ο Κύριος έφτασε ως τις πύλες της Ιερουσαλήμ.

[13]Ζέψτε τις άμαξες στα άλογά σας, κάτοικοι της Λαχίς, και φύγετε! Από την πόλη σας άρχισε η αμαρτία της Ιερουσαλήμ· μπορεί κανείς να δει στην πόλη σας της ανταρσίας τα σημάδια.

[14]Γι' αυτό, λαέ του Ιούδα, πρέπει να εγκαταλείψετε τη Μωρέσεθ-Γαθ. Για πάντα αποχαιρετήστε την! Η πόλη της

[15] Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.

[16] Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

Αχζίβ δεν θα προσφέρει πια καμιά βοήθεια στους βασιλιάδες του Ισραήλ.

[15]Σε νέο κατακτητή ο Κύριος θα σας παραδώσει πάλι, κάτοικοι της Μαρεσά. Οι ηγέτες του Ισραήλ θ' αναγκαστούν στο σπήλαιο να κρυφτούν της Αδουλλάμ.

[16]Ξυρίστε τα γένια σας και κόψτε τα μαλλιά σας, ώσπου να γίνει φαλακρό το κεφάλι σας καθώς του γύπα. Θρηνήστε για τ' αγαπημένα σας παιδιά, γιατί μακριά σας θα οδηγηθούν, στην εξορία.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

[1] Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

[2] Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

[3] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

[4] Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

ΜΙΧΑΙΑΣ 2

Ο ανεπιθύμητος προφήτης

[1]Αλίμονο σ' εκείνους που ξαγρυπνούν στα κρεβάτια τους σχεδιάζοντας το κακό, για να το πραγματοποιήσουν το πρωί! Θα το κάνουν, γιατί έχουν τη δύναμη.

[2]Όταν επιθυμούν χωράφια ή σπίτια τα αρπάζουν. Κατακλέβουν τους ανθρώπους και τις οικογένειές τους και παίρνουν τις περιουσίες τους.

[3]Γι' αυτό, ο Κύριος λέει: «Έτσι σχεδιάζω κι εγώ κακό ενάντια σε ανθρώπους σαν κι εσάς. Δε θα μπορέσετε να το αποφύγετε και δε θα περπατάτε πια με το κεφάλι ψηλά. Γιατί οι καιροί που έρχονται θα είναι δύσκολοι».

[4]Εκείνη την ημέρα ο κόσμος θα σας αναφέρει σαν παράδειγμα καταστροφής και θα μιλάει για σας με το δικό σας θρήνο: «Τελείως καταστραφήκαμε! Απαλλοτρίωσε ο Θεός τη χώρα του λαού του, κανείς δεν του τη δίνει πίσω· στους κατακτητές μας μοίρασε τα χωράφια μας».

[5] Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

[5]Γι’ αυτό, όταν η χώρα ξαναμοιραστεί, εσείς δεν πρόκειται να πάρετε μερίδιο. Δε θα υπάρχει για σας τόπος στη συγκέντρωση του λαού του Κυρίου.

Contra os falsos profetas

[6] Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

[6]«Μη λες ανοησίες! » μου λένε. «Δεν επιτρέπεται σ’ έναν προφήτη να μιλάει έτσι. Τέτοια προσβολή είναι για μας αδιανόητη.

[7] Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

[7]Μήπως είναι καταραμένοι οι απόγονοι του Ιακώβ; Έχασε τάχα την υπομονή του ο Κύριος μαζί μας; Τέτοια κάνει; Δεν έχει κανένα καλό λόγο για κείνους που ζουν δίκαια; »

[8] mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

[8]Αλλά σ’ εσάς λέει ο Κύριος: «Από παλιά εναντιωνόσασταν στο λαό μου. Οι άνθρωποι γυρίζουν απ’ τον πόλεμο κι ενώ πιστεύουνε πως είναι ασφαλείς, εσείς αρπάζετε το πανωφόρι από την πλάτη τους.

[9] Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.

[9]Τις γυναίκες του λαού μου τις διώχνετε από τ’ αγαπημένα τους τα σπίτια· αρπάζετε απ’ τα παιδιά τους για πάντα τον κλήρο που τιμητικά εγώ τους έχω δώσει.

[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.

[10]Εμπρός, σηκωθείτε και φύγετε στην εξορία, γιατί εδώ ησυχία δε θα βρείτε! Με τις ανίερες πράξεις σας έχετε προκαλέσει την καταστροφή. Και η καταστροφή θα ’ναι σκληρή! »

[11] Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

[11]Αν ήταν κάποιος που να λέει λόγια του αέρα, ψέματα και απάτες, να προφητεύει πως θα έχετε κρασί και δυνατά ποτά σε αφθονία, αυτός θα ήταν ο προφήτης ο ανόητος, που στο λαό αυτόν ταιριάζει.

O Senhor congrega o restante de Israel

Ο Θεός θα συγκεντρώσει το υπόλοιπο

[12] Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

[13] Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

[1] Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

[2] Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;

[3] que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos, e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?

[4] Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

[5] Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que clamam: Paz, quando têm o que mastigar,

[12]«Θα συναθροίσω εγώ όλους μαζί τους απογόνους του Ιακώβ κι όλο θα συνενώσω το υπόλοιπο του λαού του Ισραήλ. Θα τους βάλω μαζί καθώς τα πρόβατα που στο μαντρί γυρίζουν. Σαν το κοπάδι που γεμίζει το βοσκότοπό του, έτσι κι η χώρα σας θα ξαναγεμίσει πλήθος λαό.

[13]Ένας δυνατός ήρωας θα τους οδηγεί και θ' ανοίγει το δρόμο. Μ' αυτόν θα περάσουν την πύλη και θα βγουν έξω. Ο Κύριος είναι αυτός ο ήρωας· ο βασιλιάς τους, αυτός θα προπορεύεται μπροστά τους».

ΜΙΧΑΙΑΣ 3

Προφητεία εναντίον των αρχόντων

[1]Ακούστε αρχηγοί κι άρχοντες του Ισραήλ: Δεν είν' έργο δικό σας να γνωρίζετε το δίκαιο;

[2]Εσείς όμως μισείτε το καλό και αγαπάτε το κακό. Φέρεστε στο λαό μου σαν να ήταν ζώα που τα πάνε για σφαγή. Τους γδέρνετε και παίρνετε το δέρμα τους και ξεκολλάτε τις σάρκες απ' τα κόκαλά τους.

[3]Τρέφεστε με τις σάρκες του λαού μου, τους κάνετε κομμάτια σαν να 'ταν κρέας για τη χύτρα. Μ' αυτόν τον τρόπο κακομεταχειρίζεστε το λαό μου.

[4]Αλλά θα 'ρθεί καιρός που θα φωνάζετε στον Κύριο, κι αυτός δε θα σας απαντάει· θα κρύψει από σας το πρόσωπό του γιατί η συμπεριφορά σας ήταν κακή.

Προφητεία εναντίον των ψευδοπροφητών

[5]Οι προφήτες που παραπλανούν το λαό μου, υπόσχονται ειρήνη σ' εκείνους που τους δίνουν πλούσια τροφή, αλλά

mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

[6] Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.

[7] Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.

[8] Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.

[9] Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,

[10] e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

[11] Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

[12] Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

απειλούν με πόλεμο αυτούς που τίποτε δεν τους προσφέρουν. Γι’ αυτό, σ’ ετούτους τους προφήτες ο Κύριος λέει:

[6]«Τέρμα λοιπόν οι προβλέψεις! Η νύχτα θα πέσει πάνω σας, προφήτες. Τέρμα οι προφητείες! Σκοτάδι θα σας περιβάλει, όπως μετά το ηλιοβασίλεμα.

[7]Δεν θα λαβαίνετε απάντηση από μένα. Κι έτσι θα ντροπιαστείτε εσείς οι οραματιστές· και οι χρησμωδοί θα διαψευστείτε. Δεν θα ξέρετε πού να κρυφτείτε! »

[8]Εγώ όμως είμαι γεμάτος δύναμη. Μαζί μου είναι το Πνεύμα του Θεού. Γι’ αυτό έχω το θάρρος να υποστηρίζω το δίκιο και να φωνάζω στους απογόνους του Ιακώβ την ασέβειά τους και την αμαρτία τους.

Πρόρρηση της καταστροφής της Ιερουσαλήμ

[9]Ακούστε αρχηγοί και άρχοντες του Ισραήλ, που αποστρέφεστε το δίκαιο και διαστρέφετε το σωστό,

[10]εσείς που χτίζετε την Ιερουσαλήμ, την πόλη του Θεού, πάνω σε αίματα και αδικίες.

[11]Οι άρχοντες δωροδοκούνται όταν δικάζουν, οι ιερείς διδάσκουν με πληρωμή και οι προφήτες προφητεύουν με αμοιβή. Κι ύστερα απ’ όλα αυτά τολμούν και λένε: «Ο Κύριος είναι μαζί μας. Δε θα μας βρει κακό! »

[12]Γι’ αυτό, εξαιτίας σας η Σιών θα οργωθεί σαν χωράφι· η Ιερουσαλήμ θα γίνει σωρός από λιθάρια κι ο λόφος του ναού θα σκεπαστεί από θάμνους.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios
Isaías 2.1-4

1 Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

2 Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

3 Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

4 Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

5 Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós, andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

6 Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

ΜΙΧΑΙΑΣ 4

Η Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα ειρήνης

1«Θα ’ρθούνε μέρες, που το όρος του ναού θα κυριαρχεί πάνω στα βουνά, ψηλότερο απ’ όλα τ’ άλλα. Εκεί θα συρρέουν οι λαοί.

2Εκεί θα τρέχουν έθνη πολλά. “Εμπρός”, θα λένε: “ας ανεβούμε στο όρος του Κυρίου, στον οίκο του Θεού του Ιακώβ, το δρόμο του να μας διδάξει για να τον ακολουθούμε”. Γιατί απ’ τη Σιών βγαίνει ο νόμος, από την Ιερουσαλήμ προέρχεται ο λόγος του Κυρίου.

3Αυτός θα κρίνει ανάμεσα σε πολλούς λαούς, το δίκιο θ’ αποδώσει σε έθνη δυνατά και μακρινά. Τότε τα ξίφη τους θα τα σφυρηλατήσουν σε άροτρα και τις λόγχες τους σε δρεπάνια. Ξίφος δεν θα σηκώνει το ένα έθνος στο άλλο ενάντια και πια δεν θα μαθαίνουν να πολεμούν.

4Αλλά θα κάθεται καθένας κάτω απ’ την κληματαριά του και κάτω απ’ τη συκιά του, χωρίς κανείς να τον τρομάζει». Ο Κύριος του σύμπαντος τα είπε αυτά.

5Καθένα από τα άλλα έθνη υπακούει στο δικό του θεό, ενώ εμείς οι Ισραηλίτες ακολουθούμε τον Κύριο που είναι ο Θεός μας, κι αυτό θα κάνουμε για πάντα.

Ο Κύριος βασιλιάς της Ιερουσαλήμ

6Ο Κύριος λέει: «Θα ’ρθεί μια μέρα που θα μαζέψω τα πρόβατα του κοπαδιού μου τ’ ανάπηρα και τα παραπλανημένα. Εγώ τους έφερα δυστυχία,

[7] Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

[8] A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

[9] Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

[10] Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

[11] Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

[12] Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

[13] Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a

[7]αλλά θα κάνω τ' ανάπηρα υπόλοιπο και τα αδύναμα ισχυρό λαό. Εγώ ο Κύριος θα βασιλεύω σ' αυτούς από το όρος Σιών από τώρα και για πάντα.

[8]Και σ' εσένα πύργε που το ποίμνιο προστατεύεις, ψηλέ βράχε της Σιών, θα ξαναγυρίσει η εξουσία όπως παλιά· η πόλη της Ιερουσαλήμ θα ξαναγίνει πρωτεύουσα του βασιλείου.

[9]Τώρα όμως, γιατί κραυγάζεις τόσο δυνατά, Ιερουσαλήμ; Δεν έχεις πια βασιλιά; δεν υπάρχει πια σύμβουλος; γιατί κοιλοπονάς σαν ετοιμόγεννη γυναίκα;

[10]»Στριφογύρνα και βόγγα, πόλη της Ιερουσαλήμ, καθώς η ετοιμόγεννη, γιατί τώρα θ' αναγκαστείς να βγεις από την πόλη και στα χωράφια να κατασκηνώσεις, και τελικά θα πας μακριά στη Βαβυλώνα. Εκεί θα ελευθερωθείς. Εκεί θα σε λυτρώσω εγώ από την εξουσία των εχθρών σου».

Δοκιμασία και λύτρωση της Ιερουσαλήμ

[11]Ο Κύριος λέει: «Συνάχθηκαν έθνη πολλά τώρα εναντίον σου, Ιερουσαλήμ, που θέλουνε τον άγιο τόπο σου να βεβηλώσουν και με την καταστροφή σου να χαρούν.

[12]Αλλά τα σχέδιά μου δεν τα γνωρίζουν και δεν καταλαβαίνουν τις προθέσεις μου, που είναι να τους συγκεντρώσω σαν τα δεμάτια στο αλώνι για να τους αλωνίσω.

[13]Σήκω και αλώνιζε, Ιερουσαλήμ, γιατί εγώ θα σε κάνω δυνατή σαν ταύρο με σιδερένια κέρατα και χάλκινες οπλές, για

muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

να ποδοπατήσεις πολλούς λαούς και ν' αφιερώσεις τα πλούσια λάφυρά τους και τα υπάρχοντά τους σ' εμένα τον Κύριο του σύμπαντος».

Miqueias 5

[1] Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

O nascimento do Messias e o seu reinado

[2] E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá, de ti me sairá o que há de reinar em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.

[3] Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.

[4] Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.

Ο Θεός υπόσχεται σωτηρία από τη Βηθλεέμ

[14]Ο Κύριος λέει: «Κλάψε και ξέσκισε τις σάρκες σου, πολιορκημένη πόλη! Οι εχθροί σ' έχουν περικυκλώσει. Τον αρχηγό του Ισραήλ θα τον χτυπήσουν με ραβδί στο πρόσωπο.

ΜΙΧΑΙΑΣ 5

[1]Αλλά από εσένα Βηθλεέμ, πόλη της περιοχής όπου κατοικεί η συγγένεια Εφραθά, αν και είσαι μια από τις πιο μικρές πόλεις του Ιούδα, εγώ θα κάνω να προέλθει εκείνος που θα γίνει άρχοντας του Ισραήλ. Η καταγωγή του είναι πολύ παλιά· ανάγεται στις αρχαίες μέρες.

[2]Εγώ ο Κύριος θα παραδώσω το λαό μου στους εχθρούς του, ωσότου μια γυναίκα γεννήσει το αναμενόμενο παιδί. Τότε αυτοί που θα ζουν ακόμα στην αιχμαλωσία θα επιστρέψουν και θα ενωθούν με τους άλλους Ισραηλίτες.

[3]Όταν έρθει εκείνος, θα τους οδηγήσει και θα τους προστατέψει με τη δύναμή μου, με τη μεγαλειώδη παρουσία του ίδιου του Θεού του. Θα ζήσουν με ασφάλεια, γιατί όλοι οι λαοί της γης θ' αναγνωρίσουν τη μεγαλοσύνη του.

[4]Αυτός θα φέρει την ειρήνη».

Η πτώση της Ασσυρίας

[5] Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.

Όταν έρθουν οι Ασσύριοι στη χώρα μας και την καταπατήσουν, τότε θα ξεσηκώσουμε εναντίον τους πολλούς αρχηγούς και άρχοντες.

[6] Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.

[5]Αυτοί θα κατακτήσουν με τα όπλα την Ασσυρία, τη χώρα των απογόνων του Νεμρώδ. Αν οι Ασσύριοι τολμήσουν να 'ρθουν στη χώρα μας και να παραβιάσουν τα σύνορά μας, τότε ο βασιλιάς μας θα μας σώσει.

Το υπόλοιπο του Ισραήλ ανάμεσα στα έθνη

[7] O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

[6]Το υπόλοιπο των απογόνων του Ιακώβ είναι διεσπαρμένο ανάμεσα σε πολλούς λαούς καθώς δροσιά απ' τον Κύριο, καθώς βροχή απάνω στο χορτάρι. Δε στηρίζει την ελπίδα του στους ανθρώπους και τίποτα δεν περιμένει απ' αυτούς.

[8] O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

[7]Το υπόλοιπο των απογόνων του Ιακώβ είναι ανάμεσα σε πολλά έθνη όπως ένα λιοντάρι ανάμεσα στου δάσους τα θεριά, σαν ένα λιονταρόπουλο ανάμεσα σε κοπάδι προβάτων. Όπου περνάει αρπάζει και ξεσκίζει· κανένας δεν μπορεί τη λεία του να του πάρει.

[9] A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.

[8]Το χέρι σου ύψωσε Ισραήλ, ενάντια στους εχθρούς σου που σε καταπιέζουν κι αφάνισέ τους!

Ο Κύριος απομακρύνει τα ανθρώπινα στηρίγματα

[10] E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;

[9]Ο Κύριος όμως λέει: «Θα 'ρθει μια μέρα που θα εξαφανίσω τ' άλογά σας, θα καταστρέψω τις πολεμικές σας άμαξες.

[11] destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;

[10]Θα καταστρέψω τις πολιτείες της χώρας σας και θα γκρεμίσω όλα τα οχυρά σας.

[12] eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;
[13] do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;
[14] eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.
[15] Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

[1] Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.

[2] Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

[3] Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!

[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.

[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para que conheças os atos de justiça do SENHOR.

[11]Θα εξαφανίσω τους μάγους σας και τα μαγικά τους.
[12-13]»Θα καταστρέψω τα είδωλά σας, τις πέτρινες και τις ξύλινες λατρευτικές σας στήλες· θα πάψετε να προσκυνάτε τα κατασκευάσματά σας. Θα καταστρέψω και τις πόλεις σας.
[14]Και τα έθνη που δε με υπακούν θα δοκιμάσουν το μεγάλο μου θυμό».

ΜΙΧΑΙΑΣ 6

Οι κατηγορίες του Θεού εναντίον του λαού του

[1]Ακούστε τι με πρόσταξε ο Κύριος: «Σήκω να υποστηρίξεις την υπόθεσή μου· και μάρτυρες ας είναι οι λόφοι και τα βουνά! »

[2]Ακούστε, λοιπόν, εσείς βουνά, κι εσείς αιώνια της γης θεμέλια, τη διαφορά που έχει ο Κύριος με το λαό του, τον Ισραήλ. Για τη διαφορά αυτή θα τον σύρει σε δίκη:

[3]«Τι σου έκανα, λαέ μου; » ρωτάει ο Κύριος. «Σου ζήτησα πάρα πολλά; Απάντησέ μου!
[4]Δε σ' ελευθέρωσα εγώ απ' της Αιγύπτου τη σκλαβιά; δε σου 'δωσα το Μωυσή, τον Ααρών και τη Μαριάμ για να σε οδηγήσουν;
[5]Θυμήσου, λαέ μου, τι σχεδίαζε εναντίον σου ο Βαλάκ, βασιλιάς της Μωάβ, και τι υποχρεώθηκε να του απαντήσει ο Βαλαάμ, γιος του Βεώρ. Θυμήσου πώς πέρασες τον Ιορδάνη απ' τη Σιττίμ ως τα Γάλγαλα. Τότε θ' αναγνωρίσεις τις αποδείξεις της πιστότητάς μου».

Οι απαιτήσεις του Θεού από το λαό του

[6] Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

[7] Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?

[8] Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.

A injustiça terá seu castigo

[9] A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.

[10] Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?

[11] Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?

[12] Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.

[13] Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.

[6]Αναρωτιέστε: «Τι πρέπει τάχα να προσφέρουμε στον Κύριο, όταν θα ’ρθούμε να προσκυνήσουμε τον ύψιστο Θεό; Να του προσφέρουμε χρονιάρικα μοσχάρια για ολοκαύτωμα;

[7]Ευχαριστιέται ο Κύριος με χιλιάδες κριάρια και με μυριάδες ποτάμια λάδι; Να του προσφέρουμε τα πρωτότοκά μας για να συγχωρηθούν οι ανομίες και οι αμαρτίες μας; »

[8]Ο Κύριος σας δίδαξε τι είναι καλό και τι απαιτεί από σας: Πράξτε το δίκαιο, δείξτε αγάπη, ακολουθήστε το Θεό σας πρόθυμα.

Τιμωρία για την ανομία της Σαμάρειας

[9]Ακούστε! Φωνάζει ο Κύριος στην πόλη. Όποιος είναι συνετός τον Κύριο σέβεται. Ακούστε ποιο είδος τιμωρίας ο Κύριος αποφάσισε για σας:

[10]«Για πόσο ακόμα οι ασεβείς στα σπίτια τους θα συγκεντρώνουν τους θησαυρούς που απόχτησαν με απάτη; » λέει ο Κύριος. «Για πόσο ακόμα θα χρησιμοποιούν μέτρα λειψά, που εγώ τα απεχθάνομαι;

[11]Μπορώ μια πόλη να τη συγχωρήσω, όπου οι έμποροι με πλάστιγγες λειψές ζυγίζουνε και χρησιμοποιούνε ζύγια ψεύτικα;

[12]Όταν οι πλούσιοι τους φτωχούς εκμεταλλεύονται κι οι κάτοικοί της ψεύδονται και εξαπατούν;

[13]»Γι’ αυτό έχω αρχίσει να σας χτυπώ, να σας ερημώνω εξαιτίας της αμαρτίας σας.

[14] Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.

[14]Θα τρώτε, μα δε θα χορταίνετε. Η πείνα πάντοτε θα σας βασανίζει. Θα προσπαθείτε τ' αγαθά σας να τα μεταφέρετε σε μέρος ασφαλές, αλλά δε θα μπορείτε να τα φυλάξετε. Ακόμη κι αν τα ασφαλίσετε, εγώ με πόλεμο θα σας τα καταστρέψω.

[15] Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,

[15]Θα σπέρνετε, μα δε θα θερίζετε. Λάδι θα κάνετε μα δε θα το χρησιμοποιείτε· σταφύλια θα πατάτε μα δε θα πίνετε κρασί.

[16] porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

[16]Πρόθυμα ακολουθήσατε το κακό παράδειγμα του βασιλιά Αμρί και του Αχαάβ, του γιου του, κι όλης της δυναστείας τους. Μιμηθήκατε τα έργα τους· γι' αυτό θα ερημώσω και την πόλη σας κι εσάς. Όλοι γεμάτοι φρίκη θα σας δείχνουν με το δάχτυλο και τα έθνη θα σας περιφρονούν».

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

[1] Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.

[2] Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.

[3] As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o grande fala dos maus desejos de sua alma,

ΜΙΧΑΙΑΣ 7

Θρήνος του προφήτη

[1]Αλίμονο σ' εμένα! Μοιάζω μ' εκείνον, που ύστερ' από τη συγκομιδή ψάχνει να βρει κάτι να φάει μέσα στ' αμπέλια. Δεν έχει απομείνει ούτε ρώγα, ένας καρπός που πεθύμησα να φάω.

[2]Ούτε ένας δεν υπάρχει τίμιος στη χώρα, ούτε ένας στο Θεό να 'ναι πιστός. Παραμονεύουν όλοι τους να κάνουν φονικό, ο ένας τον άλλο κοιτάει να παγιδέψει.

[3]Είναι όλοι τους ειδικευμένοι στο κακό. Ο ηγεμόνας απαιτεί αυξημένους φόρους. Δωροδοκείται να δικάσει ο δικαστής κι ο ισχυρός ζητάει με πονηριά να ικανοποιήσει

e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.

την απληστία του. Έτσι, όλοι μαζί έχουν διαστρέψει το δίκαιο.

[4] O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

[4]Ο πιο καλός ανάμεσά τους κι ο πιο τίμιος είναι κι απ' τ' αγκαθόβατα πιο βλαβερός. Η μέρα της τιμωρίας σας έρχεται, η μέρα που οι προφήτες σας σας έχουν αναγγείλει. Τότε σε αμηχανία θα βρεθείτε.

[5] Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

[5]Μην εμπιστεύεστε το γείτονά σας ούτε το φίλο σας. Ακόμα και στη γυναίκα που αγαπάτε προσέξτε τι θα πείτε.

[6] Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

[6]Έχετε φτάσει στο σημείο να περιφρονεί ο γιος τον ίδιο τον πατέρα του, η κόρη ενάντια στη μάνα της να επαναστατεί, η νύφη ενάντια στην πεθερά της· κι εχθροί του ανθρώπου να 'ναι του σπιτιού του οι άνθρωποι.

[7] Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

[7]Εγώ όμως στον Κύριο αποβλέπω, ελπίζω στο Θεό που θα με σώσει. Θα με ακούσει ο Θεός μου.

O Senhor se compadece de Israel

Παρηγοριά στον τιμωρημένο λαό

[8] Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

[8]Εχθροί του λαού μου, μην είσαστε χαιρέκακοι! Πέσαμε αλλά θα σηκωθούμε. Καθόμαστε μες στο σκοτάδι αλλά ο Κύριος είναι για μας το φως.

[9] Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

[9]Πρέπει να υπομείνουμε το θυμό του Κυρίου, γιατί έχουμε αμαρτήσει εναντίον του. Αλλά και πάλι θ' αναλάβει την υπεράσπισή μας και θ' αποκαταστήσει το δίκιο μας. Θα μας οδηγήσει στο φως και τότε θα δούμε ότι μας έσωσε.

[10] A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

[10]Οι εχθροί μας θα το δουν αυτό και θα ντροπιαστούν. Μας κορόιδευαν και μας έλεγαν: «Πού είναι τώρα ο Κύριος, ο Θεός σας; » Τώρα όμως εμείς θα δούμε και θ'

απολαύσουμε την ήττα τους. Θα ποδοπατηθούν στο δρόμο σαν τη λάσπη.

11 No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

11Η μέρα έρχεται που θα ξαναχτιστούν τα τείχη σας. Τη μέρα εκείνη θα επεκταθούν τα σύνορά σας.

12 Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

12Τη μέρα εκείνη θα επιστρέψουνε κοντά σας οι συμπατριώτες σας από παντού: από την Ασσυρία ως την Αίγυπτο· από την Αίγυπτο ως τον ποταμό Ευφράτη· από τη μια ως την άλλη θάλασσα· κι από το ένα βουνό ίσαμε το άλλο.

13 Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

13Η γη όμως η υπόλοιπη θα ερημωθεί, εξαιτίας των κακών έργων που έπραξαν οι κάτοικοί της.

Προσευχή για την αποκατάσταση του Ισραήλ

14 Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

14Ποίμαινε, Κύριε, το λαό σου με το ραβδί σου, τα πρόβατά σου που απομονωμένα ζούν σε τόπο άγονο, ενώ τριγύρω τους υπάρχει εύφορη γη· και πάλι στη Γαλαάδ και στη Βασάν βόσκησέ τα, καθώς τα χρόνια τα παλιά.

15 Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

15Θαύματα για μας κάνε και πάλι, όπως τότε που βγήκες μαζί μας απ' την Αίγυπτο.

16 As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

16Τα έθνη ας δουν κι ας ντροπιαστούν, παρ' όλη τους τη δύναμη. Ας μείνουν άφωνοι κι εμβρόντητοι.

17 Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

17Ας σέρνονται στη γη κι ας τρώνε χώμα σαν το φίδι. Έντρομοι ας βγαίνουν έξω απ' τα ταμπούρια τους, σ' εσένα, Κύριε Θεέ μας, για να 'ρθούν, γεμάτοι δέος και φόβο.

18 Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

18Ποιος άλλος Θεός είναι σαν κι εσένα, που συγχωρεί την ανομία και παραβλέπει την ασέβεια, όπως εσύ στο λαό σου που έχει επιζήσει; Το θυμό σου δεν τον κρατάς για πάντα, αλλά σ' ευχαριστεί να δείχνεις την αγάπη σου.

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

[19]Και πάλι θα μας σπλαχνιστείς και θα ποδοπατήσεις τις ανομίες μας. Στης θάλασσας τα βάθη θα ρίξεις όλες μας τις αμαρτίες.

[20]Δείξε πιστότητα κι αγάπη σ’ εμάς, τους απογόνους του Αβραάμ και του Ιακώβ, όπως ορκίστηκες στους προγόνους μας απ’ τον πολύ παλιό καιρό.

Naum	ΝΑΟΥΜ

Naum 1

A ira e a misericórdia de Deus

[1] Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

[2] O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.

[3] O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

[4] Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

[5] Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

[6] Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.

[7] O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.

[8] Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta

ΝΑΟΥΜ 1

[1]Μήνυμα ενάντια στη Νινευή· βιβλίο που περιέχει το όραμα του Ναούμ του Ελκεσαίου.

Εμπιστοσύνη στη σωστική δύναμη του Θεού

[2]Δεν ανέχεται αντίζηλους ο Κύριος, ο Θεός! Με φοβερό θυμό παίρνει εκδίκηση. Τους αντιπάλους του ο Κύριος εκδικείται κι ενάντια στους εχθρούς του οργίζεται.

[3]Ο Κύριος έχει υπομονή και περιμένει· δεν παραβλέπει όμως την αδικία· έχει τη δύναμη να τιμωρεί. Βαδίζει μέσα στον ορμητικό ανεμοστρόβιλο κι είναι τα σύννεφα η σκόνη των βημάτων του.

[4]Τη θάλασσα απειλεί και τη στεγνώνει, κάνει να στερέψουν όλοι οι ποταμοί. Ξεραίνονται τα βοσκοτόπια της Βασάν, πεθαίνουνε τα δέντρα του Καρμήλου, και τ' άνθη του Λιβάνου μαραίνονται.

[5]Μπροστά στον Κύριο τρέμουν τα βουνά, ταρακουνιούνται οι λόφοι. Έντρομη κραυγάζει η γη μαζί της κι όλοι οι κάτοικοί της.

[6]Ποιος υπομένει την οργή του; Ποιος το θυμό του αντέχει το φλογερό; Η οργή του σαν τη λάβα ξεχύνεται, μπροστά του θρυμματίζονται οι βράχοι.

[7]Αλλά ο Κύριος είν' καλός και καταφύγιο σε μέρα θλίψης. Φροντίζει όσους σ' εκείνον καταφεύγουνε

[8]ακόμα και την ώρα του φοβερού κατακλυσμού. Θα καταστρέψει όμως την

cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.

9 Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.

10 Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

11 De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.

12 Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.

13 Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.

14 Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.

15 Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os

πόλη που επαναστατεί εναντίον του· στον άδη τον τρισκότεινο θα σπρώξει τους εχθρούς του.

9Γιατί δεν εμπιστεύεστε τον Κύριο; Θα εξοντώσει πλήρως τους εχθρούς σας και δε θα σας καταπιέζουν πια.

10Καθώς είναι μπλεγμένοι τώρα σαν τ' αγκάθια και μεθυσμένοι απ' το πολύ κρασί, θα φαγωθούν απ' τη φωτιά εντελώς, καθώς κατάξερο άχυρο.

Το τέλος της παντοδυναμίας των Ασσυρίων

11Από σένα, Νινευή, προέρχεται εκείνος που σκέφτεται πονηρά κι επαναστατεί ενάντια στον Κύριο.

12Ακούστε, όμως, τώρα τι λέει ο Κύριος: «Όσο κι αν είναι οι εχθροί σας δυνατοί, όσο αναρίθμητοι κι αν είναι, θα θεριστούν κι αυτό θα 'ναι το τέλος τους. Εγώ σας έκανα να υποφέρετε, αλλά δε θα το επαναλάβω.

13Θα σας λυτρώσω απ' την κυριαρχία τους, θα σπάσω το ζυγό, που κάτω απ' το βάρος του στενάζατε».

14Ο Κύριος λέει στων εχθρών το βασιλιά: «Δε θα 'χεις απογόνους πια να συνεχίσουν τ' όνομά σου. Μες στων θεών σου το ναό θα καταστρέψω τα είδωλα που είν' από ξύλο κι από μέταλλο φτιαγμένα. Ο τάφος σου έχει κιόλας σκαφτεί· δεν έχεις πια δικαίωμα να ζεις».

ΝΑΟΥΜ 2

Όραμα για την καταστροφή της Νινευή

1Ο αγγελιοφόρος με τις καλές ειδήσεις τρέχει κιόλας απάνω στα βουνά, το μήνυμα να φέρει της ειρήνης. Γιόρταζε

teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

πάλι τις γιορτές σου, λαέ του Ιούδα! Εκπλήρωσε τα τάματά σου. Δε θα περάσει πια απ' τη χώρα σου ο σκληρός εχθρός, γιατί έχει ολότελα εξοντωθεί.

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

1 O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho, fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

2 (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

2-3Οι εχθροί ερήμωσαν τη χώρα, τ' αμπέλια τα ξερίζωσαν. Αλλά ο Κύριος θα ξαναφέρει τον Ισραήλ στην πρωτινή του δόξα. Έρχεται κιόλας ο χαλαστής να σε χτυπήσει, Νινευή. Ετοιμάσου για τη μάχη! Πάρτε τα όπλα σας! Λάβετε θέσεις! Βάλτε φρουρούς στο δρόμο.

3 Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

4Νάτοι έρχονται! Οι ασπίδες των πολεμιστών είναι βαμμένες κόκκινες σαν τη φωτιά. Το ίδιο φλογάτες είναι κι οι στολές τους. Αστραποκοπούν οι άμαξες έτοιμες να ριχτούν στη μάχη και πάλλονται τα δόρατα.

4 Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

5Οι άμαξες χιμούν μ' άγρια ορμή στους δρόμους, αλληλοσυγκρούονται στις πλατείες, λες κι αναμμένοι είναι πυρσοί, αιφνίδιες αστραπές.

5 Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

6Μέσα στην πόλη ο βασιλιάς καλεί τους αντρειωμένους. Εκείνοι τρέχουν, μα στο δρόμο τους σκοντάφτουν. Οι πολιορκητές ορμούν στα τείχη· έτοιμη είναι η πολιορκητική τους μηχανή.

6 As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

7Οι πύλες προς τους ποταμούς ξάφνου ανοίγονται κι οι άνθρωποι του παλατιού τα χάνουν.

7 Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas

8Οι εχθροί διαπομπεύουν το βασιλιά δημόσια, γυμνώνουν τη βασίλισσα και μακριά τη στέλνουν. Θρηνούνε σαν τα

servas gemem como pombas e batem no peito.

[8] Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

[9] Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

[10] Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.

[11] Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?

[12] O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.

[13] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

περιστέρια οι δούλες της και στηθοδέρνονται.

[9]Όλοι τρέχουν να φύγουν απ' τη Νινευή, καθώς νερά από σπασμένο φράγμα. «Σταθείτε, σταθείτε! » φωνάζουν· κι ούτε να δει κανείς πίσω του, δε γυρνά.

[10]Αρπάξτε ασήμι, πορθητές, χρυσάφι αρπάξτε! Η πόλη είναι γεμάτη θησαυρούς, πληθώρα τα πολύτιμα αντικείμενα.

[11]Κούρσεμα, αρπαγή, ξολοθρεμός. Παντού καρδιές σε απόγνωση και γόνατα που τρέμουν, εξαντλημένα σώματα και πρόσωπα ωχρά.

[12]Ήσουν κρυψώνα Νινευή, όπου αναπαυόταν το λιοντάρι και τα μικρά του με ασφάλεια.

[13]Ξέσκιζε ο λέοντας το θήραμά του, για να το πάει στις λέαινες και στα μικρά του, και να το αποθηκεύσει στης κρυψώνας του τις γωνιές. Εκείνη η κρυψώνα τώρα τι απόγινε;

[14]«Φυλάξου! Έρχομαι καταπάνω σου», λέει ο Κύριος του σύμπαντος. «Θα μετατρέψω σε καπνό το πλήθος των κτισμάτων σου. Τους νέους σου μαχαίρι θα τους πετσοκόψει, κι ό, τι αρπάξατε απ' τους άλλους θα το εξαφανίσω από τη χώρα σας. Των αγγελιοφόρων σου η φωνή δε θ' ακουστεί ξανά».

Naum 3

A ruína completa de Nínive

[1] Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!

ΝΑΟΥΜ 3

Η τιμωρία για τη διαφθορά της Νινευή

[1]Αλίμονο στην πόλη με τα τόσα φονικά! Είναι γεμάτη απάτη και ψευτιά· είναι γεμάτη λάφυρα και λεηλατεί ακόμα.

[2] Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;

[3] os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

[5] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua saia sobre o teu rosto, e mostrarei às nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

[6] Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

[7] Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

[8] És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

[9] Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

[10] Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas

[2]Άκου! Των μαστιγίων πλαταγισμοί, κρότοι τροχών και καλπασμοί αλόγων, ταρακουνήματα αμαξών.

[3]Κοίτα! Οι καβαλάρηδες ορμούν, τα ξίφη λαμπυρίζουν, οι λόγχες αστραποβολούν· πλήθος οι πληγωμένοι, σωρός τα πτώματα, αναρίθμητοι οι νεκροί, σκοντάφτουνε πάνω στους σκοτωμένους!

[4]Και όλα αυτά εξαιτίας της Νινευή, της πόρνης και της μάγισσας, που σαγηνεύει με τα κάλλη της και τις μαγείες της τα έθνη.

[5]«Φυλάξου, Νινευή! Έρχομαι καταπάνω σου! » λέει ο Κύριος του σύμπαντος. «Θα σου σηκώσω το χιτώνα ως το πρόσωπο και στα έθνη τη γύμνια σου θα δείξω· θα δούνε την κατάντια σου.

[6]Θα ρίξω πάνω σου βρωμιές, θα σε ντροπιάσω, θα σε διαπομπεύσω.

[7]Όσοι σε βλέπουνε θα φεύγουνε μακριά σου και θα λέν’: “πώς ερημώθηκε η Νινευή! Ποιος θα τη λυπηθεί; ” Κανείς δε θα βρεθεί να σε παρηγορήσει! »

Η τύχη της Νινευή έχει αποφασιστεί

[8]Νομίζεις πως η τύχη σου θα ’ναι καλύτερη απ’ των Θηβών, της πολιτείας που βρίσκεται κοντά στο Νείλο κι έχει πολλές θάλασσες γύρω της για προστασία;

[9]Αιθίοπες κι Αιγύπτιοι αναρίθμητοι ήταν οι υπερασπιστές της. Άνθρωποι από την Πουτ και Λίβυοι ήταν οι σύμμαχοί της.

[10]Κι ωστόσο οι κάτοικοί της στην εξορία οδηγηθήκανε. Αλυσοδέσαν οι κατακτητές τους άρχοντές της και τους μοιράστηκαν

as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

με κλήρο μεταξύ τους. Τα νήπια τα θανάτωσαν στων δρόμων τις γωνιές.

11 Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

11Έτσι κι εσύ το ποτήρι θα πιεις της οργής του Κυρίου και θα μεθύσεις μ' αυτό. Μάταια θα ψάχνεις να 'βρεις καταφύγιο για να γλιτώσεις από τον εχθρό.

12 Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

12Τα φρούριά σου όλα θα 'ναι σαν τις συκιές και οι υπερασπιστές τους σαν σύκα παραγινωμένα. Όταν κανείς τινάξει τη συκιά, τα σύκα θα πέσουν κατευθείαν στο στόμα του.

13 Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

13Οι ισχυροί άντρες σου θα γίνουν γυναικούλες. Η χώρα σου θα μείνει απροστάτευτη, ανοιχτή στους εχθρούς σου. Τα φρούριά σου θα τα καταφάει η φωτιά.

14 Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

14Φρόντισε, Νινευή, να έχεις αποθέματα νερού για την πολιορκία, ενίσχυσε τα τείχη σου, κάνε λάσπη και καλούπια για να φτιάξεις πλίθρες.

15 No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;

15Κι ενώ αυτά θα κάνεις, θα σε αφανίσει η φωτιά, ο πόλεμος θα σε εξολοθρεύσει. Όσο κι αν έχουν γίνει οι κάτοικοί σου πολυάριθμοι σαν τις ακρίδες, θ' αφανιστούν όπως τα χόρτα απ' τις ακρίδες.

16 ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.

16Οι έμποροί σου ήταν περισσότεροι κι απ' τ' ουρανού τ' αστέρια! Αλλά χαθήκαν ξαφνικά, σαν τις ακρίδες που φτερά απλώνουν και πετάνε.

17 Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol,

17Οι επόπτες σου ήταν σαν τις ακρίδες και οι διοικητές σου σαν κοπάδι ακριδομάνες, που κάθονται με κρύον καιρό πάνω στους

voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.

18 Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.

19 Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua maldade?

φράχτες. Βγαίνει ο ήλιος και πετούν. Κανείς δεν ξέρει κατά πού πάνε.

18Κοιμήθηκαν για πάντα οι άρχοντές σου, των Ασσυρίων βασιλιά! Οι στρατηγοί σου δε σαλεύουν πια. Οι πολεμιστές σου έχουν σκορπίσει στα βουνά· δεν είν’ κανείς να τους συνάξει.

19Δε βρίσκουν γιατρειά τα τραύματά σου· κι έχεις θανατηφόρες τις πληγές. Εκείνοι που μαθαίνουν τα όσα έπαθες χειροκροτούν απ’ τη χαρά τους. Γιατί απ’ την επίμονη σκληρότητά σου ποιος ξέφυγε;

Habacuque	ΑΒΒΑΚΟΥΜ

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

[1] Sentença revelada ao profeta Habacuque.

[2] Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

[3] Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

[4] Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

[5] Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

[6] Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

[7] Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

[8] Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se

ΑΒΒΑΚΟΥΜ 1

[1]Μήνυμα του Θεού που δόθηκε στον προφήτη Αββακούμ.

Θρήνος του προφήτη για την αδικία που υπάρχει στη χώρα

[2]Ως πότε, Κύριε, θα σου φωνάζω για βοήθεια, κι εσύ δε θα με ακούς; Σου κράζω για την αδικία που επικρατεί, μα εσύ δεν επεμβαίνεις!

[3]Γιατί κάνεις να βλέπω τόση ανομία; Γιατί παρατηρείς τη δυστυχία χωρίς να κάνεις τίποτα; Καταστροφή και βία με τριγυρίζουν, παντού φιλονικίες και διαμάχες.

[4]Οι νόμοι μοιάζουν αδρανείς, επικρατεί η αδικία. Ο ασεβής δικαιώνεται σε βάρος του αθώου. Οι αποφάσεις των δικαστών είναι διεστραμμένες.

Η απάντηση του Θεού: Οι Βαβυλώνιοι έρχονται

[5]Ο Κύριος απαντάει: «Στρέψτε το βλέμμα σας στα έθνη και κοιτάξτε! Θα τα χάσετε, γιατί κάτι στις μέρες σας θα συμβεί, που δε θα το πιστεύατε αν κάποιος σας το διηγόταν.

[6]Ξεσηκώνω τους Βαβυλώνιους εγώ, αυτό το έθνος το σκληρό κι αδίστακτο, που διασχίζει όλη τη γη, γυρεύοντας να κατακτήσει ξένες χώρες.

[7]Είναι φοβεροί και τρομεροί· νόμος τους είναι του ισχυρότερου το δίκαιο.

[8]Ταχύτερα κι απ’ τις λεοπαρδάλεις τ’ άλογά τους, κι απ’ ό, τι οι λύκοι μες στη νύχτα αγριότερα τ’ άλογά τους ιππεύουν·

espalham por toda parte; sim, os seus cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

A intercessão do profeta

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque

έρχοντ' από μακριά οι καβαλλαραίοι τους, ορμητικά πετούν σαν τον αετό που ρίχνεται στη λεία του.

[9]Έτσι κι αυτοί ορμούν στη λεηλασία. Πίσω τους δεν κοιτούν. Συνάζουν αιχμαλώτους σαν την άμμο.

[10]Τους βασιλιάδες κοροϊδεύουν, τους κυβερνήτες περιγελούν. Κανένα φρούριο δεν τους εντυπωσιάζει, φτιάχνουν κάθε φορά ανάχωμα κι εύκολα το κυριεύουν.

[11]Όλα τα σαρώνουν, όπως ο άνεμος, και προχωρούν πιο πέρα αυτοί οι ένοχοι, που έχουν την ισχύ τους για θεό».

Παράπονο για την τυραννία των Βαβυλωνίων

[12]Κύριε, εσύ δεν είσαι ανέκαθεν ο Άγιος Θεός μας; Δε θα πεθάνουμε! Κύριε, εσύ κάλεσες τους Βαβυλώνιους να εκτελέσουν την απόφασή σου· εσύ, προστάτη μας, τους όρισες να μας τιμωρήσουν.

[13]Τα μάτια σου είναι τόσο καθαρά, που δεν μπορούνε το κακό να ανεχθούν ούτε την καταπίεση. Πώς τότε βλέπεις τους ληστές να εγκληματούν και δε μιλάς όταν καταβροχθίζει ο ασεβής τον δικαιότερό του,

[14]και κάνεις τους ανθρώπους σαν τα ψάρια της θάλασσας, σαν τα ερπετά, που δεν έχουν κανέναν για οδηγό τους;

[15]Οι Βαβυλώνιοι συλλαμβάνουν με το αγκίστρι τους λαούς, τους σέρνουν μες στο δίχτυ τους. Και χαίρονται γι' αυτό κι ευχαριστιούνται.

[16]Γι' αυτό θυσιάζουνε στα δίχτυα τους και καίνε θυμίαμα μπροστά τους, γιατί μ'

por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

Habacuque 2

A resposta do Senhor

[1] Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

[2] O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.

[3] Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

[4] Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

[5] Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja ganânciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

[6] Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador?

αυτά εξασφαλίζουν την τροφή τους, τροφή που είναι γευστική και πλούσια.

[17]Άραγε είναι αυτός ο λόγος που τραβούν πάντα το ξίφος και που εξοντώνουν δίχως λύπη τους λαούς;

ΑΒΒΑΚΟΥΜ 2

Η απάντηση του Θεού: Το δίκαιο υπερισχύει

[1]Εγώ είπα: «Θα πάρω θέση, θα σταθώ στη σκοπιά μου και στην πολεμίστρα μου και θα προσμένω για να δω τι θα μου πει ο Θεός για να πω, και ποια θα πρέπει απάντηση να δώσω στο παράπονο που διατύπωσα».

[2]Και μου αποκρίθηκε ο Κύριος: «Αυτό που τώρα σου αποκαλύπτω, γράψ' το σε πλάκες με καθαρή γραφή, έτσι που όλοι να το διαβάζουν εύκολα.

[3]Αυτό που σου αποκαλύπτω δεν θα εκπληρωθεί αμέσως, σίγουρα όμως κάποτε θα πραγματοποιηθεί. Περίμενε με υπομονή ωσότου να συμβεί. Γράψε, λοιπόν, τώρα:

[4]»“Αυτός που είναι άπιστος θα καταστραφεί. Αυτός όμως που μου είναι πιστός και πράττει το δίκαιο, θα ζήσει.

[5]Πράγματι, όποιος καυχιέται ότι είναι απατεώνας, αυτός ο άνθρωπος ο αλαζονικός ποτέ δε μένει ήσυχος, ακόμη κι αν ανοίξει το στόμα του ωσάν τον άδη ή είναι σαν το θάνατο αχόρταγος, ακόμη κι αν καταπιεί όλα τα έθνη το ένα μετά το άλλο”».

Απειλές ενάντια στον καταπιεστή των λαών

[6]Όλα τα έθνη θ' απαγγείλουν ενάντια στον κατακτητή τους περιφρονητικά

Dirão: Ai daquele que acumula o que não é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!

υπονοούμενα. Θα πουν: «Αλίμονο σ' εκείνον που μαζεύει ό, τι δεν του ανήκει – αλήθεια, ως πότε; – και τον καθένα τον μεταχειρίζεται σαν οφειλέτη του! »

7 Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

7Θα ξεσηκωθούν ξαφνικά οι πιστωτές σου· θα ξυπνήσουν αυτοί που καταπίεσες και θα σε λεηλατήσουν.

8 Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

8Έθνη εσύ λεηλάτησες πολλά, διέπραξες φόνους κι αδικίες σε τόσες χώρες, ενάντια στους κατοίκους τόσων πόλεων. Γι' αυτό κι όλοι οι άλλοι λαοί θα λεηλατήσουν εσένα.

9 Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

9Θα πουν: «Αλίμονο σ' εκείνον που μαζεύει κέρδη παράνομα για την οικογένειά του, και φτιάχνει τη φωλιά του ψηλά, για να γλιτώσει απ' το αρπαχτικό το χέρι».

10 Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

10Και πράγματι, τα σχέδιά σου όλα θα φέρουν στη δυναστεία σου ντροπή. Καταστρέφοντας έθνη πολλά, τον ίδιο τον εαυτό σου καταστρέφεις.

11 Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

11Γιατί κι οι πέτρες από τους τοίχους θα φωνάξουν και οι ξυλοδεσιές θ' αντιφωνήσουν.

12 Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

12«Αλίμονο», θα πουν, «σ' εκείνον που χτίζει πόλεις με φόνους και που με αδικίες τις θεμελιώνει! »

13 Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

13Μάταια οι λαοί μοχθούν. Το έργο τους θα το καταστρέψει η φωτιά. Και όλα αυτά προέρχονται απ' τον Κύριο του σύμπαντος.

14 Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

14Η γνώση της δόξας του Κυρίου θα γεμίσει τη γη, όπως γεμίζουν τα νερά, της θάλασσας το βάθος.

15 Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu

15Θα πουν: «Αλίμονο σ' εκείνον που ποτίζει το συνάνθρωπό του με της οργής

furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

του το μεθυστικό κρασί, για ν' απολαύσει έπειτα τον εξευτελισμό του! »

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[16]Με ατιμία θα κορεσθείς κι όχι με δόξα. Σειρά σου τώρα να πιεις, και να ξεγυμνωθείς. Ο Κύριος θα σου δώσει ν' αδειάσεις το ποτήρι της οργής του, και τότε η ντροπή θα επισκιάσει τη δόξα σου.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa do sangue dos homens e da violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[17]Κατέστρεψες τα δάση του Λιβάνου, τα ζώα του εξολόθρευσες. Όλα αυτά θα πέσουν πάνω σου και θα τιμωρηθείς για τους φόνους που διέπραξες σε τόσες χώρες και στους κατοίκους τόσων πόλεων.

Η αδυναμία των θεών της Βαβυλώνας

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

[18]Τι ωφελεί το είδωλο που έφτιαξε ο τεχνίτης; η χυτή εικόνα, που διδάσκει μόνο ψέματα; Πώς μπορεί ο άνθρωπος να έχει εμπιστοσύνη στους άφωνους θεούς που ο ίδιος κατασκεύασε;

[19] Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

[19]Αλίμονο σ' εκείνον που λέει στο ξύλο: «Ξύπνα» και στο νεκρό λιθάρι: «Πάρε ζωή! » Αυτό θα προφητέψει; Με μάλαμα είναι καλυμμένο και με ασήμι, αλλά ζωή σταλιά δεν έχει μέσα του.

[20] O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

[20]Ο Κύριος όμως είν' εκεί, στον άγιο του ναό. Όλη η γη ας μείνει σιωπηλή μπροστά του!

Habacuque 3

A oração de Habacuque

[1] Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

ΑΒΒΑΚΟΥΜ 3

Όραμα για την επέμβαση του Θεού

[1]Προσευχή του προφήτη Αββακούμ, που ψάλλεται σύμφωνα με το ρυθμό των θρήνων.

[2] Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a

[2]Κύριε, άκουσα την αγγελία σου. Κύριε, φοβήθηκα αυτό που σχεδιάζεις.

tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

Πραγματοποίησέ το σύντομα, κάνε να το δω όσο ζω. Στους ταραγμένους χρόνους μας δείξε μας έλεος.

3 Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

3Ο Θεός έρχεται από τη Θαιμάν, ο Άγιος Θεός από το όρος Φαράν. *(Διάψαλμα)* Η λαμπρότητά του φωτίζει τους ουρανούς και η δόξα του γεμίζει τη γη.

4 O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

4Η λάμψη του είναι σαν το φως του ήλιου, ακτίνες λαμπερές σκορπιούνται από το χέρι του, όπου κρυμμένη είν' η δύναμή του.

5 Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

5Μπροστά του προχωρεί αρρώστια, πανούκλα ακολουθεί τα βήματά του.

6 Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os montes primitivos; os outeiros eternos se abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

6Πατάει το πόδι του στη γη κι αυτή τραντάζεται, ρίχνει στα έθνη τη ματιά του και σκιρτούν. Πανάρχαια βουνά ταρακουνιούνται, αιώνιοι λόφοι υποχωρούν, που από παλιά πάνω απ' αυτούς περνούσε.

7 Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.

7Της Κουσάν βλέπω τις σκηνές να χαμηλώνουν από φόβο· και τρέμουν τα σκηνώματα της Μαδιάμ.

8 Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?

8Κύριε, ενάντια σε ποιον στρέφεται ο θυμός σου; Μήπως ενάντια στους ποταμούς ή στη βαθιά τη θάλασσα, ώστε ν' ανεβαίνεις πάνω στ' άλογά σου, στις άμαξές σου που στη νίκη σε οδηγούν;

9 Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.

9Βγάλε το τόξο σου, βάλε τα βέλη στη χορδή. *(Διάψαλμα)* Σχίζεις τη γη κι αναπηδούν ποτάμια.

10 Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.

10Σε βλέπουν τα βουνά και τρέμουνε, κατακλυσμός νερών ποτίζουνε τη γη· η άβυσσος κάτω απ' τη γη μουγκρίζει τα κύματά της ανεβαίνουνε ψηλά.

[11] O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.

[11]Ο ήλιος και το φεγγάρι σταθμεύουν στην κατοικία τους. Κρύβονται μπρος στα φωτεινά σου βέλη που σφυρίζουν, μπροστά στις εκτυφλωτικές της λόγχης σου αστραπές.

[12] Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.

[12]Δρασκελάς με θυμό τη γη, στην οργή σου καταπατείς τα έθνη.

[13] Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.

[13]Βγήκες για να βοηθήσεις το λαό σου, για να σώσεις τον εκλεκτό σου. Τη στέγη γκρέμισες από το μέγαρο του ασεβή, ξεσκέπασες πλήρως τα θεμέλια. *(Διάψαλμα)*

[14] Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os quais, como tempestade, avançam para me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.

[14]Οι αρχηγοί του θέλανε να μας διασκορπίσουν· όρμησαν σαν ανεμοστρόβιλος, με χαρά πως στο κρυσφύγετό τους θα μας μεταφέρουν, έτοιμοι κρυφά να θυσιάσουνε τα θύματά τους. Εσύ όμως διατρύπησες τα κεφάλια τους με τις ίδιες τους τις λόγχες.

[15] Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.

[15]Με τ' άλογά σου ανοίγεις δρόμο να περάσεις μέσα από τ' αφρισμένα κύματα της θάλασσας.

[16] Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e os joelhos me vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

[16]Όταν ο Κύριος μ' έκανε να τα δω όλα αυτά, με συνεπήρε τρόμος· σαν άκουσα αυτή τη δυνατή φωνή τα χείλη μου άρχισαν να τρεμοπαίζουν· τα γόνατά μου λύγισαν κι όλο το σώμα μου διαλύθηκε. Ακόμα πρέπει να περιμένω ακίνητος τη μέρα που καταστροφή θα φέρει στο λαό που μας επιτίθεται.

[17] Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

[17]Κι αν τώρα οι συκιές δεν έχουν πια καρπό, σταφύλια κι αν δεν δίνουνε τ' αμπέλια, κι αν απομένουν άκαρπες οι ελιές και δε βγαίνουν σοδειές απ' τα χωράφια, κι αν πρόβατα δεν έχουν τα

μαντριά και δεν υπάρχουνε βόδια στους στάβλους,

[18] todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

[18]ωστόσο εγώ θ’ αναγαλλιάζω για τον Κύριο, θα χαίρομαι γιατί ο Θεός με βοηθάει.

[19] O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

[19]Ο Κύριος είν’ ο Θεός μου, είναι η δύναμή μου! Με κάνει σαν το ελάφι γοργοπόδαρο, φέρνει τα βήματά μου στις κορφές.

(Από τη συλλογή του πρωτοψάλτη - με συνοδεία εγχόρδων).

Sofonias	ΣΟΦΟΝΙΑΣ

Sofonias 1

Ameaças contra Judá e Jerusalém

[1] Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.

[2] De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[3] Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.

[4] Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;

[5] os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;

[6] os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.

O dia da ira do Senhor

ΣΟΦΟΝΙΑΣ 1

[1]Λόγος του Κυρίου, που απευθύνθηκε στο Σοφονία, την εποχή που βασίλευε στον Ιούδα ο Ιωσίας, γιος του Αμών. Πατέρας του Σοφονία ήταν ο Χουσεί, παππούς του ο Γεδαλίας και προπάππος του ο Αμαρίας, γιος του Εζεκία.

Η ημέρα της κρίσεως του Κυρίου

[2]«Θα εξαφανίσω εντελώς τα πάντα από τη γη», λέει ο Κύριος.

[3]«Θα εξαφανίσω τους ανθρώπους και τα ζώα, όλα τα πετούμενα και της θάλασσας τα ψάρια –όλα αυτά που οδηγούν τους ανθρώπους στην ασέβεια– κι όλο το γένος το ανθρώπινο θα το εξοντώσω από τη γη. Εγώ ο Κύριος το λέω.

[4]Το χέρι μου θ' απλώσω ενάντια στον Ιούδα και ενάντια σ' όλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. Θα εξαφανίσω από τον τόπο αυτό ό, τι απόμεινε απ' τη λατρεία του Βάαλ, ακόμα και τη θύμηση των ιερέων που τον υπηρετούν.

[5]Θα εξαφανίσω εκείνους που στις στέγες ανεβαίνουν να προσκυνήσουν τα άστρα τ' ουρανού, κι εκείνους που με προσκυνούν και τάχα στ' όνομά μου ορκίζονται, μα ορκίζονται συγχρόνως στον Μιλκώμ.

[6]Θα εξαφανίσω εκείνους που απομακρύνονται από μένα, που δεν ενδιαφέρονται για μένα και δε με αναζητούν».

[7] Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.

[7]Σωπάστε μπροστά στον Κύριο, το Θεό. Είναι κοντά η ημέρα που ο Κύριος θα εκδηλώσει την κρίση του. Ο Κύριος θυσία ετοιμάζει– έχει εξαγνίσει κιόλας τους καλεσμένους του.

[8] No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e todos os que trajam vestiduras estrangeiras.

[8]«Τη μέρα της θυσίας μου», λέει ο Κύριος, «τους άρχοντες θα τιμωρήσω και τους γιους του βασιλιά κι όλους εκείνους που φορούν ρούχα ξενόφερτα.

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

[9]Τη μέρα εκείνη θα τιμωρήσω όλους αυτούς που δρασκελάνε το κατώφλι, και του αφεντικού τους γεμίζουνε το σπίτι με πράγματα που απέκτησαν με αδικία κι απάτη.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[10]»Τη μέρα εκείνη θ' ακουστούν δυνατές κραυγές από την πύλη των Ιχθύων, θρήνοι από τη νέα συνοικία κι ένας μεγάλος θόρυβος από τους λόφους.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[11]Θρηνήστε κάτοικοι της κάτω πόλης, γιατί όλοι θα καταστραφούν οι μικροπωλητές και θα εξολοθρευτούν όλοι οι έμποροι.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[12]»Εκείνο τον καιρό, θα ψάξω προσεχτικά την Ιερουσαλήμ με λυχνάρια, για να βρω και να τιμωρήσω όλους τους ανέμελους, αυτούς που αναπαύονται αμέριμνα στα πλούτη τους και λένε στον εαυτό τους "ο Κύριος δεν κάνει τίποτα· ούτε καλό ούτε κακό".

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.

[13]Τα υπάρχοντά τους θ' αρπαχτούν και θα ερημωθούν τα σπίτια τους. Χτίζουνε σπίτια, μα δε θα τα κατοικήσουν· φυτεύουν αμπέλια, μα το κρασί τους δε θα το πιουν».

14 Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.

14Κοντά είν’ η ημέρα η μεγάλη, που ο Κύριος θα εκδηλώσει την κρίση του. Πλησιάζει, φτάνει σύντομα. Κραυγές απελπισίας θα προκαλέσει ο ερχομός της! Ακόμα κι οι πιο θαρραλέοι θα φωνάζουν για βοήθεια.

15 Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

15Μέρα οργής θα είναι η μέρα εκείνη, μέρα θλίψης και στενοχώριας, μέρα ερήμωσης και συμφοράς, σκοταδιού μέρα και μαυρίλας. Μέρα συννεφιασμένη, ζοφερή,

16 dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

16μέρα σάλπιγγας και πολεμικής κραυγής ενάντια στις οχυρωμένες πόλεις κι ενάντια στους ψηλούς πύργους.

17 Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram contra o SENHOR; e o sangue deles se derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.

17Σε θλίψη θα βυθίσει ο Κύριος τους ανθρώπους· θα προχωρούν ψηλαφητά σαν τους τυφλούς. Το αίμα τους το χώμα θα ποτίσει, θα ξεχυθούν τα εντόσθιά τους πάνω στις κοπριές, γιατί αμάρτησαν ενώπιόν του.

18 Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

18Ούτε το ασήμι ούτε το χρυσάφι τους θα μπορέσει να τους σώσει την ημέρα της οργής του Κυρίου. Του θυμού του η φωτιά θα καταφάει ολόκληρη τη γη. Πράγματι, θα ’ναι κάτι τρομερό! Θα εξοντώσει όλους της γης τους κατοίκους.

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

1 Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,

ΣΟΦΟΝΙΑΣ 2

Έκκληση για μετάνοια

1Ελάτε στα λογικά σας· συνέλθετε, έθνος αδιάντροπο!

2 antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.

2Κάντε το πριν ο Κύριος απαγγείλει την καταδίκη σας, πριν η ευκαιρία για μετάνοια περάσει σαν το άχυρο που το σκορπίζει ο άνεμος· πριν έρθει και σας βρει η φοβερή του Κυρίου οργή· ναι, η μέρα της οργής πριν έρθει του Κυρίου!

[3] Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

[3]Όλοι όμως εσείς οι ταπεινοί, εσείς που υπακούτε στις εντολές του, προσηλωμένοι μείνετε στον Κύριο· πράξτε το δίκαιο, μείνετε ταπεινοί, ίσως έτσι να είστε ασφαλείς τη μέρα της οργής του Κυρίου.

Η καταδίκη των γειτονικών με τον Ισραήλ εθνών

[4] Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.

[4]Θα μείνει ακατοίκητη η Γάζα κι έρημη η Ασκάλωνα. Ξαφνικά θα κατακτηθεί η Ασδώδ, και μέρα μεσημέρι οι κάτοικοί της θα εξοριστούν. Και της Εκρών οι κάτοικοι από την πόλη τους θα διωχτούνε.

[5] Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

[5]Αλίμονό σας, Φιλισταίοι, εσείς που προέρχεστε από την Κρήτη και κατοικείτε κάτω στα παράλια! Ο Κύριος λέει εναντίον σας: «Θα σ' ερημώσω, Χαναάν, χώρα των Φιλισταίων! Δε θα σου μείνει ούτ' ένας κάτοικος.

[6] O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

[6]Θα γίνουν τα παράλια λιβάδια με πηγάδια για τους βοσκούς, και μαντριά για τα κοπάδια.

[7] O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas de Asquelom; porque o SENHOR, seu Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

[7]Θ' ανήκουν σ' αυτούς που θα επιζήσουν απ' το λαό του Ιούδα. Εκεί θα βόσκουν τα κοπάδια τους· το βράδυ θα κοιμούνται στα σπίτια της Ασκάλωνας». Γιατί ο Κύριος, ο Θεός τους θα ενδιαφερθεί γι' αυτούς και θ' αλλάξει την κατάστασή τους.

Ameaças contra Moabe e Amom

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[8]Ο Κύριος λέει: «Άκουσα το χλευασμό των Μωαβιτών και των Αμμωνιτών την καταφρόνια, καθώς περιγελούσαν το λαό μου και καυχιόντουσαν ότι θα κατακτήσουν τη χώρα του.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas,

[9]Γι' αυτό, εγώ ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, ορκίζομαι ότι οι χώρες των Μωαβιτών και των Αμμωνιτών θα γίνουν σαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα·

poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[13] Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

[14] No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos; alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

[15] Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

αγκαθότοποι, λάκκοι αλατιού και έρημος για πάντα. Όσοι απ’ το λαό μου επιζήσουν, θα τους λεηλατήσουν και θα κυριέψουν τη χώρα τους.

[10]Αυτά θα τους συμβούν για την αλαζονεία τους, γιατί κορόιδεψαν και πρόσβαλαν το λαό του Κυρίου του σύμπαντος».

[11]Ο Κύριος θα δείξει τη φοβερή του δύναμη απέναντί τους. Θα εξαφανίσει όλους τους θεούς της γης· κι όλα τα έθνη, ακόμα και τα πιο μακρινά, θα τον προσκυνήσουν, καθένα από τον τόπο του.

[12]«Κι εσείς, Αιθίοπες, θα σκοτωθείτε από το ξίφος μου», λέει ο Κύριος.

[13]«Το χέρι μου θ’ απλώσω στο βορρά και τους Ασσυρίους θα καταστρέψω· θα μετατρέψω τη Νινευή σ’ ερείπια, άνυδρη θα την κάνω σαν την έρημο.

[14]Εκεί που ήταν η πόλη, κοπάδια τώρα θ’ εγκατασταθούν καθώς κι όλα των ζωντανών τα είδη· οι κουκουβάγιες και οι καλιακούδες θα κατοικούν ανάμεσα στα κιονόκρανα των στύλων της, θα κρώζουν στα ερειπωμένα της παράθυρα· κοράκια θα κράζουν στα κατώφλια. Και η εσωτερική κέδρινη επένδυση των τοίχων κάτω θα σωριαστεί.

[15]Εκεί θα καταντήσει η πολιτεία η ξένοιαστη, που νόμιζε πως είναι ασφαλής και πως αυτή είναι και κανένας άλλος. Να, λοιπόν, που έγινε ερείπια, κρησφύγετο των αγριμιών! Καθένας που από κοντά της θα περνάει, θα σφυρίζει,

και με χειρονομίες την φρίκη του θα δείχνει».

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

[1] Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

[2] Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

[3] Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

[4] Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

[5] O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã, traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

[6] Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

[7] Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua morada não seria destruída, segundo o que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ 3

Η κρίση της Ιερουσαλήμ

[1]Αλίμονο στην πόλη την ακάθαρτη και μολυσμένη, στην πόλη την τυραννική!

[2]Δεν άκουσε τις προειδοποιήσεις του Κυρίου, δε διορθώθηκε. Δεν εμπιστεύτηκε στον Κύριο, δε στράφηκε προς το Θεό της.

[3]Βρυχιούνται σαν λιοντάρια οι άρχοντές της, σαν πειναμένοι λύκοι οι κυβερνήτες της· κόκαλο δεν αφήνουν για το πρωί.

[4]Είναι οι προφήτες της ανεύθυνοι κι επίβουλοι. Οι ιερείς της βεβηλώνουν το ναό και αθετούν το νόμο του Θεού.

[5]Κι όλα αυτά, μολονότι ο Κύριος τους συμπεριφέρθηκε με δικαιοσύνη και την πολιτεία τους δεν την εγκατέλειψε. Δεν κάνει αδικίες. Κάθε πρωί, αδιάκοπα, αποκαλύπτει τα προστάγματά του· αυτοί όμως συνεχίζουν να διαπράττουν την αδικία χωρίς ντροπή.

[6]«Ολόκληρα έθνη εξολόθρευσα», λέει ο Κύριος. «Κατέστρεψα τα τείχη και τους πύργους τους, ερήμωσα τους δρόμους τους, κανείς δεν τους διαβαίνει πια. Ερήμωσα τις πόλεις τους· δε συναντάς ψυχή, ούτε περαστικόν ούτε και κάτοικο.

[7]Έπειτα σκέφτηκα πως θα με σεβαστείτε, θα καταλάβετε το μήνυμά μου και δε θα χρειαστεί να κάνω πράξη την απειλή μου, να καταστρέψω την πόλη σας. Εσείς όμως κάθε φορά με πιο μεγάλο ζήλο ριχνόσασταν στη διαφθορά.

A salvação da filha de Jerusalém

[8] Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

[8]Για τούτο, περιμένετέ με ως την ημέρα που θα σηκωθώ να σας λεηλατήσω. Γιατί η απόφασή μου είναι να συναθροίσω έθνη και βασίλεια, για να ξεχύσω πάνω σας την κατάρα μου, όλη τη λάβα της οργής μου. Με του θυμού μου τη φωτιά θα καταφαγωθεί η γη ολάκερη».

Το εξαγνισμένο υπόλοιπο του Ισραήλ

[9] Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

[9]«Μετά απ' αυτά», λέει ο Κύριος, «θα μεταστρέψω τους λαούς και θα εξαγνίσω τα χείλη τους για να προσεύχονται όλοι στ' όνομά μου κι όλοι να με λατρεύουν με μια καρδιά.

[10] Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

[10]Από τη μακρινή Αιθιοπία, οι διασκορπισμένοι του λαού μου θα 'ρθουν και θα μου φέρουν προσφορές.

[11] Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

[11]»Δε θα ντρέπεστε πια εκείνη την ημέρα για καμιά από τις κακές σας πράξεις που μ' αυτές επαναστατήσατε εναντίον μου· γιατί εγώ θα πάρω τους αλαζόνες απ' ανάμεσά σας και θα πάψετε να κομπάζετε πάνω στο άγιο μου βουνό.

[12] Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.

[12]Θ' αφήσω ένα υπόλοιπο ανάμεσά σας, από φτωχούς και ταπεινούς, κι αυτοί θα καταφεύγουνε σ' εμένα.

[13] Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa, porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

[13]Αυτό το υπόλοιπο του Ισραήλ δεν θα κάνει αδικίες, δε θα λέει πια ψέματα και δε θα κάνει απάτες. Θα είναι ήσυχοι να τρών' και να κοιμούνται δίχως κανείς να τους τρομάζει».

[14] Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.

[14]Χαρείτε εσείς στην πόλη της Σιών! Φώναζε από χαρά, λαέ του Ισραήλ! Χαρείτε κι αναγαλλιάστε μ' όλη σας την καρδιά, εσείς οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ!

[15] O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.

[16] Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.

[17] O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.

[18] Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.

[19] Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.

[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

[15]Ο Κύριος δεν θα σας τιμωρήσει άλλο. Έδιωξε αυτός μακριά σας τους εχθρούς σας. Ο βασιλιάς του Ισραήλ, ο Κύριος ο ίδιος, είναι ανάμεσά σας· δεν έχετε να φοβηθείτε πια κακό.

[16]Θα λέν' εκείνη την ημέρα στην Ιερουσαλήμ: «Τίποτα μη φοβάσαι, πόλη του όρους Σιών, μην χάνεις το κουράγιο σου!

[17]Ο Κύριος ο Θεός σου είναι μαζί σου, σε βοηθάει να νικήσεις ο δυνατός. Χαρά αισθάνεται για σένα· δεν σε απειλεί πια, γιατί σε αγαπάει. Χαίρεται και αναγαλλιάζει όταν σε βλέπει».

Επιστροφή του διασκορπισμένου λαού

[18]Λέει ο Κύριος: «Θα πάρω το βάρος της ντροπής από την Ιερουσαλήμ. Θα φέρω πίσω όλους εκείνους που ζουν μακριά της και δεν μπορούν να συμμετάσχουν στις γιορτές μου.

[19]Θα 'ρθεί καιρός που θα τιμωρήσω όλους εκείνους που σας έχουν καταπιέσει. Θα συγκεντρώσω τα παραπλανημένα πρόβατα και θα φροντίσω για τ' ανάπηρα. Ένδοξους θα σας κάνω κι ονομαστούς σ' όλη τη γη, εκεί που τη ντροπή είχατε δοκιμάσει.

[20]Τότε είναι που θα σας συγκεντρώσω και θα σας φέρω εδώ. Θα σας κάνω ονομαστούς και ένδοξους ανάμεσα σ' όλους τους λαούς της γης, γιατί θ' αλλάξω την κατάστασή σας και θα το δείτε! Εγώ, ο Κύριος το λέω».

Ageu

Ageu 1

Ageu exorta o povo a reedificar o templo

1 No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:

2 Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.

3 Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

4 Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?

5 Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

6 Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.

7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.

8 Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.

9 Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes

ΑΓΓΑΙΟΣ

ΑΓΓΑΙΟΣ 1

Έκκληση για την ανοικοδόμηση του ναού

1Το δεύτερο έτος της βασιλείας του Δαρείου, την πρώτη του έκτου μήνα, μίλησε ο Κύριος στον προφήτη Αγγαίο και του έδωσε εντολή να μεταδώσει μήνυμα στο διοικητή της Ιουδαίας Ζοροβάβελ, γιο του Σαλαθιήλ, και στον αρχιερέα Ιησού, γιο του Ιωσαδάκ.

2-3Είπε, λοιπόν, ο Αγγαίος εκ μέρους του Κυρίου: «Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: “ο λαός αυτός ισχυρίζεται ότι δεν ήρθε ακόμα ο καιρός να ξαναχτιστεί ο ναός μου.

4Μα είναι τώρα καιρός να κατοικείτε εσείς σε σπίτια με ξύλινα φατνώματα, τη στιγμή που ο δικός μου οίκος είναι ακόμα ερειπωμένος;

5Κοιτάξτε σε ποιο σημείο έχετε φτάσει:

6Σπέρνετε πολλά μα συγκεντρώνετε λίγα· τρώτε αλλά δε χορταίνετε· πίνετε μα δεν ευχαριστιέστε· ντύνεστε αλλά δε ζεσταίνεστε και του εργάτη ο μισθός μπαίνει σε τρύπια τσέπη”.

7»Γι’ αυτό, λέει ο Κύριος του σύμπαντος: “σκεφτείτε το κατάντημά σας.

8Μετά ανεβείτε στο βουνό και φέρτε ξύλα και ξαναχτίστε το ναό για να μ’ ευαρεστήσετε και να με τιμήσετε.

9Επιδιώκετε πολλά, μα λίγα κατορθώνετε. Στο σπίτι σας τα φέρνετε μα

para casa, eu com um assopro o dissipei. Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos; por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

εγώ τα εξανεμίζω. Γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή ο ναός μου είναι ερειπωμένος, κι εσείς ασχολείσθε καθένας με το δικό του σπίτι!

10 Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

10Γι' αυτό οι ουρανοί δεν έβρεξαν κι η γη αρνήθηκε να δώσει τους καρπούς της.

11 Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

11Έφερα ξηρασία στη χώρα σας· στα βουνά και στα σταροχώραφα, στ' αμπέλια και στους ελαιώνες, σ' όλα τα γεννήματα της γης. Άνθρωποι και ζώα υποφέρουν· ό, τι κι αν κάνετε είναι μια αποτυχία"».

O povo atende ao Senhor

Ο Θεός υπόσχεται τη βοήθειά του στο λαό

12 Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

12Ο Ζοροβάβελ, γιος του Σαλαθιήλ, κι ο αρχιερέας Ιησούς, γιος του Ιωσαδάκ, καθώς και ο λαός που είχε έρθει από την αιχμαλωσία, δέχτηκαν τα λόγια που ο Κύριος, ο Θεός, τούς είπε μέσω του προφήτη Αγγαίου, και αναγνώρισαν ότι ο Κύριος τους τον είχε στείλει· τρόμαξαν μάλιστα που δεν είχαν υπακούσει στον Κύριο.

13 Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

13Τότε ο Αγγαίος, ο αγγελιοφόρος του Κυρίου, είπε στο λαό αυτό που ο Κύριος τον είχε διατάξει: «Εγώ θα είμαι μαζί σας. Εγώ, ο Κύριος, το λέω».

14 O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

14Έτσι ο Κύριος έδωσε φώτιση στο διοικητή της Ιουδαίας Ζοροβάβελ, γιο του Σαλαθιήλ, και στον αρχιερέα Ιησού, γιο του Ιωσαδάκ, και στο λαό που είχε έρθει από την αιχμαλωσία. Ήρθαν λοιπόν και εργάζονταν στο ναό του Κυρίου του σύμπαντος, του Θεού τους.

15 ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

15Το έργο άρχισε στις είκοσι τέσσερις του έκτου μήνα.

Ageu 2

A glória do segundo templo

[1] No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[2] Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

[3] Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

[4] Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

[5] segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

[6] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

[7] farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8] Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

ΑΓΓΑΙΟΣ 2

Η λαμπρότητα του καινούριου ναού

Τον ίδιο χρόνο,

[1]στις είκοσι μία του έβδομου μήνα, ο Κύριος έδωσε μήνυμα στον προφήτη Αγγαίο

[2]για το Ζοροβάβελ, γιο του Σαλαθιήλ, διοικητή της Ιουδαίας, για τον αρχιερέα Ιησού, γιο του Ιωσαδάκ, και για το λαό που είχε έρθει από την αιχμαλωσία. Ο προφήτης τούς είπε:

[3]«Ποιος από σας πρόλαβε να δει το ναό στην παλιά του λαμπρότητα; Τι είναι αυτό που βλέπετε τώρα; Σε σύγκριση μ' εκείνον, ετούτος ο ναός δεν αξίζει τίποτα!

[4]Ο Κύριος όμως λέει: "πάρε δύναμη Ζοροβάβελ, πάρε δύναμη αρχιερέα Ιησού, γιε του Ιωσαδάκ, πάρτε δύναμη όλοι εσείς ο λαός της χώρας. Και τώρα στη δουλειά! Εγώ είμαι μαζί σας, ο Κύριος του σύμπαντος.

[5]Η υπόσχεση που σας έδωσα όταν σας έβγαλα από την Αίγυπτο ισχύει ακόμα: Θα είμαι παρών ανάμεσά σας και δε θα 'χετε τίποτα να φοβηθείτε! "

[6]»Εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, σας λέω: Λίγο ακόμα και θα σείσω τους ουρανούς, τη γη, τη θάλασσα και τη στεριά.

[7]Θ' αναταράξω όλα τα έθνη, ώστε να 'ρθούν οι θησαυροί τους και να δώσουν στο ναό αυτό την παλιά του δόξα.

[8]Σ' εμένα, τον Κύριο του σύμπαντος, ανήκει το ασήμι και το χρυσάφι.

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

Repreendida a infidelidade do povo

[10] Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[11] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

[12] Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

[13] Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

[14] Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

[15] Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

[9]Η λαμπρότητα του καινούριου αυτού ναού θα ξεπεράσει τη λαμπρότητα του πρώτου. Στον τόπο τούτο ειρήνη θα χαρίσω. Εγώ το λέω ο Κύριος του σύμπαντος».

Αποκλεισμός των Σαμαρειτών από το ναό

[10]Τον ίδιο χρόνο, στις είκοσι τέσσερις του ένατου μήνα, μίλησε ο Κύριος στον προφήτη Αγγαίο

[11]και του είπε: «Εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, σε στέλνω στους ιερείς να ζητήσεις οδηγίες. Ρώτησέ τους:

[12]“αν κανείς έχει διπλώσει ιερό κρέασσε μιαν άκρη απ’ το ρούχο του, κι αγγίξει με το ρούχο του ψωμί ή μαγειρεμένο φαγητό, ή κρασί ή λάδι ή οποιαδήποτε τροφή, αυτή η τροφή θα θεωρηθεί άγια; ”» Όταν ο Αγγαίος ρώτησε τους ιερείς, εκείνοι του αποκρίθηκαν: «Όχι».

[13]Τότε ο Αγγαίος ρώτησε: «Αν κάποιος γίνει ακάθαρτος, επειδή θα ’χει αγγίξει νεκρό, κι αγγίξει μετά μια τροφή απ’ αυτές, αυτή θα θεωρηθεί ακάθαρτη; » Οι ιερείς αποκρίθηκαν: «Ναι, θα είναι ακάθαρτη».

[14]Κι ο Αγγαίος κατέληξε: «Ακούστε τι λέει ο Κύριος: “αυτό ακριβώς συμβαίνει με το λαό αυτό και μ’ αυτό το έθνος εδώ ενώπιόν μου, καθώς και με όλα τα έργα τους: Ό, τι αγγίζουν γίνεται ακάθαρτο”».

Η υπακοή εξασφαλίζει ευημερία

[15]Ο Κύριος συνέχισε: «Σκεφτείτε τώρα! Θυμηθείτε το παρελθόν, τότε που δεν είχατε αρχίσει ακόμα να χτίζετε το ναό μου.

[16] antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

[16]Πώς ήταν τότε; Υπολογίζατε να βγάλετε από ένα χωράφι είκοσι σακιά γεννήματα και παίρνατε δέκα. Κι από ένα αμπέλι υπολογίζατε να βγάλετε πενήντα δοχεία κρασί και βγάζατε είκοσι.

[17] Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

[17]Σας έστειλα την κάψα του λίβα, μούχλα στα σιτηρά και χαλάζι, και κατέστρεψα όλα τα προϊόντα σας· εσείς όμως δεν επιστρέψατε σ' εμένα.

[18] Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

[18]Αυτό συνέβαινε και μέχρι σήμερα, στις είκοσι τέσσερις του ένατου μήνα, τη μέρα που συμπληρώθηκε η θεμελίωση του ναού του Κυρίου. Σκεφτείτε το προσεκτικά:

[19] Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

[19]Οι αποθήκες είναι άδειες· τ' αμπέλια, οι συκιές, οι ροδιές κι οι ελιές σας δεν καρποφόρησαν ακόμα. Αλλά από τη μέρα αυτή κι εμπρός εγώ θα σας ευλογήσω».

A promessa do Senhor a Zorobabel

Η υπόσχεση του Θεού στο Ζοροβάβελ

[20] Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

[20]Στις είκοσι τέσσερις του ίδιου μήνα, ο Κύριος μίλησε ξανά στον Αγγαίο και του είπε:

[21] Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

[21]«Πες στο Ζοροβάβελ, το διοικητή της Ιουδαίας ότι εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος θα σείσω τον ουρανό και τη γη.

[22] derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

[22]Θ' ανατρέψω θρόνους βασιλιάδων και θα βάλω τέλος στη δύναμη των εθνών· θα ανατρέψω τις πολεμικές άμαξες και τους αρματηλάτες τους. Θα ρίξω καταγής τα άλογα κι οι καβαλάρηδές τους θ' αλληλοεξοντωθούνε με τα ξίφη τους.

[23] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[23]Την ημέρα εκείνη, θα σε πάρω, Ζοροβάβελ, γιε του Σαλαθιήλ, και θα σε κάνω δούλο μου· θα είσαι για μένα σαν τη σφραγίδα μου, γιατί εγώ σε διάλεξα. Εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, το λέω».

Zacarias	ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

[1] No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

[2] O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

[3] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

[5] Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

[6] Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 1

Πρόσκληση σε μετάνοια

[1]Τον όγδοο μήνα του δεύτερου έτους της βασιλείας του Δαρείου, δόθηκε μήνυμα από τον Κύριο στον προφήτη Ζαχαρία, γιο του Βαραχία, κι εγγονό του Ιδδώ.

[2-3]Ο Κύριος τον διέταξε να πει στο λαό της Ιουδαίας: Ακούστε τι έχει να σας πει ο Κύριος του σύμπαντος: «Οργίστηκα αφάνταστα εναντίον των προγόνων σας. Επιστρέψτε σ' εμένα, και θα επιστρέψω κι εγώ σ' εσάς. Εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, το λέω.

[4]Μη γίνεστε σαν τους προγόνους σας. Οι προηγούμενοι προφήτες, κήρυξαν σ' αυτούς εκ μέρους μου και τους είπαν ν' απαρνηθούν τον κακό τους δρόμο και τις βδελυρές τους πράξεις. Αυτοί όμως δεν άκουσαν και δε μου δώσαν προσοχή.

[5]Πού είναι τώρα οι πρόγονοί σας; Ασφαλώς κι οι προφήτες δε ζουν αιώνια.

[6]Οι λόγοι μου όμως και οι νόμοι μου, που τους μετέφεραν οι δούλοι μου, οι προφήτες, έπεισαν τελικά τους προγόνους σας. Κι εκείνοι μετανόησαν κι ομολόγησαν: "όπως αποφάσισε ο Κύριος του σύμπαντος να πράξει σ' εμάς, έτσι έπραξε, ανάλογα με τη συμπεριφορά μας και τα έργα μας"».

ΟΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑ

(1,7–6,8)

[7] No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

[7]Στις είκοσι τέσσερις του ενδέκατου μήνα, που είναι ο μήνας Σεβάτ, του δεύτερου έτους της βασιλείας του Δαρείου, δόθηκε μήνυμα από τον Κύριο στον προφήτη Ζαχαρία, γιο του Βαραχία, κι εγγονό του Ιδδώ. Ο προφήτης, λοιπόν, διηγείται:

Πρώτο όραμα:
Νέο μέλλον για την Ιερουσαλήμ

[8] Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

[8]Είδα τη νύχτα έναν άνθρωπο καβάλα πάνω σ’ άλογο καστανό, να στέκεται μες στις μυρτιές πλάι στον γκρεμό, και πίσω του ήταν άλλα άλογα καστανά, κόκκινα κι άσπρα.

[9] Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

[9]Ρώτησα, λοιπόν, τον άγγελο που μιλούσε μαζί μου: «Αυτά, κύριέ μου όλα τι σημαίνουν; » Και μου απάντησε: «Εγώ θα σου τα εξηγήσω».

[10] Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

[10]Τότε ο άνθρωπος που στεκότανε μες στις μυρτιές, είπε: «Εμείς είμαστε εκείνοι που ο Κύριος τους έστειλε να περιοδεύσουν τη γη».

[11] Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

[11]Και οι καβαλάρηδες δώσαν αναφορά στον άγγελο του Κυρίου, που στεκόταν ανάμεσα στις μυρτιές: «Περιοδεύσαμε τη γη, και είναι όλη ήσυχη και ειρηνική».

[12] Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

[12]Τότε εκείνος απευθύνθηκε στον Κύριο και του είπε: «Κύριε του σύμπαντος, είν’ εβδομήντα χρόνια που είσαι οργισμένος ενάντια στην Ιερουσαλήμ και στης Ιουδαίας τις πόλεις. Πότε πια θα δείξεις έλεος γι’ αυτές; »

[13] Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

[13]Ο Κύριος αποκρίθηκε στον άγγελο, που μιλούσε μαζί μου, με λόγους φιλικούς και παρηγορητικούς.

[14] E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande

[14]Τότε αυτός ο άγγελος με πρόσταξε να κηρύξω ότι ο Κύριος του σύμπαντος λέει:

empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

[15] E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes; porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.

[17] Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

[18] Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.

[19] Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.

[20] O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.

[21] Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das

«Είναι μεγάλη η αγάπη μου για την Ιερουσαλήμ και τη Σιών,

[15]μα και μεγάλη η οργή μου ενάντια στα έθνη που νιώθουν τόση αυτοπεποίθηση· εγώ λίγο ήμουν οργισμένος με το λαό μου, αυτοί όμως τελείως τον κατέστρεψαν.

[16]Γι’ αυτό ακούστε τι λέει ο Κύριος του σύμπαντος: Γεμάτος αγάπη επιστρέφω στην Ιερουσαλήμ· ο ναός μου θα ξαναχτιστεί και η πόλη ολόκληρη θ’ ανοικοδομηθεί».

[17]Με πρόσταξε ακόμα να κηρύξω ότι ο Κύριος του σύμπαντος λέει: «Θα γεμίσουν πάλι οι πόλεις μου αγαθά. Εγώ, ο Κύριος, θα τρέξω να βοηθήσω τη Σιών· θα εκλέξω πάλι την Ιερουσαλήμ για πόλη μου».

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 2

Δεύτερο όραμα: Τιμωρία των εχθρικών εθνών

[1]Μετά απ’ αυτό κοίταξα ψηλά και είδα τέσσερα κέρατα.

[2]Ρώτησα τότε τον άγγελο που μιλούσε μαζί μου: «Τι σημαίνουν αυτά; » Και μου αποκρίθηκε: «Αυτά παριστάνουν τις δυνάμεις που διασκόρπισαν το λαό του Ιούδα, του Ισραήλ και της Ιερουσαλήμ».

[3]Μετά ο Κύριος μου έδειξε τέσσερις σιδηρουργούς.

[4]«Τι ήρθαν να κάνουν αυτοί; » ρώτησα. Και μου αποκρίθηκε: «Αυτοί ήρθαν να τρομάξουν και να συντρίψουν τα ισχυρά έθνη, που ξεσηκώθηκαν εναντίον της χώρας του Κυρίου και διασκόρπισαν το λαό του Ιούδα, ώστε κανείς να μην του αντισταθεί πια».

nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

[3] Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

[4] E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

[5] Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

Israel exortado a voltar para Sião

[6] Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

[7] Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

[8] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

Τρίτο όραμα: Η Ιερουσαλήμ δεν χρειάζεται πια τείχη

[5]Μετά κοίταξα ψηλά και είδα έναν άνθρωπο, που κρατούσε στο χέρι του το σχοινί που μετράνε.

[6]«Πού πηγαίνεις; » τον ρώτησα. Και μου αποκρίθηκε: «Να μετρήσω την Ιερουσαλήμ και να δω ποιο θα είναι το πλάτος της και ποιο το μήκος της».

[7]Τότε ο άγγελος που μιλούσε μαζί μου προχώρησε μπροστά και πρόσταξε έναν άλλον άγγελο, που ήρθε να τον συναντήσει:

[8]«Τρέξε», του λέει, «να πεις σ’ εκείνον το νεαρό ότι η Ιερουσαλήμ θα παραμείνει ατείχιστη, για να υπάρχει χώρος για πολλούς ανθρώπους και ζώα».

[9]«Εγώ», λέει ο Κύριος, «θα είμαι γι’ αυτήν πύρινο τείχος γύρω γύρω και δόξα στο μέσον της».

Πρόσκληση για επιστροφή στην πατρίδα

[10]Ο Κύριος είπε: «Εμπρός, εμπρός, εσείς που σας διασκόρπισα στους τέσσερις ανέμους, φύγετε από τη χώρα του βορρά!

[11]Άνθρωποι της Ιερουσαλήμ, εξόριστοι στη Βαβυλώνα ακόμα, τρέξτε για να ξεφύγετε!

[12]Ακούστε τι λέει για τα έθνη που σας λεηλάτησαν ο Κύριος του σύμπαντος, αυτός που μ’ εξουσιοδότησε με μια τόσο σπουδαία αποστολή: “όποιος χτυπάει εσάς, χτυπάει την κόρη του ματιού μου.

[9] Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

[10] Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

[11] Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

[12] Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.

[13] Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

[1] Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.

[2] Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

[13]Τώρα εγώ το χέρι μου θα υψώσω εναντίον τους, και θα λεηλατηθούν με τη σειρά τους από κείνους που οι ίδιοι είχαν υποδουλώσει! » Όταν συμβούν αυτά, θα καταλάβετε ότι ο Κύριος του σύμπαντος μ' έστειλε σ' εσάς.

[14]Ο Κύριος λέει: «Πανηγυρίστε και χαρείτε, κάτοικοι της Σιών, γιατί έρχομαι εγώ να κατοικήσω ανάμεσά σας.

[15]Έθνη πολλά τη μέρα εκείνη θα προσκολληθούν σ' εμένα και θα γίνουν λαός μου· ωστόσο εγώ ανάμεσα σ' εσάς θα κατοικήσω». Όταν συμβούν αυτά θα καταλάβετε ότι ο Κύριος του σύμπαντος μ' έστειλε σ' εσάς.

[16]Η Ιουδαία θα ξαναγίνει προσωπική ιδιοκτησία του Κυρίου μέσα στην άγια χώρα· και αυτός θα εκλέξει πάλι την Ιερουσαλήμ για πόλη του.

[17]Όλοι ας σιγήσουν μπροστά στον Κύριο, γιατί ξυπνάει και ξάφνου θα βγει απ' την άγια του κατοικία!

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 3

Τέταρτο όραμα: Καθιέρωση του Ιησού ως αρχιερέα

[1]Τότε ο Κύριος μου έδειξε τον αρχιερέα Ιησού να στέκεται μπροστά στον άγγελο του Κυρίου, ενώ ο σατανάς στεκόταν δεξιά του έτοιμος να τον κατηγορήσει.

[2]Ο άγγελος του Κυρίου είπε στο σατανά: «Πάψε, σατανά! Ο Κύριος δεν σου επιτρέπει να μιλήσεις, γιατί αγαπάει την Ιερουσαλήμ. Αυτός γλίτωσε τον Ιησού όπως έναν δαυλό που τον αρπάζουν από τη φωτιά».

[3] Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.

[4] Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.

[5] E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,

[6] protestou a Josué e disse:

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares os meus preceitos, também tu julgarás a minha casa e guardarás os meus átrios, e te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

[8] Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

[9] Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao

[3]Ο Ιησούς στεκόταν όρθιος μπροστά στον άγγελο ντυμένος με λερωμένη φορεσιά.

[4]Τότε ο άγγελος πρόσταξε τα όντα που τον άκουγαν: «Βγάλτε του τη λερωμένη φορεσιά». Έπειτα είπε στον Ιησού: «Κοίτα! Σου αφαίρεσα την ανομία σου, για να σε ντύσω ρούχα γιορτινά».

[5]Μετά πάλι πρόσταξε: «Βάλτε του στο κεφάλι κεφαλοκάλυμμα από καθαρό ύφασμα». Έτσι κι έκαναν. Τον έντυσαν με καινούρια στολή και του Κυρίου ο άγγελος στεκότανε και παρακολουθούσε.

[6]Στη συνέχεια ο άγγελος του Κυρίου διαβεβαίωσε τον Ιησού:

[7]«Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: “αν ακολουθείς το δρόμο μου και τηρείς τις εντολές μου, τότε εσύ θα έχεις την ευθύνη του ναού μου και θα εποπτεύεις τις αυλές μου. Θα σου επιτρέψω να πλησιάζεις το θρόνο μου, όπως όλοι αυτοί που στέκονται εδώ και με υπηρετούν.

[8]»Άκου λοιπόν, αρχιερέα Ιησού, εσύ και οι άλλοι ιερείς που σε συνοδεύουν, εσείς όλοι, που είστε η ζωντανή εγγύηση της σωτηρίας που θα ’ρθεί: θα στείλω το δούλο μου, τον Βλαστό.

[9]Μπροστά στον Ιησού τοποθέτησα ένα λιθάρι. Πάνω σ’ αυτό το μοναδικό λιθάρι υπάρχουν εφτά μάτια. Και τώρα εγώ ο ίδιος θα χαράξω σ’ αυτό μια επιγραφή, και μέσα σε μία μέρα θα εξαλείψω την ανομία της χώρας αυτής.

[10]Όταν θα έρθει εκείνη η μέρα, θα προσκαλείτε ο ένας τον άλλο να

seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

[1] Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

[2] e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

[3] Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

[5] Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

[6] Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

γιορτάσετε μέσα στ’ αμπέλια σας και κάτω από τις συκιές σας”».

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 4

Πέμπτο όραμα: Ο ιερέας κι ο βασιλιάς το χρόνο της σωτηρίας

[1]Ο άγγελος που μιλούσε μαζί μου ήρθε πάλι και με ταρακούνησε, όπως όταν ξυπνάνε κάποιον απ’ τον ύπνο.

[2]«Τι βλέπεις; » με ρώτησε. Κι εγώ απάντησα: «Βλέπω έναν ολόχρυσο λυχνοστάτη μ’ ένα δοχείο λαδιού πάνω του· το δοχείο έχει εφτά στόμια κι από το κάθε στόμιο ξεπροβάλλουν εφτά φυτίλια.

[3]Βλέπω και δυο λιόδεντρα κοντά στο λυχνοστάτη, ένα στα δεξιά του και ένα στ’ αριστερά του».

[4]Τότε ρώτησα τον άγγελο που μιλούσε μαζί μου: «Τι σημαίνουν αυτά, κύριέ μου; »

[5]«Δεν ξέρεις τι σημαίνουν αυτά; » μου είπε. Κι εγώ απάντησα: «Όχι, κύριέ μου».

[6]α Τότε μου είπε:

Ενθάρρυνση προς το Ζοροβάβελ για την αποπεράτωση του ναού

[6]β Αυτός είναι ο λόγος του Κυρίου που με πρόσταξε να μεταφέρω στο Ζοροβάβελ: «Ούτε με ανθρώπινη ισχύ θα πετύχεις ούτε με φυσική δύναμη, αλλά με το Πνεύμα μου! Εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος το λέω.

[7]Ποιος είσαι εσύ, μεγάλο βουνό; Πεδιάδα θα γίνεις μπροστά στο Ζοροβάβελ. Αυτός θα βγάλει το ακρογωνιαίο λιθάρι και όλοι θα τον ενθαρρύνουν ζητωκραυγάζοντας».

[8] Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

[10] Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

[11] Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

[12] Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

[13] Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

[14] Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

[2] Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprimento e dez de largura.

[8]Μου είπε ακόμη ο Κύριος:

[9-10]α «Ο Ζοροβάβελ θεμελίωσε αυτόν το ναό κι αυτός θα τον αποπερατώσει. Κι αυτοί που περιφρόνησαν τη φτωχική έναρξη της ανοικοδόμησης, κι αυτοί ακόμα θα χαρούν, όταν θα δουν το Ζοροβάβελ να τοποθετεί το τελευταίο λιθάρι». Τότε θ’ αναγνωρίσετε ότι ο Κύριος του σύμπαντος με απέστειλε σ’ εσάς.

[10]β «Αυτά τα εφτά λυχνάρια είναι τα μάτια του Κυρίου, που παρατηρούν ολόκληρη τη γη».

[11]Τότε τον ρώτησα: «Τι σημαίνουν αυτά τα δύο λιόδεντρα στα δεξιά και στ’ αριστερά του λυχνοστάτη; »

[12]Και τον ρώτησα για δεύτερη φορά: «Τι σημαίνουν οι δυο κλάδοι τα λιόδεντρα, οι οποίοι χύνουν το λάδι με δυο χρυσούς σωλήνες; »

[13]Εκείνος μου είπε πάλι: «Δεν ξέρεις τι σημαίνουν αυτά; » Κι εγώ απάντησα: «Όχι, κύριέ μου».

[14]Τότε μου είπε: «Αυτά συμβολίζουν τους δυο ανθρώπους που έχουν χρισθεί με λάδι, για να υπηρετούν τον Κύριο όλης της γης».

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 5

Έκτο όραμα: Τιμωρία της κρυφής αδικίας

[1]Κοίταξα πάλι ψηλά και είδα ένα ξεδιπλωμένο βιβλίο που πετούσε.

[2]«Τι βλέπεις; » με ρώτησε ο άγγελος. Κι απάντησα: «Βλέπω ένα ξεδιπλωμένο βιβλίο που πετάει· το μήκος του είναι είκοσι πήχεις και το πλάτος του δέκα».

[3] Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

[3]Τότε μου είπε: «Σ' αυτό το βιβλίο είναι γραμμένη η κατάρα που θα πέσει πάνω σ' όλη τη χώρα. Κάθε κλέφτης θα διωχθεί, σύμφωνα μ' αυτό που είναι γραμμένο στη μία πλευρά του βιβλίου· και καθένας που ψευδορκεί στο όνομά μου θα διωχθεί, σύμφωνα μ' αυτό που είναι γραμμένο στην άλλη πλευρά του.

[4] Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

[4]Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: "έχω εξαπολύσει την κατάρα· θα μπει μέσα στο σπίτι του κλέφτη κι εκείνου που ψευδορκεί στο όνομά μου. Θα παραμείνει μέσα στο σπίτι και θα το εξαφανίσει μαζί με τα ξύλα του και τα λιθάρια του"».

A sétima visão: a mulher e o efa

Έβδομο όραμα: Η γυναίκα στο κοφίνι

[5] Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

[5]Ο άγγελος που μιλούσε μαζί μου, προχώρησε πάλι μπροστά και μου είπε: «Στρέψε το βλέμμα σου και κοίτα· τι βλέπεις να εμφανίζεται εκεί πέρα; »

[6] Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

[6]Τότε ρώτησα: «Τι είναι; » Και μου απάντησε: «Είναι ένα κοφίνι. Μέσα του βρίσκεται κάτι που όλος ο λαός επιθυμεί ζωηρά».

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[7]Τότε το στρογγυλό μολυβένιο καπάκι σηκώθηκε και μια γυναίκα εμφανίστηκε μέσα από το κοφίνι.

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[8]Ο άγγελος είπε: «Αυτή είναι η ασέβεια». Την έσπρωξε πάλι μέσα στο κοφίνι και έκλεισε το καπάκι πάνω της.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas, que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

[9]Ύστερα σήκωσα το βλέμμα μου και είδα δύο γυναίκες που πετούσαν σπρωγμένες απ' τον άνεμο κι αλήθεια είχανε φτερά, σαν τα φτερά του πελαργού. Οι γυναίκες αυτές πιάσανε το κοφίνι και το σήκωσαν ανάμεσα ουρανού και γης.

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?

[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e, estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

[10]Τότε ρώτησα τον άγγελο, που μιλούσε μαζί μου: «Πού το πάνε το κοφίνι με τη γυναίκα; »

[11]Κι εκείνος μου απάντησε: «Στη χώρα της Σεναάρ για να χτίσουν της γυναίκας ένα ναό, και να την τοποθετήσουν σε βάθρο».

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.

[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,

[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?

[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.

[7] Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.

[8] E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

A coroação de Josué. O Renovo

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 6

Αγγελιοφόροι του Θεού σε όλη τη γη

[1]Κοίταξα πάλι ψηλά και είδα τέσσερις πολεμικές άμαξες, που έβγαιναν ανάμεσα από δυο βουνά. Τα βουνά ήταν χάλκινα.

[2]Στην πρώτη άμαξα ήταν ζεμένα άλογα καστανά, στη δεύτερη άλογα μαύρα,

[3]στην τρίτη άλογα λευκά και στην τέταρτη άμαξα άλογα με βούλες κόκκινες. Ήταν όλα τους άλογα δυνατά.

[4]Τότε ρώτησα τον άγγελο, που μιλούσε μαζί μου: «Τι σημαίνουν αυτά, κύριέ μου; »

[5]Κι εκείνος μου απάντησε: «Αυτά είναι οι τέσσερις άνεμοι. Είχαν μείνει κοντά στον Κύριο όλης της γης και τώρα φεύγουν.

[6]Η άμαξα με τα μαύρα άλογα πήγε προς το βορρά, τα άσπρα άλογα φύγανε προς τη δύση και κατά το νότο φύγανε τα παρδαλά».

[7]Τα καστανά άλογα προχώρησαν και γύρεψαν να διατρέξουνε τη γη. Τότε τους είπε ο Κύριος: «Εμπρός διατρέξτε όλη τη γη! » Έτσι κι έκαναν.

[8]Μετά ο άγγελος με κάλεσε και μου είπε: «Κοίτα αυτά που φύγαν προς τη χώρα του βορρά· θα φέρουνε το Πνεύμα του Κυρίου εκεί».

Συμβολική στέψη του αρχιερέα Ιησού

[9] A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:

[10] Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.

[11] Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.

[12] E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

[13] Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.

[14] As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.

[15] Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

Zacarias 7

[9]Ο Κύριος μου είπε:

[10]«Πήγαινε στο σπίτι του Ιωσία, γιου του Σοφονία, κι εκεί θα βρεις το Χελδία, τον Τωβία και τον Ιεδαΐα, που μόλις ήρθαν από την αιχμαλωσία της Βαβυλώνας· πάρε απ' αυτούς τα δώρα που έφεραν.

[11]Πάρε ακόμα το ασήμι και το χρυσάφι και κάνε ένα στέμμα, και βάλε το στο κεφάλι του αρχιερέα Ιησού, γιου του Ιωσαδάκ,

[12]και πες του ότι ο Κύριος του σύμπαντος λέει: "νάτος ο άνθρωπος, που τ' όνομά του είναι «Βλαστός». Στον τόπο του θα βλαστήσει και το ναό θα ξαναχτίσει του Κυρίου.

[13]Σίγουρα αυτός είναι που θα τον ξαναχτίσει και θ' αποκτήσει βασιλικά εμβλήματα· θα κάθεται στο θρόνο του και θα εξουσιάζει. Ο αρχιερέας θα στέκεται πλάι στο θρόνο, κι ανάμεσα στους δυο τους θα υπάρχει ομοφωνία απόλυτη.

[14]Το στέμμα θα τοποθετηθεί στου Κυρίου το ναό, για να θυμούνται το Χελδία, τον Τωβία και τον Ιεδαΐα, και τη φιλοξενία την πλούσια από το γιο του το Σοφονία.

[15]Και αυτοί που ακόμη βρίσκονται μακριά, θα 'ρθούν και θα βοηθήσουν στην ανοικοδόμηση του ναού του Κυρίου"». Τότε θα καταλάβετε ότι ο Κύριος του σύμπαντος μ' έστειλε σ' εσάς. Κι αυτό ασφαλώς θα γίνει αν υπακούσετε στη φωνή του Κυρίου, του Θεού σας.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 7

O jejum que não agrada a Deus

[1] No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

[2] Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

[3] perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos, e aos profetas: Continuaremos nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

[4] Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

[5] Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?

[6] Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?

[7] Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

A desobediência foi a causa do cativeiro

[8] A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:

[9] Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai

Νηστεία σε ανάμνηση της καταστροφής της Ιερουσαλήμ

[1]Την τέταρτη μέρα του ένατου μήνα –του Κισλεύ– το τέταρτο έτος της βασιλείας του Δαρείου, δόθηκε μήνυμα από τον Κύριο στο Ζαχαρία.

[2]Την ίδια μέρα είχε φτάσει στο ναό του Κυρίου του σύμπαντος από τη Βαιθήλ, ο Σερεσέρ και ο Ρεγέμ-Μέλεχ επικεφαλής αντιπροσωπείας. Ήρθαν για να ζητήσουν την εύνοια του Κυρίου με θυσίες

[3]και να ρωτήσουν τους ιερείς του ναού και τους προφήτες, αν πρέπει να εξακολουθήσουν να τηρούν την ημέρα του πένθους και της νηστείας τον πέμπτο μήνα, όπως έκαναν επί σειρά ετών.

[4]Τότε ο Κύριος του σύμπαντος με πρόσταξε:

[5]«Πες σ' όλο το λαό της χώρας και στους ιερείς: "μήπως για μένα εβδομήντα χρόνια τώρα τηρούσατε τις ημέρες της νηστείας και του πένθους, τον πέμπτο και τον έβδομο μήνα;

[6]Κι όταν τρώτε και πίνετε, δεν το κάνετε για τον εαυτό σας;

[7]Δε γνωρίζετε τι εγώ ο Κύριος διακήρυξα με τους αρχαίους προφήτες, την εποχή που ακόμα η Ιερουσαλήμ είχε ειρήνη και ασφάλεια μαζί με τις γύρω πόλεις της, και κατοικείτο η νότια περιοχή με τα λοφώδη μέρη δυτικά; "»

[8-9]Τότε ο Κύριος του σύμπαντος με πρόσταξε να τους υπενθυμίσω τι είχε πει στους προγόνους τους: «Να κρίνετε με δικαιοσύνη και να δείχνετε αγάπη κι ευσπλαχνία ο ένας για τον άλλο.

bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;

[10] não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.

[11] Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.

[12] Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

[13] Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[14] Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

[10]Να μην καταπιέζετε τις χήρες, τα ορφανά, τους ξένους και τους φτωχούς, και να μη σκέφτεστε κακό ο ένας εναντίον του άλλου».

[11]«Αυτοί όμως είχαν αρνηθεί να υπακούσουν», μου είπε ο Κύριος, «και συμπεριφέρθηκαν πεισματικά· έκλεισαν τ' αυτιά τους για να μην ακούν

[12]και έκαναν την καρδιά τους σκληρή σαν το διαμάντι, για να μη δέχονται τη διδασκαλία και τους λόγους που εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, με το Πνεύμα μου, δηλαδή με τους προηγούμενους προφήτες, είχα δώσει. Γι' αυτό οργίστηκα πολύ.

[13]Και όπως εγώ μιλούσα αλλά εκείνοι δεν άκουγαν, έτσι κι εγώ δεν άκουσα όταν αυτοί με καλούσαν.

[14]Τους διασκόρπισα σε έθνη όλα άγνωστα σ' αυτούς. Ερημώθηκε η χώρα πίσω τους και έγινε ακατοίκητη. Έτσι αυτοί οι ίδιοι μετέβαλαν την όμορφη χώρα τους σε έρημο».

Zacarias 8

Sião restaurada

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 8

Μελλοντική ευτυχία της Ιερουσαλήμ

[1]Ο Κύριος του σύμπαντος μου είπε:

[2]«Αγάπησα τη Σιών με το παραπάνω και οργίστηκα υπερβολικά εναντίον των εχθρών της. Εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος το λέω.

[3] Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

[5] As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

[6] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

[8] eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse edificado.

[3]Γι’ αυτό θα επιστρέψω στο όρος Σιών και θα κατοικήσω μέσα στην Ιερουσαλήμ. Η Ιερουσαλήμ θα ονομαστεί “πιστή πόλη” και το βουνό του Κυρίου του σύμπαντος “άγιο βουνό”. Εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος το λέω.

[4]Πάλι θα καθίσουν γέροι και γριές στις πλατείες της Ιερουσαλήμ, καθένας με το ραβδί του στο χέρι του· σε τόσο μεγάλη ηλικία θα έχουν φτάσει!

[5]Οι πλατείες της πόλης θα πλημμυρίσουν με αγόρια και κορίτσια, που θα χαίρονται σ’ αυτές. Εγώ ο Κύριος του σύμπαντος το λέω.

[6]Κι αν αυτοί που επέζησαν από το λαό, θεωρούν μη πραγματοποιήσιμο αυτό το μέλλον, εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, μπορώ να το κάνω πραγματικότητα.

[7]Θα ελευθερώσω το λαό μου από τις χώρες της ανατολής και της δύσης.

[8]Θα τους φέρω να κατοικήσουν εδώ μέσα στην Ιερουσαλήμ· θα γίνουν λαός μου κι εγώ θα είμαι Θεός που θα τους κυβερνώ με πιστότητα και δικαιοσύνη. Εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος το λέω».

Αλλαγή προς το καλύτερο

[9]Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: «Πάρτε θάρρος! Θυμηθείτε τα λόγια των προφητών μου που σας κήρυξαν την ημέρα που θεμελιώθηκε ο ναός μου.

10 Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

11 Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

12 Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

13 E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

14 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal, quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

15 assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

16 Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

10Σας είπαν εκ μέρους μου: “μέχρι τώρα δεν υπήρχε αντιμισθία για τους εργάτες· ούτε τα ζώα απέδιδαν τίποτε. Όποιος έβγαινε από την πόλη φοβόταν για τη ζωή του· κι εγώ ξεσήκωνα τον ένα εναντίον του άλλου.

11Από ’δω και πέρα όμως θ’ αλλάξω συμπεριφορά απέναντι σ’ όσους επέζησαν απ’ αυτό το λαό.

12Θα σπείρω ειρήνη: Οι ουρανοί θα στέλνουν τη βροχή τους, τ’ αμπέλια θα δίνουν τα σταφύλια τους και η γη τα γεννήματά της. Κι όλα αυτά θα ανήκουν σ’ εσάς, όσους έχετε εναπομείνει από το λαό μου.

13Όπως ήσασταν παράδειγμα καταραμένου λαού ανάμεσα στα ειδωλολατρικά έθνη, εσείς βασίλεια του Ιούδα και του Ισραήλ, έτσι εγώ τώρα θα σας κάνω παράδειγμα ευλογημένου λαού, γιατί θα σας απελευθερώσω”. Μη φοβάστε λοιπόν! Πάρτε θάρρος! »

Το τέλος του πένθους

14Ο Κύριος του σύμπαντος λέει ακόμα: «Όταν οι πρόγονοί σας με εξόργισαν, αποφάσισα να σας κάνω κακό· και δεν άλλαξα γνώμη τότε.

15Έτσι και τώρα αποφάσισα αμετάκλητα να κάνω καλό στην Ιερουσαλήμ και στο λαό του Ιούδα. Μη φοβάστε!

16Προσέξτε όμως να εφαρμόζετε τις εντολές μου: Να μην εξαπατάτε ο ένας τον άλλο, και ν’ αποδίδετε δικαιοσύνη στα δικαστήριά σας για το καλό όλων σας.

[17] nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

[18] A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

[19] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

[20] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;

[21] e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

[22] Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

[17]Μη σχεδιάζετε κακό ο ένας εναντίον του άλλου και πάψτε να αρέσκεστε στις ψευδορκίες, γιατί όλα αυτά εγώ ο Κύριος τα μισώ».

[18]Ο Κύριος του σύμπαντος μου είπε:

[19]«Οι νηστείες του τέταρτου, του πέμπτου, του έβδομου και του δέκατου μήνα θα μεταβληθούν σε μέρες αγαλλίασης, χαράς, και πανηγυρισμών για το λαό του Ιούδα. Με τον όρο όμως ότι θα αγαπάτε την αλήθεια και θα εργάζεστε για το κοινό καλό».

[20]Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: «Θ’ αρχίσουν πάλι να έρχονται στην Ιερουσαλήμ ξένα έθνη και κάτοικοι πολλών άλλων πόλεων.

[21]Οι κάτοικοι της μιας πόλης θα πηγαίνουν στην άλλη και θα λένε: “πάμε γρήγορα να προσευχηθούμε στον Κύριο, ν’ αναζητήσουμε τον Κύριο του σύμπαντος! ” Και οι άλλοι θ’ απαντούν: “Ερχόμαστε κι εμείς μαζί σας! ”

[22]Έτσι θα έρχονται πολλοί λαοί και δυνατά έθνη για να αναζητήσουν τον Κύριο του σύμπαντος στην Ιερουσαλήμ και να προσευχηθούν σ’ αυτόν.

[23]Εκείνη την εποχή δέκα άνθρωποι από διαφορετικά έθνη θα πιάνουν την άκρη του μανδύα ενός Ιουδαίου και θα του λένε: “θέλουμε να ’ρθούμε κι εμείς μαζί σου, γιατί ακούσαμε ότι ο Θεός είναι μαζί σας”».

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 9

Διεύρυνση των συνόρων του Ισραήλ

[1] A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;

[2] também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.

[3] Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.

[4] Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.

[5] Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.

[6] Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.

[7] Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus dentes, tais abominações; então, ficarão eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.

[1]Μήνυμα: Με το λόγο του ο Κύριος κατέκτησε την Αδράχ, και η Δαμασκός έγινε τόπος της ανάπαυσής του. Στον Κύριο είναι στραμμένα τα μάτια όλης της ανθρωπότητας και όχι μόνο των φυλών του Ισραήλ.

[2]Τα ίδια ισχύουν για τη γειτονική Χαμάθ, για την Τύρο και τη Σιδώνα με τους πανέξυπνους κατοίκους.

[3]Η Τύρος κατασκεύασε οχύρωμα για να προστατευθεί και συγκέντρωσε το ασήμι σαν το χώμα και το χρυσάφι σαν τη λάσπη του δρόμου.

[4]Αλλά ο Κύριος θ’ αφαιρέσει τους θησαυρούς της και θα ρίξει στη θάλασσα τα κάστρα της. Η πόλη θα καταστραφεί απ’ τη φωτιά.

[5]Θα δει η Ασκάλωνα και θα τρομάξει, κι η Γάζα θα τρέμει από το φόβο της. Το ίδιο και η Εκρών, γιατί οι προστάτες τους χαθήκαν. Δε θα υπάρχει πια στη Γάζα βασιλιάς και η Ασκάλωνα θα μείνει ακατοίκητη.

[6]Στην Ασδώδ θα κατοικεί ανάμικτος λαός. Θα βάλει ο Κύριος τέλος στην εθνική κυριαρχία των Φιλισταίων, που γι’ αυτήν τόσο πολύ καμάρωναν.

[7]Θα πάρει μέσα απ’ το στόμα τους το κρέας που ακόμη στάζει αίμα, κι από τα δόντια τους τις βδελυρές τροφές. Τότε, όσοι Φιλισταίοι απομείνουν θα ανήκουν στο Θεό μας και θ’ αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του λαού του Ιούδα. Η Εκρών θα ενσωματωθεί στον Ιούδα, όπως παλιά η Ιεβούς.

[8] Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor; porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

O Rei vem de Sião

[9] Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de jumenta.

[10] Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

[11] Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.

[12] Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.

[13] Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.

[8]Ο Κύριος λέει: «Εγώ ο ίδιος θα προστατέψω τη χώρα μου από κάθε στράτευμα που κάνει ληστρικές επιδρομές. Κανένας τύραννος δεν θα σας επιβληθεί πλέον, γιατί τώρα εγώ ο ίδιος θα φροντίσω το λαό μου».

Ο βασιλιάς της ειρήνης μπαίνει στην Ιερουσαλήμ

[9]Χαίρε, πόλη της Σιών! Αλαλάξτε από χαρά, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ! Νάτος, ο βασιλιάς σας, έρχεται· είναι δίκαιος και σώζει. Είναι πράος και κάθεται πάνω σε γαϊδούρι, σ' ένα πουλάρι, γέννημα υποζυγίου.

[10]Θα εξαφανίσει τ' άρματα από τον Εφραΐμ και τ' άλογα από την Ιερουσαλήμ. Θα συντρίψει τα τόξα τα πολεμικά και θα εγκαταστήσει την ειρήνη ανάμεσα στα έθνη. Η εξουσία του θ' απλώνεται απ' τη μια θάλασσα στην άλλη κι από τον ποταμό Ευφράτη ως τις άκρες της γης!

Απελευθέρωση των αιχμαλώτων

[11]«Όσο για τους φυλακισμένους σας», λέει ο Κύριος, «θα τους βγάλω από τη φυλακή, που μοιάζει με λάκκο άνυδρο· και θα το κάνω εξαιτίας της διαθήκης μου μαζί σας, που έχει επικυρωθεί με αίμα θυσιών.

[12]Γυρίστε πίσω στο όρος Σιών, εσείς φυλακισμένοι! Η ελπίδα σας δεν ήταν μάταιη. Και σήμερα σας το επιβεβαιώνω: θα σας αποζημιώσω διπλά!

[13]»Θα χρησιμοποιήσω τους άντρες του Ιούδα σαν τόξο μου, τους άντρες του Εφραΐμ για βέλη και τους άντρες της Σιών σαν ξίφος, που εγώ σαν ήρωας το υψώνω εναντίον του στρατού των Ελλήνων ».

[14] O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.

[15] O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.

[16] O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.

[17] Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

[1] Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

[2] Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

[14]Ο Κύριος φανερώνεται πάνω από το λαό του· το βέλος του βγαίνει σαν αστραπή. Ο Κύριος ο Θεός σαλπίζει με τη σάλπιγγα και βαδίζει στους ανεμοστρόβιλους του νοτιά.

[15]Ο Κύριος του σύμπαντος θα τους υπερασπιστεί. Τα λιθάρια της σφεντόνας του θα χτυπήσουν τους εχθρούς, θα τους ρίξουν στη γη κι αυτά θα κοκκινίσουν απ' το αίμα τους όπως τα ραντιστήρια κι όπως τα κέρατα του θυσιαστηρίου.

[16]Εκείνη την ημέρα ο Κύριος ο Θεός θα τους σώσει, γιατί αυτοί είναι το ποίμνιό του· λαμποκοπούν στη χώρα του σαν πολύτιμα πετράδια.

[17]Πόσο ωραία θα είναι όλα! Οι νέοι και οι παρθένες θα μεγαλώνουν με άφθονο στάρι και κρασί.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 10

Η ματαιότητα των ειδώλων

[1]Από τον Κύριο να ζητήσετε την όψιμη βροχή στον κατάλληλο καιρό. Ο Κύριος δημιουργεί τα σύννεφα της καταιγίδας. Αυτός στέλνει τη δυνατή βροχή, δίνει τα γεννήματα της γης τροφή για όλους.

[2]Τα είδωλα που συμβουλεύεσθε δίνουν παραπλανητικές απαντήσεις και οι μάντεις βλέπουν ψεύτικα οράματα και εξαγγέλλουν όνειρα χωρίς νόημα, για να δώσουν αυτοί ανώφελη παρηγοριά. Οι πρόγονοί σας στρέφονταν σ' αυτά, γι' αυτό και περιφέρονταν και πλανιούνταν σαν πρόβατα εδώ κι εκεί, χωρίς βοσκό που να τους προστατεύει.

3 Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

4 De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

5 E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

6 Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

7 Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

8 Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

Απελευθέρωση του Ιούδα και επιστροφή του συνόλου των Ισραηλιτών

3Λέει ο Κύριος του σύμπαντος: «Άναψε ο θυμός μου εναντίον των βοσκών που καταπιέζουν το λαό μου· θα τιμωρήσω τα κριάρια του κοπαδιού. Εγώ θα ενδιαφερθώ για το κοπάδι μου, το λαό του Ιούδα και θα τους χρησιμοποιήσω σαν το μεγαλόπρεπο άλογό μου στη μάχη.

4Απ’ αυτό το λαό θα προέρχονται οι αρχηγοί τους, ο “ακρογωνιαίος λίθος” τους, ο “πάσσαλος της σκηνής” τους και το “πολεμικό τόξο” τους· κάθε ξένος καταπιεστής θα εξαφανιστεί απ’ ανάμεσά τους.

5Όλοι τους θα γίνουν ήρωες που θα πολεμήσουν τους εχθρούς· θα τους ποδοπατήσουν σαν τη λάσπη του δρόμου και θα καταντροπιάσουν τους καβαλάρηδες, γιατί εγώ ο Κύριος θα είμαι μαζί τους.

6»Θα ενδυναμώσω το λαό του Ιούδα κι επίσης θα ελευθερώσω το λαό του Ισραήλ· θα τους σπλαχνιστώ και θα τους επαναφέρω στη χώρα τους. Όλα θα γίνουν πάλι σαν να μην τους είχα αποδιώξει ποτέ. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους και θα ακούσω τις προσευχές τους.

7Τότε οι άντρες του Εφραΐμ θα ’ναι ισχυροί σαν ήρωες, χαρούμενοι σαν να ’χουν πιει κρασί· τα παιδιά τους θα τους βλέπουν και θα χαίρονται και θα δοξάζουν εμένα τον Κύριο.

8»Θα καλέσω όλους τους εξόριστους μ’ ένα σφύριγμα, και θα τους συγκεντρώσω για να τους φέρω πίσω στην πατρίδα,

γιατί αποφάσισα να τους ελευθερώσω. Ο λαός μου θα γίνει πολυάριθμος, όπως ήταν προηγουμένως.

9 Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.

9Αν και τους διασκόρπισα ανάμεσα στους λαούς σε τόπους μακρινούς, θα με θυμηθούν· θα ξαναγυρίσουν και θα ζήσουν μαζί με τα παιδιά τους.

10 Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.

10Θα τους επαναφέρω από την Αίγυπτο, και θα τους συγκεντρώσω από την Ασσυρία. Θα τους φέρω στην περιοχή της Γαλαάδ και στο Λίβανο, αλλά ο τόπος αυτός δεν θα τους χωράει.

11 Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas do Nilo se secarão; então, será derribada a soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.

11Θα διαβούν τη θάλασσα της δυστυχίας· εγώ θα σπρώξω πίσω τα κύματα της θάλασσας και θ’ αποξηράνω τους παραποτάμους του Νείλου. Θα ταπεινώσω την υπερηφάνεια της Ασσυρίας και θα εξαφανίσω τη δύναμη της Αιγύπτου.

12 Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

12Θα δυναμώσω το λαό μου και θα ζουν κάτω απ’ την παρουσία μου. Εγώ ο Κύριος το λέω».

Zacarias 11

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 11

Αποδυνάμωση των εθνών

1 Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.

1Άνοιξε τις πύλες σου, Λίβανε, φωτιά ας καταφάει τους κέδρους σου!

2 Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o denso bosque foi derribado.

2Θρηνήστε, κυπαρίσσια! Έπεσαν οι κέδροι, τα μεγαλόπρεπα δέντρα εξαφανίστηκαν. Θρηνήστε, βελανιδιές της Βασάν! Το αδιάβατο δάσος κόπηκε σύρριζα.

3 Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

3Ακούστε το θρήνο των βοσκών, που τα κοπάδια τους καταστράφηκαν. Ακούστε πώς μουγκρίζουν τα λιονταρόπουλα,

γιατί οι μικροί θάμνοι του Ιορδάνη ερημώθηκαν.

A parábola do bom pastor

[4] Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.

[5] Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.

[6] Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis, porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

[7] Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do rebanho. Tomei para mim duas varas: a uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

[8] Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

[9] Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

[10] Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

Αλληγορία για τους δύο βοσκούς

[4]Ο Κύριος ο Θεός μου μου είπε: «Φρόντισε τα πρόβατα που είναι για σφάξιμο,

[5]που οι ιδιοκτήτες τους τα σφάζουν χωρίς να νιώθουν καμιά ενοχή. Τα πουλάνε και λένε: “δόξα τω θεώ, τα οικονομήσαμε! ” Κι ούτε οι βοσκοί τους δεν τα λυπούνται».

[6]Ο Κύριος λέει: «Ούτε κι εγώ θα λυπηθώ πια τους κατοίκους της γης. Θα παραδώσω τον καθένα στην αυθαιρεσία του γείτονά του και του βασιλιά του. Ας καταστρέψουν τη γη οι βασιλιάδες· εγώ δεν πρόκειται να γλιτώσω τους λαούς από την εξουσία τους».

[7]Ανέλαβα, λοιπόν, τη φροντίδα των προβάτων που οι ζωέμποροι τα είχανε για σφάξιμο. Πήρα δυο γκλίτσες: τη μία την ονόμασα, «καλοσύνη» και την άλλη «ομόνοια», και φρόντισα μ’ αυτές τα πρόβατα.

[8]Εξαφάνισα τους τρεις κακούς βοσκούς τους σ’ ένα μήνα. Βαρέθηκα όμως τα πρόβατα, γιατί αυτά αδιαφορούσαν για μένα.

[9]Τότε είπα: «Δε σας φροντίζω πια! Όποιο είναι να πεθάνει ας πεθάνει· όποιο θέλει να χαθεί ας χαθεί· και τα υπόλοιπα ας φάει το ένα το άλλο».

[10]Μετά πήρα τη γκλίτσα μου την «καλοσύνη» και την έσπασα, για να ακυρώσω την ανακωχή που ο Κύριος είχε

κάνει για χάρη του Ισραήλ με όλους τους λαούς.

[11] Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.

[11]Έτσι διαλύθηκε η ανακωχή εκείνη την ημέρα, και οι ζωέμποροι που με παρατηρούσαν κατάλαβαν ότι είχα ενεργήσει έτσι με εντολή του Κυρίου.

[12] Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.

[12]Τότε τους είπα: «Αν σας φαίνεται καλό, δώστε μου το μισθό μου· αν όμως όχι, κρατήστε τον». Μου μέτρησαν λοιπόν το μισθό μου, τριάντα αργύρια.

[13] Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

[13]Και μου είπε ο Κύριος: «Εύγε! Ρίξ' τα στο χυτήριο· τόσο με εκτίμησαν». Πήγα λοιπόν στο ναό και πέταξα τα τριάντα αργύρια στον άνθρωπο που λιώνει στο χυτήριο το χρυσάφι και το ασήμι του ναού.

[14] Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

[14]Μετά έσπασα και την άλλη γκλίτσα μου, την «ομόνοια», για να διαλύσω τον αδερφικό δεσμό ανάμεσα στο λαό του Ιούδα και στο λαό του Ισραήλ.

A parábola do pastor insensato

[15] O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,

[15]Επίσης ο Κύριος μου είπε: «Προετοιμάσου πάλι να υποδυθείς τώρα τον κακό βοσκό.

[16] porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não curará a que foi ferida, nem apascentará a sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.

[16]Πράγματι, εγώ θ' αναδείξω έναν άλλο βοσκό στη χώρα. Αυτός το χαμένο πρόβατο δεν θα το φροντίζει· το παραπλανημένο δεν θα το αναζητεί· το τραυματισμένο δεν θα το γιατρεύει και το άρρωστο δεν θα το φροντίζει. Θα σκίζει μάλιστα το δίχειλο νύχι τους, για να μην μπορούν να φύγουν· και τα καλύτερα απ' αυτά θα τα τρώει ο ίδιος.

[17] Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

[17]Αλίμονο στον άχρηστο αυτό βοσκό, που εγκαταλείπει το κοπάδι! Να του κοπεί το χέρι με το ξίφος και να του βγει το μάτι το δεξί! Το χέρι του να ξεραθεί τελείως και το μάτι του να σβήσει! »

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

[2] Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

[3] Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente; e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

[4] Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

[5] Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

[6] Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a todos os povos em redor, e Jerusalém será

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 12

Θρήνος για τον πληγωμένο

[1]Μήνυμα, λόγος του Κυρίου για το λαό του Ισραήλ. Ο Κύριος, που τεντώνει τους ουρανούς, θεμελιώνει τη γη και διαμορφώνει το πνεύμα του ανθρώπου μέσα του, αυτός λέει:

[2]«Εγώ θα κάνω την Ιερουσαλήμ σαν ποτήρι γεμάτο κρασί. Όλοι οι γύρω λαοί, που θα της επιτίθενται, θα πίνουν και θα ζαλίζονται. Ο λαός του Ιούδα θ' αντιμετωπίσει κι αυτός την ίδια δυστυχία όπως και η Ιερουσαλήμ.

[3]Την ίδια εποχή θα κάνω την Ιερουσαλήμ βαρύ λιθάρι, ασήκωτο για τα έθνη. Κι όποιοι επιχειρήσουν να το σηκώσουν θα τραυματιστούν βαριά. Τότε όλα τα έθνη της γης θα συγκεντρωθούν ενάντια στην πόλη.

[4]Εκείνη την ημέρα όμως εγώ θα κάνω τ' άλογά τους να αφηνιάσουν και τους καβαλάρηδες να τους πιάσει πανικός· τα άλογα των εθνών θα τα χτυπήσω με τύφλωση. »Θα προσέχω το λαό του Ιούδα και θα τον προστατεύω.

[5]Οι αρχηγοί του θα σκεφτούν: "οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ είναι η δύναμή μας, γιατί εμπιστεύονται τον Κύριο του σύμπαντος, το Θεό τους".

[6]Εκείνη την ημέρα θα κάνω τους αρχηγούς του Ιούδα δοχείο με αναμμένα κάρβουνα κάτω από τα ξύλα, και σαν δαυλό αναμμένο ανάμεσα στα χειρόβολα· θα καταστρέψουν με ταχύτητα όλους τους γύρω λαούς, ενώ οι κάτοικοι της

habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

[7] O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

[8] Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

[9] Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

[10] E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

[11] Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

[12] A terra pranteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;

Ιερουσαλήμ θα εξακολουθούν να κατοικούν στην πόλη τους.

[7]Εγώ ο Κύριος θα βοηθήσω πρώτα τις οικογένειες του Ιούδα, ώστε οι απόγονοι του Δαβίδ και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ να μην περιφρονούν το λαό του Ιούδα.

[8]Την ίδια εκείνη εποχή θα εκδηλώσω την προστασία μου στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ: Αυτός που θα τρικλίζει ανάμεσά τους θα είναι ήρωας όπως ο Δαβίδ· και οι απόγονοι του Δαβίδ, οι αρχηγοί τους, θα είναι όπως τα ουράνια όντα, όπως οι άγγελοι του Κυρίου.

[9]»Εκείνη τη μέρα», λέει ο Κύριος, «θα επέμβω και θα καταστρέψω όλα τα έθνη που έρχονται να επιτεθούν ενάντια στην Ιερουσαλήμ.

[10]Θα βάλω στους απογόνους του Δαβίδ και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα μεταμέλειας ώστε να ζητήσουν το έλεός μου. Τότε θα στρέψουν τα βλέμματά τους σ' εμένα εξαιτίας εκείνου που τον τρύπησαν· θα τον θρηνήσουν όπως θρηνούν έναν μονογενή, θα τον κλάψουν πικρά όπως κλαίνε έναν πρωτότοκο.

[11]Ο θρήνος της Ιερουσαλήμ θα είναι μεγάλος, όπως ο θρήνος για την Αδάδ-Ριμμών στην πεδιάδα της Μεγιδδώ.

[12-13]Όλες οι οικογένειες στη χώρα θα θρηνήσουν καθεμιά μόνη της, άντρες και γυναίκες χωριστά: οι οικογένειες των

[13] a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.
[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

απογόνων του Δαβίδ, του Νάθαν, του Λευί, του Σιμεΐ.

[14]Το ίδιο θα συμβεί και μ' όλες τις υπόλοιπες οικογένειες στη χώρα».

Zacarias 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.

[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.

[3] Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.

[4] Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 13

Κάθαρση της χώρας από τα είδωλα και τους ψευδοπροφήτες

[1]Ο Κύριος λέει: «Εκείνη την εποχή θα ανοιχτεί πηγή για να καθαρίζονται οι απόγονοι του Δαβίδ και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ από την αμαρτία τους και την ακαθαρσία τους.

[2]Εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, θα εξαλείψω τα είδωλα από τη χώρα, ώστε να μη θυμούνται πια ούτε τα ονόματά τους. Ακόμα θα εξαφανίσω από τη χώρα όλους τους προφήτες που κατευθύνονται από ακάθαρτο πνεύμα.

[3]Κι αν κανείς παρ' όλα αυτά παρουσιαστεί σαν προφήτης, τότε οι ίδιοι οι γονείς του θα του πουν: "δεν έχεις πια το δικαίωμα να ζεις, γιατί είπες ψέματα, όταν ισχυρίστηκες ότι ο Κύριος σε είχε προστάξει να κηρύξεις". Και πριν ακόμα τελειώσει τις προφητείες του, οι ίδιοι οι γονείς του θα τον θανατώσουν με ξίφος.

[4]Εκείνη την εποχή δεν θα υπερηφανεύονται πια οι προφήτες για τα οράματά τους· θα φοβούνται να τα ανακοινώσουν δημόσια, και δε θα φορούν πια τον τρίχινο μανδύα των προφητών για να εξαπατούν τον κόσμο.

[5] Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.

[6] Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

Ferido o pastor de Deus

[7] Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.

[8] Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.

[9] Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

Zacarias 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

[1] Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.

[2] Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será

[5]Όταν θα ρωτάνε κάποιον απ’ αυτούς, θα απαντάει: “εγώ δεν είμαι προφήτης, είμαι ένας που δουλεύει στο χωράφι· από μικρό παιδί έχω χωράφι”.

[6]Και αν θα τον ρωτούν: “τι είναι αυτές οι πληγές στο στήθος σου; ” εκείνος θ’ απαντάει: “τις απέκτησα στο σπίτι των φίλων μου”».

Ο λαός κοπάδι χωρίς βοσκό

[7]Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: «Σήκω ξίφος και χτύπα το βοσκό μου, που τον έκανα συνεργάτη μου. Θα χτυπήσω το βοσκό και τα πρόβατα θα σκορπιστούν· θα σηκώσω το χέρι μου και θα χτυπήσω ακόμα και τα μικρά αρνάκια.

[8]Σ’ όλη τη χώρα τα δύο τρίτα των κατοίκων θα καταστραφούν και θα εξαφανιστούν, και μόνο το ένα τρίτο θα επιζήσει σ’ αυτήν.

[9]Αυτό το ένα τρίτο θα το περάσω απ’ τη φωτιά και θα τους καθαρίσω όπως καθαρίζουν το ασήμι· θα τους δοκιμάσω όπως δοκιμάζουν το χρυσάφι. Τότε, αυτό το τρίτο του λαού θα με επικαλεσθεί κι εγώ θα τους απαντήσω: “εσείς είστε ο λαός μου”. Κι αυτοί θα πουν: “εσύ, Κύριε, είσαι ο Θεός μας”».

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 14

Η Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα του κόσμου

[1]Έρχεται γρήγορα η ημέρα που ο Κύριος θα εκδηλώσει την κρίση του και οι εχθροί σας θα μοιραστούν μπροστά στα μάτια σας τα λάφυρα που πήραν από σας.

[2]Θα συγκεντρώσει ο Κύριος όλα τα έθνη για πόλεμο εναντίον της Ιερουσαλήμ. Θα

tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.

κυριευτεί η πόλη, θα λεηλατηθούν τα σπίτια, και οι γυναίκες θα ατιμαστούν. Ο μισός πληθυσμός της πόλης θα οδηγηθεί στην αιχμαλωσία, αλλά στους υπολοίπους θα επιτραπεί να παραμείνουν στην πόλη.

3 Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.

3Τότε όμως ο Κύριος θα βγει και θα πολεμήσει εναντίον των εθνών αυτών, όπως έκανε πάντοτε την ημέρα της μάχης.

4 Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.

4Εκείνη την ημέρα τα πόδια του θα πατήσουν πάνω στο όρος των Ελαιών, που βρίσκεται απέναντι από την Ιερουσαλήμ, ανατολικά. Το όρος των Ελαιών θα σκιστεί στη μέση από τ’ ανατολικά ως τα δυτικά. Το μισό του βουνού θα μετακινηθεί προς το βορρά και το άλλο προς το νότο, κι ανάμεσα θα σχηματιστεί μια πολύ μεγάλη κοιλάδα,

5 Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

5η οποία θα φτάνει μέχρι την Ασσάλ. Τότε εσείς θα τραπείτε σε φυγή μέσα στην κοιλάδα ανάμεσα στα δυο βουνά. Θα φεύγετε όπως έφευγαν οι πρόγονοί σας εξαιτίας του σεισμού που έγινε την εποχή του Ουζζία, βασιλιά του Ιούδα. Τότε θα ’ρθεί ο Κύριος ο Θεός σας και όλοι οι άγγελοι μαζί του.

6 Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

6Από τότε και μετά δεν θα υπάρχει πια εναλλαγή ημέρας και νύχτας.

7 Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

7Θα είναι πάντα μέρα φωτεινή και ποτέ δε θα γίνεται νύχτα. Μόνον ο Κύριος γνωρίζει πότε θα γίνει αυτό.

8 Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e a outra

8Εκείνη την εποχή θα πηγάζουν από την Ιερουσαλήμ νερά που θα δίνουν ζωή. Τα μισά απ’ αυτά θα χύνονται στην ανατολική θάλασσα και τ’ άλλα μισά στη

metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.

δυτική. Χειμώνα καλοκαίρι θα υπάρχουν νερά.

[9] O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.

[9]Τότε ο Κύριος θα γίνει βασιλιάς ολόκληρης της γης. Ο Κύριος θα είναι ο μόνος Κύριος και το όνομά του το μόνο που θα λατρεύεται.

[10] Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém; esta será exaltada e habitada no seu lugar, desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

[10]Θα μεταβάλει όλη τη χώρα σε πεδιάδα από τη Γεβά μέχρι τη Ριμμών, νότια της Ιερουσαλήμ. Η Ιερουσαλήμ όμως θα παραμείνει στην υψηλή της θέση. Από την πύλη Βενιαμίν μέχρι την πύλη της Γωνίας στη θέση της παλαιάς πύλης· και από τον πύργο του Ανανεήλ μέχρι τους βασιλικούς ληνούς,

[11] Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.

[11]η πόλη θα κατοικείται. Καμιά καταστροφή δε θ' απειλήσει πια την Ιερουσαλήμ· θα είναι ασφαλής.

[12] Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.

[12]Όλους τους λαούς που είχαν εκστρατεύσει εναντίον της Ιερουσαλήμ ο Κύριος θα τους τιμωρήσει με τρομερή πληγή: Οι σάρκες τους θα σαπίσουν ενώ αυτοί ακόμη θα στέκουν στα πόδια τους· τα μάτια τους θα διαλυθούν στις κόγχες τους και η γλώσσα τους θα λιώσει στο στόμα τους.

[13] Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo, cada um levantará a mão contra o seu próximo.

[13]Ο Κύριος τόσο πολύ θα τους τρομάξει, ώστε ο ένας θα επιτίθεται εναντίον του άλλου.

[14] Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

[14]Ο λαός του Ιούδα θα βοηθήσει στην υπεράσπιση της Ιερουσαλήμ. Και θα στοιβάξουν τον πλούτο όλων των γύρω εθνών, χρυσάφι, ασήμι και ρουχισμό σε μεγάλες ποσότητες.

[15] Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

A glória futura da cidade de Deus

[16] Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[17] Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

[18] Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[19] Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[20] Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar;

[21] sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e

[15]Τα άλογα, τα μουλάρια, οι καμήλες, τα γαϊδούρια και όλα τα ζώα που θα βρίσκονται σ’ εκείνα τα στρατόπεδα, θα προσβληθούν από τρομερές πληγές, όμοιες μ’ εκείνη που θα προσβάλει τους ανθρώπους.

Προσκύνημα των λαών στο όρος Σιών

[16]Όσοι θ’ απομείνουν από τα έθνη που είχαν έρθει να επιτεθούν εναντίον της Ιερουσαλήμ, θ’ ανεβαίνουν σ’ αυτήν κάθε χρόνο και θα προσκυνούν ως βασιλιά τους τον Κύριο του σύμπαντος, και θα γιορτάζουν τη γιορτή της Σκηνοπηγίας.

[17]Αν κάποιος από τους λαούς της γης δεν ανέβει στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσει το βασιλιά, τον Κύριο του σύμπαντος, δε θα έρθει βροχή στη χώρα του.

[18]Και αν οι Αιγύπτιοι δεν ανέβουν στα Ιεροσόλυμα, θα έρθει εναντίον τους πληγή ανάλογημ’ εκείνη, με την οποία ο Κύριος θα χτυπήσει τους λαούς που δε θ’ ανεβαίνουν να γιορτάσουν τη Σκηνοπηγία.

[19]Αυτή θα είναι η τιμωρία των Αιγυπτίων και η τιμωρία των άλλων εθνών που δε θ’ ανεβαίνουν να γιορτάσουν τη Σκηνοπηγία.

[20-21]Εκείνη την εποχή, ακόμα και στα κουδουνάκια των αλόγων θα είναι γραμμένη η φράση «αφιερωμένος στον Κύριο». Κάθε χύτρα στην Ιερουσαλήμ και στην Ιουδαία θα είναι αφιερωμένη στον Κύριο του σύμπαντος· και όλοι όσοι θα έρχονται να θυσιάσουν στο ναό θα μπορούν να τις χρησιμοποιούν για να βράζουν το κρέας των θυσιών τους. Οι

nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

χύτρες στο ναό του Κυρίου θα μπορούν να χρησιμοποιούνται όπως τα ραντιστήρια μπροστά στο θυσιαστήριο, για να συλλέγουν το αίμα. Την εποχή εκείνη δεν θα υπάρχει πια έμπορος στο ναό του Κυρίου του σύμπαντος.

Malaquias	ΜΑΛΑΧΙΑΣ

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

[2] Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

[3] porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

[4] Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

[5] Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

[6] O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

ΜΑΛΑΧΙΑΣ 1

[1]Λόγος του Κυρίου, μήνυμα που το έστειλε στον Ισραήλ με το Μαλαχία.

Ο Θεός αγαπάει το λαό του τον Ισραήλ

[2]«Σας αγάπησα», είπε ο Κύριος. Εσείς όμως λέτε: «Πώς μας αγάπησες; » Σ' αυτό ο Κύριος απαντάει: «Δεν είναι ο Ησαύ αδερφός του Ιακώβ; Κι όμως εγώ αγάπησα τον Ιακώβ,

[3]ενώ τον Ησαύ τον εγκατέλειψα· ερήμωσα τα βουνά του και παρέδωσα τη χώρα του στα τσακάλια.

[4]Οι Εδωμίτες ισχυρίζονται ότι παρ' όλο που καταστράφηκαν θα ξαναχτίσουν τις ερημωμένες πόλεις τους. Εγώ όμως, ο Κύριος του σύμπαντος λέω: Άσ' τους να χτίζουν. Εγώ θα τα γκρεμίσω. Η περιοχή τους θα ονομάζεται "ασεβής χώρα" και οι ίδιοι "λαός καταραμένος για πάντα από τον Κύριο".

[5]Όταν το δείτε αυτό θα πείτε: "μεγάλος είναι ο Κύριος και πέρα ακόμα από τα σύνορα της χώρας του Ισραήλ"».

Θυσίες που προσβάλλουν τον Κύριο

[6]Ο Κύριος του σύμπαντος λέει στους ιερείς: «Ο γιος τιμάει τον πατέρα του και ο δούλος τον κύριό του. Αν εγώ είμαι ο πατέρας σας, πού είναι η τιμή που μου αποδίδετε; Κι αν εγώ είμαι Κύριός σας, πού είναι ο σεβασμός που μου έχετε; Με περιφρονείτε και ρωτάτε: "πώς σε περιφρονούμε; "

[7] Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.	[7]Με το να προσφέρετε στο θυσιαστήριό μου μιαρές προσφορές. Και ρωτάτε: "πώς μολύναμε το θυσιαστήριο; " Με το να μη δίνετε πολλή σημασία στο τραπέζι μου.
[8] Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.	[8]Όταν μου προσφέρετε θυσία τυφλό ζώο, νομίζετε πως αυτό είναι σωστό; Όταν μου προσφέρετε ένα κουτσό ή άρρωστο ζώο, νομίζετε πως αυτό είναι σωστό; Προσφέρτε το στον κυβερνήτη σας· θα ευχαριστηθεί; Θα σας δεχτεί ευνοϊκά;
[9] Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.	[9]Νομίζετε λοιπόν ότι θα εξευμενίσετε μ' ένα τέτοιο δώρο έναν Θεό για να σας σπλαχνιστεί και να σας δεχτεί ευνοϊκά; Γιατί στην πραγματικότητα αυτό κάνετε!
[10] Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.	[10]Μακάρι κάποιος από σας να έκλεινε τις πόρτες του ναού για να μην ανάβετε άσκοπα φωτιά στο θυσιαστήριό μου. Δεν είμαι ευχαριστημένος από σας και δε θα δεχτώ καμιά θυσία από τα χέρια σας». Ο Κύριος του σύμπαντος το λέει.
[11] Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.	[11]«Από την ανατολή μέχρι τη δύση μεγάλη είναι η φήμη μου ανάμεσα στα έθνη», λέει ο Κύριος του σύμπαντος. «Σε κάθε τόπο προσφέρεται λιβάνι σ' εμένα και θυσίες καθαρές, γιατί είμαι μεγάλος ανάμεσα στα έθνη.
[12] Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.	[12]Εσείς όμως με λησμονήσατε λέγοντας: "το τραπέζι του Κυρίου δεν έχει και μεγάλη σημασία. Μπορούμε να προσφέρουμε στο Θεό τροφή ό, τι έχουμε για πέταμα".
[13] E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o	[13]Και παρ' όλα αυτά βαρυγκωμάτε: "τι κόπος", λέτε, "η υπηρεσία μας! " Έτσι εξοργίζετε εμένα, τον Κύριο του

enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

σύμπαντος. Προσφέρετε θυσία το κουτσό ζώο, το άρρωστο, ακόμη και το κλεμμένο. Μπορώ να το δεχτώ από τα χέρια σας; » Ο Κύριος το λέει.

[14] Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho, promete e oferece ao SENHOR um defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

[14]«Αν κάποιος μου τάξει ένα ζώο χωρίς ελάττωμα από το κοπάδι του, αλλά με εξαπατήσει και μου προσφέρει θυσία ένα ζώο ευνουχισμένο, αυτός να είναι καταραμένος, γιατί εγώ είμαι μεγάλος βασιλιάς κι όλα τα έθνη με σέβονται». Αυτά λέει ο Κύριος του σύμπαντος.

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

[1] Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

[2] Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

[3] Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

[4] Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[5] Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ 2

Οι ιερείς δεν υπακούν στους κανόνες της υπηρεσίας τους

[1]Ο Κύριος του σύμπαντος δίνει σ’ εσάς τους ιερείς την ακόλουθη προειδοποίηση:

[2]«Αν δεν υπακούσετε και δεν αποφασίσετε να με τιμήσετε, θα στείλω εναντίον σας συμφορά και θα ανακαλέσω τα προνόμιά σας. Και πράγματι το ’κανα, αλλά εσείς δεν συμμορφωθήκατε.

[3]Το ίδιο είμαι έτοιμος να κάνω και στους απογόνους σας. Κι όσο για σας, θα πετάξω στο πρόσωπό σας την κοπριά των ζώων που θυσιάζετε στις γιορτές σας· και θα σας ρίξουν κι εσάς στον κοπρώνα.

[4]»Έτσι θα καταλάβετε ότι εγώ, ο Κύριος του σύμπαντος, σας είχα προειδοποιήσει, για να διατηρήσω τη διαθήκη μου με το Λευί και τους απογόνους του.

[5]Μ’ εκείνη τη διαθήκη μου υποσχόμουν να τους δώσω ζωή και ευτυχία, και τους τα έδωσα· κι εκείνοι είχαν υποσχεθεί να με

σέβονται και να ταπεινώνονται ενώπιόν μου, και μέχρι τώρα το έκαναν.

[6] A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

[6]Διαβίβαζαν στους ανθρώπους τις εντολές μου ανόθευτες και δεν τους παραπλανούσαν. Με υπηρετούσαν με πιστότητα και ειλικρίνεια, και έτσι εμπόδιζαν πολλούς να κάνουν το κακό.

[7] Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução, porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

[7]Πράγματι, το καθήκον των ιερέων είναι να διακηρύττουν το νόμο και να δίνουν συμβουλές σε όσους τις ζητούν. Γιατί αυτοί είναι οι αγγελιοφόροι του Κυρίου του σύμπαντος».

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[8]«Εσείς όμως προδώσατε την αποστολή σας. Με τη συμβουλή σας οδηγήσατε πολλούς ανθρώπους να κάνουν το κακό. Έτσι παραβιάσατε τη διαθήκη μου με το Λευί. Γι' αυτό εγώ ο Κύριος του σύμπαντος λέω:

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

[9]Επειδή δεν με υπακούσατε και συμπεριφερθήκατε με προσωποληψία όταν δίνατε τις συμβουλές σας, εγώ τώρα θα κάνω να σας περιφρονήσουν όλοι οι άνθρωποι».

Advertência contra a infidelidade conjugal

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

Παράνομοι γάμοι και διαζύγια

[10]Δεν έχουμε όλοι μας έναν πατέρα; Δε μας δημιούργησε ένας Θεός; Γιατί απιστεί ο ένας στον άλλο παραβιάζοντας τη διαθήκη του Θεού με τους προγόνους μας;

[11]Ο λαός του Ιούδα αθέτησαν την υπόσχεσή τους στο Θεό και έκαναν βδελυρές πράξεις στην Ιερουσαλήμ και σ' όλη τη χώρα του Ισραήλ. Βεβήλωσαν ό, τι ανήκει στον Κύριο και ό, τι αγαπάει ο Κύριος. Οι άντρες έχουν πάρει γυναίκες που λατρεύουν ξένους θεούς.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

[15] Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por que somente um? Ele buscava a descendência que prometera. Portanto, cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.

[16] Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

[17] Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

[12]Μακάρι ο Κύριος ν’ απομακρύνει από την κοινότητα των απογόνων του Ιακώβ όλους ανεξαίρετα που τα πράττουν αυτά, ακόμη κι αν προσφέρουν θυσία στον Κύριο του σύμπαντος.

[13]Πλημμυρίσατε με δάκρυα το θυσιαστήριο του Κυρίου· κλαίτε κι αναστενάζετε γιατί αρνείται πια να προσέξει τη θυσία που του προσφέρετε και να τη δεχτεί με ευχαρίστηση.

[14]Και ρωτάτε: «Γιατί; » Επειδή ο Κύριος ήταν μάρτυρας ανάμεσα σ’ εσένα και στη γυναίκα σου που παντρεύτηκες στα νιάτα σου, αλλά της φέρθηκες με απιστία, παρά το γεγονός ότι ήταν η σύζυγός σου και η γυναίκα με την οποία είχες κάνει συνθήκη μαζί της.

[15]Ο Θεός δεν δημιούργησε ενότητα, έναν ζωντανό οργανισμό; Γιατί έκανε αυτήν την ενότητα; Για να αποκτηθούν απόγονοι ευλογημένοι από το Θεό. Γι’ αυτό προσέχετε να μη χωρίζετε τη γυναίκα που παντρευτήκατε στα νιάτα σας.

[16]«Απεχθάνομαι το διαζύγιο», λέει ο Θεός του Ισραήλ, ο Κύριος του σύμπαντος. «Είναι σαν να βιαιοπραγείτε. Γι’ αυτό, προσέχετε να μην είστε άπιστοι στη γυναίκα σας».

Ο Κύριος φροντίζει για το δίκαιο

[17]Τον κουράσατε τον Κύριο με τα ανόητα λόγια σας. «Πώς τον κουράσαμε; » ρωτάτε. Με το να λέτε: «Αυτοί που κάνουν το κακό είναι αρεστοί στον Κύριο, κι εκείνος τους αγαπάει» ή «πού είναι ο Θεός που φροντίζει για το δίκαιο; »

Malaquias 3

[1] Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.

[2] Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.

[3] Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

[4] Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

[5] Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

[6] Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ 3

[1]Ο Κύριος του σύμπαντος απαντάει: «Θα αποστείλω τον αγγελιοφόρο μου για να προετοιμάσει το δρόμο μου. Ο αγγελιοφόρος της διαθήκης, στον οποίο προσβλέπετε, ήδη έρχεται. Τότε εγώ, ο Κύριος, που εσείς με περιμένετε, θα εισέλθω ξαφνικά στο ναό μου».

[2]Ποιος όμως θ’ αντέξει την ημέρα του ερχομού του Κυρίου, και ποιος θα σταθεί όταν εκείνος εμφανιστεί; Θα έρθει αυτός σαν τη φωτιά του μεταλλουργού, σαν τη καυστική ποτάσα του πλυσίματος.

[3]Θα καθίσει και θ’ αφαιρέσει τη σκουριά. Ωσάν μεταλλουργός θα καθαρίσει τους λευίτες· θα τους ξεπλύνει όπως το ασήμι και το χρυσάφι, για να του προσφέρουν σωστές θυσίες.

[4]Τότε θα είναι ευπρόσδεκτες στον Κύριο οι θυσίες του λαού του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, όπως τον παλιό καιρό.

[5]Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: «Έρχομαι σ’ εσάς για κρίση! Θ’ απευθύνω αμέσως την κατηγορία εναντίον των μάγων και των μοιχών, εναντίον αυτών που ορκίζονται ψέματα, αυτών που αδικούν τον εργάτη στο μισθό, εναντίον αυτών που καταπιέζουν τις χήρες και τα ορφανά, αυτών που αδιαφορούν για τους ξένους, εναντίον όλων εκείνων που δε με σέβονται».

Η προσφορά στο Θεό είναι ευλογία

[6]«Εγώ δεν μεταβάλλομαι», λέει ο Κύριος του σύμπαντος, «αλλά κι εσείς δεν έχετε

αλλάξει· είστε γνήσιοι απόγονοι του Ιακώβ:

[7] Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

[7]Από την εποχή των προγόνων σας απομακρυνθήκατε από τα προστάγματά μου και δεν τα τηρήσατε. Γυρίστε σ' εμένα και θα γυρίσω κι εγώ σ' εσάς. "Πώς θα γυρίσουμε; " ρωτάτε.

[8] Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

[8]Μπορεί ο άνθρωπος να εξαπατήσει το Θεό; Εσείς όμως με απατάτε κι ύστερα ρωτάτε: "μα πώς σε απατάμε; " Με απατάτε στις δεκάτες και στις προσφορές.

[9] Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.

[9]Είστε φορτωμένοι με την κατάρα, γιατί με απατάτε, εσείς, όλο το έθνος.

[10] Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.

[10]Φέρτε αμείωτα τα δέκατα στην αποθήκη του ναού, για να υπάρχει τροφή στο ναό μου. Δοκιμάστε με τώρα με αυτό και θα δείτε ότι θα σας ανοίξω τους καταρράχτες του ουρανού και θα σας πλημμυρίσω με άφθονη ευλογία!

[11] Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

[11]Θα εξολοθρέψω για χάρη σας τα βλαβερά έντομα για να μη σας καταστρέφουν τους καρπούς της γης και να μη μένουν τ' αμπέλια σας χωρίς σταφύλια.

[12] Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12]Τότε θα σας καλοτυχίζουν όλα τα έθνη, γιατί εσείς θα είστε η αγαπημένη χώρα. Εγώ το λέω, ο Κύριος του σύμπαντος».

A diferença entre o justo e o perverso

Η πιστότητα τελικά αμείβεται

[13] As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

[13]Λέει ο Κύριος: «Εκτοξεύετε εναντίον μου λόγια ανεύθυνα, και μετά ρωτάτε: "τι είπαμε εναντίον σου; "

[14] Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os

[14]Είπατε ότι είναι άσκοπο να υπηρετεί κανείς το Θεό. "Τι κερδίσαμε", λέτε, "που τηρήσαμε τις εντολές του και λάβαμε

seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

μέρος σ' όλες τις τελετές πένθους ενώπιον του Κυρίου του σύμπαντος;

[15] Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

[15]Καλότυχοι που είναι οι αναιδείς! Αυτοί που πράττουν την αμαρτία προκόβουν· προκαλούν το Θεό κι ακόμα ζουν! "»

[16] Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

[16]Κι εκείνοι που σέβονται τον Κύριο συζητούσαν μεταξύ τους κι ο Κύριος πρόσεχε και άκουγε. Και γράφτηκε βιβλίο ενώπιόν του για να θυμάται εκείνους που τον σέβονται και τον τιμούν.

[17] Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

[17]Ο Κύριος του σύμπαντος λέει: «Αυτοί θα είναι δικοί μου, ξεχωριστή ιδιοκτησία για μένα την ημέρα που θα επέμβω. Θα τους φερθώ με ευμένεια, όπως φέρεται ο πατέρας στον υπάκουο γιο του.

[18] Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

[18]Τότε πάλι θα δείτε τη διαφορά ανάμεσα στον δίκαιο και στον ασεβή, ανάμεσα σ' αυτόν που υπηρετεί το Θεό και σ' εκείνον που δεν τον υπηρετεί.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

[1] Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

[19]Να την, έρχεται μια μέρα που ο θυμός μου θα καίει σαν καμίνι. Τότε όλοι οι αυθάδεις και όλοι όσοι πράττουν την αμαρτία θα είναι σαν την καλαμιά. Κι εκείνη η μέρα θα τους κατακάψει· δε θα τους απομείνει τίποτα, ούτε ρίζες ούτε φύλλα.

[2] Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

[20]»Αλλά σ' εσάς που με σέβεστε, θ' ανατείλει πάνω σας ο ήλιος που θ' αποκαλύψει τη δικαιοσύνη σας, και οι αχτίνες του θα σας θεραπεύσουν. Τότε θα

πηδάτε όπως τα μοσχάρια που βγαίνουν από το στάβλο τους.

[3] Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[21]Την ημέρα που θα εκδηλώσω τη δύναμή μου, θα καταπατήσετε τους ασεβείς σαν τη σκόνη κάτω απ’ τις πατούσες σας. Εγώ το λέω, ο Κύριος του σύμπαντος».

Ενότητα νόμου και προφητών

[4] Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

[22]Ο Κύριος λέει: «Να θυμάστε το νόμο του Μωυσή, του δούλου μου. Να υπακούετε στις εντολές και στα προστάγματα, που του έδωσα στο Χωρήβ για όλο το λαό Ισραήλ.

[5] Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

[23]»Εγώ θα σας στείλω τον Ηλία τον προφήτη, προτού έρθει η μεγάλη και φοβερή ημέρα, που εγώ ο Κύριος θα επιφέρω την τιμωρία μου.

[6] ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais, para que eu não venha e fira a terra com maldição.

[24]Ο Ηλίας θα κάνει να συμφιλιωθούν πάλι οι γονείς με τα παιδιά και τα παιδιά με τους γονείς, κι έτσι δεν θα έρθω να χτυπήσω τη χώρα σας με αφανισμό».

NOVO TESTAMENTO

Português
Almeida Revista e Atualizada

ΚΑΙΝΉ ΔΙΑΘΉΚΗ

Grego Moderno
Η Αγία Γραφή (Παλαιά και Καινή Διαθήκη)

O evangelho segundo Mateus

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo
Lucas 3.23-38

1 Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

2 Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;

3 Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;

4 Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;

5 Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;

6 Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;

7 Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;

8 Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;

9 Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;

10 Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 1

Οι προπάτορες του Ιησού
(Λκ 3,23-38)

1Γενεαλογικός κατάλογος του Ιησού Χριστού που προερχόταν από τον Δαβίδ, απόγονο του Αβραάμ.

2Ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ, ο Ιακώβ εγέννησε τον Ιούδα και τους αδερφούς του.

3Ο Ιούδας εγέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά με τη Θάμαρ. Ο Φαρές εγέννησε τον Εσρώμ και ο Εσρώμ τον Αράμ.

4Ο Αράμ εγέννησε τον Αμιναδάβ, ο Αμιναδάβ τον Ναασών και ο Ναασών τον Σαλμών.

5Ο Σαλμών εγέννησε τον Βοόζ με τη Ραχάβ, ο Βοόζ εγέννησε τον Ωβήδ με τη Ρουθ· ο Ωβήδ εγέννησε τον Ιεσσαί

6κι ο Ιεσσαί εγέννησε το Δαβίδ το βασιλιά. Ο βασιλιάς Δαβίδ εγέννησε τον Σολομώντα με τη γυναίκα τού Ουρία·

7ο Σολομών εγέννησε τον Ροβοάμ, ο Ροβοάμ τον Αβιά, ο Αβιά τον Ασά·

8ο Ασά εγέννησε τον Ιωσαφάτ, ο Ιωσαφάτ τον Ιωράμ, ο Ιωράμ τον Οζία·

9ο Οζίας εγέννησε τον Ιωάθαμ, ο Ιωάθαμ τον Άχαζ, ο Άχαζ τον Εζεκία·

10ο Εζεκίας εγέννησε τον Μανασσή, ο Μανασσής τον Αμών, ο Αμών τον Ιωσία·

[11] Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

[12] Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

[13] Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;

[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;

[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.

[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.

[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

O nascimento de Jesus Cristo
Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.

[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do

[11]ο Ιωσίας εγέννησε τον Ιεχονία και τους αδερφούς του την εποχή της αιχμαλωσίας στη Βαβυλώνα.

[12]Μετά την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα, ο Ιεχονίας εγέννησε τον Σαλαθιήλ και ο Σαλαθιήλ τον Ζοροβάβελ·

[13]ο Ζοροβάβελ εγέννησε τον Αβιούδ, ο Αβιούδ τον Ελιακίμ, ο Ελιακίμ τον Αζώρ·

[14]ο Αζώρ εγέννησε τον Σαδώκ, ο Σαδώκ τον Αχίμ και ο Αχίμ τον Ελιούδ·

[15]ο Ελιούδ εγέννησε τον Ελεάζαρ, ο Ελεάζαρ τον Ματθάν, ο Ματθάν τον Ιακώβ,

[16]και ο Ιακώβ εγέννησε τον Ιωσήφ τον άντρα της Μαρίας. Από τη Μαρία γεννήθηκε ο Ιησούς, ο λεγόμενος Χριστός.

[17]Από τον Αβραάμ ως τον Δαβίδ μεσολαβούν δεκατέσσερις γενιές· το ίδιο κι από τον Δαβίδ ως την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα, καθώς κι από την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα ως τον Χριστό.

Η γέννηση του Ιησού Χριστού
(Λκ 2,1-7)

[18]Η γέννηση του Ιησού Χριστού έγινε ως εξής: Η μητέρα του, η Μαρία, αρραβωνιάστηκε με τον Ιωσήφ. Προτού όμως συνευρεθούν, έμεινε έγκυος με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

[19]Ο μνηστήρας της ο Ιωσήφ, επειδή ήταν ευσεβής και δεν ήθελε να τη διαπομπεύσει, αποφάσισε να διαλύσει τον αρραβώνα, χωρίς επίσημη διαδικασία.

[20]Όταν όμως κατέληξε σ' αυτή τη σκέψη, του εμφανίστηκε στον ύπνο του ένας

SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.

21 Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.

22 Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:

23 Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).

24 Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.

25 Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

Mateus 2

A visita dos magos

1 Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.

2 E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.

3 Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;

άγγελος σταλμένος από το Θεό και του είπε: «Ιωσήφ, απόγονε του Δαβίδ, μη διστάσεις να πάρεις στο σπίτι σου τη Μαριάμ, τη γυναίκα σου, γιατί το παιδί που περιμένει προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα.

21Θα γεννήσει γιο, και θα του δώσουν το όνομα Ιησούς, γιατί αυτός θα σώσει το λαό του από τις αμαρτίες τους».

22Με όλα αυτά που έγιναν, εκπληρώθηκε ο λόγος του Κυρίου, που είχε πει ο προφήτης:

23Η παρθένος θα μείνει έγκυος και θα γεννήσει γιο, και θα του δώσουν το όνομα Εμμανουήλ, που σημαίνει, ο Θεός είναι μαζί μας.

24Όταν ξύπνησε ο Ιωσήφ, έκανε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου και πήρε στο σπίτι του τη Μαρία τη γυναίκα του.

25Και δεν είχε συζυγικές σχέσεις μαζί της· ωσότου γέννησε το γιο της τον πρωτότοκο και του έδωσε το όνομα Ιησούς.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 2

Η προσκύνηση των Μάγων

1Όταν γεννήθηκε ο Ιησούς στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας, στα χρόνια του βασιλιά Ηρώδη, έφτασαν στα Ιεροσόλυμα σοφοί μάγοι από την Ανατολή

2και ρωτούσαν: «Πού είναι ο νεογέννητος βασιλιάς των Ιουδαίων; Είδαμε ν' ανατέλλει το άστρο του και ήρθαμε να τον προσκυνήσουμε».

3Όταν έμαθε το νέο ο Ηρώδης, ταράχτηκε, και μαζί του όλοι οι κάτοικοι των Ιεροσολύμων.

4 então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.	4Φώναξε λοιπόν όλους τους αρχιερείς και τους γραμματείς του λαού, και ζήτησε να τον πληροφορήσουν πού θα γεννηθεί ο Μεσσίας.
5 Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:	5Κι αυτοί του είπαν: «Στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας, γιατί έτσι γράφει ο προφήτης:
6 E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais de Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.	6Κι εσύ Βηθλεέμ, στην περιοχή του Ιούδα, δεν είσαι διόλου ασήμαντη*ανάμεσα* στις σπουδαιότερες πόλεις του Ιούδα, γιατί από σένα θα βγει αρχηγός, που θα οδηγήσει το λαό μου, τον Ισραήλ».
7 Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.	7Ο Ηρώδης τότε κάλεσε κρυφά τους μάγους κι έμαθε απ' αυτούς από πότε ακριβώς φάνηκε το άστρο.
8 E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.	8Έπειτα τους έστειλε στη Βηθλεέμ λέγοντάς τους: «Πηγαίνετε και ψάξτε καλά για το παιδί· μόλις το βρείτε, να με ειδοποιήσετε, για να έρθω κι εγώ να το προσκυνήσω».
9 Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.	9Οι μάγοι άκουσαν το βασιλιά κι έφυγαν. Μόλις ξεκίνησαν, ξαναφάνηκε το άστρο που είχαν δει ν' ανατέλλει με τη γέννηση του παιδιού, και προχωρούσε μπροστά τους· τελικά ήρθε και στάθηκε πάνω από τον τόπο όπου βρισκόταν το παιδί.
10 E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.	10Χάρηκαν πάρα πολύ που είδαν ξανά το αστέρι.
11 Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.	11Όταν μπήκαν στο σπίτι, είδαν το παιδί με τη Μαρία, τη μητέρα του, κι έπεσαν στη γη και το προσκύνησαν. Ύστερα άνοιξαν τους θησαυρούς τους και του πρόσφεραν δώρα: χρυσάφι, λιβάνι και σμύρνα.

[12] Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

[12]Ο Θεός όμως τους πρόσταξε στο όνειρό τους να μην ξαναγυρίσουν στον Ηρώδη· γι' αυτό έφυγαν για την πατρίδα τους από άλλο δρόμο.

A fuga para o Egito

Η φυγή στην Αίγυπτο

[13] Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

[13]Όταν αναχώρησαν οι μάγοι, ένας άγγελος του Θεού παρουσιάστηκε στον Ιωσήφ στο όνειρό του και του είπε: «Σήκω αμέσως, πάρε το παιδί και τη μητέρα του και φύγε στην Αίγυπτο και μείνε εκεί ωσότου σου πω. Γιατί ο Ηρώδης όπου να 'ναι θα ψάξει να βρει το παιδί, για να το σκοτώσει».

[14] Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;

[14]Ο Ιωσήφ σηκώθηκε αμέσως, πήρε το παιδί και τη μητέρα του και μέσα στη νύχτα έφυγε στην Αίγυπτο·

[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

[15]εκεί έμεινε ώσπου πέθανε ο Ηρώδης. Έτσι εκπληρώθηκε ο λόγος του Κυρίου που είχε πει ο προφήτης: Από την Αίγυπτο κάλεσα το γιο μου.

A matança dos inocentes

Η σφαγή των νηπίων

[16] Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.

[16]Όταν κατάλαβε ο Ηρώδης πως οι μάγοι τον εξαπάτησαν, οργίστηκε πάρα πολύ. Έστειλε τότε στρατιώτες και σκότωσαν στη Βηθλεέμ και στην περιοχή της όλα τα παιδιά από δύο χρονών και κάτω, σύμφωνα με το χρόνο που εξακρίβωσε από τους μάγους.

[17] Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:

[17]Έτσι εκπληρώθηκε ο λόγος του Κυρίου, που είχε πει ο προφήτης Ιερεμίας:

[18] Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

[18]Ακούστηκε στη Ραμά κραυγή, θρήνος, κλάματα και στεναγμός βαρύς· για τα παιδιά της κλαίει η Ραχήλ και πουθενά δε βρίσκει παρηγοριά, γιατί δεν υπάρχουν πια στη ζωή.

A volta do Egito

Η επιστροφή από την Αίγυπτο

[19] Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:

[19]Όταν, λοιπόν, πέθανε ο Ηρώδης, ένας άγγελος σταλμένος από τον Κύριο εμφανίστηκε στον Ιωσήφ σε όνειρο στην Αίγυπτο,

[20] Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.

[20]και του είπε: «Σήκω, πάρε το παιδί και τη μητέρα του και πήγαινε στη χώρα του Ισραήλ, γιατί πέθαναν όσοι ήθελαν να θανατώσουν το παιδί».

[21] Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.

[21]Τότε ο Ιωσήφ σηκώθηκε, πήρε το παιδί και τη μητέρα του και γύρισε πάλι στη χώρα του Ισραήλ.

[22] Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai Herodes, temeu ir para lá; e, por divina advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

[22]Όταν έμαθε πως βασιλιάς της Ιουδαίας είναι ο Αρχέλαος, στη θέση του πατέρα του, του Ηρώδη, φοβήθηκε να εγκατασταθεί εκεί. Με θεϊκή εντολή όμως, που του δόθηκε στο όνειρό του, αναχώρησε για την περιοχή της Γαλιλαίας.

[23] E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

[23]Ήρθε, λοιπόν, κι εγκαταστάθηκε στην πόλη Ναζαρέτ. Έτσι εκπληρώθηκε για το Χριστό η προφητεία που έλεγε ότι θα ονομαστεί Ναζωραίος.

Mateus 3

A pregação de João Batista
Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 3

Το κήρυγμα του Ιωάννη του Βαπτιστή
(Μκ 1,1-8· Λκ 3,1-9.15-17· Ιω 1,19-28)

[1] Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

[1]Εκείνο τον καιρό, εμφανίστηκε στην έρημο της Ιουδαίας ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. Κήρυττε

[2] Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[2]κι έλεγε: «Μετανοείτε, γιατί έφτασε η βασιλεία του Θεού».

[3] Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[3]Για τον Ιωάννη είχε προφητέψει ο προφήτης Ησαΐας: Μια φωνή βροντοφωνάζει στην έρημο: ετοιμάστε το δρόμο για τον Κύριο, ισιώστε τα μονοπάτια να περάσει.

[4] Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

[4]Ο Ιωάννης φορούσε ρούχα από τρίχες καμήλας και ζώνη δερμάτινη στη μέση του. Η τροφή του ήταν ακρίδες και μέλι από αγριομέλισσες.

[5] Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

[5]Σ' αυτόν τον άνθρωπο πήγαινε τότε όλος ο κόσμος, από τα Ιεροσόλυμα κι απ' όλη την Ιουδαία, κι απ' όλη την περιοχή του Ιορδάνη.

[6] e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

[6]Έρχονταν και τους βάφτιζε στον Ιορδάνη ποταμό, καθώς ομολογούσαν τις αμαρτίες τους.

[7] Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[7]Όταν ο Ιωάννης είδε πολλούς Φαρισαίους και Σαδουκαίους να έρχονται για να βαφτιστούν, τους είπε: «Οχιάς γεννήματα, ποιος σας είπε πως έτσι θα ξεφύγετε από την οργή του Θεού, που πλησιάζει;

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

[8]Αν θέλετε να γλιτώσετε, κάνετε έργα που ταιριάζουν σε όποιον πραγματικά μετανοεί.

[9] e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[9]Και μην αυταπατάστε λέγοντας, "εμείς καταγόμαστε από τον Αβραάμ". Να είστε βέβαιοι πως ο Θεός, ακόμη κι απ' αυτές εδώ τις πέτρες μπορεί να κάνει απογόνους του Αβραάμ.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[10]Το τσεκούρι βρίσκεται κιόλας στη ρίζα των δέντρων. Κάθε δέντρο που δε δίνει καλό καρπό θα κοπεί σύρριζα και θα ριχτεί στη φωτιά.

João dá testemunho de Cristo

Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar. Ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[11]»Εγώ σας βαφτίζω με νερό, και το βάπτισμά μου είναι βάπτισμα μετάνοιας. Αυτός όμως που έρχεται ύστερα από μένα, είναι πιο ισχυρός από μένα, και δεν είμαι άξιος ούτε τα υποδήματά του να κρατήσω.

[12] A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

O batismo de Jesus
Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

[13] Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

[14] Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

[15] Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

[16] Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

[17] E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

Mateus 4

A tentação de Jesus
Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

[1] A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

Αυτός θα σας βαφτίσει με Άγιο Πνεύμα και φωτιά.

[12]Κρατάει στο χέρι του το λιχνιστήρι, για να ξεκαθαρίσει το αλώνι του· το σιτάρι θα το συνάξει στην αποθήκη του, μα το άχυρο θα το κατακάψει στη φωτιά που δε σβήνει ποτέ».

Η βάπτιση του Ιησού
(Μκ 1,9-11· Λκ 3,21-22)

[13]Τότε έρχεται ο Ιησούς από τη Γαλιλαία στον Ιορδάνη, προς τον Ιωάννη για να βαφτιστεί απ' αυτόν.

[14]Ο Ιωάννης όμως τον εμπόδιζε λέγοντάς του: «Εγώ έχω ανάγκη να βαφτιστώ από σένα κι έρχεσαι εσύ σ' εμένα; »

[15]Ο Ιησούς όμως του αποκρίθηκε: «Ας τ' αφήσουμε τώρα αυτά, γιατί πρέπει να εκπληρώσουμε κι οι δυο μας ό, τι προβλέπει το σχέδιο του Θεού». Τότε ο Ιωάννης τον άφησε να βαφτιστεί.

[16]Βαφτίστηκε, λοιπόν, ο Ιησούς κι αμέσως βγήκε από το νερό. Κι αμέσως άνοιξαν γι' αυτόν οι ουρανοί και είδε το Πνεύμα του Θεού σαν περιστέρι να κατεβαίνει και να έρχεται πάνω του.

[17]Ακούστηκε τότε μια φωνή από τα ουράνια που έλεγε: «Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός, αυτός είναι ο εκλεκτός μου».

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 4

Οι πειρασμοί του Ιησού
(Μκ 1,12-13· Λκ 4,1-13)

[1]Τότε ο Ιησούς οδηγήθηκε από το Πνεύμα στην έρημο για να αντιμετωπίσει τους πειρασμούς του διαβόλου.

[2] E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.

[2]Σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες δεν έφαγε τίποτε ο Ιησούς· ύστερα όμως πείνασε.

[3] Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

[3]Τότε εμφανίστηκε αυτός που βάζει σε πειρασμό τους ανθρώπους και του είπε: «Αν είσαι Υιός του Θεού, πες να γίνουν αυτές οι πέτρες ψωμιά».

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.

[4]Ο Ιησούς όμως του αποκρίθηκε: «Ο άνθρωπος, λέει η Γραφή, δε ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού».

[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo

[5]Ύστερα τον οδήγησε ο διάβολος στην άγια πόλη, την Ιερουσαλήμ και τον έστησε στο πιο ψηλό μέρος του ναού

[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[6]και του είπε: «Αν είσαι Υιός του Θεού, πέσε κάτω· γιατί η Γραφή λέει: Θα δώσει εντολή για σένα στους αγγέλους του και θα σε σηκώσουν στα χέρια τους, για να μη σκοντάψει σε πέτρα το πόδι σου».

[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[7]Μα ο Ιησούς του είπε: «Αλλού όμως λέει η Γραφή: δεν πρέπει να βάλεις σε δοκιμασία τον Κύριο, το Θεό σου».

[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles

[8]Πάλι τον οδήγησε ο διάβολος σ' ένα πολύ ψηλό βουνό και του έδειξε όλα του κόσμου τα βασίλεια και τη λαμπρότητά τους.

[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

[9]Ύστερα του είπε: «Όλα αυτά θα σου τα δώσω, αν πέσεις και με προσκυνήσεις».

[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.

[10]Ο Ιησούς όμως του απάντησε: «Φύγε από μπροστά μου, σατανά! Η Γραφή το λέει καθαρά: μόνο τον Κύριο το Θεό σου θα προσκυνάς και μόνο αυτόν θα λατρεύεις».

[11] Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

[11]Τότε ο διάβολος άφησε τον Ιησού, και άγγελοι Θεού ήρθαν και τον υπηρετούσαν.

Jesus volta para a Galileia

Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

Ο Ιησούς αρχίζει το έργο του στη Γαλιλαία

(Μκ 1,14-15· Λκ 4,14-15)

[12] Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;

[12]Όταν έμαθε ο Ιησούς πως συνέλαβαν τον Ιωάννη, έφυγε για τη Γαλιλαία.

[13] e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;

[13]Εγκατέλειψε όμως τη Ναζαρέτ και πήγε κι έμεινε στην Καπερναούμ, πόλη που βρίσκεται στις όχθες της λίμνης, στην περιοχή των φυλών Ζαβουλών και Νεφθαλείμ.

[14] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:

[14]Έτσι πραγματοποιήθηκε η προφητεία του Ησαΐα που λέει:

[15] Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!

[15]Η χώρα του Ζαβουλών και η χώρα του Νεφθαλείμ, εκεί που ο δρόμος πάει για τη θάλασσα*και* πέρα από τον Ιορδάνη, η Γαλιλαία που την κατοικούν ειδωλολάτρες,

[16] O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.

[16]οι άνθρωποι που κατοικούνε στο σκοτάδι*είδαν* φως δυνατό. Και για όσους μένουν στη χώρα που τη σκιάζει ο θάνατος ανέτειλε ένα φως για χάρη τους.

[17] Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[17]Από τότε άρχισε κι ο Ιησούς να κηρύττει και να λέει: «Μετανοείτε γιατί έφτασε η βασιλεία του Θεού».

A vocação de discípulos

Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

Η κλήση των πρώτων μαθητών

(Μκ 1,16-20· Λκ 5,1-11)

[18] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.

[18]Καθώς ο Ιησούς περπατούσε στην όχθη της λίμνης της Γαλιλαίας, είδε δύο αδέρφια, το Σίμωνα, που τον έλεγαν και Πέτρο, και τον αδερφό του τον Ανδρέα, να ρίχνουν τα δίχτυα στη λίμνη, γιατί ήταν ψαράδες.

[19] E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[19]«Ακολουθήστε με», τους λέει, «και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων».

[20] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[20]Κι αυτοί αμέσως άφησαν τα δίχτυα και τον ακολούθησαν.

[21] Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em

[21]Προχωρώντας πιο πέρα από 'κει, είδε δύο άλλους αδερφούς, τον Ιάκωβο, γιο του Ζεβεδαίου, και τον αδερφό του τον

companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.

Ιωάννη. Βρίσκονταν στο ψαροκάικο μαζί με τον πατέρα τους το Ζεβεδαίο και τακτοποιούσαν τα δίχτυα τους. Τους κάλεσε,

[22] Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

[22]κι αυτοί άφησαν αμέσως το καΐκι και τον πατέρα τους και τον ακολούθησαν.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos

Lucas 6.17-19

Δράση στη Γαλιλαία

(Λκ 6,17-19)

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[23]Ο Ιησούς περιόδευε όλη τη Γαλιλαία. Δίδασκε στις συναγωγές τους, κήρυττε το χαρμόσυνο μήνυμα για τον ερχομό της βασιλείας του Θεού, και γιάτρευε τους ανθρώπους από κάθε ασθένεια και κάθε αδυναμία.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes, acometidos de várias enfermidades e tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[24]Η φήμη του απλώθηκε σ' όλη τη Συρία. Του έφερναν όλους όσοι έπασχαν από διάφορα νοσήματα και τους τυραννούσαν κάθε είδους ασθένειες, όπως ακόμα δαιμονισμένους και επιληπτικούς και παράλυτους, και τους γιάτρευε.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

[25]Και τον ακολούθησε πολύς κόσμος από τη Γαλιλαία, τη Δεκάπολη, τα Ιεροσόλυμα και την Ιουδαία και από την Περαία.

Mateus 5

O sermão do monte

As bem-aventuranças

Lucas 6.20-23

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 5

Η επί του όρους ομιλία

(Μτ κεφ. 5-7)

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[1]Όταν ο Ιησούς είδε τα πλήθη ανέβηκε στο όρος, κάθισε, και οι μαθητές του ήρθαν κοντά του.

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[2]Τότε εκείνος άρχισε να τους διδάσκει μ' αυτά τα λόγια:

Οι Μακαρισμοί

(Λκ 6, 20-23)

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.

[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.

[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.

[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.

[7] Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.

[8] Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.

[9] Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.

[10] Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.

[11] Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.

[12] Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

Os discípulos, o sal da terra

Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

[3]«Μακάριοι όσοι νιώθουν τον εαυτό τους φτωχό μπροστά στο Θεό, γιατί δική τους είναι η βασιλεία του Θεού.

[4]»Μακάριοι όσοι θλίβονται για τις αμαρτίες τους και το κακό που κυριαρχεί στον κόσμο, γιατί αυτοί θα παρηγορηθούν από το Θεό.

[5]»Μακάριοι όσοι φέρονται με πραότητα στους άλλους, γιατί αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη της επαγγελίας.

[6]»Μακάριοι όσοι πεινούν και διψούν για την επικράτηση του θελήματος του Θεού, γιατί ο Θεός θα ικανοποιήσει την επιθυμία τους.

[7]»Μακάριοι όσοι δείχνουν έλεος στους άλλους, γιατί σ' αυτούς θα δείξει ο Θεός το έλεός του.

[8]»Μακάριοι όσοι έχουν καθαρή καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν το πρόσωπο του Θεού.

[9]»Μακάριοι όσοι φέρνουν την ειρήνη στους ανθρώπους, γιατί αυτοί θα ονομαστούν παιδιά του Θεού.

[10]»Μακάριοι όσοι διώκονται για την επικράτηση του θελήματος του Θεού, γιατί σ' αυτούς ανήκει η βασιλεία του Θεού.

[11]Μακάριοι είστε όταν σας χλευάσουν και σας καταδιώξουν και σας κακολογήσουν με κάθε ψεύτικη κατηγορία εξαιτίας μου.

[12]Να αισθάνεστε χαρά και αγαλλίαση, γιατί θ' ανταμειφθείτε με το παραπάνω στους ουρανούς. Έτσι καταδίωξαν και τους προφήτες πριν από σας».

Οι μαθητές αλάτι και φως του κόσμου

(Μκ 9,50· Λκ 14,34-35)

13 Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

13«Ό, τι είναι το αλάτι για την τροφή, είστε κι εσείς για τον κόσμο. Αν το αλάτι χάσει την αρμύρα του, πώς θα την ξαναποκτήσει; Δε χρησιμεύει πια σε τίποτε· το πετούν έξω στο δρόμο και το πατούν οι άνθρωποι.

Os discípulos, a luz do mundo

14 Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;

14»Εσείς είστε το φως για τον κόσμο· μια πόλη χτισμένη ψηλά στο βουνό, δεν μπορεί να κρυφτεί.

15 nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.

15»Οι άνθρωποι, όταν ανάψουν το λυχνάρι, δεν το βάζουν κάτω από το δοχείο με το οποίο μετρούν το σιτάρι, αλλά το τοποθετούν στο λυχνοστάτη, για να φωτίζει όλους τους ανθρώπους του σπιτιού.

16 Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

16Έτσι να λάμψει και το δικό σας φως μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα και να δοξολογήσουν τον ουράνιο Πατέρα σας».

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

Ο Ιησούς και ο νόμος

17 Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

17«Μη νομίσετε πως ήρθα για να καταργήσω το νόμο ή τους προφήτες. Δεν ήρθα για να τα καταργήσω, αλλά για να τα πραγματοποιήσω.

18 Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

18Σας βεβαιώνω πως όσο υπάρχει ο κόσμος, έως τη συντέλειά του, δε θα πάψει να ισχύει ούτε ένα γιώτα ή μία οξεία από το νόμο.

19 Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar, esse será considerado grande no reino dos céus.

19Όποιος, λοιπόν, καταργήσει ακόμα και μία από τις πιο μικρές εντολές αυτού του νόμου και διδάξει έτσι τους άλλους, θα θεωρηθεί ελάχιστος στη βασιλεία του Θεού. Ενώ όποιος τις τηρήσει όλες και διδάξει έτσι και τους άλλους, αυτός θα θεωρηθεί μεγάλος στη βασιλεία του Θεού.

[20] Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

[20]»Γι' αυτό να έχετε υπόψη σας ότι, αν η ευσέβειά σας δεν ξεπεράσει την ευσέβεια των γραμματέων και των Φαρισαίων, δε θα μπείτε στη βασιλεία του Θεού.

Jesus completa o que foi dito aos antigos
Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[21]»Έχετε ακούσει την εντολή που δόθηκε παλιά στους προγόνους μας: "να μην κάνεις φόνο, κι όποιος κάνει φόνο πρέπει να καταδικαστεί από το τοπικό δικαστήριο".

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[22]Εγώ όμως σας λέω πως ακόμα κι όποιος οργίζεται εναντίον του αδερφού του χωρίς λόγο, πρέπει να καταδικαστεί από το τοπικό δικαστήριο. Κι όποιος πει τον αδερφό του "ρακά", δηλαδή "ανόητο", πρέπει να καταδικαστεί από το μεγάλο συνέδριο. Κι όποιος τον πει "μωρέ", δηλαδή "ηλίθιο", πρέπει να καταδικαστεί στη φωτιά της κόλασης.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

[23]Γι' αυτό, όταν προσφέρεις το δώρο σου στο ναό κι εκεί θυμηθείς πως ο αδερφός σου έχει κάτι εναντίον σου,

[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[24]άφησε εκεί, μπροστά στο θυσιαστήριο του ναού, το δώρο σου και πήγαινε να συμφιλιωθείς πρώτα με τον αδερφό σου, και ύστερα έλα να προσφέρεις το δώρο σου.

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a caminho, para que o adversário não te entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

[25]Κοίταξε να συμβιβαστείς γρήγορα με τον αντίδικό σου, όσο ακόμα βρίσκεστε στο δρόμο προς το δικαστήριο· γιατί ύστερα ο αντίδικος θα σε παραδώσει στο δικαστή, κι ο δικαστής θα σε παραδώσει στο δεσμοφύλακα, κι αυτός θα σε κλείσει στη φυλακή.

[26] Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

Do adultério

[27] Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

[28] Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.

[29] Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.

[30] E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.

[31] Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.

[32] Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

Dos juramentos

[33] Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

[26]Σε βεβαιώνω πως δε θα μπορέσεις να βγεις από 'κει, πριν ξεπληρώσεις και το τελευταίο δίλεπτο».

Η μοιχεία

[27]«Ακούσατε επίσης πως δόθηκε στους προγόνους μας η εντολή: μη μοιχεύσεις.

[28]Εγώ όμως σας λέω πως όποιος βλέπει μια γυναίκα με πονηρή επιθυμία, έχει κιόλας διαπράξει μέσα του μοιχεία μ' αυτήν.

[29]Κι αν κάτι τόσο σπουδαίο σαν το δεξί σου μάτι σε σκανδαλίζει, βγάλ' το και πέταξέ το· γιατί σε συμφέρει να χάσεις ένα μέλος σου, παρά να ριχτεί όλο το σώμα σου στην κόλαση.

[30]Κι αν κάτι τόσο σπουδαίο σαν το δεξί σου χέρι σε σκανδαλίζει, κόψε το και πέταξέ το· γιατί σε συμφέρει να χάσεις ένα μέλος σου, παρά να ριχτεί όλο το σώμα σου στην κόλαση».

Το διαζύγιο

(Μτ 19,9· Μκ 10,11-12· Λκ 16,18)

[31]«Δόθηκε ακόμα η εντολή: όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, να της δώσει έγγραφο διαζυγίου.

[32]Εγώ όμως σας λέω πως όποιος χωρίσει τη γυναίκα του για οποιονδήποτε λόγο, εκτός από πορνεία, την οδηγεί στη μοιχεία· αλλά κι όποιος παντρευτεί χωρισμένη διαπράττει μοιχεία».

Ο όρκος

[33]«Έχετε επίσης ακούσει την εντολή που δόθηκε παλιά στους προγόνους μας: να μη γίνεις επίορκος, αλλά να τηρήσεις τους όρκους που έδωσες στο όνομα του Κυρίου.

[34] Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

[35] nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

[36] nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

[37] Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

Da vingança
Lucas 6.27-30

[38] Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

[39] Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;

[40] e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.

[41] Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.

[42] Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

Do amor ao próximo
Lucas 6.32-36

[43] Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.

[44] Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem;

[34]Εγώ όμως σας λέω να μην ορκίζεστε καθόλου· ούτε στον ουρανό, γιατί είναι ο θρόνος του Θεού·

[35]ούτε στη γη, γιατί είναι το σκαμνί όπου πατούν τα πόδια του· ούτε στα Ιεροσόλυμα, γιατί είναι η πόλη του Θεού, του μεγάλου βασιλιά·

[36]αλλά ούτε στο κεφάλι σου να ορκιστείς, γιατί δεν μπορείς να κάνεις ούτε μία τρίχα του άσπρη ή μαύρη.

[37]Το “ναι” σας να είναι ναι και το “όχι” σας να είναι όχι· καθετί πέρα απ’ αυτά, προέρχεται από τον πονηρό».

Η ανταπόδοση
(Λκ 6,29-30)

[38]«Έχετε επίσης ακούσει πως δόθηκε η εντολή: ν’ ανταποδίδεις οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος.

[39]Εγώ όμως σας λέω να μην αντιστέκεστε στον κακό άνθρωπο· αλλά αν κάποιος σε χτυπήσει στο δεξί μάγουλο, γύρισέ του και το άλλο.

[40]Κι αν κάποιος θέλει να σε πάει στο δικαστήριο για να σου πάρει το πουκάμισο, άφησέ του και το πανωφόρι.

[41]Κι αν σε πάρει κάποιος αγγαρεία για ένα μίλι, πήγαινε μαζί του δύο.

[42]Σ’ εκείνον που σου ζητάει κάτι, να του το δίνεις, κι αν κάποιος θέλει να του δανείσεις κάτι, μην του το αρνηθείς».

Η αγάπη για τον πλησίον
(Λκ 6,27-28.32-36)

[43]«Έχετε ακούσει πως δόθηκε η εντολή: “ν’ αγαπήσεις τον πλησίον σου και να μισήσεις τον εχθρό σου”.

[44]Εγώ όμως σας λέω: Ν’ αγαπάτε τους εχθρούς σας, να δίνετε ευχές σ’ αυτούς

που σας δίνουν κατάρες, να ευεργετείτε αυτούς που σας μισούν, και να προσεύχεστε γι' αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται και σας καταδιώκουν.

[45] para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.

[45]Έτσι θα γίνετε παιδιά του ουράνιου Πατέρα σας, γιατί αυτός ανατέλλει τον ήλιο του για κακούς και καλούς και στέλνει τη βροχή σε δικαίους και αδίκους.

[46] Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?

[46]Γιατί, αν αγαπήσετε μόνο όσους σας αγαπούν, ποια αμοιβή περιμένετε από το Θεό; Το ίδιο δεν κάνουν κι οι τελώνες;

[47] E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?

[47]Κι αν χαιρετάτε μόνο τους φίλους σας, τι παραπάνω κάνετε από τους άλλους; Μήπως και οι τελώνες το ίδιο δεν κάνουν;

[48] Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

[48]Να γίνετε, λοιπόν, κι εσείς τέλειοι, όπως τέλειος είναι και ο Πατέρας σας ο ουράνιος».

Mateus 6

A prática da justiça

[1] Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

[2] Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[3] Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 6

Η αληθινή ελεημοσύνη

[1]«Να προσέχετε την ελεημοσύνη σας, να μη γίνεται μπροστά στους ανθρώπους, με σκοπό να σας επιδοκιμάσουν. Γιατί αν γίνεται έτσι, μην περιμένετε ανταμοιβή από τον ουράνιο Πατέρα σας.

[2]»Όταν κάνεις ελεημοσύνη, μην το διατυμπανίσεις, όπως κάνουν οι υποκριτές στις συναγωγές και στους δρόμους, για να τους τιμήσουν οι άνθρωποι· σας βεβαιώνω πως αυτή η τιμή είναι όλη κι όλη η ανταμοιβή τους.

[3]Εσύ, αντίθετα, όταν δίνεις ελεημοσύνη, ας μην ξέρει ούτε το αριστερό σου χέρι τι κάνει το δεξί σου,

[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[4]για να 'ναι αληθινά κρυφή η ελεημοσύνη σου. Κι ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σε ανταμείψει φανερά».

Como se deve orar

Η αληθινή προσευχή

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[5]«Κι όταν προσεύχεσαι, να μην είσαι σαν τους υποκριτές, που τους αρέσει να στέκονται και να προσεύχονται στις συναγωγές και στα σταυροδρόμια, για να κάνουν καλή εντύπωση στους ανθρώπους· σας βεβαιώνω πως αυτή είναι όλη κι όλη η ανταμοιβή τους.

[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu Pai, que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[6]Εσύ, αντίθετα, όταν προσεύχεσαι, πήγαινε στο πιο απόμερο δωμάτιο του σπιτιού σου, κλείσε την πόρτα σου και προσευχήσου εκεί κρυφά στον Πατέρα σου· κι ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σε ανταμείψει φανερά.

[7] E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.

[7]Όταν προσεύχεστε, μη φλυαρείτε όπως οι ειδωλολάτρες, που νομίζουν ότι με την πολυλογία τους θα εισακουστούν.

[8] Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

[8]Μη γίνετε όμοιοι μ' αυτούς· γιατί ο Πατέρας σας ξέρει από τι έχετε ανάγκη, προτού ακόμα του το ζητήσετε».

A oração dominical
Lucas 11.2-4

Η Κυριακή Προσευχή
(Λκ 11,2-4)

[9] Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

[9]«Εσείς, λοιπόν, έτσι να προσεύχεστε: Πατέρα μας, που βρίσκεσαι στους ουρανούς, κάνε να σε δοξάσουν όλοι ως Θεό,

[10] venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;

[10]να έρθει η βασιλεία σου· να γίνει το θέλημά σου και από τους ανθρώπους, όπως γίνεται από τις ουράνιες δυνάμεις.

[11] o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;

[11]Δώσε μας σήμερα τον απαραίτητο για τη ζωή μας άρτο.

[12] e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;

[13] e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!

[14] Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;

[15] se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.

[16] Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

Como jejuar

[17] Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

[18] com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Os tesouros no céu

[19] Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem

[12]Και χάρισέ μας τα χρέη των αμαρτιών μας, όπως κι εμείς τα χαρίζουμε στους δικούς μας οφειλέτες.

[13]Και μη μας αφήσεις να πέσουμε σε πειρασμό, αλλά γλίτωσέ μας από τον πονηρό. »Γιατί σ' εσένα ανήκει παντοτινά η βασιλεία, η δύναμη και η δόξα. Αμήν».

Προϋπόθεση της θεϊκής συγνώμης

[14]«Γιατί, αν συγχωρήσετε τους ανθρώπους για τα παραπτώματά τους, θα σας συγχωρήσει κι εσάς ο ουράνιος Πατέρας σας.

[15]Αν όμως δε συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, ούτε κι ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει τα δικά σας παραπτώματα».

Η αληθινή νηστεία

[16]«Όταν νηστεύετε, να μη γίνεστε σκυθρωποί, όπως οι υποκριτές, που παραμορφώνουν την όψη τους για να δείξουν στους ανθρώπους πως νηστεύουν. Σας βεβαιώνω πως έτσι έχουν κιόλας λάβει την ανταμοιβή τους.

[17]Εσύ, αντίθετα, όταν νηστεύεις, περιποιήσου τα μαλλιά σου και νίψε το πρόσωπό σου,

[18]για να μη φανεί στους ανθρώπους η νηστεία σου, αλλά στον Πατέρα σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις· και ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σου το ανταποδώσει φανερά».

Ο αληθινός θησαυρός

(Λκ 12,33-34)

[19]«Μη μαζεύετε θησαυρούς πάνω στη γη, όπου τους αφανίζει ο σκόρος και η

corroem e onde ladrões escavam e roubam;

[20] mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

[21] porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

A luz e as trevas
Lucas 11.34-36

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;

[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

A ansiosa solicitude pela vida
Lucas 12.22-31

[25] Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?

[26] Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta.

σκουριά, κι όπου οι κλέφτες κάνουν διαρρήξεις και τους κλέβουν.

[20]Αντίθετα, να μαζεύετε θησαυρούς στον ουρανό, όπου δεν τους αφανίζουν ούτε ο σκόρος ούτε η σκουριά, κι όπου οι κλέφτες δεν κάνουν διαρρήξεις και δεν τους κλέβουν.

[21]Γιατί όπου είναι ο θησαυρός σας εκεί θα είναι και η καρδιά σας».

Το λυχνάρι του σώματος
(Λκ 11,33-36)

[22]«Το λυχνάρι του σώματος είναι τα μάτια. Αν λοιπόν τα μάτια σου είναι γερά, όλο το σώμα σου θα είναι στο φως.

[23]Αν όμως τα μάτια σου είναι χαλασμένα, όλο το σώμα σου θα είναι στο σκοτάδι. Κι αν το φως που έχεις, μεταβληθεί σε σκοτάδι, σκέψου πόσο θα ’ναι το σκοτάδι! »

Θεός και χρήμα
(Λκ 16,13)

[24]«Κανείς δεν μπορεί να είναι δούλος σε δύο κυρίους· γιατί ή θα μισήσει τον ένα και θα αγαπήσει τον άλλο, ή θα στηριχτεί στον ένα και θα περιφρονήσει τον άλλο. Δεν μπορείτε να είστε δούλοι και στο Θεό και στο χρήμα».

Το άγχος για τη ζωή
(Λκ 12, 22-34)

[25]«Γι’ αυτό, λοιπόν, σας λέω: Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε και τι θα πιείτε ούτε για το σώμα σας, τι θα ντυθείτε. Η ζωή δεν είναι σπουδαιότερη από την τροφή; Και το σώμα δεν είναι σπουδαιότερο από το ντύσιμο;

[26]Κοιτάξτε τα πουλιά που δε σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε συνάζουν αγαθά σε αποθήκες, κι όμως ο ουράνιος Πατέρας σας

Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?

τα τρέφει· εσείς δεν αξίζετε πολύ περισσότερο απ' αυτά;

27 Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

27 Κι έπειτα, ποιος από σας μπορεί με το άγχος του να προσθέσει έναν πήχυ στο ανάστημά του;

28 E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.

28 Και γιατί τόσο άγχος για το ντύσιμό σας; Ας σας διδάξουν τα αγριόκρινα πώς μεγαλώνουν· δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν·

29 Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

29 κι όμως σας βεβαιώνω πως ούτε ο Σολομών σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια δεν ντυνόταν όπως ένα από αυτά.

30 Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

30 Αν όμως ο Θεός ντύνει έτσι το αγριόχορτο, που σήμερα υπάρχει κι αύριο θα το ρίξουν στη φωτιά, δε θα φροντίσει πολύ περισσότερο για σας, ολιγόπιστοι;

31 Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

31 Μην έχετε, λοιπόν, άγχος και μην αρχίσετε να λέτε: "τι θα φάμε; " ή: "τι θα πιούμε; " ή: "τι θα ντυθούμε; "

32 Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

32 γιατί για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται το Θεό· ο ουράνιος όμως Πατέρας σας ξέρει καλά ότι έχετε ανάγκη απ' όλα αυτά.

33 buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

33 Γι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν.

34 Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

34 Μην αγωνιάτε, λοιπόν, για το αύριο, γιατί η αυριανή μέρα θα έχει τις δικές της φροντίδες. Φτάνουν οι έγνοιες τής κάθε μέρας».

Mateus 7

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 7

O juízo temerário é proibido

Lucas 6.37-38,41-42

Η κατάκριση

(Λκ 6,37-38.41-42)

[1] Não julgueis, para que não sejais julgados.

[2] Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

[3] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

Não deis o que é santo aos cães

[6] Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas, para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

Jesus incita a orar
Lucas 11.9-13

[7] Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[8] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[9] Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?

[10] Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

[1]«Μην κρίνετε τους συνανθρώπους σας, για να μη σας κρίνει κι εσάς ο Θεός.

[2]Με το κριτήριο που κρίνετε θα κριθείτε, και με το μέτρο που μετράτε θα μετρηθείτε.

[3]Πώς μπορείς και βλέπεις το σκουπιδάκι στο μάτι του αδερφού σου και δε νιώθεις ένα ολόκληρο δοκάρι στο δικό σου μάτι;

[4]Ή πώς θα πεις στον αδερφό σου “άφησέ με να σου βγάλω το σκουπιδάκι από το μάτι σου”, όταν έχεις ένα ολόκληρο δοκάρι στο δικό σου μάτι;

[5]Υποκριτή! Βγάλε πρώτα από το μάτι σου το δοκάρι, και τότε θα δεις καθαρά και θα μπορέσεις να βγάλεις το σκουπιδάκι από το μάτι του αδερφού σου».

Τα μαργαριτάρια στους χοίρους

[6]«Μη δώσετε τα άγια πράγματα στους σκύλους ούτε να πετάξετε τα μαργαριτάρια στους χοίρους, γιατί αλλιώς, οι χοίροι θα τα καταπατήσουν με τα πόδια τους κι οι σκύλοι θα στραφούν εναντίον σας και θα σας καταξεσκίσουν».

Η ικανοποίηση των αιτημάτων της προσευχής
(Λκ 11,9-13)

[7]«Ζητάτε και θα σας δοθεί, ψάχνετε και θα βρείτε, χτυπάτε την πόρτα και θα σας ανοιχτεί.

[8]Γιατί όποιος ζητάει λαβαίνει κι όποιος ψάχνει βρίσκει κι όποιος χτυπά του ανοίγεται.

[9]Μα και ποιος από σας, αν του ζητήσει το παιδί του ψωμί, θα του δώσει λιθάρι;

[10]Ή, αν του ζητήσει ψάρι, θα του δώσει φίδι;

[11] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

[11]Αφού, λοιπόν, εσείς, παρ’ όλο που είστε αμαρτωλοί, ξέρετε να δίνετε στα παιδιά σας καλά πράγματα, πολύ περισσότερο ο ουράνιος Πατέρας σας θα δώσει αγαθά σ’ όσους του τα ζητούν».

Ο χρυσός κανόνας

[12] Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

[12]«Όλα όσα θέλετε να σας κάνουν οι άλλοι άνθρωποι, αυτά να τους κάνετε κι εσείς· σ’ αυτό συνοψίζονται ο νόμος και οι προφήτες».

As duas estradas

Lucas 13.24

Η στενή πύλη και η δύσκολη οδός

(Λκ 13,24)

[13] Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),

[13]«Μπείτε από τη στενή πύλη· γιατί είναι πλατιά η πύλη κι ευρύχωρη η οδός που οδηγεί στο χαμό, και πολλοί μπαίνουν απ’ αυτήν.

[14] porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

[14]Είναι στενή η πύλη και γεμάτη δυσκολίες η οδός που οδηγεί στη ζωή, και λίγοι είναι εκείνοι που τη βρίσκουν».

Os falsos profetas

Οι ψευδοπροφήτες

(Λκ 6,43-44)

[15] Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.

[15]«Φυλαχτείτε από τους ψευδοπροφήτες, που σας έρχονται ντυμένοι σαν πρόβατα, από μέσα τους όμως είναι λύκοι αρπακτικοί.

[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

[16]Θα τους καταλάβετε από τα έργα τους. Μήπως μαζεύουν από τ’ αγκάθια σταφύλια ή από τα τριβόλια σύκα;

[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.

[17]Ένα καλό δέντρο κάνει καλούς καρπούς, ενώ το άχρηστο δέντρο κάνει άχρηστους καρπούς.

[18] Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

[18]Δεν μπορεί το καλό δέντρο να κάνει άχρηστους καρπούς ούτε το άχρηστο δέντρο να κάνει καλούς καρπούς.

[19] Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[19]Κι όποιο δέντρο δεν κάνει καλούς καρπούς, το κόβουν και το ρίχνουν στη φωτιά.

[20] Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

[20]Θα τους καταλάβετε, λοιπόν, από τους καρπούς των».

Ο αληθινός μαθητής
(Λκ 13,25-27)

[21] Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

[21]«Στη βασιλεία του Θεού δε θα μπει όποιος μου λέει “Κύριε, Κύριε”, αλλά όποιος κάνει το θέλημα του ουράνιου Πατέρα μου.

[22] Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?

[22]Την ημέρα της κρίσεως πολλοί θα μου πουν: “Κύριε, Κύριε, δεν προφητέψαμε στο όνομά σου; Δε διώξαμε δαιμόνια στο όνομά σου; Δεν κάναμε τόσα θαύματα στο όνομά σου; ”

[23] Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

[23]Και τότε θα τους πω κι εγώ: “ποτέ δε σας ήξερα· φύγετε μακριά μου, εσείς που αντιστρατεύεστε το νόμο του Θεού”».

Os dois fundamentos
Lucas 6.46-49

Η παραβολή για τα δύο σπίτια
(Λκ 6,47-49)

[24] Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;

[24]«Όποιος ακούει αυτά τα λόγια μου και τα τηρεί, αυτόν τον παρομοιάζω μ’ έναν συνετό άνθρωπο, που έχτισε το σπίτι του πάνω στο βράχο.

[25] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.

[25]Έτσι, όταν ήρθε η βροχή και πλημμύρισαν τα ποτάμια και φύσηξαν οι άνεμοι και έπεσαν ορμητικά πάνω σ’ εκείνο το σπίτι, δεν γκρεμίστηκε, γιατί είχε θεμελιωθεί πάνω στο βράχο.

[26] E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;

[26]Κι όποιος ακούει αυτά τα λόγια μου, μα δεν τα τηρεί στην πράξη, μοιάζει μ’ έναν άμυαλο άνθρωπο, που έχτισε το σπίτι του πάνω στην άμμο.

[27] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

[27]Έτσι, όταν ήρθε η βροχή και πλημμύρισαν τα ποτάμια και φύσηξαν οι άνεμοι κι έπεσαν πάνω σ’ εκείνο το σπίτι, αυτό γκρεμίστηκε· και η πτώση του έγινε με πάταγο μεγάλο».

O fim do sermão do monte

Ο Ιησούς αληθινός δάσκαλος

28 Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;
29 porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

28Όταν τελείωσε ο Ιησούς μ’ αυτά τα λόγια, ο κόσμος είχε εντυπωσιασθεί βαθιά από τη διδασκαλία του.
29Γιατί τους δίδασκε με αυθεντία, κι όχι όπως οι γραμματείς.

Mateus 8

A cura de um leproso
Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

1 Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.
2 E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.
3 E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.
4 Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

A cura do criado de um centurião
Lucas 7.1-10

5 Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:
6 SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.
7 Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.
8 Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 8

Θεραπεία λεπρού
(Μκ 1,40-45· Λκ 5,12-16)

1Όταν κατέβηκε ο Ιησούς από το όρος, τον ακολούθησε κόσμος πολύς.
2Ένας λεπρός τον πλησίασε, τον προσκύνησε και του είπε: «Κύριε, αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις από τη λέπρα».
3Ο Ιησούς άπλωσε το χέρι, τον άγγιξε και του είπε: «Θέλω· να καθαριστείς από τη λέπρα». Κι αμέσως καθαρίστηκε από τη λέπρα του.
4Του λέει τότε ο Ιησούς: «Πρόσεξε, μην το πεις σε κανένα· για να τους αποδείξεις όμως ότι θεραπεύτηκες, πήγαινε να δείξεις τον εαυτό σου στον ιερέα, και πρόσφερε το δώρο που έχει καθορίσει ο Μωυσής».

Η θεραπεία του δούλου του εκατόνταρχου
(Λκ 7,1-10· Ιω 4,43-54)

5Μόλις μπήκε ο Ιησούς στην Καπερναούμ, τον πλησίασε ένας εκατόνταρχος και τον παρακαλούσε
6μ’ αυτά τα λόγια: «Κύριε, ο δούλος μου είναι κατάκοιτος στο σπίτι, παράλυτος, και υποφέρει φοβερά».
7Ο Ιησούς του λέει: «Εγώ θα έρθω και θα τον θεραπεύσω».
8Ο εκατόνταρχος του αποκρίθηκε: «Κύριε, δεν είμαι άξιος να σε δεχτώ στο σπίτι μου· πες όμως μόνο ένα λόγο, και θα γιατρευτεί ο δούλος μου.

[9] Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[9]Είμαι κι εγώ άνθρωπος κάτω από εξουσία, και έχω στρατιώτες στη διοίκησή μου· λέω στον ένα “πήγαινε” και πηγαίνει, και στον άλλο “έλα” και έρχεται, και στο δούλο μου “κάνε αυτό” και το κάνει».

[10] Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10]Όταν τον άκουσε ο Ιησούς, θαύμασε και είπε σ’ όσους τον ακολουθούσαν: «Σας βεβαιώνω πως τόση πίστη ούτε ανάμεσα στους Ισραηλίτες δε βρήκα.

[11] Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.

[11]Και σας λέω πως θα ’ρθουν πολλοί από ανατολή και δύση και θα καθίσουν μαζί με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ στο τραπέζι της βασιλείας των ουρανών,

[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[12]ενώ οι κληρονόμοι της βασιλείας θα πεταχτούν έξω στο σκοτάδι· εκεί θα κλαίνε, και θα τρίζουν τα δόντια τους».

[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

[13]Ύστερα είπε στον εκατόνταρχο ο Ιησούς: «Πήγαινε, κι ας γίνει αυτό που πίστεψες». Και γιατρεύτηκε ο δούλος εκείνη την ώρα.

A cura da sogra de Pedro

Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

Η θεραπεία της πεθεράς του Πέτρου και άλλων αρρώστων

(Μκ 1,29-34· Λκ 4,38-41)

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.

[14]Όταν έφτασε ο Ιησούς στο σπίτι του Πέτρου, είδε την πεθερά του στο κρεβάτι με πυρετό.

[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

[15]Μόλις έπιασε το χέρι της, την άφησε ο πυρετός κι εκείνη σηκώθηκε και τον υπηρετούσε.

Muitas outras curas

Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

[16]Κατά το δειλινό τού έφεραν πολλούς δαιμονισμένους, και μόνο με το λόγο του έδιωχνε τα πονηρά πνεύματα. Επίσης θεράπευσε όλους τους αρρώστους,

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele

[17]κι έτσι εκπληρώθηκε αυτό που είχε ειπωθεί μέσω του προφήτη Ησαΐα μ’ αυτά

mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

Jesus põe à prova os que querem segui-lo
Lucas 9.57-62

[18] Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

[19] Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

[20] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[21] E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[22] Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

Jesus acalma uma tempestade
Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

[23] Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

[24] E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

[25] Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

[26] Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

τα λόγια: Αυτός πήρε τις ασθένειές μας και βάσταξε τις αρρώστιες μας.

Προϋποθέσεις της μαθητείας
(Λκ 9,57-62)

[18]Όταν είδε ο Ιησούς να τον τριγυρίζει πολύς κόσμος, έδωσε την εντολή να περάσουν στην απέναντι όχθη της λίμνης.

[19]Τον πλησίασε τότε ένας γραμματέας και του είπε: «Διδάσκαλε, θα σε ακολουθήσω όπου κι αν πας».

[20]Ο Ιησούς του λέει: «Οι αλεπούδες έχουν καταφύγιο, και τα πουλιά έχουν φωλιές· ο Υιός όμως του Ανθρώπου δεν έχει πού να γείρει το κεφάλι».

[21]Ένας άλλος πάλι από τους μαθητές του του είπε: «Κύριε, άφησέ με να πάω πρώτα να θάψω τον πατέρα μου».

[22]Ο Ιησούς όμως του είπε: «Ακολούθησέ με κι άφησε τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους».

Η κατάπαυση της τρικυμίας
(Μκ 4,35-41· Λκ 8,22-25)

[23]Ο Ιησούς μπήκε στο πλοιάριο, και τον ακολούθησαν και οι μαθητές του.

[24]Ξαφνικά έγινε μεγάλη τρικυμία στη λίμνη, έτσι που τα κύματα σκέπαζαν το πλοιάριο· αυτός όμως κοιμόταν.

[25]Πήγαν τότε οι μαθητές του και τον ξύπνησαν λέγοντας: «Κύριε, σώσε μας, χανόμαστε».

[26]Και τους λέει: «Ολιγόπιστοι, γιατί είστε δειλοί; » Μετά σηκώθηκε και επιτίμησε τους ανέμους και τη θάλασσα, κι έγινε απόλυτη γαλήνη.

[27] E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

A cura de dois endemoninhados gadarenos
Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

[28] Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

[29] E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?

[30] Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.

[31] Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.

[32] Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

[33] Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.

[34] Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

Mateus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

[27]Και οι άνθρωποι είπαν γεμάτοι κατάπληξη: «Ποιος είν’ αυτός, που τον υπακούνε οι άνεμοι και η θάλασσα; »

Η θεραπεία των δαιμονισμένων στα Γέργεσα
(Μκ 5,1-20· Λκ 8,26-39)

[28]Όταν έφτασε στην απέναντι όχθη, στην περιοχή των Γεργεσηνών, τον συνάντησαν δύο δαιμονισμένοι που έρχονταν από τα μνήματα, τόσο φοβεροί, που κανένας δεν τολμούσε να περάσει από κείνον το δρόμο.

[29]Και με κραυγές του έλεγαν: «Τι δουλειά έχεις εσύ μ’ εμάς, Υιέ του Θεού; Ήρθες εδώ να μας βασανίσεις πριν την ώρα μας; »

[30]Μακριά απ’ αυτούς έβοσκε ένα μεγάλο κοπάδι από χοίρων.

[31]Και οι δαίμονες τον παρακαλούσαν λέγοντας: «Αν είναι να μας διώξεις, άφησέ μας να πάμε στο κοπάδι των χοίρων».

[32]Κι εκείνος τους είπε: «Πηγαίνετε». Αυτοί βγήκαν και πήγαν στο κοπάδι των χοίρων. Και όλο το κοπάδι των χοίρων όρμησε και γκρεμίστηκε στη λίμνη και πνίγηκαν μέσα στα νερά.

[33]Οι βοσκοί έφυγαν, πήγαν στην πόλη και ανάγγειλαν όλα τα συμβάντα και ό, τι έγινε με τους δαιμονισμένους.

[34]Βγήκε τότε όλη η πόλη να συναντήσει τον Ιησού, κι όταν τον είδαν, τον παρακάλεσαν να φύγει από την περιοχή τους.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 9

Θεραπεία παραλύτου
(Μκ 2,1-12· Λκ 5,17-26)

[1] Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.

[2] E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.

[3] Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.

[4] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?

[5] Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?

[6] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse, então, ao paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[7] E, levantando-se, partiu para sua casa.

[8] Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

A vocação de Mateus
Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

[9] Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores
Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

[1]Ο Ιησούς επιβιβάστηκε στο πλοίο, διέσχισε τη λίμνη και ήρθε στην πόλη του.

[2]Τότε του έφεραν έναν παράλυτο ξαπλωμένο σ’ ένα κρεβάτι. Όταν είδε ο Ιησούς την πίστη τους, είπε στον παράλυτο: «Θάρρος, παιδί μου, σου συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες σου».

[3]Τότε μερικοί από τους γραμματείς είπαν μέσα τους: «Μα αυτός προσβάλλει το Θεό».

[4]Ο Ιησούς όμως, που κατάλαβε τις σκέψεις τους, είπε: «Γιατί κάνετε πονηρές σκέψεις;

[5]Τι είναι ευκολότερο να πω: “σου συγχωρούνται οι αμαρτίες” ή να πω: “σήκω και περπάτα”;

[6]Για να μάθετε λοιπόν πως ο Υιός του Ανθρώπου έχει την εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες πάνω στη γη» –λέει στον παράλυτο: «Σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου».

[7]Εκείνος σηκώθηκε και πήγε στο σπίτι του.

[8]Όταν ο κόσμος το είδε αυτό έμειναν κατάπληκτοι και δοξολόγησαν το Θεό, που έδωσε τέτοια εξουσία στους ανθρώπους.

Η κλήση του Ματθαίου
(Μκ 2,13-17· Λκ 5,27-32)

[9]Προχωρώντας πιο πέρα ο Ιησούς, είδε να κάθεται στο τελωνείο ένας άνθρωπος που τον έλεγαν Ματθαίο, και του λέει: «Ακολούθησέ με». Κι εκείνος σηκώθηκε και τον ακολούθησε.

10 E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

11 Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

12 Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

13 Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

14 Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

15 Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.

16 Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

17 Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem.

10Ενώ έτρωγε στο σπίτι, ήρθαν πολλοί τελώνες κι αμαρτωλοί και κάθισαν μαζί με τον Ιησού και τους μαθητές του στο τραπέζι.

11Όταν το είδαν αυτό οι Φαρισαίοι, είπαν στους μαθητές του: «Γιατί ο δάσκαλός σας τρώει με τους τελώνες και τους αμαρτωλούς; »

12Ο Ιησούς, που το άκουσε, τους είπε: «Δεν έχουν ανάγκη από γιατρό οι υγιείς αλλά οι άρρωστοι.

13Και πηγαίνετε να μάθετε τι σημαίνει, αγάπη θέλω και όχι θυσία. Γιατί δεν ήρθα να καλέσω σε μετάνοια τους δικαίους αλλά τους αμαρτωλούς».

Το ερώτημα για τη νηστεία

(Μκ 2,18-22· Λκ 5,33-39)

14Ήρθαν τότε και τον βρήκαν οι μαθητές του Ιωάννη και του λένε: «Γιατί εμείς κι οι Φαρισαίοι νηστεύουμε συχνά, ενώ οι μαθητές σου δε νηστεύουν; »

15Ο Ιησούς τούς είπε: «Μπορούν οι φίλοι του γαμπρού να πενθούν όσον καιρό είναι μαζί τους ο γαμπρός; Θα έρθουν όμως μέρες που θα τους πάρουν από κοντά τους το γαμπρό, και τότε θα νηστέψουν.

16Κανένας δε βάζει για μπάλωμα σε παλιό ρούχο ένα καινούριο κομμάτι ύφασμα. Γιατί το μπάλωμα θα τραβήξει το παλιό ύφασμα και το άνοιγμα θα γίνει μεγαλύτερο.

17Ούτε βάζουν καινούριο κρασί σε παλιά ασκιά· γιατί τα ασκιά θα σκάσουν, θα χυθεί το κρασί και θα καταστραφούν και τα ασκιά. Αλλά το καινούριο κρασί το

Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

O pedido de um chefe
Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

18 Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

A cura de uma mulher enferma
Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

19 E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.

20 E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;

21 porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.

22 E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

A ressurreição da filha de Jairo
Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

23 Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

24 Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

25 Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

26 E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

A cura de dois cegos

βάζουν σε καινούρια ασκιά, κι έτσι διατηρούνται και τα δύο».

Η θεραπεία της γυναίκας με την αιμορραγία και η ανάσταση της κόρης του άρχοντα
(Μκ 5,21-43· Λκ 8,40-56)

18Ενώ τους τα έλεγε αυτά ο Ιησούς, έρχεται ένας άρχοντας, τον προσκυνάει και του λέει: «Η θυγατέρα μου μόλις πέθανε· έλα όμως να βάλεις το χέρι σου πάνω της, και θα ζήσει».

19Ο Ιησούς σηκώθηκε και τον ακολούθησε μαζί με τους μαθητές του.

20Μια γυναίκα, που υπέφερε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια, τον πλησίασε τότε από πίσω και άγγιξε την άκρη από το ρούχο του.

21Γιατί έλεγε από μέσα της: «Και μόνο ν' αγγίξω το ρούχο του, θα σωθώ».

22Ο Ιησούς γύρισε, την είδε και της είπε: «Θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε». Κι από την ώρα εκείνη θεραπεύτηκε η γυναίκα.

23Όταν έφτασε ο Ιησούς στο σπίτι του άρχοντα και είδε τους μουσικούς, που ήρθαν για την κηδεία, και τον κόσμο ταραγμένο, τους είπε:

24«Φύγετε, γιατί το κοριτσάκι δεν πέθανε αλλά κοιμάται». Και τον περιγελούσαν.

25Όταν έβγαλαν έξω τον κόσμο, μπήκε μέσα, την έπιασε από το χέρι της και το κοριτσάκι σηκώθηκε.

26Και η φήμη του διαδόθηκε σ' όλη την περιοχή εκείνη.

Η θεραπεία των δύο τυφλών

[27] Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

[28] Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

[29] Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

[30] E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.

[31] Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

[32] Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

[33] E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

[34] Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

[35] E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

[27]Όταν προχώρησε πιο πέρα ο Ιησούς, τον ακολούθησαν δύο τυφλοί, που φώναζαν κι έλεγαν: «Σπλαχνίσου μας, Υιέ του Δαβίδ! »

[28]Κι όταν έφτασε στο σπίτι, πήγαν κοντά του οι τυφλοί, και ο Ιησούς τους λέει: «Πιστεύετε πως μπορώ να το κάνω αυτό; » Του λένε: «Ναι, Κύριε».

[29]Τότε άγγιξε τα μάτια τους και είπε: «Όπως το πιστεύετε να σας γίνει».

[30]Κι ανοίχτηκαν τα μάτια τους. Τότε ο Ιησούς τους πρόσταξε λέγοντας: «Προσέξτε να μην το μάθει κανένας».

[31]Αυτοί όμως, μόλις βγήκαν έξω, διέδωσαν τη φήμη του σ’ όλη την περιοχή εκείνη.

Θεραπεία ενός κωφάλαλου δαιμονισμένου

[32]Ενώ έβγαινε έξω οι δύο τυφλοί, του έφεραν έναν κωφάλαλο δαιμονισμένο.

[33]Και μόλις έδιωξε το δαιμόνιο, μίλησε ο κωφάλαλος. Κι ο κόσμος θαύμασε και είπε: «Ποτέ ως τώρα δεν είδαν οι Ισραηλίτες τέτοια πράγματα! »

[34]Οι Φαρισαίοι όμως έλεγαν: «Με τη δύναμη του άρχοντα των δαιμονίων διώχνει τα δαιμόνια».

Διάφορες θεραπείες

[35]Ο Ιησούς περιόδευε σ’ όλες τις πόλεις και στα χωριά, δίδασκε στις συναγωγές τους, κήρυττε το χαρμόσυνο μήνυμα για τον ερχομό της βασιλείας του Θεού και γιάτρευε κάθε ασθένεια και κάθε αδυναμία στο λαό.

Ο Ιησούς και οι Ισραηλίτες

[36] Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e exaustas como ovelhas que não têm pastor.

[37] E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.

[38] Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos
Os seus nomes
Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.

[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;

[3] Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;

[4] Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

As instruções para os doze
Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

[5] A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;

[36]Όταν είδε ο Ιησούς τον κόσμο, τους σπλαχνίστηκε, γιατί ήταν ταλαιπωρημένοι και εγκαταλειμμένοι σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα.

[37]Τότε λέει στους μαθητές του: «Ο θερισμός είναι πολύς, οι εργάτες όμως λίγοι.

[38]Γι’ αυτό παρακαλέστε τον κύριο του χωραφιού να στείλει εργάτες για το θερισμό του».

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 10

Η αποστολή των δώδεκα μαθητών
(Μκ 3,13-19· Λκ 6,12-16)

[1]Ο Ιησούς κάλεσε τότε τους δώδεκα μαθητές του και τους έδωσε την εξουσία πάνω στα δαιμονικά πνεύματα, για να μπορούν να τα διώχνουν, και να μπορούν να θεραπεύουν κάθε ασθένεια και κάθε αδυναμία.

[2]Τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Ιησού είναι τα εξής: Πρώτος ο Σίμων, που λέγεται Πέτρος, κι ο αδερφός του ο Ανδρέας, ο Ιάκωβος, γιος του Ζεβεδαίου, κι ο αδερφός του ο Ιωάννης·

[3]ο Φίλιππος κι ο Βαρθολομαίος, ο Θωμάς κι ο Ματθαίος ο τελώνης, ο Ιάκωβος, γιος του Αλφαίου, και ο Λεββαίος, που επονομάστηκε Θαδδαίος·

[4]ο Σίμων ο Κανανίτης κι ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, αυτός που τον πρόδωσε.

Οδηγίες για την ιεραποστολή
(Μκ 6,6-13· Λκ 9,1-6)

[5]Αυτούς τους δώδεκα τους έστειλε ο Ιησούς να κηρύξουν, και τους έδωσε τις εξής παραγγελίες: «Μην πάρετε το δρόμο για την περιοχή που κατοικούν

εἰδωλολάτρες και μην μπείτε σε πόλη Σαμαρειτών.

[6] mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;

[6]Προτιμήστε να πάτε στους Ισραηλίτες που έχουν πλανηθεί.

[7] e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.

[7]Όπου πάτε, να κηρύττετε λέγοντας πως έφτασε η βασιλεία του Θεού.

[8] Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

[8]Να θεραπεύετε τους αρρώστους, να γιατρεύετε τους λεπρούς να ανασταίνετε τους νεκρούς, να κάνετε καλά τους δαιμονισμένους. Δωρεάν τα λάβατε, δωρεάν και να τα δίνετε.

[9] Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;

[9]Μην πάρετε στο ζωνάρι σας χρυσό ή ασημένιο ή χάλκινο νόμισμα

[10] nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.

[10]ούτε σακίδιο για το δρόμο ούτε διπλά ρούχα ούτε υποδήματα ούτε ραβδί. Στον εργάτη πρέπει να του δοθεί η τροφή που του αξίζει.

[11] E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

[11]Σ' όποια πόλη ή χωριό κι αν μπείτε, εξετάστε ποιος είναι άξιος εκεί να σας δεχτεί, και μείνετε εκεί ώσπου να φύγετε.

[12] Ao entrardes na casa, saudai-a;

[12]Όταν μπαίνετε σ' ένα σπίτι, να χαιρετάτε με τα λόγια "ειρήνη σ' αυτό το σπίτι".

[13] se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.

[13]Κι αν το σπίτι το αξίζει, ο χαιρετισμός σας "ειρήνη" θα πάει σ' αυτούς· αν δεν το αξίζουν, η "ειρήνη" που θα πείτε ας επιστρέψει σ' εσάς.

[14] Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

[14]Όποιος δεν σας δεχτεί και δεν ακούσει τα λόγια σας, όταν βγείτε έξω απ' αυτό το σπίτι ή από κείνη την πόλη, τινάξτε και τη σκόνη ακόμη από τα πόδια σας.

[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

[15]Σας βεβαιώνω πως την ημέρα της κρίσεως ο Θεός θα δείξει μεγαλύτερη επιείκεια για τα Σόδομα και τα Γόμορρα, παρά για την πόλη εκείνη».

As admoestações

Η αντίδραση του κόσμου στην ιεραποστολή
(Μκ 13,9-13· Λκ 12,2-7· 21,12-19)

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[18] por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

[19] E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque, naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

[20] visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

[21] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[22] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[23] Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

Os estímulos

[24] O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

[25] Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se

[16]«Σας στέλνω σαν πρόβατα ανάμεσα στους λύκους. Να έχετε τη σύνεση που έχουν τα φίδια και την ακεραιότητα που έχουν τα περιστέρια.

[17]»Φυλαχτείτε από τους ανθρώπους· γιατί θα σας παραδώσουν σε δικαστήρια και θα σας μαστιγώσουν στις συναγωγές τους·

[18]θα σας οδηγήσουν μπροστά σε άρχοντες και βασιλιάδες εξαιτίας μου, για να δώσετε μαρτυρία για μένα σ' αυτούς και στους ειδωλολάτρες.

[19]Κι όταν σας σύρουν στα δικαστήρια, μην αγωνιάτε για το τι θα πείτε ή πώς θα το πείτε. Ο Θεός θα σας φωτίσει εκείνη την ώρα τι να πείτε,

[20]γιατί δε θα είστε εσείς που θα μιλάτε, αλλά το Πνεύμα του Πατέρα σας που θα μιλάει μέσα σας.

[21]»Θα παραδώσει ο αδερφός τον αδερφό στο θάνατο, κι ο πατέρας το παιδί, και θα ξεσηκωθούν τα παιδιά να θανατώσουν τους γονείς.

[22]Κι όλοι θα σας μισούν εξαιτίας μου. Όποιος όμως μείνει σταθερός ως το τέλος, αυτός θα σωθεί.

[23]»Όταν σας καταδιώκουν σε μια πόλη, φύγετε στην άλλη. Σας βεβαιώνω πως δε θα προλάβετε να τελειώσετε με τις πόλεις του Ισραήλ, και θα έρθει ο Υιός του Ανθρώπου.

[24]»Δεν υπάρχει μαθητής πιο πάνω από το δάσκαλο ούτε δούλος πιο πάνω από τον κύριό του.

[25]Είναι αρκετό για το μαθητή να γίνει όπως ο δάσκαλός του, και για το δούλο όπως ο

chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

κύριός του. Αν αποκάλεσαν τον οικοδεσπότη Βεελζεβούλ, πολύ περισσότερο θα το κάνουν για τους δικούς του.

26 Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado; nem oculto, que não venha a ser conhecido.

26Μην τους φοβηθείτε λοιπόν. »Δεν υπάρχει τίποτε καλυμμένο που δε θα ξεσκεπαστεί και τίποτα κρυφό που δε θα μαθευτεί.

27 O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

27Αυτό που σας λέω στα σκοτεινά, πέστε το στο φως· κι αυτό που ακούτε ψιθυριστά στ' αυτί, διακηρύξτε το από τους εξώστες.

28 Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

28»Μη φοβηθείτε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα, αλλά δεν μπορούν να σκοτώσουν την ψυχή. Αντίθετα, να φοβηθείτε όποιον μπορεί να καταστρέψει ψυχή και σώμα στην κόλαση.

29 Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.

29Ένα ζευγάρι σπουργίτια δεν πουλιέται για ένα μόνο ασσάριο; Κι όμως, ούτε ένα απ' αυτά δεν πέφτει στη γη χωρίς το θέλημα του Πατέρα σας.

30 E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.

30Όσο για σας, ο Θεός έχει μετρημένες και τις τρίχες της κεφαλής σας.

31 Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

31Μη φοβηθείτε, λοιπόν, γιατί εσείς αξίζετε περισσότερο από πολλά σπουργίτια».

Η αναγκαιότητα της ομολογίας
(Λκ 12,8-9)

32 Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;

32«Όποιος ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους ότι ανήκει σ' εμένα, θα τον αναγνωρίσω κι εγώ για δικόν μου μπροστά στον ουράνιο Πατέρα μου.

33 mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

33Όποιος όμως με απαρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, θα τον απαρνηθώ κι εγώ μπροστά στον ουράνιο Πατέρα μου».

As dificuldades

Ο διχασμός των ανθρώπων
(Λκ 12,51-53)

[34] Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.

[35] Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.

[36] Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.

[37] Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;

[38] e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.

[39] Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

As recompensas

[40] Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

[41] Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.

[42] E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes pequeninos, por ser este meu discípulo,

[34]«Μη νομίσετε πως ήρθα για να επιβάλω αναγκαστική ομόνοια μεταξύ των ανθρώπων. Δεν ήρθα να φέρω τέτοια ομόνοια αλλά διαίρεση.

[35]Πράγματι, ο ερχομός μου έφερε το διχασμό του ανθρώπου με τον πατέρα του, της θυγατέρας με τη μάνα της, της νύφης με την πεθερά της.

[36]Κι έτσι εχθροί του ανθρώπου είναι οι δικοί του».

Η αγάπη για τον Ιησού φέρνει κρίση

(Λκ 14,26-27)

[37]«Όποιος αγαπάει τον πατέρα του ή τη μάνα του παραπάνω από μένα, δεν είναι άξιος για μαθητής μου. Κι όποιος αγαπάει το γιο του ή τη θυγατέρα του παραπάνω από μένα, δεν είναι άξιος για μαθητής μου.

[38]Επίσης όποιος δεν παίρνει το σταυρό του και δε με ακολουθεί, δεν είναι άξιος για μαθητής μου.

[39]Όποιος προσπαθήσει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει, κι όποιος χάσει τη ζωή του για μένα, θα τη σώσει».

Η στάση απέναντι στους αποστόλους

(Μκ 9,41)

[40]«Όποιος δέχεται εσάς δέχεται εμένα, και όποιος δέχεται εμένα δέχεται αυτόν που μ' έστειλε στον κόσμο.

[41]Όποιος δέχεται έναν προφήτη, επειδή τον πιστεύει για προφήτη, θ' ανταμειφθεί σαν να ήταν ο ίδιος προφήτης. Επίσης όποιος δέχεται έναν ευσεβή, γιατί τον πιστεύει για ευσεβή, αυτός θ' ανταμειφθεί σαν να ήταν ο ίδιος ευσεβής.

[42]Κι όποιος δώσει σ' έναν απ' αυτούς τους άσημους ένα ποτήρι κρύο νερό επειδή είναι

em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

μαθητής μου, αλήθεια σας λέω, θα λάβει την αμοιβή του».

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

[1] Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

João envia mensageiros a Jesus
Lucas 7.18-23

[2] Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:

[3] És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:

[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João
Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 11

[1]Μόλις τέλειωσε ο Ιησούς με τις εντολές στους δώδεκα μαθητές του, έφυγε από 'κει για να διδάξει και να κηρύξει στις πόλεις της περιοχής.

Το ερώτημα του Ιωάννη
(Λκ 7,18-23)

[2]Ο Ιωάννης, που βρισκόταν στη φυλακή, άκουσε για τα έργα του Χριστού, κι έστειλε δύο από τους μαθητές του

[3]να τον ρωτήσουν: «Εσύ είσαι ο Μεσσίας που πρόκειται να έρθει ή να περιμένουμε κανέναν άλλο; »

[4]Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε: «Να πάτε και να πείτε στον Ιωάννη αυτά που ακούτε και βλέπετε:

[5]Τυφλοί ξαναβλέπουν και κουτσοί περπατούν, λεπροί καθαρίζονται και κουφοί ακούν, νεκροί ανασταίνονται και φτωχοί ακούνε το χαρμόσυνο άγγελμα.

[6]Και μακάριος είναι όποιος δε χάσει την εμπιστοσύνη του σ' εμένα».

Το πρόσωπο του Ιωάννη
(Λκ 7,24-35)

[7]Ενώ έφευγαν οι απεσταλμένοι του Ιωάννη, ο Ιησούς άρχισε να μιλάει γι' αυτόν στον κόσμο: «Τι βγήκατε να δείτε στην έρημο; Ένα καλάμι που το πάει πέρα δώθε ο άνεμος;

[8]Ή μήπως βγήκατε να δείτε κανέναν ντυμένον με πολυτελή ρούχα; Αυτοί που φορούν τα πολυτελή ρούχα βρίσκονται στα ανάκτορα.

[9] Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.
[10] Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.
[11] Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.

[12] Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.

[13] Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.
[14] E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.

[15] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[16] Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que, sentados nas praças, gritam aos companheiros:

[17] Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.

[18] Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!

[19] Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor

[9]Εσείς όμως τι βγήκατε να δείτε; Κανέναν προφήτη; Ναι, σας βεβαιώνω μάλιστα πως αυτός είναι περισσότερο από προφήτης,
[10]γιατί είναι αυτός για τον οποίο λέει η Γραφή: Εγώ στέλνω τον αγγελιοφόρο μου πριν από σένα, για να προετοιμάσει το δρόμο σου.
[11]»Σας βεβαιώνω πως μάνα δε γέννησε ως τώρα άνθρωπο πιο μεγάλο από τον Ιωάννη το Βαπτιστή. Ο πιο μικρός όμως στη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερός του.
[12]Από τότε που εμφανίστηκε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ως τώρα, η βασιλεία του Θεού κερδίζεται με προσπάθεια, και την κατακτούν αυτοί που αγωνίζονται.
[13]Γιατί όλοι οι προφήτες και ο νόμος προφήτεψαν ως τον Ιωάννη.
[14]Κι αν θέλετε να το παραδεχτείτε, αυτός είναι ο Ηλίας, που έμελλε να ’ρθει.
[15]Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει».

Η αντίδραση της γενιάς του Ιησού
(Λκ 10,13-15)

[16]«Με τι να την παρομοιάσω αυτή τη γενιά; Μοιάζει με παιδιά που κάθονται στην αγορά, κι η μια ομάδα λέει στην άλλη τραγουδώντας:
[17]“Σας παίξαμε με τη φλογέρα χαρούμενα τραγούδια, μα εσείς δε χορέψατε. Σας τραγουδήσαμε μοιρολόγια, μα εσείς δε θρηνολογήσατε”.
[18]»Το ίδιο κάνει κι ετούτη η γενιά· ήρθε ο Ιωάννης, που δεν έτρωγε και δεν έπινε, και είπαν: “είναι δαιμονισμένος”.
[19]Ήρθε ο Υιός του Ανθρώπου, που τρώει και πίνει, και λένε: “φαγάς και οινοπότης είν’

de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

αυτός, κάνει παρέα με τελώνες κι αμαρτωλούς”. Και όμως δικαιώθηκε η σοφία του Θεού στο πρόσωπο των απεσταλμένων της».

Ai das cidades impenitentes!
Lucas 10.13-15

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

[20]Τότε άρχισε να κατακρίνει τις πόλεις που έγιναν τα πιο πολλά θαύματά του, γιατί δε μετανόησαν:

[21] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

[21]«Αλίμονό σου, Χοραζίν· αλίμονό σου Βηθσαϊδά! Γιατί, αν γίνονταν στην Τύρο και στη Σιδώνα όσα θαύματα έγιναν σ’ εσάς, οι κάτοικοί τους θα είχαν μετανοήσει από καιρό, φορώντας ρούχα πένθιμα και βάζοντας στάχτη στα μαλλιά τους.

[22] E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[22]Γι’ αυτό σας βεβαιώνω πως ο Θεός θα δείξει μεγαλύτερη επιείκεια την ημέρα της κρίσεως για την Τύρο και τη Σιδώνα παρά για σας.

[23] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno; porque, se em Sodoma se tivessem operado os milagres que em ti se fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

[23]Κι εσύ Καπερναούμ, που υψώθηκες ως τα ουράνια, θα κατεβείς στα τρίσβαθα του άδη. Γιατί, αν τα θαύματα που έγιναν σ’ εσένα γίνονταν στα Σόδομα, θα είχαν διατηρηθεί ίσαμε σήμερα.

[24] Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

[24]Γι’ αυτό σας βεβαιώνω πως ο Θεός θα δείξει μεγαλύτερη επιείκεια την ημέρα της κρίσεως για τα Σόδομα παρά για σένα».

Jesus, o Salvador dos humildes
Lucas 10.21-22

Η αποκάλυψη στους ταπεινούς
(Λκ 10,21-22)

[25] Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

[25]Εκείνο τον καιρό, είπε ο Ιησούς: «Σ’ ευχαριστώ, Πατέρα, Κύριε του ουρανού και της γης, γιατί αυτά τα έκρυψες από τους σοφούς και τους συνετούς και τα φανέρωσες στους ταπεινούς.

[26] Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[26]Ναι, Πατέρα μου, αυτό ήταν το θέλημά σου.

[27] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[27]»Όλα έχουν παραδοθεί σ' εμένα από τον Πατέρα μου. Κανένας δε γνωρίζει πραγματικά τον Υιό, παρά μόνον ο Πατέρας· ούτε τον Πατέρα τον ξέρει κανείς πραγματικά, παρά μόνο ο Υιός, καθώς κι εκείνος στον οποίο θέλει ο Υιός να τον φανερώσει.

Vinde a mim

[28] Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.

[28]»Ελάτε σ' εμένα όλοι όσοι κοπιάζετε κι είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας ξεκουράσω.

[29] Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.

[29]Σηκώστε πάνω σας το ζυγό μου και διδαχτείτε από το δικό μου παράδειγμα, γιατί είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά, και οι ψυχές σας θα βρουν ξεκούραση.

[30] Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

[30]Γιατί ο ζυγός μου είναι απαλός, και το φορτίο μου ελαφρό».

Mateus 12

Jesus é senhor do sábado

Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

[1] Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.

[2] Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.

[3] Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 12

Η τήρηση του Σαββάτου

(Μκ 2,23-28· Λκ 6,1-5)

[1]Εκείνο τον καιρό ο Ιησούς περνούσε ένα Σάββατο μέσα από σπαρμένα χωράφια. Οι μαθητές του πείνασαν κι άρχισαν να τρίβουν τα στάχυα και να τρώνε τους σπόρους.

[2]Όταν το είδαν οι Φαρισαίοι, του είπαν: «Κοίτα, οι μαθητές σου κάνουν κάτι που δεν επιτρέπεται από το νόμο να γίνεται το Σάββατο».

[3]Αυτός τους αποκρίθηκε: «Δε διαβάσατε στη Γραφή τι έκανε ο Δαβίδ όταν πείνασε αυτός κι οι σύντροφοί του;

[4] Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[4]Πως μπήκε στο ναό του Θεού, κι έφαγε τους άρτους της προθέσεως, που δεν επιτρεπόταν από το νόμο να τους φάει ούτε αυτός ούτε οι σύντροφοί του παρά μόνο οι ιερείς;

[5] Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:

[5]Ή δε διαβάσατε στο νόμο πως οι ιερείς παραβιάζουν το Σάββατο, αφού εργάζονται μέσα στο ναό, κι όμως δεν είναι ένοχοι;

[6] aqui está quem é maior que o templo.

[6]Σας βεβαιώνω πως εδώ έχουμε κάτι ανώτερο από το ναό.

[7] Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

[7]Κι αν είχατε καταλάβει τι σημαίνει αγάπη θέλω και όχι θυσία, δε θα καταδικάζατε αυτούς τους αθώους ανθρώπους.

[8] Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

[8]Άλλωστε ο Υιός του Ανθρώπου εξουσιάζει και το Σάββατο».

O homem da mão ressequida

Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

Θεραπεία το Σάββατο

(Μκ 3,1-6· Λκ 6,6-11)

[9] Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

[9]Ο Ιησούς έφυγε από ’κει και πήγε στη συναγωγή τους.

[10] Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

[10]Εκεί βρισκόταν ένας άνθρωπος με παράλυτο χέρι. Και ρώτησαν τον Ιησού αν επιτρέπεται από το νόμο να γίνονται θεραπείες το Σάββατο, γιατί να βρουν αφορμή να τον κατηγορήσουν.

[11] Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e, num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

[11]Αυτός τους είπε: «Ποιος από σας, αν έχει ένα πρόβατο και το Σάββατο του πέσει σ’ ένα λάκκο δε θα το πιάσει να το βγάλει έξω;

[12] Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

[12]Ένας άνθρωπος είναι πολύ ανώτερος από ένα πρόβατο. Ο νόμος, λοιπόν, επιτρέπει να κάνουμε το καλό την ημέρα του Σαββάτου».

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira

[15] Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

[16] advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

[17] para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

[18] Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

[19] Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

[20] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

[21] E, no seu nome, esperarão os gentios.

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

[22] Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

[13]Ύστερα λέει στον άρρωστο: «Τέντωσε το χέρι σου». Εκείνος το τέντωσε, και ξανάγινε γερό όπως το άλλο.

[14]Τότε βγήκαν έξω οι Φαρισαίοι και ύστερα από σύσκεψη αποφάσισαν να τον εξοντώσουν.

[15]Ο Ιησούς όμως το έμαθε κι έφυγε από ’κει.

Η προφητεία του Ησαΐα για τον Ιησού

Κόσμος πολύς ακολούθησε τον Ιησού, κι αυτός θεράπευσε όλους τους πάσχοντες,

[16]αλλά τους διέταξε να μην τον διαφημίζουν.

[17]Έτσι εκπληρώθηκε ο λόγος του Θεού, που είπε ο προφήτης Ησαΐας:

[18]Να ο δούλος μου που διάλεξα, ο αγαπημένος μου που εγώ τον εξέλεξα· θα δώσω το πνεύμα μου σ’ αυτόν και θ’ αναγγείλει στα έθνη την ερχόμενη κρίση.

[19]Δε θα μαλώσει και δε θα κραυγάσει, ούτε θ’ ακούσει κανένας στις πλατείες τη φωνή του.

[20]Το ραγισμένο καλάμι δε θα το συντρίψει, το λυχνάρι που καπνίζει δε θα το σβήσει, ωσότου οδηγήσει τη δίκαιη κρίση στη νίκη·

[21]και στ’ όνομά του θα στηρίξουν τα έθνη την ελπίδα τους.

Η εξουσία του Ιησού πάνω στα δαιμόνια

(Μκ 3,20-27· Λκ 11,14-23)

[22]Τότε του έφεραν ένα δαιμονισμένο τυφλό και κωφάλαλο και τον θεράπευσε· κι ο τυφλός και κωφάλαλος άρχισε να μιλάει και να βλέπει.

[23] E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

[24] Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

[25] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

[26] Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

[27] E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[28] Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

[29] Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

[30] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[31] Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

[23]Όλοι έμειναν κατάπληκτοι κι έλεγαν: «Μήπως αυτός είναι ο Μεσσίας, ο Υιός του Δαβίδ; »

[24]Οι Φαρισαίοι όμως όταν τους άκουσαν, είπαν: «Αυτός δε διώχνει τα δαιμόνια αλλιώς, παρά με τη δύναμη του Βεελζεβούλ, του άρχοντα των δαιμονίων».

[25]Ο Ιησούς κατάλαβε τους διαλογισμούς τους και τους είπε: «Όταν ένα βασίλειο χωριστεί σε αντιμαχόμενες παρατάξεις, ερημώνεται· κι όταν σε μια πόλη ή σε μια οικογένεια πέσει διχασμός, θα διαλυθεί.

[26]Αν ο σατανάς διώχνει το σατανά, πολεμάει τον εαυτό του· πώς θα σταθεί πια η κυριαρχία του;

[27]Κι αν εγώ βγάζω με τη δύναμη του Βεελζεβούλ τα δαιμόνια, οι δικοί σας με ποια δύναμη τα βγάζουν; Αυτοί, λοιπόν, αποτελούν απόδειξη πως έχετε άδικο.

[28]Αν όμως εγώ βγάζω τα δαιμόνια με το Πνεύμα του Θεού, αυτό σημαίνει πως έφτασε σ’ εσάς η βασιλεία του Θεού.

[29]Έπειτα, πώς μπορεί να μπει κανείς στο σπίτι ενός δυνατού και να του αρπάξει τα πράγματά του, αν δε δέσει πρωτύτερα τον δυνατό; Μόνο τότε θα λεηλατήσει το σπίτι του.

[30]Όποιος δεν είναι με το μέρος μου είναι εναντίον μου, κι όποιος δε μαζεύει μαζί μου σκορπίζει».

Η προσβολή κατά του Αγίου Πνεύματος
(Μκ 3,28-30· Λκ 12,10)

[31]«Γι’ αυτό σας βεβαιώνω πως κάθε αμαρτία και προσβολή κατά του Θεού θα συγχωρηθεί στους ανθρώπους· η προσβολή

όμως κατά του Αγίου Πνεύματος δε θα τους συγχωρηθεί.

32 Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o Espírito Santo, não lhe será isso perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

32Αν κάποιος μιλήσει προσβλητικά κατά του Υιού του Ανθρώπου, ο Θεός θα τον συγχωρήσει· όποιος όμως μιλήσει εναντίον του Αγίου Πνεύματος, αυτόν ο Θεός δε θα τον συγχωρήσει ούτε στον τωρινό ούτε στο μελλοντικό κόσμο».

Árvores e seus frutos
Lucas 6.43-45

33 Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

34 Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

35 O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

36 Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

37 porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

Τα λόγια κρίνουν τον άνθρωπο
(Λκ 6,43-45)

33«Εάν έχετε καλό δέντρο, θα έχετε και καλό καρπό· αν έχετε άχρηστο δέντρο, θα έχετε άχρηστο καρπό. Γιατί από τον καρπό αναγνωρίζεται το δέντρο.

34Γεννήματα οχιάς, πώς μπορείτε να λέτε καλά λόγια, αφού είστε κακοί; Το στόμα μιλάει απ' το περίσσευμα της καρδιάς.

35Ο καλός άνθρωπος βγάζει από το καλό του απόθεμα τα καλά, κι ο κακός άνθρωπος από το απόθεμα της κακίας του τα άσχημα λόγια.

36Σας βεβαιώνω όμως πως οι άνθρωποι, για κάθε λόγο ανώφελο που θα πουν, θα λογοδοτήσουν γι' αυτόν την ημέρα της κρίσεως.

37Έτσι, τα λόγια σου θα σε δικαιώσουν αλλά και τα λόγια σου θα σε καταδικάσουν».

O sinal de Jonas
Lucas 11.29-32

38 Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

39 Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum

Το σημάδι του Ιωνά
(Μτ 16,1-4· Μκ 8,11-12· Λκ 11,29-32)

38Τότε μερικοί γραμματείς και Φαρισαίοι του είπαν: «Διδάσκαλε, θέλουμε ν' αποδείξεις μ' ένα θαυματουργικό σημάδι την αποστολή σου».

39Αυτός τους αποκρίθηκε: «Μια γενιά πονηρή και άπιστη ζητάει να δει θαυματουργικό σημάδι! Άλλο σημάδι όμως

sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

δε θα της δοθεί, παρά μόνον εκείνο του προφήτη Ιωνά.

40 Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

40Όπως δηλαδή ο προφήτης Ιωνάς ήταν τρεις μέρες και τρεις νύχτες στην κοιλιά του κήτους,έτσι θα είναι κι ο Υιός του Ανθρώπου μέσα στη γη τρεις μέρες και τρεις νύχτες.

41 Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

41Οι κάτοικοι της Νινευή θ’ αναστηθούν στην τελική κρίση μαζί με τη γενιά αυτή και θα την κατηγορήσουν, γιατί εκείνοι μετανόησαν όταν άκουσαν το κήρυγμα του Ιωνά· κι όμως εδώ υπάρχει κάποιος μεγαλύτερος από τον Ιωνά.

42 A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

42Η βασίλισσα του Νότου θ’ αναστηθεί στην τελική κρίση μαζί με τη γενιά αυτή και θα την κατηγορήσει, γιατί εκείνη ήρθε από την άλλη άκρη του κόσμου ν’ ακούσει τη σοφία του Σολομώντα· κι όμως εδώ υπάρχει κάποιος μεγαλύτερος από το Σολομώντα».

A estratégia de Satanás
Lucas 11.24-26

43 Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

44 Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

45 Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro. Assim também acontecerá a esta geração perversa.

Η επιστροφή του δαιμονικού πνεύματος
(Λκ 11,24-26)

43«Όταν το δαιμονικό πνεύμα βγει από τον άνθρωπο, περνάει από ξερούς τόπους, ψάχνοντας να βρει κάπου να ξεκουραστεί, μα δε βρίσκει.

44Τότε λέει: “Θα γυρίσω ξανά στην κατοικία μου, εκεί απ’ όπου έφυγα”. Έρχεται και τη βρίσκει αδειανή, σκουπισμένη και στολισμένη.

45Τότε πηγαίνει και παίρνει μαζί του άλλα εφτά πνεύματα, πιο πονηρά κι από το ίδιο, και μπαίνουν και κατοικούν εκεί· και γίνεται η τελευταία κατάσταση του ανθρώπου εκείνου χειρότερη από την

προηγούμενη. Έτσι θα γίνει και μ' αυτήν εδώ την πονηρή γενιά».

A família de Jesus
Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

46 Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

47 E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

48 Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

49 E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

50 Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Η μητέρα και τ' αδέρφια του Ιησού
(Μκ 3,31-35· Λκ 8,19-20)

46Ενώ ο Ιησούς μιλούσε ακόμα στο πλήθος, η μητέρα και τ' αδέρφια του ήρθαν και στάθηκαν έξω από το σπίτι, και ήθελαν να του μιλήσουν.

47Του λέει κάποιος: «Η μητέρα σου και τ' αδέρφια σου στέκουν έξω και θέλουν να σε δουν».

48Εκείνος απάντησε σ' αυτόν που του το είπε: «Ποια είναι η μητέρα μου και ποια είναι τ' αδέρφια μου; »

49Και δείχνοντας με το χέρι του τους μαθητές του είπε: «Να η μητέρα μου και τ' αδέρφια μου.

50Γιατί όποιος εφαρμόζει το θέλημα του ουράνιου Πατέρα μου, αυτός είναι αδερφός και αδερφή και μητέρα μου».

Mateus 13

A parábola do semeador
Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

1 Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

2 e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

3 E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.

4 E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 13

Η παραβολή του σποριά
(Μκ 4,1-9· Λκ 8,4-8)

1Εκείνη την ημέρα ο Ιησούς βγήκε από το σπίτι και καθόταν δίπλα στη λίμνη.

2Γύρω του μαζεύτηκε πολύς κόσμος· γι' αυτό μπήκε και κάθισε σ' ένα καΐκι κι όλος ο κόσμος στεκόταν στο γιαλό.

3Τους είπε πολλά με παραβολές: «Βγήκε ο σποριάς να σπείρει.

4Καθώς έσπερνε, μερικοί σπόροι έπεσαν στο δρόμο, κι ήρθαν τα πουλιά και τους έφαγαν όλους.

[5] Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.
[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.
[7] Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.
[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.
[9] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A explicação da parábola

Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

[10] Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?
[11] Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.
[12] Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.
[13] Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.
[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.
[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com

[5]Άλλοι έπεσαν σε έδαφος πετρώδες, που δεν είχε πολύ χώμα, κι αμέσως φύτρωσαν, γιατί το χώμα ήταν λιγοστό.
[6]Μόλις όμως ανέτειλε ο ήλιος κάηκαν και, επειδή δεν είχαν ρίζες, ξεράθηκαν.
[7]Άλλοι σπόροι πάλι έπεσαν στ’ αγκάθια και, όταν τ’ αγκάθια μεγάλωσαν, τους έπνιξαν.
[8]Τέλος άλλοι έπεσαν στο γόνιμο έδαφος και έδωσαν καρπό, άλλοι εκατό φορές περισσότερο, άλλοι εξήντα κι άλλοι τριάντα.
[9]Όποιος έχει αυτιά για ν’ ακούει, ας ακούει».

Γιατί ο Ιησούς μιλάει με παραβολές

(Μκ 4,10-12· Λκ 8,9-10)

[10]Πήγαν τότε οι μαθητές του και τον ρώτησαν: «Γιατί τους μιλάς με παραβολές; »
[11]Αυτός τους απάντησε: «Γιατί σ’ εσάς έδωσε ο Θεός να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, σ’ εκείνους όμως όχι.
[12]Όποιος έχει, σ’ αυτόν θα δοθεί, και μάλιστα με το παραπάνω. Όποιος όμως δεν έχει, κι αυτό που έχει θα του το πάρουν.
[13]Γι’ αυτό τους μιλάω με παραβολές· για να μη βλέπουν ενώ βλέπουν, κι ενώ ακούν να μην ακούν ούτε να καταλαβαίνουν,
[14]μήπως έτσι κάποτε μετανοήσουν. Τότε θα εκπληρωθεί σ’ αυτούς η προφητεία του Ησαΐα, η οποία λέει: Θ’ ακούσετε με την ακοή μα δε θα καταλάβετε, και θα δείτε μα δε θ’ αντιληφθείτε.
[15]Γιατί έγινε αναίσθητη η καρδιά αυτού του λαού, και με τ’ αυτιά βαριάκουσαν κι

os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam com os ouvidos, entendam com o coração, se convertam e sejam por mim curados.

16 Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

17 Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

18 Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

19 A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

20 O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

21 mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

22 O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

23 Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este

έκλεισαν τα μάτια τους· για να μη δούνε με τα μάτια κι ακούσουν με τ’ αυτιά και καταλάβουν με την καρδιά, κι επιστρέψουν σ’ εμένα και τους γιατρέψω.

16Μακάρια όμως τα δικά σας μάτια γιατί βλέπουν, και τ’ αυτιά σας γιατί ακούνε!

17Σας βεβαιώνω πως πολλοί προφήτες και δίκαιοι επιθύμησαν να δουν αυτά που βλέπετε εσείς, μα δεν τα είδαν· και ν’ ακούσουν όσα ακούτε εσείς, μα δεν τα άκουσαν».

Η εξήγηση της παραβολής του σποριά

(Μκ 4,13-20· Λκ 8,11-15)

18«Ακούστε, λοιπόν, εσείς την εξήγηση της παραβολής του σποριά:

19Σ’ εκείνον που ακούει το κήρυγμα για τη βασιλεία και δεν το αποδέχεται, έρχεται ο πονηρός και του παίρνει ό, τι σπάρθηκε στην καρδιά του· αυτός είναι ο σπόρος που σπάρθηκε στο δρόμο.

20Αυτός που σπάρθηκε σε πετρώδες έδαφος είναι όποιος ακούει το λόγο και τον δέχεται αμέσως με πολλή χαρά,

21δεν έχει όμως μέσα του ρίζα και είναι προσωρινός· κι όταν αρχίσουν οι κατατρεγμοί κι οι διωγμοί εξαιτίας του ευαγγελίου, αμέσως το απαρνιέται.

22Ο σπόρος που σπάρθηκε στ’ αγκάθια, είναι όποιος ακούει το λόγο, η μέριμνα όμως για τα εγκόσμια και η απάτη του πλούτου καταπνίγουν το λόγο, κι έτσι δεν καρποφορεί.

23Και με το σπόρο που σπάρθηκε στο γόνιμο έδαφος εννοείται όποιος ακούει το

frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

A parábola do joio

[24] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;

[25] mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.

[26] E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.

[27] Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?

[28] Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?

[29] Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.

[30] Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

A parábola do grão de mostarda
Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

[31] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;

ευαγγέλιο και το αποδέχεται· αυτός, λοιπόν, φέρνει καρπό και κάνει άλλος εκατό, άλλος εξήντα κι άλλος τριάντα φορές περισσότερο».

Η παραβολή των ζιζανίων

[24]Ο Ιησούς τους διηγήθηκε κι άλλη παραβολή: «Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει μ’ έναν άνθρωπο που έσπειρε καλό σπόρο στο χωράφι του.

[25]Ενώ όμως οι άνθρωποι κοιμούνταν, πήγε ο εχθρός του κι έσπειρε ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι κι ύστερα έφυγε.

[26]Μόλις βλάστησαν τα σπαρτά κι έδεσαν καρπό, τότε φάνηκαν και τα ζιζάνια.

[27]Πήγαν τότε οι δούλοι του οικοδεσπότη και του είπαν: “κύριε, δεν έσπειρες καλό σπόρο στο χωράφι σου; Πώς λοιπόν έχει ζιζάνια; ”

[28]Εκείνος τους είπε: “κάποιος εχθρός το έκανε αυτό”. Του λένε οι δούλοι: “θέλεις να πάμε να τα μαζέψουμε; ”

[29]Κι αυτός τους είπε: “όχι, γιατί μπορεί, μαζεύοντας τα ζιζάνια, να ξεριζώσετε μαζί μ’ αυτά και το σιτάρι.

[30]Αφήστε να μεγαλώνουν και τα δύο μαζί ως το θερισμό· κι όταν έρθει η ώρα του θερισμού, θα πω στους θεριστές: Μαζέψτε πρώτα τα ζιζάνια και δέστε τα δεμάτια για να τα κάψετε· το σιτάρι όμως να το συνάξετε στην αποθήκη μου”».

Η παραβολή για το σπόρο του σιναπιού
(Μκ 4,30-32· Λκ 13,18-19)

[31]Τους διηγήθηκε και μιαν άλλη παραβολή: «Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με σπόρο σιναπιού, που τον πήρε

[32] o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Lucas 13.20-21

[33] Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

Por que Jesus falou por parábolas
Marcos 4.33-34

[34] Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;

[35] para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

A explicação da parábola do joio

[36] Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

[37] E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

[38] o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

ένας άνθρωπος και τον έσπειρε στο χωράφι του.

[32]Είναι μικρότερος απ’ όλους τους σπόρους, όταν όμως μεγαλώσει, ξεπερνά όλα τα λαχανικά και γίνεται δέντρο, ώστε να έρχονται τα πουλιά και να φωλιάζουν στα κλαδιά του».

Η παραβολή για το προζύμι
(Λκ 13,20-21)

[33]Τους είπε και μιαν άλλη παραβολή: «Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με προζύμι, που το πήρε μια γυναίκα και το ανακάτεψε με ένα σακί αλεύρι, ώσπου ζυμώθηκε όλο».

[34]Όλα αυτά τα είπε ο Ιησούς στο πλήθος με παραβολές και δεν τους έλεγε τίποτα χωρίς παραβολή·

[35]έτσι εκπληρώθηκε αυτό που είπε ο Θεός με το στόμα του προφήτη: Θα μιλήσω με παραβολές, θα πω πράγματα κρυμμένα από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος.

Ερμηνεία της παραβολής των ζιζανίων

[36]Τότε άφησε το πλήθος και ήρθε στο σπίτι του. Και πήγαν οι μαθητές του και του είπαν: «Εξήγησέ μας την παραβολή για τα ζιζάνια στο χωράφι».

[37]Κι αυτός τους αποκρίθηκε: «Ο σποριάς που σπέρνει τον καλό σπόρο είναι ο Υιός του Ανθρώπου,

[38]το χωράφι είναι ο κόσμος και ο καλός σπόρος είναι όσοι ανήκουν στη βασιλεία του Θεού. Τα ζιζάνια είναι όσοι ανήκουν στον πονηρό,

[39] o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

[40] Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

[41] Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

[42] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

[43] Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A parábola do tesouro escondido

[44] O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

A parábola da pérola

[45] O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

[46] e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

A parábola da rede

[47] O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

[48] E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados,

[39]ο εχθρός που τα έσπειρε είναι ο διάβολος, ο θερισμός είναι το τέλος του κόσμου και οι θεριστές είναι οι άγγελοι.

[40]Όπως λοιπόν μαζεύονται τα ζιζάνια και καίγονται στη φωτιά, έτσι θα γίνει στο τέλος του κόσμου.

[41]Ο Υιός του Ανθρώπου θα στείλει τους αγγέλους του και θα μαζέψουν από το χώρο της βασιλείας του όσους προκαλούν την πτώση των άλλων και κάνουν πράγματα αντίθετα με το νόμο του Θεού,

[42]και θα τους ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς· εκεί θα κλαίνε και θα τρίζουν τα δόντια τους.

[43]Τότε οι ευσεβείς θα λάμψουν σαν τον ήλιο στη βασιλεία του Πατέρα τους. Όποιος έχει αυτιά για ν' ακούει, ας ακούει».

Η παραβολή για τον κρυμμένο θησαυρό

[44]«Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει επίσης με θησαυρό κρυμμένο στο χωράφι, που τον βρήκε ένας άνθρωπος και τον έκρυψε, κι όλος χαρά πάει και πουλάει όλα όσα έχει κι αγοράζει εκείνο το χωράφι».

Η παραβολή για το πανάκριβο μαργαριτάρι

[45]«Η βασιλεία των ουρανών πάλι μοιάζει μ' έναν έμπορο, που ζητούσε να βρει όμορφα μαργαριτάρια.

[46]Κι όταν βρήκε ένα πανάκριβο μαργαριτάρι, πήγε και πούλησε όλα όσα είχε και το αγόρασε».

Η παραβολή για το δίχτυ

[47]«Η βασιλεία των ουρανών είναι πάλι όμοια μ' ένα δίχτυ, που το έριξαν στη θάλασσα και έπιασε κάθε λογής ψάρια.

[48]Όταν γέμισε, το έσυραν έξω στο γιαλό και κάθισαν και μάζεψαν τα καλά ψάρια

escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

σε πανέρια, ενώ τα άχρηστα τα πέταξαν έξω.

[49] Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

[49]Έτσι θα γίνει και στο τέλος του κόσμου· θα βγουν οι άγγελοι και θα ξεχωρίσουν τους κακούς ανάμεσα από τους ευσεβείς

[50] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

[50]και θα τους ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς· εκεί θα κλαίνε και θα τρίζουν τα δόντια τους».

Coisas novas e velhas

[51] Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

[51]Ο Ιησούς τους ρωτάει: «Τα καταλάβατε όλα αυτά; » Του απαντούν: «Ναι».

[52] Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

[52]Κι αυτός τους λέει: «Γι' αυτό, κάθε γραμματέας που αποδέχτηκε τη βασιλεία του Θεού είναι όμοιος μ' έναν πλούσιο που βγάζει από το θησαυροφυλάκιό του καινούριους και παλιούς θησαυρούς».

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

Ο Ιησούς δε γίνεται δεκτός στην πατρίδα του

(Μκ 6,1-6· Λκ 4,16-30)

[53] Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

[53]Μόλις τελείωσε ο Ιησούς μ' αυτές τις παραβολές, έφυγε από 'κει.

[54] E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm esta sabedoria e estes poderes miraculosos?

[54]Πήγε στην πατρίδα του και τους δίδασκε στη συναγωγή τους, κι αυτοί απορούσαν κι έλεγαν: «Από πού απέκτησε αυτός τη σοφία τούτη κι αυτές τις θαυματουργικές δυνάμεις;

[55] Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?

[55]Αυτός δεν είναι ο γιος του ξυλουργού; Η μητέρα του δεν λέγεται Μαριάμ και οι αδερφοί του Ιάκωβος, Ιωσής, Σίμων και Ιούδας;

[56] Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

[56]Κι οι αδερφές του δε μένουν όλες στον τόπο μας; Από πού, λοιπόν, τα κατέχει όλα αυτά; »

[57] E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

[57]Κι αυτό τους δημιουργούσε εμπόδιο να τον πιστέψουν. Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Δεν υπάρχει προφήτης που να μην τον περιφρονούν οι συμπατριώτες του κι η οικογένειά του».

[58] E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

[58]Και δεν έκανε εκεί πολλά θαύματα εξαιτίας της απιστίας τους.

Mateus 14

A morte de João Batista
Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

[1] Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

[2] e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[3] Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

[4] pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[6] Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.

[7] Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.

[8] Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.

[9] Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 14

Ο αποκεφαλισμός του Ιωάννη του Βαπτιστή
(Μκ 6,14-29· Λκ 9,7-9)

[1]Εκείνο τον καιρό, άκουσε ο τετράρχης Ηρώδης για τον Ιησού

[2]και είπε στους δούλους του: «Αυτός είναι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, που αναστήθηκε από τους νεκρούς και γι’ αυτό κάνει θαύματα».

[3]Ο Ηρώδης είχε πιάσει τον Ιωάννη, τον είχε δέσει και τον είχε ρίξει στη φυλακή εξαιτίας της Ηρωδιάδας, της γυναίκας του αδερφού του, του Φίλιππου.

[4]Γιατί ο Ιωάννης του έλεγε: «Δε σου επιτρέπεται να την έχεις αυτή για γυναίκα».

[5]Ο Ηρώδης ήθελε να τον σκοτώσει, αλλά φοβόταν τον κόσμο, γιατί τον πίστευαν για προφήτη.

[6]Την ημέρα που ο Ηρώδης γιόρταζε τα γενέθλιά του, η θυγατέρα της Ηρωδιάδας χόρεψε μπροστά στους καλεσμένους κι άρεσε στον Ηρώδη.

[7]Γι’ αυτό της υποσχέθηκε με όρκο να της δώσει ό, τι του ζητήσει.

[8]Αυτή, με την καθοδήγηση της μάνας της, του είπε: «Δώσε μου εδώ στο πιάτο το κεφάλι του Ιωάννη του Βαπτιστή».

[9]Ο βασιλιάς στενοχωρήθηκε, επειδή όμως είχε ορκιστεί μπροστά στους καλεσμένους, πρόσταξε να της το δώσουν.

[10] e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

[11] Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

[12] Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

[13] Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte; sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

[14] Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

[15] Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[16] Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.

[17] Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

[18] Então, ele disse: Trazei-mos.

[19] E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo

[10]Έστειλε, λοιπόν, ανθρώπους κι αποκεφάλισαν τον Ιωάννη μέσα στη φυλακή·

[11]έφεραν το κεφάλι του σ’ ένα πιάτο και το έδωσαν στο κορίτσι, κι αυτή το πήγε στη μάνα της.

[12]Πήγαν τότε οι μαθητές του Ιωάννη και σήκωσαν το σώμα και το έθαψαν, κι ύστερα πήγαν και το ανάγγειλαν στον Ιησού.

Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων
(Μκ 6,30-44· Λκ 9,10-17· Ιω 6,1-14)

[13]Όταν το άκουσε αυτό ο Ιησούς έφυγε από ’κει με καΐκι και πήγε σ’ έναν έρημο τόπο μόνος του. Το πληροφορήθηκε όμως το πλήθος και τον ακολούθησαν πεζοπορώντας από τις διάφορες πόλεις.

[14]Έτσι όταν βγήκε στη στεριά, είδε πολύν κόσμο και τους σπλαχνίστηκε, και γιάτρεψε τους αρρώστους των.

[15]Όταν έπεσε το δειλινό, τον πλησίασαν οι μαθητές του και του είπαν: «Ο τόπος είναι ερημικός, και η ώρα πια περασμένη. Διώξε τον κόσμο να πάνε στα χωριά για ν’ αγοράσουν φαγητά να φάνε».

[16]Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Δεν υπάρχει λόγος να φύγουν, δώστε τους εσείς να φάνε».

[17]«Δεν έχουμε εδώ παρά πέντε ψωμιά και δύο ψάρια», του απαντούν.

[18]«Φέρτε μού τα εδώ», τους λέει.

[19]Κι αφού πρόσταξε τον κόσμο να καθίσει για φαγητό πάνω στο χορτάρι, πήρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, έστρεψε το βλέμμα του στον ουρανό, τα ευλόγησε,

partido os pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.

[20] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.

[21] E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

Jesus anda por sobre o mar

Marcos 6.45-52; João 6.15-21

[22] Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.

[23] E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.

[24] Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.

[25] Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.

[26] E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.

[27] Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[28] Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

[29] E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

έκοψε τα ψωμιά σε κομμάτια και τα έδωσε στους μαθητές, και οι μαθητές στο πλήθος.

[20]Έφαγαν όλοι και χόρτασαν. Και μάζεψαν τα περισσεύματα από τα κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

[21]Αυτοί που έφαγαν ήταν περίπου πέντε χιλιάδες άντρες, χωρίς τις γυναίκες και τα παιδιά.

Ο Ιησούς περπατάει πάνω στα νερά της λίμνης

(Μκ 6,45-52· Ιω 6,16-21)

[22]Αμέσως ύστερα ο Ιησούς υποχρέωσε τους μαθητές του να μπουν στο καΐκι και να πάνε να τον περιμένουν στην απέναντι όχθη, ωσότου αυτός διαλύσει τα πλήθη.

[23]Αφού διέλυσε τους διέλυσε, ανέβηκε μόνος του στο βουνό να προσευχηθεί. Όταν βράδιασε ήταν μόνος του εκεί.

[24]Στο μεταξύ το καΐκι βρισκόταν κιόλας στη μέση της λίμνης και το παίδευαν τα κύματα, γιατί ήταν αντίθετος ο άνεμος.

[25]Κατά τα ξημερώματα, ήρθε ο Ιησούς κοντά τους περπατώντας πάνω στη λίμνη.

[26]Οι μαθητές, όταν τον είδαν να περπατάει πάνω στη λίμνη, τρόμαξαν· έλεγαν πως είναι φάντασμα κι έβαλαν τις φωνές από το φόβο τους.

[27]Αμέσως όμως ο Ιησούς τους μίλησε και τους είπε: «Θάρρος! Εγώ είμαι· μη φοβάστε».

[28]Ο Πέτρος του αποκρίθηκε: «Κύριε, αν είσαι εσύ, δώσε μου εντολή να έρθω κοντά σου περπατώντας στα νερά».

[29]Κι εκείνος του είπε: «Έλα». Κατέβηκε τότε από το πλοίο ο Πέτρος κι άρχισε να περπατάει πάνω στα νερά για να πάει στον Ιησού.

30 Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

30Βλέποντας όμως τον ισχυρό άνεμο φοβήθηκε, κι άρχισε να καταποντίζεται· έβαλε τότε τις φωνές: «Κύριε, σώσε με! »

31 E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

31Αμέσως ο Ιησούς άπλωσε το χέρι, τον έπιασε και του λέει: «Ολιγόπιστε, γιατί σε κυρίεψε η αμφιβολία; »

32 Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

32Και μόλις ανέβηκαν στο καΐκι κόπασε ο άνεμος.

33 E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

33Τότε όσοι ήταν στο καΐκι ήρθαν και τον προσκύνησαν λέγοντας: «Αληθινά, είσαι ο Υιός του Θεού! »

Jesus em Genesaré

Marcos 6.53-56

Θεραπείες στη Γεννησαρέτ

(Μκ 6,53-56)

34 Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

34Αφού διασχίσανε τη λίμνη, ήρθαν στην περιοχή της Γεννησαρέτ.

35 Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

35Όταν αντιλήφθηκαν την παρουσία του Ιησού οι κάτοικοι εκείνης της περιοχής ειδοποίησαν όλα τα περίχωρα και του έφεραν όλους τους αρρώστους.

36 e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

36Και τον παρακαλούσαν ν’ αγγίξουν μόνο την άκρη από το ρούχο του. Κι όσοι την άγγιζαν γιατρεύονταν.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Marcos 7.1-23

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 15

Ανθρώπινες παραδόσεις και θεϊκές εντολές

(Μκ 7,1-13)

1 Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:

1Έρχονται τότε στον Ιησού από τα Ιεροσόλυμα γραμματείς και Φαρισαίοι και του λένε:

2 Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.

2«Γιατί οι μαθητές σου παραβαίνουν την παράδοση των προγόνων μας; Πριν φάνε, δεν πλένουν τα χέρια τους σύμφωνα με το θρησκευτικό έθιμο».

3 Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?

3Αυτός τους απάντησε: «Κι εσείς γιατί παραβαίνετε την εντολή του Θεού με πρόσχημα την παράδοσή σας;

[4] Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[4]Ενώ ο Θεός έδωσε την εντολή, να τιμάς τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, και όποιος κακολογεί τον πατέρα του ή τη μητέρα του να τιμωρείται με θάνατο,

[5] Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;

[5]εσείς λέτε, "όποιος πει στον πατέρα του ή στη μητέρα του: αυτό που μπορείς να ωφεληθείς από μένα το έχω κάνει δώρο στο ναό, απαλλάσσεται από την υποχρέωση να βοηθήσει τον πατέρα του".

[6] esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.

[6]Έτσι ακυρώσατε με την παράδοσή σας την εντολή του Θεού.

[7] Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:

[7]Υποκριτές! Καλά είπε για σας προφητικά ο Ησαΐας τούτα τα λόγια:

[8] Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[8]Αυτός ο λαός με προσεγγίζει με τα λόγια, και με τα χείλη με τιμά, η καρδιά τους όμως βρίσκεται πολύ μακριά μου.

[9] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[9]Δεν ωφελεί που με λατρεύουν, αφού διδάσκουν εντολές που επινόησαν οι άνθρωποι».

Τι κάνει τον άνθρωπο ακάθαρτο
(Μκ 7,14-23)

[10] E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:

[10]Ο Ιησούς φώναξε κοντά του τον κόσμο και τους είπε: «Ακούστε με και καταλάβετέ το·

[11] não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.

[11]τον άνθρωπο δεν τον κάνει ακάθαρτο ό,τι μπαίνει στο στόμα του, αλλά ό,τι βγαίνει απ' το στόμα του· αυτό κάνει τον άνθρωπο ακάθαρτο».

[12] Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?

[12]Τότε πήγαν οι μαθητές του και του είπαν: «Ξέρεις πως οι Φαρισαίοι σκανδαλίστηκαν μ' αυτά τα λόγια που άκουσαν; »

[13] Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.

[13]Κι αυτός τους αποκρίθηκε: «Κάθε φυτεία που δεν τη φύτεψε ο ουράνιος Πατέρας μου θα ξεριζωθεί.

[14] Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.

[14]Αφήστε τους αυτούς· είναι τυφλοί που οδηγούν τυφλούς. Κι όταν τυφλός οδηγεί τυφλόν, θα πέσουν κι οι δύο στο χαντάκι».

[15] Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.

[15]Τότε πήρε το λόγο ο Πέτρος και του είπε: «Εξήγησέ μας αυτά που είπες πριν».

[16] Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?

[16]Ο Ιησούς απάντησε: «Ούτε εσείς ακόμα δεν μπορείτε να καταλάβετε;

[17] Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?

[17]Δεν καταλαβαίνετε πως ό, τι μπαίνει στο στόμα προχωρεί στην κοιλιά κι έπειτα αποβάλλεται στο αποχωρητήριο;

[18] Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.

[18]Όσα όμως βγαίνουν από το στόμα προέρχονται από την καρδιά, κι αυτά είναι που κάνουν ακάθαρτο τον άνθρωπο.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[19]Γιατί από την καρδιά βγαίνουν πονηρές σκέψεις, φόνοι, μοιχείες, πορνείες, κλοπές, ψευδομαρτυρίες, βλαστήμιες.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

[20]Όλα αυτά κάνουν ακάθαρτο τον άνθρωπο, ενώ το να φάει με άπλυτα χέρια δεν τον κάνει ακάθαρτο».

A mulher cananeia

Marcos 7.24-30

Η πίστη μιας Χαναναίας

(Μκ 7,24-30)

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[21]Ο Ιησούς άφησε τον τόπο εκείνο κι αναχώρησε για την περιοχή της Τύρου και της Σιδώνας.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[22]Τότε μια γυναίκα Χαναναία βγήκε έξω από τα όρια της περιοχής εκείνης και του φώναζε δυνατά: «Ελέησέ με, Κύριε, Υιέ του Δαβίδ. Η θυγατέρα μου βασανίζεται από δαιμόνιο».

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[23]Αυτός δεν της απαντούσε λέξη. Τον πλησίασαν τότε οι μαθητές του και τον παρακαλούσαν: «Διώξε την, γιατί μας ακολουθεί και φωνάζει».

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

[24]Ο Ιησούς είπε: «Έχω αποσταλεί μόνο για τους πλανεμένους Ισραηλίτες».

[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!

[25]Εκείνη όμως ήρθε και τον προσκύνησε λέγοντας: «Κύριε, βοήθησέ με».

[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[26]Αυτός της αποκρίθηκε: «Δεν είναι σωστό να πάρει κανείς το ψωμί των παιδιών και να το πετάξει στα σκυλιά».

[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.

[27]«Ναι, Κύριε», είπε εκείνη, «αλλά και τα σκυλιά τρώνε από τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων τους».

[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

[28]Τότε ο Ιησούς της απάντησε: «Μεγάλη είναι η πίστη σου, γυναίκα! Ας γίνει όπως το θέλεις». Κι από κείνη την ώρα γιατρεύτηκε η θυγατέρα της.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

Διάφορες θεραπείες

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[29]Ο Ιησούς έφυγε από ’κει και ήρθε κοντά στη λίμνη της Γαλιλαίας· ανέβηκε σ’ ένα βουνό και καθόταν εκεί.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[30]Και πήγε και τον βρήκε κόσμος πολύς, έχοντας μαζί τους κουτσούς, τυφλούς, κωφάλαλους κουλούς κι άλλους πολλούς, και τους έβαλαν μπρος στα πόδια του Ιησού και τους θεράπευσε.

[31] De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

[31]Έτσι το πλήθος θαύμασε που είδε κουφούς ν’ ακούν και άλαλους να μιλούν, κουλούς να γίνονται καλά, κουτσούς να περπατούν και τυφλούς να βλέπουν· και δόξασαν το Θεό του Ισραήλ.

A segunda multiplicação de pães e peixes
Marcos 8.1-10

Ο χορτασμός των τεσσάρων χιλιάδων
(Μκ 8,1-10)

[32] E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece comigo e não tem o que comer; e não

[32]Ο Ιησούς κάλεσε τότε τους μαθητές του και τους είπε: «Σπλαχνίζομαι αυτό τον κόσμο· τρεις μέρες τώρα είναι μαζί μου και δεν έχουν τι να φάνε. Και δε θέλω να τους

quero despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

[33] Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

[34] Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

[35] Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

[36] tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

[37] Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

[38] Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

[39] E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

Mateus 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu

Marcos 8.11-13

[1] Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.

[2] Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;

[3] e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho

διώξω νηστικούς, μην αποκάμουν στο δρόμο».

[33]Και του λένε οι μαθητές: «Πού να βρούμε εδώ στην ερημιά τόσα ψωμιά για να χορτάσει τόσος κόσμος; »

[34]Τους λέει ο Ιησούς: «Πόσα ψωμιά έχετε; » «Εφτά, και λίγα ψαράκια», του απαντούν.

[35]Κι αφού πρόσταξε τον κόσμο να καθίσουν καταγής για φαγητό,

[36]πήρε τα εφτά ψωμιά και τα ψάρια, είπε ευχαριστήρια προσευχή, τα έκοψε κομμάτια και τα έδωσε στους μαθητές, κι οι μαθητές στον κόσμο.

[37]Έφαγαν όλοι και χόρτασαν. Κι όταν μάζεψαν τα κομμάτια που περίσσεψαν γέμισαν εφτά καλάθια.

[38]Αυτοί που έφαγαν ήταν τέσσερις χιλιάδες άντρες, χωρίς γυναίκες και παιδιά.

[39]Έπειτα άφησε τον κόσμο να φύγει, μπήκε στο καΐκι και ήρθε στην περιοχή της Μαγδαλά.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 16

Οι Φαρισαίοι ζητούν θαυματουργικά σημάδια

(Μτ 12,38-42· Μκ 8,11-13· Λκ 12,54-56)

[1]Ήρθαν στον Ιησού οι Φαρισαίοι και Σαδδουκαίοι και, για να τον φέρουν σε δύσκολη θέση, του ζήτησαν ν’ αποδείξει μ’ ένα θαύμα τη θεϊκή του αποστολή.

[2]Αυτός τους απάντησε: «Όταν έρθει το δειλινό, λέτε: “θα ’χουμε καλόν καιρό, γιατί ο ουρανός είναι κόκκινος”.

[3]Και το πρωί λέτε: “σήμερα θα ’χουμε κακοκαιρία, γιατί ο ουρανός είναι κόκκινος

sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?

4 Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

O fermento dos fariseus e dos saduceus
Marcos 8.14-21

5 Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.

6 E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

7 Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.

8 Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?

9 Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?

10 Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?

11 Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

12 Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

A confissão de Pedro
Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

και συννεφιασμένος”. Υποκριτές! Τα σημάδια στον ουρανό μπορείτε να τα διακρίνετε, και τα σημάδια των καιρών δεν μπορείτε να τα καταλάβετε;

4Μια γενιά πονηρή και άπιστη ζητάει να δει σημάδι, μα δε θα της δοθεί άλλο σημάδι, παρά μόνο το σημάδι του προφήτη Ιωνά». Και τους άφησε κι έφυγε.

Η αδυναμία των μαθητών να καταλάβουν
(Μκ 8,14-21)

5Όταν έφτασαν οι μαθητές στην άλλη όχθη, είδαν ότι ξέχασαν να πάρουν ψωμιά.

6Ο Ιησούς τους λέει: «Να φυλάγεστε και να προσέχετε από το προζύμι των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων».

7Αυτοί σκέφτονταν κι έλεγαν μεταξύ τους: «Ψωμί δεν πήραμε! »

8Το κατάλαβε ο Ιησούς και τους είπε: «Τι σκέφτεστε, ολιγόπιστοι, πως δεν έχετε πάρει ψωμιά;

9Ακόμη δεν το εννοήσατε ούτε θυμάστε τα πέντε ψωμιά για τους πέντε χιλιάδες άντρες, και πόσα κοφίνια πήρατε έπειτα;

10Ούτε τα εφτά ψωμιά για τους τέσσερις χιλιάδες άντρες και πόσα καλάθια πήρατε;

11Πώς δεν καταλαβαίνετε ότι δε σας μιλούσα για ψωμιά, όταν σας έλεγα να φυλαχτείτε από το προζύμι των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων; »

12Τότε κατάλαβαν πως δεν τους είπε να φυλάγονται από το προζύμι που φτιάχνουν ψωμί, αλλά από τη διδασκαλία των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων.

Η ομολογία του Πέτρου
(Μκ 8,27-30· Λκ 9,18-21)

[13] Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

[14] E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era necessário seguir para Jerusalém e sofrer muitas coisas dos anciãos, dos

[13]Όταν ήρθε ο Ιησούς στα μέρη της Καισάρειας του Φιλίππου, ρώτησε τους μαθητές του: «Ποιος λένε οι άνθρωποι πως είναι ο Υιός του Ανθρώπου; » Αυτοί απάντησαν:

[14]«Άλλοι λένε πως είναι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, άλλοι ο Ηλίας, άλλοι ο Ιερεμίας ή ένας από τους προφήτες».

[15]«Εσείς, ποιος λέτε πως είμαι; » τους λέει.

[16]Ο Σίμων Πέτρος απάντησε: «Εσύ είσαι ο Μεσσίας, ο Υιός του αληθινού Θεού».

[17]Τότε ο Ιησούς του αποκρίθηκε: «Μακάριος είσαι, Σίμων, γιε του Ιωνά, γιατί αυτό δε σου το αποκάλυψε άνθρωπος, αλλά ο ουράνιος Πατέρας μου.

[18]Κι εγώ λέω σ' εσένα πως εσύ είσαι ο Πέτρος, και πάνω σ' αυτή την πέτρα θα οικοδομήσω την εκκλησία μου, και δε θα την κατανικήσουν οι δυνάμεις του άδη.

[19]Θα σου δώσω τα κλειδιά που ανοίγουν την πόρτα της βασιλείας των ουρανών, και ό, τι κρατήσεις ασυγχώρητο στη γη θα είναι ασυγχώρητο και στους ουρανούς· και ό, τι συγχωρήσεις στη γη θα είναι συγχωρημένο και στους ουρανούς».

[20]Τότε έδωσε στους μαθητές του την εντολή να μην πουν σε κανένα πως αυτός είναι ο Μεσσίας.

Ο Ιησούς προλέγει το θάνατο και την ανάστασή του

(Μκ 8,31-33· Λκ 9,21-22)

[21]Από τότε άρχισε ο Ιησούς να φανερώνει στους μαθητές του πως πρέπει να πάει στα Ιεροσόλυμα και να πάθει πολλά από τους πρεσβυτέρους και τους αρχιερείς και τους

principais sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

22 E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de ti, SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

23 Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz
Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

24 Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

25 Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

26 Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

27 Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

28 Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

Mateus 17

A transfiguração

γραμματείς και να θανατωθεί και ν' αναστηθεί την τρίτη μέρα.

22Ο Πέτρος τον πήρε κατά μέρος κι άρχισε να τον μαλώνει και να του λέει: «Θεός φυλάξοι, Κύριε! Να μη σου συμβεί αυτό! »

23Τότε ο Ιησούς γύρισε και του είπε: «Φύγε από μπροστά μου, σατανά! Εσύ μου γίνεσαι εμπόδιο, γιατί δε σκέφτεσαι όπως θέλει ο Θεός, αλλά όπως θέλουν οι άνθρωποι».

Ο σταυρός του αληθινού μαθητή
(Μκ 8,34–9,1· Λκ 9,23-27)

24Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του κι ας με ακολουθεί.

25Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει· όποιος όμως εξαιτίας μου χάσει τη ζωή του, θα τη βρει.

26Τι ωφελείται ο άνθρωπος, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο, χάσει όμως τη ζωή του; Ή τι μπορεί να δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για τη ζωή του;

27Γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει με όλη τη λαμπρότητα του Πατέρα του μαζί με τους αγγέλους του, και τότε θα ανταμείψει τον καθένα ανάλογα με τις πράξεις του.

28»Σας βεβαιώνω πως υπάρχουν μερικοί ανάμεσα σ' αυτούς που βρίσκονται εδώ, οι οποίοι δε θα γευτούν το θάνατο, πριν δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται στη βασιλεία του».

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 17

Η μεταμόρφωση του Ιησού

Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

1 Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

2 E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

3 E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

4 Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

5 Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

6 Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

7 Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

8 Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

9 E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

(Μκ 9,2-13· Λκ 9,28-36)

1Ύστερα από έξι μέρες, παίρνει ο Ιησούς μαζί του τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τον αδερφό του, και τους ανεβάζει σ’ ένα ψηλό βουνό.

2Εκεί μεταμορφώθηκε μπροστά τους· έλαμψε το πρόσωπό του σαν τον ήλιο και τα ενδύματά του έγιναν άσπρα σαν το φως.

3Τότε εμφανίστηκε σ’ αυτούς ο Μωυσής και ο Ηλίας, και συνομιλούσαν με τον Ιησού.

4«Κύριε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ! » είπε ο Πέτρος στον Ιησού. «Να κάνουμε, αν θέλεις, εδώ τρεις σκηνές: μια για σένα, μια για το Μωυσή και μια για τον Ηλία».

5Ενώ μιλούσε ακόμα, ένα φωτεινό σύννεφο τους σκέπασε, και μέσα από το σύννεφο ακούστηκε μια φωνή που έλεγε: «Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός, ο εκλεκτός μου· αυτόν να ακούτε».

6Όταν το άκουσαν οι μαθητές, έπεσαν με το πρόσωπο στη γη και φοβήθηκαν πολύ.

7Τους πλησίασε τότε ο Ιησούς, τους άγγιξε και τους είπε: «Σηκωθείτε και μη φοβόσαστε».

8Σήκωσαν τότε τα μάτια τους και δεν είδαν κανέναν άλλο, παρά τον ίδιο τον Ιησού μόνο του.

9Ενώ κατέβαιναν από το βουνό, τούς πρόσταξε: «Μην πείτε σε κανέναν αυτό που είδατε, ώσπου ν’ αναστηθεί ο Υιός του Ανθρώπου από τους νεκρούς».

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.

[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes, fizeram com ele tudo quanto quiseram. Assim também o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.

[13] Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

A cura de um jovem possesso

Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

[14] E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:

[15] SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.

[16] Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.

[17] Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.

[18] E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.

[19] Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?

[20] E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão

[10]Οι μαθητές τον ρώτησαν: «Γιατί οι γραμματείς λένε πως πρέπει να έρθει πρώτα ο Ηλίας; »

[11]Αυτός απάντησε: «Πρώτα θα έρθει ο Ηλίας και θα τα αποκαταστήσει όλα.

[12]Σας βεβαιώνω όμως πως ο Ηλίας ήρθε κιόλας, μα δεν τον αναγνώρισαν, και του έκαναν ό, τι ήθελαν. Έτσι κι ο Υιός του Ανθρώπου μέλλει να πάθει απ’ αυτούς».

[13]Τότε κατάλαβαν οι μαθητές πως τους μίλησε για τον Ιωάννη το Βαπτιστή.

Η θεραπεία του παιδιού με το δαιμονικό πνεύμα

(Μκ 9,14-29· Λκ 9,37-43α)

[14]Όταν έφτασαν στο πλήθος, τον πλησίασε ένας άνθρωπος, γονάτισε μπροστά του και του είπε:

[15]«Κύριε, σπλαχνίσου το γιο μου, γιατί είναι επιληπτικός και υποφέρει· πολλές φορές μάλιστα πέφτει στη φωτιά και στο νερό.

[16]Τον έφερα στους μαθητές σου, αλλά δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν».

[17]Ο Ιησούς απάντησε: «Γενιά άπιστη και διεφθαρμένη, ως πότε θα είμαι μαζί σας; Ως πότε θα σας ανέχομαι; Φέρτε τον μου εδώ».

[18]Ο Ιησούς επιτίμησε το δαιμόνιο, και βγήκε απ’ αυτόν· από κείνη την ώρα το παιδί γιατρεύτηκε.

[19]Πήγαν τότε ιδιαιτέρως στον Ιησού οι μαθητές και τον ρώτησαν: «Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το βγάλουμε; »

[20]«Εξαιτίας της απιστίας σας», τους είπε ο Ιησούς. «Σας βεβαιώνω πως, αν έχετε πίστη έστω και σαν κόκκο σιναπιού, θα

de mostarda, direis a este monte: Passa daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

21 [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

22 Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;

23 e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

Jesus paga imposto

24 Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?

25 Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?

26 Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.

27 Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

λέτε σ’ αυτό το βουνό “πήγαινε από ’δω εκεί”, και θα πηγαίνει· και τίποτα δε θα είναι αδύνατο για σας.

21Αυτό το δαιμονικό γένος δε βγαίνει παρά μόνο με προσευχή και νηστεία».

Δεύτερη πρόρρηση του πάθους και της αναστάσεως

(Μκ 9,30-32· Λκ 9,43β-45)

22Ενώ οι μαθητές περιέρχονταν τη Γαλιλαία, τους είπε ο Ιησούς: «Ο Υιός του Ανθρώπου πρόκειται να παραδοθεί σε χέρια ανθρώπων·

23θα τον θανατώσουν, και την τρίτη μέρα θα αναστηθεί». Και λυπήθηκαν πάρα πολύ.

Πώς πλήρωσε ο Ιησούς το φόρο για το ναό

24Όταν έφτασαν στην Καπερναούμ, ήρθαν στον Πέτρο οι εισπράκτορες του φόρου για το ναό και του είπαν: «Ο δάσκαλός σας δεν πληρώνει τις δύο δραχμές του φόρου; »

25Λέει: «Ναι, πληρώνει». Μόλις μπήκε στο σπίτι, και πριν πει τίποτα, τον πρόλαβε ο Ιησούς και του είπε: «Τι γνώμη έχεις, Σίμων; Οι βασιλιάδες της γης από ποιους εισπράττουν τέλη ή φόρο; Από τους δικούς τους ή από τους ξένους; »

26Κι όταν του είπε ο Πέτρος «από τους ξένους», ο Ιησούς του λέει: «Συνεπώς απαλλάσσονται οι δικοί τους.

27Για να μην τους σκανδαλίσουμε όμως, πήγαινε στη λίμνη, ρίξε τ’ αγκίστρι και πάρε το πρώτο ψάρι που θα βγάλεις· άνοιξε το στόμα του και θα βρεις μέσα ένα τετράδραχμο· πάρ’ το και δώσ’ τους το, για μένα και για σένα».

Mateus 18

O maior no reino dos céus
Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

[1] Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?

[2] E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.

[3] E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

[4] Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

[5] E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

Os tropeços
Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

[6] Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

[7] Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

[8] Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 18

Ποιος είναι ο ανώτερος
(Μκ 9,33-37· 42-48· Λκ 9,46-48· 17,1-2)

[1]Εκείνη την ώρα, πήγαν οι μαθητές στον Ιησού και τον ρώτησαν: «Ποιος είναι άραγε ανώτερος στη βασιλεία του Θεού; »

[2]Ο Ιησούς φώναξε τότε ένα παιδάκι, το ’βαλε να σταθεί ανάμεσά τους και είπε:

[3]«Σας βεβαιώνω πως αν δεν αλλάξετε κι αν δε γίνετε σαν τα παιδιά, δε θα μπείτε στη βασιλεία του Θεού.

[4]Όποιος λοιπόν ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδί, αυτός είναι ο ανώτερος στη βασιλεία του Θεού.

[5]Και όποιος δεχτεί ένα τέτοιο παιδί στο όνομά μου, δέχεται εμένα τον ίδιο.

[6]»Όποιος γίνει αφορμή να κλονιστεί ένας απ’ αυτούς τους μικρούς που πιστεύουν σ’ εμένα, είναι προτιμότερο γι’ αυτόν να κρεμάσει μια μυλόπετρα στο λαιμό του και να καταποντιστεί στη θάλασσα.

[7]Αλίμονο στον κόσμο για τα σκάνδαλα που έχει ν’ αντιμετωπίσει. Γιατί αναγκαστικά θα έρθουν τα σκάνδαλα· μα αλίμονο στον άνθρωπο που προκαλεί το σκάνδαλο.

[8]Αν σε σκανδαλίζει κάτι τόσο σπουδαίο σαν το χέρι σου ή το πόδι σου, κόψε τα και πέταξέ τα. Γιατί είναι προτιμότερο για σένα να μπεις στην αληθινή ζωή κουλός ή κουτσός, παρά να έχεις δύο χέρια ή δύο

πόδια και να σε ρίξουν στην αιώνια κόλαση.

9 Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

9Κι αν κάτι τόσο σπουδαίο σαν το μάτι σου σε σκανδαλίζει, βγάλ' το και πέταξέ το. Γιατί είναι προτιμότερο για σένα να μπεις μονόφθαλμος στην αληθινή ζωή, παρά να έχεις μάτια και να σε ρίξουν στην πύρινη κόλαση.

A parábola da ovelha perdida
Lucas 15.3-7

10 Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os seus anjos nos céus vêem incessantemente a face de meu Pai celeste.

10»Προσέξτε, μην περιφρονήσετε κανένα απ' αυτούς τους μικρούς, γιατί σας βεβαιώνω πως οι άγγελοί τους στον ουρανό βλέπουν συνεχώς το πρόσωπο του ουράνιου Πατέρα μου.

11 [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

11Γιατί ο Υιός του Ανθρώπου ήρθε να σώσει τους πλανεμένους».

Η παραβολή για το χαμένο πρόβατο
(Λκ 15,1-7)

12 Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

12«Τι νομίζετε; αν κάποιος έχει εκατό πρόβατα και του χαθεί απ' αυτά το ένα, δε θ' αφήσει τα ενενήντα εννιά στα βουνά για να πάει ν' αναζητήσει το χαμένο;

13 E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

13Κι όταν το βρει, σας βεβαιώνω πως χαίρεται πιο πολύ γι' αυτό, παρά για τα ενενήντα εννιά που δεν έχουν χαθεί.

14 Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

14Έτσι ο ουράνιος Πατέρας σας δε θέλει να χαθεί ούτε ένας απ' αυτούς τους μικρούς».

Como se deve tratar a um irmão culpado

Η συγγνώμη για τον αδερφό
(Λκ 17,3)

15 Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

15«Αν σφάλει απέναντί σου ο αδερφός σου, πήγαινε κι επίπληξέ τον χωρίς να είναι άλλος μπροστά. Αν σε ακούσει, τον κέρδισες.

16 Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que,

16Αν όμως δε σ' ακούσει, πάρε μαζί σου ακόμα έναν ή δύο άλλους, για να μπορεί ν'

pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

αποδειχθεί ό,τι ειπωθεί, αφού θα το βεβαιώνουν δύο ή τρεις μάρτυρες.

[17] E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

[17]Αν κι αυτούς δεν τους ακούσει, πες το στη συνάθροιση της εκκλησίας· κι αν παρακούσει και την εκκλησία, τότε πια ας είναι για σένα όπως ο ειδωλολάτρης ή ο τελώνης.

[18] Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

[18]»Σας βεβαιώνω πως ό, τι κρατήσετε ασυγχώρητο στη γη, θα είναι ασυγχώρητο και στον ουρανό· και ό, τι συγχωρήσετε στη γη, θα είναι συγχωρημένο και στον ουρανό.

[19] Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra, concordarem a respeito de qualquer coisa que, porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

[19]Σας βεβαιώνω επίσης πως αν δύο από σας συμφωνήσουν στη γη για ένα πράγμα που θα ζητήσουν, ο ουράνιος Πατέρας μου θα τους το κάνει.

[20] Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

[20]Γιατί όπου είναι συναγμένοι δύο ή τρεις στο όνομά μου, εκεί είμαι κι εγώ ανάμεσά τους».

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Lucas 17.3-4

[21] Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

[21]Τότε πήγε ο Πέτρος και του είπε: «Κύριε, πόσες φορές θα σφάλει σ’ εμένα ο αδερφός μου και θα τον συγχωρήσω; Ως εφτά φορές; »

[22] Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

[22]Του λέει ο Ιησούς: «Δε σου λέω ως εφτά, αλλά ως εβδομήντα φορές εφτά».

A parábola do credor incompassivo

[23] Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

Η παραβολή του κακού δούλου

[23]«Γι’ αυτό η βασιλεία των ουρανών μοιάζει μ’ ένα βασιλιά, που θέλησε να του αποδώσουν λογαριασμό οι δούλοι του.

[24] E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

[24]Μόλις άρχισε να κάνει το λογαριασμό, του φέρανε κάποιον που όφειλε δέκα χιλιάδες τάλαντα.

[25] Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele,

[25]Επειδή δεν μπορούσε να τα επιστρέψει, ο κύριός του διέταξε να πουλήσουν τον ίδιο,

a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

26 Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

27 E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

28 Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

29 Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.

30 Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.

31 Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e foram relatar ao seu senhor tudo que acontecera.

32 Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;

33 não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?

34 E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.

τη γυναίκα του, τα παιδιά του κι όλα τα υπάρχοντά του και να του δώσουν το ποσό από την πώληση.

26Ο δούλος τότε έπεσε στα πόδια του, τον προσκυνούσε κι έλεγε: “δείξε μου μακροθυμία και θα σου τα δώσω όλα τα χρέη μου πίσω”.

27Τον λυπήθηκε λοιπόν ο κύριός του εκείνον το δούλο και τον άφησε να φύγει· του χάρισε μάλιστα και το χρέος.

28Βγαίνοντας έξω ο ίδιος δούλος, βρήκε έναν από τους συνδούλους του, που του όφειλε μόνο εκατό δηνάρια· τον έπιασε και τον έσφιγγε να τον πνίξει λέγοντάς του: “ξόφλησέ μου αυτά που μου χρωστάς”.

29Ο σύνδουλός του τότε έπεσε στα πόδια του και τον παρακαλούσε: “δείξε μου μακροθυμία, και θα σου τα ξεπληρώσω”.

30Εκείνος όμως δε δεχόταν, αλλά πήγε και τον έβαλε στη φυλακή, ώσπου να ξεπληρώσει ό, τι του χρωστούσε.

31Όταν το είδαν αυτό οι σύνδουλοί του, λυπήθηκαν πάρα πολύ, και πήγαν και διηγήθηκαν στον κύριό τους όλα όσα έγιναν.

32Τότε ο κύριος τον κάλεσε και του λέει: “κακέ δούλε, σου χάρισα όλο εκείνο το χρέος, επειδή με παρακάλεσες·

33δεν έπρεπε κι εσύ να σπλαχνιστείς το σύνδουλό σου, όπως κι εγώ σπλαχνίστηκα εσένα; ”

34Και οργισμένος τον παρέδωσε στους βασανιστές, ώσπου να ξεπληρώσει όσα του χρωστούσε.

[35] Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

[35]Έτσι θα κάνει και σ' εσάς ο ουράνιος Πατέρας μου, αν ο καθένας σας δε συγχωρεί τα παραπτώματα του αδερφού του μ' όλη του την καρδιά».

Mateus 19

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 19

Jesus atravessa o Jordão
Marcos 10.1

[1] E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.

[2] Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

Γάμος και διαζύγιο
(Μκ 10,1-12)

[1]Όταν ο Ιησούς τελείωσε αυτά τα λόγια, αναχώρησε από τη Γαλιλαία και ήρθε στα σύνορα της Ιουδαίας, στην απέναντι όχθη του Ιορδάνη.

[2]Πλήθος πολύ τον ακολούθησε, κι εκεί τους θεράπευσε.

A questão do divórcio
Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

[3] Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?

[4] Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher

[5] e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?

[6] De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.

[7] Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?

[8] Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher;

[3]Τον πλησίασαν τότε οι Φαρισαίοι και, για να τον φέρουν σε δύσκολη θέση, του είπαν: «Επιτρέπεται να χωρίσει κανείς τη γυναίκα του για οποιονδήποτε λόγο; »

[4]Κι αυτός τους απάντησε: «Δε διαβάσατε πως ο δημιουργός από την αρχή τούς έκανε άντρα και γυναίκα; Και είπε,

[5]γι' αυτό θα εγκαταλείψει ο άντρας τον πατέρα του και τη μητέρα του και θα ενωθεί με τη γυναίκα του, και θα γίνουν οι δύο ένας άνθρωπος.

[6]Συνεπώς δεν είναι πια δύο αλλά ένας άνθρωπος. Ό, τι λοιπόν συνένωσε ο Θεός, δεν πρέπει να το χωρίζει ο άνθρωπος».

[7]Του λένε: «Γιατί τότε ο Μωυσής πρόσταξενα της δίνει γραπτό διαζύγιο και να τη χωρίζει; »

[8]Τους λέει: «Ο Μωυσής επέτρεψε να χωρίζετε τις γυναίκες σας, γιατί είστε σκληρόκαρδοι· αρχικά όμως δεν ήταν έτσι τα πράγματα.

entretanto, não foi assim desde o princípio.

[9] Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].

[10] Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.

[11] Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.

[12] Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram eunucos, por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

Jesus abençoa as crianças
Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

[13] Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

[14] Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.

[15] E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

O jovem rico
Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

[9]Σας βεβαιώνω πως όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, για άλλον λόγο εκτός από πορνεία, και παντρευτεί άλλη, διαπράττει μοιχεία. Αλλά και όποιος παντρευτεί χωρισμένη γυναίκα διαπράττει μοιχεία».

[10]Του λένε τότε οι μαθητές του: «Αν τέτοια είναι η σχέση του άντρα με τη γυναίκα, καλύτερα να μην παντρευτεί κανείς».

[11]Κι αυτός τους είπε: «Αυτό δεν το μπορούν όλοι, αλλά μόνο εκείνοι που τους το έδωσε ο Θεός.

[12]Υπάρχουν ευνούχοι που γεννήθηκαν έτσι από τη μάνα τους, υπάρχουν ευνούχοι που τους ευνούχισαν οι άνθρωποι, και υπάρχουν ευνούχοι που μόνοι τους ευνουχίστηκαν, για χάρη της βασιλείας των ουρανών. Όποιος μπορεί να βαδίζει αυτόν το δρόμο ας τον βαδίσει».

Ο Ιησούς ευλογεί τα παιδιά
(Μκ 10,13-16· Λκ 18,15-17)

[13]Έφεραν τότε στον Ιησού παιδιά για να τα ευλογήσει βάζοντας τα χέρια του πάνω τους και να προσευχηθεί γι' αυτά, αλλά οι μαθητές τους μάλωσαν.

[14]Ο Ιησούς όμως είπε: «Αφήστε τα παιδιά και μην τα εμποδίζετε να 'ρθούν κοντά μου, γιατί η βασιλεία του Θεού ανήκει σε ανθρώπους που είναι σαν κι αυτά».

[15]Κι αφού τα ευλόγησε, έφυγε από 'κει.

Ο πλούτος κι η αιώνια ζωή
(Μκ 10,17-31· Λκ 18,18-30)

[16] E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?

[17] Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

[18] E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;

[19] honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[20] Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?

[21] Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.

[22] Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas

Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

[23] Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.

[24] E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25] Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[16]Πλησίασε κάποιος τον Ιησού και τον ρώτησε: «Αγαθέ Διδάσκαλε, τι καλό να κάνω για ν' αποκτήσω αιώνια ζωή; »

[17]Ο Ιησούς του είπε: «Γιατί με ονομάζεις αγαθό; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μόνο ένας, ο Θεός. Αν θέλεις πάντως να μπεις στη ζωή, τήρησε τις εντολές».

[18]«Ποιες; » του λέει. Κι ο Ιησούς είπε: «Το μη σκοτώσεις, μη μοιχεύσεις, μην κλέψεις, μην ψευδομαρτυρήσεις,

[19]τίμα τον πατέρα και τη μητέρα σου και αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου».

[20]«Όλα αυτά τα τηρώ από πολύ μικρός», του λέει ο νεαρός. «Σε τι ακόμα υστερώ; »

[21]Ο Ιησούς του απάντησε: «Αν θέλεις να γίνεις τέλειος, πήγαινε πούλησε τα υπάρχοντά σου και δώσε τα χρήματα στους φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό κοντά στο Θεό· κι έλα να με ακολουθήσεις».

[22]Μόλις άκουσε την απάντηση ο νεαρός, έφυγε λυπημένος, γιατί είχε μεγάλη περιουσία.

[23]Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Σας βεβαιώνω πως δύσκολα θα μπει πλούσιος στη βασιλεία του Θεού.

[24]Και σας το επαναλαμβάνω: Είναι ευκολότερο να περάσει καμήλα από βελονότρυπα, παρά να μπει πλούσιος στη βασιλεία του Θεού».

[25]Όταν τ' άκουσαν οι μαθητές του, ένιωσαν μεγάλη κατάπληξη κι έλεγαν: «Τότε ποιος μπορεί να σωθεί; »

[26] Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.

[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?

[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.

[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.

[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Mateus 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.

[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.

[3] Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados

[26]Ο Ιησούς τους κοίταξε και είπε: «Αυτό είναι αδύνατο για τους ανθρώπους· για το Θεό όμως όλα είναι δυνατά».

[27]Μίλησε τότε ο Πέτρος και του είπε: «Να, εμείς αφήσαμε τα πάντα και σε ακολουθήσαμε. Τι θα γίνει μ' εμάς; »

[28]Κι ο Ιησούς τους απάντησε: «Σας βεβαιώνω πως εσείς που με ακολουθήσατε, όταν θα καθίσει ο Υιός του Ανθρώπου στο μεγαλόπρεπο θρόνο του, στον καινούριο κόσμο, θα καθίσετε κι εσείς σε δώδεκα θρόνους, για να κρίνετε τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ.

[29]Κι όποιος άφησε σπίτια ή αδερφούς ή αδερφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια για χάρη μου, θα πάρει εκατό φορές περισσότερα και θα κληρονομήσει την αιώνια ζωή.

[30]Πολλοί θα βρεθούν από πρώτοι τελευταίοι, κι άλλοι από τελευταίοι πρώτοι».

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 20

Η παραβολή για τους εργάτες του αμπελιού

[1]«Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει μ' έναν γαιοκτήμονα, που βγήκε νωρίς το πρωί να προσλάβει εργάτες για το αμπέλι του.

[2]Συμφώνησε με τους εργάτες να τους πληρώσει ένα δηνάριο την ημέρα, και τους έστειλε στο αμπέλι του.

[3]Όταν γύρω στις εννιά βγήκε στην αγορά, είδε άλλους να στέκονται εκεί χωρίς δουλειά,

[4] e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.

[4]και τους είπε: "πηγαίνετε και εσείς στο αμπέλι και θα σας δώσω ό, τι είναι δίκαιο".

[5] Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,

[5]Έφυγαν κι αυτοί για το αμπέλι. Όταν ξαναβγήκε κατά τις δώδεκα και κατά τις τρεις, έκανε το ίδιο.

[6] e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?

[6]Κατά τις πέντε, βγήκε και βρήκε κι άλλους να κάθονται, και τους ρωτάει: "γιατί κάθεστε εδώ άνεργοι όλη την ημέρα; "

[7] Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.

[7]"Κανένας δε μας πήρε στη δουλειά", του απαντούν. "Πηγαίνετε", τους λέει, "κι εσείς στο αμπέλι μου και θα πάρετε ό, τι δικαιούσθε".

[8] Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.

[8]Όταν βράδιασε, λέει ο ιδιοκτήτης του αμπελιού στο διαχειριστή του: "φώναξε τους εργάτες και πλήρωσέ τους το μεροκάματο, αρχίζοντας από τους τελευταίους ως τους πρώτους".

[9] Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.

[9]Ήρθαν λοιπόν αυτοί που έπιασαν δουλειά στις πέντε και πήραν από ένα δηνάριο.

[10] Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.

[10]Ήρθαν και οι πρώτοι και νόμισαν πως θα πάρουν περισσότερα· πήραν όμως κι αυτοί από ένα δηνάριο.

[11] Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa,

[11]Όταν το πήραν, άρχισαν να διαμαρτύρονται εναντίον του γαιοκτήμονα:

[12] dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.

[12]"αυτοί οι τελευταίοι", έλεγαν, "εργάστηκαν μία ώρα και τους εξίσωσες μ' εμάς, που υπομείναμε το μόχθο και τον καύσωνα μιας ολόκληρης μέρας; "

[13] Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?

[13]Εκείνος όμως γύρισε σ' έναν απ' αυτούς και του είπε: "φίλε, δε σε αδικώ· δε συμφώνησες μαζί μου ένα δηνάριο;

[14] Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.

[14]Πάρ' το και πήγαινε. Εγώ θέλω να πληρώσω αυτόν που ήρθε τελευταίος όσο κι εσένα.

[15] Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?

[15]Δεν μπορώ τα λεφτά μου να τα κάνω ό, τι θέλω; Ή μήπως επειδή είμαι καλός, αυτό προκαλεί τη ζήλεια σου; "

[16] Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

[16]Έτσι θα βρεθούν οι τελευταίοι πρώτοι και οι πρώτοι τελευταίοι. Γιατί πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί».

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

Τρίτη πρόρρηση του πάθους και της αναστάσεως

(Μκ 10,32-34· Λκ 18,31-34)

[17] Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:

[17]Καθώς ανέβαινε ο Ιησούς προς τα Ιεροσόλυμα, πήρε ιδιαιτέρως τους δώδεκα μαθητές και πηγαίνοντας τους είπε:

[18] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.

[18]«Ακούστε· τώρα που ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα, ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και στους γραμματείς και θα τον καταδικάσουν σε θάνατο.

[19] E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

[19]Θα τον παραδώσουν στους εθνικούς για να τον περιγελάσουν, να τον μαστιγώσουν και να τον σταυρώσουν· όμως την τρίτη μέρα αυτός θ' αναστηθεί».

O pedido da mãe de Tiago e João

Marcos 10.35-45

Το αίτημα των γιων του Ζεβεδαίου

(Μκ 10,35-45)

[20] Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.

[20]Τον πλησίασε τότε η μητέρα των γιων του Ζεβεδαίου με τους γιους της και τον προσκύνησε ζητώντας του μια χάρη.

[21] Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.

[21]«Τι θέλεις; » τη ρώτησε. Εκείνη του λέει: «Πες να καθίσουν αυτοί οι δυο γιοι μου στη βασιλεία σου ένας στα δεξιά σου κι ένας στ' αριστερά σου».

[22] Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu

[22]Ο Ιησούς αποκρίθηκε: «Δεν ξέρετε τι ζητάτε. Μπορείτε να πιείτε το ποτήρι του πάθους που θα πιω εγώ ή να βαφτιστείτε

estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

με το βάπτισμα με το οποίο θα βαφτιστώ εγώ; » Του λένε: «Μπορούμε».

[23] Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-lo; é, porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

[23]Τους απαντάει: «Το ποτήρι μου θα το πιείτε, και με το βάπτισμα των παθημάτων μου με το οποίο θα βαφτιστώ εγώ θα βαφτιστείτε. Το να καθίσετε όμως στα δεξιά μου και στ' αριστερά μου δεν μπορώ να σας το δώσω εγώ, αλλά θα δοθεί σ' εκείνους για τους οποίους έχει ετοιμαστεί από τον Πατέρα μου».

[24] Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

[24]Όταν το άκουσαν αυτό οι υπόλοιποι δέκα μαθητές, αγανάκτησαν με τους δύο αδερφούς.

[25] Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

[25]Τότε ο Ιησούς τους κάλεσε και τους είπε: «Ξέρετε ότι οι ηγέτες των εθνών ασκούν απόλυτη εξουσία πάνω τους και οι άρχοντες τα καταδυναστεύουν.

[26] Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[26]Σ' εσάς όμως δεν πρέπει να συμβαίνει αυτό, αλλά όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, πρέπει να γίνει υπηρέτης σας·

[27] e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;

[27]κι όποιος από σας θέλει να είναι πρώτος, πρέπει να γίνει δούλος σας.

[28] tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

[28]Όπως κι ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήρθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να υπηρετήσει και να προσφέρει τη ζωή του λύτρο για όλους».

A cura de dois cegos de Jericó

Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

Η θεραπεία δύο τυφλών στην Ιεριχώ

(Μκ 10,46-52· Λκ 18,35-43)

[29] Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.

[29]Όταν έβγαιναν από την Ιεριχώ, τους ακολούθησε πολύς κόσμος.

[30] E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!

[30]Δύο τυφλοί, που κάθονταν στην άκρη του δρόμου και άκουσαν πως περνάει ο Ιησούς, άρχισαν να φωνάζουν: «Κύριε, Υιέ του Δαβίδ, σπλαχνίσου μας! »

[31] Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!

[31]Ο κόσμος τους μάλωνε να σωπάσουν. Αυτοί όμως φώναζαν ακόμα πιο δυνατά: «Κύριε, Υιέ του Δαβίδ, σπλαχνίσου μας! »

[32] Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?

[32]Ο Ιησούς στάθηκε, τους φώναξε και τους είπε: «Τι θέλετε να σας κάνω; »

[33] Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.

[33]«Κύριε», του λένε, «ν' ανοίξουν τα μάτια μας».

[34] Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

[34]Ο Ιησούς τους σπλαχνίστηκε· άγγιξε τα μάτια τους, κι αμέσως απέκτησαν το φως τους και τον ακολουθούσαν.

Mateus 21

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 21

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

Η είσοδος του Ιησού στα Ιεροσόλυμα

(Μκ 11,1-11· Λκ 19,28-38· Ιω 12,12-19)

[1] Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:

[1]Όταν πλησίαζαν στα Ιεροσόλυμα κι έφτασαν στην Βηθσφαγή, κοντά στο όρος των Ελαιών, ο Ιησούς έστειλε δύο μαθητές

[2] Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.

[2]λέγοντάς τους: «Να πάτε στο χωριό που είναι απέναντί σας, και θα βρείτε αμέσως ένα θηλυκό γαϊδούρι δεμένο, μαζί με το πουλάρι του. Να τα λύσετε και να μου τα φέρετε.

[3] E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.

[3]Κι αν σας πει κανένας τίποτε, να του πείτε πως το χρειάζεται ο Κύριος. Κι αυτός θα τα στείλει αμέσως».

[4] Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:

[4]Αυτά έγιναν για να εκπληρωθεί εκείνο που είχε πει ο Θεός με τα λόγια του προφήτη:

[5] Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.

[5]Πέστε στην πόλη της Σιών: Έρχεται σ' εσένα ο βασιλιάς σου πράος, καβάλα πάνω σε γαϊδούρι, πάνω σε πουλάρι, γέννημα υποζυγίου.

[6] Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,

[6]Οι μαθητές πήγαν κι έκαναν όπως τους πρόσταξε ο Ιησούς:

[7] trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.

[8] E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

[9] E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

[10] E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

[11] E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

A purificação do templo
Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

[12] Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[7]Έφεραν το γαϊδούρι και το πουλάρι του, έβαλαν πάνω τους τα ρούχα τους κι εκείνος κάθισε πάνω σ' αυτά.

[8]Οι πιο πολλοί από το πλήθος έστρωναν τα ρούχα τους στο δρόμο, ενώ άλλοι έκοβαν κι έστρωναν κλαδιά από τα δέντρα.

[9]Και το πλήθος, όσοι βάδιζαν μπροστά του κι όσοι ακολουθούσαν, κραύγαζαν: Δόξα στον Υιό του Δαβίδ! Ευλογημένος αυτός που έρχεται σταλμένος από τον Κύριο! Δόξα στον ύψιστο Θεό!

[10]Όταν μπήκε στα Ιεροσόλυμα, αναστατώθηκε όλη η πόλη. «Ποιος είναι αυτός; » ρωτούσαν.

[11]Το πλήθος έλεγε: «Αυτός είναι ο προφήτης Ιησούς, από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας».

Η εκδίωξη των εμπόρων από το ναό
(Μκ 11,15-19· Λκ 19,45-48· Ιω 2,13-22)

[12]Ο Ιησούς μπήκε στο ναό του Θεού κι έδιωξε όλους αυτούς που πουλούσαν και αγόραζαν στο χώρο του ναού, και αναποδογύρισε τα τραπέζια των αργυραμοιβών και τα καθίσματα αυτών που πουλούσαν περιστέρια.

[13]Και τους είπε: «Η Γραφή λέει: Ο οίκος μου πρέπει να είναι οίκος προσευχής· εσείς όμως τον κάνατε σπήλαιο ληστών».

[14]Εκεί στο ναό τον πλησίασαν κουτσοί και τυφλοί, και τους θεράπευσε.

[15]Όταν είδαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς τα θαύματα που έκανε, και τα παιδιά να φωνάζουν μέσα στο ναό και να λένε «δόξα στον Υιό του Δαβίδ», αγανάκτησαν

16 Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes: Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

17 E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto

Marcos 11.12-14,20-24

18 Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

19 e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

20 Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

21 Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

22 e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João

Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

23 Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

16και του έλεγαν: «Δεν ακούς τι λένε αυτοί; » «Και βέβαια τ' άκουσα», τους απάντησε ο Ιησούς. «Αλλά κι εσείς δε διαβάσατε ποτέ στην Γραφή, πως από το στόμα των νηπίων και των βρεφών έκανες να βγει*τέλειος ύμνος;»*

17Τους άφησε και βγήκε έξω από την πόλη, στην Βηθανία, και διανυκτέρευσε εκεί.

Η άκαρπη συκιά

(Μκ 11,12-14.20-24)

18Ξαναπηγαίνοντας ο Ιησούς το πρωί στην πόλη, πείνασε.

19Βλέποντας στο δρόμο μια συκιά, ήρθε κοντά της, μα δε βρήκε παρά μόνο φύλλα· και της λέει: «Ποτέ πια να μην ξαναβγάλεις καρπό! » Κι αμέσως ξεράθηκε η συκιά.

20Όταν το είδαν οι μαθητές, απόρησαν και είπαν: «Πώς ξεράθηκε αμέσως η συκιά; »

21Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε: «Σας βεβαιώνω, αν έχετε πίστη χωρίς ν' αμφιβάλλετε, όχι μόνο θα κάνετε το θαύμα με τη συκιά, αλλά κι αν πείτε σ' αυτό το βουνό, "σήκω και πέσε στη θάλασσα", θα γίνει.

22Κι όλα όσα ζητήσετε στην προσευχή με πίστη, θα τα λάβετε».

Η εξουσία του Ιησού

(Μκ 11,27-33· Λκ 20,1-8)

23Όταν ο Ιησούς ήρθε στο ναό και δίδασκε, τον πλησίασαν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού και του είπαν: «Με ποια εξουσία τα κάνεις αυτά; Και ποιος σου έδωσε αυτή την εξουσία; »

24 E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes, também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

24Τους αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Θα σας κάνω κι εγώ μια ερώτηση· αν μου απαντήσετε, θα σας πω κι εγώ με ποια εξουσία τα κάνω αυτά:

25 Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

25Το βάπτισμα του Ιωάννη από πού προερχόταν; από το Θεό ή από τους ανθρώπους; » Αυτοί συζητούσαν μεταξύ τους κι έλεγαν: «Αν πούμε "από το Θεό", θα μας πει, "γιατί τότε δεν το πιστέψατε; "

26 E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

26Αν πάλι πούμε, "από τους ανθρώπους", φοβόμαστε τον κόσμο, γιατί όλοι τον Ιωάννη τον θεωρούν προφήτη».

27 Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

27Απάντησαν, λοιπόν, στον Ιησού: «Δεν ξέρουμε». Τους είπε κι εκείνος: «Ούτε κι εγώ σας λέω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά».

A parábola dos dois filhos

Η παραβολή για τους δύο γιους

28 E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

28«Τι γνώμη έχετε τώρα γι' αυτό που θα σας πω: Κάποιος είχε δύο παιδιά. Πάει λοιπόν στον πρώτο και του λέει: "παιδί μου, πήγαινε σήμερα κι εργάσου στο αμπέλι".

29 Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

29Αυτός του είπε: "δε θέλω". Ύστερα όμως μετάνιωσε και πήγε.

30 Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

30Πάει και στον δεύτερο και του λέει τα ίδια. Εκείνος του αποκρίθηκε: "μάλιστα, κύριε", αλλά δεν πήγε.

31 Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus: Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

31Ποιος από τους δύο έκανε το θέλημα του πατέρα του; » «Ο πρώτος», του απαντούν. Τους λέει ο Ιησούς: «Σας βεβαιώνω πως οι τελώνες και οι πόρνες θα μπουν πριν από σας στη βασιλεία του Θεού.

32 Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo

32Ήρθε σ' εσάς ο Ιωάννης κηρύττοντας την οδό της σωτηρίας, και δεν τον πιστέψατε· οι τελώνες όμως και οι πόρνες τον πίστεψαν. Κι εσείς, παρ' όλο που τους

vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

33 Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

34 Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

35 E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

36 Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

37 E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

38 Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

39 E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

40 Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

41 Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

είδατε, δε μετανοήσατε ούτε τότε για να τον πιστέψετε».

Η παραβολή των κακών γεωργών

(Μκ 12,1-12· Λκ 20,9-10)

33«Ακούστε άλλη μια παραβολή: Ένας γαιοκτήμονας φύτεψε ένα αμπέλι, το περίφραξε, έσκαψε σ' αυτό πατητήρι, έχτισε πύργο, το νοίκιασε σε γεωργούς και έφυγε για άλλον τόπο.

34Όταν πλησίαζε η εποχή της καρποφορίας, έστειλε τους δούλους του στους γεωργούς να πάρουν το μερίδιό του από τους καρπούς.

35Οι γεωργοί όμως έπιασαν τους δούλους του, κι άλλον τον έδειραν, άλλον τον σκότωσαν κι άλλον τον λιθοβόλησαν.

36Ξανάστειλε άλλους δούλους, περισσότερους από τους πρώτους και τους έκαναν τα ίδια.

37Τελευταίον τους έστειλε το γιο του με τη σκέψη: “θα σεβαστούν το γιο μου”.

38Οι γεωργοί όμως, όταν είδαν το γιο, είπαν μεταξύ τους: “αυτός είναι ο κληρονόμος. Εμπρός, ας τον σκοτώσουμε και ας αρπάξουμε την κληρονομιά του”.

39Τον έπιασαν, λοιπόν, τον έβγαλαν έξω από τ' αμπέλι και τον σκότωσαν.

40Όταν λοιπόν έρθει ο ιδιοκτήτης του αμπελιού, τι θα κάνει σ' εκείνους τους γεωργούς; »

41«Είναι κακοί», του λένε. «Γι' αυτό θα τους εξολοθρεύσει με το χειρότερο τρόπο και θα νοικιάσει το αμπέλι σ' άλλους γεωργούς, που θα του δίνουν τους καρπούς στην εποχή τους».

[42] Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?
[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;
[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

[42]Τους λέει ο Ιησούς: «Ποτέ δε διαβάσατε στις Γραφές; Ο λίθος που τον πέταξαν σαν άχρηστον οι οικοδόμοι, αυτός έγινε αγκωνάρι· ο Κύριος το έκανε αυτό, και είν' αξιοθαύμαστο στα μάτια μας».
[43-44]«Όποιος πέσει πάνω σ' αυτόν το λίθο θα τσακιστεί· και σ' όποιον πάνω πέσει ο λίθος, θα τον κομματιάσει. Γι' αυτό σας βεβαιώνω πως ο Θεός θα σας αφαιρέσει το προνόμιο να είστε ο λαός της βασιλείας του, και θα το δώσει σ' ένα λαό που θα παράγει τους καρπούς της βασιλείας».
[45]Οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι άκουσαν τις παραβολές του και κατάλαβαν πως μιλάει γι' αυτούς.
[46]Κι ενώ ήθελαν να τον πιάσουν, φοβήθηκαν τα πλήθη, γιατί τον πίστευαν για προφήτη.

Mateus 22

A parábola das bodas

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:
[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.
[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.
[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 22

Η παραβολή των βασιλικών γάμων

(Λκ 14,15-24)

[1]Ο Ιησούς τους μίλησε πάλι με παραβολές και τους είπε:
[2]«Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει μ' ένα βασιλιά, που έκανε το γάμο του γιου του.
[3]Έστειλε τους δούλους του να φωνάξουν τους καλεσμένους στο γάμο, εκείνοι όμως δεν ήθελαν να έρθουν.
[4]Έστειλε ξανά άλλους δούλους λέγοντάς τους: "να πείτε στους καλεσμένους: έχω ετοιμάσει το γεύμα, έχω σφάξει τους ταύρους και τα θρεφτάρια, κι όλα είναι έτοιμα· ελάτε στο γάμο".

[5] Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;

[6] e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.

[7] O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.

[8] Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.

[9] Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

[10] E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram, maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

[11] Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

[12] e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

[13] Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[14] Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

[5]Οι καλεσμένοι όμως αδιαφόρησαν και πήγαν άλλος στο χωράφι του κι άλλος στο εμπόριό του.

[6]Οι υπόλοιποι έπιασαν τους δούλους του, τους κακοποίησαν και τους σκότωσαν.

[7]Όταν το άκουσε ο βασιλιάς εκείνος, θύμωσε· έστειλε το στρατό του κι αφάνισε εκείνους τους φονιάδες και πυρπόλησε την πόλη τους.

[8]Τότε λέει στους δούλους του: “το τραπέζι του γάμου είναι έτοιμο, μα οι καλεσμένοι δε φάνηκαν άξιοι.

[9]Πηγαίνετε, λοιπόν, στα σταυροδρόμια κι όσους βρείτε καλέστε τους στους γάμους”.

[10]Βγήκαν τότε οι δούλοι στους δρόμους και μάζεψαν όλους όσους βρήκαν, κακούς και καλούς. Η αίθουσα του γάμου γέμισε από συνδαιτυμόνες.

[11]Μπήκε κι ο βασιλιάς για να δει τους συνδαιτυμόνες, κι εκεί είδε κάποιον που δεν ήταν ντυμένος με τη γαμήλια φορεσιά.

[12]“Φίλε”, του λέει, “πώς μπήκες εδώ χωρίς το κατάλληλο ντύσιμο; ” Εκείνος έχασε τη λαλιά του.

[13]Τότε ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες: “δέστε του τα πόδια και τα χέρια και πάρτε τον και βγάλτε τον έξω στο σκοτάδι”· εκεί θα κλαίει και θα τρίζει τα δόντια του.

[14]Γιατί πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί».

Ο φόρος στο Ρωμαίο αυτοκράτορα

(Μκ 12,13-17· Λκ 20,20-26)

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[15]Τότε πήγαν οι Φαρισαίοι κι έκαναν σύσκεψη πώς να τον παγιδέψουν με ερωτήσεις.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

[16]Έστειλαν, λοιπόν, τους μαθητές τους μαζί με τους Ηρωδιανούς και του είπαν: «Διδάσκαλε, ξέρουμε πως λες την αλήθεια και διδάσκεις αληθινά το θέλημα του Θεού, και δε φοβάσαι κανέναν γιατί δεν υπολογίζεις σε πρόσωπα.

[17] Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

[17]Πες μας, λοιπόν, τι γνώμη έχεις; Επιτρέπεται να πληρώνουμε φόρο στον αυτοκράτορα ή όχι; »

[18] Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

[18]Ο Ιησούς κατάλαβε την πονηριά τους και τους είπε: «Γιατί προσπαθείτε να με παγιδέψετε, υποκριτές;

[19] Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

[19]Δείξτε μου το νόμισμα που πληρώνουμε για φόρο». Εκείνοι του έφεραν ένα δηνάριο.

[20] E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

[20]«Ποιανού είναι αυτή η εικόνα και η επιγραφή; » τους ρωτάει.

[21] Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[21]«Του αυτοκράτορα», του απαντούν. «Δώστε, λοιπόν», τους λέει, «στον αυτοκράτορα ό, τι ανήκει στον αυτοκράτορα, και στο Θεό ό, τι ανήκει στο Θεό».

[22] Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

[22]Όταν το άκουσαν αυτό έμειναν κατάπληκτοι και τον άφησαν κι έφυγαν.

Os saduceus e a ressurreição

Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

Το ερώτημα για την ανάσταση των νεκρών

(Μκ 12,18-27· Λκ 20,27-40)

[23] Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

[23]Εκείνη την ημέρα πήγαν στον Ιησού μερικοί Σαδδουκαίοι –αυτοί λένε πως δεν υπάρχει ανάσταση–

[24] Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

[24]και τον ρώτησαν: «Διδάσκαλε, ο Μωυσής είπε: αν κάποιος πεθάνει άτεκνος, ο αδερφός του να παντρευτεί τη χήρα του

και να κάνει απογόνους για τον νεκρό αδερφό του.

25 Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

25Ήταν σ' εμάς εφτά αδερφοί· ο πρώτος, αφού παντρεύτηκε πέθανε και, επειδή δεν είχε παιδιά, άφησε τη γυναίκα του στον αδερφό του.

26 o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

26Το ίδιο κι ο δεύτερος κι ο τρίτος, ως τον έβδομο.

27 depois de todos eles, morreu também a mulher.

27Ύστερα απ' όλους πέθανε και η γυναίκα.

28 Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

28Όταν λοιπόν θ' αναστηθούν, σε ποιον από τους εφτά θ' ανήκει αυτή η γυναίκα; Αφού όλοι την είχαν παντρευτεί».

29 Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

29Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε: «Βρίσκεστε σε πλάνη, γιατί ούτε τις Γραφές καταλαβαίνετε ούτε τη δύναμη του Θεού.

30 Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

30Όταν αναστηθούν οι νεκροί, ούτε θα νυμφεύονται ούτε θα παντρεύονται, αλλά θα είναι όπως οι άγγελοι στον ουρανό.

31 E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

31Όσο για την ανάσταση των νεκρών, δε διαβάσατε τι σας λέει ο ίδιος ο Θεός;

32 Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

32Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Ο Θεός δεν είναι Θεός νεκρών, αλλά ζωντανών».

33 Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

33Τα πλήθη, όταν τ' άκουσαν έμειναν κατάπληκτοι με τη διδασκαλία του.

O grande mandamento

Marcos 12.28-31

Η σπουδαιότερη εντολή

(Μκ 12,28-34· Λκ 10,25-28)

34 Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

34Όταν έμαθαν οι Φαρισαίοι ότι αποστόμωσε τους Σαδδουκαίους, συγκεντρώθηκαν όλοι μαζί,

35 E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

35και ένας απ' αυτούς, νομοδιδάσκαλος, για να τον φέρει σε δύσκολη θέση, του έκανε το εξής ερώτημα:

36 Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

36«Διδάσκαλε, ποια είναι η πιο μεγάλη εντολή στο νόμο; »

37 Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

37Αυτός του απάντησε: «Ν’ αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ’ όλη την καρδιά σου, μ’ όλη την ψυχή σου και μ’ όλο το νου σου.

38 Este é o grande e primeiro mandamento.

38Αυτή είναι η πρώτη και πιο μεγάλη εντολή.

39 O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

39Δεύτερη, εξίσου σπουδαία με αυτήν: ν’ αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου.

40 Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

40Σ’ αυτές τις δύο εντολές συνοψίζονται όλος ο νόμος και οι προφήτες».

O Cristo, Filho de Davi

Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

O Μεσσίας και ο Δαβίδ

(Μκ 12,35-37· Λκ 20,41-44)

41 Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

41Εκεί που ήταν συγκεντρωμένοι οι Φαρισαίοι,

42 Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

42τους ρώτησε ο Ιησούς: «Τι νομίζετε για το Μεσσία; Ποιανού απόγονος είναι; » «Του Δαβίδ», του απαντούν.

43 Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

43Τους λέει: «Πώς τότε ο Δαβίδ, οδηγημένος από το Πνεύμα, τον ονομάζει “Κύριο”; Λέει:

44 Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

44Ο Κύριος είπε στον Κύριό μου: κάθισε στα δεξιά μου ώσπου να υποτάξω τους εχθρούς σου κάτω απ’ τα πόδια σου.

45 Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

45»Αν, λοιπόν, ο Δαβίδ τον ονομάζει “Κύριο”, πώς είναι απόγονός του; »

46 E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

46Κανένας δεν μπορούσε να του απαντήσει, ούτε τολμούσε πια κανείς από κείνη τη μέρα να του θέσει ερωτήματα.

Mateus 23

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 23

Jesus censura os escribas e os fariseus

Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

Αντίθεση Φαρισαίων και μαθητών

(Μκ 12,38-40· Λκ 11,37-52· 20,45-47)

1 Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

1Τότε ο Ιησούς μίλησε στο πλήθος και στους μαθητές του

[2] Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

[2]και τους είπε: «Τη θέση του Μωυσή ως δασκάλου την πήραν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι.

[3] Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

[3]Όσα λοιπόν σας λένε να τηρείτε, να τα τηρείτε και να τα πράττετε· να μην κάνετε όμως κατά τα έργα τους, γιατί λένε μόνο και δεν πράττουν.

[4] Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

[4]Φτιάχνουν φορτία βαριά, που δύσκολα σηκώνονται, και τα φορτώνουν στους ώμους των ανθρώπων, ενώ οι ίδιοι δε θέλουν ούτε με το δάκτυλό τους να τα κινήσουν.

[5] Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

[5]Όλα τα έργα τους τα πράττουν για να κάνουν καλή εντύπωση στους ανθρώπους. Πλαταίνουν τα φυλακτά τους και φαρδαίνουν τις άκρες από τα ιμάτιά τους.

[6] Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

[6]Τους αρέσουν οι καλύτερες θέσεις στα δείπνα και τα πρώτα καθίσματα στη συναγωγή,

[7] as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

[7]να τους χαιρετούν με σεβασμό στην αγορά και να τους φωνάζουν οι άνθρωποι "δάσκαλέ μου".

[8] Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

[8]»Εσείς όμως να μη δεχτείτε να σας αποκαλούν "δάσκαλέ μου". Ένας είναι ο δάσκαλός σας, ο Χριστός· κι εσείς όλοι είστε αδερφοί.

[9] A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

[9]Και πατέρα σας μην ονομάσετε κανέναν στη γη, γιατί ένας είναι ο Πατέρας σας: ο ουράνιος.

[10] Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

[10]Μην ονομαστείτε "ηγήτορες", γιατί ο ηγήτοράς σας είναι ένας: ο Χριστός.

[11] Mas o maior dentre vós será vosso servo.

[11]Ο πιο σπουδαίος από σας να είναι υπηρέτης σας.

[12] Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

Várias advertências de Jesus

[13] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

[14] [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]

[15] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito, o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!

[16] Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!

[17] Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?

[18] E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.

[19] Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?

[12]Γιατί όποιος υψώσει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί· κι όποιος ταπεινώσει τον εαυτό του θα υψωθεί».

Ταλανισμός των γραμματέων και των Φαρισαίων

[13]«Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί κατατρώτε τις περιουσίες των χηρών, κάνετε όμως μεγάλες προσευχές για να φανείτε καλοί· γι' αυτό η τιμωρία σας θα είναι ιδιαίτερα αυστηρή.

[14]»Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί κλείνετε στους ανθρώπους το δρόμο για τη βασιλεία των ουρανών. Ούτε εσείς μπαίνετε ούτε το επιτρέπετε σ' όσους θέλουν να μπουν.

[15]»Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί τριγυρνάτε στη στεριά και στη θάλασσα για να κερδίσετε έναν προσήλυτο· κι όταν τον κερδίσετε, τον κάνετε ν' αξίζει για την κόλαση δυο φορές παραπάνω από σας.

[16]»Αλίμονό σας, οδηγοί τυφλοί, που λέτε: "όποιος ορκιστεί στο ναό ο όρκος του δεν πιάνει, όποιος όμως ορκιστεί στο χρυσάφι του ναού πρέπει να τηρήσει τον όρκο του".

[17]Μωροί και τυφλοί, τι είναι μεγαλύτερο: το χρυσάφι ή ο ναός που αγιάζει το χρυσάφι;

[18]Λέτε ακόμα: "όποιος ορκιστεί στο θυσιαστήριο ο όρκος του δεν πιάνει· όποιος όμως ορκιστεί στο δώρο που είναι πάνω στο θυσιαστήριο πρέπει να τηρήσει τον όρκο του".

[19]Ανόητοι και τυφλοί, τι είναι μεγαλύτερο: το δώρο ή το θυσιαστήριο, που αγιάζει το δώρο;

[20] Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.

[21] Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;
[22] e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.

[23] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!

[24] Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!

[25] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

[26] Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

[27] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

[20]Όποιος λοιπόν ορκίζεται στο θυσιαστήριο, ορκίζεται σ’ αυτό και σ’ ό, τι βρίσκεται πάνω του.
[21]Κι όποιος ορκίζεται στο ναό, ορκίζεται σ’ αυτόν και σ’ εκείνον που κατοικεί μέσα.
[22]Κι όποιος ορκιστεί στον ουρανό, ορκίζεται στο θρόνο του Θεού και σ’ εκείνον που κάθεται πάνω στο θρόνο.
[23]»Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί δίνετε στο ναό το ένα δέκατο από το δυόσμο, το άνηθο και το κύμινο, και δεν τηρείτε τις σπουδαιότερες εντολές του νόμου, τη δικαιοσύνη, την ευσπλαχνία και την πιστότητα. Αυτά όμως έπρεπε να κάνετε, χωρίς βέβαια να παραμελείτε κι εκείνα.
[24]Τυφλοί οδηγοί, που περνάτε από στραγγιστήρι το κουνούπι και καταπίνετε ολόκληρη καμήλα.
[25]»Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί καθαρίζετε το εξωτερικό του ποτηριού και του πιάτου, το περιεχόμενό τους όμως προέρχεται από αρπαγή και αδικία.
[26]Φαρισαίε τυφλέ, καθάρισε πρώτα το εσωτερικό του ποτηριού και του πιάτου, για να έχει αξία και η εξωτερική τους καθαρότητα.
[27]»Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί μοιάζετε με τάφους ασβεστωμένους, που εξωτερικά φαίνονται ωραίοι, εσωτερικά όμως είναι γεμάτοι κόκαλα νεκρών και κάθε λογής ακαθαρσία.

[28] Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.

[28]Έτσι κι εσείς, εξωτερικά φαίνεστε ευσεβείς στους ανθρώπους, κι εσωτερικά είστε γεμάτοι υποκρισία και ανομία.

[29] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos

[29]»Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί χτίζετε τάφους για τους προφήτες και διακοσμείτε τα μνήματα των δικαίων του Ισραήλ.

[30] e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!

[30]"Αν ζούσαμε εμείς", λέτε, "στην εποχή των προγόνων μας, δε θα παίρναμε μέρος μαζί τους στο φόνο των προφητών".

[31] Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.

[31]Έτσι ομολογείτε πως είστε απόγονοι αυτών που σκότωσαν τους προφήτες.

[32] Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.

[32]Ολοκληρώστε λοιπόν τώρα εσείς ό, τι άρχισαν οι πρόγονοί σας.

[33] Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

[33]Φίδια, γεννήματα οχιάς, πώς θα ξεφύγετε από την τελική κρίση και την κόλαση; »

Ο Ιησούς και η Ιερουσαλήμ
(Λκ 13,34-35)

[34] Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas vossas sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;

[34]«Γι' αυτό κι εγώ θα σας στείλω προφήτες και σοφούς και γραμματείς. Άλλους απ' αυτούς θα τους σκοτώσετε και θα τους σταυρώσετε, κι άλλους θα τους μαστιγώσετε στις συναγωγές σας και θα τους καταδιώξετε από πόλη σε πόλη.

[35] para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.

[35]Έτσι θα πέσει πάνω σας η ευθύνη για όλο το δίκαιο αίμα που χύνεται στη γη, από το αίμα του δίκαιου Άβελ, ως το αίμα του Ζαχαρία, γιου του Βαραχία, που τον σκοτώσατε ανάμεσα στο ιερό και στο θυσιαστήριο.

[36] Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

[36]Σας βεβαιώνω πως όλα αυτά θα πέσουν πάνω στην τωρινή γενιά.

O lamento sobre Jerusalém

Lucas 13.34-35

[37] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[38] Eis que a vossa casa vos ficará deserta.

[39] Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[37]»Ιερουσαλήμ Ιερουσαλήμ, που σκοτώνεις τους προφήτες και λιθοβολείς αυτούς που σου στέλνει ο Θεός! Πόσες φορές θέλησα να συνάξω τα παιδιά σου όπως η κλώσα συνάζει τα κλωσόπουλα κάτω απ' τις φτερούγες της, αλλά εσείς δεν το θελήσατε.

[38]Γι' αυτό ο τόπος σας θα ερημωθεί!

[39]Σας βεβαιώνω πως δε θα με δείτε πια, ως την ώρα που θα πείτε: Ευλογημένος αυτός που έρχεται σταλμένος από τον Κύριο!»

Mateus 24

O sermão profético
A destruição do templo
Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

[1] Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.

[2] Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

[4] E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

[5] Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 24

Πρόρρηση της καταστροφής του ναού
(Μκ 13,1-2· Λκ 21,5-6)

[1]Όταν ο Ιησούς βγήκε από το ναό και ξεκίνησε να φύγει, ήρθαν οι μαθητές του για να του δείξουν τα οικοδομήματα του ναού.

[2]Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Τα βλέπετε όλα αυτά; Σας βεβαιώνω πως δε θα μείνει εδώ πέτρα πάνω στην πέτρα· όλα θα γκρεμιστούν».

Η συντέλεια του κόσμου
(Μκ 13,3-31· Λκ 21,7-33)

[3]Ύστερα ο Ιησούς πήγε και κάθισε στο όρος των Ελαιών. Κι ήρθαν οι μαθητές του και τον ρώτησαν ιδιαιτέρως: «Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά, και ποιο σημάδι θα δείξει πως πλησιάζει η παρουσία σου και η συντέλεια του κόσμου; »

[4]Ο Ιησούς τους απάντησε: «Προσέχετε μη σας ξεγελάσει κανείς.

[5]Γιατί πολλοί θα εμφανιστούν σαν μεσσίες και θα ισχυρίζονται: "εγώ είμαι ο

Μεσσίας”. Έτσι θα παραπλανήσουν πολλούς.

6 E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

6Τότε θ’ ακούσετε πως γίνονται πόλεμοι, ή προετοιμάζονται πόλεμοι. Προσέξτε να μην ταραχτείτε, γιατί όλα αυτά πρέπει να γίνουν, αλλά δεν είναι ακόμη το τέλος.

7 Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

7Το ένα έθνος θα ξεσηκωθεί εναντίον του άλλου και το ένα βασίλειο εναντίον του άλλου· θα έρθουν πείνα, αρρώστιες και σεισμοί σε διάφορα μέρη.

8 porém tudo isto é o princípio das dores.

8Όλα αυτά όμως είναι σαν τους πρώτους πόνους της γέννας.

9 Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

9»Θα σας παραδώσουν σε βασανιστήρια και θα σας σκοτώσουν, κι όλοι οι λαοί θα σας μισούν εξαιτίας μου.

10 Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

10Τότε πολλοί θα αποστατήσουν, θα καταδώσουν ο ένας τον άλλο και θα μισούν ο ένας τον άλλο.

11 levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.

11Θα εμφανιστούν και πολλοί ψευδοπροφήτες και θα παραπλανούν πολλούς.

12 E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.

12Επειδή μάλιστα θα πληθύνει η κακία, η αγάπη πολλών θα ψυχρανθεί.

13 Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

13Όποιος όμως μείνει σταθερός ως το τέλος, αυτός θα σωθεί.

14 E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

14Πρώτα θα κηρυχθεί σ’ όλη την οικουμένη αυτό το ευαγγέλιο για τη βασιλεία του Θεού, για να το ακούσουν όλα τα έθνη, και ύστερα θα έρθει το τέλος.

A grande tribulação

Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

15 Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),

15»Όταν λοιπόν θα δείτε να στήνεται στο ιερό το βδέλυγμα της ερημώσεως, που προφήτεψε ο Θεός μέσω του προφήτη Δανιήλ –ο αναγνώστης ας καταλάβει–

[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[16]τότε, όσοι βρεθούν στην Ιουδαία, να φύγουν στα βουνά·

[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;

[17]όποιος βρεθεί στο λιακωτό, να φύγει χωρίς να κατεβεί να πάρει τα πράγματα απ' το σπίτι του.

[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[18]Το ίδιο κι όποιος βρεθεί στο χωράφι, να φύγει χωρίς να γυρίσει πίσω να πάρει το πανωφόρι του.

[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[19]Κι αλίμονο στις γυναίκες που θα 'ναι έγκυες ή θα θηλάζουν εκείνον τον καιρό!

[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;

[20]»Να προσεύχεστε να μην αναγκαστείτε να φύγετε χειμώνα ή μέρα Σάββατο.

[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.

[21]Γιατί τα δεινά που θα συμβούν τότε θα 'ναι τέτοια, που δεν ξανάγιναν απ' την αρχή του κόσμου έως σήμερα κι ούτε θα ξαναγίνουν.

[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.

[22]Κι αν δε λιγόστευε ο Θεός τις ημέρες των δεινών, δε θα γλίτωνε κανένας· αλλά για χάρη των εκλεκτών θα λιγοστέψει τις ημέρες εκείνες.

[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[23]»Αν κάποιος τότε σας πει, "να, εδώ είναι ο Μεσσίας" ή "να, εκεί είναι", μην τον πιστέψετε.

[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[24]Γιατί θα εμφανιστούν ψευδομεσσίες και ψευδοπροφήτες, που θα κάνουν μεγάλα και φοβερά θαύματα, για να παραπλανήσουν, αν είναι δυνατόν, ακόμα κι αυτούς που διάλεξε ο Θεός.

[25] Vede que vo-lo tenho predito.

[25]Εγώ σας τα είπα πριν γίνουν.

[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.

[26]Αν, λοιπόν, σας πουν, "να τος, είναι στην έρημο", μην πάτε· κι αν σας πουν, "να τος, εκεί είναι κρυμμένος", μην τους πιστέψετε.

[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.

[27]Γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει τόσο φανερά, όπως η αστραπή που βγαίνει στην ανατολή και φαίνεται ως τη δύση.

28 Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

A vinda do Filho do Homem
Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

29 Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

30 Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

31 E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância
Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

32 Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

33 Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

34 Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

35 Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

28Κι όπως λέει η παροιμία, όπου το πτώμα, εκεί και τα όρνεα.

29»Αμέσως ύστερα από τα δεινά εκείνης της εποχής, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι θα πάψει πια να φέγγει· τ' άστρα θα πέσουν από τον ουρανό, και οι ουράνιες δυνάμεις που κρατούν την τάξη του σύμπαντος, θα διασαλευτούν.

30Τότε θα εμφανιστεί στον ουρανό το σημάδι του Υιού του Ανθρώπου και θα θρηνήσουν όλες οι φυλές της γης· θα δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται πάνω στα σύννεφα του ουρανού, με δύναμη και λαμπρότητα μεγάλη.

31Αυτός θα στείλει τους αγγέλους του να σαλπίσουν δυνατά και να συνάξουν τους εκλεκτούς του από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, από το ένα άκρο του κόσμου ως το άλλο.

32»Πάρτε μάθημα από τη συκιά: Όταν πια μαλακώσουν τα κλαδιά της και βγάλει φύλλα, καταλαβαίνετε πως πλησιάζει το καλοκαίρι.

33Έτσι κι εσείς, όταν τα δείτε όλα αυτά, να καταλάβετε ότι πλησιάζει το τέλος, ότι βρίσκεται πολύ κοντά.

34Σας βεβαιώνω πως όλα αυτά θα γίνουν όσο ακόμη ζουν οι άνθρωποι ετούτης της γενιάς.

35Ο σημερινός κόσμος θα πάψει να υπάρχει, τα λόγια μου όμως ποτέ».

Ο αιφνίδιος ερχομός του τέλους
(Μκ 13,32-37· Λκ 17,26-30.34-36)

[36] Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.

[36]«Ποια όμως μέρα και ώρα θα έρθει το τέλος, κανένας δεν το ξέρει· ούτε οι άγγελοι των ουρανών, παρά μόνον ο Πατέρας μου.

[37] Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.

[37]»Η παρουσία του Υιού του Ανθρώπου θα μοιάζει με ό, τι έγινε την εποχή του Νώε.

[38] Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

[38]Εκείνη την εποχή, πριν από τον κατακλυσμό, οι άνθρωποι έτρωγαν και έπιναν, παντρεύονταν και πάντρευαν ως την ημέρα που μπήκε ο Νώε στην κιβωτό.

[39] e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

[39]Δεν κατάλαβαν τίποτε, ώσπου ήρθε ο κατακλυσμός και τους αφάνισε όλους. Έτσι θα γίνει και με την παρουσία του Υιού του Ανθρώπου.

[40] Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;

[40]Τότε, από δύο ανθρώπους που θα βρεθούν στο χωράφι, ο ένας θα σωθεί κι ο άλλος θα χαθεί.

[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.

[41]Δύο γυναίκες θ’ αλέθουν στο μύλο, η μία θα σωθεί κι η άλλη θα χαθεί.

[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.

[42]»Να αγρυπνείτε, λοιπόν, γιατί δεν ξέρετε ποια μέρα θα έρθει ο Κύριός σας.

[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.

[43]Και να ξέρετε τούτο: Αν ήξερε ο ιδιοκτήτης ενός σπιτιού ποια ώρα θα έρθει ο κλέφτης, θα ξαγρυπνούσε και δε θ’ άφηνε να διαρρήξουν το σπίτι του.

[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

[44]Γι’ αυτό κι εσείς να είστε έτοιμοι, γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει την ώρα που δεν τον περιμένετε».

A parábola do bom servo e do mau
Lucas 12.42-46

Ο έμπιστος δούλος
(Λκ 12,41-48)

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[45]«Ποιος άραγε είναι ο έμπιστος και συνετός δούλος που ο κύριός του τον έκανε επιστάτη των δούλων του, να τους δίνει την τροφή τις ορισμένες ώρες;

[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.
[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.
[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,
[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[46]Μακάριος ο δούλος εκείνος που όταν έρθει ο κύριός του, θα τον βρει να κάνει σωστά τη δουλειά του.
[47]Σας βεβαιώνω πως θα τον βάλει υπεύθυνο σ’ όλα του τα υπάρχοντα.
[48]Αν όμως ο κακός εκείνος δούλος πει μέσα του: “αργεί να ’ρθεί ο κύριός μου”
[49]κι αρχίσει να χτυπάει τους συνδούλους του και να τρώει και να πίνει μαζί με μέθυσους,
[50]θα ’ρθεί ο κύριός του μια μέρα που αυτός δε θα τον περιμένει και σε ώρα που δε θα την υποψιάζεται·
[51]θα του επιβάλει σκληρή τιμωρία και θα τον ρίξει στον τόπο όπου τιμωρούνται οι υποκριτές. Εκεί θα κλαίει και θα τρίζει τα δόντια του».

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.
[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.
[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;
[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.
[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 25

Η παραβολή των δέκα παρθένων

[1]«Ο ερχομός της βασιλείας του Θεού θα μοιάζει με ό, τι έγινε με δέκα παρθένες. Αυτές πήραν τα λυχνάρια τους και βγήκαν να προϋπαντήσουν το γαμπρό.
[2]Πέντε απ’ αυτές ήταν συνετές και πέντε άμυαλες.
[3]Οι άμυαλες πήραν τα λυχνάρια τους, μα δεν πήραν μαζί τους και λάδι.
[4]Απεναντίας, οι συνετές πήραν μαζί με τα λυχνάρια τους και λάδι στα δοχεία τους.
[5]Επειδή όμως ο γαμπρός αργοπορούσε, νύσταξαν όλες και κοιμήθηκαν.
[6]Κατά τα μεσάνυχτα ακούστηκε μια φωνή: “έρχεται ο γαμπρός· βγείτε να τον προϋπαντήσετε! ”

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

[10] E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

[11] Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

[12] Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

[13] Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

A parábola dos talentos

[14] Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

[15] A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

[16] O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

[17] Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

[7]Όλες, λοιπόν, οι παρθένες σηκώθηκαν και τακτοποίησαν τα λυχνάρια τους.

[8]Οι άμυαλες είπαν τότε στις συνετές: “δώστε μας από το λάδι σας, γιατί τα λυχνάρια μας σβήνουν”.

[9]Οι συνετές όμως απάντησαν: “όχι, γιατί δε θα φτάσει και για μας και για σας· καλύτερα, πηγαίνετε στους πωλητές ν’ αγοράσετε για δικό σας”.

[10]Αλλά ενώ πήγαιναν ν’ αγοράσουν λάδι, ήρθε ο γαμπρός. Τότε οι έτοιμες παρθένες μπήκαν μαζί του στη γιορτή του γάμου, και έκλεισε η πόρτα.

[11]Ύστερα από λίγο φτάνουν και οι υπόλοιπες παρθένες κι άρχισαν να φωνάζουν: “κύριε, κύριε, άνοιξέ μας! ”

[12]Εκείνος όμως τους αποκρίθηκε: “αλήθεια σας λέω, δε σας ξέρω”.

[13]Να είστε, λοιπόν, άγρυπνοι, γιατί δεν ξέρετε ούτε την ημέρα ούτε την ώρα που θα έρθει ο Υιός του Ανθρώπου».

Η παραβολή των ταλάντων

(Λκ 19,11-27)

[14]«Η βασιλεία του Θεού μοιάζει μ’ έναν άνθρωπο ο οποίος φεύγοντας για ταξίδι, κάλεσε τους δούλους του και τους εμπιστεύτηκε τα υπάρχοντά του.

[15]Σ’ άλλον έδωσε πέντε τάλαντα, σ’ άλλον δύο, σ’ άλλον ένα, στον καθένα ανάλογα με την ικανότητά του, κι έφυγε αμέσως για το ταξίδι.

[16]Αυτός που έλαβε τα πέντε τάλαντα, πήγε και τα εκμεταλλεύτηκε και κέρδισε άλλα πέντε.

[17]Κι αυτός που έλαβε τα δύο τάλαντα, κέρδισε επίσης άλλα δύο.

18 Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

19 Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

20 Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

21 Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

22 E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR, dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

23 Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

24 Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

25 receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

26 Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

18Εκείνος όμως που έλαβε το ένα τάλαντο, πήγε κι έσκαψε στη γη και έκρυψε τα χρήματα του κυρίου του.

19»Ύστερα από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, γύρισε ο κύριος εκείνων των δούλων και έκανε λογαριασμό μαζί τους.

20Παρουσιάστηκε τότε εκείνος που είχε λάβει τα πέντε τάλαντα και του έφερε άλλα πέντε. “Κύριε”, του λέει, “μου εμπιστεύτηκες πέντε τάλαντα· κοίτα, κέρδισα μ’ αυτά άλλα πέντε”.

21Ο κύριός του του είπε: “εύγε, καλέ και έμπιστε δούλε! Αποδείχτηκες αξιόπιστος στα λίγα, γι’ αυτό θα σου εμπιστευτώ πολλά. Έλα να γιορτάσεις μαζί μου”.

22Παρουσιάστηκε κι ο άλλος με τα δύο τάλαντα και του είπε: “κύριε, μου εμπιστεύτηκες δύο τάλαντα· κοίτα, κέρδισα άλλα δύο”.

23Του είπε ο κύριός του: “εύγε, καλέ και έμπιστε δούλε! Αποδείχτηκες αξιόπιστος στα λίγα, γι’ αυτό θα σου εμπιστευτώ πολλά. Έλα να γιορτάσεις μαζί μου”.

24Παρουσιάστηκε κι εκείνος που είχε λάβει το ένα τάλαντο και του είπε: “κύριε, ήξερα πως είσαι σκληρός άνθρωπος. Θερίζεις εκεί όπου δεν έσπειρες και συνάζεις καρπούς εκεί που δε φύτεψες.

25Γι’ αυτό φοβήθηκα και πήγα κι έκρυψα το τάλαντό σου στη γη. Ορίστε τα λεφτά σου”.

26Ο κύριός του του αποκρίθηκε: “δούλε κακέ και οκνηρέ, ήξερες πως θερίζω όπου δεν έσπειρα, και συνάζω καρπούς απ’ όπου δε φύτεψα!

[27] Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

[28] Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

[29] Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

[30] E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

O grande julgamento

[31] Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

[32] e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

[33] e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

[34] então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

[35] Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

[36] estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

[27]Τότε έπρεπε να βάλεις τα χρήματά μου στην τράπεζα, κι εγώ όταν θα γυρνούσα πίσω, θα τα έπαιρνα με τόκο.

[28]Πάρτε του, λοιπόν, το τάλαντο και δώστε το σ' αυτόν που έχει τα δέκα τάλαντα.

[29]Γιατί σε καθέναν που έχει, θα του δοθεί με το παραπάνω και θα 'χει περίσσευμα· ενώ απ' όποιον δεν έχει, θα του πάρουν και τα λίγα που έχει.

[30]Κι αυτόν τον άχρηστο δούλο πετάξτε τον έξω στο σκοτάδι. Εκεί θα κλαίνε, και θα τρίζουν τα δόντια"».

Πώς θα κριθεί ο κόσμος

[31]«Όταν θα έρθει ο Υιός του Ανθρώπου με όλη του τη μεγαλοπρέπεια και θα τον συνοδεύουν όλοι οι άγιοι άγγελοι, θα καθίσει στο βασιλικό θρόνο του.

[32]Τότε θα συναχθούν μπροστά του όλα τα έθνη, και θα τους ξεχωρίσει όπως ξεχωρίζει ο βοσκός τα πρόβατα από τα κατσίκια.

[33]Τα πρόβατα θα τα τοποθετήσει στα δεξιά του και τα κατσίκια στ' αριστερά του.

[34]Θα πει τότε ο βασιλιάς σ' αυτούς που βρίσκονται δεξιά του: "ελάτε, οι ευλογημένοι απ' τον Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία που σας έχει ετοιμαστεί απ' την αρχή του κόσμου.

[35]Γιατί, πείνασα και μου δώσατε να φάω, δίψασα και μου δώσατε να πιω, ήμουν ξένος και με περιμαζέψατε,

[36]γυμνός και με ντύσατε, άρρωστος και μ' επισκεφθήκατε, φυλακισμένος κι ήρθατε να με δείτε".

[37] Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

[38] E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

[39] E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

[40] O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

[41] Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.

[42] Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;

[43] sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

[44] E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

[45] Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.

[46] E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

Mateus 26

[37]Τότε θα του απαντήσουν οι άνθρωποι του Θεού: “Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς και σε θρέψαμε ή να διψάς και σου δώσαμε να πιεις;

[38]Πότε σε είδαμε ξένον και σε περιμαζέψαμε ή γυμνόν και σε ντύσαμε;

[39]Πότε σε είδαμε άρρωστον ή φυλακισμένον κι ήρθαμε να σε επισκεφθούμε; ”

[40]Τότε θα τους απαντήσει ο βασιλιάς: “σας βεβαιώνω πως αφού τα κάνατε αυτά για έναν από τους άσημους αδερφούς μου, τα κάνατε για μένα”.

[41]»Ύστερα θα πει και σ’ αυτούς που βρίσκονται αριστερά του: “φύγετε από μπροστά μου, καταραμένοι· πηγαίνετε στην αιώνια φωτιά, που έχει ετοιμαστεί για το διάβολο και τους δικούς του.

[42]Γιατί, πείνασα και δε μου δώσατε να φάω, δίψασα και δε μου δώσατε να πιω,

[43]ήμουν ξένος και δε με περιμαζέψατε, γυμνός και δε με ντύσατε, άρρωστος και φυλακισμένος και δεν ήρθατε να με δείτε”.

[44]Τότε θα του απαντήσουν κι αυτοί: “Κύριε, πότε σε είδαμε πεινασμένον ή διψασμένον ή ξένον ή γυμνόν ή άρρωστον ή φυλακισμένον και δε σε υπηρετήσαμε; ”

[45]Και θα τους απαντήσει: “σας βεβαιώνω πως αφού δεν τα κάνατε αυτά για έναν από αυτούς τους άσημους αδερφούς μου, δεν τα κάνατε ούτε για μένα”.

[46]Αυτοί λοιπόν θα πάνε στην αιώνια τιμωρία, ενώ οι δίκαιοι στην αιώνια ζωή».

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 26

O plano para tirar a vida de Jesus
Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

[1] Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:

[2] Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.

[3] Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;

[4] e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.

[5] Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Marcos 14.3-9; João 12.1-8

[6] Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,

[7] aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.

[8] Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?

[9] Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.

[10] Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.

[11] Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;

Η συνωμοσία για τη θανάτωση του Ιησού
(Μκ 14,1-2· Λκ 22,1-2· Ιω 11,45-53)

[1]Όταν τελείωσε ο Ιησούς όλα αυτά τα λόγια, είπε στους μαθητές του:

[2]«Ξέρετε ότι σε δύο μέρες είναι η γιορτή του Πάσχα· και ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί για να σταυρωθεί».

[3]Συγκεντρώθηκαν τότε οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι του συνεδρίου στο παλάτι του αρχιερέα, ο οποίος ονομαζόταν Καϊάφας,

[4]κι αποφάσισαν να συλλάβουν με δόλο τον Ιησού και να τον θανατώσουν.

[5]«Όχι όμως πάνω στη γιορτή», έλεγαν, «για να μην ξεσηκωθεί ο λαός».

Η χρίση του Ιησού με μύρο
(Μκ 14,3-9· Ιω 12,1-8)

[6]Στο μεταξύ ο Ιησούς πήγε στη Βηθανία στο σπίτι του Σίμωνα του λεπρού.

[7]Εκεί τον πλησίασε μια γυναίκα που κρατούσε ένα αλαβάστρινο δοχείο με πάρα πολύ ακριβό μύρο κι έχυσε το μύρο στο κεφάλι του καθώς ο Ιησούς έτρωγε.

[8]Όταν το είδαν αυτό οι μαθητές, αγανάκτησαν. «Προς τι αυτή η σπατάλη; » έλεγαν.

[9]«Αυτό το μύρο θα μπορούσε να πουληθεί ακριβά και το αντίτιμο να δοθεί στους φτωχούς».

[10]Ο Ιησούς όμως κατάλαβε και τους είπε: «Γιατί δημιουργείτε προβλήματα στη γυναίκα; Έκανε μια καλή πράξη για μένα.

[11]Όσο για τους φτωχούς, αυτούς πάντοτε θα τους έχετε μαζί σας· εμένα όμως δεν θα μ’ έχετε πάντοτε.

[12] pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.

[13] Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição

Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

[14] Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

[15] Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

[16] E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa

Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

[17] No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

[18] E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

[19] E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

[20] Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

[12]Το μύρο που έριξε στο σώμα μου αυτή η γυναίκα ήταν προετοιμασία για την ταφή μου.

[13]Σας βεβαιώνω όμως πως σ' όλο τον κόσμο, όπου κι αν κηρυχθεί το ευαγγέλιο, θα γίνεται λόγος και για την πράξη της, και έτσι θα τη θυμούνται».

Η προδοσία του Ιούδα

(Μκ 14,10-11· Λκ 22,3-6)

[14]Τότε ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους δώδεκα μαθητές, σηκώθηκε και πήγε στους αρχιερείς και τους είπε:

[15]«Τι θα μου δώσετε; κι εγώ θα σας τον παραδώσω». Αυτοί του μέτρησαν τριάντα αργύρια.

[16]Από τότε ζητούσε να βρει κατάλληλη ευκαιρία για να τους τον παραδώσει.

Το τελευταίο δείπνο

(Μκ 14,12-26· Λκ 22,7-23)

[17]Την πρώτη μέρα της γιορτής των Αζύμων πήγαν στον Ιησού οι μαθητές και τον ρώτησαν: «Πού θέλεις να σου ετοιμάσουμε να φας το πασχαλινό δείπνο; »

[18]Αυτός τους απάντησε: «Να πάτε στην πόλη, στον τάδε, και να του πείτε: "ο Διδάσκαλος λέει: Κοντεύει η ώρα μου· θα γιορτάσω στο σπίτι σου το Πάσχα μαζί με τους μαθητές μου"».

[19]Οι μαθητές έκαναν όπως τους πρόσταξε ο Ιησούς κι ετοίμασαν το πασχαλινό τραπέζι.

[20]Όταν βράδιασε, κάθισε στο τραπέζι με τους δώδεκα.

[21] E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[21]Κι εκεί που έτρωγαν τους είπε: «Αλήθεια σας λέω, ένας από σας θα με προδώσει».

[22] E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

[22]Αυτοί λυπήθηκαν κατάκαρδα κι άρχισαν ένας ένας να ρωτούν: «Μήπως εγώ, Κύριε; »

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[23]Εκείνος τους έδωσε τούτη την απάντηση: «Όποιος βούτηξε μαζί μου το χέρι στην πιατέλα, αυτός θα με παραδώσει.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[24]Ο Υιός του Ανθρώπου θα πεθάνει, όπως έχουν πει γι' αυτόν οι Γραφές. Αλίμονο όμως στον άνθρωπο εκείνον που θα προδώσει τον Υιό του Ανθρώπου. Θα 'ταν καλύτερα γι' αυτόν να μην είχε γεννηθεί».

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

[25]Ρώτησε κι ο Ιούδας, που τον πρόδωσε: «Μήπως είμαι εγώ, Διδάσκαλε; » Κι ο Ιησούς του απάντησε: «Και βέβαια, όπως το είπες».

A Ceia do Senhor

Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

[26] Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

[26]Ενώ έτρωγαν, πήρε ο Ιησούς το ψωμί και αφού είπε ευχαριστήρια προσευχή, το έκοψε κομμάτια και το έδωσε στους μαθητές του λέγοντας: «Λάβετε και φάγετε· αυτό είναι το σώμα μου».

[27] A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

[27]Ύστερα πήρε το ποτήρι και, αφού είπε ευχαριστήρια προσευχή, τους το έδωσε λέγοντας: «Πιείτε από αυτό όλοι,

[28] porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

[28]γιατί αυτό είναι το αίμα μου, που επισφραγίζει τη νέα διαθήκη και χύνεται για χάρη όλων, για να τους συγχωρηθούν οι αμαρτίες.

[29] E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

[29]Σας βεβαιώνω πως δεν θα ξαναπιώ από τούτο τον καρπό του αμπελιού ως την ημέρα που θα το πίνω καινούριο μαζί σας στη βασιλεία του Πατέρα μου».

[30] E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado
Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[31] Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

[32] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[33] Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

[34] Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

[35] Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

Jesus no Getsêmani
Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

[36] Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

[37] e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

[38] Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

[30]Αφού έψαλαν τους καθιερωμένους ψαλμούς, βγήκαν για να πάνε στο όρος των Ελαιών.

Η πρόρρηση της άρνησης του Πέτρου
(Μκ 14,27-31· Λκ 22,31-34· Ιω 13,36-38)

Τους λέει τότε ο Ιησούς:

[31]«Αυτή τη νύχτα όλοι σας θα χάσετε την εμπιστοσύνη σας σ’ εμένα, όπως άλλωστε το λέει η Γραφή: Θα σκοτώσω το βοσκό, και θα σκορπιστούν τα πρόβατα του κοπαδιού.

[32]Μετά την ανάστασή μου όμως θα σας περιμένω στη Γαλιλαία, όπου θα πάω πριν από σας».

[33]Ο Πέτρος του αποκρίθηκε: «Κι αν όλοι χάσουν την εμπιστοσύνη τους σ’ εσένα, εγώ ποτέ δε θα τη χάσω».

[34]Του είπε κι ο Ιησούς: «Σε βεβαιώνω πως αυτή τη νύχτα, προτού λαλήσει ο πετεινός, θα με απαρνηθείς τρεις φορές».

[35]Ο Πέτρος όμως του λέει: «Δε θα σε απαρνηθώ, έστω και αν χρειαστεί να πεθάνω μαζί σου». Τα ίδια έλεγαν κι όλοι οι άλλοι μαθητές.

Η προσευχή του Ιησού στη Γεθσημανή
(Μκ 14,32-42· Λκ 22,39-46)

[36]Τότε ο Ιησούς πηγαίνει μαζί με τους μαθητές σ’ έναν τόπο που λέγεται Γεθσημανή και τους λέει: «Καθίστε αυτού· εγώ θα πάω λίγο παραπέρα να προσευχηθώ».

[37]Κι αφού πήρε μαζί του τον Πέτρο και τους δύο γιους του Ζεβεδαίου, άρχισε να λυπάται και να αγωνιά.

[38]Τότε τους λέει: «Περίλυπη μέχρι θανάτου είναι η ψυχή μου. Περιμένετε εδώ και μείνετε ξάγρυπνοι μαζί μου».

[39] Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice! Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

[40] E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?

[41] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[42] Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.

[43] E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.

[44] Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.

[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.

[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da

[39]Αφού απομακρύνθηκε λίγο, έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσευχόταν με τούτα τα λόγια: «Πατέρα μου, αν είναι δυνατό, ας μην πιω αυτό το ποτήρι· όμως ας μη γίνει το δικό μου θέλημα αλλά το δικό σου».

[40]Μετά έρχεται στους μαθητές και τους βρίσκει να κοιμούνται· τότε λέει στον Πέτρο: «Ούτε μία ώρα δεν μπορέσατε να μείνετε ξάγρυπνοι μαζί μου;

[41]Μένετε άγρυπνοι και προσεύχεστε, για να μη σας νικήσει ο πειρασμός· το πνεύμα είναι πρόθυμο, η σάρκα όμως αδύναμη».

[42]Για δεύτερη φορά απομακρύνθηκε και προσευχήθηκε με τούτα τα λόγια: «Πατέρα μου, αν δεν μπορώ ν' αποφύγω αυτό το ποτήρι αλλά πρέπει να το πιω, ας γίνει το θέλημά σου».

[43]Μετά ήρθε και τους βρήκε πάλι να κοιμούνται, γιατί τα μάτια τους ήταν βαριά από τη νύστα.

[44]Τους άφησε όπως ήταν και ξανάφυγε για να προσευχηθεί για τρίτη φορά με τα ίδια λόγια.

[45]Κατόπιν έρχεται στους μαθητές και τους λέει: «Κοιμάστε ακόμα και ξεκουράζεστε; Να, έφτασε η ώρα και ο Υιός του Ανθρώπου παραδίνεται στα χέρια ανθρώπων αμαρτωλών.

[46]Σηκωθείτε, πρέπει να πηγαίνουμε· έφτασε αυτός που θα με προδώσει».

Η σύλληψη του Ιησού

(Μκ 14,43-52· Λκ 22,47-53· Ιω 18,1-11)

[47]Μιλούσε ακόμα ο Ιησούς όταν έφτασε ο Ιούδας, ένας από τους δώδεκα. Μαζί του ερχόταν κι ένα πλήθος από ανθρώπους

parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.

[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.

[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.

[50] Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

[51] E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

[52] Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

[53] Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

[54] Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

[55] Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

οπλισμένους με ξίφη και ρόπαλα, σταλμένους από τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους του συνεδρίου.

[48]Αυτός που θα τον πρόδιδε τους είχε δώσει τούτο το συνθηματικό σημάδι: «Όποιον φιλήσω, αυτός είναι· πιάστε τον».

[49]Αμέσως, λοιπόν, πλησίασε τον Ιησού, του είπε: «Χαίρε, Διδάσκαλε! » και τον φίλησε.

[50]Ο Ιησούς του λέει: «Φίλε, κάνε αυτό για το οποίο ήρθες». Τότε πλησίασαν, συνέλαβαν τον Ιησού και τον έδεσαν.

[51]Ένας όμως απ’ τη συντροφιά του Ιησού έσυρε το μαχαίρι του, χτύπησε το δούλο του αρχιερέα και του έκοψε το αυτί.

[52]Τότε του λέει ο Ιησούς: «Βάλε το μαχαίρι σου ξανά στη θήκη του, γιατί όλοι όσοι τραβούν μαχαίρι, από μαχαίρι θα πεθάνουν.

[53]Ή θαρρείς πως δεν μπορώ να παρακαλέσω τον Πατέρα μου και αυτός να μου στείλει για συμπαράσταση πάνω από δώδεκα λεγεώνες αγγέλους;

[54]Πώς όμως θα βγουν αληθινές οι Γραφές, ότι έτσι πρέπει να γίνει; »

[55]Γύρισε ύστερα στο πλήθος ο Ιησούς και είπε: «Ληστής είμαι, και βγήκατε να με συλλάβετε με ξίφη και ρόπαλα; Κάθε μέρα καθόμουνα στο ναό και δίδασκα, κι όμως δε με συλλάβατε.

[56] Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas. Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

Jesus perante o Sinédrio
Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

[57] E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

[58] Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado, assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

[59] Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

[60] E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

[61] Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

[62] E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[63] Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

[64] Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem

[56]Αυτό όμως έγινε για να βγουν αληθινές οι προφητείες της Γραφής». Τότε οι μαθητές του τον εγκατέλειψαν όλοι και έφυγαν.

Ο Ιησούς στο μεγάλο συνέδριο
(Μκ 14,53-65· Λκ 22,54-55.63-71· Ιω 18,12-14.19-24)

[57]Αυτοί που συλλάβανε τον Ιησού τον έσυραν στον αρχιερέα Καϊάφα, όπου συγκεντρώθηκαν οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι.

[58]Ο Πέτρος τον ακολουθούσε από μακριά ως την αυλή στο παλάτι του αρχιερέα· εκεί μπήκε μέσα και κάθισε με τους υπηρέτες, περιμένοντας να δει τι θ' απογίνει.

[59]Οι αρχιερείς, οι πρεσβύτεροι και όλα τα μέλη του συνεδρίου ζητούσαν να βρουν μια ψεύτικη μαρτυρία σε βάρος του Ιησού, για να τον καταδικάσουν σε θάνατο.

[60]Παρουσιάστηκαν πολλοί ψευδομάρτυρες, αλλά δε βρήκαν την κατηγορία που ήθελαν. Τελικά όμως παρουσιάστηκαν δύο ψευδομάρτυρες,

[61]που έλεγαν: «Αυτός είπε, "μπορώ να γκρεμίσω το ναό του Θεού και μέσα σε τρεις μέρες να τον ξαναχτίσω"».

[62]Ο αρχιερέας σηκώθηκε και του είπε: «Δεν έχεις να πεις τίποτα; Τι είναι αυτά που σε κατηγορούν; »

[63]Ο Ιησούς όμως σιωπούσε. Κι ο αρχιερέας του είπε: «Σε εξορκίζω στο όνομα του αληθινού Θεού, να μας πεις αν εσύ είσαι ο Μεσσίας, ο Υιός του Θεού».

[64]«Είμαι», του λέει ο Ιησούς, «όπως μόνος σου το είπες. Και σας λέω πως σύντομα θα δείτε τον Υιό του Ανθρώπου να κάθεται

assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

στα δεξιά του Θεού και να έρχεται πάνω στα σύννεφα του ουρανού».

65 Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

65Διέρρηξε τότε τα ιμάτιά του από αγανάκτηση ο αρχιερέας και είπε: «Αυτό είναι βλασφημία στο Θεό. Τι μας χρειάζονται τώρα πια οι μάρτυρες; Να, μόλις τώρα ακούσατε τα βλάσφημα λόγια του.

66 Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

66Τι απόφαση παίρνετε; » Κι αυτοί αποκρίθηκαν: «Είναι ένοχος και πρέπει να θανατωθεί».

67 Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

67Τότε τον έφτυσαν στο πρόσωπο και τον χτύπησαν, ενώ άλλοι του έδιναν ραπίσματα

68 Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

68λέγοντας: «Μεσσία, σαν προφήτης που είσαι, πες μας ποιος σε χτύπησε; »

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

Η άρνηση του Πέτρου

(Μκ 14,66-72· Λκ 22,54-62· Ιω 18,15-18.25-27)

69 Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.

69Στο μεταξύ, ο Πέτρος καθόταν έξω στην αυλή. Εκεί τον πλησίασε μια δούλη και του είπε: «Ήσουν κι εσύ μαζί με τον Ιησού το Γαλιλαίο».

70 Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.

70Αυτός όμως αρνήθηκε μπροστά σ' όλους αυτούς λέγοντας: «Δεν ξέρω τι λες».

71 E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.

71Την ώρα όμως που πήγαινε στην αυλόπορτα, τον είδε μια άλλη δούλη, και τους λέει: «Ήταν κι αυτός εκεί με τον Ιησού το Ναζωραίο».

72 E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.

72Και πάλι αυτός αρνήθηκε, ορκίστηκε μάλιστα: «Δεν τον ξέρω αυτόν τον άνθρωπο».

73 Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.

73Ύστερα από λίγο πλησίασαν οι παρευρισκόμενοι κι είπαν στον Πέτρο: «Ασφαλώς είσαι κι εσύ απ' αυτούς· σε προδίνει ο τρόπος που μιλάς».

[74] Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.

[75] Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

[74]Τότε εκείνος άρχισε να ορκίζεται: «Ο Θεός να με τιμωρήσει αν τον ξέρω αυτόν τον άνθρωπο! » Κι αμέσως τότε λάλησε ο πετεινός.

[75]Και θυμήθηκε ο Πέτρος τα λόγια που του είχε πει ο Ιησούς: «Πριν λαλήσει ο πετεινός, θ' αρνηθείς τρεις φορές πως με ξέρεις». Βγήκε τότε έξω και έκλαψε πικρά.

Mateus 27

Jesus entregue a Pilatos

Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;

[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:

[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.

[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.

[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 27

Ο Ιησούς παραδίνεται στον Πιλάτο

(Μκ 15,1· Λκ 23,1-2· Ιω 18,28-32)

[1]Όταν ξημέρωσε, συνεδρίασαν όλοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του συνεδρίου κι αποφάσισαν να καταδικάσουν σε θάνατο τον Ιησού.

[2]Αφού λοιπόν τον έδεσαν, τον πήγαν και τον παρέδωσαν στον Πόντιο Πιλάτο, το Ρωμαίο διοικητή.

Η αυτοκτονία του Ιούδα

(Πραξ 1,18-19)

[3]Όταν ο Ιούδας που τον είχε προδώσει έμαθε πως καταδικάστηκε ο Ιησούς, μεταμελήθηκε· επέστρεψε τα τριάντα αργύρια στους αρχιερείς και στους πρεσβυτέρους του συνεδρίου

[4]και τους είπε: «Αμάρτησα, γιατί έστειλα στο θάνατο έναν αθώο». Εκείνοι όμως του αποκρίθηκαν: «Κι εμάς τι μας νοιάζει; Δικό σου είναι το κρίμα».

[5]Ο Ιούδας τότε πέταξε τα αργύρια στο ναό, έφυγε και πήγε και κρεμάστηκε.

[6]Οι αρχιερείς μάζεψαν τα αργύρια και είπαν: «Αυτά τα χρήματα στάζουν αίμα και δεν επιτρέπεται να μπουν στο χρηματοκιβώτιο του ναού».

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.

[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.

[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.

[7]Έκαναν σύσκεψη κι αποφάσισαν ν' αγοράσουν μ' αυτά το χωράφι του κεραμέα, για να θάβουν εκεί τους ξένους.

[8]Γι' αυτό, το χωράφι εκείνο ονομάστηκε «Αγρός Αίματος», κι έτσι λέγεται ως τα σήμερα.

[9]Βγήκε έτσι αληθινό αυτό που είχε προφητέψει ο Ιερεμίας: Και πήραν τα τριάντα αργύρια, όσο τον εκτίμησαν οι Ισραηλίτες πως αξίζει,

[10]και τα έδωσαν για το χωράφι του κεραμέα, όπως με πρόσταξε ο Κύριος.

Η καταδίκη του Ιησού

(Μκ 15,2-15· Λκ 23,3-5.13-25· Ιω 18,33–19,16)

[11]Ο Ιησούς στάθηκε μπροστά στο Ρωμαίο διοικητή, κι εκείνος άρχισε την ανάκριση: «Εσύ είσαι λοιπόν ο βασιλιάς των Ιουδαίων; » Ο Ιησούς του αποκρίθηκε: «Ναι, όπως το λες».

[12]Άρχισαν τότε να τον κατηγορούν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι, μα αυτός δεν έδινε καμιά απάντηση.

[13]«Δεν ακούς πόσα σου καταμαρτυρούν; » του λέει ο Πιλάτος.

[14]Ο Ιησούς όμως δεν έδινε καμιά απάντηση, κι ο διοικητής απόρησε πολύ γι' αυτό.

[15]Υπήρχε η συνήθεια κάθε Πάσχα να ελευθερώνει ο Ρωμαίος διοικητής έναν φυλακισμένο, όποιον θα του ζητούσε ο λαός.

[16]Στις φυλακές βρισκόταν τότε ένας πασίγνωστος φυλακισμένος, που λεγόταν Βαραββάς.

17 Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?

18 Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.

19 E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.

20 Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.

21 De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!

22 Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.

23 Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!

24 Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!

25 E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!

17Όταν συγκεντρώθηκε λοιπόν το πλήθος, ο Πιλάτος τους ρώτησε: «Ποιον θέλετε να σας ελευθερώσω; Το Βαρραβά ή τον Ιησού, που λένε ότι είναι ο Μεσσίας; »

18Γιατί είχε καταλάβει πως από φθόνο και μόνο τού είχαν παραδώσει τον Ιησού.

19Ενώ καθόταν στη δικαστική του έδρα, η γυναίκα του του έστειλε με κάποιον ετούτο το μήνυμα: «Μην κάνεις τίποτα εναντίον αυτού του αθώου, γιατί πολύ ταλαιπωρήθηκα απόψε στ' όνειρό μου εξαιτίας του».

20Στο μεταξύ οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του συνεδρίου έπεισαν το πλήθος να ζητήσουν να ελευθερωθεί ο Βαρραβάς και να θανατωθεί ο Ιησούς.

21Όταν λοιπόν τους ξαναρώτησε ο διοικητής: «Ποιον από τους δύο θέλετε να σας ελευθερώσω; » το πλήθος αποκρίθηκε: «Το Βαρραβά! »

22Τους λέει ο Πιλάτος: «Και τι να τον κάνω τον Ιησού, που λένε ότι είναι ο Χριστός; » Κι όλοι του λένε: «Να σταυρωθεί! »

23Ο Πιλάτος ξαναρωτά: «Γιατί; Τι κακό έκανε; » Το πλήθος όμως κραύγαζε με περισσότερη δύναμη: «Να σταυρωθεί! »

24Όταν είδε ο Πιλάτος πως έτσι δεν πετυχαίνει τίποτα, αλλά αντίθετα γίνεται περισσότερη αναταραχή, πήρε νερό και ένιψε τα χέρια του μπροστά στο πλήθος, λέγοντας: «Εγώ είμαι αθώος για το αίμα αυτού του δικαίου· το κρίμα πάνω σας».

25Τότε αποκρίθηκε όλος ο λαός και είπε: «Το αίμα του πάνω μας και πάνω στα παιδιά μας».

26 Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados
Marcos 15.16-20; João 19.2-3

27 Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

28 Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

29 tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

30 E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

31 Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

Simão leva a cruz do Senhor
Marcos 15.21; Lucas 23.26

32 Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

33 E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

34 deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

26Έτσι τους απέλυσε το Βαρραβά, ενώ τον Ιησού τον μαστίγωσε και τον παρέδωσε να σταυρωθεί.

Ο εμπαιγμός του Ιησού από τους στρατιώτες
(Μκ 15,16-26· Ιω 19,2-3)

27Τότε οι στρατιώτες του Πιλάτου πήραν τον Ιησού στο διοικητήριο και μάζεψαν γύρω του όλη τη φρουρά.

28Του έβγαλαν τα ρούχα και τον έντυσαν με μια κόκκινη χλαίνη.

29Έπλεξαν ένα στεφάνι από αγκάθια και του το φόρεσαν στο κεφάλι σαν στέμμα, και στο δεξί του χέρι τού έβαλαν ένα καλάμι. Ύστερα γονάτισαν μπροστά του και του έλεγαν περιπαιχτικά: «Ζήτω ο βασιλιάς των Ιουδαίων! »

30Έπειτα τον έφτυσαν, του πήραν το καλάμι και μ' αυτό τον χτυπούσαν στο κεφάλι.

31Αφού τον περιπαίξανε, του έβγαλαν τη χλαίνη, τον έντυσαν με τα ρούχα του και τον πήγαν να τον σταυρώσουν.

Η σταύρωση του Ιησού
(Μκ 15,21-32· Λκ 23,26-43· Ιω 19,16β-27)

32Βγαίνοντας από το διοικητήριο, οι στρατιώτες βρήκαν κάποιον Σίμωνα από την Κυρήνη και τον αγγάρεψαν να σηκώσει το σταυρό του Ιησού.

33Έφτασαν έτσι στον τόπο που λέγεται Γολγοθάς –στα ελληνικά το όνομα σημαίνει «Τόπος Κρανίου».

34Έδωσαν στον Ιησού να πιει ξύδι ανακατεμένο με χολή· όταν όμως το γεύτηκε δεν ήθελε να πιει.

[35] Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.

[36] E, assentados ali, o guardavam.

[37] Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.

[38] E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

[39] Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:

[40] Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!

[41] De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:

[42] Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.

[43] Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.

[44] E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[45] Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.

[35]Ύστερα τον σταύρωσαν και στη συνέχεια μοιράστηκαν τα ρούχα του ρίχνοντας κλήρο.

[36]Και κάθισαν εκεί και τον φύλαγαν.

[37]Πάνω από το κεφάλι του έβαλαν μια επιγραφή με την αιτία της καταδίκης: «Αυτός είναι ο Ιησούς, ο βασιλιάς των Ιουδαίων».

[38]Δεξιά κι αριστερά του σταυρώθηκαν δυο ληστές.

[39]Και οι περαστικοί κουνούσαν ειρωνικά το κεφάλι και τον έβριζαν,

[40]λέγοντας: «Εσύ που θα γκρέμιζες το ναό και σε τρεις μέρες θα τον ξανάχτιζες, σώσε τον εαυτό σου, αν είσαι Υιός του Θεού, και κατέβα από το σταυρό».

[41]Το ίδιο τον περιπαίζανε και οι αρχιερείς μαζί με τους γραμματείς, τους πρεσβυτέρους και τους Φαρισαίους κι έλεγαν:

[42]«Τους άλλους τους έσωσε· τον εαυτό του δεν μπορεί να τον σώσει. Αν είναι ο βασιλιάς του Ισραήλ, ας κατεβεί από το σταυρό, και θα πιστέψουμε σ’ αυτόν.

[43]Εμπιστεύτηκε τον εαυτό του στο Θεό, ας τον γλιτώσει λοιπόν τώρα, αν τον θέλει, αφού είπε πως είναι Υιός του Θεού».

[44]Το ίδιο κι οι ληστές που είχαν σταυρωθεί μαζί του, τον περιγελούσαν.

Ο θάνατος του Ιησού

(Μκ 15,33-39· Λκ 23,44-48· Ιω 19,28-30)

[45]Από το μεσημέρι ως τις τρεις το απόγευμα έπεσε σκοτάδι σ’ όλη τη γη.

[46] Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[46]Γύρω στις τρεις κραύγασε ο Ιησούς με δυνατή φωνή: «Ηλί ηλί λιμά σαβαχθανί;» δηλαδή, «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;»

[47] E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

[47]Μερικοί από τους παρευρισκομένους εκεί σαν τον άκουσαν, έλεγαν: «Αυτός φωνάζει τον Ηλία».

[48] E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

[48]Κι αμέσως ένας απ' αυτούς πήγε και πήρε ένα σφουγγάρι, το βούτηξε στο ξίδι και, αφού το στέριωσε πάνω σ' ένα καλάμι, του έδωσε να πιει.

[49] Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

[49]Οι υπόλοιποι έλεγαν: «Άσε να δούμε αν θα 'ρθει ο Ηλίας να τον σώσει».

[50] E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.

[50]Ο Ιησούς έβγαλε πάλι μια δυνατή κραυγή και άφησε την τελευταία του πνοή.

[51] Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;

[51]Τότε το καταπέτασμα του ναού σκίστηκε στα δύο, από πάνω ως κάτω, η γη σείστηκε,

[52] abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;

[52]έσπασαν οι ταφόπετρες κι άνοιξαν τα μνήματα. Πολλοί άγιοι που είχαν πεθάνει αναστήθηκαν

[53] e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

[53]και βγήκαν από τα μνήματα, και μετά την ανάσταση του Ιησού μπήκαν στην άγια πόλη της Ιερουσαλήμ κι εμφανίστηκαν σε πολλούς.

[54] O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.

[54]Ο Ρωμαίος εκατόνταρχος και οι στρατιώτες που φύλαγαν μαζί του τον Ιησού, όταν είδαν το σεισμό και τ' άλλα συμβάντα, φοβήθηκαν πάρα πολύ και είπαν: «Στ' αλήθεια, αυτός ήταν Υιός Θεού».

[55] Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham

[55]Εκεί βρίσκονταν και πολλές γυναίκες που παρακολουθούσαν από μακριά· ήταν

seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;

αυτές που ακολούθησαν τον Ιησού από τη Γαλιλαία και τον υπηρετούσαν.

56 entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

56Ανάμεσά τους ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και του Ιωσή, και η μητέρα των γιων του Ζεβεδαίου.

O sepultamento de Jesus

Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

Η ταφή του Ιησού

(Μκ 15,42-46· Λκ 23,50-54· Ιω 19,38-42)

57 Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.

57Κατά το δειλινό, ένας άνθρωπος πλούσιος από την Αριμαθαία, που τον έλεγαν Ιωσήφ και ήταν κι αυτός μαθητής του Ιησού,

58 Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.

58ήρθε στον Πιλάτο και ζήτησε το σώμα του Ιησού. Ο Πιλάτος διέταξε να του το δώσουν.

59 E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho

59Αφού ο Ιωσήφ πήρε το σώμα του Ιησού, το τύλιξε σ’ ένα καθαρό σεντόνι,

60 e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.

60και το έβαλε στο δικό του καινούριο μνήμα, που ήταν λαξευμένο στο βράχο. Ύστερα κύλησε μια μεγάλη πέτρα, έκλεισε την είσοδο του μνήματος και έφυγε.

61 Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

61Εκεί έμειναν καθισμένες απέναντι από τον τάφο η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία.

A guarda do sepulcro

Η φρούρηση του τάφου

62 No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,

62Την άλλη μέρα, που ήταν Σάββατο, πήγαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι, όλοι μαζί, στον Πιλάτο

63 disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.

63και του είπαν: «Κύριε, θυμηθήκαμε πως εκείνος ο λαοπλάνος είχε πει όταν ζούσε: “σε τρεις μέρες θα αναστηθώ”.

64 Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os discípulos, o roubem e depois digam ao

64Γι’ αυτό, δώσε διαταγή να φρουρηθεί καλά ο τάφος ως την τρίτη μέρα, μην τυχόν έρθουν οι μαθητές του τη νύχτα και τον κλέψουν, κι έπειτα πουν στο λαό πως

povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.

αναστήθηκε από τους νεκρούς· γιατί τότε η τελευταία πλάνη θα είναι χειρότερη από την προηγούμενη».

[65] Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.

[65]Ο Πιλάτος τους είπε: «Σας διαθέτω τη φρουρά. Πηγαίνετε και πάρτε όποια μέτρα ασφαλείας νομίζετε».

[66] Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

[66]Τότε αυτοί πήγαν στον τάφο και τον ασφάλισαν: σφράγισαν την πέτρα κι άφησαν και τη φρουρά εκεί.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

[2] E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

[3] O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

[4] E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

[5] Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

[6] Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

[7] Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 28

Η ανάσταση του Ιησού

(Μκ 16,1-8· Λκ 24,1-12· Ιω 20,1-10)

[1]Μετά το Σάββατο, τα ξημερώματα της επόμενης ημέρας, η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία ήρθαν να δουν τον τάφο του Ιησού.

[2]Ξαφνικά έγινε μεγάλος σεισμός, γιατί ένας άγγελος Κυρίου κατέβηκε από τον ουρανό, ήρθε, κύλησε την πέτρα από την είσοδο και καθόταν πάνω της.

[3]Η όψη του ήταν σαν αστραπή και τα ρούχα του ολόλευκα σαν το χιόνι.

[4]Τόσο τον φοβήθηκαν οι φρουροί, που άρχισαν να τρέμουν κι έγιναν σαν νεκροί.

[5]Ο άγγελος είπε στις γυναίκες: «Εσείς μη φοβάστε! Ξέρω ποιον γυρεύετε: τον Ιησού, τον σταυρωμένο.

[6]Δεν είναι εδώ· αναστήθηκε, όπως το είπε! Ελάτε να δείτε το μέρος όπου βρισκόταν το σώμα του Κυρίου.

[7]Τρέξτε όμως γρήγορα και πείτε στους μαθητές του: "αναστήθηκε από τους νεκρούς και πηγαίνει πριν από σας, να σας περιμένει στη Γαλιλαία· εκεί θα τον δείτε". Αυτά είχα να σας πω».

[8] E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

[9] E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

[10] Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

Os judeus subornam os guardas

[11] E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

[12] Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

[13] recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

[14] Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

[15] Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

[16] Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

[8]Οι γυναίκες βγήκαν γρήγορα από το μνήμα με φόβο και με χαρά μεγάλη, κι έτρεξαν να πουν τα νέα στους μαθητές του.

[9]Καθώς όμως πήγαιναν να πουν τα νέα στους μαθητές του, τις συνάντησε ο Ιησούς, και τους λέει: «Χαίρετε! » Αυτές τον πλησίασαν, έπεσαν στα πόδια του και τον προσκύνησαν.

[10]«Μη φοβάστε! » τους λέει ο Ιησούς. «Πηγαίνετε να πείτε στους αδερφούς μου να φύγουν για τη Γαλιλαία, κι εκεί θα με δουν».

Η αναφορά των φρουρών του τάφου

[11]Όταν έφυγαν οι γυναίκες, μερικοί από τους φρουρούς πήγαν στην πόλη κι ανέφεραν στους αρχιερείς όλα όσα είχαν γίνει.

[12]Οι αρχιερείς φώναξαν και τους πρεσβυτέρους, έκαναν συμβούλιο κι αποφάσισαν: Έδωσαν πολλά χρήματα στους στρατιώτες και τους είπαν:

[13]«Να πείτε: "τη νύχτα που εμείς κοιμόμασταν, ήρθαν οι μαθητές του και τον έκλεψαν".

[14]Κι αν αυτό φτάσει στ' αυτιά του Ρωμαίου διοικητή, εμείς θα τον πείσουμε και θα σας απαλλάξουμε από κάθε ευθύνη».

[15]Οι στρατιώτες πήραν τα χρήματα κι έκαναν όπως τους δασκάλεψαν. Έτσι κυκλοφόρησε αυτή η φήμη στους Ιουδαίους μέχρι σήμερα.

Η αποστολή των μαθητών

(Μκ 16,14-18· Λκ 24,36-49· Ιω 20,19-23· Πρ 1,6-8)

[16]Οι έντεκα μαθητές έφυγαν για τη Γαλιλαία, στο βουνό όπου ο Ιησούς τους είχε παραγγείλει να πάνε.

[17] E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

[17] Όταν τον είδαν, τον προσκύνησαν· μερικοί όμως είχαν αμφιβολίες.

A Grande Comissão

Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

[18] Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

[18] Ο Ιησούς τους πλησίασε και τους είπε: «Ο Θεός μού έδωσε όλη την εξουσία στον ουρανό και στη γη.

[19] Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

[19] Πηγαίνετε λοιπόν και κάνετε μαθητές μου όλα τα έθνη, βαφτίζοντάς τους στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος

[20] ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

[20] και διδάξτε τους να τηρούν όλες τις εντολές που σας έδωσα. Κι εγώ θα είμαι μαζί σας πάντα, ως τη συντέλεια του κόσμου». Αμήν.

O evangelho segundo Marcos	ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Marcos 1

[1] Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.

João Batista
Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6

[2] Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;

[3] voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;

[4] apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.

[5] Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.

[6] As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.

João dá testemunho de Jesus
Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[7] E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.

[8] Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 1

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής και το κήρυγμά του
(Μτ 3,1-12· Λκ 3,1-9.15-17· Ιω 1,19-28)

[1]Αυτή είναι η αρχή του χαρμόσυνου μηνύματος για τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού.

[2]Στα βιβλία των προφητών είναι γραμμένο: Στέλνω τον αγγελιοφόρο μου πριν από σένα, για να προετοιμάσει το δρόμο σου!

[3]Μια φωνή βροντοφωνάζει στην έρημο: ετοιμάστε το δρόμο για τον Κύριο, ισιώστε τα μονοπάτια να περάσει.

[4]Σύμφωνα μ’ αυτά, παρουσιάστηκε ο Ιωάννης, ο οποίος βάφτιζε στην έρημο και κήρυττε να μετανοήσουν οι άνθρωποι και να βαφτιστούν, για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες τους.

[5]Πήγαιναν σ’ αυτόν όλοι οι κάτοικοι της Ιουδαίας κι οι Ιεροσολυμίτες, κι όλους τους βάφτιζε στον ποταμό Ιορδάνη, καθώς ομολογούσαν τις αμαρτίες τους.

[6]Ο Ιωάννης φορούσε ρούχο από τρίχες καμήλας και δερμάτινη ζώνη στη μέση του, έτρωγε ακρίδες, και μέλι από αγριομέλισσες.

[7]Στο κήρυγμά του τόνιζε: «Έρχεται ύστερα από μένα αυτός που είναι πιο ισχυρός και που εγώ δεν είμαι άξιος να σκύψω και να λύσω το λουρί από τα υποδήματά του.

[8]Εγώ σας βάφτισα με νερό, εκείνος όμως θα σας βαφτίσει με Άγιο Πνεύμα».

O batismo de Jesus
Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

[9] Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.

[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,

[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia
Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,

[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos
Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.

[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

Η βάπτιση του Ιησού
(Μτ 3,13-17· Λκ 3,21-22)

[9]Εκείνες τις μέρες ήρθε ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και βαφτίστηκε στον Ιορδάνη από τον Ιωάννη.

[10]Κι αμέσως, ενώ έβγαινε από το νερό, είδε ν' ανοίγουν οι ουρανοί, και το Πνεύμα σαν περιστέρι να κατεβαίνει πάνω του.

[11]Τότε μια φωνή ακούστηκε από τα ουράνια: «Εσύ είσαι ο αγαπημένος μου Υιός, εσύ είσαι ο εκλεκτός μου».

Οι πειρασμοί του Ιησού
(Μτ 4,1-11· Λκ 4,1-13)

[12]Αμέσως, το Πνεύμα οδηγεί τον Ιησού έξω στην έρημο.

[13]Εκεί στην έρημο έμεινε σαράντα μέρες κι αντιμετώπισε τους πειρασμούς του σατανά. Ζούσε μαζί με τα θηρία, και άγγελοι τον υπηρετούσαν.

Το πρώτο κήρυγμα του Ιησού
(Μτ 4,12-17· Λκ 4,14-15)

[14]Μετά τη σύλληψη του Ιωάννη, ο Ιησούς ήρθε στη Γαλιλαία και κήρυττε το χαρμόσυνο μήνυμα για τη βασιλεία του Θεού.

[15]«Συμπληρώθηκε», έλεγε, «ο καθορισμένος καιρός κι έφτασε η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε στο χαρμόσυνο αυτό μήνυμα».

Η κλήση των πρώτων μαθητών
(Μτ 4,18-22· Λκ 5,1-11)

[16]Καθώς ο Ιησούς περπατούσε στην όχθη της λίμνης της Γαλιλαίας, είδε το Σίμωνα και τον Ανδρέα, αδερφό του Σίμωνα, να ρίχνουν τα δίχτυα στη λίμνη, γιατί ήταν ψαράδες.

[17]«Ακολουθήστε με», τους είπε ο Ιησούς, «και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων».

[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[18]Εκείνοι αμέσως άφησαν τα δίχτυα και τον ακολούθησαν.

[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.

[19]Αφού προχώρησε λίγο πιο πέρα ο Ιησούς, είδε τον Ιάκωβο, γιο του Ζεβεδαίου, και τον αδερφό του τον Ιωάννη να τακτοποιούν κι αυτοί τα δίχτυα μέσα στο ψαροκάικο,

[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

[20]και τους κάλεσε αμέσως. Αυτοί άφησαν τότε τον πατέρα τους το Ζεβεδαίο στο ψαροκάικο με τους μισθωτούς και τον ακολούθησαν.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Lucas 4.31-37

Θεραπεία του δαιμονισμένου στην Καπερναούμ

(Λκ 4,31-37)

[21] Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.

[21]Έρχονται στην Καπερναούμ, κι αμέσως το Σάββατο ο Ιησούς μπήκε στη συναγωγή και δίδασκε.

[22] Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[22]Οι άνθρωποι έμεναν κατάπληκτοι από τη διδασκαλία του, γιατί τους δίδασκε με αυθεντία κι όχι όπως δίδασκαν οι γραμματείς.

[23] Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:

[23]Εκεί στη συναγωγή τους ήταν κάποιος που κατεχόταν από δαιμονικό πνεύμα. Αυτός κραύγασε λέγοντας:

[24] Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[24]«Ε! Τι δουλειά έχεις εσύ μ' εμάς, Ιησού Ναζαρηνέ; Ήρθες να μας αφανίσεις; Σε ξέρω ποιος είσαι: είσαι ο Εκλεκτός του Θεού».

[25] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.

[25]Ο Ιησούς επιτίμησε το δαιμονικό πνεύμα και του είπε: «Πάψε να μιλάς και βγες απ' αυτόν».

[26] Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.

[26]Το δαιμονικό πνεύμα, αφού συντάραξε τον άνθρωπο και φώναξε με δυνατή φωνή, βγήκε απ' αυτόν.

[27] Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele

[27]Όλοι τότε κυριεύτηκαν από δέος και συζητούσαν μεταξύ τους: «Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ποια είναι η καινούρια αυτή

ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

διδασκαλία; Με αυθεντία διατάζει ακόμη και τα δαιμονικά πνεύματα και τον υπακούνε».

[28] Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

[28]Κι αμέσως κυκλοφόρησε η φήμη του παντού σ' όλη την περιοχή της Γαλιλαίας.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

Θεραπεία της πεθεράς του Σίμωνα και άλλων ασθενών

(Μτ 8,14-17· Λκ 4,38-41)

[29] E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.

[29]Μόλις βγήκαν από τη συναγωγή, ήρθαν στο σπίτι του Σίμωνα και του Ανδρέα, με τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη.

[30] A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.

[30]Αμέσως λένε στον Ιησού για την πεθερά του Σίμωνα, που ήταν στο κρεβάτι με πυρετό.

[31] Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

[31]Ο Ιησούς την πλησίασε, την έπιασε από το χέρι και τη σήκωσε. Ο πυρετός τότε την άφησε αμέσως, κι αυτή τους υπηρετούσε.

Muitas outras curas

Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

[32] À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.

[32]Κατά το δειλινό, όταν έδυσε ο ήλιος, τού έφεραν όλους τους αρρώστους και τους δαιμονισμένους,

[33] Toda a cidade estava reunida à porta.

[33]κι όλοι οι κάτοικοι της πόλης είχαν μαζευτεί μπροστά στην πόρτα.

[34] E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

[34]Ο Ιησούς θεράπευσε πολλούς που υπέφεραν από διάφορες αρρώστιες, κι έβγαλε πολλά δαιμόνια· δεν τα άφηνε όμως να μιλούν, γιατί τον αναγνώριζαν ότι είναι ο Μεσσίας.

Jesus se retira para orar

Lucas 4.42-44

Αναχώρηση από την Καπερναούμ

(Λκ 4,42-44)

[35] Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.

[35]Το πρωί, πολύ πριν ακόμα φέξει, ο Ιησούς βγήκε έξω και πήγε σ' ένα ερημικό μέρος, κι εκεί προσευχόταν.

[36] Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.

[36]Τον αναζήτησαν όμως ο Σίμων κι οι σύντροφοί του,

[37] Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.

[38] Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.

[39] Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

A cura de um leproso
Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

[40] Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.

[41] Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!

[42] No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.

[43] Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu

[44] e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[45] Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum

[37]τον βρήκαν και του λένε: «Όλοι σε ζητούν».

[38]Εκείνος τους λέει: «Πάμε στα γειτονικά χωριά, για να κηρύξω κι εκεί· αυτή είναι η αποστολή μου».

[39]Κήρυττε λοιπόν στις συναγωγές τους σ' όλη τη Γαλιλαία, κι έβγαζε τα δαιμόνια.

Θεραπεία λεπρού
(Μτ 8,1-4· Λκ 5,12-16)

[40]Έρχεται στον Ιησού ένας λεπρός, και πεσμένος στα γόνατα τον παρακαλούσε λέγοντας: «Εάν θέλεις, έχεις τη δύναμη να με καθαρίσεις από τη λέπρα».

[41]Ο Ιησούς τον σπλαχνίστηκε, άπλωσε το χέρι του, τον άγγιξε και του είπε: «Θέλω· να καθαριστείς από τη λέπρα».

[42]Μόλις τα είπε αυτά, αμέσως έφυγε απ' αυτόν η λέπρα και καθαρίστηκε.

[43]Και συνοδεύοντάς τον έξω ο Ιησούς του μίλησε σε τόνο αυστηρό και του είπε:

[44]«Πρόσεξε μην πεις τίποτα σε κανέναν. Πήγαινε όμως να δείξεις τον εαυτό σου στον ιερέα, και πρόσφερε για τον καθαρισμό σου ό, τι έχει καθορίσει ο Μωυσής, για να τους αποδείξεις ότι θεραπεύτηκες».

[45]Αυτός όμως βγήκε κι άρχισε να διαλαλεί τα πάντα και να διαδίδει το γεγονός, έτσι που ο Ιησούς δεν μπορούσε πια να μπει φανερά σε κάποια πόλη, αλλά έμενε έξω σε ερημικά μέρη. Ωστόσο ερχόταν σ' αυτόν ο κόσμος από παντού.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 2

Θεραπεία παραλύτου στην Καπερναούμ

Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

[1] Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.

[2] Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.

[3] Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.

[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

[5] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.

[6] Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:

[7] Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?

[8] E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?

[9] Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?

[10] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:

(Μτ 9,1-8· Λκ 5,17-26)

[1]Ύστερα από μερικές μέρες μπήκε πάλι ο Ιησούς στην Καπερναούμ και διαδόθηκε ότι βρίσκεται σε κάποιο σπίτι.

[2]Αμέσως συγκεντρώθηκαν πολλοί, ώστε δεν υπήρχε χώρος ούτε κι έξω από την πόρτα· και τους κήρυττε το μήνυμά του.

[3]Έρχονται τότε μερικοί προς αυτόν, φέρνοντας έναν παράλυτο, που τον βάσταζαν τέσσερα άτομα.

[4]Κι επειδή δεν μπορούσαν να τον φέρουν κοντά στον Ιησού εξαιτίας του πλήθους, έβγαλαν τη στέγη πάνω από 'κει που ήταν ο Ιησούς, έκαναν ένα άνοιγμα και κατέβασαν το κρεβάτι, πάνω στο οποίο ήταν ξαπλωμένος ο παράλυτος.

[5]Όταν είδε ο Ιησούς την πίστη τους, είπε στον παράλυτο: «Παιδί μου, σου συγχωρούνται οι αμαρτίες».

[6]Κάθονταν όμως εκεί μερικοί γραμματείς και συλλογίζονταν μέσα τους:

[7]«Μα πώς μιλάει αυτός έτσι, προσβάλλοντας το Θεό; Ποιος μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες; Μόνον ένας, ο Θεός».

[8]Αμέσως κατάλαβε ο Ιησούς ότι αυτά σκέφτονται και τους λέει: «Γιατί κάνετε αυτές τις σκέψεις στο μυαλό σας;

[9]Τι είναι ευκολότερο να πω στον παράλυτο: "σου συγχωρούνται οι αμαρτίες" ή να του πω, "σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα";

[10]Για να μάθετε λοιπόν ότι ο Υιός του Ανθρώπου έχει την εξουσία να συγχωρεί

πάνω στη γη αμαρτίες» –λέει στον παράλυτο:

11 Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

11«Σ' εσένα το λέω, σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου».

12 Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

12Εκείνος σηκώθηκε αμέσως, πήρε το κρεβάτι του και μπροστά σ' όλους βγήκε έξω, έτσι που όλοι θαύμαζαν και δόξαζαν το Θεό: «Τέτοια πράγματα», έλεγαν, «ποτέ μέχρι τώρα δεν έχουμε δει! »

A vocação de Levi
Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

Η κλήση του Λευί
(Μτ 9,9-13· Λκ 5,27-32)

13 De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.

13Πήγε πάλι ο Ιησούς προς τη λίμνη. Όλος ο κόσμος ερχόταν κοντά του, κι εκείνος τους δίδασκε.

14 Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

14Εκεί που προχωρούσε, είδε το Λευί, γιο του Αλφαίου, να κάθεται στο τελωνείο. «Ακολούθησέ με», του λέει. Κι εκείνος σηκώθηκε και τον ακολούθησε.

Jesus come com pecadores
Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

15 Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

15Κι ενώ ο Ιησούς και οι μαθητές του έτρωγαν στο σπίτι του Λευί, κάθονταν μαζί τους στο τραπέζι και πολλοί τελώνες κι αμαρτωλοί· ήταν πολλοί αυτοί και τον ακολουθούσαν.

16 Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

16Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, βλέποντας ότι τρώει με τελώνες κι αμαρτωλούς, ρωτούσαν τους μαθητές του: «Γιατί τρώει και πίνει με τους τελώνες και τους αμαρτωλούς; »

17 Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

17Ο Ιησούς τους άκουσε και τους λέει: «Δεν έχουν ανάγκη από γιατρό οι υγιείς αλλά οι άρρωστοι· δεν ήρθα να καλέσω σε μετάνοια τους δικαίους αλλά τους αμαρτωλούς».

Do jejum
Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

Το ερώτημα για τη νηστεία
(Μτ 9,14-17· Λκ 5,33-39)

[18] Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

[18]Όταν κάποτε νήστευαν οι μαθητές του Ιωάννη και οι μαθητές των Φαρισαίων, έρχονται μερικοί και λένε στον Ιησού: «Γιατί οι μαθητές του Ιωάννη και οι μαθητές των Φαρισαίων νηστεύουν, ενώ οι δικοί σου μαθητές δε νηστεύουν; »

[19] Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

[19]Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε: «Μπορούν οι φίλοι του γαμπρού να νηστεύουν όσο αυτός είναι μαζί τους; Όσον καιρό είναι μαζί τους ο γαμπρός δεν μπορούν να νηστεύουν.

[20] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

[20]Θα 'ρθει όμως καιρός που θα τους πάρουν από κοντά τους το γαμπρό, και τότε θα νηστέψουν εκείνες τις ημέρες.

[21] Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

[21]»Κανένας δε βάζει για μπάλωμα σε παλιό ρούχο ένα κομμάτι από καινούριο ύφασμα, γιατί το καινούριο μπάλωμα θα τραβήξει το παλιό ρούχο και το σχίσιμο θα γίνει μεγαλύτερο.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

[22]Επίσης, κανένας δε βάζει καινούριο κρασί σε παλιά ασκιά· γιατί το καινούριο κρασί θα κάνει να σκάσουν τα ασκιά, κι έτσι και το κρασί θα χυθεί και τα ασκιά θα καταστραφούν· αλλά το καινούριο κρασί πρέπει να μπει σε καινούρια ασκιά».

Jesus é senhor do sábado

Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

Η τήρηση του Σαββάτου

(Μτ 12,1-8· Λκ 6,1-5)

[23] Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

[23]Συνέβη κάποιο Σάββατο να βαδίζει ο Ιησούς μέσα από σπαρμένα χωράφια, κι οι μαθητές του, ενώ περπατούσαν, έτριβαν στάχυα και έτρωγαν τους σπόρους.

[24] Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?

[24]Οι Φαρισαίοι τότε του έλεγαν: «Κοίτα, κάνουν το Σάββατο κάτι που δεν επιτρέπεται από το νόμο».

[25] Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em

[25]«Ποτέ δε διαβάσατε στη Γραφή», τους λέει, «τι έκανε ο Δαβίδ, όταν βρέθηκε στην

necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?

ανάγκη και πείνασε αυτός κι οι σύντροφοί του;

[26] Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?

[26]Μπήκε στο ναό του Θεού τον καιρό που αρχιερέας ήταν ο Αβιάθαρ κι έφαγε τους άρτους της προθέσεως, που δεν επιτρέπεται από το νόμο να τρώνε παρά μόνον οι ιερείς, κι έδωσε μάλιστα και σ' αυτούς που ήταν μαζί του».

[27] E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;

[27]Και τους έλεγε ο Ιησούς: «Το Σάββατο έγινε για τον άνθρωπο· όχι ο άνθρωπος για το Σάββατο.

[28] de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

[28]Συνεπώς ο Υιός του Ανθρώπου εξουσιάζει και το Σάββατο».

Marcos 3

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 3

Θεραπεία κατά το Σάββατο
(Μτ 12,9-15α· Λκ 6,6-11)

[1] De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.

[1]Ο Ιησούς μπήκε πάλι στη συναγωγή. Εκεί ήταν ένας άνθρωπος με παράλυτο χέρι,

[2] E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.

[2]κι όλοι πρόσεχαν να δουν αν θα τον θεραπεύσει την ημέρα του Σαββάτου, για να τον κατηγορήσουν.

[3] E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!

[3]Λέει τότε στον άνθρωπο με το παράλυτο χέρι: «Σήκω κι έλα εδώ στη μέση».

[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.

[4]«Επιτρέπει ο νόμος», τους ρωτάει, «να κάνει το Σάββατο κανείς καλό ή να κάνει κακό; Να σώσει μια ζωή ή να την αφήσει να χαθεί; » Αυτοί σιωπούσαν.

[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

[5]Κι αφού έριξε σ' όλους μια ματιά με οργή, λυπημένος πολύ για την πώρωση της καρδιάς τους, λέει στον άνθρωπο: «Τέντωσε το χέρι σου». Εκείνος το τέντωσε, κι έγινε καλά το χέρι του σαν το άλλο.

6 Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

7 Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia,

8 de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

9 Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

10 Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

11 Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

12 Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes
Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

13 Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

14 Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

15 e a exercer a autoridade de expelir demônios.

6Βγήκαν έξω οι Φαρισαίοι κι αμέσως συσκέφθηκαν με τους Ηρωδιανούς και πήραν απόφαση να τον εξοντώσουν.

Απήχηση του έργου του Ιησού - Άλλες θεραπείες

7Ο Ιησούς κατευθύνθηκε με τους μαθητές του προς τη λίμνη και τον ακολούθησε πολύς κόσμος από τη Γαλιλαία.

8Επίσης πολύς κόσμος από την Ιουδαία, από τα Ιεροσόλυμα, από την Ιδουμαία κι από την περιοχή πέρα από τον Ιορδάνη και γύρω από την Τύρο και Σιδώνα, όταν άκουσαν όσα έκανε, ήρθαν σ' αυτόν.

9Είπε μάλιστα στους μαθητές του να έχουν ένα πλοιάριο έτοιμο στη διάθεσή του, για να μην τον συνθλίβει ο κόσμος.

10Γιατί, είχε θεραπεύσει πολλούς, με αποτέλεσμα όσοι μαστίζονταν από αρρώστιες να πέφτουν πάνω του για να τον αγγίξουν.

11Οι άρρωστοι από δαιμονικά πνεύματα, όταν τον έβλεπαν, έπεφταν μπροστά του και κραύγαζαν: «Εσύ είσαι ο Υιός του Θεού».

12Εκείνος όμως επιτιμούσε αυστηρά τα πνεύματα να μη φανερώνουν ποιος είναι.

Εκλογή των δώδεκα μαθητών
(Μτ 10,1-4· Λκ 6,12-16)

13Ο Ιησούς τότε ανεβαίνει στο βουνό, καλεί κοντά του αυτούς που ήθελε, κι όταν εκείνοι ήρθαν σ' αυτόν

14διάλεξε δώδεκα, για να είναι μαζί του και να τους στέλνει να κηρύττουν·

15κι ακόμη για να έχουν την εξουσία να θεραπεύουν τις ασθένειες και να διώχνουν τα δαιμόνια.

[16] Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

[17] Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

[18] André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

[19] e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

A blasfêmia dos escribas

Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

[20] Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

[21] E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.

[16]Στο Σίμωνα έδωσε το όνομα Πέτρος·

[17]στον Ιάκωβο, γιο του Ζεβεδαίου, και στον Ιωάννη, αδερφό του Ιακώβου, έδωσε το όνομα Βοανεργές, που σημαίνει «Παιδιά Βροντής».

[18]Οι άλλοι ήταν ο Ανδρέας, ο Φίλιππος, ο Βαρθολομαίος, ο Ματθαίος, ο Θωμάς, ο Ιάκωβος, γιος του Αλφαίου, ο Θαδδαίος, ο Σίμων ο Κανανίτης

[19]κι ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ο οποίος και τον πρόδωσε.

Η εξουσία του Ιησού πάνω στα δαιμόνια

(Μτ 12,22-30· Λκ 11,14-23)

[20]Μετά έρχονται σ' ένα σπίτι· εκεί μαζεύτηκε πάλι τόσος κόσμος, που αυτός και οι μαθητές δεν μπορούσαν ούτε να φάνε.

[21]Όταν τ' άκουσαν αυτό οι δικοί του, βγήκαν να τον συγκρατήσουν, γιατί νόμιζαν ότι είχε χάσει τα λογικά του.

[22]Αλλά κι οι γραμματείς που ήρθαν από τα Ιεροσόλυμα, έλεγαν ότι έχει μέσα του το Βεελζεβούλ κι ότι με τη δύναμη του άρχοντα των δαιμονίων διώχνει τα δαιμόνια.

[23]Τότε τους κάλεσε ο Ιησούς κοντά του και τους μιλούσε με παραβολικές εικόνες: «Πώς μπορεί ο σατανάς να διώχνει το σατανά;

[24]Αν ένα βασίλειο χωριστεί σε αντιμαχόμενες παρατάξεις, θα διαλυθεί.

[25]Κι αν σε μια οικογένεια πέσει διχασμός, θα διαλυθεί κι αυτή.

[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.

[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.

[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.

[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.

[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?

[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

[26]Αν ο σατανάς στραφεί εναντίον του εαυτού του και διχαστεί, δεν μπορεί να σταθεί· τελείωσε η κυριαρχία του.

[27]Κανείς δεν μπορεί να μπει στο σπίτι ενός δυνατού ανθρώπου και να κλέψει τα πράγματά του, αν πρωτύτερα δεν δέσει το δυνατό άνθρωπο. Μόνο τότε θα λεηλατήσει το σπίτι του».

Η προσβολή κατά του Αγίου Πνεύματος

(Μτ 12,31-32· Λκ 12,10)

[28]«Σας βεβαιώνω πως ο Θεός θα συγχωρήσει όλες τις αμαρτίες των ανθρώπων και τις προσβολές που θα του κάνουν·

[29]όποιος όμως προσβάλει το Πνεύμα το Άγιο, δε θα συγχωρηθεί ποτέ· είναι ένοχος αιώνιας καταδίκης».

[30]Τα είπε αυτά ο Ιησούς γιατί έλεγαν πως έχει σατανικό πνεύμα.

Η μητέρα και τα αδέρφια του Ιησού

(Μτ 12,46-50· Λκ 8,19-21)

[31]Ήρθαν τότε η μητέρα και τ' αδέρφια του Ιησού και περιμένοντας έξω από το σπίτι έστειλαν να τον φωνάξουν.

[32]Γύρω του καθόταν πλήθος, και του λένε: «Η μητέρα σου και τ' αδέρφια σου είναι έξω και σε ζητούν».

[33]Εκείνος απαντώντας τούς λέει: «Ποια είναι η μητέρα μου και ποιοι είναι οι αδερφοί μου; »

[34]Κι αφού έριξε μια ματιά ολόγυρα σ' αυτούς που κάθονταν γύρω του, λέει: «Να η μητέρα μου και τα αδέρφια μου.

[35]Γιατί, όποιος εφαρμόζει το θέλημα του Θεού, αυτός είναι αδερφός μου και αδερφή και μητέρα μου».

Marcos 4

A parábola do semeador
Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de modo que entrou num barco, onde se assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.

[2] Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.

[3] Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.

[5] Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

[7] Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

[9] E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola
Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

[10] Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 4

Η παραβολή του σποριά
(Μτ 13,1-9· Λκ 8,4-8)

[1]Άρχισε πάλι να διδάσκει ο Ιησούς πλάι στη λίμνη της Γαλιλαίας. Γύρω του είχε μαζευτεί πάρα πολύς κόσμος· γι' αυτό ο ίδιος μπήκε και κάθισε σ' ένα πλοιάριο, ενώ όλος ο κόσμος έμεινε στη στεριά δίπλα στη λίμνη.

[2]Τους δίδασκε πολλά με παραβολές και τους έλεγε:

[3]«Προσέξτε. Βγήκε ο σποριάς να σπείρει.

[4]Και καθώς έσπερνε, μερικοί σπόροι έπεσαν στο δρόμο, κι ήρθαν τα πουλιά και τους έφαγαν.

[5]Άλλοι έπεσαν σε πετρώδες έδαφος που δεν είχε πολύ χώμα κι αμέσως φύτρωσαν, γιατί το χώμα ήταν λιγοστό.

[6]Μόλις όμως ανέτειλε ο ήλιος, κάηκαν, κι επειδή δεν είχαν ρίζες ξεράθηκαν.

[7]Άλλοι σπόροι έπεσαν στ' αγκάθια, κι όταν τ' αγκάθια μεγάλωσαν τους έπνιξαν και δεν καρποφόρησαν.

[8]Τέλος άλλοι έπεσαν στο γόνιμο έδαφος, όπου βλάστησαν, αυξήθηκαν κι έδωσαν καρπό, τριάντα κι εξήντα κι εκατό φορές περισσότερο.

[9]Όποιος έχει αυτιά για ν' ακούει, ας τ' ακούει αυτά», τους έλεγε.

Γιατί ο Ιησούς μιλάει με παραβολές
(Μτ 13,10-17· Λκ 8,9-10)

[10]Όταν ο Ιησούς έμεινε μόνος, όσοι ήταν μαζί του, καθώς κι οι δώδεκα μαθητές, τον ρωτούσαν για το νόημα των παραβολών.

[11] Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,	[11]Εκείνος τους έλεγε: «Σ' εσάς έχει δοθεί να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού· σ' όσους όμως βρίσκονται έξω, όλα παρουσιάζονται με παραβολές,
[12] para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.	[12]ώστε, όσο κι αν κοιτάζουν να μη βλέπουν, όσο κι αν ακούν να μην καταλαβαίνουν· μήπως μετανοήσουν και τους συγχωρήσει ο Θεός *τις* αμαρτίες».
	Εξήγηση της παραβολής του σποριά (Μτ 13,18-23· Λκ 8,11-15)
[13] Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?	[13]Τους λέει ο Ιησούς: «Αν αυτή την παραβολή δεν καταλαβαίνετε, πώς τότε θα καταλάβετε όλες τις άλλες παραβολές;
[14] O semeador semeia a palavra.	[14]Ο σποριάς σπέρνει το λόγο του Θεού.
[15] São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.	[15]Με τους σπόρους που έπεσαν στο δρόμο εννοούνται εκείνοι στους οποίους σπέρνεται ο λόγος και, μόλις τον ακούσουν, αμέσως έρχεται ο σατανάς και παίρνει το λόγο που έχει σπαρθεί στις καρδιές τους.
[16] Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.	[16]Με άλλους πάλι συμβαίνει ό, τι με τους σπόρους που σπέρνονται σε πετρώδες έδαφος: αυτοί, όταν ακούσουν το λόγο, αμέσως τον δέχονται με χαρά·
[17] Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.	[17]δε ριζώνει όμως μέσα τους, αλλά είναι προσωρινός. Έπειτα, όταν αρχίσουν κατατρεγμοί ή διωγμοί εξαιτίας του ευαγγελίου, αμέσως το απαρνούνται.
[18] Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,	[18]Με τους σπόρους που σπέρνονται στ' αγκάθια εννοούνται αυτοί που ακούν το λόγο,
[19] mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições, concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.	[19]οι μέριμνες όμως για τα εγκόσμια, η απάτη του πλούτου και οι λοιπές επιθυμίες μπαίνουν μέσα τους και

καταπνίγουν το λόγο, κι έτσι δεν καρποφορεί.

[20] Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

[20]Άλλοι, τέλος, μοιάζουν με το σπόρο που σπάρθηκε στο γόνιμο έδαφος: αυτοί ακούν το ευαγγέλιο, το δέχονται και φέρνουν καρπό, άλλοι τριάντα, άλλοι εξήντα κι άλλοι εκατό φορές περισσότερο».

A parábola da candeia
Lucas 8.16-18

[21] Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?

[22] Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

[23] Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

[24] Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

Παραβολικά λόγια για το λυχνάρι και το μέτρο
(Λκ 8,16-18)

[21]Τους έλεγε ο Ιησούς: «Μήπως φέρνουν το λυχνάρι για να το τοποθετήσουν κάτω από το δοχείο που μετρούν το στάρι ή κάτω απ’ το κρεβάτι; Το φέρνουν για να το τοποθετήσουν στο λυχνοστάτη.

[22]Έτσι, δεν υπάρχει τίποτε κρυφό που δε θα γίνει φανερό ούτε μυστικό που δε θα φανερωθεί.

[23]Ας τ’ ακούει αυτά όποιος έχει αυτιά για ν’ ακούει».

[24]Τους έλεγε ακόμη: «Προσέχετε αυτό που ακούτε. Με όποιο μέτρο ενδιαφέροντος ακούτε, με το ίδιο μέτρο θα σας δώσει ο Θεός να καταλάβετε, και μάλιστα με μεγαλύτερο.

[25]Γιατί όποιος έχει, θα του δοθεί ακόμη περισσότερο· όποιος όμως δεν έχει, και αυτό που έχει θα του αφαιρεθεί».

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;

[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

Παραβολή του σπόρου που αυξάνει μόνος του

[26]Ο Ιησούς έλεγε: «Με τη βασιλεία του Θεού συμβαίνει ό, τι με τον άνθρωπο που σπέρνει το σπόρο στη γη:

[27]κοιμάται τη νύχτα και ξυπνάει την ημέρα, κι ο σπόρος βλασταίνει κι αυξάνει με τρόπο που ο ίδιος δεν ξέρει.

[28]Η γη καρποφορεί από μόνη της: στην αρχή βλαστάρι, ύστερα στάχυ και τέλος μεστωμένο σιτάρι στο στάχυ.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

[29]Όταν ωριμάσει ο καρπός, αμέσως αρχίζει να θερίζει, γιατί ήρθε ο καιρός του θερισμού».

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

Η παραβολή για το σπόρο του σιναπιού
(Μτ 13,31-32.34-35· Λκ 13,18-19)

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[30]Έλεγε ακόμη ο Ιησούς: «Με τι να παρομοιάσουμε τη βασιλεία του Θεού ή με ποια παραβολή να την παραστήσουμε;

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[31]Μοιάζει με σπόρο σιναπιού, που όταν τον σπείρουνε στη γη, είναι ο μικρότερος απ' όλους τους σπόρους που σπέρνονται.

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

[32]Μετά τη σπορά, όμως, βλασταίνει και γίνεται μεγαλύτερο απ' όλα τα λαχανικά. Κάνει τόσο μεγάλα κλαδιά, ώστε τα πουλιά να μπορούν να φωλιάζουν στη σκιά του».

Por que Jesus falou por parábolas
Mateus 13.34-35

[33] E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.

[33]Έτσι με πολλές παρόμοιες παραβολές τούς κήρυττε το μήνυμά του, σύμφωνα με τη δυνατότητα που είχαν να καταλαβαίνουν.

[34] E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

[34]Χωρίς παραβολές δεν τους κήρυττε το λόγο, όλα όμως τα εξηγούσε ιδιαιτέρως στους μαθητές του.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

Η κατάπαυση της τρικυμίας
(Μτ 8,23-27· Λκ 8,22-25)

[35] Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

[35]Το βράδυ εκείνης της ημέρας λέει ο Ιησούς στους μαθητές του: «Ας περάσουμε στην απέναντι όχθη».

[36] E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.

[36]Κι αφού άφησαν τον κόσμο, πήραν τον Ιησού όπως ήταν στο πλοιάριο κι έφυγαν. Τον συνόδευαν κι άλλα πλοιάρια.

[37] Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.

[37]Τότε έγινε μεγάλη ανεμοθύελλα και τα κύματα χτυπούσαν πάνω στο πλοιάριο, με αποτέλεσμα αυτό ν' αρχίσει να βυθίζεται.

[38] E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?

[38]Ο Ιησούς ήταν στην πρύμνη και κοιμόταν πάνω σ' ένα μαξιλάρι. Τον ξυπνούν και του λένε: «Διδάσκαλε, δε σε νοιάζει που χανόμαστε; »

[39] E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.

[39]Εκείνος σηκώθηκε, επιτίμησε τον άνεμο και είπε στη θάλασσα: «Σώπα· φιμώσου! » Σταμάτησε τότε ο άνεμος κι έγινε απόλυτη γαλήνη.

[40] Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?

[40]Και στους μαθητές είπε: «Γιατί είστε τόσο δειλοί; Γιατί δεν έχετε πίστη; »

[41] E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

[41]Τότε τους κατέλαβε μεγάλο δέος κι έλεγαν μεταξύ τους: «Ποιος τάχα είναι αυτός, που κι ο άνεμος και η θάλασσα τον υπακούν; »

Marcos 5

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 5

Η θεραπεία του δαιμονισμένου στα Γέργεσα

(Μτ 8,28-34· Λκ 8,26-39)

[1] Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

[1]Ήρθαν στο απέναντι μέρος της λίμνης, στην περιοχή των Γεργεσηνών.

[2] Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

[2]Εκεί, μόλις ο Ιησούς βγήκε από το πλοιάριο, τον συνάντησε αμέσως ένας άνθρωπος που ερχόταν από τα μνήματα.

[3] o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

[3]Ήταν δαιμονισμένος και κατοικούσε στα μνήματα. Δεν μπορούσε κανείς να τον δέσει ούτε με αλυσίδες.

[4] porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões, despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

[4]Πολλές φορές του είχαν βάλει σιδερένια δεσμά στα πόδια και τον είχαν δέσει με αλυσίδες, αυτός όμως είχε σπάσει τις αλυσίδες κι είχε συντρίψει τα δεσμά. Κανείς δεν μπορούσε να τον δαμάσει.

[5] Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

[5]Νύχτα μέρα συνεχώς έμενε στα μνήματα και στα βουνά, έβγαζε κραυγές και κατακοβόταν με πέτρες.

[6] Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

[6]Όταν είδε τον Ιησού από μακριά, έτρεξε και τον προσκύνησε.

7 exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

8 Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

9 E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

10 E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

11 Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

12 E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

13 Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil, precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

14 Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

15 Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião, assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

7Κραυγάζοντας δυνατά τού λέει: «Τι δουλειά έχεις εσύ μ’ εμένα, Ιησού, Υιέ του ύψιστου Θεού; Σ’ εξορκίζω στο Θεό να μη με βασανίσεις».

8Γιατί, ο Ιησούς του έλεγε: «Δαιμονικό πνεύμα, βγες απ’ αυτόν τον άνθρωπο».

9Ακόμα ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ποιο είναι τ’ όνομά σου; » Κι εκείνος απάντησε: «Το όνομά μου είναι Λεγεών, γιατί είμαστε πολλοί».

10Τα δαιμόνια παρακαλούσαν τον Ιησού να μην τα διώξει έξω από την περιοχή.

11Εκεί κοντά στο βουνό έβοσκε ένα μεγάλο κοπάδι χοίρων.

12Όλοι οι δαίμονες, λοιπόν, τον παρακαλούσαν: «Στείλε μας να μπούμε στους χοίρους».

13Αμέσως ο Ιησούς τους το επέτρεψε. Βγήκαν τότε τα δαιμονικά πνεύματα από τον άνθρωπο και μπήκαν στους χοίρους, με αποτέλεσμα να ορμήσει το κοπάδι στον γκρεμό και να πνιγεί στη λίμνη. Ήταν περίπου δύο χιλιάδες χοίροι.

14Οι χοιροβοσκοί έφυγαν και διέδωσαν την είδηση στην πόλη και στην ύπαιθρο. Ήρθαν τότε οι κάτοικοι να δουν τι συνέβη.

15Πηγαίνουν στον Ιησού και βλέπουν το δαιμονισμένο που είχε μέσα του το Λεγεώνα να είναι καθισμένος, να φοράει ρούχα και να φέρεται λογικά· φοβήθηκαν λοιπόν.

[16] Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.
[17] E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.
[18] Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

[19] Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

[20] Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

O pedido de Jairo
Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

[21] Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

[22] Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

[23] e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

[24] Jesus foi com ele.

A cura de uma mulher enferma
Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

[16]Όσοι είχαν δει το γεγονός τούς διηγήθηκαν τι συνέβη στο δαιμονισμένο και στους χοίρους.
[17]Τότε αυτοί άρχισαν να παρακαλούν τον Ιησού να φύγει από την περιοχή τους.
[18]Ενώ έμπαινε ο Ιησούς στο πλοιάριο, τον παρακαλούσε ο άλλοτε δαιμονισμένος να τον πάρει μαζί του.
[19]Ο Ιησούς όμως δεν του το επέτρεψε αλλά του είπε: «Πήγαινε στο σπίτι σου, στους δικούς σου, και διηγήσου σ' αυτούς το καλό που σου έκανε ο Κύριος και την ευσπλαχνία που σου έδειξε».
[20]Εκείνος έφυγε κι άρχισε να διακηρύττει στη Δεκάπολη, τι έκανε γι' αυτόν ο Ιησούς. Κι όλοι έμεναν κατάπληκτοι.

Η θεραπεία της γυναίκας με την αιμορραγία και η ανάσταση της κόρης του Ιαείρου
(Μτ 9,18-26· Λκ 8,40-56)

[21]Όταν πέρασε ο Ιησούς με το πλοιάριο πάλι στην απέναντι όχθη, συγκεντρώθηκε πολύς κόσμος γύρω του. Ήταν πλάι στη λίμνη.
[22]Έρχεται τότε ένας από τους άρχοντες της συναγωγής, που λεγόταν Ιάειρος· μόλις βλέπει τον Ιησού έπεσε στα πόδια του και
[23]τον παρακαλούσε θερμά λέγοντας: «Η κορούλα μου βρίσκεται στα τελευταία της· έλα να βάλεις τα χέρια σου πάνω της για να γιατρευτεί και να ζήσει».
[24]Ο Ιησούς έφυγε μαζί του. Τον ακολουθούσε και πολύς κόσμος, που τον περιέβαλλε ασφυκτικά.

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

25 Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

25Ανάμεσά τους ήταν και μια γυναίκα που υπέφερε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια.

26 e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

26Είχε ξοδέψει όλη την περιουσία της σε πολλές θεραπείες από πολλούς γιατρούς, χωρίς να δει καμιά βελτίωση· αντίθετα, είχε γίνει πολύ χειρότερα.

27 tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

27Όταν άκουσε για τον Ιησού, ήρθε μέσα από τον κόσμο πίσω του κι άγγιξε το ρούχο του.

28 Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

28«Και μόνο ν' αγγίξω τα ρούχα του», έλεγε μέσα της, «θα σωθώ».

29 E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

29Η αιμορραγία της σταμάτησε αμέσως κι αισθάνθηκε στο σώμα της ότι θεραπεύτηκε από την αρρώστια που τη βασάνιζε.

30 Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

30Ταυτόχρονα ο Ιησούς ένιωσε τη δύναμη που βγήκε απ' αυτόν, στράφηκε στο πλήθος και είπε: «Ποιος άγγιξε τα ρούχα μου; »

31 Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

31Οι μαθητές του έλεγαν: «Δε βλέπεις τον κόσμο που σε περιβάλλει ασφυκτικά; Τι ρωτάς ποιος σε άγγιξε; »

32 Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

32Εκείνος όμως έστρεφε το βλέμμα του τριγύρω για να δει εκείνην που τον είχε αγγίξει.

33 Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

33Η γυναίκα τότε, φοβισμένη και τρομαγμένη, ξέροντας αυτό που της συνέβη, ήρθε κι έπεσε στα πόδια του και του είπε όλη την αλήθεια.

34 E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

34Ο Ιησούς της είπε: «Κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε. Πήγαινε στο καλό. Είσαι θεραπευμένη από την αρρώστια σου».

A ressurreição da filha de Jairo

Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

[35] Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

[35]Ενώ ακόμη ο Ιησούς μιλούσε, έρχονται άνθρωποι του άρχοντα της συναγωγής και του λένε: «Η κόρη σου πέθανε· τι εξακολουθείς να ενοχλείς το δάσκαλο; »

[36] Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

[36]Ο Ιησούς όμως αμέσως μόλις άκουσε να λένε τα λόγια αυτά, είπε στον άρχοντα της συναγωγής: «Εσύ μη φοβάσαι· μόνο πίστευε».

[37] Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.

[37]Και δεν επέτρεψε σε κανέναν να τον ακολουθήσει παρά μόνο στον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τον αδερφό του Ιακώβου.

[38] Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.

[38]Έρχονται στο σπίτι του άρχοντα της συναγωγής και βλέπει ο Ιησούς να υπάρχει αναστάτωση, και τους ανθρώπους να κλαίνε και να οδύρονται δυνατά.

[39] Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.

[39]Μπήκε μέσα και τους λέει: «Γιατί αυτός ο θόρυβος και τα κλάματα; Το παιδί δεν πέθανε αλλά κοιμάται». Εκείνοι τον περιγελούσαν.

[40] E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.

[40]Αυτός όμως, αφού τους έβγαλε όλους έξω, παίρνει τον πατέρα και τη μητέρα του παιδιού και τους μαθητές του και μπαίνει εκεί που ήταν το παιδί ξαπλωμένο.

[41] Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!

[41]Πιάνει το κορίτσι από το χέρι και του λέει: «Ταλιθά κούμι», που σημαίνει «κορίτσι, σε διατάζω να σηκωθείς! »

[42] Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.

[42]Το κορίτσι σηκώθηκε αμέσως και περπατούσε. Ήταν δώδεκα ετών. Όλοι τότε κυριεύτηκαν από μεγάλη κατάπληξη.

[43] Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

[43]Ο Ιησούς όμως τους έδωσε αυστηρή παραγγελία να μην το μάθει κανείς αυτό, και είπε να δώσουν στο κορίτσι να φάει.

Marcos 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus
Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

1 Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.

2 Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

3 Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

4 Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

5 Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

6 Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

As instruções para os doze
Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

7 Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 6

Ο Ιησούς δεν γίνεται δεκτός στην πατρίδα του
(Μτ 13,53-58· Λκ 4,16-30)

1Ο Ιησούς έφυγε από ’κει και ήρθε στην πατρίδα του. Οι μαθητές του τον ακολουθούσαν.

2Το Σάββατο άρχισε να διδάσκει στη συναγωγή. Πολλοί που τον άκουγαν απορούσαν κι έλεγαν: «Από πού τα κατέχει αυτά; Και ποια είναι η σοφία αυτή που του δόθηκε; Πώς κάνει τέτοια θαύματα με τα χέρια του;

3Αυτός δεν είναι ο ξυλουργός, ο γιος της Μαρίας κι αδερφός του Ιακώβου, του Ιωσή, του Ιούδα και του Σίμωνος; Κι οι αδερφές του δεν μένουν εδώ στον τόπο μας; » Αυτό, λοιπόν, τους δημιουργούσε εμπόδιο να τον πιστέψουν.

4Κι ο Ιησούς τους έλεγε: «Δεν υπάρχει προφήτης που να μην τον περιφρονούν οι συμπατριώτες του, οι συγγενείς του κι η οικογένειά του».

5Έτσι δεν μπόρεσε να κάνει εκεί κανένα θαύμα, παρά μόνο ακούμπησε τα χέρια του σε λίγους αρρώστους και τους θεράπευσε.

6Κι έμενε κατάπληκτος από την απιστία τους.

Η αποστολή των δώδεκα
(Μτ 10,5-15· Λκ 9,1-6)

Ο Ιησούς περιόδευε στα γύρω χωριά και δίδασκε.

7Κάλεσε τους δώδεκα μαθητές του κι άρχισε να τους στέλνει δύο δύο, δίνοντάς

τους εξουσία να διώχνουν τα δαιμονικά πνεύματα.

[8] Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

[8]Τους παράγγειλε να μην παίρνουν τίποτε μαζί τους για το δρόμο: ούτε σακίδιο ούτε φαγητό ούτε χρήματα στο ζωνάρι τους παρά μόνο ένα ραβδί·

[9] que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

[9]να βάλουν σανδάλια στα πόδια τους και να μην πάρουν μαζί τους διπλά ρούχα.

[10] E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

[10]Τους έλεγε ακόμη: «Σ’ όποιο σπίτι φιλοξενηθείτε, εκεί να μένετε ώσπου να φύγετε από ’κείνο το μέρος.

[11] Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

[11]Και όσοι δεν σας δεχτούν και δεν ακούσουν το μήνυμά σας, όταν φεύγετε, τινάξτε τη σκόνη κάτω απ’ τα πόδια σας, για να υπάρχει μια μαρτυρία εναντίον τους. Σας βεβαιώνω πως την ημέρα της κρίσεως ο Θεός θα δείξει μεγαλύτερη επιείκεια για τα Σόδομα και τα Γόμορρα, παρά για την πόλη εκείνη».

[12] Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

[12]Οι μαθητές έφυγαν και κήρυτταν στους ανθρώπους να μετανοήσουν,

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

[13]και θεράπευαν πολλούς δαιμονισμένους. Άλειφαν με λάδι πολλούς αρρώστους και τους γιάτρευαν.

A morte de João Batista

Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

Ο αποκεφαλισμός του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Μτ 14,1-12· Λκ 9,7-9)

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[14]Ο βασιλιάς Ηρώδης άκουσε για τον Ιησού, γιατί το όνομά του είχε γίνει γνωστό. Μερικοί έλεγαν: «Αναστήθηκε από τους νεκρούς ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, γι’ αυτό μπορεί και κάνει τέτοια θαύματα».

[15] Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

[15]Άλλοι έλεγαν: «Είναι ο Ηλίας». Άλλοι έλεγαν: «Είναι προφήτης, σαν ένας από τους μεγάλους προφήτες».

[16] Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

[16]Όταν τ' άκουσε αυτά ο Ηρώδης, είπε: «Αυτός είναι ο Ιωάννης, που εγώ τον αποκεφάλισα· αναστήθηκε από τους νεκρούς».

[17] Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

[17]Πραγματικά, ο ίδιος ο Ηρώδης είχε στείλει να συλλάβουν τον Ιωάννη και τον είχε βάλει στη φυλακή. Αυτό το έκανε εξαιτίας της Ηρωδιάδας, που την είχε παντρευτεί, παρ' όλο που ήταν γυναίκα του Φίλιππου του αδερφού του.

[18] Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

[18]Ο Ιωάννης δηλαδή έλεγε στον Ηρώδη: «Δεν σου επιτρέπεται να έχεις τη γυναίκα του αδερφού σου».

[19] E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

[19]Η Ηρωδιάδα λοιπόν μισούσε τον Ιωάννη και ήθελε να τον σκοτώσει, αλλά δεν μπορούσε,

[20] Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

[20]γιατί ο Ηρώδης τον φοβόταν. Ήξερε πως ο Ιωάννης ήταν δίκαιος κι άγιος άνθρωπος, και γι' αυτό έκανε πολλά απ' αυτά που έλεγε, και τον άκουγε ευχαρίστως.

[21] E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos oficiais militares e aos principais da Galiléia,

[21]Τελικά η Ηρωδιάδα βρήκε την ευκαιρία, όταν ο Ηρώδης για τα γενέθλιά του κάλεσε σε δείπνο τους πολιτικούς και στρατιωτικούς άρχοντες και τους επισήμους της Γαλιλαίας.

[22] entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas. Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

[22]Τότε μπήκε στην αίθουσα η θυγατέρα της Ηρωδιάδας και χόρεψε. Τόσο άρεσε στον Ηρώδη και στους καλεσμένους, που ο βασιλιάς είπε στο κορίτσι: «Ζήτησέ μου ό, τι θέλεις, και θα σου το δώσω».

[23] E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.

[23]Της έκανε μάλιστα και όρκο: «Ο, τιδήποτε μου ζητήσεις θα σου το δώσω, μέχρι και το μισό μου βασίλειο».

[24] Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.

[25] No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.

[26] Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

[27] E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,

[28] e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.

[29] Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

[30] Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.

[31] E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer, visto serem numerosos os que iam e vinham.

[32] Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

[33] Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé,

[24]Αυτή πήγε και ρώτησε τη μητέρα της: «Τι να ζητήσω; » Κι εκείνη της απάντησε: «Το κεφάλι του Ιωάννη του Βαπτιστή».

[25]Ήρθε αμέσως βιαστικά στο βασιλιά και του είπε: «Θέλω τώρα αμέσως να μου δώσεις το κεφάλι του Ιωάννη του Βαπτιστή μέσα σ’ ένα πιάτο».

[26]Ο βασιλιάς στενοχωρήθηκε· εξαιτίας όμως του όρκου που είχε δώσει μπροστά στους καλεσμένους, δεν θέλησε να της το αρνηθεί.

[27]Έστειλε τότε αμέσως ένα στρατιώτη της φρουράς με τη διαταγή να φέρει το κεφάλι του Ιωάννη.

[28]Εκείνος πήγε και τον αποκεφάλισε στη φυλακή. Έφερε το κεφάλι του σ’ ένα πιάτο και το έδωσε στο κορίτσι, και το κορίτσι το πήγε στη μάνα της.

[29]Όταν το ’μαθαν οι μαθητές του Ιωάννη, ήρθαν και πήραν το σώμα του και το έβαλαν σε μνήμα.

Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων
(Μτ 14,13-21· Λκ 9,10-17· Ιω 6,1-14)

[30]Οι απόστολοι επέστρεψαν στον Ιησού και του διηγήθηκαν όλα όσα έκαναν κι όσα δίδαξαν.

[31]Ο Ιησούς τους λέει: «Ελάτε σε μια ερημική τοποθεσία μόνοι σας, για ν’ αναπαυθείτε λίγο»· κι αυτό γιατί ήταν πολλοί αυτοί που πηγαινοέρχονταν, κι ο Ιησούς και οι μαθητές δεν είχαν χρόνο ούτε για φαγητό.

[32]Έτσι έφυγαν με το πλοιάριο μακριά από τον κόσμο σ’ ένα ερημικό μέρος.

[33]Πολλοί όμως τους είδαν να φεύγουν και τους αναγνώρισαν· έτσι έτρεξαν απ’ όλα

de todas as cidades, e chegaram antes deles.

τα μέρη με τα πόδια προς τα ’κει κι έφτασαν πριν απ’ αυτούς και μαζεύτηκαν γύρω από τον Ιησού.

34 Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

34Όταν εκείνος βγήκε στη στεριά, είδε πολύ κόσμο και τους σπλαχνίστηκε, γιατί ήταν σαν πρόβατα που δεν έχουν βοσκό, κι άρχισε να τους διδάσκει πολλά.

35 Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

35Αφού πέρασε πολλή ώρα, τον πλησιάζουν οι μαθητές του και του λένε: «Το μέρος εδώ είναι έρημο, κι η ώρα περασμένη.

36 despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

36Διώξε τον κόσμο να πάνε στις γύρω αγροικίες και στα χωριά, για ν’ αγοράσουν ψωμιά, γιατί δεν έχουν τι να φάνε».

37 Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

37Ο Ιησούς όμως τους αποκρίθηκε: «Δώστε τους εσείς να φάνε». Του λένε τότε: «Να πάμε και ν’ αγοράσουμε ψωμί για διακόσια δηνάρια και να τους δώσουμε να φάνε; »

38 E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.

38«Πόσα ψωμιά έχετε; » τους ρωτάει εκείνος. «Πηγαίνετε να δείτε». Αφού εξακρίβωσαν, του λένε: «Πέντε, και δύο ψάρια».

39 Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.

39Τους διέταξε τότε να τους βάλουν όλους να καθίσουν για φαγητό κατά ομάδες πάνω στο χλωρό χορτάρι.

40 E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

40Κάθισαν λοιπόν παρέες παρέες ανά εκατό και ανά πενήντα άτομα.

41 Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

41Πήρε ο Ιησούς τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, έστρεψε το βλέμμα του στον ουρανό, τα ευλόγησε, έκοψε τα ψωμιά σε κομμάτια και τα έδωσε στους μαθητές, για να τα μοιράσουν στον κόσμο. Επίσης μοίρασε σ’ όλους και τα δύο ψάρια.

42 Todos comeram e se fartaram;

42Έφαγαν όλοι και χόρτασαν.

[43] e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.

[44] Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

Jesus anda por sobre o mar
Mateus 14.22-33; João 6.16-21

[45] Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.

[46] E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.

[47] Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.

[48] E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.

[49] Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.

[50] Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[51] E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos,

[52] porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

Jesus em Genesaré

[43]Μάζεψαν μάλιστα και κομμάτια απ’ τα ψωμιά και τα ψάρια, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

[44]Αυτοί που έφαγαν τα ψωμιά ήταν πέντε χιλιάδες άντρες.

Ο Ιησούς περπατάει πάνω στη λίμνη
(Μτ 14,22-33· Ιω 6,15-21)

[45]Αμέσως έπειτα ο Ιησούς υποχρέωσε τους μαθητές του να μπουν στο πλοιάριο και να πάνε να τον περιμένουν στην απέναντι όχθη, στη Βηθσαϊδά, ωσότου ο ίδιος διαλύσει τα πλήθη.

[46]Κι αφού τους αποχαιρέτησε, ανέβηκε στο βουνό για να προσευχηθεί.

[47]Όταν βράδιασε, το πλοιάριο ήταν στο μέσο της λίμνης, κι ο Ιησούς μόνος στη στεριά.

[48]Τους είδε τότε να παιδεύονται στην κωπηλασία, γιατί ήταν αντίθετος ο άνεμος. Κατά τα ξημερώματα ήρθε ο Ιησούς σ’ αυτούς, περπατώντας πάνω στη λίμνη κι έκανε να τους προσπεράσει.

[49]Οι μαθητές, όταν τον είδαν να περπατάει πάνω στη λίμνη, νόμισαν ότι είναι φάντασμα κι έβαλαν τις φωνές,

[50]γιατί τον είχαν δει όλοι και τρόμαξαν. Αμέσως όμως ο Ιησούς τους μίλησε και τους είπε: «Θάρρος! Εγώ είμαι· μη φοβάστε».

[51]Μετά ανέβηκε στο πλοιάριο μαζί τους, κι ο άνεμος κόπασε. Οι μαθητές κυριεύτηκαν από πολύ μεγάλη κατάπληξη και θαυμασμό.

[52]Γιατί δεν είχαν καταλάβει τι είχε συμβεί πραγματικά με τα ψωμιά, αλλ’ η καρδιά τους ήταν πορωμένη.

Θεραπείες στη Γεννησαρέτ

Mateus 14.34-36

53 Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.

54 Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;

55 e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.

56 Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

(Μτ 14, 34-36)

53Αφού διέσχισαν τη λίμνη, πήγαν στη Γεννησαρέτ.

54Όταν βγήκαν από το πλοιάριο, αμέσως ο κόσμος αναγνώρισε τον Ιησού.

55Έτρεξαν τότε γύρω σ' όλη την περιοχή εκείνη κι άρχισαν να φέρνουν τους αρρώστους πάνω στα κρεβάτια τους, όπου μάθαιναν ότι είναι ο Ιησούς.

56Κι όπου έμπαινε, σε χωριά ή σε πόλεις ή στην ύπαιθρο, τοποθετούσαν τους αρρώστους στις αγορές και τον παρακαλούσαν να τους επιτρέψει ν' αγγίξουν έστω και την άκρη από τα ρούχα του. Κι όσοι τον άγγιζαν θεραπεύονταν.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Mateus 15.1-20

1 Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.

2 E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar

3 (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;

4 quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 7

Ανθρώπινες παραδόσεις και θεϊκές εντολές

(Μτ 15,1-9)

1Οι Φαρισαίοι και μερικοί γραμματείς που είχαν έρθει από τα Ιεροσόλυμα, μαζεύτηκαν γύρω από τον Ιησού.

2Αυτοί παρατήρησαν ότι μερικοί από τους μαθητές του έτρωγαν ψωμί με ακάθαρτα χέρια, δηλαδή χωρίς προηγουμένως να τα πλύνουν, και τους κατέκριναν.

3–Οι Φαρισαίοι κι όλοι οι Ιουδαίοι δεν τρώνε αν δεν πλύνουν πρώτα τα χέρια τους, τηρώντας έτσι την παράδοση των προγόνων τους.

4Επίσης, όταν επιστρέφουν από την αγορά, δεν τρώνε αν δεν κάνουν πρώτα καθαρμούς. Και πολλά άλλα τηρούν κατά την παράδοση, όπως τον καθαρμό ποτηριών και σκευών, χάλκινων αντικειμένων και κρεβατιών. –

[5] interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?

[5]Ρωτούν λοιπόν οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς τον Ιησού: «Γιατί δε ζουν οι μαθητές σου σύμφωνα με την παράδοση των προγόνων μας, αλλά τρώνε με ακάθαρτα χέρια; »

[6] Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[6]Εκείνος τους απάντησε: «Πολύ σωστά προφήτεψε για σας τους υποκριτές ο Ησαΐας, που γράφει: Αυτός ο λαός με τα χείλη με τιμάει, η καρδιά τους όμως βρίσκεται πολύ μακριά μου.

[7] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[7]Δεν ωφελεί που με λατρεύουν, αφού διδάσκουν εντολές που επινόησαν οι άνθρωποι.

[8] Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.

[8]Αφήνετε κατά μέρος την εντολή του Θεού και τηρείτε ανθρώπινες παραδόσεις, όπως είναι οι καθαρμοί σκευών και ποτηριών, και κάνετε πολλά άλλα παρόμοια μ' αυτά».

[9] E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.

[9]Τους έλεγε ακόμη: «Ωραία λοιπόν. Παραβαίνετε την εντολή του Θεού, για να διατηρήσετε την παράδοσή σας!

[10] Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[10]Ο Μωυσής είπε: τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου· και όποιος κακολογεί τον πατέρα του ή τη μητέρα του να τιμωρείται με θάνατο.

[11] Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,

[11]Εσείς όμως λέτε: "αν κάποιος πει στον πατέρα του ή στη μητέρα του Κορβάν, που σημαίνει ότι αυτό που μπορείς να ωφεληθείς από μένα το έχω δωρίσει στο Θεό,

[12] então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,

[12]απαλλάσσεται από την υποχρέωση να κάνει κάτι για τον πατέρα του ή τη μητέρα του".

[13] invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos

[13]Έτσι, ακυρώνετε το λόγο του Θεού, με τις διατάξεις που παραλάβατε και τις

transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.

μεταβιβάζετε. Και κάνετε και πολλά άλλα παρόμοια».

Τι κάνει τον άνθρωπο ακάθαρτο
(Μτ 15,10-20)

[14] Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.

[14]Φώναξε πάλι ο Ιησούς τον κόσμο κοντά του και τους είπε: «Ακούστε με όλοι και καταλάβετέ το:

[15] Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.

[15]Τίποτε απ’ αυτά που απ’ έξω μπαίνουν μέσα στον άνθρωπο, δεν μπορεί να τον κάνει ακάθαρτο· αυτά όμως που βγαίνουν μέσα από τον άνθρωπο, αυτά τον κάνουν ακάθαρτο.

[16] [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]

[16][Όποιος έχει αυτιά για ν’ ακούει, ας τ’ ακούει]».

[17] Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.

[17]Όταν απομακρύνθηκε ο Ιησούς από τα πλήθη και μπήκε σ’ ένα σπίτι, τον ρωτούσαν οι μαθητές του τι εννοούσε μ’ αυτό που είπε.

[18] Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

[18]Τους απάντησε: «Κι εσείς ακόμη δυσκολεύεστε τόσο να καταλάβετε; Ακόμη δεν καταλαβαίνετε πως καθετί που απ’ έξω μπαίνει μέσα στον άνθρωπο δεν μπορεί να τον κάνει ακάθαρτο;

[19] porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E, assim, considerou ele puros todos os alimentos.

[19]Δεν μπαίνει στην καρδιά του αλλά στην κοιλιά του και αποβάλλεται στο αποχωρητήριο, αφήνοντας στον οργανισμό όλες τις άλλες τροφές καθαρές.

[20] E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.

[20]Ό, τι βγαίνει μέσα από τον άνθρωπο» – τους έλεγε ακόμη– «εκείνο τον κάνει ακάθαρτο.

[21] Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,

[21]Γιατί μέσα από την καρδιά των ανθρώπων πηγάζουν οι κακές σκέψεις, μοιχείες, πορνείες, φόνοι,

[22] a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.

[23] Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

A mulher siro-fenícia
Mateus 15.21-28

[24] Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,

[25] porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.

[26] Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.

[27] Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[28] Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.

[29] Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

[30] Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

[22]κλοπές, πλεονεξίες, πονηριές, δόλος, ακολασία, φθόνος, βλασφημία, αλαζονεία, αφροσύνη.

[23]Όλα αυτά τα κακά πηγάζουν μέσα από τον άνθρωπο και τον κάνουν ακάθαρτο».

Η πίστη μιας ειδωλολάτρισσας
(Μτ 15,21-28)

[24]Ο Ιησούς έφυγε απ' εκεί και πήγε στην περιοχή της Τύρου και της Σιδώνας. Μπήκε σ' ένα σπίτι και ήθελε να μην τον αντιληφθεί κανείς· δεν μπόρεσε όμως να ξεφύγει την προσοχή του κόσμου.

[25]Μόλις πληροφορήθηκε γι' αυτόν κάποια γυναίκα που το κορίτσι της κατεχόταν από δαιμονικό πνεύμα, ήρθε κι έπεσε στα πόδια του.

[26]Η γυναίκα αυτή ήταν ειδωλολάτρισσα και καταγόταν από τη Φοινίκη της Συρίας. Παρακαλούσε, λοιπόν, τον Ιησού να θεραπεύσει το κορίτσι της από το δαιμόνιο.

[27]Εκείνος όμως της είπε: «Άσε πρώτα να χορτάσουν τα παιδιά, γιατί δεν είναι σωστό να πάρει κανείς το ψωμί των παιδιών και να το πετάξει στα σκυλιά».

[28]«Ναι, Κύριε», του αποκρίθηκε η γυναίκα, «αλλά και τα σκυλιά τρώνε από τα ψίχουλα των παιδιών, που πέφτουν από το τραπέζι».

[29]Της είπε τότε ο Ιησούς: «Γι' αυτό το λόγο που είπες, πήγαινε· το κορίτσι σου έχει κιόλας θεραπευτεί από το δαιμόνιο».

[30]Η γυναίκα επέστρεψε στο σπίτι της και βρήκε το παιδί ξαπλωμένο στο κρεβάτι και θεραπευμένο.

Θεραπεία κωφαλάλου
(Μτ 15,29-31)

[31] De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

[32] Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

[33] Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

[34] depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!

[35] Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

[36] Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais recomendava, tanto mais eles o divulgavam.

[37] Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

[31]Πάλι έφυγε ο Ιησούς από την περιοχή της Τύρου και της Σιδώνας και ήρθε στη λίμνη της Γαλιλαίας, περνώντας μέσα από την περιοχή της Δεκάπολης.

[32]Εκεί του έφεραν έναν κωφάλαλο και τον παρακαλούσαν να βάλει το χέρι του πάνω του.

[33]Ο Ιησούς τον πήρε ξεχωριστά, μακριά από το πλήθος, έβαλε τα δάχτυλά του στ' αυτιά του, και με το σάλιο του άγγιξε τη γλώσσα του.

[34]Έστρεψε το βλέμμα του στον ουρανό, στέναξε και του λέει: «Εφφαθά», που σημαίνει «Άνοιξε».

[35]Αμέσως άνοιξαν τ' αυτιά του, λύθηκε η δεμένη γλώσσα του και μιλούσε κανονικά.

[36]Ο Ιησούς τους ζήτησε να μην το πουν σε κανέναν. Όσο όμως κι αν τους το ζητούσε, εκείνοι πολύ περισσότερο το διαλαλούσαν.

[37]Υπερβολικά εντυπωσιασμένοι έλεγαν: «Τι ωραία που τα τακτοποιεί όλα! Ακόμη και τους κουφούς κάνει ν' ακούν, και τους βουβούς να μιλούν».

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes
Mateus 15.32-39

[1] Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:

[2] Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 8

Ο χορτασμός των τεσσάρων χιλιάδων
(Μτ 15,32-39)

[1]Εκείνες τις μέρες πάλι μαζεύτηκε πολύς κόσμος, κι επειδή δεν είχαν τι να φάνε, κάλεσε ο Ιησούς τους μαθητές και τους λέει:

[2]«Σπλαχνίζομαι αυτό τον κόσμο· τρεις μέρες τώρα είναι μαζί μου και δεν έχουν τι να φάνε.

[3] Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.

[4] Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?

[5] E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.

[6] Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.

[7] Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

[8] Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

[9] Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

[10] Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

Os fariseus pedem um sinal do céu
Mateus 16.1-4

[11] E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

[12] Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos

[3]Αν τους αφήσω να φύγουν στα σπίτια τους νηστικοί, θα αποκάμουν στο δρόμο». Μερικοί μάλιστα είχαν έρθει από μακριά.

[4]Τότε του αποκρίθηκαν οι μαθητές του: «Πώς είναι δυνατό να τους χορτάσει κανείς ψωμί εδώ στην ερημιά; »

[5]Ο Ιησούς τους ρώτησε: «Πόσα ψωμιά έχετε; » Αυτοί του απάντησαν: «Εφτά».

[6]Πρόσταξε τότε τον κόσμο να καθίσουν καταγής. Πήρε τα εφτά ψωμιά, είπε ευχαριστήρια προσευχή, τα έκοψε κομμάτια και τα έδωσε στους μαθητές του να τα μοιράσουν. Αυτοί τα μοίρασαν στον κόσμο.

[7]Είχαν και λίγα ψαράκια. Τα ευλόγησε και είπε να τα μοιράσουν κι αυτά.

[8]Έφαγαν λοιπόν και χόρτασαν. Συγκεντρώθηκαν μάλιστα κι εφτά καλάθια περισσεύματα.

[9]Ο κόσμος ήταν περίπου τέσσερις χιλιάδες. Κατόπιν ο Ιησούς τους άφησε να φύγουν,

[10]κι ο ίδιος μπήκε αμέσως με τους μαθητές στο καΐκι και ήρθε στα μέρη Δαλμανουθά.

Οι Φαρισαίοι ζητούν θαυματουργικά σημάδια
(Μτ 16,1-4)

[11]Ήρθαν οι Φαρισαίοι κι άρχισαν να συζητούν μαζί του· και θέλοντας να τον φέρουν σε δύσκολη θέση, του ζητούσαν ν' αποδείξει μ' ένα θαύμα τη θεϊκή αποστολή του.

[12]Ο Ιησούς λυπήθηκε κατάβαθα και τους είπε: «Γιατί η γενιά αυτή ζητάει θαυματουργικό σημάδι; Σας βεβαιώνω

digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

13 E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

O fermento dos fariseus e o de Herodes
Mateus 16.5-12

14 Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

15 Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

16 E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

17 Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão? Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

18 Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

19 de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

20 E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

21 Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

A cura de um cego em Betsaida

πως δε θα δοθεί στη γενιά αυτή τέτοιο σημάδι».

13Τους άφησε στο πλοιάριο και έφυγε πάλι.

Η αδυναμία των μαθητών να καταλάβουν
(Μτ 16,5-12)

14Οι μαθητές ξέχασαν να πάρουν μαζί τους τρόφιμα. Εκτός από ένα ψωμί δεν είχαν τίποτε άλλο μαζί τους στο πλοιάριο.

15Ο Ιησούς τους πρότρεπε λέγοντας: «Να προφυλάγεστε και να προσέχετε από το προζύμι των Φαρισαίων κι από το προζύμι του Ηρώδη».

16Εκείνοι σκέφτονταν κι έλεγαν μεταξύ τους πως αυτό το λέει γιατί δεν έχουν ψωμιά.

17Ο Ιησούς κατάλαβε και τους λέει: «Γιατί σκέφτεστε ότι δεν έχετε ψωμιά; Ακόμη δεν καταλαβαίνετε και δεν μπαίνετε στο νόημα; Τόσο πορωμένη είναι η καρδιά σας;

18Παρ’ όλο που έχετε μάτια δε βλέπετε και παρ’ όλο που έχετε αυτιά δεν ακούτε; Τίποτα δε θυμάστε;

19Όταν μοίρασα τα πέντε ψωμιά στους πέντε χιλιάδες ανθρώπους, πόσα κοφίνια γεμάτα περισσέμματα μαζέψατε; » «Δώδεκα», του λένε.

20«Όταν μοίρασα τα εφτά ψωμιά στους τέσσερις χιλιάδες, πόσα καλάθια γεμάτα περισσέμματα μαζέψατε; » «Εφτά» του απαντούν.

21«Ακόμη δεν καταλαβαίνετε; » τους λέει.

Η θεραπεία του τυφλού της Βηθσαϊδά

[22] Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

[22]Όταν ήρθε ο Ιησούς στη Βηθσαϊδά, του φέρνουν έναν τυφλό και τον παρακαλούσαν να τον αγγίξει.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[23]Έπιασε ο Ιησούς τον τυφλό από το χέρι και τον έφερε έξω από το χωριό. Έβαλε σάλιο στα μάτια του, ακούμπησε τα χέρια πάνω του και τον ρώτησε αν βλέπει τίποτε.

[24] Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

[24]Εκείνος, αρχίζοντας να ξαναβρίσκει το φως του, είπε: «Βλέπω τους ανθρώπους· τους βλέπω όμως σαν δέντρα που περπατούν».

[25] Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

[25]Ύστερα πάλι έβαλε τα χέρια του ο Ιησούς στα μάτια του τυφλού και τον έκανε να βλέπει καθαρά. Η όρασή του αποκαταστάθηκε τελείως και τους έβλεπε όλους ξεκάθαρα.

[26] E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

[26]Τότε ο Ιησούς τον έστειλε σπίτι του λέγοντας: «Ούτε στο χωριό να μπεις ούτε να πεις τίποτα σε κανέναν εκεί».

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

Η ομολογία του Πέτρου

(Μτ 16,13-20· Λκ 9,18-21)

[27] Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

[27]Ο Ιησούς και οι μαθητές του βγήκαν στα χωριά της Καισάρειας του Φιλίππου. Καθώς περπατούσαν, ρώτησε τους μαθητές του: «Ποιος λένε οι άνθρωποι ότι είμαι; »

[28] E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

[28]Εκείνοι του απάντησαν: «Λένε ότι είσαι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, άλλοι ότι είσαι ο Ηλίας, άλλοι ότι είσαι ένας από τους προφήτες».

[29] Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

[29]«Εσείς ποιος λέτε ότι είμαι; » τους ρώτησε ο Ιησούς. Ο Πέτρος του αποκρίθηκε: «Εσύ είσαι ο Μεσσίας».

[30] Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

[31] Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

[32] E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

[33] Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

[34] Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[35] Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

[36] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

[37] Que daria um homem em troca de sua alma?

[30]Τότε ο Ιησούς τους έδωσε αυστηρή διαταγή να μη μιλάνε σε κανέναν γι' αυτόν.

Ο Ιησούς προλέγει το θάνατο και την ανάστασή του

(Μτ 16,21-23· Λκ 9,22)

[31]Ο Ιησούς άρχισε να τους διδάσκει ότι πρέπει ο Υιός του Ανθρώπου να πάθει πολλά, να αποδοκιμαστεί από τους πρεσβυτέρους και τους αρχιερείς και τους γραμματείς, να θανατωθεί και μετά από τρεις ημέρες ν' αναστηθεί.

[32]Τους έλεγε αυτά τα λόγια ξεκάθαρα. Ο Πέτρος τότε τον πήρε ιδιαιτέρως και άρχισε να τον μαλώνει.

[33]Ο Ιησούς όμως στράφηκε στους μαθητές, τους κοίταξε και μάλωσε τον Πέτρο μ' αυτά τα λόγια: «Φύγε από μπροστά μου, σατανά! Δε σκέφτεσαι όπως θέλει ο Θεός αλλά όπως θέλουν οι άνθρωποι».

Ο σταυρός του αληθινού μαθητή

(Μτ 16,24-28· Λκ 9,23-27)

[34]Ο Ιησούς κάλεσε τότε τον κόσμο μαζί με τους μαθητές και τους είπε: «Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του κι ας με ακολουθεί.

[35]Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει· όποιος όμως χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας του ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει.

[36]Τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο αλλά χάσει τη ζωή του;

[37]Τι μπορεί να δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για τη ζωή του;

[38] Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

[38]Όποιος, ζώντας μέσα σ' αυτή τη γενιά την άπιστη κι αμαρτωλή, ντραπεί για μένα και για τη διδασκαλία μου, θα ντραπεί γι' αυτόν και ο Υιός του Ανθρώπου, όταν έρθει με όλη τη λαμπρότητα του Πατέρα του, μαζί με τους αγίους αγγέλους».

Marcos 9

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 9

[1] Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

[1]Τους έλεγε ακόμη ο Ιησούς: «Σας βεβαιώνω πως υπάρχουν μερικοί ανάμεσα σ' αυτούς που βρίσκονται εδώ, οι οποίοι δε θα γευτούν το θάνατο, πριν δουν να έρχεται δυναμικά η βασιλεία του Θεού».

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

Η μεταμόρφωση του Ιησού

(Μτ 17,1-13· Λκ 9,28-36)

[2] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

[2]Ύστερα από έξι μέρες, παίρνει ο Ιησούς ιδιαιτέρως μόνο τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, και τους ανεβάζει σ' ένα ψηλό βουνό. Εκεί μεταμορφώθηκε μπροστά τους,

[3] as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

[3]τα ρούχα του έγιναν αστραφτερά, κατάλευκα σαν το χιόνι, τέτοια που κανένας βαφέας πάνω στη γη δεν μπορούσε να τα κάνει τόσο λευκά.

[4] Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

[4]Μετά τους εμφανίστηκε ο Ηλίας μαζί με το Μωυσή, και συζητούσαν με τον Ιησού. Λέει τότε ο Πέτρος στον Ιησού:

[5] Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

[5]«Διδάσκαλε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ! Να στήσουμε τρεις σκηνές: μία για σένα, μία για το Μωυσή και μία για τον Ηλία».

[6] Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

[6]Δεν ήξερε τι να πει, γιατί είχαν κυριευτεί από τρόμο.

[7] A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

[7]Ήρθε τότε ένα σύννεφο και τους σκέπασε, και μια φωνή ακούστηκε μέσα

από το σύννεφο: «Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός· αυτόν ν' ακούτε».

[8] E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

[8]Ξαφνικά, όταν έστρεψαν τριγύρω τα βλέμματά τους, δεν είδαν κανέναν, παρά τον Ιησού μόνον μαζί τους.

A vinda de Elias
Mateus 17.9-13

[9] Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.

[9]Ενώ κατέβαιναν από το βουνό, τους πρόσταξε να μη διηγηθούν σε κανέναν αυτά που είδαν, παρά μόνον όταν ο Υιός του Ανθρώπου αναστηθεί από τους νεκρούς.

[10] Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.

[10]Τα λόγια αυτά τα συγκράτησαν και συζητούσαν μεταξύ τους τι σημαίνει αυτό το «θ' αναστηθεί από τους νεκρούς».

[11] E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11]Τον ρωτούσαν ακόμη: «Γιατί λένε οι γραμματείς ότι πρέπει πρώτα να έρθει ο Ηλίας; »

[12] Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como, pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

[12]Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε: «Πραγματικά, πρέπει να έρθει πρώτα ο Ηλίας και να τα αποκαταστήσει όλα. Γιατί όμως λένε οι Γραφές για τον Υιό του Ανθρώπου ότι θα υποστεί πολλά και θα περιφρονηθεί;

[13] Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

[13]Σας λέω πως ο Ηλίας ήρθε κιόλας και του έκαναν ό, τι ήθελαν, όπως προβλέπουν οι Γραφές γι' αυτόν».

A cura de um jovem possesso
Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

Θεραπεία του παιδιού με το δαιμονικό πνεύμα
(Μτ 17,14-21· Λκ 9,37-43α)

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.

[14]Όταν ήρθε στους υπόλοιπους μαθητές, είδε πολύν κόσμο γύρω τους και γραμματείς να συζητούν μαζί τους.

[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.

[15]Αμέσως, μόλις όλος ο κόσμος είδαν τον Ιησού, θαμπώθηκαν κι έτρεχαν όλοι να τον χαιρετήσουν.

[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?

[16]Ο Ιησούς ρώτησε τους γραμματείς: «Τι συζητάτε μεταξύ σας; »

[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;

[18] e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.

[19] Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.

[20] E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.

[21] Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;

[22] e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.

[23] Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.

[24] E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!

[25] Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-

[17]Τότε ένας μέσα από το πλήθος τού αποκρίθηκε: «Διδάσκαλε, έφερα σ’ εσένα το γιο μου, γιατί έχει μέσα του δαιμονικό πνεύμα που τον κάνει άλαλο.

[18]Κάθε φορά που τον πιάνει, τον ρίχνει κάτω και τότε βγάζει αφρούς, τρίζει τα δόντια και μένει ξερός. Είπα στους μαθητές σου να διώξουν αυτό το πνεύμα, αλλά δεν μπόρεσαν».

[19]«Άπιστη γενιά! » αποκρίθηκε ο Ιησούς. «Ως πότε θα είμαι μαζί σας; Πόσον καιρό ακόμη θα σας ανέχομαι; Φέρτε μου εδώ το παιδί». Εκείνοι του το έφεραν.

[20]Μόλις το πνεύμα είδε τον Ιησού, αμέσως τάραξε το παιδί, κι εκείνο έπεσε καταγής και κυλιόταν βγάζοντας αφρούς.

[21]«Πόσος καιρός είναι που του συμβαίνει αυτό; » ρώτησε ο Ιησούς τον πατέρα του παιδιού. Εκείνος απάντησε: «Από μικρό παιδί.

[22]Πολλές φορές μάλιστα και στη φωτιά τον έριξε και στα νερά για να τον εξολοθρέψει. Αλλά αν μπορείς να κάνεις κάτι, σπλαχνίσου μας και βοήθησέ μας».

[23]Ο Ιησούς του είπε τούτο: «Εάν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά γι’ αυτόν που πιστεύει».

[24]Αμέσως τότε φώναξε δυνατά ο πατέρας του παιδιού και είπε με δάκρυα: «Πιστεύω, Κύριε! Αλλά βοήθησέ με, γιατί η πίστη μου δεν είναι δυνατή».

[25]Βλέποντας ο Ιησούς ότι συγκεντρώνεται κόσμος, πρόσταξε το δαιμονικό πνεύμα μ’ αυτά τα λόγια: «Άλαλο και κουφό

lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.

πνεύμα, εγώ σε διατάζω: βγες απ’ αυτόν και μην ξαναμπείς πια μέσα του».

[26] E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

[26]Βγήκε τότε το πνεύμα, αφού κραύγασε δυνατά και συντάραξε το παιδί. Εκείνο έμεινε αναίσθητο, έτσι που πολλοί έλεγαν ότι πέθανε.

[27] Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

[27]Ο Ιησούς όμως το έπιασε από το χέρι του, το σήκωσε, κι αυτό στάθηκε όρθιο.

[28] Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

[28]Όταν μπήκε ο Ιησούς στο σπίτι, τον ρώτησαν οι μαθητές του ιδιαιτέρως: «Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να βγάλουμε αυτό το δαιμονικό πνεύμα; »

[29] Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

[29]Κι εκείνος τους απάντησε: «Αυτό το δαιμονικό γένος δεν μπορεί κανείς να το βγάλει με τίποτε άλλο παρά μόνο με προσευχή και νηστεία».

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

Ο Ιησούς προλέγει για δεύτερη φορά το πάθος και την ανάστασή του

(Μτ 17,22-23· Λκ 9,43β-45)

[30] E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

[30]Έφυγαν από ’κει και προχωρούσαν διασχίζοντας τη Γαλιλαία. Δεν ήθελε ο Ιησούς να μάθει κανείς ότι περνούσε από ’κει,

[31] porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

[31]γιατί δίδασκε τους μαθητές του και τους έλεγε: «Ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί σε χέρια ανθρώπων, που θα τον θανατώσουν· την τρίτη όμως ημέρα μετά το θάνατό του θ’ αναστηθεί».

[32] Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

[32]Αυτοί όμως δεν καταλάβαιναν αυτόν το λόγο· ωστόσο φοβούνταν να τον ρωτήσουν.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

Ποιος είναι ο ανώτερος

(Μτ 18,1-5· Λκ 9,46-48)

[33] Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

[33]Ο Ιησούς ήρθε στην Καπερναούμ, και όταν μπήκε στο σπίτι ρώτησε τους μαθητές: «Τι συζητούσατε μεταξύ σας στο δρόμο; »

[34] Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

[35] E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

[36] Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

[37] Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

Jesus ensina a tolerância e a caridade

Lucas 9.49-50

[38] Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

[39] Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

[40] Pois quem não é contra nós é por nós.

[41] Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Os tropeços

Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

[42] E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se

[34]Αυτοί όμως σιωπούσαν, γιατί στο δρόμο συζητούσαν μεταξύ τους ποιος είναι ανώτερος ανάμεσά τους.

[35]Κάθισε τότε ο Ιησούς, φώναξε τους δώδεκα και τους λέει: «Όποιος θέλει να είναι ο πρώτος θα πρέπει να γίνει ο τελευταίος απ' όλους κι ο υπηρέτης όλων».

[36]Ύστερα πήρε ένα παιδάκι, το έβαλε ανάμεσά τους, το αγκάλιασε και τους είπε:

[37]«Όποιος δεχτεί ένα τέτοιο παιδί στο όνομά μου, δέχεται εμένα τον ίδιο· κι όποιος δέχεται εμένα, δεν δέχεται εμένα αλλά αυτόν που μ' έστειλε στον κόσμο».

Όποιος δεν είναι εναντίον μας είναι μαζί μας

(Λκ 9,49-50)

[38]Λέει ο Ιωάννης στον Ιησού: «Διδάσκαλε, είδαμε κάποιον που δεν είναι δικός μας, να βγάζει δαιμόνια επικαλούμενος το όνομά σου, και τον εμποδίσαμε, γιατί δεν είναι δικός μας».

[39]Ο Ιησούς του απάντησε: «Μην τον εμποδίζετε, γιατί δεν μπορεί κανείς, αφού χρησιμοποιήσει το όνομά μου για να κάνει θαύμα, αμέσως μετά να μιλήσει άσχημα για μένα.

[40]Όποιος, λοιπόν, δεν είναι εναντίον σας είναι με το μέρος σας.

[41]Όποιος επίσης σας δώσει για χάρη μου ένα ποτήρι νερό επειδή ανήκετε στο Χριστό, σάς βεβαιώνω πως δε θα χάσει την αμοιβή του».

Το πνεύμα της θυσίας

(Μτ 18,6-9· 5,13· Λκ 17,1-2)

[42]«Όποιος γίνει αφορμή να κλονιστεί ένας απ' αυτούς τους μικρούς που πιστεύουν σ'

lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

εμένα, το καλύτερο γι’ αυτόν είναι να κρεμάσει μια μυλόπετρα στο λαιμό του και να πέσει στη θάλασσα.

43 E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

43Αν σε σκανδαλίζει κάτι τόσο σπουδαίο σαν το χέρι σου, κόψε το· είναι προτιμότερο να μπεις στην αληθινή ζωή κουλός, παρά να έχεις δύο χέρια και να πας στη γέεννα, στη φωτιά που δε σβήνει ποτέ.

44 [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

44Εκεί το σκουλήκι που θα τους τρώει δεν πεθαίνει και η φωτιά δε σβήνει.

45 E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

45Κι αν σε σκανδαλίζει κάτι τόσο σπουδαίο σαν το πόδι σου, κόψε το· είναι προτιμότερο για σένα να μπεις στην αληθινή ζωή με ένα πόδι, παρά να έχεις τα δυο σου πόδια και να σε ρίξουν στη γέεννα, στη φωτιά που δε σβήνει ποτέ.

46 [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

46Εκεί το σκουλήκι που θα τους τρώει δεν πεθαίνει και η φωτιά δε σβήνει.

47 E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

47Επίσης αν ακόμη κάτι τόσο σπουδαίο σαν το μάτι σου σε σκανδαλίζει, βγάλε το· είναι προτιμότερο να μπεις μονόφθαλμος στη βασιλεία του Θεού, παρά να έχεις δύο μάτια και να πας στη γέεννα του πυρός.

48 onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

48Εκεί το σκουλήκι που θα τους τρώει δεν πεθαίνει και η φωτιά δε σβήνει ποτέ.

Os discípulos, o sal da terra

Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

49 Porque cada um será salgado com fogo.

49Ο καθένας θα αλατιστεί με τη φωτιά της δοκιμασίας, όπως κάθε θυσιαζόμενο ζώο αλατίζεται με αλάτι.

50 Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

50Το αλάτι είναι χρήσιμο· εάν όμως χάσει την αρμύρα του, πώς θα του την ξαναδώσετε; Να έχετε, λοιπόν, μέσα σας το πνεύμα της θυσίας και ειρήνη μεταξύ σας».

Marcos 10

Jesus atravessa o Jordão
Mateus 19.1-2

[1] Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

A questão do divórcio
Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?

[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?

[4] Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.

[5] Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;

[6] porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.

[7] Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],

[8] e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.

[9] Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 10

Γάμος και διαζύγιο
(Μτ 19,1-12)

[1]Έφυγε από ’κει ο Ιησούς και ήρθε στα σύνορα της Ιουδαίας, περνώντας μέσα από την περιοχή που βρίσκεται στην άλλη μεριά του Ιορδάνη. Μαζεύτηκε πάλι κόσμος γύρω του κι εκείνος, όπως συνήθιζε, τους δίδασκε.

[2]Τον πλησίασαν και οι Φαρισαίοι, οι οποίοι, θέλοντας να τον φέρουν σε δύσκολη θέση, τον ρωτούσαν αν επιτρέπεται στον άντρα να χωρίσει τη γυναίκα του.

[3]Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε λέγοντας: «Τι σας πρόσταξε ο Μωυσής; »

[4]Εκείνοι είπαν: «Ο νόμος του Μωυσή επιτρέπει στον άντρα να δίνει γραπτό διαζύγιο και να χωρίζει τη γυναίκα του».

[5]Κι ο Ιησούς τους απάντησε: «Ο Μωυσής σάς έδωσε αυτή την εντολή, γιατί είστε σκληρόκαρδοι.

[6]Από την αρχή όμως της κτίσεως ο Θεός τούς δημιούργησε άντρα και γυναίκα.

[7]Γι’ αυτό ο άντρας θα εγκαταλείψει τον πατέρα και τη μητέρα του, θα ενωθεί με τη γυναίκα του,και θα γίνουν οι δύο ένας άνθρωπος.

[8]Συνεπώς δεν είναι δύο πια αλλά ένας άνθρωπος.

[9]Ό, τι λοιπόν συνένωσε ο Θεός δεν πρέπει να το χωρίζει ο άνθρωπος».

[10] Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.

[10]Για το θέμα αυτό τον ρωτούσαν πάλι οι μαθητές στο σπίτι.

[11] E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.

[11]Κι ο Ιησούς τους έλεγε: «Όποιος χωρίσει τη γυναίκα του και παντρευτεί άλλη, διαπράττει μοιχεία απέναντι στην πρώτη.

[12] E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

[12]Επίσης η γυναίκα που χωρίζει τον άντρα της και παντρεύεται άλλον διαπράττει μοιχεία».

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

Ο Ιησούς ευλογεί τα παιδιά

(Μτ 19,13-15· Λκ 18,15-17)

[13] Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.

[13]Έφεραν στον Ιησού παιδιά για να τα ευλογήσει· οι μαθητές όμως μάλωσαν αυτούς που τα είχαν φέρει.

[14] Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[14]Όταν το είδε ο Ιησούς αγανάκτησε και τους είπε: «Αφήστε τα παιδιά να έρχονται σ' εμένα. Μην τα εμποδίζετε. Γιατί η βασιλεία του Θεού ανήκει σε ανθρώπους που είναι σαν κι αυτά.

[15] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.

[15]Σας βεβαιώνω πως όποιος δε δεχτεί τη βασιλεία του Θεού σαν παιδί, δε θα μπει σ' αυτήν».

[16] Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

[16]Τότε πήρε τα παιδιά στην αγκαλιά του και τα ευλογούσε βάζοντας τα χέρια του πάνω τους.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

Ο κίνδυνος του πλούτου

(Μτ 19,16-30· Λκ 18,18-30)

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[17]Ο Ιησούς ήταν έτοιμος να φύγει, όταν έτρεξε κάποιος, έπεσε στα γόνατα και τον ρώτησε: «Αγαθέ Διδάσκαλε, τι να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή; »

[18] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.

[18]Ο Ιησούς του είπε: «Γιατί με αποκαλείς αγαθό; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μόνο ένας, ο Θεός.

[19] Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.

[19]Ξέρεις τις εντολές: μη μοιχεύσεις, μη σκοτώσεις, μην κλέψεις, μην ψευδομαρτυρήσεις, μη στερήσεις από

κάποιον ό, τι του ανήκει, τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου».

[20] Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[20]«Διδάσκαλε», αποκρίθηκε εκείνος, «όλα αυτά τα τηρώ από τα νιάτα μου».

[21] E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

[21]Ο Ιησούς τότε τον κοίταξε γεμάτος αγάπη και του είπε: «Ένα πράγμα σού λείπει: εάν θέλεις να είσαι τέλειος, πήγαινε, πούλησε τα υπάρχοντά σου και δώσε τα χρήματα στους φτωχούς. Έτσι θα έχεις θησαυρό κοντά στο Θεό· κι έλα να με ακολουθήσεις σηκώνοντας το σταυρό σου».

[22] Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

[22]Αλλά εκείνος, μόλις άκουσε αυτά τα λόγια, έγινε σκυθρωπός κι έφυγε λυπημένος, γιατί είχε μεγάλη περιουσία.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

[23] Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[23]Ο Ιησούς έστρεψε ολόγυρα τη ματιά του και είπε στους μαθητές του: «Πολύ δύσκολα θα μπουν στη βασιλεία του Θεού αυτοί που έχουν τα χρήματα».

[24] Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!

[24]Οι μαθητές έμειναν κατάπληκτοι από τα λόγια του. Ο Ιησούς όμως τους είπε ακόμη: «Παιδιά μου, πολύ δύσκολο είναι να μπουν στη βασιλεία του Θεού όσοι έχουν στηρίξει τις ελπίδες τους στα χρήματα.

[25] É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25]Πιο εύκολο είναι να περάσει καμήλα από τη βελονότρυπα, παρά να μπει ένας πλούσιος στη βασιλεία του Θεού».

[26] Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

[26]Οι μαθητές ένιωσαν ακόμη πιο μεγάλη κατάπληξη κι έλεγαν μεταξύ τους: «Τότε ποιος μπορεί να σωθεί; »

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível;

[27]Ο Ιησούς τους κοίταξε και τους είπε: «Για τους ανθρώπους αυτό είναι αδύνατο,

contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

28 Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.

29 Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,

30 que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.

31 Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

32 Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:

33 Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas; condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;

όχι όμως και για το Θεό· όλα είναι δυνατά για το Θεό».

28Άρχισε τότε να του λέει ο Πέτρος: «Εμείς εδώ αφήσαμε τα πάντα και σ' ακολουθήσαμε».

29Κι ο Ιησούς απάντησε: «Σας βεβαιώνω πως όποιος άφησε, για μένα και για το ευαγγέλιο, σπίτι ή αδερφούς ή αδερφές ή μητέρα ή πατέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια,

30θα πάρει εκατό φορές περισσότερα στα χρόνια που ζούμε τώρα: και σπίτια και αδερφούς και αδερφές και πατέρα και μητέρα και παιδιά και χωράφια –και μάλιστα μέσα σε διωγμούς· αλλά και στο μελλοντικό κόσμο θα έχει την αιώνια ζωή.

31Πολλοί όμως θα βρεθούν από πρώτοι τελευταίοι κι άλλοι από τελευταίοι πρώτοι».

Ο Ιησούς προλέγει για τρίτη φορά το πάθος και την ανάστασή του

(Μτ 20,17-19· Λκ 18,31-34)

32Ανέβαιναν προς τα Ιεροσόλυμα. Ο Ιησούς προχωρούσε μπροστά από τους μαθητές του, που ήταν κυριευμένοι από δέος και τον ακολουθούσαν φοβισμένοι. Ο Ιησούς πήρε πάλι τους δώδεκα χωριστά κι άρχισε να τους λέει τα όσα ήταν να του συμβούν.

33«Ακούστε», τους έλεγε· «τώρα που ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα, ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και στους γραμματείς, που θα τον καταδικάσουν σε θάνατο και θα τον παραδώσουν στους εθνικούς.

34 hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

O pedido de Tiago e João
Mateus 20.20-28

35 Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe: Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

36 E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

37 Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

38 Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

39 Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

40 quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

41 Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

42 Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos

34Θα τον περιγελάσουν, θα τον μαστιγώσουν, θα τον φτύσουν και θα τον θανατώσουν· και την τρίτη ημέρα θ' αναστηθεί».

Το αίτημα των γιων του Ζεβεδαίου
(Μτ 20,20-28)

35Πλησιάζουν τότε τον Ιησού ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, οι γιοι του Ζεβεδαίου, και του λένε: «Διδάσκαλε, θέλουμε να μας κάνεις τη χάρη που θα σου ζητήσουμε».

36«Τι θέλετε να κάνω για σας; » τους ρώτησε εκείνος.

37«Όταν θα εγκαταστήσεις την ένδοξη βασιλεία σου», του αποκρίθηκαν, «βάλε μας να καθίσουμε ο ένας στα δεξιά σου κι ο άλλος στα αριστερά σου».

38Ο Ιησούς τότε τους είπε: «Δεν ξέρετε τι ζητάτε. Μπορείτε να πιείτε το ποτήρι του πάθους που θα πιω εγώ ή να βαφτιστείτε με το βάπτισμα με το οποίο θα βαφτιστώ εγώ; »

39«Μπορούμε», του λένε. Κι ο Ιησούς τους απάντησε: «Το ποτήρι που θα πιω εγώ θα το πιείτε, και με το βάπτισμα των παθημάτων μου θα βαφτιστείτε·

40το να καθίσετε όμως στα δεξιά μου και στα αριστερά μου δεν μπορώ να σας το δώσω εγώ, αλλά θα δοθεί σ' αυτούς για τους οποίους έχει ετοιμαστεί».

41Όταν τ' άκουσαν αυτά οι υπόλοιποι δέκα μαθητές, άρχισαν ν' αγανακτούν με τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη.

42Τους κάλεσε τότε ο Ιησούς και τους λέει: «Ξέρετε ότι αυτοί που θεωρούνται ηγέτες των εθνών ασκούν απόλυτη εξουσία πάνω

têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

43 Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

44 e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.

45 Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura do cego de Jericó
Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

46 E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho

47 e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

48 E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

49 Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.

50 Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.

51 Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.

τους, και οι άρχοντές τους τα καταδυναστεύουν.

43Σ’ εσάς όμως δεν πρέπει να συμβαίνει αυτό, αλλά όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας πρέπει να γίνει υπηρέτης σας·

44και όποιος από σας θέλει να είναι πρώτος πρέπει να γίνει δούλος όλων.

45Γιατί και ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήρθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να υπηρετήσει και να προσφέρει τη ζωή του λύτρο για όλους».

Η θεραπεία του τυφλού Βαρτίμαιου
(Μτ 20,29-34· Λκ 18,35-43)

46Έρχονται στην Ιεριχώ. Καθώς ο Ιησούς, οι μαθητές του και πολύς κόσμος έβγαιναν από την πόλη, ένας τυφλός, ο Βαρτίμαιος, γιος του Τιμαίου, καθόταν στην άκρη του δρόμου και ζητιάνευε.

47Όταν άκουσε ότι αυτός που περνάει είναι ο Ιησούς ο Ναζωραίος, άρχισε να φωνάζει δυνατά: «Υιέ του Δαβίδ, Ιησού, σπλαχνίσου με! »

48Πολλοί τον μάλωναν για να σωπάσει, εκείνος όμως φώναζε ακόμη πιο πολύ: «Υιέ του Δαβίδ, σπλαχνίσου με! »

49Τότε ο Ιησούς στάθηκε και είπε: «Φωνάξτε τον». Φωνάζουν τον τυφλό και του λένε: «Θάρρος, σήκω, σε φωνάζει».

50Εκείνος πέταξε το πανωφόρι του, πετάχτηκε πάνω και ήρθε κοντά στον Ιησού.

51«Τι θέλεις να σου κάνω; » τον ρώτησε ο Ιησούς. Ο τυφλός του αποκρίθηκε: «Διδάσκαλε, θέλω να αποχτήσω το φως μου».

[52] Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

[52]Ο Ιησούς του λέει: «Πήγαινε, η πίστη σου σε έσωσε». Ο τυφλός αμέσως απέκτησε το φως του κι ακολουθούσε τον Ιησού στην πορεία του.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

[1] Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

[2] e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

[3] Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.

[4] Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.

[5] Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

[6] Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.

[7] Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.

[8] E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 11

Η είσοδος του Ιησού στα Ιεροσόλυμα

(Μτ 21,1-9· Λκ 19,28-40· Ιω 12,12-19)

[1]Όταν πλησίαζαν στα Ιεροσόλυμα, στη Βηθσφαγή και στη Βηθανία, κοντά στο Όρος των Ελαιών, έστειλε ο Ιησούς δύο από τους μαθητές του,

[2]και τους λέει: «Πηγαίνετε στο απέναντι χωριό και μόλις μπείτε σ' αυτό θα βρείτε ένα πουλάρι δεμένο, στο οποίο κανένας άνθρωπος ακόμη δεν έχει καθίσει. Λύστε το και φέρτε το εδώ.

[3]Αν κανείς σας ρωτήσει "γιατί το κάνετε αυτό; " να του πείτε, "ο Κύριος το χρειάζεται κι αμέσως ύστερα θα το στείλει πάλι πίσω"».

[4]Εκείνοι πήγαν και βρήκαν το πουλάρι δεμένο κοντά σε μιαν αυλόπορτα έξω στο δρόμο και το έλυσαν.

[5]Μερικοί απ' αυτούς που στέκονταν εκεί τους ρώτησαν: «Τι συμβαίνει και λύνετε το πουλάρι; »

[6]Οι μαθητές τούς απάντησαν όπως τους είχε πει ο Ιησούς, κι εκείνοι τους άφησαν.

[7]Έφεραν τότε το πουλάρι στον Ιησού, έβαλαν πάνω σ' αυτό τα ρούχα τους κι εκείνος κάθισε πάνω του.

[8]Πολλοί έστρωναν τα ρούχα τους στο δρόμο κι άλλοι έκοβαν κλαδιά από τα δέντρα και τα έστρωναν χάμω.

[9] Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[9]Όσοι βάδιζαν μπροστά και όσοι ακολουθούσαν από πίσω κραύγαζαν: «Δόξα στο Θεό! Ευλογημένος αυτός που έρχεται σταλμένος απ' τον Κύριο!

[10] Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!

[10]Ευλογημένη η βασιλεία του πατέρα μας Δαβίδ, που έρχεται στ' όνομα του Κυρίου! Δόξα στον ύψιστο Θεό!»

[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

[11]Ο Ιησούς μπήκε στα Ιεροσόλυμα και πήγε στο ναό. Αφού έριξε μια ματιά σ' όλα γύρω του, επειδή είχε κιόλας βραδιάσει, γύρισε με τους δώδεκα μαθητές στη Βηθανία.

A figueira sem fruto
Mateus 21.18-22

Η άκαρπη συκιά
(Μτ 21,18-19)

[12] No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.

[12]Την επόμενη μέρα, όταν βγήκαν από τη Βηθανία, ο Ιησούς πείνασε.

[13] E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

[13]Είδε από μακριά μια συκιά που είχε φύλλα, και πλησίασε μήπως βρει τίποτε σ' αυτήν. Όταν όμως έφτασε κοντά της, δε βρήκε τίποτε παρά μόνο φύλλα· γιατί δεν ήταν η εποχή των σύκων.

[14] Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

[14]Απευθύνθηκε τότε σ' αυτήν και της είπε: «Ποτέ πια να μη φάει κανείς καρπό από σένα! » Και τ' άκουσαν αυτό οι μαθητές του.

A purificação do templo
Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

Η εκδίωξη των εμπόρων από το ναό
(Μτ 21,12-17· Λκ 19,45-48· Ιω 2,13-22)

[15] E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[15]Όταν ήρθαν πάλι στα Ιεροσόλυμα, μπήκε ο Ιησούς στο ναό κι άρχισε να διώχνει αυτούς που πουλούσαν κι αγόραζαν στο χώρο του ναού. Αναποδογύρισε τα τραπέζια των αργυραμοιβών και τα καθίσματα αυτών που πουλούσαν περιστέρια.

[16] Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

[16]Επίσης δεν επέτρεπε να μεταφέρει κανείς πράγματα δια μέσου του ναού.

[17] também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

[18] E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

[19] Em vindo a tarde, saíram da cidade.

O poder da fé

[20] E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

[21] Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

[22] Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

[23] porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

[24] Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

[25] E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

[17]Τους δίδασκε και τους έλεγε: «Δε λέει η Γραφή ότι ο οίκος μου πρέπει να είναι οίκος προσευχής για όλους τους λαούς; Εσείς όμως τον κάνατε σπήλαιο ληστών».

[18]Όταν τα πληροφορήθηκαν αυτά οι γραμματείς, οι Φαρισαίοι και οι αρχιερείς, αναζητούσαν τρόπο να τον εξοντώσουν. Τον φοβούνταν όμως, γιατί ο λαός εντυπωσιαζόταν με τη διδασκαλία του.

[19]Όταν βράδιασε, ο Ιησούς βγήκε έξω από την πόλη.

Η δύναμη της πίστεως
(Μτ 21,20-22)

[20]Το επόμενο πρωί, καθώς περνούσαν από το ίδιο μέρος, είδαν τη συκιά ξεραμένη από τη ρίζα.

[21]Ο Πέτρος θυμήθηκε και λέει στον Ιησού: «Διδάσκαλε, κοίτα, η συκιά που καταράστηκες ξεράθηκε».

[22]Τότε ο Ιησούς στράφηκε κι είπε στους μαθητές: «Να έχετε πίστη στο Θεό.

[23]Σας βεβαιώνω πως όποιος πει σ' αυτό το βουνό "σήκω και πέσε στη θάλασσα", χωρίς ν' αμφιβάλλει μέσα του, αλλά με πίστη πως ό, τι λέει γίνεται, τότε θα του γίνει αυτό που ζητάει.

[24]Γι' αυτό σας λέω: όλα όσα ζητάτε όταν προσεύχεστε, να πιστεύετε ότι θα τα λάβετε, και θα σας δοθούν.

[25]Κι όταν στέκεστε να προσευχηθείτε, να συγχωρείτε αν έχετε κάτι εναντίον οποιουδήποτε, ώστε κι ο ουράνιος Πατέρας σας να συγχωρήσει τα παραπτώματά σας.

[26] [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

[27] Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

[28] e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

[29] Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[30] O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

[31] E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[32] Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.

[33] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

[1] Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar,

[26]Εάν όμως εσείς δεν συγχωρείτε, ούτε κι ο ουράνιος Πατέρας σας θα συγχωρήσει τα παραπτώματά σας».

Η εξουσία του Ιησού
(Μτ 21,23-27· Λκ 20,1-8)

[27]Έρχονται πάλι στα Ιεροσόλυμα. Ενώ περπατούσε ο Ιησούς στο ναό, τον πλησιάζουν οι αρχιερείς, οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι.

[28]«Με ποια εξουσία τα κάνεις αυτά; » του λένε. «Ή ποιος σου έδωσε αυτή την εξουσία να τα κάνεις όλα αυτά; »

[29]Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε: «Θα κάνω κι εγώ σ’ εσάς μια ερώτηση, να μου την απαντήσετε· και τότε θα σας πω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά:

[30]Το βάπτισμα του Ιωάννη προερχόταν από το Θεό ή από τους ανθρώπους; Απαντήστε μου».

[31]Αυτοί συζητούσαν μεταξύ τους κι έλεγαν: «Αν πούμε ότι προερχόταν από το Θεό, θα μας πει, “γιατί λοιπόν δεν τον πιστέψατε; ”

[32]Αλλά και πώς να του πούμε, “από τους ανθρώπους”; » –φοβούνταν το λαό, γιατί όλοι θεωρούσαν τον Ιωάννη προφήτη.

[33]Αποκρίθηκαν λοιπόν στον Ιησού: «Δεν ξέρουμε». Τους λέει τότε κι ο Ιησούς: «Ούτε κι εγώ σας λέω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά».

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 12

Η παραβολή των κακών γεωργών
(Μτ 21,33-46· Λκ 20,9-19)

[1]Ο Ιησούς άρχισε να τους μιλάει με παραβολές: «Ένας άνθρωπος φύτεψε αμπέλι. Το περίφραξε, έσκαψε άνοιγμα

edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.

κάτω από το πατητήρι κι έχτισε πύργο. Μετά το νοίκιασε σε γεωργούς κι έφυγε σε άλλον τόπο.

2 No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;

2Όταν ήρθε ο καιρός, έστειλε ένα δούλο στους γεωργούς για να πάρει το μερίδιο από τον καρπό του αμπελιού.

3 eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.

3Αυτοί τον έπιασαν, τον έδειραν και τον έστειλαν πίσω με άδεια χέρια.

4 De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.

4Τους έστειλε ξανά και άλλον δούλο· κι αυτόν τον χτύπησαν με πέτρες στο κεφάλι, τον κακοποίησαν και τον έδιωξαν.

5 Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.

5Έστειλε και άλλον και τον σκότωσαν. Και πολλούς άλλους έστειλε, από τους οποίους άλλους έδειραν κι άλλους σκότωσαν.

6 Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

6Του έμενε ένας ακόμα, ο αγαπημένος του γιος. Αυτόν τους τον έστειλε τελευταίον. “Θα σεβαστούν το γιο μου”, σκέφτηκε.

7 Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

7Οι γεωργοί όμως εκείνοι, όταν τον είδαν να έρχεται, είπαν μεταξύ τους: “αυτός είναι ο κληρονόμος· εμπρός να τον σκοτώσουμε, και η κληρονομιά θα ’ναι δική μας”.

8 E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.

8Τον έπιασαν, λοιπόν, τον σκότωσαν και τον πέταξαν έξω από τ’ αμπέλι.

9 Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.

9Τι θα κάνει ο ιδιοκτήτης του αμπελιού; Θα έρθει και θα εξολοθρέψει αυτούς τους γεωργούς και θα δώσει το αμπέλι σε άλλους.

10 Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

10Ούτε αυτόν το λόγο της Γραφής διαβάσατε; Ο λίθος που τον πέταξαν σαν άχρηστον οι οικοδόμοι, αυτός έγινε αγκωνάρι.

[11] isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?

[12] E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

A questão do tributo
Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

[13] E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.

[14] Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?

[15] Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.

[16] E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.

[17] Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

[18] Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

[11]Ο Κύριος το ’κανε αυτό, και είν’ αξιοθαύμαστο στα μάτια μας».

[12]Ήθελαν λοιπόν να συλλάβουν τον Ιησού, γιατί κατάλαβαν ότι γι’ αυτούς την είπε την παραβολή. Φοβήθηκαν όμως το λαό κι έτσι τον άφησαν κι έφυγαν.

Ο φόρος στο Ρωμαίο αυτοκράτορα
(Μτ 22,15-22· Λκ 20,20-26)

[13]Έστειλαν στον Ιησού μερικούς Φαρισαίους και Ηρωδιανούς, για να τον πιάσουν σε παγίδα με ερωτήσεις.

[14]Έρχονται λοιπόν και του λένε: «Διδάσκαλε, ξέρουμε ότι λες την αλήθεια και δε φοβάσαι κανέναν· δεν υπολογίζεις σε πρόσωπα ανθρώπων, αλλά διδάσκεις αληθινά το θέλημα του Θεού. Πες μας λοιπόν: επιτρέπεται να πληρώνουμε φόρο στο Ρωμαίο αυτοκράτορα ή όχι; Να δώσουμε ή να μη δώσουμε; »

[15]Εκείνος όμως κατάλαβε την υποκρισία τους και τους είπε: «Γιατί προσπαθείτε να με παγιδέψετε; Φέρτε μου ένα δηνάριο να το δω».

[16]Όταν του το ’φεραν, τους ρώτησε: «Τίνος είναι αυτή η εικόνα και η επιγραφή; » «Του αυτοκράτορα», του απαντούν.

[17]Ο Ιησούς τότε τους είπε: «Δώστε στον αυτοκράτορα ό, τι ανήκει στον αυτοκράτορα, και στο Θεό ό, τι ανήκει στο Θεό». Κι έμειναν κατάπληκτοι για την απάντησή του.

Το ερώτημα για την ανάσταση
(Μτ 22,23-33· Λκ 20,27-40)

[18]Έρχονται στον Ιησού μερικοί Σαδδουκαίοι –αυτοί ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει ανάσταση– και τον ρωτούν:

[19] Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

[20] Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;

[21] o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.

[22] E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.

[23] Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.

[24] Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?

[25] Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em casamento; porém, são como os anjos nos céus.

[26] Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

[27] Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

O grande mandamento

[19]«Διδάσκαλε, ο Μωυσής μάς έδωσε την εξής γραπτή εντολή: αν κάποιου ο αδερφός πεθάνει κι αφήσει γυναίκα χωρίς ν’ αφήσει παιδί, να πάρει ο αδερφός του τη χήρα και να κάνει απογόνους για τον νεκρό αδερφό του.

[20]Ήταν λοιπόν εφτά αδερφοί. Ο πρώτος παντρεύτηκε μια γυναίκα και πέθανε, χωρίς ν’ αφήσει απογόνους.

[21]Την παντρεύτηκε κι ο δεύτερος αδερφός, ο οποίος πέθανε χωρίς ούτε αυτός ν’ αφήσει απογόνους. Το ίδιο κι ο τρίτος.

[22]Την παντρεύτηκαν και οι εφτά χωρίς ν’ αφήσουν απογόνους. Τελευταία απ’ όλους πέθανε και η γυναίκα.

[23]Στην ανάσταση, όταν αναστηθούν οι νεκροί, σε ποιον απ’ όλους θ’ ανήκει αυτή η γυναίκα; Αφού και οι εφτά την είχαν παντρευτεί».

[24]Ο Ιησούς τους απάντησε: «Βρίσκεστε σε πλάνη, γιατί δεν καταλαβαίνετε ούτε τη Γραφή ούτε τη δύναμη του Θεού.

[25]Όταν αναστηθούν οι νεκροί, ούτε θα νυμφεύονται ούτε θα παντρεύονται, αλλά θα ζουν όπως οι άγγελοι στον ουρανό.

[26]Όσο, άλλωστε, για το ότι οι νεκροί ανασταίνονται, δε διαβάσατε στο βιβλίο του Μωυσή εκεί που γίνεται λόγος για τη βάτο; Εκεί είναι γραμμένο ότι του είπε ο Θεός: Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ.

[27]Ο Θεός δεν είναι Θεός νεκρών αλλά ζωντανών. Εσείς, λοιπόν, βρίσκεστε σε μεγάλη πλάνη».

Η σπουδαιότερη εντολή

Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

[28] Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?

[29] Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!

[30] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

[31] O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

[32] Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

[33] e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.

[34] Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

(Μτ 22,34-40· Λκ 10,25-28)

[28]Ένας από τους γραμματείς, που άκουσε τη συζήτησή τους και είδε ότι σωστά απάντησε ο Ιησούς στους Σαδδουκαίους, τον πλησίασε και τον ρώτησε: «Ποια είναι η σπουδαιότερη απ’ όλες τις εντολές; »

[29]Ο Ιησούς του αποκρίθηκε: «Η πρώτη και σπουδαιότερη εντολή είναι: Άκου Ισραήλ: ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας και μοναδικός Κύριος.

[30]Και, να αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ’ όλη την καρδιά σου, μ’ όλη την ψυχή σου, μ’ όλο το νου σου και μ’ όλη τη δύναμή σου. Αυτή είναι η πρώτη εντολή.

[31]Δεύτερη όμοια είναι αυτή: Να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Δεν υπάρχει άλλη εντολή μεγαλύτερη απ’ αυτές».

[32]«Σωστά, Διδάσκαλε», του είπε ο γραμματέας. «Είναι αλήθεια αυτό που είπες, ότι ένας είναι ο Θεός και δεν υπάρχει άλλος πλην αυτού.

[33]Και ότι το να τον αγαπάει ο άνθρωπος με όλη την καρδιά του, με όλο το νου του, με όλη την ψυχή του και με όλη τη δύναμή του, και το να αγαπάει τον πλησίον του όπως τον εαυτό του είναι σπουδαιότερο απ’ όλα τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες».

[34]Βλέποντας ο Ιησούς ότι συνετά του αποκρίθηκε, του είπε: «Δε βρίσκεσαι μακριά από τη βασιλεία του Θεού». Και κανείς δεν τολμούσε πια να του κάνει άλλες ερωτήσεις.

Ο Μεσσίας και ο Δαβίδ

(Μτ 22,41-46· Λκ 20,41-44)

[35] Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?

[36] O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[37] O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

[38] E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;

[39] e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;

[40] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre

Lucas 21.1-4

[41] Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.

[42] Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.

[43] E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva

[35]Ρωτούσε ο Ιησούς ενώ δίδασκε στο ναό: «Πώς ισχυρίζονται οι γραμματείς ότι ο Μεσσίας είναι απόγονος του Δαβίδ;

[36]Ο ίδιος ο Δαβίδ, εμπνευσμένος από το Άγιο Πνεύμα, είπε: Ο Κύριος είπε στον Κύριό μου: κάθισε στα δεξιά μου, ώσπου να υποτάξω τους εχθρούς σου κάτω απ’ τα πόδια σου.

[37]Αφού ο ίδιος ο Δαβίδ τον ονομάζει Κύριο, πώς μπορεί να είναι απόγονός του; » Κι ο πολύς κόσμος τον άκουγε με ευχαρίστηση.

Η υποκρισία των γραμματέων

(Μτ 23,1-36· Λκ 20,45-47)

[38]Έλεγε επίσης ο Ιησούς κατά τη διδασκαλία του: «Φυλαχτείτε από τους γραμματείς, που τους αρέσει να περπατούν με τις επίσημες στολές τους και να τους χαιρετούν με σεβασμό στις αγορές.

[39]Επιδιώκουν τα πρώτα καθίσματα στις συναγωγές και τις καλύτερες θέσεις στα δείπνα.

[40]Κάνουν μεγάλες προσευχές για να φανούν καλοί, κατατρώγουν όμως τις περιουσίες των χηρών. Αυτοί θα τιμωρηθούν με ιδιαίτερη αυστηρότητα».

Η προσφορά της χήρας

(Λκ 21,1-4)

[41]Ο Ιησούς κάθισε απέναντι από το θησαυροφυλάκιο του ναού και παρατηρούσε πώς ο κόσμος έριχνε κέρματα σ’ αυτό.

[42]Πολλοί πλούσιοι έριχναν πολλά. Ήρθε και μια φτωχή χήρα κι έριξε δύο λεπτά, δηλαδή έναν κοδράντη.

[43]Κάλεσε τότε ο Ιησούς τους μαθητές του και τους είπε: «Σας βεβαιώνω πως η χήρα

pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.

αυτή, η φτωχή, έριξε περισσότερα απ’ όσα έριξαν όλοι οι άλλοι στο θησαυροφυλάκιο.

44 Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

44Γιατί όλοι έριξαν από το περίσσευμά τους, ενώ αυτή έριξε από το υστέρημά της όλα όσα είχε, όλη της την περιουσία».

Marcos 13

O sermão profético
A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

1 Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

2 Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

3 No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

4 Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

5 Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

6 Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.

7 Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 13

Πρόρρηση της καταστροφής του ναού
(Μτ 24,1-2· Λκ 21,5-6)

1Καθώς έβγαινε ο Ιησούς από το ναό, του λέει ένας από τους μαθητές του: «Διδάσκαλε, κοίτα τι τεράστιοι λίθοι και τι επιβλητικές οικοδομές! »

2Κι ο Ιησούς του είπε: «Βλέπεις αυτά τα μεγάλα οικοδομήματα; Δε θα μείνει εδώ πέτρα πάνω στην πέτρα· όλα θα γκρεμιστούν».

Τα δεινά πριν από το τέλος του κόσμου
(Μτ 24,3-28· Λκ 21,7-24)

3Ενώ καθόταν ο Ιησούς στο όρος των Ελαιών απέναντι από το ναό, τον ρώτησαν ιδιαιτέρως ο Πέτρος, ο Ιάκωβος, ο Ιωάννης κι ο Ανδρέας:

4«Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά και ποιο είναι το σημάδι που θα αναγγείλει τη συντέλεια όλων αυτών; »

5Τότε ο Ιησούς άρχισε να τους λέει: «Προσέχετε να μη σας ξεγελάσει κανείς.

6Πολλοί θα παρουσιαστούν χρησιμοποιώντας το όνομά μου και θα ισχυρίζονται: “εγώ είμαι ο Μεσσίας”. Και πολλούς θα παραπλανήσουν.

7Όταν ακούσετε ότι γίνονται πόλεμοι ή προετοιμάζονται πόλεμοι, μην ταράζεστε· πρέπει να γίνουν αυτά, δε θα είναι όμως ακόμη το τέλος.

[8] Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.

[8]Θα ξεσηκωθεί το ένα έθνος εναντίον του άλλου, και το ένα βασίλειο εναντίον του άλλου· θα γίνουν σεισμοί σε διάφορα μέρη· θα έρθουν πείνα και ταραχές.

[9]Αυτά όμως είναι όπως η αρχή των πόνων της γέννας. »Εσείς να προσέχετε τον εαυτό σας. Θα σας παραδώσουν σε δικαστήρια, θα σας δείρουν στις συναγωγές τους, θα σας οδηγήσουν μπροστά σε ηγεμόνες και βασιλιάδες εξαιτίας μου, για να δώσετε σ’ αυτούς μαρτυρία για μένα.

[9] Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por minha causa, para lhes servir de testemunho.

[10] Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.

[10]Αλλά πρέπει πρώτα να κηρυχθεί το ευαγγέλιο σ’ όλους τους λαούς.

[11] Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

[11]Όταν σας σύρουν στα δικαστήρια, να μην αγωνιάτε εκ των προτέρων για το τι θα πείτε, μήτε να προμελετάτε, αλλά ό, τι σας φωτίσει ο Θεός εκείνη την ώρα αυτό να πείτε. Γιατί, δε θα είστε εσείς που θα μιλάτε, αλλά το Άγιο Πνεύμα.

[12] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[12]Επίσης, θα παραδώσει αδερφός τον αδερφό στο θάνατο, και πατέρας το παιδί. Και θα ξεσηκωθούν τα παιδιά να θανατώσουν τους γονείς.

[13] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[13]Όλοι θα σας μισούν εξαιτίας μου. Όποιος όμως μείνει σταθερός ως το τέλος, αυτός θα σωθεί.

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

[14] Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar (quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[14]»Κι όταν δείτε το βδέλυγμα της ερημώσεως, που προείπε ο προφήτης Δανιήλ, να στέκεται εκεί που δεν πρέπει – ο αναγνώστης ας καταλάβει– τότε όσοι βρεθούν στην Ιουδαία να φύγουν στα βουνά.

[15] quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

[15]Όποιος βρεθεί στο λιακωτό να φύγει χωρίς να μπει στο σπίτι του για να πάρει κάτι μαζί του.

[16] e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[16]Κι όποιος βρεθεί στο χωράφι να μην επιστρέψει πίσω να πάρει το πανωφόρι του.

[17] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[17]Αλίμονο στις γυναίκες που θα είναι κείνες τις μέρες έγκυες ή θα θηλάζουν!

[18] Orai para que isso não suceda no inverno.

[18]»Προσεύχεστε να μη γίνει η φυγή σας το χειμώνα.

[19] Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

[19]Γιατί τα δεινά που θα συμβούν τότε θα 'ναι τέτοια που δεν ξανάγιναν ως τώρα, από τότε που δημιούργησε ο Θεός τον κόσμο, ούτε και θα ξαναγίνουν.

[20] Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas, por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

[20]Κι αν ο Κύριος δε λιγόστευε τις ημέρες των δεινών, δε θα γλίτωνε κανένας. Για χάρη όμως των εκλεκτών του, λιγόστεψε εκείνες τις ημέρες.

[21] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[21]»Αν κάποιος τότε σας πει "να, εδώ είναι ο Μεσσίας, να, εκεί είναι", μην το πιστέψετε.

[22] pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[22]Γιατί θα εμφανιστούν ψευδομεσσίες και ψευδοπροφήτες που θα κάνουν τρομερά και φοβερά σημεία για να παραπλανήσουν, αν είναι δυνατό, ακόμη κι αυτούς που διάλεξε ο Θεός.

[23] Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

[23]Εσείς όμως να προσέχετε. Σας τα είπα όλα πριν γίνουν».

A vinda do Filho do Homem
Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

Ο ερχομός του Υιού του Ανθρώπου
(Μτ 24,29-31· Λκ 21,25-28)

[24] Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

[24]«Εκείνες τις ημέρες, ύστερα από αυτά τα δεινά, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει και το φεγγάρι δε θα δίνει πια το φως του·

[25] as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[25]τα άστρα θα πέφτουν από τον ουρανό, και οι ουράνιες δυνάμεις που κρατούν την τάξη του σύμπαντος θα διασαλευτούν.

26 Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

26Τότε θα δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται πάνω σε σύννεφα με πολλή δύναμη και λαμπρότητα.

27 E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

27Αυτός θα στείλει τότε τους αγγέλους και θα συνάξει τους εκλεκτούς του από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, απ' όλα τα πέρατα της γης».

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

Η επαγρύπνηση μπροστά στον αιφνίδιο ερχομό του τέλους

(Μτ 24,32-44· Λκ 21,29-33)

28 Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

28«Πάρτε μάθημα από τη συκιά: όταν πια μαλακώσουν τα κλαδιά της και βγάλουν φύλλα, καταλαβαίνετε ότι πλησιάζει το καλοκαίρι.

29 Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

29Έτσι κι εσείς, όταν δείτε να γίνονται αυτά, να καταλάβετε ότι πλησιάζει το τέλος, ότι βρίσκεται πολύ κοντά.

30 Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

30»Σας βεβαιώνω πως όλα αυτά θα γίνουν όσο ακόμη ζουν οι άνθρωποι αυτής της γενιάς.

31 Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

31Ο σημερινός κόσμος θα πάψει να υπάρχει, τα λόγια μου όμως ποτέ.

32 Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

32»Όσο για την ημέρα εκείνη ή για τη στιγμή που θα γίνουν αυτά, κανείς δεν ξέρει, ούτε οι άγγελοι στον ουρανό ούτε ο ίδιος ο Υιός παρά μόνο ο Πατέρας.

33 Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.

33»Προσέχετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε, γιατί δεν ξέρετε πότε θα έρθει ο καιρός.

34 É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.

34Θα είναι σαν έναν άνθρωπο που ταξίδεψε σε άλλη χώρα κι άφησε στους δούλους τη φροντίδα του σπιτικού του· στον καθένα όρισε ένα έργο, και στο θυρωρό έδωσε την εντολή να μένει άγρυπνος.

[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;

[36] para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.

[37] O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

[35]Να είστε, λοιπόν, άγρυπνοι, γιατί δεν ξέρετε πότε θα επιστρέψει ο κύριος του σπιτιού: το βράδυ ή τα μεσάνυχτα ή κατά το λάλημα του πετεινού ή το πρωί.

[36]Μήπως έρθει ξαφνικά και σας βρει να κοιμάστε.

[37]Αυτό που λέω σ' εσάς, το λέω σε όλους: αγρυπνείτε! »

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

[1] Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.

[2] Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Mateus 26.6-13; João 12.1-8

[3] Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de alabastro com preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro, derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.

[4] Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?

[5] Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 14

Η συνωμοσία για τη θανάτωση του Ιησού
(Μτ 26,1-5· Λκ 22,1-2· Ιω 11,45-53)

[1]Ύστερα από δύο μέρες ήταν η γιορτή του Πάσχα και των Αζύμων. Οι αρχιερείς και οι γραμματείς αναζητούσαν τρόπο να συλλάβουν τον Ιησού με πονηριά και να τον θανατώσουν.

[2]«Όχι όμως κατά τη γιορτή», έλεγαν, «για να μην ξεσηκωθεί ο λαός».

Η χρίση του Ιησού με μύρο
(Μτ 26,6-13· Ιω 12,1-8)

[3]Ενώ βρισκόταν ο Ιησούς στη Βηθανία, στο σπίτι του Σίμωνα του λεπρού, την ώρα που έτρωγε, ήρθε μια γυναίκα που κρατούσε ένα αλαβάστρινο δοχείο με μύρο από γνήσια, πανάκριβη νάρδο· έσπασε το δοχείο κι έχυσε το μύρο στο κεφάλι του.

[4]Μερικοί τότε από τους παρόντες αγανάκτησαν κι έλεγαν: «Προς τι αυτή η σπατάλη του μύρου;

[5]Αυτό το μύρο θα μπορούσε να πουληθεί περισσότερο από τριακόσια δηνάρια και το αντίτιμο να δοθεί στους φτωχούς». Κι επιτιμούσαν τη γυναίκα αυστηρά.

[6] Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

[6]Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Αφήστε την ήσυχη· γιατί της δημιουργείτε προβλήματα; Έκανε μια καλή πράξη για μένα.

[7] Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

[7]Όσο για τους φτωχούς, αυτούς πάντα τους έχετε μαζί σας και μπορείτε να τους ευεργετήσετε όποτε θέλετε· εμένα όμως δε θα μ' έχετε πάντοτε.

[8] Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

[8]Αυτή εδώ η γυναίκα έκανε αυτό που μπορούσε: άλειψε προκαταβολικά το σώμα μου με μύρο για να το ετοιμάσει για την ταφή.

[9] Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

[9]Και σας βεβαιώνω πως σ' όλον τον κόσμο, όπου κηρυχθεί το ευαγγέλιο, θα γίνεται λόγος και για την πράξη της, κι έτσι θα τη θυμούνται».

O pacto da traição

Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

Η προδοσία του Ιούδα

(Μτ 26,14-16· Λκ 22,3-6)

[10] E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

[10]Τότε ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους δώδεκα μαθητές, πήγε στους αρχιερείς, για να τους παραδώσει τον Ιησού.

[11] Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

[11]Τ' άκουσαν αυτοί και χάρηκαν, και του υποσχέθηκαν να του δώσουν χρήματα. Έτσι εκείνος ζητούσε να βρει την κατάλληλη ευκαιρία, για να τους τον παραδώσει.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

Το τελευταίο δείπνο

(Μτ 26,17-30· Λκ 22,7-23· Ιω 13,21-30· Α΄ Κορ 11,23-25)

[12] E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

[12]Την πρώτη μέρα της γιορτής των Αζύμων, τότε που θυσίαζαν τον αμνό του Πάσχα, λένε στον Ιησού οι μαθητές του: «Πού θέλεις να πάμε να σου ετοιμάσουμε να φας το πασχαλινό δείπνο; »

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao

[13]Στέλνει τότε δύο από τους μαθητές του και τους λέει: «Πηγαίνετε στην πόλη, και

encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado

Mateus 26.20-25

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

θα σας συναντήσει κάποιος που μεταφέρει ένα σταμνί με νερό· ακολουθήστε τον,

[14]και στο σπίτι που θα μπει πείτε στον οικοδεσπότη ότι ο Διδάσκαλος ρωτάει: “πού είναι το δωμάτιο όπου θα φάω το πασχαλινό δείπνο με τους μαθητές μου; ”

[15]Αυτός θα σας δείξει ένα μεγάλο ανώγι, έτοιμο στρωμένο. Εκεί να κάνετε τις ετοιμασίες για μας».

[16]Έφυγαν οι μαθητές και πήγαν στην πόλη· τα βρήκαν όπως τους είχε πει ο Ιησούς κι ετοίμασαν το πασχαλινό τραπέζι.

[17]Όταν βράδιασε, πήγε εκεί ο Ιησούς με τους δώδεκα.

[18]Ενώ ήταν στο τραπέζι κι έτρωγαν, είπε ο Ιησούς: «Αλήθεια σας λέω πως κάποιος από σας που τρώει μαζί μου θα με προδώσει».

[19]Λυπήθηκαν οι μαθητές κι άρχισαν να ρωτούν ο ένας μετά τον άλλο: «Μήπως είμαι εγώ; » Και άλλος: «Μήπως εγώ; »

[20]Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Ένας από τους δώδεκα· αυτός που βουτάει το ψωμί του μαζί μου στην ίδια πιατέλα.

[21]Ο Υιός του Ανθρώπου, βέβαια, θα πεθάνει όπως το λένε οι Γραφές γι’ αυτόν, αλίμονο όμως στον άνθρωπο εκείνον που προδίδει τον Υιό του Ανθρώπου. Θα ήταν καλύτερα γι’ αυτόν να μην είχε γεννηθεί».

[22] E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

[23] A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

[24] Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

[25] Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

[26] Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

[27] Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

[28] Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

[29] Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

[30] Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

[31] Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer

[22]Κι ενώ έτρωγαν, πήρε ο Ιησούς το ψωμί, το ευλόγησε, το έκοψε κομμάτια και έδωσε στους μαθητές λέγοντας: «Λάβετε και φάγετε, αυτό είναι το σώμα μου».

[23]Ύστερα πήρε το ποτήρι, κι αφού είπε ευχαριστήρια προσευχή, τους το έδωσε, και ήπιαν απ' αυτό όλοι.

[24]Και τους είπε: «Αυτό είναι το αίμα μου, που επισφραγίζει τη νέα διαθήκη και χύνεται για χάρη όλων.

[25]Σας βεβαιώνω πως δε θα ξαναπιώ από τον καρπό του αμπελιού ως την ημέρα εκείνη που θα το πίνω καινούριο στη βασιλεία του Θεού».

[26]Κι αφού έψαλαν τους καθιερωμένους ψαλμούς, βγήκαν έξω για να πάνε στο όρος των Ελαιών.

Πρόρρηση της άρνησης του Πέτρου

(Μτ 26,31-35· Λκ 22,31-34· Ιω 13,36-38)

[27]Τους λέει τότε ο Ιησούς: «Όλοι θα χάσετε την εμπιστοσύνη σας σ' εμένα αυτή τη νύχτα· όπως το λέει κι η Γραφή: Θα σκοτώσω το βοσκό, και θα διασκορπιστούν τα πρόβατα.

[28]»Μετά την ανάστασή μου όμως θα σας περιμένω στη Γαλιλαία, όπου θα πάω πριν από σας».

[29]Ο Πέτρος τότε του είπε: «Κι αν όλοι χάσουν την εμπιστοσύνη τους σ' εσένα, εγώ όμως όχι».

[30]Τότε του λέει ο Ιησούς: «Σε βεβαιώνω πως εσύ σήμερα κιόλας, αυτή τη νύχτα, πριν λαλήσει δύο φορές ο πετεινός, τρεις φορές θα αρνηθείς πως με ξέρεις».

[31]Ο Πέτρος όμως ακόμη πιο έντονα τον διαβεβαίωνε: «Δε θα σε απαρνηθώ, κι αν

contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

32 Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

33 E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

34 E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.

35 E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

36 E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.

37 Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?

38 Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

39 Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.

40 Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.

ακόμη χρειαστεί να πεθάνω μαζί σου». Τα ίδια έλεγαν κι όλοι οι άλλοι.

Η προσευχή του Ιησού στη Γεθσημανή

(Μτ 26,36-46· Λκ 22,39-46)

32Έρχονται σ’ έναν τόπο που τ’ όνομά του είναι Γεθσημανή, και λέει ο Ιησούς στους μαθητές του: «Καθίστε εδώ ώσπου να προσευχηθώ».

33Παίρνει μαζί του τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη και άρχισε να συνταράζεται και να αγωνιά.

34Τότε τους λέει: «Περίλυπη μέχρι θανάτου είναι η ψυχή μου· περιμένετε εδώ και μείνετε ξάγρυπνοι».

35Κι αφού απομακρύνθηκε λίγο, έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσευχόταν, να γλιτώσει, αν ήταν δυνατό, από αυτή την ώρα.

36«Αββά, Πατέρα», έλεγε, «όλα είναι δυνατά για σένα· γλίτωσέ με απ’ αυτό το ποτήρι· ας μη γίνει όμως το δικό μου θέλημα αλλά το δικό σου».

37Έρχεται πίσω και τους βρίσκει να κοιμούνται, και λέει στον Πέτρο: «Σίμων, κοιμάσαι; Δεν μπορέσατε να μείνετε άγρυπνοι ούτε μία ώρα;

38Μείνετε άγρυπνοι και προσεύχεστε, για να μη σας νικήσει ο πειρασμός· το πνεύμα είναι πρόθυμο, η σάρκα όμως αδύναμη».

39Απομακρύνθηκε πάλι και προσευχήθηκε με τα ίδια λόγια.

40Γύρισε και τους ξαναβρήκε να κοιμούνται· τα μάτια τους ήταν βαριά από τη νύστα και δεν ήξεραν τι να του απαντήσουν.

[41] E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.

[42] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

[43] E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da parte dos principais sacerdotes, escribas e anciãos, uma turba com espadas e porretes.

[44] Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.

[45] E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.

[46] Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.

[47] Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

[48] Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

[49] Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

[50] Então, deixando-o, todos fugiram.

Jesus seguido por um jovem

[41]Έρχεται για τρίτη φορά και τους λέει: «Κοιμάστε ακόμα και ξεκουράζεστε; Φτάνει. Ήρθε η ώρα. Τώρα ο Υιός του Ανθρώπου παραδίνεται στα χέρια ανθρώπων αμαρτωλών.

[42]Σηκωθείτε, πρέπει να πηγαίνουμε· να, έφτασε αυτός που θα με προδώσει».

Η σύλληψη του Ιησού

(Μτ 26,47-56· Λκ 22,47-53· Ιω 18,3-12)

[43]Κι αμέσως, ενώ ακόμα μιλούσε ο Ιησούς, φτάνει ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους δώδεκα, και μαζί του ένα πλήθος από ανθρώπους οπλισμένους με ξίφη και ρόπαλα, σταλμένους από τους αρχιερείς, τους γραμματείς και τους πρεσβυτέρους του συνεδρίου.

[44]Αυτός που θα τον πρόδιδε τους είχε δώσει το εξής συνθηματικό σημάδι: «Όποιον φιλήσω, αυτός είναι· πιάστε τον και μεταφέρετέ τον με μέτρα ασφαλείας».

[45]Έρχεται αμέσως ο Ιούδας, πλησιάζει τον Ιησού και του λέει: «Χαίρε Δάσκαλε! » και τον φίλησε θερμά.

[46]Αυτοί τότε συνέλαβαν τον Ιησού και τον έδεσαν.

[47]Κάποιος όμως από τους παρόντες τράβηξε το μαχαίρι του, χτύπησε το δούλο του αρχιερέα και του έκοψε τ' αυτί.

[48]Ο Ιησούς απευθύνθηκε σ' αυτούς και τους είπε: «Ληστής είμαι, και βγήκατε με ξίφη και ρόπαλα να με συλλάβετε;

[49]Κάθε μέρα ήμουν ανάμεσά σας στο ναό και δίδασκα, και δε με συλλάβατε· αλλά έγινε έτσι για να επαληθευτούν οι Γραφές».

[50]Όλοι τότε τον εγκατέλειψαν κι έφυγαν.

[51] Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

[52] Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

[53] E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

[54] Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

[55] E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

[56] Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

[57] E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

[58] Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

[59] Nem assim o testemunho deles era coerente.

[60] Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[61] Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo

[51]Ένας νέος τον ακολούθησε περιτυλιγμένος κατάσαρκα μ’ ένα σεντόνι, αλλά τον έπιασαν άλλοι νέοι.

[52]Αυτός όμως άφησε το σεντόνι στα χέρια τους κι έφυγε γυμνός.

Ο Ιησούς στο μεγάλο συνέδριο

(Μτ 26,57-68· Λκ 22,54-55.63-71· Ιω 18,13-14.19-24)

[53]Έσυραν τον Ιησού στον αρχιερέα· εκεί συγκεντρώθηκαν όλοι οι αρχιερείς, οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς.

[54]Ο Πέτρος τον ακολούθησε από μακριά μέχρι μέσα στην αυλή, στο παλάτι του αρχιερέα· εκεί κάθισε με τους υπηρέτες και ζεσταινόταν κοντά στη φωτιά.

[55]Οι αρχιερείς κι ολόκληρο το συνέδριο αναζητούσαν μια μαρτυρία εναντίον του Ιησού, ώστε να τον καταδικάσουν σε θάνατο, αλλά δεν έβρισκαν.

[56]Πολλοί τον κατηγορούσαν με ψεύτικες μαρτυρίες, μα οι μαρτυρίες δε συμφωνούσαν μεταξύ τους.

[57]Παρουσιάστηκαν τότε μερικοί ψευδομάρτυρες και είπαν εναντίον του:

[58]«Εμείς τον ακούσαμε να λέει: “εγώ θα γκρεμίσω αυτόν το ναό, που έγινε από ανθρώπινα χέρια, και σε τρεις μέρες θα οικοδομήσω άλλον, που δε θα τον έχουν φτιάξει ανθρώπινα χέρια”».

[59]Αλλά και σ’ αυτό δε συμφωνούσαν οι μαρτυρίες τους.

[60]Σηκώθηκε τότε ο αρχιερέας στη μέση και ρώτησε τον Ιησού: «Δεν έχεις να πεις τίποτε; Τι είναι αυτά που σε κατηγορούν; »

[61]Ο Ιησούς όμως σιωπούσε και δεν έδινε καμιά απάντηση. Πάλι ο αρχιερέας τον

sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

[62] Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

[63] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

[64] Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

[65] Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

[66] Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

[67] e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.

[68] Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]

[69] E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.

[70] Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.

ρώτησε: «Εσύ είσαι ο Μεσσίας, ο Υιός του ευλογημένου Θεού; »

[62]Ο Ιησούς απάντησε: «Εγώ είμαι. Και θα δείτε τον Υιό του Ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά του παντοδύναμου Θεού, και να έρχεται πάνω στα σύννεφα του ουρανού».

[63]Ο αρχιερέας τότε διέρρηξε τα ιμάτιά του και είπε: «Τι μας χρειάζονται τώρα πια οι μάρτυρες;

[64]Ακούσατε, βέβαια, τα βλάσφημα λόγια του. Τι απόφαση παίρνετε; » Και όλοι έκριναν πως είναι ένοχος και πρέπει να θανατωθεί.

[65]Μερικοί τότε άρχισαν να τον φτύνουν. Του σκέπαζαν το πρόσωπο, τον χαστούκιζαν και τον ρωτούσαν: «Αφού είσαι προφήτης, πες μας ποιος είναι αυτός που σε χτύπησε». Επίσης και οι υπηρέτες τού έδιναν ραπίσματα.

Η άρνηση του Πέτρου

(Μτ 26,69-75· Λκ 22,56-62· Ιω 18,15-18.25-27)

[66]Ενώ ο Πέτρος ήταν κάτω στην αυλή, έρχεται μια από τις δούλες του αρχιερέα,

[67]και βλέποντάς τον να ζεσταίνεται, τον κοίταξε και του είπε: «Ήσουν κι εσύ μαζί με τον Ιησού το Ναζαρηνό».

[68]Αυτός αρνήθηκε λέγοντας: «Ούτε ξέρω ούτε καταλαβαίνω τι λες». Βγήκε έξω στο προαύλιο και τότε λάλησε ο πετεινός.

[69]Η δούλη που τον είδε άρχισε πάλι να λέει σ’ αυτούς που βρίσκονταν εκεί: «Είναι κι αυτός από κείνους».

[70]Ο Πέτρος όμως πάλι αρνιόταν. Ύστερα από λίγο πάλι οι παρευρισκόμενοι του έλεγαν: «Ασφαλώς κι εσύ είσαι απ’

αυτούς, γιατί είσαι Γαλιλαίος· το δείχνει και η προφορά σου».

[71] Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!

[71]Ο Πέτρος όμως άρχισε να ορκίζεται: «Ο Θεός να με τιμωρήσει αν τον ξέρω αυτόν τον άνθρωπο, για τον οποίο μιλάτε». Και για δεύτερη φορά λάλησε ο πετεινός.

[72] E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

[72]Θυμήθηκε τότε ο Πέτρος τι του είχε πει ο Ιησούς· ότι δηλαδή πριν λαλήσει δυο φορές ο πετεινός, τρεις φορές θ' αρνηθείς πως με ξέρεις. Και άρχισε να κλαίει.

Marcos 15

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

[1] Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.

[2] Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[3] Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.

[4] Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!

[5] Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.

[6] Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 15

Ο Ιησούς στον Πιλάτο

(Μτ 27,1-2.11-26· Λκ 23,1-5.13-35· Ιω 18,28–19,16)

[1]Νωρίς το πρωί οι αρχιερείς με τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς κι ολόκληρο το συνέδριο συγκεντρώθηκαν και πήραν την απόφαση: έδεσαν τον Ιησού, και τον πήγαν και τον παρέδωσαν στον Πιλάτο.

[2]Ο Πιλάτος τον ρώτησε: «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; » Ο Ιησούς του αποκρίθηκε: «Ναι, όπως το λες».

[3]Οι αρχιερείς τότε τον κατηγορούσαν για πολλά. Ο Ιησούς όμως δεν έδωσε καμιά απόκριση.

[4]Ο Πιλάτος πάλι τον ρώτησε: «Τίποτα δεν αποκρίνεσαι; Κοίτα για πόσα σε κατηγορούν».

[5]Ο Ιησούς όμως δεν αποκρίθηκε πια τίποτε, έτσι που ο Πιλάτος να απορεί.

[6]Κάθε Πάσχα ο Πιλάτος απέλυε ένα φυλακισμένο, όποιον ζητούσε ο λαός.

7 Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

8 Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

9 E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

10 Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

11 Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

12 Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?

13 Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!

14 Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!

15 Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados
Mateus 27.27-31

16 Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.

17 Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.

7Ήταν τότε φυλακισμένος κάποιος που λεγόταν Βαραββάς, μαζί με άλλους στασιαστές, που κατά την εξέγερση είχαν διαπράξει φόνο.

8Το πλήθος άρχισε να ζητάει με κραυγές να κάνει ο Πιλάτος αυτό που έκανε πάντα.

9Ο Πιλάτος τους ρώτησε: «Θέλετε να σας ελευθερώσω το βασιλιά των Ιουδαίων; »

10Είχε καταλάβει ότι από φθόνο τού τον είχαν παραδώσει οι αρχιερείς.

11Οι αρχιερείς όμως ξεσήκωσαν τα πλήθη να προτιμήσουν να τους ελευθερώσει το Βαραββά.

12Ο Πιλάτος τους ξαναρώτησε: «Τι θέλετε, λοιπόν, να κάνω αυτόν που ονομάζετε βασιλιά των Ιουδαίων; »

13Αυτοί πάλι φώναζαν: «Σταύρωσέ τον! »

14«Μα γιατί, τι κακό έκανε; » τους έλεγε ο Πιλάτος. Αυτοί όμως με περισσότερη δύναμη κραύγαζαν: «Σταύρωσέ τον! »

15Κι επειδή ο Πιλάτος ήθελε να ικανοποιήσει τα πλήθη, τούς ελευθέρωσε το Βαραββά, ενώ τον Ιησού τον μαστίγωσε και τον παρέδωσε να σταυρωθεί.

Οι εμπαιγμοί του Ιησού από τους στρατιώτες
(Μτ 27,27-31· Ιω 19,2-3)

16Οι στρατιώτες έφεραν τον Ιησού στην εσωτερική αυλή, εκεί που είναι το διοικητήριο, και φώναξαν όλη τη φρουρά·

17τον έντυσαν με κόκκινο μανδύα, έπλεξαν ένα αγκάθινο στεφάνι και του το φόρεσαν στο κεφάλι σαν στέμμα.

18 E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

19 Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.

20 Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

18Μετά άρχισαν να τον χαιρετούν: «Ζήτω ο βασιλιάς των Ιουδαίων! »

19Τον χτυπούσαν στο κεφάλι μ’ ένα καλάμι, τον έφτυναν και γονατιστοί τον προσκυνούσαν.

20Αφού λοιπόν τον περιπαίξανε, του έβγαλαν τον κόκκινο μανδύα, τον έντυσαν με τα ρούχα του και τον πήγαν να τον σταυρώσουν.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Lucas 23.26

21 E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

Η σταύρωση του Ιησού

(Μτ 27, 32-44· Λκ 23, 26-43· Ιω 19, 17-27)

21Αγγαρεύουν τότε έναν περαστικό που γυρνούσε από το χωράφι του, για να σηκώσει το σταυρό του Ιησού. Ήταν ο Σίμων ο Κυρηναίος, ο πατέρας του Αλέξανδρου και του Ρούφου.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

22 E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.

23 Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.

24 Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.

25 Era a hora terceira quando o crucificaram.

26 E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.

27 Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.

22Τον φέρνουν στον τόπο που λέγεται Γολγοθάς, και στα ελληνικά σημαίνει «Τόπος Κρανίου».

23Του έδωσαν να πιει κρασί ανακατεμένο με ένα αναισθητικό· ο Ιησούς όμως δεν το δέχτηκε.

24Τότε τον σταύρωσαν και μοιράστηκαν τα ρούχα του τραβώντας κλήρο για το τι απ’ αυτά θα πάρει ο καθένας.

25Η ώρα ήταν εννέα το πρωί όταν τον σταύρωσαν.

26Η αιτία της σταύρωσης ήταν γραμμένη σε μια επιγραφή: «Ο Βασιλιάς των Ιουδαίων».

27Μαζί με τον Ιησού σταύρωσαν δύο ληστές, έναν στα δεξιά του κι έναν στ’ αριστερά του.

28 [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]

29 Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah! Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!

30 Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!

31 De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;

32 desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos. Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

33 Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.

34 À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

35 Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

36 E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

28Έτσι εκπληρώθηκε η Γραφή που έλεγε: Συγκαταριθμήθηκε μεταξύ των ανόμων.

29Οι περαστικοί κουνούσαν ειρωνικά το κεφάλι τους, και τον έβριζαν: «Α, εσύ που θα γκρέμιζες το ναό και σε τρεις μέρες θα τον οικοδομούσες! » του έλεγαν.

30«Σώσε τον εαυτό σου και κατέβα από το σταυρό».

31Τον κορόιδευαν επίσης κι οι αρχιερείς και οι γραμματείς: «Τους άλλους τους έσωσε», λέγανε μεταξύ τους, «τον εαυτό του δεν μπορεί να τον σώσει.

32Είναι λέει ο Μεσσίας, ο βασιλιάς του Ισραήλ· ας κατέβει τώρα από το σταυρό, για να δούμε και να πιστέψουμε σ' αυτόν». Τον περιγελούσαν μάλιστα κι αυτοί που ήταν σταυρωμένοι μαζί του.

Ο θάνατος του Ιησού

(Μτ 27,45-56· Λκ 23,44-49· Ιω 19,28-30)

33Όταν η ώρα έφτασε δώδεκα το μεσημέρι, έπεσε σκοτάδι σ' όλη τη γη ως τις τρεις το απόγευμα.

34Στις τρεις η ώρα κραύγασε ο Ιησούς με δυνατή φωνή: Ελωί, Ελωί λιμά σαβαχθανί; Που σημαίνει: Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;

35Μερικοί απ' τους παρευρισκόμενους τ' άκουσαν και είπαν: «Ακούστε, φωνάζει τον Ηλία».

36Έτρεξε τότε ένας και βούτηξε ένα σφουγγάρι στο ξίδι, το στερέωσε πάνω σ' ένα καλάμι και του έδωσε να πιει λέγοντας: «Αφήστε να δούμε τώρα αν θα 'ρθει ο Ηλίας να τον κατεβάσει από το σταυρό».

[37] Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

[38] E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

[39] O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

[40] Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

[41] as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e, além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

[42] Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

[43] vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

[44] Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

[45] Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

[37]Τότε ο Ιησούς έβγαλε μια δυνατή κραυγή και ξεψύχησε.

[38]Τότε σκίστηκε το καταπέτασμα του ναού στα δύο, από πάνω ως κάτω.

[39]Βλέποντας ο Ρωμαίος εκατόνταρχος που ήταν εκεί, απέναντί του, ότι με τέτοια κραυγή ξεψύχησε, είπε: «Στ' αλήθεια, αυτός ο άνθρωπος ήταν Υιός Θεού».

[40]Εκεί βρίσκονταν και μερικές γυναίκες που παρακολουθούσαν από μακριά. Ανάμεσα σ' αυτές και η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου του νεότερου και του Ιωσή, και η Σαλώμη.

[41]Αυτές κι όταν ο Ιησούς ήταν στη Γαλιλαία τον ακολουθούσαν και τον υπηρετούσαν. Μαζί μ' αυτές ήταν εκεί και πολλές άλλες γυναίκες, που είχαν ανεβεί μαζί του στα Ιεροσόλυμα.

Η ταφή του Ιησού

(Μτ 27,57-61· Λκ 23,50-56· Ιω 19,38-42)

[42]Ήταν ημέρα Παρασκευή, παραμονή του Σαββάτου. Κατά το δειλινό,

[43]ο Ιωσήφ, ένα αξιοσέβαστο μέλος του συνεδρίου, που καταγόταν από την Αριμαθαία, και περίμενε κι αυτός τη βασιλεία του Θεού, τόλμησε να πάει στον Πιλάτο και να του ζητήσει το σώμα του Ιησού.

[44]Ο Πιλάτος απόρησε που ο Ιησούς είχε κιόλας πεθάνει. Κάλεσε τον εκατόνταρχο και τον ρώτησε αν είχε πεθάνει από ώρα.

[45]Όταν πήρε την απάντηση από τον εκατόνταρχο, χάρισε το σώμα στον Ιωσήφ.

[46] Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

[47] Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

[46]Εκείνος αγόρασε ένα σεντόνι, κατέβασε τον Ιησού, τον τύλιξε μ' αυτό και τον τοποθέτησε σ' ένα μνήμα που ήταν λαξεμένο σε βράχο· μετά κύλησε ένα λιθάρι κι έκλεισε την είσοδο του μνήματος.

[47]Η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιωσή παρακολουθούσαν πού τον έβαλαν.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé, compraram aromas para irem embalsamá-lo.

[2] E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

[3] Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

[4] E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

[5] Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

[6] Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 16

Η ανάσταση του Ιησού

(Μτ 28,1-8· Λκ 24,1-12· Ιω 20,1-10)

[1]Όταν πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου, και η Σαλώμη, αγόρασαν αρώματα, για να πάνε ν' αλείψουν το σώμα του Ιησού.

[2]Ήρθαν στο μνήμα πολύ πρωί την επομένη του Σαββάτου, μόλις ανέτειλε ο ήλιος.

[3]Κι έλεγαν μεταξύ τους: «Ποιος θα μας κυλήσει την πέτρα από την είσοδο του μνήματος; »

[4]Γιατί ήταν πάρα πολύ μεγάλη. Μόλις όμως κοίταξαν προς τα 'κει, παρατήρησαν ότι η πέτρα είχε κυλήσει από τον τόπο της.

[5]Μόλις μπήκαν στο μνήμα, είδαν ένα νεαρό με λευκή στολή να κάθεται στα δεξιά, και τρόμαξαν.

[6]Αυτός όμως τους είπε: «Μην τρομάζετε. Ψάχνετε για τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, το σταυρωμένο. Αναστήθηκε. Δεν είναι

está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

[7] Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

[8] E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

Jesus aparece a Maria Madalena

João 20.11-18

[9] Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

[10] E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

[11] Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

Jesus aparece a dois de seus discípulos

Lucas 24.13-35

[12] Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.

[13] E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

A ordem para a evangelização

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.

εδώ. Να και το μέρος όπου τον είχαν βάλει.

[7]Πηγαίνετε τώρα και πείτε στους μαθητές του και στον Πέτρο: “πηγαίνει πριν από σας στην Γαλιλαία και σας περιμένει· εκεί θα τον δείτε, όπως σας το είπε”».

[8]Οι γυναίκες βγήκαν κι έφυγαν από το μνήμα γεμάτες τρόμο και δέος· δεν είπαν όμως τίποτα σε κανέναν, γιατί ήταν φοβισμένες.

Εμφανίσεις του αναστημένου Χριστού

(Μτ 28,9-10.16-20· Λκ 24,13-53· Ιω 20,11-23· Πραξ 1,1-11)

[9]Μετά την ανάστασή του ο Ιησούς, το πρωί της Κυριακής, εμφανίστηκε πρώτα στη Μαρία τη Μαγδαληνή, την οποία είχε θεραπεύσει από εφτά δαιμόνια.

[10]Εκείνη πήγε και το είπε στους μαθητές, που ήταν λυπημένοι κι έκλαιγαν.

[11]Αυτοί όμως, όταν άκουσαν ότι ο Ιησούς ζει και τον είδε η Μαρία, δεν την πίστεψαν.

[12]Κατόπιν ο Ιησούς εμφανίστηκε με διαφορετική μορφή σε δύο απ’ αυτούς, καθώς περπατούσαν και πήγαιναν έξω στα χωράφια.

[13]Εκείνοι πήγαν και τα διηγήθηκαν στους υπόλοιπους· αλλά ούτε κι αυτούς τους πίστεψαν.

[14]Τέλος, ο Ιησούς εμφανίστηκε στους έντεκα μαθητές καθώς έτρωγαν, και τους επέπληξε γιατί αμφέβαλλαν κι επέμεναν να μην πιστεύουν αυτούς που τον είδαν αναστημένο.

[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.

[15]Μετά τους είπε: «Πορευθείτε σ' ολόκληρο τον κόσμο και διακηρύξτε το χαρμόσυνο μήνυμα σ' όλη την κτίση.

[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.

[16]Όποιος πιστέψει και βαφτιστεί θα σωθεί· όποιος δεν πιστέψει θα καταδικαστεί.

[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;

[17]Να και τα θαύματα που θα κάνουν όποιοι πιστέψουν: Με την επίκληση του ονόματός μου θα διώχνουν δαιμόνια, θα μιλούν νέες γλώσσες,

[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

[18]κι αν παίρνουν φίδια στα χέρια τους ή πίνουν κάτι δηλητηριώδες δε θα παθαίνουν τίποτε· θα βάζουν τα χέρια τους πάνω σε αρρώστους και θα τους θεραπεύουν».

A ascensão de Jesus

Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.

[19]Αφού τους είπε αυτά ο Κύριος, αναλήφθηκε στον ουρανό και κάθισε στα δεξιά του Θεού.

[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

[20]Οι μαθητές τότε έφυγαν και έφεραν το χριστιανικό μήνυμα παντού· κι ο Κύριος συνεργούσε μαζί τους κι επιβεβαίωνε το κήρυγμά τους με τα θαύματα που το συνόδευαν. Αμήν.

O evangelho segundo Lucas	ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

Lucas 1

Prefácio

1 Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,

2 conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,

3 igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,

4 para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.

Zacarias e Isabel

5 Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.

6 Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.

7 E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.

Predições referentes a João Batista

8 Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 1

1Πολλοί προσπάθησαν να συντάξουν μια διήγηση για τα γεγονότα, που είναι βεβαιωμένο ότι συνέβησαν ανάμεσά μας,

2όπως μας τα παρέδωσαν εκείνοι που από την αρχή ήταν αυτόπτες μάρτυρες και έγιναν κήρυκες αυτού του χαρμόσυνου μηνύματος.

3Γι’ αυτό θεώρησα κι εγώ καλό, εντιμότατε Θεόφιλε, αφού ερεύνησα όλα τα γεγονότα από την αρχή και με ακρίβεια, να σου τα γράψω με τη σειρά,

4για να βεβαιωθείς ότι τα όσα διδάχθηκες είναι αυθεντικά.

Η προαγγελία της γεννήσεως του Προδρόμου

5Την εποχή που βασιλιάς στην Ιουδαία ήταν ο Ηρώδης, ζούσε κάποιος ιερέας από την ιερατική τάξη του Αβιά, που τον έλεγαν Ζαχαρία· η γυναίκα του λεγόταν Ελισάβετ, απόγονος του Ααρών.

6Ήταν και οι δύο άνθρωποι πιστοί στο Θεό, και η ζωή τους ήταν άμεμπτη, σύμφωνη με το νόμο και τις εντολές του Κυρίου.

7Δεν είχαν όμως παιδί, γιατί η Ελισάβετ ήταν στείρα, και ήταν κι οι δυο τους περασμένης ηλικίας.

8Όταν ήρθε η σειρά να εφημερεύσει η τάξη του Ζαχαρία κι αυτός εκτελούσε τα ιερατικά του καθήκοντα προς το Θεό, συνέβη

[9] segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;

[10] e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.

[11] E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

[12] Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

[13] Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

[14] Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

[15] Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

[16] E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

[17] E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

[9]να του ανατεθεί με κλήρο –όπως συνηθιζόταν να μοιράζονται τα ιερατικά καθήκοντα– να μπει στο ναό του Κυρίου και να προσφέρει θυμίαμα.

[10]Όλο το πλήθος του λαού, την ώρα του θυμιάματος, προσευχόταν έξω.

[11]Τότε εμφανίστηκε στο Ζαχαρία ένας άγγελος Κυρίου, και στάθηκε στα δεξιά του θυσιαστηρίου του θυμιάματος.

[12]Ο Ζαχαρίας ταράχτηκε, όταν τον είδε, και τον κυρίεψε φόβος.

[13]Ο άγγελος όμως του είπε: «Μη φοβάσαι, Ζαχαρία, γιατί η προσευχή σου εισακούστηκε: η γυναίκα σου η Ελισάβετ θα σου γεννήσει γιο, και θα του δώσεις το όνομα Ιωάννης.

[14]Θα νιώσεις χαρά και αγαλλίαση και θα χαρούν πολλοί για τη γέννησή του.

[15]Η προσφορά του θα είναι μεγάλη στο έργο του Κυρίου· κρασί και άλλα δυνατά ποτά δε θα πιει· θα είναι γεμάτος με Πνεύμα Άγιο ήδη από την κοιλιά της μάνας του

[16]και θα κάνει πολλούς Ισραηλίτες να επιστρέψουν στον Κύριο το Θεό τους.

[17]Αυτός θα προπορευτεί στο έργο του Κυρίου με το πνεύμα και τη δύναμη του προφήτη Ηλία. Θα συμφιλιώσει πατέρες με παιδιά, και θα κάνει τους ασεβείς να αποκτήσουν τη φρόνηση των δικαίων. Έτσι θα ετοιμάσει το λαό να υποδεχτεί τον Κύριο».

[18] Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

[18]Ο Ζαχαρίας είπε στον άγγελο: «Πώς μπορώ να βεβαιωθώ γι’ αυτό; Εγώ είμαι πια γέρος και η γυναίκα μου περασμένης ηλικίας».

[19] Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

[19]Ο άγγελος του αποκρίθηκε: «Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, που βρίσκομαι δίπλα στο Θεό. Με έστειλε να σου μιλήσω και να σου αναγγείλω αυτή την ευχάριστη είδηση.

[20] Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas venham a realizar-se; porquanto não acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

[20]Επειδή όμως δεν πίστεψες στα λόγια μου, τα οποία θα πραγματοποιηθούν στην ώρα τους, απ’ αυτή τη στιγμή θα χάσεις τη λαλιά σου. Δε θα μπορείς να μιλήσεις ως την ημέρα που όλα αυτά θα πραγματοποιηθούν».

[21] O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

[21]Ο λαός στο μεταξύ περίμενε το Ζαχαρία και απορούσε για την αργοπορία του μέσα στο ναό.

[22] Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

[22]Όταν βγήκε δεν μπορούσε να τους μιλήσει, και κατάλαβαν ότι κάποιο όραμα είχε δει μέσα στο ναό. Εκείνος τους έκανε νοήματα και παρέμενε άλαλος.

[23] Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

[23]Όταν τελείωσαν οι μέρες της υπηρεσίας του στο ναό, πήγε στο σπίτι του.

A felicidade de Isabel

[24] Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

[24]Μερικές μέρες αργότερα, η γυναίκα του η Ελισάβετ έμεινε έγκυος. Έκρυβε όμως την εγκυμοσύνη της για πέντε μήνες

[25] Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

[25]και έλεγε: «Ο Θεός είδε τη στενοχώρια μου και φρόντισε να με απαλλάξει από την ντροπή που ένιωθα μπροστά στους ανθρώπους για την ατεκνία μου».

Predito o nascimento de Jesus

Η προαγγελία της γεννήσεως του Ιησού

[26] No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

[26]Τον έκτο μήνα της εγκυμοσύνης της Ελισάβετ, ο Θεός έστειλε τον άγγελο Γαβριήλ στην πόλη της Γαλιλαίας Ναζαρέτ

27 a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.	27σε μια παρθένο, που ήταν αρραβωνιασμένη με κάποιον που λεγόταν Ιωσήφ και προερχόταν από τη γενιά του Δαβίδ. Η παρθένος λεγόταν Μαριάμ.
28 E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.	28Παρουσιάστηκε, λοιπόν, σ' αυτήν ο άγγελος και της είπε: «Χαίρε εσύ, η προικισμένη με τη χάρη του Θεού! Ο Κύριος είναι μαζί σου. Ευλογημένη απ' το Θεό είσαι εσύ, περισσότερο απ' όλες τις γυναίκες».
29 Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.	29Εκείνη μόλις τον είδε ταράχτηκε με τα λόγια του και προσπαθούσε να εξηγήσει τι σήμαινε ο χαιρετισμός αυτός.
30 Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.	30Ο άγγελος της είπε: «Μη φοβάσαι, Μαριάμ, ο Θεός σού έδωσε τη χάρη του·
31 Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.	31θα μείνεις έγκυος, θα γεννήσεις γιο και θα τον ονομάσεις Ιησού.
32 Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;	32Αυτός θα γίνει μέγας και θα ονομαστεί Υιός του Υψίστου. Σ' αυτόν θα δώσει ο Κύριος ο Θεός το θρόνο του Δαβίδ, του προπάτορά του.
33 ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.	33Θα βασιλέψει για πάντα στους απογόνους του Ιακώβ και η βασιλεία του δε θα έχει τέλος».
34 Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?	34Η Μαριάμ τότε ρώτησε τον άγγελο: «Πώς θα μου συμβεί αυτό, αφού εγώ δεν έχω συζυγικές σχέσεις με κανέναν άντρα; »
35 Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.	35Ο άγγελος της απάντησε: «Το Άγιο Πνεύμα θα έρθει επάνω σου και θα σε καλύψει η δύναμη του Θεού· γι' αυτό και το άγιο παιδί που θα γεννήσεις θα ονομαστεί Υιός Θεού.
36 E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo	36Μάθε ακόμη ότι η συγγενής σου Ελισάβετ συνέλαβε γιο στα γηρατειά της·

este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.

37 Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.

38 Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

Maria visita a Isabel

39 Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,

40 entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.

41 Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

42 E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

43 E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

44 Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

45 Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

O cântico de Maria

46 Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

έτσι, αυτή που την αποκαλούσαν στείρα, τώρα βρίσκεται στον έκτο μήνα της εγκυμοσύνης.

37Για το Θεό τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο».

38Η Μαριάμ τότε είπε: «Είμαι μια δούλη του Κυρίου· ας γίνει το θέλημά του σ’ εμένα όπως μου το είπες». Κι έφυγε από αυτήν ο άγγελος.

Η Μαριάμ επισκέπτεται την Ελισάβετ

39Αμέσως ύστερα, η Μαριάμ σηκώθηκε και πήγε γρήγορα σε μια πόλη της ορεινής Ιουδαίας·

40μπήκε στο σπίτι του Ζαχαρία και χαιρέτησε την Ελισάβετ.

41Μόλις εκείνη άκουσε το χαιρετισμό της Μαρίας, το βρέφος που ήταν στα σπλάχνα της σκίρτησε. Η Ελισάβετ τότε πλημμύρισε με το Άγιο Πνεύμα

42και φώναξε με δυνατή φωνή: «Ευλογημένη απ’ το Θεό είσαι εσύ, περισσότερο από όλες τις γυναίκες! Ευλογημένο και το παιδί που έχεις στα σπλάχνα σου!

43Αλλά πώς μου έγινε αυτή η τιμή να με επισκεφθεί η μητέρα του Κυρίου μου;

44Μόλις έφτασε στ’ αυτιά μου η φωνή του χαιρετισμού σου, σκίρτησε από αγαλλίαση το παιδί στα σπλάχνα μου.

45Χαρά σ’ αυτήν που πίστεψε ότι θα εκπληρωθούν τα λόγια που της είπε ο Κύριος».

Ο ύμνος της Μαρίας

46Η Μαριάμ τότε είπε: «Η ψυχή μου δοξάζει τον Κύριο,

[47] e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

[48] porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

[49] porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

[50] A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

[51] Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

[52] Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

[53] Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

[54] Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

[55] a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.

[56] Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

O nascimento de João Batista

[57] A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.

[58] Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.

[47]και το πνεύμα μου νιώθει αγαλλίαση για το Θεό, το σωτήρα μου,

[48]γιατί έδειξε την ευμένειά του στην ταπεινή του δούλη. Από τώρα θα με καλοτυχίζουν όλες οι γενιές,

[49]γιατί ο δυνατός Θεός έκανε σ’ εμένα έργα θαυμαστά. Άγιο είναι τ’ όνομά του.

[50]και το έλεός του υπάρχει από γενιά σε γενιά, σ’ όσους με δέος τον υπακούνε.

[51]Έδειξε έμπρακτα τη δύναμή του: διασκόρπισε τους περήφανους και χάλασε τα σχέδια που είχανε στο νου τους.

[52]Καθαίρεσε άρχοντες από τους θρόνους τους και ταπεινούς ανύψωσε.

[53]Ανθρώπους που πεινούσαν τους γέμισε με αγαθά και πλούσιους τους έδιωξε με χέρια αδειανά.

[54]Βοήθησε το δούλο του, τον Ισραήλ, μην ξεχνώντας την υπόσχεση

[55]που είχε δώσει στους προγόνους μας, ότι δηλαδή θα σπλαχνιστεί τον Αβραάμ και τους απογόνους του για παντοτινά».

[56]Η Μαριάμ έμεινε με την Ελισάβετ περίπου τρεις μήνες και ύστερα γύρισε στο σπίτι της.

Η γέννηση του Ιωάννη του Βαπτιστή

[57]Όταν συμπληρώθηκε ο καιρός να γεννήσει, η Ελισάβετ έκανε γιο.

[58]Οι γείτονες και οι συγγενείς άκουσαν ότι ο Κύριος έδειξε μεγάλη ευσπλαχνία σ’ αυτήν και χαίρονταν μαζί της.

59 Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.

60 De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.

61 Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.

62 E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.

63 Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.

64 Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.

65 Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.

66 Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

O cântico de Zacarias

67 Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

68 Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,

69 e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,

59Όταν το παιδί έγινε οχτώ ημερών, ήρθαν να του κάνουν περιτομή και ήθελαν να του δώσουν το όνομα Ζαχαρίας, όπως λεγόταν ο πατέρας του.

60Η μητέρα του όμως είπε: «Όχι, Θα ονομαστεί Ιωάννης».

61Τότε της είπαν: «Μα δεν υπάρχει κανένας απ' τους συγγενείς σου που να έχει το όνομα αυτό».

62Με νοήματα ρώτησαν τον πατέρα του τι όνομα θα ήθελε να δώσει στο παιδί·

63αυτός ζήτησε μια μικρή πλάκα και έγραψε: «Ιωάννης είναι το όνομά του»· κι όλοι απόρησαν.

64Αμέσως το στόμα του άνοιξε, λύθηκε η γλώσσα του και άρχισε να μιλάει δοξάζοντας το Θεό.

65Όλοι οι κάτοικοι της γύρω περιοχής κυριεύτηκαν από δέος, και τα γεγονότα αυτά διαδόθηκαν σ' ολόκληρη την ορεινή περιοχή της Ιουδαίας.

66Όσοι τα άκουσαν τα κρατούσαν μέσα τους και σκέφτονταν: «Τι θα γίνει άραγε το παιδί αυτό; » γιατί πραγματικά τον προστάτευε ο Θεός.

Η προφητεία του Ζαχαρία

67Ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του παιδιού, πλημμύρισε από Πνεύμα Άγιο, και είπε τα ακόλουθα προφητικά λόγια:

68«Ας είναι ευλογημένος ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, γιατί ήρθε και λύτρωσε το λαό του!

69Για χάρη μας έστειλε ένα δυνατό σωτήρα από τη γενιά του Δαβίδ, του δούλου του,

70 como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,

70όπως ακριβώς είχε πει αιώνες πριν με το στόμα των άγιων προφητών του.

71 para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;

71Μ' αυτόν θα μας σώσει από τους εχθρούς μας και από την εξουσία όλων όσοι μας μισούν.

72 para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança

72Έδειξε την ευσπλαχνία του στους προγόνους μας κι εκπλήρωσε την άγια διαθήκη του·

73 e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,

73τήρησε τον όρκο που έδωσε στον πατέρα μας τον Αβραάμ,

74 de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,

74να μας αξιώσει, αφού γλιτώσουμε απ' τα χέρια των εχθρών μας, να τον λατρεύουμε άφοβα

75 em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.

75σαν άνθρωποι που του ανήκουμε και πράττουμε το σωστό ενώπιόν του σ' όλη μας τη ζωή.

76 Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,

76Κι εσύ, παιδί μου, θα ονομαστείς προφήτης του ύψιστου Θεού, γιατί θα προπορευτείς πριν από τον Κύριο για να ετοιμάσεις το δρόμο του

77 para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,

77κάνοντας γνωστή στο λαό του τη σωτηρία με τη συγχώρηση των αμαρτιών τους,

78 graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,

78γιατί ο Θεός μας είναι γεμάτος ευσπλαχνία. Έκανε ν' ανατείλει για μας ένα φως από ψηλά,

79 para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.

79για να φωτίσει αυτούς που ζούνε στο σκοτάδι και κάτω απ' του θανάτου τη σκιά, και να οδηγήσει τα βήματά μας στο δρόμο της ειρήνης».

80 O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

80Το παιδί μεγάλωνε και το πνεύμα του δυνάμωνε. Ζούσε στις ερημιές, ως την ημέρα που εμφανίστηκε στο λαό Ισραήλ.

Lucas 2

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 2

O nascimento de Jesus Cristo

Η γέννηση του Ιησού

Mateus 1.18-25

1 Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.

2 Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.

3 Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.

4 José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,

5 a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.

6 Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,

7 e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

Os anjos e os pastores

8 Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.

9 E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.

10 O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:

(Μτ 1,18-25)

1Τις ημέρες εκείνες ο Καίσαρας Αύγουστος έβγαλε διάταγμα να απογραφτεί όλη η οικουμένη.

2Η απογραφή αυτή ήταν η πρώτη που έγινε όταν έπαρχος της Συρίας ήταν ο Κυρήνιος.

3Όλοι πήγαιναν, λοιπόν, να απογραφτούν, καθένας στον τόπο της καταγωγής του.

4Ανέβηκε κι ο Ιωσήφ από τη Ναζαρέτ, πόλη της Γαλιλαίας, στην Ιουδαία, για να απογραφτεί στην πόλη Δαβίδ, που ονομάζεται Βηθλεέμ, γιατί καταγόταν από την οικογένεια και τη γενιά του Δαβίδ.

5Είχε μαζί του και τη Μαριάμ, τη μνηστή του, η οποία ήταν έγκυος.

6Τον καιρό που αυτοί ήταν εκεί, ήρθε η ώρα της Μαριάμ να γεννήσει,

7και γέννησε τον γιο της τον πρωτότοκο. Τον σπαργάνωσε και τον ξάπλωσε σ' ένα παχνί, γιατί δε βρήκαν μέρος στο πανδοχείο.

Οι βοσκοί και οι άγγελοι

8Στην περιοχή εκείνη βρίσκονταν βοσκοί που έμεναν στο ύπαιθρο και φύλαγαν βάρδιες τη νύχτα για το κοπάδι τους.

9Σ' αυτούς παρουσιάστηκε ένας άγγελος Κυρίου και τους περιέβαλε θεϊκή λαμπρότητα. Εκείνοι κατατρόμαξαν,

10αλλά ο άγγελος τους είπε: «Μην τρομάζετε! Σας φέρνω ένα χαρμόσυνο άγγελμα, που θα γεμίσει με χαρά μεγάλη όλο τον κόσμο:

[11] é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.	[11]Σήμερα, στην πόλη Δαβίδ γεννήθηκε για χάρη σας σωτήρας –κι αυτός είναι ο Χριστός, ο Κύριος.
[12] E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.	[12]Και τούτο είναι το σημάδι για να τον αναγνωρίσετε: Θα βρείτε ένα βρέφος σπαργανωμένο και ξαπλωμένο μέσα σ' ένα παχνί».
[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:	[13]Ξαφνικά, κοντά στον άγγελο, παρουσιάστηκε ένα πλήθος απ' την ουράνια στρατιά των αγγέλων, οι οποίοι υμνούσαν το Θεό και έλεγαν:
[14] Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.	[14]«Δόξα στον ύψιστο Θεό και ειρήνη στη γη, αγάπη και σωτηρία για τους ανθρώπους! »
[15] E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.	[15]Όταν οι άγγελοι έφυγαν στον ουρανό, οι βοσκοί είπαν μεταξύ τους: «Ας πάμε λοιπόν ως τη Βηθλεέμ να δούμε αυτά που έγιναν και που μας έκανε γνωστά ο Κύριος».
[16] Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.	[16]Τρέχοντας ήρθαν και βρήκαν τη Μαριάμ και τον Ιωσήφ, και το βρέφος ξαπλωμένο στο παχνί.
[17] E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.	[17]Όταν τους είδαν, τους διηγήθηκαν τα λόγια που τους είπε ο άγγελος γι' αυτό το παιδί.
[18] Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.	[18]Όλοι όσοι τα άκουσαν έμειναν κατάπληκτοι μ' αυτά που τους είπαν οι βοσκοί.
[19] Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.	[19]Η Μαριάμ διατηρούσε όλα αυτά τα λόγια στην καρδιά της και τα σκεφτόταν συνεχώς.
[20] Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.	[20]Οι βοσκοί γύρισαν πίσω δοξάζοντας και υμνώντας το Θεό για όλα όσα άκουσαν και είδαν· ήταν όλα όπως τους είχαν ειπωθεί.

A circuncisão de Jesus

[21] Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

A apresentação de Jesus no templo

[22] Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

[23] conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;

[24] e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

O cântico de Simeão

[25] Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.

[26] Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.

[27] Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,

[28] Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:

Η περιτομή του Ιησού και η παρουσίασή του στο ναό

[21]Όταν συμπληρώθηκαν οχτώ μέρες, έκαναν στο παιδί περιτομή και του έδωσαν το όνομα Ιησούς, όπως δηλαδή το είχε ονομάσει ο άγγελος προτού ακόμα συλληφθεί στην κοιλιά της μάνας του.

[22]Όταν, σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο, συμπληρώθηκαν και οι μέρες για τον καθαρισμό τους, έφεραν το παιδί στα Ιεροσόλυμα, για να το αφιερώσουν στο Θεό.

[23]–Σύμφωνα με το νόμο του Κυρίου, αν το πρώτο παιδί που φέρνει μια γυναίκα στον κόσμο είναι αγόρι, πρέπει να θεωρείται αφιερωμένο στον Κύριο.–

[24]Επίσης θα πρόσφεραν θυσία ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δύο μικρά περιστέρια, όπως λέει ο νόμος του Κυρίου.

[25]Στα Ιεροσόλυμα βρισκόταν ένας άνθρωπος που τον έλεγαν Συμεών. Ήταν πιστός και ευλαβής, περίμενε τη σωτηρία του Ισραήλ και τον καθοδηγούσε το Πνεύμα το Άγιο.

[26]Του είχε φανερώσει, λοιπόν, το Άγιο Πνεύμα ότι δε θα πεθάνει προτού να δει το Μεσσία.

[27]Τότε το Άγιο Πνεύμα του υπέδειξε να πάει στο ναό. Μόλις οι γονείς έφεραν εκεί το παιδί, τον Ιησού, για να κάνουν γι’ αυτό τα έθιμα του νόμου,

[28]τον πήρε στην αγκαλιά του, δόξασε το Θεό και είπε:

29 Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;

30 porque os meus olhos já viram a tua salvação,

31 a qual preparaste diante de todos os povos:

32 luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.

33 E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.

34 Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição

35 (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

A profetisa Ana

36 Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

37 e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

38 E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

O menino Jesus em Nazaré

29«Τώρα, Κύριε, μπορείς ν' αφήσεις το δούλο σου να πεθάνει ειρηνικά, όπως του υποσχέθηκες,

30γιατί τα μάτια μου είδαν το σωτήρα

31που ετοίμασες για όλους τους λαούς,

32φως που θα φωτίσει τα έθνη και θα δοξάσει το λαό σου τον Ισραήλ».

33Ο Ιωσήφ και η μητέρα του θαύμαζαν για όσα λέγονταν γι' αυτό.

34Ο Συμεών τους ευλόγησε και είπε στη Μαριάμ, τη μητέρα του Ιησού: «Αυτός θα γίνει αιτία να καταστραφούν ή να σωθούν πολλοί Ισραηλίτες. Θα είναι σημείο αντιλεγόμενο,

35για να φανερωθούν οι πραγματικές διαθέσεις πολλών. Όσο για σένα, ο πόνος για το παιδί σου θα διαπεράσει την καρδιά σου σαν δίκοπο μαχαίρι».

36Στα Ιεροσόλυμα ζούσε μια γυναίκα που προφήτευε και την έλεγαν Άννα· ήταν θυγατέρα του Φανουήλ από τη φυλή Ασήρ. Αυτή ήταν πολύ ηλικιωμένη. Έζησε εφτά χρόνια με τον άντρα της μετά το γάμο

37και τώρα χήρα, ηλικίας ογδόντα τεσσάρων χρονών, δεν έφευγε από το ναό, αλλά λάτρευε το Θεό νύχτα και μέρα με νηστείες και προσευχές.

38Αυτή παρουσιάστηκε εκείνη την ώρα και δοξολογούσε το Θεό και μιλούσε για το παιδί σε όλους όσοι στην Ιερουσαλήμ περίμεναν τη λύτρωση.

Η επιστροφή στη Ναζαρέτ

39 Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

40 Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

O menino Jesus no meio dos doutores

41 Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

42 Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

43 Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

44 Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

45 e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

46 Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.

47 E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.

48 Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.

39Όταν έκαναν όλα όσα πρόσταζε ο νόμος του Κυρίου, γύρισαν στη Γαλιλαία, στην πόλη τους τη Ναζαρέτ.

40Στο μεταξύ το παιδί μεγάλωνε και το πνεύμα του δυνάμωνε· ήταν γεμάτος σοφία, και η χάρη του Θεού ήταν μαζί του.

Ο Ιησούς δωδεκάχρονος στο ναό

41Κάθε χρόνο, τη γιορτή του Πάσχα οι γονείς του Ιησού πήγαιναν στην Ιερουσαλήμ.

42Όταν έγινε δώδεκα χρονών, ανέβηκαν στα Ιεροσόλυμα, στη γιορτή, όπως συνήθιζαν.

43Όταν τέλειωσε η γιορτή και γύριζαν πίσω, το παιδί ο Ιησούς παρέμεινε στην Ιερουσαλήμ, χωρίς να το ξέρουν ο Ιωσήφ και η μητέρα του.

44Νομίζοντας ότι ήταν μέσα στο πλήθος των προσκυνητών, περπάτησαν μιας μέρας δρόμο και ύστερα άρχισαν να τον αναζητούν ανάμεσα στους συγγενείς και τους γνωστούς.

45Δεν τον βρήκαν, όμως, και γύρισαν στην Ιερουσαλήμ να τον αναζητήσουν.

46Τον βρήκαν ύστερα από τρεις μέρες στο ναό καθισμένον ανάμεσα στους νομοδιδασκάλους, να τους ακούει και να τους κάνει ερωτήσεις.

47Όλοι όσοι τον άκουγαν έμεναν κατάπληκτοι για τη νοημοσύνη και τις απαντήσεις του.

48Μόλις τον είδαν οι γονείς του, απόρησαν, και η μητέρα του του είπε: «Παιδί μου, γιατί μας το ’κανες αυτό; Ο

[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?

[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.

[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.

[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

Lucas 3

A pregação de João Batista
Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,

[2] sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

[3] Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados,

[4] conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que

πατέρας σου κι εγώ σε αναζητούσαμε με πολλή αγωνία».

[49]Ο Ιησούς τους απάντησε: «Γιατί με αναζητούσατε; Δεν ξέρατε ότι πρέπει να βρίσκομαι στο σπίτι του Πατέρα μου; »

[50]Εκείνοι όμως δεν κατάλαβαν τα λόγια που τους είπε.

[51]Ο Ιησούς κατέβηκε μαζί τους και ήρθε στη Ναζαρέτ και ζούσε κοντά τους με υπακοή. Η μητέρα του όμως διατηρούσε μέσα στην καρδιά της όλα αυτά τα λόγια.

[52]Ο Ιησούς μεγάλωνε και πρόκοβε στη σοφία, και η χάρη που είχε ευαρεστούσε το Θεό και τους ανθρώπους.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 3

Το κήρυγμα του Ιωάννη του Βαπτιστή
(Μτ 3,1-12· Μκ 1,1-8· Ιω 1,19-28)

[1]Ήταν ο δέκατος πέμπτος χρόνος της βασιλείας του αυτοκράτορα Τιβέριου. Επίτροπος της Ιουδαίας ήταν ο Πόντιος Πιλάτος. Τετράρχης της Γαλιλαίας ήταν ο Ηρώδης, της Ιτουραίας και της Τραχωνίτιδας ο Φίλιππος ο αδερφός του, και της Αβιλινής ο Λυσανίας.

[2]Αρχιερείς ήταν ο Άννας και ο Καϊάφας. Τότε δόθηκε εντολή από το Θεό στο γιο του Ζαχαρία, τον Ιωάννη, που ήταν στην έρημο·

[3]έτσι αυτός πήγε σε όλα τα περίχωρα του Ιορδάνη, και κήρυττε να μετανοήσουν οι άνθρωποι και να βαφτιστούν, για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες τους,

[4]όπως είναι γραμμένο στο βιβλίο του προφήτη Ησαΐα, ο οποίος είχε πει: Μια φωνή βροντοφωνάζει στην έρημο:

clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.	“ετοιμάστε το δρόμο για τον Κύριο, ισιώστε τα μονοπάτια να περάσει.
5 Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;	5Κάθε φαράγγι θα γεμίσει και κάθε βουνό και λόφος θα χαμηλώσει. Οι στραβοί δρόμοι θα γίνουν ίσιοι και οι ανώμαλοι θα γίνουν ομαλοί.
6 e toda carne verá a salvação de Deus.	6Τότε όλοι οι άνθρωποι θα δουντη σωτηρία που προσφέρει ο Θεός”.
7 Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?	7Ο Ιωάννης έλεγε στα πλήθη που πήγαιναν σ’ αυτόν για να βαφτιστούν: «Οχιάς γεννήματα, ποιος σας είπε πως έτσι θα ξεφύγετε απ’ του Θεού την οργή που πλησιάζει;
8 Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.	8Κάνετε, λοιπόν, έργα που ταιριάζουν σε άνθρωπο που πραγματικά μετανοεί· και μην αρχίσετε να λέτε μεταξύ σας “εμείς καταγόμαστε από τον Αβραάμ”. Να είστε βέβαιοι πως ο Θεός, ακόμη κι απ’ αυτές εδώ τις πέτρες μπορεί να κάνει απογόνους του Αβραάμ.
9 E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.	9Το τσεκούρι βρίσκεται κιόλας στη ρίζα των δέντρων. Κάθε δέντρο, λοιπόν, που δε δίνει καλό καρπό, θα κοπεί σύρριζα και θα ριχτεί στη φωτιά».
10 Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?	10Οι όχλοι τον ρωτούσαν: «Τι να κάνουμε, λοιπόν; »
11 Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.	11Κι εκείνος τους απαντούσε: «Όποιος έχει δύο χιτώνες ας δώσει τον ένα σ’ αυτόν που δεν έχει, κι όποιος έχει τρόφιμα ας κάνει το ίδιο».
12 Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?	12Ήρθαν επίσης και τελώνες να βαφτιστούν και του είπαν: «Δάσκαλε, τι να κάνουμε; »

[13] Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

[14] Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27

[15] Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,

[16] disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[17] A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.

[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;

[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de Herodias, mulher de seu irmão, e por todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,

[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

[13]Κι εκείνος τους αποκρίθηκε: «Να μην απαιτείτε περισσότερα απ’ ό, τι σας παραχωρεί ο νόμος».

[14]Τον ρωτούσαν ακόμη και στρατιώτες: «Κι εμείς τι πρέπει να κάνουμε; » Και τους έλεγε: «Μην παίρνετε λεφτά από κανέναν με ψεύτικες κατηγορίες ούτε με τη βία, αλλά να αρκείστε στο μισθό σας».

[15]Καθώς ο κόσμος περίμενε κι όλοι σκέφτονταν μέσα τους για τον Ιωάννη, μήπως αυτός είναι ο Χριστός,

[16]εκείνος απαντούσε σε όλους κι έλεγε: «Εγώ σας βαφτίζω με νερό, έρχεται όμως αυτός που είναι πιο ισχυρός από μένα και που εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω το λουρί απ’ τα υποδήματά του. Αυτός θα σας βαφτίσει με Άγιο Πνεύμα και φωτιά.

[17]Στο χέρι του κρατάει το λιχνιστήρι για να ξεκαθαρίσει το αλώνι του και να συνάξει το σιτάρι στην αποθήκη του· το άχυρο όμως θα το κάψει με φωτιά που δε σβήνει ποτέ».

[18]Και με πολλές άλλες προτροπές ακόμη κήρυττε στο λαό το χαρμόσυνο μήνυμα.

[19]Επειδή όμως ο Ιωάννης κατηγορούσε τον Ηρώδη τον τετράρχη γιατί είχε για γυναίκα τη γυναίκα του αδερφού του, την Ηρωδιάδα, καθώς και για πολλές άλλες φαύλες πράξεις,

[20]ο Ηρώδης πρόσθεσε σ’ όλες αυτές και τούτο: έκλεισε τον Ιωάννη στη φυλακή.

Η βάπτιση του Ιησού

(Μτ 3,13-17· Μκ 1,9-11)

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,

[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A genealogia de Jesus Cristo
Mateus 1.1-16

[23] Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

[24] Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

[25] José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

[26] Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

[27] Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

[28] Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

[29] Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;

[30] Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;

[21]Όταν βαφτίστηκαν όλοι, βαφτίστηκε κι ο Ιησούς· και την ώρα που προσευχόταν, άνοιξε ο ουρανός

[22]και κατέβηκε σ’ αυτόν το Άγιο Πνεύμα με ορατή μορφή, σαν περιστέρι. Τότε ήρθε μια φωνή από τον ουρανό που έλεγε: «Εσύ είσαι ο αγαπημένος μου Υιός, εσύ είσαι ο εκλεκτός μου».

Η γενεαλογία του Ιησού
(Μτ 1,1-17)

[23]Αυτός ήταν ο Ιησούς, που όταν άρχισε το έργο του ήταν περίπου τριάντα χρόνων· καθώς νόμιζαν, ήταν γιος του Ιωσήφ, του Ηλί,

[24]του Ματθάν, του Λευί, του Μελχί, του Ιωαννά, του Ιωσήφ,

[25]του Ματταθίου, του Αμώς, του Ναούμ, του Εσλίμ, του Ναγγαί,

[26]του Μαάθ, του Ματταθίου, του Σεμεΐ, του Ιωσήχ, του Ιωδά,

[27]του Ιωαννάν, του Ρησά, του Ζοροβάβελ, του Σαλαθιήλ, του Νηρί,

[28]του Μελχί, του Αδδί, του Κωσάμ, του Ελμωδάμ, του Ηρ,

[29]του Ιωσή, του Ελιέζερ, του Ιωρείμ, του Ματθάτ, του Λευί,

[30]του Συμεών, του Ιούδα, του Ιωσήφ, του Ιωνά, του Ελιακείμ,

[31] Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;

[31]του Μελεά, του Μαϊνάν, του Ματταθά, του Νάθαν, του Δαβίδ,

[32] Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;

[32]του Ιεσσαί, του Ωβήδ, του Βοόζ, του Σαλμών, του Ναασών,

[33] Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;

[33]του Αμιναδάβ, του Αράμ, του Ιωράμ, του Εσρώμ, του Φαρές, του Ιούδα,

[34] Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;

[34]του Ιακώβ, του Ισαάκ, του Αβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ,

[35] Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;

[35]του Σερούχ, του Ραγαύ, του Φάλεκ, του Έβερ, του Σαλά,

[36] Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;

[36]του Καϊνάν, του Αρφαξάδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ,

[37] Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;

[37]του Μαθουσάλα, του Ενώχ, του Ιάρεδ, του Μαλελεήλ, του Καϊνάν,

[38] Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

[38]του Ενώς, του Σηθ, του Αδάμ, του Θεού.

Lucas 4

A tentação de Jesus

Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 4

Οι πειρασμοί του Ιησού

(Μτ 4,1-11· Μκ 1,12-13)

[1]Ο Ιησούς, έφυγε από τον Ιορδάνη γεμάτος από Πνεύμα Άγιο. Το Πνεύμα τον οδήγησε στην έρημο,

[2]όπου για σαράντα μέρες αντιμετώπιζε τους πειρασμούς του διαβόλου. Τις σαράντα αυτές μέρες δεν έφαγε τίποτε και, όταν συμπληρώθηκαν, πείνασε.

3 Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

4 Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

5 E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

6 Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

7 Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

8 Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

9 Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;

10 porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;

11 e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

12 Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

3Τότε ο διάβολος του είπε: «Αν είσαι Υιός του Θεού, πες σ' αυτή την πέτρα να γίνει ψωμί».

4Ο Ιησούς του απάντησε: «Η Γραφή λέει ότι ο άνθρωπος δε ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει απ' το στόμα του Θεού».

5Ύστερα ο διάβολος τον ανέβασε σ' ένα ψηλό βουνό, του έδειξε σε μια στιγμή όλα τα βασίλεια της οικουμένης,

6και του είπε: «Θα σου δώσω όλη αυτήν την εξουσία και τη λαμπρότητα αυτών των βασιλείων· σ' εμένα έχει παραδοθεί και τη δίνω σ' όποιον εγώ θέλω.

7Αν, λοιπόν, με προσκυνήσεις, θα είναι όλη δική σου».

8Απαντώντας ο Ιησούς του είπε: «Φύγε από μπροστά μου σατανά. Η Γραφή λέει: Τον Κύριο το Θεό σου θα προσκυνάς και μόνο αυτόν θα λατρεύεις».

9Τότε ο διάβολος τον πήγε στα Ιεροσόλυμα και τον έστησε στο πιο ψηλό μέρος του ναού και του είπε: «Αν είσαι Υιός του Θεού, πέσε από 'δω κάτω·

10γιατί η Γραφή λέει ότι: Θα δώσει για σένα εντολή στους αγγέλους να σε προφυλάξουν·

11κι ακόμη: Θα σε σηκώσουν στα χέρια, για να μη σκοντάψει το πόδι σου σε καμιά πέτρα».

12Ο Ιησούς του απάντησε: «Η Γραφή λέει ότι δεν πρέπει να βάζεις σε δοκιμασία τον Κύριο το Θεό σου».

[13] Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

[14] Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.

[15] E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

[16] Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

[17] Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:

[18] O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,

[19] e apregoar o ano aceitável do SENHOR.

[20] Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.

[13]Αφού ο διάβολος τελείωσε με όλους τους πειρασμούς, έφυγε προσωρινά απ’ αυτόν.

Ο Ιησούς στη Γαλιλαία

(Μτ 4,12-17· Μκ 1,14-15)

[14]Ο Ιησούς επέστρεψε γεμάτος με τη δύναμη του Πνεύματος στη Γαλιλαία και η φήμη του διαδόθηκε σε όλα τα περίχωρα.

[15]Δίδασκε στις συναγωγές τους και τον τιμούσαν όλοι.

Το πρώτο κήρυγμα στη Ναζαρέτ

(Μτ 13, 53-58· Μκ 6, 1-6)

[16]Ύστερα ήρθε στη Ναζαρέτ, όπου είχε μεγαλώσει. Το Σάββατο πήγε όπως συνήθιζε στη συναγωγή και σηκώθηκε να διαβάσει τις Γραφές.

[17]Του έδωσαν το χειρόγραφο με τα λόγια του προφήτη Ησαΐα. Ο Ιησούς το ξετύλιξε και βρήκε το σημείο όπου ήταν γραμμένο το εξής:

[18]Το Πνεύμα του Κυρίου με κατέχει, γιατί ο Κύριος με έχρισε και μ’ έστειλε ν’ αναγγείλω το χαρμόσυνο μήνυμα στους φτωχούς να θεραπεύσω τους συντριμμένους ψυχικά.

[19]Στους αιχμαλώτους να κηρύξω απελευθέρωση και στους τυφλούς ότι θα βρουν το φως τους, να φέρω λευτεριά στους τσακισμένους, να αναγγείλω του καιρού τον ερχομό που ο Κύριοςθα φέρει τη σωτηρία στο λαό του.

[20]Ύστερα τύλιξε το χειρόγραφο, το έδωσε στον υπηρέτη και κάθισε. Τα μάτια όλων

στη συναγωγή ήταν προσηλωμένα πάνω του.

21 Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.

21Άρχισε τότε να τους λέει: «Σήμερα βρίσκει την εκπλήρωσή της η προφητεία που μόλις ακούσατε».

22 Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?

22Όλοι συμφωνούσαν μαζί του· θαύμαζαν για τα γεμάτα χάρη λόγια που έβγαιναν από το στόμα του, και ρωτούσαν: «Αυτός δεν είναι ο γιος του Ιωσήφ; »

23 Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.

23Εκείνος τους απάντησε: «Ασφαλώς θα μου πείτε την παροιμία που λέει, "γιατρέ, γιάτρεψε τον εαυτό σου. Όσα ακούσαμε ότι έγιναν στην Καπερναούμ κάνε τα κι εδώ στην πατρίδα σου".

24 E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.

24Σας βεβαιώνω», πρόσθεσε, «πως κανένας προφήτης δεν είναι δεκτός στην πατρίδα του.

25 Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;

25Πράγματι, την εποχή του προφήτη Ηλία υπήρχαν πολλές χήρες στον Ισραήλ. Τότε ο ουρανός δεν είχε βρέξει για τρία χρόνια και έξι μήνες και μεγάλη πείνα είχε πέσει σ' όλη τη γη.

26 e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.

26Ο Θεός όμως δεν έστειλε τον Ηλία σε καμιά απ' αυτές, παρά μόνο σε μια χήρα στα Σάρεπτα της Σιδωνίας.

27 Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.

27Επίσης την εποχή του προφήτη Ελισαίου υπήρχαν πολλοί λεπροί ανάμεσα στους Ισραηλίτες, κανένας όμως απ' αυτούς δεν καθαρίστηκε, εκτός από το Νεεμάν το Σύρο».

28 Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.

28Όταν τ' άκουσαν αυτά μέσα στη συναγωγή εξοργίστηκαν όλοι.

29 E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte

29Σηκώθηκαν τότε και έβγαλαν τον Ιησού έξω από την πόλη και τον έφεραν ως την

sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.

[30] Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum

Marcos 1.21-28

[31] E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.

[32] E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.

[33] Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:

[34] Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[35] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.

[36] Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?

[37] E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

A cura da sogra de Pedro

Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

[38] Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

άκρη του βουνού, πάνω στο οποίο ήταν χτισμένη, για να τον ρίξουν στον γκρεμό.

[30]Αυτός όμως πέρασε απ' ανάμεσά τους και έφυγε.

Η θεραπεία του δαιμονισμένου στην Καπερναούμ

(Μκ 1,21-28)

[31]Κατέβηκε στην Καπερναούμ, πόλη της Γαλιλαίας, και το Σάββατο τους δίδασκε·

[32]όλοι έμεναν κατάπληκτοι με τη διδασκαλία του, γιατί μιλούσε με αυθεντία.

[33]Στη συναγωγή ήταν κάποιος που κατεχόταν από πονηρό δαιμονικό πνεύμα. Αυτός φώναξε με δυνατή φωνή:

[34]«Ε! Τι δουλειά έχεις εσύ μ' εμάς, Ιησού Ναζαρηνέ; Ήρθες να μας αφανίσεις; Σε ξέρω ποιος είσαι· είσαι ο εκλεκτός του Θεού».

[35]Ο Ιησούς επιτίμησε το πνεύμα λέγοντάς του: «Πάψε να μιλάς και βγες απ' αυτόν». Τότε το δαιμόνιο, αφού τον έριξε κάτω ανάμεσά τους, βγήκε απ' αυτόν χωρίς καθόλου να τον βλάψει.

[36]Όλους τούς έπιασε δέος και έλεγαν ο ένας στον άλλο: «Τι λόγος είναι αυτός! Με εξουσία και δύναμη διατάζει τα πονηρά πνεύματα και βγαίνουν».

[37]Έτσι η φήμη του απλωνόταν παντού στην περιοχή.

Η θεραπεία της πεθεράς του Σίμωνα και άλλων ασθενών

(Μτ 8,14-17· Μκ 1,29-34)

[38]Όταν ο Ιησούς έφυγε από τη συναγωγή, πήγε στο σπίτι του Σίμωνα. Η πεθερά του Σίμωνα υπέφερε από υψηλό πυρετό, και τον παρακάλεσαν να την κάνει καλά.

[39] Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

Muitas outras curas
Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

[40] Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

[41] Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus! Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

Jesus vai a um lugar deserto
Marcos 1.35-39

[42] Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

[43] Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

[44] E pregava nas sinagogas da Judéia.

Lucas 5

A pesca maravilhosa
Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

[1] Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;

[39]Ο Ιησούς ήρθε κοντά της, επιτίμησε τον πυρετό, κι ο πυρετός την άφησε. Εκείνη σηκώθηκε αμέσως και τους υπηρετούσε.

[40]Όταν έγερνε ο ήλιος, όλοι όσοι είχαν ασθενείς από διάφορες αρρώστιες τούς έφερναν σ’ αυτόν. Εκείνος τους θεράπευε ακουμπώντας τα χέρια πάνω στον καθένα απ’ αυτούς.

[41]Από πολλούς έβγαιναν και δαιμόνια, τα οποία κραύγαζαν και έλεγαν: «Εσύ είσαι ο Μεσσίας, ο Υιός του Θεού»· γιατί ήξεραν ότι αυτός είναι ο Χριστός. Εκείνος όμως τα επιτιμούσε και δεν τα άφηνε να μιλούν.

Αναχώρηση από την Καπερναούμ
(Μκ 1,35-39)

[42]Όταν ξημέρωσε, έφυγε και πήγε σ’ ένα ερημικό μέρος. Ο κόσμος όμως τον αναζητούσε και πήγαν εκεί που ήταν και τον κρατούσαν να μη φύγει από κοντά τους.

[43]Εκείνος τους έλεγε: «Πρέπει να αναγγείλω το χαρμόσυνο μήνυμα για τη βασιλεία του Θεού και στις άλλες πόλεις, γιατί αυτόν το σκοπό έχει η αποστολή μου».

[44]Ύστερα απ’ αυτό δίδασκε στις συναγωγές της Γαλιλαίας.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 5

Η κλήση των πρώτων μαθητών
(Μτ 4,18-22· Μκ 1,16-20)

[1]Καθώς τα πλήθη συνωστίζονταν κάποτε γύρω του για ν’ ακούσουν το λόγο του Θεού κι εκείνος στεκόταν στην όχθη της λίμνης Γεννησαρέτ,

[2] e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.

[3] Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.

[4] Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.

[5] Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.

[6] Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.

[7] Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los. E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.

[8] Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.

[9] Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,

[10] bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.

[2]είδε δύο ψαροκάικα στην άκρη της λίμνης. Οι ψαράδες είχαν κατεβεί απ' αυτά και έπλεναν τα δίχτυα.

[3]Εκείνος ανέβηκε σ' ένα από τα ψαροκάικα, σ' αυτό που ήταν του Σίμωνα, και τον παρακάλεσε να τραβηχτεί λίγο από την ξηρά. Κάθισε στο ψαροκάικο και απ' αυτό δίδασκε τα πλήθη.

[4]Όταν τελείωσε την ομιλία του, είπε στο Σίμωνα: «Πήγαινε στα βαθιά και ρίξτε τα δίχτυα σας για ψάρεμα».

[5]Ο Σίμων του αποκρίθηκε: «Διδάσκαλε, όλη τη νύχτα παιδευόμασταν και δεν πιάσαμε τίποτε· επειδή όμως το λες εσύ, θα ρίξω το δίχτυ».

[6]Το έριξαν κι έπιασαν πάρα πολλά ψάρια, τόσα που το δίχτυ τους άρχισε να σκίζεται.

[7]Με νεύματα ειδοποίησαν τους συνεταίρους τους, που ήταν στο άλλο πλοίο να έρθουν να τους βοηθήσουν. Εκείνοι ήρθαν και γέμισαν και τα δύο ψαροκάικα σε σημείο που να κινδυνεύουν να βυθιστούν.

[8]Όταν ο Σίμων Πέτρος είδε τι έγινε, έπεσε στα γόνατα του Ιησού και του είπε: «Βγες από το καΐκι μου, Κύριε, γιατί είμαι άνθρωπος αμαρτωλός».

[9]Αυτά τα είπε γιατί είχε κυριευτεί από δέος, αυτός και όλοι όσοι ήταν μαζί του, για τα πολλά ψάρια που είχαν πιάσει.

[10]Το ίδιο συνέβη και με τα παιδιά του Ζεβεδαίου, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, που ήταν συνεργάτες του Σίμωνα. Ο Ιησούς τότε είπε στο Σίμωνα: «Μη

11 E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

A cura de um leproso
Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

12 Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

13 E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

14 Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

15 Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.

16 Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

17 Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da

φοβάσαι, από τώρα θα ψαρεύεις ανθρώπους».

11Ύστερα, αφού τράβηξαν τα ψαροκάικα στη στεριά, άφησαν τα πάντα και τον ακολούθησαν.

Θεραπεία λεπρού
(Μτ 8,1-4· Μκ 1,40-45)

12Ο Ιησούς βρισκόταν κάποτε σε μια πόλη. Ένας άνθρωπος γεμάτος λέπρα, μόλις τον είδε, έπεσε με το πρόσωπο στη γη και τον παρακαλούσε: «Κύριε, αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις από τη λέπρα».

13Εκείνος άπλωσε το χέρι του, τον άγγιξε και είπε: «Θέλω· να καθαριστείς από τη λέπρα». Αμέσως η λέπρα έφυγε από πάνω του.

14Ο Ιησούς τον διέταξε να μην πει τίποτα σε κανέναν· «για να τους αποδείξεις όμως ότι θεραπεύτηκες», του λέει, «πήγαινε να δείξεις τον εαυτό σου στον ιερέα και πρόσφερε για τον καθαρισμό σου ό, τι έχει καθορίσει ο Μωυσής».

15Η φήμη του, λοιπόν, απλωνόταν όλο και περισσότερο, και πλήθος ανθρώπων πήγαιναν κοντά του να τον ακούσουν και να τους θεραπεύσει απ’ τις αρρώστιες τους.

16Εκείνος όμως αποσυρόταν σε ερημικά μέρη και προσευχόταν.

Θεραπεία παραλύτου
(Μτ 9,1-8· Μκ 2,1-12)

17Μια μέρα που ο Ιησούς δίδασκε, κοντά του κάθονταν Φαρισαίοι και δάσκαλοι του νόμου, οι οποίοι είχαν έρθει από κάθε χωριό της Γαλιλαίας και της Ιουδαίας, καθώς κι από την Ιερουσαλήμ. Ο Θεός τού

Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.

[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.

[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.

[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.

[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?

[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?

[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

[25] Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

είχε δώσει τη δύναμη να θεραπεύει τους αρρώστους.

[18]Την ώρα εκείνη κάποιοι άντρες έφεραν πάνω σ’ ένα κρεβάτι έναν παράλυτο, και προσπαθούσαν να τον βάλουν μέσα στο σπίτι και να τον αποθέσουν μπροστά του.

[19]Επειδή δεν βρήκαν τρόπο να τον περάσουν μέσα εξαιτίας του πλήθους, ανέβηκαν στη στέγη και τον κατέβασαν ανάμεσα από τα κεραμίδια μαζί με το κρεβάτι στη μέση, μπροστά στον Ιησού.

[20]Εκείνος όταν είδε την πίστη τους είπε: «Άνθρωπέ μου, σου έχουν συγχωρηθεί οι αμαρτίες σου».

[21]Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι άρχισαν να λένε από μέσα τους: «Μα ποιος είν’ αυτός, που με τα λόγια του προσβάλλει το Θεό; Ποιος μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες, εκτός από το Θεό; »

[22]Ο Ιησούς κατάλαβε τις σκέψεις τους και τους αποκρίθηκε: «Τι σκέφτεστε μέσα σας;

[23]Τι είναι ευκολότερο: να πω “σου έχουν συγχωρηθεί οι αμαρτίες σου” ή να πω, “σήκω και περπάτα”;

[24]Για να μάθετε, λοιπόν, ότι ο Υιός του Ανθρώπου έχει την εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες πάνω στη γη» –λέει στον παράλυτο: «Σ’ εσένα το λέω: σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου».

[25]Εκείνος σηκώθηκε αμέσως μπροστά τους, πήρε το κρεβάτι στο οποίο ήταν κατάκοιτος και πήγε στο σπίτι του δοξάζοντας το Θεό.

[26] Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

A vocação de Levi
Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

[27] Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

[28] Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

Jesus come com pecadores
Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

[29] Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

[30] Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus, perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

[31] Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[32] Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

Do jejum
Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

[33] Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

[34] Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

[26]Όλοι έμειναν κατάπληκτοι και δόξαζαν το Θεό. Γεμάτοι δέος έλεγαν: «Σήμερα είδαμε παράδοξα πράγματα! »

Η κλήση του Λευί
(Μτ 9,9-13· Μκ 2,13-17)

[27]Ύστερα απ' αυτά βγήκε έξω και είδε έναν τελώνη, που ονομαζόταν Λευί, να κάθεται στο τελωνείο και του είπε: «Ακολούθησέ με».

[28]Εκείνος τα εγκατέλειψε όλα, σηκώθηκε και τον ακολούθησε,

[29]και του έκανε πλούσιο τραπέζι σπίτι του. Μαζί τους στο τραπέζι ήταν πολύς κόσμος, τελώνες και άλλοι άνθρωποι.

[30]Οι Φαρισαίοι, και οι γραμματείς που ανήκαν στην παράταξή τους, διαμαρτύρονταν στους μαθητές του και τους έλεγαν: «Γιατί τρώτε και πίνετε μαζί με τελώνες και αμαρτωλούς; »

[31]Ο Ιησούς τους απάντησε: «Δεν έχουν ανάγκη από γιατρό οι υγιείς, αλλά οι άρρωστοι·

[32]δεν ήρθα να καλέσω σε μετάνοια τους δικαίους, αλλά τους αμαρτωλούς».

Το ερώτημα για τη νηστεία
(Μτ 9,14-17· Μκ 2,18-22)

[33]Τότε εκείνοι του είπαν: «Γιατί οι μαθητές του Ιωάννη νηστεύουν συχνά και κάνουν και προσευχές, το ίδιο και οι μαθητές των Φαρισαίων, ενώ οι δικοί σου τρώνε και πίνουν; »

[34]Ο Ιησούς τους απάντησε: «Μπορείτε να κάνετε τους φίλους του γαμπρού να νηστεύουν όσον καιρό είναι μαζί τους ο γαμπρός;

35 Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

36 Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

37 E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

38 Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

39 E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

35Θα έρθουν όμως μέρες που θα τους πάρουν από κοντά τους το γαμπρό, και τότε θα νηστέψουν τις μέρες εκείνες».

36Τους είπε ακόμη και μια παραβολή: «Κανένας δεν σκίζει καινούριο ύφασμα για να βάλει μπάλωμα σε παλιό, γιατί τότε και το καινούριο ύφασμα θα σκιστεί, και το μπάλωμα από το καινούριο δε θα ταιριάσει με το παλιό.

37Επίσης, κανένας δε βάζει καινούριο κρασί σε παλιά ασκιά· γιατί το καινούριο κρασί θα κάνει τα ασκιά να σκάσουν, κι έτσι κι αυτό θα χυθεί και τα ασκιά θα καταστραφούν.

38Πρέπει, λοιπόν, το καινούριο κρασί να μπαίνει σε καινούρια ασκιά, και έτσι θα διατηρούνται και τα δύο.

39Επίσης, κανένας που πίνει παλιό κρασί δε θέλει αμέσως καινούριο, γιατί κρίνει ότι το παλιό είναι καλύτερο».

Lucas 6

Jesus é senhor do sábado
Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

1 Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

2 E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

3 Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 6

Η τήρηση του Σαββάτου
(Μτ 12,1-8· Μκ 2,23-28)

1Το δεύτερο Σάββατο μετά το πρώτο του Πάσχα, συνέβη να περνάει ο Ιησούς μέσα από σπαρμένα χωράφια. Οι μαθητές του έκοβαν στάχυα, τα έτριβαν με τα χέρια και έτρωγαν τους σπόρους.

2Κάποιοι Φαρισαίοι τότε τους είπαν: «Γιατί κάνετε κάτι που δεν επιτρέπεται από το νόμο να γίνεται το Σάββατο; »

3Κι ο Ιησούς τους απάντησε: «Ούτε κι αυτό δεν το διαβάσατε στη Γραφή, που έκανε ο Δαβίδ όταν πείνασαν αυτός και οι σύντροφοί του;

[4] Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[5] E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida

Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

[6] Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

[7] Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

[8] Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

[9] Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

[10] E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

[11] Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

[4]Μπήκε στο ναό του Θεού, πήρε κι έφαγε κι έδωσε και στους άντρες του τους άρτους της προθέσεως, που δεν επιτρέπεται από το νόμο να φάνε παρά μόνο οι ιερείς».

[5]Και τους είπε καταλήγοντας: «Ο Υιός του Ανθρώπου εξουσιάζει και το Σάββατο».

Θεραπεία κατά το Σάββατο

(Μτ 12,9-15α· Μκ 3,1-6)

[6]Ένα άλλο Σάββατο, μπήκε ο Ιησούς στη συναγωγή και δίδασκε. Εκεί ήταν ένας άνθρωπος με παράλυτο το δεξί του χέρι.

[7]Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, λοιπόν, πρόσεχαν να δουν αν θα θεραπεύσει κανέναν το Σάββατο, για να βρουν αφορμή να τον κατηγορήσουν.

[8]Ο Ιησούς, που γνώριζε τους διαλογισμούς τους, είπε στον άνθρωπο με το παράλυτο χέρι: «Σήκω και στάσου στη μέση». Εκείνος σηκώθηκε και στάθηκε.

[9]Τότε ο Ιησούς είπε στους γραμματείς και στους Φαρισαίους: «Θα σας κάνω ένα ερώτημα: Τι επιτρέπει ο νόμος να κάνει κανείς το Σάββατο; να κάνει καλό ή να κάνει κακό; να σώσει μια ζωή ή να την αφήσει να χαθεί; »

[10]Κι αφού έριξε τη ματιά του σ' όλους αυτούς γύρω, είπε στον παράλυτο: «Τέντωσε το χέρι σου». Αυτός το έκανε, και το χέρι του έγινε καλά σαν το άλλο.

[11]Εκείνοι τότε έγιναν έξω φρενών και συζητούσαν μεταξύ τους τι θα 'πρεπε να κάνουν εναντίον του Ιησού.

Η εκλογή των δώδεκα αποστόλων

(Μτ 10,1-4· Μκ 3,13-19)

[12] Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.
[13] E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

[14] Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

[15] Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

[16] Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

Jesus cura muitos enfermos
Mateus 4.23-25

[17] E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

[18] que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

[19] E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

As bem-aventuranças
Mateus 5.1-12

[20] Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados

[12]Εκείνες τις ημέρες ανέβηκε ο Ιησούς στο βουνό για να προσευχηθεί. Όλη τη νύχτα προσευχόταν στο Θεό.
[13]Όταν ξημέρωσε, φώναξε κοντά του τους μαθητές του κι απ' αυτούς διάλεξε δώδεκα, τους οποίους ονόμασε αποστόλους:
[14]Το Σίμωνα, που του έδωσε το όνομα Πέτρος, και τον αδερφό του τον Ανδρέα· τον Ιάκωβο, τον Ιωάννη, το Φίλιππο, το Βαρθολομαίο·
[15]το Ματθαίο, το Θωμά, τον Ιάκωβο, γιο του Αλφαίου, το Σίμωνα, που λεγόταν Ζηλωτής·
[16]τον Ιούδα, γιο του Ιακώβου, και τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, αυτόν που έγινε προδότης.

Ο Ιησούς διδάσκει και θεραπεύει
(Μτ 4,23-25)

[17]Ο Ιησούς με τους μαθητές του κατέβηκε από το βουνό και στάθηκε σε μια πεδιάδα. Ένα μεγάλο πλήθος μαθητών του, καθώς και πολύς λαός απ' όλη την Ιουδαία, από την Ιερουσαλήμ και τις παραλιακές πόλεις της Τύρου και της Σιδώνας
[18]είχαν πάει εκεί για να τον ακούσουν και για να θεραπευτούν από τις αρρώστιες τους. Ήρθαν ακόμα και όσοι υπέφεραν από ακάθαρτα πνεύματα· όλοι αυτοί θεραπεύτηκαν.
[19]Όλος ο κόσμος προσπαθούσε να τον αγγίξει, γιατί μια δύναμη έβγαινε από πάνω του και θεράπευε τους πάντες.

Μακαρισμοί και ταλανισμοί
(Μτ 5,1-12)

[20]Τότε ο Ιησούς στράφηκε προς τους μαθητές του και τους είπε: «Μακάριοι

vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

21 Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

22 Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos expulsarem da sua companhia, vos injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

23 Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

Os ais

24 Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

25 Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

26 Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

Da vingança
Mateus 5.38-42

27 Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

28 bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

εσείς οι φτωχοί, γιατί δική σας είναι η βασιλεία του Θεού.

21Μακάριοι εσείς που τώρα πεινάτε, γιατί θα σας χορτάσει ο Θεός. Μακάριοι εσείς που τώρα κλαίτε, γιατί θα χαρείτε.

22Μακάριοι είστε, άμα σας μισήσουν οι άνθρωποι και σας διώξουν απ' τις συναγωγές και σας χλευάσουν και δυσφημίσουν το όνομά σας εξαιτίας του Υιού του Ανθρώπου.

23Χαρείτε όταν συμβεί αυτό, κι από χαρά σκιρτήστε· γιατί ο Θεός θα σας ανταμείψει με το παραπάνω στον ουρανό. Τα ίδια έκαναν και οι πρόγονοί τους στους προφήτες.

24Αλίμονο όμως σ' εσάς τους πλουσίους, γιατί την αμοιβή σας την έχετε πάρει ήδη σ' αυτό τον κόσμο.

25Αλίμονο σ' εσάς που τώρα είστε χορτάτοι γιατί θα πεινάσετε. Αλίμονο σ' εσάς που τώρα γελάτε, γιατί θα θρηνήσετε και θα κλάψετε.

26Αλίμονο αν όλοι οι άνθρωποι σας επαινούν, γιατί το ίδιο έκαναν κι οι πρόγονοί τους στους ψευδοπροφήτες».

Αγαπάτε τους εχθρούς σας
(Μτ 5,38-48)

27«Σ' εσάς όμως που μ' ακούτε λέω: Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευεργετείτε όσους σας μισούν·

28δίνετε ευχές σ' όσους σας δίνουν κατάρες, προσεύχεστε γι' αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται.

[29] Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

[29]»Σ' όποιον σε χαστουκίζει στο ένα μάγουλο, γύριζε και το άλλο· κι αν κάποιος σου πάρει το πανωφόρι, μην τον εμποδίσεις να πάρει και το πουκάμισο.

[30] dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

[30]Σ' όποιον σου ζητάει κάτι δίνε το, κι αν κάποιος σου πάρει αυτό που σου ανήκει, μη ζητάς να σου το επιστρέψει.

[31] Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

[31]Όπως θέλετε να σας συμπεριφέρονται οι άνθρωποι, έτσι ακριβώς να συμπεριφέρεστε κι εσείς σ' αυτούς.

Do amor ao próximo
Mateus 5.43-48

[32] Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

[32]Γιατί, αν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, ποια εύνοια περιμένετε από το Θεό; Αφού και οι αμαρτωλοί αγαπούν αυτούς που τους αγαπούν.

[33] Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

[33]Κι αν κάνετε καλό σ' αυτούς που σας κάνουν καλό, ποια εύνοια περιμένετε από το Θεό; Και οι αμαρτωλοί το ίδιο κάνουν.

[34] E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

[34]Αν δανείζετε σ' όσους ελπίζετε να σας τα επιστρέψουν, ποια εύνοια περιμένετε από το Θεό; Και οι αμαρτωλοί δανείζουν στους ομοίους τους για να τα πάρουν πίσω.

[35] Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

[35]»Αντίθετα, εσείς ν' αγαπάτε τους εχθρούς σας, να κάνετε το καλό και να δανείζετε, χωρίς να περιμένετε να πάρετε πίσω τίποτα. Έτσι, ο Θεός, που είναι καλός ακόμα και με τους αχάριστους και τους κακούς, θα σας ανταμείψει με το παραπάνω και θα σας κάνει παιδιά του.

[36] Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

[36]Να είστε λοιπόν σπλαχνικοί, όπως σπλαχνικός είναι κι ο Θεός Πατέρας σας».

O juízo temerário é proibido
Mateus 7.1-5

Κρίση και κατάκριση
(Μτ 7,1-5)

[37] Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

[38] dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante, generosamente vos darão; porque com a medida com que tiverdes medido vos medirão também.

A parábola do cego que guia a outro cego

[39] Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

[40] O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

[41] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[42] Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho, não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

Árvores e seus frutos

Mateus 12.33-35

[43] Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

[44] Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem

[37]«Μην κρίνετε τους συνανθρώπους σας, για να μη σας κρίνει κι εσάς ο Θεός. Μην τους καταδικάζετε, για να μη σας καταδικάσει κι εσάς ο Θεός. Συγχωρείτε, για να σας συγχωρήσει κι εσάς ο Θεός.

[38]Δίνετε, για να σας δώσει κι εσάς ο Θεός. Η δωρεά του θα είναι πλούσια, άφθονη, τέλεια και ξέχειλη· γιατί, ό, τι μέτρο χρησιμοποιείτε για τους άλλους, το ίδιο θα χρησιμοποιήσει και για σας ο Θεός».

[39]Επίσης τους είπε ο Ιησούς και μια παρομοίωση: «Μπορεί ένας τυφλός να οδηγήσει έναν άλλον τυφλό; Δεν θα πέσουν κι οι δυο στο χαντάκι;

[40]Ένας μαθητής δεν μπορεί να είναι πάνω από το δάσκαλό του· όποιος όμως καταρτιστεί τέλεια, μπορεί να φτάσει το δάσκαλό του.

[41]»Γιατί βλέπεις το σκουπιδάκι στο μάτι του αδερφού σου και δε νιώθεις ολόκληρο δοκάρι που είναι στο δικό σου μάτι;

[42]Πώς μπορείς να λες στον αδερφό σου, “αδερφέ, άφησε να βγάλω το σκουπιδάκι από το μάτι σου”, όταν εσύ ο ίδιος δε βλέπεις ολόκληρο δοκάρι στο μάτι σου; Υποκριτή! Βγάλε πρώτα από το μάτι σου το δοκάρι και τότε θα δεις καθαρά και θα μπορέσεις να βγάλεις το σκουπιδάκι από το μάτι του αδερφού σου».

Το κριτήριο της καλοσύνης

(Μτ 7,17-20· 12,33-35)

[43]«Ένα καλό δέντρο δεν κάνει άχρηστο καρπό, ούτε πάλι ένα άχρηστο δέντρο μπορεί να κάνει καλό καρπό.

[44]Κάθε δέντρο αναγνωρίζεται από τον καρπό που παράγει. Δε μαζεύουμε σύκα

figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

[45] O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

απ’ τ’ αγκάθια ούτε τρυγάμε σταφύλια από τα βάτα.

[45]Ο καλός άνθρωπος βγάζει το καλό από το αγαθό απόθεμα της καρδιάς του, κι ο κακός από το κακό απόθεμα της καρδιάς του βγάζει το κακό. Γιατί, το στόμα του ανθρώπου μιλάει από το περίσσευμα της καρδιάς».

Os dois fundamentos

Mateus 7.24-27

[46] Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

[47] Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

[48] É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

[49] Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e, arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

Η αξία της εφαρμογής των λόγων του Θεού

(Μτ 7,24-27)

[46]«Γιατί με προσφωνείτε “Κύριε, Κύριε” και δεν εφαρμόζετε αυτά που σας λέω;

[47]Όποιος έρχεται σ’ εμένα κι ακούει τα λόγια μου και τα εφαρμόζει, θα σας δείξω με ποιον μοιάζει:

[48]Μοιάζει με έναν που για να χτίσει το σπίτι του, έσκαψε βαθιά, κι έβαλε τα θεμέλια πάνω σ’ ένα βράχο. Έτσι όταν έγινε πλημμύρα κι έπεσαν ποτάμι τα νερά πάνω στο σπίτι, δεν μπόρεσαν να το σαλέψουν, γιατί είχε θεμελιωθεί πάνω στο βράχο.

[49]Αντίθετα, αυτός που ακούει τα λόγια μου και δεν τα εφαρμόζει, μοιάζει με έναν, που έχτισε το σπίτι του πάνω στο χώμα, χωρίς θεμέλια. Μόλις έπεσαν ποτάμι τα νερά πάνω στο σπίτι, γκρεμίστηκε και η ζημιά που έπαθε ήταν μεγάλη».

Lucas 7

A cura do servo de um centurião

Mateus 8.5-13

[1] Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 7

Ο Ιησούς θεραπεύει το δούλο του εκατόνταρχου

(Μτ 8,5-13· Ιω 4,43-54)

[1]Όταν τελείωσε ο Ιησούς τη διδασκαλία του προς το λαό, πήγε στην Καπερναούμ.

[2] E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

[3] Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

[4] Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

[5] porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

[6] Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes, porque não sou digno de que entres em minha casa.

[7] Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

[2]Εκεί ο δούλος κάποιου εκατόνταρχου ήταν βαριά άρρωστος, ετοιμοθάνατος. Ο εκατόνταρχος, που αγαπούσε πολύ το δούλο του,

[3]όταν άκουσε για τον Ιησού, έστειλε Ιουδαίους πρεσβυτέρους να τον παρακαλέσουν να έρθει να σώσει το δούλο του.

[4]Εκείνοι πήγαν στον Ιησού και τον θερμοπαρακαλούσαν: «Αξίζει να τον βοηθήσεις», του έλεγαν,

[5]«γιατί αγαπάει το έθνος μας, και τη συναγωγή αυτός μας την έχτισε».

[6]Όταν όμως ο Ιησούς προχωρώντας μαζί τους είχε κιόλας φτάσει κοντά στο σπίτι, ο εκατόνταρχος έστειλε φίλους και του είπε: «Κύριε, μην κάνεις τον κόπο· δεν είμαι άξιος να σε δεχτώ στο σπίτι μου·

[7]γι’ αυτό και δε θεώρησα τον εαυτό μου άξιο να σ’ επισκεφθεί. Ένα λόγο πες μόνο, και θα γιατρευτεί ο δούλος μου.

[8]Εγώ ξέρω από εξουσία· είμαι άνθρωπος κάτω από εξουσία κι έχω και στρατιώτες στη διοίκησή μου. Στον ένα λέω “πήγαινε” και πηγαίνει, στον άλλο λέω “έλα” κι έρχεται, και στο δούλο μου “κάνε αυτό” και το κάνει».

[9]Όταν άκουσε αυτά τα λόγια ο Ιησούς, τον θαύμασε· και γυρίζοντας προς το πλήθος που τον ακολουθούσε είπε: «Σας βεβαιώνω πως τέτοια πίστη ούτε ανάμεσα στους Ισραηλίτες δε βρήκα! »

[10]Όταν οι φίλοι του εκατόνταρχου γύρισαν στο σπίτι, βρήκαν τον άρρωστο δούλο θεραπευμένο.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

[11] Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

[12] Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

[13] Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

[14] Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

[15] Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

[16] Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

[17] Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

João envia mensageiros a Jesus

Mateus 11.2-6

[18] Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

[19] enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[20] Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos

Ο Ιησούς ανασταίνει το γιο μιας χήρας στη Ναΐν

[11]Ύστερα πήγε ο Ιησούς σε μια πόλη που λεγόταν Ναΐν. Μαζί του ήταν αρκετοί μαθητές του και πολύ πλήθος.

[12]Την ώρα που πλησίαζαν στην πύλη της πόλης, έβγαζαν ένα νεκρό, το μονάκριβο γιο μιας μάνας, που μάλιστα ήταν χήρα. Κόσμος πολύς από την πόλη τη συνόδευε.

[13]Όταν είδε τη χήρα ο Κύριος, τη σπλαχνίστηκε και της είπε: «Μην κλαις».

[14]Έπειτα προχώρησε, ακούμπησε τη σορό, και αφού στο μεταξύ αυτοί που βαστούσαν το φέρετρο σταμάτησαν, είπε: «Νεαρέ, σε διατάζω να σηκωθείς».

[15]Ο νεκρός ανακάθισε κι άρχισε να μιλάει. Ο Ιησούς τότε τον παρέδωσε στη μητέρα του.

[16]Όλους τους κυρίεψε δέος και δόξαζαν το Θεό: «Μεγάλος προφήτης», έλεγαν, «εμφανίστηκε ανάμεσά μας! » και: «Ο Θεός ήρθε να σώσει το λαό του! »

[17]Έτσι διαδόθηκε αυτή η φήμη για τον Ιησού σ’ ολόκληρη την Ιουδαία και στα περίχωρα.

Ο Ιησούς και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής

(Μτ 11,2-19)

[18]Οι μαθητές του Ιωάννη του Βαπτιστή τον πληροφόρησαν για όλα όσα συνέβησαν.

[19]Τότε ο Ιωάννης φώναξε δύο από τους μαθητές του και τους έστειλε να ρωτήσουν τον Ιησού: «Εσύ είσαι ο Μεσσίας που είναι να έρθει ή να περιμένουμε κανέναν άλλο; »

[20]Αυτοί πήγαν στον Ιησού και του είπαν: «Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής μάς έστειλε σ’

para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

21 Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

22 Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

23 E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João

Mateus 11.7-19

24 Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

25 Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

26 Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

27 Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

28 E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João;

εσένα και ρωτάει αν εσύ είσαι ο Μεσσίας που πρόκειται να έρθει ή να περιμένουμε άλλον».

21Εκείνη την ώρα ο Ιησούς είχε γιατρέψει πολλούς αρρώστους, βαριά ασθενείς και δαιμονισμένους, και χάρισε το φως σε πολλούς τυφλούς.

22Έτσι γύρισε και τους είπε: «Να πάτε να πείτε στον Ιωάννη αυτά που είδατε κι ακούσατε: Τυφλοί ξαναβλέπουν, κουτσοί περπατούν, λεπροί καθαρίζονται, κουφοί ακούν, νεκροί ανασταίνονται, φτωχοί ακούνε το χαρμόσυνο άγγελμα.

23Και μακάριος είναι όποιος δε χάσει την εμπιστοσύνη του σ’ εμένα».

24Όταν έφυγαν οι μαθητές του Ιωάννη, ο Ιησούς άρχισε να μιλάει στον κόσμο για τον Ιωάννη: «Τι βγήκατε να δείτε στην έρημο; Ένα καλάμι που το πάει πέρα δώθε ο άνεμος;

25Ή μήπως βγήκατε να δείτε κανέναν ντυμένο με πολυτελή ρούχα; Όσοι φοράνε λαμπρά ρούχα και ζουν με απολαύσεις βρίσκονται στ’ ανάκτορα.

26Τι βγήκατε λοιπόν να δείτε; Έναν προφήτη, δεν είν’ έτσι; Ναι, σας βεβαιώνω μάλιστα πως αυτός είναι περισσότερο από προφήτης.

27Είναι αυτός για τον οποίο λέει η Γραφή: Εγώ στέλνω τον αγγελιοφόρο μου πριν από σένα, για να προετοιμάσει το δρόμο σου.

28Σας βεβαιώνω πως μάνα δε γέννησε ως τώρα προφήτη πιο μεγάλο από τον Ιωάννη

mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

το Βαπτιστή· ο πιο μικρός όμως στη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερός του».

29 Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

29Όλος ο κόσμος, που άκουσε το κήρυγμα του Ιωάννη, ακόμη και οι τελώνες, βαφτίστηκαν απ' αυτόν, γιατί πίστεψαν πως τον είχε στείλει ο Θεός.

30 mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

30Αντίθετα, οι Φαρισαίοι και οι νομοδιδάσκαλοι, με το να μη βαφτιστούν από τον Ιωάννη, αρνήθηκαν αυτό που ήθελε ο Θεός γι' αυτούς.

31 A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

31«Με τι, λοιπόν, να παρομοιάσω τη σημερινή γενιά των ανθρώπων; Με τι μοιάζουν;

32 São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

32Μοιάζουν με τα παιδιά που κάθονται στην αγορά, και η μια ομάδα φωνάζει στην άλλη και λέει: "σας παίξαμε με τη φλογέρα χαρούμενα τραγούδια, μα εσείς δε χορέψατε· σας τραγουδήσαμε μοιρολόγια, μα εσείς δεν κλάψατε".

33 Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!

33Το ίδιο κάνετε κι εσείς: Ήρθε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής που δεν έτρωγε φαΐ και δεν έπινε κρασί, και τον βγάλατε δαιμονισμένο.

34 Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!

34Ήρθε ο Υιός του Ανθρώπου, που τρώει και πίνει, και λέτε "φαγάς και οινοπότης είν' αυτός, που κάνει παρέα με τελώνες και αμαρτωλούς".

35 Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

35Και όμως, η σοφία του Θεού δικαιώθηκε στο πρόσωπο όλων των απεσταλμένων της! »

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

Ο Ιησούς συγχωρεί μια αμαρτωλή γυναίκα
(Μτ 26,6-13· Ιω 12,3-8)

36 Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.

36Κάποιος Φαρισαίος προσκάλεσε τον Ιησού σε γεύμα. Ο Ιησούς μπήκε στο σπίτι του Φαρισαίου και κάθισε στο τραπέζι.

[37] E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;

[37]Στην πόλη ήταν κάποια αμαρτωλή γυναίκα· όταν άκουσε ότι ο Ιησούς γευματίζει στο σπίτι του Φαρισαίου, έφερε ένα αλαβάστρινο δοχείο με μύρο,

[38] e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

[38]στάθηκε πίσω κοντά στα πόδια του και κλαίγοντας τα έβρεχε με τα δάκρυά της και τα σκούπιζε με τα μαλλιά της· τα φιλούσε και τα άλειφε με το μύρο.

[39] Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

[39]Όταν το είδε αυτό ο Φαρισαίος που τον είχε προσκαλέσει, είπε από μέσα του: «Αν ο άνθρωπος αυτός ήταν προφήτης, θα γνώριζε ποια και τι είδους γυναίκα είναι αυτή που τον αγγίζει· γιατί είναι αμαρτωλή».

[40] Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.

[40]Ο Ιησούς απάντησε σ’ αυτές τις σκέψεις του και του είπε: «Σίμων, έχω κάτι να σου πω». «Πες μου Διδάσκαλε», είπε εκείνος.

[41] Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.

[41]«Δύο άνθρωποι χρωστούσαν λεφτά σε κάποιον δανειστή· ο ένας πεντακόσια δηνάρια κι ο άλλος πενήντα.

[42] Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?

[42]Επειδή όμως δεν είχαν να τα επιστρέψουν, τα χάρισε και στους δυο. Πες μας λοιπόν, ποιος από τους δυο θα του χρωστάει μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη; »

[43] Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.

[43]Ο Σίμων αποκρίθηκε: «Νομίζω εκείνος στον οποίο χάρισε τα περισσότερα». «Ορθά έκρινες», του είπε ο Ιησούς·

[44] E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; esta, porém, regou os meus pés com lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

[44]και ρίχνοντας τη ματιά του στη γυναίκα τού είπε: «Βλέπεις ετούτη τη γυναίκα; Όταν μπήκα στο σπίτι σου, δε μου έπλυνες με νερό τα πόδια. Αυτή, αντίθετα, με δάκρυα μου έπλυνε τα πόδια και μου τα σκούπισε με τα μαλλιά της.

[45] Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.

[45]Ένα φίλημα δε μου ’δωσες· ενώ αυτή, από τη στιγμή που μπήκε, δεν έπαψε να μου φιλάει τα πόδια.

[46] Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.

[46]Το κεφάλι μου δεν μου το άλειψες με λάδι, ενώ αυτή μου άλειψε με μύρο τα πόδια.

[47] Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.

[47]Γι’ αυτό, λοιπόν, σε βεβαιώνω πως οι πολλές της αμαρτίες συγχωρήθηκαν, όπως δείχνει η πολλή ευγνωμοσύνη της. Σ’ όποιον συγχωρούνται λίγες αμαρτίες, αυτός δείχνει λίγη ευγνωμοσύνη».

[48] Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.

[48]Και στη γυναίκα είπε: «Οι αμαρτίες σου συγχωρήθηκαν».

[49] Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?

[49]Όσοι κάθονταν μαζί με τον Ιησού στο τραπέζι άρχισαν να λένε μεταξύ τους: «Ποιος είναι αυτός που ακόμη και αμαρτίες συγχωρεί; »

[50] Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

[50]Μετά ο Ιησούς είπε στη γυναίκα: «Η πίστη σου σ’ έσωσε· πήγαινε στο καλό».

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

[1] Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 8

Οι γυναίκες που υπηρετούσαν τον Ιησού

[1]Λίγον καιρό αργότερα ο Ιησούς περιόδευε από πόλη σε πόλη και από χωριό σε χωριό, κηρύττοντας και φέρνοντας το χαρμόσυνο άγγελμα της βασιλείας του Θεού. Μαζί του ήταν και οι δώδεκα μαθητές του,

[2] e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;

[2]καθώς και μερικές γυναίκες, που είχαν θεραπευτεί από αρρώστιες και βάσανα, από δαιμονικά πνεύματα και ασθένειες. Αυτές ήταν η Μαρία, που ονομαζόταν Μαγδαληνή, απ’ την οποία ο Ιησούς είχε βγάλει εφτά δαιμόνια,

[3] e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais

[3]η Ιωάννα η γυναίκα του Χουζά, αξιωματούχου του Ηρώδη, η Σουσάννα

lhe prestavam assistência com os seus bens.

και άλλες πολλές, που χρησιμοποιούσαν τα υπάρχοντά τους για να υπηρετούν τον Ιησού.

A parábola do semeador
Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

Η παραβολή του σποριά
(Μτ 13,1-9· Μκ 4,1-9)

4 Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

4Όταν συγκεντρώθηκε κοντά στον Ιησού πολύς κόσμος, που έρχονταν από διάφορες πόλεις, εκείνος τους είπε μια παραβολή:

5 Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

5«Βγήκε ο σποριάς για να σπείρει το σπόρο του· καθώς έσπερνε, μερικοί σπόροι έπεσαν στο δρόμο, όπου καταπατήθηκαν και τους έφαγαν τα πουλιά.

6 Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

6Άλλοι έπεσαν στις πέτρες και, όταν φύτρωσαν, ξεράθηκαν, γιατί δεν είχε υγρασία.

7 Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

7Άλλοι σπόροι έπεσαν ανάμεσα σε αγκάθια και, όταν αυτά φύτρωσαν μαζί τους, τους έπνιξαν.

8 Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto, clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

8Άλλοι όμως έπεσαν στο γόνιμο έδαφος, φύτρωσαν κι έδωσαν καρπό εκατό φορές περισσότερο». Αφού τα είπε όλα αυτά, πρόσθεσε με έμφαση: «Όποιος έχει αυτιά για ν' ακούει ας τα ακούει».

A explicação da parábola
Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

Γιατί ο Ιησούς μιλάει με παραβολές
(Μτ 13,10-17· Μκ 4,10-12)

9 E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

9Οι μαθητές του τότε τον ρωτούσαν: «Τι σημαίνει η παραβολή αυτή; »

10 Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

10Εκείνος τους απάντησε: «Σ' εσάς έδωσε ο Θεός να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας του, ενώ στους υπολοίπους αυτά δίνονται με παραβολές, ώστε να κοιτάζουν αλλά να μη βλέπουν και ν' ακούνε αλλά να μην καταλαβαίνουν».

Εξήγηση της παραβολής του σποριά
(Μτ 13,18-23· Μκ 4,13-20)

11 Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

11«Η παραβολή αυτή σημαίνει το εξής: Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού.

[12] A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

[13] A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

[14] A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

[15] A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

A parábola da candeia

Marcos 4.21-25

[16] Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário, coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[17] Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

[18] Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

[12]Οι σπόροι που έπεσαν στο δρόμο, είναι εκείνοι που άκουσαν το λόγο του Θεού· έρχεται όμως ύστερα ο διάβολος και τον παίρνει απ’ τις καρδιές τους, για να μην πιστέψουν και σωθούν.

[13]Οι σπόροι που έπεσαν στο πετρώδες έδαφος, είναι εκείνοι που, όταν ακούσουν το λόγο, τον δέχονται με χαρά, δεν έχουν όμως ρίζα· γι’ αυτό πιστεύουν για λίγο διάστημα και, όταν έρθει ο καιρός της δοκιμασίας, απομακρύνονται.

[14]Αυτοί που έπεσαν στ’ αγκάθια, είναι εκείνοι που άκουσαν το λόγο, συμπορεύονται όμως με τις φροντίδες, με τον πλούτο και τις απολαύσεις της ζωής, πνίγονται απ’ αυτά και δεν καρποφορούν.

[15]Με το σπόρο που έπεσε στο γόνιμο έδαφος, εννοούνται όσοι άκουσαν το λόγο με καλή και αγαθή καρδιά, τον φυλάνε μέσα τους και καρποφορούν με υπομονή».

Το λυχνάρι και ο λυχνοστάτης

(Μκ 4,21-25)

[16]«Κανένας όταν ανάβει το λυχνάρι δεν το καλύπτει με κάποιο σκεύος ούτε το βάζει κάτω απ’ το κρεβάτι. Το τοποθετεί πάνω στο λυχνοστάτη, για να βλέπουν το φως όσοι μπαίνουν στο σπίτι.

[17]Δεν υπάρχει τίποτε κρυφό που δε θα γίνει φανερό και τίποτε μυστικό που δε θα μαθευτεί και δε θα έρθει στο φως.

[18]Προσέξτε λοιπόν καλά αυτά που ακούτε, γιατί όποιος έχει θα του δοθεί, και όποιος δεν έχει, κι αυτό που νομίζει ότι έχει θα του αφαιρεθεί».

Η μητέρα και τα αδέρφια του Ιησού

(Μτ 12,46-50· Μκ 3,31-35)

[19] Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

[20] E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

[21] Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

[22] Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.

[23] Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.

[24] Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.

[25] Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno
Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

[26] Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.

[19]Ήρθαν τότε να συναντήσουν τον Ιησού η μητέρα του και τ' αδέρφια του, δεν μπορούσαν όμως να τον πλησιάσουν από τον πολύ κόσμο.

[20]Τον ειδοποίησαν λοιπόν: «Η μητέρα σου και τ' αδέρφια σου στέκονται έξω και θέλουν να σε δουν».

[21]Εκείνος τους αποκρίθηκε και τους είπε: «Μητέρα μου και αδέρφια μου είναι αυτοί εδώ που ακούνε το λόγο του Θεού και τον εφαρμόζουν».

Η κατάπαυση της τρικυμίας
(Μτ 8,23-27· Μκ 4,35-41)

[22]Μια μέρα ο Ιησούς μπήκε μαζί με τους μαθητές του σ' ένα πλοιάριο και τους είπε: «Ας πάμε στην απέναντι όχθη της λίμνης». Και τράβηξαν στ' ανοιχτά.

[23]Ενώ έπλεαν, εκείνος αποκοιμήθηκε. Ξαφνικά ξέσπασε στη λίμνη ανεμοθύελλα, άρχισαν να μπαίνουν νερά στο πλοιάριο, και κινδύνευαν.

[24]Τον πλησίασαν τότε οι μαθητές και τον ξύπνησαν λέγοντάς του: «Δάσκαλε, δάσκαλε, χανόμαστε! » Εκείνος τότε ξύπνησε κι επιτίμησε τον άνεμο και την τρικυμία· σταμάτησαν, κι έγινε γαλήνη.

[25]Είπε τότε στους μαθητές του: «Πού είναι η πίστη σας; » Εκείνοι φοβήθηκαν κι έλεγαν με κατάπληξη μεταξύ τους: «Ποιος λοιπόν είναι αυτός, που διατάζει ακόμη και τους ανέμους και τα κύματα και τον υπακούν; »

Η θεραπεία του δαιμονισμένου στα Γάδαρα
(Μτ 8,28-34· Μκ 5,1-20)

[26]Ο Ιησούς κατέπλευσε στην περιοχή των Γαδαρηνών, που βρίσκεται στην απέναντι όχθη από τη Γαλιλαία.

[27] Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.

[27]Όταν βγήκε στην ξηρά, τον συνάντησε κάποιος άντρας από την πόλη, που είχε μέσα του δαιμόνια από πολύν καιρό. Ρούχο δεν ντυνόταν ούτε έμενε σε σπίτι, αλλά ζούσε στα μνήματα.

[28] E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.

[28]Όταν είδε τον Ιησού, έβγαλε μια κραυγή, έπεσε στα πόδια του και του είπε με δυνατή φωνή: «Τι δουλειά έχεις εσύ μ' εμένα Ιησού, Υιέ του ύψιστου Θεού; Σε παρακαλώ μη με βασανίσεις».

[29] Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

[29]Αυτά τα είπε, γιατί ο Ιησούς είχε διατάξει το δαιμονικό πνεύμα να βγει από τον άνθρωπο. Από πολλά χρόνια τον είχε στην εξουσία του, και για να τον συγκρατήσουν τον έδεναν με αλυσίδες και του έβαζαν στα πόδια σιδερένια δεσμά. Εκείνος όμως έσπαζε τα δεσμά, και το δαιμόνιο τον οδηγούσε στις ερημιές.

[30] Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

[30]Ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ποιο είναι το όνομά σου; » Εκείνος απάντησε: «Λεγεών»· γιατί είχαν μπει μέσα του πολλά δαιμόνια.

[31] Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

[31]Τα δαιμόνια, λοιπόν, τον παρακαλούσαν να μην τα διατάξει να πάνε στην άβυσσο.

[32] Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

[32]Εκεί κοντά ήταν ένα κοπάδι από πολλούς χοίρους που έβοσκαν στο βουνό, και τα δαιμόνια παρακαλούσαν τον Ιησού να τους επιτρέψει να μπουν στους χοίρους, και τους το επέτρεψε.

[33] Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

[33]Βγήκαν, λοιπόν, από τον άνθρωπο και μπήκαν στους χοίρους. Τότε το κοπάδι όρμησε προς τον γκρεμό και πνίγηκε στη λίμνη.

[34] Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

[34]Μόλις οι βοσκοί είδαν τι έγινε, έφυγαν και το είπαν στην πόλη και στην ύπαιθρο.

Os gerasenos rejeitam Jesus

Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

[35] Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

[35]Βγήκαν οι άνθρωποι να δουν τι έγινε και ήρθαν κοντά στον Ιησού. Βρήκαν τον άνθρωπο από τον οποίο βγήκαν τα δαιμόνια να κάθεται δίπλα στον Ιησού, να φοράει ρούχα και να φέρεται λογικά, και φοβήθηκαν.

[36] E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

[36]Όσοι είχαν δει τι είχε γίνει, τους είπαν για το πώς ο δαιμονισμένος σώθηκε.

[37] Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles, pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

[37]Τότε όλο το πλήθος από την περιοχή των Γαδάρων παρακαλούσαν τον Ιησού να φύγει από κοντά τους, γιατί τους είχε πιάσει μεγάλος φόβος. Εκείνος μπήκε στο πλοιάριο για να γυρίσει πίσω.

[38] O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

[38]Ο άνθρωπος από τον οποίο είχαν βγει τα δαιμόνια τον παρακαλούσε να τον πάρει μαζί του. Ο Ιησούς όμως του είπε να φύγει, με τα παρακάτω λόγια:

[39] Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

[39]«Γύρισε στο σπίτι σου και διηγήσου όσα έκανε σ' εσένα ο Θεός». Εκείνος έφυγε διαλαλώντας σ' όλη την πόλη όσα έκανε σ' αυτόν ο Ιησούς.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

Η ανάσταση της θυγατέρας του Ιαείρου και η θεραπεία της γυναίκας με την αιμορραγία

(Μτ 9,18-26· Μκ 5,21-43)

[40] Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.

[40]Όταν επέστρεψε ο Ιησούς, τον υποδέχτηκε το πλήθος, γιατί όλοι περίμεναν τον ερχομό του.

[41] Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-

[41]Τότε ήρθε κάποιος που τον έλεγαν Ιάειρο και ήταν άρχοντας της συναγωγής. Αυτός

se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.

42 Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma
Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.

43 Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],

44 veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.

45 Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].

46 Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.

47 Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.

48 Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

49 Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

έπεσε στα πόδια του Ιησού και τον παρακαλούσε να πάει στο σπίτι του,

42γιατί είχε μια μοναχοκόρη δώδεκα χρόνων, που ήταν ετοιμοθάνατη. Την ώρα που ο Ιησούς βάδιζε προς το σπίτι, τα πλήθη τον περιέβαλλαν ασφυκτικά.

43Κάποια γυναίκα, που υπέφερε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια και είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία στους γιατρούς, χωρίς κανένας να μπορέσει να την κάνει καλά,

44πήγε πίσω από τον Ιησού, άγγιξε την άκρη του ρούχου του, κι αμέσως η αιμορραγία της σταμάτησε.

45Τότε ο Ιησούς είπε: «Ποιος με άγγιξε; » Ενώ όλοι αρνιούνταν, ο Πέτρος και όσοι ήταν μαζί του έλεγαν: «Διδάσκαλε, οι όχλοι έχουν στριμωχτεί κοντά σου και σε πιέζουν κι εσύ λες ποιος με άγγιξε; »

46Ο Ιησούς όμως είπε: «Κάποιος με άγγιξε, γιατί εγώ ένιωσα να βγαίνει από μένα δύναμη».

47Μόλις η γυναίκα είδε ότι δεν ξέφυγε την προσοχή του, ήρθε τρέμοντας κι έπεσε στα πόδια του και μπροστά σ' όλο τον κόσμο τού είπε για ποια αιτία τον άγγιξε κι ότι είχε γιατρευτεί αμέσως.

48Εκείνος της είπε: «Θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε στο καλό».

49Ενώ ο Ιησούς ακόμα μιλούσε, ήρθε κάποιος από το σπίτι του άρχοντα της συναγωγής και του λέει: «Η κόρη σου πέθανε· μην ενοχλείς πια το δάσκαλο».

[50] Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

[50]Όταν το άκουσε ο Ιησούς, του είπε: «Εσύ μη φοβάσαι, μόνο πίστευε, και θα σωθεί».

[51] Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

[51]Φτάνοντας στο σπίτι, δεν άφησε κανέναν να μπει μέσα μαζί του, εκτός από τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, καθώς και τον πατέρα και τη μητέρα του κοριτσιού.

[52] E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

[52]Όλοι έκλαιγαν και τη θρηνολογούσαν. Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Μην κλαίτε· δεν πέθανε, αλλά κοιμάται».

[53] E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

[53]Εκείνοι τον περιγελούσαν, βέβαιοι πως είχε πεθάνει.

[54] Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

[54]Ο Ιησούς, αφού τους έβγαλε όλους έξω, έπιασε το κορίτσι από το χέρι και του είπε δυνατά: «Κορίτσι, σήκω! »

[55] Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

[55]Το πνεύμα της επέστρεψε κι αυτή αμέσως σηκώθηκε. Ο Ιησούς τότε διέταξε να της δώσουν να φάει.

[56] Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

[56]Οι γονείς της έμειναν κατάπληκτοι. Εκείνος όμως τους είπε να μην πουν σε κανέναν τι είχε γίνει.

Lucas 9

As instruções para os doze
Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 9

Η αποστολή των δώδεκα
(Μτ 10,5-15· Μκ 6,7-13)

[1] Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

[1]Ο Ιησούς κάλεσε τους δώδεκα μαθητές και τους έδωσε εξουσία πάνω σ' όλα τα δαιμόνια, καθώς και δύναμη να θεραπεύουν ασθένειες.

[2] Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

[2]Μετά τους έστειλε να κηρύττουν τη βασιλεία του Θεού και να γιατρεύουν τους αρρώστους.

[3] E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

[3]«Μην παίρνετε τίποτε μαζί σας για το δρόμο» τους είπε· «ούτε ραβδί ούτε σακίδιο ούτε φαγητό ούτε χρήματα ούτε διπλά ρούχα.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[4]Σ' όποιο σπίτι μπαίνετε, εκεί να μένετε κι από 'κει να βγαίνετε.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[5]Κι όπου δεν σας δέχονται, όταν βγαίνετε από κείνη την πόλη να τινάζετε και τη σκόνη από τα πόδια σας, για να υπάρχει μια μαρτυρία εναντίον τους».

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

[6]Εκείνοι έφυγαν και περνούσαν ένα ένα τα χωριά, φέρνοντας το χαρμόσυνο μήνυμα και κάνοντας παντού θεραπείες.

Herodes e João Batista

Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

Η απορία του Ηρώδη

(Μτ 14,1-12·, Μκ 6,14-29)

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

[7]Ο Ηρώδης ο τετράρχης άκουσε όλα όσα γίνονταν από τον Ιησού και απορούσε, γιατί άλλοι έλεγαν ότι ο Ιωάννης αναστήθηκε από τους νεκρούς,

[8] outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

[8]άλλοι ότι εμφανίστηκε ο Ηλίας κι άλλοι ότι αναστήθηκε κάποιος από τους αρχαίους προφήτες.

[9] Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

[9]Ο Ηρώδης όμως έλεγε: «Εγώ τον Ιωάννη τον αποκεφάλισα· ποιος είναι πάλι αυτός για τον οποίο ακούω τέτοια πράγματα; » Και ζητούσε να τον δει.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων

(Μτ 14,13-21· Μκ 6,30-44· Ιω 6,1-14)

[10] Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E, levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

[10]Οι απόστολοι επέστρεψαν και διηγήθηκαν στον Ιησού όλα όσα είχαν κάνει. Εκείνος τους πήρε μαζί του κι αναχώρησαν μόνοι τους σε μια έρημη περιοχή κοντά στην πόλη που λεγόταν Βηθσαϊδά.

[11] Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

[11]Ο όχλος όμως τους αντιλήφθηκε και τον ακολούθησε. Εκείνος τους δέχτηκε και τους μιλούσε για τη βασιλεία του Θεού, και όσοι είχαν ανάγκη από θεραπεία τούς θεράπευσε.

[12] Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram:

[12]Η μέρα όμως άρχισε να γέρνει. Οι δώδεκα μαθητές πήγαν κοντά του και του

Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

[13] Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

[14] Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

[15] Eles atenderam, acomodando a todos.

[16] E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

[17] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

[18] Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

[19] Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

[20] Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

είπαν: «Διώξε τον κόσμο, για να πάνε στα γύρω χωριά και τις αγροικίες να βρουν κατάλυμα και φαγητό, γιατί εδώ είμαστε στην ερημιά».

[13]Ο Ιησούς τους απάντησε: «Δώστε τους εσείς να φάνε»· κι εκείνοι του είπαν: «Δεν έχουμε παρά πέντε ψωμιά και δύο ψάρια, εκτός κι αν πάμε εμείς ν’ αγοράσουμε φαγητά για όλο αυτό το πλήθος».

[14]Ήταν περίπου πέντε χιλιάδες άντρες. Είπε τότε στους μαθητές του: «Βάλτε τους να καθίσουν για φαγητό κάτω στο έδαφος κατά ομάδες ανά πενήντα».

[15]Έτσι κι έκαναν, και τους έβαλαν όλους να καθίσουν για φαγητό.

[16]Πήρε τότε στα χέρια του τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, έστρεψε το βλέμμα του στον ουρανό, τα ευλόγησε, τα έκοψε σε κομμάτια και τα έδωσε στους μαθητές του να τα μοιράσουν στον κόσμο.

[17]Έφαγαν όλοι τους και χόρτασαν, και τα περισσεύματα που μάζεψαν ήταν δώδεκα κοφίνια.

Η ομολογία του Πέτρου

(Μτ 16,13-19· Μκ 8,27-29)

[18]Κάποτε που ο Ιησούς προσευχόταν μόνος του, ήρθαν κοντά του οι μαθητές κι εκείνος τους ρώτησε: «Ποιος λέει ο κόσμος ότι είμαι; »

[19]«Άλλοι λένε ότι είσαι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής», του απάντησαν, «άλλοι ο Ηλίας κι άλλοι κάποιος από τους αρχαίους προφήτες που αναστήθηκε».

[20]Εκείνος τότε τους είπε: «Κι εσείς, ποιος λέτε ότι είμαι; » Ο Πέτρος απάντησε: «Είσαι ο Μεσσίας που έστειλε ο Θεός».

O Ιησούς προλέγει το θάνατο και την ανάστασή του
(Μτ 16,20-21· Μκ 8,30-31)

[21] Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

[21]Ο Ιησούς τότε τους έδωσε αυστηρή διαταγή να μην το πουν αυτό σε κανένα.

[22] dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

[22]«Ο Υιός του Ανθρώπου», τους είπε, «πρέπει να πάθει πολλά, να αποδοκιμαστεί από τους πρεσβυτέρους, τους αρχιερείς και τους γραμματείς, να θανατωθεί και την τρίτη μέρα ν' αναστηθεί».

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz
Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

Ο σταυρός του αληθινού μαθητή
(Μτ 16,24-28· Μκ 8,34–9,1)

[23] Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

[23]Ο Ιησούς έλεγε σε όλους: «Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του κι ας σηκώνει κάθε μέρα το σταυρό του κι ας με ακολουθεί·

[24] Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

[24]γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει· όποιος όμως χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου, αυτός θα τη σώσει.

[25] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

[25]Τι ωφελείται ο άνθρωπος άμα κερδίσει όλον τον κόσμο, χάσει όμως τον εαυτό του ή καταστραφεί;

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[26]Όποιος ντραπεί για εμένα και για τη διδασκαλία μου, θα ντραπεί γι' αυτόν και ο Υιός του Ανθρώπου, όταν έρθει με τη λαμπρότητά του και τη λαμπρότητα του Πατέρα του και των αγίων αγγέλων.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

[27]Σας βεβαιώνω πως υπάρχουν μερικοί ανάμεσα σ' αυτούς που βρίσκονται εδώ, οι οποίοι δε θα γευτούν το θάνατο, πριν δουν τη βασιλεία του Θεού».

A transfiguração
Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

Η μεταμόρφωση του Ιησού
(Μτ 17,1-8· Μκ 9,2-8)

[28] Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro, João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

[28]Οχτώ περίπου μέρες ύστερα από τότε που ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, πήρε τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο κι ανέβηκε στο βουνό να προσευχηθεί.

[29] E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

[30] Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

[31] os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

[32] Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

[33] Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

[34] Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

[35] E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

[36] Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

[37] No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.

[38] E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre,

[29]Την ώρα που προσευχόταν, η όψη του προσώπου του έγινε διαφορετική και τα ρούχα του άσπρα κι αστραφτερά.

[30]Ξαφνικά δυο άντρες άρχισαν να μιλούν μαζί του: ήταν ο Μωυσής κι ο Ηλίας,

[31]οι οποίοι παρουσιάστηκαν με λαμπρότητα και μιλούσαν για το θάνατό του στην Ιερουσαλήμ, με τον οποίο θα εκπλήρωνε την αποστολή του.

[32]Ο Πέτρος και οι σύντροφοί του είχαν πέσει σε ύπνο βαρύ. Όταν ξύπνησαν, είδαν τη λαμπρότητά του και τους δυο άντρες που στέκονταν δίπλα του.

[33]Την ώρα που αυτοί αποχωρίζονταν από τον Ιησού, ο Πέτρος του είπε: «Διδάσκαλε, ωραία είναι να μείνουμε εδώ· να φτιάξουμε τρεις σκηνές: μία για σένα, μία για το Μωυσή και μία για τον Ηλία» –δεν ήξερε τι έλεγε.

[34]Ενώ τα έλεγε αυτά ήρθε ένα σύννεφο και τους σκέπασε. Οι μαθητές καθώς βρέθηκαν μέσα στο σύννεφο, φοβήθηκαν.

[35]Μέσα απ’ το σύννεφο ακούστηκε μια φωνή που έλεγε: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτόν ν’ ακούτε».

[36]Αφού ακούστηκε η φωνή αυτή, βρέθηκε ο Ιησούς μόνος. Αυτοί δεν μίλησαν καθόλου και τις μέρες εκείνες δεν είπαν σε κανέναν τίποτε γι’ αυτά που είδαν.

Η θεραπεία του παιδιού με το δαιμονικό πνεύμα

(Μτ 17,14-21· Μκ 9,14-27)

[37]Την άλλη μέρα, όταν κατέβηκαν από το βουνό, τον Ιησού τον υποδέχτηκε πολύς κόσμος.

[38]Και τότε φώναξε ένας μέσα από το πλήθος: «Διδάσκαλε, σε παρακαλώ ρίξε

suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;

[39] um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.

[40] Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

[41] Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

[42] Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

[43] E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

De novo prediz Jesus a sua morte

Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

[44] Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.

[45] Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

μια ματιά στο γιο μου, το μονάκριβο παιδί μου.

[39]Τον πιάνει δαιμόνιο και ξαφνικά φωνάζει. Τον κάνει να σπαράζει και ν' αφρίζει· τον εξαντλεί και δύσκολα βγαίνει απ' αυτόν.

[40]Παρακάλεσα τους μαθητές σου να διώξουν το δαιμόνιο αλλά δεν τα κατάφεραν».

[41]Ο Ιησούς απάντησε: «Γενιά άπιστη και διεστραμμένη, ως πότε θα είμαι μαζί σας και θα σας ανέχομαι; Φέρε μου εδώ το γιο σου».

[42]Καθώς πήγαινε κοντά του, το δαιμόνιο έριξε κάτω το παιδί και το έκανε να σπαράζει. Ο Ιησούς επιτίμησε το δαιμονικό πνεύμα, γιάτρεψε το παιδί, και το παρέδωσε στον πατέρα του.

[43]Όλοι τότε έμειναν κατάπληκτοι από το μεγαλείο του Θεού.

Ο Ιησούς προλέγει για δεύτερη φορά το πάθος του

(Μτ 17,22-23· Μκ 9,30-32)

Ενώ όλοι θαύμαζαν γι' αυτά που είχε κάνει ο Ιησούς, είπε στους μαθητές του:

[44]«Ακούστε καλά τα λόγια αυτά: Ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί σε χέρια ανθρώπων».

[45]Εκείνοι όμως δεν τα καταλάβαιναν αυτά τα λόγια. Το νόημά τους ήταν κρυμμένο για να μην το καταλάβουν, και φοβούνταν να τον ρωτήσουν ποια σημασία είχαν τα λόγια του.

Ποιος είναι ο ανώτερος

(Μτ 18,1-5· Μκ 9,33-37)

[46] Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

[47] Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

[48] e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Marcos 9.38-40

[49] Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

[50] Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

Os samaritanos não recebem Jesus

[51] E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

[52] e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

[53] Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

[54] Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que

[46]Άρχισε τότε μια συζήτηση μεταξύ των μαθητών για το ποιος ήταν ο ανώτερος ανάμεσά τους.

[47]Ο Ιησούς, που κατάλαβε τις σκέψεις τους, πήρε ένα παιδί, το έβαλε να σταθεί μπροστά του

[48]και τους είπε: «Όποιος δεχτεί αυτό το παιδάκι στο όνομά μου, δέχεται εμένα τον ίδιο· κι όποιος δεχτεί εμένα, δέχεται αυτόν που μ' έστειλε στον κόσμο· εκείνος που είναι ο πιο ταπεινός μεταξύ όλων σας, αυτός είναι ο ανώτερος».

Όποιος δεν είναι εναντίον σας είναι μαζί σας
(Μκ 9,38-40)

[49]Ο Ιωάννης του είπε: «Διδάσκαλε, είδαμε κάποιον που έδιωχνε δαιμόνια επικαλούμενος το όνομά σου και τον εμποδίσαμε, γιατί δεν είναι δικός μας».

[50]Ο Ιησούς του απάντησε: «Μην τον εμποδίζετε, γιατί αυτός δεν είναι εναντίον σας. Όποιος δεν είναι εναντίον σας είναι με το μέρος σας».

Η αναχώρηση του Ιησού για την Ιερουσαλήμ και η αφιλοξενία των Σαμαρειτών

[51]Ενώ πλησίαζαν να συμπληρωθούν οι μέρες που ο Ιησούς θα άφηνε αυτόν τον κόσμο, πήρε την απόφαση να πάει στην Ιερουσαλήμ.

[52]Πριν πάει, έστειλε αγγελιοφόρους, οι οποίοι μπήκαν σ' ένα χωριό των Σαμαρειτών για να προετοιμάσουν τον ερχομό του.

[53]Οι Σαμαρείτες όμως δεν τον δέχτηκαν, γιατί κατευθυνόταν προς την Ιερουσαλήμ.

[54]Όταν το είδαν αυτό οι μαθητές του Ιάκωβος και Ιωάννης, του είπαν: «Κύριε,

mandemos descer fogo do céu para os consumir?

θέλεις να ζητήσουμε να κατεβεί φωτιά από τον ουρανό και να τους καταστρέψει, όπως έκανε και ο Ηλίας; »

55 Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

55Εκείνος στράφηκε προς αυτούς και τους επέπληξε λέγοντας: «Ξεχάσατε ποιο πνεύμα κατευθύνει τη ζωή σας·

56 [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

56ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήρθε για να καταστρέψει ανθρώπους αλλά να τους σώσει». Ύστερα από αυτό έφυγαν για άλλο χωριό.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo
Mateus 8.18-22

Προϋποθέσεις μαθητείας
(Μτ 8,19-22)

57 Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

57Καθώς προχωρούσαν στο δρόμο, του είπε κάποιος: «Κύριε, θα σε ακολουθήσω όπου κι αν πας».

58 Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

58Κι ο Ιησούς του είπε: «Οι αλεπούδες έχουν καταφύγια και τα πουλιά φωλιές, ο Υιός του Ανθρώπου όμως δεν έχει πού να γείρει το κεφάλι».

59 A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

59Είπε και σε κάποιον άλλο: «Ακολούθησέ με». Εκείνος του απάντησε: «Κύριε, άφησέ με πρώτα να πάω να θάψω τον πατέρα μου».

60 Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

60Κι ο Ιησούς του είπε: «Άφησε τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους, εσύ όμως πήγαινε να αναγγείλεις τη βασιλεία του Θεού».

61 Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

61Του είπε και κάποιος άλλος: «Θα σε ακολουθήσω Κύριε, αλλά άφησέ με πρώτα ν' αποχαιρετήσω τους δικούς μου».

62 Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

62Κι ο Ιησούς του είπε: «Όποιος βάζει το χέρι του στο αλέτρι και κοιτάζει προς τα πίσω, δεν είναι κατάλληλος για τη βασιλεία του Θεού».

Lucas 10

A missão dos setenta

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 10

Η αποστολή των εβδομήντα μαθητών

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.
[2] E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.
[3] Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.
[4] Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.
[5] Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!
[6] Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.
[7] Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.
[8] Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.
[9] Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.
[10] Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:
[11] Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós

[1]Ύστερα απ’ αυτό, ο Κύριος διάλεξε και άλλους εβδομήντα μαθητές, που τους έστειλε δύο δύο πριν απ’ αυτόν, σε κάθε πόλη και τόπο που έμελλε να επισκεφθεί.
[2]«Ο θερισμός είναι πολύς», τους έλεγε, «οι εργάτες όμως λίγοι· παρακαλέστε, λοιπόν, τον κύριο του θερισμού να στείλει εργάτες για το θερισμό του.
[3]Πηγαίνετε· σας στέλνω σαν πρόβατα ανάμεσα σε λύκους.
[4]Μην παίρνετε μαζί σας χρήματα ούτε σακίδιο ούτε υποδήματα, και μη χάνετε την ώρα σας για να χαιρετήσετε κάποιον στο δρόμο σας.
[5]Σε όποιο σπίτι μπείτε, πρώτα να λέτε “ειρήνη σε τούτο το σπίτι! ”
[6]Αν εκεί μένει κάποιος ειρηνικός άνθρωπος, η ευχή σας θα πιάσει τόπο, αλλιώς θα γυρίσει πίσω σ’ εσάς.
[7]Να μένετε στο ίδιο σπίτι τρώγοντας και πίνοντας ό, τι σας προσφέρουν, γιατί στον εργάτη πρέπει να δοθεί ο μισθός που του αξίζει· μην αλλάζετε κατοικία.
[8]Όταν πάλι μπαίνετε σε κάποια πόλη και σας υποδέχονται, τρώτε ό, τι σας προσφέρουν.
[9]Να θεραπεύετε τους αρρώστους εκείνης της πόλης και να τους λέτε: “έφτασε σ’ εσάς η βασιλεία του Θεού”.
[10]Σ’ όποια πόλη μπαίνετε και δε σας δέχονται, βγείτε στους δρόμους και πείτε:
[11]“ακόμη και τη σκόνη της πόλης σας, που κάθισε στα πόδια μας, την τινάζουμε πάνω

outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.

12 Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

Ai das cidades impenitentes!
Mateus 11.20-24

13 Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

14 Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

15 Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.

16 Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

O regresso dos setenta

17 Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

18 Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

19 Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

σας. Ένα όμως να ξέρετε: έφτασε σ’ εσάς η βασιλεία του Θεού”.

12Σας βεβαιώνω πως την ημέρα της κρίσεως ο Θεός θα δείξει μεγαλύτερη επιείκεια στα Σόδομα παρά στην πόλη εκείνη».

Ο Ιησούς ταλανίζει τις αμετανόητες πόλεις
(Μτ 11,20-24)

13«Αλίμονό σου Χοραζίν· αλίμονό σου Βηθσαϊδά! Γιατί αν γίνονταν στην Τύρο και στη Σιδώνα τα θαύματα που έγιναν σ’ εσάς, οι κάτοικοί τους θα είχαν μετανοήσει από καιρό φορώντας ρούχα πένθιμα και βάζοντας στάχτη στα μαλλιά τους.

14Στην Τύρο και στη Σιδώνα ο Θεός θα δείξει μεγαλύτερη επιείκεια την ημέρα της κρίσεως παρά σ’ εσάς.

15Κι εσύ Καπερναούμ, που ανέβηκες ψηλά στα ουράνια, θα κατεβείς βαθιά στον άδη.

16Όποιος ακούει εσάς, ακούει εμένα· όποιος απορρίπτει εσάς, απορρίπτει εμένα· κι όποιος απορρίπτει εμένα, απορρίπτει αυτόν που μ’ έστειλε».

Η επιστροφή των εβδομήντα μαθητών

17Όταν γύρισαν πίσω οι εβδομήντα μαθητές, έλεγαν γεμάτοι χαρά: «Κύριε, ακόμη και τα δαιμόνια μας υπακούνε όταν τα προστάζουμε στο όνομά σου».

18Κι ο Ιησούς τους είπε: «Εγώ έχω δει το σατανά να πέφτει από τον ουρανό σαν αστραπή.

19Σας δίνω εξουσία να πατάτε πάνω σε φίδια και σκορπιούς, και να κυριαρχείτε πάνω σ’ όλη τη δύναμη του εχθρού· τίποτε δε θα σας βλάψει.

[20] Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

Jesus, o Salvador dos humildes

Mateus 11.25-27

[21] Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[22] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai, senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

[24] Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

O bom samaritano

[25] E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[20]Μη χαίρεστε όμως γιατί σας υπακούνε τα δαιμονικά πνεύματα· μάλλον να χαίρεστε που τα ονόματά σας έχουν γραφτεί στον ουρανό».

Ο Ιησούς απευθύνεται στον Πατέρα γεμάτος αγαλλίαση

(Μτ 11,25-27· 13,16-17)

[21]Εκείνη τη στιγμή ο Ιησούς ένιωσε μέσα του αγαλλίαση, και είπε: «Σ' ευχαριστώ Πατέρα, Κύριε του ουρανού και της γης, γιατί αυτά που απέκρυψες από τους σοφούς και τους συνετούς τα φανέρωσες στους ταπεινούς. Ναι, Πατέρα μου, αυτό έγινε γιατί έτσι το θέλησες».

[22]Ύστερα στράφηκε στους μαθητές και είπε: «Όλα μού έχουν παραδοθεί απ' τον Πατέρα μου. Κανένας δεν ξέρει ποιος είναι ο Υιός παρά μόνον ο Πατέρας· ούτε ποιος είναι ο Πατέρας παρά μόνον ο Υιός, κι εκείνος στον οποίο θέλει ο Υιός να το φανερώσει».

[23]Και γυρίζοντας στους μαθητές του τους είπε ιδιαιτέρως: «Μακάριοι είναι εκείνοι που βλέπουν όσα βλέπετε εσείς!

[24]Σας βεβαιώνω πως πολλοί προφήτες και βασιλιάδες θέλησαν να δουν αυτά που βλέπετε εσείς, μα δεν τα είδαν· ν' ακούσουν όσα ακούτε εσείς, μα δεν τα άκουσαν».

Ο καλός Σαμαρείτης

[25]Κάποιος νομοδιδάσκαλος παρουσιάστηκε στον Ιησού, και για να τον φέρει σε δύσκολη θέση του είπε: «Διδάσκαλε, τι πρέπει να κάνω για να κερδίσω την αιώνια ζωή; »

[26] Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

[26]Ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ο νόμος τι γράφει; »

[27] A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[27]Εκείνος απάντησε: Ν' αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ' όλη την καρδιά σου και μ' όλη την ψυχή σου, μ' όλη τη δύναμή σου και μ' όλο το νου σου· και τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου.

[28] Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

[28]«Πολύ σωστά απάντησες», του είπε ο Ιησούς· «αυτό κάνε και θα ζήσεις».

[29] Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

[29]Εκείνος όμως, θέλοντας να δικαιολογήσει τον εαυτό του, είπε στον Ιησού: «Και ποιος είναι ο πλησίον μου; »

[30] Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

[30]Πήρε τότε αφορμή ο Ιησούς και είπε: «Κάποιος άνθρωπος, κατεβαίνοντας από τα Ιεροσόλυμα για την Ιεριχώ, έπεσε πάνω σε ληστές. Αυτοί τον ξεγύμνωσαν, τον τραυμάτισαν και έφυγαν παρατώντας τον μισοπεθαμένο.

[31] Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

[31]Από 'κείνο το δρόμο έτυχε να κατεβαίνει και κάποιος ιερέας, ο οποίος τον είδε, αλλά τον προσπέρασε χωρίς να του δώσει σημασία.

[32] Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

[32]Το ίδιο και κάποιος λευίτης, που περνούσε από 'κείνο το μέρος· παρ' όλο που τον είδε κι αυτός, τον προσπέρασε χωρίς να του δώσει σημασία.

[33] Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

[33]Κάποιος όμως Σαμαρείτης που ταξίδευε, ήρθε προς το μέρος του, τον είδε και τον σπλαχνίστηκε.

[34] E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal, levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

[34]Πήγε κοντά του, άλειψε τις πληγές του με λάδι και κρασί και τις έδεσε καλά. Μάλιστα τον ανέβασε στο δικό του το ζώο, τον οδήγησε στο πανδοχείο και φρόντισε γι' αυτόν.

[35] No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

[36] Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

[37] Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

Marta e Maria

[38] Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.

[39] Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.

[40] Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.

[41] Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.

[42] Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

Lucas 11

[35]Την άλλη μέρα φεύγοντας έβγαλε κι έδωσε στον πανδοχέα δύο δηνάρια και του είπε: “φρόντισέ τον, κι ό, τι παραπάνω ξοδέψεις, εγώ όταν ξαναπεράσω θα σε πληρώσω”.

[36]Ποιος λοιπόν απ’ αυτούς τους τρεις κατά τη γνώμη σου αποδείχτηκε “πλησίον” εκείνου που έπεσε στους ληστές; »

[37]Ο νομοδιδάσκαλος απάντησε: «Εκείνος που τον σπλαχνίστηκε». Τότε ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε, και να κάνεις κι εσύ το ίδιο».

Ο Ιησούς επισκέπτεται τη Μάρθα και τη Μαρία

[38]Καθώς πορευόταν με τους μαθητές του ο Ιησούς, μπήκε σ’ ένα χωριό, και τον υποδέχτηκε σπίτι της κάποια γυναίκα που την έλεγαν Μάρθα.

[39]Αυτή είχε μια αδερφή που ονομαζόταν Μαρία, κι η οποία κάθισε στα πόδια του Ιησού και άκουγε τη διδασκαλία του.

[40]Αντίθετα, η Μάρθα δούλευε ασταμάτητα για να τους περιποιηθεί. Πήγε λοιπόν στον Ιησού και του είπε: «Κύριε, δε νοιάζεσαι που η αδερφή μου με άφησε μόνη να σε περιποιούμαι; Πες της, λοιπόν, να με βοηθήσει».

[41]Ο Ιησούς της αποκρίθηκε: «Μάρθα, Μάρθα, ασχολείσαι κι αγωνιάς για πολλά πράγματα,

[42]ενώ ένα μόνο χρειάζεται. Αυτό διάλεξε η Μαρία, και δεν πρόκειται να της το αφαιρέσει κανείς».

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 11

A oração dominical
Mateus 6.9-15

[1] De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.

[2] Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;

[3] o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;

[4] perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

A parábola do amigo importuno

[5] Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

[6] pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por

Η διδασκαλία του Ιησού για την προσευχή

[1]Κάποτε ο Ιησούς προσευχόταν σ’ έναν τόπο. Όταν τελείωσε, ένας από τους μαθητές του του είπε: «Κύριε, δίδαξέ μας πώς να προσευχόμαστε, όπως κι ο Ιωάννης δίδαξε τους μαθητές του».

[2]Κι ο Ιησούς τους είπε: «Όταν προσεύχεστε να λέτε: Πατέρα μας, που βρίσκεσαι στους ουρανούς, κάνε να σε δοξάσουν όλοι ως Θεό, κάνε να έρθει η βασιλεία σου, κάνε να γίνει το θέλημά σου και από τους ανθρώπους όπως γίνεται από τις ουράνιες δυνάμεις.

[3]Δίνε μας κάθε μέρα τον απαραίτητο για τη ζωή μας άρτο.

[4]Συγχώρησε τις αμαρτίες μας, γιατί κι εμείς συγχωρούμε όλους όσοι μας φταίνε. Και μη μας αφήσεις να πέσουμε σε πειρασμό, αλλά γλίτωσέ μας από τον πονηρό».

[5]«Φανταστείτε», συνέχισε, «πως κάποιος από σας πάει τα μεσάνυχτα στο σπίτι του φίλου του και του λέει: “φίλε, δάνεισέ μου τρία ψωμιά,

[6]γιατί κάποιος φίλος μου ταξιδιώτης ήρθε σπίτι μου και δεν έχω τίποτε να του προσφέρω να φάει”.

[7]Εκείνος του απαντάει από μέσα: “μη μ’ ενοχλείς· έχω πια κλειδώσει την πόρτα, και τα παιδιά μου κι εγώ είμαστε στο κρεβάτι· δεν μπορώ να σηκωθώ και να σου δώσω”.

[8]Σας βεβαιώνω πως κι αν ακόμη δεν τον εξυπηρετήσει επειδή είναι φίλος του, για

causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

Jesus incita a orar
Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[10] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[11] Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

[12] Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

[13] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende
Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

[14] De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

[15] Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

[16] E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

[17] E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido

την αναίδειά του θα σηκωθεί και θα του δώσει ό, τι χρειάζεται.

[9]»Σας λέω λοιπόν: ζητάτε και θα σας δοθεί, ψάχνετε και θα βρείτε, χτυπάτε την πόρτα και θα σας ανοιχτεί.

[10]Όποιος ζητάει παίρνει, όποιος ψάχνει βρίσκει, κι όποιος χτυπάει του ανοίγεται.

[11]Ποιος πατέρας από σας, όταν του ζητήσει ο γιος του ψωμί, θα του δώσει πέτρα; ή όταν του ζητήσει ψάρι, θα του δώσει φίδι αντί για ψάρι;

[12]ή αν του ζητήσει αυγό θα του δώσει σκορπιό;

[13]Αν λοιπόν εσείς, παρ' όλο που είστε αμαρτωλοί, ξέρετε να δίνετε καλά πράγματα στα παιδιά σας, πολύ περισσότερο ο ουράνιος Πατέρας θα δώσει το Άγιο Πνεύμα σε όσους του το ζητούν».

Η εξουσία του Ιησού πάνω στα δαιμόνια
(Μτ 12,22-30· Μκ 3,20-27)

[14]Κάποτε ο Ιησούς θεράπευσε έναν βουβό, που ήταν δαιμονισμένος. Όταν βγήκε το δαιμόνιο, ο βουβός άρχισε να μιλάει. Ο κόσμος έμενε κατάπληκτος.

[15]Μερικοί όμως απ' αυτούς είπαν πως με τη δύναμη του άρχοντα των δαιμονίων βγάζει τα δαιμόνια.

[16]Άλλοι πάλι ήθελαν να τον φέρουν σε δύσκολη θέση και ζητούσαν να αποδείξει με ένα θαυματουργικό σημάδι τη θεϊκή του αποστολή.

[17]Ο Ιησούς όμως, που γνώριζε τις σκέψεις τους τους είπε: «Κάθε βασίλειο που

contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

χωρίζεται σε αντιμαχόμενες παρατάξεις ερημώνεται· το ίδιο και κάθε οικογένεια που τα μέλη της μαλώνουν μεταξύ τους.

18 Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

18Λέτε πως εγώ βγάζω τα δαιμόνια με τη δύναμη του Βεελζεβούλ. Αν όμως ο σατανάς πολεμάει τον εαυτό του πώς μπορεί να σταθεί η κυριαρχία του;

19 E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

19Κι αν εγώ βγάζω τα δαιμόνια με τη δύναμη του Βεελζεβούλ, οι δικοί σας με ποια δύναμη τα βγάζουν; Αυτοί, λοιπόν, αποτελούν απόδειξη πως έχετε άδικο.

20 Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

20Αν όμως εγώ βγάζω τα δαιμόνια με τη δύναμη του Θεού, αυτό σημαίνει ότι έφτασε σ' εσάς η βασιλεία του Θεού.

21 Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

21Όταν ένας δυνατός οπλιστεί γερά για να προστατεύσει το σπιτικό του, τα υπάρχοντά του είναι ασφαλισμένα.

22 Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

22Όταν όμως του επιτεθεί ένας δυνατότερος και τον νικήσει, τότε παίρνει τον οπλισμό στον οποίο εκείνος στηριζόταν και μοιράζει εδώ κι εκεί τα λάφυρά του.

23 Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

23Όποιος δεν είναι με το μέρος μου, είναι εναντίον μου· κι όποιος δε μαζεύει μαζί μου, σκορπίζει».

A estratégia de Satanás
Mateus 12.43-45

Η επιστροφή του δαιμονικού πνεύματος
(Μτ 12,43-45)

24 Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos, procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

24«Όταν το δαιμονικό πνεύμα βγει από τον άνθρωπο, περνάει από ξερούς τόπους ψάχνοντας να βρει κάπου να ξεκουραστεί, μα δε βρίσκει. Τότε λέει: "θα γυρίσω ξανά στην κατοικία μου απ' όπου έφυγα".

25 E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

25Έρχεται και τη βρίσκει σκουπισμένη και στολισμένη.

26 Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando,

26Τότε πηγαίνει και παίρνει άλλα εφτά πνεύματα, πιο πονηρά από το ίδιο, και

habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

μπαίνουν και κατοικούν εκεί. Έτσι, η τελευταία κατάσταση του ανθρώπου εκείνου γίνεται χειρότερη από την προηγούμενη».

A exclamação de uma mulher

[27] Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

[28] Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

Χαρά σ' εκείνους που τηρούν το λόγο του Θεού

[27]Ενώ έλεγε αυτά ο Ιησούς, κάποια γυναίκα από το πλήθος έβγαλε μια δυνατή φωνή και του είπε: «Χαρά στη μάνα που σε γέννησε και σε θήλασε! »

[28]Κι εκείνος είπε: «Πιο πολύ χαρά σ' εκείνους που ακούν το λόγο του Θεού και τον εφαρμόζουν! »

O sinal de Jonas

Mateus 12.38-42

[29] Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa! Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

[30] Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

[31] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

[32] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

Το σημάδι του Ιωνά

(Μτ 12,38-42)

[29]Όταν το πλήθος πύκνωσε, ο Ιησούς άρχισε να λέει: «Η σημερινή γενιά των ανθρώπων είναι πονηρή· ζητάει σημάδι θαυματουργικό, αλλά σημάδι δε θα της δοθεί εκτός από κείνο του προφήτη Ιωνά.

[30]Όπως ο Ιωνάς ήταν σημάδι για τους Νινευίτες, έτσι θα είναι κι ο Υιός του Ανθρώπου σημάδι για τη σημερινή γενιά.

[31]Η βασίλισσα του Νότου θα αναστηθεί κατά την τελική κρίση μαζί με τους ανθρώπους της σημερινής γενιάς και θα τους κατηγορήσει, γιατί εκείνη ήρθε από την άλλη άκρη του κόσμου για ν' ακούσει τη σοφία του Σολομώντα. Κι όμως εδώ υπάρχει κάποιος μεγαλύτερος από το Σολομώντα.

[32]Οι κάτοικοι της Νινευή θ' αναστηθούν κατά την τελική κρίση μαζί με τη σημερινή γενιά και θα την κατηγορήσουν, γιατί εκείνοι μετανόησαν όταν άκουσαν το κήρυγμα του Ιωνά. Κι όμως εδώ υπάρχει κάποιος μεγαλύτερος από τον Ιωνά».

A parábola da candeia
Mateus 6.22-23

[33] Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[34] São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

[35] Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

[36] Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

Jesus censura os fariseus

[37] Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

[38] O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

[39] O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

[40] Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

Το λυχνάρι του σώματος
(Μτ 5,15· 6,22-23)

[33]«Όταν ανάβει κανείς ένα λυχνάρι, δεν το βάζει σε κάποιο κρυφό μέρος ούτε κάτω από το δοχείο με το οποίο μετράνε το σιτάρι, αλλά στο λυχνοστάτη, ώστε όλοι όσοι μπαίνουν στο σπίτι να μπορούν να δουν.

[34]Το λυχνάρι του σώματος είναι τα μάτια. Αν, λοιπόν, τα μάτια σου είναι γερά, όλο σου το σώμα θα είναι φωτεινό· αν όμως είναι χαλασμένα, τότε και όλο το σώμα σου θα είναι σκοτεινό.

[35]Πρόσεχε, λοιπόν, μη μεταβληθεί το φως που έχεις σε σκοτάδι.

[36]Γιατί αν ολόκληρο το σώμα σου είναι φωτεινό χωρίς κανένα σκοτεινό μέρος, τότε θα φωτίζει γύρω του πραγματικά, όπως το λυχνάρι φωτίζει με τη λάμψη του».

Ο Ιησούς κατακεραυνώνει τους Φαρισαίους και τους νομοδιδασκάλους
(Μτ 23,1-36)

[37]Όταν τελείωσε ο Ιησούς, ένας Φαρισαίος τον παρακάλεσε να γευματίσει μαζί του. Μπήκε ο Ιησούς στο σπίτι και κάθισε στο τραπέζι.

[38]Ο Φαρισαίος παραξενεύτηκε που δεν πλύθηκε πριν από το φαγητό, σύμφωνα με το θρησκευτικό έθιμο.

[39]Ο Κύριος όμως του είπε: «Εσείς οι Φαρισαίοι καθαρίζετε το εξωτερικό του ποτηριού και του πιάτου, ενώ το εσωτερικό σας είναι γεμάτο πλεονεξία και πονηριά.

[40]Ανόητοι. Ο ίδιος δημιουργός δεν έφτιαξε το εξωτερικό και το εσωτερικό;

41 Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.	41Δώστε λοιπόν ελεημοσύνη το περιεχόμενο του ποτηριού και του πιάτου και τότε θα τα έχετε όλα καθαρά.
42 Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as hortaliças e desprezais a justiça e o amor de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.	42»Αλίμονό σας, Φαρισαίοι. Δίνετε στο ναό το ένα δέκατο από το δυόσμο, το πήγανο κι από κάθε χορταρικό, και παραμελείτε τη δικαιοσύνη και την αγάπη του Θεού. Αυτά όμως έπρεπε να κάνετε, χωρίς βέβαια να παραμελείτε κι εκείνα.
43 Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.	43»Αλίμονό σας Φαρισαίοι. Αγαπάτε την πρωτοκαθεδρία στις συναγωγές και τους ασπασμούς στις αγορές.
44 Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!	44»Αλίμονό σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές. Μοιάζετε με τάφους που δε φαίνονται, και όμως οι άνθρωποι που βαδίζουν από πάνω τους δεν έχουν ιδέα ότι μολύνονται».
Ai dos intérpretes da Lei!	
45 Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!	45Τότε κάποιος νομοδιδάσκαλος του λέει: «Διδάσκαλε, με όσα λες προσβάλλεις κι εμάς».
46 Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.	46Κι ο Ιησούς είπε: «Αλίμονο και σ' εσάς, νομοδιδάσκαλοι. Φορτώνετε τους ανθρώπους με δυσβάστακτα φορτία κι εσείς ούτε με το δάκτυλό σας δεν τα αγγίζετε, να τους βοηθήσετε.
47 Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.	47»Αλίμονό σας. Χτίζετε μνημεία για τους προφήτες, που τους έχουν σκοτώσει οι πρόγονοί σας·
48 Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais; porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.	48άρα χτίζοντας μνημεία γι' αυτούς που εκείνοι σκότωσαν, αποδεικνύετε ότι είστε μάρτυρες και συνένοχοι στα έργα των προγόνων σας.
49 Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos,	49Γι' αυτό και η σοφία του Θεού είπε: "θα τους στείλω προφήτες και αποστόλους,

e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,

[50] para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;

[51] desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.

[52] Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

O plano para tirar a vida de Jesus

[53] Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,

[54] com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

[1] Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

[2] Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.

αλλά μερικούς απ’ αυτούς θα τους σκοτώσουν και θα τους καταδιώξουν”.

[50]Έτσι η σημερινή γενιά των ανθρώπων θα δώσει λόγο για τα φονικά που έγιναν εναντίον όλων των προφητών από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος·

[51]από το φονικό του Άβελ, μέχρι το φονικό του Ζαχαρία, που σκοτώθηκε ανάμεσα στο θυσιαστήριο και στο ναό. Σας βεβαιώνω πως για όλα αυτά η σημερινή γενιά θα δώσει λόγο.

[52]»Αλίμονό σας, νομοδιδάσκαλοι. Αφαιρέσατε το κλειδί της γνώσεως· και εσείς δεν μπήκατε, και αυτούς που θέλησαν να μπουν τους εμποδίσατε».

[53]Ενώ ο Ιησούς τους έλεγε αυτά, οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι άρχισαν να δείχνουν έντονη εχθρότητα και να τον προκαλούν με πολλές ερωτήσεις·

[54]του έστηναν παγίδες, προσπαθώντας ν’ αρπάξουν κάτι από το στόμα του, με σκοπό να τον κατηγορήσουν.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 12

Προσέχετε την υποκρισία

[1]Στο μεταξύ είχε μαζευτεί πλήθος κόσμου, έτσι που ο ένας να πατάει πάνω στον άλλο. Τότε ο Ιησούς άρχισε να λέει πρώτα στους μαθητές του: «Προσέχετε απ’ το προζύμι των Φαρισαίων, που είναι η υποκρισία τους.

[2]Δεν υπάρχει τίποτε σκεπασμένο που δε θα ξεσκεπαστεί, και τίποτε κρυφό που δε θα μαθευτεί.

[3] Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.	[3]Ό, τι, λοιπόν, λέτε στο σκοτάδι θα ακουστεί στο φως, κι ό, τι ψιθυρίζετε σε κλειστό χώρο θ' ανακοινωθεί στα φανερά».
	Ομολογείτε χωρίς φόβο (Μτ 10,19-20.28-33· 12,31-32)
[4] Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.	[4]«Σ' εσάς όμως, φίλοι μου, λέω: Μη φοβηθείτε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα και ύστερα δεν μπορούν τίποτα περισσότερο να κάνουν.
[5] Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.	[5]Να σας πω ποιον να φοβηθείτε: το Θεό, που έχει την εξουσία να σας ρίξει στην κόλαση μετά το φυσικό θάνατο. Σας βεβαιώνω πως αυτόν πρέπει να φοβάστε.
[6] Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.	[6]Τα πέντε σπουργίτια δεν πουλιούνται για δύο μόνο ασσάρια; Κι όμως ο Θεός ούτε ένα απ' αυτά δεν ξεχνάει.
[7] Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.	[7]Ο Θεός έχει μετρημένες ακόμα και τις τρίχες της κεφαλής σας. Μη φοβάστε, λοιπόν, γιατί αξίζετε περισσότερο από πολλά σπουργίτια.
[8] Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;	[8]»Σας βεβαιώνω πως όποιος ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους ότι ανήκει σ' εμένα, το ίδιο θα κάνει γι' αυτόν και ο Υιός του Ανθρώπου κατά την τελική κρίση, μπροστά στους αγγέλους του Θεού.
[9] mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.	[9]Όποιος όμως με απαρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, θα τον απαρνηθεί και ο Υιός του Ανθρώπου μπροστά στους αγγέλους του Θεού, κατά την τελική κρίση.
[10] Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.	[10]Όποιος μιλήσει προσβλητικά κατά του Υιού του Ανθρώπου, ο Θεός θα τον συγχωρήσει· όποιος όμως προσβάλει το Άγιο Πνεύμα, ο Θεός δε θα τον συγχωρήσει.

[11] Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.

[12] Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

Jesus reprova a avareza

[13] Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.

[14] Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?

[15] Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza; porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

[16] E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

[17] E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?

[18] E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.

[19] Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.

[11]Όταν σας οδηγήσουν μπροστά στις συναγωγές ή στις πολιτικές αρχές, μην αγωνιάτε για το πώς θα απολογηθείτε ή τι θα πείτε,

[12]γιατί το Άγιο Πνεύμα θα σας φωτίσει εκείνη τη στιγμή τι θα πρέπει να πείτε».

Η παραβολή του άφρονα πλουσίου

[13]Κάποιος από το πλήθος είπε στον Ιησού: «Διδάσκαλε, πες στον αδερφό μου να μοιράσουμε την κληρονομιά μας».

[14]Κι ο Ιησούς του απάντησε: «Άνθρωπέ μου, εγώ δεν είμαι δικαστής για να χωρίζω την περιουσία σας».

[15]Και στο πλήθος είπε: «Να προσέχετε και να φυλάγεστε από κάθε είδους πλεονεξία, γιατί τα πλούτη, όσο περίσσια κι αν είναι, δε δίνουν στον άνθρωπο την αληθινή ζωή».

[16]Τους είπε μάλιστα την εξής παραβολή: «Κάποιου πλούσιου ανθρώπου τα χωράφια έδωσαν άφθονη σοδειά.

[17]Τότε εκείνος σκεφτόταν και έλεγε: "τι να κάνω; Δεν έχω μέρος να συγκεντρώσω τα γεννήματά μου!

[18]Αλλά να τι θα κάνω", είπε. "Θα γκρεμίσω τις αποθήκες μου και θα χτίσω μεγαλύτερες για να συγκεντρώσω εκεί όλη τη σοδειά μου και τ' αγαθά μου.

[19]Μετά θα πω στον εαυτό μου: τώρα έχεις πολλά αγαθά, που αρκούν για χρόνια πολλά· ξεκουράσου, τρώγε, πίνε, διασκέδαζε".

[20] Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?

[20]Τότε του είπε ο Θεός: “ανόητε. Αυτή τη νύχτα θα παραδώσεις τη ζωή σου. Αυτά, λοιπόν, που ετοίμασες σε ποιον θα ανήκουν; ”

[21] Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.

[21]»Αυτά, λοιπόν, παθαίνει όποιος μαζεύει πρόσκαιρους θησαυρούς και δεν πλουτίζει τον εαυτό του με ό, τι θέλει ο Θεός».

A ansiosa solicitude pela vida
Mateus 6.25-34

Εμπιστευτείτε τον εαυτό σας στο Θεό
(Μτ 6,25-34)

[22] A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.

[22]Είπε τότε ο Ιησούς στους μαθητές του: «Γι’ αυτό σας λέω να μην αγωνιάτε για τη ζωή σας τι θα φάτε και για το σώμα σας τι θα ντυθείτε.

[23] Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.

[23]Η ζωή σας είναι σπουδαιότερη από το φαγητό, και το σώμα σας από τα ρούχα.

[24] Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!

[24]Παρατηρήστε τα κοράκια: ούτε σπέρνουν ούτε θερίζουν, και δεν έχουν ούτε κελάρι ούτε αποθήκη· κι όμως ο Θεός τα τρέφει. Εσείς αξίζετε πολύ περισσότερο από τα πουλιά.

[25] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[25]Ποιος από σας μπορεί με τις φροντίδες του να προσθέσει έναν πήχυ στο ανάστημά του;

[26] Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?

[26]Αν, λοιπόν, δεν έχετε τη δυνατότητα να πετύχετε ούτε τόσο λίγο, γιατί αγωνιάτε για τα υπόλοιπα;

[27] Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[27]Παρατηρήστε τα κρίνα πώς μεγαλώνουν: δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν· κι όμως σας βεβαιώνω πως ούτε ο Σολομών σ’ όλη του τη μεγαλοπρέπεια δεν ντυνόταν όπως ένα απ’ αυτά.

[28] Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no

[28]Κι αν ο Θεός ντύνει έτσι το αγριόχορτο, που σήμερα υπάρχει κι αύριο το ρίχνουν

forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

29 Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

30 Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

31 Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

32 Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

33 Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

34 porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

A parábola do servo vigilante

35 Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

36 Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.

37 Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele

στη φωτιά, σκεφτείτε, ολιγόπιστοι, πόσο περισσότερο θα φροντίσει για σας!

29Μη σας απασχολεί, λοιπόν, τι θα φάτε και τι θα πιείτε, και μη σας πιάνει άγχος.

30Για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται το Θεό. Ο Πατέρας σας όμως ξέρει καλά ότι έχετε ανάγκη απ' αυτά.

31Εσείς να επιζητείτε μόνο τη βασιλεία του Θεού, κι όλα αυτά θ' ακολουθήσουν.

32»Μη φοβάσαι, μικρό μου ποίμνιο. Σ' εσάς ευαρεστήθηκε ο Πατέρας σας να δώσει τη βασιλεία του.

33Πουλήστε τα υπάρχοντά σας και δώστε τα χρήματα στους φτωχούς. Αποκτήστε πορτοφόλια που δεν παλιώνουν, πλούτη μόνιμα στον κόσμο του Θεού, όπου ούτε κλέφτης τα αγγίζει ούτε σκόρος τα καταστρέφει.

34Γιατί όπου είναι τα πλούτη σας εκεί θα είναι και η καρδιά σας».

Οι έμπιστοι δούλοι

(Μτ 24,45-51)

35«Να είστε συνεχώς έτοιμοι με δεμένο το ζωνάρι στη μέση σας και αναμμένα τα λυχνάρια σας.

36Να συμπεριφέρεστε σαν αυτούς που περιμένουν τον κύριό τους πότε θα γυρίσει από το γάμο, ώστε μόλις έρθει και χτυπήσει την πόρτα, να του ανοίξουν αμέσως.

37Μακάριοι οι δούλοι εκείνοι που ο κύριός τους θα τους βρει ξύπνιους όταν έρθει. Σας βεβαιώνω πως θ' ανασκουμπωθεί, θα

há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.

38 Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.

39 Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.

40 Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

41 Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?

42 Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

43 Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

44 Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

45 Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,

46 virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe, e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.

τους βάλει να καθίσουν και θα τους περιποιηθεί.

38Χαρά σ' εκείνους μάλιστα τους δούλους, που όταν ο κύριός τους επιστρέψει τα μεσάνυχτα ή τα ξημερώματα, θα τους βρει να τον περιμένουν.

39Και να ξέρετε τούτο: αν ο ιδιοκτήτης ενός σπιτιού ήξερε ποια ώρα θα έρθει ο κλέφτης, θα ήταν άγρυπνος και δε θα άφηνε να του διαρρήξουν το σπίτι.

40Να είστε, λοιπόν, κι εσείς έτοιμοι, γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει την ώρα που δεν τον περιμένετε».

41Τότε ο Πέτρος του είπε: «Κύριε, για μας την είπες αυτή την παραβολή ή για όλους; »

42Κι ο Κύριος απάντησε: «Ποιος είναι ο έμπιστος και συνετός δούλος, που ο κύριός του θα τον αφήσει επιστάτη των υπηρετών του, για να τους μοιράζει την αμοιβή τους την κατάλληλη στιγμή;

43Μακάριος είναι εκείνος ο δούλος, που όταν επιστρέψει ο κύριός του, θα τον βρει να συμπεριφέρεται μ' αυτόν τον τρόπο.

44Σας βεβαιώνω πως θα τον βάλει υπεύθυνο σ' όλα του τα υπάρχοντα.

45Αν όμως ο δούλος εκείνος σκεφτεί μέσα του: "θ' αργήσει να επιστρέψει ο κύριός μου", κι αρχίσει να δέρνει τους άλλους υπηρέτες και τις υπηρέτριες, να τρώει και να πίνει και να μεθάει,

46τότε θα έρθει ο κύριός του μια μέρα που αυτός δε θα τον περιμένει και σε ώρα που δε θα την ξέρει. Θα τον τιμωρήσει πολύ

αυστηρά και θα τον ρίξει στον τόπο όπου τιμωρούνται οι άπιστοι.

[47] Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou, nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.

[47]»Εκείνος ο δούλος που ξέρει τι θέλει ο κύριός του, δεν είναι όμως έτοιμος και δεν κάνει αυτό που θέλει ο κύριός του, θα τιμωρηθεί αυστηρά.

[48] Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

[48]Αντίθετα, εκείνος που δεν ξέρει το θέλημα του κυρίου του και κάνει κάτι αξιόποινο, θα τιμωρηθεί ελαφρότερα. Σ’ όποιον δόθηκαν πολλά, θα ζητηθούν πολλά απ’ αυτόν· και σ’ όποιον δόθηκαν περισσότερα, θα του ζητηθούν περισσότερα».

Jesus traz fogo e dissensão à terra

Ο Ιησούς αιτία διαιρέσεων

(Μτ 10,34.36)

[49] Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

[49]«Φωτιά ήρθα να βάλω στη γη και τι άλλο θέλω αν έχει κιόλας ανάψει!

[50] Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

[50]Έχω όμως να περάσω μια δοκιμασία και με κατέχει ανυπομονησία ωσότου την υποστώ!

[51] Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

[51]Νομίζετε πως ήρθα για να επιβάλω αναγκαστική ομόνοια μεταξύ των ανθρώπων; Κάθε άλλο· σας βεβαιώνω πως ο ερχομός μου θα φέρει διαιρέσεις.

[52] Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

[52]Από τώρα και στο εξής μία οικογένεια με πέντε μέλη θα χωριστεί σε δύο παρατάξεις: τρεις εναντίον δύο και δύο εναντίον τριών.

[53] Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

[53]»Ο πατέρας θα είναι αντίθετος με το γιο του κι ο γιος με τον πατέρα του· η μάνα με την κόρη της κι η κόρη με τη μάνα της· η πεθερά με τη νύφη της κι η νύφη με την πεθερά της».

Os sinais dos tempos

Η ερμηνεία των καιρών

(Μτ 16,2-3)

[54] Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente,

[54]Έλεγε ακόμη ο Ιησούς στα πλήθη: «Όταν δείτε τα σύννεφα να έρχονται από

logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

55 e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.

56 Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?

57 E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?

58 Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.

59 Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

Lucas 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

1 Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.

2 Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?

τη δύση, αμέσως λέτε πως έρχεται βροχή, κι έτσι γίνεται.

55Κι όταν φυσάει νοτιάς, λέτε πως θ’ ακολουθήσει καύσωνας, κι έτσι γίνεται.

56Υποκριτές! Τα σημάδια του ουρανού και της γης ξέρετε να τα διακρίνετε. Πώς δεν ξέρετε να διακρίνετε τα σημάδια των καιρών; »

Λύνετε τις διαφορές σας γρήγορα
(Μτ 5,25-26)

57«Γιατί δεν κρίνετε κι από μόνοι σας ποιο είναι το σωστό;

58Όταν για παράδειγμα, πηγαίνεις με τον αντίδικό σου στο δικαστή, φρόντισε όσο βρίσκεσαι ακόμη στο δρόμο να συμφιλιωθείς μαζί του· γιατί αλλιώς, αν σε πάει στο δικαστή, ο δικαστής θα σε παραδώσει στο δεσμοφύλακα και ο δεσμοφύλακας θα σε κλείσει στη φυλακή.

59Να ξέρεις πως δεν πρόκειται να βγεις από ’κει, αν δεν επιστρέψεις και το τελευταίο λεπτό».

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 13

Προτροπή για μετάνοια

1Εκείνο τον καιρό πήγαν στον Ιησού μερικοί και του αφηγήθηκαν για τους Γαλιλαίους, τους οποίους σκότωσε ο Πιλάτος την ώρα που πρόσφεραν θυσία, κι έτσι το αίμα τους ανακατεύτηκε με το αίμα των ζώων που θυσιάζονταν.

2Ο Ιησούς τους είπε: «Νομίζετε ότι αυτοί οι Γαλιλαίοι, επειδή τα ’παθαν αυτά, ήταν πιο αμαρτωλοί από όλους τους άλλους Γαλιλαίους;

[3] Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[3]Σας βεβαιώνω πως όχι· αν όμως δε μετανοήσετε, θα χαθείτε όλοι σας με τον ίδιο τρόπο.

[4] Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

[4]Ή μήπως νομίζετε ότι εκείνοι οι δεκαοχτώ, που έπεσε πάνω τους ο πύργος στο Σιλωάμ και τους σκότωσε, ήταν χειρότεροι από όλους τους ανθρώπους που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ;

[5] Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[5]Σας βεβαιώνω πως όχι· αν όμως δεν μετανοήσετε, όλοι θα χαθείτε κατά τον ίδιο τρόπο».

A parábola da figueira estéril

Η παραβολή της άκαρπης συκιάς

[6] Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

[6]Ο Ιησούς τους είπε ακόμη την ακόλουθη παραβολή: «Κάποιος είχε φυτέψει στο αμπέλι του μια συκιά· όταν όμως πήγε να μαζέψει απ' αυτή σύκα, δε βρήκε.

[7] Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

[7]Είπε τότε στον αμπελουργό: "τρία χρόνια τώρα έρχομαι σ' αυτήν τη συκιά να βρω σύκα και δε βρίσκω· κόψε την, λοιπόν, για να μην αχρηστεύει και το έδαφος".

[8] Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

[8]Εκείνος του απάντησε: "άφησέ την, κύριε, κι ετούτη τη χρονιά, για να τη σκάψω γύρω γύρω και να της βάλω κοπριά.

[9] Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

[9]Και αν κάνει καρπό, την αφήνεις· αλλιώς, θα την κόψεις στο μέλλον"».

A cura de uma enferma

Η θεραπεία της συγκύπτουσας γυναίκας το Σάββατο

[10] Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

[10]Ένα Σάββατο δίδασκε ο Ιησούς σε μια συναγωγή.

[11] E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

[11]Εκεί βρισκόταν και μια γυναίκα, δεκαοχτώ χρόνια άρρωστη από δαιμονικό πνεύμα. Ήταν κυρτωμένη και δεν μπορούσε καθόλου να ισιώσει το σώμα της.

[12] Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

[12]Όταν την είδε ο Ιησούς, τη φώναξε και της είπε: «Γυναίκα, απαλλάσσεσαι από την αρρώστια σου».

[13] e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

[13]Έβαλε πάνω της τα χέρια του κι αμέσως εκείνη ορθώθηκε και δόξαζε το Θεό.

[14] O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

[14]Ο αρχισυνάγωγος όμως, αγανακτισμένος που ο Ιησούς έκανε τη θεραπεία το Σάββατο, γύρισε στο πλήθος και είπε: «Υπάρχουν έξι μέρες που επιτρέπεται να εργάζεται κανείς· μέσα σ' αυτές, λοιπόν, να έρχεστε και να θεραπεύεστε, και όχι το Σάββατο».

[15] Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?

[15]Ο Κύριος του απάντησε: «Υποκριτή! Ο καθένας σας δε λύνει το βόδι του ή το γαϊδούρι του από το παχνί το Σάββατο και πάει να το ποτίσει;

[16] Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?

[16]Κι αυτή, που είναι απόγονος του Αβραάμ, και ο σατανάς την είχε δεμένη δεκαοχτώ χρόνια, δεν έπρεπε να λυθεί απ' αυτά τα δεσμά το Σάββατο; »

[17] Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

[17]Με τα λόγια του αυτά ντροπιάζονταν όλοι οι αντίπαλοί του κι ο κόσμος χαιρόταν για όλα τα θαυμαστά που έκανε ο Ιησούς.

A parábola do grão de mostarda

Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

Η παραβολή για το σπόρο του σιναπιού και το προζύμι

(Μτ 13,31-32· Μκ 4,30-32)

[18] E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

[18]Έλεγε ακόμη ο Ιησούς: «Με τι μοιάζει η βασιλεία του Θεού και με τι να την παρομοιάσω;

[19] É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

[19]Μοιάζει με σπόρο σιναπιού, που κάποιος τον φύτεψε στον κήπο του. Μεγάλωσε, έγινε ολόκληρο δέντρο, και τα πουλιά φώλιασαν στα κλαδιά του».

A parábola do fermento

Mateus 13.33

[20] Disse mais: A que compararei o reino de Deus?

[20]Είπε πάλι: «Με τι να παρομοιάσω τη βασιλεία του Θεού;

[21] É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

A porta estreita

[22] Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.

[23] E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?

[24] Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

[25] Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo: SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

[26] Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

[27] Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.

[28] Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão, Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.

[29] Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.

[21]Μοιάζει με προζύμι, που το πήρε κάποια γυναίκα και το ανακάτωσε με ένα σακί αλεύρι, ώσπου ζυμώθηκε όλο».

Η στενή πύλη

(Μτ 7,13-14.21-23)

[22]Καθώς ο Ιησούς πήγαινε στα Ιεροσόλυμα, περνούσε μέσα από πόλεις και χωριά διδάσκοντας.

[23]Κάποιος τον ρώτησε: «Κύριε, είναι λίγοι αυτοί που θα σωθούν; » Εκείνος τους απάντησε:

[24]«Εσείς αγωνιστείτε να μπείτε από τη στενή πύλη, γιατί σας βεβαιώνω πως πολλοί θα θελήσουν να μπουν και δε θα μπορέσουν.

[25]Όταν έρθει η ώρα, θα σηκωθεί ο οικοδεσπότης και θα μανταλώσει την πόρτα· κι εσείς θα σταθείτε απ' έξω και θ' αρχίσετε να χτυπάτε λέγοντας "Κύριε, άνοιξέ μας". Τότε εκείνος θα σας απαντήσει: "δε σας ξέρω από πού είστε".

[26]Τότε θ' αρχίσετε να λέτε: "εμείς φάγαμε και ήπιαμε μαζί σου, και μας δίδαξες στις πλατείες μας".

[27]Κι εκείνος θα σας πει: "σας λέω, δε σας ξέρω από πού είστε· φύγετε από κοντά μου όλοι εσείς οι εργάτες του κακού".

[28]Εκεί θα κλαίτε και θα τρίζετε τα δόντια σας, όταν θα δείτε τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, τον Ιακώβ και όλους τους προφήτες στη βασιλεία του Θεού, κι εσάς να σας πετάνε έξω.

[29]Θα έρθουν άνθρωποι από την ανατολή και τη δύση, απ' το βορρά και το νότο και θα καθίσουν στο τραπέζι της βασιλείας του Θεού.

30 Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém
Mateus 23.37-39

31 Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.

32 Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.

33 Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

34 Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

35 Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

Lucas 14

A cura de um hidrópico

30Και υπάρχουν πολλοί που τώρα είναι τελευταίοι αλλά τότε θα είναι πρώτοι· και πρώτοι που θα είναι τελευταίοι».

Ο θρήνος για την Ιερουσαλήμ

(Μτ 23,37-39)

31Εκείνη την ημέρα πλησίασαν μερικοί Φαρισαίοι και του έλεγαν: «Απομακρύνσου απ' αυτή την περιοχή, γιατί ο Ηρώδης θέλει να σε σκοτώσει».

32Εκείνος τους είπε: «Πηγαίνετε να πείτε σ' αυτήν την αλεπού πως σήμερα κι αύριο θεραπεύω δαιμονισμένους και γιατρεύω ασθενείς· και την τρίτη μέρα θα φτάσει το έργο μου στο τέλος.

33Πείτε του πως αυτά θα γίνουν σήμερα κι αύριο, και την επομένη θα συνεχίσω την πορεία μου, γιατί δε συνηθίζεται να σκοτώνουν προφήτη έξω από την Ιερουσαλήμ.

34Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, εσύ που σκοτώνεις τους προφήτες και λιθοβολείς αυτούς που σου στέλνει ο Θεός! Πόσες φορές θέλησα να συνάξω τα παιδιά σου, όπως η κλώσα τα κλωσόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, αλλά εσείς δεν το θελήσατε!

35Γι' αυτό ο τόπος σας θα ερημωθεί. Σας βεβαιώνω πως δε θα με δείτε πια, ώσπου να 'ρθεί ο καιρός που θα πείτε, ευλογημένος αυτός που έρχεται σταλμένος απ' τον Κύριο!»

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 14

Η θεραπεία του υδρωπικού

[1] Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.
[2] Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

[3] Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

[4] Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.

[5] A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?

[6] A isto nada puderam responder.

Os primeiros lugares

[7] Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:
[8] Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que, havendo um convidado mais digno do que tu,

[9] vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

[10] Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á

[1]Ένα Σάββατο ο Ιησούς πήγε στο σπίτι κάποιου Φαρισαίου άρχοντα για να φάει, και οι Φαρισαίοι τον παρακολουθούσαν.
[2]Τότε στάθηκε μπροστά του ένας άνθρωπος που έπασχε από υδρωπικία.
[3]Ο Ιησούς πήρε το λόγο και ρώτησε τους νομοδιδασκάλους και τους Φαρισαίους: «Επιτρέπεται να γίνονται θεραπείες το Σάββατο; »
[4]Εκείνοι δεν απάντησαν. Ο Ιησούς έπιασε τον άρρωστο, τον γιάτρεψε και τον άφησε να φύγει.
[5]Ύστερα τους είπε: «Ποιος από σας, όταν πέσει το παιδί του ή το βόδι του στο πηγάδι το Σάββατο δε θα το ανασύρει αμέσως; »
[6]Και δεν μπόρεσαν να δώσουν απάντηση σ' αυτά.

Η παραβολή για τις πρωτοκαθεδρίες

[7]Βλέποντας ο Ιησούς τους καλεσμένους με ποιον τρόπο διάλεγαν τις πρώτες θέσεις στο τραπέζι, τούς είπε μια παραβολή:

[8]«Όταν σε καλέσει κάποιος σε γάμο, μην πας να καθίσεις στην πρώτη θέση, γιατί μπορεί κάποιος άλλος καλεσμένος να είναι πιο σπουδαίος από σένα.

[9]Και τότε θα έρθει αυτός που κάλεσε κι εσένα κι εκείνον, και θα σου πει: "δώσε τη θέση σου σ' αυτόν". Τότε εσύ ντροπιασμένος θα πας να καθίσεις στην τελευταία θέση.

[10]Γι' αυτό, όταν σε καλέσουν κάπου, πήγαινε και κάθισε στην τελευταία θέση, ώστε όταν έρθει αυτός που σε κάλεσε, να σου πει: "φίλε μου, έλα σε μια καλύτερη

isto uma honra diante de todos os mais convivas.

[11] Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

[12] Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles, por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

[13] Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

[14] e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

A parábola da grande ceia

[15] Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

[16] Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

[17] À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

[18] Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

θέση”. Έτσι αυτό θα είναι μια τιμή για σένα μπροστά στους συνδαιτυμόνες σου.

[11]Γιατί όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, κι αυτός που ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί».

[12]Και σ’ αυτόν που τον είχε καλέσει έλεγε ο Ιησούς: «Εσύ όταν κάνεις γεύμα ή δείπνο, μην καλείς τους φίλους σου και τ’ αδέρφια σου ούτε τους συγγενείς σου και τους πλούσιους γείτονες, γιατί κι αυτοί θα σε καλέσουν με τη σειρά τους, κι έτσι θα σου το ανταποδώσουν.

[13]Αντίθετα, όταν κάνεις τραπέζι, να καλείς φτωχούς, ανάπηρους, κουτσούς, τυφλούς.

[14]Θα είσαι μακάριος που δεν θα μπορούν να σου το ανταποδώσουν, γιατί θα σου ανταποδοθεί όταν θ’ αναστηθούν οι δίκαιοι».

Η παραβολή του μεγάλου δείπνου

(Μτ 22,1-10)

[15]Όταν τ’ άκουσε αυτά κάποιος από κείνους που έτρωγαν μαζί με τον Ιησού, του είπε: «Μακάριος όποιος πάρει μέρος στο τραπέζι της βασιλείας του Θεού».

[16]Κι ο Ιησούς του είπε: «Ένας άνθρωπος ετοίμασε μεγάλο δείπνο και κάλεσε πολλούς.

[17]Όταν ήρθε η ώρα του δείπνου, έστειλε το δούλο του να πει στους καλεσμένους: “ελάτε, όλα είναι πια έτοιμα”.

[18]Τότε άρχισαν, ο ένας μετά τον άλλο, να βρίσκουν δικαιολογίες: Ο πρώτος του είπε: “έχω αγοράσει ένα χωράφι και πρέπει να πάω να το δω· σε παρακαλώ, θεώρησέ με δικαιολογημένον”.

[19] Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

[20] E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

[21] Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

[22] Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.

[23] Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.

[24] Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

O serviço de Cristo exige abnegação

[25] Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

[26] Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.

[27] E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.

[19]Άλλος του είπε: “έχω αγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια και πάω να τα δοκιμάσω· σε παρακαλώ, δικαιολόγησέ με”.

[20]Κι ένας άλλος του είπε: “είμαι νιόπαντρος και γι’ αυτό δεν μπορώ να έρθω”.

[21]Γύρισε ο δούλος εκείνος και τα είπε αυτά στον κύριό του. Τότε ο οικοδεσπότης οργισμένος είπε στο δούλο του: “πήγαινε γρήγορα στις πλατείες και στους δρόμους της πόλης και φέρε μέσα τους φτωχούς, τους ανάπηρους, τους κουτσούς και τους τυφλούς”.

[22]Όταν γύρισε ο δούλος τού είπε: “κύριε, αυτό που πρόσταξες έγινε και υπάρχει ακόμη χώρος”.

[23]Είπε πάλι ο κύριος στο δούλο: “πήγαινε έξω από την πόλη στους δρόμους και στα μονοπάτια κι ανάγκασέ τους να έρθουν, για να γεμίσει το σπίτι μου·

[24]γιατί σας βεβαιώνω πως κανένας από κείνους που κάλεσα δε θα γευτεί το δείπνο μου”».

Οι απαιτήσεις του Ιησού από τους πιστούς
(Μτ 10,37-38)

[25]Μαζί με τον Ιησού βάδιζε πολύς λαός, κι εκείνος στράφηκε και τους είπε:

[26]«Αν κάποιος έρχεται κοντά μου και δεν απαρνιέται τον πατέρα του και τη μάνα του, τη γυναίκα του και τα παιδιά του, τους αδερφούς και τις αδερφές του, ακόμη και την ίδια του τη ζωή, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου.

[27]Όποιος δεν σηκώνει το σταυρό του και δε με ακολουθεί, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου.

28 Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?

28Ποιος από σας που θέλει να χτίσει έναν πύργο δε θα καθίσει πρώτα να υπολογίσει τη δαπάνη, για να δει αν του φτάνουν τα χρήματα να τον τελειώσει;

29 Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,

29Κι αυτό, ώστε όταν βάλει το θεμέλιο και δεν μπορεί να τελειώσει το έργο, να μην αρχίσουν όλοι όσοι τον βλέπουν να τον κοροϊδεύουν

30 dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.

30και να λένε ότι αυτός ο άνθρωπος άρχισε να χτίζει αλλά δεν μπόρεσε να τελειώσει.

31 Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?

31Ποιος βασιλιάς, πάλι, ξεκινάει να κάνει πόλεμο με άλλον βασιλιά χωρίς πρώτα να καθίσει να σκεφτεί αν μπορεί με δέκα χιλιάδες άντρες να αντιμετωπίσει αυτόν που του επιτίθεται με είκοσι χιλιάδες;

32 Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.

32Αν δεν μπορεί, στέλνει μεσολαβητές, όταν ακόμη ο άλλος είναι μακριά, και ζητάει διαπραγματεύσεις για ειρήνη.

33 Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.

33Έτσι, λοιπόν, κανείς από σας δεν μπορεί να είναι μαθητής μου αν δεν απαρνηθεί όλα του τα υπάρχοντα».

Os discípulos, sal da terra

Mateus 5.13; Marcos 9.50

Η αξία του αλατιού

(Μτ 5,13· Μκ 9,50)

34 O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?

34«Το αλάτι είναι καλό, αν όμως χάσει την αρμύρα του, με ποιον τρόπο θα την αποκτήσει πάλι;

35 Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

35Δεν κάνει ούτε για χώμα ούτε για κοπριά· το πετάνε. Όποιος έχει αυτιά για να ακούει ας ακούει».

Lucas 15

Jesus recebe pecadores

1 Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 15

Η παραβολή του χαμένου προβάτου

(Μτ 18,12-14)

1Όλοι οι τελώνες και οι αμαρτωλοί συνήθιζαν να πλησιάζουν τον Ιησού και να τον ακούνε.

2 E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

A parábola da ovelha perdida
Mateus 18.10-14

3 Então, lhes propôs Jesus esta parábola:

4 Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?

5 Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.

6 E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

7 Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

A parábola da dracma perdida

8 Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

9 E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo, porque achei a dracma que eu tinha perdido.

10 Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

A parábola do filho pródigo

2Οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς διαμαρτύρονταν, λέγοντας ότι αυτός δέχεται αμαρτωλούς και τρώει μαζί τους.

3Εκείνος τότε τους είπε την ακόλουθη παραβολή:

4«Ποιος από σας αν έχει εκατό πρόβατα και χάσει ένα απ’ αυτά, δε θα εγκαταλείψει τα ενενήντα εννιά στην έρημο για να ψάξει για το χαμένο ώσπου να το βρει;

5Κι όταν το βρει, το βάζει χαρούμενος στους ώμους του,

6έρχεται στο σπίτι και προσκαλεί τους φίλους και τους γείτονες και τους λέει: “χαρείτε μαζί μου, γιατί βρήκα το πρόβατό μου που είχε χαθεί”.

7Σας βεβαιώνω πως έτσι θα γίνει χαρά και στον ουρανό για τη μετάνοια ενός αμαρτωλού, παρά για ενενήντα εννιά δικαίους, που δεν έχουν ανάγκη από μετάνοια».

Το χαμένο νόμισμα

8«Ποια γυναίκα, όταν έχει δέκα δραχμές και χάσει τη μία, δεν ανάβει το λυχνάρι, δε σκουπίζει το σπίτι και δεν ψάχνει με επιμέλεια, ώσπου να τη βρει;

9Κι όταν τη βρει, φωνάζει τις φίλες και τις γειτόνισσες και τους λέει: “χαρείτε μαζί μου, γιατί βρήκα τη δραχμή που είχα χάσει! ”

10Σας βεβαιώνω πως το ίδιο χαίρονται οι άγγελοι του Θεού για τη μετάνοια ενός αμαρτωλού».

Η παραβολή του σπλαχνικού πατέρα (Ή του Ασώτου Υιού)

[11] Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

[12] o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

[13] Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu para uma terra distante e lá dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

[14] Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

[15] Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.

[16] Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

[17] Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

[18] Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;

[19] já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

[20] E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou, e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

[11]Τους είπε επίσης ο Ιησούς: «Κάποιος άνθρωπος είχε δύο γιους.

[12]Ο μικρότερος απ’ αυτούς είπε στον πατέρα του: “πατέρα, δώσε μου το μερίδιο της περιουσίας που μου αναλογεί”· κι εκείνος τους μοίρασε την περιουσία.

[13]Ύστερα από λίγες μέρες ο μικρότερος γιος τα μάζεψε όλα κι έφυγε σε χώρα μακρινή. Εκεί σκόρπισε την περιουσία του κάνοντας άσωτη ζωή.

[14]Όταν τα ξόδεψε όλα, έτυχε να πέσει μεγάλη πείνα στη χώρα εκείνη, και άρχισε κι αυτός να στερείται.

[15]Πήγε λοιπόν κι έγινε εργάτης σε έναν από τους πολίτες εκείνης της χώρας, ο οποίος τον έστειλε στα χωράφια του να βόσκει χοίρους.

[16]Έφτασε στο σημείο να θέλει να χορτάσει με τα ξυλοκέρατα που έτρωγαν οι χοίροι, αλλά κανένας δεν του έδινε.

[17]Τελικά συνήλθε και είπε: “πόσοι εργάτες του πατέρα μου έχουν περίσσιο ψωμί, κι εγώ εδώ πεθαίνω της πείνας!

[18]Θα σηκωθώ και θα πάω στον πατέρα μου και θα του πω: πατέρα, αμάρτησα στο Θεό και σ’ εσένα·

[19]δεν είμαι άξιος πια να λέγομαι γιος σου· κάνε με σαν έναν από τους εργάτες σου”.

[20]Σηκώθηκε, λοιπόν, και ξεκίνησε να πάει στον πατέρα του. »Ενώ ήταν ακόμη μακριά, τον είδε ο πατέρας του, τον σπλαχνίστηκε, έτρεξε, τον αγκάλιασε σφιχτά και τον καταφιλούσε.

[21] E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

[21]Τότε ο γιος του του είπε: "πατέρα, αμάρτησα στο Θεό και σ' εσένα και δεν αξίζω να λέγομαι παιδί σου".

[22] O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;

[22]Ο πατέρας όμως γύρισε στους δούλους του και τους διέταξε: "βγάλτε γρήγορα την καλύτερη στολή και ντύστε τον· φορέστε του δαχτυλίδι στο χέρι και δώστε του υποδήματα.

[23] trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,

[23]Φέρτε το σιτευτό μοσχάρι και σφάξτε το να φάμε και να ευφρανθούμε,

[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.

[24]γιατί αυτός ο γιος μου ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε". Έτσι άρχισαν να ευφραίνονται.

[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.

[25]»Ο μεγαλύτερος γιος του βρισκόταν στο χωράφι· και καθώς ερχόταν και πλησίαζε στο σπίτι, άκουσε μουσικές και χορούς.

[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.

[26]Φώναξε, λοιπόν, έναν από τους υπηρέτες και ρώτησε να μάθει τι συμβαίνει.

[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.

[27]Εκείνος του είπε: "γύρισε ο αδερφός σου, κι ο πατέρας σου έσφαξε το σιτευτό μοσχάρι, γιατί του ήρθε πίσω γερός".

[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.

[28]Αυτός τότε θύμωσε και δεν ήθελε να μπει μέσα. Ο πατέρας του βγήκε και τον παρακαλούσε,

[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;

[29]εκείνος όμως του αποκρίθηκε: "εγώ τόσα χρόνια σού δουλεύω και ποτέ δεν παράκουσα καμιά εντολή σου· κι όμως σ' εμένα δεν έδωσες ποτέ ένα κατσίκι για να ευφρανθώ με τους φίλους μου.

[30] vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes, tu mandaste matar para ele o novilho cevado.

[30]Όταν όμως ήρθε αυτός ο γιος σου, που κατασπατάλησε την περιουσία σου με πόρνες, έσφαξες για χάρη του το σιτευτό μοσχάρι".

[31] Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.

[32] Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

[31]Κι ο πατέρας του του απάντησε: "παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου κι ό, τι είναι δικό μου είναι και δικό σου.

[32]Έπρεπε όμως να ευφρανθούμε και να χαρούμε, γιατί ο αδερφός σου αυτός ήταν νεκρός κι αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε"».

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

[1] Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado como quem estava a defraudar os seus bens.

[2] Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

[3] Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

[4] Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

[5] Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

[6] Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 16

Η παραβολή του άδικου διαχειριστή

[1]Ο Ιησούς έλεγε στους μαθητές του: «Κάποιος πλούσιος είχε έναν διαχειριστή που του τον κατηγόρησαν ότι σπαταλά την περιουσία του.

[2]Τον φώναξε λοιπόν και του είπε: "τι είναι αυτά που ακούω για σένα; Δώσε λογαριασμό και παράδωσε τη διαχείρισή σου, γιατί δεν μπορείς πια να είσαι διαχειριστής".

[3]Ο διαχειριστής είπε μέσα του: "τι να κάνω τώρα που μου αφαιρεί τη διαχείριση ο κύριός μου; Να σκάβω δεν μπορώ, να ζητιανεύω ντρέπομαι.

[4]Ξέρω όμως τι θα κάνω, για να με δέχονται οι άνθρωποι στα σπίτια τους τώρα που θα πάψω να είμαι διαχειριστής".

[5]Κάλεσε λοιπόν έναν έναν τους χρεοφειλέτες του κυρίου του, και είπε στον πρώτο: "πόσα χρωστάς εσύ στον κύριό μου; "

[6]Εκείνος του απάντησε: "εκατό βαρέλια λάδι". "Πάρε το γραμμάτιο", του λέει ο

διαχειριστής, "και κάθισε και γράψε γρήγορα πενήντα".

[7] Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo. Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.

[7]Μετά είπε στον άλλο: "εσύ πόσα χρωστάς; " "εκατό σακιά σιτάρι", του απαντάει εκείνος. "Πάρε το γραμμάτιο", του λέει, "και γράψε ογδόντα".

[8] E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

[8]Το αφεντικό εξέφρασε το θαυμασμό του για τον άδικο εκείνο διαχειριστή, επειδή ενήργησε έξυπνα· γιατί οι σκοτεινοί άνθρωποι αυτού του κόσμου στις σχέσεις με τους ομοίους τους είναι εξυπνότεροι από τα τέκνα του φωτός.

[9] E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que, quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.

[9]»Και σας συμβουλεύω να κάνετε φίλους σας ακόμη κι από τα χρήματα της αδικίας, ώστε όταν έρθει το τέλος σας, να σας δεχτούν στις αιώνιες κατοικίες.

[10] Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.

[10]Όποιος είναι αξιόπιστος στα λίγα, είναι αξιόπιστος και στα πολλά· κι όποιος είναι άδικος στα λίγα, είναι άδικος και στα πολλά.

[11] Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?

[11]Αν, λοιπόν, δε φανήκατε αξιόπιστοι ως προς τον άδικο πλούτο, ποιος θα σας εμπιστευτεί τον αληθινό;

[12] Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?

[12]Κι αν δε φανήκατε αξιόπιστοι σ' αυτό που είναι ξένο, ποιος θα σας δώσει αυτό που ανήκει σ' εσάς;

[13] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

[13]Κανένας δεν μπορεί να είναι δούλος σε δύο κυρίους, γιατί ή θα μισήσει τον ένα και θ' αγαπήσει τον άλλο ή θα προσκολληθεί στον ένα και θα περιφρονήσει τον άλλον. Δεν μπορείτε να είστε δούλοι και στο Θεό και στο χρήμα».

Jesus reprova os fariseus

Απάντηση του Ιησού στην αντίδραση των Φαρισαίων
(Μτ 11,12-13)

[14] Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.

[14]Όλα αυτά τα άκουγαν οι Φαρισαίοι, που ήταν φιλάργυροι, και τον χλεύαζαν.

[15] Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.

[15]Ο Ιησούς τους είπε: «Εσείς θέλετε να παριστάνετε τον δίκαιο μπροστά στους ανθρώπους, ο Θεός όμως γνωρίζει τι κρύβετε στις καρδιές σας· γιατί αυτό που τιμούν οι άνθρωποι το σιχαίνεται ο Θεός.

[16] A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

[16]Ο νόμος και οι προφήτες προφήτεψαν ως τον Ιωάννη το Βαπτιστή. Από τότε το χαρμόσυνο μήνυμα για τη βασιλεία του Θεού κηρύττεται, κι ο καθένας σπεύδει να μπει σ' αυτήν.

[17] E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

[17]Είναι πιο εύκολο να εξαφανιστεί ο ουρανός και η γη, παρά να μείνει απραγματοποίητος κι ο πιο ασήμαντος λόγος του νόμου.

Acerca do divórcio

Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

[18] Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

[18]»Όποιος διώχνει τη γυναίκα του και παντρεύεται άλλη γίνεται μοιχός· κι όποιος παντρεύεται χωρισμένη από τον άντρα της είναι το ίδιο μοιχός».

O rico e o mendigo

Ο Πλούσιος και ο φτωχός Λάζαρος

[19] Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

[19]«Κάποιος άνθρωπος ήταν πλούσιος, φορούσε πολυτελή ρούχα και το τραπέζι του κάθε μέρα ήταν λαμπρό.

[20] Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

[20]Κάποιος φτωχός όμως, που τον έλεγαν Λάζαρο, ήταν πεσμένος κοντά στην πόρτα του σπιτιού του πλουσίου, γεμάτος πληγές,

[21] e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

[21]και προσπαθούσε να χορτάσει από τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλουσίου. Έρχονταν και τα σκυλιά και του έγλειφαν τις πληγές.

[22] Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

[22]Κάποτε πέθανε ο φτωχός, και οι άγγελοι τον πήγαν κοντά στον Αβραάμ. Πέθανε κι ο πλούσιος και τον έθαψαν.

[23] No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

[23]Στον άδη που ήταν και βασανιζόταν, σήκωσε τα μάτια του και είδε από μακριά τον Αβραάμ και κοντά του το Λάζαρο.

[24] Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

[24]Τότε φώναξε ο πλούσιος και είπε: "πατέρα μου Αβραάμ, σπλαχνίσου με και στείλε το Λάζαρο να βρέξει με νερό την άκρη του δάχτυλού του και να μου δροσίσει τη γλώσσα, γιατί υποφέρω μέσα σ' αυτή τη φωτιά".

[25] Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora, porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

[25]Ο Αβραάμ όμως του απάντησε: "παιδί μου, θυμήσου ότι εσύ απόλαυσες την ευτυχία στη ζωή σου, όπως κι ο Λάζαρος τη δυστυχία. Τώρα λοιπόν αυτός χαίρεται εδώ, κι εσύ υποφέρεις.

[26] E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.

[26]Κι εκτός απ' όλα αυτά, υπάρχει ανάμεσά μας μεγάλο χάσμα, ώστε αυτοί που θέλουν να διαβούν από 'δω σ' εσάς να μην μπορούν· ούτε οι από 'κει μπορούν να περάσουν σ' εμάς".

[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,

[27]Είπε πάλι ο πλούσιος: "τότε σε παρακαλώ, πατέρα, στείλε τον στο σπίτι του πατέρα μου,

[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.

[28]να προειδοποιήσει τους πέντε αδερφούς μου, ώστε να μην έρθουν κι εκείνοι σ' αυτόν εδώ τον τόπο των βασάνων".

[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.

[29]Ο Αβραάμ του λέει: "έχουν τα λόγια του Μωυσή και των προφητών· ας υπακούσουν σ' αυτά".

[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.

[30]"Όχι, πατέρα μου Αβραάμ", του λέει εκείνος, "δεν αρκεί· αλλά αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σ' αυτούς, θα μετανοήσουν".

[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco

[31]Του λέει τότε ο Αβραάμ: "αν δεν υπακούνε στα λόγια του Μωυσή και των προφητών, ακόμη κι αν αναστηθεί

se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

κάποιος από τους νεκρούς, δεν πρόκειται να πεισθούν"».

Lucas 17

Os tropeços
Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!

[2] Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão
Mateus 18.21-22

[3] Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.

[4] Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.

[5] Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.

[6] Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

[7] Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

[8] E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 17

Προτροπές του Ιησού στους μαθητές του
(Μτ 18,6-7.21-22· Μκ 9,42)

[1]Ο Ιησούς είπε και στους μαθητές του: «Είναι αδύνατο να μην έρθουν τα σκάνδαλα· αλίμονο όμως σ' εκείνον που τα προκαλεί.

[2]Είναι προτιμότερο γι' αυτόν να κρεμάσει μια μυλόπετρα στο λαιμό του και να πάει να πέσει στη θάλασσα, παρά να κλονίσει την πίστη ενός απ' αυτούς εδώ τους μικρούς.

[3]Προσέχετε τη συμπεριφορά σας. »Αν ο αδερφός σου σου κάνει κακό, επιτίμησέ τον, κι αν μετανοήσει συγχώρησέ τον.

[4]Αν σου κάνει κακό πολλές φορές την ημέρα κι έρθει άλλες τόσες και σου πει "μετανοώ", να τον συγχωρήσεις».

[5]Οι απόστολοι είπαν στον Κύριο: «Αύξησε την πίστη μας».

[6]Κι εκείνος τους είπε: «Αν είχατε πίστη σαν κόκκο σιναπιού, θα λέγατε σ' αυτή τη μουριά: "ξεριζώσου και πήγαινε να φυτρώσεις στη θάλασσα" κι εκείνη θα σας υπάκουε.

[7]»Ποιος από σας, όταν ο δούλος του, που τον έχει για να οργώνει τα χωράφια ή να βόσκει τα πρόβατα, έρθει στο σπίτι από το χωράφι, θα του πει: "έλα αμέσως και κάθισε να φας";

[8]Δε θα του πει μάλλον: "ετοίμασε να δειπνήσω, ζώσου την ποδιά κι υπηρέτησέ

como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

[9] Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

[10] Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

A cura de dez leprosos

[11] De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

[12] Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

[13] que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

[14] Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

[15] Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

με ώσπου να φάω και να πιω, και μετά θα φας και θα πιεις κι εσύ”;

[9]Πρέπει μήπως να χρωστάει χάρη στο δούλο, επειδή έκανε αυτό που τον διέταξε;

[10]Δεν το νομίζω. Έτσι κι εσείς, όταν κάνετε όλα όσα σας προστάζει ο Θεός, να λέτε: “είμαστε ανάξιοι δούλοι· κάναμε αυτό που οφείλαμε να κάνουμε”».

Η θεραπεία των δέκα λεπρών

[11]Πηγαίνοντας ο Ιησούς προς την Ιερουσαλήμ, περνούσε ανάμεσα από τη Σαμάρεια και τη Γαλιλαία.

[12]Καθώς έμπαινε σ’ ένα χωριό, τον συνάντησαν δέκα λεπροί· στάθηκαν λοιπόν από μακριά

[13]και του φώναζαν δυνατά: «Ιησού, αφέντη, ελέησέ μας! »

[14]Βλέποντάς τους εκείνος τους είπε: «Πηγαίνετε να σας εξετάσουν οι ιερείς». Και καθώς πήγαιναν, καθαρίστηκαν από τη λέπρα.

[15]Ένας απ’ αυτούς, όταν είδε ότι θεραπεύτηκε, γύρισε δοξάζοντας με δυνατή φωνή το Θεό,

[16]έπεσε με το πρόσωπο στα πόδια του Ιησού και τον ευχαριστούσε. Κι αυτός ήταν Σαμαρείτης.

[17]Τότε ο Ιησούς είπε: «Δε θεραπεύτηκαν και οι δέκα; Οι άλλοι εννιά πού είναι;

[18]Κανένας τους δε βρέθηκε να γυρίσει να δοξάσει το Θεό παρά μόνο τούτος εδώ ο αλλοεθνής; »

19 E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

A vinda do reino de Deus

20 Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

21 Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

22 A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

23 E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

24 porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

25 Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

26 Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

27 comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

28 O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

19Και σ’ αυτόν είπε: «Σήκω και πήγαινε στο καλό· η πίστη σου σε έσωσε».

Ο ερχομός της βασιλείας

(Μτ 24, 23-28. 37-41)

20Όταν ρωτήθηκε από τους Φαρισαίους ο Ιησούς πότε έρχεται η βασιλεία του Θεού, τούς απάντησε: «Η βασιλεία του Θεού δεν έρχεται με τρόπο φανερό σε όλους.

21Δε θα πούνε “να, εδώ είναι” ή “εκεί”, γιατί η βασιλεία του Θεού είναι κιόλας ανάμεσά σας».

22Είπε τότε στους μαθητές: «Θα έρθει καιρός που θα θελήσετε να δείτε μία από τις ημέρες του Υιού του Ανθρώπου και δε θα τη δείτε.

23Θα σας πουν: “να, εκεί είναι” ή “να, εδώ είναι”, αλλά μην πάτε και μην τους ακολουθήσετε.

24Γιατί η παρουσία του Υιού του Ανθρώπου θα είναι τόσο φανερή, όπως η αστραπή, που η λάμψη της διασχίζει τον ορίζοντα από τη μια άκρη ως την άλλη.

25Ο Υιός του Ανθρώπου όμως πρέπει πρώτα να πάθει πολλά και να αποδοκιμαστεί από τούτη τη γενιά.

26Όπως έγινε τον καιρό του Νώε, έτσι θα γίνει και με τον ερχομό του Υιού του Ανθρώπου.

27Τότε έτρωγαν κι έπιναν, άντρες και γυναίκες παντρεύονταν και πάντρευαν, ως την ημέρα που ο Νώε μπήκε στην κιβωτό. Ύστερα ήρθε ο κατακλυσμός και τους αφάνισε όλους.

28Το ίδιο έγινε και τον καιρό του Λωτ. Έτρωγαν κι έπιναν, αγόραζαν και πουλούσαν, φύτευαν κι έχτιζαν.

[29] mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.

[30] Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.

[31] Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.

[32] Lembrai-vos da mulher de Ló.

[33] Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.

[34] Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;

[35] duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.

[36] [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]

[37] Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

[1] Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:

[2] Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.

[29]Την ημέρα όμως που βγήκε ο Λωτ από τα Σόδομα, έβρεξε φωτιά και θειάφι απ’ τον ουρανό και τους αφάνισε όλους.

[30]Τα ίδια θα συμβούν και την ημέρα που θα φανερωθεί ο Υιός του ανθρώπου.

[31]Την ημέρα εκείνη όποιος θα βρίσκεται στο λιακωτό και τα πράγματά του θα είναι στο σπίτι, να μην κατεβεί να τα πάρει. Κι όποιος είναι στο χωράφι να μη γυρίσει πίσω.

[32]Να θυμάστε τη γυναίκα του Λωτ.

[33]Όποιος θελήσει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει, κι όποιος τη χάσει θα τη διατηρήσει.

[34]Σας βεβαιώνω πως εκείνη τη νύχτα, απ’ τους δύο που θα κοιμούνται στο ίδιο κρεβάτι, ο ένας θα σωθεί κι ο άλλος θα χαθεί.

[35]Απ’ τις δύο γυναίκες που θα αλέθουν μαζί, η μία θα σωθεί κι η άλλη θα χαθεί.

[36]Από δύο ανθρώπους που θα βρεθούν στο χωράφι, ο ένας θα σωθεί κι ο άλλος θα χαθεί».

[37]Τότε τον ρώτησαν: «Πού θα γίνουν αυτά, Κύριε; » Κι εκείνος τους είπε: «Όπου είναι το πτώμα, εκεί θα μαζευτούν και τα όρνεα».

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 18

Η παραβολή του άδικου κριτή και της χήρας

[1]Τους έλεγε και μια παραβολή για το πώς πρέπει πάντοτε να προσεύχονται και να μην αποκάμνουν στην προσευχή.

[2]«Σε κάποια πόλη», τους είπε, «ήταν ένας δικαστής, που ούτε Θεό φοβόταν ούτε άνθρωπο υπολόγιζε.

[3] Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo: Julga a minha causa contra o meu adversário.

[4] Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;

[5] todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.

[6] Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.

[7] Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

[8] Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

A parábola do fariseu e o publicano

[9] Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

[10] Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

[11] O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

[3]Σ' αυτή την πόλη κατοικούσε μια χήρα, που ερχόταν στο δικαστή και του έλεγε: "προστάτεψέ με απ' αυτόν που με κατατρέχει".

[4]Εκείνος για πολύν καιρό αρνιόταν, αλλά ύστερα είπε μέσα του: "παρ' όλο που δε φοβάμαι το Θεό κι ούτε υπολογίζω άνθρωπο,

[5]όμως επειδή τούτη εδώ η χήρα μού έγινε φορτική, θα της δώσω το δίκιο της, για να μην έρχεται συνεχώς και με ταλαιπωρεί"».

[6]Κι ο Κύριος πρόσθεσε: «Προσέξτε τι είπε ο άδικος δικαστής.

[7]Θα αναβάλει, λοιπόν, ο Θεός να αποδώσει το δίκιο στους εκλεκτούς του, που του φωνάζουν για βοήθεια μέρα και νύχτα;

[8]Σας βεβαιώνω ότι θα τους αποδώσει το δίκιο τους πολύ γρήγορα. Όταν όμως έρθει ο Υιός του Ανθρώπου, θα βρει τάχα πιστούς ανθρώπους στη γη; »

Η παραβολή του Τελώνη και του Φαρισαίου

[9]Σε μερικούς που ήταν σίγουροι για την ευσέβειά τους και περιφρονούσαν τους άλλους, είπε την παρακάτω παραβολή:

[10]«Δύο άνθρωποι ανέβηκαν στο ναό για να προσευχηθούν. Ο ένας ήταν Φαρισαίος κι ο άλλος τελώνης.

[11]Ο Φαρισαίος στάθηκε επιδεικτικά κι έκανε την εξής προσευχή σχετικά με τον εαυτό του: "Θεέ μου, σ' ευχαριστώ που εγώ δεν είμαι σαν τους άλλους ανθρώπους άρπαγας, άδικος, μοιχός, ή και σαν αυτόν εδώ τον τελώνη.

[12] jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

[13] O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

[14] Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

Jesus abençoa as crianças
Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

[15] Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

[16] Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[17] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

O jovem rico
Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

[18] Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[19] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

[20] Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás,

[12]Εγώ νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα και δίνω στο ναό το δέκατο απ' όλα τα εισοδήματά μου".

[13]Ο τελώνης, αντίθετα, στεκόταν πολύ πίσω και δεν τολμούσε ούτε τα μάτια του να σηκώσει στον ουρανό. Χτυπούσε το στήθος του και έλεγε: "Θεέ μου, σπλαχνίσου με τον αμαρτωλό".

[14]Σας βεβαιώνω πως αυτός έφυγε για το σπίτι του αθώος και συμφιλιωμένος με το Θεό, ενώ ο άλλος όχι· γιατί όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, κι όποιος τον ταπεινώνει θα υψωθεί».

Ο Ιησούς ευλογεί τα παιδιά
(Μτ 19,13-15· Μκ 10,13-16)

[15]Κάποιοι έφεραν τότε στον Ιησού και τα μικρά παιδιά, για να τα ευλογήσει. Όταν τα είδαν οι μαθητές, τούς μάλωσαν.

[16]Ο Ιησούς όμως τα κάλεσε κοντά του και είπε: «Αφήστε τα παιδιά να έρθουν σ' εμένα και μην τα εμποδίζετε, γιατί η βασιλεία του Θεού ανήκει σε ανθρώπους που είναι σαν κι αυτά.

[17]Σας βεβαιώνω πως όποιος δε δεχτεί τη βασιλεία του Θεού σαν παιδί, δε θα μπει σ' αυτήν».

Ο κίνδυνος του πλούτου
(Μτ 19,16-30· Μκ 10,17-31)

[18]Κάποιος άρχοντας τον ρώτησε: «Αγαθέ Διδάσκαλε, τι να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή; »

[19]Ο Ιησούς του απάντησε: «Γιατί με αποκαλείς "αγαθό"; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μόνο ένας, ο Θεός.

[20]Ξέρεις τις εντολές: μη μοιχεύσεις, μη σκοτώσεις, μην κλέψεις, μην

não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου».

[21] Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[21]Κι εκείνος του είπε: «Όλα αυτά τα τηρώ από τα νιάτα μου».

[22] Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

[22]Όταν τ' άκουσε ο Ιησούς του είπε: «Ένα ακόμη σου λείπει: πούλησε όλα όσα έχεις και δώσε τα χρήματα στους φτωχούς, κι έτσι θα έχεις θησαυρό κοντά στο Θεό· κι έλα να με ακολουθήσεις».

[23] Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

[23]Μόλις εκείνος τ' άκουσε αυτά, πολύ στενοχωρήθηκε, γιατί ήταν πάμπλουτος.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

[24] E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[24]Όταν ο Ιησούς τον είδε τόσο στενοχωρημένον, είπε: «Πόσο δύσκολα θα μπουν στη βασιλεία του Θεού αυτοί που έχουν τα χρήματα!

[25] Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25]Ευκολότερο είναι να περάσει καμήλα μέσα από βελονότρυπα, παρά να μπει πλούσιος στη βασιλεία του Θεού».

[26] E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[26]Όσοι τον άκουσαν είπαν: «Τότε ποιος μπορεί να σωθεί; »

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[27]Κι εκείνος τους απάντησε: «Αυτά που για τους ανθρώπους είναι αδύνατα, για το Θεό είναι δυνατά».

[28] E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

[28]Τότε ο Πέτρος του λέει: «Να, εμείς εδώ αφήσαμε τα πάντα και σε ακολουθήσαμε».

[29] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

[29]Κι ο Ιησούς του είπε: «Σας βεβαιώνω πως όποιος άφησε σπίτι ή γονείς ή αδέρφια ή γυναίκα ή παιδιά για χάρη της βασιλείας του Θεού,

[30] que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

[30]θα κερδίσει πολύ περισσότερα τώρα, στα χρόνια που ζούμε, και στο μελλοντικό κόσμο την αιώνια ζωή».

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Τρίτη πρόρρηση του πάθους και της ανάστασης

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

[31] Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

[32] pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

[33] e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

[34] Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

[35] Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

[36] E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

[37] Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

[38] Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[39] E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[40] Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

[41] Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

(Μτ 20,17-19· Μκ 10,32-34)

[31]Ο Ιησούς πήρε κοντά του τους δώδεκα μαθητές και τους είπε: «Ακούστε· τώρα που ανεβαίνουμε στην Ιερουσαλήμ, όλα όσα έγραψαν οι προφήτες για τον Υιό του Ανθρώπου θα εκπληρωθούν.

[32]Δηλαδή, θα παραδοθεί στους εθνικούς, θα τον περιγελάσουν, θα τον βρίσουν και θα τον φτύσουν.

[33]Ύστερα θα τον μαστιγώσουν και θα τον σκοτώσουν, αλλά την τρίτη μέρα αυτός θ' αναστηθεί».

[34]Εκείνοι όμως τίποτε απ' αυτά δεν κατάλαβαν. Αυτά τα λόγια τούς ήταν αινιγματικά, και δεν τα εννοούσαν.

Η θεραπεία του τυφλού στην Ιεριχώ

(Μτ 20,29-34· Μκ 10,46-52)

[35]Καθώς ο Ιησούς πλησίαζε στην Ιεριχώ, ένας τυφλός καθόταν στην άκρη του δρόμου και ζητιάνευε.

[36]Όταν άκουσε το πλήθος που περνούσε, ρώτησε να μάθει τι συνέβαινε.

[37]Του είπαν ότι περνάει ο Ιησούς ο Ναζωραίος.

[38]Τότε εκείνος άρχισε να φωνάζει δυνατά: «Ιησού, Υιέ του Δαβίδ, σπλαχνίσου με! »

[39]Αυτοί που προπορεύονταν τον μάλωναν να σωπάσει, εκείνος όμως φώναζε ακόμη πιο πολύ: «Υιέ του Δαβίδ, σπλαχνίσου με! »

[40]Τότε ο Ιησούς στάθηκε κι έδωσε εντολή να τον φέρουν κοντά του. Αυτός πλησίασε κι εκείνος τον ρώτησε:

[41]«Τι θέλεις να σου κάνω; » «Κύριε, θέλω ν' αποκτήσω το φως μου», αποκρίθηκε.

[42] Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

[43] Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

[42]Κι ο Ιησούς του είπε: «Ν’ αποκτήσεις το φως σου! Η πίστη σου σε έσωσε».

[43]Αμέσως ο τυφλός βρήκε το φως του κι ακολουθούσε τον Ιησού δοξάζοντας το Θεό. Και όλος ο κόσμος, όταν τον είδε, δοξολογούσε το Θεό.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

[1] Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

[2] Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

[3] procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

[4] Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

[5] Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

[6] Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.

[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.

[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 19

Ο Ιησούς και ο Ζακχαίος

[1]Ο Ιησούς μπήκε στην Ιεριχώ και περνούσε μέσα από την πόλη.

[2]Εκεί υπήρχε κάποιος, που το όνομά του ήταν Ζακχαίος. Ήταν αρχιτελώνης και πλούσιος.

[3]Αυτός προσπαθούσε να δει ποιος είναι ο Ιησούς· δεν μπορούσε όμως εξαιτίας του πλήθους και γιατί ήταν μικρόσωμος.

[4]Έτρεξε λοιπόν μπροστά πριν από το πλήθος κι ανέβηκε σε μια συκομουριά για να τον δει, γιατί θα περνούσε από ’κει.

[5]Όταν έφτασε ο Ιησούς στο σημείο εκείνο, κοίταξε προς τα πάνω, τον είδε και του είπε: «Ζακχαίε, κατέβα γρήγορα, γιατί σήμερα πρέπει να μείνω στο σπίτι σου».

[6]Εκείνος κατέβηκε γρήγορα και τον υποδέχτηκε με χαρά.

[7]Όλοι όσοι τα είδαν αυτά διαμαρτύρονταν κι έλεγαν ότι πήγε να μείνει στο σπίτι ενός αμαρτωλού.

[8]Τότε σηκώθηκε ο Ζακχαίος και είπε στον Κύριο: «Κύριε, υπόσχομαι να δώσω τα μισά από τα υπάρχοντά μου στους φτωχούς και ν’ ανταποδώσω στο τετραπλάσιο όσα έχω πάρει με απάτη».

[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

[12] Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

[13] Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

[14] Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

[15] Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

[16] Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

[17] Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

[9]Ο Ιησούς, απευθυνόμενος σ' αυτόν, είπε: «Σήμερα αυτή η οικογένεια σώθηκε· γιατί κι αυτός ο τελώνης είναι απόγονος του Αβραάμ.

[10]Ο Υιός του Ανθρώπου ήρθε για ν' αναζητήσει και να σώσει αυτούς που έχουν χάσει το δρόμο τους».

Η παραβολή των δέκα δούλων
(Μτ 25,14-30)

[11]Καθώς αυτοί τα άκουγαν αυτά, ο Ιησούς πρόσθεσε και μια παραβολή, επειδή ήταν κοντά στην Ιερουσαλήμ, κι αυτοί νόμιζαν ότι η βασιλεία του Θεού θα φανερωνόταν αμέσως.

[12]Είπε λοιπόν: «Ένας ευγενής πήγε σε χώρα μακρινή να χριστεί βασιλιάς και να επιστρέψει.

[13]Πριν φύγει, κάλεσε δέκα δούλους του, τους έδωσε από ένα χρυσό νόμισμα και τους είπε: "εμπορευτείτε μ' αυτά, ώσπου να έρθω".

[14]Οι συμπολίτες του τον μισούσαν κι έστειλαν ύστερα απ' αυτόν αντιπροσωπεία για να πει: "αυτόν δεν τον θέλουμε για βασιλιά μας".

[15]Αυτός όμως χρίστηκε βασιλιάς και γύρισε πίσω. Και διέταξε να του φωνάξουν τους δούλους στους οποίους είχε δώσει τα χρήματα, για να μάθει πώς ο καθένας τα είχε εκμεταλλευθεί.

[16]Παρουσιάστηκε ο πρώτος και του είπε: "κύριε, το νόμισμά σου απέφερε άλλα δέκα νομίσματα".

[17]Εκείνος τότε του είπε: "εύγε, καλέ δούλε! Επειδή αποδείχτηκες έμπιστος σ'

αυτό το ελάχιστο, ανάλαβε την εξουσία πάνω σε δέκα πόλεις”.

18 Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

18Ήρθε ο δεύτερος και του είπε: “το νόμισμά σου, κύριε, έφερε άλλα πέντε νομίσματα”.

19 A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

19Είπε και σ’ αυτόν: “πάρε κι εσύ την εξουσία πάνω σε πέντε πόλεις”.

20 Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

20Ήρθε κι ο άλλος και του λέει: “κύριε, ορίστε το νόμισμά σου. Το είχα κρύψει σ’ ένα μαντήλι,

21 Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

21γιατί σε φοβόμουνα, επειδή είσαι άνθρωπος σκληρός· παίρνεις αυτό που δεν έδωσες, θερίζεις αυτό που δεν έσπειρες και μαζεύεις από ’κει που δε λίχνισες”.

22 Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

22Του λέει κι ο βασιλιάς: “από τα ίδια σου τα λόγια θα σε κρίνω, κακέ δούλε: ήξερες ότι εγώ είμαι άνθρωπος σκληρός κι ότι παίρνω αυτό που δεν έδωσα, θερίζω αυτό που δεν έσπειρα και μαζεύω από κεί που δε λίχνισα.

23 por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

23Γιατί τότε δεν έβαλες τα χρήματά μου σε μια τράπεζα, ώστε, όταν έρθω, να τα πάρω πίσω με τον τόκο τους; ”

24 E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

24Και στους παρευρισκομένους είπε: “πάρτε του το νόμισμα και δώστε το σ’ αυτόν που έχει τα δέκα νομίσματα”.

25 Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

25Εκείνοι του είπαν: “κύριε, αυτός έχει ήδη δέκα νομίσματα”.

26 Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

26“Σας βεβαιώνω”, τους απάντησε, “πως σ’ αυτόν που έχει θα του δοθεί κι άλλο· αλλά απ’ όποιον δεν έχει, και εκείνο το λίγο που έχει θα του αφαιρεθεί.

27 Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre

27Όσο για τους εχθρούς μου, αυτούς που δε με θέλησαν για βασιλιά τους, φέρτε τους εδώ και σφάξτε τους μπροστά μου”».

eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

28 E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

29 Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

30 dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

31 Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

32 E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

33 Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?

34 Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.

35 Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.

36 Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.

37 E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos passou, jubilosa, a louvar a

Η είσοδος του Ιησού στα Ιεροσόλυμα
(Μτ 21,1-11· Μκ 11,1-11· Ιω 12,12-19)

28Αφού είπε αυτά τα λόγια, προχώρησε μπροστά από τους άλλους βαδίζοντας για τα Ιεροσόλυμα.

29Όταν έφτασε κοντά στη Βηθσφαγή και τη Βηθανία, κοντά στο βουνό που ονομάζεται όρος των Ελαιών, έστειλε δύο από τους μαθητές του

30με την εξής παραγγελία: «Πηγαίνετε στο απέναντι χωριό και, μόλις μπείτε σ' αυτό, θα βρείτε ένα πουλάρι δεμένο, στο οποίο κανένας άνθρωπος ως τώρα δεν έχει καθίσει. Λύστε το και φέρτε το εδώ.

31Αν κάποιος σας ρωτήσει γιατί το λύνετε, να του απαντήσετε ότι ο Κύριος το χρειάζεται».

32Πήγαν λοιπόν οι μαθητές και βρήκαν το πουλάρι να στέκεται όπως τους είχε πει ο Ιησούς.

33Όταν το έλυναν, οι κάτοχοί του τους ρώτησαν: «Γιατί λύνετε το πουλάρι; »

34Εκείνοι απάντησαν: «Το χρειάζεται ο Κύριος».

35Το έφεραν, λοιπόν, στον Ιησού, και, αφού έριξαν πάνω στο πουλάρι τα ρούχα τους, τον ανέβασαν σ' αυτό.

36Καθώς προχωρούσε, έστρωναν κάτω στο δρόμο τα ρούχα τους.

37Όταν ο Ιησούς πλησίαζε πια στο σημείο που κατηφορίζει από το όρος των Ελαιών, το πλήθος των μαθητών του άρχισαν να

Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,

[38] dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!

[39] Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!

[40] Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

Jesus chora à vista de Jerusalém

[41] Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou

[42] e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.

[43] Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;

[44] e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra, porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

[45] Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

[46] dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

O Mestre ensina no templo

δοξάζουν χαρούμενοι το Θεό με δυνατή φωνή για όλα τα θαύματα που είδαν.

[38]«Ευλογημένος ο βασιλιάς που έρχεται σταλμένος από τον Κύριο!» έλεγαν. «Ειρήνη στον ουρανό, και δόξα στον ύψιστο Θεό! »

[39]Μερικοί όμως από τους Φαρισαίους τού είπαν μέσα από το πλήθος: «Διδάσκαλε, να επιτιμήσεις τους μαθητές σου».

[40]Κι εκείνος τους αποκρίθηκε: «Πρέπει να ξέρετε πως, αν αυτοί σωπάσουν, οι πέτρες θα κραυγάσουν».

[41]Όταν πλησίασε και είδε την πόλη, έκλαψε γι’ αυτήν.

[42]«Μακάρι», είπε, «να ήξερες κι εσύ, έστω κι αυτήν την ημέρα, τι θα μπορούσε να σου χαρίσει την ειρήνη. Τώρα όμως αυτό μένει κρυφό από τα μάτια σου.

[43]Θα ’ρθούν για σένα μέρες που οι εχθροί σου θα σε ζώσουν με χαρακώματα, θα σε περικυκλώσουν και θα σε πολιορκήσουν από παντού.

[44]Θα αφανίσουν κι εσένα και τα παιδιά σου και δε θα σου αφήσουν πέτρα πάνω στην πέτρα. Κι όλα αυτά, γιατί δεν έδωσες σημασία την ημέρα που σ’ επισκέφθηκε ο Θεός».

Η εκδίωξη των εμπόρων από το ναό

(Μτ 21,12-17· Μκ 11,15-19· Ιω 2,13-22)

[45]Ο Ιησούς μπήκε στο ναό κι άρχισε να διώχνει από ’κει τους πωλητές και τους αγοραστές.

[46]«Η Γραφή λέει ότι ο οίκος μου θα είναι οίκος προσευχής· εσείς όμως τον κάνατε σπήλαιο ληστών», τους έλεγε.

[47] Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

[48] contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

Lucas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

[1] Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

[2] e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

[3] Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:

[4] o batismo de João era dos céus ou dos homens?

[5] Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.

[7] Por fim, responderam que não sabiam.

[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos lavradores maus

[47]Κάθε μέρα δίδασκε στο ναό, οι αρχιερείς όμως, οι γραμματείς και οι προύχοντες του λαού ζητούσαν ευκαιρία να τον εξοντώσουν.

[48]Δεν έβρισκαν όμως τον τρόπο, γιατί όλος ο λαός, όταν τον άκουγε, κρεμόταν από τα χείλη του.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 20

Η εξουσία του Ιησού
(Μτ 21,23-27· Μκ 11,27-33)

[1]Μια μέρα που ο Ιησούς δίδασκε το λαό στο ναό και τους μιλούσε για το χαρμόσυνο άγγελμα, πήγαν ξαφνικά οι αρχιερείς και οι γραμματείς μαζί με τους πρεσβυτέρους

[2]και του είπαν: «Πες μας, με ποια εξουσία τα κάνεις αυτά, ή ποιος είναι αυτός που σου έδωσε αυτή την εξουσία; »

[3]Τους αποκρίθηκε: «Θα κάνω κι εγώ σ’ εσάς μια ερώτηση: πέστε μου,

[4]το βάπτισμα του Ιωάννη προερχόταν από το Θεό ή από τους ανθρώπους; »

[5]Αυτοί το συζήτησαν μεταξύ τους και είπαν: «Αν πούμε ότι προερχόταν από το Θεό, θα μας πει, “γιατί λοιπόν δεν πιστέψατε σ’ αυτόν; ”

[6]Αν πάλι πούμε ότι προερχόταν από τους ανθρώπους, όλος ο λαός θα μας λιθοβολήσει, γιατί είναι απόλυτα βέβαιοι πως ο Ιωάννης είναι προφήτης».

[7]Γι’ αυτό η απάντησή τους ήταν ότι δεν ξέρουν από πού προέρχεται.

[8]Κι ο Ιησούς τους είπε: «Ούτε κι εγώ σας λέω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά».

Η παραβολή των κακών γεωργών

Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, arrendou-a a lavradores e ausentou-se do país por prazo considerável.

[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.

[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.

[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.

[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.

[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.

[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que

(Μτ 21,33-46· Μκ 12,1-12)

[9]Ο Ιησούς άρχισε να διηγείται στο λαό την ακόλουθη παραβολή: «Κάποιος άνθρωπος φύτεψε ένα αμπέλι, το νοίκιασε σε γεωργούς κι έφυγε σε άλλον τόπο για πολλά χρόνια.

[10]Όταν ήρθε ο καιρός, έστειλε στους γεωργούς ένα δούλο, για να του δώσουν το μερίδιο απ’ τον καρπό του αμπελιού. Οι γεωργοί όμως τον έδειραν και τον έστειλαν πίσω με άδεια χέρια.

[11]Ύστερα τους έστειλε κι άλλον δούλο, αλλά εκείνοι, τον έδειραν κι αυτόν και τον κακοποίησαν, και τον έστειλαν πίσω με άδεια χέρια.

[12]Ύστερα έστειλε και τρίτον, αλλά κι αυτόν τον τραυμάτισαν και τον έδιωξαν.

[13]Τότε ο ιδιοκτήτης του αμπελιού είπε: “τι να κάνω; Θα στείλω τον αγαπημένο μου γιο· ίσως όταν τον δουν να τον σεβαστούν”.

[14]Όταν τον είδαν οι γεωργοί, είπαν μεταξύ τους: “αυτός είναι ο κληρονόμος· ας τον σκοτώσουμε, για να γίνει δική μας η κληρονομιά”.

[15]Κι αφού τον έβγαλαν έξω από το αμπέλι, τον σκότωσαν. Τι θα τους κάνει, λοιπόν, αυτούς ο ιδιοκτήτης του αμπελιού;

[16]Θα έρθει και θα εξολοθρέψει αυτούς τους γεωργούς, και θα δώσει το αμπέλι σε άλλους». Όταν το άκουσαν, είπαν: «Ποτέ τέτοιο πράγμα! »

[17]Εκείνος όμως τους κοίταξε και τους είπε: «Τι σημαίνουν, λοιπόν, τα ακόλουθα λόγια της Γραφής: Ο λίθος που τον

os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

18 Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

19 Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-lhe as mãos, pois perceberam que, em referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

20 Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

21 Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

22 é lícito pagar tributo a César ou não?

23 Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

24 Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

25 Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

πέταξαν σαν άχρηστον οι οικοδόμοι αυτός έγινε αγκωνάρι;

18Όποιος πέσει πάνω σ' αυτόν το λίθο θα τσακιστεί, και σ' όποιον πέσει ο λίθος θα τον κομματιάσει».

19Τότε οι αρχιερείς και οι γραμματείς κατάλαβαν ότι αυτές τις παραβολές τις είπε γι' αυτούς και θέλησαν να τον συλλάβουν εκείνη την ώρα· φοβήθηκαν όμως το λαό.

Ο φόρος στο Ρωμαίο αυτοκράτορα

(Μτ 22,15-22· Μκ 12,13-17)

20Αφού παρακολούθησαν τον Ιησού, έστειλαν κατασκόπους, που προσποιούνταν τους ευσεβείς, για να τον πιάσουν από κάποια απάντηση, ώστε να τον παραδώσουν στο Ρωμαίο διοικητή.

21Του έκαναν λοιπόν την εξής ερώτηση: «Διδάσκαλε, ξέρουμε ότι μιλάς και διδάσκεις σωστά. Δεν επηρεάζεσαι από πρόσωπα, αλλά διδάσκεις πραγματικά το θέλημα του Θεού.

22Επιτρέπεται να πληρώνουμε φόρο στον αυτοκράτορα ή όχι; »

23Εκείνος κατάλαβε την πανουργία τους και τους είπε: «Γιατί μου στήνετε παγίδα;

24Δείξτε μου ένα δηνάριο· ποιανού είναι η εικόνα και η επιγραφή που έχει; » Εκείνοι του απάντησαν: «Του αυτοκράτορα».

25Εκείνος τότε τους είπε: «Δώστε, λοιπόν, στον αυτοκράτορα, ό, τι ανήκει στον αυτοκράτορα, και στο Θεό ό, τι ανήκει στο Θεό».

26 Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

27 Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

28 perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com a viúva e suscitar descendência ao falecido.

29 Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;

30 o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;

31 igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.

32 Por fim, morreu também a mulher.

33 Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.

34 Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;

35 mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.

26Κι έτσι δεν κατάφεραν να τον πιάσουν από κάποιο λόγο μπροστά στο λαό. Έμειναν κατάπληκτοι απ' την απάντησή του και σώπασαν.

Το ερώτημα για την ανάσταση
(Μτ 22, 23-33· Μκ 12, 18-27)

27Τον πλησίασαν τότε μερικοί από τους Σαδδουκαίους, οι οποίοι δε δέχονται ότι υπάρχει ανάσταση, και τον ρώτησαν:

28«Διδάσκαλε, ο Μωυσής μάς έδωσε γραπτή εντολή: αν κάποιου πεθάνει ο αδερφός, ο οποίος είναι παντρεμένος αλλά άτεκνος, να πάρει ο αδερφός του τη χήρα και να κάνει απογόνους για τον νεκρό αδερφό του.

29Ήταν, λοιπόν, εφτά αδερφοί. Ο πρώτος παντρεύτηκε μια γυναίκα και πέθανε άτεκνος.

30Την πήρε κι ο δεύτερος τη γυναίκα, και πέθανε κι αυτός άτεκνος.

31Επίσης την πήρε και ο τρίτος. Το ίδιο και οι εφτά· πέθαναν χωρίς ν' αφήσουν παιδιά.

32Τελευταία απ' όλους πέθανε και η γυναίκα.

33Αυτή, λοιπόν, σε ποιον απ' όλους αυτούς θα ανήκει στην ανάσταση; Αφού την είχαν πάρει γυναίκα τους και οι εφτά».

34Ο Ιησούς τότε τους απάντησε: «Οι άνθρωποι που ζουν σ' αυτόν τον κόσμο, παντρεύονται και παντρεύουν.

35Όσοι όμως αξιωθούν ν' αναστηθούν από τους νεκρούς και να ζήσουν στον καινούριο κόσμο, αυτοί ούτε θα νυμφεύονται ούτε θα παντρεύονται.

[36] Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.

[36]Κι αυτό, γιατί δε θα υπάρχει γι’ αυτούς θάνατος· σαν αναστημένοι άνθρωποι που θα είναι, θα είναι ίσοι με τους αγγέλους και παιδιά του Θεού.

[37] E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

[37]Ότι άλλωστε οι νεκροί ανασταίνονται, αυτό το αναφέρει κι ο Μωυσής, όταν μιλάει για τη βάτο, και λέει ότι ο Κύριος είναι Θεός του Αβραάμ, Θεός του Ισαάκ και Θεός του Ιακώβ.

[38] Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.

[38]Ο Θεός δεν είναι Θεός νεκρών αλλά ζωντανών, γιατί γι’ αυτόν όλοι είναι ζωντανοί».

[39] Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!

[39]Μερικοί τότε από τους γραμματείς τού είπαν: «Καλά τα είπες, Διδάσκαλε».

[40] Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

[40]Από τότε δεν τολμούσαν πια να τον ρωτήσουν τίποτε.

O Cristo, filho de Davi

Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

Ο Μεσσίας και ο Δαβίδ

(Μτ 22,41-46· Μκ 12,35-37)

[41] Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?

[41]Τότε τους ρώτησε κι ο Ιησούς: «Πώς λένε ότι ο Μεσσίας είναι απόγονος του Δαβίδ;

[42] Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[42]Ο ίδιος ο Δαβίδ λέει στο βιβλίο των Ψαλμών: Είπε ο Κύριος στον Κύριό μου: κάθισε στα δεξιά μου

[43] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[43]ώσπου να υποτάξω τους εχθρούς σου κάτω απ’ τα πόδια σου.

[44] Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

[44]Αφού, λοιπόν, ο Δαβίδ τον ονομάζει “Κύριο”, πώς μπορεί να είναι απόγονός του; »

Jesus censura os escribas

Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

Η υποκρισία των γραμματέων

(Μτ 23,1-36· Μκ 12,38-40)

[45] Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:

[45]Την ώρα που όλος ο λαός τον άκουγε, είπε στους μαθητές του:

[46] Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;

[46]«Να φυλάγεστε από τους γραμματείς, που τους αρέσει να περπατούν με τις επίσημες στολές τους και θέλουν να τους χαιρετούν στις αγορές με σεβασμό. Τους αρέσουν οι πρωτοκαθεδρίες στις

[47] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre
Marcos 12.41-44

[1] Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.

[2] Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;

[3] e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.

[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;

[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?

[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu

συναγωγές και οι καλύτερες θέσεις στα δείπνα.

[47]Για να φανούν καλοί, κάνουν μεγάλες προσευχές, κατατρώγουν όμως τις περιουσίες των χηρών. Αυτοί θα τιμωρηθούν με ιδιαίτερη αυστηρότητα».

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 21

Η προσφορά της χήρας
(Μκ 12,41-44)

[1]Κάποτε ο Ιησούς έριξε μια ματιά και είδε τους πλουσίους που έριχναν τις εισφορές τους στο θησαυροφυλάκιο του ναού.

[2]Είδε και κάποια φτωχή χήρα να ρίχνει σ’ αυτό δύο λεπτά,

[3]και είπε: «Σας βεβαιώνω πως αυτή η φτωχή χήρα έριξε περισσότερα απ’ όλους·

[4]όλοι οι άλλοι έριξαν απ’ το περίσσευμά τους στις εισφορές, ενώ αυτή απ’ το υστέρημά της· έριξε όλη της την περιουσία».

Η πρόρρηση της καταστροφής του ναού
(Μτ 24,1-2· Μκ 13,1-2)

[5]Καθώς μερικοί έλεγαν για το ναό ότι είναι στολισμένος με εκλεκτούς λίθους κι αφιερώματα, ο Ιησούς είπε:

[6]«Αυτά που βλέπετε όλα θα γκρεμιστούν· θα ’ρθουν μέρες που δεν θα μείνει πέτρα πάνω στην πέτρα».

Τα σημάδια της τελικής κρίσεως
(Μτ 24,3-14· Μκ 13,3-13)

[7]Τον ρώτησαν τότε: «Διδάσκαλε, πότε θα γίνουν αυτά, και ποιο θα είναι το σημάδι όταν έρθει η ώρα να γίνουν; »

[8]«Προσέξτε», απάντησε εκείνος, «μην ξεγελαστείτε, γιατί θα έρθουν πολλοί που θα χρησιμοποιούν το όνομά μου και θα

nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.

ισχυρίζονται: "εγώ είμαι ο Μεσσίας" και "ο καιρός έφτασε"· να μην τους ακολουθήσετε όμως.

9 Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.

9Όταν πάλι ακούσετε για πολέμους κι αναστατώσεις, μην τρομοκρατηθείτε, γιατί αυτά πρέπει να γίνουν πρώτα· δε θα ακολουθήσει όμως αμέσως το τέλος».

10 Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;

10«Θα ξεσηκωθεί», τους έλεγε, «το ένα έθνος εναντίον του άλλου, και το ένα βασίλειο εναντίον του άλλου.

11 haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.

11Θα γίνουν μεγάλοι σεισμοί σε διάφορα μέρη και θα παρουσιαστούν πείνες και επιδημίες. Θα συμβούν φοβερά πράγματα, και θα φανούν μεγάλα σημάδια από τον ουρανό.

12 Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres, levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;

12Πριν όμως γίνουν όλα αυτά, θα σας συλλάβουν, θα σας καταδιώξουν, θα σας παραδώσουν στις συναγωγές, θα σας κλείσουν στις φυλακές και θα σας οδηγήσουν μπροστά σε βασιλιάδες και ηγεμόνες εξαιτίας μου.

13 e isto vos acontecerá para que deis testemunho.

13Όλα αυτά θα γίνουν για σας μια ευκαιρία να δώσετε μαρτυρία για μένα.

14 Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;

14Νιώστε το καλά, πως δε χρειάζεται να ετοιμάζετε από πριν την απολογία σας,

15 porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.

15γιατί εγώ θα σας δώσω λόγια και σοφία, και σ' αυτά δε θα μπορέσουν να αντισταθούν ή να τα αντικρούσουν οι αντίπαλοί σας.

16 E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.

16Θα παραδοθείτε από γονείς κι αδέρφια, από συγγενείς και φίλους, και μερικούς από σας θα σας σκοτώσουν.

17 De todos sereis odiados por causa do meu nome.

17Όλοι θα σας μισούν εξαιτίας μου.

[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.

[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

Jerusalém sitiada
Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.

[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se; e os que estiverem nos campos, não entrem nela.

[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.

[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.

[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

A vinda do Filho do Homem
Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

[25] Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

[26] haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que

[18]Δεν θα χαθεί όμως ούτε μια τρίχα απ’ το κεφάλι σας.

[19]Με την υπομονή σας θα σώσετε τη ζωή σας».

Προαγγελία της καταστροφής της Ιερουσαλήμ
(Μτ 24,15-21· Μκ 13,14-19)

[20]«Όταν θα δείτε την Ιερουσαλήμ να κυκλώνεται από στρατεύματα, τότε να ξέρετε πως έφτασε η καταστροφή της.

[21]Τότε, όσοι βρεθούν στην Ιουδαία, να φύγουν στα βουνά· κι όσοι μέσα στην Ιερουσαλήμ, να φύγουν αμέσως· κι όσοι βρίσκονται στα χωριά, να μην μπουν στην πόλη·

[22]γιατί αυτές θα είναι μέρες εκδικήσεως, για να εκπληρωθούν όλα όσα λέει η Γραφή.

[23]Αλίμονο στις γυναίκες που εκείνες τις μέρες θα είναι έγκυες και σ’ αυτές που θα θηλάζουν. Γιατί τότε θα έρθει μεγάλη δυστυχία σ’ όλη τη χώρα, και η οργή του Θεού εναντίον αυτού του λαού.

[24]Πολλοί θα θανατωθούν με ξίφος κι άλλοι θα οδηγηθούν αιχμάλωτοι σ’ όλο τον κόσμο, και η Ιερουσαλήμ θα καταπατιέται από τους εθνικούς, ωσότου συμπληρωθεί για τα έθνη ο καθορισμένος από το Θεό χρόνος».

Ο ερχομός του Υιού του Ανθρώπου
(Μτ 24,29-31· Μκ 13,24-27)

[25]«Θα παρουσιαστούν σημάδια στον ήλιο, στο φεγγάρι και στ’ αστέρια. Στη γη οι λαοί θα αναστατωθούν και θα ζουν σε αγωνία, εξαιτίας της βοής και των μεγάλων κυμάτων της θάλασσας.

[26]Οι άνθρωποι θα κοντεύουν να πεθάνουν από το φόβο κι από την αγωνία γι’ αυτά

sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

που πρόκειται να συμβούν στην οικουμένη, γιατί οι ουράνιες δυνάμεις, που κρατούν την τάξη του σύμπαντος, θα διασαλευτούν.

[27] Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

[27]Τότε θα δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται πάνω σε σύννεφο με δύναμη και με μεγάλη λαμπρότητα.

[28] Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

[28]Όταν αυτά αρχίσουν να γίνονται σηκώστε τα κεφάλια σας και αναθαρρήστε, γιατί πλησιάζει η ώρα του λυτρωμού σας».

A parábola da figueira. Exortação à vigilância
Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

Διαρκής επαγρύπνηση για το τέλος του κόσμου
(Μτ 24,32-35· Μκ 13,28-31)

[29] Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

[29]Τους είπε και μια παραβολή: «Κοιτάξτε τι συμβαίνει με τη συκιά και με όλα τα δέντρα.

[30] Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

[30]Όταν δείτε ότι έχουν ήδη βλαστήσει, καταλαβαίνετε από μόνοι σας ότι πλησιάζει πια το καλοκαίρι.

[31] Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

[31]Έτσι κι εσείς· όταν δείτε να γίνονται αυτά, να καταλάβετε ότι πλησιάζει η βασιλεία του Θεού.

[32] Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

[32]Σας βεβαιώνω πως όλα αυτά θα γίνουν όσο ακόμη ζουν οι άνθρωποι ετούτης της γενιάς.

[33] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[33]Ο ουρανός και η γη θα πάψουν να υπάρχουν, τα λόγια μου όμως ποτέ».

Προειδοποίηση για τους ανέτοιμους

[34] Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

[34]«Προσέξτε καλά τους εαυτούς σας. Μην παραδοθείτε στην κραιπάλη και στη μέθη και στις βιοτικές ανάγκες, και σας αιφνιδιάσει η ημέρα εκείνη.

[35] Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

[35]Γιατί θα ’ρθεί σαν την παγίδα σε όλους τους κατοίκους της γης.

[36] Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

[36]Να μένετε λοιπόν άγρυπνοι και να προσεύχεστε αδιάκοπα, για να μπορέσετε να ξεπεράσετε όλα όσα είναι να συμβούν, και να παρουσιαστείτε έτοιμοι μπροστά στον Υιό του Ανθρώπου».

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

[37] Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

[37]Την ημέρα ο Ιησούς δίδασκε στο ναό, και τα βράδια πήγαινε και έμενε στο βουνό που ονομάζεται όρος των Ελαιών.

[38] E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

[38]Όλος ο κόσμος πήγαινε πρωί πρωί στο ναό και τον περίμενε για να τον ακούσει.

Lucas 22

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

[1] Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

[2] Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

O pacto da traição
Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

[3] Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

[4] Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

[5] então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

[6] Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

Os discípulos preparam a Páscoa

Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 22

Η προδοσία του Ιούδα
(Μτ 26,1-5.14-16· Μκ 14,1-2.10-11· Ιω 11,45-53)

[1]Πλησίαζε η γιορτή των Αζύμων, που ονομάζεται Πάσχα.

[2]Οι αρχιερείς και οι γραμματείς αναζητούσαν ευκαιρία να θανατώσουν τον Ιησού, γιατί φοβούνταν το λαό.

[3]Τότε μπήκε ο σατανάς στον Ιούδα τον ονομαζόμενο Ισκαριώτη, που ήταν ένας από τους δώδεκα μαθητές.

[4]Αυτός πήγε στους αρχιερείς, στους γραμματείς και στους στρατηγούς του ναού και συζήτησε μαζί τους με ποιο τρόπο θα τους παρέδιδε τον Ιησού.

[5]Αυτοί χάρηκαν και του υποσχέθηκαν να του δώσουν χρήματα.

[6]Εκείνος δέχτηκε, και ζητούσε να βρει την κατάλληλη ευκαιρία να τους τον παραδώσει, χωρίς να το αντιληφθεί ο όχλος.

Το τελευταίο δείπνο
(Μτ 26,17-30· Μκ 14,12-26· Ιω 13,21-30· Α΄ Κορ 11,23-25)

[7] Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

[7]Έφτασε η γιορτή των Αζύμων, κατά την οποία έπρεπε να θυσιαστεί ο αμνός του Πάσχα.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[8]Ο Ιησούς έστειλε τον Πέτρο και τον Ιωάννη με την εξής εντολή: «Πηγαίνετε και ετοιμάστε να φάμε όλοι μαζί το πασχαλινό δείπνο».

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

[9]Εκείνοι τον ρώτησαν: «Πού θέλεις να ετοιμάσουμε; »

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar

[10]Κι ο Ιησούς τους απάντησε: «Μόλις μπείτε στην πόλη, θα σας συναντήσει κάποιος που θα κουβαλάει μια στάμνα με νερό· ακολουθήστε τον στο σπίτι που θα μπει

[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[11]και πείτε στον οικοδεσπότη του σπιτιού: "ο Διδάσκαλος ρωτάει: Πού είναι το δωμάτιο όπου θα φάω μαζί με τους μαθητές μου το πασχαλινό δείπνο; "

[12] Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

[12]Εκείνος τότε θα σας δείξει ένα μεγάλο ανώγι στρωμένο· εκεί να ετοιμάσετε».

[13] E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

[13]Έφυγαν και τα βρήκαν όπως ακριβώς τους τα είχε πει· κι ετοίμασαν το πασχαλινό τραπέζι.

A última Páscoa

[14] Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.

[14]Όταν ήρθε η ώρα του δείπνου, ο Ιησούς κάθισε στο τραπέζι μαζί με τους δώδεκα αποστόλους.

[15] E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.

[15]«Πάρα πολύ επιθύμησα», τους είπε, «αυτό το πασχαλινό δείπνο να το φάω μαζί σας πριν από το θάνατό μου.

[16] Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.

[16]Σας βεβαιώνω πως δε θα το ξαναφάω μαζί σας, ωσότου αυτό βρει την αληθινή πληρότητά του στη βασιλεία του Θεού».

[17] E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós;

[17]Ύστερα πήρε το ποτήρι, έκανε ευχαριστήρια προσευχή και είπε: «Πάρτε το αυτό και μοιράστε το μεταξύ σας·

[18] pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

[18]σας λέω πως από ’δω και πέρα δε θα ξαναπιώ απ’ τον καρπό του αμπελιού, ώσπου να έρθει η βασιλεία του Θεού».

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

[19] E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.

[19]Ύστερα πήρε ψωμί και, αφού έκανε ευχαριστήρια προσευχή, το κομμάτιασε και τους το έδωσε λέγοντας: «Αυτό είναι το σώμα μου, που παραδίνεται για χάρη σας· αυτό που κάνω τώρα, να το κάνετε στην ανάμνησή μου».

[20] Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.

[20]Το ίδιο, μετά το δείπνο, πήρε και το ποτήρι λέγοντας: «Αυτό το ποτήρι είναι η νέα διαθήκη, που επισφραγίζεται με το αίμα μου το οποίο χύνεται για χάρη σας.

[21] Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.

[21]»Αλλά να, το χέρι αυτού που θα με προδώσει είναι μαζί μου πάνω στο τραπέζι.

[22] Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!

[22]Ο Υιός του Ανθρώπου, βέβαια, βαδίζει σύμφωνα μ’ αυτό που όρισε ο Θεός· αλίμονο όμως σ’ εκείνον τον άνθρωπο από τον οποίο θα προδοθεί».

[23] Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

[23]Αυτοί τότε άρχισαν να συζητούν μεταξύ τους ποιος άραγε απ’ όλους να είναι αυτός που πρόκειται να διαπράξει κάτι τέτοιο.

Seja o maior como o menor

Συζήτηση για το ποιος είναι ο πρώτος

(Μτ 20,24-28· 19,28· Μκ 10,41-45)

[24] Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.

[24]Έγινε μεταξύ των μαθητών φιλονικία για το ποιος άραγε απ’ αυτούς είναι ο ανώτερος.

[25] Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.

[25]Ο Ιησούς τους είπε: «Οι βασιλιάδες των εθνών καταδυναστεύουν τους λαούς τους και οι δυνάστες τους τιτλοφορούνται ευεργέτες.

[26] Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.

[27] Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

[28] Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

[29] Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

[30] para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

[31] Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!

[32] Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.

[33] Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

[34] Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

As duas espadas

[35] A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem

[26]Εσείς όμως δεν πρέπει να κάνετε το ίδιο, αλλά ο ανώτερος ανάμεσά σας πρέπει να γίνει σαν τον κατώτερο, κι ο αρχηγός σαν τον υπηρέτη.

[27]Ποιος είναι ανώτερος; Αυτός που κάθεται στο τραπέζι ή αυτός που τον υπηρετεί; Δεν είναι αυτός που κάθεται στο τραπέζι; Εγώ όμως είμαι σαν τον υπηρέτη ανάμεσά σας.

[28]Κι εσείς είστε αυτοί που μείνατε κοντά μου στις δοκιμασίες μου.

[29]Κι όπως ο Πατέρας μου μου έδωσε τη βασιλεία, θα σας δώσω κι εγώ το δικαίωμα να τρώτε και να πίνετε στο τραπέζι μου στην βασιλεία μου.

[30]Θα καθίσετε πάνω σε θρόνους και θα κρίνετε τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ».

Διάλογος Ιησού και Πέτρου

(Μτ 26,31-35· Μκ 14,27-31· Ιω 13,36-38)

[31]Είπε επίσης ο Κύριος: «Σίμων, Σίμων! Ο σατανάς ζήτησε να σας δοκιμάσει σαν το σιτάρι στο κόσκινο.

[32]Εγώ όμως προσευχήθηκα για σένα, να μη σε εγκαταλείψει η πίστη σου. Κι εσύ όταν ξαναβρείς την πίστη σου, στήριξε τους αδερφούς σου».

[33]Εκείνος του είπε: «Κύριε, μαζί σου εγώ είμαι έτοιμος να πάω και στη φυλακή, ακόμη και στο θάνατο».

[34]Ο Ιησούς τότε του είπε: «Πέτρο, σου λέω ότι πριν λαλήσει σήμερα ο πετεινός, τρεις φορές θα αρνηθείς ότι με ξέρεις».

Διάλογος του Ιησού με τους μαθητές

[35]Και στους άλλους μαθητές του είπε: «Όταν σας έστειλα χωρίς χρήματα και σακίδιο και υποδήματα, στερηθήκατε

sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.

36 Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje; e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

37 Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

38 Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

Jesus no Getsêmani
Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

39 E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.

40 Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

41 Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,

42 dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.

43 [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.

44 E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]

μήπως τίποτε; » Αυτοί του απάντησαν: «Τίποτε».

36«Τώρα όμως», τους είπε, «όποιος έχει χρήματα ας τα πάρει· το ίδιο κι αυτός που έχει σακίδιο. Όποιος δεν έχει, ας πουλήσει το πανωφόρι του κι ας αγοράσει μαχαίρι.

37Γιατί σας βεβαιώνω πως πρέπει να εκπληρωθεί για μένα αυτό που είναι γραμμένο στη Γραφή: και με τους ανόμους συγκαταλέχθηκε. Ό, τι έχει γραφτεί για μένα, εκπληρώνεται».

38Οι μαθητές τού είπαν: «Κύριε, να, υπάρχουν εδώ δύο μαχαίρια». Κι εκείνος τους απάντησε: «Αρκετά».

Η προσευχή του Ιησού στο όρος των Ελαιών
(Μτ 26,36-46· Μκ 14,32-42)

39Ύστερα ο Ιησούς βγήκε και πήγε, όπως συνήθιζε, στο όρος των Ελαιών. Τον ακολούθησαν και οι μαθητές του.

40Όταν έφτασε στο συνηθισμένο τόπο τούς είπε: «Να προσεύχεστε να μη σας νικήσει ο πειρασμός».

41Εκείνος απομακρύνθηκε απ' αυτούς σε απόσταση πετροβολιάς· γονάτισε κι άρχισε να προσεύχεται

42μ' ετούτα τα λόγια: «Πατέρα, αν θέλεις, γλίτωσέ με απ' αυτό το ποτήρι. Ας μη γίνει όμως το δικό μου θέλημα αλλά το δικό σου».

43Φανερώθηκε τότε σ' αυτόν ένας άγγελος από τον ουρανό και τον ενίσχυε.

44Η αγωνία τον κυρίεψε και προσευχόταν πιο πολλή ώρα. Ο ιδρώτας του γινόταν σαν σταγόνες αίματος κι έπεφτε στη γη.

[45] Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,

[46] e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11

[47] Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.

[48] Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?

[49] Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?

[50] Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.

[51] Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

[52] Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com espadas e porretes como para deter um salteador?

[53] Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim.

[45]Όταν σηκώθηκε από την προσευχή, ήρθε προς τους μαθητές του και τους βρήκε να κοιμούνται, γιατί ήταν αποκαμωμένοι από τη λύπη.

[46]«Γιατί κοιμάστε; » τους είπε. «Σηκωθείτε και προσεύχεσθε, για να μη σας νικήσει ο πειρασμός».

Η σύλληψη του Ιησού

(Μτ 26,47-56· Μκ 14,43-50· Ιω 18,3-11)

[47]Ενώ μιλούσε ακόμα ο Ιησούς, φάνηκε πλήθος ανθρώπων. Τους οδηγούσε ένας από τους δώδεκα μαθητές που ονομαζόταν Ιούδας. Αυτός πλησίασε τον Ιησού για να τον φιλήσει. Γιατί αυτό το σημάδι τους είχε δώσει: όποιον φιλήσω, αυτός είναι.

[48]Ο Ιησούς όμως του είπε: «Ιούδα, με φίλημα προδίνεις τον Υιό του Ανθρώπου; »

[49]Όταν είδαν οι μαθητές του τι έμελλε να γίνει, του είπαν: «Κύριε, να τους χτυπήσουμε με το μαχαίρι; »

[50]Ένας μάλιστα απ’ αυτούς χτύπησε το δούλο του αρχιερέα και του έκοψε το δεξί αυτί.

[51]Ο Ιησούς γύρισε σ’ αυτούς και τους είπε: «Φτάνει, έως εδώ! » Άγγιξε ύστερα το αυτί του δούλου και τον γιάτρεψε.

[52]Τότε ο Ιησούς είπε στους αρχιερείς, στους στρατηγούς του ναού και στους πρεσβυτέρους που είχαν έρθει να τον πιάσουν: «Ληστής είμαι και βγήκατε με μαχαίρια και ρόπαλα;

[53]Κάθε μέρα ήμουν ανάμεσά σας στο ναό, και δεν απλώσατε χέρι πάνω μου. Αυτή

Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

Pedro nega a Jesus
Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

54 Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

55 E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

56 Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

57 Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

58 Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

59 E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

60 Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

61 Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

62 Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

Os guardas zombam de Jesus

όμως είναι η ώρα σας, η ώρα που κυριαρχεί το σκοτάδι».

Ο Πέτρος αρνείται το Χριστό
(Μτ 26,57-58.69-75· Μκ 14,53-54.66-72· Ιω 18,12-18.25-27)

54Αφού συνέλαβαν τον Ιησού, τον έσυραν και τον έβαλαν μέσα στο σπίτι του αρχιερέα. Ο Πέτρος ακολουθούσε από μακριά.

55Άναψαν φωτιά στη μέση της αυλής και κάθισαν όλοι γύρω. Ανάμεσά τους κάθισε κι ο Πέτρος.

56Κάποια υπηρέτρια που τον είδε να κάθεται κοντά στη φωτιά, τον κοίταξε και είπε: «Ήταν κι αυτός μαζί του».

57Εκείνος όμως αρνήθηκε λέγοντας: «Δεν τον γνωρίζω αυτόν, κόρη μου».

58Ύστερα από λίγο τον είδε κάποιος άλλος και είπε: «Κι εσύ ένας απ' αυτούς είσαι». Ο Πέτρος όμως είπε: «Άνθρωπέ μου, δεν είμαι».

59Αφού πέρασε περίπου μία ώρα, κάποιος άλλος επέμενε λέγοντας: «Ασφαλώς ήταν κι αυτός μαζί του, γιατί είναι και Γαλιλαίος».

60Είπε τότε ο Πέτρος: «Άνθρωπέ μου, δεν καταλαβαίνω τι λες»· κι αμέσως, ενώ ακόμα μιλούσε, λάλησε ο πετεινός.

61Τότε ο Κύριος γύρισε, έριξε μια ματιά στον Πέτρο, κι ο Πέτρος θυμήθηκε τα λόγια που του είχε πει: «Προτού λαλήσει ο πετεινός, θα αρνηθείς τρεις φορές πως με ξέρεις».

62Ύστερα απ' αυτό ο Πέτρος βγήκε έξω και έκλαψε πικρά.

Οι εμπαιγμοί κατά του Ιησού
(Μτ 26,67-68· Μκ 14,65)

[63] Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

[64] vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

[65] E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

[66] Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

[67] Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

[68] também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.

[69] Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

[70] Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

[71] Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

Lucas 23

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

[1] Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

[63]Οι άντρες που κρατούσαν τον Ιησού, τον περιγελούσαν και τον έδερναν.

[64]Του είχαν καλύψει το κεφάλι, τον χτυπούσαν στο πρόσωπο και τον ρωτούσαν: «Μάντεψε· ποιος σε χτύπησε; »

[65]Κι άλλα πολλά του έλεγαν βλαστημώντας τον.

Ο Ιησούς στο μέγα συνέδριο

(Μτ 26,59-66· Μκ 14,55-64· Ιω 18,19-24)

[66]Όταν ξημέρωσε, συγκεντρώθηκαν οι πρεσβύτεροι του λαού, οι αρχιερείς και οι γραμματείς και τον έσυραν στο συνέδριό τους. Εκεί τον ρωτούσαν:

[67]«Πες μας, εσύ είσαι ο Χριστός; » Εκείνος τους απάντησε: «Αν σας το πω δε θα με πιστέψετε,

[68]κι αν σας ρωτήσω δε θα μου απαντήσετε, ούτε θα με ελευθερώσετε.

[69]Από τώρα όμως, ο Υιός του Ανθρώπου θα κάθεται στα δεξιά του παντοδύναμου Θεού».

[70]Είπαν τότε όλοι: «Εσύ, λοιπόν, είσαι ο Υιός του Θεού; » Κι αυτός τους αποκρίθηκε: «Εγώ είμαι, όπως ακριβώς το λέτε».

[71]Κι εκείνοι είπαν: «Τι μας χρειάζονται πια οι μάρτυρες; Το ακούσαμε οι ίδιοι από το στόμα του».

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 23

Ο Ιησούς στον Πιλάτο

(Μτ 27,1-2.11-14· Μκ 15,1-5· Ιω 18,28-38)

[1]Τότε όλα τα μέλη του συνεδρίου σηκώθηκαν και έσυραν τον Ιησού στον Πιλάτο.

[2] E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

[3] Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[4] Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.

[5] Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

[6] Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.

[7] Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

Jesus perante Herodes

[8] Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

[9] E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

[10] Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

[2]Εκεί άρχισαν να τον κατηγορούν λέγοντας: «Αυτόν εδώ τον πιάσαμε να ξεσηκώνει το λαό μας, να τον εμποδίζει να πληρώνει τους φόρους στον αυτοκράτορα, και να ισχυρίζεται για τον εαυτό του πως είναι ο βασιλιάς, ο Μεσσίας».

[3]Ο Πιλάτος τότε τον ρώτησε: «Ώστε εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; » Κι ο Ιησούς του αποκρίθηκε: «Ναι, όπως το λες».

[4]Τότε ο Πιλάτος είπε στους αρχιερείς και στον όχλο: «Δε βρίσκω καμιά αιτία καταδίκης αυτού του ανθρώπου».

[5]Εκείνοι όμως επέμεναν, και έλεγαν ότι αναστατώνει το λαό με όσα διδάσκει σε όλη την Ιουδαία. «Άρχισε από τη Γαλιλαία και έφτασε ως εδώ», έλεγαν.

Ο Ιησούς στον Ηρώδη

[6]Όταν ο Πιλάτος άκουσε για Γαλιλαία, ρώτησε να μάθει αν ο άνθρωπος αυτός είναι Γαλιλαίος.

[7]Κι όταν διαπίστωσε ότι υπαγόταν στη δικαιοδοσία του Ηρώδη, τον παρέπεμψε στον Ηρώδη, που ήταν κι αυτός στα Ιεροσόλυμα εκείνες τις ημέρες.

[8]Όταν ο Ηρώδης είδε τον Ιησού, χάρηκε πολύ. Γιατί από αρκετό καιρό ήθελε να τον δει, ύστερα από τα πολλά που άκουγε γι' αυτόν· έλπιζε μάλιστα να τον δει να κάνει και κανένα θαύμα.

[9]Του έκανε πολλές ερωτήσεις, αυτός όμως δεν του έδινε καμιάν απάντηση.

[10]Εκεί βρίσκονταν και οι αρχιερείς και οι γραμματείς, οι οποίοι τον κατηγορούσαν με πολύ πείσμα.

11 Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e, escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

12 Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

13 Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

14 disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas, tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

15 Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

16 Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.

17 [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

18 Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

19 Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

20 Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

21 Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

11Τότε ο Ηρώδης με τους στρατιώτες του, αφού τον εξευτέλισε και τον περιγέλασε, τον έντυσε με μια μεγαλόπρεπη στολή και τον έστειλε πίσω στον Πιλάτο.

12Εκείνη την ημέρα μάλιστα ο Ηρώδης και ο Πιλάτος συμφιλιώθηκαν μεταξύ τους· πρωτύτερα οι σχέσεις τους ήταν εχθρικές.

Η καταδίκη του Ιησού σε θάνατο

(Μτ 27,15-26· Μκ 15,6-15· Ιω 18,39–19,16)

13Ο Πιλάτος συγκάλεσε τους αρχιερείς, τους άρχοντες των Ιουδαίων και το λαό

14και τους είπε: «Μου φέρατε εδώ αυτόν τον άνθρωπο, επειδή ξεσηκώνει το λαό. Είδατε, τον ανέκρινα μπροστά σας και δεν τον βρήκα ένοχο για τίποτε απ' όσα τον κατηγορείτε·

15ούτε όμως κι ο Ηρώδης, στον οποίο σας παρέπεμψα. Είναι φανερό ότι δεν έκανε τίποτε που ν' αξίζει την καταδίκη του σε θάνατο.

16Γι' αυτό, λοιπόν, θα τον βασανίσω και θα τον απολύσω».

17Αυτό το είπε γιατί ένα έθιμο υποχρέωνε τον Πιλάτο κατά την γιορτή να ελευθερώνει έναν φυλακισμένο για χάρη τους.

18Όλο μαζί όμως το πλήθος κραύγαζε και έλεγε: «Θανάτωσέ τον αυτόν κι ελευθέρωσέ μας το Βαραββά».

19Ο Βαραββάς είχε ριχτεί στη φυλακή για κάποια εξέγερση που είχε γίνει στην πόλη και για φόνο.

20Ο Πιλάτος, λοιπόν, επειδή ήθελε να ελευθερώσει τον Ιησού, τους μίλησε ξανά·

21αυτοί όμως φώναζαν κι έλεγαν: «Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον! »

[22] Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

[23] Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

[24] Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

[25] Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

Simão leva a cruz de Jesus

Mateus 27.32; Marcos 15.21

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[22]Ο Πιλάτος τους είπε για τρίτη φορά: «Τι κακό έκανε ο άνθρωπος; Δεν του βρήκα τίποτα που να επισύρει τη θανατική καταδίκη· θα τον βασανίσω, λοιπόν, και θα τον ελευθερώσω».

[23]Εκείνοι όμως επέμεναν με δυνατές φωνές ζητώντας να σταυρωθεί ο Ιησούς. Οι φωνές οι δικές τους και των αρχιερέων υπερίσχυαν

[24]κι έτσι ο Πιλάτος αποφάσισε να κάνει δεκτό το αίτημά τους.

[25]Τους ελευθέρωσε αυτόν που ζητούσαν, το Βαραββά, που ήταν φυλακισμένος για εξέγερση και φόνο· και τον Ιησού τούς τον παρέδωσε να τον κάνουν ό, τι ήθελαν.

Η σταύρωση του Ιησού

(Μτ 27,32-44· Μκ 15,21-32· Ιω 19,17-27)

[26]Καθώς πήγαιναν να τον σταυρώσουν, έπιασαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναίο, που γύριζε από το χωράφι του, και του φόρτωσαν το σταυρό να τον μεταφέρει πίσω από τον Ιησού.

[27]Τον ακολουθούσε πολύς κόσμος και πολλές γυναίκες, που τον θρηνούσαν χτυπώντας τα στήθη τους.

[28]Ο Ιησούς γύρισε σ’ αυτές και τους είπε: «Γυναίκες της Ιερουσαλήμ, μην κλαίτε για μένα· κλάψτε μάλλον για τον εαυτό σας, και για τα παιδιά σας,

[29]γιατί έρχονται μέρες που θα λένε: “καλότυχες οι άτεκνες, όσες δε γέννησαν κι όσες δε θήλασαν παιδιά”.

[30]Τότε θ’ αρχίσουν να λένε στα βουνά: “πέστε πάνω μας”· και στους λόφους: “σκεπάστε μας”.

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[31]Γιατί αν αυτά γίνονται στα χλωρά, τι θα γίνει στα ξερά; »

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

[32]Μαζί με τον Ιησού πήγαιναν να σταυρώσουν κι άλλους δύο, κακούργους.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[33]Όταν έφτασαν στο μέρος που ονομαζόταν «Κρανίο», σταύρωσαν εκεί τον Ιησού και τους κακούργους, τον ένα στα δεξιά του και τον άλλο στα αριστερά.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

[34]Ο Ιησούς έλεγε: «Πατέρα, συγχώρησέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν». Εκείνοι μοιράστηκαν τα ρούχα του ρίχνοντας κλήρο.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[35]Ο λαός στεκόταν και έβλεπε. Μαζί μ' αυτούς κι οι άρχοντες κορόιδευαν και έλεγαν: «Τους άλλους τους έσωσε, ας σώσει τώρα και τον εαυτό του, αν αυτός είναι ο Μεσσίας, ο εκλεκτός του Θεού».

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[36]Τον χλεύαζαν και οι στρατιώτες· έρχονταν κοντά του, του έδιναν ξίδι

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[37]και του έλεγαν: «Αν εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων, σώσε τον εαυτό σου».

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

[38]Υπήρχε μάλιστα και μια επιγραφή από πάνω του, γραμμένη στα ελληνικά, στα εβραϊκά και στα ρωμαϊκά: «Αυτός είναι ο βασιλιάς των Ιουδαίων».

Os dois malfeitores

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

[39]Ένας από τους κακούργους που ήταν κρεμασμένος στο σταυρό τον βλασφημούσε και του έλεγε: «Εάν εσύ είσαι ο Μεσσίας, σώσε τον εαυτό σου κι εμάς».

[40] Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

[41] Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

[42] E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

[43] Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

[44] Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

[45] E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

[46] Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

[47] Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

[48] E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

[49] Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

[40]Ο άλλος στράφηκε σ' αυτόν, τον επιτίμησε και του είπε: «Ούτε το Θεό δε φοβάσαι εσύ; Δεν είσαι όπως κι εκείνος καταδικασμένος;

[41]Εμείς βέβαια δίκαια, γιατί τιμωρούμαστε γι' αυτά που κάναμε· αυτός όμως δεν έκανε κανένα κακό».

[42]Και στον Ιησού έλεγε: «Θυμήσου με, Κύριε, όταν έρθεις στη βασιλεία σου».

[43]Ο Ιησούς του απάντησε: «Σε βεβαιώνω πως σήμερα κιόλας θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο».

Ο θάνατος του Ιησού

(Μτ 27,45-56· Μκ 15,33-41· Ιω 19,28-30)

[44]Ήταν περίπου δώδεκα η ώρα το μεσημέρι, κι έπεσε σκοτάδι σε όλη τη γη ως τις τρεις το απόγευμα, γιατί ο ήλιος χάθηκε.

[45]Το καταπέτασμα του ναού σκίστηκε στη μέση.

[46]Τότε ο Ιησούς κραύγασε με δυνατή φωνή και είπε: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου». Μόλις το είπε αυτό, ξεψύχησε.

[47]Όταν ο Ρωμαίος αξιωματικός είδε αυτό που έγινε, δόξασε το Θεό: «Πραγματικά», είπε, «αυτός ο άνθρωπος ήταν αθώος! »

[48]Κι όλοι όσοι είχαν μαζευτεί εκεί για να δουν το θέαμα, μόλις είδαν αυτά που έγιναν, έφευγαν χτυπώντας μετανιωμένοι τα στήθη τους.

[49]Όλοι οι γνωστοί του Ιησού στέκονταν μακριά. Μαζί τους τα παρακολουθούσαν αυτά και γυναίκες που τον είχαν ακολουθήσει από τη Γαλιλαία.

Ο ενταφιασμός του Ιησού

(Μτ 27,57-61· Μκ 15,42-47· Ιω 19,38-42)

[50] E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

[50]Υπήρχε κάποιος που τον έλεγαν Ιωσήφ, μέλος του συνεδρίου και άνθρωπος καλοκάγαθος και δίκαιος

[51] (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

[51]–αυτός δεν ήταν σύμφωνος με τη γνώμη και τις πράξεις των Ιουδαίων. Καταγόταν από την ιουδαϊκή πόλη Αριμαθαία και περίμενε κι αυτός τη βασιλεία του Θεού.

[52] tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

[52]Πήγε, λοιπόν, στον Πιλάτο και ζήτησε το σώμα του Ιησού.

[53] e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

[53]Αφού το κατέβασε, το τύλιξε μ’ ένα σεντόνι και το έβαλε σ’ ένα λαξευμένο μνήμα, στο οποίο δεν είχαν βάλει ποτέ κανέναν.

[54] Era o dia da preparação, e começava o sábado.

[54]Ήταν ημέρα Παρασκευή, και πλησίαζε το Σάββατο.

[55] As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.

[55]Παρακολουθούσαν και οι γυναίκες που είχαν έρθει μαζί με τον Ιησού από τη Γαλιλαία, οι οποίες είδαν το μνήμα και ότι σ’ αυτό τοποθετήθηκε το σώμα του Ιησού.

[56] Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

[56]Γύρισαν, λοιπόν, πίσω και ετοίμασαν αρώματα και μύρα. Την ημέρα του Σαββάτου δεν έκαναν καμιά ενέργεια, όπως προστάζει ο νόμος.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

[1] Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.

[2] E encontraram a pedra removida do sepulcro;

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 24

Η ανάσταση του Ιησού

(Μτ 28,1-10· Μκ 16,1-8· Ιω 20,1-10)

[1]Την επόμενη μέρα όμως μετά το Σάββατο, από τα βαθιά χαράματα, ήρθαν οι γυναίκες στον τάφο με τα αρώματα που είχαν ετοιμάσει· μαζί τους ήταν και μερικές άλλες.

[2]Βρήκαν τότε την πέτρα κυλισμένη από το μνήμα

[3] mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.
[4] Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.
[5] Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?
[6] Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,
[7] quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.
[8] Então, se lembraram das suas palavras.
[9] E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.
[10] Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos.
[11] Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.
[12] Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para casa, maravilhado do que havia acontecido.

Os discípulos no caminho de Emaús
Marcos 16.12-13

[13] Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada

[3]και, όταν μπήκαν σ' αυτό, δε βρήκαν το σώμα του Κυρίου Ιησού.
[4]Καθώς απορούσαν γι' αυτό, φάνηκαν μπροστά τους δύο άντρες με αστραφτερές στολές.
[5]Κι ενώ αυτές κατατρομαγμένες είχαν σκυμμένο το πρόσωπό τους στη γη, τις ρώτησαν: «Τι ζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς;
[6]Δεν είναι εδώ, αναστήθηκε! Θυμηθείτε τι σας είχε πει, όταν ακόμα ήταν στη Γαλιλαία.
[7]Σας είπε ότι ο Υιός του Ανθρώπου πρέπει να παραδοθεί στα χέρια των εχθρών του Θεού, να σταυρωθεί και την τρίτη ημέρα ν' αναστηθεί».
[8]Θυμήθηκαν τότε τα λόγια του.
[9]Επέστρεψαν λοιπόν απ' το μνήμα και τα ανάγγειλαν όλα αυτά στους έντεκα μαθητές και σ' όλους τους άλλους.
[10]Αυτές που τα έλεγαν αυτά στους αποστόλους ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή, η Ιωάννα, η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και οι υπόλοιπες που ήταν μαζί τους.
[11]Τα λόγια αυτά τους φάνηκαν φλυαρίες και δεν τις πίστευαν.
[12]Ο Πέτρος όμως σηκώθηκε κι έτρεξε στο μνήμα. Όταν έσκυψε, είδε μέσα μόνο τα σάβανα και γύρισε σπίτι του γεμάτος απορία γι' αυτό που είχε γίνει.

Η πορεία στους Εμμαούς
(Μκ 16,12-13)

[13]Την ίδια μέρα, δύο από τους μαθητές του Ιησού πήγαιναν σ' ένα χωριό που απέχει

Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

[14] E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

[15] Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único, porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

εξήντα στάδια από την Ιερουσαλήμ και λέγεται Εμμαούς.

[14]Αυτοί μιλούσαν μεταξύ τους για όλα όσα είχαν συμβεί.

[15]Καθώς μιλούσαν και συζητούσαν, τους πλησίασε ο ίδιος ο Ιησούς και βάδιζε μαζί τους.

[16]Τα μάτια τους όμως εμποδίζονταν, έτσι που να μην τον αναγνωρίζουν.

[17]Ο Ιησούς τους ρώτησε: «Για ποιο ζήτημα μιλάτε μεταξύ σας τόσο έντονα, έτσι που περπατάτε σκυθρωποί; »

[18]Ο ένας, που ονομαζόταν Κλεόπας, του αποκρίθηκε: «Μονάχος ζεις εσύ στην Ιερουσαλήμ και δεν έμαθες τα όσα έγιναν εκεί αυτές τις μέρες; »

[19]«Ποια; » τους ρώτησε. «Αυτά», του λένε, «με τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, που ήταν προφήτης δυνατός σε έργα και σε λόγια ενώπιον του Θεού και ολόκληρου του λαού.

[20]Πώς τον παρέδωσαν οι αρχιερείς και οι άρχοντές μας να καταδικαστεί σε θάνατο και τον σταύρωσαν.

[21]Εμείς ελπίζαμε ότι αυτός είναι εκείνος που έμελλε να ελευθερώσει το λαό Ισραήλ. Αντίθετα, είναι η τρίτη μέρα σήμερα από τότε που έγιναν αυτά και δεν έχει συμβεί τίποτα.

[22]Επιπλέον, μας αναστάτωσαν και μερικές γυναίκες από τον κύκλο μας. Πήγαν πρωί πρωί στον τάφο

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[23]και δε βρήκαν το σώμα του. Ήρθαν λοιπόν και μας έλεγαν ότι είδαν οπτασία αγγέλων, οι οποίοι τους είπαν ότι αυτός ζει.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[24]Τότε μερικοί από τους δικούς μας πήγαν στο μνήμα και διαπίστωσαν τα ίδια που έλεγαν και οι γυναίκες, αυτόν όμως δεν τον είδαν».

[25] Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

[25]Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Ανόητοι, που η καρδιά σας αργεί να πιστέψει όλα όσα είπαν οι προφήτες.

[26] Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?

[26]Αυτά δεν έπρεπε να πάθει ο Μεσσίας και να δοξαστεί; »

[27] E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que a seu respeito constava em todas as Escrituras.

[27]Και αρχίζοντας από τα βιβλία του Μωυσή και όλων των προφητών, τους εξήγησε όσα αναφέρονταν στις Γραφές για τον εαυτό του.

[28] Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

[28]Όταν πλησίασαν στο χωριό που πήγαιναν, αυτός προσποιήθηκε πως πηγαίνει πιο μακριά.

[29] Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

[29]Εκείνοι όμως τον πίεζαν και του έλεγαν: «Μείνε μαζί μας, γιατί πλησιάζει το βράδυ και η μέρα ήδη τελειώνει». Μπήκε λοιπόν στο χωριό για να μείνει μαζί τους.

[30] E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;

[30]Την ώρα που κάθισε μαζί τους για φαγητό, πήρε το ψωμί, το ευλόγησε και, αφού το έκοψε σε κομμάτια, τους έδωσε.

[31] então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.

[31]Τότε ανοίχτηκαν τα μάτια τους και κατάλαβαν ποιος είναι. Εκείνος όμως έγινε άφαντος.

[32] E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?

[32]Είπαν τότε μεταξύ τους: «Δε φλεγόταν η καρδιά μας μέσα μας, καθώς μας μιλούσε στο δρόμο και μας ερμήνευε τις Γραφές; »

[33] E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

[33]Την ίδια ώρα σηκώθηκαν και γύρισαν στην Ιερουσαλήμ. Εκεί βρήκαν συγκεντρωμένους τους έντεκα μαθητές και όσους ήταν μαζί τους,

[34] os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

[34]που έλεγαν ότι πραγματικά αναστήθηκε ο Κύριος και φανερώθηκε στο Σίμωνα.

[35] Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

[35]Τους εξήγησαν λοιπόν κι αυτοί τα όσα τους είχαν συμβεί στο δρόμο και πώς τον αναγνώρισαν όταν τεμάχιζε το ψωμί.

Jesus aparece aos discípulos

João 20.19-23

Η εμφάνιση στους μαθητές

(Μτ 28,16-20· Μκ 16,14-18· Ιω 20,19-23· Πραξ 1,6-8)

[36] Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

[36]Ενώ μιλούσαν γι’ αυτά, στάθηκε ανάμεσά τους ο Ιησούς και τους λέει: «Ειρήνη σ’ εσάς! »

[37] Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

[37]Αυτοί από την ταραχή και το φόβο τους νόμιζαν ότι έβλεπαν φάντασμα.

[38] Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

[38]Εκείνος τους είπε: «Γιατί είστε τρομαγμένοι και γιατί γεννιούνται στην καρδιά σας αμφιβολίες;

[39] Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

[39]Κοιτάξτε τα χέρια μου και τα πόδια μου, για να βεβαιωθείτε ότι είμαι εγώ ο ίδιος. Ψηλαφίστε με και δείτε· ένα φάντασμα δεν έχει σάρκα και οστά, όπως βλέπετε εμένα να έχω».

[40] Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

[40]Και λέγοντας αυτά τους έδειξε τα χέρια και τα πόδια του.

[41] E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?

[41]Αυτοί από τη χαρά και την έκπληξή τους δεν πίστευαν στα μάτια τους· τους ρώτησε τότε ο Ιησούς: «Έχετε τίποτε φαγώσιμο; »

[42] Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].

[42]Του έδωσαν τότε ένα κομμάτι ψητό ψάρι και ένα κομμάτι κηρύθρα με μέλι.

[43] E ele comeu na presença deles.

[43]Τα πήρε και τα έφαγε μπροστά τους.

Jesus explica as Escrituras

[44] A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda

[44]Ύστερα τους είπε: «Αυτά εννοούσα με τα λόγια που σας έλεγα όταν ήμουν ακόμη

convosco: importava se cumprisse tudo o que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.

45 Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;

46 e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia

47 e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados a todas as nações, começando de Jerusalém.

48 Vós sois testemunhas destas coisas.

49 Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.

A ascensão de Jesus

Marcos 16.19-20

50 Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.

51 Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.

52 Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;

53 e estavam sempre no templo, louvando a Deus.

μαζί σας, ότι δηλαδή πρέπει να εκπληρωθούν όλα όσα είναι γραμμένα για μένα στο νόμο του Μωυσή, στους προφήτες και στους Ψαλμούς».

45Τότε τους φώτισε το νου, για να καταλαβαίνουν τις Γραφές,

46και τους είπε: «Οι Γραφές λένε ότι έτσι έπρεπε να γίνει, και έτσι έπρεπε να πάθει ο Μεσσίας, ν' αναστηθεί από τους νεκρούς την τρίτη μέρα

47και να κηρυχθεί στο όνομά του μετάνοια και άφεση αμαρτιών σ' όλα τα έθνη, αρχίζοντας από την Ιερουσαλήμ.

48Εσείς είστε μάρτυρες όλων αυτών.

49Κι εγώ θα σας στείλω αυτό που σας υποσχέθηκε ο Πατέρας μου. Εσείς καθίστε στην Ιερουσαλήμ ωσότου ο Θεός σάς οπλίσει με τη δύναμή του».

Η ανάληψη του Ιησού

(Μκ 16,19-20· Πραξ 1,9-11)

50Κατόπιν τους οδήγησε έξω από την πόλη ως τη Βηθανία, σήκωσε τα χέρια του και τους ευλόγησε.

51Καθώς τους ευλογούσε, άρχισε ν' απομακρύνεται απ' αυτούς και ν' ανεβαίνει στον ουρανό.

52Αυτοί τότε τον προσκύνησαν και γύρισαν στην Ιερουσαλήμ με μεγάλη χαρά,

53κι έμεναν συνεχώς στο ναό υμνολογώντας και δοξολογώντας το Θεό. Αμήν.

O evangelho segundo João

João 1

A encarnação do Verbo

[1] No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.

[2] Ele estava no princípio com Deus.

[3] Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.

[4] A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.

[5] A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.

[6] Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.

[7] Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.

[8] Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,

[9] a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.

[10] O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.

[11] Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.

[12] Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;

[13] os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 1

Ο Λόγος έγινε άνθρωπος

[1]Απ' όλα πριν υπήρχε ο Λόγος κι ο Λόγος ήτανε με τον Θεό, κι ήταν Θεός ο Λόγος.

[2]Απ' την αρχή ήταν αυτός με τον Θεό.

[3]Τα πάντα δι' αυτού δημιουργήθηκαν κι απ' όσα έγιναν τίποτα χωρίς αυτόν δεν έγινε.

[4]Αυτός ήτανε η ζωή, και ήταν η ζωή αυτή το φως για τους ανθρώπους.

[5]Το φως αυτό έλαμψε μέσα στου κόσμου το σκοτάδι, μα το σκοτάδι δεν το δέχτηκε.

[6]Ο Θεός έστειλε έναν άνθρωπο που τον έλεγαν Ιωάννη·

[7]αυτός ήρθε ως μάρτυρας για να κηρύξει ποιος είναι το φως, ώστε με τα λόγια του να πιστέψουν όλοι.

[8]Δεν ήταν ο ίδιος το φως, ήρθε όμως για να πει ποιος είναι το φως.

[9]Ο Λόγος ήταν το αληθινό το φως, που καθώς έρχεται στον κόσμο φωτίζει κάθε άνθρωπο.

[10]Μέσα στον κόσμο ήταν, κι ο κόσμος δι' αυτού δημιουργήθηκε, μα δεν τον αναγνώρισε ο κόσμος.

[11]Ήρθε στον τόπο το δικό του, και οι δικοί του δεν τον δέχτηκαν.

[12]Σ' όσους όμως τον δέχτηκαν και πίστεψαν σ' αυτόν, έδωσε το δικαίωμα να γίνουν παιδιά του Θεού.

[13]Απ' το Θεό γεννήθηκαν αυτοί και όχι από γυναίκας αίμα, ούτε από επιθυμία ανθρώπινη ή επιθυμία άντρα.

[14] E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

[14]Ο Λόγος έγινε άνθρωπος κι έστησε τη σκηνή του ανάμεσά μας και είδαμε τη θεϊκή του δόξα, τη δόξα που ο μοναχογιός την έχει απ' τον Πατέρα, ήρθε γεμάτος χάρη θεϊκή κι αλήθεια για μας.

O testemunho de João Batista

[15] João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

[15]Ο Ιωάννης είπε επίσημα τη γνώμη του γι' αυτόν και τη διακήρυξε λέγοντας: «Γι' αυτόν ήταν που είπα, "εκείνος που έρχεται ύστερα από μένα είναι ανώτερός μου, γιατί υπήρχε πριν από μένα"».

[16] Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

[16]Απ' το δικό του πλούτο πήραμε όλοι εμείς τη μια δωρεά πάνω στην άλλη.

[17] Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

[17]Ο νόμος δόθηκε δια του Μωυσέως, η χάρη η θεϊκή όμως και η αλήθεια ήρθε σ' εμάς δια του Ιησού Χριστού.

[18] Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

[18]Κανείς ποτέ δεν είδε το Θεό· μόνο ο μονογενής Υιός, που είναι μέσα στην αγκαλιά του Πατέρα, εκείνος μας τον έκανε γνωστό.

João Batista repete o seu testemunho

Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

Η μαρτυρία του Ιωάννη του Βαπτιστή

(Μτ 3,1-12· Μκ 1,2-8· Λκ 3,15-17)

[19] Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

[19]Αυτή είναι η μαρτυρία που έδωσε ο Ιωάννης, όταν οι Ιουδαίοι άρχοντες έστειλαν από τα Ιεροσόλυμα ιερείς και λευίτες να τον ρωτήσουν: «Εσύ ποιος είσαι; »

[20] Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

[20]Τότε αυτός διακήρυξε και δεν αρνήθηκε· διακήρυξε απερίφραστα: «Δεν είμαι εγώ ο Μεσσίας».

[21] Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

[21]«Τότε λοιπόν; » τον ρώτησαν. «Μήπως είσαι ο Ηλίας; » Εκείνος είπε: «Όχι, δεν είμαι». «Μήπως είσαι ο προφήτης που περιμένουμε; » Κι απάντησε: «Όχι».

[22] Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que

[22]Τότε του είπαν: «Ποιος είσαι: ώστε να δώσουμε απόκριση σ' αυτούς που μας

nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

23 Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

24 Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

25 E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

26 Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

27 o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

28 Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

29 No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

30 É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

έστειλαν· τι έχεις να πεις για τον εαυτό σου; »

23Είπε: «Εγώ είμαι,σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη Ησαΐα, η φωνή κάποιου που κράζει στην έρημο: “ισιώστε το δρόμο, να περάσει ο Κύριος”».

24Μεταξύ των απεσταλμένων ήταν και μερικοί Φαρισαίοι,

25οι οποίοι τον ρώτησαν: «Γιατί, λοιπόν, βαφτίζεις, αφού δεν είσαι ούτε ο Μεσσίας ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης που περιμένουμε; »

26Αυτός τους αποκρίθηκε: «Εγώ βαφτίζω με νερό· ανάμεσά σας όμως βρίσκεται κιόλας εκείνος που εσείς δεν τον γνωρίζετε.

27Αυτός είναι που έρχεται ύστερα από μένα, που όμως υπάρχει πριν από μένα και που εγώ δεν είμαι άξιος ούτε το λουρί να λύσω από τα υποδήματά του».

28Αυτά συνέβαιναν στην Βηθανία, πέρα από τον Ιορδάνη, εκεί που βάφτιζε ο Ιωάννης.

Ο αμνός του Θεού

(Μτ 3,13-17· Μκ 1,9-11· Λκ 3,21-22)

29Την άλλη μέρα, ο Ιωάννης βλέπει τον Ιησού να έρχεται προς το μέρος του και λέει: «Αυτός είναι ο αμνός του Θεού, που παίρνει πάνω του την αμαρτία των ανθρώπων.

30Γι’ αυτόν σας μίλησα όταν είπα, “ύστερα από μένα έρχεται ένας που είναι ανώτερός μου, γιατί υπήρχε πριν εγώ να γεννηθώ”.

[31] Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

[32] E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

[33] Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

[34] Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

[35] No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos

[36] e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!

[37] Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.

[38] E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?

[39] Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.

[31]Εγώ κάποτε δεν τον ήξερα ποιος είναι. Για να τον γνωρίσει όμως ο Ισραήλ, γι' αυτό ήρθα εγώ και βαφτίζω με νερό».

[32]Κι ο Ιωάννης διακήρυξε δημόσια και είπε: «Είδα το Πνεύμα να κατεβαίνει σαν περιστέρι από τον ουρανό και να μένει πάνω του.

[33]Εγώ δεν τον ήξερα ποιος ήταν, αυτός όμως που με έστειλε να βαφτίζω με νερό, αυτός μου είπε: “εκείνος που πάνω του θα δεις να κατεβαίνει και να μένει το Πνεύμα, αυτός είναι που βαφτίζει με Άγιο Πνεύμα”.

[34]Κι αυτό εγώ το είδα· και διακήρυξα δημόσια πως αυτός είναι ο Υιός του Θεού».

Οι πρώτοι μαθητές

(Μτ 4,18-22· Μκ 1,16-20)

[35]Την άλλη μέρα, ο Ιωάννης στεκόταν πάλι με δύο από τους μαθητές του·

[36]και, καθώς είδε τον Ιησού να προσπερνάει, είπε: «Αυτός είναι ο αμνός του Θεού».

[37]Οι δύο μαθητές τον άκουσαν να το λέει και ακολούθησαν τον Ιησού.

[38]Ο Ιησούς γύρισε και, βλέποντάς τους να τον ακολουθούν, τους είπε:

[39]«Τι θέλετε; » Κι αυτοί του απάντησαν: «Ραββί –που σημαίνει Διδάσκαλε– πού μένεις; »

[40]«Ελάτε και θα δείτε», τους λέει. Πήγαν, λοιπόν, και είδαν που μένει, κι εκείνη την ημέρα έμειναν κοντά του· η ώρα ήταν περίπου τέσσερις το απόγευμα.

[40] Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.

[41] Ο ένας από τους δύο που άκουσαν τα λόγια του Ιωάννη κι ακολούθησαν τον Ιησού ήταν ο Ανδρέας, ο αδερφός του Σίμωνος Πέτρου.

[41] Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),

[42] Αυτός βρίσκει σε λίγο τον αδερφό του το Σίμωνα και του λέει: «Βρήκαμε το Μεσσία» –που σημαίνει το Χριστό.

[42] e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

[43] Και τον έφερε στον Ιησού. Ο Ιησούς τον κοίταξε καλά και είπε: «Εσύ είσαι ο Σίμων, ο γιος του Ιωνά· εσύ θα ονομαστείς Κηφάς» –που σημαίνει Πέτρος.

Filipe e Natanael

Ο Ιησούς καλεί το Φίλιππο και το Ναθαναήλ

[43] No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.

[44] Την άλλη μέρα ο Ιησούς αποφάσισε να πάει στη Γαλιλαία. Βρίσκει τότε το Φίλιππο και του λέει: «Έλα μαζί μου».

[44] Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

[45] Ο Φίλιππος καταγόταν από τη Βηθσαϊδά, την πατρίδα του Ανδρέα και του Πέτρου.

[45] Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

[46] Βρίσκει ο Φίλιππος το Ναθαναήλ και του λέει: «Αυτόν που προανήγγειλε ο Μωυσής στο νόμο και οι προφήτες, τον βρήκαμε· είναι ο Ιησούς, ο γιος του Ιωσήφ από τη Ναζαρέτ».

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.

[47] «Μπορεί από τη Ναζαρέτ να βγει τίποτα καλό; » τον ρώτησε ο Ναθαναήλ. «Έλα και δες μόνος σου», του λέει ο Φίλιππος.

[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!

[48] Ο Ιησούς είδε το Ναθαναήλ να πλησιάζει και λέει γι' αυτόν: «Να ένας γνήσιος Ισραηλίτης, χωρίς δόλο μέσα του».

[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.

[49] «Από πού με ξέρεις; » τον ρωτάει ο Ναθαναήλ. Κι ο Ιησούς του απάντησε: «Προτού σου πει ο Φίλιππος να 'ρθείς, σε είδα που ήσουν κάτω απ' τη συκιά».

[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!

[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.

[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.

[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.

[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.

[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.

[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.

[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.

[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[50]Τότε ο Ναθαναήλ του είπε: «Διδάσκαλε, εσύ είσαι ο Υιός του Θεού, εσύ είσαι ο βασιλιάς του Ισραήλ».

[51]Κι ο Ιησούς του αποκρίθηκε: «Επειδή σου είπα πως σε είδα κάτω από τη συκιά, γι' αυτό πιστεύεις; Θα δεις μεγαλύτερα πράγματα απ' αυτά».

[52]Και του λέει: «Σας βεβαιώνω ότι σύντομα θα δείτε να έχει ανοίξει ο ουρανός, και οι άγγελοι του Θεού να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν πάνω στον Υιό του Ανθρώπου».

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 2

Ο γάμος στην Κανά

[1]Την τρίτη μέρα, γινόταν ένας γάμος στην Κανά της Γαλιλαίας. Ήταν εκεί και η μητέρα του Ιησού.

[2]Προσκάλεσαν λοιπόν και τον Ιησού και τους μαθητές του στο γάμο.

[3]Κάποια στιγμή που τέλειωσε το κρασί, η μητέρα του Ιησού του λέει: «Δεν έχουν κρασί».

[4]Της λέει ο Ιησούς: «Τι επεμβαίνεις εσύ στο δικό μου έργο, γυναίκα; Δεν ήρθε ακόμα η ώρα μου».

[5]Τότε η μητέρα του λέει στους υπηρέτες: «Κάντε ό, τι σας πει».

[6]Εκεί βρίσκονταν έξι πέτρινες στάμνες, που χωρούσαν η καθεμιά ογδόντα ως εκατόν είκοσι λίτρα. Χρειάζονταν για τον καθαρισμό που απαιτούσε ο ιουδαϊκός νόμος.

[7]Τότε ο Ιησούς λέει στους υπηρέτες: «Γεμίστε τις στάμνες με νερό». Και τις γέμισαν ως απάνω.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo

[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.

[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a sua glória, e os seus discípulos creram nele.

[12] Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

Jesus purifica o templo

[13] Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.

[14] E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;

[15] tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

[8]«Πάρτε τώρα», τους είπε, «και φέρτε να δοκιμάσει ο υπεύθυνος για το τραπέζι». Κι αυτοί του έφεραν.

[9]Μόλις όμως ο υπεύθυνος για το τραπέζι γεύτηκε το νερό που είχε γίνει κρασί, μην ξέροντας την προέλευσή του, γιατί μόνο οι υπηρέτες που είχαν βάλει το νερό ήξεραν, φωνάζει το γαμπρό

[10]και του λέει: «Όλος ο κόσμος προσφέρει πρώτα το καλό κρασί, κι όταν μεθύσουν, τότε φέρνει το πιο δεύτερο· εσύ όμως φύλαξες το καλό κρασί ως αυτή την ώρα».

[11]Αυτή ήταν η αρχή των σημείων του Ιησού στην Κανά της Γαλιλαίας. Έτσι φανέρωσε τη δόξα του, και οι μαθητές του πίστεψαν σ' αυτόν.

[12]Ύστερα κατέβηκε στην Καπερναούμ, αυτός και η μητέρα του, τ' αδέρφια του και οι μαθητές του κι έμειναν εκεί λίγες μέρες.

Η εκδίωξη των εμπόρων από το ναό

(Μτ 21,12-13· Μκ 11,15-17· Λκ 19,45-46)

[13]Καθώς πλησίαζε η γιορτή του ιουδαϊκού Πάσχα, ανέβηκε ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα.

[14]Μέσα στον περίβολο του ιερού βρήκε αυτούς που πουλούσαν βόδια, πρόβατα και περιστέρια για τις θυσίες, και τους αργυραμοιβούς καθιστούς πίσω από τους πάγκους.

[15]Τότε έφτιαξε ένα μαστίγιο από σκοινιά και τους έβγαλε όλους έξω από τον περίβολο του ναού, μαζί και τα πρόβατα και τα βόδια, έριξε καταγής τα νομίσματα

των αργυραμοιβών, κι αναποδογύρισε τους πάγκους.

16 e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.

16Κι έλεγε σ’ αυτούς που πουλούσαν τα περιστέρια: «Πάρτε τα αυτά από ’δω, μην κάνετε εμπορικό κατάστημα το σπίτι του Πατέρα μου».

17 Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.

17Θυμήθηκαν τότε οι μαθητές του τα λόγια της Γραφής: ο ζήλος για τον οίκο σου θα με καταφάει σαν τη φωτιά.

18 Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?

18Τον ρώτησαν τότε οι Ιουδαίοι άρχοντες: «Με τι θαύμα μπορείς να αποδείξεις πως έχεις το δικαίωμα να τα πράττεις αυτά; »

19 Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.

19Ο Ιησούς απάντησε: «Γκρεμίστε αυτόν το ναό, και σε τρεις μέρες εγώ θα τον ξαναχτίσω».

20 Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?

20Είπαν τότε οι Ιουδαίοι άρχοντες: «Σαράντα έξι χρόνια δουλειάς χρειάστηκαν για να χτιστεί ο ναός αυτός, κι εσύ σε τρεις μέρες θα τον ξαναχτίσεις; »

21 Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.

21Εκείνος όμως μιλούσε για ναό εννοώντας το σώμα του.

22 Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

22Όταν, λοιπόν, αναστήθηκε, θυμήθηκαν οι μαθητές του πως γι’ αυτό μιλούσε και πίστεψαν στη Γραφή και στα λόγια που είχε πει ο Ιησούς.

Muitos creem em Jesus

23 Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;

23Κατά την παραμονή του Ιησού στα Ιεροσόλυμα για τη γιορτή του Πάσχα πολλοί πίστεψαν σ’ αυτόν, βλέποντας τα θαύματα που έκανε.

24 mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.

24Ο Ιησούς όμως δεν τους εμπιστευόταν, γιατί τους ήξερε όλους καλά.

25 E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

25Δε χρειαζόταν να τον πληροφορήσει κανείς για έναν άνθρωπο, γιατί αυτός ήξερε καλά τι είχε καθένας μέσα του.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

[1] Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

[2] Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

[3] A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

[4] Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

[5] Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

[6] O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

[7] Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

[8] O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

[9] Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 3

Ο Ιησούς και ο Νικόδημος

[1]Κάποιος από τους Φαρισαίους, που λεγόταν Νικόδημος, άρχοντας των Ιουδαίων,

[2]ήρθε στον Ιησού νύχτα και του είπε: «Διδάσκαλε, ξέρουμε πως ο Θεός σε έστειλε να διδάξεις· γιατί κανείς δεν μπορεί να κάνει αυτά τα θαύματα που κάνεις εσύ, αν ο Θεός δεν είναι μαζί του».

[3]Ο Ιησούς του είπε: «Σε βεβαιώνω, πως αν δε γεννηθεί κανείς ξανά, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού.

[4]Τον ρώτησε ο Νικόδημος: «Πώς είναι δυνατόν ένας άνθρωπος ηλικιωμένος πια να γεννηθεί ξανά; Μήπως μπορεί να μπει στην κοιλιά της μάνας του και να γεννηθεί άλλη μια φορά; »

[5]Ο Ιησούς του απάντησε: «Σε βεβαιώνω πως αν κανείς δε γεννηθεί απ' το νερό κι από το Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού.

[6]Ό, τι γεννιέται από τον άνθρωπο είναι ανθρώπινο, ενώ ό, τι γεννιέται από το Πνεύμα είναι πνευματικό.

[7]Μην απορείς που σου είπα ότι πρέπει να γεννηθείτε ξανά.

[8]Ο άνεμος πνέει όπου θέλει· ακούς τη βοή του αλλά δεν ξέρεις από πού έρχεται και πού πηγαίνει· έτσι συμβαίνει και με καθέναν που γεννιέται από το Πνεύμα».

[9]«Πώς μπορούν να γίνουν αυτά τα πράγματα; » ρώτησε ο Νικόδημος.

[10] Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

[11] Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

[12] Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

[13] Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

[14] E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

[15] para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

A missão do Filho

[16] Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito, para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

[17] Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

[18] Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

[19] O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as

[10]Ο Ιησούς του απάντησε: «Εσύ είσαι δάσκαλος του λαού Ισραήλ κι αυτά δεν τα ξέρεις;

[11]Σε βεβαιώνω πως εμείς λέμε αυτό που ξέρουμε από πείρα, και μεταδίδουμε στους άλλους αυτό που έχουμε δει με τα μάτια μας· τη μαρτυρία μας όμως εσείς δεν τη δέχεστε.

[12]Αν δεν με πιστεύετε όταν σας μιλάω για πράγματα που συμβαίνουν στη γη, πώς θα με πιστέψετε αν σας πω για πράγματα που συμβαίνουν στον ουρανό;

[13]Κανένας, βέβαια, δεν ανέβηκε στον ουρανό παρά μόνο ο Υιός του Ανθρώπου, που κατέβηκε από τον ουρανό, και που είναι στον ουρανό.

[14]Όπως ο Μωυσής ύψωσε το χάλκινο φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του Ανθρώπου,

[15]ώστε όποιος πιστεύει σ' αυτόν να μη χαθεί αλλά να ζήσει αιώνια.

[16]»Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε παρέδωσε στο θάνατο το μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' αυτόν αλλά να έχει ζωή αιώνια.

[17]Γιατί, ο Θεός δεν έστειλε τον Υιό του στον κόσμο για να καταδικάσει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' αυτού.

[18]Όποιος πιστεύει σ' αυτόν δεν έχει να φοβηθεί τη θεϊκή κρίση· αυτός όμως που δεν πιστεύει έχει κιόλας καταδικαστεί, γιατί δεν πίστεψε στο μονογενή Υιό του Θεού.

[19]Και να ποια είναι η καταδίκη: Το φως ήρθε στον κόσμο, οι άνθρωποι όμως

trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

αγάπησαν περισσότερο το σκοτάδι παρά το φως, γιατί οι πράξεις τους ήταν πονηρές.

[20] Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

[20]Κάθε άνθρωπος που πράττει έργα φαύλα μισεί το φως και δεν έρχεται στο φως, γιατί φοβάται μήπως αποκαλυφθούν τα έργα του και κριθούν.

[21] Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

[21]Όποιος όμως κάνει πράξεις σύμφωνες με την αλήθεια του Θεού, αυτός έρχεται στο φως· έτσι θα φανεί πως οι πράξεις του έχουν γίνει από υπακοή στο Θεό».

Outro testemunho de João Batista

Ο Ιησούς και ο Βαπτιστής Ιωάννης

[22] Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

[22]Ύστερα απ' αυτά, ήρθε ο Ιησούς και οι μαθητές του στην περιοχή της Ιουδαίας, κι εκεί έμεινε αρκετόν καιρό μαζί τους και βάφτιζε.

[23] Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

[23]Αλλά κι ο Ιωάννης βάφτιζε τότε στην Αινών, κοντά στο Σαλείμ, γιατί είχε πολύ νερό εκεί, και οι άνθρωποι έρχονταν και βαφτίζονταν,

[24] Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

[24]αφού ο Ιωάννης δεν είχε ακόμα φυλακιστεί.

[25] Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

[25]Έγινε κάποτε μια συζήτηση ανάμεσα σε μερικούς από τους μαθητές του Ιωάννη και σ' έναν Ιουδαίο, σχετικά με το θρησκευτικό καθαρμό.

[26] E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

[26]Ήρθαν λοιπόν στον Ιωάννη και του είπαν: «Δάσκαλε, αυτός που ήταν μαζί σου πέρα από τον Ιορδάνη, αυτός που εσύ επίσημα τον παρουσίασες, αυτός τώρα βαφτίζει, κι όλοι πηγαίνουν σ' αυτόν».

[27] Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

[27]Ο Ιωάννης απάντησε: «Τίποτα δεν μπορεί να λάβει ο άνθρωπος, αν δεν του είναι δοσμένο από το Θεό.

[28] Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

[28]Εσείς οι ίδιοι είστε μάρτυρες ότι είπα, "δεν είμαι εγώ ο Μεσσίας, αλλά είμαι απεσταλμένος πριν απ' αυτόν".

[29] O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

[29]Γαμπρός είναι εκείνος που έχει τη νύφη· ο φίλος όμως του γαμπρού, που στέκεται κοντά και τον ακούει, είναι γεμάτος χαρά ακούγοντας τη φωνή του γαμπρού. Αυτή είναι η χαρά η δική μου και τώρα έχει ολοκληρωθεί.

[30] Convém que ele cresça e que eu diminua.

[30]Εκείνου το έργο πρέπει να μεγαλώνει και το δικό μου να μικραίνει».

O Filho em relação ao mundo

Αυτός που έρχεται από το Θεό

[31] Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

[31]«Αυτός που έρχεται από το Θεό είναι ανώτερος απ' όλους· αυτός που προέρχεται από τη γη έχει ανθρώπινη προέλευση και μιλάει ανάλογα. Αυτός που έρχεται από το Θεό είναι ανώτερος απ' όλους·

[32] e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

[32]κηρύττει ό, τι είδε κι άκουσε, κανείς όμως δε δέχεται τη μαρτυρία του.

[33] Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

[33]Αυτός που δέχεται τη μαρτυρία του αναγνωρίζει ότι ο Θεός λέει την αλήθεια.

[34] Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

[34]Γιατί τα λόγια του Θεού λαλεί αυτός που στάλθηκε από το Θεό, αφού ο Θεός τού δίνει το Πνεύμα απεριόριστα.

[35] O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

[35]Ο Πατέρας αγαπάει τον Υιό και του έδωσε εξουσία πάνω σε όλα.

[36] Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

[36]Εκείνος που πιστεύει στον Υιό έχει αιώνια ζωή· εκείνος που αρνείται να πιστέψει στον Υιό δε θα δει τη ζωή, αλλά η οργή του Θεού μένει πάνω του».

João 4

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 4

A mulher de Samaria

Ο Ιησούς και η Σαμαρείτισσα

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[1]Όταν λοιπόν έμαθε ο Κύριος ότι οι Φαρισαίοι πληροφορήθηκαν πως ο Ιησούς αποκτά περισσότερους οπαδούς από τον Ιωάννη και τους βαφτίζει

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[2]–αν και ο ίδιος ο Ιησούς δε βάφτιζε αλλά οι μαθητές του–

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[3]άφησε την Ιουδαία κι έφυγε πάλι για τη Γαλιλαία.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[4]Έπρεπε όμως να περάσει από τη Σαμάρεια.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

[5]Έφτασε έτσι σε μια πόλη της Σαμάρειας που λεγόταν Συχάρ, κοντά στο χωράφι που είχε δώσει ο Ιακώβ στο γιο του τον Ιωσήφ.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

[6]Εκεί βρισκόταν το πηγάδι του Ιακώβ. Ο Ιησούς, κουρασμένος από την πεζοπορία, κάθισε κοντά στο πηγάδι· ήταν γύρω στο μεσημέρι.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.

[8] Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.

[7-8]Οι μαθητές του είχαν πάει στην πόλη ν' αγοράσουν τρόφιμα. Έρχεται τότε μια γυναίκα από τη Σαμάρεια να βγάλει νερό. Ο Ιησούς της λέει: «Δώσ' μου να πιω».

[9] Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?

[9]Εκείνη τού απάντησε: «Εσύ είσαι Ιουδαίος κι εγώ Σαμαρείτισσα. Πώς μπορείς να μου ζητάς να σου δώσω νερό να πιεις; » –επειδή οι Ιουδαίοι αποφεύγουν κάθε επικοινωνία με τους Σαμαρείτες.

[10] Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.

[10]Ο Ιησούς της απάντησε: «Αν ήξερες τη δωρεά του Θεού και ποιος είν' αυτός που σου λέει "δώσ' μου να πιω", τότε εσύ θα του ζητούσες κι εκείνος θα σου έδινε ζωντανό νερό».

[11] Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?

[11]Του λέει η γυναίκα: «Κύριε, εσύ δεν έχεις ούτε καν κουβά, και το πηγάδι είναι βαθύ·

από πού, λοιπόν, το ’χεις το τρεχούμενο νερό;

[12] És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?

[12]Αυτό το πηγάδι μάς το χάρισε ο προπάτοράς μας ο Ιακώβ· ήπιε απ’ αυτό ο ίδιος και οι γιοι του και τα ζωντανά του. Μήπως εσύ είσαι ανώτερος απ’ αυτόν; »

[13] Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;

[13]Ο Ιησούς της απάντησε: «Όποιος πίνει απ’ αυτό το νερό θα διψάσει πάλι·

[14] aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.

[14]όποιος όμως πιει από το νερό που θα του δώσω εγώ δε θα διψάσει ποτέ, αλλά το νερό που θα του δώσω θα γίνει μέσα του μια πηγή που θ’ αναβλύζει νερό ζωής αιώνιας».

[15] Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.

[15]Του λέει η γυναίκα: «Κύριε, δώσ’ μου αυτό το νερό για να μη διψάω, κι ούτε να έρχομαι ως εδώ για να το παίρνω».

[16] Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;

[16]Τότε ο Ιησούς της είπε: «Πήγαινε να φωνάξεις τον άντρα σου κι έλα εδώ».

[17] ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

[17]«Δεν έχω άντρα», απάντησε η γυναίκα. Ο Ιησούς της λέει: «Σωστά είπες, “δεν έχω άντρα”·

[18] porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

[18]γιατί πέντε άντρες πήρες κι αυτός που μαζί του τώρα ζεις δεν είναι άντρας σου· αυτό που είπες είναι αλήθεια».

A verdadeira adoração

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.

[19]Του λέει η γυναίκα: «Κύριε, βλέπω ότι εσύ είσαι προφήτης·

[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.

[20]οι προπάτορές μας λάτρεψαν το Θεό σ’ αυτό το βουνό· εσείς όμως λέτε ότι στα Ιεροσόλυμα βρίσκεται ο τόπος όπου πρέπει κανείς να τον λατρεύει».

[21] Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.

[21]«Πίστεψέ με, γυναίκα», της λέει τότε ο Ιησούς, «είναι κοντά ο καιρός που δε θα λατρεύετε τον Πατέρα ούτε σ’ αυτό το βουνό ούτε στα Ιεροσόλυμα.

[22] Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.

[22]Εσείς οι Σαμαρείτες λατρεύετε αυτό που δεν ξέρετε· εμείς όμως λατρεύουμε αυτό που ξέρουμε, γιατί η σωτηρία έρχεται στον κόσμο από τους Ιουδαίους.

[23] Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.

[23]Είναι όμως κοντά ο καιρός, ήρθε κιόλας, που οι πραγματικοί λάτρεις θα λατρεύσουν τον Πατέρα με τη δύναμη του Πνεύματος, που αποκαλύπτει την αλήθεια· γιατί έτσι τους θέλει ο Πατέρας αυτούς που τον λατρεύουν.

[24] Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.

[24]Ο Θεός είναι πνεύμα. Κι αυτοί που τον λατρεύουν πρέπει να τον λατρεύουν με τη δύναμη του Πνεύματος, που φανερώνει την αλήθεια».

[25] Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.

[25]Του λέει τότε η γυναίκα: «Ξέρω ότι θα έρθει ο Μεσσίας, δηλαδή ο Χριστός· όταν έρθει εκείνος, θα μας τα εξηγήσει όλα».

[26] Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.

[26]«Εγώ είμαι», της λέει ο Ιησούς, «εγώ, που σου μιλάω αυτή τη στιγμή».

[27] Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?

[27]Εκείνη την ώρα ήρθαν οι μαθητές του κι απορούσαν που συνομιλούσε με γυναίκα. Βέβαια, κανείς δεν του είπε «τι συζητάς; » ή «γιατί μιλάς μαζί της; »

[28] Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:

[28]Τότε η γυναίκα άφησε τη στάμνα της, πήγε στην πόλη κι άρχισε να λέει στον κόσμο:

[29] Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!

[29]«Ελάτε να δείτε έναν άνθρωπο που μου είπε όλα όσα έχω κάνει στη ζωή μου· μήπως αυτός είναι ο Μεσσίας; »

[30] Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

[30]Βγήκαν, λοιπόν, από την πόλη κι έρχονταν σ’ αυτόν.

A ceifa e os ceifeiros

[31] Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

[31]Στο μεταξύ οι μαθητές τον παρακαλούσαν και του έλεγαν: «Διδάσκαλε, φάε κάτι».

32 Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

33 Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

34 Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

35 Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

36 O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

37 Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

38 Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

Muitos samaritanos creem em Jesus

39 Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

40 Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.

41 Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,

32Αυτός όμως τους είπε: «Εγώ έχω να φάω τροφή που εσείς δεν την ξέρετε».

33Οι μαθητές έλεγαν μεταξύ τους: «Μήπως του ’φερε κανείς να φάει; »

34Αλλά ο Ιησούς τους είπε: «Δικιά μου τροφή είναι να εκτελώ το θέλημα εκείνου που με έστειλε, και να φέρω σε πέρας το έργο του.

35Εσείς συνηθίζετε να λέτε “τέσσερις μήνες ακόμη, κι έφτασε ο θερισμός”. Εγώ σας λέω: σηκώστε τα μάτια σας και κοιτάξτε τα χωράφια. Ασπροκοπούν από τα στάχυα τα ώριμα, έτοιμα κιόλας για το θερισμό.

36Ο θεριστής αμείβεται για τη δουλειά του και συνάζει καρπό για την αιώνια ζωή, έτσι ώστε μαζί να χαίρονται κι αυτός που σπέρνει κι αυτός που θερίζει.

37Γιατί εδώ αληθεύει η παροιμία “άλλος είναι που σπέρνει κι άλλος που θερίζει”.

38Εγώ σας έστειλα να θερίσετε καρπό που γι’ αυτόν εσείς δεν κοπιάσατε· άλλοι μόχθησαν, κι εσείς μπήκατε εκεί να θερίσετε το δικό τους κόπο».

39Πολλοί από τους Σαμαρείτες εκείνης της πόλης πίστεψαν σ’ αυτόν, εξαιτίας της μαρτυρίας της γυναίκας που έλεγε: «Μου είπε όλα όσα έχω κάνει».

40Όταν λοιπόν οι Σαμαρείτες ήρθαν κοντά του, τον παρακαλούσαν να μείνει μαζί τους· κι έμεινε εκεί δύο μέρες.

41Έτσι, πίστεψαν πολύ περισσότεροι ακούγοντας τα λόγια του

[42] e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque nós mesmos temos ouvido e sabemos que este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

Jesus volta à Galileia

[43] Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.

[44] Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.

[45] Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

A cura do filho de um oficial do rei

[46] Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.

[47] Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.

[48] Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

[49] Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

[50] Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

[42]κι έλεγαν στη γυναίκα: «Η πίστη μας δε στηρίζεται πια στα δικά σου λόγια· γιατί εμείς οι ίδιοι τον έχουμε τώρα ακούσει και ξέρουμε πως πραγματικά αυτός είναι ο σωτήρας του κόσμου, ο Χριστός».

Η θεραπεία του γιου ενός αξιωματούχου του βασιλιά

[43]Ύστερα απ' αυτές τις δύο μέρες, ο Ιησούς έφυγε από 'κει για τη Γαλιλαία.

[44]Βέβαια, ο ίδιος ο Ιησούς είχε πει: «Τον προφήτη δεν τον εκτιμούν στην πατρίδα του».

[45]Όταν όμως ήρθε στη Γαλιλαία, οι Γαλιλαίοι τον υποδέχτηκαν, γιατί είχαν πάει κι αυτοί στα Ιεροσόλυμα για τη γιορτή και είχαν δει όλα όσα είχε κάνει εκείνο τον καιρό εκεί.

[46]Ο Ιησούς ήρθε πάλι στην Κανά της Γαλιλαίας, όπου είχε κάνει το νερό κρασί. Κάποιος αξιωματούχος του βασιλιά, που ο γιος του ήταν βαριά άρρωστος στην Καπερναούμ,

[47]μόλις έμαθε πως ο Ιησούς ήρθε από την Ιουδαία στη Γαλιλαία, έτρεξε κοντά του και τον παρακαλούσε να κατεβεί ως την Καπερναούμ, να γιατρέψει το γιο του, που ήταν ετοιμοθάνατος.

[48]Τότε ο Ιησούς του είπε: «Αν δε δείτε εσείς σημεία και τέρατα, δεν πρόκειται να πιστέψετε».

[49]Του είπε τότε ο αξιωματούχος: «Κύριε, έλα πριν πεθάνει το παιδί μου».

[50]«Πήγαινε στο σπίτι σου», του λέει ο Ιησούς, «ο γιος σου σώθηκε». Ο άνθρωπος πίστεψε στο λόγο που του είπε ο Ιησούς και ξεκίνησε.

[51] Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

[52] Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.

[53] Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.

[54] Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

João 5

A cura de um paralítico

[1] Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.

[2] Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.

[3] Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos

[4] [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].

[5] Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.

[51]Πραγματικά, καθώς κατέβαινε πια, οι υπηρέτες του ήρθαν να τον προϋπαντήσουν και του ανακοίνωσαν: «Το παιδί σου είναι καλά».

[52]Τους ρώτησε τότε να μάθει τι ώρα άρχισε να πηγαίνει προς το καλύτερο. «Χθες, στη μία το μεσημέρι», του λένε, «του ’πεσε ο πυρετός».

[53]Ο πατέρας κατάλαβε τότε, πως αυτή ήταν ακριβώς η ώρα που ο Ιησούς τού είπε, «ο γιος σου σώθηκε». Έτσι πίστεψε αυτός και όλη του η οικογένεια.

[54]Αυτό ήταν το δεύτερο σημείο που έκανε ο Ιησούς όταν ήρθε από την Ιουδαία στη Γαλιλαία.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 5

Η θεραπεία του παραλύτου στη Βηθεσδά

[1]Ύστερα απ’ αυτά, οι Ιουδαίοι είχαν μια γιορτή, κι ο Ιησούς ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα.

[2]Κοντά στην προβατική πύλη, στα Ιεροσόλυμα, υπάρχει μια δεξαμενή με πέντε στοές, που εβραϊκά ονομάζεται Βηθεσδά.

[3]Σ’ αυτές τις στοές κείτονταν πολλοί άρρωστοι, τυφλοί, κουτσοί, παράλυτοι, που περίμεναν να αναταραχθεί το νερό·

[4]γιατί, από καιρό σε καιρό, ένας άγγελος Κυρίου κατέβαινε στη δεξαμενή κι ανατάραζε τα νερά· όποιος, λοιπόν, έμπαινε πρώτος μετά την αναταραχή του νερού, αυτός γινόταν καλά, όποια κι αν ήταν η αρρώστια που τον ταλαιπωρούσε.

[5]Εκεί ήταν κι ένας άνθρωπος, άρρωστος τριάντα οκτώ ολόκληρα χρόνια.

[6] Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?	[6]Όταν τον είδε ο Ιησούς κατάκοιτο, τον ρώτησε: «Θέλεις να γίνεις καλά; » Ήξερε πως ήταν έτσι για πολύν καιρό.
[7] Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.	[7]«Κύριε», του αποκρίθηκε ο άρρωστος, «δεν έχω κανέναν να με βάλει στη δεξαμενή μόλις αναταραχτούν τα νερά· έτσι, ενώ εγώ προσπαθώ να πλησιάσω μόνος μου, πάντοτε κάποιος άλλος κατεβαίνει στο νερό πριν από μένα».
[8] Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.	[8]Ο Ιησούς του λέει: «Σήκω πάνω, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα».
[9] Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.	[9]Κι αμέσως ο άνθρωπος έγινε καλά, σήκωσε το κρεβάτι του και περπατούσε. Η μέρα που έγινε αυτό ήταν Σάββατο.
[10] Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.	[10]Έλεγαν, λοιπόν, οι Ιουδαίοι άρχοντες στο θεραπευμένο: «Είναι Σάββατο, και δεν επιτρέπεται να σηκώνεις το κρεβάτι σου».
[11] Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.	[11]Αυτός όμως τους απάντησε: «Εκείνος που μ' έκανε καλά, εκείνος μου είπε "πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα"».
[12] Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?	[12]Τον ρώτησαν: «Ποιος είναι ο άνθρωπος που σου είπε "πάρε το και περπάτα; "
[13] Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.	[13]Ο θεραπευμένος όμως δεν ήξερε να πει ποιος ήταν, επειδή ο Ιησούς είχε φύγει απαρατήρητος εξαιτίας του πλήθους που ήταν μαζεμένο εκεί.
[14] Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não peques mais, para que não te suceda coisa pior.	[14]Αργότερα ο Ιησούς τον βρήκε στο ναό και του είπε: «Βλέπεις, έχεις γίνει καλά· από 'δω και πέρα μην αμαρτάνεις, για να μην πάθεις τίποτα χειρότερο».
[15] O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.	[15]Ο άνθρωπος έφυγε αμέσως κι ανάγγειλε στους Ιουδαίους άρχοντες ότι ο Ιησούς ήταν αυτός που τον γιάτρεψε.
[16] E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.	[16]Γι' αυτόν το λόγο οι Ιουδαίοι καταδίωκαν τον Ιησού και ζητούσαν να

τον σκοτώσουν, γιατί έκανε τα έργα αυτά το Σάββατο.

[17] Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

[17]Ο Ιησούς όμως τους έλεγε: «Ο Πατέρας μου εξακολουθεί να εργάζεται ως τώρα, γι' αυτό κι εγώ εργάζομαι».

[18] Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

[18]Γι' αυτά τα λόγια οι Ιουδαίοι άρχοντες επιζητούσαν ακόμη περισσότερο να τον σκοτώσουν, γιατί όχι μόνο παραβίαζε τους κανόνες για το Σάββατο, αλλά και το Θεό τον ονόμαζε πατέρα του, εξισώνοντας τον εαυτό του με το Θεό.

Jesus explica a sua missão

[19] Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo que vir fazer o Pai; porque tudo o que este fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

[20] Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

[21] Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

[22] E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

[23] a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

Η αυθεντία του Υιού

[19]Τότε ο Ιησούς απάντησε στις επικρίσεις τους: «Σας βεβαιώνω», τους έλεγε, «πως ο Υιός δεν μπορεί να κάνει τίποτε από μόνος του· κάνει μόνο αυτό που βλέπει να κάνει ο Πατέρας· αυτά που κάνει εκείνος, τα ίδια ακριβώς κάνει και ο Υιός.

[20]Ο Πατέρας αγαπάει τον Υιό και του δείχνει όλα όσα κάνει εκείνος· και θα του δείξει ακόμα μεγαλύτερα έργα, που θα προκαλέσουν την έκπληξή σας.

[21]Γιατί, όπως ο Πατέρας ανασταίνει τους νεκρούς και τους δίνει νέα ζωή, έτσι κι ο Υιός, σε όσους θέλει, δίνει την αιώνια ζωή.

[22]Επίσης ο Πατέρας δε δικάζει κανέναν, αλλά έδωσε στον Υιό όλη την εξουσία να κρίνει τους ανθρώπους,

[23]έτσι ώστε όλοι να τιμούν τον Υιό, καθώς τιμούν τον Πατέρα. Όποιος δεν τιμάει τον Υιό δεν τιμάει ούτε τον Πατέρα που τον έστειλε.

[24]»Σας βεβαιώνω πως όποιος δέχεται τα λόγια μου και πιστεύει σ' αυτόν που με έστειλε, έχει κιόλας την αιώνια ζωή και δεν θα αντιμετωπίσει την τελική κρίση,

αλλά έχει κιόλας περάσει από το θάνατο στη ζωή.

[25] Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

[25]Να είστε βέβαιοι πως πλησιάζει ο καιρός, έφτασε κιόλας, που οι νεκροί θ' ακούσουν τη φωνή του Υιού του Θεού, κι όσοι την ακούσουν θα ζήσουν.

[26] Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.

[26]Γιατί όπως ο Πατέρας είναι πηγή ζωής, έτσι έκανε και τον Υιό πηγή ζωής·

[27] E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.

[27]και του έδωσε την εξουσία να κρίνει τους ανθρώπους, γιατί αυτός είναι ο Υιός του Ανθρώπου.

[28] Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:

[28]Μην απορείτε γι' αυτό. Πλησιάζει ο καιρός που όλοι οι νεκροί θ' ακούσουν τη φωνή του.

[29] os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

[29]Όσοι έχουν πράξει δίκαια στη ζωή τους, θ' αναστηθούν τότε για να λάβουν μέρος στην καινούρια ζωή· κι όσοι έπραξαν φαύλα έργα, θ' αναστηθούν για ν' αντιμετωπίσουν την καταδίκη.

[30] Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

[30]»Εγώ δεν μπορώ τίποτε να κάνω από μόνος μου· αποφασίζω ως κριτής, σύμφωνα με όσα ακούω από τον Πατέρα, και οι αποφάσεις μου είναι δίκαιες· γιατί δεν επιζητώ να ικανοποιήσω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα, που με έστειλε.

[31] Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

[31]»Αν εγώ έδινα μαρτυρία για τον εαυτό μου, αυτή η μαρτυρία μου θα μπορούσε να μην είναι αληθινή.

[32] Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.

[32]Άλλος όμως είναι που δίνει μαρτυρία για μένα, και ξέρω πως ό, τι λέει εκείνος για μένα είναι αληθινό.

[33] Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.

[33]Εσείς στείλατε απεσταλμένους στον Ιωάννη, κι αυτός είπε την αλήθεια.

[34] Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.

[34]Βέβαια, εγώ δεν έχω ανάγκη από τη μαρτυρία ενός ανθρώπου· σας τα λέω όμως αυτά, για να σας δώσω τη δυνατότητα να σωθείτε.

[35] Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.

[35]Ο Ιωάννης ήταν το αναμμένο λυχνάρι που φωτίζει, κι εσείς θελήσατε για λίγο στο φως του να χαρείτε.

[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas que eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

[36]»Εγώ όμως έχω για τον εαυτό μου μαρτυρία ανώτερη από του Ιωάννη· γιατί τα έργα που μου ανέθεσε ο Πατέρας να τελειώσω, αυτά τα έργα που επιτελώ, μαρτυρούν για μένα πως είμαι σταλμένος από τον Πατέρα.

[37] O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

[37]Ο Πατέρας που με έστειλε, αυτός ο ίδιος έχει δώσει μαρτυρία για μένα. Εσείς όμως ούτε τη φωνή του έχετε ποτέ ακούσει ούτε τη μορφή του έχετε δει,

[38] Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.

[38]και το λόγο του δεν τον έχετε μόνιμα μέσα στην καρδιά σας, γιατί δεν πιστεύετε στον απεσταλμένο του.

[39] Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.

[39]Εσείς μελετάτε με ζήλο τις Γραφές, με την πεποίθηση πως σ' αυτές βρίσκει κανείς την αιώνια ζωή· ακριβώς όμως αυτές είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα.

[40] Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.

[40]Κι όμως δεν είστε πρόθυμοι να έρθετε κοντά μου, για να βρείτε την αληθινή ζωή.

[41] Eu não aceito glória que vem dos homens;

[41]»Δεν επιζητώ να με τιμούν οι άνθρωποι.

[42] sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.

[42]Εσάς όμως σας ξέρω· ξέρω πως μέσα σας δεν αγαπάτε το Θεό.

[43] Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.

[43]Εγώ ήρθα εξουσιοδοτημένος από τον Πατέρα μου, εσείς όμως δε με παραδέχεστε· αν έρθει κάποιος άλλος από δική του πρωτοβουλία, αυτόν θα τον δεχτείτε.

[44] Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?

[45] Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.

[46] Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.

[47] Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

João 6

A multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.

[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.

[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.

[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.

[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele, disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?

[44]Πώς όμως μπορείτε εσείς να πιστέψετε, αφού αποζητάτε τον έπαινο ο ένας του άλλου, και δεν επιδιώκετε τον έπαινο του μοναδικού Θεού;

[45]Μη νομίσετε πως εγώ θα σας κατηγορήσω μπροστά στο δικαστήριο του Πατέρα· υπάρχει ο κατήγορός σας, κι αυτός είναι ο Μωυσής, στον οποίο έχετε στηρίξει τις ελπίδες σας.

[46]Γιατί, αν πράγματι πιστεύατε όσα έγραψε ο Μωυσής, θα πιστεύατε και σ' εμένα, αφού για μένα εκείνος έγραψε.

[47]Αν όμως δεν πιστεύετε σ' ό, τι έγραψε εκείνος, πώς θα πιστέψετε στα λόγια τα δικά μου; »

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 6

Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων
(Μτ 14,13-21· Μκ 6,30-44· Λκ 9,10-17)

[1]Μετά απ' αυτά ο Ιησούς έφυγε για την άλλη όχθη της λίμνης της Γαλιλαίας, που λεγόταν Τιβεριάδα.

[2]Τον ακολούθησε πλήθος πολύ, γιατί έβλεπαν τα θαύματα θεραπείας των ασθενών, που έκανε.

[3]Ο Ιησούς τότε ανέβηκε σ' ένα λόφο κι εκεί καθόταν με τους μαθητές του.

[4]Πλησίαζε το Πάσχα, η γιορτή των Ιουδαίων.

[5]Καθώς σήκωσε τα μάτια ο Ιησούς και είδε ότι πολύς κόσμος ερχόταν προς το μέρος του, λέει στο Φίλιππο: «Από πού μπορούμε ν' αγοράσουμε ψωμί, για να φάνε όλοι αυτοί οι άνθρωποι; »

[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.

[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.

[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:
[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?

[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva. Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.

[11] Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.

[12] E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.

[13] Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

[14] Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

[6]Αυτό το είπε για να δει τι θ’ απαντούσε ο Φίλιππος, γιατί ο ίδιος ήξερε τι έμελλε να κάνει.

[7]Ο Φίλιππος του απάντησε: «Ακόμα και διακόσια δηνάρια να δώσουμε για ψωμιά, δε θα φτάσουν ώστε να πάρει ο καθένας ένα μικρό κομμάτι».

[8]Ο Ανδρέας, ένας από τους μαθητές του και αδερφός του Σίμωνα Πέτρου, του λέει:
[9]«Είναι εδώ ένα παιδί που έχει πέντε κρίθινα ψωμιά και δύο ψάρια· αλλά τι είναι αυτά για τόσους ανθρώπους; »

[10]Τότε είπε ο Ιησούς: «Φροντίστε να καθίσουν οι άνθρωποι κάτω για φαγητό». Το χορτάρι στην περιοχή ήταν πολύ. Κάθισαν λοιπόν κάτω· οι άντρες ήταν περίπου πέντε χιλιάδες.

[11]Πήρε τότε ο Ιησούς τα ψωμιά και, αφού είπε ευχαριστήρια προσευχή, τα μοίρασε στους μαθητές και οι μαθητές στον κόσμο που είχε καθίσει κάτω· παρομοίως κι από τα ψάρια έδινε όσο ήθελαν.

[12]Όταν χόρτασαν, λέει στους μαθητές του: «Μαζέψτε τα κομμάτια που περίσσεψαν, για να μην πάει τίποτε χαμένο».

[13]Τα μάζεψαν, λοιπόν, και γέμισαν δώδεκα κοφίνια με περισσεύματα από τα πέντε κρίθινα ψωμιά, κομμάτια που είχαν περισσέψει απ’ αυτούς που έφαγαν.

[14]Όταν οι άνθρωποι είδαν πως έκανε ένα τέτοιο θαύμα ο Ιησούς, έλεγαν: «Σίγουρα αυτός είναι ο προφήτης που περιμένουμε να έρθει στον κόσμο».

[15] Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

Jesus anda por sobre o mar
Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

[16] Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.

[17] E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.

[18] E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.

[19] Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.

[20] Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

[21] Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

Jesus, o pão da vida

[22] No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

[23] Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.

[15]Ο Ιησούς όμως, επειδή κατάλαβε πως σκόπευαν να έρθουν να τον αρπάξουν για να τον κάνουν βασιλιά, έφυγε πάλι και πήγε στο βουνό ολομόναχος.

Ο Ιησούς βαδίζει πάνω στα κύματα
(Μτ 14,22-33· Μκ 6,45-52)

[16]Όταν βράδιασε κατέβηκαν οι μαθητές του στη λίμνη,

[17]μπήκαν στο πλοιάριο κι έρχονταν στην Καπερναούμ, στην άλλη όχθη της λίμνης. Είχε κιόλας σκοτεινιάσει, κι ο Ιησούς δεν είχε έρθει ακόμα κοντά τους.

[18]Επειδή φυσούσε δυνατός αέρας, κύματα σηκώνονταν στη λίμνη.

[19]Είχαν διανύσει είκοσι πέντε ή τριάντα στάδια, όταν βλέπουν τον Ιησού να περπατάει πάνω στη λίμνη και να πλησιάζει το πλοιάριο. Και τρόμαξαν.

[20]Αυτός τότε τους είπε: «Εγώ είμαι, μην τρομάζετε! »

[21]Εκείνοι ήθελαν να τον πάρουν πάνω στο πλοιάριο, ξαφνικά όμως αυτό άραξε στη στεριά όπου κατευθύνονταν.

Ο Ιησούς είναι ο άρτος της ζωής

[22]Την άλλη μέρα, τα πλήθη του λαού που είχαν μείνει στην πέρα όχθη είδαν πως δε βρισκόταν εκεί άλλο πλοιάριο παρά μόνο ένα, δηλαδή εκείνο στο οποίο ανέβηκαν οι μαθητές του, και ήξεραν πως ο Ιησούς δεν είχε μπει με τους μαθητές του στο πλοίο, αλλά πως εκείνοι είχαν φύγει χωρίς αυτόν.

[23]Από την Τιβεριάδα ήρθαν κι άλλα πλοιάρια κοντά στον τόπο όπου τα πλήθη είχαν φάει το ψωμί, που πολλαπλασιάστηκε με την ευχαριστήρια προσευχή του Κυρίου.

[24] Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

[24]Όταν, λοιπόν, τα πλήθη είδαν πως ούτε ο Ιησούς ούτε οι μαθητές του ήταν εκεί, μπήκαν κι αυτοί στα πλοιάρια και ήρθαν στην Καπερναούμ αναζητώντας τον Ιησού.

[25] E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?

[25]Τον βρήκαν στην άλλη όχθη της λίμνης, και του είπαν: «Διδάσκαλε, πότε έφτασες εδώ; »

[26] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.

[26]Ο Ιησούς τους απάντησε: «Σας βεβαιώνω πως ψάχνετε να με βρείτε όχι επειδή είδατε θαυμαστά από το Θεό σημάδια, αλλά επειδή φάγατε τα ψωμιά και χορτάσατε.

[27] Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

[27]Μην κοπιάζετε για τη φθαρτή τροφή, που προσωρινά συντηρεί, αλλά για την τροφή που τρέφει μόνιμα για την αιώνια ζωή· αυτή την τροφή θα σας τη χαρίσει ο Υιός του Ανθρώπου. Γιατί αυτόν εξουσιοδότησε ο Πατέρας Θεός για το έργο αυτό».

[28] Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

[28]Τον ρώτησαν τότε: «Τι πρέπει να κάνουμε, για να εκτελούμε τα έργα του Θεού; »

[29] Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

[29]Κι ο Ιησούς τους απάντησε: «Το έργο του Θεού είναι να πιστέψετε στον απεσταλμένο του».

[30] Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

[30]Αυτοί τότε του είπαν: «Τι σημείο λοιπόν έχεις εσύ να μας παρουσιάσεις, για να δούμε και να πιστέψουμε σ' εσένα; Τι έργα θαυμαστά κάνεις;

[31] Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

[31]Οι πρόγονοί μας έφαγαν το μάννα στην έρημο· όπως λέει η Γραφή, ψωμί από τον ουρανό τούς έδωσε να φάνε».

[32] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos

[32]Τους είπε τότε ο Ιησούς: «Σας βεβαιώνω πως το ψωμί από τον ουρανό δε σας το

deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.

33 Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.

34 Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.

35 Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.

36 Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.

37 Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.

38 Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.

39 E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.

40 De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

A murmuração dos judeus

41 Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.

42 E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e

έδωσε ο Μωυσής, αλλά ο Πατέρας μου σας δίνει από τον ουρανό το αληθινό ψωμί·

33γιατί το ψωμί του Θεού είναι αυτό που κατεβαίνει από τον ουρανό και χαρίζει στον κόσμο ζωή».

34Κι αυτοί του είπαν: «Κύριε, δώσ' μας για πάντα αυτό το ψωμί».

35Τους είπε ο Ιησούς: «Εγώ είμαι αυτό το ψωμί, ο άρτος της ζωής. Όποιος έρχεται σ' εμένα δε θα πεινάσει, κι όποιος πιστεύει σ' εμένα δε θα διψάσει ποτέ.

36»Σας έχω όμως κιόλας πει πως, ενώ με είδατε, δε με πιστεύετε.

37Όποιον δίνει σ' εμένα ο Πατέρας, αυτός θα 'ρθεί κοντά μου· κι αυτόν που θα 'ρθεί κοντά μου, εγώ δε θα τον αποδιώξω,

38γιατί εγώ κατέβηκα από τον ουρανό για να κάνω όχι αυτό που θέλω εγώ, αλλά αυτό που θέλει εκείνος που μ' έστειλε.

39Και το θέλημα εκείνου που μ' έστειλε είναι να μη χαθεί κανένας απ' όσους μου έχει δώσει, αλλά όλους να τους αναστήσω την έσχατη ημέρα.

40Το θέλημα εκείνου που μ' έστειλε είναι τούτο: Όποιος παραδέχεται τον Υιό και πιστεύει σ' αυτόν, να αποκτήσει αιώνια ζωή· και εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα».

41Αγανακτούσαν τότε οι Ιουδαίοι που είπε για τον εαυτό του: «Εγώ είμαι ο άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό».

42Κι έλεγαν: «Μα αυτός δεν είναι ο Ιησούς, ο γιος του Ιωσήφ, που τον πατέρα του και τη μητέρα του εμείς τους ξέρουμε καλά;

a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?	Πώς τώρα λέει ότι κατέβηκε από τον ουρανό; »
43 Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.	43Ο Ιησούς τους είπε: «Μην αγανακτείτε και μη φιλονικείτε μεταξύ σας.
44 Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.	44Κανένας δεν μπορεί να έρθει κοντά μου, αν δεν τον ελκύσει ο Πατέρας που μ' έστειλε· κι εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα.
45 Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.	45Έχει γραφτεί από τους προφήτες: ο ίδιος ο Θεός θα τους διδάσκει όλους· όποιος, λοιπόν, ακούει τον Πατέρα και μαθαίνει απ' αυτόν, έρχεται κοντά μου.
46 Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.	46Αυτό δεν σημαίνει πως είδε κανείς τον Πατέρα· μόνο αυτός που έρχεται από το Θεό, αυτός μόνο έχει δει τον Πατέρα.
47 Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.	47Σας βεβαιώνω: όποιος πιστεύει σ' εμένα αυτός έχει την αιώνια ζωή.
48 Eu sou o pão da vida.	48Εγώ είμαι ο άρτος που δίνει τη ζωή.
49 Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.	49Οι πρόγονοί σας έφαγαν στην έρημο το μάννα, αλλά πέθαναν.
50 Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.	50Όποιος όμως τρώει απ' αυτόν τον άρτο που κατέβηκε από τον ουρανό, αυτός δε θα πεθάνει.
51 Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.	51Εγώ είμαι ο άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό και χαρίζει τη ζωή· όποιος φάει απ' αυτόν τον άρτο θα ζήσει αιώνια. Και ο άρτος τον οποίο θα δώσω εγώ είναι το σώμα μου, που θα το προσφέρω για να ζήσει ο κόσμος».
52 Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?	52Τότε οι Ιουδαίοι άρχισαν να φιλονικούν μεταξύ τους: «Πώς μπορεί αυτός να μας δώσει να φάμε τη σάρκα του; » έλεγαν.
53 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne	53Κι ο Ιησούς τους είπε: «Σας βεβαιώνω: αν δεν φάτε τη σάρκα του Υιού του

do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.
54 Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.
55 Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.
56 Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.
57 Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.

58 Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.

59 Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

Os discípulos escandalizados

60 Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?
61 Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?
62 Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

63 O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

Ανθρώπου και δεν πιείτε το αίμα του, δεν έχετε μετοχή στη ζωή.
54Αυτός που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου έχει ζωή παντοτινή, κι εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα.
55Γιατί η σάρκα μου είναι αληθινή τροφή και το αίμα μου αληθινό ποτό.
56Εκείνος που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου είναι ενωμένος μαζί μου, κι εγώ μ’ αυτόν.
57Ο Πατέρας, η πηγή της ζωής, με έστειλε κι εγώ ζω εξαιτίας του. Έτσι κι αυτός που τρώει εμένα, θα ζήσει εξαιτίας μου.
58Αυτός είναι ο άρτος που κατέβηκε πραγματικά από τον ουρανό, κι όχι το μάννα που έφαγαν οι πρόγονοί σας κι όμως πέθαναν· εκείνος που τρώει αυτόν τον άρτο θα ζήσει για πάντα».
59Αυτά είπε ο Ιησούς διδάσκοντας σε μια συναγωγή στην Καπερναούμ.

Λόγια που οδηγούν στην αιώνια ζωή

(Μτ 16,13-20· Μκ 8,27-30· Λκ 9,18-21)

60Πολλοί από τους μαθητές του, όταν τ’ άκουσαν αυτά, είπαν: «Σκληρά είναι αυτά τα λόγια· ποιος μπορεί να τον ακούει; »

61Ο Ιησούς κατάλαβε πως οι μαθητές του δυσανασχετούσαν γι’ αυτά τα λόγια και τους είπε: «Σ’ αυτά σκοντάφτετε;

62Τότε τι θα γίνει αν δείτε τον Υιό του Ανθρώπου ν’ ανεβαίνει εκεί που ήταν πρωτύτερα;
63Το Πνεύμα του Θεού είναι αυτό που δίνει ζωή· τα ανθρώπινα δεν ωφελούν σε τίποτα. Τα λόγια που σας είπα εγώ είναι πνεύμα και είναι ζωή.

[64] Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.

[64]Υπάρχουν όμως μερικοί από σας που δεν πιστεύουν». Αυτά τα είπε ο Ιησούς επειδή γνώριζε εξαρχής ποιοι ήταν αυτοί που δεν πίστευαν και ποιος ήταν αυτός που θα τον πρόδιδε.

[65] E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

[65]«Γι' αυτό σας είπα ότι κανείς δεν μπορεί να έρθει κοντά μου», τους έλεγε, «αν δεν του έχει δοθεί η δύναμη από τον Πατέρα».

Muitos discípulos se retiram

[66] À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.

[66]Από τότε πολλοί από τους μαθητές του ξεμάκρυναν και δεν τον ακολουθούσαν πια.

[67] Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?

[67]Τότε ο Ιησούς είπε στους δώδεκα: «Μήπως θέλετε να φύγετε κι εσείς; »

[68] Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;

[68]Ο Σίμων Πέτρος του απάντησε: «Και σε ποιον να πάμε, Κύριε; Εσύ κατέχεις τα λόγια που οδηγούν στην αιώνια ζωή.

[69] e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.

[69]Κι εμείς έχουμε πιστέψει κι έχουμε καταλάβει πως εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του αληθινού Θεού».

[70] Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.

[70]Κι ο Ιησούς τους είπε: «Εγώ δεν σας διάλεξα εσάς τους δώδεκα; Κι όμως, ένας από σας είναι διάβολος».

[71] Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

[71]Εννοούσε τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, γιο του Σίμωνα. Γιατί αυτός, αν κι ήταν ένας από τους δώδεκα, έμελλε να τον προδώσει.

João 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

[1] Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 7

Η απιστία των αδερφών του Ιησού

[1]Ύστερα απ' αυτά, ο Ιησούς εξακολούθησε να περιοδεύει στη Γαλιλαία. Δεν ήθελε να περιοδεύει στην Ιουδαία, γιατί οι Ιουδαίοι ζητούσαν να τον σκοτώσουν.

[2] Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.
[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.
[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.
[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.
[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.
[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?
[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam: Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

[2]Πλησίαζε η γιορτή των Ιουδαίων, η Σκηνοπηγία,
[3]και του είπαν οι αδερφοί του: «Φύγε απ' αυτόν τον τόπο και πήγαινε στην Ιουδαία, για να δουν οι οπαδοί σου τα θαύματα που κάνεις·
[4]γιατί κανείς δεν ενεργεί στα κρυφά, όταν θέλει να τον γνωρίσει ο κόσμος. Αν πραγματικά κάνεις θαύματα, άφησε τον κόσμο να δει ποιος είσαι».
[5]Ακόμα και τ' αδέρφια του δεν πίστευαν σ' αυτόν.
[6]Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Η δική μου η ώρα δεν έφτασε ακόμα, ενώ για σας κάθε ώρα είναι κατάλληλη.
[7]Ο κόσμος δεν μπορεί να μισεί εσάς· εμένα όμως με μισεί, γιατί εγώ δεν παύω να τον καταγγέλλω πως τα έργα του κατευθύνονται από το διάβολο.
[8]Εσείς ν' ανεβείτε στα Ιεροσόλυμα για τη γιορτή· εγώ όμως δεν ανεβαίνω στη γιορτή αυτή, γιατί η δική μου η ώρα δε συμπληρώθηκε ακόμα».
[9]Αυτά τους είπε κι έμεινε ο ίδιος στη Γαλιλαία.

Ο Ιησούς στη γιορτή της Σκηνοπηγίας

[10]Όταν όμως ανέβηκαν τ' αδέρφια του στα Ιεροσόλυμα για τη γιορτή, ανέβηκε κι ο Ιησούς, όχι φανερά αλλά κρυφά.
[11]Οι Ιουδαίοι τον αναζητούσαν στη γιορτή κι έλεγαν: «Πού είναι εκείνος; »
[12]Μέσα στο πλήθος υπήρχε μεγάλη διχογνωμία γι' αυτόν. Άλλοι έλεγαν: «Είναι καλός άνθρωπος», ενώ άλλοι έλεγαν: «Όχι· είναι λαοπλάνος».

[13] Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

[14] Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

[15] Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

[16] Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.

[17] Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.

[18] Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.

[19] Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?

[20] Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?

[21] Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.

[22] Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.

[13]Κανένας όμως δε μιλούσε γι’ αυτόν φανερά, γιατί φοβούνταν τους Ιουδαίους άρχοντες.

[14]Είχαν πια περάσει οι μισές μέρες της γιορτής, και τότε ο Ιησούς ανέβηκε στο ναό και δίδασκε.

[15]Οι Ιουδαίοι απορούσαν κι έλεγαν: «Πώς ξέρει γράμματα αυτός, χωρίς να έχει σπουδάσει; »

[16]Ο Ιησούς γύρισε σ’ αυτούς και τους είπε: «Αυτά που διδάσκω δεν είναι δικά μου αλλά εκείνου που μ’ έστειλε.

[17]Όποιος είναι πρόθυμος να τηρεί το θέλημά του, αυτός θα καταλάβει αν αυτά που λέω προέρχονται από το Θεό ή τα λέω από μόνος μου.

[18]Εκείνος που μιλάει από μόνος του, επιδιώκει τον έπαινο των άλλων για τον εαυτό του· όποιος όμως επιδιώκει τον έπαινο εκείνου που τον έστειλε, αυτός είναι αξιόπιστος και δεν υπάρχει τίποτα ψεύτικο σ’ αυτόν.

[19]Ο Μωυσής δεν σας έδωσε το νόμο; Κι όμως κανείς σας δεν τον τηρεί. Γιατί λοιπόν θέλετε να με σκοτώσετε; »

[20]«Είσαι δαιμονισμένος», απάντησε το πλήθος, «ποιος θέλει να σε σκοτώσει; »

[21]Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Ένα θαύμα έκανα, κι όλοι απορείτε

[22]γι’ αυτό. Ο Μωυσής σάς έδωσε την εντολή της περιτομής. Βέβαια, η περιτομή δεν έχει την αρχή της στο Μωυσή αλλά στους πατριάρχες· έτσι την ασκείτε ακόμη και το Σάββατο.

[23] E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?

[24] Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

Os guardas mandados para prender Jesus

[25] Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?

[26] Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

[27] Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

[28] Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

[29] Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

[30] Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

[31] E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

[23]Ένα βρέφος, λοιπόν, περιτέμνεται ακόμα και το Σάββατο, για να μην καταλυθεί ο νόμος του Μωυσή, κι εσείς οργίζεστε εναντίον μου επειδή θεράπευσα ολόκληρον άνθρωπο το Σάββατο!

[24]Μην κρίνετε επιφανειακά, αλλά να κρίνετε με τα σωστά κριτήρια».

Μήπως αυτός είναι ο Μεσσίας;

[25]Μερικοί Ιεροσολυμίτες έλεγαν: «Αυτός δεν είναι εκείνος που ζητούν να τον σκοτώσουν;

[26]Να τος όμως που μιλάει δημόσια και δεν του λένε τίποτα. Μήπως οι άρχοντες πείστηκαν πως πραγματικά αυτός είναι ο Μεσσίας;

[27]Αλλά αυτόν τον ξέρουμε από πού κατάγεται, ενώ, όταν έρθει ο Μεσσίας, κανείς δε θα ξέρει από πού θα προέρχεται».

[28]Τότε, ο Ιησούς, που δίδασκε στο ναό, φώναξε: «Κι εμένα ξέρετε και από πού κατάγομαι επίσης ξέρετε. Κι όμως δεν ήρθα από μόνος μου· αλλά εκείνος που μ' έστειλε αξίζει την εμπιστοσύνη σας· αυτός, που εσείς δεν τον ξέρετε.

[29]Εγώ τον ξέρω, γιατί απ' αυτόν κατάγομαι, κι εκείνος με έστειλε».

[30]Επιζητούσαν τότε να τον συλλάβουν, κανείς όμως δεν άπλωσε χέρι πάνω του, γιατί δεν είχε έρθει ακόμα η ώρα του.

[31]Από το πλήθος, ωστόσο, πολλοί πίστεψαν σ' αυτόν κι έλεγαν: «Όταν έρθει ο Μεσσίας, μήπως θα κάνει περισσότερα θαύματα απ' όσα έκανε αυτός; »

Φρουροί στέλνονται για να συλλάβουν τον Ιησού

[32] Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele, juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

[32]Όταν οι Φαρισαίοι άκουσαν αυτές τις διχογνωμίες του πλήθους σχετικά μ' αυτόν, έστειλαν αυτοί και οι αρχιερείς φρουρούς του ναού για να τον συλλάβουν.

[33] Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

[33]Τότε ο Ιησούς είπε: «Λίγον καιρό ακόμη θα είμαι μαζί σας και ύστερα θα πάω σ' εκείνον που μ' έστειλε.

[34] Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

[34]Θα με αναζητήσετε αλλά δε θα με βρείτε, γιατί εκεί που θα είμαι εγώ, εσείς δεν μπορείτε να έρθετε».

[35] Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

[35]Τότε οι Ιουδαίοι ρωτούσαν ο ένας τον άλλο: «Πού πρόκειται να πάει αυτός, ώστε εμείς να μην μπορούμε να τον βρούμε; Μήπως σκέφτεται να πάει στους Ιουδαίους τους διεσπαρμένους ανάμεσα στους Έλληνες και να διδάξει τους Έλληνες;

[36] Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

[36]Τι σημαίνουν τα λόγια που είπε, "θα με αναζητήσετε αλλά δε θα με βρείτε" και "όπου θα είμαι εγώ εσείς δεν μπορείτε να 'ρθείτε"; »

Jesus, a fonte da água viva

Ποταμοί ύδατος ζώντος

[37] No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

[37]Την τελευταία μέρα της γιορτής, την πιο λαμπρή, στάθηκε ο Ιησούς μπροστά στο πλήθος και φώναξε: «Όποιος διψάει, να 'ρθεί σ' εμένα και να πιει.

[38] Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

[38]Μέσα από κείνον που πιστεύει σ' εμένα, καθώς λέει η Γραφή, ποτάμια ζωντανό νερό θα τρέξουν».

[39] Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

[39]Αυτό το είπε ο Ιησούς εννοώντας το Πνεύμα που θα έπαιρναν όσοι πίστευαν σ' αυτόν. Γιατί, τότε ακόμα δεν είχαν το Άγιο Πνεύμα, αφού ο Ιησούς δεν είχε δοξαστεί με την ανάσταση.

Διαιρέσεις ανάμεσα στο λαό

[40] Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

[41] outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

[42] Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

[43] Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;

[44] alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.

Os guardas voltam sem Jesus

[45] Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?

[46] Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.

[47] Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?

[48] Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?

[49] Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.

[50] Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:

[51] Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?

[40]Πολλοί άνθρωποι από το πλήθος, που άκουσαν αυτά τα λόγια, έλεγαν: «Αυτός είναι πραγματικά ο προφήτης που περιμένουμε».

[41]Άλλοι έλεγαν: «Αυτός είναι ο Μεσσίας». Ενώ άλλοι έλεγαν: «Ο Μεσσίας θα ’ρθεί από τη Γαλιλαία;

[42]Η Γραφή δεν είπε πως ο Μεσσίας θα προέρχεται από τους απογόνους του Δαβίδ και θα γεννηθεί στη Βηθλεέμ, το χωριό καταγωγής του Δαβίδ; »

[43]Διχάστηκε, λοιπόν, το πλήθος εξαιτίας του.

[44]Μερικοί απ’ αυτούς ήθελαν να τον πιάσουν, κανείς όμως δεν άπλωνε χέρι πάνω του.

Η απιστία των αρχόντων

[45]Γύρισαν, λοιπόν, πίσω οι φρουροί στους αρχιερείς και στους Φαρισαίους, κι αυτοί τους ρώτησαν: «Γιατί δεν τον φέρατε; »

[46]Οι φρουροί απάντησαν: «Ποτέ άνθρωπος δε μίλησε όπως αυτός».

[47]Τους ξαναρώτησαν τότε οι Φαρισαίοι: «Μήπως παρασυρθήκατε κι εσείς;

[48]Πίστεψε σ’ αυτόν κανένα μέλος του συνεδρίου ή κανείς από τους Φαρισαίους;

[49]Μόνον αυτός ο όχλος πιστεύει, που δεν ξέρουν το νόμο του Μωυσή και γι’ αυτό είναι καταραμένοι».

[50]Τους ρώτησε τότε ο Νικόδημος, που ήταν ένας απ’ αυτούς, εκείνος που είχε πάει στον Ιησού νύχτα λίγον καιρό πριν:

[51]«Μήπως μπορούμε σύμφωνα με το νόμο μας να καταδικάσουμε έναν άνθρωπο, αν

πρώτα δεν τον ακούσουμε και δε μάθουμε τι έκανε; »

52 Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.

52Αυτοί του είπαν: «Μήπως κατάγεσαι κι εσύ από τη Γαλιλαία; Μελέτησε τις Γραφές και θα δεις πως κανένας προφήτης δεν πρόκειται να έρθει από τη Γαλιλαία».

53 [E cada um foi para sua casa.

53Και έφυγαν καθένας για το σπίτι του.

João 8

A mulher adúltera

1 Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.

2 De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.

3 Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,

4 disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.

5 E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?

6 Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

7 Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 8

Ο Ιησούς συγχωρεί τη μοιχαλίδα

1Ο Ιησούς πήγε στο όρος των Ελαιών.

2Αλλά πρωί πρωί γύρισε πάλι στο ναό, κι όλο το πλήθος ερχόταν κοντά του. Αυτός κάθισε και τους δίδασκε.

3Τότε οι δάσκαλοι του νόμου και οι Φαρισαίοι φέρνουν μια γυναίκα που την είχαν πιάσει να διαπράττει μοιχεία· την έβαλαν στη μέση

4και του είπαν: «Διδάσκαλε, αυτή τη γυναίκα την έπιασαν επ’ αυτοφώρω να διαπράττει μοιχεία.

5Ο Μωυσής στο νόμο μάς έχει δώσει εντολή να λιθοβολούμε τέτοιου είδους γυναίκες.

6Εσύ τι γνώμη έχεις; » Αυτό το ’λεγαν για να του στήσουν παγίδα, ώστε να βρουν κάποια κατηγορία εναντίον του. Ο Ιησούς τότε έσκυψε κάτω και με το δάχτυλο έγραφε στο χώμα.

7Καθώς όμως επέμεναν να τον ρωτούν, σηκώθηκε πάνω και τους είπε: «Όποιος από σας είναι αναμάρτητος, ας ρίξει πρώτος πέτρα πάνω της».

[8] E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

[9] Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

[10] Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

[11] Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

Jesus, a luz do mundo

[12] De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

[13] Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

[14] Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

[15] Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

[16] Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

[8]Κι έσκυψε πάλι κάτω κι έγραφε στο χώμα.

[9]Αυτοί όμως, όταν άκουσαν την απάντηση, άρχισαν με πρώτους τους γεροντότερους να φεύγουν ένας ένας, μέχρι και τον τελευταίο· κι έμεινε μόνος ο Ιησούς και η γυναίκα στη μέση.

[10]Τότε σηκώθηκε όρθιος ο Ιησούς και τη ρώτησε: «Γυναίκα, πού είναι οι κατήγοροί σου; Κανένας δε σε καταδίκασε; »

[11]«Κανένας, Κύριε», απάντησε εκείνη. «Ούτε εγώ σε καταδικάζω», της είπε ο Ιησούς· «πήγαινε, κι από ’δω και πέρα μην αμαρτάνεις πια».

Ο Ιησούς είναι το φως του κόσμου

[12]Τότε ο Ιησούς τους μίλησε πάλι και τους είπε: «Εγώ είμαι το φως του κόσμου· όποιος με ακολουθεί δεν θα πλανιέται στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως που οδηγεί στη ζωή».

[13]Τότε του είπαν οι Φαρισαίοι: «Εσύ ο ίδιος μαρτυρείς για τον εαυτό σου· η μαρτυρία σου δεν ισχύει».

[14]Ο Ιησούς τους απάντησε: «Κι αν εγώ καταθέτω μαρτυρία για τον εαυτό μου, η μαρτυρία μου ισχύει γιατί εγώ ξέρω από πού ήρθα και πού πηγαίνω, ενώ εσείς δεν ξέρετε ούτε από πού έρχομαι ούτε πού πηγαίνω.

[15]Εσείς κρίνετε με ανθρώπινα κριτήρια, ενώ εγώ δεν κρίνω κανέναν.

[16]Αλλά ακόμα κι αν κρίνω εγώ, η κρίση μου είναι έγκυρη, γιατί δεν είμαι μόνος, αλλά είμαστε εγώ και ο Πατέρας που μ’ έστειλε.

[17] Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.

[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.

[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.

[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.

[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.

[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.

[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.

[17]Και στο νόμο σας είναι γραμμένο πώς η μαρτυρία δύο ανθρώπων είναι έγκυρη.

[18]Εγώ καταθέτω μαρτυρία για τον εαυτό μου, συγχρόνως όμως καταθέτει και ο Πατέρας που μ' έστειλε».

[19]«Και πού είναι ο Πατέρας σου; », τον ρώτησαν τότε. Ο Ιησούς απάντησε: «Εσείς δεν ξέρετε ούτε εμένα ούτε τον Πατέρα μου· αν ξέρατε εμένα, θα ξέρατε και τον Πατέρα μου».

[20]Αυτά τα λόγια είπε ο Ιησούς ενώ δίδασκε στο ναό, στο χώρο όπου προσφέρονταν χρηματικές εισφορές, και κανείς δεν τον συνέλαβε, γιατί δεν είχε έρθει ακόμα η ώρα του.

«Εκεί που πηγαίνω εγώ, εσείς δεν μπορείτε να 'ρθείτε»

[21]Ο Ιησούς τους είπε πάλι: «Εγώ φεύγω και μάταια θα με αναζητήσετε· και θα χαθείτε εξαιτίας της αμαρτίας σας· εκεί που πηγαίνω εγώ, εσείς δεν μπορείτε να 'ρθείτε».

[22]Έλεγαν, λοιπόν, οι Ιουδαίοι: «Μήπως σκέφτεται ν' αυτοκτονήσει; Γιατί να λέει, "εκεί που πηγαίνω εγώ, εσείς δεν μπορείτε να 'ρθείτε"; »

[23]Κι εκείνος τους έλεγε: «Εσείς κατάγεστε από 'δω κάτω, ενώ εγώ κατάγομαι από πάνω· εσείς προέρχεστε από αυτόν εδώ τον κόσμο, ενώ εγώ δεν προέρχομαι από τον κόσμο αυτό.

[24]Σας είπα πως θα χαθείτε εξαιτίας των αμαρτιών σας· γιατί, αν δεν πιστέψετε πως εγώ είμαι αυτός που πραγματικά είμαι, θα πεθάνετε εξαιτίας των αμαρτιών σας».

[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?

[25]Τότε τον ρώτησαν: «Εσύ ποιος είσαι; » Ο Ιησούς τους απάντησε: «Αυτό που δεν έπαψα να σας λέω από την αρχή.

[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.

[26]Πολλά έχω να πω και να κρίνω σχετικά μ' εσάς· εκείνος όμως που μ' έστειλε είναι αξιόπιστος, κι εγώ αυτά που άκουσα από κείνον, αυτά λέω στους ανθρώπους».

[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.

[27]Εκείνοι δεν κατάλαβαν πως τους μιλούσε για τον Πατέρα.

[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

[28]Τους είπε λοιπόν ο Ιησούς: «Όταν θα υψώστε τον Υιό του Ανθρώπου, τότε θα καταλάβετε πως εγώ είμαι αυτός που πραγματικά είμαι κι ότι δεν κάνω τίποτε από μόνος μου, αλλά τα λέω αυτά όπως με δίδαξε ο Πατέρας.

[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.

[29]Αυτός που μ' έστειλε είναι πάντοτε μαζί μου· δε με άφησε μόνο μου ο Πατέρας, γιατί εγώ κάνω πάντοτε αυτά που του είναι ευάρεστα».

[30] Ditas estas coisas, muitos creram nele.

[30]Πολλοί που άκουσαν τον Ιησού να μιλάει έτσι, πίστεψαν σ' αυτόν.

«Η αλήθεια θα σας ελευθερώσει»

[31] Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;

[31]Τότε ο Ιησούς είπε στους Ιουδαίους που είχαν πιστέψει σ' αυτόν: «Αν εσείς αποδειχθείτε υπάκουοι στο λόγο μου, τότε θα είστε πραγματικά μαθητές μου·

[32] e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

[32]θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει».

[33] Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?

[33]«Εμείς είμαστε απόγονοι του Αβραάμ», του απάντησαν, «και ποτέ δεν υπήρξαμε δούλοι κανενός· πώς εσύ λες, "θα ελευθερωθείτε"; »

[34] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.

[34]Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε: «Σας βεβαιώνω πως όποιος αμαρτάνει είναι δούλος της αμαρτίας.

35 O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.

35Ο δούλος όμως δεν ανήκει για πάντα σε μια οικογένεια, ενώ ο γιος ανήκει σ' αυτήν για πάντα.

36 Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

36Αν, λοιπόν, σας ελευθερώσει ο Υιός, τότε θα είστε πραγματικά ελεύθεροι.

37 Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.

37»Ξέρω πως είστε απόγονοι του Αβραάμ· κι όμως γυρεύετε να με σκοτώσετε, γιατί ο λόγος μου δε βρίσκει χώρο μέσα σας.

38 Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.

38Εγώ, αυτά που είδα κοντά στον Πατέρα μου, αυτά λέω· κι εσείς, αυτά που είδατε από τον πατέρα σας, αυτά κάνετε».

39 Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.

39«Ο δικός μας πατέρας είναι ο Αβραάμ», του αποκρίθηκαν. Τους λέει τότε ο Ιησούς: «Αν ήσασταν γνήσια τέκνα του Αβραάμ, θα κάνατε τα έργα του Αβραάμ.

40 Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.

40Εσείς όμως θέλετε να με σκοτώσετε, έναν άνθρωπο που σας κήρυξα την αλήθεια όπως την έμαθα από το Θεό· τέτοιο πράγμα δεν το έκανε ο Αβραάμ.

41 Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.

41Εσείς κάνετε τα έργα του πατέρα σας». Τότε του είπαν: «Εμείς δεν είμαστε νόθοι· έναν πατέρα έχουμε, κι αυτός είναι ο Θεός».

42 Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

42«Αν ο Θεός ήταν πραγματικά πατέρας σας», τους είπε ο Ιησούς, «θα με αγαπούσατε, επειδή εγώ από το Θεό εξήλθα κι ήρθα σ' εσάς· εγώ δεν ήρθα από μόνος μου, εκείνος μ' έστειλε.

43 Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.

43Και ξέρετε γιατί δεν καταλαβαίνετε τη γλώσσα που σας μιλάω; Είναι γιατί δεν έχετε τη δύναμη να καταλάβετε το λόγο μου.

44 Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se

44Ο πατέρας που έχετε εσείς είναι ο διάβολος, κι όσα επιθυμεί ο πατέρας σας αυτά θέλετε να κάνετε. Εκείνος εξαρχής

firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.	ήταν ανθρωποκτόνος και δεν μπόρεσε να σταθεί μέσα στην αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει μέσα του τίποτα το αληθινό. Όταν λέει ψέματα, εκφράζει τον εαυτό του, γιατί είναι ψεύτης, κι είναι ο πατέρας του ψεύδους.
45 Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.	45Εμένα όμως, επειδή λέω την αλήθεια, δε με πιστεύετε.
46 Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?	46Ποιος από σας μπορεί να αποδείξει πως έκανα κάποια αμαρτία; Αν, λοιπόν, σας λέω την αλήθεια, γιατί δε με πιστεύετε;
47 Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.	47Εκείνος που κατάγεται από το Θεό καταλαβαίνει τα λόγια του Θεού· γι' αυτό εσείς δεν καταλαβαίνετε, γιατί δεν κατάγεστε από το Θεό».
	Ιησούς και Αβραάμ
48 Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?	48Του είπαν τότε οι Ιουδαίοι: «Καλά το λέμε εμείς πως είσαι Σαμαρείτης και δαιμονισμένος! »
49 Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.	49«Εγώ δεν είμαι δαιμονισμένος», αποκρίθηκε ο Ιησούς, «αλλά με ό, τι κάνω τιμώ τον Πατέρα μου, ενώ εσείς με περιφρονείτε.
50 Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.	50Εγώ όμως δεν επιζητώ δόξα για τον εαυτό μου. Κάποιος άλλος τη ζητάει, κι αυτός είναι ο Κριτής.
51 Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.	51Σας βεβαιώνω πως αν κάποιος τηρήσει το λόγο μου, ποτέ δε θ' αντικρύσει το θάνατο».
52 Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.	52Τότε του είπαν οι Ιουδαίοι: «Τώρα είμαστε βέβαιοι πως είσαι δαιμονισμένος. Ο Αβραάμ πέθανε όπως και οι προφήτες, κι εσύ λες, "αν κάποιος δεχτεί το λόγο μου δε θα γευτεί ποτέ το θάνατο";

53 És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?

53Μήπως εσύ είσαι ανώτερος απ’ τον πατέρα μας τον Αβραάμ που πέθανε; και οι προφήτες πέθαναν· εσύ ποιος νομίζεις πως είσαι; »

54 Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

54Απάντησε ο Ιησούς: «Αν εγώ αποδώσω δόξα στον εαυτό μου, η δόξα μου δεν είναι τίποτα· υπάρχει αυτός που με δοξάζει, ο Πατέρας μου, εκείνος για τον οποίο εσείς λέτε, ότι είναι Θεός σας.

55 Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

55Αλλά δεν τον γνωρίσατε, ενώ εγώ τον γνωρίζω. Αν πω ότι δεν τον γνωρίζω, θα είμαι ψεύτης, όπως εσείς. Τον γνωρίζω όμως και τηρώ το λόγο του.

56 Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

56Ο πατέρας σας ο Αβραάμ αναγάλλιασε στη σκέψη πως μπορεί να δει τις δικές μου τις ημέρες· τις είδε και χάρηκε».

57 Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

57Του είπαν τότε οι Ιουδαίοι: «Ούτε πενήντα χρονών δεν είσαι ακόμα κι έχεις δει τον Αβραάμ; »

58 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.

58Κι ο Ιησούς τούς αποκρίθηκε: «Σας βεβαιώνω πως πριν να γεννηθεί ο Αβραάμ, εγώ υπάρχω ».

59 Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

59Σήκωσαν τότε πέτρες να τον λιθοβολήσουν. Ο Ιησούς όμως κρύφτηκε και βγήκε από το ναό, περνώντας απ’ ανάμεσά τους· έτσι έφυγε.

João 9

A cura de um cego de nascença

1 Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.

2 E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 9

Η θεραπεία του εκ γενετής τυφλού

1Καθώς πήγαινε στο δρόμο του ο Ιησούς, είδε έναν άνθρωπο που είχε γεννηθεί τυφλός.

2Τον ρώτησαν, λοιπόν, οι μαθητές του: «Διδάσκαλε, ποιος αμάρτησε και γεννήθηκε αυτός τυφλός, ο ίδιος ή οι γονείς του; »

[3] Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.	[3]Ο Ιησούς απάντησε: «Ούτε αυτός αμάρτησε ούτε οι γονείς του, αλλά γεννήθηκε τυφλός για να φανερωθεί η δύναμη των έργων του Θεού πάνω σ' αυτόν.
[4] É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.	[4]Όσο διαρκεί η μέρα, πρέπει να εκτελώ τα έργα εκείνου που μ' έστειλε. Έρχεται η νύχτα, οπότε κανένας δεν μπορεί να εργάζεται.
[5] Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.	[5]Όσο είμαι σ' αυτόν τον κόσμο, είμαι το φως για τον κόσμο».
[6] Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,	[6]Όταν τα είπε αυτά ο Ιησούς, έφτυσε κάτω, έφτιαξε πηλό από το φτύμα, άλειψε με τον πηλό τα μάτια του τυφλού,
[7] dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.	[7]και του είπε: «Πήγαινε να νιφτείς στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ» –που σημαίνει «απεσταλμένος από το Θεό». Ξεκίνησε, λοιπόν, ο άνθρωπος, πήγε και νίφτηκε και, όταν γύρισε πίσω, έβλεπε.
[8] Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?	[8]Τότε οι γείτονες κι όσοι τον έβλεπαν προηγουμένως ότι ήταν τυφλός, έλεγαν: «Αυτός δεν είναι ο άνθρωπος που καθόταν εδώ και ζητιάνευε; »
[9] Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.	[9]Μερικοί έλεγαν: «Αυτός είναι», ενώ άλλοι έλεγαν: «Είναι κάποιος που του μοιάζει». Ο ίδιος όμως έλεγε: «Εγώ είμαι».
[10] Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?	[10]Τότε τον ρωτούσαν: «Πώς, λοιπόν, άνοιξαν τα μάτια σου; »
[11] Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.	[11]Εκείνος απάντησε: «Ένας άνθρωπος που τον λένε Ιησού έκανε πηλό, μου άλειψε τα μάτια και μου είπε: "πήγαινε στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ και νίψου"· πήγα λοιπόν εκεί, νίφτηκα και βρήκα το φως μου».

[12] Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

[12]Τον ρώτησαν, λοιπόν: «Πού είναι ο άνθρωπος εκείνος; » «Δεν ξέρω», τους απάντησε.

Os fariseus interrogam o cego

[13] Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.

[13]Τον έφεραν τότε στους Φαρισαίους, τον άνθρωπο που ήταν άλλοτε τυφλός.

[14] E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

[14]Η μέρα που έφτιαξε ο Ιησούς τον πηλό και του άνοιξε τα μάτια ήταν Σάββατο.

[15] Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.

[15]Άρχισαν λοιπόν και οι Φαρισαίοι να τον ρωτούν πάλι πώς απέκτησε το φως του. Αυτός τους απάντησε: «Έβαλε πάνω στα μάτια μου πηλό, νίφτηκα και βλέπω».

[16] Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.

[16]Μερικοί από τους Φαρισαίους έλεγαν: «Αυτός ο άνθρωπος δεν μπορεί να είναι σταλμένος από το Θεό, γιατί δεν τηρεί την αργία του Σαββάτου». Άλλοι όμως έλεγαν: «Πώς μπορεί ένας αμαρτωλός άνθρωπος να κάνει τέτοια σημεία; » Και υπήρχε διχογνωμία ανάμεσά τους.

[17] De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.

[17]Ρωτούν λοιπόν πάλι τον τυφλό: «Εσύ τι λες γι' αυτόν; πώς εξηγείς ότι σου άνοιξε τα μάτια; » Κι εκείνος τους απάντησε: «Είναι προφήτης».

[18] Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais

[18]Οι Ιουδαίοι όμως δεν εννοούσαν να πιστέψουν πως αυτός ήταν τυφλός κι απέκτησε το φως του, ώσπου κάλεσαν τους γονείς του ανθρώπου

[19] e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

[19]και τους ρώτησαν: «Αυτός είναι ο γιος σας που λέτε ότι γεννήθηκε τυφλός; Πώς, λοιπόν, τώρα βλέπει; »

[20] Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

[20]Οι γονείς του τότε αποκρίθηκαν: «Ξέρουμε πως αυτός είναι ο γιος μας κι ότι γεννήθηκε τυφλός·

[21] mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não

[21]πώς όμως τώρα βλέπει, δεν το ξέρουμε, ή ποιος του άνοιξε τα μάτια, εμείς δεν το ξέρουμε. Ρωτήστε τον ίδιο· ενήλικος είναι,

sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

αυτός μπορεί να μιλήσει για τον εαυτό του».

22 Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

22Αυτά είπαν οι γονείς του, από φόβο προς τους Ιουδαίους. Γιατί, οι Ιουδαίοι άρχοντες είχαν κιόλας συμφωνήσει να αφορίζεται από τη συναγωγή όποιος παραδεχτεί πως ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας.

23 Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

23Γι' αυτό είπαν οι γονείς του, «ενήλικος είναι, ρωτήστε τον ίδιο».

24 Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

24Κάλεσαν, λοιπόν, για δεύτερη φορά τον άνθρωπο που ήταν πριν τυφλός και του είπαν: «Πες την αλήθεια ενώπιον του Θεού· εμείς ξέρουμε ότι ο άνθρωπος αυτός είναι αμαρτωλός».

25 Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

25Εκείνος τότε τους απάντησε: «Αν είναι αμαρτωλός, δεν το ξέρω· ένα ξέρω: πως, ενώ ήμουν τυφλός, τώρα βλέπω».

26 Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

26Τον ρώτησαν πάλι: «Τι σου έκανε; Πώς σου άνοιξε τα μάτια; »

27 Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

27«Σας το είπα κιόλας», τους αποκρίθηκε, «αλλά δεν πειστήκατε· γιατί θέλετε να το ξανακούσετε; Μήπως θέλετε κι εσείς να γίνετε μαθητές του; »

28 Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

28Τον περιγέλασαν τότε και του είπαν: «Εσύ είσαι μαθητής εκείνου· εμείς είμαστε μαθητές του Μωυσή·

29 Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

29εμείς ξέρουμε πως ο Θεός μίλησε στο Μωυσή, ενώ γι' αυτόν δεν ξέρουμε την προέλευσή του».

30 Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

30Τότε απάντησε ο άνθρωπος και τους είπε: «Εδώ είναι το παράξενο, πως εσείς δεν ξέρετε από πού είναι ο άνθρωπος, κι όμως αυτός μου άνοιξε τα μάτια.

31 Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém

31Ξέρουμε πως ο Θεός τούς αμαρτωλούς δεν τους ακούει, αλλά αν κάποιος τον

teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

32 Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

33 Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

34 Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

Jesus revela-se ao cego

35 Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

36 Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

37 E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

38 Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

39 Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.

40 Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?

41 Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

João 10

Jesus, o bom pastor

σέβεται και κάνει το θέλημά του, αυτόν τον ακούει.

32Από τότε που έγινε ο κόσμος δεν ακούστηκε ν’ ανοίξει κανείς τα μάτια ενός γεννημένου τυφλού.

33Αν αυτός δεν ήταν από το Θεό δε θα μπορούσε να κάνει τίποτα».

34«Εσύ είσαι βουτηγμένος στην αμαρτία από τότε που γεννήθηκες», του αποκρίθηκαν, «και κάνεις το δάσκαλο σ’ εμάς; » Και τον πέταξαν έξω.

Πνευματική τυφλότητα

35Ο Ιησούς έμαθε ότι τον πέταξαν έξω και, όταν τον βρήκε, του είπε: «Εσύ πιστεύεις στον Υιό του Θεού; »

36Εκείνος αποκρίθηκε: «Και ποιος είναι αυτός, κύριε, για να πιστέψω σ’ αυτόν; »

37«Μα τον έχεις κιόλας δει», του είπε ο Ιησούς. «Αυτός που μιλάει τώρα μαζί σου, αυτός είναι».

38Τότε εκείνος είπε: «Πιστεύω Κύριε», και τον προσκύνησε.

39Κι ο Ιησούς είπε: «Ήρθα για να φέρω σε κρίση τον κόσμο, έτσι ώστε αυτοί που δε βλέπουν να βρουν το φως τους, κι εκείνοι που βλέπουν ν’ αποδειχθούν τυφλοί».

40Μερικοί Φαρισαίοι που ήταν εκεί μαζί του, άκουσαν τα λόγια αυτά και του είπαν: «Μήπως είμαστε κι εμείς τυφλοί; »

41«Αν ήσασταν τυφλοί», τους απάντησε ο Ιησούς, «δε θα ήσασταν ένοχοι· τώρα όμως λέτε με βεβαιότητα ότι βλέπετε· η ενοχή σας λοιπόν παραμένει».

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 10

Η παραβολή του ποιμένα και των προβάτων

[1] Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.

[2] Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.

[3] Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as suas próprias ovelhas e as conduz para fora.

[4] Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;

[5] mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

[6] Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.

[7] Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

[8] Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.

[9] Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.

[10] O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

[1]«Σας βεβαιώνω: εκείνος που δεν μπαίνει από την πόρτα στη μάντρα των προβάτων, αλλά πηδάει μέσα απ' αλλού, είναι κλέφτης και ληστής.

[2]Αυτός όμως που μπαίνει από την πόρτα είναι ο βοσκός των προβάτων.

[3]Ο φύλακας του ανοίγει και τα πρόβατα αναγνωρίζουν τη φωνή του· τα φωνάζει το καθένα με τ' όνομά του και τα οδηγεί έξω.

[4]Όταν βγάλει έξω τα πρόβατά του, μπαίνει αυτός μπροστά κι εκείνα τον ακολουθούν, γιατί αναγνωρίζουν τη φωνή του.

[5]Έναν ξένο δεν θα τον ακολουθήσουν, αλλά θα φύγουν μακριά του, γιατί δεν αναγνωρίζουν τη φωνή των ξένων».

[6]Αυτή την παραβολή τούς είπε ο Ιησούς· εκείνοι όμως δεν κατάλαβαν για ποιο πράγμα τους μιλούσε.

Ο Ιησούς είναι ο καλός ποιμένας

[7]Τους είπε λοιπόν πάλι ο Ιησούς: «Σας βεβαιώνω πως εγώ είμαι η θύρα για τα πρόβατα.

[8]Όλοι όσοι ήρθαν πριν από μένα ήταν κλέφτες και ληστές· έτσι, τα πρόβατα δεν τους αναγνώρισαν.

[9]Εγώ είμαι η θύρα· όποιος περάσει από μένα θα βρει σωτηρία· και θα μπαίνει και θα βγαίνει και θα βρίσκει βοσκή.

[10]Ο κλέφτης δεν έρχεται, παρά μόνο για να κλέψει, να σφάξει και να εξολοθρέψει· εγώ όμως ήρθα για να έχουν τα πρόβατά μου ζωή, και μάλιστα ζωή περίσσια.

[11] Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

[11]»Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας· ο καλός ποιμένας θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των προβάτων.

[12] O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo, abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

[12]Ο μισθωτός όμως, που δεν είναι ο βοσκός και δεν είναι δικά του τα πρόβατα, όταν βλέπει το λύκο να έρχεται, αφήνει τα πρόβατα και φεύγει. Έτσι ο λύκος τ' αρπάζει και τα διασκορπίζει.

[13] O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.

[13]Ο μισθωτός φεύγει, γιατί είναι μισθωτός και τα πρόβατα δεν είναι δικά του.

[14] Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,

[15] assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.

[14-15]Εγώ είμαι ο καλός βοσκός. Όπως ο Πατέρας αναγνωρίζει εμένα κι εγώ αυτόν, έτσι κι εγώ αναγνωρίζω τα δικά μου πρόβατα κι εκείνα αναγνωρίζουν εμένα· και θυσιάζω τη ζωή μου για χάρη των προβάτων.

[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[16]Έχω κι άλλα πρόβατα, που δεν ανήκουν σ' αυτή την μάντρα· πρέπει κι εκείνα να τα οδηγήσω. Θα γνωρίσουν τη φωνή μου και θα γίνουν ένα ποίμνιο με έναν ποιμένα.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[17]Γι' αυτό ο Πατέρας με αγαπάει, γιατί εγώ θυσιάζω τη ζωή μου, ώστε να την ξαναπάρω πίσω.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

[18]Κανείς δε μου την παίρνει· εγώ από μόνος μου την προσφέρω. Από μένα εξαρτάται να την προσφέρω κι από μένα εξαρτάται να την ξαναπάρω πίσω. Αυτήν την εντολή έλαβα από τον Πατέρα μου».

Nova dissensão entre os judeus

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[19]Εξαιτίας αυτών των λόγων διχάστηκαν πάλι οι Ιουδαίοι.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[20]Και πολλοί απ' αυτούς έλεγαν: «Είναι δαιμονισμένος και τρελός· τι τον ακούτε; »

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

[21]Άλλοι όμως έλεγαν: «Αυτά τα λόγια δεν είναι λόγια δαιμονισμένου· μήπως μπορεί το πονηρό πνεύμα ν' ανοίγει μάτια τυφλών; »

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[24] Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

[25] Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

[26] Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

[27] As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.

[28] Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.

[29] Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.

[30] Eu e o Pai somos um.

[31] Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.

[32] Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?

Οι Ιουδαίοι απορρίπτουν τον Ιησού

[22]Ήταν χειμώνας, και στα Ιεροσόλυμα τελούσαν τη γιορτή των Εγκαινίων.

[23]Ο Ιησούς περπατούσε στο ναό, στη στοά του Σολομώντα.

[24]Τον περικύκλωσαν τότε οι Ιουδαίοι και του έλεγαν: «Ως πότε θα μας κρατάς σε αγωνία; Αν εσύ είσαι ο Μεσσίας πες το μας καθαρά».

[25]Τους αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Σας το είπα, αλλά δε θέλετε να πιστέψετε. Τα έργα που κάνω στο όνομα του Πατέρα μου, αυτά μαρτυρούν για μένα·

[26]εσείς όμως δε θέλετε να πιστέψετε, γιατί δεν είστε από τα δικά μου πρόβατα, όπως σας είπα.

[27]Τα δικά μου τα πρόβατα αναγνωρίζουν τη φωνή μου, κι εγώ τα αναγνωρίζω και με ακολουθούν·

[28]εγώ τους δίνω αιώνια ζωή και δε θα χαθούν ποτέ, γιατί κανείς δε θα μπορέσει να τ' αρπάξει από την εξουσία μου.

[29]Ο Πατέρας μου, που μου τα έχει δώσει όλα, είναι ισχυρότερος απ' όλους. Κανείς δεν μπορεί ν' αρπάξει ό, τι βρίσκεται στα χέρια του Πατέρα μου.

[30]Εγώ κι ο Πατέρας είμαστε ένα».

[31]Οι Ιουδαίοι πήραν πάλι πέτρες για να τον λιθοβολήσουν.

[32]Ο Ιησούς τους είπε: «Πολλά καλά έργα έκανα μπροστά σας με εντολή του Πατέρα

μου· για ποιο απ’ αυτά θέλετε να με λιθοβολήσετε; »

[33] Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

[33]Του απάντησαν οι Ιουδαίοι: «Δε θέλουμε να σε λιθοβολήσουμε για κάποιο καλό έργο, αλλά επειδή βλασφημείς· ενώ είσαι άνθρωπος, παρουσιάζεις τον εαυτό σου για Θεό».

[34] Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?

[34]Ο Ιησούς τους είπε: «Μήπως δεν είναι γραμμένο στο νόμο σας, εγώ είπα είστε θεοί;

[35] Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,

[35]Στη Γραφή ονομάζονται θεοί εκείνοι στους οποίους απευθύνθηκε ο λόγος του Θεού. Και ό, τι είναι γραμμένο στη Γραφή δεν μπορεί να καταλυθεί.

[36] então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?

[36]Πώς, λοιπόν, εσείς λέτε ότι βλασφημώ, επειδή είπα ότι είμαι Υιός του Θεού, εγώ, που ο Πατέρας με ξεχώρισε και με έστειλε στον κόσμο;

[37] Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;

[37]Αν δεν κάνω τα έργα του Πατέρα μου, μη με πιστεύετε.

[38] mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.

[38]Αν όμως αυτά κάνω, ακόμα κι αν δεν πιστεύετε σ’ εμένα, πιστέψτε τουλάχιστον στα έργα. Έτσι θα μάθετε και θα αναγνωρίσετε ότι ο Πατέρας ζει μέσα σ’ εμένα, κι εγώ ζω μέσα στον Πατέρα».

[39] Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

[39]Τότε ζητούσαν πάλι να τον πιάσουν, ο Ιησούς όμως γλίτωσε από τα χέρια τους.

[40] Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

[40]Γύρισε πίσω πάλι, πέρα από τον Ιορδάνη, στον τόπο όπου αρχικά βάφτιζε ο Ιωάννης, κι έμεινε εκεί.

[41] E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal, porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

[41]Πολλοί άνθρωποι ήρθαν κοντά του κι έλεγαν: «Ο Ιωάννης δεν έκανε κανένα σημείο, όλα όμως όσα είπε για τον Ιησού ήταν αληθινά».

[42] E muitos ali creram nele.

[42]Και πολλοί εκεί πίστεψαν σ’ αυτόν.

João 11

A ressurreição de Lázaro

[1] Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

[2] Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

[3] Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

[4] Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

[5] Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

[6] Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.

[7] Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

[8] Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?

[9] Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 11

Η ανάσταση του Λαζάρου

[1]Κάποιος που ονομαζόταν Λάζαρος αρρώστησε. Ήταν από τη Βηθανία, το χωριό όπου κατοικούσαν η Μαρία και η αδερφή της η Μάρθα.

[2]Η Μαρία ήταν εκείνη που αργότερα άλειψε τον Κύριο με μύρο και σκούπισε τα πόδια του με τα μαλλιά της. Ο Λάζαρος που αρρώστησε, ήταν αδερφός της.

[3]Έστειλαν, λοιπόν, οι αδερφές του μήνυμα στον Ιησού, και του έλεγαν: «Κύριε, ο αγαπημένος σου φίλος είναι άρρωστος».

[4]Ο Ιησούς, όταν το έμαθε, είπε: «Αυτή η αρρώστια δεν είναι για να φέρει το θάνατο, αλλά για να φανεί η δύναμη του Θεού, για να φανερωθεί μέσω αυτής η δόξα του Υιού του Θεού».

[5]Ο Ιησούς αγαπούσε τη Μάρθα και την αδερφή της, καθώς και το Λάζαρο.

[6]Κι όμως, όταν έμαθε πως είναι άρρωστος, έμεινε στον τόπο όπου βρισκόταν δυο μέρες ακόμα.

[7]Έπειτα, αφού πέρασαν αυτές οι δυο μέρες, λέει στους μαθητές: «Ας ξαναγυρίσουμε στην Ιουδαία».

[8]Του λένε τότε οι μαθητές: «Διδάσκαλε, μόλις τώρα οι Ιουδαίοι ζητούσαν να σε λιθοβολήσουν, κι εσύ θες να πας πάλι εκεί; »

[9]Ο Ιησούς αποκρίθηκε: «Δώδεκα ώρες δεν έχει η μέρα; Αν περπατάει κανείς τη μέρα δε σκοντάφτει, γιατί βλέπει το φως αυτού του κόσμου.

[10] mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

[10]Αν όμως περπατάει κανείς τη νύχτα, σκοντάφτει, γιατί, βέβαια, το φως δεν είναι μέσα του».

[11] Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.

[11]Αυτά είπε, κι αμέσως ύστερα τους λέει: «Ο Λάζαρος ο φίλος μας κοιμήθηκε, πηγαίνω όμως να τον ξυπνήσω».

[12] Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.

[12]Του είπαν τότε οι μαθητές: «Κύριε, αν κοιμήθηκε, θα γίνει καλά».

[13] Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.

[13]Ο Ιησούς όμως είχε μιλήσει για το θάνατό του, ενώ εκείνοι νόμισαν πως μιλάει για το συνηθισμένο ύπνο.

[14] Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;

[14]Τότε λοιπόν ο Ιησούς τους μίλησε καθαρά: «Ο Λάζαρος πέθανε», τους λέει,

[15] e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.

[15]«και χαίρομαι για σας, για να πιστέψετε, επειδή δεν ήμουν εκεί όταν πέθανε· ας πάμε όμως κοντά του».

[16] Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.

[16]Τότε ο Θωμάς, που λεγόταν Δίδυμος, είπε στους άλλους μαθητές: «Πάμε κι εμείς, να πεθάνουμε μαζί του».

[17] Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.

[17]Όταν λοιπόν έφτασε ο Ιησούς, ο Λάζαρος βρισκόταν κιόλας τέσσερις μέρες στο μνήμα.

[18] Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.

[18]Η Βηθανία ήταν κοντά στα Ιεροσόλυμα, σε απόσταση δεκαπέντε περίπου στάδια.

[19] Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.

[19]Πολλοί από τους Ιουδαίους της πόλης είχαν έρθει στη Μάρθα και τη Μαρία, να τις παρηγορήσουν για το θάνατο του αδερφού τους.

[20] Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.

[20]Όταν όμως η Μάρθα έμαθε ότι έρχεται ο Ιησούς, πήγε να τον προϋπαντήσει, ενώ η Μαρία έμεινε στο σπίτι.

[21] Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.

[21]Είπε τότε η Μάρθα στον Ιησού: «Κύριε, αν ήσουν εδώ, δε θα πέθαινε ο αδερφός μου.

[22] Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.

[22]Ξέρω όμως πως και τώρα, ό, τι κι αν ζητήσεις από το Θεό, αυτός θα σου το δώσει.

[23] Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.

[23]«Ο αδερφός σου θ' αναστηθεί», της λέει ο Ιησούς.

[24] Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.

[24]«Το ξέρω πως θ' αναστηθεί, όταν θα γίνει η ανάσταση στην έσχατη ημέρα», του απάντησε η Μάρθα.

[25] Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;

[25]Τότε ο Ιησούς της είπε: «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή·

[26] e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?

[26]εκείνος που πιστεύει σ' εμένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει· και καθένας που ζει κι εμπιστεύεται σ' εμένα δε θα πεθάνει ποτέ. Το πιστεύεις αυτό; »

[27] Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.

[27]«Ναι, Κύριε», του λέει, «εγώ έχω πιστέψει πως εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, που περιμέναμε να 'ρθεί στον κόσμο».

[28] Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.

[28]Αφού τα είπε αυτά, έφυγε και ειδοποίησε κρυφά την αδερφή της τη Μαρία, λέγοντας: «Ο Διδάσκαλος έφτασε και σε ζητάει».

[29] Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,

[29]Εκείνη, μόλις το άκουσε, σηκώθηκε γρήγορα κι έτρεξε να πάει κοντά του,

[30] pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.

[30]γιατί ο Ιησούς δεν είχε φτάσει ακόμα στο χωριό, αλλά βρισκόταν στον τόπο όπου τον συνάντησε η Μάρθα.

[31] Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.

[31]Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, που ήταν στο σπίτι και την παρηγορούσαν, όταν είδαν τη Μαρία να σηκώνεται βιαστικά και να βγαίνει από το σπίτι, την ακολούθησαν, νομίζοντας πως πηγαίνει στο μνήμα για να κλάψει εκεί.

[32] Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.

[33] Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.

[34] E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!

[35] Jesus chorou.

[36] Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.

[37] Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?

[38] Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.

[39] Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.

[40] Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?

[41] Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.

[42] Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.

[32]Η Μαρία όμως, όταν ήρθε εκεί που ήταν ο Ιησούς, καθώς τον αντίκρυσε, έπεσε στα πόδια του και του έλεγε: «Κύριε, αν ήσουν εδώ, δε θα πέθαινε ο αδερφός μου».

[33]Ο Ιησούς, όταν την είδε να κλαίει, να κλαίνε κι οι Ιουδαίοι που είχαν έρθει μαζί της, λυπήθηκε βαθιά και ταράχτηκε.

[34]«Πού τον έχετε βάλει; » τους ρώτησε. Του λένε: «Κύριε, έλα και δες».

[35]Τότε ο Ιησούς δάκρυσε.

[36]«Δες πόσο τον αγαπούσε! » έλεγαν οι Ιουδαίοι.

[37]«Δε θα μπορούσε αυτός, που άνοιξε τα μάτια του τυφλού, να κάνει κάτι, ώστε κι αυτός εδώ να μην πεθάνει; » έλεγαν μερικοί απ' αυτούς.

[38]Ο Ιησούς, ταραγμένος πάλι και θλιμμένος μέσα του, έρχεται στο μνήμα. Αυτό ήταν μια σπηλιά, που την είσοδό της την έφραζε μια μεγάλη πέτρα.

[39]«Βγάλτε την πέτρα», λέει ο Ιησούς. Του λέει η Μάρθα, η αδερφή του νεκρού: «Κύριε, τώρα πια θα μυρίζει άσχημα, γιατί είναι τέσσερις μέρες στο μνήμα».

[40]Της λέει ο Ιησούς: «Δε σου είπα πως, αν πιστέψεις, θα δεις τη δύναμη του Θεού; »

[41]Έβγαλαν, λοιπόν, την πέτρα από το μνήμα του νεκρού. Τότε ο Ιησούς σήκωσε τα μάτια ψηλά και είπε: «Πατέρα, σ' ευχαριστώ που με άκουσες.

[42]Εγώ το ήξερα ότι πάντα με ακούς· το είπα όμως για χάρη του πλήθους που στέκει εδώ γύρω, για να πιστέψουν πως εσύ με έστειλες».

[43] E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!

[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[45] Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.

[46] Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

O plano para tirar a vida de Jesus

[47] Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?

[48] Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.

[49] Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,

[50] nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.

[51] Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano,

[43]Κι όταν τα είπε αυτά, κραύγασε με φωνή δυνατή: «Λάζαρε, έλα έξω! »

[44]Βγήκε ο νεκρός με δεμένα τα πόδια και τα χέρια σε πάνινες λουρίδες, και το πρόσωπό του περιτυλιγμένο με το σουδάριο. Τους λέει τότε ο Ιησούς: «Λύστε τον κι αφήστε τον να περπατήσει».

Η συνωμοσία για τη θανάτωση του Ιησού

(Μτ 26,1-5· Μκ 14,1-2· Λκ 22,1-2)

[45]Πολλοί, λοιπόν, από τους Ιουδαίους, αυτοί που είχαν έρθει να επισκεφθούν τη Μαρία, και είδαν τι έκανε ο Ιησούς, πίστεψαν σ’ αυτόν.

[46]Μερικοί όμως απ’ αυτούς έφυγαν και πήγαν στους Φαρισαίους και τους είπαν αυτά που έκανε ο Ιησούς.

[47]Συγκάλεσαν τότε οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι συμβούλιο και έλεγαν: «Τι θα κάνουμε; Πολλά σημεία κάνει αυτός ο άνθρωπος.

[48]Αν τον αφήσουμε να συνεχίσει έτσι, όλοι θα πιστέψουν σ’ αυτόν, και τότε θα επέμβουν οι Ρωμαίοι και θα καταστρέψουν και το ναό μας και το έθνος μας».

[49]Τότε ένας απ’ αυτούς, ο Καϊάφας, που ήταν αρχιερέας για κείνη τη χρονιά, τους είπε: «Μιλάτε σαν να μην καταλαβαίνετε τίποτα.

[50]Και δε σκέφτεστε πως είναι συμφέρον μας να πεθάνει ένας άνθρωπος για χάρη του λαού, για να μην αφανιστεί ολόκληρο το έθνος».

[51]Αυτό, βέβαια, δεν το είπε από μόνος του, αλλά ως αρχιερέας εκείνης της χρονιάς,

profetizou que Jesus estava para morrer pela nação

[52] e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

[53] Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

[54] De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

[55] Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

[56] Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

[57] Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia
Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

[1] Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

προφήτεψε πως ο Ιησούς θα πέθαινε για χάρη του έθνους·

[52]κι όχι μόνο για χάρη του έθνους, αλλά για να συνάξει σε μια ενότητα και τα διασκορπισμένα παιδιά του Θεού.

[53]Από εκείνη λοιπόν την ημέρα αποφάσισαν να τον θανατώσουν.

[54]Γι’ αυτό ο Ιησούς δεν κυκλοφορούσε πια ελεύθερα ανάμεσα στους Ιουδαίους, αλλά έφυγε από ’κει και πήγε στην περιοχή κοντά στην έρημο, σε μια πόλη που λεγόταν Εφραίμ. Εκεί έμενε μαζί με τους μαθητές του.

[55]Πλησίαζε όμως το Πάσχα των Ιουδαίων. Και πολλοί απ’ όλη τη χώρα ανέβηκαν στα Ιεροσόλυμα πριν από το Πάσχα, για να τελέσουν τους καθορισμένους καθαρμούς.

[56]Αναζητούσαν, λοιπόν, τον Ιησού, κι εκεί που στέκονταν, στο χώρο του ναού, έλεγαν μεταξύ τους: «Τι νομίζετε, δε θα ’ρθει στη γιορτή; »

[57]Μάλιστα οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι είχαν δώσει εντολές, αν μάθει κανείς πού είναι, να ειδοποιήσει για να τον συλλάβουν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 12

Η Μαρία αλείφει με μύρο τα πόδια του Ιησού
(Μτ 26,6-13· Μκ 14,3-9)

[1]Έξι μέρες πριν από το Πάσχα, ήρθε ο Ιησούς στη Βηθανία, όπου έμενε ο Λάζαρος, που είχε πεθάνει και ο Ιησούς τον ανέστησε από τους νεκρούς.

[2] Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

[2]Ετοίμασαν, λοιπόν, εκεί για χάρη του δείπνο, και η Μάρθα υπηρετούσε, ενώ ο Λάζαρος ήταν ένας απ’ αυτούς που παρακάθονταν μαζί με τον Ιησού στο δείπνο.

[3] Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso, ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

[3]Τότε η Μαρία πήρε μια φιάλη από το πιο ακριβό άρωμα της νάρδου κι άλειψε τα πόδια του Ιησού. Έπειτα σκούπισε με τα μαλλιά της τα πόδια του, κι όλο το σπίτι γέμισε με την ευωδιά του μύρου.

[4] Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

[4]Λέει τότε ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους μαθητές του, αυτός που σκόπευε να τον προδώσει:

[5] Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

[5]«Γιατί να μην πουληθεί αυτό το μύρο για τριακόσια αργυρά νομίσματα, και τα χρήματα να διανεμηθούν στους φτωχούς; »

[6] Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

[6]Αυτό το είπε όχι γιατί νοιαζόταν για τους φτωχούς, αλλά γιατί ήταν κλέφτης και, καθώς διαχειριζόταν το κοινό ταμείο, συχνά κρατούσε για τον εαυτό του από τα χρήματα που έβαζαν σ’ αυτό.

[7] Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

[7]Είπε τότε ο Ιησούς: «Άφησέ την ήσυχη· αυτό που κάνει είναι για την ημέρα του ενταφιασμού μου.

[8] porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

[8]Οι φτωχοί πάντοτε θα υπάρχουν κοντά σας, εμένα όμως δε θα με έχετε πάντοτε».

O plano para tirar a vida de Lázaro

Η συνομωσία εναντίον του Λαζάρου

[9] Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[9]Πλήθος πολύ από τους Ιουδαίους της πόλεως έμαθαν ότι ο Ιησούς βρίσκεται εκεί και ήρθαν για να δουν όχι μόνο αυτόν αλλά και το Λάζαρο, που τον είχε αναστήσει από τους νεκρούς.

[10] Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

[10]Γι’ αυτό οι αρχιερείς αποφάσισαν να σκοτώσουν και το Λάζαρο,

[11] porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

[12] No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

[13] tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

[14] E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

[15] Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

[16] Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

[17] Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

[18] Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

[11]επειδή εξαιτίας του πολλοί Ιουδαίοι εγκατέλειπαν αυτούς και πίστευαν στον Ιησού.

Η θριαμβευτική είσοδος στα Ιεροσόλυμα
(Μτ 21,1-11· Μκ 11,1-11· Λκ 19,28-40)

[12]Την άλλη μέρα, το μεγάλο πλήθος που είχε έρθει για τη γιορτή του Πάσχα, όταν άκουσαν ότι έρχεται ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα,

[13]πήραν κλαδιά φοινικιάς, και βγήκαν από την πόλη να τον προϋπαντήσουν κραυγάζοντας: Δόξα στο Θεό! Ευλογημένος αυτός που έρχεται σταλμένος από τον Κύριο! Ευλογημένος ο βασιλιάς του Ισραήλ!

[14]Ο Ιησούς είχε βρει ένα γαϊδουράκι και κάθισε πάνω του, όπως λέει η Γραφή:

[15]Μη φοβάσαι θυγατέρα μου, πόλη της Σιών· να που έρχεται σ' εσένα ο βασιλιάς σου, σε γαϊδουράκι πάνω καθισμένος.

[16]Αυτά στην αρχή δεν τα κατάλαβαν οι μαθητές του· όταν όμως ο Ιησούς ανυψώθηκε στη θεία δόξα, τότε τα θυμήθηκαν. Ό, τι είχε γράψει για κείνον η Γραφή, αυτά και του έκαναν.

[17]Όλοι, λοιπόν, εκείνοι που ήταν μαζί με τον Ιησού, όταν φώναξε το Λάζαρο από τον τάφο και τον ανέστησε από τους νεκρούς, διηγούνταν αυτά που είχαν δει.

[18]Γι' αυτό ήρθε το πλήθος να τον προϋπαντήσει, επειδή έμαθαν ότι αυτός είχε κάνει το θαυμαστό αυτό σημείο.

[19] De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

Alguns gregos desejam ver Jesus

[20] Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

[21] estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.

[22] Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

[23] Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

[25] Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

[26] Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora? Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.

[19]Οι Φαρισαίοι τότε είπαν μεταξύ τους: «Βλέπετε πως η αναβολή δεν ωφελεί· να που όλος ο κόσμος έχει τρέξει πίσω του».

Έλληνες ζητούν να δουν τον Ιησού

(Μτ 16,24-25· Μκ 8,34-35· Λκ 9,23-24)

[20]Ανάμεσα σ' αυτούς που ανέβηκαν να προσκυνήσουν στη γιορτή ήταν και μερικοί Έλληνες.

[21]Αυτοί, λοιπόν, πήγαν στο Φίλιππο, που καταγόταν από τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και τον παρακαλούσαν μ' αυτά τα λόγια: «Κύριε, θέλουμε να δούμε τον Ιησού».

[22]Πηγαίνει ο Φίλιππος και το λέει στον Ανδρέα. Έπειτα έρχονται ο Ανδρέας κι ο Φίλιππος και το λένε στον Ιησού.

[23]Ο Ιησούς τότε τους απάντησε: «Ήρθε πια η ώρα να δοξαστεί ο Υιός του Ανθρώπου.

[24]Αλήθεια σας λέω: Αν του σιταριού ο σπόρος πέσει στη γη αλλά δεν πεθάνει, μένει ένας μονάχος σπόρος· αν όμως πεθάνει, κάνει άφθονον καρπό.

[25]Αυτός που αγαπάει τη ζωή του, θα τη χάσει· αυτός όμως που τη ζωή του δεν τη λογαριάζει όσο κρατάει αυτός ο κόσμος, θα τη φυλάξει για την αιώνια ζωή.

[26]Όποιος θέλει να με υπηρετεί ας ακολουθεί το δικό μου δρόμο, κι όπου είμαι εγώ, εκεί θα είναι κι ο δικός μου υπηρέτης. Κι ο Πατέρας μου θα τιμήσει όποιον με υπηρετεί».

Ο Ιησούς μιλάει για το θάνατό του

[27]«Νιώθω τώρα ταραχή μέσα μου. Αλλά τι να πω; Να πω "Πατέρα, γλίτωσέ με απ' ό, τι θα συμβεί αυτή την ώρα"; Μα εγώ γι' αυτό ακριβώς ήρθα, για να περάσω αυτή την ώρα της οδύνης.

[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.

[28]Θα πω, “Πατέρα, κάνε αυτό που θα δοξάσει το όνομά σου”». Τότε ήρθε μια φωνή από τον ουρανό: «Το όνομά μου το δόξασα και θα το δοξάσω και πάλι».

[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.

[29]Το πλήθος των ανθρώπων που βρίσκονταν εκεί και άκουσαν τη φωνή, έλεγαν πως έγινε βροντή. Άλλοι έλεγαν: «Άγγελος του μίλησε».

[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.

[30]Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε: «Αυτή η φωνή δεν ακούστηκε για μένα αλλά για σας.

[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.

[31]Έφτασε η ώρα που ο κόσμος αυτός θα κριθεί· έφτασε η ώρα που ο άρχοντας αυτού του κόσμου θα διωχτεί έξω από τον κόσμο.

[32] E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.

[32]Εγώ, όταν θα υψωθώ από τη γη, όλους τους ανθρώπους θα τους τραβήξω κοντά μου».

[33] Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.

[33]Λέγοντας αυτό, υποδήλωνε με τι είδος θάνατο θα πέθαινε.

[34] Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?

[34]Τότε το πλήθος τού αποκρίθηκε: «Εμείς μάθαμε από το νόμο πως ο Μεσσίας θα ζήσει αιώνια· πώς εσύ λες ότι πρέπει να υψωθεί από τη γη ο Υιός του Ανθρώπου; Ποιος είναι αυτός ο Υιός του Ανθρώπου; »

[35] Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai enquanto tendes a luz, para que as trevas não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

[35]Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Λίγον καιρό ακόμα το φως θα είναι ανάμεσά σας. Περπατάτε όσο έχετε το φως, για να μη σας πιάσει το σκοτάδι· κι αυτός που περπατάει στο σκοτάδι δεν ξέρει πού πάει.

[36] Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

[36]Όσο έχετε το φως πιστεύετε στο φως, για να γίνετε παιδιά του φωτός».

A explicação da incredulidade dos judeus

Η απιστία των Ιουδαίων

Αυτά είπε ο Ιησούς, κι έφυγε και κρύφτηκε μακριά τους.

37 E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,

37Και μολονότι είχε κάνει τόσα θαύματα μπροστά στα μάτια τους, εκείνοι δεν πίστευαν σ’ αυτόν,

38 para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

38έτσι ώστε να επαληθευτούν τα λόγια που είχε πει ο προφήτης Ησαΐας: Κύριε, ποιος πίστεψε στο μήνυμά μας; Σε ποιον φανέρωσε ο Κύριος τη δύναμή του;

39 Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:

39Ο Ησαΐας είχε πει επίσης για ποιο λόγο αυτοί δεν μπορούσαν να πιστέψουν:

40 Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.

40Ο Θεός τύφλωσε τα μάτια τους και σκότισε το νου τους, έτσι που να μη δούνε με τα μάτια τους, και με το νου τους να μην καταλάβουν, κι επιστρέψουν σ’ εμένα και τους γιατρέψω.

41 Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

41Αυτά τα είχε πει ο Ησαΐας για τον Ιησού· κι είχε μιλήσει έτσι γι’ αυτόν, όταν είδε τη δόξα του.

42 Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;

42Πολλοί ωστόσο κι από τους άρχοντες πίστεψαν σ’ αυτόν, αλλά δεν ομολογούσαν την πίστη τους εξαιτίας των Φαρισαίων, για να μην τους διώξουν από τη συναγωγή.

43 porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

43Προτίμησαν τον έπαινο των ανθρώπων παρά τον έπαινο του Θεού.

O resumo do ensino de Jesus

Συνοπτική δημόσια διδασκαλία του Ιησού

44 E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

44Ο Ιησούς φώναξε δυνατά και είπε: «Αυτός που πιστεύει σ’ εμένα, δεν πιστεύει μόνο σ’ εμένα, αλλά και σ’ εκείνον που μ’ έστειλε·

45 E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.

45κι αυτός που βλέπει εμένα, βλέπει και εκείνον που μ’ έστειλε.

46 Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

46Εγώ ήρθα στον κόσμο σαν το φως, έτσι ώστε όποιος πιστεύει σ’ εμένα να μη μείνει στο σκοτάδι.

[47] Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.

[48] Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.

[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.

[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

[47]Όποιος ακούσει τα λόγια μου και δεν τα δεχτεί, αυτόν δεν θα τον κρίνω εγώ, γιατί δεν ήρθα για να καταδικάσω τον κόσμο, αλλά για να τον σώσω.

[48]Αυτός που με απορρίπτει και δε δέχεται τα λόγια μου, σ' αυτά θα βρει εκείνον που θα τον δικάσει· ο λόγος που κήρυξα, αυτός θα τον κρίνει την έσχατη ημέρα.

[49]Γιατί, εγώ δε δίδαξα από μόνος μου, αλλά ο Πατέρας που μ' έστειλε, εκείνος μου όρισε τι να πω και τι να κηρύξω.

[50]Και ξέρω πως ό, τι ορίζει εκείνος, οδηγεί στην αιώνια ζωή. Αυτά, λοιπόν, που κηρύττω εγώ, τα κηρύττω έτσι όπως μου τα έχει πει ο Πατέρας».

João 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.

[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,

[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 13

Ο Ιησούς πλένει τα πόδια των μαθητών

(Μτ 23,6-12· 10,24-40· Λκ 22,24-28· 6,40)

[1]Πριν από τη γιορτή του Πάσχα, ξέροντας ο Ιησούς πως ήρθε η καθορισμένη γι' αυτόν ώρα να φύγει από τούτο τον κόσμο, και να πάει στον Πατέρα, έδειξε την αγάπη του ως το τέλος σ' αυτούς που, μέσα σ' αυτόν τον κόσμο τού ανήκαν και τους αγαπούσε.

[2]Βρίσκονταν στο δείπνο, κι ο διάβολος είχε βάλει κιόλας στην καρδιά του Ιούδα του Ισκαριώτη, γιου του Σίμωνα, τη σκέψη να παραδώσει τον Ιησού στους εχθρούς του.

[3]Ο Ιησούς ήξερε ότι ο Πατέρας τού είχε δώσει απεριόριστη εξουσία, κι ότι από τον Πατέρα ήρθε και στον Πατέρα επιστρέφει.

4 levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.

4Σηκώνεται, λοιπόν, από το τραπέζι που δειπνούσαν, βγάζει το ιμάτιό του, παίρνει μια πετσέτα και τη ζώνεται·

5 Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.

5έπειτα βάζει νερό στη λεκάνη κι αρχίζει να πλένει τα πόδια των μαθητών και να τα σκουπίζει με την πετσέτα που είχε ζωστεί.

6 Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?

6Φτάνει λοιπόν και στο Σίμωνα Πέτρο· αυτός του λέει: «Εσύ, Κύριε, θα μου πλύνεις τα πόδια; »

7 Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.

7«Αυτό που κάνω εγώ», του αποκρίθηκε ο Ιησούς, «εσύ δεν το καταλαβαίνεις τώρα· θα το καταλάβεις όμως αργότερα».

8 Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

8Του λέει ο Πέτρος: «Ποτέ δε θα σ' αφήσω να μου πλύνεις τα πόδια». «Αν δεν σε πλύνω», του αποκρίθηκε ο Ιησούς, «δεν έχεις θέση κοντά μου».

9 Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

9Του λέει τότε ο Σίμων Πέτρος: «Αν είναι έτσι, Κύριε, όχι μόνο τα πόδια να μου πλύνεις αλλά και τα χέρια και το κεφάλι».

10 Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés; quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

10«Αυτός που έχει κάνει λουτρό», του λέει ο Ιησούς, «είναι ολόκληρος καθαρός και δεν έχει ανάγκη να πλύνει παρά μόνο τα πόδια του. Εσείς είστε καθαροί, όχι όμως όλοι».

11 Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

11Ο Ιησούς ήξερε αυτόν που θα τον παραδώσει· γι' αυτό είπε «δεν είστε όλοι καθαροί».

Uma lição de humildade

12 Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

12Όταν τους έπλυνε τα πόδια, φόρεσε το ιμάτιό του, πήρε πάλι τη θέση του στο τραπέζι και τους είπε: «Καταλαβαίνετε τι έκανα σ' εσάς;

13 Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

13Εσείς με φωνάζετε "Διδάσκαλε" και "Κύριε", και σωστά το λέτε, γιατί είμαι.

14 Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

14Αν, λοιπόν, εγώ ο Κύριος κι ο Διδάσκαλος σας έπλυνα τα πόδια, έχετε κι εσείς την υποχρέωση να πλένετε ο ένας τα πόδια του άλλου.

15 Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

15Σας έδωσα το παράδειγμα, για να κάνετε κι εσείς όπως έκανα εγώ.

16 Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

16Η αλήθεια είναι πως δεν υπάρχει δούλος ανώτερος από τον κύριό του, ούτε απεσταλμένος ανώτερος από κείνον που τον έστειλε.

17 Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

17Εάν τα μάθατε αυτά, θα είστε μακάριοι αν τα εφαρμόζετε κιόλας.

18 Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

18»Δε μιλάω για όλους σας. Εγώ ξέρω ποιους διάλεξα· πρέπει όμως να εκπληρωθεί αυτό που είπε η Γραφή: Εκείνος, που μοιράζεται μαζί μου το ψωμί, στράφηκε εναντίον μου.

19 Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

19Σας τα λέω από τώρα πριν γίνουν, ώστε, όταν γίνουν, να πιστέψετε ότι εγώ είμαι αυτός, στον οποίο αναφέρονται αυτά.

20 Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

20Σας βεβαιώνω ότι όποιος δέχεται αυτόν που στέλνω εγώ, εμένα δέχεται· κι όποιος δέχεται εμένα, δέχεται εκείνον που με έστειλε».

O traidor indicado

Ο Ιησούς προλέγει ότι θα προδοθεί

(Μτ 26,20-25· Μκ 14,17-21· Λκ 22,21-23)

21 Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

21Όταν τα είπε αυτά ο Ιησούς, ταράχτηκε μέσα του βαθιά, μίλησε ανοιχτά και είπε: «Αλήθεια σας λέω, ένας από σας θα με προδώσει στους εχθρούς μου».

22 Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

22Οι μαθητές κοίταζαν ο ένας τον άλλο με απορία, μην ξέροντας για ποιον μιλάει.

23 Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

23Ένας από τους μαθητές του, που ο Ιησούς τον αγαπούσε, ήταν γερμένος στο τραπέζι κοντά στο στήθος του.

[24] a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

[25] Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

[26] Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

[27] E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

[28] Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

[29] Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

[30] Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

O novo mandamento

[31] Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

[32] se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

[33] Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós

[24]Κάνει, λοιπόν, νόημα σ’ αυτόν ο Σίμων Πέτρος να μάθει ποιος ήταν αυτός για τον οποίο μιλούσε.

[25]Έγειρε τότε εκείνος ο μαθητής στο στήθος του Ιησού και τον ρώτησε: «Ποιος είναι, Κύριε; »

[26]Ο Ιησούς αποκρίθηκε: «Είναι εκείνος, στον οποίο θα δώσω ένα κομμάτι ψωμί, αφού το βουτήξω στο πιάτο». Παίρνει τότε ένα κομμάτι ψωμί, το βουτάει στο πιάτο και το δίνει στον Ιούδα τον Ισκαριώτη, γιο του Σίμωνα.

[27]Όταν ο Ιούδας πήρε το ψωμί, μπήκε ο σατανάς μέσα του. Του λέει, λοιπόν, ο Ιησούς: «Ό, τι έχεις να κάνεις κάνε το γρήγορα».

[28]Αυτό κανείς απ’ όσους έτρωγαν εκεί μαζί δεν κατάλαβε γιατί του το είπε·

[29]επειδή μάλιστα ο Ιούδας κρατούσε το ταμείο, μερικοί νόμιζαν πως ο Ιησούς του είπε, «αγόρασε ό, τι μας χρειάζεται για τη γιορτή», ή να δώσει κάτι στους φτωχούς.

[30]Εκείνος, αφού πήρε το ψωμί, βγήκε αμέσως έξω. Ήταν νύχτα.

Η νέα εντολή

[31]Όταν εκείνος έφυγε, λέει ο Ιησούς: «Ήρθε τώρα η ώρα να φανερωθεί η δόξα του Υιού του Ανθρώπου κι ο Θεός να δοξαστεί εξαιτίας του·

[32]κι αν ο Θεός δοξαστεί δι’ αυτού, τότε κι ο Θεός θα τον δοξάσει κοντά του, κι αυτό μάλιστα θα γίνει πολύ γρήγορα.

[33]Παιδιά μου, για πολύ λίγο θα είμαι ακόμη μαζί σας· θα με αναζητήσετε, και αυτό που είπα στους Ιουδαίους, πως

outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

[34] Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

[35] Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

[36] Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

[37] Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

[38] Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais cantará o galo antes que me negues três vezes.

João 14

Jesus conforta os discípulos

[1] Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

[2] Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

[3] E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo,

δηλαδή εκεί που πηγαίνω εγώ εσείς δεν μπορείτε να 'ρθείτε, το λέω και σ' εσάς τώρα.

[34]Σας δίνω μια νέα εντολή, να αγαπάτε ο ένας τον άλλο. Όπως σας αγάπησα εγώ, να αγαπάτε κι εσείς ο ένας τον άλλο.

[35]Έτσι θα σας ξεχωρίζουν όλοι πως είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας για τον άλλο».

Ο Ιησούς προλέγει την άρνηση του Πέτρου

(Μτ 26,31-35· Μκ 14,27-31· Λκ 22,31-34)

[36]Του λέει τότε ο Σίμων Πέτρος: «Πού πηγαίνεις, Κύριε; » Του αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Εκεί που πηγαίνω εγώ, δεν μπορείς εσύ να με ακολουθήσεις τώρα· θα με ακολουθήσεις όμως αργότερα».

[37]Του λέει ο Πέτρος: «Κύριε, γιατί δεν μπορώ να σε ακολουθήσω τώρα; Εγώ και τη ζωή μου θα θυσιάσω για σένα».

[38]Του αποκρίνεται ο Ιησούς: «Τη ζωή σου θα θυσιάσεις για μένα; Σε βεβαιώνω ότι πριν λαλήσει απόψε ο πετεινός, θα αρνηθείς τρεις φορές πως με ξέρεις».

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 14

Ο Ιησούς είναι η οδός που οδηγεί στον Πατέρα

[1]«Μην ταράζεται η καρδιά σας· να 'χετε πίστη στο Θεό, να 'χετε πίστη και σ' εμένα.

[2]Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλοί τόποι διαμονής· αν δεν υπήρχαν, θα σας το 'λεγα. Εγώ πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο.

[3]Κι όταν πάω και σας ετοιμάσω τόπο, πάλι θα 'ρθώ και θα σας πάρω κοντά μου, ώστε όπου είμαι εγώ να είστε κι εσείς.

para que, onde eu estou, estejais vós também.

[4] E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

[4]Ξέρετε, βέβαια, και πού πηγαίνω και την οδό που οδηγεί εκεί».

[5] Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

[5]«Κύριε», του λέει ο Θωμάς, «δεν ξέρουμε πού πηγαίνεις· πώς λοιπόν μπορούμε να ξέρουμε την οδό που οδηγεί εκεί; »

[6] Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.

[6]Ο Ιησούς του απάντησε: «Εγώ είμαι η οδός, η αλήθεια και η ζωή· κανείς δεν πηγαίνει στον Πατέρα παρά μόνο αν περάσει από μένα.

[7] Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.

[7]Αν με είχατε γνωρίσει, θα είχατε γνωρίσει και τον Πατέρα μου. Αλλά κι από τώρα τον γνωρίζετε και τον έχετε δει».

[8] Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.

[8]«Κύριε», του λέει ο Φίλιππος, «δείξε μας τον Πατέρα, κι αυτό μας αρκεί».

[9] Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

[9]Του λέει ο Ιησούς: «Τόσον καιρό είμαι μαζί σας, Φίλιππε, και δε μ’ έχεις γνωρίσει; Αυτός που έχει δει εμένα, έχει δει τον Πατέρα. Πώς μπορείς εσύ να λες “δείξε μας τον Πατέρα”;

[10] Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.

[10]Δεν πιστεύεις πως εγώ είμαι αχώριστος από τον Πατέρα, κι ο Πατέρας από μένα; Τα λόγια που σας λέω εγώ, δεν τα λέω από μόνος μου· κι ο Πατέρας, που είναι ένα μ’ εμένα, αυτός πραγματοποιεί τα έργα.

[11] Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.

[11]Πιστέψτε με ότι εγώ είμαι αχώριστος από τον Πατέρα, κι ο Πατέρας από μένα· αν πάλι δεν πιστεύετε στο λόγο μου, πιστέψτε εξαιτίας των ίδιων των έργων.

[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as

[12]»Σας βεβαιώνω πως αυτός που πιστεύει σ’ εμένα, θα κάνει κι εκείνος τα ίδια έργα που κάνω εγώ και μάλιστα ακόμη

obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.

13 E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.

14 Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.

15 Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

Jesus promete outro Consolador

16 E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,

17 o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.

18 Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.

19 Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.

20 Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.

21 Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.

μεγαλύτερα απ’ αυτά, γιατί εγώ πηγαίνω κοντά στον Πατέρα.

13Κι ό, τι ζητήσετε στο όνομά μου, θα το κάνω, ώστε η δόξα του Πατέρα να φανερωθεί μέσω του Υιού.

14Αν ζητήσετε κάτι στο όνομά μου, εγώ θα το πραγματοποιήσω».

Ο Ιησούς υπόσχεται ότι θα στείλει το Πνεύμα

15«Αν με αγαπάτε, τηρήστε τις εντολές μου.

16Κι εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα να σας δώσει άλλον Παράκλητο, το Πνεύμα της Αλήθειας, ώστε να είναι για πάντα μαζί σας.

17Το Πνεύμα αυτό δεν μπορεί να το δεχτεί ο κόσμος, γιατί ούτε το διακρίνει ούτε το γνωρίζει· εσείς το γνωρίζετε, γιατί μένει κοντά σας και θα υπάρχει μέσα σας.

18Δε θα σας αφήσω ορφανούς· θα ξανάρθω κοντά σας.

19Σε λίγο ο κόσμος δεν θα με βλέπει πια, εσείς όμως θα με βλέπετε, γιατί εγώ εξακολουθώ να ζω· το ίδιο κι εσείς θα ζείτε.

20Όταν έρθει εκείνη η μέρα, θα το καταλάβετε ότι εγώ είμαι αχώριστος από τον Πατέρα, κι εσείς από μένα, κι εγώ από σας.

21Εκείνος που κρατάει τις εντολές μου και τις εκτελεί, αυτός με αγαπάει· κι αυτός που με αγαπάει θ’ αγαπηθεί από τον Πατέρα μου, κι εγώ θα τον αγαπήσω και θα του φανερώσω τον εαυτό μου».

[22] Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?

[23] Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o amará, e viremos para ele e faremos nele morada.

[24] Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.

[25] Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;

[26] mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

[27] Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.

[28] Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.

[29] Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.

[30] Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;

[22]«Κύριε», του λέει ο Ιούδας, όχι ο Ισκαριώτης, «γιατί θα φανερώσεις τον εαυτό σου σ’ εμάς κι όχι στον κόσμο; »

[23]«Όποιος με αγαπάει», του αποκρίθηκε ο Ιησούς, «θα τηρήσει το λόγο μου. Κι ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει, και θα έρθουμε σ’ αυτόν και θα κατοικήσουμε μαζί του.

[24]Αυτός που δε με αγαπάει δεν ακολουθεί τα λόγια μου. Τα λόγια όμως που ακούτε δεν προέρχονται από μένα, αλλά από τον Πατέρα που μ’ έστειλε.

[25]»Αυτά σας τα δίδαξα όλον αυτό τον καιρό που βρίσκομαι κοντά σας.

[26]Αλλά το Πνεύμα το Άγιο, ο Παράκλητος, που θα στείλει ο Πατέρας στο όνομά μου, εκείνος θα σας διδάξει τα πάντα και θα φέρει στη μνήμη σας όλα όσα σας έχω πει εγώ».

Η ειρήνη του Θεού

[27]«Φεύγω και σας αφήνω την ειρήνη. Τη δική μου ειρήνη σας δίνω. Δε σας τη δίνω όπως τη δίνει ο κόσμος. Μην ανησυχείτε και μη δειλιάζετε.

[28]Ακούσατε αυτό που σας είπα: “φεύγω, αλλά θα ξανάρθω κοντά σας”. Αν με αγαπούσατε, θα χαιρόσασταν που σας είπα ότι πηγαίνω στον Πατέρα, γιατί ο Πατέρας είναι ανώτερος από μένα.

[29]Σας τα είπα αυτά τώρα, πριν γίνουν, ώστε, όταν τα δείτε να γίνονται, να πιστέψετε.

[30]Δε θα μιλήσω πια για πολύ μαζί σας, γιατί ο κυρίαρχος αυτού του κόσμου έρχεται να με θανατώσει, αν και δεν έχει πάνω μου καμιά εξουσία.

[31] contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

[31]Ο κόσμος όμως πρέπει ν' αναγνωρίσει ότι αγαπώ τον Πατέρα και πεθαίνοντας κάνω αυτό που ήταν η εντολή του. »Και τώρα σηκωθείτε. Ας φύγουμε από 'δω».

João 15

A videira e os ramos

[1] Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.

[2] Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.

[3] Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;

[4] permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.

[5] Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 15

Ο Ιησούς - το αληθινό κλήμα

[1]«Εγώ είμαι το αληθινό κλήμα, κι ο Πατέρας μου είναι ο αμπελουργός.

[2]Κάθε κληματόβεργα πάνω μου που δεν κάνει καρπό την κόβει· και κάθε κληματόβεργα που κάνει καρπό την κλαδεύει, για να καρποφορήσει περισσότερο.

[3]Εσείς είστε κιόλας κλαδεμένοι και καθαροί εξαιτίας των όσων σας έχω διδάξει.

[4]Μείνετε ενωμένοι μαζί μου· τότε θα 'μαι κι εγώ ενωμένος μαζί σας. Όπως η κληματόβεργα δεν μπορεί να καρποφορήσει από μόνη της, αν δεν είναι ενωμένη με το κλήμα, το ίδιο κι εσείς αν δε μείνετε ενωμένοι μαζί μου.

[5]Εγώ είμαι το κλήμα, εσείς οι κληματόβεργες. Εκείνος που μένει ενωμένος μαζί μου κι εγώ μαζί του, αυτός δίνει άφθονο καρπό, γιατί χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε.

[6]Αν κάποιος δεν μένει ενωμένος μαζί μου, θα τον πετάξουν έξω σαν την κληματόβεργα, και θα ξεραθεί. Τις βέργες αυτές τις μαζεύουν, τις ρίχνουν στη φωτιά, και καίγονται.

[7]Αν μείνετε ενωμένοι μαζί μου και τα λόγια μου μείνουν ζωντανά μέσα σας, ό, τι θελήσετε ζητήστε το και θα σας δοθεί.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[8]Μ’ αυτόν τον τρόπο φανερώνεται η δόξα του Πατέρα μου: Όταν εσείς δώσετε άφθονο καρπό κι αποδειχθείτε έτσι μαθητές μου».

Η εντολή της αγάπης

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[9]«Όπως με αγάπησε ο Πατέρας, έτσι σας αγάπησα κι εγώ· μείνετε πιστοί στην αγάπη μου.

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[10]Και θα μείνετε πιστοί στην αγάπη μου, αν τηρήσετε τις εντολές μου, όπως εγώ τήρησα τις εντολές του Πατέρα μου και γι’ αυτό μένω πιστός στην αγάπη του.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[11]»Σας τα είπα αυτά, ώστε η χαρά η δική μου να είναι μέσα σας, κι η χαρά σας να είναι ολοκληρωμένη.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[12]Αυτή είναι η δική μου εντολή: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο, όπως εγώ σας αγάπησα.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[13]Κανείς δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη, από κείνον που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των φίλων του.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[14]Εσείς είστε φίλοι μου, αν κάνετε αυτά που εγώ σας παραγγέλλω.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[15]Δε σας ονομάζω πια δούλους, γιατί ο δούλος δεν ξέρει τι κάνει ο κύριός του. Σας ονομάζω φίλους, γιατί σας έκανα γνωστά όλα όσα άκουσα από τον Πατέρα μου.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

[16]Δε με διαλέξατε εσείς, αλλά εγώ σας διάλεξα και σας όρισα να πάτε και να καρποφορήσετε, κι ο καρπός σας να είναι μόνιμος. Ώστε ό, τι ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, να σας το δώσει.

[17] Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

[17]Αυτή την εντολή σας δίνω: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο».

Το μίσος του κόσμου

[18] Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

[18]«Αν σας μισεί ο κόσμος, να ξέρετε πως πριν από σας εμένα έχει μισήσει.

[19] Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

[19]Αν ανήκατε στον κόσμο, τότε ο κόσμος θα σας αγαπούσε σαν κάτι δικό του. Επειδή όμως δεν ανήκετε στον κόσμο, αφού εγώ σας διάλεξα και σας ξεχώρισα από τον κόσμο, γι’ αυτό σας μισεί ο κόσμος.

[20] Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também perseguirão a vós outros; se guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

[20]Να θυμάστε το λόγο που σας είπα: δεν υπάρχει δούλος ανώτερος από τον κύριό του. Αν εμένα καταδίωξαν, θα καταδιώξουν κι εσάς· αν εφάρμοσαν τα λόγια μου, θα εφαρμόσουν και τα δικά σας.

[21] Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.

[21]Αλλά θα σας τα κάνουν όλα αυτά εξαιτίας μου, γιατί δεν ξέρουν αυτόν που με έστειλε.

[22] Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.

[22]Αν δεν είχα έρθει και δεν τους είχα κηρύξει, δε θα είχαν αμαρτία. Τώρα όμως δεν έχουν καμιά δικαιολογία για την αμαρτία που διαπράττουν.

[23] Quem me odeia odeia também a meu Pai.

[23]Αυτός που μισεί εμένα, μισεί και τον Πατέρα μου.

[24] Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.

[24]Αν δεν είχα κάνει ανάμεσά τους τα έργα που κανείς άλλος δεν έκανε, δε θα είχαν αμαρτία. Τώρα όμως και τα έργα έχουν δει, και μας έχουν μισήσει κι εμένα και τον Πατέρα μου.

[25] Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.

[25]Αλλά αυτό γίνεται για να εκπληρωθεί ο λόγος που είναι γραμμένος στο νόμο τους: με μίσησαν χωρίς καμιά αιτία.

[26] Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;

[27] e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

[26]»Όταν έρθει ο Παράκλητος, που θα σας τον στείλω εγώ από τον Πατέρα, το Πνεύμα της Αλήθειας, που εκπορεύεται από τον Πατέρα, αυτός θα ερμηνεύσει την αποστολή μου.

[27]Αλλά κι εσείς θα δώσετε μαρτυρία για μένα, γιατί εξαρχής είστε μαζί μου».

João 16

A missão do Consolador

[1] Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.

[2] Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.

[3] Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.

[4] Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de que eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

[5] Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

[6] Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

[7] Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

[8] Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 16

[1]«Αυτά σας τα είπα για να μην κλονιστεί η πίστη σας.

[2]Θα σας διώξουν απ’ τις συναγωγές. Θα έρθει μάλιστα ο καιρός που όποιος σας θανατώσει θα νομίζει πως έτσι υπηρετεί το Θεό.

[3]Αυτά θα τα πράξουν γιατί δε γνώρισαν τον Πατέρα ούτε εμένα.

[4]Αλλά σας τα είπα αυτά, ώστε, όταν έρθει η ώρα τους να γίνουν, να το θυμηθείτε πως εγώ σας τα είχα πει πιο μπροστά. Δε σας τα είπα, βέβαια, εξαρχής, επειδή ήμουν μαζί σας».

Το έργο του Αγίου Πνεύματος

[5]«Τώρα όμως εγώ πηγαίνω σ’ εκείνον πού μ’ έστειλε, και κανένας σας δε με ρωτάει πού πηγαίνω.

[6]Μόνο που η λύπη έχει γεμίσει την καρδιά σας, επειδή σας τα είπα αυτά.

[7]Κι όμως, εγώ σας λέω την αλήθεια· σας συμφέρει να φύγω εγώ. Γιατί, αν εγώ δεν φύγω, δε θα έρθει σ’ εσάς ο Παράκλητος· ενώ αν πάω εκεί, θα τον στείλω σ’ εσάς.

[8]Κι όταν έρθει εκείνος, θα ελέγξει τους ανθρώπους ως προς την αμαρτία, ως προς

τη δικαιοσύνη και ως προς την κρίση του Θεού.

[9] do pecado, porque não crêem em mim;

[9]Ως προς την αμαρτία, επειδή δεν πιστεύουν σ’ εμένα.

[10] da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;

[10]Ως προς τη δικαιοσύνη, επειδή εγώ πηγαίνω δικαιωμένος στον Πατέρα, και δε θα με βλέπετε πια.

[11] do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.

[11]Και ως προς την κρίση, επειδή ο κυρίαρχος αυτού του κόσμου είναι κιόλας καταδικασμένος.

[12] Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;

[12]»Πολλά έχω ακόμη να σας πω, αλλά δεν μπορείτε τώρα να σηκώσετε μεγαλύτερο βάρος.

[13] quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.

[13]Όταν όμως θα έρθει εκείνος, το Πνεύμα της Αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια. Γιατί δε θα μιλήσει από μόνος του, αλλά θα πει όσα θα ακούσει, και θα σας αναγγείλει αυτά που μέλλουν να συμβούν.

[14] Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[14]Εκείνος θα φανερώσει τη δική μου δόξα, γιατί θα πάρει από αυτά που εγώ έχω και θα σας τα αναγγείλει.

[15] Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[15]Όλα όσα ανήκουν στον Πατέρα είναι δικά μου· γι’ αυτό σας είπα πως το Πνεύμα θα πάρει από αυτά που έχω εγώ και θα σας τα αναγγείλλει».

Η λύπη θα μετατραπεί σε χαρά

[16] Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.

[16]«Σε λίγο δεν θα με βλέπετε πια, αλλά και πάλι σε λίγο θα με δείτε, γιατί εγώ πηγαίνω στον Πατέρα».

[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?

[17]Είπαν τότε μερικοί μαθητές του μεταξύ τους: «Τι σημαίνει αυτό που μας λέει, “σε λίγο δεν θα με βλέπετε, αλλά και πάλι σε λίγο θα με δείτε”; Και τι σημαίνει, “πηγαίνω στον Πατέρα”; »

18 Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.

19 Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

20 Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

21 A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada; mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

22 Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

23 Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

24 Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

Palavras de despedida

25 Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

26 Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

18Συζητούσαν λοιπόν: «Τι να σημαίνει αυτό το “σε λίγο” που λέει; Δεν καταλαβαίνουμε τι θέλει να πει».

19Ο Ιησούς κατάλαβε πως ήθελαν να τον ρωτήσουν και τους είπε: «Συζητάτε μεταξύ σας γι’ αυτό που σας είπα, “σε λίγο δεν θα με βλέπετε, και πάλι σε λίγο θα με δείτε”;

20Σας βεβαιώνω πως εσείς θα κλάψετε και θα θρηνήσετε, ενώ ο κόσμος θα χαρεί. Εσείς θα λυπηθείτε, η λύπη σας όμως θα μετατραπεί σε χαρά.

21Όταν η γυναίκα είναι να γεννήσει, υποφέρει πολύ, γιατί ήρθε η ώρα των πόνων της· όταν όμως γεννήσει το παιδί, ξεχνάει πια τους πόνους, από τη χαρά της που έφερε έναν άνθρωπο στον κόσμο.

22Κι εσείς, λοιπόν, τώρα λυπόσαστε· αλλά θα σας ξαναδώ και θα χαρεί η καρδιά σας, και τη χαρά σας κανείς δε θα μπορέσει να σας την αφαιρέσει.

23»Όταν έρθει εκείνη η μέρα, τίποτα δε θα έχετε να με ρωτήσετε. Σας βεβαιώνω πως αν ζητήσετε κάτι από τον Πατέρα στο όνομά μου, αυτός θα σας το δώσει.

24Ως τώρα δε ζητήσατε τίποτα στο όνομά μου· να ζητάτε και θα παίρνετε, κι έτσι η χαρά σας θα είναι πλήρης».

Ο Ιησούς νίκησε τον κόσμο

25«Όλα αυτά σας τα είπα χρησιμοποιώντας εικόνες. Πλησιάζει ο καιρός που δε θα σας μιλάω πια με εικόνες, αλλά θα σας μιλήσω καθαρά για τον Πατέρα.

26Όταν έρθει εκείνη η μέρα, θα του απευθύνετε τα αιτήματά σας στο όνομά

μου. Και δε σας λέω πως εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα για χάρη σας,

[27] Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

[27]γιατί ο ίδιος ο Πατέρας σάς αγαπάει, επειδή εσείς έχετε αγαπήσει εμένα κι έχετε πιστέψει πως εγώ ήρθα απ' το Θεό.

[28] Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

[28]Προέρχομαι από τον Πατέρα και ήρθα στον κόσμο· τώρα αφήνω πάλι τον κόσμο και πηγαίνω στον Πατέρα».

[29] Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

[29]Λένε τότε οι μαθητές του: «Να που τώρα μας μιλάς καθαρά και δε λες τίποτα με παραβολές.

[30] Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte; por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

[30]Τώρα καταλαβαίνουμε ότι τα ξέρεις όλα. Ξέρεις από πριν τι θα σε ρωτούσε κάποιος. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι προήλθες από το Θεό».

[31] Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

[31]Τους αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Τώρα πιστεύετε;

[32] Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.

[32]Έρχεται η ώρα, έφτασε κιόλας, να σκορπιστείτε ο καθένας στο σπίτι του κι εμένα να μ' αφήσετε μόνον. Δεν είμαι όμως μόνος, γιατί είναι μαζί μου ο Πατέρας.

[33] Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

[33]Αυτά σας τα είπα, ώστε ενωμένοι μαζί μου να έχετε ειρήνη. Ο κόσμος θα σας κάνει να υποφέρετε· αλλά εσείς να 'χετε θάρρος, γιατί εγώ τον έχω νικήσει τον κόσμο».

João 17

A oração sacerdotal de Jesus

[1] Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 17

Η προσευχή του Ιησού για τους μαθητές του

[1]Αφού τα είπε αυτά ο Ιησούς, σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό και είπε: «Πατέρα, έφτασε η ώρα· φανέρωσε τη δόξα του Υιού σου, ώστε κι ο Υιός σου να φανερώσει τη δική σου δόξα.

2 assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

3 E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

4 Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

5 e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

6 Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

7 Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

8 porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

9 É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

10 ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

11 Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou para junto de ti. Pai santo, guarda-os em

2Εσύ του έδωσες εξουσία πάνω σε όλους τους ανθρώπους· έτσι κι αυτός θα δώσει την αιώνια ζωή σε όλους αυτούς που του εμπιστεύτηκες.

3Και να ποια είναι η αιώνια ζωή: Ν' αναγνωρίζουν οι άνθρωποι εσένα ως τον μόνο αληθινό Θεό, καθώς κι εκείνον που έστειλες, τον Ιησού Χριστό.

4Εγώ φανέρωσα τη δόξα σου πάνω στη γη, αφού ολοκλήρωσα το έργο που μου ανέθεσες να κάνω.

5Τώρα λοιπόν εσύ, Πατέρα, δόξασέ με κοντά σ' εσένα με τη δόξα που είχα κοντά σου προτού να γίνει ο κόσμος.

6»Εγώ σε έκανα γνωστό στους ανθρώπους που τους πήρες μέσα από τον κόσμο και μου τους εμπιστεύτηκες. Ανήκαν σ' εσένα, κι εσύ τους έδωσες σ' εμένα, κι έχουν δεχτεί το λόγο σου.

7Αυτοί τώρα ξέρουν πως όλα όσα μου έδωσες προέρχονται από σένα·

8γιατί τις διδαχές που μου έδωσες, εγώ τις έδωσα σ' αυτούς, κι αυτοί τις δέχτηκαν και αναγνώρισαν πως πραγματικά από σένα προέρχομαι, και πίστεψαν πως εσύ με έστειλες στον κόσμο.

9»Εγώ γι' αυτούς παρακαλώ. Δεν παρακαλώ για τον κόσμο αλλά γι' αυτούς που μου έδωσες, γιατί ανήκουν σ' εσένα.

10Κι όλα όσα είναι δικά μου είναι και δικά σου, και τα δικά σου είναι και δικά μου, και δι' αυτών θα φανερωθεί η δόξα μου.

11Τώρα δεν είμαι πια μέσα στον κόσμο· ενώ αυτοί μένουν μέσα στον κόσμο, κι εγώ έρχομαι σ' εσένα. Άγιε Πατέρα, διατήρησέ

teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

τους στην πίστη με τη δύναμη του ονόματός σου που μου χάρισες, για να μείνουν ενωμένοι όπως εμείς.

12 Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

12Όταν ήμουν μαζί τους στον κόσμο, εγώ τους διατηρούσα στην πίστη με τη δύναμη του ονόματός σου. Αυτούς που μου έδωσες τους φύλαξα, και κανένας απ' αυτούς δε χάθηκε, παρά μόνο ο άνθρωπος της απώλειας, για να εκπληρωθούν τα λόγια της Γραφής.

13 Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

13Τώρα όμως εγώ έρχομαι σ' εσένα, και τα λέω αυτά όσο είμαι ακόμα στον κόσμο, ώστε να έχουν τη δική μου τη χαρά μέσα τους σ' όλη την πληρότητά της.

14 Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

14Εγώ τους έδωσα το δικό σου μήνυμα· ο κόσμος όμως τους μίσησε γιατί δεν ανήκουν στον κόσμο, όπως και εγώ δεν προέρχομαι από τον κόσμο.

15 Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

15Σε παρακαλώ, όχι να τους πάρεις από τον κόσμο, αλλά να τους προστατέψεις από το διάβολο.

16 Eles não são do mundo, como também eu não sou.

16Δεν προέρχονται από τον πονηρό κόσμο, όπως και εγώ δεν προέρχομαι απ' αυτόν τον κόσμο.

17 Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

17Με την αλήθεια σου ξεχώρισέ τους από τον κόσμο· ο δικός σου ο λόγος είναι αλήθεια.

18 Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

18Όπως εσύ έστειλες εμένα στον κόσμο, έτσι κι εγώ έστειλα στον κόσμο αυτούς·

19 E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

19και για χάρη τους αφιερώνω και προσφέρω τον εαυτό μου σ' εσένα, ώστε κι αυτοί, με τη βοήθεια της αλήθειας, να είναι αφιερωμένοι σ' εσένα.

[20] Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;

[21] a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.

[22] Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;

[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.

[24] Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.

[25] Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.

[26] Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

João 18

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

[1] Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o

[20]»Δεν προσεύχομαι μόνο γι’ αυτούς αλλά και για κείνους που με το κήρυγμα αυτών θα πιστεύουν σ’ εμένα,

[21]ώστε να είναι όλοι ένα, όπως εσύ, Πατέρα, είσαι ενωμένος μ’ εμένα κι εγώ μ’ εσένα. Να είναι κι αυτοί ενωμένοι μ’ εμάς, κι έτσι ο κόσμος να πιστέψει ότι μ’ έστειλες εσύ.

[22]Εγώ τη δόξα που μου έδωσες την έδωσα σ’ αυτούς, για να είναι ένα μεταξύ τους, όπως εμείς είμαστε ένα:

[23]Εγώ ενωμένος μαζί τους κι εσύ ενωμένος μαζί μου, ώστε ν’ αποτελούν μια τέλεια ενότητα, κι έτσι ο κόσμος να καταλαβαίνει ότι μ’ έστειλες εσύ κι ότι αγάπησες κι αυτούς όπως αγάπησες εμένα.

[24]»Πατέρα, θέλω αυτοί που μου έδωσες να είναι μαζί μου όπου είμαι κι εγώ, για να μπορούν να βλέπουν τη δόξα μου, τη δόξα που μου χάρισες, γιατί με αγάπησες προτού να γίνει ο κόσμος.

[25]Πατέρα, δίκαιε κριτή, ο κόσμος δε σε γνώρισε, ενώ εγώ σε γνώρισα, κι αυτοί εδώ έχουν αναγνωρίσει πως μ’ έστειλες εσύ.

[26]Τους έμαθα ποιος είσαι και θα συνεχίσω να τους το μαθαίνω, ώστε να είναι μέσα τους η αγάπη με την οποία με αγάπησες, όπως κι εγώ θα είμαι μέσα τους».

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 18

Η προδοσία και η σύλληψη του Ιησού

(Μτ 26,47-56· Μκ 14,43-50· Λκ 22,47-53)

[1]Όταν τέλειωσε την προσευχή του ο Ιησούς, βγήκε μαζί με τους μαθητές του

outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.

και πήγαν στην απέναντι πλευρά του χειμάρρου των Κέδρων. Εκεί ήταν ένας κήπος, όπου μπήκε ο Ιησούς και οι μαθητές του.

[2] E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.

[2]Αυτόν τον τόπο τον ήξερε κι ο Ιούδας, αυτός που τον πρόδωσε, γιατί πολλές φορές πήγαινε εκεί ο Ιησούς με τους μαθητές του.

[3] Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.

[3]Έρχεται, λοιπόν, εκεί ο Ιούδας με Ρωμαίους στρατιώτες και φρουρούς του ναού, που του έδωσαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι. Ήταν οπλισμένοι και κρατούσαν δαυλούς και λυχνάρια στα χέρια τους.

[4] Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?

[4]Ο Ιησούς τα ήξερε όλα όσα τον περίμεναν· προχώρησε λοιπόν προς το μέρος τους και τους ρωτάει: «Ποιον γυρεύετε; »

[5] Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.

[5]«Τον Ιησού από τη Ναζαρέτ», του αποκρίνονται. Τους λέει ο Ιησούς: «Εγώ είμαι». Ο Ιούδας που τον είχε προδώσει στεκόταν κι αυτός εκεί ανάμεσά τους.

[6] Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.

[6]Μόλις, λοιπόν, τους είπε ο Ιησούς «εγώ είμαι», πισωδρόμησαν κι έπεσαν καταγής.

[7] Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.

[7]Τότε τους ρώτησε πάλι: «Ποιον γυρεύετε; » Κι αυτοί είπαν: «Τον Ιησού από τη Ναζαρέτ».

[8] Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;

[8]«Σας είπα ότι εγώ είμαι», τους αποκρίθηκε ο Ιησούς· «αν, λοιπόν, γυρεύετε εμένα, αφήστε τους αυτούς να φύγουν».

[9] para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.

[9]Έτσι εκπληρώθηκε ο λόγος που είχε πει: «Δεν άφησα να χαθεί ούτε ένας απ' αυτούς που μου εμπιστεύτηκες».

[10] Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo

[10]Ο Σίμων Πέτρος είχε ένα μαχαίρι· το τραβάει, χτυπάει το δούλο του αρχιερέα

sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.

[11] Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

Jesus perante Anás

[12] Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no

[13] e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.

[14] Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

[15] Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.

[16] Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que era conhecido do sumo sacerdote, falou com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.

[17] Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.

[18] Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

και του κόβει το δεξί αυτί. Το όνομα του δούλου ήταν Μάλχος.

[11]Τότε ο Ιησούς είπε στον Πέτρο: «Βάλε το μαχαίρι στη θήκη. Θέλεις να μην πιω το ποτήρι που όρισε ο Πατέρας για μένα; »

Ο Ιησούς οδηγείται στον Άννα

(Μτ 26,57-58· Μκ 14,53-54· Λκ 22,54)

[12]Οι στρατιώτες με το χιλίαρχο και οι Ιουδαίοι φρουροί συνέλαβαν τότε τον Ιησού, τον έδεσαν

[13]και τον έφεραν πρώτα στον Άννα. Αυτός ήταν πεθερός του Καϊάφα, που είχε για κείνη τη χρονιά το αξίωμα του αρχιερέα.

[14]Ο Καϊάφας ήταν εκείνος που είχε δώσει τη συμβουλή στους Ιουδαίους άρχοντες, ότι συμφέρει να πεθάνει ένας άνθρωπος για το καλό ολόκληρου του λαού.

Ο Πέτρος αρνείται τον Ιησού

(Μτ 26,69-70· Μκ 14,66-68· Λκ 22,55-57)

[15]Ο Σίμων Πέτρος κι ένας άλλος μαθητής ακολουθούσαν τον Ιησού. Αυτός ο άλλος μαθητής ήταν γνωστός του αρχιερέα κι έτσι μπήκε μαζί με τον Ιησού στην αυλή του αρχιερέα.

[16]Ο Πέτρος όμως στεκόταν απ’ έξω, κοντά στην πόρτα. Βγήκε, λοιπόν, εκείνος ο άλλος μαθητής ο γνωστός του αρχιερέα, μίλησε στη θυρωρό, κι εκείνη άφησε τον Πέτρο να μπει.

[17]Ρωτάει τότε τον Πέτρο η νεαρή υπηρέτρια, η θυρωρός: «Μήπως είσαι κι εσύ από τους μαθητές αυτού του ανθρώπου; » Λέει εκείνος: «Όχι, δεν είμαι».

[18]Εκεί στέκονταν οι δούλοι και οι φρουροί και, επειδή έκανε κρύο, είχαν ανάψει φωτιά και ζεσταίνονταν. Ήταν κι ο

Πέτρος μαζί τους· στεκόταν κι αυτός και ζεσταινόταν.

Anás interroga a Jesus

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.

[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.

[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

De novo, Pedro nega a Jesus

[25] Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura, um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

[26] Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

[27] De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

Ο Άννας ανακρίνει τον Ιησού

(Μτ 26,59-66· Μκ 14,55-64· Λκ 22,66-71)

[19]Ο αρχιερέας έκανε ερωτήσεις στον Ιησού για τους μαθητές του και για τη διδασκαλία του.

[20]Ο Ιησούς του απάντησε: «Εγώ μίλησα φανερά στον κόσμο. Μιλούσα πάντοτε στις συναγωγές και στο ναό, όπου μαζεύονταν πάντοτε οι Ιουδαίοι· κρυφά δε δίδαξα τίποτε.

[21]Τι ρωτάς εμένα; Ρώτησε αυτούς που άκουσαν τι τους είπα. Αυτοί ξέρουν εγώ τι είπα».

[22]Μόλις είπε αυτά τα λόγια, ένας από τους φρουρούς, που ήταν εκεί κοντά, έδωσε ένα ράπισμα στον Ιησού και του είπε: «Έτσι απαντάς στον αρχιερέα; »

[23]«Αν είπα κάτι κακό», του απάντησε ο Ιησούς, «πες ποιο ήταν αυτό· αν όμως μίλησα σωστά, γιατί με χτυπάς; »

[24]Τότε ο Άννας έστειλε τον Ιησού δεμένο στον αρχιερέα Καϊάφα.

Ο Πέτρος αρνείται και πάλι τον Ιησού

(Μτ 26,71-75· Μκ 14,69-72· Λκ 22,58-62)

[25]Εκεί, λοιπόν, που ο Σίμων Πέτρος στεκόταν και ζεσταινόταν, του λένε: «Μήπως είσαι κι εσύ από τους μαθητές εκείνου; »

[26]Αυτός αρνήθηκε και είπε: «Δεν είμαι». Λέει ένας από τους δούλους του αρχιερέα, συγγενής εκείνου που του έκοψε ο Πέτρος το αυτί: «Δε σε είδα εγώ στον κήπο μαζί του; »

[27]Ο Πέτρος πάλι αρνήθηκε, κι αμέσως τότε λάλησε ένας πετεινός.

Jesus perante Pilatos
Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

28 Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

29 Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

30 Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

31 Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

32 para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

Pilatos interroga a Jesus
Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

33 Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

34 Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?

35 Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?

36 Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste

Ο Ιησούς οδηγείται στον Πιλάτο
(Μτ 27,1-2.11-14· Μκ 15,1-5· Λκ 23,1-5)

28Μετά οδήγησαν τον Ιησού από το σπίτι του Καϊάφα στο πραιτώριο. Ήταν νωρίς το πρωί. Οι Ιουδαίοι όμως δεν μπήκαν στο πραιτώριο για να μη βεβηλωθούν, αλλά να φάνε το Πάσχα καθαροί.

29Ο Πιλάτος βγήκε έξω και τους λέει: «Για ποιο αδίκημα κατηγορείτε αυτόν τον άνθρωπο; »

30Του αποκρίθηκαν: «Αν δεν ήταν κακοποιός, δε θα τον παραδίναμε σ' εσένα».

31Τους λέει τότε ο Πιλάτος: «Πάρτε τον εσείς και δικάστε τον σύμφωνα με το νόμο σας». Του λένε οι Ιουδαίοι: «Σ' εμάς δεν επιτρέπεται να επιβάλουμε ποινή θανάτου σε κανέναν».

32Έτσι εκπληρώθηκε ο λόγος που είχε πει ο Ιησούς, δηλώνοντας με τι είδους θάνατο θα πέθαινε.

33Ο Πιλάτος μπήκε πάλι μέσα στο πραιτώριο, διέταξε να φέρουν τον Ιησού και τον ρώτησε: «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; »

34Ο Ιησούς αποκρίθηκε: «Το ρωτάς αυτό από μόνος σου ή σου έχουν μιλήσει άλλοι για μένα; »

35«Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; » του απάντησε ο Πιλάτος· «ο λαός ο δικός σου και οι αρχιερείς σε παρέδωσαν σ' εμένα· τι έκανες, λοιπόν; »

36Ο Ιησούς απάντησε: «Η δική μου βασιλεία δεν προέρχεται απ' αυτόν τον

mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

κόσμο· αν η βασιλεία μου προερχόταν απ’ αυτόν τον κόσμο, οι στρατιώτες μου θα αγωνίζονταν να μην πέσω στα χέρια των Ιουδαίων αρχόντων. Αλλά η δική μου βασιλεία δεν προέρχεται από ’δω».

[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu para isso nasci e para isso vim ao mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

[37]Του λέει τότε ο Πιλάτος: «Είσαι, λοιπόν, βασιλιάς; » «Ναι, είμαι βασιλιάς, όπως το λες», αποκρίθηκε ο Ιησούς. «Εγώ γι’ αυτό γεννήθηκα και γι’ αυτό ήρθα στον κόσμο, για να φανερώσω την αλήθεια· όποιος αγαπάει την αλήθεια καταλαβαίνει τα λόγια μου».

[38] Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

[38]Του λέει ο Πιλάτος: «Και τι είναι αλήθεια; »

Ο Ιησούς καταδικάζεται σε θάνατο
(Μτ 27,15-31· Μκ 15,6-20· Λκ 23,13-25)

Όταν το είπε αυτό, βγήκε πάλι έξω στους Ιουδαίους και τους λέει: «Εγώ δεν βρίσκω κανένα λόγο για να τον καταδικάσω.

[39] É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?

[39]Άλλωστε, υπάρχει μια συνήθεια σ’ εσάς, να ελευθερώνω για χάρη σας έναν υπόδικο στη γιορτή του Πάσχα. Θέλετε, λοιπόν, να σας ελευθερώσω το βασιλιά των Ιουδαίων; »

[40] Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

[40]Όλοι όμως άρχισαν να φωνάζουν πάλι και να λένε: «Όχι αυτόν! Το Βαραββά! » Κι ήταν ο Βαραββάς ληστής.

João 19

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 19

[1] Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.

[1]Τότε διέταξε ο Πιλάτος και πήραν τον Ιησού και τον μαστίγωσαν.

[2] Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.

[2]Οι στρατιώτες έπλεξαν ένα στεφάνι από αγκάθια και το έβαλαν στο κεφάλι του, τον τύλιξαν μ’ έναν κατακόκκινο μανδύα

[3] Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.	[3]και του έλεγαν: «Ζήτω ο βασιλιάς των Ιουδαίων! » και τον χτυπούσαν στο πρόσωπο.
[4] Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.	[4]Ο Πιλάτος βγήκε πάλι έξω προς τους Ιουδαίους και τους λέει: «Κοιτάξτε, σας τον φέρνω εδώ έξω για να δείτε κι εσείς πως δεν μπόρεσα να του βρω καμία αιτία για να τον καταδικάσω».
[5] Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!	[5]Έφεραν, λοιπόν, έξω τον Ιησού, που φορούσε το αγκάθινο στεφάνι και τον κατακόκκινο μανδύα. Τους λέει ο Πιλάτος:
[6] Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.	[6]«Ιδού ο άνθρωπος! » Όταν όμως τον είδαν έτσι οι αρχιερείς και οι φρουροί του ναού, άρχισαν να φωνάζουν και να λένε: «Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον! » Τους λέει ο Πιλάτος: «Πάρτε τον εσείς και σταυρώστε τον· εγώ δεν του βρίσκω καμιά αιτία καταδίκης».
[7] Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.	[7]Του απάντησαν οι Ιουδαίοι: «Εμείς έχουμε νόμο, και σύμφωνα με το νόμο μας πρέπει να πεθάνει, γιατί ισχυρίστηκε πως είναι Υιός Θεού».
[8] Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,	[8]Ο Πιλάτος, όταν άκουσε αυτόν το λόγο, φοβήθηκε ακόμη περισσότερο.
[9] e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.	[9]Μπήκε πάλι μέσα στο πραιτώριο και λέει στον Ιησού: «Από πού είσαι εσύ; » Αλλά ο Ιησούς δεν του 'δωσε απόκριση.
[10] Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?	[10]Του λέει τότε ο Πιλάτος: «Σ' εμένα δεν αποκρίνεσαι; Δεν ξέρεις πως έχω εξουσία να σε σταυρώσω, όπως έχω και εξουσία να σε αφήσω ελεύθερο; »
[11] Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse	[11]Ο Ιησούς του αποκρίθηκε: «Δε θα είχες καμία εξουσία πάνω μου, αν δε σου είχε δοθεί από το Θεό· γι' αυτό, εκείνος που με

dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

παρέδωσε σ’ εσένα έχει μεγαλύτερο κρίμα από το δικό σου».

12 A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

12Ο Πιλάτος, ακούγοντας αυτά τα λόγια, προσπάθησε για άλλη μια φορά να βρει τρόπο να τον αφήσει ελεύθερο· οι Ιουδαίοι όμως κραύγαζαν κι έλεγαν: «Αν ελευθερώσεις αυτόν, δεν μπορείς να είσαι φίλος του αυτοκράτορα· όποιος κάνει τον εαυτό του βασιλιά, είναι εχθρός του αυτοκράτορα».

13 Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

13Ο Πιλάτος, όταν άκουσε αυτά τα λόγια, διέταξε να φέρουν έξω τον Ιησού κι ο ίδιος κάθισε στην έδρα του δικαστή, στον τόπο που ονομάζεται Λιθόστρωτο –στα εβραϊκά «Γαββαθά».

14 E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

14Ήταν σχεδόν μεσημέρι, παραμονή του Πάσχα. Λέει λοιπόν ο Πιλάτος στους Ιουδαίους: «Να ο βασιλιάς σας! »

15 Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

15Τότε εκείνοι άρχισαν να φωνάζουν με κραυγές: «Θάνατος, θάνατος, σταύρωσέ τον! » Τους λέει ο Πιλάτος: «Το βασιλιά σας να σταυρώσω; » Αποκρίθηκαν οι αρχιερείς: «Δεν έχουμε άλλον βασιλιά, εκτός από τον αυτοκράτορα».

16 Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

16Τότε κι ο Πιλάτος τούς τον παρέδωσε για να σταυρωθεί.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

Η σταύρωση του Ιησού

(Μτ 27,32-56· Μκ 15,21-41· Λκ 23,26-49)

Οι στρατιώτες, λοιπόν, παρέλαβαν τον Ιησού και ξεκίνησαν.

17 Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

17Και βγήκε αυτός από την πόλη σηκώνοντας στους ώμους του το σταυρό, μέχρι τον λεγόμενο «Τόπο του Κρανίου» – στα εβραϊκά λέγεται «Γολγοθά».

18 onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

18Εκεί σταύρωσαν τον Ιησού. Μαζί του σταύρωσαν άλλους δύο, τον ένα από τη

μια μεριά και τον άλλο από την άλλη, και στη μέση τον Ιησού.

[19] Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

[19]Ο Πιλάτος διέταξε επίσης κι έγραψαν μια επιγραφή, και την τοποθέτησαν πάνω στο σταυρό. Κι έγραφε: «Ιησούς ο Ναζωραίος, Βασιλιάς των Ιουδαίων».

[20] Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

[20]Αυτή την επιγραφή τη διάβασαν πολλοί από τους Ιουδαίους, γιατί ο τόπος όπου σταυρώθηκε ο Ιησούς ήταν κοντά στην πόλη, και η επιγραφή ήταν γραμμένη εβραϊκά, ελληνικά και λατινικά.

[21] Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

[21]Διαμαρτύρονταν, λοιπόν, οι αρχιερείς των Ιουδαίων στον Πιλάτο: «Μη γράφεις “Βασιλιάς των Ιουδαίων”, αλλά ότι “εκείνος είπε, Είμαι βασιλιάς των Ιουδαίων”».

[22] Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

[22]Τότε ο Πιλάτος αποκρίθηκε: «Ό, τι έγραψα, έγραψα».

Os soldados deitam sortes

[23] Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

[23]Όταν, λοιπόν, οι στρατιώτες σταύρωσαν τον Ιησού, πήραν τα ρούχα του και τα μοίρασαν σε τέσσερα μερίδια, ένα μερίδιο για κάθε στρατιώτη. Πήραν επίσης και το χιτώνα, που ήταν χωρίς καμιά ραφή, υφαντός ολόκληρος από πάνω μέχρι κάτω.

[24] Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

[24]Είπαν τότε μεταξύ τους: «Ας μην τον σκίσουμε, αλλά να ρίξουμε κλήρο για να δούμε ποιος θα τον πάρει». Έτσι εκπληρώθηκε η Γραφή, που έλεγε: Τα ρούχα μου μοιράσαν μεταξύ τους και το ιμάτιό μου το ’βαλαν στον κλήρο.

[25] E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

[25]Αυτά έκαναν οι στρατιώτες. Κοντά στο σταυρό του Ιησού στέκονταν η μητέρα του, η αδερφή της η Μαρία, γυναίκα του Κλωπά, και η Μαρία η Μαγδαληνή.

[26] Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

[26]Ο Ιησούς, όταν είδε τη μητέρα του και το μαθητή που αγαπούσε, να στέκεται πλάι της, λέει στη μητέρα του: «Αυτός τώρα είναι ο γιος σου».

[27] Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

[27]Ύστερα λέει στο μαθητή: «Αυτή τώρα είναι η μητέρα σου». Από κείνη την ώρα ο μαθητής την πήρε στο σπίτι του.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

[28] Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

[28]Μετά απ’ αυτό, ο Ιησούς γνωρίζοντας πως όλα είχαν φτάσει πια στο καθορισμένο τέλος, για να εκπληρωθεί η προφητεία της Γραφής, λέει: «Διψώ».

[29] Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

[29]Εκεί κοντά, βρισκόταν ένα σκεύος γεμάτο ξίδι. Οι στρατιώτες βούτηξαν ένα σφουγγάρι στο ξίδι, το στήριξαν στην άκρη ενός κλαδιού από ύσσωπο και το ’φεραν στο στόμα του Ιησού.

[30] Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

[30]Εκείνος όταν γεύτηκε το ξίδι είπε: «Τετέλεσται». Έγειρε το κεφάλι και παρέδωσε το πνεύμα.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

Ο στρατιώτης λογχίζει την πλευρά του Ιησού

[31] Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

[31]Ήταν παραμονή του Πάσχα, και οι Ιουδαίοι δεν ήθελαν να μείνουν τα σώματα των σταυρωμένων πάνω στο σταυρό την ημέρα του Σαββάτου, γιατί η μέρα εκείνη ήταν πολύ μεγάλη γιορτή. Γι’ αυτό παρακάλεσαν τον Πιλάτο να διατάξει να σπάσουν τα σκέλη τους και να τους πάρουν από ’κει.

[32] Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

[32]Έτσι, οι στρατιώτες ήρθαν κι έσπασαν τα σκέλη του πρώτου, έπειτα του άλλου, που είχαν σταυρωθεί μαζί με τον Ιησού·

[33] chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

[33]όταν όμως ήρθαν στον Ιησού, δεν του έσπασαν τα σκέλη, γιατί τον βρήκαν ήδη νεκρό.

[34] Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

[35] Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

[36] E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

[37] E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

[38] Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

[39] E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

[40] Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas, como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

[41] No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

[34]Ένας από τους στρατιώτες τού τρύπησε την πλευρά με τη λόγχη, κι αμέσως βγήκε από την πληγή αίμα και νερό.

[35]Αυτός που αναφέρει το γεγονός, το είδε με τα μάτια του, κι αυτό που αναφέρει είναι αληθινό. Ξέρει κι ο ίδιος πως λέει την αλήθεια, ώστε κι εσείς να το πιστέψετε.

[36]Μ’ αυτά που έγιναν εκπληρώθηκε ο λόγος της Γραφής: Κανένα κόκαλό του δεν θα συντριφθεί.

[37]Κι ένας άλλος λόγος της Γραφής λέει: Θα στρέψουν τα μάτια τους σ’ εκείνον που τον κέντησαν με τη λόγχη.

Η ταφή του Ιησού

(Μτ 27,57-61· Μκ 15,42-47· Λκ 23,50-56)

[38]Αφού έγιναν αυτά, ο Ιωσήφ από την πόλη Αριμαθαία παρακάλεσε τον Πιλάτο να του επιτρέψει να πάρει από το σταυρό το σώμα του Ιησού. Ο Ιωσήφ ήταν μαθητής του Ιησού, κρυφός όμως, γιατί φοβόταν τους Ιουδαίους. Ο Πιλάτος έδωσε την άδεια. Ήρθε, λοιπόν, ο Ιωσήφ και κατέβασε το σώμα του Ιησού.

[39]Ήρθε επίσης και ο Νικόδημος, αυτός που την πρώτη φορά είχε πάει νύχτα να συναντήσει τον Ιησού· αυτός έφερε ένα μίγμα από σμύρνα κι αλόη, εκατό περίπου λίτρες.

[40]Πήραν το σώμα του Ιησού και το έδεσαν με πάνινες λουρίδες, βάζοντας και τα αρώματα, όπως συνηθίζουν οι Ιουδαίοι να ετοιμάζουν το σώμα για την ταφή.

[41]Στο μέρος όπου σταυρώθηκε ο Ιησούς ήταν ένας κήπος, και μέσα στον κήπο ένα καινούριο μνήμα, όπου κανένας δεν είχε ακόμη ταφεί.

[42] Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

[42]Επειδή, λοιπόν, ήταν παραμονή της γιορτής των Ιουδαίων και το μνήμα ήταν κοντά, ενταφίασαν τον Ιησού εκεί.

João 20

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

[1] No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

[2] Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

[3] Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

[4] Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

[5] e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

[6] Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

[7] e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

[8] Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 20

Το κενό μνήμα

(Μτ 28,1-10· Μκ 16,1-8· Λκ 24,1-12)

[1]Την πρώτη μέρα μετά το Σάββατο, το πρωί, κι ενώ ήταν ακόμη σκοτεινά, έρχεται η Μαρία η Μαγδαληνή στο μνήμα και βλέπει την πέτρα μετατοπισμένη από την είσοδο του μνήματος.

[2]Τρέχει, λοιπόν, και πηγαίνει στο Σίμωνα Πέτρο και στον άλλο μαθητή που ο Ιησούς τον αγαπούσε, και τους λέει: «Πήραν τον Κύριο από το μνήμα και δεν ξέρουμε πού τον έβαλαν».

[3]Βγήκαν τότε έξω ο Πέτρος κι ο άλλος μαθητής κι έρχονταν στο μνήμα.

[4]Έτρεχαν κι οι δυο μαζί. Ο άλλος μαθητής όμως έτρεξε γρηγορότερα από τον Πέτρο κι έφτασε πρώτος στο μνήμα.

[5]Σκύβει μέσα για να δει και βλέπει τις πάνινες λουρίδες στο έδαφος, δεν μπήκε όμως μέσα.

[6]Έφτασε μετά κι ο Σίμων Πέτρος, που ερχόταν πίσω του, και μπήκε μέσα στο μνήμα. Εκεί βλέπει στο έδαφος τις πάνινες λουρίδες κάτω,

[7]και το σουδάριο με το οποίο είχαν δέσει το κεφάλι του Ιησού να μην είναι μαζί με τις λουρίδες, αλλά σε μια μεριά τυλιγμένο χωριστά.

[8]Εκείνη τη στιγμή, μπήκε μέσα κι ο άλλος μαθητής, που είχε έρθει πρώτος στο μνήμα, τα είδε αυτά και πίστεψε.

[9] Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

[10] E voltaram os discípulos outra vez para casa.

Jesus aparece a Maria Madalena
Marcos 16.9-11

[11] Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e

[9]Γιατί, ως τότε δεν είχαν καταλάβει τη Γραφή, που λέει ότι σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού ο Μεσσίας θ’ ανασταινόταν από τους νεκρούς.

[10]Οι μαθητές έφυγαν τότε και γύρισαν πάλι στο σπίτι τους.

Η εμφάνιση του Ιησού στη Μαρία
(Μκ 16,9-11)

[11]Η Μαρία όμως στεκόταν έξω κοντά στον τάφο κι έκλαιγε.

[12]Εκεί που έκλαιγε, σκύβει να δει μέσα στο μνήμα, και βλέπει δυο αγγέλους ντυμένους στα λευκά, να κάθονται εκεί που βρισκόταν πριν το σώμα του Ιησού, ο ένας προς το μέρος του κεφαλιού κι ο άλλος προς το μέρος των ποδιών.

[13]Της λένε τότε εκείνοι: «Γυναίκα, γιατί κλαις; » «Πήραν τον Κύριό μου», τους λέει αυτή, «και δεν ξέρω πού τον έβαλαν».

[14]Αφού τα είπε αυτά, γύρισε προς τα πίσω και βλέπει τον Ιησού να στέκεται όρθιος, δεν κατάλαβε όμως πως ήταν ο Ιησούς.

[15]Της λέει τότε εκείνος: «Γυναίκα, γιατί κλαις; Ποιον ζητάς; » Εκείνη νόμισε πως ήταν ο κηπουρός και του λέει: «Κύριε, αν τον πήρες εσύ, πες μου πού τον έβαλες, κι εγώ θα τον πάρω από ’κει».

[16]Της λέει ο Ιησούς: «Μαρία! » Γυρίζει εκείνη και του λέει: «Ραββουνί! » –που σημαίνει «Διδάσκαλε».

[17]«Μη μ’ αγγίζεις», της λέει ο Ιησούς, «γιατί δεν ανέβηκα ακόμα προς τον Πατέρα μου· πήγαινε όμως στους

dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

[18] Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

Jesus aparece aos discípulos
Lucas 24.36-43

[19] Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[20] E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

[21] Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

[22] E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

[23] Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

A incredulidade de Tomé

[24] Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.

[25] Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e

αδερφούς μου και πες τους: “ανεβαίνω σ’ εκείνον που είναι δικός μου και δικός σας Πατέρας, δικός μου και δικός σας Θεός”».

[18]Πηγαίνει τότε η Μαρία η Μαγδαληνή στους μαθητές και τους αναγγέλλει: «Είδα τον Κύριο! » Και διηγήθηκε αυτά που της είχε πει.

Η εμφάνιση του Ιησού στους μαθητές
(Μτ 28,16-20· Μκ 16,14-18· Λκ 24,36-49)

[19]Την ίδια εκείνη μέρα, δηλαδή την πρώτη μέρα μετά το Σάββατο, όταν βράδιασε κι ενώ οι μαθητές ήταν συγκεντρωμένοι κάπου με κλειστές τις πόρτες, επειδή φοβούνταν τις ιουδαϊκές αρχές, ήρθε ο Ιησούς, στάθηκε στη μέση και τους λέει: «Ειρήνη σ’ εσάς».

[20]Κι όταν το είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια και την πλευρά του. Οι μαθητές χάρηκαν που είδαν τον Κύριο.

[21]Ο Ιησούς τους είπε πάλι: «Ειρήνη σ’ εσάς! Όπως ο Πατέρας έστειλε εμένα, έτσι στέλνω κι εγώ εσάς».

[22]Έπειτα από τα λόγια αυτά, φύσηξε στα πρόσωπά τους και τους λέει: «Λάβετε Πνεύμα Άγιο.

[23]Σε όποιους συγχωρήσετε τις αμαρτίες, θα τους είναι συγχωρημένες· σε όποιους τις κρατήσετε ασυγχώρητες, θα κρατηθούν έτσι».

Ο Ιησούς και ο Θωμάς

[24]Ο Θωμάς όμως, ένας από τους δώδεκα μαθητές, που λεγόταν Δίδυμος, δεν ήταν μαζί τους όταν ήρθε ο Ιησούς.

[25]Του έλεγαν λοιπόν οι άλλοι μαθητές: «Είδαμε τον Κύριο με τα μάτια μας». Αυτός όμως τους είπε: «Εγώ αν δεν δω στα χέρια του τα σημάδια από τα καρφιά, κι αν δε

não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

βάλω το δάχτυλό μου στα σημάδια από τα καρφιά, και δε βάλω το χέρι μου στη λογχισμένη πλευρά του, δε θα πιστέψω».

Jesus aparece novamente aos discípulos

[26] Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[26]Οχτώ μέρες αργότερα οι μαθητές ήταν πάλι μέσα στο σπίτι, μαζί τους κι ο Θωμάς. Έρχεται λοιπόν ο Ιησούς, ενώ οι πόρτες ήταν κλειστές, στάθηκε στη μέση και είπε: «Ειρήνη σ' εσάς».

[27] E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.

[27]Έπειτα λέει στο Θωμά: «Φέρε εσύ το δάχτυλό σου εδώ και δες τα χέρια μου, φέρε και το χέρι σου και βάλ' το στην πλευρά μου. Μην αμφιβάλλεις και πίστεψε».

[28] Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!

[28]Ο Θωμάς τότε του αποκρίθηκε: «Είσαι ο Κύριός μου και ο Θεός μου».

[29] Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

[29]Του λέει τότε ο Ιησούς: «Πείστηκες επειδή με είδες με τα μάτια σου· μακάριοι εκείνοι που πιστεύουν χωρίς να μ' έχουν δει! »

O objetivo deste Evangelho

[30] Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.

[31] Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

Ο σκοπός της συγγραφής του Ευαγγελίου

[30]Ο Ιησούς έκανε βέβαια και πολλά άλλα θαύματα μπροστά στους μαθητές του, που δεν είναι γραμμένα σ' αυτό εδώ το βιβλίο.

[31]Αυτά όμως γράφτηκαν για να πιστέψετε πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντας να έχετε δι' αυτού τη ζωή.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

[1] Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:

[2] estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 21

Η εμφάνιση του Ιησού σε εφτά μαθητές

[1]Αργότερα ο Ιησούς εμφανίστηκε πάλι στους μαθητές στην όχθη της λίμνης της Τιβεριάδας. Και να πώς εμφανίστηκε:

[2]Ήταν μαζί ο Σίμων Πέτρος, ο Θωμάς που λεγόταν Δίδυμος, ο Ναθαναήλ, που

Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.

καταγόταν από την Κανά της Γαλιλαίας, οι δύο γιοι του Ζεβεδαίου κι άλλοι δύο από τους μαθητές του.

3 Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.

3Τους λέει ο Σίμων Πέτρος: «Πηγαίνω να ψαρέψω». «Ερχόμαστε κι εμείς μαζί σου», του λένε εκείνοι. Βγήκαν έξω κι αμέσως ανέβηκαν στο πλοίο, αλλά όλη εκείνη τη νύχτα δεν έπιασαν τίποτα.

4 Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.

4Όταν πια ξημέρωσε, στάθηκε ο Ιησούς στο γιαλό· οι μαθητές όμως δεν ήξεραν ότι ήταν ο Ιησούς.

5 Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

5Τους λέει τότε ο Ιησούς: «Παιδιά, μήπως έχετε κάτι για προσφάγι; » «Όχι», του αποκρίθηκαν.

6 Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.

6Εκείνος τότε τους λέει: «Ρίξτε το δίχτυ στη δεξιά μεριά του πλοίου και θα βρείτε ψάρια». Πραγματικά, έριξαν το δίχτυ, και τα ψάρια ήταν τόσα πολλά, που δεν μπορούσαν να τραβήξουν το δίχτυ.

7 Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro, ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;

7Λέει τότε στον Πέτρο ο μαθητής εκείνος που ο Ιησούς τον αγαπούσε: «Ο Κύριος είναι! » Μόλις άκουσε ο Σίμων Πέτρος πως είναι ο Κύριος, ζώστηκε το ιμάτιό του, επειδή ήταν γυμνός, και ρίχτηκε στο νερό.

8 mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes; porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.

8Οι άλλοι μαθητές ήρθαν με το πλοιάριο, σέρνοντας το δίχτυ με τα ψάρια, γιατί δεν απείχαν από τη στεριά παρά εκατό περίπου μέτρα.

9 Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.

9Όταν αποβιβάστηκαν στη στεριά, βλέπουν εκεί αναμμένη μια ανθρακιά κι ένα ψάρι πάνω στη φωτιά, και ψωμί.

10 Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.

10Τους λέει ο Ιησούς: «Φέρτε από τα ψάρια που πιάσατε τώρα».

11 Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e

11Ανέβηκε τότε στο πλοίο ο Σίμων Πέτρος και τράβηξε το δίχτυ στη στεριά, γεμάτο

cinqüenta e três grandes peixes; e, não obstante serem tantos, a rede não se rompeu.

[12] Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.

[13] Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.

[14] E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.

Pedro é interrogado

[15] Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

[16] Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

[17] Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

[18] Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias; quando, porém, fores velho, estenderás as

μεγάλα ψάρια, για την ακρίβεια εκατόν πενήντα τρία. Κι ενώ ήταν τόσα πολλά ψάρια, το δίχτυ δεν είχε σκιστεί.

[12]«Ελάτε να φάτε», τους λέει ο Ιησούς. Και κανείς από τους μαθητές δεν τολμούσε να τον ρωτήσει, «εσύ ποιος είσαι; » γιατί ήξεραν πως είναι ο Κύριος.

[13]Έρχεται ο Ιησούς, παίρνει το ψωμί και τους το μοιράζει. Το ίδιο έκανε και με το ψάρι.

[14]Αυτή ήταν η τρίτη εμφάνιση του Ιησού στους μαθητές μετά την ανάστασή του.

Ο Ιησούς και ο Πέτρος

[15]Όταν, λοιπόν, έφαγαν, λέει ο Ιησούς στο Σίμωνα Πέτρο: «Σίμων, γιε του Ιωνά, μ' αγαπάς περισσότερο απ' όσο αυτοί εδώ; » «Ναι, Κύριε», του απαντάει ο Πέτρος, «εσύ ξέρεις πως σ' αγαπώ». Του λέει τότε: «Βόσκε τ' αρνιά μου».

[16]Τον ρωτάει πάλι για δεύτερη φορά: «Σίμων, γιε του Ιωνά, μ' αγαπάς; » «Ναι, Κύριε», του αποκρίνεται εκείνος, «εσύ ξέρεις ότι σ' αγαπώ». Του λέει τότε: «Ποίμαινε τα πρόβατά μου».

[17]Τον ρωτάει για τρίτη φορά: «Σίμων, γιε του Ιωνά, μ' αγαπάς; » Στενοχωρήθηκε ο Πέτρος που τον ρώτησε για τρίτη φορά «μ' αγαπάς; » και του απαντάει: «Κύριε, εσύ τα ξέρεις όλα· εσύ ξέρεις ότι σ' αγαπώ». Του λέει τότε ο Ιησούς: «Βόσκε τα πρόβατά μου.

[18]Όταν ήσουν νεότερος, έδενες τη ζώνη στη μέση σου και πήγαινες όπου ήθελες εσύ· όταν όμως γεράσεις, σε βεβαιώνω πως θ' απλώσεις τα χέρια σου, και

mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

[19] Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus. Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

[20] Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

[21] Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

[23] Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal discípulo não morreria, mas: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

O testemunho de João

[24] Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

[25] Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

κάποιος άλλος θα σε ζώσει και θα σε πάει εκεί που δε θέλεις».

[19]Αυτό το είπε για να δείξει με ποιον θάνατο θα δόξαζε το Θεό. Κι αφού το είπε αυτό, του λέει: «Ακολούθησέ με».

Ο Ιησούς και ο αγαπημένος μαθητής

[20]Γυρίζει τότε ο Πέτρος και βλέπει να ακολουθεί κι ο μαθητής που ο Ιησούς τον αγαπούσε, εκείνος που στο δείπνο είχε γείρει στο στήθος του και του είχε πει: «Κύριε, ποιος είναι αυτός που θα σε παραδώσει; »

[21]Όταν λοιπόν τον είδε ο Πέτρος, λέει στον Ιησού: «Κύριε, και μ' αυτόν τι θα γίνει; »

[22]Ο Ιησούς του λέει: «Κι αν εγώ θέλω αυτός να με περιμένει ώσπου να ξανάρθω, τι έχει να κάνει αυτό μ' εσένα; Εσύ ακολούθησέ με».

[23]Διαδόθηκε, λοιπόν, αυτός ο λόγος στους αδερφούς, ότι δηλαδή ο μαθητής εκείνος δε θα πεθάνει. Ενώ ο Ιησούς δεν του είπε πως δε θα πεθάνει, αλλά «κι αν εγώ θέλω αυτός να με περιμένει ώσπου να ξανάρθω, τι έχει να κάνει αυτό μ' εσένα; »

[24]Αυτός είναι ο μαθητής που επιβεβαιώνει αυτά τα γεγονότα και που τα έγραψε. Κι εμείς ξέρουμε πως λέει την αλήθεια.

[25]Υπάρχουν κι άλλα πολλά που έκανε ο Ιησούς, που, αν γραφτούν ένα προς ένα, ούτε ο κόσμος ολόκληρος δε θα χωρούσε, νομίζω, τα βιβλία που θα 'πρεπε να γραφτούν. Αμήν.

Atos dos Apóstolos	ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Atos 1

Prólogo

1 Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

2 até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

3 A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

4 E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

5 Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

6 Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

7 Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 1

Η υπόσχεση για την αποστολή του Αγίου Πνεύματος
Η ανάληψη του Χριστού

1Στο πρώτο μου βιβλίο, Θεόφιλε, διηγήθηκα όλα όσα ο Ιησούς έκανε και δίδαξε, από την αρχή

2ως την ημέρα που αναλήφθηκε, αφού πρώτα έδωσε εντολές, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, στους αποστόλους που είχε διαλέξει ο ίδιος.

3Μετά το θάνατό του παρουσιάστηκε σ' αυτούς ζωντανός με πολλές αποδείξεις· για σαράντα μέρες τούς εμφανιζόταν και τους μιλούσε σχετικά με τη βασιλεία του Θεού.

4Ενόσω ήταν μαζί τους κι έτρωγε, τους παρήγγειλε: «Μην απομακρυνθείτε από τα Ιεροσόλυμα, αλλά να περιμένετε από τον Πατέρα την εκπλήρωση της υποσχέσεως για την οποία σας μίλησα·

5ότι, δηλαδή, ενώ ο Ιωάννης βάφτιζε με νερό, εσείς θα βαφτιστείτε σε λίγες μέρες με το Άγιο Πνεύμα».

6Οι μαθητές, λοιπόν, συγκεντρώθηκαν μια μέρα και τον ρωτούσαν: «Κύριε, έφτασε άραγε η ώρα να αποκαταστήσεις τη βασιλεία στον Ισραήλ; »

7Κι αυτός τους απάντησε: «Εσείς δεν μπορείτε να γνωρίζετε τον ακριβή χρόνο· αυτόν τον κρατάει ο Πατέρας στην αποκλειστική του εξουσία.

[8] mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

[9] Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.

[10] E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

[11] e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

Os discípulos em Jerusalém

[12] Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

[13] Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

[14] Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

[8]Θα λάβετε όμως δύναμη όταν θα 'ρθει το Άγιο Πνεύμα σ' εσάς, και θα γίνετε μάρτυρες δικοί μου, στην Ιερουσαλήμ, σε όλη την Ιουδαία και στη Σαμάρεια και ως τα πέρατα της γης».

[9]Μόλις τα είπε αυτά, κι ενώ εκείνοι τον κοίταζαν, ανυψώθηκε προς τον ουρανό, και μια νεφέλη τον έκρυψε από τα μάτια τους.

[10]Και καθώς κοίταζαν που ανέβαινε προς τον ουρανό, ξαφνικά δυο άντρες εμφανίστηκαν μπροστά τους με άσπρα ενδύματα,

[11]και τους είπαν: «Γαλιλαίοι, τι σταθήκατε και κοιτάτε στον ουρανό; Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε από ανάμεσά σας στον ουρανό, έτσι θα 'ρθει πάλι, με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πηγαίνει εκεί».

Η εκλογή του διαδόχου του Ιούδα

[12]Τότε αυτοί γύρισαν στην Ιερουσαλήμ από το όρος των Ελαιών, που ήταν κοντά στην Ιερουσαλήμ και απείχε περίπου ένα χιλιόμετρο.

[13]Όταν μπήκαν στην πόλη, ανέβηκαν στο ανώγι όπου έμεναν: ο Πέτρος, ο Ιάκωβος ο Ιωάννης και ο Ανδρέας, ο Φίλιππος και ο Θωμάς, ο Βαρθολομαίος και ο Ματθαίος, ο Ιάκωβος του Αλφαίου, ο Σίμων ο Ζηλωτής και ο Ιούδας του Ιακώβου.

[14]Όλοι αυτοί, με μια ψυχή ήταν αφοσιωμένοι στην προσευχή και τη δέηση προς το Θεό. Μαζί τους ήταν και γυναίκες, καθώς και η Μαρία, μητέρα του Ιησού, και τα αδέρφια του.

A escolha de Matias

[15] Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

[15]Μια από κείνες τις μέρες, σηκώθηκε ο Πέτρος, στάθηκε ανάμεσα στους μαθητές –είχαν συγκεντρωθεί περίπου εκατόν είκοσι πρόσωπα– και είπε:

[16] Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

[16]«Αδερφοί μου, δεν μπορούσε παρά να πραγματοποιηθούν αυτά τα λόγια της Γραφής. Τα είχε πει από παλιά το Άγιο Πνεύμα με το στόμα του Δαβίδ σχετικά με τον Ιούδα, που έγινε οδηγός εκείνων που συνέλαβαν τον Ιησού.

[17] porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.

[17]Ήταν κι αυτός ένας από μας και είχε αξιωθεί να λάβει το ίδιο λειτούργημα με το δικό μας.

[18] (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;

[18]Ο άνθρωπος αυτός, λοιπόν, με τα λεφτά που πήρε ως αμοιβή για το έγκλημά του, αγόρασε ένα χωράφι. Έπεσε όμως με το πρόσωπο στη γη, σκίστηκε η κοιλιά του και χύθηκαν έξω όλα του τα σπλάχνα.

[19] e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)

[19]Αυτό μαθεύτηκε σ’ όλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, και γι’ αυτό εκείνο το χωράφι ονομάστηκε στη δική τους γλώσσα Ακελδαμά, δηλαδή “Χωράφι Αίματος”.

[20] Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.

[20]Σχετικά έχει γραφτεί στο βιβλίο των Ψαλμών: Το σπίτι του να ερημωθεί, και να μην κατοικήσει κανείς σ’ αυτό, και: Την αποστολή του να την πάρει άλλος.

[21] É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,

[22] começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.

[21-22]»Πρέπει, λοιπόν, ένας από τους άντρες που ήταν μαζί μας όλον τον καιρό που ο Κύριος, ο Ιησούς, συναναστράφηκε μ’ εμάς, αρχίζοντας από τότε που βαφτίστηκε από τον Ιωάννη, ως την ημέρα που αναλήφθηκε από ανάμεσά μας, να γίνει μάρτυρας μαζί μ’ εμάς ότι ο Ιησούς αναστήθηκε».

23 Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.

24 E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido

25 para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.

26 E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

23Πρότειναν, λοιπόν, δύο: τον Ιωσήφ, που τον έλεγαν Βαρσαββά και που πήρε και το όνομα Ιούστος, και το Ματθία.

24Ύστερα προσευχήθηκαν και είπαν: »Εσύ, Κύριε, που ξέρεις τις καρδιές όλων, δείξε μας ποιον από τους δύο αυτούς διάλεξες

25να αναλάβει τη θέση στο λειτούργημα αυτό και στην αποστολή που εγκατέλειψε ο Ιούδας και πήγε στη θέση που του άξιζε».

26Ύστερα έβαλαν κλήρους με τα ονόματά τους, κι ο κλήρος έπεσε στο Ματθία, ο οποίος και προστέθηκε στους έντεκα αποστόλους.

Atos 2

A descida do Espírito Santo

1 Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

2 de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.

3 E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.

4 Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

5 Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.

6 Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 2

Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος

1Όταν έφτασε η ημέρα της Πεντηκοστής, ήταν όλοι μαζί συγκεντρωμένοι με ομοψυχία στο ίδιο μέρος.

2Ξαφνικά ήρθε από τον ουρανό μια βουή σαν να φυσούσε δυνατός άνεμος, και γέμισε όλο το σπίτι όπου έμεναν.

3Επίσης τους παρουσιάστηκαν γλώσσες σαν φλόγες φωτιάς, που μοιράστηκαν και κάθισαν από μία στον καθένα απ' αυτούς.

4Όλοι τότε πλημμύρισαν από Πνεύμα Άγιο και άρχισαν να μιλούν σε άλλες γλώσσες, ανάλογα με την ικανότητα που τους έδινε το Πνεύμα.

5Στην Ιερουσαλήμ βρίσκονταν τότε ευσεβείς Ιουδαίοι από όλα τα μέρη του κόσμου.

6Όταν ακούστηκε αυτή η βουή, συγκεντρώθηκε πλήθος απ' αυτούς και

perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.

ήταν κατάπληκτοι, γιατί ο καθένας τους άκουγε τους αποστόλους να μιλάνε στη δική του γλώσσα.

[7] Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?

[7]Είχαν μείνει όλοι εκστατικοί και με απορία έλεγαν μεταξύ τους: «Μα αυτοί όλοι που μιλάνε δεν είναι Γαλιλαίοι;

[8] E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?

[8]Πώς, λοιπόν, εμείς τους ακούμε να μιλάνε στη δική μας μητρική γλώσσα;

[9] Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,

[9]Πάρθοι, Μήδοι και Ελαμίτες, κάτοικοι της Μεσοποταμίας, της Ιουδαίας και της Καππαδοκίας, του Πόντου και της Ασίας,

[10] da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,

[10]της Φρυγίας και της Παμφυλίας, της Αιγύπτου, και από τα μέρη της λιβυκής Κυρήνης, Ρωμαίοι που είναι εγκατεστημένοι εδώ,

[11] tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em nossas próprias línguas as grandezas de Deus?

[11]Κρητικοί και Άραβες, όλοι εμείς, είτε ιουδαϊκής καταγωγής είτε προσήλυτοι, τους ακούμε να μιλούν στις γλώσσες μας για τα θαυμαστά έργα του Θεού».

[12] Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?

[12]Όλοι, λοιπόν, εκστατικοί κι απορημένοι έλεγαν ο ένας στον άλλο: «Τι να σημαίνει άραγε αυτό; »

[13] Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

[13]Άλλοι πάλι χλεύαζαν και έλεγαν: «Ετούτοι πρέπει να 'ναι πολύ μεθυσμένοι».

O discurso de Pedro

Το κήρυγμα του Πέτρου

[14] Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.

[14]Τότε σηκώθηκε ο Πέτρος μαζί με τους άλλους έντεκα αποστόλους και με δυνατή φωνή τούς είπε: «Ιουδαίοι κι όλοι εσείς που βρίσκεστε στην Ιερουσαλήμ! Θα σας εξηγήσω τι συμβαίνει, κι ακούστε καλά τα λόγια μου:

[15] Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.

[15]Αυτοί δεν είναι μεθυσμένοι, όπως εσείς νομίζετε· αφού η ώρα είναι ακόμη εννιά το πρωί.

[16] Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:

[16]Αυτό που βλέπετε είναι εκείνο που είπε ο Θεός μέσω του προφήτη Ιωήλ:

[17] E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;

[17]Αυτό θα συμβεί στις έσχατες ημέρες, λέει ο Θεός: Θα χαρίσω πλουσιοπάροχα το Πνεύμα μου σε κάθε άνθρωπο· έτσι, οι γιοι σας κι οι θυγατέρες σας θα κηρύξουνε την αλήθεια· οι νέοι σας θα δουν οράματα κι οι γέροντές σας θα ονειρευτούν όνειρα θεϊκά.

[18] até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.

[18]Και σ' αυτούς που μου ανήκουν, άντρες και γυναίκες, θα χαρίσω, τις ημέρες εκείνες, πλουσιοπάροχα το Πνεύμα μου, κι αυτοί θα κηρύξουνε την αλήθεια του Θεού.

[19] Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

[19]Θα δείξω θαυμαστά σημάδια πάνω, στον ουρανό και κάτω, στη γη: αίμα και φωτιά και σύννεφο καπνού.

[20] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

[20]Ο ήλιος θα μεταβληθεί σε σκοτάδι και το φεγγάρι θα γίνει κόκκινο σαν αίμα πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και λαμπρή.

[21] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[21]Όποιος τότε επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί.

[22] Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão aprovado por Deus diante de vós com milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

[22]Ισραηλίτες, ακούστε αυτά που θα σας πω: Ποιος ήταν ο Ιησούς ο Ναζωραίος σάς το απέδειξε ο Θεός με τα θαύματα και τα καταπληκτικά έργα που έκανε μέσω αυτού ανάμεσά σας. Αυτά τα ξέρετε εσείς οι ίδιοι πολύ καλά.

[23] sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

[23]Κι όμως εσείς τον Ιησού τον θανατώσατε, βάζοντας ανθρώπους που δεν έχουν το νόμο του Θεού να τον καρφώσουν στο σταυρό. Βέβαια, σας παραδόθηκε, γιατί έτσι είχε ορίσει ο Θεός, που το θέλησε και το γνώριζε.

[24] ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte;

[24]Ο Θεός όμως τον ανέστησε, ελευθερώνοντάς τον από τα δεσμά του

porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

25 Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

26 Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

27 porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

28 Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.

29 Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

30 Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

31 prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

32 A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.

33 Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.

θανάτου, γιατί ήταν αδύνατο να τον κρατήσει πια ο θάνατος.

25Πραγματικά, ο Δαβίδ λέει γι' αυτόν: Βλέπω τον Κύριο πάντοτε μπροστά μου· είναι στα δεξιά μου για να με προστατέψει.

26Γι' αυτό χαίρεται η καρδιά μουκαι τραγουδάει η γλώσσα μου· κι όταν το σώμα μου πάει στον τάφο, θα έχει την ελπίδασυντροφιά.

27Δε θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον άδη, ούτε θ' αφήσεις τον άγιό σου να γνωρίσει τη φθορά.

28Μου 'δειξες το δρόμο προς τη ζωή. Θα με γεμίσεις ευφροσύνη, όταν θα είμαι κοντά σου.

29Αδερφοί, μπορώ να σας πω ελεύθερα για τον προπάτορα, το βασιλιά Δαβίδ, ότι και πέθανε και θάφτηκε και το μνήμα του υπάρχει εδώ μέχρι σήμερα.

30Επειδή όμως ήταν προφήτης και γνώριζε ότι ο Θεός τού υποσχέθηκε με όρκο πως από έναν απόγονό του θα αναδείξει το Χριστό ως άνθρωπο για να καθίσει στο θρόνο του,

31μίλησε προφητικά για την ανάσταση του Χριστού, ο οποίος, ούτε εγκαταλείφθηκε στον άδη, ούτε στο σώμα του γνώρισε φθορά.

32»Αυτόν τον Ιησού τον ανέστησε ο Θεός, και για το γεγονός αυτό όλοι εμείς είμαστε μάρτυρες.

33Αφού, λοιπόν, ανέβηκε με τη δύναμη του Θεού στον ουρανό και έλαβε από τον Πατέρα το Άγιο Πνεύμα που του το είχε

υποσχεθεί, το μοίρασε πλούσια σ' εμάς, αυτό που τις ενέργειές του εσείς τώρα βλέπετε και ακούτε.

[34] Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[34]Ο Δαβίδ, βέβαια, δεν ανέβηκε στον ουρανό, κι όμως λέει ο ίδιος: Είπε ο Κύριος στον Κύριό μου: κάθισε στα δεξιά μου,

[35] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[35]ώσπου να υποτάξω τους εχθρούς σου κάτω απ' τα πόδια σου.

[36] Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

[36]Ας γνωρίζει, λοιπόν, με βεβαιότητα ο κάθε Ισραηλίτης ότι αυτόν τον Ιησού, που εσείς τον σταυρώσατε, ο Θεός τον ανέδειξε Κύριο και Μεσσία! »

Três mil batizados

[37] Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?

[37]Όταν τ' άκουσαν αυτά, ένιωσαν, βαθιά συντριβή και είπαν στον Πέτρο και στους άλλους αποστόλους: «Τι να κάνουμε, αδερφοί; »

[38] Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome de Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.

[38]Κι ο Πέτρος τους απάντησε: «Να μετανοήσετε, και να βαφτιστεί ο καθένας σας στο όνομα του Ιησού Χριστού, για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες σας, κι έτσι θα λάβετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

[39] Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.

[39]Αυτά που υποσχέθηκε ο Θεός είναι για σας και για τα παιδιά σας και για όλους που βρίσκονται μακριά, όσους θα προσκαλέσει ο Κύριος, ο Θεός μας».

[40] Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

[40]Και με πολλά άλλα λόγια ακόμα ο Πέτρος τους θερμοπαρακαλούσε και τους παρότρυνε λέγοντας: «Σωθείτε από την καταστροφή, που έρχεται πάνω στη διεστραμμένη αυτή γενιά! »

[41] Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.

[41]Τότε όσοι δέχτηκαν με χαρά το λόγο του βαφτίστηκαν, και προστέθηκαν στην εκκλησία την ημέρα εκείνη περίπου τρεις χιλιάδες άνθρωποι.

Como viviam os convertidos

Η ζωή μέσα στην πρώτη κοινότητα

[42] E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.

[43] Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.

[44] Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.

[45] Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.

[46] Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,

[47] louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.

Atos 3

A cura de um coxo

[1] Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

[2] Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.

[42]Όλοι αυτοί ήταν αφοσιωμένοι στη διδασκαλία των αποστόλων και στη μεταξύ τους κοινωνία, στην τέλεση της θείας Ευχαριστίας και στις προσευχές.

[43]Ένα δέος τούς κατείχε όλους όσοι έβλεπαν πολλά εκπληκτικά θαύματα να γίνονται μέσω των αποστόλων.

[44]Όλοι οι πιστοί ζούσαν σε έναν τόπο και είχαν τα πάντα κοινά·

[45]πουλούσαν ακόμα και τα κτήματα και τα υπάρχοντά τους, και μοίραζαν τα χρήματα σε όλους, ανάλογα με τις ανάγκες του καθενός.

[46]Κάθε μέρα συγκεντρώνονταν με ομοψυχία στο ναό, τελούσαν τη θεία Ευχαριστία σε σπίτια, τρώγοντας την τροφή τους γεμάτοι χαρά και με απλότητα στην καρδιά.

[47]Δοξολογούσαν το Θεό, κι όλος ο λαός τούς εκτιμούσε. Και ο Κύριος πρόσθετε κάθε μέρα στην εκκλησία αυτούς που σώζονταν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 3

Η θεραπεία του χωλού

[1]Κάποια μέρα, ανέβαιναν μαζί ο Πέτρος κι ο Ιωάννης στο ναό, στις τρεις το απόγευμα, την ώρα της προσευχής.

[2]Μπροστά στην πύλη του ναού, που λέγεται Ωραία, έφερναν έναν άνθρωπο χωλό εκ γενετής και τον έβαζαν κάθε μέρα εκεί για να ζητάει ελεημοσύνη απ' αυτούς που έμπαιναν στο ναό.

[3]Μόλις αυτός είδε τον Πέτρο και τον Ιωάννη που ήταν έτοιμοι να μπουν στο

ναό, τούς παρακάλεσε να του δώσουν ελεημοσύνη.

4 Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.

[4]Ο Πέτρος έστρεψε το βλέμμα του σ’ αυτόν, όπως κι ο Ιωάννης και του είπε: «Κοίταξέ μας».

5 Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

[5]Αυτός τους κοίταξε με προσοχή περιμένοντας κάτι να πάρει απ’ αυτούς.

6 Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

[6]Αλλά ο Πέτρος είπε: «Χρήματα ασημένια και χρυσά δεν έχω· αυτό όμως που έχω, αυτό σου δίνω: στο όνομα του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, σήκω πάνω και περπάτα! »

7 E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

[7]Και πιάνοντάς τον από το δεξί χέρι τον σήκωσε. Αμέσως στερεώθηκαν τα πόδια του και οι αστράγαλοί του,

8 de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

[8]και μ’ ένα πήδημα στάθηκε όρθιος κι άρχισε να περπατάει. Ύστερα μπήκε μαζί τους στο ναό περπατώντας και πηδώντας και δοξολογώντας το Θεό.

9 Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

[9]Και τον είδαν όλοι να περπατάει και να δοξάζει το Θεό.

10 e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

[10]Τον αναγνώρισαν λοιπόν, ότι αυτός ήταν που καθόταν και ζητιάνευε στην Ωραία πύλη του ναού. Γέμισαν τότε με θαυμασμό και κατάπληξη γι’ αυτό που του συνέβη.

O discurso de Pedro no templo

Ομιλία του Πέτρου στο ναό

11 Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

[11]Ενώ ο χωλός που θεραπεύτηκε ακολουθούσε από κοντά τον Πέτρο και τον Ιωάννη, μαζεύτηκαν γύρω τους κατάπληκτοι όλοι οι άνθρωποι στη στοά που λεγόταν «του Σολομώντα».

12 À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos

[12]Όταν τους είδε ο Πέτρος είπε στον κόσμο: «Ισραηλίτες, γιατί θαυμάζετε γι’ αυτό, και τι μας κοιτάτε έτσι, σαν να ήταν

em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

13 O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

14 Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

15 Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

16 Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

17 E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

18 mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

19 Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,

20 a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

με δική μας δύναμη ή με δική μας ευσέβεια που τον κάναμε αυτόν εδώ να περπατάει;

13Ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, ο Θεός των προπατόρων μας, έδειξε τη δόξα του Ιησού του δούλου του, που εσείς τον παραδώσατε να σταυρωθεί και τον αρνηθήκατε μπροστά στον Πιλάτο, όταν εκείνος είχε αποφασίσει να τον αφήσει ελεύθερο.

14Εσείς αρνηθήκατε τον άγιο και δίκαιο, και ζητήσατε να ελευθερωθεί για χάρη σας ένας φονιάς.

15Και σκοτώσατε αυτόν που έφερε τη ζωή. Ο Θεός όμως τον ανέστησε από τους νεκρούς και αυτού του γεγονότος εμείς είμαστε μάρτυρες.

16Και τούτον εδώ, που τον βλέπετε και τον γνωρίζετε, τον στερέωσε στα πόδια του το όνομα του Ιησού και η πίστη σ’ αυτόν. Η πίστη που δίνει ο Ιησούς τον έκανε σωματικά ακέραιο, όπως όλοι το βλέπετε μπροστά σας.

17»Και τώρα, αδέρφια, ξέρω πως ό, τι κάνατε το κάνατε από άγνοια, όπως και οι άρχοντές σας.

18Έτσι πραγματοποίησε ο Θεός αυτά που είχε προαναγγείλει με το στόμα όλων των προφητών ότι θα πάθει ο Μεσσίας του.

19Μετανοήστε, λοιπόν και επιστρέψτε στο Θεό, για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας,

20ώστε να ’ρθεί ο καιρός που ο Κύριος θα σας ανακουφίσει από τα δεινά, στέλνοντας τον Ιησού, που τον έχει χρίσει για σας Μεσσία.

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.

[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

[25] Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.

[26] Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

[21]Αυτός είναι καθορισμένος να μείνει στον ουρανό ώσπου να πραγματοποιηθούν όλα όσα είπε ο Θεός με το στόμα όλων των άγιων προφητών του από πολύ παλιά.

[22]Ο Μωυσής είπε στους προγόνους μας: Έναν προφήτη σαν κι εμένα θα σας στείλει ο Κύριος ο Θεός σας μέσα από το λαό σας. Αυτόν να ακούτε σε όλα όσα θα σας πει.

[23]Κι όποιος δεν ακούσει τον προφήτη αυτόν, θα αποκοπεί από το λαό και θα εξολοθρευτεί.

[24]Τα ίδια είπαν και όλοι οι προφήτες από το Σαμουήλ και έπειτα, όσοι κήρυξαν και προανάγγειλαν τις μέρες αυτές.

[25]Εσείς είστε τα παιδιά των προφητών και οι κληρονόμοι της διαθήκης που έδωσε ο Θεός στους προγόνους μας, όταν έλεγε στον Αβραάμ: Ο απόγονός σου θα φέρει ευλογία σ’ όλους τους λαούς της γης.

[26]Έτσι ο Θεός φανέρωσε το δούλο του, τον Ιησού, και τον έστειλε πρώτα σ’ εσάς για να σας ευλογήσει, απομακρύνοντας τον καθένα σας από το στραβό σας δρόμο».

Atos 4

Pedro e João presos

[1] Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

[2] ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 4

Ο Πέτρος και ο Ιωάννης στο συνέδριο

[1]Ενώ αυτοί μιλούσαν στο λαό, τους πλησίασαν οι ιερείς και ο διοικητής της φρουράς του ναού και οι Σαδδουκαίοι,

[2]αγανακτισμένοι, γιατί δίδασκαν το λαό και κήρυτταν ότι η ανάσταση του Ιησού αποδεικνύει την ανάσταση των νεκρών.

[3] e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

[3]Τους συνέλαβαν, λοιπόν, και τους έβαλαν στη φυλακή ως την επόμενη μέρα, γιατί ήταν κιόλας βράδυ.

[4] Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

[4]Πολλοί όμως απ' αυτούς που άκουσαν το λόγο του Πέτρου πίστεψαν, κι ο αριθμός των αντρών στην εκκλησία έφτασε τις πέντε χιλιάδες.

Pedro e João perante o Sinédrio

[5] No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

[5]Την άλλη μέρα μαζεύτηκαν στα Ιεροσόλυμα οι άρχοντες των Ιουδαίων, οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς,

[6] com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

[6]καθώς και ο Άννας ο αρχιερέας, ο Καϊάφας, ο Ιωάννης, ο Αλέξανδρος και όσοι άλλοι κατάγονταν από οικογένεια αρχιερατική.

[7] e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

[7]Τους έβαλαν να σταθούν στη μέση και τους ρώτησαν: «Με ποια δύναμη ή στο όνομα τίνος το κάνατε αυτό εσείς; »

[8] Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

[8]Τότε ο Πέτρος, γεμάτος από το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, τους είπε: «Άρχοντες του λαού και πρεσβύτεροι,

[9] visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

[9]σήμερα μας δικάζετε γιατί ευεργετήσαμε έναν άρρωστο άνθρωπο και μας ρωτάτε πώς σώθηκε.

[10] tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

[10]Μάθετέ το, λοιπόν, όλοι σας και όλος ο λαός του Ισραήλ: Με τη δύναμη του ονόματος του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, που εσείς σταυρώσατε, κι ο Θεός τον ανέστησε από τον τάφο, μ' αυτή τη δύναμη στέκεται αυτός μπροστά σας υγιής.

[11] Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

[11]Αυτός είναι ο λίθος που περιφρονήθηκε από σας τους οικοδόμους και που έγινε το πιο βασικό αγκωνάρι.

[12] E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum

[12]Από κανέναν άλλο δεν μπορεί να προέλθει η σωτηρία ούτε υπάρχει άλλο

outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

πρόσωπο κάτω από τον ουρανό δοσμένο στους ανθρώπους με το οποίο να μπορούμε να σωθούμε».

13 Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

13Όταν είδαν το θάρρος του Πέτρου και του Ιωάννη και ξέροντας ότι είναι άνθρωποι αγράμματοι κι απλοϊκοί, έμειναν κατάπληκτοι. Τους ήξεραν ότι αυτοί ήταν μαζί με τον Ιησού.

14 Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

14Βλέποντας όμως και τον άνθρωπο που θεραπεύτηκε να είναι μαζί τους, δεν μπορούσαν να φέρουν καμιά αντίρρηση.

15 E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

15Τους διέταξαν, λοιπόν, να βγουν έξω από την αίθουσα του συνεδρίου και έκαναν συμβούλιο:

16 dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

16«Τι να κάνουμε με τους ανθρώπους αυτούς; » έλεγαν. «Σ’ όλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ είναι φανερό πως μέσω αυτών έγινε ένα σπουδαίο θαύμα, και δεν μπορούμε να το αρνηθούμε.

17 mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

17Αλλά για να μη διαδοθεί περισσότερο στο λαό, να τους απειλήσουμε να μην ξαναμιλήσουν πια για το πρόσωπο αυτό σε κανέναν».

18 Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

18Τους κάλεσαν, λοιπόν, και τους έδωσαν εντολή να μη μιλούν καθόλου ούτε να διδάσκουν για τον Ιησού.

19 Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

19Τότε ο Πέτρος και ο Ιωάννης τους αποκρίθηκαν: «Αποφασίστε μόνοι σας αν είναι σωστό ενώπιον του Θεού, ν’ ακούμε περισσότερο εσάς παρά το Θεό.

20 pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

20Εμείς πάντως δεν μπορούμε να μη μιλάμε γι’ αυτά που είδαμε και ακούσαμε».

21 Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os

21Τότε εκείνοι τους απείλησαν πάλι και ύστερα τους άφησαν ελεύθερους, επειδή

castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

δεν εύρισκαν δικαιολογία να τους τιμωρήσουν. Φοβούνταν το λαό, γιατί όλοι δόξαζαν το Θεό γι' αυτό που είχε γίνει,

22 Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

22αφού ο άνθρωπος, στον οποίον έγινε το θαύμα αυτό της θεραπείας, ήταν πάνω από σαράντα ετών.

A igreja em oração

Προσευχή για ενίσχυση

23 Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

23Όταν οι δύο απόστολοι απολύθηκαν, πήγαν στους αδερφούς και τους ανακοίνωσαν όσα τους είπαν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι.

24 Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

24Αυτοί, όταν τ' άκουσαν, προσευχήθηκαν όλοι μαζί στο Θεό και είπαν: «Κύριε, εσύ δημιούργησες τον ουρανό, τη γη, τη θάλασσα και όλα όσα βρίσκονται σ' αυτά.

25 que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

25Εσύ είπες με το στόμα του Δαβίδ, του δούλου σου: Γιατί φρύαξαν τα έθνη; Γιατί οι λαοί μηχανεύτηκαν ανώφελα σχέδια;

26 Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

26Παρατάχθηκαν για πόλεμο οι βασιλιάδες της γης και οι άρχοντες συγκεντρώθηκαν σ' έναν τόπο, εναντίον του Κυρίου και του Μεσσία του.

27 porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

27»Πραγματικά, εναντίον του άγιου δούλου σου, του Ιησού, που εσύ τον έχρισες Μεσσία, συγκεντρώθηκαν ο Ηρώδης και ο Πόντιος Πιλάτος μαζί με πλήθος εθνικών και Ιουδαίων,

28 para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

28για να κάνουν όσα είχε ορίσει προηγουμένως η δύναμή σου και η σοφία σου να γίνουν.

29 agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que

29Και τώρα, Κύριε, κοίταξε τις απειλές τους! Δώσε δύναμη στους δούλους σου να κηρύττουν το λόγο σου με θάρρος.

anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

[30] enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

[30]Άπλωσε το χέρι σου, για να γίνονται θεραπείες και θαυματουργικές αποδείξεις της δύναμής σου, στο όνομα του άγιου δούλου σου, του Ιησού».

[31] Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

[31]Όταν τελείωσαν την προσευχή, σείστηκε ο τόπος όπου ήταν συγκεντρωμένοι· όλοι πλημμύρισαν από το Άγιο Πνεύμα και κήρυτταν το λόγο του Θεού με θάρρος.

A comunidade cristã

Η κοινοκτημοσύνη των πρώτων χριστιανών

[32] Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

[32]Όλοι όσοι πίστεψαν είχαν μία καρδιά και μία ψυχή. Κανείς δεν θεωρούσε ότι κάτι από τα υπάρχοντά του ήταν δικό του, αλλά όλα τα είχαν κοινά.

[33] Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

[33]Οι απόστολοι κήρυτταν και βεβαίωναν με μεγάλη πειστικότητα ότι ο Κύριος Ιησούς αναστήθηκε. Κι ο Θεός έδινε σε όλους πλούσια τη χάρη του.

[34] Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

[34]Δεν υπήρχε κανείς ανάμεσά τους που να στερείται τα απαραίτητα. Γιατί όσοι είχαν χωράφια ή σπίτια τα πουλούσαν, κι έφερναν το αντίτιμο αυτών που πουλούσαν,

[35] e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

[35]και το έθεταν στη διάθεση των αποστόλων. Απ’ αυτό δινόταν στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του.

A oferta de Barnabé

[36] José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

[36]Έτσι έκανε κι ο Ιωσής, ένας λευίτης από την Κύπρο, που οι απόστολοι τον ονόμασαν Βαρνάβα, όνομα που μεταφράζεται «ο άνθρωπος της παρηγοριάς».

[37] como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

[37]Αυτός είχε ένα χωράφι, το πούλησε κι έφερε τα χρήματα και τα έθεσε στη διάθεση των αποστόλων.

Atos 5

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 5

Ananias e Safira

Ο Ανανίας και η Σαπφείρα

[1] Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

[1]Το αντίθετο έγινε με κάποιον που τον έλεγαν Ανανία. Αυτός, μαζί με τη γυναίκα του τη Σαπφείρα, πούλησε ένα κτήμα,

[2] mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.

[2]και με τη συγκατάθεση της γυναίκας του κράτησε ένα μέρος από το αντίτιμο για τον εαυτό του· το υπόλοιπο το έφερε και το έθεσε στη διάθεση των αποστόλων.

[3] Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?

[3]Τότε ο Πέτρος του είπε: «Ανανία, γιατί άφησες το σατανά να κυριέψει την καρδιά σου; Γιατί είπες ψέματα στο Άγιο Πνεύμα και κράτησες για τον εαυτό σου ένα μέρος από το αντίτιμο του κτήματος;

[4] Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.

[4]Όσο ήταν απούλητο δεν ήταν δικό σου; Κι όταν πουλήθηκε, πάλι στο χέρι σου δεν ήταν να κρατήσεις το αντίτιμο; Γιατί σκέφτηκες να κάνεις αυτό το πράγμα; Δεν είπες ψέματα σε ανθρώπους, αλλά στο Θεό».

[5] Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.

[5]Ακούγοντας ο Ανανίας τα λόγια αυτά έπεσε κάτω και ξεψύχησε· κι όλοι όσοι τα έμαθαν αυτά, φοβήθηκαν πολύ.

[6] Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.

[6]Μερικοί νέοι πήγαν και τον ετοίμασαν για την ταφή, τον έβγαλαν έξω και τον έθαψαν.

[7] Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.

[7]Είχαν περάσει περίπου τρεις ώρες, όταν μπήκε μέσα η γυναίκα του, μη γνωρίζοντας τι είχε συμβεί.

[8] Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por

[8]Ο Πέτρος τη ρώτησε: «Πες μου, τόσο πουλήσατε το κτήμα; » Κι αυτή είπε: «Ναι, τόσο».

tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.

[9] Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.

[10] No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços, acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.

[11] E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

Os apóstolos fazem muitos milagres

[12] Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

[13] Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

[14] E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

[15] a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

[16] Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e

[9]Ο Πέτρος τότε της λέει: «Γιατί συμφωνήσατε να προκαλέσετε το Πνεύμα του Κυρίου; Κοίτα, αυτή τη στιγμή βρίσκονται στην πόρτα εκείνοι που έθαψαν τον άντρα σου· αυτοί θα βγάλουν κι εσένα».

[10]Την ίδια στιγμή, αυτή έπεσε μπρος στα πόδια του και ξεψύχησε. Μπήκαν μέσα οι νέοι και τη βρήκαν νεκρή· την έβγαλαν κι αυτήν και την έθαψαν δίπλα στον άντρα της.

[11]Όλη η εκκλησία και όλοι όσοι τ' άκουσαν αυτά, φοβήθηκαν πολύ.

Άλλα θαύματα των αποστόλων

[12]Μέσω των αποστόλων γίνονταν πολλά εκπληκτικά θαύματα στο λαό. Οι πιστοί συνήθιζαν να συγκεντρώνονται όλοι μαζί στη Στοά του Σολομώντα.

[13]Από τους άλλους που ήταν στο ναό κανείς δεν τολμούσε να προσκολληθεί σ' αυτούς, όμως ο λαός τούς είχε σε μεγάλη υπόληψη.

[14]Όλο και περισσότερα πλήθη από άντρες και γυναίκες πίστευαν στον Κύριο και γίνονταν μέλη της εκκλησίας.

[15]Ακόμη και στις πλατείες έφερναν τους ασθενείς και τους ξάπλωναν σε κρεβάτια και σε φορεία, για να πέσει πάνω σε κάποιον απ' αυτούς έστω και η σκιά του Πέτρου όταν αυτός ερχόταν.

[16]Κι από τις πόλεις που ήταν γύρω στην Ιερουσαλήμ συνέρρεε το πλήθος, φέρνοντας αρρώστους κι άλλους που τους

atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

A prisão dos apóstolos

[17] Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

[18] prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

[19] Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:

[20] Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.

[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.

[22] Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,

[23] dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.

[24] Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.

[25] Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.

βασάνιζαν πνεύματα πονηρά· κι όλοι αυτοί γιατρεύονταν.

Οι απόστολοι οδηγούνται στο συνέδριο

[17]Τότε ο αρχιερέας και όλοι όσοι ήταν μαζί του, δηλαδή αυτοί που ανήκαν στο κόμμα των Σαδδουκαίων, γεμάτοι φθόνο

[18]έπιασαν τους αποστόλους και τους έβαλαν στη φυλακή.

[19]Αλλά, τη νύχτα, ένας άγγελος Κυρίου άνοιξε τις πόρτες της φυλακής, τους έβγαλε έξω και τους είπε.

[20]«Πηγαίνετε στο ναό και κηρύξτε στο λαό το μήνυμα γι' αυτή την καινούρια ζωή».

[21]Αυτοί υπάκουσαν· πήγαν πολύ πρωί στο ναό και δίδασκαν. Στο μεταξύ, έφτασε ο αρχιερέας και οι δικοί του, συγκάλεσαν το συνέδριο και όλη τη γερουσία των Ισραηλιτών, και έστειλαν στη φυλακή να φέρουν τους αποστόλους.

[22]Όταν όμως πήγαν οι φύλακες, δεν τους βρήκαν στη φυλακή. Γύρισαν λοιπόν και ανάφεραν:

[23]«Τη φυλακή τη βρήκαμε κλεισμένη και καλά ασφαλισμένη· οι φύλακες στέκονταν μπροστά στις πόρτες· όταν όμως ανοίξαμε, δε βρήκαμε κανέναν μέσα».

[24]Μόλις άκουσαν τα λόγια αυτά, ο ιερέας και ο διοικητής της φρουράς του ναού και οι αρχιερείς απορούσαν κι έλεγαν τι να συνέβη με τους αποστόλους.

[25]Τότε έφτασε κάποιος και τους ανάγγειλε: «Οι άνθρωποι που βάλατε στη φυλακή, βρίσκονται στο ναό και διδάσκουν το λαό».

26 Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.

27 Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,

28 dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.

29 Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

30 O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.

31 Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a Israel o arrependimento e a remissão de pecados.

32 Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.

O parecer de Gamaliel

33 Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.

34 Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,

26Τότε ο διοικητής πήγε μαζί με τη φρουρά και τους έφερε, όχι με τη βία, γιατί φοβούνταν μη λιθοβοληθούν από το λαό.

27Τους έφεραν λοιπόν και τους έβαλαν να σταθούν μπροστά στο συνέδριο. Ο αρχιερέας τούς ρώτησε:

28«Δε σας διατάξαμε να μη διδάσκετε για τον άνθρωπο αυτόν; Εσείς γεμίσατε την Ιερουσαλήμ με τη διδασκαλία σας, και θέλετε να ρίξετε πάνω μας το κρίμα για το θάνατο αυτού του ανθρώπου! »

29Ο Πέτρος όμως και οι άλλοι απόστολοι είπαν: «Πιο πολύ πρέπει να υπακούμε στο Θεό παρά στους ανθρώπους.

30Ο Θεός των προγόνων μας ανέστησε τον Ιησού, που εσείς τον σκοτώσατε κρεμώντας τον στο ξύλο του σταυρού.

31Αυτόν ο Θεός τον ανύψωσε με την κραταιά δύναμή του στη θέση του αρχηγού και του σωτήρα, για να δώσει στους Ισραηλίτες την ευκαιρία να μετανοήσουν και να λάβουν συγχώρηση για τις αμαρτίες τους.

32Μάρτυρες ότι είναι αλήθεια αυτά που λέμε είμαστε εμείς και το Άγιο Πνεύμα, που ο Θεός το έδωσε σ’ όσους του είναι υπάκουοι».

33Τα μέλη του συνεδρίου, όταν τ’ άκουσαν αυτά, έγιναν έξαλλοι και σκέφτονταν να τους σκοτώσουν.

34Τότε πήρε το λόγο ένας Φαρισαίος που ήταν μέλος του συνεδρίου και τον έλεγαν Γαμαλιήλ. Αυτός ήταν δάσκαλος του νόμου, και τον εκτιμούσε όλος ο λαός.

Διέταξε να βγάλουν για λίγο έξω τους αποστόλους

35 e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.

35και είπε στο συνέδριο: «Ισραηλίτες, σκεφτείτε καλά τι θα κάνετε με τους ανθρώπους αυτούς.

36 Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.

36Γιατί πριν από λίγον καιρό ξεσηκώθηκε ο Θευδάς κι έκανε τον σπουδαίο, και πήγαν μαζί του περίπου τετρακόσιοι άντρες. Ο ίδιος σκοτώθηκε, όμως, διαλύθηκαν όλοι οι οπαδοί του και το κίνημα έσβησε.

37 Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.

37Ύστερα απ' αυτόν ξεσηκώθηκε ο Ιούδας ο Γαλιλαίος, τον καιρό της απογραφής, και παρέσυρε στην επανάστασή του πολύ κόσμο. Το ίδιο κι εκείνος σκοτώθηκε, και όλοι οι οπαδοί του διασκορπίστηκαν.

38 Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;

38Γι' αυτό και στην περίπτωση αυτή σας λέω: μην ασχολείστε μ' αυτούς τους ανθρώπους και ελευθερώστε τους. Γιατί, αν αυτό που σκέφτονται ή αυτό που κάνουν προέρχεται από ανθρώπινη δύναμη, θα διαλυθεί μόνο του.

39 mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.

39Αν όμως προέρχεται από το Θεό, δε θα μπορέσετε να το διαλύσετε –για να μη σας πω ότι μπορεί να βρεθείτε τελικά και θεομάχοι». Τα μέλη του συνεδρίου πείστηκαν από τα λόγια του,

40 Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.

40προσκάλεσαν τους αποστόλους και αφού τους έδειραν, τους διέταξαν να μην κηρύττουν για τον Ιησού· ύστερα τους απέλυσαν.

41 E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.

41Οι απόστολοι έφυγαν από το συνέδριο χαρούμενοι, γιατί ο Θεός τούς είχε αξιώσει να κακοποιηθούν για χάρη του Χριστού.

42 E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

42Και κάθε μέρα στο ναό και στα σπίτια δε σταματούσαν να διδάσκουν και να φέρνουν το χαρούμενο μήνυμα ότι ήρθε ο Μεσσίας, κι αυτός είναι ο Ιησούς.

Atos 6

A instituição dos diáconos

1 Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.

2 Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

3 Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;

4 e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

5 O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro, Nicanor, Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 6

Η εκλογή των εφτά Διακόνων

1Εκείνες τις μέρες, καθώς μεγάλωνε ο αριθμός των μαθητών, άρχισαν να παραπονιούνται οι ελληνόφωνοι πιστοί εναντίον των εβραιοφώνων, ότι στην καθημερινή διανομή των τροφίμων δεν φρόντιζαν τις ελληνόφωνες χήρες όσο έπρεπε.

2Τότε οι δώδεκα απόστολοι σύναξαν όλους τους μαθητές και τους είπαν: «Δεν είναι σωστό εμείς ν’ αφήσουμε το κήρυγμα του λόγου του Θεού και να ασχολούμαστε με διανομές τροφίμων.

3Φροντίστε, λοιπόν, αδελφοί, να εκλέξετε απ’ ανάμεσά σας εφτά άντρες με καλή φήμη, γεμάτους από τη σοφία του Αγίου Πνεύματος. Θα ορίσουμε αυτούς να κάνουν αυτό το έργο,

4κι εμείς θα αφιερωθούμε αποκλειστικά στην προσευχή και στο έργο του κηρύγματος».

5Μ’ αυτά τα λόγια συμφώνησε όλη η κοινότητα. Έτσι διάλεξαν το Στέφανο, άνθρωπο γεμάτον πίστη και Άγιο Πνεύμα· επίσης το Φίλιππο, τον Πρόχορο, το Νικάνορα, τον Τίμωνα, τον Παρμενά και το Νικόλαο από την Αντιόχεια, ο οποίος προηγουμένως είχε προσχωρήσει στον Ιουδαϊσμό.

[6] Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

[6]Η κοινότητα τους έφερε μπροστά στους αποστόλους, οι οποίοι προσευχήθηκαν κι έβαλαν τα χέρια πάνω στα κεφάλια αυτών των εφτά.

[7] Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

[7]Στο μεταξύ ο λόγος του Θεού είχε μεγάλη διάδοση. Ο αριθμός των μαθητών στην Ιερουσαλήμ μεγάλωνε πολύ. Ακόμη και πάρα πολλοί Ιουδαίοιαποδέχονταν την πίστη.

Estêvão perante o Sinédrio

Η σύλληψη του Στεφάνου

[8] Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

[8]Ο Στέφανος, εξάλλου, γεμάτος πίστη και δύναμη, έκανε μεγάλα και καταπληκτικά θαύματα ανάμεσα στο λαό.

[9] Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

[9]Μερικοί από τη συναγωγή που λεγόταν «των Λιβερτίνων», καθώς και μερικοί Κυρηναίοι και Αλεξανδρινοί, κι άλλοι από την Κιλικία κι από την επαρχία της Ασίας, άρχισαν να λογομαχούν με το Στέφανο.

[10] e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.

[10]Δεν μπορούσαν όμως ν' αντιμετωπίσουν τη σοφία και το Άγιο Πνεύμα που τον φώτιζε όταν αυτός μιλούσε.

[11] Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

[11]Τότε έβαλαν ανθρώπους να πουν ότι τον άκουσαν να λέει λόγια βλάσφημα για το Μωυσή και για το Θεό.

[12] Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

[12]Έτσι ξεσήκωσαν το λαό, τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς. Πήγαν, λοιπόν, και τον συνέλαβαν και τον έσυραν στο συνέδριο.

[13] Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

[13]Εκεί παρουσίασαν ψευδομάρτυρες που έλεγαν: «Ο άνθρωπος αυτός συνεχώς λέει βλάσφημα λόγια εναντίον του αγίου ναού και εναντίον του νόμου.

[14] porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

[14]Τον έχουμε ακούσει να λέει ότι αυτός ο Ιησούς ο Ναζωραίος θα γκρεμίσει το ναό

και θ' αλλάξει τους θεσμούς που μας παρέδωσε ο Μωυσής».

[15] Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão, viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

[15]Όλα τα μέλη του συνεδρίου κοίταξαν το Στέφανο και είδαν ότι το πρόσωπό του έλαμπε σαν να ήταν πρόσωπο αγγέλου.

Atos 7

A defesa de Estêvão

[1] Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

[2] Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

[3] e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

[4] Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

[5] Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

[6] E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 7

Ο λόγος του Στεφάνου

[1]Τότε ρώτησε ο αρχιερέας το Στέφανο: «Έτσι έχουν τα πράγματα; »

[2]Ο Στέφανος αποκρίθηκε: «Αδερφοί και πατέρες, ακούστε: Ο δοξασμένος Θεός φανερώθηκε στον προπάτορά μας τον Αβραάμ όταν ήταν στη Μεσοποταμία, πριν έρθει να κατοικήσει στη Χαρράν,

[3]και του είπε: Φύγε από την πατρίδα σου κι από τους συγγενείς σου, και πήγαινε στη χώρα που θα σου δείξω.

[4]Εκείνος τότε έφυγε από τη χώρα των Χαλδαίων και πήγε να κατοικήσει στη Χαρράν. Από 'κει, όταν πέθανε ο πατέρας του, ο Θεός τον έφερε να κατοικήσει σ' ετούτη τη χώρα, που κι εσείς τώρα κατοικείτε.

[5]Όμως δεν του έδωσε τότε ιδιοκτησία ούτε ένα μέτρο γης, αλλά του υποσχέθηκε να τη δώσει σ' αυτόν, και μετά το θάνατό του στους απογόνους του, αν και ο Αβραάμ δεν είχε ακόμη παιδί.

[6]Ο Θεός δηλαδή του είπε: Οι απόγονοί σου θα ζήσουν σαν ξένοι σε ξένη χώρα· τετρακόσια χρόνια θα είναι υπόδουλοι και θα τους κακομεταχειριστούν.

[7] eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.

[7]Το έθνος που θα τους υποδουλώσει θα το τιμωρήσω εγώ, είπε ο Θεός· ύστερα θα φύγουν από ’κει και θα με λατρέψουν σ’ αυτόν εδώ τον τόπο.

[8] Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.

[8]Τότε ο Θεός έκανε μαζί του διαθήκη, που σημάδι της είναι η περιτομή. Έτσι όταν απέκτησε ύστερα ο Αβραάμ το γιο του τον Ισαάκ, του έκανε την όγδοη μέρα περιτομή· το ίδιο έκανε κι ο Ισαάκ στον Ιακώβ και ο Ιακώβ στους δώδεκα γιους του, τους προπάτορες των φυλών μας.

[9] Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele

[9]»Οι γιοι του Ιακώβ ζήλεψαν τον Ιωσήφ και τον πούλησαν στην Αίγυπτο.

[10] e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.

[10]Ο Θεός όμως ήταν μαζί του και τον γλίτωσε απ’ όλα του τα δεινά. Του έδωσε χάρη και σοφία τόση που ο Φαραώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, τον διόρισε διοικητή της χώρας και διαχειριστή όλης της βασιλικής περιουσίας.

[11] Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.

[11]Κατόπιν έπεσε φοβερή πείνα σ’ όλη την Αίγυπτο και τη Χαναάν, και οι προπάτορές μας δεν έβρισκαν τίποτε να φάνε.

[12] Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.

[12]Όταν ο Ιακώβ άκουσε ότι στην Αίγυπτο υπήρχε σιτάρι, έστειλε τους προπάτορές μας εκεί. Πήγαν την πρώτη φορά,

[13] Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.

[13]και τη δεύτερη φανερώθηκε ο Ιωσήφ στους αδερφούς του· έτσι έμαθε ο Φαραώ την καταγωγή του Ιωσήφ.

[14] Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.

[14]Έστειλε τότε ο Ιωσήφ και κάλεσε κοντά του τον πατέρα του τον Ιακώβ και όλους τους συγγενείς του, εβδομήντα πέντε άτομα.

[15] Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;

[15]Έτσι ο Ιακώβ κατέβηκε στην Αίγυπτο, όπου και πέθανε αυτός και οι προπάτορές μας.

[16] e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.

[16]Αργότερα τα οστά τους μεταφέρθηκαν στη Συχέμ, όπου και θάφτηκαν στο μνήμα που είχε αγοράσει ο Αβραάμ από τα παιδιά τού Εμμόρ του Συχεμίτη, πληρώνοντας το αντίτιμο σε ασήμι.

[17] Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,

[17]»Καθώς πλησίαζε ο καιρός να εκπληρωθεί η υπόσχεση που είχε δώσει με όρκο ο Θεός στον Αβραάμ, ο λαός Ισραήλ πλήθαινε στην Αίγυπτο και γίνονταν όλο και πιο πολυάριθμοι.

[18] até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.

[18]Τότε ανέλαβε την εξουσία στην Αίγυπτο ένας άλλος βασιλιάς, που δε γνώριζε τον Ιωσήφ.

[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.

[19]Αυτός έβαλε κακό σχέδιο στο νου του και προσπάθησε να εξολοθρέψει το γένος μας, υποχρεώνοντας τους προπάτορές μας ν' αφήνουν έκθετα τα βρέφη τους, ώστε να μη ζουν.

[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;

[20]Εκείνο τον καιρό γεννήθηκε ο Μωυσής και ήταν αρεστός στο Θεό· ανατράφηκε τρεις μήνες στο σπίτι του πατέρα του

[21] quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.

[21]και όταν τον άφησαν έκθετο, τον πήρε η θυγατέρα του Φαραώ και τον ανέθρεψε σαν δικό της γιο.

[22] E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.

[22]Ο Μωυσής μορφώθηκε με όλη τη σοφία των Αιγυπτίων και ήταν δυνατός στα λόγια και στα έργα.

[23] Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.

[23]»Όταν έγινε σαράντα ετών, του γεννήθηκε η επιθυμία να γνωρίσει τα αδέρφια του, τους Ισραηλίτες.

24 Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.	24Τότε είδε κάποιον που τον κακοποιούσε αναίτια ένας Αιγύπτιος· πήρε το μέρος του και υπερασπίστηκε τον καταπιεζόμενο, σκοτώνοντας τον Αιγύπτιο.
25 Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.	25Νόμιζε ότι οι συμπατριώτες του θα καταλάβαιναν πως ο Θεός ήθελε να τους δώσει την ελευθερία τους μέσω αυτού, εκείνοι όμως δεν το κατάλαβαν.
26 No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?	26Την άλλη μέρα είδε δυο Ισραηλίτες να φιλονικούν και προσπαθούσε να τους συμφιλιώσει: Για ακούστε εδώ: τους έλεγε, εσείς είστε αδέρφια· γιατί μαλώνετε;”
27 Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?	27Αυτός όμως που είχε το άδικο τον έσπρωξε και του είπε: Ποιος σε διόρισε άρχοντα και δικαστή μας;
28 Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?	28Μήπως θέλεις να με σκοτώσεις, όπως σκότωσες χτες τον Αιγύπτιο;
29 A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.	29Όταν άκουσε ο Μωυσής τα λόγια αυτά, έφυγε και εγκαταστάθηκε στη χώρα Μαδιάμ. Εκεί απέκτησε δύο παιδιά.
30 Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.	30»Όταν συμπληρώθηκαν σαράντα χρόνια από τότε, του φανερώθηκε στην έρημο του όρους Σινά ένας άγγελος μέσα στην πύρινη φλόγα που έβγαινε από μια βάτο.
31 Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:	31Όταν είδε το φαινόμενο αυτό ο Μωυσής, ξαφνιάστηκε. Κι ενώ πλησίαζε να δει τι συμβαίνει, ακούστηκε η φωνή του Κυρίου να του λέει:
32 Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.	32Εγώ είμαι ο Θεός των προγόνων σου, ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ. Ο Μωυσής τρόμαξε και δεν τολμούσε να κοιτάξει προς τα ’κεί.

[33] Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[33]Τότε ο Κύριος του είπε: Βγάλε τα υποδήματα από τα πόδια σου· γιατί ο τόπος όπου στέκεσαι είναι άγιος.

[34] Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

[34]Ξέρω καλά τα βάσανα του λαού μου στην Αίγυπτο και άκουσα το στεναγμό τους, γι' αυτό κατέβηκα να τους γλιτώσω. Έλα λοιπόν τώρα, να σε στείλω στην Αίγυπτο.

[35] A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

[35]»Αυτόν, λοιπόν, το Μωυσή που τον είχαν απαρνηθεί όταν του είπαν ποιος σε διόρισε άρχοντα και δικαστή, αυτόν ο Θεός τον έστειλε άρχοντα και ελευθερωτή μέσω του αγγέλου που του φανερώθηκε στη βάτο.

[36] Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

[36]Αυτός τους οδήγησε στην ελευθερία, αφού έκανε καταπληκτικά θαύματα στην Αίγυπτο και στην Ερυθρά Θάλασσα, καθώς και στην έρημο σαράντα χρόνια.

[37] Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

[37]Αυτός είναι ο Μωυσής που είπε στους Ισραηλίτες: Έναν προφήτη σαν κι εμένα θα αναδείξει για σας ο Θεός από σας τους ίδιους· αυτόν να ακούτε.

[38] É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

[38]Αυτός, όταν συγκεντρώθηκε ο λαός στην έρημο, μεσολάβησε ανάμεσα στον άγγελο που του μιλούσε στο όρος Σινάκαι στους προγόνους μας, κι αυτός παρέλαβε λόγια που οδηγούν στη ζωή, για να μας τα μεταδώσει.

[39] A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

[39]»Οι πρόγονοί μας τότε δε θέλησαν να υπακούσουν σ' αυτόν, αλλά τον παραμέρισαν και νοστάλγησαν την Αίγυπτο.

[40] dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este

[40]Γι' αυτό είπαν στον Ααρών: Φτιάξε μας θεούς για να πηγαίνουν μπροστά να μας δείχνουν το δρόμο· γιατί αυτός ο Μωυσής

Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

που μας έβγαλε από την Αίγυπτο δεν ξέρουμε τι απέγινε.

41 Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

41Τότε επίσης ήταν που κατασκεύασαν ένα μοσχάρι και πρόσφεραν θυσία σ' εκείνο το είδωλο· και γιόρταζαν για να τιμήσουν αυτό που είχαν φτιάξει με τα χέρια τους.

42 Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

42Έτσι κι ο Θεός τούς αποστράφηκε και τους άφησε να λατρεύουν τα αστέρια τ' ουρανού, όπως γράφει στο βιβλίο των προφητών: μήπως μου προσφέρατε σφαχτά και θυσίες σαράντα χρόνια στην έρημο, Ισραηλίτες;

43 e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã, figuras que fizestes para as adorar? Por isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

43Όχι· αλλά περιφέρατε τη σκηνή του Μολόχ και το αστέρι του θεού σας Ρεμφάν, τα είδωλα που φτιάξατε για να τα προσκυνάτε. Γι' αυτό κι εγώ θα σας εξορίσω πέρα από τη Βαβυλώνα.

44 O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

44»Στην έρημο οι πρόγονοί μας είχαν τη σκηνή του Μαρτυρίου, που ο Θεός είχε διατάξει το Μωυσή να την κατασκευάσει σύμφωνα με το υπόδειγμα που του είχε φανερωθεί.

45 O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

45Τη σκηνή εκείνη την παρέλαβαν οι πρόγονοί μας της επόμενης γενιάς και την έφεραν μαζί τους στη χώρα που κατέλαβαν με τον Ιησού του Ναυή, καθώς ο Θεός έδιωχνε από μπροστά τους όλα τα έθνη που κατοικούσαν εκεί. Και τη διατήρησαν ως την εποχή του Δαβίδ.

46 Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.

46Αυτός απέκτησε την εύνοια του Θεού και ζήτησε την άδεια να χτίσει κατοικία για το Θεό τού Ιακώβ.

47 Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.

47Την κατοικία αυτή την έχτισε για το Θεό ο Σολομών.

48 Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:

49 O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?

50 Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?

51 Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.

52 Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que anteriormente anunciavam a vinda do Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,

53 vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

A morte de Estêvão

54 Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.

55 Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,

56 e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

57 Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.

48Ο Ύψιστος όμως δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς. Όπως λέει ο προφήτης:

49Ο ουρανός είναι ο θρόνος μου, κι η γη είναι το στήριγμα για ν' ακουμπούν τα πόδια μου. Τι σπίτι θα μου χτίσετε; λέει ο Κύριος, και ποιος μπορεί να είναι ο τόπος της κατοικίας μου;

50Εγώ δεν τα 'φτιαξα όλα αυτά;

51Σκληροτράχηλοι! Η καρδιά σας είναι πορωμένη και τ' αυτιά σας κλειστά. Πάντοτε αντιστέκεστε στο Άγιο Πνεύμα· όπως οι πρόγονοί σας, το ίδιο κι εσείς.

52»Ποιον από τους προφήτες δεν καταδίωξαν οι πρόγονοί σας; Θανάτωσαν αυτούς που προφήτεψαν τον ερχομό του Δίκαιου Μεσσία, που κι εσείς τώρα γίνατε προδότες και φονιάδες του,

53εσείς οι ίδιοι που λάβατε το νόμο του Θεού μέσω αγγέλων αλλά δεν τον τηρήσατε! »

Ο λιθοβολισμός του Στεφάνου

54Καθώς τ' άκουγαν αυτά οι αρχιερείς, εξαγριώνονταν και έτριζαν τα δόντια τους εναντίον του Στεφάνου.

55Αυτός όμως γεμάτος από το Άγιο Πνεύμα, ατένισε τον ουρανό και είδε τη δόξα του Θεού και τον Ιησού να στέκεται στα δεξιά του Θεού·

56και είπε: «Να, βλέπω τον ουρανό ανοιχτό και τον Υιό του Ανθρώπου να στέκεται στα δεξιά του Θεού».

57Τότε αυτοί έβγαλαν μια μεγάλη κραυγή κι έκλεισαν τ' αυτιά τους· όρμησαν όλοι μαζί καταπάνω του,

[58] E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.

[58]τον έσυραν έξω από την πόλη και τον λιθοβολούσαν. Οι μάρτυρες κατηγορίας, που θα ’ριχναν πρώτοι τις πέτρες, απέθεταν τα ρούχα τους στα πόδια ενός νεαρού που λεγόταν Σαύλος.

[59] E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!

[59]Ενώ αυτοί τον λιθοβολούσαν, ο Στέφανος προσευχόταν και έλεγε: «Κύριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου».

[60] Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

[60]Ύστερα έπεσε στα γόνατα και φώναξε δυνατά: «Κύριε, μην τους λογαριάσεις την αμαρτία αυτή». Και μ’ αυτά τα λόγια, ξεψύχησε. Ο Σαύλος επικροτούσε τη θανάτωση του Στεφάνου.

Atos 8

[1] E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja

Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.

[2] Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

[3] Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

[4] Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.

[5] Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 8

Ο Σαύλος διώκει την Εκκλησία

[1]Εκείνη την ημέρα έγινε μεγάλος διωγμός στην εκκλησία των Ιεροσολύμων· κι όλοι διασκορπίστηκαν στα χωριά της Ιουδαίας και της Σαμάρειας, εκτός από τους αποστόλους.

[2]Το Στέφανο τον έθαψαν μερικοί άντρες ευλαβείς και τον θρήνησαν πολύ.

[3]Στο μεταξύ ο Σαύλος ρήμαζε την εκκλησία· έμπαινε με τη βία στα σπίτια, έσερνε έξω άντρες και γυναίκες και τους έριχνε στη φυλακή.

Ο Φίλιππος στη Σαμάρεια

[4]Εκείνοι που είχαν διασκορπιστεί διέσχισαν τη χώρα κηρύττοντας το ευαγγέλιο.

[5]Έτσι κι ο Φίλιππος, κατέβηκε σε μια πόλη της Σαμάρειας και τους κήρυττε ότι ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας.

[6] As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

[6]Ο κόσμος όλος με μια καρδιά πρόσεχε αυτά που έλεγε ο Φίλιππος, ακούγοντάς τον και βλέποντας τα θαύματα που έκανε.

[7] Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.

[7]Από πολλούς, που είχαν πνεύματα δαιμονικά, αυτά έβγαιναν φωνάζοντας με δυνατή φωνή, και πολλοί παραλυτικοί και κουτσοί θεραπεύονταν.

[8] E houve grande alegria naquela cidade.

[8]Έτσι, στην πόλη εκείνη έγινε μεγάλη χαρά.

Simão, o mágico

Ο μάγος Σίμων

[9] Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;

[9]Στην ίδια πόλη υπήρχε από καιρό κάποιος που λεγότανε Σίμων. Αυτός, με διάφορες μαγείες άφηνε κατάπληκτο το λαό της Σαμάρειας και παράσταινε τον μεγάλο.

[10] ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.

[10]Όλοι, μικροί και μεγάλοι, τον ακολουθούσαν και έλεγαν: «Αυτός είναι η Μεγάλη Δύναμη του Θεού».

[11] Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.

[11]Και τον ακολουθούσαν, γιατί για αρκετόν καιρό τούς είχε καταπλήξει με τις μαγείες του.

[12] Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.

[12]Όταν όμως πίστεψαν στο Φίλιππο, που κήρυττε τη χαρμόσυνη είδηση για τη βασιλεία του Θεού και για τη σωτηρία μέσω του Ιησού Χριστού, βαφτίζονταν άντρες και γυναίκες.

[13] O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.

[13]Πίστεψε και ο Σίμων, βαφτίστηκε και προσκολλήθηκε στο Φίλιππο· και βλέποντας να γίνονται μεγάλα θαύματα έμενε κατάπληκτος.

Pedro e João em Samaria

[14] Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;

[14]Όταν έμαθαν οι απόστολοι στα Ιεροσόλυμα ότι η Σαμάρεια δέχτηκε το λόγο του Θεού, τούς έστειλαν τον Πέτρο και τον Ιωάννη.

[15] os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;

[15]Αυτοί πήγαν εκεί και προσευχήθηκαν για να λάβουν το Άγιο Πνεύμα όσοι είχαν βαφτιστεί.

[16] porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[16]Και τούτο, γιατί το Άγιο Πνεύμα δεν είχε κατεβεί σε κανέναν απ' αυτούς· απλώς ήταν βαφτισμένοι στο όνομα του Κυρίου Ιησού.

[17] Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.

[17]Τότε οι απόστολοι έθεταν τα χέρια πάνω τους, κι εκείνοι λάβαιναν το Άγιο Πνεύμα.

[18] Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,

[18]Όταν είδε ο Σίμων ότι με το να θέτουν τα χέρια τους οι απόστολοι πάνω σ' αυτούς τους ανθρώπους, δινόταν το Άγιο Πνεύμα, έφερε χρήματα σ' αυτούς

[19] propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.

[19]και τους είπε: «Δώστε και σ' εμένα αυτήν την εξουσία, ώστε σ' όποιον επιθέτω τα χέρια μου, να λαβαίνει Άγιο Πνεύμα».

[20] Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.

[20]Ο Πέτρος τότε του είπε: «Να χαθείς κι εσύ και τα λεφτά σου! Γιατί φαντάστηκες πως η δωρεά του Θεού μπορεί ν' αποκτηθεί με χρήματα.

[21] Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.

[21]Καμιά σχέση δεν έχεις εσύ με το ευαγγέλιο που κηρύττουμε. Γιατί η καρδιά σου δεν είναι ίσια μπροστά στο Θεό.

[22] Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;

[22]Μετανόησε λοιπόν και παράτησε την κακή σου αυτή πρόθεση. Παρακάλεσε τον Κύριο, μήπως σε συγχωρήσει γι' αυτό που σκέφτηκες·

[23] pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.

[23]γιατί σε βλέπω να είσαι γεμάτος κακία και κυριευμένος από την αδικία».

[24] Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.

[24]Ο Σίμων αποκρίθηκε και είπε: «Παρακαλέστε εσείς για μένα τον Κύριο να μη μου συμβεί τίποτε απ' αυτά που είπατε».

[25] Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

[25]Ύστερα απ’ αυτά ο Πέτρος και ο Ιωάννης έδωσαν τη μαρτυρία τους και κήρυξαν το λόγο του Κυρίου, και μετά γύρισαν στα Ιεροσόλυμα. Στο δρόμο κήρυξαν το ευαγγέλιο σε πολλά χωριά των Σαμαρειτών.

Filipe e o eunuco

Ο Φίλιππος και ο Αιθίοπας

[26] Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.

[26]Ένας άγγελος Κυρίου είπε στο Φίλιππο: «Σήκω και πήγαινε κατά το νότο, στο δρόμο που κατεβαίνει από την Ιερουσαλήμ στη Γάζα». Ο δρόμος αυτός είναι ερημικός.

[27] Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,

[27]Ο Φίλιππος σηκώθηκε και πήγε. Συγχρόνως, ένας Αιθίοπας ευνούχος, αξιωματικός στην υπηρεσία της Κανδάκης, δηλαδή της βασίλισσας των Αιθιόπων, και διαχειριστής των οικονομικών της, που είχε έρθει να προσκυνήσει στην Ιερουσαλήμ,

[28] estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.

[28]γύριζε τώρα στην πατρίδα του. Καθόταν στο αμάξι του και διάβαζε τον προφήτη Ησαΐα.

[29] Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.

[29]Το Άγιο Πνεύμα είπε στο Φίλιππο: «Πλησίασε και περπάτα κοντά στο αμάξι αυτό».

[30] Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

[30]Ο Φίλιππος έτρεξε κοντά και άκουσε τον Αιθίοπα να διαβάζει τον προφήτη Ησαΐα. Τότε τον ρώτησε: «Άραγε, καταλαβαίνεις αυτά που διαβάζεις; »

[31] Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

[31]Εκείνος απάντησε: «Πώς θα μπορούσα να καταλάβω αν δε με οδηγήσει κάποιος; » Παρακάλεσε, λοιπόν, το Φίλιππο ν’ ανέβει και να καθίσει μαζί του.

[32] Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo

[32]Η περικοπή της Γραφής, που διάβαζε, ήταν η εξής: Σαν πρόβατο οδηγήθηκε στη σφαγή, και σαν το αρνί που παραμένει

perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

άφωνομπροστά σ’ αυτόν που το κουρεύει, έτσι κι αυτός δεν ανοίγει το στόμα του.

33 Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

33Καταδικάστηκε σε ταπεινωτικό θάνατοκαι του αρνήθηκαν τη δίκαιη κρίση. Εξάλειψαν τη ζωή του από το πρόσωπο της γης· ποιος μπορεί να μετρήσει τους απογόνους του;

34 Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

34Ο ευνούχος είπε στο Φίλιππο: «Πες μου, σε παρακαλώ, για ποιον το λέει αυτό ο προφήτης: για τον εαυτό του ή για κανέναν άλλο; »

35 Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

35Τότε ο Φίλιππος, παίρνοντας ευκαιρία από το κομμάτι αυτό της Γραφής, άρχισε να του κηρύττει το χαρμόσυνο μήνυμα για τον Ιησού.

36 Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

36Καθώς προχωρούσαν στο δρόμο, έφτασαν σ’ έναν τόπο που είχε νερό. Τότε ο ευνούχος λέει: «Να νερό· τι με εμποδίζει να βαφτιστώ; »

37 [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

37Ο Φίλιππος του απάντησε: «Αν πιστεύεις μ’ όλη σου την καρδιά, μπορείς να βαφτιστείς». Ο ευνούχος αποκρίθηκε: «Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού».

38 Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

38Κι αμέσως διέταξε να σταματήσει το αμάξι· κατέβηκαν κι οι δυο στο νερό, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, κι ο Φίλιππος τον βάφτισε.

39 Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

39Όταν βγήκαν έξω από το νερό, το Πνεύμα του Κυρίου άρπαξε το Φίλιππο και δεν τον ξαναείδε πια ο ευνούχος, ο οποίος συνέχισε το ταξίδι του γεμάτος χαρά.

40 Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

40Ο Φίλιππος βρέθηκε στην Άζωτο. Από ’κει, κι ώσπου να φτάσει στην Καισάρεια,

κήρυττε το ευαγγέλιο σ' όλες τις πόλεις απ' όπου περνούσε.

Atos 9

A conversão de Saulo
Atos 22.4-11; 26.9-18

1 Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

2 e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

3 Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

4 e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

5 Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

6 mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

7 Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

8 Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

9 Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

A visita de Ananias

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 9

Η μεταστροφή του Σαύλου
(Πρ 22,6-16· 26,12-18)

1Στο μεταξύ ο Σαύλος συνέχιζε να έχει απειλητικές και φονικές διαθέσεις για τους μαθητές του Κυρίου· πήγε μάλιστα στον αρχιερέα

2και του ζήτησε συστατικές επιστολές για τις συναγωγές στη Δαμασκό. Ήθελε να φέρει δεμένους στην Ιερουσαλήμ όποιους θα 'βρισκε εκεί να ακολουθούν την οδό του Κυρίου, άντρες και γυναίκες.

3Καθώς πήγαινε και πλησίαζε στην Δαμασκό, ξαφνικά τον φώτισε μια αστραπή από τον ουρανό.

4Αυτός έπεσε στη γη κι άκουσε μια φωνή να του λέει: «Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις; »

5«Ποιος είσαι, Κύριε; » ρώτησε. Κι ο Κύριος του απάντησε: «Εγώ είμαι ο Ιησούς, που εσύ τον καταδιώκεις.

6Σήκω όμως και μπες στην πόλη· εκεί θα σου πούνε τι πρέπει να κάνεις».

7Οι άντρες που συνόδευαν το Σαύλο έμειναν μ' ανοιχτό το στόμα, γιατί άκουγαν τη φωνή, δεν έβλεπαν όμως κανένα.

8Αυτός σηκώθηκε πάνω κι ενώ τα μάτια του ήταν ανοιχτά, δεν έβλεπε τίποτε. Οι συνοδοί του τότε τον έπιασαν από το χέρι και τον οδήγησαν στη Δαμασκό.

9Τρεις μέρες ήταν τυφλός. Στο διάστημα αυτό ούτε έφαγε ούτε ήπιε.

Atos 22.12-16

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[10]Εκεί στη Δαμασκό ζούσε ένας μαθητής που τον έλεγαν Ανανία. Σ' αυτόν φανερώθηκε σε όραμα ο Κύριος και του είπε: «Ανανία! » Εκείνος απάντησε: «Ορίστε, Κύριε! »

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[11]«Σήκω», του λέει ο Κύριος, «και πήγαινε στην οδό που λέγεται Ευθεία. Εκεί, στο σπίτι του Ιούδα, ζήτησε κάποιον από την Ταρσό που λέγεται Σαύλος. Αυτή τη στιγμή προσεύχεται,

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

[12]και είδε σε όραμα κάποιον που λέγεται Ανανίας να μπαίνει και ν' ακουμπάει πάνω του το χέρι του για να ξαναβρεί το φως του».

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;

[13]Ο Ανανίας απάντησε: «Κύριε, έχω ακούσει από πολλούς πόσα δεινά έχει προκαλέσει αυτός ο άνθρωπος στους πιστούς σου στην Ιερουσαλήμ.

[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.

[14]Κι εδώ που ήρθε, έχει εξουσιοδότηση από τους αρχιερείς να συλλάβει όλους όσοι ομολογούν το όνομά σου».

[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;

[15]«Πήγαινε», του λέει ο Κύριος, «γιατί αυτόν εγώ τον διάλεξα για να τον χρησιμοποιήσω ως όργανο που θα με κάνει γνωστό στα έθνη και στους άρχοντές τους, και στον ισραηλιτικό λαό.

[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.

[16]Κι εγώ θα του δείξω πόσα θα πρέπει να πάθει για χάρη του ονόματός μου».

[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo, irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.

[17]Τότε ο Ανανίας έφυγε και πήγε σ' εκείνο το σπίτι. Ακούμπησε τα χέρια του πάνω στο Σαούλ και του είπε: «Σαούλ, αδερφέ, ο Κύριος, ο Ιησούς, αυτός που σου φανερώθηκε στο δρόμο καθώς ερχόσουν, με έστειλε για να ξαναβρείς το φως σου και να γεμίσεις με Άγιο Πνεύμα».

[18] Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.
[19] E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

Saulo prega em Damasco

[20] E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.

[21] Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?

[22] Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

[23] Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;
[24] porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.
[25] Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

[26] Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém,

[18]Αμέσως τότε έπεσαν από τα μάτια του κάτι σαν λέπια και ξαναβρήκε το φως του. Σηκώθηκε, βαφτίστηκε,

[19]και κατόπιν έφαγε και συνήλθε.

Το κήρυγμα του Σαύλου στη Δαμασκό

Ο Σαύλος έμεινε μερικές μέρες με τους μαθητές που ήταν στη Δαμασκό.
[20]Από την πρώτη στιγμή κήρυττε στις συναγωγές ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού.

[21]Όλοι όσοι τον άκουγαν έμεναν κατάπληκτοι και έλεγαν: «Μα αυτός δεν είναι εκείνος που καταδίωξε στην Ιερουσαλήμ αυτούς που πιστεύουν στον Ιησού; Κι εδώ γι’ αυτό δεν έχει έρθει, για να τους πάει δεμένους στους αρχιερείς; »

[22]Ο Σαύλος όμως ενισχυόταν όλο και περισσότερο και δημιουργούσε σύγχυση στους Ιουδαίους που κατοικούσαν στη Δαμασκό, αποδεικνύοντάς τους ότι ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας.

[23]Ύστερα από αρκετές μέρες, οι Ιουδαίοι αποφάσισαν να τον σκοτώσουν.

[24]Η επιβουλή τους όμως έγινε γνωστή στο Σαύλο. Επιτηρούσαν τις πύλες μέρα και νύχτα για να τον σκοτώσουν.

[25]Αλλά οι μαθητές του τον πήραν, τον έβαλαν μέσα σ’ ένα καλάθι και με σχοινί τον κατέβασαν νύχτα από το τείχος.

Ο Σαύλος στην Ιερουσαλήμ

[26]Ο Σαύλος πήγε στην Ιερουσαλήμ και προσπαθούσε να συνδεθεί με τους

o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

27 Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

28 Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

29 Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

30 Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

A igreja cresce

31 A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no conforto do Espírito Santo, crescia em número.

A cura de Eneias

32 Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

33 Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

34 Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

35 Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

A ressurreição de Dorcas

μαθητές. Όλοι όμως τον φοβούνταν και δεν πίστευαν ότι είναι μαθητής.

27Τότε ο Βαρνάβας τον πήρε και τον πήγε στους αποστόλους και τους διηγήθηκε πώς είδε στο δρόμο τον Κύριο, πώς ο Κύριος του μίλησε, και πώς κήρυττε στη Δαμασκό με τόλμη τον Ιησού.

28Έτσι ο Σαύλος συναναστρεφόταν μαζί τους στα Ιεροσόλυμα και κήρυττε με θάρρος τον Κύριο Ιησού.

29Ιδίως μιλούσε και συζητούσε με τους ελληνόφωνους Εβραίους. Αυτοί όμως ήθελαν να τον σκοτώσουν.

30Όταν το έμαθαν οι αδερφοί, τον οδήγησαν στην Καισάρεια κι από ’κει τον έστειλαν στην Ταρσό.

31Έτσι, λοιπόν, οι εκκλησίες σ’ όλη την Ιουδαία, τη Γαλιλαία και τη Σαμάρεια είχαν ειρήνη, στερεώνονταν και πορεύονταν με αφοσίωση στον Κύριο, και με την ενίσχυση του Αγίου Πνεύματος πλήθαιναν.

Η θεραπεία του Αινέα

32Περνώντας ο Πέτρος απ’ όλες αυτές τις εκκλησίες, κατέβηκε και στους χριστιανούς που κατοικούσαν στη Λύδδα.

33Εκεί βρήκε κάποιον άνθρωπο που λεγόταν Αινέας. Αυτός ήταν οχτώ χρόνια κατάκοιτος, επειδή ήταν παράλυτος.

34Ο Πέτρος του είπε: «Αινέα σε γιατρεύει ο Ιησούς Χριστός. Σήκω και στρώσε το κρεβάτι σου». Κι αυτός αμέσως σηκώθηκε.

35Όλοι όσοι κατοικούσαν στη Λύδδα και στο Σάρωνα τον είδαν και δέχτηκαν τον Ιησού για Κύριό τους.

Η ανάσταση της Ταβιθά

[36] Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.

[37] Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.

[38] Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.

[39] Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo; e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.

[40] Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.

[41] Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.

[42] Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.

[43] Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

Atos 10

O centurião Cornélio

[36]Στην Ιόππη ήταν μια μαθήτρια που την έλεγαν Ταβιθά –στα ελληνικά σημαίνει «Δορκάδα». Αυτή είχε κάνει πολλές αγαθοεργίες και ελεημοσύνες.

[37]Εκείνες τις μέρες συνέβη να αρρωστήσει και να πεθάνει. Την έλουσαν, λοιπόν, και την έβαλαν στο ανώγειο.

[38]Η Λύδδα ήταν κοντά στην Ιόππη, και, όταν οι μαθητές άκουσαν ότι ο Πέτρος ήταν εκεί, του έστειλαν δύο άντρες και τον παρακαλούσαν να πάει σ' αυτούς όσο γίνεται πιο γρήγορα.

[39]Αυτός ξεκίνησε και πήγε μαζί τους. Μόλις έφτασε, τον ανέβασαν στο ανώγειο. Αμέσως τον περικύκλωσαν όλες οι χήρες κλαίγοντας και δείχνοντάς του τα ρούχα που είχε φτιάξει γι' αυτούς η Δορκάδα όσο ζούσε.

[40]Ο Πέτρος τότε τους έβγαλε όλους έξω, γονάτισε και προσευχήθηκε. Κατόπιν γύρισε στη νεκρή και της είπε: «Ταβιθά, σήκω πάνω». Αυτή άνοιξε τα μάτια της, κι όταν είδε τον Πέτρο ανασηκώθηκε.

[41]Ο Πέτρος της έδωσε το χέρι του και τη σήκωσε. Ύστερα φώναξε τους πιστούς και τις χήρες και τους την παρουσίασε ζωντανή.

[42]Αυτό έγινε γνωστό σ' όλη την Ιόππη, και πολλοί πίστεψαν στον Κύριο.

[43]Ο Πέτρος έμεινε αρκετές μέρες στην Ιόππη, σε κάποιο Σίμωνα, που ήταν βυρσοδέψης.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 10

Πέτρος και Κορνήλιος

[1] Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,

[1]Στην Καισάρεια ζούσε ένας εκατόνταρχος, που λεγόταν Κορνήλιος και υπηρετούσε στη στρατιωτική μονάδα, η οποία ονομαζόταν «Ιταλική».

[2] piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.

[2]Ήταν ευσεβής και είχε προσχωρήσει στην ιουδαϊκή κοινότητα μαζί με όλη την οικογένειά του. Έδινε πολλές ελεημοσύνες και προσευχόταν συνεχώς στο Θεό.

[3] Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:

[3]Μια μέρα, γύρω στις τρεις το απόγευμα, είδε καθαρά σε όραμα έναν άγγελο του Θεού να μπαίνει στο σπίτι του, να τον πλησιάζει και να του λέει: «Κορνήλιε! »

[4] Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é, SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

[4]Αυτός τον κοίταξε τρομαγμένος και είπε: «Τι είναι, Κύριε; » Ο άγγελος του είπε: «Οι προσευχές σου και οι ελεημοσύνες σου ανέβηκαν μπροστά στο Θεό, κι ο Θεός δε σε ξεχνάει.

[5] Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

[5]Τώρα λοιπόν στείλε στην Ιόππη ανθρώπους να καλέσουν εδώ κάποιον Σίμωνα, που λέγεται και Πέτρος.

[6] Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

[6]Αυτός φιλοξενείται σε κάποιον Σίμωνα βυρσοδέψη, που έχει το σπίτι του κοντά στη θάλασσα».

[7] Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

[7]Όταν έφυγε ο άγγελος που μιλούσε στον Κορνήλιο, αυτός φώναξε δύο από τους υπηρέτες του και ένα στρατιώτη ευσεβή, απ’ αυτούς που ήταν στην υπηρεσία του·

[8] e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

[8]τους τα διηγήθηκε όλα και τους έστειλε στην Ιόππη.

Pedro tem uma visão

[9] No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

[9]Την άλλη μέρα, ενώ εκείνοι ακόμα οδοιπορούσαν και κόντευαν να φτάσουν στην πόλη, ο Πέτρος ανέβηκε στο υπερώο γύρω στο μεσημέρι για να προσευχηθεί.

[10] Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

[10]Εκεί πείνασε και ήθελε να φάει. Ενώ ετοίμαζαν το φαγητό, είδε σε έκσταση ένα όραμα:

[11] então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

[11]Είδε πως άνοιξε ο ουρανός και ένα πράγμα σαν μεγάλο σεντόνι, με δεμένες τις τέσσερις άκρες, κατέβαινε στη γη.

[12] contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

[12]Μέσα σ' αυτό υπήρχαν όλα τα τετράποδα της γης, τα θηρία, τα ερπετά και τα πουλιά του ουρανού.

[13] E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[13]Μια φωνή τότε του είπε: «Σήκω, Πέτρο, σφάξε και φάγε».

[14] Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

[14]Ο Πέτρος όμως απάντησε: «Ποτέ, Κύριε! Αφού ποτέ στη ζωή μου δεν έφαγα κάτι απαγορευμένο ή ακάθαρτο».

[15] Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[15]Η φωνή τού μίλησε για δεύτερη φορά: «Αυτά που ο Θεός καθάρισε, εσύ μην τα θεωρείς ακάθαρτα».

[16] Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

[16]Αυτό έγινε τρεις φορές, κι ύστερα, αυτό που έβλεπε εξαφανίστηκε στον ουρανό.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

[17] Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio, tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

[17]Καθώς ο Πέτρος σκεφτόταν και απορούσε τι να σήμαινε το όραμα που είδε, οι απεσταλμένοι του Κορνήλιου είχαν ρωτήσει και είχαν βρει το σπίτι του Σίμωνα και τώρα στέκονταν μπροστά στην εξώπορτα.

[18] e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

[18]Φώναξαν δυνατά και ζητούσαν να μάθουν αν φιλοξενούσαν εκεί το Σίμωνα που λεγόταν και Πέτρος.

[19] Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

[19]Κι ενώ ο Πέτρος γύριζε ακόμη στο νου του το όραμα, του είπε το Άγιο Πνεύμα: «Τρεις άντρες σε ζητούν.

[20] levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

[20]Κατέβα αμέσως και πήγαινε μαζί τους χωρίς κανένα δισταγμό, γιατί τους έχω στείλει εγώ».

[21] E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

[22] Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

Pedro vai com eles

[23] Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

[24] No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

[25] Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

[26] Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.

[27] Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,

[28] a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;

[21]Ο Πέτρος κατέβηκε, πλησίασε τους άντρες και τους είπε: «Εγώ είμαι αυτός που ζητάτε. Για ποιο λόγο ήρθατε εδώ; »

[22]Αυτοί απάντησαν: «Ο Κορνήλιος, ο εκατόνταρχος, ένας άνθρωπος ευλαβής, που λατρεύει το Θεό και εκτιμάται από όλον τον ιουδαϊκό λαό, πήρε εντολή από έναν άγγελο του Θεού να στείλει να σε καλέσει στο σπίτι του και ν' ακούσει από σένα αυτά που έχεις να του πεις».

[23]Ο Πέτρος κάλεσε τους απεσταλμένους στο σπίτι και τους φιλοξένησε. Την άλλη μέρα πήρε το δρόμο μαζί τους. Τον συνόδευαν και μερικοί από τους αδερφούς που έμεναν στην Ιόππη.

[24]Την παραπάνω μέρα έφτασαν στην Καισάρεια. Ο Κορνήλιος στο μεταξύ τους περίμενε, κι είχε μαζέψει στο σπίτι τούς συγγενείς του και τους πιο στενούς του φίλους.

[25]Όπως έμπαινε ο Πέτρος, έτρεξε ο Κορνήλιος να τον προϋπαντήσει· έπεσε στα πόδια του και τον προσκύνησε.

[26]Ο Πέτρος τον σήκωσε λέγοντας: «Σήκω πάνω. Κι εγώ άνθρωπος είμαι».

[27]Μιλώντας μαζί του, μπήκε στο σπίτι, όπου βρήκε πολλούς μαζεμένους.

[28]«Εσείς ξέρετε», τους λέει, «ότι δεν επιτρέπεται από το νόμο σ' έναν Ιουδαίο να συναναστρέφεται έναν μη Ιουδαίο ή να μπαίνει στο σπίτι του. Εμένα όμως μου έδειξε ο Θεός ότι κανέναν άνθρωπο δεν πρέπει να τον θεωρούμε μολυσμένο ή ακάθαρτο.

29 por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?
30 Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes
31 e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.

32 Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.

33 Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.

34 Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;
35 pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.
36 Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.
37 Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde

29Γι’ αυτό και ήρθα χωρίς αντιρρήσεις όταν στείλατε να με καλέσετε. Πέστε μου, λοιπόν, για ποιο λόγο με καλέσατε εδώ; »
30Τότε ο Κορνήλιος του αποκρίθηκε: «Πριν από τρεις μέρες, νήστευα από το πρωί ως αυτή την ώρα. Στις τρεις το απόγευμα προσευχόμουνα στο σπίτι μου, όταν είδα κάποιον να στέκεται μπροστά μου με ρούχα που λάμπανε
31και να μου λέει: “Κορνήλιε, ο Θεός άκουσε την προσευχή σου και πρόσεξε τις ελεημοσύνες σου.
32Γι’ αυτό στείλε στην Ιόππη να φωνάξεις το Σίμωνα που λέγεται και Πέτρος. Αυτός φιλοξενείται στο σπίτι του Σίμωνα του βυρσοδέψη, κοντά στη θάλασσα. Όταν θα ’ρθεί, θα σου πει τι πρέπει να κάνεις”.
33Αμέσως τότε εγώ έστειλα και σε κάλεσα, κι έκανες καλά που ήρθες. Τώρα, λοιπόν, όλοι εμείς είμαστε συγκεντρωμένοι ενώπιον του Θεού, για ν’ ακούσουμε όλα όσα σ’ έχει διατάξει ο Θεός να μας πεις».

Η ομιλία του Πέτρου στο σπίτι του Κορνήλιου

34Ο Πέτρος τότε έλαβε το λόγο και είπε: «Αλήθεια, τώρα καταλαβαίνω ότι ο Θεός δεν κάνει διακρίσεις,
35αλλά δέχεται τον καθένα, σ’ όποιον λαό κι αν ανήκει, αρκεί να τον σέβεται και να ζει σύμφωνα με το θέλημά του.
36Έστειλε στον ισραηλιτικό λαό το λόγο του κι έφερε το χαρμόσυνο άγγελμα της ειρήνης μέσω του Ιησού Χριστού, που είναι ο Κύριος των πάντων.
37Εσείς έχετε μάθει για το γεγονός που διαδόθηκε σ’ όλη την Ιουδαία, αρχίζοντας

a Galiléia, depois do batismo que João pregou,

[38] como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou por toda parte, fazendo o bem e curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;

[39] e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.

[40] A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,

[41] não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

[42] e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

[43] Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

O Espírito Santo desce sobre os gentios

[44] Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.

[45] E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque

από τη Γαλιλαία, μετά το βάπτισμα που κήρυξε ο Ιωάννης.

[38]Μάθατε για τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, που τον έχρισε ο Θεός με Άγιο Πνεύμα και με δύναμη. Παντού όπου πέρασε, ευεργετούσε και γιάτρευε όλους όσους κατατυραννούσε ο διάβολος, γιατί ο Θεός ήταν μαζί του.

[39]Εμείς είμαστε μάρτυρες για όλα αυτά που έκανε, και στην ύπαιθρο της Ιουδαίας και στην Ιερουσαλήμ. Αυτόν τον θανάτωσαν καρφώνοντάς τον στο σταυρό.

[40]Ο Θεός όμως την τρίτη μέρα τον ανέστησε, κι έκανε να τον δουν αναστημένον

[41]όχι όλος ο λαός, αλλά οι μάρτυρες που ο Θεός τούς είχε διαλέξει από πριν, δηλαδή εμείς, που φάγαμε και ήπιαμε μαζί του μετά την ανάστασή του από τους νεκρούς.

[42]Αυτός μας έδωσε εντολή να κηρύξουμε στο λαό και να μαρτυρήσουμε ότι αυτός είναι ο ορισμένος από το Θεό κριτής των ζωντανών και των νεκρών.

[43]Όλοι οι προφήτες βεβαιώνουν γι' αυτόν, ότι καθένας που πιστεύει σ' αυτόν θα λάβει μέσω αυτού τη συγχώρηση των αμαρτιών του».

Η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος στους εθνικούς

[44]Ενώ ακόμη ο Πέτρος έλεγε αυτά τα λόγια, κατέβηκε το Άγιο Πνεύμα πάνω σε όλους όσοι άκουγαν το κήρυγμα.

[45]Οι πιστοί που προέρχονταν από τους Ιουδαίους και είχαν έρθει μαζί με τον

também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;

Πέτρο, έμειναν κατάπληκτοι βλέποντας να δίνεται και στους εθνικούς πλούσια η δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

46 pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:

46Γιατί τους άκουγαν να μιλούν γλώσσες και να δοξάζουν το Θεό.

47 Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que, assim como nós, receberam o Espírito Santo?

47Τότε ο Πέτρος είπε: «Ποιος μπορεί να εμποδίσει να βαφτιστούν με νερό αυτοί, που έλαβαν το Άγιο Πνεύμα όπως κι εμείς; »

48 E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram que permanecesse com eles por alguns dias.

48Διέταξε, λοιπόν, να βαφτιστούν στο όνομα του Κυρίου. Τότε τον παρακάλεσαν να μείνει μαζί τους μερικές μέρες.

Atos 11

A defesa de Pedro

1 Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.

2 Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:

3 Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.

4 Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:

5 Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 11

Η έκθεση του Πέτρου προς την εκκλησία της Ιερουσαλήμ

1Οι απόστολοι και οι χριστιανοί που ήταν στην Ιουδαία άκουσαν ότι και οι εθνικοί δέχτηκαν το λόγο του Θεού.

2Όταν, λοιπόν, ο Πέτρος ανέβηκε στην Ιερουσαλήμ, τον κατηγορούσαν οι ιουδαϊκής καταγωγής χριστιανοί

3και του έλεγαν: «Πήγες σε ανθρώπους εθνικούς και έφαγες μαζί τους».

4Τότε ο Πέτρος άρχισε να τους εκθέτει τα γεγονότα με τη σειρά:

5«Όταν βρισκόμουν στην Ιόππη», τους είπε, «είδα, ενώ προσευχόμουν, ένα όραμα: είδα να κατεβαίνει από τον ουρανό κάτι σαν ένα μεγάλο σεντόνι πιασμένο από τις τέσσερις άκρες του και να έρχεται ως εμένα.

6 E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

6Όταν κοίταξα καλά τι είχε μέσα, είδα τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πουλιά του ουρανού.

7 Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

7Τότε άκουσα μια φωνή που έλεγε: "Πέτρο, σήκω, σφάξε και φάγε".

8 Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

8Εγώ είπα: "ποτέ, Κύριε! Αφού ποτέ στη ζωή μου δεν έβαλα στο στόμα μου κάτι απαγορευμένο ή ακάθαρτο".

9 Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

9Η φωνή από τον ουρανό μού μίλησε για δεύτερη φορά: "αυτά που ο Θεός καθάρισε, εσύ να μην τα θεωρείς ακάθαρτα".

10 Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.

10Αυτό έγινε τρεις φορές, κι ύστερα όλα εξαφανίστηκαν στον ουρανό.

11 E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.

11Την ίδια στιγμή, στάθηκαν μπροστά στο σπίτι που έμενα τρεις άντρες, σταλμένοι από την Καισάρεια για να με βρουν.

12 Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.

12Το Άγιο Πνεύμα μού είπε να πάω μαζί τους, χωρίς να διστάσω καθόλου. Μαζί μου ήρθαν και αυτοί οι έξι αδερφοί, και πήγαμε στο σπίτι του Κορνήλιου.

13 E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,

13Αυτός μας διηγήθηκε πως είχε δει έναν άγγελο που ήρθε στο σπίτι του και του είπε: "στείλε ανθρώπους στην Ιόππη και κάλεσε το Σίμωνα, που λέγεται και Πέτρος.

14 o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.

14Αυτός θα σου πει πράγματα που, αν τ' ακολουθήσεις, θα σωθείς κι εσύ και όλο σου το σπίτι".

15 Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.

15Όταν εγώ άρχισα να μιλάω κατέβηκε το Άγιο Πνεύμα πάνω τους, όπως είχε έρθει και σ' εμάς στην αρχή.

[16] Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.

[17] Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?

[18] E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

[19] Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

[20] Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

[21] A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

[22] A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

[16]Τότε θυμήθηκα αυτά που έλεγε ο Κύριος: “ο Ιωάννης βάφτιζε με νερό, εσείς όμως θα βαφτιστείτε με το Άγιο Πνεύμα”.

[17]Εφόσον, λοιπόν, ο Θεός το δώρο που έδωσε σ’ εμάς το έδωσε και σ’ αυτούς, μόλις δέχτηκαν τον Ιησού Χριστό για Κύριό τους, ποιος ήμουν εγώ που θα μπορούσα να εμποδίσω το Θεό; »

[18]Όταν τ’ άκουσαν αυτά ησύχασαν και δόξασαν το Θεό λέγοντας: «Άρα, λοιπόν, και στους εθνικούς έδωσε ο Θεός τη δυνατότητα να μετανοήσουν και να κερδίσουν την αληθινή ζωή».

Η εκκλησία στην Αντιόχεια

[19]Οι χριστιανοί που είχαν διασκορπιστεί από τα Ιεροσόλυμα, μετά το διωγμό που ακολούθησε το λιθοβολισμό του Στεφάνου, έφτασαν ως τη Φοινίκη, την Κύπρο και την Αντιόχεια. Σε κανέναν δεν κήρυτταν για το Χριστό παρά μόνο στους Ιουδαίους.

[20]Ανάμεσά τους ήταν και μερικοί Κύπριοι και Κυρηναίοι, που είχαν έρθει στην Αντιόχεια και κήρυτταν στους ελληνόφωνους Ιουδαίους το χαρμόσυνο μήνυμα, ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος.

[21]Η δύναμη του Κυρίου ήταν μαζί τους, και πολλοί ήταν εκείνοι που πίστεψαν και δέχτηκαν τον Ιησού για Κύριό τους.

[22]Οι ειδήσεις γι’ αυτά έφτασαν και στην εκκλησία των Ιεροσολύμων· έτσι έστειλαν το Βαρνάβα να πάει στην Αντιόχεια.

[23] Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

[24] Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

[25] E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

[26] tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

Ágabo prediz grande fome

[27] Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

[28] e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que estava para vir grande fome por todo o mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

[29] Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

[30] o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

Atos 12

[23]Αυτός, όταν έφτασε εκεί και είδε το έργο της χάριτος του Θεού, χάρηκε και τους συμβούλευε όλους να μένουν αφοσιωμένοι στον Κύριο με όλη τους την καρδιά.

[24]Ο Βαρνάβας ήταν άνθρωπος αγαθός και γεμάτος Άγιο Πνεύμα και πίστη. Έτσι, πολύς κόσμος προστέθηκε στους πιστούς του Κυρίου.

[25]Ύστερα ο Βαρνάβας πήγε στην Ταρσό για να αναζητήσει το Σαύλο. Όταν τον βρήκε, τον έφερε στην Αντιόχεια.

[26]Εκεί συμμετείχαν στις συνάξεις της εκκλησίας για έναν ολόκληρο χρόνο και δίδαξαν πολύν κόσμο. Επίσης στην Αντιόχεια για πρώτη φορά ονομάστηκαν οι μαθητές του Ιησού «χριστιανοί».

[27]Εκείνες τις μέρες κατέβηκαν από τα Ιεροσόλυμα προφήτες στην Αντιόχεια.

[28]Ένας απ’ αυτούς, που τον έλεγαν Άγαβο, προανάγγειλε με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος ότι θα πέσει σ’ όλη την οικουμένη μεγάλη πείνα, πράγμα που έγινε όταν αυτοκράτορας ήταν ο Κλαύδιος.

[29]Οι χριστιανοί στην Αντιόχεια αποφάσισαν να στείλουν βοήθεια στους αδερφούς που κατοικούσαν στην Ιουδαία, ό, τι μπορούσε ο καθένας.

[30]Αυτό κι έκαναν: έστειλαν τη βοήθειά τους με το Βαρνάβα και το Σαύλο στους πρεσβυτέρους των Ιεροσολύμων.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

[5] Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

[6] Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

[7] Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e, tocando ele o lado de Pedro, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

[8] Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

Pedro é livre da prisão

Ο θάνατος του Ιακώβου και η φυλάκιση του Πέτρου

[1]Εκείνη την εποχή, ο βασιλιάς Ηρώδης άρχισε το διωγμό εναντίον μερικών μελών της εκκλησίας.

[2]Πρώτα αποκεφάλισε τον Ιάκωβο, τον αδερφό του Ιωάννη.

[3]Όταν είδε ότι αυτό άρεσε στους Ιουδαίους, αποφάσισε στη συνέχεια να συλλάβει και τον Πέτρο. Αυτό έγινε τις μέρες του Πάσχα.

[4]Τον συνέλαβε, λοιπόν, και τον έριξε στη φυλακή, κι έβαλε να τον φυλάνε διαδοχικά τέσσερις ομάδες από τέσσερις στρατιώτες στην κάθε μια, σκοπεύοντας να τον φέρει σε δημόσια δίκη μετά το Πάσχα.

[5]Ενώ ο Πέτρος ήταν στη φυλακή, η εκκλησία προσευχόταν αδιάκοπα στο Θεό γι’ αυτόν.

Η απελευθέρωση του Πέτρου

[6]Τη νύχτα που ο Ηρώδης επρόκειτο να φέρει τον Πέτρο, εκείνος κοιμόταν ανάμεσα σε δυο στρατιώτες, δεμένος με δυο αλυσίδες, και δυο φύλακες μπροστά στην πόρτα φύλαγαν σκοπιά.

[7]Ξαφνικά φανερώθηκε ένας άγγελος Κυρίου κι ένα φως έλαμψε στο κελί. Ο άγγελος ξύπνησε τον Πέτρο σκουντώντας τον στο πλευρό και του είπε: «Σήκω γρήγορα». Αμέσως έπεσαν οι αλυσίδες από τα χέρια του.

[8]Ο άγγελος συνέχισε: «Βάλε τη ζώνη σου και τα σανδάλιά σου». Ο Πέτρος το έκανε. Ύστερα του λέει ο άγγελος: «Βάλε το ιμάτιό σου κι ακολούθησέ με».

[9] Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

[10] Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de ferro que dava para a cidade, o qual se lhes abriu automaticamente; e, saindo, enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

[11] Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

[12] Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João, cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.

[13] Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;

[14] reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.

[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.

[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.

[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e

[9]Ο Πέτρος τον ακολούθησε και βγήκε έξω. Δεν καταλάβαινε ότι συνέβαιναν πραγματικά αυτά που γίνονταν μέσω του αγγέλου, αλλά νόμισε ότι έβλεπε όραμα.

[10]Πέρασαν την πρώτη φρουρά και τη δεύτερη κι έφτασαν στη σιδερένια πύλη που βγάζει στην πόλη. Η πύλη άνοιξε από μόνη της, και βγήκαν έξω. Πέρασαν ένα στενό, κι αμέσως ο άγγελος εξαφανίστηκε.

[11]Τότε ο Πέτρος συνήλθε και είπε: «Τώρα κατάλαβα πραγματικά ότι ο Κύριος έστειλε τον άγγελό του και με γλίτωσε από τα χέρια του Ηρώδη και απ’ αυτό που οι Ιουδαίοι περίμεναν να πάθω! »

[12]Όταν κατάλαβε πού ήταν, πήγε στο σπίτι της Μαρίας, μητέρας του Ιωάννη, που τον έλεγαν και Μάρκο. Εκεί ήταν μαζεμένοι αρκετοί και προσεύχονταν.

[13]Χτύπησε την εξώπορτα και βγήκε μια υπηρέτρια, η Ρόδη, να δει ποιος είναι.

[14]Όταν αναγνώρισε τη φωνή του Πέτρου, από τη χαρά της δεν άνοιξε την πόρτα, αλλά έτρεξε μέσα αναγγέλλοντας ότι ο Πέτρος στέκεται μπροστά στην εξώπορτα.

[15]Αυτοί της είπαν: «Είσαι τρελή! » Εκείνη όμως επέμενε ότι ήταν αλήθεια. Αυτοί έλεγαν: «Είναι ο άγγελός του».

[16]Ο Πέτρος στο μεταξύ χτυπούσε επίμονα. Επιτέλους του άνοιξαν κι όταν τον είδαν έμειναν κατάπληκτοι.

[17]Αυτός τους έκανε νόημα με το χέρι να σωπάσουν και τους διηγήθηκε πώς ο Κύριος τον έβγαλε από τη φυλακή.

acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.

«Διηγηθείτε τα αυτά στον Ιάκωβο και στους αδερφούς», συμπλήρωσε. Ύστερα έφυγε από τα Ιεροσόλυμα και πήγε σε άλλον τόπο.

18 Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.

18Όταν ξημέρωσε, έγινε μεγάλη αναστάτωση στους στρατιώτες, για το τι άραγε να έγινε ο Πέτρος.

19 Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a inquérito, ordenou que fossem justiçadas. E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

19Ο Ηρώδης διέταξε να ψάξουν να τον βρουν και, επειδή δεν τον βρήκε, ανέκρινε τους φύλακες και διέταξε να τους εκτελέσουν. Ύστερα κατέβηκε από την Ιουδαία και έμενε στην Καισάρεια.

A morte de Herodes

Ο θάνατος του Ηρώδη

20 Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o favor de Blasto, camarista do rei, pediram reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

20Ο Ηρώδης ήταν σε διαμάχη με τους κατοίκους της Τύρου και της Σιδώνας. Εκείνοι αποφάσισαν από κοινού και έστειλαν αντιπροσώπους σ’ αυτόν. Κατόρθωσαν να πάρουν με το μέρος τους και το Βλάστο, που ήταν ανώτερος αυλικός του βασιλιά, και μέσω αυτού ζητούσαν να συνδιαλλαγούν, γιατί οι προμήθειές τους σε τρόφιμα έρχονταν από τη χώρα του βασιλιά.

21 Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

21Τη μέρα που όρισε για να εξετάσει το ζήτημα, ο Ηρώδης ντύθηκε τη βασιλική του στολή, κάθισε στο θρόνο και άρχισε να αγορεύει σ’ αυτούς.

22 e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

22Ο λαός επευφημούσε: «Θεός μιλάει και όχι άνθρωπος! »

23 No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.

23Αμέσως τότε, επειδή δέχτηκε να δοξαστεί σαν θεός και δεν έδωσε την τιμή στο Θεό, τον χτύπησε ένας άγγελος του Κυρίου με μια ξαφνική αρρώστια: γέμισε σκουλήκια και πέθανε.

[24] Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

[25] Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

[24]Ενώ γίνονταν αυτά, η διάδοση του λόγου του Θεού προόδευε και οι οπαδοί του πλήθαιναν.

[25]Στο μεταξύ ο Βαρνάβας και ο Σαύλος, αφού τελείωσαν στην Ιερουσαλήμ την υπηρεσία που τους είχε ανατεθεί, γύρισαν στην Αντιόχεια, παίρνοντας μαζί τους και τον Ιωάννη, που είχε πάρει το όνομα Μάρκος.

Atos 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

[1] Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

[2] E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora, Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.

[3] Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

Elimas, o mágico

[4] Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.

[5] Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 13

Η αποστολή του Βαρνάβα και του Σαύλου

[1]Στην εκκλησία της Αντιόχειας υπήρχαν μερικοί προφήτες και δάσκαλοι, ο Βαρνάβας, ο Συμεών που λεγόταν και Νίγερ, ο Λούκιος ο Κυρηναίος, ο Μαναήν, που είχε μεγαλώσει μαζί με τον Ηρώδη τον τετράρχη, και ο Σαύλος.

[2]Κάποτε, ενώ αυτοί βρίσκονταν σε λειτουργική σύναξη λατρεύοντας τον Κύριο και νηστεύοντας, είπε το Άγιο Πνεύμα: «Να μου ξεχωρίσετε το Βαρνάβα και το Σαύλο για το έργο, για το οποίο τους έχω καλέσει».

[3]Τότε, αφού και πάλι νήστεψαν και προσευχήθηκαν, έβαλαν τα χέρια πάνω σ’ αυτούς και τους απέστειλαν.

Ο Σαύλος και ο Βαρνάβας στην Κύπρο
Αρχή της πρώτης περιοδείας

[4]Έτσι, λοιπόν αυτοί, σταλμένοι από το Άγιο Πνεύμα, κατέβηκαν στη Σελεύκεια κι από ’κει με πλοίο πήγαν στην Κύπρο.

[5]Όταν έφτασαν στη Σαλαμίνα της Κύπρου, κήρυτταν το λόγο του Θεού στις συναγωγές των Ιουδαίων. Βοηθό είχαν μαζί τους τον Ιωάννη.

[6] Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,

[7] o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

[8] Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

[9] Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

[10] Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

[11] Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e, andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.

[12] Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

João Marcos volta a Jerusalém

[13] E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

[6]Αφού διέσχισαν το νησί, έφτασαν στην Πάφο. Εκεί βρήκαν κάποιον μάγο και ψευδοπροφήτη Ιουδαίο, που λεγόταν Βαριησούς.

[7]Αυτός ήταν φίλος του ανθύπατου Σεργίου Παύλου, που ήταν άνθρωπος συνετός. Ο Σέργιος Παύλος προσκάλεσε το Βαρνάβα και το Σαύλο και ζήτησε ν' ακούσει το λόγο του Θεού.

[8]Αλλά ο Ελύμας ο μάγος –γιατί έτσι μεταφράζεται το όνομά του– τους αντιστεκόταν και προσπαθούσε να εμποδίσει τον ανθύπατο να πιστέψει.

[9]Τότε ο Σαύλος, που λεγόταν και Παύλος, πλημμύρισε από το Άγιο Πνεύμα, τον κοίταξε διαπεραστικά

[10]και του είπε: «Γιε του διαβόλου! Είσαι γεμάτος από κάθε είδους πονηριά και ραδιουργία και πολεμάς καθετί το καλό. Δε θα πάψεις να διαστρεβλώνεις τους ίσιους δρόμους του Θεού;

[11]Τώρα το χέρι του Κυρίου θα πέσει πάνω σου: θα τυφλωθείς και για ένα διάστημα δε θα βλέπεις τον ήλιο». Την ίδια στιγμή έπεσε πάνω του ομίχλη και σκοτάδι κι άρχισε να περιφέρεται εδώ κι εκεί ζητώντας να τον χειραγωγήσουν.

[12]Τότε ο ανθύπατος, όταν είδε αυτό που έγινε, πίστεψε, γιατί ήταν βαθιά εντυπωσιασμένος από τη δύναμη που είχε η διδασκαλία του Κυρίου.

Το κήρυγμα στην Αντιόχεια της Πισιδίας

[13]Ο Παύλος και η συνοδεία του έφυγαν με πλοίο από την Πάφο και ήρθαν στην Πέργη της Παμφυλίας. Ο Ιωάννης όμως

τους άφησε και γύρισε πίσω στα Ιεροσόλυμα.

[14] Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

[14]Αυτοί διέσχισαν την περιοχή, κι από την Πέργη έφτασαν στην Αντιόχεια της Πισιδίας. Το Σάββατο πήγαν στη συναγωγή και κάθισαν.

[15] Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

[15]Μετά την ανάγνωση των περικοπών από το νόμο και τους προφήτες, οι αρχισυνάγωγοι έστειλαν και τους είπαν: «Αδερφοί, αν έχετε να πείτε στο λαό κανένα λόγο ενισχυτικό, μιλήστε».

O testemunho de Paulo em Antioquia

[16] Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.

[16]Τότε ο Παύλος σηκώθηκε, έκανε νόημα με το χέρι να γίνει ησυχία, και είπε: «Ισραηλίτες, κι εσείς οι άλλοι που λατρεύετε τον ένα Θεό, ακούστε με·

[17] O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;

[17]ο Θεός του λαού τούτου, του Ισραήλ, διάλεξε τους προγόνους μας και τους έκανε ένα μεγάλο λαό, ενώ ακόμα ήταν ξένοι στην Αίγυπτο. Με την μεγάλη δύναμή του τους έβγαλε από 'κει

[18] e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

[18]και υπέμεινε τη διαγωγή τους σαράντα χρόνια στην έρημο.

[19] e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

[19]Εξολόθρεψε εφτά έθνη στη Χαναάν και τους έδωσε κληρονομιά τη γη τους.

[20] vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.

[20]Ύστερα από τετρακόσια πενήντα χρόνια τούς έδωσε Κριτές, μέχρι τον προφήτη Σαμουήλ.

[21] Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.

[21]Από 'κει κι έπειτα ζήτησαν βασιλιά, κι ο Θεός τούς έδωσε το Σαούλ, γιο του Κις, από τη φυλή Βενιαμίν, για σαράντα χρόνια.

[22] E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando testemunho, disse: Achei Davi, filho de

[22]Ύστερα τον καθαίρεσε, ανέδειξε βασιλιά τους το Δαβίδ κι έδωσε τη μαρτυρία του γι' αυτόν λέγοντας: "βρήκα το Δαβίδ, γιο

Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.

του Ιεσσαί, όπως τον θέλει η καρδιά μου· αυτός θα πραγματοποιήσει όλα όσα εγώ θέλω”.

[23] Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,

[23]Κι όπως το είχε υποσχεθεί, έφερε ο Θεός τη σωτηρία στον Ισραήλ με έναν απόγονο του Δαβίδ, τον Ιησού.

[24] havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

[24]Προηγουμένως, πριν αρχίσει ο Ιησούς τη δημόσια δράση του, είχε κηρύξει ο Ιωάννης σ’ όλον το λαό του Ισραήλ να μετανοήσουν και να βαφτιστούν.

[25] Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

[25]Κι όταν πια ο Ιωάννης κόντευε να τελειώσει το έργο του, έλεγε: “ποιος νομίζετε πως είμαι; Δεν είμαι εγώ αυτός που περιμένετε· αυτός έρχεται ύστερα από μένα, κι εγώ δεν είμαι άξιος ούτε να λύσω τα υποδήματα από τα πόδια του”.

[26] Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

[26]»Αδέρφια, απόγονοι του Αβραάμ και οι άλλοι εδώ που σέβεστε τον ένα Θεό: σ’ εσάς στάλθηκε το μήνυμα της σωτηρίας αυτής, για την οποία σας μιλάω.

[27] Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

[27]Οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και οι άρχοντές τους δεν κατάλαβαν ούτε ποιος είναι ο Ιησούς ούτε τα λόγια των προφητών που διαβάζονται κάθε Σάββατο, αλλά, χωρίς να το ξέρουν, τα εκπλήρωσαν καταδικάζοντας τον Ιησού.

[28] e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

[28]Αν και δε βρήκαν καμιά αιτία για να τον καταδικάσουν σε θάνατο, ζήτησαν από τον Πιλάτο να θανατωθεί.

[29] Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.

[29]Κι όταν εκτέλεσαν όλα όσα είχαν προφητέψει οι Γραφές γι’ αυτόν, τον κατέβασαν από το σταυρό και τον έβαλαν σ’ ένα μνήμα.

[30] Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;

[30]Ο Θεός όμως τον ανέστησε από τους νεκρούς.

[31] e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os quais são agora as suas testemunhas perante o povo.

[32] Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,

[33] como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.

[34] E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.

[35] Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[36] Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.

[37] Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.

[38] Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;

[39] e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós

[31]Τότε αυτός για πολλές μέρες συνέχεια φανερωνόταν σ’ εκείνους που είχαν ανεβεί μαζί του από τη Γαλιλαία στα Ιεροσόλυμα. Αυτοί είναι μάρτυρες της ανάστασής του μπροστά στο λαό.

[32]»Έτσι κι εμείς σας φέρνουμε το χαρμόσυνο μήνυμα, ότι την υπόσχεση που έδωσε ο Θεός στους προγόνους μας, την εκπλήρωσε στα παιδιά τους –σ’ εμάς: ανέστησε τον Ιησού,

[33]όπως είναι γραμμένο στο δεύτερο Ψαλμό: Υιός μου είσ’ εσύ, εγώ σήμερα σε γέννησα.

[34]Το ότι τον ανέστησε από τους νεκρούς και δεν πρόκειται ποτέ πια να επιστρέψει στη φθορά του θανάτου, το έχει πει με τα παρακάτω λόγια: Θα σας δώσω τα άγια δώρα που υποσχέθηκα στο Δαβίδ, δώρα που δε χάνονται ποτέ.

[35]Γι’ αυτό λέει κι αλλού ο Δαβίδ: Δε θ’ αφήσεις να δει φθορά ο αφιερωμένος σ’ εσένα δούλος σου.

[36]Κι όσο για το Δαβίδ, αυτός υπηρέτησε το θέλημα του Θεού στη γενιά του κι ύστερα πέθανε, θάφτηκε δίπλα στους προγόνους του και γνώρισε τη φθορά του θανάτου.

[37]Αυτός όμως που ο Θεός τον ανέστησε, δε γνώρισε τη φθορά του θανάτου.

[38]Μάθετε, λοιπόν, αδέρφια, ότι μέσω αυτού σας προσφέρεται συγχώρηση των αμαρτιών.

[39]Και λυτρώνεται καθένας που τον εμπιστεύεται απ’ όλα εκείνα απ’ όσα δεν

não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.

[40] Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

[41] Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

Instados a pregar no sábado seguinte

[42] Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

[43] Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

[44] No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

[45] Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

[46] Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais

μπορέσατε να λυτρωθείτε με το νόμο του Μωυσή.

[40]Προσέξτε, λοιπόν, μην έρθει πάνω σας αυτό που είπαν οι προφήτες:

[41]Κοιτάξτε εσείς, οι καταφρονητές, θαυμάστε κι αφανιστείτε! Γιατί εγώ ετοιμάζω κάτι μεγάλο στις μέρες σας, κάτι που θα σας το διηγούνται και δεν θα το πιστεύετε».

[42]Καθώς ο Παύλος και ο Βαρνάβας έφευγαν από τη συναγωγή των Ιουδαίων, οι εθνικοί τους παρακαλούσαν να τους εξηγηθούν τα λόγια αυτά το επόμενο Σάββατο.

[43]Κι όταν διαλύθηκε η σύναξη, πολλοί από τους Ιουδαίους και τους προσήλυτους στον Ιουδαϊσμό ακολούθησαν τον Παύλο και το Βαρνάβα. Αυτοί τους ανέπτυσσαν τα προηγούμενα και τους έπειθαν να μένουν σταθεροί στη χάρη που τους πρόσφερε ο Θεός.

[44]Το επόμενο Σάββατο, ολόκληρη σχεδόν η πόλη μαζεύτηκε για ν’ ακούσουν το λόγο του Κυρίου.

[45]Όταν είδαν οι Ιουδαίοι το πλήθος, κυριεύτηκαν από φθόνο· αντιμιλούσαν σ’ αυτά που έλεγε ο Παύλος και βλασφημούσαν.

[46]Τότε ο Παύλος και ο Βαρνάβας τους μίλησαν με παρρησία και τους είπαν: «Έπρεπε να κηρύξουμε το λόγο του Θεού πρώτα σ’ εσάς. Επειδή όμως τον αντικρούετε και καταδικάζετε τον εαυτό σας να μην αξιωθεί την αιώνια ζωή, γι’

indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

[47] Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

[48] Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

[49] E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

[50] Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.

[51] E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.

[52] Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

Atos 14

Paulo e Barnabé em Icônio

[1] Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.

[2] Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.

[3] Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR,

αυτό κι εμείς στρεφόμαστε στους εθνικούς.

[47]Αυτή την εντολή άλλωστε μας έδωσε ο Κύριος: Εσένα έχω ορίσει φως για τα έθνη, για να φέρεις τη σωτηρία ως τα πέρατα της γης».

[48]Καθώς τ' άκουγαν αυτά οι εθνικοί, χαίρονταν και δέχονταν το λόγο του Κυρίου· και πίστεψαν όσοι ήταν ταγμένοι για την αιώνια ζωή.

[49]Ο λόγος του Κυρίου διαδιδόταν σ' όλη τη χώρα.

[50]Οι Ιουδαίοι όμως παρότρυναν τις προσήλυτες γυναίκες της ανώτερης τάξης και τους προκρίτους της πόλης, ξεσήκωσαν διωγμό εναντίον του Παύλου και του Βαρνάβα και τους έβγαλαν έξω από τα σύνορά τους.

[51]Αυτοί τότε τίναξαν τη σκόνη από τα πόδια τους ενάντιά τους και ήρθαν στο Ικόνιο.

[52]Και οι χριστιανοί στην Αντιόχεια ήταν γεμάτοι χαρά και Άγιο Πνεύμα.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 14

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας στο Ικόνιο

[1]Στο Ικόνιο ξαναπήγαν στη συναγωγή των Ιουδαίων και μίλησαν τόσο πειστικά, ώστε πίστεψαν πλήθος πολύ Ιουδαίων και εθνικών.

[2]Οι Ιουδαίοι όμως που δεν πίστευαν ξεσήκωσαν και γέμισαν με κακή διάθεση τις ψυχές των εθνικών εναντίον των χριστιανών.

[3]Παρ' όλα αυτά, ο Παύλος και ο Βαρνάβας έμειναν αρκετόν καιρό στην

o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.

πόλη. Κήρυτταν με παρρησία έχοντας εμπιστοσύνη στον Κύριο, ο οποίος βεβαίωνε το μήνυμα της σωτήριας χάρης του, με τα εκπληκτικά θαύματα που τους έδινε τη δύναμη να κάνουν.

4 Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.

4Ο πληθυσμός της πόλης είχε διχαστεί: άλλοι ήταν με τους Ιουδαίους, άλλοι με τους αποστόλους.

5 E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,

5Κι όταν η κατάσταση έφτασε στο απροχώρητο και οι εθνικοί με τους Ιουδαίους και τους άρχοντές τους ετοιμάζονταν να τους κακοποιήσουν και να τους λιθοβολήσουν,

6 sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,

6αυτοί το κατάλαβαν και κατέφυγαν στις πόλεις της Λυκαονίας, Λύστρα και Δέρβη, και στη γύρω περιοχή τους.

7 onde anunciaram o evangelho.

7Εκεί κήρυτταν το ευαγγέλιο.

A cura de um coxo em Listra

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας στα Λύστρα και στη Δέρβη

8 Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.

8Στα Λύστρα ήταν ένας άνθρωπος με παράλυτα πόδια, κουτσός εκ γενετής· ποτέ στη ζωή του δεν είχε περπατήσει.

9 Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,

9Αυτός καθόταν κι άκουγε τον Παύλο που μιλούσε. Ο Παύλος τον κοίταξε καλά και είδε ότι έχει την πίστη πως θα γιατρευτεί.

10 disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.

10Του είπε λοιπόν με δυνατή φωνή: «Σήκω όρθιος στα πόδια σου! » Ο άνθρωπος πήδηξε πάνω κι άρχισε να περπατάει.

11 Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.

11Τα πλήθη, βλέποντας αυτό που έκανε ο Παύλος, φώναζαν δυνατά στη λυκαονική τους γλώσσα κι έλεγαν: «Οι θεοί πήραν τη μορφή ανθρώπων και κατέβηκαν σ' εμάς! »

[12] A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.

[12]Και ονόμαζαν το Βαρνάβα Δία και τον Παύλο Ερμή, γιατί αυτός κυρίως μιλούσε.

[13] O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.

[13]Ο ιερέας στο ναό του Δία που ήταν μπροστά στη πόλη τους, έφερε στην πύλη της πόλης ταύρους και στεφάνια και ήθελε μαζί με το πλήθος να τους προσφέρει θυσία.

[14] Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:

[14]Όταν οι απόστολοι Βαρνάβας και Παύλος κατάλαβαν τι ήθελαν να κάνουν, διέρρηξαν τα ιμάτιά τους με αποτροπιασμό και πήδηξαν μέσα στο πλήθος

[15] Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;

[15]φωνάζοντας: «Άνθρωποι, τι είναι αυτά που κάνετε; Κι εμείς άνθρωποι είμαστε, θνητοί σαν κι εσάς. Θέλουμε να σας φέρουμε το χαρμόσυνο μήνυμα, να εγκαταλείψετε αυτούς τους ανύπαρκτους θεούς και να στραφείτε στο ζωντανό Θεό, αυτόν που δημιούργησε τον ουρανό, τη γη, τη θάλασσα και όλα όσα υπάρχουν μέσα σ’ αυτά.

[16] o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;

[16]Στις περασμένες γενιές άφησε όλα τα έθνη να πορεύονται το δρόμο τους.

[17] contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

[17]Αλλά δεν άφησε αφανέρωτο τον εαυτό του· γιατί και τότε εκδηλωνόταν ευεργετώντας, στέλνοντάς σας από τον ουρανό βροχές και εποχές καρποφορίας, γεμίζοντας με τροφή και χαρά τις καρδιές σας».

[18] Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

[18]Λέγοντας αυτά, μόλις και μετά βίας κατόρθωσαν να σταματήσουν τα πλήθη από του να τους προσφέρουν θυσία.

Paulo é apedrejado

[19] Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as

[19]Κατόπιν όμως ήρθαν μερικοί Ιουδαίοι από την Αντιόχεια και το Ικόνιο. Αυτοί

multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

πήραν με το μέρος τους τα πλήθη και λιθοβόλησαν τον Παύλο. Έπειτα τον έσυραν έξω από την πόλη, νομίζοντας ότι πέθανε.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[20]Όταν όμως τον περικύκλωσαν οι χριστιανοί, συνήλθε και μπήκε στην πόλη. Την άλλη μέρα ξεκίνησε μαζί με το Βαρνάβα για τη Δέρβη.

Επιστροφή στην Αντιόχεια της Συρίας

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[21]Αφού κήρυξαν το ευαγγέλιο στην πόλη εκείνη και έκαναν πολλούς χριστιανούς, γύρισαν στη Λύστρα, στο Ικόνιο και στην Αντιόχεια της Πισιδίας.

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

[22]Εκεί στήριζαν το ηθικό των χριστιανών και τους συμβούλευαν να μένουν ακλόνητοι στην πίστη. «Για να μπούμε στη βασιλεία των ουρανών», τους έλεγαν, «πρέπει να περάσουμε από πολλούς διωγμούς».

[23] E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

[23]Επίσης χειροτόνησαν πρεσβυτέρους σε κάθε εκκλησία τους, νήστεψαν και προσευχήθηκαν και τους εμπιστεύτηκαν στον Κύριο, στον οποίο είχαν πιστέψει.

[24] Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

[24]Ύστερα διέσχισαν την Πισιδία και ήρθαν στην Παμφυλία.

[25] E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

[25]Κήρυξαν το μήνυμά τους στην Πέργη και στη συνέχεια κατέβηκαν στην Αττάλεια.

[26] e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

[26]Από 'κει πήγαν με πλοίο στην Αντιόχεια της Συρίας, στην πόλη απ' όπου είχαν ξεκινήσει παραδομένοι στη χάρη του Θεού για το έργο που τώρα είχαν τελειώσει.

[27] Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

[27]Όταν έφτασαν, συγκέντρωσαν την εκκλησία και τους διηγήθηκαν όσα είχε κάνει ο Θεός μ' αυτούς και ότι άνοιξε και στους εθνικούς την πόρτα της πίστεως.

[28] E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

[28]Ο Παύλος και ο Βαρνάβας παρέμειναν εκεί αρκετόν καιρό με τους πιστούς.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

[1] Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

[2] Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

[3] Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios, causaram grande alegria a todos os irmãos.

[4] Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

[5] Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido, dizendo: É necessário circuncidá-los e determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 15

Η σύνοδος των Ιεροσολύμων

[1]Μερικοί χριστιανοί που ήρθαν από την Ιουδαία δίδασκαν τους αδερφούς: «Αν δεν περιτέμνεσθε, όπως προστάζει ο νόμος του Μωυσή, δεν μπορείτε να σωθείτε».

[2]Επειδή έγινε αναστάτωση και συζήτηση μεγάλη ανάμεσα στον Παύλο και τον Βαρνάβα από τη μια, και σ’ αυτούς από την άλλη, αποφασίστηκε ν’ ανέβουν ο Παύλος και ο Βαρνάβας και μερικοί άλλοι από τους χριστιανούς της Αντιόχειας στα Ιεροσόλυμα, για να λύσουν εκεί το ζήτημα αυτό με τους αποστόλους και τους πρεσβυτέρους.

[3]Η εκκλησία τούς κατευόδωσε, κι αυτοί διέσχισαν τη Φοινίκη και τη Σαμάρεια, μιλώντας παντού για την επιστροφή των εθνικών στο Χριστό. Έδιναν έτσι μεγάλη χαρά σ’ όλους τους αδερφούς.

[4]Όταν έφτασαν στην Ιερουσαλήμ, τους έγινε υποδοχή από τα μέλη της εκκλησίας, από τους αποστόλους και από τους πρεσβυτέρους. Αυτοί τους διηγήθηκαν όσα ο Θεός είχε κάνει μ’ αυτούς, και ότι έδωσε και στους εθνικούς τη δυνατότητα να πιστέψουν.

[5]Σηκώθηκαν όμως μερικοί από την παράταξη των Φαρισαίων που είχαν πιστέψει, κι έλεγαν ότι πρέπει τους εθνικούς να τους περιτέμνουν και να απαιτούν να τηρούν το νόμο του Μωυσή.

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

[6] Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.

[7] Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.

[8] Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito Santo a eles, como também a nós nos concedera.

[9] E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.

[10] Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?

[11] Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

O parecer de Tiago

[12] E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.

[13] Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:

[14] expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de

[6]Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι για να εξετάσουν το θέμα.

[7]Αφού έγινε πολλή συζήτηση, έλαβε το λόγο ο Πέτρος και τους είπε: «Αδερφοί, εσείς ξέρετε καλά ότι ο Θεός από παλιά με διάλεξε από όλους μας εμένα, για ν’ ακούσουν οι εθνικοί από το στόμα μου το λόγο του ευαγγελίου και να πιστέψουν.

[8]Και ο Θεός, που γνωρίζει τις καρδιές των ανθρώπων, έδωσε σημάδι ότι κι αυτοί μπορούν να σωθούν, χορηγώντας τους το Άγιο Πνεύμα όπως και σ’ εμάς.

[9]Δεν έκανε καμιά διάκριση ανάμεσα σ’ εμάς και σ’ αυτούς, αλλά καθάρισε με την πίστη τις καρδιές τους.

[10]Τώρα, λοιπόν, γιατί προκαλείτε το Θεό, θέλοντας να φορτώσετε στον τράχηλο των χριστιανών ένα βάρος, που ούτε οι πρόγονοί μας ούτε εμείς μπορέσαμε να σηκώσουμε;

[11]Αντίθετα, πιστεύουμε ότι θα μας σώσει η χάρη του Κυρίου Ιησού, με τον ίδιο τρόπο που θα σώσει κι εκείνους».

[12]Όλο το πλήθος σώπασε, και όλοι άκουγαν το Βαρνάβα και τον Παύλο να διηγούνται τα θαύματα που έκανε ο Θεός μέσω αυτών στους εθνικούς.

[13]Όταν τελείωσαν, μίλησε ο Ιάκωβος: «Ακούστε με, αγαπητοί αδερφοί.

[14]Ο Συμεών-Πέτρος διηγήθηκε πώς ο Θεός για πρώτη φορά φρόντισε να φτιάξει από τους εθνικούς ένα λαό δικό του.

constituir dentre eles um povo para o seu nome.

15 Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

16 Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

17 Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

18 diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

19 Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

20 mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

21 Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

A decisão enviada a Antioquia

22 Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

15Μ’ αυτό συμφωνούν τα λόγια των προφητών, οι οποίοι έχουν γράψει:

16Ύστερα απ’ αυτά θα επιστρέψω και θ’ ανοικοδομήσω τον οίκο του Δαβίδτον γκρεμισμένο, και τα ερείπιά του θα τ’ ανοικοδομήσω και θα τα ανορθώσω,

17για να ζητήσουν τον Κύριο οι υπόλοιποι άνθρωποι και όλα τα έθνη που θα ’χουν γίνει δικός μου λαός. Εγώ, ο Κύριος, τα λέω αυτά, κι εγώ θα τα πραγματοποιήσω όλα.

18»Ο Θεός αποφάσισε προαιωνίως όλα τα έργα του.

19Γι’ αυτό εγώ έχω τη γνώμη να μην επιβαρύνουμε τους εθνικούς που επιστρέφουν στο Θεό,

20αλλά να τους στείλουμε μια επιστολή και να τους καθορίσουμε να φυλάγονται από τους μολυσμούς των ειδωλοθύτων, από την πορνεία, από τη βρώση πνιγμένου ζώου και από τη πόση αίματος ζώου.

21Αυτές οι διατάξεις του Μωυσή είναι πασίγνωστες, γιατί από τα παλιά χρόνια διαβάζονται σε κάθε πόλη στις συναγωγές κάθε Σάββατο».

Η απόφαση της Συνόδου

22Τότε αποφάσισαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι μαζί με όλη την εκκλησία να εκλέξουν από ανάμεσά τους μερικούς που να τους στείλουν στην Αντιόχεια μαζί με τον Παύλο και το Βαρνάβα. Έτσι, εξέλεξαν τον Ιούδα, που λεγόταν και Βαρσαββάς, και το Σίλα, ανθρώπους με

[23] escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

[24] Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização, vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

[25] pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

[26] homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[27] Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

[28] Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

[29] que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

A leitura da mensagem

[30] Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

εξέχουσα θέση ανάμεσα στους χριστιανούς,

[23]και τους έδωσαν να μεταφέρουν την ακόλουθη επιστολή: «Οι απόστολοι, οι πρεσβύτεροι και οι αδερφοί, χαιρετούν τους αδερφούς που προέρχονται από τους εθνικούς στην Αντιόχεια, στη Συρία και στην Κιλικία.

[24]Επειδή ακούσαμε ότι μερικοί από μας ήρθαν και σας τάραξαν με τα λόγια τους και κλόνισαν τις ψυχές σας, χωρίς να τους έχουμε δώσει εντολή εμείς,

[25]αποφασίσαμε ομόφωνα να εκλέξουμε μερικούς άντρες και να τους στείλουμε σ’ εσάς, μαζί με τους αγαπητούς μας Βαρνάβα και Παύλο,

[26]που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στο έργο του Κυρίου μας, του Ιησού Χριστού.

[27]Στείλαμε, λοιπόν, τον Ιούδα και το Σίλα, οι οποίοι θα σας πουν και προφορικά τα ίδια πράγματα.

[28]Δηλαδή: αποφασίστηκε ως σωστό από το Άγιο Πνεύμα και από μας να μη σας επιβάλουμε κανένα πρόσθετο βάρος, εκτός από αυτά τα αναγκαία:

[29]να απέχετε από τα ειδωλόθυτα, το αίμα, το κρέας από πνιγμένα ζώα και την πορνεία. Αν φυλάγεστε από αυτά, θα κάνετε το σωστό. Υγιαίνετε».

[30]Οι απεσταλμένοι έφυγαν και ήρθαν στην Αντιόχεια. Εκεί συγκέντρωσαν τους πιστούς και τους παρέδωσαν την επιστολή.

[31] Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

[32] Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

[33] Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

[34] [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

[35] Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

[36] Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

[37] E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

[38] Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

[39] Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.

[31]Οι πιστοί τη διάβασαν και χάρηκαν με την παρήγορη αυτή απόφαση.

[32]Ο Ιούδας και ο Σίλας, που ήταν κι αυτοί προφήτες, συμβούλεψαν με πολλούς λόγους τους αδερφούς και τους ενίσχυσαν.

[33]Έμειναν ακόμη λίγο χρόνο εκεί, και ύστερα οι αδερφοί τούς κατευόδωσαν για να επιστρέψουν στους αποστόλους.

[34]Στο Σίλα όμως φάνηκε καλό να παραμείνει ακόμη.

[35]Ο Παύλος και ο Βαρνάβας έμεναν στην Αντιόχεια, διδάσκοντας και κηρύττοντας μαζί με πολλούς άλλους το λόγο του Κυρίου.

Χωρισμός Παύλου και Βαρνάβα

Αρχή της δεύτερης περιοδείας

[36]Ύστερα από λίγες μέρες ο Παύλος είπε στο Βαρνάβα: «Ας επιστρέψουμε να επισκεφθούμε τους αδερφούς μας σ’ όλες τις πόλεις όπου έχουμε κηρύξει το λόγο του Κυρίου, να δούμε πώς είναι».

[37]Ο Βαρνάβας σκέφτηκε να πάρει μαζί και τον Ιωάννη, που λεγόταν και Μάρκος.

[38]Ο Παύλος όμως επέμενε να μην πάρουν μαζί τους αυτόν που τους είχε εγκαταλείψει στην Παμφυλία και είχε διακόψει τη συνεργασία μαζί τους.

[39]Προκλήθηκε τότε ζωηρή διαφωνία, ως το σημείο να χωρίσουν ο ένας από τον άλλο. Ο Βαρνάβας πήρε το Μάρκο και πήγε με πλοίο στην Κύπρο.

[40]Ο Παύλος διάλεξε το Σίλα για συνοδό του και ξεκίνησε, αφού πρώτα οι αδερφοί τον εμπιστεύτηκαν στη χάρη του Θεού.

[41] E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

[41]Περιόδευε, λοιπόν, τη Συρία και την Κιλικία, στηρίζοντας τις εκκλησίες στις χώρες αυτές.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

[1] Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;

[2] dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.

[3] Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.

[4] Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.

[5] Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

A visão em Trôade

[6] E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,

[7] defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 16

Ο Τιμόθεος, νέος συνοδός

[1]Ο Παύλος έφτασε στη Δέρβη και ύστερα στη Λύστρα. Εκεί ζούσε ένας χριστιανός που λεγόταν Τιμόθεος. Η μητέρα του ήταν χριστιανή ιουδαϊκής καταγωγής κι ο πατέρας του Έλληνας.

[2]Στους χριστιανούς των Λύστρων και του Ικονίου είχε καλή φήμη.

[3]Ο Παύλος θέλησε να τον πάρει μαζί του για συνοδό. Για να διευκολύνει τη δράση του μεταξύ των Ιουδαίων εκείνης της περιοχής, τού έκανε περιτομή, γιατί όλοι ήξεραν πως ο πατέρας του ήταν Έλληνας.

[4]Στις πόλεις απ’ όπου περνούσαν, γνωστοποιούσαν στους πιστούς τις αποφάσεις που είχαν λάβει οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι στην Ιερουσαλήμ, και τους πρότρεπαν να τις τηρούν.

[5]Έτσι, οι εκκλησίες στερεώνονταν στην πίστη και μεγάλωναν κάθε μέρα και πιο πολύ.

Από τη Φρυγία στη Μακεδονία

[6]Ύστερα διέσχισαν τη Φρυγία και τη Γαλατία, επειδή το Άγιο Πνεύμα δεν τους άφησε να κηρύξουν το ευαγγέλιο στην επαρχία της Ασίας.

[7]Όταν ήρθαν στα σύνορα της Μυσίας, ήθελαν να συνεχίσουν το δρόμο για τη Βιθυνία, το Άγιο Πνεύμα όμως δεν τους άφησε.

[8] E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

[9] À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

[10] Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino, concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

[11] Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

[12] e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

[13] No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.

[14] Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

[15] Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

[8]Έτσι παρέκαμψαν τη Μυσία και κατέβηκαν στην Τρωάδα.

[9]Εκεί ο Παύλος είδε τη νύχτα ένα όραμα: ένας Μακεδόνας στεκόταν μπροστά του και τον παρακαλούσε μ’ αυτά τα λόγια: «Πέρασε στη Μακεδονία και βοήθησέ μας».

[10]Όταν είδε το όραμα, αμέσως ψάξαμε για πλοίο να πάμε στη Μακεδονία, γιατί ήμασταν βέβαιοι ότι μας είχε προσκαλέσει ο Κύριος να τους φέρουμε το μήνυμα του ευαγγελίου.

Ο Παύλος στους Φιλίππους

[11]Από την Τρωάδα αποπλεύσαμε και πήγαμε κατευθείαν στη Σαμοθράκη και την επομένη στη Νεάπολη.

[12]Από ’κει πήγαμε στους Φιλίππους, που είναι η σπουδαιότερη πόλη εκείνης της περιοχής της Μακεδονίας, αποικία των Ρωμαίων. Σ’ αυτή την πόλη παραμείναμε μερικές μέρες·

[13]και, όταν ήρθε το Σάββατο, βγήκαμε έξω από την πόλη, στο ποτάμι, όπου σκεφτήκαμε ότι θα ήταν τόπος προσευχής των Ιουδαίων. Εκεί καθίσαμε και μιλούσαμε στις γυναίκες που είχαν συγκεντρωθεί.

[14]Μια γυναίκα από τα Θυάτειρα που ονομαζόταν Λυδία, έμπορος πορφυρών υφασμάτων, προσήλυτη, άκουγε, και ο Κύριος άνοιξε την καρδιά της ώστε να δίνει προσοχή σ’ αυτά που έλεγε ο Παύλος.

[15]Αφού βαφτίστηκε αυτή και όλη η οικογένειά της, μας παρακαλούσε: «Αν με κρίνετε πιστή στον Κύριο, ελάτε να μείνετε

στο σπίτι μου»· και μας το ζητούσε με πολλή επιμονή.

A cura de uma jovem adivinhadora

16 Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

17 Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.

18 Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

Paulo e Silas açoitados e presos

19 Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

20 e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

21 propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

22 Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

23 E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao

Ο Παύλος και ο Σίλας στη φυλακή

16Μια μέρα, καθώς πηγαίναμε στον τόπο της προσευχής, συνέβη να συναντήσουμε μια δούλη που είχε μαντικό πνεύμα και με τις μαντείες της απέφερε πολλά κέρδη στους κυρίους της.

17Αυτή ακολουθούσε τον Παύλο και το Σίλα και φώναζε: «Αυτοί οι άνθρωποι είναι δούλοι του ύψιστου Θεού, που μας κηρύττουν την οδό της σωτηρίας! »

18Αυτό το έκανε πολλές μέρες. Ο Παύλος αγανάκτησε· γύρισε πίσω και είπε στο πνεύμα: «Σε διατάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού να βγεις απ’ αυτήν». Την ίδια στιγμή βγήκε το πνεύμα.

19Όταν είδαν τ’ αφεντικά της ότι μαζί με το πνεύμα χάθηκε κι η ελπίδα του κέρδους που είχαν από την εργασία της, έπιασαν τον Παύλο και το Σίλα και τους έσυραν στην αγορά για να τους παρουσιάσουν στις αρχές.

20Τους οδήγησαν μπροστά στους ανώτατους άρχοντες της πόλης και είπαν: «Αυτοί οι άνθρωποι είναι Ιουδαίοι

21και προκαλούν ταραχές στην πόλη. Θέλουν να εισαγάγουν έθιμα που δεν επιτρέπεται σ’ εμάς, που είμαστε Ρωμαίοι, να τα δεχτούμε ή να τα τηρήσουμε».

22Τότε ο λαός ξεσηκώθηκε εναντίον τους. Οι άρχοντες τους έσκισαν τα ρούχα και έδωσαν διαταγή να τους ραβδίσουν.

23Τους έδωσαν πολλά χτυπήματα και μετά τους έβαλαν στη φυλακή κι έδωσαν

carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

24 Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

25 Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

26 De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

A conversão do carcereiro

27 O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

28 Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

29 Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

30 Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

31 Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

32 E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

εντολή στο δεσμοφύλακα να τους φυλάει ασφαλισμένους καλά.

24Αυτός, εφόσον πήρε μια τέτοια εντολή, τους έβαλε στο πιο εσωτερικό κελί και για λόγους ασφάλειας έσφιξε τα πόδια τους στην ξυλοπέδη.

25Γύρω στα μεσάνυχτα, ο Παύλος και ο Σίλας προσεύχονταν και έψελναν ύμνους στο Θεό· και τους άκουγαν οι φυλακισμένοι.

26Ξαφνικά έγινε ένας σεισμός τόσο δυνατός, που σαλεύτηκαν τα θεμέλια της φυλακής. Αμέσως άνοιξαν όλες οι πόρτες και τα δεσμά των φυλακισμένων λύθηκαν.

27Ο δεσμοφύλακας ξύπνησε· κι όταν είδε τις πόρτες της φυλακής ανοιχτές, έβγαλε το σπαθί του κι ήθελε να σκοτωθεί, νομίζοντας ότι οι φυλακισμένοι είχαν δραπετεύσει.

28Τότε ο Παύλος του φώναξε: «Μην κάνεις κανένα κακό στον εαυτό σου! Είμαστε όλοι εδώ».

29Ο δεσμοφύλακας ζήτησε να του φέρουν φώτα, πήδηξε μέσα στο κελί, και τρομαγμένος έπεσε στα πόδια του Παύλου και του Σίλα.

30Ύστερα τους έβγαλε έξω και τους ρώτησε: «Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ; »

31Αυτοί του είπαν: «Πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό, και θα σωθείς κι εσύ και το σπίτι σου».

32Και κήρυξαν σ’ αυτόν και σ’ όσους ήταν στο σπίτι του το λόγο του Κυρίου.

[33] Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

[34] Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

Paulo e Silas livres da prisão

[35] Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

[36] Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

[37] Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos; querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

[38] Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

[39] Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

[33]Ο δεσμοφύλακας τους πήρε την ίδια εκείνη ώρα μέσα στη νύχτα κι έπλυνε τις πληγές τους· ύστερα βαφτίστηκε αμέσως ο ίδιος και όλη η οικογένειά του.

[34]Κατόπιν τους ανέβασε στο σπίτι του και τους έστρωσε τραπέζι. Ήταν πανευτυχής που κι αυτός και όλη η οικογένειά του είχαν βρει την πίστη στο Θεό.

[35]Όταν ξημέρωσε, οι άρχοντες έστειλαν τους κλητήρες στο δεσμοφύλακα και του είπαν: «Απόλυσε τους ανθρώπους εκείνους».

[36]Ο δεσμοφύλακας μετέφερε τα λόγια αυτά στον Παύλο: «Οι άρχοντες», του είπε, «έστειλαν εντολή ν' απολυθείτε. Τώρα, λοιπόν, βγείτε και πηγαίνετε στο καλό».

[37]Ο Παύλος όμως είπε στους κλητήρες: «Μας έδειραν δημοσίως χωρίς να μας δικάσουν, αν και είμαστε Ρωμαίοι πολίτες, μας έκλεισαν στη φυλακή, και τώρα μας διώχνουν στα κρυφά; Όχι βέβαια! Να 'ρθούν να μας βγάλουν αυτοί οι ίδιοι».

[38]Οι κλητήρες μετέφεραν στους άρχοντες τα λόγια αυτά. Εκείνοι όταν άκουσαν ότι είναι Ρωμαίοι, φοβήθηκαν.

[39]Ήρθαν και τους ζήτησαν συγνώμη, τους έβγαλαν έξω και τους παρακαλούσαν να φύγουν από την πόλη.

[40] Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

[40]Αυτοί βγήκαν από τη φυλακή και πήγαν στο σπίτι της Λυδίας. Εκεί είδαν τους αδερφούς, τους ενθάρρυναν και έφυγαν.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

[1] Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

[2] Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

[3] expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

[4] Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

[5] Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.

[6] Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 17

Στη Θεσσαλονίκη

[1]Πέρασαν από την Αμφίπολη και την Απολλωνία και ήρθαν στη Θεσσαλονίκη, όπου υπήρχε συναγωγή των Ιουδαίων.

[2]Ο Παύλος σύμφωνα με τη συνήθειά του πήγε στη συναγωγή, και τρία Σάββατα συνέχεια συζητούσε μαζί τους

[3]ερμηνεύοντας τη Γραφή και δείχνοντας πως σύμφωνα μ' αυτήν ο Μεσσίας έπρεπε να πάθει και ν' αναστηθεί από τους νεκρούς. «Αυτός ο Μεσσίας είναι ο Ιησούς, αυτός που εγώ σας κηρύττω», τους έλεγε.

[4]Μερικοί απ' αυτούς πείστηκαν και έγιναν μαθητές του Παύλου και του Σίλα. Από τους Έλληνες που ήταν προσήλυτοι πίστεψε πλήθος πολύ· επίσης πίστεψαν όχι και λίγες από τις γυναίκες που είχαν επιρροή στην κοινωνία.

[5]Τότε οι Ιουδαίοι που δεν πίστεψαν, προσέλαβαν μερικούς πονηρούς ανθρώπους, από κείνους που τριγυρίζουν στην αγορά, ξεσήκωσαν τον όχλο και δημιούργησαν ταραχές στην πόλη. Στάθηκαν μπροστά στο σπίτι του Ιάσονα και ήθελαν να φέρουν τον Παύλο και το Σίλα στη λαϊκή συνέλευση.

[6]Επειδή όμως δεν τους βρήκαν, έσυραν τον Ιάσονα και μερικούς άλλους χριστιανούς μπροστά στους άρχοντες της πόλης και κραύγαζαν: «Αυτοί που αναστάτωσαν την οικουμένη ήρθαν κι εδώ!

[7] os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.

[7]Τους φιλοξενεί ο Ιάσων. Όλοι τους παραβαίνουν τους νόμους του αυτοκράτορα και ισχυρίζονται ότι ο πραγματικός βασιλιάς είναι άλλος, ο Ιησούς».

[8] Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;

[8]Μ' αυτά τα λόγια αναστάτωσαν το λαό και τους άρχοντες της πόλης που τ' άκουγαν.

[9] contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.

[9]Οι άρχοντες, αφού πήραν χρηματική εγγύηση από τον Ιάσονα και τους άλλους, τους άφησαν ελεύθερους.

Paulo e Silas em Bereia

Στη Βέροια

[10] E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.

[10]Μόλις νύχτωσε, οι χριστιανοί φυγάδευσαν τον Παύλο και το Σίλα στη Βέροια. Αυτοί όταν έφτασαν εκεί, πήγαν στη συναγωγή των Ιουδαίων.

[11] Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.

[11]Οι Ιουδαίοι στη Βέροια ήταν πιο καλοπροαίρετοι απ' αυτούς στη Θεσσαλονίκη. Δέχτηκαν το κήρυγμα με πολλή προθυμία και κάθε μέρα εξέταζαν τη Γραφή, για να ελέγξουν αν ήταν έτσι όπως τα έλεγε ο Παύλος.

[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.

[12]Πολλοί, λοιπόν, απ' αυτούς πίστεψαν, και από τις Ελληνίδες της ανώτερης τάξης, και από τους άντρες όχι λίγοι.

[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.

[13]Όταν οι Ιουδαίοι της Θεσσαλονίκης έμαθαν ότι και στη Βέροια κήρυξε ο Παύλος το λόγο του Θεού, ήρθαν κι εκεί αναστατώνοντας τον κόσμο.

[14] Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.

[14]Οι χριστιανοί τότε έστειλαν αμέσως τον Παύλο να πάει ως τη θάλασσα. Ο Σίλας και ο Τιμόθεος όμως έμειναν εκεί.

[15] Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem

[15]Οι συνοδοί έφεραν τον Παύλο ως την Αθήνα. Από 'κει γύρισαν πίσω, με την εντολή να πουν στο Σίλα και στον Τιμόθεο

a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

O discurso de Paulo em Atenas

[16] Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

[17] Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

[18] E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

[19] Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?

[20] Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

[21] Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

[22] Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;

[23] porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também um altar no qual está inscrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Pois esse que adorais

να έρθουν να τον συναντήσουν όσο γίνεται πιο γρήγορα.

Στην Αθήνα

[16]Ενώ ο Παύλος τους περίμενε στην Αθήνα, αναστατωνόταν μέσα του που έβλεπε την πόλη να είναι γεμάτη είδωλα.

[17]Συζητούσε, λοιπόν, γι’ αυτό στη συναγωγή με τους Ιουδαίους και τους προσήλυτους, και στην αγορά κάθε μέρα μ’ όσους συναντούσε.

[18]Μερικοί από τους επικούρειους και τους στωϊκούς φιλοσόφους συζητούσαν μαζί του, και κάποιοι έλεγαν: «Τι να θέλει άραγε να μας πει ετούτος ο παραμυθάς; » Άλλοι έλεγαν: «Φαίνεται πως κηρύττει τίποτα ξένους θεούς». Αυτό το ’λεγαν, γιατί ο Παύλος κήρυττε σ’ αυτούς τον Ιησού και την ανάσταση.

[19]Τον πήραν, λοιπόν, και τον έφεραν στον Άρειο Πάγο. «Μπορούμε να μάθουμε», του έλεγαν, «ποια είναι η καινούρια αυτή διδασκαλία που κηρύττεις;

[20]Φέρνεις στ’ αυτιά μας παράξενα πράγματα. Θέλουμε λοιπόν να μάθουμε σαν τι μπορεί να είναι αυτά».

[21]Γιατί, όλοι οι Αθηναίοι και οι ξένοι που έμεναν στην Αθήνα για τίποτε άλλο δεν είχαν καιρό, παρά για να λένε ή ν’ ακούνε κάτι το καινούριο.

[22]Στάθηκε, λοιπόν, ο Παύλος στη μέση του Αρείου Πάγου και είπε: «Αθηναίοι! Σας βλέπω ευλαβέστατους από κάθε άποψη.

[23]Πράγματι, ενώ περιδιάβαζα την πόλη σας και έβλεπα τους ιερούς σας τόπους, βρήκα ανάμεσα σ’ αυτούς κι ένα βωμό, με την επιγραφή: “στον Άγνωστο Θεό”.

sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.

Αυτόν, λοιπόν, που εσείς λατρεύετε χωρίς να τον γνωρίζετε, αυτόν εγώ τώρα σας τον κάνω γνωστό.

24 O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.

24Είναι ο Θεός που δημιούργησε τον κόσμο κι όλα όσα υπάρχουν σ' αυτόν. Ως Κύριος του ουρανού και της γης, δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς,

25 Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;

25ούτε υπηρετείται από χέρια ανθρώπινα σαν να 'χε ανάγκη από κάτι, αφού αυτός είναι που δίνει σε όλα ζωή και πνοή και τα πάντα.

26 de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

26Δημιούργησε από έναν άνθρωπο όλα τα έθνη των ανθρώπων και τους εγκατέστησε πάνω σ' όλη τη γη, και όρισε πόσον καιρό θα υπάρχουν και μέσα σε ποια σύνορα θα κατοικούν.

27 para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

27Θέλησε να ζητούν τον Κύριο και να προσπαθούν να τον βρουν ψηλαφώντας στο σκοτάδι, αν και δεν είναι μακριά από τον καθένα μας.

28 pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

28Γιατί μέσα σ' αυτόν ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε, όπως λένε και μερικοί απ' τους δικούς σας ποιητές: “Δική του είμαστε γενιά”.

29 Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

29Αφού, λοιπόν, είμαστε γενιά του Θεού, δε θα πρέπει να νομίζουμε ότι η θεότητα είναι κάτι όμοιο με χρυσάφι ή ασήμι ή πέτρα, δηλαδή με γλυπτό έργο της τέχνης ή της φαντασίας του ανθρώπου.

30 Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

30Ο Θεός παρέβλεψε τα χρόνια της άγνοιας· τώρα όμως απαιτεί απ' όλους τους ανθρώπους σε κάθε τόπο να μετανοήσουν,

31 porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por

31γιατί έχει καθορίσει μια μέρα που θα κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη, μέσω

meio de um varão que destinou e acreditou diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

ενός ανδρός που τον έχει ορίσει γι’ αυτό το σκοπό. Κι έδωσε βέβαιη απόδειξη σε όλους, ότι αυτός θα είναι ο κριτής, ανασταίνοντάς τον από τους νεκρούς».

Uns zombam, outros creem

[32] Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

[32]Όταν εκείνοι άκουσαν για ανάσταση νεκρών, άλλοι κορόιδευαν κι άλλοι έλεγαν: «Θα μας τα ξαναπείς μιαν άλλη φορά».

[33] A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

[33]Τότε ο Παύλος έφυγε απ’ ανάμεσά τους.

[34] Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

[34]Μερικοί όμως άντρες προσκολλήθηκαν σ’ αυτόν και πίστεψαν, ανάμεσά τους και ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και μια γυναίκα που λεγόταν Δάμαρις, και άλλοι μαζί μ’ αυτούς.

Atos 18

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 18

Paulo em Corinto

Στην Κόρινθο

[1] Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

[1]Έπειτα απ’ αυτά ο Παύλος αναχώρησε από την Αθήνα και ήρθε στην Κόρινθο.

[2] Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

[2]Εκεί βρήκε έναν Ιουδαίο από τον Πόντο, που τον έλεγαν Ακύλα. Αυτός είχε έρθει πρόσφατα από την Ιταλία μαζί με τη γυναίκα του την Πρίσκιλλα, γιατί ο Κλαύδιος είχε διατάξει να φύγουν όλοι οι Ιουδαίοι από τη Ρώμη. Ο Παύλος ήρθε σ’ αυτούς,

[3] E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

[3]κι επειδή είχαν την ίδια τέχνη, έμεινε μαζί τους και εργαζόταν. Η τέχνη τους ήταν να φτιάχνουν σκηνές.

[4] E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

[4]Κάθε Σάββατο ο Παύλος συζητούσε στη συναγωγή και προσπαθούσε να πείσει Ιουδαίους και Έλληνες.

Paulo anuncia a Jesus

[5] Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente

[5]Όταν κατέβηκαν από τη Μακεδονία ο Σίλας και ο Τιμόθεος, ο Παύλος

à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

συγκέντρωσε την προσοχή του στην προσπάθεια να αποδείξει στους Ιουδαίους ότι ο Μεσσίας ήταν ο Ιησούς.

6 Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.

6Επειδή όμως αυτοί αντέλεγαν και τον έβριζαν, αυτός τίναξε τη σκόνη από τα ρούχα του και τους είπε: «Δική σας η ευθύνη για το χαμό σας. Εγώ είμαι αθώος. Από τη στιγμή αυτή πηγαίνω στους εθνικούς».

7 Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

7Έφυγε τότε από ’κει και πήγε στο σπίτι κάποιου που λεγόταν Ιούστος. Αυτός ήταν προσήλυτος και το σπίτι του συνόρευε με τη συναγωγή.

8 Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

8Ο αρχισυνάγωγος Κρίσπος πίστεψε στον Κύριο μαζί μ’ όλο το σπίτι του, και πολλοί από τους Κορινθίους που άκουγαν το κήρυγμα πίστευαν και βαφτίζονταν.

9 Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;

9Μια νύχτα είπε ο Κύριος στον Παύλο μ’ ένα όραμα: «Μη φοβάσαι αλλά κήρυττε το ευαγγέλιο και μη σωπαίνεις,

10 porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

10γιατί εγώ είμαι μαζί σου· κανείς δεν θα σου επιτεθεί να σε κακοποιήσει, γιατί έχω πολύ λαό σ’ αυτή την πόλη».

11 E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

11Έτσι ο Παύλος κάθισε εκεί ένα χρόνο κι έξι μήνες, και τους δίδασκε το λόγο του Θεού.

Paulo perante Gálio

12 Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,

12Την εποχή που ανθύπατος της Αχαΐας ήταν ο Γαλλίων, εξεγέρθηκαν όλοι μαζί οι Ιουδαίοι εναντίον του Παύλου και τον έφεραν στο δικαστήριο,

13 dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

13με την κατηγορία ότι αυτός προσπαθεί να πείσει τους ανθρώπους να λατρεύουν το Θεό με τρόπο που είναι αντίθετος στο νόμο.

[14] Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

[15] mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

[16] E os expulsou do tribunal.

[17] Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

[18] Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila, depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

[19] Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

[20] Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

[21] Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

[14]Εκεί που πήγαινε ο Παύλος ν' ανοίξει το στόμα του, ο Γαλλίων είπε στους Ιουδαίους: «Αν ήταν για κανένα αδίκημα ή για ένα κακούργημα με δόλο, θα ήταν λογικό να σας ακούσω, Ιουδαίοι.

[15]Εφόσον όμως πρόκειται για θέματα διδασκαλίας και ονομάτων και νόμου δικού σας, τακτοποιήστε τα μόνοι σας. Δικαστής εγώ αυτών των ζητημάτων δεν θέλω να είμαι».

[16]Και τους έδιωξε από το δικαστήριο.

[17]Τότε όλοι οι Έλληνες έπιασαν το Σωσθένη τον αρχισυνάγωγο και τον χτυπούσαν μπροστά στο δικαστήριο. Ο Γαλλίων όμως δε νοιαζόταν καθόλου γι' αυτά.

Επιστροφή στην Αντιόχεια
Αρχή της τρίτης περιοδείας

[18]Ο Παύλος, αφού έμεινε αρκετές μέρες στην Κόρινθο, αποχαιρέτησε τους αδερφούς και ξεκίνησε να πάει με πλοίο στη Συρία. Μαζί του αναχώρησαν η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας. Προηγουμένως στις Κεγχρεές κούρεψε το κεφάλι του, γιατί είχε κάνει τάξιμο.

[19]Όταν έφτασε στην Έφεσο, άφησε τον Ακύλα και την Πρίσκιλλα εκεί, κι αυτός πήγε στη συναγωγή και μιλούσε με τους Ιουδαίους.

[20]Αυτοί τον παρακάλεσαν να μείνει κοντά τους περισσότερο χρόνο, εκείνος όμως δε θέλησε·

[21]τους αποχαιρέτησε και τους είπε: «Πρέπει οπωσδήποτε τη γιορτή που έρχεται να την κάνω στα Ιεροσόλυμα. Αν

[22] Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

[23] Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

[24] Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

[25] Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

[26] Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

[27] Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

θέλει ο Θεός, θα ξαναγυρίσω πάλι σ’ εσάς». Και έφυγε με πλοίο από την Έφεσο.

[22]Αποβιβάστηκε στην Καισάρεια κι από ’κει ανέβηκε στην Ιερουσαλήμ για να χαιρετήσει την κοινότητα των πιστών. Ύστερα κατέβηκε στην Αντιόχεια.

[23]Εκεί έμεινε λίγον καιρό κι ύστερα έφυγε. Περιόδευσε την περιοχή της Γαλατίας και της Φρυγίας, στηρίζοντας στην πίστη όλους τους χριστιανούς.

Ο Απολλώς

[24]Στο μεταξύ έφτασε στην Έφεσο ένας Ιουδαίος, που λεγόταν Απολλώς. Αυτός καταγόταν από την Αλεξάνδρεια· ήταν προικισμένος ρήτορας και ήξερε καλά τη Γραφή.

[25]Είχε κατηχηθεί στην οδό του Κυρίου και με μεγάλο ζήλο κήρυττε, και δίδασκε με ακρίβεια για τον Ιησού, αν και γνώριζε μόνο το βάπτισμα του Ιωάννη.

[26]Άρχισε, λοιπόν, να μιλάει με παρρησία στη συναγωγή. Όταν τον άκουσαν η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, τον πήραν κοντά τους και του εξέθεσαν την οδό του Θεού με πιο μεγάλη ακρίβεια.

[27]Όταν κατόπιν αυτός ήθελε να περάσει στην Αχαΐα, οι αδερφοί έγραψαν στους πιστούς και τους συνιστούσαν να τον δεχτούν με εμπιστοσύνη. Πραγματικά, όταν πήγε εκεί ο Απολλώς, βοήθησε πολύ με τη χάρη του Θεού εκείνους που είχαν πιστέψει.

[28] porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

[28]Γιατί αποστόμωνε με δύναμη σε δημόσιες συζητήσεις τους Ιουδαίους και έφερνε αποδείξεις μέσα από τις Γραφές ότι ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας.

Atos 19

Paulo em Éfeso

[1] Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

[2] perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

[3] Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

[4] Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

[5] Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[6] E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.

[7] Eram, ao todo, uns doze homens.

Paulo na escola de Tirano

[8] Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente,

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 19

Ο Παύλος στην Έφεσο

[1]Ενώ ο Απολλώς ήταν στην Κόρινθο, ο Παύλος περιόδευσε τα ψηλά οροπέδια της Μικράς Ασίας κι ύστερα ήρθε στην Έφεσο. Εκεί βρήκε μερικούς χριστιανούς

[2]και τους ρώτησε: «Όταν πιστέψατε, λάβατε το Άγιο Πνεύμα; » Αυτοί απάντησαν: «Μα εμείς ούτε καν έχουμε ακούσει ότι υπάρχει Άγιο Πνεύμα».

[3]Ο Παύλος τους ρώτησε: «Τι είδους βάπτισμα λοιπόν λάβατε; » Κι αυτοί απάντησαν: «Το βάπτισμα του Ιωάννη».

[4]Ο Παύλος τότε τους εξήγησε: «Ο Ιωάννης βάφτισε εκείνους που ήθελαν να αρχίσουν μια καινούρια ζωή. Έλεγε όμως στο λαό να πιστέψουν σ’ εκείνον που ερχόταν ύστερα απ’ αυτόν, δηλαδή στον Ιησού Χριστό».

[5]Όταν το άκουσαν αυτό, βαφτίστηκαν στο όνομα του Κυρίου Ιησού.

[6]Ο Παύλος ακούμπησε τα χέρια του πάνω τους, και ήρθε το Άγιο Πνεύμα σ’ αυτούς· άρχισαν τότε να μιλούν γλώσσες και να προφητεύουν.

[7]Αυτοί ήταν συνολικά κάπου δώδεκα άντρες.

[8]Τους επόμενους τρεις μήνες ο Παύλος πήγαινε στη συναγωγή, όπου με παρρησία

dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.

κήρυττε και συζητούσε, φέρνοντας πειστικές αποδείξεις σχετικά με τη βασιλεία του Θεού.

[9] Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo, apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.

[9]Όταν όμως μερικοί σκλήρυναν τη στάση τους και δεν ήθελαν να πιστέψουν, αλλά διέβαλλαν τη διδασκαλία μπροστά στον κόσμο, ο Παύλος τους εγκατέλειψε και απομάκρυνε τους χριστιανούς από τη συναγωγή. Από 'κει κι έπειτα μιλούσε κάθε μέρα στη σχολή κάποιου που λεγόταν Τύραννος.

[10] Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.

[10]Αυτό γινόταν δύο χρόνια συνέχεια. Έτσι, μπόρεσαν ν' ακούσουν το λόγο του Κυρίου Ιησού όλοι όσοι κατοικούσαν στην επαρχία της Ασίας, Ιουδαίοι και Έλληνες.

Οι γιοι του Σκευά

[11] E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,

[11]Ο Θεός έκαμνε με τα χέρια του Παύλου θαύματα όχι συνηθισμένα.

[12] a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.

[12]Οι άνθρωποι έπαιρναν ακόμη και τα μαντίλια της κεφαλής ή του λαιμού, που τα είχε χρησιμοποιήσει ο Παύλος και τα έβαζαν πάνω στους ασθενείς. Αυτοί τότε γιατρεύονταν από τις αρρώστιες τους, και τα πονηρά πνεύματα έφευγαν απ' αυτούς.

[13] E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.

[13]Μερικοί από τους περιοδεύοντες Ιουδαίους εξορκιστές επιχείρησαν να χρησιμοποιήσουν το όνομα του Κυρίου Ιησού σ' αυτούς που είχαν πνεύματα πονηρά, και έλεγαν: «Σας εξορκίζουμε στο όνομα του Ιησού, που κηρύττει ο Παύλος».

[14] Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.

[14]Αυτό το έκαναν και οι εφτά γιοι κάποιου Σκευά, Ιουδαίου αρχιερέα.

[15] Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?

[15]Το πονηρό πνεύμα όμως τους είπε: «Τον Ιησού τον γνωρίζω και τον Παύλο τον ξέρω· εσείς όμως ποιοι είστε; »

[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.

[16]Και ορμώντας πάνω τους ο άνθρωπος μέσα στον οποίο ήταν το πονηρό πνεύμα, τούς έριξε κάτω και τους κακοποίησε τόσο, ώστε να φύγουν από το σπίτι εκείνο γυμνοί και τραυματισμένοι.

[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.

[17]Αυτό έγινε γνωστό σε όλους τους κατοίκους της Εφέσου, Ιουδαίους και Έλληνες, και όλοι κυριεύτηκαν από φόβο· έτσι δοξαζόταν το όνομα του Κυρίου Ιησού.

[18] Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.

[18]Πολλοί από τους χριστιανούς έρχονταν και ομολογούσαν δημοσίως την ανάμειξή τους σε μαγείες.

[19] Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos. Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.

[19]Αρκετοί από κείνους που είχαν ασχοληθεί με μαγείες έφερναν μαζί τους τα μαγικά βιβλία και τα έκαιγαν μπροστά σε όλους. Υπολόγισαν την αξία τους και βρήκαν ότι στοίχιζαν πενήντα χιλιάδες ασημένια νομίσματα.

[20] Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

[20]Έτσι, το μήνυμα του Κυρίου απλωνόταν και δυνάμωνε.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

[21] Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

[22] Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

Οι ταραχές στην Έφεσο

[21]Έπειτα απ' αυτά, ο Παύλος αποφάσισε να περάσει από τη Μακεδονία και την Αχαΐα και να πάει στα Ιεροσόλυμα. «Ύστερα από 'κει», είπε, «πρέπει να δω και τη Ρώμη».

[22]Έτσι, έστειλε στη Μακεδονία δύο από τους βοηθούς του, τον Τιμόθεο και τον Έραστο, ενώ αυτός καθυστέρησε λίγο στην επαρχία της Ασίας.

Demétrio excita grande tumulto

[23] Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

[23]Εκείνο τον καιρό έγιναν πολλές ταραχές εξαιτίας της χριστιανικής διδασκαλίας.

24 Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

24Στην Έφεσο υπήρχε κάποιος που λεγότανε Δημήτριος. Ήταν αργυροχόος και κατασκεύαζε ασημένια ομοιώματα του ναού της Άρτεμης κι έτσι έδινε πολλή δουλειά στους τεχνίτες.

25 convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores, sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

25Τους μάζεψε λοιπόν και αυτούς και τους εργάτες που απασχολούσε, και τους είπε: «Άντρες, ξέρετε καλά ότι η ευημερία μας εξαρτάται από αυτήν την εργασία.

26 e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

26Τώρα βλέπετε και ακούτε ότι όχι μόνο στην Έφεσο αλλά σχεδόν σε όλη την επαρχία της Ασίας αυτός ο Παύλος έπεισε και μετέστρεψε πολύ πλήθος, λέγοντας ότι δεν είναι θεοί αυτοί που κατασκευάζονται με τα χέρια.

27 Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

27Έτσι, δεν κινδυνεύει μόνο το επάγγελμά μας να δυσφημιστεί, αλλά και ο ναός της μεγάλης θεάς Άρτεμης να χάσει τη σημασία του. Κινδυνεύει μάλιστα να χάσει το μεγαλείο της και η θεά, αυτή που τη σέβεται όλη η Ασία και η οικουμένη».

28 Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

28Όταν τ' άκουσαν αυτά, πλημμύρισαν από οργή κι άρχισαν να φωνάζουν: «Μεγάλη η Άρτεμη των Εφεσίων! »

29 Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

29Η ταραχή απλώθηκε σ' όλη την πόλη. Το πλήθος άρπαξε το Γάιο και τον Αρίσταρχο, που ήταν Μακεδόνες κι είχαν ακολουθήσει τον Παύλο, και όρμησαν όλοι μαζί στο θέατρο.

30 Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

30Ο Παύλος ήθελε να παρουσιαστεί στο πλήθος, δεν τον άφηναν όμως οι χριστιανοί.

31 Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

31Επίσης μερικοί από τους ανώτατους άρχοντες της επαρχίας της Ασίας, που έτρεφαν φιλικά αισθήματα γι' αυτόν,

έστειλαν αγγελιοφόρους και τους συνιστούσαν να μην παρουσιαστεί στο θέατρο.

[32] Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte, nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

[32]Άλλοι, λοιπόν, φώναζαν το ένα και άλλοι το άλλο. Στη συγκέντρωση κυριαρχούσε μεγάλη σύγχυση, και οι περισσότεροι δεν ήξεραν για ποιο λόγο είχαν συναχθεί.

[33] Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

[33]Μερικοί από τον όχλο έσπρωξαν μπροστά κάποιον Αλέξανδρο και οι Ιουδαίοι τον παρότρυναν να μιλήσει. Τότε ο Αλέξανδρος έκανε σημείο με το χέρι να σωπάσουν και ήθελε να υπερασπιστεί τους Ιουδαίους μπροστά στο πλήθος.

[34] Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

[34]Αλλά όταν αυτοί κατάλαβαν ότι ήταν Ιουδαίος, βγήκε μια φωνή από όλους, που φώναζαν δυο ώρες συνέχεια. «Μεγάλη η Άρτεμη των Εφεσίων! »

[35] O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

[35]Όταν τελικά κατόρθωσε ο γραμματέας της πόλης να ηρεμήσει τον όχλο, τούς είπε: «Άντρες της Εφέσου! Υπάρχει άραγε άνθρωπος που να μην ξέρει ότι η πόλη της Εφέσου κατέχει το ναό της μεγάλης θεάς Άρτεμης και το άγαλμά της, που το έριξε ο Δίας από τον ουρανό;

[36] Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;

[36]Αφού, λοιπόν, αυτά είναι αναντίρρητα, πρέπει να είστε ήρεμοι και να μην κάνετε απερισκεψίες.

[37] porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.

[37]Σας τα λέω αυτά, γιατί εσείς φέρατε εδώ τους ανθρώπους αυτούς, που ούτε το ναό έκλεψαν ούτε τη θεά σας πρόσβαλαν.

[38] Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.

[38]Αν, λοιπόν, ο Δημήτριος και οι τεχνίτες του έχουν καμιά κατηγορία για κάποιον, συνεδριάζουν δικαστήρια και υπάρχουν αρχές. Εκεί μπορούν να κάνουν τις

καταγγελίες τους όσοι έχουν λόγους εναντίον κάποιου.

[39] Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

[39]Αν όμως έχετε άλλα ζητήματα, αυτά θα λυθούν στην τακτική συνέλευση του δήμου σύμφωνα με το νόμο.

[40] Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.

[40]Διαφορετικά, κινδυνεύουμε να κατηγορηθούμε για στάση μ' αυτά που έγιναν σήμερα, αφού δεν υπάρχει αιτία την οποία θα μπορέσουμε να προβάλουμε ως δικαιολογία γι' αυτήν την αναταραχή».

[41] E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

[41]Αφού είπε αυτά τα λόγια, διέλυσε τη συγκέντρωση.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

[1] Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.

[2] Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,

[3] onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.

[4] Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 20

Στη Μακεδονία και στην υπόλοιπη Ελλάδα

[1]Όταν τελείωσαν οι ταραχές, ο Παύλος προσκάλεσε τους χριστιανούς, τους αποχαιρέτησε και αναχώρησε, για να πάει στη Μακεδονία.

[2]Αφού περιόδευσε τα μέρη εκείνα και τους ενίσχυσε με πολλούς λόγους, ήρθε στη νότια Ελλάδα.

[3]Εκεί έκανε τρεις μήνες. Κατόπιν σκόπευε να πάει με πλοίο στη Συρία. Επειδή όμως οι Ιουδαίοι σχεδίαζαν να τον σκοτώσουν, αποφάσισε να επιστρέψει περνώντας από τη Μακεδονία.

[4]Στο ταξίδι του τον συνόδευαν μέχρι την Ασία ο Σώπατρος, που καταγόταν από τη Βέροια, ο Αρίσταρχος και ο Σεκούνδος από τους Θεσσαλονικείς, ο Γάιος, που καταγόταν από τη Δέρβη, και ο Τιμόθεος, ο Τυχικός και ο Τρόφιμος, που κατάγονταν από την επαρχία της Ασίας.

[5] estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.

[6] Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

Paulo em Trôade

[7] No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo, que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

[8] Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.

[9] Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

[10] Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

[11] Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.

[12] Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

[13] Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.

[5]Αυτοί προπορεύτηκαν και μας περίμεναν στην Τρωάδα.

[6]Εμείς οι άλλοι αποπλεύσαμε μετά το Πάσχα από τους Φιλίππους και μετά από πέντε μέρες τούς συναντήσαμε στην Τρωάδα. Εκεί μείναμε εφτά μέρες.

Ο Εύτυχος

[7]Την Κυριακή είχαν συγκεντρωθεί οι μαθητές για τη θεία Ευχαριστία. Ο Παύλος μιλούσε στους συγκεντρωμένους, γιατί θα έφευγε την άλλη μέρα, και παρέτεινε το λόγο ως τα μεσάνυχτα.

[8]Ήμασταν μαζεμένοι στο τελευταίο πάτωμα του σπιτιού, κι εκεί υπήρχαν πολλές λαμπάδες.

[9]Ένας νεαρός, που τον έλεγαν Εύτυχο, καθόταν πάνω στο παράθυρο. Ενώ ο Παύλος συνέχιζε να μιλάει, ο Εύτυχος έπεσε σε ύπνο βαθύ. Παραλυμένος από τον ύπνο, έπεσε από το τρίτο πάτωμα κάτω και τον σήκωσαν νεκρό.

[10]Ο Παύλος όμως κατέβηκε κάτω, έπεσε πάνω του, τον πήρε στην αγκαλιά του και είπε: «Μην ανησυχείτε, γιατί είναι ζωντανός».

[11]Ύστερα ανέβηκε πάνω, τέλεσε τη θεία Ευχαριστία και έφαγε. Κατόπιν συνέχισε να μιλάει για πολύ ακόμη, ως το πρωί κι ύστερα αναχώρησε.

[12]Το νεαρό τον έφεραν ζωντανό και παρηγορήθηκαν πολύ.

Από την Τρωάδα στη Μίλητο

[13]Εμείς οι άλλοι επιβιβαστήκαμε στο πλοίο και αποπλεύσαμε για την Άσσο, απ' όπου θα παίρναμε τον Παύλο. Τα είχε

14 Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;

15 dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.

16 Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

17 De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.

18 E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,

19 servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,

20 jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,

21 testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].

κανονίσει ο ίδιος έτσι, γιατί αυτός θα ’ρχόταν με τα πόδια από τη στεριά.

14Όταν μας συνάντησε στην Άσσο, τον πήραμε και πήγαμε στη Μυτιλήνη.

15Από ’κει την άλλη μέρα αποπλεύσαμε και φτάσαμε απέναντι από τη Χίο. Την επομένη σταματήσαμε στη Σάμο, μείναμε στο Τρωγύλλιο, και τη μεθεπομένη φτάσαμε στη Μίλητο.

16Κι αυτό, γιατί ο Παύλος αποφάσισε να παρακάμψει την Έφεσο, για να μη χρονοτριβήσει στην επαρχία της Ασίας· βιαζόταν να είναι στα Ιεροσόλυμα, αν του ήταν δυνατό, την ημέρα της Πεντηκοστής.

Ομιλία στους πρεσβυτέρους της Εφέσου

17Από τη Μίλητο ο Παύλος έστειλε στην Έφεσο και κάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας.

18Όταν ήρθαν και τον συνάντησαν τους είπε: «Εσείς οι ίδιοι ξέρετε πώς συμπεριφέρθηκα απέναντί σας όλον τον καιρό, από την πρώτη μέρα που πάτησα το πόδι μου στην επαρχία της Ασίας.

19Εργάστηκα για τον Κύριο με πολλή ταπείνωση, με πολλά δάκρυα και με δοκιμασίες που με βρήκαν εξαιτίας των επιβουλών των Ιουδαίων.

20Ξέρετε πως κανένα απ’ αυτά που έπρεπε να μάθετε δε σας το ’κρυψα από φόβο αλλά σας το είπα, και σας δίδαξα δημόσια και σε συνάξεις στα σπίτια.

21Κήρυττα και στους Ιουδαίους και στους Έλληνες και τους πρότρεπα να επιστρέψουν στο Θεό και να πιστέψουν στον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό.

[22] E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,

[23] senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.

[24] Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.

[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.

[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;

[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.

[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.

[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.

[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.

[22]Τώρα, αιχμαλωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα, πηγαίνω στην Ιερουσαλήμ, μη γνωρίζοντας τι θα συναντήσω εκεί.

[23]Το μόνο που ξέρω είναι ότι, σ' όποια πόλη πηγαίνω, το Άγιο Πνεύμα μού γνωστοποιεί ότι με περιμένουν δεσμά και διωγμοί.

[24]Εγώ όμως τίποτε απ' αυτά δε λογαριάζω, ούτε θεωρώ τη ζωή μου πολύτιμη. Το μόνο που θέλω είναι να ολοκληρώσω την αποστολή μου με χαρά, και το έργο που μου ανέθεσε ο Κύριος Ιησούς, δηλαδή να κηρύξω το χαρμόσυνο μήνυμα της δωρεάς του Θεού.

[25]»Και τώρα, εγώ ξέρω ότι δε θα με ξαναδείτε πια όλοι εσείς, που σας κήρυξα τον ερχομό της βασιλείας του Θεού.

[26]Γι' αυτό σας δηλώνω επίσημα σήμερα ότι δεν έχω καμιά ευθύνη αν κάποιος από σας χαθεί.

[27]Γιατί δεν παρέλειψα να σας κηρύξω όλο το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία μας.

[28]Προσέχετε, λοιπόν, τον εαυτό σας και όλο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σας έθεσε επισκόπους για να ποιμαίνετε την εκκλησία του Κυρίου και Θεού, που την έκανε δική του με το αίμα του.

[29]Εγώ το ξέρω ότι μετά την αναχώρησή μου θα εισβάλουν σ' εσάς λύκοι άγριοι, που δε θα λυπηθούν το ποίμνιο.

[30]Ακόμα και από ανάμεσά σας θα βγουν πρόσωπα που θα διδάσκουν πλάνες για να παρασύρουν τους πιστούς με το μέρος τους.

[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.

[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.

[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;

[34] vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.

[35] Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os necessitados e recordar as palavras do próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

Paulo ora com eles

[36] Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.

[37] Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,

[38] entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

[31]Γι’ αυτό να αγρυπνείτε, και να θυμάστε ότι τρία χρόνια συνέχεια δεν έπαψα νύχτα και μέρα να νουθετώ με δάκρυα τον καθένα σας.

[32]»Τώρα, αδερφοί, σάς εμπιστεύομαι στο Θεό και στο κήρυγμα που σας αποκάλυψε η χάρη του. Αυτός μπορεί να σας κάνει ώριμους στην πίστη και να σας δώσει την επουράνια ζωή μαζί με όλους όσοι είναι δικοί του.

[33]Ασήμι ή χρυσάφι ή ιματισμό από κανένα δε ζήτησα.

[34]Εσείς οι ίδιοι ξέρετε ότι για τις ανάγκες τις δικές μου και των συνοδών μου δούλεψαν αυτά εδώ τα χέρια.

[35]Με κάθε τρόπο σάς έδωσα το παράδειγμα, ότι πρέπει να εργάζεστε έτσι σκληρά, για να μπορείτε να βοηθάτε αυτούς που έχουν ανάγκη. Να θυμάστε τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού, που είπε: “καλύτερο είναι να δίνεις παρά να παίρνεις”».

[36]Αφού είπε αυτά τα λόγια, γονάτισε αυτός κι όλοι εκείνοι και προσευχήθηκε.

[37]Όλοι τότε ξέσπασαν σ’ ένα μεγάλο κλάμα, έπεφταν στην αγκαλιά του και τον καταφιλούσαν.

[38]Αυτό κυρίως που τους προξενούσε οδύνη ήταν ο λόγος που τους είχε πει ότι δε θα τον ξαναδούν. Κατόπιν τον ξεπροβόδισαν ως το πλοίο.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 21

Το ταξίδι στα Ιεροσόλυμα

[1] Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.

[1]Με δυσκολία κατορθώσαμε ν’ αποσπαστούμε απ’ αυτούς, και το πλοίο ξεκίνησε. Πήγαμε κατευθείαν στην Κω, την άλλη μέρα στη Ρόδο κι από ’κει στα Πάταρα.

[2] Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.

[2]Εκεί βρήκαμε πλοίο που πήγαινε απέναντι στη Φοινίκη. Επιβιβαστήκαμε και ξεκινήσαμε.

[3] Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.

[3]Προχωρήσαμε μέχρι που φάνηκε η Κύπρος, την αφήσαμε αριστερά μας και τραβήξαμε για τη Συρία. Αράξαμε στην Τύρο, γιατί εκεί έπρεπε το πλοίο να ξεφορτώσει το εμπόρευμα.

[4] Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles, movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

[4]Εκεί ψάξαμε και βρήκαμε τους χριστιανούς και μείναμε μαζί τους εφτά μέρες. Κι αυτοί με έμπνευση του Αγίου Πνεύματος έλεγαν στον Παύλο να μην ανεβεί στα Ιεροσόλυμα.

[5] Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

[5]Όταν πέρασαν οι μέρες, ξεκινήσαμε για το πλοίο, κι αυτοί μας ξεπροβόδιζαν όλοι με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους ως έξω από την πόλη. Όταν φτάσαμε στο γιαλό, γονατίσαμε, προσευχηθήκαμε.

[6] E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

[6]Μετά αποχαιρετιστήκαμε και επιβιβαστήκαμε στο πλοίο· εκείνοι γύρισαν στα σπίτια τους.

Paulo em Cesareia

[7] Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

[7]Το θαλάσσιο ταξίδι μας τελείωσε όταν από την Τύρο καταλήξαμε στην Πτολεμαΐδα. Εκεί χαιρετήσαμε τους αδερφούς και μείναμε κοντά τους μία μέρα.

[8] No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

[8]Την επομένη συνεχίσαμε από τη στεριά και φτάσαμε στην Καισάρεια. Εκεί πήγαμε στο σπίτι του ευαγγελιστή Φίλιππου, που

ήταν ένας απ’ τους εφτά διακόνους, και μείναμε μαζί του.

[9] Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

[9]Αυτός είχε τέσσερις θυγατέρες ανύπαντρες, που είχαν το χάρισμα της προφητείας.

[10] Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

[10]Αφού μείναμε εκεί αρκετές ημέρες, κατέβηκε από την Ιουδαία ένας προφήτης που λεγόταν Άγαβος.

[11] e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

[11]Αυτός ήρθε να μας συναντήσει· πήρε τη ζώνη του Παύλου, έδεσε τα πόδια και τα χέρια του και είπε: «Αυτά λέει το Πνεύμα το Άγιο: “τον άντρα στον οποίο ανήκει η ζώνη αυτή, έτσι θα τον δέσουν στην Ιερουσαλήμ οι Ιουδαίοι και θα τον παραδώσουν στα χέρια των εθνικών”».

[12] Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.

[12]Όταν τ’ ακούσαμε αυτά, τον παρακαλούσαμε κι εμείς και οι ντόπιοι να μην ανεβεί στην Ιερουσαλήμ.

[13] Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso, mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.

[13]Τότε ο Παύλος αποκρίθηκε: «Γιατί κλαίτε και μου σκίζετε την καρδιά; Εγώ όχι μόνο να δεθώ είμαι έτοιμος, αλλά και να πεθάνω στην Ιερουσαλήμ για το όνομα του Κυρίου, του Ιησού».

[14] Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

[14]Όταν είδαμε ότι δεν πείθεται, σταματήσαμε και είπαμε: «Του Κυρίου το θέλημα ας γίνει».

[15] Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

[15]Ύστερα από τις ημέρες αυτές ετοιμάσαμε τα πράγματά μας και ξεκινήσαμε για τα Ιεροσόλυμα.

[16] e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

[16]Ήρθαν μαζί μας και μερικοί χριστιανοί από την Καισάρεια και μας οδήγησαν σε κάποιον Μνάσωνα Κύπριο, παλιό χριστιανό, που θα μας φιλοξενούσε.

Paulo chega a Jerusalém

Ο Παύλος επισκέπτεται τον Ιάκωβο

[17] Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.

[18] No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.

[19] E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.

[20] Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;

[21] e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.

[22] Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.

[23] Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;

[24] toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.

[17]Όταν φτάσαμε στα Ιεροσόλυμα, μας υποδέχτηκαν με χαρά οι αδερφοί.

[18]Την άλλη μέρα πήγε ο Παύλος μαζί μ’ εμάς στον Ιάκωβο. Είχαν έρθει και όλοι οι πρεσβύτεροι.

[19]Ο Παύλος τους χαιρέτησε και τους διηγήθηκε λεπτομερώς όλα όσα είχε κάνει ο Θεός ανάμεσα στους εθνικούς με τη δική του διακονία.

[20]Όταν αυτοί τα άκουσαν, δόξασαν τον Κύριο και είπαν στον Παύλο: «Βλέπεις, αδερφέ, πόσες μυριάδες Ιουδαίοι υπάρχουν που έγιναν χριστιανοί, κι όλοι αυτοί ακολουθούν με ζήλο το νόμο του Μωυσή.

[21]Σ’ αυτούς σε κατηγόρησαν ότι διδάσκεις τους Ιουδαίους που ζουν ανάμεσα στους εθνικούς την αποστασία από το Μωυσή, και ότι τους λες να μην περιτέμνουν τα παιδιά τους ούτε να ζουν σύμφωνα με τους κανόνες του Μωσαϊκού νόμου.

[22]Τι να κάνουμε λοιπόν; Το δίχως άλλο θα μαζευτούν τα πλήθη, γιατί θα μάθουν ότι ήρθες.

[23]Κάνε λοιπόν αυτό που σου λέμε: έχουμε τέσσερις άντρες που έχουν κάνει τάξιμο.

[24]Πάρε τους και λάβε κι εσύ μέρος μαζί μ’ αυτούς στις τελετές του αγνισμού. Πλήρωσε και τις δαπάνες για τις θυσίες, για να τελειώσει το τάξιμο και να ξυρίσουν το κεφάλι τους. Έτσι θα μάθουν όλοι ότι οι κατηγορίες που έχουν διαδώσει εναντίον σου δε στέκουν, αλλά ότι κι εσύ

ζεις σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο και τον τηρείς.

25 Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.

25Όσο για τους εθνικούς που έγιναν χριστιανοί, εμείς τους στείλαμε επιστολή, ύστερα από την απόφαση που πήραμε, να μην τηρούν τίποτε απ’ αυτά, παρά μόνο να φυλάγονται από τα ειδωλόθυτα, από το αίμα, από το κρέας του πνιγμένου ζώου και από την πορνεία».

26 Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

26Έτσι ο Παύλος πήρε τους άντρες μαζί του. Την επόμενη μέρα έκανε τις τελετές του αγνισμού μαζί τους και μπήκε στο ναό, για να δηλώσει πότε θα συμπληρώνονταν οι μέρες του αγνισμού, οπότε θα προσφερόταν θυσία για τον καθένα απ’ αυτούς.

A prisão de Paulo

27 Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,

28 gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até gregos no templo e profanou este recinto sagrado.

29 Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.

30 Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a

Η σύλληψη του Παύλου

(Πρ 9,1-19· 26,12-18)

27Όταν κόντευαν να συμπληρωθούν οι εφτά μέρες, οι Ιουδαίοι από την επαρχία της Ασίας, βλέποντας τον Παύλο στο ναό, ξεσήκωσαν όλον το λαό και τον πιάσανε

28φωνάζοντας: «Ισραηλίτες, βοηθάτε! Αυτός είναι ο άνθρωπος που παντού διδάσκει τους πάντες εναντίον του λαού και του Μωσαϊκού νόμου και του ναού αυτού. Επιπλέον έχει εισαγάγει ακόμα και Έλληνες στο ναό και μόλυνε αυτόν τον άγιο τόπο».

29Τα έλεγαν αυτά, γιατί είχαν δει στην πόλη μαζί του τον Τρόφιμο από την Έφεσο και νόμιζαν ότι τον πήρε μαζί του στο ναό.

30Η αναταραχή επεκτάθηκε σ’ όλη την πόλη. Συνέρρευσε ο λαός, πιάσανε τον

Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.

Παύλο, τον έσυραν έξω από τον ιερό τόπο, κι αμέσως έκλεισαν οι πόρτες του ναού.

31 Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.

31Ο όχλος ήθελε να τον σκοτώσει. Ειδοποιήθηκε όμως ο διοικητής του ρωμαϊκού στρατοπέδου ότι ξέσπασαν ταραχές σ' όλη την Ιερουσαλήμ.

32 Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.

32Αυτός αμέσως παίρνει στρατιώτες και αξιωματικούς και τρέχει καταπάνω τους. Εκείνοι, μόλις είδαν το διοικητή και τους στρατιώτες, σταμάτησαν να χτυπούν τον Παύλο.

33 Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.

33Ο διοικητής πλησίασε και τον συνέλαβε και διέταξε να τον δέσουν με δύο αλυσίδες. Κατόπιν ρώτησε ποιος είναι και τι είχε κάνει.

34 Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.

34Μέσ' απ' τον όχλο φώναζαν άλλος το ένα κι άλλος το άλλο. Αυτός, επειδή με το θόρυβο δεν μπορούσε να σχηματίσει μια σωστή εικόνα για το τι είχε συμβεί, διέταξε να φέρουν τον Παύλο στο στρατόπεδο.

35 Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,

35Στα σκαλοπάτια του στρατώνα ήταν τόσο το στρίμωγμα του όχλου, ώστε οι στρατιώτες αναγκάστηκαν να τον σηκώσουν στα χέρια.

36 pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!

36Γιατί το πλήθος του λαού ακολουθούσε και κραύγαζε: «Θάνατος, θάνατος! »

Η απολογία του Παύλου

37 E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?

37Καθώς πήγαιναν να τον βάλουν μέσα στο στρατόπεδο, λέει ο Παύλος στο διοικητή: «Μπορώ να σου πω κάτι; » Κι αυτός του είπε: «Ξέρεις ελληνικά;

38 Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?

38Δεν είσαι εσύ, λοιπόν, ο Αιγύπτιος που πριν λίγον καιρό ξεσήκωσε και έβγαλε στην έρημο τέσσερις χιλιάδες οπλισμένους ζηλωτές επαναστάτες; »

[39] Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

[39]Ο Παύλος απάντησε: «Εγώ είμαι Ιουδαίος από την Κιλικία, πολίτης της ξακουστής πόλης Ταρσού. Σε παρακαλώ, άφησέ με να μιλήσω στο λαό».

[40] Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

[40]Εκείνος του επέτρεψε, κι ο Παύλος στάθηκε στα σκαλιά κι έκανε νόημα με το χέρι στο λαό να σταματήσει ο θόρυβος. Όταν έγινε αρκετή ησυχία, τους μίλησε εβραϊκά και τους είπε:

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 22

[1] Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

[1]«Άντρες, αδερφοί και πατέρες! Ακούστε με τι έχω να απολογηθώ ενώπιόν σας αυτή τη στιγμή».

[2] Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

[2]Όταν άκουσαν ότι τους μιλούσε στην εβραϊκή γλώσσα, έκαναν ακόμα πιο πολλή ησυχία. Κι ο Παύλος συνέχισε:

[3] Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

[3]«Εγώ είμαι Ιουδαίος, γεννημένος στην Ταρσό της Κιλικίας, μεγαλωμένος όμως εδώ στα Ιεροσόλυμα. Είχα δάσκαλο το Γαμαλιήλ, που με δίδαξε με ακρίβεια το νόμο των προγόνων μας. Αγωνίστηκα με ζήλο για το Θεό, όπως κάνετε όλοι εσείς σήμερα.

[4] Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

[4]Την πίστη των χριστιανών την καταδίωξα μέχρι θανάτου, συλλαμβάνοντας και κλείνοντας στις φυλακές άντρες και γυναίκες,

[5] de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes, recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que também lá estivessem, para serem punidos.

[5]όπως μπορεί να μαρτυρήσει κι ο αρχιερέας και όλο το μέγα συνέδριο. Απ' αυτούς πήρα ακόμα και συστατικές επιστολές προς τους αδερφούς μας τους Ιουδαίους στη Δαμασκό, και πήγαινα για να φέρω δεμένους στην Ιερουσαλήμ τους εκεί χριστιανούς για να τιμωρηθούν.

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.	[6]»Καθώς όμως πήγαινα και πλησίαζα στη Δαμασκό, ξαφνικά κατά το μεσημέρι άστραψε γύρω μου ένα δυνατό φως από τον ουρανό.
[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?	[7]Έπεσα στη γη κι άκουσα μια φωνή να μου λέει: "Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις; "
[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.	[8]Εγώ απάντησα: "ποιος είσαι, Κύριε; " Η φωνή μού είπε: "εγώ είμαι ο Ιησούς ο Ναζωραίος, που εσύ τον καταδιώκεις".
[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.	[9]Όσοι ήταν μαζί μου είδαν το φως και φοβήθηκαν· δεν άκουσαν όμως τη φωνή εκείνου που μιλούσε.
[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.	[10]Τότε εγώ είπα: "τι να κάνω, Κύριε; " Κι αυτός μου απάντησε: "σήκω και πήγαινε στη Δαμασκό. Εκεί θα μάθεις όλα όσα σου έχει ορίσει ο Θεός να κάνεις".
[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.	[11]Καθώς δεν έβλεπα από τη λαμπρότητα του φωτός εκείνου, μ' έπιασαν από το χέρι αυτοί που ήταν μαζί μου και με οδήγησαν στη Δαμασκό.
[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,	[12]»Εκεί ζούσε κάποιος Ανανίας, άνθρωπος που ακολουθούσε πιστά όσα λέει ο Μωσαϊκός νόμος, και τον τιμούσαν όλοι οι Ιουδαίοι που κατοικούσαν στη Δαμασκό.
[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.	[13]Αυτός ήρθε να με συναντήσει, στάθηκε μπροστά μου και μου είπε: "Σαούλ, αδερφέ μου, απόκτησε πάλι το φως σου". Κι εγώ την ίδια εκείνη στιγμή βρήκα το φως μου και τον κοίταξα.
[14] Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,	[14]Ο Ανανίας μου είπε: "ο Θεός των προγόνων μας σε διάλεξε να γνωρίσεις το θέλημά του, να δεις εκείνον που το εκπλήρωσε και ν' ακούσεις τη φωνή από το ίδιο του το στόμα.

[15] porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.

[15]Γιατί εσύ θα γίνεις μάρτυράς του, και θα μαρτυρήσεις σ' όλους τους ανθρώπους αυτά που είδες και άκουσες.

[16] E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.

[16]Και τώρα, τι καθυστερείς; Σήκω και βαφτίσου και ομολόγησε ότι αυτός είναι ο Κύριος, για να καθαριστείς από τις αμαρτίες σου".

[17] Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,

[17]»Όταν γύρισα στην Ιερουσαλήμ, κι ενώ προσευχόμουν στο ναό, βρέθηκα σε έκσταση και είδα τον Κύριο.

[18] e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.

[18]"Βιάσου", μου έλεγε, "και φύγε γρήγορα από την Ιερουσαλήμ, γιατί δε θα παραδεχτούν τη μαρτυρία που θα δώσεις για μένα".

[19] Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.

[19]Εγώ τότε είπα: "Κύριε, αυτοί ξέρουν ότι εγώ φυλάκιζα και έδερνα στις συναγωγές αυτούς που πίστευαν σ' εσένα.

[20] Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.

[20]Κι όταν χυνόταν το αίμα του Στεφάνου, του μάρτυρά σου, εγώ ο ίδιος ήμουν εκεί, επιδοκίμαζα το φόνο και φύλαγα τα ρούχα αυτών που τον σκότωναν".

[21] Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

[21]Εκείνος τότε μου απάντησε: "πήγαινε, γιατί εγώ θα σε στείλω μακριά, στους εθνικούς"».

Paulo livra-se de ser açoitado

Συνομιλία με το Ρωμαίο διοικητή

[22] Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

[22]Ως αυτό το σημείο τον άκουγαν. Τώρα όμως άρχισαν όλοι να φωνάζουν δυνατά: «Αυτό το υποκείμενο εξαφάνισέ το από το πρόσωπο της γης! Δεν έπρεπε να ζει! »

[23] Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,

[23]Επειδή κραύγαζαν και πετούσαν τα ρούχα τους ψηλά και έριχναν χώματα στον αέρα,

[24] ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite, fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.

[24]ο διοικητής διέταξε να τον φέρουν στο στρατόπεδο να τον ανακρίνουν μαστιγώνοντάς τον, για να μάθει την αιτία

για την οποία φώναζαν έτσι οι Ιουδαίοι εναντίον του.

[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?

[25]Όταν τον έδεναν με τους ιμάντες, ο Παύλος είπε στον αξιωματικό που στεκόταν εκεί: «Σας επιτρέπεται λοιπόν να μαστιγώνετε έναν Ρωμαίο πολίτη, και μάλιστα χωρίς δίκη; »

[26] Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

[26]Όταν το άκουσε ο αξιωματικός, πήγε και το ανέφερε στο διοικητή: «Πρόσεξε τι πας να κάνεις», του είπε. «Ο άνθρωπος αυτός είναι Ρωμαίος πολίτης! »

[27] Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

[27]Τότε ο διοικητής πήγε και ρώτησε τον Παύλο: «Πες μου, εσύ είσαι Ρωμαίος πολίτης; » Αυτός απάντησε: «Ναι».

[28] Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

[28]Ο διοικητής τού είπε: «Εγώ έγινα Ρωμαίος πολίτης πληρώνοντας πολλά λεφτά». Κι ο Παύλος τού απάντησε: «Εγώ όμως γεννήθηκα Ρωμαίος! »

[29] Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

[29]Τότε απομακρύνθηκαν αμέσως απ' αυτόν εκείνοι που θα τον ανέκριναν. Αλλά και ο διοικητής φοβήθηκε, όταν έμαθε ότι ήταν Ρωμαίος πολίτης κι αυτός τον είχε δέσει.

Μπροστά στο μέγα συνέδριο

[30] No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

[30]Την άλλη μέρα, θέλοντας ο διοικητής να μάθει τι ακριβώς ήταν εκείνο για το οποίο τον κατηγορούσαν οι Ιουδαίοι, τον έλυσε από τα δεσμά και διέταξε να έρθουν οι αρχιερείς και όλο το συνέδριό τους. Εκεί κατέβασε τον Παύλο και τον έστησε μπροστά τους.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

[1] Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 23

[1]Ο Παύλος ατένισε το συνέδριο και είπε: «Αδερφοί, εγώ έχω ήσυχη τη συνείδησή

Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

2 Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

3 Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?

4 Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?

5 Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.

6 Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!

7 Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.

8 Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.

9 Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será

μου ότι σ’ όλη μου τη ζωή μέχρι σήμερα υπηρέτησα το Θεό».

2Ακούγοντας αυτά ο αρχιερέας Ανανίας διέταξε τους υπηρέτες που στέκονταν δίπλα του να τον χτυπήσουν στο στόμα.

3Τότε ο Παύλος του είπε: «Εσένα θα σε χτυπήσει ο Θεός, που είσαι υποκριτής σαν τοίχος ασβεστωμένος! Εσύ κάθεσαι εδώ για να με δικάσεις σύμφωνα με το νόμο και παρανομώντας διατάζεις να με χτυπήσουν; »

4Οι υπηρέτες τού είπαν: «Τον αρχιερέα του Θεού βρίζεις; » Ο Παύλος απάντησε:

5«Δεν ήξερα, αδερφοί, ότι είναι αρχιερέας. Άλλωστε η Γραφή λέει να μην κακολογήσεις άρχοντα του λαού σου».

6Επειδή κατάλαβε ο Παύλος ότι το ένα μέρος ήταν Σαδδουκαίοι και το άλλο Φαρισαίοι, φώναξε δυνατά στο συνέδριο: «Αδερφοί, εγώ είμαι Φαρισαίος, γιος Φαρισαίου. Δικάζομαι γιατί ελπίζω στην ανάσταση των νεκρών».

7Μόλις το είπε αυτό, οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι άρχισαν να φιλονικούν, και το συνέδριο χωρίστηκε στα δύο.

8Γιατί οι Σαδδουκαίοι λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση ούτε άγγελοι ή άλλα πνεύματα, ενώ οι Φαρισαίοι τα πιστεύουν και τα δυο.

9Έγινε μεγάλη ταραχή, και οι γραμματείς που ανήκαν στη μερίδα των Φαρισαίων σηκώθηκαν και συζητούσαν θυμωμένα λέγοντας: «Τίποτε κακό δε βρίσκουμε να

que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?

έκανε ο άνθρωπος αυτός. Αν πραγματικά του μίλησε πνεύμα ή άγγελος, ας μη θεομαχούμε».

[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

[10]Η αναστάτωση τελικά ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ο διοικητής φοβήθηκε μήπως τον κομματιάσουν τον Παύλο. Γι' αυτό διέταξε τους στρατιώτες να κατέβουν και να τον αρπάξουν απ' ανάμεσά τους και να τον φέρουν στο στρατόπεδο.

O Senhor aparece a Paulo

[11] Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu respeito em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

[11]Τη νύχτα που ακολούθησε, φανερώθηκε σ' αυτόν ο Κύριος και του είπε: «Θάρρος, Παύλε! Όπως έδωσες τη μαρτυρία σου για μένα στην Ιερουσαλήμ, έτσι πρέπει να τη δώσεις και στη Ρώμη».

A cilada dos judeus

[12] Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

Η συνωμοσία κατά του Παύλου

[12]Όταν ξημέρωσε, συνωμότησαν μερικοί Ιουδαίοι κι ορκίστηκαν να μη φάνε ούτε να πιουν, ώσπου να σκοτώσουν τον Παύλο.

[13] Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

[13]Αυτοί που έκαναν τη συνωμοσία ήταν πάνω από σαράντα άτομα.

[14] Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

[14]Πήγαν στους αρχιερείς και στους πρεσβυτέρους και τους είπαν: «Εμείς δεσμευτήκαμε με ιερό όρκο να μη φάμε τίποτε πριν σκοτώσουμε τον Παύλο.

[15] Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

[15]Τώρα, λοιπόν, εσείς και το συνέδριο ειδοποιήστε το διοικητή να σας τον φέρει αύριο μπροστά σας, για να τον ανακρίνετε δήθεν καλύτερα. Κι εμείς, πριν πλησιάσει, είμαστε έτοιμοι να τον σκοτώσουμε».

[16] Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

[16]Τις συζητήσεις αυτές για την ενέδρα τις έμαθε ο γιος της αδερφής του Παύλου. Μπήκε, λοιπόν, στο στρατόπεδο και ειδοποίησε τον Παύλο.

[17] Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

[17]Τότε αυτός φώναξε έναν αξιωματικό και του είπε: «Πήγαινε τον νεαρό στο διοικητή, γιατί έχει κάτι να του πει».

[18] Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

[18]Ο αξιωματικός τον πήρε και τον έφερε στο διοικητή και του είπε: «Ο κρατούμενος Παύλος με φώναξε και με παρακάλεσε να σου φέρω αυτόν το νεαρό, που έχει κάτι να σου πει».

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

[19]Ο διοικητής τον έπιασε από το χέρι, τον πήρε ιδιαιτέρως και τον ρώτησε: «Τι είν' αυτό που έχεις να μου πεις; »

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.

[20]Αυτός απάντησε: «Οι Ιουδαίοι συμφώνησαν να σε παρακαλέσουν να κατεβάσεις αύριο τον Παύλο στο συνέδριο, για να τον ανακρίνουν τάχα καλύτερα.

[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.

[21]Εσύ όμως να μην τους πιστέψεις. Γιατί πάνω από σαράντα άντρες θα του έχουν στήσει ενέδρα. Έχουν ορκιστεί να μη φάνε ούτε να πιουν ώσπου να τον σκοτώσουν. Τώρα είναι έτοιμοι και περιμένουν μόνο να τους υποσχεθείς ότι θα το κάνεις».

[22] Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

[22]Ο διοικητής άφησε το νεαρό να φύγει λέγοντάς του: «Να μην πεις σε κανέναν ότι τα φανέρωσες αυτά σ' εμένα».

Η μεταγωγή του Παύλου στην Καισάρεια

[23] Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;

[23]Ύστερα ο διοικητής φώναξε δύο αξιωματικούς και τους είπε: «Ετοιμάστε διακόσιους στρατιώτες, για να πάνε ως την Καισάρεια, με εβδομήντα ιππείς και

διακόσιους λογχοφόρους. Θα ξεκινήσουν στις εννιά το βράδυ.

24 preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.

24Βρείτε και μερικά ζώα, για να βάλετε πάνω τον Παύλο, και να τον πάτε σώο στον ηγεμόνα Φήλικα».

25 E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

25Κατόπιν έγραψε επιστολή με το εξής περιεχόμενο:

A carta de Cláudio a Félix

26 Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.

26«Ο Κλαύδιος Λυσίας στον εξοχότατο ηγεμόνα Φήλικα. Χαίρε!

27 Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.

27Τον άνθρωπο αυτό τον συνέλαβαν οι Ιουδαίοι. Όταν έμαθα ότι είναι Ρωμαίος πολίτης κι εκείνοι σκόπευαν να τον σκοτώσουν, κατέφθασα επί τόπου με ένα στρατιωτικό απόσπασμα και τον γλίτωσα.

28 Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

28Θέλοντας να μάθω την αιτία για την οποία τον κατηγορούσαν, τον παρέπεμψα στο συνέδριό τους.

29 verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

29Διαπίστωσα όμως ότι κατηγορείται για ζητήματα του νόμου τους και ότι δεν έχει κάνει κανένα έγκλημα που να επισύρει την ποινή του θανάτου ή της φυλακίσεως.

30 Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

30Όταν επιπλέον μου μηνύθηκε ότι σχεδιαζόταν να γίνει δολοφονική απόπειρα εναντίον του από τους Ιουδαίους, αμέσως τον έστειλα σ’ εσένα και ειδοποίησα τους κατηγόρους του να εκθέσουν ό, τι έχουν εναντίον του ενώπιόν σου. Υγίαινε».

Paulo no pretório de Herodes

31 Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

31Οι στρατιώτες, λοιπόν, σύμφωνα με τις διαταγές που είχαν, πήραν τον Παύλο και τον πήγαν νύχτα στην Αντιπατρίδα.

[32] no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;
[33] os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.
[34] Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,
[35] disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

[32]Την άλλη μέρα άφησαν τους ιππείς να πάνε μαζί του, κι αυτοί γύρισαν στο στρατόπεδο.
[33]Οι ιππείς μπήκαν στην Καισάρεια, έδωσαν την επιστολή στον ηγεμόνα και του προσήγαγαν τον Παύλο.
[34]Ο ηγεμόνας διάβασε το γράμμα και τον ρώτησε από ποια επαρχία ήταν. Όταν άκουσε ότι ήταν από την Κιλικία, είπε:
[35]«Θα σε ανακρίνω όταν έρθουν εδώ και οι κατήγοροί σου». Και διέταξε να τον φυλακίσουν στο πραιτώριο του Ηρώδη.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

[1] Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.
[2] Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,
[3] sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.
[4] Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 24

Οι κατηγορίες κατά του Παύλου

[1]Ύστερα από πέντε μέρες κατέβηκε στην Καισάρεια ο αρχιερέας Ανανίας μαζί με τους πρεσβυτέρους και με κάποιον δικηγόρο Τέρτυλλο, και κατέθεσαν μήνυση εναντίον του Παύλου.
[2]Όταν κλήθηκε ο Παύλος, άρχισε ο Τέρτυλλος να εκθέτει την κατηγορία λέγοντας:
[3]«Εξοχότατε Φήλιξ! Μακρά ειρήνη απολαμβάνουμε χάρη σ’ εσένα, και μεγάλα έργα γίνονται στο έθνος τούτο, χάρη στη δική σου φροντίδα. Αυτά όλα, με κάθε τρόπο και παντού, τα γνωρίζουμε με βαθιά ευγνωμοσύνη.
[4]Για να μη σε κουράζω όμως περισσότερο, σε παρακαλώ ν’ ακούσεις με ευμένεια όσα θα σου πούμε με συντομία.

[5] Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,

[6] o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.

[7] Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,

[8] ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.

[9] Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

Paulo apresenta a sua defesa

[10] Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,

[11] visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;

[12] e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;

[5]Έχουμε διαπιστώσει ότι ο άνθρωπος αυτός είναι πολύ επικίνδυνος. Υποκινεί σε στάση τους Ιουδαίους, που είναι διασκορπισμένοι σ' όλη την οικουμένη, και είναι πρωτοστάτης της αιρέσεως των Ναζωραίων.

[6]Προσπάθησε να βεβηλώσει ακόμα και το ναό μας. Τότε εμείς τον συλλάβαμε και θελήσαμε να τον δικάσουμε σύμφωνα με το νόμο μας.

[7]Κατέφθασε όμως ο Λυσίας, ο διοικητής, και τον άρπαξε από τα χέρια μας με πολλή βία,

[8]και διέταξε να έρθουν σ' εσένα οι κατήγοροί του. Όταν διενεργήσεις εσύ ο ίδιος την ανάκριση, θα μπορέσεις να μάθεις απ' αυτόν όλα εκείνα για τα οποία τον κατηγορούμε».

[9]Οι άλλοι Ιουδαίοι συμφώνησαν και βεβαίωσαν ότι έτσι έχουν τα πράγματα.

Η υπεράσπιση του Παύλου

[10]Ο ηγεμόνας έκανε νεύμα στον Παύλο να μιλήσει, κι εκείνος απάντησε στις κατηγορίες: «Ξέρω ότι από πολλά χρόνια είσαι δικαστής σ' αυτή τη χώρα, γι' αυτό με περισσότερη εμπιστοσύνη απολογούμαι σ' εσένα.

[11]Εύκολα μπορείς να μάθεις ότι δεν είναι πάνω από δώδεκα μέρες αφότου ανέβηκα στα Ιεροσόλυμα να προσκυνήσω.

[12]Κανείς δε με είδε να συζητώ με κάποιον ή να ξεσηκώνω το λαό σε στάση ούτε στο ναό ούτε στις συναγωγές ούτε στην πόλη.

[13] nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.	[13]Ούτε μπορούν να αποδείξουν αυτά για τα οποία τώρα με κατηγορούν.
[14] Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,	[14]Βέβαια, ομολογώ μπροστά σου τούτο: ότι ακολουθώ τη διδασκαλία που αυτοί αποκαλούν αίρεση· έτσι όμως λατρεύω μόνο το Θεό των προγόνων μας και πιστεύω σε όλα όσα είναι γραμμένα στο νόμο του Μωυσή και στα βιβλία των προφητών.
[15] tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.	[15]Κι έχω την ίδια ελπίδα στο Θεό μ' αυτούς, ότι θα αναστηθούν όλοι οι νεκροί, δίκαιοι και άδικοι.
[16] Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.	[16]Γι' αυτό κι εγώ προσπαθώ να έχω πάντοτε καθαρή συνείδηση απέναντι στο Θεό και στους ανθρώπους.
[17] Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,	[17]»Ύστερα από πολλά χρόνια απουσίας, επέστρεψα για να φέρω χρηματική βοήθεια στο έθνος μου και να προσφέρω θυσία στο ναό.
[18] e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,	[18]Ούτε οπαδούς είχα συγκεντρώσει ούτε καμιά αναταραχή γινότανε. Ακριβώς τη στιγμή που πρόσφερα τη θυσία του αγνισμού, με βρήκαν μερικοί Ιουδαίοι από την επαρχία της Ασίας στο ναό.
[19] os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.	[19]Αυτοί έπρεπε να είναι παρόντες μπροστά σου και να παρουσιάσουν τις κατηγορίες τους, αν πραγματικά έχουν κάτι ενοχοποιητικό για μένα.
[20] Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,	[20]Εν πάση περιπτώσει, ας πουν αυτοί εδώ ποιο αδίκημά μου μπόρεσαν να αποδείξουν, όταν ανακρινόμουν στο συνέδριο.

[21] salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

Paulo perante Félix e Drusila

[22] Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

[23] E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

[24] Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia, mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro, ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

[26] esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

[27] Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

[21]Εκτός αν εννοούν τη μία εκείνη φράση που φώναξα όταν στεκόμουν μπροστά τους: “εγώ δικάζομαι σήμερα από σας, επειδή πιστεύω στην ανάσταση των νεκρών”».

[22]Όταν τ’ άκουσε αυτά ο Φήλιξ, που ήξερε αρκετά για τη χριστιανική διδασκαλία, ανέβαλε την υπόθεση και είπε: «Η απόφαση θα εκδοθεί όταν έρθει ο Λυσίας, ο διοικητής».

[23]Συγχρόνως διέταξε τον αξιωματικό να φρουρείται ο Παύλος, να έχει όμως διευκολύνσεις, και να μην εμποδίζεται κανένας από τους δικούς του να τον περιποιείται ή να τον επισκέπτεται.

Ο Παύλος μπροστά στο Φήλικα και στη Δρουσίλλα

[24]Ύστερα από λίγες μέρες πήγε στο πραιτώριο ο Φήλιξ με τη γυναίκα του τη Δρουσίλλα, που ήταν Ιουδαία, και έστειλε να φέρουν τον Παύλο, από τον οποίο άκουσε για την πίστη στο Χριστό.

[25]Όταν όμως αυτός άρχισε να μιλάει για μια ζωή σύμφωνη με το θέλημα του Θεού, για εγκράτεια και για τη μέλλουσα κρίση, ο Φήλιξ κυριεύτηκε από φόβο και του είπε: «Προς το παρόν πήγαινε· όταν βρω καιρό θα σε ξανακαλέσω».

[26]Αυτό το είπε έχοντας και την ελπίδα ότι ο Παύλος θα του έδινε χρήματα για να τον απολύσει. Γι’ αυτό και συχνά έστελνε και τον έφερναν και μιλούσε μαζί του.

[27]Έτσι, συμπληρώθηκαν δύο χρόνια, και το Φήλικα τον διαδέχτηκε ο Πόρκιος Φήστος. Ο Φήλιξ, θέλοντας ν’ αφήσει καλές εντυπώσεις στους Ιουδαίους,

φεύγοντας άφησε τον Παύλο στη φυλακή.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

[1] Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

[2] e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

[3] pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

[4] Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

[5] Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

[6] E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e, no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

[7] Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

[8] Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 25

Ο Παύλος μπροστά στο Φήστο

[1]Ο Φήστος τρεις μέρες αφότου ανέλαβε τα καθήκοντά του, ανέβηκε από την Καισάρεια στα Ιεροσόλυμα.

[2]Εκεί ο αρχιερέας και οι πρόκριτοι των Ιουδαίων παρουσίασαν τις κατηγορίες τους εναντίον του Παύλου και τον παρακαλούσαν

[3]να τους κάνει τη χάρη και να στείλει να τον φέρουν στα Ιεροσόλυμα, σκοπεύοντας να στήσουν ενέδρα και να τον σκοτώσουν στο δρόμο.

[4]Ο Φήστος όμως αποκρίθηκε ότι ο Παύλος θα μείνει στην Καισάρεια και ότι κι ο ίδιος επρόκειτο να επιστρέψει σύντομα εκεί.

[5]«Οι αρχηγοί σας», είπε, «μπορούν να έρθουν μαζί μου και να υποστηρίξουν την κατηγορία εναντίον του, αν ο άνθρωπος αυτός έχει κάνει κάτι το παράνομο».

[6]Ο Φήστος έμεινε μαζί τους πάνω από δέκα μέρες, κι ύστερα κατέβηκε στην Καισάρεια. Την άλλη κιόλας μέρα κάθισε στην έδρα και διέταξε να προσαχθεί ο Παύλος.

[7]Μόλις αυτός εμφανίστηκε, τον περικύκλωσαν οι Ιουδαίοι που είχαν κατεβεί από τα Ιεροσόλυμα και παρουσίαζαν εναντίον του Παύλου πολλές και βαριές κατηγορίες, που όμως δεν μπορούσαν να τις αποδείξουν.

[8]Ο Παύλος στην απολογία του έλεγε: «Ούτε το νόμο των Ιουδαίων ούτε το ναό

cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

[9] Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

[10] Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

[11] Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

[12] Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

[13] Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

[14] Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo, dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,

[15] a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus

ούτε τον αυτοκράτορα πρόσβαλα ποτέ στο παραμικρό».

[9]Ο Φήστος, θέλοντας να γίνει αγαπητός στους Ιουδαίους, ρώτησε τον Παύλο: «Θέλεις να πας στην Ιερουσαλήμ και να δικαστείς εκεί ενώπιόν μου γι' αυτές τις κατηγορίες; »

[10]Ο Παύλος απάντησε: «Παρίσταμαι στο αυτοκρατορικό δικαστήριο, που είναι το μόνο αρμόδιο να με κρίνει. Κανένα κακό δεν έκανα στους Ιουδαίους, όπως κι εσύ πολύ καλά το ξέρεις.

[11]Αν, λοιπόν, έκανα κάτι κακό και διέπραξα κάτι που επισύρει την ποινή του θανάτου, είμαι έτοιμος να πεθάνω. Αν όμως αυτά για τα οποία με κατηγορούν είναι ανυπόστατα, κανείς δεν μπορεί να με παραδώσει σ' αυτούς. Ζητώ να παραπέμψετε την υπόθεσή μου στον αυτοκράτορα».

[12]Τότε ο Φήστος διασκέφθηκε μαζί με το συμβούλιό του και ανακοίνωσε την απόφαση: «Τον αυτοκράτορα επικαλέστηκες, στον αυτοκράτορα θα πας».

Ο Παύλος μπροστά στον Αγρίππα και στη Βερενίκη

[13]Αφού πέρασαν μερικές μέρες, έφτασαν στην Καισάρεια ο βασιλιάς Αγρίππας και η Βερενίκη, για να χαιρετήσουν το Φήστο.

[14]Ύστερα από αρκετές μέρες που έμεναν εκεί, ο Φήστος εξέθεσε στο βασιλιά την υπόθεση του Παύλου: «Ο Φήλιξ άφησε εδώ έναν φυλακισμένο», του είπε.

[15]«Όταν πήγα στα Ιεροσόλυμα, οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι των

apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

Ιουδαίων παρουσίασαν κατηγορίες εναντίον του και ζητούσαν την καταδίκη του.

[16] A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

[16]Εγώ τους είπα ότι δε συνηθίζουν οι Ρωμαίοι να καταδικάζουν κάποιον, πριν ο κατηγορούμενος έρθει σε αντιπαράσταση με τους κατηγόρους του και του δοθεί η ευκαιρία να απολογηθεί για το έγκλημα για το οποίο κατηγορείται.

[17] De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;

[17]Αυτοί, λοιπόν, ήρθαν μαζί μου εδώ, κι εγώ αμέσως χωρίς καμία αναβολή κάθισα στην έδρα και διέταξα να προσαχθεί ο άνθρωπος αυτός.

[18] e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.

[18]Οι κατήγοροι όμως, όταν παρουσιάστηκαν στο δικαστήριο, δε διατύπωσαν εναντίον του καμιά κατηγορία, για αδικήματα τέτοια που υποπτευόμουν εγώ.

[19] Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

[19]Απεναντίας, είχαν μαζί του κάτι διαφορές για ζητήματα της θρησκείας τους, και για κάποιον Ιησού που έχει πεθάνει, αλλά ο Παύλος ισχυριζόταν ότι ζει.

[20] Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

[20]Επειδή εγώ δεν έχω τις γνώσεις για ν' ανακατευτώ σ' ένα τέτοιο ζήτημα, του είπα, αν ήθελε, να πάει στα Ιεροσόλυμα και να δικαστεί εκεί γι' αυτά.

[21] Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.

[21]Ο Παύλος όμως ζήτησε να μείνει φυλακισμένος και να παραπέμψουμε την υπόθεσή του στην κρίση του αυτοκράτορα. Γι' αυτό κι εγώ διέταξα να συνεχιστεί η φυλάκισή του ώσπου να τον στείλω στον αυτοκράτορα».

[22] Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

Festo, de novo, fala a Agripa

[23] De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

[24] Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.

[25] Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.

[26] Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;

[27] porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

[22]Ο Αγρίππας είπε στο Φήστο: «Θα ήθελα να τον ακούσω κι εγώ ο ίδιος αυτόν τον άνθρωπο». «Αύριο», του είπε ο Φήστος, «θα τον ακούσεις».

[23]Την άλλη μέρα ήρθε ο Αγρίππας και η Βερενίκη με φανταχτερή πομπή και εισήλθαν στην αίθουσα του δικαστηρίου, μαζί με ανώτατους αξιωματικούς και με προύχοντες της πόλης. Ο Φήστος διέταξε να προσαχθεί ο Παύλος,

[24]και είπε: «Βασιλιά Αγρίππα, και όλοι εσείς που είστε εδώ μαζί μας! Μπροστά σας έχετε αυτόν, για τον οποίο όλοι οι Ιουδαίοι ήρθαν και μου μίλησαν, και στα Ιεροσόλυμα και εδώ, και φώναζαν ότι δεν πρέπει πια να ζει.

[25]Εγώ όμως κατάλαβα ότι δεν έκανε τίποτε που να επισύρει την ποινή του θανάτου. Κι όταν αυτός ζήτησε να δικαστεί από τον αυτοκράτορα, αποφάσισα να τον στείλω εκεί.

[26]Δεν έχω όμως να γράψω κάτι το συγκεκριμένο γι' αυτόν στον κύριό μου τον αυτοκράτορα. Γι' αυτό τον έφερα μπροστά σ' εσάς και μάλιστα μπροστά σ' εσένα, βασιλιά Αγρίππα, για να γίνει η ανάκριση, και να έχω έτσι στοιχεία για το γράμμα μου.

[27]Γιατί μου φαίνεται παράλογο να στέλνω έναν φυλακισμένο και να μην εκθέτω τις εναντίον του κατηγορίες».

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 26

Ο λόγος του Παύλου ενώπιον του Αγρίππα
(Πρ 9,1-19· 22,6-16)

[1] A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:

[1]Ο Αγρίππας τότε είπε στον Παύλο: «Σου επιτρέπεται να απολογηθείς». Τότε ο Παύλος σήκωσε το χέρι του και άρχισε την απολογία του:

[2] Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;

[2]«Θεωρώ ευτυχή τον εαυτό μου, βασιλιά Αγρίππα, γιατί σήμερα θα απολογηθώ ενώπιόν σου για όλα όσα με κατηγορούν οι Ιουδαίοι.

[3] mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.

[3]Κι αυτό, προπάντων γιατί εσύ είσαι γνώστης όλων των εθίμων και των θρησκευτικών προβλημάτων που απασχολούν τους Ιουδαίους. Παρακαλώ, λοιπόν, να με ακούσεις με υπομονή.

[4] Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;

[4]»Όλοι οι Ιουδαίοι ξέρουν το βίο μου από τη νεαρή μου ηλικία, αφού από τα νιάτα μου έζησα ανάμεσα στο λαό μου στα Ιεροσόλυμα.

[5] pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.

[5]Αυτοί με γνωρίζουν από παλιά, και μπορούν να μαρτυρήσουν ότι έζησα σύμφωνα με τις αρχές της πιο αυστηρής παράταξης της θρησκείας μας, των Φαρισαίων.

[6] E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,

[6]Και τώρα στέκομαι εδώ και δικάζομαι, γι’ αυτή την ελπίδα μου πως ο Θεός θα εκπληρώσει την υπόσχεση που έδωσε στους προγόνους μας.

[7] a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.

[7]Οι δώδεκα φυλές μας συνεχώς, νύχτα και μέρα, λατρεύουν το Θεό, με την ελπίδα να φτάσουν τελικά να δουν την εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης. Γι’ αυτή την ελπίδα κατηγορούμαι από τους Ιουδαίους, βασιλιά Αγρίππα.

[8] Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?

[8]Γιατί σας φαίνεται απίστευτο ότι ο Θεός ανασταίνει νεκρούς;

[9] Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;

[10] e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.

[11] Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar. E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.

[12] Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.

[13] Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.

[14] E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.

[15] Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.

[16] Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto

[9]Κι εγώ ο ίδιος, βέβαια, είχα πιστέψει ότι έπρεπε να κάνω ό, τι μπορούσα εναντίον του ονόματος του Ιησού του Ναζωραίου.

[10]Αυτό και έκανα στα Ιεροσόλυμα: πολλούς από τους χριστιανούς εγώ τους έκλεισα στις φυλακές, έχοντας τη σχετική εξουσιοδότηση των αρχιερέων· κι όταν τους καταδίκαζαν σε θάνατο έδινα κι εγώ καταδικαστική ψήφο.

[11]Σε όλες τις συναγωγές πολλές φορές προσπαθούσα, χρησιμοποιώντας βία, να τους αναγκάσω να αρνηθούν την πίστη τους. Η μανία μου ήταν τόσο μεγάλη, ώστε τους καταδίωκα ακόμη και στις πόλεις που είναι έξω από τα όρια της χώρας.

[12]»Πηγαίνοντας γι’ αυτόν το σκοπό στη Δαμασκό με εξουσιοδότηση και άδεια από τους αρχιερείς,

[13]είδα στο δρόμο, βασιλιά μου, μέρα μεσημέρι, ένα φως από τον ουρανό, πιο λαμπρό κι από τον ήλιο, να με περιβάλλει με τη λάμψη του κι εμένα κι αυτούς που πήγαιναν μαζί μου.

[14]Όλοι μας πέσαμε στη γη, κι εγώ άκουσα μια φωνή που μου έλεγε στην εβραϊκή γλώσσα: “Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις; Είναι οδυνηρό να κλοτσάς στα καρφιά”.

[15]Εγώ ρώτησα: “ποιος είσαι, Κύριε; ” Κι εκείνος απάντησε: “εγώ είμαι ο Ιησούς, που εσύ τον καταδιώκεις.

[16]Σήκω όμως και στάσου στα πόδια σου. Γι’ αυτό σου φανερώθηκα: για να σε πάρω στην υπηρεσία μου και να σε καταστήσω

das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,

[17] livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

[18] para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e herança entre os que são santificados pela fé em mim.

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,

[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

[23] isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

Paulo é interrompido por Festo

μάρτυρα γι’ αυτά που είδες και γι’ αυτά που θα σου δείξω ακόμη.

[17]Θα σε προστατεύω από το λαό σου και από τους εθνικούς, στους οποίους εγώ σε στέλνω,

[18]για ν’ ανοίξεις τα μάτια τους, ώστε να επιστρέψουν από το σκοτάδι στο φως κι από την εξουσία του σατανά στο Θεό. Γιατί, αν πιστέψουν σ’ εμένα θα λάβουν τη συγχώρηση των αμαρτιών τους και μια θέση ανάμεσα σ’ εκείνους που ανήκουν στο Θεό”.

[19]»Ύστερα απ’ αυτά, βασιλιά Αγρίππα, δεν αρνήθηκα να υπακούσω στην ουράνια οπτασία,

[20]αλλά άρχισα να κηρύττω, πρώτα σ’ αυτούς που ήταν στη Δαμασκό και στα Ιεροσόλυμα κι ύστερα σ’ όλη τη χώρα της Ιουδαίας και στους εθνικούς, να μετανοήσουν και να επιστρέψουν στο Θεό και μετά να δείχνουν τη μετάνοιά τους πράττοντας ανάλογα έργα.

[21]Αυτοί ήταν οι λόγοι για τους οποίους οι Ιουδαίοι με συνέλαβαν στο ναό και προσπάθησαν να με σκοτώσουν.

[22]Ο Θεός όμως με βοήθησε μέχρι σήμερα, και στέκομαι εδώ ζωντανός για να καταθέσω τη μαρτυρία μου σε μικρούς και σε μεγάλους, και να μη λέω τίποτε άλλο εκτός από ’κείνα που οι προφήτες και ο Μωυσής είπαν ότι πρόκειται να γίνουν:

[23]ότι ο Χριστός θα υποστεί το πάθος και θ’ αναστηθεί πρώτος από τους νεκρούς, και θα κηρύξει το φως της σωτηρίας στο λαό μας και στους εθνικούς».

Η απήχηση της απολογίας

24 Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

24Ενώ ο Παύλος συνέχιζε έτσι την απολογία του, φώναξε ο Φήστος δυνατά: «Είσαι τρελός, Παύλε! Τα πολλά σου γράμματα σ' έφεραν στην τρέλα! »

25 Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

25«Δεν είμαι τρελός, εξοχότατε Φήστε», λέει ο Παύλος, «αλλά λέω λόγια αληθινά και λογικά.

26 Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

26Ο βασιλιάς ξέρει για ποιο πράγμα μιλάω, γι' αυτό και του μιλάω ανοιχτά. Γιατί είμαι βέβαιος ότι τίποτε απ' αυτά δεν του είναι άγνωστο, γιατί αυτά δεν έγιναν σε καμιά απόμερη γωνιά.

27 Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

27Πιστεύεις, βασιλιά Αγρίππα, στους προφήτες; Ξέρω ότι πιστεύεις».

28 Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

28Τότε ο Αγρίππας είπε στον Παύλο: «Λίγο ακόμη και θα με πείσεις να γίνω χριστιανός! »

29 Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

29Κι ο Παύλος είπε: «Θα ευχόμουν στο Θεό, σε λίγο ή σε πολύ χρόνο, όχι μόνο εσύ αλλά και όλοι όσοι με ακούνε σήμερα, να γίνουν όμοιοι μ' εμένα, εκτός απ' αυτά τα δεσμά».

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

30 A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;

30Όταν τα είπε αυτά, σηκώθηκαν ο βασιλιάς, ο ηγεμόνας, η Βερενίκη και όσοι κάθονταν μαζί τους

31 e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.

31και, καθώς έφευγαν, έλεγαν μεταξύ τους: «Ο άνθρωπος αυτός δεν έκανε τίποτε για το οποίο να πρέπει να πεθάνει ή να φυλακιστεί».

32 Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

32Κι ο Αγρίππας είπε στο Φήστο: «Ο άνθρωπος αυτός θα μπορούσε να απολυθεί, αν δεν είχε ζητήσει να δικαστεί από τον αυτοκράτορα».

Atos 27

Paulo enviado para a Itália

[1] Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.

[2] Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.

[3] No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade, permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.

[4] Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;

[5] e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.

[6] Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

[7] Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário, navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

[8] Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 27

Η μεταγωγή στη Ρώμη

[1]Μόλις αποφασίστηκε να αποπλεύσουμε για την Ιταλία, παρέδωσαν τον Παύλο και μερικούς άλλους κρατουμένους σε κάποιον αξιωματικό που λεγόταν Ιούλιος, από τη στρατιωτική μονάδα που είχε το όνομα «αυτοκρατορική».

[2]Επιβιβαστήκαμε από το Αδραμύττιο σ' ένα πλοίο που θα πήγαινε στα μέρη της επαρχίας της Ασίας και ξεκινήσαμε. Μαζί μας ήταν κι ο Αρίσταρχος ο Μακεδόνας, από τη Θεσσαλονίκη.

[3]Την άλλη μέρα φτάσαμε στη Σιδώνα. Ο Ιούλιος φέρθηκε με καλοσύνη στον Παύλο και του επέτρεψε να πάει στους φίλους του, για να τον περιποιηθούν.

[4]Από 'κει ξεκινήσαμε και παραπλεύσαμε την Κύπρο, γιατί είχαμε αντίθετους ανέμους.

[5]Ύστερα διαπλεύσαμε το πέλαγος της Κιλικίας και της Παμφυλίας και φτάσαμε στα Μύρα της Λυκίας.

[6]Εκεί ο αξιωματικός βρήκε ένα αλεξανδρινό πλοίο, που πήγαινε στην Ιταλία και μας επιβίβασε σ' αυτό.

[7]Πλέαμε για πολλές μέρες με μεγάλη βραδύτητα, και με κόπο φτάσαμε στην Κνίδο. Επειδή δεν μας επέτρεπε ο άνεμος, πλεύσαμε από κάτω από την Κρήτη, αφού περάσαμε το ακρωτήριο Σαλμώνη.

[8]Με πολλή δυσκολία, πλέοντας κοντά στις ακτές της, φτάσαμε σ' έναν τόπο που

λεγόταν Καλοί Λιμένες, κοντά στον οποίο ήταν η πόλη Λασαία.

Os perigos da viagem

[9] Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

[9]Στο μεταξύ χάθηκε αρκετός χρόνος, και το ταξίδι ήταν επικίνδυνο, αφού είχε κιόλας περάσει η φθινοπωρινή νηστεία. Γι’ αυτό ο Παύλος τους συμβούλευε

[10] dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

[10]και τους έλεγε: «Άντρες, προβλέπω ότι το ταξίδι θα γίνει με ταλαιπωρία και με μεγάλη ζημιά, όχι μόνο για το φορτίο και το πλοίο αλλά και για τις ζωές μας».

[11] Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

[11]Ο αξιωματικός όμως άκουγε περισσότερο τον κυβερνήτη και τον ιδιοκτήτη του πλοίου παρά αυτά που έλεγε ο Παύλος.

[12] Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam chegar a Fenice e aí passar o inverno, visto ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

[12]Κι επειδή το λιμάνι ήταν ακατάλληλο για να παραχειμάσει κανείς, οι περισσότεροι ήταν της γνώμης να αποπλεύσουν από ’κει, μήπως μπορέσουν να φτάσουν και να παραχειμάσουν στο Φοίνικα, λιμάνι της Κρήτης που είναι ανοιχτό νοτιοδυτικά και βορειοδυτικά.

Η τρικυμία

[13] Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

[13]Όταν άρχισε να πνέει ελαφρά νότιος άνεμος, νόμισαν ότι μπορούσαν να πραγματοποιήσουν την πρόθεσή τους. Έτσι, σήκωσαν τις άγκυρες και έπλεαν κοντά στις ακτές της Κρήτης.

[14] Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

[14]Ύστερα από λίγο ξέσπασε στο νησί ένας θυελλώδης άνεμος, αυτός που λέγεται Ευροκλύδων.

[15] e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

[15]Άρπαξε το πλοίο, κι όπως αυτό δεν μπορούσε να πάει αντίθετα, τ’ αφήσαμε και το πήγαιναν ο άνεμος και τα κύματα.

[16] Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

[16]Περνώντας κάτω από ένα νησάκι που το έλεγαν Κλαύδη, μόλις και μετά βίας καταφέραμε ν' ανεβάσουμε πάνω τη σωσίβια λέμβο.

[17] e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

[17]Όταν την ανεβάσαμε, χρησιμοποίησαν σκοινιά, και μ' αυτά έζωσαν το πλοίο για να μην ανοίξει. Κι επειδή φοβούνταν να μην εξοκείλουν στη Μεγάλη Σύρτη, έριξαν την άγκυρα να κρέμεται κι άφησαν το πλοίο να το πηγαίνουν τα κύματα.

[18] Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

[18]Επειδή πολύ μας ταλαιπωρούσε η τρικυμία, την άλλη μέρα ρίξανε το φορτίο στη θάλασσα,

[19] E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

[19]και τη μεθεπομένη ρίξαμε στη θάλασσα με τα χέρια μας όλον τον εξοπλισμό του πλοίου.

[20] E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

[20]Για πολλές μέρες δε φαίνονταν ούτε ο ήλιος ούτε τα άστρα· η κακοκαιρία συνεχιζόταν κι έτσι χανόταν κάθε ελπίδα να σωθούμε.

[21] Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio deles, disse: Senhores, na verdade, era preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

[21]Κανείς δεν ήθελε πια να φάει τίποτε. Τότε ο Παύλος στάθηκε ανάμεσά τους και είπε: «Έπρεπε, άντρες, να με είχατε ακούσει και να μην ξεκινούσαμε από την Κρήτη. Έτσι, θα είχαμε γλιτώσει από την ταλαιπωρία αυτή κι απ' τη ζημιά.

[22] Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

[22]Τώρα όμως σας συνιστώ να μη χάσετε το θάρρος σας. Κανείς από σας δε θα χαθεί, μόνο το πλοίο.

[23] Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

[23]Την περασμένη νύχτα μού φανερώθηκε ένας άγγελος του Θεού στον οποίο ανήκω και τον οποίο υπηρετώ,

[24] dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que

[24]και μου είπε: "μη φοβάσαι, Παύλε! Πρέπει να εμφανιστείς στον αυτοκράτορα,

Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

[25] Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

[26] Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

κι έτσι ο Θεός για χάρη σου θα σώσει όλους όσοι είναι μαζί σου στο πλοίο”.

[25]Γι’ αυτό να έχετε θάρρος, άντρες! Γιατί έχω εμπιστοσύνη στο Θεό ότι θα γίνει έτσι όπως μου είπε ο άγγελος.

[26]Πρέπει να προσαράξουμε σε κάποιο νησί».

O naufrágio

[27] Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

[27]Όταν έφτασε η δέκατη τέταρτη νύχτα που φερόμασταν ακυβέρνητοι στην Αδριατική θάλασσα, τα μεσάνυχτα οι ναύτες υποψιάστηκαν ότι πλησιάζουν σε κάποια στεριά.

[28] E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

[28]Βυθομέτρησαν και βρήκαν είκοσι οργιές. Αφού προχώρησαν λίγο, βυθομέτρησαν πάλι και βρήκαν δεκαπέντε οργιές.

[29] E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

[29]Επειδή φοβήθηκαν μήπως πέσουμε σε τίποτε βράχια, έριξαν τέσσερις άγκυρες από την πρύμνη και παρακαλούσαν να ξημερώσει.

[30] Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

[30]Οι ναύτες στο μεταξύ επιχείρησαν να φύγουν από το πλοίο. Με την πρόφαση ότι θα ρίξουν άγκυρες από την πρώρα μακριά από το πλοίο, κατέβασαν τη λέμβο στη θάλασσα.

[31] disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

[31]Ο Παύλος όμως είπε στον αξιωματικό και στους στρατιώτες: «Αν αυτοί δεν μείνουν στο πλοίο, εσείς δεν μπορείτε να σωθείτε».

[32] Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

[32]Τότε οι στρατιώτες έκοψαν τα σκοινιά της λέμβου και την άφησαν να πέσει στη θάλασσα.

[33] Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje,

[33]Καθώς περίμεναν να ξημερώσει, ο Παύλος τους παρακινούσε όλους να φάνε κάτι. «Δεκατέσσερις μέρες ως σήμερα»,

é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

34 Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

35 Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

36 Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

37 Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

38 Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

39 Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

40 Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

41 Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

τους έλεγε, «περιμένετε να κοπάσει η τρικυμία και είστε νηστικοί· δεν έχετε φάει τίποτε.

34Γι’ αυτό, σας παρακαλώ, φάτε κάτι. Αυτό είναι απαραίτητο, αν θέλετε να σωθείτε. Μη φοβάστε, γιατί κανενός από σας δε θα πέσει ούτε μια τρίχα απ’ το κεφάλι σας».

35Αφού είπε αυτά, πήρε ψωμί, ευχαρίστησε το Θεό μπροστά σε όλους, το έκοψε κι άρχισε να τρώει.

36Τότε πήρανε όλοι θάρρος κι έφαγαν κι αυτοί.

37Στο πλοίο ήμασταν συνολικά διακόσιες εβδομήντα έξι ψυχές.

38Αφού χόρτασαν όλοι, πέταξαν το σιτάρι στη θάλασσα, για να αλαφρώσει το πλοίο.

Το ναυάγιο

39Όταν ξημέρωσε, είδαν μια στεριά που τους ήταν άγνωστη. Ανακάλυψαν όμως έναν κόλπο που είχε αμμουδιά, στον οποίο αποφάσισαν να ρίξουν το πλοίο αν μπορούσαν.

40Έλυσαν, λοιπόν, τα σκοινιά που κρατούσαν τις άγκυρες, και τις άφησαν να πέσουν στη θάλασσα. Συγχρόνως έλυσαν τα σκοινιά με τα οποία είχαν δέσει τα πηδάλια για να τα αχρηστέψουν. Έπειτα σήκωσαν το μπροστινό πανί και με τον άνεμο προσπαθούσαν να προσορμιστούν στο γιαλό.

41Έπεσαν όμως σ’ έναν ύφαλο από άμμο κι έριξαν εκεί το πλοίο. Η πλώρη μπήχτηκε στην άμμο κι έμεινε ακίνητη, η

πρύμνη όμως διαλυόταν από τη μανία των κυμάτων.

[42] O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;

[42]Οι στρατιώτες τότε αποφάσισαν να σκοτώσουν τους κρατουμένους, για να μην μπορέσει κανείς να δραπετεύσει κολυμπώντας.

[43] mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.

[43]Ο αξιωματικός όμως, που ήθελε να σώσει τον Παύλο, τους εμπόδισε να εκτελέσουν την απόφασή τους και διέταξε, όσοι μπορούν να κολυμπήσουν, να πηδήξουν πρώτοι στη θάλασσα και να βγουν στη στεριά,

[44] Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

[44]κι οι άλλοι να βγουν πάνω σε σανίδια ή σε άλλα μέρη του πλοίου. Έτσι, βγήκαν όλοι στη στεριά και σώθηκαν.

Atos 28

A ilha de Malta

[1] Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.

[2] Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.

[3] Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.

[4] Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 28

Στη Μελίτη

[1]Μετά τη διάσωσή τους έμαθαν ότι το νησί ονομάζεται Μελίτη.

[2]Οι ιθαγενείς μάς δέχτηκαν πολύ φιλικά. Άναψαν φωτιά και μας προσκάλεσαν όλους, γιατί είχε αρχίσει να βρέχει κι έκανε κρύο.

[3]Ο Παύλος έκανε ένα δέμα από πολλά φρύγανα και τα έριξε πάνω στη φωτιά. Τότε μια οχιά πετάχτηκε απ’ τη φωτιά εξαιτίας της θερμότητας και τον δάγκωσε στο χέρι.

[4]Οι ιθαγενείς, όταν είδαν το ερπετό να κρέμεται από το χέρι του, έλεγαν μεταξύ τους: «Το δίχως άλλο φονιάς είναι αυτός ο άνθρωπος που, αν και σώθηκε από τη θάλασσα, η θεία δίκη δεν τον άφησε να ζήσει».

5 Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;

6 mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

Públio hospeda a Paulo

7 Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

8 Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

9 À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

10 os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

A continuação da viagem

11 Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

12 Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

13 donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

5Ο Παύλος όμως τίναξε το ερπετό στη φωτιά κι ο ίδιος δεν έπαθε τίποτε.

6Αυτοί περίμεναν ότι θα πρηζόταν ή ότι θα ’πεφτε ξαφνικά κάτω νεκρός. Περίμεναν πολλή ώρα και, βλέποντας ότι τίποτε κακό δεν του συνέβαινε, άλλαξαν στάση και έλεγαν ότι είναι θεός.

7Κοντά σ’ εκείνον τον τόπο ήταν τα κτήματα του πρώτου τού νησιού, που λεγόταν Πόπλιος. Αυτός μας δέχτηκε και μας φιλοξένησε με καλοσύνη τρεις μέρες.

8Τότε συνέβαινε να είναι στο κρεβάτι ο πατέρας του Πόπλιου, που υπέφερε από πυρετούς και δυσεντερία. Ο Παύλος μπήκε στο δωμάτιό του, προσευχήθηκε, ακούμπησε πάνω του τα χέρια και τον γιάτρεψε.

9Ύστερα απ’ αυτό έρχονταν όλοι οι άλλοι ασθενείς του νησιού και θεραπεύονταν.

10Μας τίμησαν με πολλές εκδηλώσεις σεβασμού κι όταν φεύγαμε, μας εφοδίασαν με ό, τι χρειαζόμασταν για το ταξίδι.

Από τη Μελίτη στη Ρώμη

11Ύστερα από τρεις μήνες αποπλεύσαμε με ένα πλοίο αλεξανδρινό, που είχε παραχειμάσει στο νησί και είχε έμβλημά του τους Διόσκουρους.

12Καταπλεύσαμε στις Συρακούσες, όπου μείναμε τρεις μέρες.

13Από ’κει περιπλεύσαμε τη Σικελία και φτάσαμε στο Ρήγιο, κι όταν ύστερα από μία μέρα φύσηξε νοτιάς, ήρθαμε σε δύο μέρες στους Ποτιόλους.

[14] onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.

[15] Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

Paulo em Roma

[16] Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

[17] Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os costumes paternos, contudo, vim preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

[18] os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.

[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[14]Εκεί βρήκαμε χριστιανούς, οι οποίοι μας παρακάλεσαν να μείνουμε μαζί τους εφτά μέρες. Κατόπιν ήρθαμε στη Ρώμη.

[15]Οι χριστιανοί εκεί άκουσαν για μας και βγήκαν να μας προϋπαντήσουν ως την Αγορά του Αππίου και τις «Τρεις Ταβέρνες». Όταν τους είδε ο Παύλος, ευχαρίστησε το Θεό και αναθάρρησε.

Ο Παύλος στη Ρώμη

[16]Όταν ήρθαμε στη Ρώμη, ο αξιωματικός παρέδωσε τους κρατουμένους στο στρατοπεδάρχη. Στον Παύλο όμως δόθηκε η άδεια να μείνει σε ιδιωτικό κατάλυμα μαζί με το στρατιώτη που τον φύλαγε.

[17]Ύστερα από τρεις μέρες ο Παύλος κάλεσε τους προκρίτους των Ιουδαίων. Όταν αυτοί συγκεντρώθηκαν, τους έλεγε: «Αν και εγώ, αδερφοί μου, δεν έχω κάνει τίποτα εναντίον του λαού μας ή των προγονικών μας παραδόσεων, με συνέλαβαν στα Ιεροσόλυμα και με παρέδωσαν στα χέρια των Ρωμαίων.

[18]Αυτοί με ανέκριναν κι ήθελαν να με απολύσουν, γιατί δε μου βρήκαν κανένα έγκλημα για να με καταδικάσουν σε θάνατο.

[19]Επειδή όμως διαμαρτυρήθηκαν οι Ιουδαίοι, αναγκάστηκα να προσφύγω στον αυτοκράτορα, όχι με σκοπό να κατηγορήσω για κάτι το έθνος μου.

[20]Σας παρακάλεσα να έρθετε να σας δω και να σας μιλήσω, για να σας εξηγήσω αυτά τα πράγματα. Γιατί είμαι δεμένος με την αλυσίδα αυτή, επειδή κηρύττω εκείνον στον οποίο ελπίζει ο λαός του Ισραήλ».

[21] Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

[21]Αυτοί του απάντησαν: «Εμείς ούτε γράμματα πήραμε για σένα από την Ιουδαία ούτε κανένας αδερφός ήρθε να μας ανακοινώσει επίσημα ή ανεπίσημα κάτι κακό για σένα.

[22] Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

[22]Θεωρούμε όμως σωστό να ακούσουμε τις απόψεις σου. Γιατί μας είναι γνωστό ότι για την αίρεση αυτή στην οποία ανήκεις παντού προβάλλονται αντιρρήσεις».

Paulo prega em Roma

[23] Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

[23]Του όρισαν μία μέρα, και ήρθαν στο κατάλυμά του περισσότεροι αυτή τη φορά. Σ' αυτούς, από το πρωί ως το βράδυ ο Παύλος εξηγούσε το κήρυγμά του διαβεβαιώνοντάς τους για τη βασιλεία του Θεού· και προσπαθούσε να τους πείσει για τον Ιησού με λόγια από το νόμο του Μωυσή και από τα βιβλία των προφητών.

[24] Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

[24]Άλλοι πίστευαν σ' αυτά που έλεγε κι άλλοι δεν ήθελαν να τον πιστέψουν.

[25] E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

[25]Έτσι, επειδή διαφωνούσαν μεταξύ τους, έφευγαν. Κι ο Παύλος τους είπε ένα λόγο ακόμη: «Καλά είπε το Άγιο Πνεύμα στους προγόνους μας μέσω του προφήτη Ησαΐα,

[26] Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

[26]ότι: Πήγαινε στο λαό αυτόν και πες του: θ' ακούσετε με τ' αυτιά σας, μα δε θα καταλάβετε· και θα δείτε με τα μάτια σας, μα δε θ' αντιληφθείτε.

[27] Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não

[27]Γιατί έγινε αναίσθητη η καρδιά του λαού αυτού και με τ' αυτιά βαριάκουσαν, και έκλεισαν τα βλέφαρά τους, μην τυχόν δούνε με τα μάτια και ακούσουν με τ' αυτιά και καταλάβουν με την καρδιά, κι επιστρέψουν σ' εμένα και τους γιατρέψω.

entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

28 Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

28Μάθετε, λοιπόν, ότι ο Θεός έστειλε τη σωτηρία αυτή στους εθνικούς. Αυτοί θ' ακούσουν τώρα! »

29 [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

29Αφού τα είπε αυτά, έφυγαν οι Ιουδαίοι, έχοντας αναμεταξύ τους μεγάλη διχογνωμία.

Paulo prisioneiro durante dois anos

30 Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

30Ο Παύλος έμεινε μια ολόκληρη διετία σε ιδιαίτερη νοικιασμένη κατοικία, όπου δεχόταν όλους όσοι τον επισκέπτονταν.

31 pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

31Κήρυττε τη βασιλεία του Θεού και δίδασκε για τον Κύριο Ιησού Χριστό με μεγάλη παρρησία και χωρίς κανένα εμπόδιο.

Epístola de Paulo aos Romanos	ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

Romanos 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,

[2] o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,

[3] com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi

[4] e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,

[5] por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,

[6] de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.

[7] A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los

[8] Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 1

Προοίμιο

[1]Ο Παύλος, δούλος του Ιησού Χριστού, που τον κάλεσε ο Θεός να γίνει απόστολος και τον ξεχώρισε για να διαδώσει το ευαγγέλιο.

[2]Ο Θεός είχε προαναγγείλει με τους προφήτες του στις άγιες Γραφές το ευαγγέλιο

[3]για τον Υιό του τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μας, ο οποίος, ως άνθρωπος, γεννήθηκε από τη γενιά του Δαβίδ,

[4]αποδείχτηκε όμως Υιός Θεού με δύναμη από το Πνεύμα που αγιάζει, όταν αναστήθηκε από τους νεκρούς.

[5]Από αυτόν έλαβα τη χάρη και την αποστολή να οδηγήσω όλα τα έθνη στην πίστη και στην αποδοχή του ευαγγελίου, κι έτσι να δοξαστεί το όνομα του Χριστού.

[6]Σ' αυτούς ανήκετε κι εσείς, αφού σας κάλεσε ο Ιησούς Χριστός.

[7α] Προς όλους τους πιστούς της Ρώμης, που τους αγάπησε και τους κάλεσε ο Θεός.

[7β] Εύχομαι ο Θεός Πατέρας μας κι ο Κύριος Ιησούς Χριστός να σας δίνουν χάρη και ειρήνη.

Ο Παύλος επιθυμεί να επισκεφθεί τη Ρώμη

[8]Πρώτα πρώτα ευχαριστώ, με τη χάρη του Ιησού Χριστού, το Θεό μου για όλους εσάς, γιατί σ' όλο τον κόσμο γίνεται λόγος για την πίστη σας.

[9] Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós

[10] em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

[11] Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

[12] isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

[13] Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

[14] Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

[15] por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

[16] Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

[17] visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

[9]Μάρτυράς μου ο Θεός, που τον λατρεύω με το πνεύμα μου διαδίδοντας το ευαγγέλιο του Υιού του, πως σας θυμάμαι αδιάκοπα κάθε φορά που προσεύχομαι.

[10]Τον θερμοπαρακαλώ να μου δώσει την ευκαιρία, αν βέβαια είναι θέλημά του, επιτέλους να σας επισκεφθώ.

[11]Γιατί επιθυμώ πολύ να σας δω, για να σας μεταδώσω κάποιο πνευματικό χάρισμα κι έτσι να στηριχθείτε.

[12]Αυτό όμως σημαίνει ότι κι εγώ θα ενισχυθώ ανάμεσά σας με την κοινή μας πίστη, τη δική σας και τη δική μου.

[13]Θέλω να ξέρετε, αδερφοί μου, πως πολλές φορές είχα προγραμματίσει ένα ταξίδι στη Ρώμη, ως τώρα όμως όλο και κάτι με εμπόδιζε. Θέλω να έρθω, για να έχω κάποιον καρπό και σ' εσάς, όπως και στα άλλα έθνη.

[14]Γιατί αισθάνομαι πως έχω αυτό το χρέος προς όλους, πολιτισμένους κι απολίτιστους, μορφωμένους κι αμόρφωτους.

[15]Γι' αυτό κι έχω την επιθυμία να κηρύξω το ευαγγέλιο και σ' εσάς στη Ρώμη.

Η δύναμη του ευαγγελίου

[16]Δεν ντρέπομαι που υπηρετώ το ευαγγέλιο του Χριστού, γιατί αυτό είναι η δύναμη του Θεού, που σώζει καθέναν που πιστεύει, πρώτα τον Ιουδαίο και ύστερα τον ειδωλολάτρη.

[17]Γιατί στο ευαγγέλιο αποκαλύπτεται ότι ο Θεός δικαιώνει τον άνθρωπο, αρκεί αυτός να πιστέψει ολοκληρωτικά στο

Θεό. Όπως λέει κι η Γραφή: Ο δίκαιος εξαιτίας της πίστεώς του θα ζήσει.

A idolatria e depravação dos homens

[18] A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

[19] porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

[20] Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

[21] porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

[22] Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

[23] e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

[24] Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

[25] pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a

Η ανθρώπινη ενοχή

[18]Αποκαλύπτεται όμως και η οργή του Θεού από τον ουρανό για να τιμωρήσει κάθε ασέβεια και αδικία των ανθρώπων, που με τα άδικα έργα τους συγκαλύπτουν την αλήθεια.

[19]Αυτό γίνεται γιατί ό, τι μπορούν να γνωρίζουν για το Θεό τούς είναι γνωστό, αφού ο Θεός τούς το φανέρωσε.

[20]Δηλαδή, παρ' ό, τι είναι αόρατες και η αιώνια δύναμη του Θεού και η θεϊκή του ιδιότητα, μπορούσαν να τις δουν μέσα στη δημιουργία, από τότε που έγινε ο κόσμος. Γι' αυτό και δεν έχουν καμιά δικαιολογία.

[21]Ενώ γνώρισαν το Θεό μέσα από τη δημιουργία, ούτε τον δόξασαν ούτε τον ευχαρίστησαν ως Θεό. Αντίθετα, η σκέψη τους ακολούθησε λαθεμένο δρόμο, και η ασύνετη καρδιά τους βυθίστηκε στο σκοτάδι της πλάνης.

[22]Έτσι, ενώ θριαμβολογούσαν για τη σοφία τους, κατάντησαν ανόητοι,

[23]ως το σημείο, αντί για το δημιουργό αθάνατο Θεό, να προσκυνούν είδωλα που παρασταίνουν θνητούς ανθρώπους, πουλιά, τετράποδα ζώα κι ερπετά.

[24]Γι' αυτό τους παρέδωσε ο Θεός στις βρωμερές επιθυμίες τους και τους άφησε να ατιμάζουν μόνοι τους τα σώματά τους.

[25]Στη θέση της αλήθειας του Θεού έβαλαν το ψέμα και σεβάστηκαν και

criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

[26] Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

[27] semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se inflamaram mutuamente em sua sensualidade, cometendo torpeza, homens com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

[28] E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

[29] cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

[30] caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

[31] insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

[32] Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

λάτρεψαν την κτίση αντί για τον Κτίστη – ας είναι αιώνια ευλογημένος· αμήν.

[26]Γι' αυτό το λόγο, λοιπόν, τους παρέδωσε ο Θεός σε επαίσχυντα πάθη: Οι γυναίκες αντικατέστησαν τις φυσικές σχέσεις με αφύσικες·

[27]το ίδιο και οι άντρες· άφησαν τη φυσική σχέση με τη γυναίκα και φλογίστηκαν με σφοδρό πάθος ο ένας για τον άλλο, διαπράττοντας ασχήμιες αρσενικοί μ' αρσενικούς, και πληρώνοντας έτσι με το ίδιο τους το σώμα το τίμημα που ταίριαζε στην πλάνη τους.

[28]Κι αφού το θεώρησαν περιττό να γνωρίσουν το Θεό ενσυνείδητα, τους παρέδωσε ο Θεός στη μωρία τους, κι έτσι κάνουν ανάρμοστα πράγματα.

[29]Είναι γεμάτοι από κάθε λογής αδικία, πορνεία, πονηρία, πλεονεξία, κακία. Είναι γεμάτοι φθόνο, φόνο, φιλονικία, απάτη και κακοήθεια.

[30]Κακολογούν και κατηγορούν ο ένας τον άλλο, μισούν το Θεό, είναι κακοποιοί, υπερήφανοι, αλαζόνες, σκέφτονται μόνο πώς θα βλάψουν τους άλλους, είναι ανυπάκουοι στους γονείς τους.

[31]Άνθρωποι χωρίς σύνεση, δεν κρατούν το λόγο τους, δεν έχουν στοργή, διαλλακτικότητα και έλεος.

[32]Κι ενώ γνωρίζουν καλά τη θεϊκή προειδοποίηση, πως όσοι συμπεριφέρονται έτσι είναι καταδικασμένοι σ' αιώνιο θάνατο, όχι μόνο κάνουν όλα όσα

αναφέραμε, αλλά και επιδοκιμάζουν όσους βλέπουν να συμπεριφέρονται έτσι.

Romanos 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

1 Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas; porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

2 Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

3 Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?

4 Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?

5 Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,

6 que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:

7 a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;

8 mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 2

Η δίκαιη κρίση του Θεού για όλους

1Αλλά κι εσύ, άνθρωπέ μου, που κατακρίνεις αυτή τη διαγωγή, δεν είσαι λιγότερο ένοχος. Γιατί, κρίνοντας τον άλλο, καταδικάζεις τον ίδιο τον εαυτό σου, αφού κι εσύ ο κριτής κάνεις τα ίδια.

2Πραγματικά, ξέρουμε πως ο Θεός καταδικάζει δίκαια όσους έχουν παρόμοια διαγωγή.

3Πώς, λοιπόν, άνθρωπέ μου, νομίζεις πως εσύ θα ξεφύγεις τη θεϊκή καταδίκη, αφού κάνεις όσα κάνουν αυτοί, τους οποίους εσύ ο ίδιος κατακρίνεις;

4Ή περιφρονείς την άπειρη καλοσύνη, την ανεκτικότητα και τη μακροθυμία του Θεού; Ξεχνάς πως η αγαθότητα του Θεού θέλει να σε οδηγήσει στη μετάνοια;

5Εσύ όμως παραμένεις σκληρός κι αμετανόητος και συσσωρεύεις για τον εαυτό σου την οργή του Θεού για την ημέρα της κρίσεως, όταν θα γίνει σ' όλους φανερή η δίκαιη κρίση του Θεού.

6Τότε ο Θεός θα πληρώσει τον καθένα κατά τα έργα του.

7Θα δώσει αιώνια ζωή σ' όσους κάνουν υπομονετικά το καλό κι αναζητούν έτσι τη δόξα, την τιμή και την αφθαρσία κοντά στο Θεό.

8Αντίθετα, ο θυμός κι η οργή του Θεού περιμένουν όσους αντιστρατεύονται στο

Θεό, αντιστέκονται στην αλήθεια και υπηρετούν την αδικία.

[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;

[9]Θλίψη και στενοχώρια περιμένουν κάθε άνθρωπο που υπηρετεί το κακό, πρώτα τον Ιουδαίο αλλά και τον εθνικό·

[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.

[10]αντίθετα, δόξα, τιμή και ειρήνη προσμένουν όποιον κάνει το καλό, πρώτα τον Ιουδαίο αλλά και τον εθνικό·

[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.

[11]γιατί ο Θεός δεν κάνει διακρίσεις.

[12] Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os que com lei pecaram mediante lei serão julgados.

[12]Έτσι, λοιπόν, όσοι αμάρτησαν χωρίς να ξέρουν το νόμο του Θεού, θα καταδικαστούν όχι με κριτήριο το νόμο. Κι από την άλλη, όσοι αμάρτησαν γνωρίζοντας το νόμο, θα δικαστούν με κριτήριο το νόμο.

[13] Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.

[13]Γιατί στο θεϊκό δικαστήριο δεν δικαιώνονται όσοι άκουσαν απλώς το νόμο αλλά μόνο όσοι τήρησαν το νόμο.

[14] Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

[14]Όσο για τα άλλα έθνη, που δε γνωρίζουν το νόμο, πολλές φορές κάνουν από μόνοι τους αυτό που απαιτεί ο νόμος. Αυτό δείχνει πως, αν και δεν τους δόθηκε ο νόμος, μέσα τους υπάρχει νόμος.

[15] Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

[15]Η διαγωγή τους φανερώνει πως οι εντολές του νόμου είναι γραμμένες στις καρδιές τους· και σ' αυτό συμφωνεί και η συνείδησή τους, που η φωνή της τους τύπτει ή τους επαινεί, ανάλογα με τη διαγωγή τους.

[16] no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

[16]Όλα αυτά θα γίνουν την ημέρα που ο Θεός θα κρίνει δια του Ιησού Χριστού τις κρυφές σκέψεις των ανθρώπων, όπως λέει το ευαγγέλιό μου.

Os judeus são indesculpáveis

Ο Ιουδαίος κρίνεται σύμφωνα με το νόμο

[17] Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

[17]Εσύ όμως έχεις το τιμημένο όνομα του Ιουδαίου, στηρίζεσαι στο νόμο και καυχιέσαι για τη σχέση σου με το Θεό.

[18] que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

[18]Ξέρεις ακόμα το θέλημα του Θεού, κι ο νόμος σε καθοδηγεί να διαλέγεις το καλό.

[19] que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

[19]Πιστεύεις πως είσαι οδηγός των πνευματικά τυφλών, φως για όσους βρίσκονται στο σκοτάδι,

[20] instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

[20]παιδαγωγός για τους αμόρφωτους και δάσκαλος για τους πνευματικά ανώριμους. Κι είσαι σίγουρος για την κατάρτισή σου, αφού με το νόμο ξέρεις την αλήθεια για το Θεό και για το θέλημά του.

[21] tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

[21]Εσύ, λοιπόν, που κάνεις το δάσκαλο στους άλλους, δε διδάσκεις τον εαυτό σου; Εσύ που κηρύττεις να μην κλέβουμε, κλέβεις;

[22] Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?

[22]Εσύ που λες να μη μοιχεύουμε, μοιχεύεις; Εσύ που σιχαίνεσαι τα είδωλα, αρπάζεις τους θησαυρούς των ειδωλολατρικών ναών;

[23] Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

[23]Εσύ που καυχιέσαι για το νόμο, ντροπιάζεις το Θεό παραβαίνοντας το νόμο;

[24] Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

[24]Όπως λέει η Γραφή, εξαιτίας σας διασύρεται το όνομα του Θεού από τους ειδωλολάτρες.

O verdadeiro israelita

[25] Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.

[25]Και η περιτομή σε ωφελεί μόνο αν ακολουθείς το νόμο. Αν όμως παραβαίνεις το νόμο, η περιτομή σου είναι σαν να μην έχει γίνει.

[26] Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?

[26]Αντίστροφα, αν ένας απερίτμητος ζει σύμφωνα με τις εντολές του νόμου, η ακροβυστία του δεν είναι στα μάτια του Θεού περιτομή;

[27] E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.

[27]Ο απερίτμητος που τηρεί το νόμο θα σε κρίνει, εσένα που παραβαίνεις το νόμο ενώ τον έχεις παραλάβει γραμμένον κι έχεις και την περιτομή.

[28] Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.

[28]Γιατί, βέβαια, δεν είναι Ιουδαίος αυτός που έχει τα εξωτερικά γνωρίσματα, ούτε ταυτίζεται η περιτομή μ’ ένα σωματικό σημάδι.

[29] Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

[29]Αλλά στο λαό του Θεού ανήκει αληθινά αυτός που έχει τα εσωτερικά γνωρίσματα· αυτός που έχει περιτμηθεί όχι εξωτερικά, σύμφωνα με το γράμμα του νόμου, αλλά στην καρδιά του, από το Άγιο Πνεύμα. Αυτός είναι αληθινός Ιουδαίος, και η αναγνώρισή του προέρχεται από το Θεό κι όχι από τους ανθρώπους.

Romanos 3

Paulo responde a objeções

[1] Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?

[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.

[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?

[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem, segundo está escrito: Para seres justificado

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 3

[1]Τι παραπάνω έχει, λοιπόν, ο Ιουδαίος, και σε τι ωφελεί η περιτομή;

[2]Πολύ ωφελεί, και μάλιστα από πολλές απόψεις. Πρώτα πρώτα, ο Θεός εμπιστεύτηκε στους Ιουδαίους τις επαγγελίες του.

[3]Τι κι αν ορισμένοι Ιουδαίοι δεν έμειναν πιστοί στο Θεό; Μήπως η απιστία τους θα κάνει το Θεό ν’ αθετήσει το λόγο του;

[4]Όχι, βέβαια! Αντίθετα, ο Θεός κρατάει το λόγο του, ακόμη κι αν όλοι οι άνθρωποι τον αθετήσουν, όπως το λέει και η Γραφή:

nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

Θα δικαιωθείς για όσα έχεις πει και θα νικήσεις κάθε επικριτή σου.

5 Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

5Αν όμως η δική μας αδικία κάνει να φανερωθεί η δικαιοσύνη του Θεού, τότε τι να πούμε; Μιλώντας με ανθρώπινα κριτήρια, να ισχυριστούμε πως είναι άδικος ο Θεός όταν τιμωρεί;

6 Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?

6Όχι βέβαια! Γιατί, πώς αλλιώς θα κρίνει ο Θεός τον κόσμο;

7 E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

7Μα, θα πει κάποιος, αφού το δικό μου ψέμα κάνει φανερή την πιστότητα του Θεού κι έτσι κάνει μεγαλύτερη τη δόξα του, τότε γιατί εγώ καταδικάζομαι ως αμαρτωλός;

8 E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

8Μήπως –όπως μας συκοφαντούν μερικοί, και ισχυρίζονται πως το λέμε κιόλας– «πρέπει να κάνουμε το κακό, για να έρθει το καλό»; Όσοι λένε παρόμοια πράγματα θα τιμωρηθούν από το Θεό, όπως το αξίζουν.

Todos os homens na condição de pecadores

Κανένας άνθρωπος δεν είναι δίκαιος

9 Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

9Ποιο είναι, λοιπόν, το συμπέρασμα; Υπερέχουμε εμείς οι Ιουδαίοι; Καθόλου! Τώρα μόλις κατηγορήσαμε τόσο τους Ιουδαίους όσο και τους εθνικούς πως βρίσκονται κάτω από το ζυγό της αμαρτίας.

10 como está escrito: Não há justo, nem um sequer,

10Το λέει και η Γραφή: Δεν υπάρχει δίκαιος άνθρωπος, ούτε ένας.

11 não há quem entenda, não há quem busque a Deus;

11Δεν υπάρχει κανένας με σύνεση. Δεν υπάρχει κανένας που να αναζητεί το Θεό.

12 todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.

12Όλοι απομακρύνθηκαν από το Θεό, όλοι εξαχρειώθηκαν. Κανένας, μα κανένας δεν κάνει το καλό.

13 A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,

14 a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;

15 são os seus pés velozes para derramar sangue,

16 nos seus caminhos, há destruição e miséria;

17 desconheceram o caminho da paz.

18 Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

19 Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,

20 visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

21 Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;

22 justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,

13Το λαρύγγι τους είναι σαν τάφος ανοιχτός, απ’ τη γλώσσα τους βγαίνει μόνο ψέμα, τα χείλη τους κρύβουν φαρμάκι οχιάς.

14Το στόμα τους είναι γεμάτο από πικρόχολες κατάρες.

15Τρέχουν γρήγορα τα πόδια τους όταν είναι για φόνο,

16συντρίμμια και καταστροφές αφήνουν στο διάβα τους.

17Κι ούτε καν ξέρουν τι θα πει ειρήνη.

18Ζουν χωρίς φόβο Θεού.

19Ξέρουμε πως όσα λέει ο νόμος ισχύουν για όσους ζουν κάτω από την εξουσία του νόμου. Και τα παραπάνω τα λέει για να κλείσει κάθε στόμα, και για ν’ αποδειχτεί ότι όλη η ανθρωπότητα είναι υπόδικη ενώπιον του Θεού.

20Γιατί, με τα έργα που επιβάλλει ο νόμος, κανένας δεν μπορεί να δικαιωθεί. Το μόνο που καταφέρνει με το νόμο είναι να συνειδητοποιήσει τη δύναμη της αμαρτίας.

Πώς σώζει ο Θεός τον άνθρωπο

21Τώρα όμως έγινε αυτό που είχαν προαναγγείλει ο νόμος και οι προφήτες: αποκαλύφθηκε στον κόσμο η σωτήρια επέμβαση του Θεού, χωρίς τη μεσολάβηση του νόμου.

22Η σωτήρια αυτή επέμβαση του Θεού απευθύνεται, δια μέσου της πίστεως στον Ιησού Χριστό, σε όλους τους ανθρώπους και ο Θεός σώζει όλους όσοι πιστεύουν,

	χωρίς να κάνει διάκριση Ιουδαίων και εθνικών.
[23] pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,	[23]Γιατί όλοι έχουν αμαρτήσει και βρίσκονται μακριά από τη δόξα του Θεού.
[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,	[24]Ο Θεός όμως τους δικαιώνει χωρίς αντάλλαγμα, με τη χάρη του. Γι' αυτό έστειλε τον Ιησού Χριστό να μας ελευθερώσει από την αμαρτία.
[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;	[25]Ο Θεός τον όρισε να γίνει, με το σταυρικό του θάνατο, ο εξιλασμός των αμαρτιών δια της πίστεως δείχνοντας την αγάπη του και συγχωρώντας τις αμαρτίες που έγιναν στο παρελθόν
[26] tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.	[26]εξαιτίας της ανεκτικότητάς του. Έτσι ο Θεός φανερώνει την αγάπη του στον έσχατο αυτό καιρό, και δείχνει καθαρά ότι είναι και δίκαιος και δικαιώνει όποιον πιστεύει στον Ιησού.
[27] Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.	[27]Τι έγινε λοιπόν με την καύχησή μας; Έσβησε. Σε ποιο νόμο θα μπορούσε να στηριχτεί; Στο νόμο της επιταγής των έργων; Όχι, αλλά στην αρχή της σωτηρίας δια της πίστεως.
[28] Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.	[28]Πιστεύουμε, λοιπόν, πως ο άνθρωπος σώζεται όχι με την τήρηση των εντολών του νόμου, αλλά με την πίστη του στο Θεό.
[29] É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,	[29]Ή μήπως ο Θεός είναι μόνο για τους Ιουδαίους; Δεν είναι και για τους εθνικούς; Και βέβαια είναι.
[30] visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.	[30]Αφού ένας είναι ο Θεός, που σώζει τόσο τους Ιουδαίους όσο και τους άλλους ανθρώπους μόνο με την πίστη.

[31] Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

[31]Μήπως όμως με την πίστη καταργούμε το νόμο; Ποτέ τέτοιο πράγμα· αντίθετα, δίνουμε στο νόμο την πραγματική του θέση.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

[1] Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

[2] Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.

[3] Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[4] Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.

[5] Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.

[6] E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus atribui justiça, independentemente de obras:

[7] Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

[8] bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

[9] Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 4

Το παράδειγμα του Αβραάμ

[1]Τι θα πούμε, λοιπόν, πως συνέβη με τον προπάτορά μας τον Αβραάμ;

[2]Αν ο Αβραάμ είχε βρει τη σωτηρία με τα έργα του, μπορούσε να καυχηθεί, όχι όμως απέναντι στο Θεό.

[3]Τι λέει σχετικά η Γραφή; Ο Αβραάμ πίστεψε στο Θεό, και γι’ αυτή του την πίστη ο Θεός τον αναγνώρισε δίκαιο.

[4]Στον εργάτη ο μισθός δεν δίνεται χαριστικά αλλά υποχρεωτικά.

[5]Όποιος πάλι δεν έχει έργα, αλλά πιστεύει στο Θεό, που σώζει τον ασεβή, ο Θεός τον αναγνωρίζει δίκαιο γι’ αυτή του την πίστη.

[6]Έτσι κι ο Δαβίδ μακαρίζει τον άνθρωπο που ο Θεός τον αναγνωρίζει δίκαιο χωρίς να έχει έργα:

[7]Μακάριοι αυτοί που τους συγχωρήθηκαν οι αδικίες,που τους σκεπάστηκαν οι αμαρτίες!

[8]Μακάριος ο άνθρωπος που δεν του λογαριάζει ο Κύριοστην αμαρτία του!

[9]Ο μακαρισμός αυτός ισχύει μόνο για τους Ιουδαίους ή μήπως ισχύει και για τους εθνικούς; Γιατί, όπως είπαμε, ο Θεός αναγνώρισε δίκαιο τον Αβραάμ εξαιτίας της πίστεώς του.

[10] Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

[10]Πότε έγινε αυτό; Όταν είχε περιτμηθεί ο Αβραάμ ή πριν περιτμηθεί; Έγινε όταν δεν είχε ακόμα περιτμηθεί.

[11] E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

[11]Και για σημάδι ο Αβραάμ έλαβε την περιτομή, απόδειξη απτή πως η πίστη του στο Θεό τον έσωσε πριν αυτός περιτμηθεί. Έτσι έγινε πατέρας όλων όσοι πιστεύουν στο Θεό χωρίς να έχουν περιτμηθεί, ώστε ν' αναγνωριστούν κι αυτοί δίκαιοι.

[12] e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

[12]Έγινε πατέρας και των περιτμημένων· παιδιά του όμως είναι όχι μόνον όσοι έχουν περιτμηθεί, αλλά και όσοι ακολουθούν το παράδειγμα της πίστης του προπάτορά μας του Αβραάμ, όταν ήταν ακόμη απερίτμητος.

Η εμπιστοσύνη στις επαγγελίες του Θεού

[13] Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

[13]Ο Θεός έδωσε στον Αβραάμ την υπόσχεση πως αυτός κι οι απόγονοί του θα κληρονομούσαν τον κόσμο. Αυτή η υπόσχεση δεν δόθηκε επειδή ο Αβραάμ τηρούσε το νόμο, αλλά επειδή πίστεψε στο Θεό και ο Θεός τον δικαίωσε.

[14] Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

[14]Γιατί, αν η κληρονομία συνδεόταν με την τήρηση του νόμου, θα έχανε το περιεχόμενό της η πίστη του Αβραάμ και την ισχύ της η επαγγελία του Θεού.

[15] porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.

[15]Ο νόμος έχει ως αποτέλεσμα μόνο την οργή του Θεού για τις παραβάσεις. Όπου όμως δεν υπάρχει νόμος, εκεί δεν μπορεί να γίνει λόγος ούτε για παράβαση.

[16] Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé

[16]Γι' αυτό, λοιπόν, η υπόσχεση συνδέθηκε με την πίστη του Αβραάμ στο Θεό, για να φανεί πως είναι δωρεά της αγάπης του Θεού. Έτσι η υπόσχεση ισχύει με βεβαιότητα για όλους τους απογόνους

que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,

του Αβραάμ· όχι μόνο για όσους έχουν το νόμο, αλλά επίσης και για όσους εμπιστεύονται τον εαυτό τους στο Θεό, όπως ο Αβραάμ. Είναι, λοιπόν, πατέρας όλων μας ο Αβραάμ,

[17] como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.

[17]ενώπιον του Θεού στον οποίο πίστεψε – του Θεού που ζωογονεί τους νεκρούς και δημιουργεί με το λόγο του τα όντα από το μηδέν– αφού, σύμφωνα με τη Γραφή, ο Θεός τού είπε σ’ έχω κάνει πατέρα πολλών λαών.

[18] Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

[18]Ο Αβραάμ, παρ’ όλο που δεν είχε λόγο να ελπίζει, έδειξε εμπιστοσύνη και στήριξε την ελπίδα του στο Θεό· έτσι έγινε πατέρας πολλών λαών, όπως του είπε ο Θεός: Τόσο πολλοί θα είναι οι απόγονοί σου.

[19] E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,

[19]Σ’ αυτά τα λόγια δεν απίστησε ο Αβραάμ. Αν και ήταν τότε κάπου εκατό ετών, δε σκέφτηκε πως δεν μπορούσε πια να κάνει παιδιά, όπως εξάλλου δεν μπορούσε και η Σάρρα·

[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,

[20]δεν αμφιταλαντεύτηκε ως προς την εκπλήρωση της επαγγελίας του Θεού, αλλ’ αντίθετα, η πίστη του δυνάμωσε και δόξασε το Θεό.

[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.

[21]Ήταν τελείως βέβαιος πως ο Θεός, ο οποίος του έδωσε την επαγγελία, είχε και τη δύναμη να την εκπληρώσει.

[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.

[22]Γι’ αυτό κι ο Θεός τον αναγνώρισε δίκαιο.

[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,

[23]Αυτά τα λόγια της Γραφής, ότι δηλαδή τον αναγνώρισε δίκαιο, δεν ισχύουν μόνο για τον Αβραάμ,

24 mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,

25 o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

1 Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;

2 por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.

3 E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações, sabendo que a tribulação produz perseverança;

4 e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

5 Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

6 Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

24αλλά και για μας. Γιατί θ' αναγνωριστούμε δίκαιοι κι εμείς που πιστεύουμε στο Θεό, ο οποίος ανέστησε τον Ιησού τον Κύριό μας από τους νεκρούς.

25Ο Ιησούς παραδόθηκε στο θάνατο για τις ανομίες μας και αναστήθηκε για τη σωτηρία μας.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 5

Η συμφιλίωση με το Θεό

1Αφού, λοιπόν, ο Θεός μάς έσωσε επειδή πιστέψαμε, οι σχέσεις μας μ' αυτόν αποκαταστάθηκαν με τη μεσολάβηση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

2Αυτός μας οδήγησε με την πίστη στο χώρο αυτής της χάρης του Θεού, στην οποία είμαστε στερεωμένοι, και καυχιόμαστε για την ελπίδα της συμμετοχής μας στη δόξα του Θεού.

3Μα δε σταματά εκεί η καύχησή μας· καυχιόμαστε ακόμα και στις δοκιμασίες, γιατί ξέρουμε καλά πως οι δοκιμασίες οδηγούν στην υπομονή,

4η υπομονή στο δοκιμασμένο χαρακτήρα, κι ο δοκιμασμένος χαρακτήρας στην ελπίδα.

5Κι η ελπίδα τελικά δεν απογοητεύει. Μαρτυρεί γι' αυτό η αγάπη του Θεού, με την οποία το Άγιο Πνεύμα που μας δόθηκε, γέμισε και ξεχείλισε τις καρδιές μας.

6Γιατί ο Χριστός, παρ' όλο που ήμασταν ακόμη ανίκανοι να κάνουμε το καλό, πέθανε για μας, τους ασεβείς ανθρώπους, στον προκαθορισμένο καιρό.

[7] Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

[7]Δύσκολα θα ’δινε κανείς τη ζωή του ακόμα και για ένα δίκαιο άνθρωπο. Ίσως αποφάσιζε κανείς να πεθάνει για κάποιον καλό άνθρωπο.

[8] Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

[8]Ο Θεός όμως ξεπερνώντας αυτά τα όρια έδειξε την αγάπη του για μας, γιατί ενώ εμείς ζούσαμε ακόμα στην αμαρτία, ο Χριστός έδωσε τη ζωή του για μας.

[9] Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

[9]Τώρα, λοιπόν, αφού ο Θεός μάς απάλλαξε από την καταδίκη, με τη μεσολάβηση του σταυρικού θανάτου του Χριστού, πολύ περισσότερο ο ίδιος θα μας σώσει κι από τη μέλλουσα οργή.

[10] Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

[10]Παρ’ ό, τι ήμασταν εχθροί με το Θεό, μας συμφιλίωσε μαζί του ο σταυρικός θάνατος του Υιού του· πολύ περισσότερο τώρα που συμφιλιωθήκαμε, η ζωή του θα μας χαρίσει τη σωτηρία.

[11] e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

[11]Κι όχι μόνο συμφιλιωθήκαμε, αλλά και καυχιόμαστε για το Θεό, που μας έδωσε τώρα αυτή τη συμφιλίωση μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Adão e Cristo

Αδάμ και Χριστός

[12] Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

[12]Μέσω ενός ανθρώπου μπήκε στον κόσμο η αμαρτία και μέσω της αμαρτίας ο θάνατος. Έτσι εξαπλώθηκε ο θάνατος σ’ όλους τους ανθρώπους, γιατί όλοι αμάρτησαν.

[13] Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

[13]Η αμαρτία υπήρχε στον κόσμο και πριν να δοθεί ο νόμος. Αλλά χωρίς το νόμο δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως αμαρτία η παράβαση των εντολών του.

[14] Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não pecaram à semelhança da transgressão de

[14]Ωστόσο, ο θάνατος κυριάρχησε σ’ όλους τους ανθρώπους, από τον Αδάμ ως το Μωυσή, ακόμα και σ’ αυτούς που δεν αμάρτησαν, όπως ο Αδάμ, ο οποίος

Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

παραβίασε μια ρητή εντολή του Θεού. Ο Αδάμ ήταν προτύπωση του μελλοντικού γενάρχη.

[15] Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

[15]Η χάρη όμως του Θεού, που έφερε ο Χριστός, δε συγκρίνεται με την παράβαση του Αδάμ. Γιατί εάν η παράβαση ενός ανθρώπου είχε σαν συνέπεια το θάνατο όλων, πολύ περισσότερο η χάρη που μας δώρισε ο Ιησούς Χριστός –η πλούσια δωρεά της χάρης που έφερε στον κόσμο ο ένας άνθρωπος– πλημμύρισε όλη την ανθρωπότητα.

[16] O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

[16]Δε συγκρίνεται η πλούσια δωρεά του Χριστού με το κακό που έκανε η αμαρτία ενός ανθρώπου. Γιατί η απόφαση για το ένα παράπτωμα ήταν καταδικαστική, ενώ η χαριστική πράξη για τα πολλά παραπτώματα οδήγησε στην αθώωση.

[17] Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

[17]Ήταν αρκετό, λοιπόν, το παράπτωμα ενός ανθρώπου, για να κυριαρχήσει ο θάνατος σ' όλον τον κόσμο, εξαιτίας του ενός ανθρώπου. Το ίδιο, κι ακόμα περισσότερο, ο ένας Ιησούς Χριστός θα γίνει η αιτία να κυριαρχήσουν μέσα στην αληθινή ζωή όσοι αποδέχονται την άφθονη χάρη του Θεού και τη δωρεά της λυτρώσεως.

[18] Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

[18]Το συμπέρασμα είναι πως, όπως το ένα παράπτωμα έγινε αιτία καταδίκης όλων των ανθρώπων, έτσι και το σωτήριο έργο έγινε αιτία σωτηρίας και ζωής για όλους τους ανθρώπους.

[19] Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da

[19]Κι όπως η παρακοή του ενός ανθρώπου έκανε όλη την ανθρωπότητα αμαρτωλή,

obediência de um só, muitos se tornarão justos.

[20] Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o

έτσι και με την υπακοή του ενός θα αναγνωριστούν όλοι δίκαιοι από το Θεό.

[20]Ανάμεσα στους δύο γενάρχες μπήκε στο μεταξύ ο νόμος, για να φανούν πόσο πολλά ήταν τα ανθρώπινα παραπτώματα. Κι όπου η αμαρτία φάνηκε στο αληθινά τρομακτικό της μέγεθος, εκεί η χάρη του Θεού την υπερκάλυψε με το παραπάνω.

[21]Όπως με το όπλο του θανάτου κυριάρχησε στον κόσμο η αμαρτία, έτσι θα κυριαρχήσει και η χάρη με τη σωτηρία, που οδηγεί στην αιώνια ζωή μέσω του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 6

Νεκροί για την αμαρτία, ζωντανοί για το Χριστό

[1]Ποιο είναι το πρακτικό συμπέρασμα; Θα εξακολουθήσουμε να αμαρτάνουμε, για να περισσέψει η χάρη;

[2]Ποτέ τέτοιο πράγμα! Εμείς είμαστε πεθαμένοι για την αμαρτία. Πώς λοιπόν θα εξακολουθήσουμε να ζούμε κάτω από την εξουσία της;

[3]Ή μήπως λησμονείτε πως το βάπτισμα στο όνομα του Χριστού σημαίνει συμμετοχή στο θάνατό του;

[4]Πραγματικά, το βάπτισμά μας σημαίνει τη συμμετοχή μας στο θάνατο και στην ταφή του Χριστού. Κι όπως ο Πατέρας Θεός με τη δύναμή του ανέστησε το Χριστό από τους νεκρούς, το ίδιο κι εμείς μπορούμε να ζήσουμε μια νέα ζωή.

[5]Όπως δηλαδή ενταχθήκαμε οργανικά στο σώμα του Χριστού με μια πράξη που

seremos também na semelhança da sua ressurreição,	συμβολίζει συμμετοχή στο θάνατό του, έτσι θα συμμετάσχουμε πραγματικά και στην ανάστασή του.
[6] sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;	[6]Ξέρουμε άλλωστε με βεβαιότητα τούτο: Ο παλιός αμαρτωλός εαυτός μας πέθανε στο σταυρό μαζί με το Χριστό. Έτσι, έπαψε να ζει ο αμαρτωλός άνθρωπος και δεν είμαστε πια υπόδουλοι στο ζυγό της αμαρτίας.
[7] porquanto quem morreu está justificado do pecado.	[7]Γιατί σ' έναν που πέθανε, η αμαρτία δεν έχει πια καμιά εξουσία.
[8] Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,	[8]Αν, λοιπόν, πεθάναμε μαζί με το Χριστό, είμαστε βέβαιοι πως θα ζήσουμε κιόλας μαζί του.
[9] sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não morre; a morte já não tem domínio sobre ele.	[9]Ξέρουμε άλλωστε καλά πως ο αναστημένος Χριστός δεν είναι πια υπόδουλος στο θάνατο, γιατί ο θάνατος δεν τον εξουσιάζει πια.
[10] Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.	[10]Πέθανε αυτός για να νεκρώσει μια για πάντα την αμαρτία με το σταυρικό του θάνατο, κι η τωρινή του ζωή είναι ζωή κοντά στο Θεό.
[11] Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.	[11]Έτσι να σκέφτεστε κι εσείς για τον εαυτό σας: Έχετε πεθάνει για την αμαρτία, κι η ζωή σας βρίσκεται πια κοντά στο Θεό χάρη στην ένωσή σας με τον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας.
[12] Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;	[12]Μην αφήνετε, λοιπόν, την αμαρτία να κυριαρχεί στο φθαρτό σας σώμα, και μην υπακούετε σ' αυτήν υποκύπτοντας στις επιθυμίες αυτού του σώματος.
[13] nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os	[13]Κι ακόμα, μην αφήνετε τίποτε από τον εαυτό σας στη διάθεση της αμαρτίας ώστε αυτή να το χρησιμοποιήσει εναντίον σας σαν όργανο για το κακό. Αντίθετα, να

vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

[14] Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

A lei, a escravidão e a graça

[15] E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

[16] Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência, desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

[17] Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;

[18] e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

[19] Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

προσφέρετε τον εαυτό σας στο Θεό, όπως ταιριάζει σε ανθρώπους που πέθαναν κι αναστήθηκαν για μια νέα ζωή. Να κάνετε κάθε μέλος σας όπλο στα χέρια του Θεού για το καλό.

[14]Δεν μπορεί πια, λοιπόν, η αμαρτία να σας εξουσιάσει, γιατί ζείτε όχι κάτω από την κυριαρχία του νόμου, αλλά στο χώρο της χάρης του Θεού.

Η αληθινή ελευθερία

[15]Ποιο είναι το συμπέρασμα; Να αμαρτάνουμε, μια και δε μας εξουσιάζει ο νόμος αλλά η χάρη του Θεού; Ποτέ τέτοιο πράγμα!

[16]Δεν ξέρετε πως σ’ όποιον δείχνετε δουλική υπακοή, σ’ αυτόν και ανήκετε ολοκληρωτικά; Έτσι, ή ανήκετε στην αμαρτία, και τότε σας περιμένει ο αιώνιος θάνατος ή υπακούτε στο Θεό, και σας προσμένει η σωτηρία μαζί του.

[17]Ας ευχαριστήσουμε το Θεό! Παλιότερα υπήρξατε βέβαια δούλοι της αμαρτίας, τώρα όμως δεχτήκατε με την καρδιά σας και υποτάξατε όλο το είναι σας στην αλήθεια που διδαχτήκατε.

[18]Είστε, λοιπόν, ελεύθεροι πια από το ζυγό της αμαρτίας κι υπηρετείτε το καλό και το δίκαιο.

[19]Χρησιμοποιώ την ανθρώπινη εικόνα της δουλείας, γιατί δεν μπορείτε αλλιώτικα να με καταλάβετε. Παλιότερα είχατε υποδουλώσει όλο το είναι σας σε πάθη και πράξεις αντίθετες στο θεϊκό θέλημα, με αποτέλεσμα να ζείτε αντίθετα προς τις εντολές του Θεού. Έτσι πρέπει και τώρα να υποδουλώσετε όλο το είναι σας στο

θεϊκό θέλημα, για να βρεθείτε κοντά στο Θεό.

[20] Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.

[20]Μην ξεχνάτε πως, όσον καιρό ήσασταν υπόδουλοι στην αμαρτία, ήσασταν μακριά από το θέλημα του Θεού.

[21] Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.

[21]Ποιο ήταν το κέρδος σας από τη διαγωγή σας εκείνη; Ντρέπεστε τώρα γι’ αυτήν, γιατί οδηγούσε τελικά στο θάνατο.

[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;

[22]Τώρα όμως είστε ελεύθεροι πια από την αμαρτία κι ανήκετε στο Θεό. Καρπός της καινούριας ζωής σας είναι η αγιοσύνη, και το τέλος της πορείας σας είναι η αιώνια ζωή.

[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[23]Γιατί ο μισθός που δίνει η αμαρτία είναι ο θάνατος, ενώ το δώρο που χαρίζει ο Θεός είναι η αιώνια ζωή, την οποία έφερε ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριός μας.

Romanos 7

A analogia do casamento

[1] Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

[2] Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

[3] De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido, estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

[4] Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 7

Ο νόμος δεν ισχύει πια

[1]Επειδή έχετε γνώση του νόμου, ξέρετε καλά, αδερφοί μου, πως ο νόμος εξουσιάζει τον άνθρωπο, όσο είναι ακόμα ζωντανός.

[2]Έτσι, λόγου χάρη, η παντρεμένη γυναίκα είναι δεμένη από το νόμο με τον άντρα της, όσο αυτός ζει. Αν όμως ο άντρας πεθάνει, τότε πια δεν ισχύει η νομική δέσμευση.

[3]Όσο, λοιπόν, ζει ο άντρας της, διαπράττει μοιχεία αν πάει με άλλον άντρα. Αν όμως πεθάνει ο άντρας της, ο νόμος δεν ισχύει πια γι’ αυτήν, και δε διαπράττει μοιχεία αν παντρευτεί άλλον άντρα.

[4]Έτσι λοιπόν κι εσείς, αδερφοί μου: Πεθάνατε μαζί με το Χριστό ως προς το

corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

5 Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

6 Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em novidade de espírito e não na caducidade da letra.

A lei e o pecado

7 Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

8 Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

9 Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

10 E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

νόμο, για να ανήκετε σ’ έναν άλλον, αυτόν που αναστήθηκε από τους νεκρούς. Έτσι θα δοξάζουμε το Θεό με τους πνευματικούς μας καρπούς.

5Γιατί, όσο ζούσαμε με κριτήριο το εγώ μας, ήμασταν υποταγμένοι σε αμαρτωλά πάθη. Ο νόμος ξυπνούσε τα πάθη μας, κι έτσι όλο το είναι μας πορευόταν με τη διαγωγή μας αυτή προς το θάνατο.

6Τώρα όμως δεν ισχύει πια για μας ο νόμος, γιατί πεθάναμε και λυτρωθήκαμε από την εξουσία του. Και υπηρετούμε το Θεό όχι με τον παλιό τρόπο, που απαιτούσε το γράμμα του νόμου, αλλά με τον καινούριο τρόπο, όπως μας καθοδηγεί το Άγιο Πνεύμα.

7Πού καταλήγουμε; Πως ο νόμος είναι αμαρτία; Ποτέ τέτοιο πράγμα! Χωρίς το νόμο όμως δε θα γνώριζα τη δύναμη της αμαρτίας. Δε θα ήξερα τι είναι αμαρτωλή επιθυμία, αν ο νόμος δεν έλεγε: Μην έχεις αμαρτωλές επιθυμίες.

8Η αμαρτία άδραξε την ευκαιρία που της προσφέρουν οι εντολές και με γέμισε με κάθε λογής επιθυμίες. Αλλιώς, χωρίς το νόμο, η αμαρτία είναι νεκρωμένη.

9Υπήρξε εποχή που εγώ ζούσα χωρίς να έχω το νόμο. Μόλις όμως εμφανίστηκαν οι εντολές του νόμου, η αμαρτία ζωντάνεψε,

10κι εγώ πέθανα. Έτσι, οι εντολές, που έπρεπε να με οδηγήσουν στη ζωή, με οδήγησαν στο θάνατο.

[11] Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

[12] Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

[13] Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

[14] Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

[15] Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

[16] Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

[17] Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.

[18] Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum, pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.

[19] Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.

[11]Κι αυτό, επειδή η αμαρτία εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία που της πρόσφεραν οι εντολές, με εξαπάτησε και με θανάτωσε μ’ αυτές.

[12]Συνεπώς ο νόμος είναι άγιος, και οι εντολές του επίσης άγιες και δίκαιες και καλές.

[13]Να δεχτούμε, λοιπόν, πως το καλό με οδήγησε στο θάνατο; Και βέβαια όχι! Η αμαρτία με οδήγησε στο θάνατο μέσω του καλού, κι έτσι φάνηκε καθαρά τι είναι η αμαρτία: Εκδηλώθηκε σε όλη της την αμαρτωλότητα χρησιμοποιώντας τη θεϊκή εντολή.

[14]Ξέρουμε, λοιπόν, καλά πως ο νόμος είναι θεϊκός, ενώ εγώ είμαι αδύναμος άνθρωπος, πουλημένος στην αμαρτία.

[15]Έτσι, δεν ξέρω ουσιαστικά τι κάνω· δεν κάνω αυτό που θα ’θελα να κάνω αλλά, αντίθετα, ό, τι θα ’θελα να αποφύγω.

[16]Κάνοντας όμως αυτό που κατά βάθος δε θέλω, αναγνωρίζω έμπρακτα πως οι εντολές του νόμου είναι σωστές.

[17]Έτσι φτάνω πια στο σημείο να μη διαπράττω εγώ ο ίδιος το κακό αλλά η αμαρτία, που έχει εγκατασταθεί μέσα μου.

[18]Η ίδια η συνείδησή μου μαρτυρεί γι’ αυτό: Δεν κατοικεί μέσα μου, δηλαδή στο είναι μου, το καλό. Απόδειξη είναι πως εγώ θέλω να κάνω το καλό, δεν βρίσκω όμως τη δύναμη να το μετατρέψω σε πράξη.

[19]Κι έτσι, δεν κάνω το καλό που θα ’θελα, αλλά υπηρετώ το κακό, που δεν το θέλω.

[20] Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.

[21] Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.

[22] Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;

[23] mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.

[24] Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?

[25] Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

[1] Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.

[2] Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.

[20]Αν όμως κάνω αυτό που δε θέλω, τότε την πράξη μου δεν την καθορίζω πια εγώ αλλά η αμαρτία, που έχει θρονιαστεί μέσα μου.

[21]Συνεπώς, η πείρα δείχνει ότι, ενώ εγώ θέλω να κάνω το καλό, οι πράξεις μου δείχνουν πως κάνω το κακό.

[22]Εσωτερικά συμφωνώ και χαίρομαι με όσα λέει ο νόμος του Θεού.

[23]Διαπιστώνω όμως πως η πράξη μου ακολουθεί έναν άλλο νόμο, που αντιστρατεύεται το νόμο με τον οποίο συμφωνεί η συνείδησή μου: Είναι ο νόμος της αμαρτίας που κυριαρχεί στην ύπαρξή μου και με κάνει αιχμάλωτό της.

[24]Τι δυστυχισμένος, αληθινά, που είμαι! Ποιος μπορεί να με λυτρώσει από την ύπαρξη αυτή, που έχει υποταχθεί στο θάνατο;

[25]Ας ευχαριστήσουμε το Θεό που το έκανε αυτό, με το σωτήριο έργο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Άρα, λοιπόν, εγώ ο ίδιος, ενώ συμφωνώ θεωρητικά με το νόμο του Θεού, στην πράξη είμαι υποταγμένος στο νόμο της αμαρτίας.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 8

Η νέα ζωή

[1]Συνεπώς, δεν υπάρχει τώρα πια θέμα καταδίκης γι’ αυτούς που ανήκουν στον Ιησού Χριστό και δεν ζουν σύμφωνα με τις ανθρώπινες αδυναμίες αλλ’ όπως υπαγορεύει το Πνεύμα του Θεού.

[2]Ο Ιησούς Χριστός μάς οδήγησε στο χώρο όπου κυριαρχεί το ζωοποιό Πνεύμα και

μας απελευθέρωσε από την κυριαρχία της αμαρτίας και του θανάτου.

[3] Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez Deus enviando o seu próprio Filho em semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,

[3]Ο νόμος, όπως ξέρουμε, ήταν αδύνατο να εφαρμοστεί εξαιτίας της ανθρώπινης αδυναμίας. Γι' αυτό ο Θεός έστειλε στον κόσμο τον Υιό του, που για να νικήσει την αμαρτία πήρε σάρκα όμοια με τη δική μας την αμαρτωλή, χωρίς να είναι αμαρτωλή. Μ' αυτόν τον τρόπο καταδίκασε την αμαρτία εκεί ακριβώς που αυτή εκδηλώνεται.

[4] a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

[4]Έτσι, η απαίτηση του νόμου εκπληρώνεται πια στη ζωή μας, αφού εμείς δεν ακολουθούμε την πορεία του αμαρτωλού ανθρώπου, αλλά την πορεία του Πνεύματος.

[5] Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

[5]Οι αμαρτωλοί άνθρωποι διαπνέονται από τις αμαρτωλές επιθυμίες, ενώ οι αναγεννημένοι από το Πνεύμα ακολουθούν τις προσταγές του Πνεύματος.

[6] Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

[6]Οι επιθυμίες του αμαρτωλού ανθρώπου οδηγούν στο θάνατο. Αντίθετα, όποιος διαπνέεται από τις εντολές του Πνεύματος, οδηγείται στη ζωή και στην ειρήνη. Όποιος διακατέχεται από τις αμαρτωλές ανθρώπινες επιθυμίες, εχθρεύεται το Θεό,

[7] Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

[7]αφού δεν υποτάσσεται στο θεϊκό νόμο, αλλά ούτε και μπορεί να υποταχθεί.

[8] Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

[8]Όσοι, λοιπόν, ακολουθούν τις αμαρτωλές επιθυμίες, δεν μπορούν ν' αρέσουν στο Θεό.

[9] Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

[10] Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

[11] Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

Filhos e herdeiros

[12] Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

[13] Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

[14] Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

[15] Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

[9]Εσείς όμως δε ζείτε κάτω από την εξουσία της αμαρτίας, αλλά ακολουθείτε τις εντολές του Πνεύματος, εφόσον βέβαια το Πνεύμα του Θεού κυριαρχεί στην ύπαρξή σας. Κι αν κάποιος δεν έχει το Πνεύμα του Χριστού, αυτός δεν ανήκει στον Χριστό.

[10]Αν όμως ο Χριστός κυριαρχεί στην ύπαρξή σας, τότε εξακολουθείτε βέβαια να πεθαίνετε σωματικά εξαιτίας της αμαρτίας, αλλά το Πνεύμα σάς δίνει ζωή, επειδή ο Θεός σάς δικαίωσε.

[11]Κι αν κατοικεί στο είναι σας το Πνεύμα του Θεού που ανέστησε τον Ιησού από τους νεκρούς, αυτός που ανέστησε το Χριστό από τους νεκρούς θα δώσει και στα θνητά σας σώματα ζωή με το Πνεύμα του, που ζει μέσα σας.

[12]Συνεπώς, αδερφοί μου, είμαστε οφειλέτες, αλλά όχι προς το φυσικό άνθρωπο, που απαιτεί διαγωγή σύμφωνη με τις επιθυμίες του.

[13]Γιατί, αν ζείτε σύμφωνα με τις επιθυμίες του φυσικού ανθρώπου, σας περιμένει βέβαιος θάνατος. Αν όμως νεκρώνετε τις αμαρτωλές επιθυμίες σας με τη βοήθεια του Πνεύματος, θα ζήσετε.

[14]Πραγματικά, όσοι καθοδηγούνται από το Πνεύμα του Θεού, αυτοί είναι παιδιά του Θεού.

[15]Γιατί το Πνεύμα που σας έδωσε ο Θεός δεν εμπνέει φόβο για το Θεό ούτε κάνει τους ανθρώπους δούλους, αλλά παιδιά του Θεού. Αυτό το Πνεύμα μάς δίνει το

θάρρος να λέμε το Θεό: «Αββά, Πατέρα μου! »

[16] O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

[16]Το ίδιο το Πνεύμα του Θεού διαβεβαιώνει το δικό μας πνεύμα πως είμαστε παιδιά του Θεού.

[17] Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

[17]Αφού, λοιπόν, είμαστε παιδιά, είμαστε και κληρονόμοι. Κληρονόμοι του Θεού, που θα μετάσχουμε μαζί με το Χριστό στη θεϊκή δωρεά. Εφόσον συμμεριζόμαστε τα παθήματα του Χριστού, θα μετάσχουμε μαζί του και στη δόξα του.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[22] Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

[23] E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito, igualmente gememos em nosso íntimo,

Ο μελλοντικός νέος κόσμος

[18]Πιστεύω πραγματικά πως αυτά που τώρα υποφέρουμε, δεν ισοσταθμίζουν τη δόξα που μας επιφυλάσσει ο Θεός στο μέλλον.

[19]Γιατί όλη η κτίση προσμένει με λαχτάρα πότε θα φανερωθεί η δόξα των παιδιών του Θεού.

[20]Ξέρετε, βέβαια, πως η κτίση υποτάχθηκε κι αυτή στη φθορά, όχι γιατί το ήθελε αλλά γιατί έτσι θέλησε αυτός που την υπέταξε.

[21]Έχει όμως πάντοτε την ελπίδα, κι αυτή ακόμα η κτίση, πως θ' απελευθερωθεί από την υποδούλωσή της στη φθορά, και θα μετάσχει στην ελευθερία που θ' απολαμβάνουν τα δοξασμένα παιδιά του Θεού.

[22]Ξέρουμε καλά ότι ως τώρα όλη η κτίση στενάζει και κραυγάζει από πόνο, σαν την ετοιμόγεννη γυναίκα.

[23]Κι όχι μόνο η κτίση. Το ίδιο κάνουμε κι εμείς: Έχουμε ως αρραβώνα του νέου κόσμου το Άγιο Πνεύμα, εσωτερικά όμως

aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

στενάζουμε κι εμείς, γιατί λαχταρούμε να γίνουμε για πάντα παιδιά του Θεού και να γλιτώσει το σώμα μας από τη φθορά.

24 Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

24Γιατί το ότι έχουμε σωθεί συνδέεται με την ελπίδα μας. Η ελπίδα όμως είναι για κάτι που δεν το βλέπουμε –γιατί, αν κάτι το βλέπει κανείς, ποιος ο λόγος να το ελπίζει;

25 Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

25Κι αν ελπίζουμε σε κάτι που δεν το βλέπουμε, αυτό σημαίνει πως το προσμένουμε με υπομονή.

A intercessão do Espírito

26 Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

26Επίσης και το Πνεύμα έρχεται βοηθός στις αδυναμίες μας. Εμείς δεν ξέρουμε ούτε τι ούτε πώς να προσευχηθούμε. Το Πνεύμα όμως μεσιτεύει το ίδιο στο Θεό για μας με στεναγμούς που δεν μπορούν να εκφραστούν με λέξεις.

27 E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

27Ο Θεός όμως, που βλέπει τα βάθη της καρδιάς, ξέρει καλά τι θέλει να πει το Πνεύμα, γιατί το Πνεύμα μεσολαβεί για τους χριστιανούς προς το Θεό και σύμφωνα με το θέλημα εκείνου.

28 Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

28Είμαστε βέβαιοι ότι, αν αγαπά κανείς το Θεό, ο Θεός κάνει τα πάντα να συντελούν στο καλό του. Αυτό ισχύει για όσους κάλεσε ο Θεός σύμφωνα με το λυτρωτικό του σχέδιο.

29 Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

29Τους ήξερε από πριν, και τους προόρισε να γίνουν όμοιοι με τον Υιό του, έτσι που ο Χριστός να είναι ο πρώτος ανάμεσα σ’ ένα πλήθος από αδέρφια.

30 E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses

30Κι αυτούς που προόρισε, αυτούς και κάλεσε. Κι αυτούς που κάλεσε, τους

também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

As provas e a certeza do amor de Deus

31 Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?

32 Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou, porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?

33 Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.

34 Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.

35 Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?

36 Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos considerados como ovelhas para o matadouro.

37 Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.

38 Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,

39 nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-

έσωσε. Κι αυτούς που έσωσε, αυτούς τους δόξασε.

Η δύναμη της αγάπης του Θεού

31Τι να προσθέσουμε σ’ αυτά; Όταν είναι ο Θεός με το μέρος μας, ποιος μπορεί να είναι εναντίον μας;

32Ο Θεός δεν λυπήθηκε ούτε το μονογενή του Υιό, αλλά τον παρέδωσε στο θάνατο για χάρη όλων μας. Δε θα μας δωρίσει, λοιπόν, μαζί μ’ αυτόν τα πάντα;

33Ποιος μπορεί να κατηγορήσει αυτούς που διάλεξε ο Θεός; Κανείς, γιατί ο Θεός ο ίδιος τούς δικαιώνει.

34Και ποιος θα τους καταδικάσει; Κανείς, γιατί ο Χριστός πέθανε για μας. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά κι αναστήθηκε και βρίσκεται τώρα στα δεξιά του Θεού, όπου μεσολαβεί για μας.

35Τι, λοιπόν, μπορεί να μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού; Μήπως τα παθήματα, οι στενοχώριες, οι διωγμοί, η πείνα, η γύμνια, οι κίνδυνοι ή ο μαρτυρικός θάνατος;

36Σύμφωνα με τη Γραφή: Για σένα πεθαίνουμε όλη την ημέρα. Μας μεταχειρίζονται σαν πρόβατα που τα πάνε για σφαγή.

37Εμείς όμως βγαίνουμε νικητές μέσα απ’ όλες αυτές τις δυσκολίες με τη βοήθεια του Χριστού, ο οποίος μας αγάπησε.

38Κι είμαι πραγματικά βέβαιος πως ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε άλλες ουράνιες δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα

39ούτε κάτι άλλο είτε στον ουρανό είτε στον άδη ούτε κανένα άλλο δημιούργημα

nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

θα μπορέσουν ποτέ να μας χωρίσουν από την αγάπη του Θεού για μας, όπως αυτή φανερώθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού του Κυρίου μας.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

[1] Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:

[2] tenho grande tristeza e incessante dor no coração;

[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.

[4] São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;

[5] deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

[6] E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;

[7] nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 9

Η εκλογή του Ισραήλ

[1]Λέω την αλήθεια –μάρτυράς μου ο Χριστός– δε λέω ψέματα. Η συνείδησή μου, που την κατευθύνει το Άγιο Πνεύμα, μαρτυρεί κι αυτή πως λέω την αλήθεια.

[2]Λυπούμαι πάρα πολύ, και μια θλίψη βαραίνει αδιάκοπα την καρδιά μου.

[3]Φτάνω στο σημείο να εύχομαι να χωριζόμουν εγώ από το Χριστό, αρκεί να πήγαιναν κοντά του οι ομοεθνείς αδερφοί μου.

[4]Είναι οι απόγονοι του Ισραήλ, που ο Θεός τούς έκανε παιδιά του, τους φανέρωσε τη δόξα του, ανανέωσε επανειλημμένα τη διαθήκη του μ' αυτούς, τους έδωσε το νόμο, τη λατρεία και τις υποσχέσεις του.

[5]Είναι απόγονοι των πατριαρχών, κι απ' αυτούς κατάγεται ως άνθρωπος ο Χριστός, ο Θεός, που εξουσιάζει τα πάντα· ας είναι ευλογημένος στους αιώνες· αμήν.

[6]Όχι βέβαια, πως δεν εκπληρώθηκε το σχέδιο του Θεού. Γιατί δεν ταυτίζεται ο αληθινός Ισραήλ μ' όλους όσοι κατάγονται από τον Ισραήλ.

[7]Ούτε είναι αληθινά παιδιά του Αβραάμ όλοι όσοι κατάγονται από τον Αβραάμ, γιατί ο ίδιος ο Θεός είπε στον Αβραάμ: Μόνο από τον Ισαάκ θ' αποκτήσεις αληθινούς απογόνους.

[8] Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser considerados como descendência os filhos da promessa.

[9] Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.

[10] E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.

[11] E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal (para que o propósito de Deus, quanto à eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

[12] já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

[13] Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

[14] Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

[15] Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

[16] Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

[8]Δηλαδή δεν είναι οι σαρκικοί απόγονοι τα παιδιά που του υποσχέθηκε ο Θεός· αντίθετα, θεωρούνται αληθινοί απόγονοι του Αβραάμ τα παιδιά που γεννήθηκαν σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού.

[9]Και η υπόσχεση λέει κατά λέξη: Θα ξανάρθω πάλι τέτοια εποχή, και μέχρι τότε η Σάρρα θα έχει γιο.

[10]Η υπόσχεση δεν σταματάει εδώ, αλλά συνεχίζεται και στη Ρεβέκκα, που έκανε δίδυμα από έναν άντρα, τον προπάτορά μας τον Ισαάκ.

[11]Δεν είχαν γεννηθεί καλά καλά τα παιδιά, ούτε είχαν προφτάσει να κάνουν κάτι καλό ή κακό, όταν ο Θεός, για να φανεί πως το σχέδιό του εξαρτάται μόνο από την εκλογή του, πως εξαρτάται μόνο από αυτόν που καλεί κι όχι από τα έργα του ανθρώπου,

[12]είπε στη Ρεβέκκα: Ο μεγαλύτερος θα υπηρετήσει τον νεότερο.

[13]Όπως λέει η Γραφή: Αγάπησα τον Ιακώβ, μίσησα όμως τον Ησαύ.

[14]Τι μπορούμε να πούμε για όλα αυτά; Πως ο Θεός είναι άδικος; Ποτέ τέτοιο πράγμα!

[15]Άλλωστε λέει στο Μωυσή: Θα δείξω έλεος σ’ όποιον θέλω να ελεήσω και θα φανώ σπλαχνικός σ’ όποιον θέλω να σπλαχνιστώ.

[16]Όλα εξαρτώνται, λοιπόν, από το έλεος του Θεού, κι όχι από την ανθρώπινη θέληση και προσπάθεια.

[17] Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

[18] Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

A soberania de Deus

[19] Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

[20] Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

[21] Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade os vasos de ira, preparados para a perdição,

[23] a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

[24] os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

[25] Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;

[17]Στη Γραφή λέει ο Θεός στο Φαραώ: Σ' έκανα βασιλιά, ακριβώς για να δείξω στην περίπτωσή σου τη δύναμή μου κι έτσι να γίνει ξακουστό το όνομά μου σ' όλη τη γη.

[18]Ο Θεός, λοιπόν, ελεεί τον άνθρωπο ή σκληραίνει την καρδιά του, κατά το θέλημά του.

Οργή και έλεος του Θεού

[19]Θα πει βέβαια κάποιος: «Τότε γιατί ακόμη μας βρίσκει σφάλματα ο Θεός; Ποιος τάχα μπορεί ν' αντισταθεί στο θέλημά του; »

[20]Άνθρωπε, ποιος είσαι εσύ, λοιπόν, που κάνεις κριτική στο Θεό; Μπορεί να πει ένα δημιούργημα στο δημιουργό του, «γιατί μ' έκανες έτσι; »

[21]Δεν είναι στο χέρι του αγγειοπλάστη να κάνει με τον πηλό ό, τι θέλει; Από το ίδιο υλικό φτιάχνει σκεύη πολύτιμα και σκεύη για τις πιο συνηθισμένες χρήσεις.

[22]Έτσι και ο Θεός, θέλοντας να δείξει την οργή του και να κάνει γνωστή τη δύναμή του, φέρθηκε με μεγάλη μακροθυμία σ' αυτούς που άξιζαν την οργή του και που ήταν έτοιμοι για το χαμό τους.

[23]Σ' άλλους πάλι θέλησε να φανεί η άπειρη δόξα του, σ' αυτούς που το έλεός του όρισε να μετάσχουν στη δόξα του

[24]–κι αυτοί είμαστε εμείς. Μας κάλεσε όχι μόνο από τον ιουδαϊκό λαό, αλλά και από τους εθνικούς,

[25]όπως λέει και στο βιβλίο του Ωσηέ: Θα ονομάσω λαό μου αυτούς που δεν είναι

[26] e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.

[27] Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

[28] Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;

[29] como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

Israel é responsável pela sua rejeição

[30] Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;

[31] e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.

[32] Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,

[33] como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de

λαός μου, αγαπημένους μου αυτούς που δεν είχα αγαπήσει.

[26]Και στον τόπο που τους είπα«εσείς δεν είστε λαός μου», εκεί θα τους ονομάσω γιους του αληθινού Θεού.

[27]Αλλά και ο Ησαΐας διακηρύττει για τον Ισραήλ: Κι αν ακόμα είναι τόσοι πολλοί οι απόγονοι του Ισραήλόσοι οι κόκκοι της άμμου στη θάλασσα, θα σωθεί μόνο ένα μικρό υπόλοιπο.

[28]Γιατί ο Κύριος πραγματοποιεί το λόγο του σύντομα με δικαιοσύνη· το λόγο του σύντομα θα τον κάνει πραγματικότητα πάνω στη γη.

[29]Και πάλι ο Ησαΐας το προφήτεψε καθαρά: Αν ο παντοδύναμος Κύριος δε μας άφηνε το υπόλοιπο, θα γινόμασταν σαν τα Σόδομα,θα εξομοιωνόμασταν με τα Γόμορρα.

Ο Ισραήλ και το ευαγγέλιο

[30]Τι συμπέρασμα, λοιπόν, βγάζουμε απ' όλα αυτά; Οι άλλοι λαοί, οι ειδωλολάτρες, που δε ζητούσαν να βρουν δικαίωση στο Θεό, βρήκαν τη δικαίωση, μια δικαίωση που προέρχεται από την πίστη.

[31]Αντίθετα, ο Ισραήλ, που επιδίωκε να δικαιωθεί με την τήρηση του νόμου, δε μπόρεσε να δικαιωθεί με το νόμο.

[32]Γιατί; Επειδή θέλησε να το πετύχει όχι με την πίστη στο Θεό, αλλά με τα έργα του νόμου. Έτσι, σκόνταψαν στο λίθο του προσκόμματος,

[33]όπως το είχε πει η Γραφή: Κοιτάξτε, τοποθετώ στη Σιών έναν λίθο για πρόσκομμα,μια πέτρα για πτώση. Όποιος

escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

Romanos 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

[1] Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

[2] Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

[3] Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

[4] Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

[5] Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.

[6] Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;

[7] ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.

[8] Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.

όμως πιστεύει σ' αυτόν, δε θα ντροπιαστεί.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 10

[1]Αδερφοί, η σφοδρή επιθυμία της καρδιάς μου και η δέησή μου στο Θεό είναι να οδηγηθούν οι Ιουδαίοι στη σωτηρία.

[2]Μπορώ να σας βεβαιώσω πως έχουν ζήλο Θεού, αλλά χωρίς τη σωστή γνώση.

[3]Γι' αυτό, στην πράξη αγνοούν το γεγονός πως μόνο ο Θεός μπορεί να δικαιώσει τον άνθρωπο, και προσπαθούν με κάθε τρόπο να δικαιωθούν με τα έργα τους. Το αποτέλεσμα είναι πως δεν αποδέχτηκαν τη δικαίωση που προσφέρει ο Θεός μέσω του Χριστού.

[4]Γιατί ο Χριστός είναι το τέλος του νόμου, αφού εκπληρώνει το σκοπό του, δίνοντας τη σωτηρία σ' όποιον πιστεύει.

Σωτηρία για όλους

[5]Ο Μωυσής γράφει για τη δικαίωση που προέρχεται από το νόμο, ότι όποιος πράττει σύμφωνα με τις εντολές του νόμου, θα βρει σ' αυτές τη ζωή.

[6]Για τη δικαίωση όμως που πηγάζει από την πίστη, λέει: «Μην αναρωτηθείς "ποιος μπορεί ν' ανέβει στον ουρανό;"» για να κατεβάσει δηλαδή το Χριστό.

[7]«Ούτε να πεις"ποιος μπορεί να κατεβεί στον άδη;"» για ν' ανεβάσει δηλαδή το Χριστό από τους νεκρούς.

[8]Αλλά τι λέει; Κοντά σου είναι ο λόγος, στο στόμα σου και στην καρδιά σου, και

εννοεί το λόγο της πίστεως που κηρύττουμε.

[9] Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.

[9]Αν ομολογήσεις με το στόμα σου πως ο Ιησούς είναι ο Κύριος και πιστέψεις με την καρδιά σου πως ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς, θα βρεις τη σωτηρία.

[10] Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.

[10]Πραγματικά, όποιος πιστεύει με την καρδιά του, οδηγείται στη δικαίωση, κι όποιος ομολογεί με το στόμα, οδηγείται στη σωτηρία.

[11] Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.

[11]Όπως λέει η Γραφή: Όποιος πιστεύει σ' αυτόν δε θα ντροπιαστεί.

[12] Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR de todos, rico para com todos os que o invocam.

[12]Καμιά διάκριση δεν γίνεται αν είναι Ιουδαίος ή όχι, γιατί ο ίδιος είναι Κύριος για όλους, που σκορπά πλούσια τη χάρη του σ' όλους όσοι τον επικαλούνται.

[13] Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[13]Γιατί, οποιοσδήποτε επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου θα σωθεί.

[14] Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

[14]Πώς όμως θα τον επικαλεστούν, αν δεν τον πιστέψουν; Και πώς θα τον πιστέψουν, αν δεν έχουν ακούσει γι' αυτόν; Και πώς πάλι θ' ακούσουν γι' αυτόν, αν κάποιος δεν τους τον κηρύξει;

[15] E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

[15]Και πώς θα κηρύξουν σωστά, αν δεν τους αποστείλει ο Κύριος; Γι' αυτό προφήτεψε η Γραφή: Πόσο όμορφος είναι ο ερχομός αυτών που φέρνουν τη χαρμόσυνη είδηση για την ειρήνη, τη χαρμόσυνη είδηση για τα αγαθά του Θεού!

Israel não pode alegar falta de oportunidade

[16] Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

[16]Μα το χαρμόσυνο αυτό μήνυμα δεν το δέχτηκαν όλοι. Όπως το έχει πει κιόλας ο Ησαΐας, Κύριε, ποιος πίστεψε στο κήρυγμά μας;

[17] E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

[18] Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

[19] Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel? Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.

[20] E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.

[21] Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

[17]Επομένως, για να πιστέψει κανείς χρειάζεται ν' ακούσει το κήρυγμα και το κήρυγμα γίνεται με το λόγο του Θεού.

[18]Αναρωτιέμαι όμως, μήπως οι Ιουδαίοι δεν άκουσαν το κήρυγμα; Και βέβαια το άκουσαν! Γιατί, λέει η Γραφή: Σ' όλη τη γη αντήχησε η φωνή τους, στα πέρατα της οικουμένης τα λόγια τους.

[19]Και πάλι αναρωτιέμαι: μήπως ο Ισραήλ δεν τα κατάλαβε; Την απάντηση τη δίνει πρώτος ο Μωυσής: Θα σας κάνω να ζηλέψετε ένα έθνος που δεν είν' έθνος· θα σας κάνω να εξοργιστείτε μ' ένα λαόπου δεν έχει σύνεση.

[20]Κι ο Ησαΐας φτάνει στο σημείο να λέει: Με βρήκαν αυτοί που δε μ' αναζητούσαν. Φανερώθηκα σ' εκείνους που δε ρωτούσαν καν για μένα.

[21]Για τον Ισραήλ όμως λέει: Όλη τη μέρα άπλωνα τα χέρια μου σ' ένα λαό ανυπάκουο, που όλο μου αντιμιλά.

Romanos 11

O futuro de Israel

[1] Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.

[2] Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 11

Το υπόλοιπο του Ισραήλ

[1]Έπειτα απ' όλα αυτά αναρωτιέμαι: μήπως ο Θεός απέρριψε το λαό του; Αποκλείεται! Γιατί κι εγώ είμαι Ισραηλίτης, απόγονος του Αβραάμ, από τη φυλή Βενιαμίν.

[2]Δεν απέρριψε, λοιπόν, ο Θεός το λαό του, που από παλιά τον έχει ξεχωρίσει και αγαπήσει. Θυμηθείτε τι λέει η Γραφή για τον Ηλία. Ο Ηλίας κατηγορεί το λαό Ισραήλ στο Θεό με αυτά τα λόγια:

[3] SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

[4] Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

[5] Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.

[6] E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

[7] Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

[8] como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

[9] E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

[10] escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

A rejeição de Israel não é final

[3]«Κύριε, σκότωσαν τους προφήτες σου και γκρέμισαν τελείως τα θυσιαστήριά σου. Μόνο εγώ απόμεινα ολομόναχος, κι εμένα θέλουν να με σκοτώσουν».

[4]Τι του απαντάει όμως ο Θεός; Έχω κρατήσει για τον εαυτό μου ένα υπόλοιπο από εφτά χιλιάδες άντρες, που δεν προσκύνησαν το είδωλο του Βάαλ.

[5]Έτσι, λοιπόν, και στη σημερινή εποχή υπάρχει ένα υπόλοιπο που το διάλεξε η χάρη του Θεού από τον Ισραήλ.

[6]Τους διάλεξε με τη χάρη του ο Θεός, κι όχι με κριτήρια τα έργα τους, γιατί αλλιώς δε θα μπορούσαμε να μιλάμε για χάρη. Εάν τους διάλεγε με κριτήριο τα έργα τους, η χάρη δεν θα ήταν πια χάρη· αλλά ούτε και τα έργα θα ήταν πια έργα, εφόσον στα έργα ακολουθεί ανταμοιβή και όχι χάρη.

[7]Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε πως ο Ισραήλ ως σύνολο δεν κατόρθωσε αυτό που επιδίωκε, ενώ το πέτυχαν αυτοί που τους διάλεξε η χάρη του Θεού· οι υπόλοιποι έπαθαν πώρωση,

[8]όπως το προείπε η Γραφή: Έκανε ο Θεός να ναρκωθεί το πνεύμα τους, τα μάτια τους να μη βλέπουν και τ’ αυτιά τους να μην ακούν, ως τα σήμερα.

[9]Και ο Δαβίδ λέει: Την ώρα του φαγητού κάνε να πέσουν σε παγίδακαι να πιαστούν, κάνε να σκοντάψουν και να τιμωρηθούν.

[10]Σκότισε τα μάτια τους, για να μη δουν την παγίδα· κάνε τους για πάντα σκλάβους.

Η σωτηρία των εθνών

11 Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.

11Κι αναρωτιέμαι: μήπως σκόνταψαν οι Ιουδαίοι, για να πέσουν οριστικά; Με κανέναν τρόπο! Επειδή όμως σκόνταψαν αυτοί, ήρθε στα άλλα έθνη η σωτηρία, για να κάνει τους Ιουδαίους να ζηλέψουν.

12 Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

12Η πτώση τους έφερε πλούσια τη χάρη του Θεού στον υπόλοιπο κόσμο, και η ήττα τους πλούτισε πνευματικά τα άλλα έθνη. Σκεφτείτε, λοιπόν, τι θα γίνει όταν οι Ιουδαίοι στο σύνολό τους θα δεχτούν το Χριστό!

13 Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,

13Και τώρα απευθύνομαι σ’ εσάς, που δεν είστε Ιουδαίοι. Ως απόστολος σταλμένος στα έθνη, θεωρώ σπουδαία αυτή τη διακονία μου.

14 para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.

14Ίσως έτσι κάνω τους ομοεθνείς μου να ζηλέψουν και σώσω μερικούς απ’ αυτούς.

15 Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?

15Όταν τους παραμέρισε ο Θεός, αυτό σήμανε τη συμφιλίωση του κόσμου με το Θεό. Όταν θα τους δεχτεί ξανά κοντά του, αυτό θα είναι σαν να τους ξαναφέρνει στη ζωή.

16 E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.

16Αν είναι αφιερωμένο στο Θεό το προζύμι, τότε είναι και το ζυμάρι· κι αν ανήκει στο Θεό η ρίζα, τότε του ανήκουν και τα κλαδιά.

17 Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,

17Τώρα μερικά κλαδιά έχουν κοπεί. Στη θέση τους μπολιάστηκες εσύ, ένα κλαδί αγριελιάς, και μετέχεις στην πλούσια τροφή που δίνει η ρίζα της ήμερης ελιάς.

18 não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.

18Γι’ αυτό μην καυχιέσαι για υπεροχή απέναντι στα κομμένα κλαδιά. Δεν έχεις

το δικαίωμα να καυχιέσαι, γιατί δεν κρατάς εσύ τη ρίζα, αλλά η ρίζα εσένα.

[19] Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

[19]Ίσως μου πεις: «Αποκόπηκαν τα κλαδιά, για να μπολιαστώ εγώ στη θέση τους».

[20] Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

[20]Σωστά. Τα απέκοψε η απιστία τους και τώρα εσύ έχεις πάρει τη θέση τους δια της πίστεως. Αυτό όμως δεν πρέπει να σε κάνει περήφανο, αλλά προσεκτικό.

[21] Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.

[21]Πρόσεξε, μήπως ο Θεός, που δε λυπήθηκε τα φυσικά κλαδιά, δε λυπηθεί ούτε εσένα.

[22] Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas, para contigo, a bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.

[22]Δες το έλεος αλλά και την αυστηρότητα του Θεού: Γι’ αυτούς που έπεσαν, αυστηρότητα· για σένα, έλεος –εφόσον βέβαια παραμείνεις στο έλεος, γιατί αλλιώς θ’ αποκοπείς και εσύ.

[23] Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.

[23]Όσο για τους Ιουδαίους, αν δεν επιμείνουν στην απιστία τους, θα μπολιαστούν ξανά στο δέντρο, γιατί ο Θεός έχει τη δύναμη να τους μπολιάσει ξανά.

[24] Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira, quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

[24]Σκέψου τη δική σου περίπτωση: Φυσιολογικά ανήκεις σε μια αγριελιά, και σ’ έκοψε και σε μπόλιασε στην ήμερη ελιά, αντίθετα προς τη φύση. Το ίδιο και καλύτερα μπορεί ο Θεός να ξαναμπολιάσει και τους Ιουδαίους στην ήμερη ελιά, όπου φυσιολογικά ανήκουν.

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

Η αποκατάσταση του Ισραήλ

[25] Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

[25]Για να μην έχετε ψεύτικη αυτοπεποίθηση, αδερφοί, δε θέλω να μείνετε στην άγνοια, σχετικά με το εξής μυστικό σχέδιο του Θεού: Η απιστία του Ισραήλ στο Θεό θα κρατήσει ωσότου να δεχτούν όλοι οι άλλοι λαοί τη σωτηρία.

[26] E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

[26]Ύστερα θα σωθεί κι ολόκληρος ο Ισραήλ, όπως το λέει και η Γραφή: Από τη Σιών θα έρθει ο ελευθερωτής, θα διώξει την ασέβεια από τους απογόνους του Ιακώβ.

[27] Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.

[27]Αυτή θα είναι η διαθήκη που θα συνάψω μαζί τους, όταν θα εξαλείψω τις αμαρτίες τους.

[28] Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;

[28]Η στάση των Ιουδαίων απέναντι στο ευαγγέλιο τους κάνει εχθρούς του Θεού για το δικό σας καλό. Μα η εκλογή τους από το Θεό τούς κάνει αγαπητούς εξαιτίας των προπατόρων τους.

[29] porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.

[29]Γιατί ο Θεός δεν ανακαλεί τις δωρεές του ούτε την κλήση του.

[30] Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas, agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,

[30]Έτσι κι εσείς, κάποτε δεν ήσασταν υπάκουοι στο Θεό, ενώ τώρα η ανυπακοή των Ιουδαίων σάς έφερε το έλεος του Θεού.

[31] assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.

[31]Το ίδιο κι αυτοί τώρα δεν υπακούουν στο Θεό, γιατί ο Θεός ήθελε να ελεήσει εσάς· κι αυτό, για να βρουν κι αυτοί το έλεός του.

[32] Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

[32]Ο Θεός δηλαδή, τους άφησε όλους να πέσουν στην ανυπακοή, για να δείξει σε όλους το έλεός του.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

[33] Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!

[33]Πόσο απέραντος είναι ο πλούτος, η σοφία και η γνώση του Θεού! Πόσο ανεξερεύνητες είναι οι αποφάσεις του κι ανεξιχνίαστα τα σχέδιά του!

[34] Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?

[34]Ποιος γνώρισε τη σκέψη του Κυρίου; Ποιος μπόρεσε να γίνει σύμβουλός του;

[35] Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?

[35]Ή ποιος του έδωσε πρώτος κάτι και μπορεί ν' απαιτήσει ανταπόδοση;

[36] Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

[36]Όλα υπάρχουν από αυτόν και μέσω αυτού, κι αυτόν έχουν σκοπό τους. Ας είναι δοξασμένος στους αιώνες! Αμήν.

Romanos 12

A nova vida

[1] Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

[2] E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

O devido uso de dons espirituais

[3] Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si mesmo além do que convém; antes, pense com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

[4] Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,

[5] assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 12

Η ζωή μας στην υπηρεσία του Θεού

[1]Ο Θεός, αδερφοί, μάς έδειξε το έλεός του. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να του προσφέρετε όλο τον εαυτό σας θυσία ζωντανή, άγια, ευπρόσδεκτη στο Θεό. Αυτή είναι η πραγματική πνευματική σας λατρεία.

[2]Μην προσαρμόζεστε στη νοοτροπία αυτού του κόσμου, αλλά να μεταμορφώνεστε συνεχώς προς το καλό, αποκτώντας το νέο φρόνημα του πιστού. Έτσι θα μπορείτε να διακρίνετε ποιο είναι το θέλημα του Θεού, το καλό και αρεστό στο Θεό και τέλειο.

[3]Με τη χάρη του Θεού, που μου δόθηκε, ως απόστολος απευθύνομαι στον καθένα από σας και σας λέω: μη φρονείτε για τον εαυτό σας παραπάνω απ' ό, τι πρέπει να φρονείτε, αλλά να σας διακρίνει η μετριοφροσύνη και η σύνεση. Θυμηθείτε πως στο χώρο της πίστεως ο Θεός είναι που χάρισε στον καθένα σας ό, τι έχετε.

[4]Παράδειγμα το σώμα μας: έχουμε πολλά μέλη, δεν επιτελούν όμως όλα την ίδια λειτουργία.

[5]Έτσι και το πλήθος των χριστιανών είμαστε ένα σώμα χάρη στο Χριστό, και καθένας μας αποτελεί μέλος του σώματος, που μέλη του είναι και όλοι οι άλλοι.

[6] tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

[6]Η χάρη του Θεού μάς έδωσε διάφορα πνευματικά χαρίσματα: Άλλος είναι προφήτης, για να κηρύττει ανάλογα με το βαθμό της πίστεώς του·

[7] se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

[7]άλλος έχει το χάρισμα της διακονίας, για να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Το ίδιο να κάνει κι ο δάσκαλος του λαού του Θεού με τη διδασκαλία·

[8] ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

[8]κι όποιος έχει το χάρισμα να στηρίζει τους αδερφούς, να τους στηρίζει. Αλλά κι όποιος μοιράζει τα αγαθά του με τους άλλους, να το κάνει με απλότητα· ο προϊστάμενος να δείχνει ζήλο για το έργο του· όποιος μοιράζει τις ελεημοσύνες να το κάνει με καλοσύνη.

As virtudes recomendadas

[9] O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

[9]Η αγάπη σας να είναι ειλικρινής. Να αποστρέφεστε το κακό και να ακολουθείτε το καλό.

[10] Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

[10]Να δείχνετε με στοργή την αγάπη σας για τους άλλους πιστούς. Να συναγωνίζεστε ποιος θα δείξει περισσότερη εκτίμηση στον άλλο.

[11] No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

[11]Μην είστε οκνηροί σ' ό, τι πρέπει να δείχνετε ζήλο, να έχετε πνευματικό ενθουσιασμό, να υπηρετείτε τον Κύριο.

[12] regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

[12]Η ελπίδα να σας δίνει χαρά. Να έχετε υπομονή στις δοκιμασίες. Να επιμένετε στην προσευχή.

[13] compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

[13]Να βοηθάτε τους άλλους χριστιανούς, όταν βρίσκονται σε ανάγκη, και να επιδιώκετε να φιλοξενείτε τους αδερφούς.

[14] abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

[14]Να προσεύχεστε για το καλό των διωκτών σας, να ζητάτε την ευλογία του Θεού γι' αυτούς κι όχι να τους καταριέστε.

[15] Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

[16] Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

[17] Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as autoridades que existem foram por ele instituídas.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[15]Να μετέχετε στη χαρά όσων χαίρονται και στη λύπη όσων λυπούνται.

[16]Να έχετε ομόνοια μεταξύ σας. Μην είστε υπερήφανοι, αλλά να συναναστρέφεστε και τους απλοϊκούς χριστιανούς. Μην έχετε την ψευδαίσθηση πως είστε σοφοί.

[17]Αν κάποιος σας κάνει κακό, μην του το ανταποδίδετε. Φροντίζετε να κάνετε το καλό σ' όλους τους ανθρώπους.

[18]Όσο εξαρτάται από σας, να ζείτε ειρηνικά με όλους.

[19]Μην αγωνίζεστε, αγαπητοί, να πάρετε εσείς εκδίκηση, γιατί αυτό είναι δουλειά του Θεού την ώρα της κρίσεως. Όπως λέει η Γραφή: Δική μου είναι η εκδίκηση, εγώ θα τους το ξεπληρώσω, λέει ο Κύριος.

[20]Αν λοιπόν πεινάει ο εχθρός σου, δώσ' του να φάει· αν διψάει, δώσ' του να πιει· μ' αυτή την τακτική θα τον κάνεις να αισθανθεί τύψεις και ντροπή.

[21]Μην αφήνεις να σε νικήσει το κακό, αλλά να νικάς το κακό με το αγαθό.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 13

Υποταγή στις εξουσίες

[1]Κάθε άνθρωπος οφείλει να υποτάσσεται στις ανώτερες εξουσίες, γιατί δεν υπάρχουν εξουσίες παρά από το Θεό· κι αυτές οι εξουσίες που υπάρχουν έχουν τεθεί από το Θεό.

[2]Έτσι, λοιπόν, όποιος αντιτάσσεται στην εξουσία, αντιστέκεται στην τάξη που έβαλε ο Θεός· κι όσοι αντιστέκονται είναι οι ίδιοι υπεύθυνοι για την τιμωρία τους.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus, vingador, para castigar o que pratica o mal.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[3]Οι άρχοντες δεν προκαλούν φόβο σ’ όποιον κάνει το καλό, αλλά σ’ όποιον κάνει το κακό. Θέλεις εσύ να μη φοβάσαι την εξουσία; Κάνε το καλό, και θα σε επαινέσει η εξουσία,

[4]γιατί είναι στην υπηρεσία του Θεού για το καλό σου. Αν όμως κάνεις το κακό, να φοβάσαι, γιατί η εξουσία δεν κρατάει χωρίς λόγο το σπαθί· το Θεό υπηρετεί και γίνεται όργανο της οργής του, για να τιμωρήσει όποιον κάνει το κακό.

[5]Πρέπει, λοιπόν, να υποτάσσεστε, όχι μόνο για ν’ αποφύγετε την οργή της εξουσίας, αλλά και γιατί αυτό επιβάλλεται από τη συνείδησή σας.

[6]Γι’ αυτό να πληρώνετε τους φόρους, αφού οι άρχοντες, που φροντίζουν για την είσπραξή τους, είναι υπηρέτες του Θεού.

[7]Ν’ αποδίδετε σε όλους ό, τι τους οφείλετε: το φόρο και το δασμό σ’ όποιον οφείλετε φόρο και δασμό, το σεβασμό και την τιμή σ’ όποιον οφείλετε σεβασμό και τιμή.

Αδερφική αγάπη

[8]Μην αφήνετε κανένα χρέος σε κανένα, εκτός βέβαια από την αγάπη που την οφείλετε πάντοτε ο ένας στον άλλο. Όποιος αγαπάει τον άλλο έχει τηρήσει το σύνολο των εντολών του Θεού.

[9]Γιατί το μη μοιχεύσεις, μη φονεύσεις, μην κλέψεις, μην επιθυμήσεις, κι όλες γενικά οι εντολές συνοψίζονται στη μία ετούτη: Ν’ αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου.

[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

O dia está próximo

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora, mais perto do que quando no princípio cremos.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

[10]Η αγάπη σε καμιά περίπτωση δεν κάνει κακό στον άλλο· η αγάπη είναι η τέλεια εκπλήρωση των εντολών του Θεού.

Η τελική σωτηρία πλησιάζει

[11]Όλα αυτά σας τα λέω επειδή, όπως ξέρετε, είναι κοντά το τέλος. Ήρθε η ώρα να ξυπνήσουμε από τον ύπνο. Γιατί τώρα η τελική σωτηρία βρίσκεται πιο κοντά μας παρά τότε που πιστέψαμε.

[12]Η νύχτα όπου να 'ναι φεύγει, και η μέρα κοντεύει να 'ρθεί. Γι' αυτό ας πετάξουμε από πάνω μας τα έργα του σκότους, κι ας φορέσουμε τα όπλα του φωτός.

[13]Η διαγωγή μας ας είναι κόσμια, τέτοια που ταιριάζει στο φως. Ας πάψουν τα φαγοπότια και τα μεθύσια, η ασύδοτη κι ακόλαστη ζωή, οι φιλονικίες κι οι φθόνοι.

[14]Ντυθείτε τον Κύριό μας Ιησού Χριστό και μην αφήνετε τον αμαρτωλό εαυτό σας να σας παρασύρει στην ικανοποίηση των επιθυμιών σας.

Romanos 14

A tolerância para com os fracos na fé

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.

[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 14

Μην κρίνετε τον άλλο

[1]Να δέχεστε όποιον έχει ασθενική πίστη, χωρίς να επικρίνετε τις απόψεις του.

[2]Για παράδειγμα, ένας πιστεύει πως μπορεί να φάει απ' όλα, ενώ κάποιος άλλος, που έχει ασθενική πίστη, τρώει μόνο χόρτα.

[3]Αυτός που τρώει απ' όλα, ας μην περιφρονεί εκείνον που δεν τρώει· κι εκείνος που δεν τρώει, ας μην κατακρίνει εκείνον που τρώει, γιατί ο Θεός τον έχει δεχτεί στην εκκλησία του.

[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

[4]Ποιος είσαι εσύ που θα κρίνεις έναν ξένο υπηρέτη; Μόνο ο Κύριός του μπορεί να κρίνει αν στέκεται ή όχι στην πίστη του, γιατί ο Θεός έχει τη δύναμη να τον στηρίξει.

[5] Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha opinião bem definida em sua própria mente.

[5]Άλλοι κάνουν διάκριση ανάμεσα στις μέρες, ενώ άλλοι τις θεωρούν όλες ίδιες. Ας κάνει καθένας ό, τι νομίζει σωστό.

[6] Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.

[6]Όποιος τιμάει μια ορισμένη μέρα το κάνει για να τιμήσει τον Κύριο· κι όποιος δεν τιμάει μια ορισμένη μέρα, κι αυτός το κάνει για να τιμήσει τον Κύριο. Το ίδιο όποιος τρώει απ' όλα, τρώει γιατί θέλει να τιμήσει τον Κύριο, αφού ευχαριστεί το Θεό όταν τρώει. Μα κι όποιος δεν τρώει απ' όλα, για να τιμήσει τον Κύριο δεν τρώει, γι' αυτό ευχαριστεί κι αυτός το Θεό.

[7] Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.

[7]Κανένας μας άλλωστε δε ζει για τον εαυτό του και κανένας δεν πεθαίνει για τον εαυτό του.

[8] Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.

[8]Γιατί όταν ζούμε, ζούμε για τον Κύριο, κι όταν πεθαίνουμε, πεθαίνουμε για χάρη του Κυρίου. Είτε, λοιπόν, ζούμε είτε πεθαίνουμε, ανήκουμε στον Κύριο.

[9] Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.

[9]Αυτός είναι άλλωστε ο σκοπός του έργου του Χριστού: πέθανε και αναστήθηκε και ξανάζησε, για να γίνει Κύριος και νεκρών και ζωντανών.

[10] Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos compareceremos perante o tribunal de Deus.

[10]Γιατί λοιπόν εσύ, ο ασθενικός στην πίστη, κατακρίνεις τον αδερφό σου; Κι εσύ ο ισχυρός στην πίστη, γιατί περιφρονείς τον αδερφό σου; Όλοι μας θα σταθούμε

μπροστά στο Χριστό, για να δώσουμε λόγο.

11 Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

11Το λέει και η Γραφή: Εγώ ο ζωντανός Κύριος το λέω, πως όλοι θα με προσκυνήσουν κι όλοι οι λαοί θ' αναγνωρίσουν τη δόξα του Θεού.

12 Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

12Καθένας μας, λοιπόν, θα λογοδοτήσει στο Θεό για τον εαυτό του.

A liberdade e a caridade

Μη βάζετε εμπόδια στον αδερφό

13 Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

13Γι' αυτό, λοιπόν, ας σταματήσουμε να κατακρίνουμε τους άλλους. Αντίθετα, κοιτάξτε να μη βάζετε πρόσκομμα ή εμπόδιο στον αδερφό.

14 Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.

14Ξέρω καλά, κι ο Κύριος Ιησούς μού δίνει τη βεβαιότητα, πως δεν υπάρχει τίποτε από μόνο του ακάθαρτο. Μόνο γι' αυτόν που πιστεύει στην ύπαρξη ακάθαρτων τροφών, γι' αυτόν υπάρχουν ακάθαρτες τροφές.

15 Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.

15Αν τώρα εσύ με το φαγητό σου γίνεσαι αιτία να στενοχωρηθεί κάποιος αδερφός σου χριστιανός, δε συμπεριφέρεσαι καθόλου με αγάπη· γιατί, με την επιμονή σου να δείξεις ότι δεν υπάρχουν ακάθαρτες τροφές, οδηγείς στην καταστροφή έναν αδερφό, για τον οποίο πέθανε ο Χριστός.

16 Não seja, pois, vituperado o vosso bem.

16Μη γίνεστε αφορμή να δυσφημείται αυτό που για σας είναι αγαθό.

17 Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

17Μην ξεχνάτε πως η βασιλεία του Θεού δεν είναι φαγητά και ποτά, αλλά δικαιοσύνη, ειρήνη και χαρά, που δίνει το Άγιο Πνεύμα.

18 Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.

18Όποιος υπηρετεί μ' αυτά το Χριστό, ενεργεί σύμφωνα με το θέλημα του Θεού,

κι οι άνθρωποι επιδοκιμάζουν τη διαγωγή του.

[19] Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.

[19]Ας επιδιώκουμε λοιπόν ό, τι φέρνει την ειρήνη κι ό, τι συντελεί στην πνευματική οικοδομή του συνόλου της εκκλησίας.

[20] Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.

[20]Ας μη γίνονται αφορμή τα φαγητά να καταστρέφεται το έργο του Θεού. Όλα είναι καθαρά, κάνουν όμως κακό στον άνθρωπο που σκανδαλίζει τους άλλους όταν τα τρώει.

[21] É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].

[21]Το σωστό είναι να μη φας κρέας ούτε να πιεις κρασί ούτε ο, τιδήποτε άλλο γίνεται αιτία να σκοντάφτει ή να σκανδαλίζεται ή ν' αδυνατίζει η πίστη του αδερφού σου.

[22] A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.

[22]Εσύ έχεις ισχυρή πίστη; Έχε την, αλλά να την ξέρεις εσύ κι ο Θεός. Μακάριος εκείνος που η συνείδησή του δεν του δημιουργεί προβλήματα για την τροφή.

[23] Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

[23]Όποιος όμως πιστεύει στη διάκριση των τροφών, αν φάει κάτι απαγορευμένο, θα αισθανθεί ένοχος, γιατί δεν έπραξε κατά την πίστη του. Κι ό, τι δεν προέρχεται από την πίστη του είναι αμαρτία.

Romanos 15

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

[1] Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.

[1]Όσοι έχουμε δυνατή πίστη οφείλουμε να ανεχόμαστε τις αδυναμίες αυτών που έχουν αδύναμη πίστη, και να μην κάνουμε ό, τι αρέσει σ' εμάς.

[2] Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.

[2]Η συμπεριφορά του καθενός μας να είναι αρεστή στον πλησίον, ώστε να τον βοηθάει να προκόβει στο αγαθό κι έτσι να συντελεί στην οικοδομή της εκκλησίας.

[3] Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As

[3]Άλλωστε, κι ο Χριστός δεν έζησε για να ευαρεστήσει τον εαυτό του, αλλά, όπως

injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.

λέει η Γραφή, οι ύβρεις όσων σ’ έβριζαν, Θεέ, έπεσαν πάνω μου.

4 Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.

4Να ξέρετε ότι όσα γράφτηκαν στις Γραφές, έχουν γραφτεί για να μας διδάσκουν. Έτσι, με την υπομονή και την ενθάρρυνση που δίνει η Γραφή, θα στηριχτεί η ελπίδα μας.

5 Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,

5Είθε ο Θεός, που χαρίζει την υπομονή και την ενθάρρυνση, να σας δώσει την ομόνοια σύμφωνα με το θέλημα του Ιησού Χριστού.

6 para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.

6Έτσι, όλοι μαζί με μια φωνή θα δοξάζετε το Θεό, τον Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Η παγκόσμια δοξολογία στο Θεό

7 Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.

7Να δέχεστε ο ένας τον άλλο, όπως δέχτηκε κι εσάς ο Χριστός, για να δοξάζεται ο Θεός.

8 Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;

8Κι εννοώ το εξής: Ο Ιησούς Χριστός έφτασε ως το σημείο να γίνει υπηρέτης του ιουδαϊκού λαού, για ν’ αποδειχθεί πως ο Θεός τηρεί τις υποσχέσεις του. Στο πρόσωπό του εκπληρώθηκαν οι υποσχέσεις που είχαν δοθεί στους προπάτορές μας,

9 e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.

9και χάρη σ’ αυτόν δόξασαν το Θεό για την ευσπλαχνία του και οι άλλοι λαοί. Όπως λέει η Γραφή: Γι’ αυτό θα σε υμνήσω, Κύριε, ανάμεσα στους άλλους λαούς και θα ψάλω το όνομά σου.

10 E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.

10Και σε άλλο σημείο λέει: Χαρείτε μαζί με το λαό του Θεού και οι άλλοι λαοί.

11 E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.

11Αλλού πάλι λέει: Υμνείτε τον Κύριο όλα τα έθνη δοξάστε τον όλοι οι λαοί.

12 Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.

13 E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

A explicação de Paulo

14 E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

15 Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

16 para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

17 Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.

18 Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os gentios à obediência, por palavra e por obras,

19 por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que, desde Jerusalém e circunvizinhanças até

12Κι ο Ησαΐας λέει κι αυτός: Θα έρθει ο απόγονος του Ιεσσαί, θα εμφανιστεί για να εξουσιάσει λαούς· σ' αυτόν θα στηρίξουν τα έθνη την ελπίδα τους.

13Ο Θεός της ελπίδας να σας γεμίσει με κάθε λογής χαρά και ειρήνη που δίνει η πίστη, για να έχετε περίσσια ελπίδα με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Η αποστολική δράση του Παύλου

14Εγώ προσωπικά, αδερφοί μου, είμαι βέβαιος πως εσείς είστε όλο καλοσύνη, γεμάτοι από την απαραίτητη γνώση και μπορείτε να νουθετείτε ο ένας τον άλλο.

15Γι' αυτό, αν σε μερικά σημεία της επιστολής τόλμησα και σας έγραψα πιο έντονα, το έκανα μόνο σαν υπενθύμιση, με το θάρρος που μου δίνει το χάρισμα που μου εμπιστεύτηκε ο Θεός,

16να κηρύττω τον Ιησού Χριστό στους εθνικούς. Όταν κηρύττω το ευαγγέλιο, ενεργώ ως ιερέας του Θεού, για να γίνουν όλοι αυτοί οι λαοί προσφορά ευπρόσδεκτη από το Θεό, αγιασμένη από το Άγιο Πνεύμα.

17Χάρη στον Ιησού Χριστό μπορώ, λοιπόν, να έχω καύχηση για το έργο του Θεού που κάνω.

18Άλλωστε δε θα τολμήσω να αναφέρω τίποτε παραπάνω από όσα έκανε ο Χριστός μέσω εμού, για να δεχτούν οι διάφοροι λαοί το ευαγγέλιο, με λόγια και με έργα,

19με μεγάλα σημεία και θαύματα, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Έτσι, με την κηρυκτική δράση μου γέμισε με το

ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,

[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;

[21] antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

Os planos de Paulo

[22] Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.

[23] Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,

[24] penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.

[25] Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.

[26] Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.

[27] Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos judeus, devem também servi-los com bens materiais.

ευαγγέλιο του Χριστού όλος ο χώρος από την Ιερουσαλήμ ως την Ιλλυρία.

[20]Πάντοτε όμως φιλοτιμήθηκα να κηρύξω το ευαγγέλιο εκεί όπου δεν είχε ακόμη ακουστεί το όνομα του Χριστού, γιατί δεν ήθελα να οικοδομώ πάνω σε ξένα θεμέλια,

[21]σύμφωνα με τα λόγια της Γραφής: Θα τον δουν αυτοί στους οποίους δεν τον είχαν αναγγείλει, και θα τον καταλάβουν όσοι δεν τον είχαν καν ακουστά.

Τα σχέδια του Παύλου για το μέλλον

[22]Αυτή η δραστηριότητα μ' εμπόδισε πολλές φορές να έρθω σ' εσάς.

[23]Τώρα όμως δεν έχω άλλο χώρο δραστηριότητας σ' αυτά εδώ τα μέρη. Εδώ και πολλά χρόνια έχω την επιθυμία να έρθω σ' εσάς,

[24]πηγαίνοντας για την Ισπανία. Ελπίζω, λοιπόν, όταν θα περάσω από τη Ρώμη, να σας δω και να με κατευοδώσετε για τη συνέχεια του ταξιδιού, αφού πρωτύτερα χορτάσω από την παρουσία σας, έστω και για λίγο.

[25]Για την ώρα έχω να κάνω ένα ταξίδι στην Ιερουσαλήμ, για να μεταφέρω τα βοηθήματα στους πιστούς.

[26]Γιατί οι πιστοί της Μακεδονίας και της Αχαΐας έκαναν με πολλή αγάπη έναν έρανο για τους φτωχούς της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ.

[27]Έδειξαν αγάπη, η προσφορά τους όμως είναι και μια οφειλή που έχουν για τους Ιεροσολυμίτες. Όπως δηλαδή οι μη Ιουδαίοι πήραν μερίδιο από τα πνευματικά

αγαθά εκείνων, οφείλουν τώρα να τους συνδράμουν με τα δικά τους υλικά αγαθά.

28 Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.

28Μόλις, λοιπόν, τελειώσω μ’ αυτή την αποστολή και παραδώσω επίσημα στην εκκλησία της Ιερουσαλήμ τον καρπό του εράνου, θα φύγω μέσω Ρώμης για την Ισπανία.

29 E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

29Κι είμαι βέβαιος πως, όταν θα έρθω σ’ εσάς, θα έρθω μ’ όλη την ευλογία του ευαγγελίου του Χριστού.

Paulo pede as orações

30 Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,

30Σας παρακαλώ, αδερφοί, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και στην αγάπη που δίνει το Άγιο Πνεύμα, να προσευχηθείτε κι εσείς θερμά για μένα στο Θεό.

31 para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;

31Προσευχηθείτε να με γλιτώσει από τους άπιστους Ιουδαίους, και να κάνει επίσης οι πιστοί της Ιερουσαλήμ να δεχτούν ευχαρίστως αυτή μου την προσφορά.

32 a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.

32Έτσι, αν θέλει ο Θεός, θα έρθω χαρούμενος σ’ εσάς και θα απολαύσω τη συντροφιά σας.

33 E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

33Ο Θεός, που δίνει την ειρήνη, να είναι μαζί σας. Αμήν.

Romanos 16

Paulo recomenda a Febe

1 Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 16

Χαιρετισμοί

1Σας συστήνω την αδερφή μας τη Φοίβη, που είναι διάκονος της εκκλησίας στις Κεγχρεές.

2 para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

2Σας παρακαλώ να τη δεχτείτε στο όνομα του Κυρίου, όπως αρμόζει σε χριστιανούς, και να της παρασταθείτε σ’ ό, τι σας έχει ανάγκη. Γιατί κι αυτή έχει βοηθήσει πολλούς, κι εμένα τον ίδιο.

As saudações pessoais

[3] Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,

[4] os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço, não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;

[5] saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.

[6] Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.

[7] Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.

[8] Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.

[9] Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.

[10] Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.

[11] Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.

[12] Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a

[3]Χαιρετισμούς στην Πρίσκιλλα και στον Ακύλα, τους συνεργάτες μου στο έργο του Ιησού Χριστού.

[4]Διακινδύνεψαν τη ζωή τους για χάρη μου και τους ευχαριστώ, όχι μόνο εγώ, αλλά κι όλες οι εκκλησίες του μη ιουδαϊκού κόσμου. Να δώσετε χαιρετισμούς και στην εκκλησία που συναθροίζεται στο σπίτι τους.

[5]Δώστε επίσης χαιρετίσματα στον αγαπητό μου Επαίνετο, τον πρώτο που έγινε χριστιανός στην επαρχία της Αχαΐας.

[6]Χαιρετίστε μου επίσης τη Μαριάμ, που τόσο κοπίασε για μας.

[7]Να μου χαιρετήσετε ακόμη τους ομοεθνείς μου και συντρόφους μου στη φυλακή, τον Ανδρόνικο και την Ιουνία. Ο κύκλος των αποστόλων τούς έχει σε μεγάλη εκτίμηση, κι έχουν γίνει χριστιανοί πριν από μένα.

[8]Χαιρετισμούς επίσης στον Αμπλία, που μαζί του με ενώνει η αγάπη του Χριστού.

[9]Χαιρετήστε μου ακόμα τον Ουρβανό, συνεργάτη μου στο έργο του Χριστού, και τον αγαπητό μου Στάχυ.

[10]Χαιρετισμούς στον Απελλή, το δοκιμασμένο χριστιανό, και στους πιστούς από το σπιτικό του Αριστόβουλου.

[11]Να μου χαιρετήσετε τον ομοεθνή μου τον Ηρωδίωνα και τους χριστιανούς από το σπιτικό του Νάρκισσου.

[12]Χαιρετήστε μου επίσης την Τρύφαινα και την Τρυφώσα, που κοπιάζουν για το έργο του Κυρίου. Το ίδιο χαιρετήστε μου

estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.

και την αγαπητή Περσίδα, που τόσα πολλά έχει προσφέρει στο έργο του Κυρίου.

[13] Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.

[13]Χαιρετισμούς στο Ρούφο, τον εκλεκτό αυτό χριστιανό, και στη μητέρα του, που στάθηκε και δική μου μητέρα.

[14] Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.

[14]Χαιρετισμούς στον Ασύγκριτο, στο Φλέγοντα, στον Ερμή, στον Πατρόβα, στον Ερμά και στους χριστιανούς που είναι μαζί τους.

[15] Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.

[15]Χαιρετισμούς επίσης στο Φιλόλογο και στην Ιουλία, στο Νηρέα και στην αδερφή του, στον Ολυμπά και σ' όλους τους χριστιανούς της συντροφιάς τους.

[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

[16]Χαιρετήστε ο ένας τον άλλο με αδερφικό φίλημα. Σας χαιρετούν οι εκκλησίες του Χριστού.

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[17]Σας παρακαλώ, αδερφοί, να προσέχετε όσους δημιουργούν διχόνοιες και σύγχυση και διδάσκουν πράγματα αντίθετα με όσα έχετε μάθει. Τέτοιους ανθρώπους να τους αποφεύγετε,

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

[18]γιατί δεν υπηρετούν τον Κύριό μας το Χριστό, αλλά τα συμφέροντά τους, εξαπατώντας τους αφελείς με ηθικολογίες και ψευτοευλάβειες.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[19]Όλοι έχουν να λένε για την υπακοή σας στο Θεό. Χαίρομαι, λοιπόν, για σας. Σας θέλω όμως να είστε σοφοί για το καλό κι ανυποχώρητοι στο κακό.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

[20]Κι ο Θεός της ειρήνης πολύ σύντομα θα συντρίψει το σατανά και θα τον υποτάξει σ' εσάς. Ας είναι πάντα μαζί σας η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

[21]Έχετε χαιρετισμούς από το συνεργάτη μου τον Τιμόθεο κι από τους ομοεθνείς μου Λούκιο, Ιάσονα και Σωσίπατρο.

[22] Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

[22]Σας στέλνω χριστιανικούς χαιρετισμούς κι εγώ ο Τέρτιος, που έγραψα την επιστολή.

[23] Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

[23]Σας χαιρετά κι ο Γάιος, που φιλοξενεί εμένα κι όλη την εκκλησία. Επίσης έχετε χαιρετισμούς από τον Έραστο, τον ταμία της πόλης κι από τον αδερφό Κούαρτο.

[24] [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

[24]Η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού ας είναι με όλους σας. Αμήν.

A doxologia

[25] Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,

[25]Ας είναι δοξασμένος ο Θεός, που έχει τη δύναμη να σας ενισχύει στην πίστη με το ευαγγέλιο που κηρύττω για τον Ιησού Χριστό. Σ' αυτό αποκαλύπτεται ένα μυστικό, που έμενε για πολλούς αιώνες κρυμμένο

[26] e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,

[26]και φανερώθηκε τώρα. Οι προφήτες είχαν μιλήσει στη Γραφή γι' αυτό το μυστήριο, που ο αιώνιος Θεός πρόσταξε να γνωστοποιηθεί στις μέρες μας σ' όλα τα έθνη, για να το ακούσουν και να πιστέψουν.

[27] ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

[27]Ας είναι δοξασμένος στους αιώνες ο μόνος σοφός Θεός, που ο Ιησούς Χριστός μάς τον έκανε γνωστό! Αμήν.

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios

1 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,

[2] à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;

[5] porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;

[6] assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,

[7] de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[8] o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 1

Χαιρετισμός και ευχαριστία

[1]Ο Παύλος, που ο Θεός θέλησε να τον καλέσει ως απόστολο του Ιησού Χριστού, και ο αδερφός Σωσθένης,

[2]Προς τους πιστούς της εκκλησίας του Θεού στην Κόρινθο, που ο Ιησούς Χριστός τους ξεχώρισε και τους κάλεσε να γίνουν άγιοι, καθώς και σε όλους εκείνους που, σε κάθε τόπο, αναγνωρίζουν τον Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό, ως δικό τους και δικό μας Κύριο.

[3]Ευχόμαστε ο Θεός Πατέρας μας και ο Κύριος Ιησούς Χριστός να σας δίνουν τη χάρη και την ειρήνη.

[4]Ευχαριστώ πάντοτε το Θεό για σας, που σας έδωσε τη χάρη του δια του Ιησού Χριστού.

[5]Γιατί αυτός σας πλούτισε με όλα τα χαρίσματα, με κάθε είδους λόγο και με κάθε είδους γνώση.

[6]Αλήθεια, η μαρτυρία για το Χριστό στερεώθηκε τόσο ανάμεσά σας,

[7]ώστε να μη λείπει από σας κανένα χάρισμα, καθώς ζείτε προσδοκώντας την παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

[8]Αυτός θα σας στηρίξει και μέχρι τέλους, ώστε να παρουσιαστείτε άμεμπτοι την ημέρα της παρουσίας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

[9] Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.

[9]Ο Θεός, που σας κάλεσε να ζείτε σε κοινωνία με τον Υιό του, τον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας, κρατάει τις υποσχέσεις του.

Exortação à unidade

Διαιρέσεις μέσα στην εκκλησία

[10] Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

[10]Και τώρα, αδερφοί, σας ζητώ, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να είστε όλοι σύμφωνοι μεταξύ σας και να μην υπάρχουν ανάμεσά σας διαιρέσεις, αλλά να είστε ενωμένοι, με μία σκέψη και με ένα φρόνημα.

[11] Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

[11]Αυτό το γράφω, αδερφοί μου, γιατί με πληροφόρησαν για σας άνθρωποι της Χλόης ότι έρχεστε σε προστριβές μεταξύ σας.

[12] Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

[12]Θέλω να πω ότι ο καθένας σας λέει κάτι διαφορετικό. Ο ένας λέει: «Εγώ είμαι του Παύλου», ο άλλος: «Εγώ είμαι του Απολλώ», ένας άλλος: «Εγώ είμαι του Κηφά» και κάποιος άλλος: «Εγώ είμαι του Χριστού».

[13] Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

[13]Διαμοιράστηκε, λοιπόν, ο Χριστός; Μήπως είναι ο Παύλος που πέθανε πάνω στο σταυρό για να σας σώσει; Ή μήπως στο όνομα του Παύλου έχετε βαφτιστεί;

[14] Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

[14]Ευχαριστώ το Θεό που δε βάφτισα κανένα σας εκτός από τον Κρίσπο και το Γάιο.

[15] para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

[15]Έτσι δεν μπορεί να πει κανείς πως τον βάφτισα στο δικό μου όνομα.

[16] Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

[16]Ναι, βέβαια, βάφτισα και την οικογένεια του Στεφανά. Εκτός απ' αυτούς, όμως, δε θυμάμαι να βάφτισα κανέναν άλλο.

[17] Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não

[17]Η αποστολή που μου όρισε ο Χριστός δεν ήταν να βαφτίζω, αλλά να κηρύττω το

com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

A mensagem da cruz

18 Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

19 Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

20 Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século? Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

21 Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

22 Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;

23 mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;

24 mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.

ευαγγέλιο, χωρίς σοφά και περίτεχνα λόγια, ώστε ο θάνατος του Ιησού Χριστού στο σταυρό να μη χάσει το περιεχόμενό του.

Η σοφία του Θεού ως μωρία

18Το κήρυγμα για το σταυρικό θάνατο του Χριστού είναι μωρία γι' αυτούς που πάνε προς το χαμό τους· για μας όμως που είμαστε στο δρόμο της σωτηρίας είναι η δύναμη του Θεού.

19Ο Θεός διακηρύττει στη Γραφή: Θα αφανίσω τη σοφία των σοφών, και των έξυπνων την εξυπνάδα θα την καταπατήσω.

20Πού, λοιπόν, να βρεθεί σοφός; πού να βρεθεί έμπειρος στις Γραφές; πού να βρεθεί απολογητής αυτού εδώ του αιώνα; Ο Θεός απέδειξε πως η σοφία αυτού του κόσμου είναι μωρία.

21Πράγματι, επειδή οι άνθρωποι δεν μπόρεσαν με τη σοφία τους ν' αναγνωρίσουν τον αληθινό Θεό μέσα στα δημιουργήματά του, που φανερώνουν τη σοφία του, ο Θεός ευδόκησε να σώσει με τη μωρία του κηρύγματος από τον τελικό όλεθρο εκείνους που θα πιστέψουν.

22Οι Ιουδαίοι ζητούν ως αποδείξεις θαύματα και οι εθνικοί φιλοσοφικές αλήθειες.

23Εμείς όμως κηρύττουμε το σωτήρα Χριστό, και μάλιστα σταυρωμένον –ένα κήρυγμα προσβλητικό για τους Ιουδαίους κι ανόητο για τους εθνικούς·

24γι' αυτούς όμως που κάλεσε ο Θεός, Ιουδαίους και εθνικούς, ο Χριστός που

κηρύττουμε είναι του Θεού η δύναμη και του Θεού η σοφία.

25 Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

25Γιατί αυτό που μοιάζει με μωρία του Θεού είναι σοφότερο απ' τη σοφία των ανθρώπων, κι αυτό που μοιάζει με αδυναμία του Θεού είναι πιο δυνατό από τη δύναμη των ανθρώπων.

A vocação dos santos

26 Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;

26Εξάλλου, αδερφοί μου, βλέπετε ποιοι είστε εσείς που σας κάλεσε ο Θεός· δε βρίσκονται ανάμεσά σας πολλοί σοφοί με τα ανθρώπινα κριτήρια, ούτε πολλοί με πολιτική ισχύ, ούτε πολλοί με αριστοκρατική καταγωγή.

27 pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;

27Αλλά αυτούς που ο κόσμος τούς θεωρεί μωρούς, εκείνους διάλεξε ο Θεός για να ντροπιάσει τελικά τους σοφούς· κι αυτούς που ο κόσμος τούς θεωρεί ανίσχυρους, εκείνους διάλεξε ο Θεός για να ντροπιάσει τελικά τους κατά κόσμον ισχυρούς·

28 e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;

28κι αυτούς που ο κόσμος τούς θεωρεί παρακατιανούς και περιφρονημένους, εκείνους διάλεξε ο Θεός, τα μηδενικά, για να καταργήσει όσους θαρρούν πως είναι κάτι.

29 a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

29Έτσι, κανένας δεν μπορεί να καυχηθεί για κάτι μπροστά στο Θεό.

Valores de Cristo

30 Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

30Χάρη σ' αυτόν όμως, εσείς βρίσκεστε μέσα στην πίστη του Ιησού Χριστού, εκείνου που έγινε από το Θεό σοφία δική μας και δικαίωση και εξαγιασμός και απολύτρωση.

31 para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

31Ώστε, καθώς λέει η Γραφή, όποιος καυχιέται, ας καυχιέται μόνο για τον Κύριο.

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque,

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 2

[1]Όταν εγώ ήρθα σ’ εσάς, αδερφοί μου, ήρθα για να σας αναγγείλω το σωτήριο σχέδιο του Θεού, χωρίς καμιά υψηλή ρητορική τέχνη ή ανθρώπινη σοφία.

[2]Γιατί σκοπός μου δεν ήταν να σας κάνω να γνωρίσετε κάτι άλλο, παρά μόνο τον Ιησού Χριστό, και μάλιστα σταυρωμένον.

[3]Έτσι κι εγώ όταν ήρθα κοντά σας ήμουν ανήμπορος, φοβισμένος και κατατρομαγμένος.

[4]Τα λόγια μου και το κήρυγμά μου δε στηρίζονταν σε ανθρώπινη σοφία, που πείθει, αλλά στην πεποίθηση που γεννούν τα χαρίσματα του Πνεύματος και οι θαυματουργικές δυνάμεις.

[5]Ώστε η πίστη σας να βασίζεται όχι σε ανθρώπινη σοφία, αλλά στη δύναμη του Θεού.

Η αποκάλυψη της σοφίας του Θεού δια του Πνεύματος

[6]Μιλάω, βέβαια, κι εγώ για σοφία στους πνευματικά ώριμους· αλλά για τη σοφία όχι αυτού εδώ του αιώνα ούτε των δυνάμεων που κυβερνούν αυτόν εδώ τον κόσμο και που βαδίζουν κιόλας προς την κατάργησή τους.

[7]Εγώ μιλάω για το σοφό σχέδιο του Θεού, που έμεινε μυστικό και κρυμμένο από τους ανθρώπους, το σχέδιο που καθόρισε ο Θεός πριν από τη δημιουργία του κόσμου αποβλέποντας στη δική μας δόξα.

[8]Αυτό καμιά από τις δυνάμεις που κυβερνούν αυτόν εδώ τον κόσμο δεν το

se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

[9] mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

[10] Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

[11] Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

[12] Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

[13] Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

[14] Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

κατάλαβε· γιατί αν το είχαν καταλάβει, δε θα σταύρωναν το χορηγό της δόξας.

[9]Αλλά, όπως λέει η Γραφή, Μάτι δεν τα είδε κι ούτε τ' άκουσε αυτί κι ούτε που τα 'βαλε ο λογισμός του ανθρώπου, όσα ετοίμασε ο Θεός για κείνους που τον αγαπούν.

[10]Σ' εμάς όμως τα φανέρωσε ο Θεός με το Άγιο Πνεύμα. Γιατί το Πνεύμα εξετάζει τα πάντα, ακόμη και τα πιο βαθιά κρυμμένα σχέδια του Θεού.

[11]Αλήθεια, ποιος από τους ανθρώπους ξέρει τα μυστικά τού άλλου, εκτός το πνεύμα του ίδιου του ανθρώπου που βρίσκεται μέσα του; Έτσι και τα μυστικά του Θεού κανένας δεν μπορεί να τα ξέρει εκτός από το Πνεύμα του Θεού.

[12]Κι εμείς δεν λάβαμε το πνεύμα του κόσμου, αλλά το Πνεύμα που στέλνει ο Θεός, για να μπορούμε να μάθουμε αυτά που ο ίδιος ετοίμασε για χάρη μας.

[13]Γι' αυτά μιλάμε όχι με λόγια που διδάσκει η ανθρώπινη σοφία, αλλά με λόγια που διδάσκει το ίδιο το Πνεύμα, ερμηνεύοντας αυτά τα πνευματικά πράγματα σ' αυτούς που έχουν το Πνεύμα.

[14]Όποιος όμως δεν έχει το Πνεύμα, δεν παραδέχεται τα δώρα που φανερώνει το Πνεύμα του Θεού, αφού για κείνον όλα αυτά είναι μωρία. Και δεν μπορεί να τα καταλάβει, γιατί αυτά τα πράγματα μόνο με τη βοήθεια του Πνεύματος κατανοούνται.

[15] Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

[15]Αντίθετα, ο άνθρωπος που έχει το Πνεύμα όλα τα καταλαβαίνει· αυτόν όμως κανείς από κείνους που δεν έχουν το Πνεύμα δεν είναι σε θέση να τον καταλάβει.

[16] Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

[16]Όπως λέει και η Γραφή, Τις σκέψεις του Κυρίου ποιος κατάλαβε για να του γίνει σύμβουλος; Εμείς όμως οι πνευματικοί έχουμε το νου και τις σκέψεις του Χριστού.

1 Coríntios 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 3

Η αληθινή σοφία ταιριάζει στους πνευματικά ώριμους

[1] Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

[1]Κι εγώ, αδερφοί, δεν μπόρεσα να σας μιλήσω σαν σε ανθρώπους που έχουν το Πνεύμα του Θεού· αλλά σας μίλησα σαν σε ανθρώπους που εμπιστεύονται στη δική τους σοφία και είναι νήπια στην πίστη του Χριστού.

[2] Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

[2]Σας έθρεψα με γάλα, όχι με στέρεη τροφή, γιατί δεν μπορούσατε ακόμα να τη δεχτείτε. Αλλά ούτε και τώρα ακόμα το μπορείτε,

[3] Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

[3]γιατί εξακολουθείτε να ζείτε σαν άνθρωποι αυτού εδώ του κόσμου. Αφού υπάρχουν μεταξύ σας ζηλοτυπίες, φιλονικίες και διχόνοιες, αυτό δε δείχνει ότι είστε άνθρωποι αυτού του κόσμου και ότι συμπεριφέρεστε όπως οι άλλοι άνθρωποι;

[4] Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

[4]Όταν ο ένας λέει: «Εγώ είμαι του Παύλου» κι ο άλλος: «Εγώ είμαι του Απολλώ» δεν είστε κι εσείς σαν τους άλλους ανθρώπους;

Οι απόστολοι και το έργο τους μέσα στην κοινότητα

5 Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

6 Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

7 De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

8 Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

9 Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

A responsabilidade dos que ensinam

10 Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

11 Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

12 Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

13 manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

5Επιτέλους, ποιος είναι ο Παύλος; Και ποιος είναι ο Απολλώς; Είναι απλώς υπηρέτες του Θεού που σας οδήγησαν στην πίστη. Καθένας από μας κάνει το έργο που του ανέθεσε ο Κύριος.

6Εγώ φύτεψα, ο Απολλώς πότισε, αυτός όμως που φέρνει την αύξηση είναι ο Θεός.

7Ώστε ούτε αυτός που φυτεύει είναι κάτι, ούτε αυτός που ποτίζει, αλλά εκείνος που φέρνει την αύξηση, ο Θεός.

8Στο ίδιο επίπεδο είναι και αυτός που φυτεύει και αυτός που ποτίζει· αλλά ο καθένας θα πάρει το δικό του μισθό, ανάλογα με τον κόπο του.

9Γιατί εμείς είμαστε συνεργάτες στην υπηρεσία του Θεού κι εσείς το χωράφι του Θεού, το οικοδόμημα του Θεού.

10Σύμφωνα με το ειδικό χάρισμα που μου έδωσε ο Θεός, ως έμπειρος αρχιμάστορας, έβαλα εγώ το θεμέλιο. Άλλος τώρα χτίζει πάνω σ’ αυτό. Ο καθένας όμως ας προσέχει πώς χτίζει.

11Γιατί κανένας δεν μπορεί να βάλει άλλο θεμέλιο εκτός από αυτό που υπάρχει και που είναι ο Ιησούς Χριστός.

12Τώρα, αν κάποιοι χτίζουν πάνω σ’ αυτό το θεμέλιο με χρυσάφι ή ασήμι ή πολύτιμα πετράδια, με ξυλεία, χορτάρι ή άχυρο,

13η δουλειά του καθενός θα φανεί· θα τη φέρει στο φως η ημέρα της κρίσεως. Γιατί η ημέρα αυτή θα φανερωθεί με τρόπο πύρινο, και η ποιότητα του έργου καθενός θα δοκιμαστεί από τη φωτιά.

[14] Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

[15] se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

[16] Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

[17] Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

A sabedoria humana sem valor

[18] Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

[19] Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

[20] E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

[21] Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:

[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,

[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

[14]Αν το έργο που έχτισε κάποιος αντέξει, αυτός θα λάβει μισθό·

[15]αν όμως το έργο του καταστραφεί από τη φωτιά, αυτός θα χάσει την αμοιβή του· ο ίδιος όμως θα σωθεί, όπως ένας που περνάει μέσα από τις φλόγες.

[16]Δεν ξέρετε πως είστε ναός του Θεού κι ότι το Πνεύμα του κατοικεί ανάμεσά σας;

[17]Αν κάποιος, λοιπόν, με τις διαιρέσεις καταστρέφει το ναό του Θεού, αυτόν θα τον αφανίσει ο Θεός. Γιατί ο ναός του Θεού είναι άγιος, κι ο ναός αυτός είστε εσείς.

[18]Κανένας, λοιπόν, ας μην ξεγελάει τον εαυτό του. Όποιος από σας νομίζει πως είναι σοφός με τα μέτρα αυτού εδώ του αιώνα, ας γίνει μωρός, για να γίνει έτσι πραγματικά σοφός.

[19]Επειδή ό, τι ο κόσμος αυτός θεωρεί σοφία, είναι μωρία στα μάτια του Θεού. Το λέει κι η Γραφή: Ο Θεός πιάνει τους σοφούς στην πανουργία τους την ίδια.

[20]Και αλλού πάλι λέει: Ξέρει ο Κύριος πως οι σκέψεις των σοφών τίποτα δεν αξίζουν.

[21]Γι’ αυτό κανείς να μην καυχιέται ότι ανήκει σε ανθρώπους. Όλα είναι δικά σας:

[22]και ο Παύλος και ο Απολλώς και ο Πέτρος· σ’ εσάς ανήκει όλος ο κόσμος, και η ζωή και ο θάνατος, και το παρόν και το μέλλον. Όλα σ’ εσάς ανήκουν·

[23]εσείς όμως ανήκετε στο Χριστό, και ο Χριστός στο Θεό.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.

[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.

[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.

[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por justificado, pois quem me julga é o SENHOR.

[5] Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

Uma reprovação severa

[6] Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o que está escrito; a fim de que ninguém se ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 4

Το παράδειγμα των αποστόλων

[1]Σύμφωνα με τα παραπάνω, ο καθένας ας μας βλέπει ως υπηρέτες του Χριστού και διαχειριστές των μυστικών βουλών του Θεού.

[2]Εκείνο που απαιτεί κανείς από ένα διαχειριστή είναι να αποδειχτεί έμπιστος.

[3]Όσο για μένα, μικρή σημασία έχει αν θα μου ζητηθεί ν’ αποδώσω λογαριασμό ως διαχειριστής σ’ εσάς ή σ’ οποιοδήποτε ανθρώπινο δικαστήριο, αφού ούτε εγώ ο ίδιος δεν μπορώ να δικάσω τον εαυτό μου.
[4]Είναι αλήθεια πως η συνείδησή μου δε με ελέγχει για τίποτα, αλλά αυτό δεν αποδεικνύει πως είμαι πραγματικά αθώος. Αυτός που μπορεί να με κρίνει είναι μόνο ο Κύριος.
[5]Γι’ αυτό μη βιάζεστε να κρίνετε και να βγάζετε αποφάσεις, ωσότου έρθει ο Κύριος. Εκείνος θα ρίξει φως σε ό, τι είναι κρυμμένο στο σκοτάδι και θα φέρει στην επιφάνεια τις κρυφές προθέσεις της καρδιάς μας· και τότε ο καθένας θα λάβει από το Θεό τον έπαινο που του αξίζει.

[6]Αυτά, αδερφοί, τα είπα για μένα και για τον Απολλώ, ώστε να διδαχτείτε από το παράδειγμά μας και να μη φρονείτε παραπάνω απ’ ό, τι λέει η Γραφή, για να μη νιώθει κανείς περήφανος για τον ένα και περιφρονεί τον άλλο.

[7] Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?	[7]Αλήθεια, ποιος σ' έκανε εσένα ανώτερο από τους άλλους; Τι έχεις που να μην το έλαβες; Αφού, λοιπόν, το έλαβες από το Θεό, γιατί καυχιέσαι σαν να μην το είχες λάβει ποτέ ως δώρο;
[8] Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.	[8]Εσείς όμως νιώθετε κιόλας χορτάτοι· έχετε κιόλας αποκτήσει τα προσδοκώμενα πλούτη, χωρίς εμάς τους αποστόλους· νιώθετε κιόλας σαν βασιλιάδες μέσα στο βασίλειο του Θεού! Και μακάρι να είχατε γίνει βασιλιάδες, ώστε κι εμείς να συμμεριστούμε τη βασιλική σας δόξα.
[9] Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.	[9]Μου φαίνεται όμως πως ο Θεός σ' εμάς τους αποστόλους έδωσε την ελεεινότερη θέση, σαν να είμαστε καταδικασμένοι να πεθάνουμε στην αρένα. Γιατί γίναμε θέαμα για τον κόσμο, για αγγέλους και γι' ανθρώπους.
[10] Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.	[10]Εμείς παρουσιαζόμαστε μωροί για χάρη του Χριστού, ενώ εσείς είστε σοφοί χάρη στο Χριστό· εμείς είμαστε αδύναμοι, ενώ εσείς είστε δυνατοί· εμείς είμαστε περιφρονημένοι, ενώ εσείς είστε τιμημένοι!
[11] Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,	[11]Ως αυτήν την ώρα πεινάμε, διψάμε, γυρνάμε με κουρέλια, ξυλοδαρμένοι, από τόπο σε τόπο χωρίς σπίτι,
[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;	[12]και μοχθούμε να ζήσουμε δουλεύοντας με τα ίδια μας τα χέρια. Στους εμπαιγμούς απαντάμε με καλά λόγια, στους διωγμούς με υπομονή,
[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.	[13]στις συκοφαντίες με λόγια φιλικά. Καταντήσαμε σαν τα σκουπίδια όλου του κόσμου, ως αυτήν την ώρα θεωρούμαστε τα αποβράσματα της κοινωνίας.
Paulo os admoesta como pai	

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

[14]Δε σας τα γράφω αυτά για να σας κάνω να ντραπείτε, αλλά για να σας συμβουλέψω όπως ο πατέρας τ' αγαπημένα του παιδιά.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis, contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.

[15]Γιατί κι αν ακόμα έχετε χιλιάδες δασκάλους στη ζωή σας με το Χριστό, δεν έχετε πολλούς πατέρες αλλά μόνον ένα. Στη σωτήρια οικονομία του Ιησού Χριστού, εγώ σαν πατέρας σάς γέννησα με το κήρυγμα του ευαγγελίου.

[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.

[16]Σας ζητώ λοιπόν να μου μοιάσετε.

[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.

[17]Για το σκοπό αυτό σας έστειλα τον Τιμόθεο, που είναι στο έργο του Κυρίου, τέκνο μου έμπιστο κι αγαπημένο. Αυτός θα σας θυμίσει τις αρχές που με κατευθύνουν στο έργο του Χριστού, αρχές που τις διδάσκω παντού σ' όλες τις εκκλησίες.

[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;

[18]Μερικοί από σας, νομίζοντας πως δε θα ξανάρθω κοντά σας, προβάλλονται για σπουδαίοι.

[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.

[19]Αλλά εγώ θα σας έρθω πολύ σύντομα, αν είναι το θέλημα του Κυρίου, και τότε θα δω όχι τα λόγια αυτών που φουσκώνουν νομίζοντας πως είναι κάτι, αλλά τη δύναμή τους.

[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.

[20]Γιατί η βασιλεία του Θεού δε φαίνεται στα λόγια, αλλά στη δύναμη.

[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

[21]Τι προτιμάτε; Να έρθω κοντά σας με το ραβδί στο χέρι για να βάλω τάξη ή με αγάπη και πνεύμα επιείκειας;

1 Coríntios 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 5

Καταδίκη της ανηθικότητας από την εκκλησία

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.

[1]Κυκλοφορεί η φήμη ότι παρουσιάστηκαν ανάμεσά σας περιπτώσεις πορνείας, και μάλιστα τέτοιου είδους που δεν τη συναντάει κανείς ούτε στους ειδωλολάτρες, να συζεί δηλαδή κάποιος με τη μητριά του.

[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

[2]Κι εσείς, αντί να λυπηθείτε βαθιά, ώστε αυτός που διέπραξε κάτι τέτοιο να απομακρυνθεί από την εκκλησία, είστε περήφανοι για τον εαυτό σας!

[3] Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

[3]Εγώ πάντως, απών σωματικά, παρών όμως πνευματικά και με την εξουσία που δίνει ο Κύριός μας Ιησούς, έχω ήδη καταδικάσει σαν να ήμουν παρών αυτόν που διέπραξε μια τέτοια ασχήμια.

[4] em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

[4]Αφού, λοιπόν, συγκεντρωθεί η εκκλησία, στην οποία θα μετέχω και εγώ πνευματικά, με τη δύναμη του Κυρίου μας Ιησού,

[5] entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

[5]να παραδοθεί ο άνθρωπος αυτός στο σατανά για το σωματικό του αφανισμό, έτσι ώστε να σωθεί το πνεύμα του την ημέρα του Κυρίου.

[6] Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

[6]Δεν είναι καλό να καυχιέστε για τον εαυτό σας. Δεν ξέρετε ότι λίγο προζύμι φουσκώνει όλο το ζυμάρι;

[7] Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

[7]Βγάλτε, λοιπόν, από ανάμεσά σας το παλιό προζύμι για να γίνετε καινούριο ζυμάρι –αφού πραγματικά είστε χωρίς το προζύμι της αμαρτίας. Γιατί η δική μας γιορτή του Πάσχα συνίσταται στο γεγονός ότι θυσιάστηκε για χάρη μας ο Χριστός.

[8] Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da

[8]Ας γιορτάζουμε, λοιπόν, το Πάσχα όχι με ψωμί που περιέχει την παλιά ζύμη, τη ζύμη της αμαρτίας και της πονηρίας,

maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

αλλά με το άζυμο ψωμί της καθαρότητας και της αλήθειας.

[9] Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

[9]Σας έγραψα σε προηγούμενη επιστολή να μη συναναστρέφεστε ανθρώπους που έχουν ανήθικη διαγωγή.

[10] refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

[10]Βέβαια, δεν εννοούσα όλους γενικά τους έξω από την εκκλησία σας ανήθικους αυτού του κόσμου ή τους πλεονέκτες ή τους κλέφτες ή τους ειδωλολάτρες· γιατί τότε θα έπρεπε να εγκαταλείψετε τον κόσμο!

[11] Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

[11]Μ' αυτό, λοιπόν, που σας έγραψα, εννοούσα να μη συναναστρέφεστε κάποιον που, ενώ ονομάζεται χριστιανός, είναι ανήθικος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή υβριστής ή μέθυσος ή άρπαγας. Με τέτοιου είδους άνθρωπο πρέπει να αποφεύγετε ακόμα και το κοινό φαγητό.

[12] Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?

[13] Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

[12-13]Φυσικά, δεν είναι δικό μου έργο να κρίνω εγώ κι αυτούς που είναι έξω από την εκκλησία. Ο Θεός θα τους κρίνει. Αλλά αυτούς που είναι μέσα στην εκκλησία εσείς δεν πρέπει να τους κρίνετε; Η Γραφή λέει: Διώξτε τον κακό από ανάμεσά σας.

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 6

Προσφυγή σε ειδωλολατρικά δικαστήρια

[1] Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

[1]Όταν κάποιος έχει μια διαφορά μ' έναν άλλο χριστιανό, πώς τολμάει να καταφεύγει στην κρίση των άδικων ειδωλολατρών δικαστών και όχι στην κρίση των μελών της εκκλησίας;

[2] Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser

[2]Δεν ξέρετε ότι αυτοί που αποτελούν το λαό του Θεού θα κρίνουν τελικά τον

julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?

κόσμο; Κι αφού από σας θα γίνει η τελική κρίση του κόσμου, είστε ανίκανοι να κρίνετε μικροδιαφορές μεταξύ σας;

3 Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!

3Δεν ξέρετε ότι εμείς θα κρίνουμε ακόμα και αγγελικά πνεύματα; Και να μην μπορούμε να κρίνουμε ζητήματα της καθημερινής ζωής;

4 Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.

4Όταν λοιπόν έχετε να κρίνετε τέτοια ζητήματα, να ορίζετε δικαστές μέσα από την εκκλησία έστω και τους πιο περιφρονημένους.

5 Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?

5Αυτό σας το λέω για να ντραπείτε! Εκεί φτάσατε, να μη βρίσκεται ένας άνθρωπος γνωστικός ανάμεσά σας που να μπορέσει να λύσει μια διαφορά ανάμεσα σε αδερφούς,

6 Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!

6αλλά χριστιανός σέρνει χριστιανό στα δικαστήρια, και μάλιστα σε δικαστήρια απίστων;

7 O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?

7Και μόνο το γεγονός ότι έχετε δίκες μεταξύ σας αποτελεί ήδη πλήρη αποτυχία σας. Γιατί δεν προτιμάτε να είστε οι αδικημένοι; Γιατί δεν προτιμάτε να ζημιώνεστε;

8 Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

8Αντίθετα, εσείς αδικείτε και ζημιώνετε άλλους, και μάλιστα αδερφούς;

9 Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras, nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

9Ή μήπως δεν ξέρετε ότι άνθρωποι άδικοι δε θα έχουν θέση στη βασιλεία του Θεού; Μην έχετε αυταπάτες· στη βασιλεία του Θεού δε θα έχουν θέση ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτρες ούτε μοιχοί ούτε θηλυπρεπείς ούτε αρσενοκοίτες

10 nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

10ούτε πλεονέκτες ούτε κλέφτες ούτε μέθυσοι ούτε υβριστές ούτε άρπαγες.

[11] Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

[11]Και τέτοιοι ήσασταν κάποτε μερικοί· αλλά με τη δύναμη του Κυρίου μας Ιησού και με την ενέργεια του Πνεύματος του Θεού καθαριστήκατε από την αμαρτία, γίνατε λαός του Θεού και σωθήκατε από την επερχόμενη οργή του Θεού.

A sensualidade é condenada

Ο Θεός δοξάζεται με το πνεύμα και με το σώμα μας

[12] Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

[12]Μερικοί μεταξύ σας λένε: «Όλα μού επιτρέπονται». Σωστά· όλα όμως δεν είναι προς το συμφέρον. Όλα μού επιτρέπονται, εγώ όμως δε θα αφήσω τίποτε να με κυριέψει.

[13] Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

[13]Λένε επίσης: «Οι τροφές προορίζονται για την κοιλιά και η κοιλιά είναι καμωμένη για τις τροφές»· ο Θεός όμως θα τα αχρηστέψει και το ένα και το άλλο. Το σώμα δεν έγινε για να πορνεύουμε, αλλά για να δοξάζουμε τον Κύριο, και ο Κύριος θα δοξάσει το σώμα.

[14] Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

[14]Και ο Θεός που ανέστησε τον Κύριο, με τη δύναμή του θα αναστήσει κι εμάς.

[15] Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

[15]Δεν ξέρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του σώματος του Χριστού; Μπορώ, λοιπόν, να πάρω κάτι που είναι μέλος του σώματος του Χριστού και να το κάνω μέλος του σώματος μιας πόρνης; Ποτέ τέτοιο πράγμα!

[16] Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

[16]Ή μήπως δεν ξέρετε ότι αυτός που ενώνεται με μια πόρνη γίνεται ένα σώμα μαζί της; Γιατί, καθώς λέει η Γραφή, οι δύο θα γίνουν ένα σώμα.

[17] Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

[17]Όποιος όμως ενώνεται με τον Κύριο, γίνεται ένα πνεύμα μαζί του.

[18] Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do

[18]Μακριά λοιπόν από την πορνεία! Κάθε άλλο αμάρτημα που μπορεί να διαπράξει

corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.

[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?

[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;

[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.

[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.

[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.

[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.

κανείς βρίσκεται έξω από το σώμα του· αυτός όμως που πορνεύει βεβηλώνει το ίδιο του το σώμα.

[19]Ή μήπως δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος που σας το χάρισε ο Θεός και βρίσκεται μέσα σας; Δεν ανήκετε στον εαυτό σας·

[20]σας αγόρασε ο Θεός πληρώνοντας το τίμημα. Το Θεό λοιπόν να δοξάζετε με το σώμα σας και με το πνεύμα σας, που ανήκουν σ' εκείνον.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 7

Γάμος και αποχή από το γάμο

[1]Έρχομαι τώρα σ' αυτά που μου γράψατε. Καλό είναι για τον άντρα να μη συνάπτει σχέσεις με γυναίκα.

[2]Αλλά για ν' αποφεύγεται η πορνεία, κάθε άντρας πρέπει να έχει τη δική του γυναίκα, και κάθε γυναίκα πρέπει να έχει το δικό της άντρα.

[3]Στη γυναίκα του πρέπει ν' αποδίδει ο άντρας το συζυγικό του χρέος· το ίδιο και η γυναίκα στον άντρα της.

[4]Η γυναίκα δεν εξουσιάζει το σώμα της η ίδια, αλλά ο άντρας της· παρόμοια και ο άντρας δεν εξουσιάζει το σώμα του ο ίδιος, αλλά η γυναίκα του.

[5]Μη στερείτε ο ένας τον άλλο, παρά μόνο πρόσκαιρα και έπειτα από κοινή συμφωνία για να αφοσιωθείτε στη νηστεία και στην προσευχή. Μετά όμως πρέπει πάλι να σμίγετε για να μην πέφτετε στους πειρασμούς του σατανά εξαιτίας της αδυναμίας σας.

[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.

[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.

[8] E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.

[9] Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

A estabilidade da família

[10] Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

[11] (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

[12] Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

[13] e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

[14] Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

[6]Αυτά που λέω δεν είναι δεσμευτικά, γιατί δε θέλω να σας επιβάλω κάτι.

[7]Φυσικά, θα προτιμούσα όλοι οι άνθρωποι να είναι όπως εγώ. Ο καθένας όμως έχει το δικό του χάρισμα από το Θεό, ο ένας έτσι, ο άλλος αλλιώς.

[8]Στους ανύπαντρους και στις χήρες, συνιστώ: Καλό γι' αυτούς είναι να μείνουν όπως εγώ.

[9]Αν όμως δεν μπορούν να μείνουν εγκρατείς, ας παντρευτούν. Είναι καλύτερα να παντρεύεται κανείς παρά να φλέγεται από την επιθυμία.

[10]Στους εγγάμους όμως δίνω εντολή, όχι εγώ αλλά ο Κύριος: Η γυναίκα να μη χωρίζει από τον άντρα της.

[11]Κι αν χωρίσει, να μην ξαναπαντρευτεί, ή να συμφιλιωθεί με τον άντρα της. Και ο άντρας να μη διώχνει τη γυναίκα του.

[12]Για τις άλλες περιπτώσεις, να τι έχω να πω, εγώ αυτή τη φορά και όχι ο Κύριος: Αν ένας αδερφός έχει σύζυγο μη χριστιανή, και αυτή συγκατατίθεται να μένει μαζί του, να μην τη χωρίσει·

[13]κι αν μια γυναίκα έχει σύζυγο μη χριστιανό, που συγκατατίθεται να μένει μαζί της, να μην τον χωρίσει.

[14]Γιατί ο μη χριστιανός άντρας, χάρη στην ένωση με τη γυναίκα του, μπήκε στο χώρο του Θεού· και η μη χριστιανή γυναίκα μπήκε στο χώρο του Θεού χάρη στην ένωση με το χριστιανό. Αλλιώτικα, τα παιδιά σας θα ήταν ακάθαρτα, όπως τα

15 Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

16 Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

17 Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

18 Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

19 A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.

20 Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.

21 Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.

22 Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.

παιδιά των ειδωλολατρών, ενώ τώρα έχουν μπει κι αυτά στο χώρο του Θεού.

15Σε περίπτωση όμως που ο μη χριστιανός θέλει να χωρίσει, ας χωρίσει. Σε τέτοια θέματα δε δεσμεύεται ο χριστιανός ή η χριστιανή. Ο Θεός μάς έχει καλέσει για να ζούμε ειρηνικά.

16Πού ξέρεις εσύ, γυναίκα; Ίσως σώσεις τον άντρα σου. Ή, πού ξέρεις εσύ, άντρα; Ίσως σώσεις τη γυναίκα σου.

17Πάντως, ο καθένας ας κανονίζει την πορεία του σύμφωνα με το χάρισμα που του έδωσε ο Θεός και σύμφωνα με την κατάσταση στην οποία ήταν όταν τον κάλεσε ο Κύριος. Αυτή την εντολή δίνω σε όλες τις εκκλησίες.

18Αν κάποιος ήταν περιτμημένος όταν δέχτηκε την κλήση του Θεού, δε χρειάζεται να εγχειριστεί για να καλύψει την περιτομή του. Αν κάποιος ήταν απερίτμητος όταν δέχτηκε την κλήση του Θεού, δε χρειάζεται να περιτμηθεί.

19Ούτε το να κάνει κανείς περιτομή ούτε το να μην κάνει έχει καμιά σημασία, αλλά η τήρηση των εντολών του Θεού.

20Ας μένει ο καθένας στην κατάσταση που ήταν, όταν δέχτηκε την κλήση του Θεού.

21Ήσουν δούλος όταν σε κάλεσε; Μη νοιάζεσαι γι’ αυτό. Κι αν ακόμα έχεις τη δυνατότητα να γίνεις ελεύθερος, προτίμησε μάλλον αυτό που είσαι.

22Γιατί, όποιος δέχτηκε την κλήση του Κυρίου όντας δούλος, απελευθερώθηκε από τον Κύριο· παρόμοια, κι αυτός που

όντας ελεύθερος δέχτηκε την κλήση του Κυρίου, γίνεται δούλος του Χριστού.

[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.

[23]Έχει καταβληθεί το αντίτιμο για την απελευθέρωσή σας. Γι’ αυτό μην υποδουλώνεστε σε ανθρώπους.

[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

[24]Αδερφοί, στη θέση που βρισκόταν ο καθένας όταν δέχτηκε την κλήση, σ’ αυτήν ας μένει ενώπιον του Θεού.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

Άγαμοι και χήρες

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.

[25]Σχετικά με τους αγάμους, δεν έχω ειδική εντολή από τον Κύριο, αλλά εκφράζω τη γνώμη μου, αφού με τη χάρη του Κυρίου είμαι αξιόπιστος.

[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.

[26]Νομίζω, λοιπόν, πως για τους σημερινούς δύσκολους καιρούς είναι καλό τούτο, δηλαδή να μην αλλάζει ο άνθρωπος την κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.

[27]Είσαι παντρεμένος; Μη ζητάς διάλυση του γάμου. Είσαι ελεύθερος από γυναίκα; Μην αναζητάς σύζυγο.

[28] Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.

[28]Αλλά κι αν παντρευτείς, δεν αμάρτησες. Κι αν η παρθένος παντρευτεί, δεν αμάρτησε. Αλλά όσοι παντρεύονται μπαίνουν σε βάσανα, κι εγώ θέλω να σας γλιτώσω απ’ αυτά.

[29] Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;

[29]Τούτο σας λέω, αδερφοί μου: Ο καιρός που απομένει είναι πολύ λίγος, έτσι ώστε όσοι έχουν σύζυγο ας ζουν σαν να μην έχουν,

[30] mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;

[30]όσοι περνούν θλίψεις σαν να μη θλίβονται, όσοι δοκιμάζουν χαρές σαν να μη χαίρονται, όσοι αγοράζουν σαν να μην κατέχουν τα αγορασμένα,

[31] e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.

[31]κι όσοι ασχολούνται με τα αγαθά αυτού του κόσμου, σαν να μην ασχολούνται καθόλου μ' αυτά· γιατί η σημερινή μορφή αυτού εδώ του κόσμου δε θα διαρκέσει πολύ.

[32] O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;

[32]Κι εγώ θέλω να είστε ελεύθεροι από φροντίδες. Ο άγαμος φροντίζει μόνο ό, τι αφορά το έργο του Κυρίου, πώς θα αρέσει στον Κύριο·

[33] mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,

[33]ενώ αυτός που έχει παντρευτεί φροντίζει για τα πράγματα του κόσμου, πώς θα ευχαριστήσει τη γυναίκα του.

[34] e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem, cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

[34]Διαφέρουν στις φροντίδες τους η παντρεμένη από την ανύπαντρη γυναίκα. Η ανύπαντρη νοιάζεται μόνο για ό, τι αφορά τον Κύριο, να του είναι αφιερωμένη ολοκληρωτικά, και με το σώμα και με το πνεύμα· ενώ η παντρεμένη νοιάζεται για κοσμικά πράγματα, πώς θα ευχαριστήσει τον άντρα της.

[35] Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-vos, mas somente para o que é decoroso e vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

[35]Αυτά τα λέω για το δικό σας συμφέρον, όχι για να σας βάλω θηλιά στο λαιμό, αλλά για να κατευθύνετε τη ζωή σας χωρίς περισπασμούς προς εκείνο που ταιριάζει και είναι αρεστό στον Κύριο.

[36] Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

[36]Αν όμως κάποιος καταλάβει ότι θα συμπεριφερθεί άσχημα προς την παρθένο που ζει μαζί του, και έτσι σίγουρα θα συμβεί, αν έχει έντονες ορμές, ας κάνει ό, τι επιθυμεί, δεν αμαρτάνει· ας παντρευτούν.

[37] Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto

[37]Αντίθετα, αυτός που η καρδιά του είναι αμετακίνητη, και νιώθει πως δεν έχει ανάγκη, αλλά είναι ικανός να εξουσιάζει τις επιθυμίες του, και έχει πάρει από

bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

βαθιά μέσα του την απόφαση να τηρήσει άθικτη την παρθένο που ζει μαζί του, κάνει καλά.

38 E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

38Έτσι, και αυτός που προχωρεί σε γάμο κάνει καλά, και αυτός που δεν προχωρεί κάνει ακόμα καλύτερα.

39 A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

39Σύμφωνα με το νόμο, μια γυναίκα είναι δεμένη με τον άντρα της ενόσω αυτός ζει· αν ο άντρας πεθάνει, είναι ελεύθερη να παντρευτεί όποιον θέλει, μόνο σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

40 Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

40Πάντως ευτυχέστερη είναι αν μείνει έτσι, κατά τη γνώμη μου βέβαια· νομίζω, όμως, πως έχω κι εγώ Πνεύμα Θεού.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

1 No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

2 Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

3 Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

4 No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 8

Σχέση γνώσης και αγάπης: ο αδερφός μας είναι το κριτήριο

1Σχετικά με τα κρέατα των ειδωλολατρικών θυσιών, είναι αλήθεια πως «όλοι έχουμε τη σωστή γνώση», όπως λέτε.

2Αλλά αυτή η γνώση φουσκώνει τον άνθρωπο με υπεροψία απέναντι στους άλλους, ενώ η αγάπη οικοδομεί. Όταν κάποιος επικαλείται τη γνώση του, νομίζοντας πως αυτός ξέρει σωστά κάτι, δείχνει πως αυτό δεν το ’μαθε ακόμα τόσο καλά όσο πρέπει·

3όταν όμως κάποιος αγαπάει το Θεό, αυτόν ο Θεός τον έχει γνωρίσει και αυτός έχει τη σωστή γνώση.

4Σχετικά, λοιπόν, με το ζήτημα αν πρέπει να τρώμε ειδωλόθυτα, ξέρουμε ότι τα είδωλα δεν αντιπροσωπεύουν τίποτα

μέσα στον κόσμο, κι ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός παρά μόνο ένας.

[5] Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

[5]Γιατί κι αν πράγματι υπάρχουν δυνάμεις, είτε στον ουρανό είτε πάνω στη γη, που ονομάζονται από άλλους θεοί –και πραγματικά οι θεοί αυτοί είναι πολλοί και οι κύριοι είναι πολλοί–

[6] todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

[6]για μας όμως δεν υπάρχει παρά ένας Θεός, ο Πατέρας, που είναι ο δημιουργός των πάντων και ο σκοπός της υπάρξεώς μας· και ένας Κύριος, ο Ιησούς Χριστός, μέσω του οποίου δημιουργήθηκαν τα πάντα και δόθηκε σ' εμάς η νέα ζωή.

[7] Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

[7]Ωστόσο δεν έχουν όλοι τη σωστή γνώση· μερικοί μάλιστα, που δεν έχουν ακόμα αποβάλει τη συνήθεια της ειδωλολατρίας, τρώνε τα ειδωλόθυτα σαν να ήταν κάτι ιερό, και η συνείδησή τους που είναι αδύνατη, τους κάνει να νιώθουν μολυσμένοι.

[8] Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

[8]Σωστά, δεν είναι οι τροφές που θα καθορίσουν τη θέση μας απέναντι στο Θεό· ούτε αν δε φάμε κάποια απ' αυτές χάνουμε κάτι ούτε αν φάμε αποκτάμε κάτι παραπάνω.

[9] Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

[9]Προσέξτε όμως, μήπως το ελεύθερο αυτό δικαίωμά σας γίνει αιτία να σκοντάψουν και να πέσουν εκείνοι που η πίστη τους είναι αδύνατη.

[10] Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

[10]Πράγματι, αν κάποιος, απ' αυτούς δει εσένα, που έχεις τη «γνώση», να κάθεσαι στο τραπέζι ενός ειδωλολατρικού ναού, η συνείδησή του, αφού αυτός είναι αδύνατος, δε θα παρασυρθεί από το

παράδειγμά σου και δε θα παρακινηθεί να τρώει τα ειδωλόθυτα;

[11] E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

[11]Έτσι, η δική σου «γνώση» θα προκαλέσει το χαμό αυτού του αδύνατου, του αδερφού μας, για τον οποίον ο Χριστός έδωσε τη ζωή του.

[12] E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

[12]Αμαρτάνοντας όμως μ' αυτό τον τρόπο απέναντι στους αδερφούς και πληγώνοντας τη συνείδησή τους που είναι αδύνατη, αμαρτάνετε απέναντι στον ίδιο το Χριστό.

[13] E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

[13]Γι' αυτό, αν κάποια τροφή μπορεί να γίνεται αιτία να σκοντάφτει και να πέφτει ο αδερφός μου, εγώ δεν θα βάλω ποτέ κρέας στο στόμα μου, για να μη γίνω αιτία να πέσει ο αδερφός μου.

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

[1] Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR? Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

[2] Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

[3] A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

[4] não temos nós o direito de comer e beber?

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 9

Η ελευθερία του Παύλου: παραίτηση από δικαιώματα

[1]Πάρτε παράδειγμα εμένα. Δεν είμαι απόστολος; δεν είμαι ελεύθερος; δεν είδα αναστημένο τον Ιησού, τον Κύριό μας; δεν είστε εσείς ο καρπός του κόπου μου στην υπηρεσία του Κυρίου;

[2]Κι αν ακόμα άλλοι αρνούνται να με αναγνωρίσουν ως απόστολο, για σας οπωσδήποτε είμαι· γιατί η ίδια η ύπαρξη της εκκλησίας σας είναι η απόδειξη πως είμαι απόστολος.

[3]Να πώς απολογούμαι σ' αυτούς που αμφισβητούν και συζητούν την αυθεντία μου ως αποστόλου:

[4]Δεν έχω τάχα δικαίωμα να συντηρούμαι με δαπάνη της εκκλησίας που υπηρετώ;

[5] E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

[5]Μήπως δεν έχω δικαίωμα να έχω μαζί στα ταξίδια μου αδερφή χριστιανή ως σύζυγο, όπως κάνουν και οι άλλοι απόστολοι και τα αδέρφια του Κυρίου και ο Κηφάς;

[6] Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

[6]Ή μήπως είμαστε οι μόνοι, εγώ κι ο Βαρνάβας, που δεν έχουμε δικαίωμα συντηρήσεως, αλλά πρέπει να ζούμε με την εργασία μας;

[7] Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?

[7]Ποιος πάει ποτέ στρατιώτης στον πόλεμο με δικά του έξοδα; ποιος φυτεύει αμπέλι και δεν τρώει από τον καρπό του; ή ποιος βόσκει πρόβατα και δεν τρώει από το γάλα του κοπαδιού;

[8] Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

[8]Μήπως αυτά που λέω είναι σύμφωνα μόνο με την ανθρώπινη καθημερινή πείρα; Κι ο νόμος δε λέει τα ίδια;

[9] Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

[9]Πράγματι, στο Μωσαϊκό νόμο είναι γραμμένο: Μη βάλεις φίμωτρο στο βόδι που αλωνίζει. Μήπως για τα βόδια νοιάζεται ο Θεός;

[10] Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.

[10]Μήπως αυτά που λέει αναφέρονται πραγματικά σ' εμάς; Ασφαλώς αυτά γράφτηκαν για μας. Αυτός που οργώνει κι αυτός που αλωνίζει πρέπει να κάνουν τη δουλειά τους με την ελπίδα της συμμετοχής στη συγκομιδή.

[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?

[11]Εμείς σπείραμε ανάμεσά σας πνευματικό σπόρο· σας φαίνεται πάρα πολύ αν θερίσουμε από σας τα υλικά, που είναι αναγκαία για τη συντήρησή μας;

[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito; antes, suportamos tudo, para não criarmos

[12]Αν άλλοι κάνουν χρήση αυτού του δικαιώματος απέναντί σας, δε θα ταίριαζε να το κάνουμε περισσότερο εμείς; Εμείς όμως δεν κάναμε χρήση του δικαιώματος

qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.

αυτού, αλλά υπομένουμε κάθε στέρηση, για να μη δημιουργήσουμε κανένα εμπόδιο στη διάδοση του ευαγγελίου του Χριστού.

13 Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?

13Δεν ξέρετε ότι αυτοί που ιερουργούν στους ναούς, ζουν από τα έσοδα του ναού, και ότι αυτοί που προσφέρουν τις θυσίες παίρνουν το μερίδιό τους από τις θυσίες αυτές;

14 Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;

14Παρόμοια και ο Κύριος καθόρισε γι' αυτούς που κηρύττουν το ευαγγέλιο, να ζουν από το κήρυγμα του ευαγγελίου.

15 eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

15Εγώ όμως δεν έκανα χρήση κανενός από αυτά τα δικαιώματα· ούτε και γράφω αυτά τα λόγια για να γίνει το ίδιο και σ' εμένα. Γιατί θα προτιμούσα να πεθάνω, παρά να αποδείξει κάποιος ότι το καύχημά μου είναι κούφια λόγια.

16 Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

16Αν κηρύττω το ευαγγέλιο, αυτό δεν αποτελεί για μένα αιτία για καύχηση, αλλά μου επιβάλλεται ως ανάγκη. Αλίμονό μου αν δεν κηρύττω το ευαγγέλιο!

17 Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

17Αν έκανα αυτό το έργο με δική μου πρωτοβουλία, θα έπαιρνα μισθό· αφού όμως δεν το κάνω με δική μου πρωτοβουλία, πρόκειται για κάτι που μου ανέθεσε ο Θεός.

18 Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

18Ποια λοιπόν είναι η αμοιβή μου; Να κηρύττω το ευαγγέλιο δωρεάν, χωρίς να κάνω χρήση του δικαιώματός μου να συντηρούμαι από το κήρυγμα του ευαγγελίου.

19 Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

19Είμαι ελεύθερος, χωρίς εξάρτηση από κανέναν· κι όμως έκανα τον εαυτό μου

σκλάβο όλων για να κερδίσω όσο το δυνατό πιο πολλούς.

[20] Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu mesmo assim vivesse, para ganhar os que vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.

[20]Ανάμεσα στους Ιουδαίους συμπεριφέρθηκα σαν Ιουδαίος για να τους κερδίσω για το Χριστό· κι ενώ εγώ ο ίδιος δεν είμαι πια κάτω από την εξουσία του νόμου, ανάμεσα σ' αυτούς που είναι συμπεριφέρθηκα σαν να ήμουν και εγώ, για να τους κερδίσω για το Χριστό.

[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.

[21]Παρόμοια, όταν βρισκόμουν μ' αυτούς που αγνοούν το Μωσαϊκό νόμο, για να τους κερδίσω ζούσα κι εγώ σαν ξένος προς το νόμο, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν υπακούω στο νόμο του Θεού, αφού είμαι δεμένος με το νόμο του Χριστού.

[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.

[22]Με όσους έχουν αδύνατη πίστη, έγινα το ίδιο, για να κερδίσω τους αδύνατους στην πίστη. Για τους πάντες, έγινα τα πάντα, έτσι ώστε με κάθε τρόπο να σώσω μερικούς.

[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.

[23]Όλα αυτά τα κάνω για το ευαγγέλιο, ώστε να μπορέσω και εγώ να συμμετάσχω στα αγαθά του.

[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

[24]Δεν ξέρετε ότι οι δρομείς στο στάδιο τρέχουν όλοι, ένας όμως παίρνει το βραβείο; Τρέχετε, λοιπόν, κι εσείς έτσι ώστε να κατακτήσετε το βραβείο.

[25] Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

[25]Οι αθλητές που ετοιμάζονται για τον αγώνα, υποβάλλονται σε κάθε είδους αποχή· για να λάβουν, εκείνοι ένα στεφάνι που μαραίνεται, εμείς όμως ένα αμάραντο.

[26] Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.

[26]Εγώ, λοιπόν, έτσι τρέχω, με τα μάτια στυλωμένα στο τέρμα· έτσι πυγμαχώ, όχι σαν κάποιον που δίνει γροθιές στον αέρα.

[27] Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

[1] Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

[2] tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

[3] Todos eles comeram de um só manjar espiritual

[4] e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.

[5] Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.

[6] Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.

[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[27]Αλλά με σκληρές ασκήσεις ταλαιπωρώ το σώμα μου και το υποδουλώνω, από φόβο μήπως, ενώ θα έχω κηρύξει στους άλλους, εγώ ο ίδιος κριθώ ακατάλληλος.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 10

Προειδοποίηση για αποφυγή υποτροπής στην ειδωλολατρία

[1]Δε θέλω, αδερφοί, να σας διαφεύγει τι συνέβη στους προπάτορές μας, που ακολουθούσαν το Μωυσή. Όλοι ήταν κάτω από την προστασία της νεφέλης και όλοι πέρασαν με ασφάλεια τη θάλασσα.

[2]Όλοι, μ’ εμπιστοσύνη στο Μωυσή, πήραν το βάπτισμα της νεφέλης και της θάλασσας.

[3]Όλοι τους έφαγαν την ίδια θεόσταλτη τροφή,

[4]και όλοι τους ήπιαν το ίδιο θεόσταλτο ποτό· γιατί έπιναν νερό από το θεϊκό βράχο που τους ακολουθούσε, κι αυτός ο βράχος ήταν ο ίδιος ο Χριστός.

[5]Παρ’ όλα αυτά, οι πιο πολλοί απ’ αυτούς δεν αποδείχτηκαν ευάρεστοι στο Θεό και πέθαναν στην έρημο.

[6]Λοιπόν, αυτά τα περιστατικά έγιναν για παραδειγματισμό μας, προειδοποίηση για να μην επιθυμούμε πράγματα κακά, όπως επιθύμησαν εκείνοι·

[7]ούτε να λατρεύετε τα είδωλα, όπως μερικοί απ’ αυτούς. Καθώς λέει η Γραφή γι’ αυτούς: Ο λαός κάθισε κάτω για φαγητό και για ποτό, κι ύστερα σηκώθηκαν για τον ειδωλολατρικό χορό.

[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.	[8]Ούτε να παραδίνουμε τον εαυτό μας στην πορνεία, όπως έκαναν μερικοί απ' αυτούς, κι έπεσαν νεκροί είκοσι τρεις χιλιάδες σε μια μέρα.
[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.	[9]Ούτε να προσπαθούμε να δοκιμάσουμε αν θα μας προστατέψει ο Χριστός, όπως έκαναν μερικοί απ' αυτούς, και θανατώθηκαν από τα φίδια που τους δάγκωσαν.
[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.	[10]Ούτε στις ταλαιπωρίες να γογγύζετε, όπως γόγγυζαν μερικοί απ' αυτούς, και θανατώθηκαν από τον εξολοθρευτή άγγελο.
[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.	[11]Όλα αυτά τα κακά συνέβαιναν σ' εκείνους ως προεικονίσεις, και γράφτηκαν για να νουθετήσουν εμάς, που ζούμε σε μια εποχή κατά την οποία φτάνουν στο τέλος τους οι αιώνες και οι γενεές.
[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.	[12]Επομένως, όποιος νομίζει ότι στέκεται καλά στα πόδια του, καλύτερα ας προσέχει να μην πέσει.
[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.	[13]Οι πειρασμοί που αντιμετωπίσατε ως τώρα δεν ήταν παρά στα ανθρώπινα μέτρα σας. Κι ο Θεός, που κρατάει τις υποσχέσεις του, δε θα επιτρέψει σε κανέναν πειρασμό να ξεπεράσει τις δυνάμεις σας· αλλά, όταν έρθει ο πειρασμός, θα δώσει μαζί και τη διέξοδο, ώστε να μπορέσετε να τον αντέξετε.
O cristão deve fugir da idolatria	
[14] Portanto, meus amados, fugi da idolatria.	[14]Γι' αυτούς τους λόγους, αγαπητοί μου, φεύγετε μακριά από τη λατρεία των ειδώλων.
[15] Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.	[15]Απευθύνομαι σε λογικούς ανθρώπους· κρίνετε μόνοι σας αυτό που σας λέω.

[16] Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

[16]Όταν πίνουμε το ποτήριο της ευχαριστίας, με το οποίο ευχαριστούμε το Θεό, δεν κοινωνούμε με το αίμα του Χριστού; Κι όταν κόβουμε και μοιράζουμε τον άρτο, τρώγοντάς τον δεν κοινωνούμε με το σώμα του Χριστού;

[17] Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.

[17]Όπως ο άρτος είναι ένας, έτσι κι εμείς αποτελούμε ένα σώμα, αν και είμαστε πολλοί, γιατί όλοι τρώμε από τον ίδιο άρτο.

[18] Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?

[18]Προσέξτε ποια είναι η θρησκευτική πράξη στους Ισραηλίτες: Όσοι τρώνε αυτά που προσφέρονται στις θυσίες δεν έρχονται σε κοινωνία με το Θεό του θυσιαστηρίου;

[19] Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?

[19]Τι θέλω να πω μ' αυτό; Ότι το κρέας που προσφέρθηκε στα είδωλα αντιπροσωπεύει κάτι; ή ότι ένα είδωλο έχει κάποια οντότητα; Όχι!

[20] Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.

[20]Αλλά θέλω να πω πως ό, τι θυσιάζουν οι εθνικοί στα ιερά, τα προσφέρουν στα δαιμόνια και όχι στον αληθινό Θεό· και φυσικά δεν επιθυμώ για σας να έρχεστε σε κοινωνία με τα πονηρά πνεύματα.

[21] Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.

[21]Δεν μπορείτε να πίνετε και από το ποτήριο του Κυρίου και από το ποτήριο των πονηρών πνευμάτων· δεν μπορείτε να παίρνετε μέρος στο τραπέζι του Κυρίου και στο τραπέζι των πονηρών πνευμάτων.

[22] Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

[22]Μήπως, όπως λέει η Γραφή, θέλουμε να προκαλέσουμε τη ζηλοτυπία του Κυρίου; Νομίζουμε πως είμαστε πιο δυνατοί απ' αυτόν;

Os limites da liberdade cristã

Η ειδωλολατρική κοινωνία και η ελευθερία του χριστιανού

[23] Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.

[23]«Όλα επιτρέπονται», λένε μερικοί. Ναι, αλλά όλα δε συντελούν στο καλύτερο. «Όλα επιτρέπονται», δεν οικοδομούν όμως όλα.

[24] Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.

[24]Δεν πρέπει κανείς να επιδιώκει ό, τι βολεύει τον ίδιο, αλλά ό, τι βοηθάει τον άλλο.

[25] Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;

[25]Τρώτε ό, τι πουλιέται στην αγορά των κρεάτων, χωρίς να ρωτάτε για την προέλευσή τους, ώστε να μη δημιουργείτε πρόβλημα συνειδήσεως·

[26] porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.

[26]γιατί, σύμφωνα με τη Γραφή, στον Κύριο ανήκει η γη και καθετί πάνω σ' αυτήν.

[27] Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.

[27]Όταν κάποιος μη χριστιανός σάς καλεί σε γεύμα και θέλετε να πάτε, ό, τι σας παραθέτουν στο γεύμα να το τρώτε χωρίς να εξετάζετε και να δημιουργείτε πρόβλημα συνειδήσεως.

[28] Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;

[28]Αν όμως κάποιος στο τραπέζι σάς πει: «Αυτό το κρέας προέρχεται από θυσία στα είδωλα», μην το τρώτε, για χάρη εκείνου που σας έδωσε την πληροφορία και για χάρη της συνειδήσεως· αν και στον Κύριο ανήκει η γη και καθετί πάνω σ' αυτήν.

[29] consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?

[29]Κι όταν μιλάω για συνείδηση, δεν εννοώ τη δική σου αλλά τη συνείδηση του άλλου. «Αλλά γιατί», θα ρωτήσει κάποιος, «η δική μου ελευθερία συμπεριφοράς πρέπει να ρυθμίζεται ανάλογα με τη συνείδηση του άλλου;

[30] Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?

[30]Αν εγώ με τη χάρη του Θεού μπορώ να τρώω ό, τι θέλω, γιατί με κακολογούν σαν αμαρτωλό, αφού γι' αυτό που τρώω ευχαριστώ το Θεό; »

[31] Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.

[32] Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,

[33] assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

1 Coríntios 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.

[4] Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

[5] Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

[6] Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

[31]Βέβαια, είτε τρώτε είτε πίνετε είτε ο,τιδήποτε άλλο πράττετε, πρέπει όλα να τα κάνετε για τη δόξα του Θεού.

[32]Αλλά, να ζείτε έτσι που να μη σκανδαλίζονται από τη διαγωγή σας ούτε οι Ιουδαίοι ούτε οι εθνικοί ούτε η εκκλησία του Θεού.

[33]Κάνετε όπως κι εγώ: Προσπαθώ να δημιουργώ επικοινωνία με όλους σε όλα τα πράγματα, επιδιώκοντας αυτό που συμφέρει όχι εμένα αλλά τους πολλούς, ώστε τελικά να σωθούν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 11

[1]Μιμηθείτε εμένα, όπως κι εγώ μιμούμαι το Χριστό.

Οι γυναίκες στη λατρεία

[2]Είστε αξιέπαινοι, αδερφοί, γιατί σε όλα με θυμάστε και διατηρείτε πιστά τις παραδόσεις όπως σας τις παρέδωσα.

[3]Θέλω όμως επίσης να ξέρετε ότι η κεφαλή του κάθε άντρα είναι ο Χριστός, κεφαλή της γυναίκας είναι ο άντρας και κεφαλή του Χριστού είναι ο Θεός.

[4]Οι άντρες, όταν προσεύχονται ή προφητεύουν με κάλυμμα στο κεφάλι, ντροπιάζουν το Χριστό.

[5]Και κάθε γυναίκα που προσεύχεται ή προφητεύει χωρίς κάλυμμα στο κεφάλι, ντροπιάζει τον άντρα της, γιατί δε διαφέρει σε τίποτα από τη γυναίκα που έχει το κεφάλι της ξυρισμένο.

[6]Αν μια γυναίκα δεν βάζει κάλυμμα στο κεφάλι της, τότε ας κουρευτεί κιόλας. Εφόσον όμως το κούρεμα ή το ξύρισμα της

κεφαλής είναι ντροπή για τη γυναίκα, τότε ας φοράει κάλυμμα στο κεφάλι της.

[7] Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

[7]Ο άντρας δεν είναι υποχρεωμένος να σκεπάζει το κεφάλι του, γιατί είναι εικόνα και δόξα του Θεού, ενώ η γυναίκα είναι δόξα του άντρα.

[8] Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

[8]Δε δημιουργήθηκε ο άντρας από τη γυναίκα, αλλά η γυναίκα από τον άντρα.

[9] Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

[9]Ούτε πλάστηκε ο άντρας για χάρη της γυναίκας, αλλά η γυναίκα για χάρη του άντρα.

[10] Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

[10]Γι’ αυτό, εξαιτίας των αγγέλων, η γυναίκα πρέπει να έχει στο κεφάλι της ένα σύμβολο της εξουσίας του άντρα της.

[11] No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

[11]Μέσα στην οικονομία του Κυρίου όμως, ούτε ο άντρας νοείται ανεξάρτητα από τη γυναίκα ούτε η γυναίκα ανεξάρτητα από τον άντρα.

[12] Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

[12]Γιατί όπως η πρώτη γυναίκα έγινε από τον πρώτο άντρα, έτσι κι ο άντρας γεννιέται από τη γυναίκα, και τα πάντα προέρχονται από το Θεό που τα δημιούργησε.

[13] Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

[13]Κρίνετε και μόνοι σας: ταιριάζει στη γυναίκα να προσεύχεται στο Θεό με ακάλυπτο κεφάλι;

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[14]Η ίδια η φύση μάς διδάσκει πως είναι ντροπή για τον άντρα να έχει μακριά μαλλιά,

[15] E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

[15]ενώ για τη γυναίκα είναι τιμή τα μακριά μαλλιά. Γιατί τα μαλλιά τής έχουν δοθεί αντί για κάλυμμα.

[16] Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

[16]Σε περίπτωση όμως που κάποιοι από αντιδικία νομίζουν σωστό κάτι άλλο, ας

μάθουν πως ούτε εγώ ούτε οι εκκλησίες του Θεού ξέρουν άλλη τάξη στη λατρεία.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

[17] Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

[18] Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

[19] Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

[20] Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

[21] Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

[22] Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

[23] Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

Το Δείπνο του Κυρίου

(Μτ 26,26-29· Μκ 14,22-25· Λκ 22,14-20)

[17]Σχετικά με το θέμα στο οποίο αφορούν οι παρακάτω παραγγελίες μου, δεν μπορώ να σας επαινέσω. Οι συνάξεις σας γίνονται πιο πολύ για ζημιά σας παρά για το καλό σας.

[18]Πρώτα πρώτα, έμαθα πως όταν έχετε σύναξη παρουσιάζονται ανάμεσά σας διαιρέσεις. Και μερικά από αυτά που άκουσα τα πιστεύω.

[19]Βέβαια, είναι ανάγκη να παρουσιάζονται και διαιρέσεις μεταξύ σας, για να φαίνονται ανάμεσά σας αυτοί που πιστεύουν ειλικρινά.

[20]Ακούω, λοιπόν, πως όταν συναθροίζεστε δεν τελείτε σωστά το δείπνο του Κυρίου.

[21]Γιατί, ο καθένας βιάζεται να φάει το δείπνο που έχει φέρει μαζί του, και έτσι άλλοι μένουν νηστικοί ενώ άλλοι μεθάνε.

[22]Δεν έχετε τα σπίτια σας για να τρώτε εκεί και να πίνετε; Ή καταφρονείτε την εκκλησία του Θεού, και κάνετε να νιώθουν ντροπή αυτοί που δεν έχουν τι να φάνε; Τι να σας πω; να σας επαινέσω γι' αυτό; όχι, δε σας επαινώ.

[23]Εγώ αυτό παρέλαβα από τον ίδιο τον Κύριο, κι αυτό σας παρέδωσα: Ο Κύριος Ιησούς, τη νύχτα που ήταν να παραδοθεί στους σταυρωτές του, πήρε ψωμί, και, αφού έκανε ευχαριστήρια προσευχή, το τεμάχισε και είπε:

[24] e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

[24]«Λάβετε και φάγετε· αυτό είναι το σώμα μου, που τεμαχίζεται για χάρη σας. Αυτό να κάνετε στην ανάμνησή μου».

[25] Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

[25]Παρόμοια, όταν τέλειωσε το δείπνο, πήρε το ποτήρι και είπε: «Αυτό το ποτήριο είναι η νέα διαθήκη που επικυρώνεται με το αίμα μου. Όποτε πίνετε απ' αυτό το ποτήριο, να το κάνετε στην ανάμνησή μου».

[26] Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

[26]Γιατί ωσότου να έρθει ο Κύριος, πάντοτε, όποτε τρώτε αυτό το ψωμί και πίνετε αυτό το ποτήριο, διακηρύττετε το θάνατο του Κυρίου.

[27] Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

[27]Όποιος, λοιπόν, τρώει τον άρτο και πίνει το ποτήριο του Κυρίου με τρόπο ανάξιο, γίνεται ένοχος αμαρτήματος απέναντι στο σώμα και στο αίμα του Κυρίου.

[28] Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

[28]Γι' αυτό πρέπει να εξετάζει κανείς προσεκτικά τον εαυτό του, και τότε να τρώει από τον άρτο και να πίνει από το ποτήριο.

[29] pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

[29]Γιατί όποιος τρώει τον άρτο και πίνει τον οίνο με τρόπο ανάξιο, χωρίς να αναγνωρίζει σ' αυτά το σώμα του Κυρίου, αυτό που τρώει κι αυτό που πίνει φέρνουν πάνω του καταδίκη.

[30] Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

[30]Έτσι εξηγείται γιατί έχετε ανάμεσά σας πολλούς ελαφρά και βαριά αρρώστους, καθώς και αρκετούς θανάτους.

[31] Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

[31]Αν αρχίζαμε με την εξέταση του εαυτού μας, δε θα επισύραμε την τιμωρία του Θεού.

[32] Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

[32]Αλλά, όταν ο Κύριος μας τιμωρεί, μας διαπαιδαγωγεί, έτσι ώστε να μην

υποστούμε την τελική καταδίκη μαζί με τον κόσμο.

[33] Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

[33]Λοιπόν, αδερφοί μου, όταν συναθροίζεστε για το δείπνο του Κυρίου, να περιμένετε ο ένας τον άλλο.

[34] Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo. Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

[34]Αν κάποιος είναι πεινασμένος, ας τρώει στο σπίτι του, έτσι ώστε η σύναξη να μην επισύρει την τιμωρία του Θεού. Ό, τι άλλο μένει, θα το ρυθμίσω όταν σας επισκεφθώ.

1 Coríntios 12

Acerca de dons espirituais

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 12

Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος

[1] A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

[1]Έρχομαι τώρα στα χαρίσματα που χορηγεί το Άγιο Πνεύμα. Δε θέλω, αδερφοί μου, να έχετε άγνοια σε τέτοια θέματα.

[2] Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.

[2]Ξέρετε πως, όταν ακόμη ήσασταν ειδωλολάτρες, τα άφωνα είδωλα σας τραβούσαν σαν να σας έσπρωχνε σ' αυτά μια μυστηριώδης δύναμη.

[3] Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado, ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.

[3]Γι' αυτό θέλω να καταλάβετε πως όποιος μιλάει φωτισμένος από το Πνεύμα του Θεού ποτέ δε λέει: «καταραμένος να είναι ο Ιησούς»· και κανείς εξάλλου δεν μπορεί να πει: «ο Ιησούς είναι ο Κύριος», παρά μόνο με τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος.

[4] Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.

[4]Υπάρχουν διάφορα είδη χαρισμάτων, αλλά είναι ένα και το ίδιο Πνεύμα που τα χορηγεί·

[5] E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.

[5]υπάρχουν διάφορα είδη διακονιών, αλλά η ανάθεσή τους προέρχεται από ένα και τον ίδιο Κύριο·

[6] E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.

[6]και υπάρχουν διάφορα είδη δραστηριοτήτων, αλλά είναι ο ίδιος Θεός που τις θέτει σε ενέργεια όλες σε όλους.

[7] A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.

[8] Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;

[9] a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;

[10] a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.

[11] Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

A unidade orgânica da igreja

[12] Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

[13] Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

[14] Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

[7]Στον καθένα δωρίζεται η φανέρωση του Αγίου Πνεύματος για το συμφέρον όλων.

[8]Στον ένα το Πνεύμα δίνει το χάρισμα να μιλάει με θεία σοφία, σ’ έναν άλλο το ίδιο Πνεύμα δίνει το χάρισμα να μιλάει με θεία γνώση.

[9]Σε άλλον το ίδιο Πνεύμα δίνει ξεχωριστή δύναμη πίστεως, σε άλλον το ίδιο αυτό Πνεύμα δίνει τη δύναμη της θεραπείας ασθενειών.

[10]Σε άλλον το Πνεύμα δίνει τη δύναμη να κάνει θαύματα, σ’ έναν άλλο, το δώρο να μεταβιβάζει μηνύματα από το Θεό. Σε άλλον, το δώρο να διακρίνει τα ψεύτικα πνεύματα από το αληθινό Πνεύμα, σε άλλον τη δυνατότητα να λαλεί διάφορα είδη γλωσσών, και σε άλλον την ικανότητα να εξηγεί αυτές τις γλώσσες.

[11]Και όλα αυτά είναι ενέργειες ενός και του αυτού Πνεύματος, που χορηγεί τα χαρίσματα όπως αυτό θέλει στον καθένα χωριστά.

Ένα σώμα με πολλά μέλη

[12]Ο Χριστός μοιάζει με το σώμα, που ενώ είναι ένα, έχει πολλά μέλη· και όλα τα μέλη του ενός σώματος, αν και είναι πολλά, αποτελούν ένα σώμα.

[13]Κι εμείς όλοι, είτε Ιουδαίοι είτε μη Ιουδαίοι, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι, γίναμε με το βάπτισμα δια του ενός Πνεύματος ένα σώμα, και όλοι ποτιστήκαμε από ένα και το αυτό Πνεύμα.

[14]Γιατί, βέβαια, το σώμα δεν αποτελείται από ένα μέλος αλλά από πολλά.

15 Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.

16 Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.

17 Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?

18 Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.

19 Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?

20 O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.

21 Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.

22 Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;

23 e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra; também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.

24 Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,

15Αν έλεγε το πόδι: «Εγώ δεν είμαι χέρι, άρα δεν ανήκω στο σώμα», θα έπαυε μολαταύτα να ανήκει στο σώμα;

16Κι αν έλεγε το αυτί: «Εγώ δεν είμαι μάτι, άρα δεν ανήκω στο σώμα», θα έπαυε μολαταύτα να ανήκει στο σώμα;

17Αν όλο το σώμα δεν ήταν παρά ένα μάτι, πώς θα μπορούσε κανείς ν’ ακούσει; Αν όλο το σώμα δεν ήταν παρά ένα αυτί, πώς θα μπορούσαμε να οσφρανθούμε;

18Ο Θεός όμως τοποθέτησε στο σώμα το καθένα από τα μέλη όπως αυτός θέλησε.

19Αν όλα ήταν ένα μονάχα μέλος, θα υπήρχε πουθενά το σώμα;

20Ενώ τώρα υπάρχουν πολλά μέλη, αλλά ένα μόνο σώμα.

21Και δεν μπορεί να πει το μάτι στο χέρι: «Εγώ δεν έχω την ανάγκη σου», ούτε το κεφάλι στα πόδια: «Δεν σας χρειάζομαι».

22Αντίθετα, τα μέλη του σώματος που φαίνονται να είναι τα πιο αδύναμα, αυτά είναι τα πιο αναγκαία·

23κι εκείνα τα μέλη του σώματος που τα έχουμε σε λιγότερη υπόληψη, αυτά τα περιποιούμαστε περισσότερο· και τα άλλα, που δεν είναι παρουσιάσιμα, τα περιβάλλουμε με περισσή φροντίδα, που δεν τη χρειάζονται τα άλλα, τα παρουσιάσιμα μέλη.

24Ο Θεός συναρμολόγησε το σώμα δίνοντας μεγαλύτερη τιμή στα μέλη εκείνα που υστερούν.

[25] para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.

[25]Έτσι ώστε να μην υπάρχει πόλεμος μέσα στο σώμα, αλλά τα μέλη να φροντίζουν το ένα το άλλο.

[26] De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.

[26]Πραγματικά, όταν υποφέρει ένα μέλος, συμπάσχουν όλα τα υπόλοιπα μέλη· κι όταν τιμάται ένα μέλος, χαίρονται μαζί του όλα τα υπόλοιπα μέλη.

[27] Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.

[27]Εσείς όλοι μαζί αποτελείτε το σώμα του Χριστού, και είστε μέλη του, ο καθένας σας χωριστά.

[28] A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois, dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.

[28]Γι’ αυτό στην εκκλησία ο Θεός τοποθέτησε τον καθένα στην ορισμένη του θέση: πρώτα έρχονται οι απόστολοι, σε δεύτερη θέση οι προφήτες, σε τρίτη οι διδάσκαλοι, και ακολουθούν οι θαυματουργοί, οι θεραπευτές, αυτοί που παραστέκονται στις ανάγκες, οι διαχειριστές, όσοι λαλούν διάφορα είδη γλωσσών.

[29] Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?

[29]Δεν είναι όλοι απόστολοι ούτε όλοι προφήτες ούτε όλοι διδάσκαλοι. Δεν είναι όλοι θαυματουργοί

[30] Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?

[30]ούτε όλοι θεραπευτές ούτε όλοι λαλούν γλώσσες κι ούτε όλοι ξέρουν πώς να τις εξηγούν.

[31] Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

O amor é o dom supremo

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

[31]Ο ζήλος σας, μάλιστα, πρέπει να στρέφεται προς τα σημαντικότερα χαρίσματα. Σας δείχνω κι έναν πολύ ανώτερο ακόμα δρόμο:

1 Coríntios 13

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 13

Η αγάπη

[1] Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como

[1]Αν μπορώ να λαλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη για τους άλλους, οι

o bronze que soa ou como o címbalo que retine.

[2] Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.

[3] E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado, se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

[4] O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

[5] não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

[6] não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

[7] tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

[8] O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

[9] porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.

[10] Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.

λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας ή σαν κυμβάλου αλαλαγμός.

[2]Κι αν έχω της προφητείας το χάρισμα κι όλα κατέχω τα μυστήρια κι όλη τη γνώση, κι αν έχω ακόμα όλη την πίστη, έτσι που να μετακινώ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, είμαι ένα τίποτα.

[3]Κι αν ακόμα μοιράσω στους φτωχούς όλα μου τα υπάρχοντα, κι αν παραδώσω στη φωτιά το σώμα μου για να καεί, αλλά δεν έχω αγάπη, σε τίποτα δε μ' ωφελεί.

[4]Εκείνος που αγαπάει έχει μακροθυμία, έχει και καλοσύνη· εκείνος που αγαπάει δε ζηλοφθονεί· εκείνος που αγαπάει δεν κομπάζει ούτε περηφανεύεται·

[5]είναι ευπρεπής, δεν είναι εγωιστής ούτε ευερέθιστος· ξεχνάει το κακό που του έχουν κάνει.

[6]Δε χαίρεται για το στραβό που γίνεται, αλλά μετέχει στη χαρά για το σωστό.

[7]Εκείνος που αγαπάει, όλα τα ανέχεται· σε όλα εμπιστεύεται, για όλα ελπίζει, όλα τα υπομένει.

[8]Ποτέ η αγάπη δε θα πάψει να υπάρχει. Τα θεία μηνύματα των προφητών κάποτε δε θα υπάρχουν πια· η γλωσσολαλία θα πάψει· θα σταματήσει η γνώση των μυστηρίων του Θεού.

[9]Γιατί και η γνώση μας και η προφητεία μας περιορίζονται μονάχα σ' ένα μέρος της αλήθειας.

[10]Όταν όμως το τέλειο που περιμένουμε θα 'ρθεί, τότε το μερικό θα πάψει να υπάρχει.

[11] Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

[11]Μικρό παιδί όταν ήμουν, σαν μικρό παιδί μιλούσα, αισθανόμουν και σκεφτόμουν. Άντρας πια όταν έγινα, κατήργησα τους τρόπους του μικρού παιδιού.

[12] Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face. Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

[12]Αλήθεια, τώρα βλέπουμε τα πράγματα θαμπά, σαν μέσα από μεταλλικό καθρέφτη· τότε όμως πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε το Θεό. Τώρα γνωρίζω μόνο ένα μέρος, τότε όμως θα γνωρίσω με πληρότητα, όπως και ο Θεός μ' έχει γνωρίσει.

[13] Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

[13]Θα μείνουν τελικά για πάντα αυτά τα τρία: η πίστη, η ελπίδα κι η αγάπη. Και απ' αυτά, το πιο σπουδαίο είναι η αγάπη.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

[1] Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 14

Η σωστή εκδήλωση των χαρισμάτων στη λατρεία

[1]Να επιδιώκετε, λοιπόν, την αγάπη, και να επιθυμείτε με ζήλο τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, ιδίως το χάρισμα της προφητείας.

[2] Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.

[2]Γιατί αυτός που λαλεί παράξενες γλώσσες δεν απευθύνεται στους ανθρώπους, αλλά στο Θεό· κανείς δεν τον καταλαβαίνει, αλλά με τη δύναμη του Πνεύματος εκφράζει ακατάληπτες αλήθειες.

[3] Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.

[3]Ενώ αυτός που προφητεύει απευθύνεται στους ανθρώπους με λόγους οικοδομητικούς, προτρεπτικούς και παρηγορητικούς.

[4] O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.

[4]Αυτός που λαλεί γλώσσες οικοδομεί μόνο τον εαυτό του, ενώ αυτός που μεταφέρει

τα θεόσταλτα μηνύματα ενισχύει την πίστη όλης της εκκλησίας.

5 Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é superior ao que fala em outras línguas, salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

5Θα επιθυμούσα όλοι σας να είχατε το χάρισμα της γλωσσολαλίας· περισσότερο όμως θα επιθυμούσα να είχατε το χάρισμα της προφητείας. Αυτός που προφητεύει είναι ανώτερος σε χρησιμότητα από κείνον που γλωσσολαλεί, εκτός αν αυτός ο τελευταίος εξηγεί κιόλας αυτά που λαλεί, ώστε η εκκλησία να ενισχύεται στην πίστη της.

6 Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

6Αν, αδερφοί μου, τώρα σας επισκεφθώ λαλώντας γλώσσες, σε τι θα ωφελήσω; Σε τίποτα, εκτός αν σας μεταδώσω με τα λόγια μου κάποια αποκάλυψη ή κάποια γνώση ή ένα μήνυμα από το Θεό ή κάποια διδασκαλία.

7 É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

7Πάρτε για παράδειγμα τα μουσικά όργανα, όπως μια φλογέρα ή μια άρπα. Αν οι ήχοι τους δεν ξεχωρίζουν ο ένας από τον άλλο, πώς θα καταλάβει κανείς ποια μελωδία παίζει το καθένα;

8 Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?

8Και αν η σάλπιγγα δεν ηχήσει το γνωστό σε όλους προσκλητήριο, ποιος θα ξεσηκωθεί για πόλεμο;

9 Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.

9Παρόμοια κι εσείς, αν δε μιλήσετε με λόγια κατανοητά, πώς θα καταλάβουν οι άλλοι αυτό που λέτε; Θα είναι σαν να μιλάτε στον αέρα.

10 Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.

10Υπάρχουν στον κόσμο τόσες γλώσσες όσα και τα έθνη των ανθρώπων, και δεν υπάρχει έθνος χωρίς τη γλώσσα του·

11 Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.

11όταν όμως δεν ξέρω τη σημασία της γλώσσας, γι' αυτόν που μου μιλάει εγώ είμαι βάρβαρος· το ίδιο κι εκείνος για μένα.

12 Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.

12Έτσι θα συμβεί και μ' εσάς. Αφού δείχνετε μεγάλο ζήλο για τα χαρίσματα του Πνεύματος, πρέπει να επιζητείτε να είστε πιο πλούσιοι σ' εκείνα που οικοδομούν την εκκλησία.

13 Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.

13Γι' αυτό όποιος γλωσσολαλεί ας ζητάει στην προσευχή του και το χάρισμα να εξηγεί στους άλλους αυτά που λαλεί.

14 Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.

14Γιατί, αν προσεύχομαι σε ακατανόητη γλώσσα, προσεύχεται το πνεύμα μου, ο νους μου όμως παραμένει αμέτοχος.

15 Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.

15Τι πρέπει λοιπόν να κάνω; Θα προσευχηθώ με το πνεύμα μου, θα προσευχηθώ όμως και με το νου μου· θα ψάλω με το πνεύμα, θα ψάλω και με το νου.

16 E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;

16Γιατί, πραγματικά, αν ευλογείς το Θεό στη γλώσσα του πνεύματος, πώς θα μπορέσει αυτός που δεν καταλαβαίνει αυτή τη γλώσσα να πει το «αμήν» στην προσευχή της ευχαριστίας που είπες; Αφού δεν καταλαβαίνει τι λες.

17 porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

17Εσύ μπορεί να λες μια ωραία προσευχή ευχαριστίας, ο άλλος όμως δεν κερδίζει τίποτα.

18 Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

18Ευχαριστώ το Θεό γιατί περισσότερο από όλους σας έχω το χάρισμα των γλωσσών.

19 Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para

19Αλλά στην εκκλησία προτιμώ να λέω πέντε λόγια κατανοητά για να καθοδηγήσω και άλλους στην πίστη,

instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

Os dons em face dos visitantes na igreja

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.

[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.

[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.

[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

A necessidade de ordem no culto

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este traz revelação, aquele, outra língua, e

παρά μύρια λόγια που κανείς δε θα τα καταλάβει.

[20]Αδερφοί, μη γίνεστε σαν παιδιά στο μυαλό. Να είστε σαν παιδιά ως προς την κακία, αλλά στο μυαλό να είστε ώριμοι άνθρωποι.

[21]Στις άγιες Γραφές λέει ο Κύριος: Θα μιλήσω σ' αυτό το λαό με ανθρώπους που λαλούν ξένες γλώσσες, και με το στόμα ξένων. Αλλά ούτε κι έτσι θα με ακούσουν.

[22]Η γλωσσολαλία, λοιπόν, είναι ένα σημείο που προορίζεται όχι για τους πιστούς, αλλά για τους απίστους. Ενώ η προφητεία δεν απευθύνεται στους απίστους αλλά στους πιστούς.

[23]Υποθέστε πως συναθροίζεται όλη η εκκλησία και αρχίζουν όλοι να μιλούν γλώσσες. Αν μπουν μέσα στο χώρο της συναθροίσεως άσχετοι ή άπιστοι, δε θα σας περάσουν για τρελούς;

[24]Αντίθετα, αν όλοι έχουν κάποιο μήνυμα του Θεού για την εκκλησία, και μπει στο χώρο της συναθροίσεως ένας άπιστος ή άσχετος, αυτά που θ' ακούσει από όλους θα είναι έλεγχος, εξέταση

[25]και φανέρωση των κρυπτών της καρδιάς του. Τότε θα γονατίσει και θα προσκυνήσει το Θεό διακηρύσσοντας ότι «πραγματικά ο Θεός βρίσκεται ανάμεσά σας».

Όλα να γίνονται με τάξη

[26]Σε ποιο συμπέρασμα λοιπόν καταλήγουμε, αδερφοί; Όταν έχετε λατρευτική σύναξη, ό, τι έχει να πει ο καθένας, είτε ψαλμό είτε διδασκαλία είτε

ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.

αποκάλυψη είτε γλωσσολαλία είτε εξήγηση του νοήματος των γλωσσών, όλα να γίνονται με σκοπό την οικοδομή της εκκλησίας.

[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[27]Στην περίπτωση μάλιστα της γλωσσολαλίας, δεν πρέπει να λαλούν περισσότεροι από δύο ή το πολύ τρεις με τη σειρά, ο ένας μετά τον άλλο, και κάποιος να εξηγεί αυτά που λένε.

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[28]Αν δεν υπάρχει κάποιος με το χάρισμα να εξηγεί, τότε αυτός που λαλεί γλώσσες να σιωπά μέσα στην εκκλησία, και ας μιλάει μόνο μέσα του για τον εαυτό του και για το Θεό.

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[29]Από τους προφήτες να μιλούν δύο ή τρεις· οι άλλοι να κρίνουν όσα ειπώθηκαν.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[30]Αν αποκαλυφθεί ένα μήνυμα σε κάποιον που κάθεται την ώρα που ένας άλλος μιλάει, τότε ο προηγούμενος να σωπάσει.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[31]Μπορείτε όλοι, ο ένας μετά τον άλλο, να δίνετε τα μηνύματα που δέχεστε από το Θεό, ώστε όλοι να μαθαίνουν και όλοι να ενισχύονται.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[32]Γιατί αυτά τα μηνύματα μπορούν οι προφήτες να τα βάλουν σε τάξη.

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

[33]Ο Θεός δεν είναι Θεός ακαταστασίας αλλά ειρήνης.

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

[34]Όπως συνηθίζεται σε όλες τις χριστιανικές εκκλησίες, οι γυναίκες οφείλουν στις συνάξεις να σιωπούν. Δεν τους επιτρέπεται να μιλούν αλλά, καθώς το λέει και ο νόμος, να υποτάσσονται.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio

[35]Αν επιθυμούν να μάθουν κάτι καλύτερα, ας ρωτούν στο σπίτι τους άντρες τους·

marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

36 Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?

37 Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.

38 E, se alguém o ignorar, será ignorado.

39 Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.

40 Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

1 Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;

2 por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.

3 Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,

4 e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.

γιατί δεν είναι ταιριαστό στη γυναίκα να μιλάει μέσα στη σύναξη.

36Ή μήπως ο λόγος του Θεού ξεκίνησε από σας κι έφτασε μόνο σ' εσάς;

37Αν κάποιος θεωρεί τον εαυτό του προφήτη ή κάτοχο πνευματικού χαρίσματος, αυτός πρέπει να καταλαβαίνει καλύτερα πως αυτά που σας γράφω είναι εντολές του Κυρίου.

38Όποιος το αγνοεί αυτό, ας το αγνοεί.

39Λοιπόν, αδερφοί μου, να έχετε ζήλο για το προφητικό χάρισμα, αλλά και τη γλωσσολαλία μην την εμποδίζετε.

40Όλα να γίνονται με ευπρέπεια και τάξη.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 15

Η ανάσταση του Χριστού

1Αδερφοί, σας θυμίζω το χαρμόσυνο μήνυμα που σας έφερα με το κήρυγμά μου. Αυτό το μήνυμα το δεχτήκατε, σ' αυτό παραμείνατε σταθεροί,

2μ' αυτό και σώζεστε, αν βέβαια μένετε προσκολλημένοι σ' αυτό, με το νόημα που σας το κήρυξα· εκτός εάν μάταια πιστέψατε.

3Σας παρέδωσα τη διδασκαλία που είχα κι εγώ παραλάβει και που έχει πρωταρχική σημασία: ότι δηλαδή ο Χριστός πέθανε, σύμφωνα με τις Γραφές, για τις αμαρτίες μας·

4ότι ενταφιάστηκε και ότι, σύμφωνα με τις Γραφές αναστήθηκε την τρίτη ημέρα και

[5] E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.

[6] Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.

[7] Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos

[8] e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.

[9] Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.

[10] Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.

[11] Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.

[12] Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?

[13] E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.

[14] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;

[15] e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra

[5]ότι εμφανίστηκε στον Κηφά, έπειτα στους Δώδεκα.

[6]Έπειτα εμφανίστηκε σε περισσότερους από πεντακόσιους αδερφούς συγχρόνως, από τους οποίους μερικοί πέθαναν, οι περισσότεροι όμως είναι ακόμα στη ζωή.

[7]Έπειτα εμφανίστηκε στον Ιάκωβο, έπειτα σε όλους τους αποστόλους.

[8]Τελευταία από όλους, εμφανίστηκε και σ' εμένα σαν σε έκτρωμα.

[9]Γιατί εγώ πραγματικά είμαι ο τελευταίος ανάμεσα σε όλους τους αποστόλους· εγώ δεν είμαι άξιος ούτε να ονομάζομαι απόστολος, γιατί καταδίωξα την εκκλησία του Θεού.

[10]Με τη χάρη όμως του Θεού έγινα αυτό που έγινα· κι αυτή η χάρη προς εμένα δεν υπήρξε άκαρπη: εργάστηκα περισσότερο απ' όλους τους αποστόλους, όχι βέβαια εγώ, αλλά η χάρη του Θεού που με συνοδεύει.

[11]Είτε εγώ, λοιπόν, είτε εκείνοι, αυτά κηρύττουμε και αυτά πιστέψατε.

Η δική μας ανάσταση

[12]Αν όμως κηρύττουμε ότι ο Χριστός έχει αναστηθεί, πώς μερικοί ανάμεσά σας ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών;

[13]Αν δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών, τότε ούτε ο Χριστός έχει αναστηθεί.

[14]Κι αν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί, τότε το κήρυγμά μας είναι χωρίς νόημα, το ίδιο και η πίστη σας.

[15]Επιπλέον παρουσιαζόμαστε και ψευδομάρτυρες απέναντι στο Θεό, αφού

Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.

[16] Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

[17] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

[18] E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

είπαμε γι' αυτόν ότι ανέστησε το Χριστό ενώ δεν τον ανέστησε, αν βέβαια δεχτεί κανείς πως οι νεκροί δεν ανασταίνονται.

[16]Γιατί αν οι νεκροί δεν ανασταίνονται, τότε ούτε ο Χριστός έχει αναστηθεί.

[17]Κι αν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί, η πίστη σας είναι χωρίς περιεχόμενο· ζείτε ακόμα μέσα στις αμαρτίες σας.

[18]Πρέπει επίσης να συμπεράνει κανείς ότι και οι χριστιανοί που πέθαναν έχουν χαθεί.

[19]Αν η χριστιανική ελπίδα μας περιορίζεται μόνο σ' αυτήν τη ζωή, τότε είμαστε οι πιο αξιοθρήνητοι απ' όλους τους ανθρώπους.

[20]Η αλήθεια όμως είναι πως ο Χριστός έχει αναστηθεί, κάνοντας την αρχή για την ανάσταση όλων των νεκρών.

[21]Γιατί, όπως ο θάνατος ήρθε στον κόσμο από έναν άνθρωπο, έτσι από έναν άνθρωπο ήρθε και η ανάσταση των νεκρών.

[22]Όπως πεθαίνουν όλοι εξαιτίας της συγγένειας με τον Αδάμ, έτσι, χάρη στη συγγένεια με το Χριστό, όλοι θα ξαναπάρουν ζωή.

[23]Ο καθένας με τη σειρά του: πρώτος αναστήθηκε ο Χριστός, έπειτα θ' αναστηθούν όσοι είναι δικοί του, την ημέρα της παρουσίας του.

[24]Ύστερα θα έρθει το τέλος, όταν ο Χριστός, έχοντας καταργήσει κάθε αρχή και κάθε εξουσία και δύναμη, θα παραδώσει τη βασιλεία στο Θεό και Πατέρα.

25 Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

25Γιατί ο ίδιος ο Χριστός πρέπει να βασιλεύει ωσότου ο Θεός υποτάξει σ’ αυτόν όλους τους εχθρούς.

26 O último inimigo a ser destruído é a morte.

26Ο τελευταίος εχθρός που θα συντριφθεί είναι ο θάνατος.

27 Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

27Γιατί η Γραφή διακηρύττει: Ο Θεός υπέταξε τα πάντα σ’ αυτόν. Όταν όμως λέει ότι έχουν υποταχθεί σ’ αυτόν τα πάντα, είναι φανερό ότι σ’ αυτό το «πάντα» δεν περιλαμβάνεται και ο Θεός, που υπέταξε τα πάντα στο Χριστό.

28 Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

28Όταν, λοιπόν, θα υποταχθούν σ’ αυτόν τα πάντα, τότε και ο ίδιος ο Υιός θα υποταχθεί σ’ αυτόν που έθεσε κάτω από την εξουσία του τα πάντα· έτσι ο Θεός θα βασιλέψει πλήρως πάνω σε όλα.

A ressurreição em relação à vida prática

29 Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

29Σκεφτείτε ακόμα και τούτο: Όσοι βαφτίζονται για τους νεκρούς για ποιο λόγο να βαφτίζονται για χάρη τους, αν δεν υπάρχει ελπίδα αναστάσεως των νεκρών;

30 E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

30Κι εμείς οι ίδιοι, γιατί να διακινδυνεύουμε τη ζωή μας κάθε στιγμή;

31 Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

31Αντικρύζω, αδερφοί μου, το θάνατο κάθε μέρα –μά την καύχηση που έχω εξαιτίας σας στο έργο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού!

32 Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

32Αν ήταν ανθρώπινα τα κίνητρα της πάλης μου με τα θηρία στην Έφεσο, ποιο ήταν το κέρδος μου; Αν οι νεκροί δεν πρόκειται ν’ αναστηθούν, τότε, όπως λέγεται, ας φάμε και ας πιούμε, γιατί αύριο δεν θα ζούμε.

[33] Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

[34] Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

Os ressuscitados terão corpo

[35] Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

[36] Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

[37] e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

[38] Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

[39] Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

[40] Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.

[41] Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.

[42] Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção,

[33]Μην παρασύρεστε σε πλάνες! «Οι κακές συναναστροφές καταστρέφουν τον καλό χαρακτήρα».

[34]Συνέλθετε, ξαναγυρίστε στο σωστό και πάψτε να αμαρτάνετε. Θα σας πω κάτι για να σας κάνω να ντραπείτε: Μερικοί από σας δεν γνωρίζουν το Θεό.

Η ανάσταση του σώματος

[35]Αλλά ίσως ρωτήσει κάποιος: Πώς ανασταίνονται οι νεκροί; και με τι σώμα έρχονται ξανά στη ζωή;

[36]Ανόητε! Ο σπόρος που ρίχνεις εσύ στο χωράφι, δεν παίρνει ζωή αν πρώτα δεν πεθάνει.

[37]Κι εκείνη την ώρα δεν σπέρνεις το σώμα του φυτού που πρόκειται να φυτρώσει, αλλά ένα γυμνό κόκκο είτε σταριού είτε κάποιου άλλου είδους.

[38]Ο Θεός δίνει σε κάθε σπόρο το σώμα του φυτού που έχει ορίσει. Κάθε είδος σπόρου έχει δικό του είδος σώματος.

[39]Κάθε ζωντανό πράγμα δεν έχει την ίδια σύσταση· άλλη σύσταση σώματος έχουν οι άνθρωποι, άλλη τα κτήνη, άλλη τα πτηνά και άλλη τα ψάρια.

[40]Εξάλλου, υπάρχουν σώματα πάνω στον ουρανό και σώματα πάνω στη γη· άλλη όμως είναι η λαμπρότητα των ουράνιων και άλλη των επίγειων σωμάτων.

[41]Άλλη η λάμψη του ήλιου, άλλη της σελήνης και άλλη των άστρων· αλλά και μεταξύ των άστρων, άλλη η λάμψη του ενός και άλλη του άλλου.

[42]Το ίδιο θα συμβεί και με την ανάσταση των νεκρών: Όταν το σώμα σαν το σπόρο

ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.

μπαίνει στη γη, είναι φθαρτό· θα αναστηθεί όμως άφθαρτο.

[43] Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.

[43]Θάβεται άδοξο, θα αναστηθεί όμως ένδοξο· ενταφιάζεται ανίσχυρο, θα αναστηθεί όμως δυνατό.

[44] Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.

[44]Ενταφιάζεται σώμα που ήταν εμψυχωμένο από ζωική φυσική δύναμη, θ' αναστηθεί όμως ζωοποιημένο από το Πνεύμα του Θεού. Όπως υπάρχει φυσικό σώμα, υπάρχει και πνευματικό.

[45] Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.

[45]Πραγματικά, έτσι διδάσκει και η Γραφή: Στον Αδάμ, τον πρώτο άνθρωπο, δόθηκε η φυσική ζωή. Αντίθετα, στον έσχατο Αδάμ, το Χριστό, δόθηκε το Πνεύμα, και έγινε πηγή ζωής.

[46] Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.

[46]Πρώτα έρχεται το φυσικό, έπειτα το πνευματικό, όχι το αντίστροφο.

[47] O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.

[47]Ο πρώτος άνθρωπος προέρχεται από τη γη και είναι χωματένιος· ο δεύτερος άνθρωπος, ο Κύριος, προέρχεται από τον ουρανό.

[48] Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.

[48]Όπως είναι ο Αδάμ, που είναι χωματένιος, έτσι είναι και όσοι ανήκουν στον παλιό κόσμο· κι ό, τι λογής είναι ο ουράνιος άνθρωπος, ο Χριστός, τέτοιας λογής είναι κι όσοι περιμένουν τον ουράνιο κόσμο.

[49] E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.

[49]Όπως τώρα είμαστε όμοιοι με τον άνθρωπο που πλάστηκε από γη, αργότερα θα μοιάσουμε μ' εκείνον που ήρθε από τον ουρανό.

Os vivos serão transformados

[50] Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.

[50]Να τι θέλω να πω, αδερφοί μου: Άνθρωποι από σάρκα και αίμα δεν μπορούν να πάρουν μέρος στη βασιλεία

του Θεού, ούτε αυτό που είναι φθαρτό μπορεί να κληρονομήσει την αφθαρσία.

51 Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,

51Θα σας αποκαλύψω ένα μυστήριο: δε θα πεθάνουμε όλοι· θα μεταμορφωθούμε όμως όλοι,

52 num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão incorruptíveis, e nós seremos transformados.

52σε μια στιγμή, όσο θέλει το μάτι για ν' ανοιγοκλείσει, όταν ηχήσει η σάλπιγγα των έσχατων καιρών. Θ' ακουστεί ο ήχος της σάλπιγγας, κι αμέσως οι νεκροί θα επιστρέψουν στη ζωή άφθαρτοι, κι εμείς οι ζωντανοί θ' αλλάξουμε το παλιό με ένα νέο σώμα.

53 Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.

53Πρέπει αυτό που είναι φθαρτό να μεταμορφωθεί σε άφθαρτο, κι αυτό που είναι θνητό να γίνει αθάνατο.

54 E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.

54Όταν αυτό το φθαρτό μεταμορφωθεί σε άφθαρτο και το θνητό μεταμορφωθεί σε αθάνατο, τότε θα πραγματοποιηθεί ο λόγος της Γραφής: Ο θάνατος αφανίστηκε· η νίκη είναι πλήρης!

55 Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?

55Θάνατε, πού είναι το κεντρί της δύναμής σου; Άδη, πού είναι η νίκη σου;

56 O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

56Τη δύναμη να πληγώνει θανάσιμα την παίρνει ο θάνατος από την αμαρτία, κι η αμαρτία παίρνει τη δύναμή της από το νόμο.

57 Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.

57Ας ευχαριστήσουμε όμως το Θεό που μας χάρισε τη νίκη δια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

58 Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

58Λοιπόν, αγαπητοί μου αδερφοί, να γίνεστε όλο και πιο σταθεροί και αμετακίνητοι στην πίστη, και να έχετε πάντοτε όλο και περισσότερο ζήλο για την εκπλήρωση του έργου του Κυρίου, αφού

ξέρετε ότι ο κόπος που καταβάλλετε για χάρη του Κυρίου δεν είναι μάταιος.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

1 Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

2 No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

3 E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.

4 Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

Os projetos de Paulo

5 Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.

6 E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.

7 Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

8 Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

9 porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 16

Ο έρανος για τους χριστιανούς της Ιουδαίας

1Έρχομαι τώρα στο θέμα της συλλογής χρημάτων για τους πιστούς της Ιουδαίας. Πράξετε κι εσείς σύμφωνα με τις οδηγίες που έδωσα στις εκκλησίες της Γαλατίας:

2Τις Κυριακές καθένας σας ας βάζει κατά μέρος χρήματα, μαζεύοντάς τα έτσι, ανάλογα με τα έσοδά του, ώστε να μη γίνονται συνεισφορές όταν έρθω.

3Κι όταν έρθω σ’ εσάς, αυτούς που εσείς θα προκρίνετε, θα τους στείλω με συστατικά γράμματα για να φέρουν το δώρο σας στα Ιεροσόλυμα.

4Αν θεωρηθεί ότι θα είναι καλό να πάω κι εγώ, θα ταξιδέψουν μαζί μου.

Σχέδια για καινούρια ταξίδια

5Σ’ εσάς θα έρθω όταν περάσω τη Μακεδονία· γιατί σκοπεύω να περιοδεύσω τη Μακεδονία.

6Είναι πιθανό να μείνω κοντά σας λίγο καιρό ή να περάσω και όλο το χειμώνα, ώστε να με κατευοδώσετε εσείς, όπου κι αν πρόκειται να ταξιδέψω.

7Αυτή τη φορά δε θέλω να σας δω περαστικός. Ελπίζω να μείνω λίγο καιρό κοντά σας, αν ο Κύριος το επιτρέψει.

8Στην Έφεσο θα παρατείνω τη διαμονή μου ως την Πεντηκοστή·

9γιατί εδώ παρουσιάστηκαν ευκαιρίες για μεγάλη και αποτελεσματική εργασία,

αλλά και πολλοί αντίπαλοι, που πρέπει να τους αντιμετωπίσω.

Acerca de Timóteo e Apolo

10 E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

10Αν έρθει ο Τιμόθεος, προσέξτε να τον περιποιηθείτε έτσι, ώστε να νιώσει άνετα· γιατί κι αυτός εργάζεται για το έργο του Κυρίου όπως κι εγώ. Δεν πρέπει λοιπόν κανείς να τον περιφρονήσει.

11 ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

11Βοηθήστε τον να συνεχίσει το ταξίδι του ειρηνικά, για να έρθει σ' εμένα. Τον περιμένω εδώ με άλλους αδερφούς.

12 Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá, porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

12Σχετικά με τον αδερφό Απολλώ, πολλές φορές τον πρότρεψα να έρθει σ' εσάς μαζί με τους αδερφούς, αλλά με κανένα τρόπο δε θέλησε να έρθει τώρα· θα έρθει όμως όταν του δοθεί ευκαιρία.

As exortações finais

Τελικές προτροπές και χαιρετισμοί

13 Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

13Αγρυπνείτε! Μένετε στέρεοι στην πίστη! Να είστε γενναίοι και δυνατοί!

14 Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

14Όλες τις πράξεις σας να τις εμπνέει η αγάπη.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

15 E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

15Έχω να σας ζητήσω κάτι, αδερφοί: Γνωρίζετε την οικογένεια του Στεφανά, που τα μέλη της υπήρξαν ο πρώτος καρπός του κηρύγματος στην Αχαΐα, κι αφιέρωσαν τον εαυτό τους στην υπηρεσία των πιστών.

16 que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

16Γι' αυτό κι εσείς πρέπει να ακούτε τέτοιους ανθρώπους καθώς και όποιον εργάζεται και κοπιάζει μαζί τους.

17 Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

17Είμαι πολύ χαρούμενος από την παρουσία κοντά μου του Στεφανά, του Φουρτουνάτου και του Αχαϊκού, γιατί αυτοί αναπλήρωσαν το κενό της απουσίας σας.

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.

[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!

[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.

[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.

[18]Μου ξεκούρασαν την ψυχή, όπως και τη δική σας. Σε τέτοιους ανθρώπους οφείλετε αναγνώριση.

[19]Σας στέλνουν χαιρετισμούς οι εκκλησίες της Ασίας. Πολλούς χριστιανικούς χαιρετισμούς σας στέλνουν ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα και όλη η εκκλησία που συναθροίζεται σπίτι τους.

[20]Σας στέλνουν χαιρετισμούς όλοι οι αδερφοί. Χαιρετήστε ο ένας τον άλλο με αδερφικό φίλημα.

[21]Ο χαιρετισμός αυτός γράφεται από μένα τον Παύλο με το ίδιο μου το χέρι.

[22]Όποιος δεν αγαπάει τον Κύριο Ιησού Χριστό ας είναι χωρισμένος από το σώμα της εκκλησίας. Μαράν αθά –ο Κύριος έρχεται!

[23]Η χάρη του Κυρίου Ιησού να είναι μαζί σας.

[24]Στο όνομα του Ιησού Χριστού που μας ενώνει, η αγάπη μου είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios	ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

2 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças de Paulo pelo conforto divino

[3] Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!

[4] É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.

[5] Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.

[6] Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 1

Χαιρετισμός

[1]Ο Παύλος, απόστολος του Ιησού Χριστού, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, κι ο Τιμόθεος ο αδερφός, Προς την εκκλησία του Θεού που είναι στην Κόρινθο, καθώς και προς όλους τους πιστούς που βρίσκονται σε ολόκληρη την Αχαΐα.

[2]Ευχόμαστε ο Θεός Πατέρας μας και ο Κύριος Ιησούς Χριστός να σας δίνουν τη χάρη και την ειρήνη.

Ευχαριστίες προς το Θεό

[3]Ευλογημένος να 'ναι ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, Πατέρας που μας ελεεί και Θεός που μας δίνει κάθε είδους ενίσχυση.

[4]Αυτός μας ενισχύει σε κάθε μας θλίψη. Έτσι, με τον ίδιο τρόπο που μας ενισχύει ο Θεός, μπορούμε κι εμείς να ενθαρρύνουμε όσους περνούν κάθε είδους θλίψη.

[5]Όπως συμμετέχουμε στα παθήματα του Χριστού με το παραπάνω, έτσι με το παραπάνω λαμβάνουμε και την ενίσχυση του Χριστού.

[6]Όταν περνάμε θλίψεις, αυτό γίνεται για τη δική σας ενίσχυση και σωτηρία. Κι όταν ο Θεός μάς ενισχύει, αυτό γίνεται για τη δική σας ενίσχυση, για να μπορείτε να υποφέρετε με υπομονή τα ίδια παθήματα που κι εμείς υποφέρουμε.

[7] A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.

[8] Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.

[9] Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

[10] o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

[11] ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

A sinceridade de Paulo

[12] Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.

[13] Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,

[7]Ό, τι ελπίζουμε για σας είναι βάσιμο, γιατί ξέρουμε ότι, όπως συμπάσχετε μαζί μας, έτσι θα ενισχυθείτε κιόλας μαζί μας.

[8]Θέλουμε να ξέρετε, αδερφοί μου, για τον κίνδυνο που αντιμετωπίσαμε στην Ασία. Το μέγεθός του ήταν πράγματι υπερβολικό και ξεπερνούσε τις δυνάμεις μας, σε σημείο μάλιστα, που παραλίγο να χάσουμε και τη ζωή μας.

[9]Το είχαμε πάρει απόφαση ότι η θανατική μας καταδίκη ήταν αναπόφευκτη· έτσι δεν ελπίζαμε πια στις δικές μας δυνάμεις, παρά μόνο στη βοήθεια του Θεού, που ανασταίνει τους νεκρούς.

[10]Αυτός που μας έσωσε από έναν τέτοιο θανάσιμο κίνδυνο, θα κάνει το ίδιο και στο μέλλον. Σ' αυτόν στηρίζουμε την ελπίδα μας ότι και πάλι θα μας σώσει,

[11]με τη συμβολή και των δικών σας προσευχών για μας, ώστε να αποδοθούν για χάρη μας από πολλά πρόσωπα πολλές ευχαριστίες στο Θεό γι' αυτό που μας χάρισε.

Ο Παύλος αναβάλλει την επίσκεψή του στην Κόρινθο

[12]Αυτή είναι η καύχησή μας: Η συνείδησή μας μαρτυρεί ότι συμπεριφερθήκαμε στον κόσμο και πιο πολύ σ' εσάς με την απλότητα και την ειλικρίνεια που δίνει ο Θεός· όχι με ανθρώπινη σοφία αλλά με τη χάρη του Θεού.

[13]Δε σας γράφουμε άλλα και άλλα να εννοούμε, αλλά γράφουμε αυτά ακριβώς που διαβάζετε και που καταλαβαίνετε.

[14] como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

[14]Ελπίζω μάλιστα ότι θα τα κατανοήσετε πλήρως ως το τέλος, όπως καταλάβατε ως ένα σημείο κι εμάς, γιατί την ημέρα του Κυρίου Ιησού, το καύχημα το δικό σας θα 'μαστε εμείς και το δικό μας θα είστε εσείς.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

[15] Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;

[15]Μ' αυτή την πεποίθηση ήθελα την προηγούμενη φορά να έρθω κοντά σας, για να χαρείτε άλλη μια φορά.

[16] e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.

[16]Από σας θα ανέβαινα στη Μακεδονία κι από 'κει θα ερχόμουν πάλι σ' εσάς κι εσείς θα με ξεπροβοδίζατε για την Ιουδαία.

[17] Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?

[17]Μήπως άραγε αυτό το σχέδιό μου ήταν επιπόλαιο; ή μήπως αυτά που σκέφτομαι είναι σκέψεις ανθρώπινης αδυναμίας, ώστε στη σκέψη μου να μπερδεύεται το «ναι» και το «όχι»;

[18] Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.

[18]Ο Θεός είναι αξιόπιστος μάρτυρας, ότι αυτά που σας είπαμε δεν είναι «ναι» και «όχι» ταυτόχρονα.

[19] Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.

[19]Γιατί ο Υιός του Θεού, ο Ιησούς Χριστός, που σας κηρύξαμε εγώ, ο Σιλουανός και ο Τιμόθεος, δεν ήταν «ναι» και «όχι» ταυτόχρονα, αλλά ήταν αυτός που πραγματοποίησε το «ναι» του Θεού.

[20] Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.

[20]Δηλαδή στο πρόσωπό του εκπληρώθηκαν όλες οι επαγγελίες του Θεού· αυτός είναι το «ναι» του Θεού. Γι' αυτό κι εμείς δοξολογούμε το Θεό δι' αυτού λέγοντας «αμήν».

[21] Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,

[21]Ο Θεός, που στερεώνει κι εμάς κι εσάς στο Χριστό και μας έχρισε λαό του,

[22] que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.

[22]είναι ο ίδιος που με τη σφραγίδα του μας εγγυάται το μέλλον και σαν πρόγευσή του δίνει μέσα στις καρδιές μας το Πνεύμα.

[23] Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;

[24] não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.

[23]Μάρτυς μου ο Θεός, που γνωρίζει τα βάθη της ψυχής μου ότι δεν λέω ψέματα. Δεν ξανάρθα στην Κόρινθο, για να μη σας λυπήσω.

[24]Αυτό δεν σημαίνει πως θέλω να σας επιβληθώ σε ζητήματα της πίστεως, γιατί σ’ αυτή μένετε σταθεροί. Θέλω όμως να συμβάλω στη χαρά σας.

2 Coríntios 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

O penitente deve ser readmitido na igreja

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 2

[1]Γι’ αυτό έκρινα σωστό να μη σας φέρω λύπη, όταν θα ’ρθώ ξανά κοντά σας.

[2]Γιατί, αν εγώ σας προκαλώ λύπη, τότε θα πρέπει να παίρνω χαρά από κείνους που στενοχωρώ.

[3]Γι’ αυτό σας έγραψα όπως σας έγραψα, ώστε όταν έρθω να μη δοκιμάσω λύπη από κείνους που έπρεπε να μου δώσουν χαρά. Είμαι απόλυτα βέβαιος πως όλοι σας πιστεύετε ότι η δική μου χαρά είναι και χαρά όλων σας.

[4]Σας έγραψα με πολλή οδύνη, με πόνο στην καρδιά και με πολλά δάκρυα, όχι για να σας στενοχωρήσω, αλλά για να γνωρίσετε την περίσσια αγάπη που έχω για σας.

Ο Παύλος προτείνει να συγχωρηθεί ο υπαίτιος

[5]Αν κάποιος προκάλεσε στενοχώρια, δε στενοχώρησε εμένα, αλλά όλους εσάς, ή τουλάχιστον –για να μην είμαι υπερβολικός– μερικούς από σας.

[6]Είναι αρκετή γι’ αυτόν η τιμωρία που δέχτηκε από την πλειονότητα·

[7]θα ήταν μάλιστα προτιμότερο να τον συγχωρήσετε και να τον παρηγορήσετε,

seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho perdoado (se alguma coisa tenho perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

[11] para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

[12] Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

[13] não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

[14] Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

[15] Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

[16] Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida

για να μην καταρρεύσει από τη μεγάλη στενοχώρια.

[8]Σας παρακαλώ, λοιπόν, αποφασίστε να τον δεχτείτε με αγάπη.

[9]Γι’ αυτό και σας το γράφω, για να σας δοκιμάσω αν είστε υπάκουοι σε όλα.

[10]Σ’ όποιον εσείς συγχωρείτε κάτι, συγχωρώ κι εγώ. Γιατί κι εγώ, ό, τι έχω συγχωρήσει –αν υπήρχε κάτι να συγχωρήσω– το έκανα για χάρη σας ενώπιον του Χριστού.

[11]Έτσι, δε θα βγει κερδισμένος από μας ο σατανάς. Γνωρίζουμε καλά τις επιδιώξεις του.

Ο θρίαμβος του κηρύγματος του Χριστού

[12]Όταν έφτασα στην Τρωάδα για να κηρύξω το ευαγγέλιο του Χριστού, αν και μου ήταν ευνοϊκές οι περιστάσεις για το έργο του Κυρίου,

[13]δεν μπορούσα να ησυχάσω, γιατί δε συνάντησα εκεί τον αδερφό μου τον Τίτο. Γι’ αυτό, λοιπόν, τους αποχαιρέτησα κι έφυγα για τη Μακεδονία.

[14]Ας είναι δοξασμένος ο Θεός, που μας οδηγεί πάντοτε σε θριάμβους με τη δύναμη του Χριστού, και κάνει με το κήρυγμά μας να διαδίδεται σαν άρωμα παντού η γνώση του Χριστού.

[15]Γιατί εμείς είμαστε η ευωδιά του Χριστού που προσφέρεται στο Θεό, και για όσους βαδίζουν στη σωτηρία και για όσους βαδίζουν στην απώλεια.

[16]Για τους τελευταίους είναι μυρωδιά που προέρχεται από το θάνατο και φέρνει το

para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

17 Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

θάνατο· για τους άλλους είναι άρωμα που προέρχεται από τη ζωή και δίνει ζωή. Και ποιος είναι άξιος για ένα τέτοιο έργο;

17Εμείς πάντως δεν είμαστε όπως οι άλλοι που εμπορεύονται το λόγο του Θεού, αλλά μιλάμε με ειλικρίνεια μπροστά στο Θεό, ως υπηρέτες του Χριστού σταλμένοι από το Θεό.

2 Coríntios 3

A excelência do ministério da nova aliança

1 Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?

2 Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,

3 estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.

4 E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;

5 não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,

6 o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 3

Ο νόμος και το Πνεύμα

1Μήπως αρχίζουμε πάλι να συστήνουμε τον εαυτό μας; Ή μήπως χρειαζόμαστε, όπως μερικοί, συστατικές επιστολές για σας ή από σας;

2Εσείς είστε η συστατική επιστολή για το ποιοι είμαστε. Αυτή είναι γραμμένη μέσα στις καρδιές μας και μπορούν να τη διαβάζουν και να την καταλαβαίνουν όλοι οι άνθρωποι.

3Είναι φανερό πως εσείς είστε συστατική επιστολή, γραμμένη από το Χριστό με τη δική μας φροντίδα. Αυτή δεν γράφτηκε με μελάνι, αλλά με το Πνεύμα του αληθινού Θεού· δε γράφτηκε πάνω σε πέτρινες πλάκες, αλλά πάνω σε πλάκες ανθρώπινες, στις καρδιές σας.

4Τη βεβαιότητα αυτή μας την έδωσε ο Θεός μέσω του Χριστού.

5Δηλαδή εμείς δεν είμαστε από μόνοι μας ικανοί να θεωρήσουμε ότι κάτι προέρχεται από μας τους ίδιους· αλλά η ικανότητά μας προέρχεται από το Θεό.

6Αυτός μας αξίωσε να υπηρετήσουμε τη νέα διαθήκη, όχι το γράμμα του νόμου, αλλά το Πνεύμα του Θεού. Γιατί το

letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.

[7] E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,

[8] como não será de maior glória o ministério do Espírito!

[9] Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

[10] Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

[11] Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

[12] Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

[13] E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

[14] Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu

γράμμα του νόμου οδηγεί στο θάνατο, ενώ το Πνεύμα δίνει ζωή.

[7]Η διαθήκη του Μωυσή, που ήταν χαραγμένη σε λίθινες πλάκες και οδηγούσε στο θάνατο, εγκαινιάστηκε με λαμπρότητα. Οι Ισραηλίτες δεν μπορούσαν να τον ατενίσουν εξαιτίας της λαμπρότητας του προσώπου του, αν και η λαμπρότητα εκείνη ήταν πρόσκαιρη.

[8]Η διαθήκη του Πνεύματος δεν πρέπει να παρουσιάζεται με μεγαλύτερη λαμπρότητα στο έργο των διακόνων της;

[9]Γιατί αν το έργο της διαθήκης που οδηγούσε στην καταδίκη το συνόδευε λαμπρότητα, πολύ περισσότερη είναι η λαμπρότητα του έργου που οδηγεί στη σωτηρία.

[10]Πραγματικά, η δόξα στην περίπτωση εκείνη δε συγκρίνεται με τη λαμπρότητα της νέας διαθήκης.

[11]Γιατί, αν εκείνο που έμελλε να καταργηθεί δόθηκε με λαμπρότητα, πολύ μεγαλύτερη λαμπρότητα συνοδεύει αυτό που διαρκεί αιώνια.

[12]Επειδή, λοιπόν, έχουμε μια τέτοια ελπίδα, γι' αυτό μιλάμε τόσο ξεκάθαρα.

[13]Δεν κάνουμε όπως ο Μωυσής, που έβαζε κάλυμμα στο πρόσωπό του, για να μην αντικρύσουν οι Ισραηλίτες μια λαμπρότητα που έμελλε να σβήσει.

[14]Το μυαλό τους όμως σκοτίστηκε. Και μέχρι σήμερα υπάρχει το ίδιο κάλυμμα· το βάζουν όταν διαβάζουν την Παλαιά

permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

15 Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

16 Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

17 Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

18 E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

2 Coríntios 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

1 Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

2 pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

3 Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

Διαθήκη, και δεν αφαιρείται, γιατί μόνο με τον Ιησού Χριστό καταργείται.

15Ακόμη μέχρι σήμερα, όποτε διαβάζουν τα βιβλία του Μωυσή, το κάλυμμα αυτό υπάρχει στη σκέψη τους.

16Όταν όμως επιστρέφει κανείς στον Κύριο, το κάλυμμα αφαιρείται, όπως συνέβαινε με το Μωυσή.

17Η λέξη «Κύριος» εδώ σημαίνει το Πνεύμα· και όπου υπάρχει το Πνεύμα του Κυρίου εκεί υπάρχει και ελευθερία.

18Όλοι, εμείς, λοιπόν, χωρίς κάλυμμα στο πρόσωπο, κοιτάζουμε σαν σε καθρέφτη τη λαμπρότητα του Κυρίου και μεταμορφωνόμαστε σ' αυτήν τη λαμπρή εικόνα του· με την ενέργεια του Κυρίου, που είναι το Πνεύμα, βαδίζουμε από δόξα σε δόξα.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 4

Η βοήθεια του Θεού στο έργο του Ευαγγελίου

1Ο Θεός μάς ελέησε και μας εμπιστεύτηκε αυτό το έργο, γι' αυτό δε χάνουμε το θάρρος μας.

2Εμείς όμως απαρνηθήκαμε τις σκοτεινές και άτιμες πράξεις. Δε συμπεριφερόμαστε με πανουργία ούτε νοθεύουμε το λόγο του Θεού. Αντίθετα, φανερώνουμε την αλήθεια και συστήνουμε τους εαυτούς μας στον καθένα που η συνείδησή του είναι καθαρή ενώπιον του Θεού.

3Κι αν ακόμη φαίνεται συγκαλυμμένο το μήνυμα της σωτηρίας, που εμείς κηρύττουμε, είναι συγκαλυμμένο για όσους οδεύουν προς την καταστροφή.

[4] nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

[4]Ο σατανάς, ο θεός αυτού του αιώνα, έχει τυφλώσει τη σκέψη των απίστων, ώστε να μην μπορούν να δουν το φως του ευαγγελίου, που αποκαλύπτει τη δόξα του Χριστού, ο οποίος είναι εικόνα του Θεού.

[5] Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

[5]Γιατί εμείς δεν κηρύττουμε τον εαυτό μας, αλλά τον Ιησού Χριστό ως Κύριο, και τους εαυτούς μας δούλους σας για χάρη του Ιησού.

[6] Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

[6]Γιατί ο Θεός που είπε μέσα από το σκοτάδι να λάμψει φως, αυτός έλαμψε μέσα στις καρδιές μας και μας φώτισε να γνωρίσουμε τη δόξα του στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

O poder de Paulo vem só de Deus

[7] Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

[7]Αλλά εμείς που έχουμε αυτόν το θησαυρό είμαστε σαν τα πήλινα δοχεία· έτσι γίνεται φανερό πως η υπερβολική αξία του θησαυρού αυτού προέρχεται από το Θεό κι όχι από μας.

[8] Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

[8]Αν και μας πιέζουν από παντού, δε μας καταβάλλουν. Βρισκόμαστε σε αδιέξοδο, αλλά δεν απελπιζόμαστε.

[9] perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

[9]Μας καταδιώκουν, ο Θεός όμως δε μας εγκαταλείπει. Μας ρίχνουν κάτω, μα δε χάνουμε τον αγώνα.

[10] levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

[10]Συνεχώς υποφέρουμε σωματικά μετέχοντας έτσι στο θάνατο του Κυρίου Ιησού, για να φανερωθεί στο πρόσωπό μας η ζωή του αναστημένου Ιησού.

[11] Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

[11]Δηλαδή είμαστε ζωντανοί, αλλά εκθέτουμε συνεχώς τον εαυτό μας στο θάνατο για χάρη του Ιησού, ώστε να φανερωθεί στο θνητό μας σώμα η ζωή του Ιησού.

12 De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

13 Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

14 sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

15 Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

O desígnio e efeito das aflições

16 Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

17 Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

18 não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

1 Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

12Έτσι, εμάς μας απειλεί συνεχώς ο θάνατος, ενώ εσείς κερδίζετε τη ζωή.

13Έχουμε, λοιπόν, την ίδια εμπιστοσύνη στο Θεό, που αναφέρει η Γραφή: Εμπιστεύτηκα τον εαυτό μου στο Θεό, γι' αυτό και μίλησα. Κι εμείς έχουμε εμπιστοσύνη στο Θεό, γι' αυτό και κηρύττουμε.

14Ξέρουμε ότι ο Θεός, που ανέστησε τον Κύριο Ιησού, θα αναστήσει και εμάς δια του Ιησού και θα μας παρουσιάσει μπροστά του μαζί σας.

15Όλα, λοιπόν, γίνονται για σας. Έτσι, όσο πιο πολλοί δεχτούν τη χάρη, τόσο πιο μεγάλη θα είναι η ευχαριστία και η δοξολογία προς το Θεό.

16Γι' αυτό, λοιπόν, δε χάνουμε το θάρρος μας. Μπορεί εξωτερικά να βαδίζουμε στο θάνατο, εσωτερικά όμως, μέρα με την ημέρα, η ζωή μας ανανεώνεται.

17Γιατί ό, τι προσωρινά ασκεί μια ελαφριά πίεση πάνω μας, μας προετοιμάζει για ολοένα και μεγαλύτερο πλούτο αιώνιας δόξας.

18Δε στοχεύουμε σ' αυτά που φαίνονται, αλλά σ' αυτά που δε φαίνονται· γιατί όσα φαίνονται είναι πρόσκαιρα, ενώ όσα δεν φαίνονται είναι αιώνια.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 5

Η πρόσκαιρη και η αιώνια κατοικία

1Ξέρουμε πως, αν η επίγεια σκηνή που κατοικούμε, δηλαδή το σώμα μας, διαλυθεί, έχουμε στους ουρανούς

κατοικία αιώνια, οικοδομημένη από το Θεό κι όχι από ανθρώπινα χέρια.

[2] E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

[2]Γι’ αυτό τώρα στενάζουμε, περιμένοντας με λαχτάρα να ντυθούμε το ουράνιο σώμα μας.

[3] se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

[3]Κι αν ντυθούμε το ουράνιο σώμα, δε θα μείνουμε γυμνοί.

[4] Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

[4]Γιατί εμείς που είμαστε μέσα σ’ αυτό το σώμα στενάζουμε από το βάρος του. Όχι πως θέλουμε να το αποβάλουμε, αλλά θέλουμε να ντυθούμε ένα καινούριο. Έτσι η ζωή θα νικήσει το θάνατο.

[5] Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

[5]Αυτός που μας προετοίμασε γι’ αυτό το άφθαρτο σώμα είναι ο Θεός. Αυτός μας έδωσε το Πνεύμα ως εγγύηση.

[6] Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

[6]Ας έχουμε, λοιπόν, πάντα θάρρος κι ας ξέρουμε ότι όσο ζούμε σ’ αυτό το σώμα είμαστε μακριά από τον Κύριο.

[7] visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

[7]Ζούμε τώρα με την πίστη, όχι με ορατές αποδείξεις.

[8] Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

[8]Αλλά έχουμε θάρρος, και προτιμάμε να βγούμε απ’ αυτό το σώμα και να πάμε κοντά στον Κύριο.

[9] É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

[9]Γι’ αυτό κι αγωνιζόμαστε με ζήλο, για να είμαστε ευάρεστοι στο Θεό είτε μένοντας στο σώμα είτε βγαίνοντας απ’ αυτό.

[10] Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

[10]Γιατί όλοι μας πρέπει να παρουσιαστούμε μπροστά στο βήμα του Χριστού, για να πάρει καθένας την αμοιβή του ανάλογα με τα όσα καλά ή κακά έπραξε σ’ αυτή τη ζωή.

O zelo apostólico de Paulo

[11] E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero

Η συμφιλίωση με το Θεό μέσω του Χριστού

[11]Επειδή, λοιπόν, ξέρουμε πόσο φοβερή θα είναι η παρουσία του Κυρίου, προσπαθούμε να κερδίσουμε την εμπιστοσύνη των ανθρώπων. Ο Θεός μάς

que também a vossa consciência nos reconheça.

ξέρει καλά. Ελπίζω να μας έχετε μάθει κι εσείς καλά.

[12] Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa, para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

[12]Δε σας συστήνουμε πάλι τον εαυτό μας, αλλά σας δίνουμε αφορμή να καυχηθείτε για μας. Έτσι θα μπορείτε να αντιτάξετε κάτι σε όσους καυχιούνται για εξωτερικά πράγματα κι όχι για τον ψυχικό τους κόσμο.

[13] Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

[13]Όταν φαινόμαστε σαν παράφρονες, αυτό γίνεται για χάρη του Θεού· όταν είμαστε σώφρονες, αυτό γίνεται για χάρη δική σας.

[14] Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

[14]Μας διακατέχει η αγάπη του Χριστού,

[15] E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

[15]αφού ξεκινάμε με την πεποίθηση πως ένας πέθανε για χάρη όλων, πράγμα που σημαίνει πως όλοι πέθαναν. Πέθανε για χάρη όλων· κι αυτό σημαίνει ότι όσοι ζουν δεν μπορούν να ζουν πια για τον εαυτό τους, αλλά για κείνον που πέθανε κι αναστήθηκε γι’ αυτούς.

[16] Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

[16]Έτσι κι εμείς δεν κρίνουμε πια κανέναν με ανθρώπινα κριτήρια. Κι αν κάποτε βλέπαμε το Χριστό από την ανθρώπινη πλευρά μόνο, τώρα πια δεν τον βλέπουμε έτσι.

[17] E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

[17]Όταν κάποιος ανήκει στο Χριστό είναι μια καινούρια δημιουργία. Τα παλιά πέρασαν· όλα έχουν γίνει καινούρια.

O ministério da reconciliação

[18] Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

[18]Κι όλα αυτά προέρχονται από το Θεό, που μας συμφιλίωσε μαζί του δια του Ιησού Χριστού, κι ανέθεσε σ’ εμάς να υπηρετήσουμε στο έργο της συμφιλίωσης.

[19] a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

[19]Δηλαδή, ο Θεός ήταν αυτός που στο πρόσωπο του Χριστού συμφιλίωσε τον κόσμο μαζί του, χωρίς να καταλογίσει στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, κι επίσης ανέθεσε σ’ εμάς να αναγγείλουμε το γεγονός της συμφιλίωσης.

[20] De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

[20]Εμείς ενεργούμε ως πρεσβευτές του Χριστού. Μέσα από τα δικά μας λόγια είναι σαν να σας παρακαλεί ο Θεός. Στο όνομα του Χριστού, λοιπόν, σας παρακαλούμε: Συμφιλιωθείτε με το Θεό!

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

[21]Αυτόν που δεν είχε γνωρίσει αμαρτία, τον φόρτωσε ο Θεός με όλη την αμαρτία για χάρη μας, για να μπορέσουμε εμείς μέσω εκείνου να βρούμε τη σωτηρία κοντά στο Θεό.

2 Coríntios 6

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 6

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

[1]Συνεργάτες του Θεού καθώς είμαστε, σας παρακαλούμε να μην αφήσετε να πάει χαμένη η χάρη του Θεού που δεχτήκατε,

[2]γιατί η Γραφή λέει: Στον καιρό της χάρης σε άκουσα, και την ημέρα της σωτηρίας σε βοήθησα. Να, τώρα είναι ο καιρός της χάρης, τώρα είναι η ημέρα της σωτηρίας.

[3]Κανένα πρόσκομμα δε φέρνουμε σε κανένα, για να μη δυσφημηθεί το έργο μας.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

[4]Αντίθετα, με κάθε τρόπο συσταίνουμε τον εαυτό μας ως υπηρέτες του Θεού: με τη μεγάλη υπομονή μας, με τις θλίψεις, με τις δυσχέρειες, τις στενοχώριες,

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;

[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;

[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;

[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.

[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.

[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?

[5]τις κακοποιήσεις, τις φυλακίσεις, τις εναντίον μας εξεγέρσεις, τις ταλαιπωρίες, τις αγρύπνιες, την πείνα.

[6]Συσταίνουμε τον εαυτό μας με την εντιμότητα, τη γνώση της αλήθειας, την ανεκτικότητα, την καλοσύνη, τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος, την ανυπόκριτη αγάπη,

[7]με το κήρυγμα για την αλήθεια, με τη δύναμη του Θεού, με τα όπλα της σωτηρίας τα επιθετικά και τα αμυντικά.

[8]Δοκιμάζουμε δόξα και ατίμωση, δυσφήμηση και έπαινο. Μας θεωρούν λαοπλάνους, και όμως λέμε την αλήθεια·

[9]μας αγνοούν και όμως γινόμαστε γνωστοί· φτάνουμε στο θάνατο, και να που ζούμε· μας βασανίζουν, αλλά δεν πεθαίνουμε·

[10]μας προξενούν στενοχώριες κι όμως πάντοτε χαιρόμαστε· είμαστε φτωχοί, κάνουμε όμως πολλούς να πλουτίσουν· τίποτα δεν έχουμε και τα πάντα κατέχουμε.

[11]Σας μιλήσαμε με ειλικρίνεια, Κορίνθιοι. Σας ανοίξαμε διάπλατα την καρδιά μας.

[12]Δε σας κλείσαμε την καρδιά μας· εσείς κλείσατε τη δική σας.

[13]Σας μιλάω σαν παιδιά μου. Κάντε κι εσείς το ίδιο μ’ εμάς. Ανοίξτε κι εσείς διάπλατα τις καρδιές σας.

Ο ναός του αληθινού Θεού

[14]Μην κάνετε αταίριαστους δεσμούς με απίστους. Γιατί ποια σχέση μπορεί να έχει η δικαιοσύνη με την ανομία; ή τι κοινό

15 Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?

16 Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele próprio disse: Habitarei e andarei entre eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

17 Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,

18 serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

2 Coríntios 7

1 Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

O afeto de Paulo para com os coríntios

2 Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.

3 Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.

4 Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e

υπάρχει ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι;

15Ποια συμφωνία μπορεί να γίνει ανάμεσα στο Χριστό και στο διάβολο; ή τι έχει να μοιράσει ο πιστός με τον άπιστο;

16Μπορεί να υπάρχουν στον ίδιο τόπο ο ναός του Θεού και ο ναός των ειδώλων; Εσείς είστε ναός του αληθινού Θεού, όπως ο ίδιος είπε: Θα κατοικήσω ανάμεσά τους και θα πορεύομαι μαζί τους. Θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου.

17Γι’ αυτό λέει ο Κύριος: Φύγετε μακριά απ’ αυτούς και ξεχωρίστε. Μην αγγίζετε ακάθαρτο πράγμα, κι εγώ θα σας δεχτώ.

18Θα είμαι για σας ο Πατέρας, κι εσείς θα είστε γιοι και θυγατέρες μου, λέει ακόμα ο παντοκράτορας Κύριος.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 7

1Αφού λοιπόν, αγαπητοί μου, έχουμε αυτές τις υποσχέσεις, ας καθαρίσουμε τους εαυτούς μας από καθετί που μολύνει το σώμα και την ψυχή. Ας ζήσουμε μια άγια ζωή με φόβο Θεού.

Η στενοχώρια και η χαρά του Παύλου

2Δώστε μας λίγο χώρο στην καρδιά σας. Κανέναν δεν αδικήσαμε, κανέναν δεν καταστρέψαμε, κανέναν δεν εκμεταλλευτήκαμε.

3Δεν τα λέω αυτά για να σας κατακρίνω· σας είπα και πρωτύτερα ότι είστε μέσα στην καρδιά μας, είστε ενωμένοι μαζί μας στη ζωή και στο θάνατο.

4Σας μιλάω τελείως ανοιχτά. Είμαι πολύ περήφανος για σας. Η συμπεριφορά σας με γέμισε παρηγοριά. Η χαρά μου ξεχείλισε

transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

και σκέπασε όλες τις στενοχώριες που περνάμε.

A chegada de Tito

5 Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

5Όταν ήρθαμε στη Μακεδονία, πουθενά δε βρήκαμε ησυχία. Αντίθετα, από παντού μας περίμεναν δυσκολίες· πόλεμοι απ' έξω, ανησυχίες από μέσα.

6 Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

6Ο Θεός όμως, που παρηγορεί τους ταπεινούς, παρηγόρησε κι εμάς με την παρουσία του Τίτου.

7 e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

7Κι όχι μόνο με την παρουσία του, αλλά και με την παρηγοριά που του δώσατε. Μας είπε για την έντονη επιθυμία σας, για τα κλάματά σας και το ζήλο σας για μένα. Αυτό μ' έκανε να χαρώ ακόμα περισσότερο.

8 Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

8Γιατί, αν και σας στενοχώρησα με το γράμμα μου, δε μετανιώνω. Αν και τότε υπήρχε λόγος να μετανιώσω –γιατί βλέπω πως το γράμμα εκείνο, έστω και προσωρινά, σας λύπησε–

9 agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

9τώρα όμως χαίρομαι, όχι γιατί στενοχωρηθήκατε, αλλά γιατί η στενοχώρια εκείνη, που την αντιμετωπίσατε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, σάς οδήγησε στη μετάνοια. Έτσι, δε ζημιωθήκατε σε τίποτε από μας.

10 Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

10Γιατί η λύπη που αντιμετωπίζεται σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, οδηγεί στη μετάνοια, κι αυτή καταλήγει στη σωτηρία, για την οποία κανένας δε μετανιώνει. Αντίθετα, η λύπη που προέρχεται από ανθρώπινα προβλήματα οδηγεί στο θάνατο.

11 Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus,

11Αυτή, λοιπόν, η ίδια η λύπη, που είναι σύμφωνη με το θέλημα του Θεού, να τώρα

fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

πόση προθυμία σάς έδωσε, πόση ανάγκη για απολογία αισθανθήκατε, πόση αγανάκτηση για τον υπαίτιο, πόσο φόβο για τις συνέπειες, πόση επιθυμία να με δείτε, πόσο ζήλο, πόση επιθυμία τιμωρίας του κακού! Με όλα αυτά αποδείξατε ότι σ’ αυτή την υπόθεση είστε αθώοι.

12 Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

12Επομένως, αν και σας έγραψα, δεν το έκανα για να τιμωρηθεί αυτός που διέπραξε το αδίκημα ούτε για να ικανοποιηθεί αυτός που αδικήθηκε, αλλά το έκανα για να γίνει ολοφάνερος ενώπιον του Θεού ο ζήλος σας για μας.

13 Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

13Γι’ αυτό και παρηγορηθήκαμε. Αλλά εκτός απ’ την παρηγοριά που μας δώσατε, χαρήκαμε πολύ περισσότερο για τη χαρά του Τίτου, γιατί πολύ ευχαριστήθηκε από τη συμπεριφορά όλων σας.

14 Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em tudo, vos falamos com verdade, também a nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

14Αν κατά κάποιον τρόπο καυχήθηκα σ’ αυτόν για σας, δεν ντροπιάστηκα. Αντίθετα, όπως όλα όσα κηρύξαμε σ’ εσάς αποδείχτηκαν αληθινά, έτσι και η καύχησή μας στον Τίτο αποδείχτηκε αληθινή.

15 E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

15Η καρδιά του είναι πιο πολύ κοντά σας, γιατί θυμάται την υπακοή όλων σας και το ότι τον δεχτήκατε με φόβο και τρόμο.

16 Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

16Χαίρομαι γιατί μπορώ να σας έχω απόλυτη εμπιστοσύνη.

2 Coríntios 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 8

Η εισφορά για την εκκλησία της Ιερουσαλήμ

[1] Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

[1]Σας πληροφορώ, αδερφοί μου, τι κατόρθωσε η χάρη που έδωσε ο Θεός στις εκκλησίες της Μακεδονίας.

[2] porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

[2]Μέσα στις πολλές δοκιμασίες και θλίψεις που πέρασαν, η χαρά τους ήταν τόσο μεγάλη, κι η έσχατη φτώχεια τους ξεχείλισε σε μια πλούσια γενναιοδωρία.

[3] Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

[3]Σας βεβαιώνω ότι πρόσφεραν σύμφωνα με τις οικονομικές τους δυνατότητες, και μάλιστα παραπάνω απ' αυτές, χωρίς κανένας να τους το ζητήσει.

[4] pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

[4]Με πολλά παρακάλια μάς ζητούσαν να τους κάνουμε τη χάρη να πάρουν μέρος στην προσφορά για τους χριστιανούς της Ιερουσαλήμ.

[5] E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

[5]Και δεν πρόσφεραν μόνο αυτά που περιμέναμε, αλλά πρώτα δόθηκαν οι ίδιοι στον Κύριο και σ' εμάς, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

[6] o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

[6]Ύστερα από αυτό παρακαλέσαμε τον Τίτο, αφού πια έκανε την αρχή, να ολοκληρώσει αυτό το έργο της προσφοράς και μεταξύ σας.

[7] Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra como no saber, e em todo cuidado, e em nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

[7]Όπως, λοιπόν, υπερέχετε σε όλα, στην πίστη και στο λόγο, στη γνώση, στο ενδιαφέρον που δείχνετε για όλους κι όπως αποδέχεστε την αγάπη μας για σας, έτσι να υπερέχετε και σ' αυτό το έργο της προσφοράς.

[8] Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

[8]Δεν το λέω σαν διαταγή, αλλά σας μιλώ για το ζήλο των άλλων, για να σας παρακινήσω ν' αποδείξετε τη γνησιότητα και της δικής σας αγάπης.

[9] pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

[9]Γνωρίζετε, βέβαια, τη χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού· ήταν πλούσιος κι έγινε για χάρη σας φτωχός, για να μπορέσετε εσείς να πλουτίσετε με τη φτώχεια εκείνου.

[10] E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado, principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

[10]Πάνω σ' αυτό σας δίνω τη γνώμη μου: Αυτό συμφέρει σ' εσάς, που από πέρυσι αρχίσατε πρώτοι όχι μόνο να κάνετε, αλλά και να θέλετε αυτό το έργο.

[11] Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

[11]Τώρα, ολοκληρώστε αυτό το έργο, ώστε, όπως υπήρξε η πρόθυμη βούλησή σας, έτσι να πραγματοποιηθεί και η εκτέλεσή του ανάλογα με τις δυνατότητές σας.

[12] Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

[12]Γιατί, όταν υπάρχει η προθυμία, η προσφορά είναι ευπρόσδεκτη με όσα έχει κανείς κι όχι με όσα δεν έχει.

[13] Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

[13]Σκοπός βέβαια δεν είναι να στερηθείτε εσείς για να ανακουφίσετε τους άλλους, αλλά να υπάρχει σε όλους ισότητα.

[14] suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

[14]Στην παρούσα περίπτωση, το δικό σας περίσσευμα θα προστεθεί στο υστέρημα εκείνων, ώστε μια άλλη φορά το δικό τους περίσσευμα να προστεθεί στο δικό σας υστέρημα και να υπάρξει έτσι ισότητα.

[15] como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

[15]Όπως λέει η Γραφή, αυτός που μάζευε πολύ δεν είχε περίσσευμα, κι αυτός που μάζευε λίγο δεν είχε υστέρημα.

O novo encargo de Tito

[16] Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

[17] porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.

Ο Τίτος και οι δύο ανώνυμοι συνεργάτες

[16]Ας ευχαριστήσουμε το Θεό, που έδωσε στην καρδιά του Τίτου το ίδιο ενδιαφέρον για σας.

[17]Γιατί όχι μόνο αποδέχτηκε την παράκλησή μου, αλλά φάνηκε πολύ πιο πρόθυμος κι ήρθε κοντά σας αυτοπροαίρετα.

[18] E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.

[18]Μαζί του στείλαμε και τον αδερφό, που επαινείται από όλες τις εκκλησίες για το έργο που προσφέρει στη διάδοση του ευαγγελίου.

[19] E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;

[19]Κι όχι μόνο αυτό, αλλά και τον εξέλεξαν οι εκκλησίες να ταξιδέψει μαζί μας στο έργο της μεταφοράς της δωρεάς αυτής, για να δοξαστεί ο ίδιος ο Κύριος και να ενισχυθεί η δική μας προθυμία.

[20] evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;

[20]Έτσι θέλαμε να προφυλαχθούμε από όποιον θα μας κατηγορούσε για τον τρόπο που διαχειριστήκαμε ένα τόσο μεγάλο ποσό.

[21] pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.

[21]Γιατί φροντίζουμε οι αποφάσεις μας να είναι σωστές και απέναντι στον Κύριο αλλά και απέναντι στους ανθρώπους.

[22] Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora, porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.

[22]Μαζί μ' αυτούς στείλαμε και τον αδερφό μας, που τον δοκιμάσαμε σε πολλές περιπτώσεις και τον βρήκαμε πολύ πρόθυμο. Τώρα μάλιστα δείχνει πολύ μεγαλύτερη προθυμία, επειδή έχει πολλή εμπιστοσύνη στη γενναιοδωρία σας.

[23] Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.

[23]Για τον Τίτο σάς λέω ότι είναι σύντροφός μου και συνεργάτης στο έργο μου για σας. Όσο για τους αδερφούς μας, είναι απεσταλμένοι των εκκλησιών κι εργάζονται για τη δόξα του Χριστού.

[24] Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

[24]Αποδείξτε, λοιπόν, στις εκκλησίες με τη συμπεριφορά σας απέναντι σ' αυτούς ότι τους αγαπάτε κι ότι εμείς δίκαια καυχιόμαστε για σας.

2 Coríntios 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 9

Προτροπές για την καλύτερη απόδοση του εράνου

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,

[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.

[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,

[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos, não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.

[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada, para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

A sementeira e a colheita

[6] E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

[7] Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

[8] Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em

[1]Για τη βοήθεια προς τους αδερφούς χριστιανούς, το βρίσκω περιττό να σας γράψω.

[2]Ξέρω καλά την προθυμία σας, που με κάνει να καυχιέμαι στους Μακεδόνες για σας, ότι η Αχαΐα είναι από πέρυσι έτοιμη. Ο ζήλος σας έχει ξεσηκώσει τους περισσότερους.

[3]Στέλνω τους αδερφούς κι είμαι βέβαιος πως η καύχησή μου για σας δε θα αποδειχθεί αβάσιμη σ' αυτό το σημείο, αλλά θα είστε προετοιμασμένοι, όπως το έχω πει.

[4]Τώρα φοβάμαι πως, αν έρθουν μαζί μου Μακεδόνες και σας βρουν απροετοίμαστους, θα ντροπιαστούμε εμείς –για να μην πω εσείς– που με τόση βεβαιότητα καυχιόμαστε.

[5]Θεώρησα, λοιπόν, αναγκαίο να παρακαλέσω τους αδερφούς να έρθουν σ' εσάς πιο πριν, για να προετοιμάσουν τη δική σας προσφορά στη συνεισφορά που είχατε ήδη υποσχεθεί. Θέλω να ετοιμάσετε την εισφορά με γενναιοδωρία προαιρετική κι όχι με τσιγκουνιά.

[6]Πρέπει να ξέρετε πως όποιος σπέρνει με φειδώ θα έχει λίγη σοδειά· κι όποιος σπέρνει απλόχερα η σοδειά του θα είναι άφθονη.

[7]Ο καθένας ας δώσει ό, τι του λέει η καρδιά του χωρίς να στενοχωριέται ή να εξαναγκάζεται, γιατί ο Θεός αγαπάει αυτόν που δίνει με ευχαρίστηση.

[8]Ο Θεός έχει τη δύναμη να σας χορηγήσει πλουσιοπάροχα κάθε δωρεά, ώστε να

tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

είστε πάντοτε σε όλα τελείως αυτάρκεις, και να δίνετε με το παραπάνω για κάθε καλό σκοπό.

[9] como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

[9]Το λέει κι η Γραφή: Σκόρπισε, έδωσε στους φτωχούς, η αγαθοεργία του θα διαρκεί αιώνια.

[10] Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,

[10]Κι αυτός που δίνει στο σποριά το σπόρο και το ψωμί για να τραφεί, ας δώσει και ας πληθύνει και το δικό σας σπόρο και ας αυξήσει τους καρπούς της αγαθοεργίας σας.

[11] enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.

[11]Ο Θεός θα σας κάνει πλούσιους σε όλα, για να μπορείτε να δίνετε γενναιόδωρα. Αυτοί που θα πάρουν από μας τη δική σας εισφορά θα ευχαριστούν το Θεό.

[12] Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas também redunda em muitas graças a Deus,

[12]Γιατί η συνεισφορά σ' αυτή τη διακονία όχι μόνο θα αναπληρώσει τις ελλείψεις των χριστιανών της Ιερουσαλήμ, αλλά και θα δώσει αφορμή για πάρα πολλές ευχαριστίες στο Θεό.

[13] visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,

[13]Όταν πάρουν αυτή την προσφορά, θα δοξάζουν το Θεό, επειδή ομολογείτε έμπρακτα το ευαγγέλιο του Χριστού και συμμετέχετε γενναιόδωρα στις ανάγκες τις δικές τους και όλων των χριστιανών.

[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.

[14]Θα προσεύχονται για σας και θα λαχταρούν να σας δουν για την πλούσια χάρη που σας έδωσε ο Θεός.

[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

[15]Ας ευχαριστήσουμε το Θεό για τη δωρεά του, η οποία δεν μπορεί να περιγραφτεί με λόγια.

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 10

Η εξουσία και η αποστολή του Παύλου

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,

[1]Σας παρακαλώ με την πραότητα και την επιείκεια του Χριστού, εγώ ο Παύλος, που όπως λένε, όταν βρίσκομαι κοντά σας είμαι ταπεινός, όταν όμως είμαι μακριά είμαι θαρραλέος απέναντί σας.

[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.

[2]Παρακαλώ, λοιπόν, όταν θα είμαι κοντά σας, να μη χρειαστεί να φανώ θαρραλέος στις απόψεις μου και να δείξω την τόλμη που θεωρώ ότι χρειάζονται μερικοί, οι οποίοι νομίζουν για μας ότι κινούμαστε από κοσμικά ελατήρια.

[3] Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.

[3]Γιατί μπορεί να ζούμε μέσα στον κόσμο, δεν πολεμάμε όμως με όπλα κοσμικά.

[4] Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas

[4]Τα όπλα με τα οποία πολεμάμε εμείς δεν είναι κοσμικά, αλλά έχουν τη δύναμη από το Θεό να γκρεμίζουν οχυρά. Με αυτά ανατρέπουμε ψεύτικους ισχυρισμούς

[5] e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

[5]και καθετί που ορθώνεται με αλαζονεία εναντίον της γνώσεως του Θεού. Με αυτά αιχμαλωτίζουμε κάθε σκέψη και την κάνουμε να υπακούει στο Χριστό.

[6] e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.

[6]Είμαστε έτοιμοι να τιμωρήσουμε κάθε παρακοή, όταν ολοκληρωθεί η δική σας υπακοή.

[7] Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.

[7]Μη βλέπετε τα πράγματα επιφανειακά. Όποιος είναι βέβαιος από μόνος του ότι ανήκει στο Χριστό, πρέπει από μόνος του πάλι να σκέφτεται ότι, όπως αυτός ανήκει στο Χριστό, έτσι ανήκουμε κι εμείς.

[8] Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,

[8]Γιατί δε θα ντροπιαστώ, κι αν ακόμη καυχηθώ κάπως περισσότερο για την εξουσία που μας έδωσε ο Κύριος –για να σας στηρίξουμε κι όχι για να σας καταστρέψουμε.

[9] para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.

[10] As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.

[11] Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.

[12] Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.

A esfera da ação missionária de Paulo

[13] Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.

[14] Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;

[15] não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

[9]Δε θέλω να δώσω την εντύπωση ότι προσπαθώ να σας εκφοβίσω με τις επιστολές μου.

[10]Λένε για μένα: «Οι επιστολές του είναι αυστηρές και δυνατές, ενώ η προσωπική του παρουσία είναι ασθενική και ο προφορικός του λόγος τιποτένιος».

[11]Αυτός που τα λέει αυτά πρέπει να ξέρει το εξής: Όποιοι είμαστε με όσα γράφουμε στις επιστολές κατά την απουσία μας, οι ίδιοι είμαστε και με τα έργα μας όταν βρισκόμαστε κοντά σας.

[12]Γιατί δεν τολμάμε να βάλουμε τους εαυτούς μας στο ίδιο επίπεδο ή να τους συγκρίνουμε με μερικούς που αυτοσυστήνονται. Αυτοί όμως, όταν παίρνουν ως κριτήριο και μέτρο σύγκρισης του εαυτού τους τον ίδιο τους τον εαυτό, είναι ανόητοι.

[13]Εμείς, αντίθετα, δεν θα καυχηθούμε ποτέ πέρα από τα όρια, αλλά μέσα στα πλαίσια του κανόνα που μας καθόρισε ο Θεός, σύμφωνα με τον οποίο φτάσαμε μέχρι και σ' εσάς.

[14]Δε θα επιτρέπαμε στον εαυτό μας την καύχηση, αν δεν είχαμε φτάσει σ' εσάς. Γιατί φτάσαμε και σ' εσάς, κηρύττοντας το ευαγγέλιο του Χριστού.

[15]Εμείς, λοιπόν, δεν καυχιόμαστε πέρα από τα όρια του έργου μας –για ξένους κόπους. Έχουμε όμως την ελπίδα ότι όσο αυξάνεται η πίστη σας, τόσο μεγαλώνει ανάμεσά σας και το δικό μας έργο και γίνεται πλουσιότερο,

[16] a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

[17] Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[18] Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

[16]ώστε να κηρύξουμε το ευαγγέλιο σε μέρη πέρα από σας και να μην καυχιόμαστε για το έτοιμο έργο που έγινε σε ξένη δικαιοδοσία.

[17]Η Γραφή λέει: Όποιος καυχιέται, να καυχιέται γι’ αυτό που έκανε με τη δύναμη του Κυρίου.

[18]Γιατί άξιος δεν είναι αυτός που αυτοσυστήνεται, αλλά αυτός που τον συστήνει ο Κύριος.

2 Coríntios 11

Paulo continua a sua defesa

[1] Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

[2] Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

[3] Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

[4] Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

[5] Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 11

Ο Παύλος και οι ψευτοαπόστολοι

[1]Θα ήθελα να ανεχθείτε λίγο την αφροσύνη μου. Ανεχθείτε την λοιπόν.

[2]Σας ζηλεύω με θεϊκή ζήλια, γιατί σας αρραβώνιασα μ’ έναν άντρα, το Χριστό, για να σας παρουσιάσω σ’ αυτόν σαν αγνή παρθένο.

[3]Φοβάμαι όμως μήπως κάποιοι διαφθείρουν τις σκέψεις σας κατά τον ίδιο τρόπο που το φίδι εξαπάτησε με την πανουργία του την Εύα, και χάσετε τη χριστιανική σας απλότητα.

[4]Γιατί, αν κάποιος έρθει και σας κηρύξει έναν άλλο Ιησού, τον οποίο εμείς δεν κηρύξαμε, ή αν σας δώσει κάποιο άλλο πνεύμα, διαφορετικό απ’ αυτό που λάβατε ή αν σας μιλήσει για ένα άλλο ευαγγέλιο, διαφορετικό απ’ αυτό που δεχτήκατε, αυτόν τον δέχεστε ευχαρίστως.

[5]Έχω όμως τη γνώμη ότι σε τίποτα δεν υστερώ απέναντι σ’ αυτούς που λέτε υπεραποστόλους.

[6] E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

[6]Μπορεί να είμαι αδύνατος στον προφορικό λόγο, όχι όμως και στη γνώση. Αυτό σας το δείξαμε καθαρά σε κάθε στιγμή και με κάθε ευκαιρία.

O desprendimento do apóstolo

[7] Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

[7]Μήπως ήταν αμαρτία που σας κήρυξα δωρεάν το ευαγγέλιο του Θεού, ταπεινώνοντας τον εαυτό μου για να εξυψωθείτε εσείς;

[8] Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

[8]Επιβάρυνα άλλες εκκλησίες για να έχω την οικονομική δυνατότητα να υπηρετώ εσάς. Ακόμη κι όταν ήμουνα κοντά σας και περνούσα στερήσεις, δεν επιβάρυνα κανέναν,

[9] e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

[9]γιατί αυτά που μου έλειπαν για τη συντήρησή μου τα συμπλήρωσαν οι αδερφοί που ήρθαν από τη Μακεδονία. Έτσι κατάφερα να μη σας γίνω σε καμιά περίπτωση βάρος, και θα το τηρήσω αυτό και στο μέλλον.

[10] A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

[10]Σας το λέω με την ειλικρίνεια του Χριστού που είναι μέσα μου, ότι την καύχησή μου αυτή κανένας δε θα μου την αποκλείσει για τα μέρη της Αχαΐας.

[11] Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

[11]Για ποιο λόγο; μήπως γιατί δε σας αγαπώ; Ο Θεός ξέρει ότι σας αγαπώ.

[12] Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

[12]Αυτό το κάνω, και θα συνεχίσω να το κάνω, για να αφαιρέσω την αφορμή από κείνους που γυρεύουν αφορμή για να δείξουν ότι το έργο τους για το οποίο καυχιούνται είναι σαν το δικό μας.

[13] Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

[13]Αυτοί στην πραγματικότητα είναι ψευτοαπόστολοι, απατεώνες, άνθρωποι που μεταμφιέζονται σε αποστόλους του Χριστού.

[14] E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

[15] Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

[16] Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-me como insensato, para que também me glorie um pouco.

[17] O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

[18] E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

[19] Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

[20] Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

[21] Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

[22] São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

[14]Και μη σας φαίνεται παράξενο, γιατί κι ο ίδιος ο σατανάς μεταμφιέζεται σε άγγελο φωτός.

[15]Δεν είναι, λοιπόν, μεγάλο πράγμα όταν και οι υπηρέτες του σατανά μεταμφιέζονται σε υπηρέτες της δικαιοσύνης. Το τέλος τους θα είναι ανάλογο με τα έργα τους.

Ο Παύλος συγκρίνει τον εαυτό του με τους ψευτοαποστόλους

[16]Σας επαναλαμβάνω: Μη με θεωρήσει κανείς ανόητο. Αν όμως δε γίνεται αλλιώς, πάρτε με, έστω και για ανόητο, ώστε να καυχηθώ κι εγώ για λίγο.

[17]Αυτό που θα πω δε θα το πω με εντολή του Κυρίου, αλλά σαν ένας ανόητος που νομίζει πως έχει το δικαίωμα να καυχηθεί.

[18]Αφού πολλοί καυχιούνται για ανθρώπινα πλεονεκτήματα, θα καυχηθώ κι εγώ.

[19]Κι ενώ παρασταίνετε τους φρόνιμους, ανέχεστε μ' ευχαρίστηση τους ανόητους.

[20]Ανέχεστε δηλαδή όποιον σας καταπιέζει, όποιον σας εκμεταλλεύεται, όποιον σας εξαπατά, όποιον σας παριστάνει τον σπουδαίο, όποιον σας χαστουκίζει.

[21]Ντρέπομαι που το λέω: σαν να μην μπορούσαμε εμείς να σας κάνουμε τα ίδια! Όμως, για ο, τιδήποτε τολμά κάποιος να καυχηθεί –σαν ανόητος μιλώ– τολμώ κι εγώ.

[22]Εβραίοι είναι αυτοί; κι εγώ. Είναι Ισραηλίτες; κι εγώ. Είναι απόγονοι του Αβραάμ; κι εγώ.

23 São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.	23Είναι υπηρέτες του Χριστού; –θα μιλήσω σαν τρελός– εγώ είμαι με το παραπάνω. Μόχθησα πιο πολύ απ' αυτούς, με χτύπησαν με αφάνταστη αγριότητα, φυλακίστηκα περισσότερες φορές, κινδύνεψα πολλές φορές να θανατωθώ.
24 Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;	24Πέντε φορές μαστιγώθηκα από Ιουδαίους με τα τριάντα εννιά μαστιγώματα.
25 fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;	25Τρεις φορές με τιμώρησαν με ραβδισμούς, μία φορά με λιθοβόλησαν, τρεις φορές ναυάγησα, ένα μερόνυχτο έμεινα ναυαγός στο πέλαγος.
26 em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos entre patrícios, em perigos entre gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;	26Έκανα πολλές κοπιαστικές οδοιπορίες, διάβηκα επικίνδυνα ποτάμια, κινδύνεψα από ληστές, κινδύνεψα από τους ομογενείς μου Ιουδαίους, κινδύνεψα από τους εθνικούς. Πέρασα κινδύνους σε πόλεις, κινδύνους σε ερημιές, κινδύνους στη θάλασσα, κινδύνεψα από ανθρώπους που υποκρίνονταν τους αδερφούς.
27 em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.	27Κόπιασα και μόχθησα πολύ, ξαγρύπνησα πολλές φορές, πείνασα, δίψασα, πολλές φορές μου έλειψε εντελώς το φαγητό, ξεπάγιαζα και δεν είχα ρούχα να φορέσω.
28 Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.	28Εκτός από τα άλλα είχα και την καθημερινή πίεση των εχθρών μου και τη φροντίδα για όλες τις εκκλησίες.
29 Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?	29Ποιανού η πίστη ασθενεί και δεν ασθενώ κι εγώ; Ποιος υποκύπτει στον πειρασμό και δεν υποφέρω κι εγώ;
30 Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.	30Αν πρέπει να καυχηθώ, θα καυχηθώ για τα παθήματά μου.

[31] O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.

[32] Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;

[33] mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

[31]Ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού –ας είναι ευλογημένο το όνομά του στους αιώνες– ξέρει ότι δε λέω ψέματα.

[32]Στη Δαμασκό, ο διοικητής-εκπρόσωπος του βασιλιά Αρέτα έβαλε φρουρούς σε όλη την πόλη για να με συλλάβει.

[33]Μέσα όμως από ένα άνοιγμα του τείχους με κατέβασαν με καλάθι και ξέφυγα από τα χέρια του.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 12

Οράματα και αποκαλύψεις

[1]Δε με συμφέρει βέβαια να καυχηθώ· θα το κάνω όμως, γιατί πρόκειται για οράματα κι αποκαλύψεις που μου χάρισε ο Κύριος.

[2]Ξέρω έναν άνθρωπο πιστό, ο οποίος πριν από δεκατέσσερα χρόνια ανυψώθηκε μέχρι και τον τρίτο ουρανό –δεν ξέρω αν ήταν με το σώμα του ή χωρίς το σώμα, αυτό ο Θεός το ξέρει.

[3]Ξέρω ότι αυτός ο άνθρωπος –ή ήταν με το σώμα ή χωρίς το σώμα δεν το ξέρω, ο Θεός το ξέρει–

[4]μεταφέρθηκε ξαφνικά στον παράδεισο κι άκουσε λόγια που δεν μπορεί ούτε επιτρέπεται να τα πει άνθρωπος.

[5]Γι’ αυτόν τον άνθρωπο θα καυχηθώ· για τον εαυτό μου όμως δε θα καυχηθώ, παρά μόνο για τις ταλαιπωρίες μου.

[6]Άμα θελήσω, λοιπόν, να καυχηθώ, δε θα φανώ ανόητος, γιατί θα πω την αλήθεια. Το αποφεύγω όμως, μήπως εξαιτίας του μεγαλείου των αποκαλύψεων, με

θεωρήσει κανείς παραπάνω απ’ αυτό που βλέπει ή ακούει από μένα.

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

[7]Για να μην υπερηφανεύομαι όμως, ο Θεός μού έδωσε ένα αγκάθι στο σώμα μου, έναν υπηρέτη τού σατανά να με ταλαιπωρεί, ώστε να μην υπερηφανεύομαι.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

[8]Γι’ αυτό το αγκάθι τρεις φορές παρακάλεσα τον Κύριο να το διώξει από πάνω μου.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[9]Η απάντησή του ήταν: «Σου αρκεί η χάρη μου, γιατί η δύναμή μου φανερώνεται στην πληρότητά της μέσα σ’ αυτή την αδυναμία σου». Με περισσότερη ευχαρίστηση, λοιπόν, θα καυχηθώ για τις ταλαιπωρίες μου, για να κατοικήσει μέσα μου η δύναμη του Χριστού.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

[10]Γι’ αυτό χαίρομαι για τα παθήματά μου, για τις βρισιές, τις θλίψεις, τους διωγμούς και τις πιέσεις που πέρασα για χάρη του Χριστού. Γιατί όταν φαίνεται πως έχω χάσει κάθε δύναμη, τότε είμαι πραγματικά δυνατός.

As credenciais de um apóstolo

Η αγάπη και η φροντίδα του Παύλου για τους Κορινθίους

[11] Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

[11]Φέρθηκα σαν ανόητος με όσα καυχήθηκα. Εσείς με αναγκάσατε. Εσείς έπρεπε να με συστήνατε. Εγώ σε τίποτα δεν υστέρησα από αυτούς που θεωρείτε «υπεραποστόλους», κι ας μην είμαι τίποτα.

[12] Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

[12]Οι αποδείξεις ότι είμαι απόστολος, παρουσιάστηκαν μπροστά σας με πολλή υπομονή, με θεϊκά σημεία, με θαύματα στη φύση και με θεραπείες.

[13] Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

[13]Γιατί σε τι υστερήσατε από τις άλλες εκκλησίες, πέρα από το ότι εγώ ο ίδιος δε σας επιβάρυνα; Συγχωρήστε μου αυτή την αδικία!

Paulo deseja visitá-los

[14] Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

[14]Να που τώρα για τρίτη φορά ετοιμάζομαι να έρθω κοντά σας και δε θα σας επιβαρύνω. Δε ζητάω τα χρήματά σας αλλά εσάς. Γιατί δεν έχουν χρέος να μαζεύουν χρήματα τα παιδιά για τους γονείς, αλλά οι γονείς για τα παιδιά.

[15] Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

[15]Εγώ μάλιστα με ευχαρίστηση θα τα δώσω όλα, ακόμη και τον ίδιο μου τον εαυτό για χάρη σας. Αν και, ενώ εγώ σας αγαπώ περισσότερο, εσείς με αγαπάτε λιγότερο.

[16] Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

[16]Εγώ δεν σας επιβάρυνα. Ας πούμε όμως πως όντας πανούργος σάς κατέκτησα με δόλο.

[17] Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

[17]Μήπως σας εκμεταλλεύτηκα με κάποιον απ’ αυτούς που σας έστειλα;

[18] Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

[18]Παρακάλεσα τον Τίτο να έρθει και έστειλα μαζί και τον αδερφό. Μήπως σας εκμεταλλεύτηκε ο Τίτος; Δε σας συμπεριφερθήκαμε όλοι με το ίδιο πνεύμα; Δεν περπατήσαμε στα ίδια αχνάρια;

Paulo apela para o juiz de todos

[19] Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

[19]Ίσως πάλι να νομίζετε ότι τόση ώρα απολογούμαστε σ’ εσάς. Εμείς όμως μιλάμε ενώπιον του Θεού με τη δύναμη που μας δίνει ο Χριστός. Κι όλα, αγαπητοί μου, τα κάνουμε για τη δική σας ωφέλεια.

[20] Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós

[20]Φοβάμαι ακόμα μήπως, όταν έρθω, δε σας βρω όπως σας θέλω, κι εσείς δε με βρείτε όπως με θέλετε. Φοβάμαι μήπως υπάρχουν ανάμεσά σας έριδες,

contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

ζηλοτυπίες, φιλονικίες, διαπληκτισμοί, αλληλοκατηγορίες, διαβολές, εγωισμοί, αναστατώσεις.

[21] Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

[21]Φοβάμαι ακόμα, μήπως, όταν έρθω πάλι, με ταπεινώσει ο Θεός μου απέναντί σας και πενθήσω για πολλούς απ' αυτούς που αμάρτησαν προηγουμένως και δε μετάνιωσαν για την ακαθαρσία, την πορνεία και την ασέλγεια που διέπραξαν.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

[1] Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.

[2] Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente, o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

[3] posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

[4] Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

[5] Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 13

Τελικές προειδοποιήσεις και χαιρετισμοί

[1]Για τρίτη φορά έρχομαι τώρα σ' εσάς, και, όπως λέει η Γραφή: Με τη μαρτυρία δύο και τριών μαρτύρων θα βεβαιωθεί καθετί που λέγεται.

[2]Τη δεύτερη φορά που ήμουν κοντά σας είχα προείπει, και τώρα που είμαι μακριά γράφω το ίδιο σε όσους είχαν αμαρτήσει, και σε όλους τους άλλους, πώς, όταν ξανάρθω δε θα σας λυπηθώ.

[3]Εσείς, όπως φαίνεται, ζητάτε απόδειξη ότι ο Χριστός μιλάει μέσω εμού. Αυτός ο Χριστός δεν παρουσιάζεται αδύναμος, αλλά δυνατός ανάμεσά σας.

[4]Γιατί αν και σταυρώθηκε σαν αδύναμος άνθρωπος, όμως με τη δύναμη του Θεού είναι ζωντανός. Το ίδιο κι εμείς μετέχουμε στην αδυναμία του Χριστού, όμως με τη δύναμη του Θεού θα ζήσουμε μαζί του ανάμεσά σας.

[5]Να εξετάζετε τον εαυτό σας αν έχετε την πίστη. Να δοκιμάζετε τον εαυτό σας. Ή δεν καταλάβατε ακόμη καλά ότι ο Ιησούς

Χριστός κατοικεί μέσα σας; Εκτός βέβαια αν αποτύχατε στη δοκιμασία.

[6] Mas espero reconheçais que não somos reprovados.

[6]Ελπίζω να διαπιστώσετε ότι εμείς δεν αποτύχαμε στη δοκιμασία.

[7] Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que, simplesmente, pareçamos aprovados, mas para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.

[7]Ευχόμαστε μάλιστα στο Θεό να μην κάνετε κανένα κακό. Όχι για να φανεί ότι εμείς πετύχαμε, αλλά για να κάνετε εσείς το καλό, κι εμείς ας φανούμε ότι δεν πετύχαμε.

[8] Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

[8]Γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα εναντίον της αλήθειας, αλλά για χάρη της αλήθειας.

[9] Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

[9]Χαιρόμαστε όταν εμείς είμαστε αδύνατοι κι εσείς είστε δυνατοί. Αυτή είναι κι η ευχή μας: να προκόβετε.

[10] Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

[10]Σας τα γράφω αυτά τώρα που δεν είμαι κοντά σας, ώστε όταν έρθω να μη χρησιμοποιήσω αυστηρότητα, σύμφωνα με την εξουσία που μου έδωσε ο Κύριος να χτίζω κι όχι να γκρεμίζω.

Saudações

[11] Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

[11]Λοιπόν, αδερφοί μου, να χαίρεστε, να προοδεύετε, να συμπαραστέκεστε ο ένας στον άλλο· να μην έχετε διαφωνίες, να έχετε ειρήνη, κι ο Θεός που χαρίζει την αγάπη και την ειρήνη θα είναι μαζί σας.

[12] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

[12]Χαιρετήστε ο ένας τον άλλο με το άγιο φίλημα. Σας χαιρετούν όλοι οι χριστιανοί.

A bênção

[13] A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

[13]Η χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος ας είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

Epístola de Paulo aos Gálatas	ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

Gálatas 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

[2] e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

[4] o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

[5] a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

[6] Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

[7] o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

[8] Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

[9] Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 1

Χαιρετισμός

[1]Ο Παύλος, που έγινα απόστολος όχι από ανθρώπους, ούτε με την παρέμβαση κάποιου ανθρώπου αλλά από τον Ιησού Χριστό και το Θεό Πατέρα, ο οποίος ανέστησε τον Ιησού από το θάνατο,

[2]κι όλοι οι αδερφοί που είναι μαζί μου, Προς τις εκκλησίες της Γαλατίας.

[3]Ευχόμαστε να είναι μαζί σας η χάρη και η ειρήνη του Θεού Πατέρα μας και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

[4]Αυτός, όπως το θέλησε ο Πατέρας μας Θεός, έδωσε τη ζωή του για τις αμαρτίες μας, για να μας λυτρώσει από τον τωρινό κόσμο, όπου κυριαρχεί το κακό·

[5]ας είναι αιώνια δοξασμένος ο Θεός! Αμήν.

Ένα μόνο είναι το Ευαγγέλιο

[6]Απορώ πώς τόσο γρήγορα απομακρύνεστε από το Θεό, που σας κάλεσε με τη χάρη του Χριστού, κι ακολουθείτε ένα άλλο ευαγγέλιο!

[7]Δεν υπάρχει όμως άλλο ευαγγέλιο. Υπάρχουν μόνο μερικοί που σας αναστατώνουν και θέλουν να διαστρεβλώσουν το ευαγγέλιο του Χριστού.

[8]Αλλά κι αν εμείς ή ακόμη κι ένας άγγελος από τον ουρανό σάς κηρύξει ένα ευαγγέλιο διαφορετικό από το ευαγγέλιο που σας κηρύξαμε, να είναι ανάθεμα!

[9]Σας το είπα κιόλας και το ξαναλέω· όποιος σας κηρύττει ως ευαγγέλιο άλλη

além daquele que recebestes, seja anátema.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

10 Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

11 Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

12 porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

13 Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

14 E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

15 Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

16 revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

17 nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti

διδασκαλία, διαφορετική απ’ αυτήν που παραλάβατε, να είναι ανάθεμα!

10Τι νομίζετε; Των ανθρώπων την εύνοια επιδιώκω τώρα ή του Θεού; Ή μήπως ζητώ να αρέσω στους ανθρώπους; Όχι· γιατί αν πράγματι ζητούσα να αρέσω στους ανθρώπους, δεν θα ήμουν υπηρέτης του Χριστού.

Πώς ο Παύλος έγινε απόστολος

11Πρέπει να ξέρετε, αδερφοί μου, πως το ευαγγέλιο που σας κήρυξα εγώ δεν προέρχεται από άνθρωπο.

12Γιατί κι εγώ ούτε το παρέλαβα ούτε το διδάχτηκα από άνθρωπο, αλλά μου το αποκάλυψε ο Ιησούς Χριστός.

13Ασφαλώς έχετε ακούσει για τη διαγωγή μου όσον καιρό ανήκα στην ιουδαϊκή θρησκεία, ότι καταδίωκα με πάθος την εκκλησία του Θεού και προσπαθούσα να την εξαφανίσω.

14Και πρόκοβα στον ιουδαϊσμό πιο πολύ από πολλούς συνομήλικους συμπατριώτες μου, γιατί είχα μεγαλύτερο ζήλο για τις προγονικές μου παραδόσεις.

15Ο Θεός όμως με είχε ξεχωρίσει από την κοιλιά της μάνας μου και η χάρη του με είχε καλέσει να τον υπηρετήσω.

16Όταν, λοιπόν, ευδόκησε να μου αποκαλύψει τον Υιό του για να φέρω στους εθνικούς το χαρμόσυνο μήνυμα γι’ αυτόν, δε στηρίχθηκα σ’ ανθρώπινες δυνάμεις·

17ούτε ανέβηκα στα Ιεροσόλυμα να δω εκείνους που ήταν απόστολοι πριν από

para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

μένα, αλλά έφυγα στην Αραβία, και ύστερα ξαναγύρισα στη Δαμασκό.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

18 Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;

18Έπειτα, μετά από τρία χρόνια, ανέβηκα στα Ιεροσόλυμα να γνωρίσω από κοντά τον Πέτρο, κι έμεινα κοντά του δεκαπέντε μέρες.

19 e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.

19Άλλον απόστολο δεν είδα, παρά τον Ιάκωβο, τον αδερφό του Κυρίου.

20 Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.

20Για όσα σας γράφω, μάρτυράς μου ο Θεός, δε λέω ψέματα.

21 Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.

21Έπειτα ήρθα στην περιοχή της Συρίας και της Κιλικίας.

22 E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.

22Προσωπικά ήμουν άγνωστος στις εκκλησίες του Χριστού που βρίσκονται στην Ιουδαία.

23 Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.

23Άκουγαν μόνο πως αυτός που κάποτε μας καταδίωκε τώρα κηρύττει την πίστη που άλλοτε προσπαθούσε να εξαφανίσει.

24 E glorificavam a Deus a meu respeito.

24Και δόξαζαν το Θεό για την αλλαγή μου.

Gálatas 2

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

Η αποστολική σύνοδος

1 Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.

1Έπειτα, μετά από δεκατέσσερα χρόνια, ανέβηκα πάλι στα Ιεροσόλυμα με το Βαρνάβα παίρνοντας μαζί μου και τον Τίτο.

2 Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.

2Ανέβηκα ύστερα από υπόδειξη του Κυρίου. Τους εξέθεσα το ευαγγέλιο που κηρύττω στους εθνικούς. Το εξέθεσα ιδιαίτερα στους προκρίτους, μήπως αγωνίστηκα ή αγωνίζομαι μάταια.

[3] Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.

[3]Ούτε ο Τίτος, όμως, που ήταν μαζί μου, και ήταν εθνικός, αναγκάστηκε να υποβληθεί στην περιτομή.

[4] E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;

[4]Κι ας ήταν εκεί οι παρείσακτοι ψευδάδελφοι, που γλίστρησαν ανάμεσά μας σαν κατάσκοποι με στόχο την ελευθερία μας, που την έχουμε χάρη στο έργο του Ιησού Χριστού, και θέλουν να μας κάνουν δούλους.

[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.

[5]Δεν υποχωρήσαμε ούτε στιγμή στις απαιτήσεις τους, για να μείνει ανόθευτο το ευαγγέλιο για χάρη σας.

[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita a aparência do homem), esses, digo, que me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

[6]Οι πρόκριτοι πάλι –τι ήταν άλλοτε δε μ’ ενδιαφέρει· ο Θεός δεν ξεχωρίζει πρόσωπα– αυτοί δεν πρόσθεσαν τίποτε σε όσα είπα εγώ.

[7] antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

[7]Αντίθετα μάλιστα, είδαν ότι ο Θεός μού έχει αναθέσει το κήρυγμα του ευαγγελίου στους εθνικούς, όπως στον Πέτρο στους περιτμημένους.

[8] (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

[8]Γιατί αυτός που όρισε τον Πέτρο απόστολο για τους Ιουδαίους, όρισε κι εμένα απόστολο για τους εθνικούς.

[9] e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

[9]Όταν κατάλαβαν, λοιπόν, πως μου δόθηκε η χάρη του Θεού, ο Ιάκωβος και ο Κηφάς και ο Ιωάννης, που θεωρούνται στυλοβάτες, έσφιξαν το χέρι το δικό μου και του Βαρνάβα σ’ ένδειξη αναγνώρισης και συμφώνησαν να κηρύττουμε εμείς στους εθνικούς κι αυτοί στους Ιουδαίους.

10 recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

11 Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

12 Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios; quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

13 E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

14 Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do evangelho, disse a Cefas, na presença de todos: se, sendo tu judeu, vives como gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

15 Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

16 sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

10Μας ζήτησαν μόνο να θυμόμαστε τους φτωχούς χριστιανούς της Ιουδαίας, και ξέρετε με πόσο ζήλο φρόντισα γι' αυτό.

Το επεισόδιο στην Αντιόχεια

11Όταν ήρθε ο Πέτρος στην Αντιόχεια, του αντιμίλησα κατά πρόσωπο, γιατί ήταν αξιοκατάκριτος.

12Γιατί πριν έρθουν μερικοί άνθρωποι του Ιακώβου, έτρωγε στα κοινά δείπνα μαζί με τους εθνικούς· όταν όμως ήρθαν, υποχωρούσε και διαχώριζε τη θέση του, επειδή φοβόταν τους Ιουδαίους.

13Μαζί του άρχισαν να υποκρίνονται και οι υπόλοιποι Ιουδαίοι, σε σημείο που παρασύρθηκε στην υποκρισία τους ακόμα κι ο Βαρνάβας!

14Εγώ όμως όταν είδα πως δε βαδίζουν σύμφωνα με την αλήθεια του ευαγγελίου, είπα στον Πέτρο μπροστά σ' όλους: «Εάν εσύ που είσαι Ιουδαίος συμπεριφέρεσαι σαν εθνικός κι όχι ως πιστός στο νόμο Ιουδαίος, τότε γιατί εξαναγκάζεις τους εθνικούς να συμπεριφέρονται σαν Ιουδαίοι; »

Η σωτηρία προέρχεται από το Χριστό και όχι από το νόμο

15Εμείς είμαστε εκ γενετής Ιουδαίοι κι όχι αμαρτωλοί εθνικοί.

16Ξέρουμε όμως πως ο άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί με την τήρηση των διατάξεων του νόμου. Αυτό γίνεται μόνο με την πίστη στον Ιησού Χριστό. Γι' αυτό κι εμείς πιστέψαμε στον Ιησού Χριστό, για να δικαιωθούμε με την πίστη στο Χριστό κι όχι με την τήρηση του νόμου· γιατί με τα

έργα του νόμου δε θα σωθεί κανένας άνθρωπος.

[17] Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!

[17]Αν όμως, ζητώντας να σωθούμε από το Χριστό, βρεθήκαμε να είμαστε κι εμείς αμαρτωλοί όπως οι εθνικοί, σημαίνει τάχα πως ο Χριστός οδηγεί στην αμαρτία; Όχι βέβαια!

[18] Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.

[18]Γιατί, αν ό, τι γκρέμισα το ξαναχτίζω, είναι σαν να ομολογώ πως έκανα λάθος όταν το γκρέμιζα.

[19] Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;

[19]Κι αληθινά, με κριτήριο το νόμο, έχω πεθάνει για τη θρησκεία του νόμου, για να βρω τη ζωή κοντά στο Θεό.

[20] logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.

[20]Έχω πεθάνει στο σταυρό μαζί με το Χριστό. Τώρα πια δε ζω εγώ, αλλά ζει στο πρόσωπό μου ο Χριστός. Κι η τωρινή σωματική μου ζωή είναι ζωή βασισμένη στην πίστη μου στον Υιό του Θεού, που με αγάπησε και πέθανε εκούσια για χάρη μου.

[21] Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

[21]Δεν μπορώ ν' αγνοήσω αυτή τη δωρεά του Θεού. Αν όμως η σωτηρία εξασφαλίζεται με την τήρηση του νόμου, τότε ο Χριστός πέθανε χωρίς λόγο.

Gálatas 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

[1] Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

[2] Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 3

Νόμος και πίστη

[1]Ανόητοι Γαλάτες, ποιος σας μάτιασε και δεν πιστεύετε στην αλήθεια, εσείς, μπροστά στα μάτια των οποίων ζωγράφισα με το κήρυγμά μου τόσο ζωντανά τον Ιησού Χριστό σταυρωμένο;

[2]Αυτό θέλω μόνο να μου πείτε: Τηρώντας το νόμο δεχτήκατε το Πνεύμα ή ακούγοντας το κήρυγμα και πιστεύοντας;

[3] Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

[3]Τόσο ανόητοι είστε; Αρχίσατε με την εμπειρία του Πνεύματος. Πώς τώρα καταλήγετε να εμπιστεύεστε σ’ ανθρώπινες δυνάμεις;

[4] Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

[4]Όλες οι εμπειρίες σας πήγαν χαμένες; Ελπίζω να μην πήγαν χαμένες.

[5] Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[5]Το Θεό, ο οποίος σας χορηγεί το Πνεύμα και κάνει θαύματα στις συνάξεις σας, τον ξέρετε από την τήρηση του νόμου ή από το κήρυγμα που πιστέψατε;

A experiência de Abraão

[6] É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[6]Το ίδιο και ο Αβραάμ, σύμφωνα με τη Γραφή, πίστεψε στο Θεό, και γι’ αυτή του την πίστη ο Θεός τον αναγνώρισε δίκαιο.

[7] Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

[7]Μάθετε, λοιπόν, ποιοι είναι γνήσιοι απόγονοι του Αβραάμ· είναι όσοι εμπιστεύονται στο Θεό όπως εκείνος.

[8] Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

[8]Και η Γραφή, προβλέποντας πως ο Θεός θα σώσει τα έθνη με την πίστη, έδωσε από πριν στον Αβραάμ το ελπιδοφόρο μήνυμαότι θα ευλογηθούν στο πρόσωπό του όλα τα έθνη.

[9] De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

[9]Συνεπώς, όσοι εμπιστεύονται στο Θεό ευλογούνται μαζί με τον πιστό Αβραάμ.

[10] Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

[10]Αντίθετα, όσοι στηρίζουν την ελπίδα τους στην τήρηση του νόμου βρίσκονται κάτω από την κατάρα. Γιατί αναφέρεται στη Γραφή: Καταραμένος όποιος δε μένει πιστός σ’ όλα όσα είναι γραμμένα στο βιβλίο του νόμου και δεν τα τηρεί.

[11] E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

[11]Κι είναι ολοφάνερο πως με το νόμο κανένας δεν πετυχαίνει τη σωτηρία από το Θεό, αφού, σύμφωνα με τη Γραφή, ο δίκαιος εξαιτίας της πίστεώς του θα ζήσει.

[12] Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

[12]Ο νόμος όμως δε δέχεται ότι σώζεται κανείς από την πίστη, παρά ότι ο άνθρωπος που τηρεί τις εντολές, αυτός θα ζήσει απ' αυτές.

[13] Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

[13]Ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα του νόμου, αφού έγινε αυτός κατάρα για χάρη μας. Γιατί είναι γραμμένο: Καταραμένος όποιος κρεμιέται πάνω σε ξύλο.

[14] para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

[14]Η ευλογία, λοιπόν, του Αβραάμ έρχεται με τον Ιησού Χριστό στα έθνη, κι έτσι με την πίστη αποκτούμε το Πνεύμα που υποσχέθηκε ο Θεός.

A lei não pode invalidar a promessa

Νόμος και επαγγελίες

[15] Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

[15]Θα χρησιμοποιήσω ένα ανθρώπινο παράδειγμα, αδερφοί μου. Κανένας βέβαια δεν μπορεί ν' ακυρώσει μιαν έγκυρη ανθρώπινη διαθήκη ή να προσθέσει κάτι σ' αυτήν.

[16] Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

[16]Οι επαγγελίες, λοιπόν, δόθηκαν ως διαθήκη στον Αβραάμ και στον απόγονό του. Η Γραφή δεν λέει και στους απογόνους, όπως θα έκανε αν εννοούσε πολλούς, αλλά μιλάει για έναν: και στον απόγονό σου. Αυτός ο απόγονος είναι ο Χριστός.

[17] E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

[17]Να τι θέλω να πω: Αυτή τη διαθήκη που την επικύρωσε προηγουμένως ο Θεός και αναφερόταν στο πρόσωπο του Χριστού, δεν μπορεί ο νόμος, που ήρθε ύστερα από τετρακόσια τριάντα χρόνια, να την ακυρώσει, καταργώντας έτσι τις υποσχέσεις του Θεού.

[18] Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela

[18]Γιατί φυσικά η κληρονομία δεν σχετίζεται πια με την επαγγελία, αν μπορεί ν' αποκτηθεί με την τήρηση του

promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

νόμου. Είναι όμως βέβαιο πως ο Θεός έδωσε τη χάρη του στον Αβραάμ με την επαγγελία.

[19] Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.

[19]Τότε, γιατί δόθηκε ο νόμος; Προστέθηκε για να φανεί πόσο πολύ παραβαίνουν οι άνθρωποι το θέλημα του Θεού. Ίσχυσε όμως ωσότου να έρθει ο απόγονος του Αβραάμ, για τον οποίο μιλούσε η υπόσχεση του Θεού. Ο νόμος δόθηκε με τη μεσολάβηση αγγέλων με το χέρι ενός μεσίτη.

[20] Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.

[20]Ο μεσίτης, όμως, είναι περιττός όταν υπάρχει ένα μόνο πρόσωπο· και το ένα αυτό πρόσωπο είναι ο Θεός.

[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.

[21]Είναι, λοιπόν, αντίθετος ο νόμος προς τις υποσχέσεις του Θεού; Καθόλου! Πάντως, αν ο νόμος που δόθηκε στους ανθρώπους είχε τη δύναμη να δίνει ζωή, η σωτηρία θα προερχόταν πραγματικά από το νόμο.

[22] Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

[22]Η Γραφή όμως διακηρύττει πως όλοι οι άνθρωποι είναι υπόδουλοι στην αμαρτία. Αυτό σημαίνει πως η υπόσχεση για σωτηρία δόθηκε σ’ όσους πιστεύουν στον Ιησού Χριστό.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

[23] Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.

[23]Πραγματικά, πριν έρθει ο Χριστός, μας φρουρούσε ο νόμος. Ήμασταν φυλακισμένοι, ώσπου να φανερωθεί ο μελλοντικός σωτήρας μας.

[24] De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

[24]Ο νόμος, λοιπόν, ήταν σκληρός παιδονόμος για μας, ώσπου εμφανίστηκε ο Χριστός, οπότε η πίστη μας σ’ αυτόν μας χάρισε τη σωτηρία.

[25] Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.

[25]Τώρα όμως που ήρθε ο Χριστός, δεν είμαστε πια υπόδουλοι στο νόμο.

Ο Χριστός μάς απελευθερώνει

[26] Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

[27] porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

[28] Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

[29] E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

[26]Είστε, λοιπόν, όλοι παιδιά του Θεού, αφού πιστεύετε στον Ιησού Χριστό.

[27]Κι αυτό, γιατί όσοι βαφτιστήκατε στο όνομα του Χριστού, έχετε ντυθεί το Χριστό.

[28]Δεν υπάρχει πια Ιουδαίος και ειδωλολάτρης, δεν υπάρχει δούλος και ελεύθερος, δεν υπάρχει άντρας και γυναίκα· όλοι σας είστε ένας, χάρη στον Ιησού Χριστό.

[29]Κι αφού ανήκετε στο Χριστό, είστε απόγονοι του Αβραάμ και κληρονόμοι της ζωής, όπως την υποσχέθηκε ο Θεός.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

[1] Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

[2] Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

[3] Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

[4] vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

[5] para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

[6] E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 4

[1]Να τι θέλω να πω: Όσον καιρό ο κληρονόμος είναι ανήλικος, δε διαφέρει σε τίποτε από ένα δούλο. Είναι βέβαια ιδιοκτήτης των πάντων,

[2]εξαρτάται όμως από επιτρόπους και διαχειριστές, ως την προθεσμία που καθόρισε ο πατέρας.

[3]Έτσι κι εμείς, όταν ήμασταν ανήλικοι, ήμασταν υπόδουλοι στα στοιχεία του κόσμου.

[4]Όταν όμως έφτασε η ώρα που είχε καθορίσει ο Θεός, απέστειλε τον Υιό του. Γεννήθηκε από μια γυναίκα και υποτάχτηκε στο νόμο,

[5]για να εξαγοράσει αυτούς που ήταν υπόδουλοι στο νόμο, για να γίνουμε παιδιά του Θεού.

[6]Κι επειδή πραγματικά είστε παιδιά του, ο Θεός απέστειλε το Πνεύμα του Υιού του

[7] De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

[8] Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

[9] mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como estais voltando, outra vez, aos rudimentos fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

[10] Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

[11] Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

A perplexidade de Paulo

[12] Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

[13] E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

[14] E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto; antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

[15] Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

στις καρδιές μας, και αυτό φωνάζει: «Αββά, Πατέρα μου! »

[7]Συνεπώς, δεν είσαι πια δούλος, αλλά παιδί του Θεού. Και ως παιδί του που είσαι, θα γίνεις κληρονόμος του δια του Χριστού.

Η αλλαγή στη στάση των Γαλατών

[8]Παλιότερα, βέβαια, δε γνωρίζατε το Θεό, και είχατε υποδουλωθεί σε είδωλα, σε ψεύτικες θεότητες.

[9]Τώρα όμως που γνωρίσατε το Θεό, ή σωστότερα τώρα που σας γνώρισε ο Θεός, γιατί ξαναγυρίζετε στα ασθενικά και ανίσχυρα στοιχεία; Γιατί θέλετε να υποδουλωθείτε πάλι σ’ αυτά;

[10]Γιατί δίνετε ξεχωριστή σημασία σ’ ορισμένες μέρες, μήνες, εποχές και χρόνια;

[11]Φοβάμαι πως μάταια κοπίασα για σας.

[12]Σας παρακαλώ, αδερφοί μου, γίνετε σαν κι εμένα, γιατί κι εγώ κάποτε ήμουν σαν εσάς. Ποτέ ως τώρα δε μου δώσατε αφορμή για παράπονα.

[13]Θυμάστε πώς πρωτοκήρυξα στον τόπο σας: αναγκάστηκα από μια αρρώστια να μείνω κοντά σας.

[14]Δεν έγινε όμως αφορμή αυτή η σωματική μου δοκιμασία να με περιφρονήσετε ή να με σιχαθείτε. Αντίθετα, με δεχτήκατε σαν άγγελο Θεού, σαν τον ίδιο τον Ιησού Χριστό.

[15]Πού είναι όμως τώρα εκείνος ο ενθουσιασμός σας; Μπορώ να το βεβαιώσω πως τότε, αν μπορούσατε, θα

βγάζατε και τα μάτια σας να μου τα δώσετε.

16 Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

16Δηλαδή τώρα έγινα εχθρός σας, επειδή σας λέω την αλήθεια;

17 Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

17Οι ταραξίες δείχνουν ζήλο για σας, όχι όμως με καλό σκοπό: θέλουν να σας απομακρύνουν από μένα, για να προσκολληθείτε σ' αυτούς.

18 É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

18Καλό όμως θα ήταν να δείχνετε το ζήλο σας για το καλό πάντοτε, κι όχι μόνο όταν είμαι κοντά σας.

19 meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

19Παιδιά μου, για σας πάλι περνώ τους πόνους της γέννας, ώσπου να διαμορφωθεί μέσα σας ο Χριστός.

20 pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

20Πολύ θα 'θελα τώρα να ήμουν κοντά σας και ν' αλλάξω τον τόνο μου, γιατί μ' έχετε φέρει σε δύσκολη θέση.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

Η δούλη Άγαρ και η ελεύθερη Σάρρα

21 Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

21Για πέστε μου, εσείς που θέλετε να ζείτε υπόδουλοι στο νόμο, δεν ακούτε τι διακηρύττει ο ίδιος ο νόμος;

22 Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

22Λέει δηλαδή η Γραφή πως ο Αβραάμ απέκτησε δύο γιους, έναν από τη δούλη κι έναν από την ελεύθερη γυναίκα του.

23 Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

23Ο γιος της δούλης όμως γεννήθηκε σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους, ενώ ο γιος της ελεύθερης σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού.

24 Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

24Αυτά πρέπει να τα καταλάβουμε σαν μια εικόνα. Οι γυναίκες δηλαδή είναι οι δύο διαθήκες: η μία στο όρος Σινά, που γεννάει δούλους, κι αυτή είναι η Άγαρ.

25 Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

25Η Άγαρ συμβολίζει το όρος Σινά στην Αραβία, κι αντιστοιχεί στην τωρινή Ιερουσαλήμ, που πραγματικά είναι υπόδουλη, αυτή και τα παιδιά της.

[26] Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

[26]Αντίθετα, η ουράνια Ιερουσαλήμ είναι ελεύθερη, κι αυτή είναι η μητέρα όλων μας.

[27] porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

[27]Λέει σχετικά η Γραφή: Να χαίρεσαι, στείρα, εσύ που δε γεννάς! Φώναξε και κράξε με χαρά, εσύ που δεν κοιλοπονάς! Γιατί είναι περισσότερα της διωγμένης τα παιδιά παρά εκείνης που έχει τον άντρα.

[28] Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.

[28]Εμείς, αδερφοί μου, είμαστε παιδιά της υποσχέσεως του Θεού, όπως ο Ισαάκ.

[29] Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.

[29]Όπως όμως τότε ο γεννημένος σύμφωνα με τη φυσική τάξη καταδίωκε τον γεννημένο σύμφωνα με την πνευματική τάξη, έτσι γίνεται και τώρα.

[30] Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.

[30]Αλλά τι λέει η Γραφή; Διώξε τη δούλη και το γιο της, γιατί δε θα γίνει κληρονόμος ο γιος της δούλης μαζί με το γιο της ελεύθερης.

[31] E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

[31]Δεν είμαστε, λοιπόν, αδερφοί μου, παιδιά δούλης, αλλά της ελεύθερης γυναίκας.

Gálatas 5

Ou a lei ou Cristo

[1] Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.

[2] Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

[3] De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 5

Η χριστιανική ελευθερία

[1]Ο Χριστός μάς απελευθέρωσε για να είμαστε ελεύθεροι. Παραμένετε, λοιπόν, σταθεροί στην ελευθερία και μην ξαναμπαίνετε κάτω από ζυγό δουλείας.

[2]Ακούστε με, εγώ ο Παύλος σας το λέω: Αν περιτέμνεστε, ο Χριστός δε θα σας ωφελήσει σε τίποτε.

[3]Επίσης θυμίζω σ’ όποιον θέλει να περιτμηθεί, πως έχει υποχρέωση να τηρεί όλον το νόμο.

[4] De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.

[4]Όσοι όμως από σας ψάχνετε να βρείτε τη σωτηρία στο νόμο δεν ανήκετε πια στο Χριστό· έχετε φύγει από τη χάρη του Θεού.

[5] Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.

[5]Όσο για μας, εμείς με την πίστη που μας δίνει το Πνεύμα έχουμε στραμμένη την ελπίδα μας στην ευσπλαχνία του Θεού, που θα μας δικαιώσει την ημέρα της κρίσεως.

[6] Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.

[6]Άλλωστε εκεί που κυριαρχεί ο Ιησούς Χριστός δεν έχει καμιά σημασία ούτε αν κάνεις περιτομή ούτε αν δεν κάνεις· σημασία έχει η πίστη στο Χριστό, η οποία εκδηλώνεται έμπρακτα με αγάπη.

[7] Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

[7]Πηγαίνατε καλά. Ποιος σας έκοψε την ορμή και δεν πιστεύετε πια στην αλήθεια;

[8] Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

[8]Όσα σας είπαν για να σας μεταπείσουν δεν προέρχονται από το Θεό, που σας προσκαλεί.

[9] Um pouco de fermento leveda toda a massa.

[9]Είναι αρκετό λίγο προζύμι, για να φουσκώσει όλο το ζυμάρι.

[10] Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento; mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

[10]Εγώ βέβαια σας έχω εμπιστοσύνη. Ο Κύριος θα σας βοηθήσει να μην παρασυρθείτε. Όσο γι' αυτόν που σας αναστατώνει, το κρίμα πάνω του, όποιος κι αν είναι.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[11]Κι όσο για μένα αδερφοί μου, γιατί με καταδιώκουν, αν εξακολουθώ να κηρύττω την αναγκαιότητα της περιτομής, όπως με κατηγορούν; Αν ήταν έτσι, το κήρυγμα για το σταυρό θα είχε πάψει να είναι σκάνδαλο.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

[12]Να πάνε να ευνουχιστούν όσοι σας αναστατώνουν με τέτοια πράγματα!

A liberdade é limitada pelo amor

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

[13]Ο Θεός, λοιπόν, αδερφοί μου, σας κάλεσε για να ζήσετε ελεύθεροι. Μόνο να μη γίνει η ελευθερία αφορμή για αμαρτωλή διαγωγή, αλλά με αγάπη να υπηρετείτε ο ένας τον άλλο.

[14] Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[14]Άλλωστε όλος ο νόμος συνοψίζεται σε μια φράση: Στο ν' αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου.

[15] Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

[15]Αν όμως δαγκάνετε και τρώτε ο ένας τον άλλον, προσέξτε μήπως αλληλοεξοντωθείτε.

As obras da carne e o fruto do Espírito

Τα αμαρτωλά έργα και ο καρπός του Πνεύματος

[16] Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

[16]Θέλω ακόμα να σας πω και τούτο: Να καθορίζει το Πνεύμα τη διαγωγή σας και τότε δε θ' ακολουθείτε τις αμαρτωλές επιθυμίες σας.

[17] Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

[17]Γιατί οι αμαρτωλές επιθυμίες είναι αντίθετες με το Πνεύμα, και φυσικά το Πνεύμα αντίθετο με τις αμαρτωλές επιθυμίες. Αυτά τα δύο αντιμάχονται το ένα το άλλο, και γι' αυτό άλλωστε δεν κάνετε αυτά που θα θέλατε να κάνετε.

[18] Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

[18]Αν έχετε το Πνεύμα για οδηγό, δεν είστε υπόδουλοι στο νόμο.

[19] Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,

[19]Είναι ολοφάνερο ποια είναι τα αμαρτωλά έργα: Είναι η μοιχεία, η πορνεία, η ηθική ακαθαρσία, η αισχρότητα,

[20] idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,

[20]η ειδωλολατρία, η μαγεία, οι έχθρες, οι φιλονικίες, οι ζήλιες, οι θυμοί, οι διαπληκτισμοί, οι διχόνοιες, τα σχίσματα,

[21] invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos

[21]οι φθόνοι, οι φόνοι, οι μέθες, οι ασωτίες και τα παρόμοια. Σας προειδοποιώ, όπως σας προειδοποίησα κι άλλοτε: όσοι

preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.

κάνουν τέτοια πράγματα δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού.

[22] Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,

[22]Αντίθετα, ο καρπός του Αγίου Πνεύματος είναι η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η μακροθυμία, η καλοσύνη, η αγαθότητα, η πίστη,

[23] mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.

[23]η πραότητα, η εγκράτεια. Τίποτε απ' αυτά δεν καταδικάζει ο νόμος.

[24] E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.

[24]Άλλωστε όσοι είναι του Χριστού έχουν σταυρώσει τον αμαρτωλό εαυτό τους μαζί με τα πάθη και τις επιθυμίες του.

[25] Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.

[25]Αφού, λοιπόν, ζούμε με τη δύναμη του Πνεύματος, πρέπει ν' ακολουθούμε το Πνεύμα.

[26] Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

[26]Ας μη γινόμαστε ματαιόδοξοι, ας μην προκαλούμε κι ας μη φθονούμε ο ένας τον άλλο.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

[1] Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.

[2] Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.

[3] Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.

[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 6

Οι σχέσεις των χριστιανών μεταξύ τους

[1]Αν κάποιος, αδερφοί μου, βρεθεί να κάνει κάποιο παράπτωμα, εσείς που έχετε το Πνεύμα του Θεού να τον διορθώνετε με πραότητα. Προσέχετε μόνο να μην παρασυρθείτε κι εσείς από τον πειρασμό.

[2]Να σηκώνετε ο ένας το φορτίο του άλλου, κι έτσι θα εφαρμόσετε πλήρως το νόμο του Χριστού.

[3]Όποιος φαντάζεται πως είναι κάτι, ενώ δεν είναι τίποτε, εξαπατά τον εαυτό του.

[4]Γι' αυτό, ας εξετάζει καθένας τα έργα του, και τότε, αν καυχηθεί, θα το κάνει μόνο για τον εαυτό του κι όχι σε σύγκριση με τους άλλους.

5 Porque cada um levará o seu próprio fardo.

O que o homem semear, isso também ceifará

6 Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.

7 Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.

8 Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.

9 E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.

10 Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.

11 Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

12 Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

13 Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

5Άλλωστε καθένας για τις δικές του πράξεις θα δώσει λόγο στο Θεό.

6Αυτός που διδάσκεται το λόγο του Θεού ας δίνει απ’ όλα τα υλικά αγαθά του σ’ αυτόν που τον διδάσκει.

7Μην έχετε ψευδαισθήσεις, ο Θεός δεν εμπαίζεται. Ό, τι σπέρνει ο άνθρωπος, αυτό θα θερίσει.

8Έτσι, όποιος σπέρνει στον αγρό των αμαρτωλών επιθυμιών του, θα θερίσει από εκεί ως καρπό την καταστροφή. Όποιος όμως σπέρνει στον αγρό του Πνεύματος, αυτός θα θερίσει ως καρπό του Πνεύματος την αιώνια ζωή.

9Κι όταν κάνουμε το καλό, ας μην αποκάμουμε. Γιατί, αν αντέξουμε ως το τέλος, θα θερίσουμε τον καρπό στον κατάλληλο καιρό.

10Όσο έχουμε, λοιπόν, ακόμα την ευκαιρία, ας κάνουμε το καλό σε όλους, και κυρίως σ’ αυτούς που έχουν την ίδια πίστη μ’ εμάς.

Ανακεφαλαίωση και τελική ευλογία

11Προσέξτε μέ πόσο μεγάλα γράμματα σας γράφω τώρα με το ίδιο μου το χέρι.

12Όσοι θέλουν ν’ αποκτήσουν καλή φήμη στους ανθρώπους, αυτοί σας υποχρεώνουν να περιτέμνεστε με μόνο στόχο να μην καταδιώκονται από τους Ιουδαίους εξαιτίας του σταυρού του Χριστού.

13Άλλωστε ούτε κι αυτοί που επιμένουν στην περιτομή τηρούν το νόμο. Απλώς θέλουν να περιτέμνεστε εσείς, για να

καυχηθούν ότι σας κατάφεραν να το κάνετε.

[14] Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

[14]Όσο για μένα, δεν θέλω άλλη αφορμή για καύχηση εκτός από το σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, το σταυρό που πάνω του ο κόσμος πέθανε για μένα κι εγώ για τον κόσμο.

[15] Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

[15]Για όσους ανήκουν στον Ιησού Χριστό δεν έχει καμιά σημασία ούτε το να κάνεις περιτομή ούτε το να μην κάνεις, αλλά όλοι είναι νέα δημιουργήματα του Θεού.

[16] E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

[16]Όσοι ακολουθούν αυτή την αρχή, θα έχουν την ειρήνη και το έλεος του Θεού μαζί τους, αυτοί και όλος ο λαός του Θεού.

[17] Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

[17]Στο εξής κανένας ας μη μου δημιουργεί προβλήματα. Αρκετά έχω πάθει για τον Ιησού, όπως δείχνουν τα σημάδια στο σώμα μου.

A bênção

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

[18]Η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού εύχομαι να είναι μαζί σας, αδερφοί μου. Αμήν.

Epístola de Paulo aos Efésios	ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Efésios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

[4] assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

[5] nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

[6] para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

[7] no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

[8] que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

[9] desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 1

Προοίμιο

[1]Ο Παύλος, απόστολος του Ιησού Χριστού, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, Προς τους χριστιανούς που ζουν στην Έφεσο και τους ενώνει η πίστη στον Ιησού Χριστό.

[2]Εύχομαι ο Θεός Πατέρας μας και ο Κύριος Ιησούς Χριστός να σας δίνουν τη χάρη και την ειρήνη.

Ύμνος στο Θεό για το λυτρωτικό του έργο

[3]Ευλογημένος να είναι ο Θεός, ο Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που μέσω του Χριστού μάς δώρισε πλούσιες τις ευλογίες του, πνευματικές και ουράνιες.

[4]Μας διάλεξε πριν θεμελιώσει τον κόσμο, να γίνουμε δικοί του δια του Χριστού, αψεγάδιαστοι στην τελική του κρίση.

[5]Μας προόρισε με την αγάπη του να γίνουμε παιδιά του δια του Ιησού Χριστού, σύμφωνα με το καλόβουλο για μας θέλημά του,

[6]ώστε να τον υμνούμε για την πλούσια χάρη του, που μας δώρισε δια του αγαπημένου του Υιού.

[7]Μας λύτρωσε με το αίμα του Χριστού, συγχώρησε τις αμαρτίες μας με την πλούσια χάρη

[8]που μας τη σκόρπισε περίσσια, μαζί με κάθε λογής φρόνηση και γνώση.

[9-10]Μας έκανε γνωστό το μυστήριο του θελήματός του, που με αγαθότητα προσχεδίασε να πραγματοποιήσει με το

[10] de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

[11] nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,

[12] a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;

[13] em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;

[14] o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

Paulo ora pelos crentes

[15] Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,

[16] não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,

[17] para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,

[18] iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos

έργο του Χριστού στην καθορισμένη στιγμή, δηλαδή να τα ενώσει όλα, ουράνια κι επίγεια, στο πρόσωπο του Χριστού.

[11]Δια του Χριστού αποκτήσαμε μερίδιο στην κληρονομία του Θεού, γιατί αυτό ήταν απαρχής το σχέδιό του, σύμφωνα με το οποίο πραγματοποίησε το θέλημά του.

[12]Για να είμαστε εκείνοι που υμνούμε τη δόξα του Θεού, εμείς που από πριν έχουμε στηρίξει την ελπίδα μας στο Χριστό.

[13]Έτσι κι εσείς ακούσατε το λόγο της αλήθειας, το χαρμόσυνο μήνυμα που σας φέρνει τη σωτηρία. Κι αφού πιστέψατε στο Χριστό, σας σφράγισε ο Θεός με το Άγιο Πνεύμα που το είχε υποσχεθεί.

[14]Κι είναι το Πνεύμα εγγύηση για την κληρονομιά μας, για το μελλοντικό λυτρωμό μας. Έτσι θα υμνείται και θα δοξάζεται το μεγαλείο του Θεού.

Ευχαριστία και δέηση του Παύλου προς το Θεό

[15]Γι’ αυτό κι εγώ, αφότου πληροφορήθηκα την πίστη σας στον Κύριο Ιησού και την αγάπη σας για όλους τους χριστιανούς,

[16]δεν παύω να ευχαριστώ για σας το Θεό και να σας αναφέρω στις προσευχές μου.

[17]Παρακαλώ το Θεό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, το μεγαλοδύναμο Πατέρα, να σας δίνει πνεύμα σοφίας, που θα σας αποκαλύψει πώς να τον γνωρίσετε ακόμη καλύτερα.

[18]Τον παρακαλώ να φωτίζει τα μάτια της καρδιάς σας, για να βλέπετε πιο ξεκάθαρα ποια είναι τα μελλοντικά αγαθά για τα οποία σας κάλεσε, πόσο λαμπρή και

πλούσια είναι η κληρονομία που έχει ετοιμάσει για τους δικούς του,

[19] e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;

[19]και με πόσο υπερβολικά μεγάλη δύναμη ενεργεί σ’ εμάς που πιστεύουμε.

[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,

[20]Τη δύναμή του αυτή την έδειξε με το να αναστήσει το Χριστό από τους νεκρούς και να τον βάλει να καθίσει στα δεξιά του στον ουρανό,

[21] acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.

[21]πάνω από κάθε αρχή και εξουσία και δύναμη και κυριότητα, πάνω από καθετί που ανήκει όχι μόνο στον τωρινό αλλά και στο μελλοντικό κόσμο.

[22] E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,

[22]Τα σύμπαντα τα υπέταξε στην εξουσία του, κι αυτόν τον ίδιο το Χριστό τον έδωσε στην εκκλησία ως υπέρτατο αρχηγό.

[23] a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

[23]Η εκκλησία είναι το σώμα του Χριστού, είναι η πληρότητα εκείνου ο οποίος με την παρουσία του γεμίζει πλήρως τα πάντα.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

[1] Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 2

Η νέα ζωή των πιστών δώρο του Θεού

[1]Ήσασταν κι εσείς άλλοτε πνευματικά νεκροί εξαιτίας των παραπτωμάτων και των αμαρτιών σας.

[2] nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;

[2]Ζούσατε τότε σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτού εδώ του κόσμου, υπακούοντας στον άρχοντα των πονηρών δυνάμεων που βρίσκονται ανάμεσα σε ουρανό και γη, στο σατανικό πνεύμα που εξακολουθεί να εξουσιάζει όσους δεν υπακούν στο Θεό.

[3] entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por

[3]Έτσι, σαν κι αυτούς, ζήσαμε κάποτε κι εμείς όλοι: ήμασταν δούλοι στις επιθυμίες μας και κάναμε ό, τι ήθελε το αμαρτωλό εγώ μας. Η αμαρτωλή μας φύση μας οδηγούσε, όπως και τους υπόλοιπους

natureza, filhos da ira, como também os demais.

[4] Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,

[5] e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,

[6] e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.

[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;

[9] não de obras, para que ninguém se glorie.

[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,

[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e

ανθρώπους, σε πράξεις που προκαλούσαν την οργή του Θεού.

[4]Ο Θεός όμως μας αγάπησε, γιατί είναι πλούσιος σε έλεος κι έχει απέραντη αγάπη.

[5]Κι ενώ ήμασταν πνευματικά νεκροί εξαιτίας των παραπτωμάτων μας, μας ξανάδωσε ζωή μαζί με το Χριστό. Με τη χάρη του Θεού έχετε σωθεί.

[6]Μας ανέστησε μαζί με τον Ιησού Χριστό και μας έβαλε να καθίσουμε μαζί μ’ αυτόν στα ουράνια.

[7]Έτσι, με την αγάπη που μας έδειξε δια του Ιησού Χριστού, φανερώνει στις μελλοντικές γενιές πόσο υπερβολικά γενναιόδωρη είναι η χάρη του.

[8]Πραγματικά, με τη χάρη του σωθήκαμε δια της πίστεως. Κι αυτό δεν είναι δικό σας κατόρθωμα αλλά δώρο Θεού.

[9]Δε σωθήκατε με τα δικά σας έργα κι έτσι κανείς δεν μπορεί να καυχηθεί γι’ αυτό.

[10]Είμαστε δημιούργημα του Θεού, ο οποίος δια του Ιησού Χριστού μάς έκανε καινούριους ανθρώπους, για να μπορούμε να κάνουμε καλά έργα, που τα προετοίμασε ο Θεός, για να είναι μ’ αυτά γεμάτη η ζωή μας.

Το σώμα του Χριστού ως κοινωνία ειρήνης

[11]Κι εσείς οι εθνικοί –οι Ιουδαίοι σας ονομάζουν «απερίτμητους», όπως ονομάζουν τον εαυτό τους «περιτμημένο» από το σημάδι που γίνεται στο σώμα τους με ανθρώπινο χέρι–

[12]μην ξεχνάτε ότι εκείνα τα χρόνια ζούσατε χωρίς Χριστό· ήσασταν

estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.

αποκλεισμένοι από την κοινότητα του λαού του Θεού κι από τις υποσχέσεις που έδωσε ο Θεός· ζούσατε στον κόσμο χωρίς ελπίδα και χωρίς Θεό.

[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.

[13]Τώρα όμως, με το έργο του Ιησού Χριστού, εσείς, που τότε ήσασταν μακριά από το Θεό, έχετε έρθει κοντά του· σας έφερε κοντά του η σταυρική θυσία του Χριστού.

[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede da separação que estava no meio, a inimizade,

[14]Αυτός πραγματικά είναι για μας η ειρήνη. Αυτός έκανε τους δύο αντιμαχόμενους κόσμους ένα λαό και γκρέμισε με το σταυρικό του θάνατο ό, τι σαν τείχος τούς χώριζε και προκαλούσε έχθρα μεταξύ τους.

[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças, para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,

[15]Κατήργησε δηλαδή τον ιουδαϊκό νόμο των εντολών και των διατάξεων, για να δημιουργήσει με το έργο του από τα δύο εχθρικά μέρη, από τους Ιουδαίους και τους εθνικούς, μία νέα ανθρωπότητα, φέρνοντας την ειρήνη.

[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.

[16]Κι αφού θανάτωσε με το σταυρό του την έχθρα, ένωσε τους δύο πρώην εχθρούς σε ένα σώμα και τους συμφιλίωσε με το Θεό.

[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;

[17]Έτσι, ο Χριστός ήρθε κι έφερε το χαρμόσυνο μήνυμα της ειρήνης σ' εσάς τους εθνικούς, που ήσασταν μακριά από το Θεό, και σ' εσάς τους Ιουδαίους, που ήσασταν κοντά του.

[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.

[18]Πραγματικά, δια του Χριστού μπορούμε μ' ένα πνεύμα και οι δύο, εθνικοί και Ιουδαίοι, να πλησιάσουμε τον Πατέρα.

[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,

[19]Δεν είστε, λοιπόν, πια ξένοι και χωρίς δικαιώματα, αλλά ανήκετε στο λαό του Θεού, στην οικογένεια του Θεού.

[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;

[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,

[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

[20]Προστεθήκατε κι εσείς στο οικοδόμημα που έχει θεμέλιο τους αποστόλους και τους προφήτες, κι ακρογωνιαίο λίθο αυτόν τον ίδιο το Χριστό.

[21]Μ’ αυτόν ολόκληρο το οικοδόμημα δένεται και μεγαλώνει, ώστε να γίνει ναός άγιος για τον Κύριο.

[22]Ο Κύριος οικοδομεί κι εσάς μαζί με τους άλλους, για να γίνετε πνευματική κατοικία του Θεού.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,

[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;

[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,

[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como, agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,

[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 3

Η διακονία του Παύλου στο μυστήριο της σωτηρίας

[1]Γι’ αυτό προσεύχομαι στο Θεό κι εγώ, ο Παύλος, ο φυλακισμένος του Ιησού Χριστού, για σας τους εθνικούς.

[2]Θα έχετε ακούσει βέβαια, για τη χάρη που μου έδωσε ο Θεός σύμφωνα με το σχέδιό του να κηρύξω σ’ εσάς

[3]το λυτρωτικό του μήνυμα, που μου το φανέρωσε με αποκάλυψη. Σας έγραψα ήδη πιο πάνω λίγα λόγια,

[4]που διαβάζοντάς τα μπορείτε να καταλάβετε πόσο βαθιά έχω γνωρίσει το μυστήριο του Χριστού.

[5]Αυτό το μυστήριο δεν το είχε φανερώσει ο Θεός προηγουμένως στους ανθρώπους· το αποκάλυψε τώρα με το Άγιο Πνεύμα του στους άγιους αποστόλους και προφήτες του.

[6]Το μυστήριο αυτό είναι ότι με το έργο του Ιησού Χριστού και οι εθνικοί λαμβάνουν μέρος στην κληρονομία μαζί με τους Ιουδαίους, αποτελούν μέλη του ίδιου

σώματος του Χριστού και μετέχουν στις υποσχέσεις του Θεού.

[7] do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.

[7]Αυτό το ευαγγέλιο διακονώ κι εγώ με τη χάρη που μου δώρισε ο Θεός, δείχνοντας έτσι τη μεγάλη του δύναμη.

[8] A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo

[8]Σ' εμένα, τον πιο ασήμαντο απ' όλους τους χριστιανούς, έδωσε ο Θεός αυτή τη χάρη, να κηρύξω στους εθνικούς τον ανεξερεύνητο πλούτο του Χριστού

[9] e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,

[9]και να κάνω σ' όλους φανερό πώς πραγματοποιείται αυτό το μυστήριο που ήταν κρυμμένο απαρχής στο Θεό, ο οποίος δημιούργησε τα πάντα δια του Ιησού Χριστού.

[10] para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida, agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,

[10]Έτσι τώρα, με την ύπαρξη της εκκλησίας, φανερώνεται στις αρχές και στις εξουσίες που βρίσκονται στα επουράνια, η πολύπλευρη σοφία του Θεού,

[11] segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,

[11]σύμφωνα με το προαιώνιο σχέδιό του, που πραγματοποιήθηκε με τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μας.

[12] pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.

[12]Επειδή πιστεύουμε στο Χριστό, μπορούμε με απόλυτη εμπιστοσύνη να πλησιάζουμε το Θεό και να απευθυνόμαστε σ' αυτόν.

[13] Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

[13]Σας παρακαλώ, λοιπόν, να μην αποθαρρύνεστε για τις θλίψεις που υποφέρω για χάρη σας· να είστε περήφανοι γι' αυτές.

Paulo ora novamente

Η αγάπη του Χριστού

[14] Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

[14]Γι' αυτό γονατίζω μπροστά στον Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού,

[15] de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,

[15]που δίνει ζωή και ύπαρξη σ' όλα τα όντα, ουράνια και επίγεια.

[16] para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;

[17] e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,

[18] a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade

[19] e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.

[20] Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,

[21] a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

Efésios 4

A unidade da fé

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,

[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,

[16]Παρακαλώ το Θεό να ενισχύει πλουσιοπάροχα και δυναμικά με το Πνεύμα του τον εσωτερικό σας άνθρωπο,

[17]να κατοικήσει ο Χριστός στις καρδιές σας με την πίστη,

[18]και να είστε ριζωμένοι και θεμελιωμένοι στην αγάπη. Έτσι, θα μπορέσετε μαζί με ολόκληρο το λαό του Θεού να συλλάβετε ποιο είναι το πλάτος και το μήκος, το βάθος και το ύψος του μυστηρίου της σωτηρίας,

[19]και να γνωρίσετε την αγάπη του Χριστού, που ξεπερνάει κάθε ανθρώπινη γνώση. Έτσι θα γεμίσει η ζωή σας με την πλούσια χάρη του Θεού.

[20]Ο Θεός έχει τη δύναμη να κάνει απείρως περισσότερα απ’ όσα ζητάμε ή σκεφτόμαστε, καθώς η δύναμή του ενεργεί σ’ εμάς.

[21]Ας είναι δοξασμένος παντοτινά μέσα στην εκκλησία και δια του Ιησού Χριστού. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 4

Η ενότητα της Εκκλησίας και τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος

[1]Σας παρακαλώ, λοιπόν, εγώ που είμαι φυλακισμένος για τον Κύριο, να ζείτε με τρόπο αντάξιο εκείνου που σας κάλεσε στη νέα ζωή.

[2]Να ζείτε με ταπείνωση, πραότητα και υπομονή· να ανέχεστε με αγάπη ο ένας τον άλλο

[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;

[3]και να προσπαθείτε να διατηρείτε, με την ειρήνη που σας συνδέει μεταξύ σας, την ενότητα που δίνει το Πνεύμα του Θεού.

[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;

[4]Ένα σώμα αποτελείτε όλοι κι ένα πνεύμα σάς ενώνει, όπως και μία είναι η ελπίδα σας για την οποία σας κάλεσε ο Θεός.

[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;

[5]Ένας Κύριος υπάρχει, μία πίστη, ένα βάπτισμα.

[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

[6]Ένας Θεός και Πατέρας όλων, που κυριαρχεί σε όλους, ενεργεί μέσα απ' όλους και κατοικεί σε όλους σας.

O santo ministério e o serviço dos santos

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[7]Στον καθένα μας όμως έχει δοθεί κάποιο ιδιαίτερο χάρισμα, σύμφωνα με το μέτρο που δωρίζει ο Χριστός.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

[8]Γι' αυτό λέει η Γραφή: Ανέβηκε ψηλά, πήρε μαζί του αιχμαλώτους, έδωσε δώρα στους ανθρώπους.

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

[9]Το ανέβηκε όμως, τι άλλο σημαίνει παρά πως προηγουμένως είχε κατέβει εδώ κάτω στη γη;

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[10]Αυτός που κατέβηκε είναι ο ίδιος που ανέβηκε πάνω απ' όλους τους ουρανούς, για να γεμίσει με την παρουσία του το σύμπαν.

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

[11]Αυτός, λοιπόν, σε άλλους έδωσε το χάρισμα του αποστόλου, σε άλλους του προφήτη, σε άλλους του ευαγγελιστή και σ' άλλους του ποιμένα και δασκάλου,

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[12]για να καταρτίζουν τους πιστούς για το έργο της διακονίας, ώστε να οικοδομείται το σώμα του Χριστού.

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de

[13]Έτσι θα καταλήξουμε όλοι στην ενότητα που δίνει η πίστη και η βαθιά γνώση του Υιού του Θεού, θα γίνουμε

Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

14 para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

15 Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

16 de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte, efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

A santidade cristã oposta à dissolução

17 Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

18 obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

19 os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

20 Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

21 se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,

ώριμοι και θα φτάσουμε στην τελειότητα που μέτρο της είναι ο Χριστός.

14Δε θα είμαστε πια νήπια, δε θα κλυδωνιζόμαστε και δε θα μας πηγαίνει πέρα δώθε ο άνεμος της κάθε διδασκαλίας, η ανθρώπινη δολιότητα και τα τεχνάσματα που μηχανεύεται η απάτη.

15Αντίθετα, έχοντας την αληθινή πίστη και την αγάπη, ας φτάσουμε σε όλα μας αυτόν που είναι η κεφαλή, δηλαδή το Χριστό.

16Αυτός συναρμολογεί και συνδέει με αρθρώσεις ολόκληρο το σώμα· και κάθε μέλος, κατά το μέτρο του χαρίσματος που του χορηγήθηκε, συμβάλλει στην αύξηση του σώματος και στην οικοδομή του με αγάπη.

Ο παλιός και ο καινούριος άνθρωπος

17Τούτο σας λέω και το τονίζω, στο όνομα του Κυρίου: να μη ζείτε πια όπως ζουν οι ειδωλολάτρες, που ακολουθούν τους μάταιους διαλογισμούς τους.

18Το μυαλό τους είναι σκοτισμένο και έχουν αποξενωθεί από τη ζωή που δίνει ο Θεός, γιατί έχουν άγνοια, κι η καρδιά τους έχει πορωθεί.

19Είναι αναίσθητοι, ασελγούν αδιάντροπα, και εκτελούν χωρίς φραγμό βρώμικες πράξεις.

20Εσείς, αντίθετα, δεν διδαχθήκατε έναν τέτοιο Χριστό,

21αφού ασφαλώς ακούσατε γι' αυτόν και διδαχθήκατε αυτό που είναι η χριστιανική αλήθεια:

[22] no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,

[23] e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,

[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

Exortações à santidade

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.

[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,

[27] nem deis lugar ao diabo.

[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.

[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.

[30] E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.

[22]Να πετάξετε από πάνω σας τον παλιό εαυτό σας, που σας συνδέει με την προηγούμενη ζωή σας και που φθείρεται με τις απατηλές επιθυμίες του.

[23]Να ανανεωθείτε σ' όλο το πνευματικό σας βάθος.

[24]Να ντυθείτε τον καινούριο άνθρωπο, που ο Θεός κατά το σχέδιό του τον έχει πλάσει για να ζει με δικαιοσύνη και αγιότητα που προέρχονται από την αλήθεια.

Οι εκδηλώσεις του καινούριου ανθρώπου

[25]Πετάξτε από πάνω σας το ψέμα και ο καθένας ας λέει την αλήθεια στο διπλανό του, γιατί είμαστε μέλη του ίδιου σώματος.

[26]Όταν οργίζεστε, μη φτάνετε ως την αμαρτία· η δύση του ήλιου ας μη σας βρίσκει ακόμα οργισμένους.

[27]Μη δίνετε με τη συμπεριφορά σας χώρο να δρα ο διάβολος.

[28]Όποιος έκλεβε ας μην κλέβει πια, αλλά ας εργάζεται τίμια με τα δικά του χέρια, για να μπορεί να δίνει και σ' όποιον έχει ανάγκη.

[29]Κανένας βλαβερός λόγος ας μη βγαίνει από το στόμα σας παρά μόνο ωφέλιμος, που να μπορεί να οικοδομήσει, όταν χρειάζεται, και να κάνει καλό σ' αυτούς που τον ακούνε.

[30]Μη λυπείτε με τη συμπεριφορά σας το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, το οποίο αποτελεί τη σφραγίδα του Θεού πάνω σας, εγγύηση ότι θα έρθει η ημέρα της τελικής απολύτρωσης.

[31] Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.

[32] Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

[31]Διώξτε μακριά σας κάθε δυσαρέσκεια, θυμό, οργή, κραυγή, κατηγόρια, καθώς και κάθε άλλη κακότητα.

[32]Να φέρεστε μεταξύ σας με καλοσύνη κι ευσπλαχνία, και να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο, όπως κι ο Θεός συγχώρησε κι εμάς δια του Χριστού.

Efésios 5

[1] Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;

[2] e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

O fruto da luz e as obras das trevas

[3] Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se nomeiem entre vós, como convém a santos;

[4] nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.

[5] Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

[6] Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

[7] Portanto, não sejais participantes com eles.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 5

[1]Μιμηθείτε λοιπόν το Θεό, αφού είστε αγαπητά του παιδιά·

[2]να συμπεριφέρεστε με αγάπη κατά το πρότυπο του Χριστού, που μας αγάπησε κι έδωσε τη ζωή του για μας, προσφορά και θυσία που τη δέχεται ευχάριστα ο Θεός.

[3]Αφού ανήκετε στο Θεό, δεν πρέπει ούτε καν λόγος να γίνεται μεταξύ σας για ακολασία και κάθε είδους ηθική ακαθαρσία και πλεονεξία.

[4]Επίσης δεν σας ταιριάζει η αισχρότητα, τα ανόητα λόγια και τα βρώμικα αστεία· αυτό που σας ταιριάζει είναι λόγια ευγνωμοσύνης προς το Θεό.

[5]Γιατί, να το ξέρετε καλά, κανένας απ’ όσους επιδίδονται στην ακολασία, στην ανηθικότητα, στην πλεονεξία –που ουσιαστικά είναι λατρεία των ειδώλων– δε θα έχει μερίδιο στη βασιλεία του Χριστού και του Θεού.

[6]Μην αφήνετε κανέναν να σας εξαπατάει με απατηλά λόγια. Γιατί όλα αυτά φέρνουν την τιμωρία του Θεού πάνω σε όσους δεν τον υπακούν.

[7]Μην έχετε, λοιπόν, τίποτε το κοινό μ’ αυτούς.

[8] Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz

[8]Κάποτε ήσασταν στο σκοτάδι· τώρα όμως, που πιστεύετε στον Κύριο, είστε στο φως. Να ζείτε, λοιπόν, σαν άνθρωποι που ανήκουν στο φως.

[9] (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),

[9]Γιατί η ζωή εκείνων που οδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα διακρίνεται για την αγαθότητα, τη δικαιοσύνη και την αλήθεια.

[10] provando sempre o que é agradável ao SENHOR.

[10]Να εξετάζετε τι αρέσει στον Κύριο.

[11] E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.

[11]Και να μη συμμετέχετε στα σκοτεινά κι ανώφελα έργα των άλλων, αλλά να τα ξεσκεπάζετε.

[12] Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.

[12]Γι' αυτά που κάνουν εκείνοι στα κρυφά, είναι ντροπή ακόμα και να μιλάμε.

[13] Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.

[13]Όταν όμως όλα αυτά έρχονται στο φως, αποκαλύπτεται η αληθινή τους φύση. Γιατί ό, τι φανερώνεται γίνεται κι αυτό φως.

[14] Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.

[14]Γι' αυτό λέει ένας ύμνος: «Ξύπνα εσύ που κοιμάσαι, αναστήσου από τους νεκρούς, και θα σε φωτίσει ο Χριστός».

Προτροπές για σύνεση και εγρήγορση

[15] Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,

[15]Προσέχετε, λοιπόν, καλά, πώς ζείτε· μη ζείτε ως ασύνετοι αλλά ως συνετοί.

[16] remindo o tempo, porque os dias são maus.

[16]Να χρησιμοποιείτε σωστά το χρόνο σας, γιατί ζούμε σε πονηρούς καιρούς.

[17] Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

[17]Γι' αυτό μην είστε άφρονες, αλλά ν' αντιλαμβάνεστε τι θέλει ο Κύριος από σας.

[18] E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

[18]Να μη μεθάτε με κρασί, που οδηγεί στην ασωτία, αλλά να γεμίζετε με το Πνεύμα του Θεού.

19 falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

20 dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

21 sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

O lar cristão: marido e mulher

22 As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

23 porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

24 Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

25 Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

26 para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,

27 para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.

28 Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.

19Να τραγουδάτε στις συνάξεις σας ψαλμούς και ύμνους και πνευματικές ωδές· να ψάλλετε με την καρδιά σας στον Κύριο.

20Να ευχαριστείτε πάντοτε και για όλα το Θεό και Πατέρα στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Άντρες και γυναίκες

21Να υποτάσσεστε ο ένας στον άλλο με φόβο Χριστού.

22Οι γυναίκες να υποτάσσονται στους άντρες τους όπως στον Κύριο.

23Γιατί ο άντρας είναι ο αρχηγός της γυναίκας, όπως κι ο Χριστός είναι ο αρχηγός της εκκλησίας. Ο Χριστός είναι και ο σωτήρας του σώματός του, δηλαδή της εκκλησίας.

24Όπως όμως η εκκλησία υποτάσσεται στο Χριστό, έτσι και οι γυναίκες πρέπει σε όλα να υποτάσσονται στους άντρες τους.

25Οι άντρες να αγαπάτε τις γυναίκες σας, όπως ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία και πρόσφερε τη ζωή του γι’ αυτήν.

26Ήθελε έτσι να την εξαγιάσει, αφού την καθάρισε με το λουτρό του βαπτίσματος και με το λόγο,

27ώστε η εκκλησία να του ανήκει ως νύφη με όλη της τη λαμπρότητα, την καθαρότητα και αγιότητα, χωρίς ψεγάδι ή ελάττωμα ή κάτι παρόμοιο.

28Το ίδιο και οι άντρες οφείλουν να αγαπούν τις γυναίκες τους, όπως αγαπούν το δικό τους το σώμα. Όποιος αγαπάει τη γυναίκα του αγαπάει τον εαυτό του.

[29] Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;

[30] porque somos membros do seu corpo.

[31] Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.

[32] Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.

[33] Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

Efésios 6

O lar cristão: filhos e pais

[1] Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.

[2] Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),

[3] para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.

[4] E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

O lar cristão: servos e senhores

[29]Κανείς ποτέ δε μίσησε το ίδιο του το σώμα, αλλά αντίθετα το τρέφει και το φροντίζει· έτσι κάνει κι ο Κύριος για την εκκλησία,

[30]γιατί όλοι είμαστε μέλη του σώματός του από τη σάρκα του και τα οστά του.

[31]Γι' αυτό –λέει η Γραφή– θα εγκαταλείψει ο άντρας τον πατέρα και τη μητέρα του, για να ζήσει μαζί με τη γυναίκα του· θα γίνουν οι δυο τους ένας άνθρωπος.

[32]Σ' αυτά τα λόγια κρύβεται ένα μεγάλο μυστήριο, που εγώ σας λέω ότι αναφέρεται στη σχέση Χριστού και εκκλησίας.

[33]Αλλά κι εσείς, ο καθένας ν' αγαπάει τη γυναίκα του όπως αγαπάει τον εαυτό του, και η γυναίκα να σέβεται τον άντρα της.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 6

Παιδιά και γονείς

[1]Εσείς, παιδιά, να υπακούτε στους γονείς σας, σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου· αυτό άλλωστε είναι το σωστό.

[2]Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου,αυτή είναι η μόνη εντολή που περιέχει υπόσχεση:

[3]για να ευτυχήσεις και να ζήσεις πολλά χρόνια πάνω στη γη.

[4]Κι εσείς, πατέρες, μη φέρνεστε στα παιδιά σας έτσι ώστε να εξοργίζονται, αλλά να τα ανατρέφετε δίνοντάς τους αγωγή και συμβουλές που εμπνέονται από την πίστη στον Κύριο.

Δούλοι και κύριοι

[5] Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,

[5]Οι δούλοι να υπακούτε στους κατά κόσμο κυρίους σας με φόβο και τρόμο· να τους υπηρετείτε με ειλικρίνεια στην καρδιά, όπως θα κάνατε στο Χριστό.

[6] não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

[6]Όχι μόνο για τα μάτια, για να είστε αρεστοί στους ανθρώπους, αλλά για να εκπληρώνετε ολόψυχα το θέλημα του Θεού, ως δούλοι του Χριστού.

[7] servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

[7]Κάνετε καλόβουλα τη δουλειά σας, σαν να δουλεύετε για τον Κύριο και όχι για τους ανθρώπους.

[8] certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

[8]Να ξέρετε καλά πως για το καλό που κάνει κανείς θα ανταμειφθεί από τον Κύριο, είτε είναι δούλος είτε είναι ελεύθερος.

[9] E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

[9]Κι εσείς, οι κύριοι, παρόμοια να φέρεστε προς τους δούλους. Αφήστε κατά μέρος τις απειλές. Να ξέρετε καλά ότι ο δικός σας Κύριος είναι στους ουρανούς· και αυτός δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε πρόσωπα.

A armadura de Deus

Η πανοπλία του χριστιανού

[10] Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

[10]Τέλος, πάρτε δύναμη από την ένωσή σας με τον Κύριο κι από τη μεγάλη του ισχύ.

[11] Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

[11]Ντυθείτε με την πανοπλία που δίνει ο Θεός, για να μπορέσετε ν' αντιμετωπίσετε τα τεχνάσματα του διαβόλου.

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[12]Γιατί δεν έχουμε να παλέψουμε με ανθρώπους αλλά με αρχές και εξουσίες, δηλαδή με τους κυρίαρχους του σκοτεινού τούτου κόσμου, τα πονηρά πνεύματα που βρίσκονται ανάμεσα στη γη και στον ουρανό.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[13]Γι' αυτό φορέστε την πανοπλία του Θεού, ώστε να μπορέσετε να προβάλετε αντίσταση, όταν έρθει η ώρα της σατανικής επίθεσης. Λάβετε κάθε

απαραίτητο μέτρο για να μείνετε ως το τέλος σταθεροί στις θέσεις σας.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[14]Σταθείτε, λοιπόν, σε θέση μάχης· ζωστείτε την αλήθεια σαν ζώνη στη μέση σας· φορέστε σαν θώρακα τη δικαιοσύνη.

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[15]Για υποδήματα στα πόδια σας βάλτε την ετοιμότητα να διακηρύξετε το χαρούμενο άγγελμα της ειρήνης.

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.

[16]Εκτός απ' όλα αυτά, κρατάτε πάντα την πίστη σαν ασπίδα, πάνω στην οποία θα μπορέσετε να σβήσετε τα φλογισμένα βέλη του πονηρού.

[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

[17]Η σωτηρία ας είναι περικεφαλαία σας, και ο λόγος του Θεού η μάχαιρα που σας δίνει το Πνεύμα.

[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos

[18]Προσεύχεστε συνεχώς και απευθύνετε τα αιτήματά σας σε κάθε περίσταση προς το Θεό, οδηγημένοι από το Άγιο Πνεύμα του. Να είστε άγρυπνοι και να μην παύετε να προσεύχεστε για όλο το λαό του Θεού.

[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra, para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,

[19]Προσεύχεστε και για μένα, να μου δίνει ο Θεός τα κατάλληλα λόγια όταν ανοίγω το στόμα μου, ώστε άφοβα να διακηρύττω το μυστήριο του ευαγγελίου.

[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

[20]Αυτό το ευαγγέλιο διακονώ και τώρα που είμαι φυλακισμένος. Προσεύχεστε, λοιπόν, να μιλάω άφοβα γι' αυτό, σύμφωνα με την εντολή που μου δόθηκε.

Tíquico

Αποστολή του Τυχικού και τελική ευλογία

[21] E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.

[21]Ο Τυχικός, ο αγαπητός αδερφός και πιστός βοηθός στο έργο του Κυρίου, θα σας πληροφορήσει για όλα όσα μου συμβαίνουν, ώστε να γνωρίζετε κι εσείς τα νέα μου.

[22] Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

[22]Γι’ αυτό ακριβώς σας τον στέλνω, για να μάθετε τα σχετικά μ’ εμάς και να ενισχυθούν οι καρδιές σας.

A bênção

[23] Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

[23]Εύχομαι ο Θεός Πατέρας και ο Κύριος Ιησούς Χριστός να δίνουν στους αδερφούς χριστιανούς ειρήνη, αγάπη και πίστη.

[24] A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

[24]Η χάρη του Θεού να βρίσκεται με όλους όσοι αγαπούν τον Κύριό μας τον Ιησού Χριστό με άφθαρτη αγάπη. Αμήν.

Epístola de Paulo aos Filipenses

Filipenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses

[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,

[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,

[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.

[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.

[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.

[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 1

Προοίμιο

[1]Ο Παύλος και ο Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού, Προς όλα τα μέλη του λαού του Θεού που πιστεύουν στον Ιησού Χριστό και ζουν στους Φιλίππους, και προς τους επισκόπους και τους διακόνους.

[2]Ευχόμαστε ο Θεός Πατέρας μας και ο Κύριος Ιησούς Χριστός να σας δίνουν τη χάρη και την ειρήνη.

Ευχαριστία, δέηση και δοξολογία

[3]Ευχαριστώ το Θεό μου κάθε φορά που σας θυμάμαι·

[4]πάντοτε, σε κάθε προσευχή μου, με χαρά προσεύχομαι για όλους σας κι ευχαριστώ το Θεό

[5]για τη συμμετοχή σας στο ευαγγέλιο από την πρώτη μέρα ως σήμερα.

[6]Έχω την πεποίθηση πως ο Θεός που άρχισε αυτό το αγαθό έργο σ' εσάς, θα το ολοκληρώσει ως την ημέρα του ερχομού του Ιησού Χριστού.

[7]Αυτή η σκέψη μου για όλους σας είναι δικαιολογημένη, αφού σας έχω μέσα στην καρδιά μου. Γιατί όλοι σας μετέχετε στη χάρη που μου δόθηκε, τόσο τώρα που είμαι φυλακισμένος, όσο κι όταν ελεύθερος με το κήρυγμά μου υπερασπίζομαι και βεβαιώνω την αλήθεια του ευαγγελίου.

[8]Μάρτυράς μου είναι ο Θεός πόσο σας λαχταρώ όλους σας με την αγάπη του Ιησού Χριστού.

[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,

[9]Η προσευχή μου είναι αυτή: Να μεγαλώνει η αγάπη σας όλο και περισσότερο και να συνοδεύεται από αληθινή γνώση και σωστή κρίση,

[10] para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,

[10]για να διακρίνετε τι είναι καλό για σας. Έτσι θα είστε καθαροί και χωρίς κατηγόρια την ημέρα που θα μας κρίνει ο Χριστός,

[11] cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

[11]πλούσιοι σε καλά έργα που προέρχονται από την πίστη στον Ιησού Χριστό για να δοξάζεται και να υμνείται ο Θεός.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

Η διάδοση του ευαγγελίου κατά τη φυλάκιση του Παύλου

[12] Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

[12]Θέλω να γνωρίζετε, αδερφοί μου, ότι όσα μου συνέβησαν συνέβαλαν περισσότερο στην πρόοδο του ευαγγελίου.

[13] de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

[13]Έτσι όσοι υπηρετούν στο πραιτώριο κι όλοι οι άλλοι έμαθαν ότι είμαι φυλακισμένος επειδή κηρύττω το Χριστό,

[14] e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

[14]και οι περισσότεροι αδερφοί, αντλώντας από τα δεσμά μου εμπιστοσύνη στον Κύριο, με μεγαλύτερη τόλμη κηρύττουν, χωρίς φόβο, το λόγο του Θεού.

[15] Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

[15]Μερικοί, βέβαια, απ' αυτούς κηρύττουν το Χριστό από ζηλότυπη κι ανταγωνιστική προς εμένα διάθεση, άλλοι όμως από αγαθή πρόθεση.

[16] estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

[16]Οι πρώτοι διαδίδουν το χριστιανικό μήνυμα με ανταγωνιστική διάθεση κι όχι με αγνά ελατήρια, νομίζοντας ότι έτσι θα προσθέσουν ακόμη μεγαλύτερη θλίψη στα δεσμά μου·

[17] aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

[17]ενώ οι άλλοι ενεργούν από αγάπη, γιατί ξέρουν ότι μου έχει ανατεθεί από το Θεό η υπεράσπιση του ευαγγελίου.

[18] Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

[19] Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei envergonhado; antes, com toda a ousadia, como sempre, também agora, será Cristo engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.

[21] Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.

[22] Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.

[23] Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.

[24] Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.

[25] E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,

[26] a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.

A unidade cristã na luta

[18]Και τι μ’ αυτό; Ένα πράγμα έχει σημασία: Ότι με κάθε τρόπο, είτε με υστεροβουλία είτε με ειλικρίνεια, ο Χριστός κηρύσσεται. Γι’ αυτό χαίρομαι· κι ακόμη περισσότερο θα χαρώ,

[19]γιατί ξέρω ότι τελικά με τις προσευχές σας και με την ενίσχυση του Πνεύματος του Ιησού Χριστού θα απελευθερωθώ.

[20]Έχω την έντονη προσμονή κι ελπίδα ότι σε τίποτα δε θα ντροπιάσω την αποστολή μου, αλλά όπως πάντα, έτσι και τώρα με πολύ θάρρος θ’ αγωνιστώ, ώστε να δοξαστεί ο Χριστός με όλο μου το είναι, είτε μ’ αφήσουν να ζήσω είτε με καταδικάσουν να πεθάνω.

[21]Γιατί για μένα το να ζω σημαίνει ζωή με το Χριστό, και το να πεθάνω είναι κέρδος.

[22]Αφού όμως η ζωή μου σ’ αυτόν τον κόσμο μού δίνει την ευκαιρία για ένα καρποφόρο έργο, δεν ξέρω τι να διαλέξω.

[23]Και τα δύο με συνεπαίρνουν: Από τη μια μεριά, επιθυμώ να φύγω απ’ αυτόν τον κόσμο και να είμαι μαζί με το Χριστό, που είναι το καλύτερο απ’ όλα·

[24]από την άλλη όμως το να παραμείνω στη ζωή είναι πιο απαραίτητο για σας.

[25]Και μ’ αυτή την πεποίθηση ξέρω ότι σίγουρα θα μείνω στη ζωή για χάρη όλων σας, για να σας βοηθήσω να προκόψετε και να νιώσετε τη χαρά που δίνει η πίστη.

[26]Έτσι, η παρουσία μου πάλι ανάμεσά σας θα γίνει αφορμή να μεγαλώσει εξαιτίας μου το καύχημά σας για την πίστη σας στον Ιησού Χριστό.

Ζωή αντάξια του ευαγγελίου

[27] Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;

[27]Εσείς προσέξτε μόνο να ζείτε με τρόπο αντάξιο του ευαγγελίου του Χριστού, ώστε είτε βρίσκομαι ανάμεσά σας και σας βλέπω είτε βρίσκομαι μακριά σας, να πληροφορούμαι για σας ότι είστε σταθεροί και σας ενώνει το ίδιο πνεύμα, ότι αγωνίζεστε σαν ένας άνθρωπος για την πίστη του ευαγγελίου·

[28] e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.

[28]και ότι σε τίποτα δε σας φοβίζουν οι εχθροί σας. Τούτο είναι γι' αυτούς σημάδι απώλειας, ενώ για σας σημάδι σωτηρίας και προέρχεται από το Θεό.

[29] Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,

[29]Γιατί σ' εσάς δόθηκε το χάρισμα, όχι μόνο να πιστεύετε στο Χριστό, αλλά και να υποφέρετε γι' αυτόν,

[30] pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.

[30]διεξάγοντας τον ίδιο αγώνα που είδατε να διεξάγω εγώ, και που τώρα μαθαίνετε ότι τον συνεχίζω.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.

[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 2

Προτροπή για ταπείνωση κατά το παράδειγμα του Χριστού

[1]Αν θέλετε, λοιπόν, να μου προσφέρετε μια ενθάρρυνση που δίνει η πίστη στο Χριστό ή μια παρηγοριά που προέρχεται από αγάπη· αν μετέχετε στο ίδιο πνεύμα· αν έχετε έλεος και στοργή·

[2]τότε γεμίστε την καρδιά μου με χαρά ζώντας με ομόνοια, έχοντας την ίδια αγάπη μεταξύ σας, έχοντας όλοι μία ψυχή, ένα φρόνημα.

[3]Μην κάνετε τίποτε από ανταγωνισμό ή από ματαιοδοξία, αλλά με ταπεινοφροσύνη ας θεωρεί καθένας τον άλλο ανώτερό του.

[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,

[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;

[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,

[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,

[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,

[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

O desenvolvimento da salvação

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;

[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.

[4]Ας μη φροντίζει ο καθένας σας μόνο για ό, τι ενδιαφέρει τον εαυτό του, αλλά και για ό, τι ωφελεί τους άλλους.

[5]Να υπάρχει μεταξύ σας το ίδιο φρόνημα που είχε κι ο Ιησούς Χριστός,

[6]ο οποίος, αν και ήταν Θεός, δε θεώρησε την ισότητά του με το Θεό αποτέλεσμα αρπαγής,

[7]αλλά τα απαρνήθηκε όλα, και πήρε μορφή δούλου· έγινε άνθρωπος·

[8]και όντας πραγματικός άνθρωπος ταπεινώθηκε θεληματικά υπακούοντας μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου σταυρικού.

[9]Γι’ αυτό και ο Θεός τον ανέβασε πολύ ψηλά και του χάρισε το όνομα που είναι πάνω απ’ όλα τα ονόματα.

[10]Έτσι, στο όνομα του Ιησού όλα τα επουράνια, τα επίγεια και τα υποχθόνια θα προσκυνήσουν,

[11]και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι Κύριος είναι ο Ιησούς Χριστός, για να δοξάζεται έτσι ο Θεός Πατέρας.

Οι χριστιανοί είναι φώτα του κόσμου

[12]Αγαπητοί μου, όπως με υπακούατε πάντοτε, το ίδιο να κάνετε και τώρα: Εργαστείτε με φόβο Θεού και δέος για τη σωτηρία σας, όχι μόνο όταν είμαι κοντά σας, αλλά πολύ περισσότερο τώρα που είμαι μακριά σας.

[13]Κι αυτό, γιατί ο ίδιος ο Θεός ενεργεί σ’ εσάς, ώστε και να θέλετε και να πράττετε,

ό, τι είναι σύμφωνο με το λυτρωτικό του σχέδιο.

14 Fazei tudo sem murmurações nem contendas,

14Όλα να τα κάνετε χωρίς γογγυσμούς, κι επιφυλάξεις,

15 para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,

15για να γίνετε άψογοι και ολοκληρωμένοι, παιδιά του Θεού αγνά, ανάμεσα σε ανθρώπους κακούς και διεφθαρμένους. Ανάμεσά τους να λάμπετε σαν αστέρια στον κόσμο,

16 preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.

16μένοντας σταθεροί στο ευαγγέλιο που δίνει ζωή. Έτσι θα μπορώ κι εγώ να καυχηθώ την ημέρα της κρίσεως, ότι δεν αγωνίστηκα μάταια και δεν πήγαν χαμένοι οι κόποι μου.

17 Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.

17Αλλά κι αν ακόμα προσφέρω τη ζωή μου σπονδή στη θυσία και στη λειτουργία που επιτελώ για χάρη της πίστεώς σας, χαίρομαι γι' αυτό και μοιράζομαι τη χαρά μου αυτή με όλους σας.

18 Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

18Το ίδιο κι εσείς, χαρείτε κι ενώσετε τη χαρά σας με τη δική μου.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

Πληροφορίες για τον Τιμόθεο και τον Επαφρόδιτο

19 Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado também, tendo conhecimento da vossa situação.

19Ελπίζω με τη βοήθεια του Κυρίου Ιησού να σας στείλω σύντομα τον Τιμόθεο, για να πάρω κι εγώ θάρρος μαθαίνοντας τα νέα σας.

20 Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;

20Γιατί κανέναν άλλο δεν έχω τόσο έμπιστο, που να φροντίζει πραγματικά για τα ζητήματά σας.

21 pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.

21Όλοι φροντίζουν να κάνουν αυτά που αρέσουν στον εαυτό τους κι όχι στον Ιησού Χριστό.

[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.

[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.
[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.
[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;
[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.

[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

[28] Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.

[29] Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;

[30] visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

Filipenses 3

A exortação referente à alegria cristã

[22]Ξέρετε ότι ο Τιμόθεος απέδειξε έμπρακτα την αξία του· δούλεψε μαζί μου για τη διάδοση του ευαγγελίου και με βοήθησε όπως ένα παιδί τον πατέρα του.
[23]Ελπίζω να τον στείλω αμέσως, μόλις δω πιο καθαρά τι θ’ απογίνει μ’ εμένα·
[24]έχω μάλιστα πεποίθηση στον Κύριο ότι κι εγώ ο ίδιος θα έρθω σύντομα.
[25]Θεώρησα όμως απαραίτητο να σας στείλω τον αδερφό και σύντροφό μου στη δουλειά και στον αγώνα, τον Επαφρόδιτο, που μου τον είχατε στείλει βοηθό στις δύσκολες ώρες που περνώ.

[26]Σας αποζητούσε όλους και ήταν όλο έγνοια που μάθατε ότι αρρώστησε.

[27]Πραγματικά, αρρώστησε τόσο βαριά, που κόντεψε να πεθάνει· ο Θεός όμως τον σπλαχνίστηκε, κι όχι μόνο αυτόν αλλά κι εμένα, ώστε να μη δοκιμάσω τη μια θλίψη πάνω στην άλλη.
[28]Βιάστηκα, λοιπόν, να σας τον στείλω, για να τον δείτε πάλι και να χαρείτε, κι έτσι ν’ αλαφρώσει και η δική μου λύπη.
[29]Υποδεχθείτε τον όπως ταιριάζει σε αδερφό χριστιανό, με μεγάλη χαρά. Τέτοιους ανθρώπους σαν κι αυτόν να τους τιμάτε ιδιαίτερα,
[30]γιατί έφτασε κοντά στο θάνατο για το έργο του Χριστού, βάζοντας σε κίνδυνο τη ζωή του, για να φέρει αυτός τη βοήθεια που δεν μπορούσατε εσείς οι ίδιοι να μου φέρετε.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 3

Η επιδίωξη της τελειότητας

[1] Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

[1]Λοιπόν, αδερφοί μου, να έχετε τη χαρά που δίνει η πίστη στον Κύριο. Το να σας γράφω τα ίδια πράγματα, εμένα δεν με κουράζει, σ' εσάς όμως δίνει σιγουριά.

O aviso contra os falsos mestres

[2] Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!

[2]Να φυλάγεστε απ' αυτά τα σκυλιά· να φυλάγεστε απ' αυτούς που με τη δράση τους κάνουν κακό· να φυλάγεστε απ' αυτούς που με την περιτομή κατακόβουν τη σάρκα τους.

[3] Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.

[3]Εμείς είμαστε οι πραγματικά περιτμημένοι· εμείς, που λατρεύουμε το Θεό με το Πνεύμα του και στηρίζουμε την καύχηση και την πεποίθησή μας στον Ιησού Χριστό και όχι σε ανθρώπινα πλεονεκτήματα·

[4] Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:

[4]μολονότι εγώ έχω και τέτοια πλεονεκτήματα. Αν κάποιος άλλος νομίζει ότι μπορεί να καυχηθεί γι' αυτά, εγώ πολύ περισσότερο:

[5] circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,

[5]Περιτμήθηκα βρέφος οχτώ ημερών· γεννήθηκα Ισραηλίτης από τη φυλή Βενιαμίν· Εβραίος γέννημα θρέμμα· ως προς την εξήγηση του νόμου ανήκα στους Φαρισαίους·

[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

[6]καταδίωκα με ζήλο την εκκλησία και ήμουν άμεμπτος σε ό, τι αφορά την τήρηση του νόμου.

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[7]Αυτά όμως που άλλοτε για μένα ήταν πλεονεκτήματα, τώρα με την πίστη στο Χριστό τα βλέπω σαν μειονεκτήματα.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu SENHOR; por amor do qual perdi todas as

[8]Πραγματικά, όλα εξακολουθώ να τα θεωρώ μειονεκτήματα σε σχέση με το ασύγκριτα ανώτερο αγαθό που κέρδισα γνωρίζοντας τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μου. Γι' αυτόν τα πέταξα όλα και τα

coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

θεώρησα σκουπίδια, προκειμένου να κερδίσω το Χριστό,

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

[9]και να ενωθώ μαζί του. Δε θέλω πια τη δικαίωση που δίνει η δική μου τήρηση του νόμου, αλλά αυτήν που προέρχεται από την πίστη στο Χριστό, τη δικαίωση που προέρχεται από το Θεό και στηρίζεται στην πίστη.

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[10]Αυτό που επιθυμώ είναι να γνωρίσω το Χριστό και τη δύναμη της αναστάσεώς του, και να μετάσχω στα παθήματά του ακολουθώντας τον στο θάνατο,

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

[11]με την ελπίδα να λάβω μέρος στην ανάσταση των νεκρών.

A soberana vocação

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[12]Δεν ισχυρίζομαι βέβαια ότι έφτασα ήδη στο τέρμα, ούτε ότι έγινα τέλειος. Συνεχίζω όμως τον αγώνα για να κερδίσω αυτό το βραβείο, για το οποίο ήδη με κέρδισε ο Ιησούς Χριστός.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[13]Αδερφοί μου, εγώ δεν θεωρώ τον εαυτό μου ότι έφτασε στο τέρμα·

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[14]σ’ ένα όμως πράγμα συγκεντρώνω την προσοχή μου: Ξεχνώ αυτά που είναι πίσω μου και κάνω ό, τι μπορώ για να φτάσω αυτά που βρίσκονται μπροστά μου. Αγωνίζομαι να τερματίσω και προσβλέπω στο βραβείο της ουράνιας πρόσκλησης του Θεού δια του Ιησού Χριστού.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se, porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

[15]Έτσι ας σκεφτόμαστε, όσοι θέλουμε να είμαστε τέλειοι. Κι αν σε κάποιο σημείο σκέφτεστε διαφορετικά, ο Θεός και σ’ αυτό θα σας φανερώσει το σωστό.

[16] Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

Os inimigos da cruz de Cristo

[17] Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

[18] Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

[19] O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

[20] Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

[21] o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

Filipenses 4

[1] Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

[2] Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

[16]Όπου κι αν έχουμε φτάσει, ας συνεχίσουμε το δρόμο που ακολουθήσαμε ως τώρα, ας έχουμε το ίδιο φρόνημα.

[17]Μιμηθείτε όλοι εμένα, αδερφοί μου, και παραδειγματιστείτε απ’ αυτούς που συμπεριφέρονται σύμφωνα με το δικό μας πρότυπο.

[18]Σας το είπα πολλές φορές και τώρα το επαναλαμβάνω κλαίγοντας, ότι πολλοί ζουν ως εχθροί του σταυρού του Χριστού.

[19]Το τέλος τους θα είναι η καταστροφή, θεός τους είναι η κοιλιά τους και καυχώνται για πράγματα, για τα οποία θα έπρεπε να ντρέπονται. Οι σκέψεις τους είναι προσκολλημένες στα επίγεια.

[20]Εμείς όμως, αντίθετα, είμαστε πολίτες του ουρανού, απ’ όπου και περιμένουμε να έρθει ο σωτήρας μας, ο Κύριος Ιησούς Χριστός.

[21]Αυτός θα μεταμορφώσει το φθαρτό μας σώμα και θα το κάνει όμοιο με το δικό του ένδοξο σώμα με τη δύναμη και την εξουσία που έχει, να υποτάξει στον εαυτό του τα πάντα.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 4

[1]Έτσι λοιπόν, αγαπητοί και περιπόθητοι αδερφοί μου, εσείς που είστε η χαρά και το στεφάνι της νίκης μου, μείνετε, αγαπητοί μου, σταθεροί στον Κύριο.

Προτροπές

[2]Προτρέπω την Ευοδία, προτρέπω και τη Συντύχη να μονοιάσουν, αφού έχουν την ίδια πίστη στον Κύριο.

[3] A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também com Clemente e com os demais cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

[4] Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

[5] Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

[6] Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

[7] E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

O em que pensar

[8] Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

[9] O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

A gratidão de Paulo para com os filipenses

[10] Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também

[3]Ναι, παρακαλώ κι εσένα, πιστέ μου σύντροφε, να τους συμπαρασταθείς· αυτές αγωνίστηκαν μαζί μου για τη διάδοση του ευαγγελίου, όπως και ο Κλήμης και οι άλλοι συνεργάτες μου, που τα ονόματά τους είναι γραμμένα στο βιβλίο της ζωής.

[4]Να χαίρεστε πάντοτε με τη χαρά που δίνει η κοινωνία με τον Κύριο. Θα το πω και πάλι: να χαίρεστε.

[5]Σ’ όλους να δείχνετε την καλοσύνη σας. Ο Κύριος έρχεται σύντομα.

[6]Για τίποτε να μη σας πιάνει άγχος, αλλά σε κάθε περίσταση τα αιτήματά σας να τα απευθύνετε στο Θεό με προσευχή και δέηση, που θα συνοδεύονται από ευχαριστία.

[7]Και η ειρήνη του Θεού, που είναι ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό, θα διαφυλάξει τις καρδιές και τις σκέψεις σας κοντά στον Ιησού Χριστό.

[8]Τέλος, αδερφοί μου, ό, τι είναι αληθινό, σεμνό, δίκαιο, καθαρό, αξιαγάπητο, καλόφημο, ό, τι έχει σχέση με την αρετή και είναι άξιο επαίνου, αυτά να έχετε στο μυαλό σας.

[9]Αυτά που μάθατε, παραλάβατε κι ακούσατε από μένα, αυτά που είδατε σ’ εμένα, αυτά να κάνετε κι εσείς. Και ο Θεός που δίνει την ειρήνη θα είναι μαζί σας.

Ευχαριστίες για τα βοηθήματα

[10]Μεγάλη χαρά αισθάνθηκα, χαρά που δωρίζει ο Κύριος, γιατί το ενδιαφέρον σας για μένα άνθισε τώρα ακόμη μια φορά·

já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

βέβαια, πάντοτε με σκεπτόσασταν, δεν είχατε όμως την ευκαιρία να το εκδηλώσετε.

[11] Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.

[11]Δεν το λέω αυτό επειδή αντιμετωπίζω στερήσεις. Εγώ έμαθα να αρκούμαι σε όσα έχω.

[12] Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas as circunstâncias, já tenho experiência, tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;

[12]Μπορώ να ζήσω και με στερήσεις και με αφθονία· έχω μάθει ν' αντιμετωπίζω κάθε φορά οποιαδήποτε κατάσταση: και να είμαι χορτάτος και να πεινώ· και να έχω περίσσευμα και να στερούμαι.

[13] tudo posso naquele que me fortalece.

[13]Όλα τα μπορώ χάρη στο Χριστό που με δυναμώνει.

[14] Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.

[14]Καλά όμως κάνατε και μου συμπαρασταθήκατε στις δυσκολίες μου.

[15] E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;

[15]Ξέρετε καλά κι εσείς, Φιλιππήσιοι, πως όταν άρχισα το κήρυγμα του ευαγγελίου, μετά την αναχώρησή μου από τη Μακεδονία, με καμιά εκκλησία δεν είχα υλικές δοσοληψίες παρά μόνο μ' εσάς.

[16] porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.

[16]Ακόμα κι όταν ήμουν στη Θεσσαλονίκη, επανειλημμένα μου στείλατε βοηθήματα για τις ανάγκες μου.

[17] Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.

[17]Όχι ότι επιζητώ τα δώρα, αλλά επιθυμώ να βλέπω να πληθαίνουν οι καρποί της αγάπης σας για δικό σας κέρδος.

[18] Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.

[18]Έλαβα ό, τι μου στείλατε, και ήταν υπεραρκετά. Καλύφθηκαν όλες οι ανάγκες μου μ' αυτά που μου έφερε ο Επαφρόδιτος από μέρους σας και που αποτελούν προσφορά ευωδιαστή, θυσία που τη δέχεται με ευχαρίστηση ο Θεός.

[19] E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.

[19]Έτσι κι όλες τις δικές σας ανάγκες θα τις καλύψει ο Θεός μου σύμφωνα με τον πλούτο του, που μας χαρίζει δια του

Ιησού Χριστού, για να δοξάζεται η αγαθότητά του.

[20] Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

[20]Ας δοξάζεται αιώνια ο Θεός και Πατέρας μας! Αμήν.

Saudações e bênção

Χαιρετισμοί και τελική ευλογία

[21] Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.

[21]Χαιρετήστε όλα τα μέλη του λαού του Θεού, που πιστεύουν στον Ιησού Χριστό. Σας στέλνουν χαιρετίσματα οι αδερφοί που βρίσκονται μαζί μου.

[22] Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.

[22]Σας χαιρετούν όλοι οι χριστιανοί κι ιδιαίτερα αυτοί που είναι στην υπηρεσία του αυτοκράτορα.

[23] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[23]Η χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού ας είναι με όλους σας. Αμήν.

Epístola de Paulo aos Colossenses	ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

Colossenses 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

2 aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

3 Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

4 desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

5 por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

6 que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

7 segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 1

1Ο Παύλος, απόστολος του Ιησού Χριστού σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, και ο Τιμόθεος ο αδερφός,

2Προς τους άγιους και πιστούς χριστιανούς αδερφούς των Κολοσσών. Ευχόμαστε ο Θεός Πατέρας μας και ο Κύριος Ιησούς Χριστός να σας δίνουν τη χάρη και την ειρήνη.

Ευχαριστία προς το Θεό για τους Κολοσσαείς

3Πάντοτε στις προσευχές μας ευχαριστούμε για σας το Θεό και Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού,

4γιατί πληροφορηθήκαμε την πίστη σας στον Ιησού Χριστό και την αγάπη σας για όλο το λαό του Θεού.

5Τον ευχαριστούμε επίσης για την ελπίδα σας σε όλα όσα είναι αποθησαυρισμένα για σας στον ουρανό, για τα οποία ακούσατε ήδη από το κήρυγμα του ευαγγελίου, που περιέχει την αλήθεια

6και που έφτασε σ' εσάς, όπως και σ' όλο τον κόσμο. Παντού το ευαγγέλιο καρποφορεί και αυξάνει όπως και στη δική σας εκκλησία από την ημέρα που ακούσατε και γνωρίσατε πραγματικά τη χάρη του Θεού.

7Το χαρμόσυνο αυτό μήνυμα σας το έφερε ο αγαπητός Επαφράς, δούλος κι αυτός όπως κι εμείς του Θεού, πιστός υπηρέτης του Χριστού για χάρη σας.

[8] o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

[9] Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar por vós e de pedir que transbordeis de pleno conhecimento da sua vontade, em toda a sabedoria e entendimento espiritual;

[10] a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

[11] sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

[12] dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

[13] Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

[14] no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

[15] Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

[16] pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

[8]Αυτός μας μίλησε για την αγάπη σας, που την εμπνέει το Άγιο Πνεύμα.

Προσευχή για την πνευματική πρόοδο των αναγνωστών

[9]Γι’ αυτό κι εμείς, αφότου μάθαμε τα νέα σας, δεν παύουμε να προσευχόμαστε για σας και να παρακαλούμε το Θεό να σας δώσει όλη τη σοφία και τη σύνεση που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα, ώστε να γνωρίσετε στην εντέλεια το θέλημά του.

[10]Για να ζείτε με τρόπο αντάξιο του Κυρίου και κατά πάντα ευάρεστο σ’ αυτόν, να έχετε σαν καρπό κάθε λογής καλά έργα και να προοδεύετε στη βαθιά γνώση του Θεού,

[11]παίρνοντας δύναμη από τον ισχυρό και δοξασμένο Θεό. Έτσι σε κάθε περίσταση θα έχετε υπομονή και μακροθυμία,

[12]και θα ευχαριστείτε με χαρά το Θεό και Πατέρα, που μας αξίωσε να έχουμε μερίδιο στην κληρονομία των αγίων του που ζουν μέσα στο φως.

Ύμνος στο Χριστό

[13]Ο Θεός Πατέρας μάς λύτρωσε από τη σκοτεινή εξουσία του σατανά και μας πολιτογράφησε στη βασιλεία του αγαπητού Υιού του,

[14]ο οποίος μας έδωσε την απολύτρωση, μας συγχώρησε τις αμαρτίες.

[15]Αυτός είναι εικόνα του αόρατου Θεού, πριν από κάθε πλάσμα γεννημένος.

[16]Γιατί τα πάντα δι’ αυτού ήρθαν στην ύπαρξη, όσα στον ουρανό κι όσα στη γη, τα ορατά και τα αόρατα, θρόνοι και κυριότητες, αρχές και εξουσίες. Ό, τι

17 Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

18 Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

19 porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude

20 e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.

21 E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,

22 agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,

23 se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

υπάρχει είναι πλασμένο δι' αυτού κι αυτόν έχει σκοπό του.

17Υπάρχει αυτός πριν από καθετί κι αυτός τα πάντα συγκρατεί, για να μπορούν να υπάρχουν.

18Αυτός η κεφαλή του σώματος που είναι η εκκλησία, αυτός αρχή της νέας ανθρωπότητας απ' τους νεκρούς ο πρωταναστημένος, ώστε να γίνει σ' όλα εκείνος πρώτος.

19Γιατί μέσα σ' εκείνον η θεότητα έστερξε ολάκερη να κατοικήσει,

20κι όλα όσα στη γη κι όσα στον ουρανό μαζί της να συμφιλιώσει δι' αυτού, που την ειρήνη έφερε με του σταυρού του το αίμα.

Η συμφιλίωση των Κολοσσαέων με το Θεό

21Έτσι έγινε και μ' εσάς. Άλλοτε ήσασταν αποξενωμένοι από το Θεό κι είχατε απέναντί του εχθρικές διαθέσεις, όπως έδειχναν τα πονηρά σας έργα.

22Αλλά τώρα ο Χριστός, πεθαίνοντας ως άνθρωπος, σας συμφιλίωσε με το Θεό, για να σας παρουσιάσει μπροστά του αγίους, αψεγάδιαστους και χωρίς καμιά κατηγορία εναντίον σας.

23Αυτό, βέβαια, με την προϋπόθεση ότι θα μείνετε σταθεροί στην πίστη σας, θεμελιωμένοι κι ακλόνητοι, και δε θα απομακρυνθείτε από την ελπίδα του ευαγγελίου που ακούσατε και που έχει κηρυχτεί σ' ολόκληρη την οικουμένη. Αυτό το ευαγγέλιο υπηρετώ κι εγώ ο Παύλος.

Η διακονία του Παύλου στην Εκκλησία

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;

[24]Χαίρομαι τώρα που υποφέρω για χάρη σας και συντελώ έτσι με τα σωματικά μου παθήματα, ώστε να ολοκληρωθούν οι θλίψεις που πρέπει να υπομείνει το σώμα του Χριστού, δηλαδή η εκκλησία.

[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:

[25]Αυτήν υπηρετώ κι εγώ, σύμφωνα με την αποστολή που μου εμπιστεύτηκε ο Θεός μέσα στο λυτρωτικό του σχέδιο για σας, ώστε να ολοκληρώσω το έργο του κηρύγματος.

[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;

[26]Αυτό το λυτρωτικό σχέδιο είναι το μυστήριο που, κρυμμένο για αιώνες και γενιές ολόκληρες, φανερώθηκε τώρα στους πιστούς.

[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[27]Σ’ αυτούς θέλησε ο Θεός να κάνει γνωστό πόσο πλούσιο κι ένδοξο είναι το μυστήριο αυτό, που εκτείνεται και στους ειδωλολάτρες. Και το μυστήριο αυτό δεν είναι άλλο παρά ο Χριστός, που βρίσκεται ανάμεσά σας και αποτελεί την ελπίδα της συμμετοχής σας στη μελλοντική δόξα.

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem em toda a sabedoria, a fim de que apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

[28]Αυτόν το Χριστό κηρύττουμε κι εμείς. Συμβουλεύουμε και διδάσκουμε κάθε άνθρωπο με όλη τη σοφία που μας δίνει ο Θεός, για να τους βοηθήσουμε όλους να γίνουν τέλειοι, σύμφωνα με το πρότυπο του Ιησού Χριστού.

[29] para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

[29]Για να πραγματοποιηθεί αυτό το έργο μοχθώ κι αγωνίζομαι με τη δύναμη του Χριστού, που ενεργεί πανίσχυρη μέσα μου.

Colossenses 2

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

[1] Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós,

[1]Θέλω να γνωρίζετε τι δύσκολο αγώνα έχω αναλάβει για σας και για τους

pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

χριστιανούς της Λαοδίκειας και για όσους δε με γνώρισαν προσωπικά.

[2] para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

[2]Αγωνίζομαι να ενισχυθούν οι καρδιές τους, να είναι όλοι ενωμένοι με αγάπη και πλουτισμένοι με τη βεβαιότητα που δίνει η αληθινή γνώση. Έτσι θα γνωρίσουν καλά το μυστήριο του Θεού Πατέρα και του Χριστού,

[3] em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

[3]στον οποίο βρίσκονται κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως.

[4] Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

[4]Τα λέω αυτά, για να μη σας ξεγελάσει κανένας με συλλογισμούς που φαίνονται λογικοί, είναι όμως απατηλοί.

[5] Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

[5]Γιατί, αν και είμαι σωματικά μακριά σας, με το πνεύμα μου βρίσκομαι μαζί σας και με χαρά διαπιστώνω την τάξη και τη σταθερότητα της πίστης σας στο Χριστό.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

Ο θρίαμβος του Χριστού εναντίον των δαιμονικών δυνάμεων

[6] Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

[6]Δεχτήκατε ως Κύριό σας τον Ιησού Χριστό. Να ζείτε λοιπόν ενωμένοι μαζί του.

[7] nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

[7]Να είστε ριζωμένοι σ’ αυτόν και να οικοδομείτε τη ζωή σας πάνω του. Να γίνεστε όλο και πιο σταθεροί στην πίστη σας, όπως τη διδαχτήκατε, και να προοδεύετε σ’ αυτήν ευχαριστώντας το Θεό.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

[8] Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas, conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

[8]Προσέχετε καλά, μη σας εξαπατήσει κανείς με τους απατηλούς και κούφιους συλλογισμούς της ανθρώπινης σοφίας, που στηρίζονται σε ανθρώπινες παραδόσεις και σε μια λαθεμένη πίστη προς τα στοιχεία του κόσμου και όχι στη διδασκαλία του Χριστού.

[9] porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

[10] Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

[11] Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

[12] tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

[13] E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

[14] tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial, removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

[15] e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

[16] Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,

[9]Γιατί μόνο στο Χριστό κατοικεί σωματικά όλη η θεότητα.

[10]Μόνο αυτός μπορεί να μας δώσει την πληρότητα της ζωής, αυτός που είναι κύριος κάθε αρχής και εξουσίας.

[11]Πιστεύοντας σ’ αυτόν λάβατε την πραγματική περιτομή, αυτή που δε γίνεται με ανθρώπινα χέρια, αλλά την κάνει ο Χριστός και είναι η απαλλαγή από την αμαρτία που εξουσίαζε τον άνθρωπο.

[12]Όταν βαφτιστήκατε, θαφτήκατε μαζί με το Χριστό, αλλά κι αναστηθήκατε μαζί του, γιατί πιστέψατε στη δύναμη του Θεού, ο οποίος τον ανέστησε από τους νεκρούς.

[13]Κι εσάς, που ήσασταν νεκροί εξαιτίας των αμαρτιών και της ειδωλολατρίας σας, ο Θεός σάς ζωοποίησε μαζί με το Χριστό. Μας συγχώρησε όλα τα παραπτώματα.

[14]Κατήργησε το χρεόγραφο με τις διατάξεις του, που ήταν εναντίον μας, και το έβγαλε από τη μέση καρφώνοντάς το στο σταυρό.

[15]Αφαίρεσε τη δύναμη που είχαν οι δαιμονικές αρχές και εξουσίες και τις διαπόμπεψε, σέρνοντάς τες νικημένες στο θρίαμβο του σταυρού του Χριστού.

Η ελευθερία των χριστιανών

[16]Μην αφήνετε, λοιπόν, κανέναν να σας κρίνει για ζητήματα φαγητών ή ποτών ή πως δεν τηρείτε τις γιορτές, τις νουμηνίες ή τα Σάββατα.

[17] porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

[17]Αυτά ήταν απλώς σκιά της πραγματικότητας που επρόκειτο να έρθει, και η πραγματικότητα αυτή είναι τώρα ο Χριστός.

[18] Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

[18]Ας μη σας κατακρίνει κανένας απ' αυτούς που τους αρέσει μια δήθεν ταπεινόφρονη λατρεία των αγγέλων, που βυθίζονται σε ψεύτικα οράματα και χωρίς λόγο υπερηφανεύονται με το υποδουλωμένο στην αμαρτία μυαλό τους.

[19] e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

[19]Αυτοί δεν είναι ενωμένοι με το Χριστό, που είναι η κεφαλή. Απ' αυτήν τρέφεται, συγκρατείται κι αυξάνει όλο το σώμα με τις αρθρώσεις και τους μυώνες του, όπως το θέλει ο Θεός.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

[20] Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:

[20]Αφού, λοιπόν, πεθάνατε μαζί με το Χριστό και λυτρωθήκατε από τα στοιχεία του κόσμου, γιατί ζείτε σαν να είστε υποταγμένοι σ' αυτά; Και γιατί δέχεστε να σας επιβάλλουν απαγορεύσεις,

[21] não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,

[21]όπως: «μην ακουμπήσεις αυτό, μη γευτείς το άλλο, μην αγγίξεις εκείνο»;

[22] segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.

[22]Αυτές οι απαγορεύσεις αναφέρονται σε πράγματα που είναι καταδικασμένα να φθαρούν μετά τη χρήση τους· πρόκειται για κανόνες που στηρίζονται σε ανθρώπινες διατάξεις και διδασκαλίες.

[23] Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

[23]Βέβαια, αυτές οι διατάξεις έχουν μια εξωτερική εμφάνιση σοφίας, που εκδηλώνεται σαν θρησκεία στηριγμένη στο ανθρώπινο θέλημα, σαν ψευτοταπεινοφροσύνη και περιφρόνηση του σώματος. Δεν έχουν όμως καμιά αξία και το μόνο που κάνουν είναι να ικανοποιούν το αμαρτωλό φρόνημα.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

[1] Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.

[2] Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;

[3] porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.

[4] Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.

Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados

[5] Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;

[6] por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].

[7] Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.

[8] Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.

[9] Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 3

Ο ανακαινισμένος άνθρωπος

[1]Αφού, λοιπόν, αναστηθήκατε μαζί με το Χριστό, να επιδιώκετε τα αγαθά που βρίσκονται στον ουρανό, εκεί που κάθεται ο Χριστός στα δεξιά του Θεού·

[2]οι σκέψεις σας να είναι στραμμένες προς αυτά κι όχι προς τα γήινα πράγματα.

[3]Γιατί πεθάνατε μαζί με το Χριστό κι η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με το Χριστό στο Θεό.

[4]Όταν ο Χριστός, που είναι η αληθινή ζωή μας, φανερωθεί, τότε κι εσείς θα φανερωθείτε μαζί του δοξασμένοι στην παρουσία του.

[5]Απονεκρώστε, λοιπόν, ό, τι σας συνδέει με το αμαρτωλό παρελθόν: Την πορνεία, την ηθική ακαθαρσία, το πάθος, την κακή επιθυμία και την πλεονεξία, που είναι ειδωλολατρία.

[6]Για όλα αυτά θα πέσει η οργή του Θεού πάνω σ’ εκείνους που δε θέλουν να πιστέψουν.

[7]Σ’ αυτούς ανήκατε άλλοτε κι εσείς, όταν αυτά τα πάθη δυνάστευαν τη ζωή σας.

[8]Τώρα όμως πετάξτε τα όλα αυτά από πάνω σας: Την οργή, το θυμό, την πονηρία, την κακολογία και την αισχρολογία.

[9]Μη λέτε ψέματα ο ένας στον άλλο, αφού βγάλατε από πάνω σας τον παλιό αμαρτωλό εαυτό σας με τις συνήθειές του.

[10] e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;

[10]Τώρα πια έχετε ντυθεί τον καινούριο άνθρωπο, που ανανεώνεται συνεχώς σύμφωνα με την εικόνα του δημιουργού του, ώστε με τη νέα ζωή του να φτάσει στην τέλεια γνώση του Θεού.

[11] no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão, bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.

[11]Σ' αυτή τη νέα κατάσταση δεν υπάρχουν πια εθνικοί και Ιουδαίοι, περιτμημένοι κι απερίτμητοι, βάρβαροι, Σκύθες, δούλοι, ελεύθεροι· του Χριστού είναι όλα και ο Χριστός τα διέπει όλα.

As virtudes devem ser cultivadas

[12] Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.

[12]Ως εκλεκτοί λοιπόν του Θεού, αγιασμένοι και αγαπημένοι του, αποκτήστε φιλευσπλαχνία, καλοσύνη, ταπεινοφροσύνη, πραότητα, μακροθυμία.

[13] Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha motivo de queixa contra outrem. Assim como o SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

[13]Να ανέχεστε με υπομονή ο ένας τον άλλο, και να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο, κάθε φορά που δημιουργούνται παράπονα ανάμεσά σας. Όπως ο Χριστός σάς συγχώρησε τα παραπτώματα, έτσι να κάνετε κι εσείς μεταξύ σας.

[14] acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

[14]Πάνω απ' όλα, να έχετε αγάπη, που είναι ο σύνδεσμος όλων και οδηγεί στην τελειότητα.

[15] Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

[15]Η ειρήνη του Θεού, στην οποία έχετε κληθεί όλοι σαν ένα σώμα, ας κατευθύνει τις καρδιές σας. Και για όλα να ευγνωμονείτε το Θεό.

[16] Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

[16]Ο λόγος του Χριστού, με όλο τον πλούτο του, ας μένει μόνιμα ανάμεσά σας. Κι έτσι, να διδάσκετε και να συμβουλεύετε ο ένας τον άλλο με σοφία. Να ψάλλετε μ' ευγνωμοσύνη στον Κύριο απ' την καρδιά σας ψαλμούς, ύμνους και άσματα που εμπνέει το Άγιο Πνεύμα.

[17] E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

Os deveres da família

[18] Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

[19] Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

[20] Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

[21] Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

[22] Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

[23] Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,

[24] cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;

[25] pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

Colossenses 4

[17]Καθετί που λέτε ή κάνετε ας γίνεται στο όνομα του Κυρίου Ιησού, κι έτσι να ευχαριστείτε δια του Χριστού το Θεό Πατέρα.

Οικογενειακές και κοινωνικές σχέσεις

[18]Οι γυναίκες να υποτάσσεστε στους άντρες σας, όπως ταιριάζει σε γυναίκες που πιστεύουν στον Κύριο.

[19]Οι άντρες να αγαπάτε τις γυναίκες σας, και να μη τους φέρεστε με σκληρότητα.

[20]Τα παιδιά να υπακούτε τους γονείς σας στο καθετί, γιατί αυτό ευχαριστεί τον Κύριο.

[21]Οι πατέρες να μην εξοργίζετε τα παιδιά σας, για να μην αποθαρρύνονται.

[22]Οι δούλοι να υπακούτε τους επίγειους κυρίους σας σε όλα, όχι υποκριτικά, μόνο δηλαδή όταν σας βλέπουν, για να τους είστε αρεστοί, αλλά με ειλικρινή καρδιά και από σεβασμό προς το Θεό.

[23]Όποια εργασία κάνετε να την κάνετε με την καρδιά σας, σαν να δουλεύετε για τον Κύριο κι όχι για τους ανθρώπους.

[24]Ξέρετε καλά ότι θα πάρετε από τον Κύριο ως ανταμοιβή σας την κληρονομία της βασιλείας του. Γιατί στην πραγματικότητα ο Κύριος τον οποίον υπηρετείτε είναι ο Χριστός.

[25]Όποιος όμως διαπράττει το κακό, θα λάβει την αντίστοιχη τιμωρία, γιατί ο Θεός δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε πρόσωπα.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 4

[1] Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

[2] Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.

[3] Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;

[4] para que eu o manifeste, como devo fazer.

[5] Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.

[6] A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

Tíquico e Onésimo

[7] Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.

[8] Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.

[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio. Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

As saudações finais

[10] Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé

[1]Οι κύριοι να δίνετε στους δούλους σας ό,τι είναι δίκαιο κι αντάξιο της εργασίας τους. Μην ξεχνάτε ότι κι εσείς έχετε κύριο στον ουρανό.

Προτροπές και πληροφορίες

[2]Επιμένετε στην προσευχή. Μην παύετε να ευγνωμονείτε το Θεό.

[3]Προσεύχεστε κοντά στα άλλα και για μας, να δώσει ο Θεός νέες ευκαιρίες για το κήρυγμα, ώστε να διακηρύξουμε το μυστήριο της σωτηρίας που προσφέρει ο Χριστός –για το οποίο και είμαι τώρα φυλακισμένος.

[4]Προσεύχεστε, για να φανερώσω στους ανθρώπους αυτό το μυστήριο, σύμφωνα με την εντολή που μου έχει δοθεί.

[5]Σ' εκείνους που δεν είναι μέλη της εκκλησίας, να φέρεστε με σύνεση, κάνοντας καλή χρήση κάθε ευκαιρίας.

[6]Τα λόγια σας να είναι πάντα γεμάτα χάρη κι όχι ανούσια. Να ξέρετε πώς πρέπει να αποκρίνεστε στον καθένα.

[7]Τα νέα μου θα σας τα πει ο Τυχικός, ο αγαπητός αδερφός και πιστός συνεργάτης, δούλος του Κυρίου όπως κι εγώ.

[8]Γι' αυτό ακριβώς, σας τον έστειλα, για να μάθει τα νέα σας και να ενισχύσει τις καρδιές σας,

[9]μαζί με τον Ονήσιμο, τον πιστό κι αγαπητό αδερφό, το συμπατριώτη σας· αυτοί θα σας δώσουν πληροφορίες για όσα συμβαίνουν εδώ.

Χαιρετισμοί και τελική ευλογία

[10]Σας στέλνουν χαιρετισμούς ο Αρίσταρχος, που είναι φυλακισμένος μαζί

(sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

μου, κι ο Μάρκος, ο ανιψιός του Βαρνάβα– για τον οποίο πήρατε οδηγίες να τον καλοδεχτείτε όταν έρθει–

11 e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

11κι ο Ιησούς, που λέγεται και Ιούστος. Αυτοί είναι οι μόνοι από τους εξ Ιουδαίων χριστιανούς που συνεργάστηκαν μαζί μου στη διάδοση της βασιλείας του Θεού, και στάθηκαν η παρηγοριά μου.

12 Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

12Σας χαιρετάει ο συμπατριώτης σας ο Επαφράς, δούλος του Χριστού. Αυτός αδιάκοπα μοχθεί για σας με τις προσευχές του, ώστε να είστε τέλειοι και να εκπληρώνετε σε όλα το θέλημα του Θεού.

13 E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

13Σας βεβαιώνω ότι έχει πολύ ζήλο για σας, καθώς και για τους χριστιανούς της Λαοδίκειας και της Ιεράπολης.

14 Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

14Σας χαιρετούν ο αγαπητός μου γιατρός Λουκάς και ο Δημάς.

15 Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

15Δώστε τούς χαιρετισμούς μου στους χριστιανούς της Λαοδίκειας, καθώς και στον Νυμφά και στην εκκλησία που συναθροίζεται στο σπίτι του.

16 E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

16Όταν διαβάσετε αυτή την επιστολή, στείλτε την να διαβαστεί και στην εκκλησία των Λαοδικέων, κι εσείς φροντίστε να πάρετε την επιστολή που έστειλα στη Λαοδίκεια, για να τη διαβάσετε.

17 Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

17Πείτε στον Άρχιππο: «Πρόσεχε να εκπληρώσεις στο ακέραιο το διακόνημα που σου ανέθεσε ο Κύριος».

Saudação pessoal. A bênção

18 A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

18Σας στέλνω κι εγώ ο Παύλος χαιρετισμό, γραμμένον με το ίδιο μου το χέρι. Μην ξεχνάτε στις προσευχές σας τα

δεσμά μου. Η χάρη του Θεού ας είναι μαζί σας. Αμήν.

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses	ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

1 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.

Ação de graças

[2] Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,

[3] recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,

[4] reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,

[5] porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.

[6] Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄ 1

Χαιρετισμός

[1]Ο Παύλος, ο Σιλουανός και ο Τιμόθεος, Προς τα μέλη της εκκλησίας της Θεσσαλονίκης, που πιστεύουν στο Θεό Πατέρα και στον Κύριο Ιησού Χριστό. Ευχόμαστε η χάρη κι η ειρήνη, που δίνει ο Θεός Πατέρας μας και ο Κύριος Ιησούς Χριστός, να είναι μαζί σας.

Ευχαριστία

[2]Ευχαριστούμε πάντοτε το Θεό για όλους εσάς και σας αναφέρουμε στις προσευχές μας.

[3]Θυμόμαστε αδιάκοπα ενώπιον του Θεού Πατέρα μας την ενεργό σας πίστη, την έμπρακτη αγάπη και τη σταθερή ελπίδα σας στον ερχομό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

[4]Ευχαριστούμε το Θεό, αδερφοί, γιατί ξέρουμε, ότι σας αγαπάει και σας έχει διαλέξει για ν’ ανήκετε σ’ αυτόν.

[5]Γιατί το χαρμόσυνο άγγελμά μας για το Χριστό δεν το φέραμε σ’ εσάς μόνο με λόγια, αλλά και με δυνάμεις θαυματουργικές, με τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος και με μεγάλη πειστικότητα. Έτσι, ξέρετε τι κάναμε για σας όταν ήμασταν μαζί σας.

Η πίστη των Θεσσαλονικέων παράδειγμα για τις άλλες εκκλησίες

[6]Αλλά κι εσείς μιμηθήκατε εμάς και τον Κύριο, γιατί, κάτω από σκληρό διωγμό, αποδεχτήκατε το κήρυγμα με τη χαρά που δίνει το Άγιο Πνεύμα.

[7] de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.
[8] Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a vossa fé para com Deus, a tal ponto de não termos necessidade de acrescentar coisa alguma;
[9] pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

[10] e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

[7]Έτσι γίνατε υπόδειγμα σε όλους τους πιστούς της Μακεδονίας και της Αχαΐας.

[8]Από σας, όχι μόνο διαδόθηκε ο λόγος του Κυρίου στη Μακεδονία και στην Αχαΐα, αλλά απλώθηκε παντού η είδηση για την πίστη σας στο Θεό, ώστε εμείς να μη χρειάζεται να πούμε τίποτα.

[9]Όλοι αυτοί έχουν να το λένε πώς μας δεχτήκατε όταν ήρθαμε σ' εσάς και πώς εσείς, εγκαταλείποντας τα είδωλα, επιστρέψατε στη λατρεία του ζωντανού κι αληθινού Θεού·
[10]και προσμένετε να κατεβεί δοξασμένος ο Υιός του, που εκείνος τον ανέστησε, ο Ιησούς, ο οποίος θα μας γλιτώσει από την επερχόμενη θεϊκή οργή.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

[1] Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;
[2] mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.
[3] Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;
[4] pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos,

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄ 2

Το έργο του Παύλου και των συνεργατών του στη Θεσσαλονίκη

[1]Το ξέρετε κι εσείς, αδερφοί μου, ότι ο ερχομός μας στην πόλη σας δεν πήγε χαμένος.
[2]Πρωτύτερα στους Φιλίππους μάς κακοποίησαν και μας έβρισαν, όπως ξέρετε. Ο Θεός όμως μας έδωσε θάρρος, ώστε να σας κηρύξουμε το ευαγγέλιό του μέσα από πολλές δυσκολίες.
[3]Το κήρυγμά μας δεν προέρχεται από κάποια πλάνη, δεν έχει ανήθικα ελατήρια ούτε πονηρούς σκοπούς,
[4]αλλά κηρύττουμε το ευαγγέλιο όπως μας το εμπιστεύτηκε ο Θεός, αφού πρώτα μας δοκίμασε. Έτσι, κηρύττουμε όχι για να

não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

[5] A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

[6] Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

[7] Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

[8] assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

[9] Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

[10] Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

[11] E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

[12] exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

αρέσουμε σε ανθρώπους, αλλά στο Θεό, ο οποίος γνωρίζει καλά τις καρδιές μας.

[5]Γιατί δε σας κολακέψαμε ποτέ, όπως ξέρετε, ούτε ήρθαμε με προσχήματα για να κερδίσουμε κάτι –μάρτυράς μας ο Θεός.

[6]Δε ζητήσαμε ανθρώπινη δόξα ούτε από σας ούτε από άλλους,

[7]αν και μπορούσαμε να σας επιβαρύνουμε ως απόστολοι του Χριστού. Απεναντίας ήμασταν στοργικοί σαν τη μητέρα που φροντίζει τα παιδιά της.

[8]Και ήταν τόση η έγνοια μας για σας, ώστε ήμασταν έτοιμοι να σας δώσουμε όχι μόνο το ευαγγέλιο του Θεού, αλλά και την ίδια μας τη ζωή, επειδή σας αγαπήσαμε.

[9]Όπωσδήποτε θα θυμάστε, αδερφοί, τον κόπο και το μόχθο μας. Όταν σας κηρύτταμε το ευαγγέλιο του Θεού, παράλληλα εργαζόμασταν μέρα νύχτα, για να μην επιβαρύνουμε κανέναν από σας με τη συντήρησή μας.

[10]Εσείς κι ο Θεός είστε μάρτυρες για το πόσο άγια, δίκαιη και άψογη ήταν η συμπεριφορά μας απέναντι σ' εσάς που πιστέψατε.

[11]Ξέρετε καλά ότι φερθήκαμε στον καθένα σας όπως ο πατέρας στα παιδιά του.

[12]Σας προτρέπαμε, σας συμβουλεύαμε και σας εξορκίζαμε να πορεύεστε σύμφωνα με

το θέλημα του Θεού, που σας προσκαλεί στη βασιλεία και στη δόξα του.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

[13] Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

[13]Γι’ αυτό κι εμείς ευχαριστούμε αδιάκοπα το Θεό, γιατί, όταν ακούσατε από μας το λόγο του, τον δεχτήκατε όχι ως ανθρώπινο λόγο αλλά ως λόγο του Θεού, όπως πραγματικά και είναι. Αυτός ο λόγος εκδηλώνεται με έργα σ’ εσάς που πιστεύετε.

[14] Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

[14]Εσείς, αδερφοί, μιμηθήκατε εκείνες τις εκκλησίες του Θεού που βρίσκονται στην Ιουδαία και πιστεύουν στον Ιησού Χριστό. Γιατί κι εσείς πάθατε τα ίδια από τους συμπατριώτες σας, όπως κι εκείνοι από τους Ιουδαίους.

[15] os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

[15]Αυτοί είναι που θανάτωσαν τον Κύριό μας τον Ιησού και τους προφήτες τους και καταδίωξαν κι εμάς· δεν είναι αρεστοί στο Θεό και εχθρεύονται όλους τους ανθρώπους.

[16] a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

[16]Αυτοί μας εμποδίζουν να κηρύξουμε στους εθνικούς για να σωθούν κι έτσι ολοένα ξεχειλίζει το ποτήρι των αμαρτιών τους. Φτάνει όμως πάνω τους τελειωτικά η οργή του Θεού.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

Ο Παύλος συνεχίζει να φροντίζει για τους Θεσσαλονικείς

[17] Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

[17]Εμείς, όμως αδερφοί, όταν σας αποστερηθήκαμε προσωρινά –με το σώμα βέβαια και όχι με την καρδιά– πολλές φορές προσπαθήσαμε με πολλή λαχτάρα να σας ξαναδούμε.

[18] Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

[18]Το θέλαμε πολύ να σας επισκεφθούμε, εγώ ο Παύλος μάλιστα επανειλημμένα, μας εμπόδισε όμως ο σατανάς.

[19] Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

[19]Ποια θα είναι αλήθεια η ελπίδα μας, η χαρά, το στεφάνι και το καύχημά μας μπροστά στον Κύριό μας Ιησού Χριστό, όταν θα ξανάρθει, αν όχι και εσείς;

[20] Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

[20]Ναι, εσείς είστε η δόξα μας και η χαρά μας.

1 Tessalonicenses 3

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄ 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

[1] Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

[1]Έτσι, μην αντέχοντας πια άλλο, αποφασίσαμε να μείνουμε μόνοι μας στην Αθήνα.

[2] e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

[2]Σας στείλαμε όμως τον αδερφό μας τον Τιμόθεο, υπηρέτη του Θεού και συνεργάτη δικό μας στη διάδοση του ευαγγελίου του Χριστού, για να σας ενθαρρύνει και να σας στηρίξει στην πίστη σας,

[3] a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

[3]ώστε οι διωγμοί που περνάτε να μην κλονίσουν κανέναν. Άλλωστε κι εσείς οι ίδιοι το ξέρετε πως αυτά μας περιμένουν.

[4] pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

[4]Όταν βρισκόμασταν κοντά σας, σας προειδοποιούσαμε ότι θα μας έβρισκαν διωγμοί, όπως και έγινε και το ξέρετε καλά.

[5] Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

[5]Γι' αυτό κι εγώ, δεν άντεξα άλλο, κι έστειλα να μάθω για την πίστη σας, μήπως υποκύψατε στον πειρασμό του σατανά και πάει χαμένος ο κόπος μας.

[6] Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-

[6]Πριν από λίγο μας ήρθε ο Τιμόθεος από σας και μας έφερε τις καλές ειδήσεις για

nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

την πίστη και την αγάπη σας. Μας είπε ότι διατηρείτε πάντα καλές αναμνήσεις από μας και ότι θέλετε πολύ να μας ξαναδείτε, όπως κι εμείς εσάς.

[7] sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,

[7]Έτσι λοιπόν, αδερφοί, μέσα σε όλους τους διωγμούς και τις θλίψεις μας πήραμε θάρρος εξαιτίας σας. Μας τόνωσε η πίστη σας,

[8] porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.

[8]γιατί τώρα που μάθαμε πως εσείς μένετε σταθεροί κοντά στον Κύριο πήραμε ζωή.

[9] Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros, por toda a alegria com que nos regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

[9]Με ποια λόγια θα μπορούσαμε να ευχαριστήσουμε το Θεό για σας, που να είναι αντάξια της μεγάλης χαράς που δοκιμάζουμε εξαιτίας σας ενώπιον του Θεού μας;

[10] orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

[10]Τον παρακαλούμε μέρα και νύχτα με όλη μας την καρδιά να μας αξιώσει να σας δούμε από κοντά και να συμπληρώσουμε τα κενά που υπάρχουν στην πίστη σας.

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

[11] Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,

[11]Ο ίδιος ο Πατέρας μας Θεός και ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός ας κατευθύνουν τα βήματά μας κοντά σας.

[12] e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,

[12]Κι ο Κύριος ας κάνει να αυξάνει όλο και περισσότερο η αγάπη μεταξύ σας και προς όλους, και να γίνει τόσο μεγάλη, όση είναι η δική μας αγάπη για σας.

[13] a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

[13]Έτσι θα στερεώσει τις καρδιές σας, ώστε να σταθείτε μπροστά στο Θεό και Πατέρα μας άγιοι και άμεμπτοι, όταν θα ξανάρθει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μαζί με όλους όσοι του ανήκουν.

1 Tessalonicenses 4

Exortação à prática da santidade

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄ 4

Ζωή αρεστή στο Θεό

[1] Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;

[1]Ακόμη κάτι, αδερφοί: Μάθατε από μας πώς πρέπει να ζείτε, για να αρέσετε στο Θεό. Σας παρακαλούμε, λοιπόν, και σας προτρέπουμε στο όνομα του Κυρίου Ιησού να συνεχίσετε με ακόμα περισσότερο ζήλο, για να προοδεύετε όλο και πιο πολύ.

[2] porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

[2]Θυμάστε ποιες οδηγίες σας δώσαμε με εντολή του Κυρίου Ιησού.

[3] Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;

[3]Το θέλημα του Θεού είναι να γίνετε άγιοι, δηλαδή: να αποφεύγετε την πορνεία·

[4] que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,

[4]ο καθένας σας να μάθει να διατηρεί το σώμα του αγιασμένο και τιμημένο

[5] não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;

[5]και να μην το υποδουλώνει σε σαρκικά πάθη, όπως κάνουν οι εθνικοί που δε γνωρίζουν το Θεό.

[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,

[6]Να μη ζητάτε σ' αυτό το θέμα πλεονεκτήματα βλάπτοντας τον αδερφό σας στην πίστη, γιατί όπως σας το προείπαμε και σας το τονίσαμε, ο Κύριος θα είναι δίκαιος τιμωρός για όλα αυτά.

[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.

[7]Ο Θεός μάς κάλεσε με σκοπό να γίνουμε όχι ηθικά ασύδοτοι, αλλά άγιοι.

[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

[8]Συνεπώς όποιος τα παραβαίνει αυτά, δεν παραβαίνει εντολές ανθρώπων, αλλά του Θεού, που σας έδωσε το Πνεύμα του το Άγιο.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;

[9]Όσο για την αγάπη προς τους αδερφούς, δε χρειάζεται να σας γράψουμε, γιατί ο Θεός σάς δίδαξε εσάς τους ίδιους να αγαπάτε ο ένας τον άλλο.

[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais

[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;

[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.

[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.

[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;

[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles,

[10]Αυτό το εφαρμόζετε ήδη σε όλους τους αδερφούς που είναι σε ολόκληρη τη Μακεδονία. Σας προτρέπουμε όμως, αδερφοί, να το αναπτύξετε ακόμη περισσότερο.

[11]Να το θεωρείτε τιμητικό να ζείτε χωρίς αναταραχές, να ασχολείστε μόνο με τις δικές σας υποθέσεις και να εργάζεστε για να βγάζετε το ψωμί σας με τα ίδια σας τα χέρια, όπως σας παραγγείλαμε.

[12]Έτσι θα έχετε το σεβασμό των μη χριστιανών και δε θα εξαρτάσθε οικονομικά από κανέναν.

Η δευτέρα παρουσία

[13]Θέλουμε να ξέρετε, αδερφοί, τι θα γίνει με αυτούς που πέθαναν, για να μη λυπάστε κι εσείς όπως και οι άλλοι, που δεν ελπίζουν πουθενά.

[14]Εμείς πιστεύουμε ότι ο Ιησούς πέθανε κι αναστήθηκε· το ίδιο πιστεύουμε κι ότι αυτούς που πέθαναν πιστεύοντας στον Ιησού, ο Θεός θα τους αναστήσει για να ζήσουν μαζί του.

[15]Με βάση τη διδασκαλία του Κυρίου σάς λέμε τούτο: Εμείς που θα είμαστε ακόμη στη ζωή κατά την παρουσία του Κυρίου, δε θα προηγηθούμε στη συνάντηση με τον Ιησού από κείνους που θα έχουν πεθάνει.

[16]Γιατί, ο ίδιος ο Κύριος με πρόσταγμα, με φωνή αρχάγγελου και με σάλπιγγα Θεού θα κατεβεί από τον ουρανό και αυτοί που πέθαναν πιστοί στο Χριστό θ' αναστηθούν πρώτοι.

[17]Έπειτα, εμάς που θα είμαστε ακόμα στη ζωή, θα μας αρπάξουν σύννεφα μαζί μ'

entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.

εκείνους, για να προϋπαντήσουμε τον Κύριο στον αέρα κατά τον ερχομό του· κι έτσι θα είμαστε για πάντα μαζί με τον Κύριο.

[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

[18]Ας παρηγορεί λοιπόν ο ένας τον άλλο με τα λόγια αυτά.

1 Tessalonicenses 5

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄ 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;

[1]Σχετικά με το χρόνο του ερχομού του Κυρίου, αδερφοί, δε χρειάζεται να σας γράψουμε,

[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.

[2]γιατί κι εσείς το ξέρετε πολύ καλά ότι η ημέρα του Κυρίου θα έρθει απροειδοποίητα, όπως ο κλέφτης τη νύχτα.

[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

[3]Όταν λένε «έχουμε ειρήνη και ασφάλεια» τότε, όπως οι πόνοι στην έγκυο γυναίκα, έρχεται ξαφνικά πάνω τους η καταστροφή από την οποία δε θα γλιτώσουν.

A necessidade de vigilância

[4] Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

[4]Εσείς όμως, αδερφοί, δε ζείτε στο σκοτάδι, για να σας αιφνιδιάσει σαν τον κλέφτη η ημέρα της παρουσίας του Κυρίου.

[5] porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

[5]Είστε όλοι σας άνθρωποι του φωτός και της ημέρας. Δεν ανήκουμε στη νύχτα ούτε στο σκοτάδι.

[6] Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

[6]Ας μην κοιμόμαστε, λοιπόν, όπως και οι άλλοι, αλλά ας είμαστε άγρυπνοι και νηφάλιοι.

[7] Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

[7]Όσοι κοιμούνται, τη νύχτα κοιμούνται, κι όσοι μεθούν, τη νύχτα μεθούν.

[8] Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

[8]Εμείς όμως, ως άνθρωποι της ημέρας, ας είμαστε νηφάλιοι φορώντας την πίστη και την αγάπη για θώρακα και την ελπίδα της σωτηρίας για περικεφαλαία.

[9] porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

[9]Γιατί ο Θεός δεν μας προόρισε να δοκιμάσουμε την τελική οργή του, αλλά ν' αποκτήσουμε τη σωτηρία μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

[10] que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

[10]Αυτός πέθανε για μας, ώστε, όταν έρθει, είτε μας βρει ζωντανούς είτε νεκρούς, να ζήσουμε μαζί του.

[11] Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

[11]Γι' αυτό να ενισχύετε και να βοηθάτε ο ένας τον άλλο, όπως άλλωστε και κάνετε.

Diversos preceitos

Προτροπές και ασπασμοί

[12] Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

[12]Σας παρακαλούμε, αδερφοί, ν' αναγνωρίζετε όσους από σας κοπιάζουν και προΐστανται ανάμεσά σας, σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου, και σας νουθετούν.

[13] e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

[13]Για το έργο τους αυτό να τους περιβάλλετε με περισσή τιμή κι αγάπη. Να έχετε ειρήνη μεταξύ σας.

[14] Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.

[14]Σας προτρέπουμε, αδερφοί, να συμβουλεύετε τους άστατους, να παρηγορείτε τους λιγόψυχους, να στηρίζετε τους αδύνατους στην πίστη και να δείχνετε μακροθυμία σε όλους.

[15] Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.

[15]Προσέχετε να μην ανταποδίδετε ο ένας στον άλλο κακό στο κακό, αλλά να επιδιώκετε πάντα το αγαθό και μέσα στην εκκλησία και σ' όλον τον κόσμο.

[16] Regozijai-vos sempre.

[16]Να είστε πάντοτε χαρούμενοι.

[17] Orai sem cessar.

[17]Να προσεύχεστε αδιάκοπα.

[18] Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.	[18]Να ευχαριστείτε το Θεό για το καθετί. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού, όπως αποκαλύφθηκε σ’ εσάς δια του Χριστού.
[19] Não apagueis o Espírito.	[19]Μη σβήνετε τη φλόγα των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος.
[20] Não desprezeis as profecias;	[20]Μην περιφρονείτε τα κηρύγματα των προφητών,
[21] julgai todas as coisas, retende o que é bom;	[21]αλλά να τα εξετάζετε όλα και να κρατάτε ό, τι είναι χρήσιμο.
[22] abstende-vos de toda forma de mal.	[22]Να απέχετε από κάθε λογής πονηρό.
O voto do apóstolo	
[23] O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.	[23]Είθε ο Θεός, που δίνει την ειρήνη, να σας κάνει ολοκληρωτικά δικούς του. Κι ας διατηρηθεί ολόκληρη η ύπαρξή σας –το πνεύμα, η ψυχή και το σώμα σας– άμεμπτη κατά τον ερχομό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.
[24] Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.	[24]Αυτός που σας καλεί κρατάει το λόγο του και θα τον κάνει πράξη.
A saudação final e a bênção	
[25] Irmãos, orai por nós.	[25]Αδερφοί μου, να προσεύχεστε για μας.
[26] Saudai todos os irmãos com ósculo santo.	[26]Χαιρετήστε όλα τα μέλη της εκκλησίας με αδερφικό φίλημα.
[27] Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.	[27]Σας εξορκίζω στο όνομα του Κυρίου να διαβαστεί η επιστολή σε όλους τους αδερφούς.
[28] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.	[28]Εύχομαι η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού να είναι μαζί σας. Αμήν.

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses	ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

2 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,

2 graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

3 Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,

4 a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,

5 sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;

6 se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam

7 e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄ 1

Χαιρετισμός

1Ο Παύλος, ο Σιλουανός και ο Τιμόθεος, Προς τα μέλη της εκκλησίας της Θεσσαλονίκης, που πιστεύουν στο Θεό Πατέρα μας και στον Κύριο Ιησού Χριστό.

2Ευχόμαστε ο Θεός Πατέρας κι ο Κύριος Ιησούς Χριστός να σας δίνουν τη χάρη και την ειρήνη.

Η κρίση του Θεού στη δευτέρα παρουσία

3Έχουμε κάθε λόγο, και είναι σωστό, να ευχαριστούμε πάντοτε το Θεό για σας, αδερφοί, γιατί η πίστη σας προοδεύει πολύ και η αγάπη σας του ενός για τον άλλο αυξάνει όλο και περισσότερο.

4Έτσι, εμείς οι ίδιοι καυχιόμαστε στις άλλες εκκλησίες του Θεού για σας, γιατί με τόση καρτερικότητα και πίστη υπομένετε όλους τους διωγμούς και τις θλίψεις.

5Αυτά είναι σημάδια πως πλησιάζει η τελική δίκαιη κρίση του Θεού, γιατί έτσι θα θεωρηθείτε άξιοι για τη βασιλεία του, για την οποία και υποφέρετε.

6Πραγματικά, είναι δίκαιο για το Θεό ν' ανταποδώσει θλίψεις σ' όσους σας θλίβουν,

7και ν' απαλλάξει και εσάς και εμάς από κάθε θλίψη. Αυτό θα γίνει όταν ο Κύριος Ιησούς φανερωθεί από τον ουρανό με τη συνοδεία των ισχυρών αγγέλων του

8 em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.

9 Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,

10 quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).

11 Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,

12 a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

8με πύρινη φλόγα, για να τιμωρήσει όσους δε σέβονται το Θεό και δεν υπακούν στο ευαγγέλιο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

9Αυτοί θα τιμωρηθούν μ’ αιώνιο όλεθρο, μακριά από το πρόσωπο του Κυρίου κι από την ένδοξη μεγαλοπρέπειά του,

10όταν την ημέρα εκείνη θα έρθει για να δοξαστεί μαζί μ’ αυτούς που του ανήκουν και να τιμηθεί μαζί με όλους εκείνους που τον πίστεψαν, αλλά και μαζί μ’ εσάς, γιατί το κήρυγμά μας έγινε πιστευτό και από σας.

11Γι’ αυτό και πάντα προσευχόμαστε για σας, να σας αξιώσει ο Θεός μας να πετύχετε το σκοπό για τον οποίο σας κάλεσε· επίσης προσευχόμαστε ώστε με τη δύναμή του να εκπληρώσει κάθε αγαθή προσδοκία σας και να τελειοποιήσει κάθε έργο που εμπνέει η πίστη σας.

12Έτσι θα δοξαστεί το όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού από σας κι εσείς θα δοξαστείτε μ’ αυτόν, σύμφωνα με το σχέδιό του και το σχέδιο του Θεού μας για τη σωτηρία μας.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

1 Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos

2 a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós,

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄ 2

Τι θα συμβεί πριν από τη δεύτερα παρουσία

1Αδερφοί, σχετικά με την παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και με τη σύναξή μας κοντά του, σας παρακαλούμε:

2Μην αφήνετε να σας σαλεύουν τόσο γρήγορα το μυαλό, ούτε να σας αναστατώνουν όσοι ισχυρίζονται ότι τάχα φτάνει όπου να ’ναι η ημέρα του

supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.

Κυρίου. Μην τους πιστεύετε όταν επικαλούνται είτε αποκάλυψη του Πνεύματος είτε λόγια ή επιστολή που προέρχονται δήθεν από μας.

[3] Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,

[3]Κανείς μη σας εξαπατήσει με κανέναν τρόπο. Γιατί δε θα έρθει η ημέρα εκείνη, αν πρώτα δεν γίνει η αποστασία και δε φανερωθεί ο άνθρωπος της αμαρτίας, αυτός που είναι προορισμένος για την απώλεια.

[4] o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a ponto de assentar-se no santuário de Deus, ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

[4]Αυτός θα εναντιωθεί και θα σηκώσει κεφάλι μπροστά σε καθετί που λέγεται θεός ή είναι αντικείμενο λατρείας. Θα το κάνει αυτό, για να στήσει ο ίδιος το θρόνο του στο ναό του Θεού, προσπαθώντας να αποδείξει πως είναι Θεός.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[5]Δε θυμάστε ότι αυτά σας τα έλεγα όταν ακόμη ήμουν μαζί σας;

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

[6]Και τώρα ξέρετε τι είναι εκείνο που τον εμποδίζει, ώστε να φανερωθεί όταν έρθει ο καιρός του.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[7]Η μυστική δύναμη της ανομίας είναι ήδη επί το έργον. Αυτό όμως θα γίνεται μόνο ωσότου φύγει από τη μέση αυτός που τώρα είναι το εμπόδιο.

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[8]Τότε θα φανερωθεί ο άνομος, που ο Κύριος θα τον εξολοθρεύσει με την πνοή του στόματός του και θα τον αφανίσει, όταν θα εμφανισθεί κατά την παρουσία του.

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[9]Αυτός ο άνομος θα έρθει με την ενέργεια του σατανά. Θα κάνει κάθε είδους

θαυματουργικές δυνάμεις με απατηλά σημεία και τέρατα.

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[10]Με κάθε είδους άνομα κι απατηλά μέσα θα παρασύρει όσους βαδίζουν προς την καταστροφή, επειδή δεν αγάπησαν την αλήθεια για να σωθούν.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[11]Γι' αυτό και ο Θεός θα επιτρέψει να ενεργήσει σ' αυτούς η πλάνη, για να πιστέψουν σ' αυτό το ψέμα.

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

[12]Έτσι, θα τιμωρηθούν όλοι όσοι δεν πίστεψαν στην αλήθεια και δέχθηκαν ολόψυχα την αδικία.

Ação de graças e exortação

Η σωτηρία των εκλεκτών

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo SENHOR, porque Deus vos escolheu desde o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

[13]Εμείς, αδερφοί, οφείλουμε να ευχαριστούμε το Θεό πάντοτε για σας που σας αγαπάει ο Κύριος. Γιατί εσείς ανήκετε σ' αυτούς που κάλεσε αρχικά στη σωτηρία του με τον αγιασμό που ενεργεί το Άγιο Πνεύμα και με την πίστη σας στην αλήθεια.

[14] para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[14]Σας κάλεσε στη σωτηρία με το δικό μας κήρυγμα, ώστε να μετάσχετε στη δόξα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

[15] Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

[15]Γι' αυτό λοιπόν, αδερφοί, να είστε σταθεροί και να μένετε πιστοί στις διδασκαλίες που σας παραδώσαμε είτε προφορικά είτε με επιστολή μας.

[16] Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

[16]Και ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός κι ο Πατέρας μας ο Θεός, που μας αγάπησε και μας έδωσε με τη χάρη του παρηγοριά αιώνια και ελπίδα για τα μελλοντικά αγαθά,

[17] consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

[17]ας ενισχύσει τις καρδιές σας κι ας σας δώσει τη δύναμη να κάνετε και να λέτε πάντοτε το καλό.

2 Tessalonicenses 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

[1] Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

[2] e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

[3] Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

[4] Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

[5] Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

[6] Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

[7] pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

[8] nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄ 3

Ευχές και τελικές συμβουλές

[1]Τέλος, αδερφοί, να προσεύχεστε για μας, ώστε ο λόγος του Κυρίου να διαδίδεται και να δοξάζεται όπως συνέβη και σ' εσάς.

[2]Να προσεύχεστε ακόμη ν' απαλλαγούμε από τους κακούς και πονηρούς ανθρώπους· γιατί δεν πιστεύουν όλοι.

[3]Ο Κύριος όμως κρατάει το λόγο του· αυτός θα σας στηρίξει και θα σας φυλάξει από τον πονηρό.

[4]Αυτός μας κάνει να έχουμε εμπιστοσύνη σ' εσάς, ότι αυτά που σας παραγγέλλουμε τα εφαρμόζετε και θα εξακολουθήσετε να τα εφαρμόζετε.

[5]Εύχομαι ο Κύριος να κατευθύνει τις καρδιές σας, να αγαπάτε όπως ο Θεός και να υπομένετε όπως ο Χριστός.

[6]Σας παραγγέλλουμε, αδερφοί, στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, να αποφεύγετε κάθε αδερφό που είναι αργόσχολος και δε ζει σύμφωνα με την παράδοση που παρέλαβε από μας.

[7]Εσείς οι ίδιοι ξέρετε πώς πρέπει να ακολουθείτε το παράδειγμά μας: Δεν αποφύγαμε την εργασία όταν ήμασταν κοντά σας,

[8]ούτε επιβαρύναμε κανέναν με τη διατροφή μας, αλλά εργαζόμασταν μέρα νύχτα με κόπο και μόχθο, για να μη γίνουμε βάρος σε κανέναν σας.

[9] não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

[10] Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

[11] Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

[12] A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

[13] E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

[14] Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

[15] Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

[16] Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

A saudação final e a bênção

[17] A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

[9]Όχι γιατί δεν είχαμε το δικαίωμα αυτό, αλλά για να γίνουμε παράδειγμα σ’ εσάς να μας μιμηθείτε.

[10]Κι όταν ήμασταν κοντά σας, αυτό σας παραγγέλλαμε: Όποιος δεν θέλει να εργάζεται, αυτός να μη τρώει κιόλας.

[11]Γιατί μαθαίνουμε ότι μερικοί από σας είναι αργόσχολοι, δηλαδή δεν εργάζονται, αλλά περιεργάζονται τους άλλους.

[12]Σ’ αυτούς παραγγέλλουμε και τους παρακαλούμε, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να ηρεμήσουν και να εργάζονται κανονικά, για να κερδίζουν το ψωμί τους.

[13]Κι εσείς, αδερφοί, να κάνετε ακούραστα το καλό.

[14]Όποιος δεν συμμορφώνεται μ’ αυτά που λέμε στην επιστολή, αυτόν να τον επισημαίνετε και να μην τον συναναστρέφεστε, για να ντραπεί.

[15]Βέβαια, μην τον θεωρείτε εχθρό, αλλά να τον νουθετείτε σαν αδερφό.

Χαιρετισμός

[16]Ο Κύριος της ειρήνης ας δίνει σ’ εσάς την ειρήνη πάντοτε και με κάθε τρόπο. Ο Κύριος να είναι μαζί με όλους σας.

[17]Το χαιρετισμό τον γράφω εγώ ο Παύλος με το ίδιο μου το χέρι. Αυτό είναι σημάδι γνησιότητας σε κάθε επιστολή. Έτσι γράφω.

[18]Εύχομαι η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

Primeira epístola de Paulo a Timóteo

1 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,

[2] a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características

[3] Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,

[4] nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.

[5] Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.

[6] Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,

[7] pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.

Α΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

Α΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 1

Χαιρετισμός

[1]Ο Παύλος, απόστολος του Ιησού Χριστού με εντολή του σωτήρα μας Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, που είναι η ελπίδα μας,

[2]Προς τον Τιμόθεο, το γνήσιο παιδί μου κατά την πίστη. Εύχομαι ο Θεός ο Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός ο Κύριός μας να σου δίνουν τη χάρη, το έλεος και την ειρήνη.

Οι ψευδοδιδάσκαλοι

[3]Όπως σε παρακάλεσα όταν έφευγα για τη Μακεδονία, το ίδιο σε παρακαλώ και τώρα, να μείνεις στην Έφεσο, για να παραγγείλεις σε μερικούς να μη διαδίδουν αιρετικές διδασκαλίες,

[4]ούτε να ασχολούνται με μύθους και με απέραντες γενεαλογίες. Αυτά φέρνουν περισσότερο εριστικές συζητήσεις, παρά την εκπλήρωση του σχεδίου του Θεού, σύμφωνα με την πίστη μας.

[5]Κι ο σκοπός αυτής της παραγγελίας είναι η αγάπη, που προέρχεται από καθαρή καρδιά, από αγαθή συνείδηση κι από ειλικρινή πίστη.

[6]Μερικοί απέτυχαν σ’ αυτά και ξεστράτισαν σε κούφια λόγια.

[7]Θέλουν να είναι δάσκαλοι του θείου νόμου, ενώ δεν καταλαβαίνουν ούτε τι λένε ούτε τι υποστηρίζουν.

A lei e os seus objetivos

[8] Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,

[8]Εμείς όμως ξέρουμε ότι ο νόμος είναι καλός, αν τον χρησιμοποιεί κανείς όπως πρέπει,

[9] tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

[9]γνωρίζοντας και τούτο: Ότι ο νόμος δεν ορίστηκε για κείνον που κάνει ό, τι θέλει ο Θεός, αλλά για κείνους που δε λογαριάζουν το σωστό και το δίκαιο ούτε υποτάσσονται σ' αυτό. Ορίστηκε για τους ασεβείς και τους αμαρτωλούς, για όσους δεν έχουν ούτε ιερό ούτε όσιο, για τους πατροκτόνους και τους μητροκτόνους, για τους φονιάδες,

[10] impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

[10]τους πόρνους, τους αρσενοκοίτες, για τους δουλεμπόρους, τους ψεύτες, τους επίορκους και γενικά γι' αυτούς που κάνουν ο, τιδήποτε είναι αντίθετο στη διδασκαλία τη σωστή.

[11] segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

[11]Αυτή είναι σύμφωνη με το χαρμόσυνο μήνυμα για τη μέλλουσα δόξα που θα μας δώσει ο μακάριος Θεός, ο οποίος και το εμπιστεύτηκε σ' εμένα να το κηρύξω.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

Ευχαριστία για το έλεος του Θεού

[12] Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

[12]Ευγνωμονώ αυτόν που μου έδωσε τη δύναμη να τον υπηρετήσω, τον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας· μου έδειξε εμπιστοσύνη και με όρισε στην υπηρεσία του,

[13] a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

[13]εμένα που πρωτύτερα ήμουν περιφρονητής, διώκτης και υβριστής του. Κι όμως εκείνος με ελέησε, γιατί ό, τι έκανα το έκανα από άγνοια, όταν ήμουν ακόμη άπιστος.

[14] Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

[14]Η χάρη όμως του Κυρίου μας με καταπλημμύρισε μαζί με την πίστη και την αγάπη, που χορηγεί ο Ιησούς Χριστός.

[15] Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

[16] Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

O bom combate

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que

[15]Σ' αυτά τα λόγια που θα πω μπορεί να στηριχτεί κανείς και πρέπει όλοι να τα δεχτούν: Ο Ιησούς Χριστός ήρθε στον κόσμο για να σώσει τους αμαρτωλούς· και πρώτος ανάμεσά τους είμαι εγώ.

[16]Ακριβώς όμως γι' αυτό με ελέησε, για να δείξει ο Ιησούς Χριστός σ' εμένα πρώτον όλη του τη μακροθυμία, ώστε να γίνω παράδειγμα για κείνους που πρόκειται να πιστέψουν σ' αυτόν και να οδηγηθούν έτσι στην αιώνια ζωή.

[17]Παντοτινή, λοιπόν, τιμή και δόξα στον αιώνιο βασιλιά, τον άφθαρτο, τον αόρατο, τον μόνο σοφό Θεό. Αμήν.

[18]Αυτή την παραγγελία σού εμπιστεύομαι, παιδί μου Τιμόθεε: Σου θυμίζω τι είπαν οι προφήτες της εκκλησίας για σένα, για να πολεμήσεις, έχοντας αυτά για όπλα στον ωραίο σου αγώνα.

[19]Κράτα την πίστη και την αγαθή συνείδηση. Αυτή τη συνείδηση που μερικοί την απέρριψαν και ναυάγησαν στην πίστη.

[20]Ανάμεσά τους είναι κι ο Υμέναιος κι ο Αλέξανδρος, που τους παρέδωσα στο σατανά, για να μάθουν να μην προσβάλλουν το Θεό.

Α΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 2

Οδηγίες για την προσευχή και τη λατρεία

[1]Σας παρακαλώ πρώτα απ' όλα να κάνετε δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις, ευχαριστίες για όλους τους ανθρώπους,

[2]για τους κυβερνήτες και για όλους εκείνους που ασκούν την εξουσία, ώστε να

vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

ζούμε ήρεμα και ειρηνικά με ευσέβεια κι ευπρέπεια από κάθε άποψη.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[3]Αυτό είναι καλό κι ευπρόσδεκτο από το σωτήρα μας Θεό,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

[4]ο οποίος θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να γνωρίσουν σε βάθος την αλήθεια.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,

[5]Γιατί ένας είναι ο Θεός κι ένας ο μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων, ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός,

[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

[6]που πρόσφερε τη ζωή του λύτρο για χάρη όλων. Έτσι, στον προσδιορισμένο καιρό, έδωσε ο Θεός τη μαρτυρία του ότι θέλει να σώσει τον κόσμο.

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

[7]Αυτής της μαρτυρίας με έταξε ο Θεός κήρυκα και απόστολο –την αλήθεια λέω ενώπιον του Χριστού, δεν ψεύδομαι– για να διδάξω την πίστη και την αλήθεια στους εθνικούς.

Proceder conveniente no culto público

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.

[8]Επιθυμώ, λοιπόν, να προσεύχονται οι άντρες σε κάθε τόπο προσευχής, χωρίς οργή κι εριστικότητα, και τα χέρια που υψώνουν στον ουρανό να είναι καθαρά.

[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[9]Παρόμοια και οι γυναίκες να προσεύχονται με κόσμια αμφίεση. Να στολίζουν τον εαυτό τους με σεμνότητα και σωφροσύνη κι όχι με περίτεχνες κομμώσεις και χρυσά κοσμήματα ή μαργαριτάρια ή πολυτελή ενδύματα.

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[10]Αντίθετα, να στολίζονται με ό, τι ταιριάζει σε γυναίκες που λένε ότι σέβονται το Θεό, δηλαδή με καλά έργα.

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.

[11]Η γυναίκα στη σύναξη πρέπει να ακούει και να μαθαίνει σιωπηλή και με πλήρη υποταγή.

[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.
[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.

[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

[12]Δεν επιτρέπω σε γυναίκα να διδάσκει στην εκκλησία ούτε να κάνει τον αφέντη στον άντρα, αλλά να μένει σιωπηλή.
[13]Γιατί ο Αδάμ πλάστηκε πρώτος, και ύστερα η Εύα
[14]κι αυτός που απατήθηκε δεν ήταν ο Αδάμ, αλλά η γυναίκα εξαπατήθηκε κι έπεσε στην παράβαση.
[15]Θα σωθεί όμως με την τεκνογονία· αρκεί οι γυναίκες να μείνουν στην πίστη και στην αγάπη και στην άγια ζωή, και να έχουν κοσμιότητα.

1 Timóteo 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

[1] Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.
[2] É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher, temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;
[3] não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;
[4] e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito
[5] (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);
[6] não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.
[7] Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.

Α΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 3

Οι λειτουργοί της εκκλησίας

[1]Είναι αληθινός ο λόγος ότι όποιος ορέγεται επισκοπή καλό έργο επιθυμεί.
[2]Γι’ αυτό πρέπει ο επίσκοπος να είναι αδιάβλητος και σύζυγος μιας μόνο γυναίκας· να είναι προσεκτικός, συνετός, ευπρεπής, φιλόξενος, καλός δάσκαλος.
[3]Να μην είναι πότης, βίαιος, αισχροκερδής αλλά να είναι επιεικής, ειρηνικός κι αφιλοχρήματος.
[4]Να διευθύνει καλά το σπίτι του και να έχει παιδιά που να τον υπακούνε με πολύ σεβασμό·
[5]γιατί, αν κάποιος δεν ξέρει να κυβερνήσει το ίδιο του το σπίτι, πώς θα φροντίσει την εκκλησία του Θεού;
[6]Να μην είναι καινούριος στην πίστη, για να μην το πάρει απάνω του και καταδικαστεί, όπως ο διάβολος.

[7]Επίσης πρέπει να έχει καλή φήμη κι έξω από την εκκλησία, για να μην

εξευτελιστεί και πέσει έτσι στην παγίδα του διαβόλου.

[8] Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,

[8]Το ίδιο και οι διάκονοι πρέπει να είναι σεμνοί, όχι διπρόσωποι, να μην έχουν το νου τους στο πολύ κρασί ούτε στο άνομο κέρδος·

[9] conservando o mistério da fé com a consciência limpa.

[9]να κρατούν με καθαρή συνείδηση την πίστη που αποκάλυψε ο Θεός.

[10] Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.

[10]Κι αυτοί όμως πρέπει πρώτα να δοκιμάζονται, και, όταν βρεθεί ότι δεν τους κατηγορεί κανείς, τότε μόνο να γίνονται διάκονοι.

[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.

[11]Το ίδιο κι οι γυναίκες πρέπει να είναι σεμνές, να μην κακολογούν, να είναι προσεκτικές, άξιες εμπιστοσύνης σε όλα.

[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.

[12]Οι διάκονοι να είναι σύζυγοι μιας μόνο γυναίκας και να κυβερνάνε καλά τα παιδιά τους και τα σπίτια τους.

[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

[13]Κι όσοι διάκονοι έχουν εκπληρώσει καλά το λειτούργημά τους, αποκτούν για τον εαυτό τους μια τιμητική διάκριση και πολύ θάρρος, χάρη στην πίστη τους στον Ιησού Χριστό.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

Το μεγάλο μυστήριο

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir verte em breve;

[14]Σου τα γράφω αυτά, αν και ελπίζω να έρθω κοντά σου σύντομα.

[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.

[15]Αν όμως τύχει και καθυστερήσω, σου γράφω για να μάθεις πώς πρέπει να συμπεριφέρεται κανείς στον οίκο του Θεού, που είναι η εκκλησία του αληθινού Θεού, ο στύλος και το θεμέλιο της αλήθειας.

[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito,

[16]Όπως ομολογούμε, είναι μεγάλο το μυστήριο της πίστεως που μας αποκαλύφθηκε: Ο Θεός φανερώθηκε ως

contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

άνθρωπος, το Πνεύμα απέδειξε ποιος ήταν· φανερώθηκε στους αγγέλους, κηρύχθηκε στα έθνη, τον πίστεψε ο κόσμος, αναλήφθηκε με δόξα.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,

[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,

[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

Α΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 4

Ο καλός υπηρέτης του Ιησού Χριστού

[1]Το Πνεύμα μέσω των προφητών το λέει ξεκάθαρα ότι στους έσχατους καιρούς θα αποστατήσουν μερικοί από την πίστη και θα προσκολληθούν σε πνεύματα παραπλανητικά και σε διδασκαλίες δαιμονικές.

[2]Θα παρασυρθούν από απατεώνες και υποκριτές που έχουν πωρωμένη τη συνείδησή τους.

[3]Αυτοί απαγορεύουν το γάμο και επιβάλλουν αποχή από φαγητά που τα δημιούργησε ο Θεός για να τα τρώνε και να τον ευχαριστούν όσοι πίστεψαν και κατανόησαν την αλήθεια του Χριστού.

[4]Καθετί που δημιούργησε ο Θεός είναι καλό, και τίποτα δεν είναι απαγορευμένο, όταν το χρησιμοποιούμε ευχαριστώντας το Θεό.

[5]Γιατί εξαγιάζεται με το λόγο του Θεού και με την προσευχή.

[6]Αν κάνεις αυτές τις υποδείξεις στους αδερφούς, θα είσαι ένας καλός υπηρέτης του Ιησού Χριστού, που τρέφεται από τα λόγια της πίστεως και της καλής διδασκαλίας, που ακολούθησες.

[7]Κόψε κάθε σχέση με τους ανίερους μύθους που είναι για γριούλες. Εσύ να γυμνάζεσαι στην ευσέβεια.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.	[8]Γιατί η εκγύμναση του σώματος λίγο ωφελεί· η ευσέβεια όμως είναι ωφέλιμη για όλα, επειδή υπόσχεται τη ζωή και την τωρινή και τη μελλοντική.
[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.	[9]Αυτό που λέω είναι αλήθεια κι αξίζει να γίνει πέρα για πέρα αποδεκτό.
[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.	[10]Κι εμείς γι' αυτό υπομένουμε κόπους και ονειδισμούς, γιατί στηρίξαμε την ελπίδα μας στον αληθινό Θεό, που είναι σωτήρας όλων των ανθρώπων κι ιδιαίτερα των πιστών.
[11] Ordena e ensina estas coisas.	[11]Αυτά να παραγγέλλεις και να διδάσκεις.
[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.	[12]Κανείς να μη σε καταφρονεί που είσαι ακόμη νέος. Αντίθετα, να γίνεις υπόδειγμα για τους πιστούς με το λόγο, με τη συμπεριφορά σου, με την αγάπη, με την πνευματική ζωή, με την πίστη, με την αγνότητα.
[13] Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.	[13]Ώσπου να έρθω, συγκέντρωσε την προσοχή σου στην ανάγνωση των Γραφών, στις συμβουλές και στη διδασκαλία.
[14] Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.	[14]Μην αφήνεις αχρησιμοποίητο το χάρισμα που έχεις και που σου δόθηκε όταν ύστερα από υπόδειξη των προφητών της εκκλησίας σε χειροτόνησαν οι πρεσβύτεροι.
[15] Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.	[15]Αυτά να έχεις στο νου σου, μ' αυτά να ασχολείσαι, ώστε η πρόοδός σου να είναι φανερή σ' όλα.
[16] Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.	[16]Πρόσεχε τον εαυτό σου και τη διδασκαλία σου. Σ' αυτά να είσαι ανυποχώρητος. Μ' αυτό τον τρόπο, και τον εαυτό σου θα σώσεις και αυτούς που σε ακούνε.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

[1] Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

[2] às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

[3] Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

[4] Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

[5] Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

[6] entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

[7] Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

[8] Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.

[9] Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,

Α΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 5

Φροντίδες για διάφορες κατηγορίες πιστών

[1]Τον γεροντότερο μην τον μαλώνεις, αλλά να τον συμβουλεύεις ήπια σαν να ήταν ο πατέρας σου, τους νεότερους σαν να ήταν αδέρφια σου,

[2]τις γεροντότερες σαν μητέρες, τις νεότερες σαν αδερφές, με πολλή αγνότητα.

[3]Να φροντίζεις τις χήρες, αλλά τις πραγματικές χήρες.

[4]Αν όμως μια χήρα έχει παιδιά ή εγγόνια, αυτά πρέπει να μάθουν να σέβονται πρώτα το δικό τους σπίτι και να ανταποδίδουν στους προγόνους τους ό, τι τους οφείλουν, γιατί αυτό είναι καλό και το θέλει ο Θεός.

[5]Η πραγματική χήρα, αυτή που δεν έχει κάποιον να τη φροντίσει, έχει στηρίξει τις ελπίδες της στο Θεό και δεν παύει να δέεται και να προσεύχεται νύχτα και μέρα.

[6]Όποια πάλι ζει μέσα στη σπατάλη, αυτή έχει κιόλας πεθάνει, κι ας είναι ζωντανή.

[7]Αυτά να τους τα παραγγέλλεις για να μη δίνουν αφορμή να τους κατηγορεί κανείς.

[8]Αν όμως κάποιος δε φροντίζει για τους συγγενείς του, κι ιδιαίτερα για κείνους που μένουν στο ίδιο σπίτι μαζί του, αυτός έχει αρνηθεί την πίστη κι είναι χειρότερος κι από έναν άπιστο.

[9]Ως χήρα να καταγράφεται κάποια, αν έχει συμπληρώσει το εξηκοστό έτος της ηλικίας της· αν υπήρξε γυναίκα ενός μόνο άντρα·

[10] seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado hospitalidade, lavado os pés aos santos, socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.

[10]αν είναι γνωστή για τα καλά της έργα: ανέθρεψε σωστά τα παιδιά της, φιλοξένησε ανθρώπους στο σπίτι της, έπλυνε τα πόδια χριστιανών οδοιπόρων, βοήθησε αυτούς που αντιμετώπισαν δυσκολίες, φρόντισε πρόθυμα με κάθε τρόπο να κάνει καλά έργα.

[11] Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,

[11]Τις νεότερες χήρες μην τις γράφεις στον κατάλογο. Γιατί, όταν οι επιθυμίες τους νικήσουν τον πόθο να υπηρετήσουν το Χριστό, θέλουν να παντρευτούν.

[12] tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.

[12]Έτσι γίνονται ένοχες, γιατί αθετούν την πρώτη τους υπόσχεση.

[13] Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.

[13]Εκτός απ' αυτό, συνηθίζουν στην αργία, γυρίζοντας από σπίτι σε σπίτι. Κι όχι μόνο στην αργία συνηθίζουν, αλλά είναι και φλύαρες κι ανακατεύονται σε ξένες υποθέσεις, λέγοντας πράγματα που δεν πρέπει.

[14] Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.

[14]Θέλω, λοιπόν, οι νεότερες χήρες να παντρεύονται, να κάνουν παιδιά, να φροντίζουν το σπίτι τους και να μη δίνουν καμιά αφορμή στον εχθρό να μας χλευάζει.

[15] Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.

[15]Αυτά τα λέω, γιατί μερικές ξεστράτισαν κιόλας κι ακολούθησαν το σατανά.

[16] Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

[16]Όποιος χριστιανός ή χριστιανή έχει συγγενείς χήρες, να φροντίζει ο ίδιος γι' αυτές και να μην επιβαρύνεται η εκκλησία, για να μπορέσει να επαρκέσει στη συντήρηση των απροστάτευτων χηρών.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

[17] Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que

[17]Οι πρεσβύτεροι που προΐστανται καλά, να ανταμείβονται διπλά, προπαντός

presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.

18 Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.

19 Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.

20 Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

21 Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.

22 A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.

23 Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.

24 Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.

25 Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e, quando assim não seja, não podem ocultar-se.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

αυτοί που κοπιάζουν στο κήρυγμα και στη διδασκαλία.

18Γιατί λέγει η Γραφή: Μη βάλεις φίμωτρο σε βόδι που αλωνίζει. Και: Στον εργάτη πρέπει να δοθεί ο μισθός που του αξίζει.

19Να μη δέχεσαι κατηγορία εναντίον πρεσβυτέρου, εκτός αν τη βεβαιώνουν δύο ή τρεις μάρτυρες.

20Τους πρεσβυτέρους που αμαρτάνουν να τους ελέγχεις μπροστά σε όλους, για να φοβούνται και οι υπόλοιποι.

21Σε εξορκίζω μπροστά στο Θεό και στον Κύριο Ιησού Χριστό και στους άγιους αγγέλους, να τα φυλάξεις τα παραπάνω χωρίς προκατάληψη και χωρίς να ενεργείς τίποτε μεροληπτικά.

22Μη βιάζεσαι να χειροτονείς κανέναν, για να μη συμμετέχεις έτσι σε ξένες αμαρτίες. Να διατηρείς τον εαυτό σου καθαρό.

23Σταμάτα πια να πίνεις μόνο νερό· να χρησιμοποιείς και λίγο κρασί για το στομάχι σου και για τις συχνές σου ασθένειες.

24Μερικών ανθρώπων οι αμαρτίες είναι ολοφάνερες ακόμη και πριν από την τελική κρίση. Άλλων όμως φανερώνονται ύστερα.

25Έτσι και τα έργα τα καλά είναι ολοφάνερα· κι όσα δεν είναι φανερά τώρα, δεν είναι δυνατό να μείνουν για πάντα κρυμμένα.

Α΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 6

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois ele, que partilha do seu bom serviço, é crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

[3] Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

[4] é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

[5] altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

[6] De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

[7] Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

[1]Όσοι είναι δούλοι σε απίστους, να θεωρούν τους κυρίους τους άξιους κάθε σεβασμού, για να μη δυσφημείται ο Θεός κι η διδασκαλία του ευαγγελίου.

[2]Κι όσοι έχουν πιστούς κυρίους, να μην τους καταφρονούν με τη δικαιολογία ότι είναι αδερφοί. Απεναντίας, πρέπει να δουλεύουν περισσότερο, ακριβώς γιατί αυτοί που δέχονται την ευεργεσία της πρόθυμης υπηρεσίας τους είναι πιστοί και αγαπητοί.

[3]Αυτά να διδάσκεις και να συμβουλεύεις.

Οι αιρετικοί, η φιλαργυρία τους κι ο πραγματικός πλούτος

Όποιος διδάσκει άλλα απ’ ό, τι το ευαγγέλιο και δεν ακολουθεί τα σωστά λόγια, αυτά που είπε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, ή τη διδασκαλία της πίστεώς μας,

[4]αυτός έχει φουσκώσει από εγωισμό και δεν ξέρει τίποτε. Αντίθετα, καταγίνεται νοσηρά σε λεπτολογίες και λογομαχίες, από τις οποίες γεννιούνται φθόνος, φιλονικία, προσβολές, καχυποψίες,

[5]συνεχείς συγκρούσεις ανθρώπων με χαλασμένο μυαλό, που έχουν χάσει την αλήθεια και νομίζουν ότι η ευσέβεια είναι μέσο για να πλουτίσουν. Κρατήσου μακριά από τέτοιους ανθρώπους.

[6]Και βέβαια, η ευσέβεια είναι μεγάλος πλούτος, μόνο όμως για όποιον ικανοποιείται με όσα έχει.

[7]Γιατί τίποτα δε φέραμε μαζί μας όταν ήρθαμε στον κόσμο, και είναι φανερό πως ούτε μπορούμε να βγάλουμε τίποτα φεύγοντας.

[8] Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

[8]Όταν έχουμε, λοιπόν, τροφές και ενδύματα, θα αρκεστούμε σ' αυτά.

[9] Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

[9]Όσοι όμως θέλουν να πλουτίσουν πέφτουν σε πειρασμό, σε παγίδα του διαβόλου και σε πολλές επιθυμίες ανόητες και βλαβερές, που βυθίζουν τους ανθρώπους στην καταστροφή και στο χαμό.

[10] Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

[10]Γιατί η ρίζα όλων των κακών είναι η φιλαργυρία. Το χρήμα μερικοί το επιθύμησαν τόσο πολύ, ώστε πλανήθηκαν κι απομακρύνθηκαν από την πίστη και πλήγωσαν τον εαυτό τους με βάσανα πολλά.

Apelo para Timóteo

Τελικές συμβουλές

[11] Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

[11]Εσύ, όμως, άνθρωπε του Θεού, όλα αυτά να τ' αποφεύγεις. Να επιδιώκεις τη δικαιοσύνη, την ευσέβεια, την πίστη, την αγάπη, την υπομονή, την πραότητα.

[12] Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

[12]Να αγωνίζεσαι τον ωραίο αγώνα της πίστεως. Έτσι θα κατακτήσεις την αιώνια ζωή, στην οποία και σε κάλεσε ο Θεός και για την οποία ομολόγησες την καλή ομολογία μπροστά σε πολλούς μάρτυρες.

[13] Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

[13]Σου παραγγέλλω ενώπιον του Θεού, που δίνει ζωή στα πάντα, και ενώπιον του Ιησού Χριστού, που μπροστά στον Πόντιο Πιλάτο έδωσε τη μαρτυρία της καλής ομολογίας·

[14] que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[14]να διατηρείς ακηλίδωτη και άψογη, την εντολή που σου έχει δοθεί, ώσπου να έρθει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός.

[15] a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

[15]Αυτόν, όταν έρθει ο καιρός, θα τον φανερώσει ο Θεός, ο μακάριος και μόνος εξουσιαστής, ο βασιλέας των βασιλέων και ο κυρίαρχος των κυριάρχων.

[16] o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

[16]Αυτός είναι ο μόνος αθάνατος και κατοικεί σε φως απρόσιτο. Κανένας από τους ανθρώπους ούτε τον είδε ούτε μπορεί να τον δει. Σ’ αυτόν η τιμή και η αιώνια δύναμη! Αμήν.

Acerca dos ricos

[17] Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

[17]Στους πλουσίους αυτού εδώ του κόσμου να παραγγέλλεις να μην υπερηφανεύονται ούτε να στηρίζουν τις ελπίδες τους σε κάτι αβέβαιο όπως ο πλούτος, αλλά στο Θεό τον αληθινό, που μας τα δίνει όλα πλουσιοπάροχα, για να τα απολαμβάνουμε.

[18] que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

[18]Να τους παραγγέλλεις να κάνουν το καλό, να γίνονται πλούσιοι σε καλά έργα, να είναι πρόθυμοι να δίνουν και να μοιράζονται με τους άλλους ό, τι έχουν.

[19] que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

[19]Έτσι θ’ αποταμιεύουν το θησαυρό τους και θα βάζουν ένα καλό θεμέλιο για το μέλλον, για να αποκτήσουν την αιώνια ζωή.

O conselho final e a bênção apostólica

[20] E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

[20]Αγαπητέ Τιμόθεε, διαφύλαξε αυτό που σου εμπιστεύτηκε ο Χριστός και η εκκλησία, κι απόφευγε τα βλάσφημα κούφια λόγια και τις αντιρρήσεις εναντίον της πίστεως, που προβάλλουν οι αιρετικοί με το ψεύτικο όνομα της «Γνώσεως».

[21] pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

[21]Αυτή τη γνώση ισχυρίζονται μερικοί πως έχουν, κι απέτυχαν στην πίστη τους. Η χάρη του Θεού ας είναι μαζί σου. Αμήν.

Segunda epístola de Paulo a Timóteo	Β΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

2 Timóteo 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,

[2] ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Ação de graças

[3] Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.

[4] Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria

[5] pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.

A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade

[6] Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.

[7] Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.

[8] Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do

Β΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 1

[1]Ο Παύλος, που ο Θεός θέλησε να γίνω απόστολος του Ιησού Χριστού, για να κηρύξω τη ζωή που υποσχέθηκε ο Ιησούς Χριστός,

[2]Προς τον Τιμόθεο, το αγαπητό μου παιδί. Εύχομαι ο Θεός Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριός μας, να σου δίνουν τη χάρη, το έλεος και την ειρήνη.

Το θάρρος του Παύλου υπόδειγμα για τον Τιμόθεο

[3]Ευχαριστώ το Θεό, τον οποίο λατρεύω με καθαρή συνείδηση, όπως και οι πρόγονοί μου, καθώς σε θυμάμαι αδιάκοπα στις προσευχές μου νύχτα και μέρα.

[4]Θυμάμαι τα δάκρυά σου όταν χωριστήκαμε και ποθώ πολύ να σε δω για να γεμίσω χαρά.

[5]Θυμάμαι την ανυπόκριτη πίστη που έχεις, την ίδια πίστη που είχε πριν από σένα η γιαγιά σου η Λωίδα κι η μητέρα σου η Ευνίκη, κι είμαι βέβαιος ότι την έχεις κι εσύ.

[6]Γι’ αυτό σου υπενθυμίζω να αναζωπυρώνεις το χάρισμα του Θεού, που το έλαβες όταν έθεσα τα χέρια μου στο κεφάλι σου.

[7]Γιατί το Πνεύμα που μας έδωσε ο Θεός, δεν είναι πνεύμα δειλίας αλλά πνεύμα δύναμης κι αγάπης και σωφροσύνης.

[8]Να μην ντρέπεσαι λοιπόν να ομολογείς τον Κύριό μας, ούτε να ντρέπεσαι για

seu encarcerado, que sou eu; pelo contrário, participa comigo dos sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

μένα, που είμαι φυλακισμένος για χάρη του. Να είσαι έτοιμος να κακοπαθήσεις μαζί μ' εμένα για το κήρυγμα του ευαγγελίου, κι ο Θεός θα σου δώσει τη δύναμη.

9 que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

9Εκείνος μας έσωσε και μας κάλεσε να γίνουμε λαός του, όχι εξαιτίας των έργων μας, αλλά γιατί ο ίδιος το θέλησε και μας έδωσε τη χάρη του δια του Ιησού Χριστού. Αυτή η χάρη είχε δοθεί προαιώνια,

10 e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

10φανερώθηκε όμως τώρα με την εμφάνιση στη γη του σωτήρα μας Ιησού Χριστού, που με το ευαγγέλιο κατήργησε το θάνατο κι έκανε να λάμψει η άφθαρτη ζωή.

11 para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

11Αυτού του ευαγγελίου ορίστηκα να είμαι εγώ κήρυκας κι απόστολος και διδάσκαλος των εθνικών.

12 e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

12Γι' αυτόν το λόγο υποφέρω αυτά τα δεινά. Δε δειλιάζω όμως, γιατί ξέρω σε ποιον έχω στηρίξει την πίστη μου. Και είμαι βέβαιος ότι αυτός έχει τη δύναμη να φυλάξει ως την ημέρα εκείνη ό, τι μου έχει εμπιστευθεί.

13 Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

13Να έχεις ως υπόδειγμα της ορθής διδασκαλίας όσα άκουσες από μένα. Να τα τηρείς με την πίστη και την αγάπη, που δίνει ο Ιησούς Χριστός.

14 Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

14Την ορθή πίστη που σου εμπιστεύτηκε ο Θεός φύλαγέ την, με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος που κατοικεί μέσα μας.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

15 Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

15Το ξέρεις ότι με απαρνήθηκαν όλοι αυτοί που ήταν στην Ασία –ανάμεσά τους κι ο Φύγελλος κι ο Ερμογένης.

[16] Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;
[17] antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.
[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR. E tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

[16]Ο Κύριος ας δείξει το έλεός του στην οικογένεια του Ονησιφόρου, που με ανακούφισε πολλές φορές και δεν ντράπηκε για τη φυλάκισή μου,
[17]αλλά ήρθε στη Ρώμη, με αναζήτησε με πολλή επιμονή και με βρήκε.
[18]Ας δώσει ο Κύριος να βρει έλεος από το Θεό εκείνη την ημέρα! Και πόσες υπηρεσίες μού πρόσφερε στην Έφεσο, εσύ το ξέρεις καλύτερα.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

[1] Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.

[2] E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.
[3] Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.
[4] Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

[5] Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

[6] O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.

Β΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 2

Ο καλός στρατιώτης υπομένει

[1]Εσύ, λοιπόν, παιδί μου, να παίρνεις δύναμη από τη χάρη που μας έδωσε ο Ιησούς Χριστός.
[2]Κι όσα άκουσες από μένα μπροστά σε πολλούς μάρτυρες, αυτά να τα μεταδώσεις σε έμπιστους ανθρώπους, που θα είναι ικανοί να διδάξουν και άλλους.
[3]Κακοπάθησε λοιπόν σαν καλός στρατιώτης του Ιησού Χριστού.
[4]Κανείς στρατευμένος δεν μπλέκεται στις υποθέσεις της καθημερινής ζωής, αν θέλει να είναι συνεπής απέναντι σ’ εκείνον που τον στρατολόγησε.
[5]Κι όταν κάποιος μετέχει σε αθλητικούς αγώνες, δεν παίρνει το στεφάνι της νίκης, αν δεν αγωνιστεί σύμφωνα με τους κανόνες.
[6]Ο γεωργός πρέπει να κοπιάσει, για να μπορέσει να φάει πρώτος από τους καρπούς.

[7] Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.

[8] Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

[9] pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

[10] Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

[11] Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

[12] se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

[13] se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

[14] Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

[15] Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

[7]Προσπάθησε να καταλάβεις αυτά που λέω. Ο Κύριος να σε βοηθήσει να τα εννοήσεις όλα.

[8]Να μην ξεχνάς τον Ιησού Χριστό, τον αναστημένο από τους νεκρούς και απόγονο του Δαβίδ, σύμφωνα με το ευαγγέλιο που κηρύττω.

[9]Για το ευαγγέλιο αυτό κακοπαθώ ως το σημείο να με δέσουν σαν κακούργο. Αλλά ο λόγος του Θεού δεν δένεται.

[10]Γι’ αυτό, όλα τα υπομένω για χάρη των εκλεκτών του Θεού, για να πετύχουν κι αυτοί τη σωτηρία που έφερε ο Ιησούς Χριστός και να δοξαστούν αιώνια.

[11]Πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στα λόγια: «Μαζί με το Χριστό αν πεθάναμε, μαζί του και θα ζήσουμε.

[12]Αν υπομένουμε, μαζί του και θα βασιλέψουμε. Αν τον αρνηθούμε, κι εκείνος θα μας αρνηθεί.

[13]Αν απιστούμε, πιστός εκείνος μένει, να αρνηθεί τον εαυτό του δεν μπορεί».

Ο σωστός εργάτης

[14]Αυτά να τους θυμίζεις και να τους εξορκίζεις στο όνομα του Κυρίου να μη μάχονται για λέξεις, γιατί αυτό σε τίποτα δε χρησιμεύει, αλλά φέρνει καταστροφή σ’ εκείνους που ακούν.

[15]Φρόντισε να παρουσιαστείς μπροστά στο Θεό άξιος της επιδοκιμασίας του, εργάτης που δεν ντρέπεται για το έργο του, αλλά διδάσκει σωστά την αλήθεια του ευαγγελίου.

[16] Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

[17] Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

[18] Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

[19] Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais: Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

[21] Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

[22] Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

[16]Να αποφεύγεις τις κούφιες φλυαρίες, που βεβηλώνουν την αλήθεια· γιατί όσοι επιδίδονται σ’ αυτές θα προχωρούν όλο και περισσότερο στην ασέβεια

[17]και η διδασκαλία τους θα εξαπλωθεί σαν γάγγραινα. Ανάμεσα σ’ αυτούς είναι κι ο Υμέναιος κι ο Φιλητός,

[18]οι οποίοι ξεστράτισαν και απομακρύνθηκαν από την αλήθεια, λέγοντας ότι η ανάσταση των νεκρών έγινε ήδη· γκρεμίζουν έτσι την πίστη μερικών.

[19]Κι όμως, το στερεό θεμέλιο που έβαλε ο Θεός μένει ακλόνητο κι έχει τούτη την επιγραφή: Ο Κύριος γνωρίζει αυτούς που του ανήκουν· και Όποιος λέει ότι ανήκει στον Κύριο να φύγει μακριά από την αμαρτία.

[20]Σ’ ένα μεγάλο σπίτι δεν υπάρχουν σκεύη χρυσά και ασημένια μόνο, αλλά και ξύλινα και πήλινα. Άλλα είναι φτιαγμένα για να δέχονται κάτι πολύτιμο και άλλα για να δέχονται ακαθαρσίες.

[21]Αν, λοιπόν, καθαρίσει κανείς τον εαυτό του και τον ξεχωρίσει απ’ αυτά, θα είναι σκεύος για πολύτιμη χρήση, αγιασμένο και χρήσιμο στη διάθεση του οικοδεσπότη, ετοιμασμένο για κάθε καλό έργο.

[22]Απόφευγε τις επιθυμίες της νεότητας. Να αγωνίζεσαι για τη δικαιοσύνη, την πίστη, την αγάπη, την ειρήνη, μαζί μ’ εκείνους που ομολογούν με καθαρή καρδιά ότι ανήκουν στον Κύριο.

[23] E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

[23]Μην παίρνεις μέρος στις ανόητες κι ανώφελες συζητήσεις, γιατί ξέρεις καλά ότι καταλήγουν σε φιλονικίες.

[24] Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

[24]Κι ο δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να φιλονικεί, αλλά να είναι ήπιος απέναντι σε όλους, πρόθυμος να διδάξει, ανεκτικός.

[25] disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

[25]Πρέπει να παιδαγωγεί με πραότητα τους αντιθέτους για να τους δώσει κάποτε ο Θεός μετάνοια να καταλάβουν την αλήθεια

[26] mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

[26]και να συνέλθουν ξεφεύγοντας από την παγίδα του διαβόλου, που τους είχε αιχμαλωτίσει για να κάνουν το θέλημά του.

2 Timóteo 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

[1] Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

[2] pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores, desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

[3] desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

[4] traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

[5] tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

[6] Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e

Β΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 3

Οι έσχατες ημέρες

[1]Να ξέρεις ακόμα και τούτο: Τις έσχατες ημέρες θα έρθουν δύσκολοι καιροί.

[2]Γιατί οι άνθρωποι θα είναι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς τους, αχάριστοι, ασεβείς,

[3]άστοργοι, αδιάλλακτοι, συκοφάντες, άσωτοι, άγριοι, εχθροί του καλού,

[4]προδότες, αυθάδεις, φουσκωμένοι από εγωισμό. Θ' αγαπάνε πιο πολύ τις ηδονές παρά το Θεό.

[5]Θα δείχνουν ότι έχουν ευσέβεια, αλλά θα έχουν αρνηθεί τη δύναμή της με τις πράξεις τους. Κι αυτούς να τους αποφεύγεις.

[6]Απ' αυτούς είναι κι εκείνοι που εισχωρούν μέσα στα σπίτια και

conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

[7] que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

[8] E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

[9] eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

[10] Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

[11] as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

[12] Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

[13] Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

προσηλυτίζουν γυναικάρια φορτωμένα ένα σωρό αμαρτίες, που παρασύρονται από κάθε λογής επιθυμίες·

[7]που συνεχώς μαθαίνουν και ποτέ δεν μπορούν να φτάσουν στην τέλεια γνώση της αλήθειας.

[8]Κι όπως ο Ιαννής κι ο Ιαμβρής αντιστάθηκαν στο Μωυσή, έτσι κι αυτοί αντιστέκονται στην αλήθεια· άνθρωποι με διεφθαρμένο μυαλό, με κίβδηλη πίστη.

[9]Αλλά δε θα προχωρήσουν περισσότερο· γιατί η ανοησία τους θα γίνει σε όλους φανερή, όπως έγινε κι η ανοησία του Ιαννή και του Ιαμβρή.

Τελευταίες υποθήκες

[10]Εσύ όμως συμπορεύτηκες μαζί μου στη διδασκαλία, στον τρόπο ζωής, στους σκοπούς, στην πίστη, στη μακροθυμία, στην αγάπη, στην υπομονή,

[11]στους διωγμούς, στα παθήματα σαν αυτά που υπέμεινα στην Αντιόχεια, στο Ικόνιο, στα Λύστρα. Τι διωγμούς υπέφερα! Κι απ’ όλα με γλίτωσε ο Κύριος.

[12]Κι όχι μόνο εγώ, αλλά και όλοι όσοι θέλουν να ζήσουν με ευσέβεια, σύμφωνα με το θέλημα του Ιησού Χριστού, θα αντιμετωπίσουν διωγμούς.

[13]Μόνο οι πονηροί άνθρωποι και οι απατεώνες θα προκόβουν στο χειρότερο· θα εξαπατούν τους άλλους και οι άλλοι θα τους εξαπατούν.

[14] Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

[14]Εσύ όμως να μένεις σ’ αυτά που έμαθες και που για την αξιοπιστία τους έχεις τεκμήρια. Ξέρεις από ποιον τα έμαθες·

[15] e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

[15]και μη λησμονείς ότι από τη βρεφική σου ηλικία γνωρίζεις τη Γραφή, που μπορεί να σε κάνει σοφό οδηγώντας σε στη σωτηρία δια της πίστεως στον Ιησού Χριστό.

[16] Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

[16]Ό, τι βρίσκεται στη Γραφή είναι εμπνευσμένο από το Πνεύμα του Θεού κι είναι ωφέλιμο για τη διδασκαλία της αλήθειας, για τον έλεγχο της πλάνης, για τη διόρθωση των λαθών, για τη διαπαιδαγώγηση σε μια ζωή όπως τη θέλει ο Θεός·

[17] a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

[17]έτσι ο άνθρωπος του Θεού θα είναι τέλειος και καταρτισμένος για κάθε καλό έργο.

2 Timóteo 4

A fidelidade e o zelo na pregação

Β΄ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 4

[1] Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

[1]Εγώ, λοιπόν, σε εξορκίζω ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, που πρόκειται να κρίνει τους ζωντανούς και τους νεκρούς όταν θα εμφανιστεί και θα βασιλέψει:

[2] prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende, exorta com toda a longanimidade e doutrina.

[2]Κήρυξε το λόγο του Θεού με επιμονή, στον κατάλληλο και στον ακατάλληλο καιρό· έλεγξε, επίπληξε, συμβούλεψε. Κι όλα αυτά με όλη τη μακροθυμία σου, διδάσκοντας με όλη σου την υπομονή.

[3] Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário, cercar-se-ão de mestres segundo as suas próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

[3]Θα ’ρθεί καιρός που οι άνθρωποι δε θα ανέχονται τη σωστή διδασκαλία, αλλά θα συγκεντρώνουν γύρω τους πλήθος από δασκάλους, που να ταιριάζουν με τις

επιθυμίες τους, για ν' ακούνε αυτά που τους αρέσουν.

[4] e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

[4]Θα κλείνουν τ' αυτιά τους στην αλήθεια και θα στρέφονται στα παραμύθια.

[5] Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

[5]Εσύ όμως να είσαι άγρυπνος για να τα αντιμετωπίσεις όλα αυτά. Να κακοπαθήσεις, να εργαστείς για τη διάδοση του ευαγγελίου, να εκπληρώσεις το καθήκον σου στην υπηρεσία του Θεού.

O apóstolo prevê o seu martírio

[6] Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

[6]Εγώ πια ήρθε η ώρα να χύσω το αίμα μου σπονδή στο Θεό· έφτασε ο καιρός να φύγω απ' αυτό τον κόσμο.

[7] Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

[7]Αγωνίστηκα τον ωραίο αγώνα, έτρεξα το δρόμο ως το τέλος, φύλαξα την πίστη.

[8] Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

[8]Τώρα πια με περιμένει το στεφάνι της δικαιοσύνης, που μ' αυτό θα με ανταμείψει ο Κύριος εκείνη την ημέρα, ο δίκαιος κριτής. Κι όχι μόνο εμένα, αλλά κι όλους εκείνους που περιμένουν με αγάπη τον ερχομό του.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

Τελευταίες παραγγελίες

[9] Procura vir ter comigo depressa.

[9]Σπεύσε να με συναντήσεις γρήγορα.

[10] Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

[10]Γιατί ο Δημάς αγάπησε τον παρόντα αιώνα· με εγκατέλειψε και πήγε στη Θεσσαλονίκη. Ο Κρήσκης πήγε στη Γαλατία, ο Τίτος στη Δαλματία.

[11] Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

[11]Μόνον ο Λουκάς είναι μαζί μου. Πάρε το Μάρκο και φέρε τον μαζί σου. Τον χρειάζομαι να με βοηθήσει.

[12] Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

[12]Τον Τυχικό τον έστειλα στην Έφεσο.

[13] Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

[13]Καθώς θα έρχεσαι φέρε το πανωφόρι που άφησα στην Τρωάδα, στον Κάρπο· και τα βιβλία, προπαντός αυτά που είναι γραμμένα σε μεμβράνες.

[14] Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

[15] Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

[16] Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

[17] Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

[18] O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

As saudações finais e a bênção

[19] Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

[20] Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

[21] Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

[22] O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

[14]Ο Αλέξανδρος ο σιδηρουργός πολλά κακά μού προξένησε. Ο Κύριος ας τον κρίνει σύμφωνα με τα έργα του.

[15]Να φυλάγεσαι κι εσύ απ’ αυτόν, γιατί πολύ αντιστάθηκε στο κήρυγμά μας.

[16]Στην πρώτη μου απολογία στο δικαστήριο δεν μου συμπαραστάθηκε κανείς· όλοι με εγκατέλειψαν. Ας μην τους το λογαριάσει ο Θεός.

[17]Μου παραστάθηκε όμως ο Κύριος και με δυνάμωσε, για να μπορέσω να ολοκληρώσω το αποστολικό μου έργο και ν’ ακούσουν το κήρυγμα όλα τα έθνη. Με γλίτωσε από το στόμα του λιονταριού.

[18]Ο Κύριος θα με γλιτώσει κι από κάθε έργο κακό, και θα με σώσει οδηγώντας με στη βασιλεία του την ουράνια. Ας είναι δοξασμένος αιώνια! Αμήν.

Τελευταίοι χαιρετισμοί

[19]Χαιρέτησέ μου την Πρίσκα και τον Ακύλα, και την οικογένεια του Ονησιφόρου.

[20]Ο Έραστος έμεινε στην Κόρινθο, και τον Τρόφιμο τον άφησα άρρωστο στη Μίλητο.

[21]Φρόντισε να έρθεις πριν από το χειμώνα. Σε χαιρετά ο Εύβουλος, ο Πούδης, ο Λίνος, η Κλαυδία και όλοι οι αδερφοί.

[22]Ο Κύριος Ιησούς Χριστός να είναι μαζί σου. Η χάρη του Θεού να είναι μαζί σας. Αμήν.

Epístola de Paulo a Tito	ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

Tito 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,

[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos

[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,

[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.

Deveres e qualificações dos ministros

[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:

[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.

[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 1

Προοίμιο

[1]Ο Παύλος, δούλος του Θεού, που με έστειλε ο Ιησούς Χριστός, για να διαδώσω την πίστη των εκλεκτών του Θεού και τη βαθιά γνώση της χριστιανικής αλήθειας

[2]και να κηρύξω την ελπίδα για την αιώνια ζωή. Αυτήν υποσχέθηκε από πολύ παλιά ο αψευδής Θεός,

[3]κι όταν ήρθε η ορισμένη ώρα φανέρωσε το λόγο του με το ευαγγέλιο, που το εμπιστεύτηκε σ’ εμένα ο σωτήρας μας Θεός, με την εντολή να το κηρύξω.

[4]Προς τον Τίτο, γνήσιο παιδί μου, χάρη στην πίστη που μας ενώνει. Εύχομαι ο Θεός Πατέρας και ο σωτήρας μας ο Κύριος Ιησούς Χριστός, να σου δίνουν τη χάρη, το έλεος και την ειρήνη.

Η διοργάνωση της εκκλησίας της Κρήτης

[5]Ο λόγος που σε άφησα στην Κρήτη ήταν να συνεχίσεις να διορθώνεις τις ελλείψεις και να εγκαταστήσεις σε κάθε πόλη πρεσβυτέρους, σύμφωνα με τις οδηγίες που σου έδωσα.

[6]Πρεσβύτερος να γίνεται όποιος είναι αδιάβλητος, άντρας μιας μόνο γυναίκας, και με παιδιά πιστά, που δεν κατηγορούνται για άσωτη ζωή ή είναι ανυπάκουα.

[7]Γιατί ο επίσκοπος, ως διαχειριστής του Θεού, πρέπει να είναι αδιάβλητος· να μην είναι υπεροπτικός, ευέξαπτος, μέθυσος, φιλόνικος, και να μην επιδιώκει αθέμιτα κέρδη.

[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,

[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.

[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé

[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.

[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.

[8]Αντίθετα, πρέπει να είναι φιλόξενος, ν' αγαπάει το καλό, να είναι συνετός, δίκαιος, ευσεβής, να κυριαρχεί στον εαυτό του·

[9]να είναι προσηλωμένος στο κήρυγμα που συμφωνεί με τη διδαχή που μας παραδόθηκε, και συνεπώς είναι αξιόπιστο. Έτσι ο επίσκοπος θα μπορεί και να καθοδηγεί σύμφωνα με τη σωστή διδασκαλία και να ελέγχει όσους είναι αντίθετοι σ' αυτήν.

[10]Γιατί υπάρχουν πολλοί, προπάντων αυτοί που ήρθαν από τον ιουδαϊσμό, που δε θέλουν να υποταχθούν, και διδάσκουν ψεύτικα πράγματα εξαπατώντας τους ανθρώπους.

[11]Αυτούς πρέπει κανείς να τους αποστομώνει, γιατί γκρεμίζουν σπίτια ολόκληρα, διδάσκοντας πράγματα που δεν πρέπει, μόνο και μόνο για να κερδίσουν χρήματα με αθέμιτα μέσα.

[12]Είπε ένας συμπατριώτης τους, δικός τους προφήτης: «Οι Κρητικοί είναι πάντα ψεύτες, θηρία ανήμερα, οκνηροί κοιλιόδουλοι».

[13]Αυτός ο λόγος είναι αληθινός. Γι' αυτό να τους ελέγχεις αυστηρά, ώστε να έχουν τη σωστή πίστη

[14]και να μην προσέχουν σε ιουδαϊκούς μύθους και σε εντολές ανθρώπων που αποστρέφονται την αλήθεια.

[15]Για τους καθαρούς όλα είναι καθαρά. Για τους μολυσμένους όμως και τους απίστους τίποτα δεν είναι καθαρό, γιατί

και το μυαλό τους κι η συνείδησή τους είναι μολυσμένα.

[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

[16]Διακηρύττουν ότι γνωρίζουν το Θεό, αλλά με τα έργα τους τον αρνούνται. Είναι απειθείς, δεν υποτάσσονται στο Θεό κι είναι ανίκανοι για οποιοδήποτε καλό έργο.

Tito 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.

[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,

[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,

[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.

[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.

[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 2

Οδηγίες για κάθε τάξη πιστών

[1]Εσύ, όμως, να διδάσκεις ό, τι συμφωνεί με τη σωστή διδασκαλία.

[2]Να παρακινείς τους ηλικιωμένους να είναι νηφάλιοι, αξιοπρεπείς, να ελέγχουν τον εαυτό τους, να είναι υγιείς στην πίστη, στην αγάπη, στην υπομονή.

[3]Το ίδιο και τις ηλικιωμένες γυναίκες να τις παρακινείς να συμπεριφέρονται έτσι που να εμπνέουν το σεβασμό· να μην κακολογούν, να μην είναι υποδουλωμένες στο κρασί· να διδάσκουν το καλό.

[4]Έτσι θα καθοδηγούν τις νέες να αγαπούν τους άντρες τους και τα παιδιά τους,

[5]να έχουν σωφροσύνη, αγνότητα, να φροντίζουν για το σπίτι τους, να έχουν καλοσύνη και να υποτάσσονται στους άντρες τους, για να μη δυσφημίζεται ο λόγος του Θεού.

[6]Το ίδιο και τους νέους, να τους προτρέπεις να είναι εγκρατείς.

[7]Κι εσύ να συμπεριφέρεσαι έτσι, ώστε σε όλα να είσαι υπόδειγμα καλών έργων. Η διδασκαλία σου να είναι ανόθευτη, σοβαρή, καθαρή,

8 linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.

8με σωστό περιεχόμενο, που δε θα δίνει αφορμή για κατηγορίες. Έτσι οι αντίπαλοι θα ντροπιαστούν, αφού δε θα ’χουν τίποτε κακό να λένε για μας.

9 Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,

9Συμβούλευε τους δούλους να υποτάσσονται στους κυρίους τους σε όλα, να τους είναι ευχάριστοι, να μην αντιμιλούν·

10 não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

10να μην κλέβουν, αλλά με την καλοσύνη τους να δείχνουν ότι είναι άξιοι εμπιστοσύνης. Έτσι με ό, τι κάνουν θα τιμούν τη διδασκαλία του Θεού, του σωτήρα μας.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

11 Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,

11Ο Θεός φανέρωσε τη χάρη του, για να σώσει όλους τους ανθρώπους.

12 educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,

12Αυτή η χάρη μάς καθοδηγεί να αρνηθούμε την ασέβεια και τις αμαρτωλές επιθυμίες και να ζήσουμε με σωφροσύνη, με δικαιοσύνη και με ευσέβεια στον παρόντα αιώνα,

13 aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,

13περιμένοντας τη μακαριότητα που ελπίζουμε, δηλαδή την εμφάνιση της δόξας του μεγάλου Θεού και σωτήρα μας, του Ιησού Χριστού.

14 o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.

14Αυτός έδωσε τον εαυτό του για μας, για να μας λυτρώσει από κάθε ανομία, να μας καθαρίσει και να μας κάνει ένα λαό που να ανήκει μόνο σ’ αυτόν και να καταγίνεται με ζήλο στα καλά έργα.

15 Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

15Αυτά να διδάσκεις κι αυτά να συμβουλεύεις· με βάση αυτά και με όλο σου το κύρος να ελέγχεις τους ακροατές σου. Να μην αφήνεις κανένα να σε περιφρονεί.

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

1 Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,

2 não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.

3 Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.

4 Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,

5 não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,

6 que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,

7 a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.

8 Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 3

Ο χριστιανός στην κοινωνία

1Να θυμίζεις στους πιστούς να υποτάσσονται στους άρχοντες και σ' αυτούς που ασκούν την εξουσία, να πειθαρχούν, να είναι έτοιμοι για κάθε καλό έργο,

2να μην κακολογούν κανένα, να είναι ειρηνικοί, ανεξίκακοι και να δείχνουν σε κάθε περίσταση πραότητα προς όλους τους ανθρώπους.

3Γιατί κι εμείς ήμασταν κάποτε άμυαλοι, απείθαρχοι, πλανεμένοι, υποδουλωμένοι σε κάθε λογής επιθυμίες και ηδονές· ζούσαμε μέσα στην κακία και στο φθόνο· ήμασταν μισητοί και μισούσαμε ο ένας τον άλλο.

4Όταν όμως ο σωτήρας μας ο Θεός φανέρωσε την καλοσύνη του και την αγάπη του στους ανθρώπους,

5μας έσωσε, όχι για τα καλά έργα που τυχόν κάναμε εμείς, αλλά γιατί μας σπλαχνίστηκε. Μας έσωσε με το βάπτισμα της αναγέννησης και της ανανέωσης που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα,

6που το σκόρπισε πλούσια πάνω μας δια του Ιησού Χριστού του σωτήρα μας,

7για να δικαιωθούμε με τη δική του χάρη και να κληρονομήσουμε την αιώνια ζωή, που την προσδοκούμε.

Η αντιμετώπιση των αιρετικών

8Αυτά τα λόγια είναι αληθινά και θέλω να τα βεβαιώνεις με την προσωπική σου μαρτυρία, ώστε όσοι έχουν πιστέψει στο Θεό να φροντίζουν να πρωτοστατούν σε

obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.

καλά έργα. Αυτά είναι τα καλά και τα χρήσιμα στους ανθρώπους.

9 Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.

9Από το άλλο μέρος, να αποφεύγεις τις ανόητες αναζητήσεις σε γενεαλογικούς καταλόγους, τις φιλονικίες και τις διαμάχες γύρω από τις διατάξεις του ιουδαϊκού νόμου, γιατί όλα αυτά είναι ανώφελα και μάταια.

10 Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,

10Τον άνθρωπο που ακολουθεί πλανερές διδασκαλίες συμβούλεψέ τον μια δυο φορές, κι αν δεν ακούσει άφησέ τον,

11 pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

11με τη βεβαιότητα πως αυτός έχει πια διαστραφεί και αμαρτάνει, καταδικάζοντας έτσι ο ίδιος τον εαυτό του.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

Επίλογος

12 Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.

12Όταν θα σου στείλω τον Αρτεμά ή τον Τυχικό, έλα το συντομότερο να με συναντήσεις στη Νικόπολη, γιατί εκεί αποφάσισα να περάσω το χειμώνα.

13 Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

13Το Ζηνά το νομικό και τον Απολλώ, να τους εφοδιάσεις πλουσιοπάροχα με ό, τι χρειάζονται για το ταξίδι τους, ώστε να μην τους λείψει τίποτα.

14 Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

14Ας μαθαίνουν και οι δικοί μας να πρωτοστατούν σε καλά έργα, για ν' αντιμετωπίζουν τις επείγουσες υλικές ανάγκες, ώστε η ζωή τους να μην είναι άκαρπη.

15 Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

15Σε χαιρετούν όλοι όσοι είναι μαζί μου. Χαιρέτησε τους πιστούς που μας αγαπούν. Η χάρη να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

Epístola de Paulo a Filemom

Filemom 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,

[2] e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,

[3] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,

[5] estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,

[6] para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.

[7] Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.

Paulo intercede em favor de Onésimo

[8] Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,

[9] prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ 1

Προοίμιο

[1]Ο Παύλος που είμαι φυλακισμένος για χάρη του Ιησού Χριστού, και ο Τιμόθεος ο αδερφός, Προς τον αγαπητό συνεργάτη μας Φιλήμονα. Γράφουμε σ' εσένα,

[2]καθώς και στην αγαπητή Απφία, στον Άρχιππο, που αγωνίζεται τον ίδιο μ' εμάς αγώνα, και στην εκκλησία που συναθροίζεται στο σπίτι σου.

[3]Ευχόμαστε ο Θεός Πατέρας μας κι ο Κύριος Ιησούς Χριστός να σας δίνουν τη χάρη και την ειρήνη.

Η αγάπη και η πίστη του Φιλήμονα

[4]Σε θυμάμαι πάντοτε στις προσευχές μου κι ευχαριστώ το Θεό μου,

[5]γιατί ακούω για την αγάπη που δείχνεις σ' όλους τους χριστιανούς, και για την πίστη που έχεις στον Κύριο Ιησού.

[6]Ζητώ από το Θεό, η πίστη που μας ενώνει να εκδηλώνεται έμπρακτα στη ζωή σου με όλο και μεγαλύτερη επίγνωση κάθε αγαθού πράγματος που υπάρχει στη ζωή μας και μας οδηγεί στον Ιησού Χριστό.

[7]Η αγάπη σου μου έδωσε μεγάλη χαρά κι ενθάρρυνση, αδερφέ· επίσης ανακουφίστηκαν οι καρδιές των πιστών χάρη σ' εσένα.

Η αδερφική παράκληση για τον Ονήσιμο

[8]Γι' αυτό, παρ' όλη την εξουσία που έχω από το Χριστό να σε προστάζω τι πρέπει να κάνεις,

[9]προτιμώ στο όνομα της αγάπης να σε παρακαλέσω. Εγώ, λοιπόν, ο Παύλος, έτσι που είμαι προχωρημένος στα χρόνια

και τώρα μάλιστα φυλακισμένος για τον Ιησού Χριστό,

[10] sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.

[10]σε παρακαλώ για τον Ονήσιμο, το παιδί μου, που εδώ στη φυλακή μου το γέννησα στη νέα πίστη.

[11] Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

[11]Αυτός που κάποτε σου ήταν άχρηστος, τώρα είναι χρήσιμος σ' εσένα και σ' εμένα. Σου τον στέλνω λοιπόν πίσω.

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[12]Δέξου τον, αυτόν που είναι τα ίδια μου τα σπλάχνα.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[13]Ήθελα να τον κρατήσω κοντά μου, ώστε να με διακονεί αντί για σένα, τώρα που είμαι στη φυλακή επειδή κηρύττω το ευαγγέλιο.

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[14]Χωρίς τη συγκατάθεσή σου όμως δεν θέλησα τίποτε να κάνω, γιατί δε θέλω να σε αναγκάσω να μου κάνεις αυτό το καλό· προτιμώ να το κάνεις με τη θέλησή σου.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[15]Ίσως μάλιστα γι' αυτό απομακρύνθηκε από σένα ο Ονήσιμος προσωρινά: για να τον πάρεις πίσω για πάντα.

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[16]Όχι πια ως δούλο, αλλά παραπάνω από δούλο –ως αγαπητό αδερφό. Σ' εμένα είναι πράγματι πολύ αγαπητός, πολύ περισσότερο θα είναι σ' εσένα και ως άνθρωπος και ως χριστιανός.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[17]Αν, λοιπόν, με θεωρείς φίλο σου, δέξου τον σαν να ήμουν εγώ.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[18]Κι αν σε ζημίωσε ή σου χρωστάει κάτι, χρέωσέ το σ' εμένα.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[19]Εγώ ο Παύλος το γράφω με το ίδιο μου το χέρι, εγώ θα σου το ξεπληρώσω· για να μη σου πω ότι εσύ μου χρωστάς περισσότερα τον ίδιο τον εαυτό σου.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.

[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,

[24] Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.

[25] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[20]Ναι, αδερφέ μου, ας πάρω κι εγώ κάτι από σένα για χάρη του Κυρίου· ανακούφισε την καρδιά μου στ' όνομα του Χριστού.

[21]Όλα αυτά σου τα γράφω επειδή έχω εμπιστοσύνη ότι θα με υπακούσεις· και μάλιστα είμαι βέβαιος ότι θα κάνεις ακόμη περισσότερα απ' όσα γράφω.

[22]Συνάμα, ετοίμασέ μου και φιλοξενία, γιατί ελπίζω ότι οι προσευχές σας θα έχουν ως αποτέλεσμα να έρθω πάλι κοντά σας.

Ασπασμοί και τελική ευλογία

[23]Σε ασπάζονται ο Επαφράς, που είναι φυλακισμένος μαζί μου για τον Ιησού Χριστό,

[24]ο Μάρκος, ο Αρίσταρχος, ο Δημάς και ο Λουκάς, οι συνεργάτες μου.

[25]Εύχομαι η χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού να είναι μαζί σας. Αμήν.

Epístola aos Hebreus	ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Hebreus 1

A revelação de Deus

[1] Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,

[2] nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.

[3] Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,

[4] tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.

Cristo é o Filho, os anjos são ministros

[5] Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?

[6] E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

[7] Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 1

Ο Θεός μίλησε μέσω του Υιού του

[1]Αφού ο Θεός τα παλιά χρόνια μίλησε στους προπάτορες πολλές φορές και με ποικίλους τρόπους δια των προφητών, σ' αυτούς εδώ τους έσχατους καιρούς μίλησε σ' εμάς μέσω του Υιού του.

[2]Δι' αυτού ο Θεός δημιούργησε το σύμπαν και τον όρισε κληρονόμο των πάντων.

[3]Αυτός είναι η ακτινοβολία του θεϊκού μεγαλείου και η τέλεια έκφραση της θεϊκής υπόστασης, κι αυτός συγκρατεί το σύμπαν με τη δύναμη του λόγου του. Αφού με το σταυρικό του θάνατο μας καθάρισε από τις αμαρτίες μας, κάθισε ψηλά, στα δεξιά του παντοδύναμου Θεού.

Ο Υιός είναι ανώτερος από τους αγγέλους

[4]Ο Υιός έγινε τόσο ανώτερος από τους αγγέλους όσο ανώτερο είναι το όνομα που του έδωσε ο Θεός.

[5]Γιατί σε κανέναν από τους αγγέλους δεν είπε ποτέ ο Θεός: Εσύ είσαι ο Υιός μου, εγώ σήμερα σε γέννησα. Ούτε πάλι είπε για κανέναν: Εγώ θα 'μαι πατέρας του κι αυτός θα 'ναι Υιός μου.

[6]Κι όταν αλλού παρουσιάζει τον πρωτότοκο Υιό του στην οικουμένη, λέει: Να τον προσκυνήσουν όλοι οι άγγελοι του Θεού.

[7]Ενώ για τους αγγέλους λέει: Ο Θεός κάνει σαν ανέμους τους αγγέλους του κι αυτούς που τον υπηρετούν τους κάνει σαν πύρινη φλόγα,

[8] mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.

[9] Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

[10] Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

[11] eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

[12] também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[13] Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

[14] Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

[8]στον Υιό λέει: Η βασιλεία σου, Θεέ, είναι αιώνια και κυβερνάς τον κόσμο δίκαια·

[9]αγαπάς το δίκαιο και μισείς το άδικο. Γι’ αυτό, Θεέ, σε έχρισε Μεσσία ο Θεός σου με έλαιο αγαλλιάσεως, τιμώντας σε παραπάνω*απ’ τους μετόχους* σου.

[10]Κι αλλού: Εσύ, Κύριε, αρχικά στερέωσες τη γη κι έργο δικό σου είναι οι ουρανοί.

[11]Αυτοί θα εξαφανιστούν, ενώ εσύ αιώνια παραμένεις. Τα πάντα θα παλιώσουνε σαν ρούχο.

[12]Σαν μανδύα θα τους τυλίξεις,*και θ’ αλλάξουν*. Εσύ όμως παραμένεις πάντα ο ίδιος, τα χρόνια σου ποτέ δε θα τελειώσουν.

[13]Σε κανέναν απ’ τους αγγέλους δεν είπε ποτέ ο Θεός: Κάθισε στα δεξιά μου, ωσότου υποτάξω τους εχθρούς σου κάτω από τα πόδια σου.

[14]Δεν είναι, λοιπόν, όλοι οι άγγελοι πνεύματα που υπηρετούν το Θεό κι αποστέλλονται απ’ αυτόν για να βοηθήσουν όσους μέλλουν να σωθούν;

Hebreus 2

O perigo da negligência

[1] Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

[2] Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 2

Η σπουδαιότητα της σωτηρίας

[1]Γι’ αυτό κι εμείς πρέπει να μένουμε πιο σταθεροί στις αλήθειες που ακούσαμε, για να μην ξεστρατίσουμε ποτέ.

[2]Γιατί, αν ο λόγος που δόθηκε άλλοτε μέσω αγγέλων, αποδείχτηκε αληθινός, κι όσοι τον παρέβηκαν ή δεν υπάκουσαν σ’

αυτόν, δέχτηκαν την τιμωρία που τους έπρεπε,

[3] como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

[3]πώς είναι δυνατόν εμείς να ξεφύγουμε, αν δε δώσουμε την προσοχή που ταιριάζει σε μια τόσο σπουδαία σωτηρία; Τη σωτηρία αυτή, που άρχισε να διακηρύττει ο Κύριος, μας τη βεβαίωσαν όσοι άκουσαν το λόγο του.

[4] dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

[4]Κι ο Θεός πρόσθεσε τη μαρτυρία του γι' αυτήν, με κάθε λογής θαυματουργικές ενέργειες και με τις διάφορες δωρεές των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, σύμφωνα με το θέλημά του.

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

[5] Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

[6] antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

[7] Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

[8] Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

[9] vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra,

Ο Ιησούς είναι αυτός που οδηγεί στη σωτηρία

[5]Το μελλοντικό κόσμο, για τον οποίο μιλάμε, ο Θεός δεν τον υπέταξε στους αγγέλους.

[6]Αντίθετα, όπως λέει κάπου η Γραφή, Τι είναι ο άνθρωπος για να τον σκέφτεσαι; ή ο υιός του ανθρώπου για να τον φροντίζεις;

[7]Τον έκανες λίγο κατώτερο απ' τους αγγέλους, τον στεφάνωσες με δόξα και τιμή·

[8]όλα τα υπέταξες κάτω απ' τα πόδια του. Λέγοντας όλα τα υπέταξες σ' αυτόν, εννοεί πως τίποτε δεν άφησε που να μην το υποτάξει σ' αυτόν. Ως τώρα όμως δε βλέπουμε να είναι όλα υποταγμένα σ' αυτόν.

[9]Βλέπουμε όμως ότι ο Ιησούς, που έγινε για ένα χρονικό διάστημα κατώτερος απ' τους αγγέλους, στεφανώθηκε με δόξα και τιμή εξαιτίας του θανάτου του. Γιατί η χάρη του Θεού

para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

θέλησε αυτός να γευτεί το θάνατο για το καλό όλων.

[10] Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

[10]Ο Θεός, λοιπόν, η αρχή και ο σκοπός των πάντων, ενώ οδήγησε πολλούς υιούς στη δόξα, έπρεπε με το πάθος να οδηγήσει το χορηγό της σωτηρίας τους στην ολοκλήρωση του έργου του.

[11] Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

[11]Όλοι έχουν τον ίδιο πατέρα: Και αυτός που εξαγνίζει και αυτοί που εξαγνίζονται. Γι' αυτό και δεν ντρέπεται ο Ιησούς να τους ονομάζει αδέρφια.

[12] dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

[12]Όπως λέει η Γραφή: Θα διαλαλήσω στ' αδέρφια μου το μεγαλείο σου, θα σε εξυμνήσω μέσα στη συνάθροιση.

[13] E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.

[13]Και αλλού: Θα εμπιστευθώ τον εαυτό μου σ' αυτόν. Και συνεχίζει: Να, εγώ και τα παιδιά που μου 'δωσε ο Θεός.

[14] Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,

[14]Επειδή λοιπόν τα παιδιά αυτά ήταν άνθρωποι, έγινε κι ο Ιησούς άνθρωπος, για να καταργήσει με το θάνατό του αυτόν που εξουσίαζε το θάνατο, δηλαδή το διάβολο.

[15] e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.

[15]Μ' αυτόν τον τρόπο απελευθέρωσε όσους ο φόβος του θανάτου τούς είχε καταδικάσει να είναι δούλοι σ' όλη τους τη ζωή.

[16] Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.

[16]Είναι φανερό ότι δεν έρχεται να βοηθήσει αγγέλους, αλλά τους απογόνους του Αβραάμ.

[17] Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a

[17]Έπρεπε λοιπόν να γίνει σε όλα όμοιος με τ' αδέρφια του, ώστε να είναι σπλαχνικός και πιστός αρχιερέας στην υπηρεσία του Θεού, ώστε να συγχωρηθούν οι αμαρτίες του λαού.

Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.

18 Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

18Έτσι, επειδή ο ίδιος υπέφερε και δοκιμάστηκε, μπορεί τώρα να βοηθήσει αυτούς που δοκιμάζονται.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

1 Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

2 o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.

3 Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.

4 Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.

5 E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;

6 Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 3

Ο Ιησούς είναι ανώτερος από το Μωυσή

1Λοιπόν, αδερφοί μου, εσείς που ανήκετε στο Θεό, ο οποίος σας κάλεσε να μετάσχετε στο νέο του κόσμο, κατανοήστε καλά ποιος ήταν ο Ιησούς, ο απεσταλμένος του Θεού και αρχιερέας της πίστεως που ομολογούμε.

2Φάνηκε πιστός στο Θεό που τον διάλεξε γι’ αυτό το σκοπό, όπως ακριβώς πιστός ήταν κι ο Μωυσής στο σπίτι που του εμπιστεύτηκε ο Θεός.

3Ο Ιησούς όμως αξιώθηκε μεγαλύτερη τιμή από το Μωυσή, μια και όποιος κατασκευάζει ένα σπίτι αξίζει περισσότερο από το ίδιο το σπίτι.

4Κάθε σπίτι, βλέπετε, χρειάζεται κάποιον δημιουργό· αλλά εκείνος που δημιούργησε τα πάντα είναι ο Θεός.

5Ο Μωυσήςβέβαια ήταν πιστός σ’ ολόκληρο το σπίτι που του εμπιστεύτηκε ο Θεός, όπως έναςυπηρέτης, και μαρτύρησε γι’ αυτά που θα φανέρωνε μελλοντικά ο Θεός.

6Ενώ ο Χριστός ήταν πιστός, όπως ένας γιος στο σπίτι του πατέρα του· και σπίτι του είμαστε εμείς, αν βέβαια διατηρήσουμε ως το τέλος το θάρρος και την ελπίδα για την οποία καυχιόμαστε.

Η υπόσχεση του Θεού και η απιστία του λαού του

[7] Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[7]Γι’ αυτό, όπως λέει το Άγιο Πνεύμα: Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του Θεού,

[8] não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,

[8]μη γίνετε σκληρόκαρδοι, όπως τότε που με πικράνατε τον καιρό της δοκιμασίας στην έρημο.

[9] onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.

[9]Εκεί οι πρόγονοί σας, αν και είχαν δει τα έργα μου

[10] Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.

[10]για σαράντα χρόνια, μ’ έβαλαν σε δοκιμασία. Γι’ αυτό αγανάκτησα μ’ εκείνους τους ανθρώπους και είπα: «πάντα πλανιέται η καρδιά τους και δε γνώρισαν το δρόμο μου».

[11] Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.

[11]Μες στην οργή μου ορκίστηκα: «ποτέ δε θα μπουν στην ανάπαυση που ετοίμασα».

[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;

[12]Προσέξτε, αδερφοί μου, μήπως κανείς από σας έχει τόσο κακή και άπιστη καρδιά, ώστε ν’ απομακρυνθεί από τον αληθινό Θεό.

[13] pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.

[13]Κάθε μέρα να ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλο, όσο ισχύει το σήμερα, έτσι ώστε να μην εξαπατήσει κανέναν από σας η αμαρτία και τον κάνει σκληρόκαρδο.

[14] Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.

[14]Γιατί τότε μόνο θα μετέχουμε στο μεγαλείο του Θεού, αν διατηρήσουμε ως το τέλος σταθερή την εμπιστοσύνη που δείξαμε αρχικά στο Χριστό.

[15] Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.

[15]Η Γραφή το λέει καθαρά: Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του Θεού, μη γίνετε σκληρόκαρδοι, όπως τότε που με πικράνατε.

[16] Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os

[16]Ποιοι όμως πίκραναν το Θεό, παρ’ όλο που άκουσαν τη φωνή του; Δεν ήταν όλοι

que saíram do Egito por intermédio de Moisés?

[17] E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?

[18] E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?

[19] Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

ανεξαίρετα όσοι έφυγαν με τη βοήθεια του Μωυσή από την Αίγυπτο;

[17]Με ποιους «αγανάκτησε για σαράντα χρόνια»; Δεν αγανάκτησε με όσους αμάρτησαν κι άφησαν τα κόκαλά τους στην έρημο;

[18]Και για ποιους ορκίστηκε ότι δε θα τους άφηνε να μπουν στη γη που θα τους έδινε για ανάπαυση, αν όχι για κείνους που επαναστάτησαν εναντίον του;

[19]Και βλέπουμε πως δεν μπόρεσαν να μπουν στη γη της επαγγελίας εξαιτίας της απιστίας τους.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

[1] Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.

[2] Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas a palavra que ouviram não lhes aproveitou, visto não ter sido acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

[3] Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 4

Η υπόσχεση του Θεού ισχύει γι’ αυτούς που πιστεύουν

[1]Η υπόσχεση ότι θα μπούμε στον τόπο, που ετοίμασε ο Θεός για ανάπαυση, ισχύει ακόμη. Ας προσέξουμε, λοιπόν, μήπως κανείς από σας βρεθεί απ’ έξω.

[2]Γιατί κι εμείς ακούσαμε τη χαρμόσυνη είδηση, όπως κι εκείνοι στην έρημο. Εκείνους όμως δεν τους ωφέλησε το ότι άκουσαν αυτή την είδηση, γιατί δεν αποδέχτηκαν με πίστη αυτά που άκουσαν.

[3]Ενώ εμείς που πιστέψαμε, θα μπούμε στον τόπο της ανάπαυσης, αντίθετα μ’ εκείνους για τους οποίους λέει η Γραφή: Μες στην οργή μου ορκίστηκα: «ποτέ δεν θα μπουν στην ανάπαυση που ετοίμασα». Κι αυτό το είπε, παρ’ όλο που το έργο του Θεού είχε ολοκληρωθεί από τότε που δημιούργησε τον κόσμο.

[4] Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

[4]Γιατί κάπου στη Γραφή λέει για την έβδομη μέρα τα εξής: Και την έβδομη μέρα σταμάτησε ο Θεός κάθε έργο του κι αναπαύθηκε.

[5] E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

[5]Και στο σημείο που αναφέραμε: Ποτέ δε θα μπουν στη χώρα της ανάπαυσης που τους ετοίμασα.

[6] Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

[6]Απομένει, λοιπόν, ακόμη να μπουν μερικοί στη χώρα της ανάπαυσης· κι επίσης εκείνοι που άκουσαν τότε τη χαρμόσυνη είδηση δεν μπήκαν σ’ αυτήν, εξαιτίας της απιστίας τους.

[7] de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

[7]Γι’ αυτό και ο Θεός ορίζει πάλι κάποια μέρα που την ονομάζει σήμερα, για την οποία ο Δαβίδ πολλά χρόνια αργότερα είπε, όπως αναφέρει η Γραφή: Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του Θεού, μη γίνετε σκληρόκαρδοι.

[8] Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

[8]Αν, λοιπόν, ο Ιησούς του Ναυή, είχε οδηγήσει εκείνους στον τόπο της ανάπαυσης, δε θα έκανε λόγο ο Θεός για άλλη μεταγενέστερη μέρα.

[9] Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

[9]Επομένως, υπολείπεται κάποια μέρα που θα αναπαυθεί ο λαός του Θεού, όπως ο Θεός το Σάββατο.

[10] Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

[10]Γιατίαυτός που θα μπει στη γη της επαγγελίας, θα αναπαυθεί κι ο ίδιος από τα έργα του,όπως ακριβώς κι ο Θεός αναπαύθηκε από τα δικά του.

[11] Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia, segundo o mesmo exemplo de desobediência.

[11]Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να μπούμε στον τόπο της ανάπαυσης, για να μην πέσει κανείς στο ίδιο παράπτωμα της απιστίας.

[12] Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer

[12]Ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός και δραστικός, πιο κοφτερός κι από κάθε

espada de dois gumes, e penetra até ao ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

δίκοπο σπαθί· εισχωρεί βαθιά, ως εκεί που χωρίζει την ψυχή απ' το πνεύμα, το κόκαλο απ' το μεδούλι, και κρίνει τους διαλογισμούς και τις προθέσεις της καρδιάς.

13 E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

13Δεν υπάρχει δημιούργημα στον κόσμο που να μπορεί να κρυφτεί απ' το Θεό· όλα είναι γυμνά και φανερά μπροστά στα μάτια του· σ' αυτόν θα δώσουμε λόγο.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

14 Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

15 Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

16 Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

Ο Ιησούς είναι ο μέγας αρχιερέας

14Ας κρατήσουμε, λοιπόν, σταθερά την πίστη που ομολογούμε. Γιατί έχουμε μέγαν αρχιερέα –τον Ιησού, τον Υιό του Θεού– που έφτασε ως το θρόνο του Θεού.

15Δεν έχουμε αρχιερέα που να μην μπορεί να συμμεριστεί τις αδυναμίες μας. Αντίθετα, έχει δοκιμαστεί σε όλα, επειδή έγινε άνθρωπος σαν κι εμάς, χωρίς όμως να αμαρτήσει.

16Ας πλησιάσουμε, λοιπόν, με θάρρος το θρόνο της χάριτος του Θεού, για να μας σπλαχνιστεί και να μας δωρίσει τη χάρη του, την ώρα που τη χρειαζόμαστε.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

1 Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído nas coisas concernentes a Deus, a favor dos homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,

2 e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 5

1Κάθε αρχιερέας που προέρχεται από ανθρώπους, εγκαθίσταται για να υπηρετεί το Θεό για χάρη τους και για να προσφέρει δώρα και θυσίες για τις αμαρτίες τους.

2Είναι σε θέση να δείχνει ανοχή σ' όσους ζουν στην άγνοια και στην πλάνη, αφού κι ο ίδιος έχει ανθρώπινες αδυναμίες.

[3] E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.

[3]Εξαιτίας τους είναι υποχρεωμένος να προσφέρει, όπως για το λαό, έτσι και για τον εαυτό του, θυσίες για τη συγχώρηση των αμαρτιών.

[4] Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.

[4]Επίσης, κανένας δεν παίρνει μόνος του αυτή την τιμή, αλλά όταν τον καλέσει ο Θεός, όπως ακριβώς κάλεσε τον Ααρών.

[5] Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;

[5]Έτσι κι ο Χριστός, δεν τίμησε ο ίδιος τον εαυτό του με το αξίωμα του αρχιερέα, αλλά του το έδωσε εκείνος που του είπε: Εσύ είσαι ο Υιός μου, εγώ σήμερα σε γέννησα.

[6] como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[6]Σ' ένα άλλο σημείο η Γραφή λέει: Εσύ είσαι ιερέας για πάντα όπως ο Μελχισεδέκ.

[7] Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,

[7]Ο Χριστός, κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής του, με δυνατές κραυγές και δάκρυα απηύθυνε προσευχές και ικεσίες στο Θεό, που μπορούσε να τον σώσει από το θάνατο. Και εισακούστηκε από το Θεό για την ευλάβειά του.

[8] embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu

[8]Αν και ήταν Υιός, έμαθε μέσα από τα παθήματά του την υπακοή.

[9] e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,

[10] tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

[9-10]Έτσι ολοκλήρωσε το έργο κι ανακηρύχθηκε από το Θεό αρχιερέας, όπως ο Μελχισεδέκ, κι έγινε η αιτία να σωθούν για πάντα όλοι όσοι υπακούνε σ' αυτόν.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

Συμβουλές για εμμονή στην πίστη

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

[11]Γι' αυτό το θέμα, πολλά μπορούμε να σας πούμε. Είναι όμως δύσκολο να εξηγηθούν, γιατί δε δείχνετε προθυμία να τα καταλάβετε.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido,

[12]Εσείς έπρεπε να ήσασταν δάσκαλοι έπειτα από τόσον καιρό. Παρ' όλα αυτά

tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como necessitados de leite e não de alimento sólido.

έχετε πάλι ανάγκη να διδαχτείτε και τα βασικά ακόμα στοιχεία του λόγου του Θεού. Καταντήσατε να έχετε ανάγκη από γάλα κι όχι από στέρεη τροφή.

13 Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

13Γιατί όποιος τρέφεται με γάλα δεν έχει την πείρα να διακρίνει το καλό από το κακό, αφού είναι ακόμα νήπιος.

14 Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

14Η στέρεη τροφή είναι για τους ωρίμους, οι οποίοι με τη συνεχή χρήση έχουν εξασκήσει τα αισθητήρια όργανά τους, για να μπορούν να διακρίνουν το καλό απ' το κακό.

Hebreus 6

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 6

Exortação ao progresso na fé

1 Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

1Ας αφήσουμε λοιπόν τις στοιχειώδεις χριστιανικές διδασκαλίες κι ας προχωρήσουμε προς την τελειότητα. Ας μην κάνουμε πάλι λόγο για μετάνοια από νεκρά έργα, για πίστη στο Θεό,

2 o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

2για διδασκαλία σχετικά με το βάπτισμα, για τη χειροθεσία, για την ανάσταση των νεκρών και για την αιώνια κρίση.

3 Isso faremos, se Deus permitir.

3Θα το κάνουμε βέβαια κι αυτό, αν το επιτρέπει ο Θεός.

Os perigos espirituais

4 É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

4Είναι αδύνατο αυτούς που μια φορά φωτίστηκαν, γεύτηκαν τη δωρεά του Θεού, δέχτηκαν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος,

5 e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

5γεύτηκαν την ομορφιά του λόγου του Θεού και τις θαυματουργικές ενέργειες

6 e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

7 Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;

8 mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

9 Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.

10 Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.

11 Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;

12 para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e pela longanimidade, herdam as promessas.

που προμηνάνε πως έρχεται η βασιλεία του Θεού,

6και παρ’ όλα αυτά πρόδωσαν την πίστη τους, είναι αδύνατο να τους κάνουμε να ξαναεπιστρέψουν στο Θεό με τη μετάνοια, τη στιγμή που με τη συμπεριφορά τους ξανασταυρώνουν και διαπομπεύουν τον Υιό του Θεού.

7Η γη, η οποία ρουφάει τη βροχή που συχνά πέφτει πάνω της και γεννάει για τους καλλιεργητές της χρήσιμα χορταρικά, δέχεται την ευλογία του Θεού.

8Όταν όμως βλασταίνει αγκάθια και τριβόλια είναι άχρηστη, και η κατάρα πλησιάζει πάνω της· το τέλος της θα ’ναι να παραδοθεί στη φωτιά.

9Για σας όμως, αγαπητοί μου, αν και μιλάμε μ’ αυτόν τον τρόπο, έχουμε πειστεί ότι αξίζετε ανώτερα πράγματα, που οδηγούν στη σωτηρία.

10Γιατί ο Θεός δεν είναι άδικος για να ξεχάσει τα έργα σας και την έμπρακτη αγάπη που δείξατε για χάρη του, με τις υπηρεσίες που προσφέρατε και που προσφέρετε στους αδερφούς χριστιανούς.

11Επιθυμούμε ο καθένας από σας να δείχνει ως το τέλος τον ίδιο ζήλο για να εκπληρωθεί η ελπίδα μας.

12Και να μη γίνεστε οκνηροί, αλλά ν’ ακολουθείτε το παράδειγμα εκείνων που με την πίστη και την υπομονή κληρονομούν αυτά που υποσχέθηκε ο Θεός.

A imutabilidade da promessa de Deus

[13] Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém superior por quem jurar, jurou por si mesmo,

[14] dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.

[15] E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.

[16] Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de garantia, para eles, é o fim de toda contenda.

[17] Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,

[18] para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;

[19] a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,

[20] onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

Η αμετάκλητη υπόσχεση του Θεού

[13]Όταν ο Θεός έδωσε την υπόσχεσή του στον Αβραάμ, επειδή δεν υπήρχε ανώτερος για να ορκιστεί, ορκίστηκε στον εαυτό του,

[14]λέγοντας: Σου υπόσχομαι ότι θα σ' ευλογήσω και θα σου δώσω πολλούς απογόνους.

[15]Έτσι πήρε ο Αβραάμ την υπόσχεση, και με την υπομονή του πέτυχε την εκπλήρωσή της.

[16]Οι άνθρωποι ορκίζονται σε κάποιον ανώτερό τους, κι ο όρκος δίνει γι' αυτούς τέλος σε κάθε αμφισβήτηση και υποδηλώνει επιβεβαίωση.

[17]Ο Θεός, λοιπόν, επειδή ήθελε να δείξει πιο καθαρά σ' αυτούς που θα κληρονομούσαν τα όσα υποσχέθηκε, ότι η απόφασή του ήταν αμετάκλητη, την εγγυήθηκε με όρκο.

[18]Για δύο λοιπόν αμετακίνητα πράγματα, για τα οποία είναι αδύνατο να διαψευστεί ο Θεός, εμείς που καταφύγαμε σ' αυτόν οφείλουμε να μείνουμε σταθεροί σ' αυτά που ελπίζουμε.

[19]Αυτή μας η ελπίδα μάς ασφαλίζει και μας βεβαιώνει σαν άγκυρα, και μας οδηγείστα ενδότερα του καταπετάσματος,

[20]όπου μπήκε πριν από μας και για χάρη μας ο Ιησούς, αρχιερέας για πάντα όπως ο Μελχισεδέκ.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 7

Η ιεροσύνη του Μελχισεδέκ

[1] Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,

[1]Αυτός ο Μελχισεδέκ ήταν βασιλιάς της Σαλήμ και ιερέας του ύψιστου Θεού. Όταν ο Αβραάμ επέστρεφε από τη νικηφόρα μάχη του κατά των βασιλέων, τον συνάντησε ο Μελχισεδέκ και τον ευλόγησε.

[2] para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;

[2]Ο Αβραάμ του έδωσε το ένα δέκατο από τα λάφυρα.Το όνομα Μελχισεδέκ σημαίνει πρώτον «βασιλιάς δικαιοσύνης»· έπειτα είναι καιβασιλιάς της Σαλήμ, που σημαίνει «βασιλιάς ειρήνης».

[3] sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

[3]Κανείς δεν ξέρει τον πατέρα ή τη μητέρα του ή το γενεαλογικό του δένδρο· ούτε πότε γεννήθηκε ή πότε πέθανε. Παραμένει, λοιπόν, ο Μελχισεδέκ παντοτινά ιερέας, και μοιάζει έτσι με τον Υιό του Θεού.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

[4] Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

[4]Σκεφτείτε πόσο μεγάλος ήταν ο Μελχισεδέκ, ώστε ο προπάτοράς μας ο Αβραάμ του έδωσε το ένα δέκατο απ' όλα του τα λάφυρα.

[5] Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

[5]Και όσοι από τους απογόνους του Λευί γίνονται ιερείς, έχουν εντολή σύμφωνα με το νόμο να παίρνουν το ένα δέκατο από τη σοδειά του λαού, δηλαδή από τους ομοεθνείς τους, μολονότι κι αυτοί κατάγονται απ' τον Αβραάμ.

[6] entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

[6]Ο Μελχισεδέκ όμως, χωρίς να είναι απόγονος του Λευί, πήρε το ένα δέκατο από τον Αβραάμ και ευλόγησε αυτόν στον οποίο ο Θεός είχε δώσει τις επαγγελίες.

[7] Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

[7]Αναντίρρητα, αυτός που ευλογεί είναι ανώτερος απ' αυτόν που ευλογείται.

[8] Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

[9] E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

[10] Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

[11] Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

[12] Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

[13] Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

[14] pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

[15] E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

[16] constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

[8]Κι ενώ οι λευίτες που συγκεντρώνουν τη δεκάτη είναι κοινοί θνητοί, ο Μελχισεδέκ, όπως μαρτυρούν οι Γραφές, ζει.

[9]Θα μπορούσε μάλιστα να πει κανείς πως δίνοντας ο Αβραάμ το ένα δέκατο, έδωσε τη δεκάτη και ο Λευί, αυτός δηλαδή που είχε πάρει την εντολή να την εισπράττει.

[10]Δεν ήταν βέβαια γεννημένος ακόμα, ήταν όμως στο σώμα του προπάτορά του Αβραάμ, όταν τον τελευταίο τον συνάντησε ο Μελχισεδέκ.

[11]Αν η λευιτική ιεροσύνη οδηγούσε στην τελειότητα –γιατί από το νόμο αυτή η ιεροσύνη δόθηκε στο λαό– ποια ανάγκη υπήρχε να εμφανιστεί νέο είδος ιεροσύνηςόπως εκείνη του Μελχισεδέκ; Δεν αρκούσε η ιεροσύνη από τη γενιά του Ααρών;

[12]Όταν όμως αλλάζει ο φορέας της ιεροσύνης, τότε αναγκαστικά αλλάζει και ο νόμος.

[13]Εκείνος για τον οποίο λέγονται τα παραπάνω, ανήκε σε άλλη φυλή, απ' την οποία κανείς δεν υπηρέτησε ως ιερέας το θυσιαστήριο.

[14]Όλοι ξέρουμε πως γεννήθηκε απ' τη φυλή Ιούδα, για την οποία ο Μωυσής δεν έκανε καθόλου λόγο για ιεροσύνη.

Ο Ιησούς είναι ο δεύτερος Μελχισεδέκ

[15]Αυτό γίνεται ακόμη σαφέστερο· εμφανίζεται ένας άλλος ιερέας, όμοιος με το Μελχισεδέκ,

[16]όχι σύμφωνα με τις επιταγές του ανθρώπινου νόμου, αλλά με τη δύναμη που δίνει μια δίχως τελειωμό ζωή.

[17] Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[18] Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

[19] (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

Cristo, sacerdote único e perfeito

[20] E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,

[21] mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);

[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.

[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;

[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.

[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.

[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,

[17]Όπως μαρτυρεί η Γραφή, Εσύ είσαι ιερέας για πάντα όπως ο Μελχισεδέκ.

[18]Οι παλιές διατάξεις λοιπόν καταργούνται, γιατί ήταν ανίσχυρες και άχρηστες,

[19]αφού ο νόμος δεν οδήγησε τίποτα στην τελειότητα. Προσφέρεται όμως μια καλύτερη ελπίδα, με την οποία εμείς μπορούμε να πλησιάσουμε το Θεό.

[20-22]Επιπλέον, ο Ιησούς έγινε και εγγυητής ανώτερης διαθήκης, αφού στην περίπτωσή του έχουμε όρκο του Θεού. Γιατί, ενώ οι ιερείς γίνονται χωρίς τέτοιον όρκο εκ μέρους του Θεού, στη δική του περίπτωση έχουμε όρκο, με τα λόγια που απευθύνονται σ' αυτόν: Ορκίστηκε ο Κύριος και δε θα αθετήσει τον όρκο του: «εσύ είσαι ιερέας για πάντα όπως ο Μελχισεδέκ».

[23]Κι ενώ οι άλλοι ιερείς ήταν πολλοί, γιατί ο θάνατος τους εμπόδιζε να παραμένουν αιώνια,

[24]ο Ιησούς, επειδή παραμένει αιώνιος, έχει ιεροσύνη που δε μεταβιβάζεται.

[25]Γι' αυτό μπορεί να σώζει για πάντα όσους μέσω αυτού πλησιάζουν το Θεό. Ζει αιώνια, για να μεσιτεύει γι' αυτούς.

[26]Τέτοιος, λοιπόν, αρχιερέας μάς χρειαζόταν· άγιος, άκακος, αψεγάδιαστος, χωρίς καμιά σχέση με την ανθρώπινη αμαρτία, ο οποίος ανέβηκε πάνω από τα ουράνια.

[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.

[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

[27]Αυτός δεν έχει ανάγκη, όπως οι άλλοι αρχιερείς, να προσφέρει καθημερινά θυσίες, πρώτα για τις δικές του αμαρτίες, κι ύστερα για τις αμαρτίες του λαού. Αυτό το έκανε μια για πάντα, προσφέροντας τον ίδιο τον εαυτό του.

[28]Ο νόμος εγκαθιστά αρχιερείς ανθρώπους με ατέλειες. Τα λόγια όμως του όρκου, ο οποίος δόθηκε μετά το νόμο, εγκαθιστούν αρχιερέα τον Υιό, που είναι και παραμένει αιώνια τέλειος.

Hebreus 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,

[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.

[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios; por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,

[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele:

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 8

Ο Ιησούς είναι ανώτερος αρχιερέας

[1]Το βασικό στοιχείο των όσων είπαμε είναι πως εμείς έχουμε αρχιερέα τέτοιον, που ανέβηκε στα ουράνια και κάθεται στα δεξιά της μεγαλοσύνης του Θεού.

[2]Ως αρχιερέας υπηρετεί στα άγια των αγίων και στην αληθινή σκηνή του Μαρτυρίου, την οποία δεν την έστησε άνθρωπος, αλλά ο Θεός.

[3]Κάθε αρχιερέας εγκαθίσταται για να προσφέρει στο Θεό δώρα και θυσίες· γι’ αυτό είναι απαραίτητο να έχει κι αυτός κάτι να προσφέρει.

[4]Αν βέβαια ο Χριστός ήταν κάτω στη γη, δε θα ήταν καν ιερέας, αφού υπάρχουν ιερείς που προσφέρουν σύμφωνα με το νόμο τα δώρα.

[5]Η λατρεία που προσφέρουν οι ιερείς είναι απεικόνιση και σκιά της επουράνιας λατρείας, σύμφωνα με την εντολή που ο Θεός έδωσε στο Μωυσή, όταν θα έστηνε τη σκηνή. Πρόσεξε, του είπε ο Θεός, να τα

Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.

κάνεις όλα σύμφωνα με τον τύπο που σου υποδείχτηκε πάνω στο βουνό.

6 Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.

6Τώρα όμως η υπηρεσία που ανέλαβε ο Ιησούς είναι τόσο ανώτερη από εκείνη των ιερέων, όσο ανώτερη είναι και η διαθήκη για την οποία αυτός μεσιτεύει και η οποία βασίζεται σε ανώτερες υποσχέσεις.

7 Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.

7Αν η πρώτη εκείνη διαθήκη ήταν τέλεια, δε θα υπήρχε ανάγκη για δεύτερη.

8 E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,

8Γιατί ο Θεός στη Γραφή κατηγορεί τους Ισραηλίτες, λέγοντας: Έρχονται μέρες, λέει ο Κύριος, που θα συνάψω καινούρια διαθήκη με το λαό του Ισραήλ και το λαό του Ιούδα·

9 não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.

9αυτή δεν θα είναι όμοια με τη διαθήκη που έκανα με τους*προπάτορές* τους, τότε που τους πήρα από το χέρι και τους έβγαλα από την Αίγυπτο. Εκείνοι όμως δεν έμειναν πιστοί στη διαθήκη μου, κι εγώ τους εγκατέλειψα, λέει ο Κύριος.

10 Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

10Η διαθήκη που θα συνάψω με το λαό του Ισραήλ μετά τις μέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, είναι η εξής: Θα τοποθετήσω το νόμο μου μέσα στο νου τους και θα χαράξω τις εντολές του μέσα στις καρδιές τους. Εγώ θα είμαι γι’ αυτούς Θεός, κι αυτοί θα είναι ο λαός μου.

11 E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

11Τότε δεν θα διδάσκει ο καθένας το συμπατριώτη του, ούτε θα λέει ο καθένας στον αδερφό του*«έλα να γνωρίσεις τον Κύριο»,* γιατί όλοι θα με γνωρίζουν, από τον μικρότερο ως τον μεγαλύτερο.

[12] Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.
[13] Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

[12]Θα συγχωρήσω την ανυπακοή τους και θα ξεχάσω πια τις αμαρτίες τους και τις ανομίες τους.
[13]Το να μιλάει για καινούρια διαθήκη, σημαίνει πως έχει κάνει παλιά την πρώτη. Ό, τι παλιώνει και γερνάει κοντεύει να εξαφανιστεί.

Hebreus 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

[1] Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.
[2] Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;
[3] por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

[4] ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;

[5] e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.

[6] Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 9

Η θυσία του Χριστού αποτελεί τη νέα διαθήκη του Θεού

[1]Φυσικά, η πρώτη διαθήκη είχε λατρευτικές διατάξεις κι ένα γήινο θυσιαστήριο.
[2]Κατασκευάστηκε δηλαδή το πρώτο μέρος της σκηνής, που λεγόταν «άγια», στο οποίο υπήρχε η λυχνία, η τράπεζα και οι άρτοι της προθέσεως.
[3]Πίσω από το δεύτερο καταπέτασμα ήταν το δεύτερο μέρος της σκηνής, που λεγόταν «άγια των αγίων».
[4]Εκεί υπήρχε το χρυσό θυσιαστήριο του θυμιάματος και η κιβωτός της διαθήκης, σκεπασμένη γύρω γύρω με χρυσάφι, μέσα στην οποία υπήρχε η χρυσή στάμνα με το μάννα, το ραβδί του Ααρών, που είχε βλαστήσει θαυματουργικά, και οι δύο πλάκες για τις διατάξεις της διαθήκης.
[5]Πάνω από την κιβωτό υπήρχαν αστραφτερά χερουβίμ, που σκέπαζαν με τα φτερά τους το ιλαστήριο. Για όλα αυτά δεν είναι ανάγκη τώρα να μιλήσουμε λεπτομερειακά.
[6]Το θυσιαστήριο είχε τέτοια διάταξη, ώστε στο πρώτο μέρος της σκηνής να

tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;

[7] mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,

[8] querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.

[9] É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes, no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,

[10] os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

[11] Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante o maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

[12] não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue, entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

μπαίνουν πάντοτε οι ιερείς και να επιτελούν τις ιεροτελεστίες.

[7]Στο δεύτερο όμως μέρος μπαίνει μόνον ο αρχιερέας μία φορά το χρόνο, φέρνοντας μαζί του αίμα, που το προσφέρει για τον εαυτό του και για τις αμαρτίες που από άγνοια έχει διαπράξει ο λαός.

[8]Με τη διάταξη αυτή, το Άγιο Πνεύμα ήθελε να υποδηλώσει ότι, όσο υπήρχε η πρώτη σκηνή, δεν είχε ακόμη φανερωθεί ο δρόμος που οδηγούσε στα άγια των αγίων.

[9]Η πρώτη σκηνή συμβολίζει τη σημερινή εποχή κατά την οποία εξακολουθούν να προσφέρονται θυσίες και δώρα, που όμως δεν είναι σε θέση να οδηγήσουν στην εσωτερική τελειότητα αυτούς που τα προσφέρουν.

[10]Κι αυτό, γιατί αναφέρονται μόνο σε φαγητά και ποτά και σε διάφορες καθάρσεις, διατάξεις δηλαδή για το σώμα, που ισχύουν ωσότου έρθει η ώρα της ανακαινίσεως.

[11]Αντίθετα, ο Χριστός ήρθε ως αρχιερέας των αγαθών πραγμάτων που προσμένουμε. Η σκηνή στην οποία μπήκε είναι ανώτερη και τελειότερη. Δεν είναι ανθρώπινο κατασκεύασμα, μέρος δηλαδή αυτής της δημιουργίας.

[12]Ο Χριστός μπήκε μια για πάντα στα άγια των αγίων, για να προσφέρει αίμα όχι ταύρων και μοσχαριών, αλλά το δικό του αίμα· κι έτσι μας εξασφάλισε την αιώνια σωτηρία.

13 Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha, aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

13Το αίμα των ταύρων και των τράγων, και το ράντισμα με τη στάχτη του δαμαλιού εξαγνίζουν τους θρησκευτικά ακάθαρτους καθαρίζοντάς τους εξωτερικά.

14 muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

14Πόσο μάλλον το αίμα του Χριστού! Αυτός, έχοντας το Πνεύμα του Θεού, πρόσφερε τον εαυτό του άψογη θυσία στο Θεό, κι έτσι θα καθαρίσει τη συνείδησή σας από τα έργα που οδηγούν στο θάνατο, για να μπορείτε να λατρεύετε τον αληθινό Θεό.

15 Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

15Γι’ αυτόν το λόγο ο Χριστός είναι μεσίτης μιας νέας διαθήκης, σύμφωνα με την οποία όσοι έχουν κληθεί να μετάσχουν στην αιώνια κληρονομιά θα πάρουν το μερίδιο που τους υποσχέθηκε. Αυτό μπορεί να γίνει, επειδή ο Χριστός πέθανε για μας, κι ο θάνατός του μας απάλλαξε από τις παραβάσεις, που είχαν τελεσθεί την εποχή της πρώτης διαθήκης.

16 Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

16Διαθήκη υπάρχει όταν έχει πιστοποιηθεί ο θάνατος του διαθέτη.

17 pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

17Μια διαθήκη ισχύει μόνο μετά το θάνατο· δεν έχει ποτέ ισχύ όσο ζει ο διαθέτης.

18 Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

18Γι’ αυτό, ούτε και η πρώτη διαθήκη εγκαινιάστηκε δίχως αίμα.

19 porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de escarlate, e hissopo e aspergiu não só o

19Όταν ο Μωυσής απήγγειλε όλες τις εντολές του νόμου μπροστά σ’ ολόκληρο το λαό, πήρε αίμα μοσχαριών και τράγων, μαζί με νερό, και ράντισε με κόκκινο μαλλί

próprio livro, como também sobre todo o povo,

[20] dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

[21] Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

[22] Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e, sem derramamento de sangue, não há remissão.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

[23] Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

[24] Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

[25] nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

[26] Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

και ύσσωπο το ίδιο το βιβλίο και ολόκληρο το λαό λέγοντας:

[20]Αυτό είναι το αίμα της διαθήκης την οποία σας όρισε ο Θεός.

[21]Με τον ίδιο τρόπο ράντισε με το αίμα τη σκηνή και όλα τα λατρευτικά σκεύη.

[22]Όλα σχεδόν, σύμφωνα με το νόμο, καθαρίζονται με αίμα· και δεν υπάρχει συγχώρηση αμαρτιών χωρίς να χυθεί αίμα.

Η θυσία του Χριστού είναι ανώτερη και μοναδική

[23]Όλα όσα συμβολίζουν την ουράνια πραγματικότητα ήταν ανάγκη να καθαρίζονται με τον παραπάνω τρόπο. Τα ίδια όμως τα επουράνια απαιτούν θυσίες ανώτερες απ' αυτές.

[24]Γιατί ο Χριστός δεν μπήκε στα άγια των αγίων που έχτισαν άνθρωποι και που είναι απεικόνιση του ουράνιου θυσιαστηρίου, αλλά στον ίδιο τον ουρανό, για να παρουσιαστεί τώρα μπροστά στο Θεό, μεσιτεύοντας για μας.

[25]Ούτε προσφέρει πολλές φορές θυσία τον εαυτό του, όπως συμβαίνει με τον αρχιερέα που εισέρχεται κάθε χρόνο στα άγια των αγίων και προσφέρει ξένο αίμα.

[26]Διαφορετικά ο Χριστός θα έπρεπε να είχε πεθάνει πολλές φορές από καταβολής κόσμου. Ενώ τώρα φανερώθηκε μια για πάντα στο τέλος των αιώνων και κατήργησε με τη θυσία του την αμαρτία.

[27] E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

[28] assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

[27]Οι άνθρωποι μία φορά πεθαίνουν κι ύστερα κρίνονται από το Θεό.

[28]Έτσι κι ο Χριστός, αφού θυσιάστηκε μία φορά για να σηκώσει πάνω του τις αμαρτίες όλων μας, θα εμφανιστεί για δεύτερη φορά, όχι για ν' αντιμετωπίσει την αμαρτία, αλλά για να σώσει αυτούς που τον προσμένουν.

Hebreus 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

[1] Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas, nunca jamais pode tornar perfeitos os ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

[2] Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

[3] Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

[4] porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

[5] Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

[6] não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 10

Η θυσία του Χριστού κατάργησε τις ιουδαϊκές θυσίες

[1]Αφού ο νόμος αποτελεί σκιά των μελλοντικών αγαθών κι όχι την ίδια την εικόνα της πραγματικότητας, δεν μπορεί ποτέ να οδηγήσει στην τελειότητα αυτούς που διαρκώς κάθε χρόνο προσέρχονται για να προσφέρουν τις ίδιες θυσίες.

[2]Αλλιώς, αυτές θα είχαν πάψει να προσφέρονται. Γιατί, αν είχαν μία φορά καθαριστεί όσοι λάτρευαν μ' αυτόν τον τρόπο το Θεό, δε θα είχαν πια καμιά συναίσθηση ενοχής για τις αμαρτίες τους.

[3]Με τις θυσίες όμως αυτές γίνεται κάθε χρόνο υπόμνηση των αμαρτιών,

[4]γιατί το αίμα των ταύρων και των τράγων δεν έχει τη δύναμη να αφαιρεί αμαρτίες.

[5]Γι' αυτό, κατά τον ερχομό του στον κόσμο ο Χριστός είπε στο Θεό: Δε θέλεις θυσίες και προσφορές, αλλά μου ετοίμασες ανθρώπινο σώμα.

[6]Δε σου αρέσουν ολοκαυτώματα και θυσίες για συγχώρηση*αμαρτιών*.

[7] Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.
[8] Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e oblações pelo pecado, nem com isto te deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),
[9] então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.
[10] Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.
[11] Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;
[12] Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,
[13] aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.
[14] Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.
[15] E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:
[16] Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

[7]Τότε είπα: «νά με, Θεέ, έρχομαι να κάνω το θέλημά σου, όπως είναι γραμμένο για μένα στο νόμο».
[8]Αφού είπε πρώτα δε θέλεις θυσίες και προσφορές και δε σου αρέσουν ολοκαυτώματα και θυσίες για συγχώρηση αμαρτιών, που προσφέρονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου,
[9]ύστερα είπε: Νά με, έρχομαι να κάνω το θέλημά σου. Αναιρεί δηλαδή τις παλαιές θυσίες και τις αντικαθιστά με τη δική του.
[10]Εξαιτίας αυτού του «θελήματος» έχουμε εξαγνιστεί μια για πάντα με την προσφορά του σώματος του Ιησού Χριστού.
[11]Όλοι οι ιερείς λειτουργούν καθημερινά και προσφέρουν πολλές φορές τις ίδιες θυσίες, που όμως ποτέ δεν μπορούν να εξαλείψουν αμαρτίες.
[12]Αντίθετα, ο Ιησούς πρόσφερε για τις αμαρτίες μία θυσία για πάντα, κι έπειτα κάθισε στα δεξιά του Θεού·
[13]από τότε περιμένει, ωσότου υποταχθούν κάτω από τα πόδια του οι εχθροί του.
[14]Γιατί με μία μόνο προσφορά οδήγησε στην τελειότητα για πάντα αυτούς που εξαγνίστηκαν με το αίμα του.
[15]Αυτό μας το επιβεβαιώνει και το Άγιο Πνεύμα. Στην αρχή λέει:
[16]Η διαθήκη που θα συνάψω μαζί τους, μετά τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, είναι η εξής: Θα τοποθετήσω το νόμο μου μέσα στις καρδιές τους και θα χαράξω τις εντολές του μέσα στο νου τους.

[17] acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

[17]Και θα ξεχάσω πια τις αμαρτίες τους και τις παρανομίες τους.

[18] Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

[18]Είναι φανερό πως όπου υπάρχει συγχώρηση αμαρτιών δε χρειάζεται θυσία γι' αυτές.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

Προτροπές και προειδοποιήσεις

[19] Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

[19]Το αίμα του Ιησού, λοιπόν αδερφοί μου, μας δίνει θάρρος να μπαίνουμε στα άγια των αγίων

[20] pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

[20]από το νέο δρόμο που οδηγεί στη ζωή. Αυτόν μας τον εγκαινίασε πρόσφατα ο Ιησούς με το καταπέτασμα, δηλαδή με το σώμα του.

[21] e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

[21]Έτσι έχουμε ένα μεγάλο ιερέα επικεφαλής του οίκου του Θεού.

[22] aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

[22]Γι' αυτό, ας πλησιάζουμε το Θεό με ειλικρινή διάθεση και με βεβαιότητα στην πίστη μας, με την καρδιά καθαρή από τις κακές διαθέσεις

[23] Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

[23]και με το σώμα πλυμένο με καθαρό νερό. Ας μένουμε σταθεροί στην ελπίδα που ομολογούμε, γιατί εκείνος που έδωσε τις υποσχέσεις κρατάει το λόγο του.

[24] Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

[24]Ας φροντίζουμε ο ένας τον άλλο παροτρύνοντάς τον στην αγάπη και στα καλά έργα.

[25] Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

[25]Ας μην εγκαταλείπουμε τις θρησκευτικές μας συνάξεις, όπως συνηθίζουν μερικοί, αλλά ας ενισχύει ο ένας τον άλλο, τώρα μάλιστα που βλέπετε να πλησιάζει η ημέρα του Κυρίου.

O castigo do pecado voluntário

[26] Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o

[26]Γιατί, αν ζούμε στην αμαρτία με τη θέλησή μας παρ' όλο που γνωρίσαμε καλά την αλήθεια, δεν απομένει πια καμιά

pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

θυσία για τη συγχώρηση των αμαρτιών μας.

27 pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

27Αντίθετα, μας περιμένει φοβερή κρίση και τρομερή φωτιά, που θα καταφάει αυτούς που είναι αντίθετοι στο Θεό.

28 Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

28Αν κανείς παραβεί το Μωσαϊκό νόμοθανατώνεται χωρίς έλεος, άμα καταθέσουν δυο ή τρεις μάρτυρες.

29 De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

29Σκεφτείτε πόσο αυστηρότερη τιμωρία αξίζει εκείνος που εξευτέλισε τον Υιό του Θεού, που θεώρησε χωρίς αξία το αίμα της νέας διαθήκης με το οποίο εξαγνίστηκε, και που εξύβρισε το Άγιο Πνεύμα το οποίο του δώρισε τη χάρη.

30 Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

30Ξέρουμε ποιος είναι αυτός που είπε: Σ’ εμένα ανήκει η εκδίκηση, εγώ θα ανταποδώσω, λέει ο Κύριος, και το άλλο: Ο Κύριος θα κρίνει το λαό του.

31 Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

31Είναι φοβερό να πέσει κανείς στα χέρια του αληθινού Θεού.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

32 Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

32Να θυμάστε τις μέρες που πέρασαν, τότε που γνωρίσατε την αλήθεια κι αγωνιστήκατε και υπομείνατε πολλά παθήματα.

33 ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.

33Άλλους από σας τους διαπόμπευαν με βρισιές και διωγμούς κι άλλοι συμπαραστεκόσασταν σ’ εκείνους που περνούσαν τέτοιες στιγμές.

34 Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.

34Συμπάσχατε μ’ εμένα το φυλακισμένο κι αντιδρούσατε με χαρά όταν άρπαζαν τα υπάρχοντά σας, γιατί ξέρατε πως είχατε καλύτερη και μόνιμη περιουσία.

35 Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.

35Μη χάσετε, λοιπόν, το θάρρος σας, που θα ανταμειφθεί πλουσιοπάροχα.

[36] Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.
[37] Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;
[38] todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.
[39] Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos, entretanto, da fé, para a conservação da alma.

[36]Χρειάζεστε υπομονή για να κάνετε το θέλημα του Θεού και να καρπωθείτε αυτό που υποσχέθηκε.
[37]Όπως λέει η Γραφή: Λίγο ακόμη, και φτάνει ο ερχόμενος· δε θ' αργήσει.
[38]Ο δίκαιος εξαιτίας της πίστεώς του θα ζήσει· αν όμως δειλιάσει, θα δυσαρεστηθώ μ' αυτόν.
[39]Εμείς όμως δεν είμαστε από κείνους που υποχωρούν και χάνονται, αλλά απ' αυτούς που πιστεύουν και σώζονται.

Hebreus 11

A natureza da fé

[1] Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.
[2] Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.
[3] Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

[4] Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.
[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 11

Οι ήρωες της πίστεως

[1]Πίστη σημαίνει σιγουριά γι' αυτά που ελπίζουμε και βεβαιότητα γι' αυτά που δε βλέπουμε.
[2]Μ' αυτήν απέκτησαν και οι προπάτορές μας την καλή μαρτυρία.
[3]Με την πίστη καταλαβαίνουμε ότι ο Θεός με το λόγο του δημιούργησε το σύμπαν κι ότι, συνεπώς, καθετί που βλέπουμε δημιουργήθηκε από κάτι που δε φαίνεται.
[4]Επειδή ο Άβελ πίστευε στο Θεό, πρόσφερε καλύτερη θυσία απ' τον Κάιν· μ' αυτή την πίστη θεωρήθηκε δίκαιος από το Θεό, που έδωσε τη μαρτυρία του πάνω στα δώρα του, και μ' αυτήν, αν και πεθαμένος, μάς μιλάει ακόμη.
[5]Επειδή πίστευε ο Ενώχ στο Θεό, μεταφέρθηκε στον ουρανό και δε γνώρισε θάνατο· δεν τον έβρισκε κανείς στον κόσμο, γιατί τον είχε μεταθέσει ο Θεός. Η Γραφή μαρτυρεί ότι πριν από τη

μετάστασή του ο Ενώχ είχε ευαρεστήσει το Θεό.

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[6]Χωρίς όμως πίστη είναι αδύνατο να ευαρεστήσει κανείς το Θεό, γιατί αυτός που τον πλησιάζει πρέπει να πιστεύει ότι υπάρχει Θεός και ότι ανταμείβει όσους τον αποζητούν.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus, aparelhou uma arca para a salvação de sua casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

[7]Χάρη στην πίστη του ο Νώε, μολονότι δεν έβλεπε ακόμη τα πράγματα για τα οποία τον είχε προειδοποιήσει ο Θεός, υπάκουσε σ' αυτόν και κατασκεύασε την κιβωτό, για να σώσει την οικογένειά του. Έτσι κληρονόμησε από το Θεό τη δικαιοσύνη που προέρχεται από την πίστη, και με την πίστη απέδειξε πόσο άξιος καταδίκης ήταν ο κόσμος.

[8] Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

[8]Με την πίστη ο Αβραάμ υπάκουσε στο Θεό, που τον καλούσε να φύγει για τη χώρα που θα κληρονομούσε, κι έφυγε χωρίς να ξέρει πού πηγαίνει.

[9] Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

[9]Με πίστηεγκαταστάθηκε στη γη που του είχε υποσχεθεί ο Θεός, ξένος σε άγνωστη χώρα, ζώντας σε σκηνές με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, που κι αυτοί ήταν κληρονόμοι της ίδιας υποσχέσεως.

[10] porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

[10]Κι αυτό, γιατί περίμενε την πόλη που θα είχε στέρεα θεμέλια και που αρχιτέκτονας και δημιουργός της θα ήταν ο Θεός.

[11] Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

[11]Με την πίστη του Αβραάμ απέκτησε ακόμα και η Σάρρα την ικανότητα να δεχτεί το σπέρμα και να γεννήσει παρά τη μεγάλη ηλικία της, επειδή ο Αβραάμ θεώρησε αξιόπιστο το Θεό, που του το υποσχέθηκε.

[12] Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

[12]Έτσι, από έναν άνθρωπο που μάλιστα δεν μπορούσε πια να τεκνοποιήσει, ήρθαν στη ζωή απόγονοι αμέτρητοι όπως τα άστρα του ουρανού, αναρίθμητοι όπως η άμμος στην ακροθαλασσιά.

[13] Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

[13]Όλοι αυτοί πέθαναν μ' εμπιστοσύνη στο Θεό, χωρίς να έχουν μπει στη γη της επαγγελίας· απλώς την είδαν από μακριά, τη χαιρέτησαν και διακήρυξαν ότι είναιξένοι και περαστικοί πάνω στη γη.

[14] Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

[14]Ασφαλώς, όσοι εκφράζονται έτσι, δείχνουν πως επιζητούν μια μόνιμη πατρίδα.

[15] E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

[15]Γιατί, αν είχαν το νου τους πίσω, στη χώρα απ' όπου είχαν φύγει, θα είχαν βρει μια ευκαιρία να ξαναγυρίσουν.

[16] Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus não se envergonha deles, de ser chamado o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

[16]Τώρα όμως λαχταρούν μια καλύτερη πατρίδα, δηλαδή την επουράνια. Γι' αυτό και δεν ντρέπεται ο Θεός να λέγεται Θεός τους· γιατί τους έχει ετοιμάσει μια μόνιμη πολιτεία.

[17] Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

[17]Με την πίστη πρόσφερε ο Αβραάμ τον Ισαάκ, όταν δοκιμάστηκε από το Θεό. Αυτός που πήρε τις υποσχέσεις του Θεού πρόσφερε θυσία το μονάκριβο γιο του,

[18] a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

[18]μολονότι του είχε ειπωθεί: Από τον Ισαάκ θα προέλθουν οι απόγονοί σου.

[19] porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

[19]Ο Αβραάμ σκέφτηκε πως ο Θεός μπορούσε και τους νεκρούς να ξαναφέρει στη ζωή. Μπορούμε, λοιπόν, να πούμε πως στην ουσία ο Αβραάμ πήρε το γιο του πίσω από τους νεκρούς.

[20] Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

[20]Με την πίστη έδωσε ο Ισαάκ στον Ιακώβ και στον Ησαύ τις ευλογίες του, οι οποίες

αναφέρονταν σε υποσχέσεις που επρόκειτο να εκπληρωθούν.

21 Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

21Με την πίστη ο Ιακώβ, όταν πέθαινε, ευλόγησε και τους δυο γιους του Ιωσήφ και προσκύνησε το Θεό ακουμπώντας στην άκρη του ραβδιού του.

22 Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

22Επειδή πίστευε ο Ιωσήφ, όταν πέθαινε, μίλησε για την έξοδο των Ισραηλιτών κι έδωσε εντολές για τα οστά του.

23 Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

23Με την πίστη οι γονείς του Μωυσή τον έκρυβαν για τρεις μήνες μετά τη γέννησή του· είδαν ότι το βρέφος ήταν πολύ χαριτωμένο, και δε φοβήθηκαν τη διαταγή του βασιλιά.

24 Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

24Με την πίστη ο Μωυσής, όταν πια μεγάλωσε, αρνήθηκε να ονομάζεται γιος της κόρης του Φαραώ·

25 preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

25προτίμησε να υποφέρει μαζί με το λαό του Θεού, παρά ν' απολαμβάνει την πρόσκαιρη αμαρτωλή ζωή.

26 porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

26Θεώρησε μεγαλύτερο πλούτο από τους θησαυρούς της Αιγύπτου τον εξευτελισμό, σαν εκείνον που υπέφερε ο Χριστός, γιατί απέβλεπε στην ανταπόδοση.

27 Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

27Με την πίστη εγκατέλειψε την Αίγυπτο, χωρίς να φοβηθεί την οργή του βασιλιά, γιατί παρέμενε σταθερός στην πίστη του στον αόρατο Θεό, σαν να τον έβλεπε.

28 Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

28Με την πίστη γιόρτασε το Πάσχα και έκανε το ραντισμό του αίματος, για να μη θίξει ο εξολοθρευτής άγγελος τα πρωτότοκα παιδιά των Εβραίων.

[29] Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

[30] Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.

[31] Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.

[32] E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,

[33] os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,

[34] extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.

[35] Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados, não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;

[36] outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.

[37] Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada;

[29]Με την πίστη πέρασαν την Ερυθρά Θάλασσα σαν να ήταν στεριά, ενώ οι Αιγύπτιοι, όταν προσπάθησαν, καταποντίστηκαν.

[30]Με την πίστη έπεσαν τα τείχη της Ιεριχώ, αφού για εφτά μέρες οι Ισραηλίτες βάδιζαν τριγύρω τους.

[31]Με την πίστη η πόρνη Ραάβ δε χάθηκε μαζί με τους απίστους, επειδή είχε δεχτεί φιλικά τους κατασκόπους.

[32]Χρειάζεται να συνεχίσω; Δε θα με πάρει ο χρόνος να διηγηθώ για το Γεδεών, το Βαράκ, το Σαμψών, τον Ιεφθάε, το Δαβίδ, το Σαμουήλ και τους προφήτες.

[33]Με την πίστη κατατρόπωσαν βασίλεια, επέβαλαν το δίκαιο, πέτυχαν την πραγματοποίηση των υποσχέσεων του Θεού, έφραξαν στόματα λεόντων·

[34]έσβησαν τη δύναμη της φωτιάς, διέφυγαν τη σφαγή, έγιναν από αδύνατοι ισχυροί, αναδείχτηκαν ήρωες στον πόλεμο, έτρεψαν σε φυγή εχθρικά στρατεύματα·

[35]γυναίκες ξαναπήραν πίσω στη ζωή τούς ανθρώπους τους, κι άλλοι βασανίστηκαν ως το θάνατο, χωρίς να δεχτούν την απελευθέρωσή τους, γιατί πίστευαν ότι μπορούσαν ν' αναστηθούν σε μια καλύτερη ζωή.

[36]Άλλοι δοκίμασαν εξευτελισμούς και μαστιγώσεις, ακόμη και δεσμά και φυλακίσεις.

[37]Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν με μαχαίρι,

andaram peregrinos, vestidos de peles de ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados

περιπλανήθηκαν ντυμένοι με προβιές και κατσικίσια δέρματα, έζησαν σε στερήσεις, υπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις και κακουχίες

[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.

[38]–ο κόσμος δεν ήταν άξιος να 'χει τέτοιους ανθρώπους– πλανήθηκαν σε ερημιές και βουνά, σε σπηλιές και σε τρύπες της γης.

[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,

[39]Όλοι οι παραπάνω, παρά την καλή μαρτυρία της πίστης τους, δεν πήραν ό, τι τους υποσχέθηκε ο Θεός.

[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

[40]Αυτός είχε προβλέψει κάτι καλύτερο για μας, έτσι ώστε να μη φτάσουν εκείνοι στην τελειότητα χωρίς εμάς.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,

[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca da alegria que lhe estava proposta, suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.

[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 12

Ο Κύριος μας διαπαιδαγωγεί

[1]Έχοντας, λοιπόν, γύρω μας μια τόσο μεγάλη στρατιά μαρτύρων, ας τινάξουμε από πάνω μας κάθε φορτίο, και την αμαρτία που εύκολα μας εμπλέκει, κι ας τρέχουμε με υπομονή το αγώνισμα του δύσκολου δρόμου, που έχουμε μπροστά μας.

[2]Ας έχουμε τα μάτια μας προσηλωμένα στον Ιησού, που μας έδωσε την πίστη, την οποία και τελειοποιεί. Αυτός, αντί για τη χαρά που θα μπορούσε να έχει, υπέμεινε το σταυρικό θάνατο περιφρονώντας την ατίμωση, και κάθισε στα δεξιά του θρόνου του Θεού.

[3]Αναλογιστείτε, λοιπόν, αυτόν που υπέμεινε μια τέτοια εχθρότητα εναντίον του από μέρους των αμαρτωλών, και μην αποκάμετε και χάσετε το θάρρος σας.

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue

[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho meu, não menosprezes a correção que vem do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;

[6] porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

[7] É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?

[8] Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.

[9] Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?

[10] Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.

[11] Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que

[4]Στον αγώνα σας κατά της αμαρτίας δεν αντιμετωπίσατε ακόμα το ενδεχόμενο να χύσετε το αίμα σας·

[5]κι όμως λησμονήσατε τη νουθεσία που σας δόθηκε σαν σε γιους: Παιδί μου, μην περιφρονείς τη διαπαιδαγώγηση του Κυρίου, και μη χάνεις το θάρρος σου όταν ελέγχεσαι απ’ αυτόν.

[6]Γιατί όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον διαπαιδαγωγεί, και μαστιγώνει καθένα που παραδέχεται για παιδί του.

[7]Δείξτε υπομονή κατά τη διαπαιδαγώγησή σας· ο Θεός σάς μεταχειρίζεται σανπαιδιά του. Γιατί ποιο παιδί δεν το διαπαιδαγωγεί ο πατέρας του;

[8]Αν πάλι δεν έχετε τη διαπαιδαγώγηση που έχουν πάρει όλοι, τότε είστε νόθα κι όχι γνήσια παιδιά.

[9]Έπειτα, οι σαρκικοί μας πατέρες μάς διαπαιδαγωγούσαν με τιμωρίες, κι όμως τους σεβόμασταν· δε θα πρέπει πολύ περισσότερο να υποταχθούμε στον Πατέρα των πνευμάτων για να κερδίσουμε την πραγματική ζωή;

[10]Οι πρώτοι μάς διαπαιδαγώγησαν όπως αυτοί νόμιζαν για λίγο χρόνο· εκείνος για το καλό μας, για να μετάσχουμε στην αγιότητά του.

[11]Η διαπαιδαγώγηση ποτέ δε φαίνεται στην αρχή να προξενεί χαρά αλλά λύπη· αργότερα, όμως, αποφέρει ειρήνη και δικαιοσύνη σ’ αυτούς που διαπαιδαγωγήθηκαν.

têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.

[12] Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;

[12]Γι’ αυτό, λοιπόν, σηκώστε ψηλά τα κουρασμένα χέρια σας και στεριώστε τα παραλυμένα σας γόνατα.

[13] e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

[13]Ας βαδίσουν σε ίσιους δρόμους τα πόδια σας, για να μην εξαρθρωθούν τα χωλά μέλη σας, αλλά να γιατρευτούν.

A exortação à paz e à pureza

Προτροπές και υποδείξεις

[14] Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,

[14]Να επιδιώκετε την ειρήνη με όλους· επιδιώκετε και την αγιότητα, χωρίς την οποία κανείς δε θ’ αντικρύσει τον Κύριο.

[15] atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e, por meio dela, muitos sejam contaminados;

[15]Προσέχετε μήπως κανείς από σας βρεθεί μακριά από τη χάρη του Θεού· μήπως υπάρχει καμιά ρίζα πίκρας, που θα φυτρώσει και θα προξενήσει ενοχλήσεις, κι έτσι θα μολυνθούν πολλοί απ’ αυτήν.

[16] nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.

[16]Μήπως υπάρχει κανένας πόρνος ή με κοσμικό φρόνημα όπως ο Ησαύ, ο οποίος για ένα πιάτο φαΐ πούλησε τα δικαιώματά του του πρωτοτόκου.

[17] Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

[17]Ξέρετε, βέβαια, πως αργότερα, όταν θέλησε να πάρει την ευλογία, αποδοκιμάστηκε. Δεν μπόρεσε ν’ αλλάξει τη γνώμη του πατέρα του, αν και το επιδίωξε με δάκρυα.

O contraste entre Sinai e Sião

Η ασύγκριτη ανωτερότητα της ουράνιας Ιερουσαλήμ

[18] Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,

[18]Δεν προσήλθατε στο όρος Σινά, που μπορεί κανείς να το ψηλαφήσει και που κάηκε με φωτιά και καλύφθηκε με ομίχλη, σκοτάδι και θύελλα·

[19] e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,

[19]εκεί ακούστηκε ο ήχος της σάλπιγγας κι η τρομερή εκείνη φωνή, που όσοι την άκουσαν παρακαλούσαν να μην ακούσουν άλλη λέξη.

[20] pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.

[21] Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!

[22] Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia

[23] e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,

[24] e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.

[25] Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,

[26] aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.

[27] Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas

[20]Δεν μπορούσαν ν' αντέξουν τη διαταγή: Και θηρίο ακόμη αν αγγίξει το βουνό, θα λιθοβοληθεί.

[21]Ήταν μάλιστα τόσο φοβερό το φαινόμενο, ώστε ο Μωυσής είπε: Είμαι γεμάτος φόβο και τρόμο.

[22]Αντίθετα, εσείς προσήλθατε στο όρος Σιών, στην πόλη του αληθινού Θεού, στην επουράνια Ιερουσαλήμ, σε μυριάδες αγγέλους,

[23]σε πανηγύρι, και σε σύναξη των πρωτοτόκων υιών του Θεού, που τα ονόματά τους έχουν καταγραφεί στους ουρανούς. Προσήλθατε στο Θεό, που είναι κριτής των πάντων, και σε πνεύματα δίκαιων ανθρώπων, που έχουν φτάσει στην τελείωση·

[24]και στον Ιησού, μεσίτη νέας διαθήκης, και σε αίμα εξαγνισμού, που ο Θεός το εισακούει καλύτερα από το αίμα του Άβελ.

[25]Προσέχετε, λοιπόν, να μην αρνηθείτε τη φωνή αυτού που σας μιλάει. Γιατί, αν εκείνοι δεν ξέφυγαν την τιμωρία, όταν αρνήθηκαν ν' ακούσουν εκείνον που τους δίδαξε πάνω στη γη, πολύ περισσότερο δε θα ξεφύγουμε εμείς, αν απαρνηθούμε εκείνον που μας μιλάει από τους ουρανούς.

[26]Η φωνή του σάλεψε τότε τη γη· μα τώρα έδωσε τούτη 'δω την υπόσχεση: Θα σαλέψω ακόμα μια φορά όχι μόνο τη γη αλλά και τον ουρανό.

[27]Το ακόμα μια φορά σημαίνει πως εκείνα που ως δημιουργήματα σαλεύονται θα

abaladas, como tinham sido feitas, para que as coisas que não são abaladas permaneçam.

[28] Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

[29] porque o nosso Deus é fogo consumidor.

παραμεριστούν, για να παραμείνουν όσα δεν είναι δυνατό να σαλευτούν.

[28]Γι' αυτό ας είμαστε ευγνώμονες που μας προσφέρεται μια ασάλευτη βασιλεία, κι ας λατρεύουμε το Θεό με τρόπο ευάρεστο, με σεβασμό και με ευλάβεια,

[29]γιατί ο Θεός μας είναι φωτιά που κατακαίει.

Hebreus 13

Os deveres sociais

[1] Seja constante o amor fraternal.

[2] Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

[3] Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

[4] Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

[5] Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

[6] Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

Os deveres espirituais

[7] Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e,

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 13

Ηθικά παραγγέλματα

[1]Συνεχίστε ν' αγαπάτε ο ένας τον άλλο σαν αδέρφια. Μην ξεχνάτε τη φιλοξενία,

[2]γιατί μ' αυτήν μερικοί, χωρίς να το ξέρουν, φιλοξένησαν αγγέλους.

[3]Να θυμάστε τους φυλακισμένους, σαν να είστε κι εσείς φυλακισμένοι μαζί τους· κι όσους υποφέρουν, γιατί κι εσείς μπορείτε να βρεθείτε στη θέση τους.

[4]Ο γάμος να θεωρείται από όλους σας άξιος τιμής, και η συζυγική κλίνη να είναι αμόλυντη· γιατί ο Θεός θα καταδικάσει τους πόρνους και τους μοιχούς.

[5]Μην είστε φιλάργυροι· αρκεστείτε σε όσα έχετε. Όπως είπε ο Θεός: Δε θα σ' αφήσω μόνον, ούτε θα σ' εγκαταλείψω.

[6]Έτσι θα μπορούμε με θάρρος να λέμε: Ο Κύριος είναι βοηθός μου· δε θα φοβηθώ. Τι μπορεί να μου κάνει ένας άνθρωπος;

[7]Να θυμάστε τους εκκλησιαστικούς ηγέτες σας, που σας μετέδωσαν το λόγο του Θεού· να βλέπετε πώς τέλειωσαν τη ζωή

considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

8 Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

9 Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

10 Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

11 Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

12 Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

13 Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

14 Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

15 Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

16 Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

τους και ν' ακολουθείτε το παράδειγμα της πίστης τους.

8Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χτες, σήμερα και για πάντα.

9Μην παρασύρεστε από διάφορες ξένες διδασκαλίες. Είναι προτιμότερο να στηρίζετε την καρδιά σας στη χάρη του Θεού παρά σε φαγητά. Όσοι βασίστηκαν σ' αυτά, δεν είδαν καμιά ωφέλεια.

10Εμείς έχουμε ένα θυσιαστήριο από το οποίο δεν έχουν το δικαίωμα να φάνε όσοι συνεχίζουν να λατρεύουν το Θεό στη σκηνή.

11Τα σώματα των ζώων, που το αίμα τους εισάγεται από τον αρχιερέα στα άγια των αγίων για τη συγχώρηση των αμαρτιών, καίγονται έξω από το στρατόπεδο.

12Γι' αυτό κι ο Ιησούς, για να εξαγνίσει το λαό του με το ίδιο του το αίμα, θανατώθηκε έξω από την πύλη.

13Ας πάμε, λοιπόν, κι εμείς έξω από το στρατόπεδο κοντά του, κι ας υποστούμε τον ίδιο μ' αυτόν εξευτελισμό.

14Γιατί δεν έχουμε εδώ μόνιμη πολιτεία, αλλά λαχταρούμε τη μελλοντική.

15Ας προσφέρουμε, λοιπόν, συνεχώς στο Θεό δια του Ιησού σαν θυσία τον ύμνο μας, δηλαδή τον καρπό των χειλιών μας, που ομολογούν το μεγαλείο του.

16Μην ξεχνάτε ακόμα να κάνετε το καλό και να μοιράζεστε με τους άλλους ό, τι έχετε. Με τέτοιες θυσίες ευχαριστείται ο Θεός.

[17] Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

Algumas recomendações pessoais

[18] Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.

[19] Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.

[20] Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR, o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.

[17]Ν’ ακολουθείτε πιστά και να υπακούτε τους εκκλησιαστικούς σας ηγέτες. Γιατί αυτοί αγρυπνούν για τη σωτηρία σας, επειδή θα δώσουν λόγο στο Θεό. Έτσι η μέριμνά τους θα γίνεται με χαρά, κι όχι με στενοχώρια, πράγμα που δε σας συμφέρει.

[18]Να προσεύχεστε για μας. Φυσικά, είμαστε βέβαιοι πως έχουμε καθαρή τη συνείδησή μας, αφού σε κάθε περίπτωση θέλουμε να συμπεριφερόμαστε όπως πρέπει.

[19]Ιδιαίτερα σας παρακαλώ να προσεύχεστε για να με φέρει ο Θεός σύντομα κοντά σας.

Ευλογία και χαιρετισμοί

[20]Ο Θεός που δίνει την ειρήνη και που ανέστησε τον Κύριό μας Ιησού, το μεγάλοποιμένα των προβάτων, αυτόν δηλαδή που επικύρωσε με το αίμα του την αιώνια διαθήκη,

[21]αυτός να σας δίνει τη δύναμη για κάθε καλό έργο, έτσι ώστε να κάνετε το θέλημά του. Ας ενεργεί δια του Ιησού Χριστού να γίνεται ανάμεσά σας αυτό που τον ευχαριστεί. Σ’ αυτόν ανήκει η δόξα παντοτινά. Αμήν.

[22]Σας παρακαλώ, αδερφοί, ν’ ακούσετε υπομονετικά τους ενθαρρυντικούς αυτούς λόγους. Εξάλλου, το γράμμα αυτό δεν είναι μεγάλο.

[23]Πρέπει να σας πω πως ο αδερφός μας ο Τιμόθεος βγήκε από τη φυλακή. Αν έρθει σύντομα, θα τον πάρω μαζί μου όταν σας επισκεφθώ.

[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.

[25] A graça seja com todos vós.

[24]Χαιρετίσματα σ’ όλους τους εκκλησιαστικούς σας ηγέτες και σ’ όλους τους πιστούς. Οι αδερφοί από την Ιταλία σας στέλνουν χαιρετίσματα.

[25]Η χάρη του Θεού να είναι με όλους εσάς. Αμήν.

Epístola de Tiago	ΙΑΚΩΒΟΥ

Tiago 1

Prefácio e saudação

[1] Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.

Os benefícios das provações

[2] Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,

[3] sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.

[4] Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.

Como obter a sabedoria

[5] Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.

[6] Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.

[7] Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;

[8] homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.

As circunstâncias terrenas são transitórias

ΙΑΚΩΒΟΥ 1

Χαιρετισμός

[1]Ο Ιάκωβος, δούλος του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, χαιρετίζει τους χριστιανούς που είναι διασκορπισμένοι σε όλο τον κόσμο.

Πίστη και σοφία

[2]Αδερφοί μου, να χαίρεστε όταν δοκιμάζεστε από πολλούς και διαφόρους πειρασμούς·

[3]γιατί πρέπει να ξέρετε ότι μέσα από τη δοκιμασία της πίστεώς σας γεννιέται η υπομονή.

[4]Η υπομονή σας όμως πρέπει να κρατήσει ως το τέλος, για να γίνετε τέλειοι και ολοκληρωμένοι και να μην υστερείτε σε τίποτε.

[5]Αν κάποιος από σας υστερεί σε σοφία, ας τη ζητήσει από το Θεό, κι αυτός θα του τη δώσει. Γιατί ο Θεός δίνει σε όλους με απλοχεριά και χωρίς να περιφρονεί κανέναν.

[6]Ό, τι όμως ζητάτε να το ζητάτε με πίστη, και να μην έχετε αμφιβολίες. Γιατί όποιος αμφιβάλλει, μοιάζει με το κύμα της θάλασσας, που το παρασέρνει ο άνεμος και το πηγαίνει εδώ κι εκεί.

[7]Να μην ελπίζει ότι θα πάρει κάτι από τον Κύριο ένας τέτοιος άνθρωπος,

[8]δίγνωμος κι άστατος σε όλες του τις ενέργειες.

Η πλεονεκτική θέση των φτωχών απέναντι στους πλουσίους

[9] O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,

[10] e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.

[11] Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e desaparece a formosura do seu aspecto; assim também se murchará o rico em seus caminhos.

A origem do pecado

[12] Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

[13] Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

[14] Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

[15] Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

A origem do bem

[16] Não vos enganeis, meus amados irmãos.

[17] Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

[9]Ο άσημος και φτωχός αδερφός ας καυχιέται, γιατί ο Θεός θα τον ανεβάσει ψηλά.

[10]Επίσης κι ο πλούσιος ας είναι ταπεινός, ξέροντας ότι θα μαραθεί σαν το λουλούδι.

[11]Όπως με την ανατολή του ήλιου έρχεται ο λίβας και ξεραίνει το χορτάρι, ρίχνει τον ανθό του και καταστρέφει την ομορφιά του, έτσι και ο πλούσιος θα αφανιστεί μέσα στις επιχειρήσεις του.

Η αιτία των δοκιμασιών

[12]Μακάριος ο άνθρωπος που δέχεται με υπομονή τις δοκιμασίες! Γιατί, αν τις υποστεί με επιτυχία, θα κερδίσει το βραβείο της αιώνιας ζωής, που υποσχέθηκε ο Θεός σ' όσους τον αγαπούν.

[13]Κανένας απ' αυτούς που μπαίνουν σε πειρασμό να μη λέει: «Ο Θεός με βάζει σε πειρασμό». Γιατί ο Θεός ούτε μπαίνει σε πειρασμό από το κακό ούτε ο ίδιος βάζει σε πειρασμό κανέναν.

[14]Καθένας μπαίνει σε πειρασμό από τη δική του επιθυμία. Αυτή τον παρασύρει και τον εξαπατάει·

[15]έπειτα η επιθυμία αυτή συλλαμβάνει το κακό και γεννάει την αμαρτία· κι η αμαρτία, όταν ολοκληρωθεί, φέρνει το θάνατο.

Ο Θεός είναι η πηγή κάθε αγαθού

[16]Μην πλανάσθε, αγαπητοί μου αδερφοί.

[17]Κάθε καλή προσφορά και κάθε τέλειο δώρο έρχεται από ψηλά, από το δημιουργό των ουράνιων σωμάτων. Ο ουράνιος Πατέρας δεν αλλάζει τη λάμψη του ούτε αναβοσβήνει σαν τα αστέρια.

[18] Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

[18]Επειδή εκείνος το θέλησε, μας έφερε στην καινούρια ζωή με το λόγο της αλήθειας, ώστε να κατέχουμε την πρώτη θέση ανάμεσα στα δημιουργήματά του.

A prática da palavra de Deus

Ακρόαση και έμπρακτη εφαρμογή του λόγου του Θεού

[19] Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

[19]Να ξέρετε καλά, αγαπητοί μου αδερφοί: Κάθε άνθρωπος πρέπει να είναι πρόθυμος στο να ακούει, να μη βιάζεται να μιλάει και να μη βιάζεται να οργίζεται.

[20] Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

[20]Ο οργισμένος άνθρωπος δεν κάνει αυτό που για το Θεό είναι δίκαιο και σωστό.

[21] Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei, com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

[21]Γι' αυτό, διώξτε από πάνω σας όλη τη βρωμιά και την πληθώρα της κακίας και δεχτείτε με ταπεινοφροσύνη το λόγο που φύτεψε μέσα σας ο Θεός και που μπορεί να σώσει τις ψυχές σας.

[22] Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

[22]Αυτόν το λόγο να τον κάνετε πράξη κι όχι μόνο να τον ακούτε ξεγελώντας τον εαυτό σας.

[23] Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

[23]Όποιος ακούει το λόγο του Θεού και δεν τον εφαρμόζει, αυτός μοιάζει με άνθρωπο που βλέπει τον εαυτό του μέσα σ' έναν καθρέφτη·

[24] pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

[24]τον βλέπει και φεύγοντας ξεχνάει αμέσως πώς ήταν.

[25] Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

[25]Όποιος όμως μελέτησε τον τέλειο νόμο, δηλαδή το νόμο της ελευθερίας, και έμεινε σταθερός σ' αυτόν, όποιος δεν υπήρξε απλός ακροατής που ξεχνάει, αλλά τον εφάρμοσε στην πράξη, αυτός με την έμπρακτη αυτή εφαρμογή θα είναι μακάριος.

[26] Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

[27] A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

[1] Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

[2] Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[26]Αν κάποιος από σας νομίζει ότι θρησκεύει, αλλά δε βάζει χαλινάρι στη γλώσσα του, αυτός εξαπατάει τον εαυτό του, και η θρησκεία του δεν έχει περιεχόμενο.

[27]Θρησκεία καθαρή κι αμόλυντη για το Θεό και Πατέρα είναι αυτή: Να συμπαραστέκεστε στα ορφανά και στις χήρες όταν υποφέρουν, και να διατηρείτε αγνό τον εαυτό σας από την επιρροή του αμαρτωλού κόσμου.

ΙΑΚΩΒΟΥ 2

Μεροληψία σε βάρος των φτωχών

[1]Αδερφοί μου, την πίστη σας στον Κύριο της δόξας, τον Ιησού Χριστό, να μην την εκδηλώνετε με μεροληπτικές πράξεις προς τους συνανθρώπους σας.

[2]Για παράδειγμα: Έρχεται στη σύναξή σας κάποιος με χρυσά δαχτυλίδια και πολυτελή ενδύματα. Κι έρχεται κι ένας φτωχός με λερωμένα ρούχα.

[3]Αν δώσετε σημασία στον καλοντυμένο λέγοντάς του: «Κάθισε, παρακαλώ, εδώ στην καλή θέση», και στο φτωχό πείτε: «Εσύ στάσου εκεί ή κάθισε εδώ κάτω, δίπλα στο σκαμνί που βάζω στα πόδια μου»,

[4]δε μεροληπτείτε και δε γίνεστε κριτές, κάνοντας πονηρές σκέψεις;

[5]Ακούστε, αγαπητοί μου αδερφοί. Ο Θεός διάλεξε αυτούς που για τον κόσμο είναι φτωχοί, να γίνουν πλούσιοι στην πίστη και να κληρονομήσουν τη βασιλεία του,

αυτήν που υποσχέθηκε σ' όσους τον αγαπούν.

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[6]Εσείς, αντίθετα, εξευτελίζετε το φτωχό. Κι όμως, οι πλούσιοι είναι αυτοί που σας καταδυναστεύουν, αυτοί που σας σέρνουν στα δικαστήρια.

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[7]Είναι αυτοί που προσβάλλουν το τιμητικό όνομα του χριστιανού, που φέρετε.

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[8]Αν, βέβαια, εφαρμόζετε την εντολή του Θεού που, σύμφωνα με τη Γραφή, λέει: Ν' αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου, καλά κάνετε.

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[9]Αν όμως μεροληπτείτε, αμαρτάνετε, κι ελέγχεστε από το νόμο ως παραβάτες.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[10]Όποιος τηρήσει όλες τις διατάξεις του νόμου και παραβεί μία, θεωρείται παραβάτης όλου του νόμου.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

[11]Γιατί, αυτός που είπε μη μοιχεύσεις είπε και μη φονεύσεις. Αν όμως δε μοιχεύσεις αλλά φονεύσεις, θεωρείσαι παραβάτης όλου του νόμου.

[12] Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

[12]Πάντα να μιλάτε και να ενεργείτε σαν άνθρωποι που μέλλετε να κριθείτε με το νόμο της ελευθερίας.

[13] Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

[13]Γιατί στην τελική κρίση δε θα υπάρχει έλεος γι' αυτόν που δεν έδειξε ευσπλαχνία. Για τον εύσπλαχνο όμως η τελική κρίση θα είναι θρίαμβος.

A fé sem obras é morta

Πίστη και έργα

[14] Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

[14]Ποιο είναι το όφελος, αδερφοί μου, αν κάποιος λέει ότι έχει πίστη, δεν την αποδεικνύει όμως με έργα; Μήπως μπορεί μόνη της η πίστη να τον σώσει;

[15] Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

[16] e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

[17] Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

[18] Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

[19] Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

[20] Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

[21] Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

[22] Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,

[23] e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.

[15]Ας πάρουμε την περίπτωση που κάποιος αδερφός ή κάποια αδερφή δεν έχουν ρούχα να ντυθούν και στερούνται το καθημερινό τους φαγητό·

[16]αν κάποιος από σας τους πει: «Ο Θεός μαζί σας! Εύχομαι να βρείτε ρούχα και να χορτάσετε φαγητό», ποιο το όφελος, αν δεν τους δώσει κιόλας τα απαραίτητα που χρειάζεται το σώμα;

[17]Έτσι και η πίστη, αν δεν εκδηλώνεται με έργα, μόνη της είναι νεκρή.

[18]Αλλά θα πει κάποιος: «Εσύ έχεις πίστη κι εγώ έχω έργα». Του απαντώ: «Δείξε μου την πίστη σου από τα έργα σου. Εγώ μπορώ να σου αποδείξω την πίστη μου από τα έργα μου».

[19]Εσύ πιστεύεις ότι ένας είναι ο Θεός. Καλά κάνεις. Και τα δαιμόνια το πιστεύουν αυτό και τρέμουν.

[20]Θέλεις να μάθεις, ανόητε άνθρωπε, ότι η πίστη χωρίς τα έργα είναι νεκρή;

[21]Ο Αβραάμ, ο προπάτοράς μας, δεν δικαιώθηκε από τα έργα του, επειδή οδήγησε το παιδί του, τον Ισαάκ, στο θυσιαστήριο;

[22]Βλέπεις ότι η πίστη του συνοδευόταν από έργα, και μ' αυτά τα έργα η πίστη αποδείχτηκε τέλεια.

[23]Έτσι εκπληρώθηκε η Γραφή που λέει: Ο Αβραάμ πίστεψε στο Θεό, και γι' αυτή του την πίστη ο Θεός τον αναγνώρισε δίκαιο, κι ονομάστηκε φίλος του Θεού.

[24] Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.

[25] De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?

[26] Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

[24]Βλέπετε, λοιπόν, ότι ο άνθρωπος δικαιώνεται από τα έργα κι όχι μόνο από την πίστη.

[25]Κατά τον ίδιο τρόπο και η πόρνη Ραάβ δικαιώθηκε από τα έργα της, όταν υποδέχτηκε τους κατασκόπους και τους βοήθησε να φύγουν κρυφά από άλλο δρόμο.

[26]Όπως, λοιπόν, το σώμα είναι νεκρό χωρίς την ψυχή, έτσι και η πίστη χωρίς τα έργα είναι νεκρή.

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

[1] Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.

[2] Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.

[3] Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.

[4] Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

ΙΑΚΩΒΟΥ 3

Η αχαλίνωτη γλώσσα

[1]Αδερφοί μου, μην κάνετε όλοι σας το δάσκαλο, γιατί πρέπει να ξέρετε ότι οι δάσκαλοι θα κριθούμε πιο αυστηρά. Όλοι μας κάνουμε πολλά σφάλματα.

[2]Αν κάποιος δεν κάνει σφάλματα με τα λόγια, αυτός είναι τέλειος άνθρωπος και ικανός να χαλιναγωγήσει όλο τον εαυτό του.

[3]Βάζοντας στο στόμα των αλόγων χαλινάρι, τα κάνουμε να πειθαρχούν σ' εμάς· έτσι μπορούμε να κατευθύνουμε όλο τους το σώμα.

[4]Το ίδιο συμβαίνει και με τα πλοία. Αν και είναι τόσο μεγάλα και σπρώχνονται από δυνατούς ανέμους, όμως αυτός που τα διευθύνει μπορεί με ένα πολύ μικρό τιμόνι να τα οδηγεί όπου θέλει.

[5]Έτσι και η γλώσσα: Είναι ένα μικρό μέλος, καυχιέται όμως για μεγάλα πράγματα. Σκεφτείτε, μια μικρή φωτιά πόσο μεγάλο δάσος μπορεί να κάψει!

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

[6]Και η γλώσσα είναι σαν τη φωτιά. Είναι ένας ολόκληρος κόσμος αδικίας. Η γλώσσα εξουσιάζει τα μέλη μας. Αυτή σπιλώνει όλο το σώμα. Κατακαίει τον κύκλο της ζωής μας και παίρνει τη φλόγα της από τη φωτιά της κόλασης.

[7] Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

[7]Όλα τα είδη των θηρίων και των πτηνών, των ερπετών και των θαλασσινών, δαμάστηκαν και δαμάζονται από τον άνθρωπο.

[8] a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

[8]Τη γλώσσα όμως κανένας από τους ανθρώπους δεν μπορεί να τη δαμάσει. Είναι ασυγκράτητο κακό, γεμάτη θανατηφόρο δηλητήριο.

[9] Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

[9]Μ’ αυτήν ευλογούμε το Θεό και Πατέρα και μ’ αυτή καταριόμαστε τους ανθρώπους που πλάστηκαν καθ’ ομοίωση του Θεού.

[10] De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

[10]Από το ίδιο στόμα βγαίνει η ευλογία και η κατάρα. Δεν πρέπει, αδερφοί μου, να γίνεται αυτό.

[11] Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

[11]Μήπως η πηγή από το ίδιο στόμιο αναβλύζει γλυκό και πικρό νερό;

[12] Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

[12]Μήπως μπορεί, αδερφοί μου, η συκιά να κάνει ελιές και το αμπέλι σύκα; Το ίδιο, καμιά πηγή δεν μπορεί ταυτόχρονα να βγάλει αλμυρό και γλυκό νερό.

A sabedoria lá do alto

Ουράνια και γήινη σοφία

[13] Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

[13]Όποιος από σας ισχυρίζεται πως είναι σοφός και συνετός, ας δείξει τα έργα της καλής του διαγωγής με τον ήρεμο τρόπο της αληθινής σοφίας.

[14] Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento

[14]Αν όμως έχετε στην καρδιά σας φαρμακερό φθόνο κι εριστικές τάσεις, μην

faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

15 Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.

16 Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.

17 A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.

18 Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

περηφανεύεστε και μην ψεύδεστε εναντίον της αλήθειας.

15Αυτή η δήθεν σοφία δεν έρχεται από τον ουρανό, αλλά είναι γήινη, σαρκική, δαιμονική.

16Όπου υπάρχει φθόνος κι εριστική διάθεση, εκεί υπάρχει αναστάτωση και κάθε λογής κακό.

17Η σοφία όμως που έρχεται από τον ουρανό είναι πρώτα πρώτα γνήσια, ύστερα είναι ειρηνική, αγαθή, πειστική, γεμάτη ευσπλαχνία και καλούς καρπούς, αμερόληπτη και ειλικρινής.

18Και ο καρπός της δικαιοσύνης σπέρνεται ειρηνικά από όσους επιζητούν την ειρήνη.

Tiago 4

A origem das contendas

1 De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?

2 Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;

3 pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.

4 Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.

ΙΑΚΩΒΟΥ 4

Η πιστότητα στο Θεό

1Από πού προέρχονται οι πόλεμοι κι από πού οι μεταξύ σας διαμάχες; Δεν προέρχονται από τα πάθη σας που μάχονται μέσα σας;

2Επιθυμείτε κάτι και δεν το έχετε. Για να το αποκτήσετε, φονεύετε και μισείτε· και όμως δεν μπορείτε να το πετύχετε. Αγωνίζεστε και πολεμάτε και δεν αποκτάτε αυτό που επιδιώκετε, γιατί δεν το ζητάτε από το Θεό.

3Ζητάτε κάτι και δεν το παίρνετε, γιατί το ζητάτε με κακό σκοπό, για να το κατασπαταλήσετε, δηλαδή, στην ικανοποίηση των παθών σας.

4Άπιστοι και άπιστες, δεν ξέρετε ότι η αγάπη για τον αμαρτωλό κόσμο είναι έχθρα εναντίον του Θεού; Όποιος, λοιπόν,

θέλει να είναι φίλος του κόσμου γίνεται εχθρός του Θεού.

[5] Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?

[5]Ή μήπως νομίζετε ότι μάταια διδάσκει η Γραφή πως το πνεύμα που έβαλε ο Θεός να κατοικήσει μέσα μας μπορεί να ρέπει προς το φθόνο; Όχι.

[6] Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.

[6]Αντίθετα, ο Θεός δίνει περισσότερη τη χάρη του· γι' αυτό λέει η Γραφή: Ο Θεός εναντιώνεται στους υπερήφανους, στους ταπεινούς όμως δίνει τη χάρη του.

[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.

[7]Υποταχθείτε, λοιπόν, στο Θεό. Αντισταθείτε στο διάβολο, κι αυτός θα φύγει μακριά σας.

[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.

[8]Πλησιάστε το Θεό, και θα σας πλησιάσει κι εκείνος. Καθαρίστε τα χέρια σας οι αμαρτωλοί, κι εξαγνίστε τις καρδιές σας οι δίγνωμοι.

[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.

[9]Θρηνήστε και πενθήστε και κλάψτε. Ας γίνει το γέλιο σας πένθος και η χαρά σας θλίψη.

[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

[10]Ταπεινωθείτε μπροστά στον Κύριο, κι εκείνος θα σας ανεβάσει ψηλά.

A maledicência é condenada

Η κατάκριση

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.

[11]Μην κακολογείτε ο ένας τον άλλον, αδερφοί. Όποιος κακολογεί και κρίνει τον αδερφό του κακολογεί και κρίνει το νόμο. Κι όταν κρίνεις το νόμο δεν είσαι τηρητής του, αλλά κριτής του.

[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

[12]Ένας είναι ο νομοθέτης και ο κριτής, που μπορεί να σώσει και να καταστρέψει. Ενώ εσύ, που κρίνεις τον άλλο, ποιος είσαι;

A falibilidade dos projetos humanos

Αποφυγή της αλαζονείας

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.

[13]Ακούστε με τώρα κι εσείς που λέτε, «σήμερα ή αύριο θα πάμε στην τάδε πόλη, θα καθίσουμε εκεί ένα χρόνο, θα κάνουμε εμπόριο και θα κερδίσουμε».

[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.

[15] Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.

[16] Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.

[17] Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

Tiago 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

[1] Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.

[2] As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;

[3] o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.

[4] Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.

[5] Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;

[14]Εσείς που τα λέτε αυτά δεν ξέρετε τι μπορεί να συμβεί αύριο. Τι είναι η ζωή σας; Είναι σαν τον ατμό που φαίνεται για λίγο κι ύστερα εξαφανίζεται.

[15]Αντί γι’ αυτά, να λέτε: «Αν ο Κύριος θελήσει, θα ζήσουμε και θα κάνουμε τούτο ή εκείνο».

[16]Τώρα όμως καυχάσθε με αλαζονεία, και κάθε τέτοια καύχηση είναι κακή.

[17]Όποιος, λοιπόν, ξέρει να κάνει το καλό και δεν το κάνει, αμαρτάνει.

ΙΑΚΩΒΟΥ 5

Η σκληρότητα των πλουσίων

[1]Ακούστε με τώρα κι εσείς οι πλούσιοι. Κλάψτε με γοερές κραυγές για τα βάσανά σας, που όπου να ’ναι έρχονται.

[2]Ο πλούτος σας σάπισε, και τα ρούχα σας τα ’φαγε ο σκόρος·

[3]το χρυσάφι σας και το ασήμι κατασκούριασαν, και η σκουριά τους θα είναι μαρτυρική κατάθεση εναντίον σας και θα καταφάει τις σάρκες σας σαν τη φωτιά. Κι ενώ πλησιάζει η κρίση, εσείς μαζεύετε θησαυρούς.

[4]Ακούτε! Κραυγάζει ο μισθός των εργατών που θέρισαν τα χωράφια σας κι εσείς τους τον στερήσατε· και οι κραυγές των θεριστών έφτασαν ως στ’ αυτιά του παντοδύναμου Κυρίου.

[5]Ζήσατε πάνω στη γη με απολαύσεις και σπατάλες. Παχύνατε σαν τα ζώα, που τα πάνε για σφάξιμο.

[6] tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

[7] Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra, até receber as primeiras e as últimas chuvas.

[8] Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

[9] Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

[10] Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

[11] Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

[12] Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

[13] Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

[6]Καταδικάσατε και φονεύσατε τον αθώο· δε σας πρόβαλε αντίσταση καμιά.

Προτροπή για υπομονή

[7]Λοιπόν, αδερφοί, κάνετε υπομονή, ώσπου να 'ρθει ο Κύριος. Κοιτάξτε πώς ο γεωργός περιμένει τον πολύτιμο καρπό του χωραφιού, καρτερώντας με υπομονή να πέσει η πρώιμη κι η όψιμη βροχή.

[8]Κάνετε κι εσείς υπομονή. Πάρτε θάρρος, γιατί όπου να 'ναι ο Κύριος έρχεται.

[9]Μην αγανακτείτε, αδερφοί, ο ένας εναντίον του άλλου, για να μην καταδικαστείτε. Νάτος ο κριτής, στέκεται κιόλας μπροστά στην πόρτα.

[10]Αδερφοί μου, πάρτε για παράδειγμα καρτερικότητας στις θλίψεις τους προφήτες, που μίλησαν στο όνομα του Κυρίου.

[11]Καλοτυχίζουμε εκείνους που δείχνουν υπομονή. Ακούσατε για την υπομονή του Ιώβ και γνωρίζετε ποιο τέλος τού επιφύλαξε ο Κύριος, γιατί ο Κύριος είναι γεμάτος ευσπλαχνία και έλεος.

Γενικές προτροπές

[12]Προπαντός, αδερφοί μου, να μην ορκίζεστε ούτε στον ουρανό ούτε στη γη ούτε να κάνετε κανέναν άλλο όρκο. Ας είναι το «ναι» σας πραγματικό ναι και το «όχι» σας πραγματικό όχι, για να μη βρεθείτε κατηγορούμενοι στην τελική κρίση.

[13]Βρίσκεται κανένας σας σε δύσκολη θέση; Να προσεύχεται. Είναι κάποιος χαρούμενος; Να υμνεί το Θεό.

[14] Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

[14]Είναι κάποιος από σας άρρωστος; Να προσκαλέσει τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας να προσευχηθούν γι' αυτόν και να τον αλείψουν με λάδι, επικαλούμενοι το όνομα του Κυρίου.

[15] E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

[15]Και η προσευχή που γίνεται με πίστη θα σώσει τον άρρωστο· ο Κύριος θα τον κάνει καλά. Κι αν έχει κάνει αμαρτίες, θα του τις συγχωρήσει.

[16] Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

[16]Να εξομολογείστε τις αμαρτίες σας ο ένας στον άλλο και να προσεύχεστε ο ένας για τον άλλο, για να θεραπευτείτε. Η παράκληση του δικαίου έχει μεγάλη δύναμη και αποτελεσματικότητα.

[17] Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou, com instância, para que não chovesse sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

[17]Ο Ηλίας ήταν άνθρωπος σαν κι εμάς και προσευχήθηκε να μη βρέξει, και δεν έβρεξε πάνω στη γη τρία χρόνια κι έξι μήνες.

[18] E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

[18]Και προσευχήθηκε ξανά, κι ο ουρανός έδωσε βροχή, και βλάστησε η γη το σπόρο που είχε μέσα της.

[19] Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter,

[19]Αδερφοί μου, αν κάποιος από σας ξεστρατίσει από την αλήθεια και κάποιος άλλος τον επαναφέρει,

[20] sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

[20]πρέπει να ξέρει ότι αυτός που επανέφερε έναν αμαρτωλό από τον πλανεμένο δρόμο του θα σώσει μια ψυχή από το θάνατο και θα την απαλλάξει από πλήθος αμαρτίες.

Primeira epístola de Pedro	Α΄ ΠΕΤΡΟΥ

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,

[2] eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,

[4] para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros

[5] que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.

[6] Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ 1

Χαιρετισμός

[1]Ο Πέτρος, απόστολος του Ιησού Χριστού. Προς τους χριστιανούς που ζουν διασκορπισμένοι προσωρινά στον Πόντο, στη Γαλατία, στην Καππαδοκία, στην Ασία και στη Βιθυνία.

[2]Ο Θεός Πατέρας σάς έχει ξεχωρίσει σύμφωνα με το σχέδιό του, και το Άγιο Πνεύμα σάς έχει εξαγιάσει, έτσι ώστε να υπακούτε στον Ιησού Χριστό και να εξαγνίζεστε με το αίμα του. Εύχομαι να πληθαίνει ανάμεσά σας η χάρη και η ειρήνη.

Η ζωντανή ελπίδα

[3]Ευλογημένος να 'ναι ο Θεός, ο Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που από μεγάλη ευσπλαχνία μάς ξαναγέννησε σε μια καινούρια ζωή με την ανάσταση του Ιησού Χριστού. Έτσι τώρα μπορείτε να ελπίζετε πραγματικά

[4]σε μια κληρονομιά φυλαγμένη για σας στους ουρανούς, που δε φθείρεται, δεν έχει τίποτα το βέβηλο και δε μαραίνεται ποτέ.

[5]Με την πίστη θα σας περιφρουρεί η δύναμη του Θεού ωσότου έρθει η σωτηρία, που είναι κιόλας έτοιμη να φανερωθεί κατά τους έσχατους χρόνους.

[6]Με τη σκέψη αυτή να αισθάνεστε αγαλλίαση, έστω κι αν χρειαστεί προς το παρόν να στενοχωρηθείτε για λίγο από ποικίλες δοκιμασίες.

[7] para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;

[7]Έτσι, η δοκιμασμένη πίστη σας, που είναι πολυτιμότερη κι από το χρυσάφι –το οποίο είναι φθαρτό, κι όμως δοκιμάζεται κι αυτό με τη φωτιά– θα βρεθεί ότι αξίζει έπαινο, τιμή και δόξα, όταν φανερωθεί ο Ιησούς Χριστός.

[8] a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo, exultais com alegria indizível e cheia de glória,

[8]Το Χριστό τον αγαπάτε, αν και δεν τον έχετε γνωρίσει κατ' όψη. Τώρα δεν τον βλέπετε, πιστεύετε όμως σ' αυτόν, κι αυτό σας γεμίζει ανείπωτη χαρά και αγαλλίαση, και προγεύεστε την τελική δόξα,

[9] obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

[9]δηλαδή τη σωτηρία σας, που είναι κι ο τελικός στόχος της πίστης σας.

[10] Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

[10]Αυτή τη σωτηρία την αναζήτησαν διεξοδικά και γι' αυτήν ερεύνησαν οι προφήτες, που προφήτεψαν για τη χάρη που σας δόθηκε.

[11] investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

[11]Προσπάθησαν να εξακριβώσουν ποια και τι λογής θα ήταν η χρονική στιγμή για την οποία τους μιλούσε το Πνεύμα του Χριστού που ήταν μέσα τους, όταν τους προέλεγε τα παθήματα του Χριστού και τη δόξα που θ' ακολουθούσε.

[12] A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

[12]Ο Θεός τούς αποκάλυψε ότι όσα έλεγαν δεν αφορούσαν τη δική τους γενιά αλλά τη δική σας. Όλα αυτά τ' ακούσατε τώρα από κείνους που σας έφεραν το χαρμόσυνο μήνυμα με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος που στάλθηκε από τον ουρανό. Αυτό το μήνυμα, ακόμα και οι άγγελοι θα ήθελαν να το κατανοήσουν.

A santidade na vida

[13] Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai

Η ζωή του χριστιανού.

[13]Ετοιμαστείτε, λοιπόν, πνευματικά, και μείνετε άγρυπνοι· αφήστε την ελπίδα να

inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

σας καθοδηγεί πλήρως στη σωτηρία που σας προσμένει, όταν φανερωθεί ο Ιησούς Χριστός.

14 Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

14 Αφού έχετε πάρει την απόφαση να υπακούτε στο Θεό, μην αφήνετε τώρα να ρυθμίζουν τη ζωή σας οι επιθυμίες, που είχατε πριν τον γνωρίσετε.

15 pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

15 Αντίθετα, όλη σας η συμπεριφορά να είναι άγια, όπως άγιος είναι κι ο Θεός που σας κάλεσε.

16 porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.

16 Γι’ αυτό λέει η Γραφή: Να γίνετε άγιοι γιατί εγώ είμαι άγιος.

17 Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,

17 Αφού στις προσευχές σας ονομάζετε «Πατέρα» το Θεό, που κρίνει τον καθένα σύμφωνα με τα έργα του χωρίς να κάνει διακρίσεις σε πρόσωπα, έχετε υποχρέωση να περνάτε την πρόσκαιρη ζωή σας πάνω στη γη με σεβασμό στο Θεό.

18 sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,

18 Ξέρετε καλά τι πληρώθηκε ως αντάλλαγμα για να απελευθερωθείτε από το μάταιο τρόπο ζωής, που κληρονομήσατε από τους προπάτορές σας. Δε δόθηκε ως αντάλλαγμα κάτι που φθείρεται, όπως το ασήμι ή το χρυσάφι,

19 mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,

19 αλλά το ανεκτίμητο αίμα του Χριστού, ο οποίος θυσιάστηκε σαν άμωμος και άσπιλος αμνός.

20 conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós

20 Η θυσία αυτή είχε προκαθοριστεί πριν από τη δημιουργία του κόσμου, φανερώθηκε όμως για χάρη σας τα τελευταία χρόνια.

21 que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe

21 Εξαιτίας του Χριστού πιστεύετε στο Θεό, ο οποίος τον ανέστησε από τους νεκρούς

deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.

και του έδωσε δόξα και τιμή. Έτσι η πίστη κι η ελπίδα σας αναφέρονται στο Θεό.

A santidade no amor

22 Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,

22Τώρα που υπακούοντας στον αληθινό Θεό έχετε καθαρίσει τις καρδιές σας με το Άγιο Πνεύμα, αγαπήστε ειλικρινά ο ένας τον άλλο· η αγάπη σας να είναι ολόψυχη και να βγαίνει από καθαρή καρδιά.

23 pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.

23Μην ξεχνάτε ότι έχετε ξαναγεννηθεί από έναν Πατέρα που δεν είναι θνητός, αλλά αθάνατος, δια του λόγου του που είναι ζωντανός και αιώνιος.

24 Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;

24Όπως λέει η Γραφή: Όλοι οι άνθρωποι είναι σαν το χορτάρι, κι η δόξα τους σαν τον ανθό του χορταριού. Μόλις ξεραίνεται το χορτάρι, μαζί του κι ο ανθός του πέφτει.

25 a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

25Αιώνιος είναι μόνο ο λόγος του Κυρίου. Αυτός ο λόγος είναι το χαρμόσυνο μήνυμα που κηρύχθηκε σ’ εσάς.

1 Pedro 2

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

Το ακρογωνιαίο λιθάρι και ο λαός του Θεού.

1 Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

1Πετάξτε, λοιπόν, από πάνω σας κάθε είδους κακία, κάθε λογής δολιότητα, υποκρισία, φθόνο και κάθε είδους κατάκριση.

2 desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

2Σαν τα νεογέννητα βρέφη, να λαχταράτε το πνευματικό κι άδολο γάλα, για να αυξηθείτε και να φτάσετε στη σωτηρία,

3 se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

3μια και γευθήκατε την καλοσύνη του Κυρίου.

4 Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

4Ελάτε, λοιπόν, κοντά σ’ αυτόν που είναι το ζωντανό λιθάρι, το οποίο, ενώ αποδοκιμάστηκε από τους ανθρώπους,

έχει εκλεγεί από το Θεό κι αποδείχτηκε ανεκτίμητο.

[5] também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

[5]Ελάτε κι εσείς να χρησιμοποιηθείτε σαν ζωντανά λιθάρια στο χτίσιμο του πνευματικού ναού, στον οποίο θα υπηρετείτε ως ιερατείο άγιο, προσφέροντας θυσίες πνευματικές, ευπρόσδεκτες στο Θεό δια του Ιησού Χριστού.

[6] Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

[6]Για όλα αυτά λέει η Γραφή: Θα διαλέξω ένα πολύτιμο λιθάρι και θα το τοποθετήσω ακρογωνιαίο στη Σιών. Όποιος πιστεύει σ' αυτό δε θα ντροπιαστεί ποτέ.

[7] Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes, A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

[7]Για σας, που πιστεύετε, αυτό το λιθάρι είναι πολύτιμο· για όσους όμως δεν πιστεύουν, είναι το λιθάρι που οι χτίστες το παραπέταξαν σαν άχρηστο· αυτό όμως έγινε το πιο πολύτιμο αγκωνάρι. Και σ' αυτό το λιθάρι ο κόσμος θα σκοντάφτει, και θα 'ναι γι' αυτούς η πέτρα που θα τους κάνει να πέφτουν.

[8] e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra, sendo desobedientes, para o que também foram postos.

[8]Σκοντάφτουν όσοι δεν πιστεύουν στα λόγια του Θεού κι έτσι ακολουθούν το δρόμο του χαμού, που μόνοι τους έχουν διαλέξει.

[9] Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade exclusiva de Deus, a fim de proclamardes as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

[9]Εσείς όμως είστε η εκλεκτή γενιά, το βασιλικό ιερατείο, το άγιο έθνος, ο λαός τον οποίο διάλεξε ο Θεός, για να διακηρύξετε τα μεγαλεία εκείνου που σας οδήγησε απ' το σκοτάδι στο θαυμαστό του φως.

[10] vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não

[10]Εσείς, που κάποτε δεν ήσασταν καν λαός, τώρα γίνατε λαός του Θεού· εσείς,

tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

11 Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

12 mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

13 Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

14 quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

15 Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

16 como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da malícia, mas vivendo como servos de Deus.

17 Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

18 Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;

που άλλοτε δεν είχατε ελεηθεί, βρήκατε τώρα έλεος.

Πώς πρέπει να ζουν οι χριστιανοί

11Αγαπητοί μου, σαν περαστικοί και πρόσκαιροι που είστε, σας παρακαλώ, αποφεύγετε τις αμαρτωλές επιθυμίες, που αντιμάχονται τη νέα σας ζωή.

12Η διαγωγή σας ανάμεσα στους ειδωλολάτρες να είναι γεμάτη καλοσύνη, έτσι ώστε, ενώ σας συκοφαντούν ότι είστε κακοποιοί, βλέποντας τα καλά σας έργα να πιστέψουν και να δοξάσουν το Θεό την ημέρα της παρουσίας του.

13Να υπακούτε λοιπόν σε κάθε ανθρώπινη εξουσία, για χάρη του Κυρίου είτε είναι ο αυτοκράτορας, επειδή είναι ο ανώτατος άρχοντας

14είτε οι τοπικοί διοικητές, επειδή είναι σταλμένοι απ' αυτόν για να τιμωρούν τους κακοποιούς και να επαινούν αυτούς που κάνουν το καλό.

15Αυτό είναι το θέλημα του Θεού: Να αποστομώνετε με τις καλές σας πράξεις την άγνοια των ανόητων ανθρώπων.

16Καθώς είστε ελεύθεροι, μη χρησιμοποιείτε την ελευθερία σαν πρόσχημα για να σκεπάζετε την κακία, αλλά να ζείτε σαν δούλοι του Θεού.

17Όλους να τους τιμάτε· να αγαπάτε τους αδερφούς σας χριστιανούς· να σέβεστε το Θεό· να τιμάτε τον αυτοκράτορα.

Το παράδειγμα του Χριστού

18Οι δούλοι να υποτάσσεστε με πολύ σεβασμό στους κυρίους σας· κι όχι μόνο

στους καλούς κι επιεικείς, αλλά και στους δύστροπους.

[19] porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.

[19]Γιατί αξία έχει το να υπομένει κανείς δοκιμασίες και να πάσχει άδικα, επειδή έχει συνείδηση της παρουσίας του Θεού.

[20] Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.

[20]Τι αξία θα είχε αν υπομένατε τους βασανισμούς για κάτι κακό που κάνατε; Αν όμως κάνετε το καλό και σας τιμωρούν, και παρ' όλα αυτά δείχνετε υπομονή, τότε θα 'χετε την ευλογία του Θεού.

[21] Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,

[21]Σ' αυτό σας κάλεσε ο Θεός. Γιατί ο Χριστός πέθανε για σας, αφήνοντάς σας το υπόδειγμα για να βαδίσετε στ' αχνάρια τα δικά του.

[22] o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;

[22]Αυτός αμαρτία δεν έκανε, και δόλος στο στόμα του δεν βρέθηκε.

[23] pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,

[23]Τις λοιδορίες δεν τις ανταπέδιδε, και όταν έπασχε δεν απειλούσε· εμπιστευόταν στο δίκαιο Κριτή.

[24] carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.

[24]Αυτός σήκωσε τις αμαρτίες μας με το ίδιο του το σώμα στο σταυρό, για να πεθάνουμε κι εμείς ως προς την αμαρτία, και να ζήσουμε μέσα στο θέλημα του Θεού. Με τις πληγές του Χριστού γιατρευτήκατε.

[25] Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

[25]Περιπλανιόσασταν σαν πρόβατα, μα τώρα γυρίσατε πίσω, στον ποιμένα που φροντίζει για σας.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

[1] Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ 3

Πώς πρέπει να συμπεριφέρονται οι γυναίκες και οι άντρες

[1]Οι γυναίκες επίσης να υποτάσσεστε στους άντρες σας. Έτσι, κι αν μερικοί απ' αυτούς

que, se ele ainda não obedece à palavra, seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

2 ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

3 Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

4 seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

5 Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

6 como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

7 Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

8 Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,

9 não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo,

δεν πιστεύουν στο λόγο του Θεού, με τη συμπεριφορά σας θα τους κάνετε να πιστέψουν χωρίς καμιά διδαχή.

2Θα βλέπουν απλώς την άμεμπτη διαγωγή σας και το σεβασμό σας.

3Στολίδια σας δεν πρέπει να είναι τα εξωτερικά, όπως η περίτεχνη κόμμωση, τα χρυσά κοσμήματα και τα εντυπωσιακά φορέματα,

4αλλά τα εσωτερικά, όπως η καθαρότητα της καρδιάς, η πραότητα και η ηρεμία, που χορηγεί το Πνεύμα. Αυτά δεν φθείρονται κι έχουν μεγάλη αξία ενώπιον του Θεού.

5Τέτοια στολίδια χρησιμοποιούσαν και στο παρελθόν οι ευσεβείς γυναίκες, που είχαν αποθέσει τις ελπίδες τους στο Θεό. Υποτάσσονταν στους άντρες τους

6–όπως η Σάρρα, της οποίας είστε πραγματικοί απόγονοι, ήταν υπάκουη στον Αβραάμ και τον αποκαλούσε «κύριο»– συμπεριφέρονταν με καλοσύνη και δε φοβούνταν τίποτε.

7Το ίδιο κι οι άντρες· να συμπεριφέρεστε με φρόνηση στις γυναίκες σας, γιατί είναι το ασθενέστερο φύλο, και να τις τιμάτε, γιατί ο Θεός τις έκανε κι αυτές κληρονόμους της νέας ζωής, όπως κι εσάς. Η κοινή σας ζωή να είναι τέτοια, ώστε να μην εμποδίζονται οι προσευχές σας.

Γενικότερες συμβουλές

8Όλοι, τέλος, να έχετε ομοφροσύνη και συμπόνια ο ένας για τον άλλο. Να έχετε αδερφική αγάπη μεταξύ σας και να είστε σπλαχνικοί και καλοσυνάτοι.

9Να μην ανταποδίδετε το κακό με κακό και τη βρισιά με βρισιά αλλά με ευλογίες.

pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

Να ξέρετε ότι ο Θεός όταν σας κάλεσε υποσχέθηκε να σας δώσει την ευλογία του.

[10] Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;

[10]Όπως λέει η Γραφή: Αυτός που θέλει να χαρεί τη ζωή του κι επιθυμεί να δει καλές μέρες ας πάψει η γλώσσα του να λέει το κακό κι από τα χείλη του ας μη βγαίνει δόλος.

[11] aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.

[11]Ας αποφεύγει το κακό κι ας κάνει το καλό· ας επιδιώκει την ειρήνη κι ας τη ζητάει επίμονα.

[12] Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

[12]Γιατί ο Θεός βλέπει τους δικαίους κι ακούει τις προσευχές τους. Εναντιώνεται όμως σ' αυτούς που κάνουν το κακό.

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

Τα άδικα παθήματα

[13] Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?

[13]Γιατί ποιος μπορεί να σας βλάψει, όταν επιδιώκετε με κάθε τρόπο το καλό;

[14] Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;

[14]Αλλά, κι αν χρειαστεί να υποφέρετε επειδή κάνατε αυτό που είναι δίκαιο, να μακαρίζετε τον εαυτό σας. Μη φοβάστε τις απειλές τους και μην ταράζεστε.

[15] antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,

[15]Να τιμάτε τον Κύριο, το Θεό, μ' όλη σας την καρδιά. Να είστε πάντοτε έτοιμοι να δώσετε τη σωστή απάντηση σ' όλους όσοι ζητούν να τους δικαιολογήσετε τη χριστιανική σας ελπίδα.

[16] fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros, fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,

[16]Αυτό όμως να το κάνετε με πραότητα και φόβο Θεού, έχοντας καθαρή τη συνείδησή σας. Έτσι, αυτοί που δυσφημούν την καλή σας χριστιανική συμπεριφορά θα καταντροπιαστούν γι' αυτά που σας κατηγορούν.

[17] porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.

[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos, para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[17]Είναι καλύτερα να υποφέρετε –αν αυτό είναι το θέλημα του Θεού– επειδή κάνατε το καλό, παρά επειδή κάνατε το κακό.

[18]Γιατί κι ο Χριστός υπέμεινε το πάθος μια για πάντα για τις αμαρτίες μας, ένας δίκαιος για χάρη των αμαρτωλών, για να μας φέρει κοντά στο Θεό. Θανατώθηκε σωματικά, το Πνεύμα όμως τον ζωοποίησε.

[19]Έτσι πήγε και κήρυξε στις φυλακισμένες στον άδη ψυχές.

[20]Αυτές κάποτε δεν υπάκουσαν στο Θεό, όταν αυτός υπομονετικά περίμενε να μετανοήσουν. Έτσι έγινε λόγου χάρη τον καιρό του Νώε, τότε που ετοιμαζόταν η κιβωτός. Λίγοι μονάχα, οχτώ όλοι κι όλοι, διασώθηκαν με την κιβωτό από το νερό,

[21]που ήταν κι ο τύπος του σημερινού βαπτίσματος· αυτό δεν είναι η αποβολή της ακαθαρσίας του σώματος αλλά η δέσμευση που αναλαμβάνετε ευσυνείδητα απέναντι στο Θεό. Με το βάπτισμα κερδίζετε τώρα κι εσείς τη σωτηρία σας, χάρη στην ανάσταση του Ιησού Χριστού,

[22]ο οποίος πήγε στον ουρανό και κάθισε στα δεξιά του Θεού, αφού υπέταξε τους αγγέλους, τις εξουσίες και τις δυνάμεις.

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ 4

Η αλλαγή στον τρόπο της ζωής

[1]Αφού, λοιπόν, ο Χριστός πέθανε για μας ως άνθρωπος, πρέπει κι εσείς να οπλιστείτε με το ίδιο φρόνημα, γιατί όποιος πέθανε ως προς τον παλαιό άνθρωπο, έπαψε να ζει μέσα στην αμαρτία.

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

[2]Από τώρα, λοιπόν, και στο εξής πρέπει να ζείτε την υπόλοιπη ζωή σας όχι σύμφωνα με τις ανθρώπινες επιθυμίες, αλλά σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

[3] Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções, concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

[3]Έχετε ξοδέψει αρκετό χρόνο στο παρελθόν ζώντας όπως ήθελαν οι εθνικοί, μέσα δηλαδή σε κάθε λογής αισχρότητες, αμαρτωλές επιθυμίες, μεθύσια, κραιπάλες, οργιαστικά γλέντια κι ασεβείς ειδωλολατρικές τελετές.

[4] Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

[4]Και τώρα που δεν τους ακολουθείτε σ' αυτό το κατρακύλισμα της ασωτίας παραξενεύονται και σας κακολογούν.

[5] os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

[5]Θα δώσουν όμως λόγο σ' εκείνον που όπου να 'ναι θα κρίνει ζωντανούς και νεκρούς.

[6] pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que, mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

[6]Γι' αυτόν το λόγο άλλωστε ο Χριστός κήρυξε το χαρμόσυνο μήνυμά του και στους νεκρούς, ώστε παρ' ό, τι ως άνθρωποι έχουν καταδικαστεί να είναι θνητοί, να βρουν στην τελική κρίση του Θεού τη ζωή που χορηγεί το Πνεύμα.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

[7] Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

[7]Όπου να 'ναι, όλα τελειώνουν. Γι' αυτό πρέπει να είστε εγκρατείς και νηφάλιοι, για να μπορείτε να προσεύχεστε.

[8] Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

[8]Πάνω απ' όλα να αγαπάτε ο ένας τον άλλο με όλη σας την ψυχή, γιατί η αγάπη καλύπτει πολλές αμαρτίες.

[9] Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

[9]Να είστε φιλόξενοι μεταξύ σας, χωρίς να βαρυγκωμάτε.

[10] Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons despenseiros da multiforme graça de Deus.

[10]Ο Θεός σάς εμπιστεύτηκε τη χάρη του με ποικίλους τρόπους. Ο καθένας σας, λοιπόν, σαν καλός διαχειριστής της θείας

χάριτος, ας χρησιμοποιεί το χάρισμά του για να υπηρετεί τους άλλους.

[11] Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

[11]Όποιος κηρύττει, να διακηρύττει το λόγο του Θεού και μόνο. Όποιος προσφέρει υπηρεσία, να το κάνει με τη δύναμη που του δίνει ο Θεός, για να δοξάζεται σ' όλα ο Θεός δια του Ιησού Χριστού. Σ' αυτόν ανήκει παντοτινά η δόξα και η δύναμη. Αμήν.

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

Το προνόμιο να υποφέρει κανείς για χάρη του Χριστού.

[12] Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;

[12]Αγαπητοί μου, μην παραξενεύεστε για τη φοβερή δοκιμασία με την οποία δοκιμάζεστε, σαν να ήταν κάτι παράξενο.

[13] pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos sofrimentos de Cristo, para que também, na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

[13]Αντίθετα, να χαίρεστε που συμμετέχετε στα παθήματα του Χριστού, γιατί έτσι θα γεμίσετε χαρά κι αγαλλίαση, όταν αποκαλυφθεί η δόξα του.

[14] Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

[14]Μακάριοι είστε αν σας ντροπιάζουν για το όνομα του Χριστού. Γιατί το Πνεύμα του Θεού σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια και τη δύναμη αναπαύεται πάνω σας· αυτό το όνομα απ' αυτούς βλασφημείται, από σας όμως δοξάζεται.

[15] Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;

[15]Προσέχετε να μη φτάνει κανένας από σας να υποφέρει τιμωρίες επειδή σκότωσε ή έκλεψε ή έκανε κακό ή αναμείχθηκε σε ξένες υποθέσεις.

[16] mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.

[16]Αν όμως υποφέρει επειδή είναι χριστιανός, να μην ντρέπεται αλλά να δοξάζει το Θεό γι' αυτό.

[17] Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim

[17]Είναι καιρός πια ν' αρχίσει η κρίση απ' το λαό του Θεού. Κι αν η κρίση αρχίσει πρώτα από μας, σκεφτείτε τι έχει να γίνει

daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?

[18] E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?

[19] Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

με όσους δε δέχονται το ευαγγέλιο του Θεού.

[18]Κι αν μόλις και μετά βίας σώζονται οι δίκαιοι άνθρωποι, τι θα συμβεί με τους αμαρτωλούς και απίστους;

[19]Εκείνοι, λοιπόν, που υποφέρουν, γιατί έτσι το θέλησε ο Θεός, ας εμπιστεύονται τον εαυτό τους με τις καλές τους πράξεις στο Θεό, που κρατάει τις υποσχέσεις του.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

[1] Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e testemunha dos sofrimentos de Cristo, e ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

[2] pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

[3] nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

[4] Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

[5] Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ 5

Προτροπές στο ποίμνιο της Εκκλησίας

[1]Στους πρεσβυτέρους σας έχω να δώσω μερικές συμβουλές ως πρεσβύτερος κι εγώ, μάρτυρας των παθημάτων του Χριστού και μέτοχος στη δόξα του, που θ' αποκαλυφθεί μελλοντικά.

[2]Να ποιμαίνετε το ποίμνιο που σας εμπιστεύτηκε ο Θεός, όπως αυτός θέλει, δηλαδή με τη θέλησή σας, κι όχι κάνοντας αγγαρεία· με προθυμία κι όχι για τα χρήματα.

[3]Μην καταδυναστεύετε αυτούς που ποιμαίνετε, αλλά να είστε υπόδειγμα στο ποίμνιό σας.

[4]Κι όταν έρθει ο Χριστός, ο αρχηγός όλων των ποιμένων, θα πάρετε το αμάραντο στεφάνι της δόξας.

[5]Το ίδιο κι εσείς, οι νεότεροι, να υποτάσσεστε στους πρεσβυτέρους. Κι όλοι μαζί, με υποταγή ο ένας στον άλλο, εγκολπωθείτε την ταπεινοφροσύνη. Γιατί, ο Θεός εναντιώνεται στους υπερήφανους, στους ταπεινούς όμως δίνει τη χάρη του.

[6] Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

[6]Ταπεινώστε, λοιπόν, τους εαυτούς σας κάτω από τη δύναμη του Θεού, για να σας εξυψώσει την ώρα της κρίσεως.

[7] lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

[7]Αφήστε όλες σας τις φροντίδες σ' αυτόν, γιατί αυτός φροντίζει για σας.

[8] Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;

[8]Να είστε νηφάλιοι και άγρυπνοι. Ο αντίπαλός σας ο διάβολος περιφέρεται σαν λιοντάρι που βρυχάται, ζητώντας κάποιον να καταβροχθίσει.

[9] resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.

[9]Αντισταθείτε του, λοιπόν, μένοντας ακλόνητοι στην πίστη σας. Να ξέρετε πως τις ίδιες δοκιμασίες υπομένουν κι οι αδερφοί σας χριστιανοί σ' όλο τον κόσμο.

[10] Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória, depois de terdes sofrido por um pouco, ele mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.

[10]Ο Θεός όμως, ο οποίος σας μοιράζει τα κάθε λογής χαρίσματα και σας καλεί να πάρετε μέρος στην παντοτινή δόξα του δια του Ιησού Χριστού, μετά την παροδική σας δοκιμασία θα σας αποκαταστήσει και θα σας δυναμώσει πνευματικά, θα σας στηρίξει και θα σας στερεώσει πάνω σε σωστή βάση.

[11] A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

[11]Σ' αυτόν ανήκει η δόξα και η δύναμη παντοτινά. Αμήν.

Τελικοί χαιρετισμοί

[12] Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.

[12]Σας έγραψα τούτη τη σύντομη επιστολή με τη βοήθεια του Σιλουανού, που τον θεωρώ πιστό αδερφό, για να σας διαβεβαιώσω πως αυτά που σας έγραψα είναι η αληθινή χάρη του Θεού, στην οποία έχετε μείνει σταθεροί.

[13] Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.

[13]Σας στέλνει χαιρετίσματα η εκκλησία από τη Βαβυλώνα, που τη διάλεξε, όπως κι εσάς, ο Θεός. Σας στέλνει χαιρετίσματα ο Μάρκος, ο πνευματικός μου γιος.

14 Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

14Χαιρετήστε ο ένας τον άλλο με το αδερφικό φίλημα της αγάπης. Εύχομαι, όσοι ανήκετε στον Ιησού Χριστό να ειρηνεύετε. Αμήν.

Segunda epístola de Pedro	Β΄ ΠΕΤΡΟΥ

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

[2] graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

[3] Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

[4] pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

[5] por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

[6] com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

[7] com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

[8] Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não

Β΄ ΠΕΤΡΟΥ 1

Χαιρετισμός

[1]Ο Συμεών Πέτρος, δούλος κι απόστολος του Ιησού Χριστού, Προς εκείνους που η αγάπη του Θεού και του σωτήρα μας Ιησού Χριστού δώρισε την ίδια πίστη που έχουμε κι εμείς οι απόστολοι.

[2]Εύχομαι η χάρη και η ειρήνη να πληθαίνουν ανάμεσά σας, με τη βαθιά γνώση του Θεού και του Ιησού του Κυρίου μας.

Η εκλογή και η κλήση του χριστιανού

[3]Η θεία δύναμή του μας δώρισε όλα όσα μας χρειάζονται για τη ζωή μας και για τη λατρεία του Θεού, με τη βαθιά γνώση εκείνου που μας κάλεσε με τη δόξα του και τα θαυμαστά του έργα.

[4]Έτσι μας δώρισε τις πιο πολύτιμες και τις πιο μεγάλες υποσχέσεις, με τις οποίες θα γίνετε μέτοχοι της θείας φύσεως, και θα αποφύγετε τη φθορά που προκαλούν οι κοσμικές επιθυμίες.

[5]Γι’ αυτό ακριβώς να καταβάλετε κάθε προσπάθεια για να πλουτίσετε την πίστη σας με την αρετή, την αρετή με τη γνώση,

[6]τη γνώση με την αυτοκυριαρχία, την αυτοκυριαρχία με την υπομονή, την υπομονή με την ευσέβεια,

[7]την ευσέβεια με την αγάπη για τους αδερφούς, την αγάπη για τους αδερφούς με την αγάπη για όλους.

[8]Γιατί, αν όλα αυτά τα έχετε σε αφθονία, θα σας βοηθήσουν να γίνετε δραστήριοι κι

sejais nem inativos, nem infrutuosos no pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

αποδοτικοί για να μπορέσετε να γνωρίσετε βαθύτερα τον Κύριό μας Ιησού Χριστό.

9 Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

9Αντίθετα, όποιος δεν τα έχει αυτά είναι τόσο κοντόφθαλμος, που δε βλέπει· κι έχει ξεχάσει ότι καθαρίστηκε απ' τις παλιές του αμαρτίες.

10 Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

10Γι' αυτό, αδερφοί μου, προσπαθήστε ακόμη περισσότερο να διασφαλίσετε την κλήση σας και την εκλογή σας από το Θεό. Γιατί, αν εφαρμόσετε τα παραπάνω, δε θα σκοντάψετε ποτέ.

11 Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

11Μ' αυτόν τον τρόπο θα σας χορηγηθεί γενναιόδωρα η είσοδος στην αιώνια βασιλεία του Κυρίου και σωτήρα μας Ιησού Χριστού.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

Η θέα της δόξας του Χριστού

12 Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

12Γι' αυτό θα φροντίζω πάντα να σας υπενθυμίζω αυτά τα πράγματα, μολονότι βέβαια τα ξέρετε και μένετε σταθεροί στην αλήθεια που διδαχτήκατε.

13 Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

13Και νομίζω πως είναι σωστό να κεντρίζω τη θύμησή σας με τις υπομνήσεις μου, όσο βρίσκομαι σε τούτη την πρόσκαιρη ζωή.

14 certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

14Ξέρω πως γρήγορα θα εγκαταλείψω αυτό τον πρόσκαιρο κόσμο, όπως άλλωστε μου το 'χει φανερώσει ο Κύριός μας, ο Ιησούς Χριστός.

15 Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

15Γι' αυτό θα φροντίσω να μπορείτε να φέρνετε στο νου σας όλα αυτά τα πράγματα σε κάθε περίσταση, ακόμη κι όταν εγώ θα έχω φύγει απ' αυτή τη ζωή.

A superioridade da palavra de Deus

16 Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo seguindo fábulas engenhosamente

16Δε βασιστήκαμε, λοιπόν, σε περίτεχνους μύθους για να σας γνωστοποιήσουμε τη δυναμική έλευση του Κυρίου μας Ιησού

inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.

[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,

[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;

[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

Χριστού. Έχουμε δει με τα ίδια μας τα μάτια το μεγαλείο του·

[17]τότε που ο Θεός Πατέρας τού έδωσε τιμή και δόξα, και η ένδοξη μεγαλοπρέπειά του αναφώνησε γι’ αυτόν μια τέτοια φωνή: «Αυτός είναι ο αγαπητός μου Υιός· αυτός είναι ο εκλεκτός μου».

[18]Κι αυτήν τη φωνή την ακούσαμε που ερχόταν από τον ουρανό εμείς οι ίδιοι, που ήμασταν μαζί του στο άγιο εκείνο βουνό.

[19]Κι έτσι είμαστε περισσότερο βέβαιοι για την αλήθεια του κηρύγματος των προφητών, που καλά κάνετε και το προσέχετε σαν φως που φέγγει στο σκοτάδι, ωσότου γλυκοχαράξει το πρωί κι ανατείλει στις καρδιές σας ο αυγερινός.

[20]Πρώτα απ’ όλα, να ξέρετε καλά πως κανένας δεν μπορεί μόνος του να ερμηνεύσει τις προφητείες των Γραφών.

[21]Γιατί καμιά προφητεία δεν προήλθε ποτέ από ανθρώπινο θέλημα, αλλά εμπνευσμένοι από το Άγιο Πνεύμα, αξιώθηκαν άγιοι άνθρωποι να μιλήσουν εκ μέρους του Θεού.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina destruição.

Β΄ ΠΕΤΡΟΥ 2

Ο κίνδυνος από τους ψευδοδιδασκάλους

(Ιούδα 4,13)

[1]Υπήρχαν όμως και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στους Ισραηλίτες, όπως κι ανάμεσά σας θα υπάρξουν ψευδοδιδάσκαλοι. Οι άνθρωποι αυτοί θα διασπείρουν στην κοινότητά σας αιρετικές διδασκαλίες που οδηγούν στην απώλεια, και θ’ απαρνούνται τον Κύριο, που τους ελευθέρωσε από την αμαρτία· έτσι θα

φέρνουν πάνω τους γρήγορα την καταστροφή.

[2] E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;

[2]Πολλοί θα τους ακολουθήσουν στην ανηθικότητα κι εξαιτίας τους θα δυσφημιστεί η αληθινή διδασκαλία.

[3] também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias; para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

[3]Από αγάπη για το χρήμα, οι ψευδοδιδάσκαλοι θα προσπαθήσουν με πλαστές ιστορίες να σας εκμεταλλευτούν. Η καταδίκη τους, από παλιά αποφασισμένη, δεν θ’ αργήσει· η καταστροφή τους έρχεται.

[4] Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

[4]Ο Θεός ούτε τους αγγέλους δε λυπήθηκε όταν αμάρτησαν, αλλά τους έριξε στα τάρταρα, όπου φυλάγονται δέσμιοι στο σκοτάδι περιμένοντας την τελική κρίση.

[5] e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

[5]Ούτε τον αρχαίο κόσμο δε λυπήθηκε, έναν κόσμο που ήταν γεμάτος από ασεβείς, αλλά έφερε τον κατακλυσμό. Μόνο το Νώε, τον κήρυκα της δικαιοσύνης, τον άφησε να σωθεί, μαζί με άλλους εφτά.

[6] e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

[6]Επίσης καταδίκασε σε καταστροφή τις πόλεις Σόδομα και Γόμορρα και τις έκανε στάχτη· κι αυτό, για να παραδειγματίζονται όσοι στο μέλλον δε σέβονται το Θεό.

[7] e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

[7]Έσωσε όμως τον δίκαιο Λωτ, ο οποίος υπέφερε από την ανήθικη συμπεριφορά των ανόμων,

[8] (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

[8]γιατί σπάραζε μέρα με τη μέρα η καρδιά του από τα άνομα έργα που έβλεπε κι άκουγε ο δίκαιος αυτός άνθρωπος, ζώντας ανάμεσά τους.

[9] é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

[10] especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

[11] ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

[12] Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e destruição, falando mal daquilo em que são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

[13] recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

[14] tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

[15] abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

[16] (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de

[9]Άρα, λοιπόν, ο Κύριος ξέρει να σώζει τους ευσεβείς από τις δοκιμασίες τους, ενώ τους αδίκους τούς κρατάει σε τιμωρία ως την ημέρα της τελικής κρίσεως·

[10]και προπάντων, κρατάει εκείνους που ακολουθούν τις βρωμερές σαρκικές επιθυμίες και περιφρονούν την εξουσία του Θεού. Οι ψευδοδιδάσκαλοι αυτοί είναι θρασείς κι υπεροπτικοί· δε σέβονται τις ανώτερες δυνάμεις, αλλά τις χλευάζουν.

[11]Αυτές, ούτε οι άγγελοι, που υπερτερούν σε δύναμη και μεγαλοπρέπεια, δεν τις κατηγορούν βλάσφημα μπροστά στο Θεό.

[12]Κι όπως τα άγρια ζώα γεννήθηκαν προορισμένα από τη φύση να πιαστούν και να σφαχτούν, έτσι κι αυτοί, με το να χλευάζουν όσα δεν ξέρουν, θα υποστούν την καταστροφή που τους περιμένει.

[13]Μ’ αυτόν τον τρόπο θα πληρώσουν για το κακό που έκαναν. Θεωρούν ηδονή το να οργιάζουν ακόμα και την ημέρα. Είναι ντροπή και σκάνδαλο να συμμετέχουν στα κοινά σας δείπνα απολαμβάνοντας τον καρπό της απάτης τους.

[14]Έχουν μάτια γεμάτα ανηθικότητα κι αχόρταγα για αμαρτία· δελεάζουν τους πιο αδύνατους κι έχουν καρδιά εξασκημένη στην πλεονεξία. Καταραμένοι από το Θεό,

[15]άφησαν τον ίσιο δρόμο κι ακολούθησαν την πλάνη, βαδίζοντας στ’ αχνάρια του Βαλαάμ, γιου του Βοσόρ, που αγάπησε την αισχροκέρδεια·

[16]και ελέγχθηκε γι’ αυτή του την παρανομία: ένα γαϊδουράκι, που φυσικά

carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

δεν έχει μιλιά, τού μίλησε με ανθρώπινη φωνή κι εμπόδισε την παραφροσύνη του προφήτη.

[17] Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

[17]Οι άνθρωποι αυτοί μοιάζουν με πηγές που στέρεψαν και με σύννεφα που τα παρασέρνει η ανεμοθύελλα. Τους περιμένει μια θέση στο ζοφερό σκοτάδι.

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[18]Με λόγια παχιά, χωρίς περιεχόμενο, παρασέρνουν εκείνους που είχαν πραγματικά εγκαταλείψει αυτούς που ζουν στην πλάνη· και για το σκοπό αυτό χρησιμοποιούν ως δόλωμα τις σαρκικές επιθυμίες, που οδηγούν στην ασέλγεια.

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

[19]Τους υπόσχονται ελευθερία, ενώ οι ίδιοι είναι δούλοι της διαφθοράς· γιατί ο άνθρωπος γίνεται δούλος εκείνου απ' τον οποίο έχει νικηθεί.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

[20]Αν οι άνθρωποι, λοιπόν, που με τη βαθιά γνώση του Κυρίου μας και σωτήρα Ιησού Χριστού έχουν αποφύγει τη διαφθορά του κόσμου, αναμειχθούν πάλι σ' αυτήν και βγουν νικημένοι, τότε βρίσκονται σε χειρότερη κατάσταση από πριν.

[21] Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

[21]Θα ήταν καλύτερα γι' αυτούς να μην είχαν γνωρίσει την οδό της σωτηρίας, παρά αφού τη γνωρίσουν να εγκαταλείψουν την άγια εντολή που τους παραδόθηκε.

[22] Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

[22]Σ' αυτούς αποδεικνύονται αληθινές οι παροιμίες: Το σκυλί γυρίζει πίσω στο ίδιο του το ξέρασμα και «Το γουρούνι, αφού λουστεί, κυλιέται πάλι στο βούρκο».

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

Β΄ ΠΕΤΡΟΥ 3

Η υπόσχεση για την επάνοδο του Κυρίου

[1] Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

[2] para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

[3] tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

[4] e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

[5] Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

[6] pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.

[7] Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.

[8] Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.

[1]Αγαπητοί μου, αυτή είναι η δεύτερη κιόλας επιστολή που σας γράφω. Και στις δύο προσπαθώ να ξυπνήσω καθαρές σκέψεις μέσα σας,

[2]για να θυμάστε τα όσα προφήτεψαν οι άγιοι προφήτες και την εντολή του Κυρίου και σωτήρα, που σας δόθηκε από τους αποστόλους σας.

[3]Πρώτα απ’ όλα πρέπει να ξέρετε ότι στις έσχατες μέρες θα εμφανιστούν άνθρωποι που θα ακολουθούν τις δικές τους επιθυμίες. Θα σας εμπαίζουν

[4]και θα σας ρωτούν: «Τι έγινε μ’ εκείνη την υπόσχεση ότι θα ξανάρθει ο Κύριος; Οι πατέρες μας πέθαναν, αλλά τα πάντα παραμένουν όπως ήταν απ’ την αρχή του κόσμου».

[5]Λησμονούν, φαίνεται, θεληματικά ότι με το λόγο του Θεού δημιουργήθηκαν από παλιά οι ουρανοί και η γη, η οποία βγήκε μέσα από το νερό και στηρίχτηκε πάνω στο νερό.

[6]Με το ίδιο όμως στοιχείο καταστράφηκε και ο τότε κόσμος, όταν έγινε ο κατακλυσμός.

[7]Έτσι κι ο σημερινός κόσμος διατηρείται με το λόγο του Θεού, ώσπου να καταστραφεί με τη φωτιά την ημέρα εκείνη, κατά την οποία θα κριθούν και θα καταδικαστούν οι ασεβείς.

[8]Ένα πράγμα να μην ξεφεύγει από την προσοχή σας, αγαπητοί μου: Ότι για τον Κύριο μία μέρα είναι σαν χίλια χρόνια, και χίλια χρόνια σαν μία μέρα.

[9] Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.

[9]Δεν καθυστερεί ο Κύριος να εκπληρώσει την υπόσχεσή του, όπως νομίζουν μερικοί. Κάνει υπομονή, γιατί δε θέλει να καταστραφούν μερικοί από σας, αλλά να μετανοήσουν όλοι.

[10] Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.

[10]Ωστόσο, η ημέρα του Κυρίου θα έρθει όπως ο κλέφτης τη νύχτα, και τότε οι ουρανοί θα εξαφανιστούν με τρομερό πάταγο, τα στοιχεία της φύσεως θα διαλυθούν στη φωτιά, και η γη, όπως κι όλα όσα έγιναν πάνω σ' αυτήν, θα κατακαούν.

[11] Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,

[11]Αν, λοιπόν, τα πάντα θα διαλυθούν μ' αυτόν τον τρόπο, σκεφτείτε ποια πρέπει να είναι η συμπεριφορά σας: Να είναι άγια κι αφιερωμένη στο Θεό,

[12] esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus, incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.

[12]όσον καιρό θα προσμένετε με ζήλο και λαχτάρα τον ερχομό της ημέρας του Θεού. Τότε οι ουρανοί θα διαλυθούν στη φωτιά και τα στοιχεία της φύσεως θα καούν και θα λιώσουν.

[13] Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.

[13]Εμείς όμως, σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού, προσμένουμε καινούριους ουρανούς και καινούρια γη, όπου θα βασιλεύει η δικαιοσύνη.

O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo

[14] Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,

[14]Γι' αυτό, αγαπητοί μου, προσμένοντας τον ερχομό του Κυρίου, φροντίστε να βρεθείτε μπροστά του με ειρήνη, χωρίς κηλίδες και ψεγάδια.

[15] e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,

[15]Θεωρήστε τη μακροθυμία του Κυρίου μας ως ευκαιρία σωτηρίας, όπως σας έγραψε κι ο αγαπητός μας αδερφός ο Παύλος, με τη σοφία που του έδωσε ο Θεός.

16 ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.

16Το λέει άλλωστε και σ' όλες του τις επιστολές, όταν αναφέρεται σ' αυτό το θέμα. Υπάρχουν σ' αυτές μερικά δυσνόητα σημεία, τα οποία οι αμαθείς και ταλαντευόμενοι τα διαστρεβλώνουν. Το ίδιο κάνουν και με την υπόλοιπη Γραφή, με αποτέλεσμα να προκαλούν την καταστροφή τους.

Τελική συνοπτική προτροπή

17 Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;

17Εσείς όμως, αγαπητοί μου, είστε προειδοποιημένοι. Φυλαχτείτε, λοιπόν, για να μην παρασυρθείτε από την πλάνη των ανόμων και, χάνοντας το στήριγμά σας, πέσετε.

18 antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

18Αντίθετα, να προοδεύετε στη χάρη και στη γνώση του Κυρίου μας και σωτήρα Ιησού Χριστού. Σ' αυτόν ανήκει η δόξα και τώρα και για πάντα. Αμήν.

Primeira epístola de João	Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

[1] O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

[2] (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

[3] o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

[4] Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

[5] Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

[6] Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

[7] Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ 1

Η κοινωνία με το Λόγο της ζωής

[1]Σας γράφουμε για το ζωοποιό Λόγο, που υπήρχε εξαρχής. Εμείς τον έχουμε ακούσει και τον έχουμε δει με τα ίδια μας τα μάτια. Μάλιστα τον είδαμε από κοντά, και τα χέρια μας τον ψηλάφησαν.

[2]Όταν η ζωή φανερώθηκε, την είδαμε με τα μάτια μας. Καταθέτουμε, λοιπόν, τη μαρτυρία μας και σας μιλάμε για την αιώνια ζωή που ήταν με τον Πατέρα, φανερώθηκε όμως σ' εμάς.

[3]Αυτό που είδαμε κι ακούσαμε, το αναγγέλλουμε σ' εσάς, για να συμμετάσχετε κι εσείς μ' εμάς στην ίδια κοινωνία, που είναι η κοινωνία με τον Πατέρα και με τον Υιό του τον Ιησού Χριστό.

[4]Κι αυτά σας τα γράφουμε για να είναι ολοκληρωμένη η χαρά σας.

Η κοινωνία αυτή αποκλείει την αμαρτία και το μίσος

[5]Αυτό είναι το μήνυμα που ακούσαμε από τον Ιησού Χριστό και σας το μεταφέρουμε: Ο Θεός είναι φως, και δεν υπάρχει σ' αυτόν καθόλου σκοτάδι.

[6]Αν, λοιπόν, ισχυριστούμε πως έχουμε κοινωνία με το Θεό, ενώ ζούμε στο σκοτάδι, λέμε ψέματα, και οι πράξεις μας δε συμφωνούν με την αλήθεια.

[7]Αν όμως ζούμε μέσα στο φως, όπως ο Θεός είναι στο φως, τότε έχουμε κοινωνία και μεταξύ μας, και το αίμα που πρόσφερε

με το θάνατό του ο Υιός του ο Ιησούς μάς καθαρίζει από κάθε αμαρτία.

8 Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

8Αν ισχυριστούμε πως είμαστε αναμάρτητοι, εξαπατούμε τον εαυτό μας και δε λέμε την αλήθεια.

9 Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.

9Αν όμως ομολογούμε τις αμαρτίες μας, ο Θεός, που είναι αξιόπιστος και δίκαιος, θα συγχωρήσει τις αμαρτίες μας και θα μας καθαρίσει από κάθε άδικη πράξη.

10 Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

10Αν ισχυριστούμε πως δεν έχουμε ποτέ αμαρτήσει, βγάζουμε ψεύτη το Θεό, και ο λόγος του δε ζει μέσα μας.

1 João 2

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ 2

1 Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;

1Παιδιά μου, αυτά σας τα γράφω για να σας προτρέψω να μην αμαρτάνετε. Αν όμως κάποιος αμαρτήσει, έχουμε συνήγορο κοντά στον Πατέρα, τον δίκαιο Ιησού Χριστό.

2 e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.

2Αυτός θυσιάστηκε για να μας ελευθερώσει από τις αμαρτίες μας, και μάλιστα θυσιάστηκε όχι μόνο για τις δικές μας αμαρτίες, αλλά και όλου του κόσμου.

3 Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.

3Το βέβαιο κριτήριο πως τον έχουμε γνωρίσει είναι ότι τηρούμε τις εντολές του.

4 Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.

4Όποιος λέει «τον γνώρισα», δεν τηρεί, όμως τις εντολές του, είναι ψεύτης· δε λέει την αλήθεια.

5 Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:

5Όποιος όμως υπακούει στο λόγο του, ασφαλώς αυτός αγαπάει το Θεό με όλη του την καρδιά. Μόνο έτσι έχουμε τη βεβαιότητα πως είμαστε ενωμένοι μαζί του.

6 aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

6Όποιος λέει πως μένει σταθερά ενωμένος μαζί του οφείλει να ζει όπως ακριβώς έζησε εκείνος.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

[7] Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual, desde o princípio, tivestes. Esse mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

[7]Αδερφοί μου, η εντολή που σας γράφω δεν είναι καινούρια αλλά η παλιά εντολή, που την είχατε δεχτεί εξαρχής. Αυτή η εντολή η παλιά είναι το κήρυγμα που αρχικά ακούσατε.

[8] Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós, porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

[8]Ωστόσο, η εντολή που σας γράφω είναι καινούρια, κι αυτό είναι αλήθεια για το Χριστό και για σας: το σκοτάδι της νύχτας παρέρχεται, κι άρχισε ήδη να χαράζει το φως το αληθινό.

[9] Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

[9]Όποιος, λοιπόν, λέει πως βρίσκεται στο φως αλλά μισεί τον αδερφό του, αυτός βρίσκεται ακόμα μέσα στο σκοτάδι.

[10] Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

[10]Όποιος αγαπάει τον αδερφό του, αυτός μένει σταθερά μέσα στο φως και δε γίνεται αφορμή να σκοντάψει και ν' αμαρτήσει ο αδερφός του.

[11] Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

[11]Όποιος όμως μισεί τον αδερφό του βρίσκεται στο σκοτάδι και πορεύεται μέσα στο σκοτάδι· και δεν ξέρει πού πάει, γιατί το σκοτάδι έχει τυφλώσει τα μάτια του.

A vitória sobre o Maligno

Η αγάπη για τον Πατέρα και η αγάπη για τον κόσμο

[12] Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

[12]Σας γράφω, παιδιά μου, για να σας βεβαιώσω πως οι αμαρτίες σας έχουν συγχωρηθεί χάρη στο Χριστό.

[13] Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

[13]Σας γράφω, πατέρες, για να σας βεβαιώσω πως έχετε γνωρίσει αυτόν που υπάρχει εξαρχής. Σας γράφω, νέοι μου, για να σας βεβαιώσω πως έχετε νικήσει τον πονηρό.

[14] Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque

[14]Σας έγραψα, παιδιά μου, πως έχετε γνωρίσει τον Πατέρα. Σας έγραψα, πατέρες, πως έχετε γνωρίσει αυτόν που υπάρχει εξαρχής. Σας έγραψα, νέοι μου,

sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

Não se deve amar o mundo

15 Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

16 porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

17 Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

Os anticristos

18 Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

19 Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

20 E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

πως είστε δυνατοί, και ο λόγος του Θεού ζει μέσα σας και έχετε νικήσει τον πονηρό.

15Μην αγαπάτε τον κόσμο, μήτε όσα είναι του κόσμου. Αν κάποιος αγαπάει τον κόσμο, δεν έχει μέσα του την αγάπη για τον Πατέρα.

16Γιατί όλα όσα είναι του κόσμου –οι αμαρτωλές επιθυμίες του εγώ, η λαχτάρα ν' αποχτήσουμε ό, τι βλέπουν τα μάτια μας, και η υπεροψία πως κατέχουμε γήινα αγαθά– δεν προέρχονται από τον Πατέρα αλλά από τον αμαρτωλό κόσμο.

17Ο κόσμος όμως παρέρχεται και μαζί του όλα όσα επιθυμούν οι άνθρωποι να κατέχουν μέσα σ' αυτόν· ενώ όποιος εκτελεί το θέλημα του Θεού θα ζήσει αιώνια.

Ο αντίχριστος και το χρίσμα από το Χριστό

18Παιδιά μου, έφτασε το τέλος. Έχετε ακούσει σχετικά με τον ερχομό του αντιχρίστου. Τώρα, λοιπόν, έχουν παρουσιαστεί πολλοί αντίχριστοι. Απ' αυτό καταλαβαίνουμε πως έφτασε το τέλος.

19Αυτοί βγήκαν απ' ανάμεσά μας, ποτέ όμως δεν ανήκαν πραγματικά σ' εμάς. Γιατί, αν αληθινά προέρχονταν από μας, θα είχαν μείνει μαζί μας. Αλλά αυτοί έφυγαν, ώστε να γίνει φανερό πως κανένας απ' αυτούς δεν ανήκε ποτέ σ' εμάς.

20Εσείς όμως έχετε λάβει από το Χριστό το χρίσμα του Αγίου Πνεύματος, και μένετε όλοι σταθεροί στην αληθινή γνώση.

[21] Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

[22] Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

[23] Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

[24] Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

[25] E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

[26] Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

A unção do Espírito Santo

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

[21]Σας γράφω, όχι γιατί δεν ξέρετε την αλήθεια, αλλά γιατί την ξέρετε και γιατί κανένα ψέμα δεν έχει την πηγή του στην αλήθεια.

[22]Ποιος είναι ο ψεύτης; Δεν είναι αυτός που αρνείται πως ο άνθρωπος Ιησούς είναι ο Χριστός; Αυτός είναι ο αντίχριστος. Αυτός αρνείται συγχρόνως και τον Πατέρα και τον Υιό.

[23]Γιατί όποιος απορρίπτει τον Υιό που ενανθρώπησε απορρίπτει και τον Πατέρα.

[24]Εσείς λοιπόν κρατήστε μέσα στις καρδιές σας το μήνυμα που ακούσατε εξαρχής. Αν μείνει στις καρδιές σας ό, τι ακούσατε εξαρχής, τότε θα μείνετε κι εσείς ενωμένοι με τον Υιό και με τον Πατέρα.

[25]Και να τι υποσχέθηκε να σας δώσει ο Χριστός: την αιώνια ζωή.

[26]Σας έγραψα τα παραπάνω, για να σας προφυλάξω από εκείνους που προσπαθούν να σας εξαπατήσουν.

[27]Βέβαια, μέσα στις δικές σας καρδιές μένει το χρίσμα του Αγίου Πνεύματος που λάβατε από το Χριστό, και δεν έχετε ανάγκη από δάσκαλο. Καθώς, λοιπόν, το χρίσμα το δικό του σας τα μαθαίνει όλα – κι ό, τι αυτός διδάσκει είναι αλήθεια, δεν είναι ψέμα– παραμείνετε ενωμένοι μαζί του, όπως το Πνεύμα σάς δίδαξε.

[28]Και τώρα, παιδιά μου, να μένετε έτσι ενωμένοι μ’ αυτόν, ώστε όταν φανερωθεί στη δευτέρα παρουσία του, να έχουμε

θάρρος και να μη νιώσουμε ντροπή αντικρύζοντάς τον.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

[29]Αφού ξέρετε πως ο Χριστός είναι δίκαιος, πρέπει επίσης να ξέρετε πως κι όποιος πράττει δίκαια είναι παιδί του Θεού.

1 João 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

[3] E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

[4] Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

[5] Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ 3

Ποια είναι τα παιδιά του Θεού

[1]Κοιτάξτε με πόση αγάπη μάς αγάπησε ο Πατέρας! Η αγάπη του είναι τόσο μεγάλη, ώστε να ονομαστούμε παιδιά του Θεού. Γι' αυτό ο κόσμος δε μας καταλαβαίνει, γιατί δε γνωρίζει το Θεό Πατέρα.

[2]Αγαπητοί μου, τώρα είμαστε παιδιά του Θεού. Τι πρόκειται να γίνουμε στο μέλλον δεν έχει ακόμη φανερωθεί. Ξέρουμε όμως πως όταν ο Χριστός φανερωθεί στη δευτέρα παρουσία του, θα γίνουμε όμοιοι μ' αυτόν, γιατί θα τον δούμε όπως πραγματικά είναι.

[3]Όποιος, λοιπόν, μ' εμπιστοσύνη στο Χριστό έχει αυτή την ελπίδα, προετοιμάζεται. Καθαρίζει τον εαυτό του από την αμαρτία, έχοντας ως πρότυπο την καθαρότητα εκείνου.

[4]Όποιος αμαρτάνει παραβαίνει το νόμο του Θεού. Η αμαρτία είναι η ίδια η ανομία.

[5]Και ξέρετε πως ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να πάρει από πάνω μας τις αμαρτίες μας, ενώ στον ίδιο δεν υπάρχει ούτε ίχνος αμαρτίας.

[6] Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

[6]Έτσι, όποιος είναι ενωμένος μ' αυτόν παύει ν' αμαρτάνει. Όποιος αμαρτάνει, αυτός ούτε είδε ούτε γνώρισε ποτέ το Χριστό.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

[7] Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

[7]Παιδιά μου, μην αφήνετε κανέναν να σας παρασύρει· όποιος πράττει το σωστό, αυτός είναι δίκαιος, όπως ακριβώς ο Χριστός είναι δίκαιος.

[8] Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

[8]Όποιος όμως αμαρτάνει κατάγεται από το διάβολο, γιατί ο διάβολος συνδέεται με την αμαρτία εξαρχής. Γι' αυτόν το λόγο ο Υιός του Θεού ήρθε στον κόσμο: Για να καταστρέψει τα έργα του διαβόλου.

[9] Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

[9]Όποιος έχει γεννηθεί από το Θεό και είναι παιδί του παύει ν' αμαρτάνει, γιατί η δύναμη της ζωής του Θεού, που τον γέννησε, μένει μέσα του. Αφού ο Θεός τον γέννησε, δεν μπορεί να συνεχίσει να αμαρτάνει.

[10] Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

[10]Έτσι διακρίνονται τα παιδιά του Θεού από τα παιδιά του διαβόλου: Όποιος δεν κάνει το σωστό δεν είναι παιδί του Θεού. Το ίδιο και όποιος δεν αγαπάει τον αδερφό του.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

Αγάπη, παρρησία και πνευματικά χαρίσματα

[11] Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

[11]Πραγματικά, η παραγγελία που ακούσατε εξαρχής είναι αυτή: Να αγαπάμε ο ένας τον άλλο.

[12] não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

[12]Δεν πρέπει να γίνουμε σαν τον Κάιν. Αυτός ήταν γέννημα του διαβόλου και έσφαξε τον αδερφό του. Και γιατί τον έσφαξε; Γιατί τα δικά του έργα ήταν πονηρά, ενώ του αδερφού του ήταν δίκαια.

13 Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

14 Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.

15 Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo assassino não tem a vida eterna permanente em si.

16 Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.

17 Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

18 Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.

19 E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;

20 pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

21 Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

13Γι' αυτό δεν πρέπει, αδερφοί μου, να απορείτε που ο κόσμος σάς μισεί.

14Εμείς ξέρουμε πως από το θάνατο έχουμε περάσει στη ζωή· κι αυτό το ξέρουμε επειδή αγαπάμε τους αδερφούς μας. Αυτός που δεν αγαπάει τον αδερφό του παραμένει στο θάνατο.

15Όποιος μισεί τον αδερφό του είναι ανθρωποκτόνος, και ξέρετε πως κανένας φονιάς δεν έχει συμμετοχή στην αιώνια ζωή.

16Να πώς μάθαμε τι είναι αγάπη: Εκείνος πρόσφερε τη ζωή του για χάρη μας· έτσι οφείλουμε κι εμείς να προσφέρουμε τη ζωή μας για χάρη των αδερφών μας.

17Αλλά αν κάποιος που έχει τα πλούτη του κόσμου δει τον αδερφό του σε κατάσταση ανάγκης και δεν τον σπλαχνιστεί, πώς ο άνθρωπος αυτός να έχει μέσα του αγάπη για το Θεό;

18Παιδιά μου, ας μην αγαπάμε με λόγια και ωραίες φράσεις, αλλά με έργα κι αγάπη αληθινή.

19Απ' αυτό θα καταλάβουμε ότι είμαστε παιδιά της αλήθειας και θα βεβαιώσουμε χωρίς αγωνία την καρδιά μας μπροστά στο Θεό,

20όταν αυτή μας κατηγορεί για κάτι, αφού ο Θεός είναι ανώτερος από τη συνείδησή μας και τα ξέρει όλα.

21Έτσι, αγαπητοί μου, όταν η καρδιά μας παύει να μας κατηγορεί, αποκτούμε θάρρος ενώπιον του Θεού,

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.

[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

[1] Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

[2] Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

[3] e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

[22]και μας δίνει ό, τι του ζητούμε, γιατί εκτελούμε τις εντολές του και κάνουμε ό, τι του είναι αρεστό.

[23]Αυτή είναι η εντολή του: Να πιστέψουμε στο όνομα του Ιησού Χριστού, του Υιού του, και να αγαπάμε ο ένας τον άλλο, σύμφωνα με την εντολή που μας έδωσε ο Χριστός.

[24]Όποιος τηρεί τις εντολές του μένει ενωμένος μαζί του κι εκείνος μ' αυτόν. Το ξέρουμε πως ο Θεός ζει μέσα μας κι ανάμεσά μας από το Πνεύμα που μας έδωσε.

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ 4

[1]Αγαπητοί μου, μην εμπιστεύεστε όλους εκείνους που ισχυρίζονται πως έχουν το Πνεύμα, αλλά δοκιμάζετέ τους για να διαπιστώσετε αν το πνεύμα που έχουν προέρχεται από το Θεό. Γιατί πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν ξεχυθεί μέσα στον κόσμο.

[2]Να με ποιο κριτήριο θ' αναγνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού: Όποιος διακηρύττει πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός που ήρθε και έγινε αληθινός άνθρωπος, αυτός έχει το Πνεύμα του Θεού.

[3]Όποιος όμως δεν παραδέχεται ότι ο Ιησούς Χριστός ήρθε και έγινε αληθινός άνθρωπος, δεν έχει το Πνεύμα του Θεού, αλλά του αντιχρίστου, που έχετε ακούσει πως έρχεται. Λοιπόν, αυτός ήδη βρίσκεται μέσα στον κόσμο.

[4] Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

[4]Εσείς όμως, παιδιά μου, αναγεννηθήκατε από το Θεό, και έχετε υπερνικήσει τις διδασκαλίες αυτών των ψευδοπροφητών, γιατί αυτός που ενεργεί μέσα σας είναι ισχυρότερος απ' αυτόν που κυριαρχεί μέσα στον κόσμο.

[5] Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

[5]Αυτοί προέρχονται από τον κόσμο, γι' αυτό μιλάνε τη γλώσσα του κόσμου, και ο κόσμος τούς καταλαβαίνει.

[6] Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

[6]Εμείς προερχόμαστε από το Θεό. Όποιος γνωρίζει το Θεό, μάς καταλαβαίνει· όποιος δεν προέρχεται από το Θεό, δεν μας καταλαβαίνει. Έτσι μπορούμε να ξεχωρίσουμε το πνεύμα της αλήθειας από το πνεύμα της πλάνης.

Deus é amor

Όποιος αγαπάει βλέπει το Θεό

[7] Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

[7]Αγαπητοί μου, ας αγαπάμε ο ένας τον άλλο, γιατί η αγάπη προέρχεται από το Θεό. Όποιος αγαπάει, δείχνει ότι έχει αναγεννηθεί από το Θεό και ότι γνωρίζει το Θεό.

[8] Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

[8]Όποιος δεν αγαπάει, δε γνώρισε το Θεό, γιατί ο Θεός είναι αγάπη.

[9] Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

[9]Έτσι αποδείχτηκε η αγάπη του Θεού για μας: Απέστειλε τον Υιό του το μονογενή στον κόσμο για να μας χαρίσει τη νέα ζωή, αν ενωθούμε μ' αυτόν.

[10] Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

[10]Αυτό είναι το χαρακτηριστικό της αγάπης του Θεού: Όχι ότι εμείς τον αγαπήσαμε, αλλά ότι αυτός μας αγάπησε και έστειλε τον Υιό του, που θυσιάστηκε για να μας ελευθερώσει από τις αμαρτίες μας.

[11] Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

[11]Αν ο Θεός, αγαπητοί μου, έτσι μας αγάπησε, οφείλουμε κι εμείς ν' αγαπάμε ο ένας τον άλλο.

[12] Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

[12]Κανένας δεν αξιώθηκε ποτέ ως τώρα να δει το Θεό· αν αγαπάμε ο ένας τον άλλο, είμαστε σε κοινωνία με το Θεό, και η αγάπη του μέσα μας έχει ολοκληρωθεί.

[13] Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

[13]Μας έδωσε το Πνεύμα του· έτσι είμαστε βέβαιοι πως είμαστε σε κοινωνία με το Θεό και ο Θεός σε κοινωνία μ' εμάς.

[14] E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

[14]Εμείς οι ίδιοι με τα μάτια μας είδαμε και καταθέτουμε τη μαρτυρία μας, ότι ο Πατέρας έστειλε τον Υιό του για να σώσει τον κόσμο.

[15] Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

[15]Όποιος παραδέχεται πως ο άνθρωπος Ιησούς είναι ο απεσταλμένος Υιός του Θεού, ο Θεός κατοικεί μέσα σ' αυτόν και αυτός ζει ενωμένος με το Θεό.

[16] E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

[16]Κι εμείς γνωρίζουμε πια την αγάπη, που μας έχει ο Θεός κι εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας σ' αυτήν. Ο Θεός είναι αγάπη· κι όποιος ζει μέσα στην αγάπη, ζει μέσα στο Θεό, κι ο Θεός μέσα σ' αυτόν.

[17] Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.

[17]Έτσι καταλαβαίνουμε πως η αγάπη έχει ολοκληρωθεί μέσα μας: Όταν αντιμετωπίζουμε την ημέρα της κρίσεως με θάρρος. Γιατί κι εμείς ζούμε σ' αυτό τον κόσμο, όπως έζησε εκείνος.

[18] No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.

[18]Όποιος αγαπάει δεν φοβάται. Η τέλεια αγάπη διώχνει το φόβο. Γιατί ο φόβος σχετίζεται με την τιμωρία κι όποιος φοβάται την τιμωρία, δείχνει πως δεν έχει φτάσει στην τέλεια αγάπη.

[19] Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

[19]Εμείς αγαπάμε το Θεό, γιατί εκείνος πρώτος μάς αγάπησε.

[20] Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que

[20]Αν κάποιος πει «αγαπώ το Θεό», μισεί όμως τον αδερφό του, είναι ψεύτης. Γιατί, πραγματικά, αυτός που δεν αγαπάει τον

não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

[21] Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

1 João 5

A fé que vence o mundo

[1] Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.

[2] Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.

[3] Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,

[4] porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.

[5] Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

O tríplice testemunho sobre Cristo

[6] Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com água, mas também com a água e com o sangue. E o Espírito é o que dá testemunho, porque o Espírito é a verdade.

[7] Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

αδερφό του, τον οποίο βλέπει, πώς μπορεί να αγαπάει το Θεό, τον οποίο δε βλέπει;

[21]Αυτή την εντολή μάς έδωσε ο Χριστός: Όποιος αγαπάει το Θεό πρέπει ν' αγαπάει και τον αδερφό του.

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ 5

Η μαρτυρία του Πνεύματος

[1]Όποιος πιστεύει πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός, αυτός είναι γεννημένος από το Θεό· κι όποιος αγαπάει τον πατέρα αγαπάει επίσης και το παιδί του.

[2]Μ' αυτόν τον τρόπο γνωρίζουμε ότι αγαπάμε τα παιδιά του Θεού: Όταν αγαπάμε το Θεό και τηρούμε τις εντολές του.

[3]Πραγματικά, την αγάπη μας για το Θεό την εκφράζουμε τηρώντας τις εντολές του. Και οι εντολές του δεν είναι δύσκολο να εφαρμοστούν,

[4]αφού κάθε παιδί του Θεού μπορεί να νικήσει τον κόσμο. Να πώς μπορούμε να νικούμε τον κόσμο: με την πίστη μας.

[5]Ποιος μπορεί να νικάει τον κόσμο; Μόνον όποιος πιστεύει πως ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού.

[6]Αυτός είναι που ήρθε με το νερό του βαπτίσματός του και με το αίμα του θανάτου του, ο Ιησούς Χριστός. Όχι μόνο με το νερό, αλλά με το νερό και με το αίμα. Το ίδιο το Πνεύμα είναι μάρτυρας γι' αυτό, και το Πνεύμα είναι η αλήθεια.

[7]Υπάρχουν τρεις μάρτυρες [στον ουρανό: ο Πατέρας, ο Λόγος και το Άγιο Πνεύμα·

αυτοί οι τρεις είναι ένα· και υπάρχουν τρεις μάρτυρες στη γη]:

[8] E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

[8]Το Πνεύμα, το νερό και το αίμα, κι αυτοί οι τρεις δίνουν ομόφωνη μαρτυρία.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[9]Δεχόμαστε τη μαρτυρία των ανθρώπων· αλλά η μαρτυρία του Θεού είναι πολύ ισχυρότερη, και ο Θεός έχει δώσει τη μαρτυρία του σχετικά με τον Υιό του.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[10]Όποιος πιστεύει στον Υιό του Θεού, αυτός έχει μέσα του αυτή τη μαρτυρία. Όποιος δεν πιστεύει στο Θεό, τον θεωρεί ψεύτη, γιατί δεν έδειξε εμπιστοσύνη στη μαρτυρία που έδωσε ο Θεός σχετικά με τον Υιό του.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[11]Να ποια είναι αυτή η μαρτυρία: Ο Θεός μάς χάρισε την αιώνια ζωή, κι αυτή η ζωή υπάρχει στην κοινωνία με τον Υιό του.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

[12]Όποιος έχει τον Υιό, αυτός μόνο έχει τη ζωή· όποιος δεν έχει τον Υιό του Θεού, αυτός δεν έχει ούτε τη ζωή.

O poder da intercessão

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

Η βεβαιότητα για την αιώνια ζωή

[13]Αυτά τα έγραψα σ’ εσάς που πιστεύετε στο όνομα του Υιού του Θεού, για να ξέρετε πως έχετε την αιώνια ζωή, και για να πιστεύετε στο όνομα του Υιού του Θεού.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[14]Και να γιατί έχουμε εμπιστοσύνη και θάρρος απέναντι στο Θεό: Αν του ζητήσουμε κάτι σύμφωνο με το θέλημά του, μας ακούει.

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[15]Έτσι, ξέροντας ότι ακούει τα αιτήματά μας, είμαστε βέβαιοι πως θα εκπληρωθούν.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe

[16]Αν, λοιπόν, δει κανείς τον αδερφό του να διαπράττει μια αμαρτία που δεν οδηγεί

dará vida, aos que não pecam para morte. Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

στο θάνατο, να παρακαλέσει το Θεό, κι ο Θεός θα δώσει στον αδερφό τη ζωή. Αυτό το λέω για όσους διαπράττουν αμαρτίες που δεν οδηγούν στο θάνατο. Γιατί υπάρχει και αμαρτία που οδηγεί στο θάνατο. Δε λέω να παρακαλέσει για κείνη.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[17]Κάθε άδικη πράξη είναι αμαρτία· υπάρχουν όμως αμαρτίες που δεν οδηγούν στο θάνατο.

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes, Aquele que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[18]Ξέρουμε πως όποιος έχει αναγεννηθεί από το Θεό δεν κυριεύεται από την αμαρτία· γιατί ο Υιός του Θεού τον προστατεύει, κι ο διάβολος δεν μπορεί να τον βλάψει.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

[19]Ξέρουμε πως είμαστε παιδιά του Θεού και πως όλος ο κόσμος βρίσκεται κάτω από την εξουσία του διαβόλου.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[20]Ξέρουμε πως ο Υιός του Θεού ήρθε και μας έδωσε την πνευματική δύναμη για να γνωρίσουμε τον αληθινό Θεό. Είμαστε ενωμένοι με τον αληθινό Θεό μέσω του Υιού του, του Ιησού Χριστού. Αυτός είναι ο αληθινός Θεός, αυτός είναι η αιώνια ζωή.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

[21]Παιδιά μου, φυλαχτείτε από τους ψεύτικους θεούς. Αμήν.

Segunda epístola de João

2 João 1

Prefácio e saudação

1 O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,

2 por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,

3 a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.

O amor fraternal

4 Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.

5 E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

6 E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.

Os falsos ensinadores e como tratá-los

7 Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.

Β΄ ΙΩΑΝΝΟΥ

Β΄ ΙΩΑΝΝΟΥ 1

Χαιρετισμός

1Ο Πρεσβύτερος, προς την εκλεκτή κοινότητα και τα μέλη της, που εγώ τους αγαπάω αληθινά, κι όχι μόνο εγώ αλλά και όλοι όσοι έχουν γνωρίσει την αλήθεια.

2Σας αγαπάμε χάρη στην αλήθεια που βρίσκεται σ' εμάς και θα μείνει μαζί μας αιώνια.

3Η χάρη, η ευσπλαχνία και η ειρήνη από τον Πατέρα Θεό και τον Κύριο Ιησού Χριστό, τον Υιό του Πατέρα, ας είναι μαζί σας με αλήθεια και αγάπη.

Αλήθεια και αγάπη

4Χάρηκα πάρα πολύ που βρήκα μέλη της κοινότητάς σας να σκέφτονται και να ζούνε σύμφωνα με την αλήθεια, όπως ακριβώς λέει η εντολή που λάβαμε από τον Πατέρα.

5Και τώρα σας παραγγέλλω, αγαπητή κοινότητα, να αγαπάμε ο ένας τον άλλο. Δε σας γράφω καμιά καινούρια εντολή, αλλά αυτήν που είχαμε εξαρχής.

6Να τι είναι η αγάπη: Να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του· και η εντολή, όπως την ακούσατε εξαρχής, είναι πως πρέπει να ζείτε με αγάπη.

7Πολλοί πλάνοι έχουν εμφανιστεί στον κόσμο, που δεν παραδέχονται ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός που έγινε άνθρωπος. Όποιος τα λέει αυτά είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος.

[8] Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.

[8]Προσέξτε τον εαυτό σας, για να μη χάσουμε ό, τι καταφέραμε ως τώρα, αλλά να μπορέσουμε να λάβουμε ολόκληρο το μισθό μας.

[9] Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

[9]Όποιος δεν μένει πιστός στη διδασκαλία του Χριστού αλλά την παραβαίνει, προχωρώντας δήθεν πέρα απ’ αυτή, δεν έχει κοινωνία με το Θεό· όποιος όμως μένει πιστός σε ό, τι δίδαξε ο Χριστός, αυτός έχει κοινωνία και με τον Πατέρα και με τον Υιό.

[10] Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

[10]Όταν, λοιπόν, κάποιος κήρυκας σας επισκέπτεται και δε διδάσκει αυτή τη διδαχή, μην τον βάζετε στο σπίτι σας και μην τον καλωσορίζετε,

[11] Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

[11]γιατί όποιος τον καλωσορίζει συμμετέχει στα πονηρά του έργα.

Informações finais. Saudações

[12] Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

[13] Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

Τελικός χαιρετισμός

[12]Έχω πολλά ακόμη να σας γράψω. Δε θέλησα όμως να το κάνω με χαρτί και μελάνι. Ελπίζω να σας επισκεφτώ και να τα πούμε από κοντά. Έτσι η χαρά μας θα είναι πλήρης.

[13]Τα μέλη της εκλεκτής αδερφικής σας κοινότητας σας χαιρετούν. Αμήν.

Terceira epístola de João

3 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.

[2] Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.

[3] Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.

[4] Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.

O bom exemplo de Gaio

[5] Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,

[6] os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;

[7] pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.

[8] Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.

Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão

[9] Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.

Γ΄ ΙΩΑΝΝΟΥ

Γ΄ ΙΩΑΝΝΟΥ 1

Χαιρετισμός

[1]Ο Πρεσβύτερος, προς τον αγαπητό Γάιο, που εγώ τον αγαπώ αληθινά.

[2]Αγαπητέ, εύχομαι στο Θεό να υγιαίνεις και όλα να σου πηγαίνουν καλά, όπως πάει καλά και η πνευματική σου ζωή.

[3]Πολύ χάρηκα από τις πληροφορίες περαστικών αδερφών, πως μένεις πιστός στην αλήθεια και ζεις σύμφωνα μ’ αυτήν.

[4]Καμιά άλλη δεν έχω μεγαλύτερη χαρά παρά να μαθαίνω πως τα παιδιά μου ζουν σύμφωνα με την αλήθεια.

Συνεργάτες και αντίπαλοι

[5]Αγαπητέ, ενεργείς πιστά σε ό, τι κάνεις για τους αδερφούς, ακόμα κι όταν αυτοί προέρχονται από ξένες κοινότητες.

[6]Οι αδερφοί αυτοί μίλησαν για την αγάπη σου σε σύναξη της κοινότητάς μας. Καλά λοιπόν θα κάνεις να τους βοηθήσεις να συνεχίσουν το ταξίδι τους κατά τρόπο άξιο του θείου έργου που επιτελούν·

[7]γιατί περιοδεύουν στην υπηρεσία του ονόματος του Χριστού, χωρίς να δέχονται καμιά υποστήριξη από τους ειδωλολάτρες.

[8]Πρέπει, λοιπόν, εμείς οι χριστιανοί να δεχόμαστε τέτοιους ανθρώπους. Έτσι συμβάλλουμε στην εξάπλωση της αλήθειας.

[9]Έστειλα στην εκκλησία ένα γράμμα. Ο Διοτρεφής όμως, που του αρέσει να παρασταίνει τον αρχηγό τους, δε μας αποδέχεται.

[10] Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica, proferindo contra nós palavras maliciosas. E, não satisfeito com estas coisas, nem ele mesmo acolhe os irmãos, como impede os que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

[10]Γι’ αυτό, όταν έρθω, θα επισημάνω όλα τα έργα που διαπράττει συκοφαντώντας μας με λόγια πονηρά. Και δεν αρκείται σ’ αυτά. Όχι μόνο δεν φιλοξενεί τους περαστικούς ιεραποστόλους αδερφούς, αλλά εμποδίζει και όσους θέλουν να τους φιλοξενήσουν, και τους διώχνει από την εκκλησία.

[11] Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

[11]Αγαπητέ, μην παίρνεις για πρότυπο το κακό αλλά το καλό. Όποιος κάνει το καλό είναι παιδί του Θεού· όποιος κάνει το κακό δεν έχει δει το Θεό.

[12] Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

[12]Σχετικά με το Δημήτριο, ακούγονται από όλους καλές πληροφορίες. Κι η ίδια η πραγματικότητα το επιβεβαιώνει. Επιβεβαιώνουμε κι εμείς αυτή τη μαρτυρία, κι εσείς ξέρετε πως λέμε την αλήθεια.

Informações finais. Saudações

Τελικός χαιρετισμός

[13] Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

[13]Πολλά είχα να σου γράψω, δε θέλω όμως να σου τα κάνω γνωστά με μελάνι και πένα.

[14] pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

[14]Ελπίζω γρήγορα να σε δω και τότε θα τα πούμε από κοντά.

[15] A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

[15]Η ειρήνη του Θεού να σε συντροφεύει. Οι φίλοι σε χαιρετούν. Χαιρέτησέ μου τους φίλους προσωπικά, έναν ένα.

Epístola de Judas	ΙΟΥΔΑ

Judas 1

Prefácio e saudação

[1] Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,

[2] a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.

É dever cristão pelejar pela fé

[3] Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.

[4] Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.

Exemplos da punição dos ímpios

[5] Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;

[6] e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob

ΙΟΥΔΑ 1

Χαιρετισμός

[1]Ο Ιούδας, δούλος του Ιησού Χριστού και αδερφός του Ιακώβου. Προς τους αγαπημένους που τους κάλεσε ο Θεός Πατέρας και τους διατηρεί κοντά στον Ιησού Χριστό.

[2]Εύχομαι το έλεος, η ειρήνη και η αγάπη να πληθαίνουν ανάμεσά σας.

Η καταδίκη των ψευδοδιδασκάλων

(Β΄ Πε 2,1-17)

[3]Αγαπητοί μου, πάντοτε είχα μεγάλη επιθυμία να σας γράψω, για τη σωτηρία που χάρισε σ' όλους μας ο Θεός. Τώρα όμως αναγκάζομαι να σας γράψω για να σας προτρέψω να συνεχίσετε τον αγώνα για την πίστη, που έχει δοθεί μια για πάντα στο λαό του Θεού.

[4]Αφορμή μού δίνουν μερικοί άνθρωποι, που παρεισέφρυσαν ανάμεσά σας. Οι ασεβείς αυτοί μετατρέπουν τη σωτήρια χάρη του Θεού σε κάθε λογής ασέλγεια, και δεν παραδέχονται ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μοναδικός αφέντης και Κύριός μας. Από παλιά οι Γραφές είχαν προαναγγείλει την καταδίκη που τους περιμένει.

[5]Τα ξέρετε βέβαια όλα, θα ήθελα όμως να σας θυμίσω πως ο Κύριος αν και έσωσε στην αρχή το λαό από τη δουλεία της Αιγύπτου, στη συνέχεια αφάνισε όσους δεν πίστεψαν.

[6]Θυμηθείτε τους αγγέλους που δεν έμειναν πιστοί στο αξίωμά τους, αλλά εγκατέλειψαν την ουράνια κατοικία τους.

trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;

Ο Κύριος τους έχει φυλακίσει στο σκοτάδι με αιώνια δεσμά, για να δικαστούν τη μεγάλη ημέρα της κρίσεως.

7 como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

7Θυμηθείτε τα Σόδομα και τα Γόμορρα και τις γειτονικές τους πόλεις, που είχαν παραδοθεί κατά παρόμοιον μ' αυτούς τρόπο στην πορνεία και στις αφύσικες ηδονές. Η αιώνια καταδίκη τους αποτελεί ζωντανό παράδειγμα.

8 Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

8Το ίδιο συμβαίνει και με τους ανθρώπους αυτούς. Βλέπουν όνειρα που τους οδηγούν να μολύνουν με την αμαρτία το ίδιο τους το σώμα, να απορρίπτουν τη θεϊκή εξουσία και να καθυβρίζουν τους αγγέλους.

9 Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

9Κι όμως, ούτε ο αρχάγγελος Μιχαήλ δεν τόλμησε να ξεστομίσει υβριστική κατηγορία εναντίον του διαβόλου, όταν σε μια φιλονικία μαζί του διεκδικούσε το σώμα του Μωυσή. Το μόνο που είπε ήταν: Ο Κύριος να σε κατακρίνει.

10 Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

10Οι ψευδοδιδάσκαλοι, αντίθετα, καθυβρίζουν εκείνα που ξεπερνούν την αντίληψή τους· κι εκείνα που τα ξέρουν από ένστικτο, αυτά ακριβώς τους οδηγούν στην καταστροφή, σαν τα ζώα που δεν έχουν λογικό.

11 Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

11Αλίμονό τους· βαδίζουν στ' αχνάρια του Κάιν και σαν το Βαλαάμ έχουν ριχτεί ακράτητοι στην πλάνη της φιλαργυρίας. Με τις επαναστατικές αντιλογίες τους θα αφανιστούν όπως ο Κορέ.

12 Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos

12Αυτοί είναι βρώμικες κηλίδες, που συμμετέχουν χωρίς ντροπή στα κοινά σας δείπνα. Νοιάζονται μονάχα για τον εαυτό τους. Μοιάζουν με σύννεφα που

se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

παρασύρονται από τους ανέμους και δε φέρνουν βροχή· μοιάζουν με δέντρα που μέχρι και το φθινόπωρο δε δίνουν καρπό, και που, σαν ξεραθούν για τα καλά, τα ξεριζώνουν.

[13] ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes, para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.

[13]Μοιάζουν με τ' άγρια κύματα της θάλασσας, που αντί για αφρό ξεβράζουν τις ντροπές τους· με άστρα περιπλανώμενα, που τα προσμένει το παντοτινό, το ζοφερό σκοτάδι.

[14] Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

[14]Γι' αυτούς προφήτεψε ο Ενώχ, έβδομη γενιά από τον Αδάμ, λέγοντας: «Ήρθε ο Κύριος με τις μυριάδες των αγίων αγγέλων του,

[15] para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

[15]για να κρίνει όλη την οικουμένη και να ελέγξει όλους τους ασεβείς ανάμεσά τους για τις αμαρτωλές τους πράξεις και για όσα σκληρά λόγια ξεστόμισαν εναντίον του οι ασεβείς κι αμαρτωλοί».

[16] Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

[16]Οι άνθρωποι αυτοί γογγύζουν και μεμψιμοιρούν για όλα. Ζουν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, ξεστομίζουν μεγάλα λόγια και κολακεύουν τους ανθρώπους, μόνο και μόνο για να 'χουν οι ίδιοι κάποιο όφελος.

A profecia apostólica. Exortações

[17] Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[18] os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.

[19] São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

Συμβουλές και προτροπές

[17]Εσείς όμως, αγαπητοί μου, να θυμάστε τα προφητικά λόγια των αποστόλων του Κυρίου μας Ιησού Χριστού:

[18]«Στους έσχατους χρόνους», σας έλεγαν, «θα εμφανιστούν άνθρωποι που θα σας εμπαίζουν και θα ζουν σύμφωνα με τις αμαρτωλές επιθυμίες τους».

[19]Αυτοί είναι που προκαλούν τις διαιρέσεις· κυριαρχούνται από τις φυσικές

τους επιθυμίες κι όχι από το Πνεύμα του Θεού.

[20] Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

[20]Εσείς όμως, αγαπητοί μου, συνεχίστε να προοδεύετε στεριωμένοι πάνω στο θεμέλιο της πανάγιας πίστης σας και προσεύχεστε με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

[21] guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

[21]Διατηρήστε τον εαυτό σας στην αγάπη του Θεού, προσμένοντας το έλεος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που θα μας χαρίσει την αιώνια ζωή.

[22] E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

[22]Άλλους να τους ελεείτε με διάκριση,

[23] salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

[23]και άλλους να φροντίζετε να τους σώσετε με μεγάλη προσοχή, αρπάζοντάς τους μέσα από τη φωτιά, αποφεύγοντας ακόμη και ν' αγγίζετε τα ρούχα τους που έχουν λερωθεί από την αμαρτωλή τους σάρκα.

A doxologia

Δοξολογία

[24] Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

[24]Σ' αυτόν που μπορεί να σας προφυλάξει από κάθε πτώση και μπορεί να σας αξιώσει να σταθείτε χωρίς ψεγάδι, γεμάτοι χαρά μπροστά στην ένδοξη παρουσία του,

[25] ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

[25]στο μόνο σοφό Θεό, το σωτήρα μας, ανήκει η δόξα, η μεγαλοσύνη, η δύναμη και η εξουσία και τώρα και για πάντα. Αμήν.

Apocalipse de João	ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ

Apocalipse 1

O título, o autor e o assunto do livro

1 Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,

2 o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.

3 Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.

Dedicatória às sete igrejas da Ásia

4 João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono

5 e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,

6 e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 1

Πρόλογος

1Αυτό το βιβλίο περιέχει την αποκάλυψη που έδωσε ο Θεός στον Ιησού Χριστό, για να φανερώσει στους δούλους του αυτά που είναι καθορισμένα να γίνουν πολύ σύντομα. Ο Ιησούς έστειλε τον άγγελό του και τα αποκάλυψε στο δούλο του τον Ιωάννη.

2Ο Ιωάννης έδωσε μαρτυρία για το λόγο του Θεού και για τον Ιησού Χριστό· γράφει όσα είδε.

3Μακάριος ο αναγνώστης κι όσοι ακούνε τα λόγια τούτης της προφητείας και τηρούν όσα λέει αυτό το βιβλίο· γιατί πλησιάζει ο καιρός.

Χαιρετισμός στις εφτά Εκκλησίες

4Ο Ιωάννης προς τις εφτά εκκλησίες που βρίσκονται στην Ασία. Εύχομαι να σας δίνουν χάρη και ειρήνη ο Θεός, αυτός που αληθινά υπάρχει, υπήρχε και θα ’ρθεί, και τα εφτά πνεύματα που είναι μπροστά στο θρόνο του,

5καθώς κι ο Ιησούς Χριστός, ο αξιόπιστος μάρτυρας. Αυτός αναστήθηκε πρώτος από τους νεκρούς κι εξουσιάζει τους άρχοντες της γης. Αυτός μας αγαπάει κι έχει χύσει το αίμα του για να μας καθαρίσει από τις αμαρτίες μας·

6μας έκανε έτσι μετόχους στην εξουσία του και κοινωνούς στην προσφορά λατρείας στον Πατέρα του Θεό. Σ’ αυτόν ανήκει η δόξα και η δύναμη για πάντα· αμήν.

[7] Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!

[7]Νάτος, έρχεται μέσα στα σύννεφα και θα τον δούνε όλοι, ακόμα κι όσοι τον κεντήσαν με τη λόγχη, και θα θρηνήσουν εξαιτίας του όλοι οι λαοί της γης. Ναι, σίγουρα θα γίνει αυτό!

[8] Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

[8]«Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα», λέει ο Θεός, ο Παντοκράτορας Κύριος, αυτός που αληθινά υπάρχει και υπήρχε και θα 'ρθεί.

A visão de Jesus glorificado

Η εμφάνιση του Χριστού στον Ιωάννη

[9] Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

[9]Εγώ ο Ιωάννης, ο αδερφός σας, που με τη δύναμη του Ιησού Χριστού συμμερίζομαι μαζί σας τους κατατρεγμούς κι υπομονετικά προσμένω τον ερχομό της βασιλείας του Θεού, βρέθηκα εξόριστος στο νησί της Πάτμου, γιατί κήρυξα το λόγο του Θεού και ομολόγησα τον Ιησού Χριστό.

[10] Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

[10]Μέρα Κυριακή με συνάρπασε το Πνεύμα. Άκουσα τότε πίσω μου μια φωνή βροντερή σαν σάλπιγγα,

[11] dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

[11]που έλεγε: «Γράψε αυτό που βλέπεις σε βιβλίο και στείλε το στις εξής εφτά εκκλησίες: Στην Έφεσο, στη Σμύρνη, στην Πέργαμο, στα Θυάτειρα, στις Σάρδεις, στη Φιλαδέλφεια και στη Λαοδίκεια».

[12] Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

[12]Γύρισα προς τα 'κει να δω ποιος μου μιλούσε. Και καθώς γύρισα, είδα εφτά λυχνοστάτες χρυσούς.

[13] e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

[13]Ανάμεσα στους εφτά λυχνοστάτες είδα κάποιον που έμοιαζε με άνθρωπο, ντυμένον με χιτώνα που έφτανε ως τα πόδια του, μ' ένα χρυσό ζωνάρι που του έζωνε το στήθος.

[14] A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

[14]Στο κεφάλι του οι τρίχες ήταν κάτασπρες σαν ολόλευκο μαλλί ή σαν χιόνι και τα μάτια του ήταν σαν τη φλόγα της φωτιάς.

[15] os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

[15]Τα πόδια του έμοιαζαν με χρυσάφι πυρωμένο στο καμίνι. Η φωνή του ηχούσε σαν τη βουή του καταρράκτη.

[16] Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

[16]Στο δεξί του χέρι κρατούσε εφτά αστέρια, κι από το στόμα του έβγαινε ένα αιχμηρό δίκοπο σπαθί. Το πρόσωπό του έλαμπε σαν τον ήλιο σ' όλη του τη λαμπρότητα.

[17] Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita, dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

[17]Όταν τον είδα, έπεσα μπροστά στα πόδια του σαν νεκρός. Εκείνος τότε ακούμπησε πάνω μου το δεξί του χέρι και μου είπε: «Μη φοβάσαι! Εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος.

[18] e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

[18]Εγώ είμαι ο ζωντανός· με θανάτωσαν, μα να που τώρα ζω για πάντα κι εξουσιάζω το θάνατο και το βασίλειό του.

[19] Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

[19]Γράψε, λοιπόν, αυτά που βλέπεις: όσα ανήκουν στο παρόν και όσα μέλλεται να γίνουν ύστερα απ' αυτά.

[20] Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

[20]Άκουσε τώρα τι σημαίνουν τα εφτά αστέρια που είδες στο δεξί μου χέρι και οι εφτά χρυσοί λυχνοστάτες: Τα εφτά αστέρια είναι οι άγγελοι των εφτά εκκλησιών και οι εφτά λυχνοστάτες είναι οι εφτά εκκλησίες».

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

[1] Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 2

Η επιστολή στην εκκλησία της Εφέσου

[1]«Στον άγγελο της εκκλησίας της Εφέσου γράψε: Να τι λέει αυτός που κρατάει τα εφτά αστέρια στο δεξί του χέρι και

περπατάει ανάμεσα στους εφτά χρυσούς λυχνοστάτες:

[2] Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

[2]Ξέρω καλά τα έργα σου, πόσο κοπιάζεις και πόση υπομονή δείχνεις. Ξέρω πως δεν μπορείς να ανεχτείς τους κακούς· αυτούς που λένε πως είναι τάχα απόστολοι χωρίς να είναι· τους δοκίμασες και τους βρήκες κίβδηλους.

[3] e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

[3]Έχεις υπομονή· για χάρη μου υπέμεινες δεινά και δεν απόκαμες.

[4] Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

[4]Έχω όμως κάτι εναντίον σου: Η αγάπη σου δεν είναι όπως στην αρχή.

[5] Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das primeiras obras; e, se não, venho a ti e moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

[5]Θυμήσου λοιπόν από πού ξέπεσες· μετανόησε και γύρνα ξανά στην αρχική διαγωγή σου. Αλλιώς, θα καταφτάσω γρήγορα για να μετακινήσω το λυχνοστάτη σου από τον τόπο του, αν δεν δείξεις μετάνοια.

[6] Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

[6]Έχεις όμως κι ένα καλό: Μισείς όσα κάνουν οι Νικολαΐτες, που τα μισώ κι εγώ.

[7] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

[7]Όποιος έχει αυτιά, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες. Σ' όποιον νικήσει θα του δώσω να φάει τον καρπό από το δέντρο της ζωής, που βρίσκεται στον παράδεισο του Θεού μου».

Carta à igreja em Esmirna

[8] Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

Η επιστολή στην εκκλησία της Σμύρνης

[8]«Στον άγγελο της εκκλησίας της Σμύρνης γράψε: Να τι λέει ο πρώτος και ο έσχατος, που τον θανάτωσαν και όμως ζει:

[9] Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

[9]Ξέρω καλά τα έργα σου και πως σε κατατρέχουν και πως είσαι φτωχός –κι όμως είσαι πλούσιος. Ξέρω πως σε διαβάλλουν άνθρωποι που ισχυρίζονται ότι ανήκουν τάχα στο λαό του Θεού·

10 Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

11 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

Carta à igreja em Pérgamo

12 Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

13 Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha testemunha, meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

14 Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

15 Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

αυτοί όμως δεν είναι δικοί του, γιατί ανήκουν στη σύναξη του σατανά.

10Μη φοβάσαι καθόλου για όσα σου μέλλεται να πάθεις. Ο διάβολος θα ρίξει μερικούς από σας στη φυλακή για να δοκιμαστείτε. Ο διωγμός θα κρατήσει δέκα μέρες. Κράτα την πίστη σου, ακόμη κι αν σου στοιχίσει τη ζωή, κι εγώ θα σου δώσω για στεφάνι της νίκης, την αιώνια ζωή.

11Όποιος έχει αυτιά, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες. Το νικητή δεν θα μπορέσει να τον πειράξει ο δεύτερος θάνατος».

Επιστολή στην εκκλησία της Περγάμου

12«Στον άγγελο της εκκλησίας της Περγάμου γράψε: Να τι λέει ο Κύριος, αυτός που έχει το αιχμηρό, δίκοπο σπαθί:

13Ξέρω καλά τα έργα σου και πού κατοικείς: εκεί που έχει στήσει το θρόνο του ο σατανάς. Παρέμεινες όμως πιστός στο όνομά μου και δεν απαρνήθηκες την πίστη σου σ’ εμένα, ακόμα κι όταν στον τόπο σας όπου κατοικεί ο σατανάς, σκότωσαν την εποχή του διωγμού τον Αντίπα, που μαρτύρησε για να μου μείνει πιστός.

14Έχω όμως και μερικά εναντίον σου· ανέχεσαι να υπάρχουν εκεί οπαδοί της διδασκαλίας του Βαλαάμ. Αυτός είχε δασκαλέψει το Βαλάκ να παρασύρει στην αμαρτία τούς Ισραηλίτες και να φάνε ειδωλόθυτα και ν’ αποστατήσουν από το Θεό.

15Έτσι κι εσύ ανέχεσαι να υπάρχουν οπαδοί της διδασκαλίας των Νικολαϊτών.

[16] Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

[17] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

Carta à igreja em Tiatira

[18] Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

[19] Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

[20] Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

[21] Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.

[22] Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.

[16]Μετανόησε, λοιπόν· αλλιώς, θα καταφτάσω σύντομα κοντά σου και θα πολεμήσω εναντίον τους με το σπαθί που βγαίνει από το στόμα μου.

[17]Όποιος έχει αυτιά, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες. Όποιος νικήσει, θα του δώσω από το κρυμμένο μάννα. Θα του δώσω και μια άσπρη ψηφίδα, μ’ ένα καινούριο όνομα γραμμένο πάνω της, που δε θα το ξέρει κανένας άλλος, εκτός απ’ αυτόν που θα την πάρει».

Επιστολή στην εκκλησία των Θυατείρων

[18]«Στον άγγελο της εκκλησίας των Θυατείρων γράψε: Να τι λέει ο Υιός του Θεού, που τα μάτια του είναι σαν τη φλόγα της φωτιάς και τα πόδια του μοιάζουν με χρυσάφι:

[19]Ξέρω καλά τα έργα σου: την αγάπη, την πίστη, τις υπηρεσίες σου στους αδερφούς, την καρτερικότητά σου. Ξέρω ακόμα πως τα τελευταία σου έργα είναι περισσότερα από τα πρώτα.

[20]Έχω όμως μερικά εναντίον σου: Τη γυναίκα σου, την Ιεζάβελ, που λέει πως είναι τάχα προφήτισσα, την αφήνεις να παρασύρει με τη διδασκαλία της τους δούλους μου ν’ αποστατήσουν από το Θεό και να φάνε ειδωλόθυτα.

[21]Της έδωσα προθεσμία να μετανοήσει, αυτή όμως δε θέλει να μετανοήσει και επιμένει στην αποστασία της.

[22]Γι’ αυτό θα τη ρίξω άρρωστη στο κρεβάτι, κι όσοι συμπράττουν μαζί της θα πέσουν σε μεγάλη δοκιμασία –εκτός κι αν αλλάξουν ζωή και πάψουν ν’ ακολουθούν τη συμπεριφορά της–

23 Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.

23και θα χτυπήσω με θανατικό τα παιδιά της. Θα μάθουν έτσι όλες οι εκκλησίες πως εγώ ξέρω τι κρύβει ο νους και η καρδιά του ανθρώπου· θα κρίνω τον καθένα σας ανάλογα με τα έργα σας.

24 Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;

24Σ' εσάς όμως τους άλλους πιστούς των Θυατείρων, που δεν παρασυρθήκατε από τη διδαχή της Ιεζάβελ και δε λέτε πως μάθατε τα απόκρυφα μυστικά του σατανά, όπως ισχυρίζονται οι οπαδοί της, σ' εσάς λέω πως δεν θα σας επιβαρύνω με άλλες δοκιμασίες.

25 tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.

25Κρατήστε όμως σταθερά αυτό που έχετε ωσότου έρθω.

26 Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,

26Όποιος μένει πιστός ως το τέλος στη διαγωγή που εγώ του ζητώ και φτάσει έτσι στη νίκη, θα του δώσω εξουσία πάνω στα έθνη.

27 e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;

27Θα τα κυβερνήσει με σιδερένια πυγμή και θα τα συντρίψει σαν πήλινα σκεύη.

28 assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.

28Θα του δώσω την εξουσία που κι εγώ πήρα από τον Πατέρα μου, κι ακόμα θα του δώσω το άστρο το πρωινό.

29 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

29Όποιος έχει αυτιά, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες».

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

1 Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas: Conheço as tuas obras, que tens nome de que vives e estás morto.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 3

Επιστολή στην εκκλησία των Σάρδεων

1«Στον άγγελο της εκκλησίας των Σάρδεων γράψε: Να τι λέει ο Κύριος, που έχει τα εφτά πνεύματα του Θεού και τα εφτά αστέρια: Ξέρω καλά τα έργα σου: τ' όνομά σου λέει πως είσαι ζωντανός, μα στην πραγματικότητα είσαι νεκρός.

[2] Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.

[2]Ξύπνα και στήριξε τους άλλους, γιατί κινδυνεύουν να πεθάνουν. Σε δοκίμασα και βρήκα πως τα ως τώρα έργα σου δεν μπορούν να σταθούν μπροστά στο Θεό μου.

[3] Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.

[3]Για θυμήσου πώς δέχτηκες το μήνυμα της σωτηρίας και με πόσο ζήλο το άκουσες! Μείνε πιστός σ' αυτό και μετανόησε. Γιατί, αν δεν ξυπνήσεις, θα σου έρθω ξαφνικά όπως ο κλέφτης, χωρίς να ξέρεις ποια ώρα θα 'ρθώ να σε κρίνω.

[4] Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.

[4]Έχεις όμως και μερικούς πιστούς στις Σάρδεις, που δε μόλυναν τα ρούχα τους με την απιστία. Αυτοί θα βαδίσουν μαζί μου ντυμένοι στα λευκά, γιατί το αξίζουν.

[5] O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

[5]Το νικητή θα τον ντύσει ο Θεός με τα λευκά ρούχα της νίκης· δε θα διαγράψω το όνομά του από το βιβλίο της ζωής και θα τον αναγνωρίσω ως δικό μου μπροστά στο Θεό και στους αγγέλους του.

[6] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

[6]Όποιος έχει αυτιά ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες».

Carta à igreja em Filadélfia

Επιστολή στην εκκλησία της Φιλαδέλφειας

[7] Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:

[7]«Στον άγγελο της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας γράψε: Να τι λέει ο Κύριος, που είναι άγιος και τηρεί τις υποσχέσεις του, που έχει τα κλειδιά του Δαβίδ, κι όταν ανοίγει, κανείς δεν μπορεί να κλείσει· και όταν κλείνει, κανείς δεν μπορεί ν' ανοίξει.

[8] Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.

[8]Ξέρω καλά τα έργα σου· μικρές είναι οι δυνάμεις σου, κι όμως έμεινες πιστός στο λόγο μου και δε με απαρνήθηκες. Γι' αυτό έχω ανοίξει μπροστά σου μια πόρτα που κανένας δε θα μπορέσει να την κλείσει.

[9] Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si mesmos se declaram judeus e não são, mas mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

[9]Υπάρχουν μερικοί που ισχυρίζονται πως ανήκουν στο λαό του Θεού· αλλά δεν ανήκουν, λένε ψέματα· στην πραγματικότητα ανήκουν στη σύναξη του σατανά. Αυτούς θα τους κάνω να ’ρθούν και να γονατίσουν ταπεινωμένοι μπροστά σου, για να μάθουν πως εγώ εσένα αγάπησα.

[10] Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

[10]Επειδή τήρησες το λόγο μου κι έδειξες υπομονή, γι’ αυτό κι εγώ θα σε διαφυλάξω όταν θα έρθει η ώρα του τελικού πειρασμού, που θ’ αποτελέσει τη μεγάλη δοκιμασία για τον κόσμο, για όλους τους κατοίκους της γης.

[11] Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

[11]Όπου να ’ναι έρχομαι. Κράτα σταθερά αυτό που έχεις, για να μη σου αφαιρέσει κανείς το στεφάνι της νίκης σου.

[12] Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

[12]Το νικητή θα τον κάνω στύλο αμετακίνητο στο ναό του Θεού μου· θα γράψω πάνω του το όνομα του Θεού μου και το όνομα της πόλης του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό μου· κι επίσης θα γράψω πάνω του το καινούριο όνομά μου.

[13] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

[13]Όποιος έχει αυτιά ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες».

Carta à igreja em Laodiceia

Επιστολή στην εκκλησία της Λαοδίκειας

[14] Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

[14]«Στον άγγελο της εκκλησίας της Λαοδίκειας γράψε: Να τι λέει ο Αμήν, ο αξιόπιστος κι αληθινός μάρτυρας, αυτός που είναι η αιτία όλων των δημιουργημάτων του Θεού:

[15] Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

[15]Ξέρω καλά τα έργα σου: δεν είσαι ούτε κρύος ούτε ζεστός. Μακάρι να ήσουν κρύος ή ζεστός!

16 Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

16Επειδή όμως δεν είσαι ούτε κρύος ούτε ζεστός αλλά χλιαρός, γι' αυτό θα σε ξεράσω από το στόμα μου.

17 pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

17Καυχιέσαι πως είσαι πλούσιος, πως απόχτησες μεγάλη περιουσία, πως δεν έχεις ανάγκη από τίποτε. Ξεχνάς, φαίνεται, πως στην πραγματικότητα είσαι ταλαίπωρος κι αξιοθρήνητος, φτωχός, τυφλός και γυμνός.

18 Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres, vestiduras brancas para te vestires, a fim de que não seja manifesta a vergonha da tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

18Γι' αυτό σε συμβουλεύω ν' αγοράσεις από μένα χρυσάφι καθαρισμένο στη φωτιά, για ν' αποκτήσεις πλούτη· ρούχα λευκά για να ντυθείς και να μην ντρέπεσαι που φαίνεται η γύμνια σου· κολλύριο για ν' αλείψεις τα μάτια σου και ν' αποκτήσεις το φως σου.

19 Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

19Εγώ όσους αγαπώ τους διαπαιδαγωγώ με αυστηρότητα. Γι' αυτό δείξε ζήλο και μετανόησε.

20 Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

20Δες με, στέκομαι μπροστά στην πόρτα και χτυπώ. Αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου και μ' ανοίξει την πόρτα, θα μπω στο σπίτι του και θα δειπνήσω μαζί του, κι αυτός μαζί μου.

21 Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

21Το νικητή θα τον βάλω να καθίσει μαζί μου στο θρόνο μου, όπως κάθισα κι εγώ νικητής μαζί με τον Πατέρα μου στο θρόνο του.

22 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

22Όποιος έχει αυτιά, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες».

Apocalipse 4

A visão do trono de Deus

1 Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 4

Η ουράνια λειτουργία

1Ύστερα απ' αυτά, είδα μια πύλη ανοιχτή στον ουρανό. Και η φωνή που άκουσα προηγουμένως ν' αντηχεί σαν σάλπιγγα

trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

απευθύνθηκε σ’ εμένα και μου είπε: «Ανέβα εδώ πάνω για να σου δείξω τι θα συμβεί ύστερα απ’ αυτά».

2 Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

2Αμέσως τότε με συνήρπασε το Πνεύμα και είδα ένα θρόνο στον ουρανό και κάποιον να κάθεται στο θρόνο.

3 e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

3Είχε θωριά που άστραφτε όπως ο ίασπις και το σάρδιο, τα πολύτιμα πετράδια. Ένα φωτεινό τόξο περικύκλωνε το θρόνο, που λαμπύριζε σαν το σμαράγδι.

4 Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

4Είκοσι τέσσερις άλλοι θρόνοι σχημάτιζαν έναν κύκλο γύρω από το θρόνο· σ’ αυτούς τους θρόνους κάθονταν οι είκοσι τέσσερις πρεσβυτύτεροι ντυμένοι με λευκά ρούχα, και με χρυσά στεφάνια στο κεφάλι τους.

5 Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

5Από το θρόνο έβγαιναν αστραπές, φωνές και βροντές, και μπροστά του έκαιγαν εφτά πύρινες λαμπάδες, δηλαδή τα εφτά πύρινα πνεύματα του Θεού.

6 Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

6Μπροστά από το θρόνο απλωνόταν κάτι σαν θάλασσα από γυαλί, όμοια με κρύσταλλο. Στο κέντρο, γύρω από το θρόνο, βρίσκονταν τέσσερα όντα γεμάτα μάτια, μπροστά και πίσω.

7 O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

7Το πρώτο ον έμοιαζε με λιοντάρι, το δεύτερο με μοσχάρι, το τρίτο είχε όψη ανθρώπινη και το τέταρτο έμοιαζε με αετό που πετάει.

8 E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o

8Καθένα από τα τέσσερα όντα είχε έξι φτερούγες, και όλα τους είχαν παντού μάτια γύρω γύρω κι από μέσα. Τα τέσσερα όντα έλεγαν ακατάπαυστα, μέρα νύχτα: «Άγιος, άγιος, άγιος είναι ο Κύριος, ο Θεός

SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

[9] Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

[10] os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no trono, adorarão o que vive pelos séculos dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

[11] Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa da tua vontade vieram a existir e foram criadas.

ο Παντοκράτορας! Αυτός που αληθινά υπήρχε, υπάρχει και θα ’ρθεί».

[9]Όταν τα τέσσερα όντα δοξολογούν, αινούν και αναπέμπουν ευχαριστία σ’ αυτόν που κάθεται στο θρόνο και ζει παντοτινά,

[10]οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι πέφτουν μπροστά σ’ αυτόν που κάθεται στο θρόνο, προσκυνούν αυτόν που ζει παντοτινά, αποθέτουν τα στεφάνια τους μπροστά στο θρόνο και λένε:

[11]«Σ’ εσένα ανήκει, Κύριε και Θεέ μας, η δοξολογία, ο αίνος και η δύναμη, γιατί εσύ δημιούργησες τα πάντα· το θέλημά σου τους έδωσε τη δύναμη και τη ζωή».

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

[1] Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

[2] Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

[3] Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 5

[1]Είδα πως αυτός που καθόταν στο θρόνο κρατούσε στο δεξί του χέρι ένα βιβλίο σε σχήμα κυλίνδρου. Το βιβλίο ήταν γραμμένο και από τη μέσα και από την έξω πλευρά, κι εκεί που έκλεινε ήταν σφραγισμένο με εφτά σφραγίδες από βουλοκέρι.

[2]Είδα ακόμα έναν άγγελο δυνατό που διαλαλούσε μεγαλόφωνα: «Ποιος είναι άξιος να σπάσει τις σφραγίδες του βιβλίου και να το ανοίξει; »

[3]Και δε βρέθηκε κανένας, ούτε στον ουρανό ούτε στη γη ούτε κάτω από τη γη, που να μπορεί ν’ ανοίξει ή έστω και ν’ αντικρύσει το βιβλίο.

[4] e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

[4]Άρχισα τότε να κλαίω πολύ που δε βρέθηκε κανένας ν' ανοίξει το βιβλίο ή έστω να το αντικρύσει.

[5] Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

[5]Ένας από τους πρεσβυτέρους μού λέει τότε: «Μην κλαις, γιατί το λιοντάρι από τη φυλή του Ιούδα, ο απόγονος του Δαβίδ, νίκησε στη μάχη που έδωσε, και μπορεί να σπάσει τις εφτά σφραγίδες και ν' ανοίξει το βιβλίο».

[6] Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

[6]Είδα τότε μπροστά στο θρόνο και στο μέσο των τεσσάρων όντων και στο μέσο των πρεσβυτέρων, να στέκεται ένα Αρνίο. Έμοιαζε να το έχουν θυσιάσει. Είχε εφτά κέρατα κι εφτά μάτια –αυτά είναι τα εφτά πνεύματα του Θεού που αποστέλλονται σ' όλη τη γη.

[7] Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

[7]Το Αρνίο πήγε και πήρε το κυλινδρικό βιβλίο από το δεξί χέρι εκείνου που κάθεται στο θρόνο.

[8] e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro cheias de incenso, que são as orações dos santos,

[8]Όταν πήρε το βιβλίο, τα τέσσερα όντα και οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνίο. Καθένας τους κρατούσε μια κιθάρα και χρυσά θυμιατήρια γεμάτα θυμίαμα– αυτά είναι οι προσευχές των πιστών–

[9] e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que procedem de toda tribo, língua, povo e nação

[9]κι έψελναν έναν καινούριο ύμνο: «Είσαι άξιος να πάρεις το βιβλίο και ν' ανοίξεις τις σφραγίδες του. Γιατί θυσιάστηκες και με το αίμα σου μας εξαγόρασες για το Θεό, από κάθε φυλή, γλώσσα, λαό και έθνος.

[10] e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

[10]Βασιλιάδες τούς έκανες αυτούς και ιερείς για να λατρεύουν το Θεό μας· θα γίνουν κυρίαρχοι πάνω στη γη».

[11] Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos

[11]Ύστερα είδα κι άκουσα μια χορωδία γύρω από το θρόνο, τα τέσσερα όντα και

anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

12 proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

13 Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

14 E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

Apocalipse 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

1 Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

2 Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

O segundo selo

3 Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

4 E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos outros; também lhe foi dada uma grande espada.

O terceiro selo

τους πρεσβυτέρους· την αποτελούσαν ένα αναρίθμητο πλήθος αγγέλων,

12που έλεγαν με δυνατή φωνή: «Το Αρνίο που θυσιάστηκε είναι άξιο να λάβει δύναμη, πλούτο και σοφία, ισχύ, τιμή, δόξα κι ευλογία».

13Κι ύστερα άκουσα όλα τα πλάσματα του σύμπαντος στον ουρανό, στη γη, κάτω από τη γη και μέσα στη θάλασσα, όλα αυτά τ’ άκουσα να υμνολογούν: «Αυτός που κάθεται στο θρόνο και το Αρνίο να ’ναι για πάντα ευλογημένοι, τιμημένοι, δοξασμένοι και ισχυροί».

14Τα τέσσερα όντα αποκρίνονταν: «Αμήν». Και οι πρεσβύτεροι έπεσαν και προσκύνησαν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 6

Οι εφτά σφραγίδες

1Είδα τότε το Αρνίο ν’ ανοίγει την πρώτη απ’ τις εφτά σφραγίδες, κι άκουσα ένα από τα τέσσερα όντα να λέει με φωνή που έμοιαζε με βροντή: «Έλα».

2Κοίταξα, και είδα ένα άσπρο άλογο, που ο καβαλάρης του κρατούσε ένα τόξο· του δόθηκε ένα στεφάνι νίκης, και νικητής έφυγε για νέες νίκες.

3Όταν το Αρνίο άνοιξε τη δεύτερη σφραγίδα, άκουσα το δεύτερο ον να λέει: «Έλα».

4Βγήκε τότε ένα άλλο άλογο, κόκκινο σαν τη φωτιά· στον καβαλάρη του δόθηκε ένα μεγάλο σπαθί με την εντολή να αφαιρέσει την ειρήνη από τη γη, και οι άνθρωποι να σφάξουν ο ένας τον άλλο.

[5] Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

[5]Όταν το Αρνίο άνοιξε την τρίτη σφραγίδα, άκουσα το τρίτο ον να λέει: «Έλα». Κοίταξα, και είδα ένα μαύρο άλογο, που ο καβαλάρης του κρατούσε στο χέρι του μια ζυγαριά.

[6] E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

[6]Τότε άκουσα κάτι σαν φωνή να βγαίνει ανάμεσα από τα τέσσερα όντα και να λέει: «Ένα κιλό σιτάρι ή τρία κιλά κριθάρι θα φτάσουν ένα μεροκάματο· μην πειράξεις όμως το λάδι και το κρασί».

O quarto selo

[7] Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

[7]Όταν το Αρνίο άνοιξε την τέταρτη σφραγίδα, άκουσα τη φωνή του τέταρτου όντος να λέει: «Έλα».

[8] E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

[8]Κοίταξα, και είδα ένα πρασινοκίτρινο άλογο· ο καβαλάρης του λεγόταν Θάνατος, κι από πίσω του ακολουθούσε ο Άδης. Τους δόθηκε η εξουσία να σκοτώσουν το ένα τέταρτο της οικουμένης με πόλεμο, με πείνα, με θανατικό και με τα θηρία της γης.

O quinto selo

[9] Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que tinham sido mortos por causa da palavra de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

[9]Όταν το Αρνίο άνοιξε την πέμπτη σφραγίδα, είδα κάτω από το θυσιαστήριο τις ψυχές εκείνων που σφαγιάστηκαν για το λόγο του Θεού και για τη μαρτυρία που έδωσαν για το Αρνίο.

[10] Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

[10]Αυτοί κραύγασαν με δυνατή φωνή: «Ως πότε, επιτέλους, Δέσποτα άγιε και αληθινέ; Πότε θα έρθει η κρίση σου; Πότε θα πάρεις πίσω το αίμα μας απ' τους κατοίκους της γης; »

[11] Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que repousassem ainda por pouco tempo, até que também se completasse o número dos

[11]Τότε δόθηκε στον καθένα μια λευκή στολή, και τους είπαν ν' αναπαυτούν για λίγο ακόμα, ώσπου να συμπληρωθεί ο αριθμός των συνδούλων κι αδερφών τους

seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

O sexto selo

12 Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

13 as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

14 e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

15 Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

16 e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

17 porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

Apocalipse 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

1 Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

που τους μέλλεται να θανατωθούν όπως κι εκείνοι.

12Μετά είδα το Αρνίο ν' ανοίγει την έκτη σφραγίδα. Τότε έγινε σεισμός μεγάλος, ο ήλιος έγινε μαύρος σαν πένθιμο ρούχο, το φεγγάρι έγινε όλο κόκκινο σαν αίμα,

13και τ' αστέρια του ουρανού έπεσαν στη γη, όπως πέφτουν τα άγουρα σύκα, που τα ρίχνει η συκιά όταν τη φυσάει δυνατός άνεμος.

14Ο ουρανός εξαφανίστηκε όπως τυλίγεται με μιας ένα κυλινδρικό χειρόγραφο, κι όλα τα βουνά και τα νησιά μετακινήθηκαν από τη θέση τους.

15Τότε οι βασιλιάδες της γης και οι κυβερνήτες, οι στρατηγοί, οι πλούσιοι, οι δυνατοί και όλοι, δούλοι κι ελεύθεροι, κρύφτηκαν στις σπηλιές και στα βράχια των βουνών

16κι έλεγαν στα βουνά και στα βράχια: «Πέστε πάνω μας και κρύψτε μας απ' αυτόν που κάθεται στο θρόνο κι από την οργή του Αρνίου.

17Έφτασε η μεγάλη ημέρα της οργής του· ποιος μπορεί να την αντέξει; »

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 7

Η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων

1Ύστερα απ' αυτό είδα τέσσερις αγγέλους να στέκονται στις τέσσερις γωνιές της γης και να κρατούν τους τέσσερις ανέμους της γης για να μη φυσάει στη γη, μήτε στη θάλασσα, μήτε σε κανένα δέντρο.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[2]Και είδα έναν άλλο άγγελο να βγαίνει από 'κει που ανατέλλει ο ήλιος, κρατώντας τη σφραγίδα του ζωντανού Θεού. Αυτός έκραξε με δυνατή φωνή στους τέσσερις αγγέλους που είχαν εντολή να καταστρέψουν τη γη και τη θάλασσα:

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[3]«Μην καταστρέψετε τη γη μήτε τη θάλασσα μήτε τα δέντρα, ώσπου να σφραγίσουμε αυτούς που ανήκουν στο Θεό μας, βάζοντας σημάδι στο μέτωπό τους».

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

[4]Κι άκουσα πόσοι ήταν αυτοί που σφραγίστηκαν: εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες απ' όλες τις φυλές του Ισραήλ.

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

[5]Από τη φυλή Ιούδα δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι, από τη φυλή Ρουβήν δώδεκα χιλιάδες, από τη φυλή Γαδ δώδεκα χιλιάδες,

[6] da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

[6]από τη φυλή Ασήρ δώδεκα χιλιάδες, από τη φυλή Νεφθαλείμ δώδεκα χιλιάδες, από τη φυλή Μανασσή δώδεκα χιλιάδες,

[7] da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

[7]από τη φυλή Συμεών δώδεκα χιλιάδες, από τη φυλή Λευί δώδεκα χιλιάδες, από τη φυλή Ισσάχαρ δώδεκα χιλιάδες,

[8] da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

[8]από τη φυλή Ζαβουλών δώδεκα χιλιάδες, από τη φυλή Ιωσήφ δώδεκα χιλιάδες, από τη φυλή Βενιαμίν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι.

A visão dos glorificados

[9] Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar, de todas as nações, tribos, povos e línguas, em pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

Το αμέτρητο πλήθος των πιστών

[9]Ύστερα απ' αυτά, είδα ένα αμέτρητο πλήθος –που κανείς δεν ήταν σε θέση να το μετρήσει– από κάθε έθνος, φυλή, λαό και γλώσσα, να στέκεται μπροστά στο θρόνο και στο Αρνίο· φορούσαν λευκές

στολές, κρατούσαν φοινικόκλαδα στα χέρια τους

[10] e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

[10]και έκραζαν με δυνατή φωνή: «Η σωτηρία είναι στα χέρια του Θεού μας, που κάθεται στο θρόνο, και του Αρνίου! »

[11] Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

[11]Όλοι οι άγγελοι που στέκονταν γύρω από το θρόνο, από τους πρεσβυτέρους κι από τα τέσσερα όντα, έπεσαν μπροστά στο θρόνο με τα πρόσωπα καταγής και προσκύνησαν το Θεό,

[12] dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

[12]λέγοντας: «Αληθινά, ευλογία και δόξα και σοφία, ευχαριστία και τιμή και δύναμη και ισχύς ανήκουν για πάντα στο Θεό μας. Αμήν».

[13] Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

[13]Τότε ένας από τους πρεσβυτέρους μού είπε: «Ποιοι είναι αυτοί που φορούν λευκή στολή κι από πού ήρθαν; »

[14] Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

[14]Εγώ του απάντησα: «Κύριέ μου, εσύ ξέρεις». Τότε αυτός μου είπε: «Αυτοί είναι εκείνοι που πέρασαν το μεγάλο διωγμό· έπλυναν τη στολή τους και τη λεύκαναν με το αίμα του Αρνίου.

[15] razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

[15]Γι' αυτό στέκονται μπρος στο θρόνο του Θεού και τον λατρεύουν μέρα και νύχτα στο ναό του, κι αυτός που κάθεται στο θρόνο θα 'ναι πάντα μαζί τους.

[16] Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

[16]Δε θα πεινάσουν πια, ούτε ποτέ θα διψάσουν· δε θα υποφέρουν από τον ήλιο ούτε από άλλον καύσωνα.

[17] pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

[17]Το Αρνίο που είναι στη μέση του θρόνου σαν καλός βοσκός θα τους κατευθύνει, και θα τους οδηγήσει στις νεροπηγές της

ζωής. Ο Θεός θα εξαφανίσει κάθε δάκρυ απ' τα μάτια τους».

Apocalipse 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

1 Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

2 Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

3 Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

4 e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

5 E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

6 Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

A primeira trombeta

7 O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

A segunda trombeta

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 8

Η έβδομη σφραγίδα και το χρυσό θυμιατό

1Όταν το Αρνίο άνοιξε την έβδομη σφραγίδα, έγινε σιγή στον ουρανό για μισή περίπου ώρα.

2Είδα τότε να δίνονται στους εφτά αγγέλους, που στέκονταν μπροστά στο Θεό, εφτά σάλπιγγες.

3Ένας άλλος άγγελος ήρθε και στάθηκε στο θυσιαστήριο κρατώντας χρυσό θυμιατήρι. Και του δόθηκε πολύ θυμίαμα για να το προσφέρει, μαζί με τις προσευχές όλων όσοι ανήκουν στο λαό του Θεού, πάνω στο χρυσό θυσιαστήριο που βρισκόταν μπροστά στο θρόνο του Θεού.

4Απ' τα χέρια του αγγέλου ο καπνός ανέβαινε με τις προσευχές των πιστών μπροστά στο Θεό.

5Πήρε μετά ο άγγελος το θυμιατήρι, το γέμισε από τ' αναμμένα κάρβουνα του θυσιαστηρίου και το 'ριξε στη γη. Έγιναν τότε βροντές, φωνές, αστραπές και σεισμός.

Οι τέσσερις πρώτες σάλπιγγες

6Οι εφτά άγγελοι που κρατούσαν τις εφτά σάλπιγγες ετοιμάστηκαν να σαλπίσουν.

7Σάλπισε ο πρώτος· ήρθε τότε χαλάζι και φωτιά ανακατωμένα με αίμα και ρίχτηκαν πάνω στη γη. Και κατακάηκε το ένα τρίτο της γης και το ένα τρίτο των δέντρων και κάθε χλωρό χορτάρι.

[8] O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

[9] e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa dessas águas, porque se tornaram amargosas.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

Apocalipse 9

A quinta trombeta

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

[8]Σάλπισε κι ο δεύτερος άγγελος· και κάτι σαν μεγάλο βουνό που καιγόταν ρίχτηκε στη θάλασσα. Το ένα τρίτο της θάλασσας έγινε αίμα,

[9]πέθανε το ένα τρίτο των ζωντανών πλασμάτων, που είναι στη θάλασσα και καταστράφηκε το ένα τρίτο των πλοίων.

[10]Σάλπισε κι ο τρίτος άγγελος· κι έπεσε απ' τον ουρανό ένα μεγάλο αστέρι που καιγόταν σαν λαμπάδα. Έπεσε στο ένα τρίτο των ποταμών και των πηγών.

[11]Το όνομα του αστεριού ήταν Αψιθιά, και πίκρισε το ένα τρίτο των υδάτων, και πολλοί άνθρωποι πέθαναν, γιατί το νερό έγινε φαρμάκι.

[12]Σάλπισε κι ο τέταρτος άγγελος· και χτυπήθηκε το ένα τρίτο του ήλιου, το ένα τρίτο της σελήνης και το ένα τρίτο των άστρων, ώστε να σκοτεινιάσουν κατά το ένα τρίτο τους. Έτσι, η μέρα έχασε το φως της κατά το ένα τρίτο, το ίδιο και η νύχτα.

[13]Τότε είδα έναν μεγάλο αετό να πετάει μεσουρανίς κι άκουσα να λέει με δυνατή φωνή: «Αλίμονο, αλίμονο! Αλίμονο σ' αυτούς που κατοικούν στη γη, όταν θ' ακουστεί ο ήχος της σάλπιγγας των τριών αγγέλων που μένουν ακόμη να σαλπίσουν».

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 9

Η πέμπτη σάλπιγγα

[1]Σάλπισε κι ο πέμπτος άγγελος· κι είδα ένα αστέρι να πέφτει απ' τον ουρανό στη

γη, και του δόθηκε το κλειδί του πηγαδιού που οδηγεί στην άβυσσο.

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.

[2]Το αστέρι άνοιξε το πηγάδι της αβύσσου απ' όπου βγήκε καπνός, σαν τον καπνό που βγάζει ένα αναμμένο καμίνι· ο ήλιος κι η ατμόσφαιρα σκοτείνιασαν απ' τον καπνό του πηγαδιού.

[3] Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,

[3]Από τον καπνό βγήκαν ακρίδες πάνω στη γη, στις οποίες δόθηκε εξουσία σαν την εξουσία που έχουν οι σκορπιοί της γης.

[4] e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.

[4]Τους δόθηκε εντολή να μη βλάψουν το χορτάρι της γης, ούτε κανένα χλωρό φυτό ούτε κανένα δέντρο, παρά μόνο τους ανθρώπους εκείνους που δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους.

[5] Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem durante cinco meses. E o seu tormento era como tormento de escorpião quando fere alguém.

[5]Αυτούς πήραν την εντολή να μην τους σκοτώσουν, αλλά μόνο να τους αφήσουν να βασανιστούν πέντε μήνες. Το βάσανό τους θα είναι σαν τον πόνο που προκαλεί ο σκορπιός όταν τσιμπήσει τον άνθρωπο.

[6] Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.

[6]Εκείνες τις μέρες θ' αποζητούν οι άνθρωποι το θάνατο, κι ο θάνατος δεν θα έρχεται. Θα παρακαλούν να πεθάνουν, κι ο θάνατος θ' απομακρύνεται απ' αυτούς.

[7] O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;

[7]Στην εμφάνιση οι ακρίδες έμοιαζαν με άλογα έτοιμα για πόλεμο. Πάνω στα κεφάλια τους είχαν κάτι σαν στεφάνια που έμοιαζαν χρυσά, και τα πρόσωπά τους ήταν σαν πρόσωπα ανθρώπων.

[8] tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;

[8]Είχαν μαλλιά σαν τα μαλλιά των γυναικών, και δόντια σαν των λιονταριών.

[9] tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam

[9]Είχαν θώρακες που έμοιαζαν με σιδερένιους, και το πλατάγισμα των φτερών τους έμοιαζε με το θόρυβο

era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;

[10] tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

[11] e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

[12] O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

A sexta trombeta

[13] O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

[14] dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia, o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.

[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.

[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.

αρμάτων που τρέχουν για πόλεμο δεμένα σε πολλά άλογα.

[10]Είχαν ουρές σαν των σκορπιών και κεντριά· στις ουρές τους βρισκόταν η δύναμή τους να βασανίσουν τους ανθρώπους για πέντε μήνες.

[11]Βασιλιά τους έχουν τον άγγελο της αβύσσου· το όνομά του είναι στα εβραϊκά Αβαδδών και στα ελληνικά Απολλύων, δηλαδή Καταστροφέας.

[12]Το ένα το αλίμονο πέρασε· ύστερα απ’ αυτό ακολουθούν άλλα δύο αλίμονο.

Η έκτη σάλπιγγα

[13]Σάλπισε κι ο έκτος άγγελος· κι από τις τέσσερις γωνίες του χρυσού θυσιαστηρίου, που βρισκόταν μπροστά στο Θεό, άκουσα μια φωνή

[14]να λέει στον έκτο άγγελο, που κρατούσε τη σάλπιγγα: «Λύσε τους τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στο μεγάλο ποταμό, τον Ευφράτη».

[15]Λύθηκαν τότε οι τέσσερις άγγελοι που είχαν προετοιμαστεί για τη συγκεκριμένη αυτή ώρα και μέρα και μήνα και έτος, να σκοτώσουν το ένα τρίτο των ανθρώπων.

[16]Άκουσα πως το ιππικό του στρατού αυτού ήταν διακόσια εκατομμύρια.

[17]Τα άλογα και οι καβαλάρηδες που είδα στο όραμά μου, φορούσαν θώρακες κόκκινους σαν φωτιά, γαλαζωπούς σαν τον υάκινθο και κίτρινους σαν το θειάφι. Τα κεφάλια των αλόγων ήταν σαν του λιονταριού κι από τα στόματά τους έβγαινε φωτιά, καπνός και θειάφι.

[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;

[18]Από τις τρεις τούτες συμφορές, τη φωτιά, τον καπνό και το θειάφι που έβγαινε από τα στόματά τους, εξολοθρεύτηκε το ένα τρίτο από τους ανθρώπους.

[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.

[19]Η δύναμη των αλόγων βρισκόταν στο στόμα τους και στις ουρές τους, γιατί οι ουρές τους έμοιαζαν με φίδια και είχαν κεφάλια που σκόρπιζαν το θάνατο.

[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;

[20]Ωστόσο, οι υπόλοιποι άνθρωποι, όσοι δεν εξολοθρεύτηκαν απ’ αυτές τις συμφορές, δε μετανόησαν που λάτρευαν τα είδωλα. Δεν έπαψαν να προσκυνούν τα δαιμόνια και τα χρυσά, τα ασημένια, τα χάλκινα, τα πέτρινα και τα ξύλινα είδωλα, που μήτε να βλέπουν μήτε ν’ ακούν μήτε να περπατούν μπορούν.

[21] nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

[21]Ούτε μετανόησαν για τα φονικά τους ούτε για τις μαγγανείες τους ούτε για την πορνεία τους ούτε για τις κλεψιές τους.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

[1] Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;

[2] e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,

[3] e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 10

Ο άγγελος με το ανοιχτό βιβλίο

[1]Μετά είδα έναν άλλο άγγελο, δυνατό, που τον περιέβαλλε ένα σύννεφο, να κατεβαίνει από τον ουρανό. Γύρω απ’ το κεφάλι του ήταν το ουράνιο τόξο· το πρόσωπό του ήταν σαν τον ήλιο, τα πόδια του σαν πύρινες κολόνες,

[2]και στο χέρι του κρατούσε ένα ανοιχτό βιβλίο. Έβαλε το δεξί πόδι του στη θάλασσα και το αριστερό του πάνω στη στεριά

[3]κι έκραξε με δυνατή φωνή σαν λιοντάρι που βρυχάται. Όταν έκραξε, λάλησαν οι εφτά βροντές με τις δικές τους τις φωνές.

[4] Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu, dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

[5] Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

[6] e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

[7] mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

[8] A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

[9] Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

[10] Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

[11] Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

Apocalipse 11

[4]Μόλις λάλησαν οι εφτά βροντές, εγώ ετοιμαζόμουν να γράψω τι είπαν. Άκουσα όμως μια φωνή από τον ουρανό να λέει: «Κράτησέ τα κρυφά αυτά που λάλησαν οι εφτά βροντές και μην τα γράψεις».

[5]Τότε ο άγγελος που είδα να στέκεται στη θάλασσα και στη στεριά, σήκωσε το χέρι του το δεξί στον ουρανό

[6]κι ορκίστηκε σ' αυτόν που ζει αιώνια, σ' αυτόν που δημιούργησε τον ουρανό, τη γη, τη θάλασσα κι όσα υπάρχουν σ' αυτά: «Άλλη καθυστέρηση δεν θα υπάρξει πια.

[7]Αλλά στις μέρες που θα σαλπίσει ο έβδομος άγγελος, θα ολοκληρωθεί το μυστικό σχέδιο του Θεού, σύμφωνα με το χαρμόσυνο άγγελμα που έδωσε στους δούλους του, τους προφήτες».

[8]Έπειτα η φωνή που άκουσα από τον ουρανό, λάλησε πάλι και μου είπε: «Πήγαινε πάρε το ανοιχτό βιβλίο που κρατάει ο άγγελος που στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη στεριά».

[9]Πήγα προς τον άγγελο και του είπα να μου δώσει το βιβλίο. Κι αυτός μου λέει: «Πάρ' το και φάτο· θα σου γεμίσει πίκρα τα σωθικά, μα στο στόμα σου θα είναι γλυκό σαν μέλι».

[10]Πήρα το βιβλίο από το χέρι του αγγέλου και το 'φαγα· στο στόμα μου ήταν γλυκό σαν μέλι, μα όταν το κατάπια πίκρισαν τα σωθικά μου.

[11]Τότε μου είπαν: «Πρέπει πάλι να προφητέψεις σε λαούς και σε έθνη, σε γλώσσες και σε βασιλιάδες πολλούς».

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 11

Ordens para medir o santuário de Deus

[1] Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

[2] mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

As duas testemunhas mártires

[3] Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

[4] São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

[5] Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos; sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

[6] Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em que profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

[7] Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

[8] e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se

Οι δύο μάρτυρες

[1]Ύστερα μου έδωσαν ένα καλαμένιο ραβδί για μέτρο, λέγοντάς μου: «Σήκω και μέτρησε το ναό του Θεού και το θυσιαστήριο και τους προσκυνητές του·

[2]την εξωτερική όμως αυλή άφησέ την. Μην τη μετρήσεις, γιατί δόθηκε στους εθνικούς, οι οποίοι θα καταπατήσουν την άγια πόλη σαράντα δύο μήνες.

[3]«Θα δώσω όμως εντολή στους δύο μάρτυρές μου να προφητεύουν αυτές τις χίλιες διακόσιες εξήντα μέρες φορώντας ρούχα πένθιμα».

[4]Αυτοί είναι τα δύο λιόδεντρα και τα δύο λυχνάρια, που στέκονται μπροστά στον Κύριο της οικουμένης.

[5]Κι αν κανείς προσπαθήσει να τους βλάψει, φωτιά θα βγει από το στόμα τους και θα καταφάει τους εχθρούς τους· έτσι πρόκειται να θανατωθεί όποιος προσπαθήσει να τους βλάψει.

[6]Αυτοί έχουν εξουσία να κλείσουν τον ουρανό, ώστε να μη ρίξει βροχή τις μέρες που θα προφητεύουν. Έχουν επίσης εξουσία, όποτε το θελήσουν, να μετατρέψουν τα νερά σε αίμα και να χτυπήσουν τη γη με κάθε λογής συμφορές.

[7]Όταν τελειώσουν την αποστολή τους, το θηρίο που ανεβαίνει από την άβυσσο θα κάνει πόλεμο εναντίον τους, θα τους νικήσει και θα τους σκοτώσει.

[8]Τα πτώματά τους θα αφεθούν στον κεντρικό δρόμο της μεγάλης πόλης όπου

chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

[9] Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

[10] Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros, porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e morreram, nesse terremoto, sete mil pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

[14] Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

A sétima trombeta

[15] O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

σταυρώθηκε ο Κύριός τους. Αυτή συμβολικά λέγεται Σόδομα και Αίγυπτος.

[9]Τα πτώματά τους θα τα βλέπουν τρεισήμισι μέρες άνθρωποι απ’ όλους τους λαούς, τις φυλές, τις γλώσσες και τα έθνη, και δε θα επιτρέψουν την ταφή τους.

[10]Κι οι κάτοικοι της γης θα χαίρονται για όλα αυτά και θα ευφραίνονται, και δώρα θ’ ανταλλάζουν, γιατί αυτοί οι δυο προφήτες είχαν βασανίσει τους κατοίκους της γης.

[11]Ύστερα όμως από τις τρεισήμισι μέρες, ζωογόνα πνοή από το Θεό μπήκε μέσα τους, ξαναστάθηκαν στα πόδια τους, και πανικός μεγάλος έπεσε πάνω σ’ όσους τους έβλεπαν.

[12]Κι άκουσαν μια δυνατή φωνή από τον ουρανό να τους λέει: «Ανεβείτε εδώ πάνω». Κι ανέβηκαν εκείνοι στον ουρανό μέσα σ’ ένα σύννεφο, ενώ οι εχθροί τους τους έβλεπαν.

[13]Εκείνη την ημέρα έγινε μεγάλος σεισμός· το ένα δέκατο της πόλης γκρεμίστηκε και σκοτώθηκαν απ’ το σεισμό εφτά χιλιάδες άνθρωποι· οι υπόλοιποι τρομαγμένοι προσκύνησαν τον επουράνιο Θεό.

[14]Το δεύτερο το αλίμονο πέρασε· γρήγορα όμως ακολουθεί το τρίτο.

Η έβδομη σάλπιγγα

[15]Σάλπισε κι ο έβδομος άγγελος· κι ακούστηκαν δυνατές φωνές από τον ουρανό να λένε: «Η κυριαρχία του κόσμου ανήκει πια στον Κύριό μας και στο Μεσσία του, και θα διαρκέσει για πάντα».

[16] E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

[16]Τότε οι είκοσι τέσσερις πρεσβυτέροι, που ήταν μπροστά στο θρόνο του Θεού καθισμένοι στους θρόνους τους, έπεσαν με το πρόσωπο στη γη και προσκύνησαν το Θεό

[17] dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras, porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

[17]λέγοντας: «Κύριε, παντοκράτορα Θεέ, που υπάρχεις και υπήρχες και θα 'ρθείς. Σ' ευχαριστούμε που ανέλαβες τη δύναμή σου τη μεγάλη κι έτσι η βασιλεία σου άρχισε.

[18] Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

[18]Κι όταν τα έθνη ξεσηκώθηκαν εναντίον σου, ξέσπασε η οργή σου, κι ήρθε ο καιρός να κρίνεις τα έθνη, ν' ανταμείψεις τους δούλους σου τους προφήτες, τους αγίους, κι αυτούς που σέβονται το όνομά σου, μικρούς και μεγάλους, και να καταστρέψεις αυτούς που καταστρέφουν την οικουμένη».

[19] Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

[19]Τότε άνοιξε ο ναός του Θεού στον ουρανό, και φάνηκε μέσα στο ναό η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου. Κι έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές και σεισμός κι έπεσε χοντρό χαλάζι.

Apocalipse 12

A mulher e o dragão

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 12

Η γυναίκα και ο δράκοντας

[1] Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

[1]Ύστερα φάνηκε ένα μεγάλο θαυμαστό σημάδι στον ουρανό: Μια γυναίκα ντυμένη τον ήλιο, με το φεγγάρι κάτω απ' τα πόδια της, και στο κεφάλι της στεφάνι με δώδεκα αστέρια.

[2] que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

[2]Ήταν έγκυος και φώναζε από τους πόνους και τις ωδίνες της γέννας.

[3] Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete

[3]Κι άλλο σημάδι φάνηκε στον ουρανό: Ένας μεγάλος δράκοντας κόκκινος σαν

cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

[4] A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

[5] Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

[6] A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

[7] Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;

[8] todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

[9] E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

[10] Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.

φωτιά, με εφτά κεφάλια και δέκα κέρατα, και στα κεφάλια του εφτά στέμματα.

[4]Η ουρά του έσυρε το ένα τρίτο των άστρων του ουρανού και τα έριξε στη γη. Ο δράκοντας στάθηκε μπροστά στη γυναίκα την ετοιμόγεννη, για να καταβροχθίσει το παιδί της, μόλις αυτή το γεννήσει.

[5]Η γυναίκα γέννησε παιδί αρσενικό, που θα κυβερνήσει όλα τα έθνη με σιδερένια ράβδο. Άρπαξαν όμως το παιδί της και το έφεραν στο Θεό και στο θρόνο του.

[6]Η γυναίκα έφυγε τότε στην έρημο, στον τόπο που της ετοίμασε ο Θεός· εκεί θα την τρέφουν χίλιες διακόσιες εξήντα μέρες.

[7]Έγινε τότε πόλεμος στον ουρανό· από τη μια ο Μιχαήλ με τους αγγέλους του κι από την άλλη ο δράκοντας. Ο δράκοντας με τους αγγέλους του πολέμησε

[8]αλλά δεν επικράτησε, κι έτσι δεν του επιτράπηκε να μείνει άλλο στον ουρανό.

[9]Έτσι, ρίχτηκε ο δράκος ο μεγάλος, ο όφις ο αρχαίος, που λέγεται διάβολος και σατανάς και παραπλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε κάτω στη γη, και μαζί του έριξαν και τους αγγέλους του.

[10]Άκουσα τότε μια δυνατή φωνή στον ουρανό να λέει: «Έφτασε τώρα η σωτηρία και η δύναμη κι η βασιλεία του Θεού μας κι η εξουσία του Μεσσία του. Διώχτηκε από τον ουρανό ο κατήγορος των αδερφών μας, που τους κατηγορούσε μέρα νύχτα μπροστά στο Θεό μας.

[11] Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.

[12] Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

O dragão persegue a mulher

[13] Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;

[14] e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

[15] Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.

[16] A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.

[17] Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

[11]Αυτόν όμως τον νίκησαν οι αδερφοί μας με το αίμα του Αρνίου και με τη μαρτυρία, που έδωσαν για τον Ιησού, αδιαφορώντας για τη ζωή τους, φτάνοντας ως και στο θάνατο.

[12]Γι’ αυτό χαρείτε, ουρανοί κι όσοι τους κατοικείτε! Αλίμονό σας, γη και θάλασσα, γιατί σ’ εσάς ο διάβολος κατέβη έχοντας θυμό μεγάλο, ξέροντας πως λίγος καιρός του απομένει».

[13]Όταν είδε ο δράκοντας πως ρίχτηκε στη γη, άρχισε να καταδιώκει τη γυναίκα που γέννησε το αγόρι.

[14]Στη γυναίκα όμως δόθηκαν οι δυο φτερούγες του μεγάλου αετού, για να πετάξει στην έρημο, στον τόπο της, και να ζήσει μακριά από την απειλή του όφεως τριάμισι χρόνια.

[15]Έβγαλε τότε ο όφις από το στόμα του νερό ποτάμι πίσω από τη γυναίκα για να την παρασύρει το νερό.

[16]Η γη όμως βοήθησε τη γυναίκα, άνοιξε η γη το στόμα της και κατάπιε το ποτάμι που έβγαλε ο δράκοντας απ’ το στόμα του.

[17]Θύμωσε τότε ο δράκοντας με τη γυναίκα, κι έφυγε για να πολεμήσει με τους υπόλοιπους απογόνους της, μ’ εκείνους που τηρούν τις εντολές του Θεού και μαρτυρούν την πίστη τους στον Ιησού.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 13

Τα δύο θηρία

[1] Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

[1]Στάθηκα τότε στην ακροθαλασσιά. Κι είδα να ανεβαίνει από τη θάλασσα ένα θηρίο με δέκα κέρατα κι εφτά κεφάλια. Στα κέρατά του είχε δέκα στέμματα και στα κεφάλια του τίτλους προσβλητικούς για το Θεό.

[2] A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

[2]Το θηρίο που είδα έμοιαζε με λεοπάρδαλη, τα πόδια του ήταν σαν της αρκούδας και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού. Κι ο δράκοντας του έδωσε τη δύναμή του, το θρόνο του και μεγάλη εξουσία.

[3] Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

[3]Ένα από τα κεφάλια του έμοιαζε να 'χει πληγωθεί θανάσιμα· η θανατηφόρα του όμως πληγή θεραπεύτηκε. Κι όλη η οικουμένη θαύμασε και ακολούθησε το θηρίο.

[4] e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

[4]Προσκύνησαν το δράκοντα, γιατί έδωσε εξουσία στο θηρίο· και προσκύνησαν και το θηρίο κι έλεγαν: «Ποιος μπορεί να παραβγεί με το θηρίο και ποιος μπορεί να πολεμήσει εναντίον του; »

[5] Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

[5]Στο θηρίο δόθηκε στόμα να λέει λόγια υπεροπτικά και βλάσφημα, προσβλητικά για το Θεό, και του δόθηκε εξουσία να δράσει σαράντα δύο μήνες.

[6] e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

[6]Άνοιξε το στόμα του κι άρχισε να προσβάλλει το Θεό, βλασφημώντας το όνομά του, την κατοικία του κι όσους κατοικούν στον ουρανό.

[7] Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

[7]Του δόθηκε ακόμη η άδεια να πολεμήσει εναντίον του λαού του Θεού και να τον νικήσει. Του δόθηκε κι η εξουσία πάνω σε κάθε φυλή, λαό, γλώσσα και έθνος.

[8] e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

[9] Se alguém tem ouvidos, ouça.

[10] Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui está a perseverança e a fidelidade dos santos.

A besta que emerge da terra

[11] Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

[12] Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

[13] Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

[14] Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

[15] e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

[16] A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos,

[8]Θα το προσκυνήσουν όλοι οι κάτοικοι της γης, που το όνομά τους δε γράφτηκε στο βιβλίο της ζωής του σφαγμένου Αρνίου από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος.

[9]Όποιος έχει αυτιά ας ακούσει.

[10]Όποιος αιχμαλωτίζει, θα αιχμαλωτιστεί· όποιος σκοτώνει με μαχαίρι, θα πεθάνει από μαχαίρι. Εδώ θα φανεί η υπομονή και η πίστη όσων ανήκουν στο λαό του Θεού.

[11]Ύστερα είδα ένα άλλο θηρίο να βγαίνει από τη στεριά. Είχε δύο κέρατα που μοιάζαν με αρνιού, και η φωνή του έμοιαζε με φωνή δράκοντα.

[12]Με εντολή του πρώτου θηρίου ασκούσε όλη την εξουσία κι έκανε όλη τη γη και τους κατοίκους της να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, που η θανατηφόρα πληγή του είχε θεραπευτεί.

[13]Έκανε μεγάλες τερατουργίες, ως και φωτιά να κατεβαίνει από τον ουρανό, μπροστά στα μάτια των ανθρώπων.

[14]Παραπλανούσε τους κατοίκους της γης με τις τερατουργίες που του επιτράπηκε να κάνει με εντολή του θηρίου, προτρέποντάς τους να κατασκευάσουν ένα άγαλμα του θηρίου, που είχε δεχτεί την πληγή της μάχαιρας κι ωστόσο ζούσε.

[15]Επίσης του επιτράπηκε να ζωντανέψει το άγαλμα του πρώτου θηρίου, ώστε να μιλήσει το άγαλμα και να κάνει να θανατωθούν όσοι δεν το προσκυνήσουν.

[16]Το θηρίο υποχρεώνει όλους, μικρούς και μεγάλους, πλούσιους και φτωχούς,

faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

ελεύθερους και δούλους, να χαράξουν σημάδι πάνω στο δεξί τους χέρι ή στο μέτωπό τους.

[17] para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

[17]Κανείς δε θα μπορεί να αγοράσει ή να πουλήσει, παρά μόνον αυτός που έχει χαραγμένο το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό του ονόματός του.

[18] Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

[18]Εδώ χρειάζεται η σοφία. Όποιος έχει μυαλό ας λογαριάσει τον αριθμό του θηρίου, που είναι αριθμός ανθρώπου· ο αριθμός του είναι χξς’ (εξακόσια εξήντα έξι).

Apocalipse 14

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

[1] Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

[2] Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

[3] Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

[4] São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os seguidores do Cordeiro por onde quer que

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 14

Το άσμα των λυτρωμένων

[1]Ύστερα κοίταξα και να! Το Αρνίο στεκόταν πάνω στο όρος Σιών και μαζί του εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες άνθρωποι, που είχαν γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του.

[2]Κι άκουσα φωνή από τον ουρανό σαν τη βοή του καταρράχτη, σαν τον ήχο μεγάλης βροντής· η φωνή που άκουσα έμοιαζε ακόμη με μουσική που κάνουν οι κιθαριστές με τις κιθάρες τους.

[3]Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες τραγουδούσαν μπρος στο θρόνο και μπρος στα τέσσερα όντα και στους πρεσβυτέρους ένα καινούριο άσμα, που κανείς άλλος πάνω στη γη δεν μπορούσε να μάθει, εκτός από τους ίδιους που είχαν λυτρωθεί.

[4]Είναι εκείνοι που δε μολύνθηκαν με γυναίκες, δηλαδή οι παρθένοι. Είναι εκείνοι που ακολουθούν το Αρνίο όπου κι

vá. São os que foram redimidos dentre os homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

[5] e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

A primeira voz

[6] Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

[7] dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

A segunda voz

[8] Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

A terceira voz

[9] Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

[10] também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

[11] A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e

αν πάει. Απ’ όλη την ανθρωπότητα αυτοί έχουν λυτρωθεί ως πρώτη προσφορά στο Θεό και στο Αρνίο.

[5]Δεν ακούστηκε από το στόμα τους κανένα ψέμα. Είναι αψεγάδιαστοι.

Το μήνυμα των τριών αγγέλων

[6]Είδα κι έναν άλλο άγγελο να πετάει μεσουρανίς. Είχε ένα αιώνιο, χαρμόσυνο άγγελμα να διαλαλήσει στους κατοίκους της γης, σε κάθε έθνος και φυλή, γλώσσα και λαό.

[7]Έλεγε με δυνατή φωνή: «Φοβηθείτε τον Κύριο και δοξάστε τον, γιατί ήρθε η ώρα που θα κρίνει τον κόσμο. Προσκυνήστε αυτόν που δημιούργησε τον ουρανό, τη γη, τη θάλασσα και τις νεροπηγές! »

[8]Ύστερα ακολούθησε ένας άλλος, δεύτερος άγγελος, που έλεγε: «Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη· αυτή που πότισε όλα τα έθνη με το μεθυστικό κρασί της πορνείας της! »

[9]Μετά τους ακολούθησε ένας άλλος, τρίτος άγγελος, που έλεγε με δυνατή φωνή: «Όποιος προσκυνάει το θηρίο και το άγαλμά του και σημαδεύεται με το χάραγμα στο μέτωπό του ή στο χέρι του,

[10]θα πιει κι αυτός απ’ το κρασί του θυμού του Θεού, που το ’χουν βάλει ανόθευτο στο ποτήρι της οργής του. Και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους άγιους αγγέλους και στο Αρνίο.

[11]Ο καπνός απ’ τα βασανιστήριά τους θ’ ανεβαίνει αιώνια, και δε θα βρίσκουν ανάπαυση μέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και το άγαλμά του κι

quem quer que receba a marca do seu nome.

[12] Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

A quarta voz

[13] Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

A ceifa

[14] Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

[15] Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

[16] E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

A vindima

[17] Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

[18] Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta

όποιος έχει πάνω του χαραγμένο το όνομα του θηρίου.

[12]Εδώ θα φανεί η υπομονή όσων ανήκουν στο λαό του Θεού, αυτών που τηρούν τις εντολές του Θεού και πιστεύουν στον Ιησού».

[13]Κι άκουσα μια φωνή από τον ουρανό που έλεγε «Γράψε: Μακάριοι οι νεκροί, όσοι στο εξής πεθαίνουν για χάρη του Κυρίου· όπως διαβεβαιώνει το Άγιο Πνεύμα, θ’ αναπαυθούν από τους κόπους τους, και τα έργα τους θα τους ακολουθούν ως συνήγοροί τους».

Ο θερισμός και ο τρυγητός του κόσμου

[14]Κοίταξα τότε και είδα ένα άσπρο σύννεφο και πάνω στο σύννεφο καθόταν κάποιος που έμοιαζε με άνθρωπο. Είχε στο κεφάλι του χρυσό στεφάνι και στο χέρι του ένα δρεπάνι κοφτερό.

[15]Βγήκε τότε από το ναό ένας άλλος άγγελος κράζοντας με δυνατή φωνή σ’ εκείνον που καθόταν στο σύννεφο: «Ρίξε το δρεπάνι σου και θέρισε, γιατί τα σπαρτά ξεράθηκαν κι ήρθε η ώρα του θερισμού».

[16]Εκείνος που καθόταν στο σύννεφο έριξε το δρεπάνι του στη γη, και η γη θερίστηκε.

[17]Τότε βγήκε από τον ουράνιο ναό κι άλλος άγγελος κρατώντας κι αυτός κοφτερό δρεπάνι.

[18]Κι ένας άλλος άγγελος βγήκε από το θυσιαστήριο, αυτός που εξουσίαζε τη φωτιά, και φώναξε με δυνατή φωνή σ’ αυτόν που κρατούσε το κοφτερό δρεπάνι:

os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

«Ρίξε το δρεπάνι σου, το κοφτερό και τρύγησε τα τσαμπιά από το αμπέλι της γης, γιατί τα σταφύλια του ωρίμασαν».

[19] Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.

[19]Κι έριξε ο άγγελος το δρεπάνι του στη γη και τρύγησε το αμπέλι της γης, κι έβαλε τα σταφύλια στο μεγάλο πατητήρι του θυμού του Θεού.

[20] E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

[20]Το πατητήρι πατήθηκε έξω από την πόλη κι έτρεξε απ' αυτό αίμα κι έφτασε ως τα χαλινάρια των αλόγων, σε χίλια εξακόσια στάδια μάκρος.

Apocalipse 15

Os sete flagelos

[1] Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

[2] Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras, SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 15

Οι εφτά άγγελοι και οι εφτά πληγές

[1]Τότε είδα ένα άλλο σημάδι στον ουρανό, μεγάλο και θαυμαστό: Εφτά αγγέλους που είχαν τις τελευταίες εφτά πληγές, γιατί μ' αυτές φτάνει στο τέλος του ο θυμός του Θεού.

[2]Είδα κάτι σαν γυάλινη θάλασσα ανακατεμένη με φωτιά· είδα κι εκείνους που νίκησαν το θηρίο, το άγαλμά του και τον αριθμό του ονόματός του, να στέκονται πάνω στη γυάλινη θάλασσα. Κρατούσαν κιθάρες θεϊκές

[3]και τραγουδούσαν το άσμα του Μωυσή, του δούλου του Θεού, και το άσμα του Αρνίου, λέγοντας: «Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε, παντοκράτορα Θεέ! Δίκαιες κι αληθινές οι ενέργειές σου, βασιλιά των εθνών!

[4]Ποιος δε θα φοβηθεί, Κύριε, και ποιος δεν θα δοξάσει το όνομά σου; Εσύ μονάχα είσαι άγιος κι όλα τα έθνη θα έρθουν και

diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

Deus envia os flagelos

5 Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

6 e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

7 Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

8 O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

1 Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

2 Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

O terceiro flagelo

3 Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

θα σε προσκυνήσουν, γιατί φανερώθηκαν οι βουλές σου».

5Ύστερα απ’ αυτά είδα ν’ ανοίγει ο ουράνιος ναός της σκηνής του Μαρτυρίου

6και να βγαίνουν από τον ουρανό οι εφτά άγγελοι που κρατούσαν τις εφτά πληγές, ντυμένοι καθάρια, λαμπερά λινά φορέματα, και ζωσμένοι χρυσά ζωνάρια γύρω από τα στήθη τους.

7Τότε ένα από τα τέσσερα όντα έδωσε στους εφτά αγγέλους εφτά χρυσές φιάλες γεμάτες με το θυμό του Θεού που ζει αιώνια.

8Ο ναός γέμισε καπνό από το μεγαλείο και τη δύναμη του Θεού·

9και κανένας δεν μπορούσε να μπει στο ναό ώσπου να συμπληρωθούν και οι εφτά πληγές των εφτά αγγέλων.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 16

Οι εφτά φιάλες της οργής του Θεού

1Μετά άκουσα μια δυνατή φωνή από το ναό να λέει στους εφτά αγγέλους: «Πηγαίνετε κι αδειάστε στη γη τις εφτά φιάλες της οργής του Θεού».

2Έφυγε ο πρώτος κι άδειασε τη φιάλη του στη γη. Και παρουσιάστηκε μια επώδυνη και κακοήθης πληγή σ’ όσους ανθρώπους είχαν το σημάδι του θηρίου και προσκυνούσαν το άγαλμά του.

3Ο δεύτερος άγγελος άδειασε τη φιάλη του στη θάλασσα. Το νερό έγινε σαν το αίμα νεκρού, και κάθε ζωντανή ύπαρξη στη θάλασσα πέθανε.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

[4]Ο τρίτος άδειασε τη φιάλη του στα ποτάμια και στις νεροπηγές, και το νερό έγινε αίμα.

[5] Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;

[5]Κι άκουσα τον άγγελο που εξουσιάζει τα νερά να λέει: «Δίκαιος είσαι, άγιε, εσύ που αληθινά υπάρχεις και υπήρχες, κι αυτό το έδειξες μ' αυτήν την κρίση σου.

[6] porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

[6]Αίμα αγίων και προφητών έχυσαν· κι αίμα τους έδωσες να πιουν· το άξιζαν».

[7] Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

[7]Κι από το θυσιαστήριο άκουσα μια φωνή να λέει: «Ναι, Κύριε, παντοκράτορα Θεέ· οι αποφάσεις σου είναι σωστές και δίκαιες».

O quarto flagelo

[8] O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.

[8]Ο τέταρτος άγγελος άδειασε τη φιάλη του πάνω στον ήλιο· δόθηκε τότε στον ήλιο η άδεια να κατακάψει τους ανθρώπους.

[9] Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

[9]Κι οι άνθρωποι κατακάηκαν· αντί όμως να μετανοήσουν και να δοξάσουν το Θεό, βλαστήμησαν το όνομα του Θεού, εκείνον που είχε εξουσία πάνω σ' αυτές τις πληγές.

O quinto flagelo

[10] Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam

[10]Ο πέμπτος άδειασε τη φιάλη του στο θρόνο του θηρίου. Σκοτάδι τότε απλώθηκε πάνω στο βασίλειό του, κι οι άνθρωποι δάγκωναν τη γλώσσα τους από τον πόνο.

[11] e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

[11]Οι συμφορές, όμως, και οι πληγές τούς έκαναν να βλαστημήσουν το Θεό, που εξουσιάζει τον ουρανό, αντί να μετανοήσουν για τα έργα τους.

O sexto flagelo

[12] Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

[12]Ο έκτος άδειασε τη φιάλη του στον ποταμό το μεγάλο, τον Ευφράτη. Το ποτάμι ξεράθηκε, κι έτσι ετοιμάστηκε ο

δρόμος για την επίθεση των βασιλιάδων της Ανατολής.

[13] Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

[13]Είδα τότε να βγαίνουν από το στόμα του δράκοντα κι από το στόμα του θηρίου κι από το στόμα του ψευδοπροφήτη τρία πονηρά πνεύματα, που έμοιαζαν με βατράχια.

[14] porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

[14]Είναι τα δαιμονικά πνεύματα που κάνουν τερατουργίες και στέλνονται στους βασιλιάδες όλης της οικουμένης να τους συνάξουν για τον πόλεμο, που θα γίνει τη μεγάλη εκείνη ημέρα του παντοκράτορα Θεού.

[15] (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

[15]«Ακούστε! Έρχομαι ξαφνικά σαν κλέφτης· μακάριος είναι εκείνος που μένει ξάγρυπνος και φυλάει τα ρούχα του, για να μη βρεθεί να περπατάει γυμνός, να τον βλέπουν οι άλλοι και να ντρέπεται».

[16] Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

[16]Τα πνεύματα μάζεψαν τους βασιλιάδες σ' έναν τόπο που λέγεται στα εβραϊκά Αρμαγεδών.

O sétimo flagelo

[17] Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

[17]Ο έβδομος άγγελος άδειασε τη φιάλη του στον αέρα, κι από το θρόνο μέσα στο ναό του ουρανού βγήκε μια δυνατή φωνή που έλεγε: «Έγινε».

[18] E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

[18]Ξέσπασαν τότε αστραπές, φωνές και βροντές, κι έγινε μεγάλος σεισμός, τέτοιος που δεν είχε γίνει από τότε που δημιουργήθηκε ο άνθρωπος πάνω στη γη· τόσο μεγάλος ήταν ο σεισμός.

[19] E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E lembrou-se Deus da grande Babilônia para dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.

[19]Κι έγινε η πόλη η μεγάλη τρία κομμάτια, και οι πόλεις όλων των εθνών καταστράφηκαν. Ο Θεός θυμήθηκε τη μεγάλη Βαβυλώνα και της έδωσε να πιει

κρασί απ’ το ποτήρι του θυμού και της οργής του.

[20] Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;

[20]Όλα τα νησιά εξαφανίστηκαν και τα βουνά χάθηκαν.

[21] também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

[21]Πάνω στους ανθρώπους έπεσε από τον ουρανό τεράστιο χαλάζι, βαρύ σαν κοτρόνα. Και βλαστήμησαν οι άνθρωποι το Θεό για τη συμφορά που προκάλεσε το χαλάζι, γιατί η συμφορά αυτή ήταν πάρα πολύ μεγάλη.

Apocalipse 17

A descrição da grande meretriz

[1] Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,

[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.

[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.

[4] Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 17

Η μεγάλη πόρνη και το θηρίο

[1]Ήρθε τότε ένας από τους εφτά αγγέλους που κρατούσαν τις εφτά φιάλες και μου είπε: «Έλα να σου δείξω πώς πρέπει να τιμωρηθεί η μεγάλη πόρνη, που κάθεται πλάι σε πολλά νερά.

[2]Οι βασιλιάδες της γης αμάρτησαν μαζί της, κι οι κάτοικοι της γης μέθυσαν απ’ το κρασί της πορνείας της».

[3]Ο άγγελος τότε με πήγε με τη δύναμη του Πνεύματος στην έρημο· εκεί είδα μια γυναίκα να κάθεται πάνω σ’ ένα κόκκινο θηρίο· το θηρίο είχε εφτά κεφάλια και δέκα κέρατα, και παντού ήταν γεμάτο αυτοκρατορικούς τίτλους, προσβλητικούς για το Θεό.

[4]Η γυναίκα ήταν ντυμένη στην πορφύρα και στο κόκκινο, ολόχρυσο από το μάλαμα, και στολισμένη πολύτιμα πετράδια και μαργαριτάρια· στο χέρι της κρατούσε ένα χρυσό ποτήρι γεμάτο με τα βδελύγματα και τις ακαθαρσίες της πορνείας της γης.

[5] Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.	[5]Πάνω στο μέτωπό της ήταν γραμμένο ένα μυστηριώδες όνομα: «Βαβυλώνα η μεγάλη, η μάνα των πορνών και των βδελυγμάτων της γης».
[6] Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.	[6]Και είδα τη γυναίκα να μεθάει με το αίμα του λαού του Θεού, με το αίμα εκείνων που μαρτύρησαν για τον Ιησού. Όταν την είδα, έμεινα κατάπληκτος.
[7] O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:	[7]Ο άγγελος όμως μου είπε: «Γιατί απορείς; Εγώ θα σου εξηγήσω το μυστήριο της γυναίκας και του θηρίου που τη βαστάζει και που έχει εφτά κεφάλια και δέκα κέρατα.
[8] a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo, se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.	[8]Το θηρίο που είδες υπήρχε, μα τώρα δεν υπάρχει· θ' ανεβεί από την άβυσσο και στον εξολοθρεμό θα πάει. Και θ' απορήσουν οι κάτοικοι της γης, αυτοί που τ' όνομά τους δε γράφτηκε στο βιβλίο της ζωής, από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος· γιατί θα βλέπουν το θηρίο που υπήρχε και τώρα δεν υπάρχει, μα που θα ξανάρθει.
[9] Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,	[9]Εδώ χρειάζεται σοφό μυαλό. Τα εφτά κεφάλια συμβολίζουν τους εφτά λόφους που πάνω τους κάθεται η γυναίκα, κι ακόμη, τους εφτά αυτοκράτορες.
[10] dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.	[10]Οι πέντε έπεσαν, ο ένας υπάρχει, ο άλλος δεν ήρθε ακόμη· κι όταν έρθει, λίγον καιρό θα παραμείνει.
[11] E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.	[11]Όσο για το θηρίο που υπήρχε, μα τώρα δεν υπάρχει, είναι ο όγδοος αυτοκράτορας· αλλά είναι κι ένας από τους εφτά και πηγαίνει στον εξολοθρεμό.
[12] Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas	[12]Τα δέκα κέρατα που είδες είναι δέκα βασιλιάδες που δεν πήραν ακόμη την

recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

εξουσία να βασιλεύουν, μα θα την πάρουν για μία ώρα μαζί με το θηρίο.

13 Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

13Αυτοί συμφωνούν σε ένα πράγμα: Να παραδώσουν τη δύναμη και την εξουσία τους στο θηρίο.

14 Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

14Αυτοί θα πολεμήσουν το Αρνίο, το Αρνίο όμως –μαζί μ' αυτούς που διάλεξε, τους εκλεκτούς και πιστούς– θα τους νικήσει, γιατί είναι Κύριος των κυρίων και Βασιλιάς των βασιλιάδων».

15 Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

15Τότε ο άγγελος μου λέει: «Τα νερά που είδες, πλάι στα οποία κάθεται η πόρνη, συμβολίζουν τους λαούς και τους όχλους, τα έθνη και τις γλώσσες.

16 Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

16Τα δέκα κέρατα που είδες και το θηρίο θα μισήσουν την πόρνη. Θα την ερημώσουν και θα τη γυμνώσουν· θα φάνε τις σάρκες της και θα την εξαφανίσουν με πυρκαγιά.

17 Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

17Γιατί ο Θεός έβαλε μέσα τους την επιθυμία να εκπληρώσουν το σχέδιό του: Να παραδώσουν ομόφωνα τα βασίλειά τους στο θηρίο, ώσπου να εκπληρωθούν τα λόγια του Θεού.

18 A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

18Τέλος, η γυναίκα που είδες συμβολίζει την πόλη τη μεγάλη που κυριαρχεί πάνω σ' όλους τους βασιλιάδες της γης».

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

1 Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

2 Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 18

Η πτώση της Βαβυλώνας

1Ύστερα απ' αυτά, είδα έναν άλλο άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό· είχε μεγάλη εξουσία, κι η γη φωτίστηκε από τη λαμπρότητά του.

2Αυτός έκραξε με δυνατή φωνή: «Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη! Έγινε

se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

3 pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se prostituíram os reis da terra. Também os mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

4 Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

5 porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

6 Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

7 O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

8 Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

9 Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria,

κατοικία δαιμονίων, καταφύγιο για κάθε πνεύμα ακάθαρτο, για κάθε όρνιο ακάθαρτο και για κάθε θεριό ακάθαρτο και μισητό.

3Από το μεθυστικό κρασί της πορνείας της έχουν πιει όλα τα έθνη. Οι βασιλιάδες της γης πόρνεψαν μαζί της, κι οι έμποροι όλου του κόσμου πλούτισαν απ’ τη χλιδή της ακολασίας της».

4Άκουσα κι άλλη φωνή από τον ουρανό να λέει: «Λαέ μου, μακριά απ’ αυτήν! Μην παίρνετε μέρος στις αμαρτίες της, για να μη συμμετάσχετε στις συμφορές της.

5Οι αμαρτίες της στοιβάχτηκαν ως τον ουρανό, κι ο Θεός δεν ξεχνάει τις ανομίες της.

6Φερθείτε της όπως κι αυτή σας φέρθηκε· ξεπληρώστε της στο διπλάσιο ό, τι έκανε. Με το ποτήρι που κέρασε διπλοκεράστε την.

7Όση ήταν η λαμπρότητα και η ακολασία της, τόσα βάσανα και τόσο πένθος δώστε της. Γιατί μέσα της κομπάζει: «εγώ κάθομαι εδώ θρονιασμένη σαν βασίλισσα· χήρα δεν είμαι και πένθος δε θα με βρει».

8Γι’ αυτό σε μία μέρα θα τη βρουν οι συμφορές της, ο θάνατος, το πένθος και η πείνα· και πυρκαγιά θα την καταστρέψει. Γιατί είναι ισχυρός ο Κύριος ο Θεός που την καταδίκασε».

9Οι βασιλιάδες της γης που πόρνεψαν κι ασέλγησαν μαζί της, όταν δουν τον καπνό από τις πυρκαγιές της, θα κλάψουν και θα θρηνήσουν γι’ αυτήν.

quando virem a fumaceira do seu incêndio,

[10] e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

[10]Φοβισμένοι για τα βάσανά της θα στέκονται μακριά και θα λένε: «Αλί και τρισαλί, Βαβυλώνα, πόλη μεγάλη και δυνατή! Σε μία ώρα μέσα ήρθε η τιμωρία σου».

[11] E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,

[11]Οι έμποροι της γης θα κλάψουν και θα πενθήσουν γι' αυτήν, γιατί κανένας πια δε θ' αγοράζει το εμπόρευμά τους·

[12] mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo, de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;

[12]εμπόρευμα χρυσάφι κι ασήμι, πολύτιμα λιθάρια και μαργαριτάρια· λινά ακριβά και πορφυρά, μεταξωτά και κόκκινα· κάθε λογής αρώματα και κάθε είδος φιλντισένιο· κάθε λογής ξύλο πολύτιμο και χάλκινο, σιδερικό και μάρμαρο·

[13] e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.

[13]κανέλα κι αλοιφές, θυμιάματα, μύρο και λιβάνι, κρασί και λάδι, σιμιγδάλι και στάρι, ζώα και πρόβατα, άλογα κι αμάξια, κορμιά για πούλημα, ακόμη και ανθρώπινες ζωές.

[14] O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.

[14]Και θα λένε: «Ο ώριμος καρπός που λαχτάρησε η ψυχή σου, έφυγε μακριά σου, κι όλα τα πλούτη και οι λαμπρότητες χαθήκανε για σένα, κι ούτε που θα ξαναβρεθούνε πια».

[15] Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,

[15]Όσοι εμπορεύτηκαν μ' αυτά και πλούτισαν σ' αυτή την πόλη, θα στέκονται μακριά από το φόβο τους για τα βάσανά της, θα κλαίνε και θα πενθούν.

[16] dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,

[16]«Αλί και τρισαλί στην πόλη τη μεγάλη», θα λένε. «Ήταν ντυμένη τ' ακριβά λινά και την πορφύρα και τα κόκκινα! Ήτανε στολισμένη με χρυσάφι και με πολύτιμα

πετράδια και μαργαριτάρια. Σε μία ώρα μέσα εξαφανίστηκε τόσος πλούτος! »

[17] porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.

[17]Κι όλοι οι καπετάνιοι κι όσοι ταξίδευαν στη θάλασσα, οι ναύτες, όλοι όσοι δουλεύανε στη θάλασσα στάθηκαν από μακριά,

[18] Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?

[18]και φώναζαν βλέποντας τον καπνό της πυρκαγιάς της: «Υπήρξε ποτέ πόλη σαν αυτήν την πόλη, τη μεγάλη; »

[19] Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande cidade, na qual se enriqueceram todos os que possuíam navios no mar, à custa da sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

[19]Κλαίγανε και πενθούσαν ρίχνοντας στάχτη στο κεφάλι τους· κι έλεγαν: «Αλί και τρισαλί στην πόλη τη μεγάλη! Από τον πλούτο της πλούτισαν όσοι είχαν καράβια στη θάλασσα. Όλα χαθήκαν σε μία ώρα μέσα».

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

[20]Χαρείτε για το κατάντημά της, ουρανέ, λαέ του Θεού, απόστολοι και προφήτες! Ο Θεός έκρινε το δίκιο σας και την τιμώρησε.

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

[21]Τότε ένας άγγελος δυνατός σήκωσε κι έριξε στη θάλασσα ένα λιθάρι μεγάλο σαν μυλόπετρα και είπε: «Με τέτοια ορμή θα καταστραφείς, Βαβυλώνα, η πόλη η μεγάλη, και θα χαθείς για πάντα.

[22] E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

[22]Δε θα ξανακούσεις πια τον ήχο των κιθαριστών και των μουσικών, αυτών που παίζουν αυλό και σάλπιγγα. Δε θα ξαναβρείς πια τους διάφορους τεχνίτες και δε θα ξανακούσεις τον ήχο της μυλόπετρας.

[23] Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus

[23]Δε θα ξαναδείς πια το φως του λυχναριού, και τη φωνή του γαμπρού και της νύφης δε θα την ξανακούσεις. Γιατί οι

mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

[24] E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

Apocalipse 19

O júbilo no céu

[1] Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão, dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

[2] porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

[3] Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

[4] Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

[5] Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

[6] Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

έμποροί σου ήταν οι δυνάστες της γης· γιατί με τα μάγια σου πλάνεψες όλα τα έθνη.

[24]Γιατί σ’ εσένα βρέθηκε χυμένο το αίμα των προφητών και του λαού του Θεού, κι όλων όσοι σφαγιάστηκαν πάνω στη γη».

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 19

[1]Ύστερα απ’ αυτά άκουσα στον ουρανό κάτι σαν δυνατή φωνή, που έβγαινε από το μεγάλο πλήθος κι έλεγε: «Αλληλούια! Η σωτηρία και η δόξα και η δύναμη ανήκουν στο Θεό μας.

[2]Αληθινές και δίκαιες είναι οι κρίσεις του, γιατί τιμώρησε την πόρνη τη μεγάλη, που διέφθειρε τη γη με την πορνεία της. Και την τιμώρησε ο Θεός, επειδή σκότωσε τους δούλους του».

[3]Και για δεύτερη φορά είπαν: «Αλληλούια! Ο καπνός από την πυρκαγιά της θα βγαίνει αιώνια».

[4]Τότε οι είκοσι τέσσερις πρεσβυτέροι και τα τέσσερα όντα έπεσαν και προσκύνησαν το Θεό που κάθεται στο θρόνο και έλεγαν: «Αμήν, αλληλούια! »

Το γαμήλιο τραπέζι του Αρνίου

[5]Τότε ακούστηκε μια φωνή από το θρόνο, που έλεγε: «Υμνήστε το Θεό μας όλοι οι δούλοι του κι όσοι τον σέβεστε, μικροί κι μεγάλοι».

[6]Κι άκουσα κάτι σαν φωνή από μεγάλο πλήθος, σαν βοή καταρράχτη, σαν κρότο από δυνατές βροντές να λέει: «Αλληλούια! Ο Κύριός μας, ο

παντοκράτορας Θεός είναι πια κυρίαρχος του κόσμου!

[7] Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

[7]Ας χαρούμε, ας αναγαλλιάσουμε κι ας τον δοξάσουμε, γιατί έφτασε η ώρα για το γάμο του Αρνίου, κι η νύφη στολίστηκε·

[8] pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

[8]της δόθηκε για να ντυθεί λινό καθάριο και λαμπερό». Το λινό θέλει να δείξει τις δίκαιες πράξεις του λαού του Θεού.

[9] Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.

[9]Ο άγγελος μου λέει: «Γράψε: Μακάριοι όσοι είναι καλεσμένοι στο γαμήλιο τραπέζι του Αρνίου». Και πρόσθεσε: «Τούτα τα λόγια είναι από το Θεό και είν' αληθινά».

[10] Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos que mantêm o testemunho de Jesus; adora a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

[10]Εγώ τότε έπεσα μπροστά στα πόδια του για να τον προσκυνήσω, εκείνος όμως μου είπε: «Μην το κάνεις αυτό· κι εγώ είμαι δούλος σαν εσένα και τους αδερφούς σου, που μαρτυρούν την πίστη τους στον Ιησού. Το Θεό να προσκυνήσεις». Γιατί αυτό που δίνει έμπνευση στους προφήτες είναι ότι μαρτυρούν την πίστη τους στον Ιησού.

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

[11] Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

Ο καβαλάρης και το άσπρο άλογο

[11]Τότε είδα τον ουρανό ανοιχτό, κι ένα άσπρο άλογο εκεί· ο καβαλάρης του έχει το όνομα «Πιστός και Αληθινός», και κρίνει και πολεμάει με δικαιοσύνη.

[12] Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.

[12]Τα μάτια του ήταν σαν πύρινη φλόγα και στο κεφάλι του είχε στέμματα πολλά κι ονόματα γραμμένα, κι ένα όνομα γραμμένο, που κανένας δεν το ξέρει παρά μονάχα αυτός.

[13] Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;

[13]Ήταν ντυμένος στολή βαμμένη στο αίμα και τ' όνομά του είναι «Ο Λόγος του Θεού».

[14] e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.

[15] Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.

[16] Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.

[17] Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

[18] para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

[19] E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[14]Τον ακολουθούσαν τα ουράνια στρατεύματα καβάλα σ' άσπρα άλογα, και ντυμένοι καθάριο άσπρο λινό.

[15]Ένα δίκοπο κοφτερό σπαθί έβγαινε απ' το στόμα του, για να πατάξει μ' αυτό τα έθνη. Αυτός θα τους κυβερνήσει με σιδερένιο ραβδί. Κι αυτός θα πατήσει το πατητήρι θυμωμένος, για να τρέξει σαν κρασί η οργή του Θεού του παντοκράτορα.

[16]Πάνω στη στολή και στο μηρό του ήταν γραμμένο το όνομα: «Βασιλιάς των βασιλιάδων και Κύριος των κυρίων».

[17]Κι είδα να στέκεται στον ήλιο ένας άγγελος, που έκραξε με δυνατή φωνή σ' όλα τα όρνια τα πετούμενα μεσουρανίς: «Εμπρός, μαζευτείτε στο μεγάλο δείπνο του Θεού,

[18]για να φάτε σάρκες βασιλιάδων και σάρκες στρατηγών, σάρκες δυναστών και σάρκες αλόγων με τους καβαλάρηδές τους, τις σάρκες όλων, ελευθέρων και δούλων, μικρών και μεγάλων».

[19]Είδα τότε το θηρίο και τους βασιλιάδες της γης και τα στρατεύματά τους να έχουν μαζευτεί για πόλεμο ενάντια στον καβαλάρη του αλόγου και στο στράτευμά του.

[20]Και πιάστηκε το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης, που ήταν μαζί του και που με εντολή του έκανε τις τερατουργίες –μ' αυτές είχε πλανέψει εκείνους που δέχτηκαν το χάραγμα του θηρίου κι εκείνους που προσκύνησαν το άγαλμά του. Και τους δυο τούς έριξαν ζωντανούς

στη λίμνη της φωτιάς, που έκαιγε με θειάφι.

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

[21]Οι υπόλοιποι θανατώθηκαν με το σπαθί που έβγαινε απ' το στόμα του καβαλάρη του αλόγου. Κι όλα τα όρνια χόρτασαν από τις σάρκες τους.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 20

Η χιλιόχρονη βασιλεία

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[1]Είδα τότε έναν άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό κρατώντας στο χέρι του το κλειδί της αβύσσου και μια μεγάλη αλυσίδα.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[2]Κι αιχμαλώτισε το δράκοντα, τον όφι τον αρχαίο που είναι ο διάβολος κι ο σατανάς, που παραπλανάει την οικουμένη, και τον έδεσε για χίλια χρόνια.

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos. Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[3]Τον έριξε στην άβυσσο, την οποία έκλεισε και τη σφράγισε από πάνω του, για να μην μπορέσει άλλο να πλανέψει τα έθνη, ώσπου να συμπληρωθούν τα χίλια χρόνια. Ύστερα απ' αυτά πρέπει να λυθεί πάλι για λίγον καιρό.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

[4]Ύστερα είδα να κάθονται σε θρόνους αυτοί στους οποίους δόθηκε η εξουσία να κρίνουν: ήταν οι ψυχές αυτών που αποκεφαλίστηκαν για τη μαρτυρία που έδωσαν για τον Ιησού και για το λόγο του Θεού· αυτοί δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε το άγαλμά του, κι ούτε δέχτηκαν το χάραγμά του στο μέτωπο και στο χέρι τους. Ξαναγύρισαν στη ζωή και βασίλεψαν μαζί με το Χριστό χίλια χρόνια.

[5] Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

[5]Οι υπόλοιποι από τους νεκρούς δεν ξαναγύρισαν στη ζωή, ώσπου να συμπληρωθούν τα χίλια χρόνια. Αυτή είναι η πρώτη ανάσταση.

[6] Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

[6]Μακάριοι και άγιοι αυτοί που θα πάρουν μέρος στην πρώτη ανάσταση· σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει καμιά εξουσία. Αυτοί θ' αποτελέσουν το ιερατείο του Θεού και του Χριστού και θα βασιλέψουν μαζί του χίλια χρόνια.

Satanás é solto e derrotado

Η ήττα του σατανά

[7] Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

[7]Όταν τελειώσουν τα χίλια χρόνια, θα λυθεί ο σατανάς από τη φυλακή του

[8] e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue, a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

[8]και θα βγει έξω να πλανέψει τον Γωγ και τον Μαγώγ, τα έθνη που είναι διασκορπισμένα στις τέσσερις γωνιές της γης. Θα τους συνάξει όλους για πόλεμο και θα 'ναι αμέτρητοι σαν την άμμο της θάλασσας.

[9] Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

[9]Τους είδα να σκορπίζονται σ' όλο το πλάτος της γης και να περικυκλώνουν το στρατόπεδο του Θεού και την πόλη την αγαπημένη. Κατέβηκε όμως φωτιά από τον ουρανό και τους έκανε στάχτη.

[10] O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

[10]Κι ο διάβολος που τους παραπλανούσε ρίχτηκε στη λίμνη που ήταν από φωτιά και θειάφι, κι όπου βρισκόταν το θηρίο κι ο ψευδοπροφήτης. Εκεί θα βασανίζονται μέρα και νύχτα για πάντα.

O juízo de Deus

Η τελική κρίση

[11] Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

[11]Κι είδα ένα λευκό θρόνο κι εκείνον που καθόταν σ' αυτόν. Η γη κι ο ουρανός έφυγαν από μπροστά του κι εξαφανίστηκαν.

[12] Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os mortos foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

[12]Και είδα τους νεκρούς, μεγάλους και μικρούς, να στέκονται μπροστά στο θρόνο. Ανοίχτηκαν βιβλία, κι ύστερα ανοίχτηκε ένα άλλο βιβλίο, το βιβλίο της ζωής. Και κρίθηκαν οι νεκροί ανάλογα με τα έργα τους, που ήταν γραμμένα στα βιβλία.

[13] Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

[13]Η θάλασσα παρέδωσε τους νεκρούς της, και ο θάνατος και ο Άδης παρέδωσαν τους νεκρούς που φύλαγαν. Κι ο καθένας κρίθηκε κατά τα έργα του.

[14] Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

[14]Τότε ο θάνατος και ο Άδης ρίχτηκαν στη λίμνη της φωτιάς. Αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος, η λίμνη της φωτιάς·

[15] E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

[15]κι όποιος δε βρέθηκε γραμμένος στο βιβλίο της ζωής ρίχτηκε κι αυτός στη λίμνη της φωτιάς.

Apocalipse 21

O novo céu e a nova terra

[1] Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

[2] Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

[3] Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

[4] E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 21

Ο καινούριος ουρανός και η καινούρια γη

[1]Τότε είδα έναν καινούριο ουρανό και μια καινούρια γη. Ο πρώτος ουρανός κι η πρώτη γη είχαν εξαφανιστεί κι η θάλασσα δεν υπήρχε πια.

[2]Κι είδα την άγια πόλη, τη νέα Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό, έτοιμη σαν τη νύφη που στολισμένη περιμένει τον άντρα της.

[3]Άκουσα και μια δυνατή φωνή απ' τον ουρανό να λέει: «Τώρα πια η κατοικία του Θεού είναι μαζί με τους ανθρώπους. Θα κατοικήσει μαζί τους, κι αυτοί θ' αποτελούν το λαό του. Ο ίδιος ο Θεός θα είναι μαζί τους.

[4]Θα διώξει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, κι ο θάνατος δε θα υπάρχει πια· ούτε

luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

πένθος ούτε κλάμα ούτε πόνος θα υπάρχει πια, γιατί τα παλιά πέρασαν».

[5] E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

[5]Και αυτός που καθόταν στο θρόνο είπε: «Να, όλα τα κάνω καινούρια». Και μου λέει: «Γράψε, γιατί τα λόγια μου είναι αληθινά κι αξίζει κανείς να τα εμπιστευθεί».

[6] Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu, a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

[6]Και πρόσθεσε: «Εκπληρώθηκαν όλα· εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος· εγώ σ' όποιον διψάει θα δώσω δωρεάν να πιει από το νερό που δίνει ζωή.

[7] O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

[7]Αυτά θα τα κληρονομήσει ο νικητής· κι εγώ θα είμαι Θεός του, κι αυτός παιδί μου.

[8] Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

[8]Οι δειλοί όμως, οι άπιστοι, οι βδελυροί, οι φονιάδες, οι πόρνοι, οι μάγοι, οι ειδωλολάτρες κι όσοι αντιστρατεύονται την αλήθεια, θα 'χουν το μερίδιό τους στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι. Αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος».

A nova Jerusalém

Η νέα Ιερουσαλήμ

[9] Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

[9]Τότε ήρθε ένας απ' τους εφτά αγγέλους που κρατούσαν τις εφτά φιάλες, που ήταν γεμάτες με τις εφτά πληγές τις τελευταίες, και μου είπε: «Έλα να σου δείξω τη νύφη, τη γυναίκα του Αρνίου».

[10] e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

[10]Και μ' έφερε, καθώς ήμουν σε έκσταση, σ' ένα μεγάλο και ψηλό βουνό και μου έδειξε την άγια πόλη, την Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό.

[11] a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

[11]Είχε τη λαμπρότητα του Θεού, κι η λάμψη της ήταν όμοια με πολύτιμο πετράδι, σαν τον ίασπι που κρυσταλλολάμπει.

[12] Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

[12]Είχε μεγάλο και ψηλό τείχος με δώδεκα πύλες, και στις πύλες της δώδεκα αγγέλους· πάνω στις πύλες ήταν γραμμένα ονόματα, τα ονόματα των δώδεκα φυλών του Ισραήλ:

[13] Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

[13]Τρεις πύλες στην ανατολή, τρεις στο βορρά, τρεις στο νότο και τρεις στη δύση.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[14]Και το τείχος της πολιτείας είχε δώδεκα θεμέλια και πάνω τους δώδεκα ονόματα, των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[15]Αυτός που μου μιλούσε είχε για μέτρο ένα χρυσό καλάμι, για να μετρήσει την πολιτεία, τις πύλες της και το τείχος της.

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O seu comprimento, largura e altura são iguais.

[16]Όταν μέτρησε την πολιτεία με το καλάμι, αυτή ήταν δώδεκα χιλιάδες στάδια. Ήταν τετράγωνη· το μήκος της ήταν όσο και το πλάτος της. Το μήκος, το πλάτος και το ύψος της ήταν τελείως ίσα.

[17] Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

[17]Μέτρησε επίσης το τείχος της, εκατόν σαράντα τέσσερις πήχες, σύμφωνα με τα ανθρώπινα μέτρα που χρησιμοποιούσε ο άγγελος.

[18] A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

[18]Το τείχος ήταν κατασκευασμένο από ίασπι, κι η μαλαματένια πολιτεία έλαμπε σαν καθαρό γυαλί.

[19] Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

[19]Τα θεμέλια του τείχους της πολιτείας ήταν στολισμένα με κάθε λογής πολύτιμο πετράδι. Ο πρώτος θεμέλιος λίθος ίασπις, ο δεύτερος ζαφείρι, ο τρίτος χαλκηδόνιο, ο τέταρτος σμαράγδι,

[20] o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de

[20]ο πέμπτος όνυχας, ο έκτος σάρδιο, ο έβδομος χρυσόλιθος, ο όγδοος βήρυλλος, ο ένατος τοπάζι, ο δέκατος χρυσόπρασος,

crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

21 As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

22 Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.

23 A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

24 As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

25 As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.

26 E lhe trarão a glória e a honra das nações.

27 Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

Apocalipse 22

1 Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.

2 No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de

ο ενδέκατος υάκινθος, ο δωδέκατος αμέθυστος.

21Οι δώδεκα πύλες ήταν δώδεκα μαργαριτάρια, κάθε πύλη καμωμένη από ένα μαργαριτάρι. Και η πλατεία της πολιτείας ατόφιο χρυσάφι σαν καθαρό γυαλί.

22Ναό δεν είδα σ’ αυτή την πολιτεία, γιατί ναός της είναι ο Κύριος, ο παντοκράτορας Θεός, και το Αρνίο.

23Η πολιτεία δεν έχει ανάγκη από ήλιο ούτε από σελήνη για να τη φωτίζουν, γιατί τη φωτίζει η λαμπρότητα του Θεού, και λυχνάρι της είναι το Αρνίο.

24Τα έθνη θα περπατούν με το φως της, κι οι βασιλιάδες της γης θα της φέρνουν τα μεγαλεία και τον πλούτο τους.

25Οι πύλες της ποτέ δεν θα κλείνουν την ημέρα, αφού εκεί δεν θα υπάρχει νύχτα.

26Θα της φέρνουν τα μεγαλεία και τον πλούτο των εθνών.

27Δε θα μπει όμως σ’ αυτήν τίποτα μολυσμένο, μήτε όσοι κάνουν βδελυρά και ψεύτικα πράγματα, παρά μονάχα όσοι είναι γραμμένοι στο βιβλίο της ζωής του Αρνίου.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 22

1Ύστερα ο άγγελος μου έδειξε το ποτάμι με το ζωογόνο νερό, λαμπερό σαν κρύσταλλο, να αναβλύζει από το θρόνο του Θεού και του Αρνίου.

2Στη μέση της πλατείας, από ’δω κι από ’κει από το ποτάμι, ήταν το δέντρο της ζωής, που καρποφορεί δώδεκα φορές, μία

mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.

κάθε μήνα, και που τα φύλλα του χρησιμεύουν για τη θεραπεία των εθνών.

[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,

[3]Καμιά αφορμή για κατάρα δε θα υπάρχει πια εκεί. Ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου θα βρίσκονται σ' αυτήν, κι οι δούλοι του θα τον λατρεύουν.

[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.

[4]Θα τον βλέπουν κατά πρόσωπο και θα 'χουν το όνομά του στα μέτωπά τους.

[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

[5]Νύχτα δε θα υπάρχει πια, και δε θα χρειάζεται το φως του λυχναριού ή του ήλιου, γιατί ο Κύριος ο Θεός θα φέγγει πάνω τους, και θα βασιλεύουν αιώνια.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

Ο ερχομός του Κυρίου

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

[6]Ύστερα μου λέει ο άγγελος: «Τα λόγια αυτά είναι αληθινά κι άξια εμπιστοσύνης. Ο Κύριος ο Θεός, που με το Πνεύμα του μίλησαν οι προφήτες, έστειλε τον άγγελό του να δείξει στους δούλους του όσα είναι να γίνουν πολύ σύντομα».

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

[7]«Ακούστε! Έρχομαι σύντομα», λέει ο Ιησούς. «Μακάριος είναι όποιος τηρεί τα προφητικά λόγια αυτού του βιβλίου».

As admoestações e as promessas finais

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[8]Εγώ ο Ιωάννης τα άκουσα και τα είδα αυτά. Κι όταν τ' άκουσα και τα είδα, έπεσα να προσκυνήσω μπροστά στα πόδια του αγγέλου που μου τα φανέρωσε.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

[9]Εκείνος όμως μου είπε: «Μην το κάνεις αυτό! Δούλος είμαι κι εγώ σαν εσένα και τους αδερφούς σου τους προφήτες, κι εκείνους που τηρούν τα λόγια αυτού του βιβλίου. Το Θεό να προσκυνήσεις».

[10] Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

[10]Και συνέχισε: «Μην κρατήσεις τα προφητικά λόγια αυτού του βιβλίου μυστικά, γιατί ο καιρός που θα εκπληρωθούν είναι κοντά.

11 Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

11Ο άδικος ας συνεχίσει να αδικεί· ο ακάθαρτος ας συνεχίσει τα βδελυρά έργα του. Ας συνεχίσει κι ο δίκαιος να κάνει το δίκαιο, κι ο άγιος την αγιοσύνη του.

12 E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.

12«Να, έρχομαι σύντομα», λέει ο Ιησούς, «και φέρνω μαζί μου την ανταμοιβή μου, για ν' ανταποδώσω στον καθένα ανάλογα με τα έργα του.

13 Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.

13Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, ο πρώτος και ο έσχατος, η αρχή και το τέλος».

14 Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.

14Μακάριοι όσοι τηρούν τις εντολές του, για να έχουν δικαίωμα να φάνε από το δέντρο της ζωής και να περάσουν τις πύλες για να μπουν στην πολιτεία.

15 Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.

15Έξω θα μείνουν όσοι είναι αδιάντροποι σαν τα σκυλιά, οι μάγοι, οι πόρνοι, οι φονιάδες, οι ειδωλολάτρες κι εκείνοι που τους αρέσει ν' αντιστρατεύονται την αλήθεια.

16 Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.

16«Εγώ, ο Ιησούς, έστειλα τον άγγελό μου να σας τα αναγγείλει αυτά στις εκκλησίες. Εγώ είμαι από τη ρίζα και τη γενιά του Δαβίδ, το άστρο το λαμπερό, το πρωινό».

17 O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

17Το Πνεύμα και η νύφη λένε: «Έλα». Κι όποιος ακούει ας πει: «Έλα». Όποιος διψάει ας έρθει, όποιος θέλει ας πάρει δωρεάν το νερό της ζωής.

A conclusão do livro

Επίλογος

18 Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo, Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;

18Εγώ, ο Ιωάννης, βεβαιώνω όλους όσοι ακούνε τα προφητικά λόγια αυτού του βιβλίου, πως αν κανείς προσθέσει κάτι σ' όσα είναι γραμμένα εδώ, θα του προσθέσει κι ο Θεός τις συμφορές που είναι γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο.

[19] e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.

[19]Κι αν κανείς αφαιρέσει κάτι απ’ τα προφητικά λόγια αυτού του βιβλίου, θ’ αφαιρέσει κι ο Θεός το μερίδιό του από το δέντρο της ζωής κι από την άγια πόλη.

[20] Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

[20]Αυτός που τα επιβεβαιώνει όλα αυτά λέει: «Ναι, έρχομαι σύντομα». «Αμήν· ναι, έλα, Κύριε Ιησού».

A bênção

[21] A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

[21]Η χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού να είναι με όλους τους πιστούς. Αμήν.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, “no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus”.

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2020, Vitória/ES – Brasil